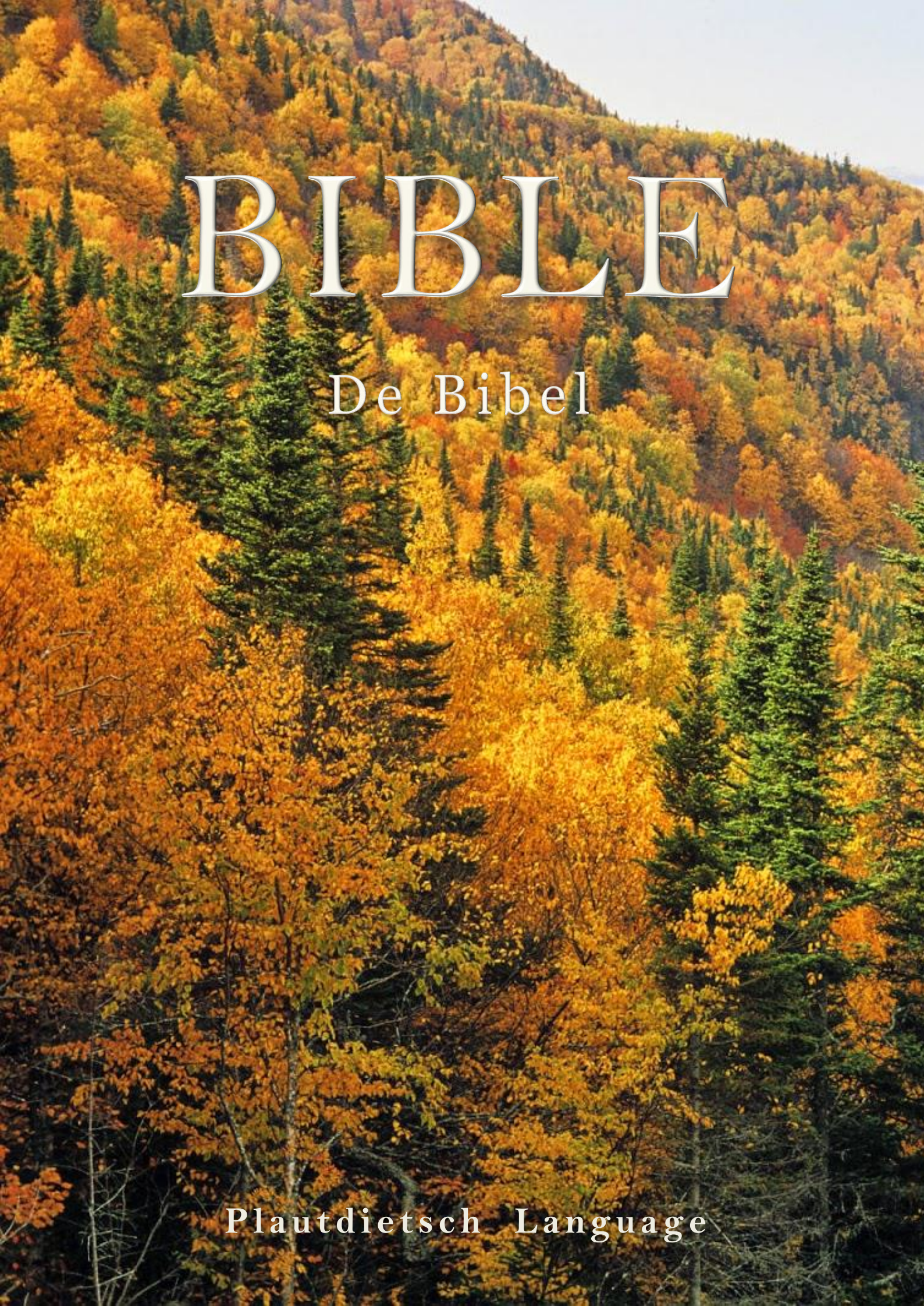
BIBLE
De Bibel
Plautdietsch Language

Plautdietsch – All Bible

Old Testament	
1. Mose	3
2. Mose	97
3. Mose	176
4. Mose	236
5. Mose	316
Josua	384
Rechta	431
Rut	477
1. Samuel	483
2. Samuel	541
1. Kjennichs	590
2. Kjennichs	648
1. Chronik	704
2. Chronik	763
Esra	830
Nehemia	850
Ester	878
Hiob	892
Psalmen	948
Spricha	1.086
Liera	1.137
Daut Leet	1.153
Jesaja	1.162
Jeremia	1.257
Kloagleeda	1.360
Hesekiel	1.369
Daniel	1.462
Hosea	1.489
Joel	1.503
Amos	1.509
Obadja	1.520
Jona	1.522
Micha	1.526
Nahum	1.535
Habakuk	1.539
Zefanja	1.544
Hagai	1.549
Sacharja	1.552
Maleachi	1.568
New Testament	
Matäus	1.573
Markus	1.644
Lukas	1.689
Johanes	1.764
Aposteljeschicht	1.817
Reema	1.883
1. Korinta	1.912
2. Korinta	1.940
Galata	1.958
Efeesa	1.968
Filippa	1.978
Kolossa	1.985
1. Tessalonicha	1.992
2. Tessalonicha	1.998
1. Timotäus	2.002
2. Timotäus	2.010
Titus	2.016
Filemon	2.020
Hebräa	2.022
Jakobus	2.043
1. Petrus	2.051
2. Petrus	2.059
1. Johanes	2.064
2. Johanes	2.072
3. Johanes	2.073
Judas	2.075
Openboarunk	2.077

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Plautdietsch – All Bible

Daut oole Tastament

1. Mose

1. Mose 1

Gott muak aules soo aus am daut jefoll

1 Aum Aunfank muak Gott Himmel un Ieed.

2 Un de Ieed haud noch kjeen Jeschekj un kjeen Läwen, un äwa daut deepe Wota wia aules stock diesta. Un Gott sien Jeist bewäajd sikj äwa daut Wota.

3 Dan säd Gott: Lot Licht schienen! Un daut wort dach.

4 Un Gott jefoll daut Licht, un hee sad daut diestre oppoat von daut Licht.

5 Un Gott nand daut Licht: Dach, un daut diestre nand hee Nacht. De Owent un de Morjen vejinjen vom ieeschten Dach.

6 Un Gott säd: Lot doa een Himmel sennen, om daut Wota oppoat to saten.

7 Un Gott muak eenen Lofthimmel, toom daut Wota em Lofthimmel von daut Wota unja däm Lofthimmel oppoat to saten. Un daut wia soo.

8 Un Gott nand dän Rum Himmel. De Owent un de Morjen vejinjen von däm tweeden Dach.

9 Un Gott säd: Lot daut Wota unja däm Himmel sikj opp eene Städ saumlen, un lot doa drieejet Launt väakomen. Un daut wia soo.

10 Gott nand daut drieeje Launt: Ieed, un daut jesaumelde Wota nand hee Mäa. Un Gott sach daut et waut goodet wia.

11 Un Gott säd: Lot de Ieed Jewaus väabrinjen, soont aus Plaunten, dee jieda fa sikj Sot haben, un Beem met Frucht, wua dee äare Sot bennen es, eene jiedre Sort fa sikj. Un daut wia soo.

12 Un doa woss Jreens oppe Ieed, Plaunten dee Sot hauden, jieda Sort fa sikj, un Fruchtbeem, dee Sot enne Frucht hauden, eene jiedre Sort fa sikj. Un Gott sach daut daut goot wia.

13 De Owent un de Morjen vejinjen von däm dredden Dach.

14 Un Gott säd: Lot doa Lichta em Himmel sennen, dee doa dän Dach von de Nacht unjascheeden. Lot de Lichta Doag un Joarestieden un Joaren aunwiesen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15un lot daut Lichta aum Himmel sennen, daut see de Ieed bedachen. Un daut wia soo.

16Un Gott muak twee groote Lichta, daut jratre Licht, woont dän Dach rejieet, un daut kjlandre Licht, woont de Nacht rejieet. Un hee muak uk de Stierns.

17Gott sad dee em Himmel, daut see oppe Ieed Licht jeewen,

18daut see dän Dach un de Nacht rejieeden, un daut see daut Licht von daut diestre unjascheeden. Un Gott sach daut daut goot wia.

19De Owent un de Morjen vejinjen von däm vieeden Dach.

20Un Gott säd: Lot daut Wota met veschiedne Tieren schwoarmen, un lot Väajel flieejen äwa de Ieed un em Himmel.

21Un Gott muak de groote Tieren em Mäa un aul de veschiedne Sorten Tieren dee em Wota schwoarmen, eene jiedre Sort oppoat, un aul de Väajel, eene jiedre Sort oppoat. Un Gott sach daut daut goot wia.

22Un Gott säajend dee aula un säd, see sullen Junge haben un sikj vemieren, un daut Mäa fellen; un de Väajel sullen sikj vemieren oppe Ieed.

23De Owent un de Morjen vejinjen von däm feften Dach.

24Un Gott säd: Lot läwendje Tieren oppe Ieed väakomen, eene jiedre Sort oppoat, Vee, un soont waut kjript, un wille Tieren, jiedre Sort oppoat. Un daut wia soo.

25Un Gott muak de wille Tieren oppe Ieed, jiedre Sort oppoat, un veschiednet Vee, jiedre Sort oppoat. Hee muak aules waut doa oppe Ieed kjript, eene jiedre Sort oppoat. Un Gott sach daut daut goot wia.

26Un dan säd Gott: Well wie Menschen moaken, dee soo aus wie sent un ons likjnen. Lot an Macht haben äwa de Fesch em Mäa, äwa de Väajel enne Loft, äwa daut Vee un de wille Tieren, un äwa aules waut doa kjript.

27Un Gott muak Menschen, dee soo wieren aus hee, no sienem Plon. Hee muak Maunsmensch uk Frumensch.

28Un Gott säajend dee un säd: Mucht jie Kjinja haben un junt äwa de gaunze Ieed vemieren, un äwa de Ieed rejieren. Jie sellen Macht haben äwa de Fesch em Mäa, äwa de Väajel enne Loft un äwa aules waut doa oppe Ieed läft.

29Un Gott säd: Kjikjt emol. Jie derwen von aule Plaunten oppe Ieed dee Sot haben, un von aule Beem, dee Sot en äare Frucht haben, äten.

30Un aule Tieren un Väajel un aules waut doa kjript, aules waut oppe Ieed läft, doaf von irjent eene jreene Plaunt fräten. Un daut wia soo.

31Un Gott sach waut hee jemoakt haud un hee sach daut daut sea goot wia. De Owent un de Morjen vejinjen von däm sasten Dach.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Mose 2

1Un nu wieren de Himmel un de Ieed, un aul daut Läwen waut em Himmel un oppe
Ieed es, jemoakt.

2Un aum säwenden Dach wia aules foadich waut Gott jemoakt haud, un hee oabeid
nich wieda aum säwenden Dach aun daut waut hee jedonen haud.

3Un Gott säajend dän säwenden Dach un sad dän oppoat un säd daut dee heilich
wia, wiels hee dän Dach opphieed met siene Oabeit en dee hee aules muak.

4Dit es woo de Himmel un de Ieed jemoakt worden.

De Menschen em Goaden Eden

Aus Gott de Har dän Himmel un de Ieed muak,

5wieren doa noch kjeene Plaunten oppe Ieed, un doa hauden noch kjeene Bescha
jekjient. Doa wia kjeena toom de Ieed beoabeiden, un Gott de Har haud noch kjeen
Räajen oppe Ieed faulen loten.

6Oba Wota kjwald ut de Ieed rut un bewessad aul daut Launt.

7Un Gott de Har formd eenen Mensch von Ieed un pust dän läwendjen Odem en
däm siene Näs nenn, un hee wort een läwendja Mensch.

8Un Gott de Har plaunt eenen Goaden em Oosten aun, en Eden. Un Gott sad dän
Mensch, dän hee jemoakt haud, en dän Goaden.

9Un Gott de Har muak de veschiedne Beem, dee goot leeten un scheene Frucht
druagen. Un hee muak uk dän Boom dee Läwen jeft, medden em Goaden, un uk
dän Boom, dee Vestentnis jäwen kunn waut goot un schlajcht es.

10Un doa funk een Riefa aun en Eden, dee dän Goaden bewessad. Un doa, wua de
Riefa ut däm Goaden rand, deeld dee sikj en vea.

11De ieeschta von de vea Riefasch es de Paschon, un dee rand derch daut Launt
Hawila, wua doa Golt es.

12Daut es goodet Golt en daut Launt, un dee haben doa uk Parfum un Onniks Steen.

13De tweeda Riefa heet Gihon, un dee rand derch daut Launt Kusch.

14De dredda Riefa heet Tigris un dee rand oosten von Assierien. Un de vieeda Riefa
es de Eufrat.

15Un Gott de Har neem däm Mensch un sad am en dän Goaden Eden, soo daut hee
dän beoabeiden un besorjen wudd.

16Un Gott de Harbestald aun däm Mensch un säd: Du doascht von irjent eenen
Boom em Goaden äten,

17oba von däm Boom, dee daut Vestentnis jäwen kaun, waut goot un schlajcht es,
von däm saust du nich äten, wiels daut woat onbedinjt dienen Doot brinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Un Gott de Har säd: Daut es nich goot, daut de Mensch auleen es. Ekj woa wäm moaken toom am halpen, dee am paussen woat.

19Dan muak Gott de Har aul de veschiedne Tieren, dee oppe Stap sent un de veschiedne Väajel dee enne Loft flieejen, ut Ieed. Un hee brocht däm Mensch dee, toom seenen waut hee dee nanen wudd. Soo aus de Mensch dee nand, soo heeten dee.

20De Mensch funk Nomes fa aul daut Vee un de wille Tieren un fa de Väajel enne Loft. Oba doa wia kjeena waut paussent wia, om däm Mensch to halpen.

21Dan muak Gott deHar däm Mensch sea faust enschlopen, un aus hee schleep neem de Hareene Rebb von däm Mensch un leet de Städ wada met Hut bewaussen.

22Un Gott de Har muak eene Fru von de Rebb, dee hee von däm Mensch jenomen haud, un brocht am dee.

23Dan säd de Mensch: Dise paust mie. Dit es Knoaken von mienen Knoaken, un Fleesch von mien Fleesch. See saul Frumensch heeten, wiels see vom Mensch jenomen es.

24Doawäajen jeit een Maun von siene Elren wajch, un veeenicht sikj met siene Fru, un see sent eent.

25Un de Maun un de Fru wieren noaktich un schämden sikj nich.

1. Mose 3

De Onjehuarsom em Goaden Eden

1De Schlang wia lestja aus irjent een aundret willet Tia, waut Gott deHar jemoakt haud. Un dee säd to de Fru: Haft Gott werkjlich jesajcht, daut jie von irjent een Boom nich äten sellen?

2Un de Fru säd to de Schlang: Wie derwen von de Frucht von de Beem em Goaden äten,

3oba Gott säd: Jie sellen nich Frucht von däm Boom äten, dee medden em Goaden steit. Jie sellen doa nich von äten un dän nich emol aunschieren, soo daut jie nich stoawen.

4Oba de Schlang säd to de Fru: Jie woaren goanich stoawen.

5Gott weet, daut soo boolt aus jie doavon äten, woaren june Uagen op sennen, un jie woaren soo aus Gott sennen, un weeten, waut goot un waut schlajcht es.

6Un de Fru sach, daut de Frucht goot leet, un daut dee goot to äten wia, un daut dee eenem kunn waut Vestentnis jäwen. Dan neem see von de Frucht un eet, un jeef äaren Maun uk, un dee eet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Dan vestunden see aulebeid un sagen, daut see noaktich wieren. Un see muaken sikj waut von Fiejenbläda toom sikj bedakjen.

8Aus de Dach aunfunk auftokjeelen, hieeden see, daut de Har Gott em Goaden jinkj. Un de Maun un de Fru vestuaken sikj von däm Harn Gott mank de Beem em Goaden.

9Un Gott de Har roopt däm Maun un säd: Wua best du?

10Un de Maun säd: Ekj hieed die em Goaden un ekj haud Angst, wiels ekj noaktich sie, un dan vestuak ekj mie.

11Un Gott de Harsäd: Wäa säd die daut du noaktich wieescht? Hast du von däm Boom jejäten, von däm ekj säd, daut du nich äten sust?

12Un de Maun säd: De Fru, dee du mie jeefst, jeef mie von de Frucht von däm Boom, un ekj eet.

13Un Gott de Har säd to de Fru: Waut hast du bloos jedonen? Un see säd: De Schlang muak mie waut väa, un ekj eet.

14Un Gott de Har säd to de Schlang: Wiels du dit jedonen hast, woa ekj die bestrofen. Von aule Tieren woascht du daut eensje sennen, dee oppem Buck krupen mott, un du woascht läweslank motten Ieed fräten.

15Du un de Fru woaren junt fientlich sennen, un june Nokomen woaren sikj nich lieden kjennen. Hee woat die dien Kopp vewunden, un du woascht am de Hak vewunden.

16Un to de Fru säd hee: Ekj woa die väl mea Weedoag jäwen wan du schwanga best, un du woascht bie de Jeburt groote Weedoag haben. Doch woascht du een velangen no dienen Maun haben, un hee woat äwa die daut Wuat fieren.

17Un to däm Maun säd hee: Wiels du no diene Fru äa Wuat jehorcht hast, un hast von däm Boom jejäten, von woonen ekj bestalt haud, daut du doa nich von äten sust, woa ekj mien Wuat jäwen, daut de Ieed nich soo väl droagen woat. Dien gaunzet Läwen woascht du schaufen motten, daut doa woat jenuach to äten sennen fa junt.

18Doa woaren Distlen un Onkrut opp daut Launt sennen, un du woascht von de Plaunten oppe Stap äten.

19Du woascht väl schweeten motten, om jenuach Äten to trakjen, un schlieslich woascht du stoawen un wada to Ieed woaren. Du best von de Ieed jenomen, un du woascht wada Ieed woaren.

20Un Adam jeef siene Fru dän Nomen Eva, wiels see de Mutta fa aulet Menschenläwen es.

21Un Gott de Har muak Kjleeda fa Adam un siene Fru von Ladasch, un kjleed an doamet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Un Gott de Har säd: Kjikj emol, de Mensch weet nu waut, waut wie von goodet un schlajchtet weeten. Hee sull nich noch met eemol von de Frucht von däm Boom, dee Läwen jeft, nämen un äten, un opp emma läwen.

23Doawäajen schekjt Gott de Har am ut däm Eden Goaden rut, daut hee sull de Ieed beoabeiden, von woone hee jekomen wia.

24Hee schekjt däm Mensch ut däm Goaden rut, un stald doa aun de oostne Kaunt Cheruben han, met Schwieed, dee doa flaumden un en aule Rechtungen dreiden. Dee wieren doa toom dän Wajch no däm Boom, dee Läwen jeft, too to stalen.

1. Mose 4

De Breeda sent sikj oneenich

1Adam un Eva wieren Maun un Fru, un see kjrieejen dän Jung Kain. Eva säd: Ekj hab een Junkje jekjräajen. De Har haft mie doatoo jeholpen.

2Met de Tiet haud see noch een Junkje, un dee heet Abel. Abel wia een Hoad, un Kain deed Launt beoabeiden.

3Dan kjeem doa een Dach, wua Kain däm Harn eene Gow en een Opfa brocht. Hee brocht waut von daut, waut hee opp daut Launt jetrocken haud.

4Abel brocht uk eene Gow fa däm Harn aus een Opfa. Hee brocht, daut baste Stekj von een ieeschtjebuarnet Laum von siene Häad. De Harjleicht Abel, un am jefoll daut Opfa, waut hee jeef,

5oba Kain un sien Opfa jefoll am nich. Dan stieech Kain de Oaja aun, un am bedrekjt de gaunze Sach.

6Dan säd de Har to Kain: Wuarom sticht die soo de Oaja aun, un wuarom best du soo bedrekjt?

7Wan du waut goodet väahast, woascht du doch aunjenomen sennen, oba wan du nich goodet väahast, dan luat de Sind no eene Jeläajenheit bie die, un haft een velangen no die. Nu motst du doano seenen, daut du nich von dee metjeräten woascht.

8Un Kain säd to sienen Brooda, Abel: Komm emol met mie oppe Stap. Un wiels see doa wieren, neem Kain un schluach sienen Brooda doot.

9Dan säd de Har to Kain: Wua es dien Brooda Abel? Un Kain säd: Ekj weet nich. Saul ekj no am oppaussen?

10Un de Har säd: Waut hast du jedonen? Du weetst doch, daut dien Brooda sien Bloot von oppe Ieed no mie schricht, daut ekj halpen saul.

11De Ieedboddem, dee dien Brooda sien Bloot oppneem aus du am doot schluachst, haft een Fluch fa die, un woat die Trubbel jäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Dee woat die nich wada soone Arnt jäwen, wan du dee beakren woascht. Du woascht oppe Ieed romwaundren un schwoa een Tus finjen.

13Un Kain säd: Dise Strof es too groot.

14Du hast mie nich bloos von mien Launt wajch jejoacht, oba uk von die. Ekj woa oppe Ieed romwaundren un schwoa een Tus finjen, un irjentwäa, wäa mie sitt, kunn mie ombrinjen.

15Un de Har säd to am: Nä, wan irjentwäa Kain sien Läwen nemt, dee woat säwenmol äwa doafäa bestroft. Un de Har muak een Tieekjen aun Kain, soo daut am nich jrodsoo wäa wudd ombrinjen.

16Un Kain jinkj wieda vomHarn, un wond oosten von Eden en daut Launt Nod.

17Kain neem un befried sikj, un see kjrieejen een Junkje, Henoch. Un Kain bud eene Staut un veneemd dee no sienen Sän, Henoch.

18Un Henoch haud eenen Sän, Irad; un Irad wia de Voda to Mehujael, un Mehujael wia de Voda to Metuschael, un Metuschael wia de Voda to Lamech.

19Lamech haud twee Frues, de eene heet Ada, un de aundre Zilla.

20Ada haud eenen Jung, dee Jabal heet. Dee wia de Voda to aul dee, dee en Zelten wonen un Vee heeden.

21Jabal haud eenen Brooda, dee heet Jubal. Dee wia de Voda to aul dee, dee Zitta un Fleeten spälen.

22Zilla haud eenen Sän Tubal Kain. Dee muak veschiednet von Brons un Iesa. Tubal Kain haud eene Sesta, Naama.

23Lamech säd to siene Frues, Ada un Zilla: Horcht emol no mie; miene Frues, paust opp no waut ekj saj. Ekj hab eenen Maun omjebrocht, doafäa daut hee mie eene Wund jeef. Ekj hab eenen jungen Maun omjebrocht, doafäa daut hee mie schluach.

24Wan fa Kain sien Doot säwenmol wudd trigjetolt sennen, dan wudd fa Lamech sienen 77 mol.

25Un Adam un Eva hauden noch eenen Sän un see nanden däm Sett. Eva säd: Gott haft mie eenen Sän en Abel siene Städ jesat, däm Kain doot schluach.

26Un Sett haud eenen Sän un hee nand däm Enosch. Un en dee Tiet fungen Menschen aun däm Harn auntobäden.

1. Mose 5

Adam siene Nokomen derch Sett

(1.Chr 1, 1-4)

1Dit es daut Buak von Adam siene Nokomen. Aus Gott de Menschen muak, muak hee dee soo aus Gott wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Hee muak Maunsmensch un Frumensch, un jeef an eenen Säajen. Aus hee dee jemoakt haud, nand hee an “Menschen”.

3Aus Adam 130 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, dee soo wia aus Adam selfst, un hee nand am Sett.

4No däm daut Sett jebuaren wia, läwd Adam noch 800 Joa, un hee haud noch aundre Kjinja.

5Adam storf bie een ella von 930 Joa.

6Aus Sett 105 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän Enosch.

7Sett läwd 807 Joa no däm daut Enosch jebuaren wia. Hee haud noch aundre Kjinja.

8Soo wort Sett 912 Joa oolt ea hee storf.

9Aus Enosch 90 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Kenan,

10un läwd dan noch eemol 815 Joa. Hee haud uk noch aundre Kjinja.

11Enosch storf aus hee 905 Joa oolt wia.

12Aus Kenan 70 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Mahalalel,

13un läwd dan noch 840 Joa. Hee haud noch mea Kjinja.

14Kenan storf aus hee 910 Joa oolt wia.

15Aus Mahalalel 65 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Jered,

16un läwd dan noch 830 Joa. Hee haud noch mea Kjinja.

17Mahalalel storf aus hee 895 Joa oolt wia.

18Aus Jered 162 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Henoch,

19un läwd dan noch 800 Joa. Hee haud noch mea Kjinja.

20Jered storf aus hee 962 Joa oolt wia.

21Aus Henoch 65 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Metuschelach.

22No däm daut Metuschelach jebuaren wia, haud Henoch noch 300 Joa en dee hee met Gott jinkj. Henoch haud noch aundre Kjinja.

23Aules toop läwd Henoch 365 Joa.

24Henoch läwd en Jemeenschoft met Gott, un dan veschwunk hee. Gott haud am wajchjenomen.

25Aus Metuschelach 187 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Lamech,

26un läwd dan noch 782 Joa. Hee haud noch aundre Kjinja.

27Un Metuschelach storf aus hee 969 Joa oolt wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Aus Lamech 182 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän.

29Hee nand dän Sän, Noah, un säd: Wie haben soo väl schwoare Oabeit oppem Launt, wiels de Har de Ieed met eenen Fluch bestroft haft, oba disa woat ons daut leichta moaken.

30Lamech läwd noch 595 Joa no däm daut hee dän Sän Noah haud, un hee haud uk noch aundre Kjinja.

31Un Lamech storf aus hee 777 Joa oolt wia.

32No däm daut Noah 500 Joa oolt wia haud hee dree Säns, Sem, Ham, un Jafet.

1. Mose 6

Gott sat Jrensen

1Aus de Menschen sikj oppe Ieed vemieeden un see Dajchta hauden,

2neemen de Säns von de Jetta soone Mejales von mank de Menschen aus an schmock leeten, un befrieden sikj met dee.

3Un de Har säd: Ekj woa däm Mensch nich opp emma läwen loten, hee es doch Fleesch. Ekj woa am 120 Joa läwen loten.

4To dee Tiet, un uk lota, wieren doa Nefiliten oppe Ieed, dee doa Nokomen wieren von de Säns von de Jetta un Frumenschen. Lang trigj wieren daut stoakje un huach aunjeseene Mana.

5De Har sach daut de Menschen sea bees oppe Ieed wieren un daut äare Jedanken bloos dän tietäwa schlajchte Jedanken wieren.

6Un däm Harn deed daut leet daut hee haud Menschen oppe Ieed jemoakt. Am wia daut sea schod.

7Un hee säd: Ekj woa dise Menschen, waut ekj jemoakt hab von oppe Ieed utrodden. Ekj woa Menschen un aule Tieren un Väajel utrodden, soo schod es mie daut, daut ekj an jemoakt hab.

8Oba Noah wia goot aunjeseenen biem Harn.

De Jeschicht von Noah

9Dit es de Jeschicht von Noah. Noah wia een jerajchta Maun; kjeena kunn am en siene Tiet beschuljen. Noah läwd en Jemeenschoft met Gott.

10Noah haud dree Säns. Dee heeten Sem, Ham, un Jafet.

11Un Gott sach woo bees de Menschheit wia, un daut de Ieed voll von orrajchtet un onbandjet Läwen wia.

12Hee sach daut aule Menschen oppe Ieed schaundhauft läwden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Un Gott säd to Noah: Ekj hab bie mie beschloten met aule Menschen un Tieren een Enj to moaken. De gaunze Ieed es voll von äa onbandjet Läwen. Nu woa ekj an ombrinjen un een Enj met de Ieed moaken.

14Du saust nu een grootet Schepp von goodet Holt buen. Doa sellen miere Stowen bennen sennen, un von buten un von bennen saust du daut met Pekj beschmäaren.

15Du saust daut Schepp 150 Meeta lank, 25 Meeta breet, un 15 Meeta huach moaken.

16Moak een Dak opp daut Schepp, een haulwet Meeta hecha aus de Sieden. Moak eene Däa aun de Sied, un bu doa dree Fluaren nenn.

17Doo dit, wiels ekj eene Äwaschwamunk woa komen loten. Dee woat aule Menschen un Tieren met läwendjen Odem oppe Ieed un unjarem Himmel ombrinjen.

18Met die, oba, woa ekj een Bunt moaken un die en daut Schepp nenn nämen. Ekj woa die un diene Säns, un diene Fru, un diene Säns äare Frues en daut Schepp nenn nämen.

19Un du saust von jieda Sort Tieren, emma twee en daut Schepp nenn brinjen. Soo woaren dee aum Läwen bliewen. Doa sellen emma een hee en eene see von jieda Sort sennen.

20Twee von jieda Sort Väajel, twee von jieda Sort Tieren, un twee von jieda Kruptia sellen no die komen, daut du dee aum Läwen helst.

21Nemm uk von jieda Sort Fooda un spikja daut opp, daut doa woat to äten sennen fa an un fa die.

22Un Noah deed aules waut de Har am väajesajcht haud.

1. Mose 7

De groote Äwaschwamunk

1Un de Har säd to Noah: Go en daut Schepp nenn, du un diene Famielje. Ekj hab jeseenen, daut du en dise Tiet een jerajchta Maun best.

2Nemm emma säwen Poa von jieda Sort reine Tieren, emma een hee un eene see en jieda Poa. Nemm een Poa von jieda Sort waut nich rein es, emma een hee un eene see.

3Nemm emma säwen Poa von jieda Sort Väajel, emma een hee un eene see en jieda Poa, daut dee nich oppe Ieed utstoawen.

4Om säwen Doag woa ekj eenen Räajen schekjen dee 40 Doag, Dach un Nacht, räajnen woat. Ekj woa aule Sorten Tieren waut ekj oppe Ieed jemoakt hab ombrinjen.

5Un Noah deed aules waut de Har am väajesajcht haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Noah wia 600 Joa oolt aus de Äwaschwamunk oppe Ieed kjeem.

7Un Noah un siene Säns, un siene Fru un siene Säns äare Frues, jinjen en daut Schepp nenn, om sikj von de Äwaschwamunk wajch to brinjen.

8Von de reine un von de orreine Tieren, un uk von de Väajel un von de Kruptieren,

9kjeemen emma twee opp eemol, een hee un eene see, met Noah toop en daut Schepp nenn, soo aus Gott Noah daut väajesajcht haud.

10Un no säwen Doag kjeem de Äwaschwamunk oppe Ieed.

11Un en Noah sien 600. Joa, en de 2. Moonat, aun däm 17. Dach sprungen aule Kjwalen op von deep enne Ieed, un aule Fenstren dee Wota em Himmel hilden jinjen op.

12Daut räajend Dach un Nacht, fa 40 Doag.

13Aun krakjt dän Dach jinjen Noah un siene Säns, Sem, Ham, un Jafet, un Noah siene Fru, un siene Säns äare Frues en daut Schepp nenn,

14un uk jieda Sort von daut Vee, von de Tieren, von de Kruptieren, un von de Väajel.

15Dee jinjen emma twee tojlikj von jieda Sort von Tieren, dee läwendjen Odem hauden, met Noah toop en daut Schepp,

16krakjt soo aus Gott daut väajesajcht haud. Un de Har muak de Däa hinja an too.

17De Äwaschwamunk wort emma jrata, fa 40 Doag, soo daut daut Schepp opphoof un schwomm.

18Daut Wota wort sea deep, oba daut Schepp bleef oppem Wota.

19Daut Wota wort soo deep, daut aule Boaj unja Wota jinjen.

20Doa wia 7 Meeta Wota äwa de Boaj.

21Un aulet Läwen oppe Ieed, Väajel, Vee, Tieren, un aule Kjniepasch, un uk aule Menschen, kjeemen om.

22Aules, waut oppe Ieed eenen läwendjen Odem haud, storf.

23De Har rod aulet Läwen oppe Ieed ut, Menschen, Tieren, Kruptieren, un Väajel. Bloos Noah un dee waut met am en daut Schepp wieren, wieren äwajebläwen.

24Un de Äwaschwamunk bleef fa 150 Doag oppe Ieed.

1. Mose 8

Gott jeft Noah een Vespräakjen

1Oba Gott hilt Noah un de Tieren un Vee, dee met am em Schepp wieren, em Denkj. Un Gott leet eenen Wint äwa daut Wota komen un daut Wota neem auf.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2De Kjwalen von enne Ieed un de Fenstren aum Himmel jinjen too, un de Räajen jeef no.

3Dan fa 150 Doag jinkj daut Wota emma läaja,

4bat sikj daut Schepp aun däm 17. Dach von de 7. Moonat opp eenen Boajch en de Ararat Boaj sad.

5Daut Wota jinkj dan noch wieda rauf, bat aun däm 1. Dach von de 10. Moonat de Spetzen von de Boaj to seenen wieren.

6No noch emol 40 Doag, muak Noah daut Fensta em Schepp op,

7un leet eene Krauj loos. Dee fluach han un trigj, bat daut Wota von de Ieed gaunz aufjetrocken wia.

8Dan leet hee eene Duw loos, wiels hee wull seenen auf daut Wota aufjetrocken wia,

9oba dee funk kjeene Städ, wua see sikj hansaten kunn, wiels daut Wota noch too huach wia. Un dee kjeem trigj no daut Schepp soo daut Noah siene Haunt rut stuak un ar trigj em Schepp nenn neem.

10No säwen mea Doag leet Noah noch wada de Duw loos.

11Dän Owent kjeem dee trigj met een jreenet Blaut von eenen Oliewenboom em Schnowel. Dit säd Noah, daut daut Wota aufjetrocken wia.

12Dan no noch emol säwen Doag leet hee de Duw loos, un dee kjeem dautmol nich trigj.

13Aus Noah 601 Joa oolt wia, aun däm 1. Dach von de 1. Moonat, wia daut Wota wajch von oppe Ieed. Un Noah neem daut Dak von daut Schepp rauf un kjikjt rut un sach, daut de Ieed aufdrieejen deed.

14Aun däm 27. Dach en de 2. Moonat wia de Ieed drieech.

15Gott säd to Noah:

16Nu got ut daut Schepp rut, du un diene Fru un diene Säns un äare Frues.

17Un brinj aul de Tieren, Väajel un Kruptieren rut, daut see kjennen Junge haben un sikj oppe Ieed vemieren.

18Un Noah jinkj ut daut Schepp rut met siene Famielje.

19Un aules waut sikj oppe Ieed bewäajd, jieda Tia, un jieda Kruptia, un jieda Voagel, emma met sient jlikjen, jinjen ut daut Schepp rut.

20Un Noah muak eenen Aultoa fa däm Harn un muak een Opfa von jieda reinet Tia un von jieda reinet Voagel. Hee vebrend dee oppem Aultoa en een Brauntopfa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Aus de Har dan daut scheene Jeroch von daut Opfa rikjt, säd hee to sikj selfst: Ekj woa nienich wada de Ieed bestrofen wäajen de Menschen. Ekj weet daut von junk aun sent de Menschen äare Jedanken beese Jedanken. Ekj woa nienich wada met eenen Fluch aulet Läwen oppe Ieed ombrinjen, soo aus ekj ditmol hab.

22Soo lang aus de Ieed steit woat Sodeltiet un Arnt Tiet, kolde Tiet un heete Tiet, Somma un Winta, un Dach un Nacht nich opphieren.

1. Mose 9

Gott sien Fräds Tieekjen

1Un Gott säajend Noah un siene Säns, un säd: Habt june Famieljes, un vemieet junt, daut de Ieed bevelkjat woat.

2Jieda Tia oppe Ieed un jieda Voagel waut doa flicht un jieda Fesch em Wota, woat sikj fa junt schuen, un jie woaren de Macht äwa an haben.

3Jieda Sort von Tieren oppe Ieed es doa fa junt toom äten. Krakjt soo aus ekj junt daut, waut doa waust, jeef, jäw ekj junt aules.

4Oba jie sellen nich Fleesch met daut Läwensbloot doa noch bennen äten.

5Wan doa een Mensch sien Läwen jenomen woat, woat doa eene Veauntwuatunk sennen. Von jieda Tia, waut eenen Mensch ombrinjt, woat waut velangt. Von jieda Mensch, dee een Menschenläwen nemt, woat sien Läwen velangt.

6Wäa een Menschenläwen nemt, däm sien Läwen saul jenomen woaren, wiels Gott haft dän Mensch soo aus sikj selfst jemoakt.

7Jie sellen Kjinja haben un Grootkjinja; got aulawäajen oppe Ieed un vemieet junt.

8Un Gott säd to Noah un siene Säns,

9Horcht emol. Ekj moak eenen Bunt met junt un june Nokomen,

10met jieda Sort von Väajel, Vee, un Tieren oppe Ieed, dee met junt ut daut Schepp kjeemen.

11Dit es mien Bunt met junt: Ekj woa niemols wada aulet Läwen ombrinjen met eene Äwaschwamunk. Ekj woa nienich wada met eene Äwaschwamunk de Ieed gaunz vedoawen.

12Un Gott säd: Ekj woa dit Tieekjen jäwen, daut ekj opp emma disen Bunt jemoakt hab. De Bunt es tweschen mie un junt un june Nokomen, un aule Tieren, aules waut oppe Ieed dän läwendjen Odem haft.

13Ekj woa mienen Boagen en de Wolkjen saten fa een Tieekjen von mienen Bunt met de Ieed.

14Wan ekj woa Wolkjen brinjen, un de Boagen doa woat to seenen sennen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15woa ekj aun dän Bunt tweschen mie un junt un aule Tieren denkjen, un daut Wota woat nienich wada eene Äwaschwamunk jäwen waut aule Menschen un Tieren ombrinjen woat.

16Wan de Boagen enne Wolkjen es, woa ekj dän seenen un aun dän Bunt tweschen mie un aule Menschen un Tieren, dee eenen läwendjen Odem haben, denkjen.

17Dit es daut Tieekjen von däm Bunt dän ekj met aule Menschen un Tieren oppe Ieed moak.

18Noah siene Säns dee ut daut Schepp kjeemen wieren Sem, Ham un Jafet. Ham wia de Voda to Kanaan.

19Von dise dree Säns von Noah komen aule Menschen oppe Ieed.

20Noah wia de ieeschta waut de Ieed beoabeiden deed. Hee plaunt eenen Wiengoaden,

21un drunk Wien. Hee bedrunk sikj un lach noaktich en sien Zelt.

22Un Ham, Kanaan sien Voda, sach daut sien Voda noaktich wia un jinkj rut un säd siene Breeda daut.

23Dan neemen Sem un Jafet eene Dakj un hilden dee jieda opp äare Schulla un jinjen äwaroasch, soo daut see äaren Voda bedakjten. See sagen am nich noaktich.

24Aus Noah dan nichta wort von däm Wien, un hieed waut sien jinjsta Sän am aunjedonen haud,

25säd hee: Lot eenen Schoden opp Kanaan komen. Hee woat de läachsta Deena fa siene Breeda sennen.

26Un hee säd uk: Mucht de Har mien Gott Sem säajnen, un lot Kanaan een Deena fa am sennen.

27Mucht Gott Jafet siene Nokomen loten toonämen un en Sem siene Zelten wonen, un lot Kanaan äa Deena sennen.

28No de Äwaschwamunk läwd Noah noch 350 Joa.

29Hee storf aus hee 950 Joa oolt wia.

1. Mose 10

Een Menschen Rejista

(1.Chr 1,5-23)

1Dit sent de Nokomen von Noah, Sem, Ham, un Jafet. No de Äwaschwamunk hauden see Säns.

2Jafet siene Säns wieren Gomer, Magog, Madai, Jawan, Tubal, Meschech, un Tiras.

3Gomer siene Säns wieren Aschkenas, Rifat, un Togarma.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Jawan siene Säns wieren Elischa, Tarsis, Kittim, un Rodanim.

5Von dise haben sikj de Velkja aum Mäa vemieet. Dit sent Jafet siene Nokomen, een jieda Volkj met äa Launt, un äare Sproak.

6Ham siene Säns wieren Kusch, Mizrajim, Putt un Kanaan.

7Kusch siene Säns wieren Seba, Hawila, Sabta, Ragma un Sabtecha. Ragma siene Säns wieren Saba un Dedan.

8Kusch wia Nimrod sien Voda, dee daut ieeschte oppe Ieed von de majchtje Mana wia.

9Hee wia derch Gott siene Jnod een groosoatja Jäaja. Doawäajen woat jesajcht: “Soo aus Nimrod, een groosoatja Jäaja derch Gott siene Jnod.”

10De groote Städa von sien Rikj wieren Babel, Erech, un Akad, dee aule dree en daut Launt Schinar wieren.

11Von doa ut jinkj hee no Assur un bud doa Ninive, Rehobot Ir un Kelach,

12un dan noch Resen tweschen Ninive un de groote Staut, Kelach.

13Mizrajim wia de Voda to de Ludita, de Anamita, de Lehabita, de Naftuhita,

14de Patrosita, de Kasluhita un Kaftorita, von wäm de Filista aufstaumen.

15Kanaan wia Sidon un Hett äa Voda. Sidon wia sien ieeschta Sän.

16Von dise staumen de Jebusita, de Amorita, de Girgasita,

17de Hiwita, de Arkita, de Sinita,

18de Arwadita, de Zemarita un de Hamatita. Lota vespreeden dee waut von de Kanaanita aufstaumen sikj breet.

19De Kanaanita äare Jäajent rieekjt von Sidon no Gerar opptoo soo wiet aus Gaza, un en de Rechtunk von Sodom, Gomorra, Adma, un Zebojim, soo wiet aus Lescha.

20Dit sent Ham siene Nokomen, een jieda Volkj un Famielje met äa Launt un äare Sproak.

21Un Sem, Jafet sien elra Brooda, wia Eber siene Nokomen äa Staumvoda.

22Sem siene Säns sent Elam, Assur, Arpachschad, Lud, un Aram.

23Aram siene Säns sent Uz, Hul, Geter, un Masch.

24Arpachschad wia de Voda fa Schelach, un Schelach wia Eber sien Voda.

25Eber haud twee Säns. Dee eena heet Peleg, wiels en däm siene Tiet spoold sikj de Ieed, un däm sien Brooda heet Joktan.

26Joktan wia de Voda fa Almodad, Schelef, Hazarmawet, Jerach,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

27Hadoram, Usal, Dikla,

28Obal, Abimael, Saba,

29Ofir, Hawila, un Jobab. Dit wieren aula Joktan siene Säns.

30De Jäajent wua dee wonden rieekjt von Mescha bat Sefar enne Boaj em Oosten.

31Dit sent Sem siene Nokomen, een jieda Volkj met äa Launt un äare Sproak.

32Aul dit sent Noah siene Nokomen, Volkj bie Volkj, soo aus dee aufjestaumden. Von dise vespreeden de Velkja sikj oppe Ieed no de Äwaschwamunk.

1. Mose 11

Menschen erhäwen sikj jäajen Gott

1To eene Tiet hauden see oppe gaunze Ieed bloos eene Sproak un aula de selwje Wieed.

2Un aus de Menschen vom Oosten wieda trocken, kjeemen see no eene groote Stap en de Jäajent von Schinar. Doa siedelden see aun.

3Un see säden to eenaunda: Nu emol aun de Oabeit! Well wie ons Tieejlen moaken un dee goot hoat brennen. See hauden dan Tieejlen fa Steena un Pekj fa Zement.

4Un see säden: Nu emol aun de Oabeit! Well wie ons eene Staut buen, un eenen Torm dee bat aum Himmel rieekjt. Well wie ons eenen Nomen moaken, daut wie nich oppe gaunze Ieed vestreit woaren.

5Un de Har kjeem rauf un besach sikj de Staut un dän Torm, dän de Menschen sikj buden.

6Un de Har säd: Nu kjikj. Daut es aules een Volkj un dee räden aula eene Sproak. Dit es noch mau de Aunfank von daut waut see doonen woaren. Boolt woaren see aules doonen kjennen waut an biefelt.

7Well wie emol rauf gonen un an de Sproak vestieren, soo daut see nich eena dän aundren vestonen kjennen.

8Un soo vestreid de Har an äwa de gaunze Ieed, un see hieeden opp met de Staut buen.

9De Staut wort Babel jenant, wiels de Har an doa äare Sproak vestieed. Un von doa vestreid de Har an äwa de gaunze Ieed.

Een Menschen Rejista bat Abraham

(1.Chr 1,24-27)

10Dit sent Sem siene Nokomen. Aus Sem 100 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Arpachschad. Daut wia twee Joa no de Äwaschwamunk.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Von dan aus Arpachschad jebuaren wia, läwd Sem noch 500 Joa, un haud noch mea Kjinja.

12Aus Arpachschad 35 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Schelach.

13Arpachschad läwd noch 403 Joa von dan aus Schelach jebuaren wia, un haud noch mea Kjinja.

14Aus Schelach 30 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Eber.

15Un Schelach läwd noch 403 Joa no däm daut Eber jebuaren wia, un haud noch mea Kjinja.

16Aus Eber 34 Joa oolt wia, haud hee dän Sän, Peleg.

17Un Eber läwd noch 430 Joa no däm daut Peleg jebuaren wia, un haud noch mea Kjinja.

18Aus Peleg 30 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Regu.

19Un Peleg läwd noch 209 Joa no däm daut Regu jebuaren wia, un haud noch mea Kjinja.

20Aus Regu 32 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Serug.

21Un Regu läwd noch 207 Joa no däm daut Serug jebuaren wia, un haud noch mea Kjinja.

22Aus Serug 30 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Nahor.

23Un Serug läwd noch 200 Joa no däm daut Nahor jebuaren wia, un haud noch mea Kjinja.

24Aus Nahor 29 Joa oolt wia, haud hee eenen Sän, Terach.

25Un Nahor läwd noch 119 Joa no däm daut Terach jebuaren wia, un haud noch mea Kjinja.

26Aus Terach 70 Joa oolt wia, haud hee de Säns, Abram, Nahor un Haran.

27Dit sent Terach siene Nokomen. Terach haud dree Junges. Daut wieren Abram, Nahor, un Haran. Un Haran wia Loot sien Voda.

28Haran storf ver sien Voda Terach storf, un storf en daut Launt wua hee jebuaren wia, en Ur mank de Chaldäa.

29Abram un Nahor befrieden sikj. Abram siene Fru heet Sarai, un Nahor siene Fru heet Milka. Milka un Jiska äa Voda wia Haran.

30Sarai kunn kjeene Kjinja haben.

31Un Terach läd loos von Ur mank de Chaldäa, om no Kanaan to trakjen. Hee neem sienen Sän, Abram, met sikj, un uk sienen Grootsän, Loot, Haran sien Sän, un siene

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Schwieedochta, Sarai, dee Abram siene Fru wia. Oba aus see bat de Staut Haran kjeemen, bleewen see doa.

32Terach storf en Haran aus hee 205 Joa oolt wia.

1. Mose 12

Gott roopt Abram

1De Har säd to Abram: Velot dien Launt, diene Lied, un dien Voda sien Hus un go no een Launt daut ekj die wiesen woa.

2Ekj woa von die een grootet Volkj moaken, un ekj woa die säajnen. Ekj woa dien Nomen wiet bekaunt moaken, un du woascht een Säajen sennen.

3Ekj woa dee säajnen dee die säajnen, un ekj woa eenen Fluch opp dee brinjen, dee eenen Fluch opp die brinjen, un derch die woaren aule Velkja oppe Ieed jesäajent.

4Soo muak Abram sikj oppem Wajch, krakjt soo aus de Har am jesajcht haud, un Loot trock met am. Abram wia 75 Joa oolt aus hee Haran veleet.

5Abram neem Sarai, siene Fru, un Loot, sien Brooda sien Sän, un waut see dan noch hauden toop jesaumelt, un uk de Deena dee hee en Haran jekjräajen haud, un jinkj no Kanaan opptoo. En Kanaan

6jinkj hee derch daut Launt un kjeem no Sichem, no däm grooten Boom More. To dee Tiet wieren de Kanaanita noch em Launt.

7Dan kjeem de Har no Abram un säd: Ekj woa diene Nokomen dit Launt jäwen. Dan bud Abram doa eenen Aultoa fa däm Harn, dee no am jekomen wia.

8Von doa jinkj hee en de Boaj nenn, oosten von Betel. Hee stald siene Zelten doa opp, met Betel nom Wasten un Ai nom Oosten. Abram bud doa eenen Aultoa fa däm Harn un roopt am doa aun.

9Abram trock emma wieda en daut Launt em Sieden nenn.

Abram un Sara äare Reis no Ägipten

10Nu wia doa eene schlemme Hungaschnoot em Launt, daut Abram opp een stootje doawäajen no Ägipten jinkj.

11Aus see dan bat Ägipten kjeemen, säd Abram to siene Fru, Sarai: Du best soone schmocke Fru,

12daut wan de Ägipta die seenen, woaren see sajen: Dit es siene Fru, un see woaren mie doot moaken un die läwen loten.

13Saj an daut du miene Sesta best. Dan woat daut nich soo schlemm fa mie sennen, un see woaren mie nich wäajen die doot moaken.

14Dan aus Abram en Ägipten nenn trock, sagen de Ägipta daut siene Fru sea schmock leet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Aus däm Kjennich siene Volkjsleidasch ar sagen, lowden see ar ver am. Dan wort see en däm Kjennich sien Hus jebrocht,

16un om äat haulwen jeef de Kjennich Abram Schop, Rinda, Äsels, Deena, un Kameelen.

17De Har, oba, brocht schlemme Krankheiten en däm Kjennich sien Hus nenn wäajen Sarai, Abram siene Fru.

18Dan roopt de Kjennich Abram un säd: Waut hast du mie hia jedonen? Wuarom sätst du mie nich daut see diene Fru wia?

19Wuarom sätst du mie: See es miene Sesta? Un äwa däm hab ekj ar aus Fru jenomen. Hia es diene Fru. Nemm ar un go wieda.

20Un de Kjennich schekjt waut Mana daut see am, met siene Fru un aules waut hee haud, ut daut Launt rut brochten.

1. Mose 13

Abram un Loot deelen sikj daut Launt en

1Un Abram jinkj trigj von Ägipten, met siene Fru un waut hee aules haud, un uk Loot, no daut Launt em Sieden Kanaan.

2Abram wia sea goot auf. Hee haud väl Vee un Selwa un Golt.

3Hee trock noch wada von daut Launt em Sieden Kanaan, soo wiet aus Betel, wua hee ea siene Zelten oppjestalt haud, tweschen Betel un Ai.

4Doa haud hee ea eenen Aultoa jemoakt. Un doa roopt Abram däm Harn aun.

5Un Loot, dee met Abram wia, haud uk Vee un Schop un Zelten.

6See ieejenden soo väl, daut et too väl fa daut Launt wia, wan see toop bleewen.

7Doa wia emma Zank tweschen Abram siene Vee Hoads un Loot siene Vee Hoads. To dee Tiet wonden de Kanaanita un Perisita em Launt.

8Un Abram säd to Loot: Well wie ons nich tweschen ons zanken; wie sent doch Frintschoft. Un onse Hoads brucken sikj uk nich zanken.

9Hia es je een grootet Launt ver ons. Trakj een Enjskje auf von mie. Wan du nom Nuaden trakjst, trakj ekj nom Sieden. Un wan du nom Sieden trakjst, trakj ekj nom Nuaden.

10Loot kjikjt sikj rom un sach daut daut Jordan Tol gaunz bat Zoar goot Wota haud un aules soo leet aus däm Harn sien Goaden ooda daut Launt Ägipten. Dit wia ea de HarSodom un Gomorra venicht haud.

11Soo kjeem daut, daut Loot sikj daut Jordan Tol wäld. Hee trock dan met aules nom Oosten. Un soo trocken hee un Abram eena vom aundren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Abram wond dan en daut Launt Kanaan, wiels Loot mank de Städa em Tol wond. Hee neem sien Zelt uk noch soo wiet aus Sodom.

13De Mana en Sodom fieeden een schlajchtet Läwen. See eewden growe Sinden ver däm Harn.

14No däm daut Loot von am wia wieda jetrocken, säd de Har to Abram: Kjikj die emol goot om, nom Nuaden, Sieden, Oosten un Wasten.

15Aul daut Launt waut du seenen kaust woa ekj die un diene Nokomen jäwen, opp emma.

16Ekj woa diene Nokomen soo väl aus dän Stoff oppe Ieed moaken. Wan wäa daut Stoff oppe Ieed talen kaun, dan woaren see diene Nokomen uk talen kjennen.

17Nu go derch daut Launt von eene Sied bat de aundre, un von een Enj bat daut aundre. Ekj woa die daut jäwen.

18Dan neem Abram siene Zelten un trock no de Ieekjenbeem bie Mamre, dicht bie Hebron. Doa bud hee eenen Aultoa fa däm Harn.

1. Mose 14

Abram rat Loot

1Doa wieren vea Kjennichs, de Kjennich Amrafel en Schinar, de Kjennich Arjoch, en Ellasar, de Kjennich Kedor Laomer, en Elam, un de Kjennich Tidal, en Gojim.

2Dee vea Kjennichs muaken eenen Kjrich met Kjennich Bera, en Sodom, Kjennich Birscha, en Gomorra, Kjennich Schinab, en Adma, Kjennich Schemeber, en Zebojim, un de Kjennich von Bela, daut uk Zoar heet.

3Aul dise brochten äare Armeeen toop em Siddim Tol wua daut Solt Mäa nu es.

4Fa twalw Joa hauden see Kedor Laomer jedeent, oba nu en daut 13. Joa stalden see sikj jäajen am opp.

5Dan en sien 14. Joa, jinkj Kedor Laomer toop met de Kjennichs, dee met am eenen Bunt hauden, un neem de Refaita en Aschterot Karnajim en, un dan uk noch de Susita en Ham, de Emita en de Kirjatajim Stapen,

6un de Horita en de Seir Boaj bat soo wiet aus El Paran aun de Jrens von de Wiltnis.

7Dan oppem Wajch trigj kjeemen see no En Mischpat, daut nu Kadesch heet, un neemen de gaunze Jäajent von de Amalekita en, un uk de Amorita bie Hazezon Tamar.

8Dan stunden de Kjennich en Sodom, de Kjennich en Gomorra, de Kjennich en Adma, de Kjennich Zebojim, un de Kjennich en Bela, daut Zoar es, sikj toop un jinjen em Siddim Tol jäajen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Kjennich Kedor Laomer von Elam, Kjennich Tidal von Gojim, Kjennich Amrafel von Schinar, un Kjennich Arjoch von Ellasar. Daut wieren vea Kjennichs jäajen fief.

10Nu wieren doa väl Täa Lajcha en daut Siddim Tol, un de Kjennichs von Sodom un Gomorra follen en de Täa Lajcha un kjeemen doa om, un de äwaje randen no de Boaj.

11De vea Kjennichs beplindaden dan Sodom un Gomorra, un neemen aul äa Ätwoa un waut an sest noch wieetvoll wia met.

12Soo wort uk Loot, dee en Sodom wond, un äwa däm Abram de Onkel wia, met sien Hab un Goot veschlapt.

13Eena von dee, dee doa haud kunt flichten, kjeem un säd Abram, dän Hebräa, waut doa jeworden wia. Abram wond bie de Ieekjen waut Mamre, dän Amorita jehieeden. Mamre un siene Breeda Eschkol un Aner hauden eenen Bunt met Abram.

14Aus Abram hieed daut sien Brooda sien Sän faustjenomen wia, jeef hee 318 Deena, aules Mana waut en sien Loaga jebuaren wieren, Jereetschoft toom de 4 Kjennichs hinjaraun joagen. Un see juagen dee gaunz bat Dan hinjaraun.

15Hee deeld siene Mana en Gruppen en, un äwafoll jane enne Nacht un juach an soo wiet aus Hoba no. Hoba es nuaden von Damaskus.

16Hee brocht aul daut Hab un Goot trigj un uk Loot met sien Hab un Goot, un de Frues un aundre Menschen.

Abram un Melchisedek

17Aus Abram dan äwa Kedor Laomer un de Kjennichs jewonnen haud un trigj kjeem, kjeem de Kjennich von Sodom am entjäajen un troff am em Schawe Tol, daut uk daut Kjennichs Tol heet.

18Un Melchisedek, de Kjennich en Salem, brocht Broot un Wien. Hee wia een Priesta fa däm hechsten Gott.

19Dee säajend Abram un säd: Mucht de hechsta Gott, dee dän Himmel un de Ieed jemoakt haft, die säajnen.

20Wie lowen dän hechsten Gott dee die diene Jäajna en diene Macht jejäft haft. Un Abram jeef dän Kjennich von Salem een Tieendel von aules waut hee met trigj jebrocht haud.

21Un de Kjennich von Sodom säd to Abram: Jeff mie de Menschen, oba behool daut Hab un Goot fa die selfst.

22Oba Abram säd am: Ekj hab ver däm Harn, dän hechsten Gott, dee dän Himmel un de Ieed jemoakt haft, met een Eit vesproaken,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23daut ekj nich woa soo väl aus eenen Twierem ooda eenen Schoobaunt, ooda irjent sestwaut waut dient es, nämen, soo daut du nich sajen woascht: Ekj hab Abram rikj jemoakt.

24Ekj näm nuscht buta waut miene Mana oppjebrukt haben un daut Poat waut Aner, Eschkol un Mamre traft. Lot an äa Poat haben. Daut äwaje kaust aula trigj haben.

1. Mose 15

Gott moakt eenen Bunt met Abram

1Eene jewesse Tiet lota kjeem de Har no Abram en eene Erfoarunk un säd: Hab nich Angst Abram. Ekj woa die Schutz jäwen; die woat noch väl goodet tookomen.

2Un Abram säd: Gott mien Har, waut west du mie tookomen loten? Ekj hab kjeen Kjint, un mien Oafgoot woat no mien Kjnajcht Elieser von Damaskus gonen.

3Un Abram säd: Du hast mie kjeen Kjint tookomen loten, un miene Oaw es mien Kjnajcht, dee von kjlien aun en miene Wirtschoft jewast es.

4Nu horcht. Dan hieed Abram däm Harn sajen: Nä! De Kjnajcht woat nich diene Oaw sennen. Dien ieejna Sän woat diene Oaw sennen.

5De Har jinkj ver am rut un säd: Kjikj emol no de Stierns, un proow dee to talen, soo goot aus du kaust. Soo väl Nokomen woascht du haben.

6Abram sad sien vetruen opp däm Harn sien Vespräakjen, un de Har tald am doaderch jerajcht.

7Un de Har säd to Abram: Ekj sie de Har, dee die von Ur, de Chaldäa äare Staut, häajebrocht hab, soo daut ekj die dit Launt jäwen kunn, daut et dient kunn sennen.

8Un Abram säd: Gott mien Har, woo kaun ekj daut foten, daut dit saul mient sennen?

9Un de Har säd: Brinj emol een dreejoaschet Hoklinkj, eene dreejoasche Kos, eenen dreejoaschen Bock, un twee Duwen.

10Abram brocht dee, un schneet dee delenjd de Medd opp. Dan läd hee dee enne Rieej, emma eene halft jäajenäwa von de aundre. De Väajel schneet hee nich enne halft.

11Doa kjeemen dan waut Oshakasch rauf opp daut Fleesch, un Abram juach dee doa emma wajch.

12Aus de Sonn dan unjajinkj, kjeem doa een deepa Schlop opp Abram; daut wort sea diesta un eene groote Forcht kjeem äwa am.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

13Dan säd de Har: Opp verieescht woaren diene Nokomen framde sennen en een Launt, woont nich äat es. Doa woaren see Sklowen sennen, un see woaren schlajcht behaundelt woaren. Dit woat 400 Joa sennen.

14Ekj woa daut Launt, wua see deenen woaren, bestrofen, un dan woaren see ut daut Launt, met väle wieetvolle Sachen rut komen.

15Du selfst, woascht sea oolt woaren, un ruich no diene Väavodasch gonen, un begroft woaren.

16No vea Jennerazionen woaren see trigj hiahan komen. De Amorita, dee hia nu wonen, woaren ieescht de Mot met äare Sinden voll moaken ea ekj an strofen woa.

17Aus de Sonn ieescht unjajinkj un daut diesta wort, trocken doa twee Dinja tweschen de twee halften von daut Fleesch derch. Eent wia een Fiatopp, dee goot kwaulemd, daut aundre wia een Fiastock, dee doa kloa brend.

18Dän Dach muak de Har eenen Bunt met Abram un säd: Ekj woa diene Nokomen dit Launt jäwen, vom Ägiptischen Riefa bat dän grooten Eufrat Riefa,

19de gaunze Jäajent wua nu de Kenita, Kenasita, Kadmonita,

20de Hetita, Perisita, Refaita,

21de Amorita, Kanaanita, Girgasita un de Jebusita wonen.

1. Mose 16

Hagar un Ismael

1Abram un Sarai hauden kjeene Kjinja jehaut. See hauden eene ägiptische Kjäakjsche, dee heet Hagar.

2Un Sarai säd to Abram: Kjikj emol. De Har haft mie nich loten Kjinja haben. Kjikj emol no miene Kjäakjsche. Veleicht kaun ekj derch ar Kjinja haben. Un Abram wia envestonen met Sarai.

3Aus Abram tieen Joa en Kanaan jewont haud, neem siene Fru Sarai, äare ägiptische Kjäakjsche, Hagar, un jeef Abram, äaren Maun, dee to Fru.

4Un Abram omoarmd Hagar, un aus Hagar daut wist daut see schwanga wia, kjikjt see rauf opp äare Wieetsche.

5Dan säd Sarai to Abram: Dit waut ekj hia von dise lieden mott, felt uk opp die. Ekj leet die ar nämen, un dan aus see sach daut see schwanga wia, kjikjt see rauf opp mie. Mucht de Har däm rechten, dee hia schuldich es.

6Un Abram säd to Sarai: See es diene Kjäakjsche! Doo met ar, soo aus die daut rajcht sitt. Dan muak Sarai ar daut Läwen schwoa, soo daut see von ar wajchrand.

7Enne Wiltnis, bie de Wotakjwal oppem Wajch no Schur, funk dämHarn sien Enjel Hagar.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Un dee säd: Hagar, Sarai äare Kjäakjsche, von wua kjemst du, un wua jeist du han? Un Hagar säd: Ekj ran von Sarai, miene Wieetsche, wajch.

9Un däm Harn sien Enjel säd ar: Go du trigj no diene Wieetsche, un jehorch ar.

10Däm Harn sien Enjel säd: DeHar woat die soo väl Nokomen jäwen, daut dee nich woaren to talen sennen.

11Un däm Harn sien Enjel säd uk noch: Wan du een kjlienet Junkje haben woascht, saust du am Ismael nanen, wiels de Hardie en dien Älent jehieet haft.

12Ismael woat soo frie aus een willa Äsel sennen, aulem jäajenaun un jieda eena jäajen am, nich frädlich met irjent een Brooda.

13Doa roopt see däm Harn sien Nomen aun, dee to ar jerät haud. See nand am: De Har dee doa sitt. Un see säd: Hab ekj werkjlich däm jeseenen, dee mie sitt?

14Derch dit wort de Kjwal, dee tweschen Kadesch un Bered licht, Beer-lahai-roi jenant.

15Hagar haud een Junkje, un Abram nand däm Ismael.

16Abram wia 86 Joa oolt aus Ismael jebuaren wort.

1. Mose 17

Gott sien Bunt un daut Tieekjen doatoo

1Aus Abram 99 Joa oolt wia haud hee eene Erfoarunk wua de Har no am kjeem un säd: Ekj sie Gott, dee aule Macht haft. Waundel no mienen Wellen, un veschuldj die nich.

2Ekj well eenen Bunt tweschen mie un die moaken un ekj well die väl Nokomen jäwen.

3Doamet foll Abram opp sien Jesecht un Gott säd to am:

4Nu weetst daut mien Bunt met die es, un du woascht de Voda äwa väle Velkja sennen.

5Dien Nomen woat wiedahans nich Abram sennen, dien Nomen woat Abraham sennen, wiels ekj die een Voda äwa väle Velkja moak.

6Ekj woa die sea väl Nokomen jäwen, soo daut doa Velkja un Kjennichs von die komen woaren.

7Ekj woa mienen Bunt met die un diene Nokomen derch äare Jennerazionen no die, eenen eewjen Bunt moaken. Ekj woa dien un diene Nokomen äa Gott sennen.

8Un ekj woa die un diene Nokomen no die daut Launt jäwen, wua du romjewaundat hast, daut gaunze Launt Kanaan, daut see daut aus een eewjet Oafgoot haben un ekj äa Gott sennen woa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Un Gott säd to Abraham: Nu es daut opp to die un diene Kjinja un Grootkjinja, daut jie dän Bunt hoolen derch aul june Tieden.

10Dit es mien Bunt, dän du un diene Nokomen no die hoolen sellen: Een jieda eena von june Junges saul beschnäden woaren.

11Jie sellen junt aun de Väahut aun aule Junges un Mana beschnieden un daut woat daut Tieekjen sennen von däm Bunt tweschen mie un junt.

12Jieda Maun un jieda Jung mank junt, dee mea aus acht Doag oolt es, saul beschnäden woaren. Dee waut mank junt jebuaren worden sent un dee waut jie von framde met Jelt jekoft haben,

13sellen beschnäden woaren. Soo saul mien Bunt aus een eewjen Bunt aun jun Fleesch kloa sennen.

14Jieda Maun, dee nich aun de Väahut beschnäden woat, saul utem Volkj jestat woaren. Dee haft dan mien Bunt jebroaken.

15Un Gott säd to Abraham: Diene Fru Sarai, saust du nich lenja Sarai nanen, oba Sara.

16Ekj woa ar säajnen, un ekj woa die onbedinjt derch ar eenen Sän jäwen. Ekj woa ar säajnen, un see woat de Mutta von Velkja sennen. Doa woaren Kjennichs von ar aufstaumen.

17Dan kjneed Abraham sikj bat oppe Ieed un lacht. Hee docht: Kaun een Maun dee 100 Joa oolt es, noch een Voda woaren? Saul Sara, dee 90 Joa oolt es, noch een kjlienet Kjint haben?

18Un Abraham säd to Gott: Wan du doch Ismael aus miene Oaw kust haben.

19Un Gott säd: Nä. Diene Fru, Sara, woat eenen Sän haben. Dän saust du Isaak nanen. Ekj woa mienen Bunt met am moaken, daut et een eewja Bunt es met siene Nokomen no am.

20Daut waut du von Ismael jesajcht hast hab ekj jehieet. Horch emol! Ekj woa am säajnen un am väl Nokomen jäwen. Von am woaren twalf Staumvodasch komen, un daut woat een grootet Volkj sennen.

21Oba mienen Bunt woa ekj met Isaak moaken. Isaak, dän Sara die om disen Tiet näakjstet Joa jäwen woat.

22Aus hee daut jesajcht haud, jinkj Gott wajch von Abraham.

23Dan neem Abraham sienen Sän Ismael un uk aul siene Deena, dee entwäda en siene Zelten jebuaren wieren, ooda dee hee met sien Jelt jekoft haud, un hee beschneet dee een jieda aun de Väahut.

24Abraham wia 99 aus hee beschnäden wort.

25Ismael, Abraham sien Sän, wia 13 Joa oolt aus hee beschnäden wort.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[26]Abraham un sien Sän worden aun dän selwjen Dach beschnäden,

[27]aun dän selwjen Dach aus aul dee Mana dee met am wieren, dee waut en siene Zelten jebuaren wieren, un dee woone hee met sien Jelt jekoft haud.

1. Mose 18

Gott vesprakjt Abraham un Sara eenen Sän

[1]De Har kjeem eenen Dach no Abraham, aus hee medden em Dach en siene Zeltdäa saut bie Mamre, bie de groote Ieekjenbeem.

[2]Hee kjikjt emol jrodsoo opp, un sach doa dree Mana een enjskje auf ver am stonen. Hee stunt fuaz opp un spood sikj dee to trafen. Abraham kjneed sikj bat oppe Ieed ver an,

[3]un säd: Mien Har, wan du mie eene Gonst wiesen west, dan go hia nich jrodsoo vebie. Ekj sie dien Deena.

[4]Lot daut doch, daut een beskje Wota jebrocht woat. Dan wausch jie junt de Feet un reiwen junt een beskje ut unja disen Boom.

[5]Em tweschen Tiet hol ekj een bät Broot, daut jie junt oppfreschen kjennen, fa dän Wajch dän jie noch ver junt haben, nu daut jie häajekomen sent. Un jane säden: Daut wudd sea goot sennen.

[6]Un Abraham jinkj schwind em Zelt nenn no Sara, un säd: Ria emol schwind dree Schoopen voll von dien bastet Mäl en, un bak waut Broot.

[7]Dan rand hee no sien Vee, un doa neem hee een schmocket jesundet Kaulf, un jeef däm Kjnajcht daut, daut dee daut schwind schlachten un reeden sull.

[8]Dan brocht hee Kjees un Malkj un daut Kaulfsfleesch, woont see jereet hauden, un sad an daut väa. Hee bedeend an aus see unja däm Boom sauten un eeten.

[9]Met de Tiet säden see to Abraham: Wua es Sara, diene Fru? Un hee säd: Dee es doa em Zelt.

[10]De Har säd: Om een Joa kom ekj hia wada han, un dan woat Sara, diene Fru eenen Sän haben. Sara hieed waut hee säd, wiels see em Zelt jrod hinja de Däa wia.

[11]Abraham un Sara wieren sea oolt, un Sara wist daut see nich mea en dee Joaren wia, wua see kunn opp een Kjint räakjnen.

[12]Sara lacht to sikj selfst un säd: Nu daut ekj oolt sie, un mien Maun oolt es, saul ekj noch dise Freid haben?

[13]De Har säd to Abraham: Wuarom lacht Sara un sajcht: Woa ekj werkjlich noch en mien ella een Kjint haben?

[14]Es irjent waut too schwoa fa däm Harn? Om een Joa en disen Tiet, woa ekj trigj komen un Sara woat eenen Sän haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un Sara vestreet daut un säd: Ekj hab goanich jelacht. See enjst sikj nu. Oba hee säd: Jo, du lachst.

Abraham dinjt met Gott äwa Sodom

16Dan muaken de Mana sikj oppem Wajch von doa, un Abraham jinkj een Enjskje met an met. Opp eene Städ kjikjten see no Sodom opptoo,

17un de Har docht: Sull ekj daut von Abraham hoolen, waut ekj doonen woa,

18wan hee doch woat een grootet un stoakjet Volkj woaren, un aule Velkja oppe Ieed derch am jesäajent woaren?

19Nä. Ekj hab am doaropp jewält, daut hee siene Kjinja un Nokomen unjarechten saul däm Harn sien Wellen to doonen. See sellen nom Rajcht seenen un jerajcht sennen, soo daut de Har Abraham daut jäwen kaun, waut hee am vesproaken haft.

20Dan säd de Har to Abraham: Doa es een schwoaret kloagen no mie derch jedrungen äwa Sodom en Gomorra. Dee vesindjen sikj sea schlemm.

21Nu well ekj doahan gonen un selfst noseenen auf daut werkjlich soo groff es aus jesajcht woat. Wan daut nich es, dan woa ekj weeten.

22De Mana jinjen dan loos, no Sodom opptoo. Oba Abraham stald sikj ver däm Harn han,

23un stald am de Froag: Woascht du doa werkjlich de oschuldje toop met dee, dee schuldich sent, ombrinjen?

24Well wie sajen doa sent 50 oschuldje en de Staut. Woascht du dan de gaunze Staut venichten, un dee nich fa de 50 oschuldje veschoonen?

25Soont wudd doch nich bie die väakomen, daut du de oschuldje met dee, dee sikj veschulcht haben, toop ombrinjen wurscht? Dan wudd de oschuldje daut krakjt soo gonen aus de schuldje? Soont wudd bie die doch nich väakomen! De Rechta fa de gaunze Ieed woat doch rajcht haundlen?

26Un de Har säd: Wan ekj 50 oschuldje en Sodom finj, woa ekj de gaunze Staut om dee 50 äat haulwen veschoonen.

27Abraham leet am oba noch nich doamet gonen un säd: Nu sie ekj soo driest jewast daut ekj toom Harn räd, wan ekj doch mau Stoff un Ausch sie.

28Ei wan aun dee 50 noch fief fälen? Wurscht du om de fief äat haulwen de gaunze Staut venichten? Un deHar säd: Nä. Wan ekj 45 oschuldje finj, woa ekj de Staut nich venichten.

29Un Abraham räd noch wada un säd: Ei wan doa 40 sent? Un hee kjrieech de Auntwuat: Nä, ekj woa daut nich doonen wan doa 40 sent.

30Dan säd Abraham: Bitscheen Har, woa mie nich schwierich. Ekj saj, ei wan du 30 finjst? Nä, kjeem de Auntwuat. Ekj woa daut nich doonen wan ekj doa 30 finj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Abraham säd: Ekj weet daut es sea driest, soo toom Harn to räden, oba ei wan doa 20 jefungen woaren? Un de Har säd: Om 20 äat haulwen wudd ekj dee nich venichten.

32Un Abraham säd: Mucht de Har doch nich met mie schwierich woaren, wan ekj bloos noch eemol räd. Ei wan doa tieen jefungen woaren? Un de Har säd: Om tieen äat haulwen woa ekj dee nich venichten.

33Un de Har veleet Abraham aus see nu utjerät hauden. Abraham jinkj trigj no sien Tus.

1. Mose 19

Loot un siene Jast

1Bie Owent kjeemen de twee Enjel no Sodom. Loot saut biem Stautspuat aus hee an komen sach, un hee stunt fuaz opp un jinkj an entjäajen. Hee kjneed sikj bat oppe Ieed ver an

2un säd: Miene Haren, komt bitscheen no mien Hus. Ekj woa junt bedeenen. Komt wauscht june Feet un blieft to Nacht. Morjen kjenn jie tiedich oppstonen un opp junen Wajch sennen. Oba dee säden: Nä, wie wellen sest wua enne Staut to Nacht bliewen.

3Dan kroagd hee an noch dolla un see kjeemen no sien Hus. Doa muak hee eene Moltiet un bakt waut Schnetje fa an un see eeten.

4Dan oba ea see sikj to Nacht dol läden, kjeemen de Mana von Sodom, junge un oole aula, un stalden sikj rom daut Hus rom.

5See roopten Loot un säden: Wua sent de Mana dee vondoag zeowes no die kjeemen. Brinj dee emol äwadäl daut wie met dee ligjen kjennen.

6Loot jinkj dan rut no an, un muak de Däa hinja sikj too

7un säd: Ekj pracha junt, Breeda, doot nich soon beeset.

8Weet jie, ekj hab twee Dajchta dee noch kjeen Maun jehaut haben. Lot mie dee rut brinjen un doot met dee waut jie wellen. Oba doot dise Mana nuscht aun dee to Nacht no mie jekomen sent.

9Oba see säden: Ut däm Stich! Aus een framda kjemst du mank ons, un nu west ons Rechta sennen! Dit woat die schlemma gonen aus jane. Un see drenjden sikj aun am naun un wullen siene Däa tweibräakjen.

10Oba de Mana waut bennen wieren langden no am un trocken am em Hus nenn un muaken de Däa too.

11See muaken de Mana rom daut Hus blint, de junge en de oole, soo daut see sikj meed muaken met de Däa sieekjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Aus see dan bennen wieren säden de Mana to Loot: Hab jie hia noch sest wäm, soo aus Schwieesäns, Säns, Dajchta, ooda sest noch wäm en dise Staut? Brinjt dee ut de Staut rut!

13Wie sent reed dise Städ to venichten. Doa es een schwoaret kloagen jäajen de Menschen en dise Staut no däm Harn jekomen, un hee haft ons jeschekjt dee to venichten.

14Dan jinkj Loot rut no siene Schwieesäns, de Mana dee sikj met siene Dajchta befrieen wullen. Hee säd to an: Nu opp un velot dise Städ, wiels de Har es gaunz reed dise Staut to venichten. Oba de Schwieesäns dochten hee spost met an.

15Aus daut dän näakjsten Dach aunfunk to doagen, porden de Enjel Loot un säden: Nu opp. Nemm diene Fru un twee Dajchta, dee hia sent, daut jie nich omkomen wan dise Staut bestroft woat.

16Aus hee oba noch een bät schluad, neemen de Mana am, un siene Fru, un siene twee Dajchta bie de Haunt, un see brochten an met heele Hut bat buta de Staut. See deeden dit wiels de Har an jenstich wia.

17Un aus see dee bat buta de Staut jebrocht hauden, säden see: Nu rant, daut jie jun Läwen raden. Kjikjt nich emol trigj, un hoolt junt noanich opp em Tol. Rant enne Boaj nenn, daut jie nich uk venicht woaren.

18Loot oba säd: Oba nä miene Haren!

19Jun Deena es jenstich aunjeseenen, un jie sent sea goot to mie jewast, daut jie mien Läwen raden, oba ekj kaun nich enne Boaj nenn ranen. Daut Onheil kunn doa äwa mie komen, daut ekj doa storf.

20Seet emol dort, de Staut es dicht bie jenuach, daut ekj doa kunn han ranen, un daut es eene kjliene Staut. Lot mie doahan ranen mien Läwen to raden. Daut es doch eene nate Staut.

21Un dee säd: Jo, ekj kom die uk doamet entjäajen, un vespräakj daut ekj de Staut, von woone du rätst, nich venichten woa.

22Spood die! Ran doahan! Ekj kaun nuscht doonen bat du doa aunkjemst. Nu heet de Staut Zoar.

23De Sonn wia oppjegonen aus Loot bat Zoar kjeem.

24Dan leet deHar Schwäwelblitt un Fia opp Sodom un Gomorra faulen vom Harn em Himmel,

25un hee venicht de Städa un daut gaunze Tol, un hee venicht aule Menschen doa un uk aules waut doa sest woss.

26Loot siene Fru, oba, dee hinja am kjeem kjikjt trigj un see wort een Soltsteen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Abraham jinkj tiedich zemorjes no dee Städ, wua hee met dämHarn jestonen haud.

28Un hee kjikjt rauf no Sodom un Gomorra opptoo un no daut gaunze Tol. Un denkj die nenn, aus hee doa kjikjt, sach hee een Ruak von daut Launt loos häwen. Daut leet soo aus een Ruak von eenen grooten Owen.

29Un soo wia daut, daut aus Gott de Städa em Tol venichten deed, vegaut hee daut nich no waut Abraham jefroacht haud. Hee rad Loot von medden em vedoawen, aus de Städa, en woone hee wond, venicht worden.

30Un Loot un siene twee Dajchta trocken von Zoar wajch, un wonden doa enne Boaj, wiels see Angst hauden en Zoar to wonen. Un Loot wond met siene twee Dajchta en eene Heel.

31De elre Dochta säd to äare Sesta: Ons Voda es oolt, un doa es kjeen Maun oppe Ieed, dee no ons kjemt ons to frieen.

32Well wie onsen Voda emol Wien jäwen un ons met am dol lajen, soo daut wie fa am kjennen Nokomen haben.

33Dän Owent jeewen see am Wien, un de elre Dochta läd sikj met am dol. De Voda wist nich daut see jekomen wia un nich daut see wieda jegonen wia.

34Dän näakjsten Dach säd de elre to de jinjre: Horch emol! Ekj lach latste Nacht met mien Voda. Well wie am vondoag wada Wien jäwen un dan jeist du met am ligjen, daut wie soo fa onsen Voda Nokomen kjrieen.

35Un soo muaken see äaren Voda dee Nacht uk Wien drinkjen. Un de jinjre Dochta jinkj un lach met am. Hee selfst wort daut nich en aus see sikj dol läd ooda aus see oppstunt.

36Soo kjeem daut, daut beid von siene Dajchta schwanga wieren von äaren Voda.

37De elre haud eenen Sän un see nand am Moab. Dee vondoagsche Moabita haben am aus äaren Staumvoda.

38De jinjre haud uk eenen Sän un see nand am Ben Ami. Dee vondoagsche Amonita haben am aus äaren Staumvoda.

1. Mose 20

Abraham un Sara bie Abimelech

1Abraham trock von wua hee wond no daut Launt em Sieden Kanaan, un wond tweschen Kadesch un Schur. Hee wond doa eene Tiet en Gerar.

2Abraham säd von Sara, siene Fru, daut see siene Sesta wia. Dan schekjt Abimelech, de Kjennich en Gerar un leet Sara no am komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Dan leet Gott sikj Abimelech en eenen Droom enne Nacht seenen un säd to am: Du motst stoawen wiels du dise Fru jenomen hast. See es een Maun siene Fru.

4Abimelech wia nich dicht bie ar jewast un hee säd: Har woascht du een oschuldjet Volkj ombrinjen?

5Säd hee nich selfst to mie, daut dit siene Sesta wia? Un see säd selfst, daut hee äa Brooda wia. Soo wiet aus ekj wist, deed ekj kjeen orrajcht un hab uk noch nich.

6Dan säd Gott en eenen Droom to am: Jo, ekj weet, daut du soo goot deetst aus du kust. Un daut wia ekj, dee die hilt von eene Sind begonen. Doawäajen hab ekj daut nich jeloten, daut du ar aunschieezhd.

7Nu jeff däm Maun siene Fru trigj. De Maun es een Profeet un dee woat fa die bäden un du woascht läwen. Wan du ar oba nich trigj jefst, dan lot die daut jesajcht sennen, daut du un aul dee waut die aunjehieren stoawen woaren.

8Dan jinkj Abimelech tiedich zemorjes un roopt aul siene Deena. Hee vetald an dise gaunze Erfoarunk, un siene Mana enjsten sikj sea.

9Un Abimelech leet Abraham no am komen un säd to am: Waut hast du ons aunjedonen? Waut hab ekj die orrajcht jedonen, daut du dise groote Schult opp mie un mien Kjennichrikj brinjst? Waut du mie jedonen hast sull nich väakomen.

10Un Abimelech säd to Abraham: Waut meensd du doamet aus du dit deetst?

11Abraham säd: Ekj deed dit wiels ekj docht, hia wia kjeena dee Gott ferchten deed, un daut see mie wudden ombrinjen un miene Fru nämen, wiels ar soo schmock lat.

12Un daut es rajcht daut see miene Sesta es! See es mien Voda siene Dochta, wan uk nich miene Mutta äare Dochta. Un see es miene Fru.

13Un aus Gott mie säd ekj sull mien Voda sien Tus veloten, säd ekj ar: Doo mie dän Jefaulen, daut opp jieda Städ, wua wie hankomen, du dee sajchst, daut ekj dien Brooda sie.

14Dan neem Abimelech Schop un Rinda, un Deena, beides Maunsmenschen un Frumenschen, un jeef Abraham dee un jeef am uk siene Fru Sara.

15Un Abimelech säd: Kjikj emol. Mien Launt steit ver die. Du kaust krakjt doa wonen wua du west.

16Un to Sara säd hee: Horch emol. Ekj hab dienen Brooda 1.000 Selwastekja jejäft. Dit es Bewies, daut du nuscht orrajchtet jedonen hast. Kjeena doaf die met irjent waut beschuljen.

17Dan bäd Abraham Gott aun, un Gott heeld Abimelech un siene Fru un siene Deenstfrues, daut dee kunnen Kjinja haben.

18De Har haud daut soo jemoakt daut kjeene Fru en Abimelech siene Zelten kunn een Kjint haben, wiels Abimelech Abraham siene Fru Sara jenomen haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Mose 21

Sara haft eenen Sän

1De Har vegaut Sara nich. Hee jeef ar waut hee ar vesproaken haud.

2See wort schwanga un jeef Abraham, en sien ella, eenen Sän sea om dee Tiet, dee Gott em verut jesajcht haud.

3Abraham nand sienen Sän, dän hee un Sara hauden, Isaak.

4Un aus Isaak acht Doag oolt wia, beschneet Abraham am, soo aus Gott am jesajcht haud.

5Abraham wia 100 Joa oolt aus sien Sän Isaak jebuaren wort.

6Un Sara säd: Gott haft mie lachen jebrocht. Aule waut dit hieren, woaren met mie lachen.

7Un see säd uk noch: Wäa wudd Abraham jesajcht haben, daut Sara noch een Kjint besorjen wudd? Doch nu daut ekj oolt sie, hab ekj am eenen Sän jejäft.

8Daut Kjint woss bat Sara daut nich mea selfst besorjen deed, un aun dän Dach muak Abraham een grootet Fast.

9De Jung, Ismael, dän Hagar de ägiptische Kjäakjsche, Abraham jebrocht haud, späld met Isaak. Aus Sara daut sach,

10säd see to Abraham: Schekj dise Kjäakjsche un äa Sän wajch. Dee saul nich eene Oaw sennen met mien Sän Isaak.

11Dit baudad Abraham sea, wiels daut wia je sien Sän.

12Oba Gott säd to Abraham: Moak die daut nich schwoa wäajen disen Jung un de Kjäakjsche. Doawäajen doo waut Sara sajcht. Diene Nokomen woaren derch Isaak jetalt woaren.

13Oba ekj woa dän Sän von de Kjäakjsche uk een Volkj moaken, wiels hee von die staumt.

14Dan jinkj Abraham tiedich zemorjes un hold Broot un eene ladane Lusch met Wota un läd dee opp Hagar äaren Schulla. Dan schekjt hee dee beid wajch. Un see jinjen wajch un waundaden enne Wiltnis rom, en de Jäajent bie Beerscheba.

15Aus daut Wota en äare Lusch aula wort, sad see dän Jung unja eenen Bosch.

16Dan jinkj see veleicht soo wiet wieda aus eenen Boageschoss un sad sikj doa dol. See meend: Lot mie doch nich seenen, daut daut Kjint hia stoaft. Un aus see doa saut un am aunkjikjt, funk hee aun to hielen.

17Un Gott hieed däm Jung siene Stemm, un eena von siene Enjel roopt Hagar vom Himmel un säd: Waut es loos, Hagar? Hab nich Angst, wiels Gott haft däm Jung siene Stemm jehieet, doa wua hee nu es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Sto opp, recht däm Jung aun un hool am faust bie de Haunt. Ekj woa am een grootet Volkj moaken.

19Dan muak Gott äare Uagen op, un see sach eenen Borm met Wota. See jinkj un feld äare Lusch met Wota un jeef äaren Jung to drinkjen.

20Gott wia met däm Jung un de Jung woss opp. Hee läwd enne Wiltnis un wia utjetieekjent met däm Boagen un Feil.

21Hee wond enne Paran Wiltnis. Un siene Mutta funk eene Fru fa am von Ägipten.

22Om dee Tiet säden Abimelech un Pichol, de Kommandaunt von Abimelech siene Armee, to Abraham: Gott es met die en aules waut du deist.

23Doawäajen vespräakj met een Eit ver Gott un mie daut du mie, miene Kjinja un miene Nokomen nich woascht ontru behaundlen. Un vespräakj mie daut du met mie un daut Launt, wua du jebläwen best, woascht soo opprechtich sennen aus wie to die jewast sent.

24Un Abraham vespruak am daut met een Eit.

25Een Dach jinkj Abraham no Abimelech un räd am aun von eenen Borm, dän Abimelech siene Deena met Jewault wajchjenomen hauden.

26Abimelech säd: Ekj weet nich wäa dit jedonen haft. Du hast nuscht jesajcht, un ekj hab bat vondoag doa nuscht von jewist.

27Abraham jeef Abimelech dan Schop un Rinda, un see muaken eenen Bunt.

28Abraham sad säwen Lama oppoat von siene Häad.

29Dan säd Abimelech: Waut meest du met dise säwen Lama, dee du oppoat jesat hast?

30Un Abraham säd: Dise säwen Lama woascht du von mie nämen, daut du een Zeij best, daut ekj disen Borm jegroft hab.

31Dan nanden see dee Städ Beerscheba, wiels see doa beid eenen Eit muaken.

32Dit es woo see dän Bunt bie Beerscheba muaken. No däm veleeten Abimelech un Pichol, de Kommandaunt von siene Armee, un trocken trigj no äare Städ en de Jäajent von de Filista.

33Abraham plaunt doa eenen Tamariskenboom en Beerscheba, un hee bäd doa em Nomen vom Harn, däm eewjen Gott, aun.

34Abraham wond eene lange Tiet aus een framda en de Filista äa Launt.

1. Mose 22

Gott prooft Abraham auf

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Eene jewesse Tiet lota, stald Gott Abraham oppe Proow. Gott roopt am un säd: Abraham. Un Abraham säd: Hia sie ekj.

[2]Un Gott säd: Nemm emol dienen eensjen Sän, Isaak, däm du goot best, un go no de Jäajent von Morija. Ekj woa die doa eenen jewessen Boajch wiesen, un du saust doa nopp gonen un een opfa von am moaken aus een Brauntopfa.

[3]Tiedich aum näakjsten Morjen, stunt Abraham opp un neem Isaak un twee von siene Deena, un sodeld eenen Äsel opp. Hee spoold waut Holt fa daut Brauntopfa en läd loos no de Städ opptoo, dee Gott am jesajcht haud.

[4]Aun däm dredden Dach, aus Abraham sikj noch wada romkjikjt, sach hee von een Enj auf, de Städ wua see han sullen.

[5]Dan säd Abraham to siene Deena: Blieft hia, un ekj woa dän Äsel uk hia loten. Oba ekj un de Jung woaren noch wieda dort han gonen. Un wan wie ieescht Gott haben aunjebät, kom wie trigj bat hia.

[6]Dan neem Abraham daut Holt fa daut Brauntopfa un schnald daut opp sienen Sän Isaak sienen Rigjen. Hee selfst neem daut heete Gloot en eenen kjlienen Ama un daut Massa. Dan jinjen see beid toop wieda.

[7]Met eemol säd Isaak to sienen Voda Abraham: Voda. Un Abraham auntwuad: Waut sull sennen, mien Sän. Un Isaak säd: Woo es daut? Wie haben hia daut Gloot, un uk daut Holt, oba wua es daut Laum fa daut Brauntopfa?

[8]Un Abraham säd: Gott woat doano seenen, daut hee een Laum fa daut Brauntopfa haft. Un soo jinjen see beid noch wieda.

[9]Aus see dan bat de Städ kjeemen, woone Gott am jesajcht haud, bud Abraham doa eenen Aultoa, un läd daut Holt doabowen trajcht. Hee vebunk sienen Sän Isaak de Henj un de Feet un läd am oppem Aultoa opp daut Holt.

[10]Un Abraham hilt daut Massa reed toom sienen Sän schlachten.

[11]Oba doamet roopt däm Harn sien Enjel vom Himmel: Abraham, Abraham! Un Abraham säd: Ekj sie hia.

[12]Un de Enjel säd: Hia opp! Doo däm Jung nuscht! Nu weet ekj, daut du Forcht hast fa Gott un am jehorchen deist. Du hilst nich emol dienen eensjen Sän von mie.

[13]Un aus Abraham oppkjikjt sach hee eenen Bock, dee met de Hieena faust en een Bosch wia. Un Abraham jinkj un neem dän Bock un schlacht däm fa daut Brauntopfa en sienen Sän siene Städ.

[14]Von dan aun nand Abraham dee Städ emma, Jahwe Jire. Bat däm vondoagschen Dach woat jesajcht: Oppem Boajch woat de Har doano seenen.

[15]Dan roopt däm Harn sien Enjel vom Himmel noch eemol no Abraham

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16un säd: De Har sajcht: Ekj vespräakj die met eenen Eit opp mie selfst: Wiels du soo jehaundelt hast met dit Proowstekj, un hast nich dienen eensjen Sän trigjehoolen,

17woa ekj gaunz bestemt die mienen Säajen jäwen, un woa diene Nokomen soo väl moaken aus doa Stierns aum Himmel sent, un aus doa Saunt aum Mäa es. Diene Nokomen woaren diene Fiend äare Stautspuaten äwanämen.

18Derch diene Nokomen woaren aule Velkja oppe Ieed jesäajent woaren, wiels du mie jehorchen deetst.

19Dan jinjen Abraham un Isaak trigj no de Deena, un aula toop jinjen see trigj no Beerscheba. Abraham muak dan doa sien Tus.

20Eene jewesse Tiet lota kjrieech Abraham de Norecht, daut sien Brooda Nahor un siene Fru Milka hauden Kjinja jehaut.

21De elsta von dee wia Uz, dan Bus, sien Brooda, dan Kemuel, waut Aram sien Voda wia,

22un dan Kessed, Haso, Pildasch, Jidlaf, un Betuel.

23Betuel wia Rebecka äa Voda. Dise acht Kjinja haud Abraham sien Brooda, Nahor, met siene Fru Milka.

24Dan hauden Nahor un siene Näbenfru Reuma noch Kjinja. Dee äare Kjinja sent Tebach, Gaham, Tahasch un Maacha.

1. Mose 23

Sara woat en Kanaan begroft

1Sara läwd aules toop 127 Joa.

2Sara storf bie Kirjat Arba, daut es Hebron, en Kanaan. Un Abraham hield aus see storf un truad ne Tietlank äwa ar.

3Dan jinkj Abraham en sienen Trua no de Hetita, un säd:

4Ekj won mank junt, un sie oba nich eena von junt jeworden. Lot mie een Stekj Launt kjeepen om mienen Dooden to begrowen.

5De Hetita säden to Abraham:

6Mien Har, horch emol. Gott haft die aus een Leida mank ons hanjestalt. Nu begrow dienen Dooden en irjent eent von onse baste Jräwa. Kjeena von ons woat die aufschuwen ooda hoolen von dienen Dooden opp sien Launt begrowen.

7Un Abraham stunt opp un kjneed sikj ver de Hetita, dee doa em Launt wonden.

8Un hee säd: Wan jie doamet envestonen sent, dan wudd jie een goodet Wuat fa mie enlajen bie Efron, Zohar sien Sän,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9daut hee mie wudd de Heel en Machpela vekjeepen, dee hee ieejent. Daut es je doa oppem Enj von sien Flekj. Lot mie daut hia ver junt foadich moaken, daut ekj am dän vollen Pries doafäa jäw, daut et dan mient es toom mienen Dooden han lajen.

10Efron saut doa mank de Hetita, un hee säd doa to Abraham, soo daut aul dee, dee doa biem Stautspuat sauten, daut hieeden:

11Nä, mien Har. Horch emol. Ekj jäw die daut Flekj, un ekj jäw die de Heel. Hia ver miene Lied jäw ekj die daut. Begrow dienen Dooden doa.

12Dan kjneed Abraham sikj ver de Hetita,

13un säd to Efron, soo daut aule daut hieren kunnen: Horch doch uk no mie. Ekj jäw waut daut Flekj wieet es. Nemm daut von mie, un ekj woa mienen Dooden doa begrowen.

14Un Efron säd:

15Mien Har, lot mie waut sajen. Daut Flekj es 400 Selwastekja wieet. Waut es daut tweschen mie un die? Go un begrow dienen Dooden.

16Abraham wia dän Pries goot, un hee wuach doa ver de Hetita 400 Selwastekja ut, soo aus de Haundelsmana daut doa hauden.

17Soo kjrieech Abraham daut Flekj bie Machpela von Efron. Daut Flekj es oosten von Mamre un haft de Heel un aul de Beem doabowen.

18De Haundel fa daut Launt wort doa ver aul de Hetita jemoakt, dee doa bie äa Stautspuat kjeemen.

19No daut, begrowd Abraham siene Sara en de Heel opp daut Flekj bie Machpela, oosten von Mamre, waut nu Hebron es, en Kanaan.

20Daut Flekj un de Heel doabowen jinkj dan von de Hetita no Abraham, daut et sient wia, toom Doodes begrowen.

1. Mose 24

Eene Fru fa Isaak

1Abraham wia sea oolt jeworden, un de Har haud am en aules waut hee sikj väaneem jesäajent.

2Un Abraham säd to dän bowaschten von siene Deena, dee Äwasecht haud äwa aules waut hee haud: Laj diene Haunt unja miene Hoft.

3Moak mie eenen Eit bie däm Harn, dee Gott em Himmel un Gott oppe Ieed es, daut du nich eene Fru fa mienen Sän nämen woascht von de Dajchta von de Kanaanita, mank dee ekj won.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Un vespräakj mie, daut du woascht no daut Launt gonen wua ekj oppwoss, un von mank mien Frintschoft eene Fru fa mienen Sän Isaak nämen.

5De Deena säd to Abraham: Veleicht woat de Fru nich wellen met mie no dit Launt komen. Saul ekj dan dienen Sän no jan Launt nämen von wua du kjeemst?

6Un Abraham säd: See doano daut du mienen Sän nich trigj doahan nemst.

7De Har, de Gott äwa däm Himmel, dee mie von mien Voda sien Launt un von daut Launt neem wua ekj jebuaren wia, dee räd to mie. Hee vespruak mie met eenen Eit, daut hee miene Nokomen dit Launt jäwen woat. Dee woat sienen Enjel ver die schekjen, un du saust von doa eene Fru fa mienen Sän holen.

8Oba wan de Fru nich wellens es met die met to komen, dan best du frie von disen Eit. Oba du saust nich mienen Sän trigj dort han nämen.

9Dan läd de Deena siene Haunt unja Abraham, sienen Wieet, siene Hoft un vespruak Abraham no waut hee fruach.

10Dan neem de Deena tieen von sienem Wieet siene Kameelen un veleet no Nahor, eene Staut en Mesopotamien. Hee neem väle wieetvolle Jeschenkja met von Abraham.

11Aus hee no de Staut kjeem, muak hee siene Kameelen dolkjneeen buta de Staut bie eenen Borm. Dit wia dän Tiet em Owent wan Frues rutjinjen Wota to holen.

12Un de Deena säd: Har, mien Wieet Abraham sien Gott, ekj froag doano daut du daut vondoag klaupen latst, un bewies mienen Wieet Abraham diene truhoatje Leew.

13Weetst, ekj sto hia bie disem Borm, un de Dajchta von de Menschen enne Staut woaren soojlikjs komen Wota to holen.

14Wan ekj dan to eene von dee saj: Bitscheen, nemm diene Kruck rauf, daut ekj drinkjen kaun. Wan dee dan sajcht: Drinkj, un ekj woa diene Kameelen uk drenkjen, lot daut deejanje sennen, dee du fa dienen Deena Isaak utjewält hast. Dan woa ekj weeten, daut du truhoatje Leew fa mienen Wieet hast.

15Un ea hee utjerät haud, meest nich, dan kjeem een junget Frumensch met äare Wotakruck opp äaren Schulla. De Mejal wia Rebecka, Betuel siene Dochta. Betuel siene Elren wieren Abraham sien Brooda Nahor un siene Fru Milka.

16Daut junge Frumensch leet schmock, un see haud noch nich eenen Maun jehaut. See jinkj rauf bat däm Borm, feld äare Kruck opp, un kjeem trigj.

17Dan spood de Deena sikj ar entjäajen un säd: Jeff mie bitscheen een beskje Wota von diene Kruck to drinkjen.

18Un see säd: Drinkj, mien Har, un leet schwind äare Kruck rauf en jeef am to drinkjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Aus hee jedrunken haud, säd see: Ekj woa uk fa diene Kameelen holen, soo väl aus dee supen wellen.

20Doamet haud see uk aul daut Wota ut äare Kruck em Troch nenn jegoten, un rand wada no däm Borm Wota to holen. See hold jenuach Wota daut aul siene Kameelen supen kunnen.

21De Maun kjikjt sikj dit aules stell to om to seenen auf de Har am daut opp dise Reis wudd klaupen loten.

22Aus de Kameelen jesopen hauden, jeef de Maun ar eenen kostboaren goldnen Näsrinkj un twee groote goldne Oarmbenja,

23un säd: Wäm siene Dochta best du? Es doa Rum en dien Voda sien Hus, daut wie doa kunnen äwa Nacht bliewen?

24Un see säd: Mien Voda es Betuel, un siene Elren wieren Nahor un Milka.

25Un see säd: Wie haben een Deel Stroo un Fooda fa de Kameelen, un uk Rum fa junt to Nacht.

26De Maun kjneed sikj ver dämHarn un

27säd: Ekj preis däm Harn, mienen Wieet Abraham sien Gott, dee nich met siene truhoatje Leew oppjehieet haft, un dee emma tru to mienen Wieet es. De Har haft mie dän Wajch jewäsen no daut Hus von mienen Wieet sien Frintschoft.

28Dan rand de Mejal no Hus un säd äare Mutta un aulem waut jeworden wia.

29Un Rebecka äa Brooda, Laban, rand no däm Borm däm Maun to trafen.

30Aus hee Rebecka äaren Rinkj un de Oarmbenja jeseenen haud, un aus see säd waut de Maun jesajcht haud, jinkj hee no däm Maun, dee noch emma bie däm Borm bie siene Kameelen stunt.

31Un hee säd: Komm no ons. De Har haft die jesäajent. Wuarom steist du buten? Ekj hab een Hus waut reed es fa die un uk eene Städ fa de Kameelen.

32Dan jinkj hee met am em Hus nenn, un Laban neem de Kameelen de Sälen auf un jeef dee Stroo un Fooda. Hee brocht uk Wota daut Abraham sien Deena un de Mana, waut met am wieren, sikj kunnen de Feet wauschen.

33Dan saden see eene Moltiet opp fa an toom äten. Oba de Deena säd: Ekj woa nich äten ea ekj saj no waut ekj jekomen sie. Un Laban säd: Dan saj.

34Un hee säd: Ekj sie Abraham sien Deena.

35De Har haft mienen Wieet sea jesäajent, un dee es rikj jeworden. De Har haft am Häaden von Schop un Vee jejäft, Golt, Selwa, Deena, beides Maunsmenschen un Frumenschen, un Kameelen un Äsels.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

36Un Sara, mien Wieet siene Fru, haud eenen Sän aus see ieescht oolt wia. Un Abraham haft aules opp disen Sän vemoakt.

37Un mien Wieet muak mie met eenen Eit vespräakjen, daut ekj nich sull eene Fru fa sienen Sän von de kanaanitische Mejales nämen, en dee äa Launt wie wonen,

38oba sull no sien Voda sien Hus un Frintschoft gonen, un von doa eene Fru fa sienen Sän nämen.

39Dan säd ekj to mien Wieet: Veleicht woat de Mejal nich wellens sennen met to komen.

40Un dan säd hee: De Har, ver wäm ekj go, woat sienen Enjel met die schekjen un die opp diene Reis halpen. Du saust eene Fru nämen fa mienen Sän von mien Frintschoft un mien Voda sien Hus.

41Wan du daut deist, dan hast du aules jedonen waut dis Eit velangt. Wan du no mien Frintschoft jeist, un dee nich met die kjemt, dan best du frie von disen Eit.

42Vondoag aus ekj bat däm Borm kjeem, säd ekj: Har, mien Wieet Abraham sien Gott, wan du daut vondoag west goot utkomen moaken met de Oabeit opp woone ekj jekomen sie,

43un ekj hia bie disen Borm sto, lot daut junge Frumensch dee doa kjemt Wota holen, un ekj dan to ar saj: Bitscheen, lot mie een beskje Wota von diene Kruck drinkjen,

44un dee dan to mie sajcht: Drinkj, un ekj woa uk diene Kameelen drenkjen, lot daut de Fru sennen fa mienen Wieet sien Sän.

45Un ea ekj met mien stellet Jebäd gaunz foadich wia, kjeem Rebecka rut met äare Kruck opp äaren Schulla. See jinkj fuaz rauf nom Borm, un aus see trigj kjeem säd ekj: Bitscheen, jeff mie waut to drinkjen.

46See leet fuaz äare Kruck rauf un säd: Drinkj, un ekj woa diene Kameelen uk aula drenkjen. Un ekj drunk, un see drenkjt de Kameelen uk.

47Dan säd ekj to ar: Wäm siene Dochta best du. Un see säd: Mien Voda es Betuel. Siene Elren wieren Nahor en Milka. Dan deed ekj disen Rinkj aun äare Näs un jeef ar de Oarmbenja aun äare Oarms.

48Dan kjneed ekj mie ver däm Harn. Ekj preisd däm Harn, mienen Wieet Abraham sienen Gott, dee mie haud dän rajchten Wajch jewäsen, daut ekj kunn eene Dochta von mienen Wieet sien Frintschoft holen fa sienen Sän.

49Wan jie nu wellen jenstich un tru to mienen Wieet sennen, dan sajcht mie. Un wan nich, dan sajcht uk, soo daut ekj mie wieda besennen kaun, äwa waut ekj doonen saul.

50Un Laban un Betuel säden: Dit es vom Harn. Wie kjennen doa nuscht to sajen, nich goodet ooda schlajchtet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

51Kjikj, Rebecka steit hia ver die. Nemm ar un go. Un lot ar dienen Wieet sien Sän siene Fru sennen, soo aus de Har jewäsen haft.

52Aus Abraham sien Deena dit hieed, kjneed hee sikj bat oppe Ieed ver däm Harn.

53Dan brocht hee noch Straums von Selwa un Golt un Kjleeda äwadäl, un jeef Rebecka dee. Un hee jeef Laban un Rebecka äare Mutta dieret Straums.

54Dan eet de Deena un uk siene Mana, waut met am wieren, un drunken, un bleewen doa to Nacht. Zemorjes aus see oppstunden, säd Abraham sien Deena: Schekj mie trigj no mienen Wieet.

55Un Rebecka äa Brooda un äare Mutta säden: Lot de Mejal doch noch een stootje bie ons, weens tieen Doag. Un dan kaust gonen.

56Oba hee säd: Hoolt mie nich opp. Nu daut de Har dit aula soo jefieet haft, lot mie trigj no mienen Wieet gonen.

57Un see säden: Wie woaren emol de Mejal roopen un ar froagen.

58Dan roopten see Rebecka un säden to ar: West du met disem Maun metgonen? Un see säd: Jo, ekj woa metgonen.

59Dan schekjten see äare Sesta Rebecka un Rebecka äare Deenarin met Abraham sienen Deena un siene Mana auf.

60See säajenden Rebecka un säden to ar: Onse Sesta, muchst du Mutta fa dusende von tieen dusende sennen, un muchten diene Nokomen bie äare Fiend de äwahaunt haben.

61Un Rebecka un äare Deenarin stieejen opp un reeden opp de Kameelen un jinjen met däm Maun met. Un de Deena neem Rebecka un muak sikj opp sienen Wajch.

62Isaak wia von Beer-lahai-roi jekomen un wond en daut Launt em Sieden Kanaan.

63Un Isaak jinkj zeowes oppe Stap om een bät auleen to sennen. Aus hee oppkjikjt, wundad am daut, daut hee doa waut Kameelen sach, no am opptoo komen.

64Un Rebecka kjikjt uk opp, un aus see Isaak sach, kjeem see von äaren Kameel rauf.

65See säd to Abraham sienen Deena: Wäa es dee Maun doa oppe Stap, dee ons entjäajen kjemt. Un de Deena säd: Daut es mien Wieet. Dan neem see äa Duak un bedakjt sikj daut Jesecht.

66De Deena vetald Isaak aules, woo am daut jegonen wia.

67Un Isaak neem ar en siene Mutta Sara äa Zelt nenn. Hee neem Rebecka aun un jleicht ar, un see wort siene Fru. Dit treest Isaak no däm daut siene Mutta jestorwen wia.

1. Mose 25

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Abraham siene latste Joaren

(1.Chr 1,32-33)

1Abraham haud dan noch eene Fru; daut wia Ketura.

2Abraham un Ketura hauden de Säns Simran, Jokschan, Medan, Midian, Jischbak, un Schuach.

3Jokschan wia Saba un Dedan äa Voda. Dedan siene Nokomen wieren de Aschurita, de Letussita un de Leumita.

4Midian siene Säns wieren Efa, Efer, Henoch, Abida, un Eldaa. Aul dit sent Nokomen von Ketura.

5Abraham vemuak aules waut hee haud opp Isaak.

6De Säns, dee hee met siene Näbenfrues haud, jeef hee Jeschenkja aus hee noch läwd un schekjt dee nom Oosten, wajch von Isaak, om Launt to finjen.

7Abraham läwd 175 Joa.

8Abraham wia goot oolt jeworden un storf no een vollet Läwen. Abraham wort met dee toop begroft, dee aul ea jestorwen wieren.

9Siene Säns, Isaak un Ismael, begrowden am enne Heel bie Machpela, oosten von Mamre. Daut wia je däm Hetita Zohar sien Sän Efron siene Stap jewast,

10un Abraham haud am dee aufjekoft. Abraham wort doa begroft, wua siene Fru Sara begroft wia.

11No däm daut Abraham storf, säajend Gott sienen Sän Isaak. Isaak wond bie Beer-lahai-roi.

Ismael sien Famieljen Rejista

(1.Chr 1,28-31)

12Dit sent Ismael siene Nokomen. Ismael wia Abraham un Hagar äa Sän, un Hagar wia Sara äare ägiptische Kjäakjsche.

13Dit sent no de Rieej vom elsten, Ismael siene Säns: Nebajot wia Ismael sien ieeschtjebuarna, dan Kedar, Adbeel, un Mibsam,

14Mischma, Duma, Massa,

15Hadad, Tema, Jetur, Nafisch, un Kedma.

16Dit sent de Nomes von Ismael siene Säns, soo aus dee en äare Darpa un Jäajenden bekaunt sent. Doa sent twalw Stam, jieda met äaren Staumvoda.

17Ismael wort 137 Joa oolt. Dan storf hee un hee wort met dee begroft, dee aul ea jestorwen wieren.

18Ismael siene Nokomen wonden en de Jäajent tweschen Hawila un Schur, oosten von Ägipten no Assierien opptoo. Dee läwden aula jäajenäwa von äare Breeda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Isaak un Rebecka äare Kjinja

19 Dit es de Jeschicht von Isaak, Abraham sien Sän.

20 Isaak wia 40 Joa oolt aus Rebecka siene Fru wort. Rebecka äa Voda wia Betuel,
de Aramäa von Mesopotamien, un Laban, de Aramäa, wia äa Brooda.

21 Dan bäd Isaak fa siene Fru, wiels see kjeene Kjinja haben kunn. Un de Har horcht
no daut Jebäd, un Rebecka wort schwanga.

22 De Kjinja streeden sikj em Muttalief, un see säd: Wuarom jeit mie daut soo? Un
see jinkj un fruach däm Harn,

23 un dee säd ar: Doa sent twee Velkja en dien Muttalief, dee sent vom Aunfank aun
veschieden. Eena woat stoakja sennen aus de aundra; de Elra saul dän jinjren
deenen.

24 Aus äare Tiet dan om wia, haud see een Poakje.

25 De ieeschta waut to Welt kjeem, wia sea rodlich un uk hoarich, un see nanden
am Esau.

26 Dan wia daut aundre jebuaren, un dee hilt Esau siene Hak enne Haunt. Däm
nanden see Jakob. Isaak wia 60 Joa oolt aus de Junges jebuaren worden.

27 Aus de Junges naun wossen, wia Esau een jeschekjta Jäaja un wist sikj goot oppe
opne Stap. Jakob wada wia een ruja Mensch un wia jieren tus.

28 Isaak jleicht Esau un daut wille Fleesch waut dee no Hus brocht, un Rebecka
jleicht Jakob.

29 Eemol aus Jakob eenen Gropen met Borscht koakt, kjeem Esau utjehungat von
buten nenn.

30 Un Esau säd to Jakob: Jeff mie waut von dienen rooden Borscht. Ekj sie vehungat.
Doawäajen nanden see am uk Edom.

31 Un Jakob säd: Vemoak mie ieescht dien Jeburtsrajcht.

32 Un Esau säd: Ekj sie aum stoawen! Waut nuzt mie mien Jeburtsrajcht?

33 Un Jakob säd: Vespräakj mie daut met een Eit. Un Esau muak een Eit un vemuak
Jakob sien Jeburtsrajcht.

34 Dan jeef Jakob Esau Broot un Borscht von riepe Schaublen. Un Esau eet un drunk
un stunt opp un jinkj doavon. Soo jlikjeltich wia Esau äwa sien Jeburtsrajcht.

1. Mose 26

Isaak un Rebecka en Gerar

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Nu kjeem noch eemol eene Hungaschnoot em Launt, eene aundre aus dee to Abraham siene Tiet. Un Isaak trock no Gerar, wua Abimelech Kjennich äwa de Filista wia.

2Un de Har kjeem no am un säd: Go nich rauf no Ägipten. Bliew en daut Launt, woont ekj die sajen woa.

3Bliew aus framda en dit Launt, un ekj woa met die sennen un die säajnen. Ekj well die un diene Nokomen dit gaunze Launt jäwen, un ekj woa mienen Eit, dän ekj to dienen Voda Abraham jeschwuaren hab, utfieren.

4Ekj woa die soo väl Nokomen jäwen aus doa Stierns aum Himmel sent, un ekj woa diene Nokomen dise gaunze Jäajent jäwen. Derch diene Nokomen woaren aule Velkja oppe Ieed jesäajent.

5Dit es wäajen Abraham miene Wieed jehorcht un hee miene Jesazen un Väaschreften hilt.

6Soo läwd Isaak en Gerar.

7Aus de Mana en de Jäajent no siene Fru forschten, säd hee: Daut es miene Sesta. Hee haud Angst to sajen, daut see siene Fru wia, wiels ar leet daut schmock, un hee docht de Mana wudden am wäajen ar ombrinjen.

8Aus see dan ieescht een stoot wieren doa jewast, kjikjt Abimelech de Filista Kjennich eenen Dach utem Fensta un sach daut Isaak siene Fru Rebecka omfoot.

9Doaropp roopt Abimelech Isaak un säd: Kjikj emol, daut es diene Fru! Wuarom sätst du to mie, daut see diene Sesta wia. Un Isaak säd: Ekj docht, aundasch brinjen see mie wäajen ar noch om.

10Un Abimelech säd: Waut hast du ons met dit aunjedonen? Eena von onse Mana haud ar nämen kunt, un dan haud wie, derch waut du sätst, Schult opp ons jebrocht.

11Dan woarnd Abimelech aul siene Menschen un säd: Deejanja, dee disen Maun ooda siene Fru aunschieet, saul doot jemoakt woaren.

12Isaak seid en daut Launt un kjrieech daut Joa eene hundat dobbelde Arnt. De Har säajend am,

13daut hee rikja un rikja wort. Hee wia eefach sea goot auf.

14Hee haud Häaden von Schop un Vee un sea väl Deena, soo daut de Filista am aufjenstich worden.

15De Filista hauden aul de Borms, dee Isaak sien Voda Abraham siene Deena to äare Tiet jegroft hauden, voll Ieed jeschett.

16Un Abimelech säd to Isaak: Trakj von onse Jäajent wajch, wiels du best väl stoakja aus wie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Dan trock Isaak wieda von doa, un loagad sikj em Gerar Tol.

18Un Isaak growd de Borms op, dee to sienen Voda Abraham siene Tiet, jegroft wieren. De Filista hauden dee no sien Voda sienen Doot toojeschoaft. Isaak jeef de Borms de selwje Nomes, dee Abraham dee jejäft haud.

19Oba aus Isaak siene Deena em Tol eenen Borm growden un goot Wota kjrieejen,

20kjeemen de Hoads von Gerar un streeden sikj met Isaak siene Hoads. See meenden daut Wota wia äat. Isaak nand dän Borm Essek, wiels see sikj doa streeden.

21See growden noch eenen Borm un streeden sikj uk äwa dän. Dän nanden see Sitna.

22See trocken von doa wieda un growden noch eenen Borm, un äwa däm streeden see sikj nich. Disen Borm nanden see Rehobot. Isaak säd: Ekj jeef de Städ dän Nomen, wiels de Har haft ons Rum jejäft, daut wie ons hia oppbuen kjennen.

23Von doa trock Isaak no Beerscheba.

24Doa kjeem de Har no am de ieeschte Nacht un säd: Ekj sie dien Voda Abraham sien Gott. Hab nich Angst. Ekj sie met die un woa die säajnen un väl Nokomen jäwen, om Abraham sient haulwen, dee mie deend.

25Doaropp bud hee doa eenen Aultoa un bäd däm Harn aun. Doa stald Isaak sien Zelt opp un siene Deena growden doa eenen Borm.

26Dan kjeem Abimelech de Kjennich von Gerar met Ahusat, sien Rotjäwa, un Pichol, de Kommandaunt von siene Armee, no Isaak.

27Un Isaak säd to an: Wuarom kom jie no mie, no däm, daut jie mie fientlich behaundelden un mie von junt wajch schekjten?

28Un see säden: Wie kjennen daut kloa seenen daut de Har met die es. Nu kom wie no die daut wie ons eenjen kjennen. Well wie met een Eit eenen Bunt moaken.

29Vespräakj ons, daut du ons kjeen Schoden aundoonen woascht, krakjt soo aus wie die nuscht buta goodet jedonen haben, un die en Fräd wieda jeschekjt haben. Du best nu dee däm de Har säajent.

30Un Isaak muak eene Moltiet fa an, un see eeten un drunken.

31Tiedich dän näakjsten Morjen stunden see opp un vespruaken met eenen Eit, daut see sikj unja eenaunda frädlich wudden sennen. Dan neemen see Aufscheet von Isaak un veleeten frädlich.

32Dän selwjen Dach kjeemen Isaak siene Oabeida un säden am, daut see eenen Borm jegroft hauden un Wota jefungen hauden.

33Isaak nand dän Borm Scheba. Doawäajen wort de Staut Beerscheba jenant.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Aus Esau 40 Joa oolt wia, neem hee Beeri däm Hetita siene Dochta Jehudit, un Elon däm Hetita siene Dochta Basemat aus siene Frues.

35Dit wia Isaak un Rebecka sea schwoa.

1. Mose 27

Isaak well sienen leeschtjebuarnen dän Säajen jäwen

1Aus Isaak oolt wia un siene Uagen nich goot wieren, soo daut hee nich seenen kunn, roopt hee Esau, dee waut ella wia, un säd: Mien Sän. Un Esau säd: Waut, Voda.

2Un Isaak säd: Horch emol. Ekj sie oolt, un ekj weet nich wanea ekj stoawen woa.

3Nemm emol dien Jewäa, diene Feilen un dienen Boagen un go oppe wille Stap un brinj mie een willet Tia no Hus.

4Dan moakst eene scheene Moltiet von daut, soo aus ekj daut jleich, un brinjst mie daut. Soo mucht ekj äten un dan die mienen Säajen jäwen, ea ekj stoaw.

5Rebecka hieed dit aula, aus Isaak soo to Esau räd. Dan aus Esau rut jegonen wia, om oppe Stap een Tia to jriepen,

6säd Rebecka to äaren Sän Jakob: Ekj hieed dienen Voda to dienen Brooda Esau sajen:

7Brinj mie een Tia un reed daut scheen, soo daut ekj äten kaun un die ver däm Harn säajnen, ea ekj stoaw.

8Nu, mien Sän, horch krakjt no waut ekj saj.

9Go no de Häad, un brinj mie twee schmocke kjliene Kosen. Ekj woa dee reeden, soo aus dien Voda dee jleicht.

10Dan brinjst dienen Voda daut toom äten, soo daut hee die dän Säajen jäwen kaun, ea hee stoaft.

11Oba Jakob säd to siene Mutta, Rebecka: Oba kjikj. Mien Brooda Esau haft een deel Hoa un ekj sie glaut.

12Veleicht woat mien Voda mie befeelen. Dan wudd am daut soo sennen aus wan ekj am trotzen deed. Doafäa kunn hee dan eenen Fluch opp mie lajen un nich eenen Säajen.

13Siene Mutta säd: Lot soonen Fluch opp mie komen, mien Sän. Oba nu doo soo aus ekj säd. Go, un hol dee.

14Dan jinkj hee un brocht siene Mutta dee. Dee reed dan eene scheene Moltiet ut, soone aus Isaak jieren haud.

15Dan neem Rebecka von Esau siene baste Kjleeda, dee en äa Hus wieren, un leet Jakob dee auntrakjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

16See neem von daut Lada von de Kosen un muak dee aun Jakob siene Henj un Jenekj faust,

17un neem daut scheene Äten un daut Broot, daut see jereet haud, un jeef Jakob daut.

18Soo jinkj hee no sienen Voda un säd: Mien Voda. Un sien Voda säd: Ekj sie hia. Wäa best du, mien Sän.

19Un Jakob säd to sienen Voda: Ekj sie Esau, dien Ieeschtjebuarna. Ekj hab jedonen waut du mie sätst. Nu recht die opp, un at von daut Fleesch, daut du mie säajnen kaust.

20Oba Isaak säd: Woo kjemt daut, daut du daut soo schwind jefungen hast? Un hee säd: Daut es wiels de Har dien Gott mie holp.

21Un Isaak säd to Jakob: Komm dicht bie, daut ekj die feelen kaun, soo daut ekj uk werkjlich weet auf du Esau mien Sän best ooda nich.

22Dan jinkj Jakob noda no Isaak, sienen Voda, un Isaak säd: De Stemm es Jakob siene Stemm, oba de Henj sent Esau siene Henj.

23Un Isaak kunn nich sajen wäa daut wia, wiels siene Henj wieren hoarich, soo aus Esau siene. Dan säajend hee am.

24Hee säd: Best du werkjlich Esau, mien Sän? Un Jakob säd: Ekj sie.

25Dan säd Isaak: Dan brinj daut häa, mien Sän, daut ekj von dien Jachtfleesch äten kaun un die säajnen. Un hee sad am daut Äten väa, un hee eet, un hee brocht am Wien, un hee drunk.

26Dan säd Isaak, sien Voda: Komm dicht bie un jeff mie eenen Kuss, mien Sän.

27Un hee kjeem dicht bie un jeef am eenen Kuss. Un Isaak rikjt siene Kjleeda un säajend am un säd: Jo, daut Jeroch von mienen Sän es daut Jeroch von de Stap, dee de Har jesäajent haft.

28Mucht Gott die dän Deiw vom Himmel un fruchtboare Stapen un väl Jeträajd un Wien jäwen.

29Muchten de Velkja die deenen un de Velkja sikj ver die kjneeen. Sie du de Har äwa dien Frintschoft un lot äare Nokomen sikj ver diene Nokomen kjneeen. Lot däm doch Trubbel haben dee die Trubbel wenscht; lot däm jesäajent sennen dee die een Säajen jeft.

30Fuaz doaropp daut Isaak foadich wia met sienen Säajen fa Jakob, un Jakob knaup von sienen Voda wajchjegonen wia, kjeem sien Brooda Esau von sien jäajren.

31Hee muak uk eene scheene Moltiet reed un brocht sienen Voda dee. Un hee säd to sienen Voda: Nu recht die opp Voda, un at von waut ekj jejäajat hab, soo daut du mie dän Säajen jäwen kaust.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Un Isaak säd: Wäa best du? Un Esau säd: Ekj sie dien Sän, Esau, dien Ieeschtjebuarna.

33Dan zettad Isaak sea un säd: Wäa wia daut dan, dee jejäajat haud un mie daut brocht? Ekj hab daut jejäten ea du kjeemst un hab am dän Säajen jejäft. Un dee es jesäajent.

34Aus Esau hieed, waut sien Voda säd, schrieech hee bettalich un säd: Jeff mie uk eenen Säajen, Voda.

35Oba Isaak säd: Dien Brooda es met Lest jekomen un haft die dienen Säajen wajchjenomen.

36Un Esau säd: Dän hab jie dan oba met rajcht Jakob jenant! Nu haft hee aul daut tweedemol mie miene Städ wajchjenomen. Ieescht neem hee mien Ieeschtjeburtsrajcht, un nu, kjikj emol, uk noch dän Säajen. Un hee säd: Hast nich noch eenen Säajen fa mie?

37Un Isaak säd: Horch emol. Ekj hab die un diene Nokomen to Deena jemoakt fa am un siene Nokomen. Ekj hab am met Jeträajd un Wien veseenen. Waut kaun ekj die dan noch jäwen, mien Sän?

38Un Esau säd: Hast du mau eenen Säajen, mien Voda? Jeff mie uk eenen Säajen, Voda. Un Esau hield lud.

39Un sien Voda Isaak säd: Horch emol. Diene Städ woat wiet von de goode Jäajent sennen, Du woascht nich emol dän Deiw vom Himmel kjrieen.

40Met daut Schwieet woascht du dien Läwen moaken, un du woascht dienen Brooda deenen. Oba wan du die loos bräakjen woascht woascht du sien Joch opp dien Jenekj tweibräakjen.

41Esau wia vestieet äwa Jakob, wäajen äa Voda Jakob dän Säajen jejäft haud. Dan neem Esau sikj väa, daut wan sien Voda stoawen wudd, un de Doag, daut see fa sienen Voda truaren wudden, ieescht kjeemen, dan wudd hee Jakob ombrinjen.

42Dan wort Rebecka daut jesajcht, waut äa elra Sän Esau sikj väajenomen haud, un see leet Jakob komen un säd to am: Horch emol. Dien Brooda Esau helt sienen Oaja dol, oba hee plont die omtobrinjen.

43Nu horch, mien Sän. Brinj die wajch von hia, un ran no dienen Onkel Laban en Haran.

44Bliew doa een natet stoot, bat dien Brooda sien Oaja äwa jeit.

45Bliew doa bat dien Brooda von daut vejat, waut du am jedonen hast. Dan woa ekj eene Norecht schekjen, daut du komen saust. Lot mie nich junt beid en eenen Dach velieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

46Un Rebecka säd to Isaak: Ekj woa bloos gaunz vedrislich met de Hetita Frues. Wan Jakob sikj met eene von soone Hetita Mejales befriet, mucht ekj aum leefsten stoawen.

1. Mose 28

De Elren schekjen Jakob no Mesopotamien

1Dan roopt Isaak sienen Sän Jakob un säajend am un säd am gaunz strenj: Du saust die nich met eene von de kanaanitische Mejales befrieen.

2Go no Mesopotamien, no dienen Grootvoda Betuel siene Famielje, un nemm die doa eene Fru von Laban siene Dajchta. Laban es je diene Mutta äa Brooda.

3Mucht Gott, dee aule Macht haft, dien befriedet Läwen säajnen, un die väl Nokomen jäwen, soo daut et miere Velkja von die jeft.

4Mucht hee dän Säajen, dän hee Abraham jeef, uk die un diene Nokomen jäwen. Mucht jie daut Launt, wua jie wonen, junt moaken kjennen, soo aus Gott Abraham daut vesproaken haft.

5Soo neem Isaak Aufscheet von Jakob. Un Jakob jinkj no Mesopotamien no Laban. Laban sien Voda wia Betuel de Aramäa, un Laban wia Jakob un Esau äare Mutta äa Brooda.

6Esau hieed dan, daut Isaak Jakob jesäajent haud, un am no Mesopotamien jeschekjt haud, daut hee sikj doa befrieen sull. Hee hieed uk daut Isaak am strenj jesajcht haud, daut hee sikj nich sull met eene kanaanitische Mejal befrieen.

7Un Jakob haud no siene Elren jehorcht un wia no Mesopotamien jegonen.

8Aus Esau daut kloa wort, daut Isaak de kanaanitische Frues nich jleicht,

9jinkj hee no Ismael un befried sikj met Abraham sienen Sän Ismael siene Dochta Mahalat. Mahalat wia Nebajot siene Sesta.

10Jakob veleet Beerscheba un jinkj no Haran opptoo.

11Opp eene jewesse Städ bleef hee to Nacht, wiels de Sonn unjajegonen wia. Hee neem sikj doa eenen Steen, opp woonen hee sien Kopp läd, un läd sikj han toom schlopen.

12Dee Nacht dreemd am daut doa Trapen stunden, dee von de Ieed bat aum Himmel rieekjten, un Gott siene Enjel jinjen doa nopp un rauf.

13Un bowen stunt de Har un säd: Ekj sie de Har. Ekj sie dien Voda Abraham sienen Gott un Isaak sien Gott. Dit Launt, opp woont du lichst, woa ekj die un diene Nokomen jäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Diene Nokomen woaren soo väl sennen aus de Stoff oppe Ieed. Dee woaren sikj nom Wasten un Oosten, nom Nuaden un Sieden vespreeden. Aule Velkja oppe Ieed woaren derch die un diene Nokomen jesäajent seenen.

15Un horch. Ekj go met die un woa die Schutz jäwen, wua emma du han jeist, un woa die trigj no dit Launt brinjen. Ekj woa die nich veloten. Ekj woa daut aula doonen, waut ekj die vesproaken hab.

16Dan wuak Jakob opp un säd: Oba! De Har es hia opp dise Städ, un ekj wist daut nich.

17Am wundad un fercht daut, un hee säd: Dit es oba toom staunen. Dit mott Gott siene Woninj sennen. Hia es de Himmelsdäa.

18Un Jakob stunt tiedich zemorjes opp un neem dän Steen, opp dän hee sien Kopp enne Nacht jelajcht haud, un recht dän enjlinjs opp, aus een Aunjedenkjsteen. Un hee goot doa Eelj äwa dän Steen un weid de Städ doamet en.

19Jakob nand de Städ Betel. De Staut opp dee Städ heet ieeschtemma Lus.

20Un Jakob muak doa een Vespräakjen un säd: Wan Gott met mie es, un hee mie Schutz opp dise Reis jeft, opp dee ekj sie, un hee mie to äten un Kjleeda jeft,

21soo daut ekj en Fräd trigj no mien Voda sien Hus kom, dan saul de Har mien Gott sennen.

22Un opp dise Städ, wua ekj disen Steen oppjestalt hab, saul Gott sien Hus sennen. Un von aul daut, waut du mie jefst, woa ekj die een Tieendel jäwen.

1. Mose 29

Jakob un Laban

1Un Jakob reisd wieda un kjeem no de Lied, dee en daut oostne Launt läwen.

2Un hee kjikjt sikj doa rom un sach doa eenen Borm oppe Stap. Un biesied däm Borm wieren dree Häaden von Schop, dee von dän Borm jedrenkjt worden. Doa wia een groota Steen opp däm Borm.

3Un wan de Hoads ieescht kjeemen, rolden see dän Steen wieda un drenkjten äare Schop. Dan rolden see dän Steen trigj oppem Borm.

4Un Jakob säd to de Hoads: Horcht emol, von wua sent jie? Un see säden: Wie sent von Haran.

5Un hee säd: Kjan jie Laban. Sien Voda es Nahor. Un see säden: Jo, wie kjanen däm.

6Un hee säd: Woo jeit daut met däm? Un see säden: Däm jeit daut goot. Kjikj doa, daut es siene Dochta Rahel, dee doa met de Schop kjemt.

7Hee säd: Na, daut es je noch lang nich Owent un Tiet toom de Schop nenjoagen. Drenkj de Schop un brinj dee oppe Weid.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[8]Un dee säden: Wie kjennen noch nich. Wie motten ieescht wachten bat aule Häaden hia sent un dan dän Steen wieda rollen. Dan drenkj wie de Schop.

[9]Ea see utjerät hauden, kjeem Rahel met äaren Voda siene Schop, dee see heeden deed.

[10]Aus Jakob Laban siene Dochta Rahel sach, jinkj hee un rold dän Steen vom Borm un drenkjt de Häad dee siene Mutta äa Brooda Laban jehieeden.

[11]Dan kust Jakob Rahel, un hee hield fa Freid.

[12]Un Jakob säd Rahel, daut hee Frintschoft wia met äaren Voda, un daut hee Rebecka äa Sän wia. Un Rahel rand un säd äaren Voda daut.

[13]Aus Laban von siene Sesta äaren Sän Jakob hieed, rand hee am to bejäajnen. Hee drekjt am un kust am, un brocht am no sien Hus. Doa vetald Jakob am aules waut am jeworden wia.

[14]Un Laban säd: Gaunz kloa best du miene Sesta äa Sän. Un Jakob bleef doa eene Moonat.

[15]Un Laban säd to Jakob: Wan du uk mien Frintschoft best, sust du doawäajen onen Vedeenst fa mie schaufen? Saj emol, waut saul ekj die doafäa jäwen?

[16]Laban haud twee Dajchta. De elre heet Lea un de jinjre Rahel.

[17]Lea haud wieekjelje Uagen. Rahel leet daut gaunz un goa sea schmock.

[18]Jakob wia Rahel sea goot, un hee säd: Ekj woa säwen Joa fa die schaufen fa diene Dochta Rahel.

[19]Un Laban säd: Ekj wudd die dee leewa loten aus irjent eenen aundren. Bliew hia bie mie.

[20]Dan bleef Jakob doa dee säwen Joa, daut hee kunn Rahel frieen. Am kjeem de Tiet no een poa Doag väa, wiels hee ar soo goot wia.

[21]Dan säd Jakob to Laban: Lot mie Rahel frieen. Ekj hab dee säwen Joa jedeent.

[22]Un Laban lod aul siene Nobasch en un reed een Fast ut.

[23]Oba dän Owent jeef hee am Lea un Jakob schleep met ar.

[24]Laban jeef siene Kjäakjsche Silpa no Lea toom ar bedeenen.

[25]Un zemorjes wort Jakob daut kloa, daut hee sikj met Lea befriet haud. Un Jakob säd to Laban: Waut hast du jedonen? Ekj schauft je dee Joaren fa Rahel. Wuarom hast du mie hinjat Licht jefieet?

[26]Un Laban säd: Soo hab wie daut hia nich, daut wie de jinjre ea aus de elre befrieen loten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Wacht bat dise Kjastinjswäakj äwa es, un dan jäw wie die de aundre, wan du vesprakjst säwen Joa fa dee to schaufen.

28Jakob wia envestonen doamet, un hee luad bat de Wäakj derch wia. Dan jeef Laban am uk Rahel. Un Rahel wia uk Jakob siene Fru.

29Laban jeef siene Kjäakjsche Bilha no Rahel, daut see ar bedeend.

30Dan schleep Jakob uk met Rahel. Jakob jleicht Rahel dolla aus Lea. Un hee schauft noch eemol säwen Joa fa Laban.

Jakob siene Kjinja

31Aus de Har sach daut Lea veacht wia, leet hee ar Kjinja haben, oba Rahel haud kjeene.

32Lea kjrieech eenen Sän. See nand am Ruben un säd: Daut es wiels de Har mien Trubbel jeseenen haft. Nu woat mien Maun mie doch goot sennen.

33See haud noch eenen Sän, dän see Simeon nand. See säd: De Har haft mie disen Sän uk jejäft, wiels hee jehieet haft daut ekj veacht wia.

34Un toom dredden mol haud see eenen Sän. See säd: Nu woat mien Maun aun mie jebungen sennen, daut ekj am dree Säns jejäft hab. Un see nanden disen Levi.

35Un see haud noch eenen Sän. Un see säd: Dit mol woa ekj däm Harnpreisen. Doawäajen nand see am Juda. Dan haud see een stoot nich mea Kjinja.

1. Mose 30

1Rahel un Jakob hauden kjeene Kjinja, un Rahel wort aufjenstich von Lea. Un see säd to Jakob: Jeff mie Kjinja, sest woa ekj stoawen.

2Un Jakob stieed sikj äwa Rahel un säd: Sie ekj met Gott to vejlikjen, dee die nich haft loten Kjinja haben?

3Un see säd: Hia es miene Kjäakjsche Bilha. Go en schlop met ar, daut ekj derch ar kaun eene Famielje haben.

4Dan jeef see am äare Kjäakjsche, Bilha, aus eene Fru, un Jakob schleep met ar.

5Un Bilha un Jakob hauden eenen Sän.

6Rahel säd dan: Gott es mien Rechta, un hee haft mie jehieet un eenen Sän jejäft. Un see nand dän Sän, Dan.

7Jakob un Rahel äare Kjäakjsche Bilha hauden eenen tweeden Sän.

8Un Rahel säd: Ekj hab eenen betren Zank met miene Sesta jehaut, un ekj hab jewonnen. Un see nand däm Jung, Naftali.

9Aus Lea sach daut see nich mea Kjinja haud, jeef see Jakob äare Kjäakjsche Silpa to Fru.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Jakob un Lea äare Kjäakjsche Silpa hauden eenen Sän,

11un Lea säd: Goodet Jlekj! Un see nand dän Jung, Gad.

12Jakob un Lea äare Kjäakjsche Silpa hauden noch eenen Sän,

13un Lea säd: Ekj frei mie, un de Frues woaren sikj met mie freien. Un see nand däm Jung, Asser.

14Un en dee Tiet aus see Weit arnten, jinkj Ruben opp daut Flekj un funk doa waut Leew Apel. Hee brocht siene Mutta Lea dee. Un Rahel säd to Lea: Bitscheen, jeff mie waut von dienen Sän siene Leew Apel.

15Un Lea säd: Hab ekj nich jenuach jeläden, daut du mie mienen Maun wajchjenomen hast? West du uk noch mienen Sän siene Leew Apel nämen? Un Rahel säd: Jakob kaun dan vondoag met die schlopen, wan du mie dise Leew Apel jefst.

16Aus Jakob dän Owent vom Flekj kjeem, jinkj Lea am entjäajen un säd: Du motst vondoag met mie schlopen. Ekj hab fa die betolt met mienen Sän siene Leew Apel. Dän Owent schleep hee met ar.

17Un Gott jeef Acht opp Lea un see un Jakob hauden eenen feften Sän.

18Un Lea säd: Gott haft mie doafäa beloont daut ekj mienen Maun miene Kjäakjsche jeef. See nand dän Jung, Isachar.

19Un Jakob un Lea hauden eenen sasten Sän.

20See säd: Gott haft mie een wieetvollet Jeschenkj jejäft. Nu woat mien Maun mie ieren, daut ekj am sas Säns jejäft hab. Un see nand däm Jung, Sebulon.

21No dit hauden Jakob un Lea eene Dochta, dee see Dina nand.

22Dan docht Gott aun Rahel un auntwuad ar un jeef ar een Kjint.

23Jakob un see hauden eenen Sän. See säd: Gott haft miene Schaund wajchjenomen.

24Un see nand dän Jung Josef un säd: Mucht de Har mie noch eenen Jung bielajen.

Jakob kjemt to Vee

25No däm daut Rahel äa Junkje Josef jebuaren wia, säd Jakob to Laban: Lot mie trigj gonen no mien Tus un mien Launt.

26Lot mie de Frues un de Kjinja, fa woone ekj jedeent hab, un lot mie wajch trakjen. Du weetst, woo lang ekj die jedeent hab.

27Un Laban säd: Soo väl woa ekj sajen, ekj hab daut erfoaren, daut de Har haft mie om dient haulwen jesäajent.

28Saj waut du haben west, un ekj jäw die daut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Un Jakob säd: Du weetst woo ekj die jedeent hab, un woo diene Häaden jewossen haben en dän Tiet, aus ekj dee besorjd.

30Ea ekj kjeem, wia doa weinich Vee, un daut haft sikj sea toojenomen. De Harhaft die jesäajent en aules waut ekj deed. Nu froag ekj mie, woo ekj fa miene Menschen vesorjen saul.

31Un Laban säd: Waut saul ekj die jäwen? Un Jakob säd: Du brukst mie nuscht jäwen. Ekj woa diene Häaden wieda besorjen, wan du mie dit latst.

32Lot mie aule muzhaje un bunte Kosen un Schop un schwoate Lama von en diene Häaden nämen. Daut saul mien Vedeenst sennen.

33Soo woascht du seenen kjennen auf ekj sie opprechtich jewast. Irjent eent von miene Kosen dee nich muzhrich ooda bunt sent, un krakjt soo irjent eent von miene Lama daut nich schwoat es, saul jestolen heeten.

34Un Laban säd: Goot. Well wie daut soo doonen aus du jesajcht hast.

35Dän Dach noch, neem Laban aule striepje un bunte Kosenbakj von mank siene Häaden, un uk aule aundre Kosen dee bunt wieren ooda waut wittet aun sikj hauden, un aule schwoate Lama. Hee sad siene Säns äwa dee,

36un besorjd dee opp eene Städ, dee eene dree doagsche Reis auf wia, von wua Jakob wia. Jakob besorjd daut äwaje von Laban sien Vee.

37Jakob neem dan fresche Asta von de Paplen un Maundelbeem un Platanen un schald de Baust striepich auf, daut de Asta emma witte Striepen hauden.

38Dise Asta stald hee ver de Wotaträaj, wan daut Vee supen kjeem. Un wiels daut Vee sikj biem supen poaren deed,

39deeden see daut ver de Asta. Dan jeef daut striepje un muzhaje un bunte junge.

40Un Jakob laus sikj de Lama ut waut am troffen, un juach de groote Schop no Laban siene Häad, wua däm siene striepje un schwoate Schop wieren. Soo kjrieech Jakob siene ieejne Schop, oppoat von Laban siene.

41Jiedatsmol wan de stoakjre Schop sikj poaren deeden, sad Jakob de striepje Asta ver daut Vee, daut dee doa dicht bie poaren wudden.

42Wan oba de schwakre Tieren poaden neem hee de Asta wajch. Soo bleewen de schwakre Tieren bie Laban un Jakob kjrieech de stoakjre.

43Soo wort hee groosoatich rikj. Hee kjrieech groote Häaden un uk Kjäakjsches un Deena, un Kameelen un Äsels.

1. Mose 31

Jakob velat Laban

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

1Jakob hieed daut Laban siene Säns säden: Jakob haft aules jenomen waut ons Voda haud, un hee es rikj jeworden derch daut, waut ons Voda haud.

2Un Jakob wort daut en, daut Laban nich soone goode Enstalunk to am haud aus ea.

3Dan säd de Har to Jakob: Go trigj no daut Launt met dien Frintschoft, wua diene Väavodasch läwden. Ekj woa met die sennen.

4Un Jakob schekjt eene Norecht no Rahel un Lea, daut see sullen no dee Stapen komen, wua ää Vee wia.

5Hee säd to an: Ekj kaun daut seenen daut jun Voda siene Enstalunk nich soo goot to mie es aus ea. Nu es mien Voda sien Gott bie mie jewast.

6Jie weeten daut ekj met aul miene Krauft fa junen Voda jeschauft hab,

7un doch es jun Voda plietsch jewast un haft aul tieen mol mien Loon jeendat. Gott, oba, haft daut nich toojeloten, daut ekj aum korten Enj to hoolen kjeem.

8Wan Laban säd, daut ekj sull de bunte haben, dan jeewen dee aula bunte junge, un wan hee säd ekj sull de striepje haben, dan jeef de gaunze Häad striepje junge.

9Soo haft Gott von junen Voda sien Vee jenomen un mie daut jejäft.

10Eemol, daut wia en dee Tiet aus daut Vee sikj poaren deed, dan haud ekj eenen Droom en woonen ekj sach daut de Kosenbakj, woone sikj poaden, striepich un bunt un muzhrich wieren.

11Un dan säd Gott sien Enjel to mie: Jakob. Un ekj säd: Hia sie ekj.

12Un de Enjel säd: Kjikj emol. Aule Kosenbakj, dee doa poaren, sent striepich un muzhrich un bunt. Ekj hab daut soo jefieet, wiels ekj jeseenen hab, waut Laban met die deed.

13Ekj sie de Gott von Betel, wua du de Eelj opp dän Steen gootst un mie dien Vespräakjen jeefst. Nu go wajch von dit Launt un go trigj no daut Launt von wua du emol kjeemst.

14Un Rahel un Lea säden: Hab wie noch irjent een Poat aun onsen Voda siene Wirtschoft?

15Sitt hee ons nich aul aus framde aun? Ieescht vekjaft hee ons, un dan vebrukt hee waut hee fa ons jekjräajen haft.

16Daut es doch to seenen, daut daut waut Gott von am jenomen haft, ons un onse Kjinja jehieet. Doawäajen doo waut Gott die jesajcht haft.

17Un Jakob neem siene Kjinja un Frues un sad dee opp Kameelen

18un läd auf no sienen Voda Isaak opptoo en Kanaan. Hee juach uk aul sien Vee met un aules waut hee en Mesopotamien toop jeoabeit haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Aus Laban jegonen wia siene Schop to schäaren, haud Rahel äaren Voda sienen Husaufgott jestolen.

20Un dan noch haud Jakob Laban, dän Aramäa, hinja daut Licht jefieet, doaderch daut hee am nich jesajcht haud, daut hee veleet.

21Jakob wia met aules waut hee haud äwa dän Eufrat Riefa jegonen un auf no de Boaj en Gilead jeflicht.

Laban holt Jakob en

22Dree Doag lota wort Laban daut ieescht jesajcht, daut Jakob wajchjetrocken wia.

23Dan neem Laban aule Mana von siene Famielje un juach Jakob hinjaraun. No säwen Doag hold hee am no enne Boaj en Gilead.

24Un Gott kjeem no Laban, dän Aramäa, en eenen Droom un säd: Paus opp, daut du nuscht to Jakob sien Väahaben sajchst, nich goodet ooda schlajchtet.

25Jakob haud siene Zelten enne Boaj en Gilead oppjestalt, aus Laban am no kjeem. Un Laban un siene Mana stalden äare Zelten doa uk opp.

26Un Laban säd to Jakob: Waut hast du jedonen? Du hast mie hinjat Licht jefieet un hast miene Dajchta wajchjefieet aus eena Jefangne em Kjrich wajchfieet.

27Wuarom veleetst du soo stell un wieescht soo hinjarigjsch to mie? Wuarom sätst du mie nich, soo daut wie toom Aufscheet kunnen met Drommeln un Hoapen spälen, un waut Leeda sinjen un ons freien?

28Du leetst mie nich emol miene Grootkjinja un miene Dajchta toom Aufscheet kussen. Du best nich väabedocht jewast.

29Ekj kunn die hia Schoden aundoonen. Oba latste Nacht säd dien Voda sien Gott to mie: Paus opp, daut du nuscht to Jakob sien Väahaben sajchst, nich goodet ooda schlajchtet.

30Ekj weet du veleetst, wiels du trigj doahan wust von wua du emol kjeemst, oba wuarom hast du miene Jetta jenomen?

31Un Jakob säd to Laban: Ekj veleet soo haustich wiels mie Angst wia, daut du mie diene Dajchta met Jewault wurscht wajchnämen.

32Oba wan du irjent wäm finjst, dee diene Jetta haft, dee saul nich läwen. Go hia wua diene Mana daut seenen kjennen, un see auf hia irjent waut von dient es. Wan doa es, dan nemm daut. Jakob wist daut nich daut Rahel de Jetta jestolen haud.

33Dan jinkj Laban en Jakob sien Zelt, un en Lea äa Zelt, un en de Zelten von de Kjäakjsches un funk nuscht. No däm daut hee en Lea äa Zelt jewast wia, jinkj hee en Rahel äa Zelt.

34Rahel haud dän Husaufgott jenomen un däm en äaren Kameelen Sodel jestoaken, un see haud sikj doa nopp jesat. Laban socht äa Zelt derch un funk uk nuscht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

35Rahel säd to äaren Voda: Sie nich entwei äwa mie, mien Har, daut ekj nich ver die oppstonen kaun, oba ekj hab jrod de moonatliche Doag. Doawäajen funk Laban nuscht, aus hee uk aules derch socht.

36Nu wia Jakob foadich, un hee fua Laban aun: Aun waut hab ekj mie veschulcht? Waut vonne Sind hab ekj begonen, daut du mie soo hinjaraun jajchst?

37Aules hast du derch jesocht, un waut hast du jefungen, daut die jehieet? Nu openboa daut hia ver diene Mana un ver miene Mana, un lot dee tweschen ons beid rechten.

38Twintich Joa sie ekj bie die jewast un en de gaunze Tiet haft daut nich jefält daut diene Schop un Kosen junge kjrieejen. Un ekj hab uk kjeene Bakj von diene Häaden oppjejäten.

39Ekj hab die nich Tieren väajeschmäten dee von wille Tieren veräten wieren. Dän schoden hab ekj selfst jedroacht. Un du velangsd daut ekj daut betold waut die wajchjestolen wort auf äwadach ooda enne Nacht.

40Äwadach hab ekj de Hett utjehoolen, un de Nacht de Kjill. Ekj kunn nich emma schlopen.

41Soo hab ekj 20 Joa fa die utjehoolen. Vieetieen Joa schauft ekj fa diene twee Dajchta, un sas Joa fa diene Häaden, un tieenmol hast du mienen Vedeenst jeendat.

42Wan miene Vodasch äa Gott, Abraham sien Gott un de Gott dän Isaak fercht, nich wia bie mie jewast, dan hautst du mie onen irjent waut wajch jeschekjt. Oba Gott haft jeseenen woo schwoa daut wia, un woo sea ekj jeoabeit hab, un latste Nacht haft dee die jewäsen daut du orrajcht wieescht.

Jakob un Laban moaken Fräd

43Un Laban säd to Jakob: De Frues sent miene Dajchta, de Kjinja sent onse Kjinja un de Häaden sent miene Häaden. Aules waut du hia sitst es mient. Oba waut kaun ekj vondoag fa miene Dajchta, ooda de Kjinja dee see haben, doonen?

44Wellen du un ekj eenen Bunt moaken un een Tieekjen von dän Bunt oppstalen.

45Un Jakob stald eenen steilen Steen opp.

46Hee säd to siene Menschen: Brinjt emol Steena. Un see muaken doa eenen Klompen von Steena, un see eeten doa bie dän Steenaklompen.

47Laban nand de Städ, Jegar Sahaduta, un Jakob nand dee Gal Ed.

48Laban säd: Dis Klompen es vondoag een Tieekjen tweschen mie un die. Doawäajen nanden see dee Städ, Gal Ed,

49un dän Steen, Mizpa. Laban säd: Lot däm Harn äwa die un mie woaken wan wie eena vom aundren wajch sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

50Wan du miene Dajchta schlajcht behaundlen sust, ooda wan du Frues nämen sust de nich miene Dajchta sent, wan uk kjeena met ons es, doawäajen es Gott ons Zeij.

51Dan säd Laban to Jakob: Kjikj emol no disen Klompen un dän oppjerechten Steen tweschen ons.

52Dis Klompen un dis Steen sent een Tieekjen doavon, daut ekj nich hia woa vebie gonen no die opptoo. Un du saust nich hia vebie gonen no mie opptoo. Dit es doatoo, daut wie nich eena dän aundren Schoden aundoonen.

53Mucht Abraham sien Gott, Nahor sien Gott, un äa Voda sien Gott tweschen ons rechten. Un Jakob muak doa eenen Eit bie däm Gott, dän sien Voda Isaak fercht.

54Un Jakob schlacht doa een Tia aus een Opfa oppem Boajch, un kroagd siene Menschen doa Broot to äten. Un see eeten doa Broot un bleewen de gaunze Nacht oppem Boajch.

1. Mose 32

Ea Jakob un Esau sikj trafen

1Tiedich dän näakjsten Morjen stunt Laban opp. Hee kust siene Grootkjinja un Dajchta; hee säajend dee un neem Aufscheet von an. Soo reisd hee trigj no sien Tus.

2Un Jakob jinkj sienen Wajch. Dan kjeemen Enjel von Gott no am.

3Aus Jakob dee sach, säd hee: Dit es Gott sien Häa! Doawäajen nand hee dee Städ Mahanajim.

4Esau wia dan en Seir, en daut Launt Edom. Un Jakob schekjt Mana veropp no sienen Brooda Esau,

5met dise Norecht: Sajcht mienen Harn, Esau: Dien Deena Jakob lat die weeten, ekj sie bie Laban jewast gaunz bat nu,

6un nu hab ekj Vee, Äsels un Schop, Deena un Kjäakjsches. Un nu kom ekj die, mienen Harn, entjäajen un mucht goot oppjenomen woaren.

7Un de Mana kjeemen trigj no Jakob un säden: Wie troffen dienen Brooda Esau, un dee kjemt nu die to trafen. Un hee haft 400 Mana met sikj.

8Dit jeef Jakob een grootet beduaren un hee enjst sikj. Hee deeld siene Menschen un uk siene Schop, sien Vee un siene Kameelen en twee Häaden.

9Hee docht, daut wan Esau de eene Häad traft un dee ombrinjt, dan kaun de aundre Häad flichten.

10Un Jakob bäd: Du, mien Grootvoda Abraham sien Gott, un mien Voda Isaak sien Gott, du, Har, dee du to mie sätst: Go trigj no dien Launt un dien Frintschoft un ekj woa die halpen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11ekj sie nich daut kjlanste beskje von aul daut wieet waut du mie, dienen Deena, en truhoatje Leew un en Metleet jewäsen hast. Ekj haud je mau bloos mienen Stock enne Haunt aus ekj äwa disen Jordan jinkj, un nu hab ekj twee groote Häaden von Vee un Menschen.

12Mien Jebäd es, daut du mie von mienen Brooda Esau siene Macht bewoaren muchst. Ekj hab Angst, daut hee woat komen un ons aula, met Frues un Kjinja toop, ombrinjen.

13Oba du hast vesproaken daut du halpen woascht un miene Nokomen woascht soo väl moaken aus doa Saunt aum Mäa es, daut nich to talen es.

14Dee Nacht, aus hee daut Loaga oppjestalt haud, neem hee waut von daut, waut hee metjebrocht haud, aus een Jeschenkj fa sienen Brooda Esau.

15Hee neem 200 Kosen met 20 Bakj, 200 Schop met 20 Bakj,

163o Malkjkameelen met äare kjliene, 40 Kjieej met tieen Bolles, un 20 Äsel Koblen met 10 Hinjsten von de Äsels.

17Hee stald Deena aun äwa jieda eene von dise Gruppen un bestald aun dee: Got jie veropp, un lot jieda Häad een bät hinja dee gonen, dee ver am es.

18To dee gaunz väaschte säd hee: Wan mien Brooda Esau junt traft, un hee dan frajcht: Wäm jehia jie, wua go jie han, un wäm sien Vee joag jie?

19dan sajcht am: Dit jehieet dienen Deena Jakob un dee sent een Jeschenkj fa sienen Harn, Esau. Hee selfst kjemt ons hinjaraun.

20Hee säd uk daut selwje to dee waut de tweede un de dredde Häaden juagen, un to jieda eenen von de Deena, dee de Häaden von Vee juagen: Jie sellen krakjt daut selwje sajen wan jie Esau trafen,

21un jie sellen onbedinjt sajen: Jakob, dien Deena, kjemt hinja ons. Jakob docht: Veleicht kaun ekj am tofräd stalen met de Jeschenkja, un dan wan hee mie sitt, woat hee mie oppnämen.

22Soo kjeem daut, daut daut Jeschenkj veropp jinkj, un hee noch dee Nacht en sien Zelt bleef.

23Un en dee Nacht neem Jakob uk siene Frues, Kjäakjsches, un siene alw Kjinja äwarem Jabok Riefa.

24Hee neem siene Menschen un aules waut hee haud äwa däm Stroom.

25Un Jakob bleef dee Nacht auleen un een Maun rausseld met am dee Nacht, bat jrod verem Morjenlicht.

26Aus de Maun ensach, daut hee Jakob nich dol kjrieech, schieed hee am aun de Hoft aun, daut am de Hoft biem rauslen vewrekjt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27De Maun säd: Lot mie gonen. Daut well doagen. Un Jakob säd: Ekj lot die nich gonen, buta du jefst mie eenen Säajen.

28Un de Maun säd: Woo heetst du? Un hee säd: Jakob.

29Un dan säd hee: Du saust nich mea Jakob heeten. Du saust Israel heeten, wiels du hast met Gott un met Menschen jeträft un hast jewonnen.

30Un Jakob säd to däm: Saj mie doch woo du heetst. Oba jana säd: Wuarom frajchst du no mienen Nomen? Un dan jeef hee am eenen Säajen.

31Un Jakob nand de Städ, Pnuel, un säd: Ekj hab Gott ver mie jeseenen, un doch es mien Läwen jeschoont.

32Aus de Sonn oppjinkj, jinkj hee von Pnuel, oba hee jinkj lom wäajen siene Hoft.

33Bat dän vondoagschen Dach äten Israeliten nich daut Fleesch von de Hollinj vom Schinkjen, wiels hee Jakob aun de Hoft aunschieed.

1. Mose 33

Esau kjemt Jakob entjäajen

1Jakob kjikjt opp, un waut meest, hee sach Esau doa ver sikj komen un dee 400 Mana met am. Un Jakob vedeeld de Kjinja unja Lea, Rahel un de twee Kjäakjsches.

2De twee Kjäakjsches met äare Kjinja wieren daut ieeschte, dan Lea un äare Kjinja no de Kjäakjsches, un dan Rahel un Josef daut latste.

3Jakob selfst jinkj veropp un kjneed sikj säwen mol, ea hee bat sienen Brooda kjeem.

4Esau rand am entjäajen un drekjt am. Hee omoarmd Jakob un kust am un hield.

5Aus Esau opp kjikjt un de Frues un Kjinja sach, säd hee: Wäa sent dise hia met die? Un Jakob säd: Dit sent de Kjinja, dee Gott en siene Jnod dienen Deena jejäft haft.

6Dan kjeemen de Kjäakjsches noda met äare Kjinja, un dee kjneeden sikj.

7Lea un äare Kjinja kjeemen uk noda un kjneeden sikj. Daut latste kjeemen Rahel un Josef un kjneeden sikj.

8Un Esau säd: Waut meensd du met aul dee, dee ekj daut ieeschte troff? Un Jakob säd: Daut wia een Jeschenkj fa die, daut ekj goot oppjenomen wudd sennen von die, mienen Harn.

9Oba Esau säd: Ekj hab jenuach, mien Brooda. Hool waut du hast fa die selfst.

10Oba Jakob säd: Nä, bitscheen. Wan ekj goot oppjenomen woa von die, dan nemm daut Jeschenkj von mie. Ekj saj die, dien Jesecht seenen es fa mie aus wan ekj Gott sien Jesecht sach, soo jenstich hast du mie oppjenomen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Gott es sea goot to mie jewast un ekj hab jenuach, doawäajen froag ekj die, bitscheen, nemm daut Jeschenkj aun. Soo räd hee Esau too, un dee neem daut.

12Un Esau säd: Well wie wieda reisen. Ekj woa ver die gonen.

13Oba Jakob säd: Mien Har, du weetst daut de Kjinja empfintlich sent, un daut ekj om de Sukjalwa un Schop beduat sie. Wan ekj dee fa eenen Dach too sea joag, woat de gaunze Häad doot gonen.

14Lot mienen Har ver sienen Deena veropp gonen. Ekj woa dan no die no Seir komen, soo aus ekj kaun met daut Vee un de Kjinja.

15Un Esau säd: Lot mie waut von miene Mana bie die loten. Oba Jakob säd: Wuarom wudd wie daut? Daut es jenuach daut du, mien Har, mie soo oppnemst.

16Un soo jinkj Esau trigj no Seir.

17Jakob reisd no Sukkot un bud sikj doa een Hus un bud Stalinj fa sien Vee. Doawäajen woat dee Städ Sukkot jenant.

18Un Jakob trock jlekjlich no de Staut Sichem en Kanaan, no däm daut hee ut Mesopotamien jereist wia. Hee stald sien Loaga buta de Staut opp.

19Un hee koft daut Stekj Launt, wua hee sien Loaga oppstald fa 100 Stekja von äa Jelt, von de Nokomen von Hamor, dee Sichem sien Voda wia.

20Hee stald doa eenen Aultoa opp. Dän nand hee: “Gott es Israel sien Gott”.

1. Mose 34

Trubbel met de Nobasch

1Daut neem sikj eenen Dach soo rom, daut Dina, dee Jakob un Lea äare Dochta wia, no de Frues doa em Launt spazieren jinkj.

2Hamor de Hiwita, dee doa Volkjsleida en daut Launt wia, haud eenen Sän, Sichem. Aus Sichem Dina sach, neem hee ar met Jewault un lach met ar, un dreef Schaund met ar.

3Am jefoll dee Dina, Jakob siene Dochta, sea, un hee wia ar goot. Hee räd leeftolich to ar.

4Un Sichem räd to sienen Voda Hamor un säd: Vesorj mie dise Mejal aus Fru.

5En tweschen hieed Jakob, daut Sichem met siene Dochta Dina haud Schaund jedräwen. Jakob siene Säns wieren oba noch aula oppe Stap met daut Vee, un soo luad hee bat dee no Hus kjeemen.

6Un Hamor, Sichem sien Voda, jinkj no Jakob un räd met am.

7Aus Jakob siene Säns hieeden waut doa jeworden wia, kjeemen see von de Stap un wieren sea oppjeräacht. Daut wia an sea jäajenaun, daut wäa Jakob siene Dochta met Jewault jedwungen haud. Soont kunnen see bloos nich tochloten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Oba Hamor räd to an un säd: Mien Sichem haft een grootet trakjen fa june Sesta. Jäft am dee doch aus siene Fru.

9Well wie ons toopfrieen. Lot ons june Mejales frieen un jie kjennen onse Mejales frieen.

10Jie kjennen hia met ons toop wonen. Jie kjennen hia Launt haben, un kjennen hia wonen un haundlen un uk Launt kjeepen.

11Un Sichem säd to Dina äaren Voda un Breeda: Siet doch jescheit to ons. Ekj jäw junt daut no waut jie froagen.

12Froacht no krakjt daut waut jie wellen un sat dän Brutpries soo huach aus jie wellen, un ekj woa junt daut jäwen. Oba jäft mie bloos de Mejal aus miene Fru.

13Un Jakob siene Säns auntwuaden Sichem un sienen Voda Hamor met Lest, wiels hee met äare Sesta Dina Schaund jedräwen haud.

14See säden an: Wie kjennen onse Dochta nich no eenem jäwen dee nich beschnäden es. Daut wudd mank ons eene Schaund sennen.

15Dän eensjen Wajch opp woonen wie enweljen wudden es, wan jie wudden soo doonen aus wie un junt aula beschnieden leeten.

16Bloos dan wudd wie onse Mejales loten sikj met junt befrieen un june Mejales met ons. Dan wudd wie met junt toop en een Launt wonen un een Volkj met junt toop sennen.

17Oba wan jie daut nich doonen wellen un junt nich beschnieden loten, dan näm wie onse Sesta un veloten von hia.

18Un Hamor un sien Sän Sichem jefoll dee Väaschlach.

19De junga Maun luad goanich doamet, wiels hee Jakob siene Dochta soo goot wia. Sichem wia daut hechste aunjeseenen en siene Famielje.

20Dan jinjen Hamor un sien Sän Sichem no äa Stautspuat un säden to äare Mana:

21Dise Mana sent ons toojedonen. Well wie an hia loten em Launt wonen un hia haundlen. De Jäajent es doch groot jenuach fa an. Well wie ons äare Mejales frieen un an loten onse Mejales frieen.

22Oba doa es eene Bedinjunk dee see stalen, daut wie toop en een Launt läwen un een Volkj met an woaren. See velangen daut aule Mana beschnäden woaren, soo aus see aul sent.

23Well wie ons to dise Bedinjunk enweljen. Dan woaren see mank ons wonen un dan wudd aul äa Vee, äa Launt un waut see noch haben ons sennen.

24Un aul de Mana, waut doa nenn un rut jinjen, horchten no Hamor un Sichem un see leeten sikj aula beschnieden. Un aul dee Mana von dee Staut leeten sikj beschnieden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Dan aum dredden Dach, aus de Mana aula noch Wund un schlemm wieren, jinjen Dina äare Breeda, Simeon un Levi, met Schwieed aun de Staut naun. See schlikjten sikj doa han un brochten aule Mana om.

26See brochten Hamor un sienen Sän Sichem om met daut Schwieet, un neemen Dina von ut Sichem sien Hus un jinjen trigj.

27Un aus Jakob siene Säns enworden waut jeworden wia, jinjen see un bestoolen de Staut, wäajen dee met äare Sesta Schaund jedräwen hauden.

28See neemen doa aul de Schop un daut Vee, de Äsels un waut doa sest noch enne Staut un oppe Stapen wia.

29See neemen aul dee äa Goot, aul äare Kjinja un Frues un neemen waut doa enne Hiesa wia un neemen daut fa sikj.

30Un Jakob säd to Simeon un Levi: Dit waut jie jedonen haben haft mie en Trubbel jebrocht. Dit kunn de Enwona en dit Launt, de Kanaanita un Perisita, jäajen ons brinjen. Wie sent nich väl, un wan dee sikj jäajen ons toopbaunden wudden, wudden see mie un aules waut ekj hab ombrinjen.

31Oba de Junges säden: Sull wie am loten onse Sesta to eene Hua moaken?

1. Mose 35

Gott säajent Jakob bie Betel

1Un Gott säd to Jakob: Pak emol opp, un go no Betel. Moak dien Loaga doa un bu doa eenen Aultoa fa däm Gott, dee sikj die wees, aus du von dienen Brooda Esau ranen deetst.

2Un Jakob säd to siene Famielje un wäa sest met am wia: Stot aule Jetta von aundre Velkja auf, dee jie haben. Reinicht junt un trakjt fresche Kjleeda aun.

3Wan wie reed sent, well wie no Betel gonen, soo daut ekj doa eenen Aultoa opprechten kaun. Dee es fa dän Gott, dee mie en mienen Trubbel auntwuaten deed un emma met mie jegonen es, krakjt eendoont wua ekj sie hanjegonen.

4Dan jeewen see Jakob aul de Jetta von aundre Velkja, waut see hauden, un uk de Rinj, waut see enne Uaren hauden. Jakob begrowd daut aula unja däm Ieekjenboom, dicht bie Sichem.

5Aus see dan reisden, schekjt Gott eene Forcht opp de Städa en dee Jäajent, un kjeena juach Jakob un siene Säns hinjaraun.

6Un Jakob kjeem no Lus, daut es, Betel, en Kanaan met aul de Menschen, dee met am wieren.

7Hee bud doa eenen Aultoa un nand de Städ El Betel, wiels doa haud Gott sikj am jewäsen aus hee emol von sienen Brooda wajch rand.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Debora, Rebecka äare Kjäakjsche, storf aus see doa wieren, un see begrowden ar bie dän Ieekjenboom nich wiet von Betel. Doawäajen nanden see dee Städ Trua Ieekj.

9Un Gott kjeem noch emol no Jakob aus hee von Mesopotamien trigj wia, un hee säajend am.

10Un Gott säd to am: Dien Nomen es Jakob, oba du saust von nu aun nich mea Jakob heeten. Du saust Israel heeten. Gott jeef am dän Nomen Israel.

11Un Gott säd wieda, Ekj sie Gott dee aule Macht haft. Muchst du väl Kjinja haben un sea toonämen. Een Volkj un väle Velkja sellen von die aufstaumen. Von diene Nokomen woat daut Kjennichs jäwen.

12Daut Launt, woont ekj vesproaken hab Abraham un Isaak äare Nokomen to jäwen, woa ekj die jäwen. Un ekj woa diene Nokomen no die daut Launt jäwen.

13Dan jinkj Gott wieda von de Städ, wua hee met am jerät haud.

14Un Jakob recht doa eenen steilen Steen opp un weid dee Städ en, doamet daut hee doa een Drinkjopfa von Wien un uk Eelj äwa dän Steen goot.

15Un Jakob nand de Städ, wua Gott met am jerät haud, Betel.

16Un see reisden wieda von Betel un wieren noch een Enjskje auf von Efrata aus Rahel de Weedoag sea schwoa kjrieech.

17Un de Fru, waut ar doa holp, säd to ar: Enjst die nich. Du woascht noch eenen Sän haben.

18Oba jrod ea äa Läwen von ar jinkj, wiels see storf dän Dach, nand see dän Jung Ben Oni. Jakob oba, nand am Benjamin.

19Soo storf Rahel. Un see begrowden ar dicht bie Efrata, waut vondoag Betlehem es.

20Un Jakob recht doa eenen Steen opp, opp daut Grauf. Dee Steen es, waut wie vondoag noch “De Steen opp Rahel äa Grauf” nanen.

21Israel reisd dan wieda un sad sien Zelt aun jant Sied vom Eder Torm opp.

Jakob sien Famieljen Rejista. Isaak stoaft

22Aus Israel en daut Launt wond, jinkj Ruben eenen Dach un lach met sienen Voda siene Näbenfru, Bilha. Un Israel hieed doavon. Jakob haud twalw Säns.

23Lea äare Säns wieren Ruben, Jakob sien ieeschtjebuarna, Simeon, Levi, Juda, Isachar, un Sebulon.

24Rahel äare Säns wieren Josef un Benjamin.

25Bilha, Rahel äare Kjäakjsche, äare Säns wieren Dan un Naftali.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Silpa, Lea äare Kjäakjsche, äare Säns wieren Gad un Asser. Dit sent dan aul Jakob
siene Säns, dee en Mesopotamien jebuaren wieren.

27Un Jakob kjeem no Mamre bie Kirjat Arba, waut vondoag Hebron es, no sienen
Voda Isaak. Dit wia de Jäajent wua Abraham un Isaak jewont hauden.

28Isaak wort 180 Joa oolt.

29Isaak wia oolt un läwenssaut aus hee storf, un hee wort met de Lied toop begroft
dee aul ea jestorwen wieren. Isaak siene Säns, Esau un Jakob, begrowden am.

1. Mose 36

Esau un siene Nokomen

(1.Chr 1,34-37)

1Dit sent de Nokomen von Esau, dee uk Edom heet.

2Esau neem siene Frues von de Kanaanita. Daut wieren Ada, Elon dän Hetita siene
Dochta, Oholibama, Zibon dän Hiwita sien Sän Ana siene Dochta,

3un Basemat, Ismael siene Dochta un Nebajot siene Sesta.

4Esau un Ada hauden eenen Sän, Elifas. Un Esau un Basemat hauden eenen Sän,
Reguel.

5Un Esau un Oholibama hauden de Säns, Jeusch, Jalam un Korach. Dit sent dan Esau
siene Säns dee en Kanaan jebuaren wieren.

6Un Esau neem siene Frues, Säns un Dajchta un aul siene Menschen, sien Vee un
aules waut hee haud en Kanaan toopjesaumelt un trock wajch von Jakob en een
aundret Launt.

7Äare Wirtschoften wieren too groot daut see kunnen toop wonen. De Jäajent kunn
nich aul äa Vee feeden.

8Un Esau wond en de Boaj bie Seir. Esau es Edom.

9Dit sent de Nokomen von Esau, dee de Staumvoda von de Edomita es un enne
Boaj bie Seir wonen.

10Esau un siene Fru Ada hauden eenen Sän, Elifas; un Esau un siene Fru, Basemat,
hauden eenen Sän, Reguel.

11Elifas siene Säns wieren Teman, Omar, Zefo, Gatam un Kenas.

12Esau sien Sän Elifas un siene Näbenfru, Timna, hauden dän Sän, Amalek. Dit sent
Esau un siene Fru Ada äare Nokomen.

13Reguel siene Säns heeten Nahat, Serach, Schama un Misa. Dit sent Esau un siene
Fru, Basemat, äare Nokomen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Esau un siene Fru Oholibama, dee Ana siene Dochta un Zibon siene Grootdochta wia, hauden Jeusch, Jalam un Korach.

15Dit sent de Staumvodasch von Esau siene Nokomen. Derch Elifas, Esau sienen ieeschtjebuarnen, komen de Stam Teman, Omar, Zefo, Kenas,

16Korach, Gatam un Amalek. Dit wieren de Staumvodasch mank Elifas siene Nokomen. Elifas wia Esau un siene Fru Ada äa Sän. Dee wonden en Edom.

17Un Esau sien Sän Reguel haud de Säns Nahat, Serach, Schama un Misa. Dit wieren aula Staumvodasch von Reguel siene Nokomen un Grootsäns aun Esau un siene Fru, Basemat.

18Esau siene Fru Oholibama hauden de Säns Jeusch, Jalam un Korach. Dise wieren jieda een Staumvoda. Dit sent Esau siene Säns met siene Fru Oholibama, dee Ana siene Dochta wia.

19Dit sent dan Esau, dee uk Edom jenant wort, siene Säns un de Staumvodasch von siene Nokomen.

20Seir, de Horita, un siene Nokomen wieren Enwona em Launt wua Esau hanjinkj. Seir siene Nokomen wieren Lotan, Schobal, Zibon, Ana,

21Dischon, Ezer un Dischan. Dit sent de Nokomen von de Horita, Seir siene Säns en daut Launt woont wie nu aus Edom kjanen.

22Lotan siene Säns wieren Hori un Hemam. Lotan haud eene Sesta, Timna.

23Schobal siene Säns wieren Alwan, Manahat, Ebal, Schefi un Onam.

24Zibon siene Säns wieren Aja un Ana. Dis Ana funk emol de heete Kjwal enne Wiltnis, aus hee sienen Voda Zibon siene Äsels heeden deed.

25Ana siene Kjinja wieren Dischon un de Dochta Oholibama.

26Dischon siene Säns wieren Hemdan, Eschban, Jitran un Keran.

27Ezer siene Säns wieren Bilhan, Saawan un Akan.

28Dischan siene Säns wieren Uz un Aran.

29De Staumvodasch von de Horita wieren Lotan, Schobal, Zibon, Ana,

30Dischon, Ezer un Dischan. Dit sent aule Staumvodasch von de Horita en daut Launt Seir.

31De Kjennichs, dee en Edom rejieeden, ea doa een Kjennich äwa de Israeliten wieren, sent dise.

32Bela, Beor sien Sän, rejieed en Edom en de Staut Dinhaba.

33Aus Bela storf, rejieed Jobab, Serach von Bozra sien Sän.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

34No däm daut Jobab storf, rejieed Huscham, dee von daut Launt von de Temanita kjeem.

35Huscham storf un en siene Städ rejieed Hadad, Bedad sien Sän. Hadad kjrieech de äwahaunt äwa Midian en Moab. Hee rejieed von de Staut Awit.

36No däm daut Hadad storf rejieed Samla von Masreka.

37No däm daut Samla storf, rejieed Schaul von Rehobot aum Eufrat Riefa.

38Schaul storf un Baal Hanan, Achbor sien Sän, rejieed en däm siene Städ.

39No däm daut Baal Hanan, Achbor sien Sän, storf, rejieed Hadar. Däm siene Staut wia Pagu. Siene Fru wia Mehetabel, Matred siene Dochta un Mesahab siene Grootdochta.

40De Staumvodasch von Esau siene Nokomen no äare Famieljes un Jäajenden wieren Timna, Alwa, Jetet,

41Oholibama, Ela, Pinon,

42Kenas, Teman, Mibzar,

43Magdiel un Iram. Dit sent dan de Staumvodasch von Edom no aul de Jäajenden no, wua dee wonen. De Edomita sent de Nokomen von Esau.

1. Mose 37

Aus Josef noch Tus wia

1Jakob wond en daut Launt Kanaan, wua sien Voda uk jewont haud.

2Hia es de Jeschicht von Jakob siene Famielje. Aus Josef 17 Joa oolt wia, deed hee met siene Breeda toop daut Vee heeden. Hee schauft met Bilha un Silpa äare Säns. Dan kloagd Josef to sienen Voda äwa siene Breeda.

3Jakob jleicht Josef dolla aus irjent sest eenen von siene Kjinja, wiels Josef kjlien wia aus Jakob aul ella jeworden wia. Un Jakob muak Josef eenen schmocken Rock.

4Aus siene Breeda sagen daut de Voda am bäta jleicht aus an, stieed an daut un see kunnen nich mea frintlich to am räden.

5Nu neem sikj daut soo rom, daut Josef eenen Droom haud un daut hee siene Breeda dän vetald. De Droom muak de Breeda noch hasselja.

6Hee säd: Horcht emol no mienen Droom.

7Wie brochten aula Goawen toop oppem Flekj. Un jrodsoo met eemol recht miene Goaw sikj steil aun, un june kjeemen rom dee, un kjneeden sikj ver miene Goaw.

8Un siene Breeda säden: Meest du daut du äwa ons rejieren woascht? Meest du, du woascht Macht äwa ons haben? Aus hee an disen Droom vetald, worden de Breeda noch hasselja.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Un Josef haud noch eenen Droom un vetald siene Breeda dän. Hee säd: Horcht emol. Ekj hab noch wada jedreemt. Dit mol kjneeden sikj de Sonn un de Mon un alw Stierns ver mie.

10Aus hee sienen Voda un siene Breeda dän Droom vetald, schull sien Voda am un säd: Waut es dit fa een Droom? Sullen ekj un diene Mutta un diene Breeda ons werkjlich ver die bat oppe Ieed kjneeen?

11Un siene Breeda wieren am aufjenstich. Oba sien Voda behilt dit aula.

12Josef siene Breeda wieren en de Jäajent von Sichem jegonen met äaren Voda siene Häaden.

13Un Jakob säd to Josef: Diene Breeda sent met daut Vee no Sichem jegonen. Komm, ekj well haben du saust doahan gonen. Un hee säd: Ekj sie reed.

14Un Jakob säd: Dan go un see auf aules goot jeit met an un met de Häaden. Un komm trigj un saj mie daut. Un hee jinkj vom Hebron Tol un kjeem no Sichem.

15Een Maun troff am aus hee doa oppe opne Stap romjinkj, un dee fruach am: No waut sieekjst du?

16Un hee säd: Ekj sieekj miene Breeda. Kaust du mie veleicht sajen, wua see äa Vee heeden?

17Un de Maun säd: Dee sent wieda jegonen von hia. Ekj hieed an sajen, see wullen no Dotan gonen. Un Josef jinkj an hinjaraun un funk an bie Dotan.

18Oba aus hee noch een Enj auf wia, sagen see daut hee kjeem, un see beräden sikj am doot to moaken.

19Un see säden eena toom aundren: Hia kjemt ons Dreema.

20Horcht emol. Well wie am doot schlonen un en eene von de Zistren nenn schmieten. Tus saj wie, daut een willet Tia am oppjefräten haft. Dan woa wie seenen waut von siene Dreem woaren woat.

21Oba aus Ruben dän Plon hieed, proowd hee Josef sien Läwen to raden un säd: Well wie am oba nich doot moaken.

22Un hee säd: Well wie nich een Mensch doot moaken. Well wie am hia enne Wiltnis en eene Zista schmieten, oba doot am nuscht aundret aun. Ruben wull am soo daut Läwen raden un am trigj no äaren Voda brinjen.

23Un aus Josef no siene Breeda kjeem, neemen see am sienen Rock auf, dän besonda schmocken Rock, dän hee brukt,

24un see neemen un schmeeten am en eene Zista. De Zista wia drieech. Doa wia kjeen Wota doabennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Dan saden de Breeda sikj dol toom äten. Oba aus see oppkjikjten, sagen see eene Grupp von Ismaeliten opp Kameelen dee von Gilead kjeemen. Dee fieeden diere scheenrikjenden Kjeen un Baust opp äare Kameelen no Ägipten.

26Un Juda säd to siene Breeda: Waut wudd ons daut halpen, wan wie onsen Brooda doot moaken? Wie brochten doamet bloos Mortschult opp ons.

27Well wie am leewa aun de Ismaeliten vekjeepen. Well wie am nuscht aundoonen, hee es je ons ieejna Brooda. Un siene Breeda horchten no am.

28Un waut Haundelsmana, Ismaeliten von Midian, kjeemen doa vebie, un Josef siene Breeda hoowen Josef ut de Zista rut un vekoften am aun de Ismaeliten fa 20 Selwastekja. Un dee neemen Josef no Ägipten.

29Aus Ruben trigj no de Zista jinkj un sach daut Josef nich doa wia, muak am daut soo truarich, soo daut hee siene Kjleeda twei reet.

30Hee jinkj trigj no siene Breeda un säd: De Jung es wajch! Waut saul ekj bloos doonen?

31Un see neemen Josef sienen Rock un dukten dän en waut Bloot von eene Kos dee see jeschlacht hauden.

32Un see neemen dän schmocken Rock no äaren Voda un säden: Wie haben dit jefungen. Besee die dän un see auf daut dienen Sän siena es.

33Un hee sach daut dit dee Rock wia, un hee säd: Dit es mien Sän sien Rock. Dee mott von een willet Tia vefräten sennen. Josef, mien Sän, es secha veräten worden.

34Dan vereet Jakob siene Kjleeda en Trua, un trock sikj Sakkjleeda rome Lint. Hee truad eene lange Tiet fa am.

35Un aul siene Säns un siene Dajchta vesochten am to treesten, oba kjeen Troost schluach bie am aun. Hee säd: Ekj woa fa mienen Sän truaren bat ekj selfst no daut Doodenrikj go. Soo truad de Voda fa sienen Sän.

36Em tweschen Tiet vekoften de Midianita Josef en Ägipten aun Potifar, eena von däm Kjennich siene aunjestalde, de bowaschta von däm Kjennich siene Wajchta.

1. Mose 38

Juda un Tamar

1Dan kjeem daut, daut Juda em Tol nenn trock, wajch von siene Breeda. Hee wond doa met eenen Maun von Adullam, dee Hira heet.

2Un en de Jäajent troff Juda eene Mejal, dee Schua, eenen Kanaanita, siene Dochta wia. Un hee befried sikj met ar un see wieren Maun un Fru.

3Juda un de Fru hauden eenen Sän, un see nanden am Er.

4Un see hauden noch eenen Sän, dän nanden see Onan.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Un see hauden noch eenen dredden Sän, dän see Schella nanden. Om dise Tiet wonden see en Kessib.

6Juda neem eene Fru fa sienen ieeschtjebuarnen, Er. Dee Schwieedochta äa Nomen wia Tamar.

7Un Er wia schlajcht, un dämHarn jefoll daut nich, soo daut de Har am stoawen leet.

8Un Juda säd to Onan: Go en läw met dienen Brooda siene Fru un doo diene Fliet aus een Schwoaga fa ar, daut dien Brooda soo Nokomen kjricht.

9Oba Onan wist, daut de Sän nich wudd siena sennen, un doawäajen, aus hee met ar ligjen jinkj, leet hee dän Somen oppe Ieed faulen, soo daut sien Brooda nich wudd Nokomen haben.

10Dit jefoll däm Harn schlajcht un hee leet Onan uk stoawen.

11Dan säd Juda to Tamar, siene Schwieedochta: Bliew aus eene Wätfru en dienen Voda sien Hus bat mien Sän Schella groot es. Hee haud Angst daut dee uk met eemol stoawen wudd, soo aus siene Breeda. Un Tamar jinkj un läwd en äa Voda sien Hus.

12No eene jewesse Tiet storf Juda siene Fru, dee Schua siene Dochta wia. No siene Truatiet, jinkj hee no Timna wua siene Mana Schop schäaden. Hee jinkj toop met sienen Frint, Hira von Adullam.

13Dan aus Tamar daut to hieren kjrieech daut äa Schwieevoda no Timna jinkj toom Schop schäaren,

14läd see äare Wätfrukjleeda tosied, un trock sikj jeweenelje Kjleeda aun. See bedakjt äa Jesecht un jinkj un saut buta de Staut, wua de Wajch von Enajim no Timna jeit. See wist aul daut Schella oppjewossen wia, un daut see nich jenomen wia aus eene Fru fa am.

15Aus Juda ar sach, docht hee see wia eene Hua, wiels see äa Jesecht bedakjt haud.

16Hee jinkj no ar aun de Kaunt Wajch un säd: Komm. Lot mie met die schlopen. Hee wist daut nich daut dit siene Schwieedochta wia. Un see säd: Waut woascht du mie doafäa jäwen, wan du met mie schlopen woascht?

17Un hee säd: Ekj woa die eene kjliene Kos von miene Häad jäwen. Un see säd: Waut woascht du mie birjen daut du dee schekjen woascht?

18Un hee säd: Waut saul ekj birjen? See säd: Dien Rinkj met dän Baunt un dien Gonstock. Un hee jeef ar dee, un hee lach met ar. Boolt doaropp wort ar kloa daut see schwanga wia.

19Aus Juda wajchjinkj, jinkj see uk äaren Wajch un neem daut Duak, waut see äwa äa Jesecht haud auf, un trock sikj äare Wätfru Kjleeda aun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Juda schekjt dan de Kos met sienen Frint, von Adullam, om daut Jebirjde trigj to kjrieen, oba hee funk ar noanich.

21Un hee fruach de Mana doa: Wua es de Hua, dee aun de Kaunt Wajch bie Enajim saut? Un dee säden: Hia es kjeene Hua jewast.

22De Adulamita jinkj dan trigj no Juda un säd: Ekj hab ar nich jefungen, un de Mana von doarom sajen, doa es kjeene jewast.

23Un Juda säd: Du weetst daut du ar nich finjen kust, aus wie ar de kjliene Kos schekjten. Lot ar de Dinja fa sikj hoolen, daut see ons nich utlachen.

24Ojjefäa dree Moonat lota kjrieech Juda eene Norecht daut Tamar, siene Schwieedochta, dee sikj aus eene Hua haud oppjestalt, daut see nu schwanga wia. Un Juda säd: Brinjt ar äwadäl. Dee saul vebrent woaren.

25Un aus see ar väabrochten, schekjt see eene Norecht no äaren Schwieevoda: Derch dän Maun, däm dise jehieren, sie ekj schwanga. Un see säd: Kjikj emol wäm sien Rinkj met däm Baunt un wäm sien Gonstock dit sent.

26Juda bekjand fuaz, daut et siene wieren, un säd: See es dolla em rajchten aus ekj, wiels ekj ar nich mienen Sän Schella jejäft hab. Un hee lach nich mea met ar.

27Aus daut bat doa wia, daut daut Kjint jebuaren wort, wia daut een Poakje.

28Un aus see dee Weedoag haud, kjeem een Hauntje rut, un de Weemutta bunk eenen rooden Baunt aun daut Hauntje. See säd: Disa es de ieeschta.

29Dan oba trock daut Hauntje trigj un sien Broodakje wort jebuaren. Un see säd: Soo brakjst du derch! Doawäajen nanden see am Perez.

30No daut wort sien Brooda jebuaren, dee dän rooden Baunt aun de Haunt haud. Dän nanden see Serach.

1. Mose 39

Josef en Potifar sien Hus

1Josef, wada, wia no Ägipten jenomen von de Ismaeliten, un een Ägipta, Potifar, haud am doa jekoft. Potifar wia eena von däm Kjennich siene aunjestalde, de bowaschta von de Wajchta, dee rom dän Kjennich sent.

2De Har wia met Josef un am jelunk waut hee deed. Hee wond en sienen ägiptischen Wieet sien Hus.

3Un sien Wieet sach daut de Har met am wia un daut de Har am Jlekj jeef met aules waut hee deed.

4Josef wort goot aunjeseenen von sienen Wieet un hee wort däm sien perseenelja Deena. Un de Wieet stald am aun äwa sien Hus un aules waut hee haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Un von dee Tiet aun wua Josef äwa sien Hus un aules waut hee haud aunjestalt wia, säajend de Har däm Ägipta sien Hus un siene Stapen om Josef sient haulwen.

6Aules waut hee haud, leet hee en Josef siene Macht. Hee haud soon vetruen opp Josef, daut hee om nuscht beduat wia, buta waut hee to äten kjrieech. Josef leet sea schmock.

7Un dan kjeem daut, daut däm Wieet siene Fru een Uag opp am haud. Un see säd to am: Laj die met mie dol.

8Oba hee wäad ar auf un säd: Kjikj emol. Mien Wieet brukt om nuscht en sien Vemieejen duaren, wiels hee sikj opp mie velat. Hee haft mie äwa aules jesat waut hee haft.

9Ekj hab hia krakjt soo väl to sajen aus hee, un hee haft nuscht von mie trigjehoolen buta die. Woo kunn ekj dan bloos soon schlajchtet doonen un jäajen Gott sindjen?

10Un wan see uk Dach fa Dach soo to Josef räd, horcht hee nich no ar, daut hee met ar sennen ooda ligjen wudd.

11Oba een Dach aus hee em Hus bie siene Oabeit wia un kjeene aundre Deena doa romwieren

12kjrieech see am aum Mauntel to hoolen un säd: Komm ligj met mie! Un hee leet sien Mauntel en äare Haunt un rand doavon un utem Hus rut.

13Un aus see sach, daut hee wajch jerant wia un haud oba dän Mauntel en äare Haunt jeloten,

14roopt see waut von de Deena un säd to dee: Kjikjt emol. Disen Hebräa, dän mien Maun em Hus jebrocht haft, wull vondoag met mie ligjen. Dee kjeem en miene Stow nenn om Schaund met mie to driewen. Oba ekj schrieech lud

15un dan rand hee wajch un utem Hus rut. Oba hee leet noch sien Mauntel bie mie.

16Un see hilt dän Mauntel bat äa Maun no Hus kjeem,

17un vetald am de selwje Jeschicht. See säd: Dis Hebräa, dän du häa jebrocht hast, wull vondoag met mie ligjen.

18Oba soo schwind aus ekj schrieech, rand hee utem Hus un leet sien Mauntel bie mie.

19Aus see äaren Maun dise Jeschicht vetald un noch säd: Soo haft dien Deena mie behaundelt, wia Potifar bossich äwa Josef.

20Un de Wieet neem am un schmeet am en daut Jefenkjnis, wua däm Kjennich siene faustjenomne wieren. Un doa must Josef bliewen.

21Doch de Har wia met Josef un bewees am truhoatje Leew un muak daut, daut de väaschta von de aunjestalde em Jefenkjnis väl von Josef hilt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Hee jeef Josef de Äwasecht äwa aule faustjenomne un äwa aule Oabeit en daut Jefenkjnis.

23De Aunjestalda kjemmad sikj nuscht om de Dinja, dee hee Josef äwajäft haud. Un de Har wia met Josef un jeef am Erfolch en aules waut hee deed.

1. Mose 40

Josef em Jefenkjnis

1Eene jewesse Tiet lota, hauden däm ägiptischen Kjennich sien Enschenkja un sien Bakja däm Kjennich beleidicht.

2De Kjennich oajad sikj äwa de beid,

3un leet dee em Jefenkjnis stoppen. Daut wia daut Jefenkjnis von däm bowaschten von däm Kjennich siene Wajchta, daut selwje Jefenkjnis wua Josef uk faust wia.

4De bowaschta von de Wajchta stald Josef aun dee to deenen. Dee bleewen een natet stoot em Jefenkjnis.

5Eene Nacht, aus see doa em Jefenkjnis wieren, dreemden de Enschenkja un de Bakja jieda eenen Droom. Daut wieren veschiedne Dreem met veschiedne Diedungen.

6Aus Josef an zemorjes sach, wieren see aulebeid een bät veläajen.

7Un Josef fruach an beid: Wuarom lat daut junt vondoag bedrekjt?

8Un see säden: Wie haben latste Nacht Dreem jehaut, un doa es kjeena dee ons dee dieden kaun. Un Josef säd to an: Daut es doch bloos Gott, dee eenen Droom dieden kaun. Vetalt mie june Dreem.

9Un soo vetald de bowaschta Enschenkja Josef sienen Droom. Hee säd: Ekj sach en mienen Droom eene Wienrank ver mie,

10dee dree Asta haud. Un soo boolt aus dee jreen worden blieejden dee, un boolt wieren doa riepe Wiendruwen aun.

11En miene Haunt haud ekj däm Kjennich sien Kuffel, un ekj drekjt de Sauft von de Wiendruwen en daut Kuffel nenn un jeef däm Kjennich daut enne Haunt.

12Un Josef säd to am: Dit es waut de Droom bediet. De dree Asta sent dree Doag.

13Om dree Doag woat de Kjennich die komen loten, un die en diene oole Städ aunstalen. Du woascht wada diene oole Oabeit haben un däm Kjennich sien Kuffel en siene Haunt jäwen.

14Wan daut wada goot met die jeit, dan denkj aun mie. Doo mie dän Jefaulen un räd to dän Kjennich von mie, daut ekj kunn ut dit Jefenkjnis rut komen.

15Mie haben see emol von de Hebräa äa Launt jestolen, un uk hia hab ekj nuscht veschulcht, daut ekj hia em Jefenkjnis sennen sull.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Aus de Bakja sach daut däm aundren siene Diedunk goot wia, säd hee to Josef: Ekj haud uk eenen Droom. Ekj haud dree Brootkjarw oppem Kopp.

17Em bowaschten wia veschiednet Jebaknis fa däm Kjennich, oba de Väajel kjeemen un freeten ut dän Korf opp mienen Kopp.

18Un Josef säd: Dit es waut dien Droom bediet. De dree Kjarw stalen dree Doag väa.

19Om dree Doag woat de Kjennich die komen loten, un dan woat hee dienen Kjarpa opp eenen Boom henjen. Un de Väajel woaren komen dien Fleesch fräten.

20Dan aum dredden Dach wia däm Kjennich sien Jeburtsdach, un hee leet däm Enschenkja un däm Bakja ver siene Mana komen.

21Un hee jeef däm Enschenkja wada sien väajet Aumt, soo daut hee wada däm Kjennich sien Kuffel am enne Henj jeef,

22un hee leet däm Bakja henjen, soo aus Josef daut jediet haud.

23De Enschenkja, oba, hilt Josef nich em Denkj un vegaut von am.

1. Mose 41

Josef un däm Kjennich siene Dreem

1Dan twee Joa lota, dreemd däm Kjennich, daut hee biem Niel Riefa stunt,

2un aus hee soo kjikjt, kjeemen doa säwen fate schmocke Kjieej utem Niel. Un dee freeten doa Graus.

3Un dan kjeemen noch wada säwen Kjieej utem Niel. Dise wieren denn un vemuckat, un dee stunden biesied de aundre säwen Kjieej biesied däm Niel Riefa.

4Un de denne vemuckade Kjieej freeten de säwen fate schmocke Kjieej opp. Dan wuak de Kjennich opp.

5Un hee schleep wada en un dreemd nochmol. Hee sach säwen Oaren Jeträajd aun eenen Staum waussen. De Oaren leeten goot un wieren schmock voljewossen.

6Un dan no daut wossen doa säwen denne Oaren, dee von eenen heeten drieejen Oostwint veschrieecht wieren.

7Un de denne Oaren eeten de säwen schmocke voljewosne Oaren opp. Dan wuak de Kjennich opp un wist daut hee jedreemt haud.

8Dän Morjen wia hee vestieet. Hee leet aule Woasaja un weise Mana, dee en sien Rikj wonden, komen, un vetald an siene Dreem. Oba kjeena kunn sajen, waut dee bedieden.

9Dan säd de väaschta Enschenkja: Vondoag mott ekj waut bekjanen.

10Du wieescht emol doll opp dienen Bakja un mie un leetst ons en daut Jefenkjnis von däm bowaschten von diene Wajchta enstoppen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11Dan eene Nacht haud wie jieda eenen Droom, dee jieda siene Bediedunk haud.

12Un doa em Jefenkjnis wia een junga Hebräa, däm bowaschten von diene Wajchta sien Deena, un dee jeef ons de Diedunk von onse Dreem, eenem jiedren no sienen Droom.

13Un daut kjeem krakjt soo ut aus hee ons de Diedunk jeef. Ekj kjrieech mien Aumt wada trigj un de Bakja wort aufjeschauft.

14Un de Kjennich schekjt eene Norecht, daut Josef komen sull. Un see spooden sikj am utem Jefenkjnis to brinjen. Hee puzt sikj un trock sikj aundre Kjleeda aun un kjeem ver däm Kjennich.

15Un de Kjennich säd to Josef: Horch emol. Ekj hab eenen Droom jehaut un kjeena kaun dän dieden. Daut woat jesajcht, daut wan du eenen Droom hieescht, kaust du dän dieden.

16Un Josef säd: Ekj kaun daut nich, mien Har. Oba Gott woat däm Kjennich eene goode Diedunk jäwen.

17Dan säd de Kjennich to Josef: Horch emol. En mienen Droom stunt ekj aum Niel Riefa,

18un säwen schmocke fate Kjieej kjeemen nopp von utem Niel un grosden doa.

19Dan kjeemen noch säwen Kjieej opp. Oba dee wieren soo denn un vemuckat, aus ekj noch noanich en Ägipten eene Koo jeseenen hab.

20Un de denne Kjieej freeten de ieeschte säwen schmocke fate Kjieej opp.

21Oba no däm daut see dee oppjefräten hauden, wudd kjeena sajen kjennen, daut dee sikj jebätat hauden. Dee wieren noch krakjt soo vemuckat aus verhäa. Un dan wuak ekj opp.

22Un dan sach ekj noch eemol en eenen Droom, daut doa säwen volle schmocke Jeträajd Oaren aun eenen Staum wieren,

23un no dee kjeemen doa säwen denne Oaren opp, dee von eenen heeten drieejen Oostwint veschrieecht wieren.

24Un de denne Oaren eeten de säwen goode Oaren opp. Ekj hab de Woasaja dit vetalt, oba kjeena kaun dee Dreem dieden.

25Dan säd Josef to dän Kjennich: De twee Dreem haben de selwje Diedunk. Gott haft däm Kjennich weeten loten, waut hee doonen woat.

26De säwen goode Kjieej bedieden säwen Joa, un de säwen goode Oaren bedieden säwen Joa. De Diedunk es äwareen.

27Un de säwen denne vemuckade Kjieej un de säwen ladje Oaren, waut von dän heeten drieejen Oostwint veschrieecht wieren, sent säwen hungasch Joaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Daut es aus ekj säd. Gott haft die jewäsen, waut hee doonen woat.

29Doa woaren säwen sea goode Joaren met goode Arnten en Ägipten komen,

30oba no dee woaren doa säwen hungasch Joaren komen. En dee Joaren woaren see sikj de Joaren von Äwafluss nich mea väastalen kjennen, un daut Launt woat sikj gaunz rauf ranen.

31De goode Joaren woaren gaunz vejäten woaren, wiels de schlajchte Joaren soo schlemm woaren sennen.

32Dit, daut du de twee äwareene Dreem sachst, meent daut Gott dit faust bestemt haft, un daut boolt soo rombrinjen woat.

33De Kjennich sull eenen Maun aunstalen, dee weis es un dee sikj goot met de Sach vesteit un däm äwa daut gaunze Ägipten stalen.

34Du sust uk noch aundre Beaumte äwa daut Launt aunstalen, un daut fefte Poat von aules, waut en de goode Joaren jetrocken woat, toop kollakjten.

35Lot en de goode Joaren, dee doa komen, aul daut Äten toopbrinjen un enne Städa Jeträajd oppspikjren un oppbewoaren fa däm Kjennich.

36De Ätwoaren sellen een Väarot em Launt sennen fa de säwen hungasch Joaren, dee opp Ägipten komen sellen. Soo woaren de Lied en daut Launt nich gaunz vehungren.

37Disen Rot jefollen däm Kjennich un aul siene Beaumte.

38Un de Kjennich säd to siene Beaumte: Kunn wie sest noch wua eenen finjen, soonen aus disen, dee Gott sienen Jeist en sikj haft?

39Un de Kjennich säd to Josef: Daut Gott die dit jewäsen haft, bewiest daut doa kjeen aundra em Launt soo weis es, un soo de Sach vesteit, aus du.

40Ekj woa die äwa mien Launt saten, un aule Ägipta sellen sikj no diene Ordnungen rechten. Ekj sie de eensja dee noch äwa die steit.

41Un de Kjennich säd to Josef: Ekj sat die äwa gaunz Ägipten.

42Un de Kjennich neem sienen Rinkj auf von sienen Finja un sad Josef dän oppem Finja. Hee leet am eenen Rock von goodet Lienzeich droagen un läd am eene goldne Kjäd rom sien Hauls.

43Hee leet am opp sienen tweedbasten Woagen foaren, un aus hee derch daut Launt fua, säden see ver am: Kjneet junt. Soo wort Josef de Gowernia äwa gaunz Ägipten.

44Un de Kjennich säd to Josef: Ekj sie de Kjennich un hab aule Macht, oba onen daut du daut latst, doaf kjeena en daut gaunze Launt soo väl aus de Haunt ooda dän Foot opphäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

45De Kjennich nand Josef Zafenat Paneach un hee jeef am de Mejal, Asenat, daut see siene Fru wort. Asenat wia eene Dochta von Potifera, de Priesta en On. Soo kjeem daut, daut Josef äwa gaunz Ägipten aunjestalt wort.

46Josef wia 30 Joa oolt aus hee von däm ägiptischen Kjennich aunjestalt wort. Hee reisd en daut gaunze Launt rom.

47Un en de säwen goode Joaren brocht daut Launt eene groote Arnt.

48Un en de säwen goode Joaren leet Josef daut Jeträajd toopbrinjen en Ägipten. Hee spikjad daut opp enne Städa. En jieda Staut spikjad hee daut opp, waut en dee Jäajent jetrocken wort.

49Josef spikjad groote Maussen von Jeträajd opp, soo aus daut Saunt aum Mäa. See hieeden opp met daut mäten, wiels daut nich mea to mäten jinkj.

50Un ea de hungasch Joaren kjeemen, hauden Josef un Asenat twee Säns. Asenat wia de Dochta von Potifera, de Priesta von On.

51Josef nand dän ieeschtjebuarnen, Manasse, wiels hee säd: Gott haft mie loten mien schwoaret un mien Voda un miene Famielje vejäten.

52Dän tweeden nand hee Efraim, wiels hee säd: Gott haft mie fruchtboa jemoakt en daut Launt wua ekj lieden must.

53De säwen goode Joaren en Ägipten kjeemen to een Enj,

54un de säwen hungasch Joaren fungen aun, soo aus Josef jesajcht haud. En aule aundre Lenda wia Hungaschnoot, bloos en Ägipten wia Äten to haben.

55Aus daut gaunze ägiptische Launt aunfunk to hungren, fruagen de Lied däm Kjennich no Äten. Un de Kjennich säd to de Lied: Got no Josef, un doot waut hee junt sajcht.

56Dan aus sikj de Hungaschnoot äwa daut Launt jespreet haud, muak Josef de Spikjasch op, un vekoft an Jeträajd. Oba de Hungaschnoot en Ägipten wort emma schlemma.

57Menschen kjeemen von aule Lenda no Ägipten om Jeträajd to kjeepen von Josef. Daut wia eene schlemme Hungaschnoot oppe gaunze Ieed.

1. Mose 42

Jakob siene Säns kjeepen en Ägipten Jeträajd

1Aus Jakob enwort, daut doa en Ägipten Jeträajd to haben wia, säd hee to siene Säns: Wuarom kjikj jie junt bloos unjarenaunda aun?

2Horcht emol. Ekj hab jehieet daut en Ägipten Jeträajd to haben es. Got emol no Ägipten un kjeept Jeträajd fa ons, daut wie waut to äten haben un nich doot hungren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Un tieen von Josef siene Breeda reisden no Ägipten om Jeträajd to kjeepen.

4Oba Jakob schekjt Benjamin, Josef sienen Brooda, nich met, wiels hee enjst sikj daut däm waut woaren wudd.

5Soo muak sikj daut, daut Israel siene Säns, krakjt soo aus aundre, kjeepen kjeemen. En Kanaan wia uk Hungaschnoot.

6Josef wia de Gowernia äwa daut Launt, un vekoft doa Jeträajd aun de Menschen, dee doano kjeemen. Un Josef siene Breeda kjeemen un kjneeden sikj ver am met äare Jesechta bat oppe Ieed.

7Aus Josef siene Breeda sach, kjand hee an. Oba hee behaundeld an aus framde un räd groff met an. Von wua sent jie? fruach hee. Un see säden: Wie sent von daut Launt Kanaan jekomen, Jeträajd to kjeepen.

8Oba de Breeda kjanden am nich, wan hee an uk kjand.

9Un Josef docht aun de Dreem, dee hee emol von an jehaut haud. Un hee säd: Jie sent Spionen. Jie sent jekomen to seenen wua ons Launt schwak es.

10Un see säden: Nä, mien Har. Wie sent aus diene Deena jekomen, Jeträajd to kjeepen.

11Wie sent aula Säns von eenen Maun. Wie sent opprechtich. Wie sent nich Spionen.

12Oba Josef säd to an: Nä, jie sent jekomen to seenen wua ons Launt schwak es.

13Un see säden: Wie, diene Deena, sent twalw Breeda, aula vom selwjen Voda. Wie komen von Kanaan. Ons jinjsta Brooda es met onsen Voda un een Brooda es nich mea.

14Oba Josef säd: Daut es bloos soo aus ekj jesajcht hab. Jie sent Spionen.

15Dit es woo ekj junt aufproowen woa. En däm Kjennich sienen Nomen saj ekj, jie woaren nich wajch kjennen von hia, buta jun jinjsta Brooda häa kjemt.

16Schekjt eenen von junt trigj junen Brooda holen, oba de äwaje bliewen hia em Jefenkjnis. Soo woa wie ieescht seenen auf jie de Woarheit räden. Aundasch saj ekj em Kjennich sienen Nomen, jie sent Spionen.

17Doaropp stopt hee an aula fa dree Doag em Jefenkjnis.

18Aum dredden Dach säd Josef to an: Ekj sie een Mensch dee Gott ferchten deit. Ekj woa junt opp eene Bedinjunk gonen loten.

19Wan jie opprechtich sent, dan lot eenen von junt hia em Jefenkjnis bliewen un de äwaje lot no Hus gonen, om daut Jeträajd no june hungaje Famieljes to nämen.

20Dan brinj jie junen jinjsten Brooda häa, aus Oppwies fa june Wieed. Dan woa ekj junt aum Läwen loten. Un see weljden en.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Un see säden eena toom aundren: Dit kjemt secha opp ons, wiels wie schuldich sent fa onsen Brooda. Wie sagen woo gaunz aum Enj hee wia, aus hee ons prachad, un wie horchten nich. Nu es dit doawäajen opp ons jekomen.

22Un Ruben säd: Säd ekj junt nich, daut jie junt nich vesindjen sullen jäajen am? Nu woa wie bestroft woaren doafäa, daut wie am doot muaken.

23See wisten nich daut Josef an vestunt, wiels see met am derch eenen, dee fa an äwasaten deed, jerät hauden.

24Un hee dreid sikj een stootje wajch von an un hield ea hee wieda met an räd. Dan leet hee Simeon nämen un faustbinjen, aus see doa tookjikjten.

25Un Josef bestald daut äare Sakj met Jeträajd jefelt worden, un uk daut jiedrem sien Jelt trigj en sienen Sak jestopt sull woaren. Hee säd uk, daut an sull Äten fa de Reis jejäft woaren. Dit wort aula soo jedonen.

26Un see pakten äa Jeträajd opp äare Äsels un veleeten.

27Dan aus see to Nacht stelhilden un eena von an sienen Sak opmuak om sienen Äsel to foodren, sach hee daut Jelt bowen en sienen Sak.

28Un hee säd to siene Breeda: Mien Jelt es hia bowen en mienen Sak. Dit schluach an aula daut see flautaden. Waut haft Gott ons aunjedonen? fruagen see sikj.

29Aus see no äaren Voda Jakob kjeemen en Kanaan, vetalden see am aules waut an jeworden wia. See säden:

30De Gowernia doa räd groff met ons un jleewd wie wieren Spionen en äa Launt.

31Un wie säden am daut wie opprechtje Mana wieren un nich Spionen,

32daut wie twalw Breeda sent von eenen Voda, daut eena wajch es un daut de jinjsta noch tus bie onsen Voda wia en Kanaan.

33Dan säd de Gowernia to ons: Dit es woo ekj woa weeten daut jie opprechtje Mana sent. Lot eenem von junt Breeda hia bie mie, un nämt Jeträajd fa june hungaje Famieljes un dan go jie no Hus

34un brinjen junen jinjsten Brooda häa. Dan woa ekj junt jleewen, daut jie opprechtich sent un nich Spionen. Dan jäw ekj junen Brooda trigj, un jie kjennen hia wieda kjeepen.

35Un aus see äare Sakj ladich muaken, wia doa en jiedren sien Sak uk sien Pinjel Jelt. Aus see, un uk äa Voda, de Pinjels met Jelt sagen, wieren see jeschloagen.

36Un Jakob, äa Voda, säd: Jie haben mie miene Kjinja wajch jenomen. Josef es nich mea, un nu es Simeon nich mea. Un dan well jie noch Benjamin met nämen. Aules rant jäajen mie.

37Un Ruben säd: Brinj miene beid Junges om, wan ekj am nich trigj brinj. Lot mie fa am oppkomen un ekj woa am trigjbrinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

38Oba Jakob säd: Mien Jung woat nich met junt met gonen. Sien Brooda es aul doot, un doa es mau dis eena jebläwen. Wan am irjent waut opp dee Reis woaren sull, wudd ekj truaren bat jie miene greiwe Hoa em Grauf läden.

1. Mose 43

Jakob lat Benjamin metreisen

1De Hungaschnoot jeef nich no,

2un aus see dän Väarot, dän see von Ägipten jebrocht hauden opp hauden, säd Jakob to an: Got noch wada un kjeept waut Jeträajd.

3Un Juda säd: De Maun wia sea iernst aus hee ons woarnd daut wie am nich wada seenen wudden, wan wie nich onsen Brooda met ons hauden.

4Wan du am latst met gonen, dan go wie Äten kjeepen.

5Oba wan du daut nich latst, dan go wie nich. De Maun säd ons: Jie woaren mie nich noch een mol seenen, wan jie nich junen Brooda met haben.

6Un Israel säd: Wuarom behaundel jie mie soo schlajcht, daut jie am säden, daut jie noch eenen Brooda hauden?

7Un see säden: De Maun fruach ons aules ut äwa ons un onse Famielje, un fruach uk: Läft jun Voda noch? un: Hab jie noch eenen Brooda? Waut wie am säden wia bloos no waut hee fruach. Wie kunnen nich weeten, daut hee sajen wudd: Brinjt junen Brooda häa.

8Un Juda säd to sienen Voda Jakob: Vetru mie met dän Jung, un dan kjenn wie gonen, daut wie un du un onse Kjinja läwen kjennen un nich vehungren brucken.

9Ekj woa de Birj fa am sennen. Du kaust mie veauntwuatlich hoolen. Wan ekj am nich trigj brinj bat hia ver die, dan woa ekj opp emma schuldich sennen.

10Wan wie nich eegol oppjeschowen hauden, wia wie aul tweemol han en trigj.

11Schlieslich säd äa Voda, Jakob: Wan daut soo mott sennen, dan doot daut. Nämt von daut baste waut wie hia haben aus een Jeschenkj fa däm Gowernia. Nämt een bät Honnich, waut Maundlen un aundre Näten, un uk waut Kjeen, Mirren un Kjriedarie.

12Nämt daut dobbelde Jelt met, daut jie von väajemol betolen kjennen. Daut woat veleicht een Fäla jewast sennen.

13Moakt junt reed un nämt junen Brooda un got no däm Maun.

14Mucht Gott, dee aule Macht haft, junt halpen, daut de Maun junt woat jenstich sennen un junen aundren Brooda un Benjamin woat trigj schekjen. Wan ekj mott von de Kjinja Aufscheet nämen, dan mott ekj äwent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un de Breeda neemen daut Jeschenkj, daut dobbelde Jelt un Benjamin un reisden auf no Ägipten. Aus see ver Josef kjeemen,

16un Josef sach daut Benjamin met an wia, säd hee to sienen Deena: Brinj de Mana en mien Hus nenn. Ekj woa vondoag met dise toop Meddach äten. Schlacht een Tia un reed daut fa ons.

17De Deena deed waut Josef säd un neem de Breeda en Josef sien Hus.

18De Breeda enjst daut sea, daut see en Josef sien Hus nenn jebrocht worden. See säden: Dit es woll wäajen daut Jelt, woont daut ieeschtemol trigj en onse Sakj nenn jelajcht wia. See brinjen ons hia nenn, daut see ons faust haben, un ons kjennen to Sklowen moaken un onse Äsels wajchnämen kjennen.

19Un see jinjen no Josef sien Hus un räden doa ver de Däa met däm Huskjnajcht.

20See säden: Wie wieren hia eemol ea toom Jeträajd kjeepen.

21Aus wie dan oppem Trigjwajch to Nacht stell hilden un onse Sakj opmuaken, wia doa en jiedrem sien Sak een Pinjel Jelt, soo väl aus wie jetolt hauden. Wie haben daut nu trigj jebrocht,

22un wie haben aundret Jelt met toom mea Jeträajd kjeepen. Wie weeten nich wäa daut Jelt en onse Sakj nenn jestopt haft.

23Un hee säd: Siet ruich un enjst junt nich. Jun Gott un de Gott fa junen Voda mott doa eenen Schauz en june Sakj nenn jelajcht haben. Ekj kjrieech dan jun Jelt. Dan brochten see Simeon no an.

24Un aus hee an en Josef sien Hus nenn jebrocht haud, jeef hee an Wota daut see sikj kunnen de Feet wauschen, un foodad uk äare Äsels.

25Un de Breeda muaken äa Jeschenkj fa Josef reed, daut see am daut opp Meddach jäwen kunnen. See hauden vestonen, daut see met am äten wudden.

26Un aus Josef nenn kjeem, brochten de Breeda sien Jeschenkj nenn no am un kjneeden sikj bat de Ieed ver am.

27Dan fruach hee woo daut met an jinkj un säd: Es jun Voda koasch, de Oola Maun von wäm jie väajemol räden? Läft dee noch?

28Un see säden: Dien Kjnajcht, ons Voda, es jesunt, un hee läft noch. Dan kjneeden see sikj wada bat de Ieed ver am.

29Un hee kjikjt an delenjd un sach sienen Brooda Benjamin, dee siene Mutta äa Sän wia, un hee säd: Es dit jun jinjsta Brooda, von däm jie väajemol räden? Mucht Gott goot to die sennen, mien Jung.

30Un Josef jinkj schwind enne aundre Stow un hield doa, wiels hee sikj soo to sienen Brooda freid.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Oba dan wosch hee sien Jesecht un kjeem trigj. Hee hilt sikj stiew un säd: Well wie äten.

32Josef saut aun eenen Desch un de Breeda aun eenen aundren. De Ägipta dee doa met an eeten, eeten oppoat aun eenen Desch, wiels an wia daut too jemeen met de Hebräa to äten.

33De Breeda sauten ver Josef un sauten nom ella vom elsten bat däm jinjsten. De Breeda kjikjten sikj unja eenaunda aun un wundaden sikj.

34Un de Breeda wort Äten jebrocht von Josef sienen Desch. Un Benjamin siene Schiew haud fiewmol soo väl aus de aundre. See drunken un eeten sikj saut.

1. Mose 44

Josef prooft siene Breeda auf

1Un Josef säd to däm Deena, dee äwa sien Hus wia: Fell de Mana äare Sakj, soo voll aus see dee nämen kjennen, un laj eenen jiedren sien Jelt bowen en sienen Sak.

2Un sat mien selwanet Kuffel en däm jinjsten sienen Sak met sien Jelt toop. Un dee deed, waut Josef am säd.

3Zemorjes, soo schwind aus daut dach wort, leeten see an met äare Äsels wajchgonen.

4Aus see oba noch mau een kortet Enj von de Staut wieren, säd Josef to sienen Deena: Nu schwind, foa de Mana hinjaraun, un wan du an enholst, saj an: Wuarom hab jie goodet met schlajchtet trigjetolt? Wuarom hab jie mienen Harn sien selwanet Kuffel jestolen?

5Brukt hee daut nich toom drinkjen? Un brukt hee daut nich toom sajen, waut noch komen woat? Jie haben waut sea schlemmet jedonen.

6Un aus hee an enhold, säd hee krakjt dee Wieed to an.

7Un see säden: Wuarom rätst du, ons Har, soo to ons? Soont wudden diene Deena oba nienich doonen.

8Weetst nich, wie brochten die aul daut Jelt trigj, waut daut ieeschtemol en onse Sakj wia. Woo wudd wie dan doch Selwa ooda Golt nämen von dienen Harn sien Hus?

9Wan du daut bie irjent eenen von ons finjst, kaust du däm ombrinjen, un wie woaren aula onsen Har siene Sklowen sennen.

10Un hee säd: Lot daut soo sennen aus jie jesajcht haben. Dee, en wäm sien Sak ekj daut finj, woat mien Sklow sennen. De äwaje derwen frie gonen.

11Un jieda eena von de Breeda sad sienen Sak oppe Ieed un see muaken dee op.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Hee socht en jieda eenem sien Sak, ieescht dän elsten un dan no de Rieej bat däm jinjsten. Un see fungen daut Kuffel en Benjamin sienen Sak.

13De Breeda reeten äare Kjleeda twei, soo veläajen wieren see doaräwa. Un jieda eena lod sienen Äsel wada opp un see jinjen trigj no de Staut.

14Aus Juda un siene Breeda no Josef sien Hus kjeemen, wia Josef noch emma doa. See kjneeden sikj aula bat oppe Ieed ver am.

15Un Josef säd to an: Waut hab jie bloos jedonen? Wist jie nich daut soona aus ekj daut seenen kunn waut vestoaken es?

16Un Juda säd: Mien Har, waut kjenn wie noch sajen? Woo kjenn wie ons rajchtfoadjen? Gott haft onse Schult op jemoakt. Nu sent wie diene Sklowen, wie aula, un dee en wäm sien Sak daut Kuffel jefungen wort.

17Oba Josef säd: Oba lang nich. Soont wudd ekj nich doonen. Bloos de eena, en wäm sien Sak daut Kuffel jefungen wort, saul mien Sklow sennen. De äwaje von junt kjennen ruich no junen Voda gonen.

18Un Juda jinkj no Josef un säd: Mien Har, lot dienen Deena, bitscheen, waut sajen. Un sie nich doll wäajen ons. Wie weeten daut du soo aus de Kjennich best.

19Du fruachst ons emol auf wie eenen Voda un eenen Brooda hauden.

20Un wie säden die: Wie haben eenen oolen Voda un eenen jungen Brooda. De Brooda wia kjlien aus de Voda aul sea oolt wia, eena von twee Säns von äare Mutta, un de aundra Sän es doot. Hee es nu de eensja Sän von dee Mutta, un sien Voda es am sea goot.

21Un dan sätst du, daut wie am sullen häa brinjen, daut du am seenen kust.

22Un wie säden die, daut de Jung nich von sienen Voda jenomen kunn, wiels wan hee wudd, dan wudd de Voda stoawen.

23Un du sätst, daut wan wie dän nich brochten, dan durw wie die nich wada seenen.

24Un aus wie no onsen Voda kjeemen, säd wie am aules waut du jesajcht hautst.

25Dan aus ons Voda nochmol säd, daut wie sullen gonen Jeträajd kjeepen,

26säd wie: Wie kjennen nich gonen. Wie woaren dän Maun nich emol to seenen kjrieen, wan ons jinjsta Brooda nich met es. Wie gonen bloos wan Benjamin uk met kjemt.

27Un ons Voda säd: Jie weeten, daut miene Fru un ekj twee Säns hauden.

28De eena es aul wajch. Dee es woarschienlich von een Tia veräten, wiels ekj hab am nienich wada jeseenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Wan jie disen uk wajchnämen von mie, un däm waut woat, woa ekj truaren bat jie mie met greiwe Hoa nom Grauf droagen.

30Wan ekj nu no dienen Kjnajcht, onsen Voda, kom, onen dän Jung, opp däm hee sikj sien Läwen stett,

31un hee daut sitt, daut de Jung nich met ons es, dan woat dee stoawen. Dan wudd wie, diene Deena, onsen greiw hoajen Voda soo truarich moaken, daut hee stoawen wudd un wie wudden am no sien Grauf droagen motten.

32Un doatoo, hab ekj mie aus een Birj jejäft fa dän Jung. Ekj säd to mienen Voda: Wan ekj däm Jung nich trigj no die brinj, dan woa ekj läweslank dee Schult ver die droagen.

33Doawäajen saj ekj nu: Lot mie, dien Deena, bitscheen, aus dienen Sklow bliewen, un lot däm Jung trigj met siene Breeda gonen.

34Woo kaun ekj sest trigj no mienen Voda gonen? Ekj kaun mienen Voda bloos nich soon Leet aundoonen.

1. Mose 45

Josef sajcht siene Breeda wäa hee es

1Dan kunn Josef sikj nich lenja hoolen. Got hia emol aula rut, säd hee to siene Deena. Kjeene aundre wieren doa, aus hee siene Breeda weeten leet wäa hee wia.

2Hee hield lud, soo daut de Ägipta daut hieeden, un däm Kjennich siene Lied daut enworden.

3Un Josef säd to siene Breeda: Ekj sie Josef. Läft mien Voda noch? Oba de Breeda kunnen am kjeene Auntwuat jäwen, soo vefieeden un wundaden see sikj.

4Un Josef säd to siene Breeda: Komt häa, dicht bie. Un see jinjen no am. Un hee säd: Ekj sie jun Brooda Josef, dän jie no Ägipten vekoften.

5Habt nich Angst, un siet junt nich selfst doll, daut jie mie hia han vekoft haben. Gott schekjt mie ea aus junt häa, om Läwes to raden.

6Dise Hungaschnoot es nu twee Joa hia, un dee woat noch fief Joa sennen, onen seien ooda arnten.

7Gott haft mie aus daut, waut toom äwajen wia, hia em verut han jeschekjt, soo daut jie un june Famieljes wudden läwen bliewen, opp eenen wundaboaren Wajch.

8Ekj wort nich von junt häa jeschekjt, oba von Gott. Un Gott haft mie hia aus eenen Voda fa däm Kjennich jemoakt, de Har äwa aules waut hee ieejent, un de Gowernia äwa gaunz Ägipten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Got schwind no mienen Voda un sajcht am: Dien Sän, Josef, sajcht: Gott haft mie toom Gowernäar äwa gaunz Ägipten jemoakt. Komm hää no mie. Lot die nuscht opphoolen.

10Du saust hia en de Goschen Jäajent wonen. Du woascht hia met diene Kjinja un Grootkjinja un Schop un Vee un aules waut du hast dicht bie mie sennen.

11Un ekj woa hia fa die un diene Famielje un aules waut du hast sorjen, daut jie nich gaunz enne Grunt komen. Doa woaren noch fief Joa mea von Hungaschnoot sennen.

12Jie, miene Breeda, kjennen nu met june ieejne Uagen seenen, un du, Benjamin, kaust selfst seenen, daut ekj werkjlich to junt räd.

13Sajcht mienen Voda woo groosoatich ekj hia en Ägipten läw, un aules waut jie jeseenen haben. Got schwind un brinjt mienen Voda hää.

14Dan omoarmd hee sienen Brooda Benjamin un hield. Un Benjamin hield opp siene Schulla.

15Un hee jeef eenen jiedren Brooda eenen Kuss un hield opp an. Un no daut räden siene Breeda met am.

16Un aus de Kjennich hieed, daut Josef siene Breeda jekomen wieren, freid hee sikj, un siene Mana freiden sikj met am.

17De Kjennich säd to Josef: Saj diene Breeda, see sellen sikj reed moaken un trigj no Kanaan gonen,

18un äaren Voda un äare Famieljes brinjen un häakomen. Ekj woa an de baste Jäajent en Ägipten jäwen, un see woaren goot to äten haben.

19Un saj an uk daut see sellen von Ägipten Woages nämen toom dän Voda un äare Frues un aul äare Kjinja häabrinjen.

20Un see sellen nich äwa äare Sachen duaren, wiels see von daut baste von gaunz Ägipten haben woaren.

21Un Jakob siene Säns deeden aus an jesajcht wort. Josef jeef an Woages, soo aus de Kjennich jesajcht haud, un hee jeef an Väarot fa äare Reis.

22Hee jeef eenen jiedren, eenen grootsindoagschen Rock. Benjamin oba, kjrieech 300 Selwastekja un fief grootsindoagsche Rakj.

23Un hee schekjt sienen Voda tieen Äsels, beloden met feine ägiptische Sachen, un tieen Äsels, beloden met Jeträajd, un Äten un waut sien Voda oppe Reis halpen wudd.

24Doamet schekjt hee siene Breeda opp äaren Wajch. Un toom Aufscheet säd Josef: Zankt junt hinjawäajes nich.

25Un see reisden ut Ägipten rut, un kjeemen no äaren Voda Jakob en Kanaan.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[26]Un see säden to äaren Voda: Josef läft noch, un hee es de Gowernia äwa gaunz Ägipten. Oba Jakob schluach daut sea, un hee kunn daut nich jleewen.

[27]Oba aus see am aules säden, waut Josef jesajcht haud, un hee de Woages sach, dee Josef jeschekjt haud om am to holen, läwd hee gaunz opp.

[28]Un Jakob säd: Dit es jenuach! Mien Sän Josef läft noch, un ekj woa han gonen un am seenen, ea ekj stoaw!

1. Mose 46

Gott jeft Jakob fresche Moot

[1]Un Jakob pakt aules toop waut hee haud un reisd bat Beerscheba, wua hee Tieren schlacht fa een Opfa fa sienen Voda Isaak sienen Gott.

[2]Un en dee Nacht räd Gott to Jakob en eene Erfoarunk un säd: Jakob, Jakob. Un hee säd: Hia sie ekj.

[3]Un hee säd: Ekj sie Gott, dien Voda sien Gott. Enjst die nich no Ägipten to gonen. Ekj woa die derch diene Nokomen doa een grootet Volkj moaken.

[4]Ekj woa met die met no Ägipten gonen, un woa die uk wada trigj brinjen. Un Josef woat doa bie die sennen wan du stoafst.

[5]Un Jakob reisd wieda von Beerscheba. Siene Säns leeten Jakob un äare Frues un Kjinja opp dee Woages reisen, dee de ägiptischa Kjennich doatoo jeschekjt haud.

[6]Un see neemen aul äa Vee un äare Sachen, dee see en Kanaan toopjesaumelt hauden, un kjeemen no Ägipten. Soo kjeemen Jakob un aul siene Nokomen no Ägipten.

[7]Hee brocht siene Säns un Grootsäns, siene Dajchta un Grootdajchta, siene gaunze Famielje met no Ägipten.

[8]Dit sent de Nomes von Jakob siene Säns un Grootsäns, dee no Ägipten kjeemen. Jakob sien elsta Sän es Ruben,

[9]un däm siene Säns sent Henoch, Palu, Hezron, un Karmi.

[10]Simeon siene Säns sent Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Zohar un Schaul, dee een Sän von eene kanaanitische Fru wia.

[11]Levi siene Säns sent Gerschon, Kehat, un Merari.

[12]Juda siene Säns sent Er, Onan, Schella, Perez, un Serach. Er un Onan storwen aul en Kanaan. Perez siene Säns sent Hezron un Hamul.

[13]Isachar siene Säns sent Tola, Puwa, Jaschub, un Schimron.

[14]Sebulon siene Säns sent Sered, Elon, un Jachleel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

15Dit soo wiet sent Lea äare Säns. See haud eene Dochta, Dina. Dise wieren aula en Mesopotamien jebuaren. Aules toop wieren Jakob un Lea äare Kjinja un Grootkjinja 33 Menschen.

16Gad siene Säns sent Zifjon, Hagi, Schuni, Ezbon, Eri, Arod, un Areli.

17Asser siene Säns sent Jimna, Jischwa, Jischwi, Beria, un dan noch äare Sesta Serach. Beria siene Säns sent Heber un Malkiel.

18Dit sent Jakob un Silpa äare Nokomen, 16 Menschen. Silpa wia de Kjäakjsche dee Laban Lea jeef.

19Jakob un Rahel äare Säns sent Josef un Benjamin.

20Josef un Asenat hauden en Ägipten twee Säns, Manasse un Efraim. Asenat wia eene Dochta von Potifera, dän Priesta en On.

21Benjamin siene Säns sent Bela, Becher, Aschbel, Gera, Naaman, Ehi, Rosch, Muppim, Huppim un Ard.

22Dit sent de Säns un Grootsäns von Rahel un Jakob, 14 Menschen.

23Dan sien Sän es Schuham.

24Naftali siene Säns sent Jachzeel, Guni, Jezer, un Schillem.

25Dit sent Jakob un Bilha äare Säns un Grootsäns, 7 Menschen. Bilha wia de Kjäakjsche, dee Laban siene Dochta Rahel jeef.

26Jakob siene Nokomen, dee no Ägipten kjeemen, wieren aules toop 66 Menschen, siene Säns äare Dajchta nich jetalt.

27Josef haud noch twee Säns dee en Ägipten jebuaren wieren. Aul Jakob siene Nokomen, dee en Ägipten wieren, wieren 70 Menschen.

28Jakob schekjt Juda veropp no Josef, daut hee no Goschen komen sull am to trafen. Un aus see no Goschen kjeemen,

29stieech Josef opp sien Kjrichswoagen un fua no Goschen om sienen Voda Jakob doa to trafen. See bejreesten sikj un omoarmden eenaunda un hielden een natet stoot.

30Un Israel säd to Josef: Nu daut ekj die jeseenen hab un weet daut du läfst, sie ekj reed toom stoawen.

31Josef säd to siene Breeda un de äwaje von sienen Voda siene Menschen: Nu woa ekj no däm Kjennich gonen un am sajen, daut miene Breeda un aul mien Voda siene Menschen no mie jekomen sent von Kanaan. 1

32Ekj woa am sajen, daut jie Hoads sent un daut jie june Schop un jun Vee metjebrocht haben un waut jie sest noch haben. 2

33Un wan de Kjennich junt frajcht, waut vonne Oabeit jie doonen, 3

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

34dan sajcht am: Wie heeden Vee von dan aus wie kjlien wieren bat nu, wie un onse Vodasch uk. Dan woa jie derwen en Goschen läwen. De Ägipta sent de Schophoad jäajenaun.

1. Mose 47

1Un Josef jinkj no däm Kjennich un säd: Mien Voda un miene Breeda sent von Kanaan jekomen. Dee haben äare Schop un äa Vee, un aules waut see haben, met sikj jebrocht. Nu sent see jrod en Goschen.

2Un hee neem fief von siene Breeda un jinkj met dee nom Kjennich.

3Un de Kjennich säd to an: Waut vonne Oabeit doo jie? Un see säden am: Wie sent Schophoad, krakjt soo aus onse Vodasch ver ons wieren.

4Wie sent no dit Launt jekomen, wiels doa nich Weid fa ons Vee en Kanaan es, un de Hungaschnoot soo schlemm es. Wie wenschen daut du ons leetst en Goschen wonen.

5Un de Kjennich säd to Josef: Ekj see daut dien Voda un diene Breeda jekomen sent!

6Du hast de Macht äwa gaunz Ägipten. Lot an opp daut baste Launt aunsiedlen. Lot an wellich en Goschen wonen. Un wan doa waut goode Hoad mank an sent, dan stal dee äwa mien Vee.

7Un Josef brocht sienen Voda Jakob no däm Kjennich un stald am väa. Un Jakob bejreest däm Kjennich met eenen Säajensgruss.

8Un de Kjennich säd to Jakob: Woo oolt best du?

9Un Jakob säd am: Ekj hab aul 130 Joa jepiljat. Daut sent schwoare, un nich sea väl Joaren fa mie jewast. Ekj hab nich soo lang jeläft aus mien Voda un Grootvoda en äare Tiet.

10Un Jakob spruak eenen Säajen äwa däm Kjennich un neem Aufscheet von am.

11Un Josef leet sienen Voda un Breeda de baste Jäajent em Launt haben. Hee jeef an Launt bie Ramses, soo aus de Kjennich jesajcht haud.

12Un Josef sach doano, daut sien Voda un siene Breeda jenuach to äten hauden, eenen jiedren doano woo groot siene Famielje wia.

De Hungaschnoot en Ägipten

13Un doa wia nich jenuach to äten en Ägipten un Kanaan wäajen de schlemme Hungaschnoot. De Lied leeden unja de Noot.

14Un doaderch daut hee daut Jeträajd vekoft, saumeld Josef aul daut Jelt, waut see en Ägipten un Kanaan hauden. Un Josef leet daut fa dän Kjennich oppspikjren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un aus daut Jelt aula wort en Ägipten un Kanaan, kjeemen aule Ägipta no Josef un säden: Jeff ons to äten. Wuarom sell wie hia jrodsoo ver die vehungren? Ons Jelt es aula wajch.

16Un Josef säd: Brinjt mie jun Vee un ekj woa junt doafäa Äten jäwen, wan jie nich mea Jelt haben.

17Un dan brochten see äare Pieed, Schop, Vee, un Äsels no Josef. Un daut Joa jeef hee an doafäa äten.

18Un dan daut näakjste Joa kjeemen see no am un säden: Daut es kjeen Jeheemnis daut wie ons Jelt vebrukt haben. Daut es kloa to seenen daut wie nuscht haben aus onse Kjarpasch un ons Launt.

19Lot ons hia nich jrodsoo stoawen un lot ons Launt nich vedoawen. Kjeep ons un ons Launt un jeff ons doafäa Äten. Wie woaren däm Kjennich siene Sklowen sennen un hee kaun daut Launt haben. Un jeff ons uk Sot daut wie de Flekja beakren kjennen, soo daut daut Launt nich wilt bewaussen woat, un daut wie läwen kjennen un nich stoawen brucken.

20Un Josef koft aul daut Launt en Ägipten fa dän Kjennich. Aule Ägipta vekoften äa Launt, wiels de Hungaschnoot soo groot wia, un de Kjennich koft daut aula opp.

21Un de Menschen en Ägipten, von een Enj bat daut aundre Enj, worden däm Kjennich siene Sklowen.

22Daut eensje Launt, waut hee nich oppkoft wia de Priesta äa Launt. De Priesta kjrieejen een Loon vom Kjennich un brukten äa Launt nich vekjeepen.

23Un Josef säd to de Menschen: Vondoag hab ekj junt un jun Launt fa däm Kjennich jekoft. Ekj woa junt nu Sot jäwen, daut jie akren kjennen.

24Vonne Arnt sell jie daut fefte Poat däm Kjennich trigj jäwen, un vea feftel kjenn jie hoolen to Sot un toom äten fa junt un june Famieljes.

25Un de Menschen säden: Du hast ons daut Läwen jerat. Wan du envestonen best woa wie däm Kjennich siene Sklowen sennen.

26Un Josef fieed daut em Jesaz en, daut de Kjennich daut fefte Poat von de Arnt kjrieech. Daut Jesaz steit vondoag noch en Ägipten. Bloos de Priesta brukten nich daut fefte Poat aufjäwen.

27Un de Israeliten wonden en Ägipten en de Goschen Jäajent. See buaden goot un vemieeden sikj sea.

28Un Jakob läwd noch 17 Joa en Ägipten. Aules toop wort hee 147 Joa oolt.

29Aus Israel meend daut hee stoawen kunn, roopt hee Josef, un säd to am: Wan ekj goot aunjeseenen sie ver die, dan laj diene Haunt unja miene Hoft un jeff mie dien vollet Vespräakjen, daut du tru woascht sennen un daut du mie truhoatje Leew bewiesen woascht, un daut du mie nich woascht en Ägipten begrowen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Ekj well met miene Väavodasch begroft woaren. Nemm mie trigj no Kanaan un begrow mie wua dee begroft sent.

31Vespräakj mie dit met eenen Eit. Un Josef vespruak am daut met eenen Eit. Un Israel kjneed sikj em Jebäd.

1. Mose 48

Jakob jeft Josef siene Säns sienen Säajen

1Eene jewesse Tiet lota, leeten see Josef weeten: Horch emol, dien Voda es krank. Un Josef neem siene twee Säns, Manasse un Efraim, un jinkj no Jakob.

2Aus Jakob daut jesajcht wort, daut sien Sän Josef no am jekomen wia, ropt hee aul siene Krauft toop un recht sikj opp em Bad.

3Un Jakob säd to Josef: Gott, dee aule Macht haft, wees sikj mie en Lus en Kanaan un säajend mie

4un säd to mie: Horch, ekj woa die väl Nokomen jäwen un von diene Nokomen miere Velkja moaken. Un ekj woa diene Nokomen dit Launt opp emma jäwen.

5Un nu hast du twee Säns hia en Ägipten, aul von ea ekj no Ägipten kjeem. Dise twee, Efraim un Manasse, sellen miene Säns sennen, krakjt soo aus Ruben un Simeon sent.

6Wan du Kjinja no an hast, daut sent diene. Dee sellen Oafgoot derch äare Breeda kjrieen.

7Dit es wiels, aus ekj von Mesopotamien kjeem, storf Rahel un daut muak mie sea truarich. See storf hinjawäajes en Kanaan, nich wiet von Efrata. Un ekj begrowd ar doa hinjawäajes oppem Wajch no Efrata. (Efrata es nu Betlehem.)

8Aus Israel Josef siene Säns sach, fruach hee: Wäa sent dit?

9Un Josef säd: Dit sent miene Säns, dee Gott mie hia jejäft haft. Un Israel säd: Brinj dee emol häa, daut ekj een Säajen äwa dee spräakjen kaun.

10Israel siene Uagen wieren aul schwak jeworden, un hee kunn nich goot seenen. Un Josef brocht siene Säns no Jakob, un hee kust an un omoarmd an.

11Un Israel säd to Josef: Ekj docht nich, daut ekj die jeemols seenen wudd, un nu haft Gott mie uk noch loten diene Kjinja seenen.

12Un Josef neem siene Säns von Israel siene Kjneeen un kjneed sikj ver am met sien Jesecht no de Ieed.

13Un Josef neem siene Säns, Efraim en siene rajchte Haunt un to Jakob siene linkje Haunt, un Manasse en siene linkje un to Jakob siene rajchte Haunt. Soo brocht hee dee no Jakob.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un Israel langd met siene rajchte Haunt un läd dee opp Efraim sienen Kopp, wan Efraim doch de jinjra wia. Un hee läd siene linkje Haunt opp Manasse sienen Kopp, wan Manasse doch de ieeschtjebuarna wia. Soo läd Jakob siene Oarms äwakjriez.

15Un hee säd dän Säajen opp Josef un säd: Mucht de Gott, dän mien Grootvoda Abraham un mien Voda Isaak deenden, un de Gott dee mie mien gaunzet Läwen un bat vondoag jeleit haft,

16de Enjel dee mie von aulet beese bewoat haft, dise Junges säajnen. Un mucht mien Nomen derch an wiedajedroacht woaren, un de Nomen von miene Vodasch Abraham un Isaak, un muchten see eene groote Häad Menschen opp dise Ieed woaren.

17Oba aus Josef sach daut sien Voda de rajchte Haunt opp Efraim läd, jefoll am daut nich. Hee neem sienen Voda siene rajchte Haunt un wull dee von Efraim sien Kopp no Manasse sienen saten.

18Un Josef säd to sien Voda: Nich soo, Voda. Dit es de Ieeschtjebuarna! Laj diene rajchte Haunt opp am!

19Oba sien Voda stiepad sikj un säd: Ekj weet, mien Sän. Von am saul daut uk een Volkj jäwen, un hee saul uk stoakj sennen, oba de jinjra Brooda woat jrata sennen aus hee, un siene Nokomen woaren een schoof Velkja sennen.

20Daut es woo hee an dän Dach dän Säajen jeef. Hee säd: Bie die woaren de Israeliten, eena opp däm aundren, dän Säajen spräakjen un sajen: Mucht Gott die soo groot aus Efraim un Manasse moaken. Soo sad hee Efraim äwa Manasse.

21Un Israel säd to Josef: Ekj woa woll boolt stoawen, oba Gott woat met junt sennen un woat junt noch wada no onse Vodasch ää Launt brinjen.

22Un ekj jäw die een Stekj mea aus diene Breeda, daut Stekj woont ekj met mien Schwieet un mien Boagen von de Amorita naum.

1. Mose 49

Jakob siene latste Wieed aun siene Säns

1Un Jakob kroagd siene Säns toop un säd: Komt emol aula toop, soo daut ekj junt sajen kaun, waut junt noch woaren saul.

2Komt toop un horcht, miene Säns, horcht no junen Voda, Israel.

3Ruben, mien ieeschtjebuarna, du best miene Krauft, de ieeschta Bewies von miene Macht; du hast de jratste Iea un jratste Krauft.

4Du deist äwaschelpsen soo aus Wota; doch woascht nich daut jratste sennen, wiels du en dien Voda sien Bad jinjst, un doa hast Schaund jedräwen.

5Simeon un Levi sent een Poa, dee gonen met Jewault omhää.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Ekj woa nich met an toop plonen, un woa nich met an toop gonen. Em Oaja brinjen see wäm om, un kjwälen de Bolles em Spos.

7Lot Trubbel opp an komen, wäajen äaren grausomen Oaja un uk äare ommenschelje Wutt. Ekj woa junt derch daut gaunze Israel vespreeden.

8Die, Juda, woaren diene Breeda lowen; du woascht diene Fiend biem Jenekj hoolen, dien Voda siene Säns woaren sikj ver die kjneeen.

9Juda, du best soo aus een junga Leiw, dee emma met waut von de Jacht kjemt; Du lajchst die bie dien Raup dol, un kjeena woacht sikj dicht bie.

10De Kjennichstock woat nich von Juda jenomen, sien Rejierungs Stock woat nich veschwinjen, bat de Rajchtschuldja kjemt. Däm woaren de Velkja ieren.

11Hee binjt sienen Äsel aun de Wienrank, un sienen jungen Äsel aun de baste Rank; hee wauscht siene Kjleeda en Wien un sienen Rock en Wiendruwensauft, soo aus Bloot.

12Siene Uagen sent dunkla aus Wien un siene Tänen witta aus Malkj.

13Sebulon woat biem Mäa wonen; hee woat een Howen fa Schäp sennen; sien Launt rieekjt bat Sidon.

14Isachar es een stoakja Äsel, dee tweschen twee Schop Hocks licht.

15Hee sach daut et eene scheene Städ wia, un daut doa goot to reiwen wia. Du jefst die unjare schwoare Oabeit, un motst aus een Sklow deenen.

16Dan woat siene Menschen rechten, aus eena von de Stam von Israel.

17Dan woat eene Schlang biesied däm Wajch sennen, eene jeftje Schlang biesied däm Stich, dee de Pieed enne Haken bitt, soo daut de Ritta äwarigj jeschmäten woat.

18Ekj wacht, Har, daut du halpen woascht.

19Gad woat von Reiba Baunden beplindat woaren, un hee woat an beplindren.

20Asser sien Launt woat goot droagen, un Äten fa däm Kjennich jäwen.

21Naftali es aus eene loosjelotne Reekoo, un haft schmocke Junge.

22Josef es een fruchtboara Aust, dee bie eene Wotakjwal waust un siene Asta äwa de Mia strakjt.

23Dee waut met Boages un Feilen scheeten, saden am en Jefoa; dee schooten ut Oaja no am.

24Oba sien Boagen jeef nich no, un siene Oarms bleewen stoakj met de Help von Jakob sienen stoakjen Gott, met de Help von däm Hoad, dee Israel Schutz jeft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Dien Voda sien Gott woat die halpen, dee waut aule Macht haft woat die säajnen, met Säajnungen vom Himmel bowa die, met Säajnungen von deep enne Ieed, met Säajnungen von jesunde Kjinja.

26Dien Voda siene Säajnungen sent jrata aus de Frucht von de eewje Boaj, un aus de Säajnungen von de sea oole Boaj. Dee woaren opp Josef sienen Kopp sennen, un oppem Stiern von däm, dee oppoat jesat wia von siene Breeda.

27Benjamin es een rietenda Wulf, dee em Morjen sien Raup frat, un em Owent daut Äwabliefsel wieda jeft.

28Dit sent de twalw Stam en Israel, un dit es de Säajen met woonen äa Voda eenen jiedren sienen besondren Säajen jeef.

Jakob stoaft un woat begroft

29Un Jakob bestald aun an: Wan ekj nu stoawen woa, dan begroft mie met miene Vodasch en de Heel opp de Stap, dee von däm Hetita, Efron, jekoft wia;

30en de Heel opp daut Flekj bie Machpela, oosten von Mamre, en Kanaan. Daut haft je Abraham aula toop von däm Hetita, Efron, jekoft, aus een Graufhoff.

31Doa haben see Abraham un siene Fru Sara begroft; un doa haben see Isaak un siene Fru Rebecka begroft; un doa begrowd ekj Lea.

32Dee Stap un de Heel waut doa es, wieren von de Hetita jekoft.

33Aus Jakob utjerät haud, läd hee sikj dol, un storf. Soo wia daut aus hee no siene Väavodasch jinkj.

1. Mose 50

1Un Josef bruak bie sienen Voda toop un hield un kust am.

2Un Josef bestald aun siene Deena, dee de Doodes besorjden, daut see sienen Voda sullen reed moaken toom begrowen.

3Soo aus see daut hauden, dieed daut 40 Doag am reed to moaken toom begrowen. De Ägipta truaden 70 Doag fa am.

4Aus see de jeweenelje Doag jetruat hauden, säd Josef to däm Kjennich sien Rot: Bitscheen, sajcht däm Kjennich,

5Mien Voda bestald aun mie ea hee storf, daut ekj am sull en Kanaan begrowen en de Heel, dee hee doa selfst reedjemoakt haud. Nu bedd ekj, lot mie, bitscheen, de Reis moaken un mienen Voda doa begrowen. Dan kom ekj uk trigj.

6Un de Kjennich säd: Go un begrow dienen Voda, soo aus hee die muak met een Eit vespräakjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Un Josef muak sikj oppem Wajch om sienen Voda en Kanaan to begrowen. Un aul däm Kjennich siene Deena un aunjestalde Mana enne Hauptstaut un enne Prowinsen fuaren met.

8Un Josef siene Deena un Breeda un Jakob siene Famielje fuaren uk. Bloos äare Kjinja un äare Schop un Vee bleewen en Goschen.

9Un eene Häad von Ritta un Kjrichswoages fuaren uk. Daut jeef eene sea groote Baund.

10Aus see dan aun jant Sied vom Jordan bie Atad bat de Städ toom draschen kjeemen, hilden see doa aun un truaden fa säwen Doag. See wieren sea truarich un hielden lud.

11Un aus de Kanaanita sagen, woo see opp de Städ toom draschen bie Atad truaden, säden see: De Ägipta haben een sea grootet Truafast. Dan wort de Städ “Ägipta Trua” jenant.

12Jakob siene Säns deeden, waut äa Voda bestalt haud.

13Siene Säns neemen am no Kanaan un begrowden am bie Machpela en de Heel, waut doa opp de Stap es, oosten von Mamre. Dee haud Abraham von däm Hetita, Efron, jekoft, daut et siene wia fa een Graufhoff.

14Un aus hee sien Voda begroft haud, reisd Josef toop met siene Breeda, un aul dee waut met an jereist wieren, trigj no Ägipten.

Josef un siene Breeda

15No däm daut äa Voda jestorwen wia, säden Josef siene Breeda unja sikj: Veleicht woat Josef nu sienen Oaja opp ons uteewen un ons bestrofen, fa daut beese waut wie am aunjedonen haben.

16Dan schekjten see eene Norecht no Josef un säden: Ons Voda bestald ea hee storf,

17daut wie die sajen sullen: Vejeff, bitscheen, diene Breeda fa äa Äwaträden un Sind jäajen die. Doawäajen kom wie nu un froagen daut du ons, dee wie dienen Voda sienen Gott deenen, onse Sind vejäwen wurscht. Un Josef hield aus hee daut hieed.

18Un siene Breeda kjeemen no am un kjneeden sikj met äare Kjap bat oppe Ieed ver am un säden: Kjikj emol. Wie jäwen ons han aus diene Sklowen.

19Oba Josef säd to an: Enjst junt nich soo. Sie ekj en Gott siene Städ?

20Jie muaken eenen beesen Plon jäajen mie, oba Gott haud eenen gooden Plon fa mie, daut väle sullen aum Läwen jehoolen, soo aus daut vondoag es.

21Enjst junt nich lenja. Ekj woa junt un june Kjinja jäwen, daut jie läwen kjennen. Soo treest un vesechad hee an.

22Un Josef wond en Ägipten met sien Voda siene Nokomen. Josef läwd 110 Joa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

23Un Josef läwd noch, daut hee Efraim siene Kjinja un Grootkjinja sach, un uk de Kjinja von Manasse sienen Sän Machir. Hee freid sikj to dee aula.

24Un Josef säd to siene Breeda: Ekj woa boolt stoawen. Oba met de Tiet woat Gott no junt komen, un junt ut dit Launt rut leiden un en daut Launt nenn, daut hee Abraham, Isaak un Jakob opp een Eit vesproaken haft.

25Un Josef bestald aun Israel siene Säns un säd: Gott woat junt halpen komen, un dan sell jie miene Knoakes met nämen von hia.

26Un Josef storf aus hee 110 Joa oolt wia. Un see besorjden am, soo aus see doa de Doodes besorjden un läden am en een Soakj en Ägipten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2. Mose

2. Mose 1

De Israeliten en Ägipten

1Dit sent Israel siene Säns, dee een jiedra met siene Famielje toop met Jakob no Ägipten trocken:

2Ruben, Simeon, Levi, Juda,

3Isachar, Sebulon, Benjamin,

4Dan, Naftali, Gad un Asser.

5Jakob siene Nokomen wieren 70 Menschen. Josef wia aul en Ägipten.

6Dan storwen Josef un aul siene Breeda, un aul dee waut von siene Tiet wieren.

7Israel siene Nokomen vemieeden sikj, daut eena aulawäajen met dee räakjnen must, wiels see soo sea tooneemen. Daut Launt wia eefach voll von an.

8Dan kjeem doa een niea Kjennich opp äwa Ägipten, dee nuscht von Josef wist.

9Dee säd to sien Volkj: Kjikjt emol, de Israeliten vemieren sikj soo, daut see ons noch äwanämen kunnen.

10Horcht emol! Waut kjenn wie met an doonen, daut see ons nich too väl woaren, soo daut wan Kjrich utbräakjen sull, see met eemol jäajen ons sent, un sikj utem Launt brinjen.

11Dan stalden see Oppsechta äwa an aun, un wullen an met schwoare Oabeit unjadrekjen. See musten de Väarot Städa, Pitom un Ramses, fa dän Kjennich oppbuen.

12Oba soo väl dolla see dee toosaden, soo väl dolla neem daut Volkj too un vespreed sikj, soo daut de Ägipta daut onheimlich wort.

13De Ägipta dreewen de Israeliten to de Oabeit, daut see dee kjwälden

14un daut Läwen betta muaken. See velangden, daut see Tieejlen un Zement muaken, un veschiedenste Oabeit oppe Flekja deeden, emma soo schwoa, daut see daut meist nich dwinjen kunnen.

15Aus de ägiptischa Kjennich sach, woo daut Volkj tooneem, roopt hee de hebräische Weemitta, Schifra un Pua, un säd an:

16Wan jie bie de hebräische Frues halpen, dan wan daut kjliene een Junkje es, sell jie daut doot moaken, un wan daut een Mejalkje es, sell jie daut aum Läwen loten.

17De Weemitta oba jleewden aun Gott un deeden nich, waut de Kjennich säd. See leeten de Junkjes uk aum Läwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Dan leet de ägiptischa Kjennich de Weemitta komen un säd to an: Wuarom hab jie daut soo jedonen? Wuarom hab jie de Junkjes aum Läwen jeloten?

19De Weemitta säden toom Kjennich: Daut es, wäajen de hebräische Frues nich soo sent aus de ägiptische. De hebräische Frues sent soo stoakj, daut de Weemutta nich reed kjemt, ea daut Kjint jebuaren es.

20Gott wia goot to de Weemitta, un daut Volkj vemieed sikj un wort noch jrata.

21Wiels de Weemitta Forcht hauden fa Gott, jeef hee an uk äare ieejne Famieljes.

22Dan muak de Kjennich een Jesaz fa sien gaunzet Volkj un säd: Schmiet jieda kjlienet hebräischet Junkje em Niel Riefa, oba de Mejalkjes lot läwen.

2. Mose 2

De kjliena Moses waust opp

1Doa wia een Maun von Levi siene Nokomen, dee sikj met eene Fru befried, dee uk von Levi siene Nokomen wia.

2Dise Lied hauden een Kjint, un daut wia een Junkje. Aus de Fru sach, daut et een jesundet Kjint wia, vestuak see daut fa dree Moonat.

3Oba aus daut nich mea jinkj, muak see eenen Korf von Schelp, un veschmäad dän met Kolen Täa un Pekj. Dan läd see äa Kjint doa nenn, un sad daut mank daut Schelp, waut doa aun de Kaunt vom Riefa woss.

4Een Enjskje auf paust siene Sesta opp, waut met am woaren wudd.

5Nu kjeem däm Kjennich siene Dochta no däm Riefa sikj to boden, un äare Deena jinjen opp daut Launt delenjd däm Riefa. See sach dän Korf mank daut Schelp un schekjt eene Mejal, dän to holen.

6Aus see dän opmuak, sach see daut Kjint, un daut hield. Ar neem daut fuaz gaunz met: Dit es een Hebräa Junkje! säd see jrodsoo.

7Dan kjeem siene Sesta äwadäl un fruach: Sull ekj die eene Fru holen von de Hebräa, dee die dit Kjint besorjen kunn?

8Jo, go! säd däm Kjennich siene Dochta. De Mejal jinkj un roopt daut Kjint siene, un äare, Mutta.

9Aus de Mutta kjeem, säd däm Kjennich siene Dochta to ar: Nemm dit Kjint un besorj daut fa mie. Ekj woa die doafäa betolen. See neem daut un besorjd am.

10Aus daut Kjint groot jenuach wia, brocht see däm Kjennich siene Dochta däm wada. Dee neem dän Jung han aus äaren Sän. Un see nand am Moses: Wäajen, säd see, ekj am utem Wota hoof.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Aus Moses oppjewossen wia, jinkj hee eenen Dach doa, wua eena von siene Staum Breeda wia, un hee sach, woo schwoa dee daut hauden. Un hee sach uk, daut een Ägipta eenen Hebräa, eenen von Moses siene Staumbreeda, schluach.

12Hee kjikjt noch han un häa, un aus hee kjeenem sach, schluach hee dän Ägipta doot, un veschoawd am em Saunt.

13Dän näakjsten Dach jinkj hee wada rut un troff daut aun, daut twee Hebräa sikj zankten. Dan säd hee to däm, waut daut aunjefongen haud: Wuarom schleist du eenen von diene ieejne Lied?

14Un dee säd: Wäa haft die äwa ons jesat, daut du ons väasajen west? Ooda meest du, du woascht mie uk doot schlonen, soo aus du dän Ägipta deetst? Dan enjst Moses sikj un meend: De Sach es dan doch äwadäl jekomen!

15Aus de Kjennich dit gaunze hieed, wull hee Moses ombrinjen. Moses oba rand wajch vom Kjennich un kjeem no daut Launt Midian. Doa bleef hee bie eenen Borm.

16De Priesta en Midian haud säwen Dajchta, un dee kjeemen no däm Borm, om Wota opptoholen fa äare Schop. Aus see oba dän Troch voll hauden,

17kjeemen aundre Hoads un juagen an wajch. Dan kjeem Moses, un holp de säwen Sestren äare Häad drenkjen.

18Aus see dan no äaren Voda Reguel kjeemen, säd dee: Waut meent dit, daut jie vondoag soo tiedich tus sent?

19Un see säden: Een Ägipta holp ons met de Hoads, un hold uk jenuach Wota opp fa ons, daut onse Häad to supen haud.

20Un wua es dee nu? fruach hee siene Mejales. Wuarom hab jie däm doa buten jeloten? Lot am doch en no ons, un jäft am to äten.

21Moses muak sikj dan bie däm Maun tus, un de Maun leet siene Dochta, Zippora, sikj met Moses befrieen.

22Zippora haud dan boolt een kjlienet Junkje, un Moses jeef am dän Nomen Gerschom: Wäajen, säd hee, ekj een framda jeworden sie, en een framdet Launt.

23No eene lenjre Tiet, storf de Kjennich en Ägipten. De Israeliten worden jekjwält, daut see ständen, un see roopten no Help. Un Gott hieed an roopen en äare Kwol.

24Gott hieed äa stänen, un hee docht aun sienen Bunt met Abraham, met Isaak, un met Jakob.

25Gott sach sikj daut met de Israeliten aun, un hee kjemmad sikj om an.

2. Mose 3

Gott roopt Moses

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Moses wia fa eene lenjre Tiet een Schophoad fa sienen Schwieevoda Jitro, de Priesta en Midian. Nu juach hee siene Schop eenen Dach bat aun de aundre Sied von de Wiltnis, bat hee bat Horeb, däm Gottesboajch, kjeem.

[2]Un aus hee doa wia, wees sikj ver am een Enjel vom Harn en Flaumen en eenen Bosch. Moses foll daut opp, daut doa Fia wia, oba de Bosch nich vebrend.

[3]Dan säd Moses: Dit well ekj mie von dichta bie beseenen. Dit es doch sondaboa, daut de Bosch nich vebrent.

[4]Un aus de Har sach, daut hee doa han kjeem, roopt Gott von em Bosch: Moses, Moses! Un hee säd: Ekj sie hia.

[5]Un Gott säd: Komm hia nich noda, un nemm die dien Footich auf. De Städ opp woone du steist es heiljet Launt.

[6]Un hee säd wieda: Ekj sie dien Voda sien Gott, Abraham sien Gott, Isaak sien Gott un Jakob sien Gott. Doamet bedakjt Moses sikj daut Jesecht. Hee haud Angst Gott auntokjikjen.

[7]Dan säd de Har: Ekj hab daut goot jeseenen, woo mien Volkj von de Ägipta jekjwält woat. Un ekj hab jehieet, daut see unja äare Oppsechta stänen, un mie besorcht daut, daut see soo lieden.

[8]Un nu sie ekj jekomen, an von unja de Ägipta äare Jewault to raden. Ekj woa an ut daut Launt rutbrinjen, un an no een goodet un grootet Launt brinjen. Daut es een Launt wua Malkj un Honnich ranen, wua nu de Kanaanita, de Hetita, de Amorita, de Perisita, de Hiwita, un de Jebusita wonen.

[9]Ekj saj die daut noch een mol: Ekj hab daut roopen von de Israeliten jehieet, un ekj hab daut jeseenen, woo de Ägipta an kjwälen.

[10]Nu es daut aun die! Ekj well haben, daut du no däm ägiptischen Kjennich jeist, un daut du mien Volkj, de Israeliten, ut Ägipten rut fieescht.

[11]Un Moses säd to Gott: Wäa sie ekj, daut ekj no däm Kjennich gonen saul, de Israeliten ut Ägipten rut to brinjen?

[12]Un Gott säd: Ekj woa met die sennen. Un dit lot die een Tieekjen sennen, daut ekj deejanja sie, dee die jeschekjt haft: Wan du daut Volkj ut Ägipten rut brinjst, woa jie opp disen Boajch Opfa brinjen.

[13]Dan säd Moses to Gott: Kjikj emol, wan ekj no de Israeliten go un an saj: June Vodasch äa Gott haft mie no junt jeschekjt, un see dan froagen: Waut fa eenen Nomen haft dee? waut saul ekj an dan sajen?

[14]Un Gott säd to Moses: Ekj sie, dee ekj sie. Un hee säd: Soo saust du to de Israeliten sajen: “Ekj sie”, haft mie no junt jeschekjt.

[15]Un Gott säd wieda to Moses: Soo saust du de Israeliten sajen: De Har, june Vodasch äa Gott, Abraham sien Gott, Isaak sien Gott, un Jakob sien Gott, haft mie

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

no junt jeschekjt. Dit es mien Nomen opp emma. Jie sellen nienich opphieren, dän auntobäden.

16Go nu, un roop de Leida en Israel un saj an: De Har, june Vodasch äa Gott, haft sikj mie jewäsen. Abraham, Isaak, un Jakob äa Gott sajcht: Ekj hab mie junt aunjeseenen, un daut waut see junt en Ägipten aundoonen.

17Un ekj hab jesajcht, daut ekj junt woa von unja de Ägipta äare Jewault rutbrinjen, no daut Launt von de Kanaanita, Hetita, Amorita, Perisita, Hiwita un Jebusita, een Launt wua de Malkj un Honnich ranen.

18Un see woaren no junt horchen, un du un de Leida en Israel sellen nom ägiptischen Kjennich gonen un am sajen: DeHar, de Hebräa äa Gott, haft sikj ons jewäsen. Doawäajen froag wie nu, auf wie derwen eene dree doagsche Reis enne Wiltnis nenn moaken, daut wie däm Harn onsen Gott doa een Opfa brinjen.

19Oba ekj weet, daut de ägiptischa Kjennich junt daut nich woat loten, nich buta hee onbedinjt mott.

20Ekj woa oba miene stoakje Haunt utstrakjen un dee loten opp Ägipten komen, met aul miene Wunda, dee ekj doa doonen woa, un no däm woat hee junt gonen loten.

21Ekj woa daut soo rombrinjen, daut de Ägipta junt woaren goot toojedonen sennen, soo, daut wan jie ieescht veloten woaren, woa jie nich met ladje Henj rutgonen.

22Jieda Fru woat von äare Nobafru, ooda von soone waut en äa Hus komen, froagen no selwane un goldne Sachen, un uk no Kjleeda. Un jie woaren june Säns un june Dajchta dee droagen loten, un soo woa jie de Ägipta bestälen.

2. Mose 4

Entschuldjungen un Tieekjens

1Moses säd: Ei wan see mie nich jleewen, un nich no mie horchen? Ei wan see sajen: Du hast goanich däm Harn jeseenen.

2Un de Har säd: Waut hast du en diene Haunt? Un Moses säd: Eenen Stock.

3Un de Harsäd: Schmiet däm oppe Ieed. Moses schmeet däm oppe Ieed, un doa wia de Stock eene Schlang. Un Moses rand von de Schlang wajch.

4DeHar säd to Moses: Strakj diene Haunt ut un jriep dee biem Zoagel. Un hee strakjt dee ut un foot dee faust aun. Doamet haud hee sienen Stock enne Haunt.

5Un de Har säd: Dit es, daut see uk secha weeten woaren, daut de Gott aun dän äare Vodasch jleewden, Abraham, Isaak, un Jakob äa Gott, sikj die jewäsen haft.

6Un de Har säd to am: Stakj diene Haunt hinja dien Mauntel. Un Moses deed daut, un aus hee dee trigj rutneem, wia siene Haunt schneeich voll Lepra Krankheit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Un hee säd: Stopp dee noch eemol doa nenn. Un hee stopt dee wada en sien Mauntel. Aus hee dee rut neem, wia de Haunt soo jesunt aus siene äwaje Hut.

8Un Gott säd: Wan see daut ieeschte Tieekjen nich jleewen un nich no die horchen, dan woaren see veleicht no daut tweede.

9Un wan see dee beid nich jleewen, un nich no die horchen, dan nemm waut Wota vom Niel, un jeet daut oppe Ieed. Un daut Wota von en däm Riefa woat oppe Ieed Bloot sennen.

10Un Moses säd to däm Harn: Oba mien Har! Ekj sie nich eena dee goot räden kaun, un sie uk noch nienich jewast. Un uk nu, daut du to dienen Deena rätst, es daut nich bäta jeworden. Ekj kaun bloos nich goot räden, ooda mie kloa utspräakjen.

11Un de Har säd to am: Wäa haft däm Mensch daut räden jejäft? Un wäa moakt een Mensch stomm ooda doof, ooda daut hee seenen kaun ooda nich? Ekj, de Har, doo daut doch.

12Nu go! Ekj selfst woa die räden halpen, un die unjarechten waut du sajen saust.

13Moses säd: Mien Har, hool dit nich jäajen mie, oba schekj eenen aundren, krakjt soonen aus du west.

14Dan wort de Har kort met Moses un säd: Hast du nich een Brooda Aaron, eena von däm Staum Levi? Ekj weet, dee kaun goot räden. Un weetst uk waut, dee kjemt die besieekjen, un wan dee die sitt, woat hee sikj sea freien.

15Du woascht to am räden un am de Wieed jäwen, dee hee räden saul, un ekj woa junt beid räden halpen, un junt wiesen waut jie doonen sellen.

16Hee woat fa die to daut Volkj räden, un daut woat soo sennen, aus wan hee daut Mul fa die es, un du aus een Gott fa am.

17Oba nemm disen Stock met, daut du met däm kaust de Wunda doonen, dee ekj die jeef.

18Dan jinkj Moses wada no sienen Schwieevoda, Jitro, un säd däm: Lot mie trigj no miene Lied en Ägipten gonen, un seenen auf dee noch aum Läwen sent. Jitro säd to Moses: Go, ekj wensch die eene goode Reis.

19Un de Har säd to Moses en Midian: Go trigj no Ägipten. Dee, dee die no daut Läwen stunden, sent aula jestorwen.

20Dan neem Moses siene Fru un Junges un leet dee opp eenen Äsel rieden, un see jinjen aula auf trigj no Ägipten. En siene Haunt haud hee dän Stock von Gott.

21De Har säd to Moses: Wan du ieescht trigj no Ägipten kjemst, dan wies däm Kjennich aul de Wunda, woone ekj fa die mäajlich jemoakt hab. Oba ekj woa am soo hoat jäajen junt enstalen, daut hee daut Volkj nich woat gonen loten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Du woascht däm Kjennich sajen: Soo haft de Har jesajcht: Israel es mien ieeschtjebuarna Sän,

23un ekj saj die: Lot mienen Sän gonen, daut hee mie deenen kaun. Wan du daut nich loten woascht, dan paus opp, dan woa ekj dienen ieeschtjebuarnen daut Läwen nämen.

24Aus Moses un siene Famielje hinjawäajes wieren, neem sikj daut soo rom, aus see äwa Nacht bleewen, daut de Har no Moses kjeem, un wull am daut Läwen nämen.

25Dan neem Zippora eenen schoapen Steen un beschneet äaren Sän, un schieed met de aufjeschnädne Hut, Moses siene Feet aun. Un see säd: Du best doch een Blootbriegaum to mie.

26Doamet schoond de Har Moses. See säd Blootbriegaum, wiels aus Moses siene Fru, deed see dän Sän en Moses siene Städ beschnieden.

27Nu säd de Har to Aaron: Go emol no de Wiltnis, daut du Moses trafen kaust. Un hee jinkj un troff am bie däm Gottesboajch, un hee kust am.

28Moses vetald Aaron, aules waut de Har am oppjelajcht haud, un uk aul de Tieekjens, dee hee doonen sull.

29Moses un Aaron jinjen no Ägipten, un doa vesaumelden see aule Leida von Israel.

30Un Aaron säd an aules, waut de Har Moses jesajcht haud, un Moses wees an de Tieekjens.

31Un daut Volkj jleewd. Aus see hieeden, daut de Harom Israel besorcht wia, un daut hee jeseenen haud, woo see jekjwält worden, kjneeden see sikj aula un bäden aun.

2. Mose 5

Moses un Aaron gonen nom Kjennich

1No daut jinjen Moses un Aaron un säden to däm Kjennich: De Har, dee Israel äa Gott es, sajcht: Lot mien Volkj gonen, daut see fa mie enne Wiltnis een Fast utreeden.

2De Kjennich säd: Wäa es de Har, daut ekj no am saul horchen un Israel gonen loten? Ekj weet nich wäa deHar es, un ekj woa Israel uk nich gonen loten.

3Un see säden: De Hebräa äa Gott haft sikj ons jewäsen. Lot ons eene dree doagsche Reis enne Wiltnis nenn moaken, daut wie däm Harn onsen Gott, doa een Opfa brinjen. Wan nich, dan kunn ons eene Krankheit ooda daut Schwieet dolschlonen.

4De ägiptischa Kjennich säd to an: Moses un Aaron, wuarom veleid jie daut Volkj, soo daut see nich äare Oabeit doonen. Got trigj no june Oabeit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Un de Kjennich säd: Kjikjt emol no aules waut jun grootet Volkj em Launt deit, un jie hoolen an opp von äare Oabeit.

6Dän Dach bestald de Kjennich aun de Äwasechta un Oppsechta:

7Jie derwen daut Volkj nich Stroo jäwen toom äare Tieejlen moaken, soo aus jie bat nu haben. See sellen daut nu selfst toopholen.

8Jie sellen krakjt soo väl Tieejlen von an velangen aus bat nu. Jie derwen de Mot, dee jie bat nu velangt haben, nich kjlanda moaken. Dee sent bloos ful, doawäajen sajen see: Lot ons gonen un onsen Gott Opfa brinjen.

9Jäft de Mana mea Oabeit opp, soo daut see lenja motten doabie bliewen, enne Städ daut see sikj met dee faulsche Iedeeen aufjäwen.

10Un de Oppsechta äwa daut Volkj, un Äwasechta äwa de Oppsechta, jinjen nom Volkj un säden: Soo sajcht de Kjennich: Doa woat junt nich lenja Stroo jejäft woaren.

11Got selfst un sieekjt junt daut, doa wua jie kjennen, oba de Mot von june Oabeit woa wie nuscht kjlanda moaken.

12Dan vespreed sikj daut Volkj äwa gaunz Ägipten, un laus Stoppel toop fa Stroo.

13De Oppsechta schoowen bloos no un säden: Jie sellen jieda Dach krakjt soo väl Tieejlen moaken aus dan, aus junt daut Stroo jejäft wort.

14Un de Oppsechta äwa de Israeliten, dee woone däm Kjennich siene Äwasechta hauden aunjestalt, kjrieejen Schläaj, un an wort jesajcht: Wuarom hab jie vondoag nich soo väl Tieejlen jemoakt aus verhäa?

15Dan jinjen de israelitische Oppsechta no däm Kjennich un fruagen: Wuarom woa wie soo behaundelt?

16Ons woat kjeen Stroo jejäft, un doch sajen see to ons: Moakt Tieejlen. Ons woat soogoa jeschloagen, wan de Schult doch bie diene Menschen licht.

17Un de Kjennich säd: Ful sent jie, ful! Daut es wuarom jie sajen: Lot ons gonen fa däm Harn een Opfa moaken.

18Got oabeiden. Jie woaren kjeen Stroo kjrieen, un woaren doch motten de gaunze Mot von Tieejlen moaken.

19De israelitische Oppsechta sagen en, woo schlemm de Sach wia, un daut see aule Dach wudden motten de gaunze Mot voll moaken.

20Aus see dan von däm Kjennich kjeemen, troffen see Moses un Aaron reed fa an,

21un see säden to Moses un Aaron: Mucht de Har seenen un rechten waut jie jedonen haben. Jie haben ons Nomen bie däm Kjennich un siene Rejierungs Mana vedorwen. Daut es aus wan jie an haben daut Schwieet enne Haunt jeschowen, wuamet see ons ombrinjen woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Dan jinkj Moses trigj nom Harn un säd: Har, wuarom hast du soon schwoaret loten opp dit Volkj komen? Es dit no waut du mie schekjst?

23Von dan aus ekj en dienen Nomen no däm Kjennich jinkj, haft daut Volkj bloos Trubbel jehaut, un du hast noch rajcht nuscht fa an jedonen!

2. Mose 6

Gott rät wada to Moses

1Un de Har säd to Moses: Du woascht noch seenen, waut ekj met däm Kjennich doonen woa. Wäajen miene stoakje Haunt woat hee junt gonen loten, un wäajen miene Macht woat hee junt ut sien Launt rut schekjen.

2Dan säd Gott noch to Moses: Ekj sie de Har.

3Ekj wees mie Abraham, Isaak, un Jakob aus dän Gott, dee aule Macht haft. Oba bie däm Nomen “Har”, haben see mie nich jekjant.

4Ekj hab uk met an een Bunt jemoakt, daut ekj an daut Launt Kanaan jäwen woa, wua see aus framde wonden.

5Un ekj hab uk kloa jehieet, woo de Israeliten stänen unja de schwoare Oabeit, dee de Ägipta an opplajen, un ekj hab nich vejäten, daut ekj een Bunt jemoakt hab.

6Doawäajen saj de Israeliten nu: Ekj sie de Har. Un ekj woa junt von unja de Ägipta äare schwoare Oabeit rut brinjen un woa junt von de Kwol raden, un woa junt halpen met mienen Oarm, dee nich meed woat un met een jewaultjet Uadeel.

7Ekj woa junt aunnämen aus mien Volkj, un ekj woa jun Gott sennen, un jie woaren weeten, daut ekj de Har, jun Gott, sie, dee junt von unja de ägiptische Kwol rut brocht.

8Un ekj woa junt no daut Launt nämen, woont ekj vesproaken hab met miene oppjehowne Haunt, daut ekj Abraham, Isaak, un Jakob daut jäwen wudd. Ekj jäw junt daut, daut et junt sennen saul. Ekj sie de Har.

9Moses säd dit aula to de Israeliten, oba see horchten doa nich no, wiels see soo doljeschloagen wieren en de Kwol.

10Dan säd de Har to Moses:

11Go saj däm ägiptischen Kjennich: Lot de Israeliten ut dien Launt rut.

12Un Moses, ver däm Harn, säd: Horch emol, de Israeliten rechten sikj nich emol no mie. Dan woat de Kjennich aul secha nich. Mien Mul es nich rein, toom dien Wuat räden.

13Un de Har säd to Moses un Aaron, daut see sullen no de Israeliten un no däm Kjennich gonen, om de Israeliten ut Ägipten rut to brinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Dit sent de Staumvodasch von de Volkjsgruppen: Ruben wia Israel sien ieeschta Sän. Ruben siene Säns wieren: Henoch, Palu, Hezron, un Karmi. Dit sent de Famieljes en däm Staum Ruben.

15Simeon siene Säns wieren: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, un Zohar, un uk noch Schaul, dee von eene kanaanitische Fru wia. Dit sent de Famieljes en däm Staum Simeon.

16Levi siene Säns no de Rieej heeten Gerschon, Kehat, un Merari. Levi selfst wort 137 Joa oolt.

17Gerschon siene Nokomen vedeelden sikj no siene Säns, de Libni un Schimi Famieljes.

18Kehat siene Säns wieren: Amram, Jizhar, Hebron, un Usiel. Kehat läwd 133 Joa.

19Merari siene Säns wieren Machli un Muschi. Dit sent aul de Famieljes en däm Staum Levi en onse Bieekja.

20Amram befried sikj met sien Voda siene Sesta Jochebed, un äare Säns wieren Aaron un Moses. Amram läwd 137 Joa.

21Jizhar siene Säns wieren: Korach, Nefeg, un Sichri.

22Usiel siene Säns wieren: Mischael, Elizafan, un Sitri.

23Aaron befried sikj met Elischeba, Aminadab siene Dochta, un Nachschon siene Sesta. Aaron un Elischeba hauden vea Säns: Nadab, Abihu, Eleasar, un Itamar.

24Korach siene Säns wieren: Asir, Elkana, un Abiasaf. Dise dree sent de korachitische Famieljes.

25Eleasar, Aaron sien Sän, befried sikj met eene von Putiel siene Dajchta. Met ar haud hee Pinhas. Dit sent dan aul de Staumvodasch von de levitische Famieljes.

26Aaron un Moses, von woone hia de Räd wia, sent dee to woone deHar säd: Brinjt de Israeliten, soo aus äare Stam un Famieljes sent, ut Ägipten rut.

27Dee krakjt räden to däm ägiptischen Kjennich, daut see de Israeliten sullen ut Ägipten rut brinjen.

28Dan kjeem de Dach wua de Har no Moses en Ägipten kjeem.

29Doa säd de Har to Moses: Ekj sie de Har. Saj dän ägiptischen Kjennich, aules waut ekj die sajen woa.

30Oba Moses säd to däm Harn: Mien Mul es nich rein toom dien Wuat räden, un dan woat de Kjennich goanich no mie horchen.

2. Mose 7

Gott wiest siene Krauft

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Doatoo säd de Har: Kjikj emol! Ekj woa daut soo rombrinjen, daut du woascht aus
een Gott fa däm Kjennich sennen, un Aaron, dee fa die räden woat, woat dien
Profeet sennen.

2Du saust aules sajen, waut ekj die oppjäwen woa, un Aaron dien Brooda saul to
däm Kjennich sajen, daut hee saul de Israeliten ut sien Launt rutloten.

3Doch ekj woa däm Kjennich hoat jäajen junt moaken, daut ekj mea un mea
Tieekjens un Wunda en Ägipten woa uteewen kjennen.

4Un wan de Kjennich dan noch nich horchen woat, dan woat hee miene Haunt to
feelen kjrieen. Dan woa ekj aul de Stam von mien Volkj, de Israeliten, väabrinjen
un derch een schwoaret Jerecht äwa Ägipten, de Israeliten ut Ägipten rut leiden.

5De Ägipta woaren dan weeten, daut ekj de Harsie, wan ekj miene Haunt opp an
lajen woa, un de Israeliten von mank an rut leiden woa.

6Moses un Aaron deeden daut, soo aus de Hardaut von an velangd.

7Moses wia 80 Joa un Aaron 83, aus see met däm Kjennich räden.

8De Har säd to Moses un Aaron:

9Wan de Kjennich junt sajcht: Wiest jun Wundawoakj, dan saj to Aaron: Nemm
dien Stock, un schmiet däm ver däm Kjennich han. Dan woat dee, eene Schlang
sennen.

10Dan jinjen Moses un Aaron no däm Kjennich, un deeden aules, soo aus deHar an
daut oppjejäft haud. Aaron schmeet sien Stock oppe Ieed ver däm Kjennich un
siene Rejierungs Mana, un dan wia daut eene Schlang.

11Doaropp roopt de Kjennich siene kluake Rotjäwa un Hakjsenmeistasch. Un de
ägiptische Hakjsenmeistasch deeden krakjt soone Tieekjens met äare
Hakjsenkonst.

12Een jiedra schmeet sienen Stock han, un daut wia eene Schlang. Oba Aaron sien
Stock freet aul de aundre äare opp.

13Doch wia de Kjennich hoat jäajen an enjestalt un hee leet an nich gonen, krakjt
soo aus de Har jesajcht haud.

De ieeschte Ploag

14De Har säd to Moses: De Kjennich haft sikj hoat jäajen junt enjestalt un lat daut
Volkj nich gonen.

15Go zemorjes nom Kjennich, wan hee nom Niel Riefa jeit, un nemm dienen Stock
met, dee to eene Schlang wort,

16un saj to am: De Har, de Hebräa äa Gott, haft mie jeschekjt, daut ekj die sajen saul:
Lot mien Volkj gonen, daut dee mie enne Wiltnis aunbäden kjennen. Bat nu hast
du doa nich no jehorcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Soo sajcht de Har: Nu saust du daut enwoaren, daut ekj de Har sie. Met disen Stock dän ekj en miene Haunt hab, woa ekj daut Wota em Niel schlonen, un daut woat Bloot woaren.

18De Fesch em Niel woaren doot gonen, un daut Wota woat soo sea stinkjen, daut de Ägipta daut nich woaren drinkjen kjennen.

19Un de Har säd to Moses: Saj Aaron, hee saul dän Stock en siene Haunt utstrakjen äwa aul daut ägiptische Wota, äwa däm Riefa, un de Kanols, äwa de Wotalajcha un Puddels, un daut Wota woat Bloot woaren. Aul daut Wota en daut gaunze Launt woat Bloot woaren, soogoa daut Wota enne heltane Tonnen un enne Steenjefässa.

20Un Moses un Aaron deeden krakjt soo aus de Har an jesajcht haud. Aaron hoof dän Stock opp un schluach daut Wota em Niel doa ver däm Kjennich un siene Rejierungs Mana. Un aul daut Wota em Riefa wort Bloot.

21Dan jinjen de Fesch en däm Niel doot, un dee funk aun to stinkjen, daut see daut goanich drinkjen kunnen. Aul daut Wota em Launt wia Bloot.

22Doch de ägiptische Hakjsenmeistasch deeden krakjt soont met äare Hakjsarie. De Kjennich stald sikj bloos hoat jäajen an un horcht nich no Moses un Aaron, jrod soo aus de Har jesajcht haud.

23De Kjennich dreid sikj wajch un jinkj en sien Hus nenn, un leet sikj daut goanich wichtich woaren.

24Un aule Ägipta growden no Drinkjeswota dicht biem Niel, wäajen daut Riefawota nich to brucken wia.

25Säwen Doag vejinjen no däm, daut de Har daut Wota jeschloagen haud.

De tweede Ploag

26De Har säd to Moses: Go no däm Kjennich un saj am: De Har sajcht soo to die: Lot mien Volkj gonen, daut see mie aunbäden kjennen.

27Un wan du an nich loten woascht, dan paus opp, ekj woa dien gaunzet Launt met Poggen ploagen.

28De Niel woat met Poggen schwoarmen, un dee woaren oppkomen un en dien Paulaust un en diene Schlopstow un en dien Bad nenn komen, un dee woaren en diene Rejierungs Mana äare Hiesa, opp diene Menschen un bat enne Owes un Bak Kommen komen.

29De Poggen woaren opp die komen, opp diene Menschen un aul diene Rejierungs Mana.

2. Mose 8

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Dan säd de Har to Moses: Saj Aaron: Strakj diene Haunt met dän Stock äwa de Riefasch un Kanols un Wotalajcha, un doa woaren en Ägipten Poggen opp daut Launt komen.

2Dan strakjt Aaron siene Haunt äwa de ägiptische Wota, un doa kjeemen Poggen opp, daut dee de Ieed bedakjten.

3Dan deeden de ägiptische Hakjsenmeistasch krakjt daut selwje met äare Hakjsenkonst. Dee brochten uk Poggen opp daut Launt nopp.

4De Kjennich schekjt no Moses un Aaron un säd to an: Bät däm Harn, daut hee saul de Poggen wajchnämen von mie un mien Volkj. Dan woa ekj jun Volkj gonen loten, daut jie kjennen daut Opfa fa däm Harnmoaken.

5Moses säd to däm Kjennich: Bitscheen, saj to wanea ekj fa die un diene Rejierungs Mana un dien Volkj doafäa bäden saul, daut de Poggen von die un diene Hiesa wajch jenomen sellen, buta dee em Niel?

6Morjen, säd hee. Daut saul krakjt soo sennen aus du jesajcht hast, säd Moses, soo daut du weeten woascht, daut doa kjeena es, soo aus de Har ons Gott.

7De Poggen woaren von die un diene Hiesa veschwinjen un uk von ver diene Rejierungs Mana un dien Volkj. Bloos em Niel woaren Poggen bliewen.

8Dan jinjen Moses un Aaron vom Kjennich wajch. Un Moses roopt däm Harn aun wäajen de Ploag von Poggen, soo aus hee met däm Kjennich berät haud.

9Un de Har hieed Moses sien Jebäd, un de Poggen storwen enne Hiesa, enne Darpa un oppe Flekja.

10Dee worden eefach en Hupes toop jehiept, un daut Launt stunk doavon.

11Aus de Kjennich sach daut de Ploag noleet, stald hee sikj hoat jäajen an, un hee horcht nich no an, krakjt soo aus de Harjesajcht haud.

De dredde Ploag

12De Har säd to Moses: Saj Aaron: Nemm dienen Stock un schlo de Ieed doamet. Un de Ieed woat äwa gaunz Ägipten Stäakjflieechkjes väabrinjen.

13Un soo deeden see daut. Aaron neem sien Stock un schluach doamet oppe Ieed. Un de Stoff oppe Ieed en daut gaunze Launt brocht Stäakjflieechkjes äwadäl. De Stäakjflieechkjes kjeemen aulawäajen oppe Menschen un opp daut Vee. Aul daut Stoff oppe Ieed wort to Stäakjflieechkjes.

14Doa wieren Stäakjflieechkjes oppe Menschen un opp daut Vee. Aus de Hakjsenmeistasch dit uk proowden to doonen, kunnen see daut nich,

15un see säden to däm Kjennich: Dit es Gott sien Finja. Oba de Kjennich vehilt sikj hoat jäajen an un horcht nich, jrod soo aus de Har daut jesajcht haud.

De vieede Ploag

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16De Har säd to Moses: Go morjen tiedich ver däm Kjennich, wua hee woat nom Wota gonen, un saj am: De Har sajcht soo to die: Du saust mien Volkj gonen loten, daut see mie aunbäden kjennen.

17Wan du an nich gonen latst, dan paus opp. Dan woa ekj Ojjezeffa komen loten opp die un diene Rejierungs Mana, dien Volkj un june Jebieda. De Hiesa en Ägipten woaren krakjt soo voll von Ojjezeffa sennen aus de Ieed, opp woone dee stonen.

18Aun dän Dach woa ekj en de Jäajent von Goschen eene Lienje trakjen, wiels mien Volkj doa es. Doa woat kjeen Ojjezeffa doa sennen, soo daut du seenen woascht, daut ekj deHar em Launt sie un medden mank.

19Dien Volkj woat vom Ojjezeffa jeploacht sennen, un mien Volkj woat doavon frie bliewen. Morjen woat dit Tieekjen komen.

20Dän näakjsten Morjen leet de Harsea väl Ojjezeffa komen, bat see en däm Kjennich sien Hus un siene Rejierungs Mana äare Woninjen nenn drungen. Daut gaunze Launt wia von daut Ojjezeffa vedorwen.

21Dan leet de Kjennich Moses un Aaron komen un säd an: Moakt daut Opfa fa junen Gott hia em Launt.

22Oba Moses säd: Daut wudd nich schaufen. De Opfa, dee wie fa däm Harn onsen Gott moaken, wudden fa de Ägipta een Jelasta sennen. Wan wie een Opfa brinjen, daut fa de Ägipta een Jelasta es, wudden see ons bestemt steenjen.

23Wie motten eene dree doagsche Reis enne Wiltnis moaken, om ver dämHarn onsen Gott to opfren, soo aus hee daut velangt.

24Un de Kjennich säd: Ekj woa junt nu gonen loten, daut jie däm Harn junen Gott kjennen enne Wiltnis Opfa brinjen. Oba got nich too wiet un bät fa mie.

25Moses säd: Soo schwind aus ekj von hia go, woa ekj dämHarn aunbäden, daut hee die un diene Rejierungs Mana un dien Volkj saul Morjen von daut Ojjezeffa frie moaken. Oba sie nich wada hinjarigjsch, daut du daut Volkj nohäa nich rut latst, toom däm Harndaut Opfa moaken.

26Un Moses jinkj wajch von däm Kjennich, un roopt däm Harn aun.

27Un de Har deed krakjt soo aus Moses bäd, un neem daut Ojjezeffa wajch vom Kjennich, siene Rejierungs Mana un sien Volkj. Un doa wia nich eene eensje Flieej jebläwen.

28Doch de Kjennich vehilt sikj ditmol noch wada hoat jäajen an un leet daut Volkj nich gonen.

2. Mose 9

De fefte Ploag

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Noch eemol säd de Har to Moses: Go nom Kjennich un saj am: DeHar, de Hebräa äa Gott, sajcht soo to die: Lot mien Volkj gonen, daut see mie aunbäden kjennen.

2Wan du an nich woascht gonen loten, un an noch lenja fausthelst,

3dan lot die daut jesajcht sennen: DeHar woat eene sea schwoare Krankheit opp daut Vee komen loten, waut opp diene Stapen es. De Krankheit woat opp Pieed un Äsels un Kameelen un Kjieej un Schop komen.

4Oba de Har woat een Unjascheet moaken tweschen de Israeliten äa Vee un de Ägipta äat. Doa woat mank de Israeliten äa Vee nich eent doot gonen.

5De Harsad eene Tiet un säd: Morjen woat de Har dit em Launt doonen.

6Un dän näakjsten Dach wort daut uk aul. Aul de Ägipta äa Vee storf, oba von de Israeliten äa Vee wia nich eent doot.

7Un de Kjennich schekjt Mana notoseenen, un see fungen nich een doodjet Tia mank de Israeliten äa Vee. Oba de Kjennich stald sikj hoat jäajen an un leet daut Volkj nich gonen.

De saste Ploag

8Noch een aundatmol säd de Har to Moses un Aaron: Nämt june Henj voll Room von eenen Owen. Moses saul daut ver däm Kjennich enne Loft schmieten.

9Un de Room woat äwa gaunz Ägipten vesteewen, un Menschen un Tieren en daut gaunze Launt woaren Schlemsen kjrieen un met Schwäaren utbräakjen.

10See neemen Room von eenen Owen met, un aus see ver däm Kjennich stunden, schmeet Moses daut enne Loft. Un de Room jeef de Menschen Schwäaren, daut see opne Schlemsen kjrieejen, beides de Menschen un uk daut Vee.

11De Hakjsenmeistasch kunnen nich ver Moses komen, wiels see uk aula de Schwäaren hauden, soo aus aule Ägipta.

12Un de Har muak däm Kjennich, daut hee hoat jäajen an enjestalt wia, un hee leet an nich gonen, krakjt soo aus de Har to Moses jesajcht haud.

De säwende Ploag

13Un nochmol säd de Har to Moses: Go morjen tiedich zemorjes, soo daut du däm Kjennich trafen woascht, un saj am: De Har, de Hebräa äa Gott, sajcht: Lot mien Volkj gonen, daut see mie aunbäden kjennen.

14Wiels dit mol woa ekj soo groff opp die un diene Rejierungs Mana un dien Volkj rauf komen, daut junt daut endrinjen woat, daut doa kjeena oppe gaunze Ieed met mie to vejlikjen es.

15Ekj haud junt aul kunt met eene Krankheit schlonen, daut jie doavon storwen, soo daut du un dien Volkj gaunz veschwinjen wudden von de Ieed,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16oba ekj hab die noch läwen jeloten, daut du met miene Macht räakjnen lieescht, soo daut mien Nomen oppe gaunze Ieed woat bekaunt woaren.

17Du satst die noch eegol jäajen mien Volkj, un latst dee nich gonen.

18Nu kjikj! Morjen om dise Tiet, woa ekj een sea hunjschen Hoagel schekjen, soo aus daut noch niemols en Ägipten jehoagelt haft to irjent eene Tiet.

19Schekj fuaz eene Norecht no dien Vee un aules waut du oppe Stap hast, daut see daut unja Dak brinjen. Aule Menschen un aulet Vee, waut du nich kaust unja Dak brinjen, woaren von däm Hoagel jetroffen woaren, un dee woaren omkomen.

20Däm Kjennich siene Mana, dee Forcht fa däm Harn sien Wuat hauden, spooden sikj äare Oabeida un Häaden unja Dak to brinjen.

21Dee oba, dee däm Harn sien Wuat nich to Hoat neemen, leeten äare Deena un Häaden oppe Stap.

22Dan säd de Har to Moses: Strakj diene Haunt nom Himmel opptoo, soo daut de Hoagel äwa gaunz Ägipten komen woat, opp Menschen un Tieren un opp aules, waut oppe Stapen en Ägipten waust.

23Un Moses strakjt met sienen Stock enne Hecht, un de Har leet daut rumlen un hoaglen en Ägipten. De Blitz strold bat oppe Ieed, aus de Har dän Hoagel opp Ägipten schekjt.

24De Hoagel foll, un de Blitz dacht mank däm sea dichten Hoagel opp. Kjeena kunn sikj soont von verhäa denkjen, von soo lang aus doa Menschen en Ägipten wonden.

25Derch daut gaunze Launt veschluach de Hoagel aules, waut oppe Stap wia, Menschen un Tieren, un veschluach aules, waut doa jewossen wia von de kjlanste Plaunten bat groote Beem.

26De Schoden wia aulawäajen, buta en Goschen wua de Israeliten wonden. Doa hoageld daut nich.

27Dan schekjt de Kjennich no Moses un Aaron un leet an sajen: Ekj hab ditmol jesindicht. De Har haft rajcht! Un ekj un mien Volkj haben ons veschulcht.

28Bät däm Harn aun. Wie haben jenuach Hoagel un Blitz jehaut. Nu woa ekj junt gonen loten. Jie brucken nich lenja bliewen.

29Un Moses säd am: Wan ekj bat buta de Staut jegonen sie, woa ekj miene Henj opphäwen no däm Harn opptoo, un am aunbäden. Daut Jewitta woat opphieren un daut woat nich mea hoaglen. Dan saust du weeten, daut de Ieed däm Harn jehieet.

30Doch weet ekj daut du un diene Rejierungs Mana däm Harn Gott noch nich ferchten.

31Dit wia dee Tiet em Joa aus de Joascht aul jeschost haud, un de Flaus jrod jeblieecht haud, un dee wieren aulebeid gaunz vedorwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Oba de Weit un daut Spelz wia nuscht jeworden, wiels dee lota sent.

33Moses veleet däm Kjennich un jinkj bat buta de Staut. Doa spreed hee siene Henj ut nom Harn, un daut Jewitta un de Hoagel hieeden opp un de Räajen goot nich lenja.

34Aus de Kjennich sach, daut de Räajen un Hoagel opphieeden, sindijd hee noch wada, un hee un siene Rejierungs Mana stalden sikj hoat jäajen däm Harn.

35De Kjennich stald sikj soo hoat jäajen an daut hee de Israeliten nich gonen leet. Daut wort aula soo aus de Har en sien Wuat to Moses jesajcht haud.

2. Mose 10

De achte Ploag

1Un nochmol säd de Har to Moses: Go no däm Kjennich. Ekj hab am un siene Rejierungs Mana soo hoat jäajenaun jemoakt, daut ekj werkjlich mank an kaun aul dise miene Tieekjens uteewen.

2Dan woa jie june Kjinja un Grootkjinja daut sajen kjennen, woo ekj de Ägipta han un häa tekjt, un an miene Macht wees, soo daut jie secha weeten kunnen, daut ekj de Har sie.

3Un Moses un Aaron jinjen nom Kjennich un säden: De Har, de Hebräa äa Gott, sajcht soo to die: Woo lang woascht du die nich deemootjen ver mie? Lot mien Volkj gonen, daut see mie aunbäden kjennen?

4Wan du mien Volkj nich gonen latst, dan paus opp. Morjen schekj ekj Graushoppa en dien Launt,

5soo daut de Ieed woat soo bedakjt sennen, daut dee noanich to seenen woat sennen. Daut waut nom Hoagel noch oppe Stap un aun de Beem äwajebläwen es, woaren see aules oppfräten.

6Dien Hus woat voll von dee sennen, un uk diene Rejierungs Mana äare Hiesa, un aulawäajen wua june Menschen wonen. Kjeene von june Vodasch un Staumvodasch haben jeemols soont jeseenen, von dee Tiet aus see no dit Launt kjeemen, bat opp däm vondoagschen Dach. Dan dreid Moses sikj wajch von däm Kjennich un jinkj wieda.

7Dan kjeemen däm Kjennich siene Rejierungs Mana no am un säden: Woo lang woat disa ons enne Kjlam hoolen? Lot an gonen däm Harn, äaren Gott, aunbäden. Sitst du daut noch nich, daut ons Launt vedorwen es?

8Dan leet de Kjennich wada Moses un Aaron ver sikj komen un säd an: Got un bät däm Harn, junen Gott aun. Oba wäa jeit aula met?

9Von junk bat oolt go wie, säd Moses. Wie gonen met onse Junges un Mejales, met onse Schop un ons Vee. Soo hab wie daut, wan wie däm Harn een Fast moaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Daut sull jie jrod! säd de Kjennich, Ekj wudd junt nienich aula tojlikj gonen loten! Jie haben secha sest waut em Senn!

11Nä bitscheen, bloos de Mana derwen gonen däm Harn aunbäden. Daut es je, no waut jie bat nu jeiewat haben. Un doamet musten see vom Kjennich wajch.

12Dan säd de Har to Moses: Strakj diene Haunt äwa daut Launt, daut de Graushoppa opp gaunz Ägipten komen, un aul daut Jreens oppfräten, waut de Hoagel jeloten haft.

13Un Moses strakjt sienen Stock äwa daut ägiptische Launt, un de Har muak een Oostwint äwa daut Launt komen, dän gaunzen Dach un de gaunze Nacht. Aus daut Morjen wort, brocht de Wint de Graushoppa.

14Doa wieren aulawäajen Graushoppa en Ägipten. Daut wia dicht voll bat opp aule Jrensen. Noch niemols wieren doa soo väl Graushoppa jewast, un doa woaren uk nienich wada sennen.

15Dee bedakjten daut Launt, daut et aunfunk diesta to woaren, un dee eeten aul daut Jreens un aul de Frucht aun de Beem, aules waut de Hoagel jeloten haud. En gaunz Ägipten wia kjeen Jreens aun de Beem, ooda aun daut, waut oppe Stap woss, jebläwen.

16De Kjennich leet schwind Moses un Aaron komen un säd: Ekj hab jesindicht ver däm Harn, junen Gott, un ver junt.

17Ekj pracha junt nu, daut jie mie noch dit eene mol vejäwen wudden. Bät däm Harn, junen Gott, daut hee mucht dise Ploag, un äaren Doot von ons nämen.

18Moses jinkj wajch vom Kjennich un bäd dämHarn aun.

19Un de Har leet dän Wint dreien, daut dee stoakj vom Wasten blosd. Un dee neem aule Graushoppa, un druach dee em Schelpmäa nenn. Doa bleef nich een Graushoppa en Ägipten.

20Un deHar muak däm Kjennich hoat enjestalt, un hee leet de Israeliten nich gonen.

De näajende Ploag

21Un de Har räd noch wada to Moses: Strakj diene Haunt enne Hecht nom Himmel, soo daut et woat diesta woaren en Ägipten, soon diestret, waut doa to feelen es.

22Un Moses strakjt siene Haunt nom Himmel, un daut gaunze Launt wort stock diesta, fa dree Doag.

23Eena kunn dän näakjsten nich seenen, un kjeena veleet siene Städ fa dree Doag. Oba aulawäajen wua de Israeliten wonden, doa wia daut dach.

24Dan roopt de Kjennich Moses un säd: Got un bät däm Harn aun! Bloos june Schop un jun Vee lot hia, oba de Kjinja lot metgonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Oba Moses säd: Du motst ons loten onse Schop un ons Vee metnämen, daut wie dämHarn onsen Gott kjennen de Opfa un daut Brauntopfa brinjen.

26Ons Vee mott aula met daut Volkj metgonen. Nich een Hooft saul trigj bliewen. Wie motten dee metnämen, fa daut Opfa fa däm Harn onsen Gott, wiels ea wie gonen, weet wie nich, waut wie fa daut Opfa brucken woaren.

27Oba de Har muak däm Kjennich hoat enjestalt, un hee leet an nich gonen.

28De Kjennich säd to am: Go hia wajch! Lot mie die nich wada seenen. Dän Dach wan ekj die wada ver mie see, woascht du stoawen.

29Doatoo säd Moses: Lot daut sennen soo aus du jesajcht hast! Du woascht mie niemols wada seenen.

2. Mose 11

De tieende Ploag

1De Har haud Moses jesajcht: Eene Ploag woa ekj noch opp däm Kjennich un opp Ägipten komen loten. No däm, woat hee junt gonen loten. Hee woat junt aula rutjoagen.

2Un saj daut Volkj, daut de Mana un de Frues sellen no äare ägiptische Nobasch gonen, un no selwane un goldne Sachen froagen.

3De Har muak daut, daut daut Volkj goot aunjeseenen wia ver de Ägipta, un Moses selfst wia sea huach aunjeschräwen en Ägipten, un uk bie däm Kjennich siene Rejierungs Mana un bie daut Volkj em grooten gaunzen.

4Moses säd to däm Kjennich: De Har sajcht soo to die: Opp Meddanacht woa ekj derch Ägipten gonen,

5un aul de ieeschtjebuarne en Ägipten woaren stoawen, von dän ieeschtjebuarnen von däm Kjennich, dee oppem Troon sett, bat däm ieeschtjebuarnen von de Sklowenmejal, dee doa aun de Hauntmäl sett. Un uk aul daut Ieeschtjebuarne vom Vee.

6Daut woat een sea grootet hielen en daut gaunze Launt sennen, soont aus doa noch niemols jewast es, un uk niemols wada sennen woat.

7Oba mank de Israeliten woat kjeen Hunt soo väl aus siene Tän wiesen to een Mensch ooda to Vee, daut jie weeten woaren, daut de Har een Unjascheet moakt tweschen Ägipten un Israel.

8Un aul diene Rejierungs Mana woaren no mie komen, un woaren sikj ver mie kjneeen, un woaren mie prachren, daut ekj un mien Volkj veloten woaren. Dan ieescht emol, woa ekj gonen. Moses wia heet oppjeräacht, aus hee vom Kjennich wajchjinkj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9De Har haud Moses jesajcht: De Kjennich woat noch nich enweljen, soo daut miene Wunda en Ägipten kjennen soo väl jrata sennen.

10Un Moses un Aaron deeden aul dise Wunda ver däm Kjennich, oba de Har muak däm Kjennich hoat enjestalt un vebettat, un hee leet de Israeliten nich ut Ägipten rutgonen.

2. Mose 12

Daut ieeschte Passafast

1De Har räd to Moses un Aaron en Ägipten un säd:

2Dise Moonat saul fa junt de Aunfank vom Joa sennen. Dit es de ieeschte Moonat em Joa.

3Saj de gaunze Jemeenschoft von Israeliten, daut aun däm tieenden Dach von dise Moonat saul een jieda Voda fa siene Famielje een Laum nämen. Een Laum fa eene Famielje.

4Un wan dee, dee en sien Hus sent, too weinich sent fa een gaunzet Laum, dan sellen see daut met dän notsten Noba endeelen. Doano wooväl Menschen doa äten woaren, sell jie daut toomäten.

5Daut saul een eenjoaschet sennen, daut kjeen Fäla haft, een Schopsbock ooda een Kosenbock.

6Jie sellen dän bat däm 14. von de Moonat besorjen, un dan sellen de Vodasch von de Jemeenschoft en Israel, dän bie Owentroot schlachten.

7Jie sellen von daut Bloot nämen, un daut aun beid Sieden aun de Däarenrämes schmäaren, un uk aum Koppstekj aun bowakaunt Däa, aun daut Hus wua daut Laum jejäten woat.

8Jie sellen en dee Nacht daut Fleesch opp een Fia baken, un daut oppäten. Jie sellen daut met onjesuadet Broot un betre Kjriedarie äten.

9Jie sellen daut Laum nich reiw äten, ooda en Wota koaken. Daut saul äwa een Fia jebakt woaren, met Kopp un Been un daut bennaschte.

10Jie sellen nuscht äwaloten bat aum Morjen, un wan doa doch waut bat aum Morjen blift, sell jie daut met Fia vebrennen.

11Un wan jie daut äten, sell jie soo aunjetrocken sennen, daut jie gaunz reed toom reisen sent, daut Footich aun de Feet, un dän Stock enne Haunt. Jie sellen daut bosich äten. Dit es daut Passamol fa dämHarn.

12Ekj woa en dee Nacht derch Ägipten gonen, un woa daut ieeschtjebuarne mank Menschen un Tieren doot moaken. Un opp aule ägiptische Jetta woa ekj mien Uadeel komen loten. Ekj sie de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Daut Bloot aun june Hiesa woat een Tieekjen sennen, wua jie wonen. Wan ekj daut Bloot see, woa ekj bie junt vebie gonen. Kjeen vedoawen woat mank junt komen, wan ekj met miene Strof opp Ägipten kom.

14Dis Dach es fa junt een Dach toom aundenkjen. Jie sellen dän soo hoolen aus een Fast fa däm Harn. Opp aule Tieden sell jie dän hoolen, emma wajch.

15Säwen Doag sell jie onjesuadet Broot äten. Dän ieeschten Dach fuaz, sell jie aulet Suastoff von june Hiesa wajch doonen, un wan irjent wäa en de säwen Doag sull jesuadet Broot äten, dämjanjen sell jie ut de Jemeenschoft rutsaten.

16De ieeschta Dach saul een heiljet Toopkomen sennen, un de säwenda Dach saul een heiljet Toopkomen sennen. En dee Doag sell jie nich oabeiden; jie sellen dan bloos soo väl oabeiden, daut jie äten oppem Desch kjrieen.

17Jie sellen daut Fast met daut onjesuade Broot jieda Joa hoolen, wäajen aun disen Dach brocht ekj aul june Stam ut Ägipten rut. Doawäajen sell jie disen Dach emma wada fieren, eena dee emma eenen Wieet haft.

18En de ieeschte Moonat sell jie vom 14. bat däm 21. Dach aule Owent onjesuadet Broot äten.

19Fa säwen Doag, saul kjeen Suastoff en june Hiesa to finjen sennen. Wan irjent wäa waut enjesuadet at, krakjt eendoont auf daut een framda ooda een Enwona em Launt es, däm sell jie ut de Jemeenschoft von Israel rut saten.

20Kjeena en aul june Hiesa doaf jesuadet Broot äten. Jie sellen onjesuadet Broot äten.

21Dan roopt Moses aule Leida von Israel toop un säd: Läst junt een junget Schop ooda eene junge Kos ut fa june Famielje, un schlacht daut fa daut Passamol.

22Nämt een Wesch von Iessoppstruck, un dukt daut en de Bloot Komm, un schmäat daut aum Koppstekj un aun beid Rämes aun de Däa. Kjeena doaf derch dee Däa rutgonen, bat aum Morjen.

23Un wan de Har vebie kjemt, de ieeschtjebuarne Ägipta to strofen, dan woat hee daut Bloot aun de Däarenrämes seenen, un dan woat hee bie dee Däa vebie gonen. Hee woat dän Vedoawa nich loten en daut Hus nengonen, un doa wäm schlonen.

24Dit Fast sell jie sea krakjt hoolen, jie un june Nokomen, opp aule Tieden.

25Un wan jie ieescht en daut Launt nenn komen, woont de Har junt jäwen woat, soo aus hee jesajcht haft, dan hoolt dise Heljedoag.

26Un wan daut soo romkjemt, daut june Kjinja junt froagen: Waut bedieden junt dise Heljedoag?

27dan sajcht an: Dit Opfalaum es een Passafast fa däm Harn, toom aundenkjen aus de Har bie de Hiesa von de Israeliten en Ägipten vebie jinkj. Hee jinkj derch daut

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Launt un schluach de ieeschtjebuarne Ägipta doot, un bie onse Hiesa jinkj hee vebie. Un daut Volkj kjneed em Jebäd.

28De Israeliten jinjen, un muaken daut krakjt soo aus de Har Moses un Aaron daut jesajcht haud.

De tieende Ploag

29Medden en dee Nacht, kjeem de Har un schluach jieda Ieeschtjebuarnen, vom Ieeschtjebuarnen vom Kjennich, dee opp een Troon saut, bat opp dän Ieeschtjebuarnen von däm, dee em Jefenkjnis saut, un uk jieda ieeschtet junget vom Vee.

30Medden en de Nacht stunt de Kjennich opp, soo aus uk aul siene Rejierungs Mana, un aule Ägipta. Dee hielden un schrieejen lud. Doa wia uk nich een Hus, wua kjeena jestorwen wia.

31Un de Kjennich leet Moses un Aaron enne Nacht sajen: Nu opp, un brinjt junt wajch von mank mien Volkj! Ekj meen nich bloos die, oba aule Israeliten. Got un bät däm Harn aun, soo aus jie jesajcht haben.

32Nämt Schop un Kosen un Rintvee, krakjt soo aus jie jesajcht haben. Got bloos. Bät uk fa mie om eenen Säajen.

33De Ägipta porden daut Volkj, daut see sullen schwind daut Launt veloten. Aundasch go wie noch aula doot, meenden see.

34Un see neemen dän Dieech, ea dee vesuat wia, en Bak Kommen dee see mank äare Kjleeda oppe Schulren druagen.

35Un soo aus Moses an jesajcht haud, hauden de Israeliten de Ägipta no Selwa un Golt un Kjleeda jefroacht.

36Un deHar fieed daut soo daut daut Volkj goot aunjeseenen wia bie de Ägipta, soo daut de Ägipta leicht enwellijden un weinich selfst äwahilden.

37De Israeliten, bie 600.000 Mana, jinjen tofoot von Ramses no Sukkot, Frues un Kjinja nich jetalt.

38Un väle, dee nich Israeliten wieren, jinjen met an met, un sea väl Schop un Kosen un Rintvee.

39Un dän Dieech, dän see von Ägipten brochten, vebakten see en onjesuade Brootkjes, wiels see nich Tiet hauden toom daut loten oppgonen. Soo worden see von Ägipten wajch jedräwen. See hauden kjeene Tiet Äten fa de Reis to moaken.

40De Israeliten wieren 430 Joa en Ägipten jewast.

41Un krakjt aun dän Dach, aus dee 430 Joa to Enj wieren, veleeten aul dämHarn siene Stam Ägipten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

42Jrod soo aus de Har en dee Nacht woaken deed, soo daut hee an kunn ut Ägipten rut brinjen, soo es dise Nacht fa däm Harn, eene Tiet toom woaken fa aule Israeliten fa aule Tiet.

43De Har säd to Moses un Aaron: Dit es woo daut Passamol jehoolen saul. Kjeen framda saul von daut äten.

44Oba een Sklow, dee betolt es un beschnäden es, dee doaf daut äten.

45Soone waut mau eene korte Tiet bie junt wonen, ooda een aunjenomna Kjnajcht, saul daut nich äten.

46Jie sellen daut en een Hus äten. Nämt daut Fleesch nich utem Hus rut. Jie sellen kjeen Knoaken von däm tweibräakjen.

47De gaunze Jemeenschoft von Israeliten saul dit mol fieren.

48Un wan doa framde mank junt sent, dee daut Passamol fa däm Harn fieren wellen, dan beschniet aule Mana un Junges, un dan derwen see metfieren, soo aus een jebuarna Israelit. Oba een jiedra, dee nich beschnäden es, saul nich doavon äten.

49Eent un daut selwje Jesaz hoolt fa eenen jiedren, eendoont auf dee von junt es, ooda auf daut een framda es.

50Aule Israeliten muaken daut krakjt soo aus de HarMoses un Aaron daut väajesajcht haud.

51Daut wia aun dän selwjen Dach, daut de Har aul de Stam von de Israeliten ut Ägipten rutbrocht.

2. Mose 13

Daut Ieeschtjebuarne jehieet Gott

1De Har säd to Moses:

2Wei mie jieda Ieeschtjebuarnet. De ieeschte Jeburt von jieda Famielje, un de ieeschte Jeburt von daut Vee jehieet mie.

3Un Moses säd to daut Volkj: Hoolt disen Dach toom aundenkjen, daut jie ut Ägipten ut de Sklowarie jebrocht worden. Met eene stoakje Haunt, brocht de Har junt rut. Jie sellen dan onjesuadet Broot äten.

4Aun disen Dach, enne Moonat Abib, reis jie loos.

5Un wan de Harjunt en daut Launt von de Kanaanita, de Hetita, de Amorita, de Hiwita, un de Jebusita nenbrinjen woat, dan sell jie disen Dach en dise Moonat een Heljedach hoolen. Daut es een Launt, woont hee june Vodasch met een Eit vesproaken haft; een Launt, daut met Malkj un Honnich rant.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Fa säwen Doag sell jie onjesuadet Broot äten, un de säwenda Dach saul een Fast sennen fa däm Harn.

7Onjesuadet Broot es june väajeschräwne Kost fa säwen Doag. Doa doaf dise Doag kjeen Suabroot en jun Launt sennen.

8Un aun dän Dach saust du dienen Sän sajen: Dit doo ekj wäajen daut, waut de Har fa mie deed, aus hee mie ut Ägipten brocht.

9Soo aus wan eena een Tieekjen oppe Haunt, ooda een Aundenkjzadel oppem Stiern drajcht, soo saul dit Fast toom Aunjedenkj aun däm Harn sien Jesaz sennen, daut jie daut em Jeräd hoolen. DeHar haft junt doch met eene majchtje Haunt ut Ägipten rut jebrocht.

10Hoolt dit Aundenkjen emma to dise Tiet, Joa fa Joa.

11Un wan de Har junt en de Kanaanita äa Launt nenn brinjt, soo aus hee junt un june Vodasch daut met een Eit vesproaken haft,

12dan sell jie däm Harn jieda Ieeschtjebuarnet äwajäwen. Jieda ieeschtet menlichet Tia mank jun Vee sell jie oppopfren. Daut jehieet däm Harn.

13Oba jieda ieeschtjebuarnet vom Äsel saul friejemoakt woaren, met een Opfa von een Laum. Wan daut nich woat, dan sell jie däm kjlienen Äsel daut Jenekj bräakjen. Een jieda ieeschtjebuarnet Junkje mank junt, sell jie frie moaken met een Opfa von een Laum.

14Un wan dien Kjint noch emol froagen woat: Waut bediet dit? dan saj am: Met eene jewaultje Haunt brocht de Har ons ut Ägipten rut, wua wie Sklowen wieren.

15Daut neem sikj doa soo rom, daut de Kjennich ons nich wull rutgonen loten. Dan schluach de Har jieda ieeschtjebuarnen en Ägipten doot, de Ieeschtjebuarne mank de Menschen un de Ieeschtjebuarne mank daut Vee. Doawäajen moak ekj een Opfa fa dämHarn fa jieda Ieeschtjebuarnet. Oba jieda ieeschtjebuarnen Sän moak ekj frie, met een Ersatsopfa von een Laum.

16Dit Fast woat junt denkjen halpen, krakjt soo aus een Tieekjen, waut eena oppe Haunt ooda aum Stiern drajcht, eenem aun waut denkjen halpt. Dit Fast woat junt denkjen halpen, daut de Har ons derch siene groote Macht ut Ägipten rut brocht.

Gott leit sien Volkj

17Dan aus de Kjennich daut Volkj gonen leet, leid Gott an nich delenjd dän Wajch, dee derch de Filista äa Launt jeit, dee doa kjarta es. Gott säd: Daut kunn sennen daut daut Volkj oppjäwen woat, wan see sikj fa dän Kjrich enjsten. Dan kunnen see met eemol trigj no Ägipten gonen.

18Doawäajen leid Gott daut Volkj bie een Omwajch, derch de Wiltnis, daut Schelpmäa opptoo. De Israeliten jinjen aula toop ut Ägipten rut, meist soo aus wan see toom Kjrich jinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Moses neem de Knoakes von Josef met sikj, krakjt soo aus hee daut velangt haud. Hee haud an jesajcht: Gott woat onbedinjt met junt sennen un junt halpen. Dan sell jie miene Knoakes von hia met junt metnämen.

20Soo veleeten see Sukkot, un loagaden sikj bie Etam, wua de Wiltnis aunfangt.

21De Har jinkj äwadach ver an en eene steile Wolkj, an dän Wajch to wiesen, un enne Nacht aus een steilet Fia, daut see Licht hauden. Soo kunnen see Dach un Nacht hinjawäajes sennen.

22De steile Wolkj bleef äwadach, dän tietäwa ver daut Volkj, un de Wolkj von Fia bleef doa enne Nacht.

2. Mose 14

Derch daut Mäa

1De Har säd to Moses:

2Saj de Israeliten see sellen bie Piehahirot, tweschen Migdol un daut Mäa, aunhoolen un sikj doa loagren. Jäajenäwa von Baal Zefon bie daut Mäa, sellen see daut Loaga oppschlonen.

3Dan woat de Kjennich denkjen, daut de Israeliten sikj enne Wiltnis faustjegonen haben.

4Un ekj woa däm Kjennich eene hoade Enstalunk jäwen, un hee woat junt hinjaraun joagen. Oba ekj woa mie derch däm Kjennich un siene gaunze Armee veharlichen, soo daut de Ägipta daut woat kloa woaren, daut ekj de Har sie. Un see deeden daut soo.

5Aus däm ägiptischen Kjennich daut jesajcht wort, daut daut Volkj utjewaundat wia, dochten de Kjennich un siene Rejierungs Mana sikj daut noch emol no, un säden: Waut hab wie jedonen, daut wie de Israeliten haben gonen loten? Nu sent onse Oabeida wajch!

6Doamet leet hee sienen Kjrichswoagen reed moaken, un roopt siene Armee opp.

7Ieeschtens neem hee siene 600 besondre Kjrichswoages met, dan leet hee oba aule aundre Woages uk noch komen, met aul de Mana waut doatoo aunjestalt wieren.

8De Har muak däm Kjennich hoat enjestalt, soo daut hee de Israeliten hinjaraun juach. De Israeliten jinjen bosich verwoats.

9De Ägipta met Pieed, Woages, Ritta un de gaunze Armee juagen an hinjaraun un holden an en, aus see noch bie Piehahirot bie daut Mäa jeloagat wieren, jäajenäwa von Baal Zefon.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Aus de Israeliten sikj dan omkjikjten, un sagen däm Kjennich un de ägiptische Armee aunmarschieren, un an enholen, enjst an daut sea, un de Israeliten schrieejen no däm Harn.

11Un see säden to Moses: Wieren doa nich jenuach Jräwa en Ägipten, daut du ons must enne Wiltnis nenn brinjen toom stoawen? Wuarom hast du ons ut Ägipten rutjebrocht?

12Säd wie die nich, aus wie noch en Ägipten wieren: Lot ons toch. Daut es bäta fa ons, daut wie de Ägipta deenen, aus daut wie enne Wiltnis omkomen.

13Un Moses säd to daut Volkj: Habt nich Angst! Blieft staunthauft, un jie woaren seenen woo de Har junt vondoag noch raden woat. De Ägipta dee jie nu noch seenen woa jie nienich wada seenen, niemols!

14De Har selfst woat fa junt strieden. Blieft mau gaunz ruich.

15De Har säd to Moses: Wuarom roop jie mie? Saj de Israeliten, see sellen verwoats gonen.

16Häw dienen Stock opp, un lang met diene Haunt äwa daut Mäa. Dan woat daut Wota sikj deelen, soo daut de Israeliten opp drieejen Grunt woaren kjennen derch daut Mäa gonen.

17Oba ekj woa de Ägipta hoat enstalen, soo daut see junt woaren hinjaraun komen. Ekj oba woa Aunerkjanunk kjrieen, derch daut waut ekj äwa däm Kjennich un siene Macht met Woages un Ritta doonen woa.

18Wan ekj mie stoakja aus däm Kjennich met siene Woages un Ritta bewiesen woa, dan woaren de Ägipta daut enseenen, daut ekj deHar sie.

19Un Gott sien Enjel, dee emma ver daut israelitische Häa jinkj, trock sikj trigj un stald sikj hinja daut Volkj han. Un de steile Wolkj von ver daut Volkj, stald sikj uk hinja daut Volkj han,

20tweschen daut israelitische Häa un daut ägiptische Häa. Un de Wolkj jeef aun de eene Sied Licht, oba aun de aundre Sied wia daut diesta. Un derch de gaunze Nacht kjeemen see nich dicht toop.

21Dan strakjt Moses siene Haunt äwa daut Mäa, un de Har juach daut Mäa trigj met eenen stoakjen Oostwint, dee doa de Nacht äwa blosd un daut Mäa uteneen deeld, soo daut wua doa Mäa jewast wia, nu drieejet Launt wia.

22De Israeliten jinjen opp drieejen Grunt derch daut Mäa, un doa wia eene Waunt von Wota aun jieda Sied von an.

23Un de Ägipta, met aul äare Pieed un Woages un Ritta, juagen an hinjaraun bat medden em Mäa.

24Dan bie daut ieeschte Morjenlicht, kjikjt de Harvon de steile Wolkj von Fia un greiw un vewerd de ägiptische Armee.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Hee leet de Räda aun äare Woages struf gonen, soo daut see schwoa wieda kjeemen. De Ägipta säden: Well wie ons hia von ver dise Israeliten wajchbrinjen, wiels de Har stritt fa an, un jäajen ons!

26DeHar säd to Moses: Strakj diene Haunt äwa daut Mäa, daut daut Wota saul trigj ranen, äwa de Ägipta un äare Woages un äare Ritta.

27Un Moses strakjt siene Haunt äwa daut Mäa, un aus de Morjen väabruak, leet sikj daut Mäa trigj en siene Städ. Aus de Ägipta daut sagen spooden see sikj trigj, un randen no daut Wota opptoo. Un de Har muak een Enj met de Ägipta em Mäa.

28Daut Wota hoof sikj dan aun, un bedakjt däm Kjennich siene Woages, un de gaunze ägiptische Armee, dee an hinjaraun jekomen wieren. Nich een Ägipta kjeem met sien Läwen doavon.

29De Israeliten oba jinjen derch daut Mäa, opp drieejen Boddem. Daut Wota stunt aus eene Waunt aun jieda Sied.

30Dän Dach wäad de Har de ägiptische Armee auf, un holp de Israeliten. De Israeliten sagen de doodje Ägipta, aus dee oppem Launt nopp speelden.

31Aus de Israeliten de groote Jewault sagen, met woone de Har jäajen de Ägipta kjeem, haud daut Volkj Forcht fa däm Harn, un see kjrieejen grootet vetruen em Harn, un en sienen Deena Moses.

2. Mose 15

Daut Dankleet von de jerade

1Aus dit aula wort, sungen Moses un de Israeliten dit Leet fa dämHarn: Ekj woa vom Harn sinjen; hee haft waut groosoatjet jedonen; hee haft Pieed un Ritta em Mäa jeschmäten.

2Met däm Harn sie ekj stoakj, wäajen däm Harn sinj ekj, de Har haft mie jerat. Hee es mien Gott, un am well ekj preisen. Hee es mien Voda sien Gott; ekj woa am huach achten.

3De Har es een Kjrieja, sien Nomen es Har.

4Däm Kjennich siene Kjrichswoages un Armee haft hee em Mäa jeschmäten, siene huach aunjestalde vesoopen em Schelpmäa.

5Deepet Wota rand äwa an äwa, un see vesunken aus Steena.

6Diene rajchte Haunt, Har, es groosoatich stoakj; met diene rajchte Haunt, Har, drekjst du dän Fient dol.

7En diene groosoatje Majestät schmeetst du dee, waut jäajen die wieren, dol; aus du dienen Oaja loos leetst, veweschst du dän Fient, soo aus Fia daut Stoppel vewescht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Met eenen Puff ut diene Näs, klompst du daut Wota opp, un dan stunt daut aus
eene Waunt; daut deepe Mäa wia jeronnen.

9De Fient pucht noch: Ekj woa de Israeliten hinjaraun joagen un enholen, ekj woa
mie äare wieetvolle Sachen toodeelen; ekj woa mie aun an volfräten; ekj woa an
met mien Schwieet venichten.

10Du deetst met dien Odem blosen, un dan bedakjt an daut Mäa; dee vesunken aus
Blie en een deepet Wota.

11Woona von de Jetta es soo aus du, Har? Wäm siene heilje Städ es soo groosoatich;
wäa es soo harlich un soo to bewundren? Wäa deit soone Wunda?

12Du strakjst diene Haunt ut, un doamet veschlukt de Ieed an.

13Met truhoatje Leew leitst du daut Volkj, woont du friejemoakt hast; met diene
Krauft wiests du an no dien heiljet Tus.

14De Lenda haben jehieet, un de Filista fercht daut;

15De Volkjsleida en Edom schudat daut; de Leidasch en Moab sent met Forcht
benomen; de Kanaanita vejinkj de Moot.

16Groote Forcht woat opp an komen. See woaren onverieet aus een Steen sennen,
wäajen diene groote Krauft, Har, bat daut Volkj woont du jerat hast, gaunz vebie
gonen kaun.

17Du brinjst an gaunz bat opp däm Boajch, dee dien Oafgoot es, un plaunst an. Daut
es de Städ, Har, wua du wonen woascht, daut Heilichtum, Har, daut du met diene
Henj jebut hast.

18De Har woat von emma bat opp emma rejieren!

19Aus däm Kjennich siene Pieed un Woages un Ritta em Mäa nenn jinjen, dan
brocht de Har daut gaunze Mäa trigj äwa an. Oba de Israeliten jinjen derch daut
Mäa, opp drieejen Boddem.

20Dan neem Mirjam, de Profeetin, dee Aaron siene Sesta wia, eene Drommel enne
Haunt. Un aule Frulied jinjen ar hinjaraun met äare Drommeln un äaren Daunz.

21Un Mirjam funk aun to sinjen: Well wie vom Harn sinjen; Hee haft waut
groosoatjet jedonen; Hee haft Pieed un Ritta em Mäa jeschmäten.

Gott jeft an scheenet Wota

22Moses leid de Israeliten vom Schelpmäa no de Schur Wiltnis. See reisden dree
Doag enne Wiltnis onen daut see wua Wota fungen.

23Aus see dan no eene Städ kjeemen, kunnen see daut Wota, waut doa wia, nich
drinkjen, wiels daut soo betta wia. See nanden de Städ Mara, wiels daut Wota soo
betta wia.

24Daut Volkj grumsaujd to Moses: Waut sell wie drinkjen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Un Moses roopt däm Harn aun un de Har wees am een Stekj Holt, woont Moses dan em Wota nenn schmeet. Un daut Wota wort scheenet Wota. De Har jeef an doa eene Ordnunk un een Jesaz un hee proowd an auf.

26Hee säd: Wan jie no däm Harn junen Gott krakjt horchen woaren, un daut doonen woaren, waut hee von junt velangt, un jie junt bemieejen woaren, daut to hoolen, waut hee junt väasajcht, dan woaren de Krankheiten, dee ekj äwa de Ägipta brocht, nich opp junt komen. Ekj sie de Har. Ekj sie dee, dee junt jesunt moakt.

27Dan kjeemen see no Elim. Doa wieren twalw Kjwalen un 70 Paulmbeem. Un see loagaden sikj doa wua daut Wota wia.

2. Mose 16

Gott jeft an Mauna un Fleesch

1De Jemeenschoft von Israeliten läd loos von Elim un kjeem no de Sin Wiltnis, dee tweschen Elim un Sinai es. Aun däm 15. Dach von de 2. Moonat no däm, daut see ut Ägipten rut kjeemen, kjeemen see doa aun.

2De Israeliten grumsaujden enne Wiltnis jäajen Moses un Aaron.

3See säden: Wan de Har ons doch haud en Ägipten omjebrocht. Doa kunn wie weens bie däm Fleesch Gropen setten, un ons aun Broot saut äten. Nu hast du ons oba enne Wiltnis nenn jebrocht, daut wie hia aulatoop sellen fa Hunga stoawen.

4Un de Har säd to Moses: Kjikj emol. Ekj woa Broot vom Himmel räajnen, un de Menschen woaren jieda Dach jenuach fa dän Dach oppsaumlen. Oba ekj woa an met dit aufproowen, auf see no mienen Rot horchen wellen ooda nich.

5Aun däm sasten Dach sellen see daut aunreeden, waut see nenn brinjen, daut woat tweemol soo väl sennen aus aun aundre Doag.

6Un Moses un Aaron säden to de Israeliten: Wan daut Owent woaren woat, woa jie weeten daut et de Har wia, dee junt ut Ägipten rutbrocht.

7Un zemorjes woa jie seenen woo harlich dee es, wiels hee haft jun grumsaujen jäajen am jehieet. Ooda wäa meen jie sent wie, daut jie jäajen ons grumsaujen.

8Moses säd: De Har woat junt zeowes Fleesch jäwen, un zemorjes soo väl Broot aus jie wellen, wiels hee haft jun grumsaujen jehieet. Ooda meen jie daut wia mau jäajen ons? Wäa sent wie? Jun grumsaujen wia jäajen däm Harn.

9Dan säd Moses to Aaron: Saj de gaunze Jemeenschoft von Israeliten: Komt un stalt junt ver däm Harn. Hee haft jun grumsaujen jehieet.

10Un aus Aaron noch to de Jemeenschoft räd, kjikjten see no de Wiltnis opptoo, un doa kunnen see en eene Wolkj seenen, woo harlich de Harwia.

11Un de Har säd to Moses:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

12Ekj hab de Israeliten äa grumsaujen jehieet. Saj an: Wan daut Owentroot kjemt, woa jie Fleesch to äten haben, un zemorjes jenuach Broot fa aulem. Dan woa jie weeten, daut ekj de Har, jun Gott sie.

13Dan aus daut Owent wort, kjeemen doa Jachtväajel, soo daut see daut Loaga bedakjten. Un zemorjes wia doa eene Schicht Deiw runtom daut Loaga.

14Un aus de Deiw sikj hoof, sagen see doa oppe Ieed enne Wiltnis fiene schorwje Kjreemels, soo aus Frost oppe Ieed.

15Aus de Israeliten daut sagen, fruagen see sikj unjarenaunda: Waut es dit? See wisten dan noch nich waut daut wia. Dan säd Moses an: Dit es daut Broot, daut de Har junt toom äten jeft.

16Von dit sajcht de Har: Saumelt dit opp, een jieda eena, daut jie to äten haben. Saumelt twee Lieta fa jieda eenem en jun Zelt.

17De Israeliten deeden daut soo. Eenje saumelden een Deel, aundre weinich.

18Un aus see daut aufmauten, haud deejanja waut een Deel haud nich too väl, un deejanja waut weinich haud, haud nich too weinich. Een jiedra haud soo jesaumelt, aus hee toom Äten brucken kunn.

19Un Moses säd: Kjeena doaf von dit fa dän näakjsten Morjen äwahoolen.

20Oba eenje horchten nich no Moses un hilden waut äwa. Dan zemorjes wia daut voll Moden un daut stunk. Dit muak Moses sea onwellich.

21No däm saumelden see emma Dach fa Dach, soo väl aus see toom Äten brukten. Un wan de Sonn heeta wort, dan veschmolt daut äwaje.

22Aun däm sasten Dach saumelden see oba daut dobbelde, vea Lieta fa jiedrem. Dan kjeemen de Leidasch von de Jemeenschoft toop un säden Moses daut.

23Un Moses säd: De Har haft soo jesajcht: Morjen es de Dach toom reiwen, de Sabat. Dee blift heilich fa däm Harn. Bakt vondoag waut jie wellen un koakt soo aus jie wellen, un waut doa äwablift, daut hoolt fa dän näakjsten Dach.

24Un see deeden daut, soo aus Moses an säd. See hilden daut Äten bat däm näakjsten Morjen, un doa wia kjeen schlajchtet Jeroch doabie, un doa wieren uk kjeene Moden.

25Moses säd: Ät daut vondoag. Vondoag es de Sabat, de Dach dee däm Harn jeweit es. Oppe Ieed woat kjeent sennen.

26Sas Doag sell jie oppsaumlen, oba aun däm säwenden Dach es de Sabat; dan woat doa nuscht sennen.

27Aun däm säwenden Dach aus eenje vom Volkj rut jinjen, om opptosaumlen, fungen see nuscht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Dan säd de Har to Moses: Woo lang woa jie stekjsennich sennen, un nich mienen Rot hoolen?

29Denkjt doaraun, daut de Har junt dän Sabat jejäft haft. Daut es wuarom jie aun däm sasten Dach, de dobbelde Mot Broot kjrieen. Aun däm säwenden Dach saul een jiedra aun sienen Plauz bliewen. Jie sellen dan nich rutgonen.

30Un soo reiwd sikj daut Volkj aum säwenden Dach.

31De Israeliten nanden daut Broot Mauna. Daut wia soo aus Korianda Sot, oba witt, un schmakjt no Schnetje met Honnich.

32Moses säd: DeHar haft jesajcht: Twee Lieta von daut Mauna sell jie hoolen, soo daut de Menschen emma seenen kjennen, waut ekj junt enne Wiltnis to Äten jeef, aus ekj junt ut Ägipten brocht.

33Moses säd to Aaron: Nemm een Jefäs, un doo doa twee Lieta Mauna nenn. Dan sat daut ver däm Harn, soo daut et oppe Lenjd jehoolen woat.

34Un Aaron deed daut, krakjt soo aus de Har Moses daut jesajcht haud. Hee sad daut ver de Bundeskjist.

35De Israeliten eeten Mauna fa 40 Joa, bat see en daut Launt nenn kjeemen, wua see aunsiedlen kunnen, bat see aun de Jrens von Kanaan wieren.

36(Twee Lieta es een Tieendel von een Efa.)

2. Mose 17

Wota bie Massa un Meriba

(4.Mos 20,1-13)

1De Jemeenschoft von Israeliten muaken sikj oppem Wajch von de Sin Wiltnis een Dach nom aundren, soo aus de Har an säd, un see loagaden sikj bie Refidim. Oba doa wia nich Wota fa daut Volkj.

2Daut Volkj wia entwei met Moses un säd: Jeff ons Wota, daut wie drinkjen kjennen. Un Moses säd: Wuarom sent jie entwei met mie? Wuarom stal jie däm Harn oppe Proow?

3Oba daut Volkj darscht doa no Wota, un see grumsaujden to Moses: Wuarom hast du ons ut Ägipten jebrocht, daut wie hia met onse Kjinja un ons Vee von Darscht stoawen sullen?

4Moses roopt däm Harn aun: Waut doo ekj met dit Volkj? Wan daut soo wieda jeit, dan woaren see mie noch steenjen?

5De Har auntwuad Moses: Go du ver daut Volkj veropp. Nemm de Leidasch vom Volkj met die, un uk dän Stock, met woonen du dän Niel schluachst, un go.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Doa bie däm Steen bie Horeb woa ekj ver die stonen. Schlo doa jäajen däm Steen, un dan woat doa Wota väakomen, daut de Menschen woaren drinkjen kjennen. Un Moses deed daut, soo daut aul de israelitische Leidasch daut sagen.

7See nanden de Städ Massa un Meriba, wiels de Israeliten doa grumsaujden un däm Harnaufproowden. See säden: Es de Har bie ons ooda nich?

Gott halpt em Kjrich

8De Amalekita jreepen de Israeliten bie Refidim aun.

9Moses säd to Josua: Las die Mana ut, un go rut met de Amalekita to kjriejen. Morjen woa ekj bowen oppem Boajch stonen, un en miene Haunt woa ekj dän Stock hoolen, dän Gott mie jejäft haft.

10Josua deed soo aus Moses am jesajcht haud, om met de Amalekita to kjriejen. Un Moses, Aaron un Hur jinjen opp däm Boajch nopp.

11Un daut muak sikj, daut soo lang aus Moses siene Henj opphoof, jewonnen de Israeliten, un wan hee de Henj rauf läd, dan jewonnen de Amalekita.

12Aus dan Moses siene Henj meed worden, läden see eenen Steen han, un Moses sad sikj opp däm dol. Un Aaron un Hur, eena aun jieda Sied, neemen jieda eene Haunt un hilden dee huach. Un siene Henj bleewen bestendich huach, bat de Sonn unjajinkj.

13Un Josua jewonn äwa Amalek un siene Armee en äaren Kaumf.

14De Har säd to Moses: Schriew dit opp, daut jie daut woaren em Denkj hoolen. Un saj Josua daut onbedinjt: De Amalekita woa ekj utroden, soo daut kjeena dee woat em Denkj hoolen.

15Un Moses stald doa eenen Aultoa opp un nand däm: De Har es miene Flag.

16Soo aus de Haunt huach no däm Harn sien Troon rieekjt, säd Moses, soo woat hee Israel emma wada jäajen Amalek em Kjrich leiden, eemol no daut aundremol.

2. Mose 18

Gooda Rot en eene Spazia

1Nu neem sikj daut soo rom, daut Jitro, de Priesta en Midian, dee Moses sien Schwieevoda wia, to hieren kjrieech waut Gott fa Moses un fa sien Volkj, de Israeliten, jedonen haud. Hee hieed, woo de Har Israel ut Ägipten rut jebrocht haud.

2Un Jitro, Moses sien Schwieevoda, neem Zippora un äare Säns opp, aus Moses an schekjt.

3De een Sän heet Gerschom: Wäajen, haud Moses jesajcht, ekj een framda sie en een framdet Launt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4De aundra heet Elieser. Moses haud jesajcht: Mien Voda sien Gott holp mie, un rad mie vom Kjennich sien Schwieet.

5Un Jitro, Moses sien Schwieevoda, kjeem met Moses siene Säns un Fru no am enne Wiltnis, doa wua see bie däm Gottesboajch jeloagat wieren.

6Hee leet Moses sajen: Ekj sie dien Schwieevoda, Jitro, un kom nu no die met diene Fru un diene twee Säns.

7Moses jinkj dan rut no sienen Schwieevoda, un kjneed sikj ver am un kust am. No däm, daut see sikj fresch bekaunt jemoakt hauden, jinjen see em Zelt nenn.

8Moses vetald sienen Schwieevoda aules waut de Har däm Kjennich un de Ägipta jedonen haud, om Israel rut to brinjen. Dan vetald hee am uk, waut see hinjawäajes fa schwoaret beläft hauden, un woo de Har an jerat haud.

9Jitro freid sikj to aul daut goode, daut de Har fa Israel jedonen haud, un an von de Ägipta äare Macht loos jemoakt haud.

10Jitro säd: Preist däm Harn, dee junt soo von de Ägipta un däm Kjennich jerat haft, un dee jun Volkj von unja de ägiptische Macht rut brocht.

11Nu weet ekj daut de Har jrata es aus aule Jetta, wäajen daut waut hee fa junt deed, aus jane soo huachnäsich to junt wieren.

12Dan reed Jitro, Moses sien Schwieevoda, een Brauntopfa ut, un muak aundre Opfa fa Gott. Dan kjeemen Aaron un de Leidasch von Israel un eeten daut Broot ver Gott, met Moses sienen Schwieevoda.

Rechta woaren aunjestalt

(5.Mos 1,9-18)

13Dän näakjsten Dach saut Moses aus Rechta fa daut Volkj, un doa kjeemen Menschen ver am von zemorjes bat em Owent nenn.

14Aus Moses sien Schwieevoda daut sach, woo Moses sikj fa daut Volkj hanjeef, säd hee: Wuarom deist du daut soo met daut Volkj? Wuarom blifst du auleen met dit, un daut gaunze Volkj helt sikj vom Morjen bat däm Owent doawäajen opp?

15Moses säd to sien Schwieevoda: Daut es, wiels de Menschen aula no mie komen, om Gott sienen Wellen to hieren.

16Wan doa een Faul mank daut Volkj väakjemt, dan komen see no mie. Ekj recht dan tweschen an, un saj an waut Gott siene Ordnungen un Jesazen sent.

17Moses sien Schwieevoda säd to am: Dit es nich goot, daut du daut soo deist.

18Dit helst du goanich ut, nich du, un uk nich dien Volkj. Dit es too väl, daut eena daut auleen sull kjennen.

19Horch emol no waut ekj die sajen woa, un mucht Gott die met dit halpen. Du sust fa daut Volkj ver Gott komen, met de veschiedne Falen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Dan lieescht du an de Ordnungen un de Jesazen. Du wiests an dän Wajch, woo see läwen sellen, un waut see schuldich sent to doonen.

21Las die fäje Mana ut von em Volkj, Mana dee Gott ferchten, dee to vetruen sent, dee nich to bekjeepen sent, un stal dee aun aus Beaumte äwa 1.000, un Beaumte äwa 100, un äwa 50, un äwa 10.

22Lot dee daut Volkj rechten, emma wan daut doaraun fält. Wan oba een schwoara Faul oppkjemt, dan lot see dän no die brinjen. Een Faul dee kjlien es, sellen see selfst rechten, soo daut et leichta fa die woat. Soo woaren see die daut droagen halpen.

23Wan du daut soo doonen woascht, un Gott die leiden woat, dan woascht du daut uthoolen kjennen, un daut Volkj woat en Fräd wieda gonen.

24Moses horcht no aul dit waut sien Schwieevoda säd, un deed daut soo.

25Hee laus fäje Mana ut von daut gaunze Volkj, un stald dee aun aus Beaumte äwa 1.000, Beaumte äwa 100, äwa 50, un äwa 10.

26Dise Beaumte wieren emma doa, daut Volkj to rechten, un wan een schwoara Faul oppkjeem, jinjen see met dän no Moses. Aul de kjlandre Falen schlichten see unja sikj selfst.

27Un Moses neem Aufscheet von sienen Schwieevoda, un Jitro jinkj no siene ieejne Jäajent.

2. Mose 19

Daut Volkj moakt sikj reed

1Aun däm 1. Dach von de 3. Moonat, no däm daut see Ägipten veloten hauden, kjeemen de Israeliten en de Sinai Wiltnis aun.

2See veleeten Refidim, un trocken no de Sinai Wiltnis. Doa loagad Israel sikj ver däm Boajch.

3Doa jinkj Moses nopp no Gott. Un de Har roopt am vom Boajch un säd: Saj de Israeliten, dee waut von Jakob aufstaumen:

4Jie haben jeseenen, waut ekj en Ägipten jedonen hab, un woo ekj junt oppe Flichten von een Odla druach, un junt hab no mie jebrocht.

5Wan jie nu horchen woaren, no daut waut ekj saj, un jie mien Bunt hoolen woaren, dan woa jie von aule Velkja oppe Ieed mien ieejnet Volkj sennen. Wan doch de gaunze Ieed mie jehieet,

6jie em besondren woaren fa mie een Rikj sennen, wua een jiedra een Priesta es, un jie woaren een heiljet Volkj sennen. Dit saust du de Israeliten sajen.

7Moses jinkj trigj un roopt de Leidasch vom Volkj toop un läd an dit aula väa, waut de Har am jesajcht haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Un daut gaunze Volkj toop, jeef de Auntwuat trigj nom Harn: Aules waut de Har jesajcht haft, woa wie doonen. Un Moses brocht däm Harn de Auntwuat.

9Un de Harsäd to Moses: Horch emol. Ekj woa no die komen en eene dichte Wolkj, soo daut daut Volkj mie hieren woat, wan ekj met die räd. Derch dit woaren see onen Enj vetruen en die haben. Un Moses säd däm Harn, waut daut Volkj jesajcht haud.

10De Har säd to Moses: Go no daut Volkj un reinj an un wei an Gott vondoag un morjen, un lot see sikj de Kjleeda wauschen.

11Aun däm dredden Dach sellen see reed sennen, wiels aun dän Dach woat deHar opp däm Sinai Boajch rauf komen, soo daut daut gaunze Volkj daut seenen woat.

12Un sat eene Jrens fa daut Volkj, un schoap dee opp, daut wan eena sull opp däm Boajch nopp gonen, ooda uk mau de Jrens aunschieren, dee saul doafäa stoawen.

13Schieet dämjanjen nich aun. Jie sellen däm entwäda steenjen, ooda met Feilen scheeten. Eendoont auf daut een Mensch ooda Vee es, dee saul nich läwen. Bloos wan de Posaun ieescht jeblost haft, derw jie doa nopp gonen

14Aus Moses vom Boajch rauf kjeem, reinjd hee daut Volkj un weid dee en, un see woschen sikj de Kjleeda.

15Hee säd to daut Volkj: Seet daut jie aum dredden Dach reed sent. Kjeena doaf sikj met siene Fru aufjäwen.

Gott kjemt opp dän Boajch

16Un zemorjes, aun däm dredden Dach, funk daut en de dunkle Wolkj oppem Boajch aun to rummlen un to blitzen. Un eene Posaun blosd jewaultich, daut een jiedra em Loaga zettad.

17Dan leid Moses daut Volkj vom Loaga no Gott opptoo. Un see neemen äare Städ aum Boajch. Runtom däm Boajch wia Ruak, un de Har kjeem en Flaumen rauf opp Sinai.

18Aus de Har dan en Flaumen opp däm Boajch Sinai rauf kjeem, kwaulemd daut, aus ut eenen grooten Owen, un de gaunza Boajch bebbad sea.

19De Posaun blosd eegol luda un luda, soo daut dee meist nich to vedroagen wia. Moses räd to Gott, un Gott auntwuad aus em Rummel.

20De Har kjeem rauf bat opp de Spetz von däm Boajch Sinai. Un de Har roopt Moses, daut hee bat de Spetz komen sull, un Moses jinkj nopp.

21De Har säd to Moses: Go rauf no daut Volkj un woarn an daut see nich derchdrenjen sellen, daut see däm Harn seenen kjennen, wiels dan wudden väle von an stoawen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Soogoa de Priesta, dee ver däm Harn komen, sellen sikj rein moaken, aundasch woat deHar jäajen an utbräakjen.

23Un Moses säd to däm Harn: Daut Volkj kaun nich opp däm Boajch Sinai komen, wäajen du hast ons aul jesajcht, daut wie sellen eene Jrens saten un däm Boajch heilich hoolen.

24Un de Har säd to am: Go rauf, un komm trigj met Aaron. Oba de Priesta un daut Volkj sellen sikj nich derchdrenjen no mie to komen, daut ekj nich jäajen an utfoa.

25Moses jinkj rauf, un säd daut toom Volkj.

2. Mose 20

De Tieen Jebooten

(5.Mos 5,1-21)

1Gott jeef am aul dise Wieed un säd:

2Ekj sie de Har jun Gott, dee junt ut Ägipten, ut de Sklowarie, jebrocht hab.

3Jie derwen kjeenen Gott haben buta mie.

4Jie sellen junt kjeenen Aufgott moaken un kjeene Form schmäden von irjentwaut, eendoont auf von daut waut em Himmel bowa junt, ooda waut von oppe Ieed, ooda waut von en daut Wota en de Ieed es.

5Kjneet junt nich ver dee, un deent dee nich. Ekj auleen sie de Har jun Gott, un met kjeenem aundren toop. Ekj bestrof de Vodasch äare Sind aun de Kjinja, bat opp Grootkjinja un Uagrootkjinja, aun dee, dee jäajen mie schaufen,

6un bliew truhoatich met miene Leew fa dusende Jennerazionen, to dee waut mie goot sent un no miene Jebooten läwen.

7Jie sellen däm Nomen von däm Harn junen Gott nich buta en Ieaforcht brucken, wiels de Har woat däm nich onbestroft loten, dee sienen Nomen jemeen brukt.

8Hoolt däm Sabat, soo daut dee heilich es.

9Sas Doag sent toom schaufen un aul diene Oabeit doonen,

10un de säwenda Dach es de Sabat fa däm Harn junen Gott. Aun däm Dach sell jie kjeene Oabeit doonen, nich jie, un nich june Kjinja ooda Oabeida ooda Kjäakjsches ooda Vee ooda de framde, dee bie die sent.

11En sas Doag muak deHar dän Himmel un de Ieed, daut Mäa un aules waut doabennen es. Un aum säwenden Dach reiwd hee sikj. Doawäajen säajend hee dän Sabat un heilijd dän.

12Ieet june Elren, dän Voda un de Mutta, soo daut jie noch lang en daut Launt, woont de Har jun Gott junt jeft, wonen kjennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Nämt kjeenem daut Läwen.

14Doot nich Ehebruch begonen.

15Stält nich.

16Rät nich de Onwoarheit jäajen junen Noba.

17Lot junt nich daut jankren, waut de Noba haft, nich sien Hus, nich siene Fru, ooda sien Oabeida, ooda Kjäakjsche, ooda Oss, ooda Äsel, ooda irjent waut, waut däm Noba sient es.

Moses woat Vemedla

(5.Mos 5,22-33)

18Aus daut dan soo rummeld un blizt un de Posaun blosd un de Boajch rieekjad, dan zettaden de Menschen aula un hilden sikj trigj vom Boajch.

19Un see säden to Moses: Räd du met ons. Wie woaren aul horchen. Oba lot Gott nich soo to ons räden, aundasch kom wie hia om.

20Dan säd Moses to daut Volkj: Habt nich Angst. Gott kjeem om junt auftoproowen, soo daut jie am wiedahans ferchten muchten.

21Un daut Volkj bleef een Enjskje auf, aus Moses en de Wolkj nenn jinkj, wua Gott selfst wia.

22De Har säd to Moses: Saj de Israeliten: Jie haben daut selfst jeseenen, daut ekj vom Himmel met junt räd.

23Jie sellen kjeene Jetta haben, auf von Selwa ooda Golt, dee jie mie jäajenäwa stalen.

24Moakt fa mie eenen Aultoa von Ieed, om doabowen fa mie daut Brauntopfa un daut Dankopfa to brinjen. Opp jieda Städ, dee ekj junt jäw om mie auntobäden, doa woa ekj junt dicht bie komen, un junt mienen Säajen jäwen.

25Un wan jie dän Aultoa von Steen moaken wellen, dan sellen daut onbehakte Steena sennen. Wan jie doa Jereetschoft naun lajen, dan es de Steen entweit.

26Un stalt däm Aultoa nich huach, soo daut jie motten Trapen stieen un june kole Hut seenen loten.

2. Mose 21

Äwa Sklowen

(5.Mos 15,12-18)

1Dise Jesazen jäw ekj junt:

2Wan eena eenen hebräischen Sklow kjaft, doaf dee sas Joa deenen, oba aun daut säwende Joa saul hee frie sennen, onen daut hee loosjekoft woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Wan hee nich eene Fru haft, wan hee kjemt, dan saul hee onen eene Fru veloten; wan hee met eene Fru kjemt, dan saul hee met siene Fru veloten.

4Wan de Ieejendeema am eene Fru jeft un see Kjinja haben, dan jehieren de Fru un Kjinja däm Ieejendeema, wan de Sklow wajchjeit.

5Oba wan hee sajcht: Ekj mucht bie mienen Ieejendeema, miene Fru un Kjinja bliewen, wan ekj dan uk nich frie gonen kaun,

6dan saul de Ieejendeema am ver de Rechta brinjen. De Sklow saul dan nom Däarejerecht jenomen woaren, un doa met een Als derch sien Ua jeboat kjrieen. Dan jehieet hee wiedahans dän Ieejendeema.

7Wan een Israelit siene Dochta aus Sklow vekjaft, doaf see nich om säwen Joa frie gonen soo aus een Maunsmensch doaf, dee soo vekoft woat.

8Un wan see däm Ieejendeema, dee ar aus Fru haben wull, oba nich jefelt, dan saul doa Jeläajenheit sennen ar frietokjeepen. Hee doaf ar nich aun een framdet Volkj vekjeepen, wiels hee ontru met ar jehaundelt haft.

9Un wan de Ieejendeema ar fa sienen Sän utjeläst haft, dan saul see jrod soo väl rajcht haben aus eene Dochta.

10Un wan hee sikj dan eene aundre Fru friet, saul hee von jane doawäajen nich daut Äten, de Kjleeda, ooda irjent een rajcht aus Fru trigjhoolen.

11Un wan hee ar dise dree Dinja nich jeft, doaf see jrodsoo, un onen betolen, frie gonen.

Äwa Jewault eewen

12Wan een Maun wäm schleit, soo daut dee stoaft, dan saul dee Maun met däm Doot bestroft woaren.

13Wan hee oba nich doamet jeplont haud, däm doottoschlonen, oba Gott haft daut toojeloten, dan saul hee derwen no soone Städ ranen aus ekj junt wiesen woa.

14Wan de Schildna janem oba met Fliet dootjeschloagen haft, dan sell jie däm von mienem Aultoa nämen un am daut Läwen nämen.

15Eena dee sienen Voda ooda Mutta schleit, saul stoawen.

16Wan wäa eenen aundren Mensch veschlapt, auf hee däm dan vekoft haft, ooda fa sikj jehoolen haft, dee saul stoawen.

17Wäa sienen Voda ooda Mutta veacht, dee saul stoawen.

18Un wan een poa sikj zanken, un eena däm aundren met eenen Steen ooda eene Fust schleit, soo daut dee nich stoaft oba em Bad blift,

19dan wan dee ieescht oppsteit un romgonen kaun met eenen Stock, dan es deejanja dee am jeschloagen haft frie. Hee saul bloos janem de Tiet betolen, dee am wajch es, un hee saul doano seenen, daut dee gaunz utjeheelt es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Wan een Ieejendeema sienen Sklow, auf Maunsmensch ooda Frumensch, schleit, daut dee doa stoaft, dan saul däm bestroft woaren.

21Wan de Sklow noch eent ooda twee Doag läft, saul däm Ieejendeema nich bestroft; de Sklow jehieet am, un sien Velust es jenuach strof.

22Wan Mana en eene Schläajarie eene schwangare Fru schlonen, soo daut see doaräwa eene Stelp haft, un doa sest kjeen aundra Schoden to finjen es, dan saul de schuldja tolen, waut de Fru äa Maun velangt un daut Jerecht erlaupt.

23Wua doa Schoden es, doa sell jie een Läwen fa een Läwen velangen,

24een Uag fa een Uag, eene Tän fa eene Tän, eene Haunt fa eene Haunt, een Foot fa een Foot,

25eene Brennwund fa eene Brennwund, een schnieden fa een schnieden, een jestadet fa een jestadet.

26Wan een Ieejendeema sien Sklow, auf Maun ooda Fru, daut Uag schleit soo daut daut Uag vedorwen es, dan saul hee däm friegonen loten, wäajen daut vedorwne Uag.

27Wan eena sienen Sklow, auf Maun ooda Fru, eene Tän rut kjielt, saul dee friejeloten, wäajen de Tän.

28Wan een Boll eenen Maun ooda Fru met de Hieena ombrinjt, saul de Boll jesteenicht, daut dee stoaft, un daut Fleesch sell jie nich äten. Däm Boll sien Ieejendeema es nich stroffalich.

29Wan een Boll meamol eenen Mensch jestachelt haft, un däm Ieejendeema es doawäajen jewoarnt, un hee helt dän Boll nich bemoakt, soo daut dee eenen Mensch ombrinjt, dan saul de Boll jesteenicht, un de Ieejendeema saul uk met däm Doot bestroft woaren.

30Wan see oba Jelt von am velangen, kaun hee sikj frie kjeepen, wan hee daut betolt.

31Dit Jesaz helt uk en däm Faul, wan een Boll een Sän ooda eene Dochta ombrinjt.

32Wan een Boll een Sklow, auf Maun ooda Fru, ombrinjt, dan saul de Ieejendeema 30 Selwastekja tolen aun däm Sklow sien Ieejendeema. Dän Boll sell jie steenjen.

33Wan eena een Loch op lat, ooda hee groft een nieet Loch un stalt doa kjeen Tun rom, un doa dan een Oss ooda Äsel nenn felt un omkjemt,

34saul dee, wäm daut Loch jehieet, fa daut Tia betolen, un daut doodje Tia es dan sient.

35Wan eenem sien Rint, eenen aundren sient ombrinjt, dan saul daut läwendje Tia vekoft woaren, un daut Jelt sellen dee twee sikj endeelen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

36Wan daut oba bekaunt jewast es, daut et aundre Rinda stad, un de Ieejendeema hilt daut nich bemoakt, dan saul hee een läwendjet Rint jäwen no däm, dee dän Velust haud, oba daut doodje Rint es sient.

37Wäa een Oss ooda een Schop stälen deit, un vekjaft ooda schlacht daut, dee saul dän Oss met fief Rinda betolen ooda een Schop met vea Schop auftolen.

2. Mose 22

Äwa Schult auftolen

1Wan een Stäla doabie jefungen woat, daut hee en een Hus nenbrakjt, un dee woat soo sea jeschloagen, daut hee doavon stoaft, saul de Mensch nich fa dän Doot bestroft woaren.

2Es de Sonn oba aul oppjegonen ea hee däm schleit, dan saul hee doafäa bestroft woaren. Wäa waut stälen deit, saul onbedinjt trigj tolen, un wan hee nuscht haft toom betolen, saul hee vekoft woaren toom de Schult betolen.

3Wan daut läwendje Tia jefungen woat, bie däm wäa daut jestolen haft, auf Rint, ooda Äsel, ooda Schop, dan saul hee dobbelt läwendje Tieren trigj tolen.

4Wan eena Vee opp sien Flekj ooda Wiengoaden nopp lat, un dan daut Vee lat opp eenen aundren sien Flekj ooda Wiengoaden waundren, dan saul hee von sien bastet Flekj ooda Wiengoaden aufjäwen toom trigj tolen.

5Wan Fia utbrakjt, un daut derch Distelkrut derchbrent un waut Hocken vebrent, ooda no een Flekj kjemt, waut noch steit, un daut vebrent, saul dee, dee daut Fia aunjestekjt haft, uk aules trajchtstalen un trigj tolen.

6Wan wäa Jelt ooda aundre Sachen biem Noba lat toom oppbewoaren, un daut dan jestolen woat von doa, dan saul dee waut jestolen haft, wan dee jefungen woat, dobbelt trigj tolen.

7Wan kjeen Stäla jefungen woat, dan lot däm Noba wua daut oppbewoat wia, ver Gott sien Jerecht komen, om faust to stalen, auf hee daut jenomen haft, waut de Noba bie am oppbewoat haud.

8Jiedatsmol wan twee sikj strieden äwa een Oss ooda Äsel ooda Schop ooda Kjleeda ooda irjent waut ut eenem sien Vemieejen, daut see beid sajen daut es äat, sellen see beid ver Gott sien Jerecht jebrocht. Wäa dan schuldich jefungen woat, saul dobbelt trigj tolen.

9Wan eena däm Noba een Äsel ooda Oss ooda Schop ooda een aundret Vee aunvetrut, daut jana daut hoolen saul, un daut dan stoaft ooda daut es beschädicht ooda daut woat wajch jenomen, un kjeena haft jeseenen waut doa wort,

10saul dee Noba sien Wuat jäwen ver dämHarn, daut hee däm Schoden nich aunjerecht haft, un de aundra saul daut aunnämen. Dan es doa nuscht trigj to tolen.

11Wan daut Tia jestolen es, saul de Noba daut trigj stalen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Wan daut stekj Vee veräten woat von een willet Tia, saul hee dän Oppwies doavon brinjen, un brukt nich trigj tolen.

13Wan eena vom Noba liet, un daut litt Schoden ooda stoaft, wiels de Ieejendeema nich doa es, dan saul trigj jetolt woaren.

14Es de Ieejendeema oba doabie, dan brukt nuscht trigj jetolt. Es daut Tia opp Bedinjungen utjeliet, dan es de beräde Tolinj jenuach.

15Wan een Maun eene Mejal, dee noch kjeenem vesproaken es, veleiden deit, un bie ar licht, saul hee de jeweenelje Tolinj fa eene Brut fa ar moaken, un ar aus Fru nämen.

16Wan äa Voda ar oba goanich aufjeft, saul de jeweenelje Tolinj doch jemoakt woaren.

17Eene Hakjs, eene dee Krauft von beese Jeista brukt, saul nich aum Läwen bliewen.

18Eena, dee sikj met een Tia aufjeft, om met daut Jeschlajchtsvekjia to haben, saul nich läwen bliewen.

19Wan wäa een Opfa moakt fa irjent een Aufgott, däm saul daut Läwen jenomen.

20Eenen framden sell jie jescheit behaundlen, un däm nich daut Läwen schwoa moaken. Jie sellen doaraun denkjen, daut jie framde wieren en Ägipten.

21Jie derwen eene Wätfru ooda een Weisenkjint nich daut Läwen schwoa moaken.

22Wan daut wäa deit, un dee mie dan om Help aunroopen, woa ekj dee bestemt hieren.

23Daut wudd mie soo jäajenaun sennen, daut ekj junt met daut Schwieet wudd ombrinjen, un june Frues wudden Wätfrues sennen un june Kjinja Weisen.

24Wan jie eenem en mien Volkj, dee oam es, Jelt lieen, dan sell jie daut nich opp Vedeenst utborjen, daut jie Entras kjrieen.

25Wan eena dän aundren siene Dakj aus Birjschoft nemt, saul dee aul ea de Sonn unjajeit, trigj jebrocht woaren.

26Daut es siene eensje toom sikj enne Nacht toodakjen. Woo saul hee sest schlopen? Wan soona mie aunroopen wudd om Help, däm wudd ekj secha hieren. Jie weeten doch, daut ekj een grootet Hoat hab.

27Jie sellen Gott nich lastren, un kjeen Fluch opp june Rechta brinjen.

28Lot daut nich too lang dieren bat jie von june Arnt un von june Eeljprassen fa een Opfa brinjen. Dienen ieeschten Sän saust du mie äwajäwen.

29Daut ieeschte vom Vee un Schop saust du mie uk äwajäwen. Dee sellen säwen Doag bie de Mutta sennen, oba aun däm achten Dach, sell jie dee mie jäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Jie sellen heilje Menschen sennen fa mie. Jie derwen nich Fleesch äten, waut oppem Launt von Tieren veräten worden es; jäft daut de Hunj.

2. Mose 23

1Du saust nich eenen faulschen Berecht jäwen. Paus opp daut du die nich latst metschlapen von eenem, soo daut du met waut aundret aus de volle Woarheit em Jerecht väakjemst.

2Lot die nich met eene Grupp metrieten, wan see ojjerajchtet plonen. Wan du ver däm Rechta zeijen deist, bliew bie de Woarheit, un lot die nich von de Meaheit äwafieren, daut orrajchte to doonen.

3Unjastett däm oamen ver daut Jerecht, nich bloos wiels hee oam es.

4Wan du dienen Fient sienen Oss ooda Äsel loos sitst, dan brinj däm onbedinjt trigj.

5Wan du eenen Äsel sitst, dee aul toopjebroaken es met daut, waut hee drajcht, un de Äsel jehieet eenem, dee die nich lieden kaun, dan lot diene Oabeit, un halp däm Mensch ieescht.

6Lot june oame nich ver daut Jerecht too kort komen en daut, wua see een rajcht to haben.

7Bliew wiet auf von eene onopprechtje Beschuldjunk. De opprechtja un oschuldja saul nich omjebrocht woaren. Wan wäa aun soont schuldich es, däm woat de Har nich frie spräakjen.

8Lot die nich bekjeepen, wiels doaderch veblenden de Uagen von däm, dee seenen kaun, un vedreien de Wieed vom opprechtjen.

9Moakt däm framden nich daut Läwen schwoa. Jie weeten, waut fa een Läwen daut es, wiels jie uk framde wieren en Ägipten.

Besondre Joaren un Doag

10Sas Joa saust diene Flekja beseien un daut arnten waut dee droagen.

11Oba en daut säwende Joa saust du daut broaken un nich beoabeiden, soo daut de oame von jun Volkj äten kjennen, un daut de Tieren, von daut waut äwablift, to fräten haben. Doot daut uk soo met däm Wiengoaden un de Oliewenbeem.

12Sas Doag saust du oabeiden, oba aum säwenden saust du aules reiwen loten, soo daut dien Oss un dien Äsel sikj veholen kjennen, un soo daut dien Sklow, dee en dien Hus jebuaren es, un de framda reiwen kjennen.

13Hool die aun aul dit waut ekj, de Har, jesajcht hab, un roopt kjeene aundre Jetta aun. Doot nich emol von dee räden.

14Dree mol em Joa sell jie een Fast fa mie fieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

15Jie sellen daut Fast met daut onjesuade Broot hoolen. Säwen Doag sell jie Broot äten waut onen Suastoff aunjereet es, emma en de selwje Moonat, de Moonat Abib, wiels en dee Moonat kjeem jie ut Ägipten rut. Kjeena doaf ver mie komen, onen waut enne Haunt to brinjen.

16Jie sellen daut Fast en de Arnttiet hoolen, wan jie de ieeschte Arnten von june Oabeit oppe jeseide Flekja nenn brinjen. Un dan sell jie daut Fast fa daut toopjeläsde fieren aum Enj Joa, wan jie daut latste opp jun Launt von de Beem un Ranken toop jeläst haben, de Frucht von june Oabeit.

17Dree mol em Joa saul jieda Maun von de Israeliten ver Gott dämHarn komen.

18Jie derwen nich Suastoff brucken en daut Broot fa daut Mol, wan jie mie daut Blootopfa brinjen. Daut Fat von daut Tia, waut jie mie en een Opfa brinjen, doaf nich bat däm näakjsten Morjen bliewen.

19Daut baste Poat von daut waut jie daut ieeschte arnten kjennen, sell jie no däm Harn junen Gott sien Hus brinjen. Eene junge Kos saul nich en äare Mutta äare Malkj jekoakt woaren.

Väaschreften un Vespräakjen

20Nu kjikjt! Ekj schekj mienen Enjel ver junt, daut dee no junt oppe Reis oppaussen woat, un junt en daut Launt nenn brinjen woat, daut ekj fa junt reed jemoakt hab.

21Horcht no däm, un doot waut hee sajcht. Siet am nich jäajenaun, wäajen hee vejeft de wadaspanstje nich. Hee drajcht mienen Nomen.

22Nu wan jie oppmoakjsom no daut horchen waut hee sajcht, un aules doonen woaren, waut ekj saj, dan woa ekj een Fient sennen fa june Fiend, un jäajen dee sennen, dee junt jäajenaun sent.

23Mien Enjel woat junt veropp gonen, un junt en de Jäajenden von de Amorita, de Hetita, de Perisita, de Kanaanita, de Hiwita un de Jebusita nenn brinjen. Un ekj woa de Velkja doabennen venichten.

24Kjneet junt nich ver äare Jetta un bät dee nich aun. Nämt junt nich äare Sitten aun. Jie sellen äare Jetta un Denkjmol dolbräakjen.

25Jie sellen mie, däm Harn junen Gott, deenen. Un ekj woa mienen Säajen opp jun Äten un jun Wota jäwen, un de Krankheiten von junt wajchhoolen.

26Kjeene Fru woat onfruchtboa bliewen mank junt, un kjeene woat eene Stelp lieden. Du woascht de volle Mot von diene Doag kjrieen.

27Soo aus jie verwoats gonen, woat eene Forcht von mie veropp gonen, un daut Volkj jäajen woont jie gonen, woa ekj en eenen Wirwoa saten. Aul june Fiend woaren äare Rigjes no junt dreien.

28De Hiwita, Kanaanita, un Hetita woaren ut Schrakj soo vewilren, daut see sikj ver junt oppe Flucht jäwen woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

29Doa woat nich daut gaunze Launt en een Joa junt woaren, sest kunn daut Launt ladich stonen un doaderch met Krut un Tieren äwarant woaren.

30Nä, Beskje bie Beskje woa ekj dee rut driewen, doano aus jie junt aus een Volkj vemieren un daut besiedlen kjennen.

31June Jrensen woa ekj aum Schelpmäa un aum Meddel Mäa saten un uk bat enne Wiltnis, un aum grooten Riefa de Eufrat. Ekj woa junt loten de Macht haben äwa aul de Enwona dee en daut Launt wonen, soo daut jie dee ver junt rut driewen woaren.

32Jie sellen kjeenen Bunt moaken met de Lied un uk nich met äare Jetta.

33Lot dee nich met junt em Launt wonen, soo daut jane junt nich met eemol jäajen mie veleiden. Wan jie junt woaren hanjäwen, dee äare Jetta to deenen, dan woat daut fa junt soo sennen, aus wan junt wudd eena groota Näsrinkj enjespekjt woaren.

2. Mose 24

De Bunt woat bestäticht

1De Har säd to Moses: Komm emol nopp no mie, du un Aaron un Nadab un Abihu un 70 Leidasch von Israel. Komt un bät mie aun von een Enjskje auf.

2Bloos Moses, un kjeen aundra, saul dicht nomHarn komen. Daut Volkj saul jeedenfauls nich nopp nom Harn komen.

3No däm kjeem Moses ver daut Volkj, un säd an aules waut de Haram jesajcht haud. Un aul daut Volkj stemd doamet en un säd: Aules waut de Har von ons velangt, well wie doonen.

4Moses schreef däm Harn siene Wieed aula opp. Zemorjes jinkj hee tiedich un muak eenen Aultoa unjen aum Boajch. Hee brocht twalw steile Steena, eenen fa jieda Staum em Volkj.

5Dan stald hee junge Mana vom Volkj aun, om Brauntopfa ver däm Harn to opfren, un Bolles to schlachten fa daut Opfamol.

6De halft von daut Bloot hilt Moses en Kommen, de aundre halft goot hee opp däm Aultoa.

7Dan neem hee daut Buak, en woont hee de Jesazen fa däm Bunt doljeschräwen haud, un laus daut Volkj dee äwalud väa. Daut Volkj auntwuad doaropp: Aules, waut deHar ons väajeschräwen haft, woa wie jehorchen un doonen.

8Dan neem Moses von daut Bloot un sprezt daut äwa daut Volkj, un aus hee daut deed, säd hee: Met dit Bloot es de Bunt jemoakt, dän de Har met junt moakt, nu daut hee junt de Jesazen un Jebooten jeft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Dan jinjen Moses un Aaron, Nadab un Abihu, un de 70 Leidasch vom Volkj opp däm Boajch nopp,

10un see sagen äaren Gott, de Israeliten äa Gott. Unja Gott siene Feet wia waut, aus wan met Safiersteena jelajcht un kloa aus de Himmel.

11De bowaschte vom Volkj wieren nich en Jefoa von Gott siene Macht, un see feelden daut Gott doa wia, un see kjrieejen doa to äten un to drinkjen.

12Nochmol säd de Har to Moses: Komm hia no mie oppem Boajch, un wacht hia. Ekj woa die steenane Toflen jäwen, opp woone miene Jebooten un Väaschreften sent, dee jie junt unjarechten sellen.

13Un soo muak Moses sikj reed met sienen Hauntlanga, Josua, om opp däm Gottesboajch to stieen.

14Moses säd de Leidasch, daut see sullen opp de Städ bliewen bat see trigj kjeemen. Aaron un Hur sent hia met junt, säd hee, soo daut wan Oneenichkjeit sull oppkomen, dan kjenn jie no dee gonen.

15Dan jinkj Moses oppem Boajch un eene Wolkj bedakjt däm Boajch.

16Un daut wort oppem Sinai Boajch soo harlich aus de Har selfst es. Sas Doag bleef aules soo, oba aum säwenden Dach roopt hee Moses von enne Wolkj.

17Waut de Israeliten sagen, aus daut opp däm Boajch soo harlich wia aus de Har selfst es, wia soo aus een brennendet Fia.

18Dan jinkj Moses wieda oppem Boajch nopp un jinkj en de Wolkj nenn. Moses bleef doa oppem Boajch Dach un Nacht, fa 40 Doag.

2. Mose 25

Väaschreften fa daut heilje Jereetschoft

(2.Mos 35,4-9)

1De Har säd to Moses:

2Saj de Israeliten daut see mie sellen Gowen brinjen. Nämt Gowen opp fa mie von jieda eenem, soo aus hee wellich es to jäwen.

3Dit es waut jie sellen oppnämen, Golt un Selwa un Brons,

4bleiwe, bleiwroode, un kloaroode Woll, goodet Lienzeich un Kosenhoa,

5root jejoawde Bock Ladasch, Seekoo Ladasch, un Akozjeholt;

6Laumpeneelj, Kjriedarie fa de Ensaulwungseelj un fa scheenrikjenden Weiruak,

7Onniks un aundre diere Steena dee aun däm Efod un Broststekj jesat woaren.

8Lot fa mie een Heilichtum jemoakt woaren, daut ekj doa en june Medd wonen kaun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Moak de Heilje Woninj un aules waut doa nenn jehieet krakjt soo, aus ekj die dän Plon jäwen woa.

De Bundeskjist

(2.Mos 37,1-9)

10Jie sellen eene Kjist moaken, dee von Akozjeholt jemoakt es. But dee een un een vieedel Meeta lank, dreevieedel Meeta huach, un dreevieedel Meeta breet.

11Von bennen un von buten sell jie dee met reinet Golt belajen, un aun de bowakaunt eene goldne Leest naun moaken.

12Moakt vea Rinj von Golt, un moakt dee aun de vea Feet von de Kjist naun, twee aun jieda Sied.

13Moakt twee Droagstangen von Akozjeholt un belajcht dee met Golt.

14De Stangen sellen dan en de Rinj aun de Kjist nenn paussen soo daut jie de Kjist met dee droagen kjennen.

15De Stangen sellen en de Rinj aun de Kjist bliewen. Nämt dee doa nich rut.

16En de Kjist sell jie de Jebooten nenn lajen, dee ekj junt jäwen woa.

17Daut Veseenungsdakjsel fa de Kjist sell jie von reinet Golt moaken, eent un een vieedel Meeta lank un dree vieedel Meeta breet.

18Opp jieda Enj von daut Veseenungsdakjsel saul een Cherub sennen, uk von Golt utjeklopt.

19Dee sellen eent met daut Dakjsel sennen, opp jieda Enj eena.

20De Cheruben äare Jesechta sellen eena nom aundren jerecht sennen, un äare Uagen no daut Dakjsel. Äare Flichten sellen see enne Hecht, äwa daut Dakjsel hoolen.

21Sat daut foadje Veseenungsdakjsel opp de Kjist. En de Kjist sell jie de Jebooten nenn lajen, dee ekj junt jäwen woa; de Bewies daut ekj junt jeleit hab.

22Doa tweschen de twee Cheruben, opp daut Veseenungsdakjsel, opp de Kjist met de Jebooten, woa ekj met die toopkomen un met die räden, un die aul miene Jebooten fa de Israeliten jäwen.

De Desch fa daut jeweide Broot

(2.Mos 37,10-16)

23Moakt eenen Desch von Akozjeholt, een Meeta lank, een haulwet Meeta breet un dreevieedel Meeta huach.

24Disen Desch sell jie met reinet Golt belajen. Runtom, aun de Kaunt, saul dee eene goldne Leest haben,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

25un dan saul de Desch noch eenen Raunt haben, soo huach aus eene Hauntbreet, gaunz runtom. Runtom dän Raunt sell jie dan noch eene schmocke Leest moaken.

26Moakt vea goldne Rinj un sat eenen aun jieda Akj, wua de vea Feet sent.

27De Rinj sellen dicht aum Raunt faustjemoakt, un sent fa de Droagstangen fa dän Desch.

28Moakt de Stangen von Akozjeholt un belajcht dee met Golt, soo daut jie Stangen haben om dän Desch to droagen.

29Moakt fa disen Desch Schiewen un Schleew, un Kauntjes un Kommen, aula von reinet Golt, dee fa daut Drinkjopfa woaren jebrukt woaren.

30Opp disen Desch sell jie emma daut Broot stonen haben, woont miene Jäajenwuat väastalt.

De Laumpenhoola

(2.Mos 37,17-24)

31Moakt uk eenen Laumpenhoola. De Foot un daut Meddelstekj sellen von reinet Golt jeklopt un sellen een Stekj met de bloomje Kuffels, de Knoppes un Blieechsels sennen.

32Vom Meddelstekj sellen sas Oarms rutgonen, dree aun jieda Sied.

33Aun jieda Oarm sellen dree bloomje Kuffels sennen, jieda met Knoppes un Blieechsels.

34Aum Meddelstekj sellen vea bloomje Kuffels met Knoppes un Blieechsels sennen,

35eena bie jieda Städ wua een poa Oarms naun komen.

36De gaunza Laumpenhoola met Kuffels un Oarms toop, saul von een Stekj Golt jemoakt sennen.

37Dan moakt säwen Laumpen un sat dee soo doanopp, daut dee aula no väaren dachen.

38De Scheeren toom de Dochten besorjen un de Schatels fa de Scheeren sellen uk von reinet Golt jemoakt.

39Doa sellen 35 Kilo reinet Golt jebrukt woaren fa dän Laumpenhoola un aul daut Toobehia.

40Du saust secha moaken daut aules no däm Plon jemoakt woat, dän ekj die hia oppem Boajch jäw.

2. Mose 26

De Heilje Woninj

(2.Mos 36,8-19)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Un dan sell jie een Zelt fa de Heilje Woninj moaken von tieen breede Striepen von goodet jesponnenet Lienzeich un bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll. Lot eenem, dee krakjte Oabeit doonen kaun, doa een Mosta met Cheruben nenn oabeiden.

2Jieda Striep saul vieetieen Meeta lank un twee Meeta breet sennen.

3Dan neit emma fief Striepen toop, toom twee groote Dakjen moaken.

4Delenjd een Enj von de groote Dakj moakt eenen bleiwen Baunt, emma aule soo wiet faust, daut et Eesen jeft. Doo daut krakjt soo aun de aundre Dakj.

5De 50 Eesen opp daut Enj aun de eene Dakj un de 50 Eesen aun de aundre Dakj sellen jäajenäwa von eenaunda sennen.

6Moakt 50 goldne Hoakes, om de 50 Eesen von de beid Sieden toop to hoolen, soo daut daut gaunze eene Zeltdakj es.

7Moakt alw Striepen von Kosenhoa fa eene Dakj äwa daut Zelt.

8Jieda Striep saul feftieen Meeta lank un twee Meeta breet sennen.

9Stekjt de fief Striepen toop fa eene Dakj, un sas Striepen toop fa de aundre. Lajcht de saste Striep dobbelt, väaren aum Zelt.

10Dan moakt 50 Eesen delenjd de Kaunt von de eene Dakj, un 50 Eesen delenjd de Kaunt von de aundre Dakj.

11Moakt 50 Hoakes von Brons un hoakt de twee Dakjen toop, daut et een gaunzet Stekj jeft.

12De haulwe Striep, waut äwa blift, saul hinjen aum Zelt rauf henjen.

13Aun de Kaunten woat dee een haulwet Meeta aun jieda Sied äwa henjen, om de Kaunt to bedakjen.

14Moakt eene Dakj von Bock Ladasch, dee root jejoaft sent, toom äwa daut Zelt, un eene Dakj von Seekoo Ladasch äwa daut ieeschte Lada.

15Moakt uk Stendasch von Akozjeholt, toom daut Zelt enne Hecht hoolen.

16Jieda Stenda saul fief Meeta lank un dreevieedel Meeta breet sennen,

17un saul twee äwareene Taupes aun daut eene Enj haben. Aule Stendasch fa daut Zelt sellen äwareen sennen.

18Twintich Stendasch saust du fa de siedne Sied moaken,

19un doatoo 40 selwane Feet. Jieda Stenda kjricht twee Feet, eenen Foot unja jieda Taupen.

20Fa de aundre Sied vom Zelt, de nuadne Sied, moakt uk 20 Stendasch

21un 40 selwane Feet. Jieda Stenda saul twee Feet haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Moakt sas Stendasch fa jan Enj, daut es, daut wastne Enj vom Zelt,

23un twee Stendasch fa de twee Akjen opp jan Enj.

24De Akjstendasch sent dobbelt von unjen bat bowen, un paussen bowen en eenen Rinkj nenn. Beid Akjen sellen soo jemoakt.

25Aules toop haft daut Enj acht Stendasch opp 16 Feet, emma twee Feet fa jieda Stenda.

26Wieda, sell jie Dwäastangen moaken von Akozjeholt. Moakt fief Dwäastangen fa de Stendasch aun eene Sied,

27fief fa dee aun de aundre Sied, un fief fa dee opp jan Enj vom Zelt.

28De meddelste Dwäastang saul gaunz en eent von een Enj bat daut aundre oppe Medd von de Stendasch sennen.

29Aul de Stendasch un de Dwäastangen sellen met Golt belajcht woaren. Moakt goldne Rinj aun de Stendasch fa de Dwäastangen.

30Stalt daut Zelt opp, soo aus die daut oppem Boajch jewäsen wort.

31Moakt eene Gardien von bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un von goodet jesponnenet Lienzeich beoabeit, von soone waut krakjte Oabeit doonen kjennen, soo daut et een Mosta von Cheruben haft.

32Henjt de Gardien met vea goldne Hoakes opp vea Past, dee von Akozjeholt jemoakt sent un met Golt belajcht sent. Sat jieda Post opp eenen selwanen Foot.

33Henjt de Gardien aun de Hoakes, un stalt de Kjist met de Jebooten doahinja. De Gardien woat de Heilje Stow von de Aulaheilichste Stow utenaunda deelen.

34Sat uk daut Veseenungsdakjsel opp de Kjist met de Jebooten enne Aulaheilichste Stow.

35En de Stow jrod buta de Gardien, sat dän Desch aun de nuadne Sied un dän Laumpenhoola aun de siedne Sied.

36Fa dän Engank von daut Zelt, lot soone waut krakjte Mostasch wäwen kjennen, eene Gardien moaken von bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un von goodet jesponnenet Lienzeich.

37Hoakt dise Gardien met goldne Hoakes aun fief Past, dee von Akozjeholt jemoakt un dan met Golt belajcht sent. Dise Past sellen jieda eenen Foot von Brons haben.

2. Mose 27

De Aultoa

(2.Mos 38,1-7)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Jie sellen eenen Aultoa moaken von Akozjeholt. Dis Aultoa saul em veakaunt, tweeunhaulf Meeta aun jieda Sied un aundathaulw Meeta huach sennen.

[2]Aun jieda Akj saul dee eene Spetz nopp haben soo aus een Huarn, un daut saul aula eent sennen met däm Aultoa. De Aultoa saul met Brons belajcht.

[3]Moakt uk Jescher von Brons fa dän Aultoa, soo aus de Auschkjiepen, de Scheflen, de Kommen, de Fleeschgauflen un de Glootpaunen.

[4]Moakt een Mauschendrot von Brons fa däm Aultoa. Moakt doa vea bronsne Rinj aun, eenen opp jieda Akj.

[5]Moakt daut Mauschendrot soo, daut et runtom von de Kaunt rauf henjt.

[6]Moakt uk Stangen von Akozjeholt un met Brons belajcht,

[7]waut en de Rinj oppe Akjen aun twee Sieden nenn paussen, toom dän Aultoa droagen.

[8]De Aultoa saul von Bräda jemoakt, soo daut dee von bennen holl es. Moakt dän krakjt soo aus ekj die daut oppem Boajch wees.

De Väahoff

(2.Mos 38,9-20)

[9]Moakt eenen Hoff fa daut Zelt, de Heilje Woninj. Aun de siedne Kaunt von däm Hoff saul eene Gardien von goodet jesponnenet Lienzeich sennen, 50 Meeta lank.

[10]Henjt dise Gardien met selwane Hoakes aun 20 Past, dee jieda eenen bronsnen Foot haben.

[11]Krakjt soo aun de nuadne Sied, henjt eene 50 Meeta lange Gardien, opp 20 Past met äare Feet.

[12]Aun daut wastne Enj saul eene Gardien, dee 25 Meeta lank es opp tieen Past jehongen. Jieda Post haft eenen Foot.

[13]Un aum oostnen Enj, wua de Sonn oppjeit, moakt dän Hoff uk 25 Meeta breet.

[14]De Gardien aun de eene Sied vom Engank saul säwenunhaulf Meeta lank sennen, un opp dree Past stonen, jieda met eenen Foot.

[15]Aun de aundre Sied Engank, saul krakjt soo eene säwenunhaulf Meeta lange Gardien opp dree Past met äare Feet sennen.

[16]De Engank toom Hoff es tieen Meeta breet. De Gardien doatoo saul von bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un goodet jesponnenet Lienzeich sennen un en Mostasch jewowen. Dise Enganks Gardien saul opp vea Past met äare Feet henjen.

[17]Aul de Past en dän Hoff sellen selwane Hoakes haben, dee met selwane Strämels faust jemoakt sent, un sellen bronsne Feet haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18De gaunza Hoff saul dan 50 Meeta lank un 25 Meeta breet sennen, un saul eene tweeunhaulf Meeta huage butaschte Gardien haben, dee von goodet jesponnenet Lienzeich jemoakt es. De Gardien saul opp tweeunhaulf meetaje Past henjen, dee jieda eenen bronsnen Foot haben.

19Aul daut Toobehia toom Zelt, krakjt eendoont wuatoo daut es, un aule Zeltstekjels un Stekjels fa dän Hoff, sellen von Brons jemoakt.

De Laumpen

(3.Mos 24,1-4)

20Un saj de Israeliten, daut see sellen reine Eelj von jepraste Oliewen brinjen, soo daut et emma reed es fa de Laumpen, dee vom Owent bat aum Morjen em Vesaumlungszelt brennen sellen.

21Ver de Gardien, dee ver de Kjist met de Jebooten es, doa ver däm Harn, sellen Aaron un siene Säns de Laump emma von Owent bat zemorjes aum brennen haben. Dit es eene Väaschreft vom Harn, dee jie Israeliten derch aul june Tieden hoolen sellen.

2. Mose 28

De Kjleeda fa de Priesta

(2.Mos 39,1-7)

1Nu lot Aaron, dien Brooda, un siene Säns, Nadab, Abihu, Eleasar en Itamar, ver die jebrocht woaren. Ekj beroop dise von em Volkj, daut see mie sellen aus Priesta deenen.

2Lot fa Aaron, dienen Brooda, jeheilichte Rakj moaken dee schmock loten, un am aus Priesta ieren.

3Saj aul de konstfäje Oabeida, dee ekj Weisheit jejäft hab fa soone Oabeit, daut see Rakj moaken fa Aaron, dee am oppoat saten, soo daut hee mie kaun aus Priesta deenen.

4Om daut Aaron, dien Brooda, un siene Säns mie aus Priesta deenen, sellen see dise Kjleeda haben, dee an oppoat saten: Een Broststekj, een Efod, eenen langen Rock, een Mauntel, eene Koppbinj un een Gort.

5See sellen goldnen Twierem un bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un uk goodet Lienzeich doatoo brucken.

6De Efod saul met goldnen Twierem un von bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll, un von goodet jesponnenet Lienzeich jemoakt woaren, von soone waut krakjte Oabeit doonen kjennen.

7Moakt twee Schulla Strämels, eent fa jieda Schulla un moakt dee aum Efod, väaren un hinjen, faust.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Daut Gortströmel saul soo krakjt jemoakt woaren aus de Efod, von goldnen Twierem, von bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un von goodet jesponnenet Lienzeich.

9Dan nämt twee Onniks Steena un lot de Nomes von Israel siene Säns

10no de Rieej nom ella doa nenschnitzen, sas en dän eenen, un dee äwaje sas en dän aundren.

11Dise Oabeit saul von soone Oabeida jedonen woaren, waut diere Steena krakjt schnitzen kjennen, soo daut dee twalw Nomes doa nopp komen, un dan de Steena noch eenen goldnen Raunt kjrieen.

12Dise twee Steena sellen Aundenkjsteena oppe Schulren von Aaron sien Efod sennen, soo daut de Har woat Israel siene Säns em Denkj hoolen.

13Wan jie dän goldnen Raunt moaken,

14dan moakt daut en eent met eene fiene jeflochtne Kjäd von reinet Golt, eene aun jieda Schulla.

Daut Broststekj fa däm Priesta

(2.Mos 39,8-21)

15Moakt uk noch een Broststekj toom unjascheeden, daut uk von soone jemoakt woat, waut krakjte Oabeit doonen kjennen. Daut saul krakjt soo aus de Efod, met goldnen Twierem, bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll, un goodet jesponnenet Lienzeich jemoakt woaren.

16Dit Stekj saul em veakaunt sennen, emma 25 Zentimeeta aun jieda Sied, un dobbelt jenomen, soo aus eene Fupp.

17Von väaren sellen doa kostboare Steena naun jesat woaren, en vea Rieej. Enne ieeschte Rieej sellen daut een Sarder, een Topas un een Smaracht sennen;

18en de tweede Rieej sellen daut een Rubin, een Safier un een Diamaunt sennen;

19en de dredde Rieej, een Linkurer, een Achat un een Ametist;

20un en de vieede Rieej, een Turkis, een Onniks un een Jaspies. Een jiedra saul en eenen goldnen Raunt jesat.

21En jieda Steen saul de Nomen von eenen von Israel siene twalw Säns nenn jeschnizt, soo daut de Nomes oppligjent sent.

22Moakt fiene jeflochtne Kjätkjes von reinet Golt.

23Aun de bowaschte Akjen vom Broststekj, sell jie kjliene goldne Rinj naun moaken.

24Moakt twee von de goldne Kjätkjes, jieda aun eenen von dise Rinj,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

25un daut aundre Enj von de Kjätkjes aun de Rinj aun de Steena, dee oppe Schulla von Aaron sien Efod sent.

26Moakt uk Rinj aun de unjaschte Akjen von daut Broststekj aun bennakaunt.

27De goldne Kjätkjes aun dise, sell jie opp daut aundre Enj aun goldne Rinj faust moaken, dee doa aum unjaschten Enj vom Schulla Strämel, aum unjaschten Soom vom Efod sent.

28Dan sellen derch de Rinj aum Broststekj een bleiwa Baunt jetrocken, dee aun de Enja derch de Rinj aun de Lint von däm Efod faust sent, soo daut daut Broststekj nich vom Efod wajchschoklen kaun.

29Aaron woat soo emma de Nomes von Israel siene Säns, opp daut Broststekj toom unjascheeden, krakjt äwa sien Hoat droagen, wan hee enne Heilje Stow nenn jeit. Dee woaren emma ver däm Harn toom aundenkjen sennen.

30En daut Broststekj toom unjascheeden sell jie de Lessa, de Urim un de Tummim lajen, soo daut emma wan Aaron ver däm Harn kjemt, hee dan de gaunze Tiet dise Lessa fa de Israeliten ver Gott äwa sien Hoat drajcht.

De Kjleeda fa de Priesta

(2.Mos 39,22-26.30-31)

31Aaron sien Rock, toom äwa däm Efod, saul gaunz von bleiwe Woll jemoakt,

32met daut Kopploch enne Medd. Soo daut daut Kopploch nich opritt, wäft eenen Raunt runtom daut Kopploch.

33Bowa däm unjaschten Soom, sell jie Apel utneien met bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll. Tweschen de Apel moakt goldne Kjlinjasch aun,

34soo daut doa emma een Kjlinja tweschen twee Apel es.

35Dit saul Aaron soo droagen, wan hee deent. Hee woat dan emma to hieren sennen, wan hee en de Heilje Stow ver däm Harn nenn ooda rut jeit. Onen de Kjlinjasch kunn hee sikj en Doodesjefoa saten.

36Moakt eene goldne Plot met de Wieed doa nenn jeschnizt: “DämHarn jeweit”.

37Henjt de Plot met eenen bleiwen Baunt väaren aun Aaron siene Koppbinj,

38soo daut de Plot ver sienen Stiern henjt. Aaron woat aul de bekjande un onbekjande Schult droagen, dee de Israeliten derch aul äare Opfa ver däm Harn brinjen. Aaron saul daut bestendich oppem Stiern droagen, soo daut dit Volkj ver däm Harn aunjenomen woat bliewen.

39De Mauntel saul von goodet Lienzeich jewowen woaren, soo aus uk de Koppbinj. De Gort saul schmock jewowen woaren.

40Moakt uk lange Mauntels un Gorts un Koppbinjen fa Aaron siene Säns, dee an ieren un wuamet an schmock lat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Jäft Aaron, dien Brooda, un siene Säns dise Kjleeda to droagen, un dan saulw dee un bestätij dee un wei dee en, daut see mie aus Priesta deenen.

42Moakt uk Unjabekjsen von Lienzeich, dee von de Hoften bat de Schinkjes rieekjen, om de kole Hut to bedakjen.

43Aaron un siene Säns sellen dise Bekjsen jiedatsmol droagen, wan see em Vesaumlungszelt nengonen ooda nom Aultoa opptoo gonen, om enne Heilje Stow nenn to gonen to deenen, soo daut see nich schuldich woaren un stoawen motten. Dit sellen hee un siene Nokomen bestendich soo biehoolen.

2. Mose 29

Woo de Priesta enjesäajent saul

(3.Mos 8,1-36)

1Om Aaron un siene Säns aus Priesta entosäajnen, saust du eenen jungen Boll un twee Bakj nämen, dee gaunz onen Fäla sent.

2Moak Broot, un Kuaken met Eelj doabennen, un Reeschkje met Eelj beschmäat, dee aula von fienet Weitmäl jemoakt un onen Suastoff aunjereet sent.

3Laj de veschiedne Brood en eenen Korf un brinj dee, toop met dän Boll un twee Bakj, nom Vesaumlungszelt.

4Brinj Aaron un siene Säns no däm Engank von daut Vesaumlungszelt un wausch an met Wota.

5Brinj Aaron de Priesta Kjleeda un kjleed am met dän Mauntel, dän langen jewownen Rock, un däm Efod met daut Broststekj. Binj daut Lintenströmel von dän Mauntel soo toop, daut et nich loos es.

6Sat de Koppbinj opp sien Kopp un moak de heilje Plot aun de Koppbinj aun.

7Dan nemm de Saulweelj un jeet daut äwa sien Kopp, om am entosäajnen.

8Dan kjleed Aaron siene Säns met Mauntels,

9un binj de Gorts om an, un sat äare Koppbinjen opp. Dit Priesta Aumt saul opp emma fa Aaron un siene Säns sennen. Soo sellen see enjesäajent woaren.

10Brinj dän Boll, dee fa dit reed es, ver däm Engank vom Zelt. Lot Aaron siene Henj un de Henj von siene Säns oppem Kopp vom Boll lajen.

11Dan schlacht dän Boll en Gott siene Jäajenwuat ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt.

12Nemm waut von daut Bloot von däm Boll, un schmäa daut met dien Finja aun de Spetzen aun de Akjen vom Aultoa. Daut äwaje Bloot jeet unjen aum Aultoa.

13Dan nemm de Floomen, un uk de Läwa un de Nieren met daut Fat, waut aun dee es, un vebrenn dee oppem Aultoa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Daut Fleesch, daut Lada, un de Mest vebrenn buta daut Loaga. Dit es een Sindopfa.

15Dan nemm eenen von de Bakj, un lot Aaron un siene Säns de Henj opp däm sien Kopp lajen.

16Schlacht däm Bock un spretz met daut Bloot runtom aun de Sieden vom Aultoa.

17Schnied dän Bock en Stekja. Wausch daut bennaschte von däm Bock un de Been un laj dee bie de Stekja un dän Kopp bie.

18Vebrenn dän gaunzen Bock oppem Aultoa. Dit es een Brauntopfa fa däm Harn, een scheenet Jeroch en een Opfafia fa däm Harn.

19Nemm uk dän aundren Bock un lot Aaron un siene Säns de Henj opp däm sien Kopp lajen.

20Schlacht däm un schmäa von daut Bloot, Aaron un siene Säns aum rajchten Uabommel, aum rajchten Dumen un aun de rajchte groote Tee. Wieda, spretz met daut Bloot runtom aum Aultoa.

21Nemm uk noch waut von daut Bloot vom Aultoa un uk waut Eelj, waut toom ensaulwen es, un spretz daut opp Aaron un siene Kjleeda, un opp siene Säns un äare Kjleeda. Met dit woaren Aaron un siene Säns un äare Kjleeda jeheilicht sennen.

22Dan nemm daut Fat vom Bock un daut Zoagel Fat, de Floomen, dän Laupen aun de Läwa un de beid Nieren un daut Fat aun dee, un uk dän rajchten Schinkjen von däm Bock, dee toom Priesta ensäajnen es.

23Nemm uk een Broot, eene Kuak met Eelj doabennen un eene Reeschkje, von däm Korf met de onjesuade Brood ver däm Harn.

24Aul dit saust du Aaron un siene Säns enne Henj jäwen, daut see dee han un trigj ver däm Harn opphäwen aus een Opfa.

25Dan nemm dee von äare Henj un vebrenn dee oppem Aultoa met däm Brauntopfa. Soon Opfafia jeft een scheenet Jeroch fa däm Harn.

26Nemm daut Broststekj von däm Bock, dee fa Aaron sien ensäajnen es, un häw daut han un trigj opp ver däm Harn aus een Opfa. Dit es dien Poat.

27Säajen daut Broststekj vom Häwopfa en, un uk dän Schinkjen vom Häwopfa, daut Aaron un siene Säns moaken.

28Dise Stekja sellen de Israeliten emma Aaron un siene Säns jäwen. De Israeliten sellen dit von ää Dankopfa jäwen, aus äare Gow fa däm Harn.

29Aaron siene jeheilichte Kjleeda sellen siene Säns no am droagen, wan see enjesaulft un bestäticht woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30De Priesta, dee no am kjemt, eena von siene Säns, saul de Kjleeda säwen Doag droagen, wan hee em Vesaumlungszelt kjemt, om enne Heilje Stow to deenen.

31Nemm daut Fleesch vom Ensäajnungsbock un koak daut opp eene heilje Städ.

32Aaron un siene Säns sellen daut Fleesch, vom Ensäajnungsbock, un de Brood, von däm Korf em Engank von daut Vesaumlungszelt, äten.

33See sellen doavon äten, wuaderch see Veseenunk kjrieen, daut see bestäticht un jeheilicht woaren. Oba aundre derwen doa nich von äten, wiels de Stekja uk jeheilicht sent.

34Wan doa von daut Fleesch ooda Broot von daut Ensäajnungsopfa äwa blift bat aum näakjsten Morjen, dan sell jie daut em Fia vebrennen. Dan doaf daut aul nich jejäten, wiels daut heilich es.

35No dise Väaschreften saust du Aaron un siene Säns ensäajnen. Daut saul säwen Doag nämen.

36Jieda Dach saust du eenen Boll opfren, aus een Sindopfa om aules to veseenen fa de Priesta. Reinj dän Aultoa uk doamet, daut du een Sindopfa moakst, om däm to veseenen, un saulw däm en, om dän to heiljen.

37Fa säwen Doag saust du däm Aultoa veseenen un däm enweien. Soo woat de Aultoa utnoms heilich sennen; waut dän dan noch aunschieet, woat doaderch jeheilicht sennen.

De Opfa fa jieda Dach

(4.Mos 28,1-8)

38Opp disen Aultoa saust du jieda Dach, emma wajch, twee eenjoasche Lama opfren.

39Opfa daut eene zemorjes, un daut aundre zeowes bie tweediesta.

40Met daut ieeschte Laum saust du aundathaulw Kilo Mäl, daut met een Lieta Olieweneelj un een Lieta Wien toopjerieet es, oppem Fia jeeten fa een Drinkjopfa.

41Daut aundre Laum saust du zeowes opfren, un uk met krakjt soon Ätesopfa un Drinkjopfa aus zemorjes. Daut es een scheenet Jeroch, een Opfafia fa däm Harn.

42Dise Opfa fa däm Harn, ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt, sellen en aul june Tieden biejehoolen woaren. Hia woa ekj junt trafen un met die räden,

43un hia woa ekj de Israeliten trafen. Dise Städ woat heilich sennen, wiels ekj soo harlich sie.

44Daut Vesaumlungszelt un dän Aultoa woa ekj heiljen. Un Aaron un siene Säns woa ekj heiljen, daut see mie aus Priesta deenen.

45Ekj woa met de Israeliten wonen, un woa äa Gott sennen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

46un see woaren weeten, daut ekj de Har Gott sie, dee an ut Ägipten jebrocht hab, doaropp daut ekj mank an wonen woa. Ekj sie de Har, äa Gott.

2. Mose 30

De Ruakopfa Aultoa

(2.Mos 37,25-28)

1Jie sellen eenen Aultoa toom Weiruak brennen moaken. Dee saul von Akozjeholt jemoakt woaren.

2But däm em veakaunt, een haulwet Meeta aun jieda Sied, un een Meeta huach. De Aultoa un de Spetzen oppe Akjen sellen en eent jebut.

3Belajcht däm met Golt von bowen, von de Sieden un äwa de Spetzen oppe Akjen. Runtom saul dee eenen goldnen Raunt haben.

4Unja dän Raunt aun eene Sied, lot twee goldne Rinj aunmoaken. Jäajenäwa von dee, aun dee aundre Sied moak uk wada twee goldne Rinj aun. Dee sent doa fa de Stangen, toom däm Aultoa droagen.

5Moakt uk de Droagstangen von Akozjeholt un belajcht dee met Golt.

6Sat dän Aultoa ver de Gardien, dee de Kjist met de Jebooten un daut Veseenungsdakjsel bedakjt. Daut Dakjsel es, wua ekj die trafen woa.

7Aaron saul jieda Morjen, wan hee jeit de Laumpen besorjen, opp disen Aultoa Weiruak brennen,

8krakjt soo aus jieda Owent, wan hee de Laumpen aunstekjt. Jie sellen bestendich tweemol dän Dach, en aul june Tieden, emma wada ver däm HarnWeiruak brennen.

9Opp disen Aultoa saul bloos de väajeschräwna Weiruak jebrent woaren, un nienich een Brauntopfa ooda een Ätesopfa ooda Drinkjopfa.

10Een mol em Joa saul Aaron aun de Spetzen vom Aultoa de Veseenunk derchfieren. Jieda Joa saul hee de Spetzen met daut Bloot vom Veseenungs Sindopfa bestrikjen. Doot dit derch aul june Tieden. Dit es däm Harn hechst heilich.

De Veseenungstolinj

11De Har säd to Moses:

12Wan du de Israeliten auftalen deist, saul een jiedra däm Harn waut Leesjelt jäwen fa sien Läwen, wan hee jetalt woat. Dan woat kjeene Ploag opp an komen, wan see jetalt woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13De Tolinj saul een haulwet Selwastekj sennen, doano aus enne Heilje Stow Selwastekja jewoagen woaren. Doa es een Selwastekj twalf Graum. Een haulwet Selwastekj es een Opfa fa däm Harn.

14Een jiedra, dee 20 Joa ooda mea es, saul dise Gow, aus sien Opfa fa dämHarn, jäwen.

15Een rikja saul nich mea jäwen, un de oama saul nich weinja aus een haulwet Selwastekj jäwen. Dit woat jun Läwen met dämHarn veseenen.

16Daut Leesjelt waut soo toopkjemt, saust du fa Onkosten bie daut Vesaumlungszelt brucken. Dit woat fa däm Harn een Aundenkjen aun de Israeliten sennen un woat junt met am veseenen.

De Wauschkomm

17Dan säd de Har to Moses:

18Moakt uk eene Wauschkomm un een Foot doatoo von Brons, un sat dee tweschen daut Vesaumlungszelt un däm Brauntopfa Aultoa. Jeet doa Wota nenn,

19daut Aaron un siene Säns sikj kjennen de Henj un de Feet wauschen.

20Wan see em Vesaumlungszelt gonen, ooda wan see dicht biem Aultoa komen, om to deenen met een Opfafia fa däm Harn, sellen see sikj doa wauschen. Dit es doatoo, daut de Doot an nich doabie trafen woat.

21See sellen sikj Henj un Feet wauschen, soo daut de Doot an nich doabie trafen woat. Dit sellen Aaron un siene Nokomen fa aule Tieden soo biehoolen.

De Eelj toom ensaulwen

22Wieda säd de Har to Moses:

23Besorj die wieetvolle Jewerzen. Nemm sas Kilo flissendje Mirren, dree Kilo Kerneel, dree Kilo Rua

24un dree Kilo Kassia, aula soo jewoagen aus enne Heilje Stow, un dan uk noch fief Lieta Olieweneelj.

25Lot eenen erfoarnen Parfummoaka eene Saulweelj doavon moaken, dee mie jeheilicht es.

26Saulw daut Vesaumlungszelt un uk de Kjist met de Jebooten doamet en.

27Saulw uk dän Desch un daut Toobehia doatoo, dän Laumpenhoola un daut Toobehia fa dän, dän Ruakopfa Aultoa,

28dän Brauntopfa Aultoa met daut Toobehia fa dän, un de Wauschkomm un sienen Foot.

29Soo saust du dee enweien. Dee woaren gaunz heilich sennen. Wan irjent wäa däm woat aunschieren, woat dee uk heilich sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Saulw Aaron un siene Säns en, wan du dee toom Priesta Deenst ensäajnen deist.

31Saj de Israeliten, daut mie dise Eelj heilich es, un emma sennen woat.

32Lot dise Saulweelj nich jrod soo opp irjent eenem komen. Kjeena doaf krakjt soone Eelj tooprieren fa jeweeneljen Jebruck. Dee doaf bloos fa heilje Zeremonieen jebrukt. Dee saul junt heilich sennen.

33Sull wäa soone Saulweelj tooprieren, ooda dise Saulweelj fa waut jemeenet brucken, deejanja saul utem Volkj rut jesat woaren.

De Weiruak

34Wieda säd de Har to Moses: Saumel scheenrikjende Kjriedarie: Kjeen, Muschelschal, Galbanem, un de reine Kjeeneelj, jlikje väl von jiedret,

35un lot een erfoarna Parfummoaka dit tooprieren un solten. Dis scheenrikjenda Weiruak es rein un heilich.

36Riew waut doavon to Pulwa un sat daut ver de Bundeskjist em Vesaumlungszelt, wua ekj met die toopkomen woa. Dis Weiruak saul junt heilich sennen.

37Jie derwen daut nich fa junt selfst moaken. Daut es fa däm Harn heilich.

38Sull emol eena soon scheenrikjenden Weiruak fa sikj moaken, deejanja saul utem Volkj rut jesat woaren.

2. Mose 31

De fäje Oabeida

(2.Mos 35,30–36,1)

1De Har säd to Moses:

2Horch emol! Ekj hab Bezalel, dee Uri sien Sän un Hur sien Grootsän es, von em Staum Juda, beroopen.

3Ekj hab am met Gott sienen Jeist jefelt, daut hee fäich un weis es de Oabeit jeschekjt wiedatostalen.

4Hee woat straume Oabeit met Golt, Selwa, un Brons häastalen,

5un uk wieetvolle Steena schnitzen un krakjte Holtoabeit doonen, un veschiednet aundret soont.

6Un dan hab ekj uk noch Oholiab beroopen. Dee es Ahisamach, vom Staum Dan, sien Sän. Bezalel un Oholiab un äare Oabeida hab ekj fäich jemoakt, daut see aul dit moaken kjennen, waut ekj väajeschräwen hab

7fa daut Vesaumlungszelt, de Kjist met de Jebooten un daut Veseenungsdakjsel, un waut sest noch to daut Zelt jehieet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[8]See woaren uk dän Desch met sien Toobehia, dän goldnen Laumpenhoola met sien Toobehia, dän Ruakopfa Aultoa,

[9]dän Brauntopfa Aultoa met sien Toobehia un uk de Wauschkomm un dän Foot moaken.

[10]See sellen de jewowne Kjleeda moaken, de enjeweide Kjleeda fa däm Priesta Aaron un de Priesta Kjleeda fa siene Säns.

[11]Un see sellen de Saulweelj un dän scheenrikjenden Weiruak fa de Heilje Stow moaken. See sellen dee krakjt soo moaken aus daut väajeschräwen es.

Äwa Sabat hoolen

[12]Un de Har säd to Moses:

[13]Saj de Israeliten, daut see sellen miene Sabaten hoolen. Dit es een Tieekjen tweschen mie un junt fa aule Tieden, daut ekj de Har sie, dee, dee junt heilich moakt.

[14]Hoolt dän Sabat. Daut es een heilja Dach. Wäa dän jemeen helt saul stoawen. Un wäa aum Sabat Oabeit deit, saul utem Volkj rut jesat woaren.

[15]Sas Doag derw jie oabeiden, oba de Sabat, de säwenda Dach, es heilich, un aun däm sell jie von de Oabeit reiwen. Jieda eena, dee aum Sabat oabeit, saul stoawen.

[16]Jie Israeliten sellen dän Sabat hoolen derch aul june Tieden, aus een Bunt, dee opp emma helt.

[17]Sabat hoolen es een Tieekjen tweschen mie un de Israeliten opp aule Tieden. De Har haft en sas Doag, Himmel un Ieed jemoakt, un aum säwenden schauft hee nich. Dan reiwd hee.

[18]Aus de Har opp dän Sinai Boajch met Moses foadich jerät haud, jeef hee am twee Steentoflen, dee doa beweesen waut sien Wuat wia. Gott haud met sienen Finja opp de Toflen jeschräwen.

2. Mose 32

Daut goldne Kaulf

(5.Mos 9,9-12)

[1]Aus daut Volkj sach daut Moses lang oppem Boajch bleef, kjeemen see no Aaron un velangden von am: Moak ons doch eenen Aufgott, dee ons veroppgonen woat. Wie weeten goanich mea waut met ons Moses, dee ons ut Ägipten brocht, jeworden es.

[2]Dan säd Aaron: Nämt de goldne Uarinj von june Frulied un Säns un Dajchta, un brinjt dee häa.

[3]Aulemaun neem siene goldne Uarinj auf, un brocht am dee.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Aaron neem dee un schmäd een Kaulf von daut, met sien Jereetschoft. Un dan säden see: Dit, Israel, es dien Gott, dee junt ut Ägipten jebrocht haft.

5Aus Aaron daut sach, muak hee eenen Aultoa ver daut Kaulf un säd: Morjen woa wie een Fast fa däm Harn haben.

6Dän näakjsten Dach kjeemen see tiedich un muaken een Brauntopfa, un brochten Dankopfa, daut aule äten un drinkjen kunnen. Dan stunden see opp un daunzten un sungen.

7Dan säd de Har to Moses: Go emol schwind rauf. Dien Volkj, daut du von Ägipten jebrocht hast, haft sikj vegonen.

8See haben sikj nu aul wajch jedreit von däm Wajch, dän ekj an jeboden hab. See haben sikj een Kaulf jeformt, un kjneeen sikj ver daut un moaken Opfa fa daut. Nu sajen see: Israel, dit es de Gott, dee junt ut Ägipten jebrocht haft.

9Un de Har säd to Moses: Ekj kaun seenen daut dit Volkj een stiewjenekjet Volkj es.

10Go, un lot mie auleen, daut ekj mienen Oaja jäajen an uteewen kaun un an vedoawen kaun, un daut ekj dan doch von die kaun een grootet Volkj moaken.

11Dan velangd Moses, daut hee durf ver däm Harn, sienen Gott, komen un hee säd: Wuarom wurscht du loten dien Oaja äwa dien Volkj komen? Du hast jrod diene Macht un groote Krauft bewäsen en däm, daut du an ut Ägipten brochst.

12Du west doch nich de Ägipta von die sajen loten, daut du dit Volkj lestich hast ut Ägipten jefieet, om daut enne Boaj omtobrinjen, daut see von dise Ieed veschwinjen. Lot doch no met dienen grooten Oaja un bieej die, daut du dien Volkj nich schoden aundeist.

13Denkj doch aun Abraham, Isaak, un Israel, dee die tru wieren, un dee du met een Eit opp die selfst vesproaken hast, daut du an vemieren wurscht. Du vespruakst an daut äare Nokomen soo wudden sennen aus de Stierns aum Himmel, un daut see opp eewich daut Launt oawen wudden, daut du vesproaken hast an to jäwen.

14Un de Har jeef no met daut, waut hee jedreift haud opp daut Volkj to brinjen.

15Moses dreid om un jinkj rauf vom Boajch. Hee druach twee Toflen, dee von beid Sieden beschräwen wieren. Dit wia de Bewies daut de Harto am jerät haud.

16De Toflen haud Gott jemoakt. Daut Schriewen opp de Toflen wia Gott sien Schriewen; hee haud daut en dän Steen nenjeschnizt.

17Aus Josua hieed woo daut Volkj schrieech, säd hee to Moses: Daut hieet sikj no Kjrich em Loaga.

18Doatoo säd Moses: Daut hieet sikj dolla no sinjen, aus no jewennen ooda velieren en eene Schlacht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Aus see dan noda nom Loaga kjeemen unjen aum Boajch, sach hee daut Kaulf, un daut de Lied daunzten. Dit muak Moses soo doll, daut hee de Steentoflen doa unjen aum Boajch ut siene Henj schmeet, daut see tweibruaken.

20Aus see ieescht em Loaga wieren, neem Moses daut Kaulf, veschmolt daut un schluach daut to fienet Pulwa. Dit streid hee dan oppem Wota, un leet de Israeliten daut drinkjen.

21Moses fruach Aaron: Waut deed daut Volkj die, daut du an hast en soone growe Sind jefieet?

22Un Aaron säd: Mien Har, sie mau goanich soo doll! Du kjanst dise Lied, woo leicht dee sikj to daut schlajchte hanjäwen.

23Dee säden eefach: Moak ons Jetta, dee ver ons gonen. Wie weeten nich mea waut met Moses jeworden es, de Maun dee ons ut Ägipten rutbrocht.

24Dan säd ekj: Nämt daut Golt auf waut jie droagen un brinjt mie daut. Ekj schmeet daut em Fia nenn, un dit Kaulf wia, waut doa rut kjeem.

25Moses sach, daut daut Volkj eefach wilt jeworden wia. Aaron haud an loten wilt ranen, daut äare Fiend äwa an aunfungen to lachen.

26Moses stald sikj biem Engank toom Loaga han un säd: Een jiedra, dee fa däm Harn es, komt hia bie mie stonen. Un aule Leviten kjeemen un stalden sikj met am.

27Moses säd to an: Dit es waut de Har, Israel äa Gott, sajcht: Nämt jieda een Schwieet un got derch daut Loaga, von een Enj bat daut aundre, von eene Däa no de aundre un schlot een jiedra june Breeda un Frind un Nobasch doot.

28De Leviten deeden aus an jesajcht wort. Dän Dach storwen bie 3.000 Menschen.

29Moses säd to de Leviten: Jie haben vondoag jewäsen, woo jie junt däm Harn jeweit haben, daut jie no am horchten un nich emol june Säns un Breeda veschoonden. Hee jeft junt vondoag sienen Säajen.

30Aus de näakjsta Dach kjeem, säd Moses toom Volkj: Jie haben eene groote Sind begonen, oba ekj woa nom Harn gonen un seenen auf ekj een Veseenen fa junt kjrieen kaun.

31Un Moses jinkj nom Harn un säd: Daut Volkj haft sikj schwoa vesindicht. Dee haben sikj goldne Jetta jemoakt.

32Vejeff an doch äare Sind. Wan oba nich, dan lasch mien Nomen gaunz ut daut Buak rut, daut du jeschräwen hast.

33Un deHar säd: Dee, dee jäajen mie jesindicht haben, dee äa Nomen woa ekj ut mien Buak laschen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Go du nu no daut Volkj un leid an doahan, wua ekj die jesajcht hab. Jie woaren noch wada mienen Enjel seenen ver junt gonen. Oba wan de Dach kjemt, an fa äare Sind to strofen, dan woa ekj an strofen.

35De Har leet eene schwoare Krankheit äwa daut Volkj komen, wäajen äare Sind met daut Kaulf, daut Aaron jemoakt haud.

2. Mose 33

Gott sajcht see sellen wieda trakjen

1De Har säd to Moses: Nu velot oba von hia! Du un daut Volkj, daut du von Ägipten brochst, sellen nu no daut Launt gonen, woont ekj Abraham un Isaak un Jakob äare Nokomen met een Eit vesproaken hab.

2Ekj woa ver junt eenen Enjel schekjen, un woa de Kanaanita, Amorita, Hetita, Perisita, Hiwita un Jebusita veschechren.

3Trakjt nu no daut Launt wua de Malkj un de Honnich ranen. Ekj oba woa nich mank junt doahan gonen, wiels jie soo stekjsennich sent. Ekj kunn junt dan hinjawäajes met eemol venichten.

4Aus daut Volkj dit hieed, betruaden see daut, un kjeena druach mea irjent Straums.

5De Har säd to Moses: Saj de Israeliten: Jie sent een stekjsennjet Volkj, un wan ekj mau eenen Uagenblekj mank junt kjeem, kunn ekj junt venichten. Doawäajen nämt nu jun Straums auf, un ekj woa emol seenen, waut ekj met junt doonen woa.

6De Israeliten neemen dan biem Horeb Boajch äa Straums auf un droagen daut nich mea.

7Moses neem emma wada daut Zelt un stald daut butarem Loaga opp. Hee nand daut, daut Zelt wua eena Gott traft. Jieda eena, dee vomHarn waut froagen wull, jinkj buta daut Loaga.

8Wan Moses no daut Zelt opptoo jinkj, stunden de Israeliten, een jiedra enne Däa von sien Zelt, un kjikjten am hinjaraun, bat Moses em Zelt nenn jinkj.

9Wan Moses em Zelt nenn jinkj, kjeem de steile Wolkj rauf un bleef biem Engank von daut Zelt, un de Har räd doa met Moses.

10Wan daut Volkj daut sach, daut de steile Wolkj biem Engank von daut Zelt stunt, dan stunt een jiedra aundajchtich em Engank von sien Zelt.

11De Harräd direkjt met Moses, soo aus een gooda Frint met dän aundren. Wan Moses dan trigj nom Loaga kjeem, bleef Moses sien junga Halpa, Josua, Nun sien Sän, doch em Zelt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

12Moses säd toom Harn: Du hast mie jesajcht, daut ekj daut Volkj leiden saul. Oba doch hast du mie noch nich jesajcht, wäm du met mie schekjen woascht. Du hast mie jesajcht, daut du mie kjanst, un daut ekj ver die jenstich aunerkjant sie.

13Wan ekj Aunerkjanunk bie die hab, dan lot mie nu uk weeten, waut diene Wäaj sent, soo daut ekj weeten kaun, wäa du best un uk wieda diene Aunerkjanunk haben woa. Lot mie daut uk noch wada sajen, daut dise Menschen dien Volkj sent.

14Dan auntwuad de Har: Ekj woa met die gonen. Ekj woa junt Fräd jäwen.

15Un Moses sad: Wan du met eemol nich sust met ons gonen, dan brinj ons nich von dise Städ wajch.

16Woo woaren see sest weeten, daut ekj un dit Volkj ver die haben Aunerkjanunk jefungen, wan nich doaderch, daut du met ons best. Onen die sent wie doch nich to unjascheeden von aundre Velkja oppe Ieed.

17Un de Har säd: Dit krakjt, no waut du jefroacht hast, woa ekj die jäwen, wiels ekj die en goode Gonsten hool, un ekj die biem Nomen kjan.

18Dan säd Moses: Har, lot mie doch seenen, woo harlich du best.

19Un de Har säd: Ekj woa aules, waut goot en mie es, loten ver die vebie komen, un ekj woa mienen Nomen, Har, ver die sajen. Ekj woa mie äwa dän erboarmen, äwa wäm ekj mie erboarmen well, un ekj woa Metleet haben, met wäm ekj well Metleet haben.

20Oba jeedenfauls woascht du mien Jesecht nich to seenen kjrieen. Kjeena, dee mie to seenen kjricht, kaun läwen.

21Doa es dicht bie opp disem Steenboddem eene Städ, wua du stonen doascht.

22Un wan ekj, soo harlich aus ekj sie, hia vebie kom, woa ekj die en eene Spoolunk nenn stalen un miene Haunt doaräwa hoolen, bat ekj vebie sie.

23Dan woa ekj miene Haunt wajchnämen, soo daut du mie von hinjen seenen kaust. Oba mien Jesecht doascht du nich to seenen kjrieen.

2. Mose 34

Moses jeit wada opp däm Boajch no Gott

(5.Mos 10,1-5)

1De Har säd to Moses: Moak die twee Steentoflen, soone aus de ieeschte, woone du twei bruakst. Dan woa ekj doa de Wieed nopp schriewen, waut opp de ieeschte twee wieren.

2Bat zemorjes saust du dee reed haben, un dan oppem Boajch no mie komen. Doa opp Sinai saust du ver mie komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Lot kjeenem met die metkomen, un lot kjeen Mensch irjent wua oppem Boajch nopp komen. Soogoa Vee un Schop sellen nich unjen aum Boajch grosen.

4Dan muak Moses twee Steentoflen, soone aus de ieeschte, un jinkj tiedich zemorjes met dee oppem Boajch, krakjt soo aus de Har am befoolen haud.

5Un de Harkjeem en eene Wolkj rauf no am un säd sienen Nomen: Har.

6De Harkjeem bie am vebie un säd: De Har. De Har es Gott, metliedent, voll Jnod, nich leicht doll, un sea leeftolich un truhoatich.

7Ekj hab truhoatje Leew fa dusende Jennerazionen, daut ekj june Sind, jun beeset benämen, un jun wadaspanstjet vejäw. Oba ekj hool de schuldje nich onbestroft. Ekj strof doch Kjinja un Grootkjinja, soogoa Uagrootkjinja, fa de Elren äare Sinden.

8Doamet kjneed Moses sikj plazlich

9un säd: Wan ekj en diene goode Gonsten sie, Har, dan bliew nu bie ons, wan wie uk een stekjsennjet Volkj sent. Vejeff ons ons vegonen un Sind, un nemm ons aus dien ieejnet Volkj aun.

10Dan säd de Har: Ekj moak een Bunt met junt. Aul june Menschen woaren seenen, waut fa Wunda ekj mank junt doonen woa, soone aus noch kjeena oppe Ieed un kjeen Volkj erfoaren haft. Dise Wunda woaren aule Velkja, mank woone jie komen, en Forcht un staunen vesaten.

11Horcht no aules, waut ekj junt vondoag väasaj. De Amorita, Kanaanita, Hetita, Perisita, Hiwita, un Jebusita, dee en daut Launt wonen, daut ekj junt jäwen woa, woa ekj ver junt rut joagen.

12Paust oba opp, daut jie kjeen Bunt met de Enwona en daut Launt moaken. Doaderch kunnen see junt toom Faul brinjen.

13Bräakjt äare Aultoaren dol, schlot äare oppjestalde Steena twei, un hakt äare Ascherapol auf, dee see aundre Jetta jeweit haben.

14Bät kjeene aundre Jetta aun. De Har, dee uk dän Nomen, de Velangenda, haft, velangt onjedeelde Ieaforcht.

15Moakt kjeenen Bunt met irjent wäm, dee en daut Launt wont, wiels dee huaren rom un kjneeen sikj ver äare Jetta un brinjen dee Opfa. Got nich no äa Opfamol wan see junt kroagen, daut jie nich met eemol von daut äten.

16Nämt uk nich von äare Dajchta fa june Säns, soo daut jie nich Schwieedajchta haben, dee sikj ver äare Jetta kjneeen, un dan doaderch june Säns doatoo kjrieen, daut dee sikj ver de Jetta kjneeen.

17Jie sellen junt kjeene Jetta schmäden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Hoolt daut Fast met daut onjesuade Broot, soo aus ekj junt jeboden hab. Emma em Moonat Abib, de Moonat en dee jie emol ut Ägipten kjeemen, un doa opp däm bestemden Dotem, sell jie säwen Doag onjesuadet Broot äten.

19De Ieeschtjebuarna jehieet mie. Dit meent jieda ieeschta Bock un Bollkaulf en aul june Häaden.

20Een ieescht jebuarna Äsel saul met daut Opfa von een eenjoaschet Laum friejekoft woaren. Wan nich, dan bräakjt däm jungen Äsel daut Jenekj. Junen ieeschten Sän sell jie friekjeepen. Kjeena saul onen eene Gow ver mie komen.

21Sas Doag sell jie oabeiden, oba aum säwenden Dach sell jie junt reiwen, soogoa wan daut Tiet toom plieejen ooda arnten es.

22Hoolt daut Wäakjenfast, wan de ieeschte Weitarnt nenn kjemt, un oppem Enj vom Joa, daut Fast fa de Arnt.

23Een jieda Maunsmensch saul dree mol em Joa ver däm Aulmajchtjen, däm Harn, Israel äaren Gott komen.

24Ekj woa die jenuach Launt jäwen un de Velkja doavon utriemen, soo daut du daut nich doascht beduaren, wan aule Mana dree mol em Joa äa Launt veloten om ver däm Harn, junen Gott, to komen.

25Wan du Bloot oppem Opfa fa mie spretzen deist, doascht du doa nuscht doabie haben, waut enjesuat es. Lot nuscht von daut Passafast äwa bat aum Morjen.

26Brinj daut baste von daut, waut du daut ieeschte arnst, no dämHarn, dienen Gott, sien Hus. Eene junge Kos saul nich en äare Mutta äare Malkj jekoakt woaren.

27De Har säd to Moses: Schriew aul dise Wieed dol, wiels dee lajen dän Bunt ut, dän ekj met die un met Israel jemoakt hab.

28Moses bleef 40 Doag, Dach un Nacht, opp däm Boajch biem Harn, un hee eet de gaunze Tiet kjeen Broot un drunk kjeen Wota. Hee schreef doa de Tieen Jebooten opp de Steentoflen, un dee sent de Bunt dän Gott met daut Volkj muak.

29Aus Moses vom Sinai Boajch rauf kjeem met de twee Steentoflen enne Henj, dee de Bewies wieren, wist hee nich daut de Hut aun sien Jesecht doavon dacht, daut hee met däm Harn jerät haud.

30Aaron un daut Volkj, oba, foll daut dachte Jesecht opp, un see enjsten sikj, dicht aun am naun to komen.

31Aus Moses an dan oba roopt, kjeemen Aaron un de Leidasch vom Volkj doch trigj no am. Un Moses räd met an.

32Lota kjeemen noch aule Israeliten no am, soo daut Moses an aul de Wieed säd, dee de Har am oppem Sinai Boajch jejäft haud.

33Aus Moses utjerät haud, bedakjt hee sien Jesecht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Un jiedatsmol wan hee en daut Zelt, wua Gott wia, jinkj, neem hee dän Väahank von sien Jesecht wajch, bat hee wada rut nom Volkj kjeem. Hee säd daut Volkj emma aules, waut de Har am väasäd,

35un de Israeliten sagen, daut Moses sien Jesecht dachen deed. Dan bedakjt hee sikj wada, soolang bat hee nom Harn jinkj met am to räden.

2. Mose 35

See kollakjten fa daut heilje Zelt

1Moses roopt de gaunze Jemeenschoft von Israeliten toop un säd an: Dit es waut de Har von junt velangt.

2Sas Doag sell jie Oabeit verechten, oba de säwenda Dach saul een Sabatdach toom reiwen sennen, dee däm Harn jeweit es. Wäa aun dän Dach oabeit, saul doafäa stoawen.

3Kjeena doaf aum Sabat een Fia aunstekjen en irjent eent von june Wonjebieda.

4To de gaunze Jemeenschoft von Israeliten säd Moses: Dit es waut deHar von junt velangt.

5Brinjt Gowen toop fa däm Harn. Brinjt dämHarn Golt, Selwa, un Brons, friewellich soo aus een jiedrem sien Hoat am toosprakjt.

6Brinjt uk bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll, goodet Lienzeich, un Kosenhoa,

7root jejoawde Ladasch von Schopsbakj, Ladasch von de Seekoo, Akozjeholt,

8Laumpeneelj, un Kjriedarie fa de Saulweelj un scheenrikjenden Weiruak,

9Onniks un diere Steena om aun däm Efod un daut Broststekj naun to saten.

10Un kroacht de Mana toop, dee krakjte Oabeit doonen kjennen, om nu aul daut to moaken, soo aus de Har daut väajeschräwen haft.

11Dee sellen aul dise Dinja moaken: de Heilje Woninj, daut Zelt un de Dakj doatoo, de Hoakes, Stendasch, Dwäastangen, Past, un Feet,

12de Bundeskjist met siene Droagstangen un daut Veseenungsdakjsel, un de Gardien, dee ver de Bundeskjist jehieet,

13dän Desch met siene Droagstangen un Jescher, un uk de Brood fa de Jäajenwuat,

14dän Laumpenhoola met sien Jescher, siene Laumpen un Eelj,

15un dän Ruakopfa Aultoa un siene Droagstangen, de Saulweelj, dän scheenrikjenden Weiruak un de Gardien fa dän Engank en de Heilje Woninj nenn,

16dän Brauntopfa Aultoa un de bronsne Glootpaun doatoo, daut Toobehia toom Aultoa von Droagstangen un Jescher, de Wauschkomm un dän Foot doatoo,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

17de groote Gardienen toom rom dän Hoff, un de Past un Feet doatoo, un de Gardien toom Engank vom Hoff,

18de Stekjels fa de Heilje Woninj un fa däm Hoff un de Strenj doatoo,

19de jewowne Kjleeda fa de Deena enne Heilje Stow un de jeweide Kjleeda fa Aaron, däm Priesta, un de Kjleeda fa siene Säns, dee Priesta sent.

20Aus hee utjerät haud, jinkj de Jemeenschoft von Israeliten wieda von Moses,

21un dan brochten see, een jiedra soo aus sien Hoat un de Jeist am aunspornd, Gowen fa däm Harn, soont waut fa daut Vesaumlungszelt un aul daut Toobehia un de Kjleeda jebrukt woaren kunn.

22Un beides Mana un Frues, soone waut een weljet Hoat hauden, brochten goldnet Straums, soont aus schmocke Spalden, Uarinj, Rinj un sest veschiednet Golt. See brochten dee, un hoowen dee ver däm Harn opp.

23Soone waut bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll, ooda goodet Lienzeich, Kosenhoa, root jejoawde Ladasch von Bakj, ooda Ladasch von Seekjieej hauden, dee brochten daut.

24Dee waut kunnen Selwa ooda Brons brinjen, brochten daut aus eene Gow fa däm Harn. Dee waut Akozjeholt hauden, daut fa irjent een Poat von de Oabeit jebrukt kunn, brochten daut.

25Un jieda Fru, dee goot met daut spennen bekaunt wia, sponn dan bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un goodet Lienzeich, un see brochten daut.

26Un de Frulied, dee wellens un fäich wieren Kosenhoa to spennen, brochten daut.

27De Leidasch von de Stam brochten Onniks un aundre diere Steena, dee fa dän Efod un daut Broststekj jebrukt kunnen woaren,

28un uk Kjriedarie un Olieweneelj fa de Laumpeneelj, fa de Saulweelj un fa dän scheenrikjenden Weiruak.

29Aul de Mana un Frulied, dee aunjespornt wieren friewelje Gowen to brinjen fa de Oabeit, dee Gott Moses väajeschräwen haud, brochten däm Harn friewellich äare Gowen.

Oabeida woaren beroopen

(2.Mos 31,1-11)

30Moses säd to de Israeliten: Nu horcht. De Har haft Bezalel, Uri sien Sän un Hur sien Grootsän vom Staum Juda, eenen besondren Roop jejäft,

31un Gott haft am met sienen Jeist jefelt, daut hee besondre Weisheit un Konst haft en veschiedne fiene Oabeit.

32Hee kaun schmocke Mostasch plonen un uk de Oabeit doonen met daut Golt, Selwa, un Brons,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

33met de diere Steena, un met Holt, un sest noch soone krakjte Oabeit.

34Bezalel, un dan uk noch Oholiab, Ahisamach sien Sän vom Staum Dan, sent beid von Gott begoft, om aundre dise Konsten to lieren.

35Gott haft an fäich jemoakt, aul de veschiedenste Oabeiten to doonen, un uk toom de Mostasch plonen un dee to Staund brinjen, met bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un goodet Lienzeich un uk toom wäwen. Beides daut doonen un daut plonen kjennen dee sea goot.

2. Mose 36

1Bezalel un Oholiab sellen toop schaufen met aundre, dee de Har fa dise Oabeit haft fäich un weis jemoakt. Dee woaren de Oabeit fa de Heilje Stow utfieren, soo aus de Har daut väajeschräwen haft.

2Dan roopt Moses beid Bezalel un Oholiab un aul de aundre, dee de Har de Fäichkjeit un Weisheit jejäft haud, aun aul daut to schaufen un daut foadich to moaken.

3De Oabeida neemen dan aul de Gowen, dee aul no Moses jekomen wieren. Oba daut Volkj brocht noch eegol mea, een Morjen nom aundren,

4soo daut aul de Oabeida, dee aun de Heilje Stow oabeiden deeden, eefach äare Oabeit toch leeten,

5un no Moses jinjen un säden am: De Lied haben aul too väl Gowen jebrocht, om aules to moaken, waut de Har ons väajeschräwen haft.

6Dan leet Moses em Volkj bekaunt moaken, daut see nich mea fa de Heilje Stow brinjen sullen. Un de Lied hieeden opp met Gowen brinjen,

7wiels doa aul mea aus jenuach toopjekomen wia, om aules to moaken.

Daut heilje Zelt

(2.Mos 26,1-37)

8De Oabeida muaken dan de tieen Striepen fa de Heilje Woninj. Dee worden von goodet Lienzeich un von bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll jemoakt. De Oabeida, dee soone krakjte Oabeit doonen kunnen, neiden doa Mostasch von Cheruben en de Dakjen nenn.

9Jieda Dakj wia vieetieen Meeta lank un twee Meeta breet, aula krakjt äwareen.

10Dan stekjten see emma fief Dakjen toop von de Sieden.

11Aun een Enj, von jieda von dise groote Dakjen, worden dan bleiwe Eesen naun jeneit.

12Doa wieren 50 Eesen aun jieda Stekj, soo daut dee krakjt jäajenäwa von eenaunda wieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Dan muaken see 50 Hoakes, om de twee groote Dakjen tooptohoaken, soo daut dit eene gaunze Dakj äwa de Heilje Woninj jeef.

14De Oabeida muaken dan noch alw Striepen von Kosenhoa, toom äwa dee aundre Dakj to dakjen.

15Dise Dakjen wieren emma feftieen Meeta lank un twee Meeta breet, aula krakjt äwareen.

16See stekjten fief Striepen toop fa de eene Dakj, un sas toop fa de aundre.

17Aun dise Dakjen worden wada 50 Eesen aun de Enja aunjeneit, soo daut dee toop pausten.

18De Eesen worden dan met bronsne Hoakes toopjehoakt, soo daut dit eene gaunze Dakj äwa daut Zelt jeef.

19De Oabeida muaken twee Dakjen. Dee eene wia von root jejoawde Schopsbock Ladasch, toom äwa de aundre twee, un de aundre wia von Seekoo Ladasch, toom äwa aule dree.

20Dan muaken see Stendasch fa de Heilje Woninj von Akozjeholt.

21Jieda Stenda wia een Jestal, daut fief Meeta lank wia un dreevieedel Meeta breet.

22Aun daut unjaschte Enj haud dee twee Taupes, waut krakjt jlikj ut aunjemoakt wieren. Soo wort jieda Stenda jemoakt.

23Fa de siedne Sied muaken see 20 Stendasch.

24Doatoo muaken see 40 Feet von Selwa. Doa sull een Foot fa jieda Taupen, aun jieda eenen von de 20 Stendasch sennen.

25Fa de aundre Sied, de nuadne, muaken see uk 20 Stendasch,

26un 40 selwane Feet, twee fa jieda Stenda.

27Fa daut wastne Enj muaken see sas Stendasch,

28un dan noch twee Stendasch fa de twee Akjen opp daut Enj.

29Dise Akjstendasch stunden aum unjaschten Enj utenaunda, un oppem bowaschten Enj kjeemen dee toop unja eenen Rinkj. De twee Akjen worden äwareen jemoakt.

30Met de Akjstendasch toop wieren doa acht Stendasch fa daut Enj, un doa wieren 16 selwane Feet fa dee, twee fa jieda Stenda.

31Dan noch, muaken see Dwäastekja, uk von Akozjeholt. Fief wieren fa eene Sied,

32fief fa de aundre, un noch fief fa daut wastne Enj.

33Oppe haulwe Hecht wort eene Stang jemoakt, dee von een Enj von de Heilje Woninj gaunz bat daut aundre jinkj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

34De Stendasch, Dwäastekja, un Stangen worden aula met Golt belajcht. De Rinj, dee de Dwäastekja un Stangen hilden, worden von Golt jemoakt.

35De Gardien toom ver daut Aulaheilichste muaken see von bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un goodet jesponnenet Lienzeich. De Oabeida, waut soone krakjte Oabeit doonen kunnen, neiden doa Mostasch von Cheruben nenn.

36Un see muaken groote Past, wada von Akozjeholt un met Golt belajcht. De Hoakes aun dee wieren von Golt un de Feet von Selwa.

37De Gardien fa dän Engank vom Zelt wort uk wada von bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un von goodet jesponnenet Lienzeich jewowen en Mostasch.

38Fa dise Enganksgardien muaken see fief Past met Hoakes. Aun de bowaschte Enja beläden see dee met Golt un see muaken doa goldne Rinj rom. Fa jieda Post wort een bronsna Foot jemoakt.

2. Mose 37

De Bundeskjist

(2.Mos 25,10-22)

1Bezalel muak de Bundeskjist von Akozjeholt. De Kjist wia een un een vieedel Meeta lank, dreevieedel Meeta breet un dreevieedel Meeta huach.

2Hee un siene Oabeida beläden dee von bennen un von buten met reinet Golt, un see muaken aun de bowakaunt eene goldne Leest.

3Opp jieda Akj wort een goldna Rinkj aunjemoakt, twee aun eene Sied un twee aun de aundre.

4Dan muaken see Droagstangen von Akozjeholt un beläden dee met Golt.

5Eene Droagstang wort aun jieda Sied enne Rinj nenn jepaust, soo daut see de Kjist doamet droagen kunnen.

6See muaken daut Veseenungsdakjsel, uk von reinet Golt, een un een vieedel Meeta lank, un dreevieedel Meeta breet.

7Dan muaken see de twee Cheruben, von jekloptet Golt, eenen opp jieda Enj vom Dakjsel.

8De Cheruben opp de twee Enja wieren en eent met daut Dakjsel jemoakt,

9un äare Flichten wieren oppjehowen un bedakjten daut Dakjsel. De Cheruben stunden eena nom aundren opptoo jerecht, un see kjikjten no daut Dakjsel.

De Desch fa daut jeweide Broot

(2.Mos 25,23-30)

10See muaken dan dän Desch von Akozjeholt. Dee wia een Meeta lank, een haulwet Meeta breet un dreevieedel Meeta huach.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11Dee wort gaunz met reinet Golt belajcht. De Desch haud eene straume goldne Leest runtom,

12un dan noch eenen Raunt, aus Hauntbreet huach, met eene straume goldne Leest doaraun.

13Aun beid Kaunten vom Desch wort een goldna Rinkj opp de Akjen aun de Feet naun jemoakt.

14Dee worden ernoa huach, dicht biem Raunt, aunjemoakt un wieren toom dän Desch droagen.

15De Droagstangen toom dän Desch droagen worden von Akozjeholt jemoakt un met Golt belajcht.

16See muaken uk de Kommen un Schiewen un de Kaunen un Läpels fa daut Drinkjopfa, aula von Golt.

De Laumpenhoola

(2.Mos 25,31-40)

17See muaken dän Laumpenhoola von reinet jekloptet Golt. Daut Meddelstekj un de Foot, toop met de bloomje Kuffels un äare Knoppes un Blieechsels, wieren aula een Stekj.

18Doa wieren sas Oarms aum Laumpenhoola, dree aun jieda Sied.

19Doa wieren dree bloomje Kuffels, een jiedat met Knoppes un Blieechsels, aun jieda Oarm,

20un vea von dise bloomje Kuffels aum Meddelstekj,

21emma eent jrod unja de Städ wua twee Oarms aum Meddelstekj naun kjeemen.

22De gaunza Laumpenhoola met Meddelstekj, Foot, Oarms, un de bloomje Kuffels wia aula een Stekj jekloptet Golt.

23See muaken uk de säwen Laumpen von Golt, un uk de Scheeren toom de Dochten bekjnipsen, un de Schiewen toom de Scheeren hoolen.

24Bezalel brukt 35 Kilo reinet Golt om däm Laumpenhoola un aul daut Toobehia doatoo to moaken.

De Ruakopfa Aultoa un de Saulw Eelj

(2.Mos 30,1-5, 22-38)

25See muaken uk dän Ruakopfa Aultoa. Dee wort von Akozjeholt jemoakt met de Mot von een haulwet Meeta bie een haulwet Meeta, un een Meeta huach. De Aultoa wort en eent met de Spetzen opp de Akjen jemoakt.

26Dee wort dan uk met Golt belajcht von bowen, von de Sieden un äwa de Spetzen, un runtom kjrieech dee eene goldne Leest.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Jrod unja de Leest worden, aun twee Sieden, dee eena jäajenäwa vom aundren wieren, twee goldne Rinj aunjebrocht, wua de Droagstangen nenn pausten toom dän Aultoa droagen.

28De Droagstangen wieren von Akozjeholt jemoakt un met Golt belajcht.

29See muaken uk de heilje Saulweelj un dän reinen scheenrikjenden Weiruak. Dit wort von soone jemoakt dee ea doamet jeoabeit hauden.

2. Mose 38

De Brauntopfa Aultoa

(2.Mos 27,1-8)

1De Aultoa fa daut Brauntopfa wort von Akozjeholt jemoakt. Dee wia em veakaunt, tweeunhaulf Meeta aun jieda Sied, un aundathaulw Meeta huach.

2Opp jieda Akj, en eent jemoakt met däm Aultoa, wia eene Spetz. De Aultoa met de Spetzen toop wort met Brons belajcht.

3De Behelta un daut Jescher von Gropes, Scheflen, Spretzkaunen, Fleeschgauflen, un Auschtrakjasch worden aula von Brons jemoakt.

4See muaken een bronsnet Mauschwoakj, daut von de bowakaunt rauf honk bat oppem haulwen Aultoa.

5See muaken vea bronsne Rinj aun daut Mauschwoakj fa de Droagstangen.

6De Droagstangen wieren von Akozjeholt, un met Brons belajcht.

7De Droagstangen pausten see dan en de Rinj aun de Sieden nenn toom dän Aultoa droagen.

De Wauschkomm un de Hoff

(2.Mos 30,18)

8Dan muaken see eene Wauschkomm un eenen Foot fa de Wauschkomm von Brons. Dit Brons kjeem von de Spieejels von de Frulied, dee biem Engank von daut Vesaumlungszelt deenden.

9See muaken eene Gardien von goodet jesponnenet Lienzeich fa dän Hoff. Dee fa de siedne Sied wia 50 Meeta lank.

10Doatoo muaken see 20 Past, jieda met een bronsnen Foot. Oba de Hoakes aun de Past un de Rinj rom de Past wieren von Selwa jemoakt.

11Fa de nuadne Sied, dee uk 50 Meeta wia, muaken see krakjt soo 20 Past met selwane Hoakes un Rinj un bronsne Feet.

12Fa de wastne Sied, dee 25 Meeta lank wia, muaken see de Gardien un tieen Past, jieda met een Foot un met selwane Hoakes un Rinj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13De oostne Sied wia uk 25 Meeta.

14Fa daut Enj, von de Akj bat däm Engank, muaken see eene Gardien dee säwenunhaulf Meeta lank wia, un muaken dree Past, jieda met eenen Foot doatoo.

15Fa de aundre Sied vom Engank muaken see krakjt soo eene säwenunhaulf Meeta lange Gardien, un dree Past un Feet doatoo.

16Aul de Gardienen, gaunz rom däm Hoff wieren aula von goodet jesponnenet Lienzeich.

17De Feet fa de Past wieren aula von Brons, un de Hoakes un Rinj om de Past wieren Selwa. Jieda Post wia uk aun daut bowaschte Enj met Selwa belajcht.

18De Gardien fa dän Engank vom Hoff wort von bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un von goodet jesponnenet Lienzeich jewowen met schmocke Mostasch. Dee wia tieen Meeta lank un tweeunhaulf Meeta huach, jrod soo aus dee, dee runtom däm Hoff wia.

19De Enganks Gardien wort met vea Past oppjehongen. De Past hauden bronsne Feet, un de Hoakes, Rinj un bowaschte Enja wieren von Selwa jemoakt.

20Aule Zeltstekjels fa beid, de Heilje Woninj un dän Hoff, worden von Brons jemoakt.

De Gowen von Golt, Selwa un Brons

21Moses stald de Leviten aun, daut see unja Itamar, däm Priesta Aaron sien Sän, siene Äwasecht sullen toop talen, woo väl Materiol jebrukt wia toom de Heilje Woninj, de Woninj fa dän Bewies, moaken.

22Aul dit waut de Har Moses väajesajcht haud, wort von Bezalel, Uri sien Sän un Hur sien Grootsän, jemoakt. See wieren von däm Staum Juda.

23Un Oholiab, Ahisamach sien Sän, vom Staum Dan, schauft met am. Oholiab deed daut von de bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll, un daut goode Lienzeich wäwen.

24Aus see de Heilje Woninj buden, hauden see meist 1.000 Kilo Golt jebrukt. Dit wia aula nenn jekomen derch daut, waut de Israeliten opphoowen aus een Opfa fa däm Harn. De Moten wieren jenomen, soo aus daut en de Heilje Stow wort.

25Selwa hauden see 3.520 Kilo toop jebrocht. De Mot wia wada, soo aus daut enne Heilje Stow wort.

26Een jieda Maun, dee 20 Joa ooda doaräwa wia, un doa wieren 603.550 von dise, aus see dee talden, haud een haulwet Selwastekj jebrocht.

27Doa worden 3.500 Kilo von daut Selwa jebrukt toom de Feet moaken fa de Gardienenpast. Doa wieren 100 Feet, un jieda Foot brukt 35 Kilo Selwa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

28De äwaje 20 Kilo worden jebrukt fa de Hoakes, Rinj un bowaschte Enja aun de Past.

29Aus de Israeliten de Gowen opphoowen, aus een Opfa fa däm Harn, hauden see 2.475 Kilo Brons nenjebrocht.

30Dit wort jebrukt fa de Feet biem Engank von daut Vesaumlungszelt, fa dän bronsnen Aultoa met de bronsne Glootpaun un Toobehia,

31fa Feet runtom däm Hoff un fa de Feet fa dän Engank un dan uk fa aul de Zeltstekjels fa beides de Heilje Woninj un dän Hoff.

2. Mose 39

De Kjleeda fa de Priesta

(2.Mos 28,1-43)

1Dan worden Kjleeda jemoakt von jewowne bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll fa de Priesta enne Heilje Stow. See muaken de jeweide Kjleeda fa Aaron, jrod soo aus Moses daut vom Harn jekjräajen haud.

2See muaken dän Efod von Golt, von bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un von goodet jesponnenet Lienzeich.

3See klopten Golt plaut to denne Flekja un schneeden doavon Dräd, om dee sea krakjt en de bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un daut goode jesponnene Lienzeich nentoneien.

4See muaken de twee Schullasträmels un neiden de unjaschte Enja doa naun.

5See brukten von daut selwje Golt, Woll un Lienzeich om daut Gortsträmel to moaken, krakjt soo aus de HarMoses daut jesajcht haud.

6See schnizten de Nomes von Israel siene Säns en twee Onniks Steena, un saden de Steena jieda en eenen goldnen Raunt.

7Eent von dise Steena wort dan opp jieda Schulla von däm Efod aunjemoakt, Israel siene Säns toom Aunjedenkj. Dit wia soo aus de Har Moses daut jesajcht haud.

8Daut Broststekj toom unjascheeden wort uk von soone Oabeida jemoakt, waut krakjte Oabeit doonen kunnen, un wort uk von Golt, von bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un von goodet jesponnenet Lienzeich jemoakt.

9Daut wia eene veakauntje Fupp, 25 Zentimeeta delenjd jieda Sied,

10un haud vea Rieej kostboare Steena von väaren. Enne ieeschte Rieej wieren een Sarder, een Topas, un een Smaracht,

11en de tweede Rieej een Rubin, een Safier un een Diamaunt,

12en de dredde Rieej een Linkurer, een Achat un een Ametist,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13un en de vieede Rieej een Turkis, een Onniks, un een Jaspies. Een jieda Steen wia en eenen goldnen Raunt nenjemoakt.

14De twalf Steena hauden jieda eenen von de Nomes von Israel siene Säns, soo aus de twalw Stam sent, doa nenjeschnizt.

15See muaken jeflochtne Kjäden fa daut Broststekj von reinet Golt.

16Wieda muaken see twee goldne Eesen, eene fa jieda Schulla, un twee goldne Rinj, dee aun de bowaschte Akjen vom Broststekj kjeemen.

17See muaken de goldne Kjäden aun de Rinj aum Broststekj naun,

18un de aundre Enja von de Kjäden aun de Eesen oppe Schulren.

19See muaken uk twee goldne Rinj, un muaken dee aun de unjaschte Akjen von daut Broststekj gaunz dicht aum Efod aun.

20Noch twee goldne Rinj muaken see aun daut unjaschte Enj vom Schulla Strämel, dicht biem Soom von daut fein jewowne Gort.

21Dan bungen see eenen bleiwen Baunt derch de goldne Rinj aum Broststekj un no de goldne Rinj aum Gortströmel vom Efod, soo daut daut Broststekj nich frie schoklen kunn. Aul dit wia krakjt soo aus Moses daut vom Harn jekjräajen haud.

22See muaken dän Rock, dee unja däm Efod kjeem. Dee wort gaunz von jewowne bleiwe Woll jemoakt.

23Daut Haulsloch aun däm Rock haud eenen Baunt doabennen, daut et nich soo leicht enrieten wudd.

24Runtom, aum unjaschten Raunt worden Mostasch von Apel utjeneit met bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll un goodet jesponnenet Lienzeich.

25Tweschen de Apel wort jiedatsmol een goldna Kjlinja aunjeneit,

26soo daut doa emma een Aupel un een Kjlinja wieren, runtom dän Rock, soo aus de Har Moses jesajcht haud. De Rock wia toom em Heilichtum deenen.

27See muaken lange Mauntels von goodet jewownet Lienzeich. Dise wieren fa Aaron un siene Säns.

28See brukten uk daut goode Lienzeich toom de Koppbinj moaken, un de Metzen un Unjabekjsen.

29Dän Gort wäwden see von daut Lienzeich un bleiwe, bleiwroode un kloa roode Woll en schmocke Mostasch, soo aus de HarMoses jesajcht haud.

30Aun daut Strämel rom däm Kopp muaken see eene heilje Plot von reinet Golt met de Wieed: “Däm Harn jeweit”, doabowen. De Wieed wieren oppligjent, aus aun een Stampel, un bewees Macht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31De Plot wort met eenen bleiwen Baunt aun de Koppbinj doabowa naun jemoakt, jrod soo aus de Har Moses daut jesajcht haud.

De Oabeit woat foadich

(2.Mos 35,10-19)

32Soo verechten see aule Oabeit aun de Heilje Woninj, daut Vesaumlungszelt. De Israeliten deeden aules, krakjt soo aus de HarMoses daut jesajcht haud.

33Un see brochten de foadje Heilje Woninj no Moses, daut Zelt un aules waut doatoo jehieed, de Hoakes, de Stendasch, de Dwäastekja, Past un Feet,

34de Dakj von roode Bock Ladasch, de Dakj von Seekoo Ladasch, un de Gardien toom ver daut Aulaheilichste,

35de Kjist met de Jebooten met siene Droagstangen, un daut Veseenungsdakjsel,

36dän Desch met daut waut doatoo jehieet, un daut jeweide Broot,

37dän Laumpenhoola von reinet Golt met de Laumpen un daut Toobehia fa däm Laumpenhoola un de Eelj,

38dän goldnen Aultoa, de Saulweelj, un dän scheenrikjenden Weiruak, un de Gardien fa däm Engank,

39dän bronsnen Aultoa, de bronsne Glootpaun doatoo, un de Droagstangen, daut Toobehia fa dän bronsnen Aultoa, de Wauschkomm un dän Foot doatoo,

40de Gardienen fa däm Hoff, de Past doatoo un de Feet, de Gardien toom Engank vom Hoff, aul de Strenj un de Zeltstekjels, un daut Toobehia fa de Heilje Woninj, daut Vesaumlungszelt,

41de jewowne Kjleeda fa de Tempeldeena, un de jeweide Kjleeda fa Aaron, däm Priesta, un siene Säns, dee Priesta wieren.

42De Israeliten deeden aules soo aus de Har Moses daut väajesajcht haud.

43Un Moses besach sikj aul de Oabeit, un aus hee aules krakjt soo funk aus de Har daut väajeschräwen haud, säd hee dän Säajen äwa daut.

2. Mose 40

Daut Zelt woat oppjestalt

1De Har säd to Moses:

2Aun däm 1. Dach von de 1. Moonat en jun 2. Joa, saust du de Heilje Woninj, daut Vesaumlungszelt, opprechten.

3Stal de Kjist met de Jebooten doa nenn un henj de Gardien doafäa.

4Stal dän Desch ver de Gardien un waut doatoo jehieet. Stal dän Laumpenhoola opp un sat de Laumpen doa nopp.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Stal dän goldnen Ruakopfa Aultoa ver de Gardien ver de Kjist met de Jebooten, un henj de Gardien em Engank von de Heilje Woninj.

6Stal däm Brauntopfa Aultoa ver däm Engank von de Heilje Woninj, daut Vesaumlungszelt.

7Stal uk de Wauschkomm met Wota opp. Dee saul tweschen daut Vesaumlungszelt un dän Aultoa sennen.

8Stal uk dän Hoff opp runtom, uk met de Enganksgardien.

9Dan nemm waut Saulweelj un saulw de Heilje Woninj en, un uk aules waut doabennen es, un wei daut en met aules waut doatoo jehieet, soo daut et heilich es.

10Saulw besonda dän Brauntopfa Aultoa met sien Toobehia, un wei däm Aultoa daut dee gaunz heilich es.

11Saulw de Wauschkomm un sien Foot un wei däm en.

12Brinj Aaron un siene Säns ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt un wausch dee doa met Wota.

13Kjleed Aaron en de jeweide Kjleeda, un saulw am en, un wei am en toom Priesta Deenst.

14Brinj siene Säns un kjleed an met de Mauntels fa an,

15un saulw an en, jrod soo aus äaren Voda, daut see em Priesta Deenst deenen woaren. Dit Ensaulwen es de Aunfank von een Priestatum daut opp emma bestonen saul.

16Moses deed aules krakjt soo, aus am daut jesajcht wia.

17De gaunze Heilje Woninj wort aun däm 1. Dach von de 1. Moonat von daut 2. Joa oppjestalt.

18Moses stald de Heilje Woninj opp. Hee sad de Feet opp un stald de Stendasch opp met de Dwäastangen un Past.

19Dan spreed hee daut Zelt äwa de Heilje Woninj, un bedakjt daut met de groote Dakjen, soo aus de Har jesajcht haud.

20Hee neem de Bundeskjist un läd dän Bewies, de Steentoflen met de Jebooten, doa nenn, sad daut Veseenungsdakjsel doa nopp, un brocht de Droagstangen en de Rinj, aun de Sied von de Kjist.

21Soo druach hee de Kjist en de Heilje Woninj nenn, un honk de Gardien doafäa, un sad de Kjist met de Jebooten oppoat, soo aus de Har jesajcht haud.

22Hee sad dän Desch em Vesaumlungszelt nenn aun de nuadne Sied ver de Gardien,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

23un stald de Brood en Rieejen oppem Desch ver däm Harn, soo aus de Har am jesajcht haud.

24Dän Laumpenhoola stald hee aun de siedne Sied vom Vesaumlungszelt, jäajenäwa vom Desch,

25un sad de Laumpen en däm Laumpenhoola ver däm Harn, soo aus de Har daut jesajcht haud.

26Hee sad dän goldnen Aultoa em Vesaumlungszelt ver de Gardien,

27un hee brend doa dän scheenrikjenden Weiruak bowen, soo aus de Har jesajcht haud.

28Hee honk de Enganksgardien opp fa de Heilje Woninj

29un stald däm Brauntopfa Aultoa ver däm Engank von de Heilje Woninj, daut Vesaumlungszelt. Hee opfad een Brauntopfa un een Ätesopfa, soo aus de Har jesajcht haud.

30Hee stald de Wauschkomm tweschen daut Vesaumlungszelt un däm Aultoa. Hee goot Wota en de Wauschkomm nenn toom wauschen.

31Moses un Aaron un Aaron siene Säns woschen sikj doabennen de Henj un de Feet,

32wan see em Vesaumlungszelt nengonen wullen, ooda wan see nom Aultoa jinjen. De Har haud Moses dit soo väajesajcht.

Däm Harn siene Wolkj trakjt en de Woninj

33Dan stald Moses dän Hoff opp rom de Heilje Woninj un dän Aultoa un honk de Enganksgardien em Engank. Soo muak Moses daut aula foadich.

34Doamet sad sikj de Wolkj äwa daut Vesaumlungszelt, un de heilje Woninj wort von bennen aulawäajen soo harlich aus de Har selfst es.

35Moses kunn nich emol em Vesaumlungszelt nengonen wäajen de Wolkj. De Heilje Woninj wia von bennen aulawäajen soo harlich aus deHar selfst es.

36Opp äare Reisen, muaken de Israeliten sikj emma reed toom wiedatrakjen, wan sikj de Wolkj hoof,

37oba soo lang, aus de Wolkj sikj nich aunhoof, bleewen see wua see wieren, bat sikj de Wolkj opphoof.

38De Wolkj vom Harn bleef äwa de Heilje Woninj soo lang aus daut dach wia, un enne Nacht wia Fia enne Wolkj. En aul äare Reisen kunnen de Israeliten dit emma en äare Medd seenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3. Mose

3. Mose 1

Aunwiesungen fa daut Brauntopfa

1De Har roopt Moses un räd met am von en daut Vesaumlungszelt un säd:

2Räd met de Israeliten un saj to an: Wäa von junt däm Harn een Opfa brinjen well, dee saul daut vom Vee, von Rinda von Schop ooda von Kosen nämen.

3Well hee een Brauntopfa brinjen von Vee, dan saul daut een menlichet fälalooset Tia sennen. Ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt saul hee daut brinjen, om daut hee doaderch ver dämHarn aunjenäm woat.

4Un hee saul siene Haunt opp dän Kopp von daut Opfatia lajen; dan nemt de Har sien Opfa aun un vejeft am siene Schult.

5Dan saul hee daut Rint ver däm Harn schlachten, un de Priesta, Aaron siene Säns, sellen daut Bloot fa däm Harn runtom aun dän Aultoa spretzen, waut ver de Däa von daut Vesaumlungszelt steit.

6Un hee saul daut Opfatia aufladren un daut en Stekja vedeelen.

7Un de Priesta, Aaron siene Säns, sellen opp dän Aultoa een Fia moaken un doa Holt bowen trajchtlajen

8un de Stekja met däm Kopp un daut Fat toop jeordnet opp daut Holt lajen, waut opp daut Fia opp däm Aultoa licht.

9Daut Enjeweide un de Been saul hee met Wota rein wauschen, un de Priesta saul daut aula opp dän Aultoa vebrennen. Daut es een Brauntopfa, een Fiaopfa to een scheenet Jeroch fa dänHarn.

10Well hee von Schop ooda Kosen een Brauntopfa brinjen, dan saul daut uk een menlichet Tia sennen, waut onen Fäla es.

11Un hee saul daut aun de nuadne Sied vom Aultoa ver däm Harn, schlachten. Un de Priesta, Aaron siene Säns, sellen daut Bloot runtom aun dän Aultoa spretzen.

12Un hee saul daut en Stekja deelen, un de Priesta saul dee met däm Kopp un daut Fat toop opp daut Holt bowa daut Fia trajchtlajen, waut opp däm Aultoa es.

13Daut Enjeweide un de Been saul hee met Wota rein wauschen, un de Priesta saul daut aula opp dän Aultoa opfren un daut en Ruak oppgonen loten. Daut es een Brauntopfa, een Fiaopfa to een scheenet Jeroch fa dän Harn.

14Well hee däm Harn von Väajel een Brauntopfa brinjen, dan saul hee daut von Turtelduwen ooda aundre Duwen brinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un de Priesta saul dee nom Aultoa brinjen un dee daut Jenekj aufbräakjen un dee aun de Waunt vom Aultoa utbleeden loten un en daut Fia opp dän Aultoa vebrennen.

16De gaunza Kropp saul loosjeräten un opp dän Auschklompen jeschmäten woaren, waut aun de oostne Sied Aultoa es.

17De Flichten saul hee enrieten, oba nich aufbräakjen. Un soo saul de Priesta daut opp daut Holt bowa daut Fia opp dän Aultoa en Ruak oppgonen loten. Daut es een Brauntopfa, een Fiaopfa to een scheenet Jeroch fa dän Harn.

3. Mose 2

Aunwiesungen fa daut Ätesopfa

1Wan wäa däm Harn een Ätesopfa brinjen well, dan saul hee wittet Mäl nämen, un doa Olieweneelj nopp jeeten un Weiruak doanopp lajen,

2un daut no de Priesta, Aaron siene Säns, brinjen. Un de Priesta saul eene Hauntvoll von daut Mäl un Eelj met dän gaunzen Weiruak toop nämen un disen Deel von de Gow opp däm Aultoa vebrennen aus een Jedenkjopfa, daut de gaunze Opfagow däm Harn jehieet. Soo es daut een Brauntopfa to een scheenet Jeroch fa dän Harn.

3Daut äwaje von daut Ätesopfa saul Aaron un siene Säns jehieren. Daut sent heilje Gowen, wiels däm Harn daut es aus Fiaopfa jebrocht worden.

4West du waut Jebaktet ut däm Owen aus Ätesopfa brinjen, dan saul daut von wittet Mäl sennen, un onen Suadieech; entwäda Eeljkuaken onen Suadieech, ooda plautet onjesuadet Broot, met Eelj bestrikjt.

5Es dien Ätesopfa waut oppe Paun Jebaktet, dan saul daut von wittet Mäl reedjemoakt sennen, waut met Eelj enjerieet woat, un uk onen Suadieech sennen.

6Du saust daut en Stekja bräakjen un doa Eelj äwajeeten. Soo jehieet sikj daut fa een Ätesopfa.

7Es dien Ätesopfa soont waut en eenen Gropen jereet woat, dan saust du daut von wittet Mäl met Eelj moaken

8un saust daut Ätesopfa, waut du doavon reedjemoakt hast, däm Harn brinjen. Du saust daut däm Priesta äwarieekjen, un hee saul daut nom Aultoa droagen.

9Un de Priesta saul von daut Ätesopfa daut Poat, waut aus Jedenkjopfa vebrent woat, nämen un daut opp dän Aultoa en Ruak oppgonen loten aus een Fiaopfa, to een scheenet Jeroch fa dän Harn.

10Daut äwaje saul Aaron un siene Säns jehieren, aus heilje Gowen, wiels daut fa däm Harn es aus Fiaopfa jebrocht worden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11Aule Ätesopfa, waut jie däm Harn opfren wellen, sell jie onen Suadieech moaken; nich Suadieech uk nich Honnich sell jie däm Harnaus Fiaopfa en Ruak oppgonen loten.

12Wan jie de ieeschte Gowen von june Arnt nom Harn brinjen, derwen uk Suadieech un Honnich jebrocht woaren; oba aus Opfa, waut opp däm Aultoa vebrent woat, derwen dee nich komen.

13Aule Opfagowen von dien Ätesopfa saust du solten, un saust dienen Gott sien Bundessolt opp dien Ätesopfa nich fälen loten; bie aul diene Opfagowen saust du Solt doabie haben.

14West du däm Harn een Ätesopfa brinjen von daut ieeschte waut du jearnt hast, dan saust du fresche Jeträajd Kjieena nämen un dee biem Fia reeschen un staumpen un dee aus Ätesopfa von daut ieeschte von diene Arnt brinjen.

15Un du saust Eelj doanopp jeeten un Weiruak doanopp lajen. Soo jehieet sikj daut fa een Ätesopfa.

16Un de Priesta saul fa daut Jedenkjopfa, waut von de jestaumpte Kjieena un von de Eelj, toop met dän gaunzen Weiruak, en Ruak oppgonen loten. Daut es een Fiaopfa fa dän Harn.

3. Mose 3

Aunwiesungen fa daut Dankopfa

1Es sien Opfa een Dankopfa un hee well een Rint opfren, dan kaun daut een menlichet ooda een weiblichet Tia sennen, hee saul fa dämHarn oba een Tia opfren, waut onen Fäla es.

2Hee saul siene Haunt opp dän Kopp von daut Opfatia lajen un daut ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt schlachten. Un de Priesta, Aaron siene Säns, sellen daut Bloot runtom aun dän Aultoa spretzen.

3Un hee saul von daut Dankopfa däm Harn een Fiaopfa brinjen; daut Fat, waut daut Enjeweide bedakjt, un aul daut Fat waut aun daut Enjeweide es,

4de beid Nieren met daut Fat, waut doaraun es, un daut waut aun de Hinjaschinkjes es, un dän Fatlaupen äwa de Läwa, bie de Nieren loosjetrant.

5Un Aaron siene Säns sellen daut opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten toom Brauntopfa opp daut Holt, waut opp daut Fia licht, aus een Fiaopfa to een scheenet Jeroch fa dän Harn.

6Well hee däm Harn een Dankopfa von Schop ooda Kosen brinjen, kaun hee een menlichet ooda een weiblichet Tia nämen; daut saul oba onen Fäla sennen.

7Wan daut een Laum es, dan saul hee daut ver dämHarn brinjen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8un saul siene Haunt opp dän Kopp von sien Opfa lajen un daut ver daut Vesaumlungszelt schlachten. Un Aaron siene Säns sellen daut Bloot runtom aun dän Aultoa spretzen.

9Un hee saul dämHarn von daut Dankopfa een Fiaopfa brinjen, von aul daut Fat, daut gaunze Fatströmel, waut doa dicht biem Zoagel loosjetrant woat, un doatoo daut Fat, waut daut Enjeweide bedakjt, un aul daut Fat aun daut Enjeweide,

10de beid Nieren met daut Fat, waut doaraun es, un waut aun de Hinjaschinkjes es, un dän Fatlaupen aun de Läwa, bie de Nieren loosjetrant.

11Un de Priesta saul daut opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten aus een Äten vom Fiaopfa fa dän Harn.

12Es sien Opfa eene Kos, dan saul hee dee ver däm Harn brinjen

13un siene Haunt opp äaren Kopp lajen un dee ver daut Vesaumlungszelt schlachten. Un Aaron siene Säns sellen daut Bloot runtom aun dän Aultoa spretzen.

14Un hee saul doavon siene Opfagow aus Fiaopfa fa dän Harn brinjen: Daut Fat, waut daut Enjeweide bedakjt, un aul daut Fat waut aun daut Enjeweide es,

15de beid Nieren met daut Fat, waut doaraun es, un daut waut aun de Hinjaschinkjes es, un dän Fatlaupen äwa de Läwa, bie de Nieren loosjetrant.

16Un de Priesta saul daut opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten aus een Äten vom Fiaopfa to een scheenet Jeroch. Aul daut Fat jehieet däm Harn.

17Daut es eene Ordnunk fa emma fa aul june Nokomen, äwaraul wua jie wonen, daut jie nich Fat uk nich Bloot äten.

3. Mose 4

Aunwiesungen fa daut Sindopfa

1De Har räd met Moses un säd:

2Räd met de Israeliten un saj: Wan sikj wäa derch eenen Vefäl jäajen irjent een Jeboot vom Harn vegonen deit, waut hee nich doonen sull, dan sell jie no dise Räajlen haundlen:

3Wan de jesaulwda Priesta eenen Fäla moakt, un doaderch eene Schult opp daut gaunze Volkj brinjt, dan saul hee fa sienen Fäla, waut hee jemoakt haft, däm Harn eenen jungen fälaloosen Boll aus Sindopfa brinjen.

4Un hee saul däm Boll no däm Engank von daut Vesaumlungszelt ver däm Harn brinjen un siene Haunt opp dän Boll sienen Kopp lajen un däm doa ver däm Harn schlachten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Un de Priesta, waut jesaulft es, saul von däm Boll sien Bloot fa däm Harn en daut Vesaumlungszelt brinjen

6un saul sienen Finja en daut Bloot enducken un doamet, ver däm Harn, säwen mol aun de Gardien ver daut Aulaheilichste spretzen.

7Un saul waut von daut Bloot ver däm Harn aun de Hieena von däm Ruakopfa Aultoa strikjen, waut en daut Vesaumlungszelt steit, un daut äwaje Bloot saul hee unjen aun dän Brauntopfa Aultoa jeeten, waut ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt steit.

8Un aulet Fat von däm Boll fa daut Sindopfa saul hee loostranen, daut Fat, waut daut Enjeweide bedakjt, un aul daut Fat aun daut Enjeweide,

9de beid Nieren met daut Fat, waut doaraun es, daut waut aun de Hinjaschinkjes es, un dän Fatlaupen äwa de Läwa, bie de Nieren loosjetrant,

10krakjt soo aus daut bie een Rint biem Dankopfa jemoakt woat, un saul daut opp däm Brauntopfa Aultoa en Ruak oppgonen loten.

11Oba daut Lada von daut Tia, un aul daut Fleesch, dän Kopp, de Been un daut Enjeweide met Mest toop,

12daut saul hee aula ut daut Loaga rutdroagen no eene reine Städ, wua eena Ausch hanschedden deit, un saul daut doa opp eenen Holtklompen vebrennen.

13Wan de gaunze Jemeent von Israel sikj derch eenen Vefäl veschulcht, un daut nich enwoaren, daut see jäajen eent von däm Harnsiene Jebooten jehaundelt haben, waut see nich doonen sullen, un sikj doaderch veschulcht haben,

14un äare Sind nohäa enwoaren, waut see jedonen haben, dan sellen see eenen jungen Boll aus Sindopfa brinjen. Un daut Opfatia saul ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt jebrocht,

15un de leidende Mana von de Jemeent sellen äare Henj ver däm Harn opp dän Boll sienen Kopp lajen, un däm doa ver däm Harn schlachten.

16Un de jesaulwda Priesta saul waut von daut Bloot von däm Boll en daut Vesaumlungszelt brinjen,

17un sienen Finja en daut Bloot enducken un säwen mol ver däm Harn jäajen de Gardien spretzen.

18Un hee saul waut von daut Bloot aun de Hieena vom Aultoa strikjen, waut ver däm Harn en daut Vesaumlungszelt steit, un daut äwaje Bloot unjen aun dän Brauntopfa Aultoa jeeten, waut ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt steit.

19Aul daut Fat saul hee loostranen un opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

20Un hee saul daut met däm Boll soo doonen, aus hee daut met däm Boll fa daut Sindopfa jedonen haft. Soo saul de Priesta de Veseenunk fa an derchfieren, un de Har vejeft de gaunze Jemeent äare Schult.

21Un hee saul däm Boll bat buta daut Loaga droagen un doa vebrennen, soo aus hee dän väajen Boll vebrent haft. Daut es daut Sindopfa fa de Jemeent.

22Wan sikj een Staumleida derch eenen Vefäl jäajen een Jeboot vomHarn, sienen Gott, vegonen deit un doaderch Schult opp sikj lot,

23un sitt dän Fäla en, waut hee jedonen haft, dan saul hee eenen fälaloosen Kosenbock aus Opfa brinjen.

24Un saul siene Haunt opp dän Kosenbock sienen Kopp lajen un däm aus Sindopfa ver däm Harn schlachten, opp de Städ wua de Tieren toom Brauntopfa jeschlacht woaren.

25Dan saul de Priesta met sienen Finja waut von daut Bloot von daut Sindopfa nämen un daut aun de Hieena von däm Brauntopfa Aultoa strikjen un daut äwaje Bloot unjen aun dän Brauntopfa Aultoa jeeten.

26Un aul daut Fat saul hee opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten, krakjt soo aus daut Fat vom Dankopfa. Soo saul de Priesta de Veseenunk fa däm Staumleida derchfieren, un am woat de Schult vejäft woaren.

27Wan sikj irjent wäa von daut Volkj derch eenen Vefäl veschulcht un jäajen eent von däm Harn siene Jebooten haundelt, waut hee nich doonen sull, un doaderch Schult opp sikj lot,

28un siene Veschuldjunk enwoat, waut hee jedonen haft, dan saul hee fa sienen Fäla, waut hee jemoakt haft, eene fälaloose Kos toom Opfa brinjen.

29Hee saul siene Haunt opp dän Kopp von daut Opfatia lajen un daut opp de Städ schlachten, wua de Tieren fa daut Brauntopfa jeschlacht woaren.

30Un de Priesta saul met sienen Finja waut von daut Bloot nämen un aun de Hieena von däm Brauntopfa Aultoa strikjen un daut äwaje Bloot unjen aun dän Aultoa jeeten.

31Aul daut Fat saul hee loostranen, soo aus daut Fat vom Dankopfa loosjetrant woat, un saul daut opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten, to een scheenet Jeroch fa dän Harn. Soo saul de Priesta de Veseenunk fa am derchfieren, un am woat siene Schult vejäft woaren.

32Well hee een Schop aus Sindopfa brinjen, dan saul hee een weiblichet Tia brinjen, waut onen Fäla es,

33un siene Haunt opp dän Kopp von daut Opfatia lajen un daut Sindopfa opp de Städ schlachten, wua de Brauntopfa jeschlacht woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Un de Priesta saul met sienen Finja waut von daut Bloot nämen un aun de Hieena von däm Brauntopfa Aultoa strikjen un daut äwaje Bloot unjen aun dän Aultoa jeeten.

35Oba aul daut Fat saul hee loostranen, soo aus daut Fat vom Schop biem Dankopfa loosjetrant woat, un saul daut opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten aus een Fiaopfa fa dänHarn. Soo saul de Priesta de Veseenunk derchfieren fa siene Sind, waut hee jedonen haft, un am woat de Schult vejäft woaren.

3. Mose 5

Wiedre Väaschreften fa daut Sindopfa

1Wan wäa doamet sindicht, daut hee dän Fluch utspräakjen hieet äwa eene Sach fa dee hee Zeij es, wiels hee daut jeseenen un meterläft haft, daut oba nich malt, un soo eene Schult opp sikj lot;

2ooda wan wäa waut orreinet aunschieet, Os von een orreinet Tia, Vee ooda Kruptieren, un wist daut nich, woat daut oba en un haft sikj veschulcht;

3ooda wan wäa eenen Mensch en siene Onreinheit aunschieet, bie irjent eene Onreinheit, wuaderch een Mensch orrein woaren kaun, un woat daut mau nohäa en daut hee sikj veschulcht haft;

4ooda wan wäa schwieren deit, un am waut äwa de Leppen foat, schlajchtet ooda goodet to doonen, met aules wua een Mensch onbedocht schwieren kaun, un woat daut oba en un haft sikj soo ooda aundasch schuldich jemoakt;

5wan soont passieet, daut hee sikj met eent von dise Sachen schuldich jemoakt haft, dan saul hee nom Priesta gonen un ver am bekjanen, waut hee jedonen haft.

6Un hee saul om siene Schult, waut hee jedonen haft, en Ordnunk to brinjen, däm Harn een Schop ooda eene Kos opfren, daut saul een weiblichet Tia sennen. Met dit Schultopfa brinjt de Priesta de Sach wada en Ordnunk un moakt am frie von siene Schult.

7Es de schuldja too oam, toom een Schop ooda eene Kos jäwen, dan saul hee däm Harn en dee Städ twee Turtelduwen ooda twee aundre Duwen aus Opfa brinjen, eene toom Schultopfa un de aundre toom Brauntopfa.

8Un hee saul dee nom Priesta brinjen. Un de Priesta saul ieescht de Duw to daut Sindopfa nämen, un dee daut Jenekj bräakjen, oba nich dän Kopp aufrieten,

9un waut Bloot von daut Sindopfa aun de Waunt vom Aultoa spretzen. Daut äwaje Bloot saul hee unjen aum Aultoa utbleeden loten. Soo jehieet sikj daut fa een Sindopfa.

10De aundre Duw saul hee no de Väaschreft aus Brauntopfa brinjen. Soo saul de Priesta de Veseenunk fa am derchfieren wäajen siene Schult, waut hee jedonen haft, un am woat de Schult vejäft woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11Wan de schuldja uk noch too oam es, toom twee Turtelduwen ooda twee aundre Duwen jäwen, dan saul hee aus Opfa fa siene Veschuldjunk een tieendel Efa wittet Mäl brinjen. Hee saul oba kjeene Eelj doanopp jeeten ooda Weiruak doanopp lajen, wiels daut es een Sindopfa.

12Un hee saul daut nom Priesta brinjen. De Priesta saul eene Hauntvoll doavon nämen aus een Jedenkjopfa un daut en Ruak oppgonen loten opp däm Aultoa toom Fiaopfa fa dän Harn. Soo jehieet sikj daut fa een Sindopfa.

13Soo saul de Priesta wäajen siene Schult, waut hee en eent von dise Falen jedonen haft, de Veseenunk derchfieren, un am woat de Schult vejäft woaren. Un daut äwaje saul däm Priesta jehieren soo aus biem Ätesopfa.

Aunwiesungen fa daut Opfa toom Veschuldjungen wada goot moaken

14Un de Har räd met Moses un säd:

15Wan sikj wäa derch eenen Vefäl vefot un sikj aun daut veschulcht, waut däm Harn jeweit es, dan saul hee fa siene Schult däm Harn eenen fälaloosen Schopsbock ooda Kosenbock aus Schultopfa brinjen. Daut Tia mott Schazungswies twee Selwastekja wieet sennen, no daut Jewicht vom Heilichtum.

16Un de Aufgowen, waut hee aun daut Jeweide schuldich jebläwen es, mott hee däm Priesta jäwen un noch een Feftel doabie jäwen. Met daut Schultopfa veseent de Priesta de Sach wada, un de Har woat am siene Schult vejäwen.

17Wan wäa derch eenen Vefäl jäajen irjent eent von däm Harn siene Jebooten haundelt, waut hee nich doonen sull, soo haft hee sikj vesindicht un haft eene Schult opp sikj jelot, uk wan daut onweetent passieet es.

18Dan saul hee von siene Häad eenen fälaloosen Schopsbock ooda Kosenbock no de Schazunk aus Schultopfa nom Priesta brinjen. Un de Priesta saul de Veseenunk fa am derchfieren fa daut, waut onaufsechtlich passieet es, un de Har woat de Schult vejäwen.

19Daut es een Schultopfa, fa däm dee sikj aum Harnveschulcht haft.

20Un de Har räd met Moses un säd:

21Wan sikj wäa doamet aun däm Harn vesindicht, daut hee daut vestrieden deit, wan sien näakjsta am waut aunvetrut haft, ooda hee von däm waut jeliet, waut fuatjestolen ooda unja Druck wajchjenomen haft,

22ooda wan hee waut veloarnet jefungen haft, waut däm näakjsten jehieet, un daut velieejen deit un eenen faulschen Eit schwieren deit äwa irjent waut, wuamet een Mensch sikj jäajen sienen näakjsten vesindjen kaun;

23wan soont passieet, daut hee opp soonen Wajch schuldich jeworden es, dan saul hee daut trigjäwen, waut hee met Jewault jenomen ooda sikj onopprechtich toojeieejent haft, ooda waut am aunvetrut wia ooda waut hee jefungen haft,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

24ooda wuaräwa hee faulsch jeschwuaren haft. Daut saul hee aula gaunz trigjäwen un dan noch een Feftel doabie jäwen. Hee saul däm daut jäwen, wäm daut jehieet, aun däm Dach, wan hee sien Schultopfa brinjt.

25Oba fa siene Schult saul hee dämHarn eenen fälaloosen Bock von siene Häad, no de Schazunk fa een Schultopfa, nom Priesta brinjen.

26Soo saul de Priesta de Veseenunk fa am ver däm Harn derchfieren, un am woat daut vejäft woaren, waut hee jedonen un wuamet hee sikj veschulcht haft.

3. Mose 6

Wiedre Väaschreften fa Brauntopfa un Ätesopfa

1De Har räd met Moses un säd:

2Saj Aaron un siene Säns: Dit es daut Jesaz äwa de Brauntopfa. Daut Brauntopfa saul de gaunze Nacht äwa opp däm Aultoa bliewen, un daut Fia saul aum brennen jehoolen woaren.

3Un de Priesta saul sien Hamd un siene Bekjsen von Lienzeich auntrakjen un daut Ausch waut daut Fia von daut Brauntopfa opp däm Aultoa jemoakt haft, nämen un biesied Aultoa hanschedden.

4Un no däm saul hee siene Kjleeda wakjslen un daut Ausch ut daut Loaga rutdroagen no eene reine Städ.

5Un daut Fia opp däm Aultoa saul aum brennen jehoolen woaren, un nich utgonen. De Priesta saul aun jieda Morjen Holt doabowen trajchtlajen un doabowen daut Brauntopfa reedmoaken un de Fatstekja von de Dankopfa doabowen en Ruak oppgonen loten.

6Daut Fia opp däm Aultoa saul bestendich aum brennen jehoolen woaren un niemols utgonen.

7Un dit es daut Jesaz fa daut Ätesopfa: Aaron siene Säns sellen daut ver däm Harn nom Aultoa brinjen.

8Un eena saul eene Hauntvoll nämen von daut Mäl un Eelj vom Ätesopfa un dän gaunzen Weiruak, waut opp daut Ätesopfa licht, un saul daut opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten aus een Jedenkjopfa to een scheenet Jeroch fa dänHarn.

9Daut äwaje sellen Aaron un siene Säns oppäten. See sellen daut onen Suadieech äten opp eene jeweide Städ em Väahoff von daut Vesaumlungszelt.

10See sellen daut nich met Suadieech baken, wiels daut es äa Poat, waut ekj an jejäft hab von miene Fiaopfa. Daut sent heilje Gowen, krakjt soo aus daut Sindopfa un daut Schultopfa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Wäa een menlicha Nokomen von Aaron es, dee saul daut äten. Daut es jun Rajcht aun däm Harn siene Fiaopfa fa june Nokomen. Wäa daut aunfot, saul toom Heilichtum jehieren.

12De Har räd wieda met Moses un säd:

13Dit saul daut Opfa fa Aaron un siene Säns sennen, waut see däm Harn opfren sellen, von däm Dach wan see jesaulft woaren: Een Tieendel von een Efa wittet Mäl aus een pinkjeljet Ätesopfa, de eene Halft zemorjes, un de aundre Halft aum Owent.

14Daut Mäl saul met Eelj enjerieet un en eene Plot reesch jebakt woaren; un dan saul daut en Stekja jebroaken un aus Opfa jebrocht to een scheenet Jeroch fa dän Harn.

15Un de Priesta, dee von Aaron siene Nokomen en siene Städ jesaulft woat, mott dit Opfa reedmoaken un gaunz fa däm Harn opp däm Aultoa vebrennen. Dit es eene Ordnunk fa emma.

16Jieda Ätesopfa waut een Priesta fa sikj brinjt, saul gaunz vebrent un nich jejäten woaren.

Wiedre Väaschreften fa Sindopfa un Schultopfa

17De Har räd met Moses un säd:

18Saj Aaron un siene Säns: Dit es daut Jesaz fa daut Sindopfa. Opp de Städ, wua du daut Brauntopfa schlachten deist, saust du uk daut Sindopfa ver däm Harn schlachten, wiels daut sent heilje Gowen.

19De Priesta, waut daut Sindopfa opfat, saul daut opp eene jeweide Städ em Väahoff von daut Vesaumlungszelt äten.

20Daut saul nich väakomen daut irjentwäa daut Fleesch aunschieet, dee nich toom Heilichtum jehieet. Un wäm von daut Bloot waut opp een Kjleet sprezt, dee saul de Plak opp eene jeweide Städ rutwauschen.

21Wan daut Fleesch en eenen ieednen Gropen jekoakt woat, dan saul dee nohäa entweijeschloagen woaren. Wan daut een koppana Gropen es, dee saul jeschieet un jrintlich met Wota jespeelt woaren.

22Bloos wäa menlich es von de Priesta äare Famieljes, doaf doavon äten, wiels daut sent heilje Gowen.

23Oba von aul de Sindopfa, wuavon waut Bloot en daut Vesaumlungszelt jebrocht woat, om de Veseenunk en daut Heilje to volbrinjen, doaf kjeena von daut Fleesch äten; daut mott vebrent woaren.

3. Mose 7

Wiedre Opfa Jesazen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Dit es daut Jesaz fa daut Schultopfa. Dit Opfa es eene heilje Gow.

[2]Opp de Städ, wua daut Brauntopfa jeschlacht woat, saul uk daut Schultopfa jeschlacht woaren, un daut Bloot saul runtom aun dän Aultoa jesprezt woaren.

[3]Un aul daut Fat saul jeopfat, daut Fatsträmel biem Zoagel un daut Fat, waut daut Enjeweide bedakjt,

[4]de beid Nieren met daut Fat, waut doaraun es, daut von de Hinjaschinkjes, un de Fatlaupen aun de Läwa; bie de Nieren saul hee dee loostranen.

[5]Un de Priesta saul daut opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten to een Fiaopfa fa dän Harn; daut es een Schultopfa.

[6]Wäa menlich es en de Priesta Famieljes, doaf daut opp eene jeweide Städ äten, wiels daut sent heilje Gowen.

[7]Soo aus daut Sindopfa, soo saul uk daut Schultopfa sennen; fa dee beid jelt eent un dautselwje Jesaz; dee sellen däm Priesta jehieren, wäa doamet de Veseenunk derchfieet.

[8]Däm Priesta, dee eenem sien Brauntopfa opfat, saul daut Fal von daut Brauntopfa jehieren, waut hee jeopfat haft.

[9]Un aule Ätesopfa, waut em Owen jebakt, ooda em Gropen ooda enne Paun jereet sent, sellen däm Priesta jehieren, dee daut opfat.

[10]Aul de aundre Ätesopfa, waut met Eelj enjerieet ooda onen Eelj sent, woaren mank de Priesta vedeelt.

Wiedre Aunwiesungen fa Dankopfa

[11]Dit es daut Jesaz fa daut Dankopfa, waut däm Harn jeopfat woat.

[12]Wan see daut aus Dankopfa brinjen wellen, dan sellen see buta daut Opfatia noch Kuaken, waut met Eelj jemischt un onen Suadieech sent, un Kuaken onen Suadieech, waut met Eelj bestrikjt sent un doatoo noch von wittet Mäl, met Eelj derchjerieede Kuaken opfren.

[13]Buta de Kuaken sellen see uk noch onjesuadet Broot to een Dank un Heelopfa aus Opfagow brinjen.

[14]Un see sellen von jiedret eenen Deel aus Opfagow fa dän Harn brinjen; daut saul däm Priesta jehieren, dee daut Bloot von daut Opfatia aun dän Aultoa sprezt.

[15]Un daut Fleesch von een Dankopfa saul aun dämselwjen Dach jejäten woaren, wan daut jeopfat woat. Doa doaf nuscht bat däm näakjsten Morjen äwabliewen.

[16]Es daut een Opfa fa waut eena vesproaken haft, ooda een frieweljet Opfa, dan saul daut uk aun dämselwjen Dach wan daut jeopfat woat, jejäten woaren; wan oba waut äwablift, doaf daut uk aum näakjsten Dach jejäten woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Oba waut von daut jeopfade Fleesch noch bat däm dredden Dach äwablift, saul vebrent woaren.

18Un wan wäa aum dredden Dach von daut jeopfade Fleesch von sien Dankopfa äten woat, woat däm Harn daut nich aunjenäm sennen, un däm, wäa daut jeopfat haft, woat daut nich aunjeräakjent woaren, wiels daut es däm Harnjäajenaun. Wäa doavon at, dee lot eene Schult opp sikj.

19Uk daut Fleesch, waut aun irjent waut orreinet aunjeschieet haft, doaf nich jejäten woaren; daut saul met Fia vebrent woaren. Bloos dee wäa rein es, doaf vom Opfafleesch äten.

20Wäa von daut Fleesch vom Dankopfa äten woat, waut däm Harn jehieet, un eene Onreinheit aun sikj haft, dee saul ut sien Volkj utjerot woaren.

21Un wan eene Persoon irjent waut orreinet aunschieet, auf daut een orreina Mensch, een orreinet Tia ooda waut aundret oppscheiseljet es, un dan von daut Fleesch vom Dankopfa at, waut däm Harn jehieet, dee saul ut sien Volkj utjerot woaren.

Fat un Bloot äten woat veboden

22De Har räd met Moses un säd:

23Räd met de Israeliten un saj to an: Jie sellen kjeen Fat äten, nich von Rinda, uk nich von Schop ooda Kosen.

24Daut Fat von dootjegonen ooda verätne Tieren derw jie to aulahaunt brucken; oba äten derw jie daut nich.

25Wäa daut Fat von soone Tieren at, wuavon däm Harn Fiaopfa jebrocht woaren, dee woat utjerot woaren ut sien Volkj.

26Jie sellen uk kjeen Bloot äten, nich vom Vee uk nich von Väajel, daut jelt äwaraul wua jie wonen.

27Jieda eena, waut Bloot at, woat ut sien Volkj utjerot woaren.

De Priesta äa Poat

28De Har räd met Moses un säd:

29Räd met de Israeliten un saj: Wäa däm Harn sien Dankopfa brinjen well, dee saul daut doahan brinjen, waut däm Harn von daut Dankopfa jehieet.

30Hee saul daut met siene ieejne Henj toom Fiaopfa fa dän Harn brinjen; daut Fat saul hee met de Brost toopbrinjen, om daut aus een Opfa, waut oppjehowen woat, ver däm Harn opptohäwen.

31Un de Priesta saul daut Fat opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten, oba de Brost saul Aaron un siene Säns jehieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Dän rajchten Schinkjen sell jie däm Priesta aus Aufgow von june Dankopfa jäwen.

33Wäa von Aaron siene Säns daut Bloot un daut Fat von de Dankopfa opfat, däm saul de rajchta Schinkjen aus sien Aundeel jehieren.

34De Brost, aus daut Opfa, waut oppjehowen woat, un dän Schinkjen, aus Aufgow Opfa, näm ekj de Israeliten von äare Dankopfa un jäw de Priesta, Aaron siene Säns, dee aus een bestemdet Poat bie de Israeliten fa emma.

35Daut es daut Poat fa Aaron un siene Säns aun däm Harn siene Fiaopfa, waut an aun däm Dach bestemt wort, aus see aunträden durwen, om dän Harn aus Priesta to deenen.

36Daut Poat, waut de Haraun däm Dach, aus hee an ensad, väasajen deed, daut an daut von de Israeliten jejäft woaren sull, es een Poat fa aul äare Nokomen opp emma.

37Dit sent de Jesazen fa daut Brauntopfa, daut Ätesopfa, daut Sindopfa, daut Schultopfa, daut Ensatungsopfa un daut Dankopfa,

38soo aus de Har Moses daut aun däm Dach opp däm Boajch Sinai aunjeordnet haft, aus hee de Israeliten aunordend, äare Opfa däm Harnen de Sinai Wiltnis to opfren.

3. Mose 8

Aaron un siene Säns woaren aus Priesta enjesat

(2.Mos 29,1-37)

1De Har räd met Moses un säd:

2Nemm Aaron un siene Säns, de Kjleeda, de Saulweelj, dän jungen Boll toom Sindopfa, de beid Schopsbakj un dän Korf met daut onjesuade Broot,

3un vesaumel de gaunze Jemeent ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt.

4Un Moses deed, waut de Har am jesajcht haud, un vesaumeld de Jemeent ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt

5un säd to an: Dit es daut, waut de Har väajesajcht haft to doonen.

6Un Moses leet Aaron un siene Säns väakomen un wosch an met Wota

7un trock Aaron daut Priesta Hamd aun un bunk am de Binj om un trock am dän Äwarock aun un bunk am dän Efod om. Hee bunk am daut Schalduak om met daut jewowne Strämel, waut doatoo wia.

8Dan muak hee am de Brosttausch aun un läd de Lessa “Urim un Tummim” en de Tausch

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9un bunk am de Koppbinj om un muak doa väaren daut goldne Schilt naun, daut heilje Schmuckstekj, krakjt soo aus de Har am daut väajesajcht haud.

10Un Moses neem de Saulweelj un saulwd daut Heilichtum un aules, waut doabennen wia, un weid daut en.

11Hee sprezt von de Eelj säwen mol aun de Waunt vom Aultoa un saulwd dän Aultoa un aul daut Jereetschoft un daut Wotadinkj met Jestal toop, daut aules enjeweit wia.

12Un hee goot Aaron von de Saulweelj opp sienen Kopp un saulwd am, daut hee jeweit wort.

13Un hee leet Aaron siene Säns väakomen un trock an daut Priesta Hamd aun, un bunk an de Binj om un rold an de Koppbinj opp däm Kopp toop to eene huage Metz, soo aus de Har am daut väajesajcht haud.

14Dan leet Moses dän Boll toom Sindopfa doahan brinjen. Un Aaron un siene Säns läden äare Henj opp dän Boll sienen Kopp.

15Un Moses schlacht däm un neem daut Bloot un strikjt daut met sienen Finja runtom aun de Hieena von däm Aultoa, toom dän enweien; daut äwaje Bloot goot hee unjen aun dän Aultoa. Soo weid hee däm Aultoa un veschauft Veseenunk fa däm von de Veorreinjunk derch menschliche Vefälungen.

16Un hee neem aul daut Fat von daut Enjeweide, dän Laupen aun de Läwa, un de beid Nieren met daut Fat doaraun, un leet daut opp däm Aultoa en Ruak oppgonen.

17Oba daut äwaje von däm Boll, daut Lada, daut Fleesch un daut Aufgank, vebrend hee buta daut Loaga met Fia, soo aus de Har daut väajesajcht haud.

18Dan leet hee dän Schopsbock fa daut Brauntopfa doahan brinjen. Un Aaron un siene Säns läden äare Henj opp däm sien Kopp.

19Un Moses schlacht däm un sprezt daut Bloot runtom aun dän Aultoa.

20Dan veschneet hee dän Bock en Stekja un vebrend de Stekja met däm Kopp un daut Fat toop opp däm Aultoa.

21Daut Enjeweide, un de unjaschte Been Enja wosch hee met Wota rein un soo leet Moses dän gaunzen Bock opp däm Aultoa en Ruak oppgonen. Daut wia een Brauntopfa to een scheenet Jeroch, een Fiaopfa fa dän Harn, soo aus deHar am daut aunjeordnet haud.

22Hee leet uk dän aundren Schopsbock brinjen toom Ensatungsopfa. Un Aaron un siene Säns läden äare Henj opp däm sien Kopp,

23un Moses schlacht däm un neem waut von daut Bloot un deed Aaron doa waut von aun sienen rajchten Uabommel un opp dän Dumen aun siene rajchte Haunt un opp de groote Tee aun sienen rajchten Foot.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

24Dan leet hee Aaron siene Säns väakomen un muak an uk von daut Bloot aun dän rajchten Uabommel, aun dän rajchten Dumen un aun de groote Tee aum rajchten Foot. Un daut äwaje Bloot sprezt hee runtom aun dän Aultoa.

25Dan neem hee daut Fat, daut Fatströmel von dicht biem Zoagel, un aul daut Fat vom Enjeweide un dän Laupen aun de Läwa, de beid Nieren met daut Fat doaraun un dän rajchten Schinkjen.

26Un von däm Korf met onjesuadet Broot, waut ver däm Harn stunt, neem hee eene Kuak, waut onen Suadieech wia, un eene Brootkuak met Eelj un eene Pankuak. Un läd daut opp daut Fat un dän rajchten Schinkjen.

27Un hee jeef Aaron un siene Säns daut aula en äare Henj. Un dee hoowen daut opp aus een Opfa, waut oppjehowen woat ver däm Harn.

28Dan neem Moses wada aules ut äare Henj un leet daut opp Däm Aultoa en Ruak oppgonen, bowen opp daut Brauntopfa. Daut wia een Ensatungsopfa to een scheenet Jeroch, een Fiaopfa fa dän Harn.

29Un Moses neem de Brost un hoof dee opp aus een Opfa, waut oppjehowen wort ver däm Harn; un dee hilt Moses aus sien Poat von däm Bock vom Ensatungsopfa, soo aus de Har am daut väajesajcht haud.

30Dan neem Moses von de Saulweelj un waut von daut Bloot opp dän Aultoa un sprezt von beides opp Aaron un siene Kjleeda, un opp siene Säns un äare Kjleeda; soo weid hee Aaron un siene Kjleeda, un siene Säns un äare Kjleeda.

31Dan säd Moses to Aaron un siene Säns: Koakt daut Fleesch ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt! Un doa sell jie daut uk äten, uk daut Broot ut däm Korf von daut Ensatungsopfa. Soo haft de Har daut väajesajcht, daut Aaron un siene Säns daut äten sellen.

32Waut äwablift von daut Fleesch un Broot, daut sell jie met Fia vebrennen.

33Un jie sellen säwen Doag lank nich von däm Engank von daut Vesaumlungszelt wajchgonen, bat de Doag von jun Ensatungsfast äwa sent. June Henj sellen säwen Doag enjeweit woaren.

34Soo aus jie daut aun däm vondoagschen Dach jedonen haben, haft de Har väajesajcht, daut wieda to doonen, om junt to veseenen.

35Jie sellen säwen Doag un säwen Nacht ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt bliewen un däm Harn siene Aunordnunk jehorchen, sest mott jie stoawen. Soo haft de Har mie daut väajesajcht.

36Un Aaron un siene Säns deeden aules, waut de Har derch Moses aunjeordnet haud.

3. Mose 9

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

De ieeschte Opfa Gottesdeenst

1Aum achten Dach roopt Moses Aaron un siene Säns un de väaschte Mana von Israel no sikj

2un säd to Aaron: Hol die eenen jungen Boll toom Sindopfa un eenen Schopsbock toom Brauntopfa, beides fälaloose Tieren, un brinj dee ver däm Harn.

3Un saj de Israeliten, see sellen uk Opfatieren brinjen: Fa daut Sindopfa eenen Kosenbock un fa daut Brauntopfa eenen Boll un een Schop, waut beid een Joa oolt un onen Fäla sent.

4See sellen uk eenen Boll un eenen Schopsbock toom Dankopfa brinjen, daut wie dee ver däm Harn opfren, un buta däm noch Mäl un Eelj fa daut Ätesopfa. Wiels vondoag well de Har sikj junt wiesen.

Aaron opfat fa sikj selfst

5See brochten aules, waut Moses jesajcht haud, ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt, un de gaunze Jemeent vesaumeld sikj dort ver däm Harn.

6Dan säd Moses: Dit es daut, waut de Har jesajcht haft, daut jie daut doonen sellen, om daut de Har junt daut wiesen woat, woo harlich hee es.

7Un Moses säd to Aaron: Go nu nom Aultoa un opfa fa die selfst daut Sindopfa un daut Brauntopfa un doo die un diene Menschen veseenen. Un dan brinj de Opfagowen von daut Volkj un doo daut veseenen, soo aus de Har daut väajesajcht haft.

8Dan jinkj Aaron nom Aultoa un schlacht dän jungen Boll, waut hee aus Sindopfa fa sikj selfst metjebrocht haud.

9Un siene Säns brochten daut Bloot no am, un hee dukt met sienen Finja en daut Bloot un strikjt doavon aun de Hieena vom Aultoa; un daut äwaje Bloot goot hee unjen aun däm Aultoa.

10Daut Fat un de beid Nieren un dän Laupen aun de Läwa von daut Sindopfa, leet hee opp däm Aultoa en Ruak oppgonen, soo aus Moses daut väajesajcht haud.

11Daut Fleesch un daut Lada vebrend hee buten ver daut Loaga met Fia.

12No däm schlacht hee daut Brauntopfa; un siene Säns brochten daut Bloot no am, un hee sprezt daut runtom aun dän Aultoa.

13Dan deelden see daut Brauntopfa en Stekja un jeewen am de Stekja, un uk dän Kopp. Un hee leet daut opp däm Aultoa en Ruak oppgonen.

14Un hee wosch daut Enjeweide un de unjaschte Enja Been met Wota rein un leet dee opp däm Aultoa met daut Brauntopfa en Ruak oppgonen.

Aaron opfat fa daut Volkj

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15No däm brocht Aaron däm Harn de Opfagow von daut Volkj, un neem dän Kosenbock, daut Sindopfa fa daut Volkj, un schlacht däm un muak doarut een Sindopfa soo aus daut väaje.

16Un hee brocht daut Brauntopfa doahan un deed doamet, soo aus daut väajeschräwen wia.

17Un hee brocht daut Ätesopfa doahan un neem doavon eene Hauntvoll un leet daut opp däm Aultoa en Ruak oppgonen, buta daut Brauntopfa aum Morjen.

18No däm schlacht hee dän Boll un dän Schopsbock aus Dankopfa fa daut Volkj. Un siene Säns brochten am daut Bloot, un hee sprezt daut runtom aun dän Aultoa.

19Daut Fat von däm Boll un von däm Bock, daut Fatsträmel biem Zoagel un aun daut Enjeweide un de Nieren un dän Fatlaupen aun de Läwa,

20aul dit Fat läden see opp de Brost Stekja, un hee leet de Fatstekja opp däm Aultoa en Ruak oppgonen.

21De Brost Stekja un dän rajchten Schinkjen hoof Aaron opp aus een Opfa, waut oppjehowen woat ver däm Harn, soo aus de Har Moses daut aunjeordnet haud.

22No däm aus Aaron daut Sindopfa, Brauntopfa un Dankopfa jeopfat haud, hoof hee siene Henj opp äwa daut Volkj un säajend an. Un dan stieech hee rauf, von doa wua hee aum Aultoa jeopfat haud.

23Un Moses un Aaron jinjen en daut Vesaumlungszelt nenn. Un aus see wada rutkjeemen un daut Volkj säajenden, leet de Har aulet Volkj daut seenen, woo harlich hee wia.

24Un doa jinjen Flaumen von dämHarn un vebrenden daut Brauntopfa un daut Fat opp däm Aultoa. Aus daut gaunze Volkj daut sach, schrieejen see fa Freid un schmeeten sikj aunbädent met däm Jesecht oppe Ieed.

3. Mose 10

Eene schwoare Veschuldjunk jäajen de Opfa Väaschreften

1Twee von Aaron siene Säns, Nadab un Abihu, neemen äare rieekja Paunen, läden Gloot un Weiruak doa nenn un jinjen doamet en daut Vesaumlungszelt. Oba see hauden däm Harn sien Wuat nich beacht un hauden framdet Gloot jenomen.

2Dan fua een Fia ut von däm Harnun vebrend an, daut see ver däm Harn storwen.

3Dan säd Moses to Aaron: Dit es daut, waut de Har jesajcht haft: Ekj bewies mie aus een heilja Gott aun dee, dee sikj mie nodren; un ver aulet Volkj well ekj veharlicht woaren. Un Aaron bleef stell.

4Moses roopt Mischael un Elizafan, de Säns von Aaron sienen Onkel Usiel, un säd to an: Komt häa un droacht june Breeda wajch von daut Heilichtum bat buta daut Loaga.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Un see kjeemen un druagen de Doodes en äare Priesta Kjleeda rut bat buta daut Loaga, soo aus Moses jesajcht haud.

6Dan säd Moses to Aaron un siene Säns Eleasar un Itamar: Jie sellen de Hoa opp junen Kopp nich vezultat henjen loten un june Kjleeda nich en Trua verieten, daut jie nich stoawen un däm Harn sien Oaja äwa de gaunze Jemeent von Israel kjemt. Lot june Breeda, de aundre Israeliten, äwa dän Braunt hielen, waut de Har aunjerecht haft.

7Jie sellen uk nich von däm Engank von daut Vesaumlungszelt wajchgonen, sest woa jie stoawen, wiels däm Harn siene Saulweelj es opp junt. Un see deeden, soo aus Moses säd.

De Oppgowen fa de Priesta woaren enjepräacht

8De Har räd met Aaron un säd:

9Du un diene Säns, sellen kjeenen Wien ooda stoakje Jedrenkjen drinkjen, wan jie en daut Vesaumlungszelt gonen, sest mott jie stoawen. Daut es eene Ordnunk fa emma fa aul june Nokomen.

10Jie sellen unjascheeden tweschen eene jeweeneljen Städ un miene heilje Woninj, un tweschen orrein un rein.

11Jie motten de Israeliten aule Jesazen enpräajen un an dee erkjläaren, waut ekj derch Moses aunjeordnet hab.

12Moses säd to Aaron un de beid Säns Eleasar un Itamar, waut am noch jebläwen wieren: Nämt daut Ätesopfa, waut von däm Harn sien Fiaopfa äwajebläwen es, un doot daut onen Suadieech bie däm Aultoa äten, wiels daut sent heilje Gowen.

13Jie sellen daut opp eene jeweide Städ äten, wiels daut es dien un diene Säns äa Poat aun dämHarn siene Fiaopfa; soo es mie daut väajesajcht.

14Uk de Brost, daut Opfa waut oppjehowen woat, un de Schinkjen, daut Aufgowopfa, saust du met diene Säns un Dajchta toop opp eene reine Städ äten; soon Poat es die un diene Kjinja von de Israeliten äare Dankopfa jejäft.

15Disen Schinkjen un dise Brost sell jie met de Fatstekja toop nom Aultoa brinjen, daut see aus Opfa ver däm Harn oppjehowen woaren. Un dan jehieren die un diene Säns dee aus een Poat vom Opfa fa emma. Soo haft de Har daut väajesajcht.

16Aus Moses no däm Kosenbock socht, waut aus Sindopfa wia jebrocht worden, kjeem daut rut, daut dee wia vebrent worden. Dan wort Moses doll äwa Eleasar un Itamar, Aaron siene Säns, dee am noch jebläwen wieren, un säd:

17Wuarom hab jie daut jedonen? Jie hauden daut Fleesch von daut Sindopfa opp eene jeweide Städ äten sult, wiels daut es eene heilje Gow. De Har haft junt daut jejäft, wiels jie fa de Jemeent de Schult droagen sellen, daut jie an ver däm Harnveseenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

18Kjikjt, sien Bloot es nich en daut Heilje nenjebrocht worden; jie hauden daut Fleesch onbedinjt en daut Heilje äten sult, soo aus ekj daut väajesajcht haud.

19Aaron säd to Moses: Du weetst doch, daut miene Säns äa Sindopfa un äa Brauntopfa däm Harnvondoag no de Väaschreft jebrocht haben, un mie es daut passieet, soo aus du seenen kaust. Wudd däm Harn daut jefaulen, wan ekj vondoag daut Sindopfa jejäten haud?

20Aus Moses daut hieed, leet hee sikj daut jefaulen.

3. Mose 11

Woone Tieren de Israeliten äten derwen un woone nich

(5.Mos 14,3-21)

1De Har räd met Moses un Aaron un säd to an:

2Rät met de Israeliten un sajcht: Dit sent de Tieren, waut jie von aul de Tieren opp daut Launt äten derwen:

3Aules, waut jespoolde Kleiwen haft, werkjlich gaunz derchjespoolde Kleiwen, un wadakeift von de Tieren, dee derw jie äten.

4Bloos dise derw jie von dee nich äten, waut wadakeiwen un jespoolde Kleiwen haben: Daut Kameel, wiels daut es een Wadakeiwa, haft oba nich derchjespoolde Kleiwen, doawäajen saul junt daut orrein sennen.

5Daut Mäaschwienkje, daut es een Wadakeiwa, haft oba kjeene derchjespoolde Kleiwen; doawäajen saul junt daut orrein sennen.

6De Hos, daut es uk een Wadakeiwa, haft oba kjeene derchjespoolde Kleiwen; doawäajen saul junt dee orrein sennen.

7Daut Schwien, daut haft woll derchjespoolde Kleiwen, es oba kjeen Wadakeiwa; doawäajen saul junt daut orrein sennen.

8Von dise Tieren äa Fleesch derw jie nich äten un dee uk nich aunfoten, wan dee dootjegonen sent. Dee sellen junt orrein sennen.

9Von daut waut em Wota läft, derw jie dit äten: Aules, waut Flotten un Scheepen haft em Wota, em Mäa un en de Riefasch, derw jie äten.

10Aules, waut nich Flotten un Scheepen haft, von aules waut em Wota, em Mäa un en de Riefasch schwoarmt un läft, saul junt äakjlich sennen.

11Von äa Fleesch derw jie nich äten un äa Os saul junt jäajenaun sennen, dee sent fa junt waut Äakjeljet.

12Aules, waut em Wota nich Flotten un Scheepen haft, saul junt jäajenaun sennen.

13Von de Väajel sellen junt dise jäajenaun sennen, daut jie dee nich äten, wiels dee sent waut Äakjeljet: De Odla, de Lamahofkje, de Feschodla,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

14de Hofkjes un Raupväajel met äare veschiedne Sorten

15un aule Sorten Kraujen.

16Uk dän Straus un de Nachtul, de Meewen un dän Faulkj met siene veschiedne Sorten,

17de Kautenuarenul, dän Pielekaunt, dän Bieenfräta,

18de kjliene Ulen un Owent Väajel un dän Oshaka.

19Dän Storch, dän Reia met siene veschiedne Sorten, dän Sauntrana un de Flautamus.

20Uk aul daut Ojjezeffa, waut Flichten haft un opp vea Feet jeit, saul junt jäajenaun sennen.

21Bloos dit derw jie äten von aules, waut sikj bewäacht un Flichten haft un opp vea Feet jeit: Waut bowa de Feet noch twee Schinkjes haft, wuamet daut oppe Ieed hupsen kaun.

22Von de Graushoppa derw jie äten; doa sent de Arbe met äare veschiedne Sorten, de Solam met äare veschiedne Sorten, de Hargol met äare veschiedne Sorten un de Hagab met äare veschiedne Sorten.

23Oba sest aulet Ojjezeffa, waut Flichten un vea Feet haft, saul junt een Äakjel sennen.

24Aun dise woa jie junt veorreinjen. Wäa äa Os aunschieet, dee woat orrein sennen bat aum Owent;

25un Wäa äa Os drajcht, saul siene Kjleeda wauschen un woat orrein sennen bat aum Owent.

26Jieda Tia, waut jespoolde Kleiwen haft, oba nich gaunz derchjespoolde, un nich wadakeift, saul fa junt orrein sennen. Un wäa daut aunschieet, woat orrein sennen.

27Un uk aules, waut opp Tauzen jeit von de Tieren, waut opp vea Feet gonen, sellen junt orrein sennen. Wäa äa Os aunschieet, woat orrein sennen bat aum Owent.

28Un wäa äa Os drajcht, saul siene Kjleeda wauschen un orrein sennen bat aum Owent, wiels dee sent junt orrein.

29Von de Tieren, waut oppe Ieed krupen, sellen junt dise orrein sennen: De Moltwarm, de Mies, de Rauten, aul de Sorten Äajdakjsen,

30de Krokodiel, de Poggen, de Schlangen, un aule Sorten von Schiltkjräten un Paunzaschwien.

31Dise sent junt orrein von aule krupende Tieren. Wäa äa Os aunschieet, woat orrein sennen bat aum Owent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Un aules, wua soon doodjet Tia noppfelt, woat orrein, eendoont auf daut heltane Dinja, Kjleeda, Lada ooda Sakj sent. Jieda Sach waut to irjentwaut jebrukt woat, saul em Wota jelajcht woaren, wiels daut es orrein bat aum Owent un woat dan wada rein.

33Es daut een ieednet Dinkj, wua soon doodjet Tia nenn felt, dan woat aules orrein, waut doa bennen es, un daut sell jie tweischlonen.

34Aul daut Äten, waut met daut Wota von en soon Dinkj jereet woat, es orrein, un uk aule Jedrenkjen sent orrein, waut ut soon Dinkj jedrunken woaren.

35Un aules, wua soon doodjet Tia noppfelt, woat orrein. Wan daut een Hieet ooda een Bakowen es, saul dee oppjeräten woaren, wiels dee es orrein, un saul junt orrein bliewen.

36Bloos de Borms un Zistren, wua sikj Wota bennen saumelt, bliewen rein. Wäa daut Os doabennen aunfot, es orrein.

37Un wan soon Os opp Sot felt, waut jrod wäa plaunten well, dan blift daut Sot doawäajen rein.

38Wan wäa Wota äwa daut Sot jegoten haft un doa dan soon Os noppfelt, dan woat junt daut orrein.

39Wan eent von de Tieren dootjeit, waut jie äten derwen, dan woat dee janja bat aum Owent orrein, waut daut Os aunschieet.

40Wäa von soon doodjet Tia at, dee saul siene Kjleeda wauschen, un woat orrein sennen bat aum Owent. Uk wäa soon doodjet Tia drajcht, saul siene Kjleeda wauschen, un woat orrein sennen bat aum Owent.

41Aule Tieren, waut oppe Ieed krupen, sellen junt jäajenaun sennen. Un derwen nich jejäten woaren.

42Aules, waut opp däm Buck kjript, un aules waut opp vea ooda mea Feet jeit, mank aul daut, waut oppe Ieed kjript, derw jie nich äten; daut saul junt waut Äakjeljet sennen.

43Moakt junt nich selfst to waut oppscheiseljet derch aul de krupende Kjlientieren, un moakt junt nich orrein aun dee, soo daut jie doaderch orrein woaren.

44Ekj sie de Har, jun Gott. Doawäajen sell jie junt heiljen, soo daut jie heilich woaren, wiels ekj sie heilich; un jie sellen junt nich orrein moaken aun irjent een Tia, waut oppe Ieed kjript.

45Ekj sie de Har, dee junt ut Ägipten rutjebrocht haft, om daut ekj jun Gott sie. Doawäajen sell jie heilich sennen, wiels ekj heilich sie.

46Dit es daut Jesaz äwa de veabeensche Tieren un Väajel un äwa aule Tieren, waut em Wota läwen, un uk äwa aule Tieren, waut oppe Ieed krupen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

47Om daut jie unjascheeden tweschen daut orreine un reine, tweschen de Tieren, waut jie äten derwen, un dee, dee jie nich äten derwen.

3. Mose 12

Reinheits Väaschreften fa Frues no eene Jeburt

1De Har räd met Moses un säd:

2Räd met de Israeliten un saj: Wan eene Fru schwanga woat un eenen Sän to Welt brinjt, dan saul see säwen Doag orrein sennen, soo aus bie äare moonatliche Doag.

3Un aum achten Dach saul de Sän beschnäden woaren.

4Un see saul 33 Doag Tus bie daut reinjen von äa Bloot bliewen bat see gaunz rein es. En disen Tiet doaf see nich no daut Heilichtum komen un uk nuscht aunschieren, waut aus Opfa ooda Aufgow fa daut Heilichtum bestemt es.

5Brinjt see eene Dochta to Welt, dan saul see twee Wäakj orrein sennen, soo aus wan see äare moonatliche Doag haft, un saul 66 Doag Tus bie daut reinjen von äa Bloot bliewen bat see wada gaunz rein es.

6Wan äare Reinjungsdoag fa dän Sän ooda fa de Dochta äwa sent, dan saul see een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa un eene Duw ooda Turtelduw toom Sindopfa nom Priesta ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt brinjen.

7Un dee saul daut ver däm Harn opfren un ar veseenen, soo woat see rein von äare Bleedunk. Dit es daut Jesaz fa de Fru, waut eenen Jung ooda eene Mejal to Welt brinjt.

8Es see too oam, om een Schop to opfren, dan saul see twee Turtelduwen ooda twee aundre Duwen nämen, eene toom Brauntopfa, un de aundre toom Sindopfa; soo saul de Priesta ar veseenen, daut see rein woat.

3. Mose 13

Väaschreften woo Leprakrankheit faustjestalt woat

1De Har räd met Moses un Aaron un säd:

2Wan bie eenen Mensch aun siene Hut een Knubbel ooda waut schorwjet ooda eene witte Plak oppkjemt un doamet de Vedocht opp Lepra es, mott de Persoon nom Priesta, no Aaron ooda eenem von siene Säns, jebrocht woaren.

3Un wan de Priesta de Städ aun de Hut unjasieekjt, un daut sitt, daut de Hoa doa witt jeworden sent un de Städ deepa es aus de äwaje Hut, dan es daut eene Leprakranke Städ. Un wan de Priesta daut fauststalt, saul hee däm fa orrein erkjläaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4Wan eene witte Plak aun siene Hut es un de Städ oba nich no deepa lat aus de äwaje Hut un de Hoa nich witt jeworden sent, dan saul de Priesta am säwen Doag beschluten,

5un aum säwenden Dach wada beseenen. Un wan de Städ noch krakjt soo utlat aus verhäa un sikj nich opp de Hut wiedajefräten haft, dan saul de Priesta am noch een mol säwen Doag beschluten.

6Un de Priesta saul dee aum säwenden Dach wada beseenen. Wan sikj daut dan rutstalt, daut de Städ blaussa jeworden es un sikj nich opp de Hut wiedajefräten haft, dan es daut bloos waut schorwjet, un de Priesta saul de Persoon fa rein erkjläaren. Un hee saul siene Kjleeda wauschen, dan es hee rein.

7Wan sikj de schorwje Städ opp de Hut nohäa doch wiedafrat, no däm daut hee vom Priesta es unjasocht worden, auf hee rein es, mott hee sikj noch een mol vom Priesta unjasieekjen loten.

8Un wan de Priesta dan fauststalt, daut de schorwje Städ sikj opp de Hut wiedajefräten haft, dan saul hee däm fa orrein erkjläaren; dan es daut Lepra.

9Wan aun eenen Mensch eene Leprakranke Städ es, dan saul dee nom Priesta jebrocht woaren.

10Un wan de Priesta däm unjasieekjt un sitt, daut doa een witta Knubbel opp de Hut es un de Hoa doa witt jeworden sent un doa willet Fleesch rutkjemt,

11dan haundelt sikj daut aul om oolen Lepra opp sienen Kjarpa. Un de Priesta saul däm fa orrein erkjläaren un nich noch ieescht beschluten; dee es aul orrein.

12Wan de Lepra opp de gaunze Hut utbrakjt un de gaunze Hut bedakjt, vom Kopp bat de Feet, äwaraul, wua de Priesta hankjikjt,

13un de Priesta däm unjasieekjt un sitt, daut de Leprakrankheit dän gaunzen Kjarpa bedakjt, dan saul hee däm fa rein erkjläaren. Wiels de gaunze Hut witt jeworden es, talt de Persoon fa rein.

14Aun däm Dach wua willet Fleesch aun am jeseenen woat, woat hee orrein.

15Un wan de Priesta daut wille Fleesch sitt, saul hee däm fa orrein erkjläaren, wiels daut wille Fleesch es een Tieekjen fa Lepra.

16Wan sikj daut wille Fleesch veendat un wada witt woat, dan saul hee nom Priesta komen.

17Un wan de Priesta am besitt un finjt, daut de Städ witt jeworden es, saul hee am fa rein erkjläaren; dan es hee rein.

18Wan wäa opp siene Hut een Schwäa kjricht un daut wada heelt,

19nohäa oba opp de selwje Städ een witta Knubbel ooda eene witroddelje Plak kjricht, dan saul hee vom Priesta unjasocht woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Wan de Priesta dan sitt, daut de Städ no deepa lat aus dee äwaje Hut un de Hoa doa witt jeworden sent, dan saul hee däm fa orrein erkjläaren. Dan haundelt sikj daut om Lepra, waut en daut Schwäa utjebroaken es.

21Wan de Priesta am oba besitt un kjeene witte Hoa un kjeene deepre Städ aus de äwaje Hut finjt, un de Städ blaussa jeworden es, dan saul hee däm säwen Doag beschluten.

22Wan de Plak sikj opp de Hut wiedafrat, saul hee däm fa orrein erkjläaren; dan es daut eene Leprakranke Städ.

23Blift de Plak stonen un frat sikj nich wieda, dan es daut bloos de Noaw von daut Schwäa, un de Priesta saul am fa rein erkjläaren.

24Wan sikj wäa de Haunt vebrent un de Brauntwund witrodlich ooda witt woat,

25un de Priesta daut besitt un finjt daut de Hoa opp de Städ witt jeworden sent un de Städ no deepa lat aus de äwaje Hut, dan es daut Lepra, waut en de Brauntwund utjebroaken es. Un de Priesta mott däm fa orrein erkjläaren, wiels daut eene Leprakranke Städ es.

26Wan de Priesta däm unjasieekjt un sitt, daut de Hoa aun de Brauntwund nich witt jeworden sent un daut nich deepa jeworden es aus de äwaje Hut un de Kalia blaussa jeworden es, dan saul hee däm säwen Doag beschluten,

27un aum säwenden Dach wada unjasieekjen. Wan sikj de Plak opp de Hut wiedajefräten haft, saul hee däm fa orrein erkjläaren; dan es daut eene Leprakranke Städ.

28Wan de Plak stonen jebläwen es un sikj opp de Hut nich wiedajefräten haft un doatoo noch blaussa jeworden es, dan es daut bloos Schwolst von de Brauntwund. Un de Priesta saul däm fa rein erkjläaren, wiels daut bloos de Noaw von eene Brauntwund es.

29Wan een Maun ooda eene Fru opp de Kopphut ooda de Maun unja sienen Boat eene Plak haft,

30un de Priesta de Plak unjasieekjt un sitt, daut dee deepa utsitt aus de äwaje Hut un de Hoa doa wietleftich un jäl jeworden sent, dan es daut Lepra, soo aus dee opp dän Kopp ooda unja dän Boat väakjemt, un de Priesta saul däm fa orrein erkjläaren.

31Wan de Priesta daut sitt, daut de schorwje Städ nich deepa es aus de Hut doarom, oba de Hoa opp de Städ jalblich jeworden sent, dan saul hee de Persoon säwen Doag beschluten.

32Un wan hee de Städ aum säwenden Dach unjasieekjt un sitt, daut sikj de schorwje Plak nich wiedajefräten haft un de Hoa nich jäl jeworden sent un de schorwje Plak nich no deepa lat aus de äwaje Hut,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

33dan saul de Persoon sikj de Hoa runtom de Plak aufschäaren, de schorwje Plak oba äwaloten; un de Priesta saul däm noch een mol säwen Doag beschluten.

34Un wan hee däm aum säwenden Dach wada besitt un finjt, daut de schorwje Plak sikj opp de Hut nich wiedajefräten haft un de Städ nich deepa es aus de äwaje Hut, dan saul de Priesta däm fa rein erkjläaren. Un de Persoon mott dan noch äare Kjleeda wauschen, un dan es dee rein.

35Wan de schorwje Plak sikj doch vejratat, no däm daut dee fa rein erkjläat es,

36un de Priesta däm unjasieekjt un finjt, daut de schorwje Plak opp de Hut sikj wiedajefräten haft, dan brukt hee nich mea no jäl jewordne Hoa sieekjen. Dan es daut kloa: De Persoon es orrein.

37Es daut to seenen, daut de schorwje Plak sikj nich vejratat haft un doa wada aunfangen dunkle Hoa to waussen, dan es de Städ jeheelt, un dee es rein. Un de Priesta saul däm fa rein erkjläaren.

38Wan opp de Hut von eenen Maun ooda eene Fru witte Plaken oppkomen,

39dan mott de Priesta sikj dän Faul beseenen. Wan daut mau blauswitte Plaken sent, dan es daut een nich jefäadelja Utschlach, un de Persoon es rein.

40Wan eenen Maun de Kopphoa utfaulen, soo daut hee hinjen aum Kopp kol woat, es hee doawäajen nich orrein.

41Un faulen am de Hoa väaren opp sienen Kopp ut, soo daut hee eenen kolen Kopp kjricht, es hee doawäajen rein.

42Wan opp de kole Städ ooda kolen Kopp eene witroddelje Plak oppkjemt, dan es bie am opp de kole Städ Lepra utjebroaken.

43Wan de Priesta däm unjasieekjt un sitt, daut de Schwolst opp sienen kolen Kopp witrodlich es, un krakjt soo utsitt aus Lepra aum Kjarpa,

44dan es dee leprakrank un orrein, un de Priesta saul däm fa orrein erkjläaren. Daut es Lepra aum Kopp.

Äwa de Leprakranke äa vehoolen

45Aul dee, dee leprakrank sent, sellen verätne Kjleeda droagen un äare Hoa frie henjen loten; un Mana sellen sikj dän Boat bedakjen. Un see sellen Roopen: Orrein, orrein!

46Un soolang aus de Städ aun am es, saul hee orrein sennen. Dee saul auleen wonen, un siene Woninj saul buta daut Loaga sennen.

Väaschreften fa Sachen waut von Lepra befollen sent

47Wan aun een Kjleet eene Leprakranke Städ es, eendoont aus von Woll ooda von Zeich,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

48jewownet ooda jekjnettet, von Baunt ooda Woll, ooda aun een Lada ooda irjentwaut, waut von Lada jemoakt woat.

49Wan de Plak jrenlich ooda rodlich es aun daut Kjleet ooda daut Lada ooda aun daut jewownen ooda jekjnette ooda aun irjent eene Sach, waut von Lada jemoakt es, dan es daut eene Leprakranke Städ. Un de Sach mott däm Priesta jewäsen woaren.

50Un wan hee de Städ beseenen haft, saul hee daut säwen Doag beschluten.

51Un wan hee daut aum säwenden Dach sitt, daut de Städ aun daut Kjleet, aun daut jewowne ooda jekjnette, aun daut Lada, ooda aules, waut von Lada jemoakt es, sikj wiedajefräten haft; dan es de Städ frätenda Lepra. Un de Sach es orrein.

52Dan saul daut Kjleet ooda daut jewowne ooda jekjnette, von Woll ooda Baunt ooda aulahaunt ladane Sachen, wua soone Städ aun es, em Fia vebrent woaren, wiels daut frätenda Lepra es.

53Sitt de Priesta daut, daut de Städ sikj nich wiedajefräten haft aun een Kjleet ooda aun daut jewowne ooda jekjnette ooda aun irjent eene ladane Sach,

54dan saul hee de Sach, wua de Städ aun es, goot wauschen loten, un dee noch een mol säwen Doag beschluten.

55Un wan de Priesta sitt daut de Städ sikj nom wauschen nich veendat haft, dan es de Sach orrein, uk wan de Städ sikj nich wiedajefräten haft. Un daut mott em Fia vebrent woaren, wiels de Städ sikj deep nenjefräten haft, eendoont auf von buten ooda von bennen.

56Wan de Priesta sitt, daut de Städ nom wauschen blaussa jeworden es, saul hee daut Stekj rutrieten ut daut Kjleet, daut Lada ooda daut jewownen ooda jekjnette.

57Wiest sikj wada soone Städ aun daut Kjleet, aun daut jewowne ooda jekjnette ooda irjentwaut Ladanet, dan es daut utbräakjenda Lepra, un du saust daut met Fia vebrennen, wua soone Städ aun es.

58Oba daut Kjleet ooda daut jewowne ooda jekjnette ooda aulahaunt Ladanet, wua de Städ vom wauschen veschwungen es, saul noch een mol jewoschen woaren, un dan es daut rein.

59Dit es daut Jesaz äwa de Leprakranke Städen aun Kjleeda, eendoont aus wolne ooda zeichne, auf aun jewownet ooda jekjnettet ooda aulahaunt Ladasachen, woo dee rein ooda orrein to erkjläaren sent.

3. Mose 14

Väaschreften fa de Leprakranke äare Reinjunk

1De Har räd met Moses un säd:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Dit es daut Jesaz äwa dän Leprakranken, wan hee fa rein erkjläat woaren saul. Dee saul nom Priesta komen,

3un de Priesta saul ut daut Loaga rutgonen un fauststalen, auf de kranke Städ aun däm Leprakranken heel jeworden es.

4Un hee saul aunordnen, daut fa däm, dee jereinicht woaren saul, twee reine läwendje Väajel jenomen woaren, un Zeedaholt un scharlachfoawje Woll un Iessopp.

5Un saul aunordnen, daut eene Voagel bowa een ieednet Dinkj met freschet Wota to schlachten.

6Un hee saul daut läwendje Voagel nämen, daut Zeedaholt, de scharlachfoawje Woll un däm Iessopp, un daut en daut met Wota vemischte Bloot von daut jeschlachte Voagel ducken,

7un däm säwen mol bespretzen, dee von Lepra to reinjen es, un däm dan fa rein erkjläaren, un daut läwendje Voagel oppe friee Stap flieejen loten.

8Dee waut sikj reinjen lat, saul siene Kjleeda wauschen un siene Hoa aula aufschäaren un sikj met Wota aufwauschen, dan es hee rein. No dit doaf hee en daut Loaga komen, saul oba noch säwen Doag buta sien Zelt bliewen.

9Un aum säwenden Dach saul hee noch een mol aul siene Hoa aufschäaren, opp sienen Kopp, aum Boat, de Uagbronen un aule äwaje Hoa aum Kjarpa, un saul siene Kjleeda wauschen un sienen Kjarpa met Wota aufwauschen. Dan es hee gaunz rein.

10Un aum achten Dach saul hee twee Lama nämen, fälaloose menliche Tieren, un een eenjoaschet Schop onen Fäla, un toom Ätesopfa dree tieendel Efa wittet Mäl met Eelj toopjerieet, un een Kuffel Olieweneelj.

11Un de Priesta saul däm, waut sikj reinicht, met siene Opfagowen ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt ver dämHarn stalen.

12Un de Priesta saul daut eene Laum nämen un daut aus Schultopfa brinjen, un uk daut Kuffel Eelj, un saul beides ver däm Harnaus een Opfa, waut oppjehowen woat, opphäwen.

13Un dan daut Laum doa schlachten, wua daut Sindopfa un Brauntopfa jeschlacht woaren, opp eene jeweide Städ. Soo aus daut Sindopfa, soo jehieet uk daut Brauntopfa däm Priesta, wiels daut es eene heilje Gow.

14Un de Priesta saul von daut Bloot vom Schultopfa nämen un däm waut sikj reinicht, doavon aun sienen rajchten Uabommel, opp dän Dumen aun siene rajchte Haunt un opp de groote Tee aun sienen rajchten Foot schmäaren.

15Un dan saul hee daut Kuffel Eelj nämen un doavon waut en siene linkje Haunt jeeten

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16un sienen rajchten Wiesfinja en de Eelj ducken, waut en siene linkje Haunt es, un säwen mol waut von de Eelj met sienen Finja aun dän Aultoa spretzen.

17Un von de äwaje Eelj, waut en siene Haunt es, saul hee däm waut sikj reinjen lat, opp daut Bloot von daut Schultopfa, waut aun sienen rajchten Uabommel, un opp sienen rajchten Dumen un opp de groote Tee aun sienen rajchten Foot es, schmäaren.

18De äwaje Eelj en siene Haunt saul hee däm opp sienen Kopp schmäaren, waut sikj reinjen lat, un am ver dämHarn veseenen.

19Un dan saul de Priesta daut Sindopfa reedmoaken un däm, waut sikj reinjen lat, von siene Onreinheit frie moaken. Un no däm saul hee daut Brauntopfa schlachten,

20un de Priesta saul daut met daut Ätesopfa toop opp däm Aultoa vebrennen. Soo nemt de Priesta de Onreinheit von däm jesunt jewordnen wajch, un hee es wada rein.

21Es wäa too oam toom sooväl aus Opfa jäwen, dan saul dee een menlichet Laum nämen toom Schultopfa aus een Opfa waut oppjehowen woat fa siene Veseenunk un een tieendel Efa wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa un een Kuffel Eelj,

22un twee Turtelduwen ooda twee aundre Duwen, waut hee oppbrinjen kaun, de eene toom Sindopfa, un de aundre toom Brauntopfa.

23Un hee saul daut aum achten Dach von siene Reinjunk nom Priesta brinjen, aun däm Engank von daut Vesaumlungszelt ver däm Harn.

24Doa saul de Priesta daut Laum fa daut Schultopfa un daut Kuffel Eelj nämen un daut ver däm Harn opphäwen.

25Un hee saul daut Laum toom Schultopfa schlachten, un de Priesta saul waut von daut Bloot vom Schultopfa nämen un däm, dee sikj reinjen lat, waut doavon aun sienen rajchten Uabommel un aun dän Dumen aun siene rajchte Haunt un opp de groote Tee aun sienen rajchten Foot schmäaren.

26Un dan saul de Priesta von de Eelj en siene linkje Haunt jeeten

27un met sienen rajchten Wiesfinja von de Eelj, waut en siene linkje Haunt es, säwen mol ver däm Harn spretzen.

28Un de Priesta saul waut von de Eelj, waut en siene Haunt es, däm doavon, waut sikj reinjen lat, äwa daut Bloot von daut Schultopfa aun sienen rajchten Uabommel un aun sienen rajchten Dumen un opp de groote Tee aun sienen rajchten Foot schmäaren.

29De äwaje Eelj en siene Haunt saul hee däm, waut sikj reinjen lat, opp dän Kopp schmäaren, om am ver däm Harn to veseenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

30Un no däm saul hee eene Turtelduw ooda eene aundre Duw, waut hee haft oppbrinjen kunt,

31toom Sindopfa, un de aundre toom Brauntopfa reedmoaken met daut Ätesopfa toop. Soo saul de Priesta däm, waut sikj reinjen lat, ver däm Harn veseenen.

32Dit es daut Jesaz fa däm Leprakranken, dee nich daut jefoddade fa siene Reinjunk oppbrinjen kaun.

Väaschreften äwa Hiesa, waut met Lepra befollen sent

33De Har räd met Moses un Aaron un säd:

34Wan jie en daut Launt Kanaan komen, waut ekj junt aus Oafgoot jäw, un ekj lot aun irjent een Hus en jun Launt eene Leprakranke Städ oppkomen,

35dan saul dee, wäm daut Hus jehieet, nom Priesta gonen un daut malden: Aun mien Hus es waut, waut no Lepra sitt.

36Dan saul de Priesta aunordnen daut Hus uttoriemen, ea hee doa nenjeit, de Städ to beseenen, om daut nich aules orrein woat, waut en daut Hus es. Un dan saul de Priesta nengonen, om sikj daut Hus to beseenen.

37Un wan hee sikj de Krankheit bekjikjt un daut soo finjt, daut aun de Waunt von daut Hus jrennelje ooda roddelje Plaken sent, waut holl en de Waunt nenn sent,

38dan saul de Priesta ut daut Hus rut no de Däa gonen, un dee fa säwen Doag veschluten.

39Un wan hee aum säwenden Dach wadakjemt un sitt, daut sikj de Plaken aun de Waunt wiedajefräten haben,

40dan saul hee de Steena rutbräakjen loten, wua de Plaken aun sent, un dee Butakaunt Staut opp eene orreine Städ hanschmieten.

41Un daut Hus saul von bennen runtom utjekleift woaren, un dän rutjekleiwden Leem sellen see uk buta de Staut opp eene orreine Städ hanschedden,

42un dan aundre Steena doa nenn mieren un daut Hus met freschen Leem utschmäaren.

43Wan de Plaken dan noch wada äwadäl komen aun daut Hus, wan de Steena aul rutjebroaken un daut Hus fresch utjeschmäat es,

44dan saul de Priesta komen. Un wan dee sitt, daut sikj de Plaken aum Hus wiedajefräten haben, dan es daut secha daut daut frätenda Lepra es, un daut Hus es orrein.

45Soon Hus saul doljebroaken woaren, un de Steena, daut Holt un dän Leem ut de Staut rut no eene orreine Städ jebrocht woaren.

46Un wäa en daut Hus nenjeit, soolang aus daut veschloten es, dee es orrein bat aum Owent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

47Un wäa doabennen schlapt ooda at, woat orrein un mott siene Kjleeda wauschen.

48Wan de Priesta nenjeit un sitt, daut doa kjeene Plaken aum Hus äwadäl jekomen sent, no däm daut daut fresch veschmäat es, dan saul hee daut Hus fa rein erkjläaren; dan es de Lepra oppjeriemt.

49Un om daut Hus rein to erkjläaren, saul hee twee Väajel, Zeedaholt, scharlachfoawje Woll un Iessopp nämen,

50un daut eene Voagel bowa eene ieedne Komm met freschet Wota schlachten.

51Un dan saul hee daut Zeedaholt, de scharlachfoawje Woll, dän Iessopp un daut läwendje Voagel nämen, un daut en daut met Wota vemischte Bloot von daut jeschlachte Voagel enducken, un doamet daut Hus säwen mol bespretzen.

52Soo saul hee daut Hus reinjen met daut Bloot von daut Voagel un daut fresche Wota, met daut läwendje Voagel, met daut Zeedaholt, met däm Iessopp un de scharlachfoawje Woll.

53Un daut läwendje Voagel saul hee buten ver de Staut oppe friee Stap flieejen loten. Soo nemt hee de Onreinheit von daut Hus, un daut es wada rein.

54Dit es daut Jesaz äwa aule Sorten von Lepra un oppfalje Plaken,

55äwa de Lepra aun Kjleeda un Hiesa,

56äwa Schwolst, Utschlach un witte Plaken,

57om daut eena Kloarheit haft, wan waut orrein ooda rein es. Daut es daut Jesaz äwa de Lepra.

3. Mose 15

Väaschreften äwa kjarpaliche Onreinheit

1De Har räd met Moses un Aaron un säd:

2Rät met de Israeliten un sajcht to an: Wan eenen Maun ut sien Jeschlajchtsjlett waut rutkjietat, dan es dee orrein.

3Daut es eendoont auf daut aulentiet kjietat ooda nich, hee es doawäajen orrein.

4Aule Dakjen, wua hee bowen licht, un aules, wua hee bowen sett, woat orrein.

5Un wäa sien Bad aunschieet, dee saul sikj met Wota aufwauschen un siene Kjleeda wauschen un bat aum Owent orrein sennen.

6Un wäa sikj opp waut dolsat, wua jana jesäten haft, dee saul sikj met Wota aufwauschen un siene Kjleeda wauschen un bat aum Owent orrein sennen.

7Un wäa däm sienen Kjarpa aunschieet, dee saul sikj met Wota aufwauschen un siene Kjleeda wauschen un bat aum Owent orrein sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Un wan de orreina eenen reinen bekjwielen deit, dan saul dee siene Kjleeda wauschen un sikj met Wota aufwauschen un bat aum Owent orrein sennen.

9Uk de Sodel, wua hee bowen rieden deit, woat orrein.

10Un wäa irjentwaut aunschieet, waut dee unja sikj haft, dee woat orrein bat aum Owent. Un wäa soont drajcht, dee saul siene Kjleeda wauschen un sikj met Wota aufwauschen un bat aum Owent orrein sennen.

11Un wäm de kranka aunfot, onen siene Henj ieescht jewoschen to haben, dee saul siene Kjleeda wauschen un sikj met Wota aufwauschen un bat aum Owent orrein sennen.

12Wan de kranka een ieednet Dinkj aunfot, daut saul tweijeschloagen woaren, oba een heltanet Dinkj saul met Wota aufjespeelt woaren.

13Wan de kranka von daut Jekjieta jeheelt woat, dan saul hee säwen Doag talen, von dan wan hee heel jeworden es, un dan siene Kjleeda wauschen un sikj met freschet Wota aufwauschen, dan es hee rein.

14Un aum achten Dach saul hee twee Turtelduwen ooda twee aundre Duwen nämen un dee no däm Engank von daut Vesaumlungszelt ver däm Harn brinjen un däm Priesta dee jäwen.

15Un de Priesta saul de eene toom Sindopfa reedmoaken un de aundre toom Brauntopfa un am ver däm Harn veseenen wäajen sien kranket.

16Wan eenen Maun em Schlop de Somen aufjeit, dee saul sienen gaunzen Kjarpa met Wota aufwauschen un orrein sennen bat aum Owent.

17Un jieda Kjleet ooda Schopsfal, wua de Somen noppjekomen es, saul met Wota aufjewoschen woaren, un es bat aum Owent orrein.

18Un wan eene Fru bie eenen Maun licht, däm de Somen aufjeit, dan sellen dee sikj beid met Wota aufwauschen un bat aum Owent orrein sennen.

19Wan eene Fru äare moonatliche Doag haft, saul see säwen Doag fa orrein jehoolen woaren. Wäa ar aunschieet, dee woat orrein bat aum Owent.

20Un aules, wua see bowen licht ooda sett, soolang aus see äare Tiet haft, woat orrein.

21Un wäa äa Bad aunschieet, dee saul siene Kjleeda wauschen un sikj selfst met Wota aufwauschen un bat aum Owent orrein sennen.

22Un wäa irjentwaut aunschieet, wua see bowen jesäten haft, saul siene Kjleeda wauschen un sikj selfst met Wota aufwauschen un bat aum Owent orrein sennen.

23Un wäa irjentwaut aunschieet, waut opp äa Bad jewast es ooda doa, wua see jesäten haft, saul bat aum Owent orrein sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Un wan een Maun en dee Tiet met ar Jeschlajchtsvekjia haft, woat hee selfst fa säwen Doag orrein. Un daut Bad, wua hee bowen jeläajen haft, woat orrein.

25Wan bie eene Fru de moonatliche Räajel oba lenja aunhelt aus säwen Doag ooda see buta äare Räajel Bloot velist, dan es see en dee Tiet wua see krank es soo goot orrein, aus bie äare moonatliche Räajel.

26Aule Baden, wua see en de gaunze Tiet bowen licht, un aules, wua see bowen jesäten haft, woat orrein soo aus bie de moonatlich Räajel.

27Wäa von daut waut aunschieet, dee woat orrein un saul siene Kjleeda wauschen un sikj selfst met Wota aufwauschen un bat aum Owent orrein sennen.

28Woat see jeheelt von daut bleeden, dan saul see säwen Doag talen, un no däm saul see rein sennen.

29Un aum achten Dach saul see twee Turtelduwen ooda twee aundre Duwen nämen un dee nom Priesta brinjen ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt.

30Un de Priesta saul dee eene aus Sindopfa un de aundre aus Brauntopfa opfren un de Fru ver däm Harn veseenen wäajen äaren Blootvelust, waut ar orrein muak.

31Jie sellen de Israeliten wäajen äare Onreinheit woarnen, om daut see nich doawäajen stoawen, wan see en äare Onreinheit en miene Woninj, waut en äare Medd es, nengonen un dee orrein moaken.

32Dit es daut Jesaz äwa dee, dee aum Jeschlajchtsjlett waut haben, waut doa kjietat ooda wäm de Somen em Schlop aufjeit, un doavon orrein woat.

33Ooda äwa eene Fru, dee äare moonatliche Räajel haft, un wäm sest irjent waut orreinet ut daut Jeschlajchtsjlett kjemt, aus biem Maun ooda bie de Fru, un wan een Maun bie eene orreine Fru licht.

3. Mose 16

Väaschreften fa dän Veseenungsdach

1De Har räd met Moses, no däm aus Aaron siene twee Säns sikj dämHarn jenodat hauden, un jestorwen wieren,

2un säd: Saj dienen Brooda Aaron, daut hee nich too foaken en daut Heilichtum hinja de Gardien jeit wua daut Veseenungsdakjsel opp de Kjist es. Hee kunn doaderch stoawen, wiels doa wies ekj mie en de Wolkj bowa daut Dakjsel, waut opp de Bundeskjist licht.

3Bloos soo doaf Aaron en daut Heilje nengonen: Met eenen jungen Boll toom Sindopfa un eenen Schopsbock toom Brauntopfa.

4Hee saul sikj dän heiljen Rock von Lienzeich auntrakjen, un Bekjsen von Lienzeich sellen siene Schaunden bedakjen, un hee saul sikj eene Binj von Lienzeich ombinjen un de Koppbinj von Lienzeich rom dän Kopp binjen, wiels daut sent de

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

heilje Kjleeda. Un hee saul sienen Kjarpa em Wota boden un dan de Kjleeda auntrakjen.

5Un hee saul von de vesaumelde Israeliten twee Kosenbakj nämen toom Sindopfa un eenen Schopsbock toom Brauntopfa.

6Un Aaron saul eenen Boll, aus sien Sindopfa brinjen, daut hee fa sikj un siene Famielje Veseenunk veschauft.

7Un dan saul hee de beid Kosenbakj nämen un dee ver däm Harn no däm Engank von daut Vesaumlungszelt brinjen

8un saul von de twee Kosenbakj lossen, een Loss fa däm Harn, un een Loss fa Asasel.

9Un dan saul Aaron dän Kosenbock, opp däm daut Loss fa dän Harn jefollen es, aus Sindopfa opfren.

10Oba dän Kosenbock, opp däm daut Loss fa Asasel jefollen es, saul hee läwendich ver däm Harn stalen, un derch Däm daut Volkj veseenen un däm aus Sindenbock no Asasel enne Wiltnis schekjen.

11Dän Boll fa sien Sindopfa saul Aaron doahan brinjen un schlachten un sikj un siene Famielje veseenen.

12Hee saul eene rieekja Paun voll Gloot vom Aultoa nämen, waut ver däm Harn steit, un beid Henj voll fienet scheenrikjendet Weiruakstoff nämen un daut doa nenn hinja de Gardien brinjen,

13un dän Weiruak ver däm Harn opp daut Gloot streien, daut de Ruakwolkj von dän Weiruak daut Veseenungsdakjsel bedakjt, waut opp de Kjist met dän Bewies von däm Bunt es, om daut de Priesta nich stoaft.

14Un hee saul waut von däm Boll sien Bloot nämen un daut fa däm Harn met sienen Finja een mol jäajen daut Veseenungsdakjsel spretzen. Ver daut Veseenungsdakjsel saul hee säwen mol von daut Bloot met sienen Finja spretzen.

15Un no däm saul hee dän Kosenbock schlachten, waut aus Sindopfa fa daut Volkj bestemt es. Hee saul von däm Bock sien Bloot hinja de Gardien brinjen un doavon opp daut Veseenungsdakjsel un ver de Kjist oppe Ieed spretzen, krakjt soo aus hee daut met daut Bloot von däm Boll deed.

16Soo saul hee daut Heilichtum veseenen wäajen de Israeliten äare Onreinheiten un Veschuldjungen, wuamet see sikj vesindicht haben. Soo saul hee daut Vesaumlungszelt reinjen, waut medden en daut israelitische Loaga steit un derch äare Veschuldjungen veorreinicht woat.

17Kjeen Mensch saul en daut Vesaumlungszelt sennen, von dan wan Aaron en daut Aulaheilichste jeit om fa sikj, siene Famielje, un fa daut gaunze Volkj Israel dise Veseenunk derchtofieren, bat hee doa wada rutkjemt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Un no däm saul Aaron rutgonen no däm Aultoa, waut ver däm Harn steit, un uk däm veseenen. Hee saul runtom de Hieena von däm Aultoa met daut Bloot von de beid Opfatieren beschmäaren

19un saul met sienen Finja säwen mol von daut Bloot aun dän Aultoa spretzen, un dän soo reinjen un heiljen von de Israeliten äare Onreinheiten.

De Sindenbock

20Wan Aaron de Veseenunk fa daut Heilichtum, daut Vesaumlungszelt un dän Aultoa, derchjefieet haft, dan saul hee dän läwendjen Kosenbock doahan brinjen.

21Dan saul Aaron siene beid Henj opp däm sienen Kopp lajen un äwa däm aule Vefälungen un Veschuldjungen von de Israeliten bekjanen, wua see sikj met vesindicht haben, un dän Bock dee opp sienen Kopp lajen un däm von eenen Maun, waut reedsteit, en de Wiltnis brinjen loten,

22soo daut de Bock aule Veschuldjungen opp sikj nemt un en de Wiltnis drajcht. Un dee woat en de Wiltnis jeloten.

23Dan saul Aaron en daut Vesaumlungszelt gonen un sikj de Kjleeda von Lienzeich uttrakjen, waut hee sikj to de Haundlunk aunjetrocken haft, un dee doa wajchlajen.

24Un hee saul sienen Kjarpa opp eene jeweide Städ met Wota aufwauschen un sikj wada siene ieejne Kjleeda auntrakjen. Un dan wada rutgonen un fa sikj un fa daut Volkj de beid Schopsbakj aus Brauntopfa opfren, un sikj un daut Volkj veseenen,

25un daut Fat vom Sindopfa opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten.

26De Maun, dee dän Kosenbock fa Asasel rutjebrocht haft, saul siene Kjleeda wauschen un sikj selfst met Wota aufwauschen un mau ieescht no däm en daut Loaga komen.

27Un dän jungen Boll un dän Kosenbock von de Sindopfa, dee äa Bloot to de Veseenunk en daut Heilichtum jebrocht wort, sellen see rutdroagen bat buta daut Loaga un daut doa aula vebrennen, daut Lada, daut Fleesch un daut Enjeweide.

28Un dee waut daut vebrent, saul siene Kjleeda wauschen un sikj met Wota aufwauschen un mau ieescht no däm en daut Loaga komen.

Wiedre Väaschreften fa dän Veseenungsdach

29Uk dit saul junt eene Ordnunk fa emma sennen: Aum 10. Dach en de 7. Moonat sell jie fausten un kjeene Oabeit doonen, nich june Menschen, uk nich de framde waut mank junt wonen.

30Aun disen Dach passieet june Veseenunk, daut jie jereinicht woaren; von aul june Sinden woa jie ver däm Harn jereinicht.

31Doawäajen sell jie dän Dach aus eenen besonda heiljen Sabat hoolen, un jie sellen fausten. Dise Ordnunk jelt fa aule Tieden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Soone Veseenunk derchfieren saul een Priesta, dee jesaulft un aus Priesta enjesat es, daut hee en sienen Voda siene Städ Priesta es. Un hee saul sikj de heilje Deenstkjleeda auntrakjen,

33un saul soo daut Aulaheilichste, daut gaunze Vesaumlungszelt un dän Aultoa veseenen. Un uk de Priesta un de gaunze Volkjs Vesaumlunk saul hee veseenen.

34Daut saul junt eene Ordnunk fa emma sennen, daut jie Israel een mol em Joa veseenen wäajen aul äare Sinden. Un daut wort soo jedonen, aus de Har Moses daut aunjeordnet haud.

3. Mose 17

De Opfatieren sellen bloos biem Heilichtum jeschlacht woaren

1De Har räd met Moses un säd:

2Saj to Aaron un siene Säns un to aule Israeliten: Dit es daut, waut de Har aunjeordnet haft.

3Wan een Israelit een Rint, een Schop ooda eene Kos schlachten well, doaf hee daut nich opp irjent eenen Plauz buta daut Loaga ooda em Loaga doonen.

4Hee mott daut Tia no däm Engank von daut Vesaumlungszelt brinjen un doa ver däm Harn siene Woninj aus Opfagow fa am schlachten. Wäa daut aundatwäajen schlacht, saul daut aus eene Blootschult aunjeräakjent woaren: Hee haft Bloot vegoten, un soon Mensch saul ut sien Volkj utjerot woaren.

5Doawäajen sellen de Israeliten äare Tieren toom schlachten, waut see bat nu oppe friee Stap jeschlacht haben, nom Harn brinjen, nom Priesta aum Engank von daut Vesaumlungszelt. Un doa aus Dankopfa fa dän Harn schlachten.

6Un de Priesta saul daut Bloot aun däm Harn sienen Aultoa spretzen, waut ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt steit, un daut Fat opp däm Aultoa en Ruak oppgonen loten to een scheenet Jeroch fa dän Harn.

7De Israeliten sellen äare Tieren nich mea aus Opfa fa de beese Jeista schlachten, wuamet see Aufjettarie driewen. Daut saul an eene Ordnunk fa emma, äwa aule Jennerazionen sennen.

Bloot vejeeten es veboden

8Doawäajen saust du an sajen: Wäa von de Israeliten ooda von de framde, waut mank an wonen, een Brauntopfa ooda Schlachtopfa opfat

9un brinjt daut nich ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt, om dän Harn daut to opfren, dee woat ut sien Volkj utjerot woaren.

10Un wäa von de Israeliten ooda von de framde bie junt irjentwua Bloot at, däm woa ekj mie selfst entjäajen stalen un däm ut sien Volkj utroden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Em Bloot es daut kjarpaliche Läwen, un ekj hab junt daut fa dän Aultoa jejäft, daut jie doamet veseent woaren. Daut Bloot es de Veseenunk, wiels doabennen daut Läwen es.

12Doawäajen hab ekj de Israeliten jesajcht: Kjeena von junt doaf Bloot äten, uk kjeen framda, waut bie junt wont.

13Un wan een Israelit ooda een framda bie junt oppe Jacht jeit un deit een Tia ooda een Voagel scheeten, waut eena äten doaf, dan saul hee daut Bloot von daut jeschotne Raup utranen loten un met Ieed unjaschoawen.

14Em Bloot es daut Läwen, un doawäajen hab ekj de Israeliten jesajcht: Jie sellen von kjeen Fleesch daut Bloot äten. Daut Läwen von aulet Fleesch besteit em Bloot. Wäa daut at, woat utjerot woaren.

15Un wan wäa, eendoont auf daut eena von june Menschen ooda een framda es, von een Tia at waut dootjegonen ooda veräten es, dee saul siene Kjleeda wauschen un sikj selfst met Wota aufwauschen un bat aum Owent orrein sennen; un dan es hee wada rein.

16Wan hee siene Kjleeda nich wauscht un sienen Kjarpa nich aufwauscht, dan mott hee siene Schult droagen.

3. Mose 18

Jeschlajchtlichet Vegonen woat veboden

1De Har räd met Moses un säd:

2Saj de Israeliten waut ekj an to sajen hab: Ekj sie de Har, jun Gott.

3Jie sellen nich soo läwen aus daut en Ägipten wort, wua jie jewont haben, uk nich soo aus daut en daut Launt Kanaan woat, wua ekj junt hanbrinjen woa. Dise Velkja äare Sitten sellen junt nuscht aungonen.

4Jie sellen junt no miene Ordnungen rechten un miene Aunwiesungen jehorchen. Ekj sie de Har, jun Gott.

5Doawäajen sell jie miene Ordnungen un Aunwiesungen befoljen. Wiels dee Mensch, dee daut deit, woat doaderch läwen; ekj sie de Har!

6Kjeena von junt saul sikj irjent eenem em Frintschoft nodren, om met an Jeschlajchtsvekjia to haben. Ekj sie de Har!

7Du doascht nich bie diene Mutta schlopen un doaderch dienen Voda toschaund moaken. Wiels daut es diene Mutta.

8Du saust met dienen Voda siene Fru nich Jeschlajchtsvekjia haben; doamet deist du dienen Voda schenden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[9]Du saust met diene Sesta, waut dien Voda ooda diene Mutta äare Dochta es, nich Jeschlajchtsvekjia haben, eendoont auf daut rajchtet ooda toopjebrochtet Jeschwista es.

[10]Du saust met diene Grootdochta, de Dochta von dienen Sän ooda diene Dochta, nich Jeschlajchtsvekjia haben, wiels doamet deist du die selfst schenden.

[11]Du saust met de Dochta von dienen Voda siene Fru, waut dienen Voda jebuaren es un diene Haulfsesta es, nich Jeschlajchtsvekjia haben.

[12]Du saust met dienen Voda siene Sesta nich Jeschlajchtsvekjia haben, wiels see es frintschoft met dienen Voda.

[13]Du saust met diene Mutta äare Sesta nich Jeschlajchtsvekjia haben, wiels see es Frintschoft met diene Mutta.

[14]Du saust dienen Voda sienen Brooda nich doamet schenden, daut du siene Fru nemst. Daut es diene Taunte.

[15]Du saust met diene Schwieedochta nich Jeschlajchtsvekjia haben, wiels see es dien Sän siene Fru; doawäajen saust du doa nich biegonen.

[16]Du saust met dienen Brooda siene Fru nich Jeschlajchtsvekjia haben, wiels doamet deist du dienen Brooda schenden.

[17]Wan du met eene Fru Vekjia hast, dan saust du nich uk noch bie äare Dochta ooda Grootdochta schlopen, waut de Dochta von äaren Sän ooda Dochta es, wiels see sent frintschoft, un doawäajen es daut waut schaundhauftet.

[18]Du saust diene Fru äare Sesta nich aus Näbenfru nämen un met ar Vekjia haben, soolang aus diene Fru noch läft.

[19]Du saust nich bie eene Fru ligjen, om met ar Jeschlajchtsvekjia to haben, soolang aus see äare moonatliche Doag haft, wiels en dee Tiet es see orrein.

[20]Du saust uk nich bie dienen näakjsten siene Fru ligjen, daut wudd die orrein moaken.

[21]Du saust uk nich eent von diene Kjinja däm Aufgott Moloch aus Opfa vebrennen, wiels doamet deist du Gott sienen Nomen veonieren. Ekj sie de Har!

[22]Du saust nich met eenen Maun jeschlajchtlichen Vekjia haben soo aus met eene Fru, wiels daut es waut oppscheiseljet.

[23]Kjeen Maun uk kjeene Fru saul met een Tia jeschlajchtlichen Vekjia haben, wiels daut es eene schentelje Veorreinjunk.

[24]Jie sellen junt met kjeene von soone Doten veorreinjen. Met aul daut haben de Velkja sikj veorreinicht, waut ekj ver junt vedriewen well.

[25]Doamet haben see daut Launt orrein jemoakt; un ekj trakj daut Launt to Räakjenschoft, soo daut daut Launt de Enwona utspicht un wada rein woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[26]Doawäajen sell jie junt no miene Jebooten un Aunwiesungen rechten, de framde, waut bie junt wonen, krakjt soo aus june Menschen. Un doot kjeene soone oppscheiselje Doten

[27]aus de Lied deeden, waut ver junt en daut Launt wonden un daut orrein muaken.

[28]Sest woat daut Launt junt krakjt soo utspieen, wan jie daut orrein moaken, aus daut de väaje Enwona utjespäajen haft.

[29]Aul dee, dee soon oppscheiseljet doonen, woaren ut äa Volkj utjerot woaren.

[30]Doawäajen befolcht miene Aunwiesungen, un recht junt nich no de oppscheiselje Sitten von de Velkja, waut ver junt daut Launt bewonden. Doot junt nich derch soon vehoolen veorreinjen. Ekj sie de Har, jun Gott!

3. Mose 19

Jie sellen heilich sennen, wiels ekj heilich sie!

[1]De Har räd met Moses un säd:

[2]Räd met de gaunze Vesaumlunk von Israel un saj to an: Jie sellen heilich sennen, wiels ekj, de Har, jun Gott, heilich sie.

[3]Jieda eena saul Ieaforcht haben fa siene Mutta un sienen Voda un dän Rudach, mienen Sabat, hoolen. Ekj sie de Har, jun Gott!

[4]Jie sellen nich no aundre Jetta gonen un moakt junt kjeene jegotne Jettabilda; ekj sie de Har, jun Gott!

[5]Wan jie däm Harn een Dankopfa brinjen wellen, sell jie daut soo opfren, daut hee jefaulen doaraun haft.

[6]Jie sellen daut Fleesch aun däm Dach äten, wan jie daut opfren, ooda uk noch aum näakjsten Dach; waut oba bat däm dredden Dach äwablift, saul vebrent woaren.

[7]Wan aum dredden Dach noch doavon jejäten woat, es mie daut jäajenaun, un daut gaunze Opfa es mie nich aunjenäm.

[8]Wäa doavon at, lot eene Schult opp sikj, wiels hee daut veonieren deit, waut biemHarn heilich es. Un soon Mensch woat utjerot woaren ut sien Volkj.

[9]Wan du dien Launt arnten deist, saust du nich aules bat en de Akjen von dien Flekj aufschnieden, uk nich noch noläsen gonen.

[10]Uk en dienen Wiengoaden saust du nich aules rein aufplekjen un de aufjefolne Druwen nich oppläsen. Lot doa waut äwa fa de oame un framde, waut en jun Launt wonen. Ekj sie de Har, jun Gott!

[11]Jie sellen nich stälen uk nich lieejen, un uk nich eena met däm aundren faulschen Haundel driewen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Jie sellen nich faulsch schwieren bie mienen Nomen un junen Gott sienen Nomen veonieren. Ekj sie de Har!

13Du saust dienen näakjsten nich unja Druck saten ooda bestälen. Un dienen Doages Oabeida sien Loon saust du nich äwa Nacht bie die hoolen.

14Du saust nich eenen Fluch opp eenen doowen utspräakjen, un eenen blinjen nich eenen Kjneppel em Wajch lajen. Du saust die fa dienen Gott ferchten; ekj sie de Har!

15Du saust em Jerecht nich ojjerajcht haundlen; du saust dän eefachen nich väatrakjen, oba uk dän Enflussrikjen nich bejensjen. Du saust dienen näakjsten rajcht rechten.

16Du saust nich Pludarie driewen mank diene Metmenschen. Du saust uk nich waut oppbrinjen toom dienen näakjsten daut Läwen to vedoawen. Ekj sie de Har!

17Du saust nich hotdroagent sennen jäajen dienen Brooda, sträw doano de Sach to beräden, om daut du die nich wäajen am eene Schult opplotst.

18Du saust nich Rach eewen, ooda irjent waut jäajen diene Metmenschen haben. Du saust dienen Noba soo goot sennen aus die selfst: Ekj sie de Har.

Wiedre Aunwiesungen fa Gott sien heiljet Volkj

19Miene Ordnungen sell jie hoolen: Von dien Vee saust du nich twee veschiedne Sorten sikj poaren loten. Sei nich opp een Flekj twee veschiedne Sorten Sot. Trakj die uk nich een Kjleet aun, waut von twee veschiedne Sorten Twierem jewäft es.

20Wan een Maun bie eene Sklowenmejal schlapt, waut eenen aundren Maun aus Ehefru toojesajcht es, oba noch nich loosjekoft ooda friejeloten es, dan saul daut bestroft woaren. Oba dee sellen nich met däm Doot bestroft, wiels de Fru noch nich frie wia.

21De Maun saul een Schopsbock fa sikj aus Schultopfa no däm Harn brinjen ver dän Engank von daut Vesaumlungszelt;

22un de Priesta saul am veseenen met een Schultopfa von een Schopsbock ver däm Harn wäajen siene Sind, un dan woat Gott am siene Sind, waut hee jedonen haft, vejäwen.

23Wan jie en daut Launt komen un aule Sorten Oftbeem plaunten, wua jie von äten kjennen, dan lot de ieeschte Frucht toch, aus wan dee orrein un onbeschnäden es. Dree Joa sell jie de Frucht fa orrein hoolen, un dee nich äten.

24Em vieeden Joa sell jie aula june Frucht met freiden däm Harn weien.

25Un vom feften Joa aun derw jie de Frucht äten. Wan jie daut soo doonen woaren, woaren june Beem doafäa dolla droagen. Ekj sie de Har, jun Gott!

26Jie sellen kjeen Fleesch äten, wua noch Bloot bennen es. Jie sellen nich Woasajarie ooda Zaubarie driewen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Jie sellen june Kopphoa aun de Sieden nich veschnieden un junen Boat nich kortschnieden.

28Jie sellen junt wäajen eenen Dooden kjeene Ranen em Kjarpa schnieden un uk kjeene Tieekjens en june Hut nenmoaken. Ekj sie deHar!

29Du saust diene Dochta nich to Huararie aunleiden, om daut sikj de Huararie nich em gaunzen Launt vebreet, un jun Launt voll Schaunden woat.

30Mienen Sabat sell jie hoolen, un mien Heilichtum sell jie ferchten. Ekj sie de Har!

31Got nich no de Woasajasch un no dee, dee de Doodje äare Jeista befroagen. Wäa daut deit, moakt sikj orrein. Ekj sie de Har, jun Gott!

32Ver greiwe Hoa saust du oppstonen un eene elre Persoon saust du ieren, un saust die ferchten ver dienen Gott. Ekj sie de Har!

33Wan een framda bie junt em Launt wont, sell jie däm nich unjadrekjen.

34Dee saul bie junt soo wonen aus eena von junt, un du saust däm goot sennen soo aus die selfst, wiels jie sent en Ägipten uk framde jewast. Ekj sie de Har, jun Gott!

35Jie sellen nich ojjerajcht haundlen, met däm Motstock, met daut Jewicht un de Motdinja, wan jie waut aufmäten.

36June Wichtschol, un de Jewichta sellen stemmen, un jie sellen rajchte Motstakja un Motschoopen haben. Ekj sie de Har, jun Gott, dee junt ut Ägipten jefieet haft!

37Recht junt bie aules no miene Jebooten un Aunwiesungen un läft doano. Ekj sie de Har!

3. Mose 20

Bestrofunk fa schwoare Sinden

1De Har räd met Moses un säd:

2Saj to de Israeliten: Wäa von junt Israeliten ooda von de framde waut en Israel wonen, eent von siene Kjinja däm Aufgott Moloch opfat, dee saul met däm Doot bestroft woaren. De Volkjs Vesaumlunk saul däm steenjen.

3Un ekj woa mie soonen Mensch jäajenaun stalen un däm ut sien Volkj utroden, wiels hee däm Moloch eent von siene Kjinja jejäft haft un mien Heilichtum orrein jemoakt un mienen heiljen Nomen veonieet haft.

4Un wan daut Volkj em Launt sikj bie däm Mensch derch de Finjasch kjikjen woat, dee eent von siene Kjinja däm Moloch jeopfat haft, daut see däm nich doot moaken,

5dan woa ekj mie selfst jäajen disen Mensch un siene Nokomen stalen un woa am un aul dee, dee soo aus hee met däm Moloch Aufjettarie jedräwen haben, ut äa Volkj utroden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Uk wan sikj wäa bie de Woasajasch ooda bie dee, dee de Doodje äare Jeista befroagen, Rot holen jeit, un met dee Aufjettarie drift, dan woa ekj mie selfst jäajen däm stalen un woa am ut sien Volkj utroden.

7Doawäajen moakt junt von aules rein, waut mie jäajenaun es, un läft soo, daut jie mien heiljet Volkj sent; ekj sie de Har, jun Gott.

8Recht junt no miene Ordnungen un läft doano. Ekj sie de Har, dee junt heilich moakt.

9Wäa äwa sienen Voda ooda siene Mutta eenen Fluch utsprakjt, mott dootjemoakt woaren. Siene Blootschult kjemt opp am, wiels hee äwa sienen Voda ooda siene Mutta eenen Fluch utjesproaken haft.

10Wan wäa met eenen aundren Israelit siene Fru de Ehe brakjt, motten dee beid dootjemoakt woaren, de Maun uk de Fru waut de Ehe jebroaken haben.

11Wan wäa bie sienen Voda siene Fru biejeit un soo sienen Voda schenden deit, dan sellen beid, hee uk de Fru, stoawen; äare Blootschult saul opp an komen.

12Wan wäa bie siene Schwieedochta biejeit, dan sellen dee beid stoawen, wiels see haben waut schaundhauftet jedonen; äa Bloot kjemt opp an.

13Wan wäa met eenen Maun jeschlajchtlichen Vekjia haft soo aus met eene Fru, dan haben dee sikj beid opp eenen oppscheiseljen Wajch vegonen, un sellen beid dootjemoakt woaren; äare Blootschult licht opp an.

14Wan sikj wäa de Dochta uk de Mutta beid to Frues nemt, dee haft waut schaundhauftet jedonen; un dee saul met de Frues toop met Fia vebrent woaren, wiels soon onveschämdet doaf daut bie junt nich jäwen.

15Wan een Maun met een Tia jeschlajchtlichen Vekjia haft, saul dee dootjemoakt woaren; uk daut Tia sell jie doot moaken.

16Wan eene Fru sikj irjent een Tia nodat un met daut jeschlajchtlichen Vekjia haft, sell jie de Fru uk daut Tia doot moaken. Dee motten dootjemoakt woaren; äare Blootschult kjemt opp an.

17Wan een Maun bie siene Sesta ooda Haulfsesta schlapt, sienen Voda ooda siene Mutta äare Dochta, un see Jeschlajchtsvekjia haben, dan es daut eene groote Schaund. Dee beid motten ver daut vesaumelde Volkj vom Volkj utjerot woaren. De Maun haft met siene Sesta Vekjia jehaut, un hee es schuldich fa daut waut hee jedonen haft.

18Wan een Maun met eene Fru Jeschlajchtsvekjia haft en dee Tiet wan see äare moonatliche Doag haft, un ar de Schomp aufdakjt, dee haft äare Blootkjwal opjedakjt un see haft dee uk opjedakjt, un dee sellen beid ut äa Volkj utjerot woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Met diene Mutta äare Sesta un met dienen Voda siene Sesta saust du nich Jeschlajchtsvekjia haben. Wäa daut deit, dee deit sien Frintschoft schenden. Dee motten beid de Foljen von äare Schult droagen.

20Wan wäa bie sienen Onkel siene Fru schlapt, dee deit sienen Onkel schenden. Dee motten beid äare Schult droagen; onen Kjinja sellen dee stoawen.

21Wan wäa bie sienen Brooda siene Fru schlapt, es daut waut oppscheiseljet. See woaren kjeene Nokomen haben, wiels hee haft doamet sienen Brooda toschaund jemoakt.

22Hoolt aul miene Jebooten un Aunwiesungen un läft doano, om daut daut Launt junt nich utspicht, wua ekj junt nenbrinjen woa, om daut jie doabennen wonen.

23Läft nich no de Velkja äare Sitten, waut ekj ver junt vedriewen woa. Dee haben daut aula jedonen, un ekj hab mie aun an veäakjelt.

24Junt oba saj ekj: Äa Launt jäw ekj junt; un ekj woa junt daut aus Oafgoot jäwen, een Launt, waut von Malkj un Honnich äwarant. Ekj sie de Har, jun Gott, dee junt von de Velkja aufjesondat haft.

25Doawäajen sell jie uk jeneiw tweschen reinet un orreinet Vee un tweschen reine un orreine Väajel unjascheeden un junt nich orrein moaken aun daut Vee, aun de Väajel un aul daut, waut oppe Ieed kjript, waut ekj fa junt aus orrein erkjläat hab.

26Jie sellen fa mie heilich sennen, wiels ekj, de Har, sie heilich. Ekj hab junt ut de Velkja rutjewält, om daut jie mie jehieren.

27Wan ut eenen Maun ooda eene Fru een Jeist von eenen Dooden ooda een Woasajajeist rät, motten dee dootjemoakt woaren. Jie sellen dee steenjen; äare Blootschult kjemt opp an.

3. Mose 21

Besondre Reinheits Väaschreften fa Priesta

1De Priesta, Aaron siene Säns, leet de Har derch Moses sajen: Een Priesta saul sikj aun kjeenen Dooden ut sien Volkj orrein moaken

2buta aun siene notste Aunjehieeje: Aun siene Mutta, aun sienen Voda, aun sienen Sän, aun siene Dochta, aun sienen Brooda

3un aun siene Sesta, waut noch onbefriet es un en daut selwje Hus läft wua hee. Aun dee äare Leichen doaf hee sikj orrein moaken.

4Sest saul hee sikj aun kjeent von sien aunjefriedet Frintschoft orrein moaken, daut hee sikj nich veonieren deit.

5Een Priesta doaf sikj bie eenen truajen Faul uk nich dän Kopp kol schäaren, dän Boat kortschnieden ooda Ranen en sienen Kjarpa schnieden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6De Priesta sellen een Läwen fieren, waut mie, äaren Gott, jeweit es, un sellen mienen Nomen nich veonieren. See brinjen de Fiaopfa, waut opp mienen Aultoa vebrent woaren, daut Äten fa äaren Gott; doawäajen sellen see heilich sennen.

7See sellen kjeene Hua to Fru nämen, uk kjeene Mejal, dee nich friejebläwen es, uk kjeene Fru, waut von äaren Maun jeschieden es, wiels see sent äaren Gott heilich.

8Doawäajen saust du dän Priesta fa heilich hoolen, wiels hee brinjt junen Gott daut Opfabroot. Hee saul die heilich sennen, wiels ekj sie heilich, de Har, dee junt heilicht.

9Wan eenen Priesta siene Dochta sikj derch Huararie veorreinicht, deit see äaren Voda veonieren; un see saul met Fia vebrent woaren.

10De väaschta mank de Priesta, opp däm sien Kopp de Saulweelj jegoten wort un dee jeweit es, om de heilje Kjleeda auntotrakjen, dee saul bie eenen truajen Faul nich siene Hoa vezultat henjen loten un siene Kjleeda verieten.

11Hee saul no kjeenen Dooden komen, wiels hee sikj doaderch veorreinicht, uk nich, wan daut sien Voda ooda siene Mutta es.

12Hee saul nich ut daut Heilichtum rutgonen, daut hee Gott sien Heilichtum nich veonieren deit, wiels hee es met sienen Gott siene heilje Saulweelj jesaulft. Ekj sie de Har.

13Hee doaf sikj bloos eene Mejal frieen, waut noch met kjeenen Maun toop jeschlopen haft,

14kjeene Wätfru ooda Jeschiedne ooda eene dee sikj derch Huararie haft orrein jemoakt. Hee mott sikj eene Mejal ut sien ieejnet Volkj to Fru nämen,

15soo daut hee siene Nokomen mank sien Volkj nich veonieren deit, wiels ekj sie de Har, dee am jeheilicht haft.

16De Har räd met Moses un säd:

17Saj to Aaron: Wan eena von diene Nokomen en Tookunft eenen Fäla haft, doaf hee nich nom Aultoa komen, om daut Äten fa sienen Gott to opfren.

18Kjeena doaf eenen Opfadeenst doonen, waut eenen kjarpalichen Fäla haft: Een blinja ooda loma ooda eena met eene jespoolde Näs ooda waut irjentwua kjräplich es.

19Uk kjeena, däm een Oarm ooda een Been vekjräpelt es,

20ooda eenen Buckel haft, ooda dee em waussen sea hinjenjebläwen es, un kjeena dee eene Uagen ooda Hutkrankheit haft, un uk kjeena waut beschädichte Hooden haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Wäa mank däm Priesta Aaron siene Nokomen eenen kjarpalichen Fäla haft, doaf niemols komen, däm Harnsiene Fiaopfa to opfren, wiels hee eenen Fäla haft. Hee saul nich komen, om sienen Gott sien Äten to opfren.

22Hee doaf von de Opfa äten, waut sienen Gott jebrocht woaren, von de heilje uk von de besonda heilje Opfagowen.

23Oba wiels hee eenen kjarpalichen Fäla haft, doaf hee nich no de Gardien gonen ooda sikj däm Aultoa nodren. Hee saul dise Städen dee mie jeheilicht sent nich veonieren, wiels ekj sie de Har, dee an heilich moakt.

24Un Moses säd dit to Aaron un siene Säns un to aule Israeliten.

3. Mose 22

Wäa von de Opfagowen äten doaf

1De Har räd met Moses un säd:

2Saj Aaron un siene Säns: Got väasechtich met de heilje Gowen om, waut de Israeliten mie brinjen, om daut see mienen heiljen Nomen nich veonieren. Ekj sie de Har.

3Saj an uk: Wäa von june Nokomen sikj de heilje Gowen nodat, waut de Israeliten däm Harn weien, un haft eene Onreinheit aun sikj, dee woat ver miene Uagen utjerot woaren. Ekj sie de Har.

4Wäa von Aaron siene Nokomen Lepra haft ooda irjent waut haft, waut doa kjietat, dee saul nich von daut heilje äten, bat hee wada rein es.Wäa eenem aunschieet, waut aun eenen Dooden orrein jeworden es, ooda em Schlop de Somen aufjegonen es,

5ooda wäa irjent eent von de Tieren ooda Ojjezeffa aunjefot haft, wuavon hee orrein woat, ooda eenen Mensch, derch däm hee orrein woat, eendoont von waut dee orrein es,

6wäa soont aunschieet, dee es bat aum Owent orrein un doaf soolang nich von de heilje Opfagowen äten, un saul ieescht sienen Kjarpa met Wota aufwauschen.

7Un wan de Sonn ieescht unjajegonen es, dan es hee rein. Dan doaf hee doavon äten, wiels daut siene Noarunk es.

8Een Tia waut dootjegonen ooda veräten es saul hee nich äten, om daut hee nich orrein woat. Ekj sie de Har!

9Doawäajen sellen see miene Ordnungen hoolen, daut see nich Sinden opp sikj loden un doawäajen stoawen, wan see daut veonieren. Ekj sie de Har, dee an heilicht.

10Bloos wäa to eene Priesta Famielje jehieet, doaf von de heilje Opfagowen äten, sest kjeena, uk kjeen framda ooda Oabeida, waut bie am läft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11Wan de Priesta sikj fa Jelt eenen Sklow kjaft, dee doaf doavon äten. Un de Sklow, waut en däm Priesta sien Hus jebuaren es, doaf uk von siene Noarunk äten.

12Wan däm Priesta siene Dochta sikj met eenen Maun befriet, dee nich ut dän Priesta Staum es, dan saul see nich von de heilje Opfagowen äten.

13Wan see aus Wätfru ooda aus eene Jeschiedne, waut kjeene Kjinja haft, trigj no äa Voda sien Hus kjemt, dan doaf see von äaren Voda siene Noarunk äten soo aus verhäa. Oba kjeena saul doavon äten, dee nich to de Priesta Famielje jehieet.

14Wäa onweetent von daut heilje at, dee saul däm Priesta de Opfagow aufjäwen un noch een Feftel doabie lajen.

15De Priesta sellen daut heilje von de Israeliten, de Opfagowen fa dän Harn, nich veonieren loten,

16un de Israeliten doaderch met Schult beloden, daut dee äa Jeheilichtet to äten kjrieen, wiels ekj sie de Har, dee an heilicht.

Väaschreften fa Opfatieren

17De Har räd met Moses un säd:

18Saj Aaron un siene Säns un aule Israeliten: Wäa ut daut Volkj Israel ooda von de framde en Israel een Opfa brinjen well, om sien Vespräakjen to erfellen ooda däm Harnfriewellich waut toom Brauntopfa jäwen well.

19Dan mott daut, om daut de Har jefaulen aun junt haft, een menlichet Tia onen Fäla sennen, von Rinda, Schop ooda Kosen.

20Aules, waut eenen Fäla haft sell jie nich opfren, wiels daut woat junt nich aunjenäm moaken.

21Un wan wäa däm Harn een Dankopfa brinjen well, om sien Vespräakjen entohoolen ooda een frieweljet Opfa, von Rinda ooda Schop, dan saul daut onen Fäla sennen, wiels am daut mau aunjenäm moakt, wan daut Opfatia fälafrie es.

22Wan daut blint ooda vekjräpelt es, ooda eene Wund ooda een Schwäa ooda Hutkrankheiten haft, dan sell jie däm Harn daut nich opfren un kjeen Brauntopfa doavon opp däm Harn sienen Aultoa brinjen.

23Rinda ooda Schop, waut too lange ooda too korte Kjarpadeelen haben, dee kaust du friewellich opfren, oba fa een Vespräakjen sent dee nich aunjenäm.

24Du saust däm Harn uk kjeen Tia toom Opfa brinjen, waut de Hooden vedrekjt ooda veschloagen ooda rutjeräten ooda utjechnäden sent. Jie sellen en jun Launt äwahaupt kjeen Tia endren.

25Jie sellen soone Tieren uk nich von Utlenda kjeepen un aus Äten fa junen Gott opfren, wiels dee daugen nich un haben eenen Fäla. Doawäajen woat junt daut nich aunjenäm moaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[26]Wieda leet de Har derch Moses sajen:

[27]Wan een Rint ooda Schop ooda eene Kos jebuaren es, dan saul daut Kaulf ooda Laum säwen Doag bie äare Mutta bliewen; oba aum achten Dach ooda no däm doaf dämHarn daut jeopfat woaren, daut es am aunjenäm.

[28]Jie derwen uk nich daut Muttatia met äa junget tojlikj aun eenen Dach schlachten.

[29]Wan jie däm Harn een Dankopfa brinjen wellen, waut junt aunjenäm moakt,

[30]dan sell jie daut aun däm selwjen Dach oppäten un nuscht äwaloten bat morjen. Ekj sie de Har!

[31]Doot opp miene Jebooten achtjäwen un doano läwen. Ekj sie deHar!

[32]Doot mienen heiljen Nomen nich veonieren, soo daut ekj heilich jehoolen woa mank de Israeliten. Ekj sie de Har, dee junt heilicht.

[33]Ekj hab junt ut Ägipten rutjefieet, om jun Gott to sennen. Ekj sie deHar!

3. Mose 23

Gottesdeensten aum Sabat un opp de groote Fasta

[1]De Har räd met Moses un säd:

[2]Saj to de Israeliten: Dit sent dämHarn siene Fasta, waut jie aus heilje Vesaumlungen bekaunt moaken sellen, waut am jeweit sent:

[3]Sas Doag saust du oabeiden; oba de säwenda Dach es een gaunz fastlicha Sabat, eene heilje Vesaumlunk. Dan sell jie kjeene Oabeit doonen, wiels daut es een Sabat fa dän Harn, äwaraul wua jie wonen.

[4]Dit sent dän Harn siene Fasta, waut jie aun äare Doag aus heilje Vesaumlungen bekauntmoaken sellen:

Passafast un de ieeschte Goawen

(4.Mos 28,16-25)

[5]Aum 14. Dach en de 1. Moonat jäajen Owent es däm Harn sien Passafast.

[6]Un aum 15. Dach en de selwje Moonat es däm Harn to Ieren daut Fast met daut onjesuade Broot. Dan sell jie säwen Doag soon Broot onen Suadieech äten.

[7]Aum ieeschten Dach sell jie eene heilje Vesaumlunk aufhoolen; un sellen dan kjeene auldoagsche Oabeit doonen.

[8]Un jie sellen däm Harn säwen Doag Fiaopfa brinjen. Aum säwenden Dach saul wada eene heilje Vesaumlunk sennen, wua jie uk kjeene auldoagsche Oabeit doonen sellen.

[9]De Har räd met Moses un säd:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Räd met de Israeliten un saj to an: Wan jie en daut Launt komen, waut ekj junt jäwen woa, un daut aufarnten, dan sell jie de ieeschte Goaw von june Arnt nom Priesta brinjen.

11Un dee saul de Goaw aus een Opfa, waut oppjehowen woat, ver däm Harn opphäwen, daut dee junt aunjenäm moakt. Daut saul de Priesta aun däm Dach nom Sabat doonen.

12Un jie sellen aun däm Dach, wan june Goaw oppjehowen woat, däm Harn een Brauntopfa brinjen von een eenjoaschet Schop, waut onen Fäla es,

13un aus Ätesopfa doatoo: twee tieendel Efa wittet Mäl, met Eelj jemischt, aus een Fiaopfa fa dän Harn to een scheenet Jeroch; un doatoo noch aus Drinkjopfa: eene vieedel Kaun Wien.

14Un jie sellen von de fresche Arnt kjeen Broot ooda jereeschte ooda reiwe Kjieena äten, bat däm Dach, wan jie junen Gott siene Goaw brinjen. Dise Ordnunk jelt fa june Nokomen opp emma, äwaraul, wua jie wonen.

Daut Wäakjenfast un daut ieeschte Broot

(4.Mos 28,26-31)

15Von däm Dach nom Sabat, aun däm jie däm Harn de ieeschte Goaw aus een Opfa, waut oppjehowen woat, jebrocht haben, sell jie säwen volle Wäakjen talen.

16Bat däm Dach no däm säwenden Sabat, aulsoo 50 Doag, sell jie talen un dan däm Harn een Ätesopfa von de fresche Arnt brinjen.

17Jieda Famielje saul twee Bulkjes Broot nom Heilichtum brinjen, waut beid von twee tieendel Efa wittet Mäl met Suadieech jebakt sent. Dee sellen aus Ieeschtlinjsgow von de Weitarnt däm Harn jehieren.

18Un buta daut Broot sell jie noch säwen eenjoasche fälaloose Schop un eenen jungen Boll un twee Schopsbakj metbrinjen un däm Harn daut aus Brauntopfa brinjen. Un jie sellen de väajeschräwne Ätesopfa un Drinkjopfa met de Brauntopfa brinjen; een Fiaopfa to een scheenet Jeroch fa dän Harn.

19Un opfat uk noch eenen Kosenbock aus Sindopfa un twee eenjoasche Schop aus Dankopfa.

20Un de Priesta saul daut aus een Opfa, waut oppjehowen woat, met daut ieeschte Broot toop ver däm Harn opphäwen. Dit es eene heilje Gow fa dän Harn un saul de Priesta jehieren.

21Disen Dach sell jie aus eenen heiljen Dach bekauntmoaken, wua jie kjeene auldoagsche Oabeit doonen. Dise Ordnunk jelt june Nokomen fa emma, äwaraul, wua jie wonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Wan jie jun Launt aufarnten, sell jie nich aules bat en de Akjen von de Flekja aufarnten, uk nich noläsen gonen. Lot waut äwa fa de oame un de framde, waut en jun Launt wonen. Ekj sie de Har, jun Gott!

De Aunfank vom Joa, de Veseenungsdach un daut Loofboodenfast

(4.Mos 29,1-40)

23De Har räd met Moses un säd:

24Saj to de Israeliten: Aum 1. Dach en de 7. Moonat sell jie eenen besondren Heljedach hoolen, un aus heilje Vesaumlunk, toom Aunjedenkj met de Posaunen blosen.

25Dan sell jie kjeene auldoagsche Oabeit doonen un däm Harn Fiaopfa brinjen.

26Un de Har leet an wieda derch Moses sajen:

27Aum 10. Dach en de 7. Moonat es de Veseenungsdach. Dan sell jie eene heilje Vesaumlunk aufhoolen met fausten, un däm Harn Fiaopfa brinjen.

28Jie derwen aun däm Dach kjeene Oabeit doonen, wiels daut es de Veseenungsdach, wua jie ver däm Harn junen Gott veseent woaren.

29Wäa aun däm Dach nich fausten un sikj deemootjen deit, dee woat ut sien Volkj utjerot woaren.

30Un wäa aun däm Dach irjent eene Oabeit deit, däm woa ekj ut sien Volkj venichten.

31Doawäajen sell jie kjeene Oabeit doonen. Dise Ordnunk jelt bie june Nokomen fa emma, äwaraul, wua jie wonen.

32De Veseenungsdach es fa junt een fastlicha Heljedach, aun däm jie fausten sellen. Vom Owent, aum näajenden Dach en dee Moonat, bat aum Owent aum tieenden Dach sell jie disen Heljedach hoolen.

33Un de Har säd wieda to Moses:

34Saj to de Israeliten: Aum 15. Dach en dise 7. Moonat es daut Loofboodenfast. Daut woat däm Harn to Ieren säwen Doag lank jefieet.

35Aum ieeschten Dach saul eene heilje Vesaumlunk sennen; dan sell jie kjeene auldoagsche Oabeit doonen.

36Säwen Doag sell jie däm Harn Fiaopfa brinjen. Aum achten Dach sell jie wada eene heilje Vesaumlunk aufhoolen un däm HarnFiaopfa brinjen. Aun disen Dach kom jie to eene groote Fastvesaumlunk toop wua jie kjeene auldoagsche Oabeit doonen sellen.

37Dit sent däm Harn siene Fasta, waut jie aus heilje Vesaumlungen bekauntmoaken sellen, om dän Harn Fiaopfa to brinjen: Brauntopfa, Ätesopfa, Schlachtopfa un Drinkjopfa, jieda Opfa aun sienen Dach,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

38buta däm Harn siene Sabaten, un june aundre Opfagowen un Vespräakjungen un friewelje Gowen, waut jie däm Harn brinjen wellen.

39Aum 15. Dach en de 7. Moonat, wan jie de Arnt vom Launt enbrinjen, sell jie däm Harn een Fast fieren von säwen Doag. Aum ieeschten Dach es een besondra Heljedach un aum achten Dach es uk een besondra Heljedach.

40Aum ieeschten Dach sell jie de baste Frucht von june Beem nämen, Paulmbläda un Beemasta met väl Bläda un Wieden von daut Wotastruck un säwen Doag, däm Harn, junen Gott, een Freidenfast fieren.

41Jieda Joa sell jie en de säwende Moonat dit Fast fieren; dise Ordnunk jelt fa june Nokomen, opp emma.

42Säwen Doag sell jie en Loofbooden wonen. Aul dee waut en Israel tusjehieren, sellen en Loofbooden wonen,

43daut june Nokomen weeten, woo ekj de Israeliten emol hab en Booden wonen loten, aus ekj an ut Ägipten no dit Launt brocht. Ekj sie de Har, jun Gott!

44Un Moses jeef dise Aunwiesungen fa däm Harn siene Fasta aun daut Volkj wieda.

3. Mose 24

Laumpenhoola un Opfabroot

1De Har räd met Moses un säd:

2Saj de Israeliten, daut see die reine Olieweneelj von utjedrekjte Oliewen brinjen fa dän Laumpenhoola, daut em Heilichtum jieda Nacht Lichta brennen.

3Aaron saul dee jieda Owent ver de Gardien, waut ver de Kjist met daut Bundesjesaz henjt, besorjen un doano kjikjen, daut dee bestendich ver däm Harndachen. Dit es eene Ordnunk fa emma fa june Nokomen.

4Aaron saul de Laumpen besorjen opp däm Laumpenhoola von feinet Golt, daut dee bestendich ver däm Harn dachen.

5Un du saust twalf Brootkuaken baken, jieda Brootkuak saul von twee tieendel Efa wittet Mäl sennen,

6un du saust dee en twee Rieejen, sas en eene Rieej, opp dän Desch von feinet Golt, ver de Gardien ver dämHarn hanlajen.

7Un saust opp jieda Rieej reinen Weiruak nopplajen, aus een Jedenkjopfa, daut daut Broot däm Harn jehieet, een Fiaopfa fa dän Harn.

8Aun jieda Sabat saul hee dee ver däm Harnreedmoaken aus eene bestendje Gow von de Israeliten; daut es eene Ordnunk fa emma.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Un dee sellen Aaron un siene Nokomen jehieren. Dee sellen dee opp eene heilje Städ äten; aus eene heilje Gow, von dämHarn siene Fiaopfa, jehieren Aaron dee aus sien Poat fa emma.

Bestrofunk fa Gotteslastrunk, fa Dootschlona un Jewault

10Een Sän von eene israelitische Fru, waut eenen ägiptischen Voda haud, jinkj medden mank de Israeliten un zankt sikj doa em Loaga met eenen israelitischen Maun

11un lastad däm Harn sienen Nomen un hilt dän jemeen. Dan brochten see däm no Moses. Siene Mutta wia Schelomit, Dibri siene Dochta, ut däm Staum Dan.

12Un see stopten däm en, bat de Har an kloare Auntwuat jäwen wudd, waut met däm passieren sull.

13Un de Har räd met Moses un säd:

14Brinj dän Maun, waut soo lastat, ut däm Loaga rut un lot aul dee, dee daut jehieet haben, äare Henj opp sienen Kopp lajen; un dan lot de gaunze Vesaumlunk däm steenjen

15un saj to de Israeliten: Wäa sienen Gott lastat, dee saul siene Schult droagen.

16Wäa däm Harn sienen Nomen lastat, dee saul stoawen; de gaunze Vesaumlunk saul däm steenjen. Daut jelt fa de framde uk fa de Israeliten, wäa Gott sienen Nomen lastat, mott stoawen.

17Wäa eenen Mensch dootschleit, mott met däm Doot bestroft woaren.

18Wäa een Stekj Vee dootschleit, dee saul daut ersaten, Läwen fa Läwen.

19Wäa sienen Metmensch eenen kjarpalichen Schoden aundeit, mott aus Strof dänselwjen Schoden aunjedonen woaren.

20Wäa däm aundren eenen Knoaken brakjt, däm woat doafäa uk een Knoaken jebroaken; wäa däm een Uag ooda eene Tän utschleit, velist doafäa selfst uk een Uag ooda eene Tän. Doa jelt de Räajel: Uag fa Uag, Tän fa Tän. Soo aus eena däm aundren vewunden deit, soont saul däm selfst aunjedonen.

21Wäa een Stekj Vee dootschleit, dee saul daut ersaten; wäa eenen Mensch dootschleit, dee saul stoawen.

22Dit Jesaz jelt fa aulem onen Unjascheet, fa junt Israeliten uk fa de framde, waut bie junt wonen. Ekj sie de Har, jun Gott!

23Moses säd de Israeliten dit aula, un see brochten dän Maun, waut Gott jelastat haud, ut daut Loaga un steenijden däm. De Israeliten deeden daut soo, aus de Har Moses daut väajesajcht haud.

3. Mose 25

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Sabat Joa un Entlotungsjoa

1De Har säd to Moses opp däm Boajch Sinai:

2Räd met de Israeliten un saj to an: Wan jie en daut Launt komen, waut ekj junt jäwen woa, dan saul daut Launt däm Harn eenen Sabat fieren.

3Sas Joa sell jie june Flekja beseien, un sas Joa june Wiengoades beschnieden un de Frucht arnten,

4oba jieda säwendet Joa mott daut Launt sikj reiwen; un däm Harn to ieren Sabat hoolen. Dan sell jie kjeene Flekja beseien un kjeene Wiengoades beschnieden.

5Uk waut von selfst no de Arnt noch waust, doaf nich aufjearnt woaren, un de Wiendruwen, waut onen jefläacht noch waussen, derwen nich aufjeplocken woaren. Daut saul een Sabat Joa fa daut Launt sennen.

6Waut daut Launt em Sabat Joa drajcht, doavon derw jie äten, jie uk june Sklowen un Sklowenfrues, de Doages Oabeida un de Framdoabeida, aul dee, dee bie junt läwen,

7jun Vee un de wille Tieren em Launt. Aules waut von selfst waust saul to Noarunk deenen.

8Un du saust säwen Sabat Joaren talen, säwen mol säwen Joa, waut aules toop 49 Joa moakt.

9Dan sell jie aum 10. Dach en de 7. Moonat, aum Veseenungsdach, de Posaunen derch daut gaunze Launt blosen loten.

10Un jie sellen daut 50. Joa heiljen un eene Entlotunk fa aule bekauntmoaken, waut em Launt wonen. Daut saul een Entlotungsjoa fa junt sennen. Dan saul jieda eena bie junt wada to sien Launt un no siene Volkjsgrupp komen.

11Daut 50. Joa saul fa junt een Entlotungsjoa sennen. Dan sell jie nich seien, un waut von selfst waust, nich arnten, uk daut, waut onen Oabeit em Wiengoaden waust, nich aufplekjen,

12wiels daut Entlotungsjoa saul junt een heiljet Joa sennen, waut mie jehieet. Äten derw jie daut, waut daut biesied june Akaflekja drajcht.

13Daut es daut Entlotungsjoa, wua jieda eena wada to daut sienje komen saul.

14Dit mott jie en Räakjnunk nämen, wan jie von eenen aundren Israelit Launt kjeepen ooda am daut vekjeepen.

15No de Zol von de Joaren vom Entlotungsjoa saust du daut von am kjeepen; doano, wooväl Joa die daut noch eene Ennom brinjt, saul hee die daut vekjeepen.

16Wan daut noch väl Joaren sent, dan kaust du eenen hechren Pries beeden; wan daut aul mau weinje Joaren sent, saust du dän Pries läaja moaken. Wiels doa woat

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

nich daut Launt vekoft, doa woaren bloos de Arnten vekoft, waut daut en dee Tiet jeft.

17Doa saul kjeena sienen Metbrooda utnutzen. Nämt miene Aunwiesungen iernst, wiels ekj sie de Har, jun Gott.

18Doawäajen jehorcht miene Jebooten un recht junt no miene Aunwiesungen, om daut jie secha un en Ru en jun Launt läwen kjennen.

19Daut Launt woat junt de Arnt jäwen, daut jie jenuach to äten haben un doa secha wonen kjennen.

20Un wan jie sajen: Waut sell wie en daut säwende Joa äten? Wan wie nuscht seien, woa wie uk kjeen Jeträajd arnten.

21Dan well ekj em sasten Joa mienen Säajen väasajen, daut dee fa dree Joa Jeträajd veschaufen saul.

22Un wan jie em achten Joa seien, woa jie von däm Väarot bat en daut näajende Joa nenn äten kjennen, bat de fresche Arnt kjemt.

Daut Launt un de Menschen jehieren Gott

23Doawäajen sell jie daut Launt nich fa emma vekjeepen, wiels daut Launt es mient, un jie läwen aus framde ooda Jast bie mie.

24Un bie jieda Launthaundel mott jie een Trigjkjeepsrajcht nenn räakjnen.

25Wan dien Metbrooda, een aundra Israelit, soo oam woat daut hee waut von sien Gruntstekj vekjeepen mott, dan saul sien notsta em Frintschoft aus Looskjeepa fa am enstonen un daut vekofte trigjkjeepen.

26Wan wäa kjeenen Looskjeepa haft, oba nohäa selfst sooväl oppbrinjen kaun, om sien Gruntstekj trigjtokjeepen,

27dan saul hee de Joaren aufräakjnen, von dan wan hee daut vekoft haft, un waut dan noch bat daut näakjste Entlotungsjoa fält, däm Kjeepa trigjtolen un soo kjemt hee wada to sien Gruntstekj.

28Kaun hee nich sooväl oppbrinjen, om däm daut trigjtotolen, dan saul daut, waut hee vekoft haft, bat daut Entlotungsjoa däm Kjeepa sient bliewen. Un em Entlotungsjoa saul daut frie woaren, daut hee wada to sien Gruntstekj kjemt.

29Wäa en eene Staut waut eene Mia rom haft een Wonhus vekjaft, dee haft een gaunzet Joa Tiet, daut wada trigjtokjeepen. Daut saul de Tiet sennen, wua hee daut trigjkjeepen kaun.

30Wan hee daut oba nich trigjkjaft, ea daut Joa om es, dan kaun de Kjeepa un siene Nokomen daut Hus fa emma hoolen, un daut felt uk em Entlotungsjoa nich aun däm ieeschten Ieejendeema trigj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Es daut een Hus em Darp, wua kjeene Mia rom es, dan saul daut met een Stekj Launt jlikjetrocken woaren, un daut saul emma trigjtokjeepen gonen un em Entlotungsjoa trigj aun däm ieeschten Ieejendeema faulen.

32Waut de Leviten äare Städa aunjeit, doa sellen see de Hiesa en de Städa, waut an jehieren, aulentiet trigjkjeepen kjennen.

33Wan eena von de Leviten daut nich trigjkjaft, dan saul daut vekofte Hus en de Staut, waut an jehieet, em Entlotungsjoa trigjfaulen aun däm ieeschten Ieejendeema. Wiels de Hiesa en de Leviten äare Städa sent äa Oafgoot medden mank de Israeliten.

34Uk daut Weidlaunt, waut to äare Städa jehieet, doaf nich vekoft woaren, wiels daut äa Oafgoot fa emma es.

Een Israelit doaf nich veskloft woaren

35Wan dien Metbrooda, een Israelit waut dien Noba es, soo oam woat daut hee nich mea bestonen kaun, dan saust du die däm aunnämen aus eenen framden ooda Oabeida, daut dee bie die läwen kaun.

36Un du saust von am uk kjeen Entras ooda Vedeenst nämen, du saust die ver dienen Gott ferchten, daut dien Noba biesied die läwen kaun.

37Du saust am dien Jelt nich opp Entras lieen ooda opp daut Äten Vedeenst nämen.

38Ekj sie de Har, jun Gott, dee junt ut Ägipten rutjefieet haft, om junt daut Launt Kanaan to jäwen un jun Gott to sennen.

39Wan dien Brooda biesied die soo oam woat, daut hee sikj selfst aun die vekjeepen mott, dan behaundel am nich soo aus eenen Sklow;

40doo am soo behaundlen aus eenen Doages Oabeida ooda Framdoabeida. Soo saul hee bie die oabeiden bat daut näakjste Entlotungsjoa,

41un dan woat hee met siene Famielje toop wada frie un kaun trigj no siene Volkjsgrupp trakjen; un kjricht sien Gruntstekj uk wada trigj.

42De Israeliten sent miene Kjnajchts, wiels ekj an ut Ägipten rutjebrocht hab. Doawäajen derwen dee nich aus Sklowen vekoft woaren.

43Du saust die ver dienen Gott ferchten, un nich met Jewault äwa an rejieren.

44Wan du Sklowen ooda Sklowenfrues haben west, dan kaust du dee von de Nobavelkja kjeepen.

45Uk de Framdoabeida, waut bie junt wonen, un dee äare Nokomen, waut en jun Launt jebuaren sent, derw jie aus Sklowen haben

46un uk aun june Kjinja veoawen; dee derwen nich friejeloten woaren. Oba von june Breeda, de Israeliten, saul kjeena met Jewault äwa dän aundren rejieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

47Wan irjent een framda ooda Oabeida bie die to een Gruntstekj kjemt, un dien Metbrooda, een Israelit, doa opp Nobaschoft en Oamoot jerot un sikj aun däm framden ooda däm siene Aunjehieeje aus Sklow vekjaft,

48dan saul dee, dee sikj vekoft haft, daut Rajcht haben, wada frie to woaren. Eena von siene Breeda

49ooda sien Onkel ooda siene Vadasch ooda een aundra ut sien Frintschoft kaun aus Looskjeepa fa däm enstonen un däm trigjkjeepen. Ooda wan hee selfst sooväl oppbrinjen kaun, kaun hee sikj uk selfst looskjeepen.

50Un hee saul daut met sienen Kjeepa toop beräakjnen, woo väl Joa hee am jedeent haft un woo väl Joa daut noch bat daut näakjste Entlotungsjoa sent. Un daut Jelt, wuafäa hee sikj vekoft haft, saul no de Zol von Joaren beräakjent woaren, soo aus wan hee de gaunze Tiet fa Loon jeoabeit haft.

51Wan noch väl Joaren bat daut Entlotungsjoa sent, dan saul hee uk doano mea von daut Jelt trigjtolen, wuafäa hee es jekoft worden.

52Wan aul mau weinich Joaren bat daut Entlotungsjoa fälen, dan saul hee dee opprechtich beräakjnen un doano weinja fa siene Frielotunk tolen.

53Soo aus een Doages Oabeida saul hee jieda Joa bie däm sennen, oba jie derwen daut nich tooloten, daut dee am toom Sklow moakt.

54Wan daut looskjeepen nich mäajlich es, mott hee en daut näakjste Entlotungsjoa met Famielje toop friejeloten woaren.

55Aule Israeliten jehieren mie aus Sklowen, see jehieren mie, wiels ekj an ut Ägipten rutjefieet hab. Ekj sie de Har, jun Gott!

3. Mose 26

Jehorchen brinjt Jlekj un Säajen

(5.Mos 7,12-15; 28,1-14)

1Jie sellen junt uk kjeene Jetta moaken un soone Jetta Bilda en jun Launt oppstalen un dee aunbäden, eendoont, auf daut utjeoabeide ooda jegotne Figuaren, ooda en Steen nenjehakte ooda nenjekrauzte Bilda sent; ekj sie de Har, jun Gott.

2Hoolt miene Sabatdoag en ieren un doot mien Heilichtum nich veonieren. Ekj sie de Har!

3Wan jie junt no miene Aunwiesungen rechten un miene Jebooten befoljen woaren,

4woa ekj junt to de rajchte Tiet Räajen jäwen, un daut Launt saul eene goode Ennom brinjen un de Beem sellen Frucht droagen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Un de Draschtiet saul bat de Wienarnt rieekjen, un de Wienarnt saul bat de näakjste Akatiet rieekjen. Jie sellen jenuach to äten haben un en jun Launt en Sechaheit wonen.

6Ekj woa doano kjikjen, daut en jun Launt Fräd es. Wan jie schlopen gonen, bruck jie junt nich ferchten, daut junt wäa stieren woat. Ekj woa de wille Tieren ut jun Launt wajchschaufen, un kjeene framde Armee woat jun Launt äwafaulen.

7Jie sellen june Fiend vedriewen, un dee sellen ver junt derch daut Schwieet faulen.

8Fief von junt sellen 100 vedriewen, un 100 von junt sellen 10.000 vedriewen; june Fiend sellen ver junt bie Häaden faulen.

9Un ekj woa opp june Sied sennen un doano kjikjen, daut jie väl Kjinja haben un emma mea woaren. Ekj woa to mienen Bunt stonen un aules erfellen, waut ekj junt vesproaken hab.

10Jie woaren noch von de väaje Arnt to äten haben, wan de fresche Arnt aul doa es, un daut tojoasche wajchschmieten motten.

11Ekj woa medden mank junt wonen un well junt nich wajchschmieten.

12Un ekj woa mank junt bliewen un well jun Gott sennen, un jie sellen mien Volkj sennen.

13Ekj sie de Har, jun Gott, dee junt ut Ägipten rutjebrocht haft, wua jie Sklowen wieren. Ekj hab jun Sklowenjoch vebroaken un leet junt oppjerecht gonen.

Nich jehorchen brinjt Ojjlekj

(5.Mos 28,15-68)

14Wan jie mie nich jehorchen un miene Jebooten nich hoolen

15un miene Aunwiesungen veachten un miene Ordnungen auntsied heiwen woaren, soo daut jie nich aul miene Jebooten doonen un mienen Bunt bräakjen,

16dan woa ekj junt dit doonen: Ekj woa eenen sea grooten Schrakj äwa junt komen loten, jie woaren Feeba kjrieen un utdrieejen, soo daut june Uagen blint woaren un jun Läwen langsom to Enj jeit. Vejäfs woa jie june Flekja beseien, wiels june Fiend woaren daut oppäten.

17Un ekj woa mie selfst jäajen junt stalen, un jie woaren von june Fiend besiecht woaren; un dee waut junt nich lieden kjennen, sellen äwa junt rejieren, un jie woaren oppe Flucht sennen, onen daut junt wäa hinjaraun es.

18Wan jie mie uk dan noch nich jehorchen woaren, dan well ekj junt wieda noch säwen mol soo hoat bestrofen, wäajen june Sinden.

19Om junen Stolt un junen Ieejensenn to bräakjen woa ekj daut nich mea räajnen loten; de Himmel bowa junt woat aus Iesa sennen un de Ieed unja june Feet soo hoat aus Steen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Un june Mieej un Oabeit saul vejäfs sennen; opp june Flekja woat nuscht mea waussen un de Beem oppem Launt woaren kjeene Frucht droagen.

21Wan jie mie dan emma noch nich jehorchen wellen un wieda jäajenaun sent, woa ekj de Strof, fa june Sinden, noch säwen mol hoada moaken.

22Dan woa ekj wille Rauptieren mank junt schekjen, waut june Kjinja fräten un jun Vee verieten un väle von junt ombrinjen woaren, soo daut june Gaussen woaren ladich sennen.

23Wan jie mie dan emma noch nich jehorchen wellen un junt wieda jäajen mie stalen,

24dan well ekj mie uk jäajen junt stalen un junt noch säwen mol hoada bestrofen.

25Un ekj woa daut Schwieet äwa junt brinjen, waut de Strof, fa mienen Bunt bräakjen, derchfieren woat. Un wan jie junt en june Städa vekrupen woaren, woa ekj eene jefäadelje Krankheit mank junt schekjen, un jie woaren en june Fiend äare Henj jejäft woaren.

26Wan ekj junt dän Väarot aun Broot wajchnäm, woaren tieen Frues en eenen Owen äa Broot baken, un jun Broot woat met de Wichtschol toojedeelt woaren. Un wan jie äten, woa jie lang nich saut woaren.

27Woa jie mie dan uk noch nich jehorchen un junt wieda jäajen mie stalen,

28dan woa ekj mie em Oaja jäajen junt stalen, un woa june Sinden noch säwen mol hoada bestrofen,

29daut jie fa Hunga daut Fleesch von june ieejne Kjinja äten woaren.

30Ekj woa june huage Opfastäden venichten un june Ruakopfa Aultoaren utroden un june Doodes opp de vekjielde Jettabilda schmieten. Un ekj woa mie veäakjelt von junt wajchdreien.

31Un ekj woa june Städa to Prellklompes moaken un june Opfastäden vestieren un woa daut goode Jeroch von june Opfa nich mea rikjen.

32Ekj woa jun Launt soo enne Grunt brinjen, daut june Fiend, waut doabennen wonen, daut gruslen woat.

33Junt woa ekj mank de Velkja vestreien, un ekj woa junt met een schoapet Schwieet hinjaraun sennen. June Goades woaren to eene Wiltnis un june Städa to Prellklompes woaren.

34Dan woat daut Launt de Sabat Joaren noholen, waut jie daut nich jegonnen haben. En dee Tiet, waut daut fa wilt licht, un jie wiet auf bie june Fiend läwen motten, woat daut Launt sikj reiwen un de vesiemde Sabat Joaren noholen kjennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

35Soolang aus daut fa wilt licht, woat sikj daut reiwen, wiels sikj daut nich reiwen kunn, aus jie daut reiwen loten sullen, wäarent jie doa wonden.

36Un dee, dee von junt äwabliewen, well ekj en daut Launt von äare Fiend soone Forcht em Hoat jäwen, daut see aul ranen woaren wan see een Blaut ruschlen hieren. An woat daut soo sennen aus wan an daut Schwieet hinjaraun es, soo daut see sikj vestaupen un hanfaulen woaren, wan an uk kjeena vefolcht.

37See woaren eena däm aundren unjaranen, aus wan an daut Schwieet hinjaraun es, wua an äwahaupt kjeena vefolcht. Jie woaren ver kjeenen Fient mea bestonen kjennen

38un togrunt gonen mank de framde Velkja, un daut Launt von june Fiend woat junt oppfräten.

39Dee waut von junt äwabliewen, woaren en de Lenda von äare Fiend aun de Foljen von äare un äare Vodasch äare Schult togrunt gonen.

40Oba dan woaren see äare Schult un de Schult von äare Vodasch bekjanen, un woaren Leet droagen doawäajen, daut see mie ontru jewast sent un sikj jäajen mie jestalt haben.

41Doawäajen hab ekj mie uk an jäajenaun jestalt un an en daut Launt von äare Fiend jedräwen. Doa woat äa stoltet Hoat sikj deemootjen, un see woaren de Strof fa äare schlajchte Doten doa droagen motten.

42Un ekj woa aun mienen Bunt met Jakob denkjen un aun mienen Bunt met Isaak un met Abraham un woa aun daut Launt denkjen, waut ekj an fa äare Nokomen vesproaken haud.

43Oba daut Launt woat von an veloten sennen un siene Sabat Joaren noholen, soolang aus daut fa wilt licht, un see woaren de Strof fa äare schlajchte Doten droagen, wiels see miene Ordnungen veachten un sikj om miene Aunwiesungen nich kjemmaden.

44Oba wan see uk en äare Fiend äa Launt sent, schmiet ekj dee doawäajen noch nich wajch, un see sent mie uk goanich een Äakjel, soo daut et met an to Enj gonen mott un mien Bunt nich mea talt. Ekj sie de Har, äa Gott.

45Un ekj woa an togood aun mienen Bunt met äare Vodasch denkjen, dee ekj ver de Velkja äare Uagen ut Ägipten rutfieed, om äa Gott to sennen. Dis Bunt blift bestonen; ekj sie de Har!

46Dit sent de Jesazen, Aunwiesungen un Ordnungen, waut de Hartweschen sikj un de Israeliten opp dän Boajch Sinai derch Moses oppjestalt haft.

3. Mose 27

Väaschreften doaräwa, woo de jeweide Gowen to leesen gonen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1De Har räd met Moses un säd:

2Räd met de Israeliten un saj to an: Wan wäa däm Harn een Vespräakjen jemoakt haft, waut oppjeleest woaren saul, un sikj daut om eenen Mensch haundelt,

3dan saul de Pries fa eenen Maun von 20 bat 60 Joa 50 Selwastekja no daut Jewicht biem Heilichtum sennen,

4un wan daut eene Fru es, dan 30 Selwastekja.

5Von fief bat 20 Joa saust du, wan daut een Jung es, dän Pries opp 20 Selwastekja faustlajen, un bie eene Mejal opp tieen Selwastekja.

6Von eene Moonat bat fief Joa saust du, wan daut een Jung es, dän Pries opp fief Selwastekja faustlajen, un bie eene Mejal opp dree Selwastekja.

7Wan daut wäa von 60 Joa un doaräwa es, saust du fa eenen Maun 15 Selwastekja räakjnen, un fa eene Fru tieen Selwastekja.

8Wan hee too oam es, om disen Pries to tolen, dan saul hee de Persoon, waut hee däm Harn vesproaken haft, ver däm Priesta stalen, un de Priesta saul däm schazen; hee saul däm doano schazen, waut dee oppbrinjen kaun, dee daut Vespräakjen jemoakt haft.

9Wan daut een Tia es, waut eena däm Harn aus Opfa brinjen kaun, dan saul aules waut eena däm Harn jeft, am jeweit sennen.

10Daut doaf nich met een schlajchtret ooda bätret Tia omjetuscht woaren. Wan daut wäa met een aundret Tia omtuschen deit, dan sellen de Tieren beid däm Harn jehieren.

11Wan wäa däm Harn een orreinet Tia vesprakjt, waut nich aus Opfa jebrocht woaren doaf, dan mott hee daut nom Priesta brinjen.

12Un de Priesta saul daut schazen un dän Pries faustlajen; un doabie saul de Pries bliewen.

13Well daut wäa trigjkjeepen, dee saul noch een Feftel mea tolen aus de jeschazta Pries es.

14Wan wäa däm Harn sien Hus vesprakjt, un am daut weien deit, dan saul de Priesta dän Wieet aufschazen; un soo aus de Priesta daut schazt, soo saul daut bliewen.

15Wan dee, dee daut vesproaken haft, daut trigjkjeepen well, dan saul hee een Feftel von däm jeschazten Pries, noch opp dän Pries tootolen, un dan jehieet am daut wada.

16Wan wäa een Stekj Akalaunt von sien Oafgoot däm Harn vesprakjt, dan saul de Pries doano, aus daut Launtstekj groot es, jeschazt woaren. Wan daut een Flekj es

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

wua eena eenen Sakvoll Joascht utseien kaun, dan saul daut Launt 50 Selwastekja jellen.

17Wan daut Launtstekj fuaz vom Entlotungsjoa aun däm Harn vesproaken es, dan talt de volle Schazungswieet, un doabie saul daut bliewen.

18Haft hee daut lota no daut Entlotungsjoa vesproaken, dan saul de Priesta daut Jelt no de äwaje Joaren bat daut näakjste Entlotungsjoa beräakjnen un dän Pries doano läaja schazen.

19Well hee daut Launt trigjkjeepen, waut hee vesproaken haft, dan saul hee noch een Feftel von däm jeschazten Pries mea tolen, un dan jehieet am daut wada.

20Wan hee daut Launtstekj nich trigjkjaft un vekjaft daut aun eenen aundren, dan velist hee daut Trigjkjeepsrajcht fa emma.

21Wan daut Akaflekj dan em Entlotungsjoa frie woat, saul daut däm Harn jeweit sennen, soo daut daut niemols mea loostokjeepen jeit, un saul de Priesta jehieren.

22Wan wäa dämHarn een Flekj Akalaunt vesprakjt, waut hee jekoft haft un goanich to sien Oafgoot jehieet,

23dan saul de Priesta daut beräakjnen, waut daut noch fa eenen Wieet haft bat daut näakjste Entlotungsjoa, un hee saul däm Harn de Somm aun däm selwjen Dach aum Heilichtum tolen.

24Oba em Entlotungsjoa saul daut Launtstekj wada aun däm trigjfaulen, von wäm hee daut jekoft haft, wäm daut aus Oafgoot jehieet.

25Aule Schazungen sellen no daut Jewicht vom Heilichtum jemoakt woaren; 20 Graum saul een Lot haben.

Besondre Falen biem looskjeepen

26Daut ieeschtjebuarne bie Rinda, Schop ooda Kosen kaun däm Harnnich derch een besondret Vespräakjen äwajäft woaren, wiels daut soo aus soo däm Harn jehieet.

27Wan daut orreine Tieren sent, dan kjennen dee loosjekoft woaren, wan dee Ieejendeema bie däm jeschazten Pries noch een Feftel tootolt. Wan daut Tia nich loosjekoft woat, dan woat daut von de Priesta fa däm jeschazten Pries vekoft.

28Wan eena däm Harn waut von sien Hab un Goot aun Menschen, Vee ooda Launt opp emma jeweit haft, kaun daut nich mea loosjekoft un uk nich aun aundre vekoft woaren. Daut steit dan unja däm Baun un es waut utnoms heiljet, waut fa emma däm Harn jehieet.

29Uk Menschen, waut opp soonen Wajch däm Harn jeweit woaren, derwen nich loosjekoft woaren; dee motten dootjemoakt woaren.

30Daut tieende Deel von jieda Arnt vom Jeträajd un de Frucht von de Beem jehieet däm Harn aus eene heilje Aufgow.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

31Well wäa waut von dän Tieenden looskjeepen, dan mott hee opp dän Pries noch een Feftel toojäwen.

32Un aul daut tieende von Rinda, Schop un Kosen, waut unja däm Hoad sienen Stock derchjeit, saul däm Harn jeweit sennen.

33Doa saul nich no jefroacht, auf daut goode ooda schlajchte sent, un dee sellen uk nich omjetuscht woaren. Wan daut wäa omtuscht, sellen dee beid däm Harn jehieren un derwen nich trigjekoft woaren.

34Dit sent de Jebooten, waut de Har Moses opp dän Boajch Sinai jeef, om dee aun daut Volkj Israel wiedatojäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4. Mose 1

De Israeliten woaren jetalt

1Daut ieeschte Joa aus de Israeliten ut Ägipten kjeemen, bleewen see en de Sinai Wiltnis. Dan aum 1. Dach von de 2. Moonat en daut 2. Joa, kjeem de Har no Moses, aus hee een Dach en daut Vesaumlungszelt wia, un säd to am:

2Stalt emol faust, wooväl Menschen en daut gaunze Volkj Israel sent. Talt jieda Maun eenseln von de Famieljes un Volkjsgruppen,

3aul dee waut 20 Joa oolt un ella sent un waut fäich sent em Kjrich to halpen. Du un Aaron sellen dee bie äare Volkjsgruppen talen.

4Een Maun von jieda Staum, de väaschta von siene Volkjsgrupp, saul junt doamet halpen.

5De Mana, waut junt halpen sellen, sent Elizur, Schedeur sien Sän, vom Staum Ruben;

6Schelumiel, Zurischadai sien Sän, vom Staum Simeon;

7Nachschon, Aminadab sien Sän, vom Staum Juda;

8Netanel, Zuar sien Sän, vom Staum Isachar;

9Eliab, Helon sien Sän, vom Staum Sebulon;

10un dee waut von Josef staumen: Von Efraim: Elischama, Amihud sien Sän; un von Manasse: Gamliel, Pedazur sien Sän;

11Abidan, Gidoni sien Sän, vom Staum Benjamin;

12Ahieser, Amischadai sien Sän, vom Staum Dan;

13Pagiel, Ochran sien Sän, vom Staum Asser;

14Eljasaf, Deguel sien Sän, vom Staum Gad;

15un Ahira, Enan sien Sän, vom Staum Naftali.

16Dit wieren dee, dee von mank daut Volkj aunjestalt wieren, aus de väaschte von de Stam, un wieren Leida von de Volkjsgruppen.

17Un Moses un Aaron kroagden dise Mana toop, waut hia oppjerieecht sent,

18un met dee äare Help vesaumelden see daut gaunze Volkj aun dän 1. Dach von de 2. Moonat, un muaken Listen von jieda Maun, waut 20 Joa un ella wia, un no de Volkjsgruppen un Famieljes.

19Soo worden dee en de Sinai Wiltnis jetalt, un daut wia, waut de Har von Moses velangt haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20De Nokomen, von Israel sienen ieeschten Sän Ruben, worden no daut Rejista von äare Aufstaumunk, no äare Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, aula Mana, von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

21Un vom Staum Ruben worden 46.500 jetalt.

22De Nokomen von Simeon worden no äare Aufstaumunk, Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, aule Mana von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

23Un vom Staum Simeon worden 59.300 jetalt.

24De Nokomen von Gad worden no äare Aufstaumunk, Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, aule Mana von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

25Un vom Staum Gad worden 45.650 jetalt.

26De Nokomen von Juda worden no äare Aufstaumunk, Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

27Un vom Staum Juda worden 74.600 jetalt.

28De Nokomen von Isachar worden no äare Aufstaumunk, Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

29Un vom Staum Isachar worden 54.400 jetalt.

30De Nokomen von Sebulon worden no äare Aufstaumunk, Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

31Un vom Staum Sebulon worden 57.400 jetalt.

32De Nokomen von Efraim worden no äare Aufstaumunk, Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

33Un vom Staum Efraim worden 40.500 jetalt.

34De Nokomen von Manasse worden no äare Aufstaumunk, Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

35Un vom Staum Manasse worden 32.200 jetalt.

36De Nokomen von Benjamin worden no äare Aufstaumunk, Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

37Un vom Staum Benjamin worden 35.400 jetalt.

38De Nokomen von Dan worden no äare Aufstaumunk, Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

39Un vom Staum Dan worden 62.700 jetalt.

40De Nokomen von Asser worden no äare Aufstaumunk, Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Un vom Staum Asser worden 41.500 jetalt.

42De Nokomen von Naftali worden no äare Aufstaumunk, Volkjsgruppen un Famieljes no, biem Nomen jetalt, von 20 Joa un ella, waut fäich wieren toom Kjrich.

43Un vom Staum Naftali worden 53.400 jetalt.

44Dit sent de Mana waut Moses tald, met Aaron un de twalf Staumleida toop, waut äare Volkjsgruppen väastunden.

45Un de gaunze Zol von de Israeliten, no äare Volkjsgruppen, dee 20 Joa un ella wieren, un aula fäich wieren toom Kjrich,

46wieren 603.550.

De besondre Behaundlunk von de Leviten

47Dee waut von dän Staum Levi wieren, worden nich met de aundre toop jetalt.

48De Har haud to Moses jesajcht:

49Du saust däm Staum Levi nich met de aundre Israeliten toop talen aus dee, dee em Kjrich halpen.

50Du saust de Leviten aunstalen, daut see bie de Woninj met däm Bewies von mienen Bunt, un waut doa nenn jehieet un aul daut Toobehia doatoo, deenen. See sellen de Woninj un aul daut Toobehia droagen un besorjen, un see sellen runtom de Woninj äa Loaga oppstalen.

51Jiedatsmol wan jie met jun Loaga wiedatrakjen, sellen de Leviten de Woninj oppnämen, un wan jie wada jun Loaga oppstalen, sellen see dee oppstalen. Un wan wäa dicht bie daut Zelt kjemt, dee doa nich to bestemt es, dee saul stoawen.

52Un de Israeliten sellen sikj aula bie äare Armee, un bie äare Flag äa Loaga moaken,

53oba de Leviten sellen sikj rom de Woninj met däm Bewies von mienen Bunt loagren, soo daut mien Oaja nich opp de israelitische Jemeenschoft komen woat. De Leviten sent veauntwuatlich fa de Woninj met däm Bewies von mienen Bunt.

54Un de Israeliten deeden daut aula soo aus de Har Moses daut väajesajcht haud.

4. Mose 2

De Ordnunk von de Gruppen von Israeliten

1De Har räd to Moses un Aaron un säd an:

2Wan de Israeliten daut Loaga oppstalen, saul jieda Grupp fa sikj, bie de Flag von äare Volkjsgrupp, daut Loaga moaken. Dee sellen aula rom daut Vesaumlungszelt, wan uk nich too dicht bie, äare Zelten oppstalen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3Aun de oostne Sied saul de Flag von daut Häa von Juda stonen un äa Leida Nachschon, Aminadab sien Sän, un de Aufdeelungen doarom.

4De Aufdeelunk waut von däm Staum Juda wia haud 74.600 Mana.

5Biesied dee vom Staum Juda, dee vom Staum Isachar, met äaren Leida Netanel, Zuar sien Sän.

6Daut es eene Aufdeelunk von 54.400 Mana.

7Dan daut näakjste, dee vom Staum Sebulon, met äa Leida Eliab, Helon sien Sän.

8Daut es eene Aufdeelunk von 57.400 Mana.

9Daut gaunze Häa bie Juda met dee Aufdeelungen sent 186.400 Mana. Dise sellen daut ieeschte gonen.

10Aun de siedne Kaunt saul de Flag von daut Häa von Ruben stonen un äa Leida Elizur, Schedeur sien Sän, un de Aufdeelungen doarom.

11De Aufdeelunk, waut von däm Staum Ruben wia, haud 46.500 Mana.

12Biesied dee vom Staum Ruben, dee vom Staum Simeon, met äa Leida Schelumiel, Zurischadai sien Sän.

13Daut es eene Aufdeelunk von 59.300 Mana.

14Dan daut näakjste, dee vom Staum Gad, met äa Leida Eljasaf, Deguel sien Sän.

15Daut es eene Aufdeelunk von 45.650 Mana.

16Daut gaunze Häa bie Ruben met dee Aufdeelungen sent 151.450 Mana. Dee sellen daut tweede rutgonen.

17Daut näakjste, tweschen de aundre Loagasch, sellen de Leviten daut Vesaumlungszelt un de Leviten äa Loaga oppnämen un loosgonen. Soo aus dee em Loaga sent, sellen dee no de Rieej, jieda opp siene Städ un bie siene Flag, wieda gonen.

18Aun de wastne Kaunt saul de Flag von daut Häa von Efraim stonen un äa Leida Elischama, Amihud sien Sän, un de Aufdeelungen doarom.

19De Aufdeelunk, waut vom Staum Efraim wia, haud 40.500 Mana.

20Biesied dee vom Staum Efraim, dee vom Staum Manasse met äa Leida Gamliel, Pedazur sien Sän.

21Daut es eene Aufdeelunk von 32.200 Mana.

22Dan daut näakjste es de Staum Benjamin, met äa Leida Abidan, Gidoni sien Sän.

23Daut es eene Aufdeelunk von 35.400 Mana.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Daut gaunze Häa bie Efraim, met de Aufdeelungen, sent 108.100 Mana. Dee sellen daut dredde rutgonen.

25Aun de nuadne Kaunt saul de Flag von daut Häa von Dan stonen, met äa Leida Ahieser, Amischadai sien Sän, un de Aufdeelungen doarom.

26De Aufdeelunk, waut vom Staum Dan wia, haud 62.700 Mana.

27Biesied dee vom Staum Dan, dee vom Staum Asser, met äa Leida Pagiel, Ochran sien Sän.

28Daut es eene Aufdeelunk von 41.500 Mana.

29Daut näakjste es de Aufdeelunk von däm Staum Naftali, met äa Leida Ahira, Enan sien Sän.

30Daut es eene Aufdeelunk von 53.400 Mana.

31Daut gaunze Häa bie Dan, met de Aufdeelungen, sent 157.600 Mana. Dee sellen met äare Flag daut latste gonen, wan see rutgonen.

32Aules toop wieren doa 603.550 Mana en de israelitische Volkjsgruppen, Aufdeelungen un Armeeen.

33De Leviten worden nich met de Israeliten toop jetalt, soo aus de Har daut von Moses velangt haud.

34De Israeliten deeden aules krakjt soo aus de Hardaut von Moses velangt haud. Un soo aus see bie äare Flagen daut Loaga oppstalden, soo trocken see uk wieda, een jiedra bie sienen Staum un Volkjsgrupp.

4. Mose 3

De Leviten äare Oabeit

1Hia sent Aaron un Moses äare Nokomen, soo aus daut wia aus deHar to an bie däm Sinai Boajch räd.

2Aaron siene Säns heeten Nadab, dee wia daut elste, un dan Abihu, Eleasar un Itamar.

3Dise worden aula enjesaulft un bestäticht daut see aus Priesta deenen sullen,

4oba Nadab un Abihu storwen ver däm Harn aus see en de Sinai Wiltnis ver däm Harn een Opfa muaken met een Fia, soo aus sikj daut nich jehieed; dee hauden aulebeid kjeene Säns. Eleasar un Itamar wieren don Priesta to äaren Voda Aaron siene Tiet.

5De Har räd to Moses un säd:

6Brinj dän Staum Levi toop un stal dee aun ver däm Priesta Aaron, soo daut dee am deenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7See sellen fa am un de gaunze Jemeenschoft bie daut Vesaumlungszelt de Oabeit doonen un soo bie de heilje Woninj deenen.

8See sellen fa de Meebel un Jereetschoft em Vesaumlungszelt oppkomen, eene Oabeit, dee see fa aule Israeliten doonen, un soo bie de heilje Woninj deenen.

9Du saust de Leviten aun Aaron un siene Nokomen äwajäwen; dee sellen von daut Volkj Israel gaunz doatoo hanjestalt woaren.

10Du saust Aaron un siene Säns aunstalen toom Priesta sennen; wan sest wäa bie de Oabeit dicht bie kjemt, saul dee doot jemoakt.

11De Har räd to Moses un säd:

12Horch emol, ekj hab de Leviten aunjenomen en de Städ von jieda Ieeschtjebuarnen en Israel. De Leviten sent miene.

13Jieda Ieeschtjebuarnet jehieet mie. Aus ekj en Ägipten aul de Ieeschtjebuarne ombrocht, veschoond ekj mie jieda Ieeschtjebuarnet en Israel von Menschen un uk von daut Vee. Dee sellen miene sennen. Ekj sie de Har.

De Leviten worden jetalt

14De Har säd to Moses en de Sinai Wiltnis:

15Tal aule Mana un Junges en de Volkjsgruppen un Famieljes bie de Leviten, jieda eenen waut eene Moonat oolt ooda ella es.

16Un Moses tald dee, soo aus deHar am jesajcht haud.

17Levi haud dree Säns, un dee heeten Gerschon, Kehat, un Merari.

18Gerschon siene Säns, dee Staumvodasch von äare Volkjsgruppen sent, heeten Libni un Schimi.

19Kehat siene Säns, dee Staumvodasch von äare Volkjsgruppen sent, heeten Amram, Jizhar, Hebron un Usiel.

20Merari siene Säns, dee Staumvodasch von äare Volkjsgruppen sent, heeten Machli un Muschi. Daut sent de Gruppen un Famieljes mank de Leviten.

21Von Gerschon staumen de Libnita un de Schimita,

22un dee hauden toop 7.500 Mana un Junges waut mea aus eene Moonat oolt wieren.

23De Volkjsgruppen, waut von Gerschon staumen, sullen sikj hinja de heilje Woninj, nom wasten von de Woninj loagren.

24De Leida von de Gerschonita wia Eljasaf, Lael sien Sän.

25See wieren veauntwuatlich bie daut Vesaumlungszelt un de Woninj fa de Zelt Dakjen un fa de Enganks Gardien en daut Vesaumlungszelt nenn,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

[26]un fa de Gardien rom dän Bennahoff rom daut heilje Zelt un dän Aultoa un aul de Strenj waut doatoo sent. Dit wia aules äare Oabeit.

[27]Von Kehat staumen de Amramita, de Jizharita, de Hebronita un de Usielita,

[28]un dee hauden aulatoop 8.600 Mana un Junges waut mea aus eene Moonat oolt wieren.

[29]De Volkjsgruppen, dee von de Kehatita staumen, sullen sikj aun de siedne Kaunt von de heilje Woninj loagren.

[30]De Leida von dise wia Elizafan, Usiel sien Sän.

[31]De Kehatita wieren veauntwuatlich fa de Bundeskjist, dän Desch, dän Laumpenhoola, de Aultoaren un aul daut Toobehia, waut de Priesta en daut Heilichtum brukten, un fa dän Väahank. Dit wia aules äare Oabeit.

[32]Eleasar, däm Priesta Aaron sien Sän, wia daut väaschte äwa de Leida em Heilichtum.

[33]Von Merari staumen de Machlita un de Muschita,

[34]un dee hauden toop 6.200 Mana un Junges waut äwa eene Moonat oolt wieren.

[35]De Leida von dise Gruppen, waut von Merari aufstaumen, wia Zuriel, Abihajil sien Sän. Dise sullen sikj aun de nuadne Kaunt von de heilje Woninj loagren.

[36]De Merarita wieren veauntwuatlich fa de Stendasch, Dwäastangen un Feet von de heilje Woninj un waut doatoo jehieed. Daut wia aules äare Oabeit.

[37]See wieren uk veauntwuatlich fa de Past, Feet, Zeltstekjels un Strenj fa dän Väahoff.

[38]Dee, dee ver de heilje Woninj nom Oosten loagaden, wieren Moses un Aaron un Aaron siene Säns. Dee wieren veauntwuatlich no daut Heilichtum opptopaussen fa aule Israeliten. Un wan doa eena dicht bie kjeem, dee nich doatoo bestemt wia, sull dee dootjemoakt woaren.

[39]De gaunze Zol von Mana un Junges, waut eene Moonat oolt un mea wieren von de Gruppen von Leviten dee Moses un Aaron no däm Harn sien Wuat opptalden, wia 22.000.

De Leviten stonen en de Ieeschtjebuarne äare Städ

[40]De Har säd to Moses: Du saust aule Ieeschtjebuarne Israeliten, Mana un Junges waut eene Moonat oolt un mea sent, no äare Nomes talen.

[41]Un dan saust du, wiels ekj de Har sie, de Leviten fa mie oppoat saten, en de Städ von aul de Ieeschtjebuarne von Israel, un du saust daut Vee, waut de Leviten jehieet, oppoat saten en de Städ von daut Vee von daut gaunze Volkj.

[42]Un krakjt soo aus de Har am jesajcht haud, tald Moses aule Ieeschtjebuarne von de Israeliten,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

43un daut wieren 22.273 Mana un Junges waut eene Moonat un ella wieren.

44Un de Har säd to Moses:

45Sat aul de Leviten oppoat en de Städ von aul de ieeschtjebuarne Israeliten, un daut Vee, waut de Leviten jehieet, en de Städ von daut Vee von em Volkj. Ekj sie de Har.

46Om de 273 frie to moaken, waut mea sent aus mank de Leviten,

47saust du fief Selwastekja, soo aus dee em Heilichtum aufjewoagen woaren, von jiedrem velangen. Een Selwastekj es 20 Graum

48Dit Selwa, waut soo toopkjemt toom dee waut äwaschossich sent frie to moaken, saust du Aaron un siene Säns jäwen.

49Un Moses neem daut Selwa von dee, waut mea wieren aus waut derch de Leviten friejesat worden.

50Un Moses kjrieech 1.365 Selwastekja, no daut Jewicht vom Heilichtum aufjewoagen.

51Un krakjt soo aus de Har velangt haud, jeef hee Aaron un siene Säns daut Selwa von de loosjekofte Menschen. Daut wia je waut de Har to Moses jesajcht haud.

4. Mose 4

De Leviten äare Oppgowen

1De Har räd to Moses un Aaron un säd:

2Got no de Leviten un talt de Mana mank de Kehatita en äare Gruppen un Famieljes,

3een jiedra waut 30 Joa oolt un ella es, bat 50 Joa oolt, dee waut em Vesaumlungszelt deenen kjennen.

4De Oabeit, waut de Kehatita bie daut Vesaumlungszelt doonen sellen, es met de heilichste Sachen.

5Wan de Israeliten äa Loaga opphäwen, sellen Aaron un siene Säns nengonen un de bennaschte Gardien rauf nämen un dee äwa de Bundeskjist met däm Bewies vom Bunt spreeden.

6Äwa daut sellen see eene Dakj von Seekoolada dakjen, un dan eene Dakj von dunkel bleiwet Zeich. Dan sellen see de Droagstangen en de Rinj von de Bundeskjist nenstäakjen.

7See sellen eene Dakj von bleiwet Zeich äwa dän Desch fa daut jeweide Broot spreeden, un dan de Schatels, Läpels, Schiewen un de Kauntjes fa daut Drinkjopfa doa nopp saten; daut Broot, waut wie doa emma haben, saul doa bowen bliewen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Dan sellen see doa eene kloa roode Dakj äwa spreeden un daut met eene Dakj von Seekoolada bespreeden, un dan de Droagstangen en de Rinj aum Desch nenstäakjen.

9Un see sellen dän Laumpenhoola met Laumpen, Scheeren un Schatels un Eelj Kaunen, waut doatoo jehieren, met bleiwet Zeich bespreeden,

10un äwa daut eene Dakj von Seekoolada spreeden un daut opp daut Droag Jestal saten.

11Krakjt soo, sellen see eene bleiwe Dakj un eene Dakj von Seekoolada äwa dän goldnen Aultoa spreeden un de Droagstangen en de Rinj stäakjen.

12Aul daut Toobehia, waut em Heilichtum jebrukt woat, sellen see en eene bleiwe Dakj enrollen un met eene Dakj von Seekoolada bedakjen un opp Droagstangen saten.

13See sellen daut Ausch von opp däm Aultoa rauf moaken un doa eene bleiwroode Dakj äwa spreeden,

14un aul daut Toobehia von Paunen fa de Kolen, de Gauflen, Scheflen un groote Kommen, waut bie dän Aultoa jebrukt woaren, doa nopp saten un doa eene Dakj von Seekoolada äwa spreeden un de Droagstangen en de Rinj nenstäakjen.

15Wan Aaron un siene Säns ieescht de gaunze Woninj un aul daut Jereetschoft doatoo bedakjt haben un reed toom wieda trakjen sent, dan sellen de Kehatita komen un daut droagen. Oba see sellen de heilje Sachen nich aunschieren, wiels dan wudden see stoawen. Dit es waut de Kehatita bie daut Vesaumlungszelt droagen sellen.

16Eleasar, däm Priesta Aaron sien Sän, es veauntwuatlich fa de Laumpen Eelj, daut Stoff fa dän Weiruak, daut Broot waut wie doa emma opp dän Desch haben un de Eelj toom ensaulwen, un fa de gaunze Woninj un aul de heilje Sachen, waut doatoo jehieren.

17De Harräd to Moses un Aaron un säd:

18Siet väasechtich, daut de Famieljes von de Kehatita nich Schoden lieden mank de Leviten.

19Kjikjt doano, daut dee läwen kjennen un nich stoawen brucken, wan see met de heilje Sachen to doonen haben. Aaron un siene Säns sellen daut ieeschte nengonen un jiedrem krakjt oppjäwen, waut siene Oabeit es, un waut hee droagen saul.

20De Kehatita sellen nich ut sikj selfst nenn gonen un sellen daut Heilje nich emol eenen Uagenblekj seenen, soo daut see nich stoawen.

De Oabeit von de Nokomen von Gerschon un Merari

21De Har räd to Moses un säd:

22Go un tal de Nokomen von Gerschon en äare Gruppen un Famieljes,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

23een jiedra waut 30 Joa oolt un ella es, bat 50 Joa oolt, dee waut em Vesaumlungszelt deenen kjennen.

24De Oabeit waut de Gruppen von Gerschonita doonen sellen un de Sachen dee see droagen sellen sent:

25De Zeltdakjen fa de heilje Woninj, woont daut Vesaumlungszelt es, de zeichne un de ladane Dakjen, waut eene opp de aundre ligjen woat, un de Gardien fa dän Engank en daut Vesaumlungszelt nenn.

26De Gardien rom dän Bennahoff un de Gardien fa de Däa bie daut Puat em Väahoff nenn, woone rom de Woninj un dän Aultoa es, un de Strenj un aul daut Jereetschoft doatoo. Dit es aules äare Oabeit.

27Aaron un siene Säns sellen de Gerschonita aules väasajen waut see droagen sellen un waut see noch doonen sellen. Un jie sellen an sajen waut see aules droagen sellen.

28Dit es dan waut de Gruppen von Gerschonita bie daut Vesaumlungszelt doonen sellen, un Itamar, däm Priesta Aaron sien Sän, saul de Äwasecht äwa an haben.

29Un du saust uk de Mana waut Nokomen von Merari sent, en äare Gruppen un Famieljes talen,

30dee waut 30 Joa oolt un ella, bat 50 Joa oolt sent, waut deenen kjennen, un saust an äare Oppgowen jäwen, dee see aun daut Vesaumlungszelt doonen sellen.

31De Sachen, fa woone see bie daut Vesaumlungszelt veauntwuatlich sent un droagen sellen, sent de Bräda von de Woninj, de Dwäastangen, de Past un de Feet,

32un de Past rom dän Väahoff met Feet un Stekjels un Strenj, waut doatoo jehieren. Jie sellen an krakjt em eenselnen väasajen, waut see droagen sellen.

33Dit sent de Oppgowen fa de Gruppen von Merari siene Nokomen dee see doonen sellen aun daut Vesaumlungszelt, un Itamar, däm Priesta Aaron sien Sän, saul an väasajen.

34Un Moses un Aaron un de Leida von daut Volkj talden de Kehatita no äare Gruppen un Famieljes,

35de Mana waut 30 Joa oolt un ella wieren bat 50 Joa, waut doa deenen kunnen un äare Oabeit bie daut Vesaumlungszelt doonen.

36Un Moses un Aaron talden 2.750

37Kehatita, soone waut bie daut Vesaumlungszelt deenen kunnen. Daut wia soo aus de Har Moses daut jesajcht haud.

38Un see talden Gerschon siene Nokomen en äare Gruppen un Famieljes,

39de Mana waut 30 Joa oolt wieren un ella, bat 50 Joa oolt, waut deenen kunnen un äare Oabeit bie daut Vesaumlungszelt doonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

40Un Moses un Aaron talden 2.630

41Nokomen von Gerschon, soone waut bie daut Vesaumlungszelt deenen kunnen. Daut wia soo aus deHar an daut jesajcht haud.

42Un see talden uk de Nokomen von Merari no äare Gruppen un Famieljes,

43de Mana waut 30 Joa oolt un ella wieren bat 50 Joa oolt, waut em Deenst wieren un äare Oabeit bie daut Vesaumlungszelt doonen kunnen.

44Un Moses un Aaron talden 3.200

45Nokomen von Merari. Dit wia soo aus de Har Moses daut jesajcht haud.

46Un Moses un Aaron un de Leida von Israel talden toop woo väl Leviten doa en de Gruppen un Famieljes wieren,

47waut 30 Joa oolt un ella, bat 50 Joa oolt wieren, dee em Deenst wieren un dee äare Oabeit bie daut Vesaumlungszelt doonen kunnen un de Sachen droagen.

48Aules toop wieren daut 8.580

49waut Oabeit oppjejäft wort derch daut waut de Har Moses jesajcht haud. Een jiedra kjrieech siene Oabeit un daut, waut hee droagen sull, soo aus de Har Moses daut jesajcht haud.

4. Mose 5

Räajlen fa daut Volkj Israel

1De Har räd met Moses un säd:

2Velang daut de Israeliten aule Lepra kranke un aul dee waut Schlemsen un Schwäaren haben waut kjietren un aul dee waut nom Jesaz no orrein sent, wäajen see eenen Dooden aunjeschieet haben, bat buta daut Loaga schekjen.

3Beides Mana un Frues sellen ut daut Loaga rutjestopt woaren, soo daut see nich daut Loaga, wua ekj bennen won, no ons Jesaz orrein moaken.

4Un de Israeliten deeden daut un schekjten dee aula bat buta daut Loaga, soo aus de Har Moses daut jesajcht haud.

5De Har räd to Moses un säd:

6Saj de Israeliten: Wan een Maun ooda eene Fru waut orrajcht aun eenen aundren Mensch deit un sikj ver dämHarn vesindicht, dan es deejanja schuldich,

7un saul de Sind, dee hee jedonen haft, bekjanen un dän gaunzen Schoden un dan noch daut fefte Poat doanopp, däm betolen, wäm hee orrajcht behaundelt haft.

8Wan doa kjeena dicht bie em Frintschoft es, aun wäm hee daut aufjäwen kaun, dan saul däm Harn daut jejäft fa de Priesta, toop met daut Veseenungs Opfa von eenen Veseenungs Bock.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Soo sellen aule jeweide Gowen, woone de Israeliten däm Harn brinjen, de Priesta jehieren.

10Aules waut de Lied däm Harn weien saul de Priesta jehieren; un aules waut de Priesta jejäft woat, saul an jehieren.

11De Har räd to Moses un säd:

12Unjarecht de Israeliten, waut see doonen sellen wan eenen Maun siene Fru am nich tru blift un orrajcht jäajen am deit,

13wan een aundra Maun bie ar licht un äa Maun finjt daut nich ut, soo daut see ver Gott orrein es, un doa kjeene Zeijen doafäa sent, waut daut enworden aus daut passieed.

14Wan dee Maun dan opp vedocht kjemt un dän Jedanken nich vedroagen kaun daut see ver Gott orrein es, ooda uk wan hee opp vedocht kjemt un dän Jedanken nich vedroagen kaun, wan see werkjlich oschuldich es,

15dan saul de Maun siene Fru no däm Priesta brinjen un een Opfa, soont aus fa ar jehieet, moaken. Hee saul daut tieende Poat von een Efa jemolne Joascht opfren, oba doa kjeen Olieweneelj äwa jeeten un kjeen Weiruak bie doonen, wiels dit een Mälopfa von eenen Maun es, dee wäm opp vedocht haft, een Opfa toom de Schult opdakjen.

16De Priesta saul de Fru bat aun däm Harn sienen Aultoa brinjen

17un waut heiljet Wota en eene Komm, waut von Leem jemoakt un jebrent es, nämen, un waut Ieed von de Flua em Vesaumlungszelt doa nenn doonen.

18De Priesta saul ver däm Harn sien Aultoa de Fru äare Hoa opmoaken, un ar daut Joascht Mäl, woont daut Opfa es, wiels see opp vedocht es, enne Henj jäwen. De Priesta saul daut betre Wota, waut dän Fluch brinjt en siene Haunt hoolen,

19un een Eit opp ar brinjen un sajen: Wan kjeen Maun bie die jeläajen haft un du dienen Maun nich best ontru jewast, soo daut du nich ver Gott orrein best, dan woat dit betre Wota, waut eenen Fluch brinjt, die nuscht schoden.

20Oba wan du best ontru jäajen dienen Maun jewast, un die hast ver Gott orrein jemoakt, un een Maun buta dien Maun bie die jeläajen haft,

21dan saul de Priesta eenen Eit opp vedoawen opp de Fru lajen un to ar sajen: Mucht de Har eenen Fluch opp die brinjen un dienen Nomen eene Schaund mank june Menschen moaken; mucht diene Hoft en die vedrieejen un dien Buck dikj woaren.

22Soo drinkj nu dit Wota, daut diene Hoft en die vedrieecht un dien Buck dikj woat. Un dan saul de Fru sajen: Lot daut soo sennen, Amen.

23Dan saul de Priesta dän Eit opp vedoawen dolschriewen un daut jeschräwne met daut betre Wota en de Komm nenn wauschen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

24un ea hee de Fru daut betre Wota met dän Fluch to drinkjen jeft un daut en ar nenjeit dän Schoden to doonen,

25saul de Priesta von de Joascht, woont daut Opfa es, wiels see opp vedocht es, von äare Henj nämen un daut ver däm Harn opphäwen un nom Aultoa brinjen.

26Un hee saul eene Hauntvoll von daut Ätesopfa nämen un daut aus een Tieekjen von daut gaunze Opfa opp däm Aultoa loten en Ruak oppgonen, un dan saul de Fru daut Wota drinkjen.

27Wan see ver Gott orrein es un äaren Maun es ontru jewast, dan woat daut betre Wota, wan see daut jedrunken haft, äare Hoft en ar vedrieejen un äaren Buck dikj woaren loten un äa Nomen woat eene Schaund mank äare Menschen sennen.

28Wan de Fru sikj nich vegonen haft un rein ver Gott es, dan woat ar nuscht woaren un see woat kjennen mea Kjinja haben.

29Dit es daut Jesaz, wan een Maun opp vedocht kjemt, wiels siene Fru am es ontru jewast un ver Gott orrein jeworden es,

30ooda wan een Maun opp Jedanken jekomen es un siene Fru opp vedocht helt; hee saul ar dan ver däm Harn stalen un de Priesta saul no dit Jesaz no haundlen.

31Un de Maun saul frie sennen von Schult, oba de Fru saul de Foljen droagen von daut waut see veschulcht haft.

4. Mose 6

Gott jeweide Menschen

1De Har räd to Moses un säd:

2Wan een Mensch, auf Maun ooda Fru, een besondret Vespräakjen aus een Nazara opp sikj nemt un sikj dämHarn weit,

3dan saul dee kjeen Wien ooda stoakjet drinkjen. Dee saul kjeen Wienädikj, waut von Wien ooda stoakje Jedrenkjen jemoakt es, drinkjen un kjeen Jedrenkj, waut von Wiendruwen jemoakt es, drinkjen, un kjeene Wiendruwen ooda Rasienen äten.

4Soo lang aus sien Vespräakjen helt, saul dee nuscht äten waut von de Wiendruwenplaunt kjemt, nich emol Kjieena ooda Schluwen von Wiendruwen.

5Soo lang aus daut Vespräakjen helt, saul hee sikj kjeene Hoa aufschnieden; bat de Tiet äwa es daut hee sikj däm Harn jeweit haft, saul hee heilich sennen un de Hoa opp sienen Kopp waussen loten.

6Fa de gaunze Tiet daut hee sikj däm Harn jeweit haft, saul hee nich dicht bie eenen Dooden gonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Uk wan sien Voda ooda siene Mutta ooda Brooda ooda Sesta stoaft, doaf hee sikj nich aun dee ver Gott orrein moaken, wiels daut Tieekjen daut hee sikj jeweit haft es opp sienen Kopp.

8De gaunze Tiet waut dee sikj aus een Nazara jeweit haft saul hee heilich bliewen ver däm Harn.

9Wan daut soo traft daut doa wäa haustich dicht bie am stoaft un hee siene Hoa ver Gott orrein kjricht, dan saul hee aun dän säwenden Dach wan hee wada rein woat, sikj de Hoa aufschnieden,

10un aum achten Dach saul hee twee Turtelduwen ooda twee aundre Duwen no däm Priesta brinjen bie däm Engank von daut Vesaumlungszelt.

11Un de Priesta saul von daut eene Voagel een Sindopfa un von daut aundre een Brauntopfa moaken daut hee soo aus daut veseent woat, wiels hee sikj aun eenen Vestorwnen ver Gott orrein jemoakt un Schult opp sikj jebrocht haft. Un aun dän Dach saul hee sienen Kopp fa däm Harn heilich moaken,

12un sikj däm Harn weien fa de volle Tiet waut hee vesproaken haud. Hee saul een eenjoaschet Schop aus een Schultopfa brinjen. Un dee Tiet, waut hee sikj verhäa jeweit haud, saul to nuscht jetalt woaren, wiels hee sienen Kopp orrein jemoakt haft.

13De Zeremonie fa eenen Nazara es soo aus dit. Wan de Tiet dee hee vesproaken haud om es, saul hee bat de Däa von daut Vesaumlungszelt jebrocht woaren,

14un hee saul däm Harn Opfa brinjen. Hee saul een eenjoaschet Schop waut kjeen Fäla haft fa een Brauntopfa, een eenjoaschet Schop waut kjeen Fäla haft fa een Sindopfa, un eenen Bock waut kjeen Fäla haft fa een Dankopfa brinjen.

15Un hee saul een Korf Broot von onjesuaden Dieech von wittet Mäl un met Eelj doabennen un Reeschkje met Eelj beschmäat, un daut Ätesopfa, un uk de Drinkjopfa waut bie een jiedret bie jehieet brinjen.

16De Priesta saul dee ver dämHarn brinjen un saul fa am Sindopfa un Brauntopfa moaken,

17un von däm Bock un dän Korf voll Broot een Dankopfa fa däm Harn moaken, un dan uk noch de Ätesopfa un Drinkjopfa.

18De Nazara saul dan de Hoa von sien jeweiden Kopp, ver dän Engank to daut Vesaumlungszelt, aufschnieden un dee opp daut Fia unja daut Dankopfa vebrennen.

19Wan däm Nazara ieescht de Hoa von sien jeweiden Kopp aufjeschnäden sent, saul de Priesta eenen jekoakten Schulla von däm Bock un een Broot von onjesuaden Dieech von däm Korf, un een Biet Reeschkje nämen, un däm Nazara daut enne Henj jäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20De Priesta saul daut aus een Opfa ver däm Harn opphäwen. Dit es daut heilje Poat fa dän Priesta, toop met daut Broststekj waut oppjehowen wort, un dän Schinkjen dee jeopfat woat. No daut kaun de Nazara Wien drinkjen.

21Daut es daut Jesaz fa däm Nazara dee däm Harn sien Opfa jeweit haft en sien Vespräakjen, buta daut waut hee sest noch kaun; soo aus hee vesproaken haft saul hee daut doonen, doano aus hee daut unja daut Jesaz fa een Nazara vesproaken haft.

De Säajen vom Priesta

22De Har räd met Moses un säd:

23Saj Aaron un siene Säns, dit es woo jie de Israeliten dän Säajen jäwen sellen. Sajcht to an:

24Mucht de Har die säajnen un die Schutz jäwen;

25Mucht hee die met Freid halpen, un jenstich to die sennen;

26Mucht de Har dicht bie die bliewen, un die Erfolch un Fräd jäwen.

27Un de Har säd: Wan see daut Volkj Israel en mienen Nomen säajnen woaren, dan woa ekj daut Volkj säajnen.

4. Mose 7

De Opfa, aus daut Heilichtum enjesäajent wort

1Aun dän Dach aus Moses de heilje Woninj un waut doatoo jehieed un dän Aultoa met daut Toobehia fa dän, gaunz oppjestalt un enjesaulft un jeheilicht haud,

2don brochten de Leida von Israel, de väaschte von de Stam, äare Opfagowen. Dit wieren de Leida von de Volkjsgruppen en Israel waut daut Volkj jetalt hauden.

3See brochten äare Gowen von sas bebude Woages un twalf Rinda no däm Harn. Doa wieren emma een Woagen fa twee Leida un een Rint fa jieda Leida. Met dise kjeemen see no de heilje Woninj.

4Un de Har säd to Moses:

5Nemm dise von an un jeff de Leviten dee, soo daut dee bie daut Vesaumlungszelt kjennen jebrukt woaren, fa jiedrem en sienen Deenst.

6Dan neem Moses de Woages un Rinda un jeef de Leviten dee.

7Hee jeef de Gerschonita twee Woages un vea Rinda fa äare Oabeit,

8un hee jeef de Merarita vea Woages un acht Rinda fa äare Oabeit, dee see unja Itamar, Aaron sienen Sän, siene Äwasecht stalden.

9Oba hee jeef de Kehatita kjeen Woagen un kjeene Rinda, wiels äare Oabeit met de jeheilichte Sachen wia un see dee opp äare Schulren droagen musten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Un aun dän Dach aus de Aultoa enjeweit wort brochten de Leida äare Gowen, un see brochten äa Opfa bat däm Aultoa.

11De Har säd to Moses: Lot de Leida äare Gowen toom dän Aultoa ensäajnen, jieda opp eenen aundren Dach brinjen.

12Aum ieeschten Dach opfad Nachschon, Aminadab sien Sän, vom Staum Juda, siene Gow.

13Un siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

14un doatoo noch een goldna Läpel, waut 120 Graum schwoa wia, voll Weiruak,

15een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

16een Kosenbock toom Sindopfa,

17un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es Nachschon, Aminadab sien Sän, siene Gow.

18Aum tweeden Dach opfad Netanel, Zuar sien Sän, de Leida vom Staum Isachar.

19Siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

20un doatoo noch een goldna Läpel, 120 Graum schwoa, voll Weiruak,

21een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

22een Kosenbock toom Sindopfa,

23un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es de Gow von Netanel, Zuar sien Sän.

24Aum dredden Dach Eliab, Helon sien Sän, de Leida vom Staum Sebulon.

25Siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

26un doatoo noch een goldna Läpel, 120 Graum schwoa, voll Weiruak,

27een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

28een Kosenbock toom Sindopfa,

29un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es de Gow von Eliab, Helon sien Sän.

30Aum vieeden Dach Elizur, Schedeur sien Sän, de Leida vom Staum Ruben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

32un doatoo noch een goldna Läpel, 120 Graum schwoa, voll Weiruak,

33een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

34een Kosenbock toom Sindopfa,

35un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es de Gow von Elizur, Schedeur sien Sän.

36Aum feften Dach Schelumiel, Zurischadai sien Sän, de Leida vom Staum Simeon.

37Siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

38un doatoo noch een goldna Läpel, 120 Graum schwoa, voll Weiruak,

39een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

40een Kosenbock toom Sindopfa,

41un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es de Gow von Schelumiel, Zurischadai sien Sän.

42Aum sasten Dach Eljasaf, Deguel sien Sän, de Leida vom Staum Gad.

43Siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

44un doatoo noch een goldna Läpel, 120 Graum schwoa, voll Weiruak,

45een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

46een Kosenbock toom Sindopfa,

47un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es de Gow von Eljasaf, Deguel sien Sän.

48Aum säwenden Dach Elischama, Amihud sien Sän, de Leida vom Staum Efraim.

49Siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

50un doatoo noch een goldna Läpel, 120 Graum schwoa, voll Weiruak,

51een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

52een Kosenbock toom Sindopfa,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

53un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es de Gow von Elischama, Amihud sien Sän.

54Aum achten Dach Gamliel, Pedazur sien Sän, de Leida vom Staum Manasse.

55Siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

56un doatoo noch een goldna Läpel, 120 Graum schwoa, voll Weiruak,

57een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

58een Kosenbock toom Sindopfa,

59un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es de Gow von Gamliel, Pedazur sien Sän.

60Aum näajenden Dach Abidan, Gidoni sien Sän, de Leida vom Staum Benjamin.

61Siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

62un doatoo noch een goldna Läpel, 120 Graum schwoa, voll Weiruak,

63een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

64een Kosenbock toom Sindopfa,

65un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es de Gow von Abidan, Gidoni sien Sän.

66Aum tieenden Dach Ahieser, Amischadai sien Sän, de Leida vom Staum Dan.

67Siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

68un doatoo noch een goldna Läpel, 120 Graum schwoa, voll Weiruak,

69een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

70een Kosenbock toom Sindopfa,

71un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es de Gow von Ahieser, Amischadai sien Sän.

72Aum alften Dach Pagiel, Ochran sien Sän, de Leida vom Staum Asser.

73Siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

74un doatoo noch een goldna Läpel, 120 Graum schwoa, voll Weiruak,

75een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

76een Kosenbock toom Sindopfa,

77un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es de Gow von Pagiel, Ochran sien Sän.

78Un aum twalften Dach Ahira, Enan sien Sän, de Leida vom Staum Naftali.

79Siene Gow wia eene selwane Plot, 1.500 Graum schwoa, eene selwane Komm, 800 Graum schwoa no daut Jewicht vom Heilichtum, beid voll wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa,

80un doatoo noch een goldna Läpel, 120 Graum schwoa, voll Weiruak,

81een junga Boll, een Schopsbock, un een eenjoaschet Schop toom Brauntopfa,

82een Kosenbock toom Sindopfa,

83un toom Dankopfa twee Rinda, fief Schopsbakj, fief Kosenbakj un fief eenjoasche Schop. Daut es de Gow von Ahira, Enan sien Sän.

84Dit wia de Gow waut de Staumleida en Israel to de Enweiunk fa dän Aultoa jeewen, to dee Tiet aus dee jesaulft wort: twalf selwane Ploten, twalf selwane Kommen, un twalf goldne Läpels.

85Jieda Plot haud 1.500 Graum Selwa un jieda Komm haud 800 Graum Selwa. De gaunze Wicht von de selwane Dinja wia 26 Kilo un 600 Graum no daut Jewicht vom Heilichtum.

86Un de twalf goldne Läpels voll Weiruak hauden jieda 120 Graum no daut Jewicht vom Heilichtum, soo daut de Wicht von daut Golt waut de Läpels hauden, 1.440 Graum wia.

87De Somm von Tieren toom Brauntopfa wia twalf junge Bolles, twalf Schopsbakj, twalf eenjoasche Schop met äare Ätesopfa toop, un twalf Kosenbakj toom Sindopfa.

88Un de Somm von de Tieren toom Dankopfa wia 24 junge Bolles, 60 Schopsbakj, 60 Kosenbakj un 60 eenjoasche Schop. Soo wort de Aultoa enjeweit aus dee enjesaulft wort.

89Aus Moses em Vesaumlungszelt nenn jinkj toom met däm Harnräden, dan hieed hee de Stemm to am räden von tweschen de twee Cheruben opp daut Veseenungs Dakjsel opp de Bundeskjist. Soo räd deHar to am.

4. Mose 8

Vom goldnen Laumpenhoola un woo de Leviten enjeweit worden

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

1De Har räd to Moses un säd:

2Saj Aaron, daut wan hee dän Laumpenhoola met de säwen Laumpen oppstalt, dan sellen aule Laumpen no väaren dachen.

3Un Aaron deed daut soo. Hee sad de Laumpen soo daut dee no väaren vom Laumpenhoola dachten, soo aus de Har Moses jesajcht haud.

4De Laumpenhoola wia von jeprastet Golt jemoakt vom Foot bat de Bloomen, waut doaraun wieren. Dee wort krakjt no daut Moddel jemoakt, soo aus de Har Moses daut wees.

5De Har räd met Moses un säd:

6Nemm de Leviten oppoat von mank de Israeliten un moak dee ver Gott rein derch eene Zeremonie.

7Dit es waut du doonen saust en de Zeremonie toom dee ver Gott reinjen. Du saust jeweidet Wota, met woont jie Sinden aufwauschen, äwa an spretzen, un dan sellen see sikj aule Hoa aun äaren gaunzen Kjarpa met een Putzmassa aufschäaren un sikj de Kjleeda wauschen, un sikj soo aus daut rein moaken.

8Dan sellen see eenen jungen Boll nämen un een Ätesopfa von wittet Mäl met Eelj enjerieet, un noch eenen jungen Boll fa daut Sindopfa.

9Dan brinj de Leviten ver daut Vesaumlungszelt un lot de gaunze Jemeent von Israeliten sikj doa vesaumlen.

10Un du saust de Leviten ver däm Harn brinjen, un de Israeliten sellen de Henj opp de Leviten lajen.

11Un Aaron saul de Leviten ver däm Harn stalen, daut see am deenen, soo aus een Opfa von de Israeliten, daut ver däm Harnoppjehowen woat.

12Un de Leviten sellen äare Henj opp de Kjap von de Bolles lajen, un dan saul de een Boll aus een Sindopfa un de aundra aus een Brauntopfa fa däm Harn jebrocht woaren, toom de Leviten veseenen.

13Un du saust de Leviten ver Aaron un siene Säns stalen un aus een Opfa, daut ver däm Harn oppjehowen woat, brinjen.

14Soo saust du de Leviten von de aundre Israeliten oppoat stalen, daut see mie jehieren.

15Wan jie de Leviten soo ver Gott rein jemoakt haben un aus een Opfa, daut oppjehowen woat, jebrocht haben, sellen see gonen un äare Oabeit en daut Vesaumlungszelt doonen.

16Dee sent gaunz mie jejäft un ekj hab mie dee toojeieejent von mank de Israeliten. Ekj hab mie dee jenomen en de Städ de Ieeschtjebuarne von aule Israeliten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Jieda Ieeschtjebuarnet von de Israeliten jehieet mie, von Menschen un uk von daut Vee. Ekj weid mie dee aus ekj aul de Ieeschtjebuarne en Ägipten ombrocht,

18oba ekj hab mie de Leviten jenomen en de Städ von aule Ieeschtjebuarne en Israel.

19Un nu hab ekj de Leviten von mank aule Israeliten jenomen un Aaron un siene Säns dee jejäft, daut see de Oabeit em Vesaumlungszelt fa de Israeliten doonen sellen un daut see de Israeliten veseenen, soo daut nich eene Ploag opp de Israeliten kjemt, wan see dicht bie daut Heilichtum komen.

20Moses un Aaron un de gaunze Jemeenschoft von Israeliten deeden daut soo met de Leviten aus de Har Moses daut oppjejäft haud.

21De Leviten muaken sikj ver Gott rein un woschen äare Kjleeda, un Aaron brocht de Leviten ver däm Harn, soo aus een Opfa daut ver däm Harnoppjehowen woat, un hee veseend an, daut see ver Gott rein wieren.

22Aus see daut jedonen hauden, neemen de Leviten äare Oabeit unja Aaron un siene Säns em Vesaumlungszelt opp. Un soo aus de Har Moses daut jesajcht haud wäajen de Leviten, soo deeden see daut.

23De Har räd to Moses un säd:

24Dit es woo jie daut met de Leviten doonen sellen. Aule Mana 25 Joa oolt un ella sellen em Vesaumlungszelt deenen un doa äare Oabeit doonen,

25un wan see 50 Joa oolt woaren sellen see frie sennen von äare Oabeit un doa nich mea deenen.

26Dan derwen see äare Breeda bie äare Oabeit aum Vesaumlungszelt halpen, oba sellen nich veauntwuatlich sennen bie de Oabeit. Dit es woo jie daut met die Leviten doonen sellen, daut een jiedra siene Oabeit deit.

4. Mose 9

Noch mea Aunwiesungen fa daut Passafast

1De Har räd met Moses en de Sinai Wiltnis, em 2. Joa en de 1. Moonat, no däm aus see ut Ägipten jetrocken wieren, un säd:

2Lot de Israeliten daut Passafast fieren en de bestemde Tiet;

3aum 14. Dach en dise Moonat en de bestemde Tiet jäajen Owent sell jie daut Passamol jeneiw no aule Väaschreften un Ordnungen hoolen.

4Un Moses räd met de Israeliten, daut see daut Passafast hoolen sullen.

5Un see hilden daut Passafast aum 14. Dach en de 1. Moonat jäajen Owent en de Sinai Wiltnis; krakjt soo, aus de Har Moses daut väajesajcht haud, soo deeden de Israeliten daut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Doa wieren eenje Mana orrein jeworden aun eenen Dooden, soo daut see aun däm Dach nich daut Passamol hoolen kunnen. Dee kjeemen aum selwjen Dach ver Moses un Aaron

7un säden to am: Wie sent orrein jeworden aun eenen Dooden. Wuarom sell wie trigjestalt sennen, daut wie däm Harn onse Gowen nich brinjen derwen en de bestemde Tiet met de aundre Israeliten toop?

8Moses säd to an: Wacht, ekj well hieren, waut de Har von junt velangen woat.

9Un de Har räd met Moses un säd:

10Saj de Israeliten: Wan wäa von junt ooda von june Nokomen orrein jeworden es aun eenen doodjen Mensch ooda opp eene lange Reis es, dan saul hee doawäajen dämHarn sien Passamol hoolen,

11oba ieescht en de 2. Moonat aum 14. Dach jäajen Owent, un hee saul daut met Broot onen Suadieech un betret Krut toop äten.

12Un see sellen nuscht doavon äwaloten bat aum Morjen, uk kjeenen Knoaken doavon tweibräakjen un sellen daut gaunz no de Ordnunk vom Passafast hoolen.

13Wäa rein es un nich opp eene Reis es un daut vesiemt, daut Passafast to hoolen, dee saul ut sien Volkj utjerot woaren, wiels hee siene Gowen nich to de bestemde Tiet dämHarn jebrocht haft. Hee saul siene Sind droagen.

14Un wan een framda bie junt wont un däm Harn uk daut Passafast fieren well, saul hee daut no de Väaschreft un Ordnunk fa daut Passafast fieren. Doa saul eent un de selwje Ordnunk bie junt sennen fa de framde uk fa june Menschen.

De Wolkj aus Tieekjen fa Gott siene Jäajenwuat

15Aun däm Dach, aus de heilje Woninj oppjestalt wort, bedakjt eene Wolkj de Woninj, daut Zelt met dän Bewies von däm Bunt; un vom Owent bat aum Morjen stunt dee bowa de Woninj aus een dacha Schien.

16Soo passieed daut de gaunze Tiet, daut de Wolkj dee äwa Dach bedakjen deed, un de Nacht een dacha Schien aufjeef.

17Un emma, wan de Wolkj sikj vom Zelt opphoof, muaken de Israeliten sikj opp un trocken wieda; un wua de Wolkj sikj rauf leet, doa muaken de Israeliten sikj äa Loaga.

18No däm Harn sien Wuat reisden see loos, un no däm Harn sien Wuat loagaden see sikj. Soo lang aus de Wolkj opp de heilje Woninj bleef, soo lang bleewen see doa.

19Un wan de Wolkj väle Doag bowa de heilje Woninj stonen bleef, dan jehorchten de Israeliten däm Harn siene Aunwiesunk un trocken nich wieda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Un wan de Wolkj mau weinje Doag bowa de heilje Woninj bleef, dan bleewen see no däm Harn siene Aunwiesunk, un doano aus de Harn an wiesen deed, trocken see wieda.

21Wan de Wolkj vom Owent bat aum Morjen doa wia un sikj dan opphoof, dan trocken see wieda; ooda wan dee sikj äwa Dach ooda de Nacht opphoof, dan reisden see loos.

22Wan dee twee Doag ooda eene Moonat ooda noch lenja opp de heilje Woninj bleef, dan bleewen de Israeliten en daut Loaga un trocken nich wieda; un wan dee sikj dan opphoof, dan reisden see loos.

23Soo aus de Har an wiesen deed, loagaden see sikj, un doano aus de Har an wiesen deed, trocken see wieda. Soo jehorchten see waut de Har von an velangd, soo aus hee Moses daut jesajcht haud.

4. Mose 10

De Trompeeten toom roopen

1De Har räd met Moses un säd:

2Moak die twee Trompeeten von jeprastet Selwa un bruck dee, om de Vesaumlunk tooptoroopen un wan daut Häa sikj saul reedmoaken toom loosreisen.

3Wan met de beid Trompeeten jeblost woat, saul de Jemeent sikj bie die ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt vesaumlen.

4Wan mau met eene Trompeet jeblost woat, sellen sikj de Staumleida, waut Hauptmana äwa dusende en Israel sent, bie die vesaumlen.

5Wan jie sea lud blosen, sellen sikj de Loagasch oppmoaken, waut aun de oostne Sied ligjen.

6Un wan jie toom tweeden mol lud blosen, sellen sikj de Loagasch oppmoaken, waut nom Sieden han ligjen. Wan see wieda reisen sellen, dan sell jie lud blosen.

7Oba om de Vesaumlunk tooptoroopen sell jie mau soo jeweenlich blosen un nich een ludet Jeschrech moaken.

8Aaron siene Säns, de Priesta, sellen met de Trompeeten blosen; un daut saul eene Ordnunk fa aule Tieden sennen fa junt un june Nokomen.

9Wan jie en jun Launt toom Kjrich gonen jäajen june Fiend, waut junt unjadrekjen, dan sell jie lud blosen met de Trompeeten, daut aun junt jedocht woat ver däm Harn, junen Gott, un jie jerat woaren von june Fiend.

10Un soo uk, wan jie junt freien aun june Fastdoag un june Niemonen, sell jie met de Trompeeten blosen bie june Brauntopfa un Dankopfa. Dan woa ekj aun junt denkjen. Ekj sie de Har, jun Gott.

Daut Volkj waundat vom Boajch Sinai loos

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11Aum 20. Dach en de 2. Moonat en daut 2. Joa hoof de Wolkj sikj opp von de Woninj fa dän Bewies von däm Bunt.

12Un de Israeliten reisden loos ut de Sinai Wiltnis, un de Wolkj hilt aun en de Paran Wiltnis.

13Soo reisden see toom ieeschten mol loos no däm Harn sien Wuat derch Moses,

14un de Flag von daut Loaga vom Staum Juda jinkj daut ieeschte loos, eene Volkjsgrupp no de aundre. Un de Leida von äa Häa wia Nachschon, Aminadab sien Sän.

15Un von daut Häa vom Staum Isachar wia Netanel, Zuar sien Sän, de Leida.

16Un von daut Häa vom Staum Sebulon wia Eliab, Helon sien Sän, de Leida.

17Dan wort de heilje Woninj uteneen jenomen, un dan jinjen de Nokomen von Gerschon un Merari un druagen de Woninj.

18No däm kjeem de Aufdeelunk unja de Flag von Ruben sien Loaga, eene Volkjsgrupp no de aundre. Un de Leida von äa Häa wia Elizur, Schedeur sien Sän.

19Un von daut Häa vom Staum Simeon wia Schelumiel, Zurischadai sien Sän, de Leida.

20Un Eljasaf, Deguel sien Sän, wia de Leida von daut Häa vom Staum Gad.

21Un dan muak de Grupp von Kehat sikj opp un druagen daut heilje Jereetschoft; un de Woninj wort oppjestalt, ea de Kehatita aunkjeemen.

22Hinja dise jinkj de Aufdeelunk unja de Flag von Efraim sien Loaga, eene Volkjsgrupp no de aundre. Un de Leida von äa Häa wia Elischama, Amihud sien Sän.

23Gamliel, Pedazur sien Sän, wia de Leida von daut Häa vom Staum Manasse.

24Un Abidan, Gidoni sien Sän, wia de Leida von daut Häa vom Staum Benjamin.

25No däm kjeem de Aufdeelunk unja de Flag von Dan sien Loaga aus latstet von aule Loagasch, eene Volkjsgrupp no de aundre. Un Ahieser, Amischadai sien Sän, wia de Leida von äa Häa.

26Pagiel, Ochran sien Sän, wia de Leida von daut Häa vom Staum Asser,

27un Ahira, Enan sien Sän, wia de Leida von daut Häa vom Staum Naftali.

28Soo reisden de Israeliten loos, een Häa no daut aundre.

Gott selfst leid sien Volkj

29Moses säd to sienen Schwoaga Hobab, Reguel sienen Sän, von Midian: Wie trakjen doahan en daut Launt, wua von de Har jesajcht haft, daut hee ons daut Launt jäwen woat. Komm met ons met, dan well wie goodet aun die doonen, wiels de Har haft Israel goodet toojesajcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Hee auntwuad: Ekj well nich met junt met, ekj well en mien Launt no mien Frintschoft trakjen.

31Moses säd: Velot ons doch nich, wiels du weetst, wua wie ons enne Wiltnis loagren sellen, un du saust ons dän Wajch wiesen.

32Un wan du met ons met kjemst, dan well wie daut goode waut de Har aun ons deit, uk aun die doonen.

33Soo trocken see von däm Harn sienen Boajch eene dree doagsche Reis wieda, un de Kjist met däm Harn sienen Bunt jinkj de dree Doag ver an, un wees an wua see sikj reiwen sullen.

34Un däm Harn siene Wolkj wia äwa Dach äwa an, wan see ut daut Loaga trocken.

35Un wan de Bundeskjist oppjehowen wort, säd Moses: Har, wies die ons! Lot diene Fiend vestreit woaren un aul dee, dee die nich lieden kjennen, ver die flichten!

36Un wan dee hanjesat wort, dan säd hee: Komm wada, Har, no de Häad von dusende en Israel!

4. Mose 11

Ontofrädenheit mank daut Volkj

1Daut Volkj kloagd ver däm Harn, daut an daut schlajcht jinkj. Un aus de Har daut hieed, brend sien Oaja opp, un däm Harn sien Fia flaumd mank an opp un freet aum Raunt von daut Loaga.

2Dan schrieech daut Volkj no Moses, un Moses bäd toom Harn fa an, un daut Fia jinkj ut.

3Un see nanden de Städ Tabera, wiels hia däm Harn sien Fia mank an oppjeflaumt wia.

4Eenje Lied von aundre Velkja, dee mank an jekomen wieren, wieren bejierich jeworden. Dan fungen uk de Israeliten wada aun to hielen un säden: Wäa woat ons Fleesch to äten jäwen?

5Wie denkjen aun de Fesch, dee wie en Ägipten emsonst eeten, un aun de Kjarps, de Meloonen, daut Luak, de Ziplen un dän Zischnikj.

6Nu sent wie schlaup jeworden, wiels onse Uagen sest nuscht seenen aus daut Mauna.

7Daut Mauna wia soo aus Koriandasot un leet meist soo aus Boom Zieropp.

8Un daut Volkj rand han un hää un saumeld daut un mold daut met äare Hauntmälen fien ooda drekjten daut fien en äare Dinja un koakten daut en äare

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Gropes ooda bakten sikj Kuaken doavon; un daut haud een Jeschmak aus Eeljkuaken.

9Un wan de Nacht de Deiw opp daut Loaga foll, dan foll daut Mauna met rauf.

Moses kjricht Helpa

10Aus Moses daut Volkj hielen hieed, aule Famieljes ver äare Zelten, un däm Harn sien Oaja sea oppbrend, dan wort Moses uk vedrislich.

11Un Moses säd to däm Harn: Wuarom moakst du dienen Deena daut soo schwoa? Un wuarom finj ekj kjeene Jnod ver diene Uagen, daut du de Laust von dit Volkj opp mie lajchst?

12Hab ekj dan aul daut Volkj unja mien Hoat jedroacht ooda jebuaren, daut du mie sajen kust: Droag daut en diene Oarms, soo aus eene Fru een Kjint drajcht, en daut Launt, waut du äare Vodasch vesproaken hast?

13Von wua saul ekj soo väl Fleesch hää kjrieen, om dit Volkj aula waut to jäwen? See hielen ver mie un sajen: Jeff ons Fleesch to äten.

14Ekj kaun aul daut Volkj nich auleen droagen, wiels daut es mie to schwoa.

15West du daut doch soo met mie doonen, dan moak mie leewa doot, wan ekj sest ver diene Uagen Jnod jefungen hab, om daut ekj mien Ojjlekj nich mea seenen mott.

16Un de Har säd to Moses: Vesaumel mie 70 Mana von de Leida en Israel, von dee du weetst, daut see leidende Mana un Oppsechta em Volkj sent, ver daut Vesaumlungszelt un lot an sikj doa ver die hanstalen.

17Dan well ekj raufkomen un dort met die räden un von däm Jeist, dee opp die es, nämen un opp an lajen. Dan sellen see met die toop de Laust von daut Volkj droagen, soo daut du dee nich auleen droagen motst.

18Un toom Volkj saust du sajen: Reinicht junt fa morjen, dan sell jie Fleesch to äten haben. Jun hielen es ver däm Harn siene Uaren jekomen, wua jie säden: “Wäa jeft ons Fleesch to äten? En Ägipten jinkj ons daut soo goot!” Doawäajen woat de Har junt Fleesch to äten jäwen.

19Un daut nich bloos eenen Dach ooda twee, uk nich fief, tieen ooda 20 Doag lank.

20Nä, eene gaunze Moonat lank, bat junt daut jäajenaun es daut to rikjen, un junt daut äakjlich woat, wiels jie dämHarn veacht haben, dee mank junt es, un wiels jie ver am jehielt un jesajcht haben: Wuarom sent wie ut Ägipten rutjetrocken?

21Moses säd: Daut Volkj, en dee äare Medd ekj sie, haft hia 600.000 Mana stonen, un du sajchst: Ekj well an Fleesch jäwen, daut see eene Moonat lank to äten haben?

22Kaun eena soo väl Schop un Rinda schlachten, daut et fa an jenuach es? Ooda kaun eena aule Fesch utem Mäa jriepen, daut et jenuach es fa an?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23De Har säd to Moses: Es dämHarn siene Haunt dan too kort? Du saust nu seenen, auf mien Wuat fa die romkjemt ooda nich.

Moses siene Helpa kjrieen von sienen Jeist

24Moses jinkj rut un säd daut Volkj, waut de Har jesajcht haud. Hee vesaumeld 70 Mana von de Leida ut däm Volkj un stald dee runtom daut Vesaumlungszelt opp.

25Dan kjeem de Har en de Wolkj rauf un räd met am un neem von däm Jeist, dee opp am wia, un läd däm opp de 70 leidende Mana. Un aus de Jeist opp an kjeem, räden see aus Profeeten, oba nohäa nich mea.

26Doa wieren oba noch twee Mana em Loaga jebläwen; eena heet Eldad, un de aundra Medad. De Jeist kjeem uk äwa an, wiels see wieren uk oppjeschräwen, oba nich rutjegonen no daut Vesaumlungszelt, un see worden doa em Loaga uk soo vom Jeist hanjenomen, daut see soo räden deeden.

27Dan rand een junga Maun no Moses un säd: Eldad un Medad profezeien em Loaga.

28Dan auntwuad Josua, Nun sien Sän, dee Moses von siene Jugent aun jedeent haud, un säd: Mien Har, vebeed an daut!

29Oba Moses säd to am: Hast du Angst, daut mien aunseenen lieden woat? Wan Gott well, dan muchten dee em Volkj doch aula däm Harn siene Profeeten woaren un de Har sienen Jeist äwa an komen loten!

Daut Volkj kjricht Fleesch

30No dit jinkj Moses met de Leida von Israel toop trigj nom Loaga.

31Dan leet de Har eenen Wint oppkomen, waut groote Häaden Väajel vom Mäa doahan dreef. Un hee leet de Väajel buta daut Loaga hanfaulen, eene eendoagsche Reis auf, runtom daut Loaga, eene Schicht von meist 1 Meeta huach.

32Dan muak daut Volkj sikj opp un saumeld de Väajel dän Dach un de Nacht un uk dän näakjsten Dach; un wäa weinich jesaumelt haud, haud tieen Fuaren fa eenen Äsel jesaumelt. Un see flieden dee runtom daut Loaga ut, om dee to drieejen.

33Aus daut Fleesch noch tweschen äare Tänen wia ea see daut gaunz opp hauden, brend däm Harn sien Oaja opp jäajen daut Volkj, un schluach an met eene sea groote Ploag.

34Doawäajen heet de Städ “Lost Jräwa”, wiels dort de Lied begroft worden, waut sikj daut no Fleesch jelesten leeten.

35Von de “Lost Jräwa” trock daut Volkj wieda no Hazerot, un see bleewen doa.

4. Mose 12

Mirjam un Aaron dreien sikj jäajen Moses

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

1Mirjam un Aaron räden jäajen Moses wäajen siene Fru, dee von daut Launt Kusch staumd. Hee haud sikj eene Fru von Kusch jefriet.

2Un see säden: Rät de Har dan auleen derch Moses? Rät hee nich uk derch ons? Un de Har hieed daut.

3Moses wia een sea deemootja Mensch, deemootja aus aule Menschen oppe Ieed.

4Un de Har säd fuaz to Moses un to Aaron un to Mirjam: Got rut no daut Vesaumlungszelt, jie dree! Un see jinjen aule dree doahan.

5Dan kjeem de Har rauf en däm Wolkjenstenda un kjeem bat en dän Engank von daut Vesaumlungszelt un roopt Aaron un Mirjam, un see jinjen beid doahan.

6Un de Harsäd: Horcht emol häa! Wan mank junt wäa een Profeet vom Harn es, däm well ekj mie openboaren enne Bildasproak, ooda en Dreem met am räden.

7Oba soo steit daut nich met mienen Deena Moses; am hab ekj mien gaunzet Hus aunvetrut.

8Ekj räd unja vea Uagen met am, soo daut hee daut vestunt un nich derch veschlotne Wieed, un hee sach mie en miene Jestault. Wuarom hab jie junt dan nich jefercht, jäajen mienen Deena Moses to räden?

9Un däm Harn sien Oaja brend opp jäajen an, un hee dreid sikj wajch;

10uk de Wolkj veschwunk von daut Vesaumlungszelt. Un kjikjt, doa wia Mirjam von de Leprakrankheit bedakjt, daut äare Hut witt wia aus Schnee. Un Aaron dreid sikj no Mirjam un wort en, daut see de Leprakrankheit haud,

11un säd to Moses: Mien Har, lot dise Sind nich opp ons bliewen. Wie haben sea onbedocht jehaundelt un haben ons vesindicht.

12Lot Mirjam nich soo sennen aus een doot jebuarnet Kjint, daut haulf vefult es, wan daut von de Mutta kjemt.

13Moses schrieech nom Harn: Gott, heel ar doch!

14De Har säd to Moses: Wan äa Voda ar em Jesecht jespäajen haud, wudd see sikj dan nich säwen Doag schämen? Lot ar säwen Doag aufjesondat buta daut Loaga sennen; no däm saul see wada oppjenomen woaren.

15Soo wort Mirjam säwen Doag aufjesondat buta daut Loaga. Un daut Volkj trock nich wieda, bat Mirjam wada oppjenomen wort.

16No dit veleet daut Volkj Hazerot un see stalden äa Loaga en de Paran Wiltnis opp.

4. Mose 13

Daut Launt Kanaan woat unjasocht

1De Har räd met Moses un säd:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Schekj Mana rut, dee daut Launt Kanaan, waut ekj de Israeliten jäwen woa, goot unjasieekjen. Nemm von jieda Staum von äare Vodasch eenen Maun von de Leida.

3Dan schekjt Moses ut de Paran Wiltnis no däm Harn siene Aunordnunk soone Mana, waut Leida mank de Israeliten wieren.

4Un daut wieren: Schamua, Sakur sien Sän, vom Staum Ruben.

5Schafat, Hori sien Sän, vom Staum Simeon.

6Kaleb, Jefune sien Sän, vom Staum Juda.

7Jigal, Josef sien Sän, vom Staum Isachar.

8Hoschea, Nun sien Sän, vom Staum Efraim.

9Palti, Rafu sien Sän, vom Staum Benjamin.

10Gadiel, Sodi sien Sän, vom Staum Sebulon.

11Gadi, Susi sien Sän, vom Staum Josef, von Manasse.

12Amiel, Gemali sien Sän, vom Staum Dan.

13Setur, Michael sien Sän, vom Staum Asser.

14Nachbi, Wofsi sien Sän, vom Staum Naftali.

15Geuel, Machi sien Sän, vom Staum Gad.

16Daut sent de Nomes von de Mana, dee Moses rutschekjt, om daut Launt to unjasieekjen. Oba Hoschea, Nun sienen Sän, nand Moses Josua.

17Aus Moses an rutschekjt, daut Launt Kanaan to unjasieekjen, säd hee to an: Got loos doa en daut Siedlaunt nenn un got oppe Boaj

18un bekjikjt junt daut Launt, woo daut es, un daut Volkj, waut doabennen wont, auf daut stoakj ooda schwak, weinich ooda väl es.

19Un beoobacht daut, waut en daut Launt es, wua see bennen wonen, auf daut goot ooda schlajcht es; un waut daut fa Städa haft, en dee see wonen, auf dee en Zelt Darpa ooda en fauste Städa wonen;

20un woo de Grunt es, auf fruchtboa ooda schwak, un auf doa Beem sent ooda nich. Blieft mootich un brinjt Frucht met von daut Launt. Daut wia krakjt en dee Tiet em Joa, aus de ieeschte Wiendruwen riep worden.

21See jinjen loos un unjasochten daut Launt von de Zin Wiltnis bat Rehob, bie Hamat.

22See jinjen ieescht derch daut Siedlaunt un kjeemen bat Hebron; doa läwden Ahiman, Scheschai un Talmai, Anak siene Säns. Hebron wia säwen Joa ver Zoan en Ägipten oppjebut worden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Un see kjeemen bat aun de Schälran Eschkol un schneeden dort eene Rank auf met eenen Pungel Wiendruwen un druagen däm äara twee opp eene Stang. Uk Granatapel un Fiejen neemen see met.

24Daut Tol kjrieech nohäa dän Nomen Eschkol (Wiendruwen Tol) wäajen dän Pungel Druwen, waut de Israeliten dort aufjeschnäden hauden.

De jeschekjte Mana berechten

25No 40 Doag, aus see daut Launt unjasocht hauden, wongen see om

26un jinjen trigj un kjeemen no Moses un Aaron un no de gaunze Vesaumlunk von de Israeliten en de Paran Wiltnis no Kadesch. Un see vetalden an un de gaunze Vesaumlunk, woo daut doa wia, un weesen an de Frucht, waut see von daut Launt metjebrocht hauden.

27Un see vetalden an un säden: Wie sent derch daut Launt jereist, wua jie ons hanjeschekjt hauden; un doabennen rant werkjlich Malkj un Honnich, un dit es de Frucht von doa.

28Oba daut Volkj es stoakj, waut doabennen wont, un de Städa sent vesechat un sea groot; un wie sagen dort uk Anak siene Säns.

29En daut Siedlaunt wonen de Amalekita. De Hetita, Jebusita un Amorita wonen opp daut Boajlaunt, de Kanaanita wonen aum Mäa un aum Jordan.

30Kaleb beschwicht daut Volkj, waut ontofräd wia jäajen Moses, un säd: Lot ons loosgonen un daut Launt ennämen, wie kjennen daut besiejen.

31Oba de Mana, waut met am toop doahan jegonen wieren, säden: Wie sent nich stoakj jenuach jäajen dit Volkj to gonen, wiels daut es too stoakj fa ons!

32Un see vebreeden schrakjelje Sachen mank de Israeliten äwa daut Launt, waut see unjasocht hauden, un säden: Daut Launt, wua wie derchjegonen sent, om daut to unjasieekjen, frat siene Enwona, un aul daut Volkj, waut wie doabennen sagen, sent sea groote Menschen.

33Wie sagen dort uk Riesen, Anak siene Säns, dee von de Riesen staumen. Wie kjeemen ons an jäajenäwa aus Graushoppa väa, un soo kjlien mott wie an uk mau väajekomen sennen!

4. Mose 14

Daut Volkj vetrut Gott nich mea

1Dan wia de gaunze Vesaumlunk rutjefoddat un schrieech, un daut Volkj hield de gaunze Nacht äwa.

2Un aule Israeliten grumsaujden jäajen Moses un Aaron, un de gaunze Vesaumlunk säd to an: Wan wie doch en Ägipten jestorwen wieren ooda noch en de Wiltnis storwen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3Wuarom brinjt de Har ons en dit Launt, daut wie em Kaumf omkomen, un onse Frues un kjliene Kjinja de Fiend enne Henj jeroden? Es daut nich bäta, wie trakjen wada trigj no Ägipten?

4Un dan säd eena toom aundren: Lot ons eenen Leida ensaten äwa ons un wada trigj no Ägipten trakjen!

5Oba Moses un Aaron schmeeten sikj met däm Jesecht oppe Ieed ver de vesaumelde Israeliten.

6Un Josua, Nun sien Sän, un Kaleb, Jefune sien Sän, dee daut Launt uk unjasocht hauden, vereeten äare Kjleeda

7un säden to de gaunze Vesaumlunk von Israeliten: Daut Launt, wua wie derchjegonen sent, om daut to unjasieekjen, es sea goot.

8Wan de Har ons jnädich es, dan woat hee ons en daut Launt brinjen un ons daut jäwen. Daut es een Launt, waut von Malkj un Honnich äwarant!

9Doot bloos nich vom Harnauffaulen un fercht junt nich fa daut Volkj en dit Launt, wiels wie wellen dee soo aus Broot oppfräten. Äa Schutz es von an veschwungen, ons oba steit de Har bie. Fercht junt nich fa an!

10Oba daut gaunze Volkj wull an steenjen. Dan leet däm Harn siene Harlichkjeit sikj bowa daut Vesaumlungszelt ver aule Israeliten seenen.

Moses bät fa daut onjehuarsome Volkj

11Un de Har säd to Moses: Woo lang well dit Volkj mie veachten? Un woo lang wellen see sikj wäaren aun mie to jleewen, wan ekj doch aul de Tieekjens mank an jedonen hab?

12Ekj woa dee met eene jefäadelje Krankheit schlonen un dee utroden, un die to een jratret un stoakjret Volkj moaken aus dit.

13Moses säd toom Harn: Dan woaren de Ägipta daut to hieren kjrieen. Wiels du hast dit Volkj met diene Krauft ut äare Medd rutjefieet.

14Uk de Enwona von dit Launt woat daut jesajcht woaren, waut daut jehieet haben, daut du, Har, mank dit Volkj best, un daut du von an jeseenen woascht un diene Wolkj äwa an steit un daut du, Har, äwa Dach ver an jeist en däm Wolkjenstenda un de Nacht en däm Fiastenda.

15Wurscht du dit Volkj nu met eenen Schlach doot moaken, dan wudden de Velkja, waut soone Jeschichten von die jehieet haben, sajen:

16De Har wia too schwak, om dit Volkj en daut Launt to brinjen, waut hee an met eenen Eit vesproaken haud; doawäajen haft hee an en de Wiltnis utstoawen loten.

17Har, lot doch diene Macht aun ons openboa woaren, soo aus du jesajcht hast:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18“De Har es jeduldich un siene truhoatje Leew es groot un vejeft schlajchte Doten un Äwaträdungen; oba hee lat kjeenem onjestroft. Hee lat de Strof fa de Vodasch äare Veschuldjungen äwa de Kjinja komen bat en de dredde un vieede Jennerazion.”

19Wiels diene truhoatje Leew soo groot es, vejeff dit Volkj äare Schult, soo aus du dit Volkj uk vejäft hast von Ägipten aun bat hia.

20Un de Har säd: Ekj vejäw an, soo aus du doarom jebät hast.

21Oba soo secha aus ekj läw un de gaunze Welt von däm Harn siene Harlichkjeit voll woaren saul:

22Aul dise Mana, waut miene Harlichkjeit un miene Tieekjens jeseenen haben, dee ekj en Ägipten un en de Wiltnis jedonen hab, un dee mie nu aul tieen mol aufjeprooft un miene Stemm nich jehorcht haben,

23von dee saul kjeena daut Launt seenen, waut ekj äare Vodasch vesproaken hab to jäwen; un kjeena von dee, dee mie veacht haben, saul daut seenen.

24Bloos mienen Deena Kaleb well ekj en daut Launt brinjen, waut hee unjasocht haft, wiels en am een aundra Jeist es un hee mie tru nojefolcht es, un siene Nokomen sellen daut ennämen.

25Opp daut jlikje Launt oba bliewen de Amalekita un Kanaanita wonen. Morjen wenjt om un reist derch de Wiltnis nom Schelpmäa opptoo!

De Strof: 40 Joa en de Wiltnis

26De Har räd met Moses un Aaron un säd:

27Woo lang saul daut met dit beese Volkj noch wieda gonen, daut see jäajen mie grumsaujen? Ekj hab daut jehieet, woo de Israeliten jäajen mie grumsaujden.

28Doawäajen saj to an: Soo secha aus ekj läw, sajcht de Har, ekj woa met junt doonen, soo aus jie ver miene Uaren jesajcht haben.

29June Kjarpasch sellen en dise Wiltnis vewäsen. Jie aula, waut jetalt sent von 20 Joa un doaräwa, waut jäajen mie grumsaujden.

30Kjeena von junt saul en daut Launt komen, wua äwa ekj miene Haunt oppjehowen hab toom schwieren, junt doabennen wonen to loten, buta Kaleb, Jefune sien Sän, un Josua, Nun sien Sän.

31June Kjinja, von dee jie säden: See woaren de Fiend enne Henj faulen, dee well ekj doa nenn brinjen, daut see daut Launt kjanen lieren, waut jie veacht haben.

32Oba june ieejne Kjarpasch sellen en dise Wiltnis vewäsen.

33Un june Kjinja sellen 40 Joa Vee heeden en de Wiltnis, wäajen jun ontruet, bat june Kjarpasch en de Wiltnis omjekomen sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

34No de Zol von de 40 Doag, en dee jie daut Launt unjasocht haben, sell jie nu 40 Joa lank, fa jieda Dach een Joa, june Schult droagen, om daut jie enwoaren, waut daut es, wan ekj de Haunt trigjtrakj.

35Ekj, de Har, hab daut jesajcht, un woa daut uk secha hoolen met dise gaunze beese Vesaumlunk, dee sikj jäajen mie vesaumelt haft. En dise Wiltnis sellen see omkomen un utstoawen.

36Soo storwen ver däm Harn derch eene Ploag aul de Mana, waut Moses utjeschekjt haud, om daut Launt to unjasieekjen, un trigjekomen wieren. See hauden de gaunze Vesaumlunk to Ontofrädenheit jäajen am veleit,

37doaderch, daut see een beeset Jeräd äwa daut Launt vebreet hauden.

38Oba Josua, Nun sien Sän, un Kaleb, Jefune sien Sän, bleewen aum läwen von de Mana, waut jegonen wieren, om daut Launt to unjasieekjen.

Daut Leet doonen kjemt to lot

39Aus Moses dise Wieed to aule Israeliten säd, dan truad daut Volkj sea.

40Aum näakjsten Morjen muaken see sikj tiedich opp un jinjen opp daut Boajlaunt nopp un säden: Wie sent nu reed! Wie wellen däm Harnjehorchen un en daut Launt trakjen, wiels wie haben jesindicht.

41Moses säd to an: Wuarom well jie däm Harn sien Wuat äwaträden? Daut woat junt nich jlekjen.

42Got nich loos, de Har woat nich met junt metgonen, daut jie nich jeschloagen woaren von june Fiend.

43De Amalekita un Kanaanita stonen junt dort jäajenäwa, un jie woaren derch daut Schwieet omkomen, wiels jie junt vom Harn wajchjedreit haben, un de Har junt nich biestonen woat!

44Oba see wieren soo ieejenkoppich un trocken loos opp daut huage Boajlaunt nopp. Oba Moses un de Kjist met däm Harn sienen Bunt bleewen em Loaga.

45Dan kjeemen de Amalekita un Kanaanita, waut opp daut Boajlaunt wonden, un schluagen an trigj un sprenjden an bat Horma.

4. Mose 15

Aunwiesungen äwa de Gowen waut bie de Opfa von Tieren doabiejehieeden

1De Har räd met Moses un säd:

2Räd met de Israeliten un saj to an: Wan jie en daut Launt komen, waut ekj junt toom wonen jäwen woa, sell jie june Opfa no dise Väaschreften moaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3Jie derwen von Rinda ooda Schop Fiaopfa fa däm Harn moaken, auf daut een Brauntopfa ooda een Schlachtopfa es, to een scheenet Jeroch fa däm Harn, ooda een besondret Vespräakjen to erfellen ooda aus friewelje Gow ooda bie june Fasta.

4Wäa siene Gow fa däm Harn opfren well, saul aus Ätesopfa een tieendel Efa wittet Mäl doabie nämen, toopjerieet met eene vieedel Kaun Eelj,

5un uk aus Drinkjopfa eene vieedel Kaun Wien doabie nämen bie daut Brauntopfa ooda Schlachtopfa von een Schop, waut jeopfat woat.

6Wan oba een Schopsbock jeopfat woat, saust du aus Ätesopfa twee tieendel Efa wittet Mäl, met een dreddel von eene Kaun Eelj toopjerieet, doabie doonen,

7un aus Drinkjopfa uk een dreddel von eene Kaun Wien. Daut saust du däm Harn to een scheenet Jeroch opfren.

8West du däm Harn een Rint toom Brauntopfa ooda wäajen een besondret Vespräakjen ooda toom Dankopfa brinjen,

9dan saust du aus Ätesopfa bie daut Rint, dree tieendel Efa wittet Mäl, met eene haulwe Kaun Eelj toopjerieet, bie doonen,

10un aus Drinkjopfa uk eene haulwe Kaun Wien. Daut es een Fiaopfa to een scheenet Jeroch fa dän Harn.

11Soo saust du daut doonen met eenen Boll, met eenen Schopsbock, met een Schop ooda met eene Kos.

12Fa sooväl Tieren aus jeopfat woaren, sellen uk de Ätesopfa un Drinkjopfa jejäft woaren.

13Jieda eena von june Menschen saul daut soo hoolen, wan hee däm Harn een Fiaopfa brinjen well to een scheenet Jeroch.

14Un wan een framda bie junt wont ooda mank junt bie june Nokomen läft un well däm Harn een Fiaopfa to een scheenet Jeroch brinjen, dan saul dee daut krakjt soo doonen aus jie.

15Fa de gaunze Vesaumlunk talt bloos eene Räajel, fa junt soo aus fa de framde, dee mank junt wonen. Daut saul eene Ordnunk fa emma sennen fa june Nokomen, daut een framda ver dämHarn met junt jlikj steit.

16Eent un daut selwje Jesaz un eent un daut selwje Rajcht talt fa junt uk fa de framde, waut bie junt wonen.

Daut ieeschte Broot jehieet Gott

17Un de Har räd met Moses un säd:

18Räd met de Israeliten un saj to an: Wan jie en daut Launt komen, wua ekj junt nenn brinjen woa,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19un jie von daut Jeträajd von en daut Launt Broot baken, dan sell jie dämHarn eene Opfagow brinjen.

20Von daut ieeschte Jeträajd sell jie eene Kuak aus Opfagow brinjen, aus de Opfagow dee jie vom Draschplauz brinjen.

21Soo aus dit sell jie däm Harn uk en aule Jennerazionen daut ieeschte von junen Dieech jäwen.

Veseenunk fa onaufsechtliche Vefälungen

22Un wan jie derch eenen Vefäl eent von dise Jebooten nich doonen, waut de Har to Moses jesajcht haft,

23irjent eent von aul dee, dee de Har junt derch Moses aunjeordnet haft, von doa aun wua hee junt daut aunordend, un wieda fa aule Jennerazionen,

24wan de Jemeent sikj onen äa weeten veschulcht, saul de gaunze Jemeent eenen jungen Boll aus Brauntopfa brinjen to een scheenet Jeroch fa dän Harn, met daut Ätesopfa un Drinkjopfa toop, soo aus daut väajeschräwen es. Un see sellen eenen Kosenbock aus Sindopfa brinjen.

25Soo saul de Priesta de gaunze Vesaumlunk von Israeliten veseenen, un an woat daut vejäft woaren, wiels daut een Fäla wia. Wan see dise Gow aus Fiaopfa fa dänHarn brinjen, un äa Sindopfa fa äaren Fäla ver däm Harn brinjen,

26dan woat de gaunze Vesaumlunk von de Israeliten de Schult vejäft woaren, un uk dän framden, waut mank junt wont, wiels daut gaunze Volkj aun soone Fäla deel haft.

27Wan bloos eene Persoon derch eenen Vefäl sindjen woat, dan saul hee eene eenjoasche Kos toom Sindopfa brinjen.

28Un de Priesta saul fa däm de Veseenunk ver däm Harn derchfieren, dee derch eenen Vefäl jesindicht haft, daut hee veseent es un am daut vejäft woat.

29Un fa dee waut sikj derch eenen Vefäl veschuldjen, saul eent un daut selwje Jesaz jellen, fa dän Enwona von de Israeliten un fa dän framden, waut mank junt wont.

30Wan eene Persoon aufsechtlich jäajen däm Harn sien Jeboot haundelt, auf eena von junt ooda een Framdoabeida, dee haft dän Harnen Veachtunk jebrocht. Un dee saul ut sien Volkj utjerot woaren,

31wiels hee haft däm Harn sien Wuat veacht un sien Jeboot jebroaken. Dise Persoon saul onbedinjt utjerot woaren; siene Schult blift opp am.

Een Faul wua de Sabat veonieet woat

32Aus de Israeliten doa en de Wiltnis wieren, fungen see eenen Maun, waut aum Sabat Holt tooplaus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

33Un dee waut am doabie aunjetroffen hauden, woo hee Holt tooplaus, brochten am no Moses un Aaron un ver de gaunze Vesaumlunk.

34Un see stopten am en, wiels daut wia nich gaunz kloa bestemt, waut see met am doonen sullen.

35De Har säd to Moses: De Maun saul stoawen; de gaunze Jemeent saul däm buten ver daut Loaga steenjen.

36Dan brocht de gaunze Jemeent am rut bat ver daut Loaga un deed am steenjen, soo daut hee storf, soo aus de Har Moses daut väajesajcht haud.

Een Tieekjen toom denkjen halpen aun de Kjleeda

37De Har säd to Moses:

38Räd met de Israeliten un saj to an, daut see un äare Nokomen sikj zeichne Zippelkje moaken aun de Akjen von äare Kjleeda un bleiwe Benja aun de Zippelkje oppe Akjen von äare Kjleeda moaken.

39Un de Zippelkje sellen junt doatoo deenen: Daut jie emma wan jie dee seenen, aun aule Jebooten vom Harn denkjen un dee doonen, om daut jie junt nich von jun Hoat ooda von june Uagen veleiden loten un aundre Jetta deenen.

40Jie sellen aun aul miene Jebooten denkjen un dee doonen, daut jie junen Gott heilich sent.

41Ekj sie de Har, jun Gott, dee junt ut Ägipten jefieet haft, daut ekj jun Gott sie, ekj, de Har, jun Gott!

4. Mose 16

Korach un siene Aunhenja stalen sikj jäajen Moses opp

1Korach, Jizhar sien Sän, dee Kehat sien Sän wia, un dee Levi sien Sän wia, un Datan un Abiram, Eliab siene Säns, un On, Pelet sien Sän, un von Ruben sienen Staum,

2stalden sikj jäajen Moses, un doatoo noch 250 Mana mank de Israeliten, waut Leida vom Volkj wieren. Daut wieren aunjeseene Mana dee vom Volkj jewält wieren.

3Un see vesaumelden sikj jäajen Moses un Aaron un säden to an: Jie gonen too wiet! Wiels de Israeliten jehieren aula däm Harn, see sent aula heilich, un de Har es mank an. Wuarom erhäw jie junt äwa däm Harn siene Jemeent?

4Aus Moses daut hieed, schmeet hee sikj opp sien Jesecht

5un säd to Korach un siene gaunze Baund: Morjen woat de Har daut bewiesen, wäa am jehieet, wäa heilich es un sikj am nodren saul. Wäm hee sikj wält, däm woat hee no sikj komen loten.

6Un morjen doot dit: Nämt junt Gloot Paunen, Korach un siene gaunze Baund,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7un lajcht doa Fia nenn un doot Weiruak doanopp un komt ver däm Harn. Dan woat sikj daut wiesen, wäm de Har sikj jewält haft. Oba jie Leviten gonen too wiet!

8Un Moses säd to Korach: Horcht doch häa, jie Leviten!

9Es junt daut too weinich, daut Israel äa Gott junt aufjesondat haft ut de Jemeent von Israel, un daut jie junt am nodren, wan jie däm Deenst en dämHarn siene Woninj verechten un ver de Vesaumlunk träden, om dee to deenen?

10Hee haft die un aul diene Breeda met die toop, Levi siene Säns, dicht ver sikj komen loten; un nu sieekj jie uk noch daut Priesta Aumt?

11Du un diene gaunze Baund, jie moaken eenen Wadastaunt jäajen dän Harn! Daut es nich Aaron, jäajen däm jie grumsaujen.

12Un Moses schekjt un leet Datan un Abiram roopen, Eliab siene Säns. Dee säden oba: Wie komen nich!

13Es daut nich jenuach, daut du ons ut daut Launt rutjefieet hast, waut von Malkj un Honnich äwarant, un ons enne Wiltnis stoawen latst? Motst du uk noch äwa ons jebeeden?

14Woo fein hast du ons en een Launt jebrocht, waut von Malkj un Honnich äwarant, un hast ons Akalaunt un Wiengoades aus Oafgoot jejäft! West du de Lied uk noch blint moaken? Wie komen emmahan nich!

15Dan wort Moses sea oajalich un säd toom Harn: Nemm von an kjeen Opfa aun. Ekj hab nich eenen Äsel von an jenomen un hab kjeenen von an waut aunjedonen.

Wäa doaf sikj Gott nodren?

16Un Moses säd to Korach: Du un diene gaunze Baund, jie sellen morjen ver däm Harn komen, un Aaron woat uk doabie sennen.

17Un een jiedra nemt siene Paun un lajcht Weiruak doanopp, un kjemt doamet ver däm Harn, een jiedra met siene Paun, 250 Paunen; uk du un Aaron, beid met june Paunen.

18Un een jiedra neem siene Paun un muak doa Fia nenn un läd doa Weiruak nopp, un kjeem ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt, un Moses un Aaron uk.

19Un Korach vesaumeld de gaunze Jemeent jäajen an ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt. Dan leet däm Harn siene Harlichkjeit sikj von de gaunze Jemeent seenen.

20Un de Har räd met Moses un Aaron un säd:

21Got von dise Jemeent wajch, om daut ekj dee en eenem Nu venicht.

22See schmeeten sikj beid opp äa Jesecht un säden: Gott, du Gott met däm Läwens Jeist fa aulet Fleesch, wan een eensja Maun jesindicht haft, west du de gaunze Jemeent doawäajen bestrofen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

De Ieed schlukt de Aunstefta opp

23De Har räd met Moses un säd:

24Saj de Jemeent: Trakjt junt runtom trigj von Korach, Datan un Abiram äare Woninjen.

25Un Moses stunt opp un jinkj no Datan un Abiram, un de Leida von Israel kjeemen met am met;

26un hee räd met de Jemeent un säd: Got von dise gottloose Menschen äare Zelten wajch un fot nuscht aun, von daut waut see haben, daut jie nich uk omkomen derch aul äare Sinden.

27Un see jinjen wajch von Korach, Datan un Abiram äare Woninjen. Datan un Abiram jinjen rut bat ver de Däa von äare Zelten met äare Frues un äare Säns un äare kjliene Kjinja toop.

28Un Moses säd: Doaraun sell jie daut moakjen, daut de Har mie jeschekjt haft, aul dise Woakjen to doonen, un daut ekj dee nich ut miene ieejne Interesse doo:

29Wan dise Mana hia eenen natieedeljen Doot stoawen, un soo derchem Läwen komen, aus aule Menschen, dan haft de Har mie nich jeschekjt.

30Wan de Har oba waut butajeweeneljet doonen woat, daut de Ieed sikj opmoaken woat un an met aules toop, waut see haben, oppschlucken woat, soo daut see läwendich rauf foaren no de Doodje, dan woa jie daut enseenen, daut dise Lied däm Harn veacht haben.

31Un aus Moses utjerät haud, vereet de Ieed unja an

32un muak sikj op un schlukt dee opp met äare Famieljes, un met aule Menschen, dee to Korach jehieeden, met äa Hab un Goot toop.

33See fuaren met aules toop, waut see hauden, läwendich rauf no de Doodje, un de Ieed dakjt an too. See worden medden ut de Vesaumlunk wajchjeräten un kjeemen om.

34Un gaunz Israel, waut rom an wia, rand fa äa Jeschrech, un see säden: Wajch hia! Daut de Ieed ons nich uk oppschlukt!

Wäa onen beoppdroacht en Gott siene Jäajenwuat kjemt ...

35Un doa fua Fia vom Harn un vebrend de 250 Mana, waut dän Weiruak opfaden.

4. Mose 17

1De Har räd met Moses un säd:

2Saj Eleasar, däm Priesta Aaron sienen Sän, daut hee de Gloot Paunen, dee heilich sent, ut däm Braunt opphäft un daut Fia wajch streit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Wiels de Paunen von dise Sinda, dee omjekomen sent, sent heilich. Dee sellen to plaute Blajchploten jeklopt woaren om dän Aultoa to betrakjen, wiels see haben dee ver däm Harn jebrocht, soo daut dee heilich sent. Un dee sellen de Israeliten een Tieekjen sennen.

4Un de Priesta Eleasar neem de bronsne Paunen, waut de Mana, dee vebrent wieren, doahan jebrocht hauden, un schluach dee plaut to Blajchploten, om dän Aultoa to betrakjen.

5Dit wia een Tieekjen fa de Israeliten toom doaraun denkjen, daut kjeena, dee nich doatoo bestemt wia, un dee nich von Aaron siene Nokomen es, sikj nodren doaf, om Weiruak to opfren ver däm Harn, daut am daut nich soo jeit aus Korach un siene Baund, soo aus de Harderch Moses to am säd.

Moses un Aaron raden daut wadaspanstje Volkj

6Aum näakjsten Morjen grumsaujd de gaunze Jemeent von Israeliten jäajen Moses un Aaron, un see säden: Jie haben däm Harn sien Volkj doot jemoakt.

7Un aus de Jemeent sikj jäajen Moses un Aaron vesaumeld, un sikj no daut Vesaumlungszelt dreid, dan wort daut von de Wolkj bedakjt, un däm Harn siene Harlichkjeit leet sikj seenen.

8Un Moses un Aaron jinjen bat ver daut Vesaumlungszelt.

9Un de Har räd met Moses un säd:

10Brinjt junt wajch von dise Vesaumlunk; ekj well dee fuaz venichten! Dan schmeeten see sikj opp äa Jesecht.

11Un Moses säd to Aaron: Nemm de Paunen un doo doa Fia nenn vom Aultoa un laj doa Weiruak nopp un go schwind no de Vesaumlunk un veschauf eene Veseenunk fa an, wiels däm Harn sien Oaja es loosjegonen, un de Ploag haft aunjefongen.

12Un Aaron deed, soo aus Moses am jesajcht haud, un rand medden mank de Vesaumlunk; un werkjlich, de Ploag haud mank daut Volkj aul aunjefongen. Dan rieekjad hee un veschauft eene Veseenunk fa daut Volkj

13un stunt tweschen de Doodje un Läwendje. Dan wort de Ploag oppjehoolen.

14Dee waut jestorwen wieren aun de Ploag, wieren 14.700, buta dee, dee met Korach toop storwen.

15Un Aaron kjeem wada no Moses ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt, aus de Ploag oppjehoolen wia.

Gott bestädicht daut Priesta Aumt fa Aaron un siene Nokomen

16De Har räd met Moses un säd:

17Räd met de Israeliten un nemm von an twalf Stakja, von jieda Staumleida von äare Stam eenen, un schriew jieda eenem sien Nomen opp sienen Stock.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Oba opp däm Stock vom Staum Levi saust du Aaron sienen Nomen schriewen. Fa jieda Leida ut siene Grupp saul een Stock sennen.

19Un laj de Stakja en daut Vesaumlungszelt ver de Kjist met dän Bewies von däm Bunt han, wua ekj mie junt openboa.

20Un wäm ekj mie utwälen woa, däm sien Stock woat jreenen. Soo well ekj de Israeliten ää grumsaujen stellen, met woont see jäajen junt grumsaujden.

21Moses räd met de Israeliten, un aul äare Staumleida jeewen am twalf Stakja, jieda Leida eenen Stock, no äare Gruppen no, un Aaron sien Stock wia uk mank äare Stakja.

22Un Moses läd de Stakja en daut Zelt nenn, wua de Bewies von däm Bunt wia.

23Un dän näakjsten Dach, aus Moses en daut Zelt met dän Bewies von däm Bunt jinkj, funk hee Aaron sienen Stock von Levi siene Famielje jreenen un blieejen un Maundlen droagen.

24Un Moses druach de Stakja aula rut von dämHarn no de Israeliten, daut see daut sagen, un een jiedra neem sienen Stock.

25De Har säd to Moses: Droag Aaron sienen Stock wada trigj ver de Kjist met dän Bewies von däm Bunt, daut dee oppbewoat blift toom Tieekjen jäajen de onjehuarsome, daut ää grumsaujen ver mie opphieet un see nich stoawen.

26Un Moses deed, soo aus de Har am väajesajcht haud.

De Priesta un Leviten äare Oppgowen

27Un de Israeliten säden to Moses: Kjikj, wie vedoawen un komen om; wie woaren aula venicht.

28Wää sikj däm Harn siene Woninj nodat, dee stoaft. Sell wie dan werkjlich gaunz enne Grunt gonen?

4. Mose 18

1Un de Har säd to Aaron: Du un diene Säns un dien Staum, jie sellen de Schult droagen, wan aum Heilichtum eene Veschuldjunk begonen woat; un du un diene Säns met die toop, jie sellen de Schult droagen, wan biem Priesta Deenst een Fäla jemoakt woat.

2Oba diene Breeda von däm Staum von dienen Staumvoda Levi doascht du metnämen, daut see bie die sent un die deenen; oba du met diene Säns toop sellen de Oabeit ver daut Zelt met dän Bewies von däm Bunt verechten.

3Un see sellen die deenen un aule Deensten aun daut gaunze Zelt verechten. Oba daut Jereetschoft vom Heilichtum un däm Aultoa sellen see nich aunschieren, om daut jie nich beid stoawen, see uk jie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4Bloos see sellen bie die sennen, daut see äaren Deenst aun daut Vesaumlungszelt verechten, aules, waut de Deenst foddat; oba kjeena, dee nich doatoo bestemt es, saul sikj biesied junt toom Deenst nodren.

5Soo verecht nu dän Deenst aum Heilichtum un dän Deenst aum Aultoa, daut mien Oaja nich mea äwa de Israeliten kjemt.

6Horcht emol, ekj hab june Breeda, de Leviten, aus een Jeschenkj fa junt ut de Israeliten rutjenomen, daut see däm Harn aus siene äwajäft sent, om daut see dän Deenst aun daut Vesaumlungszelt verechten.

7Du oba un diene Säns met die toop, jie sellen no junen Priesta Deenst oppaussen, daut jie aule Oppgowen aum Aultoa un bennen hinja de Gardien verechten, wiels junen Priesta Deenst jäw ekj junt aus Jeschenkj. Wan sikj doa een framda nodat, dee saul stoawen.

De Priesta äa Poat aun de Opfagowen

8De Har säd to Aaron: Kjikj, dit jäw ekj die bie däm Deenst aun miene Opfagowen: Von aule heilje Gowen von de Israeliten jäw ekj die eenen Deel, die un diene Säns, aus een Poat, waut junt fa emma traft.

9Von de besonda heilje Opfagowen jehieren junt aule Ätesopfa, Sindopfa un Schultopfa, waut de Israeliten mie brinjen, oba onen daut Poat, waut opp däm Aultoa vebrent woat. Aus eene besonda heilje Gow jäw ekj die un diene Säns daut.

10Un daut doaf bloos von de Maunslied von de Priesta Famieljes opp eene jeweide Städ jejäten woaren. Wiels daut saul die heilich sennen.

11Uk daut saul die jehieren: De heilje Aufgowen von äare Gowen, von aule Opfa, waut oppjehowen woaren von de Israeliten, jäw ekj die un diene Säns un Dajchta aus een Poat waut junt fa emma traft. Wäa rein es en diene Famielje, doaf doavon äten.

12Aulet baste von de Eelj un aulet baste vom Wien un Jeträajd, de Ieeschtlinjsgow, waut see däm Harn brinjen, hab ekj die jejäft.

13Daut ieeschte, waut see däm Harn brinjen von aules, waut en äa Launt es, saul die jehieren. Wäa rein es en diene Famielje, doaf doavon äten.

14Aules, waut de Israeliten däm Harn faust jeweit haben, saul die jehieren.

15Aule Ieeschtjeburten von Menschen un Tieren, waut see däm Harn brinjen, sellen die jehieren. Oba de Ieeschtjeburten von Menschen saust du looskjeepen loten, dee sellen frie jemoakt woaren. Un de Ieeschtjeburten von orreine Tieren saust du uk looskjeepen loten.

16Du saust daut looskjeepen loten, wan daut eene Moonat oolt es, un du saust daut no de Ordnunk looskjeepen loten, waut die jejäft es, fa fief Selwastekja no daut Jewicht vom Heilichtum, Selwastekja von 20 Graum.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

17Oba de Ieeschtjeburten von Rinda, Schop ooda Kosen saust du nich looskjeepen loten; dee sent heilich. Äa Bloot saust du aun dän Aultoa jeeten, un äa Fat saust du en Ruak oppgonen loten aus een Fiaopfa fa dän Harn to een scheenet Jeroch.

18Oba äa Fleesch saul die jehieren, soo aus uk de Brost von daut Opfa, waut oppjehowen woat, un de rajchte Schinkjen, die jehieren.

19Aule heilje Opfagowen, waut de Israeliten däm Harn brinjen, hab ekj die met diene Säns un Dajchta toop aus een Poat jejäft, waut junt fa emma traft. Daut saul een Soltbunt sennen ver däm Harn fa emma, fa die met diene Nokomen toop.

De Priesta äa Rajcht opp dän Tieenden

20Un de Har säd to Aaron: Du saust en äa Launt kjeen Oafgoot haben, uk kjeenen Aundeel aun een Gruntstekj haben, wiels ekj sie dien Aundeel un Oafgoot medden mank de Israeliten.

21Levi siene Säns hab ekj dän Tieenden von de Arnt en Israel toom Oafgoot jejäft fa äaren Deenst, dän see aun daut Vesaumlungszelt verechten.

22Nu wieda sellen de Israeliten sikj nich daut Vesaumlungszelt nodren, om daut see sikj nich veschuldjen un stoawen,

23wiels de Leviten sellen dän Deenst aun daut Vesaumlungszelt verechten, un see sellen de Schult fa äare Fäla droagen. Dit es uk eene Ordnunk fa aule Tieden fa june Nokomen. Un see sellen mank de Israeliten uk kjeen Oafgoot haben,

24wiels dän Tieenden von de Israeliten äare Ennom, waut see däm Harn aus Opfagow jäwen, hab ekj de Leviten aus Oafgoot bestemt; doawäajen hab ekj jesajcht, daut see mank de Israeliten kjeen Oafgoot ieejnen sellen.

25De Har räd met Moses un säd:

26Saj to de Leviten: Wan jie dän Tieenden nämen von de Israeliten, dän ekj von an fa junt bestemt hab aus jun Oafgoot, dan sell jie doavon eene heilje Aufgow däm Harnjäwen, emma dän Tieenden vom Tieenden.

27Un dise heilje Aufgow saul junt soo aunjeräakjent woaren, aus wan jie Jeträajd vom Draschplauz un Wien ut däm Kjala jäwen.

28Soo sell jie uk de heilje Aufgowen däm Harn jäwen von aul dän Tieenden, waut jie von de Israeliten nämen, un sellen dise heilje Aufgowen fa dän Harn däm Priesta Aaron jäwen.

29Von aules, waut junt jejäft woat, sell jie dämHarn de heilje Aufgowen jäwen, von aul daut baste de jefoddade heilje Gowen.

30Un saj to an: Wan jie daut baste doavon aus heilje Aufgow jeopfat haben, dan saul de Leviten daut äwaje aunjeräakjent woaren aus Ennom vom Draschplauz un Ennom vom Wienkjala.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

31Un jie un june Kjinja derwen daut opp aule Städen äten, wiels daut es jun Loon fa dän Deenst aun daut Vesaumlungszelt.

32Jie woaren junt doamet nich vesindjen, wan jie daut baste doavon nämen, un woaren de Israeliten äare heilje Gowen nich veonieren daut jie stoawen motten.

4. Mose 19

Woo daut Reinjungs Wota jemoakt saul

1De Har räd met Moses un Aaron un säd:

2Dit es de jesazliche Ordnunk, waut de Har aunjeordnet haft: Saj de Israeliten, daut see eene roode fälaloose Koo no die brinjen, waut kjeenen Schoden haft un dee noch niemols unja een Joch jespaunt es.

3Un jeff däm Priesta Eleasar dee, daut hee dee rut ver daut Loaga brinjt un dort ver siene Uagen schlachten lat.

4Un de Priesta Eleasar saul waut von daut Bloot met sienen Finja nämen un säwenmol en de Rechtunk von daut Vesaumlungszelt spretzen.

5Un dan saul hee de Koo ver siene Uagen vebrennen loten, met äa Lada, äa Fleesch, un äa Bloot un daut Enjeweide toop.

6Un de Priesta saul Zeedaholt un Iessopp un scharlachroode Woll nämen un opp de brennende Koo schmieten.

7Un dan saul hee siene Kjleeda wauschen un sienen Kjarpa met Wota aufwauschen un dan en daut Loaga gonen un bat aum Owent orrein sennen.

8Un dee, dee de Koo vebrent haft, saul uk siene Kjleeda met Wota wauschen un sienen Kjarpa met Wota aufwauschen un bat aum Owent orrein sennen.

9Un een Maun, dee rein es, saul daut Ausch von de Koo oppropen un daut buta daut Loaga opp eene reine Städ hanschedden, om daut et oppbewoat blift fa de Jemeent en Israel to een Reinjungs Wota, wiels daut es een Sindopfa.

10Un deejanja, waut daut Ausch von de Koo toopjeropt haft, saul siene Kjleeda wauschen un bat aum Owent orrein sennen. Dit saul fa junt eene Ordnunk sennen dee jie Israeliten un de framde, dee bie junt wonen, emma hoolen.

11Wäa irjent eenen Dooden aunschieet, woat fa säwen Doag orrein.

12Dee saul sikj aum dredden un aum säwenden Dach met daut Reinjungs Wota bespretzen loten; dan woat hee rein. Wan hee sikj oba nich aum dredden un aum säwenden Dach bespretzen lat, blift hee orrein.

13Wan wäa irjent eenen Dooden aunschieet un sikj nich bespretzen loten well, dan moakt hee däm Harnsiene Woninj orrein, un soon Mensch saul ut Israel utjerot

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

woaren. Wiels daut Reinjungs Wota nich es äwa am jesprezt worden, es hee orrein; un siene Onreinheit blift aun am.

14Dit es daut Jesaz: Wan een Mensch en sien Zelt stoaft, saul jieda eena wäa en daut Zelt es, ooda en daut Zelt nenjeit, säwen Doag orrein sennen.

15Uk jieda opnet Dinkj, wua kjeen faustet Dakjsel bowen es, woat orrein.

16Uk wäa oppe friee Stap eenen aunschieet, waut met een Schwieet omjebrocht es, ooda eenen, waut aundasch jestorwen es, ooda Menschen Knoakes ooda een Grauf aunschieet, dee es säwen Doag orrein.

17Doa saul fa dän orreinen Ausch jenomen von dee aus Sindopfa vebrende Koo un daut en een Dinkj met freschet Wota jemoakt.

18Un een Maun, dee rein es, saul een Wesch Iessopp nämen un daut en daut Wota enducken un doamet daut Zelt bespretzen un aule Dinja un aule Menschen, waut doabennen sent; un soo uk däm, dee eenen doot jemoakten Mensch ooda eenen jestorwnen ooda Knoakes ooda een Grauf aunjeschieet haft.

19De reina Maun saul däm orreinen aum dredden un aum säwenden Dach bespretzen, un däm aum säwenden Dach reinjen, un dee saul siene Kjleeda wauschen un sikj met Wota aufwauschen, dan woat hee aum Owent rein.

20Wäa orrein woat un dise Veseenunk nich aun sikj derchfieren loten well, dee saul ut de Jemeent utjerot woaren, wiels hee däm Harn sien Heilichtum orrein jemoakt haft un nich met Reinjungs Wota besprezt es; doawäajen es hee orrein.

21Dit saul fa junt eene Ordnunk fa emma sennen. Un uk dee, dee met daut Reinjungs Wota jesprezt haft, saul siene Kjleeda wauschen, un wäa daut Reinjungs Wota aunschieet, dee saul bat aum Owent orrein sennen.

22Un aules, waut de orreina aunschieet, woat orrein, un wäa am aunschieet, es bat aum Owent orrein.

4. Mose 20

Moses un Aaron twiewelden

(2.Mos 17,1-7)

1De gaunze Jemeent von Israeliten kjeem en de ieeschte Moonat en de Zin Wiltnis nenn, un daut Volkj loagad sikj en Kadesch. Doa storf Mirjam, un see begrowden ar doa.

2Un aus an daut Wota aula wort, vesaumeld de gaunze Jemeent sikj jäajen Moses un Aaron.

3Un daut Volkj zankt sikj met Moses un säd: Wan wie doch uk omjekomen wieren, aus onse Breeda ver dämHarn omkjeemen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Wuarom hab jie dän Harn siene Jemeent en dise Wiltnis jebrocht, daut wie hia met ons Vee toop vedarschten?

5Un wuarom hab jie ons ut Ägipten rut no dise beese Städ jebrocht, wua eena nuscht seien kaun, un wua uk nich Fiejen, Wienranken ooda Granatapel sent, hia es nich emol Wota toom drinkjen!

6Dan jinjen Moses un Aaron von daut Volkj wajch bat ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt un schmeeten sikj opp äa Jesecht, un däm Harn siene Harlichkjeit leet sikj von an seenen.

7Un de Har räd met Moses un säd:

8Nemm dienen Stock un vesaumel de Jemeent, du un dien Brooda Aaron, un räd ver äare Uagen met däm Steen; daut dee junt sien Wota jäwen woat. Soo saust du an ut däm Steen Wota äwadäl brinjen un daut Volkj un äa Vee drenkjen.

9Dan neem Moses dän Stock, dee ver däm Harn lach, soo aus de Har am väajesajcht haud.

10Un Moses un Aaron vesaumelden de Jemeent ver däm Steen, un hee säd to an: Horcht, jie onjehuarsome, jleew jie werkjlich, wie kjennen junt ut disen Steen Wota veschaufen?

11Un Moses hoof siene Haunt opp un schluach dän Steen twee mol met däm Stock. Dan kjeem doa sooväl Wota rut, daut daut Volkj uk daut Vee jenuach to drinkjen haud.

12De Har säd to Moses un Aaron: Wiels jie nich sooväl vetruen en mie hauden, daut jie mie ver de Israeliten äare Uagen jeheilicht haben, doawäajen sell jie dise Jemeent nich en daut Launt brinjen, waut ekj an jäwen woa.

13Daut es daut Wota von Meriba, wua de Israeliten met däm Harnzankten un hee sikj heilich aun an bewiesen deed.

De Edomita wäaden sikj de Israeliten derchreisen to loten

14Moses schekjt von Kadesch Bootschofta no däm Kjennich von de Edomita: Soo lat dien Brooda Israel die sajen: Du kjanst aul daut schwoare, waut wie derchjemoakt haben,

15daut onse Vodasch no Ägipten jetrocken sent un wie eene lange Tiet en Ägipten jewont haben un daut de Ägipta ons un onse Vodasch schlajcht behaundelt haben.

16Un wie schrieejen nom Harn om Help; un dee haft onse Stemm jehieet un eenen Enjel jeschekjt un ons ut Ägipten rutjebrocht. Un kjikj, wie sent nu en Kadesch, en eene Staut aun diene Jrens.

17Jeff ons de Frieheit derch dien Launt to reisen! Wie wellen nich äwa Akaflekja ooda Wiengoades gonen, uk nich ut diene Borms Wota drinkjen. Wie woaren opp

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

de groote Gaus bliewen, waut däm Kjennich jehieet, un nich no de rajchte uk nich no de linkje Sied aufdreien, bat wie derch dien Launt derch sent.

18Oba de Edomita säden to an: Wie erlauben daut nich, daut jie derch ons Launt trakjen! Wan jie daut vesieekjen, woa wie junt met Schwieed entjäajen komen.

19De Israeliten säden to am: Wie woaren opp de fauste Gaus bliewen. Un wan wie ooda ons Vee Wota brucken woaren, woa wie junt daut betolen. Wie wellen sest nuscht aus bloos to Foot derchreisen.

20Hee oba säd: Jie derwen hia nich derchreisen! Un de Edomita kjeemen de Israeliten met eene stoakje Armee entjäajen.

21Soo wäaden de Edomita sikj, Israel frie to jäwen, derch äa Launt to reisen. Un de Israeliten dreiden sikj wajch von an.

Aaron mott stoawen

22Dan reisden de Israeliten von Kadesch loos un kjeemen met daut gaunze Volkj no dän Boajch Hor.

23Un de Har räd met Moses un Aaron bie däm Boajch Hor aun de Laundes Jrens von de Edomita un säd:

24Aaron siene Tiet es aufjerant; hee saul nich en daut Launt komen, waut ekj de Israeliten jejäft hab, wiels jie miene Wieed nich jehorcht haben bie daut Wota Meriba.

25Un to Moses säd hee: Nemm Aaron un sienen Sän Eleasar un brinj an opp dän Boajch Hor

26un trakj Aaron siene Kjleeda ut un trakj sienen Sän Eleasar dee aun. Wiels Aaron woat dort bowen stoawen.

27Dan deed Moses, soo aus de Har am väajesajcht haud, un see stieejen ver de gaunze Jemeent opp dän Boajch Hor nopp.

28Un Moses trock Aaron siene Kjleeda ut un trock sienen Sän Eleasar dee aun. Un Aaron storf dort bowen opp däm Boajch. Un Moses un Eleasar stieejen vom Boajch rauf.

29Un aus de Lied von Israel daut hieeden, daut Aaron jestorwen wia, hield gaunz Israel 30 Doag wäajen am.

4. Mose 21

De ieeschte Siech äwa de Kanaanita

1Aus de Kanaanita äa Kjennich, dee en Arad en daut Siedlaunt wond, daut hieed, daut de Israeliten opp dän Wajch von Atarim noda kjeemen, jreep hee dee aun un neem eenje von an faust.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Dan muaken de Israeliten däm Harn een Vespräakjen un säden: Wan du dit Volkj
en onse Henj jefst, dan well wie aun äare Städa dän Baun derchfieren.

3Un de Har erhieed de Israeliten äa Jebäd un jeef de Kanaanita en äare Henj, un see
fieeden dän Baun derch un venichten dee met äare Städa toop. Doawäajen kjrieech
de Jäajent dän Nomen Horma (Baun).

De bronsne Schlang

4Dan reisden see vom Boajch Hor en de Rechtunk nom Schelpmäa, daut see rom
de Edomita äa Launt jinjen. Oba daut Volkj wort opp dän Wajch vedrislich

5un räd jäajen Gott un jäajen Moses: Wuarom hab jie ons ut Ägipten rutjebrocht,
daut wie en de Wiltnis stoawen? Hia es kjeen Broot ooda Wota, un dit proste Äten
äakjelt ons aul soo!

6Dan schekjt de Har dolle jeftje Schlangen mank daut Volkj, waut de Menschen
beeten, daut väle Israeliten storwen.

7Dan kjeemen see no Moses un säden: Wie haben jesindicht, daut wie jäajen
dän Harn un jäajen die jerät haben. Bäd to däm Harn, daut hee de Schlangen von
ons nemt. Un Moses bäd fa daut Volkj.

8Dan säd de Har to Moses: Moak die eene bronsne Schlang un henj dee huach aun
eene Stang opp. Wäa jebäten woat, saul dise Schlang aunkjikjen, dan woat hee nich
stoawen!

9Dan muak Moses eene bronsne Schlang un honk dee huach opp. Un wan wäa von
eene Schlang jebäten wort, kjikjt hee de bronsne Schlang aun un bleef läwen.

De Wajch bat aun de Jrens vom Launt Kanaan

10De Israeliten trocken wieda un loagaden sikj en Obot.

11Un von Obot trocken see wieda un loagaden sikj en Ije Abarim, en de Wiltnis nom
Oosten han von daut Launt Moab.

12Von doa trocken see wieda un loagaden sikj en daut Sered Tol.

13Von doa trocken see wieda un loagaden sikj en de Wiltnis aun de aundre Sied
vom Arnon Riefa, dee von en daut Amorita Launt kjemt. De Arnon es de Jrens
tweschen de Moabita un de Amorita.

14Doawäajen heet daut en daut Buak von dämHarn sien Kjrich: “De Staut Waheb
en Sufa, un de Streem aum Arnon,

15un daut Eewa, waut no de Staut Ar rauf jeit un bat aun de Jrens von Moab rieekjt.”

16Un von doa trocken see no Beer. Daut es de Borm, von däm de Har to Moses säd:
Vesaumel daut Volkj, ekj woa an Wota jäwen.

17Dan sunk Israel dit Leet: “Borm, lot daut Wota ranen; sinjent well wie daut
bejreessen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Dit es de Borm, dän Volkjsleida jegroft haben; dän de väaschte em Volkj met däm Kjennichstock un aundre Stakja utjeholt haben." Un von Beer trocken see no Matana

19un von Matana no Nahaliel; un von Nahaliel no Bamot Baal;

20un von Bamot Baal no daut Tol, woont en Launt von Moab licht, bie de Spetz vom Boajch Pisga, von wua daut Jordantol to seenen jeit.

De Siech äwa dän Amorita Kjennich Sihon

21Un Israel schekjt Bootschofta no Sihon, de Amorita äaren Kjennich, un leet am sajen:

22Lot ons derch dien Launt reisen! Wie wellen nich aufdreien opp dien Akalaunt nopp ooda en diene Wiengoades nenn, wie wellen uk nich ut diene Borms drinkjen; wie wellen bloos opp de groote Gaus reisen, bat wie derch dien Launt derch sent.

23Oba Sihon erlaubd de Israeliten daut nich derch sien Launt to reisen, hee saumeld sien gaunzet Kjrichsvolkj toop un jinkj de Israeliten en de Wiltnis entjäajen. Un aus hee bat Jahaz kjeem, jreep hee an aun.

24Oba Israel schluach an met de Schnied vom Schwieet un neem äa Launt en vom Arnon bat aun dän Jabok, un bat aun de Amonita äa Launt; oba de Amonita äare Jrens wia vesechat.

25Soo neem Israel aul dise Städa en un wond en aul de Städa von de Amorita, en Heschbon un en aul de aundre Siedlungen.

26Heschbon wia däm Amorita Kjennich Sihon siene Rejierungs Staut jewast, un hee haud verhäa met däm Moabita Kjennich jekjamft un däm aul sien Launt bat aum Arnon wajchjenomen.

27Von doa sajcht daut Leet: Komt no Heschbon, un but daut wada, lot Sihon wada oppjebut woaren.

28Een Fia es ut Heschbon jegonen, un groote Flaumen ut Sihon; dee vebrenden de Staut Ar en Moab un daut huage en daut Huachlaunt aum Arnon.

29Auwee, met Moab es daut to Enj, machtloos wia sien Aufgott Kemosch. Siene Mana musten flichten, un de Frues schlapt Sihon aus Jefangne met no Hus.

30Oba nu sent wie de Sieja, von Heschbon bat Dibon wort jieda Staut vestieet; nuscht bleef äwa en de Flaumen, uk Nofach un Medeba worden vom Fia jefräten.

31Soo neemen de Israeliten de Amorita äa Launt en.

32Un Moses schekjt Spionen no de Staut Jaser; un see neemen dee met de Siedlungen toop en, waut doa rom wieren, un dreewen de Amorita uk doa rut.

De Siech äwa däm Kjennich Og

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

33Dan wongen see un jinjen dän Wajch no Baschan. Doa kjeem Og, de Kjennich von Baschan, an met sien gaunzet Kjrichsvolkj entjäajen no Edrei toom Kaumf.

34De Har säd to Moses: Fercht die nich fa am, ekj hab am met Launt un Menschen toop en diene Macht jejäft. Du saust met am daut doonen, waut du met Sihon, däm Amorita Kjennich, dee en Heschbon wond, jedonen hast.

35Un see schluagen am un siene Säns un sien gaunzet Kjrichsvolkj dol, bat kjeena äwableef, un neemen daut Launt en.

4. Mose 22

De Moabita Kjennich Balak sieekjt Help bie däm Woasaja Bieleam

(4.Mos 22,1–24,25)

1Von doa trocken de Israeliten wieda un loagaden sikj en de moabitische Stap, en daut Jordantol jäajen Jericho.

2Un Balak, Zippor sien Sän, sach daut aula, waut Israel de Amorita aunjedonen haud.

3Un de Moabita ferchten sikj sea fa daut Volkj, wiels daut soo groot wia, un de Moabita zettaden fa de Israeliten.

4Un see säden to de Midianita äare Volkjsleida: Nu woat dise Häad daut oppfräten, waut rom ons es, soo aus de Rinda daut Graus oppe Stap kol fräten. Un Balak, Zippor sien Sän, wia to dee Tiet Kjennich äwa de Moabita.

5Un hee schekjt Bootschofta no Bieleam, Beor sienen Sän, en de Staut Petor, waut aum Eufrat licht, en daut Launt von sien Volkj. Hee leet am roopen daut hee halpen sull, un säd: Kjikj emol, doa es een grootet Volkj ut Ägipten jekomen, waut daut gaunze Launt bedakjt un haben sikj hia aun onse Jrens jeloagat.

6Dit Volkj es fa mie too stoakj; komm doch un doo daut Volkj veflieekjen, veleicht kaun ekj daut dan trigjschlonen un ut mien Launt vedriewen, wiels ekj weet, wäm du säajenst, dee es jesäajent, un wäm du veflieekjst, dee es veflieekjt.

7Un de Leida von de Moabita un de Midianita jinjen no Bieleam un neemen de Tolinj fa sienen Deenst fuaz met. Un see kjeemen no Bieleam un säden am Balak siene Wieed.

8Un hee säd to an: Blieft hia äwa Nacht! Morjen kaun ekj junt sajen, waut fa eene Auntwuat de Har mie jejäft haft. Un de Moabita äare Leida bleewen bie Bieleam.

Een Woasaja, dee no Gott horcht

9En dee Nacht kjeem Gott no Bieleam un fruach: Wäa sent de Lied, waut doa bie die sent?

10Bieleam säd to Gott: Balak, Zippor sien Sän, de Moabita äa Kjennich, haft dee no mie jeschekjt un lat sajen:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11Kjikj, daut Volkj, waut ut Ägipten jekomen es, bedakjt daut gaunze Launt. Komm
nu un doo daut veflieekjen; veleicht kaun ekj daut dan besiejen un vedriewen.

12Gott oba säd to Bieleam: Go nich met an met, un doo daut Volkj uk nich
veflieekjen, wiels ekj hab daut jesäajent.

13Aun däm Morjen stunt Bieleam opp un säd to Balak siene Volkjsleida: Got trigj
en jun Launt, wiels de Har well daut nich tooloten, daut ekj met junt met kom.

14Un de Moabita äare Volkjsleida muaken sikj opp, un kjeemen trigj no Balak un
säden: Bieleam wäat sikj, met ons met to komen.

15Dan schekjt Balak noch mea Mana, un soone waut noch een jratret aunseenen
hauden, aus de ieeschte.

16Un aus dee no Bieleam kjeemen, säden see to am: Soo lat Balak, Zippor sien Sän,
die sajen: Lot die doch nich opphoolen, no mie to komen!

17Ekj well die daut rikjlich betolen, un aules waut du mie sajchst, daut well ekj
doonen; komm doch un doo dit Volkj veflieekjen!

18Bieleam auntwuad un säd to Balak siene Deena: Wan Balak mie sien Hus voll
Selwa un Golt jeef, dan kunn ekj doch noch nich däm Harn, mienen Gott, sien Wuat
äwaträden, nich em kjlienen uk nich em grooten.

19Nu blieft uk to dise Nacht hia, daut ekj weet, waut de Har mie wieda to sajen haft.

20Dan kjeem Gott en de Nacht no Bieleam un säd to am: Sent de Mana jekomen, om
die to holen, dan moak die opp un go met an met; oba doo bloos daut, waut ekj die
sajen woa.

Bieleam woat derch siene seenende Äselkobbel jewoarnt

21Aun däm Morjen stunt Bieleam opp un sodeld siene Äselkobbel un reet met de
Moabita äare Volkjsleida met.

22Oba Gott sien Oaja brend doaräwa opp, daut hee met reet. Un däm Harn sien
Enjel stald sikj em Wajch, om am opptohoolen. Un hee reet opp siene Äselkobbel,
un twee Deena wieren met am.

23Oba de Äselkobbel sach däm Harn sienen Enjel opp däm Wajch stonen met een
kolet Schwieet en siene Haunt. Un de Äselkobbel dreid vom Wajch auf un jinkj
enne Stap nenn. Oba Bieleam schluach dee, om dee wada trigj opp dän Wajch nopp
to brinjen.

24Dan staupt däm Harn sien Enjel opp dän Stich tweschen de Wiengoades väa, wua
aun beid Sieden Mieren wieren.

25Un aus de Äselkobbel däm Harn sienen Enjel sach, drenjd see sikj aun de Mia
naun un drekjt Bieleam dän Foot aun de Mia. Un dan schluach hee ar noch dolla.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Dan jinkj däm Harn sien Enjel wieda un stald sikj opp eenen schmaulen Stich han, wua kjeen Rum mea toom utstäakjen wia, nich rajchtsch uk nich linkjsch.

27Un aus de Äselkobbel däm Harnsienen Enjel sach, foll see unja Bieleam opp Kjneeen. Dan wort Bieleam wuttich, un hee vekjield de Äselkobbel met däm Stock.

28Doa muak deHar de Äselkobbel daut Mul op, un see säd to Bieleam: Waut hab ekj die jedonen, daut du mie aul dree mol jeschloagen hast?

29Bieleam säd to de Äselkobbel: Wiels du met mie Dommheiten driewen deist! Wan ekj doch een Schwieet enne Haunt haud, dan muak ekj die doot!

30De Äselkobbel säd to Bieleam: Sie ekj nich diene Kobbel, opp dee du aul lang emma jeräden hast bat disen Dach? Un honk mie daut emol aun, soone Dommheiten met die to driewen? Bieleam säd: Nä, niemols.

31Dan muak de Har Bieleam de Uagen op, daut hee däm Harn sienen Enjel opp däm Wajch stonen sach met een kolet Schwieet en siene Haunt. Un Bieleam schmeet sikj ver däm dol opp sien Jesecht.

32Un däm Harn sien Enjel säd to am: Wuarom hast du diene Äselkobbel nu aul dree mol jeschloagen? Kjikj, ekj hab mie oppjemoakt, om die opptohoolen, wiels du opp eenen faulschen Wajch best.

33Oba diene Äselkobbel haft mie jeseenen un es mie dree mol ut däm Stich jekomen. Du hast ar fa dien Läwen to danken, wiels wan du wieda jeräden wieescht, haud ekj die doot jemoakt, un de Äselkobbel läwen jeloten.

34Dan säd Bieleam to däm Harn sienen Enjel: Ekj hab jesindicht; ekj wist daut nich, daut du die bie mie em Wajch jestalt hautst. Un nu, wan die daut nich jefelt, well ekj wada omwenjen.

35Däm Harn sien Enjel säd to am: Go met dise Mana met, oba räd nuscht aundret, aus waut ekj die sajen woa. Soo reisd Bieleam met Balak siene Mana met.

Bieleam mott Israel säajnen

36Aus Balak daut hieed, daut Bieleam kjeem, reisd hee loos, am entjäajen no Ar en Moab, waut aum Arnon Riefa licht, aun de Jrens von sien Launt,

37un säd to am: Hab ekj nich no die jeschekjt un die roopen loten? Wuarom kjeemst du nich fuaz? Dochst du, ekj kunn die nich sea jenuach ieren?

38Bieleam auntwuad am: Kjikj, ekj sie no die jekomen, oba woo kaun ekj irjent waut aundret räden, aus waut Gott mie sajcht? Bloos daut kaun ekj räden!

39Un Bieleam reisd met Balak toop no Kirjat Huzot.

40Un Balak opfad Rinda un Schop un schekjt doavon no Bieleam un no de Volkjsleida, waut bie am wieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Aum näakjsten Morjen jinkj Balak met Bieleam toop nopp no Bamot Baal, daut hee von dort äwa daut gaunze Volkj Israel kjikjen kunn.

4. Mose 23

1Un Bieleam säd to Balak: Bu mie hia säwen Aultoaren un brinj mie säwen junge Bolles un säwen Schopsbakj.

2Un Balak leet aules reedmoaken, soo aus Bieleam daut wenscht, un see beid opfaden opp jieda Aultoa eenen jungen Boll un eenen Schopsbock.

3Dan säd Bieleam to Balak: Bliew du hia bie dien Brauntopfa; ekj well dort hangonen un seenen, auf de Har mie bejäajnen woat. Ekj woa die dan sajen, waut hee mie jewäsen haft. Un hee jinkj opp däm kolen Boajch.

4Un Gott bejäajend Bieleam; un Bieleam säd to am: Säwen Aultoaren hab ekj oppjebut un opp jieda Aultoa eenen jungen Boll un eenen Schopsbock jeopfat.

5De Har jeef Bieleam de Wieed em Mul un säd: Go trigj no Balak un saj am daut!

6Un aus hee trigj no am kjeem, dan stunt dee met de Moabita äare Volkjsleida toop bie sien Brauntopfa.

7Dan funk Bieleam met sienen Spruch aun un säd: Ut Aram, von de Boaj em Oosten, haft Balak, de Moabita Kjennich mie häajebrocht, un haft aunjeordnet: Du saust Jakob sien Volkj veflieekjen! un dit Volkj Israel wajch wenschen!

8Woo saul ekj dit Volkj veflieekjen, wan Gott daut nich veflieekjt? Woo saul ekj daut doa wajch wenschen, wan de Har daut doa nich wajch wenscht?

9Von hia huach kaun ekj an seenen, von opp dise Steenspetz see ekj daut: Daut see een aufjesondadet Volkj sent, dee sikj nich mank aundre Velkja talen.

10Wäa kaun dise Lied von Jakob, dee soo aus Stoff de Ieed bedakjen, ooda daut vieede Deel von Israel, talen? Miene Seel mucht de jerajchte äaren Doot stoawen, un mucht mien Enj soo aus äa Enj woaren!

11Dan säd Balak to Bieleam: Wuarom hast du mie daut aunjedonen? Ekj hab die holen jeloten, om miene Fiend to veflieekjen, un nu säajenst du an!

12Bieleam oba auntwuad un säd: Mott ekj mie nich aun daut hoolen un daut räden waut de Har mie sajcht?

Gott lat sikj nich bekjeepen

13Dan säd Balak to Bieleam: Komm doch met mie met no eene aundre Städ, von wua ut du bloos de butaschte Kaunt von an seenen kaust, un nich daut gaunze Volkj, un doo mie daut von doa veflieekjen.

14Un hee neem Bieleam met no Zofim siene Stap, oppe Spetz vom Boajch Pisga. Un hee bud doa uk säwen Aultoaren un opfad opp jieda Aultoa eenen jungen Boll un eenen Schopsbock.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Dan säd Bieleam to Balak: Bliew du hia bie dien Brauntopfa, ekj well dort hangonen un däm Harnbejäajnen.

16Un de Har bejäajend Bieleam un jeef am de Wieed en sien Mul un säd: Go trigj no Balak un saj am daut!

17Aus Bieleam no Balak kjeem, stunt hee bie sien Brauntopfa, un de väaschte Mana von de Moabita wieren doa bie am. Un Balak fruach am: Waut haft de Har die jesajcht?

18Un hee funk met sienen Spruch aun un säd: Sto opp, Balak, un horch! Nemm die daut aun, waut ekj saj, Zippor sien Sän!

19Gott es nich een Mensch, dee doa lieejen deit, ooda de Sän von eenen Mensch, daut hee siene Meeninj endat. Sull hee waut sajen un daut nich doonen? Sull hee waut räden un sikj nich doaraun hoolen?

20Horch, mie es aunjeordnet worden dit Volkj to säajnen; hee haft daut jesäajent, un ekj kaun daut nich endren.

21Daut blift doabie: Kjeen Ojjlekj woat an trafen, un kjeen vedoawen woat en Israel to seenen sennen. De Har, äa Gott, steit an bie, un see freien sikj to äaren Kjennich.

22Gott, dee an ut Ägipten jefieet haft, es äare Macht, soo stoakj aus een willa Boll.

23Daut jeft kjeene Zaubarie en Jakob un kjeene Woasajarie en Israel. Nu woat äwa Jakob un Israel jesajcht: Waut fa Wunda Gott deit.

24Kjikj, daut Volkj woat oppstonen aus een junga Leiw un woat sikj äwahäa moaken aus een Leiw, un sikj nich hanlajen, bat hee daut jestolne oppjefräten un daut Bloot von de Doodje jedrunken haft.

25Dan säd Balak to Bieleam: Wan du daut nich veflieekjen west, dan saust du daut uk nich säajnen!

26Bieleam oba auntwuad Balak un säd: Hab ekj die daut nich jesajcht, aules, waut de Har mie sajcht, woa ekj doonen?

Daut toom dredde mol vesieekjen rand krakjt soo ut aus verhäa

27Balak säd to Bieleam: Komm doch, ekj well die no eene aundre Städ brinjen; veleicht jefelt Gott daut, daut du mie dee von dort veflieekjen deist.

28Un Balak neem Bieleam met oppe Spetz von dän Boajch Peor, von wua jlikj opp daut Jordantol rauf to kjikjen jeit.

29Dan säd Bieleam to Balak: Bu mie hia säwen Aultoaren un brinj mie säwen junge Bolles un säwen Schopsbakj hää.

30Un Balak deed, soo aus Bieleam säd, un opfad opp jieda Aultoa eenen jungen Boll un eenen Schopsbock.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4. Mose 24

1Aus Bieleam daut moakjt, daut däm Harn daut jefoll, Israel to säajnen, jinkj hee nich no Tieekjens kjikjen, soo aus verhäa; hee dreid sikj bloos no de Wiltnis.

2Hee kjikjt opp un sach Israel, woo see sikj no äare Stam no jeloagat hauden. Un Gott sien Jeist kjeem opp am,

3un hee funk met sienen Spruch aun un säd: Dit sajcht Bieleam, Beor sien Sän, dit sajcht de Maun, däm de Uagen opjemoakt sent;

4dit sajcht dee, dee Gott siene Räd hieet, waut däm siene Openboarunk sitt, dee aule Macht haft, wäm de Uagen opjemoakt woaren, wan hee sikj hankjneet:

5Woo fein sent diene Zelten, Jakob, un diene Woninjen, Israel!

6En aule Jäajenden breeden dee sikj ut, soo aus fresche Goades aum Wota, soo aus stoakje Beem, waut de Har jeplaunt haft, soo aus de Zeedabeem aum Wotastroom.

7Bie äaren Ama rant daut Wota äwa, un äare Plaunten haben Wota jenuach. Äa Kjennich woat stoakja woaren aus Agag, un äa Kjennichrikj woat majchtich woaren.

8Gott, dee an ut Ägipten jefieet haft, es fa an soo aus de Hieena von eenen willen Boll. See woaren de Velkja, äare Vefolja, oppfräten, un äare Knoakes vebräakjen un met äare Feilen vesprenjen.

9Israel es jefäadlich aus een stoakja Leiw, wäa woacht sikj däm opptojoagen, wan dee schlapt? Jesäajent es, wäa die säajent, Israel, un wäa die flieekjt, däm woat de Fluch selfst trafen!

10Dan brend Balak meist opp wäajen siene Wutt äwa Bieleam, un hoof siene Fusten opp un säd to Bieleam: Om miene Fiend to veflieekjen, hab ekjdie holen jeloten, un kjikj, dree mol hast du dee nu aul jesäajent.

11See daut du fuat kjemst no dien Launt! Ekj haud mie väajenomen, die to ieren, oba de Har haft die de Iea vedorwen!

Bieleam kjikjt en de Tookunft

12Bieleam auntwuad am: Ekj hab doch fuaz to diene Bootschofta jesajcht, dee du no mie schekjst:

13Wan Balak mie sien Hus voll Selwa un Golt jeft, dan kaun ekj emma noch nich bie däm Harn sien Wuat vebie un beeset un goodet doonen soo aus mie daut jankat. Ekj woa räden, waut de Har mie sajcht.

14Nu go ekj trigj no Hus, no mien Volkj. Oba komm, ekj well die daut sajen, waut dit Volkj dien Volkj en de Tookunft aundoonen woat.

15Un hee funk met sienen Spruch aun un säd: Dit sajcht Bieleam, Beor sien Sän, dit sajcht de Maun, däm de Uagen opjemoakt sent,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16dit sajcht dee, dee Gott räden hieet, dee däm Hechsten kjanen jelieet haft, dee de Openboarungen sitt von däm, dee aule Macht haft, un däm de Uagen opjemoakt woaren, wan hee sikj hankjneet:

17Ekj see am, oba nich nu; ekj kjikj no am, oba nich von dichtbie. Doa woat een Stiern ut Jakob oppgonen, een Kjennich sticht no Hecht en Israel. Hee woat de Moabita äare Kjap vesprenjen un uk de Kopp Knoakes von Sett siene Nokomen.

18Edom woat hee ennämen, un sien Fient Seir, woat am unjadon sennen; oba Israel woat Siech haben.

19De Kjennich, dee von Jakob staumt, woat äwa aul siene Fiend siejen. Uk wäa sikj en de fauste Städa jerat haft, woat doa nich secha sennen fa am.

20Un Bieleam dreid sikj no de Amalekita un funk met sienen Spruch aun un säd: Amalek es daut väaschte mank de Velkja; doch met de Tiet woat hee unjagonen.

21Un hee dreid no de Kenita un funk met sienen Spruch aun un säd: Faust es diene Woninj, oppe Steena es dien Nast jebut.

22Un doch woaren dee von Kain utjerot woaren. Woo lang dieet daut noch, dan fieet Assur die jefangen wajch!

23Bieleam funk noch een mol met sienen Spruch aun un säd: Wäa woat dan noch aum läwen bliewen, wan Gott daut komen loten woat?

24Von Kittim komen Schäp un besiejen Assur un Eber. Met de Tiet woaren see unjagonen!

25Un Bieleam muak sikj opp un reisd en sien Launt, un uk Balak reisd trigj no Hus.

4. Mose 25

Israel woat veleit, däm Baal Peor to deenen

1Aus daut Volkj Israel sikj en Schittim jeloagat haud, fungen de Mana sikj aun met moabitische Frues auftojäwen.

2Dise looden daut Volkj to äare Opfafasta en. Un daut Volkj eet von daut Opfafleesch un kjneed sikj ver de Moabita äare Jetta.

3Un Israel honk sikj aun dän Baal Peor. Dan brend däm Harn sien Oaja äwa Israel opp,

4un hee säd to Moses: Nemm aul de väaschte Mana von daut Volkj un henj dee em dachen Sonnenschien ver däm Harn opp, om daut ekj nich en mienen brennenden Oaja daut gaunze Volkj venichten mott!

5Dan säd Moses to de Rechta en Israel: Doot von de Lied, wua jie veauntwuatlich fa sent, aul dee doot moaken waut sikj met däm Baal Peor aufjäwen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Moses un de gaunze Jemeent von Israel haud sikj truarich un hielent ver daut Vesaumlungszelt jekjneet, un dan brocht een Israelit ver äare Uagen eene midianitische Fru en sien Zelt nenn.

7Aus de Priesta Pinhas, Eleasar sien Sän un Aaron sien Grootsän, daut sach, stunt hee opp un veleet de Vesaumlunk. Hee neem eenen Spies en siene Haunt

8un jinkj däm israelitischen Maun hinjaraun en de bennaschte Stow nenn un spekjt dän Spies derch an beid derch, derch dän israelitischen Maun uk derch de Fru äa Kjarpa. Dan hieed de Ploag mank de Israeliten opp.

9Doa wieren aul 24.000 Menschen aun jestorwen.

10Un de Har räd met Moses un säd:

11Pinhas, Eleasar sien Sän, un däm Priesta Aaron sien Grootsän, haft mienen Oaja von de Israeliten aufjehoolen. Hee haft dän selwjen Oaja jefeelt waut ekj, un von disen Oaja jedräwen, haft hee jehaundelt, om daut ekj nich en mienen Oaja de Israeliten ombrocht.

12Doawäajen saj: Kjikj, ekj jäw am mienen Frädens Bunt,

13un dis Bunt saul am un siene Nokomen fa emma daut Priesta Aumt jäwen, wiels hee sikj en sienen Iewa fa sienen Gott enjesat un fa de Israeliten eene Veseenunk veschauft haft.

14De israelitischa Maun, waut met de midianitische Fru toop doot jemoakt wort, wia Simri, Salu sien Sän, een Leida von eene Volkjsgrupp en däm Staum Simeon.

15Un de midianitische Fru, waut uk doot jemoakt wia, heet Kosbi, un wia Zur siene Dochta, dee de Leida von eene midianitische Staum Grupp wia.

16Un de Har räd met Moses un säd:

17Jriept de Midianita aun un bestroft dee!

18See haben aunjefongen junt hinjalestich auntojriepen: See haben junt veleit, un doatoo jekjräajen dän Peor to veieren, un met Kosbi, de Dochta von eenem von de väaschte mank de Midianita onjehuarsom to sennen, dee aun däm Dach doot jemoakt wort, aus de Ploag mank junt wia, wäajen de Sach opp dän Boajch Peor.

De Stam en Israel woaren toom tweede mol jetalt

19No däm aus de Ploag oppjehieet haud,

4. Mose 26

1säd de Har to Moses un Eleasar, däm Priesta Aaron sienen Sän:

2Talt aule Mana en de gaunze Jemeent von Israel, waut 20 Joa un doaräwa sent, no äare Volkjsgruppen enjedeelt, aul dee, dee en Israel toom Kjrich fäich sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3Moses un de Priesta Eleasar unjarechten an em Jordantol en de moabitische Stap jäajen Jericho,

4daut see aul dee waut 20 Joa un doaräwa wieren, talen sullen, soo aus de Har Moses daut jesajcht haud. Un dit wieren de Famieljes von Israeliten, waut ut Ägipten jetrocken wieren:

5Ruben, Israel sien Ieeschtjebuarna. Ruben siene Säns wieren: Henoch, von däm de Henochita aufstaumen; Palu, von däm de Paluita aufstaumen;

6Hezron, von däm de Hezronita aufstaumen; Karmi, von däm de Karmita aufstaumen.

7Daut sent de Famieljes von Ruben, un äare Zol wia 43.730.

8Palu siene Sän wia Eliab.

9Un Eliab siene Säns wieren Nemuel, Datan un Abiram. Daut sent dee Datan un Abiram, dee von de Vesaumlunk jewält wieren, oba sikj en Korach siene Baund jäajen Moses un Aaron stalden, aus see sikj dän Harnjäajenaun stalden.

10Un de Ieed reet äa Mul op un schlukt an met Korach toop opp, aus de Baund storf, wiels daut Fia 250 Mana vebrend un see to een woarnendet Tieekjen worden.

11Oba Korach siene Säns storwen nich aula.

12Simeon siene Säns no äare Gruppen no: Jemuel, von däm de Jemuelita aufstaumen; Jamin, von däm de Jaminita aufstaumen; Jachin, von däm de Jachinita aufstaumen;

13Serach, von däm de Serachita aufstaumen; Schaul, von däm de Schaulita aufstaumen.

14Daut sent de Famieljes von Simeon, 22.200.

15Gad siene Säns no äare Famieljes wieren: Zifjon, von däm de Zifjonita aufstaumen; Hagi, von däm de Hagita aufstaumen; Schuni, von däm de Schunita aufstaumen;

16Osni, von däm de Osnita aufstaumen; Eri, von däm de Erita aufstaumen;

17Arod, von däm de Arodita aufstaumen; Areli, von däm de Arelita aufstaumen.

18Daut sent de Famieljes von Gad siene Nokomen, eene Zol von 40.500.

19Juda siene Säns wieren: Er un Onan, dee beid em Launt Kanaan storwen.

20Un Juda siene Säns no äare Famieljes wieren: Schela, von däm de Schelanita aufstaumen; Perez, von däm de Perezita aufstaumen; Serach, von däm de Serachita aufstaumen.

21Un Perez siene Säns wieren: Hezron, von däm de Hezronita aufstaumen; Hamul, von däm de Hamulita aufstaumen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Daut sent de Famieljes von Juda, met eene Zol von 76.500.

23Isachar siene Säns no äare Famieljes no wieren: Tola, von däm de Tolaita aufstaumen; Puwa, von däm de Puwanita aufstaumen;

24Jaschub, von däm de Jaschubita aufstaumen; Schimron, von däm de Schimronita aufstaumen.

25Daut sent de Famieljes von Isachar, eene Zol von 64.300.

26Sebulon siene Säns no äare Famieljes wieren: Sered, von däm de Seredita aufstaumen; Elon, von däm de Elonita aufstaumen; Jachleel, von däm de Jachleelita aufstaumen.

27Daut sent de Famieljes von Sebulon, eene Zol von 60.500.

28Josef siene Säns no äare Famieljes no wieren: Manasse un Efraim.

29Un Manasse siene Säns wieren: Machir, von däm de Machirita aufstaumen. Un Machir haud dän Sän Gilead, von däm de Gileadita aufstaumen.

30Un dit sent Gilead siene Säns: Ieser, von däm de Ieserita aufstaumen; Helek, von däm de Helekita aufstaumen;

31Asriel, von däm de Asrielita aufstaumen; Sichem, von däm de Sichemita aufstaumen;

32Schemida, von däm de Schemidaita aufstaumen; Hefer, von däm de Heferita aufstaumen.

33Hefer sien Sän Zelofhad haud kjeene Säns, bloos Dajchta. Un dee äare Nomes wieren: Machla, Noa, Hogla, Milka un Tirza.

34Daut sent de Famieljes von Manasse, eene Zol von 52.700.

35Efraim siene Säns no äare Famieljes wieren: Schutelach, von däm de Schutelachita aufstaumen; Becher, von däm de Becherita aufstaumen; Tahan, von däm de Tahanita aufstaumen.

36Schutelach sien Sän wia: Eran, von däm de Eranita aufstaumen.

37Daut sent de Famieljes von Efraim, eene Zol von 32.500. Daut sent Josef siene Säns no äare Famieljes.

38Benjamin siene Säns no äare Famieljes wieren: Bela, von däm de Belaita aufstaumen; Aschbel, von däm de Aschbelita aufstaumen; Ahiram, von däm de Ahiramita aufstaumen;

39Schufam, von däm de Schufamita aufstaumen; Hufam, von däm de Hufamita aufstaumen.

40Bela siene Säns wieren: Ard un Naaman, von dän de Ardita un Naamanita aufstaumen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Daut sent Benjamin siene Säns no äare Famieljes, eene Zol von 45.600.

42Dan sien Sän met siene Nokomen wia: Schuham, von däm de Schuhamita aufstaumen. Daut sent de Nokomen von Dan met äare Famieljes.

43Aule Famieljes von de Schuhamita hauden een Häa von 64.400.

44Asser siene Säns no äare Famieljes wieren: Jimna, von däm de Jimnaita aufstaumen; Jischwi, von däm de Jischwita aufstaumen; Beria, von däm de Beriita aufstaumen.

45Un Beria siene Säns wieren: Heber, von däm de Heberita aufstaumen; Malkiel, von däm de Malkielita aufstaumen.

46Un Asser siene Dochta heet Serach.

47Daut sent de Famieljes von Asser siene Säns, eene Zol von 53.400.

48Naftali siene Säns no äare Famieljes wieren: Jachzeel, von däm de Jachzeelita aufstaumen; Guni, von däm de Gunita aufstaumen;

49Jezer, von däm de Jezerita aufstaumen; Schillem, von däm de Schillemita aufstaumen.

50Daut sent de Nokomen von Naftali no äare Famieljes, eene Zol von 45.400.

51De gaunze Somm von de utjesochte Mana en Israel wia, 601.730.

52Un de Har räd met Moses un säd:

53Aun dise saust du daut Launt no äare Zolen un Nomes no aus Oafgoot vedeelen.

54Eenen Staum, waut groot es, saust du väl aus Oafgoot jäwen, un eenen Staum, waut kjlien es, weinich; eenen jiedren saul daut no siene Menschen Zol toojedeelt woaren.

55Un doch saul daut Launt derchem Loss enjedeelt woaren; no de Nomes von de Stam no äare Vodasch sellen see äa Oafgoot toojedeelt kjrieen.

56No daut Loss saust du äa Oafgoot vedeelen, tweschen dee waut väl sent, un dee waut weinich sent.

De Staum Levi un Aaron un Moses äare Famieljes

57Dit es de Somm von de Leviten no äare Famieljes no: Gerschon, von däm de Gerschonita aufstaumen; Kehat, von däm Kehatita aufstaumen; Merari, von däm de Merarita aufstaumen.

58Dit sent de Famieljes von Levi: De Libnita äare Grupp, de Hebronita äare Grupp, de Machlita äare Grupp, de Muschita äare Grupp, un de Korachita äare Grupp. Kehat sien Sän wia Amram.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

59Un Amram siene Fru heet Jochebed, Levi siene Dochta, dee am en Ägipten jebuaren wort. Un see brocht däm Amram Aaron un Moses un äare Sesta Mirjam to Welt.

60Däm Aaron worden Nadab, Abihu, Eleasar un Itamar jebuaren.

61Oba Nadab un Abihu storwen, aus see framdet Fia ver däm Harn brochten.

62Un äare Somm wia 23.000, aule Junges un Mana, von eene Moonat un doaräwa. See worden nich met de aundre Israeliten toop jetalt, wiels an kjeen Launt aus Oafgoot mank de Israeliten troff.

63Daut es de Aunzol von de Israeliten, dee Moses un de Priesta Eleasar, em Jordantol en daut Moabita Launt jäajen Jericho, talden.

64Un mank dise Famieljes wia kjeena mea von de Israeliten, waut Moses un de Priesta Aaron, en de Sinai Wiltnis, jetalt hauden.

65Wiels de Har haud an jesajcht, see sullen en de Wiltnis utstoawen. Un doa bleef kjeena von an äwa aus Kaleb, Jefune sien Sän, un Josua, Nun sien Sän.

4. Mose 27

Oafschoft Räajlen wua kjeene Säns sent

1Zelofhad, Hefer sien Sän, dee Gilead sien Sän wia, dee Machir sien Sän wia, dee Manasse sien Sän wia, eena von Josef sienen Sän Manasse siene Nokomen, haud fief Dajchta hinjaloten: Machla, Noa, Hogla, Milka un Tirza.

2Dise kjeemen ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt un säden to Moses un däm Priesta Eleasar ver de Staumleida un de gaunze Vesaumlunk:

3Ons Voda es enne Wiltnis jestorwen. Un hee jehieed nich to Korach siene Baund, dee sikj jäajen dän Harn erhäwen deed, oba hee must stoawen, wiels hee soo aus aul de aundre däm Harn onjehuarsom jewast wia. Un hee haft kjeene Säns hinjaloten.

4Wuarom saul ons Voda sien Nomen en sienen Staum nu unjagonen, doawäajen daut hee kjeenen Sän haft? Jäft ons uk een Oafgoot mank onsen Voda siene Breeda.

5Moses brocht äare Sach ver däm Harn,

6un de Har säd to am:

7Zelofhad siene Dajchta haben rajcht. Du saust an een Oafgoot mank äaren Voda siene Breeda jäwen un an äa Voda sien Oafgoot toodeelen.

8Un saj de Israeliten: Wan een Maun stoaft un kjeenen Sän haft, dan sell jie däm sien Oafgoot siene Dochta tookomen loten.

9Wan hee oba uk kjeene Dochta haft, dan sell jie siene Breeda daut jäwen.

10Wan hee oba kjeene Breeda haft, sell jie sienen Voda siene Breeda daut jäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11Un wan de Voda uk kjeene Breeda haft, sell jie däm notsten em Frintschoft daut jäwen, dee en siene Volkjsgrupp to am jehieet, daut dee daut kjricht. Dit saul bie de Israeliten een Rajcht sennen waut jeltich es, soo aus de Har Moses daut väajesajcht haft.

Josua woat Moses sien Nofolja

12De Har säd to Moses: Go opp däm Abarim Boajch nopp un kjikj äwa daut Launt, waut ekj de Israeliten jäwen woa!

13Un wan du daut jeseenen hast, saust du uk stoawen, soo aus dien Brooda Aaron jestorwen es,

14wiels jie mien Wuat en de Zin Wiltnis nich jehorchten, aus de Jemeent mie aunkloagen deed un jie mie nich de Jeläajenheit jeewen, mie ver de Israeliten derch daut Wota ut däm Steen aus de heilja un majchtja Gott to bewiesen. Von don haft de Kjwal bie Kadesch dän Nomen Meriba.

15Moses räd met däm Harn un säd:

16Har, du Gott, von däm aulet Läwen kjemt, sat eenen Maun en, äwa daut Volkj,

17dee an veropp jeit wan see rutgonen, un uk wan see trigj nenn komen. Sest woat diene Jemeent eene Häad sennen, aus Schop dee kjeenen Hoad haben.

18De Har säd to Moses: Nemm Nun sienen Sän Josua, eenen Maun, en däm de Jeist es, un laj am de Haunt opp.

19Lot am ver däm Priesta Eleasar un ver de gaunze Vesaumlunk komen un äwajeff am de Veauntwuatunk ver äare Uagen

20un laj von diene Volmacht opp am, om daut de gaunze Jemeent en Israel am jehorcht.

21Un hee saul met aule wichtje Entscheidungen no däm Priesta Eleasar gonen, un dee saul fa am met de heilje Lessa dän Harn befroagen. No däm sien Wuat sellen see rutgonen, un uk trigjkomen, hee un aule Israeliten met am toop.

22Moses deed, soo aus de Har am daut aunjeordnet haud, un neem Josua un leet am ver dän Priesta Eleasar un ver de gaunze Vesaumlunk komen.

23Dan läd hee am siene Haunt opp un sad am aus sienen Nofolja en, soo aus de Har am daut aunjeordnet haud.

4. Mose 28

Jesazen äwa de räajelmäsje Opfa em Joa

1De Har räd to Moses un säd:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Unjarecht de Israeliten daut see doaropp achten sellen, daut see mie miene Opfagowen, mien Äten von de Fiaopfa, to de rajchte Tiet brinjen, mie to een scheenet Jeroch.

3Un wieda jeef Moses de Israeliten dise Aunwiesungen vom Harn: Jie sellen twee eenjoasche Schop, dee onen Fäla sent, aus däachlichet Brauntopfa fa däm Harn opfren.

4Daut eene woat aum Morjen jeopfat, un daut aundre jäajen Owent, wan daut schemma woat.

5Un doatoo jehieet toom Ätesopfa een tieendel Efa wittet Mäl, met een vieedel von eene Kaun jepraste Eelj toopjerieet.

6Daut es daut däachliche Brauntopfa, waut junt aum Sinai Boajch jejäft wort, daut jie daut to een scheenet Jeroch opfren, een Fiaopfa fa dän Harn.

7Un doatoo daut Drinkjopfa, bie jieda Schop een vieedel von eene Kaun Wien. De Wien fa daut Drinkjopfa saul däm Harn em Heilichtum jebrocht woaren.

8Daut aundre Schop saust du jäajen Owent reedmoaken. Soo aus aum Morjen, met een Ätesopfa un een Drinkjopfa toop, saust du daut jäajen Owent reedmoaken to een scheenet Jeroch fa dän Harn.

9Aum Sabat sellen twee eenjoasche Schop, dee onen Fäla sent, jeopfat, un twee tieendel Efa wittet Mäl met Eelj toopjerieet toom Ätesopfa, un daut Drinkjopfa waut doabie jehieet.

10Daut es daut Brauntopfa fa jieda Sabat buta de däachliche Brauntopfa met äare Drinkjopfa doabie.

11Aum ieeschten Dach enne Moonat sell jie däm Harn twee junge Bolles, eenen Schopsbock un säwen eenjoasche Schop, dee onen Fäla sent, aus Brauntopfa brinjen;

12un fa jieda Boll dree tieendel Efa wittet Mäl, met Eelj toopjerieet toom Ätesopfa, un fa jieda Schopsbock twee tieendel Efa wittet Mäl met Eelj toopjerieet toom Ätesopfa.

13Un fa jieda Schop saul een tieendel Efa wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, toom Ätesopfa jehieren. Daut es een Brauntopfa to een scheenet Jeroch, een Fiaopfa fa dän Harn.

14Un de Drinkjopfa, waut doatoo jehieren, sellen dise sennen: eene haulwe Kaun Wien fa jieda jungen Boll, een dreddel von eene Kaun Wien fa dän Schopsbock, un een vieedel von eene Kaun Wien fa jieda Schop. Daut es daut Brauntopfa toom Niemon fa jieda Moonat em Joa.

15Un doabie saul däm Harn uk noch een Kosenbock toom Sindopfa reedjemoakt, buta de däachliche Brauntopfa met äare Drinkjopfa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Opfa aum Passafast un aum Wäakjenfast

(3.Mos 23,5-22)

16Aum 14. Dach en de 1. Moonat es däm Harn sien Passafast.

17Un aum 15. Dach en de selwje Moonat fangt daut Fast aun. Dan sell jie säwen Doag Broot onen Suadieech äten.

18Aum ieeschten Dach saul eene heilje Vesaumlunk sennen, wua jie kjeene Oabeit doonen derwen.

19Jie sellen däm Harn toom Brauntopfa brinjen: twee junge Bolles, eenen Schopsbock, un säwen eenjoasche Schop, dee onen Fäla sent,

20un aus Ätesopfa doatoo: dree tieendel Efa wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, fa jieda jungen Boll un twee tieendel Efa wittet Mäl fa däm Schopsbock,

21un fa de säwen Schop, een tieendel Efa wittet Mäl fa jieda Schop.

22Un doatoo saul noch een Kosenbock toom Sindopfa jeopfat, om junt to veseenen.

23Dit sell jie aula noch buta daut Brauntopfa aum Morjen, waut to de däachliche Opfa jehieet, aus Opfa brinjen.

24No dise Räajel sell jie de säwen Doag, jieda Dach, daut Äten reedmoaken aus een Fiaopfa Äten to een scheenet Jeroch fa dän Harn, buta de däachliche Brauntopfa met äare Drinkjopfa.

25Aum säwenden Dach saul wada eene heilje Vesaumlunk sennen, wua jie kjeene Oabeit doonen derwen.

26Un daut Wäakjenfast, wan jie daut ieeschte Jeträajd von de fresche Arnt aus Ätesopfa fa dän Harn brinjen, es fa junt uk een heilja Dach, aun däm jie kjeene Oabeit doonen derwen.

27Un jie sellen dämHarn to een scheenet Jeroch aus Brauntopfa brinjen: twee junge Bolles, eenen Schopsbock, un säwen eenjoasche Schop.

28Un aus Ätesopfa doabie: dree tieendel Efa wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, fa jieda jungen Boll, twee tieendel Efa wittet Mäl fa däm Schopsbock

29un een tieendel Efa wittet Mäl fa jieda Schop von dee säwen,

30un eenen Kosenbock, om junt to veseenen.

31Daut sell jie aules toom Opfa brinjen buta de däachliche Brauntopfa met äare Ätesopfa. Dee sellen onen Fäla sennen, un de Drinkjopfa doabie.

4. Mose 29

Opfa aum Aunfank vom Joa un aum Veseenungsdach

(3.Mos 23,23-32)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Aum 1. Dach en de 7. Moonat saul eene heilje Vesaumlunk sennen; kjeene Oabeit saul aun däm Dach jedonen woaren. Aun däm Dach woat de Aunfank von daut niee Joa met Trompeeten blosen jefieet.

2Un aus Brauntopfa sell jie däm Harn to een scheenet Jeroch brinjen: eenen jungen Boll, eenen Schopsbock un säwen eenjoasche Schop, aules fälaloose Tieren,

3un aus Ätesopfa doabie: dree tieendel Efa wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, fa dän jungen Boll, twee tieendel Efa wittet Mäl fa dän Schopsbock

4un een tieendel Efa wittet Mäl fa jieda Schop von dee säwen,

5un uk eenen Kosenbock toom Sindopfa, om junt to veseenen.

6Dise Opfa woaren aus een Fiaopfa to een scheenet Jeroch fa dän Harnjebrocht, soo aus daut väajeschräwen es, buta de Brauntopfa aum Niemon met de Ätesopfa toop un uk buta de däachliche Brauntopfa met de Ätesopfa un de Drinkjopfa doabie.

7Aum 10. Dach en de 7. Moonat saul wada eene heilje Vesaumlunk sennen, un jie sellen fausten un aun däm Dach kjeene Oabeit doonen.

8Aus Brauntopfa sell jie däm Harn to een scheenet Jeroch opfren: eenen jungen Boll, eenen Schopsbock un säwen eenjoasche Schop onen Fäla,

9un de Ätesopfa doabie: dree tieendel Efa wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, fa däm jungen Boll, twee tieendel Efa wittet Mäl fa däm Schopsbock

10un een tieendel Efa wittet Mäl fa jieda Schop von dee säwen,

11un buta däm eenen Kosenbock toom Sindopfa buta daut Sindopfa to de Veseenunk un daut däachliche Brauntopfa met de Ätesopfa un Drinkjopfa doabie.

De Opfa aum Loofboodenfast

(3.Mos 23,33-43)

12Aum 15. Dach en de 7. Moonat saul uk eene heilje Vesaumlunk sennen; aun däm Dach sell jie kjeene Oabeit doonen. Von däm Dach aun sell jie däm Harn een säwendoagschet Fast fieren.

13Un jie sellen toom Brauntopfa brinjen, een Fiaopfa to een scheenet Jeroch fa dän Harn: 13 junge Bolles, twee Schopsbakj un 14 eenjoasche Schop, aules fälaloose Tieren,

14un doatoo de Ätesopfa: dree tieendel Efa wittet Mäl, met Eelj toopjerieet, fa jieda Boll von de 13 Bolles, twee tieendel Efa fa jieda Schopsbock

15un een tieendel Efa fa jieda Schop von de 14 Schop,

16un doatoo noch eenen Kosenbock toom Sindopfa; dit es buta de däachliche Brauntopfa met daut Ätesopfa un Drinkjopfa doabie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

17Aum tweeden Dach von dit Fast opfa jie twalf junge Bolles, twee Schopsbakj un 14 eenjoasche Schop, aules fälaloose Tieren,

18met de Ätesopfa un Drinkjopfa doabie fa de junge Bolles, fa de Schopsbakj un fa aule Schop, soo aus de Ordnunk es,

19un doatoo noch eenen Kosenbock toom Sindopfa buta daut däachliche Brauntopfa met daut Ätesopfa un Drinkjopfa doabie.

20Aum dredden Dach opfa jie dämHarn: alf junge Bolles, twee Schopsbakj un 14 eenjoasche Schop, aules fälaloose Tieren,

21met de Ätesopfa un Drinkjopfa doabie fa de junge Bolles, fa de Schopsbakj un fa aule Schop, soo aus de Ordnunk es,

22un doatoo noch eenen Kosenbock toom Sindopfa buta daut däachliche Brauntopfa met daut Ätesopfa un Drinkjopfa doabie.

23Aum vieeden Dach: tieen junge Bolles, twee Schopsbakj un 14 eenjoasche Schop, aules fälaloose Tieren,

24met de Ätesopfa un Drinkjopfa doabie fa de junge Bolles, fa de Schopsbakj un fa aule Schop, soo aus de Ordnunk es,

25un doatoo noch eenen Kosenbock toom Sindopfa buta daut däachliche Brauntopfa met daut Ätesopfa un Drinkjopfa doabie.

26Aum feften Dach: näajen junge Bolles, twee Schopsbakj un 14 eenjoasche Schop, aules fälaloose Tieren,

27met de Ätesopfa un Drinkjopfa doabie fa de junge Bolles, fa de Schopsbakj un fa aule Schop, soo aus de Ordnunk es,

28un doatoo noch eenen Kosenbock toom Sindopfa buta daut däachliche Brauntopfa met daut Ätesopfa un Drinkjopfa doabie.

29Aum sasten Dach: acht junge Bolles, twee Schopsbakj un 14 eenjoasche Schop, aules fälaloose Tieren,

30met de Ätesopfa un Drinkjopfa doabie fa de junge Bolles, fa de Schopsbakj un fa aule Schop, soo aus de Ordnunk es,

31un doatoo noch eenen Kosenbock toom Sindopfa buta daut däachliche Brauntopfa met daut Ätesopfa un Drinkjopfa doabie.

32Aum säwenden Dach: säwen junge Bolles, twee Schopsbakj un 14 eenjoasche Schop, aules fälaloose Tieren,

33met de Ätesopfa un Drinkjopfa doabie fa de junge Bolles, fa de Schopsbakj un fa aule Schop, soo aus de Ordnunk es,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34un doatoo noch eenen Kosenbock toom Sindopfa buta daut däachliche Brauntopfa met daut Ätesopfa un Drinkjopfa doabie.

35Aum achten Dach sell jie eene fastliche Vesaumlunk aufhoolen; kjeene Oabeit sell jie aun däm Dach doonen.

36Un jie sellen aus Brauntopfa opfren, een Fiaopfa to een scheenet Jeroch fa dän Harn: eenen jungen Boll, eenen Schopsbock un säwen eenjoasche Schop, aules fälaloose Tieren,

37met de Ätesopfa un Drinkjopfa doabie fa däm jungen Boll, fa däm Schopsbock un fa aule Schop, soo aus de Ordnunk es,

38un doatoo noch eenen Kosenbock toom Sindopfa buta daut däachliche Brauntopfa met daut Ätesopfa un Drinkjopfa doabie.

39Daut aules sell jie däm Harn opp june Fasta toom Opfa brinjen, buta daut, waut jie verhäa vesproaken un friewellich jäwen aun Brauntopfa, Ätesopfa, Drinkjopfa un Dankopfa.

4. Mose 30

1Moses säd de Israeliten aules, waut de Har am jesajcht haud.

Woone Vespräakjungen von Frues nich jeltich sent

2Moses räd met de Leida von de Stam en Israel un säd: Dit es waut deHar jesajcht haft:

3Wan een Maun däm Harn een Vespräakjen moakt ooda eenen Eit schwieren deit, daut hee sikj fa waut veflichten well, dan saul hee sien Wuat nich bräakjen, hee saul aules doonen, soo aus daut äwa siene Leppen jekomen es.

4Wan eene Fru däm Harn een Vespräakjen moakt un sikj fa waut veflichten deit, soolang aus see onbefriet en äa Voda sien Hus es,

5un äa Voda hieet von äa Vespräakjen un äare Veflichtunk, waut see sikj oppjelajcht haft, un sajcht nuscht doatoo, dan jelt daut Vespräakjen un de Veflichtunk, waut see sikj oppjelajcht haft.

6Wan äa Voda ar daut oba aufsajcht aun däm Dach, wua hee daut to hieren kjricht, dan jelt daut Vespräakjen un de Veflichtungen waut see sikj oppjelajcht haft nich. Un de Har woat ar jnädich sennen, wiels äa Voda ar daut veboden haft.

7Wan eene Fru verem befrieen een Vespräakjen jemoakt haft ooda onbedocht waut vesproaken haft, wua derch see sikj jebungen haft,

8un äa Maun hieet daut un sajcht aun däm Dach nuscht doatoo, dan jelt äa Vespräakjen un äare Veflichtunk, waut see sikj oppjelajcht haft.

9Wan äa Maun ar daut oba aun däm Dach vebeeden deit, wua hee daut to hieren kjricht, dan moakt hee ar, von daut Vespräakjen waut opp ar licht, loos, un uk von

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

äa onbedochtet Vespräakjen, wuaderch see sikj jebungen haud. Un de Har woat ar daut vejäwen.

10Eene Wätfru ooda eene vestade Fru oba mott aules hoolen, waut see vesproaken haft.

11Wan eene Fru tus bie äaren Maun waut vesprakjt un sikj derch eenen Eit doaraun binjt,

12un äa Maun hieet daut un es stell doatoo un vebitt ar daut nich, dan jellen aul äare Vespräakjungen un aules, wuatoo see sikj veflicht haft.

13Moakt äa Maun ar oba aun däm Dach von äa Vespräakjen loos, wua hee daut hieet, dan jelt daut, waut äwa äare Leppen jekomen es, waut see vesproaken ooda wuatoo see sikj veflicht haud nich, wiels äa Maun ar doavon loosjemoakt haft. Un de Har woat ar jnädich sennen.

14Jieda Vespräakjen un jieda Eit, met dee see sikj veflicht haft to fausten, kaun äa Maun unjastetten ooda opphäwen.

15Wan hee oba een Dach nom aundren, wua hee daut to hieren kjricht, daut nich vebeeden deit, wellicht hee en siene Fru äa Vespräakjen en.

16Wan hee daut oba jehieet haft un daut mau ieescht lota vebeeden deit, dan saul hee äare Schult droagen.

17Daut sent de Ordnungen, dee de Har däm Moses jesajcht haft, tweschen Maun un Fru, un tweschen Voda un Dochta, soolang aus see noch onbefriet en äa Voda sien Hus es.

4. Mose 31

De Siech äwa de Midianita

1De Har räd met Moses un säd:

2Bestrof de Midianita un tol an trigj fa daut, waut see de Israeliten aunjedonen haben. Un no däm saust du stoawen.

3Dan räd Moses met daut Volkj un säd: Moakt mank junt Menschen reed toom Kaumf jäajen de Midianita, daut de Strof vomHarn aun an derchjefieet woat.

4Von jieda Staum en Israel sell jie 1.000 Mana toom Kjrich schekjen.

5Un see neemen von de dusende en Israel emma 1.000 ut eenen Staum, 12.000 Mana dee toom Kjrich bewaufnet wieren.

6Un Moses schekjt dee met Pinhas, däm Priesta Eleasar sienen Sän, toom Kaumf. Disa haud daut heilje Jereetschoft un de Kjrichs Trompeeten bie sikj.

7Un see marschieeden loos toom Kaumf jäajen de Midianita, soo aus de Har Moses daut jesajcht haud, un muaken doot aule Mana un Junges.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Un doabie muaken see uk dise fief Kjennichs von de Midianita doot: Ewi, Rekem, Zur, Hur un Reba. Uk Bieleam, Beor sienen Sän, muaken see met een Schwieet doot.

9Un de Israeliten neemen de Midianita äare Frues un Kjinja faust, un aul äa Vee, aul äare Häaden un aul äare Sachen neemen see sikj met.

10Un aule Städa un Zelt Darpa, wua dee wonden, vebrenden see.

11Un see neemen aul daut jestolne un aules, waut to nämen jinkj, Menschen un Vee,

12un brochten daut no Moses un däm Priesta Eleasar un de gaunze Jemeent von Israel, un aule Jefangne un aul daut jestolne Vee un Sachen, brochten see no daut Loaga, waut em Jordantol, en de Moabita äare Stapen, jäajen Jericho wia.

13Un Moses un de Priesta Eleasar un aule Staumleida jinjen an entjäajen, bat buten ver daut Loaga.

14Un Moses wort oajalich äwa de väaschte em Kjrichshäa, waut vom Kjrich trigjekomen wieren, un äwa de Befälshaba, waut äwa 1.000 un äwa 100 wieren,

15un säd to an: Wuarom hab jie aule Frues läwen jeloten?

16Wist jie daut nich mea, daut et de Frues wieren, dee de Israeliten derch Bieleam sienen Rot veleiden deeden, daut see sikj aumHarn veschuljden derch dän Baal Peor, soo daut däm Harn siene Jemeent eene Ploag derch muak?

17Nu moakt doot aule Junges mank de Kjinja, un aule Frues, dee met eenen Maun Vekjia jehaut haben!

18Bloos de Mejales, dee noch rein jebläwen sent, derw jie läwen loten un fa junt hoolen.

19Un loagat junt fa säwen Doag buten ver daut Loaga, aul dee, dee wäm doot jemoakt ooda eenen Dooden aunjefot haben, daut jie junt aum dredden Dach un aum säwenden Dach met dee toop reinjen loten, dee jie faustjenomen haben.

20Uk aule Kjleeda un aule ladane Sachen un aule Woll Sachen un aul daut heltane Jereetschoft saul met Reinjungs Wota besprezt woaren.

21De Priesta Eleasar säd to de Mana, dee vom Kaumf trigjekomen wieren: Dit es daut Jesaz, waut de Har Moses jesajcht haft:

22Golt, Selwa, Brons, Iesa, Zin un Blie

23un aules, waut Fia vedrajcht, sell jie derchem Fia gonen loten, dan woat daut rein; dan brukt daut bloos noch met Reinjungs Wota besprezt woaren. Oba aules, waut nich Fia vedrajcht, sell jie em Wota ducken.

24Un june Kjleeda sell jie aum 7. Dach wauschen, dan woa jie rein. Dan derw jie wada em Loaga nenn komen.

De Vedeelunk von de jestolne Sachen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

25De Har räd met Moses un säd:

26Nemm de gaunze Somm von daut läwendje Hab un Goot, de Menschen un daut Vee, waut metjebrocht wort, opp, du un de Priesta Eleasar un de Leida von de Volkjsgruppen,

27un jeff de eene Halft dee, dee toom Kjrich jegonen sent un dän Kaumf derchjefieet haben, un de aundre Halft daut äwaje Volkj.

28Du saust von aule Kjrieja, dee toom Kaumf jegonen wieren, eene Aufgow fa dän Harn fodren, emma eent von 500, bie Menschen, Rinda, Äsels un Schop.

29Von äare Halft saust du daut fodren un däm Priesta Eleasar daut jäwen aus een Opfa fa dän Harn.

30Oba von de Halft waut daut äwaje Volkj kjricht, saust du emma eent von 50 nämen, von Menschen, Rinda, Äsels un Schop un von aulet Vee, un saust de Leviten daut jäwen, dee dän Deenst en däm Harn siene Woninj verechten.

31Un Moses un de Priesta Eleasar deeden daut soo, aus de Har Moses daut väajesajcht haud.

32Von daut jestolne Hab un Goot, waut aum läwen jebläwen wia, waut daut Kjrichsvolkj toopjebrocht haud, wieren: 675.000 Schop,

3372.000 Rinda

34un 61.000 Äsels.

35Un von Menschen wieren: 32.000 Mejales, dee noch met kjeene Mana vekjia jehaut hauden.

36Un de Halft, waut dee jehieed, dee toom Kaumf jegonen wieren, wia: 337.50o Schop;

37un doavon wieren aus Aufgow fa dän Harn 675 Schop.

38Un soo wieren uk 36.000 Rinda, un doavon 72 aus Aufgow fa dän Harn.

39Un soo uk 30.500 Äsels, un doavon 61 aus Aufgow fa dän Harn.

40Un uk 16.000 Menschen, un doavon 32 aus Aufgow fa dän Harn.

41Un Moses jeef dise Aufgow däm Priesta Eleasar aus Opfagow fa dänHarn, soo aus de Har am jesajcht haud.

42Oba de aundre Halft, waut Moses von daut Kjrichsvolkj fa de Israeliten aufdeeld,

43dee fa de Jemeent bestemt wia, haud uk 337.500 Schop,

4436.000 Rinda,

4530.500 Äsels

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

46un 16.000 Menschen.

47Un von dise Halft, waut de Israeliten jehieed, neem Moses emma eent von 50, vom Vee un uk von de Menschen, un jeef de Leviten daut, dee dän Deenst aun däm Harnsiene Woninj verechten, soo aus de Har Moses daut väajesajcht haud.

48Dan kjeemen de Truppen Leida, dee äwa dusende em Kjrichsvolkj wieren, un de Befälshaba dee äwa 1.000 un äwa 100 wieren, no Moses

49un säden: Wie, diene Deena, haben de Zol von de Mana oppjenomen, dee unja onse Oppsecht stunden, un doa fält nich eena.

50Doawäajen brinj wie däm Harn aus Opfagow, waut een jiedra jefungen haft von goldnet Jereetschoft, Haulskjäden, Oarmbenja, Säajelrinj, Uarinj un Spalden, om ons Veseenunk to veschaufen ver däm Harn.

51Un Moses un de Priesta Eleasar neemen von an daut Golt, un aule sorten schmocke Sachen.

52Un aul daut Golt, waut de Befälshaba äwa 1.000 un äwa 100 aus Opfa fa däm Harn brochten, wuach 16.750 Selwastekja.

53Oba von de Kjrieja haud jieda eena bloos fa sikj jenomen.

54Un Moses un de Priesta Eleasar neemen daut Golt von de Befälshaba äwa 1.000 un äwa 100 un brochten daut en daut Vesaumlungszelt, daut et doatoo deend, daut de Har jnädich aun de Israeliten denkjt.

4. Mose 32

De Stam Ruben un Gad froagen no daut Launt aun de oostne Sied Jordan

1De Stam Ruben un Gad hauden sea väl Vee un sagen daut Launt Jaser un Gilead aus goodet Weidlaunt aun fa äa Vee.

2Un see kjeemen un säden to Moses un däm Priesta Eleasar un to de Staumleida:

3Daut Launt Atarot, Dibon, Jaser, Nimra, Heschbon, Elale, Sibma, Nebo un Beon,

4waut de Har ver de Israeliten doljeschloagen haft, haft goode Weid, un wie, diene Deena, haben väl Vee.

5Un wieda säden see to Moses: Wan wie Jnod jefungen haben ver die, dan lot ons diene Deena doch dit Launt, daut wie nich äwa dän Jordan trakjen brucken.

6Dan säd Moses to an: June Breeda sellen toom Kaumf gonen, un jie wellen hia bliewen?

7Wuarom well jie de Israeliten äare Hoaten auflenkjen, äwa dän Jordan en daut Launt to gonen, waut de Har an jäwen woat?

8Soo muaken june Vodasch daut uk, aus ekj an von Kadesch Barnea rutschekjt, om daut Launt to unjasieekjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Un aus see doaderch jinjen bat aun daut Wiendruwen Tol un besagen sikj daut Launt, un aus see trigjkjeemen, dreiden see de Israeliten äare Hoaten doavon auf, daut dee nich no daut Launt wullen, waut de Har an jäwen wull.

10Dan brend däm Harn sien Oaja opp, soo daut hee schwieren deed:

11Ekj saj junt, doawäajen daut see miene Aunleidunk nich vetrut haben, woat von de Mana, waut 20 Joa un doaräwa ut Ägipten jetrocken sent, kjeena daut Launt seenen, waut ekj Abraham, Isaak un Jakob met eenen Eit vesproaken hab to jäwen.

12Bloos Kaleb, Jefune sien Sän von Kenas siene Nokomen, un Josua, Nun sien Sän, woat daut Launt seenen, wiels see däm Harn tru nojefolcht sent.

13Soo troff däm Harn sien Oaja de Israeliten, un hee leet an 40 Joa enne Wiltnis romreisen, bat dee aula utjestorwen wieren, waut am toom Oaja jereizt hauden.

14Un kjikjt, jie komen hia opp aus een Broodsel en june Vodasch äare Städ, daut et noch emma mea Sinda jeft un däm Harn sien Oaja noch vejratat woat.

15Dan wan jie junt von am wajchdreien, woat hee daut Volkj noch lenja enne Wiltnis loten, un jie woaren daut gaunz enne Grunt brinjen!

16Dan prachaden see Moses un säden: Wie wellen bloos Schophocks fa ons Vee un Städa fa onse Frues un Kjinja buen;

17wie oba wellen bewaufnet daut väaschte ver Israel gonen, bat wie an no äa Launt jebrocht haben. Oba onse Kjinja sellen, wäajen de Enwona em Launt, en de fauste Städa bliewen.

18Wie woaren nich omwenjen, bat jieda eena von de Israeliten sien Oafgoot enjenomen haft.

19Wiels wie wellen nich met an toop aun jantsied Jordan Launt oawen; ons Oafgoot saul ons aun ditsied, vom Jordan nom Oosten han, toojedeelt woaren.

Moses jeft met Bedinjungen siene Enweljunk

20Dan säd Moses to an: Wan jie daut soo doonen wellen, dan rest junt ut toom Kaumf fa däm Harn.

21Wäa von junt reed toom kjriejen es, dee jeit ver däm Harn siene Uagen äwa dän Jordan, bat hee siene Fiend ver sikj vedräwen haft

22un daut Launt däm Harn unjadon woat. No däm derw jie omwenjen un woaren onen Schult sennen ver däm Harnun ver Israel un sellen dit Launt aus Oafgoot haben ver däm Harn siene Uagen.

23Wan jie daut nich doonen wellen, dan horcht häa, dan woa jie junt aun däm Harn vesindjen, un jie woaren daut enwoaren, daut de Sind trigj opp junt felt.

24Dan but nu Städa fa june Kjinja un Hocks fa june Veehäaden, un dan doot, waut jie vesproaken haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

25De Mana von Gad un Ruben säden to Moses: Wie sent diene Deena, wie woaren daut gaunz secha doonen, waut du velangst.

26Onse Frues un Kjinja, onse Häaden un aul ons Vee saul en de Städa en Gilead bliewen;

27wie oba, diene Deena, wellen aula ver däm Harn siene Uagen bewaufnet em Häa toom Kaumf gonen, soo aus du ons Leida jesajcht hast.

28Dan foddad Moses om äat haulwen däm Priesta Eleasar un Josua, Nun sienen Sän, un de Leida von de Volkjsgruppen en de Stam en Israel

29un säd to an: Wan de Mana von Gad un Ruben, reed toom kjriejen met junt toop äwa dän Jordan gonen un soolang kjamfen bat daut Launt junt unjadon es, dan jäft an daut Launt Gilead aus Oafgoot.

30Gonen see nich met junt toop toom Kaumf, dan motten see met een Stekj Launt en june Medd en Kanaan tofräd sennen.

31De Mana von Gad un Ruben säden: Wie sent diene Deena, wie woaren doonen, waut de Har jesajcht haft.

32Wie wellen bewaufnet ver däm Harn siene Uagen äwa dän Jordan toom Kaumf gonen, om daut wie daut Launt aun ditsied Jordan aus Oafgoot hoolen derwen.

33Soo jeef Moses de Stam Gad un Ruben un dän haulwen Staum von Josef sienen Sän Manasse, dän Amorita Kjennich Sihon sien Kjennichrikj, un Og sien Kjennichrikj, dee de Kjennich en Baschan wia, de gaunze Jäajent met Launt un Städa toop, waut doatoo jehieeden.

34Un de Mana von Gad buden un vesechaden de Städa Dibon, Atarot, Aroer,

35Atrot Schofan, Jaser, Jogboha,

36Bet Nimra un Bet Haram, un rechten Hocks en fa äare Häaden.

37De Mana von Ruben buden de Städa Heschbon, Elale, Kirjatajim,

38Nebo, Baal Meon un Sibma un jeewen dee niee Nomes, soo aus dee nu sent.

Daut Launtstekj fa dän haulwen Staum Manasse

39De Nokomen von Manasse sienen Sän Machir, jinjen no Gilead un neemen daut en un vedreewen de Amorita, waut doa bennen wieren.

40Dan jeef Moses Manasse sienen Sän Machir, siene Nokomen, Gilead aus Oafgoot, un see siedelden doa aun.

41Un Jair, een Nokomen von Manasse, jinkj loos un neem eene Rieej Darpa en un nand dee “Jair Darpa”.

42Un Nobach jinkj un neem Kenat met de Siedlungen toop en un nand daut Stekj Launt no sienen ieejnen Nomen Nobach.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4. Mose 33

De Städen wua de Israeliten sikj en de Wiltnis loagaden

1Dit sent de Städen wua de Israeliten äare Loagasch hauden, aus see unja Moses un Aaron met äa gaunzet Häa ut Ägipten trocken.

2Moses schreef daut no däm Harn siene Aunordnunk dol, wua see emma äa Loaga, eemol nom aundren, jemoakt hauden. Un dit sent de Loagasch von opp de Reis:

3See trocken aum 15. Dach en de 1. Moonat, däm Dach no däm daut see daut ieeschte Passafast fieeden, ut Ramses rut, derch eene stoakje Macht, ver de Ägipta äare Uagen,

4jrod aus see de Ieeschtjeburten begrowden, dee de Har mank an dootjeschloagen haud. De Har haud aun äare Jetta daut Jerecht derchjefieet.

5Aus see ut Ramses rut trocken, loagaden see sikj en Sukkot

6un trocken von Sukkot wieda un loagaden sikj en Etam, waut aum Raunt von de Wiltnis licht.

7Von Etam trocken see wada trigj un bleewen en Piehahirot, waut ver Baal Zefon licht, un stalden äa Loaga dicht bie Migdol opp.

8Von Piehahirot trocken see wieda un jinjen medden derch daut Mää un reisden eene Reis von dree Doag en de Etam Wiltnis nenn un loagaden sikj en Mara.

9Von Mara trocken see wieda un kjeemen no Elim; doa wieren twalf Wotakjwalen un 70 Paulmbeem, un doa loagaden see sikj.

10Von Elim trocken see wieda un loagaden sikj aum Schelpmää.

11Vom Schelpmää trocken see wieda un loagaden sikj en de Sin Wiltnis.

12Von de Sin Wiltnis trocken see wieda un loagaden sikj en Dofka.

13Von Dofka trocken see wieda un loagaden sikj en Alusch.

14Von Alusch trocken see wieda un loagaden sikj en Refidim. Dort haud daut Volkj kjeen Wota toom drinkjen.

15Von Refidim trocken see wieda un loagaden sikj en de Sinai Wiltnis.

16Von de Sinai Wiltnis trocken see wieda un loagaden sikj bie de Städ, dee Lost Jräwa heet.

17Von de Lost Jräwa trocken see wieda un loagaden sikj en Hazerot.

18Von Hazerot trocken see wieda un loagaden sikj en Ritma.

19Von Ritma trocken see wieda un loagaden sikj en Rimmon Perez.

20Von Rimmon Perez trocken see wieda un loagaden sikj en Libna.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Von Libna trocken see wieda un loagaden sikj en Rissa.

22Von Rissa trocken see wieda un loagaden sikj en Kehelata.

23Von Kehelata trocken see wieda un loagaden sikj aum Boajch Schefer.

24Vom Boajch Schefer trocken see wieda un loagaden sikj en Harada.

25Von Harada trocken see wieda un loagaden sikj en Makhelot.

26Von Makhelot trocken see wieda un loagaden sikj en Tahat.

27Von Tahat trocken see wieda un loagaden sikj en Tarach.

28Von Tarach trocken see wieda un loagaden sikj en Mitka.

29Von Mitka trocken see wieda un loagaden sikj en Haschmona.

30Von Haschmona trocken see wieda un loagaden sikj en Moserot.

31Von Moserot trocken see wieda un loagaden sikj en Bene Jaakan.

32Von Bene Jaakan trocken see wieda un loagaden sikj en Hor Gidgad.

33Von Hor Gidgad trocken see wieda un loagaden sikj en Jotbata.

34Von Jotbata trocken see wieda un loagaden sikj en Abrona.

35Von Abrona trocken see wieda un loagaden sikj en Ezjon Geber.

36Von Ezjon Geber trocken see wieda un loagaden sikj en de Zin Wiltnis, daut es Kadesch.

37Von Kadesch trocken see wieda un loagaden sikj aun däm Boajch Hor, aun de Jrens vom Launt Edom.

38Doa jinkj de Priesta Aaron no däm Harn sien Wuat opp dän Boajch Hor nopp. Un doa bowen storf hee aum 1. Dach en de 5. Moonat en daut 40. Joa, von dan aus see ut Ägipten jetrocken wieren.

39Un Aaron wia 123 Joa oolt, aus hee opp däm Boajch Hor storf.

40Un de Kanaanita Kjennich von Arad, dee em Sieden en daut Launt Kanaan wond, hieed daut, daut de Israeliten kjeemen.

41Un von däm Boajch Hor trocken see wieda un loagaden sikj en Zalmona.

42Von Zalmona trocken see wieda un loagaden sikj en Punon.

43Von Punon trocken see wieda un loagaden sikj en Obot.

44Von Obot trocken see wieda un loagaden sikj en Ije Abarim, en de Jäajent, wua de Moabita wonen.

45Von Ije Abarim trocken see wieda un loagaden sikj en Dibon Gad.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

46Von Dibon Gad trocken see wieda un loagaden sikj en Almon Diblatajim.

47Von Almon Diblatajim trocken see wieda un loagaden sikj bie de Boaj Abarim dicht bie Nebo.

48Von de Boaj Abarim trocken see wieda un loagaden sikj en daut moabitische Jordantol jäajen Jericho.

49En daut Jordantol stalden see äa Loaga aum Jordan opp von Bet Jeschimot bat Abel Schittim.

De Enwona em Launt Kanaan sellen gaunz venicht woaren

50De Har räd doa en daut moabitische Jordantol jäajen Jericho met Moses un säd:

51Räd met de Israeliten un saj to an: Wan jie äwa dän Jordan en daut Launt Kanaan jegonen sent,

52dan sell jie aule Enwona ver junt vedriewen un aule Jettabilda un aul äare jegotne Bilda vestieren un aul äare huage Opfastäden venichten.

53Nämt daut Launt en un besiedelt daut; junt hab ekj daut Launt jejäft, daut jie daut aus jun ieejnet Launt haben.

54Un jie sellen daut Launt derchem Loss mank june Stam vedeelen. Däm Staum, dee groot es, sell jie een grootet Oafgoot jäwen, un däm Staum, dee kjlien es, sell jie een kjlienet Oafgoot jäwen. Wäm daut derch daut Loss traft, dee saul daut haben. No de Stam von june Vodasch sell jie daut vedeelen.

55Wan jie de Enwona von daut Launt nich vedriewen, dan woaren junt dee, dee jie äwaloten, to Spekjasch en june Uagen un to Spekjapitschen opp junen Rigjen woaren, un woaren junt en daut Launt, wua jie bennen wonen, unjadrekjen.

56Dan woat daut passieren, daut ekj junt daut aundoonen woa, waut ekj docht an auntodoonen.

4. Mose 34

De Jrensen von daut Launt Kanaan

1De Har räd met Moses un säd:

2Jeff de Israeliten de Aunordnunk un saj to an: Wan jie en daut Launt Kanaan komen, dan es dit daut Launt, waut junt aus Oafgoot jehieren saul. Daut Launt Kanaan no dise Jrensen:

3De Spetz em Sieden von jun Launt saul von de Zin Wiltnis aun Edom velenjd gonen. June Siedjrens saul aum Enj vom Soltmää, waut em Oosten licht, aunfangen

4un saul siedwastlich aun de Skorpionen Stiej vebie no Zin un wieda siedlich von Kadesch Barnea un dan no Hazar Adar un von doa äwagonen no Azmon

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5un von Azmon no dän ägiptischen Riefa, un daut Enj von de Jrens saul daut Mäa sennen.

6Un june Wastjrens saul daut Meddelmäa sennen.

7De Nuadjrens saul vom Meddelmäa no däm Boajch Hor gonen

8un von dort äwa Hamat no Zedad

9un wieda äwa Sifron bat aun Hazar Enan. Daut es june Nuadjrens.

10De Oostjrens jeit von Hazar Enan no Schefam

11un von Schefam no Ribla nom Oosten han von Ajin. Un von doa velenjd daut Eewa aun de oostne Sied vom See Kinneret

12un jeit velenjd dän Jordan bat aun daut Soltmäa. Daut es jun Launt met de Jrensen runtom.

13Un wieda säd Moses to de Israeliten: Dit es daut Launt, waut jie derchem Loss mank junt vedeelen sellen, soo aus de Har daut väajesajcht haft, de näajen Stam un dän een haulwen Staum to jäwen.

14Wiels de Staum Ruben met siene Volkjsgruppen un de Staum Gad met siene Volkjsgruppen un de haulwe Staum Manasse haben äa Oafgoot jekjräajen.

15De twee Stam un de haulwa Staum haben äa Oafgoot aul aun ditsied Jordan, nom Oosten han von Jericho.

De Aunordnunk to de Launt Vedeelunk

16De Har räd to Moses un säd:

17Dit sent de Nomes von de Mana, dee daut Launt mank junt vedeelen sellen: De Priesta Eleasar un Josua, Nun sien Sän.

18Un dan sell jie noch von jieda Staum eenen von de Leida nämen, om daut Launt to vedeelen.

19Un dit sent de Nomes von de Mana: Kaleb, Jefune sien Sän, vom Staum Juda.

20Schemuel, Amihud sien Sän, vom Staum Simeon.

21Elidad, Kislon sien Sän, vom Staum Benjamin.

22Bukki, Jogli sien Sän, de Staumleida vom Staum Dan.

23Haniel, Efod sien Sän, de Staumleida vom Staum Manasse, von Josef siene Nokomen.

24Kemuel, Schiftan sien Sän, de Staumleida vom Staum Efraim.

25Elizafan, Parnach sien Sän, de Staumleida vom Staum Sebulon.

26Paltiel, Asan sien Sän, de Staumleida vom Staum Isachar.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Ahihud, Schelomi sien Sän, de Staumleida vom Staum Asser.

28Un Pedahel, Amihud sien Sän, de Staumleida vom Staum Naftali.

29Daut sent dee, dee de Har dän Oppdrach jeef, de Israeliten daut Oafgoot em Launt Kanaan entodeelen.

4. Mose 35

De Städa fa de Leviten

1De Har räd en daut moabitische Jordantol jäajen Jericho met Moses un säd:

2Saj to de Israeliten, daut see de Leviten von äa Oafgoot Städa jäwen toom wonen. Un jäft de Leviten uk daut Weidlaunt rom de Städa,

3daut see en de Städa wonen un äa Vee un aul äare Tieren opp de Weidstapen weiden kjennen.

4Un daut Weidlaunt bie de Städa, waut jie de Leviten jäwen, saul bat 500 Meeta auf von de Stautsmia runt om de Staut rieekjen.

5Soo sell jie daut buta de Staut aufmäten: aun de oostne Kaunt 1.000 Meeta, aun de siedne Kaunt 1.000 Meeta, aun de wastne Kaunt 1.000 Meeta, un aun de nuadne Kaunt 1.000 Meeta, soo daut de Staut enne Medd es. Daut saul an aus Weidlaunt bie de Städa jehieren.

6Von de Städa, waut jie de Leviten jäwen woaren, sell jie sas to Friestäda bestemmen, wua dee sikj en Schutz brinjen kaun, wäa eenen dootjeschloagen haft. Un buta dee sell jie an noch 42 Städa jäwen,

7soo daut aul de Städa, waut jie de Leviten jäwen, 48 Städa sent, met äa Weidlaunt toop.

8De Staum von de Israeliten, waut mea haft, saul uk mea Städa aufjäwen, un dee waut weinja haft, saul weinja aufjäwen; een jiedra saul no sien Oafgoot no, waut am toojedeelt woat, Städa aufjäwen aun de Leviten.

Friestäda fa Dootschlonasch un de Vehaundlunk bie Mort

9De Har räd met Moses un säd:

10Räd met de Israeliten un saj to an: Wan jie äwa dän Jordan en daut Launt Kanaan nenn komen,

11sell jie Städa utsieekjen, waut Friestäda fa junt sent, wua dee sikj hanbrinjen kaun, dee onaufsechtlich wäm dootjeschloagen haft.

12Dise Städa mank junt sellen een Schutz sennen jäajen dee, von em Frintschoft, dee dän Doot rajchen wellen. Dee, dee waut eenen dootjeschloagen haft, brukt dan nich stoawen, ea hee ver de Jerechts Jemeent jekomen es.

13Un sas Städa sellen daut sennen, dee jie to Friestäda bestemmen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

14Dree sell jie aun ditsied Jordan bestemmen, un dree aun jantsied, em Launt Kanaan. Dit sellen Friestäda sennen.

15Dise sas sent Friestäda fa de Israeliten uk fa de framde un de Framdoabeida mank junt, om daut dee, wäa onaufsechtlich wäm dootjeschloagen haft, doahan flichten kaun.

Jebooten wäajen Mort un Dootschlona

(5.Mos 19,4-13)

16Wäa eenem met een Stekj Iesa schleit, daut dee stoaft, daut es een Merda un saul met däm Doot bestroft woaren.

17Schleit hee met eenen Steen, wua een Mensch kaun met dootjeschloagen woaren, daut dee doaraun stoaft, dan es hee een Merda un saul met däm Doot bestroft woaren.

18Schleit hee däm met een Stekj Holt, wua een Mensch kaun met dootjeschloagen woaren, soo daut dee stoaft, dan es hee een Merda un saul met däm Doot bestroft woaren.

19Dee von em Frintschoft, dee dän Doot rajchen well, haft de Oppgow dän Merda doottomoaken; doa wua hee däm bejäajent, saul hee däm dootmoaken.

20Un wan hee wäm jekjielt haft, wiels hee däm nich lieden kunn, ooda met beese Aufsecht waut no däm jeschmäten haft, soo daut dee doaraun stoaft,

21ooda ut Fientschoft met de Fust schleit, daut dee doaraun stoaft, dan es hee een Merda un saul met däm Doot bestroft woaren. De Blootrajchna saul däm dootmoaken, doa wua hee däm bejäajent.

22Wan wäa eenem kjielt, onen daut hee däm fientlich wia ooda daut jeplont haud, ooda onaufsechtlich wäm traft, wan hee met waut schmitt,

23ooda met eenen Steen, wua een Mensch met doottoschlonen jeit, no wäm schmitt, soo daut dee dootschleit, un däm oba nich jeseenen haft, un uk nich däm sien Fient es, un däm uk nuscht beeset haft aundoonen wult,

24dan saul de Jemeent tweschen däm Dootschlona un däm Blootrajchna no dise Rajchtsordnungen rechten.

25Un de Jemeent saul däm Dootschlona ut däm Blootrajchna siene Henj raden un saul am trigj no de Friestaut brinjen, wua hee sikj en Schutz jebrocht haud. Un hee saul doa bliewen, bat de Huagapriesta stoaft, dee met de heilje Eelj jesaulft worden es.

26Jeit de Dootschlona oba äwa de Jrens ut de Friestaut rut, en dee hee Schutz jefungen haft,

27un de Blootrajchna finjt am buta de Jrensen von siene Friestaut un schleit am doot, dan saul dee wäajen daut Bloot nich schuldich sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28De Dootschlona saul en siene Friestaut bliewen bat de Huagapriesta jestorwen es, un no däm Huagenpriesta sienen Doot doaf hee trigjtrakjen no sien Oafgoot.

29Daut saul junt een Jesaz un een Rajcht fa emma sennen, äwaraul, wua jie wonen.

30Wäa eenen Mensch dootschleit, dee saul opp de Wieed von de Zeijen dootjemoakt woaren. Oba opp eenen Zeij siene Wieed doaf kjeen Doodesuadeel utjesproaken woaren.

31Un jie derwen kjeen Leesjelt nämen fa daut Läwen von eenen Merda. Wiels dee es dän Doot schuldich un saul stoawen.

32Un jie sellen uk kjeen Leesjelt nämen fa däm, dee en eene Friestaut jeflicht es, daut dee trigjtrakjen doaf, om opp sien Launt to wonen, ea de Priesta jestorwen es.

33Doot daut Launt nich veonieren, wua jie bennen wonen; wäa aum Bloot schuldich jeworden es, deit daut Launt schenden. Daut Launt kaun aundasch nich von de Blootschult veseent woaren, waut doabennen vegoten woat, buta derch däm sien Bloot, dee daut vegoten haft.

34Moakt daut Launt, wua ekj uk bennen won, nich orrein; ekj sie de Har, dee medden mank de Israeliten wont.

4. Mose 36

Dajchta, dee Oawen sent, sellen sikj nich buta äaren Voda sienen Staum befrieen

(4.Mos 27,1-11)

1De Leida von de Volkjsgruppen von Gilead siene Nokomen, dee Machir sien Sän un Manasse sien Grootsän wia, von Josef siene Nokomen, kjeemen ver Moses un ver de Leida von de Stam en Israel

2un säden: De Har haft die, onsen Leida, aunjeordnet, daut Launt derchem Loss mank de Israeliten to vedeelen. Hee haft die uk väajesajcht, onsen Brooda Zelofhad sien Oafgoot, siene Dajchta to jäwen.

3Wan dise sikj nu oba Mana von eenen aundren Staum frieen, dan woat onse Vodasch äa Oafgoot kjlanda woaren, un daut Launt waut see haben, woat däm aundren Staum vejratren, wua see sikj nenn frieen; un soo woat daut Oafgoot, waut ons traft, kjlanda.

4Un wan dan daut Entlotungsjoa kjemt, dan woat äa Oafgoot no daut Oafgoot von däm Staum komen, wua see sikj nenn jefriet haben; un soo woat daut Oafgoot von onse Vodasch äare Stam sooväl kjlanda, aus an doavon jehieet.

5Opp däm Harn sien Wuat säd Moses to de Israeliten: De Mana vom Staum Manasse haben rajcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Dit es daut, waut de Har fa Zelofhad siene Dajchta väajesajcht haft: Lot see sikj befrieen, met wäm see wellen, oba bloos von de Famieljes waut to äaren Staum jehieren,

7daut nich de Israeliten äa Oafgoot von eenen Staum nom aundren äwajeit; jieda eena von de Israeliten saul aun daut Oafgoot von siene Vodasch äaren Staum fausthoolen.

8Un aule Dajchta, dee mank de Stam een Oafgoot kjrieen, sellen sikj eenen von de Gruppen frieen waut to äaren Staum jehieren, daut een jiedra von de Israeliten daut Oafgoot von siene Vodasch helt,

9un nich een Deel von eenen Staum aun eenen aundren felt. Een jiedra saul aun sien Oafgoot mank de Stam en Israel fausthoolen.

10Soo aus de Har Moses daut väajesajcht haud, deeden Zelofhad siene Dajchta,

11Machla, Tirza, Hogla, Milka un Noa daut, un befrieden sikj met äaren Onkel siene Säns

12von de Nokomen von Manasse, dee Josef sien Sän wia. Un soo bleef äa Oafgoot bie äaren Voda sienen Staum.

13Dit sent de Jebooten un Rajchten, waut de Har de Israeliten en daut moabitische Jordantol jäajen Jericho derch Moses jejäft haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5. Mose

5. Mose 1

Woo see loosreisden

1 En dit Buak sent de Räden, dee Moses daut gaunze Volkj Israel jeef, aus see aun jantsied, daut es oosten, vom Jordan enne Wiltnis wieren. See wieren en daut groote Tol, dicht bie Suf, un tweschen Paran, Tofel, Laban, Hazerot un Disahab.

2 Daut es eene alf doagsche Reis vom Horeb Boajch bat Kadesch Barnea wan eena dän Wajch biem Seir Boajch nemt.

3 Aun dän 1. Dach von de 11. Moonat en daut 40. Joa von dan aus de Israeliten Ägipten veloten hauden, säd Moses an aules waut deHar am oppjelajcht haud an to sajen.

4 Dit wia no däm daut hee äwa dän Amorita Kjennich Sihon, dee en Heschbon wond, un dän Kjennich Og dee äwa Baschan rejieed un en Aschtarot un Edrei wond, jewonnen haud.

5 Moses äwaneem sikj an Gott siene Jesazen un Lieren to unjarechten aus see oosten vom Jordan en de Jäajent von Moab wieren. Un hee säd:

6 De Har ons Gott, säd to ons aus wie biem Horeb Boajch wieren: Jie sent nu lang jenuach bie disen Boajch jewast.

7 Reist emol loos un got no de boaje Jäajent wua de Amorita wonen un dee gaunze Omjäajent von daut groote Tol, de Boaj, de läaje Boaj em Wasten, daut Launt em Sieden Kanaan, daut Launt aum Mäa, daut Launt wua de Kanaanita wonen, Libanon, un soo wiet aus dän grooten Riefa, dän Eufrat.

8 Kjikjt emol. Dit es daut Launt woont ekj, de Har, met een Eit june Vodasch Abraham, Isaak, un Jakob vespruak. Dit es daut Launt woont äare Nokomen haben sullen. Dit es daut Launt daut nu fa junt es. Got doahan un nämt daut en.

Rechta woaren aunjestalt

(2.Mos 18,13-27)

9 Un en dee Tiet säd ekj to junt: Ekj hool daut nich ut, wan ekj junt auleen leiden saul.

10 De Har, jun Gott, haft junt soon grootet Volkj jemoakt, daut jie soo väl sent aus doa Stierns aum Himmel sent.

11 Mucht de Har, june Vodasch äa Gott, junt noch dusent mol jrata moaken, un mucht hee junt soo säajnen aus hee junt vesproaken haft.

12 Oba woo sull ekj aul de Oabeit doonen om june Striedarieen to schlichten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Lot en jieda Staum Mana jesocht woaren, dee Weisheit haben, un Vestentnis un Erfoarunk, un ekj woa dee äwa junt stalen.

14Un jie säden: Waut du sajchst es een gooda Rot.

15Un dan neem ekj de weise un erfoarne Leidasch von june Stam un stald dee aun äwa junt. Doa wieren dan Leidasch fa 1.000 Menschen un Leidasch fa 100 Menschen, un fa 50 Menschen un fa 10. Doa wieren uk aundre aunjestalde.

16Un to dee Tiet bestald ekj aun dise Rechta: Horcht no jieda Faul tweschen de Lied, un doot rajcht rechten tweschen een Maun un sien Brooda ooda uk met de framde waut mank junt sent.

17Lot junt daut nich een Unjascheet moaken wäa de Persoon es. Recht dee waut aunjeseenen sent äwareen met dee waut nich soo goot aunjeseenen sent. Enjst junt nich fa irjent wäm; daut Jerecht es von Gott. Un wan doa een Faul es dee junt too schwoa es, dan brinjt däm no mie.

18Dan belieed ekj junt wäajen aules waut jie doonen sullen.

Spionen woaren utjeschekjt

(4.Mos 13,1-33)

19Un wie jinjen, soo aus de Har ons Gott ons säd. Wie veleeten däm Horeb Boajch un jinjen derch de groote Wiltnis dee jie sagen un dee rajcht toom enjsten wia. Wie jinjen derch de Boajjäajent von de Amorita, soo aus de Har ons Gott ons jesajcht haud un kjeemen no Kadesch Barnea.

20Un ekj säd to junt: Wie sent nu bat de Boajjäajent von de Amorita, de Jäajent dee de Har ons Gott ons jeft.

21De Har jun Gott haft daut Launt hia ver junt jesat. Nu got un nämt daut en, un habt nich Angst un siet nich beduat. De Har june Vodasch äa Gott haft junt daut vesproaken.

22Un dan kjeem jie aula no mie un säden: Well wie Mana em verut schekjen, daut Launt to beseenen om to weeten woont de basta Wajch es doa nenn to gonen, un waut vonne Städa wie auntrafen woaren.

23Daut scheen mie soo, daut daut gooda Rot wia, un dan neem ekj twalw Mana, eenen von jieda Staum.

24Un dee jinjen verwoats en daut Boajlaunt nenn, bat soo wiet aus daut Wiendruwentol, un spionden daut ut.

25See brochten waut Frucht, waut see doa fungen, un vetalden ons daut daut Launt, woont de Harons Gott ons jeef, een goodet Launt wia.

26Oba jie stalden junt jäajen däm Harn ons Gott sien Jeboot un jinjen nich en daut Launt nenn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Jie säden eena toom aundren en june Zelten: De Har es jäajen ons, un doawäajen haft hee ons ut Ägipten jebrocht un ons enne Amorita äare Macht jejäft, daut dee ons ombrinjen.

28No waut vonne Städ go wie? Onse Mana äa Berecht enjst ons. See sajen, daut de Menschen sent jrata aus wie, un dee äare Städa sent groot un haben Mieren bat aum Himmel. Uk daut see haben doa riesje Anakita jeseenen.

29Oba ekj säd junt: Habt nich Angst. Beduat daut nich soo.

30De Har jun Gott selfst, woat junt leiden un woat fa junt enstonen, krakjt soo aus hee en Ägipten ver june ieejne Uagen aul deed,

31un uk enne Wiltnis. DeHar jun Gott druach junt doa, aus een Voda sienen Sän wudd, un brocht junt derch aul de Städa, bat wua jie nu sent.

32Un eendoont waut jie aules derchjemoakt hauden, jleewd jie däm Harn junen Gott nich.

33Hee wia dee gaunze Tiet ver junt jegonen, daut jie eene Städ fungen wua jie june Zelten oppstalen kunnen. Enne Nacht jinkj hee met een Fia un äwadach met eene steile Wolkj.

De Strof fa äaren Ongloowen

(4.Mos 14.20-45)

34Un aus de Har jun grumsaujen hieed, wort hee foadich met junt, un hee vespruak sikj opp een Eit:

35Nich eena von junt, dee en dise beese Jennerazion sent, woaren daut goode Launt seenen, woont ekj june Vodasch vesproaken hab.

36Bloos Kaleb, Jefune sien Sän, woat daut seenen. Dee es tru jewast, un däm un siene Nokomen woa ekj daut Launt jäwen, wua hee dan jegonen es.

37Un wäajen junt wort de Haruk foadich met mie un säd: Nich emol du, Moses, woascht en daut Launt nengonen.

38Oba dien Helpa, Josua, Nun sien Sän, woat doa nengonen. Sporn am aun en de Sach, wiels dee woat Israel leiden toom daut Launt ennämen, waut nu woat äat sennen.

39Un de kjliene, dee jie säden daut dee wudden enne Fiend äare Henj faulen, dee noch nich goodet von schlajchtet unjascheeden kjennen, dee woaren doa nengonen. Dee woa ekj daut Launt jäwen, daut see doa tus sennen woaren.

40Oba jie, jie kjennen omwenjen un trigj enne Wiltnis nengonen, delenjd dän Wajch no daut Schelpmäa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Un dan säd jie: Wie haben jäajen däm Harn jesindicht. Wie woaren nu gonen met an kjriejen, krakjt soo aus de Har ons Gott ons jesajcht haft. Un jie muaken junt aula reed toom Kaumf, un dochten, daut de Boaj ennämen wudd leicht sennen.

42Un de Har säd to mie: Woarn an daut see nich sellen en daut Launt nengonen un met an kjamfen, wiels ekj woa nich met an gonen un de Enwona woaren too stoakj fa junt sennen.

43Ekj säd junt daut, oba jie horchten doa nich no. Jie veachten dämHarn sien Jeboot un en junen Äwamoot jinj jie en de Boaj nenn.

44Dan kjeemen de Amorita, dee doa en de Boaj wonden, rut jäajen junt, soo aus een Schwoarm Bieen. Dee schluagen junt dol en Seir un gaunz bat Horma.

45Dan kjeem jie trigj un hielden ver däm Harn, oba de Harhorcht nich no junt.

46Un jie bleewen lang en Kadesch.

5. Mose 2

Derch Edom, Moab un Amon

1Met de Tiet wong wie om un jinjen enne Wiltnis nenn oppem Wajch no daut Schelpmäa, soo aus de Har ons jesajcht haud. Dan bleew wie een langet stoot opp veschiedne Städen en de Boaj bie Seir.

2Dan säd de Har to mie:

3Jie sent lang jenuach en dise Boaj jewast. Nu got emol nom Nuaden.

4Un hee bestald uk noch: Jie woaren boolt derch de Seir Boaj von Edom gonen wua jun Frintschoft, de Nokomen von Esau, wonen. Dee woaren sikj fa junt enjsten, un soo paust opp,

5daut jie junt nich met dee zanken. Ekj woa junt kjeent von dee äa Launt jäwen, nich emol soo väl aus toom eene Schoo Sol nopp saten. Dän Seir Boajch hab ekj Esau jejäft, daut hee doa wonen kaun.

6Jie derwen Äten un Wota von dän kjeepen, daut jie to äten un to drinkjen haben.

7Vejät nich woo de Har jun Gott junt jesäajent haft en jieda Dinkj waut jie en dise Tiet jedonen haben. Hee haft no junt oppjepaust wiel jie derch dise groote Wiltnis jinjen, un es nu dise 40 Joa met junt jewast, un jie haben aules jehaut waut junt fäld.

8Dan trock wie wieda von ons Frintschoft, de Nokomen von Esau dee en Seir wonen, un wie veleeten dän Wajch en daut groote Tol, un jinjen wajch von Elat un Ezjon Geber un jinjen en de Rechtunk von de Moab Wiltnis.

9Un de Har säd to mie: Striet junt nich met de Lied en Moab, de Nokomen von Lot. Fangt uk kjeenen Kjrich aun met an, wiels ekj woa junt nuscht von äa Launt jäwen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

toom doa aunsiedlen. De Jäajent von Ar hab ekj Loot siene Nokomen jejäft daut see doa wonen kjennen.

10(To eene Tiet wonden de Emita en Ar. Daut wia een grootet Volkj un de Menschen wieren jrata jewossen aus de riesje Anakita.

11De Emita, dee disen Nomen von de Moabita kjrieejen, wieren to eene Tiet, soo aus de Anakita, aus Refaita bekaunt.

12De Horita wonden to eene Tiet en Seir, oba Esau siene Nokomen juagen dee doa wajch, un brochten an om, un neemen daut Launt en, krakjt soo aus Israel daut Launt enneem woont de Har an jeef.)

13un de Har säd: Nu got äwa dän kjlienen Riefa dee Sered heet. Un wie jinjen doa derch.

14De gaunze Tiet, von dan aus wie Kadesch Barnea veleeten, bat wie derch däm Sered jinjen, wieren 38 Joa. Un en dee Tiet wieren aul onse kjrichsfäje Mana, dee ut Ägipten kjeemen, utjestorwen, soo aus de Haran vesproaken haud.

15De Har haud doano jeseenen, daut jieda latsta von dee jestorwen wieren.

16No däm, daut dee kjrichsfäje Mana aula utem Volkj jestorwen wieren,

17säd de Har to mie:

18Vondoag sell jie bie Ar, en de Jäajent von de Moabita derchgonen,

19un dan woa jie no de Amonita äa Launt komen. Striet junt nich met dee, un moakt nich Kjrich met dee. Ekj woa junt kjeent von daut Launt jäwen, waut ekj Loot siene Nokomen jejäft hab.

20(Dise Jäajent es uk bekaunt aus de Jäajent von de Refaita. Dee wonden doa to eene Tiet. De Amonita nanden dee Samsumita,

21un daut wia een grootet Volkj, un dee wieren uk groot jewossen, soo groot aus de Anakita. Oba de Har leet de Amonita de Macht äwa de Refaita haben un an utroden, soo daut see doa wonen kunnen.

22De Har haud fa Esau siene Nokomen, dee nu en Seir wonen, krakjt soo de Horita utjerot, daut de Edomita doa nu wonen.

23Un daut Launt velenjd däm Mäa, wua de Awita en äare Darpa wonden, bat soo wiet sieden aus Gaza, wort von de Kaftorita enjenomen. De Kaftorita wonen doa noch.)

De Siech äwa däm Amorita Kjennich

(4.Mos 21,21-30)

24Aus wie derch Moab wieren, säd de Har: Got derch daut Arnon Tol. Un doa hab ekj junt dän Amorita Kjennich Sihon, dee Kjennich en Heschbon es, jejäft. Moakt Kjrich met däm, un moakt daut Launt junt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Von hia wieda woa ekj de Lied voll Angst un Forcht fellen. Aule waut nu wieda von junt hieren, woaren sikj enjsten fa junt.

26Dan aus wie enne Kedemot Wiltnis wieren, schekjt ekj Mana no Kjennich Sihon en Heschbon un boot am Frädens Bedinjungen aun:

27Lot ons derch jun Launt trakjen. Wie woaren jlikj derch gonen un nich rajchtsch ooda linkjsch vom Wajch rauf gonen.

28Wie woaren fa ons Äten un Wota waut wie brucken met Jelt betolen. Lot ons bloos derch dien Launt gonen,

29soo aus Esau siene Nokomen en Seir un de Moabita en Ar deeden, bat wie äwarem Jordan gonen, en daut Launt nenn, woont de Har ons jeft.

30Oba de Kjennich Sihon von Heschbon jeef ons nich Frieheit derch sien Launt to gonen. De Har jun Gott haud däm sien Jeist aufjehoat un am jäajenaun enjestalt. De Har deed daut soo, daut hee ons daut Launt kunn en onse Macht jäwen, soo aus daut noch bat vondoag es.

31Un de Har säd to mie: Kjikjt emol. Ekj hab däm Kjennich Sihon un sien Launt en june Macht jejäft. Trakjt doa nenn un besiedelt daut.

32Dan kjeem de Kjennich Sihon un aul sien Häa ons entjäajen, daut see bie Jahaz met ons kjriejen wullen.

33Oba de Har ons Gott jeef ons de Macht äwa am, un wie schluagen am, un siene Säns, un aul siene Mana doot.

34Wie neemen uk jieda Staut en un vedorwen dee, un brochten aule Menschen doabennen om. Kjeena wort veschoont.

35Aules waut wie neemen wia daut Vee un soone Sachen aus ons wieetvoll wieren.

36De Har ons Gott jeef ons jieda Staut von Aroer oppe Kaunt vom Arnon Tol, un de Staut em Tol, bat soo wiet aus Gilead en onse Macht. Kjeene Staut haud Mieren, dee too stoakj fa ons wieren.

37Oba wie jinjen nich en de Amonita äare Jäajent velenjd däm Jabok Riefa, ooda no de Städa oppe Boaj, ooda no irjent eene aundre Städ, dee de Har ons Gott ons veboden haud.

5. Mose 3

De Siech äwa Kjennich Og von Baschan

(4.Mos 21,33-35)

1Dan wieda, jinj wie nuaden no Baschan. Un de Kjennich Og von Baschan kjeem ons entjäajen met aul siene Mana un kjriejd met ons bie Edrei.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Un de Har säd to mie: Hab nich Angst fa däm. Ekj hab am, un aul siene Menschen
un sien Launt, en june Macht jejäft. Doot met disem krakjt soo aus jie met däm
Amorita Kjennich Sihon deeden, dee en Heschbon wond.

3Un de Har jeef ons Kjennich Og un siene Menschen en onse Macht un wie
brochten dee aula om. Wie leeten nich eenen Mensch äwa.

4Wie neemen aul äare Städa en, un leeten nich eene äwa. Doa wieren 60 Städa en
de gaunze Argob Jäajent woone däm Kjennich Og von Baschan jehieeden.

5Aul dise Städa hauden Mieren un Puaten, un Stangen toom de Puaten veschluten.
Un buta dise Städa wieren doa noch een Deel Darpa onen Mieren.

6Un aulawäajen vedorw wie dee Städa un brochten aul de Mana, Frues un Kjinja
om, krakjt soo aus wie en de Städa hauden dee Kjennich Sihon von Heschbon
jehieeden.

7Wie neemen emma daut Vee un waut ons noch wieetvoll wia.

8Wie neemen dan daut Launt von de twee Amorita Kjennichs oosten vom Jordan.
Daut wia de gaunze Jäajent vom Arnon Riefa bat däm Hermon Boajch.

9De Hermon Boajch woat von de Sidonia Sirjon jenant, un von de Amorita Senir.

10Wie neemen aul daut Launt en, woont däm Kjennich Og von Baschan sient jewast
wia, de Städa opp daut Huachlaunt, un de Jäajent von Gilead un von Baschan, soo
wiet oosten aus de Städa Salcha un Edrei.

11De Kjennich Og wia de latsta von de Refaita äwajebläwen. Dee haud een
steenanet Soakj, daut twee Meeta breet un äwa vea Meeta lank wia. Eena kaun daut
vondoag noch en Raba, de Amonita Staut, seenen.

Daut Launt oosten vom Jordan woat enjedeelt

(4.Mos 32,1-42)

12Aus wie daut Launt enneemen, jeef ekj däm Staum Ruben un däm Staum Gad de
Jäajent bat soo wiet sieden aus Aroer aum Arnon Riefa, un de halft von de Boaj bie
Gilead met de veschiedne Städa waut doa wieren.

13Dän haulwen Staum Manasse jeef ekj daut äwaje von Gilead un daut gaunze
Baschan wua Og wia Kjennich jewast. (De Argob Jäajent von Baschan nanden see
emma Refaim.)

14Jair, een Maun ut Manasse, kjrieech de gaunze Argob, ooda Baschan Jäajent, bat
aun de Jrens von Geschur un Maacha. Hee nand de Darpa doa de “Jair Darpa”, soo
aus dee bat däm vondoagschen Dach noch bekaunt sent.

15Ekj jeef de Nokomen von Machir em Staum Manasse de Jäajent von Gilead.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Un de Stam Ruben un Gad jeef ekj de Jäajent von Gilead bat aum Arnon Riefa. De Riefa es de siedne Jrens un de Riefa Jabok de nuadne Jrens. De Jabok es uk een Poat von de Jrens met de Amonita.

17Aun de wastne Kaunt jinkj äa Launt en daut groote Tol bat aum Jordan Riefa, un rieekjt von daut Kinneret Mäa bat daut Solt Mäa, daut en daut groote Tol es. Un nom Oosten han rieekjt daut bat aun däm Boajch Pisga.

18Un ekj säd junt dan: De Har jun Gott haft junt daut Launt jejäft, daut jie doa wonen kjennen. Aul june Armeejunges sellen daut ieeschte äwa dän Jordan gonen, un dan daut äwaje vom Volkj.

19Bloos june Frues un de Kjinja un jun Vee, un jie haben een Deel Vee, sellen en de Städa bliewen dee ekj junt aul toojedeelt hab.

20Got un halpt de äwaje Israeliten daut Launt entonämen, daut de Har jun Gott junt wasten vom Jordan jeft. Wan see doa ieescht aunsiedlen kjennen, dan kaun een jiedra no siene Städ gonen.

21Un ekj säd Josua to dee Tiet: Du hast jeseenen waut de Har to dee beid Kjennichs deed. Hee woat krakjt soo doonen to aul de Kjennichrikjs en woone jie noch nengonen woaren.

22Enjst junt nich fa dee. De Har jun Gott es deejanja, dee fa junt ensteit.

Wuarom Moses nich en daut vesproakne Launt gonen kunn

23Om dee Tiet bäd ekj iernstlich:

24Har, ons Har, ekj weet daut du noch mau aunjefongen hast mie dee groosoatje un wundavolle Dinja to wiesen, dee du doonen west. Doa es sest kjeen Gott enne Himmel ooda oppe Ieed, dee soone Macht eewen kaun aus du.

25Lot mie doch han gonen un daut goode Launt seenen jantsied vom Jordan, dee schmocke Boaj un de Libanon Jäajent.

26Oba de Har wia sturr met mie wäajen junt, un hee horcht nich emol no mie. Hee säd eefach: Sie tofräd, un räd nich noch een mol to mie wäajen dit.

27Go opp däm Pisga Boajch un kjikj nom Wasten un nom Nuaden, nom Sieden un nom Oosten, un bekjikj die waut du seenen kaust. Oba du woascht nienich äwarem Jordan gonen.

28Oba laj Josua daut krakjt väa, un spräakj am Moot too. Hee saul väaren ver dit Volkj gonen un daut Launt ennämen daut du seenen kaust.

29Un soo kjeem daut, daut wie en daut Tol, jäajen Bet Peor bleewen.

5. Mose 4

Gott deenen loont sikj

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

[1]Un Moses unjarecht daut Volkj un säd: Israel, horcht no dise Väaschreften un Jesazen, dee ekj junt unjarecht. Hoolt dee, soo daut jie en daut Launt, woont de Har, june Vodasch ää Gott, junt jeft, läwen kjennen un daut junt moaken.

[2]Jie sellen nuscht bie dit Jesaz biedoonen, waut ekj junt väasaj, un nuscht doavon wajchnämen. Jie sellen däm Harn junen Gott siene Jebooten, dee ekj junt jäw, hoolen.

[3]Jie haben met june ieejne Uagen jeseenen, waut de Har en Baal Peor deed, wua hee mank junt aul dee ombrocht, dee dän Baal von Peor nojinjen.

[4]Un dee, dee jie junt aun däm Harn junen Gott faust hilden, sent vondoag noch aula aum Läwen.

[5]Ekj hab junt de Jesazen un Väaschreften unjarecht, soo aus de Har mien Gott mie väasäd. Dee sell jie en daut Launt hoolen, wua jie nu nengonen doa to wonen.

[6]Seet doano, daut jie dee hoolen. Daut woaren aundre Velkja to seenen kjrieen, daut jie een weiset Volkj un een Volkj met Vestentnis sent. Wan see hieren waut june Jesazen sent woaren see sajen, daut dit groote Volkj secha een weiset un vestenteljet Volkj es.

[7]Doa es kjeen aundret Launt, krakjt eendoont woo groot, waut eenen Gott haft dee soo dicht bie an es, aus de Har ons Gott no aun ons es, un ons jiedatsmol hieet, wan wie am aunroopen.

[8]Un doa es uk kjeen Launt, krakjt eendoont woo groot daut es, dän äare Jesazen un Väaschreften soo jerajcht sent aus dise, dee ekj junt vondoag unjarecht hab.

[9]Oba paust sea opp, un siet sea jewessenhauft, daut soo lang aus jie läwen, jie nich vejäten waut jie jeseenen haben. Sajcht june Kjinja un Grootkjinja,

[10]woo jie, aus Volkj, eenen Dach ver däm Harn junen Gott biem Horeb Boajch stunden. Doa säd de Har to mie: Vesaumel daut Volkj hia, daut ekj an kaun miene Wieed hieren loten, soo daut see woaren lieren mie jehuarsom sennen fa ää gaunzet Läwen, un daut see daut uk äare Kjinja biebrinjen.

[11]Un sajcht june Kjinja, daut jie bat unjen aum Boajch jinjen, un doa stunden un Fia oppem Boajch sagen, daut huach em Himmel nenn rieekjt un dunkle Wolkjen runtom dän Boajch.

[12]Un de Har räd to junt von en daut Fia. Jie hieeden am räden, oba sagen kjeene Form.

[13]Un doa jeef hee junt sienen Bunt, dän hee velangd daut jie dän hoolen sullen. Dit sent de tieen Jebooten dee hee junt opp twee Steentoflen schreef un junt jeef.

[14]Un de Harjeboot mie dan, daut ekj junt de Jesazen un Väaschreften unjarechten sull, soo daut jie dee hoolen wudden en daut Launt, wua jie nengonen un wonen wudden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Aus de Har to junt opp däm Horeb Boajch räd utem Fia, sag jie kjeene Form. Nu
siet väasechtich

16daut jie junt nienich doa met vesindjen, daut jie eenen Aufgott moaken, eendoont
en waut vonne Form, eendoont auf soo aus een Maun ooda aus eene Fru,

17aus een Tia waut oppe Ieed jeit, ooda Voagel waut enne Loft flicht,

18ooda koltblootjet Tia waut oppe Ieed kjript, ooda Fesch waut em Wota läft.

19Un häft uk nich june Jedanken enne Hecht no de Sonn, de Mon, ooda aundre dee
em Himmel Macht eewen, daut jie aufjelenkjt woaren, un dee aunbäden un deenen.
Dee sent doa fa aule Velkja unjarem Himmel.

20Jie, oba sent daut Volkj, woont de Har ut Ägipten, ut dän jlieejenden Owen rut
rad. Junt brocht hee rut, daut jie sien Volkj wudden sennen, soo aus daut vondoag
es.

21Un wäajen junt wia de Har soo foadich met mie, daut hee met een Eit vespruak,
daut ekj nich wudd äwa däm Jordan Riefa gonen, un nich wudd en daut goode
Launt nengonen, woont hee junt jeft, daut et junt es.

22Ekj woa en dit Launt stoawen un nienich äwarem Jordan gonen. Jie, oba, woaren
doahan gonen, un woaren junt doa daut goode Launt tooieejnen.

23Un paust doano opp, daut jie nich dän Bunt met däm Harn junen Gott vejäten
woaren, dän hee met junt muak. Hoolt daut Jeboot, soo daut jie junt nich eenen
Aufgott moaken von Holt ooda irjent sest waut, waut de Har junt veboden haft.

24De Har jun Gott es aus een rietendet Fia. Hee kaun kjeene aundre Jetta
vedroagen.

Woarnungen äwa Onjehuarsom

25Un wan jie ieescht een langet stoot en daut Launt jewast sent, un jie Kjinja un
Grootkjinja jehaut haben, sindicht nich en däm, daut jie von irjent waut eene Form
moaken, daut et jun Aufgott woat. Doot nuscht beeset jäajen däm Harn junen Gott,
wuamet jie sien Oaja hoaken wudden.

26Ekj roop vondoag opp däm Himmel un de Ieed daut see Zeijen jäajen junt sent,
daut wan jie daut doonen wudden, jie gaunz utstoawen wudden en daut Launt aun
jantsied vom Jordan woont jie ennämen woaren. Dan woa jie doa nich lang läwen.
Jie woaren dan gaunz utjerot woaren.

27De Har woat junt dan mank aundre Velkja vestreien un jie woaren mau weinich
mank an äwabliewen.

28Un mank de Velkja woa jie Jetta von Holt un Steen deenen, dee von Menschen
Henj jemoakt sent. Jetta waut nich seenen, ooda hieren ooda waut äten, un waut
nuscht rikjen kjennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Doa woa jie dan no dämHarn junen Gott sieekjen, un wan jie am woaren opp iernst vom Hoaten sieekjen, dan woa jie am finjen.

30Wan jie dan lieden woaren, un jie en dise veschiedne Dinja nenn jeroden, dan woa jie junt met de Tiet nom Harn junen Gott dreien, un jie woaren am jehuarsom sennen.

31De Har jun Gott es een jenstja Gott. Hee woat junt nich gaunz em Stäakj loten; hee woat junt nich gaunz ombrinjen. Hee woat sienen Bunt, dän hee june Vodasch met een Eit vespruak, nienich vejäten.

32Sieekjt no, en de Doag un en de Tiet waut aul jewast es, gaunz trigj bat de Tiet aus Gott de Menschen oppe Ieed muak. Froacht no, von een Enj vom Himmel bat daut aundre, auf doa irjent wua soon groosoatjet Dinkj passieet es, ooda auf irjent wäa von soont uk mau jehieet haft.

33Haft jeemols een Volkj de Stemm von eenen Gott jehieet, soo ut een Fia räden aus jie haben, un dee dan noch jeläft haben.

34Ooda haft jeemols een Gott prooft sikj een Volkj ut een aundret Volkj rut to läsen un daut sien ieejnet to moaken, soo aus de Har jun Gott junt en Ägipten deed? Jie haben selfst jeseenen woo hee Ploagen un Tieekjens un Kjrich un Wunda brukt, un woo hee met eene stoakje Haunt un een Oarm, dee nich meed wort, junt rad. Daut wia toom staunen un wundren.

35Junt haft de Har daut jewäsen, soo daut jie weeten kunnen daut deHar, Gott es, un daut doa kjeen aundra es.

36Hee leet junt siene Stemm vom Himmel hieren om junt to unjarechten, un oppe Ieed leet hee junt daut groote Fia oppem Boajch seenen un de Stemm von em Fia hieren.

37Wäajen hee june Vodasch goot wia, wäld hee junt, dee jie äare Nokomen sent, un hee selfst brocht junt ut Ägipten derch siene groote Macht.

38Un aus jie delenjd jinjen, juach hee Velkja rut ver junt, dee jrata un stoakja wieren aus jie, soo daut hee junt kunn doa nenn brinjen un junt daut Launt jäwen, daut vondoag noch junt jehieet.

39Lot daut vondoag jesajcht sennen, un vejät daut nich: De Har es Gott em Himmel un oppe Ieed un doa es sest kjeena.

40Hoolt aul de Väaschreften un Jesazen, dee ekj junt vondoag jäw, un dan woat junt un june Nokomen daut goot gonen. Dan woa jie kjennen lang en daut Launt wonen, woont de Har jun Gott junt opp emma jeft.

Friestäda oosten vom Jordan

41Dan sad Moses dree Städa oppoat, oosten vom Jordan Riefa,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

42wua een Mensch kunn han ranen un vesechat sennen, daut see am nich fuaz aufschaufen wudden, wan hee wäm, dee nich sien Fient wia, derch een Fäla haud omjebrocht. Deejanja kunn no eent von dise Städa ranen, un wudd dan nich omjebrocht woaren.

43Em Staum Ruben wia daut de Staut Bezer, opp daut Huachlaunt; un en däm Staum Gad wia daut Ramot enne Jäajent von Gilead; un fa dän Staum Manasse wia daut Golan en de Jäajent von Baschan.

44Dit es daut Jesaz woont Moses de Israeliten jeef.

45Dit sent de Aundenkjen, de Väaschreften un Jebooten, woone Moses de Israeliten jeef no däm daut see ut Ägipten jekomen wieren,

46un oosten vom Jordan Riefa, jäajenäwa von Bet Peor loagaden. Dit wia en daut Launt, woont Moses un de Israeliten derch Kjrich von däm amoritischen Kjennich Sihon, dee en Heschbon wond, enjenomen hauden, no däm daut see von Ägipten kjeemen.

47See hauden dan däm sien Launt, un uk daut Launt von däm Kjennich Og von Baschan enjenomen. Daut wieren de twee amoritische Kjennichs, dee oosten vom Jordan wonden.

48Daut Launt, daut see enjenomen hauden rieekjt von Aroer, aum Arnon Riefa gaunz bat däm Boajch Sion, dee uk Hermon, heet.

49Dit wia daut gaunze groote Tol oosten vom Jordan, bat soo wiet sieden aus daut Solt Mäa, un soo wiet oosten aus bat aum Pisga Boajch.

5. Mose 5

De Tieen Jebooten

(2.Mos 20,1-17)

1Moses roopt aul de Israeliten toop un säd to an: Nu horcht, jie Israeliten no aul de Jesazen un Väaschreften, dee ekj vondoag jäw. Jie sellen dee goot kjanen lieren un dee krakjt hoolen.

2De Har ons Gott muak een Bunt met ons aum Horeb Boajch.

3De Bunt wia nich bloos fa an oba fa ons aula, dee wie vondoag läwen.

4De Har räd doa oppem Boajch von em Fia to ons, soo aus unja vea Uagen.

5Ekj stunt dan tweschen junt un däm Harn un säd junt däm Harn siene Wieed, wiels jie von daut Fia Angst hauden un nich opp däm Boajch nopp jinjen. Un de Har säd:

6Ekj sie de Har jun Gott, dee junt ut Ägipten, ut de Sklowarie jebrocht hab.

7Jie derwen kjeenen Gott haben buta mie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8 Jie sellen junt kjeenen Aufgott moaken un kjeene Form schmäden von irjentwaut, eendoont auf von daut em Himmel bowa junt, ooda waut von oppe Ieed, ooda waut von en daut Wota en de Ieed es;

9 jie sellen dee nich aunbäden ooda deenen. Ekj auleen sie de Har jun Gott, un met kjeenem aundren toop. Ekj bestrof de Vodasch äare Sind aun de Kjinja bat opp Grootkjinja un Uagrootkjinja aun dee waut jäajen mie schaufen.

10 Un ekj bliew truhoatich met miene Leew fa dusende Jennerazionen fa dee, dee mie goot sent un no miene Jebooten läwen.

11 Jie sellen däm Nomen vom Harn junen Gott nich buta en Ieaforcht brucken, wiels de Har woat däm nich onbestroft loten, dee sienen Nomen jemeen brukt.

12 Hoolt däm Sabat soo daut dee heilich es.

13 Sas Doag sent toom schaufen un aul june Oabeit doonen,

14 un de säwenda Dach es de Sabat fa däm Harn junen Gott. Aun däm Dach sell jie kjeene Oabeit doonen, nich jie, un nich june Kjinja ooda Oabeida ooda Kjäakjsches ooda june Rinda, june Äsels, jun Vee ooda de framde dee bie junt sent, soo daut june Oabeida un june Kjäakjsches sikj vereiwen, soo aus jie.

15 Jie sellen daut em Denkj hoolen daut jie en Ägipten Sklowen wieren, un daut de Har jun Gott junt met eene stoakje Haunt un een Oarm dee nich meed wort doa rut brocht. Daut es wuarom de Har jun Gott daut von junt velangt, daut jie dän Sabat hoolen.

16 Ieet june Elren, june Vodasch un june Mitta, soo aus de Har jun Gott junt jeboden haft, soo daut jie lang läwen kjennen, un daut junt daut goot gonen kaun en daut Launt woont de Har jun Gott junt jeft.

17 Jie sellen kjeenem daut Läwen nämen.

18 Jie sellen de Ehe nich scheeden.

19 Jie sellen nich stälen.

20 Jie sellen nich äwa junen Noba lieejen.

21 Lot junt junen Noba siene Fru nich jankren. Lot junt junen Noba sien Hus, siene Stap, sienen Oabeida, siene Kjäakjsche, sien Oss, ooda sienen Äsel, ooda irjent waut, waut dien Noba haft, nich jankren.

22 Aul dise Wieed räd de Har to junt aus een Volkj. Hee räd met eene lude Stemm von en daut Fia, de Wolkj, un daut sea diestre Diesta aun däm Boajch. Dit wieren de Wieed, un kjeene mea. Un hee schreef dee opp twee Steentoflen un jeef mie dee.

23 Un aus jie de Stemm von en däm Diesta hieeden, un de Boajch doa soo kwaulemd un brend, kjeem jie, aul jie aunjestalde un Leidasch vonne Stam,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24un jie säden: De Har ons Gott haft ons jewäsen woo groosoatich harlich hee es, un wie haben siene Stemm von medden em Fia jehieet. Wie haben jeseenen daut Gott met Menschen rät un de Menschen läwen noch.

25Sull wie ons noch een mol en soone Jefoa bie daut Fia saten? Wan wie däm Harn onsen Gott siene Stemm noch mea hieren sellen, woa wie stoawen.

26Haft doa jeemols sest wäa de Stemm von däm läwendjen Gott jehieet von utem Fia, soo aus wie haben un haft noch wieda jeläft?

27Go du un horch no aules waut deHar ons Gott sajen well, un saj ons aules waut de Har ons Gott die sajcht, un wie woaren horchen un jehorchen.

28Un de Har hieed june Wieed aus jie soo to mie räden, un hee säd to mie: Ekj hab jehieet waut dit Volkj to die jesajcht haft. See sent rajcht en daut waut see jesajcht haben.

29Muchten see doch emma soone Jesennunk haben un Forcht fa mie haben un miene Jebooten hoolen. Dan wudd an un äare Kjinja daut opp emma goot gonen.

30Go un saj an: Got trigj no june Zelten.

31Oba du, sto hia bie mie, un ekj woa die de Jebooten un Väaschreften jäwen, dee du an unjarechten saust, soo daut see doano läwen en daut Launt woont ekj an jäw daut see doa wonen kjennen.

32Israeliten, paust opp no daut waut de Har jun Gott von junt velangt. Siet nich opp eenen Wajch ooda dän aundren, onjehuarsom to irjent eent von de Jebooten.

33Jehorcht aules waut de Har jun Gott velangt, soo daut junt daut woat goot gonen un daut jie lang läwen kjennen en daut Launt, wua jie nengonen un doa wonen woaren.

5. Mose 6

Gott em ieeschten Plauz hoolen

1Un Moses säd: Dit sent de Jesazen dee de Har jun Gott mie oppjeef, daut ekj junt dee sajen sull. Hoolt dee wan jie nu en daut Launt nengonen un doa wonen.

2Soo lang aus jie läwen, jie un june Nokomen, sell jie Forcht haben fa däm Harn junen Gott un dise Jesazen hoolen dee ekj jäw. Doot dit derch jun gaunzet Läwen, soo daut jie eene lange Tiet en daut niee Launt läwen kjennen.

3Horcht no dee, jie Israeliten, un siet dee jehuarsom, soo daut junt daut woat goot gonen, un jie junt sea vemieren kjennen, en een Launt wua Malkj un Honnich rant. Daut es waut de Har, june Vodasch äa Gott, junt vesproaken haft.

4Horcht, jie Israeliten: De Har, un de Har auleen, es ons Gott.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Jie sellen däm Harn junen Gott met jun gaunzet Hoat goot sennen, un met june gaunze Seel, un met aul june Krauft.

6Dise Wieed dee ekj junt vondoag jäw sell jie nienich vejäten.

7Schoapt june Kjinja opp met dee, rät von dee, wan jie en jun Hus setten, un wan jie reisen, wan jie junt dol lajen, un wan jie oppstonen.

8Binjt dee aun de Haunt opp een Zadel, un aum Stiern en een Henjsel.

9Un schrieft dee aun jun Däarejerecht un aun daut Puat to june Staut.

10De Har jun Gott brinjt junt nu en daut Launt nenn, woont hee june Vodasch, Abraham, Isaak, un Jakob vesproaken haft. Daut Launt haft scheene un aunjeseene Städa, dee jie nich oppjebut haben,

11un haft hiesavoll von goode Sachen, dee jie nich toopjebrocht haben. Doa sent Zistren, dee jie nich utjehakt haben, un Wiengoades un Oliewenbeem, dee jie nich aunjeplaunt haben. Wan jie doavon äten un saut woaren,

12dan paust opp, daut jie nich däm Harn vejäten, dee junt ut Ägipten, ut de Sklowarie, rut brocht.

13Ieet däm Harn junen Gott un bät bloos am aun. Wan jie waut opp een Eit vespräakjen, dan doot daut en sienen Nomen.

14Bät kjeene aundre Jetta aun, soo aus de Jetta von de Velkja runtom junt.

15Wan jie aundre Jetta aunbäden, dan woat de Har met sien Oaja jäajen junt komen un junt gaunz un goa vedoawen. De Har jun Gott, dee met junt es, vedrajcht kjeenen aundren Gott.

16Doot däm Harn junen Gott nich aufproowen, soo aus jie bie Massa deeden.

17Paust opp daut jie däm Harn junen Gott siene Jebooten hoolen un doano läwen, aus hee junt vemont un väajeschräwen haft.

18Doot waut rajcht un goot es ver däm Harn, un dan woat aules met junt goot sennen. Dan woa jie kjennen daut goode Launt ennämen un junt moaken, woont de Har june Vodasch vesproaken haft.

19Dan woat de Har june Fiend ver junt vedriewen, soo aus hee vesproaken haft.

20Un dan, noch emol, wan june Kjinja junt froagen: Wuarom hab wie dise Jesazen un Väaschreften un Entscheidungen, dee de Har, ons Gott, junt oppjelajcht haft?

21Dan sajcht june Kjinja: Wie wieren Sklowen fa däm ägiptischen Kjennich, un de Har brocht ons ut Ägipten rut met eene majchtje Krauft.

22Un wie sagen selfst, woo de Harjäajen däm ägiptischen Kjennich un siene Menschen kjeem met Wunda un furchtboare Tieekjens.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

23Hee leid ons doa rut un brocht ons häa un jeef ons dit Launt, krakjt soo aus hee onse Vodasch daut met een Eit vesproaken haud.

24Un de Har velangd von ons, daut wie dise Väaschreften hoolen sullen, un daut wie fa däm Harn onsen Gott emma Forcht haben sullen. Dan woat hee ons goot sennen un aum Läwen hoolen.

25Nu woa wie doaderch jerajcht sennen, daut wie däm Harnonsen Gott siene Väaschreften bestendich jehorchen, soo aus hee ons daut oppjejäft haft.

5. Mose 7

Een besondret Volkj

(2.Mos 34,11-16)

1De Har jun Gott woat junt en daut Launt nenn brinjen wua jie wonen woaren, un woat ver junt veschiedne Velkja utroden. Hee woat ver junt säwen Velkja utroden, dee jrata un stoakja sent aus jie: de Hetita, de Girgasita, de Amorita, de Kanaanita, de Perisita, de Hiwita un de Jebusita.

2Un wan de Har jun Gott dise Velkja junt enne Macht jeft, un jie äwa dee jewennen, sell jie dee aula ombrinjen un kjeen Metlieden fa dee haben. Moakt kjeen Bunt met an.

3Jie sellen junt nich met dee befrieen. Lot june Dajchta sikj nich met äare Säns befrieen, un lot june Säns sikj nich met äare Dajchta befrieen,

4wiels daut wudd june Kjinja veleiden daut see aundre Jetta aunbäden wudden enne Städ däm Harn. Wan jie daut deeden, dan wudd dämHarn sien Oaja oppflaumen un hee wudd junt aula opp eemol ombrinjen.

5Hia es waut jie doonen sellen. Jie sellen dee äare Aultoaren dolrieten, äare steenane Denkjmol tweischlonen, äare Ascherapols dolhacken, un äare jemoakte Aufjetta vebrennen.

6Denkjt doaraun, jie sent aus Volkj däm Harn junen Gott jeweit, jie sent von am jewält, daut jie sien ieejnet Volkj sellen sennen.

7Wan de Har junt goot jewast es un junt jewält haft, es daut nich wiels jie een jratret Volkj wieren aus aundre Velkja. Nä, jie wieren daut kjlanste von aule Velkja.

8De Har wia junt bloos goot, un hilt daut, waut hee june Vodasch opp een Eit vesproaken haud. Dit es wuarom hee junt met siene groosoatje Macht von de Sklowarie unja däm ägiptischen Kjennich jerat haft.

9Denkjt doaraun daut de Har jun Gott, de eensja Gott es. Hee es een Gott opp wäm eena sien vetruen saten kaun, un dee sien Bunt un siene truhoatje Leew bat oppe 1.000. Jennerazion biehelt met deejanje dee am goot sent un dee siene Jesazen hoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Un hee es uk de Gott dee openboa Strof brinjt opp dee, waut jäajen am schaufen.

11Doawäajen saj ekj, Hoolt de Jebooten un Väaschreften dee ekj junt vondoag jäw.

Jehuarsom brinjt Säajen

12Wan jie dise Jesazen jehorchen un hoolen, dan woat de Har jun Gott sienen Bunt met junt hoolen un woat junt truhoatje Leew wiesen, soo aus hee june Vodasch daut met een Eit vesproaken haft.

13Hee woat junt dan goot sennen un junt säajnen, soo daut jie väl Nokomen haben woaren. Hee woat june Flekja säajnen, soo daut jie Jeträajd un Wien un Olieweneelj haben woaren. Hee woat junt väl Vee un Schop jäwen. Aul dit woat hee junt en daut Launt jäwen, woont hee june Vodasch opp een Eit vesproaken haft.

14Doa woat kjeen Volkj oppe Ieed sennen daut uk soone Säajnungen kjrieen woat. Mank de Menschen, un uk mank daut Vee, woat aulem daut jegonnen sennen, daut see junge haben kjennen.

15Un de Har woat aule Krankheiten von junt wajchnämen. De beese Krankheiten, dee jie en Ägipten hauden woat hee nich loten opp junt komen, oba opp june Fiend woaren dee komen.

16Jie sellen aule Velkja, dee de Har jun Gott junt enne Macht jeft, ombrinjen, onen daut jie irjent Metlieden fa dee haben. Bät äare Jetta nich aun; wiels dan wudd jie junt faust ranen.

17Sajcht nich unja junt, daut dise Velkja too groot fa junt sent, un daut jie dee nich ennämen kjennen.

18Lot junt nich von an enjsten. Denkjt doaraun, waut de Har jun Gott to däm ägiptischen Kjennich un siene Lied deed.

19Denkjt aun de groote Ploagen dee jie selfst jeseenen haben, de Tieekjens un Wunda, un uk de stoakje Haunt un de Oarm dee nich meed wort, met woone de Har jun Gott junt rut brocht. De Har jun Gott woat krakjt soone Krauft, aus hee jäajen de Ägipta brukt, nu jäajen dise Velkja eewen, von woone jie junt enjsten.

20De Har jun Gott woat an sea Angst moaken, daut soogoa dee waut wajch ranen un sikj vestäakjen, woaren omkomen.

21Habt nich Angst fa dise Menschen. De Har jun Gott, es een groota un furchtboara Gott, un hee es medden mank junt.

22De Har jun Gott woat de Velkja, emma een beskje opp eemol, von ver junt utroden. Jie woaren dee nich aula opp eemol utroden, wiels dan kunnen de wille Tieren sikj soo sea vemieren un junt en Jefoa saten.

23De Har jun Gott woat june Fiend en june Macht jäwen un an vewerren, bat see gaunz enne Grunt komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Hee woat uk de Kjennichs en june Macht jäwen, daut jie dee ombrinjen. Kjeena woat dee äare Nomes behoolen. Kjeena woat junt kjennen opphoolen bat jie aulem venicht haben.

25Jie sellen dee äare jemoakte Bilda von äare Jetta vebrennen. Jie sellen junt nich daut Selwa ooda Golt aun de Jetta jankren loten ooda daut fa junt selfst nämen. Wan jie daut wudden, wudd jie junt doamet em Enj ranen, wiels daut es waut oppscheiseljet ver däm Harn.

26Jie sellen dee oppscheiselje Dinja nich en june Hiesa brinjen, sest woat de selwje Fluch, dee opp dee licht, uk opp junt komen. Jie sellen rajcht nuscht met dee to doonen haben, wiels daut es waut vefluchtet.

5. Mose 8

Denkjt woo goot Gott es

1Jie sellen oppaussen daut jie aul dise Jesazen hoolen, dee ekj junt vondoag jäw, soo daut jie läwen un toonämen kjennen, un daut jie daut Launt, woont de Har june Vodasch opp een Eit vesproaken haft, ennämen un junt moaken kjennen.

2Denkjt doaraun woo de Har jun Gott junt dee 40 Joa opp de lange Reis derch de Wiltnis leid. Hee jeef junt schwoare Erfoarungen, un proowd junt auf. Hee wull junt deemootich moaken, daut hee seenen kunn waut vonne Enstalunk jie hauden, un auf jie wudden siene Jebooten hoolen.

3Hee leet junt hungrich woaren un dan jeef hee junt Mauna to äten, soont aus jie un june Menschen noch nienich ea jejäten hauden. Hee deed dit om junt to wiesen, daut eena nich bloos von Broot läft, oba daut eena sikj opp aules veloten kaun, waut de Har sajcht.

4Un en dise 40 Joa sent june Kjleeda nich vebrukt worden, un june Feet sent nich schlemm jeworden.

5Denkjt doaraun, daut de Har jun Gott junt strofen un trajchtwiesen deit, soo aus een Voda sien Kjint belieet.

6Dan doot nu waut de Har jun Gott junt jesajcht haft. Hoolt de Jesazen un jehorcht dee.

7De Har jun Gott brinjt junt en een goodet Launt nenn, een Launt daut Riefasch haft un Kjwalen, soo daut daut Wota enne Boaj un enne Täla rant.

8Daut es een Launt woont Weit un Joascht, Wiendruwen, Fiejen, Apel, Oliewen un Honnich drajcht.

9Daut es een Launt wua jie nienich hungren woaren, ooda en Noot sennen woaren. Daut es een Launt wua jie Iesa en de Steena finjen woaren, un wua jie Koppa en de Boaj mienen kjennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10Jie woaren jenuach haben toom saut äten, un jie woaren däm Harn junen Gott lowen fa daut goode Launt, daut hee junt jejäft haft.

11Paust sea opp daut jie däm Harn junen Gott nich vejäten. Siet flietich siene Jesazen un Väaschreften to hoolen dee ekj junt vondoag jäw.

12Wan jie ieescht aules to äten haben waut junt jankat un jie junt haben goode Hiesa jebut un en dee wonen,

13un wan jie Vee un Schop un Selwa un Golt un aundre Sachen toopjesaumelt haben,

14dan paust sea opp, daut jie junt nich stolt doonen un däm Harn junen Gott vejäten woaren. Daut wia hee, dee junt haft ut Ägipten, ut de Sklowarie, rut jebrocht.

15Hee leid junt derch dee groote un framde Wiltnis, wua doa de jeftje Schlangen un jeftje Spanden wieren. Un en dee drieeje Jäajent, wua schia nich eene Lakj Wota to finjen es, muak hee Wota utem hoaden Steen komen, daut jie toom brucken hauden.

16Un enne Wiltnis jeef hee junt Mauna to äten, soont aus june Menschen noch nienich jekjant hauden. De Har schekjt soone schwoare Tieden om junt deemootich to moaken un junt auftoproowen, soo daut junt daut oppe Lenjd kunn goot gonen.

17Denkjt nienich daut jie junt met june ieejne Krauft haben rikj jemoakt.

18Hoolt däm Harn junen Gott em denkj; daut es hee, waut junt de Krauft jeft rikj to woaren. Un hee deit daut wiels hee vondoag noch dän Bunt helt, woonen hee june Vodasch opp een Eit vespruak.

19Vejät däm Harn junen Gott nienich, un got nienich no aundre Jetta, om dee to deenen un auntobäden. Wan jie daut wudden, daut kaun ekj junt vondoag secha sajen, dan woa jie omjebrocht woaren.

20Wan jie däm Harn nich jehorchen woaren, dan woat hee junt ombrinjen, krakjt soo aus hee dee Velkja venichten woat, wua jie nu nengonen.

5. Mose 9

Denkjt aun de Gow un de Strof

1Horcht emol, jie Israeliten. Vondoag sell jie äwa däm Jordan Riefa gonen un daut Launt ennämen von Velkja, dee jrata un stoakja aus jie sent. Dee äare Städa sent groot, un haben Mieren, dee aum Himmel naun rieekjen.

2De Menschen sent groot un stoakj; daut sent riesje Anakita von dee junt daut bekaunt es, daut kjeena saul jäajen dee stonen kjennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Oba lot junt daut kloa sennen, daut deejanja waut junt veropp jeit, soo es aus een rietendet Fia. Hee es de Har jun Gott. Hee woat dee ver junt venichten un dolschlonen, soo daut jie dee schwind rutjoagen un ombrinjen kjennen. Daut haft de Har junt vesproaken.

4Wan de Har jun Gott dee ver junt rut jejoacht haft, dan meent nich daut hee junt daut Launt jejäft haft un daut jie daut haben besiedlen kunt, wäajen jie jerajcht wieren. Nä, de Har woat dee utroden wiels see soo schlajcht sent.

5Daut es nich wiels jie goot un jerajcht sent, daut de Har jun Gott junt en daut Launt lat aunsiedlen. Hee rot dee ut von äa Launt, wiels see soo schlajcht wieren, un wiels hee daut helt waut hee Abraham, Isaak un Jakob opp een Eit vesproaken haft.

6Denkjt nienich daut de Har jun Gott junt daut goode Launt jeft toom doa aunsiedlen wiels jie jerajcht sent. Nä, jie sent een stieekopjet Volkj.

7Vejät nich woo de Har jun Gott enne Wiltnis soo ontofräd met junt wort. Von däm Dach aus jie ut Ägipten rutkjeemen bat vondoag sent jie däm Harn jäajenaun jewast.

8Soogoa bie däm Horeb Boajch muak jie däm Harn soo veläajen, daut hee reed wia junt to venichten.

9Ekj jinkj opp däm Boajch om de Steentoflen to holen, opp woone de Bedinjungen von dän Bunt jeschräwen wieren, dän de Har met junt muak, un wia 40 Doag oppem Boajch onen, daut ekj waut to äten ooda drinkjen haud.

10Un de Har jeef mie dee twee Steentoflen, opp woone hee met sienen Finja de Wieed haud nopp jeschräwen, woone hee to junt von em Fia jerät haud aus jie aun däm Boajch vesaumelt wieren.

11Un no de 40 Doag un 40 Nacht, jeef de Har mie de twee Steentoflen opp woone de Bunt jeschräwen wia.

12Un dan säd de Harto mie: Go emol schwind rauf. Daut Volkj woont du ut Ägipten jebrocht hast, haft waut schlajchtet jedonen. Dee haben nu aul jäajen miene Jebooten jehaundelt un haben sikj eenen jegotnen Aufgott jemoakt.

13Un de Har säd uk noch: Ekj kaun seenen daut dit een stieekopjet Volkj es.

14Lot mie nu emol auleen. Ekj well an venichten un äaren Nomen utroden von oppe Ieed. Dan well ekj von die een Volkj moaken, daut jrata un stoakja es aus dise.

15Un ekj dreid mie om un jinkj vom Boajch met de twee Toflen met däm Bunt en miene Henj. Dän Tiet kwaulemd de Boajch met Fia.

16Un aus ekj junt sach, stuzt ekj, wiels jie hauden jäajen däm Harn junen Gott jesindicht. Jie hauden däm Harnsien Jeboot veacht un junt een jegotnet Kaulf jemoakt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Dan neem ekj de twee Steentoflen woone en miene Henj wieren un schmeet dee doa ver junt oppe Ieed, daut dee tweibruaken.

18Un dan lach ekj noch emol 40 Doag ver däm Harn oppe Ieed met mien Jesecht rauf. De gaunze Tiet eet ekj un drunk ekj nuscht. Dit deed ekj wäajen de Sind dee jie begonen hauden, doaderch daut jie ver däm Harn hauden schlajchtet jedonen un hauden sien Oaja jereizt.

19Ekj enjst mie fa däm Harn sien Oaja. Hee wia soo doll un vestalt, daut hee reed wia junt omtobrinjen. Doch, noch een mol, horcht de Har no mie.

20De Har wia uk soo entwei äwa Aaron, daut hee reed wia am fuaz omtobrinjen. Soo kjeem daut daut ekj fa Aaron uk fuaz bäden deed.

21Dan neem ekj daut Dinkj met woont jie jesindicht hauden, daut Kaulf woont jie jemoakt hauden, un vebrend daut un veschluach daut, bat daut soo fien aus Stoff wia. Un dän Stoff schmeet ekj dan em Riefa, dee doa vom Boajch rauf kjeem.

22Jie muaken däm Harn uk doll bie Tabera, un Massa, un bie de Lost Jräwa.

23Un aus de Har junt bie Kadesch Barnea schekjt, daut jie daut Launt woont hee junt jeef sullen ennämen, dan vetrud jie am nich un jehorcht jie am nich.

24Soo lang aus ekj junt jekjant hab, sent jie däm Harn jäajenaun jewast.

25Un ekj lach oppe Ieed ver däm Harn met mien Jesecht rauf, fa 40 Doag, Dach un Nacht, wiels hee jesajcht haud, daut hee junt ombrinjen wudd.

26Un ekj bäd: Gott ons Har, vedoaw nich dien ieejnet Volkj, un waut du derch an aunjefongen hast. Du hast dee opp diene groosoatje Wäaj jerat, un ut Ägipten jebrocht met diene groote Macht.

27Denkj aun Abraham, Isaak un Jakob, dee die deenden, un recht die nich doano woo stieekoppich un bees un vesindicht dit Volkj es.

28Aundasch woaren de Ägipta noch met eemol sajen, daut du dienen Plon, daut du de Israeliten en äa vesproaknet Launt nenn brinjen wust, nich foadich moaken kust. Dee woaren sajen daut du dien Volkj bloos enne Wiltnis nenn neemst om an to venichten, wäajen du an dol wieescht.

29Dit es doch dien ieejnet Volkj, met wäm du grootet aunjefongen hast, un dee du met diene majchtje Krauft un een Oarm dee nich meed wort rut brochst.

5. Mose 10

Moses kjricht wada de Toflen

1Dan säd de Har to mie: Hak die twee Steentoflen, soo aus de ieeschte, un brinj dee nopp no mie oppem Boajch. Un moak die uk eene heltane Kjist.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Ekj woa opp de Toflen de Wieed schriewen, dee ekj opp de ieeschte Toflen jeschräwen haud, de Toflen woone du twei bruakst, un dan saust du dee en de Kjist lajen.

3Un ekj muak dan eene Kjist von Akozjeholt un hakt twei Steentoflen, soo aus de ieeschte twee, un neem de Steentoflen oppem Boajch nopp.

4Un de Har schreef de tieen Jebooten, krakjt soo aus daut ieeschte mol, opp de Toflen. De tieen Jebooten wieren dee woone de Har junt jejäft haud, aus jie rom däm Boajch vesaumelt wieren, un hee von en daut Fia räd.

5Dan dreid ekj mie om un jinkj vom Boajch rauf. Un krakjt soo aus de Har jesajcht haud, läd ekj de Toflen en de Kjist, woone ekj jemoakt haud. Dee sent doa vondoag noch.

6Un de Israeliten reisden von Beerot Bene Jaakan no Moser. Doa storf Aaron, un hee wort doa begroft. Un Aaron sien Sän, Eleasar wort Priesta en Aaron siene Städ.

7Von Moser reisden see no Gudgoda un dan no Jotbata. Bie Jotbata wieren Wotastreem.

8Un om dee Tiet stald de Har dän Staum Levi aun, daut see de Bundeskjist von däm Harn sien Bunt, droagen sullen. See sullen ver däm Harn stonen un am deenen, un see sullen daut Volkj en sienen Nomen säajnen, soo aus see vondoag noch doonen.

9Daut es wuarom de Leviten kjeen Launt jeorwen haben soo aus de aundre Stam. De Har Gott säd to an: De Har saul jun Oafgoot sennen.

10Un ekj bleef 40 Doag, Dach un Nacht, oppem Boajch, krakjt soo aus daut ieeschte mol. Un de Har horcht noch wada no mie un wort sikj eenich, daut hee junt nich ombrinjen wull.

11Un dan säd hee to mie: Sto opp un go ver daut Volkj, daut see en äa Launt, woont ekj äare Vodasch opp een Eit vesproaken hab, nengonen un daut äat moaken.

12Nu horcht, jie Israeliten, no waut de Har jun Gott von junt velangt: Ieet däm Harn junen Gott un doot waut hee velangt; siet am goot; deent am met jun gaunzet Hoat un june gaunze Seel;

13un hoolt däm Harn siene Jebooten un Väaschreften, dee ekj junt vondoag fa jun ieejnen goot jäw.

14Däm Harn junen Gott jehieren aule Himmel un uk de Ieed un aules waut doatoo jehieet.

15Oba de Har wia june Vodasch soo goot, daut hee sikj junt aus sien Volkj wäld, leewa aus irjent een aundret Volkj.

16Siet nich lenja ieejenkoppich. Jehorcht mie bat opp daut latste, un bewiest daut jie mie jehieren; soo aus jie derch daut Beschnieden wiesen, daut jie mie jehieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17De Har jun Gott es Gott äwa aule Jetta un Har äwa aule Haren; hee es groot un stoakj. Eena mott staunen äwa am. Hee trakjt kjeenem vää, un lat sikj nich bekjeepen.

18Hee sitt no daut rajcht fa de Weisen un de Wätfrues, un hee räakjent de framde, daut hee dee Äten un Kjleeda vesorcht.

19Un nu, siet oppnäment to de framde; denkjt doaraun, daut jie uk emol framde en Ägipten wieren.

20Jie sellen däm Harn junen Gott ieren un am auleen deenen. Siet am tru, un moakt jun Vespräakjen opp een Eit bloos en sienen Nomen.

21De Har es daut eensje met waut jie junt puchen, hee es jun Gott. Hee haft Dinja fa junt jedonen, dee toom wundren un staunen sent, soo aus jie jeseenen haben.

22Aus june Elren emol no Ägipten trocken, wieren see 70 Menschen, un nu sent jie soo väl aus de Stierns aum Himmel.

5. Mose 11

Gott siene Wunda un Tieekjens

1Siet däm Harn junen Gott goot, un hoolt emma waut hee junt oppjeft en siene Jesazen un Entscheidungen un Väaschreften.

2Denkjt doaraun, woo de Har jun Gott junt belieet haft en daut waut jie aul derchjemoakt haben, soont waut june Kjinja nich kjanen ooda jeseenen haben. Jie sagen siene Majestät, siene stoakje Haunt un sien Oarm, dee nich meed wort;

3jie sagen de Tieekjens un de Dinja dee hee en Ägipten to dän Kjennich un to daut gaunze Launt deed.

4Jie sagen waut de Har met de ägiptische Armee deed, un met aul äare Pieed un Woages, un woo hee daut Schelpmää leet trigj äwa an ranen un an gaunz venichten deed, soo aus daut bat däm vondoagschen Dach es.

5Jie weeten waut de Har fa junt enne Wiltnis deed, un junt bat hia leid;

6jie weeten waut hee to Datan un Abiram, Eliab siene Säns un Ruben siene Grootsäns deed, aus de Ieed sikj op muak un an met äare Zelten un Famieljes un aules waut äat wia veschlukt, daut aule daut sagen.

7Jie sent dee waut aul dise groosoatje Dinja jeseenen haben, dee deHar jedonen haft.

Waut de Jehuarsom un Onjehuarsom brinjen

8Un nu hoolt de Jesazen, dee ekj junt vondoag jejäft hab, soo daut jie muchten stoakj sennen un daut Launt junt moaken, woont jie nu gonen entonämen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9un daut jie kunnen lang en daut Launt läwen, woont deHar june Vodasch un äare Nokomen met een Eit vespruak, daut Launt wua Malkj un Honnich rant.

10Daut Launt, wua jie nengonen daut junt to moaken, es nich soo aus Ägipten es, wua jie jewast sent. Doa seid jie jun Sot, un schauften daut to bewesren, soo aus een Goaden.

11Nä, daut Launt, wua jie boolt nengonen un aunsiedlen woaren, es een Launt met Boaj un Täla un daut woat vom Räajen jewessat.

12Daut es een Launt, fa woont de Har jun Gott emma sorcht, un daut hee emma em Uag haft, vom Aunfank vom Joa bat däm Enj.

13Wan jie de Jesazen hoolen woaren, dee ekj junt vondoag jäw, daut jie sellen däm Harn junen Gott goot sennen un am deenen met daut gaunze Hoat un de gaunze Seel,

14dan woat hee junt Räajen to de rajchte Tiet jäwen. Hee woat junt dän tiedjen un dän loten Räajen jäwen, soo daut jie jun Jeträajd arnten kjennen un jun Wien un june Eelj nenbrinjen kjennen.

15Dan woat hee junt uk Graus oppe Stapen jäwen fa jun Vee. Dan woa jie äten un saut woaren.

16Paust opp daut jie junt nich veleiden loten, un nich von däm rajchten Wajch rauf komen, un jie met eemol aundre Jetta deenen un ieren.

17Wäajen dan woat däm Harn sien Oaja aunstieen un hee woat dän Räajen opphoolen, daut jun Launt nuscht droagen woat. Dan wudd jie boolt en daut goode Launt, woont de Har junt jeft, utstoawen.

18Nämt dise Wieed to Hoat, hoolt dee en june Seel; binjt dee aun de Haunt opp een Zadel, un aum Stiern en een Henjsel.

19Jie sellen june Kjinja dee lieren. Rät doavon wan jie tus setten, un wan jie oppem Wajch gonen un wan jie junt dol lajen un wan jie oppstonen.

20Denkjt aun dee wan jie derch de Däa gonen un wan jie derch daut Puat gonen,

21soo daut june Doag un de Doag von june Kjinja muchten velenjat woaren en daut Launt woont de Har opp een Eit vespruak, daut hee june Vodasch daut jäwen wudd, opp soo lang aus de Himmel äwa de Ieed bliewen.

22Un wan jie woaren väasechtich sennen un aul dise Jebooten, woone ekj junt jäw, hoolen woaren, un jie däm Harn junen Gott goot sennen woaren, un opp sienen Wajch gonen un junt aun am hoolen,

23dan woat de Har aul dise Velkja ver junt rut joagen, dee doch jrata un stoakja sent aus jie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Jieda Jäajent wua june Feet gonen woaren, woat jun Launt sennen. Jun Launt saul vonne Wiltnis em Sieden bat de Libanon Boaj em Nuaden, un vom Eufrat Riefa bat daut wastne Mäa rieekjen.

25Aulawäajen wua jie en daut Launt gonen woaren, doa woat de Har jun Gott dee Velkja em verut Angst un Forcht fa junt enjoagen. Dit haft hee junt vesproaken. Kjeena woat junt kjennen opphoolen.

26Nu horcht. Ekj sat junt vondoag ver eene Wol. Well jie eenen Säajen ooda eenen Fluch haben?

27Jie kjrieen eenen Säajen wan jie dämHarn junen Gott siene Jesazen hoolen, dee ekj junt vondoag jäw.

28Un jie kjrieen eenen Fluch, wan jie dise Jesazen, dee de Har jun Gott junt jeft, nich hoolen woaren, un junt von dän Wajch wajchdreien dän ekj junt vondoag jäw, un aundre Jetta deenen dee jie nienich ea jekjant haben.

29Un wan de Har jun Gott junt en daut Launt nenn brinjt wua jie nengonen, daut et junt saul sennen, dan sell jie daut Vespräakjen von däm Säajen opp däm Garizim Boajch bekaunt jäwen, un de Woarnunk von dän Fluch opp däm Ebal Boajch bekaunt jäwen.

30Dise twee Boaj sent wasten von däm Jordan Riefa, un en daut groote Tol wua de Kanaanita wonen. Dee sent nom Wasten han, nich wiet von de groote More Ieekjen, dicht bie Gilgal.

31Jie sellen nu boolt äwa däm Jordan Riefa gonen, un daut Launt, woont de Har jun Gott junt jäwen well, ennämen un doa aunsiedlen.

32Jie sellen väasechtich sennen un de Jesazen un Väaschreften hoolen, dee ekj vondoag ver junt sat.

5. Mose 12

Eene Städ toom aunbäden

1Dit sent de Jesazen un Väaschreften dee jie met aule Väasecht hoolen sellen, en daut Launt woont de Har, june Vodasch äa Gott, junt jejäft haft: Jie sellen daut ennämen, un de gaunze Tiet daut jie opp dise Ieed sent, doa wonen.

2Wan jie ieescht de Velkja rut joagen, sell jie onbedinjt de Städen vedoawen wua see äare Jetta deenden, soo aus opp äare huage Boaj, opp äare läaje Boaj, un unja jieda jreenen Boom.

3Jie sellen dee äare Aultoaren dolbräakjen un äare steile Steena dolrieten. Jie sellen äare Aschera Jetta vebrennen, un äare Aufbilda von äare Jetta dolhacken. Jie sellen de Nomes von de Jetta utroden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Jie sellen dämHarn junen Gott nich soo aunbäden, aus dee Velkja äare Jetta deeden.

5Jie sellen no eene Städ gonen, dee de Har jun Gott von en aul june Stam wälen woat. Doa woat hee wonen un doa sell jie am aunbäden,

6un opp dee Städ sell jie june Opfa un Brauntopfa moaken. Doa sell jie daut Tieendel un june Gow von daut, waut jie met de Henj vedeent haben, hanbrinjen. Un doa sell jie daut Opfa woont jie vesproaken haben, un uk daut woont jie friewellich jäwen, hanbrinjen. Hia sell jie uk de Ieeschtjeburten von jun Vee un vonne Schop hanbrinjen.

7Doa, ver däm Harn junen Gott, woa jie äten, un jie un june Famieljes woaren junt freien fa aules wuaraun jie sent, aul de Dinja en woone de Har jun Gott junt jesäajent haft.

8Dan saul nich mea een jiedra soo doonen aus am daut rajcht sitt, soo aus jie nu doonen.

9Nu sent jie noch nich bat jun Oafgoot, woont de Har jun Gott junt jeft, wua jie tus sennen woaren.

10Wan jie ieescht äwa däm Jordan gonen, un de Har jun Gott junt lat en daut Launt aunsiedlen, woont hee junt jeft, un wan hee junt Fräd jeft met de Fiend, dee runtom junt wonen, soo daut jie junt secha kjennen sennen,

11dan woat de Har jun Gott junt de Städ fa sien Nomen wiesen. Doa sell jie aul june Brauntopfa, un aundre Opfa, jun Tieendel un besondre Gowen, un aules waut jie däm Harn vespräakjen woaren, hanbrinjen.

12Doa sell jie junt ver däm Harn junen Gott freien, jie met june Kjinja un Oabeida un Kjäakjsches, un de Leviten dee en june Städa wonen. Denkjt doaraun daut de Leviten nich äa ieejnet Launt haben woaren.

13Jie sellen june Opfa nich bloos irjent wua moaken wua junt daut jankat.

14Jie sellen opp dee Städ, dee ekj de Har fa junt wälen woa, en eent von june Jäajenden, june Brauntopfa un aundre Opfa brinjen. Doa sell jie aules doonen waut ekj junt väaschriew.

15Oba jie derwen en aul de Städa wua jie wonen, Vee schlachten un Fleesch äten sooväl aus jie wellen, doano aus de Har jun Gott junt säajent. Een jiedra eena, eendoont auf jie aunjenäm sent toom een Opfa moaken ooda nich, derwen Fleesch äten, krakjt soo goot aus jie daut Fleesch von veschiedne Ree äten.

16Oba jie sellen nich daut Bloot von een Tia äten. Daut sell jie oppe Ieed jeeten aus Wota.

17Daut waut jie dämHarn jäwen sell jie nich en june Städa un Aunsiedlungen äten: daut Tieendel von jun Jeträajd un Wien un Eelj, un de Ieeschtjeburten von jun Vee

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

un Schop, un daut waut jie däm Harn vesproaken haben, ooda june friewelje Gowen, ooda de Gow von daut, waut jie met june Henj vedeent haben.

18Daut sell jie ver däm Harn junen Gott äten, opp dee Städ dee hee fa junt wälen woat. Jie sellen met june Säns un Dajchta, june Oabeida un Kjäakjsches, un dän Levit, dee en june Städa wont, daut jeweide Poat ver däm Harn äten, met Freid fa daut waut jie haben kunt doonen.

19Paust uk opp, daut jie nich de Leviten em Stäakj loten, soo lang aus jie en jun Launt läwen.

20Wan de Har jun Gott jun Launt jrata moaken woat, soo aus hee vesproaken haft, un jie sajen, jie wellen Fleesch äten, wiels junt doano es, dan derw jie Fleesch äten krakjt dan wan junt doano es.

21Un wan de Städ, dee de Har jun Gott wält om sienen Nomen fausttostalen, too wiet auf von junt es, dan derw jie von jun Vee ooda Schop, daut de Harjunt jejäft haft, schlachten wan jie wellen un daut tus äten, soo aus ekj jesajcht hab.

22Krakjt soo aus jie daut Fleesch von veschiedne Ree äten, derw jie dit äten, auf jie aunjenäm sent toom een Opfa moaken ooda nich.

23Oba wäat junt jäajen daut Bloot äten. Daut Bloot es daut Läwen, un jie sellen nich daut Läwen met daut Fleesch toop äten.

24Jie sellen nich daut Bloot äten. Daut sell jie soo aus Wota oppe Ieed jeeten.

25Jie sellen daut nich äten. Un wan jie daut doonen, waut ver däm Harn junen Gott rajcht es, woat junt un june Kjinja daut goot gonen.

26Brinjt waut jie däm Harn jeweit haben un de vesproakne Opfa no de eene Städ dee de Har wälen woat.

27Jie sellen june Brauntopfa, beides daut Fleesch un daut Bloot, opp däm Aultoa lajen, dee fa dämHarn junen Gott es. Un von de Opfa wua jie daut Fleesch äten, sell jie daut Bloot oppem Aultoa fa däm Harn junen Gott jeeten.

28Hoolt aul dise Väaschreften krakjt soo aus ekj junt dee jäw. Wan jie dee hoolen, un jie daut doonen waut goot un rajcht es fa däm Harn junen Gott, dan woat junt un june Kjinja daut opp emma goot gonen.

29Wan de Har jun Gott aul ver junt woat de Velkja utroden, wua jie nengonen om daut junt to moaken un doa auntosiedlen,

30dan wäat junt daut jie nich met de relijeese Sitten metjenomen woaren, woone de Velkja dee doa ver junt wonden un utjerot sent, eewden. Froacht nich: Woo haben dise Velkja äare Jetta jedeent, daut jie daut krakjt soo kjennen.

31Deent däm Harn junen Gott nich soo aus dee äare Jetta deenden. Wäajen dee eewen aule oppscheiselje Sitten, dee däm Harnjunen Gott jäajenaun sent. Dee opfren soogoa äare Säns un Dajchta em Fia fa äare Jetta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5. Mose 13

Woarnunk äwa faulsche Jetta

1Siet väasechtich daut jie aules biehoolen waut ekj junt oppjäw. Jie sellen doa nuscht bie doonen un nuscht doavon tosied saten.

2Wan doa een Profeet ooda eena, dee eenen Droom utlajcht, mank junt kjemt, un dee junt een Tieekjen ooda een Wunda jeft,

3un soogoa wan daut Tieekjen ooda Wunda waut hee jeft dan romkjemt, un hee dan sajcht: Well wie no eenen aundren Gott gonen, un däm deenen, soonen aus jie nich ea jekjant haben,

4dan sell jie nich no däm Profeet, ooda däm waut dän Droom dieden deit, horchen. De Har jun Gott prooft junt doamet auf, toom seenen auf jie däm Harn junen Gott met daut gaunze Hoat un met de gaunze Seel goot sent.

5Jie sellen opp däm Wajch gonen dän de Har jun Gott junt jeft un Forcht fa am haben. Jie sellen siene Jebooten hoolen un no sien Wuat horchen. Jie sellen am deenen un junt aun am hoolen.

6Oba soonen Profeet, ooda een Mensch waut soo Dreem utlajcht, sell jie ombrinjen. Dee haft junt jelieet jäajen däm Harn junen Gott gonen, dee junt doch ut Ägipten brocht un junt von ut de Sklowarie loos sad. Soon Profeet haft junt jelieet, daut jie dän Wajch veloten dän de Har junt jeboden haft, un soon beeset sell jie von mank junt utroden.

7Doa mucht junt wäa em vetruen, soona aus eenem siene Mutta äa Sän, ooda eenem sien Sän ooda Dochta, ooda eenem siene Fru dee hee goot es, ooda een basta Frint, em Jeheemen aunkroagen un sajen: Well wie gonen aundre Jetta deenen, soone waut jie un june Vodasch nich jedeent haben.

8Eenje muchten junt tooräden aundre Jetta to deenen, soone aus de Velkja runtom junt deenen, krakjt eendoont auf von Velkja von dicht bie ooda von wiet auf.

9Lot junt nich von soone beräden, un horcht nich emol no dän. Jie sellen kjeen Metlieden met soon Mensch haben. Jie sellen am nich schoonen ooda Schutz jäwen.

10Jie sellen däm ombrinjen. Wäa soont utfinjt, saul daut ieeschte siene Haunt aun däm lajen am omtobrinjen, un dan saul daut gaunze Volkj methalpen.

11Steenicht däm daut hee stoaft, wäajen hee junt haft veleiden wult von däm Harn junen Gott, dee junt ut Ägipten jerat haft, wua jie Sklowen wieren.

12Dan wan daut gaunze israelitische Volkj doavon hieren woat, woaren see Forcht haben un kjeena von junt woat sikj noch wada soo veschuldjen.

13Wan jie ieescht en dee Städa wonen, woone de Har jun Gott junt jeft, woa jie veleicht hieren,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14daut eenje schlajchte Menschen de Lied en äare Staut haben opp eenen orrajchten Wajch jefieet un an berät haben framde Jetta to deenen, soone aus jie noch nienich jedeent haben.

15Wan jie von soont hieren, dan sell jie nofroagen un daut bat opp daut latste nosieekjen. Wan daut dan werkjlich soo es, daut soone oppscheiselje Dinja mank junt sent,

16dan sell jie de Lied en soone Staut met daut Schwieet ombrinjen. Aule Menschen un aulet Vee saul doa venicht woaren.

17Un jie sellen aules waut de Lied en de Staut haben, medden enne Staut toopbrinjen. Jie sellen de Staut un aul äare Sachen vebrennen aus een gaunzet Brauntopfa fa däm Harn junen Gott. De Staut saul een Klompen Wrak bliewen un nienich wada oppjebut woaren.

18Jie sellen kjeene Sachen von dee Staut fa junt hoolen, soo daut de Har kaun von sienen Oaja wajchdreien, un daut hee junt kaun Jnod wiesen, un en siene Jnod junt kaun een grootet Volkj moaken, soo aus hee june Vodasch daut opp een Eit vesproaken haft.

19Wan jie daut doonen woa jie däm Harn junen Gott jehorchen un aul siene Jebooten hoolen dee ekj junt vondoag jäw, un jie wudden daut doonen waut rajcht es fa däm Harn junen Gott.

5. Mose 14

Woo see nich truaren sellen, un waut see äten kjennen

(3.Mos 11,1-19)

1Jie sent däm Harn junen Gott sien Volkj. Un jie sellen junt nich aum Kjarpa schnieden ooda junt väaren aum Kopp kolkoppich schäaren, wan jie äwa eenen Doot truaren.

2Jie sent däm Harn junen Gott jeweit, un de Har haft junt jewält von aule Velkja oppe Ieed, daut jie sien besondret Volkj sent.

3Jie sellen nuscht wadalichet äten.

4De Tieren von woone jie äten derwen, sent de Rinda, de Schop un de Kosen,

5de veschiedne Ree, wille Schop, un wille Kosen.

6Aule Tieren dee een Hooft haben, daut en twee deelen deit, un dee äa Fräten wadakeiwen, derw jie äten.

7Oba von soone waut entwäda wadakeiwen ooda een jespoolden Hooft haben, sell jie nich vom Kameel, vom Hos, ooda vom Ieedschwien äten. Dee sent jesazlich orrein fa junt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Un vom Schwien sell jie nich äten, wäajen wan dee doch eenen jespooldet Hooft haft, deit daut Schwien oba nich wadakeiwen. Daut Fleesch sell jie nich äten un een doodjet Schwien sell jie nich aunschieren.

9Von de Tieren waut em Wota läwen sell jie bloos dee äten waut Floosen un Scheepen haben.

10Von soon Tia waut nich Floosen ooda Scheepen haft sell jie nich äten. Dee sent jesazlich orrein fa junt.

11Jie derwen von aule Väajel waut jesazlich rein sent äten.

12Oba dee von woone jie nich äten sellen sent de Odlasch, de Oshakasch,

13aule veschiedne Hofkje,

14aule veschiedne Kraujen,

15Straussen, un Meewen,

16de groote Ulen, de kjliene Ulen un de wille Heena dee oppem Wota läwen,

17Ulen enne Wiltnis un aundre Väajel, dee doodjet Fleesch un doodje Fesch fräten,

18Storchen, Reiasch, un Flautamies.

19Aule Kjniepasch met Flichten waut schwoarmen sent jesazlich orrein.

20Jie derwen bloos reine Väajel un Heenavee äten.

21Jie sellen kjeen Tia äten waut von selfst doot jegonen es. Oba jie derwen daut aun framde jäwen, daut see daut äten ooda aun aundre vekjeepen. Jie sent een Volkj woont däm Harn junen Gott jeweit es. Jie sellen eene junge Kos nich en äare Mutta äare Malkj koaken.

Daut tieende Poat jehieet Gott

22Jie sellen jieda Joa een Tieendel von de Arnten von june Flekja tosied saten.

23Got met daut Tieendel no dee Städ woone de Harjun Gott wält toom sienen Nomen doa bekaunt moaken. Doa sell jie daut Tieendel von jun Jeträajd, jun Wien, june Eelj, un de Ieeschtjebuarne von jun Vee un Schop äten. Dit es doatoo daut jie Forcht fa däm Harn junen Gott lieren, opp aule Tieden.

24Wan daut Tieendel von de Arnt, met woont de Har junt säajent, too väl fa junt es daut jie daut dän gaunzen langen Wajch no dee Städ brinjen kjennen, wua de Har haben well daut jie am aunbäden,

25dan vekjeept daut Tieendel, un hoolt daut Jelt, daut jie daut kjennen no dee Städ nämen, wua de Har well, daut jie am aunbäden.

26Doa brukt daut Jelt von daut Tieendel un kjeept waut jie wellen fa de Opfa un toom äten, auf Oss ooda Schop, Wien ooda waut toom drinkjen, un ät daut doa un freit junt doa ver däm Harn junen Gott, jie un aul june Menschen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Vejät nich de Leviten dee en june Staut wonen. Dee haben kjeen Launt jeorwen.

28Jieda dreddet Joa sell jie jun gaunzet Tieendel en june Städa tooplajen.

29Jäft dit de Leviten dee kjeen Launt jeorwen haben, un de framde en june Staut, un de Weisen un Wätfrues, daut see sikj doavon saut äten kjennen. Doot dit ut jehuarsom fa däm Harn junen Gott daut hee junt en aul de Oabeit dee jie oppnämen säajnen kaun.

5. Mose 15

Daut Entlotungsjoa

1Jieda säwendet Joa sell jie dee, waut junt waut schuldich sent, äare Schult vejäwen.

2Dit es waut jie em Entlotungsjoa doonen sellen. Een jiedra, dee aun een Israelit Jelt jeliet haft, saul de Schult strikjen un vejäwen. Hee saul nich opp de Tolinj bestonen von eenen Israelit, dee doch sien Brooda es. De Vezeiunk dee hia bekaunt jejäft woat, es vom Harn.

3Von eenen framden kjenn jie opp jun Poat bestonen, oba dienen Brooda saust du vejäwen.

4De Har jun Gott woat junt säajnen en daut Launt woont hee junt aus een Oafgoot jeft, un doa woaren kjeene nootliedende mank junt sennen,

5wan jie däm Harnjunen Gott jehorchen woaren, un jie oppaussen woaren daut jie dit gaunze Jeboot hoolen, woont ekj junt vondoag jäw.

6De Har woat junt säajnen, krakjt soo aus hee vesproaken haft. Jie woaren aun väle Lenda utlieen, un von kjeene selfst lieen; jie woaren Macht haben äwa väle Lenda, un dee woaren nich äwa junt Macht haben.

7Wan jie en daut Launt sent, woont de Har jun Gott junt jeft, un doa een Israelit es dee Noot litt, dan sell jie nich jun Hoat jäajen am hoat moaken un am nuscht jäwen.

8Jie sellen väl leewa jenstich sennen un am lieen waut am fält, krakjt eendoont von waut.

9Wäat junt doafäa, daut jie nich orrajcht doonen un aules trigjhoolen wiels jie weeten, daut daut säwende Joa, daut Entlotungsjoa, dicht bie es. Dee Mensch wudd dan däm Harn aunroopen un jie wudden Schult opp junt brinjen.

10Jie sellen mildjäwrich sennen un nich em Hoat aufjenstich bliewen. Wan jie däm Harn junen Gott jehorchen woaren, woat hee junt doafäa säajnen en aules waut jie doonen.

11Doa woaren emma oame em Launt sennen. Doawäajen saj ekj, siet mildjäwrich to junen Brooda dee oam ooda schlajcht auf es.

Äwa Sklowen frieloten

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

(2.Mos 21,2-11)

12Wan een Israelit, auf Maun ooda Frumensch, aun wäm vekoft woat aus een Sklow, saul dee sas Joa fa dämjanjen deenen. Un dan en daut säwende Joa saul dee frie jeloten woaren.

13Un wan dee frie jeloten woat, dan lot am nich onen irjent waut gonen.

14Jäft am friejäwrich von daut met waut de Har jun Gott junt jesäajent haft, von Schop un Jeträajd un Wien.

15Hoolt emma em Denkj daut jie emol Sklowen en Ägipten wieren un daut de Har jun Gott junt frie muak. Doawäajen jäw ekj junt dit Jeboot vondoag.

16Wan soon Sklow oba nich well wajchgonen, wiels hee dän Wieet un siene Buararie jleicht, un am daut scheen jeit,

17dan saul de Wieet eenen Als nämen un daut derch sien Ua em Däarejerecht nenn spekjen. No daut saul hee opp emma fa däm een Sklow bliewen. Doot daut krakjt soo met een Frumensch dee een Sklow bliewen well.

18Lot junt daut nich schod sennen wan jie Sklowen frie moaken. Denkjt doaraun daut dee fa sas Joa jedeent haben, fa haulf soo väl Onkosten aus eenen aunjenomnen Oabeida. De Har jun Gott woat junt dan säajnen en aules waut jie doonen.

Äwa daut Ieeschtjebuarne vom Vee

19Jie sellen aule ieeschtjebuarne Bolles un Bakj en june Häaden dämHarn junen Gott weien. Jie sellen nich met eenen ieeschtjebuarnen Oss schaufen un een ieeschtjebuarnet Schop sell jie nich schäaren.

20Jie sellen, een jiedra met siene Menschen toop, jieda Joa daut Ieeschtjebuarne von jun Vee un june Schop, ver däm Harn junen Gott oppäten opp de Städ, dee de Har sikj wälen woat.

21Wan doa oba waut orrajcht es met daut Tia, wan daut kjräplich ooda blint es ooda doa sest waut schlemmet es, dan sell jie daut nich fa däm Harn junen Gott opfren.

22Schlacht daut en june Städa un ät aula doavon, krakjt soo aus een willet Ree, eendoont auf jie jesazlich rein sent ooda nich.

23Oba daut Bloot sell jie doavon nich äten. Daut sell jie soo aus Wota oppe Ieed jeeten.

5. Mose 16

Daut Passafast

(2.Mos 12,1-20)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Hoolt en de Moonat Abib daut Passafast fa däm Harn junen Gott. Daut wia em Moonat Abib daut de Har jun Gott junt enne Nacht ut Ägipten rut brocht.

[2]Got no de Städ dee de Har jun Gott wälen woat, daut sien Nomen doa sennen woat, un moakt doa daut Opfa fa daut Passafast fa däm Harn junen Gott met een Tia von june Häaden.

[3]Jie sellen doa nuscht met bie äten daut met Häw enjerieet es. Säwen Doag sell jie Broot äten daut kjeen Häw doabennen haft. Daut es Liedensbroot fa junt, wiels jie soo bosich ut Ägipten rut flichten musten. Doot dit daut jie emma dän Dach em Denkj hoolen aus jie ut Ägipten rutkjeemen.

[4]Fa säwen Doag saul doa kjeene Häw en june gaunze Jäajent to finjen sennen. Doa saul kjeen Fleesch bat däm näakjsten Morjen äwabliewen von daut Opfa aum ieeschten Owent.

[5]Jie sellen daut Opfa toom Passafast nich en bloos irjent eent von june Städa opfren.

[6]Jie sellen daut opp dee Städ opfren, woone de Harjun Gott wälen woat, daut jie am doa aunbäden sellen. Jie sellen daut doonen wan de Sonn unjajeit, aun dän Dach aus jie emol ut Ägipten kjeemen.

[7]Jie sellen daut Fleesch opp dee Städ koaken, woone de Harjun Gott fa junt wält. Aum Morjen sell jie dan no june Zelten gonen.

[8]Dan fa sas Doag sell jie onjesuadet Broot äten un aum säwenden Dach sell jie eene Vesaumlunk fa däm Harn junen Gott aufhoolen. Dan sell jie kjeene Oabeit doonen.

Daut Wäakjenfast

[9]Jie sellen säwen Wäakj auftalen von dan, aus jie daut ieeschte mol met de Sans em Jeträajd nenn schnieden,

[10]un dan sell jie daut Wäakjenfast fa däm Harn junen Gott hoolen. Doatoo sell jie een frieweljet Opfa brinjen, doano aus de Har junt jesäajent haft.

[11]Freit junt ver däm Harn junen Gott, toop met june Säns un Dajchta, Kjnajchts un Kjäakjsches, un de Leviten dee en june Städa sent, de framde, de Weisen un de Wätfrues en june Jäajent. Doot dit opp dee eene Städ wua mien Nomen tus es.

[12]Denkjt doaraun daut jie framde un Sklowen en Ägipten wieren un hoolt dise Väaschreften bat opp daut latste.

Daut Loofboodenfast

[13]Wan jie ieescht daut Jeträajd jedrascht haben un de Wiendruwen jeprast haben sell jie een säwendoagschet Fast fieren. Daut es daut Loofbooden Fast.

[14]Jie sellen daut met june Säns un Dajchta, june Kjnajchts un Kjäakjsches, de Leviten, de framde, de Weisen un de Wätfrues en june Jäajent toop fieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Fieet daut Fast fa dämHarn junen Gott fa säwen Doag opp dee Städ woone de Har fa junt wälen woat. De Har jun Gott woat junt säajnen en aul june Arnten un en aules waut june Henj verechten, soo daut jie en aules Freid haben woaren.

16Dree mol em Joa sellen aule Mana ver däm Harn komen, opp dee Städ dee hee doatoo wälen woat. Jie sellen emma fa daut Fast met daut onjesuade Broot, daut Wäakjenfast, un daut Loofbooden Fast gonen un nich onen eene Gow.

17Brinjt soo aus jie kjennen, doano aus de Har jun Gott junt jesäajent haft.

Von Rechta un Beaumte

18Jie sellen Rechta un Beaumte aunstalen, dee daut Volkj rajcht rechten un väastonen. En aul dee Städa, dee de Har jun Gott junt jeft, sell jie dee aunstalen.

19Jie sellen nich ojjerajcht rechten. Trakjt kjeenem väa. Un lot junt nich bekjeepen, ooda beschenkjen, wiels soon Jeschenkj moakt soonen Mensch blint, dee sest goot vestonen kaun, un vedreit daut Wuat von däm dee rajcht jehaundelt haft.

20Sträft no daut rajcht un bloos no daut rajcht. Dan woa jie daut Launt, woont deHar jun Gott junt jeft, ennämen un doa lang wonen kjennen.

21Wan jie eenen Aultoa fa däm Harn junen Gott oppstalen, sell jie doa nich een Ascherapol biesied stalen.

22Stalt uk kjeenen Steen opp, dän jie aunbäden ooda deenen woaren. Soont es däm Harn sea jäajenaun.

5. Mose 17

1Jie sellen nich een Opfa moaken von een Stekj Vee ooda een Schop waut doa een Fäla ooda irjent waut schlemmet aun sikj haft. Soont es fa däm Harn oppscheislich.

2Wan jie un jun Volkj, en irjent eent von de Aunsiedlungen dee deHar jun Gott junt jeft, eenen Maun ooda eene Fru finjen, dee soont deit waut schlajcht es fa däm Harn junen Gott un dän Bunt nich helt,

3dee aundre Jetta ooda de Sonn, de Mon, ooda dee waut em Himmel Macht eewen, deent un aunbät, dee ekj veboden hab,

4un du doavon to hieren kjrichst, dan sell jie de Sach jeneiw noforschen, un wan daut werkjlich soo es daut soon oppscheiseljet en Israel passieet,

5dan sell jie däm Maun ooda de Fru buta de Staut nämen, un dee doa steenjen daut dee stoaft.

6Doa sellen twee ooda dree Zeijen sennen jäajen dän Mensch ea jie am doot moaken. Jie sellen nich wäm Steenjen wan bloos een Zeij däm vekloacht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Deejanje dee de Zeijen sent sellen de ieeschte Steena schmieten, un dan saul daut gaunze Volkj däm steenjen. Soon schlajchtet sell jie utem Volkj utroden.

8Wan emol een Faul en june Staut oppkjemt, dee too schwoa fa junt es, soont aus wan een Doot es veuasoakt worden, ooda wan daut eene Froag es wäa rajcht haft, ooda wan een Mensch jeschloagen es, dan sell jie doamet no dee Staut gonen, dee de Har jun Gott jewält haft.

9Lajcht de Sach doa ver de levitische Priesta un däm Rechta dee dan en daut Aumt es, daut see de Sach beuadeelen.

10Jie sellen daut Uadeel von de Städ dee de Har wälen woat, jeneiw un krakjt utfieren.

11Krakjt soo aus dee daut beuadeelen, sell jie doonen. Jie sellen nich mea ooda weinja doonen aus dee sajen.

12Eena dee däm Priesta, dee doa ver dämHarn junen Gott deent, ooda däm Rechta veacht un nich no däm horcht, saul stoawen. Soo sell jie daut schlajchte ut Israel utroden.

13De Menschen woaren dan doavon hieren un sikj enjsten, daut see nich mea soo veajchtlich haundlen.

Wan daut een Kjennich jeft

14Wan jie en daut Launt sent, woont de Har jun Gott junt jeft, un jie daut äwanämen un junt doa tus moaken, un junt dan eenich woaren eenen Kjennich äwa junt to saten, soo aus de Lenda runtom daut haben,

15dan sorcht doafäa daut jie eenen aus Kjennich aunstalen dän deHar jun Gott fa junt wält. Dee saul eena von june Mana sennen. Seet doano daut jie nich eenen framden äwa junt saten, eena dee nich jun Frintschoft es.

16De Kjennich saul sikj nich väl Pieed aungonen, un saul nich daut Volkj trigj no Ägipten gonen loten om doa väl Pieed auntoschaufen. De Har haft junt doch jesajcht daut jie nienich doa trigj han gonen sellen.

17De Kjennich saul sikj nich een Deel Frues aungonen, wiels dee kunnen am vom Harn wajch lenkjen. Hee saul uk nich väl Selwa un Golt fa sikj saumlen.

18Deejanja waut Kjennich woat saul sikj eene Kopie von dise Jesazen aufschriewen von daut Buak woont de levitische Priesta haben.

19Hee saul daut Buak bie sikj hoolen un auledach doabennen läsen. Soo woat hee lieren däm Harn, dee sien Gott es, to ferchten un dise Jesazen un Väaschreften to hoolen un uttofieren.

20Hee saul nich huachnäsich to aundre Israeliten sennen un de Jesazen nich too strenj ooda too leicht utfieren. Dan woaren hee un siene Nokomen lang en Israel rejieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5. Mose 18

De Priesta äa Poat

1De levitische Priesta, de gaunza Staum Levi, saul kjeen Stekj Launt oawen en Israel. See sellen gaunz von de Opfa un aundre Gowen läwen dee däm Harn jejäft woaren.

2See sellen kjeen Stekj Launt oawen. De Har selfst es äa Oafgoot, soo aus hee an daut vesproaken haft.

3De Stekja dee de Priesta haben sellen, wan een Stekj Vee ooda een Schop jeopfat woat, sent de Schulren un daut Unjamul, de Sieden vom Kopp, un de Moag.

4Dee sellen uk daut ieeschte Poat von daut Jeträajd, dän nieen Wien, de Olieweneelj, un de Woll, wan jie daut Schop toom ieeschte mol schäaren, kjrieen.

5De Har jun Gott haft Levi un siene Nokomen von ut aul de Stam jewält, daut see sellen emma reed sennen däm Harn to deenen.

6Een Levit von irjent eene Staut en Israel doaf emma, wan hee well no dee Städ gonen, dee de Har wälen woat,

7un doa en däm Nomen vom Harn sienen Gott deenen, krakjt soo aus aundre Leviten, dee doa ver däm Harn deenen.

8Dee saul krakjt soon Stekj kjrieen aus de aundre Priesta, krakjt eendoont waut hee sest noch kjricht von siene Famielje.

Gott jeft daut Volkj Profeeten

9Wan jie en daut niee Launt nenn komen woont de Har jun Gott junt jeft, sell jie junt nich dee oppscheiselje Sitten von de Enwona lieren.

10Kjeena saul sienen ieejnen Sän ooda siene ieejne Dochta aus een Opfa vebrennen. Kjeena saul derch Tieekjens sajen, waut noch emol woaren woat, ooda von Hakjsen forschen,

11met de Jeista räden, een Fluch opp eenen aundren saten, ooda von vestorwne Menschen no Rot froagen.

12Soont sent bie däm Harn aules oppscheiselje Dinja, un wäajen soone oppscheiselje Dinja woat de Har jun Gott, de Velkja ver junt utem Launt rut joagen.

13Jie sellen däm Harn junen Gott met daut gaunze Hoat tru sennen.

14En de Lenda wua jie nengonen woaren, doonen de Menschen werkjlich derch Tieekjens sajen waut noch emol woaren woat un von de Jeista forschen, oba de Har jun Gott lat junt soont nich doonen.

15De Har jun Gott woat junt von mank june Lied eenen Profeet, soonen aus ekj sie, jäwen. Horcht no däm.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Jie fruagen no daut, biem Horeb Boajch aun dän Dach aus jie doa vesaumelt wieren. Jie säden to däm Harn junen Gott: Lot ons nich wada de Stemm von däm Harnonsen Gott hieren, ooda dit groote Fia seenen, daut wie nich doavon omkomen.

17Dan säd de Har to mie: Daut es goot daut see soo räden.

18Ekj woa an eenen Profeet, soonen aus die, jäwen von mank äare Menschen, un ekj woa am miene Wieed en sien Mul jäwen, un hee woat an aules sajen waut ekj am oppjäw to sajen.

19Un deejanja dee nich woat no daut Wuat horchen woont hee en mienen Nomen sajcht, von däm woa ekj velangen daut hee selfst to mie auntwuaten woat.

20Un wan irjent een Profeet sikj woacht eene Bootschoft to jäwen, dee ekj nich von am velangd, ooda eene Bootschoft em Nomen von aundre Jetta jeft, dee saul stoawen.

21Wan jie noch emol wundren, woo jie weeten kjennen auf de Bootschoft von irjent eenen Profeet von mie es ooda nich,

22dan hoolt em denkj, daut wan een Profeet em Harn sienen Nomen rät un daut nich soo utkjemt, dan es daut nich eene Bootschoft vom Harn. Dan haft de Profeet daut opp sikj selfst jenomen soont to sajen, un jie brucken junt nich no am rechten.

5. Mose 19

De Friestäda

(4.Mos 35,9-28)

1Wan de Har jun Gott ieescht haft de Velkja utjerot von daut Launt woont hee junt jeft, un jie junt ieescht en dee Städa un Hiesa tus jemoakt haben,

2sell jie dree Städa besondasch betieekjnen en daut Launt woont de Har jun Gott junt jeft toom besiedlen.

3Jie sellen daut Launt en dree Deels endeelen rom dee besondre Städa, un Wäaj no de Städa moaken. Dan wan irjent wäa eenen Mensch toom doot veuasoakt haft, kaun hee no eent von de Städa ranen.

4Dit es eene Jeläajenheit fa däm dee eenen Mensch toom doot veuasoakt haft, daut dee no dee Staut ranen kaun un sien Läwen vesechren. Irjentwäa dee sienen Noba gaunz onen Aufsecht toom doot veuasoakt un noch nienich eenen Groll jäajen däm jehaut haft, doaf no eent von dise Städa ranen un läwen.

5Toom Biespel, wan jie äara twee em Woolt nengonen Holt to haken, un wan eenem dan biem haken de Akjs vom Stäl flicht un däm aundren doot schleit, dan doaf dee, derch wäm de Doot jekomen es, no eent von dise Städa ranen un sien Läwen raden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Wan doa mau eene Staut soo betieekjent wia, dan kunn daut sennen daut de Wajch too lank wia fa däm Maun to ranen. Dee waut am schuldich hoolen, kunnen am dan noholen un doot schlonen, wan hee sikj aun dän Doot nich veschulcht haud un noch nienich eenen Groll jäajen däm jehaut haud.

7Doawäajen sell jie dree Städa soo betieekjnen.

8De Har jun Gott haft june Vodasch daut opp eenen Eit vesproaken, daut hee june Jrensen woat wieda un wieda rut saten, un junt woat aul daut Launt jäwen, woont hee june Vodasch vesproaken haft.

9Daut wia opp de Bedinjunk, daut jie däm Harn junen Gott wudden goot sennen, en däm daut jie väasechtich aul dise Jebooten hoolen, dee ekj junt vondoag oppjäw, un emma opp siene Wäaj gonen. Wan jie daut Launt kjrieen, dan sell jie noch dree aundre Städa soo betieekjnen.

10Dit es doatoo daut jie nich däm oschuldjen daut Läwen nämen, en daut Launt woont de Har jun Gott junt jeft, un jie schuldich wieren, däm sien Läwen to nämen.

11Wan, oba, een Mensch eenen Groll jäajen wäm haft, un hee plont woo hee däm trafen woat un däm soont aundoonen, daut dee doavon stoawen woat, un dan no eent von dise betieekjende Städa rant,

12dan sellen de Leidasch en dee Staut von wua hee kjeem, däm gonen von doa holen. Un see sellen am aun deejanje äwajäwen, dee sien Doot rajchen wellen, soo daut dee am ombrinjen kjennen.

13Lot junt daut nich leet doonen om dän. Jie sellen Israel rein hoolen von dee, waut schuldich sent von eenen oschuldjen Mensch doot moaken.

Äwa Jrenslienjes un Zeijen

14Wan jie en daut Launt woont de Har jun Gott junt jeft aunjesiedelt sent, dan sell jie nich eenen Jrens Tieekjen wiedasaten, dän de Väavodasch lang trigj jesat haben.

15Bloos een Zeij es nich jenuach om eenen Mensch schuldich to moaken fa irjent waut schlajchtet, wuaväa hee beschulcht woat. Doa motten twee ooda dree Zeijen sennen om eenem schuldich to finjen.

16Wan irjent wäa sull met eene beese Aufsecht jäajen eenen aundren zeijen,

17dan sellen beid, dee wäa vekloacht woat un dee wäa de Kloag väabrinjt, ver däm Harn no de Priesta ooda de Rechta, dee dan em Aumt sent, komen.

18De Rechta woaren de Sach dan krakjt noseenen, un wan daut dan rut kjemt daut de Vekjläaja een onopprechtja Zeij jewast es,

19dan saul däm bestroft woaren, soo aus de vekloagda wudd bestroft sennen, wan hee schuldich jefungen wort. Soo sell jie daut, waut ojjerajcht es, ut june Medd oppriemen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

20Aulemaun woat dan hieren waut met däm wort, un woat sikj ferchten. Un kjeena woat soont dan noch wada doonen.

21Lot junt daut nich leet sennen om soonen. De Strof saul een Läwen fa een Läwen, een Uag fa een Uag, eene Tän fa eene Tän, eene Haunt fa eene Haunt, un een Foot fa een Foot sennen.

5. Mose 20

Äwa Kjriejen

1Wan jie en eenen Kjrich jäajen june Fiend gonen, un seenen daut dee Pieed un Woages haben un een Häa daut väl jrata es aus junt, sell jie junt doch nich enjsten loten von dän. De Har jun Gott, dee junt ut Ägipten rut jebrocht haft, es met junt.

2Wan jie en eenen Kjrich nengonen wellen, saul ieescht een Priesta komen un ver junt stonen un to junt räden.

3Hee saul to daut Häa sajen: Horcht, jie Israeliten. Jie gonen vondoag en eenen Kjrich met june Fiend. Lot junt daut nich de Moot veschorren un enjst junt nich. Jie brucken nich zetren, un jie brucken nich ver dee vegonen.

4De Har jun Gott es met junt un woat fa junt jäajen dän Fient kjriejen, un woat junt halpen.

5Un dan sellen de aunjestalde junt aunräden un sajen: Es hia een Maun dee sikj een nieet Hus jebut haft, un haft daut noch nich enjeweit? Wan hia soona es, dan saul dee trigj no Hus gonen, daut hee nich em Kjrich stoaft un een aundra Maun weit sien Hus en.

6Es hia eena dee sikj eenen Wiengoaden jekoft haft, un haft noch kjeene Arnt von däm jekjräajen? Soona saul ieescht trigj no sien Hus gonen, daut hee nich em Kjrich stoaft un een aundra Mensch sikj to de Frucht freit.

7Es hia een Maun dee Velafnis jehaut haft, un es oba noch nich befriet? Dee saul trigj no Hus gonen, aundasch kunn hee em Kjrich stoawen, un een aundra Maun kunn dee nämen, waut am vesproaken es.

8De aunjestalde sellen noch wieda sajen: Es hia wäa, dee Angst haft ooda dee nich mootich es? Dee saul trigj no Hus gonen, soo daut dee aundre Mana nich uk dän Moot velieren.

9Un wan de aunjestalde ieescht aul dit to daut Häa jesajcht haben, dan sellen Leidasch äwa daut Häa jesat woaren.

10Wan jie eene Staut entjäajen gonen toom met dee kjriejen, dan beet dee ieescht Frädens Bedinjungen aun.

11Wan dee frädlich sent un junt nenn loten, dan sellen aul de Menschen doa june Sklowen woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

12Wan de Menschen oba sikj nich hanjäwen un wellen met junt kjriejen, dan moakt eenen Rinkj rom de Staut met jun Häa.

13Dan, wan de Har jun Gott junt dee Staut enne Henj jeft, dan schauft aule Mana en de Staut auf.

14De Frues un Kjinja oba, un daut Vee un aules waut en de Staut es, waut eenen Wieet haft, kjenn jie fa junt selfst nämen. Freit junt doatoo un brukt von junen Fient siene Sachen. De Har jun Gott haft junt daut jejäft.

15Dit es woo jie met Städa doonen sellen, dee een Enj auf sent, un nich eent von dise Städa waut hia sent.

16Oba en dise Städa, dee de Har jun Gott junt jeft aus Oafgoot, doa sell jie nuscht aum Läwen loten waut doa noch Odem haft.

17Lot kjeenem läwen von de Hetita, de Amorita, de Kanaanita, de Perisita, de Hiwita un de Jebusita. Daut es däm Harn dien Gott sien Jeboot,

18soo daut dee junt nich aul de oppscheiselje Sitten lieren, dee see fa äare Jetta eewen. Daut wudd fa junt Sind jäajen däm Harn junen Gott sennen.

19Wan jie noch emol een langet stoot om eene Staut sent om dee entonämen, dan hakt nich de Fruchtbeem dol. Du doascht von de Frucht äten oba nich dän Boom dolhacken. De Beem sent doch nich june Fiend, daut jie dee unjanämen motten.

20Jie sellen bloos soone Beem dolhacken, dee nich Frucht jäwen toom äten. Dee kjenn jie brucken toom Jestal buen toom dän Kjrich fieren met de Staut, bat jie dee ennämen kjennen.

5. Mose 21

Äwa Schult bie Mort

1Wan jie ieescht en daut Launt läwen, woont de Har jun Gott junt jäwen woat, un daut väakjemt, daut doa eena oppe Stap es dootjeschloagen worden, un jie weeten nich wäa daut jedonen haft,

2dan sellen de Leidasch un Rechta väakomen un mäten, woo wiet de vestorwna von de Städa en dee Jäajent es.

3Dan sellen de Leidasch von de notste Staut een Hoklinkj brinjen, woont noch nienich haft schaufen must un noch nienich een Joch jedroacht haft,

4un daut oppe Stap nämen, wua kjeena oppjelockat ooda jeseit haft bie een Stroom met Wota un sellen doa em Tol daut Hoklinkj daut Jenekj bräakjen.

5Dan sellen de levitische Priesta doa väakomen. Dee sellen jieda Faul verem Jerecht, un jieda Faul wua Jewault jebrukt worden es, entscheiden. DeHar jun Gott haft dee jewält daut see am deenen, un daut see daut Volkj en sienen Nomen säajnen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Un aul de Leidasch von de Staut dee daut notste aun dän Vestorwnen es, sellen sikj äwa daut Hoklinkj met daut jebroakne Jenekj, de Henj wauschen,

7un doabie sajen: Onse Henj haben nich disen Mensch omjebrocht, un onse Uagen sagen nich woo daut wort.

8Har, vejeff dien Volkj, de Israeliten, dee du doch hast friejemoakt. Lot de Schult fa dän Doot von däm oschuldjen Mensch nich opp dien Volkj bliewen. Soo woaren see vejäft sennen doafäa, daut dis Mensch omjebrocht es.

9Soo sell jie de Schult fa dän Doot von däm oschuldjen Mensch von mank ons nämen, un soo haundlen aus daut rajcht es ver däm Harn.

Frues dee em Kjrich jenomen woaren

10Un wan jie jäajen june Fiend en eenen Striet gonen, un de Har jun Gott junt dän en june Macht jeft, un jie waut von de Menschen faust nämen,

11un wan eena doa een schmocket Frumensch sitt, fa dee hee een velangen haft un dee hee haben mucht aus siene Fru,

12dan saul hee ar no sien Hus nämen. Doa saul see sikj de Hoa un de Finjanäajel aufschnieden,

13un see saul sikj aundre Kjleeda auntrakjen un en daut Hus, von däm dee ar jenomen haft, bliewen. Lot ar ieescht eene gaunze Moonat äwa äare Elren truaren. No däm doaf deejanja ar aus siene Fru nämen un aus Maun un Fru met ar läwen.

14Wan dee Maun ar dan well loos sennen, dan saul hee ar friegonen loten. See saul nich fa Jelt vekoft woaren, un dee saul nich aus een Sklow behaundelt woaren, wiels de Maun met ar haft Schaund jedräwen.

Däm Ieeschtjebuarnen sien rajcht

15Well wie sajen doa es een Maun dee twee Frues haft. Hee es eene von dee goot, un es eene von dee nich goot. Nu wan de Maun Säns von beid Frues haft oba de elsta Sän es een Sän von dee, dee hee nich goot es,

16dan doaf hee nich dän Sän von däa, dee hee goot es, aus dän elsten aunseenen un dän von dee woone hee nich jleicht, tosied saten.

17Hee saul dän elsten Sän von de Fru dee hee nich goot es aus sienen Ieeschtjebuarnen daut dobbelde Oafgoot jäwen von aules waut hee haft. Dee Sän es doch de ieeschte Oaw von dan aus hee to siene Krauft kjeem.

Äwa eenen Sän dee sikj nich belieren lat

18Well wie sajen doa es een Maun, un dee haft eenen Sän dee ieejenkoppich un jäajenaun es, eena dee onjehuarsom es uk wan see am strofen.

19Dan sellen de Elren am no de Leidasch vonne Staut nämen, wua dee toopkomen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

20un de Elren sellen de Leidasch sajen: Dis Jung, ons Sän, es ieejenkoppich un jäajenaun. Hee horcht nich no ons. Hee veschlendat aules soo ruchloos un drinkjt sea.

21Dan sellen de Mana von de Staut am steenjen met Steena bat hee stoaft. Jie sellen soon beeset von mank junt utroden. Daut gaunze Israel woat daut hieren un sikj enjsten.

Wan de Doodesstrof jebrukt woat

22Wan een Mensch dootjemoakt woat fa een Vegonen, daut met däm Doot bestroft saul woaren, un jie am opp eenen Boom henjen,

23sell jie däm noch dänselwjen Dach begrowen, un däm nich äwa Nacht loten opp däm Boom henjen. Eena, dee fa soon Vegonen aun eenen Boom henjt, es von Gott unja eenen Fluch un moakt daut Launt orrein. Jie sellen daut Launt woont de Har jun Gott junt jeft, nich orrein moaken.

5. Mose 22

Veschiedne Väaschreften

1Wan jie eenen Noba sienen Oss ooda Schop loos seenen, sell jie daut nich loos loten un doa von wajchgonen. Jie sellen am daut Tia trigjstalen.

2Wan de Noba nich dicht bie wont, ooda jie nich weeten woonen Noba daut jehieet, sell jie daut no Hus nämen bat hee doano kjemt. Dan sell jie am daut trigjäwen.

3Krakjt soo sell jie daut met sien Äsel doonen; soo sell jie daut met een Stekj von siene Kjleeda doonen; un soo sell jie daut met irjent waut doonen, waut däm Noba jehieet un hee daut velist. Du doascht daut nich bloos aunseenen un nuscht doamet doonen.

4Jie sellen nich onen to halpen wieda gonen, wan een Brooda sien Äsel ooda Oss hinjawäajes tofaul kjemt. Jie sellen däm trajcht halpen.

5Eene Fru saul sikj nich en Mauns Kjleeda kjleeden, un een Maun saul sikj nich en Frues Kjleeda kjleeden. Soon Mensch es waut oppscheiseljet fa däm Harn junen Gott.

6Wan wäa toofalich een Voagelnast finjt en een Boom ooda oppe Ieed, un doa een Voagel opp äa Broodsel sett, dan sell jie nich beides daut Broodsel un daut Voagel nämen.

7Lot daut Voagel friegonen un nemm bloos daut Broodsel, soo daut et goot met junt gonen kaun un jie lang läwen kjennen.

8Wan wäa een nieet Hus but, saul hee eenen Tun aun de Kaunt von een plautet Dak moaken. Dan woa jie nich schuldich sennen wan doa wäa von daut Dak felt un sikj doabie dootschleit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Jie sellen nich noch eene tweede Sort von Sot en junen Wiengoaden seien, wiels dan wudd aules waut doa waust, beides de Wiendruwen un waut doa sest noch jeplaunt es, nich fa junt un uk nich fa daut Heilichtum to brucken sennen.

10Jie sellen nich met een Oss un een Äsel toop en een Jespaun plieejen.

11Jie sellen nich Kjleeda auntrakjen, wua daut Zeich von beides Woll un Lienzeich jewowen es.

12De Mauntel, däm du brukst toom die bedakjen, saul aun jieda eent von de vea Akjen een zeichnet Zippelkje haben.

13Wan een Maun sikj met eene Mejal befriet, un hee ar oba veacht no däm daut see toop jekomen sent,

14un hee ar dan eenen schlajchten Nomen jeft un sajcht: Ekj neem dise Fru, un aus ekj met ar toopkjeem, funk ekj daut see ea met wäm jeläajen haud,

15dan sellen de Fru äare Elren dän Bewies brinjen, daut see eene Mejal wia, un dän Bewies bie daut Stautspuat ver de Leidasch von de Staut hanlajen.

16Un de Voda von de Mejal saul to de Leidasch vonne Staut sajen: Ekj hab disen Maun miene Dochta aus Fru jejäft, un nu well hee ar nich mea.

17Hee haft ar eenen schlajchten Nomen jejäft, un haft jesajcht daut miene Dochta nich eene Mejal wia. Hia hab ekj dän Bewies daut see daut wia. Un de Elren sellen daut Loaken vom Kjastinjsdach ver de Leidasch von de Staut opspreeden.

18Un de Leidasch von de Staut sellen däm Maun vedakjen,

19un dan noch sellen see 100 Selwastekja von am velangen un dee de Fru äaren Voda jäwen. De Mensch haft eenen schlajchten Nomen opp eene israelitische Mejal jebrocht. Un de Fru saul däm Mensch siene Fru bliewen. Hee doaf dee nich tosied saten soo lang aus hee läft.

20Wan de Maun oba rajcht es un doa kjeen Bewies es daut see eene reine Mejal wia aus hee ar neem,

21dan sellen see de junge Fru bat vere Däa von äa Voda sien Hus brinjen, un de Leidasch von de Staut sellen dee steenjen bat see stoaft. See haft eene Schaund opp Israel jebrocht, doaderch daut see en äa Voda sien Hus haft Huararie jedräwen. Soo sell jie soon beeset von mank junt utroden.

22Wan jie finjen daut een Maun met eenen aundren Maun siene Fru licht dan sellen beid de Maun un de Fru dootjemoakt. Soo sell jie soon beeset von mank jun Volkj utroden.

23Un wan daut väakjemt, daut eene Mejal dee vesproaken haft sikj met eenem to befrieen, met eenen Maun enne Staut tooplicht,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24dan sellen dee aulebeid no daut Stautspuat jebrocht woaren un doa jesteenicht daut see stoawen. De Mejal es schuldich daut see nich jeroopt haft wan see doch enne Staut wia, un de Maun wiels hee sienen Noba siene Mejal Jewault aunjedonen haft. Soo sell jie soon beeset von mank junt utroden.

25Wan oba een Maun met eene Mejal buten oppem Launt licht, un de Mejal es wäm to Fru vesproaken, dan saul bloos de Maun dee met ar jeläajen haft stoawen.

26Dise Mejal sell jie nuscht aundoonen. See haft nuscht jedonen fa waut see met däm Doot bestroft saul. De Faul von dise Mejal es soo aus een Maun, dee von sienen Noba äwafollen woat un dootjeschloagen woat.

27Dit wort oppe opne Stap un aus de Mejal schrieech, wia doa kjeena waut komen kunn om ar to halpen.

28Un wan een Maun eene Mejal, dee kjeenem vesproaken es, Jewault aun deit un met ar licht un de Sach bekaunt woat,

29dan saul de Maun dee met ar lach äaren Voda 50 Selwastekja jäwen, un see saul siene Fru sennen, wiels hee ar met Jewault jedwungen haud. Hee doaf dee nienich tosied saten, soo lang aus hee läft.

5. Mose 23

Wäa en de Vesaumlunk komen doaf

1En Maun saul nich Jeschlajchtsvekjia met sien Voda siene Fru haben; hee saul äare Dakj nich aufdakjen.

2Een Maun däm siene Hooden en sienen Sak vedorwen sent ooda däm sien Jeschlajchtsjlett auf es, saul nich enne Vesaumlunk ver däm Harn komen.

3Een Mensch, dee derch Ehebruch es to Welt jekomen, saul nich enne Vesaumlunk ver däm Harn komen un siene Nokomen uk nich bat de tieende Jennerazion.

4Kjeen Amonita ooda Moabita saul enne Vesaumlunk ver däm Harnkomen, uk bat de tieende Jennerazion sellen dee nich enne Vesaumlunk komen.

5Daut es wäajen see junt nich met Broot un Wota entjäajen kjeemen, aus jie hinjawäajes wieren oppem Wajch von Ägipten. Un uk wäajen see dän Bieleam, Beor sien Sän von Petor en Mesopotamien aunneemen om eenen Fluch opp junt to spräakjen.

6Oba doch deHar jun Gott horcht nich no Bieleam un veendad dän Fluch to een Säajen fa junt, wiels de Har jun Gott junt goot es.

7Doot nienich waut om an to halpen ooda an rikj to moaken.

8Jie sellen eenen Edomita nich veachten. See sent doch june Breeda. Uk eenen Ägipta sell jie nich veachten, wiels jie en äa Launt framde wieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Dee äare Nokomen derwen vonne dredde Jennerazion aun enne Vesaumlunk ver däm Harn komen.

Daut Kjrich Loaga rein hoolen

10Wan jie aus een Häa jäajen june Fiend gonen, sell jie junt von jieda beese Sach rein hoolen.

11Wan doa irjent een Maun orrein talt, wiels hee sikj enne Nacht derch een Droom naut jemoakt haft, dan saul hee buta daut Loaga gonen un doa bliewen

12bat däm Owent. Dan saul hee sikj met Wota wauschen, un wan de Sonn unja es doaf hee trigj em Loaga komen.

13Jie sellen buta daut Loaga eene Städ haben, wua jie hangonen wan junt needich es.

14Droacht eenen Stock aus een Poat von jun Jereetschoft, soo daut jie kjennen een Loch moaken un jun Aufgank veschoawen.

15De Har jun Gott es met junt em Loaga om junt Schutz to jäwen, un junt von dän Fient to raden; doawäajen sell jie daut Loaga rein un heilich hoolen. Lot daut nich väakomen, daut hee waut jemeenet em Loaga finjt un sikj von junt wajch dreit.

Veschiedne Väaschreften

16Wan een Sklow von sien Wieet wajchrant un no sest wäm kjemt, sell jie am nich trigj no däm Wieet jäwen.

17Hee saul mank junt wonen opp de Städ wua hee well. Jie sellen am nich daut Läwen schwoa moaken.

18Kjeene israelitische Mejal saul eenen Huarendeenst doonen fa eenen Aufgott. Kjeen israelitischa Maun saul aus een Huara deenen fa eenen Aufgott.

19Jie sellen nich dän Vedeenst von eene Hua ooda von eenen Huara en däm Harn junen Gott sien Hus brinjen aus een Poat von eene Gow, dee hee däm Harn vesproaken haft. Soont wudd oppscheislich fa däm Harn sennen.

20Jie sellen nich Entras nämen, wan jie junen Noba Jelt ooda to äten, ooda irjent sest waut lieen, soo daut de Har jun Gott junt säajnen kaun en daut Launt, wua jie nengonen doa to wonen.

21No eenen framden derw jie opp Entras utlieen, oba nich no eenen von jun Volkj. Dan woat de Har jun Gott junt säajnen kjennen en aules waut jie doonen, wan jie en daut Launt nenn komen, woont de Har junt jeft, daut jie doa läwen woaren.

22Wan jie däm Harn junen Gott waut vesproaken haben, dan hoolt daut nich trigj un lot daut nich vetrakjen daut jie daut jäwen. De Harjun Gott woat onbedinjt jun Poat von junt velangen, un daut wudd eene Sind fa junt sennen, wan jie daut trigjhilden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Oba jie brinjen kjeene Schult opp junt, wan jie am kjeen Vespräakjen moaken.

24Hoolt aules waut jie jesajcht haben, un doot aules waut jie däm Harn junen Gott friewellich vesproaken haben, wan jie daut een mol jesajcht haben.

25Wan wäa en sienen Noba sien Wiengoaden jeit, kjenn jie doa soo väl äten aus jie wellen, oba plekjt junt nuscht en eenen Korf nenn.

26Wan wäa en sienen Noba sien Jeträajd Flekj jeit, doaf hee met de Henj waut plekjen, oba hee doaf nich met eene Sans doa nenn schnieden.

5. Mose 24

Äwa daut Eheläwen

1Wan een Maun eene Mejal nemt un befriet sikj met ar, un wan hee no däm waut schaundhauftet aun ar finjt, un ar nich mea haben well, dan kaun hee een Scheedungsbreef utschriewen, un ar dän jäwen un ar wajch schekjen, soo daut see wajchjeit.

2Wan dan een aundra Maun sikj dee friet,

3un dis tweeda Maun ar nich jefelt, dan kaun hee ar en Scheedungsbreef schriewen, ar dän jäwen un ar wajchschekjen. Wan äa tweeda Maun ar wajchschekjt ooda hee stoaft,

4dan doaf äa ieeschta Maun ar nich trigj nämen aus siene Fru. See es dan orrein fa am. Soont wudd däm Harn sea jäajenaun sennen. Brinjt nich soone Schult opp daut Launt, woont de Har jun Gott junt aus een Oafgoot jeft.

5Een Maun dee noch nich lang befriet es saul nich met de Armee gonen ooda irjent eene Veauntwuatunk met dee haben. Hee saul een Joa frie sennen von soone Oppgow un tus bliewen, daut hee de Fru jlekjlich moakt, dee hee sikj jenomen haft.

De oame un behindade äa rajcht

6Wan jie wäm waut lieen, dan sell jie nich siene Hauntmäl ooda sien bowaschta Molsteen aus Birj aunnämen, wiels dan wudd jie sien Läwen aus Birj nämen.

7Wan een Israelit sienen Noba met Jewault nemt un däm aus een Sklow brukt, ooda dän aus een Sklow vekjaft, dan saul dee waut am met Jewault jenomen haft, doot jemoakt. Soo sell jie soone Sind von mank junt utroden.

8Paust sea opp wan doa wäa leprakrank es, daut jie krakjt soo doonen aus de levitische Priesta von junt velangen. Soo aus ekj dee väajesajcht hab, soo sell jie onbedinjt doonen.

9Vejät nich waut de Har jun Gott hinjawäajes to Mirjam deed, aus jie von Ägipten kjeemen.

10Wan jie eenen Noba waut lieen, sell jie nich en sien Hus nengonen om daut Jebirjde auftoholen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Jie sellen buta daut Hus luaren bat hee daut Jebirjde rutbrinjt.

12Un wan hee oam es, dan sell jie nich en daut Jebirjde schlopen.

13Wan de Sonn unjajeit, sell jie am de Dakj trigjbrinjen soo daut hee doabennen schlopen kaun, un hee die säajnen kaun. Soont wudd eene jerajchte Sach ver däm Harn junen Gott sennen.

14Jie sellen een Oabeida, de oam un schlajcht auf es, nich kjwälen ooda daut Läwen schwoa moaken, eendoont auf daut een Israelit es, ooda een framda, dee en jun Launt un en june Städa wont.

15Tol däm aule Dach ea de Sonn unjajeit ut, wiels hee es oam un räakjent doamet. Wan jie daut nich doonen, dan kunn hee däm Harn aunroopen jäajen junt, un jie wudden schuldich sennen fa de Sind.

16Vodasch sellen nich dootjemoakt fa äare Kjinja äa Vegonen, un Kjinja sellen nich dootjemoakt fa äare Vodasch äare Schult. Een jiedra saul fa siene ieejne Sinden bestroft woaren.

17Jie sellen nich eenen framden ooda een Weisenkjint sien rajcht vedreien, ooda eene Wätfru äare Kjleeda nämen aus Birjschoft.

18Jie sellen doaraun denkjen, daut jie emol Sklowen en Ägipten wieren un daut de Har jun Gott junt von doa frie muak. Daut es wuarom jie dit Jeboot hoolen sellen.

19Wan jie june Arnt nenbrinjen, un jie doa eene Goaw vejäten, dan got nich trigj no dee. Lot daut fa de framde, de Weisen, un de Wätfrues. Dan kaun de Har jun Gott junt säajnen en aules waut jie doonen.

20Wan eena een Oliewenboom schleit toom de Bäaren aufschedren, dan schlot de Asta nich toom tweeden mol. De äwaje sent fa de framde, de Weisen, un de Wätfrues.

21Wan jie de Wiendruwen oppnämen en june Wiengoades, sell jie nich noch gonen noläsen. Dee sent fa de framde, de Weisen, un de Wätfrues.

22Jie sellen doaraun denkjen, daut jie emol Sklowen en Ägipten wieren. Daut es wuarom jie dit Jeboot hoolen sellen.

5. Mose 25

Veschiedne Väaschreften

1Wan twee Mana sikj äwa waut strieden, un dee verem Jerecht komen, sellen de Rechta däm waut oschuldich es friespräakjen, un däm wäa schuldich es daut Uadeel jäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2Un wan dee, waut schuldich es, saul jeschloagen woaren, dan saul de Rechta velangen, daut de Schildna sikj ver dän Rechta dol lajcht, un jewesse Schläaj kjricht, doano aus waut hee veschulcht haft.

3Bat 40 Schläaj derw jie jäwen oba nich mea. Aundasch kunn daut sennen daut hee doa ver junt veacht woat.

4Jie sellen nich eenen Oss een Mulkorf oppsaten biem Jeträajd utklunjen.

5Wan Breeda toop wonen un eena stoaft onen daut hee een Sän jekjräajen haft, saul däm Vestorwnen siene Fru nich buta de Famielje eenen Maun jejäft woaren, oba däm Vestorwnen sien Brooda saul ar nämen un sikj met ar befrieen.

6Dän ieeschten Sän, dän de Fru dan haft, talt aus däm Vestorwnen siene Oaw, soo daut däm sien Nomen nich mank de Israeliten utstoaft.

7Un wan däm Vestorwnen sien Brooda de Fru nich nämen well, dan saul de Wätfru nom Puat gonen wua de Leidasch setten un bekaunt jäwen: Mien Maun sien Brooda deit nich siene Fliet om sienen Brooda sienen Nomen en Israel to behoolen. Hee befriet sikj nich met mie un lat sienen Brooda nich Nokomen tookomen.

8Dan sellen de Leidasch von de Staut däm Brooda väakroagen un met am räden. Wan hee dan noch sajcht: Ekj well mie nich met dee befrieen,

9dan saul de Wätfru no am gonen un ver de Leidasch am de Schlorr auftrakjen un am em Jesecht spieen un sajen: Dit es waut wie met eenen Maun doonen, dee sien Brooda siene Famielje nich well oppbuen.

10Un siene Famielje saul en Israel bekaunt sennen aus de Famielje, wua däm Voda siene Schlorr jenomen es.

11Wan twee Mana sikj unjarenaunda wellen unjanämen, un eene von äare Frues jeit äaren Maun halpen, wiels hee jeschloagen woat, un see dan dän aundren aum Sak to hoolen kjricht,

12sell jie de Fru de Haunt aufschnieden. Jie derwen kjeen Metlieden met ar haben.

13Jie sellen nich twee veschiedne Jewichta en june Tausch haben, eenen schwandren un eenen leichtren.

14Jie sellen nich twee veschiedne Moten en june Hiesa haben, eenen lenja aus de aundra.

15Jie sellen een rajchtet Jewicht haben un eene rajchte Mot haben, soo daut jie lang en daut Launt, woont de Har jun Gott junt jeft, läwen kjennen.

16Aul dee waut orrajchte Moten un Jewichta brucken, un onopprechtich sent, sent schaundhauft ver däm Harn junen Gott.

17Vejät nich waut Amalek to junt deed aus jie oppem Wajch von Ägipten wieren,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

18woo hee junt toofua aus jie schwak un meed wieren, un hee de latste aufschneet, aul dee waut hinjen jebläwen wieren. Hee haud kjeene Forcht fa Gott.

19Doawäajen, nu wan de Harjun Gott junt lat aunsiedlen en daut Launt woont hee junt aus een Oafgoot jeft, un hee junt Fräd met de Fiend runtom jeft, dan sell jie aules venichten waut noch wäm aun Amalek denkjen moakt. Vejät dit nich.

5. Mose 26

Äwa daut ieeschte von de Arnt

1Wan jie ieescht en daut Launt nenn trakjen, woont de Har jun Gott junt aus een Oafgoot jeft, un jie daut ennämen un daut junt moaken,

2dan sell jie emma waut von daut ieeschte, waut jie von daut Launt arnten, en eenen Korf saten, un doamet no de Städ gonen, dee de Harjun Gott wält, daut hee doa aunjebät saul.

3Brinjt daut no däm Priesta dee doa em Aumt steit un sajcht to am: Ekj jäw däm Harn mien Gott vondoag miene Aunerkjanunk, daut ekj en daut Launt nenn jekomen sie, woont de Har miene Vodasch opp eenen Eit vesproaken haft.

4Un de Priesta woat dan junen Korf nämen, un dän verem Aultoa fa däm Harn junen Gott saten,

5un jie sellen dan ver däm Harn junen Gott sajen: Mien Voda wia een Aramäa, dee noanich tus wia. Un hee jinkj no Ägipten met weinich Menschen un bleef doa aus een framda, oba hee wort doa een aunjeseenet Volkj von väl Menschen.

6De Ägipta behaundelden ons sea schlajcht. See muaken ons unja schwoare Oabeit lieden.

7Dan roopt wie däm Harn, onse Vodasch äa Gott, aun, un de Har horcht no ons, un hee sach woo wie oabeiden un lieden musten, un woo wie unjadrekjt worden.

8Un de Har leid ons ut Ägipten met eene stoakje Haunt un een Oarm dee nich meed wort. Hee jeef Tieekjens un deed Wunda woone de Ägipta sea enjsten.

9Un hee brocht ons no dise Städ un jeef ons dit Launt wua Malkj un Honnich rant.

10Un nu brinj ekj von daut ieeschte vonne Arnt von daut Launt, daut deHar mie jejäft haft. Un dan sat de Frucht han ver däm Harn junen Gott un bät am aun.

11Dankt däm Harn junen Gott fa aules waut hee junt un june Famielje jejäft haft. Un lot de Leviten un de framde, dee met junt wonen, uk en daut Fast deelnämen.

12Jieda dreddet Joa es een Joa toom een Tieendel aufjäwen aun de Leviten, de framde, de Weisen, un de Wätfrues, soo daut dee sikj kjennen saut äten en june Jäajent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Wan jie daut jedonen haben, dan sajcht ver däm Harn junen Gott: Ekj hab daut Poat waut ekj die jeweit hab aufjejäft aun de Leviten, de framde, de Weisen, un de Wätfrues, krakjt soo aus du mie daut väajesajcht hast. Ekj hab uk kjeent von diene Jebooten äwaträden ooda hinjaloten.

14Von daut waut die jeweit wia, hab ekj nich jejäten soogoa aus ekj em Truastaunt wia, un ekj hab nuscht doavon wiedajejäft wiels ekj orrein wia, un ekj hab nuscht doavon aus een Opfa fa de Vestorwne jejäft. Ekj sie die, Harmien Gott, jehuarsom jewast, un ekj hab krakjt soo jedonen aus du mie jeboden hast.

15Kjikj rauf opp ons, von diene heilje Städ em Himmel, un säajen ons Israeliten, dee wie dien Volkj sent, en daut Launt woont du ons jejäft hast, doano aus du onse Vodasch opp een Eit vesproaken hast, een Launt wua Malkj un Honnich rant.

16De Har jun Gott jeft junt vondoag daut Jeboot daut jie aul dise Jesazen un Räajlen hoolen sellen. Bemieecht junt met Hoat un Seel dee vollens to hoolen.

17Jie haben vondoag däm Harn aus junen Gott aunerkjant. Jie haben vondoag vesproaken, daut jie siene Jebooten un Väaschreften un Räajlen hoolen woaren, un daut jie däm Harnjehorchen woaren.

18Un de Har haft junt vondoag aunerkjant aus sien ieejnet Volkj, daut aul siene Jebooten hoolen woat,

19un daut Volkj woont hee mea Aunerkjanunk, un Preis un Iea jäwen woat, aus irjent een aundret Volkj waut hee jemoakt haft. Un jie woaren een heiljet Volkj fa däm Harn junen Gott sennen, soo aus hee jesajcht haft.

5. Mose 27

De Steenmol met de Jebooten

1Un Moses un de Leidasch von Israel säden to daut Volkj: Hoolt aul de Jebooten dee ekj junt vondoag jäw.

2Dän Dach wan jie derch däm Jordan en daut Launt nengonen, woont de Har jun Gott junt jeft, sell jie groote Steena oppstalen un dee von buten veschmäaren.

3Schrieft dise Jebooten opp dee Steena. Dan, wan jie aunjesiedelt sent en daut Launt, woont de Har jun Gott junt vesproaken haft, wua Malkj un Honnich ranen,

4aun jant Sied vom Jordan, dan stalt doa oppem Ebal Boajch dise veschmäade Steena opp, dee de Jesazen doabowen haben.

5Un but doa uk eenen steenanen Aultoa fa däm Harn junen Gott. Jie sellen kjeen iesanet Jereetschoft aun dee Steena brucken.

6De Aultoa fa däm Harn junen Gott saul von onbehakte Steena jebut sennen. Opp däm Aultoa sell jie daut Brauntopfa fa däm Harn junen Gott moaken,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7un doa sell jie jun Jemeenschofts Opfa brinjen un junt doa ver dämHarn junen Gott freien.

8Un wan jie aul de Wieed von daut Jesaz opp de Steena schriewen, sell jie dee sea kloa un dietlich schriewen.

9Un Moses un de levitische Priesta säden to daut gaunze Israel: Volkj Israel, horcht emol hää. Vondoag sent jie däm Harn junen Gott sien Volkj jeworden.

10Jehorcht däm Harn junen Gott un hoolt siene Jebooten un Jesazen, dee ekj junt vondoag jäw.

Waut nich saul väakomen

11Un Moses bestald aun daut Volkj un säd:

12Wan jie ieescht derch däm Jordan jegonen sent, dan sellen de Stam von Simeon, Levi, Juda, Isachar, Josef, un Benjamin opp däm Garizim Boajch stonen, wan de Säajen äwa daut Volkj jesproaken woat.

13Un de Stam Ruben, Gad, Asser, Sebulon, Dan un Naftali sellen oppem Ebal Boajch stonen, wan de Woarnunk met dän Fluch jesproaken woat.

14Un de Leviten sellen to aul de Israeliten met eene lude Stemm sajen:

15Doa es een Fluch opp däm Maun dee sikj eenen Aufgott moakt, auf von Steen, Holt ooda Metol, un bät däm em Jeheemen aun. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

16Doa es een Fluch opp däm Maun dee sienen Voda ooda Mutta eene Schaund moakt. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

17Doa es een Fluch opp däm Maun dee sienen Noba sien Jrens Tieekjen wieda sat. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

18Doa es een Fluch opp däm Maun, dee däm blinjen dän orrajchten Wajch wiest. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

19Doa es een Fluch opp däm Maun, dee de framde, de Weisen, un de Wätfrues nich ää rajcht jeft ver daut Jesaz. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

20Doa es een Fluch opp däm, dee met sienen Voda siene Fru Jeschlajchtsvekjia haft, un ääre Dakj aufdakjt. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

21Doa es een Fluch opp däm, dee met een Stekj Vee licht. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

22Doa es een Fluch opp däm, dee met siene Sesta ooda Haulfsesta licht, eendoont auf dee de Dochta von siene Mutta ooda von sienen Voda es. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

23Doa es een Fluch opp däm, dee met siene Schwieemutta licht. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Doa es een Fluch opp däm, dee eenen Mensch em Jeheemen ombrinjt. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

25Doa es een Fluch opp däm, dee sikj bekjeepen lat daut hee eenen oschuldjen Mensch doot moakt. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

26Doa es een Fluch opp däm, dee nich daut gaunze Jesaz helt. Un daut gaunze Volkj saul “Amen” sajen.

5. Mose 28

De Säajen fa Jehuarsome

(3.Mos 26,3-13; 5.Mos 7,12-15)

1Wan jie däm Harn junen Gott woaren jehuarsom sennen, un woaren aul siene Jebooten hoolen, dee ekj junt vondoag jäw, dan woat de Harjun Gott junt aus een Volkj huach äwa aule aundre Velkja saten.

2Wan jie däm Harn junen Gott jehorchen woaren, dan woaren aul dise Säajnungen opp junt komen:

3De Har woat june Staut un jun Flekj säajnen.

4De Har woat june Famielje met väl Kjinja säajnen, un june Flekja met goode Arnten, un jun Vee met väl junge.

5De Har woat junen Spikja un junen Väarot enne Kjäakj säajnen.

6De Har woat junt säajnen, wan jie wajchgonen un wan jie no Hus komen.

7De Har woat june Fiend, dee jäajen junt komen, toschaund moaken; dee woaren von eene Rechtunk jäajen junt komen un en säwen Rechtungen von junt flichten.

8De Har woat junt en june Stalinjen säajnen, un en aules waut jie junt äwanämen. Hee woat junt en daut Launt, woont de Har jun Gott junt jeft, säajnen.

9De Har woat sikj junt sien jeweidet Volkj moaken, soo aus hee junt vesproaken haft, wan jie de Jebooten von däm Harn junen Gott hoolen woaren un no siene Väaschreften haundlen woaren.

10Dan woaren aule Velkja oppe Ieed seenen, daut dit Volkj däm Harn sienen Nomen drajcht, un see woaren sikj ver junt ferchten.

11De Har woat junt een goodet wiedakomen jäwen met väl Kjinja, väl Vee un goode Arnten en daut Launt woont de Har june Vodasch met een Eit vesproaken haft, junt to jäwen.

12De Har woat sienen grooten Väarot em Himmel opmoaken un to de rajchte Tiet Räajen jäwen un de Oabeit säajnen, dee jie junt väanämen. Jie woaren no väle Velkja utlieen un von kjeene borjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13De Har woat junt een Leida mank de Velkja moaken un nich eena dee hinjaraun jeit. Jie woaren junt oppbuaren un nich raufbuaren, wan jie däm Harn junen Gott siene Jebooten, dee ekj junt vondoag jäw, hoolen woaren. Siet väasechtich daut jie dee utfieren,

14un nich eenen Wajch ooda dän aundren von daut Wuat, daut ekj junt vondoag jäw wajchgonen woaren, om aundre Jetta notogonen un to deenen.

De Fluch fa de Onjehuarsome

(3.Mos 26,14-39)

15Wan jie oba nich jehuarsom woaren sennen, un däm Harn junen Gott siene Jebooten nich krakjt hoolen woaren, dee ekj junt vondoag jäw, dan woaren aul dise Schoden opp junt komen un junt dolschlonen:

16Doa woat een Fluch opp june Staut un opp june Flekja sennen.

17Doa woat een Fluch opp june Spikjasch un jun Väarot enne Kjäakj sennen.

18Doa woat een Fluch opp june Kjinja un opp waut jun Launt drajcht sennen, un uk opp de junge mank jun Vee un june Schop.

19Doa woat een Fluch opp junt sennen, wan jie wajchgonen un wan jie no Hus komen.

20Wan jie schlajchtet doonen un nich no däm Harn horchen woaren, dan woat een Fluch opp junt komen, daut jie nich weeten woaren aun waut jie sent, un woaren gaunz vedrislich woaren en aules waut jie väahaben. Hee woat plazlich Schoden opp junt schekjen, daut aules vedorwen woat sennen un jie omkomen.

21De Har woat Krankheiten mank junt brinjen bat jie gaunz utstoawen von daut Launt, woont jie gonen entonämen.

22De Har woat junt met wankende Krankheiten, met Schwolst, un met Feeba ploagen. Hee woat junt met heetet un drieejet Wada un met stoakjen Wint schlonen, soo daut jie grooten Schoden lieden, un hee woat de Flekja befaulen loten, daut aules vedorwen woat sennen un jie omkomen.

23De Himmel woat kjeen Räajen jäwen, un de Ieed woat soo hoat aus Iesa sennen.

24De Har woat junt Stoff un Saunt enne Loft jäwen enne Städ Feichtichkjeit, bat jie gaunz enne Grunt jebrocht sent.

25De Har woat june Fiend de Macht äwa junt jäwen; jie woaren von eene Rechtunk an opptoo gonen, un en säwen Rechtungen von an wajchranen. Aule Velkja oppe Ieed woaren sikj veschrakjen äwa waut to junt woaren woat.

26Wan jie stoawen woaren de Väajel un wille Tieren komen un von june Doodes fräten, un kjeena woat dee wajchschechren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Un de Har woat junt Schwäaren jäwen, soo aus hee de Ägipta jeef. Hee woat junt met Schlemsen un opne Hut un Jäakj ploagen, waut doa nich bäta woaren woat.

28Hee woat jun Denkjen vewerren, junt blint moaken, un jie woaren nich weeten wua han to dreien.

29Jie woaren rombeislen aus een blinja, wan daut uk medden em Dach es. Junt woat nuscht jlekjen. Emma wada woaren see junt unjadrekjen un bestälen, un kjeena woat junt halpen.

30Du woascht Velafnis haben un dan woat een aundra Maun met de Fru ligjen. Du woascht die een Hus buen, un doa nienich bennen wonen; du woascht die eenen Wiengoaden aunplaunten un nienich de Frucht doavon schmakjen.

31Du woascht tookjikjen woo see dien Vee schlachten, oba du woascht doa nich von to äten kjrieen. Du woascht tookjikjen woo see june Äsels wajchschlapen, un dee woaren nich trigjkomen no junt. Diene Schop woaren see no june Fiend jäwen, un kjeena woat junt halpen.

32Jie woaren seenen woo see june Säns un Dajchta woaren aun aundre Velkja vesklowen. Dach fa Dach woa jie junt meed hielen fa dän, oba jie woaren doa nuscht met doonen kjennen.

33Een Volkj woont junt framd es, woat de Arnt fa woone jie jeschauft haben, von june Flekja oppnämen. Jie woaren dän tietäwa doljehoolen un unjadrekjt woaren.

34Jie woaren gaunz vezoagen met daut waut jie seenen.

35De Har woat junt schlajchte Schwäaren jäwen aun de Been un äwa däm gaunzen Kjarpa, un doa woat kjeen Rot halpen.

36De Har woat junt un junen Kjennich, dän jie woaren äwa junt saten, en een Launt nenn brinjen wua jie un june Vodasch noch nienich jewast sent. Doa woa jie framde Jetta deenen, dee von Holt un Steen jemoakt sent.

37Mank dee Velkja, wua de Har junt woat hannämen, woa jie vespott woaren un see woaren sikj wundren un woaren eene Saj moaken von woo schlajcht junt daut jegonen haft.

38Jie woaren een Deel Sot oppe Stap nopp droagen, oba jie woaren mau weinich arnten, wäajen de Graushoppa daut aules vefräten woaren.

39Jie woaren Wiengoades aunplaunten un dee besorjen, oba jie woaren kjeen Wien von dee to drinkjen kjrieen, un kjeene Wiendruwen doavon äten, wiels dee woaren vonne Warm vefräten woaren.

40Aulawäajen en june Jäajent woa jie Oliewengoades haben, oba jie woaren junt nich met de Eelj ensaulwen, wiels de Bäaren auffaulen woaren.

41Jie woaren Säns un Dajchta haben, oba jie woaren dee velieren, wiels dee woaren enne Jefangenschoft jenomen woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

42Aul june Beem un aules waut oppe Stapen waust woat vom Ojjezeffa vefräten woaren.

43De framda dee mank junt wont woat mea un mea aunseenen kjrieen, un jie woaren weinja un weinja kjrieen.

44Dee woat no junt lieen, un jie woaren nich haben no am to lieen. Hee woat junt leiden un jie woaren am hinjaraun gonen.

45Aul dit schwoare woat opp junt komen un junt ploagen bat jie gaunz enne Grunt komen. Dit woat opp junt komen wiels jie nich no de Väaschreften von däm Harn junen Gott jehorcht haben, un haben nich siene Jebooten un Jesazen jehoolen, dee hee junt oppläd.

46Dise lieden woaren een Tieekjen sennen von Gott sien Jerecht, un woaren emma wajch opp junt un june Nokomen bliewen.

47De Har jun Gott säajend junt en jieda Wajch, oba jie haben am nich met een schaftjet Hoat ooda wellich jedeent.

48Jie woaren june Fiend deenen, dee de Har jäajen junt schekjen woat. Jie woaren hungrich un darschtich, un noaktich un oam sennen, un dee woaren een iesanet Joch opp junt saten bat jie gaunz enne Grunt jebrocht woaren sennen.

49De Har woat de Armee jäajen junt brinjen von een Volkj waut von wiet auf kjemt, wieda aus jie jeemols ea jehieet haben. Daut woat haustich komen, soo aus wan een Odla flicht. Dee woaren eene Sproak räden, dee junt nich bekaunt es.

50Dee woaren ruchloos omhäa gonen, un kjeen Metlieden met de oole un uk nich met de junge haben.

51See woaren sikj jun Vee schlachten un äten, un june Arnten nämen un äten, wiel jie vehungren. Jie woaren nich jun ieejnet Jeträajd, ooda Wien ooda Eelj to brucken kjrieen, un uk nich de junge von june Häaden, bat jie schlieslich utstoawen.

52Dee woaren aul june Städa, en daut gaunze Launt woont de Har jun Gott junt jeft, faustsaten. Dee woaren de oppjebude Mieren, en dee jie jun vetruen saten, dolbräakjen.

53Wan jun Fient junt faustsaten woat, woa jie en soone growe Hungaschnoot jebrocht woaren, daut jie daut Fleesch von june Kjinja, dee de Har jun Gott junt jeft, äten woaren.

54Soogoa de sea saunfta un milda Maun mank june Lied woat nich sienen Brooda, ooda siene ieejne Fru, ooda daut latste Kjint waut am noch jebläwen es, daut jennen,

55daut see een Beskje von daut Fleesch kjrieen von daut Kjint waut hee at, wiels hee sest nuscht to äten haft. Soo schlemm woat daut en dee Tiet sennen, wan jun Fient june Städa faustsat un junt kjwält.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

56Un soogoa de Fru, dee soo vewant un fienfeelent es, daut see nich emol dän Foot oppe Ieed sat, wiels see soo neiw es, woat äaren ieejnen Maun un uk äaren Sän un äare Dochta nich daut Äten jennen,

57un woat selfst de Nojeburt von tweschen äare Been, un uk daut kjliene waut see to Welt brinjt opp äten. See woat daut em Jeheemen oppäten wiels see sest nuscht to äten haft. Soo groff woat de Kwol unja däm Fient sennen dee june Städa faustsaten woat.

58Paust opp daut jie aules hoolen, waut en dit Jesaz en dit Buak steit, soo daut jie disen wundavollen un furchtboaren Nomen, “De Har jun Gott”, ieren woaren.

59Wan jie daut nich doonen, dan woat de Har junt un june Nokomen met grootet Ojjlekj un Schoden, waut lange Foljen haft, un schrakjelje Krankheiten bestrofen, wuafäa doa kjeene Help es.

60De Har woat wada de Krankheiten, dee junt en Ägipten ferchten musten, trigjbrinjen un jie woaren dee nich loos woaren.

61Hee woat uk veschiedne Krankheiten un aunstekjendet opp junt brinjen, daut nich en dit Buak von Gott siene Jesazen sent. Dee woaren junt gaunz enne Grunt brinjen.

62Un wan jie uk soo väl wieren aus doa Stierns aum Himmel sent, woa jie soo mau jrod een poa bliewen, wiels jie nich däm Harn junen Gott jehuarsom wieren.

63Jrod soo aus dämHarn daut scheen jinkj junt goodet tootostieren un junt een grootet Volkj to moaken, soo woat hee een Jefaulen haben junt to vedoawen un enne Grunt to brinjen, bat jie gaunz utjerot sent von daut Launt, woont hee junt nu jeft entonämen.

64De Har woat junt wiet un breet mank de Velkja oppe Ieed vestreien. Doa woa jie framde Jetta, dee von Holt un Steen jemoakt sent, deenen. Daut sent Jetta, dee junt un june Vodasch nich bekaunt sent.

65Mank dee Velkja woa jie kjeenen Fräd finjen, un kjeene Städ wua jun Foot sikj reiwen kaun. De Har woat junt doa met Forcht enne Brost schlonen; hee woat june Uagen meed moaken met bangen. Hee woat junt weinich Lost toom läwen jäwen.

66Jun Läwen woat sea onsecha sennen, un jie woaren Dach un Nacht en Forcht sennen. Jie woaren nienich weeten woo daut wieda gonen saul.

67Aum Morjen woa jie junt wenschen daut et Owent wia, un aum Owent woa jie junt wenschen daut et Morjen wia, wäajen de groote Angst waut en jun Hoat es, un wäajen daut waut june Uagen seenen woaren.

68De Har woat junt en Schäp trigj no Ägipten nämen, wan hee junt uk vesproaken haft, daut jie de Ägipta nienich wada seenen brucken. Jie woaren junt doa utbeeden, daut see junt kjennen aus Sklowen kjeepen, un kjeena woat junt kjeepen wellen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

69Dit sent de Bedinjungen von dän Bunt woonen de Har Moses jeef, daut hee de Israeliten daut opplajen sull aus see en Moab wieren. Dit wort biejelajcht bie dän Bunt, dän hee met an biem Horeb Boajch jemoakt haud.

5. Mose 29

Däm Harn sien Bunt met Israel en Moab

1Un Moses roopt daut gaunze israelitische Volkj toop un säd to an: Jie haben selfst jeseenen waut de Har to dän ägiptischen Kjennich un siene aunjestalde en daut gaunze Launt deed.

2Jie sagen de schlemme Ploagen, un de Tieekjens un Wunda dee de Har äwa an brocht.

3Doch bat vondoag haft de Har junt nich soorajcht een Vestentnis jejäft, äwa daut waut jie jeseenen un jehieet haben.

4Vieetich Joa leid ekj junt derch de Wiltnis, un june Kjleeda aun jun Kjarpa sent nich vefollen un daut Footich es nich derchjeschieet.

5Dee gaunze Tiet hab jie nich Broot jejäten un nich Wien ooda stoakjet to drinkjen jehaut. Aul dit wia doatoo daut jie kloa seenen sullen, daut ekj de Har jun Gott sie.

6Un aus wie bat dise Städ kjeemen, kjeemen de Kjennich Sihon, von Heschbon, un de Kjennich Og, von Baschan, ons entjäajen. Oba wie schluagen dee,

7un neemen äa Launt en, un deelden de Stam Ruben, Gad, un dän haulwen Manasse Staum daut too.

8Nu siet väasechtich un hoolt junt aun de Väaschreften von disen Bunt, soo daut jie junt nopp buaren kjennen en aules waut jie doonen.

9Vondoag sto jie aula ver däm Harn junen Gott, jie Leidasch enne Stam, de aunjeseene Mana, de aunjestalde em Volkj, un aule Mana,

10jie Kjinja, un Frues, un uk de framde dee mank junt wonen un jun Holt haken ooda jun Wota droagen.

11Jie aula sent hia om eenen Bunt met däm Harn junen Gott to moaken, eenen Bunt met de Vespräakjungen un Bedinjungen, dee hee vondoag opp junt lajcht.

12Met disen Bunt woat de Har jun Gott daut foadich moaken, daut jie sien Volkj sent, un daut hee jun Gott es, soo aus hee Abraham, Isaak un Jakob daut vesproaken haft.

13Jie, dee jie hia stonen, sent nich de eensje, waut disen Bunt met de Vespräakjungen un Bedinjungen met däm Harn moaken.

14De Bunt es met junt, dee jie hia ver dämHarn junen Gott stonen, un krakjt soo goot met june Nokomen, dee hia noch nich sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

15Jie weeten noch woo ons daut en Ägipten jinkj, ooda uk aus wie derch de veschiedne Velkja äare Jäajenden reisden.

16Jie sagen, waut fa oppscheiselje Dinja dee hauden, äare Jetta von Holt un Steen, un von Selwa un Golt.

17Paust opp daut kjeen Maun ooda Fru, kjeene Famielje ooda Staum dee hia vondoag es, woat von däm Harn onsen Gott wajchdreien, un dan aundre Jetta deenen. Daut wudd soo sennen aus wan doa eene Wartel wia, dee eene betre ooda jeftje Stud äwadäl brocht.

18Mucht doa kjeena hia vondoag sennen, dee dit Vespräakjen opp sikj nemt un doch meent daut aules woat goot gonen, wan hee uk sienen ieejnen stieekopjen Wajch jeit. Daut wudd Schoden brinjen opp daut jewessade un uk opp daut drieeje Launt.

19De Harwoat soonen Mensch nienich vejäwen; hee vedrajcht soont nich un woat sienen hetsjen Oaja loten opp däm komen, un aules waut en dit Buak jedreift es woat sikj opp am bewiesen. De Har woat däm Mensch ombrinjen.

20De Har woat krakjt opp däm, von aule Menschen en Israel, grooten Schoden brinjen, soo aus daut en dit Buak vom Jesaz jeschräwen steit.

21Un en lotre Jennerazionen woaren june Kjinja un uk de framde von aundre Lenda seenen woo de Har ons enne Grunt jebrocht haft un waut von lieden hee opp daut Launt jebrocht haft.

22De Ieed oppe Flekja woat met Schwäwelblitt un Solt vedorwen sennen. Kjeena woat doa waut saten un doa woat nuscht waussen, nich emol Krut. Daut woat sennen aus Sodom un Gomorra, ooda Adma un Zebojim aus dee vestieet worden derch däm Harn sienen rietenda Oaja.

23Dee waut daut seenen, woaren froagen: Wuarom haft de Harsoont jedonen, un wuarom haft hee soonen grooten Oaja opp an jebrocht.

24Un de Auntwuat woat sennen: Daut es wiels see dän Bunt met däm Harn, äare Vodasch äaren Gott, tosied saden, dän Bunt dän hee met an muak aus hee an ut Ägipten rutbrocht.

25See kjieeden sikj dan no aundre Jetta un deenden dee. See bäden Jetta aun, dee see nich verhäa kjanden, un von woone de Har an nich jelieet haud.

26Un doa derch brochten see däm Harn sien Oaja opp äa Launt, un jieda Schoden dee en dit Buak steit.

27De Har wia sea doll un gaunz root hinjare Uaren, un en sienen hetsjen Oaja, reet hee an ut äa Launt rut un schmeet an en een framdet nenn wua see uk noch vondoag sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Doa es soont waut de Har ons Gott nich openboa jemoakt haft, un daut aula jehieet am auleen, oba daut Jesaz waut hee ons openboa jemoakt haft, daut jehieet ons un onse Kjinja opp aule Tieden, un doatoo jehieet daut wie daut hoolen.

5. Mose 30

De Wol tweschen Läwen un Doot

1Jie woaren beides de Säajnungen un dän Fluch, dän ekj junt vondoag väajesat hab, beläwen, un dan woat de Har junt en veschiedne Lenda vestreien. Wan jie dan wada aun disen Bunt denkjen,

2un junt no däm Harn junen Gott kjieren, jie met Kjinja toop, un jie dan met Hoat un Seel jehuarsom sent to aul daut, waut ekj junt vondoag väajesajcht hab,

3dan woat de Har jun Gott junt wada trigjäwen waut junt jewast es. Hee woat sikj äwa junt erboarmen, un junt wada von mank aul de Lenda toopsaumlen, wua hee junt vestreit haud.

4Un wan june vestreide uk enne wietste Akj oppe Ieed sent, doawäajen woat de Har jun Gott junt doch von doa toopsaumlen un trigjbrinjen.

5De Har jun Gott woat junt en daut Launt nenn brinjen, woont june Vodasch äat wia, daut jie doa kjennen aunsiedlen. Un dan woat hee junt jäwen, daut jie woaren bäta auf sennen un een jratret Volkj sennen aus waut june Vodasch wieren.

6Un de Har jun Gott woat junt vom Hoat jehuarsom moaken, un jie un june Nokomen woaren dämHarn junen Gott met daut gaunze Hoat un met de gaunze Seel goot sennen. Soo woa jie wiesen daut jie mie jehieren, krakjt soo aus jie daut met daut beschnieden bewiesen, un jie woaren oppe Lenjd een goodet Läwen haben.

7Dan woat de Har jun Gott aul dän Schoden un Fluch opp june Fiend brinjen, dee jäajen junt wia un junt bedrekjt.

8Jie woaren dan wada aul de Väaschreften von däm Harn junen Gott hoolen, dee ekj junt hia vondoag jejäft hab.

9De Har jun Gott woat junt Erfolch jäwen en aules waut jie doonen, hee woat june Flekja un Goades fruchtboa moaken. De Har woat sikj wada freien daut hee junt rikj moaken kaun, soo aus am daut Freid muak daut hee june Vodasch rikj moaken kunn.

10Dit woat doaderch komen, daut jie am jehuarsom sent un aul de Jesazen hoolen, dee en dit Buak von Lieren sent. Oba jie motten junt met jun gaunzet Hoat un met june gaunze Seel no am kjieren.

11Daut Jeboot waut ekj junt vondoag jäw es nich too schwoa fa junt, daut es nich ommäajlich fa junt to hoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Daut es nich wäa weet woo huach, daut eena froagen woat, wäa kaun doa han un ons daut brinjen, daut wie daut hieren un doonen kjennen.

13Daut es uk nich aun de aundre Sied vom Mäa, soo daut wäa froagen woat, wäa kaun äwa daut Mäa gonen un ons daut brinjen, soo daut wie daut hieren un doonen kjennen.

14Nä, daut Wuat es gaunz dicht bie. Jie haben daut en dise Wieed, un en jun Hoat, soo daut jie daut utläwen kjennen.

15Horcht emol. Ekj sat junt vondoag ver eene Wol. Well jie Läwen un Erfolch, ooda Doot un beeset.

16Ekj velang vondoag von junt, daut jie däm Harn junen Gott woaren goot sennen, daut jie am woaren jehuarsom sennen, un daut jie siene Jebooten, Jesazen un Väaschreften hoolen woaren. Doot daut soo daut jie kjennen Erfolch haben un jrata woaren, un soo daut de Har jun Gott junt säajnen kaun en daut Launt, wua jie nu nengonen woaren daut entonämen.

17Oba wan jie woaren vom Harn wajch dreien un am nich jehorchen, un woaren met gonen met dee waut aundre Jetta aunbäden un deenen,

18dan saj ekj junt nu aul, dan woa jie omkomen. Dan woa jie nich lang läwen en daut Launt aun jantsied vom Jordan wua jie nu han gonen daut junt to moaken.

19Ekj jäw junt vondoag de Wol, auf jie Läwen ooda Doot haben wellen, auf jie dän Säajen ooda dän Fluch haben wellen. Un ekj kroag dän Himmel un de Ieed daut see sellen de Zeijen sennen. Doawäajen wält nu Läwen, waut junt un june Nokomen woat goot gonen.

20Siet däm Harn junen Gott goot, jehorcht daut waut hee sajcht, un hoolt junt bloos aun am. Daut woat junt een langet Läwen jäwen en daut Launt woont de Har Abraham, Isaak un Jakob met een Eit vesproaken haft.

5. Mose 31

Moses stalt Josua aun aus Leida

1Dan jinkj Moses rut un räd to daut gaunze Volkj Israel.

2Hee säd: Ekj sie nu 120 Joa oolt, un ekj kaun nich mea jun Leida sennen. De Harhaft to mie jesajcht, daut ekj nich woa äwa dän Jordan gonen.

3DeHar jun Gott woat ver junt en daut Launt nengonen. Hee woat de Velkja doa venichten, soo daut jie daut Launt ennämen woaren kjennen. Un soo aus de Har jesajcht haft, woat Josua junt veropp en daut Launt nengonen.

4De Har woat to dee Velkja krakjt soo doonen aus hee to Kjennich Sihon un Kjennich Og, dee Kjennichs fa de Amorita deed, un soo aus hee to dee äa Launt deed aus hee an utrod un ombrocht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5De Har woat junt dee en june Macht jäwen, un jie sellen krakjt soo met an doonen aus waut ekj junt aul jesajcht hab.

6Siet stoakj un got mootich. Enjst junt nich fa dee, un lot junt nich dän Moot veschorren. De Har jun Gott jeit met junt. Dee woat junt nich em Stäakj loten ooda von junt wajchgonen

7Un dan roopt Moses Josua, un ver daut gaunze Israel säd hee to am: Sie stoakj un mootich. Du best deejanja dee met dit Volkj woat en daut Launt nengonen, woont de Har june Vodasch met een Eit vesproaken haft. Du woascht an daut toodeelen.

8De Har selfst jeit ver junt. Hee woat met die sennen un die nich em Stäakj loten ooda von die wajchgonen. Lot die nich enjsten ooda de Moot veschorren.

Daut Jesaz saul emma wada väajeläst

9Un Moses schreef dit Jesaz opp un jeef de Priesta un de Leidasch en Israel daut. Dit wieren de Priesta woone Levi siene Nokomen wieren un de Kjist von däm Harn sien Bunt druagen.

10Un Moses unjarecht an met dise Wieed: Aum Enj von jieda säwen Joa, en daut Entlotungsjoa, sell jie opp daut Loofbooden Fast toopkomen.

11Wan daut gaunze Volkj doatoo ver däm Harn junen Gott kjemt, opp dee Städ, dee hee junt wiesen woat, sell jie dit Jesaz läsen, soo daut daut gaunze Volkj daut hieren kaun.

12Vesaumelt de Lied, de Mana, de Frues, de Kjinja, un de framde dee en june Staut wonen, soo daut see daut hieren. Dan woaren see lieren däm Harn junen Gott ferchten un oppaussen daut see aules hoolen waut en dit Jesaz jesajcht es.

13Dan woaren de Kjinja, dee doa nich bekaunt met sent, daut hieren, un dee woaren lieren dämHarn junen Gott to ferchten fa soo lang aus jie en daut Launt wonen, woont jie woaren ennämen, wan jie ieescht derch däm Jordan jegonen sent.

Moses moakt reed fa sien Aufscheet

14Un de Har säd to Moses: Horch emol. Du woascht nich sea väl mea Doag hia opp de Ieed haben. Nu roop Josua un go met am en daut Vesaumlungszelt, soo daut ekj am doa unjarechten kaun. Un Moses un Josua jinjen en daut Vesaumlungszelt.

15Un de Har wees sikj an doa en eene steile Wolkj. De steile Wolkj stunt bie de Däa vom Zelt.

16Un de Har säd to Moses: Horch emol. Du woascht boolt stoawen. Dan woat dit Volkj ontru woaren, un dee woaren schaundhauftet doonen met de framde Jetta dee en daut Launt sent, wua see nengonen auntosiedlen. Dee woaren mie veloten un woaren dän Bunt bräakjen dän ekj met an jemoakt hab.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Wan dee Dach kjemt, woa ekj sea ontofräd met an sennen. Un ekj woa an em Stäakj loten, un nich mea halpen. Un see woaren väl Schoden un Trubbel derch moaken bat see gaunz enne Grunt jebrocht woaren sennen. Aun dän Dach woaren see enseenen daut aul de Trubbel opp an jekomen es, wäajen de Har nich mank an es.

18Oba dän Dach woa ekj gaunz secha nich halpen, wiels see sikj no aundre Jetta jekjieet haben.

19Un nu, schriew dit Leet dol un lia de Israeliten daut. Lot an daut sinjen soo daut et een Zeij unja junt Israeliten es.

20Wan ekj an ieescht en daut Launt, wua Malkj un Honnich rant, nenn jebrocht hab, daut Launt woont ekj äare Vodasch met een Eit vesproaken hab, un wan see sikj ieescht saut jejäten haben un fat jeworden sent, dan woaren see no aundre Jetta dreien un dee deenen, un see woaren mie veachten un mienen Bunt bräakjen.

21Dan woaren veschiedne Schoden un Trubbels opp an komen, oba dit Leet woat aus een Jewessen fa an sennen, un see, un soogoa äare Kjinja, woaren daut nich vejäten. Ekj weet waut vonne Jedanken dee nu aul haben, nu ea ekj an en daut vesproakne Launt nenn brinj.

22Un aun dän Dach schreef Moses daut Leet dol un lieed de Israeliten daut.

23Un de Har unjarecht Josua, Nun sien Sän, un säd: Sie stoakj un mootich. Ekj woa de Israeliten en daut Launt nenn brinjen, woont ekj an met een Eit vesproaken hab. Ekj woa met junt sennen.

24Un Moses schreef daut Jesaz ut bat gaunz opp daut latste.

25Un Moses säd to de Leviten, dee de Kjist von däm Harn sienen Bunt druagen:

26Nämt dit Buak met daut Jesaz un sat daut biesied de Bundeskjist von däm Harn junen Gott sien Bunt. Daut saul doa aus een Zeij fa junt sennen.

27Ekj weet woo jäajenaun un stieekoppich jie sent. Soogoa nu aul, wiel ekj noch läwd, sent jie däm Harn jäajenaun jewast. Wooväl mea woa jie daut wan ekj ieescht wajch sie.

28Vesaumelt aul june Leidasch un june aunjestalde Mana, soo daut ekj to an räden kaun un see hieren woaren, wan ekj dän Himmel un de Ieed aus Zeij jäajen an opproopen woa.

29Ekj weet daut no mienen Doot woa jie onbedinjt orrajchtet doonen un junt von däm Wajch, dän ekj junt väajesajcht hab, wajch dreien. Un dan woat uk noch de Tiet komen, wua jie woaren Schoden lieden wäajen daut beese waut jie ver däm Harn jedonen haben, un woaren sien Oaja reizen derch daut waut jie jedonen haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Un Moses säd dit gaunze Leet opp von Aunfank bat Enj ver de Vesaumlunk von Israeliten.

5. Mose 32

Moses sien Leet

1Lot dän Himmel horchen wan ekj räd, lot de Ieed oppnämen waut ekj to sajen hab.

2Mucht dis Unjarecht opp junt komen aus een leisa Räajen, mucht dee sennen aus de Deiw. Muchten dise Väaschreften Läwen jäwen, soo aus een Soddaräajen oppe drieeje Weid, un soo aus wan daut dän dachäwa opp daut Struck doakt.

3Ekj woa däm Harn sien Nomen bekaunt moaken; ekj woa sajen woo groot Gott es.

4Hee jeft mie Schutz; sien Woakj es onen Fäla, un hee haundelt emma rajcht. Gott es bestendich un onen schlajchtet. Hee deit emma waut rajcht es.

5Oba jie sent ontru jewast. Jie derwen nich mea siene Kjinja sennen, wiels june Wäaj soo vekjieet un bees sent.

6Es dit woo jie däm Harn trigjäwen, jie onveninftje un onväabedochte Lied. Es hee nich jun Voda? Es hee nich dee, dee junt jemoakt haft, dee, dee junt to een Volkj jemoakt haft?

7Denkj doch emol no, woo daut en vegone Tiet jewast es. Froag dienen Voda un de elre Mana; dee kjennen die daut sajen.

8De Hechsta haft de veschiedne Velkja jieda äa Launt un eenen himlischen Deena jejäft, aus hee dee von eenaunda sad,

9oba Jakob siene Nokomen wäld hee fa sikj selfst.

10Hee funk an enne Wiltnis wua doa nuscht wia, buta daut julen vom Wint. Hee omoarmd an un holp an; hee paust opp no an, soo aus eena no sien Uag oppaust.

11Soo aus een Odla siene junge utem Nast schechat, un dän dan hinjaraun flicht, un lat dee opp siene Flichten metfoaren,

12soo leid de Har an gaunz auleen. Doa wia kjeen framda Aufgott doabie.

13Hee sad an huach mank de Boaj un jeef an to äten waut doa woss; Hee jeef an Honnich von mank de Steena, un Eelj von Oliewenbeem opp steenajet Launt.

14Hee jeef an Gloms von de Häad un Malkj von de Schop, Hee jeef an Fleesch von Lama un Kosen, un von de baste Kosenbakj. Hee jeef an dän basten Weit, un leet an rooden Wien vonne Wiendruwen drinkjen.

15Aus Israel oppjerecht wia, wort hee fat un jäajenaun; hee wort dikj un runtjesechtich un dreid sikj wajch von Gott, dee am jemoakt haud. Hee veacht däm, dee no am oppaust un am jerat haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Hee reizt däm Harn sienen Aufgonst derch sienen Jettadeenst, met oppscheiselje Sitten kroagd hee Gott sien Oaja äwadäl.

17See muaken Opfa fa Jetta un nich fa Gott, fa Jetta dee see nich von ea kjanden, fa niee Jetta dee oppjekomen wieren, un fa woone de Vodasch nich Forcht jehaut hauden.

18See jeewen nuscht rom om dän Schutz, derch dän see toom läwen kjeemen; see vegauten dän Gott dee an jemoakt haud.

19Aus de Har daut sach, wort hee doll, un hee dreid sikj wajch von siene Säns un Dajchta.

20Ekj woa mien Jesecht von an dreien, säd de Har, un seenen waut met an passieet. See sent een vekjieedet Volkj; see sent Kjinja opp dee sikj kjeena veloten kaun.

21See haben mie jezoajcht met äa Jettadeenst, see haben mie doll jemoakt met daut, waut kjeen Gott es. Ekj woa an zoajen met daut, waut kjeen Volkj es, ekj woa an doll moaken met daut, waut nuscht es.

22Mien Oaja haft een Fia aunjestekjt, un woat bat unjen em Doodenrikj brennen; daut woat de Ieed un waut doabowen es vebrennen; de Grunt unjare Boaj woat schwälen.

23Ekj woa an onen Enj Trubbel jäwen; ekj woa miene Feilen opp an komen loten.

24Dee woaren veschmachten fa hunga, see woaren met huagen Feeba un schlajchte Krankheiten jeploacht sennen. See woaren unja wille Tieren un jeftje Schlangen lieden.

25Oppe Gaussen woat daut Schwieet an nämen, enne Hiesa woaren see veenjsten; de junge Mana un Mejales, krakjt soo aus de Kjinja un de oole woaren jenomen woaren.

26Ekj haud an kunt wiet vespreeden un aulet Aundenkjen aun an utlaschen.

27Oba ekj haud daut nich vedroagen kunt, wan de Fiend mie jenerkjt hauden, un jesajcht, daut see met äare Macht äwa an jewonnen hauden un daut et nich mien Wellen wia.

28Israel es een Volkj onen gooden Rot, see haben kjeene Ensecht.

29Wan see kluak wieren wudden see vestonen; see wudden enseenen, waut daut fa een Enj jeef.

30Woo wudden 1.000 sennen ver eenen jerant, un 2.000 sent von twee vejoacht worden, wan daut nich wia, daut äa Gott an vekoft haud, un äa Har an veloten haud?

31De Fiend haben nich een Schutz soo aus wie eenen haben, daut sajen see soogoa selfst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Äare Wienrank kjemt von Sodom un vonne Wiengoades bie Gomorra; äare Wiendruwen sent jeftich un äare Pungels sent betta;

33äa Wien es Jeft vonne Schlang un daut onjnädje Schlangenjeft von Ägipten.

34Ekj hab behoolen waut see jedonen haben; ekj hab daut krakjt oppbewoat en miene Vewoarunk,

35daut ekj doa äwa Rach eewen kaun un an bestrofen, wan see nich steil gonen kjennen. De Dach es dicht bie wan see grooten Schoden derchmoaken woaren, un äa vedoawen woat plazlich komen.

36De Har woat sien Volkj rechten, un sikj om sienen Deena erboarmen, wan hee sitt daut äare Krauft wajch es, un kjeent von an, auf Sklow ooda Frie, jebläwen es.

37Dan woat hee sajen: Wua sent june Jetta, opp woone jie junt veleeten, daut dee junt raden wudden,

38dee waut daut Fat biem Opfa eet, un dän Wien biem Drinkjopfa drunk. Lot dän nu komen un junt halpen, lot dän no junt oppaussen.

39Nu lot daut ensinkjen daut ekj, un ekj auleen Gott sie. Doa es kjeen aundra Gott. Ekj näm daut Läwen un ekj jäw daut, ekj kaun Wunden schlonen un ekj jäw daut heelen. Kjeena kaun mie opphoolen.

40Ekj häw miene Haunt nom Himmel un jäw mien Eit, daut soo secha aus ekj opp emma läw,

41wan ekj mien blenkjajet Schwieet opphäw un daut Jerecht fia met miene Haunt, woa ekj mie aun miene Jäajna rajchen, un woa dee trigjtolen waut jäajen mie sent.

42Ekj woa miene Feilen äwasaut moaken met Bloot, un mien Schwieet woat Fleesch fräten, Bloot von de jeschloagne un de faustjenomne, un von de lankhoaje Fiend, sajcht de Har.

43Lot aule Lenda sikj metfreien, wäajen sien Volkj. Hee bestroft dee waut siene Deena ombrinjen. Hee eeft Rach aun siene Jäajna, un hee moakt een Veseenen fa sien Launt un sien Volkj. Amen.

44Un Moses un Josua, Nun sien Sän, säden de Lied aul de Wieed von daut Leet, soo daut daut gaunze Volkj daut hieed.

45Un aus Moses de Israeliten aul dise Väaschreften jesajcht haud,

46säd hee wieda: Nämt aul dise Wieed, met dee ekj junt vondoag woarn, to Hoat, daut jie june Kjinja dee kjennen oppschoapen, soo daut see uk aule Stekja von dit Jesaz hoolen woaren.

47Dise Väaschreften sent nich ladjet Sprie. Nä, dee sent Läwen fa junt. Hoolt junt aun dee, un dan woa jie lang läwen en daut Launt aun jantsied Jordan, woont jie gonen entonämen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

48Un dän Dach noch säd de Har to Moses:

49Nu go en Moab opp de Abarim Boaj, jäajenäwa von Jericho, un go doa opp däm Nebo Boajch. Kjikj von doa no daut Launt Kanaan, woont ekj daut Volkj Israel jäwen woa, daut see doa wonen kjennen.

50Un doa opp däm Boajch woascht du stoawen motten, soo aus Aaron opp däm Hor Boajch storf.

51Jie wieren beid ontru to mie ver daut Volkj Israel, aus jie bie daut Wota bie Meriba wieren, dicht bie Kadesch en de Zin Wiltnis. Du jeefst mie doa ver daut Volkj nich de Aunerkjanunk daut ekj heilich sie.

52Du kaust daut Launt von een Enj auf seenen, oba du woascht nich selfst en daut Launt nengonen, woont ekj daut Volkj Israel jäw.

5. Mose 33

Moses sien Säajen fa de twalw Stam

1Un hia es de Säajen dän Moses, de Maun dee Gott deend, äwa daut Volkj Israel spruak ea hee storf.

2De Har kjeem von Sinai, von Seir kjeem hee opp äwa ons, vom Paran Boajch scheen hee opp ons. Hee kjeem met 10.000 Enjel un eene Fiaflaum enne rajchte Haunt.

3Jo, de Har wia sien Volkj goot, un hee beschizt dee, waut am jeweit wieren; see jinjen opp sienen Wajch, un neemen sien Wuat aus äaren Rot,

4aus Moses an daut Jesaz jeef aus een Schauz fa Jakob siene Nokomen.

5Soo wort de Har de Kjennich äwa dee, woone hee oppjerecht haud, aus de Leidasch un Stam von Israel vesaumelt wieren.

6Un Moses säd to dän Staum Ruben: Lot Ruben nich utstoawen wan hee uk nich sea groot es.

7Un hee säd to Juda: Har, horch doch no Juda siene Stemm un brinj am toop met siene Lied; hee stritt fa sikj met siene Henj, halp am jäajen siene Jäajna.

8Un hee säd to Levi: Jeff Levi, dee soo tru es, dienen Rot derch däm Urim un Tummim. Aul bie Massa, un uk bie Meriba, worden see sea aufjeprooft.

9Hee säd äwa sienen Voda un siene Mutta daut hee nich no an horcht; hee vekjand siene Breeda un Kjinja un hilt sikj aun dien Wuat un dien Bunt.

10Hee woat Jakob däm Harn siene Väaschreften unjarechten, un Israel daut Jesaz lieren. Hee woat dän Weiruak opfren, un Brauntopfa oppem Aultoa brinjen.

11Har, halp am en daut wuatoo hee beroopen es, mucht die de Oabeit dee hee deit, jefaulen. Nemm äare Fiend äare Macht wajch, daut see nich trigj jäajen an komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

12Un hee säd to Benjamin: Däm Harn jefelt dis Staum, un hee beschizt am. Dän dachäwa paust hee no am opp, un hee wont en siene Boaj.

13Un hee säd to Josef: Mucht de Har dien Launt säajnen, met däm wieetvollen Deiw, un met Wota von deep rauf;

14met de scheenste Frucht waut de Sonn brinjt, un de baste Arnt waut de Mon jeft;

15met daut baste Metol von de steenoole Boaj, met de groosoatje Arnt en daut sea oole Tol;

16met daut baste enne Ieed, wua soo wundaväl es, un de Gonst von de Stemm dee en däm Bosch wia. Muchten dise opp Josef sien Kopp sennen, oppem Stiern von däm besondren von mank siene Breeda.

17Hee haft Majestät aus mau een ieeschtjebuarna Boll, hee es stoakj aus de Hieena aun een sea willa Oss; un met dee schift hee Velkja soo wiet aus daut jeit; soo sent Efraim siene 10.000 un Manasse siene 1.000.

18Un to de Stam Sebulon un Isachar säd hee: Frei die, Sebulon, opp diene Reisen, un du, Isachar, en diene Zelten.

19Dee woaren äa Frintschoft enne Boaj nenn kroagen, un doa een rajchtet Opfa moaken; see woaren vom Mäa soo rikjlich arnten, un von de wieetvolle Schaza em Saunt.

20Un hee säd to Gad: Dee wäa Gad jrata moakt woat eenen Säajen haben, hee hukt aus een Leiw, dee reed es toom sprinjen, un ritt aun dän Oarm un dän Kopp.

21Hee wält sikj daut baste Launt, wua een Stekj fa däm Leida jehoolen wia. Toop met de Leidasch en Israel, fieed hee daut Jesaz fa däm Harn un daut rajcht mank an ut.

22Un hee säd to Dan: Dan es soo aus een junga Leiw, dee ut Baschan rut sprinjt.

23Un hee säd to Naftali: Naftali, dee du voll von goodet best, un voll von däm Harn siene Gonst, Nemm daut Launt aun daut Mäa un nom Sieden.

24Un hee säd to Asser: De jratsta Säajen mank de Säns es fa Asser; lot am daut Leefkjint mank de Breeda sennen; mucht hee siene Feet en Eelj ducken.

25Diene Däaren woaren met Iesa un Brons veräajelt sennen; soo lang aus du läfst, woascht du stoakj sennen.

26Doa es nich noch eena soo aus dien Gott, du Oppjerechta; hee foat derch de Himmel om die to halpen, un oppe Wolkjen en siene Majestät.

27Diene Wonstäd es de eewja Gott, un hee helt die met siene eewje Oarms. Hee säd: Sie du vedorwen! Un dreef dän Fiend ver die rut.

28Un soo bleef Israel en Schutz, un Jakob sien Borm bleef onvestieet, en een Launt met Jeträajd un Wien, wua de Owent väl Deiw jeft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Du jlekjeljet Israel, Wäa es soo aus du? Du best een Volkj woont de Har jerat haft;
hee es daut Schilt waut die beschizt, un daut Schwieet waut die groosoatich moakt.
Diene Fiend woaren sikj ver die schuen, un du woascht de huage Opfastäden
vestieren.

5. Mose 34

Moses sien Doot

1Un Moses jinkj von de Stapen en Moab, nopp en de Nebo Boaj, bat oppe Spetz von
däm Pisga Boajch, oosten von Jericho. Un von doa wees de Har Moses Gilead bat
soo wiet aus Dan,

2de gaunze Naftali Jäajent, de Jäajent von Efraim un Manasse, de gaunze Juda
Jäajent bat aum Mäa em Wasten,

3daut Launt em Sieden Kanaan, un de Stapen dee von Jericho, de Staut met de
Paulmbeem, bat Zoar strakjen.

4Un de Har säd to Moses: Dit es daut Launt woont ekj Abraham, Isaak, un Jakob
met een Eit vespruak, daut äare Nokomen daut oawen wudden. Ekj hab die daut
nu met diene Uagen seenen loten, oba du woascht doa nich nengonen.

5Un soo storf Moses, däm Harn sien Deena, doa en Moab. Dit wia krakjt soo aus
de Har daut jesajcht haud.

6Un deHar begrowd Moses en een Tol en Moab, jäajenäwa von Bet Peor. Kjeena
weet, bat aum vondoagschen Dach, krakjt wua hee begroft es worden.

7Moses wia 120 Joa oolt aus hee storf. Hee wia noch krakjt soo stoakj aus eemol, un
hee kunn noch goot seenen.

8Un doa opp de Moabstapen, truad daut Volkj fa 30 Doag äwa Moses, bat de
Truatiet äwa wia.

9Un Moses läd siene Henj opp Josua, Nun sien Sän, un Josua wort voll Weisheit
derch däm Jeist. Un de Israeliten horchten no am un hilden de Jesazen, dee
de Har Moses jejäft haud.

10Doa es no Moses, nich noch een Profeet en Israel oppjekomen, dee soo aus Moses
wia. De Har räd met am aus unja vea Uagen.

11Kjeen aundra Profeet haft soone Wunda un Tieekjens jedonen, aus dee waut
de Har derch Moses en Ägipten deed jäajen däm Kjennich un aul siene Deena un
daut gaunze Launt.

12Kjeen aundra Profeet haft soone groote Macht jeeeft, un soone Forcht jewoakt,
aus waut Moses deed aus Leida en Israel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Josua

Josua 1

Gott jeft de Aunordnunk toom en daut Launt nentrakjen

1No däm aus däm Harn sien Deena Moses jestorwen wia, säd de Harto Nun sienen Sän Josua, Moses sienen Deena:

2Mien Deena Moses es jestorwen; nu moak die opp un trakj äwa dän Jordan, du un daut gaunze Volkj, en daut Launt, waut ekj de Israeliten jejäft hab.

3Aul de Städen, wua june Feet noppklunjen woaren, hab ekj junt jejäft, soo aus ekj Moses vesproaken hab.

4Jun Launtstekj saul von de Wiltnis em Sieden bat aum Boajch Libanon em Nuaden rieekjen, un von däm grooten Eufrat Riefa bat aun daut Meddelmäa em Wasten, de Hetita äa gaunzet Launt, saul junt sennen.

5Kjeen Fient woat die wadastonen kjennen, wiels ekj woa die dien läwen lank biestonen; soo aus ekj met Moses jewast sie, soo woa ekj uk met die sennen. Ekj woa mie nich von die trigjtrakjen un die em Stäakj loten.

6Sie mootich un entschloten! Wiels du saust dit Volkj daut Launt endeelen, waut ekj an toom Oafgoot jäwen woa, soo aus ekj äare Vodasch daut jeschwuaren hab.

7Nu bliew mootich un hool die faust aun daut, waut mien Deena Moses jesajcht haft! Hool mien Jesaz, waut hee die äwajäft haft, un lot nich daut kjlanste doavon onbeacht; om daut du Erfolch hast, met aules waut du äwanemst.

8Doo de Aunwiesungen von en mien Jesazbuak emma wada utspräakjen, un denkj aum Dach uk de Nacht doaräwa no, om daut du en aulem soo haundelst, aus doa bennen jeschräwen steit. Dan woascht du Erfolch haben un aules waut du aunfangst, jlekjlich to Enj brinjen.

9Horch, ekj hab die jesajcht, daut du mootich un entschloten best. Hab kjeene Angst, un lot die von nuscht enschrakjen, wiels ekj, de Har, dien Gott, bliew bie die, bie aules waut du doonen woascht.

Josua moakt reed toom en daut Launt nenn marschieren

10Dan roopt Josua de Oppsechta em Volkj un säd:

11Got derch daut Loaga un moakt äwaraul bekaunt: Veschauft junt Väarot, wiels om dree Doag woa jie hia äwa däm Jordan gonen, un en daut Launt komen un daut ennämen, waut de Har, jun Gott, junt jäwen woat.

12Un to de Stam Ruben un Gad un dän haulwen Staum Manasse säd Josua:

13Denkjt aun de Wieed, waut Moses, däm Harn sien Deena, junt jesajcht haft: De Har, jun Gott, jeft junt aun dise Sied vom Jordan jun Launt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14June Frues un Kjinja un jun Vee lot en daut Launt bliewen, waut Moses junt aun dise Sied Jordan jejäft haft. Oba aule Mana waut toom Kjrich fäich sent, sellen bewaufnet ver äare Breeda, de aundre Israeliten, äwagonen un an halpen

15daut Launt entonämen, waut deHar, jun Gott, an jäwen woat. Mau ieescht wan de Har june Breeda soo aus junt eenen Wonplauz jejäft haft, derw jie trigjkomen un junt hia en daut Launt aun de oostne Sied Jordan aunsiedlen, soo aus Moses junt daut toojesajcht haft.

16Un see auntwuaden Josua: Wie wellen aules doonen waut du ons jesajcht hast, un wua du ons hanschekjst, doa well wie hangonen.

17Soo aus wie Moses jehorchten, soo well wie die uk jehorchen. Mucht de Har, dien Gott, met die sennen, soo aus hee met Moses wia!

18Wäa sikj diene Wieed jäajenaun sat un nich deit waut du sajchst, mott met däm Doot bestroft woaren. Bliew mootich un entschloten!

Josua 2

Eene kanaanitische Fru halpt de israelitische Spionen

1Josua, Nun sien Sän, schekjt von Schittim twee Mana jeheem aus Spionen ut un säd to an: Got han, un beseet junt daut Launt goot, un besondasch de Staut Jericho! Un de Mana jinjen en de Staut nenn un kjeemen no de Hua Rahab äa Hus un jinjen doa nenn, om doa äwa Nacht to bliewen.

2Däm Kjennich von Jericho wort daut oba noch aun däm selwjen Owent jemalt: Doa sent en dise Nacht Mana von Israel nenjekomen, daut Launt uttospionen.

3Dan schekjt de Kjennich von Jericho von siene Wajchta no Rahab un leet ar sajen: Jeff de beid Mana rut, waut no die en dien Hus jekomen sent; dee sent bloos jekomen, om daut Launt uttoforschen.

4Rahab oba vestuak de beid Mana un säd: Jo, doa sent Mana bie mie nenjekomen, oba ekj wist nich, wua dee häakjeemen.

5Un aus met diesta woaren daut Stautspuat sull toojeschloten woaren, jinjen see rut, un ekj weet nich wua dee hanjegonen sent. Oba wan jie dee schwind hinjaraun joagen, dan woa jie dee noch enholen.

6See haud de Mana opp äa Dak noppgonen loten un an met daut Flausstroo unjajeschett, waut see opp äa Dak jeschett haud.

7De Wajchta juagen de Spionen opp däm Wajch nom Jordan hinjaraun bat aun däm flaken Äwagank biem Jordan. Un daut Stautspuat wort hinja an wada toojeschloten.

De Kanaanita haben dän Moot veloaren

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Oba ea de beid Spionen sikj hanläden toom schlopen, kjeem Rahab opp daut Dak nopp no an

9un säd: Ekj weet, daut de Har junt dit Launt jejäft haft, wiels aul de Enwona zetren un haben Angst fa junt, un haben aula dän Moot veloaren.

10Wie haben daut jehieet, woo deHar daut Wota em Schelpmäa ver junt utdrieejen leet, aus jie ut Ägipten rut trocken. Un wie weeten uk, waut jie met de beid Kjennichs von de Amorita, Sihon un Og, aun jantsied Jordan jedonen haben, woo jie dee besiecht un dootjemoakt haben.

11Un von don aus wie daut hieeden, hab wie aulen Moot veloaren. Kjeena von ons woacht sikj, jäajen junt to kjamfen, wiels de Har, jun Gott, es Gott bowen em Himmel uk unjen oppe Ieed.

12Ekj pracha junt, doot mie bie däm Harnschwieren, daut jie truhoatich un goot woaren to miene Famielje sennen, soo aus ekj junt sie truhoatich goot jewast. Un jäft mie een sechret Tieekjen,

13daut jie mienen Voda, miene Mutta, miene Breeda un miene Sestren un aules, waut see haben, läwen loten un vom Doot raden woaren.

14Dan säden de Mana to ar: De Har saul ons ieejnet Läwen von ons fodren, wan wie daut Vespräakjen nich hoolen un nich tru un goot to die sent, wan de Har ons dit Launt jeft, un du onse Sach nich veroden woascht.

De Spionen komen trigj

15Dan leet Rahab an aun eenen Strank derch een Fensta lenjd de Stautsmia rauf, wiels äa Hus, wua see wond, stunt aun de Stautsmia.

16Un see säd to an: Got un doot junt dree Doag manke Boaj vestäakjen, bat dee trigjekomen sent, waut junt hinjaraun juagen; un dan got june Wäaj.

17De Mana oba säden to ar: Dit Vespräakjen, waut du ons hast schwieren loten, well wie mau dan hoolen,

18wan du disen rooden Strank, wua du ons met raufjeloten hast, aun daut Fensta binjen woascht. Un dienen Voda, diene Mutta, diene Breeda un dien Frintschoft en dien Hus vesaumelt hast, wan wie en dit Launt nenn komen.

19Kjeena doaf dien Hus veloten. Wäa rut jeit un dootjemoakt woat, drajcht de Schult selfst, un wie sent nich veauntwuatlich doafäa. Bloos wan en dien Hus eena omjebrocht woat, traft ons de Schult.

20Wan du oba waut doavon veroden woascht, dan sent wie von daut Vespräakjen loos, waut wie die jeschwuaren haben.

21See säd: Soo aus jie jesajcht haben, saul daut sennen! Un neem Aufscheet von an. Un de Mana jinjen wajch. See oba bunk dän rooden Strank aum Fensta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22De beid Mana jinjen un vestuaken sikj dree Doag manke Boaj, bat dee trigjekomen wieren, waut an sochten. Dee hauden opp aule Wäaj en de gaunze Jäajent jesocht, oba kjeenem jefungen.

23Nohäa jinjen de beid Spionen vom Boajch rauf en daut Jordantol nenn, un jinjen äwa däm Riefa un kjeemen no Josua, Nun sienen Sän, un vetalden am aules, waut see beläft hauden,

24un vesechaden am: De Har haft daut gaunze Launt en onse Henj jejäft, wiels aule Enwona em Launt haben fa ons Angst jekjräajen un dän Moot veloaren.

Josua 3

Israel jeit derch däm Jordan

1Aum näakjsten Morjen muak Josua sikj tiedich opp, un trock met daut gaunze Volkj toop ut Schittim un see kjeemen bat aum Jordan. Doa loagaden see sikj dan un reiwden sikj ut, ea see äwa jinjen.

2No dree Doag jinjen de Oppsechta derch daut Loaga

3un säden to daut Volkj: Wan jie seenen, daut de Priesta von däm Staum Levi dämHarn, junen Gott, siene Bundeskjist ut daut Loaga droagen, dan moakt junt opp un got hinjaraun!

4Dee woat junt dän Wajch wiesen, wiels jie sent däm noch niemols jegonen. Komt oba nich too dicht bie de Bundeskjist, doot ojjefäa 1.000 Schrett von dee aufbliewen!

5Un Josua säd to daut Volkj: Moakt junt reed! Un sorcht doafäa, daut jie rein sent, soo aus de Har daut von sien Volkj velangt. Wiels morjen woat de Hareen Wunda fa junt doonen.

6Aum näakjsten Dach säd Josua to de Priesta: Nämt de Bundeskjist un got ver daut Volkj derch däm Jordan! Dan hoowen see de Bundeskjist opp äare Schulren un jinjen veropp ver daut Volkj.

7De Har säd to Josua: Vondoag well ekj aunfangen, die ver daut gaunze Volkj Israel groot to moaken, om daut see weeten: Daut ekj die soo biestonen doo, aus ekj Moses biejestonen hab.

8Un du jeff de Priesta, dee de Bundeskjist droagen, de Aunordnunk: Fuaz wan jie dän ieeschten Schrett en daut Wota vom Jordan jemoakt haben, dan blieft stonen!

9Dan roopt Josua daut Volkj no sikj un säd: Horcht, waut de Har, jun Gott, junt sajen lat!

10Doaraun sell jie daut moakjen, daut een läwendja Gott bie junt es un daut hee de Kanaanita, Hetita, Hiwita, Perisita, Girgasita, Amorita un Jebusita ver junt vedriewen woat:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11Horcht emol, de Kjist met däm Bunt, von däm Harn, dee aules rejieet, woat ver junt en dän Jordan nengonen.

12Wält junt twalf Mana, ut jieda Staum von Israel eenen.

13Wan dan de Priesta, waut däm Harn, dee aules rejieet, siene Bundeskjist droagen, en daut Wota vom Jordan stelstonen, dan woat daut Wota vom Jordan, waut von bowen raufrant, soo aus een Daum stonen bliewen un nich wiedaranen.

14Aus daut Volkj dan ut äare Zelten rut trock, om derch dän Jordan to gonen, un de Priesta de Bundeskjist ver daut Volkj druagen

15un aun dän Jordan kjeemen un äare Feet väaren em Wota endukten, wiels de Jordan wia en de gaunze Arnt Tiet soo voll jeworden daut dee äwarand,

16dan bleef daut Wota stonen, waut von bowen raufkjeem, un recht sikj opp soo aus een Daum, wiet nopp, bie de Staut Adam, waut dicht bie Zaretan licht. Oba daut Wota, waut nom Soltmäa rand, daut rand auf. Un soo kunn daut gaunze Volkj jäajen Jericho met drieeje Feet derch däm Jordan gonen.

17De Priesta, waut de Kjist met däm Harnsienen Bunt druagen, bleewen medden em Jordan opp drieeje Grunt stonen, un gaunz Israel jinkj opp drieeje Grunt, bat daut gaunze Volkj aun de aundre Sied Jordan aunjekomen wia.

Josua 4

De Steena aus Tieekjen toom Aunjedenkj

1Aus daut gaunze Volkj ieescht derch däm Jordan jegonen wia, säd de Har to Josua:

2Wält junt twalf Mana, ut jieda Staum eenen,

3un lot an twalf Steena medden ut däm Jordan holen, von dee Städ, wua de Priesta stonen. Un see sellen de Steena metnämen un dort hanlajen, wua jie Nacht bliewen woaren.

4Dan roopt Josua de twalf Mana, waut hee ut Israel bestalt haud, ut jieda Staum eenen,

5un säd to an: Got no däm Harn, junen Gott, siene Bundeskjist, medden em Jordan, un häft junt doa jieda eenen grooten Steen oppe Schulla, soo väl Steena, aus Stam em Volkj Israel sent,

6om daut dee een Tieekjen en june Medd sent! Wan june Kjinja junt nohäa froagen: Waut bedieden junt dise Steena?

7dan sell jie an sajen: Wiels daut Wota vom Jordan ver däm Harn siene Bundeskjist aufjeschnäden wort, aus see dee derch däm Jordan druagen, sellen dise Steena fa Israel fa aule Tieden een Aundenkjen sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8De Mana deeden soo aus Josua jesajcht haud un holden twalf Steena ut däm Jordan, fa jieda Staum von Israel eenen, soo aus de Har to Josua jesajcht haud. Un see brochten dee bat däm Loagaplauz met un läden dee doa han.

9Un Josua stald medden em Jordan, opp dee Städ wua de Priesta met de Bundeskjist stonen jebläwen wieren, uk twalf Steena opp. Un dee Steena sent doa vondoag noch.

10De Priesta bleewen met de Bundeskjist soo lang em Jordan stonen, bat aules verecht wia, waut de Har daut Volkj derch Josua jesajcht haud, krakjt soo aus Moses Josua daut väajesajcht haud. Un daut Volkj jinkj, soo bosich aus daut kunn, derch dän drieejen Riefa.

11Aus ieescht daut gaunze Volkj äwajegonen wia, dan jinjen de Priesta met däm Harnsiene Bundeskjist uk äwa no de aundre Kaunt un jinjen wada ver daut Volkj.

12De Mana von de Stam Ruben un Gad un dän haulwen Staum Manasse jinjen toom Kaumf bewaufnet ver de aundre Israeliten, soo aus Moses an daut jesajcht haud.

13Bie 40.000 Kjrieja jinjen unja dämHarn siene Aunleidunk toom Kaumf en daut Jordantol bie Jericho.

14Aun disen Dach jeef de Har Josua een grootet aunseenen ver daut gaunze Volkj. Un de Israeliten hauden sien läwen lank Forcht fa am, soo aus see fa Moses Forcht jehaut hauden.

15Dan säd de Har to Josua:

16Doo de Priesta, waut de Kjist met daut Jesaz droagen, sajen, daut see ut däm Jordan rutkomen!

17Dan säd Josua to de Priesta: Komt ut däm Jordan rut!

18Un aus de Priesta, waut däm Harn siene Bundeskjist druagen, met äare Feet ut däm Jordan rut opp drieejen Grunt staupten, kjeem daut Wota vom Jordan wada soo aus verhäa un stieech äwa de Kaunten.

19Daut wia aum 10. Dach en de 1. Moonat, aus daut Volkj ut däm Jordan kjeem; un see loagaden sikj en Gilgal, aun de Oostjrens von Jericho.

20Un de twalf Steena, waut see ut däm Jordan metjenomen hauden, recht Josua en Gilgal opp

21un säd to de Israeliten: Wan june Kjinja nohäa äare Vodasch froagen: Waut dise Steena bedieden?

22Dan vetalt an, woo daut Volkj Israel met drieeje Feet derch däm Jordan jegonen es,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23aus de Har, jun Gott, dän Jordan ver junt utdrieejen leet, bat jie doa derchjegonen wieren. Krakjt soo aus hee daut Schelpmäa ver ons utdrieejen leet, om daut wie doa derchgonen kunnen.

24Doaraun sellen aule Velkja oppe Ieed, däm Harn siene Macht kjanen lieren, un jie selfst sellen däm Harn, junen Gott, aulentiet ferchten.

Josua 5

1Aus aul de Kjennichs von de Amorita, waut aun de wastne Sied Jordan wonden, un aule Kanaanita Kjennichs aum Meddelmäa daut hieeden, woo de Har däm Jordan ver de Israeliten utdrieejen leet, bat daut gaunze Volkj Israel doa derchjegonen wia, wort an Angst fa de Israeliten, un see veluaren aulen Moot.

De Beschniedunk un daut ieeschte Passafast en Kanaan

2Dan säd de Har to Josua: Moak die Massasch von Steen un doo aule Maunslied en Israel beschnieden, soo aus daut aul emol ea wort.

3Dan muak Josua sikj steenane Massasch un beschneet de Maunslied von Israel opp eenen Plauz, dee von dan aun Väahut Eewa heet.

4Un dit es de Grunt, wuarom Josua dee beschneet: Aule Maunslied, waut ut Ägipten rutjetrocken wieren, aul dee waut bie de Utwaundrunk ut Ägipten Kjrieja wieren, wieren oppe Reis derch de Wiltnis jestorwen.

5Aus de Israeliten Ägipten veleeten, wieren aule Maunslied beschnäden; oba dee waut oppe Reis derch de Wiltnis jebuaren wieren, dee wieren nich beschnäden worden.

6De Israeliten waundaden 40 Joa en de Wiltnis, bat daut gaunze Volkj utjestorwen wia, dee aus Kjrieja ut Ägipten jetrocken wieren, wiels see däm Harn siene Stemm nich jehorcht hauden, un de Har an vesproaken haud: Jie sellen daut Launt nich seenen, waut ekj june Vodasch vesproaken hab, daut Launt, waut von Malkj un Honnich äwarant!

7Äare Säns, dee de Har haud oppwaussen loten un aun äare Städ stunden, dee beschneet Josua. Wiels see dee hinjawäajes nich beschnäden hauden wieren dee noch onbeschnäden.

8No däm aus dee aula wieren beschnäden worden, bleewen see doa em Loaga, bat de Wunden jeheelt wieren.

9Un de Harsäd to Josua: Vondoag hab ekj de ägiptische Schaund von junt raufjenomen. Un dise Städ wort Gilgal jenant bat dän vondoagschen Dach.

10Aus de Israeliten bie Gilgal opp de Stap bie Jericho äa Loaga hauden, fieeden see aum 14. Dach en de 1. Moonat aum Owent daut Passafast.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11Aum näakjsten Dach eeten see toom ieeschten mol von daut, waut em Launt Kanaan jewossen wia: Jereeschte Jeträajd Kjieena un onjesuadet Broot.

12Von disen Dach aun hieed uk daut Mauna opp, wiels see nu von daut Jeträajd em Launt äten kunnen, soo daut de Israeliten von däm Dach aun kjeen Mauna mea fungen. See eeten aul en daut ieeschte Joa von de Arnt em Launt Kanaan.

Gott schekjt eenen stoakjen Helpa

13Aus Josua dicht bie Jericho wia, kjikjt hee opp, un sach daut doa een Maun ver am stunt, waut een ut de Scheed jetroknet Schwieet enne Haunt haud. Josua jinkj no am un fruach: Jehieescht du to ons ooda to onse Fiend?

14Hee säd: Beides nich. Ekj sie de Befälshaba äwa dämHarn sien Häa; un sie nu jrod jekomen. Dan schmeet Josua sikj ut Ieaforcht ver am han un säd: Waut haft mien Har sienen Deena to sajen?

15Dan säd de Befälshaba äwa däm Harn sien Häa to Josua: Trakj die de Schoo ut, wiels du steist opp heilje Grunt! Un Josua deed, waut hee am säd.

Josua 6

De Mieren von Jericho faulen dol

1De Staut Jericho wia veschloten un vesechat, aus de Israeliten noda kjeemen, soo daut kjeena rut ooda nenkomen kunn.

2De Har säd to Josua: Horch, ekj hab de Staut Jericho met äaren Kjennich un äare Kjrieja toop en diene Jewault jejäft.

3Go sas Doag, jieda Dach eemol rom de Staut, met aulet Kjrichsvolkj toop.

4Un säwen Priesta sellen Posaunen von Schop Hieena ver de Bundeskjist droagen. Aum säwenden Dach got säwen mol rom de Staut, un de Priesta sellen doabie met de Posaunen blosen.

5Wan de Posaunen oba ieescht aunhoolent jeblost woaren un jie dän Schaul von de Posaunen hieren, dan stemt aula een grootet Kjrichsjeschrech aun. Dan woat de Stautsmia omfaulen, un daut Kjrichsvolkj saul nengonen, jieda eena doajäajen wua hee es.

6Dan roopt Josua, Nun sien Sän, de Priesta no sikj un säd to an: Nämt däm Harn siene Bundeskjist opp june Schulren. Un säwen von junt Priesta sellen säwen Posaunen von Schop Hieena ver däm Harn siene Kjist droagen.

7Toom Volkj oba säd hee: Moakt junt opp un got rom de Staut! Un de erfoarne Kjrieja sellen ver de Bundeskjist gonen.

8Aus Josua daut Volkj daut jesajcht haud, muaken sikj de säwen Priesta opp, waut de säwen Posaunen ver de Bundeskjist druagen, un blosden doamet, un de Kjist met däm Harn sienen Bunt foljd an hinjaraun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9De Kjrieja jinjen ver de Priesta, waut met de Posaunen blosden, un daut äwaje Volkj kjeem de Kjist hinjaraun, un de Posaunen worden dän tietäwa jeblost.

10Josua säd to daut Kjrichsvolkj: Jie sellen kjeen Kjrichsjeschrech moaken uk nich june Stemmen hieren loten; jie sellen kjeen Wuat räden bat däm Dach, wua ekj to junt saj: “Moakt een Kjrichsjeschrech!” Dan sell jie daut Kjrichsjeschrech moaken.

11Soo leet hee daut gaunze Volkj met däm Harn siene Bundeskjist eemol runtom de Staut gonen, un see kjeemen wada trigj en daut Loaga un bleewen doa äwa Nacht.

12Aum näakjsten Morjen muak Josua sikj tiedich opp, un de Priesta neemen de Bundeskjist opp äare Schulren.

13De säwen Priesta druagen de säwen Posaunen von Schop Hieena ver däm Harn siene Kjist un blosden bieaun biem gonen met de Posaunen. Daut Kjrichsvolkj jinkj ver an, un daut äwaje Volkj kjeem de Bundeskjist hinjaraun, un de Posaunen worden de gaunze Tiet jeblost.

14Uk aum tweeden Dach jinjen see eemol rom de Staut rom un kjeemen trigj no daut Loaga. Soo deeden see daut sas Doag.

15Aum säwenden Dach muaken see sikj tiedich opp, aus daut aunfunk to doagen un jinjen en de selwje Form rom de Staut; bloos aun däm Dach jinjen see säwen mol rom de Staut.

16Un biem säwende mol, aus de Priesta äare Posaunen blosden, säd Josua to daut Volkj: Nu moakt een Kjrichsjeschrech! Wiels de Har haft junt de Staut jejäft.

17Oba horcht hää: De Staut es däm Harn jeweit un steit unja sienen Baun met aules, waut doabennen es. Kjeen Mensch un kjeen Tia doaf aum Läwen bliewen. Bloos de Hua Rahab un aul dee, dee en ää Hus sent, sellen veschoont woaren, wiels see de Spionen vestuak, waut wie rutschekjten.

18Doot junt heeden, waut von daut Jebaunde fa junt to nämen, sest kjemt de Baun äwa daut gaunze Loaga von Israel un brinjt junt en daut vedoawen.

19Oba aul daut Selwa un Golt un aul daut Jereetschoft von Koppa un Iesa saul däm Harn jehieren, un en siene Woninj jebrocht woaren.

20Dan deeden de Priesta met äare Schophieena blosen, un aus daut Volkj dän Posaunenschaul hieed, muak daut een grootet Kjrichsjeschrech. Dan foll de Mia om, un de Mana von Israel drenjden von aule Sieden en de Staut nenn un neemen dee en

21un schluagen no däm Harn sien Wuat aules met Schwieed doot, waut en de Staut läwd: Mana un Frues, Kjinja un oole Lied, uk de Rinda, Schop un Äsels.

Rahab äare Famielje woat veschoont

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Josua säd to de beid Mana, waut daut Launt unjasocht hauden: Got en de Hua äa Hus un holt de Fru met aul äare Aunjehieeje toop doarut, soo aus jie ar daut jeschwuaren haben.

23Dan jinjen de Mana, waut Spionen jewast wieren, doa nenn un holden rut aules waut to Rahab jehieed, äaren Voda äare Mutta un äare Breeda. See brochten aul äa Frintschoft en Sechaheit un brochten dee no eenen Plauz biesied daut israelitische Loaga.

24Oba de Staut, un aules waut doabennen wia, vebrenden see met Fia. Bloos daut Selwa un Golt un daut koppane un iesane Jereetschoft brochten see en dän Loagarum bie däm Harn siene Woninj.

25De Hua Rahab oba, met äa gaunzet Vodahus toop, un aules waut see haud, leet Josua läwen. Un see wond medden en Israel bat dän vondoagschen Dach, wiels see de Spionen vestoaken haud, waut Josua utjeschekjt haud, om Jericho to unjasieekjen.

26Dan spruak Josua de Woarnunk ut: Veflucht es dee Maun ver dämHarn, wäa sikj oppmoakt un dise Staut Jericho wada oppbut! De Gruntsteena lajen, woat am sienen ieeschtjebuarnen Sän kosten, un de Puaten ensaten, woat am sienen jinjsten Sän kosten.

27De Har wia met Josua, soo daut hee em gaunzen Launt aunerkjant un jeloft wort.

Josua 7

Daut Kjrichsjlekj dreid sikj von Israel wajch

1De Israeliten vejreepen sikj oba aun daut Jebaunde. Achan, Karmi sien Sän un Sabdi sien Grootsän, eena von Serach siene Nokomen, ut däm Staum Juda, neem waut von daut Jebaunde. Un dan kjeem dämHarn sien Oaja äwa de Israeliten.

2Josua schekjt Mana von Jericho no Ai, eene Staut bie Bet Awen nom Oosten han von Betel, un säd to an: Got han un unjasieekjt daut Launt. Un aus see hanjegonen wieren un de Jäajent bie Ai unjasocht hauden,

3kjeemen see trigj no Josua un säden to am: Daut es kjeene groote Staut. Du brukst goanich daut gaunze Kjrichsvolkj doahan schekjen; twee ooda dree 1.000 Mana woaren toorieekjen, om Ai entonämen.

4Soo jinjen dan bie 3.000 Mana de Staut aunjriepen; oba see worden von de Mana ut Ai trigjeschloagen.

5Un de Mana von Ai vefoljden an vom Stautspuat bat daut Eewa, wua de Steena steil raufgonen, un schluagen doa 36 Mana von an doot. Dan veschmolt daut Volkj daut Hoat un wort aus Wota.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Un Josua vereet siene Kjleeda un foll opp sien Jesecht oppe Ieed ver däm Harn siene Bundeskjist, un lach doa met de Leida von Israel toop bat aum Owent, un see schmeeten sikj Ieed opp äare Kjap nopp.

7Josua bäd: Har Har! Towaut hast du dit Volkj äwa däm Jordan jebrocht un jefst ons en de Henj von de Amorita, om ons omtobrinjen? Wan wie doch aun de aundre Sied Jordan jebläwen wieren!

8Ekj pracha die Har, waut saul ekj sajen, no däm daut de Mana von Israel äare Fiend dän Rigjen jedreit haben?

9Wan daut de Kanaanita un de äwaje Enwona em Launt hieren, dan woaren see ons omkjrensen un onsen Nomen opp dise Ieed utroden. Waut west du dan fa dienen grooten Nomen doonen?

De Uasoak es: Nich jehorchen waut ekj saj

10Dan säd de Har to Josua: Sto opp! Wuarom lichst du doa opp dien Jesecht?

11Israel haft sikj vesindicht. See haben mienen Bunt jebroaken, waut ekj met an jeschloten hab. See haben von daut Jebaunde jenomen, un haben daut jestolen un jeheem mank äare Sachen jelajcht!

12Doawäajen woaren de Israeliten nich bestonen kjennen ver äare Fiend, un woaren äare Fiend motten dän Rigjen dreien, wiels see stonen selfst unja dän Baun un sent dän Unjagank utjeleewat. Ekj woa junt nich mea biestonen, wan jie nich daut Jebaunde ut june Medd utroden.

13Sto opp, moak daut Volkj reed un saj: Doot junt to morjen reinjen! Soo sajcht de Har, Israel äa Gott: Jie haben Sachen bie junt, waut unja däm Baun stonen. Jie woaren ver june Fiend nich mea bestonen kjennen, bat jie daut Jebaunde ut june Medd rutjeriemt haben.

14Doawäajen sell jie morjen tiedich een Staum nom aundren väakomen. Un de Staum woonen däm Harn sien Loss trafen woat, dee saul en Volkjsgruppen eene no de aundre väakomen. Un de Volkjsgrupp waut däm Harn sien Loss trafen woat, saul aus Famieljes jieda Famielje väakomen. Un ut de Famielje waut däm Harn sien Loss trafen woat, saul jieda Maun väakomen.

15Un wäa doabie met daut Jebaunde aunjetroffen woat, saul met Fia vebrent woaren, hee selfst, un aules waut hee haft, wiels hee däm Harn sienen Bunt äwaträden un waut schaundhauftet en Israel begonen haft.

Daut Vegonen woat bestroft, un daut Volkj met Gott veseent

16Aum näakjsten Morjen muak Josua sikj tiedich opp un leet Israel väakomen, eenen Staum nom aundren; un daut Loss troff dän Staum Juda.

17Un aus Juda met siene Volkjsgruppen väakjeem, wort Serach siene Nokomenschoft jetroffen. Un ut Serach siene Grupp wort Sabdi siene Famielje jetroffen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Un aus hee ut Sabdi siene Famielje, jieda Maun väakomen leet, troff daut Loss Achan, dee Karmi sien Sän, un Sabdi sien Grootsän wia. Een Nokomen von Serach, ut däm Staum Juda.

19Dan säd Josua to Achan: Mien Sän, jeff däm Harn, däm Gott en Israel, de Iea un bekjan ver am diene Schult! Un saj aules waut du jedonen hast, un doo nuscht ver mie jeheem hoolen!

20Dan säd Achan to Josua: Daut es soo, ekj hab mie aun däm Harn, Israel äaren Gott, vesindicht. Un dit es waut ekj jedonen hab:

21Ekj sach mank daut Kjrichskaptol eenen dieren babelonischen Mauntel un 200 Selwastekja un eene Goltstang, waut een haulwet Kilo wuach. Ekj kunn daut nich wadastonen un neem mie daut. Du woascht daut aula en mien Zelt unjajeschoaft finjen; un daut Selwa licht daut unjaschte.

22Dan schekjt Josua Mana doahan, un dee randen nom Zelt, un fungen aules en sien Zelt unjajeschoaft un daut Selwa doarunja.

23Un see neemen de Sachen ut daut Zelt un brochten dee no Josua un aule Israeliten un läden dee ver däm Harn siene Bundeskjist han.

24Dan neem Josua met gaunz Israel toop Achan, dän Nokomen von Serach, met aules toop, daut Selwa, dän Mauntel un de Goltstang, siene Säns un Dajchta, siene Rinda, Äsels un Schop, sien Zelt un aules, waut hee haud, un brochten daut en daut Achor Tol.

25Un doa säd Josua: Soo aus du ons em Ojjlekj jebrocht hast, soo woat de Har die vondoag em Ojjlekj brinjen! Un gaunz Israel steenijden Achan un siene Aunjehieeje. Un aus see an jesteenicht hauden, vebrenden see an met Fia.

26Un dan schmeeten see doa eenen grooten Klompen Steena nopp, dee doa bat vondoag noch emma to seenen es. De Har leet von sienen Oaja. Doawäajen wort de Städ bat disen Dach “Achor Tol” jenant.

Josua 8

Josua siene Kjrichslest

1De Har säd to Josua: Fercht die nich un vezoag nich! Moak die met daut gaunze Kjrichsvolkj toop opp un go no Ai! Horch, ekj hab dän Kjennich von Ai met daut Volkj en siene Staut toop, un sien Launt, die en diene Macht jejäft.

2Du saust met de Staut un äaren Kjennich krakjt soo omgonen aus du met Jericho un äaren Kjennich jedonen hast. Oba dit mol derw jie junt daut Kjrichskaptol un daut Vee endeelen. Lot een Poat von june Mana sikj dicht bie de Staut vestäakjen!

3Josua muak sikj met daut gaunze Kjrichsvolkj toop opp, om no Ai to reisen. Un Josua socht sikj 30.000 stoakje Kjrieja ut un schekjt dee de Nacht veropp

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4un säd an: Jie sellen eene hinjarigjsche Grupp hinja de Staut sennen. Oba blieft nich too wiet auf von de Staut daut jie aulen Tiet reed sent toom aunjriepen.

5Ekj woa met daut gaunze Kjrichsvolkj waut bie mie es, bat dicht aun de Staut komen. Un wan de Mana von Ai ons dan entjäajen komen soo aus daut ieeschte mol, dan well wie fa an ranen,

6om daut see ons hinjaraun jejoacht komen. Soo woa wie dee von de Staut wajchlocken; see woaren denkjen, wie ranen wada fa an soo aus daut ieeschte mol. Un dan wan wie fa an ranen,

7sell jie ut junen Vestäakj äwadäl komen un de Staut ennämen. De Har, jun Gott, woat dee en june Macht jäwen.

8Un wan jie de Staut enjenomen haben, dan stekjt dee met Fia aun, soo aus de Har daut jesajcht haft. Un hoolt junt strenj aun miene Wieed!

9No Josua siene Aunordnunk, jinjen see loos un loagaden sikj, om von hinjen auntojriepen tweschen Betel un Ai, aun de wastne Sied Ai. Josua oba bleef de Nacht äwa bie daut Kjrichsvolkj.

10Zemorjes muak hee sikj tiedich opp un deed daut Volkj ordnen un jinkj met de Leida von Israel daut väaschte ver daut Volkj no Ai.

11Un daut gaunze Kjrichsvolkj, waut bie am wia, jinkj doahan un kjeem bat dicht ver de Staut un loagad sikj aun de nuadne Sied Ai, soo daut bloos een Tol tweschen an un Ai wia.

12Josua haud oba bie 5.000 Mana jenomen un dee aus hinjarigjsche Grupp tweschen Betel un Ai, aun de wastne Sied Staut hanjestalt.

13Un see stalden daut Volkj von daut Loaga, waut aun de nuadne Sied Staut wia, soo opp, daut et bat aun de wastne Sied Staut rieekjt. Un Josua jinkj de Nacht medden en daut Tol nenn.

14Aus de Kjennich von Ai daut enwort, muaken de Mana ut de Staut sikj schwind opp un jinjen loos toom Kaumf jäajen Israel. Hee jinkj met sien gaunzet Kjrichsvolkj no däm Plauz, waut no daut Jordantol han op es, om an dort auntojriepen. Wiels hee wist daut nich, daut am eene hinjarigjsche Grupp aun de aundre Sied Staut aunjelajcht wia.

15Josua un siene Grupp stalden sikj soo, aus wan see fa an nojäwen un ranen musten, un randen no de Stap opptoo.

16Dan worden aule Mana ut de Staut toopjeroopt, om de Israeliten to vefoljen. Un aus see Josua hinjaraun juagen, worden see von de Staut wajchjelokt,

17soo daut kjeen Maun en Ai ooda Betel trigjbleef, waut nich metjegonen wia, om Israel to vefoljen. See leeten de Staut hinja sikj op stonen un juagen Israel hinjaraun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Staut Ai woat enjenomen un venicht

18Dan säd de Har to Josua: Strakj diene Haunt met däm Spies jäajen Ai ut; ekj jäw de Staut en diene Henj. Un aus Josua dän Spies en siene Haunt jäajen de Staut utstrakjt,

19dan kjeem de Grupp von hinjen schwind ut äaren Vestäakj un randen en de Staut nenn, neemen dee en un stekjten de aun un vebrenden dee.

20Aus de Mana von Ai sikj omkjikjten, sagen see dän Ruak von äare Staut no Hecht gonen, un see kunnen no kjeene Sied mea flichten. Wiels de Israeliten waut no de Stap opptoo randen, wongen om un kjeemen jäajen dee, dee an vefoljden.

21Josua un de aundre Israeliten sagen uk daut de Ruak von de Staut enne Hecht jinkj, un daut de hinjarigjsche Grupp de Staut enjenomen haud. Doawäajen wongen see om un jreepen de Mana von Ai aun.

22Un dee ut de Staut kjeemen uk rut an entjäajen, un de Mana von Ai jeroden tweschen de Gruppen von Israel, soo daut kjeena von an met däm Läwen doavon kjeem.

23Bloos däm Kjennich von Ai jreepen de Israeliten läwendich un brochten däm no Josua.

24De Israeliten muaken aule Mana von Ai, waut an hinjaraun jejoacht wieren, opp daut opne Flekj en de Stap, met äa schoapet Schwieet doot. Dan jinjen see en de Staut nenn un schluagen uk aul dee doot waut trigjebläwen wieren.

25Un waut aun disen Dach to dood kjeemen, wieren 12.000 Mana un Frues, aule Enwona von Ai.

26Josua trock siene utjestrakjte Haunt met däm Spies nich ea trigj, bat de Baun aun aule Enwona von Ai derchjefieet wia.

27Bloos daut Vee un de aundre wieetvolle Sachen ut de Staut hilden de Israeliten fa sikj, soo aus de Har daut derch Josua aunjeordnet haud.

28Dan brend Josua Ai dol un muak dee fa emma to eenen Ausch un Prellklompen, waut doa vondoag noch licht.

29Dän Kjennich von Ai honk hee aun eenen Boom bat aum Owent. Aus de Sonn unjajinkj, säd Josua, daut see däm Dooden vom Boom nämen sullen, un see schmeeten däm unja daut Stautspuat un muaken eenen grooten Steenaklompen äwa am, waut doa bat disen Dach noch to seenen es.

Een Aultoa woat jebut un daut Jesaz woat väajeläst

30Dan bud Josua däm Harn, Israel äaren Gott, opp dän Boajch Ebal eenen Aultoa,

31soo aus Moses, däm Harn sien Deena, de Israeliten daut jesajcht haud, soo aus daut em Jesazbuak von Moses jeschräwen steit: Eenen Aultoa von onbehakte

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Steena, waut met kjeen Iesa beoabeit sent. Opp disen Aultoa brochten de Israeliten däm Harn Brauntopfa un Dankopfa.

32Josua schreef opp de Steena eene Aufschreft von daut Jesaz, waut Moses ver de Israeliten äare Uagen jeschräwen haud.

33Un daut gaunze Israel, met de Leida, Aumtslied un Rechta, un soo uk de framde stunden aun beid Sieden von de Bundeskjist de Priesta ut däm Staum Levi jäajenäwa, waut däm Harn siene Bundeskjist druagen. Eene Halft no däm Boajch Garizim han un de aundre Halft no däm Boajch Ebal han. Soo aus Moses, däm Harn sien Deena, verhäa aunjeordnet haud, daut Volkj Israel to säajnen.

34No däm leet Josua aule Wieed ut daut Jesaz, dän Säajen un dän Fluch, väaläsen, krakjt soo aus daut em Jesazbuak jeschräwen steit.

35Doa wia kjeen Wuat, waut Moses aunjeordnet haud, waut Josua nich väaläsen leet ver de gaunze Jemeent von Israel un ver de Frues un Kjinja un de framde, waut bie an wieren.

Josua 9

De Lied von Gibeon raden sikj derch eene Lest

1Aus aul de Kjennichs aun de wastne Sied Jordan oppe Boaj un opp daut onjlikje Launt un aum Meddelmäa nom Libanon han, de Hetita, Amorita, Kanaanita, Perisita, Hiwita un Jebusita daut hieeden,

2kjeemen see aula toop, om sikj tooptostonen un jäajen Josua un de Israeliten to kjamfen.

3Aus de Birja von Gibeon daut hieeden, waut Josua met Jericho un Ai jedonen haud,

4dochten see sikj eene Lest ut. See vekjleeden sikj aus Bootschofta ut een framdet Launt von wiet auf. See vesorjden sikj Äten un neemen oole Sakj opp äare Äsels un oole, verätne, un jeflekjte Wienluschen,

5un trocken sikj oole Kjleeda un aufjenuzte Schoo aun, un neemen sikj oolet hoatjedrieejdet Broot met.

6Soo jinjen see no daut Loaga en Gilgal un säden to Josua un de Mana von Israel: Wie sent von wiet auf jekomen un muchten, daut jie met ons eenen Bunt moaken.

7De Mana von Israel säden to de Hiwita: Wie kjennen doch nich eefach eenen Bunt met junt moaken! Veleicht won jie hia medden mank ons.

8See säden oba to Josua: Wie sent diene Kjnajchts. Dan fruach Josua an: Wäa sent jie, un von wua kom jie?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Dan vetalden see am: Diene Kjnajchts sent ut een Launt von wiet auf jekomen om dän Harn, dienen Gott sienen Nomen haulwen. Wie haben von am aules jehieet, waut hee en Ägipten jedonen haft,

10un aules, waut hee de beid Kjennichs von de Amorita aun jantsied Jordan jedonen haft, Sihon, däm Kjennich von Heschbon, un Og, däm Kjennich von Baschan, dee en Aschtarot wond.

11Doawäajen säden onse Leida un aule Enwona en ons Launt to ons: Nämt junt Äten met un moakt junt oppe Reis un got an entjäajen un sajcht to an: Wie sent june Kjnajchts. Doot doch eenen Bunt met ons moaken!

12Dit Broot, waut wie von Tus toom äten metneemen, wia noch woam, aus wie loosreisden, un nu kjikjt woo hoat un brosch daut jeworden es.

13Un dise Wienluschen wieren nie, aus wie dee oppfelden, un nu kjikjt woo enjeräten dee sent. Un onse Kjleeda un Schoo sent von de sea lange Reis oolt jeworden.

14De Mana von Israel neemen von daut Äten, waut de framde metjebrocht hauden. See vesiemden daut oba, verhäa däm Harn to froagen.

15Un Josua muak Fräd met an un schloot eenen Bunt auf, daut see aum Läwen bliewen sullen. Un de väaschte Mana en de Jemeent schwuaren an daut.

16Oba dree Doag, no däm aus see met an eenen Bunt jemoakt hauden, worden see en, daut jane von dichtbie wieren un medden mank an wonden.

17Aus de Israeliten dan wiedatrocken, kjeemen see aum dredden Dach bat äare Städa; waut Gibeon, Kefira, Beerot un Kirjat Jearim jenant worden.

18Oba de Israeliten kunnen an nuscht aundoonen, wiels äare väaschte Mana an en däm Harn, Israel äaren Gott, sienen Nomen, Fräd jeschwuaren hauden. Aus de gaunze Jemeent äwa äare väaschte Mana schellen deed,

19säden see to de gaunze Jemeent: Wie haben an bie däm Harn, Israel äaren Gott, Fräd jeschwuaren; doawäajen derw wie an nu nuscht aundoonen.

20Oba waut wie doonen kjennen es, an läwen loten, om daut nich wäajen dän Eit, waut wie an jeschwuaren haben, eene Strof äwa ons kjemt.

21Un de väaschte Mana säden to an: See sellen aum läwen bliewen un Holthakasch un Wotadroagasch fa de gaunze Jemeent von Israel woaren. Un soo worden dee to Holthakasch un Wotadroagasch fa de gaunze Jemeent, soo aus an de väaschte jesajcht hauden.

22Josua leet de jeschekjte Mana von Gibeon ver am komen un säd to an: Wuarom hab jie ons väajeloagen un jesajcht? “Wie sent von sea wiet auf jekomen”, wan jie doch medden mank ons wonen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Wiels jie daut jedonen haben, sell jie veflucht sennen un niemols opphieren, Sklowen to sennen, waut Holt haken un Wota schapen fa mienen Gott sien Hus.

24See auntwuaden Josua: Ons, diene Kjnajchts, wort daut aula jesajcht, waut de Har, dien Gott, sienen Deena Moses vesproaken haft, junt daut gaunze Launt to jäwen un aule Enwona em Launt ver junt uttoroden. Dan wort ons soo Angst om ons Läwen daut wie daut soo aus dit muaken.

25Wie sent nu en diene Henj; waut no dien denkjen rajcht un goot es, met ons to doonen, daut doo.

26Un Josua beschizt de Mana von Gibeon; un jeef daut nich frie, daut de Israeliten dee doot muaken.

27Oba hee muak an to Sklowen, waut fa de Israeliten un fa dän Opfadeenst aun däm Harn sienen Aultoa Holt haken un Wota schapen musten. Un see doonen daut bat dän vondoagschen Dach, opp de Städ waut de Har to siene Woninj bestemmen woat.

Josua 10

De Kanaanita schluten sikj toop om Gibeon to strofen

1Adoni Zedek, de Kjennich von Jerusalem kjrieech daut to hieren, daut Josua Ai enjenomen un aun de Staut un dän Kjennich dän Baun derchjefieet haud, soo aus hee daut met Jericho un äären Kjennich jedonen haud, un daut dee von Gibeon met Israel Fräd jemoakt hauden un medden mank an wonen bliewen kunnen.

2Un wäajen dise Norecht fercht de Kjennich sikj sea, wiels Gibeon wia eene groote Staut soo aus eene Kjennichstaut, un wia jrata aus Ai. Un buta däm wieren de Mana von Gibeon aus stoakje Kjrieja bekaunt.

3Doawäajen schekjt Adoni Zedek, de Kjennich von Jerusalem, Bootschofta no de Nobakjennichs Hoham von Hebron, Piram von Jarmut, Jafia von Lachisch un Debir von Eglon un foddad an opp:

4Komt hää un halpt mie, Gibeon doltoschlonen, wiels see haben met Josua un de Israeliten Fräd jemoakt.

5Dan saumelden sikj de fief Kjennichs von de Amorita; de Kjennich von Jerusalem, de Kjennich von Hebron, de Kjennich von Jarmut, de Kjennich von Lachisch un de Kjennich von Eglon met ää gaunzet Kjrichsvolkj un beloagaden Gibeon un kjamften jäajen de Staut.

6Dee von Gibeon schekjten Norecht no daut israelitische Loaga en Gilgal un leeten Josua sajen: Trakj diene Haunt nich trigj von diene Sklowen; komm schwind no ons, om ons to halpen un to raden! Aule Kjennichs von de Amorita, waut oppe Boaj wonen, haben sikj jäajen ons vesaumelt!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Dan roopt Josua aule Mana ut Israel, waut Kaumf fäich wieren, toop un reisd met daut gaunze Häa von Gilgal loos.

8Un de Har säd to Josua: Fercht die nich fa an! Ekj hab dee aula en diene Henj jejäft. Kjeena von an woat jäajen die bestonen kjennen.

Gott vehalpt de Israeliten toom Siech

9Josua reisd met siene Mana de gaunze Nacht derch, un soo jreepen see de Amorita äwarauschent aun.

10Un de Har juach an eenen grooten Schrakj en ver Israel, un de Mana von Israel schluagen an venichtent dol un vefoljden an bat Bet Horon, un dreewen an noch wieda bat Aseka un Makeda.

11Aus de Amorita de Stiej von Bet Horon raufranden, leet de Har groote Hoagelstekja vom Himmel opp dän gaunzen Wajch bat Aseka faulen, soo daut see doot schluagen. Un doa storwen mea von an derch de Hoagelstekja, aus de Israeliten met Schwieed dootjemoakt hauden.

12Dan aun däm Dach, aus de Har de Amorita aun de Israeliten utleewad, räd Josua met däm Harn un säd ver gaunz Israel: Sonn, sto stell bowa Gibeon, un Mon bowa daut Tol Ajalon!

13Un de Sonn stunt stell, un uk de Mon bleef stonen, bat daut Volkj sikj aun äare Fiend jerajcht haud. Dit steit em Buak von de Heldenleeda jeschräwen. Meist eenen gaunzen Dach bleef de Sonn medden aum Himmel stonen un spood sikj nich unjatogonen.

14De Har haft nich noch emol soont opp een Mensch sien Jebäd jedonen, nich verhäa uk nich nohäa. Dit wort wiels de Har selfst fa Israel kjamft.

15Aus see ieescht jesiecht hauden, jinkj Josua met daut gaunze Häa toop trigj no äa Loaga en Gilgal.

Fief kanaanitische Kjennichs woaren faustjenomen un hanjerecht

16De fief Kjennichs von de Amorita wieren wajchjekomen un hauden sikj en eene Heel bie Makeda vestoaken.

17Josua wort daut oba jemalt: De fief Kjennichs worden em Vestäakj en de Heel bie Makeda jefungen.

18Dan säd Josua: Fliet däm Engank von de Heel met groote Steena too, un stalt Mana aun dee to bewoaken.

19Jie aundre oba vesiemt junt nich, un vefolcht de äwajebläwne Fiend; daut dee nich en äare fauste Städa veschwinjen. Wiels de Har, jun Gott, haft dee en june Henj jejäft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

20Aus Josua un de Mana von Israel de Amorita venichtent jeschloagen hauden, soo daut äare Macht gaunz toopjebroaken wia un mau gaunz weinje en äare fauste Städa nenjekomen wieren,

21kjeemen de Mana von Israel aula onvelazt trigj no Josua en daut Loaga bie Makeda. Un doa woagd sikj em gaunzen Launt kjeena mea, daut Mul optomoaken jäajen Israel.

22Josua säd: Moakt dän Engank von de Heel op un brinjt de fief Kjennichs rut no mie!

23Un see deeden daut soo un brochten de fief Kjennichs ut de Heel rut no am: Däm Kjennich von Jerusalem, däm Kjennich von Hebron, däm Kjennich von Jarmut, däm Kjennich von Lachisch, un däm Kjennich von Eglon.

24Aus de fief Kjennichs no am rutjebrocht wieren, roopt Josua aule Mana von Israel no sikj un säd to de Befälshaba vom Kjrichsvolkj, waut met am toom Kaumf jegonen wieren: Komt häa un sat june Feet opp dise Kjennichs äa Jenekj! Un see kjeemen un saden äare Feet opp de Kjennichs äa Jenekj nopp.

25Dan säd Josua to de Mana: Habt kjeene Angst un lot junt von nuscht schrakjen! Siet mootich un entschloten, wiels krakjt soo aus dit woat deHar aul june Fiend doonen, jäajen dee jie kjamfen woaren.

26Dan schluach Josua de Kjennichs doot un honk de Doodes aun fief Beem opp, un doa hongen dee bat aum Owent.

27Aus oba de Sonn unjajegonen wia, leet Josua dee von de Beem nämen un en de Heel schmieten, wua see sikj bennen vekropen hauden. Un see schmeeten groote Steena ver däm Engank von de Heel. Un dee sent doa bat disen Dach noch emma.

De siedne Deel von Kanaan woat enjenomen

28Aun däm selwjen Dach jreep Josua uk noch de Staut Makeda aun un neem dee en, un fieed aun däm Kjennich un aun aule Enwona dän Baun derch. Dee worden aula met Schwieed dootjeschloagen, soo daut kjeena äwableef. Josua deed daut met däm Kjennich von Makeda krakjt soo, aus hee daut met däm Kjennich von Jericho jedonen haud.

29Von Makeda reisd Josua met daut gaunze israelitische Kjrichsvolkj no de Staut Libna un jreep dee aun.

30Un de Har jeef uk Libna met Kjennich toop en de Israeliten äare Henj. See schluagen aule Enwona met Schwieed doot un leeten kjeenem doavon komen. Un met däm Kjennich von de Staut deeden see daut krakjt soo, aus see daut met däm Kjennich von Jericho jedonen hauden.

31Von Libna reisd Josua met gaunz Israel toop no de Staut Lachisch, un see omkjrensten dee un jreepen dee aun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

32Un aum tweeden Dach von de Beloagrunk jeef de Har de Staut en de Israeliten äare Henj. See neemen dee en un schluagen aule Enwona doot, soo aus en Libna.

33Dan kjeem Horam, de Kjennich von Gesser, opp, om Lachisch to halpen; oba Josua bekjamft am un sien Kjrichsvolkj soo lang, bat kjeena äwableef.

34Von Lachisch reisden see no de Staut Eglon, omkjrensten dee un jreepen dee aun.

35See neemen dee aun däm selwjen Dach en, un schluagen dee met Schwieed dol, un fieeden dän Baun derch aun aul dee, dee doa bennen wieren, krakjt soo aus see daut met Lachisch jedonen hauden.

36Von Eglon reisd Josua met gaunz Israel toop no de Staut Hebron. See jreepen dee aun

37un neemen dee en un schluagen de Staut met däm Kjennich un aule Enwona toop, un uk de Siedlungen doarom met Schwieed dol. Un see fieeden dän Baun derch soo daut kjeena doavon komen kunn. Soo aus see daut met Eglon jedonen hauden.

38Doa wonk Josua om, un aule Israeliten met am toop, un jinjen no Debir un jreepen de Staut aun.

39See neemen dee en met aul de Siedlungen, waut doatoo jehieeden, un fieeden dän Baun derch aun däm Kjennich un aun aule Enwona, soo daut kjeena aum läwen bleef. Soo aus see daut met Hebron un Libna un äare Kjennichs jedonen hauden, soo deeden see daut uk met Debir un äaren Kjennich.

40Soo neem Josua daut gaunze Launt en: Daut Boajlaunt, un daut onjlikje Launt em Sieden, de Eewasch von de Boaj uk de läaje Stapen; hee schluach aul de Kjennichs, un leet nuscht äwa, waut wajch komen kunn. Un aun aules, waut läwd, fieed hee dän Baun derch, soo aus deHar, Israel äa Gott, daut aunjeordnet haud.

41Josua schluach daut dol un neem daut en, von Kadesch Barnea bat Gaza un daut gaunze Launt Goschen bat Gibeon.

42Aul dise Kjennichs un äa Launt brocht Josua soo opp eemol met eenen Kjrich unja siene Jewault, wiels de Har, Israel äa Gott, fa Israel kjamft.

43No dit jinjen Josua un daut gaunze Kjrichsvolkj von Israel trigj no äa Loaga en Gilgal.

Josua 11

De Kjennichs von Nuad Kanaan woaren besiecht

1Aus Jabin, de Kjennich von Hazor, von de Israeliten äaren Siech hieed, schekjt hee no Jobab, däm Kjennich von Madon, un nom Kjennich von Schimron un no däm Kjennich von Achschaf

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2un no de Kjennichs, dee em Nuaden opp de Boaj un en de Stap aun de siedne Kaunt Kinneret un opp daut onjlikje Launt un en de Jäajent von Dor aum Mäa wonden.

3Un buta däm schekjt hee Bootschofta no de Kanaanita aun de oostne un aun de wastne Sied von de Boaj, un no de Amorita, Hetita, Perisita un Jebusita von opp de Boaj, un no de Hiwita waut em Launt Mizpa aum Boajch Hermon wonden.

4Dise kjeemen met äare gaunze Kjrichsmacht, een grootet Volkj, sooväl aus Sauntkjieena aum Mäa, un hauden uk sea väl Pieed un Woages.

5See deeden sikj met äare Truppen veeenjen om jäajen Israel to kjamfen, un loagaden sikj aula toop aun de Kjwalen von Merom.

6De Har säd to Josua: Fercht die nich fa an! Wiels morjen en disen Tiet woa ekj dee aula ver Israel to dootjeschloagne moaken. No däm Siech sell jie äare Pieed lom moaken un äare Woages vebrennen.

7Un doa aum Wota von Merom, jreep Josua de Fiend äa Loaga, met aul siene Kjrieja, äwarauschent aun,

8un de Har jeef Israel dee en äare Jewault. De Israeliten schluagen dee trigj un juagen dee hinjaraun nom Nuaden bat de groote Staut Sidon un bat Misrefot Majim un nom Oosten bat en de jlikje Stap von Mizpe. See schluagen dee aula doot, un leeten kjeenem doavon komen.

9Un no däm Harn sien Wuat leet Josua de Pieed de Footsänen derchschnieden un de Kaumf Woages vebrennen.

De nuadne Deel von Kanaan woat enjenomen

10Dan wonk Josua om un neem de Staut Hazor en, waut don de Hauptstaut von aul dise Kjennichrikjs wia, un schluach däm Kjennich met een Schwieet doot.

11Un de Mana von Israel fieeden aun aule Enwona dän Baun derch, soo daut kjeena aum Läwen bleef; un de Staut wort doljebrent.

12Uk aul de aundre Städa neem Josua en un leet äare Kjennichs un aule Enwona doot moaken, soo aus Moses, däm Harnsien Deena, daut aunjeordnet haud.

13Oba de Städa, waut oppe Boaj stunden, vebrenden de Israeliten nich; bloos Hazor vebrend Josua.

14Daut gaunze Kaptol ut dise Städa un daut Vee deelden de Israeliten sikj en; oba aule Menschen schluagen see met äa schoapet Schwieet dol, bat dee utjerot wieren, un leeten nuscht läwendjet äwa.

15Soo haud de Har sienen Deena Moses daut väajesajcht, un Moses haud dee Wieed aun Josua wiedajejäft. Un Josua deed sikj jeneiw doaraun hoolen, waut de Har Moses väajesajcht haud.

Daut Ennämen von daut Launt woat toom Aufschluss jebrocht

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16Soo neem Josua daut gaunze Launt en, de Boaj un de Stapen em Sieden, daut gaunze Launtstekj Goschen, daut onjlikje Launt em Wasten un de läaje Stapen biem Jordan,

17daut gaunze Launt von de kole Boaj, waut no Seir opptoo ligjen, bat Baal Gad en de läaje Launtschoft tweschen dän Libanon un dän Boajch Hermon. Aul de Kjennichs von dise Lenda neem Josua faust un muak dee doot.

18Hee must oba eene lange Tiet met dise Kjennichs kjamfen.

19Doa wia kjeene Staut, waut met de Israeliten Fräd muak, buta de Hiwita, waut en Gibeon wonden; de aundre musten aula met Jewault enjenomen woaren.

20De Harhaud äare Enwona äare Hoaten soo hoat jemoakt, daut see toom Kaumf jäajen de Israeliten jinjen, om daut de Baun aun an derchjefieet wort, un see onen Jnod utjerot worden, soo aus de Har daut to Moses jesajcht haud.

21Dan venicht Josua uk de Anakita, dee en de Städa Hebron, Debir un Anab un en de aundre Siedlungen opp daut Boajlaunt en Juda un Israel läwden, un fieed uk aun an dän Baun derch

22un leet em Launt Israel kjeene Anakita äwa. Bloos de Anakita en Gaza, Gat un Aschdod bleewen von de Venichtunk äwa.

23Soo neem Josua daut gaunze Launt en, krakjt soo, aus de Har Moses daut em verut jesajcht haud, un jeef de Israeliten daut aus een Oafgoot, waut see fa sikj haben kunnen, jieda Staum sienen Deel. Un daut Launt kjeem vom Kjrich loos un haud Fräd.

Josua 12

Dee von Moses un Josua besiejde Kjennichs

1Dit sent de Kjennichs von daut Launt, waut de Israeliten besiejden un äa Launt enneemen. Aun de oostne Sied Jordan von däm Riefa Arnon bat aun däm Boajch Hermon un daut gaunze Jordantol em Oosten.

2Doa wia Sihon, de Amorita Kjennich, dee en Heschbon wond un von Aroer bat aun daut aum Arnon Riefa rejieed, un von medden en daut Tol un äwa de haulwe Launtschoft Gilead bat aun dän Jabok Riefa, waut de Jrens von de Amonita es.

3Am jehieed uk daut Jordantol bat aun de oostne Sied vom See Kinneret un bat jäajen daut nuadne Enj vom Soltmäa, wua de Wajch no Bet Jeschimot jeit, un noch wieda nom Sieden bat wua daut boajopp jeit no däm Boajch Pisga.

4Daut näakjste wia däm Kjennich Og von Baschan sien Launt, de latsta von daut Riesenjeschlajcht, waut en Aschtarot un Edrei rejieed.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Sien Kjennichrikj rieekjt äwa dän Boajch Hermon un de Launtstriep Salcha un Baschan, bat aun de Jrensen von de Geschurita un Maachatita un äwa de eene Halft von Gilead, bat aun Sihon, däm Kjennich von Heschbon, sien Launt.

6Dise beid Kjennichs wieren von de Israeliten besiecht aus Moses, däm Harn sien Deena an noch leiden deed, un hee haud äa Launt däm Staum Ruben un Gad un däm haulwen Staum Manasse aus Oafgoot toojesajcht.

7Un dit sent de Kjennichs von daut Launt, waut Josua un de Israeliten, aun de wastne Sied Jordan besiejden, von Baal Gad em Tol von de Libanon Boaj bat aun de kole Boaj wua daut boajopp jeit no Seir. Un Josua jeef de Stam von Israel daut Launt aus äa Oafgoot, jieda Staum sienen Deel,

8daut Boajlaunt enne Medd, daut onjlikje Launt em Wasten, de Eewasch von de Boaj em Oosten met de Wiltnis von Juda un daut Jordantol un de Stapen em Sieden. Daut gaunze Launt von de Hetita, Amorita, Kanaanita, Perisita, Hiwita un Jebusita.

9Un dit sent de Kjennichs: De Kjennich von Jericho, de Kjennich von Ai, doa dicht bie Betel,

10de Kjennich von Jerusalem, de Kjennich von Hebron,

11de Kjennich von Jarmut, de Kjennich von Lachisch,

12de Kjennich von Eglon, de Kjennich von Gesser,

13de Kjennich von Debir, de Kjennich von Geder,

14de Kjennich von Horma, de Kjennich von Arad,

15de Kjennich von Libna, de Kjennich von Adullam,

16de Kjennich von Makeda, de Kjennich von Betel,

17de Kjennich von Tapuach, de Kjennich von Hefer,

18de Kjennich von Afek, de Kjennich von Scharon,

19de Kjennich von Madon, de Kjennich von Hazor,

20de Kjennich von Schimron Meron, de Kjennich von Achschaf,

21de Kjennich von Taanach, de Kjennich von Megiddo,

22de Kjennich von Kedesch, de Kjennich von Jokneam aum Karmel,

23de Kjennich von Dor, opp daut onjlikje Launt von Dor, de Kjennich von de Velkja en Galiläa,

24un de Kjennich von Tirza. Daut sent aules toop 31 Kjennichs.

Josua 13

Gott deit de Vedeelunk von daut Launt aunordnen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

1Aus Josua ieescht gaunz oolt wia, säd de Har to am: Du best gaunz oolt jeworden, un doa fält noch een grootet Deel von daut Launt entonämen.

2Daut gaunze Launt von de Filista em Sieden, un em Nuaden daut gaunze Launt von de Geschurita.

3Dit Launt rieekjt von Schihor, de ägiptische Jrens, bat Ekron em Nuaden. Dise gaunze Launtstriep woat to de Kanaanita jeräakjent un doa bowen wieren de Lendarieen von de Filista äare fief Volkjsleida: Gaza, Aschdod, Aschkelon, Gat un Ekron, un de Hiwita äa Launt em Sieden.

4Un wieda jehieed doatoo noch de Kanaanita äa gaunzet Launt von Meara, waut de Sidonia jehieet, bat de Staut Afek, bat aun de Jrens von de Amorita.

5Uk daut Launt von de Gebalita un de gaunze Libanon nom Oosten von Baal Gad aum Boajch Hermon, bat doa, wua daut no Hamat jeit.

6Aul de Sidonia, waut opp de Boaj wonen, vom Libanon aun bat Misrefot Majim, well ekj ver de Israeliten ut daut Launt rutjoagen. Vedeel daut gaunze Launt nu doawäajen aul derch daut Loss mank de Israeliten, soo aus ekj die jesajcht hab.

7Deel dit Launt nu aus Oafgoot en unja de näajen Stam un dän haulwen Staum Manasse.

8De aundra haulwa Staum Manasse un de Stam Ruben un Gad hauden äaren Aundeel aum Launt aul aun de oostne Sied vom Jordan jekjräajen, wiels Moses, dämHarn sien Deena, haud an dit Launt toojedeelt:

9Von Aroer aum Raunt von daut Arnon Tol, un de Staut medden em Tol, un daut gaunze huage Launtstekj von Medeba bat Dibon

10un aule Städa von däm Amorita Kjennich Sihon, waut en Heschbon rejieed, bat aun de Amonita äare Jrens,

11un daut Launtstekj Gilead, un daut Launt von Geschur un Maacha un de gaunze Hermon Boajch un daut gaunze Launtstekj Baschan bat Salcha.

12Däm Kjennich Og von Baschan sien gaunzet Rikj, dee en Aschtarot un Edrei rejieed, de latsta waut noch von de Riesen aufstaumd. Moses haud an besiecht un vedräwen.

13De Enwona von Geschur un Maacha hauden de Israeliten oba nich vedräwen; de Geschurita un Maachatita wonden beid medden mank de Israeliten bat disen Dach.

14Bloos däm Staum Levi jeef hee kjeenen Aundeel aum Launt, wiels däm Harn, Israel äaren Gott, siene Fiaopfa jehieeden an; hee selfst es äa Oafgoot, soo aus hee an daut toojesajcht haft.

Däm Staum Ruben sien Oafgoot

15Daut ieeschte haud Moses de Volkjsgruppen ut däm Staum Ruben äa Launt toojedeelt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

16Un daut rieekjt von Aroer aum Raunt von daut Arnon Tol, un de Staut medden em Tol nom Nuaden äwa daut gaunze huage Launtstekj bat Medeba

17un wieda bat Heschbon. Opp dit Launtstekj ligjen de Städa Dibon, Bamot Baal, Bet Baal Meon,

18Jahaz, Kedemot, Mefaat,

19Kirjatajim, Sibma, Zeret Schahar opp däm Boajch aun de oostne Sied vom Jordan,

20Bet Peor, un wua daut boajopp jeit no Pisga un Bet Jeschimot

21un aul de Städa opp daut huage Launt. Daut rieekjt äwa daut gaunze Launt waut de Amorita Kjennich Sihon, dee en Heschbon rejieed, verhäa enne Macht haud, un däm Moses met de midianische Volkjsleida Ewi, Rekem, Zur, Hur un Reba, waut en däm Kjennich Sihon sien Launt wonden, un am biestunden, toop besiejd.

22Buta de aundre dootjeschloagne, hauden de Israeliten uk noch dän Woasaja Bieleam, Beor sienen Sän, met däm Schwieet dootjemoakt.

23De Wastjrens von däm Staum Ruben wia de Jordan. Aul dise Städa met äare Darpa jehieeden däm Staum Ruben met siene Volkjsgruppen aus Oafgoot.

Däm Staum Gad sien Oafgoot

24Däm Staum Gad met siene Volkjsgruppen jeef Moses daut Launt nom Nuaden han:

25Jaser un aule Städa opp daut Launtstekj Gilead un daut haulwe Launt von de Amonita bat Aroer, waut nom Oosten von Raba licht.

26Un von Heschbon bat Ramat Mizpe un Betonim un von Mahanajim bat de Jäajent von Lo Dabar.

27Un en de läaje Launtschoft Bet Haram, Bet Nimra, Sukkot un Zafon, daut äwajebläwne von däm Kjennich Sihon von Heschbon sien Rikj, de Jordan un daut Launt bat aun daut Enj von däm See Kinneret, aun de oostne Sied Jordan.

28Aul dise Städa met äare Darpa jehieeden däm Staum Gad met siene Volkjsgruppen aus Oafgoot.

Däm haulwen Staum Manasse em Oosten, sien Oafgoot

29De Volkjsgruppen von dän haulwen Staum Manasse jeef Moses aus äa Oafgoot:

30Daut gaunze Baschan, von Mahanajim, daut gaunze Rikj von däm Kjennich Og, von Baschan, un doatoo de 60 Siedlungen waut Machir sien Sän Jair enjenomen haud.

31De haulwe Volkjsgrupp von Manasse sienen Sän Machir, siene Nokomen, wort daut haulwe Launtstekj Gilead met de Städa Aschtarot un Edrei, de Kjennichstäda von däm Kjennich Og von Baschan, toojedeelt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Aul dise Lendarieen von de Moabita äare Stapen en daut Jordantol aun de oostne Sied von Jericho, haud Moses de tweeunhaulf Stam aus Oafgoot toojedeelt.

33Oba däm Staum Levi jeef Moses kjeen Launt aus Oafgoot, wiels de Har, Israel äa Gott, es selfst äa Oafgoot, soo aus hee an daut toojesajcht haft.

Josua 14

Met de Vedeelunk von daut Launt nom Wasten vom Jordan woat aunjefongen

1Dit sent de Launtstekja, waut de Israeliten aus Oafgoot em Launt Kanaan kjrieejen, waut de Priesta Eleasar un Josua, Nun sien Sän, un de Leida von de Volkjsgruppen, mank de Stam en Israel vedeelden.

2Soo aus de Har daut derch Moses aunjeordnet haud, worden de Launtstekja aun de wastne Sied vom Jordan mank de näajenunhaulf Stam derch daut Loss vedeelt.

3De tweeunhaulf Stam haud Moses äa Oafgoot aun de oostne Sied vom Jordan jejäft. De Leviten oba haud hee kjeen Launt aus Oafgoot mank an jejäft.

4De Nokomen von Josef wieren en twee Stam jedeelt: Manasse un Efraim. De Leviten oba jeewen see kjeenen Aundeel aum Launt, bloos Städa wua see wonen kunnen, un Weidstapen fa äa Vee, waut see hauden.

5De Israeliten vedeelden daut Launt mank de Stam, soo aus de Har Moses daut väajesajcht haud.

Kaleb kjricht siene Beloonunk

6De Mana von Juda kjeemen en Gilgal ver Josua; un Kaleb, Jefune sien Sän, eena von Kenas siene Nokomen, säd to Josua: Du weetst, waut de Har ons beid en Kadesch Barnea derch Moses, dän Gottesmaun, toojesajcht haft.

7Ekj wia don 40 Joa oolt, aus Moses, däm Harnsien Deena, mie von Kadesch Barnea rutschekjt, om daut Launt to unjasieekjen. Un ekj berecht am no mien bastet Weeten un Jewessen.

8Oba miene Staumbreeda, waut met mie toop daut Launt unjasocht hauden, muaken daut Volkj Angst; ekj leet mie oba nich veleiden un vetrud däm Harn, mienen Gott.

9Doa aun däm Dach deed Moses schwieren un säd: Daut Launt, wua du aus Spion äwajegonen best, saul dient un diene Nokomen äa Oafgoot sennen fa emma, wiels du die aun däm Harn, mienen Gott, jehoolen un am vetrut hast.

10Nu kaust seenen, de Har haft mie aum Läwen jehoolen, soo aus hee mie daut toojesajcht haft. Von dan aus de Har dit to Moses säd, en dee Tiet aus de Israeliten en de Wiltnis rom waundaden, sent 45 Joa vegonen. Un nu kjikj, ekj sie vondoag 85 Joa oolt

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11un sie noch krakjt soo stoakj aus aun däm Dach, aus Moses mie rutschekjt. Soo aus miene Krauft don wia, soo es dee nu uk noch, om toom Kaumf to gonen.

12Doawäajen jeff mie nu daut Boajlaunt aus mien Deel, wua de Har aun janen Dach von jerät haft. Du weets noch von don, daut de Anakita dort en groote stoakj vesechade Städa wonen. Veleicht steit de Har mie soo bie, daut ekj dee vedriewen kaun, soo aus de Har daut vesproaken haft.

13Doa deed Josua Kaleb, Jefune sienen Sän, säajnen un jeef am de Staut Hebron aus Oafgoot.

14Doawäajen wort Hebron daut Oafgoot waut Kaleb, Jefune sienen Sän, eenen Nokomen von Kenas bat disen Dach jehieet, wiels hee sikj tru aun däm Harn, Israel äaren Gott, jehoolen haud.

15Hebron wia verhäa de Staut von Arba, waut de jratsta Mensch von de Riesen mank de Anakita wia. Un daut Launt kjrieech Fräd vom Kjrich.

Josua 15

Däm Staum Juda sien Oafgoot

1De Volkjsgruppen von Juda kjrieejen disen Aundeel aum Launt: Em Sieden rieekjt äa Launt bat aun de Zin Wiltnis, waut to Edom jehieet.

2De Siedjrens jeit vom siednen Enj vom Soltmäa,

3nom Siedwasten han aun dän Skorpionen Stich vebie wieda äwa Zin nom Sieden han von Kadesch Barnea, un wieda äwa Hezron, Adar un Karka

4no Azmon. Un von doa no daut Tol, waut de ägiptische Jrens es, un doa velenjd bat aum Mäa. Daut es june Siedjrens.

5De Oostjrens es daut Soltmäa bat doa wua de Jordan doa nenn rant. Von doa aum Soltmäa wua de Jordan nenrant fangt de Nuadjrens aun,

6un jeit no Bet Hogla un aun de nuadne Kaunt Bet Araba vebie bat däm Bohan Steen, dee no Ruben sienen Sän Bohan veneemt es,

7un dan derch daut Achor Tol no Debir un wieda no Gelilot, jäajen de Adumim Stiej, waut aun de siedne Kaunt vom Tol velenjd gonen. Von doa jeit de Jrens aun daut Wota von de Sonnen Kjwalen un de Rogel Kjwalen vebie.

8Un dan wieda rant dee derch daut Hinnom Tol aun de siedne Kaunt däm Boajch velenjd, opp woonen de Jebusita Staut Jerusalem licht, un von doa bat opp de Spetz von däm Boajch, waut von daut Hinnom Tol nom Wasten un von daut jlikje Launt Refaim nom Nuaden han licht.

9Von de Boajch Spetz bicht dee auf no de Kjwal Neftoach un jeit no de Städa aun de Boaj Efron un von doa bicht dee no Baala, waut vondoag Kirjat Jearim heet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Dan bicht dee bie Baala rom nom Wasten no de Boaj Seir un jeit aun de nuadne Sied von däm Boajch Jearim, daut vondoagsche Kessalon, un kjemt no Bet Schemesch un jeit derch Timna

11un kjemt aun de nuadne Kaunt vom Boajch Ekron vebie no Schikkaron un äwa no däm Boajch Baala un de Staut Jabneel un dan nom Mäa.

12De Wastjrens es daut Meddelmäa. Dit es daut Launtstekj, waut däm Staum Juda un siene Volkjsgruppen jehieet.

Kaleb en Hebron, siene Dochta Achsa en Debir

13Kaleb, Jefune sien Sän, haud medden en Juda sien Oafgoot jekjräajen, soo aus de Har daut to Josua säd. Hee kjrieech de Staut Hebron, waut Arba, de Staumvoda von de Anakita, aunjelajcht haud.

14Un Kaleb vedreef von doa de dree Nokomen von Anak: Scheschai, Ahiman un Talmai met äare Nokomen toop,

15un jinkj von doa loos jäajen de Enwona von de Staut Debir, waut verhäa Kirjat Sefer jenant wort.

16Un Kaleb säd: Wäa Kirjat Sefer dolschleit un ennemt, däm well ekj miene Dochta Achsa to Fru jäwen.

17Dan neem Otniel, een Sän von Kenas, Kaleb sien Brooda de Staut en. Un Kaleb jeef am siene Dochta Achsa to Fru.

18Aum Kjastinjsdach oba beräd Otniel siene Fru, von äaren Voda Akalaunt to velangen. Un see stieech von äaren Äsel rauf. Dan fruach Kaleb ar: Waut west du?

19See säd to am: Jeff mie een Jeschenkj! Wiels du hast mie no daut drieeje Siedlaunt wajchjejäft; jeff mie weens uk noch een poa Wotakjwalen! Dan jeef Kaleb ar de bowaschte un de unjaschte Kjwalen bie Hebron.

De Städa opp daut Launtstekj von Juda

20Dit es daut jeorwne Launt von däm Staum Juda un siene Volkjsgruppen.

21De Städa vom Staum Juda, em Sieden, no de Jrens von Edom opptoo, wieren: Kabzeel, Eder, Jagur,

22Kina, Dimona, Adada,

23Kedesch, Hazor, Jitnan,

24Sif, Telem, Bealot,

25Hazor Hadata, Kerijot Hezron, daut es Hazor,

26Amam, Schemma, Molada,

27Hazar Gada, Heschmon, Bet Pelet,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

28Hazar Schual, Beerscheba un de Darpa waut doabiejehieeden,

29Baala, Ijim, Ezem,

30Eltolad, Kessil, Horma,

31Ziklag, Madmana, Sansana,

32Bet Lebaot, Schilhim un En Rimmon. Daut sent 29 Städa met äare aunligjende Darpa.

33En opp daut onjlikje Launtstekj wieren: Eschtaol, Zora, Aschna,

34Sanoach, En Ganim, Tapuach, Enam,

35Jarmut, Adullam, Socho, Aseka,

36Schaarajim, Aditajim, Gedera un Gederotajim. Daut sent 14 Städa met äare aunligjende Darpa.

37Buta däm: Zenan, Hadascha, Migdal Gad,

38Dilan, Mizpe, Jokteel,

39Lachisch, Bozkat, Eglon,

40Kabon, Lachmas, Kitlisch,

41Gederot, Bet Dagon Naama un Makeda. Daut sent 16 Städa met äare aunligjende Darpa.

42Wieda wieren Libna, Eter, Aschan,

43Jiftach, Aschna, Nezib,

44Keila, Achsib un Marescha. Daut sent näajen Städa met äare aunligjende Darpa.

45Doatoo kjeem noch Ekron met de aunligjende Siedlungen.

46Un von Ekron nom Mäa han aules, waut no de Sied von Aschdod un de aunligjende Darpa ligjen:

47Aschdod un Gaza met de doatoo jehierende Städa un Darpa toop, bat aum Meddelmäa, un em Sieden bat aun daut ägiptische Tol, waut de Jrens von Ägipten es.

48Opp daut Boajlaunt wieren: Schamir, Jatir, Socho,

49Dana, Kirjat Sana, waut nu Debir es,

50Anab, Eschtemoa, Anim,

51Goschen, Holon un Gilo. Daut sent alf Städa met äare aunligjende Darpa.

52Buta däm wieren: Arab, Duma, Eschan,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

53Janum, Bet Tapuach, Afeka,

54Humta, Kirjat Arba, waut nu Hebron es, un Zior. Daut sent näajen Städa met äare aunligjende Darpa toop.

55Dan wieda wieren: Maon, Karmel, Sif, Jutta,

56Jesreel, Jokdeam, Sanoach,

57Kajin, Gibea un Timna. Daut sent tieen Städa met äare aunligjende Darpa.

58Un dan wieda: Halhul, Bet Zur, Gedor,

59Maarat, Bet Anot un Eltekon. Daut sent sas Städa met äare aunligjende Darpa. Un dan: Tekoa, Efrata, waut nu Betlehem es, Peor, Etam, Kulon, Tatam, Schoresch, Kerem, Galim, Bet Ter un Manocho. Daut sent alf Städa met äare aunligjende Darpa.

60Un dan noch: Kirjat Baal, waut nu Kirjat Jearim es, un Raba; de twee Städa met äare aunligjende Darpa.

61En de Wiltnis nuadwastlich vom Soltmäa wieren noch: Bet Araba, Middin, Sechacha,

62Nibschan, Ir Melach (de Solt Staut) un En Gedi. Daut sent sas Städa met äare aunligjende Darpa.

63De Mana von Juda kunnen oba nich de Jebusita ut Jerusalem vedriewen. Doawäajen bleewen de Jebusita met de Lied von Juda toop bat disen Dach en Jerusalem wonen.

Josua 16

Daut Oafgoot von Josef siene Stam

1Daut Poat vom Launt waut Josef troff, funk biem Jordan bie Jericho, bie daut Wota von Jericho nom Oosten, aun. Un von Jericho jeit de Jrens derch de Wiltnis boajopp no Betel

2un von Betel wieda no Lus, un jeit derch no daut Launt von de Arkita no Atarot

3un jeit dan boajauf nom Wasten no daut Launt von Jaflet siene Volkjsgrupp un no daut unjaschte Bet Horon un wieda äwa Gesser nom Mäa.

4Josef siene Nokomen, de Stam Efraim un Manasse, kjrieejen dit Launt aus äa Oafgoot.

Däm Staum Efraim sien Deel

5Daut Launtstekj von däm Staum Efraim fa siene Volkjsgruppen: De Jrens von äa Oafgoot em Oosten fangt bie Atrot Adar aun un jeit bat daut bowaschte Bet Horon

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6un von doa nom Mää. Un bie Michmetat, waut em Nuaden licht, jeit dee trigj nom Oosten no Taanat Silo un jeit doa derch aun de oostne Sied von Janoach

7un jeit von Janoach rauf no Atarot un Naara un aun Jericho vebie nom Jordan.

8Von Tapuach jeit de Jrens nom Wasten no daut Tol Kana, un von doa nom Mää. Dit es daut Oafgoot von däm Staum Efraim fa siene Volkjsgruppen.

9De Efraimita jehieeden uk aufjesondade Städa met äare Darpa toop, waut medden en däm Staum Manasse fa Efraim bestemt wieren.

10Oba see vedreewen de Kanaanita nich, waut en Gesser wonden. Soo bleewen de Kanaanita medden en Efraim wonen; see musten an oba aus Kjnajchts deenen.

Josua 17

Däm Staum Manasse sien Deel

1See trocken daut Loss fa dän Staum Manasse, Josef sienen ieeschtjebuarnen Sän. Un opp Gilead, dee een stoakja Kjrieja un een Sän von Machir, däm ieeschtjebuarnen Sän von Manasse wia, follen Gilead un Baschan.

2Opp Manasse siene aundre Nokomen foll daut Loss uk no äare Volkjsgruppen: fa Abieser siene Nokomen, fa Helek siene Nokomen, fa Asriel siene Nokomen, fa Sichem siene Nokomen, fa Hefer siene Nokomen, un fa Schemida siene Nokomen. Dit sent de Mana no äare Volkjsgruppen, von Josef sienen Sän Manasse siene Nokomen.

3Oba Zelofhad, Hefer sien Sän, dee Gilead sien Sän, Machir sien Grootsän, un Manasse sien Uagrootsän wia, haud kjeene Säns, bloos Dajchta; un äare Nomes wieren: Machla, Noa, Hogla, Milka un Tirza.

4Dise jinjen no däm Priesta Eleasar un no Josua, Nun sienen Sän, un de Staumleida un säden: De Har haft derch Moses aunjeordnet, ons daut Oafgoot mank onse Breeda to jäwen. Un Josua jehorcht däm Harnsien Wuat un behaundeld an bie de Launt Vedeelunk krakjt soo aus äaren Voda siene Breeda.

5Soo jeef daut opp Manasse tieen Deelen, buta daut Launt Gilead un Baschan, aun de oostne Sied vom Jordan;

6De Frues von Manasse siene Nokomen kjrieejen äa Oafgoot mank de Mana. Daut Launt Gilead oba wort Manasse siene aundre Nokomen toojedeelt.

7De Jrens von Manasse wia von Asser aun no Michmetat, waut von Sichem nom Oosten licht, un dan jeit de Jrens rajchtsch no de Enwona von En Tapuach.

8Daut Launt runt om Tapuach jehieed Manasse, oba de Staut Tapuach jehieed to Efraim.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Von doa jeit de Jrens rauf velenjd dän Riefa Kana, un aun de siedne Kaunt Riefa,
jehieren de Städa to Efraim medden mank de Städa von Manasse. Aun de nuadne
Kaunt Riefa jeit de Jrens fa Manasse wieda bat aum Mäa.

10Nom Sieden han jehieed daut to Efraim, un nom Nuaden han to Manasse. Un daut
Mäa es de Wastjrens. Em Nuaden rieekjt Manasse bat aun Asser, un em Oosten bat
aun Isachar.

11En de beid Launtstekja von Asser un Isachar, jehieeden eenje Städa met äare
aunligjende Darpa toop to Manasse: Bet Schean met de Darpa toop, Jibleam met
de Darpa toop, un de Enwona von Dor un de Darpa, un dee von Endor un de Darpa,
dee von Taanach un de Darpa, un dee von Megiddo un de Darpa met de dree Boaj
toop.

12De Mana von Manasse kunnen dise Städa oba nich ennämen, un soo bleewen de
Kanaanita en dise Jäajent wonen.

13Aus de Israeliten stoakja worden, bedwungen see de Kanaanita Sklowenoabeit
to doonen; oba see vedreewen dee nich.

De Stam von Josef bekloagen sikj bie Josua

14Dan säden de Nokomen von Josef to Josua: Wuarom hast du ons bie de Launt
Vedeelunk bloos dän Deel fa eenen Staum jejäft? Wie sent doch een grootet Volkj,
wiels de Har ons soo jesäajent haft.

15Josua auntwuad an: Wan jie soon grootet Volkj sent, daut junt daut Boajlaunt en
Efraim to enj es, dan trakjt no de Boaj em Woolt, de Perisita un Refaita äa Launt,
un doot junt daut utroden.

16De Nokomen von Josef oba säden: Daut Boajlaunt woat nich jenuach Rum fa ons
haben, un unjen opp daut jlikje Launt wonen de Kanaanita. Dee haben äwaraul
iesane Kaumf Woages, dee waut en de Jäajent von Bet Schean sent, uk dee waut
opp daut jlikje Launt von Jesreel wonen.

17Dan säd Josua to de Nokomen von Josef, de Mana von Efraim un Manasse: Jie sent
een grootet Volkj, un wiels jie soo stoakj sent, traft junt uk nich bloos een Deel.

18Daut Boajlaunt waut met Woolt bewossen es, saul junt sennen. Dän Woolt kjenn
jie utroden un nieet Launt jewennen. Un jie woaren uk de Kanaanita vedriewen,
wan see uk iesane Woages haben, wiels jie woaren stoakja sennen aus see.

Josua 18

Daut äwaje Launt woat opp Listen en Deelen enjedeelt

1De gaunze Jemeent von Israel vesaumeld sikj en Silo un recht doa daut
Vesaumlungszelt opp, un daut Launt wia an unjadon.

2Doa wieren oba noch säwen Stam von Israel, waut äa Oafgoot noch nich enjedeelt
hauden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Dan säd Josua to de Mana von dee Stam: Woo lang well jie noch wachten, bat jie daut Launt fa junt em Jebruck nämen, waut de Har, june Vodasch äa Gott, junt jejäft haft?

4Wält junt ut jieda Staum dree Mana, dee ekj schekjen kaun, daut see derch daut Launt gonen un daut kloa oppschriewen no äare Oafgoot Flekja un wada trigj no mie komen.

5Deelt daut Launt en säwen Deel! Juda saul opp sien Launtstekj em Sieden bliewen, un de Stam von Josef opp äa Launtstekj em Nuaden.

6Jie oba sellen de säwen Deelen vom Launt oppschriewen, un de List no mie brinjen. Ekj woa dan hia ver dämHarn, onsen Gott, daut Loss schmieten.

7De Leviten traft kjeen Aundeel aum Launt mank junt, wiels de Priesta Deenst fa däm Harn es äa Oafgoot. Gad un Ruben un de haulwa Staum Manasse haben äaren Deel em Oosten aun jantsied Jordan jekjräajen, waut Moses, däm Harn sien Deena, an jejäft haft.

8Dan muaken de Mana sikj opp un jinjen loos; un Josua säd to an: Got loos un reist derch daut Launt un schrieft aules opp un komt trigj no mie, om daut ekj hia en Silo ver däm Harnfa junt daut Loss schmieten kaun.

9Dan jinjen de Mana derch daut Launt un deelden daut gaunze Launt en säwen Deelen, un stalden eene List no de Städa no opp, waut en dise Deelen lagen. Un dan kjeemen see trigj no Josua en daut Loaga bie Silo.

10Un Josua leet däm Harnderch daut Loss entscheiden, un soo aus daut Loss troff, soo vedeeld hee daut Launt tweschen de latste Stam en Israel.

Däm Staum Benjamin sien Oafgoot

11Daut ieeschte Loss foll opp dän Staum Benjamin met siene Volkjsgruppen. See kjrieejen daut Launtstekj tweschen de Stam Juda un Josef.

12De Nuadjrens fangt em Oosten aum Jordan aun un jeit nopp bat däm Boajchrigjen em Nuaden von Jericho, un wieda boajopp no de Boaj em Wasten, un dan no de Stap von Bet Awen,

13un von doa äwa dän Boajchrigjen nom Sieden han von Lus, waut nu Betel es, un dan rauf no Atrot Adar, bie däm Boajch, dee von daut unjaschte Bet Horon nom Sieden han licht.

14Von doa dreit de Jrens sikj aun de wastne Sied rom nom Sieden, von däm Boajch nom Sieden von Bet Horon, un jeit bat Kirjat Baal, waut nu Kirjat Jearim es, eene Staut en Juda. Daut es de wastne Sied.

15Ver Kirjat Jearim bicht de Jrens nom Oosten rom, un jeit aun de Kjwal Neftoach vebie,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16no de Kaunt von däm Boajch aun de nuadne Sied von daut jlikje Launt Refaim. Hinja Refaim fangt daut Hinnom Tol aun. Dan jeit de Jrens derch daut Hinnom Tol aun däm Boajchrigjen bie de Jebusita Staut Jerusalem velenjd no de Rogel Kjwal.

17Wieda rant dee nom Nuaden no de Sonnen Kjwal un no Gelilot, waut jäajen daut Eewa bie Adumim licht, un kjemt rauf nom Bohan Steen, dee no Ruben sienen Sän Bohan veneemt es;

18un jeit dan no de Spetz vom Boajch aun de nuadne Sied von Bet Araba un kjemt rauf no Bet Araba.

19Dan jeit de Jrens äwa no däm Boajchrigjen em Nuaden von Bet Hogla, un äa Enj es aum nuadnen Eewa vom Soltmää, doa wua de Jordan nenrant. Daut es de Siedjrens.

20De Jordan es de Oostjrens. Tweschen dise Jrensen licht daut Oafgoot von däm Staum Benjamin met siene Volkjsgruppen.

21De Städa fa däm Staum Benjamin siene Volkjsgruppen sent dise: Jericho, Bet Hogla, Emek Keziz,

22Bet Araba, Zemarajim, Betel,

23Awim, Para, Ofra,

24Kefar Amoni, Ofni un Geba. Daut sent twalf Städa met äare aunligjende Darpa.

25Dan uk noch Gibeon, Rama, Beerot,

26Mizpe, Kefira, Moza,

27Rekem, Jirpeel, Tarala,

28Zela, Elef un de Jebusita Staut, daut es Jerusalem, Gibea un Kirjat Jearim; 14 Städa met äare aunligjende Darpa. Dit es daut Launt, waut de Volkjsgruppen von däm Staum Benjamin aus Oafgoot jehieet.

Josua 19

Däm Staum Simeon sien Oafgoot

1Daut tweede Loss foll opp däm Staum Simeon met siene Volkjsgruppen. Un äa Oafgoot wia medden en daut Launtstekj von Juda.

2Un doabowen lagen dise foljende Städa: Beerscheba, Schema, Molada,

3Hazar Schual, Baala, Ezem,

4Eltolad, Betul, Horma,

5Ziklag, Bet Markabot, Hazar Susa,

6Bet Lebaot un Scharuhen. Daut sent 13 Städa met äare aunligjende Darpa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Buta däm Ajin, Rimmon, Eter un Aschan. Daut sent vea Städa met äare aunligjende Darpa,

8un doatoo aul de Siedlungen, waut rom dise Städa ligjen, bat Baalat Beer un Rama em Sieden. Dit es daut Oafgoot fa de Volkjsgruppen ut däm Staum Simeon.

9Däm Staum Simeon sien Oafgoot es ut däm Deel von däm Staum Juda jenomen. Wiels de Staum Juda mea Launt jekjräajen haud aus hee brukt, kjrieech de Staum Simeon sien Oafgoot medden en daut Launtstekj von Juda.

Däm Staum Sebulon sien Oafgoot

10Daut dredde Loss foll opp däm Staum Sebulon met siene Volkjsgruppen. Un sien Launtstekj rieekjt em Siedoosten bat Sarid,

11un von doa jeit de Jrens nom Wasten äwa Marala un Dabeschet bat aun daut Tol nom Wasten han von Jokneam.

12De Oostjrens jeit von Sarid ut nom Nuaden aun daut Launtstekj Kislot Tabor vebie no Daberat un von doa no Jafia.

13Un von doa jeit dee nom Oosten no Gat Hefer un Etkazin un äwa Rimmon un dan rom no Nea;

14un von doa jeit de Nuadjrens nom Wasten äwa Hanaton no daut Tol von Jiftachel.

15Un doatoo noch de Städa Katat, Nahalal, Schimron, Jidala un Betlehem. Daut sent aules toop twalf Städa met äare aunligjende Darpa toop.

16Dise Städa met äare Darpa toop troff däm Staum Sebulon met siene Volkjsgruppen aus Oafgoot.

Däm Staum Isachar sien Oafgoot

17Daut vieede Loss foll opp däm Staum Isachar met siene Volkjsgruppen.

18Sien Launtstekj rieekjt bat Jesreel, Kesullot, Schunem,

19Hafarajim, Schion, Anaharat,

20Rabit, Kischjon, Ebez,

21Remet, En Ganim, En Hada un Bet Pazez.

22De Jrens jeit aun däm Boajch Tabor äwa Schahazajim un Bet Schemesch bat aum Jordan. 16 Städa met äare Darpa toop.

23Dise Städa met äare Darpa toop es daut Oafgoot fa däm Staum Isachar met siene Volkjsgruppen.

Däm Staum Asser sien Oafgoot

24Daut fefte Loss foll opp däm Staum Asser met siene Volkjsgruppen.

25Un de Siedjrens von sien Launt jeit von Helkat, äwa Hali, Beten, Achschaf,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

26Alamelech, Amad un Mischal bat aum Boajch Karmel un nom Riefa Libnat.

27Aun de aundre Sied jeit de Jrens em Oosten no Bet Dagon un kjemt bat aun de Jrens vom Staum Sebulon un bat daut Tol von Jiftachel nom Nuaden han, un dan wieda äwa Bet Emek un Negiel un dan linkjsch no Kabul,

28Abdon, Rehob, Hamon un Kana bat aun daut Launt von de groote Staut Sidon.

29Doa dreit de Jrens rom no Rama un jeit bat de fauste Staut Tierus, un dreit doa no Hosa un jeit bat aum Mäa. To daut Launtstekj von Asser jehieeden uk Mahaleb, Achsib,

30Umma, Afek un Rehob. Aules toop 22 Städa met äare aunligjende Darpa toop.

31Dit gaunze Launtstekj, met Städa un Darpa, foll däm Staum Asser met siene Volkjsgruppen aus Oafgoot too.

Däm Staum Naftali sien Oafgoot

32Daut saste Loss foll opp däm Staum Naftali met siene Volkjsgruppen.

33Un siene Jrens jeit von Helef, von däm Ieekjenboom bie Zaananim, un dan wieda äwa Adami Nekeb un Jabneel, no Lakum un rieekjt bat aum Jordan.

34Un von doa jeit dee nom Wasten no Asnot Tabor un von doa no Huckok, un kjemt em Sieden aun Sebulon naun, em Wasten aun Asser un em Oosten aum Jordan.

35Un de fauste Städa opp dit Launt sent: Ziddim, Zer, Hamat, Rakat, Kinneret,

36Adama, Rama, Hazor,

37Kedesch, Edrei, En Hazor,

38Jiron, Migdal El, Horem, Bet Anat un Bet Schemesch, aules toop 19 Städa met äare aunligjende Darpa toop.

39Dit gaunze Launtstekj, met Städa un Darpa toop, foll däm Staum Naftali met siene Volkjsgruppen aus Oafgoot too.

Däm Staum Dan sien Oafgoot

40Daut säwende Loss foll opp däm Staum Dan met siene Volkjsgruppen.

41Un sien Launtstekj rieekjt äwa de Städa Zora, Eschtaol, Ir Schemesch,

42Schaalbim, Ajalon, Jitla,

43Elon, Timna, Ekron,

44Elteke, Gibbeton, Baalat,

45Jehud, Bene Berak, Gat Rimmon,

46Mejarkon, un Rakon met de Jäajent bie Jafo.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

47Däm Staum Dan oba jinkj sien Oafgoot veloaren, un de Mana von Dan jinjen un kjamften jäajen Leschem un neemen daut en un schluagen de Enwona met däm Schwieet doot. See ieejenden sikj daut too, un wonden doa bennen un nanden daut Dan, no däm Nomen von äaren Staumvoda.

48Dit es daut Oafgoot von däm Staum Dan met siene Volkjsgruppen, met Städa un Darpa toop.

De Aufschluss von de Launt Vedeelunk un Josua sien Deel

49Aus see daut Launt en eenselne Flekja enjedeelt hauden, jeewen de Israeliten Josua, Nun sienen Sän, een Oafgoot en äare Medd.

50No dämHarn sien Wuat jeewen see am de Staut, waut hee foddad, Timnat Serach opp daut Boajlaunt en Efraim. Un Josua bud de Staut wieda opp un wond doa bennen.

51Dit sent de Deelen von daut Launt, waut de Priesta Eleasar, un Josua, Nun sien Sän, un de Leida von de Volkjsgruppen von de Stam en Israel, en Silo ver däm Harn, ver däm Engank von daut Vesaumlungszelt, derch daut Loss vedeelden. Soo wort de Launt Vedeelunk aufjeschloten.

Josua 20

De rutjestemde Friestäda fa Dootschlonasch

1De Har räd met Josua un säd:

2Saj de Israeliten: Stemt junt de Friestäda rut, wuavon ekj junt derch Moses jesajcht hab.

3No dise Städa kaun dee han flichten, waut onen Aufsecht, un onen jewult eenen Mensch dootjeschloagen haft, om daut dee junt toom Schutz deenen fa de Aunjehieeje waut daut Bloot rajchen wellen.

4Wäa no eene von dise Städa flichten deit, saul buten ver daut Stautspuat stonen bliewen un siene Sach ver de Leida von de Staut väabrinjen. Un dan sellen see am en de Staut oppnämen un am Rum jäwen bie an to wonen.

5Un wan de Blootrajchna am hinjaraun kjemt, sellen see dän onaufsechtlichen Dootschlona nich rutleewren, wiels hee onen daut jeplont sienen näakjsten dootjeschloagen haft un däm verhäa goanich fientlich jewast es.

6Soon Faul mott en eene Jerechts Vehaundlunk enne Jemeent beschloten woaren, un dan doaf de onaufsechtliche Dootschlona en de Staut wonen, bat dee en dise Tiet aumtierende Huagapriesta jestorwen es. Dan doaf hee no de Staut, von wua hee jeflicht es, un no siene Famielje trigjkomen.

7Dan stemden de Mana von Israel dise Städa to Friestäda rut: Aun de wastne Sied vom Jordan Kedesch en Galiläa opp daut Boajlaunt von Naftali, un Sichem opp daut

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Boajlaunt en Efraim, un Kirjat Arba, waut nu Hebron es, opp daut Boajlaunt en Juda.

8Aun de aundre Sied vom Jordan, nom Oosten han von Jericho, bestemden see Bezer opp daut huage Staplaunt en daut Launtstekj von däm Staum Ruben, un Ramot en Gilead en de Jäajent von däm Staum Gad, un Golan en Baschan en däm Staum Manasse sien Launtstekj.

9Dit wieren de rutjestemde Städa fa aule Israeliten un aul de framde, waut en äare Medd wonden. Doa kunnen Menschen Schutz finjen dee onen Aufsecht eenen Mensch dootjeschloagen hauden, un eena em Frintschoft von eenen dootjeschloagnen daut Bloot rajchen well. Dee sull nich von däm Blootrajchna dootjemoakt woaren, ea hee ver de Jemeent jestonen haud.

Josua 21

De Leviten äare Wonstäden

1Dan kjeemen de Leida von de Volkjsgruppen ut däm Staum Levi no däm Priesta Eleasar un no Josua, Nun sienen Sän, un no de Leida von de Volkjsgruppen ut de aundre Stam von Israel

2no Silo em Launt Kanaan un räden met an un säden: De Har haft derch Moses aunjeordnet, daut ons Städa jejäft woaren toom wonen, un Weidstapen fa ons Vee.

3Dan jeewen de Israeliten de Leviten no däm Harn sien Wuat von äa Oafgoot dise Städa un äare Weidstapen.

4Bie de Endeelunk foll daut ieeschte Loss opp de Volkjsgruppen von Kehat siene Nokomen. Un de Nokomen von däm Priesta Aaron von de Leviten kjrieejen von de Stam Juda, Simeon un Benjamin derch daut Loss 13 Städa.

5De äwaje Volkjsgruppen von Kehat worden derch daut Loss tieen Städa von de Volkjsgruppen ut de Stam Efraim, Dan un dän haulwen Staum Manasse toojedeelt.

6De Volkjsgruppen von Gerschon siene Nokomen kjrieejen von de Volkjsgruppen ut de Stam Isachar, Asser, Naftali un dän haulwen Staum Manasse en Baschan derch daut Loss 13 Städa.

7De Volkjsgruppen von Merari siene Nokomen worden twalf Städa ut de Stam Ruben, Gad un Sebulon toojedeelt.

8Soo jeewen de Israeliten de Leviten derch daut Loss dise Städa un äare Weidstapen, soo aus de Har daut derch Moses aunjeordnet haud.

Kehat siene Nokomen äare Städa

9Von däm Staum Juda un däm Staum Simeon jeewen see dise Städa, waut met Nomen jenant sent,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10no Aaron siene Nokomen von Kehat siene Grupp ut däm Staum Levi, wiels daut ieeschte Loss wia opp an jefollen.

11See jeewen an de Staut von Arba, dee Anak sien Voda wia, waut nu Hebron es, opp daut Boajlaunt en Juda, met de Weidstap runtom.

12Daut Akalaunt un de Darpa waut to de Staut jehieed, jeewen see Kaleb, Jefune sienen Sän, aus Oafgoot.

13See jeewen däm Priesta Aaron siene Nokomen de Friestaut Hebron, waut fa de Dootschlonasch bestemt wia, met äare Weidstap toop. Un wieda kjrieejen see Libna met äare Weidstap,

14Jatir un äare Weidstap, Eschtemoa un äare Weidstap,

15Holon un äare Weidstap, Debir un äare Weidstap,

16Ajin un äare Weidstap, Jutta un äare Weidstap, un Bet Schemesch un äare Weidstap. Daut wieren näajen Städa von dise beid Stam.

17Von däm Staum Benjamin jeewen see vea Städa: Gibeon, Geba,

18Anatot un Alemet met äare Weidstapen toop.

19Aules toop hauden de Priesta, Aaron siene Nokomen, 13 Städa met äare Weidstapen.

20De äwaje Volkjsgruppen, von de Leviten von Kehat siene Nokomen, worden vea Städa ut däm Staum Efraim derch daut Loss toojedeelt.

21See jeewen an de Friestaut fa de Dootschlonasch: Sichem un de Weidstap opp daut Boajlaunt en Efraim, un Gesser met äare Weidstap,

22un Kibzajim un Bet Horon met äare Weidstapen.

23Un von däm Staum Dan vea Städa: Elteke met äare Weidstap, Gibbeton met äare Weidstap,

24Ajalon met äare Weidstap un Gat Rimmon met äare Weidstap.

25Un von däm haulwen Staum Manasse twee Städa: Taanach un Gat Rimmon met äare Weidstapen.

26Daut sent aules toop tieen Städa met äare Weidstapen toop fa de äwaje Volkjsgruppen von Kehat siene Nokomen.

Gerschon siene Nokomen äare Städa

27De Volkjsgruppen von de Leviten von Gerschon siene Nokomen worden twee Städa ut däm haulwen Staum Manasse jejäft: De Friestaut fa de Dootschlonasch: Golan en daut Launtstekj Baschan un Beeschtera met äare Weidstapen toop.

28Un von däm Staum Isachar vea Städa: Kischjon, Daberat,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Jarmut un En Ganim met äare Weidstapen toop.

30Un vom Staum Asser vea Städa: Mischal, Abdon,

31Helkat un Rehob met äare Weidstapen toop.

32Un von däm Staum Naftali dree Städa: De Friestaut fa de Dootschlonasch: Kedesch en Galiläa, Hamot Dor un Kartan met äare Weidstapen toop.

33Dit wieren aules toop 13 Städa met Weidstapen toop, waut de Gerschonita jehieeden.

Merari siene Nokomen äare Städa

34De äwaje Leviten, de Volkjsgruppen von Merari siene Nokomen, kjrieejen von däm Staum Sebulon vea Städa: Jokneam, Karta,

35Dimna un Nahalal met äare Weidstapen toop.

36Un von däm Staum Ruben vea Städa: Bezer, de Friestaut fa de Dootschlonasch, opp de huage Staplauntschoft, un Jahaz,

37Kedemot un Mefaat met äare Weidstapen toop.

38Un von däm Staum Gad vea Städa: Ramot en Gilead, de Friestaut fa de Dootschlonasch,

39Mahanajim, Heschbon un Jaser met äare Weidstapen toop.

40Aul dise twalf Städa jehieeden de äwaje Leviten, de Volkjsgruppen von Merari siene Nokomen.

41Aules toop kjrieejen de Leviten medden en daut Launt von de Israeliten 48 Städa met äare Weidstapen toop.

42Bie dise Städa wia daut emma de Staut, un daut Weidlaunt runtom. Soo wia daut bie aule Städa.

Gott haft sien Vespräakjen jehoolen

43Soo jeef de Har Israel daut gaunze Launt, waut hee äare Vodasch jeschwuaren haud to jäwen. Un see neemen daut en un wonden doabennen.

44Un de Har jeef an runtom Fräd, soo aus hee äare Vodasch daut vesproaken haud. Kjeena von äare Fiend kunn jäajen an bestonen, wiels de Har jeef dee aula en äare Jewault.

45Soo haud de Har aul siene Vespräakjungen erfelt; nuscht wia utjebläwen von daut goode, waut hee sien Volkj Israel vesproaken haud. Daut wia aula soo jekomen.

Josua 22

Josua leet de Mana von de Stam em Oosten trigj no Hus gonen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

1Josua roopt de Mana von de Stam Ruben, Gad un dän haulwen Staum Manasse

2un säd to an: Jie haben aules jedonen, waut Moses, däm Harn sien Deena, junt jesajcht haud, un haben aul miene Wieed befolcht, waut ekj junt väajesajcht hab.

3Jie haben june Breeda dise gaunze Tiet nich veloten un haben faustjehoolen aun däm Harn, junen Gott, siene Jebooten.

4Nu oba haft de Har, jun Gott, june Breeda Fräd veschauft, soo aus hee daut vesproaken haud. Nu derw jie trigjgonen no de Wonstäden en jun Oafgoot, waut Moses, däm Harnsien Deena, junt aun jantsied vom Jordan jejäft haft.

5Nämt daut oba jeneiw doamet, daut jie daut uk doonen, waut Moses, däm Harnsien Deena, aunjeordnet haft. Doot dän Harn, junen Gott, leewen, un en siene Wäaj gonen, un siene Jebooten hoolen, am tru bliewen un am met jun gaunzet Hoat un met aul june Krauft deenen.

6Josua säajend an toom Aufscheet un leet an gonen, un see jinjen no äare Wonstäden.

7De eene Halft von däm Staum Manasse haud Moses äa Oafgoot en Baschan jejäft, un de aundre Halft jeef Josua äa Oafgoot mank äare Breeda aun de wastne Sied Jordan. Un aus Josua an no äare Wonstäden gonen leet un an säajend,

8säd hee to an: Jie reisen rikjlich beloden trigj no Hus, met Selwa, Golt, Koppa, Iesa, un väl Kjleeda un eene groote Häad Vee. Deelt dit Kaptol von june Fiend met june Staumbreeda.

De Aultoa aum Jordan brinjt Oneenichkjeit

9Soo trocken de Mana von de Stam Ruben un Gad un dän haulwen Staum Manasse von de aundre Israeliten wajch von Silo, waut em Launt Kanaan licht. Un see reisden loos, om en daut Launt Gilead, äa Oafgoot to trakjen, waut see no däm Harn sien Wuat derch Moses jeorwen hauden.

10Aus see dan bat de Steenakjrans aum Jordan kjeemen, waut noch em Launt Kanaan ligjen, buden de Mana von Ruben, Gad un dän haulwen Staum Manasse doa aum Jordan eenen grooten schmocken Aultoa.

11Aus de Israeliten de Norecht hieeden: Horcht, de Mana von Ruben, Gad un dän haulwen Staum Manasse haben aun de Jrens von daut Launt Kanaan, bie de Steenakjrans aum Jordan, aun jane Kaunt daut israelitische Launt, eenen Aultoa jebut!

12dan kjeemen aule Mana von Israel en Silo toop, om jäajen an toom Kaumf to gonen.

13Un de Israeliten schekjten no de Mana von Ruben, Gad un dän haulwen Staum Manasse en daut Launt Gilead, dän Priesta Pinhas, Eleasar sien Sän,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

14un met am toop tieen Leida, ut jieda Staum von de Israeliten eenen, un jieda eena von an wia de Leida en siene Volkjsgrupp äwa dusende en Israel.

15Un aus see no an en daut Launt Gilead kjeemen, räden see met an un säden:

16Soo lat däm Harn siene gaunze Jemeent junt sajen: Wuarom vesindij jie junt doamet, daut jie dit jäajen Israel äaren Gott jedonen haben? Jie haben junt von dämHarn wajchjedreit un eenen Aultoa jebut un sent von däm Harnaufjefollen.

17Rieekjt de Schult noch nich too, waut wie bie Peor opp ons jelot haben, von dee wie bat vondoag noch nich jereinicht sent un wuawäajen eene Ploag äwa däm Harn siene gaunze Jemeent kjeem?

18Un dan drei jie junt vondoag von däm Harn wajch! See jie nich, waut doa komen woat? Vondoag erhäw jie junt jäajen däm Harn, un morjen woat sien Oaja de gaunze Jemeent von Israel trafen.

19Wan jie oba meenen, daut jun Launt orrein es, dan komt äwa no ons en daut Launt waut däm Harn jehieet, wua däm Harn siene Woninj steit, un siedelt doch doa aun! Oba erhäft junt nich jäajen däm Harn un jäajen ons, daut jie junt eenen Aultoa buen buta däm Harn, onsen Gott, sienen Aultoa.

20Deed sikj nich Achan, Serach sien Sän, aun daut Jebaunde vesindjen? Un kjeem nich de Oaja äwa de gaunze Jemeent von Israel, wua hee doch bloos een Maun wia? Un hee kjeem nich aus eenselna wäajen siene Schult om.

De oostne un de wastne Stam veseenden sikj

21Dan auntwuaden de Mana von Ruben, Gad un dän haulwen Staum Manasse un säden to de Leida äwa dusende en Israel:

22De stoakja Gott, de Har, de stoakja Gott, de Har, weet daut; un gaunz Israel saul daut uk weeten: Wan daut ut stoltet ooda ontruet jäajen däm Harnpassieet es, dan saul hee ons vondoag nich halpen!

23Wan wie doawäajen dän Aultoa jebut haben, daut wie ons von däm Harnwajchdreien wullen, om Brauntopfa un Ätesopfa doabowen to opfren ooda Dankopfa to brinjen, dan saul de Har met ons aufräakjnen!

24Wie deeden dit väl mea wiels wie besorcht wieren, daut june Nokomen en Tookunft to onse Nokomen sajen kunnen: Waut hab jie met däm Harn, Israel äaren Gott, to doonen?

25De Har haft doch dän Jordan aus Jrens tweschen ons un junt jesat! Jie Nokomen von Ruben un Gad, jie haben kjeen Aundeel aun däm Harn. Un soo wudden june Nokomen onse Nokomen doaraun hinjren, däm Harn to ferchten.

26Doawäajen säd wie: Wie wellen eenen Aultoa buen, dee nich toom Brauntopfa ooda Schlachtopfa opfren es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

27Dee saul bloos een Tieekjen sennen tweschen ons un junt un tweschen onse un june Nokomen fa daut, daut wie däm Deenst fa däm Harn doonen wellen ver am met onse Brauntopfa, Dankopfa un Schlachtopfa. June Nokomen sellen nich to onse Nokomen sajen, daut wie nich to däm Harn siene Jemeent jehieren.

28Wan daut oba emol soowiet komen sull, sullen onse Nokomen sajen kjennen: Bekjikjt junt disen Aultoa! Onse Vodasch haben dän jeneiw soo jebut aus däm Harn sien Aultoa jebut es, oba nich toom Brauntopfa ooda Schlachtopfa to opfren, bloos aus een Tieekjen, waut bewiest daut wie uk toom Harn jehieren.

29Daut saul wiet von ons wajchbliewen, daut wie ons jäajen däm Harn erhäwen un ons vondoag von däm Harnwajchdreien un eenen Aultoa buen toom Brauntopfa, Ätesopfa un Schlachtopfa to opfren buta däm Harn, onsen Gott, sienen Aultoa, waut ver siene Woninj steit.

30Aus de Priesta Pinhas, un dee, von de Jemeent jeschekjte, Staumleida dise Wieed hieeden, waut de Mana von Ruben, Gad un Manasse säden, sagen see daut fa goot aun.

31Un de Priesta Pinhas, Eleasar sien Sän, säd to de Mana von Ruben, Gad un Manasse: Wie kjennen daut vondoag seenen, daut de Har en onse Medd es, wiels jie junt nich aun däm Harn vesindicht haben met dise Sach. Nu hab jie de Israeliten ut däm Harn siene Haunt jerat.

32Dan jinjen de Priesta Pinhas, Eleasar sien Sän, un de Staumleida trigj von de Stam Ruben un Gad, von daut Launt Gilead no daut Launt Kanaan, no de Israeliten un brochten an de Auntwuat.

33Un de Israeliten wieren tofräd doamet, un see lowden Gott un säden, daut see nich mea jäajen an toom Kaumf gonen wullen, om daut Launt to vedoawen, wua de Nokomen von Ruben un Gad bennen wonden.

34Un de Mana von Ruben un Gad benanden dän Aultoa: “Hee es een Tieekjen tweschen ons, daut de HarGott es”.

Josua 23

Josua siene Aufscheetsräd

1Eene lange Tiet no däm, aus de Har Israel ver aul äare Fiend runtom een rujet Läwen veschauft haud, un Josua sea oolt jeworden wia,

2roopt hee gaunz Israel toop, de Leida, de Hauptmana, de Rechta un Aumtslied un säd to an: Ekj sie sea oolt jeworden,

3un jie haben aules jeseenen, waut de Har, jun Gott, met aul dise Velkja ver june Uagen jedonen haft. De Har, jun Gott, haft selfst fa junt jekjamft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Nu horcht, ekj hab junt dise noch äwajebläwne Velkja toojedeelt, jieda Staum sien Oafgoot, un daut Launt von aule Velkja, waut ekj utjerot hab vom Jordan bat aun daut Meddelmäa em Wasten.

5Un de Har, jun Gott, woat dee ver junt vesteeten un ut daut Launt rut driewen, un jie woaren äa Launt ennämen, soo aus de Har, jun Gott, daut vesproaken haft.

6Lot junt en Tookunft derch nuscht doavon aufbrinjen, aules to befoljen, waut Moses em Jesazbuak oppjeschräwen haft. Recht junt jeneiw doano un dreit nich auf, nich rajchtsch uk nich linkjsch.

7Hoolt junt trigj von de framde Velkja, waut noch biesied junt em Launt läwen. Doot de Nomes von äare Jetta nich utspräakjen, un nich bie dee schwieren. Brinjt dee kjeene Opfa un bät dee nich aun.

8Hoolt junt tru aun däm Harn, junen Gott, soo aus jie daut bat nu jedonen haben!

9De Har haft ver junt groote un stoakje Velkja vedräwen; bat vondoag haft kjeena jäajen junt stonen kunt.

10Eena von junt kunn 1.000 Fiend vejoagen, wiels de Har, jun Gott, fa junt kjamft, soo aus hee daut vesproaken haud.

11Uk en Tookunft henjt jun Läwen doavon auf, auf jie auleen däm Harn, junen Gott, leewen.

12Wan jie junt woaren von am wajchdreien un met dise Velkja, waut noch äwajebläwen sent, woaren Jemeenschoft fläajen un derch eenaunda befrieen un vemischen,

13dan sell jie weeten, daut de Har, jun Gott, dise Velkja nich mea aula ver junt vedriewen woat. Dee woaren fa junt dan soo jefäadlich woaren aus eene oppjestalde Schlenj ooda een Nat om waut to jriepen, un junt soone Weedoag aundoonen aus eene Pitsch opp junen Rigjen un Spekjasch en june Uagen, bat jie utjerot sent ut daut goode Launt, waut de Har, jun Gott, junt jejäft haft.

14Jie seenen, daut miene Tiet aufjerant es. Nu moakt junt daut kloa un präacht junt daut em Hoat en, daut de Har, jun Gott, aules waut hee vesproaken haft enjehoolen haft. Nuscht es utjebläwen von aul daut goode, waut hee junt vesproaken haud; daut es aula soo jekomen.

15Oba krakjt soo, aus aul daut goode jekomen es, waut de Har junt vesproaken haud, soo woat de Har uk aul daut schlajchte, wuamet hee junt jedreift haft, äwa junt komen loten bat hee junt ut dit goode Launt utjerot haft, waut de Har, jun Gott, junt jejäft haft.

16Wan jie däm Bunt äwaträden woaren, dän de Har, jun Gott, met junt jeschloten haft, un aundre Jetta deenen un aunbäden woaren, dan woat däm Harn sien brennenda Oaja junt trafen, un jie woaren boolt utjerot sennen ut daut goode Launt, waut hee junt jejäft haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Josua 24

Josua halpt de Israeliten en Sichem denkjen, waut Gott aules jedonen haft

1Josua roopt aule Stam von Israel to eene Vesaumlunk toop no Sichem. Hee leet aule Leida von Israel, de Hauptmana, Rechta un Aumtslied toop komen. Un see stalden sikj ver däm Harn opp.

2Un dan säd Josua to daut gaunze Volkj: Soo sajcht de Har, Israel äa Gott: June Vodasch wonden emol lang trigj aun jane Sied vom Eufrat Riefa un deenden aundre Jetta. Soo wia daut met junen Staumvoda Terach, Abraham un Nahor äaren Voda.

3Oba dan hold ekj junen Staumvoda Abraham von jantsied Eufrat un leet am en daut gaunze Launt Kanaan opp un dol trakjen. Un ekj jeef am Nokomen derch sienen Sän Isaak.

4Un Isaak jeef ekj Jakob un Esau. Esau jeef ekj daut Boajlaunt Seir toom bewonen. Jakob un siene Säns trocken no Ägipten.

5Dan schekjt ekj Moses un Aaron un brocht de Ploagen opp Ägipten, soo aus ekj daut mank an jedonen hab, un fieed junt doa rut.

6Un ekj fieed june Vodasch ut Ägipten rut, un jie kjeemen bat aum Mäa. Aus de Ägipta june Vodasch met äare Kaumf Woages hinjaraun juagen bat aum Schelpmäa,

7schrieejen see mie aun. Un ekj leet daut diesta woaren tweschen an un de Ägipta, un leet de Walen vom Mäa äwa de Ägipta toopschlonen, soo daut see vedrunken. June Uagen haben daut jeseenen, waut ekj en Ägipten jedonen hab. Un jie haben eene lange Tiet en de Wiltnis jewont,

8bat ekj junt en daut Launt von de Amorita aun de oostne Sied Jordan brocht. Un aus see jäajen junt kjamften, jeef ekj an en june Henj, soo daut jie äa Launt enneemen, un ekj venicht an ver junt.

9Dan muak sikj uk Balak, Zippor sien Sän, de Kjennich von de Moabita opp, un kjamft met Israel un leet Bieleam, Beor sienen Sän, holen, om junt to veflieekjen.

10Oba ekj erhieed Bieleam sien Jebäd nich. Un hee must junt jäajen sienen Wellen säajnen, un soo rad ekj junt ut siene Henj.

11Dan sent jie derch däm Jordan jegonen, un no Jericho jekomen. Un uk de Enwona von Jericho kjamften jäajen junt, un soo uk de Amorita, Perisita, Kanaanita, Hetita, Girgasita, Hiwita un Jebusita; oba ekj jeef dee en june Jewault.

12Ekj schekjt eenen grooten Schrakj ver junt doahan un vedreef dee ver junt, krakjt soo aus verhäa de beid Amorita Kjennichs aun de aundre Sied Jordan. Mie hab jie daut to vedanken, un nich jun Schwieet un Flizboagen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Un ekj hab junt een Launt jejäft, wua jie junt nich om mieejen brukten, un Städa, waut jie nich jebut haben. Jie wonen doabennen un äten von de Wiengoades un de Oliewenbeem, waut jie nich jeplaunt haben.

Josua lat daut Volkj entscheiden

14Doawäajen doot nu däm Harn ferchten un am tru un opprechtich deenen un trant junt von aule Jetta, waut june Vodasch aun jantsied vom Eufrat un en Ägipten jedeent haben, un deent däm Harn!

15Jefelt junt daut oba nich, däm Harn to deenen, dan wält junt vondoag, wäm jie deenen wellen: De Jetta waut june Vodasch aun jantsied vom Eufrat jedeent haben, ooda de Amorita äare Jetta, en dee äa Launt jie wonen. Ekj oba, un dee waut to mien Hus jehieren, wellen däm Harn deenen.

16Dan auntwuad daut Volkj un säd: Daut saul wiet von ons wajch bliewen, daut wie dän Harn veloten un aundre Jetta deenen!

17Wiels de Har, ons Gott, haft ons un onse Vodasch ut de Sklowarie en Ägipten rutjefieet, un haft de groote Wunda ver onse Uagen jedonen. Hee haft ons beschizt opp dän gaunzen Wajch, dän wie jegonen sent, derch Jäajenden von framde Velkja, wua wie derchreisden.

18Un hee haft aule Velkja ver ons vedräwen, uk de Amorita, waut verhäa en dit Launt wonden. Doawäajen well wie uk däm Harn deenen, wiels hee es ons Gott!

19Josua säd to daut Volkj: Jie sent daut nich emstaunt däm Harn to deenen, wiels hee es een Gott, dee derch un derch heilich es, un sikj en siene Leew gaunz fa junt hanjeft un uk eene gaunze Leew von junt velangt, un junt june Äwaträdungen un Sinden nich vejäwen woat.

20Wan jie am veloten un aundre Jetta deenen, dan woat hee junt nich mea goodet doonen soo aus bat nu, dan woat hee sikj von junt wajchdreien un junt ploagen un utroden.

21Daut Volkj auntwuad Josua: Wie wellen doch däm Harn deenen!

22Dan säd Josua to daut Volkj: Jie sent jäajen junt selfst Zeijen, daut jie junt däm Harn jewält haben, om am to deenen. Un see säden: Wie sent Zeijen!

23Dan riemt nu de framde Jetta opp, waut jie noch bie junt haben! säd Josua. Un dreit jun Hoat gaunz no däm Harn, Israel äaren Gott!

24Dan auntwuad daut Volkj: Wie wellen däm Harn, onsen Gott, deenen un siene Wieed jehorchen.

25Aun däm Dach schloot Josua eenen Bunt fa daut Volkj un läd an en Sichem Jesazen un Rajchtsordnungen väa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Un Josua schreef dit aula en daut Jesazbuak von Gott opp. Dan neem hee eenen grooten Steen un stald däm doa opp unja däm Ieekjenboom bie däm Harn sien Heilichtum,

27un säd to daut Volkj: Kjikjt, dis Steen steit aus Zeij jäajen ons, wiels hee aules jehieet haft, waut de Har vondoag to ons jerät haft. Hee saul junt aun aules denkjenhalpen, om daut jie junen Gott nich ontru woaren.

28Dan leet Josua daut Volkj gonen, un een jiedra jinkj trigj no sien Oafgoot.

Josua un Eleasar storwen un worden begroft, un uk Josef siene Knoakes worden begroft

29Eene Tietlank no dit, storf Josua, Nun sien Sän, däm Harn sien Deena. Hee wia 110 Joa oolt jeworden.

30Un see begrowden am opp sien Oafgoot en Timnat Serach, waut opp daut Boajlaunt en Efraim licht, vom Boajch Gaasch nom Nuaden.

31Un soo lang aus Josua läwd deenden de Israeliten däm Harn, un uk no sienen Doot, soo lang aus de Leida läwden waut aules meterläft hauden, waut de Har fa Israel jedonen haud.

32Josef siene Knoakes, waut de Israeliten ut Ägipten metjebrocht hauden, begrowden see en Sichem opp daut Stekj Launt, waut Jakob von Hamor siene Säns, dän Voda von Sichem, fa 100 Goltstekja jekoft haud un to daut Oafgoot von Josef siene Nokomen jehieed.

33Uk Aaron sien Sän Eleasar storf, un see begrowden am en Gibea, eene Staut opp daut Boajlaunt en Efraim, waut sienen Sän Pinhas wia aus Wonplauz toojedeelt worden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Rechta

Rechta 1

De Stam Juda un Simeon nämen ää Launt en

1No Josua sienen Doot fruagen de Israeliten däm Harn: Wää saul von ons veropp gonen, om jäajen de Kanaanita to kjriejen?

2Un de Harsäd: De Staum Juda! Ekj hab daut Launt en siene Jewault jejäft.

3Dan säden de Mana von däm Staum Juda to dee von äaren Broodastaum Simeon: Komt met ons met un halpt ons, ons Oafgoot entonämen. Dan well wie junt nohää uk halpen, jun Oafgoot entonämen. Soo schloot de Staum Simeon sikj däm Staum Juda aun.

4Aus Juda dan loosjinkj, jeef de Har de Kanaanita un Perisita en äare Macht, un see besiejden bie de Staut Besek een Häa von 10.000 Mana.

5Un see fungen bie Besek uk dän Kjennich Adoni Besek un kjamften jäajen am, un de Kanaanita un Perisita worden besiecht.

6Adoni Besek oba vesocht sikj wajch to brinjen, un see juagen am hinjaraun. Un aus see am jejräpen hauden, hakten see am de Dumes un de groote Teeen auf.

7Dan säd Adoni Besek: 70 Kjennichs met aufjehakte Dumes un Teeen musten sikj unja mienen Desch Brocken oppläsen. Soo aus ekj daut jedonen hab, soo haft Gott mie daut trigjetolt. Un see brochten am no Jerusalem, wua hee storf.

8Oba de Mana von Juda jreepen uk Jerusalem aun un neemen daut en. See muaken de Enwona met Schwieed doot, un deeden de Staut vebrennen.

9No däm jinjen de Mana von Juda, om jäajen de Kanaanita to kjamfen, waut opp daut Boajlaunt, un daut Launt em Sieden un opp daut onjlikje Launt em Wasten wonden.

10See kjamften jäajen de kanaanitische Enwona von de Staut Hebron, waut frieejoa Kirjat Arba heet, un besiejden Scheschai, Ahiman un Talmai.

11Von doa jinjen see jäajen de Enwona von Debir. Debir heet frieejoa Kirjat Sefer.

12Dan säd Kaleb: Wää Kirjat Sefer dolschleit un ennemt, däm well ekj miene Dochta Achsa to Fru jäwen.

13Dan neem Kaleb sien jinjra Brooda Otniel, Kenas sien Sän, de Staut en. Un Kaleb jeef am siene Dochta Achsa to Fru.

14Un daut neem sikj soo rom, aus see no am kjeem, daut hee ar beräden deed, von äaren Voda een Stekj Launt to fodren. Un see stieech vom Äsel rauf. Dan fruach Kaleb ar: Waut west du?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un see säd to am: Säajen mie met een Jeschenkj. Du hast mie no daut drieeje Siedlaunt jejäft; jeff mie uk Wotakjwalen! Dan jeef Kaleb ar de bowaschte uk de unjaschte Kjwalen.

16De Kenita, de Staumbreeda von Moses sienen Schwieevoda, wieren met de Mana von Juda ut de Paulm Staut metjekomen. See trocken en de Wiltnis von Juda, waut em Sieden von Arad licht, un siedelden doa aun. Uk de Amalekita kjeemen doahan un wonden bie an.

17De Mana von Juda un Simeon jinjen wieda un besiejden de Kanaanita, waut en Zefat wonden, un fieeden aun an dän Baun derch un nanden de Staut Horma.

18De Städa Gaza, Aschkelon un Ekron, met de Jäajenden waut doatoo jehieeden, neemen de Mana von Juda oba nich en.

19Wiels de Har an biestunt, kunnen see daut Boajlaunt ennämen, oba de Bewona von de jlikje Stapen kunnen see nich vedriewen, wiels dee iesane Kaumf Woages hauden.

20De Staut Hebron wort Kaleb jejäft, soo aus Moses daut aunjeordnet haud, un Kaleb dreef Anak siene dree Säns doarut.

21Benjamin oba vedreef de Jebusita nich, waut en Jerusalem wonden. Doawäajen bleewen de Jebusita doa un sent doa noch bat disen Dach bie de Benjaminita en Jerusalem.

De Nuadstam nämen äa Oafgoot en

22Uk de Mana ut de Stam von Josef jinjen opp daut Boajlaunt no Betel, un de Har wia met an.

23Un see leeten Betel, waut frieejoa Lus heet, goot utforschen.

24De Spionen sagen eenen Maun, waut jrod ut de Staut kjeem, un säden to am: Wies ons, woo wie en de Staut nenkomen kjennen, dan woa wie die goot behaundlen.

25Un hee wees an, woo see en de Staut nenkomen kunnen, un see neemen de Staut en un schluagen de Enwona met Schwieet doot. Oba dän Maun un siene gaunze Famielje leeten see gonen.

26De Maun trock dan en de Hetita äa Launt un bud doa eene Staut un nand dee Lus. Un dee heet vondoag noch soo.

27De Staum Manasse oba kunn de Enwona von de Städa Bet Schean, Taanach, Dor, Jibleam un Megiddo, met de Siedlungen doarom, nich vedriewen. Un soo bleewen de Kanaanita doa em Launt wonen.

28Aus de Israeliten stoakja worden, muaken see de Kanaanita to Sklowen, dreewen dee oba nich ut daut Launt rut.

29Uk de Staum Efraim vedreef de Kanaanita nich, waut en Gesser wonden. Soo wonden de Kanaanita en Gesser medden mank an.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

30Uk de Staum Sebulon vedreef de Enwona von Kitron un Nahalol nich. Dee bleewen doa wonen un worden nohäa to Sklowenoabeit jedwungen.

31De Staum Asser vedreef de Enwona von Ako un Sidon nich, uk nich de Lied waut en Mahaleb, Achsib, Helba, Afek un Rehob wonden.

32Doawäajen läwden de Lied von Asser medden mank de Kanaanita, waut doa jebläwen wieren. Un see vedreewen dee nich.

33De Staum Naftali vedreef de Enwona von Bet Schemesch un Bet Anat nich, un wonden medden mank de Kanaanita, waut em Launt wonden. Oba dee von Bet Schemesch un Bet Anat worden to Sklowenoabeit jedwungen.

34De Amorita drenjden däm Staum Dan opp daut Boajlaunt nopp, un leeten daut nich too, daut see opp daut jlikje Launt nopp kjeemen.

35Un de Amorita bleewen opp daut Boajlaunt Heres, en Ajalon un en Schaalbim wonen. Oba see worden von Josef siene Nokomen sooväl unjadrekjt, daut see an deenen musten.

36De Amorita äa Launt rieekjt aun de Edomita äat naun. De Jrens jeit von däm Skorpionen Stich no Sela un dan wieda en de Rechtunk.

Rechta 2

Däm Harn sien Enjel dreift Israel

1Däm Harn sien Enjel kjeem von Gilgal no Bochim un säd: Ekj hab junt ut Ägipten rutjebrocht un en dit Launt jebrocht, waut ekj june Vodasch jeschwuaren hab, un jesajcht, ekj wull mienen Bunt met junt niemols bräakjen.

2Jie sullen oba kjeenen Bunt met de Enwona von dit Launt moaken, un äare Aultoaren sull jie dolrieten. Oba jie haben mie nich jehorcht. Wuarom deed jie daut?

3Doawäajen saj ekj nu: Ekj woa dee nich ver junt vedriewen! See woaren junt to Pitschen opp junen Rigjen woaren un äare Jetta woaren fa jun to eene Faul woaren.

4Un aus däm Harn sien Enjel dise Wieed to gaunz Israel jesajcht haud, funk daut gaunze Volkj aun to hielen.

5Doawäajen kjrieech dee Städ dän Nomen Bochim (de Hielende). Un see brochten däm Harn dort Opfa.

Woo Israel Gott en de Rechtatiet ontru wia

6Aus Josua daut Volkj haud gonen loten, wieren de Israeliten trigjegonen, een jiedra no sien Oafgoot, om daut Launt entonämen.

7Daut Volkj deend däm Harn soolang aus Josua läwd, un uk noch lang no Josua sienen Doot, soolang aus doa Volkjsleida läwden, dee dämHarn siene groote Wunda aula jeseenen hauden, waut hee aun Israel jedonen haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Josua, Nun sien Sän, däm Harn sien Deena, storf aus hee 110 Joa oolt wia.

9Un see begrowden am opp sien Oafgoot en Timnat Heres opp daut Boajlaunt en Efraim, nom Nuaden han vom Boajch Gaasch.

10Aus aul dee, dee to dee Tiet jeläft hauden, jestorwen wieren, woss eene aundre Jennerazion opp, waut däm Harn nich kjanden un siene groote Doten nich meterläft hauden.

11Dan deeden de Israeliten soont, waut däm Harn schlajcht jefoll, un deenden däm Aufgott Baal.

12See veleeten dän Harn, äare Vodasch äaren Gott, waut an ut Ägipten rutjebrocht haud, un foljden aundre Jetta no. See fungen aun, äare Nobavelkja äare Jetta auntobäden, un foddaden doamet dämHarn sienen Oaja rut.

13See veleeten däm Harn gaunz un deenden däm Gott Baal un de Jettin Astarte.

14Dan brend däm Harn sien Oaja äwa Israel opp, un hee jeef an en de Reibasch äare Henj. Dee äwafollen un bestolen an, un vekoften an aun äare fientliche Nobavelkja. Un see kunnen jäajen äare Fiend nich mea bestonen.

15Emma wan see toom Kaumf jinjen, wia däm Harn siene Haunt jäajen an, soo daut an nuscht jlekjt. Daut wia krakjt soo aus de Har an daut jesajcht un jeschwuaren haud. Un see worden hoat unjadrekjt.

16De Har roopt Rechta opp, waut an ut de Reibasch äare Henj raden deeden.

17Oba see jehorchten de Rechta uk nich, un randen bloos aundre Jetta hinjaraun un bäden dee aun. Soo schwind kjeemen see wada vom rajchten Wajch auf un jehorchten nich mea däm Harn siene Jebooten, soo aus äare Vodasch daut jedonen hauden.

18Wan de Har an eenen Rechta jeef, dan stunt de Har däm Rechta bie, un rad an ut de Jewault von äare Fiend, soolang aus de Rechta läwd. Däm Harn jaumad daut äwa äa kloagen wäajen dee, dee an unjadrekjten un kjwälden.

19Wan oba de Rechta ieescht jestorwen wia, dan follen see wada auf un muaken daut oaja met aundre Jetta nofoljen, deenen un aunbäden, aus äare Vodasch. See hieeden nich opp met äare schlajchte Woakjen un äa stieekopjet Läwen.

20Doawäajen funk däm Harn sien Oaja äwa Israel aun to brennen, un hee säd: Wiels dit Volkj mie nich jehorcht un mienen Bunt emma wada brakjt, waut ekj met äare Vodasch jeschloten hab,

21woa ekj wiedahan kjeene Velkja mea utem Launt Kanaan vedriewen. De Velkja, waut Josua aul nich besiejen kunn ea hee storf,

22lot ekj em Launt, om de Israeliten oppe Proow to stalen, auf see däm Harn sienen Wajch jehorchen wellen, soo aus äare Vodasch, ooda nich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Doawäajen leet de Har dise Velkja em Launt äwa, waut hee nich en Josua siene Macht jejäft haud, un deed dee nich fuaz vedriewen.

Rechta 3

De framde Velkja waut em Launt jebläwen sent

1Dit sent de Velkja waut de Har em Launt äwaleet, om de Israeliten derch an oppe Proow to stalen.

2Wiels see von däm Kjrich jäajen Kanaan aul nuscht wisten, wull hee an doamet uk kjamfen lieren.

3Dit wieren de Volkjsgruppen: De fief Volkjsleida von de Filista un aule Kanaanita, dee von Sidon un de Hiwita waut aun de Libanon Boaj wonden, von däm Boajch Baal Hermon aun bat aun Hamat.

4Dise bleewen, om de Israeliten auftoproowen. De Har wull seenen, auf see siene Jebooten jehorchen wudden, waut hee äare Vodasch derch Moses jejäft haud.

5De Israeliten wonden medden mank de Kanaanita, Hetita, Amorita, Perisita, Hiwita un Jebusita.

6See neemen dee äare Dajchta to Frues un jeewen de Junges von de Velkja äare Dajchta to Frues un deenden äare Jetta.

De Rechta Otniel

7De Israeliten deeden, waut däm Harn schlajcht jefoll, un vegauten däm Harn, äaren Gott, un deenden de Kanaanita äare Jetta, dän Baal un de Aschera.

8Dan brend däm Harn sien Oaja äwa Israel opp, un hee jeef an en de Jewault von Kuschan Rischatajim, däm Kjennich von Mesopotamien. Acht Joa worden see von Kuschan Rischatajim unjadrekjt.

9Dan schrieejen de Israeliten nom Harn om Help, un de Hardeed an eenen Rada beroopen: Otniel, Kenas sienen Sän, Kaleb sien jinjsta Brooda.

10Däm Harn sien Jeist kjeem opp am, un hee wort Rechta en Israel un jinkj toom Kaumf. Un de Har jeef Kuschan Rischatajim, dän Kjennich von Mesopotamien, en siene Jewault, soo daut hee däm Kjennich von Mesopotamien trigjschlonen kunn.

11Dan haud daut Launt 40 Joa Fräd. Un Otniel, Kenas sien Sän, storf.

Ehud rad Israel derch eene Lest

12Oba de Israeliten deeden wada, waut däm Harn schlajcht jefoll. Doawäajen leet de Har Eglon, dän Moabita Kjennich, äwa an Macht jewennen.

13Un Eglon stunt sikj toop met de Amonita un de Amalekita, un jinkj un besiejd de Israeliten un besad de Staut Jericho.

14Un de Israeliten deenden Eglon, däm Moabita Kjennich, 18 Joa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

15Dan schrieejen see nom Harn om Help, un de Har beroopt an eenen Rada: Ehud, Gera sienen Sän, ut däm Staum Benjamin. Hee wia linkjsch. Un aus de Israeliten am doatoo bestemden, äare Aufgowen no däm Moabita Kjennich Eglon to brinjen,

16muak hee sikj een kortet, tweeschniedjet Schwieet un bunk sikj daut unja sien Kjleet aun siene rajchte Sied aun.

17Hee brocht Eglon, däm Moabita Kjennich, de Aufgowen. Eglon wia een sea fata Maun.

18Aus hee de Aufgowen aufjejäft haud, leet hee de Mana, waut dee doahan jedroacht hauden, trigjgonen.

19Hee selfst wonk om bie Gilgal bie de jeschnizte Steena un jinkj trigj no Eglon un leet am sajen: Ekj hab eene jeheeme Norecht fa die! Un Eglon säd to siene Deena: Got rut! Dan jinjen dee aula rut.

20Un Ehud kjeem nenn no am. Hee oba saut en de kjeele Bowastow, waut fa am auleen bestemt wia. Ehud säd to am: Ekj hab fa die eene Norecht von Gott. Un hee stunt von sienem Stool opp.

21Ehud oba foot met de linkje Haunt no daut Schwieet opp siene rajchte Sied un spekjt am daut em Buck nenn.

22Daut gaunze Schwieet, un soogoa uk noch de Jräp, veschwungen en sienem Buck, un sien Fat bedakjt daut Schwieet, wiels hee daut nich ut sienem Buck rutjetrocken haud.

23Ehud oba jinkj derch de näakjste Stow rut. De Däaren to de Bowastow haud hee toojemoakt un veräajelt.

24Aus hee dan rut jegonen wia, kjeemen däm Kjennich siene Deena un sagen, daut de Däa veschloten wia, un säden: Hee es veleicht em Stofkje opp siene Jeschaften jegonen.

25Aus see ieescht lang jewacht hauden un kjeena de Däa von de Bowastow opmuak, neemen see dän Schlätel un schlooten op. Un dan lach äa Har doa doot oppe Flua.

26Ehud oba haud sikj en dee Tiet fuatjebrocht, aus see doa jewacht hauden. Hee jinkj aun de jeschnizte Steena vebie un kjeem bat Seira.

27Un aus hee doa aunkjeem, blosd hee met de Posaun opp daut Boajlaunt en Efraim. Un de Mana von Israel jinjen met am vom Boajch rauf un hee jinkj veropp.

28Un hee säd to an: Komt mie schwind hinjaraun! De Har haft june Fiend, de Moabita, en june Henj jejäft! Dan jinjen see met am met un besaden de Äwajenj äwa däm Jordan, waut no de Moabita jinjen, un leeten doa kjeenem äwa.

29See schluagen aun däm Dach von de Moabita soo bie 10.000 Mana doot, aules stoakje Kjrieja; soo daut kjeena doavon kjeem.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Soo worden de Moabita to dee Tiet unja de Jewault von Israel jebrocht. Un daut Launt haud 80 Joa Fräd.

De Rechta Schamgar

31Hinja Ehud kjeem Schamgar, Anat sien Sän. Dee schluach 600 Filista met eene Ossenpikj doot. Soo rad uk hee de Israeliten von äare Fiend.

Rechta 4

Gott rat de Israeliten derch eene Fru

1Oba de Israeliten deeden wada, waut däm Harn schlajcht jefoll, aus Ehud jestorwen wia.

2Un de Har jeef an en Jabin siene Macht, däm Kjennich von Kanaan, waut en Hazor rejieed. Däm sien Kjrichsfiera wia Sisera, dee en daut Haroschet von de Velkja wond.

3Dan schrieejen de Israeliten nom Harn om Help, wiels Jabin haud 900 iesane Kaumf Woages, un deed de Israeliten 20 Joa hoat unjadrekjen.

4To dee Tiet haud Debora, de profeetische Fru, waut Lappidot siene Fru wia, daut Rechtaaumt en Israel.

5See haud äaren Jerechtsplauz unja de Paulm Deboras tweschen Rama un Betel opp daut Boajlaunt en Efraim. Un de Israeliten kjeemen doahan no ar toom Jerecht.

6Un see leet Barak, Abinoam sienen Sän ut Kedesch en Naftali holen un säd to am: De Har, Israel äa Gott, jeft die dän Oppdrach: Go un nemm die 10.000 Mana ut de Stam Naftali un Sebulon un go opp dän Boajch Tabor nopp.

7Ekj woa Jabin sienen Kjrichsfiera Sisera met siene Kaumf Woages un siene gaunze Armee no däm Riefa Kischon locken un dort en diene Henj jäwen.

8Barak säd to Debora: Ekj go mau dan, wan du metkjemst! Onen die go ekj nich.

9See säd: Secha, kom ekj met die met. Oba de Aunerkjanunk en disen Kjrich, dän du äwanemst, woascht du nich kjrieen. De Har woat Sisera en de Henj von eene Fru jäwen! Dan muak Debora sikj opp un jinkj met Barak met no Kedesch.

10Un Barak roopt de Mana von Naftali un Sebulon no Kedesch. Un 10.000 foljden am opp dän Boajch Tabor, un Debora deed an bejleiten.

11De Kenita Heber haud sikj von siene Staumbreeda, de Nokomen von Moses sienen Schwieevoda Hobab, jetrant un wia wajchjetrocken un haud sien Zelt bie däm Ieekjenboom en Zaananim dicht bie Kedesch oppjestalt.

12Doa wort Sisera daut jesajcht, daut Barak, Abinoam sien Sän, met een Häa opp dän Boajch Tabor jegonen wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Un hee roopt fuaz siene 900 Kaumf Woages un aul siene Soldoten toop un jinkj von daut Haroschet von de Velkja no däm Riefa Kischon.

14Debora oba säd to Barak: Schlo loos! Vondoag haft de Har Sisera en diene Henj jejäft. DeHar es ver die loosjegonen toom Kaumf. Dan jinkj Barak von däm Boajch Tabor rauf un de 10.000 Mana am hinjaraun.

15Un de Harbrocht Sisera met aul siene Kaumf Woages un de gaunze Armee en Vewerrunk fa daut Schwieet von Barak, soo daut Sisera vom Woagen sprunk un vesocht tofoot wajchtokomen.

16Barak juach de Woages un daut Kjrichshäa no bat daut Haroschet von de Velkja. Un Sisera siene gaunze Armee wort venicht, soo daut nich eena äwableef.

De fientliche Kjrichsfiera finjt dän Doot

17Sisera oba rand no Jael äa Zelt, waut däm Kenita Heber siene Fru wia. Wiels de Kjennich Jabin von Hazor, un däm Kenita Heber siene Famielje, läwden unja sikj en Fräd.

18Jael kjeem rut, Sisera entjäajen, un säd to am: Komm nenn, mien Har, komm bie mie nenn un fercht die nich! Un hee jinkj en äa Zelt nenn, un see dakjt am met eene Dakj too.

19Hee säd to ar: Jeff mie doch een bät Wota toom drinkjen, ekj sie sea darschtich. See hold de Lusch met Malkj un jeef am to drinkjen, un dakjt am wada too.

20Un hee säd to ar: Stal die aun däm Engank von daut Zelt, un wan wäa kjemt un frajcht, auf hia wäa es, dan saj: Nä, hia es kjeena!

21Dan neem Jael, Heber siene Fru, eenen Stekjel vom Zelt un eenen Homa un jinkj stell aun Sisera naun. Hee lach oppe Sied un wia faust enjeschlopen, wiels hee sea meed wia. Un see schluach am dän Stekjel derch sienen Kopp derch bat enne Ieed nenn. Un soo storf hee.

22Aus Barak Sisera hinjaraun kjeem, jinkj Jael am entjäajen un säd to am: Komm häa, ekj well die dän Maun wiesen, waut du sieekjst! Un aus Barak en äa Zelt nenn kjeem, lach Sisera doa doot oppe Ieed, met däm Stekjel derch sienen Kopp jekjielt.

23Soo deed Gott däm Kanaanita Kjennich Jabin, en dee Tiet ver de Israeliten trigjschlonen.

24Un de Israeliten bekjamften Jabin, dän Kanaanita Kjennich, emma hoada, bat see am gaunz venicht hauden.

Rechta 5

Debora äa Siejesleet

1Dan sungen Debora un Barak, Abinoam sien Sän, aun dän Dach dit Leet:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[2]Toom Kaumf entschloten wia gaunz Israel, friewellich fungen de Mana sikj en. Jeloft woat de Har doafäa!

[3]Jie Kjennichs un Volkjsleida, horcht mie too! Däm Harn to Ieren well ekj sinjen, mien Leet saul met Spell kjlinjen, to lowen dän Harn, dän Gott en Israel!

[4]Aus du vom Boajlaunt Seir loosjinjst, Har, un no ons kjeemst von de jreene Stapen en Edom, dan zettad de gaunze Ieed ver die, vom Himmel streemd Räajen rauf, de Wolkjen gooten äa Wota ut.

[5]De Boaj scheddaden ver däm Harn, de Sinai ver däm Harn, dän Gott en Israel.

[6]To dee Tiet, aus Anat sien Sän, Schamgar läwd, uk en de kenitische Fru Jael äare Tiet, wieren de Wäaj ladich von Menschen; wäa en dee Tiet eene Reis moaken sull, must opp jeheeme Wäaj gonen.

[7]De Buares woagden sikj nich to plaunten, de Darpa wieren aus utjestorwen, bat du, Debora, entlich oppstunst, un haundelsd, du Mutta en Israel!

[8]Daut Volkj wäld sikj niee Jetta, daut Broot veschwunk derch de Puaten; kjeen Schilt ooda Spies wia to seenen mank 40.000 Mana en Israel.

[9]Mien Hoat schleit fa de Helden en Israel, de Mana ut daut Volkj, waut wellich kjeemen. Loft dän Harn doafäa!

[10]Jie waut opp witte Äsel Koblen rieden, jie waut opp wieekje Dakjen setten, uk jie, waut tofoot opp de Gaussen gonen, kjikjt en junt, un denkjt doaräwa no!

[11]Horcht, woo froo de Schophoads bie de Borms sent un Wota schapen, om äa Vee to drenkjen, doa saul eena lud däm Harn siene Jerajchtichkjeit lowen, de Jerajchtichkjeit aun siene Buares en Israel; doatoo saul Israel ut aule Städa komen!

[12]Opp, opp, Debora, opp un sinj dien Leet! Opp, Barak, Abinoam sien Sän, uk du, brinj dee häa, waut du faustjenomen hast!

[13]Dee kjeemen aula, waut noch äwajebläwen wieren, un kjeemen no de Leida en Israel; bewaufnet schräd däm Harn sien Volkj no am:

[14]Von Efraim kjeemen see rauf en daut Tol, hinja am de Gruppen von Benjamin; von Machir kjeemen stoakje Befälshaba, von Sebulon de Leida met däm Stock.

[15]De Volkjsleida von Isachar kjeemen aula. See kjeemen met Debora toop, un foljden Barak oppe Haken. Soo randen see rauf en daut Tol. De Gruppen von Ruben deeden sikj lang beroden un kunnen sikj doch nich eenich woaren.

[16]Wuarom bleew jie tweschen june Sodelkjarw hucken un horchten de Hoads äa Fleetenspell aun? Bie Ruben äwaläden see too lang!

[17]Von Gad en Gilead wia kjeena doa, see bleewen aun de aundre Sied Jordan. Wuarom bleef Dan bie siene Schäp? Asser bleef aum Määresstraunt, un wond dort ruich aun siene Buchten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Daut Volkj von Sebulon sad äa Läwen opp Spell, dee von Naftali beweesen opp daut Schlachtflekj äaren Moot.

19Dan kjeemen see, de Kjennichs von Kanaan, see kjeemen toom Kaumf no Taanach, see kjamften bie daut Wota von Megiddo; oba Selwa jewonnen see doabie nich.

20Vom Himmel rauf kjamften de Stierns, von äare Bon schluagen see Sisera dol.

21De Kischon drenjd met sienen Stroom un reet de Fiend aula met sikj wajch. Moak die opp, mien Hoat, met Krauft!

22Dan juagen de bosje Pieed naun, soo daut de Ieed unja äare Heefta dränd.

23Spräakjt eenen Fluch äwa de Staut Meros ut! leet de Har derch sienen Enjel sajen. Veflieekjt de Staut sea un aul dee waut doa wonen, wiels see däm Harn nich biestonen wullen, wiels äare Kjrieja am nich to Help kjeemen!

24Jesäajent mank de Frues es Jael, däm Kenita Heber siene Fru! Mank de Frues em Zelt woat see jeloft!

25Aus Sisera ar no Wota fruach, jeef see am soogoa Malkj to drinkjen; en een kostboaret Dinkj wort am dee jebrocht.

26Doch dan neem see eenen spetzen Stekjel, un met de rajchte Haunt dän Schmädhoma. Dan schluach see Sisera dän Vestauntkausten entwei, un schluach dän Stekjel derch sienen Kopp.

27Ver äare Feet kjremd hee sikj un schord toop, ver äare Feet bleef hee toopjeschort ligjen. Soo lach hee aus een dootjeschloagna doa.

28Tus luad Sisera siene Mutta enjstlich no am. Voll Sorjen kjikjt un roopt see derch daut Jittafensta: Wua blift hee? Wuarom kjemt hee nich?

29De kjlieekjste mank de Leida äare Frues sajcht, un see selfst sajcht daut emma wada no:

30Secha haben see väl Kjrichskaptol to vedeelen, eene ooda twee Frues fa jieda Maun, un fa Sisera väl straume diere Kjleeda un twee bunte, toopjestekjte Dieekja toom rom dän Hauls binjen.

31Soo aus Sisera saul daut aulem gonen, waut die, Har, fientlich entjäajen komen! Waut am oba leewen, sellen soo sennen, aus wan de Sonn en äare Pracht oppjeit! Un daut Launt haud 40 Joa Fräd.

Rechta 6

Gott stroft de Israeliten derch de Midianita

1Aus de Israeliten wada soont deeden, waut däm Harn nich jefoll, jeef de Har an säwen Joa en de Midianita äare Jewault.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2Un de Midianita kjrieejen de Äwamacht äwa Israel, soo daut de Israeliten sikj en Heelen un en Schluchten, wua schwoa hantokomen wia, un oppe Boaj en Sechaheit brinjen musten.

3Un emma, wan see Jeträajd jeseit hauden, kjeemen de Midianita un Amalekita un daut Volkj ut däm Oosten äwa äare Flekja

4un vebrochten de Goades bat aun Gaza un leeten kjeene Noarunk en Israel äwa, uk nich Schop, Rinda ooda Äsels.

5See kjeemen opp met äa Vee un äare Zelten aus eene groote Häad Graushoppa, soo daut an selfst uk äare Kameelen nich to talen wieren, un kjeemen em Launt nenn, om daut to vedoawen.

6Soo muaken de Midianita de Israeliten prachaoam. Un en de Noot schrieejen see nomHarn om Help.

7Aus see nom Harn om Help schrieejen, wäajen de Midianita,

8dan schekjt de Har eenen Profeet no an, un dee säd to an: Soo sajcht deHar, Israel äa Gott: Ekj hab junt ut de Sklowarie en Ägipten rutjefieet un junt hiahan jebrocht.

9Ekj hab junt ut de Henj von de Ägipta un uk ut de Henj von aule Velkja, waut junt unjadrekjten, jerat. Ekj hab de Velkja ver junt ut daut Launt jedräwen un junt daut jejäft.

10Un ekj hab to junt jesajcht: Ekj sie de Har, jun Gott! Doot nich de Amorita äare Jetta veieren, en dee äa Launt jie wonen. Oba jie haben miene Stemm nich jehorcht.

Gott beroopt Gideon toom Rada fa Israel

11Däm Harn sien Enjel kjeem un sad sikj unja däm Ieekjenboom bie Ofra. De Plauz jehieed to daut Gruntstekj von Joasch, eenen Maun ut Abieser siene Grupp. Un sien Sän Gideon wia jrod doabie, en däm doa dichtbie ligjenden Wienkjala Weit to draschen, om dän ver de Midianita en Sechaheit to brinjen.

12Dan openboad däm Harn sien Enjel sikj to am un säd to am: De Har met die, du Kjrieja met eenen Helden Moot!

13Gideon oba säd to am: Hool mie daut togood, mienHar! Wan Gott werkjlich met ons es, woo kunn ons dan sooväl Ojjlekj trafen? Onse Vodasch haben ons doch emma wada vetalt: De Har haft ons ut Ägipten hiahan jefieet. Wua sent dan nu aul siene Wunda jebläwen? De Har haft ons em Stäakj jeloten un ons en de Midianita äare Henj jejäft.

14De Har oba dreid sikj no am un säd: Go han en diene Krauft waut du hast; du saust Israel ut de Midianita äare Henj raden. Horch, ekj hab die jeschekjt!

15Hee oba säd to am: Mien Har, met waut saul ekj Israel raden? Miene Grupp es de kjlanste em gaunzen Staum Manasse, un ekj sie de jinjsta en miene Famielje.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16Dan säd deHar to am: Ekj woa die biestonen, soo daut du de Midianita dolschlonen woascht aus eenen Maun.

17Gideon oba säd to am: Wan ekj ver die Jnod jefungen hab, dan jeff mie een Tieekjen, daut werkjlich de Har selfst met mie rät!

18Go nich wajch, bat ekj wada no die kom un die miene Gow brinj un dee ver die hanlaj. Un de Har säd: Ekj bliew hia bat du trigjkjemst.

19Un Gideon jinkj un koakt een Kosenbockje un bakt onjesuadet Broot von eene Scheffel Mäl. Dan läd hee daut Fleesch en eenen Korf, un goot de Supp en eenen Gropen, un brocht aules rut no däm Harn sienen Enjel unja däm Ieekjenboom.

20Oba Gott sien Enjel säd to am: Nemm daut Fleesch un daut Broot un laj daut hia opp dän Steen un jeet de Supp doaräwa. Un hee deed daut.

21Dan strakjt däm Harn sien Enjel dän Stock ut, waut hee enne Haunt haud, un stad met de Spetz aun daut Fleesch un daut Broot naun. Dan fua Fia ut däm Steen un vebrend daut Fleesch un daut Broot. Un de Enjel veschwunk ver siene Uagen.

22Aus Gideon daut sach, daut et däm Harn sien Enjel wia, säd hee: Oba, Har Har! Hab ekj werkjlich däm Harn sienen Enjel von Persoon to Persoon jeseenen? Ekj woa stoawen motten!

23Oba de Har säd to am: Tweschen ons es Fräd! Fercht die nich, du woascht nich stoawen.

24Dan bud Gideon däm Harndoa eenen Aultoa un nand däm “De Har es Fräd”. Dee Aultoa steit noch bat disen Dach en Ofra, opp daut Launtstekj von Abieser siene Grupp.

Gideon vestieet dän Aufgott sienen Aultoa

25Un en de selwje Nacht säd de Har to am: Nemm eenen jungen Boll von dienen Voda siene Bolles, un dien Voda sienen säwenjoaschen Boll, un go opp de Boajchspetz un riet däm Baals Aultoa dol, waut opp dien Voda sien Launt steit, un hak dän Ascherapol om, waut doa biesied steit.

26Un bu opp dee Städ eenen Aultoa fa däm Harn, dienen Gott. Bu däm von oppjefliede Steena, jeneiw no de Väaschreft, un opfa mie dän tweeden Boll aus Brauntopfa. Un to Brenholt vebruck däm Ascherapol, waut du doljehakt hast.

27Dan neem Gideon tieen Mana von siene Kjnajchts un deed, waut de Har am jesajcht haud. Hee fercht sikj oba fa siene Aunjehieeje un fa de Mana en de Staut, daut bie Dach to doonen, un deed daut de Nacht.

28Aus de Lied von de Staut aum näakjsten Morjen tiedich oppstunden, sagen see, daut de Baals Aultoa doljeräten, un de Ascherapol aufjehakt wia, un opp dän nie oppjerechten Aultoa de tweede Boll aus Brauntopfa jeopfat wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

29Dan säd eena toom aundren: Wäa haft daut jedonen? Un aus see sochten un äwaraul fruagen, wort jesajcht: Gideon, Joasch sien Sän, haft daut jedonen!

30Dan säden de Mana von de Staut to Joasch: Jeff dienen Sän rut! Hee mott stoawen, wiels hee dän Baals Aultoa doljeräten un dän Ascherapol aufjehakt haft.

31Joasch oba säd to an aula, waut rom am stunden: Well jie fa Baal strieden? Well jie am halpen? Wäa fa am strieden deit, dee saul noch vondoag stoawen. Wan hee een Gott es, saul hee selfst kjamfen un sikj aufrajchnen, wiels sien Aultoa doljeräten es.

32Un wiels sien Voda jesajcht haud: “Baal saul selfst jäajen am kjamfen”, nanden see Gideon von doa aun uk Jerubaal.

Gideon deit Gott om een Tieekjen bäden

33De Midianita un Amalekita un dee von ut däm Oosten vesaumelden äare gaunze Kjrichsmacht un kjeemen äwa dän Jordan. Un see loagaden sikj opp daut jlikje Jesreel.

34Dan kjeem däm Harn sien Jeist en Gideon nenn. Un hee leet de Posaun blosen, om de Mana von Abieser siene Grupp tooptoroopen, om am to foljen.

35Hee schekjt Bootschofta no gaunz Manasse un roopt an opp, am to foljen. Hee schekjt uk Bootschofta no Asser, Sebulon un Naftali; un see kjeemen am aula to Help.

36Un Gideon säd to Gott: Wan du Israel derch miene Haunt raden west, soo aus du vesproaken hast,

37dan well ekj aufjeschoarne Woll opp dän Draschplauz lajen. Lot dän Deiw morjen tiedich bloos opp de Woll faulen un de Ieed runtom drieech bliewen! Doaraun well ekj daut seenen, daut du Israel derch miene Haunt raden woascht, soo aus du vesproaken hast.

38Un Gott erfeld sien Jebäd. Aus Gideon aum näakjsten Morjen tiedich oppstunt, drekjt hee eene gaunze Komm voll Wota vom Deiw, ut de Woll rut!

39Un Gideon bäd wada to Gott: Woa nich doll wäajen mie, wan ekj noch emol om een Tieekjen bäd! Lot doch morjen tiedich de Woll drieech bliewen un dän Deiw runtom opp de Ieed faulen.

40Un uk dit Jebäd erfeld Gott am: Aum näakjsten Morjen wia de Woll drieech, un de Ieed runtom wia naut vom Deiw.

Rechta 7

Gideon sien Häa es too groot

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Gideon, däm see uk Jerubaal nanden, muak sikj tiedich opp met sien gaunzet Kjrichshäa, waut bie am wia, un see loagaden bie de Harod Kjwal. Soo daut hee de Midianita äa Loaga von doa nom Nuaden han bie däm Boajch More em Tol haud.

2De Har säd to Gideon: Dien Häa es too groot! Soo kaun ekj de Midianita nich en june Henj jäwen. Sest woaren de Israeliten sikj puchen un sajen: Wie haben ons met onse ieejne Krauft jerat!

3Doawäajen lot nu derch daut gaunze Loaga bekaunt jäwen: Wäa Angst haft un vezoacht es, dee kaun trigjgonen. Soo deed Gideon dee derchsäwen. Un dan wongen 22.000 om, soo daut mau 10.000 bie Gideon bleewen.

4Un de Har säd to Gideon: Dien Häa es noch emma too groot. Brinj de Mana rauf no de Kjwal, dort well ekj dee selfst utwälen. Ekj woa die sajen, wäa metgonen saul un wäa nich.

5Dan fieed Gideon de Mana rauf nom Wota. Un de Har säd to Gideon: Wäa met siene Tung Wota lekjt, soo aus een Hunt lekjt, däm stal aun eene Sied han; un wäa sikj hankjneet om to drinkjen, däm stal aun de aundre Sied han.

6Dan wia daut eene Zol von 300 Mana, waut met de Tung Wota ut de Haunt jelekjt hauden. Aul daut äwaje Volkj haud sikj opp Kjneeen jelajcht un jedrunken.

7Dan säd de Har to Gideon: Derch de 300 Mana, waut daut Wota met de Tung jelekjt haben, well ekj junt raden un de Midianita en diene Jewault jäwen. Daut äwaje Volkj lot aula no Hus gonen.

Woo daut utfaulen woat es kloa

8De 300 utjewälde Mana neemen dän Väarot un de Posaunen von de aundre, un de äwaje Israeliten leet hee trigjgonen, jieda eenem no sien Hus. Oba de 300 Mana hilt hee bie sikj. Un de Midianita äa Häa lach unjen ver am opp daut jlikje Flekj.

9En dee Nacht säd de Har to Gideon: Sto opp un go rauf no daut Loaga; ekj hab daut en diene Henj jejäft!

10Wan du oba Angst hast, dan go ieescht met dienen Deena Pura toop rauf nom Loaga,

11un horch die daut aun, waut see dort eena toom aundren räden. Daut woat die Moot moaken, an auntojriepen. Dan jinjen Gideon un sien Deena Pura rauf un schlikjten sikj bat aun de butaschte Loagawajchta naun.

12Un de Midianita un Amalekita un aul dee ut däm Oosten, waut sikj doa jeloagat hauden, bedakjten daut jlikje Flekj aus een Schwoarm Graushoppa, un äare Kameelen jinjen nich to talen wäajen de groote Aunzol, soo aus Saunt aum Määresstraunt.

13Aus Gideon sikj doa aun de Wajchta naun schlikjt, vetald jrod eena däm aundren eenen Droom un säd: Horch, mie dreemd: Een Bulkje Joaschtbroot rold vom

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Boajch rauf en ons Loaga nenn, un stad aun ons Zelt, schmeet daut om un dreid daut äwakopp, soo daut daut Zelt plaut lach.

14Dan säd de aundra: Daut es nuscht aundret aus daut Schwieet von Gideon, däm Israelit, Joasch sien Sän. Gott haft de Midianita met daut gaunze Loaga en siene Jewault jejäft.

Gott kjamft opp Gideon siene Sied

15Aus Gideon disen Droom un waut dee meend jehieet haud, kjneed hee sikj ver Gott dol toom aunbäden. Dan kjeem hee trigj no daut israelitische Loaga un säd: Moakt junt opp! De Har haft de Midianita äa Loaga en june Henj jejäft.

16Un hee deeld de 300 Mana en dree Gruppen un jeef jieda eenem eene Posaun un eenen Fiastock enne Haunt, un eene ladje Kruck, om dän brennenden Fiastock to bedakjen.

17Dan säd hee to an: Kjikjt no mie un doot daut krakjt soo; wan ekj aun däm Raunt von daut Loaga kom, dan kjikjt jeneiw waut ekj doonen woa, un doot daut uk soo!

18Wan ekj, un dee waut bie mie sent, met de Posaunen blosen, dan doot uk runtom daut Loaga met de Posaunen blosen, un roopt: Fa dän Harn un fa Gideon!

19Medden en de Nacht kjeem Gideon met siene 100 Mana bat aun daut Loaga. De Midianita hauden jrod de Wajchta jewakjselt. Dan blosden de Mana rom Gideon met de Posaunen un schluagen de Krucken, waut see enne Henj hauden, entwei.

20Dan blosden uk aule dree Aufdeelungen met Posaunen un schluagen de Krucken entwei. See hilden met de linkje Haunt dän Fiastock un met de rajchte Haunt de Posaun, om to blosen, un roopten: Hia es daut Schwieet fa däm Harnun fa Gideon!

21Doabie stunden see runtom daut Loaga, jieda eena opp sienen Plauz. Em Loaga oba rand aules derch eenaunda, see schrieejen un vesochten fuat to komen.

22Un wäarent de 300 Mana met de Posaunen blosden, leet de Har en daut Loaga soone Vewerrunk oppkomen, daut eena jäajen däm aundren kjamft. Un daut gaunze Häa jeef sikj oppe Flucht en de Rechtunk no Bet Schitta, Zereda, un bat aun de Jrens von Abel Mehola bie Tabat.

De Roll waut Efraim bie de Vefoljunk von de Midianita späld

23Dan worden de Mana von de Stam Naftali, Asser un Manasse toopjeroopt, om de Midianita to vefoljen.

24Un Gideon schekjt uk Bootschofta opp daut Boajlaunt en Efraim un leet doa sajen: Komt rauf de Midianita entjäajen un nämt an de Wotastäden wajch bat Bet Bara un uk dän Jordan! Dan vesaumelden sikj aule Mana vom Staum Efraim, un besaden de Wotastäden bat aun Bet Bara un uk dän Jordan.

25See jreepen uk twee Volkjsleida von de Midianita, Oreb un Seeb. Dän Oreb schluagen see aun däm Orebsteen doot, un dän Seeb, bie däm Wienkjala Seeb. Dan

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

vefoljden see de Midianita. De aufjehakte Kjap von Oreb un Seeb brochten see no Gideon äwa däm Jordan.

Rechta 8

1De Mana von Efraim säden to Gideon: Wuarom deetst du ons daut aun, daut du ons nich roopst, aus du toom Kaumf jäajen de Midianita jinjst? Un see zankten sikj jrintlich met am.

2Hee säd oba to an: Waut hab ekj nu jedonen, waut met junt to vejlikjen es? Es nich daut noläsen von Efraim bäta aus de gaunze Wienarnt von Abieser?

3Gott haft de Midianita äare Volkjsleida, Oreb un Seeb en june Henj jejäft. Waut hab ekj doonen kunt, em vejlikj met daut waut jie jedonen haben? Aus hee daut säd, leet äa Oaja äwa am no.

Gideon besiecht de äwaje Midianita

4Gideon wia met de 300 Mana, waut bie am wieren, äwa däm Jordan jekomen. Un wiels see von de Vefoljunk gaunz meed wieren,

5säd hee to de Mana von de Staut Sukkot: Jäft miene Mana, waut mie oppe Haken foljen, Broot, wiels see sent gaunz meed, un ekj mott de Midianita Kjennichs, Sebach un Zalmunna, hinjaraun joagen.

6Oba de väaschte Mana von Sukkot säden: Sent Sebach un Zalmunna äare Fusten aul en diene Henj, daut wie diene Truppen Broot jäwen sellen?

7Dan säd Gideon: Goot, wan de Har Sebach un Zalmunna en miene Jewault jeft, well ekj jun Fleesch met Spekjasch ut de Wiltnis un met Spekjapitschen vedraschen!

8Un hee jinkj von dort nopp no Pnuel un fruach uk dort no Broot, oba de Mana von de Staut auntwuaden am krakjt soo aus de Mana von Sukkot.

9Un hee säd uk to de Lied von Pnuel: Wan ekj heel trigjkom, well ekj disen Schutzplauz dolrieten!

10Sebach un Zalmunna oba hauden sikj met äa Häa von de Menschen vom Oosten en Karkor jeloagat. 15.000 Mana wieren an von äa gaunzet Häa noch jebläwen, un 120.000 wieren en dän Kaumf to dood jekomen.

11Un Gideon nodad sikj an opp dän Wajch von dee, dee en Zelten wonden, waut aun de oostne Kaunt Nobach un Jogboha jeit. Un wiels de Midianita jleewden en Sechaheit to sennen, äwafoll hee dee gaunz onen daut see doamet jeräakjent hauden.

12Un Sebach un Zalmunna vesochten wajchtokomen; oba hee vefoljd an un neem de beid Midianita Kjennichs faust, Sebach un Zalmunna, un vesprenjd daut gaunze Häa daut see utenaunda randen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Gideon deit sikj aufrajchnen

13 Aus Gideon, Joasch sien Sän, vom Kaumf trigjkjeem un de Stiej von Heres raufjinkj,

14 jreep hee sikj eenen Jung von de Staut Sukkot un forscht däm ut. Dee schreef am de väaschte Mana un de Leida von de Staut opp, aules toop 77 Nomes.

15 Un aus hee no Sukkot kjeem, säd hee to de Mana von de Staut: Kjikjt, hia sent Sebach un Zalmunna, wuawäajen jie mie vespotten deeden, un säden: Hast du Sebach un Zalmunna äare Fusten aul en diene Henj, daut wie diene Lied, waut meed sent, Broot jäwen sellen?

16 Un hee jreep sikj de väaschte Mana von de Staut un hold spekjaje Stakja ut de Wiltnis un vedrascht de Mana von Sukkot doamet.

17 Un dän Schutzplauz von Pnuel leet hee dolrieten un de Mana von de Staut ombrinjen.

18 Gideon fruach Sebach un Zalmunna: Wäm likjenden de Mana, waut jie opp dän Boajch Tabor dootjemoakt haben? See auntwuaden: Dee likjenden krakjt die, an leet daut aula no Kjennichsäns.

19 Un hee säd: Daut sent miene Breeda, miene Mutta äare Säns, jewast. Soo secha aus de Har läft: Wan jie dee läwen jeloten hauden, wudd ekj junt nich doot moaken.

20 Un hee säd to sienen ieeschtjebuarnen Sän Jeter: Sto opp un schlo dee doot! Oba de Jung trock sien Schwieet nich ut de Scheed; hee fercht sikj, wiels hee noch soo junk wia.

21 Sebach un Zalmunna oba säden: Moak du die opp un doo daut selfst! Wiels soo aus de Maun es, soo es uk siene Krauft! Dan stunt Gideon opp un schluach Sebach un Zalmunna doot. Un hee neem sikj de goldne Haulfmonen, waut aun de Halsa von äare Kameelen hongen.

Gideon länt daut auf, aus Kjennich jeieet to woaren

22 Dan säden de Mana von Israel to Gideon: Sie du Kjennich äwa ons, du un dien Sän un dien Grootsän no die! Wiels du ons ut de Midianita äare Jewault jerat hast.

23 Oba Gideon säd to an: Ekj well nich Kjennich äwa junt sennen, un mien Sän saul uk nich Kjennich äwa junt sennen; de Har saul äwa junt rejieren!

24 Gideon oba säd to an: Eent velang ekj von junt: Jäft mie de Uarinj, waut jie em Kjrich jesaumelt haben! Wiels de besiejde Fiend Ismaeliten wieren, hauden dee goldne Uarinj jedroacht.

25 See auntwuaden: Dee jäw wie die jieren. Un see spreeden een Äwatrakjsel ut, un jieda eena schmeet siene enjesaumelde Rinj doanopp.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Un daut Golt von de Rinj, waut hee jefoddat haud, wuach meist 20 Kilo, onen de kjliene Monen un Uarinj un Kjennichskjleeda, waut de Midianita äare Kjennichs jedroacht hauden, un dän Schmuck aun de Halsa von äare Kameelen.

27Un Gideon muak von daut Golt eenen Efod un stald däm en siene Heimatstaut Ofra opp. Un gaunz Israel kjeem dort han, un bäd daut Bilt aun un wort däm Harn soo aus daut ontru. Un daut wia, waut Gideon un siene Famielje toom Schoden wia.

Gideon sien Doot. Israel woat wada ontru

28Soo worden de Midianita jedwungen sikj ver de Israeliten to bekjen; un see kunnen sikj nich mea jäajen Israel erhäwen, soolang aus Gideon läwd. Un daut Launt haud 40 Joa Fräd.

29Un Jerubaal, Joasch sien Sän, jinkj trigj no sien Hus un wond doa.

30Un hee haud 70 Säns, wiels hee väl Frues haud.

31Uk siene Näbenfru, waut hee en Sichem haud, brocht am eenen Sän to Welt; däm nand hee Abimelech.

32Un Gideon, Joasch sien Sän, storf aus hee gaunz oolt wia un wort en de Graufstäd von sienen Voda Joasch en Ofra, opp daut Launt von Abieser siene Volkjsgrupp, begroft.

33Aus Gideon ieescht jestorwen wia, randen de Israeliten vom nieen de Baal Jetta hinjaraun un muaken sikj dän Baal Berit to äaren Gott,

34un vegauten däm Harn, äaren Gott, waut an ut de Jewault von aul äare Fiend runtom jerat haud.

35Uk Gideon siene Nokomen betolden see de groote Doten, waut Gideon fa Israel jedonen haud, met Ondankboakjeit.

Rechta 9

Abimelech well Kjennich woaren

1Gideon sien Sän Abimelech, jinkj no Sichem no siene Mutta äa Frintschoft un räd met an un met de gaunze Volkjsgrupp von siene Mutta äa Frintschoft un säd:

2Froacht doch emol aule Mana von Sichem, waut an leewa es: Sellen aul de 70 Säns von Gideon toop äwa junt rejieren, ooda saul een Maun äwa junt Kjennich sennen? Un denkjt uk doaraun, daut ekj von jun Fleesch un Bloot sie!

3Dan stunt daut Frintschoft von siene Mutta fa am en un brocht dise Sach ver aule Birja en Sichem. Un dee leeten sikj fa Abimelech jewennen, wiels see dochten: Hee jehieet to ons, hee es ons Brooda!

4Un see jeewen am 70 Selwastekja ut däm Tempel von äaren Gott, waut dän Nomen Baal Berit druach. Un met dit Jelt deed Abimelech eene Grupp Mana aunnämen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

soone waut nuscht to velieren hauden, un uk fa nuscht trigjschrakjten; un dee foljden am.

5Met dee kjeem hee no Ofra no sienen Voda sien Hus, un äwafoll siene Breeda, Jerubaal siene Säns, un muak 70 Mana opp eenen Steen doot. Bloos Gideon sien jinjsta Sän Jotam kjeem met däm Läwen doavon, wiels hee sikj vekropen haud.

6Un dan vesaumelden sikj aule Mana von Sichem un aul de Enwona von äaren Schutzplauz, un jinjen ver de Staut un muaken Abimelech toom Kjennich, bie däm Ieekjenboom met daut Denkjmol von Sichem.

Jotam sien Jlikjnis

7Aus Jotam daut jesajcht wort, jinkj hee un stald sikj opp de Spetz von däm Boajch Garizim un roopt an met lude Stemm von doa rauf: Horcht no mie, jie Mana von Sichem, wan jie wellen, daut Gott junt uk hieet!

8De Beem jinjen emol han, om sikj eenen Kjennich to saulwen, un säden toom Oliewenboom: Sie Kjennich äwa ons!

9Oba de Oliewenboom auntwuad an: Saul ekj opphieren, goode Eelj to leewren, waut Jetta un Menschen aun mie lowen, un hangonen, om äwa de Beem to stonen un rejieren?

10Dan säden de Beem toom Fiejenboom: Sie du ons Kjennich!

11Oba de Fiejenboom säd to an: Saul ekj opphieren seete Fiejen to droagen un hangonen, om äwa de Beem to schwäwen un rejieren?

12Dan säden see toom Wienstock: Sie du Kjennich äwa ons!

13Oba de Wienstock säd to an: Saul ekj opphieren, Wien to leewren, waut Jetta un Menschen froo moakt, un hangonen, om äwa de Beem to schwäwen?

14Un dan säden de Beem aula to daut Spekjastruck: Komm du un sie Kjennich äwa ons!

15Un daut Spekjastruck säd to de Beem: Wan jie mie werkjlich toom Kjennich äwa junt saulwen wellen, dan bekjt junt un sieekjt Schutz en mienen Schauten; wan nich, dan woat soon Fia von miene Spekjasch oppkomen, waut soogoa de Zeedabeem vom Libanon vebrent!

16Aus Jotam dise Jeschicht vetalt haud, säd hee wieda: Jleew jie werkjlich, daut daut von junt rajcht wia, Abimelech to junen Kjennich to moaken? Un hab jie aun Jerubaal un siene Famielje rajcht jehaundelt, soo aus hee daut bie junt vedeent haft?

17Mien Voda haft fa junt jekjamft un sien Läwen opp Spell jesat, om junt ut de Midianita äare Jewault to raden.

18Oba jie haben junt vondoag jäajen mienen Voda siene Famielje erhowen un siene Säns dootjemoakt, 70 Mana opp eenen Steen, un haben Abimelech, dän Sän von

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

siene Sklowenfru, toom Kjennich äwa Sichem jemoakt, wiels hee jun Staumbrooda es.

19Wan jie vondoag rajcht un ierlich jehaundelt haben aun Jerubaal un siene Famielje, dan siet jlekjlich met Abimelech, un hee met junt.

20Wan daut oba orrajcht es, dan saul von Abimelech een Fia oppbrennen un aule Mana von Sichem un de Enwona von dän Schutzplauz vebrennen! Un von de Mana von Sichem un de Enwona von dän Schutzplauz saul een Fia oppbrennen, waut Abimelech vebrent!

21Un aus Jotam to Enj jerät haud, brocht hee sikj fa sienen Brooda Abimelech wajch un jinkj no Beer un wond dort.

Oneenichkjeit tweschen Abimelech un de Birja von Sichem

22Aus Abimelech dree Joa äwa Israel rejieet haud,

23leet Gott tweschen Abimelech un de Mana von Sichem Fientschoft utbräakjen. Un de Mana von Sichem worden Abimelech ontru,

24om daut de grausome Mort aun Jerubaal siene 70 Säns opp am trigjkjeem un äa Bloot opp äaren Brooda Abimelech jelajcht wort, dee an omjebrocht haud. Un uk de Birja von Sichem sullen doafäa bestroft woaren, daut see am jeholpen hauden, siene Breeda omtobrinjen.

25Om Abimelech Schoden auntodoonen, läden sikj de Mana von Sichem manke Boaj runt om äare Staut oppe Lua un bestoolen dee aula, waut opp de Gaussen bie an vebiereisden. Un daut wort Abimelech jemalt.

26En dee Tiet kjeem Gaal, Ebed sien Sän, met siene Breeda no Sichem un jewonn daut vetruen von de Birja.

27Un aus see de Wiendruwen jearnt un nieen Wien jemoakt hauden, fieeden see een grootet Freidenfast en däm Tempel von äaren Gott. See eeten un drunken un schempten äwa Abimelech.

28Un Gaal, Ebed sien Sän, säd: Wäa es Abimelech un wäa sent wie, de Birja von Sichem, daut wie am deenen sellen? Es hee nich Jerubaal sien Sän un haft Sebul aus Oppsechta äwa ons enjesat? Deent doch leewa Hamor siene Nokomen, dee dise Staut aunjelajcht haft! Wuarom sell wie Abimelech deenen?

29Wan de Lied von Sichem mie bloos foljden, dan wudd ekj Abimelech vedriewen un am sajen: Vejrata doch dien Häa un go toom Kaumf!

30Aus Sebul, de väaschta von de Staut, de Wieed von Gaal, Ebed sienen Sän, hieed, wort hee wuttich,

31un schekjt jeheem Norecht no Abimelech un leet am sajen: Kjikj emol, Gaal, Ebed sien Sän, un siene Breeda sent no Sichem jekomen un hetten de Staut jäajen die opp!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

32Doawäajen komm de Nacht bie diesta met dien Volkj, waut bie die es, un hool die oppe Stapen rom de Staut em Vestäakj opp.

33Un aum Morjen, wan de Sonn oppjeit, doo de Staut äwafaulen. Un wan Gaal met sien Volkj die entjäajen kjemt, kaust du met am aufräakjnen.

34Abimelech muak sikj de Nacht opp met sien Volkj, waut bie am wia, un see vestuaken sikj en vea Aufdeelungen runt om de Staut.

35Un aus Gaal aum Morjen bat ver daut Stautspuat jinkj, kjeem Abimelech met daut Volkj, waut bie am wia, ut äaren Vestäakj äwadäl.

36Aus Gaal daut Volkj sach, säd hee to Sebul: Kjikj, doa kjemt Kjrichsvolkj von de Boaj rauf! Sebul säd to am: Du sitst de Schautes von de Boaj fa Menschen aun.

37Gaal säd: Kjikj, doa kjemt Kjrichsvolkj von däm Ieed Nowel rauf, un eene Grupp kjemt opp dän Wajch bie de Zaubaieekjen vebie.

38Dan säd Sebul to am: Wua blift nu dien grootet Mul? Waut doa säd: Wäa es Abimelech, daut wie am deenen sellen? Es daut nich daut Kjrichsvolkj, waut du veacht hast? Go nu han un kjamf met am!

39Gaal jinkj loos ver de Mana von Sichem un kjamft met Abimelech.

40Abimelech dreef am oba trigj, soo daut Gaal flichten must, un väle von siene Mana bleewen opp dän Wajch bat aun daut Stautspuat dootjeschloagen ligjen.

41Un Abimelech jinkj trigj no Aruma un bleef doa. Sebul oba juach Gaal un siene Breeda ut Sichem rut.

Abimelech nemt Sichem en un vestieet de Staut

42Aum näakjsten Dach jinjen de Mana von Sichem wada rut oppe Stapen. Un aus Abimelech daut jemalt wort,

43neem hee daut Kjrichsvolkj, deeld daut en dree Gruppen un läd jieda Grupp em Vestäakj oppe Stapen rom de Staut. Un aus hee de Mana von Sichem ut de Staut komen sach, kjeem hee met siene Mana äwadäl un schluach dee doot.

44Abimelech un de Grupp, waut bie am wia, randen schwind un stalden sikj aum Stautspuat opp. De aundre beid Gruppen kjamften met de Mana von Sichem un schluagen dee aula doot.

45Un dan jreep Abimelech de Staut aun. Hee kjamft dän gaunzen Dach jäajen de Staut. Un aus hee dee enjenomen haud, muak hee aule Enwona doot, waut doa bennen wieren. Hee vestieed de Staut un streid doa Solt nopp.

46Aus de Mana ut däm Schutzplauz von Sichem daut hieeden, daut de Staut enjenomen wia, vekroopen see sikj em Kjala von Baal Berit sienen Tempel.

47Un aus Abimelech daut hieed, daut de Mana ut däm Schutzplauz von Sichem sikj dort aula vesaumelt hauden,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

48jinkj hee met sien gaunzet Kjrichsvolkj, waut bie am wia, opp dän Boajch Zalmon, un hakt sikj met de Akjs eenen Aust vom Boom un läd sikj däm oppe Schulla. Un hee säd to aul daut Volkj, waut bie am wia: Waut jie jeseenen haben waut ekj deed, daut doot schwind uk soo, aus ekj daut deed.

49Dan hakt daut gaunze Volkj sikj jieda eenen Aust auf, un druagen Abimelech dee hinjaraun no dän Schutzplauz. See flieden de Asta opp de Zista nopp un stekjten dee aun. Soo kjeemen uk aul dee, dee sikj en de Zista bie Sichem vekropen hauden, to dood, ojjefäa 1.000 Mana un Frues.

Abimelech sien Enj

50No dit jinkj Abimelech no Tebez, beloagad daut un neem daut en.

51Doa wia oba een stoakja Schutzplauz medden en de Staut. Un doa flichten aule Enwona, Mana un Frues von de Staut nenn. See veräajelden daut Puat un stieejen opp daut jlikje Dak nopp.

52Dan kjeem Abimelech no dän Schutzplauz un kjamft jäajen däm un nodad sikj daut Puat, om daut auntostekjen.

53Oba eene Fru schmeet Abimelech eenen Molsteen, von eene Hauntmäl, opp sienen Kopp un schluach am dän Koppknoaken entwei.

54Dan roopt Abimelech schwind sienen Schiltdroaga un säd to am: Nemm dien Schwieet un moak mie doot! Daut nich von mie jesajcht woat: Eene Fru haft am omjebrocht! Dan spekjt sien Schiltdroaga am sien Schwieet derch un hee storf.

55Aus de Israeliten, waut bie am wieren, daut sagen, daut Abimelech doot wia, jinjen see aula trigj no Hus.

56Soo leet Gott daut beese, waut Abimelech sienen Voda met däm Mort aun siene Breeda aunjedonen haud, opp am selfst trigjkomen.

57Uk de Mana von Sichem haud Gott de Foljen von äare beese Doten späaren loten. De Fluch jinkj en Erfellunk, waut Gideon sien Sän Jotam, äwa an utjesproaken haud.

Rechta 10

De Rechta Tola un Jair

1No Abimelech sienen Doot kjeem wada een Maun opp, om Israel to raden. Daut wia Tola, Puwa sien Sän, un Dodo sien Grootsän ut däm Staum Isachar. Hee wond en Schamir opp daut Boajlaunt en Efraim.

2Hee wia 23 Joa Rechta en Israel. Dan storf hee un wort en Schamir begroft.

3No am kjeem Jair ut de Launtschoft Gilead opp un wort fa 22 Joa Rechta en Israel.

4Hee haud 30 Säns, dee opp 30 Äsels reeden un 30 Städa hauden. Dise Städa ligjen en Gilead un heeten bat dän vondoagschen Dach “Jair Darpa”.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Un Jair storf un wort en Kamon begroft.

Onjehuarsom brinjt de Israeliten en schwoare Noot

6Oba de Israeliten deeden wada, waut däm Harn schlajcht jefoll, un deenden de Baal Jetta un de Astarten, un uk de Jetta von Aram, de Jetta von Sidon, de Jetta von de Moabita un Amonita, un de Jetta von de Filista. Däm Harn oba dreiden see dän Rigjen un deenden am nich.

7Dan brend däm Harn sien Oaja äwa Israel opp, un hee jeef an en de Filista un de Amonita äare Jewault.

8Un 18 Joa worden aule Israeliten, waut aun jantsied Jordan en Gilead, en daut frieejoasche Amorita Launt, wonden, von de Amonita furchtboa unjadrekjt.

9Un de Amonita kjeemen uk äwa dän Jordan un jreepen de Stam Juda, Benjamin un Efraim aun. Soo jerod Israel en eene groote Unjadrekjunk.

10Dan schrieejen de Israeliten nom Harn om Help un säden: Wie haben ons jäajen die vesindicht, wiels wie onsen Gott veloten un de Baal Jetta jedeent haben.

11Oba de Har säd to de Israeliten: Haben junt nich uk de Ägipta, de Amorita, de Amonita, de Filista,

12de Sidonia, de Amalekita un de Maonita unjadrekjt? Oba ekj holp junt ut äare Jewault rut, aus jie no mie om Help schrieejen.

13Un dan hab jie mie doch wada veloten un aundre Jetta jedeent. Doawäajen well ekj junt nich mea raden.

14Got doch to de Jetta schrieen, waut jie junt utjesocht haben! Lot dee junt en june Noot halpen!

15Oba de Israeliten säden toom Harn: Wie haben jesindicht, doo met ons, soo aus die daut jefelt, oba lot ons nich unjagonen; rad ons doch vondoag!

16Un see schauften de Bilda von de framde Jetta wajch un deenden wada däm Harn. Dan wort am daut to groff, daut de Israeliten soo jeploacht worden.

Jefta woat de Israeliten äa Leida

17De Amonita vesaumelden sikj toom Kjrich un stalden äa Loaga en Gilead opp; de Israeliten oba vesaumelden sikj bie Mizpa.

18Un de väaschte Mana ut de Launtschoft Gilead fruagen sikj besorcht: Wäa es de Maun, dee dän Aunfank moakt, met de Amonita to kjamfen? Wäa daut äwanemt, saul Gowernia äwa aule Enwona en Gilead woaren.

Rechta 11

1Doa mank de Mana von Gilead jeef daut eenen Kjrieja met eenen Helden Moot dee Jefta heet. Hee wia een Sän von eene Hua; sien Voda heet Gilead.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Dis Gilead haud von siene Ehefru noch mea Säns, un aus dee oppwossen, juagen see Jefta wajch un säden to am: Du kjrichst nich von ons Voda sien Oafgoot, wiels du staumst von eene aundre Fru.

3Soo must Jefta fa siene Breeda flichten, un wond en daut Launt Tob. Un doa vesaumeld sikj eene Grupp Mana bie am, waut nuscht to velieren hauden. Un met dee toop jinkj hee ut om Menschen to äwafaulen un to bestälen.

4Un eene nate Tiet lota, fungen de Amonita eenen Kjrich met Israel aun.

5Un aus de Amonita met Israel kjamften, jinjen de Leida von Gilead no daut Launt Tob, om Jefta om Help to roopen.

6See säden to am: Komm un äwanemm de Fierunk, om jäajen de Amonita to kjamfen!

7Jefta säd to de Leida von Gilead: Denkj jie goanich mea doaraun, woo jie mie veacht un von mienen Voda sien Oafgoot vedräwen haben? Un nu kom jie no mie, wäajen jie en Noot sent?

8De Leida von Gilead säden to Jefta: Wäajen onse Noot sent wie nu wada no die jekomen, om daut du met ons jeist un ons halpst, jäajen de Amonita to kjamfen. Un du saust uk Gowernia äwa aule Enwona en Gilead woaren.

9Jefta säd to de Leida von Gilead: Wan jie mie wada holen, om jäajen de Amonita to kjamfen, un de Har mie dee enne Henj jeft, dan saul ekj jun Gowernia sennen?

10De Leida von Gilead säden to Jefta: De Har es de Zeij tweschen ons un saul ons strofen, wan wie daut nich doonen, soo aus du jesajcht hast.

11Doaropphan kjeem Jefta met, un daut Volkj sad am aus äaren Gowernia un Kjrichsfiera en. Un Jefta brocht sien gaunzet Aunligjen ver däm Harn en Mizpa.

Jefta vehaundeld vejäfs met de Amonita

12Dan schekjt Jefta Bootschofta no de Amonita äaren Kjennich un leet am sajen: Waut hast du met mie to doonen, daut du no mie kjemst, om jäajen mien Launt to kjamfen?

13De Amonita Kjennich jeef Jefta siene Bootschofta de Auntwuat met: De Israeliten haben mie mien Launt wajchjenomen, aus see ut Ägipten häakjeemen, daut gaunze Launt tweschen Arnon un Jabok un em Wasten bat aun dän Jordan. Jeff mie daut aula friewellich trigj!

14Jefta oba schekjt noch eemol Bootschofta no däm Amonita Kjennich

15un leet am sajen: Soo sajcht Jefta: De Israeliten haben daut Launt von de Moabita un Amonita nich jenomen.

16Wiels don aus see ut Ägipten rutjetrocken wieren, reisden see derch de Wiltnis bat aum Schelpmäa un kjeemen no Kadesch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Von doa schekjten see Bootschofta no de Edomita äaren Kjennich un säden: Lot ons derch dien Launt reisen! Oba de Kjennich erlaubd an daut nich. Un see schekjten uk no däm Kjennich von de Moabita; un dee erlaubd daut uk nich. Doawäajen bleewen de Israeliten en Kadesch

18un reisden en de Wiltnis rom. Un see jinjen rom de Edomita un Moabita äa Launt rom un kjeemen vom Oosten bat aun de Moabita äa Launt un loagaden sikj aun jantsied Arnon Riefa, waut de Jrens von de Moabita äa Launt es; un kjeemen nich en de Moabita äa Launt nenn.

19Un von dort schekjten see Bootschofta no Heschbon no däm Amorita Kjennich Sihon, un leeten am sajen: Lot ons derch dien Launt reisen bat wie no ons Launt komen!

20Oba Sihon jleewd de Israeliten daut nich, daut see doa bloos derchreisen wullen, un vesaumeld sien gaunzet Kjrichsvolkj un stald sien Loaga bie Jahaz opp, un jreep de Israeliten von doa aun.

21Oba de Har, de Israeliten äa Gott, jeef Sihon met sien gaunzet Kjrichsvolkj en de Israeliten äare Jewault. See besiejden de Amorita un neemen äa Launt en. Israel neem daut gaunze Launt en, von de Amorita waut doa wonden.

22See neemen de Amorita äa gaunzet Launt, vom Arnon bat däm Jabok un von de Wiltnis bat aum Jordan.

23Soo haft de Har, Israel äa Gott, de Amorita ver sien Volkj Israel vedräwen, un nu west du ons dit Launt striedich moaken?

24Wan dien Gott Kemosch ver die wäm vedriewen deit, helst du daut doch fa dien Rajcht, däm sien Launt entonämen; un krakjt soo hool wie daut uk fa ons Rajcht, dee äa Launt entonämen, waut de Har, ons Gott, ver ons vedräwen haft.

25Best du en de Meeninj, daut du een bätret Rikj hast aus waut Balak, Zippor sien Sän, de Moabita Kjennich haud? Haft dee jeemols aunjefongen met Israel to kjamfen, wäajen dit Launtstekj?

26De Israeliten wonen nu aul 300 Joa en Heschbon un en Aroer un en de Siedlungen waut doatoo jehieren un en aul de Städa, waut aum Arnon Riefa ligjen. Wuarom hab jie ons dee en dise lange Tiet nich aul met Jewault wajchjenomen?

27Ekj hab mie aun die nich veschulcht, du oba veschulchst die aun mie, wan du onen Uasoak eenen Kjrich jäajen mie aunfangst. De Har, dee Rechta es, saul vondoag tweschen de Israeliten un de Amonita entscheiden!

Jefta sien Vespräakjen un sien Siech

28Oba de Amonita äa Kjennich horcht nich opp de Wieed, waut Jefta am sajen leet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

29Dan kjeem däm Harn sien Jeist opp Jefta, un Jefta reisd derch daut gaunze Launtstekj von Gilead un Manasse. Un dan kjeem hee met siene Kjrieja trigj no Mizpa, waut en Gilead licht, om von dort toom Kaumf jäajen de Amonita to gonen.

30Un Jefta deed däm Harn een Vespräakjen schwieren un säd: Wan du de Amonita en miene Jewault jefst,

31un ekj secha trigj no Hus kom, dan saul daut, waut mie ut miene Husdäa entjäajen kjemt, dämHarn jehieren, un ekj well die daut aus Brauntopfa opp dienen Aultoa vebrennen.

32Dan jinkj Jefta loos om jäajen de Amonita to kjamfen. Un de Har jeef am dee en siene Jewault.

33Un hee schluach an soo daut de Amonita eenen grooten Schoden leeden un neem an daut Launt von Aroer bat aun Minnit un Abel Keramim wajch, aules toop 20 Städa. Soo worden de Amonita de Israeliten unjadon jemoakt.

34Aus Jefta dan trigj no Mizpa no sien Hus kjeem, dan kjeem siene Dochta rut am entjäajen, un schluach met Hauntdrommeln un daunzt; un see wia sien eensjet Kjint! Buta ar haud hee kjeene Säns ooda Dajchta.

35Un aus hee ar sach, vereet hee siene Kjleeda un säd: Oba, miene Dochta, du schmitst eenen sea deepen Trua opp mie! Daut du daut sennen must! Waut brinjst du fa een Lieden äwa mie! Ekj hab dämHarn mien Wuat jejäft un kaun daut nich trigjnämen.

36See oba säd: Mien Voda, wan daut soo es, dan doo met mie, daut waut du vesproaken hast. De Har haft je die uk dän Siech äwa diene Fiend, de Amonita jeschonken.

37Dan säd see to äaren Voda: Erlaub mie noch eene Sach! Lot mie noch twee Moonat läwen, om daut ekj met de Mejales, wua ekj emma met toop jewast sie, manke Boaj go un doaräwa hielen kaun, daut ekj onbefriet stoawen mott.

38Hee auntwuad: Go doahan! Un leet ar twee Moonat Tiet. Dan jinkj see met äare Frind, met dee see emma wia toop jewast, oppe Boaj, om to hielen.

39Un no twee Moonat kjeem see trigj no äaren Voda. Un hee deed met ar, waut hee däm Harn vesproaken haud. Un see haud noch niemols waut met eenen Maun to doonen jehaut. Un von doa funk de Mood en Israel aun,

40daut de junge Frues eemol em Joa fa vea Doag rutjinjen, om äwa Jefta siene Dochta von Gilead to hielen.

Rechta 12

Jefta sien Probleem met däm Staum Efraim

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1De Mana von Efraim worden toopjeroopt un jinjen no Zafon un säden to Jefta: Wuarom best du toom Kjrich jegonen jäajen de Amonita un hast ons nich jeroopt, daut wie metkomen kunnen? Wie woaren die met dien Hus toop vebrennen!

2Dan säd Jefta to an: Ekj un mien Volkj musten eenen schwoaren Kaumf jäajen de Amonita bestonen. Un ekj hab junt uk jeroopt, oba jie haben mie nich jeholpen.

3Un aus ekj sach, daut jie nich halpen wullen, jeef ekj mien Läwen han un jinkj jäajen de Amonita, un de Har jeef dee en miene Jewault. Wuarom kom jie nu no mie, om met mie to kjamfen?

4Un Jefta vesaumeld aule Mana von Gilead un kjamft jäajen de Mana von Efraim un besiejd dee. See wieren vebettat, wiels de Mana von Efraim jesajcht hauden: Jie sent je bloos een Aunhenjsel von Efraim, wiels jun Launt Gilead licht medden en daut Launtstekj von Efraim un Manasse!

5Un de Mana von Gilead besaden de Äwajenj biem Jordan, wua de Efraimita äwagonen wullen. Wan dan een Flichtlinkj ut Efraim doaräwa wull, fruagen see am: Staumst du ut Efraim? Un wan hee dan nä säd,

6foddaden see am opp: Saj emol Schibbolet! Säd hee oba: Sibbolet, wiels hee daut nich aundasch utspräakjen kunn, jreepen see am un schluagen am doot. Soo kjeemen doa aun de Äwajenj biem Jordan 42.000 Mana ut Efraim to dood.

7Jefta wia sas Joa Rechta en Israel. Un aus hee storf, wort hee en siene Staut en Gilead begroft.

De Rechta Ibzan, Elon un Abdon

8Jefta sien Nofolja aus Rechta en Israel wia Ibzan ut Betlehem.

9Dee haud 30 Säns un 30 Dajchta. Hee vesorjd Mana von buten fa aul siene 30 Dajchta un hold uk 30 Frues von buten fa siene Säns. Un hee wia säwen Joa Rechta en Israel,

10un dan storf hee un wort en Betlehem begroft.

11No däm wort Elon, ut däm Staum Sebulon, Rechta, un dee wia tieen Joa Rechta en Israel,

12un dan storf hee un wort en Ajalon en daut Launtstekj von Sebulon begroft.

13Un no däm wort Abdon, Hillel sien Sän ut Piraton, Rechta en Israel.

14Dee haud 40 Säns un 30 Grootsäns, waut opp 70 Äsels reeden. Un hee wia acht Joa Rechta en Israel,

15un dan storf hee un wort en Piraton, en daut Launtstekj von Efraim aun de Amalekita Boaj, begroft.

Rechta 13

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Simson siene Jeburt woat em verut jesajcht

1De Israeliten deeden wada, waut däm Harn schlajcht jefoll; un deHar jeef an 40 Joa en de Filista äare Jewault.

2Doa läwd een Maun en Zora ut däm Staum Dan, met Nomen Manoach, un siene Fru wia onfruchtboa un haud kjeene Kjinja.

3Un eenen Dach leet däm Harn sien Enjel sikj von de Fru seenen un säd to ar: Du best woll onfruchtboa un hast niemols een Kjint to Welt jebrocht, oba du woascht schwanga woaren un eenen Sän to Welt brinjen.

4Paus opp, daut du en dee Tiet nich Wien ooda stoakje Jedrenkjen drinkjst un orreinet Äten atst.

5Wiels däm Sän, däm du to Welt brinjen woascht, sellen niemols de Hoa aufjeschnäden woaren. De Jung saul von Jeburt aun een Nazara, daut es, een Gott jeweida, sennen; un hee woat aunfangen, Israel ut de Filista äare Jewault to raden.

6Dan kjeem de Fru no Manoach un vetald am: Doa kjeem een Gottesmaun no mie, un siene Jestault leet soo aus Gott sien Enjel, dee toom ferchten wia, soo daut ekj am nich fruach, wua hee häakjeem, un hee haft mie sienen Nomen uk nich jesajcht.

7Hee säd to mie: Horch, du woascht schwanga woaren un eenen Sän to Welt brinjen. Drinkj von nu aun kjeenen Wien ooda stoakje Jedrenkjen un at nuscht orreinet, wiels de Jung saul von siene Jeburt aun bat sienen Doodesdach een Nazara, een Gottjeweida, sennen.

8Dan bäd Manoach to däm Harn un säd: Ekj bäd doarom Har, lot doch dän Gottesmaun, waut du jeschekjt hast, noch eemol no ons komen, daut dee ons lieet, waut wie met däm Jung doonen sellen, waut doa jebuaren woaren saul.

9Un Gott erhieed sien Jebäd, un Gott sien Enjel kjeem wada no de Fru, aus see jrod opp äa Goadenflekj saut, un äa Maun Manoach nich bie ar wia.

10Dan rand see schwind no äaren Maun un säd to am: De Maun, waut verhäa no mie kjeem, es nu wada doa!

11Manoach muak sikj opp un jinkj siene Fru hinjaraun un kjeem no dän Maun un säd to am: Best du de Maun, waut korz met miene Fru jerät haft? Hee säd: Jo ekj sie dee.

12Un Manoach fruach wieda: Wan daut nu romkjemt, waut du jesajcht hast, woo sell wie daut dan met daut Kjint hoolen? Waut doaf daut Kjint doonen un waut nich?

13Dan säd däm Harn sien Enjel to Manoach: Von aul daut, waut ekj de Fru jesajcht hab, saul see sikj trigjhoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14See saul kjeene Wiendruwen äten, un kjeenen Wien ooda stoakje Jedrenkjen drinkjen, un see saul uk nuscht orreinet äten; aules, waut ekj ar väajesajcht hab, saul see hoolen.

De Maun wia Gott selfst

15Manoach säd to däm Harn sienen Enjel: Wie muchten die jieren hia hoolen un die een Kosenbockje reedmoaken.

16Oba däm Harn sien Enjel auntwuad Manoach: Wan du mie uk hia helst, woa ekj von dien Äten doch nich äten. Oba wan du west, kaust du däm Harn daut aus Brauntopfa opfren. Manoach oba wist daut nich, daut daut däm Harnsien Enjel wia.

17Un Manoach fruach däm Harn sien Enjel: Woo heetst du? Wiels wie muchten die doch onsen Dank brinjen, wan daut romkjemt, waut du ons jesajcht hast.

18Oba däm Harn sien Enjel säd to am: Wuarom frajchst du no mienen Nomen? dee doch too wundaboa es!

19Dan neem Manoach een Kosenbockje un Broot aus Ätesopfa un opfad däm Harn daut opp eenen Steen. Dee oba volbrocht wundaboaret. Un Manoach un siene Fru sagen daut too.

20Un aus de Flaum vom Aultoa oppflaumd nom Himmel, dan fua däm Harn sien Enjel en de Flaum no Hecht. Aus Manoach un siene Fru daut sagen, schmeeten see sikj met äa Jesecht oppe Ieed.

21Un däm Harn sien Enjel leet sikj von Manoach un siene Fru nich mea seenen. Dan wist Manoach, daut et däm Harn sien Enjel wia,

22un säd to siene Fru: Wie motten stoawen, wiels wie Gott jeseenen haben!

23Oba siene Fru auntwuad am: Wan de Har daut wull, daut wie stoawen sullen, dan haud hee daut Brauntopfa un Ätesopfa ut onse Henj nich aunjenomen. Un hee haud ons daut uk nich aula seenen un hieren jeloten, waut nu passieet es.

24Un Manoach siene Fru brocht eenen Sän to Welt un nand am Simson. Un de Jung woss opp, un de Har säajend am.

25Un däm Harn sien Jeist funk aun, am notodriewen en daut Loaga von Dan tweschen Zora un Eschtaol.

Rechta 14

Simson well sikj eene Filista Mejal frieen

1Aus Simson emol no daut Filista Darp Timna jinkj, sach hee doa eene Mejal mank de Filista äare Frulied.

2Un aus hee trigjkjeem, säd hee to sienen Voda un siene Mutta: Ekj hab en Timna mank de Frulied von de Filista eene Mejal jeseenen; nämt mie dee doch to Fru!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3Sien Voda un siene Mutta oba säden to am: Jeft daut dan mank de Frulied von onse Staumbreeda un en ons gaunzet Volkj kjeene Fru, daut du hangonen motst un die eene Fru von de onbeschnädne Filista nämen? Oba Simson säd to sienen Voda: Nemm mie dise, wiels mie lat dee schmock!

4Oba sien Voda un siene Mutta wisten daut nich, daut dit vom Harn kjeem; hee socht eene Uasoak jäajen de Filista, waut to dee Tiet de Macht äwa Israel hauden.

5Dan muak Simson sikj met sienen Voda un siene Mutta toop opp dän Wajch no Timna. Un aus see bat aun de Wiengoades von Timna kjeemen, buach Simson vom Wajch auf. Un dan kjeem am plazlich een junga Leiw brellent entjäajen.

6Un däm Harn sien Jeist kjeem äwa am, un hee vereet däm Leiw met kole Henj, soo aus eena een jebrodnet Kosenbockje biem äten en Stekja rieten deit. Hee säd siene Elren daut oba nich, waut hee jedonen haud.

7Un aus hee no Timna kjeem, räd hee met de Mejal, un Simson haud jefaulen aun ar.

8Un no eene wesse Tiet kjeem hee wada, om sikj dee to frieen. Un hinjawäajes buach hee vom Wajch auf, om no däm doodjen Leiw to kjikjen. Un dan wia en daut Knoakenjerest von däm Leiw een Bieennast met Honnich.

9Un hee neem dän Honnich doarut un eet hinjawäajes doavon un jinkj no sienen Voda un siene Mutta un jeef an doavon, un see eeten daut uk; hee säd an oba nich, daut hee däm Honnich ut daut Knoakenjerest von däm Leiw jenomen haud.

Simson sien ieeschtet Probleem met de Filista

10Simson sien Voda jinkj no Timna, om dän Bunt met de Ehe auftoschluten. Un Simson deed doa een Fast aunstalen, soo aus de junge Mana daut to dee Tiet fläajden.

11Un aus de Enwona von Timna am komen sagen, wälden see 30 Bejleitasch, waut bie am sennen sullen.

12Simson oba säd to an: Ekj well junt een Rotsel oppjäwen. Wan jie daut en dise säwen Fastdoag rajcht roden woaren, dan well ekj junt 30 Hamden un 30 Fastkjleeda jäwen.

13Wan jie daut oba nich roden kjennen, sell jie mie 30 Hamden un 30 Fastkjleeda jäwen. Un see säden to am: Jeff ons dien Rotsel opp, wie wellen daut hieren!

14Dan säd Simson to an: Vom Fräta kjeem Fräten, vom Stoakjen kjeem seetet. Un en dree Doag kunnen see am nich de Auntwuat jäwen.

15Aum vieeden Dach säden see to Simson siene Fru: Äwaräd dienen Maun doch, daut hee ons de Leesunk von daut Rotsel sajcht, sest woa wie die un dien Voda sien gaunzet Hus vebrennen. Jie haben ons woll enjelot, om ons oam to moaken?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Dan hield Simson siene Fru ver am un säd: Die es daut met mie enoolent un best mie goanich mea goot! Du hast de Mana ut mien Volkj een Rotsel oppjejäft un hast mie daut nich jesajcht, waut daut bediet. Hee oba säd to ar: Horch, ekj hab mienen Voda un miene Mutta daut uk nich jesajcht, wuarom sull ekj die daut dan sajen?

17Un see hield jieda Dach soolang aus daut Fast wia, waut see fieeden. Un aum säwenden Dach säd hee ar daut, wiels see soo sea doano oppdrenjen deed. See oba säd de junge Mana ut äa Volkj de Leesunk von daut Rotsel.

18Doa aum säwenden Dach, ea de Sonn unjajinkj, säden de Mana ut de Staut to am: Waut es seeta aus Honnich? Waut es stoakja aus een Leiw? Hee oba säd to an: Wan jie nich met mien Kaulf jeplieecht hauden, dan haud jie mien Rotsel niemols jerot.

19Un däm Harn sien Jeist kjeem äwa am, un hee jinkj rauf no Aschkelon un schluach 30 Mana von an doot un trock an daut ut, waut see aunhauden. Hee jeef de junge Mana, waut daut Rotsel jerot hauden, dee Kjleeda, un jinkj von doa wuttich trigj no sien Voda sien Hus.

20Simson siene Fru oba wort von äaren Voda däm Brutfiera, eenem von de 30 Bejleitasch jejäft.

Rechta 15

Wiedre Striedichkjeiten met de Filista

1Eene korte Tiet lota, aus jrod Weit jearnt wort, wull Simson siene Fru besieekjen un ar een Kosenbockje brinjen. Hee säd to äaren Voda: Ekj mucht en de Stow nenn no miene Fru gonen! Oba äa Voda leet am nich nenn,

2un säd: Ekj wia en de Meeninj, die wia daut met ar gaunz enoolent jeworden, doawäajen hab ekj dienen Bejleita dee jejäft. See haft oba eene jinjre Sesta, waut noch bäta lat aus äa; dee kaust du en äare Städ haben!

3Dan säd Simson to an: Ditmol sie ekj frie von Schult, wan ekj de Filista beeset aundoo!

4Simson jinkj un jreep sikj 300 Fas, un bunk emma twee met de Zäajel toop un stuak eenen Fiastock en däm Knoppen.

5Dan stekjt hee de Fiastakja aun un leet de Fas opp de Filista äare Jeträajd Flekja loos. Soo jinjen de Goawen, un daut riepe Jeträajd waut noch opp de Flekja stunt, en Flaumen opp; un uk en de Wien un Oliewengoades brend daut Fia nenn.

6Dan fruagen de Filista: Wäa haft daut jedonen? Un dan wort jesajcht: Simson, däm Maun von Timna sien Schwieesän. Daut es de Rach doafäa, daut dee am de Fru wajchjenomen un däm Bejleita jejäft haft! Dan jinjen de Filista doahan un vebrenden de Fru met äaren Voda toop.

7Simson säd to an: Wan jie daut soo doonen, woa ekj kjeene Ru haben, bat ekj aun junt Rach jeeeft hab!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Un hee schluach an dol, soo daut see eenen grooten Schoden kjrieejen. Un dan trock hee sikj trigj un wond en de Steenaheel bie Etam.

Simson schleit 1.000 Filista doot

9De Filista jinjen un loagaden sikj en Juda un breeden sikj bie Lehi ut.

10Oba dee von Juda fruagen: Wuarom sent jie jäajen ons oppjekomen? De Filista auntwuaden: Wie wellen Simson faustnämen un am daut trigjtolen, waut hee ons aunjedonen haft.

11Dan jinjen 3.000 Mana von Juda no de Heel bie Etam un säden to Simson: Wuarom hast du ons en soone Jefoa jebrocht? Wist du nich, daut de Filista äwa ons rejieren? Simson oba säd to an: Ekj hab an bloos trigjetolt, waut see mie aunjedonen haben.

12Dan säden de Mana von Juda: Wie sent jekomen, die to binjen un en de Filista äare Henj to jäwen. Simson säd to an: Jie motten mie oba schwieren, daut jie selfst mie nuscht aundoonen woaren!

13See auntwuaden am: Wie wellen die bloos binjen un en äare Henj jäwen, un vesechren die, daut wie die nich doot moaken woaren. Un see bungen am met twee niee Strenj un brochten am ut de Heel rut.

14Un aus Simson no Lehi jebrocht wort, stemden de Filista een Siejes Jeschrech aun. Oba däm Harn sien Jeist kjeem äwa am, un hee vereet de Strenj aun siene Oarms, aus wan daut Frensen wieren waut vom Fia vebrent wieren, soo daut de Strenj aun siene Henj veschmolten.

15Dan funk hee eenen freschen Äsel Bakknoaken un neem sikj däm enne Haunt un schluach doamet 1.000 Filista doot.

16Un Simson säd: Met eenen Äsel Bakknoaken hab ekj an en Klompes jehiept; met eenen Äsel Bakknoaken hab ekj 1.000 Mana dootjeschloagen.

17Un aus hee daut jesajcht haud, schmeet hee dän Bakknoaken fuat. Un von dan haft de Städ dän Nomen Ramat Lehi (Bakknoaken Boajch).

18Aus am sea darschten deed, roopt hee dän Harn aun un säd: Du hast soonen grooten Siech jejäft derch dienen Deena siene Haunt; nu oba mott ekj vedarschten un en de onbeschnädne äare Henj faulen!

19Dan spoold Gott de Hollinj von Lehi, daut doa Wota rutrand. Un aus Simson doavon drunk, läwd hee wada opp, un siene Krauft kjeem wada trigj. Doawäajen heet de Städ: “Roopakjwal”; un dee es doa en Lehi vondoag noch to finjen.

20Un en dee Tiet, aus de Israeliten von de Filista unjadrekjt worden, wia Simson 20 Joa Rechta en Israel.

Rechta 16

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Simson es nich soo leicht fausttonämen

1Aun eenen Dach jinkj Simson no Gaza. Un hee sach doa eene Hua un jinkj bie ar em Hus nenn.

2Dan wort de Lied von Gaza daut jesajcht: Simson es hia nenjekomen! Un see stalden sikj rom de Städ un wullen de gaunze Nacht biem Stautspuat no am luaren. See vehilden sikj stell un dochten: Morjen, wan daut dach woat, well wie am ombrinjen.

3Simson oba lach bat enne medd Nacht. Dan stunt hee opp un jinkj nom Stautspuat, un pakt aun de beid Deelen von daut Puat un reet dee met de Past un de Vesechrungen toop rut. Dan läd hee dee opp siene Schulren un druach dee bat opp dän Boajch waut no Hebron opptoo licht.

Simson siene schwake Städ

4No däm veleewd Simson sikj en eene Filistamejal met Nomen Delila, ut daut Tol Sorek.

5Dan kjeemen de Filista äare Volkjsleida no ar un säden: Äwaräd am un see, wuahäa hee soone groote Krauft haft un met waut wie am unja onse Jewault brinjen kjennen, daut wie am binjen un unja Dwank saten kjennen, dan well wie die jieda 1.100 Selwastekja jäwen.

6Bie de näakjste Jeläajenheit säd Delila to Simson: Saj mie doch, wuaderch diene Krauft soo groot es! Jeft daut irjentwaut, wuamet eena die binjen un unja Dwank saten kaun?

7Simson säd to ar: Wan mie wäa met säwen fresche Boagensänen, waut noch nich utjedrieecht sent, binjen deed, dan wudd ekj schwak, un soo aus een aundra Mensch, sennen.

8Dan brochten de Volkjsleida von de Filista ar säwen fresche Boagensänen, waut noch nich utjedrieecht wieren, un see bunk am doamet.

9Un am wort bie ar en de Stow aufjeluat. Un aus see säd: Simson, de Filista! vereet hee de Sänen aus Twieremdräd, waut too dicht biem Fia jekomen sent. Un daut kjeem nich rut, wua siene Krauft häakjeem.

10Dan säd Delila to Simson: Du hast mie aunjeschmäat un väajeloagen. Nu saj mie doch de Woarheit, wuamet eena die binjen kaun!

11Hee auntwuad ar: Wan see mie met niee Strenj binjen, wua noch niemols es met eene Oabeit jedonen worden, dan woa ekj schwak un soo aus een aundra Mensch.

12Dan neem Delila niee Strenj un bunk am doamet. Un hee wort wada en de Stow aufjeluat. Un aus see säd: Simson, de Filista! Reet hee de Strenj von siene Oarms aus wan daut Frensen wieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Dan säd Delila to am: Bat nu hast du mie aunjeschmäat un väajeloagen. Saj mie doch, met waut eena die binjen kaun? Hee auntwuad ar: Wan du miene säwen Zoppen met de Dräd aun dienen Wäwstool vewäwen deist un met däm Wäwkaum faust moaken wurscht, dan wia ekj schwak un soo aus een aundra Mensch.

14Dan leet see am enschlopen un flocht de säwen Zoppen von sienen Kopp met de Dräd vom Wäwstool toop un muak dee met däm Wäwkaum faust. Dan roopt see: Simson, de Filista! Hee oba sprunk ut däm Schlop opp un reet daut gaunze jewowne met däm Wäwkaum toop rut.

Simson verot sien Jeheemnis

15Dan säd Delila to am: Woo kaust du sajen, daut du mie goot best, wan du mie kjeen vetruen schenkjst? Dree mol hast du mie aunjeschmäat un väajeloagen un mie nich jesajcht, wua diene groote Krauft häakjemt!

16Aus see am aule Dach dise Wieed väaschmeet un am kjwäld, wort hee dootmeed,

17un verod ar sien Jeheemnis un vetald ar: Noch niemols en mien Läwen sent mie de Hoa aufjeschnäden worden. Ekj sie von miene Jeburt aun däm Harn jeweit un een Nazara jewast. Wan mie de Hoa aufjeschnäden woaren, velia ekj miene Krauft, un sie nuscht stoakja aus aule aundre Menschen.

18Aus Delila daut moakjt, daut hee ar ditmol de Woarheit jesajcht haud, leet see de Filista äare Volkjsleida roopen un sajen: Komt noch een mol häa, wiels hee haft mie aules verot! Dan kjeemen de Filista äare Volkjsleida no ar un brochten daut vesproakne Jelt met.

19Un see leet am opp äare Schoot enschlopen un roopt eenem, waut am de säwen Hoazoppen aufschneet. Soo funk see aun, am unja Dwank to saten, un siene Krauft veschwunk von am.

20Dan roopt see am: Simson, de Filista! Aus hee dan vom Schlop oppwuak, docht hee: Ekj well frie rutgonen, soo aus verhäa, un well mie loosrieten. Oba hee wist nich, daut de Har am veloten haud.

21Doa jreepen de Filista am un spekjten am de Uagen ut, un brochten am no Gaza em Jefenkjnis. See bungen am met Kjäden aun, un hee must em Jefenkjnis de Mäl dreien.

22Oba siene Hoa, waut see am beschnäden hauden, fungen wada aun to waussen.

Simson rajchent sikj aun de Filista

23Aus de Filista äare Volkjsleida sikj vesaumelden, om äaren Gott Dagon een grootet Opfa to brinjen un een Freidenfast to fieren, säden see: Ons Gott haft ons onsen Fient Simson en onse Jewault jejäft!

24Aus daut Volkj Simson sach, deeden see äaren Gott lowen un sungen: Ons Gott jeef onsen Fient en onse Jewault, waut to eene Wiltnis muak ons scheenet Launt, un onse baste Mana strakjt en dän Saunt!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

25Aus äa Hoat dan soo rechtich froo wia, säden see: Brinjt Simson häa! Wie wellen onsen Spos met am haben. Dan holden see Simson ut daut Jefenkjnis, un see dreewen äaren Spott met am. Un see stalden am tweschen de Stendasch.

26Dan säd Simson to däm Jung waut am leid: Lot miene Haunt een bät loos! Ekj mucht de Stendasch befeelen, waut daut Hus droagen, un mie doa een bät aun länen.

27Daut Hus oba wia voll von Mana un Frues, waut tookjikjten, woo Simson vespott wort. Auleen opp daut jlikje Dak sauten bie 3.000 Mana un Frues. Uk de Filista äare Leida wieren aula doa.

28Dan roopt Simson däm Harn aun un säd: Har Har, Denkj aun mie un jeff mie noch dit eene mol miene Krauft! Ekj well mie aun de Filista rajchen, weens fa eent von de beid Uagen, waut see mie utjespekjt haben!

29Dan foot hee no de beid Meddelstendasch, waut daut Jebied druagen, un drekjt doajäajen, jäajen däm eenen met de rajchte, un jäajen däm aundren met de linkje Haunt,

30un säd: Ekj well met de Filista toop stoawen! Un neem aule Krauft toop un bruak de Stendasch dol. Dan foll daut gaunze Hus äwa de Filista un äare Volkjsleida toop. Soo daut et mea Doodes wieren, waut met Simson toop to dood kjeemen, aus waut hee en sien gaunzet Läwen omjebrocht haud.

31Dan kjeemen siene Breeda un aule Mana von sienen Voda sien Frintschoft un holden dän Dooden. See begrowden am tweschen Zora un Eschtaol en sienen Voda Manoach sien Grauf. 20 Joa wia Simson en Israel Rechta jewast.

Rechta 17

Micha sien ieejnet Heilichtum un woo daut Heilichtum en Dan oppkjeem

(17,1-18,31)

1Opp daut Boajlaunt en Efraim läwd een Maun met Nomen Micha.

2Dee säd to siene Mutta: De 1.100 Selwastekja, waut die sent wajchjenomen worden un wuawäajen du ver miene Uaren dän Fluch utjesproaken hast, daut Jelt es bie mie; ekj selfst hab daut jenomen. Dan säd siene Mutta: Du best vom Harn jesäajent, mien Sän!

3Aus Micha ar de Selwastekja trigjeef, säd see: Har, ekj wei die daut Jelt nu, om daut du mienen Sän säajnen kaust. Doa saul een Gottesbilt von jemoakt un een Aufgott jegoten woaren. Soo kjemt am daut Jelt wada togood.

4Un hee jeef siene Mutta daut Jelt trigj. Dan neem siene Mutta 200 Selwastekja un jeef däm Goltschmett dee. Un dee muak een Gottesbilt un eenen jegotnen Aufgott, un daut wort en Micha sien Hus oppjestalt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Soo haud de Maun Micha eene Städ toom aunbäden. Hee leet uk eenen Efod un Husjetta moaken un sad eenen von siene Säns aus Priesta en.

6To dee Tiet wia kjeen Kjennich en Israel, un een jiedra deed, waut hee fa rajcht hilt.

7Doa wia oba een junga Maun ut Betlehem en Juda, ut eene Volkjsgrupp en Juda; daut wia een Levit, un wond doa aus een framda.

8De Maun trock oba ut de Staut Betlehem rut, om eene Städ to finjen, wua hee bliewen kunn. Un sien Wajch fieed am derch daut Boajlaunt en Efraim un uk bat Micha sienen Hoff.

9Dan fruach Micha am: Wua kjemst du häa? Hee auntwuad am: Ekj sie een Levit ut Betlehem en Juda, un sieekj no eene Städ wua ekj aus framda wonen kaun.

10Dan säd Micha to am: Bliew doch bie mie, du saust aus mien Voda un mien Priesta sennen! Ekj well die jieda Joa tieen Selwastekja un diene Kjleeda un Noarunk jäwen.

11De Levit wia doamet envestonen un bleef doa; un hee wort doa aus een Sän behaundelt.

12Un Micha weid däm Levit toom Priesta. Un de junga Maun wort sien Priesta un bleef en Micha sien Hus.

13Micha oba säd: Nu weet ekj, daut deHar mie goodet doonen woat, wiels ekj eenen Levit toom Priesta hab.

Rechta 18

De Staum Dan sieekjt eenen nieen Wonplauz

1To dee Tiet jeef daut noch kjeenen Kjennich en Israel. Un de Staum Dan wia jrod doabie, sikj een ieejnet Launtstekj to sieekjen. Disen Staum wia bat däm Dach noch kjeen Oafgoot toojedeelt worden mank de Stam en Israel.

2Doawäajen schekjten de Lied von Dan ut äare Medd, von Zora un Eschtaol, fief aunjeseene Mana rut, om daut Launt to unjasieekjen, un säden to an: Got han un unjasieekjt daut Launt! Un see kjeemen uk bat daut Boajlaunt en Efraim un bat Micha sien Hus, wua see to Nacht bleewen.

3Un aus see doa bie Micha wieren, foll an däm jungen Levit sien Jeräd opp. Un see jinjen no am un fruagen am: Wäa haft die häajebrocht? Un waut deist du hia?

4Hee auntwuad an: Micha haft mie fa Loon aunjestalt, un soo sie ekj sien Priesta jeworden.

5Dan säden see to am: Froag doch Gott fa ons, auf ons daut Väanämen, waut wie opp dise Reis haben, jlekjen woat!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6De Priesta auntwuad an: Got en Fräd wieda! Jun Wajch waut jie gonen, jefelt däm Harn.

7Dan jinjen de fief Mana wieda un kjeemen no Lajisch. De Lied dort läwden ruich un onen Sorjen un feelden sikj soo secha aus de Enwona von Sidon. See wieren rikj aun Kaptol, un an fäld daut aun nuscht von aulem, waut daut oppe Ieed jeef. Un see wieren wiet auf von Sidon, un hauden nuscht met aundre Velkja to doonen.

8Aus de Mana no Zora un Eschtaol trigjkjeemen, fruagen äare Staumbreeda an: Waut hab jie jefungen?

9See auntwuaden: Komt bloos, wie wellen no Lajisch gonen! Wie haben daut Launt doa beseenen, un daut es sea goot. Un jie setten noch onenschloten hia? Siet doch nich too ful om doa hantogonen daut Launt entonämen.

10Wan jie doahan gonen, woa jie dort een Volkj finjen, waut sikj secha feelt. Un daut Launt haft väl Rum no aule Sieden; un Gott haft daut en june Henj jejäft, eene Städ, wua nuscht fält von aules, waut daut oppe Ieed jeft.

Micha sien Priesta jinkj met de Mana von Dan met

11Dan reisden 600 bewaufnete Mana vom Staum Dan, von Zora un Eschtaol, met äare Famieljes toop loos;

12un see reisden bat Kirjat Jearim en Juda un loagaden sikj doa. Doawäajen heet de Städ “Dan sien Loaga” bat disen Dach; un licht hinja Kirjat Jearim.

13Un von dort reisden see wieda no daut Boajlaunt en Efraim un kjeemen no Micha sien Hus.

14Dan säden de fief Mana, waut doa wieren jegonen daut Launt bie Lajisch to unjasieekjen, to äare Breeda: Weet jie uk, daut en dise Hiesa hia Husjetta, een Efod, een jeschniztet Gottesbilt un een jegotna Aufgott sent? Bedenkjt daut, waut fa eene Jeläajenheit jie doa haben!

15Dan jinjen see aula no däm jungen Levit sien Hus, waut Micha jehieed, un bejreesten am frintlich.

16Un aus de 600 bewaufnete Mana von däm Staum Dan, doa ver daut Puat stunden,

17jinjen de fief Mana, waut daut Launt unjasocht hauden, en daut Hus nenn un neemen sikj de Husjetta, dän Efod, daut Gottesbilt un dän jegotnen Aufgott. Un de Priesta stunt jrod ver daut Puat bie de 600 bewaufnete Mana.

18Un aus de Priesta sach, daut see de Jetta, dän Efod, daut Gottesbilt un dän jegotnen Aufgott neemen, säd hee: Waut doo jie doa?

19See auntwuaden am: Sie stell un hool dien Mul too! Un komm met ons met, un sie ons Priesta un aus een Voda fa ons! Waut es fa die bäta, fa eene eensje Famielje ooda fa eenen gaunzen Staum en Israel Priesta to sennen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

20Daut jefoll däm Priesta sea, un hee neem daut Gottesbilt un dän Efod un kjeem met an met.

21Un see wongen om un reisden wieda un leeten de Frues un Kjinja un daut Vee, un de Tieren, waut see met wieetvolle Sachen belot hauden, veropp gonen.

22Un aus see een natet Enj von Micha sien Hus wajch wieren, worden de Mana ut de Hiesa, waut bie Micha sien Hus wieren, toopjeroopt, un see juagen de Danita hinjaraun

23un roopten an. Dee oba dreiden sikj om un fruagen Micha: Waut hast du väa, daut du de Menschen toopjeroopt hast?

24Hee säd: Jie haben miene Jetta jenomen, waut ekj jemoakt haud, un uk dän Priesta, un sent wajchjetrocken. Waut hab ekj nu noch? Un dan froag jie, waut mie fält?

25Oba de Danita säden to am: Kjeen Wuat mea, sest woaren junt Mana aunjriepen waut nich spossen. Dan kost die daut uk noch diene Famielje un dien Läwen!

26Soo jinjen de Danita äaren Wajch. Un Micha sach daut, daut hee jäajen de Äwamacht nuscht aunfangen kunn, un jinkj trigj no Hus.

Een Heilichtum met eenen sea froageljen Aunfank

27Soo neemen de Mana von Dan Micha sien Gottesbilt un sienen Priesta met. Un aus see no Lajisch kjeemen, äwafollen see de onungsloose Enwona, un schluagen dee met Schwieed doot un brenden de Staut dol.

28Un doa wia kjeena waut de Lied von Lajisch to Help kjeem, wiels de Staut wiet auf von Sidon lach, un met aundre Velkja hauden see kjeene Jemeenschoft. De Staut lach opp daut jlikje Launt bie Bet Rehob. Un de Danita buden de Staut wada opp un wonden doabennen,

29un nanden de Staut Dan, no däm Nomen von äaren Staumvoda Dan, dee een Sän von Israel wia. Verhäa oba heet de Staut Lajisch.

30Doa stalden see daut metjebrochte Gottesbilt opp, un de Levit Jonatan, dee von Moses sienen Sän Gerschom aufstaumd, wort äa Priesta. Uk siene Nokomen verechten dän Priesta Deenst fa däm Staum Dan, bat de Enwona von de gaunze Jäajent von de Assiera ut daut Launt veschlapt worden.

31Soo lang, aus daut Heilichtum en Silo bestunt, veieeden de Danita daut Gottesbilt, waut Micha fa sikj haud moaken loten.

Rechta 19

Een Levit holt siene Fru trigj

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]To dee Tiet, aus en Israel noch kjeen Kjennich wia, wond een Levit aus Framda wiet no de Hinjakaunt en daut Boajlaunt en Efraim un haud sikj eene Näbenfru jenomen, waut von Betlehem en Juda staumd.

[2]Un aus see sikj äwa äaren Maun oajad, rand see von am fuat, trigj no äaren Voda no Betlehem en Juda un wia dort vea Moonat.

[3]Dan muak äa Maun sikj opp un reisd ar hinjaraun, om frintlich met ar to räden un ar wada trigjtoholen; un hee haud sienen Kjnajcht un een poa Äsels bie sikj. Un de Fru fieed am en äaren Voda sien Hus nenn. Un aus de Voda am sach, jinkj hee am froo entjäajen.

[4]Un sien Schwieevoda, de junge Fru äa Voda, hilt am trigj, daut hee dree Doag doa bleef. See eeten un drunken un bleewen doa äwa Nacht.

[5]Aum vieeden Dach stunden see tiedich zemorjes opp, un muaken sikj reed toom reisen. Oba de junge Fru äa Voda säd to sienen Schwieesän: At doch ieescht een Stekj Broot opp un stoakj die fa de Reis! Un dan reist loos.

[6]Un see saden sikj dol un deeden toop äten un drinkjen. Dan säd de junge Fru äa Voda: Doo mie dän Jefaulen un bliew noch emol äwa Nacht; un lot die daut goot gonen!

[7]Aus de Maun oba oppstunt un gonen wull, prachad sien Schwieevoda am, daut hee noch äwa eene Nacht doableef.

[8]Aus hee aum näakjsten Morjen, dän feften Dach, loosreisen wull, säd de junge Fru äa Voda: Stoakjt junt doch ieescht un lot junt Tiet, bat jäajen Owent. Un soo deeden see noch wada toop äten.

[9]Aus de Levit dan oppstunt, om sikj met siene Näbenfru un sienen Kjnajcht toop oppe Reis to moaken, säd sien Schwieevoda: Daut jeit toom Owent, un woat boolt diesta woaren. Bliew doch noch äwa eene Nacht un lot die daut goot gonen! Morjen kjenn jie tiedich oppstonen un no Hus reisen.

[10]Oba de Maun wull nich mea äwa Nacht bliewen, un muak sikj opp un reisd. Un hee kjeem met siene Näbenfru un sienen Kjnajcht un de beid jesodelde Äsels bat ver de Staut Jebus, daut es Jerusalem.

[11]Aus see doa dichtbie Jebus wieren, hauden see dän Dach meist hinja sikj, un de Kjnajcht säd to sienen Harn: Komm un lot ons doch en dise Jebusita Staut nenn gonen un doa äwanachten!

[12]Oba sien Har säd to am: Wie wellen nich en eene Staut von Framde nengonen, waut nich toom Volkj Israel jehieren. Wie wellen noch bat Gibea reisen.

[13]Un hee säd to sienen Kjnajcht: Go wieda, daut wie no eene aundre Städ komen un bie Gibea ooda Rama to Nacht bliewen.

Eene Städ toom äwa Nacht bliewen woat jesocht

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Soo reisden see wieda. Un aus de Sonn unjajinkj, wieren see dichtbie Gibea em Staum Benjamin.

15See dreiden vom Wajch rauf un jinjen en de Staut nenn. Oba kjeena wull an oppnämen, un soo bleewen see opp dän opnen Plauz von de Staut unja frieem Himmel.

16Un dan kjeem jrod een oola Maun von siene Oabeit oppe Stap no Hus. Hee wia uk een Framda, waut ut daut Boajlaunt en Efraim staumd; de äwaje Enwona en de Staut oba jehieeden to däm Staum Benjamin.

17Un aus hee oppkjikjt, sach hee dän Levit opp dän frieen Plauz un säd to am: Wua west du han? Un von wua kjemst du?

18De Levit auntwuad am: Wie komen von Betlehem en Juda un wellen bat aun de Hinjakaunt daut Boajlaunt en Efraim. Dort won ekj, un von dort sie ekj no Betlehem jereist. Nu sie ekj opp dän Wajch no Hus. Oba hia es kjeena waut mie en sien Hus oppnämen well.

19Oba wie haben Stroo un Fooda fa onse Äsels, uk Broot un Wien fa mie, miene Fru un mienen Kjnajcht, soo daut ons nuscht fält.

20Dan säd de oola Maun: Mucht Fräd met die sennen! Aules, waut die fält, finjst du bie mie; bliew bloos nich äwa Nacht opp däm opnen Plauz!

21Un hee kroagd an en sien Hus nenn un jeef de Äsels Fooda, un see woschen sikj de Feet un eeten un drunken toop.

Een ondenkjboaret onveschämdet benämen

22Un aus see noch froo bie de Moltiet sauten, besaden de Mana ut de Staut plazlich daut Hus. Daut wieren schomploose Mana, see bulladen aun de Däa un säden to däm oolen Maun, dän Huswieet: Jeff dän Maun rut, waut en dien Hus jekomen es, daut wie onse Lost met am driewen kjennen!

23Oba de oola Maun, de Huswieet, jinkj rut no an un säd: Doch nich, miene Breeda, doot doch nich soon schlajchtet! Dis Maun es mien Gaust, jie derwen am nich soone Schaunden aundoonen.

24Kjikjt, ekj hab eene Dochta, dee noch kjeenen Maun haft, un disa haft eene Näbenfru; dee well ekj junt rutbrinjen. Dee kjenn jie dan vejewaultjen un met an doonen, waut junt jefelt, oba aun disen Maun derw jie junt nich soo schentlich vejriepen.

25Oba de Mana wullen am nich jehorchen. Dan neem de Levit siene Näbenfru un brocht dee rut no an. Un see vejewaultichten dee de gaunze Nacht äwa un leeten ar ieescht mau dan tofräd, aus daut aunfunk to doagen.

26Un de Fru kjeem jäajen Morjen bat ver de Däa von daut Hus, wua äa Maun äwanachten deed, un bruak doa toop un lach doa bat daut dach wort.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

27Aus äa Maun zemorjes oppstunt un de Husdäa opmuak un rutjinkj, om wiedatoreisen, dan lach siene Fru doa ver de Däa, met äare Henj oppe Schwal.

28Hee säd to ar: Sto opp, wie wellen reisen! Oba see auntwuad nich. Dan läd hee ar opp eenen Äsel un reisd no Hus.

29Aus hee dan no Hus kjeem, neem hee een Massa, un veschneet siene Näbenfru en twalf Stekja un schekjt no jieda Staum en Israel een Stekj.

30Wäa daut sach, dee säd: Soon jemeenet Vebräakjen es en Israel noch niemols ea väajekomen, von dan aus onse Vodasch ut Ägipten häajekomen sent! Denkjt doaräwa no, un berot, waut to doonen jeit!

Rechta 20

Die Stam von Israel beschluten Gibea to bestrofen

1Aule Mana von Israel von Dan em Nuaden bat Beerscheba em Sieden un uk dee ut Gilead em Oostjordan Launt vesaumelden sikj un worden sikj eenich ver däm Harn sien Heilichtum en Mizpa.

2Un nich bloos de väaschte Mana von de Stam kjeemen toop, uk de gaunze Jemeent von Israel vesaumeld sikj, 400.000 Mana waut tofoot wieren, un met een Schwieet bewaufnet wieren.

3Oba de Benjaminita hieeden doavon, daut gaunz Israel no Mizpa jekomen wia. Un de Israeliten säden: Sajcht doch, woo dit schentelje passieet es?

4Dan auntwuad de Levit, de Maun to de Fru, waut doa dootjemoakt wia, un säd: Ekj kjeem met miene Näbenfru no Gibea en Benjamin, om doa äwa Nacht to bliewen.

5Dan muaken de Birja von Gibea sikj jäajen mie opp un besaden wäajen mie de Nacht daut Hus. See wullen mie ombrinjen. Un miene Näbenfru haben see soo lang vejewaulticht, bat see storf.

6Dan neem ekj miene Näbenfru un veschneet dee un schekjt de Stekja no jieda Staum von daut Oaflaunt en Israel. Wiels de Mana von Gibea haben een Vebräakjen un waut Onveschämdet en Israel jedonen.

7Jie sent hia nu aula toop, jie Israeliten. Nu doot junt beroden un beschluten, waut passieren saul!

8Dan stunden see aula en Eenichkjeit opp un säden: Kjeena von ons doaf trigj no Hus gonen,

9ea wie de Lied von Gibea bestroft haben! Wie wellen lossen

10un jieda tieenda Maun, ut aule Stam von Israel, doatoo bestemmen fa daut Volkj, waut doa jekomen es, Äten to vesorjen, om Gibea en Benjamin fa daut onveschämde, waut see medden en Israel jedonen haben, to bestrofen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Staum Benjamin deit de Lied von Gibea biestonen

11De Mana von Israel vesaumelden sikj en Eenichkjeit toopjeschloten, jäajen de Staut Gibea.

12De Stam von Israel schekjten Bootschofta veropp derch dän gaunzen Staum Benjamin un leeten an sajen: Waut es daut fa Oppscheiseljet, waut bie junt passieet es?

13Nu jäft ons de Mana rut, de onveschämde Menschen von Gibea! Daut wie dee doot moaken kjennen un soo daut beese ut Israel utroden. Oba de Benjaminita wullen äare Breeda, de aundre Israeliten, nich jehorchen.

14Un de Benjaminita vesaumelden sikj ut de Städa no Gibea, om jäajen de Israeliten toom Kaumf to gonen.

15Un doa worden aun däm Dach 26.000 Mana ut de Städa von Benjamin jetalt, waut daut Schwieet to brucken vestunden, un dan noch 700 utjeläsde Mana von de Birja von Gibea.

16Un mank dit gaunze Volkj wieren 700 utjeläsde Mana, waut linkjsch wieren un met däm Schleida een Hoa, secha trafen kunnen.

17Oba von Israel, buta de Benjaminita, worden 400.000 Mana jetalt, waut aula met een Schwieet bewaufnet wieren; un aules stoakje Kjrieja wieren.

Dise Bestrofunk schient onen Erfolch to bliewen

18De Mana von Israel jinjen no daut Heilichtum en Betel, om von Gott Rot to holen. See fruagen am: Wäa von ons saul daut väaschte en dän Kaumf jäajen Benjamin gonen? De Har säd: De Staum Juda.

19Soo muaken de Israeliten sikj tiedich zemorjes opp, un jinjen bat ver Gibea

20un stalden sikj toom Kaumf jäajen de Mana von Benjamin opp.

21Dan kjeemen de Benjaminita ut Gibea rut un schluagen aun däm Dach 22.000 von de Israeliten doot.

22Dan jinjen de Israeliten trigj no Betel. See hielden dän gaunzen Dach bat aum Owent, ver däm Harn äwa äaren Velust. Dan fruagen see däm Harn: Sell wie noch emol jäajen onse Breeda, de Benjaminita, toom Kaumf gonen? De Har auntwuad: Got jäajen an!

23Dan spruaken de Mana von Israel sikj Moot to un stalden sikj aum näakjsten Dach noch emol opp de selwje Städ opp.

24Un aus de Israeliten aum näakjsten Dach bat dicht aun de Benjaminita kjeemen,

25dan kjeemen de Benjaminita wada ut de Staut rut un schluagen von de Israeliten 18.000 Kjrieja doot, waut aula met een Schwieet bewaufnet wieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[26]Dan jinjen aule Israeliten, daut gaunze Kjrichsvolkj, no Betel un hielden ver däm Harn äwa äaren Velust. See deeden fausten bat aum Owent un brochten däm Harn Brauntopfa un Dankopfa.

[27]Un de Israeliten befruagen däm Harn. Wiels to jane Tiet wia Gott siene Bundeskjist dort,

[28]un Pinhas, Eleasar sien Sän un Aaron sien Nokomen, verecht doa dän Priesta Deenst. Un see fruagen: Sell wie noch eemol loosgonen, om jäajen de Benjaminita, onse Breeda, to kjamfen, ooda sell wie daut oppjäwen? De Har säd: Got han, morjen well ekj an en june Henj jäwen.

De Staum Benjamin woat meist utjerot

[29]Ditmol brukten de Israeliten eene Lest un vestuaken eenen Deel von äare Mana opp veschiedne Städen runtom Gibea.

[30]Dan stalden see sikj krakjt soo aus aun de väaje beid Doag ver de Staut toom Kaumf opp.

[31]Aus de Mana von Benjamin ut de Staut kjeemen, leeten de Israeliten sikj toom Schien von an trigjschlonen un lokten an von de Staut wajch. Opp de Wäaj, oppe kole Stap, wuavon dee eena no Betel un de aundra no Gibeon jeit, schluagen de Mana von Benjamin bie 30 Israeliten doot.

[32]Dan dochten de Benjaminita: Wie schlonen dee wada trigj soo aus verhäa! Oba de Israeliten hauden sikj daut berät: Wie wellen flichten, om daut wie an von de Staut wajchlocken opp de beid Wäaj nopp!

[33]Oba bie Baal Tamar hilden see aun un stalden sikj toom Kaumf opp. Un to jlikje Tiet kjeemen de Mana von Geba nom Wasten han ut äaren Vestäakj rut.

[34]Un 10.000 utjesochte Kjrieja, jinjen loos jäajen Gibea. Oba de Mana von Benjamin wieren onungsloos enne Faul jeroden. Un daut kjeem to eenen schwoaren Kaumf.

[35]Un de Har holp de Israeliten jäajen de Benjaminita, soo daut de Israeliten aun däm Dach 25.100 Benjaminita doot schluagen, waut aula met een Schwieet bewaufnete wieren.

[36]Dan musten de Benjaminita daut seenen, daut see jeschloagen wieren. Un de Mana von Israel jeewen de Benjaminita Rum, wiels see veleeten sikj opp de Grupp waut see aun Hinjakaunt dicht bie de Staut aunjelajcht hauden.

[37]Dan kjeemen de Mana von Hinjakaunt äwadäl, un äwafollen de Staut un schluagen aule Enwona met daut schoape Schwieet doot.

[38]Un soo aus daut berät wia, stekjten see de Staut aun, soo daut von dee eene Ruakwolkj oppjinkj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

39Aus de Israeliten sikj em Kaumf oppe Flucht jeewen un de Benjaminita aum Aunfank bie 30 Mana von de Israeliten dootjeschloagen hauden, soo daut see dochten: Dee hab wie wada jeschloagen soo aus em väajen Kaumf!

40Dan funk von de Staut, eene Ruakwolkj aun opptogonen. Un aus de Mana von Benjamin sikj omkjikjten, sagen see, daut de gaunze Staut en Flaumen stunt.

41Un de Mana von Israel wongen om toom kjamfen, oba de Mana von Benjamin jinkj een groota Schrakj derch, wiels see sagen, daut fa an aules veloaren wia.

42Un see flichten fa de Israeliten no de Wiltnis opptoo, oba äare Vefolja bleewen an oppe Haken, un von de aundre Sied neemen de Israeliten waut von de Staut kjeemen, an enne Kjlam.

43De Mana von Benjamin worden omkjrenst, jesprenjt un doljeschloagen von Noha bat nom Oosten han bat Gibea.

44Doa follen von Benjamin 18.000 stoakje Mana.

45Eene Grupp kjeem noch wajch un rand no de Stap opptoo, no däm Rimmon Steen. Oba de Mana von Israel schluagen doa oppe Wäaj noch 5.000 Benjaminita doot un vefoljden dee wieda bat Gidom un schluagen doa noch 2.000 Mana von an doot.

46Soo follen aun däm Dach aules toop 25.000 Mana ut däm Staum Benjamin, waut aula met een Schwieet bewaufnet, un stoakje Kjrieja wieren.

47Mau bloos 600 Mana kjeemen bat däm Rimmon Steen un bleewen doa vea Moonat.

48De Mana von Israel oba reisden derch daut gaunze Launtstekj von Benjamin un muaken aules doot, Menschen un Vee, un brenden de Städa un Darpa dol.

Rechta 21

De Staum Benjamin doaf nich utstoawen

1De Mana von Israel hauden en Mizpa jeschwuaren un jesajcht: Kjeena von ons doaf siene Dochta eenen Maun ut Benjamin to Fru jäwen!

2Un de Israeliten kjeemen no daut Heilichtum en Betel un schrieejen dän gaunzen Dach ver Gott. See hielden sea, un säden:

3Har, du Gott en Israel, wuarom es daut en Israel passieet, daut Israel vondoag een Staum weinja jeworden es?

4Aum näakjsten Morjen muak daut Volkj sikj tiedich opp un bud dort eenen Aultoa un opfad Gott Brauntopfa un Dankopfa.

5Dan wort jefroacht; Es von de Stam en Israel irjentwäa nich jekomen, aus to de Vesaumlunk ver däm Harn oppjeroopt wort? Wiels see hauden jeschwuaren: Wäa nich nom Harn no Mizpa kjemt, mott stoawen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Un de Israeliten deed daut leet om äaren Broodastaum Benjamin, un see säden: Vondoag es een gaunza Staum ut Israel utjerot.

7Woo wudd wie an halpen kjennen, daut de äwajebläwne Benjaminita to Frues komen? Wiels wie haben bie däm Harn jeschwuaren, daut wie an kjeene von onse Dajchta to Frues jäwen!

8Un see fruagen: Es veleicht eena ut de Stam von Israel nich to de Vesaumlunk ver däm Harn jekomen? Un werkjlich, ut de Staut Jabesch en Gilead wia kjeena no daut Loaga to de Vesaumlunk jekomen.

9See talden daut Volkj, un stalden faust, daut doa kjeen Birja ut Jabesch en Gilead wia.

10Dan schekjt de Vesaumlunk von Israel doa 12.000 Kjrieja han met däm Oppdrach: Got han un schlot de Birja von Jabesch en Gilead met Frues un Kjinja toop met Schwieed doot!

11Un daut es, waut jie doonen sellen: Aun aule Mana, un aun aule Frues, waut eenen Maun jehaut haben, sell jie dän Baun derchfieren!

12Un see fungen mank de Birja von Jabesch en Gilead 400 Mejales, dee onbefriet wieren un kjeenen Maun aunjehieeden. Dee brochten see no daut Loaga en Silo, waut em Launt Kanaan licht.

13Dan schekjten de vesaumelde Israeliten Bootschofta han un vehaundelden met de Benjaminita, waut opp dän Rimmon Steen wieren, un vespruaken an Fräd.

14Soo kjeemen de Benjaminita to jane Tiet trigj. Un see jeewen an de Mejales, dee see bie de Bestrofunk von Jabesch en Gilead veschoont hauden. Oba daut wieren noch nich jenuach fa an.

Frues ut Silo fa de Mana von Benjamin

15De Israeliten wieren truarich, wiels de Har eenen Staum ut äare Medd rutjeräten haud.

16Un de Leida vom Volkj säden: Woo sell wie de äwajebläwne Benjaminita Frues veschaufen? Wiels en gaunz Benjamin es kjeene Fru aum Läwen jebläwen.

17Un de äwaläwende von Benjamin motten doch äa Oafgoot hoolen, om daut nich een Staum von Israel utstoaft.

18Oba wie kjennen an onse Dajchta nich to Frues jäwen, wiels de Israeliten jeschwuaren un jesajcht haben: Veflucht es dee, dee eenen Maun ut Benjamin eene Fru jeft!

19Un see säden: Kjikjt, jieda Joa woat en Silo däm Harn to Ieren een Fast jefieet. Silo lach nom Nuaden von Betel, un nom Oosten von de Gaus, waut von Betel no Sichem jeit, un nom Sieden han von Lebona.

20Un see säden to de Benjaminita: Got un lajcht junt en de Wiengoades oppe Lua,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

21un wan jie dan seenen, daut de Mejales von Silo toom Fastdaunz komen, dan moaracht ut de Wiengoades rut un jriept junt jieda eene Fru un nämt dee met no Hus nom Staum Benjamin.

22Wan oba äare Vodasch ooda äare Breeda komen un sikj bie ons doaräwa bekloagen, dan woa wie to an sajen: Erboarmt junt äwa ons, wie haben nich fa eenen jiedren eene Fru jefungen en däm Kaumf; un jie haben an dee uk nich jejäft, soo daut jie aun nuscht schuldich sent.

23De Mana von Benjamin befoljden dän Rot, un jreepen sikj jieda eene von de daunzende Mejales un neemen sikj dee to Fru. Dan jinjen see trigj no äa Oafgoot, buden de Städa wada opp un wonden doabennen.

24Uk de Israeliten jinjen utenaunda, een jiedra no sienen Staum un no siene Volkjsgrupp, no daut Oafgoot, waut an wia toojedeelt worden.

25To dee Tiet wia kjeen Kjennich en Israel; un een jiedra deed, waut hee fa rajcht hilt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Rut

Rut 1

Noomi un Rut

1En de Tiet aus de Rechta de Leidasch em Launt wieren, neem sikj daut soo rom, daut doa eene Hungaschnoot wia. Dan muak sikj een jewessa Maun von Betlehem en Juda opp met siene Fru un siene twee Junges no Moab to trakjen.

2De Nomes von disen Maun un siene Fru wieren Elimelech un Noomi, un äare Junges wieren Machlon un Kiljon. See wieren von de Efrata Jäajent un hauden Launt bie Betlehem en Juda. Aus see don en Moab wieren

3storf de Maun, Elimelech, un leet siene Fru, Noomi, un de twee Junges hinja sikj.

4Un don muak sikj daut soo, daut de Junges sikj met moabitische Mejales befrieden. De Schwieedajchta wieren Orpa un Rut. De gaunze Famielje wia veleicht tieen Joa en Moab jewast,

5un dan storwen de Junges aulebeid, Machlon uk Kiljon. Nu wia de Fru onen äaren Maun, un uk onen äare Säns.

6Noomi hieed don, daut de Har sien Volkj jeholpen haud, un daut doa nu jenuach to äten wia. Dan jinkj see loos, met äare Schwieedajchta toop, om trigj von Moab to trakjen.

7Aule dree muaken sikj opp, om von Moab no Juda to gonen,

8bat Noomi met eemol to äare Schwieedajchta säd: Got doch trigj, een jiedra no june Mutta äa Tus. Mucht de Har soo truhoatich goot to junt sennen, aus jie to onse Vestorwne un to mie jewast sent.

9Mucht de Har junt jieda wada eene Städ un eenen Maun jäwen. Doamet kust see an toom Aufscheet, oba see kunnen sikj nich hoolen un hielden sea.

10De Schwieedajchta säden aulebeid: Wie wellen met die no diene Lied gonen.

11Oba Noomi säd: Mejales, got doch trigj! Wuarom wudd jie met mie komen? Meen jie ekj woa noch Säns haben, dee june Mana kunnen sennen?

12Nä, nä! Jie motten trigj gonen. Ekj sie too oolt, daut ekj mie noch eemol befrieen woa. Nä, soogoa wan ekj mie vondoag befried un waut Säns haud,

13wudd dan jie luaren bat dee groot wieren? Wudd jie junt werkjlich nich aundre Mana frieen. Nä, miene Dajchta! Dit es nich bloos junt schwoa. Mie moakt daut sea betta, daut jie soo lieden, nu daut däm Harn siene Haunt soo jäajen mie jekomen es!

14See hielden dan noch mea, bat Orpa jinkj äare Schwieemutta dän Aufscheets Kuss jäwen. Rut oba, hilt sikj gaunz aun Noomi.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Dan säd Noomi: Kjikj, diene Schwäajasche jeit trigj no äare Lied un äare Jetta. Go met ar met.

16Oba Rut säd: Proow mie nich lenja to beräden, daut ekj veloten un trigjgonen saul. Wua du han jeist, well ekj han gonen; wua du wonen woascht, well ekj wonen; dien Volkj saul uk mien Volkj sennen, un dien Gott saul mien Gott sennen;

17doa wua du stoafst, woa ekj uk stoawen, un doa woa ekj begroft woaren. Wan ekj mie derch waut aundret aus derch däm Doot von die scheeden lot, dan lot däm Harn sien Oaja opp mie komen.

18Aus Noomi daut kloa wort, daut Rut sikj nich wudd beräden loten, jeef see opp ar to beräden.

19De beid jinjen dan wieda, bat see no Betlehem kjeemen. En Betlehem wundaden see sikj aula, un de Frues säden: Es dit werkjlich Noomi?

20Nant mie nich Noomi, säd see. Nant mie leewa Mara. Dee, dee aule Macht haft, haft mien Läwen betta jemoakt.

21Aus wie veleeten, wia mien Hus voll met eenen Maun un twee Säns. Nu haft de Har mie auleen trigjebrocht met kjeenem, dee fa mie sorcht. Nant mie nich mea Noomi! De Har es jäajen mie, un dee, dee aule Macht haft, brinjt mie lieden.

22Soo kjeem Noomi trigj von Moab, met äare moabitische Schwieedochta. Daut wia jrod de Aunfank von de Joascht Arnt aus see no Betlehem kjeemen.

Rut 2

Rut finjt wäm, dee fa ar oppkjemt

1Noomi haud eenem em Frintschoft en dee Jäajent, dee heet Boas. Dee wia Frintschoft met Noomi äa Maun, Elimelech, un dee wia goot auf.

2Een Dach säd Rut, de Moabitafru, to äare Schwieemutta: Lot mie oppem Flekj gonen, Jeträajd toopläsen. Ekj woa aul wäm finjen, dee mie daut lat. Un Noomi säd: Jo, miene Dochta, go.

3Rut jinkj un saumeld hinja dee waut doa arnten. Nu troff sikj daut soo, daut dit opp däm Boas sien Flekj wia, dee waut doa en Elimelech sien Frintschoft wia.

4Un weetst, doaräwa kjeem Boas von de Staut, von Betlehem, un bejreest siene Oabeida met däm Gruss: Mucht de Har met junt sennen! Mucht de Har die säajnen! auntwuaden de Oabeida.

5Un Boas fruach däm, waut äwa siene Oabeida aunjestalt wia: Wäm siene Dochta es dise junge Fru?

6Un dee säd: Dit es de moabitische Fru, dee met Noomi toop von Moab jekomen es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7See kjeem un fruach auf see hinja de Schnieda durf tweschen de Goawen toopläsen. Dee haft von zemorjes aun eendrajchtich jeschauft, buta daut see sikj een stootje unja ons Dak vepusten deed.

8Un Boas säd to Rut: Horch emol häa, junge Fru. Go nich opp aundre Flekja toom oppläsen. Bliew hia opp dit Flekj, un hool die emma een bät dicht bie de Frulied, waut hia fa mie schaufen.

9Paus een bät opp wua miene Schniedasch schaufen, un dan blifst dicht bie de Frulied, waut no de Schniedasch oabeiden. De Mana hab ekj aul jesajcht, daut see die sellen tochloten. Un wan die darschten deit, dan drinkj von de Wotakrucken, dee miene Mana jebrocht haben.

10Doaropp kjneed Rut, met äaren Stiern gaunz bat oppe Ieed, un säd: Wuarom best du soo goot to mie? Ekj sie doch eene Framde.

11Un Boas säd: De Lied haben mie jesajcht, waut du aules fa diene Schwieemutta jedonen hast no däm daut dien Maun storf. Woo du dienen Voda un Mutta en daut Launt, waut die tus wia, veloten hast, un best no een Volkj jekomen, daut du verhäa nich kjansd.

12Mucht deHar die daut loten goot utkomen, wäajen waut du jedonen hast. Mucht de Har, Israel äa Gott, die rikjlich beloonen, nu daut du bie am unjare Flichten Schutz sieekjst.

13Un Rut säd: Dit es mie oba groosoatich väl wieet. Du hast mie jetreest, doamet daut du soo leeftolich to mie räden deetst. Ekj sie nich emol dien Oabeida.

14Lota aus daut Tiet toom äten wia, säd Boas to Rut: Komm häa un at von ons Broot. Aus see sikj haud biejesat, säd hee: Duck dien Biet mau en dit Zopsel en. Hee jeef ar dan uk von de jereeschte Kjieena. See eet sikj scheen saut un haud uk noch waut äwajehoolen, daut see no Hus neem.

15Aus see aula trigj no de Oabeit jinjen, säd Boas to siene Mana: Lot ar uk mank de Goawen toopläsen, un lot ar nuscht doawäajen hieren.

16Lot eefach han un wada een Wesch biesied ligjen, daut see daut kaun oppläsen, un sajcht nuscht doawäajen.

17Rut schauft don bat däm Owent, un aus see daut latste utjeklopt haud, haud see bie tieen Kilo Joascht.

18Doamet jinkj see dan no de Staut, un wees äare Schwieemutta, waut see toopjeläst haud. Dan jeef see ar uk daut Äten, waut doa äwajebläwen wia nom äten.

19Dan fruach Noomi ar: Wua deetst du vondoag toopläsen? Wäm sien Flekj wia daut? Mucht deejanja een Säajen kjrieen, dee die daut jeloten haft. Un Rut säd: Ekj wia opp Boas sien Flekj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Dan säd Noomi: Nu see ekj, daut däm Harn siene truhoatje Leew nich oppjehieet haft, nich fa de Läwendje un uk nich de Vestorwne. Mucht de Har däm Boas säajnen. Oba weetst du waut, meend see dan noch, Boas es em Frintschoft met ons. Hee es eena von dee, dee ons nom Jesaz no methalpen sull.

21Rut säd: Hee säd uk, daut ekj sull met siene Oabeida bliewen bat de gaunze Arnt nenn jebrocht es.

22Un Noomi säd to Rut, äare Schwieedochta: Daut es goot, miene Dochta, daut du dicht bie de Frulied opp sien Flekj blifst. Opp aundre Flekja kunnen see die daut met eemol schwoa moaken.

23Rut deed daut dan soo. See bleef fa de gaunze Joascht un Weit Arnt emma dicht bie de Frulied, dee fa Boas oabeiden. Un see wond met äare Schwieemutta.

Rut 3

Rut traft Boas biem Joascht utsteewen

1Een Dach säd Noomi to Rut: Miene Dochta. Ekj meen ekj sull die eenen Maun besorjen, dee wieda fa die oppkomen woat.

2Du weetst daut dee Boas, bie wäm siene Oabeida du oppläsen deetst, met ons em Frintschoft es. Weetst du waut! Boas woat vondoag zeowes opp de Draschflua Joascht utsteewen.

3Nu wausch die un doo die enschmäaren met soont waut scheen rikjt, un trakj dien bastet Kjleet aun. Dan go no de Draschflua, oba lot am nich enwoaren, daut du doa best ea hee jejäten un jedrunken haft.

4Paus opp wua hee sikj dol lajcht. Dan go un dakj siene Feet auf, un laj die doa dol. Wieda woat hee die dan sajen, waut du doonen motst.

5Un Rut säd: Ekj woa aules soo doonen, aus du sajchst.

6Un see jinkj un muak sikj reed un jinkj no de Draschflua, un deed aules krakjt soo aus äare Schwieemutta ar jesajcht haud.

7Jäajen Owent eet un drunk Boas goot un feeld sikj sea goot, aus hee sikj aun de Kaunt vom Joascht Klompen dol läd. Boolt doaropp jinkj Rut gaunz stell un dakjt siene Feet auf un läd sikj doa dol.

8Medden en de Nacht met eemol dreid Boas sikj un vefieed sikj, aus hee enwort, daut doa een Frumensch bie siene Feet lach.

9Wäa best du, fruach hee ar fuaz. See säd: Ekj sie Rut, diene Kjäakjsche. Spreed diene Dakj äwa mie. Du best dee, dee veauntwuatlich es fa mie opptokomen.

10Mucht de Har die säajnen, junge Fru, säd Boas. Ieescht weest du, woo truhoatich goot du diene Schwieemutta wieescht, un nu best du soo goot to mie. Du hautst die goot kunt eenen jungen Maun sieekjen, entwäda oam ooda rikj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Nu brukst du nich Angst haben. Ekj woa doano seenen, daut du daut kjrieen woascht, no waut du frajchst. En de Staut rät een jiedra goot von die.

12Ekj weet daut, daut ekj eena von dee sie, dee fa die oppkomen saul, oba doa es noch eena, dee noch noda em Frintschoft met die es.

13Bliew hia fa de gaunze Nacht. Zemorjes woa ekj fuaz janem froagen, auf hee fa die oppkomen well. Wan hee well dan goot. Wan nich, dan vespräakj ekj die, soo secha aus de Har läft, ekj woa daut mienje aus Frintschoft fa die doonen. Bliew mau hia bat zemorjes.

14See bleef doa dan, bat de Nacht derch wia, oba stunt aul tiedich opp, ea ar irjent wäa jrodsoo kjanen wudd, wiels Boas jesajcht haud: Lot kjeenem weeten, daut dise Fru hia opp de Draschflua jewast es.

15Boas säd: Brinj emol dienen Mauntel un hool dän opp. Aus see daut dan deed, schedd hee doa soo bie 20 Kilo Joascht nenn. Dan hoof hee dän noch opp, daut see dän äwa äare Schulla trigj no de Staut droagen kunn.

16Aus see don no Hus no äare Schwieemutta kjeem, fruach dee: Woo es daut jegonen, miene Dochta? Un see vetald ar aules waut Boas fa ar jedonen haud.

17Un hee jeef mie dise 20 Kilo Joascht. Hee säd, ekj sull nich onen irjent waut no die trigj gonen.

18Dan säd Noomi: Nu wacht, miene Dochta, bat du utfinjst, woo dee Sach sikj romnemt. De Maun woat vondoag nich nojäwen, bat hee dise Sach gaunz berät haft.

Rut 4

De Har säajent Noomi, Rut, un Boas

1Boas jinkj dän Morjen un sad sikj opp däm jeweeneljen Vesaumlungsplauz met de aundre Mana bie daut Stautspuat dol. Dan kjeem dee, von wäm Boas ea jerät haud, dee de ieeschte Fliet haud fa Rut opptokomen. Boas roopt am un säd: Komm sat die hia dicht bie ons dol. Dee kjeem uk fuaz un sad sikj dol.

2Dan kroagd Boas tieen von de Stautsvodasch, daut see sikj dicht bie an dol saden. Aus aule sikj hanjesat hauden

3säd Boas to däm Maun, dee sien Frintschoft wia: Nu daut Noomi von Moab trigjekomen es, well see Elimelech, dee ons Frintschoft es, sien Flekj vekjeepen.

4Ekj docht mau du sust daut weeten, daut du däm hia ver aul dise Stautsvodasch kjeepen kust, wan du west. Du best daut ieeschte, waut en de Famielje aun de Rieej es dän to kjeepen. Ekj well mau weeten auf du dän west, wiels wan nich, dan sie ekj daut näakjste aun de Rieej. Jana säd: Ekj woa dän kjeepen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Dan säd Boas: Wan du daut Flekj von Noomi kjafst, dan nemst du die uk äwa, daut du fa Rut, de moabitische Wätfru von Noomi äa vestorwna Sän, oppkomen woascht un ar eenen Sän jäwen woascht, dee dit Flekj kjrieen woat.

6Dan säd jana: En däm Faul, lot ekj mie daut rajcht vebie gonen. Wan dit Flekj dan nich en miene Famielje blift, dan saj ekj to die, kjeep däm. Soo kaun ekj dän nich kjeepen.

7-8Aus hee to Boas soo säd, Kjeep däm, dan neem hee siene Schoo auf un jeef Boas dee. Frieejoa wan eena en Israel een Haundel muak ooda sien Rajcht aufjeef, jeef dee wäa waut aufjeef, siene Schoo no däm, dee daut neem. Dan wist jieda eena daut de Haundel foadich wia.

9Un Boas säd to de Stautsvodasch un aule waut doa wieren: Jie sent vondoag Zeijen daut ekj aul daut Launt, waut Elimelech, Kiljon un Machlon jehieed, von Noomi jekoft hab.

10Ekj hab uk Rut, de moabitische Fru, dee Machlon siene Fru wia, aus miene Fru nenjenomen om dän Famielje Nomen wieda to droagen met daut Launt. Wie wellen Elimelech sienen Nomen en onse Famielje un en dise Staut nich utstoawen loten. Jie aula sent vondoag Zeijen.

11Un de Vodasch un aule waut doa toohorchten säden: Wie sent Zeijen. Mucht de Har Jnod jäwen, daut diene Fru kunn soo sennen aus Rahel un Lea, derch woone daut gaunze Israel aufstaumen. Wie wenschen die, daut du en Efrata goot buaren kust, un en Betlehem goot aunjeseenen woascht sennen.

12Muchten de Nokomen, dee du von dise junge Fru kjrichst, soo sennen aus de Famielje von Perez, Juda un Tamar äa Sän.

13Doamet neem Boas Rut no Hus un see wia siene Fru. De Har jeef sienen Säajen doatoo, daut see schwanga wort un eenen Sän kjrieejen.

14De Nobafrues säden dan to Noomi: Wie preisen däm Harn, daut hee die nich onen Nokomen jeloten haft. Mucht hee en gaunz Israel aunjeseenen sennen.

15Diene Schwieedochta, dee die soo goot es, es die nu mea wieet aus säwen Säns. Dee haft die nu een Grootsän jejäft, dee die nieet Läwen jeft, un dee en diene elre Joaren fa die oppkomen woat.

16Noomi neem daut Kjint oppe Schoot un fläajd daut.

17De Räd mank de Nobafrues wia, daut Noomi eenen Sän haud. See jeewen am dän Nomen Obed. Obed wort de Voda to Isai, un Grootvoda to David.

18-22Dee waut von Perez no de Rieej bat David aufstaumen, sent, Perez, Hezron, Ram, Aminadab, Nachschon, Salmon, Boas, Obed, Isai, un David.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Samuel

1. Samuel 1

Samuel siene Elren

1 Doa wia een jewessa Maun von Ramatajim Zofim en de Boaj en Efraim, dee heet Elkana. Hee wia von däm Staum Efraim un sien Voda wia Jeroham, un sien Grootvoda wia Elihu. Un Elihu sien Voda un Grootvoda wieren Tohu un Zuf.

2 Elkana haud twee Frues un dee heeten Hana un Peninna. Peninna haud Kjinja oba Hana haud kjeen Kjint.

3 Elkana jinkj Joa fa Joa emma pinkjlich von siene Städ no Silo, daut hee aunbäden un Opfa brinjen kunn ver däm Harn, dee aules rejieet. En Silo wieren Eli siene twee Säns, Hofni un Pinhas, de Priesta fa däm Harn.

4 Dän Dach wan Elkana sien Opfa muak, jeef hee Stekja von daut Opfa no Peninna, siene Fru, un no aul äare Säns un Dajchta.

5 Un wan hee Hana uk goot wia, jeef hee ar bloos een Stekj, wiels de Har ar kjeen Kjint jejäft haud.

6 Peninna dan deed Hana sea veachten un beleidjen, wäajen de Har ar kjeen Kjint jejäft haud.

7 Dit wort jieda Joa. Jiedatsmol, wan see no däm Harn sien Hus jinjen, poakad Peninna doa soo väl aun, daut Hana nich äten kunn un eefach hielen must.

8 Un äa Maun, Elkana säd to ar: Hana, wuarom hielst du? Un wuarom atst du nuscht? Wuarom best du soo bedrekjt? Sie ekj die nich mea wieet aus tieen Säns?

9 Eemol, aus see en Silo jejäten un jedrunken hauden, jinkj Hana vom Desch. Eli, de Priesta, saut jrod bie däm Däarenpost von däm Harn sien Hus.

10 Hana wia sea jeschloagen un bäd däm Harn aun unja betre Tronen.

11 See muak een Vespräakjen en äa Jebäd un säd: Har, dee aules rejieet, wan du werkjlich mien Älent aunseenen wurscht un fa mie, diene Deenarin, enstonen wurscht, un du mie eenen Sän jäwen wurscht, Har, dan woa ekj am die jäwen soo lang aus hee läft. Un däm woaren niemols siene Hoa aufjeschnäden woaren.

12 Aus see doa soo ver däm Harn bäd, beoobacht Eli äa Mul.

13 Hana muak een stellet Jebäd. See rieed bloos äare Leppen, oba äare Stemm wia nich to hieren. Aus Eli daut sach, docht hee see wia bedrunken.

14 Un hee säd to ar: Woo lang woascht du hia heichlen? Du best bedrunken! Wacht bat du bie dien Vestaunt best.

15 Oba Hana säd: Nä, mien Har. Ekj sie eene sea vestemde Fru. Ekj hab kjeen Wien ooda aundret stoakjet jedrunken. Ekj läd hia miene Seel op ver däm Harn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Mien Har, du sust nich soo prost von mie denkjen. Ekj hab hia dise gaunze Tiet mien Älent ver däm Harn jebrocht.

17Dan säd Eli to ar: Dan go en Fräd. Mucht Israel äa Gott die daut jäwen om waut du jebät hast.

18Un see säd: Muchst du emma soo jenstich to mie sennen. Un see jinkj trigj un eet, un wia nich mea soo truarich.

19Tiedich aum näakjsten Morjen wieren see opp un bäden noch wada ver däm Harn. Dan jinjen see trigj no Rama. Elkana un Hana vehilden sikj aus Maun un Fru, un de Har wia bedocht om ar.

20Un Hana wort schwanga un kjrieech om eene Tiet eenen Sän. See jeef am dän Nomen Samuel, wiels, un soo säd see, Ekj hab däm Harn doano jefroacht.

Samuel woat no Silo jebrocht

21Dan kjeem dee Tiet wada wua Elkana un aul siene Menschen no Silo jinjen om dän Harn äa jeweeneljet Opfa fa daut Joa un daut vesproakne Opfa to brinjen.

22Hana oba, jinkj ditmol nich. See säd to äaren Maun: Wan ekj am ieescht nich mea selfst besorjen doo, dan woa ekj am nämen, soo daut hee ver däm Harn komen kaun un doa de gaunze Tiet bliewen.

23Un äa Maun wia daut goot. Hee säd: Doo daut soo aus die daut rajcht schient, un wacht bat hee von die aufjewant es. Soo lang aus däm Harn sien Wellen jedonen woat.

24Aus Samuel dan een poa Joa oolt wia, brocht Hana am no Silo. See neem uk eenen dree joaschen Boll, eenen Pinjel Mäl, un een Lada voll Wien. Soo brocht see Samuel no däm Harn sien Hus, soo junk aus de Jung uk noch wia.

25Doa schlachten see dän Boll un brochten daut Kjint no Eli.

26Un Hana säd to Eli: Entschulj mie, mien Priesta. Oba kaust du die daut noch denkjen aus ekj een poa Joa trigj hia ver die stunt un bäd dänHarn aun? Ekj sie dee Fru,

27un dit es daut Kjint wua ekj don om bäd. De Har haft mie jejäft no waut ekj fruach.

28Un nu brinj ekj am no dämHarn. Soo lang aus hee läft, jehieet hee däm Harn. Un see kjneeden sikj aula ver däm Harn.

1. Samuel 2

Hana äa Dankjebäd

1Un Hana säd en äa Jebäd: Har, mien Hoat rant äwa fa die. Em Harn es miene Krauft soo väl mea. Ekj kjikj frintlich ver dee waut mie trozten, soo frei ekj mie to diene Help.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Doa es kjeena waut heilich es, soo aus de Har. Hee steit gaunz auleen; wie sent ons noanich soo secha aus bie onsen Gott.

3Siet nich prauzich un rät nich huach rut; de Har es een Gott dee doa omweet, un hee woat aules rechten.

4Hee schleit daut Jewäa von de majchtje twei, un halpt dee, dee stolpren.

5De rikje sent Hauntoabeida jeworden, daut see to äten haben, oba dee waut hungaden haben nu. Dee waut kjeene Kjinja haud, haft säwen, un dee waut väl Kjinja haud, es auleen.

6De Har jeft Läwen un nemt daut uk; hee fieet em Grauf nenn, un uk doa rut.

7Hee moakt oam un hee moakt rikj; hee stat rauf, un hee häft opp.

8Hee häft de oame ut däm Drakj, un däm Pracha ut siene Oamoot, soo daut dee eene Städ mank de Aunjeseene haben, un opp een Ierenstool to seeten komen. Däm Harn jehieet de Gruntsteen von de Ieed; de Welt es doa nopp jesat.

9Hee paust no dee opp, waut am tru sent, oba de beese jeroden em diestren nenn; met siene ieejne Krauft blift kjeena aum stonen.

10Dee waut jäajen am sent, woat hee twei bräakjen; jäajen dee woat hee em Himmel rumlen. De Har woat aules oppe Ieed rechten; hee woat sienen Kjennich stoakj moaken, un sienen Jeweiden groote Macht jäwen.

11Aus see foadich wieren, jinjen Elkana un Hana no Hus no Rama, un de Jung bleef bie däm Priesta Eli un deend däm Harn.

Eli un siene Säns

12Eli siene Säns wieren schomploose Mana. Dee jeewen nuscht rom om däm Harn.

13See hauden daut emma soo jehaut, daut wan eena een Opfa brocht, daut dan wäarent daut Fleesch noch koakt, kjeem de Priesta met eene dree tinje Gaufel

14un spekjt eemol en dän Gropen ooda en de Paun nenn un hilt dan daut fa sikj waut hee oppjespekjt haud. Soo deeden see emma bie Silo met de Opfa waut aule Israeliten doa brochten.

15Oba nu, aul ea see daut Fat vebrent hauden, kjeem de Priesta sien Deena aul, un säd to däm, dee doa een Opfa muak: Jeff emol waut Fleesch, waut de Priesta baken kaun. Hee well nich jekoaktet Fleesch, hee well bloos reiwet.

16Un wan de Maun dan säd: Lot ons ieescht daut Fat vebrennen, un dan kjenn jie soo väl nämen aus jie wellen, dan säd de Deena: Nä, du motst mie daut nu jäwen. Wan nich, dan näm ekj daut met Jewault.

17Soo vesindijden dee junge Mana sikj sea ver däm Harn. See veachten daut Opfa fa däm Harn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Samuel bleef bie siene Oabeit ver däm Harn, un druach aul aus een Jung emma daut jeweide lienzeichne Schalduak.

19Un siene Mutta muak jieda Joa een langet Hamd fa am toom äwatrakjen, un brocht am daut wan see kjeemen om äa Opfa to brinjen.

20Un Eli jeef Elkana un Hana eenen Säajen un säd: Mucht de Har junt Kjinja jäwen derch dise Fru, doafäa daut see däm Harn disen Jung jejäft haft. Un dan jinjen see wada no äa Tus.

21Un de Har säajend Hana un jeef ar noch dree Säns un twee Dajchta. Un Samuel wia en däm Deenst fa däm Harn aus hee oppwoss.

22Eli wort aul sea oolt, un hee hieed aules waut siene Säns aulawäajen en Israel deeden. Hee wist daut see met de Frues schleepen, dee biem Engank von daut Vesaumlungszelt deenden.

23Hee säd to an: Wuarom doo jie soont? Ekj hia von aule Lied daut jie schlajchtet doonen.

24Junges, hieet doch opp doamet. Daut es nuscht goodet, waut däm Harn siene Lied sikj äwa junt vetalen.

25Wan een Mensch jäajen eenen aundren Mensch sindicht, dan kaun Gott vemedlen, oba wan eena jäajen däm Harn sindicht, wäa kaun fa däm vemedlen? Oba de Junges horchten goanich no äaren Voda. Daut wia däm Harn sien Wellen an omtobrinjen.

26De Jung Samuel woss opp un neem too en aunseenen ver Gott un ver Menschen.

27Doa kjeem emol een Maun, dee Gott deend no Eli un säd to am: Dit es waut de Har sajcht: Aus de Nokomen von dien Staumvoda noch en Ägipten unja däm Kjennich siene Jewault wieren, kjeem ekj no an.

28Un don wäld ekj am von ut aul de Stam en Israel, daut hee sull mien Priesta sennen un wudd no däm Aultoa gonen, doa Weiruak brennen, un daut jeweide Schalduak ver mie brucken. Ekj jeef dien Voda un siene Nokomen aul de veschiedne Opfa derch Fia, dee fa de Israeliten wieren.

29Wuarom sieekj jie no jun ieejnen Jewenst von de Opfa waut ekj junt oppjejäft hab? Du jefst diene Säns mea Iea aus mie, doaderch daut see daut baste Stekj von jieda Opfa nämen, waut mien Volkj de Israeliten brinjen?

30Wäajen dise Sachen sajcht de Har, Israel äa Gott nu: Ekj hab verhäa vesproaken daut dien Staumvoda siene Nokomen, un doaderch diene Famielje, opp emma woaren fa mie en däm Tempel nenn un rut gonen, oba nu sajcht de Har: Daut kaun ekj bloos nich mea. Ekj woa dee ieren dee mie ieren, un dee waut mie veachten woa ekj weinich räakjnen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Nu horch! Doa woat eene Tiet komen wua ekj diene Krauft un de Krauft von dien Staumvoda siene Nokomen woa auf moaken, soo daut doa nich mea een oola Maun mank june Nokomen woat sennen.

32Jie woaren dan betta un aufjenstich sennen, wan jie seenen woo rikj ekj daut äwaje Poat von Israel moaken woa, un doa woat nienich mea een Maun een huaget ella kjrieen en june Famielje.

33Deejanja, däm ekj noch woa loten no mienen Aultoa gonen, woat sikj de Uagen uthielen un em Hoat jrämen. Een jiedra dee en june Famielje tookomen woat, woat derch daut Schwieet stoawen.

34Un wan du sitst daut diene beid Säns, Hofni un Pinhas, aum selwjen Dach stoawen woaren, dan woascht weeten daut ekj de Woarheit saj.

35Un ekj woa doano seenen, daut ekj eenen truen Priesta kjrie, dee doa aules doonen woat waut ekj em Senn un em Plon hab. Däm woa ekj een bestendjet Aumt jäwen, un hee woat opp emma ver mienen Jesaulwden nenn un rut gonen.

36Un dee waut en diene Famielje woaren äwabliewen, woaren motten disen Priesta prachren daut see waut Jelt ooda waut Broot kjrieen, un woaren froagen, auf see nich en eene von de Priesta äare Städen kjennen sennen, daut see waut Broot to äten kjrieen.

1. Samuel 3

De Har roopt Samuel

1De junga Samuel deend däm Harn unja Eli. Un en dee Tiet wia daut selden daut de Har to wäm räd ooda en eenen Droom no wäm kjeem. 2Eene Nacht schleep Eli en sien Bad. Hee wia don aul meist blint.

3Samuel schleep en däm Tempel bie Gott siene Kjist. De Laump en daut Heilichtum brend noch, sest wia aules diesta. 4Dan roopt de Har: Samuel, Samuel! Un Samuel säd: Ekj kom! 5un rand no Eli. Un hee säd: Hia sie ekj. Du roopst mie. Un Eli säd: Ekj hab die nich jeroopt. Go laj die wada dol. Un Samuel jinkj sikj wada dol lajen. 6Un de Har roopt noch een mol: Samuel. Samuel stunt wada opp un jinkj no Eli un säd: Hia sie ekj. Du roopst mie doch. Un Eli säd: Jung, ekj hab die nich jeroopt. Go laj die wada dol. 7Samuel haud don noch kjeene Erfoarunk met däm Harn jehaut, un hee kjand däm Harn siene Räd noch nich.

8Un de Har roopt Samuel toom dredden mol. Un Samuel jinkj no Eli un säd, Hia sie ekj. Du roopst mie. Dan wist Eli, daut de Har Samuel jeroopt haud. 9Dan säd Eli to Samuel: Go un laj die dol, un wan hee roopt, dan saj: Räd Har. Dien Deena horcht. Dan jinkj Samuel un läd sikj dol.

10Un de Har kjeem un roopt aus de aundremol: Samuel, Samuel. Un Samuel säd: Räd, dien Deena horcht. 11Dan säd de Har to Samuel: Horch emol. Ekj woa waut en

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Israel doonen, daut dee waut daut hieren, daut woat enne Uaren zinjren. 12Aun dän Dach woa ekj aules, von Aunfank bat Enj, doonen waut ekj jäajen Eli un siene Famielje jerät hab. 13Un ekj saj wäajen Eli, daut ekj woa siene Nokomen opp emma bestrofen fa daut beese waut hee doch von siene Säns wist. Hee wist woo dee Gott lastren deeden un hee leet daut aula toch. 14Doawäajen saj ekj nu opp eenen Eit, daut de Sinden en Eli siene Famielje woa ekj nienich derch Opfa vejäwen.

15Samuel bleef em Bad bat zemorjes, un dan jinkj hee de Däaren opmoaken aum Harn sien Hus. Hee fercht sikj Eli to sajen, waut am wia kloa jemoakt worden. 16Oba Eli roopt Samuel: Samuel, mien Jung. Un Samuel säd: Hia sie ekj. 17Un Eli säd: Waut säd hee to die? Hool nuscht trigj. Mucht Gott siene Strof opp die komen, wan du mie nich aules sajchst, waut hee die säd. 18Un Samuel vetald am aules un hilt nuscht trigj. Un Eli säd: Daut es vom Harn. Lot am doonen waut am rajcht schient.

19Un de Har wia met Samuel aus hee oppwoss. Hee leet aules soo utkomen aus Samuel daut säd. 20Daut gaunze Israel, von Dan bat Beerscheba, jeewen Samuel de Aunerkjanunk aus däm Harn sien Profeet. 21De Har kjeem emma wada no Samuel en Silo.

1. Samuel 4

De Bundeskjist woat wajchjenomen

1Waut Samuel säd, wort aulawäajen en Israel bekaunt. Dan jinjen de Israeliten, daut see jäajen de Filista kjriejen wudden. De Israeliten hauden äa Loaga bie Eben Eser, un de Filista hauden äat bie Afek.

2Aus de Filista jäajen an kjeemen, kunnen de Israeliten an nich opphoolen. Daut jeef een grausoma Kaumf, wua bie 4.000 Israeliten storwen.

3Aus daut Kjrichsvolkj trigj no daut Loaga kjeem, säden de israelitische Leidasch: Wuarom haft de Har ons loten flichten von ver de Filista? Well wie emol däm Harn siene Bundeskjist von Silo holen, soo daut de Har medden mank ons komen woat un ons jäajen onse Fiend halpen woat.

4Un see schekjten wäm no Silo, wua Hofni un Pinhas wieren, un see brochten däm Harn, dee aules rejieet, siene Bundeskjist. Dee haft sienen Troon tweschen de Cheruben opp daut Dakjsel von Gott siene Kjist.

5Aus däm Harn siene Bundeskjist dan en daut Loaga kjeem, schrieejen de Israeliten aula opp, daut de Ieed scheddad.

6Aus de Filista daut Jeschrech hieeden, säden see sikj: Waut bediet dit Jeschrech von mank de Israeliten? Aus see hieeden, daut dämHarn siene Kjist en daut Loaga jekomen wia,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7ferchten see sikj un see säden: Een Gott es en daut Loaga jekomen! Dit kunn schlemm sennen. Wie haben noch nienich ea soont jehaut.

8Dit es schlemm. Wäa kaun ons von de Krauft von dise stoakje Jetta raden? Dit sent deeselwje Jetta dee emol de Ägipta met aul de Ploagen en de Wiltnis schluagen!

9Nu komt, jie Filista. Nu well wie an wiesen waut wie kjennen. Aundasch woa wie äare Deena sennen, soo aus see fa ons jewast sent. Nu well wie an wiesen waut fa Mana wie sent, un an dolschlonen.

10Un de Filista fieeden de Schlacht wieda un schluagen de Israeliten. De Israeliten veluaren sea un see randen aula wajch, een jieda no sien Tus. Doa wieren väl Doodes. Doa storwen 30.000 Kjrieja aun dän Dach.

11Un Gott siene Kjist wort faustjenomen un Eli siene twee Säns, Hofni un Pinhas, worden doot jeschloagen.

Eli, de Priesta, stoaft

12Een Maun von däm Staum Benjamin rand von de Schlacht gaunz bat Silo dän selwjen Dach. Hee haud siene Kjleeda veräten un Ieed opp sien Kopp jestreit.

13Aus hee aunkjeem, saut Eli aun de Kaunt vom Wajch un wia beduat om Gott siene Kjist. Aus de Maun bat de Staut kjeem un siene Norecht jeef, schrieejen de Lied opp.

14Un aus Eli daut schrieen hieed, fruach hee: Waut meent dit Jeschrech? Dan kjeem de Maun schwind un vetald Eli waut jeworden wia.

15Eli wia don aul 98 Joa oolt un siene Uagen wieren bewossen, daut hee aul nuscht seenen kunn.

16Un de Maun säd to Eli: Ekj sie von de Schlacht jekomen. Ekj sie doa mau vondoag wajchjerant. Un Eli fruach: Woo jinkj daut doa, mien Jung?

17Un jana met de Norecht säd: Israel es vondoag ver de Filista wajchjerant. Doa sent sea väl Doodes mank onse Menschen un diene twee Säns, Hofni un Pinhas, sent beid jestorwen. Un Gott siene Kjist haben see faustjenomen.

18Aus hee daut säd von Gott siene Kjist, foll Eli äwarigj von wua hee saut, dicht bie daut Stautspuat. Aus Eli foll bruak hee sien Jenekj un storf. Hee wia oolt un schwoafalich. Hee wia 40 Joa Rechta en Israel jewast.

19Eli siene Schwieedochta, Pinhas siene Fru, wia schwanga. Aus see hieed daut Gott siene Kjist jenomen worden wia, un daut äa Schwieevoda un äa Maun jestorwen wieren, kjrieech see äare Weedoag un haud een kjlienet.

20Un aus de Frues, waut ar bedeenden, sagen daut see storf, säden see: Enjst die nich! Du hast een Junkje. Oba see muak doa aul nuscht von sikj un säd aul nuscht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21See nand dän Jung Ikabod un säd: Israel es nich mea soo harlich. See säd daut, wiels Gott siene Kjist faustjenomen wia un wiels äa Schwieevoda un äa Maun jestorwen wieren.

22See säd: Israel es nich mea soo harlich, wiels Gott siene Kjist faustjenomen es.

1. Samuel 5

De Bundeskjist bie de Filista

1Aus de Filista Gott siene Kjist faustneemen, druagen see dee von Eben Eser no Aschdod.

2Un de Filista druagen Gott siene Kjist en daut Hus von äaren Aufgott, Dagon, un saden dee biesied Dagon han.

3Oba dän näakjsten Dach tiedich, aus de Lied von Aschdod oppstunden, sagen see Dagon omjefollen met sien Jesecht oppe Ieed ver däm Harn siene Kjist. Un see hoowen am aun un rechten am wada opp.

4Oba dan aum tweeden Dach, aus see kjikjen jinjen, wia Dagon wada opp de Ieed jefollen ver däm Harn siene Kjist. Un Dagon sien Kopp un siene beid Henj wieren auf un lagen enne Däa, un bloos de Kjarpa von Dagon wia gaunz.

5Daut es wuarom de Priesta fa Dagon un aule waut en daut Hus fa däm Aufgott Dagon nengonen, nich opp de Schwal staupen bat opp dän vondoagschen Dach.

6De Har bestroft de Lied en Aschdod un enjst an. Hee jeef de Lied Schwäaren, beides dee waut en Aschdod wonden un dee en de Omjäajent.

7Un aus de Menschen en Aschdod sagen, waut doa wort, säden see: De Kjist fa de Israeliten äa Gott saul nich lenja bie ons bliewen, wiels de Israeliten äa Gott ons Dagon un onse Menschen bestroft.

8Un see kroagden aul de Volkjsleida von de Filista toop un fruagen sikj, waut see met de Kjist fa de Israeliten äa Gott doonen sullen. Un see meenden see wudden dee no de Staut Gat droagen; un see druagen de Kjist fa de Israeliten äa Gott doa han.

9Doch aus see dee doahan jenomen hauden, kjrieejen see däm Harn siene Macht to feelen un see enjsten sikj sea. De Lied kjrieejen doa uk Schwäaren, de junge krakjt soo aus de oole.

10Dan schekjten see Gott siene Kjist no Ekron. Oba de Menschen en Ekron grunsten fuaz un säden: Nu haben see ons de Israeliten äa Gott siene Kjist jebrocht, daut wie un de Lied en onse Omjäajent stoawen sellen.

11Doaropp roopten see noch eemol aule Volkjsleida von de Filista toop, un see säden: Well wie de Kjist fa de Israeliten äa Gott wajchschekjen, doahan wua dee hanjehieet. Dan woa wie veleicht nich mea dise Doodes mank ons haben. En de

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

gaunze Staut enjsten de Lied sikj aul grulich, wiels Gott siene Macht doa soo sea bewäsen haud.

12Un dee waut nich storwen, kjrieejen de Schwäaren. De Lied schrieejen no de Jetta om Help.

1. Samuel 6

De Bundeskjist kjemt trigj

1Fa säwen Moonat wia däm Harn siene Kjist bie de Filista.

2Un de Filista fruagen äare Priesta un de Mana, waut soont utlajen, waut noch emol komen saul: Waut sell wie met däm Harn siene Kjist doonen? Sajcht ons, waut wie sellen met dee met schekjen.

3Un dee säden: Wan jie de Kjist fa de Israeliten äa Gott trigjschekjen, dan schekjt doa onbedinjt waut met fa een Schultopfa. Dan woa jie jeheelt woaren, un jie woaren weeten, wuarom siene Macht es jäajen junt jewast.

4Un de Mana fruagen: Waut fa een Schultopfa sull wie met schekjen? Dee auntwuaden: Schekjt fief Schwäaren von Golt jemoakt un fief Mies von Golt jemoakt. Moakt daut fief, wiels doa fief Volkjsleida von de Filista sent. De Ploag wia en aul june Städa un opp aul june Volkjsleida.

5Jie sellen von Golt soone Schwäaren un Mies moaken, aus waut junt un jun Launt jeploacht haben. Jäft Gott de Iea. Veleicht lat hee no met siene Macht äwa junt un june Jetta un jun Launt.

6Wuarom sull wie hoat jäajen am enjestalt sennen, soo aus de Ägipta un äa Kjennich wieren? No däm daut de Israeliten äa Gott aun an jewäsen haud, woo stoakj hee wia, leeten see de Israeliten doch gonen.

7Jie sellen eenen nieen Woagen moaken un twee Malkj Kjieej nämen, dee noch nienich en een Joch jewast sent, un dee aunspaunen. Hoolt oba de Kjieej äare Kjalwa tus.

8Stalt de Kjist fa däm Harn opp däm Woagen, un en eene Doos biesied de Kjist lajcht de goldne Schwäaren un Mies nenn fa daut Schultopfa. Dan lot dee gonen, soo aus see wellen.

9Un paust opp auf dee nopp no Bet Schemesch gonen no Israel. Wan dee doonen, dan es daut dee äa Gott, waut ons dit aunjedonen haft. Wan dee eenen aundren Wajch gonen, dan weet wie, daut dit nich von däm Gott kjemt oba es jrod soo jekomen.

10De Mana deeden daut. See neemen twee Malkj Kjieej un spaunden dee ver een Woagen un hilden de Kjalwa tus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11See saden de Kjist fa däm Harn opp däm Woagen un uk de Doos met de goldne Schwäaren un goldne Mies.

12Un de Kjieej jinjen jlikj delenjd dän Wajch no Bet Schemesch. De Kjieej jinjen un brelden un dreiden nich rajchtsch uk nich linkjsch vom Wajch rauf. De Volkjsleida von de Filista jinjen dee hinjaraun bat aun de Jrens von Bet Schemesch.

13Dit wia krakjt aus de Lied von Bet Schemesch äa Weit en daut Tol arnten deeden. Un aus see oppkjikjten un sagen de Kjist aunkomen, freiden see sikj.

14De Woagen kjeem bat en Joschua von Bet Schemesch sien Flekj un doa hilt dee stell. Doa wia een groota Steen. Un de Lied spoolden daut Holt von däm Woagen un muaken een Brauntopfa fa däm Harn met de Kjieej.

15Un de Leviten neemen däm Harn siene Kjist un de Doos, waut doa biesied wia, wua de goldne Dinja bennen wieren, vom Woagen rauf un saden dee opp däm Steen. Un de Mana von Bet Schemesch muaken dän Dach Brauntopfa un aundre Opfa fa däm Harn.

16Aus de fief Volkjsleida äwa de Filista daut sagen, jinjen see dän Dach noch trigj no Ekron.

17De Filista schekjten de goldne Schwäaren, eent fa Aschdod, eent fa Gaza, eent fa Aschkelon, eent fa Gat, un eent fa Ekron, no däm Harnaus een Schultopfa.

18Krakjt soo schekjten see uk eene goldne Mus fa jieda eenen von äare Städa wua see eenen Volkjsleida hauden. Dit wia fa Städa met ooda uk onen eene Mia. De groota Steen opp Joschua von Bet Schemesch siene Stap, wua see däm Harn siene Kjist raufsaden, es vondoag noch een Aundenkjplauz fa waut doa don passieed.

19Un de Har bestroft de Lied en Bet Schemesch, wiels eenje en dämHarn siene Kjist hauden nenjekjikjt. Doa storwen 70 Mana doaderch, un de Lied truaden sea daut de Har soon grooten Schoden mank an jebrocht haud.

20Un de Mana en Bet Schemesch säden: Wäa kaun daut ver däm Harn uthoolen, ver disen heiljen Gott? Oba wua kjenn wie de Kjist bloos hanbrinjen?

21Un see schekjten waut Mana no Kirjat Jearim un säden to an, daut de Filista hauden däm Harn siene Kjist trigjebrocht. Un see sullen sikj dee komen holen.

1. Samuel 7

Samuel em Rechta Aumt

1Un de Lied von Kirjat Jearim kjeemen un holden sikj däm Harn siene Kjist un brochten dee en Abinadab sien Hus nenn. Dee wond doa opp däm Boajch. Un see säajenden däm sien Sän Eleasar en, daut hee äwa däm Harn siene Kjist sull de Wajchta sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2De Kjist bleef lang en Kirjat Jearim, bie 20 Joa. Un aule Israeliten bäden Gott om Help.

3Un Samuel säd to de Israeliten: Wan jie met jun gaunzet Hoat trigj no däm Harn komen wellen, dan riemt opp met de framde Jetta dee jie haben, un sat jun gaunzet vetruen opp däm Harn un deent bloos am. Dan woat hee junt ut de Filista äare Macht raden.

4Un dan riemden see äare Baals un Astarten tosied un deenden bloos däm Harn.

5Dan säd Samuel to de Israeliten: Komt emol aula toop bie Mizpa un dan woa ekj däm Harn aunbäden fa junt.

6Un daut Volkj kjeem no Mizpa. Doa holden see waut Wota opp un gooten daut ut ver dämHarn, un see deeden dän gaunzen Dach fausten. Dan säden see: Wie haben jesindicht ver däm Harn. Un Samuel wia Rechta äwa daut Volkj Israel en Mizpa.

7Aus de Filista hieeden daut sikj daut Volkj bie Mizpa jesaumelt haud, jinjen de Volkjsleida von de Filista met äare Kjrieja jäajen an. Aus de Israeliten daut hieeden, ferchten see sikj,

8un see säden to Samuel: Hia nich opp met däm Harn onsen Gott auntobäden. Bäd daut hee ons von de Filista äare Macht raden woat.

9Dan neem Samuel een Laum, waut noch suen deed, un opfad daut gaunz aus een Brauntopfa fa däm Harn. Un Samuel bäd däm Harn aun fa daut Volkj, un de Har auntwuad am.

10Ea Samuel foadich wia met daut Brauntopf, kjeemen de Filista opp, om Israel auntojriepen. De Har, oba, leet daut dän Dach soo sea vom Himmel rumlen daut de Filista gaunz vewillat worden un trigj randen.

11Un de Mana von Israel jinjen von Mizpa de Filista hinjaraun un schluagen väle doot, bat aun Bet Kar.

12Dan neem Samuel eenen Steen un stald dän opp tweschen Mizpa un Schen un nand dän: “Eben Eser”. Hee säd: Soo wiet haft de Har ons jeholpen.

13Dit schluach de Filista soo, daut see nich wada bat en Israel nenkjeemen. Däm Harn siene Haunt wia jäajen de Filista, soo lang aus Samuel läwd.

14Aul de Städa, dee de Filista von de Israeliten jenomen hauden tweschen Ekron un Gat, worden trigj no Israel jejäft, soo daut de Israeliten aul äa Launt trigj kjrieejen. Doa wia uk Fräd tweschen de Israeliten un Amorita.

15Samuel wia de Rechta äwa Israel fa sien gaunzet Läwen.

16Jieda Joa jinkj hee rom no Betel, Gilgal, un Mizpa, un hilt doa daut Jerecht auf.

17Dan jinkj hee wada trigj no Rama, wua sien Hus wia. Hee rejieed daut Launt von doa. Hee bud doa uk eenen Aultoa fa dämHarn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Samuel 8

Daut Volkj frajcht no eenen Kjennich

1Aus Samuel oolt wort, stald hee siene Säns aun aus Rechta en Israel.

2Sien ieeschtjebuarna Sän heet Joel, un de tweeda heet Abija. Dee beid wieren Rechta en Beerscheba.

3Oba siene Säns haundelden nich soo aus Samuel haud. See wieren hinjaraun no Jelt, un leeten sikj bekjeepen un jeewen nich een opprechtjet Jerecht.

4Dan vesaumelden de Leidasch en Israel sikj en Rama met Samuel

5un säden to am: Horch emol. Du woascht oolt, un diene Säns haundlen nich soo aus du deetst. Wie wellen haben daut du eenen Kjennich fa äwa ons bestemmen woascht, daut wie eenen Kjennich haben soo aus de aundre Lenda daut haben.

6Oba Samuel jefoll daut nich aus see säden daut see wullen eenen Kjennich äwa sikj haben toom an rejieren. Un Samuel bäd däm Harn doawäajen aun,

7un de Har säd to Samuel: Horch no aules waut daut Volkj to die sajcht. See haben nich die veschmäten, see haben mie aus ää Kjennich veschmäten.

8Von däm Dach aun aus ekj an ut Ägipten rutbrocht, haben see mie veschmäten un aundre Jetta aunjebät. Un nu doonen see to die, waut see aul lang to mie jedonen haben.

9Nu horch no an, oba lot an krakjt weeten, waut fa een rajcht de Kjennich äwa an haben woat.

10Un soo jinkj Samuel no de Lied, waut no eenen Kjennich jefroacht hauden, un säd an aules waut de Har am jesajcht haud.

11Hee säd: Wan jie woaren eenen Kjennich haben toom äwa junt rejieren, dan woat dee june Säns nämen, daut dee opp siene Kjrichswoages foaren, un opp siene Pieed rieden, un daut dee ver sien Woagen woaren ranen motten.

12Un hee woat sikj Kommandaunten äwa 1.000 un äwa 50 saten, un aundre daut see siene Flekja oabeiden un arnten sellen. Hee woat Oabeida aunstalen toom Jereetschoft fa dän Kjrich moaken un Jereetschoft fa siene Woages.

13Hee woat june Dajchta nämen daut see fa am Parfummoaka un Kjäakjsches un Bakja sent.

14Hee woat von daut baste von june Flekja un Wiengoades un Oliewengoades nämen un siene Deena daut jäwen.

15Hee woat een Tieendel von jun Jeträajd un von june Wiengoades nämen un siene aunjestalde un Rejierungs Mana daut jäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Hee woat von june Deena nämen un von daut baste von mank jun Vee un june Äsels. Un hee woat dee fa sikj aunstalen.

17Hee woat een Tieendel von june Schop un Kosen nämen, un jie woaren siene Sklowen sennen.

18Dan, aun dän Dach, woa jie wäajen junen Kjennich grunsen, dän jie junt jewält haben, oba de Har woat junt aun dän Dach kjeene Auntwuat jäwen.

19Daut Volkj, oba, horcht nich no waut Samuel to sajen haud. See säden: Nä, wie wellen eenen Kjennich haben äwa ons,

20daut wie uk soo sent aus aundre Lenda. Soo daut wie uk eenen Kjennich haben om ons to rejieren, un om ver ons rut to gonen, wan wie en däm Kjrich nengonen.

21Un aus Samuel aules jehieet haud, waut daut Volkj to sajen haud, säd hee däm Harn daut.

22Un de Har säd to Samuel: Horch no waut dee sajen un sat eenen Kjennich äwa an. Un Samuel säd to de Israeliten: Got een jiedra no jun Hus.

1. Samuel 9

Samuel traft Saul

1Doa wia een Maun von de Jäajent von Benjamin dee goot auf wia, un däm sien Nomen wia Kisch. Kisch sien Voda wia Abiel un sien Grootvoda wia Zeror. Zeror sien Voda un Grootvoda wieren Bechorat un Afiach. Dee wieren von däm Staum Benjamin.

2Dis Kisch haud een Sän met däm Nomen Saul. Saul leet utnoms goot, un hee wia aus Kopphuach jrata aus aule aundre Menschen.

3Een Dach wieren Saul sien Voda Kisch siene Äsels wajch jewaundat. Un Kisch säd to sienen Sän Saul: Nemm eenen von de Deena un go sieekj onse Äsels.

4See jinjen derch de Boaj en Efraim un uk derch Schalischa onen daut see dee fungen. Dan jinjen see derch Schaalim un uk derch daut Launt Benjamin un fungen dee nich.

5Aus see dan bat de Jäajent von Zuf kjeemen, säd Saul to däm Deena dee met am wia: Well wie trigj gonen, sest woat mien Voda met eemol dolla beduat äwa ons aus äwa de Äsels sennen.

6Oba de Deena säd: En dise Staut wont een Maun, dee Gott deent. Dee es sea goot aunjeseenen, un waut dee sajcht es emma rajcht. Well wie doa han gonen. Veleicht sajcht dee ons waut, waut ons halpen kaun.

7Un Saul säd to däm Deena: Waut kjenn wie däm jäwen, wan wie doahan gonen? Wie haben kjeen Broot mea en onsen Sak, un wie haben kjeen Jeschenkj, waut wie däm jäwen kjennen. Waut kjenn wie däm jäwen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Un de Deena säd: Hia hab ekj noch een kjlienet Selwastekj bie mie. Ekj woa däm Maun dee Gott deent daut jäwen, soo daut hee ons sajcht, wua wie han gonen sellen.

9Ieescht emma wan irjent wäa en Israel Gott no waut froagen wull, wudd dee sajen: Komm, well wie emol no däm Seena, dee waut Gott sienen Wajch seenen kaun, gonen. Dee waut nu Profeeten jenant woaren, worden don Seena jenant.

10Un Saul säd to däm Deena: Daut wudd goot sennen. Well wie gonen. Un see jinjen no de Staut wua de Maun, dee Gott deent, wond.

11Un aus see opp däm Boaj nopp jinjen no de Staut opptoo, troffen see waut junge Mejales. Dee jinjen jrod rut om Wota opp to holen. Un see säden to dee: Es de Seena hia?

12Un see säden: Jo, dee es hia. Dee es jrod vondoag jekomen, wiels de Lied brinjen vondoag een Opfa opp de huage Opfastäd, wua see aunbäden. Spoot junt,

13un wan jie en de Staut nengonen woa jie am trafen, noch ea hee no de huage Städ jeit toom äten. De Lied woaren nich äten ea hee kjemt un de Moltiet säajent. Got schwind. Dan kjenn jie am fuaz trafen.

14Un see jinjen wieda no de Staut. Un aus see en de Staut nenn kjeemen sagen see Samuel an entjäajen komen, opp däm Wajch no de huage Opfastäd.

15Oba aun däm Dach ver Saul doa wia, haud de Har to Samuel jesajcht:

16Morjen om disen Tiet woa ekj die wäm vom Launt Benjamin schekjen, un däm saust du ensaulwen, daut hee mien Volkj Israel rejieren saul. Hee saul mien Volkj von de Filista äare Macht raden. Ekj hab mien Volkj hieet om Help roopen.

17Un aus Samuel Saul sach, säd de Har to am: Dit es dee Maun von wäm ekj to die räd. Hee saul äwa mien Volkj rejieren.

18Un Saul jinkj no Samuel opptoo un säd: Kaust du mie sajen, wua däm Seena sien Hus es?

19Un Samuel säd to Saul: Ekj sie de Seena. Got mie hia veropp no de huage Opfastäd. Vondoag woa jie met mie toop äten. Morjen kjenn jie wada wieda gonen, un dan woa ekj die aules sajen waut du weeten west.

20Un june Äsels dee ver dree Doag wajchjinjen, äwa dee doascht nich mea duaren. See haben dee aul jefungen. Oba wäa es dee, däm Israel soo jieren haben well? Du best daut, du un dien Voda siene Famielje.

21Un Saul säd: Ekj jehia to däm Staum Benjamin, de kjlansta Staum en Israel, un onse Famielje es de kjlanste en Benjamin. Wuarom rätst du dan soo to mie?

22Dan neem Samuel Saul un sienen Deena un wees an en eene groote Stow nenn un haud an biem Desch opp een Ierenplauz setten. Doa wieren bie 30 Menschen aun däm Desch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

23Un Samuel säd to de Kjäakjsche: Brinj emol daut Stekj daut ekj ieescht säd, daut du daut sust tosied lajen.

24Un de Kjäakjsche brocht een Rintsknoaken un daut Fleesch, waut doa aun wia, un sad Saul daut väa. Un Samuel säd: Kjikj, dit es daut Stekj woont wie fa die hilden. At daut. Wie haben daut uzhent fa die jehoolen, daut du met de Jast äten kust. Soo kjeem daut, daut Saul dän Dach met Samuel eet.

25Un aus see trigjkjeemen von de huage Opfastäd un en de Staut wieren, räd Samuel met Saul oppem Dak.

26Dän näakjsten Morjen, aus daut aunfunk to doagen, roopt Samuel Saul von oppem Dak un säd: Sto opp. Ekj woa junt boolt wieda schekjen. Saul stunt opp, un hee un Samuel jinjen toop delenjd däm Wajch.

27Aus see bat de Kaunt Staut wieren, säd Samuel to Saul: Saj dien Deena, hee saul ons veropp gonen. Aus de Deena een enjskje auf wia, säd Samuel: Wacht een kjlien bät. Ekj woa die sajen waut Gott jesajcht haft.

1. Samuel 10

Saul woat jesaulft

1Dan neem Samuel een Dinkj met Eelj un goot Saul daut äwa sien Kopp un jeef am eenen Kuss un säd: De Har saulft die en, daut du äwa daut Volkj, waut am jehieet, rejieren saust.

2Wan du vondoag wieda jeist, woascht du bie Rahel äa Grauf bie Zelzach, en de Jäajent von Benjamin, twee Mana trafen, un dee woaren to die sajen: De Äsels, dee du sochst, sent aul jefungen. Nu es dien Voda nich mea om de Äsels besorcht, oba om die. Hee frajcht nu, waut hee wäajen sienen Jung doonen saul?

3Von doa woascht du wieda gonen bat du no dän grooten Boom bie Tabor kjemst, un doa woaren die dree Mana trafen, dee oppem Wajch no Betel sent, om een Opfa fa däm Harn to moaken. Dee eena drajcht dree kjliene Kosen, eena drajcht dree Bulkje, un de dredda drajcht een Wienlada voll Wien.

4Dee woaren die bejreessen un die twee Bulkje jäwen. Dee saust du von an nämen.

5No däm woascht du bat däm Gottesboajch komen, wua de Filista een Loaga haben. Wan du en de Staut nenn jeist, woascht du eene Grupp Profeeten trafen, dee jrod von de huage Opfastäd komen. Dee woaren met de Hoap, de Drommeln, de Fleet, un met de Zitta spälen un en Wieed räden, waut nich äare ieejne Wieed sent.

6Dan woat däm Harn sien Jeist, en Krauft, opp die komen, un du woascht met Wieed räden, waut nich diene ieejne sent, un woascht eene aundre Persoon woaren.

7Wan aul dise Dinja soo utkomen, dan laj de Haunt aun daut Woakj waut die bejäajent, wiels Gott es met die.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Dan saust du veropp no Gilgal gonen, un ekj woa uk doahan komen toom Brauntopfa un Dankopfa to muaken. Wacht doa fa säwen Doag, bat ekj kom un die saj, waut du doonen saust.

9Un aus Saul sikj von Samuel dreid toom wieda gonen, jeef Gott Saul een aundret Hoat. Un aul de Tieekjens kjeemen aun dän Dach soo ut.

10Aus Saul un sien Deena bat Gibea kjeemen, troffen see eene Grupp Profeeten. Un jrod soo foll Gott sien Jeist, met Krauft, opp am un hee räd, met an toop Wieed, waut nich siene ieejne wieren.

11De Menschen, waut am doabie sagen, säden eena toom aundren: Waut es met Kisch sien Sän jeworden? Es Saul een Profeet jeworden?

12Un een Maun, dee en dee Jäajent wond, säd: Na ei dise aundre, wäa sent dee äare Vodasch? Dit es woo de Saj emol aunfunk: Es Saul uk eena von de Profeeten?

13Aus Saul ieescht en de Wieed jerät haud, waut nich siene ieejne wieren, jinkj hee nopp no de huage Städ.

14Un Saul sien Onkel troff am un däm Deena, un de Onkel säd: Wua sent jie jewast? Un Saul säd: Wie wieren jegonen de Äsels sieekjen. Un aus wie dee nich fungen, jinj wie no Samuel.

15Un waut säd Samuel junt, fruach de Onkel.

16Un Saul säd am: Hee säd ons daut de Äsels aul jefungen wieren. Oba Saul säd am nuscht doavon, daut hee sull Kjennich woaren.

17Un dan roopt Samuel daut Volkj toop bie Mizpa, daut see ver dämHarn komen sullen.

18Un Samuel säd to de Israeliten: De Har, Israel äa Gott, sajcht: Ekj brocht Israel nopp ut Ägipten, un rad junt von de Ägipta äare Macht un von de Macht von aul dee Velkja, waut junt nostunden.

19Jie haben vondoag junen Gott veschmäten, dee junt von aul june Trubbels un Schwierichkjeiten raden deit. Jie haben jesajcht: Nä, wie wellen bloos een Kjennich äwa ons haben. Na dan, komt nu aus Stam un aus Famieljes.

20Un Samuel saumeld aule Stam ver sikj toom seenen woon Staum wudd jetroffen woaren. Un daut Loss troff dän Staum Benjamin.

21Dan leet Samuel de Famieljes von Benjamin ver sikj komen, un daut Loss troff de Matri Famielje. Un en de Matri Famielje troff daut Loss Kisch sien Sän, Saul. Aus see sikj dan no am romkjikjten, kunnen see am nich finjen.

22Un see fruagen dämHarn: Es dee Maun aul hia? Un de Har säd: Saul es hia un hee haft sikj mank de Doosen vestoaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Un see schekjten doa schwind han un brochten am. Un aus hee mank daut Volkj stunt, wia hee aus Kopp huach hecha aus de aundre Menschen.

24Un Samuel säd to daut Volkj: Hia see jie wäm de Har jewält haft. Doa es nich noch een soona en daut gaunze Volkj. Un daut gaunze Volkj schrieech: Ons Kjennich! Opp emma!

25Un Samuel säd daut Volkj waut däm Kjennich sien rajcht un uk siene Oppgowen wieren. Hee schreef daut uk aula dol un läd daut ver däm Harn. Dan leet Samuel dee aula no Hus gonen.

26Un Saul jinkj uk no Hus no Gibea, un eenje goode un stoakje Mana jinjen met am. Gott haud de Mana doatoo jeroopt.

27Oba een poa schomploose Mana säden: Woo kaun dee ons halpen? Dee veachten Saul un brochten am kjeene Jeschenkja. Oba hee deed, aus wan hee daut nich hieed.

1. Samuel 11

Saul leit daut Volkj jäajen de Amonita

1Dan kjeem de Kjennich Nahasch von Amon met sien Kjrichsvolkj no Jabesch en de Jäajent von Gilead un stald runtom de Staut sien Loaga opp. Un de Mana von Jabesch säden däm Kjennich Nahasch: Moak een Kontrakt met ons, un dan woa wie diene Deena woaren.

2Un Nahasch, de Amonita, säd: Ekj woa opp eene Bedinjunk eenen Kontrakt met junt moaken. Ekj well jieda eenen von junt daut rajchte Uag utpuaksen un doamet eene Schaund opp daut gaunze Israel brinjen.

3Un de Mana von Jabesch säden: Jeff ons säwen Doag om daut gaunze Israel weeten to loten von dit. Wan ons kjeena halpen kjemt, dan woa wie ons oppjäwen ver junt.

4Aus de Norecht no Gibea, wua Saul wond, kjeem, un de Menschen hieeden waut äare Loag wia, hielden see lud.

5Dan kjeem Saul met een Ossen Jespaun vom Flekj, un hee fruach: Waut es loos? Wuarom hiel jie aula? Un see säden am waut fa eene Norecht von Jabesch jekomen wia.

6Aus hee daut hieed, kjeem Gott sien Jeist en Krauft opp am, un hee wort sea doll.

7Hee schlacht twee Ossen un schneet dee en Stekja. Dan schekjt hee Mana met de Stekja Fleesch un leet sajen: Een jiedra dee nich met Saul un Samuel kjemt woat siene Ossen soo vehakt kjrieen. Un doa kjeem eene Forcht fa Gott opp daut Volkj un jieda eena kjeem halpen.

8Saul vesaumeld dee bie Besek. Doa wieren 300.000 von Israel jekomen un 30.000 von Juda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Dan säden see to dee waut von Jabesch jekomen wieren: Got sajcht june Lied, daut ea daut morjen woat heet woaren, woa jie jerat sennen. Un aus dee, dee de Norecht druagen, de Mana en Jabesch säden, waut jeworden wia, freiden de Lied en de Staut sikj.

10Un see schekjten eene Norecht no Nahasch: Morjen woa wie ons die äwajäwen. Dan kaust du krakjt soo doonen met ons, aus du west.

11Dän näakjsten Dach haud Saul sien Kjrichsvolkj en dree Deels jedeelt, un aul tiedich jreepen see de Amonita aun. See jewonnen dän Dach, un bat daut heet wort, hauden see dee vejoacht, daut noanich twee toop jebläwen wieren, von dee waut met daut Läwen doavon kjeemen.

12Un eenje Israeliten säden to Samuel: Wua sent dee, dee fruagen auf Saul äwa ons rejieren sull! Brinjt dee äwadäl, daut wie dee aufschaufen kjennen.

13Oba Saul säd: Vondoag woa wie kjeenem aufschaufen. Vondoag haft de Har ons jerat.

14Un Samuel säd: Well wie no Gilgal gonen un onsen Kjennich sien Aumt fresch enfieren.

15Dan kjeem daut gaunze Volkj toop bie Gilgal un see muaken Saul to äaren Kjennich doa ver däm Harn. See opfaden Dankopfa fa däm Harn. Aun dän Dach freiden Saul un aul de Mana von Israel sikj sea.

1. Samuel 12

Samuel siene latste Räd

1Un Samuel säd to de Israeliten: Ekj hab jedonen no waut jie fruagen. Ekj hab junt eenen Kjennich äwa junt jesat.

2Dee woat junt nu leiden. Un ekj, ekj sie oolt un greiwhoarich. Un miene Säns sent hia met junt. Ekj sie jun Leida jewast von don aus ekj junk wia.

3Nu sie ekj hia, ver däm Harn un ver sien enjesaulwden Kjennich un froag junt, von wäm hab ekj emol eenen Oss jenomen? Ooda von wäm hab ekj een Äsel jenomen? Hab ekj emol wäm beschummelt ooda too väl von wäm jenomen? Ooda von wäm hab ekj mie loten bekjeepen, daut ekj am entjäajen jekomen sie? Sajcht mie, wan ekj soont jedonen hab un ekj woa daut aula trigjtolen.

4Un see säden: Du hast kjeenem beschummelt un von kjeenem too väl jenomen un du hast die von kjeenem loten bekjeepen.

5Un Samuel säd: De Har un sien enjesaulwda Kjennich sent vondoag Zeijen daut jie mie oschuldich jefungen haben. Un see säden: Jo, de Har es ons Zeij.

6Un Samuel säd to daut Volkj: De Har saul daut sennen, dee Moses un Aaron aunstald un dee ons Volkj ut Ägipten rutbrocht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Dan stot nu wua jie sent, wäajen ekj hool junt daut väa, waut de Har jedonen haft om junt un june Elren to raden.

8Aus Jakob no Ägipten trock, wort daut Volkj unjadrekjt von de Ägipta, oba june Vodasch roopten dänHarn aun, un de Har jeef an Moses un Aaron, daut see daut Volkj ut Ägipten rut brochten, un daut see en dit Launt aunsiedlen kunnen.

9Oba see vegauten dän Harn, äaren Gott, un hee leet de Filista un dän Kjennich von Moab un dän Kjennich Jabin von Hazor, wua Sisera, de Kommandaunt von de Armee wia, jäajen an komen un an ennämen.

10Un see roopten dän Harn aun, daut hee halpen sull, un säden: Wie haben jesindicht un ons von die, Har, wajchjedreit. Wie haben de Bilda von Baal un Astarte jedeent. Halp ons nu von onse Fiend äare Macht, un dan woa wie die deenen.

11Un de Har schekjt Jerubaal un lota Barak un uk Jefta un dan mie, daut wie junt von june Fiend raden deeden un jie kunnen en Fräd läwen.

12Un aus jie dän Kjennich Nahasch von Amon sagen jäajen junt komen, veschmeet jie dän Harnaus jun Kjennich un säden: Wie wellen eenen Kjennich haben dee ons rejieren woat.

13Nu hab jie dän Kjennich, dän jie junt jewält haben. Jie fruagen no däm, un nu haft de Har junt däm jejäft.

14Wan jie woaren dän Harn ieren un am deenen un no am horchen un siene Jebooten hoolen, un jie un jun Kjennich junt no däm Harn junen Gott rechten woaren, woat daut goot met junt gonen.

15Oba wan jie nich no däm Harn horchen woaren un woaren onjehuarsom sennen, dan woat däm Harn siene Macht jäajen junt un junen Kjennich sennen.

16Nu stot un kjikjt. Jie woaren seenen daut de Har een grootet Wunda doonen woat.

17Nu es doch de Tiet toom Weit arnten. Oba ekj woa dänHarn bäden daut hee saul een Jewittastorm schekjen. Wan jie daut seenen woaren, dan woa jie weeten daut jie sea orrajcht jedonen haben en dit, daut jie däm Harn no een Kjennich jefroacht haben.

18Un Samuel bäd däm Harn fa däm Storm, un de Har schekjt dän Dach Jewitta un Räajen. Un daut gaunze Volkj haud Forcht fa Samuel un fa däm Harn.

19Un aule Menschen säden to Samuel: Bäd doch to dämHarn dienen Gott fa ons daut wie nich omkomen. Nu weet wie daut wie noch eene Sind bie onse aundre Sinden biejedroacht haben, doaderch daut wie no eenen Kjennich jefroacht haben.

20Un Samuel säd to daut Volkj: Enjst junt nich. Jie haben orrajcht jedonen, oba hieet nich opp däm Harn to deenen. Deent däm Harn met jun gaunzet Hoat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

21Jäft junt nich auf met de nuzloose Jetta. Dee kjennen junt nich halpen ooda raden. Dee haben kjeene Krauft.

22No däm daut hee sikj emol eenich wort junt aus sien ieejnet Volkj to nämen, woat de Har junt nich aus sien Volkj veschmieten, wiels sien groota Nomen es soo sea to vetruen.

23Oba daut saul von mie wiet wajch bliewen, daut ekj mie aun däm Harn vesindjen doo en däm daut ekj wudd opphieren fa junt to bäden. Ekj woa junt noch wieda unjarechten, waut daut goode un rajchte es, daut jie doonen sellen.

24Jehorcht däm Harn un deent am tru, un von jun gaunzet Hoat. Denkjt emma aun de groote Dinja, dee hee fa junt jedonen haft.

25Oba wan jie wieda beeset doonen, woa jie un jun Kjennich veschwinjen.

1. Samuel 13

Saul leit jäajen de Filista

1Saul wia ... Joa oolt aus hee Kjennich wort un hee rejieed ... un twee Joa en Israel.

2Saul neem don 3.000 Mana un leet de äwaje no Hus gonen. Hee neem 2.000 von de Mana un jinkj no Michmas en de Boaj bie Betel, un schekjt 1.000 met Jonatan no Gibea en de Jäajent von däm Staum Benjamin.

3Un Jonatan schluach de Filista äare Wajchta bie Gibea doot, un de Filista hieeden aula doavon. Dan leet Saul aulawäajen en daut gaunze Launt met Posaunen blosen soo daut de Hebräa sullen toom Kjrich komen.

4Un aule Menschen en Israel hieeden doavon, daut Saul de Filista äare Wajchta dootjeschloagen haud, un daut dee sikj nu woarschienlich aun an rajchen wudden. Un daut Volkj kjeem toop no Saul en Gilgal.

5Un de Filista kjeemen toop bie Michmas, oosten von Bet Awen, om met Israel to kjriejen. Dee hauden 30.000 Kjrichswoages, un 6.000 Ritta opp Pieed, un Kjrieja soo väl aus doa Saunt aum Mäa es.

6Aus de Filista opp an tookjeemen, sagen de Israeliten woo schlemm äare Loag wia, un see vestuaken sikj en Heelen un mank daut Struck, un uk mank de groote Steena un en Jräwa un Zistren.

7Eenje flichten bat derch däm Jordan bat Gad un Gilead. Saul wia noch emma en Gilgal un daut Volkj saumeld sikj om am en groote Forcht.

8Un Saul luad säwen Doag no Samuel, soo aus Samuel jesajcht haud. Oba Samuel wia nich no Gilgal jekomen un daut Volkj funk aun Saul to veloten.

9Dan säd Saul: Brinjt mie daut Brauntopfa un daut Dankopfa. Un hee muak daut Brauntopfa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Aus hee jrod foadich met daut Opfa wia, kjeem Samuel. Un Saul jinkj am entjäajen un bejreest am.

11Oba Samuel säd: Waut hast du jedonen? Un Saul säd: Aus ekj sach daut mie daut Volkj veloten deed, un daut du nich benna de jesade Tiet kjeemst, un daut de Filista sikj en Michmas reed muaken,

12docht ekj: De Filista woaren noch bat Gilgal komen jäajen mie, un ekj hab noch nich däm Harn om Help jefroacht. Dan äwaneem ekj mie daut Opfa to moaken.

13Oba Samuel säd: Daut hautst du nich doonen sult. Du hast nich däm Harn sien Wuat jehoolen, waut hee die jejäft haud. Wan du jehuarsom jewast wieescht, dan haud deHar die un diene Nokomen daut Kjennichsrajcht opp emma jejäft.

14Nu oba, woat daut Kjennichsrajcht nich met die bliewen. De Har haft sikj eenen Maun jewält, dee am von Hoaten jefelt, un hee haft däm aunjestalt aus Leida äwa sien Volkj. Daut es wiels du nich jedonen hast waut de Har die jesajcht haud.

15Un Samuel veleet un jinkj von Gilgal no Gibea en de Jäajent von Benjamin. Un Saul tald de Mana, dee met am wieren, un doa wieren bie 600.

16Un Saul un sien Sän Jonatan un siene Mana bleewen en Gibea en Benjamin. De Filista äa Loaga wia bie Michmas.

17Dan kjeemen dree Gruppen von Kjrieja von de Filista äa Loaga un bestoolen Israel. De eene Grupp jinkj no Ofra opptoo en de Jäajent von Schual.

18Noch eene jinkj no Bet Horon, un de dredde jinkj no de Jrens opptoo wua see daut Zeboim Tol en de Wiltnis seenen kjennen.

19Doa wia en daut gaunze Launt Israel kjeen Schmett, wiels de Filista wullen de Israeliten doavon aufhoolen Schwieed un Spiessen to moaken.

20Wan de Israeliten äare Schoaren schoapen wullen, ooda äare Haken un Akjsen un Siechel, musten see no de Schmets mank de Filista gonen.

21See musten twee von äare Jeltstekja jäwen toom eene Schoa ooda eene Hak schoapen, un eent von äare Jeltstekja jäwen toom eene Akjs ooda eene Forkj schoapen.

22Un soo, aus daut toom Kjrich kjeem wieren doa kjeene Mana waut een Schwieet ooda Spies hauden buta Saul un Jonatan.

23De Filista schekjten waut Kjrieja no dän Wajch derch de Boaj bie Michmas.

1. Samuel 14

Jonatan woacht sikj väl

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

1Een Dach säd Jonatan, Saul sien Sän, to dän jungen Maun dee sien Jereetschoft druach: Well wie emol no de Filista äa Loaga aun jane Sied gonen. Oba Jonatan säd sienen Voda Saul nuscht von sienen Plon.

2Saul haud sien Zelt nich wiet von Gibea unja eenen Fruchtboom bie Migron. Doa wieren bie 600 Mana bie am,

3un uk Ahija, dee dän Efod druach. Ahija sien Voda wia Ahitub, un sien Grootvoda un Uagrootvoda wieren Pinhas un Eli, de Priesta en Silo. Ahitub wia Ikabod sien Brooda. Kjeene von dise wisten daut Jonatan wajchjegonen wia.

4Om no de Filista äa Loaga to gonen must Jonatan delenjd dän Michmas Wajch derch de Boaj. Doa wieren twee steile Boaj, eena aun jieda Sied von däm Wajch. De Boajch aun de eene Sied heet Bozez, un de Boajch aun de aundre Sied heet Senne.

5De Boajch aun de nuadne Sied von däm Wajch wia dicht bie Michmas, un de Boajch aun de siedne Kaunt wia dicht bie Gibea.

6Un Jonatan säd to dän jungen Maun, dee sien Jereetschoft druach: Well wie emol no dee onbeschnädne Filista gonen. Veleicht halpt de Har ons. De Har kaun halpen auf derch een deel ooda een poa.

7Un de junga Maun säd: Wan die daut goot schient, dan well wie gonen. Go du veropp. Wua du han jeist, go ekj uk.

8Un Jonatan säd: Dan well wie doa han gonen un ons von an seenen loten.

9Wan dee to ons sajen: Wie sellen fa an wachten, dan well wie bliewen un nich an entjäajen gonen.

10Oba wan see sajen: Komt häa, dan well wie no an gonen. Daut es een Tieekjen daut de Har ons an en onse Macht jejäft haft.

11Un see leeten sikj beid von de Filista seenen. Un de Filista säden: Kjikjt emol, eenje Hebräa sent ut äare Lajcha jekomen, wua see sikj vestuaken.

12Un see roopten Jonatan un sienen Deena un säden: Komt emol häa. Wie woaren junt waut wiesen. Un Jonatan säd to däm Jereetschoft Dräaja: Komm mie hinjaraun. De Har haft jane en Israel äare Macht jejäft.

13Un Jonatan kroop opp Henj un Feet nopp no de Filista äa Loaga opptoo, un de Deena am hinjaraun. Un Jonatan schluach de Filista dol, un sien Deena schauft dee no am auf.

14Un en dise ieeschte Schlacht, brocht Jonatan bie 20 Mana om, en ojjefäa een haulwet Aka.

15Dit brocht eene groote Forcht en daut Loaga un opp de Filista en dee Jäajent. De Kjrieja un de Gruppen waut Israel beplindren sullen, fungen aun to zetren. De Ieed scheddad un see vewilladen un veschrocken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Un Saul siene Wajchta en Gibea en de Jäajent von Benjamin sagen daut de Filista vewillat romranden.

17Un Saul säd: Seet emol no, wäa von onse Kjrieja wajch es. Un aus see nosochten, sagen see daut Jonatan un dee waut sien Jereetschoft druach, nich doa wieren.

18Un Saul säd to Ahija: Brinj Gott siene Kjist häa, un froag däm Harn no sien Rot. Gott siene Kjist wia to dee Tiet bie de Israeliten.

19Un aus Saul noch met dän Priesta räd, vewilladen de Filista sikj noch emma dolla. Un Saul säd to däm Priesta: Nu brukst aul nich mea.

20Un Saul roopt aul siene Mana un see reffelden sikj daut see en de Schlacht jinjen. De Filista worden soo vewillat daut see kjeen Wadastaunt jeewen un schluagen sikj uk unjarenaunda dol.

21Eenje Hebräa, dee äwa no de Filista äare Sied jegonen wieren, kjeemen nu trigj un holpen Saul un Jonatan.

22Eenje waut sikj mank de Boaj en Efraim vestoaken hauden, hieeden daut de Filista oppe Flucht wieren, un kjeemen nu uk en de Schlacht halpen.

23De Israeliten juagen de Filista hinjaraun, bat Bet Awen un wieda. Soo holp de Har Israel aun dän Dach.

24Un de Israeliten worden dän Dach sea meed, wiels Saul haud met een Eit bestalt: Mucht een Fluch komen opp irjent wäm, dee doa waut at ver Owent un ekj mie aun miene Fiend jerajcht hab. Kjeene Kjrieja hauden dän Dach waut jejäten.

25Un aus de Mana bat en däm Woolt kjeemen, sagen see doa Honnich oppe Ieed,

26waut doa utjerant wia. Oba see ferchten sikj fa dän Eit un kjeena eet von dän Honnich em Woolt.

27Jonatan, oba, haud nich jehieet, daut Saul daut Volkj met dän Eit daut äten veboden haud. Un hee schapt waut Honnich met de Spetz von sienen Stock, dän hee en de Haunt druach, un eet doavon. Doamet feeld hee sikj fuaz stoakja.

28Un eena von de Mana säd to Jonatan: Dien Voda haft met een Eit ons daut äten vondoag veboden. Doawäajen sent de Mana soo blaus.

29Un Jonatan säd: Mien Voda haft daut schwoa jemoakt fa daut Volkj. Ekj feel mie soo väl bäta, wiels ekj waut Honnich jejäten hab.

30Daut wia väl bäta jewast, wan de Menschen frie hauden kunt von daut äten, waut see von de Filista enneemen. Woo väl mea haud wie kunt doonen, wan see aula jejäten hauden.

31Dän Dach schluagen see de Filista dol von Michmas bat Ajalon. Un de Mana wieren sea meed un utjehungat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

32Un see randen no daut waut see von däm Fient jeplindat hauden. See neemen de Schop un Rinda un Kjalwa un schlachten dee doa oppe Ieed un eeten daut Fleesch met daut Bloot doa noch bennen.

33Un eenje säden to Saul: Horch emol, de Mana haben sikj vesindicht doaderch daut see daut Fleesch äten met daut Bloot doa noch bennen. Un Saul säd to de Kjrieja: Jie schaufen jäajen ons. Rolt emol eenen grooten Steen bat hia.

34Un dan säd Saul: Got aulawäajen mank daut Volkj un sajcht dee: Lot eenen jiedren sien Oss ooda sien Schop hää brinjen, daut wie daut schlachten un äten. Un sindicht nich jäajen dämHarn doamet daut jie Fleesch äten met daut Bloot doabennen. Un soo brochten see aula ää Vee aun dän Owent un schlachten daut doa.

35Un Saul recht doa eenen Aultoa opp fa däm Harn. Daut wia de ieeschta Aultoa, waut hee fa däm Harn opprecht.

36Un Saul säd: Well wie nu enne Nacht gonen de Filista aunjriepen un dee bat däm Morjenroot beplindren, un dee aula ombrinjen. Un see auntwuaden am un säden: Doo waut du jleefst waut goot es. Oba de Priesta säd: Well wie ieescht Gott aunbäden.

37Un Saul bäd un fruach Gott auf hee sull de Filista hinjaraun joagen, un auf Gott an wudd de Macht äwa dee jäwen. Oba Gott auntwuad dän Dach nich.

38Un Saul säd to de Leidasch en daut Volkj: Komt hää, un well wie noseenen, daut wie weeten kjennen, woo wie ons vesindicht haben.

39Ekj saj hia ver däm Harn, dee Israel jewennen halpt, daut deejanja, bie wäm de Sind jefungen woat, saul onbedinjt stoawen, un wan daut mien Sän Jonatan es. Nich eena von en daut Volkj säd waut doatoo.

40Dan säd Saul to daut Volkj: Jie woaren aun eene Sied sennen un ekj un Jonatan woaren aun de aundre Sied stonen. Un de Menschen säden: Doo waut die daut baste schient.

41Un Saul bäd: Har, dee du Israel ää Gott best, wuarom hast du ons vondoag nich jeauntwuat? Har, dee du Israel ää Gott best, wan de Schult opp mie ooda opp mienen Sän Jonatan licht, dan wies ons daut met Urim; oba wan dien Volkj Israel schuldich es, dan wies daut met Tummim. Un Gott wees opp Jonatan un Saul, un daut Volkj wia frie.

42Un Saul säd: Nu wies ons tweschen mienen Sän un mie. Un daut wort opp Jonatan jewäsen.

43Un Saul säd to Jonatan: Waut hast du jedonen? Un Jonatan säd: Ekj eet een bät Honnich opp däm Enj von mien Stock dän ekj en de Haunt haud. Hia sie ekj; ekj sie reed toom stoawen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

44Un Saul säd: Mucht Gott siene Strof opp mie komen, wan du, Jonatan, nich fa dit stoafst.

45Un de Menschen säden to Saul: Woascht du Jonatan aufschaufen, dee vondoag disen grooten Siech en Israel jewonnen haft. Sea lang nich! Soo secha aus doa een läwendja Gott es, woat hee nich een Hoa von opp sienen Kopp velieren. Hee haft vondoag met Gott siene Help daut mäajlich jemoakt daut wie jewennen kunnen. Soo muak daut Volkj Jonatan frie, un hee brukt nich stoawen.

46Un Saul jinkj de Filista nich mea hinjaraun, un de Filista jinjen trigj no äare Jäajent.

47Aus Saul Kjennich äwa Israel wort muak hee Kjrich met aul siene Fiend dee runtom am wieren. Hee kjriejd met de Moabita, de Amonita, de Edomita un jäajen de Kjennichs von Zoba, un uk jäajen de Filista. Un hee jewonn aul dee Kjriej.

48Un Saul deed browe Dinja, un hee jewonn uk dän Kjrich met de Amalekita, un hee rad Israel von dee, dee an beplindren wullen.

49Saul siene Säns wieren: Jonatan, Jischwi, un Malkischua. Un hee haud twee Dajchta; de elre heet Merab, un de jinjre heet Michal.

50Saul siene Fru heet Ahinoam. See wia Ahimaaz siene Dochta. De Kommandaunt von sien Kjrichsvolkj wia sien Fada Abner, sien Onkel Ner sien Sän.

51Saul sien Voda wia Kisch, un Abner sien Voda wia Ner, un äa Grootvoda wia Abiel.

52Un en de gaunze Tiet daut Saul Kjennich wia, wia doa väl Trubbel met de Filista. Un jiedatsmol wan Saul eenen stoakjen browen Maun sach, neem hee däm en siene Armee.

1. Samuel 15

Saul sien Jehuarsom woat aufjeprooft

1Un Samuel säd to Saul: De Har schekjt mie emol die aus Kjennich äwa daut Volkj Israel entosaulwen. Soo dan nu horch no waut de Harto die sajcht.

2De Har, dee aules rejieet, sajcht: Ekj woa Amalek strofen doafäa daut see Israel Jäajenstaunt jeewen aus see von Ägipten kjeemen.

3Go met een Kjrich jäajen Amalek, un venicht aules waut see haben. Lot nuscht äwa un brinjt aules om: de Mana, de Frues, de Kjinja, un Bäbes, un uk daut Vee, de Schop, de Kameelen, un Äsels.

4Un Saul roopt sien Kjrichsvolkj toop bie Telem, un tald dee. Doa wieren 200.000 Kjrieja von Israel un 10.000 von Juda.

5Dan jinkj hee met siene Mana no de Amalekita äare Staut un vestuak sikj doa em Tol.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Un Saul leet de Kenita weeten daut see sullen nich mank de Amalekita bliewen, sest wudden see uk omjebrocht woaren. De Kenita wieren de Israeliten toojedonen jewast aus see von Ägipten kjeemen. Un de Kenita jinjen wajch von mank de Amalekita.

7Un Saul kjriejd jlekjlich äwa de Amalekita, von Hawila gaunz bat Schur. Schur licht oosten von Ägipten.

8Hee neem däm Amalekita Kjennich, Agag, läwendich faust, un brocht aul de Menschen om met daut Schwieet.

9Oba Saul un sien Kjrichsvolkj leeten däm Kjennich Agag aum Läwen un uk de baste Schop un daut baste Vee, un uk de baste Lama un Kjalwa. Un see hilden uk sest noch waut goot wia, oba waut an kjeenen Wieet haud, venichten see gaunz.

10Un de Har säd to Samuel:

11Daut es mie leet daut ekj Saul toom Kjennich jemoakt hab, wiels hee haft sikj wajch jedreit von mie un haft miene Jebooten nich jehorcht. Un Samuel wia sea vestieet, un bäd de gaunze Nacht ver däm Harn.

12Un Samuel jinkj tiedich aum näakjsten Morjen, daut hee met Saul räden kunn. Un am wort jesajcht, daut Saul no Karmel jekomen wia un haud doa een Denkjmol fa sikj oppjestalt. Dan wia hee no Gilgal jegonen.

13Un Samuel jinkj no Saul, un Saul bejreest am un säd: Mucht de Har die, Samuel, säajnen. Ekj sie däm Harn jehuarsom jewast.

14Un Samuel fruach: Wuarom hia ekj dan noch Vee un Schop?

15Un Saul säd: See haben dee von de Amalekita jebrocht. Daut Volkj hilt de baste Schop un daut baste Vee toom een Opfa moaken fa däm Harn, dienen Gott. Daut äwaje hab wie aula venicht.

16Nu wacht een bät, säd Samuel. Ekj woa die sajen waut de Har mie latste Nacht säd. Un Saul säd: Saj emol.

17Un Samuel säd: Du räakjenst die selfst veleicht nich väl, oba best du nich de Leida von de israelitische Stam? De Har haft die aus Kjennich enjesäajent äwa Israel.

18De Har säd doch aus hee die schekjt, daut du sust de sintelje Amalekita gaunz venichten. Hee säd du sust met dee kjriejen bat see gaunz wajch wieren.

19Wuarom hast du däm Harn sien Wuat nich jehorcht? Wuarom neemst du noch daut Vee un de Sachen von an, soont waut däm Harn schlajcht jefoll?

20Un Saul säd to Samuel: Ekj jehorcht däm Harn. Ekj jinkj soo aus hee mie säd. Ekj hab däm Kjennich Agag trigj jebrocht un ekj hab aule Amalekita aufjeschauft.

21Oba de baste Schop un daut baste Vee haben miene Mana nich aufjeschauft. See haben dee hia no Gilgal jebrocht om een Opfa to moaken fa däm Harn, dienen Gott.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Un Samuel säd: Jefaulen dämHarn de Opfa soo sea aus am jehuarsom sennen? Kjikj. Jehuarsom es bäta aus Opfa. No am horchen es bäta aus Bockfat opp een Aultoa.

23Jäajenaun sennen es soo schlemm aus Hakjsarie, un stieekoppich sennen soo schlemm aus waut beeset doonen un aus waut no de Jetta opfren. Doawäajen daut du däm Harn sien Wuat veacht hast, haft hee die uk veacht aus Kjennich.

24Un Saul säd to Samuel: Ekj hab jesindicht. Ekj sie jäajen däm Harn sien Jeboot un jäajen dien Wuat jegonen, wiels ekj mie fa miene Mana enjst un no an horcht.

25Un ekj pracha die nu: Vejeff mie miene Sind un go met mie, daut ekj kaun däm Harn aunbäden.

26Oba Samuel säd to Saul: Ekj woa nich met die gonen, wäajen du däm Harn sien Wuat veacht hast. Un de Har haft die veacht aus Kjennich äwa Israel.

27Aus Samuel sikj omdreid wieda to gonen, kjrieech Saul Samuel sienen Rock to hoolen, un dee reet en.

28Un Samuel säd to Saul: De Harhaft daut Kjennichrikj vondoag von die jeräten, un haft daut eenen aundren jejäft dee bäta es aus du.

29Israel äa harlicha Gott licht nich, un hee nemt sien Wuat uk nich trigj. Hee es nich soo aus een Mensch, dee sien Wuat mott trigjnämen.

30Un Saul säd: Ekj hab jesindicht. Oba iea mie hia ver de Leidasch von mien Volkj un ver Israel. Go trigj met mie daut ekj däm Harn, dienen Gott, aunbäden kaun.

31Un Samuel jinkj met Saul, un Saul bäd däm Harn aun.

32Un Samuel bestald: Brinjt däm Amalekita Kjennich, Agag, hia no mie. Un Agag zettad aus hee ver am kjeem. Hee docht: Ekj sto ver eenen betren Doot.

33Samuel säd: Soo aus du met dien Schwieet hast väle Mitta äare Säns jenomen, soo woat diene Mutta nu onen äa Sän sennen. Un doa, en Gilgal, en jehuarsom fa däm Harn, hakt hee Agag en Stekja.

34Un Samuel jinkj no Rama, un de Kjennich Saul jinkj no sien Hus en Gibea.

35Samuel sach Saul nich wada ea Saul storf, oba Samuel wia daut schod om Saul. Daut wia däm Harn schod daut hee Saul haud toom Kjennich jemoakt äwa Israel.

1. Samuel 16

De Har wält sikj David

1Un de Har säd to Samuel: Samuel, woo lang woascht du äwa Saul truaren, no däm daut ekj am tosied jesat hab aus Kjennich äwa Israel? Nemm dienen Huarn un fell däm met Eelj un go no Isai von Betlehem. Ekj hab mie beschloten daut eent von däm siene Säns saul Kjennich sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Un Samuel säd: Woo kaun ekj doahan gonen? Wan Saul daut to hieren kjricht, woat hee mie ombrinjen. Un de Har säd: Nemm die eene junge Koo vom Vee met, un saj du best jekomen om een Opfa fa däm Harn to moaken.

3Lod Isai en to daut Opfamol, un ekj woa die doa weeten loten, waut du doonen saust. Du saust fa mie däm ensaulwen, däm ekj die wiesen woa.

4Un Samuel deed waut de Har am säd. Aus hee no Betlehem kjeem, kjeemen de Stautsvodasch am ut Angst entjäajen. See fruagen am auf hee frädlich no an kjeem.

5Un hee säd: Jo, ekj well een Opfa moaken fa däm Harn. Moakt junt rein un dan ät jie daut Opfamol met mie toop. Un hee lod Isai un siene Säns en un sach doano daut dee sikj rein muaken, daut see kunnen to daut Opfamol komen.

6Aus dee dan kjeemen un hee dän Eliab sach, säd Samuel to sikj selfst: Dee, wäm deHar jesaulft well haben, steit nu secha ver am.

7Un de Har säd to am: Recht die nich no woo am daut lat, ooda doano woo groot hee jewossen es. Disen hab ekj tosied jesat. De Har recht nich soo aus de Mensch deit. Een Mensch sitt woo eena von buten lat; oba de Har kjikjt no daut Hoat.

8Dan roopt Isai dän Abinadab, daut dee ver Samuel kjeem. Un hee säd: De Har haft disen uk nich jewält.

9Dan leet Isai Schama väakomen. Un hee säd: De Har haft disen uk nich jewält.

10Un Isai leet säwen von siene Säns ver Samuel komen, oba hee säd: De Harhaft dise uk nich jewält.

11Un Samuel säd to Isai: Sent dit aul diene Säns? Un Isai säd: Doa es noch ons jinjsta, David. Dee deit Schop heeden. Un Samuel säd to Isai: Schekj doahan, daut dee häa kjemt. Wie woaren ons nich hansaten, ea dee es häa jekomen.

12Un hee schekjt doahan un leet däm komen. De jinjsta wia rodlich un haud dache Uagen; am leet daut schmock. Un de Har säd to Samuel: Nu sto opp, un saulw däm en. Dit es de rechtja.

13Un Samuel neem dän Huarn met de Eelj, un saulwd David doa en, aus hee doa mank siene Breeda wia. Un däm Harn sien Jeist bewees sikj en Krauft opp David von däm Dach aun. Un Samuel jinkj trigj no Rama.

14Nu kjeem daut, daut däm Harn sien Jeist Saul veleet. Un een beesa Jeist vom Harn kjeem un juach am Forcht en.

15Un Saul siene Deena säden to am: Horch emol. Doa es een beesa Jeist von Gott, dee die soo enjsten deit.

16Lot onsen Harn sajen, daut een Mensch saul jesocht woaren, dee goot kaun met de Hoap spälen. Dan wan de Jeist von Gott die aunfajchten deit, kaun dee spälen, un du woascht die wada goot feelen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Un Saul säd to siene Deena: Got un sieekjt mie soonen Mensch un brinjt däm hää.

18Un eena von de aunjestalde säd: Ekj hab eenen Sän von Isai von Betlehem jeseenen, un dee es sea jeschekjt met siene Hoap. Daut es een browa Maun un een Kjrieja. Hee kaun goot räden un am lat daut goot. Un de Har es met am.

19Dan schekjt Saul Mana daut dee no Isai jinjen un säden: Schekj mie dienen Sän David, dee bie de Schop es.

20Un Isai belod een Äsel met Broot un een Lada voll Wien un eene junge Kos, un schekjt dee met sienen Sän David no Saul.

21Un David kjeem no Saul un wort däm sien Deena. Saul jleicht David sea, un hee stald am aun aus eena von dee, dee sien Jewää druagen.

22Un Saul schekjt eene Norecht no Isai un fruach auf David nich bie am bliewen kunn un am deenen kunn, wiels am dän jefoll.

23Un jiedatsmol wan de beesa Jeist, dän Gott schekjt, opp Saul kjeem, neem David de Hoap un späld doabowen. Dan feeld Saul sikj wada bäta un de beesa Jeist veleet am.

1. Samuel 17

David un Goliat

1Nu kjeem daut soo rom, daut de Filista ää Hää toopsaumelden toom kjriejen. Un see saumelden sikj bie Socho en Juda, un muaken ää Loaga bie Efes Damim, tweschen Socho un Aseka.

2Un Saul un siene Mana saumelden sikj en daut Ieekjen Tol. Doa muaken see sikj reed met de Filista to kjriejen.

3Un see hauden een Tol tweschen sikj, un de Filista wieren opp däm Boajch aun eene Sied, un de Israeliten opp däm Boajch aun de aundre Sied.

4Un een stoakja Soldot von de Filista, dee Goliat heet, kjeem vää. Dee wia von Gat, un wia äwa dree Meeta huach.

5Dee haud eenen Soldotenhoot, dee von Brons jemoakt wia, oppem Kopp, un haud een bronsnet Soldoten Kjleet woont bie 57 Kilo wuach.

6Un hee haud bronsne Schajchten aun de Been, un druach eene lange bronsne Schmietstang oppem Rigjen.

7Un de Stang aun sien Spies wia soo lank aus een Wäwa sien Holt, un de Spetz von sien Spies wia von 7 Kilo Iesa jemoakt. Un hee haud eenen Deena, dee sien Schilt ver am druach.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Un hee stunt un roopt to de Israeliten: Wuarom hab jie junt soo vesaumelt toom kjriejen. Ekj sie een stoakja Soldot von de Filista, un jie sent Saul siene Mana. Wält junt eenen von june Mana un lot däm hia no mie komen.

9Wan dee met mie kjamfen un mie doot moaken kaun, dan woa wie june Deena sennen. Un wan ekj jäajen am jewennen doo un am doot moak, dan woa jie onse Deena sennen un ons deenen.

10Un de Filista trozt de Israeliten un säd: Sieekjt emol eenen von june Mana ut, un schekjt däm hää, daut wie met eenaunda kjamfen.

11Un aus Saul un siene Mana disen hieeden, veschrock an daut sea un see hauden sea Angst.

12David wia Isai, von Betlehem en Efrata en Juda, sien Sän. Isai haud acht Säns, un to Saul siene Tiet wia Isai aul een elra Maun.

13Isai siene dree elste Junges wieren met Saul en dän Kjrich jegonen. Dee dree äare Nomes wieren, vom elsten: Eliab, dan Abinadab, un Schama.

14David wia de jinjsta Sän. De elste dree wieren met Saul jegonen,

15un David jinkj meamol han un trigj. Eemol wia hee bie Saul, un eemol bie sien Voda siene Schop bie Betlehem.

16Doa wua de Israeliten un Filista äare Loagasch hauden, kjeem de groota Filista aule Morjen un aule Owent äwadäl, daut hee ver de Israeliten stunt. Dit hilt soo aun fa 40 Doag.

17Een Dach säd Isai to sienen Sän David: Nemm eenen Pinjel met dise jereeschte Kjieena un dise tieen Brood, un spood die un brinj diene Breeda dee.

18Un nemm uk dise tieen Stekja Kjees fa däm Kapitän von äare 1.000. See emol no, woo daut met diene Breeda steit un brinj mie waut trigj von an.

19Dit wia aus Saul un Isai siene Säns un de Israeliten en daut Ieekjen Tol wieren en däm Kjrich met de Filista.

20Tiedich aum näakjsten Morjen leet David de Schop bie eenen Hoad. Dan neem hee dän Väarot un jinkj auf, soo aus sien Voda Isai am jesajcht haud. Hee kjeem no daut Loaga jrod aus de Armeeen sikj wada fa dän Dach jinjen reedstalen. Un see schrieejen äa Kjrichsjeschrech, aus see verwoats jinjen.

21De Israeliten un de Filista hauden sikj eena jäajen dän aundren reedjestalt.

22Un David leet sien Jepak met eenem, dee Wajchta äwa veschiednet Jepak wia, un rand doahan, wua de Kjrieja wieren, un bejreest siene Breeda.

23Aus hee doa soo met an räd, kjeem de Filista äa stoakja Soldot, dee dän Nomen Goliat haud, no väaren. Goliat kjeem von Gat. Aus dee soo verwoats kjeem, schrieech hee wada daut selwje aus aun aundre Doag. Un David hieed daut gaunze.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Aus de Mana von Israel däm sagen, randen see trigj ut Angst.

25De Israeliten säden eena toom aundren: Sitst du dän Maun väakomen? Dee kjemt Israel to trotzen. Deejanja, wäa däm woat ombrinjen, woat väl wieetvollet vom Kjennich kjrieen. Hee woat am uk siene Dochta jäwen aus Fru, un däm sien Voda siene Famielje woat hee frie moaken von Taks en Israel.

26Un David säd to däm, dee biesied am stunt: Waut woaren see fa däm doonen, dee däm Filista ombrinjt un dise Schaund von Israel wajchnemt? Wäa es de onbeschnädna Filista, daut hee dän läwendjen Gott sien Häa soo trotzen deit?

27Un de Mana säden am deeselwje Auntwuat. See säden am woo dee, dee däm wudd ombrinjen, wudd beschonken woaren.

28Un Eliab, David sien elsta Brooda, hieed waut David met de Mana räd. Un Eliab wort onwellich met David un säd: Wuarom best du hia? Wäa es nu met diene poa Schop dort enne Wiltnis? Ekj weet woo groot du die emma deist un woo schlajcht du em Hoat best. Du best bloos jekomen die dän Kjrich to beseenen.

29Un David säd: Waut hab ekj nu orrajcht jedonen? Ekj froag bloos.

30Un David dreid sikj wajch, un fruach noch sestwäm de selwje Froag, un dee jeewen am wada de selwje Auntwuat.

31Eenje Mana, dee David jehieet hauden, vetalden daut wieda, un aus de Kjennich Saul doavon hieed, leet hee David no am komen.

32Un David säd to Saul: Kjeena sull sikj fa disen Filista enjsten. Ekj woa gonen met däm kjamfen.

33Un Saul säd: Nä, du kaust nich met disen Filista kjriejen. Du best mau een Jung, un dis Maun haft von junk aun kjriejen jelieet.

34Oba David säd to Saul: Aus ekj mienen Voda siene Schop heeden deed, kjeemen doa han un wada een Leiw ooda een Boa om een Laum to nämen.

35Dan jinkj ekj dee hinjaraun, kjield dee doot, un brocht mien Laum trigj. Un wan daut Tia sikj jäajen mie wäaren deed, dan neem ekj däm biem Hauls un schluach däm doot.

36Ekj hab beides Leiws un Boaren doot jemoakt, un met disen onbeschnädnen Filista woa ekj krakjt soo doonen, wiels hee de Armee von däm läwendjen Gott jetrozt haft.

37De Har haft mie von de Kleiwen vom Leiw un von de Kleiwen vom Boa jerat, un hee woat mie von disen Filista siene Kleiw raden. Un Saul säd to David: Go, un mucht de Har met die sennen.

38Dan neem Saul sien Schutzjereetschoft un jeef David daut. Hee jeef am sienen bronsnen Soldotenhoot, un sien Soldoten Kjleet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

39Un David druach sien Schwieet äwa de Kjleeda, oba aus hee vesocht to gonen, paust am daut gaunze nich, wiels hee daut goanich jewant wia. Un David säd: Ekj kaun nich en dit gonen, wiels ekj daut nich jewant sie. Un dan neem hee sikj daut auf.

40Dan neem David sienen Hoadsstock enne Haunt, un laus sikj fief glaute Steena opp en de Jlad. Hee stopt sikj de Steena en siene Hoadstausch, un met sien Schleida enne Haunt jinkj hee däm Filista entjäajen.

41De Filista kjeem uk aul no am opptoo, un sien Schiltdroaga jinkj ver am.

42Un aus de Filista David kloa to seenen kjrieech, veacht hee am, wiels hee een schmocka, roothoaja Jung wia.

43Un de Filista säd: Sie ekj een Hunt, daut du jäajen mie kjemst met dän Stock? Un de Filista flieekjt David ut en däm Nomen von siene Jetta.

44Komm bloos emol häa, säd de Filista, un ekj woa de Väajel un de wille Tieren dien Fleesch to fräten jäwen.

45Dan säd David to dän Filista: Du kjemst no mie met een Schwieet, eenen Spies un eene Schmietstang, oba ekj kom no die en däm Nomen von däm Harn, dee aules rejieet, un dee Gott äwa daut israelitische Häa es, woonen du jetrozt hast.

46Vondoag noch, woat de Har mie die en miene Macht jäwen, un ekj woa die dolschlonen un die dän Kopp auf schnieden. Ekj woa de Doodes von de Filista äa Häa no de Väajel un wille Tieren jäwen. Un aule Menschen woaren weeten, daut doa een Gott en Israel es.

47Un aul dee waut vondoag hia sent, woaren weeten, daut de Har nich met Schwieet un Spies ons raden woat. De Kaumf jehieet däm Harn, un hee woat mie die en miene Macht jäwen.

48Aus de Goliat noda no David opptoo jinkj, rand David schwind bat de Kaumflienje no däm Filista.

49Un David foot en siene Tausch nenn un neem eenen Steen, un schmeet dän met sienen Schleida. Un hee troff däm Filista aum Stiern un de Steen schluach en sien Stiern nenn. De Filista foll oppe Ieed met daut Jesecht rauf.

50Un soo kjeem daut, daut David däm Filista dol schluach un doot muak met däm Schleida un een Steen. David haud kjeen Schwieet bie sikj.

51Dan jinkj David un stunt äwa däm Filista, un reet däm sien Schwieet ut siene Scheed un schneet am dän Kopp auf un muak een Enj met am. Aus de Filista sagen, daut äa stoakja Soldot doot wia, randen see aula wajch.

52Un de Mana von Israel un Juda schrieejen opp un randen de Filista hinjaraun soo wiet aus bat Gat un bat aun daut Puat von Ekron. Doa wieren lenjd han Doodes opp däm Wajch von Schaarajim bat Gat un Ekron.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

53Aus de Israeliten trigjkjeemen von de Filista hinjaraun joagen, bestoolen see jane
äa Loaga.

54Un David hilt dän Kopp von däm Filista un brocht däm no Jerusalem. Hee behilt
däm Filista siene Schutzkjleeda en sien Zelt.

55Aus Saul David soo hinjaraun kjikjt aus hee jäajen dän Filista jinkj, fruach hee
Abner, dän Kommandaunt von siene Armee: Abner, Wäm sien Sän es dis Jung? Un
Abner säd: Soo secha aus du läfst, mien Kjennich, daut weet ekj nich.

56Un de Kjennich säd: Froag emol no, wäm sien Sän dis junga Maun es.

57Un aus David trigjkjeem von däm Filista aufschaufen, neem Abner am no Saul.
David druach noch emma däm Filista sien Kopp.

58Un Saul säd to am: Junga Maun, wäm sien Sän best du? Un hee säd: Ekj sie dien
Deena, Isai, von Betlehem sien Sän.

1. Samuel 18

David bie de Kjennichs Famielje

1Aus David met Saul utjerät haud, wia Jonatan siene Seel eent jeworden met David
siene. Jonatan jleicht am soo sea aus hee sikj selfst deed.

2Un von däm Dach aun, leet Saul David nich trigj no sien Voda sien Tus gonen.

3Un Jonatan muak eenen Bunt met David, daut see sikj emma unjarenaunda
biestonen wudden, wiels Jonatan hilt soo väl von David aus von sikj selfst.

4Jonatan neem sienen Rock auf un jeef David dän. Hee jeef am uk siene
Schutzkjleeda un soogoa sien Schwieet un sien Boagen un sien Mauntel.

5David haud gooden Erfolch met jieda Oppgow, dee Saul am oppjeef, soo daut Saul
am äwa de Kjrichsmana sad. Un aule Menschen jefoll daut, un uk aule Deena en
däm Kjennich sien Hus jefoll daut.

6Aus daut Kjrichsvolkj no Hus kjeem un David trigjkjeem von däm Kaumf met dän
Filista, kjeemen de Frulied äwadäl von aule Städa en Israel. See bejreesten
Kjennich Saul met schaftje Leeda un met Drommeln un Zimbeln un Daunzen.

7To äaren Daunz sungen see: Saul haft siene dusende jeschloagen, un David siene
tieendusende.

8Un de Wieed oajaden Saul un hee wort sea doll. Hee säd: David räakjnen see
tieendusende aun, un mie dusende. Aules waut am noch fält, es daut hee Kjennich
woat.

9Von don aun paust Saul sea opp no David.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Aum näakjsten Dach kjeem een beesa Jeist von Gott äwa Saul, un hee jinkj sea aun en sien Hus. David späld aul fa am oppe Hoap, soo aus hee aule Dach deed. Un Saul haud eenen Spies enne Haunt.

11Un Saul docht bie sikj: Däm David woa ekj aun de Waunt naunspalden, un hee schmeet sien Spies no am. Oba David kjeem am tweemol ut däm Stich.

12Nu haud Saul Angst fa David, wiels deHar wia met David un haud am oba veloten.

13Dan schekjt Saul am wajch un stald am aun aus een Kommandaunt äwa 1.000 Mana, un hee jinkj ver siene Truppen.

14David haud gooden Erfolch en aules waut hee deed, wiels de Har met am wia.

15Aus Saul sach daut de Harmet David wia, enjst hee sikj noch dolla.

16Aule Menschen en Israel un en Juda jleichten David wiels hee soon gooda Leida wia.

17Un Saul säd to David: Hia es miene elre Dochta, Merab. Ekj jäw die dee daut see diene Fru kaun sennen. Du brukst bloos fa mie enstonen un een browa Kjrieja sennen, un fa däm Harn en däm Kaumf gonen. Oba ieejentlich docht hee: Daut es bäta wan ekj am nich dolschlo. Lot de Filista daut doonen.

18Un David säd to Saul: Wäa sie ekj, un wäa sent mien Frintschoft? Wäa sent mien Voda siene Famielje, daut ekj sull däm Kjennich sien Schwieesän woaren?

19Oba aus de Tiet kjeem daut Merab, Saul siene Dochta, haud sult David siene Fru woaren, wort see Adriel, däm Meholatita, jejäft aus siene Fru.

20Nu kjeem daut oba, daut Michal, Saul siene Dochta, sikj aun David veleeft haud, un aus Saul daut hieed jefoll am daut.

21Dan säd Saul to sikj: Ekj woa David miene Dochta Michal jäwen, daut see eene Schlenj fa am sennen woat, daut de Filista am woaren doot moaken. Doaderch kjeem daut, daut Saul toom tweeden mol to David säd: Du saust mien Schwieesän sennen.

22Un Saul säd to siene Deena, daut see stell met David räden sullen un am sajen, daut de Kjennich am jleicht un aule aunjestalde am jleichten, un daut hee nu sull däm Kjennich sien Schwieesän woaren.

23Un Saul siene Deena jinjen un räden met David, un David säd: Jleew jie, daut et soo eefach es däm Kjennich sien Schwieesän woaren, wan ekj doch oam sie un goanich aunjeseenen?

24Un Saul siene Deena vetalden Saul, waut David jesajcht haud.

25Un Saul säd: Sajcht am, daut de Kjennich wenscht sikj sest nuscht fa ar aus de Väahut von 100 Filista. Soo kaun hee mie halpen aun miene Fiend Rach to eewen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Oba Saul docht daut David wudd veleicht selfst dootjemoakt woaren von de Filista, wan hee doano jinkj.

26Dit wort David uk jesajcht, un am jefoll daut, daut hee soo kunn däm Kjennich sien Schwieesän woaren. Ea de Tiet dan äwa wia,

27jinkj David, met siene Mana toop, un see schluagen 200 Filista doot. Un David brocht däm Kjennich de Väahut von jieda eenem von dee waut hee jeschloagen haud. Un hee tald dee ut ver däm Kjennich aus siene Tolinj, daut hee kunn däm Kjennich sien Schwieesän woaren. Soo jeef Saul siene Dochta Michal no David, daut see siene Fru wort.

28Aus Saul sach daut de Har met David wia un daut siene Dochta David jleicht,

29enjst hee sikj noch dolla fa David. Von don aun hilt Saul David emma aus sien Fient.

30De Volkjsleida von de Filista kjeemen rut toom kjriejen, un jiedatsmol haud David mea Jlekj aus Saul siene aundre Truppenleida. Soo kjrieech David emma mea Aunerkjanunk.

1. Samuel 19

David mott flichten

1Saul säd to Jonatan un aul siene aunjestalde, daut see sullen David ombrinjen. Oba Jonatan, Saul sien Sän, jleicht David sea.

2Hee säd to David: Mien Voda, Saul, sieekjt eenen Wajch die omtobrinjen. Nu paus morjen zemorjes sea opp. Vestäakj die un komm nich äwadäl,

3un ekj woa met mienen Voda doa dicht bie oppe Stap komen un met am von die räden. Wan ekj irjent waut utfinjen kaun, woa ekj die daut sajen.

4Aus sikj daut don soo romneem, lowd Jonatan David ver Saul un säd: De Kjennich sull nich orrajcht jäajen dän Deena, David doonen. Hee haft die kjeen Schoden jebrocht; hee haft die väl jeholpen.

5Hee sad sien Läwen opp Spell aus hee dän Filista doot muak, un de HarIsrael don soo sea jewennen holp. Du sachst daut un freidsd die doatoo. Wuarom wurscht du die dan nu vesindjen un oschuldjet Bloot vejeeten? Wuarom wurscht du David ombrinjen, wan hee nich dän Doot vedeent haft?

6Un Saul horcht no Jonatan un hee vespruak am, daut soo secha aus de Har läft, wudd hee David nich ombrinjen.

7Dan roopt Jonatan David un hee säd am aules waut see berät hauden. Un Jonatan brocht David no Saul un hee deend Saul soo aus verhäa.

8Doa wia noch wada een Kaumf met de Filista. Un David jinkj met de Truppen jäajen an. Hee schluach sea väl von dee doot, un de äwaje randen von am wajch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Dan kjeem een beesa Jeist vom Harn opp Saul, aus hee en sien Hus saut un dän Spies enne Haunt haud. David späld jrod met siene Hoap.

10Un Saul proowd David aun de Waunt naun to spalden met sien Spies. Oba David muak sikj ut däm Stich un de Spies bleef en de Waunt stäakjen. Dan rand David un Saul kunn am nich kjrieen.

11Dee Nacht schekjt Saul no David sien Hus, daut see daut bewoaken sullen un am zemorjes ombrinjen kunnen. Oba Michal, David siene Fru, säd to am: Wan du nich dise Nacht dien Läwen ratst, dan woascht du morjen doot sennen.

12Un Michal leet David rauf ut een Fensta un hee rand wajch un see kjrieejen am nich.

13Un Michal neem een Aufgott un läd daut en daut Bad nenn. Dan läd see waut Kosenhoa om dän Kopp un läd noch waut Kjleeda doa nopp.

14Dan aus Saul siene Deena schekjt, daut see am nämen sullen, säd see hee wia krank.

15Oba Saul schekjt de Deena nochmol, daut see David selfst seenen sullen, un daut see am met Bad toopbrinjen sullen soo daut hee am kunn ombrinjen.

16Un aus de Deena nenn jinjen, sagen see dän Aufgott en daut Bad un daut Kjessen von Kosenhoa opp däm Koppenenj.

17Un Saul säd to Michal: Wuarom hast du mie soo hinjat Licht jefieet? Du hast mien Fient loten derchbrennen, daut ekj däm nich kjrie. Un Michal säd: Hee dreiwd mie, un säd hee wudd mie doot schlonen, wan ekj am nich gonen leet.

18Un David brocht sikj wajch un jinkj no Samuel en Rama. Hee vetald däm aules waut Saul jedonen haud. Un hee un Samuel jinjen no Najot un bleewen doa.

19Nu kjrieech Saul daut to hieren daut David bie Najot en Rama wia.

20Dan schekjt Saul Deena daut see David faustnämen sullen. Un aus see de Grupp von Profeeten sagen, daut see räden waut nich äare ieejne Wieed wieren, un daut Samuel an leiden deed, kjeem Gott sien Jeist opp Saul siene Deena un dee räden uk, waut nich äare ieejne Wieed wieren.

21Aus Saul dit hieed schekjt hee aundre Deena, un dee räden uk waut nich äare ieejne Wieed wieren. Un Saul schekjt daut dredde mol Deena, oba dee räden uk waut nich äare ieejne Wieed wieren.

22Dan jinkj Saul selfst no Rama un kjeem no dän Borm bie Sechu. Doa fruach hee, wua Samuel un David wieren. Un eena säd am: Dee sent bie Najot en Rama.

23Un Saul jinkj no Najot en Rama un Gott sien Jeist kjeem uk opp am. Aus hee jinkj, räd hee waut nich siene ieejne Wieed wieren bat hee no Najot en Rama kjeem.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Un krakjt soo aus aundre Menschen bie soont äaren Rock aufneemen, deed Saul uk, un hee räd waut nich siene ieejne Wieed wieren, doa ver Samuel. Hee lach doa soo dän gaunzen Dach un de gaunze Nacht. Doawäajen woat emma jesajcht: Es Saul uk mank de Profeeten?

1. Samuel 20

David un Jonatan

1Dan veleet David Najot en Rama un jinkj no Jonatan. Hee fruach am: Waut hab ekj jedonen? Waut hab ekj orrajcht jedonen? Waut helt dien Voda jäajen mie, daut hee mie well doot moaken?

2Un Jonatan säd: Oba nienich! Du brukst nich stoawen. Weetst, mien Voda sajcht mie aules, de kjliene un de wichtje Dinja, dee hee plont. Un wuarom sull hee dit von mie hoolen? Hee steit die nich nom Läwen.

3Un David säd: Dien Voda weet goot daut du mie jleichst, un hee prooft daut von die to hoolen, wiels hee weet daut die dit sea jäajenaun sennen wudd. Oba ekj weet gaunz secha, soo secha aus de Har läft, daut doa mau eene Staup tweschen mie un de Doot es.

4Un Jonatan säd: Saj waut ekj fa die doonen kaun. Ekj woa daut aula doonen.

5Un David säd to Jonatan: Horch emol, morjen es de niee Mon, un dan sull ekj met däm Kjennich aum Desch sennen to daut Fast. Doo mie dän Jefaulen, un lot mie oppe Stap vestäakjen, bat äwamorjen zeowes.

6Wan dien Voda enwoat daut ekj nich doa sie, dan saj am daut ekj haud jieren wult no Betlehem gonen, om bie daut Opfa bietosennen, woont de Famielje jieda Joa moakt.

7Wan hee dan sajcht, daut et goot es, dan weet wie daut ekj nich en Jefoa sie. Oba wan hee dan doll woat, dan jleew daut, daut hee mie Schoden aundoonen well.

8Bliew tru to mie. Du hast mie doch dien Bunt em Harn jejäft, daut du mie emma woascht biestonen. Wan ekj oba doch schuldich sie, dan schlo du mie doot. Wuarom sust du mie noch no dien Voda brinjen.

9Un Jonatan säd: Räd nich soo! Wan ekj secha wist daut mien Voda dien Schoden plonen deed, wudd ekj die daut sajen.

10Un David säd to Jonatan: Wäa woat mie weeten loten, wan dien Voda die eene schroffe Auntwuat jeft?

11Un Jonatan säd to David: Well wie emol oppe Stap gonen. Un see beid jinjen rut.

12Un Jonatan säd to David: Mucht de Har, Israel äa Gott, de Zeij sennen. Om disen Tiet morjen ooda äwamorjen woa ekj mien Voda siene Auntwuat haben. Dan, wan hee jenstich to die es, dan woa ekj die onbedinjt weeten loten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

13Oba wan hee plont die Schoden auntodoonen, dan lot däm Harn mie bestrofen un mea, wan ekj die nich weeten lot, soo daut du die opp eenen sechren Wajch kaust ut däm Stich brinjen. Mucht de Har met die sennen, soo aus hee met mienen Voda wia.

14Oba soo lang aus ekj läw, hool dien Wuat, daut du mie ver däm Harn jeefst, daut du mie truhoatich woascht goot sennen. Un wan ekj stoaw,

15dan hia nich opp met diene truhoatje Leew fa miene Famielje. Un wan de Har ieescht aul diene Fiend runtom wajchnemt,

16dan saust du Jonatan siene Nokomen nich ombrinjen. Mucht de Harsikj bloos aun diene Fiend rajchen.

17Un Jonatan leet sikj noch eemol von David daut Vespräakjen jäwen, daut hee am wudd tru sennen. Hee räakjend am soo väl aus sikj selfst.

18Dan säd Jonatan: Morjen es daut Niemon Fast un see woaren die vemissen, wan diene Städ ladich es.

19Un Äwamorjen woat daut een oppseenen jäwen. Dan go no de Städ wua du die ea emol vestuakst, un bliew hinja janen Steenaklompen.

20Dan woa ekj dree Feilen no de eene Sied scheeten, aus wan ekj opp Ziel scheet.

21Un ekj woa mien Deena schekjen de Feilen to sieekjen. Wan ekj am dan saj: Kjikj emol, de Feilen sent noch aun ditsied von die, hol dee, dan saust du äwadäl komen. Soo secha aus de Har läft, es doa dan kjeene Jefoa fa die.

22Oba wan ekj to däm Deena saj: Kjikj emol, de Feilen sent noch wieda auf, dan go du wajch. Dan haft de Har die jeschekjt.

23Un wäajen de Sach, woone wie ons eenaunda vesproaken haben, doa woat de Haropp emma Zeij tweschen ons sennen.

24Soo jinkj David un vestuak sikj oppe Stap. Aus dan daut Niemon Fast kjeem, sad de Kjennich sikj dol toom äten.

25De Kjennich saut opp siene Städ, soo aus jeweenlich, opp dän Stool bie de Waunt. Jonatan saut jäajenäwa von am, un Abner saut biesied Saul. David siene Städ oba wia ladich.

26Dän Dach säd Saul nuscht, wiels hee docht David kunn veleicht nich, wäajen hee nich jesazlich rein wia, un hee sikj noch nich rein jemoakt haud.

27Oba aum tweeden Dach, dän Dach no daut Niemon Fast, wia David siene Städ noch emma ladich. Un Saul säd to sienen Sän, Jonatan: Wuarom es däm Isai sien Jung nich bie onse Moltiet, nich jistren un uk nich vondoag?

28Un Jonatan säd: David prachad, auf hee nich kunn no Betlehem gonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Hee säd: Bitscheen, lot mie no onse Famielje äa Opfa vondoag gonen. Mien Brooda velangt daut von mie. Wan du jenstich to mie best, dan lot mie doahan gonen un miene Breeda seenen. Daut es wuarom hee nich no däm Kjennich sien Desch jekomen es.

30Dan wort Saul sea doll opp Jonatan un säd to am: Du best de Sän von eene Fru, dee vedreit un jäajenaun es. To diene ieejne Schaund un diene Mutta äare Schaund hast du Isai sien Sän unjastett.

31Soo lang aus de Jung läft, best du die nich un uk dien Kjennichrikj nich secha. Nu go un hol däm. Dee mott onbedinjt stoawen.

32Dan säd Jonatan to Saul, sienen Voda: Wuarom saul hee stoawen? Waut helst du jäajen am?

33Oba doamet schmeet Saul sien Spies no Jonatan, om am daut Läwen to nämen. Dan wist Jonatan daut Saul David doot haben wull.

34Dan wia Jonatan sea entwei un hee jinkj vom Desch un eet dän tweeden Dach en de Moonat rajcht nuscht, soo schlajcht jinkj am daut wäajen David, un uk doawäajen daut Saul am soo tosied jeschowen haud.

35Dän näakjsten Dach zemorjes jinkj Jonatan oppe Stap, soo aus hee met David berät haud. Hee haud uk eenen Jung met sikj.

36Un Jonatan säd to dän Jung: Ran veropp un sieekj de Feilen dee ekj scheet. Un aus hee rand, schoot Jonatan eene Feil, äwa däm Jung sien Kopp.

37Un aus de Jung no de Feil kjeem, roopt Jonatan to am: Es de Feil nich wieda auf?

38Un Jonatan säd uk noch en eene lude Stemm: Spood die, go schwind. Bliew nich hia. Un de Jung hoof de Feilen opp un brocht Jonatan dee.

39De Jung wist nich waut daut aula jemeent haud. Bloos Jonatan un David wisten.

40Un Jonatan jeef däm Jung sienen Boagen un Feilen, un schekjt am trigj no de Staut.

41Aus de Jung veloten haud, kjeem David von hinja däm Steenaklompen un kjneed sikj dree mol ver Jonatan, jiedatsmol met sien Jesecht bat oppe Ieed. Un see kusten sikj unjarenaunda, un hielden beid. David wia daut noch schwanda aus Jonatan.

42Dan säd Jonatan to David: Go en Fräd. Wie haben ons doch eenaunda vesproaken em Harn sien Nomen, daut hee saul de Zeij tweschen ons beid sennen, un tweschen miene Nokomen un diene Nokomen, opp emma.

1. Samuel 21

David bie däm Priesta Ahimelech un en Gat

1Un David stunt opp un veleet. Jonatan jinkj trigj no de Staut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2Dan jinkj David no däm Priesta Ahimelech en Nob. Däm Priesta räajd daut opp, daut David doahan kjeem, un hee säd: Wuarom best du gaunz auleen jekomen.

3Un David säd to Ahimelech: De Kjennich haft mie no waut jeschekjt, un hee säd ekj sull kjeenem irjent waut sajen waut miene Oppgow es. Un miene Mana hab ekj no eene besondre Städ jeschekjt.

4Oba waut hast du hia fa Väarot? Jeff mie fief Brood un waut du sest noch hast.

5Un de Priesta säd: Ekj hab hia kjeen jeweeneljet Broot, bloos daut jeweide Broot. Du kaust daut haben, wan diene junge Mana sikj von Frues wajchjehoolen haben.

6Un David säd: Oba gaunz rein haben sikj miene Mana von Frues jehoolen. Daut doo wie emma, uk wan wie bie jeweenelje Oabeit sent. Aus ekj veleet wieren de Kjarpa von de Mana nich orrein. Wooväl sechra doch vondoag, daut wie dise Oppgow haben.

7Un de Priesta jeef am daut jeweide Broot, wiels doa kjeen aundret Broot wia, aus daut Broot von de Jäajenwuat. See hauden daut von däm Desch jenomen, wiels see aul freschet doahan jesat hauden.

8Doa wia dän Dach bie däm Priesta een Maun, dee eent von Saul siene Deena wia. Hee wia doa om eene jesazliche Sach to moaken. Sien Nomen wia Doeg un hee wia een Edomita, de väaschta von Saul siene Hoads.

9Un David säd to Ahimelech: Hast du hia een Spies ooda Schwieet, waut ekj brucken kaun? De Kjennich schekjt mie soo haustich wajch, daut ekj nich emol Tiet haud mien Schwieet ooda aundret Jewäa met to nämen.

10Un Ahimelech säd: Goliat, de Filista, dän du en daut Ieekjen Tol doot muakst, sien Schwieet es hia. Daut es en een Kodda enjerolt un licht doa hinja dän Efod. Wan du west dan nemm daut. Hia es kjeen aundret Jewäa. Un David säd: Doa es noanich een Schwieet soont aus daut. Jeff mie daut.

11Un David muak sikj oppem Wajch un veleet dän Dach von Saul. Hee jinkj no däm Kjennich Achisch, dee en Gat wia.

12Un Kjennich Achisch siene Deena säden to am: Es dis David nich de Kjennich en daut Launt? Es dit nich deeselwja fa wäm see daunzten un sungen: Saul haft siene dusende jeschloagen, un David siene tieendusende?

13Dit beduad David sea, un hee wia Angst fa däm Kjennich Achisch.

14Hee stald sikj aundasch opp, un wan hee ver an wia, deed hee soo aus wan hee errsennich wia. Hee vekrauzt an daut Stautspuat, un leet sien Kjwiel velenjd sien Boat ranen.

15Dan säd Achisch to siene Mana: Kjikjt bloos. Dis Maun es errsennich. Wuarom hab jie am no mie jebrocht?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Hab wie nich jenuach errsennje Menschen, daut disa uk noch mott ver mie komen? Mott hee en mien Hus nenn komen?

1. Samuel 22

Aundre komen no David opp siene Flucht

1Un David veleet doa un jinkj no de Heel Adullam. Aus siene Breeda un de aundre en siene Famielje daut enworden, jinjen see doahan no am.

2Un Menschen, dee vejoacht wieren, ooda en Schult jeroden wieren, ooda sest nich tofräd wieren, saumelden sikj met am. Un hee wia äa Leida. Doa wieren bie 400 Mana, waut bie am bleewen.

3Un David jinkj von doa no Mizpe en Moab. Un hee säd to dän Kjennich en Moab: Lot bitscheen mienen Voda un miene Mutta hia bliewen, bat ekj weet waut de Har fa mie doonen woat.

4Un hee leet an met däm Kjennich en Moab. Dee bleewen doa soo lang aus David en de Heel bleef.

5Dan kjeem de Profeet, Gad, un säd to David: Bliew nich lenja en dise Heel, oba go en daut Launt Juda. Un David veleet un jinkj en dän Heret Woolt nenn.

6Dan hieed Saul, daut see David un siene Mana jefungen hauden. Saul wia don en Gibea, un saut unja dän Tamariskenboom, dee doa opp däm Boajch es. Hee haud sien Spies en siene Haunt, un siene aunjestalde stunden aula rom am.

7Un Saul säd to de Mana rom am: Horcht emol, jie Mana von Benjamin. Woat Isai sien Sän junt aula Flekja un Wiengoades jäwen? Un woa jie aula Leida woaren äwa 1.000 ooda äwa 100,

8ooda wuarom sent jie aula soo hinjarigjsch to mie? Kjeena sajcht mie, wan mien Sän met Isai sien Sän een Vespräakjen moakt. Kjeena unjastett mie, ooda lat mie weeten, daut mien Sän mienen Deena, David, oppjereizt haft jäajen mie, un nu jrod wua no mie luat.

9Dan säd Doeg, de Edomita, dee bie Saul stunt: Ekj sach Isai sienen Sän en Nob, un daut hee no Ahimelech, Ahitub sien Sän, jinkj.

10Un Ahimelech fruach däm Harn no Rot fa am, un hee jeef am to äten un uk daut Schwieet von Goliat, dän Filista.

11Un Saul leet däm Priesta Ahimelech un aul sien Frintschoft dee uk Priesta en Nob wieren, komen. Un aus dee ver am wieren,

12säd Saul to Ahimelech: Horch emol hää, Ahitub sien Sän! Un Ahimelech säd: Ekj sie hia fa die, mien Kjennich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

13Un Saul fruach am: Wuarom hast du hinjarigjsch met däm Isai sien Sän jäajen mie jeplont? Wuarom hast du am Broot un een Schwieet jejäft un fa am von Gott om Rot jefroacht, soo daut hee jäajen mie es, un uk krakjt vondoag no mie luat.

14Un Ahimelech säd toom Kjennich: Es doa sest wäa von diene aunjestalde däm soo to truen es aus David, dien ieejna Schwieesän, de väaschta von diene Wajchta, un aunjeseenen mank diene Deena?

15Meest du, daut dit daut ieeschtemol es daut ekj vom Harn fa am jefroacht hab? Daut es daut nich. Un von hinjarigjsch jäajen die plonen, doa weet ekj nuscht von, un uk kjeena von miene Famielje.

16Un de Kjennich säd: Du Ahimelech, un dien Voda siene gaunze Famielje woaren fa dit stoawen.

17Un de Kjennich säd to siene perseenelje Wajchta: Schlot däm Harnsiene Priesta doot; dee haben David jeholpen. See wisten, daut David oppe Flucht wia un see säden mie daut nich. Oba däm Kjennich siene Deena deeden däm Harn siene Priesta nuscht aun.

18Dan säd de Kjennich to Doeg: Nemm du un schlo dee doot. Un Doeg, de Edomita, neem un schluach de Priesta doot. Dän Dach schluach hee 85 Mana doot, dee dän lienzeichnen Efod druagen.

19Un en Nob, de Priesta äare Staut, schauft hee Mana, Frues, Kjinja, un Schootkjinja auf, un uk Rinda, Äsels un Schop.

20Bloos Abjatar, eent von Ahimelech siene Säns, dee uk Ahitub sien Grootsän wia, kjeem met sien Läwen doavon. Hee rand wajch un jinkj no David.

21Aus hee David säd, woo Saul aul däm Harn siene Priesta aufjeschauft haud,

22säd David to am: Aus ekj Doeg dän Dach doa sach, wist ekj daut hee secha Saul doavon sajen wudd. Ekj sie schuldich fa dän Doot von aul dien Frintschoft.

23Bliew hia bie mie, un enjst die nich. Saul, dee mien Läwen nosteit, steit uk die no. Wan du bie mie blifst, woascht du secha sennen.

1. Samuel 23

David halpt de Lied en Keila oba mott wieda flichten

1Nu kjrieech David to hieren, daut de Filista de Staut Keila aunjreepen, un doa de Draschfluaren beplindaden.

2Dan fruach David däm Harn, auf hee sull gonen un de Filista aufwäaren. Un de Harauntwuad am: Jo, go jriep dee aun un rad de Staut Keila.

3Oba David siene Mana säden: Kjikj emol, wie enjsten ons hia en Juda aul. Wooväl mea woa wie ons enjsten, wan wie no Keila jäajen de Filista gonen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Dan fruach David däm Harn noch eemol, un de Auntwuat wia wada: Go no Keila un jriep dee aun. Ekj woa die de Filista en diene Macht jäwen.

5Un David un siene Mana jinjen no Keila un kjamften met de Filista. See schluagen väl von an dol, un brochten een Deel von äa Vee trigj fa sikj. Soo wia daut, daut David de Lied von Keila rad.

6Aus Abjatar, Ahimelech sien Sän, no David kjeem, wäajen am nojestonen wort, kjeem hee met dän Efod no David en Keila.

7Nu kjrieech Saul daut to hieren, daut David no Keila jegonen wia. Un hee docht: Gott haft mie David en miene Macht jejäft. David es en eene Faul nenn jegonen, wiels de Staut runtom eene Mia haft un stoakje Puaten.

8Dan roopt hee siene Armee, daut see no Keila toom Kaumf komen sullen. Hee wull David un siene Mana faust saten.

9Oba David hieed doavon, daut Saul beeset jäajen am plond, un dan roopt hee däm Priesta Abjatar, daut hee sull dän Efod brinjen.

10Un David säd:Har, Israel äa Gott, ekj hab jehieet, daut Saul wäajen mie well no Keila komen un de Staut venichten.

11Woaren de Mana von Keila mie en Saul siene Macht jäwen? Woat Saul bat hia komen, soo aus jesajcht woat? Har, Israel äa Gott, saj mie doch bitscheen. Un de Har säd: Hee woat bestemt komen.

12Un David fruach: Un woaren de Mana von Keila mie un miene Mana en Saul siene Macht jäwen? Un de Har säd: Dee woaren die äwajäwen.

13Dan veleeten David un siene 6oo Mana de Staut Keila sea bosich un jinjen han, wua see noch kunnen. Aus Saul hieed, daut David von am wajch jekomen wia, jeef hee sienen Plon opp.

14Un David bleef en de Heelen en de Boaj Jäajent en de Sif Wiltnis. Saul vesocht am dän tietäwa to finjen, oba Gott leet am daut nich.

15David wia bie Horescha en de Sif Wiltnis aus hee enwort daut Saul am socht daut Läwen to nämen.

16Un Jonatan, Saul sien Sän, kjeem no David en Horescha un spruak am Moot too en Gott sienen Nomen.

17Hee säd: Hab nich Angst. Mien Voda Saul woat die met siene Macht nienich finjen. Du woascht de näakjsta Kjennich en Israel sennen, un ekj woa bie die sennen. Mien Voda, Saul, weet dit uk.

18Un see vespruaken sikj unjarenaunda ver däm Harn, daut see sikj wudden tru bliewen. Un David bleef en Horescha, un Jonatan jinkj no sien Tus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Eenje Mana von Sif jinjen no Saul en Gibea un berechten am daut David bie an en de Heelen bie Horescha wia, en de Hachila Boaj, sieden von Jeschimon.

20Komm han, ons Kjennich, säden see, wan du sest west, un wie woaren die David en diene Macht jäwen.

21Un Saul säd: Mucht de Har junt säajnen, daut jie Metleet met mie haben.

22Got un moakt noch eemol secha daut jie seenen un weeten wua hee es, un wäa am jeseenen haft. Mie woat jesajcht, daut hee sea lestich es.

23Sieekjt no, krakjt wua aul siene Städen sent. Dan komt trigj no mie, wan jie jeneiw weeten. Dan woa ekj met junt komen, un wan hee en dee Jäajent es, dan woa wie am mank aul de dusende Menschen en Juda finjen.

24Un see jinjen trigj no Sif, ver Saul. David un siene Mana wieren en de Maon Wiltnis en daut groote Tol, sieden von Jeschimon.

25Nu kjeemen Saul un siene Mana am sieekjen, un David hieed doavon. Doawäajen jinkj hee no dän Steen en de Maon Wiltnis. Aus Saul daut hieed, jinkj hee am hinjaraun, doahan.

26Nu wieren Saul un siene Mana aun eene Sied vom Boajch, un David un siene Mana aun de aundre Sied. David vesocht bosich von Saul wajch to komen, doch Saul un siene Mana kjeemen eegol noda.

27Oba don kjeem eena met eene Norecht un säd to Saul: Komm schwind. De Filista haben ons aunjejräpen.

28Un Saul wonk om von David hinjaraun gonen un jinkj jäajen de Filista. Nu woat de Städ emma Scheedungs Steen jenant.

1. Samuel 24

David ieet Gott sienen Jesaulwden

1Un David jinkj von doa un bleef en de Heelen bie En Gedi.

2Aus Saul trigj kjeem von däm Kaumf met de Filista, säden see am, daut David en de Wiltnis bie En Gedi wia.

3Un Saul neem 3.000 jewälde Mana von ut gaunz Israel, un jinkj David sieekjen bie de Wille Kosen Boaj.

4Un hee kjeem no eene Heel bie de Schophocks. Un Saul jinkj doa nenn sikj ladich to moaken. Oba David un siene Mana wieren wieda bennen en de selwje Heel.

5Un David siene Mana säden to am: Dit es de Dach von woonen de Har säd: Ekj woa die diene Fiend en diene Macht jäwen, daut du met dee doonen kaust waut du west. Dan kroop David sea stell doahan un schneet eene Akj von Saul sien Rock auf.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Oba dan baudad David daut Jewessen, daut hee Saul sien Rock aufjeschnäden haud.

7Hee säd to siene Mana: Mucht de Har mie doavon wajchhoolen, daut ekj mienen Harn, däm Harn sien Jesaulwden, soont aundoo. Ekj sull nienich miene Haunt jäajen dämHarn sienen Jesaulwden brucken.

8Un soo beräd David siene Mana, daut see Saul nich aunjriepen wudden. Un aus Saul foadich wia, jinkj hee ut de Heel un jinkj sienen Wajch wieda.

9Dan jinkj David ut de Heel rut un roopt Saul: Mien Har un Kjennich! Un aus Saul sikj omdreid, sach hee David met sien Jesecht bat opp de Ieed jekjneet.

10Un David säd to Saul: Wuarom horchst du no dee, dee sajen daut David die Schoden aundoonen woat?

11Kjikj emol. Nu kaust du selfst seenen, woo de Har mie die en de Heel en miene Macht jeef, un eenje rooden mie too, daut ekj die sull ombrinjen. Oba ekj säd, daut ekj kunn nich miene Macht jäajen die brucken, mien Har, wiels du best dämHarn sien Jesaulwden.

12Kjikj emol, mien Voda. Sitst du daut Enj von dienen Rock en miene Haunt? Nu kaust du seenen un weeten, daut wan ekj dien Rock hab aufjeschnäden un ekj die nich doot muak, daut ekj nuscht beeset well, un hab nich jäajen die jeplont. Ekj hab mie nich jäajen die vesindicht, nich emol wan du uk mie no daut Läwen steist.

13De Har woat de Rechta sennen tweschen mie un die, un mucht hee mie aun die rajchen. Oba ekj woa die nich met miene Haunt aunschieren.

14Soo aus daut foaken jesajcht woat: Ut däm beesen kjemt beeset. Oba miene Haunt saul nich jäajen die utfoaren.

15Jäajen wäm es de Kjennich von Israel rutjekomen? Ekj sie aus een doodja Hunt ooda een Kjniepa ver die!

16Mucht de Har de Rechta sennen, un tweschen mie un die daut Uadeel jäwen. Mucht hee sikj daut beseenen un fa mie enstonen un mie von diene Macht raden.

17Aus David dit aula to Saul jesajcht haud, säd Saul: Es daut nich diene Stemm, mien Sän, David? Un Saul bruak dol un hield lud.

18Un hee säd to David: Du best rajcht un nich ekj. Du hast met goodet trigjetolt, wua ekj met beeset trigjtolen deed.

19Un du hast vondoag kloa bewäsen, woo du met mie omjeist. Du hast nich mien Läwen jenomen wan de Har mie uk gaunz en diene Macht jeef.

20Wudd irjent wäa sienen Fient gonenloten, wan hee däm funk? Mucht de Har die goodet tookomen loten fa daut, waut du vondoag to mie jedonen hast.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Nu es mie daut kloa, daut du Kjennich woaren woascht, un daut daut Rikj von Israel derch diene Macht woat stoakj woaren.

22Oba vespräakj mie daut opp een Eit ver däm Harn, daut du miene Famielje nich aula woascht ombrinjen, un daut du mienen Nomen nich gaunz utroden woascht en Israel.

23Un David muak dän Eit. Dan jinkj Saul no Hus un David un siene Mana jinjen no äare Heel.

1. Samuel 25

David: Hoad ooda hoat?

1Samuel storf, un aule Israeliten kjeemen toop un truaden fa am. Un see begrowden am en sien Hus en Rama. No daut jinkj David no de Maon Wiltnis.

2Nu wia doa een Maun en Maon, dee siene Wirtschoft en Karmel haud. Dee wia sea rikj. Hee haud 3.000 Schop un 1.000 Kosen. Siene Deena deeden jrod Schopschäaren.

3Däm Maun sien Nomen wia Nabal un hee wia een Kalebita, un siene Fru heet Abigajil. De Fru haud goode Ensecht, un see leet schmock. Oba de Maun wia schwoa to lieden un goaschtrich.

4David hieed doa en de Wiltnis, daut Nabal biem Schopschäaren wia.

5Dan schekjt David tieen junge Mana un säd to an: Got no Karmel, no Nabal, un jreest am von mie.

6Sajcht to am: Muchst du Fräd un Erfolch haben, du, un diene Famielje, un aules waut du hast.

7David hieed, daut diene Mana Schop schäaren deeden, un onse Mana sent met diene Hoads jewast. Wie haben an kjeen Schoden aunjedonen, un see haben nuscht veloaren, de gaunze Tiet daut see en Karmel wieren.

8Froag an, un dee woaren die daut selwje sajen. Wie sent aun een Fastdach jekomen un froagen auf du ons waut jennen woascht. Jeff bitscheen, waut du soo reed hast, fa de Mana un fa dienen Frint, David.

9Un David siene Mana jinjen un säden Nabal, waut David an oppjejäft haud. Dan wachten see.

10Un Nabal säd to David siene Mana: Wäa es David? Wäa es Isai sien Sän? Doa sent vondoagschen Dach väle Mana dee sikj von äare Haren loosmoaken.

11Saul ekj von daut Broot un Wota un Fleesch, woont ekj fa miene Schäara reed jemoakt hab, un daut no wäm jäwen wan ekj nich emol weet wäa daut es?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Un David siene Mana jinjen wajch, trigj no David, un vetalden am, woo daut jegonen haud.

13Un David säd to siene Mana: Nu schnalt een jiedra sien Schwieet aun. Un een jiedra schnald sikj sien Schwieet aun. Un David schnald sikj uk sien Schwieet aun. Dan neem hee bie 400 Mana met sikj un leet 200 bie äare Sachen.

14Oba eent von Nabal siene Deena jinkj no Abigajil, Nabal siene Fru, un säd ar: Horch emol, David siene Mana kjeemen von de Wiltnis un bejreesten onsen Harn. Oba hee schempt dee bloos ut.

15Doch de Mana wieren sea goot to ons, un wie haben kjeen Schoden jehaut. Dee gaunze Tiet aus wie opp de opne Stap wieren un dee met ons wieren, es ons nuscht wajchjekomen.

16See beschizten ons Dach un Nacht fa de gaunze Tiet, daut wie met an toop bie onse Schop wieren.

17Nu denkj die daut äwa, waut du doonen sust. Dit kunn schlemm sennen fa onsen Harn un fa aul siene Menschen. Hee es soo veoajat, daut hee no kjeenem horcht.

18Dan spood Abigajil sikj, un lod 200 Brootkjes un twee Ladasch voll Wien, fief jereede Schop un fief Pinjel jereeschte Jeträajd Kjieena, 100 Pungels Rasienen un 200 Stekja jepraste jedrieejde Fiejen opp Äsels.

19Un see säd to äare junge Deena: Got jie veropp, un ekj woa hinjaraun komen. Oba äaren Maun, Nabal, säd see doa nuscht von.

20Abigajil reet opp äaren Äsel, un soo jinkj see David entjäajen. Aus see rom eene Akj kjeem, kjeemen David un siene Mana ar entjäajen, gaunz dicht bie.

21David haud to siene Mana jesajcht: Ekj hab disen Mensch siene Mana un aules waut hee en de Wiltnis haft emsonst jeheet, soo daut am nuscht wajchjekomen es von aules waut hee doa haud. Nu haft hee mie schlajchtet trigjetolt fa daut goode waut wie am deeden.

22Mucht Gott mie bestrofen, wan ekj nich disen Morjen aul siene Mana aufschauf.

23Aus Abigajil David sach, stieech see schwind von äaren Äsel rauf, un kjneed sikj ver David gaunz bat oppe Ieed,

24krakjt ver am. Un see säd: Lot de Schult gaunz opp mie komen. Horch een kjlienet bätskje no mie, un ekj woa die aules sajen, waut hia jeworden es.

25Du, mien Har, recht die nich no dän Schuft, Nabal. Sien Nomen sajcht aul wäa hee es: Hee es een Schuft. Oba ekj, diene Deenarin, haud daut nich jeseenen, daut diene Mana bie Nabal wieren.

26Un nu, mien Har, soo secha aus de Har läft un soo secha aus du läfst, daut es de Har, dee die vondoag jehoolen haft, daut du nich schuldich woascht, oschuldje Läwes to nämen un met diene ieejne Macht Rach to eewen. Muchten diene Fiend

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

un dee waut no dien Läwen stonen, soon Jerecht opp sikj brinjen aus mien Maun Nabal.

27Nemm bitscheen dit Jeschenkj aun, woont diene Deenarin no mienen Harn jebrocht haft, un jeff diene Mana daut.

28Bitscheen, vejeff mie, diene Deenarin, waut ekj vefält hab un daut ekj die waut saj. De Har woat die, mienen Harn, noch onbedinjt opp lang eene stoakje Famielje moaken, wiels du, mien Har, fa däm Harn siene Sied enstonen deist. Schlajchte Jedanken sellen nich en die jefungen woaren, soo lang aus du läfst.

29Wan irjent wäa die sull hinjaraun sennen ooda sull no dien Läwen stonen, woat dien Läwen met dee enjebungen woaren waut en däm Schutz von däm Harn dien Gott läwen. Un daut Läwen von diene Fiend woat wajchjeschliesat woaren, soo aus ut eenen Schleida.

30Un wan de Har ieescht aul daut goode aun die, mienen Harn, jedonen haft, soo aus hee daut vesproaken haft, un die toom Kjennich en Israel jemoakt haft,

31dan woascht du kjeene Schaund droagen brucken ooda die schämen motten, wiels du daut Läwen von eenen oschuldjen Mensch jenomen hast, ooda wiels du selfst Rach jeeeft hautst. Un wan de Har ieescht goot to die jewast es, dan denkj uk aun mie, diene Deenarin.

32Dan säd David to Abigajil: Ekj preis däm Harn, däm Gott äwa Israel, daut hee die vondoag no mie jeschekjt haft.

33Un ekj low die, daut du soo weis jehaundelt hast, un uk daut du mie oppjehoolen hast von een Läwen nämen un von mie aun wäm to rajchen.

34Soo secha aus de Har, Israel äa Gott, läft, dee mie jehoolen haft von die Leet aundoonen, haud ekj vondoag aul Nabal siene Menschen omjebrocht, wan du die nich jespoot hautst un wieescht mie entjäajen jekomen.

35Un dan neem David waut see am jebrocht haud. Un hee säd: Go ruich no dien Hus. Kjikj emol, ekj hab jehieet waut du jesajcht hast un ekj hab daut jedonen no waut du fruachst.

36Un Abigajil jinkj trigj no Nabal, un dee haud sikj loten een Fast väasaten, soo aus daut eenen Kjennich jehieren wudd.

37Aus Nabal dan dän näakjsten Dach utjenichtat wia, säd siene Fru am aules, waut doa jeworden wia. Un Nabal kjrieech eenen Schlach, un hee wia jelämt aus Steen.

38Dan bie tieen Doag lota jeef de Har Nabal noch eenen Schlach un hee storf doavon.

39Aus David hieed, daut Nabal jestorwen wia, säd hee: Ekj preis dän Harn, dee sikj aun Nabal jerajcht haft, fa daut waut hee aun mie deed, un daut hee mie jehoolen haft von beeset doonen. De Har haft Nabal siene beese Dinja trigj opp sien Kopp

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

komen loten. Dan leet David no Abigajil schekjen un froagen, auf see wudd siene Fru woaren.

40Un aus David siene Mana no Karmel jinjen, säden see to ar: David schekjt ons häa daut wie die sullen holen toom siene Fru sennen.

41Un see stunt opp un kjneed sikj bat opp de Ieed un säd: Horcht emol, ekj sie siene Deenarin, un ekj sie reed siene Mana de Feet to wauschen.

42Un Abigajil muak sikj schwind reed, met de fief Mejales toop, dee äare Deenstmejales wieren, un see sad sikj opp eenen Äsel un jinkj met David siene Mana met, un see wort David siene Fru.

43Un David neem uk Ahinoam von Jesreel, daut see siene Fru wort. Dise beid worden David siene Frues.

44Saul haud siene Dochta Michal, dee David siene Fru wia, no Palti, Lajisch sienen Sän, jejäft. Palti kjeem von Galim.

1. Samuel 26

David beschämt Saul wada

1Dan kjeemen eenje Mana von Sif no Saul en Gibea un säden: David haft sikj opp däm Hachila Boajch, oosten von Jeschimon vestoaken.

2Un Saul muak sikj reed met 3.000 jewälde Mana von Israel un jinkj no de Wiltnis bie Sif, om David doa to sieekjen.

3Un Saul muak sien Loaga opp däm Hachila Boajch aun dän Wajch oosten von Jeschimon. Un David, dee doa en de Wiltnis bleef, hieed daut Saul am nostunt.

4Un hee schekjt Mana om notoseenen, un dee berechten daut Saul doa werkjlich wia.

5Un David jinkj un kjeem no de Städ, wua Saul sikj jeloagat haud. Un David sach, wua Saul lach, un uk Abner, Ner sien Sän, dee de Kommandaunt von siene Armee wia. Saul lach en daut Loaga, un de Armee wia runtom am.

6Un David säd to Ahimelech, dän Hetita, un to Abischai, Joab sien Brooda, un Zeruja äa Sän: Wäa jeit met mie bat en Saul sien Loaga? Un Abischai säd: Ekj woa met die metgonen.

7Un dan jinjen David un Abischai enne Nacht en de Armee äa Loaga, un see sagen Saul medden en daut Loaga schlopen, un dicht bie sien Kopp wia sien Spies en de Ieed nenn jestoaken. Un Abner, un de Armee lagen runtom am.

8Dan säd Abischai to David: Gott haft die dienen Fient vondoag en diene Macht jejäft. Lot mie däm hia aun de Ieed naunspalden met disen Spies. Tweemol wudd ekj däm nich stäakjen brucken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Un David säd: Doo daut nich. Kjeena haft daut rajcht däm Harn sien Jesaulwden waut aun to doonen. Deejanja wudd schuldich sennen ver däm Harn.

10Un David säd: Daut es soo secha aus daut de Har läft, daut de Har am selfst woat schlonen, ooda sien Dach woat komen wua hee stoaft, ooda hee woat en däm Kjrich gonen un doa faulen.

11Daut sull nich ver däm Harn komen daut ekj miene Haunt jäajen däm Harn sienen Jesaulwden brucken wudd. Oba nemm dän Spies un de Wotakruck, dee bie sien Kopp steit, un dan well wie gonen.

12Dan neem David dän Spies un de Wotakruck von bie Saul sien Kopp un see jinjen wajch. Kjeen Maun sach daut, un kjeena wist doavon. Kjeena wuak opp von sienen Schlop, wiels de Har haud eenen deepen Schlop opp aul de Mana jebrocht.

13Dan jinkj David doa wieda opp däm näakjsten Boajch nopp. Daut wia een langet Enj tweschen am un Saul.

14Un see roopten de Armee un Abner, Ner sienen Sän: Abner, deist du goanich auntwuaten? Un Abner roopt trigj: Wäa best du, daut du no däm Kjennich roopen deist?

15Un David säd to Abner: Best du nich de stoakja Soldot en Israel? Wuarom hast du nich fa dienen Harn, dän Kjennich, jewoakt? Doa wia eena en jun Loaga, dee wull dän Kjennich aufschaufen!

16Du hast nich diene Fliet jedonen. Soo secha aus de Har läft, hast du dien Doot vedeent, wiels du nich jewoakt hast äwa dienen Harn, däm Harn sien Jesaulwden. Kjikj emol! Wua es däm Kjennich sien Spies, un wua es siene Wotakruck, dee bie sien Kopp wieren?

17Un Saul kjand David siene Stemm, un säd: Es daut nich mien Sän David siene Stemm? Un David säd: Daut es miene Stemm, mien Har un Kjennich.

18Un hee säd: Wuarom best du dienen Deena hinjaraun? Waut hab ekj jedonen? Ooda waut hab ekj veschulcht?

19Nu horch noch no waut ekj, dien Deena, to sajen hab: Wan daut de Har es dee die jäajen mie jereizt haft, dan woat hee tofräd jestalt met een Ätesopfa; oba wan daut Menschen sent, dan lot däm Harn sien Oaja opp an komen. Ekj wort vondoag von daut Launt, woont mien Oafgoot es, vejoacht, un von aul dee, dee to mie jesajcht haben, daut ekj aundre Jetta aunbäden saul.

20Lot mie nich hia stoawen, wua ekj von däm Harn sien Launt vejoacht sie. Wuarom sull Israel äa Kjennich mien Läwen nostonen, aus wan hee eene Poadelhan en de Boaj jäajat.

21Dan säd Saul: Ekj hab orrajcht jedonen. Komm trigj, mien Sän David. Ekj woa die kjeen Schoden mea aundoonen, wiels du mien Läwen vondoag soo väl wieet jeräakjent hast. Ekj sie vondoag de Schosel jewast un hab schlajchtet jedonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

22Un David auntwuad am: Hia es dien Spies, mien Kjennich. Lot eenen von diene junge Mana komen dän holen.

23De Har beloont jieda eenen fa jerajcht un tru sennen, un vondoag jeef de Har dien Läwen en miene Haunt, un ekj wudd däm Harn sien Jesaulwden kjeen Schoden doonen.

24Krakjt soo aus mie dien Läwen vondoag soonen wieet haud, mucht de Har mien Läwen aus wieetvoll seenen, un mie ut aul miene Trubbels raden.

25Un Saul säd to David: Mucht Gott die säajnen, mien Sän David! Du woascht noch väl Erfolch en dien Läwen haben. Un David jinkj sienen Wajch, un Saul jinkj trigj no Hus.

1. Samuel 27

David en Ziklag

1Een Dach meend David: Ekj woa secha noch een Dach unja Saul siene Macht omkomen. Waut kunn ekj bäta doonen aus no de Filista Jäajent ranen? Dan woat Saul oppjäwen met mie en Israel sieekjen, un dan woat hee mie nich jriepen kjennen.

2Un David un siene 600 Mana muaken sikj opp un jinjen no Maoch sienen Sän Achisch, dee Kjennich en Gat wia.

3David un siene Mana wonden dan bie Achisch en Gat. Jieda Maun haud siene Famielje doa, un David haud siene twee Frues, Ahinoam von Jesreel un Abigajil von Karmel, dee Nabal siene Fru jewast wia.

4Aus Saul hieed, daut David no Gat jetrocken wia, proowd hee am nich mea to finjen.

5Un David säd to Achisch: Wan wie kjennen frädlich toop wonen, dan jeff mie eene Städ en eent von diene Aunsiedlungen oppem Launt, daut ekj doa won. Wuarom sull ekj en diene Hauptstaut wonen?

6Un Achisch jeef am dan de Staut Ziklag. Von don aun es Ziklag noch emma unja een judschen Kjennich jewast.

7David wond 16 Moonat en de Filista äare Jäajent.

8David un siene Mana äwafollen de Lied en Geschur, Girsi, un Amalek, dee doa aul lang jeläft hauden. See äwafollen de Siedlungen von Schur gaunz bat Ägipten.

9Wan David en eene Jäajent wäm äwafoll, leet hee kjeene Menschen doa aum läwen. Oba hee neem äare Schop, äa Vee, äare Äsels un Kameelen un äare Kjleeda. Dan kjeem hee wada trigj no Achisch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Un Achisch fruach am dan: Wua hab jie vondoag wäm äwafollen? Un David säd dan, hee wia en daut Launt em Sieden von Juda jewast, ooda daut Launt em Sieden, wua de Jerachmeelita wonen, ooda uk em Launt em Sieden wua de Kenita sent.

11David leet doa kjeene Menschen aum Läwen. Soo kunn kjeena no Gat gonen un sajen, waut doa werkjlich jeworden wia un weeten loten waut hee werkjlich deed. Dit deed hee de gaunze Tiet aus hee en de Jäajent von de Filista wond.

12Soo kjeem daut, daut Achisch een vetruen en David kjrieech. Hee jleewd daut David vedorf sikj daut soo mank de Israeliten, daut hee opp emma wudd am tru bliewen.

1. Samuel 28

1Dan kjeem daut wada, daut de Filista sikj saumelden om met de Israeliten Kjrich to moaken. Un Achisch säd to David: Vesto, daut du un diene Mana sellen fa mie en de Armee kjriejen.

2Un David säd to Achisch: Du woascht krakjt seenen waut ekj doonen woa. Un Achisch säd to David: Ekj woa die dan to mienen Wajchta moaken opp emma.

Saul un de Fru en Endor

3Samuel wia aul jestorwen, un aule Israeliten hauden fa am jetruat. See hauden am en Rama, en siene Staut, begroft. Un Saul haud aul soone, waut met de Doodes räden un soone waut Tieekjens utläden, veboden en Israel to schaufen.

4De Filista äare Kjrieja saumelden sikj un kjeemen un muaken ää Loaga bie Schunem. Saul saumeld de Israeliten un see muaken ää Loaga bie Gilboa.

5Oba aus Saul de Filista äare Armee sach, haud hee Angst un am zettad sea von bennen.

6Dan fruach Saul däm Harn no Rot, oba de Har jeef kjeene Auntwuat, nich en eenen Droom, nich derch Urim, un uk nich derch de Profeeten.

7Un Saul säd to siene Deena: Sieekjt mie eene Fru, dee met de Doodes räden kaun. Ekj well ar waut froagen. Un de Deena säden am: Doa es soone en Endor.

8Un Saul trock sikj soone Kjleeda aun, daut see am nich kjanen wudden, un jinkj met twee von siene Mana no de Fru. See deeden dit enne Nacht. Aus see de Fru fungen, säd Saul to ar: Moak emol Kontakt met de Jeista, un roop krakjt dän, dän ekj sajen woa.

9Oba de Fru säd: Du weetst doch, daut de Kjennich Saul daut veboden haft, daut eene met de Doodes rät ooda Tieekjens utlajcht. Wuarom saul ekj soont doonen, wuafää ekj stoawen sull?

10Un Saul muak een Vespräakjen opp een Eit en däm Harn sien Nomen un säd: Soo secha aus de Har läft, woascht du nich em Trubbel komen wäajen dit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Un de Fru säd: Wäm west du haben daut ekj väaroop? Un Saul säd: Roop emol Samuel fa mie.

12Un aus de Fru Samuel sach, schrieech see lud un säd to Saul: Wuarom hast du mie soo aunjeschmäat? Du best de Kjennich Saul!

13Oba Saul säd: Du brukst die goanich enjsten. Waut sitst du? Un de Fru säd: Ekj see eenen Jeist ut de Ieed rut komen.

14Un Saul säd: No waut lat daut däm? Un see säd: Am lat daut no eenen oolen Maun, un hee es en een Rock jekjleet. Dan wist Saul, daut et Samuel wia, un hee kjneed sikj met sien Jesecht no de Ieed un veieed am.

15Un Samuel säd to Saul: Wuarom trubbelst du mie un brinjst mie opp? Un Saul säd: Ekj hab een grootet Probleem. De Filista komen opp jäajen mie, un Gott haft sikj wajch jedreit von mie. Hee auntwuat mie nich mea, nich derch Profeeten un uk nich en däm Droom. Doawäajen hab ekj die jeroopt. Ekj well weeten, waut ekj doonen saul.

16Un Samuel säd: Wuarom roopst du mie wan de Har die veloten haft un dien Fient jeworden es?

17De Har haft daut aun die jedonen, waut ekj die aul ea säd. Hee haft daut Rikj von die jenomen un haft dien Noba David daut jejäft.

18Du horchst nich no waut de Har säd, un deetst nich däm Harn sienen grooten Oaja jäajen de Amalekita gaunz utfieren. Doawäajen haft de Har die vondoag en dise Loag jesat.

19Nu woat de Har Israel un uk die en de Filista äare Macht jäwen. Morjen woascht du, met diene Säns toop, met mie sennen. De Har woat de israelitische Armee uk en de Filista äare Macht jäwen.

20Doamet foll Saul ut Angst plaut oppe Ieed dol, wäajen waut Samuel jesajcht haud. Saul wia schwak, wiels hee dän gaunzen Dach un de gaunze Nacht nuscht jejäten haud.

21Un de Fru jinkj no Saul un sach woo Angst am wia. Un see säd to am: Horch emol hää. Ekj hab jedonen no waut du fruachst, wan ekj uk mien Läwen opp Spell sad. Ekj horcht no die.

22Nu horch du uk no mie. Lot mie een beskje Broot oppsaten fa die. Du saust waut äten, soo daut du een bät stoakja woascht un wada wieda gonen kaust.

23Oba Saul wäad sikj un säd: Ekj woa nuscht äten. Oba siene Mana, un uk de Fru, prachaden am bat hee no an horcht. Dan recht hee sikj aun un sad sikj opp daut Bad dol.

24De Fru haud een Mastkaulf, un see jinkj schwind un schlacht daut. See neem uk waut Mäl un rieed daut aun un bakt waut onjesuadet Broot.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Aus see dit oppjesat haud, saden Saul un siene Mana sikj bie un eeten. Un aus see jejäten hauden neemen see Aufscheet un veleeten noch enne Nacht.

1. Samuel 29

David brukt de Filista nich halpen

1De Filista vesaumelden äare gaunze Armee bie Afek, un de Israeliten loagaden met äare bie de Kjwal en Jesreel.

2Dan aus de Leidasch von de Filista sikj weesen bie äare hundade un dusende, kjeemen David un siene Mana mank de latste, toop met däm Kjennich Achisch.

3Un de Kommandaunten von de Filista fruagen: Waut doonen dise Hebräa hia? Un Achisch säd: Dit es David. Hee wia eent von Kjennich Saul siene aunjestalde en Israel. Oba nu es hee aul äwa een Joa mank ons jewast un ekj hab de gaunze Tiet nuscht aun am jefungen daut mie nich jefelt.

4Un de Kommandaunten von de Filista Armee worden sikj doll met am un säden: Schekj disen Maun trigj. Dee kaun trigj no de Staut gonen, dee du am jeefst. Dee saul nich met ons en däm Kjrich gonen. Dee kunn met eemol en däm Kaumf jäajen ons sennen. Woo kunn hee sikj bäta bie sienen Kjennich beleeft moaken aus met een poa von onse Läwes nämen?

5Dit es dee David von wäm see en äaren Daunz sungen: Saul haft siene dusende jeschloagen, un David siene tieendusende?

6Dan roopt Achisch David un säd to am: Soo secha aus de Har läft, best du opprechtich to mie jewast, un mie schient daut rajcht, daut du met ons sust en däm Kaumf gonen. Von däm Dach aus du no mie kjeemst bat vondoag, hab ekj noch nuscht aun die jefungen, waut mie nich jefelt, oba de Volkjsleida wellen die hia nich haben.

7Doawäajen mott ekj nu sajen: Go frädlich trigj, un doo nuscht waut miene Volkjsleida oppräajen woat.

8Un David säd to Achisch: Hab ekj irjent waut orrajcht jedonen? Es doa irjent waut von don aus ekj no die kjeem bat vondoag, daut ekj nich saul jäajen dienen Fient kjamfen, mien Har un Kjennich?

9Un Achisch säd to David: Soo aus ekj die kjan, best du soo tru to mie jewast aus de Enjel to Gott. Oba de Kommandaunten von de Filista haben sikj beschloten, daut du nich met an saust en däm Kjrich gonen.

10Zemorjes tiedich saust du die met diene israelitische Mana toop reed moaken un met daut ieeschte Doages Licht veloten.

11Dan tiedich dän näakjsten Morjen saden David un siene Mana loos, un jinjen trigj en de Filista äare Jäajent nenn. Oba de Filista jinjen no Jesreel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Samuel 30

David sien Loaga woat bestolen

1Dan aum dredden Dach kjeemen David un siene Mana trigj no Ziklag, un fungen daut de Amalekita en daut Launt em Sieden Kanaan jestolen hauden un uk en Ziklag. Ziklag hauden see enjenomen un aunjestekjt.

2See hauden uk aule Frues un dee waut met an wieren wajchjefieet, de oame un uk de rikje. See hauden kjeenem dootjemoakt, oba aulem metjenomen aus see trigjinjen.

3Aus David un siene Mana dan no de Staut kjeemen, fungen see dee utjebrent un daut äare Frues un Kjinja faustjenomen wieren.

4Un David un siene Mana schrieejen un hielden, bat see nich mea Krauft toom hielen hauden.

5David siene twee Frues wieren uk wajchjefieet, beid Ahinoam von Jesreel un Abigajil, dee Nabal von Karmel siene Fru jewast wia.

6Dit wia eene schlemme Loag fa David. Siene Mana räden von am steenjen, wiels see soo jeschloagen wieren, daut äare Famieljes wajch wieren. Doch David funk Krauft en däm Harn sienen Gott.

7Un David säd to Abjatar, dän Priesta, dee Ahimelech sien Sän wia: Brinj mie dän Efod. Un Abjatar brocht David dän Efod.

8Un David fruach däm Harn: Saul ekj dise Reiba hinjaraun joagen? Un woa ekj dee enholen? Un de Auntwuat kjeem: Go dee hinjaraun. Du woascht dee onbedinjt enholen un woascht gaunz secha de Jefangne raden.

9Dan läden David un siene 600 Mana loos un see kjeemen bat dän Riefa Besor. Doa deelden see sikj soo daut 200 Mana doa bleewen.

10David un 400 Mana juagen jane wieda hinjaraun un 200 bleewen bie dän Riefa, wiels see too meed wieren wieda to gonen.

11Dan fungen see eenen Ägipta oppe opne Stap un brochten dän no David. See jeewen am Broot to äten un Wota to drinkjen.

12Un see jeewen am een Stekj jepraste Fiejen un twee Stekja jepraste Rasienen. Aus hee jejäten haud kjeem siene Krauft trigj, wiels hee haud kjeen Broot ooda Wota jehaut fa dree Doag.

13Un David fruach am: Wäm jehieescht du, un von wua best du? Un dee säd: Ekj sie een ägiptischa Jung, un sie een Sklow fa een Amalekita. Mien Har leet mie hia dree Doag trigj, aus ekj krank wort.

14Wie bestoolen de Jäajent von de Kreeta en daut Launt em siednen Juda, un doa uk daut Kaleb Launt em Sieden. Dan stekjt wie Ziklag noch aun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un David säd: Kaust du mie no de Baund wiesen? Un jana säd: Vespräakj mie opp eenen Eit ver Gott, daut du mie nich woascht ombrinjen un uk nich trigj no mienen Harn jäwen. Dan wies ekj die doahan, wua dee sent.

16Un de Jung wees an no de Baund. Dee hauden sikj breet vespreet opp daut Launt, un dee eeten un drunken un daunzten fa Freid wäajen aules, waut see enjenomen hauden en de Jäajent von Juda un von de Filista.

17Dän näakjsten Dach aus daut noch diesta wia, äwafoll David an un kjamft met an bat Owent. Kjeena von dee kjeem wajch, buta 400 junge Mana, dee sikj opp de Kameelen brochten un wajchranden.

18Un David rad aules waut de Amalekita jenomen hauden. Hee rad uk siene beid Frues.

19Daut fäld aun kjeent von äare Menschen, nich von oame un uk nich von de rikje, nich Junges un uk nich Mejales, un uk nuscht von daut jestolne. David brocht aules trigj.

20See fungen uk aul de Schop un daut Vee. See juagen daut ver sikj, un säden: Dit jehieet David!

21Dan kjeemen see bat doa wua de 200 Mana jebläwen wieren, dee too meed wieren toom met David gonen. Dee wieren bie däm Riefa Besor jebläwen un kjeemen David nu entjäajen. Un David kjeem noda no an un bejreest an.

22Oba aul de frajche un proste Mana, dee met David jegonen wieren, säden: Wiels dee nich dän gaunzen Wajch met ons kjeemen, woa wie an nu kjeent von daut jestolne jäwen, waut wie jekjräajen haben. Bloos äare Frues un Kjinja kjennen see nu haben. Dan motten see tofräd sennen.

23Oba David säd: Miene Breeda, soo woa wie daut nich doonen met daut, waut de Har ons enne Henj jejäft haft. Hee haft ons jeschizt un ons de Baund en onse Macht jejäft.

24Wäa kunn doch bloos met junt metstemmen? Dee waut bie onse Sachen bleewen, sellen krakjt soo kjrieen aus dee waut en däm Kaumf wieren. Jieda eena kjricht äwareen.

25David muak daut dän Dach to eene Räajel, un daut haben see bat opp däm vondoagschen Dach noch emma soo jehoolen en Israel.

26Dan aus David no Ziklag kjeem, schekjt hee waut von daut jestolne no siene Frind, de Leidasch en Juda, met dise Norecht: Hia es eene Gow fa junt von daut jestolne von däm Harn siene Fiend.

27Hee schekjt waut no Betel, waut no Ramot en daut Launt em Sieden, waut no Jatir,

28waut no Aroer, waut no Sifmot, waut no Eschtemoa,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29waut no Karmel, waut no de Städa von de Jerachmeelita, waut no de Städa von de Kenita,

30waut no Horma, waut no Bor Aschan, waut no Atach,

31waut no Hebron, un no aul de Städa wua David un siene Mana sikj oppjehoolen hauden.

1. Samuel 31

Saul un siene Säns stoawen

(1.Chr 10,1-12)

1Un en dän Kaumf tweschen de Israeliten un de Filista, musten de Israeliten ranen. Väle storwen biem Boajch Gilboa.

2De Filista holden Saul un siene Säns en, un see schluagen Jonatan un Abinadab un Malkischua, Saul siene Säns, doot.

3De Kaumf jinkj schlajcht fa Saul, un waut Kjrieja met Boages un Feilen fungen am un velazten am.

4Dan säd Saul to sien Schiltdroaga: Nemm dien Schwieet un stäakj mie doamet, daut dise onbeschnädne nich komen un mie stäakjen un sikj äwa mie Spos moaken. Oba de Schiltdroaga deed daut nich, hee enjst sikj too sea. Dan neem Saul daut Schwieet un schmeet sikj doa nopp.

5Oba aus de Schiltdroaga sach daut Saul stoawen deed, neem hee sien Schwieet un schmeet sikj doa nopp, un storf doa met Saul.

6Daut es woo Saul un sien Schiltdroaga storwen. Un siene dree Säns un aul siene Mana storwen aula aun dän selwjen Dach.

7Un de Mana en Israel, dee von de aundre Sied vom Jesreel Tol wieren, un dee waut von äwa däm Jordan wieren, hieeden, daut de Armee jerant haud un daut Saul un siene Säns doot wieren. Dan veleeten see äare Städa un randen uk. Un de Filista kjeemen un siedelden en dee Städa

8Dän näakjsten Dach, aus de Filista kjeemen om de jefolne Kjrieja to bestälen, fungen see Saul un siene dree Säns opp däm Gilboa Boajch.

9See hakten sien Kopp auf un neemen sien Jereetschoft, un schekjten eene Norecht no aul de Filista äare Städa, om de goode Norecht no aule Jetta un Menschen to brinjen.

10See neemen Saul sien Kjrichsjereetschoft no däm Tempel von Astarte un see hongen sien Kjarpa opp aun de Mia rom Bet Schean.

11Oba aus de Lied von Jabesch en Gilead hieeden, waut de Filista met Saul jedonen hauden,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

12jinjen äare browe Mana enne Nacht un neemen Saul sienen Kjarpa un uk dee von siene Säns von de Mia bie Bet Schean, un see neemen dee no Jabesch un vebrenden dee doa.

13Dan begrowden see de Knoakes, waut äwajebläwen wieren, unja dän Tamariskenboom en Jabesch. Dan fausten see fa säwen Doag.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2. Samuel

2. Samuel 1

David truat äwa Saul

1 Aus David trigjekomen wia von sien Siech äwa de Amalekita, bleef hee noch twee
Doag en Ziklag, onen daut hee waut von Saul sien Doot to hieren kjrieech.

2 Dan aum dredden Dach kjeem doa met eemol eent von Saul siene Mana. Däm sien
Kjleet wia opjeräten un hee haud Ieed oppem Kopp. Hee jinkj no David un schmeet
sikj ver am oppe Ieed un kjneed sikj ver am.

3 Un David säd to am: Von wua best du jekomen? Un hee säd: Ekj sie von de
israelitische Armee wajch jerant.

4 Un David säd to am: Kaust du mie sajen, woo daut jegonen es? Un de Maun säd:
De Armee es vom Kaumf jerant, un doa sent een deel Doodes. Un Saul un sien Sän
Jonatan sent uk doot.

5 Un David säd to dän jungen Maun: Woo weetst du daut Saul un sien Sän Jonatan
doot sent?

6 Un de junga Maun, dee dit vetald, säd: Weetst, ekj wia don jrod opp däm Boajch
Gilboa. Un doa sach ekj Saul opp sien Spies nopp jeländ. Un de Filista äare
Kjrichswoages un Ritta dicht bie.

7 Un Saul kjikjt sikj rom un sach mie un roopt mie. Un ekj säd: Waut kaun ekj fa die
doonen?

8 Un hee säd to mie: Wäa best du? Un ekj säd: Ekj sie een Amalekita.

9 Un dan säd hee to mie: Komm bat hia, un schlo mie doot. Ekj sie schlemm vewunt,
oba ekj sie noch nich doot.

10 Un dan jinkj ekj no am, un ekj schluach am doot. Ekj wia mie secha, daut hee nich
lang läwen kunn, wäajen siene Wunden. Un ekj neem de Kroon von sien Kopp un
dän Oarmbaunt von sien Oarm un hab die, mien Harn, dee jebrocht.

11 Dan kjrieech David sienen Rock to hoolen un reet dän op en Trua. Un aul de Mana
met am deeden krakjt daut selwje.

12 See truaden un hielden äwa Saul un sienen Sän Jonatan, un äwa daut Volkj Israel,
däm Harn sien Volkj, wiels de Kjrich soo wia jäajen an jegonen. Un see eeten
nuscht bat Owent.

13 Un David säd to dän jungen Maun, dee am de Norecht jebrocht haud: Von wua
kjemst du? Un dee säd: Ekj sie een Amalekita sien Sän, dee mank de Israeliten
wont.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un David säd to am: Woo kjemt daut, daut du die nich enjst däm Harn sienen Jesaulwden doottomoaken?

15Un David säd to eent von siene junge Mana: Schlo däm doot. Un dee deed daut.

16Un David säd äwa däm: Du hast die dän Doot vedeent. Du sätst selfst, daut du dän Harn sienen Jesaulwden dootjeschloagen hautst.

17Un David truad äwa Saul un Saul sienen Sän Jonatan met dit Trualeet.

18Hee bestald daut de Lied en Juda dit sull jelieet woaren. Dit Trualeet es en daut Jaschar Buak oppjeschräwen:

19Oo Israel! Onse Leidasch sent en de Boaj jefollen; Onse baste Mana sent doot.

20Sajcht daut nich en Gat un moakt daut nich bekaunt opp de Gaussen en Aschkelon; daut de Dajchta von jane onbeschnädne Filista sikj nich äwa ons freien.

21Jie Boaj en Gilboa, mucht doa kjeen Deiw ooda Räajen opp junt faulen, un kjeene fruchtboare Stapen opp junt sennen, wiels doa es daut Schilt von onse Leidasch veschmäten, un doa es Saul sien Schilt nich mea met Eelj jeräwen.

22Jonatan haft nich met sienen Boagen oppjejäft wan doa uk Doodes rom am wieren; un Saul sien Schwieet haft nich vejäfs jeschloagen, wan de Fient uk stoakj wia.

23Saul un Jonatan, woo beleeft un aunjeseenen, emma schauften see toop, em Läwen un em Doot; See wieren fekjsa aus Odlasch un stoakja aus Leiws.

24Jie Frulied en Israel, hielt äwa Saul, hee jeef junt schmocke roode Kjleeda, un jeef junt goldne Spalden doaraun.

25Onse baste Mana sent medden en däm Kaumf jefollen, Jonatan es opp dienen Boajch jestorwen.

26Daut es mie sea schod, mien Brooda Jonatan. Du wieescht mie sea väl wieet; diene Leew es mie väl wieet jewast, mea aus de Leew von eene Fru.

27Onse baste Mana sent jefollen. Onse baste Kjrieja sent doot.

2. Samuel 2

David woat en Juda Kjennich, Isch Boschet en Israel

1No daut fruach David däm Harn: Saul ekj en Juda nengonen, en de Städa? Un de Har säd to am: Go doahan. Un David säd: No woone saul ekj gonen? Un de Har auntwuad: No Hebron.

2Un dan jinkj David doahan, met siene twee Frues, Ahinoam von Jesreel, un Abigajil, dee Nabal von Karmel siene Fru jewast wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3David brocht uk siene Mana, dee met am jewast wieren, un uk äare Famieljes. See wonden don en de Städa bie Hebron.

4Dan kjeemen de Mana von Juda no am, un see saulwden David, aus dän Kjennich äwa Juda. De Mana von Juda kjeemen un berechten David daut de Mana von Jabesch en Gilead hauden Saul begroft.

5Un David schekjt Norecht derch siene Mana no de Mana von Jabesch en Gilead un säd to an: Mucht de Har junt säajnen, daut jie soo väl äwrich haben fa Saul, daut jie am begrowden.

6Mucht de Har junt nu truhoatje Leew wiesen un väl äwrich haben fa junt. Un ekj woa goodet fa junt doonen, wiels jie dit jedonen haben.

7Siet stoakj un brow. Saul, jun Har, es doot, un de Mana von Juda haben mie toom Kjennich jesaulft.

8Abner, Ner sien Sän, wia de Kommandaunt von Saul siene Armee, un hee haud Isch Boschet, Saul sien Sän, met sikj jenomen un wia no Mahanajim jegonen,

9un haud Isch Boschet doa toom Kjennich äwa gaunz Israel jemoakt. Sien Rikj neem Gilead, Asser, Jesreel, Efraim un Benjamin en.

10Isch Boschet, Saul sien Sän, wia 40 Joa oolt un rejieed fa twee Joa. Oba de Staum Juda neem David aus Kjennich.

11David wia Kjennich en Hebron äwa dän Staum Juda fa säwen Joa un sas Moonat.

12Abner, Ner sien Sän, jinkj met Isch Boschet siene Mana von Mahanajim bat Gibeon.

13Un Joab, Zeruja äa Sän, jinkj met David siene Mana no Gibeon un see troffen sikj met Abner. See saden sikj dol, jieda Grupp aun eene Sied von daut Wotaloch bie Gibeon.

14Un Abner säd to Joab: Well wie von jieda Sied waut junge Mana väabrinjen, daut dee ver ons een Kaumf spälen. Un Joab säd: Jo, well wie.

15Dan kjeemen twalw Mana von Benjamin, dee sikj met Isch Boschet, Saul sien Sän, hilden, un uk twalw von David siene Mana no väaren.

16Un jieda Maun kjrieech sienen Jäajna biem Kopp to hoolen, un stuak sien Schwieet en däm nenn. Soo follen see aula tojlikj. Doaderch wort de Städ “Helkat Hazurim” jenant. Dee Städ es bie Gibeon.

17Daut jeef dän Dach een jehieeja Kaumf, un David siene Mana hauden de äwahaunt äwa Abner un siene Mana.

18Zeruja äare dree Säns Joab, Abischai un Asael wieren doa. Asael kunn soo stoakj ranen aus een Ree,

19un hee kjrieech Abner opp Ziel un rand jlikj opp am too.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Un Abner kjikjt hinja sikj un säd: Best daut du, Asael? Un jana säd: Jo.

21Un Abner säd: Go irjent sest wua han, un nemm die eent von de junge Mana un beplinda däm. Oba Asael bleef Abner oppe Haken.

22Un Abner säd noch wada to Asael: Komm mie nich hinjaraun. Wuarom sull ekj die doot moaken? Un woo wudd ekj dan kjennen dienen Brooda Joab aunkjikjen?

23Oba Asael jeef nich no, un Abner stuak sien Schwieet derch Asael sien Kjarpa, soo daut de Jräp bat aun sien Buck jinkj, un de Spetz hinjen rut stuak. Un Asael foll han un storf doa. Un aule waut doahan jinjen wua Asael lach, hieeden opp to kjamfen un stunden doa bloos.

24Oba Joab un Abischai randen Abner noch wieda hinjaraun. Un aus de Sonn aum unjagonen wia kjeemen see bat däm Boajch Ama, dee ver Giach es oppem Wajch no de Wiltnis en Gibeon.

25Un de Mana vom Staum Benjamin saumelden sikj met Abner un stalden sikj bowen oppem Boajch han.

26Dan roopt Abner no Joab: Woa wie nienich opphieren? Kaust du nich seenen, daut dit bloos betta moakt? Woo lang woascht du wachten, bat du diene Mana sajchst, daut see nich sellen äare israelitische Breeda hinjaraun sennen?

27Un Joab säd: Soo kloa aus Gott läft, wan du ea jesajcht hautst, dan hauden miene Mana aul ver Meddach oppjehieet.

28Dan blosd Joab met eene Posaun, un siene Mana hieeden opp un randen Israel nich mea hinjaraun, un kjamften nich mea.

29Un Abner un siene Mana jinjen dee gaunze Nacht derch daut groote Tol un derch däm Jordan, un jinjen noch dän gaunzen näakjsten Morjen bat see trigj no Mahanajim kjeemen.

30Un Joab dreid sikj wajch von Abner, un saumeld sikj met siene Mana. Un see wieren 19 Maun kort, buta Asael.

31Oba David siene Mana hauden 360 von Abner siene Benjaminita doljeschloagen.

32See neemen un begrowden Asael bie Betlehem en sienen Voda sien Grauf. Un Joab un siene Mana jinjen de gaunze Nacht, un kjeemen no Hebron aus daut aunfunk to doagen.

2. Samuel 3

Von David un Abner

1Dan wia doa eene lange Tiet, wua dee waut Saul siene Famielje unjastetten deeden, met dee kjriejen deeden, waut David siene Famielje unjastetten. Un David siene Sied wort stoakja un stoakja, un Saul siene wort schwaka un schwaka.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2Un en Hebron haud David waut Säns. Sien ieeschtjebuarna wia Amnon von Ahinoam von Jesreel.

3Un sien tweeda Jung wia Kilab, von Abigajil, dee Nabal von Karmel siene Fru jewast wia. Un sien dredda Sän wia Absalom, von Maacha, däm Kjennich Talmai von Geschur siene Dochta.

4Un sien vieeda Sän wia Adonija, dän David von siene Fru Hagit haud; un de fefta wia Schefatja, von siene Fru Abital;

5un de sasta wia Jitream von David siene Fru, Egla. Dise worden David en Hebron jebuaren.

6Un en dee Tiet, aus dee waut Saul siene Famielje unjastetten deeden, met dee kjriejden, waut David siene Famielje unjastetten deeden, wort Abner sea stoakj mank dee, waut Saul siene Famielje unjastetten.

7Saul haud eene Näbenfru jehaut, dee Rizpa heet. See wia Aja siene Dochta. Un Isch Boschet säd to Abner: Wuarom hast du die met mien Voda siene Näbenfru aufjejäft?

8Un Abner jefoll daut sea schlajcht daut Isch Boschet, soo to am räd, un hee säd: Sie ekj een Hunt von Juda dee hia romschneflen kjemt? Hia sie ekj tru to dien Voda Saul un siene Breeda un Frind, un hab die nich en David siene Henj jejäft, un dan kjemst du un vekloachst mie wäajen eene Fru?

9Lot Gott mie bestrofen, wan ekj daut nich soo doo aus de Har David daut opp eenen Eit vesproaken haft,

10daut Saul sien Rikj no David jeit, un David Kjennich woat äwa Israel un Juda von Dan bat Beerscheba.

11Un Isch Boschet haud kjeen Wuat mea fa Abner, wiels hee Angst fa am haud.

12Dan schekjt Abner Mana no David en Hebron un leet am sajen: Wäm sien Launt es dit? Moak eenen Bunt met mie un dan woa ekj die halpen, soo sea aus ekj kaun, om daut gaunze Israel en dien Rikj nenn to brinjen.

13Un David leet am weeten: Daut es goot. Ekj woa een Bunt met die moaken; oba opp eene Bedinjunk. Lot mie die nich seenen ea du mie Michal, Saul siene Dochta, trigjbrinjst.

14Dan schekjt David Mana no Isch Boschet, Saul sienen Sän, un leet sajen: Jeff mie miene Fru, Michal, fa dee ekj met de Väahut von 100 Filista betolt hab.

15Un Isch Boschet schekjt Mana om Michal von äaren Maun, Paltiel, Lajisch sien Sän, to holen.

16Äa Maun jinkj met ar gaunz bat Bahurim, un hee hield dän wajchäwa wäajen ar. Dan säd Abner to am: Nu go trigj. Un hee jinkj trigj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Un Abner räd met de Leidasch en Israel un säd: Jie haben nu aul eene Tietlank wult David aus junen Kjennich haben.

18Doot daut nu! De Har haft David vesproaken: Derch mienen Deena, David, siene Macht woa ekj de Israeliten von de Filista äare Macht un von de Macht von aul äare Fiend raden.

19Un Abner räd met däm Staum Benjamin, un dan jinkj hee no David en Hebron un säd am waut Israel un de Staum Benjamin wenschten.

20Aus Abner soo met 20 Mana no David en Hebron kjeem, muak David eene groote Moltiet fa Abner un dee waut met am wieren.

21Un Abner säd to David: Ekj woa romgonen un daut gaunze Israel hinja die, mien Har un Kjennich, saumlen, daut see woaren eenen Bunt met die moaken, un du äwa aules rejieren kaust, waut dien Hoat wenscht. Doamet schekjt David Abner opp siene Oabeit, un hee jinkj frädlich wieda.

22Oba jrod don kjeemen Joab un eene Grupp von David siene Mana trigj von wua see wäm äwafollen hauden. See hauden väl Sachen trigj jebrocht, dee see en dän Kjrich jewonnen hauden. Abner wia oba aul wajchjegonen von David en Hebron, wiels David am jeschekjt haud. Un hee wia frädlich wiedajegonen.

23Aus Joab un de gaunze Armee, dee met am wieren, trigj kjeemen, wort Joab jesajcht: Abner, Ner sien Sän, kjeem no däm Kjennich, un de Kjennich haft am gonen loten. Hee es frädlich wajchjegonen.

24Dan jinkj Joab no däm Kjennich un säd: Waut hast du jedonen? Abner es hia bie die jewast un du hast am jrodsoo gonen loten! Wuarom hast du daut jedonen?

25Du weetst doch daut Abner, Ner sien Sän, es jekomen die hinjat Licht to fieren. Hee kjeem to spionen, woo du foadich worscht un bäta om die omtoweeten.

26Un aus Joab utjerät haud met David, schekjt hee Mana om Abner trigjtoholen. See troffen am bie Bor Sira un brochten am trigj. Oba David wist doa nuscht von.

27Aus Abner don trigj no Hebron kjeem, neem Joab am tosied biem Puat, aus wan hee unja vea Uagen met am räden wull. Un doa schneet hee Abner sien Buck opp. Soo wort hee fa Asael, Joab sien Brooda, sienen Doot omjebrocht.

28Lota aus David daut hieed, säd hee: Ekj un mien Rikj sent gaunz onen Schult ver däm Harn en däm Doot von Abner, Ner sien Sän.

29Mucht de Schult opp Joab un sienen Voda siene Nokomen faulen. Muchten Joab siene Nokomen nienich onen wäm sennen, däm waut kjietat ooda sien Fleesch vefräten woat, ooda wäa bloos Fruesoabeit doonen kaun, ooda wäa vom Schwieet jestorwen es, ooda dee nich jenuach to äten haft.

30Soo wia daut, daut Joab un sien Brooda Abischai Abner aufschauften, wäajen Abner äaren Brooda Asael bie däm Kaumf bie Gibeon doot muak.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Un David bestald daut Joab un een jieda eena von de Mana, waut met am wieren, sull sikj dän Rock opprieten un een Sak äwatrakjen un fa Abner truaren. Kjennich David jinkj daut ieeschte hinja daut Soakj.

32Un see begrowden Abner en Hebron. De Kjennich truad lud un hield bie Abner sien Grauf. Un daut gaunze Volkj truad.

33De Kjennich spruak sien Trua ut met dise Wieed: Wuarom sull Abner soo oschuldich stoawen?

34Diene Henj wieren nich faustjebungen; diene Feet wieren nich enjekjlamt; du storfst soo aus en de Henj von beese Menschen. Un aule Menschen hielden wieda äwa am.

35Un aule Menschen wullen David beräden aul ver diesta, daut hee sull Broot äten, oba hee vespruak opp een Eit: Mucht Gott mie bestrofen, un krakjt eendoont woo strenj, wan ekj Broot ooda sest irjent waut schmakj ea de Sonn unjajeit.

36Un daut Volkj horcht no am un an jefoll daut, un aules waut de Kjennich deed jefoll aule Menschen.

37Soo leet de Kjennich dän Dach daut Volkj weeten, daut hee nich Abner sien Doot jewult haud.

38Un de Kjennich säd to siene aunjestalde: Weet jie nich daut een Volkjsleida un een wichtja Maun vondoag jestorwen es?

39Un wan ekj uk de jesaulwda Kjennich sie, sie ekj vondoag schwak. Zeruja äare Säns sent too strenj fa mie. Mucht de Har de beese rechten fa daut beese, waut see doonen.

2. Samuel 4

Isch Boschet woat omjebrocht

1Aus Saul sien Sän, Isch Boschet, daut hieed daut Abner en Hebron jestorwen wia, vejinkj am de Moot, un daut gaunze Israel wia aus jeschloagen.

2Isch Boschet haud twee aunjestalde, dee jieda eene Baund leiden, met dee see aundre beplindaden. De aunjestalde wieren Baana un Rechab, Rimmon von Beerot siene Säns. See jehieeden to dän Staum Benjamin. (Beerot wort uk bie Benjamin biejeräakjent.

3De Beerotita flichten emol no Gittajim un sent doa noch bat däm vondoagschen Dach.)

4Jonatan, Saul sien Sän, haud eenen Sän dee vekjräpelde Feet haud. De Sän heet Mefi Boschet. Mefi Boschet wia fief Joa oolt aus emol de Norecht von Jesreel kjeem daut Saul un Jonatan jestorwen wieren. De Mejal, dee dän fiewjoaschen don fläajd,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

neem am opp un rand; oba see spood sikj soo daut see am faulen leet un hee doaderch vekjräpelt wort.

5Rimmon siene Säns, Rechab un Baana, jinjen loos no Isch Boschet sien Hus, un kjeemen doa boolt no Meddach han, aus Isch Boschet jrod Meddachschlop hilt.

6De Fru, dee bie de Däa de Wajchta wia, haud doa Weit jesäft, oba dee wia doabie enjeschlopen. Aus Rechab un sien Brooda Baana dan bat doa kjeemen, jinjen see bloos nenn.

7Isch Boschet lach jrod opp sien Bad en de Schlopstow. Un see jinjen doa nenn un schauften am auf un schneeden sienen Kopp auf. See neemen dän Kopp un jinjen de gaunze Nacht derch daut groote Tol.

8Aus see no Hebron kjeemen, brochten see David dän Kopp von Isch Boschet. Un see säden to David: Hia es de Kopp von dien Fient Isch Boschet, Saul sien Sän, dee waut hinjaraun wia no dien Läwen. Vondoag haft de Har die, ons Har un Kjennich, loten aun Saul un siene Nokomen Rach eewen.

9Un David säd to Rechab un sienen Brooda Baana, Rimmon von Beerot siene Säns: Soo secha aus de Har läft, dee mien Läwen ut jieda Jefoa jerat haft,

10aus mie en Ziklag eena säd daut Saul doot wia, un meend, daut hee mie eene goode Norecht brocht, don neem ekj am un brocht am om. Daut wia waut hee kjrieech fa siene Norecht.

11Wooväl schlemma woat daut sennen fa beese Mana, dee eenen oschuldjen Maun en sien ieejnet Hus em Bad ombrinjen. Nu woa ekj jun Doot fa sien Doot velangen un junt von opp dise Ieed oppriemen.

12Un David jeef daut Wuat, daut siene Mana dee aufschauften. See schneeden dee de Henj un Feet auf, un hongen dee Doodes opp bie daut Wotaloch bie Hebron. Un dän Kopp von Isch Boschet begrowden see en Abner sien Grauf en Hebron.

2. Samuel 5

David woat Kjennich äwa Israel un Jerusalem

(1.Chr 11,1-3)

1Dan kjeemen aule Stam von Israel no David en Hebron un säden: Wie sent von daut selwje Volkj aus du best.

2Du wieescht aul don, aus Saul noch Kjennich äwa ons wia, deejanja dee de Armee leiden deed, un de Har vespruak die: Du saust de Hoad äwa mien Volkj Israel sennen, un du saust de Volkjsleida äwa Israel sennen.

3Dan kjeemen aule Leidasch von Israel no David en Hebron. Un David muak ver däm Harn eenen Bunt met de Lied, en Hebron. Un see saulwden David doa en aus Kjennich äwa Israel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4David wia 30 Joa oolt aus hee Kjennich wort, un hee wia fa 40 Joa Kjennich.

5En Hebron wia hee säwen un een haulwet Joa Kjennich äwa Juda, un en Jerusalem rejieed hee äwa daut gaunze Israel un Juda 33 Joa.

6Un de Kjennich un siene Mana jinjen no Jerusalem om met de Jebusita, dee doa wonden, to kjamfen. Dee hauden to David jesajcht: Du kaust hia nich nenn komen. Die wudden de lome un de blinje aufwäaren. See dochten bloos daut David nich wudd kjennen doa nenn komen.

7Oba David neem de vesechade Staut, Zion, en. Daut es nu de Davidstaut.

8Ea see aunjreepen, säd David: Wan eene Baund sikj woacht no Zion to gonen un de Jebusita auftoschaufen, dan krupt derch daut Wotarua un seet emol no, auf daut bloos blinje un lome sent, waut de Staut en Schutz hoolen kjennen, un schlot dee dol. Ekj hab kjeene Acht fa dän. Doawäajen sajen de Menschen: De blinje un lome sellen nich en daut Hus nenn komen.

9Un David wond en de sechren Plauz, un nand daut de “Davidstaut”. Hee bud dan runtom de Staut opp, von Millo un wieda nenn.

10Un David wort stoakja un stoakja, wiels de Har, dee aules rejieet, met am wia.

11Un Hiram, de Kjennich en Tierus, schekjt Mana om met David to räden. Un hee schekjt uk Zeedaholt, un Bumeista, un uk Miera, dee fa David een Hus buden.

12Un David sach daut, daut de Har am haud aus Kjennich äwa Israel jesat. Hee sach uk daut de Har daut Rikj groot muak om sien Volkj, de Israeliten, äat haulwen.

13Un David neem mea Näbenfrues un Frues fa sikj en Jerusalem, no däm daut hee von Hebron doahan trock. Hee haud uk mea Kjinja.

14De Kjinja woone en Jerusalem jebuaren wieren sent: Schamua, Schobab, Natan, Salomo,

15Jibhar, Elischua, Nefeg, Jafia,

16Elischama, Eljada, un Elifelet.

David schleit de Filista trigj

(1.Chr 14,8-17)

17Aus de Filista hieeden daut David enjesaulft wia aus Kjennich äwa Israel, jinkj äare gaunze Armee un sochten no David. David oba, hieed doavon, un vesechad sikj en eenen Schutztorm.

18De Filista wieren an entjäajen jekomen un hauden sikj en daut Refaim Tol hanjesat.

19Un David fruach dän Harn: Saul ekj met miene Armee jäajen de Filista gonen? Woascht du mie dän Siech äwa an jäwen? Un de Harauntwuad David: Go jäajen an. Ekj woa die dän en diene Macht jäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Un David jinkj no Baal Perazim un schluach de Filista doa. Un David säd: De Har haft miene Fiend opjebroaken aus eene groote Waunt Huachwota. Doawäajen woat de Städ, “Baal Perazim”, jenant.

21Un de Filista leeten äare Jetta doa, un David un siene Mana druagen dee wajch.

22Dan kjeemen de Filista noch emol, un saumelden sikj en daut Refaim Tol.

23Un aus David ditmol däm Harn fruach, säd dee: Du saust nich jlikj no an gonen. Du saust romgonen bat hinja an, un an von de Rechtunk von de Bakabeem aunjriepen.

24Un wan du doa bowen en de Bakabeem een ruzhen aus wan Soldoten marschieren hieescht, dan jriep an aun. Dan es de Har ver die jegonen om de Filista to venichten.

25Un David deed daut soo aus de Har am säd, un see schluagen de Filista von Geba bat Gesser.

2. Samuel 6

De Bundeskjist woat no Jerusalem jebrocht

(1.Chr 13,1-14; 15,25-28)

1David vesaumeld nochmol 30.000 utjewälde Mana, von Israel.

2Un David jinkj met dee no Baala en Juda, om Gott siene Kjist von doa to brinjen. Von de Kjist woat jesajcht daut de Har, dee aules rejieet, sienen Troon äwa de Cheruben haft.

3Un see druagen Gott siene Kjist opp eenen nieen Woagen, un brochten dee von en Abinadab sien Hus, woont doa oppem Boajch es. Un Usa un Achjo, Abinadab siene Säns leiden dän nieen Woagen

4met Gott siene Kjist. Achjo jinkj veropp un Usa biesied,

5un David un aule Israeliten spälden Instrumenten un sungen soo sea aus see kunnen om dän Harn to preisen. Un see spälden opp Zitta, Hoapen, Zimbeln un veschiedne Drommeln.

6Aus see dan oba bat Nachon siene Draschflua wieren, vestaupten sikj de Ossen, waut ver däm Woagen jespaunt wieren. Un Usa strakjt siene Haunt ut no Gott siene Kjist om dee to hoolen.

7Un däm Harn sien Oaja wia jereizt jäajen Usa, un Gott muak am doa doot wiels hee siene Haunt no de Kjist jestrakjt haud. Usa storf doa biesied Gott siene Kjist.

8Un David wia vestemt daut de Har daut soo met Usa jemoakt haud. See nanden de Städ dan “Perez Usa”, soo aus dee uk vondoag heet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Un David enjst sikj dän Dach ver däm Harn, un hee säd: Woo kaun ekj dämHarn siene Kjist no mie nämen?

10Un David wull däm Harn siene Kjist nich no de Davidstaut nämen, oba leet dee doa tosied nämen no daut Hus von Obed Edom, dee een Gatita wia.

11Fa dree Moonat bleef dämHarn siene Kjist en daut Hus von Obed Edom, dän Gatita, un de Harsäajend Obed Edom un siene Famielje.

12Dan säden see to Kjennich David: Gott haft Obed Edom un siene gaunze Famielje jesäajent wiels Gott siene Kjist doa es. Dan jinkj David un brocht met freiden Gott siene Kjist von Obed Edom sien Hus no de Davidstaut.

13Un aus dee, dee däm Harn siene Kjist druagen, sas Schräd jegonen wieren, opfad David eenen Oss un een Mastkaulf.

14Un David daunzt ver däm Harn soo sea aus hee kunn. David haud een lienzeichnen Efod aun.

15Soo brochten David un aule Israeliten däm Harn siene Kjist. See schrieejen fa Freid un blosden met de Posaunen.

16Aus see met däm Harn siene Kjist en de Davidstaut nenn kjeemen, kjikjt Michal, Saul siene Dochta, utem Fensta un sach Kjennich David ver däm Harn hupsen un daunzen. Un see veacht am doawäajen.

17See brochten dan däm Harn siene Kjist un saden dee opp äare Städ en daut Zelt, woont David doatoo oppjestalt haud. Dan opfad David Brauntopfa un Dankopfa ver däm Harn.

18Un aus David met daut Brauntopfa un Dankopfa foadich wia, jeef hee eenen Säajen opp daut Volkj en däm Nomen von däm Harn, dee aules rejieet.

19Un hee jeef jieda Persoon von gaunz Israel, Mana uk Frues, jieda een Stekj Broot, een Stekj Fleesch, un een Stekj jepraste Rasienen. Dan jinjen aule Lied doavon, een jiedra no sien Hus.

20Un David jinkj no Hus un bejreest siene Menschen. Oba Michal, Saul siene Dochta, jinkj rut no David un säd to am: De Kjennich von Israel haft sikj vondoag oba eenen gooden Nomen jemoakt, soo aus hee sikj aufdakjen deed ver siene Mana äare Deenarinnen. Soo dakjen sikj mau onveninftje Menschen auf.

21Un David säd to Michal: Waut ekj deed, deed ekj ver däm Harn, dee mie wäld äwa dienen Voda un siene Nokomen, daut ekj sull de Leida äwa Israel, däm Harn sien Volkj, sennen. Un ekj woa noch wieda ver däm Harn daunzen om am to ieren.

22Un ekj well noch weinja jeieet woaren aus nu un mie selfst veachten. Un ekj woa von die veacht woaren; un von de Mejales, von woone du rädsd, woa ekj jeieet woaren.

23Michal, Saul siene Dochta, haud kjeene Kjinja bat see storf.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2. Samuel 7

Gott sien Vespräakjen aun David

(1.Chr 17,1-27)

1Nu wia daut soo romjekomen daut de Kjennich en een Hus wond, un de Har haud am Fräd jejäft met de Fiend runtom.

2Un de Kjennich säd to Natan, dän Profeet: See die dit emol aun. Ekj won en een zeedanet Hus, oba Gott siene Kjist es en een Zelt.

3Un Natan säd to däm Kjennich: Doo aules waut die jankat. De Har es met die.

4Oba dan de näakjste Nacht säd de Har to Natan:

5Go un saj mienen Deena, David: De Har sajcht to die: West du mie een Hus buen wua ekj wonen saul?

6Ekj hab nich een Hus jehaut von don aus ekj daut Volkj Israel ut Ägipten brocht. Ekj sie romjereist un hab een Zelt jehaut aus mien Heilichtum.

7Un en aul daut romreisen met de Israeliten hab ekj kjeen Rechta en Israel jeemols jefroacht, wuarom hee mie nich een zeedanet Hus bud.

8Doawäajen, nu saj mienen Deena David: DeHar, dee aules rejieet, sajcht: Ekj hab die vonne Weidstap jeholt, wua du met de Schop wieescht, un hab die to eenen Leida äwa mien Volkj Israel jemoakt.

9Aulawäajen wua du hanjinkjst, sie ekj emma met die jewast; un ekj hab aul diene Fiend von ver die oppjeriemt. Ekj woa die väl Aunerkjanunk jäwen, soo aus de jratste Mana oppe Welt.

10Un ekj woa mien Volkj Israel eene Städ jäwen un an doa äa tus jäwen, daut see doa läwen kjennen, un nich mea veenjst woaren. Un hasselje Menschen woaren an nich mea baudren, soo aus verhäa,

11von dee Tiet aun aus ekj Rechta äwa mien Volkj Israel saten deed, un ekj woa die Fräd jäwen von aul diene Fiend. Oba doa es noch mea. De Har woat die un diene Nokomen to Kjennichs moaken.

12Wan du bat daut Enj von dien Läwen kjemst un du begroft woascht woaren, dan woa ekj eenen von diene Säns aus Kjennich aunstalen un ekj woa am een stoakjet Rikj jäwen,

13un sien Rikj woat opp emma bestonen bliewen. Dee Sän woat fa mie dän Tempel buen.

14Ekj woa sien Voda sennen un hee woat mien Sän sennen. Wan hee waut orrajchtet deit, dan woa ekj am bestrofen, soo aus Elren äare Kjinja bestrofen.

15Oba ekj woa miene truhoatje Leew nich von am wajchnämen, soo aus ekj dee von Saul wajchneem, däm ekj ver die wajchneem.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Doa woat opp emma eena von diene Nokomen Kjennich sennen. Dien Kjennichrikj woat opp emma bliewen.

David dankt däm Harn

17Natan vetald David aules waut Gott am kloa jemoakt haud.

18Dan jinkj de Kjennich David en daut Zelt wua däm Harn siene Jäajenwuat wia, un hee sad sikj ver däm Harn dol un säd: Gott mien Har, vedeent haben ekj un miene Famielje daut nich, waut du aul aula fa mie jedonen hast.

19Un nu vesprakjst du mie, Gott mien Har, daut waut du jedonen hast es noch mau weinich, em vejlikj met daut, waut du en de Tiet, waut noch kjemt, fa mie doonen west, du Aulmajchtja Har.

20Un waut kaun ekj noch sajen? Du, Gott ons Har, kjanst dienen Deena.

21Du best tru to daut waut du vesproaken hast, un waut du die väajenomen hast, un doawäajen hast du dit groosoatje Dinkj jedonen un mie dit weetenjeloten.

22Du best werkjlich groot, Aulmajchtja Har. Doa es kjeena soo aus du, un doa es kjeen Gott buta du, krakjt soo aus wie daut emma jehieet haben.

23Wua es doa een Volkj oppe Ieed, soont aus dien Volkj Israel? Du jinjst un radsd dee, un muakst dienen Nomen bekaunt oppe Ieed, en däm daut du ver an een Volkj met äare Jetta utroden deetst.

24Un du hast dien Volkj Israel to een aunjeseenet Volkj jemoakt, un see sent opp emma dien Volkj, un du, Har, best opp emma äa Gott.

25Un nu, Har Gott, fia daut Vespräakjen ut, woont du dienen Deena un siene Nokomen jejäft hast. Nu haundel soo aus du jerät hast.

26Dien Nomen woat opp emma huach jehoolen woaren, un see woaren sajen: De Har, dee aules rejieet, es de Gott äwa Israel, un David siene Nokomen sent siene jewälde Kjennichs.

27Du, Har, dee du aules rejieescht, un de Gott äwa Israel best, hast dienen Deena dit weeten loten, un hast jesajcht daut miene Nokomen woaren Kjennichs sennen. Doawäajen hab ekj dän Moot dit Jebäd to bäden.

28Un nu, Gott ons Har, du best Gott. Diene Vespräakjungen sent to vetruen, un du hast mie, dienen Deena, dit groosoatje Vespräakjen jejäft.

29Muchst du nu wieda miene Nokomen säajnen, daut see opp emma tru ver die gonen. Daut es waut du, Gott ons Har, jesajcht hast, un met dienen Säajen sellen dienen Deena siene Nokomen opp emma jesäajent sennen.

2. Samuel 8

David nemt de Nobavelkja en

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

(1.Chr 18,1-13)

1Met de Tiet schluach David de Filista, daut see sikj hanjäwen musten un sikj nich lenja selfst rejieren kunnen.

2Un aus David de Moabita schluach, musten dee sikj hanlajen. Dan maut hee von de Rieej emma twee Lenjd von een Strank auf, un leet dee ombrinjen; un hee maut eene Lenjd von däm Strank, un hee leet dee aum Läwen. Dan musten de Moabita David deenen un pinkjlich Jelt brinjen.

3Un David besiejd uk Hadad Eser, Rehob sien Sän, dee Kjennich en Zoba wia. Dit wort aus Hadad Eser opp däm Wajch no de nuadlichen Eufrat Jäajent wia, om doa sien Machtrajcht trigj entofieren.

4David neem 1.700 Ritta von däm, un 20.000 Soldoten. David muak aul däm siene Pieed fa de Kjrichswoages lom, oba behilt jenuach Pieed fa 100 Woages.

5Un aus de Aramäa von Damaskus kjeemen om Hadad Eser en Zoba to halpen, brocht David 22.000 von dee äare Soldoten om.

6Dan stald David Armee Stazionen opp mank de Aramäa bie Damaskus un de Aramäa worden siene Deena un tolden am jieda Joa Jelt. De Har jeef David aulawäajen dän Siech, wuaemma hee hanjinkj.

7David neem de goldne Schilten, dee Hadad Eser siene aunjestalde jedroacht hauden, un brocht dee no Jerusalem.

8David neem uk een deel Brons von Tebach un Berotai, woont Hadad Eser siene Städa wieren.

9Aus Toi, de Kjennich en Hamat, hieed, daut David Hadad Eser siene gaunze Armee jeschloagen haud,

10schekjt hee sienen Sän Joram no Kjennich David om am to bejreessen un doafäa to lowen, daut hee Hadad Eser besiecht haud. Toi haud aul mieremol jäajen Hadad Eser jekjamft. Joram brocht veschiedne Dinja, waut von Selwa un Golt un Brons jemoakt wieren, no David.

11Un de Kjennich David weid de Sachen en fa däm Harn, soo aus hee uk daut Selwa un Golt deed, woont hee von aundre Lenda jebrocht haud, dee hee besiecht haud,

12von Edom, Moab, Amon, de Filista, Amalek, un waut hee von Hadad Eser, Rehob sien Sän, dän Kjennich en Zoba, jenomen haud.

13Un David kjrieech noch mea Aunerkjanunk aus hee de 18.000 Edomita en daut Solt Tol doot schluach.

14Un David stald Armee Stazionen opp en Edom en veschiedne Städa, un de Edomita musten David deenen. DeHar jeef David aulawäajen dän Siech, wua hee uk hanjinkj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Soo rejieed David äwa daut gaunze Israel, un hee brocht een rajchtet Jerecht äwa daut gaunze Volkj, daut see met eenaunda jerajcht omjinjen.

16Joab, Zeruja äa Sän, wia de väaschta von David siene Armee, un Joschafat, Ahilud sien Sän, oppbewoad de Bieekja von de Jeschicht von daut Kjennichrikj.

17Zadok, Ahitub sien Sän, un Ahimelech, Abjatar sien Sän, wieren Priesta, un Seraja wia de Schriewa.

18Benaja, Jojada sien Sän, wia de väaschta von de Kreeta un Pletta, David siene Wajchta, un David siene Säns wieren Priesta.

2. Samuel 9

David un Mefi Boschet

1Un David säd, een Dach: Es doa noch wua eene Persoon von Saul siene Nokomen jebläwen, daut ekj däm kaun miene truhoatje Leew wiesen om Jonatan sient haulwen?

2Un am wort jesajcht von Ziba, dee Saul sien Deena jewast wia. Un see brochten Ziba ver David, un David säd to am: Best du Ziba? Un hee säd: Jo, un ekj sie dien Deena.

3Un de Kjennich säd: Es doa noch wäa von Saul siene Nokomen, daut ekj däm kaun wiesen waut Gott siene truhoatje Leew es? Un Ziba säd to däm Kjennich: Doa es eena von Jonatan siene Säns. Daut es een Kjräpel.

4Un de Kjennich säd: Wua es dee? Un Ziba säd: Dee wont en Lo Dabar bie Machir, Amiel sien Sän.

5Un David schekjt Norecht no Lo Dabar, no Machir, Amiel sienen Sän, daut see Mefi Boschet brinjen sullen.

6Dan kjeem Mefi Boschet, dee Jonatan sien Sän un Saul sien Grootkjint wia, ver David un kjneed sikj ver am, un ieed am. Un David bejreest am: Mefi Boschet! Un hee säd: Ekj sie dien Deena. Waut kaun ekj fa die doonen?

7Un David säd: Hab nich Angst. Ekj well die truhoatje Leew bewiesen om Jonatan dienen Voda sient haulwen. Ekj woa die aul daut Launt jäwen woont Saul dien Grootvoda haud, un du saust emma bie mienen Desch äten.

8Un Mefi Boschet veieed David noch eemol un säd: Wäa sie ekj, daut du no soonen doodjen Hunt aus mie sust kjikjen wellen?

9Un de Kjennich leet Ziba Saul sien Deena komen un säd to am: Aules waut emol Saul un siene Famielje jehieed, hab ekj Mefi Boschet, dienen Harn sien Grootsän jejäft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Du un diene Säns un diene Deena sellen daut Launt beoabeiden un daut arnten, soo daut dien Har sien Sän Broot to äten haft. Oba Mefi Boschet, dien Har sien Grootsän, saul emma aun mienen Desch äten. Ziba haud 15 Säns un 20 Deena.

11Dan säd Ziba to dän Kjennich: Wautemma du, mien Har un Kjennich, sajchst, woa ekj doonen. Von don aun eet Mefi Boschet aun David sienen Desch, soo aus däm Kjennich siene Säns.

12Mefi Boschet haud eenen jungen Sän dee heet Micha. Un aul Ziba siene Deena worden Mefi Boschet siene Deena.

13Soo kjeem Mefi Boschet en Jerusalem to wonen, un hee eet aun däm Kjennich sienen Desch. Mefi Boschet wia aun beid Feet lom.

2. Samuel 10

De Siech äwa de Amonita un Aramäa

(1.Chr 19,1-5)

1Dan storf met eemol de amonitischa Kjennich, un däm sien Sän, Hanun wort Kjennich en däm siene Städ.

2Un David säd: Ekj well truhoatje Leew aun Hanun, Nahasch sien Sän, bewiesen soo aus sien Voda uk aun mie deed. Un David schekjt Mana om dän jungen Kjennich to treesten äwa sienen Voda sienen Doot. Oba aus de Mana no Amon kjeemen,

3säden däm Hanun siene aunjestalde to äaren Harn: Jleefst du daut David siene Mana jeschekjt haft die to treesten, wäajen hee dienen Voda ieet? Jleefst nich väl dolla, daut David siene Mana jeschekjt haft aus Spionen om de Staut to beseenen un dee entonämen?

4Dan leet Hanun David siene Mana faust nämen, un see schäaden jiedren de halft von sienen Boat wajch, un schneeden de halft von dee äare Mauntels bie de Lint auf. Soo leeten see dee trigj no Hus gonen.

5Dee Mana wieren sea beschämt. Un aus David dit jesajcht wort, schekjt hee Norecht no dee, daut see sullen en Jericho bliewen, bat eenen jiedren sien Boat wada jewossen wia. Dan durwen see trigjkomen.

6De Amonita wisten daut see sikj daut met David vedorwen hauden. Dan neemen see sikj 20.000 aramäische Soldoten aun von Bet Rehob un Zoba, un 12.000 Maun von Tob, un uk dän Kjennich von Maacha met 1.000 Mana.

7Aus David von dit hieed, schekjt hee Joab met aul siene utjelieede Soldoten doahan.

8De Amonita muaken sikj reed to dän Kaumf un stalden sikj een wesset buta äa Stautspuat opp. Oba de aramäische Soldoten von Zoba un Rehob, un de Mana von Tob un Maacha stalden sikj opp eene aundre Städ opp, oppe opne Stap.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Aus Joab sach daut de Kaumf nich bloos ver an wia, oba uk von hinjen, neem hee eene Grupp von de baste israelitische Soldoten, om met de Aramäa to kjamfen,

10un stald de äwaje von de Armee unja sienen Brooda Abischai siene Äwasecht om met de Amonita to kjamfen.

11Joab säd to Abischai: Wan de Aramäa too stoakj jäajen mie sent, dan woa ekj die om Help roopen, un wan de Amonita die too stoakj woaren, dan woa ekj die halpen komen.

12Siet mootich un brow! Well wie fa ons Volkj un fa onsen Gott siene Städa kjamfen. Mucht dämHarn sien Wellen jedonen woaren.

13Aus Joab un siene Mana don verwoats jinjen met de Aramäa to kjamfen, randen dee ver am wajch.

14Un aus de Amonita sagen daut de Aramäa randen, trocken see sikj trigj von Abischai, un jinjen en de Staut nenn. Un dan veleet Joab de Amonita un kjeem trigj no Jerusalem.

15Oba aus de Aramäa sagen, daut Israel an jeschloagen haud, saumelden see sikj noch eemol.

16Un Hadad Eser leet siene Soldoten von jantsied vom Eufrat Riefa no Helam komen, dee unja dän Kommandaunt Schobach wieren.

17Dan aus David siene Mana am daut berechten, saumeld hee de gaunze israelitische Armee toop un jinkj derch däm Jordan un kjeem no Helam. Un de Aramäa stalden sikj reed un kjamften met David un siene Mana.

18Un de Aramäa randen fa Israel. David schluach 700 von jane äare Mana opp Kjrichswoages, un 40.000 Ritta. Un see schluagen uk Schobach, dän Kommandaunt doot.

19Aus aul de Kjennichs, woone Hadad Eser holpen, ieescht sagen, daut Israel an jeschloagen haud, fruagen see no Frädens Bedinjungen met Israel un see worden Israel unjadon. No dit wieren de Aramäa nich wada wellich de Amonita to halpen.

2. Samuel 11

David un Batseba

1Een Farjoa, dee Tiet em Joa wan de Kjennichs emma äare Armee rut schekjten, schekjt David siene gaunze Armee un de aunjestalde unja Joab jäajen de Amonita. Un see besiejden de amonitische Armee un omrinjden de Hauptstaut, Raba. David bleef oba de gaunze Tiet en Jerusalem.

2Een Dach, lot no Meddach, stunt David opp von siene Benkj, un jinkj doa opp daut Dak von sien Paulaust rom. Un aus hee doa soo romjinkj, sach hee eene Fru sikj boden. Dee Fru leet sea schmock.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3Un David schekjt een Deena, daut see nofruagen, wäa de Fru wia. Un dee säd: Daut es doch Batseba, Eliam siene Dochta, dee Uria däm Hetita siene Fru es.

4(De Fru wosch sikj jrod, daut see rein wia no äare moonatliche Doag.) Un David leet schekjen, daut see no am kjeem, un hee lach met ar. Dan jinkj see wada no äare Städ.

5Nich väl lota, wist de Fru daut see schwanga wia. Un see leet däm Kjennich David weeten, daut see een Kjlienet haben sull.

6Dan schekjt David eene Norecht no Joab daut Uria de Hetita no am komen sull. Un Joab schekjt Uria no David.

7Aus Uria dan no David kjeem, fruach David am, woo Joab un de Armee daut jinkj, un woo de Kaumf jinkj.

8Dan säd David to Uria: Nu go no dien Hus, un wausch die tus de Feet. Un Uria jinkj utem Paulaust rut, un see druagen am een Jeschenkj vom Kjennich hinjaraun.

9Un Uria jinkj rut un bleef verem Paulaust met däm Kjennich siene aunjestalde to Nacht. Hee jinkj nich no Hus.

10Aus see David dan säden, daut Uria nich wia no sien Hus jegonen, säd David to Uria: Du best een stoot wajch jewast. Wuarom jinjst du nich no Hus?

11Un Uria säd toom Kjennich: De Kjist un Israel un Juda bliewen en een Zelt, un mien Kommandaunt Joab un siene Mana aula bliewen oppe opne Stap. Woo kaun ekj dan noch no mien Hus gonen un doa äten un drinkjen, un met miene Fru schlopen? Soo secha aus du läfst un diene Seel läft, woa ekj soont nich doonen.

12Un David säd to Uria: Bliew vondoag noch hia, un morjen kaust du trigj gonen. Soo bleef Uria dän Dach en Jerusalem. Dän näakjsten Dach

13kroagd David Uria met am to äten. Un David eet un drunk met am bat hee am bedrunken haud. Oba to Nacht jinkj Uria un schleep opp siene jewande Städ met de aunjestalde, un jinkj nich bat sien Hus.

David un Uria

14Dän näakjsten Morjen schreef David eenen Breef aun Joab, un schekj dän met en Uria siene Haunt.

15En dän Breef säd daut: Sat Uria gaunz väaren, wua de Kaumf aum heetsten es, un dan trakj diene aundre Soldoten trigj, soo daut hee dootschleit.

16Un aus Joab rom de Staut wia, stald hee Uria opp eene Städ, wua de Fient stoakj wia.

17Un de Mana von de Staut kjeemen rut un kjamften jäajen Joab un siene Mana. Un eenje von David siene Mana worden dootjeschloagen. Un Uria de Hetita wort uk dootjeschloagen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Dan schekjt Joab eene Norecht no David woo aules en däm Kaumf jegonen wia.

19Joab säd to däm waut de Norecht brocht: Wan du däm Kjennich ieescht aules von däm Kaumf jesajcht hast,

20un wan de Kjennich dan veläajen es un to die sajcht: Wuarom jinkj jie soo dicht aun de Staut naun? Wist jie nich daut dee von de Mia scheeten wudden?

21Wäa schluach emol Abimelech, Jerubaal sien Sän, doot? Wia daut nich een Frumensch, waut eenen Molsteen von de Mia rauf schmeet un am bie Tebez doot schluach? Wuarom jinj jie soo dicht aun de Mia? dan saj to am: Dien Deena Uria de Hetita es uk doot.

22Dan jinkj dee, dee de Norecht brocht, un kjeem no David un säd am aules waut Joab aun am bestalt haud am to sajen.

23De Maun säd to David: De Mana wieren ons een stootje too stoakj un see kjeemen ut de Staut rut oppe opne Stap. Dan schmäad wie an wada trigj bat aun daut Stautspuat naun.

24Oba dan schooten see met äare Boages von opp de Mia un eenje von däm Kjennich siene Mana storwen. Un Uria de Hetita es uk doot.

25Un David säd to däm wäa de Norecht brocht: Wan du trigj jeist, dan saj Joab: “Lot die daut nich too schwoa sennen, wan daut Schwieet eemol hia un eemol doa eenen Maun nemt. Jriep noch stoakja aun un nemm de Staut en.” Spräakj am soo Moot too.

26Aus Uria siene Fru hieed, daut äa Maun jestorwen wia, truad see eene Tiet fa am.

27Un dan aus de Tiet fa daut truaren äwa wia, schekjt David wäm no ar un leet ar no sien Hus komen. Un see wort siene Fru, un see haud met de Tiet een kjlienet Junkje. Däm Harn, oba, jefoll daut nich, waut David jedonen haud.

2. Samuel 12

David sitt siene Schult en, un bekjant

1Un de Har schekjt Natan no David, un hee jinkj un säd to am: Lot mie die emol waut vetalen. Doa wieren twee Mana en eene Staut. De eena wia rikj un de aundra oam.

2De rikja haud een deel Schop un Vee,

3un de oama haud nuscht aus een Laum, daut hee sikj jekoft haud. Hee foodad daut, daut et fein met siene Kjinja toop opp woss. Daut Laum eet ut soon Äten aus hee deed un drunk ut sien Kuffel. Daut lach bie am oppe Schoot un wia meist soo aus eene Dochta fa am.

4Nu kjeem doa een Dach een Reisenda no däm rikjen Maun. Un däm wia daut too schod, eent von siene ieejne Schop ooda Vee to nämen fa däm Reisenden, dee doa

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

jekomen wia. Hee neem daut Laum von däm oamen Maun, un reed daut aun fa däm, dee no am jekomen wia.

5Dan wort David sea doll äwa dän Maun, un hee säd to Natan: Soo secha aus deHar läft, haft dee Maun dän Doot vedeent.

6Dee saul daut Laum veamol auftolen fa waut hee jedonen haft, un daut hee nich een Jaumahoat äwa däm haud.

7Un Natan säd to David: Du best jan Maun. Un nu horch no waut deHar, Israel äa Gott, to die to sajen haft. Hee sajcht: Ekj hab die toom Kjennich äwa Israel jesat, un ekj hab die ut Saul siene Macht jerat.

8Un ekj jeef die sien Rikj un uk siene Frues. Ekj jeef die Israel un Juda, un wan daut noch nich toorieekjt, haud ekj die tweemol soo väl jejäft.

9Wuarom hast du nich no däm Harn jehorcht, un hast waut beeset jedonen? Du hast Uria, däm Hetita, met daut Schwieet omjebrocht un hast däm siene Fru aus diene jenomen. Du hast Uria loten met de Amonita äa Schwieet ombrinjen.

10Doawäajen saj ekj nu, daut du un diene Nokomen woaren nienich onen daut Schwieet läwen. Daut es wiels du mie nich jeacht hast un hast Uria, däm Hetita siene Fru jenomen fa die selfst.

11Un de Har sajcht uk noch wieda: Ekj woa eenen grooten Schoden loten opp die komen von eenem ut diene Famielje. Un du woascht seenen, woo ekj diene Frues von ver die woa wajchnämen un dienen Noba dee jäwen woa. Dee woat gaunz openboa met diene Frues ligjen.

12Du deetst daut em Jeheemen, oba ekj woa daut gaunz em opnen doonen, soo daut gaunz Israel daut seenen woat.

13Dan säd David to Natan: Ekj hab jäajen däm Harn jesindicht. Un Natan säd: De Har haft diene Sind vejäft. Du woascht nich doafäa stoawen.

14Oba daut Kjint woat stoawen, wiels du däm Harnveacht hast.

15Dan jinkj Natan no sien Hus. Un de Har brocht eene Krankheit opp daut Kjint, woont dee, dee Uria siene Fru jewast wia, David jebuaren haud.

16Un David bäd Gott aun fa daut Kjint. Hee deed fausten un jinkj un lach de gaunze Nacht oppe Ieed.

17Dee, dee äwa de Deena en sien Hus aunjestalt wieren, stunden biesied am un wullen am aunrechten, oba hee leet daut nich. Hee eet uk nuscht.

18Dan aum säwenden Dach storf daut Kjint. David siene Deena scheen daut schwierich, David daut to sajen. See dochten daut aus daut Kjint noch läwd, wia hee soo trigjetrocken aus wie to am räden, waut woat hee dan noch doonen wan daut Kjint jestorwen es. Hee woat sikj met eemol noch eenen schlemmen Schoden aundoonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Aus David sach, daut see unja eenaunda fuschelden, vestunt hee met eemol, daut daut Kjint jestorwen wia. Un David säd to siene Deena: Es daut Kjint jestorwen? Un see säden: Jo, daut es jestorwen.

20Dan stunt David opp un wosch sikj, un schmäad sikj en, un trock sikj reine Kjleeda aun. Un hee jinkj no däm Harn sien Hus, un bäd Gott aun. Dan jinkj hee no sien ieejnet Hus un foddad waut to äten. Aus see am daut brochten eet hee.

21Un siene Deena fruagen am: Waut bediet dit? Soo lang aus daut Kjint läwd, deetst du fausten un hielen. Oba aus daut storf, dan stunst du opp un eetst.

22Un hee säd: Aus daut Kjint noch läwd, deed ekj fausten un bäden, wiels ekj docht: Wäa weet, auf de Harmie woat jenstich sennen un daut aum Läwen hoolen.

23Oba nu es dee jestorwen. Wuarom saul ekj nu fausten? Kaun ekj däm noch trigjbrinjen. Ekj woa noch emol no am gonen, oba hee woat nich no mie trigjkomen.

24Un David treest Batseba, siene Fru. Un hee jinkj un lach met ar. Un see brocht am eenen Sän, un hee nand däm Salomo. Un de Har wia däm goot,

25un schekjt eene Norecht derch Natan dän Profeet, daut hee sull Jedidja jenant woaren, wiels de Har am goot wia.

26Aus Joab jäajen Raba, de Hauptstaut von de Amonita, kjamfen deed, neem hee de Kjennichstaut en.

27Un hee schekjt wäm no David met de Norecht: Ekj hab met Raba jekjamft, un ekj hab äa Wota aul en miene Macht.

28Brinj de äwaje Soldoten un leid dän Kaumf toom de Staut ennämen. Wan du daut nich west, dan woa ekj dee ennämen un dee bie mienen Nomen nanen.

29Dan saumeld David de Mana toop un jinkj no Raba. Un hee kjamft jäajen dee un neem dee en.

30Un David neem de Kroon vom Kjennich sienen Kopp rauf un leet dee opp sienen Kopp saten. De Kroon wuach 35 Kilo un haud eenen sea kostboaren Steen. Un David leet de Staut beplindren un brocht sea väl wieetvolle Sachen ut de Staut rut.

31Oba de Menschen brocht hee läwendich rut un muak dee schwoare Oabeit met Soagen un Koofoots un iesane Akjsen doonen. Dee musten uk bie de Tieejel Owes schaufen. Un hee deed daut uk soo met aul de aundre Städa en Amon. Dan jinkj David un de gaunze Armee trigj no Jerusalem.

2. Samuel 13

Amnon vejeit sikj

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]David sien Sän Absalom haud eene schmocke Sesta, dee dän Nomen Tamar haud. Nu kjeem daut, daut Amnon, eena von David siene Säns, een jefaulen aun däa kjrieech.

[2]Un Amnon haud soon velangen no siene Haulfsesta Tamar, daut hee sikj doaräwa krank muak. See wia eene Junkfru, un daut scheen Amnon, daut hee ar nich kjrieen wudd.

[3]Oba Amnon haud eenen lestjen Frint, Jonadab. Jonadab wia David sien Brooda Schama sien Sän.

[4]Un Jonadab säd to Amnon: Woo lat die daut een Dach nom aundren soo denn, wan du doch däm Kjennich sien Sän best? Waut es met die? Un Amnon säd: Ekj hab soon velangen no mien Brooda Absalom siene Sesta Tamar.

[5]Un Jonadab säd to am: Bliew en dien Bad un jeff dän Endruck daut du krank best. Dan wan dien Voda kjemt noseenen, dan froag am auf Tamar, diene Haulfsesta, dien Äten hia reed moaken kaun, wua du daut seenen kaust un soo daut see die bedeenen kaun.

[6]Un Amnon deed daut. Hee bleef em Bad un deed sikj aus wan hee nich jesunt wia. Dan aus de Kjennich no am kjeem, säd hee to am: Lot bitscheen miene Haulfsesta Tamar hia komen, waut Brootkjes fa mie reedmoaken un mie met dee bedeenen.

[7]Dan schekjt David eene Norecht no daut Hus wua Tamar bleef, daut see no äaren Haulfbrooda Amnon gonen sull un fa am Äten moaken.

[8]Un Tamar jinkj no äa Haulfbrooda Amnon sien Hus, un Amnon haud sikj doljelajcht. See neem waut Dieech, un sad daut opp un bakt waut Brootkjes, wua Amnon daut seenen kunn.

[9]See brocht de Brootpaun un sad am de Brootkjes väa, oba Amnon eet dee nich. Dan velangd hee daut aul de aundre sullen rutgonen, un see jinjen.

[10]Dan säd Amnon to Tamar: Brinj mie daut Äten gaunz bat hia, daut ekj ut diene Haunt äten kaun. Un Tamar neem de Brootkjes, dee see jemoakt haud, un brocht äaren Haulfbrooda Amnon dee bat gaunz dicht bie.

[11]Un aus see dicht bie kjeem, kjrieech hee ar to hoolen un säd: Komm ligj met mie, miene Sesta.

[12]Oba nä, säd see: bedwinj mie nich. Soont doo wie nich en Israel. Daut es eene Schaund.

[13]Woo sull ekj mie noch mank de Menschen wiesen, wan du daut deetst? Un du, die wudden see en Israel veachten un vesteeten. Räd doch ieescht met däm Kjennich. Dee woat die mie nich aufsajen.

[14]Oba hee horcht nich no ar, un wiels hee stoakja aus see wia, neem hee ar met Jewault en daut Bad nenn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Dan wort see am jäajenaun, soo daut hee sikj äwa ar vebettad. Hee vebettad sikj noch dolla äwa ar, aus hee ar ieescht wia goot jewast. Un Amnon säd to ar: Go hia bloos rut.

16Oba see säd: Nä mien Brooda. Daut wudd eene jratre Schaund sennen aus daut, waut du mie aul aunjedonen hast. Oba hee horcht nich no ar.

17Hee roopt sienen Deena un säd: Nemm dise Fru hia rut von mie un schlut de Däa too.

18De Deena leid ar rut un schloot de Däa too. Tamar haud een lankmeiwjet langet Kjleet aun, soo aus däm Kjennich siene onbefriede Dajchta daut to dee Tiet hauden.

19Un Tamar streid sikj Ausch oppem Kopp un vereet äa Kjleet. See hilt sikj de Henj oppem Kopp un hield lud, aus see doa wieda jinkj.

20Aus Absalom ar sach, säd hee: Miene Sesta, haft Amnon dien Haulfbrooda die waut aunjedonen? Saj daut kjeenem, hee es dien Brooda. Moak die daut nich schwoa doamet. Dan jinkj Tamar un läwd truarich un eensom en Absalom sien Hus.

21Aus de Kjennich David hieed, waut doa jeworden wia, wia hee sea fuchtich. Oba Amnon wia sien elsta Sän, un hee hilt sea väl von däm. Doawäajen deed hee am nich beschuljen.

22Absalom vebettad sikj met sienen Brooda Amnon, aus hee met Tamar Schaund jedräwen haud, oba hee säd nuscht to am, nich goodet ooda schlajchtet.

Absalom rajcht sikj aun Amnon

23Twee Joa lota deeden Absalom siene Mana Schop schäaren bie Baal Hazor, dicht bie Efraim. Un Absalom lod aul däm Kjennich siene Säns en doa hantokomen.

24Un Absalom jinkj no däm Kjennich un säd: Mien Kjennich, horch emol. Ekj lot Schop schäaren. Nu bitscheen Kjennich, komm du met diene aunjestalde doa uk han.

25Oba de Kjennich säd to Absalom: Nä, mien Sän. Wie woaren nich aula komen. Daut wudd meist too väl fa die sennen. Un Absalom prachad am, oba hee wellijd nich en. Doch schekjt de Kjennich am auf met sienen Säajen.

26Un Absalom säd: Wan du nich kaust, dan schekjt mienen Brooda Amnon. De Kjennich fruach: Wuarom sull dee no dient gonen?

27Oba Absalom prachad doano, bat de Kjennich Amnon un David siene aundre Säns gonen leet.

28Absalom säd to siene Deena: Paust opp. Wan Amnon ieescht een bät too väl jedrunken haft un ekj saj: Schlot Amnon, dan schlot am doot. Enjst junt nich. Ekj velang daut von junt. Siet mootich un brow.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Un Absalom siene Mana deeden met Amnon krakjt waut Absalom an jesajcht haud. Aul de aundre Kjennichsäns jinjen jieda no äaren Mula un flichten doavon.

30Aus dee noch nich bat tus wieren, kjeem eene Norecht no David: Absalom haft aul diene aundre Säns aufjeschauft. Nich eena es äwajebläwen.

31Dan stunt de Kjennich opp un vereet sienen Rock en Trua. Hee schmeet sikj oppe Ieed. Un aul siene Deena, waut doa wieren, vereeten sikj äare Rakj.

32Un Jonadab, David sien Brooda Schama sien Jung, säd: Mien Kjennich, see haben nich aul diene Säns omjebrocht. Bloos Amnon es doot. Dit haft Absalom soo em Senn jehaut von don aus hee met siene Sesta Tamar Schaund dreef.

33Jleew daut nich daut aul diene Säns aufjeschauft sent. Bloos Amnon es doot.

34Absalom wia entweschen uk aul jeflicht. Aus däm Kjennich sien Wajchta noch wada kjikjt, sach hee een deel Menschen delenjd däm Wajch von Horonajim komen, velenjd däm Boajch, un hee leet däm Kjennich daut weeten.

35Un Jonadab säd to däm Kjennich: Daut sent diene Säns, dee doa komen. Daut es krakjt soo aus ekj aul säd.

36Un aus hee noch mau jrod utjerät haud, kjeemen däm Kjennich siene Säns. Dee hielden un schrieejen lud. Un de Kjennich un siene Mana hielden bettalich.

37Absalom wia no Talmai jeflicht. Talmai wia Amihud däm Kjennich en Geschur sien Sän. David truad een langet stoot fa sienen Sän.

38Absalom bleef fa dree Joa en Geschur.

39Dan aus David daut truaren fa Amnon dolla äwa wia, bangd hee sikj no Absalom.

2. Samuel 14

Joab halpt Absalom trigjkomen

1Joab, Zeruja äa Sän wort daut en, daut de Kjennich sikj no Absalom bangd.

2Un Joab leet eene kluake Fru von Tekoa komen un säd to ar: Stal die emol soo opp aus eene, dee truaren deit. Trakj die Truakjleeda aun un doo die nich met Eelj enschmäaren. Stal die opp aus wan du een langet stoot fa de Vestorwne truascht.

3Dan go no däm Kjennich un saj am aules, waut ekj die sajen woa. Un Joab säd ar krakjt waut see sajen sull.

4Aus de Fru von Tekoa dan no däm Kjennich kjeem, foll see ver am oppe Ieed un veieed am un säd: Mien Kjennich, halp mie doch.

5Un de Kjennich säd to ar: Waut es dan loos? Un see säd: Ach ekj sie eene Wätfru. Mien Maun es jestorwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Ekj haud twee Säns, un dee streeden sikj een Dach oppe Stap. Doa wia kjeena dee an opphilt, un dan schluach de eena däm aundren soo daut dee storf.

7Oba nu velangt aul mien Frintschoft von mie, daut ekj an mienen Sän jäw, dee waut sienen Brooda doot schluach. See wellen am ombrinjen, wiels hee sien Brooda dootjeschloagen haft. Doamet wudden see mienen Maun siene Oaw dootmoaken un daut Launt, waut hee äwanomen haud. Dan wudd mien Maun onen Nokomen bliewen om sienen Nomen wieda to droagen.

8Dan säd de Kjennich to de Fru: Go no Hus. Un ekj woa daut fa die räajlen.

9Un de Fru von Tekoa säd toom Kjennich: Lot de Schult opp mie un mien Voda siene Famielje komen, mien Kjennich. Lot däm Kjennich un sien Troon nich Schult oppnämen.

10Un de Kjennich säd: Wan die daut wäa schwoa moakt äwa dise Sach, dan lot däm no mie komen. Dee saul die nich wada baudren.

11Un see säd: Bitscheen, mien Kjennich, bäd Gott dienen Harn doarom, daut dee waut de Rach eewen sellen, nich mea Bloot vejeeten, soo daut mien Sän nich stoawen brukt. Un de Kjennich säd: Soo secha aus de Har läft, saul nich een Hoa von dien Sän sien Kopp jenomen woaren.

12Dan säd de Fru: Bitscheen, lot mie noch waut to däm Kjennich sajen. Un hee säd: Jo, saj.

13Un see säd: Wuarom deist du dan nich aundasch met Gott sien Volkj? Met daut waut du jrod jesajcht hast, hast du die selfst beschulcht, wiels du nich dienen ieejnen Sän latst no Hus komen.

14Wie motten aula noch emol stoawen. Ons Läwen es aus Wota, daut oppe Ieed jegoten woat un nich jeit opptohäwen. Gott well nich Läwen wajchnämen; hee well väl leewa, daut daut aufjestade nich von am saul aufjestat sennen.

15Ekj sie no die, mien Kjennich, jekomen wiels de Lied mie dreiwden, un ekj, dien Deena, docht: Ekj woa met däm Kjennich räden. Daut kunn sennen, daut hee mie daut lat, waut ekj froag.

16Dee woat no mie horchen un mie von däm raden dee mie un mienen Sän wudden von daut Launt wajchnämen woont de Harsien Volkj jeef.

17Ekj docht bie mie, daut dien Vespräakjen wudd mie daut mienje vesechren, wiels de Kjennich, mien Har, es soo aus Gott sien Enjel wan daut bat goodet von schlajchtet unjascheeden kjemt. Mucht de Har dien Gott met die sennen.

18Dan säd de Kjennich to de Fru: Wan ekj waut froag, dan hool nuscht wajch von mie. Un de Fru säd: Froag waut du west, mien Kjennich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Un de Kjennich säd: Haft Joab waut met aul dit to doonen? Un see säd: Soo kloa aus du läfst, mien Kjennich, kaun eena nuscht von die hoolen. Jo, daut wia Joab, dien Deena, waut mie to dit aunkroagd un mie säd, waut ekj sajen sull.

20Hee deed daut, soo daut dise Sach sikj dreien sull. Oba du mien Har best weis aus Gott siene Enjel un weetst aules waut oppe Ieed woat.

21Dan leet de Kjennich Joab ver sikj komen, un hee säd: Horch emol. Ekj lot dit too. Go brinj dän jungen Absalom trigj häa.

22Un Joab schmeet sikj ver däm Kjennich oppe Ieed un ieed am. Hee spruak een Säajen opp däm Kjennich un säd: Vondoag weet ekj daut mien Har, de Kjennich, mie toojedonen es, wiels hee daut tooleet, no waut ekj fruach.

23Un Joab muak sikj reed un jinkj no Geschur un brocht Absalom no Jerusalem.

24Un de Kjennich säd: Lot am oppoat en een Hus wonen. Hee saul nich ver mie komen. Soo wond Absalom oppoat en een Hus un kjeem nich ver däm Kjennich.

25Doa wia kjeena en Israel dee soone Aunerkjanunk kjrieech aus Absalom fa woo schmock am daut leet. Von unja sienen Foot bat bowen oppem Kopp wia aules aun am sea toom bewundren schmock.

26Absalom leet sikj de Hoa schnieden wan am dee too schwoa worden, veleicht eemol daut Joa. Un see wuagen siene Hoa; daut wieren bie twee Kilo, no däm Kjennich siene Wichtschol.

27Absalom haud dree Säns un eene Dochta. De Dochta, dee Tamar heet, wia een sea schmocket Frumensch.

28Absalom läwd en Jerusalem fa twee Joa onen daut hee ver däm Kjennich kjeem.

29Dan leet Absalom Joab roopen, om fa am no däm Kjennich to gonen. Oba Joab kjeem nich. Dan leet Absalom am toom tweeden mol roopen, oba hee kjeem wada nich.

30Dan säd Absalom to siene Mana: Horcht emol. Got no Joab sien Flekj met Joascht, daut fuaz biesied mient es. Got un stekjt daut Flekj aun. Un de Mana jinjen un stekjten daut Flekj aun.

31Un Joab jinkj no Absalom sien Hus un fruach: Wuarom haben diene Mana mien Flekj aunjestekjt?

32Un Absalom säd to Joab: Daut es wiels du nich kjeemst, aus ekj no die fruach. Ekj wull haben daut du sust fa mie no däm Kjennich gonen un am froagen, wuarom hee mie leet von Geschur komen. Daut wia bäta jewast wan ekj wia doa jebläwen. Hee sull mie doch loten ver am komen, un wan ekj schuldich sie, dan lot am mie doot moaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

33Un Joab jinkj no däm Kjennich un säd am waut Absalom wull. Un de Kjennich leet Absalom komen. Absalom kjneed sikj ver däm Kjennich met sien Jesecht bat oppe Ieed. Un de Kjennich jeef Absalom eenen Kuss.

2. Samuel 15

Absalom well Kjennich woaren

1No dit, vesorjd sikj Absalom met Pieed un eenen Kjrichswoagen. Hee stald 50 Mana aun, daut see rom am wieren.

2Un Absalom stunt pinkjlich tiedich opp, un jinkj un stunt biesied däm Wajch biem Stautspuat. Dan wan irjent wäa met eene Froag wull ver däm Kjennich komen toom Jerecht, dan roopt Absalom däm un säd: Von woone Staut best du? Un wan dee dan säden von woon Staum hee wia,

3säd Absalom to am: Die jehieet daut no waut du frajchst, oba de Kjennich haft kjeenem aunjestalt om diene Sach to hieren.

4Un dan säd hee uk noch: Wan ekj bloos een Rechta en dit Launt wia! Dan kunnen aul de Menschen, waut eene Kloag haben ver mie komen, un ekj wudd an sajen waut äa rajcht wia.

5Un jiedatsmol wan een Maun ver am kjeem un sikj ver am kjneed, dan strakjt Absalom siene Haunt ut un recht däm opp un kust am.

6Un Absalom deed dit met eenen jiedren dee no däm Kjennich kjeem, om een Jerecht to hieren. Soo kjrieech Absalom de Israeliten opp siene Sied.

7No vea Joa säd Absalom to däm Kjennich: Lot mie bitscheen no Hebron gonen om mien Vespräakjen to hoolen, woont ekj däm Harnvesproaken hab.

8Ekj muak däm Harn een Vespräakjen aus ekj noch en Geschur bie Aram wia un säd: Wan de Har mie trigj no Jerusalem brinjen woat, dan woa ekj däm Harn aunbäden.

9Un de Kjennich säd to am: Go en Fräd! Un hee muak sikj reed un jinkj no Hebron.

10Absalom, oba schekjt jeheem Norecht no aule Stam en Israel un leet doa bekaunt moaken, daut wan see de Trompeet blosen hieeden, dan sullen see sajen: Absalom es en Hebron Kjennich jeworden!

11Nu jinjen doa 200 Mana von Jerusalem met am met, dee enjeloden wieren, oba dee jinjen em vetruen met, un wisten nuscht von däm Plon.

12Dan aus Absalom siene Opfa brocht, leet hee Ahitofel, dän Gilonita, dee David sien Rotjäwa wia, von Gilo komen. Un de Plon jäajen däm Kjennich wort stoakja, un emma mea Menschen kjeemen met am.

David mott flichten

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

13Dan brocht eena de Norecht no David un säd: De Israeliten unjastetten Absalom aula.

14Un David säd to siene Deena, dee doa en Jerusalem met am wieren: Moakt junt reed toom flichten, wan jie von Absalom wajchkomen wellen. Spoot junt, daut see ons nich enholen un äwafaulen un aulem en de Staut doot moaken.

15Un siene aunjestalde Mana säden: Horch, wie sent reed, daut to doonen waut du sajchst.

16Dan jinkj David loos, un de Menschen en sien Hus met am. Un de Kjennich leet tieen Näbenfrues trigj om daut Hus to besorjen.

17De Kjennich jinkj met aul de Menschen, dee met am wieren, bat daut latste Hus.

18Un siene Deena jinjen aula bie am vebie, aul de Kreeta un Pletta, David siene Wajchta, un aul de 600 Gatita, Mana dee von Gat met am jekomen wieren.

19Dan säd de Kjennich to Ittai dän Gatita: Wuarom kjemst du uk met ons? Go trigj no däm nieen Kjennich. Du best een framda un steist von dien Volkj em Baun.

20Du best noch mau jrod häajekomen. Woo sull ekj die met ons waundren loten, un wie weeten selfst nich emol wuahan. Go trigj met diene Lied von dien Volkj, un mucht de Har tru to die sennen un die truhoatje Leew bewiesen.

21Oba Ittai säd toom Kjennich: Soo kloa aus de Har läft, un soo secha aus de Har, mien Kjennich läft, wua mien Har un Kjennich han jeit, doa go ekj uk han, eendoont auf daut Läwen ooda Doot fa mie meent.

22Un David säd to Ittai: Daut es dan goot! Un Ittai un de Menschen, dee met am wieren, jinjen veropp.

23De Lied en de Staut hielden lud aus see däm Kjennich siene Menschen, un uk däm Kjennich, sagen derch daut Kidron Tol no de Wiltnis opptoo gonen.

24Un Abjatar brocht Opfa, un uk Zadok, un aul de Leviten kjeemen met Gott siene Bundeskjist. See saden Gott siene Kjist han, bat aul David siene Menschen ut de Staut jegonen wieren.

25Dan säd de Kjennich to Zadok: Droacht Gott siene Kjist trigj en de Staut nenn. Wan ekj ver däm Harn aunjeseenen sie, dan woat hee mie trigj brinjen, daut ekj de Kjist un uk däm Harn siene Woninj woa seenen kjennen.

26Oba wan hee nich eene Freid aun mie haft, dan jäw ekj mie doatoo han, daut hee doonen kaun waut am jefelt.

27De Kjennich säd to Zadok, däm Priesta: Got en Fräd trigj en de Staut nenn, du un Abjatar, un dien Sän Ahimaaz un Abjatar sien Sän Jonatan.

28Ekj woa doa wua wie derch däm Riefa gonen luaren bat jie mie eene Norecht schekjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Un soo jinjen Zadok un Abjatar trigj en Jerusalem nenn met Gott siene Kjist. Un see bleewen doa.

30Un David jinkj opp däm Oliewenboajch nopp. Hee hield aus hee jinkj, un wia boaft un haud sien Kopp en Trua bedakjt. Un aul dee waut met am wieren, bedakjten sikj dän Kopp, un hielden aus see wieda jinjen.

31Aus David hieed, daut Ahitofel no Absalom siene Sied jegonen wia, säd hee: Har, lot Ahitofel sienen Rot to nuscht woaren.

32Un aus David bat bowen aum Boajch kjeem, wua de Lied Gott aunbäden deeden, doa troff am Huschai de Arkita. Huschai haud sienen Rock opjeräten un haud Ieed oppem Kopp.

33Un David säd to am: Du woascht mie kjeene Help sennen, wan du met mie kjemst.

34Oba wan du trigj no de Staut jeist, un du to Absalom sajen woascht: Ekj woa dien Deena sennen, mien Kjennich, soo aus ekj dien Voda sien Deena wia, dan woascht du fa mie kjennen Ahitofel sienen Rot veschmieten.

35De Priesta Zadok un Abjatar woaren doa sennen, un du saust an aules sajen, waut du en däm kjennichlichen Paulaust hieescht.

36Zadok sien Sän Ahimaaz un Abjatar sien Sän Jonatan woaren doa sennen un dee kjennen mie eene Norecht brinjen von aules waut du enwoascht.

37Un Huschai, David sien Frint, jinkj krakjt dan en Jerusalem nenn aus Absalom deed.

2. Samuel 16

David oppe Flucht

1Aus David een bätje wieda aus de Spetz vom Boajch jegonen wia, troff hee Ziba, Mefi Boschet sien Oabeida. Dee kjeem met miere Äsels un brocht am 200 Brood, 100 Pungels Rasienen, 100 Kjarw fresche Frucht, un een Wienlada voll Wien.

2Un de Kjennich säd to Ziba: Wuarom hast du dit jebrocht? Un Ziba säd: De Äsels sent fa die un diene Menschen toom rieden. Daut Broot un fresche Frucht es fa junt toom äten. Un de Wien es toom drinkjen, fa dee waut en de Wiltnis ommaklich woat.

3Un David säd: Wua es Mefi Boschet, dien Har, däm Kjennich Saul, sien Grootsän? Un Ziba säd: Dee es en Jerusalem jebläwen. Hee jleeft daut hee vondoag woat sienen Grootvoda Saul sien Kjennichrikj trigj kjrieen.

4Un de Kjennich säd to Ziba: Aules waut Mefi Boschet sient es saul dient sennen. Un Ziba kjneed sikj ver David un säd: Muchst du mie emma soo jenstich aunseenen kjennen, mien Har un Kjennich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Aus David no Bahurim kjeem, bejäajend hee Schimi, Gera sienen Sän. Daut wia eent von Saul siene Aunjehieeje, un dee flieekjt aus hee am entjäajen kjeem.

6Hee schmeet Steena no David un siene Mana. David haud siene Wajchta un aul siene Menschen un de aunjestalde en de Armee runtom sikj.

7Un en sien Jeflieekj säd Schimi: Go wieda! Schekj die du Merda, un Vebräakja!

8De Har tolt die trigj fa aul de Menschen, dee du en Saul siene Famielje omjebrocht hast, un en wäm siene Städ du rejieescht! De Har haft dien Rikj en Absalom siene Macht jejäft un du woascht enne Grunt komen, du Merda!

9Dan säd Abischai, Zeruja ää Sän, toom Kjennich: Wuarom sull dis Hunt mienen Harn un Kjennich soo utflieekjen? Lot mie gonen un sien Kopp aufhaken.

10Oba de Kjennich säd: Wuarom sull ekj no die un Joab horchen? Wan hee mie flieekjt, wäajen de Har am daut jejäft haft, dan saul kjeena froagen wuarom hee daut deit.

11Un David säd to dee rom am: Kjikjt emol. Mien ieejna Sän steit mie no daut Läwen. Dan lot junt daut nich wundren daut dis Benjaminita uk deit. Lot am toch un lot am flieekjen. De Har haft am daut oppjejäft.

12Veleicht woat de Har mie en mienen Trubbel seenen, un mie goodet jäwen en de Städ von dit Jeflieekj vondoag.

13Soo jinjen David un siene Menschen delenjd däm Wajch, un Schimi jinkj aun de aundre Sied vom Tol un flieekjt, un schmeet met Steena un Ieed.

14De Kjennich un dee waut met am wieren, wieren meed aus see bat daut Jordan Tol kjeemen. Doa vepusten see sikj.

Absalom sieekj Rot

15Absalom un siene Menschen, de Israeliten, jinjen en Jerusalem nenn. Ahitofel wia met am.

16Un aus Huschai de Arkita, David sien Frint, no Absalom kjeem säd hee to Absalom: Ons Kjennich! Opp emma! Ons Kjennich! Opp emma!

17Un Absalom säd to Huschai: Es dit woo tru du to dien Frint best? Wuarom best du nich met dienen Frint jegonen?

18Un Huschai säd to am: Nä. Ekj sie met däm, däm deHar un dit Volkj, de Israeliten aus Kjennich wälen. Däm deen ekj, un met däm woa ekj bliewen.

19Wäm sull ekj deenen wan nich mienen Harn sienen Sän? Ekj woa die soo deenen aus ekj dienen Voda jedeent hab.

20Dan säd Absalom to Ahitofel: Jeff emol dienen Rot. Waut sell wie nu doonen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

21Un Ahitofel säd to Absalom: Go nenn no dien Voda siene Näbenfrues dee noch en däm Paulaust sent. Dan woat daut gaunze Israel hieren daut dien Voda die aus eenen Fient sitt, un dee waut met die sent woaren mootich sennen.

22Un see stalden oppem Dak een Zelt opp, un Absalom jinkj doa met sienen Voda siene Näbenfrues nenn soo daut aulemaun daut wist.

23En dee Doag wia Ahitofel sien Rot aunjeseenen aus wan een Wuat von Gott kjeem. Beid David un Absalom horchten doano.

2. Samuel 17

Absalom well sikj secha moaken

1Un Ahitofel säd uk noch to Absalom: Lot mie 12.000 Mana nämen un David fuaz noch dise Nacht hinjaraun joagen.

2Dan woa ekj am enholen wan hee noch meed un jeschloagen es. Dan woat hee sikj enjsten un siene Mana woaren flichten. Oba ekj woa bloos dän Kjennich ombrinjen,

3un woa aul de aundre trigj brinjen, daut see no die komen aus eene Brut no äaren Maun. Doa es bloos een Mensch däm sien Läwen du velangst; aul de äwaje woaren kjeen Schoden kjrieen. Soo woat aules frädlich bliewen.

4Un Absalom un de aundre Leidasch jefoll waut Ahitofel säd.

5Dan säd Absalom: Roop noch Huschai dän Arkita. Well wie seenen waut dee fa Rot jeft.

6Aus Huschai no Absalom kjeem, säd Absalom to am, waut Ahitofel jerot haud, un säd: Saj emol auf wie doonen sellen, waut hee jesajcht haft.

7Un Huschai säd to Absalom: Dit mol es Ahitofel sien Rot nich goot.

8Du weetst daut David un siene Mana stoakj sent, un nu sent dee soo doll aus een Boa, waut de junge veloaren haft. Un uk, dien Voda es jewizt en däm Kjrich un woat nich äwa Nacht met siene Mana sennen.

9Daut kunn goot sennen daut hee sikj nu aul en eene Heel ooda soowaut vekropen haft. Un wan doa waut Doodes wudden sennen biem ieeschten mol aunjriepen, dan wudd fuaz daut Wuat vespreeden daut Absalom veloaren haft.

10Dan wudden soogoa diene browe Mana, dee doch soo brow aus Leiws sent, sikj ferchten. Aulemaun en Israel weet waut von gooda Leida David en däm Kjrich es, un daut de Mana bie am goode Soldoten sent.

11Mien Rot es daut du daut gaunze Israel tooproopen deist, von Dan bat Beerscheba, soo daut et een Häa jeft soo aus Saunt aum Mäa, un daut du dan selfst en däm Kaumf nenn jeist.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Dan woa wie am secha finjen un soo opp an komen aus de Deiw äwa de Ieed. Dan woat von am un aul siene Mana kjeena äwabliewen.

13Un wan hee en eene Staut nenn jeit, dan lot daut gaunze Israel Strenj brinjen un de Staut en daut Tol nenn schlapen daut nich een Steenkje doa mea to finjen es.

14Un Absalom un aul de Israeliten säden: Huschai, däm Arkita, sien Rot es bäta aus Ahitofel siena. De Har haud daut soo jefieet daut Ahitofel sien weisa Rot wudd to nuscht komen, soo daut de Har Onheil opp Absalom brinjen kunn.

15Un Huschai säd to Zadok un Abjatar, de Priesta: Ahitofel haft dit un dit jejäft aus sienen Rot fa Absalom un de Leida en Israel, un hia es waut ekj jerot hab.

16Lot schwind wäm no David gonen un am sajen: Blieft nich äwa Nacht biem Riefa en de Wiltnis, oba got onbedinjt noch no de aundre Sied. Du best en Jefoa daut du un aul diene Menschen äwafollen woaren.

David kjricht Norecht

17Jonatan un Ahimaaz hilden sikj bie de Rogel Kjwal opp, un eene Deenarin wudd an sajen gonen waut see wiedadroagen sullen. See selfst leeten sikj nich seenen en de Staut nenn ooda rut gonen.

18Oba doa wia een Jung dee Jonatan un Ahimaaz jeseenen haud, un dee säd Absalom daut. Dan jinjen Jonatan un Ahimaaz schwind wieda bat eenen Hoff bie Bahurim. Doa vekroopen see sikj en eenen Borm.

19Un de Fru jinkj un läd een Dakjsel äwa däm Borm un streid doa Jeträajd äwa, soo daut de Borm nich to seenen wia.

20Aus Absalom siene Mana no daut Hus kjeemen, säden see to de Fru: Wua sent Ahimaaz un Jonatan? Un de Fru säd: Dee sent no daut Wota jegonen. Un de Mana sochten, oba fungen nuscht, soo daut see trigj no Jerusalem jinjen.

21Aus de Mana wajch wieren, kjeemen Jonatan un Ahimaaz utem Borm rut un jinjen no David un säden waut Ahitofel fa eenen Rot jejäft haud. Un see säden: Moakt junt schwind reed un got no de aundre Sied vom Riefa.

22Un David, un aul siene Menschen, dee met am wieren, jinjen derch däm Riefa. Aus de Morjen kjeem, wia doa nich eena dee nich äwa jegonen wia.

23Aus Ahitofel sach daut see nich sienen Rot aunneemen, neem hee eenen Äsel, un reet auf no Hus, no siene Staut. Doa räajeld hee siene Sach un jinkj un honk sikj. Hee storf, un wort en daut Grauf met siene Vodasch begroft.

24David wia bat de Staut Mahanajim jekomen, aus Absalom bat däm Jordan kjeem met daut gaunze israelitische Häa.

25Absalom haud Amasa äwa de Armee jestalt en Joab siene Städ. Amasa siene Elren wieren Jeter, een Israelit, un Abigal. Abigal wia Nahasch siene Dochta un see wia Joab siene Mutta Zeruja äare Sesta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

26Un de Israeliten, unja Absalom, hauden äa Loaga en de Gilead Jäajent.

27Aus David bie Mahanajim wia, brochten Schobi, Nahasch sien Sän von Raba mank de Amonita, un Machir, Amiel sien Sän von Lo Dabar, un Barsillai, de Gileadita von Roglim,

28Baden, Wauschkommen, un Tap, un uk Weit, Joascht, Mäl, jereeschte Kjieena, Schaublen, Oaften,

29Honnich, Schmaunt, un Gloms un Schopskjees, soo daut David un siene Menschen to äten hauden. See wisten daut David un siene Menschen en de Wiltnis wudd darschten, un hungren, un daut see wudden meed woaren.

2. Samuel 18

Absalom woat doot jemoakt

1Un de Kjennich David saumeld de Mana dee met am wieren, un stald Leidasch äwa Gruppen von 1.000 un äwa Gruppen von 100.

2Un David schekjt an en dree Gruppen. Dee äare Kommandaunten wieren Zeruja äare Säns, Joab, un Abischai, un Ittai von Gat. Un de Kjennich säd: Ekj woa selfst uk met junt gonen.

3Du sust nich gonen, säden siene Leidasch. Wan wie flichten, ooda wan de halft von ons stoawen es an nich wichtich. Oba du best mea wieet aus 10.000 von ons. Daut es bäta wan du en de Staut blifst un ons Help schekjst.

4Un de Kjennich säd: Ekj woa krakjt daut doonen waut junt daut baste schient. Un de Kjennich stunt bie daut Stautspuat aus de gaunze Armee bie äare hundade un dusende rut jinkj.

5Un de Kjennich säd to Joab un Abischai un Ittai: Veschoont mie mienen Sän, Absalom. Aule Mana hieeden daut aus hee de Kommandaunten daut säd wäajen Absalom.

6Dan jinkj de Armee oppe Stap nopp jäajen Israel. De Kaumf wort em efraimschen Woolt jehoolen.

7Un de Israeliten worden von David siene Mana jeschloagen. Doa wieren sea väl Doodes, bie 20.000 Maun.

8De Kaumf vespreed sikj sea breet en de Jäajent un doa storwen mea Mana wäajen de Launtschoft aus vom Schwieet.

9Met eemol sagen waut von David siene Mana Absalom. Absalom wia opp eenen Mula, un de Mula jinkj unja eenen grooten Ieekjenboom un Absalom bleef biem Kopp aun dän Boom henjen. Hee honk doa tweschen Himmel un Ieed un sien Mula rand wieda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Eent von de Mana, waut daut sagen, säd to Joab: Horch emol. Ekj sach Absalom aun eenen Ieekjenboom henjen.

11Un Joab säd to däm, dee am daut vetald: Waut sajchst du? Du sachst am oba du hast am nich doot jeschloagen? Ekj haud die tieen Selwastekja un eenen Mauntel doafäa jejäft.

12Oba de Maun säd to Joab: Un wan ekj 1.000 Stekja Selwa en de Haunt jefeelt haud, haud ekj nich mien Schwieet jäajen däm Kjennich sien Sän jebrukt. Wie hieeden daut aula aus de Kjennich to die un Abischai un Ittai säd, daut wie sullen am sienen Sän Absalom veschoonen.

13Un wan ekj nich no däm Kjennich jehorcht haud un am haud omjebrocht, wudd de Kjennich daut onbedinjt to hieren jekjräajen haben, un du wurscht mie nich jeholpen haben.

14Un Joab säd: Ekj woa hia kjeene Tiet mea met die toobrinjen! Un hee neem dree Spiessen un stuak dee en Absalom sien Hoat nenn, aus hee doa läwendich aum Boom honk.

15Un tieen von Joab siene Jewäadräaja jinjen un stunden en eenen Rinkj rom Absalom un schluagen am doot.

16Dan leet Joab de Posaun blosen aus een Tieekjen daut de Kaumf äwa wia. Un de Mana hieeden opp met de Israeliten hinjaraun joagen.

17Un see neemen Absalom un schmeeten am en een grootet Loch en däm Woolt, un see hiepten eenen grooten Klompen Steena äwa am opp. Un de Israeliten, dee Absalom unjastett hauden, flichten, een jiedra no sien Hus.

18Absalom haud en sien Läwen eenen steilen Steen en daut Kjennichs Tol oppjerecht. Hee haud jesajcht: Ekj hab kjeenen Sän, dee no mie woat mienen Nomen wieda droagen. Hee jeef dän Steen sienen ieejenen Nomen; bat däm vondoagschen Dach heet daut “Absalom sien Aunjedenkj”.

David truat äwa Absalom

19Dan säd Ahimaaz, Zadok sien Sän: Lot mie no däm Kjennich ranen, un am de Norecht brinjen daut de Har am von siene Fiend äare Macht jerat haft.

20Un Joab säd: Du saust vondoag nich de Norecht droagen. Aun eenen aundren Dach kaust du de Norecht brinjen, oba vondoag saust du nich de Norecht droagen, daut däm Kjennich sien Sän doot es.

21Un Joab schekjt eenen Deena, dee von Kusch en Afrika staumd, un säd: Go saj däm Kjennich, waut du jeseenen hast. Un de Deena kjneed sikj ver Joab, un dan rand hee auf.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

22Un Ahimaaz, Zadok sien Sän, säd to Joab: Eendoont waut doa woat, lot mie uk met däm Deena, dee von Kusch staumd, ranen. Un Joab säd: Wuarom woascht du doahan ranen, mien Jung. Du woascht doa nuscht väa kjrieen.

23Mie es daut eendoont waut doa woat, säd hee, ekj ran uk. Un Joab säd: Dan ran. Un Ahimaaz rand derch daut Tol, un kjeem däm Deena, dee von Kusch staumd, veropp.

24David saut tweschen daut Butapuat un daut Bennapuat. Un de Wajchta opp daut Dak vom Puat bie de Mia kjikjt sikj rom un sach eenen auleen ranen.

25Un de Wajchta roopt un säd daut toom Kjennich. Un de Kjennich säd: Wan doa eena auleen es, dan es daut goode Norecht. Un met de Tiet kjeem dee noda.

26Un de Wajchta sach noch eenen Maun ranen, un hee roopt rauf: Ekj see noch eenen auleen ranen. Un de Kjennich säd: Dee brinjt uk goode Norecht.

27Un de Wajchta säd: Soo aus de ieeschta rant, lat no Ahimaaz, Zadok sien Sän. Un de Kjennich säd: Daut es een gooda Maun, un brinjt goode Norecht.

28Dan roopt Ahimaaz toom Kjennich: Fräd! Un hee schmeet sikj opp de Ieed ver däm Kjennich un säd: Ekj preis Gott däm Harn, dee aul dee en diene Macht jejäft haft, dee sikj jäajen die, mienen Harn un Kjennich, oppstalden.

29Un de Kjennich säd: Steit daut goot met däm jungen Maun, Absalom? Un Ahimaaz säd: Aus Joab sienen Deena schekjt, sach ekj een grootet Jeweel, oba ekj weet nich waut doa väajinkj.

30Un de Kjennich säd: Sto hia een bät biesied mie. Un hee jinkj biesied am un bleef doa stonen.

31Dan kjeem de Deena, dee von Kusch staumd, un dee säd: Doa es goode Norecht fa mienen Harn un Kjennich. De Har haft die vondoag ut de Macht jebrocht von dee waut sikj jäajen die stalden.

32Un de Kjennich säd to däm Deena: Steit daut goot met däm jungen Maun, Absalom? Un de Deena säd: Muchten aul de Fiend von mienen Harn, dän Kjennich, un aul dee waut sikj fa beeset jäajen die opplänen, soo sennen aus dee junga Maun.

2. Samuel 19

David vesieekjt aules to räajlen

1Un de Kjennich wia sea jeschloagen, un jinkj no de Bowastow äwa daut Puat un hield. Aus hee nopp jinkj, schrieech hee: Absalom, mien Sän! Mien Sän Absalom, wan ekj doch haud kunt en diene Städ stoawen. Absalom, mien Sän, mien Sän!

2Un daut wort Joab jesajcht, daut de Kjennich fa Absalom hielen un truaren deed.

3Soo kjeem daut, daut de Siech aun disem Dach to een truaren fa de Mana wort. De Lied wort jesajcht, daut de Kjennich fa sienen Sän truad.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4Dän Dach schlikjten de Mana sikj en de Staut nenn aus Mana dee sikj schämden un vom Kaumf wajchranden.

5De Kjennich bedakjt sien Jesecht, un hee hield lud: Mien Sän Absalom; Absalom, mien Sän, mien Sän!

6Dan jinkj Joab en däm Kjennich sien Hus un säd am: Du hast vondoag eene Schaund opp diene Mana jebrocht. See haben vondoag dien Läwen jerat, un daut Läwen von diene Säns un Dajchta, un diene Frues un Näbenfrues,

7un best goot jewast to dee waut jäajen die wieren, un hast jäajen dee jehaundelt, waut die goot wieren. Du hast ons jewäsen, daut diene Kommandaunten un Deena kjeenen Wieet bie die haben. Vondoag kjenn wie seenen daut wan Absalom noch läwd un wie aula doot wieren, dan wurscht du die freien.

8Nu sto opp, un sprakj diene Mana waut Moot too. Ekj saj die met een Eit ver däm Harn, daut wan du daut nich deist, dan woat nich eena von dee morjen zemorjes noch met die sennen. Daut wudd de jratsta Schoden sennen, dän du en dien gaunzet Läwen jehaut hast.

9Un de Kjennich muak sikj reed un jinkj no sienen Stool biem Stautspuat. Un de Mana wort jesajcht: Horcht emol. De Kjennich sett biem Stautspuat. Un aule Mana vesaumelden sikj ver am. De Israeliten dee Absalom unjastett hauden, flichten, een jiedra no sien Hus.

10Daut Volkj wia vetwiewelt un see säden: De Kjennich, haft ons von onse Fiend jerat, un von de Filista äare Macht, oba nu es hee utem Launt jeflicht ver sienen Sän Absalom.

11Doch Absalom, dän wie ons aus Kjennich ensaulwden, es en däm Kaumf jestorwen. Sull wie nich dän Kjennich David proowen trigj to brinjen?

12Un de Kjennich David schekjt dise Norecht no de Priesta, Zadok un Abjatar: sajcht de Leidasch en Juda: Wuarom sent jie de latste dän Kjennich trigj no sien Paulaust to brinjen, wan daut gaunze Israel doafäa es?

13Jie sent mien Frintschoft, wie sent von eene Famielje, un wuarom sent jie de latste dän Kjennich trigj to brinjen?

14Un lot Amasa weeten: Best du nich von miene Famielje? Lot Gott mie bestrofen wan du nich von nu aun de Kommandaunt äwa miene Armee best en Joab siene Städ.

15Un met dise Wieed jewonn David daut vetruen von aul de Mana von Juda, un see schekjten eene Norecht no däm Kjennich: Komm trigj. Du un aul diene Menschen.

16Dan kjeem de Kjennich trigj no däm Jordan, un de Menschen von Juda kjeemen no Gilgal om am to bejäajnen un am trigj derch däm Jordan to brinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Un Schimi, Gera sien Sän, de Benjaminita von Bahurim, spood sikj un jinkj met de Mana von Juda nom Kjennich David.

18Doa wieren 1.000 Mana von Benjamin met Schimi. Un Ziba, Saul sien Deena, un siene feftieen Säns un 20 Deena spooden sikj, daut see no däm Jordan kjeemen, daut see däm Kjennich trafen kunnen.

19See jinjen aula derch däm Jordan om dän Kjennich siene Menschen trigj to brinjen, un toom dän Kjennich bedeenen. Un Schimi kjneed sikj ver däm Kjennich aus de Kjennich jrod äwa däm Jordan gonen wull.

20Un Schimi säd toom Kjennich: Mucht mien Har mie nich beschuljen fa daut beese waut ekj jäajen die deed aun dän Dach aus mien Har, de Kjennich, Jerusalem veleet. Mucht de Kjennich daut nich behoolen.

21Ekj weet daut ekj jesindicht hab, un doawäajen sie ekj vondoag daut ieeschte von Josef siene Nokomen jekomen mienen Harn, dän Kjennich to bejreessen.

22Un Abischai, Zeruja äa Sän, säd: Saul Schimi nich dootjemoakt fa dit? Hee flieekjt je dän Harnsienen Jesaulwden.

23Oba David säd: Wuarom saul ekj no junt horchen, jie Säns von Zeruja? Wuarom well jie jäajen mie sennen? Vondoag sie ekj de Kjennich äwa Israel un kjeen Israelit saul vondoag doot jemoakt woaren.

24Un de Kjennich säd to Schimi: Du saust nich stoawen. Un de Kjennich vespruak daut met een Eit.

25Un Mefi Boschet, Saul sien Grootsän kjeem däm Kjennich bejreessen. Hee haud nich siene Feet besorcht un nich sienen Boat jewoschen un uk nich emol siene Kjleeda jewoschen von dän Dach aus de Kjennich veloten haud bat hee wada jlekjlich trigj kjeem.

26Aus hee von Jerusalem no däm Kjennich kjeem, säd de Kjennich to am: Wuarom kjeemst du nich met mie, Mefi Boschet?

27Un hee säd: Mien Har un Kjennich, mien Deena fieed mie hinjat Licht. Ekj säd to am: Moak mien Äsel reed daut ekj met däm rieden kaun un met däm Kjennich gonen, wäajen ekj sie lom.

28Hee haft uk to die, mien Har un Kjennich, äwa mie jeloagen. Oba du, Har un Kjennich, best aus Gott sien Enjel; doo waut die rajcht sitt.

29Aul mien Voda siene Famielje un Frintschoft wieren sikj dän Doot secha ver die, mien Har un Kjennich; oba du satst dienen Deena mank dee waut aun dienen Desch äten. Ekj hab kjeen rajcht noch no irjent waut von die mien Kjennich to froagen.

30Un de Kjennich säd to am: Du brukst aul nuscht mea sajen. Ekj hab mie nu beschloten, daut du un Ziba junt daut Launt sellen endeelen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Un Mefi Boschet säd toom Kjennich: Lot Ziba daut aula nämen, nu daut mien Har un Kjennich jlekjlich es trigj no Hus jekomen.

32Barsillai, de Gileadita, wia von Roglim jekomen, un hee jinkj met däm Kjennich bat däm Jordan om met am doa derch to gonen.

33Barsillai wia sea oolt. Hee wia 80 Joa oolt, un hee haud dän Kjennich met Äten vesorcht aus hee bie Mahanajim bleef. Barsillai wia sea goot auf.

34Un de Kjennich säd to Barsillai: Komm met mie derch däm Jordan, un ekj woa fa die en Jerusalem sorjen.

35Oba Barsillai säd toom Kjennich: Woo väl Joa hab ekj noch en mien Läwen, daut ekj met däm Kjennich no Jerusalem sull gonen?

36Ekj sie 80 Joa oolt un finj kjeene Lost mea en daut Läwen. Ekj kaun mien Äten un mien Drinkjen nich mea schmakjen, un ekj kaun nich mea de Stemm von de Mana ooda de Frues hieren wan dee sinjen. Wuarom sull ekj mienen Harn un Kjennich dan noch to Laust ligjen?

37Wuarom sull de Kjennich mie met soont beschenkjen? Ekj, dien Deena woa bloos noch een kortet Enj derch däm Jordan met däm Kjennich gonen.

38Lot mie, dien Deena, leewa trigj gonen, soo daut ekj en miene Staut stoawen kaun, dicht bie daut Grauf von mien Voda un miene Mutta. Oba hia es mien Sän, Kimham; lot däm met mienen Harn un Kjennich gonen un die deenen, daut du fa am deist waut die rajcht schient.

39Un de Kjennich säd: Kimham saul met mie gonen, un ekj woa fa am doonen waut die rajcht schient. Aules waut die von mie jankat woa ekj doonen.

40Dan jinjen aule Lied derch däm Jordan, un de Kjennich jinkj uk äwa. Un de Kjennich kust Barsillai un hee jeef am eenen Säajen. Un Barsillai jinkj trigj no sien Hus.

41Un de Kjennich jinkj wieda, no Gilgal, un Kimham jinkj met am. De gaunza Staum Juda un de halft von de Lied von Israel jinjen met däm Kjennich delenjd däm Wajch.

42Dan kjeemen aule Mana von Israel no däm Kjennich un säden to am: Wuarom haben de Mana von Juda die jestolen un die ons Kjennich un siene Famielje un aul siene Mana derch däm Jordan jebrocht.

43Un aul de Mana von Juda auntwuaden de Mana von Israel: Daut es wiels de Kjennich von ons Frintschoft es. Wuarom sull junt dit baudren? Hee haft ons nich to äten jejäft un ons kjeen Jeschenkj jejäft.

44Un de Mana von Israel säden to de Mana von Juda: Wie haben tieenmol soo väl rajcht aun däm Kjennich David aus jie, wan jie uk sien Frintschoft sent. Wuarom kjikj jie rauf opp ons? Wia wie nich de ieeschte waut räden von am trigjbrinjen aus

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Kjennich? Oba de Mana von Juda drekjten äa rajcht noch strenja ut aus dee von Israel.

2. Samuel 20

Scheba well Kjennich woaren

1Nu wia doa een ruchloosa Maun, Scheba, Bichri sien Sän, een Benjaminita, un dee blosd met eene Trompeet un säd: Wie haben kjeen Aundeel aun David. Wie haben kjeen Poat met Isai sienen Sän. Got aula no Hus, jie Israeliten.

2Doaropp veleeten de Israeliten David un jinjen met Scheba, Bichri sien Sän. Oba de Mana von Juda bleewen bestendich bie David, un jinjen met am vom Jordan bat Jerusalem.

3Un aus David no Jerusalem no dän Paulaust kjeem, neem hee de tieen Näbenfrues, dee hee doa jeloten haud om daut Hus to besorjen, un sad an en een Hus met Wajchta. Hee vesorjd an waut see brukten, oba hee jinkj nich han no an. See bleewen doa veschloten un aus Wätfrues fa äa gaunzet Läwen, bat see storwen.

4Dan säd de Kjennich to Amasa: Roop de Mana von Juda toop, daut see hia äwamorjen ver mie komen. Un du saust dan uk hia ver mie komen.

5Un Amasa jinkj de Mana en Juda sajen, oba hee wia nich trigj bat de bestemde Tiet.

6Dan säd David to Abischai: Scheba, Bichri sien Sän woat ons nu mea Trubbel jäwen aus Absalom. Nemm miene Deena un sieekjt am. Aundasch woat hee sikj Städa met Mieren ennämen un von ons wajch komen.

7Un Joab un de Kreeta un Pletta, David siene Wajchta, un aul de majchtje Mana jinjen met Abischai. See veleeten Jerusalem om Scheba, Bichri sien Sän, hinjaraun to joagen.

8Aus see bat däm grooten Steen bie Gibeon kjeemen, kjeem Amasa an entjäajen. Joab haud een Soldoten Kjleet aun, un doaräwa druach hee eenen Rock met een Schwieet en siene Scheed. Aus hee Amasa bejreest, foll sien Schwieet rut.

9Un Joab säd to Amasa: Woo schient daut, mien Brooda? Un Joab neem Amasa sien Boat en de Haunt om am eenen Kuss to jäwen.

10Oba Amasa wia nich reed fa daut Schwieet woont Joab en de Haunt haud. Un Joab schneet am dän Buck opp soo daut siene Doarm rutfollen. Hee storf doa onen daut Joab am daut tweede mol spekjen brukt. Dan jinjen Joab un Abischai wieda om Scheba, Bichri sien Sän, to sieekjen.

11Eena von Joab siene Mana bleef bie Amasa stonen un säd: Wäa met Joab es, un wäa fa David es, lot däm Joab hinjaraun gonen.

12Amasa lach en sien Bloot direkjt oppem Wajch, un dee waut doa vebie kjeemen bleewen doa stonen. Aus Joab sien Maun sach daut aulemaun doa stonen bleef,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

rold hee dän Kjarpa vom Wajch rauf un oppe Stap nopp. Un hee bedakjt däm, met waut Kjleeda.

13Dan aus de Kjarpa vom Wajch wia, jinjen de Soldoten aula Joab hinjaraun om Scheba, Bichri sien Sän, to jriepen.

14Un Scheba jinkj derch de Jäajenden von aul de Stam en Israel bat hee bat de Staut Abel Bet Maacha kjeem. Un aul sien Frintschoft, de Nokomen von Bichri jinjen met am doa nenn.

15Un Joab un siene Mana jinjen un omrinjden de Staut, un see druagen Ieed toop aun de Stautswaunt, un schluagen aun de Mia om dee doltobräakjen.

16Doa wia eene weise Fru en dee Staut, un dee roopt: Horcht emol! Horcht emol! Roopt Joab häa daut ekj met am räden kaun.

17Aus Joab kjeem, säd see: Best du Joab? Un hee säd: Jo, dit sie ekj. Un see säd to am: Horch emol no waut diene Deenarin to sajen haft. Un hee säd: Ekj woa no die horchen.

18Un see säd: Ieeschtemma säden see: Got un froacht bie Abel, un dan kunnen see sikj beräden.

19Wie sent frädlich un tru en Israel un sent aus eene Mutta fa daut Volkj. Oba du proofst dise Staut dee de Har ons aus Oafgoot jejäft haft to venichten.

20Un Joab säd: Daut es goanich wuarom wie hia sent! Wie sent nich hia om to venichten.

21Daut es nich wuarom wie hia sent. Wie sieekjen eenen Maun von de Boaj en Efraim, dee sikj jäajen däm Kjennich David oppjestalt haft. De Maun heet Scheba, Bichri sien Sän. Jäft ons däm Maun, un dan lot wie june Staut en Fräd. Un de Fru säd to Joab: Wie woaren die sienen Kopp äwa de Mia schmieten.

22Un de Fru jinkj met weisen Rot no de Lied en de Staut, un see schneeden Scheba, Bichri sien Sän, dän Kopp auf, un schmeeten dän äwa de Mia no Joab. Dan blosd Joab met de Trompeet un see veleeten von doa, een jiedra no sien Hus. Un Joab jinkj trigj no Jerusalem no däm Kjennich.

23Joab wia de Kommandaunt äwa de Armee en Israel. Benaja, Jojada sien Sän, wia äwa de Kreeta un Pletta, David siene Wajchta.

24Adoniram wia äwa de Oabeida, waut jedwungen wieren, veschiednet fa dän Kjennich to buen. Joschafat, Ahilud sien Sän, oppbewoad de Bieekja von de Jeschicht von daut Kjennichrikj.

25Schewa wia de Schriewa. Zadok un Abjatar wieren de Priesta,

26un Ira von Jair wia uk een Priesta fa David.

2. Samuel 21

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Saul siene Nokomen woaren doot jemoakt un begroft

1Doa kjeem emol, to David siene Tiet, eene Hungaschnoot, dee fa dree gaunze Joa aunhilt. Un David fruach däm Harn doawäajen, un deHar säd: Saul un siene Famielje haben Schult aun Bloot vejeeten von don aus see de Lied von Gibeon ombrochten.

2De Gibeonita wieren nich Israeliten; see staumden von dee waut von de Amorita äwajebläwen wieren, un de Israeliten hauden an vesproaken to veschoonen. Oba Saul haud dee vesocht auftoschaufen en sienen Iewa fa Israel un Juda. Un David leet de Gibeonita ver am komen.

3Hee säd to an: Waut saul ekj fa junt doonen? Woo kaun ekj daut trajchtstalen met junt, daut jie däm Harn sien Volkj säajnen woaren?

4Un de Gibeonita säden: Wie velangen nich Selwa ooda Golt om daut trajcht to stalen tweschen Saul un siene Famielje un ons. Wie sieekjen uk nich no daut Läwen von Israeliten. Un de Kjennich säd: Waut well jie dan haben daut ekj fa junt doo?

5Un see säden toom Kjennich: Saul stunt ons no daut Läwen un wull ons von mank de Israeliten utroden.

6Jeff ons säwen von siene Säns, un lot ons dee ver däm Harn bie Gibeon opp däm Harn sien Boajch henjen. Un de Kjennich säd: Dee sell jie haben.

7Doch veschoond David Mefi Boschet, dän Sän von Saul sienen Sän Jonatan, wäajen dän Eit dän David met Saul sienen Sän Jonatan ver däm Harn jemoakt haud.

8De Kjennich jeef an Armoni un Mefi Boschet, Saul un Rizpa äare Säns. Rizpa wia Aja siene Dochta. Un hee jeef an de fief Säns von Saul siene Dochta Merab un äa Maun Adriel. Adriel wia Barsillai von Mehola sien Sän.

9David jeef dise äwa no de Gibeonita, un dee hongen dee, opp däm Boajch ver däm Harn. De Säwen storwen tojlikj. Daut wia aum Aunfank von de Joascht Arnt.

10Dan jinkj Rizpa, Aja siene Dochta, un läd waut Sakkjleeda opp dän Steen wua de Doodes lagen. See bleef doa vom Aunfank von de Arnt bat de Räajentiet kjeem, un see bemieejd sikj doa de Väajel äwadach von wajch to hoolen un de wille Tieren en de Nacht.

11Aus David hieed waut Saul siene Näbenfru, Rizpa, Aja siene Dochta, deed,

12leet hee Saul un Jonatan äare Knoakes von Jabesch en Gilead brinjen. De Mana von Jabesch en Gilead hauden dee von medden en de Staut Bet Schean jestolen, wua de Filista an jehongen hauden no däm aus Saul en Gilboa dootjemoakt wort.

13Hee brocht de Knoakes von Saul un von däm sien Sän Jonatan, un uk de Knoakes von de Säwen dee jehongen wieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un see begrowden dee en de Staut Zela en daut Benjaminlaunt en Saul sien Voda Kisch sien Grauf. Dit wia aula opp David sien Wuat. Un no däm auntwuad Gott de Lied äa Jebäd fa daut Launt.

Kjrich met de Filista

15Doa wia don noch een Kjrich tweschen Israel un de Filista. Un David jinkj met siene Soldoten toop un see kjamften met de Filista. Un David wort meed,

16un Jischbi Benob, eent von de Filista, wull David aufschaufen. Jischbi Benob wia een Nokomen von de Riesen un haud eenen bronsnen Spies, dee äwa dree Kilo wuach, un een nieet Schwieet.

17Oba Abischai, Zeruja äa Sän, kjeem am halpen un kunn dän Filista dol kjrieen un aufschaufen. Dan bedwungen David siene Mana am daut hee nienich wada wudd en däm Kaumf met an komen, wiels wan see am veluaren, wudd daut sea schlemm fa Israel sennen.

18Dan wia doa noch een Kjrich met de Filista bie Gob. Doa schluach Sibbechai, de Huschatita, dän Saf doot, dee uk eent von de Nokomen von de Riesen wia.

19Dan wia noch eemol een Kaumf met de Filista bie Gob. Un Elhanan, Jair von Betlehem sien Sän, schluach Goliat dän Gatita doot. De Spies, dän Goliat druach, wia soo lank aus een Wäwa sien Jestal.

20Un noch wada wia doa een Kaumf bie Gat. Doa wia een butajeweenlich groota Maun, een Ries, dee sas Finjasch aun jieda Haunt un sas Teeen aun jieda Foot haud.

21Aus hee Israel trotzen deed, jinkj Jonatan, Schama sien Sän am doot schlonen. Schama wia David sien Brooda.

22Dise vea wieren Nokomen von de Riesen en Gat, un dee worden von David un siene Mana aufjeschauft.

2. Samuel 22

David dankt Gott

(Psalm 18,1-51)

1Aun dän Dach aus de Har David von aul siene Fiend, un von Saul siene Macht rad, säd hee dise Varzh to däm Harn:

2De Har es fa mie een steenana Schutz, hee es een sechra Plauz, un hee es dee, dee mie rat.

3Mien Gott es mien sechra Schutz, opp dän ekj mie velot; du best mien Schilt un miene Krauft; eene foadje Mia, dee mie secha helt; mien Heilant, dee mie von de beese Macht rat.

4Preist däm Harn! Ekj roopt am aun, un hee rad mie von miene Fiend.

5Runtom mie wieren jefäadelje Walen; furchtboaret Äwaschwamen dreiwd mie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Däm Doot siene Schlenj wia om mie; siene Faul wia reed fa mie.

7En miene Angst roopt ekj dän Harn aun; ekj schrieech no mienen Gott om Help. En sienen Tempel hieed hee miene Stemm; siene Uaren hieeden mie roopen.

8De Ieed zettad un bewäajd sikj, daut waut de Stierns helt, scheddad, wiels hee sikj oajad.

9Am rieekjad daut ut de Näs, un am kjeem een vetäarendet Fia utem Mul. Doa wia jlieejendet Gloot to seenen.

10Hee buach dän Himmel un kjeem rauf, met eene schwoatdiestre Wolkj unjare Feet.

11Hee reet opp een Cherub un fluach oppem Wint.

12Hee muak daut rom sikj aula diesta; hee kjeem en dikje Räajenwolkjen.

13En daut blenkjren ver am, flaumden de Kolen opp;

14daut rummeld vom Harn em Himmel, un däm Aulmajchtjen siene Stemm kjeem no ons.

15Hee schoot siene Feilen un dreef de Fiend uteneen; hee leet daut blitzen, daut see fa Angst randen.

16Dan wia de Boddem vom See to seenen, un de Gruntloag von de Ieed lach openboa aus de Har opp de Fiend breld un ut de Näs met däm Wint schnoof.

17Hee langd von huach rauf un foot mie om; hee trock mie ut daut deepe Wota rut.

18Hee rad mie von miene majchtje Fiend, un von dee waut jäajen mie wieren, un dee väl too stoakj fa mie wieren.

19Aus ekj schwak wia, jreepen dee mie aun, oba ekj kunn mie opp däm Harn veloten.

20Hee brocht mie ut de Jefoa un muak mie frie; hee rad mie, wiels hee sien Jefaulen aun mie haud.

21De Har beloond mie doafäa daut ekj jerajcht wia; hee veschoond mie, wiels ekj oschuldich wia.

22Ekj hab mie aun däm Harn siene Wäaj jehoolen, un sie nich no schlajchtet von am jegonen.

23Ekj hab mie aun siene Väaschreften jehoolen, un hab siene Jesazen nich jebroaken.

24Ekj sie ver am oschuldich jebläwen un hab mie nich vesindicht.

25De Har haft mie jesäajent, doano aus ekj jerajcht wia, un doano aus hee mie oschuldich ver am sach.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[26]Du best tru to dee, dee die tru sent; de oschuldje deist du nich beschuljen;

[27]bie de reine best du rein, un de kromme vedreist du.

[28]Du radsd een deemootjet Volkj, oba de huachmootje deemootichst du.

[29]Du, Har, helst miene Laump aum brennen, un mien Gott brinjt Licht, wua mie daut diesta es.

[30]Met die opp miene Sied kaun ekj mie äwa een Kjrichsvolkj äwahäa moaken, un met mienen Gott kaun ekj äwa de huage Mia sprinjen.

[31]Gott siene Wäaj sent volkomen, däm Harn siene Wieed sent to vetruen; hee es een Schilt fa dee, dee sien Schutz sieekjen.

[32]Wua es een Gott, soona aus de Har? Waut beschizt mie, soo aus Gott deit.

[33]Gott es mien majchtja Schutz; un mien foadja Wajch.

[34]Hee haft miene Feet soo jemoakt aus de Feet von een Ree, hee moakt daut mäajlich fa mie huach to stonen.

[35]Hee lieet miene Henj kjriejen, daut miene Oarms dän bronsnen Boagen bieejen kjennen.

[36]Du best aus een Schilt fa mie jewast, derch diene Help sie ekj groot jeworden.

[37]Du hast mie eenen breeden Stich unjare Feet jelajcht, daut ekj mie nich vestaupen doo.

[38]Ekj juach miene Fiend hinjaraun un venicht an, ekj jeef nich opp bat dee gaunz to nuscht wieren.

[39]Ekj brocht dee en de Grunt un vehakt an, daut see nich oppstonen kunnen; ekj kjrieech dee aula unjare Feet.

[40]Du hast mie met Krauft toom kjriejen vesorcht; du hast mie dee unjare Feet jelajcht, dee jäajen mie wieren.

[41]Du muakst daut, daut miene Fiend mie äare Rigjes handreiden un wajchranden, un ekj brocht dee om dee jäajen mie wieren.

[42]See kjikjten sikj rom no Help, oba doa wia kjeena an to halpen; see roopten dän Harn aun, oba hee jeef kjeene Auntwuat.

[43]Ekj reef an to fienet Stoff opp de Ieed, ekj jinkj opp an rom aus opp däm Blott opp de Gaus.

[44]Du hast mie frie jemoakt von Oneenichkjeit en mien Volkj; du hast mie daut väaschte mank de Velkja jesat. Een Volkj dee ekj nich kjand, deenen mie.

[45]Framde kjremden sikj ver mie; see jehorchen fuaz wan see mie hieren.

[46]De framde veluaren äaren Moot un kjeemen veenjst utem Vestäakj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

47De Har läft; ekj veiea däm dee mie secha helt. Lot mienen Gott veharlicht sennen;
dee, dee mie rat,

48dee fa mie Rach eeft, un dee de Velkja mie unjadon moakt.

49Hee rad mie von miene Fiend, un sad mie äwa dee, dee jäajen mie wieren. Hee
rad mie von ruchloose Mana.

50Nu woa ekj die, Har, mank de Velkja ieren, un dienen Nomen met Leeda lowen.

51Hee jeft sienen Kjennich grooten Erfolch un bewiest am truhoatje Leew; soont
deit hee fa sienen Jesaulwden, fa David un däm siene Nokomen opp emma.

2. Samuel 23

David siene latste Wieed

1David, Isai sien Sän, wia von Gott huach erhowen, un hee wia von Jakob sienen
Gott jesaulft. Hee hinjaleet scheene Leeda un jeef dise wichtje Varzh aus siene
latste Wieed:

2Däm Harn sien Jeist rät to mie; siene Wieed sent en mien Mul.

3Israel äa Gott haft jerät, dee wäa Israel Schutz jeft aus een Boajch, haft to mie
jesajcht: Een Kjennich dee rajcht deit, un en Forcht fa Gott rejieet,

4dee es aus daut Morjenlicht aun een kloaren Dach, un aus de Räajen dee daut
Graus aum waussen brinjt.

5Woat Gott nich miene Nokomen soo säajnen? Haft hee nich eenen eewjen Bunt
met mie jemoakt, dee doa foadich un secha es? Woat hee nich wiedahans halpen
un aules jäwen no waut ekj froag?

6Oba de gottloose Menschen sent aus Distlen, dee eena tosied hoakjt; kjeena nemt
dee en de Haunt.

7Eena brukt een Iesa un eenen Spies fa dee; dee woaren gaunz vebrent, wua see
sent.

David siene Kjrieja

(1.Chr 11,10-41)

8Hia es eene List von David siene aunjeseene Soldoten: Jischbaal, de Hachmonita
wia de väaschta von de Dree. Dee jinkj met sien Spies jäajen 800 Maun un brocht
dee aula en eene Schlacht om.

9Daut tweede von de Dree wia Eleasar, Dodo sien Sän, een Ahoachita. Hee wia met
David aus see de Filista, dee sikj toom Kjrich reedjestalt hauden, trozten un dan
flichten musten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10Eleasar bleef stonen un schluach de Filista bat am de Haunt aun sien Schwieet vekraumpt wia un nich loosloten kunn. De Har jeef eenen grooten Siech dän Dach un de Israeliten jinjen trigj un bestoolen de Jefolne dee Eleasar jeschloagen haud.

11Un dan de näakjsta von de Dree wia Schama, Age von Harar sien Sän. De Filista saumelden sikj bie Lehi, wua een Schaubelflekj wia, un de Mana flichten ver de Filista.

12Oba Schama bleef medden opp de Stap stonen un kjamft, un brocht de Filista om. De Har jeef eenen grooten Siech dän Dach.

13Eemol aus de Arnttiet wia, wia David en de Heel bie Adullam un de Filista hauden sikj en daut Refaim Tol jeloagat. Dan kjeemen dree von de 30 Armeeleida no David

14wua hee sikj daut en de Heel jesechat haud. De Filista oba hauden Betlehem enjenomen.

15Un David darscht doa, un hee säd jrodsoo: Wan ekj doch waut Wota drinkjen kunn von däm Borm, dee bie Betlehem biem Puat es.

16Dan jinjen de dree aunjeseene Soldoten un muaken äaren Wajch derch de Filista äa Loaga, schapten waut Wota von däm Borm dee bie Betlehem biem Puat wia, un brochten David daut. Oba David drunk doa nich von. Hee goot daut aus een Opfa ver däm Harn ut

17un säd: Von dit kaun ekj,Har, opp kjeenen Wajch drinkjen. Daut wia aus wan ekj daut Bloot drunk von dee, dee äa Läwen opp Spell saden, daut to holen. Un hee drunk daut nich. Oba dit es waut de dree aunjeseene Soldoten deeden.

18Abischai, de Brooda aun Joab, un Zeruja äa Sän, wia de väaschta von de Dartich. Eemol jinkj hee met sien Schwieet jäajen 300 Maun un brocht dee om. Dan kjrieech hee uk soone Aunerkjanunk aus de Dree.

19Hee wia dee waut daut baste bekaunt wia von de 30 un wort dee äa Kommandaunt. Oba hee wort nich jlikjetrocken met de Dree.

20Un Benaja, Jojada von Kabzeel sien Sän, wia uk een aunjeseena Soldot. Hee schluach twee von de Moabita äare baste Kjrieja. Un emol aun eenen schneejen Dach jinkj hee auleen en een Loch met een Leiw, un schluach däm doot.

21Eemol schluach hee uk eenen grooten Ägipta doot. De Ägipta haud een Spies en de Haunt un Benaja haud bloos eenen Stock. Oba hee fipst janem sien Spies ut de Haunt un brocht am met sienen ieejnen Spies om.

22Soont deed Benaja, Jojada sien Sän. Hee wort jlikj jetrocken met de Dree.

23Hee wia huach aunjeseenen von de 30, oba hee wia nich eent von de Dree. Un David muak am toom väaschten von siene Wajchta.

24De 30 wieren: Joab sien Brooda Asael, un Elhanan, Dodo von Betlehem sien Sän,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Schama von Harod, Elika von Harod,

26Helez de Peletita, Ira, Ikkesch von Tekoa sien Sän,

27Abieser von Anatot, Sibbechai de Huschatita,

28Zalmon de Ahoachita, Mahrai von Netofa,

29Heled, Baana von Netofa sien Sän, Ittai, Ribai von Gibea mank de Benjaminita sien Sän,

30Benaja von Piraton, Hiddai von de Riefasch bie Gaasch,

31Abialbon de Arbatita, Asmawet von Bahurim,

32Eljachba von Schaalbon, Jonatan von Jaschen siene Säns,

33Schama von Harar, Ahiam, Scharar von Harar sien Sän,

34Elifelet, Ahasbai von Maacha sien Sän, Eliam, Ahitofel von Gilo sien Sän,

35Hezro von Karmel, Paarai de Arabita,

36Jigal, Natan von Zoba sien Sän, Bani de Gadita,

37Zelek de Amonita, Nachrai von Beerot, dee daut Schilt druach fa Joab, Zeruja äa Sän,

38Ira de Jatirita, Gareb de Jatirita,

39Uria de Hetita. Aules toop wieren daut 37.

2. Samuel 24

David lat de Menschen talen

(1.Chr 21,1-6)

1Een aundatmol wia de Har onwellich met Israel, un hee reizt David un säd to am: Go emol, un tal de Menschen en Israel un Juda.

2Un David schekjt Joab, dän Kommandaunt von de Armee, daut hee aule Menschen en Israel talen sull. Hee sull von Dan bat Beerscheba gonen, daut hee weeten kunn woo väl daut wieren.

3Oba Joab säd toom Kjennich: Mucht de Har dien Gott daut Volkj noch hundatmol jrata moaken en diene Läwestiet. Oba wuarom velangt mien Har, de Kjennich, dit?

4Oba de Kjennich bleef opp sien Stekj. Un Joab un de aunjestalde jinjen wajch vom Kjennich om de Israeliten to talen.

5See jinjen derch däm Jordan un fungen bie Aroer, de Staut medden en daut Tol aun. Von doa jinjen see no Gad un dan no Jaser,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6dan no Gilead, un uk no Kadesch, en de Hetita äare Jäajent. Von doa jinjen see no Dan un uk bat Sidon,

7un dan siedlich no Tierus, de Staut met de dikje Mia un aul daut Jewäa, un aul de Städa wua de Hiwita un Kanaanita sent, un schlieslich no Beerscheba un daut Launt en daut siedne Poat von Juda.

8Daut neem an 9 Moonat un 20 Doag soo derch daut gaunze Launt to gonen, un dan kjeemen see trigj no Jerusalem.

9Un Joab jeef däm Kjennich disen Berecht. En Israel wieren 800.000 Mana dee en de Armee deenen kunnen, un en Juda wieren noch emol 500.000.

Daut Volkj woat bestroft

(1.Chr 21,7-17)

10Aus David daut Volkj ieescht jetalt haud, ploagd am sien Jewessen. Un David säd to däm Harn: Ekj hab eene groote Sind jedonen en dit. Un nu bedd ekj, Har, nemm mie miene Schult auf. Ekj sie sea onbedocht jewast.

11David haud eenen Profeet, Gad, von däm hee goode Ensecht kjrieech. Un Gad kjeem dän näakjsten Morjen aus David oppjestonen wia met een Wuat vom Harn un säd:

12Go un saj David hee kaun von dree Dinja wälen woont ekj doonen saul.

13Un Gad jinkj no David un hilt am dee väa: Sellen doa dree Joa Hungaschnoot komen, ooda daut du dree Moonat ver diene Fiend flichten motst, ooda eene schlemme dree doagsche wankende Krankheit? Denkj die daut derch, un saj mie waut vonne Auntwuat ekj däm Harn, dee mie jeschekjt haft, jäwen saul.

14Un David säd to Gad: Dit es eene schlemme Sach. Oba lot mie nich en Menschenhenj faulen. Lot Gott leewa met siene Haunt opp mie komen, wiels hee es jenstich.

15Un deHar schekjt dän Morjen eene schlemme wankende Krankheit opp Israel, dee fa de bestemde Tiet väahilt. En daut gaunze Launt, von Dan bat Beerscheba storwen doa Menschen, 70.000 aules toop.

16Dan aus dämHarn sien Enjel reed wia de Krankheit opp Jerusalem to brinjen, kjrieech de Har doa aundre Jedanken äwa, un hee säd to dän Enjel, dee de Doodes brocht: Nu hia opp. Daut es jenuach. De Enjel wia bat dän Draschplauz bie Arauna dän Jebusita.

17Un David sach dän Enjel, woona de Krankheit opp daut Volkj brocht, un David säd toom Harn: Ekj hab jesindicht. Ekj hab orrajcht jedonen. Lot dän Schoden leewa opp mie un miene Famielje komen un nich opp dise oschuldje Menschen.

David brinjt een Opfa

(1.Chr 21,18-27)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Un Gad kjeem no David un säd to am: Go no dän Draschplauz bie Arauna dän Jebusita, un stal doa eenen Aultoa opp fa dän Harn.

19Un David jehorcht däm Harn sien Wuat un deed waut Gad am säd.

20Un aus Arauna oppkjikjt un däm Kjennich un siene Mana no am komen sach, jinkj hee am entjäajen un kjneed sikj bat opp de Ieed ver David.

21Un Arauna säd: Mien Kjennich, wuarom best du no mie jekomen? Un David säd: Ekj sie jekomen, wiels ekj mucht dien Draschplauz von die kjeepen un doa eenen Aultoa fa däm Harn buen, soo daut de schlemme wankende Krankheit kunn oppjehoolen woaren.

22Un Arauna säd to David: Mien Har un Kjennich, nemm dän Plauz un moak soon Opfa aus du west. Hia kaust miene Rinda doatoo schlachten un nemm de Draschschlap un daut Joch fa daut Holt.

23Ekj jäw die daut hia, mien Kjennich. Mucht de Har dien Gott dien Opfa aunnämen.

24Oba de Kjennich säd to am: Nä, ekj woa die daut aufkjeepen. Ekj woa nich een Opfa fa däm Harn mienen Gott moaken von daut waut mie nuscht jekost haft. Un soo koft David dän Draschplauz un de Rinda fa 50 Selwastekja.

25Un David bud eenen Aultoa fa däm Harn un muak doa Brauntopfa un Dankopfa. Un de Har auntwuad sien Jebäd fa daut Volkj, un de Krankheit wort oppjehoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Kjennichs

1. Kjennichs 1

Adonija ooda Salomo?

1 Kjennich David wia sea oolt jeworden, un siene Deena deeden waut see kunnen
om am tootodakjen, oba hee kunn sikj nich oppwoamen.

2 Un siene aunjestalde Mana säden to am: Veleicht sull wie no eene Mejal sieekjen
dee die, ons Kjennich, bedeenen un fläajen kunn. See kunn bie die ligjen daut du
woam wieescht.

3 Un see sochten aulawäajen en Israel no eene schmocke Mejal, un see fungen
Abischag, von Schunem, un brochten ar no däm Kjennich.

4 Daut wia eene schmocke Mejal un see fläajd däm Kjennich un besorjd am. Oba see
hauden kjeen Jeschlajchtsvekjia.

5 No däm daut Absalom doot wia, wia Adonija, David un Hagit äa Sän, däm Kjennich
sien elsta Sän. Adonija neem sikj eemol väa, daut hee wull Kjennich woaren. Hee
besorjd sikj een Kjrichswoagen un Pieed, un 50 Mana, dee om am wieren.

6 David haud nienich en Adonija siene Sachen nenjefot ooda am wäajen irjent waut
väajehoolen, un am leet daut goot.

7 Hee jinkj uk met Joab, Zeruja äa Sän, räden un uk met Abjatar däm Priesta. Un dee
unjastetten am un holpen am.

8 Oba Zadok de Priesta, un Benaja, Jojada sien Sän, un Natan de Profeet, un Schimi
un Rei, un David siene Wajchta unjastetten Adonija nich.

9 Een Dach muak Adonija een Opfa von Schop, Ossen un Mastkjalwa bie dän Steen
Sohelet, nich wiet von de Rogel Kjwal. Hee kroagd aul siene Breeda, David siene
Säns, un uk däm Kjennich siene aunjestalde von Juda, daut see no daut Opfafast
komen sullen.

10 Oba hee kroagd nich Natan, däm Profeet, uk nich Benaja ooda de Wajchta, un hee
kroagd uk nich sienen Brooda Salomo.

11 Un Natan jinkj no Batseba, Salomo siene Mutta, un säd to ar: Hast aul jehieet daut
Adonija, Hagit äa Sän, haft sikj toom Kjennich jemoakt? Un David, ons Har, weet
doa nuscht om.

12 Ekj wudd die tooroden, daut wan du dien Läwen un dienen Sän Salomo sien
Läwen waut räakjenst,

13 dan go oba fuaz no däm Kjennich David un froag am: Mien Har, hast du aus
Kjennich mie nich faust vesproaken, daut mien Sän Salomo woat Kjennich sennen
no die, un daut hee woat opp däm Troon setten? Wuarom es Adonija dan nu
Kjennich?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un wan du jeist met däm Kjennich räden, woa ekj uk noch doa nenn komen un die biestemmen.

15Dan jinkj Batseba en däm Kjennich siene Stow. Hee wia sea oolt, un Abischag von Schunem besorjd am.

16Un Batseba kjneed sikj ver däm Kjennich un hee säd to ar: No waut best du jekomen?

17Un see säd to am: Mien Har, du vespruakst mie emol met een Eit ver däm Harn dienen Gott, daut Salomo, mien Sän, sull no die Kjennich woaren un opp dienen Troon setten.

18Oba nu, mien Har un Kjennich, es Adonija Kjennich jeworden. Un du weetst doa nuscht om.

19Hee haft een Deel Ossen, Mastkjalwa un Schop jeopfat, un haft, mien Kjennich, aul diene Säns enjeloden, un uk Abjatar däm Priesta, un Joab dän Kommandaunt von de Armee. Oba Salomo haft hee nich enjelot.

20Un nu es daut opp to die, mien Har un Kjennich, daut du sajchst, wäa no die saul opp däm Troon setten. Aule Menschen en daut Launt wundren nu, waut du sajen woascht.

21Wan du, mien Har un Kjennich, nich sajchst ea du stoafst, dan woat daut soo loten aus wan ekj un Salomo jäajen die sent.

22Un ea see met däm Kjennich utjerät haud, kjeem Natan de Profeet doa uk nenn,

23un däm Kjennich wort jesajcht: Natan de Profeet es jekomen. Aus Natan bat ver däm Kjennich kjeem, kjneed hee sikj met daut Jesecht bat oppe Ieed ver däm Kjennich.

24Un Natan säd: Mien Har un Kjennich, hast du jesajcht daut Adonija no die saul Kjennich sennen un opp dienen Troon setten?

25Dee es vondoag gonen een grootet Opfa moaken von Ossen, Mastkjalwa un Schop, un haft aul diene Säns, mien Kjennich, doatoo enjeloden, un uk Joab, dän Kommandaunt von de Armee, un Abjatar däm Priesta. Un krakjt nu, äten un drinkjen dee doa un schrieen: Mucht Adonija lang Kjennich sennen.

26Oba ekj, dien Deena, un Zadok de Priesta, un Benaja, Jojada sien Sän, un dien Sän Salomo worden nich doatoo enjeloden.

27Hast du, mien Har un Kjennich, dit jedonen onen daut du diene Mana daut sätst, wäa sull Kjennich no die sennen?

28Un de Kjennich David säd: Lot Batseba noch emol bat hia komen. Un see kjeem un stunt ver däm Kjennich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Un de Kjennich vespruak opp eenen Eit: Soo secha aus de Har läft, dee mie ut jieda Trubbel jerat haft,

30ekj hab to die met een Eit ver däm Harn, dee Israel äa Gott es, vesproaken, daut dien Sän Salomo saul no mie Kjennich sennen. Dee saul en miene Städ opp däm Troon setten. Ekj woa daut vondoag kloa moaken.

31Dan kjneed Batseba sikj met äa Jesecht bat oppe Ieed ver däm Kjennich un säd: Mucht mien Har, de Kjennich David, opp emma läwen.

32Un David säd: Roopt Zadok dän Priesta, Natan dän Profeet, un Benaja, Jojada sien Sän daut see häa komen. Un dee kjeemen no däm Kjennich.

33Un de Kjennich säd to an: Nämt miene Mana aula met, un lot mienen Sän Salomo opp mienen ieejnen Mula rieden un got dän Wajch no Gihon.

34Un doa lot Zadok däm Priesta un Natan däm Profeet am aus Kjennich äwa Israel ensaulwen. Dan sell jie met de Trompeet blosen un sajen: Mucht Kjennich Salomo lang läwen.

35Jie sellen dan hinja am komen, wan hee kjemt opp mienen Troon setten. Salomo saul en miene Städ Kjennich sennen. Ekj hab am aunjestalt daut hee äwa Israel un Juda rejieren saul.

36Un Benaja, Jojada sien Sän, säd: Daut woa wie doonen. Mucht de Har, dee Gott fa mienen Harn un Kjennich, daut uk sajen.

37Soo aus de Har met mienen Harn un Kjennich jewast es, soo mucht hee uk met Salomo sennen. Mucht sien Rikj jrata sennen aus daut von mienen Harn, däm Kjennich David.

38Dan jinjen Zadok de Priesta, Natan de Profeet, un Benaja, Jojada sien Sän, un däm Kjennich siene Wajchta, un saden Salomo opp Kjennich David sienen Mula un brochten am no Gihon.

39Un Zadok de Priesta neem doa dän Huarn met Eelj vom Zelt un saulwd Salomo en aus Kjennich. See blosden met de Trompeet, un aule Lied säden: Mucht Kjennich Salomo lang läwen.

40Un aulemaun jinkj am hinjaraun un see spälden opp äare Instrumenten un freiden sikj sea. Doa wia soo väl Jelud daut de Ieed doabie scheddad.

41Un Adonija un aul siene Jast hieeden daut Jelud, aus see met äa Fast foadich muaken. Un aus Joab de Trompeet hieed, säd hee: Waut bediet dis Klommua en de Staut?

42Ea hee utjerät haud kjeem Jonatan, Abjatar däm Priesta sien Sän. Un Adonija säd to am: Komm nenn. Du brinjst secha goode Norecht; du best een gooda Maun.

43Un Jonatan säd to Adonija: Nä. Ons Har, de Kjennich David, haft Salomo toom Kjennich jemoakt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

44De Kjennich haft Zadok dän Priesta, Natan dän Profeet un Benaja Jojada sien Sän un uk siene Wajchta met am jeschekjt un Salomo haft opp däm Kjennich sien Mula jeräden.

45Un Zadok de Priesta un Natan de Profeet haben am bie Gihon aus Kjennich jesaulft. Nu sent see von Gihon no de Staut opptoo jegonen un de gaunze Staut schricht un freit sikj doatoo. Daut es wuarom du aul dit hieescht.

46Salomo sett nu opp däm Kjennich sien Troon.

47Oba waut du noch weeten sust, es daut aul däm Kjennich siene aunjestalde haben däm Kjennich Moot toojesproaken. See sajen: Mucht Gott Salomo sien Nomen noch jrata moaken aus dienen, un mucht hee sien Rikj jrata moaken aus dien Rikj. Un Kjennich David kjneed sikj opp sien Bad

48un säd: Ekj preis däm Harn, Israel äaren Gott, daut hee vondoag daut haft toojeloten daut eena von miene Säns opp mienen Troon setten deit, un daut ekj daut selfst jeseenen hab.

49Dan enjsten Adonija siene Jast sikj, un see veleeten, een jiedra opp sienen ieejnen Wajch.

50Un Adonija haud Angst fa Salomo. Hee jinkj no däm Aultoa un hilt sikj aun de Akjspetzen vom Aultoa.

51Un Salomo wort jesajcht, daut Adonija Angst fa Kjennich Salomo haud, daut hee sikj aun de Akjspetzen vom Aultoa hilt, un daut hee jesajcht haud, daut hee von Salomo een Eit hieren wull, daut hee am nich wudd met daut Schwieet aufschaufen.

52Un Salomo säd: Wan hee daut bewiesen woat daut hee ieeboa un tru es, dan saul nich een Hoa von sien Kopp faulen, oba wan hee daut nich es, dan saul hee stoawen.

53Dan leet Salomo Adonija vom Aultoa holen, un Adonija kjeem un kjneed sikj ver Kjennich Salomo. Un Salomo säd to am: Go no dien Hus.

1. Kjennichs 2

Salomo woat Kjennich

1Aus David dan meist bat aum stoawen wia, räd hee noch eemol met sienen Sän Salomo un säd:

2Ekj mott dän selwjen Wajch gonen aus daut opp de Ieed bestemt es. Sie mootich un stal dien Maun.

3Hool daut, waut de Har dien Gott die jebeeden deit. Schekj die to sienen Wajch, un hool siene Jesazen, Jebooten, Väaschreften, un Aunordnungen, soo aus dee en

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Moses sien Jesaz jeschräwen stonen. Dan woat die aules goot utkomen, waut du deist un wua du han jeist.

4Wan du daut deist, dan woat de Har sien Vespräakjen, daut hee mie jejäft haft utfieren. Hee säd: Wan diene Säns doano seenen woaren, daut see mie von Hoat un Seel tru bliewen, dan woat daut nich väakomen daut nich eena von miene Nokomen woat Kjennich äwa Israel sennen.

5Un doa es noch waut. Du weetst waut Joab, dee Zeruja äa Sän, to mie deed aus hee de twee Kommandaunten von Israel äare Armee ombrocht. Doa wia Abner, Ner sien Sän, un Amasa, Jeter sien Sän. Hee brocht dee en eene Frädenstiet om, fa Bloot daut see en däm Kjrich vegoten hauden. Un nu droag ekj de Schult un de Foljen doavon, daut dee oschuldje Mana omjebrocht worden.

6Doo waut du aus rajcht sitst, oba lot am nich frädlich oolt woaren, bat hee stoaft un begroft woat.

7Oba sie tru to Barsillai siene Säns, dee von Gilead. Lot dee met de aundre aun dienen Desch äten. Dee bleewen mie tru aus ekj ver dienen Brooda Absalom flichten deed.

8Un dan es doa uk noch Schimi, Gera sien Sän, de Benjaminita von Bahurim. Dee spruak eenen growen Fluch opp mie, aus ekj no Mahanajim jinkj. Oba don aus hee no mie biem Jordan kjeem, vespruak ekj am ver däm Harn, daut ekj am nich doot moaken wudd.

9Lot am nich doamet wajchkomen. Du best een weisa Maun un woascht weeten, waut met däm jedonen sull. Lot am en sien Bloot stoawen.

10Un David storf un wort en de Davidstaut begroft.

11David wia 40 Joa Kjennich äwa Israel. Säwen Joa wia hee Kjennich en Hebron, un 33 Joa en Jerusalem.

12Un soo wort Salomo Kjennich no sienen Voda David, un hee rejieed daut Rikj met eene strenje Haunt.

13Dan kjeem Adonija, Hagit äa Sän no Batseba, Salomo siene Mutta. Un see säd to am: Kjemst du opp Fräd? Un hee säd: Jo, opp Fräd.

14Un hee säd: Ekj hab waut to die to sajen. Un see säd: Doawäajen saj.

15Un hee säd: Du weetst, daut mie daut Kjennichrikj jehieed, un daut aulemaun en Israel gaunz doamet räakjend, daut ekj wudd Kjennich woaren. Oba dan dreid sikj daut soo daut mien Brooda Kjennich wort, soo aus de Har daut haben wull.

16Doawäajen wensch ekj nu een Dinkj. Saj mie dee nich auf. Un see säd: Waut west du haben?

17Un hee säd: Go no Kjennich Salomo, hee woat die daut nich aufsajen, un froag am no Abischag von Schunem, daut see saul miene Fru sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Un Batseba säd: Goot. Ekj woa met däm Kjennich doavon räden.

19Un Batseba jinkj nom Kjennich Salomo un räd to am äwa Adonija siene Froag. Un de Kjennich stunt opp aus see nenn kjeem un hee kjneed sikj ver ar, un dan sad hee sikj opp sienen Troon. Un hee leet eenen Stool brinjen fa ar un stald dän aun de rajchte Sied von sienen Troon.

20Un see säd to am: Ekj well die no een kjlienet Dinkj froagen. Saj mie daut nich auf. Un de Kjennich säd to ar: Mutta, froag no waut du west. Ekj woa die daut nich aufsajen.

21Un see säd: Lot dien Brooda Adonija Abischag, von Schunem, aus Fru haben.

22Un Kjennich Salomo säd to siene Mutta: Wuarom wurscht du no Abischag, von Schunem, fa Adonija froagen? Du kust krakjt soo goot no daut gaunze Rikj fa am froagen. Hee es ella aus ekj, un Abjatar de Priesta un Joab, Zeruja äa Sän, unjastetten am.

23Un de Kjennich Salomo vespruak met een Eit ver däm Harn: Lot Gott mien Läwen nämen, wan dit nich Adonija sien Läwen kost.

24Soo secha aus de Har läft, dee mie dit Rikj en miene Macht jejäft haft, un mie opp mienen Voda David sienen Troon jesat haft, un dee mie un miene Nokomen dit Aumt jejäft haft, soo aus hee daut vesproaken haud, Adonija saul vondoag noch stoawen.

25Un Kjennich Salomo schekjt Benaja, Jojada sien Sän, daut hee Adonija dolschluach un ombrocht.

26Un hee säd to Abjatar dän Priesta: Go no Anatot no diene Buararie. Du hast dien Doot vedeent, oba wiels du Gott däm Harn siene Bundeskjist besorjen deetst fa mienen Voda David un met am en aul sienen Trubbel bleefst, woa wie die nich nu ombrinjen.

27Soo kjeem daut, daut Salomo Abjatar aufsad von sien Priesta Aumt ver dämHarn. Met dit jinkj en Erfellunk daut Wuat woont de Har en Silo jesajcht haud äwa Eli siene Nokomen.

28Aus Joab dit hieed, flicht hee no däm Harn sien Zelt un hilt sikj aun de Akjspetzen aum Aultoa. Joab haud Adonija unjastett, wan uk nich Absalom.

29Un aus däm Kjennich Salomo daut jesajcht wort, daut Joab no däm Harn sien Zelt jeflicht wia, un daut hee sikj biem Aultoa hilt, säd Salomo to Benaja, Jojada sien Sän: Go doahan, un schauf am auf.

30Un Benaja jinkj no däm Harn sien Zelt un säd: De Kjennich velangt daut du rut kjemst. Oba Joab säd: Nä, ekj woa hia stoawen. Un Benaja jinkj trigj un säd däm Kjennich waut jeworden wia un waut Joab jesajcht haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Un de Kjennich säd to am: Lot am sienen Wunsch haben. Schlo am dol un begrow am. Doamet woa wie de Schult von mie un von mien Voda siene Famielje wajch doonen, wäajen daut oschuldje Bloot woont Joab vegoten haft.

32De Har woat Joab doafäa strofen, daut hee Menschen omjebrocht haft. Hee haft twee Mana aufjeschauft onen daut mien Voda David doavon wist, un dee wieren aulebeid bäta aus hee selfst. Daut wieren Abner, Ner sien Sän, Kommandaunt von de Armee en Israel, un Amasa, Jeter sien Sän, Kommandaunt von de Armee en Juda.

33Lot dee äa Doot opp emma opp Joab sienen Kopp un opp siene Nokomen sennen. Oba opp David un siene Nokomen un sien Troon lot opp emma Fräd vom Harn sennen.

34Un Benaja, Jojada sien Sän, jinkj un schluach Joab doa en daut Zelt von däm Harnsiene Jäajenwuat doot. Un Joab wort bie sien Tus en de Wiltnis begroft.

35De Kjennich sad Benaja, Jojada sienen Sän, äwa de Armee en Joab siene Städ, un de Kjennich sad Zadok däm Priesta en Abjatar siene Städ en.

36Dan leet de Kjennich aun Schimi bestalen: Komm un bu die hia en Jerusalem een Hus. Won hia un velot dise Staut nich.

37Aun dän Dach daut du rut jeist un äwa dän Kidron Riefa staupst woascht du stoawen. Dan woat diene Strof opp die komen.

38Un Schimi säd to däm Kjennich: Mien Har un Kjennich, mie es daut goot soo aus du sajchst. Un Schimi wond lang en Jerusalem.

39Dan kjeem daut oba, no dree Joa, daut twee von Schimi siene Deena wajchranden. See jinjen no Achisch, Maacha sien Sän, dee en Gat Kjennich wia. Un daut wort Schimi jesajcht, daut siene Deena en Gat wieren.

40Un Schimi muak sikj reed un reet opp eenen Äsel no Gat no Achisch om siene Deena to sieekjen. Hee jinkj doa han un brocht dee uk trigj.

41Aus Salomo daut jesajcht wort, daut Schimi ut Jerusalem jegonen wia no Gat un wia trigjekomen,

42leet hee Schimi ver sikj komen. Un de Kjennich säd to am: Hast du nich ver däm Harn met een Eit vesproaken, un hab ekj die nich gaunz iernst jesajcht daut aun dän Dach wan du ut dise Staut rut jeist, krakjt eendoont wuahan, dän Dach woascht du stoawen. Un sätst du nich: Daut es mie goot. Ekj woa daut jehorchen.

43Wuarom hast du dan nich dien Eit ver däm Harn jehoolen un hast nich daut jedonen waut ekj von die velangd?

44Du weetst sea goot, woo bees du to mienen Voda David wieescht. Nu woat de Har die doafäa bestrofen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

45oba hee woat däm Kjennich Salomo säajnen. David sien Troon saul opp emma ver däm Harn bestonen bliewen.

46Un de Kjennich schekjt Benaja, Jojada sienen Sän, un dee jinkj un schluach Schimi doot. Soo wort daut Rikj en Salomo siene Macht vesechat.

1. Kjennichs 3

Salomo bät om Weisheit un jeft Jerecht

(2.Chr 1,3-12)

1Salomo muak een Vetrach met däm Kjennich von Ägipten, un befried sikj met däm ägiptischen Kjennich siene Dochta. Hee brocht ar no de Davidstaut, bat hee sien ieejnet Hus un däm Harn sien Hus un de Mia rom Jerusalem foadich jebut haud.

2De Lied brochten äare Opfa opp de Huage Opfastäden, wiels doa noch kjeen Hus jebut wia fa däm Harn sienen Nomen.

3Salomo wia däm Harn goot, un hee jehorcht de Väaschreften von sienen Voda David, oba hee brocht doch noch Brauntopfa un Weiruakopfa opp de huage Opfastäden.

4Un de Kjennich jinkj no Gibeon, om doa een Opfa to moaken. Doa wia de jratste huage Opfastäd. Salomo haud doa dusende Brauntopfa opp dän Aultoa jebrocht.

5Eene Nacht bie Gibeon, kjeem de Har no Salomo en eene Openboarunk, un Gott säd: Froag no waut ekj die jäwen saul.

6Un Salomo säd: Du hast mienen Voda David, dee die deend, groote un truhoatje Leew jewäsen wiels hee met sien gaunzet Hoat goot un tru un opprechtich ver die waundlen deed. Un du hast dise groote un truhoatje Leew biebehoolen en dit, daut du sienen Sän vondoag opp sien Troon latst rejieren.

7Un du, mien Har un Gott, hast mie, dienen Deena, toom Kjennich jemoakt en mienen Voda David siene Städ, wan ekj doch noch junk sie un nich weet, woo ekj rejieren saul.

8Un ekj sie hia en de Medd von dien Volkj, daut du jewält hast, een grootet Volkj daut soo groot es daut et nich to talen jeit.

9Jeff mie nu Weisheit daut Volkj to rejieren, soo daut ekj mucht weeten waut goot un waut schlajcht es. Woo kunn ekj dit, dien grootet Volkj, aundasch rejieren?

10Un daut jefoll däm Harn, daut Salomo no dit fruach.

11Un Gott säd to am: Wiels du no dit jefroacht hast, un hast nich no een langet Läwen fa die jefroacht, ooda no rikj sennen ooda dän Doot von diene Fiend, un hast no Weisheit fa die jefroacht, daut du kaust daut doonen waut rajcht es,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12woa ekj die daut jäwen no waut du fruachst. Ekj woa die Weisheit un Vestentnis jäwen soo aus noch nienich eena jehaut haft, un aus nienich noch wäa kjrieen woat.

13Ekj jäw die dan uk noch, no waut du nich fruachst. Ekj woa die rikj moaken un Iea jäwen, daut doa kjeen Kjennich en diene Tiet met die to vejlikjen woat gonen.

14Un wan du woascht opp mienen Wajch bliewen, un miene Jebooten un Väaschreften hoolen, soo aus dien Voda David daut deed, dan woa ekj die uk een langet Läwen jäwen.

15Un aus Salomo oppwuak, wist hee, daut Gott to am jerät haud. Un hee jinkj no Jerusalem un jinkj doa ver däm Harn siene Bundeskjist un opfad doa Brauntopfa un Dankopfa. Hee muak eene groote Moltiet fa aul siene aunjestalde Menschen.

16Een Dach kjeemen twee Frues, dee een onierlichet Läwen fieeden, no däm Kjennich met eene Froag.

17De eene Fru säd: Mien Har, dise Fru un ekj wonen en daut selwje Hus. Ekj kjrieech een Kjint aus see uk en daut Hus wia.

18Dan dree Doag lota kjrieech see een Kjint. Sest wia doa kjeena en daut Hus, bloos wie beid.

19Oba eene Nacht storf äa Sänkje, wiels see opp dän lach.

20Un dan neem see enne Nacht mienen Sän von mie aus ekj schleep. See neem mienen no sikj, un läd äaren doodjen Sän bie mie han.

21Dan tiedich aus ekj mien Kjint besorjen wull, sach ekj daut dee doot wia. Un zemorjes, aus ekj am neiw besach, wia daut nich mien Kjint.

22Oba de aundre Fru säd: Daut es nich rajcht. Daut läwendje Kjint es mient, un daut doodje es äat. Un de ieeschte Fru säd: Nä. Daut doodje Kjint es dient un daut läwendje es mient. Un soo streeden see sikj doa ver däm Kjennich.

23Dan säd de Kjennich: Du sajchst daut daut Läwendje dient es, un daut Doodje äat es; un see vestritt daut un sajcht daut dient es doot un äat läft.

24Un de Kjennich säd: Brinjt mie emol een Schwieet. Un see brochten am een Schwieet.

25Un hee säd: Nu schniet daut läwendje Kjint en twee halften, un jäft jieda Fru eene halft.

26Dan, wäajen see dän Sän soo goot wia, säd de Fru, dee äa Kjint doa läwd, toom Kjennich: Mien Har, jeff ar daut läwendje Kjint un brinj daut nich om. Un de aundre säd: Dan es daut nich mient uk nich dient. Doot daut.

27Dan säd Salomo: Doot daut Kjint nuscht aun. Jäft daut no de ieeschte Fru. Daut es de rajchte Mutta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

28Aus de Lied en Israel hieeden, woo de Kjennich daut rajcht utjelajcht haud, staunden see. See sagen, daut hee de Weisheit von Gott haud, om daut rajcht to jäwen.

1. Kjennichs 4

Salomo siene aunjestalde Mana

1De Kjennich Salomo wia Kjennich äwa daut gaunze Israel,

2un dit sent siene huachaunjestalde Mana: Asarja, Zadok sien Sän, wia de Priesta;

3Elihoref un Ahija, Schischa siene Säns, wieren Schriewa; Joschafat, Ahilud, sien Sän, oppbewoad de Bieekja von de Jeschicht von daut Kjennichrikj;

4Benaja, Jojada sien Sän, wia Kommandaunt von de Armee; Zadok un Abjatar wieren Priesta;

5Asarja, Natan sien Sän, wia äwa de aunjestalde; Sabud, Natan sien Sän, wia Priesta un däm Kjennich sien Frint;

6Ahischar wia de Oppsechta vom Paulaust; un Adoniram, Abda sien Sän, wia aunjestalt äwa de Oabeida, waut jedwungen wieren veschiednet fa dän Kjennich to buen.

7Salomo haud twalw Mana äwa daut gaunze Israel aunjestalt, daut see Väarot fa daut Äten fa däm Kjennich un siene Menschen besorjden. Een jiedra von dise Mana must fa eene Moonat dän Väarot stalen.

8Dise twalw Mana wieren: Ben Hur, en de efraimsche Boaj;

9Ben Deker, en Makaz, Schaalbim, Bet Schemesch, un Elon Bet Hanan;

10Ben Hesed, en Arubot, hee wia äwa Socho un de Jäajent von Hefer;

11Ben Abinadab, en de gaunze Nafatdor Jäajent; siene Fru wia Tafat, Salomo siene Dochta;

12Baana, Ahilud sien Sän, en Taanach, Megiddo un daut gaunze Bet Schean biesied Zaretan rauf von Jesreel, un von Bet Schean bat Abel Mehola bat jantsied von Jokneam;

13Ben Geber, en Ramot en Gilead; hee wia äwa de Darpa waut Jair, Manasse sien Sän, jehieeden, dee en Gilead sent, un de Jäajent von Argob en Baschan, wua doa 60 groote Städa wieren, aula met Mieren un Iesastangen;

14Ahinadab, Ido sien Sän en Mahanajim;

15Ahimaaz, en Naftali; siene Fru wia Basemat, Salomo siene Dochta;

16Baana, Huschai sien Sän, en Asser un Bealot;

17Joschafat, Paruach sien Sän, en Isachar;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

18Schimi, Ela sien Sän, en Benjamin;

19Geber, Uri sien Sän, en daut Launt Gilead, daut Launt von Sihon dän Amorita Kjennich un Og dän Kjennich von Baschan. Un dan wia noch eena äwa daut gaunze Launt.

20Doa wieren soo väl Menschen en Juda un Israel aus doa Saunt aum Mäa es; dee eeten un drunken un wieren sea jlekjlich.

1. Kjennichs 5

See moaken reed toom dän Tempel buen

1Salomo rejieed de gaunze Jäajent vom Eufrat Riefa bat de Filista äa Launt un bat aun de Jrens von Ägipten. Dise Lenda brochten emma äaren Taks no Salomo soo lang aus hee läwd.

2Fa een Dach brukt Salomo met aul siene Menschen vea Tonn fienet Mäl un sasunhaulf Tonn growet Mäl,

3tieen jemaste Ossen, 20 Stekj Vee vonne Weid, un 100 Schop; doatoo worden dan noch veschiedne Sorten Ree un veschiedne Sorten Heena un Väajel jebrocht.

4Salomo rejieed äwa de gaunze Jäajent wasten vom Eufrat Riefa, von Tifsach bat Gaza; äwa aul de Kjennichs wasten vom Eufrat. Hee haud Fräd aun aule Sieden runtom am.

5Derch Salomo siene gaunze Tiet läwden de Lied en Juda un Israel onen irjent eene Jefoa von aundre Velkja, von Dan bat Beerscheba. Een jiedra haud siene Wienrank un sienen Fiejenboom.

6Salomo haud 4.000 Riem met Pieed fa siene Kjrichswoages, un 12.000 Maun toom de Pieed besorjen un aunhaunt haben.

7De twalw Mana fa dän Väarot sorjden fa daut, waut Kjennich Salomo aule Dach brukt, un fa dee, dee aun däm Kjennich sienen Desch eeten. Jieda eena wia veauntwuatlich fa eene Moonat. Dee sagen doano, daut doa von aules jenuach wia.

8Jieda eena von de Mana fa dän Väarot sagen uk doano, wan see aun de Rieej stunden, daut doa Joascht un Stroo oppe rajchte Städ wia fa de veschiedne Pieed.

9Gott jeef Salomo butajeweenlich väl Weisheit un Vestentnis. Salomo wist om sooväl om, daut et soo schwoa auftoschazen wia aus daut Saunt aum Mäa.

10Salomo siene Weisheit wia jrata aus de Weisheit von de Mana em Oosten ooda aus aule Weisheit en Ägipten.

11Hee haud mea Weisheit aus irjent sestwäa, mea aus Etan de Esrachita un mea aus Heman, Kalkol un Darda, Mahol siene Säns. Hee wia en aule Lenda runtom bekaunt fa siene Weisheit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Salomo haft 3.000 Spricha jedicht, un 1.005 Leeda.

13Hee wist om de veschiedenste Beem, von de Zeeda en Libanon krakjt soo goot aus von daut Iessoppstruck, daut opp de Waunt waust. Hee räd von wille Tieren un Väajel, un von Kruptieren un Fesch.

14Doa kjeemen Mana von aule Lenda om Salomo siene Weisheit too to horchen. Dee kjeemen von aule Kjennichs oppe Ieed, dee von siene Weisheit jehieet hauden.

Kontrakt met Kjennich Hiram

(2.Chr 2.2-15)

15Hiram, de Kjennich en Tierus, schekjt Mana no Salomo, aus hee hieed daut hee en sien Voda siene Städ Kjennich jeworden wia. Hiram hilt emma sea väl von David.

16Un Salomo schekjt Norecht trigj no Hiram un säd:

17Du weetst, daut wäajen David mien Voda sooväl met de Lenda runtom kjriejen must, kunn hee nich een Hus fa däm Harnsienen Gott buen, bat de Har am aul siene Fiend en siene Macht jejäft haud.

18Oba nu haft de Har mien Gott mie Fräd jejäft aun aule Sieden. Doa es kjeen Fient un kjeene Jefoa.

19Doawäajen plon ekj nu een Hus to buen fa däm Harn mienen Gott. De Har säd to David, mienen Voda, daut sien Sän, dän hee opp sienen Troon en siene Städ saten wudd, dee sull fa däm Harn een Hus buen.

20Un nu es daut bat doa. Bestal aun diene Mana daut see sellen Zeedabeem en Libanon aufmoaken fa mie. Ekj woa uk von miene Oabeida hanschekjen, un woa diene Oabeida soo betolen aus du sajchst. Du weetst goot, daut miene Oabeida vestonen sikj nich met Beem aufmoaken, soo aus diene Mana von Sidon daut vestonen.

21Aus Hiram dise Norecht von Salomo kjrieech, freid hee sikj sea, un hee säd: Ekj preis däm Harn vondoag, dee David eenen weisen Sän jejäft haft toom äwa sien grootet Volkj to rejieren.

22Un Hiram schekjt eene Norecht no Salomo un säd: Ekj hab diene Norecht jekjräajen met daut no waut du frajchst. Ekj sie reed die daut Zeedaholt un Taunenholt soo to stalen aus du daut west.

23Miene Oabeida woaren daut Holt no daut Mäa brinjen un de Kjneppels toopbinjen un opp daut Mäa doahan brinjen, wua du sajchst. Doa woaren miene Oabeida junt daut Holt äwajäwen. Aules waut ekj von die velang es daut du Äten stalst fa miene Menschen.

24Un soo wia daut, daut Hiram aul daut Zeeda un uk aundret Holt stalen kunn, waut Salomo brucken kunn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Un Salomo jeef Hiram jieda Joa 3.000 Tonn Weit un 6.000 Lieta Olieweneelj.

26Un krakjt soo aus de Har daut vesproaken haud, jeef hee Salomo Weisheit. Doa wia Fräd tweschen Hiram un Salomo, un see vespruaken sikj daut unja eenaunda en eenen Vetrach.

Salomo siene Oabeida

(2.Chr 2.1-17)

27Kjennich Salomo velangd 30.000 Oabeida von aulawäajen en Israel, daut dee fa am schauften.

28Adoniram wia de Äwasechta äwa dise Oabeida. De Oabeida wieren en dree Gruppen jedeelt. Jieda Grupp haud 10.000 Mana. Dee musten emma eene Moonat en Libanon schaufen, un twee Moonat tus.

29Salomo haud 80.000 Oabeida en de Boaj toom Steena behaken, un 70.000 toom Steena droagen.

30Hee stald 3.300 Oppsechta äwa de Oabeida, om daut gaunze to leiden.

31Salomo leet groote diere Steena uthaken, daut see dee aus Gruntsteena unja daut Hus saten kunnen.

32Soo schauften Salomo siene Oabeida un Hiram siene Oabeida un uk Mana von Gebal aun de Steena un daut Holt un muaken daut reed fa dän Tempel.

1. Kjennichs 6

Salomo but Gott sienen Tempel

(2.Chr 3,1-4)

1En daut 480. Joa, no däm daut de Israeliten ut Ägipten rutkjeemen, un en Salomo sien vieedet Joa aus Kjennich, en de Moonat Siw, daut es de tweede Moonat, fungen see aun daut Hus fa däm Harn to buen.

2De Tempel wia 30 Meeta lank, 10 Meeta breet un 15 Meeta huach.

3De Engank ver däm Tempel wia 10 Meeta breet, soo breet aus de Tempel selfst, un 5 Meeta rut.

4Hee muak Fenstren en de Wenj, met Stangen doaräwa.

5Aun jiedat Sied un opp daut Enj bud hee dreestockich aun, soo daut doa väl Stowen wieren.

6Daut unjaschte Stock wia tweeunhaulf Meeta breet, daut tweede, dree Meeta breet, un daut dredde, dreeunhaulf Meeta breet. De Tempelwaunt wia met jieda Stock een haulwet Meeta denna, soo daut de Dräaja opp de Kaunt aun de Waunt ligjen kunnen un nich en de Waunt nenn jebrocht worden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7De Steena fa daut Hus wieren aula aul en de Boaj trajcht jehakt, soo daut biem buen kjeen Homa, Akjs, ooda aundret iesanet Jereetschoft to hieren wieren.

8De Engank to daut unjaschte Stock wia aun de siedne Kaunt vom Tempel. Dan wieren doa Trapen no daut tweede Stock un von daut tweede no daut dredde Stock.

9Daut es woo Salomo dän Tempel bud un foadich muak. Hee muak daut Dak von zeedane Dräaja un Bräda.

10De Stowen runtom däm Tempel wieren aula tweeunhaulf Meeta huach, un wieren met Zeedabaulkjes aum Tempel faustjemoakt.

11Dan säd de Har to Salomo:

12Wan du aul miene Jebooten un Jesazen hoolen woascht un de Väaschreften jehorchen woascht un doano läwen, dan woa ekj daut loten soo romkomen aus ekj to dienen Voda David säd.

13Ekj woa mank de Israeliten wonen un woa mien Volkj nich veloten.

De Tempel von bennen

(2.Chr 3,5-14)

14Salomo bud dän Tempel un muak dän foadich.

15Von bennen wieren de Wenj met Zeedaholt jemoakt, von de Flua bat aum Bän. De Flua wia met Taunenholt jedakjt.

16Bennen muaken see eene Dwäawaunt, tieen Meeta vom Enj. Dee wia von Zeedaholt jemoakt un rieekjt von de Flua bat aum Bän. Hinja de Waunt wia de Woninj fa dämHarn, daut Aulaheilichste.

17De Stow waut ver daut Aulaheilichste wia, wia 20 Meeta lank.

18De Bennawaunt wia gaunz met Zeedaholt jemoakt; doa wia kjeen Steen to seenen. Daut Zeeda bennen en daut Hus wia utjeschnizt met een Mosta von Bloomen un Knoppes.

19De hinjaschte Stow leet Salomo foadich moaken fa daut Aulaheilichste. Doa sull däm Harn siene Bundeskjist stonen.

20Daut Aulaheilichste wia tieen Meeta lank, tieen Meeta breet un tieen Meeta huach. De Stow wia von bennen gaunz met Golt belajcht. De Aultoa wort von Zeeda jemoakt un met Golt belajcht.

21Un Salomo beläd dän Tempel von bennen met reinet Golt, un hee muak goldne Kjäden ver daut Aulaheilichste un betrock daut met Golt.

22De Tempel wia von bennen gaunz met Golt belajcht, krakjt soo aus de Aultoa en daut Aulaheilichste.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23En daut Aulaheilichste muak hee twee Cheruben von Oliewenholt. Dee wieren jieda 5 Meeta huach,

24un jieda Flicht wia tweeunhaulf Meeta lank, soo daut et 5 Meeta von eene Spetz Flicht bat de aundre Spetz wia.

25De Cheruben wieren äwareen un jlikje groot.

26Dee wieren jieda 5 Meeta huach.

27Hee sad de Cheruben en daut Aulaheilichste. Dee stunden eena biesied dän aundren, soo daut äare Flichten enne Medd toopschieeden, un met de aundre Flichten schieeden see de Wenj aun.

28De Cheruben wieren met Golt beschloagen.

29De Wenj en de groote Stow un uk en de benna Stow hauden jeschnizte Figuaren von Cheruben, Paulmbeem, un Bloomen en daut Holt.

30De Flua en beid Stowen wia met Golt belajcht.

31De Engank to daut Aulaheilichste haud dobbelde Däaren, von Oliewenholt jemoakt. Daut Däarejerecht wia von fief kauntje Stendasch jemoakt.

32Daut Oliewenholt en de Däaren wia jeschnizt met Figuaren von Cheruben, Paulmbeem un Bloomen. De Däaren, de Cheruben, un de Paulmbeem wieren met Golt belajcht.

33Daut Däarejerecht fa dän Engank en de groote Stow nenn wia von Oliewen Holt un haud veakauntje Stendasch.

34De Däaren en däm Engank wieren von Taunenholt, un jieda Däa wia en twee halften, waut sikj aunenaunda toopläden.

35Dise Däaren hauden Cheruben un Paulmbeem un Bloomen doa nenjeschnizt, un wieren no dee Mostasch dan met Golt belajcht.

36Rom däm Tempel bud hee dän Bennahoff. De Mia wia von dree Schicht Steen un eene Schicht Zeedaholt.

37Hee läd dän Grunt fa dän Tempel en de 2. Moonat, de Moonat Siw, en daut 4. Joa daut Salomo Kjennich wia.

38Un en daut 11. Joa, en de 8. Moonat, de Moonat Bul, wia aules aun daut Hus foadich, krakjt soo aus hee daut jeplont haud. Daut haud säwen Joa jedieet daut to buen.

1. Kjennichs 7

Salomo but sienen Paulaust

1Salomo bud 13 Joa aun sienen Paulaust bat aules foadich wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Hee bud een Hus waut see dän Libanon Woolt nanden. Dit wia een groota Rum dee 50 Meeta lank, 25 Meeta breet un 15 Meeta huach wia. Doa wieren dree Rieej von Zeedapast, emma 15 Past en jieda Rieej, un Zeedabaulkjes bowen opp de Past.

3Dan wia doa een Bän von Zeedaholt äwa de Baulkjes opp de 45 Past. Doa wieren 15 Zeedapast en jieda Rieej.

4Doa wieren emma dree Fenstren toop, eent äwa daut aundre, un emma jäajenäwa von eenaunda.

5De Däaren un Däarenjerechta wieren aula veakauntich un to Winkjel, un de Fenstren wieren emma dree jäajenäwa von eenaunda.

6Hee bud uk daut Hus met de Past. Dit Hus wia 25 Meeta lank un 15 Meeta breet. Dit Hus haud eene Väastow, dee uk soone Past doabennen haud un een Dak.

7Un hee bud de Troonstow, dee see uk de Jerechtstow nanden, wiels hee doa daut Jerecht utspruak. Dee wia von de Flua bat aum Bän von Zeedaholt jemoakt.

8Sien ieejnet Hus, wua hee bennen woonen deed, wia wieda no hinjen un wia krakjt soo jebut. Dan wia doa uk noch daut Hus, waut hee fa de Dochta vom ägiptischen Kjennich bud, dee hee sikj jefriet haud.

9Dee wieren von sea feine Steena jemoakt, von de Flua bat aum Bän, un von buten bat oppem Hoff. Daut hauden see emma von beid Sieden un aules to Winkjel un to Mot jesoacht.

10De Gruntsteena wieren aula von krakjtet Steen jemoakt, emma vea ooda fief Meeta lank,

11un de Wenj wieren von feine Steena, aula to Winkjel jehakt, un von Zeeda.

12Un de Mia runtom däm Hoff haud emma dree Schicht Steen un eene Schicht von Zeeda, krakjt soo aus de benna Hoff von däm Harn sien Hus un de Engank toom Tempel.

De Sachen em Tempel woaren jemoakt

13De Kjennich Salomo schekjt un leet Hiram von Tierus no am komen.

14Hiram sien Voda, dee von Tierus staumd, haud goot vestonen met Brons to oabeiden, un wia oba aul jestorwen. Hiram siene Mutta wia eene Wätfru, un see kjeem von däm Staum Naftali. Hiram vestunt schmocke Sachen von Brons to moaken. Hee wia sea fäich en dee Oabeit. Hee kjeem no Salomo un muak de bronsne Sachen fa am.

De bronsne Past

(2.Chr 3,15-17)

15Hiram goot twee bronsne Past, dee jieda 9 Meeta huach wieren un sas Meeta runtom mauten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Hee muak uk een Koppstekj fa jieda von dise Past. Dise wieren jieda tweeunhaulf Meeta huach.

17Jieda Koppstekj haud een Nat von säwen Kjäden runtom.

18Aun de bowakaunt von daut Nat von Kjäden wieren twee Rieej bronsne Apel.

19Jieda Koppstekj opp de Past en de Väastow wia twee Meeta huach un haud een bloomjet Mosta.

20Beid Koppstekja hauden bowa daut Nat von Kjäden, daut rom daut dikje Poat wia, twee Rieej bronsne Apel runtom. Doa wieren aules toop 200 Apel opp jieda Koppstekj.

21Hee stald de Past, eenen aun jieda Sied vom Engank toom Tempel. Hee nand dän Post aun de siedne Sied, Jachin, un dän Post aun de nuadne Sied, Boas.

22Bowen aun jieda Koppstekj wia waut no Lelje leet. Dan wieren beid Past foadich.

De groote Komm

(2.Chr 4,2-5)

23Hiram muak dan waut see daut Mäa nanden. Daut wia eene groote Komm, 5 Meeta em Derchmäta, un tweeunhaulf Meeta deep. Runtom maut daut 15 Meeta.

24Opp de Kaunt von daut Mäa, dee gaunze 15 Meeta, wieren twee Rieej von bronsne Raubelkjes, en eent jegoten met daut Mäa.

25Dise groote Komm stunt oppe Rigjes von twalw bronsne Rinda. De Rinda hauden aula dän Kopp no butakaunt un stunden soo daut doa dree nom Nuaden, dree nom Wasten, dree nom Sieden un dree nom Oosten jerecht wieren.

26De Komm, dee see daut Mäa nanden, wia soo dikj aus eene Hauntbreet, un wia bowen rutjekjrapt aus een Taus, ooda soo aus eene Lelje. Doa jinjen 60.000 Lieta Wota en de Komm nenn.

27Hiram muak tieen bronsne Wauschbenkjen, dee jieda twee Meeta lank un breet wieren, un aundathaulw Meeta huach.

28Jieda Wauschbenkj wia een Jestal en woont Toflen nenn jesat worden.

29Opp de Toflen wieren Leiws, Rinda un Cheruben. Aun daut Jestal, daut bowa un unja de Leiws un Rinda wieren, wia een Kraunz aum aundren nenn jehomat.

30Jieda Wauschbenkj haud vea bronsne Räda un bronsne Aussen. Opp jieda Akj wia een bronsnet Jestal, wua de Wauschkomm bowen stunt. Jieda Akjjestal wia met krauselje Mostasch straum jemoakt,

31un dee hilden eenen Bäajel, uk runtom straum jemoakt, dreevieedel Meeta huach. Oba de Toflen wieren veakauntich un nich runt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32De Aussen wieren en eent met de Toflen jegoten. De vea Räda, dee jieda dreevieedel Meeta huach wieren, wieren unja de Toflen.

33De Räda wieren soo jemoakt aus de Räda von Kjrichswoages. De Aussen, de Meddelstekja, de Spieekjen, un de Rinj wieren aula jegoten.

34Opp jieda Akj vom Jestal wia een Stenda, en eent met daut Jestal.

35Aun bowakaunt von de Wauschbenkj wia een bronsna Baunt, een vieedel Meeta breet, runtom daut Jestal. De Baunt hilt sikj aun Hoakes waut en eent met daut Jestal wieren.

36Aun de Kaunt von däm Baunt un aun de Toflen brocht hee Bilda von Cheruben, Leiws, un Paulmbeem, un een Kraunz aum aundren, doano aus doa Rum wia.

37Soo muak hee aule tieen Wauschbenkjen. Jieda Wauschbenkj wia äwareen jegoten un haud de selwje Mot un daut selwje Jeschekj.

38Hee muak tieen bronsne Wauschkommen. Jieda Komm wia twee Meeta em Derchmäta, un hilt 1.200 Lieta.

39Fief von de Wauschbenkjen worden aun de siedne Sied vom Tempel jesat, un fief aun de nuadne Sied. Daut Mäa wort en de siedoostne Akj vom Tempel jestalt.

40Hiram muak uk de Gropes, de Scheflen un de Kommen. Dit sent dan aul de Sachen dee Hiram fa Kjennich Salomo fa dämHarn sien Hus muak:

41Hee muak de twee Past, un de twee Koppstekja, dee bowen opp de Past nopp kjeemen; de twee Nats von säwen Kjäden toom äwa de twee Koppstekja;

42de 400 Apel, dee emma 100 en eene Rieej, twee Rieej opp jieda eent von de Koppstekja, waut opp de Past nopp kjeemen;

43de tieen Wauschbenkjen, un de tieen Wauschkommen toom opp de Benkjen;

44daut eene Mäa, daut opp de twalw Rinda stunt;

45un de Gropes, Scheflen un Kommen. Aul dise Sachen, dee Hiram fa dän Kjennich Salomo fa däm Harn sien Hus bud, wieren von Brons jemoakt.

46De Kjennich leet daut aula en de Schmäd, dee tweschen Sukkot un Zaretan en daut Jordan Tol licht, moaken.

47Salomo leet de Sachen nich wäajen, wiels doa wieren soo väl, daut see dee nich wäajen kunnen.

48Un Salomo leet uk aul de goldne Sachen fa däm Harn sien Hus moaken: dän goldnen Aultoa, dän goldnen Desch fa de jeweide Brood,

49de tieen Laumpenhoolasch, fief fa de siedne un fief fa de nuadne Sied ver daut Aulaheilichste, aula von Golt; de Bloomen, de Laumpen un de Gauflen, aula von Golt;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

50de Kuffels, de Scheeren toom de Dochten besorjen, de Schatels fa de Scheeren, de Schatels fa dän Weiruak, de Glootpaunen aula von Golt; de Däarejräpen fa daut Aulaheilichste, un de Däaren toom Engank toom Tempel, aula von Golt.

51Un Salomo verecht aul de Oabeit fa däm Harn sien Hus. Un Salomo brocht aul de Sachen von Golt un Selwa, dee sien Voda David aul jeweit haud, un oppbewoad dee en de Stowen en däm Harn sien Hus.

1. Kjennichs 8

De Bundeskjist woat nom Tempel jebrocht un de Tempel woat enjeweit

(2.Chr 5,2--6,2)

1Dan leet de Kjennich Salomo aul de Leidasch von de Stam un Famieljes en Israel ver am en Jerusalem toopkomen. Dit wia toom dänHarn siene Bundeskjist von de Davidstaut, daut es Zion, nopp brinjen.

2Un aule Mana von Israel kjeemen no däm Kjennich Salomo to daut Fast, daut en de säwende Moonat, de Moonat Etanim, kjemt.

3Aus aul de Leidasch von Israel doa wieren, neemen de Priesta däm Harn siene Bundeskjist

4un druagen dee no däm Tempel. De Priesta un Leviten brochten uk daut Vesaumlungszelt un aul daut jeweide Toobehia, waut doabennen wia.

5Un de Kjennich Salomo un de gaunze Vesaumlunk von Israeliten, dee doa wieren, opfaden ver de Bundeskjist Schop un Bolles, soo väl daut dee nich to talen wieren.

6Dan brochten de Priesta däm Harn siene Bundeskjist en de Bennastow, daut Aulaheilichste, en däm Tempel nenn un stalden daut unja de Flichten von de Cheruben.

7De Flichten von de Cheruben wieren äwa de Kjist utjespreet un bedakjten de Kjist un de Droagstangen.

8De Droagstangen wieren soo lank daut de Enja von en de Heilje Stow to seenen wieren. Dee wieren oba nich to seenen von buta de Stow. De Droagstangen sent doa bat aum vondoagschen Dach noch emma.

9Doa wia nuscht en de Kjist aus de twee Steentoflen, dee Moses doa bie däm Horeb Boajch nenn jelajcht haud. Daut wia don aus de Har dän Bunt met daut Volkj Israel muak aus see ut Ägipten kjeemen.

10Un aus de Priesta ut de Heilje Stow rutkjeemen, feld eene Wolkj dän Tempel

11un wort soo harlich aus de Har es, soo daut de Priesta nich lenja en dän Tempel deenen kunnen.

12Un Salomo säd: De Har haft de Sonn aum Himmel jesat, oba hee sajcht daut hee em diestren wonen wull.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Ekj hab die nu een schmocket Hus jebut, eene Städ wua du opp emma wonen kaust.

14Un de Kjennich Salomo dreid sikj no de Vesaumlunk von Israeliten, dee doa ver am stunden, un spruak dän Säajen äwa an,

15un hee säd: Preist däm Harn, Israel äaren Gott, daut hee daut Vespräakjen, woont hee mienen Voda David jeef, haft en Erfellunk jebrocht. Hee säd to am:

16Von don aus ekj mien Volkj, de Israeliten ut Ägipten brocht, hab ekj kjeene Staut jewält en aule Stam en Israel, daut mie doa sull een Hus jebut woaren om mienen Nomen auntoroopen. Oba ekj hab die, David, jewält, om mien Volkj to rejieren.

17Oba mien Voda, David, plond doaraun, een Hus to buen wua de Har, Israel äa Gott, sull aunjebät woaren.

18Oba de Har säd to mienen Voda David: Daut es goot daut du een Hus buen wust fa mienen Nomen.

19Du saust daut oba nich doonen. Dien Sän, dee dien Kjint es, saul daut Hus fa mienen Nomen buen.

20Nu haft de Har daut Vespräakjen Woarheit loten woaren. Ekj sie en mien Voda David siene Städ Kjennich jeworden un rejia äwa Israel, krakjt soo aus de Har vesproaken haud, un ekj hab daut Hus jebut fa däm Harn, Israel äaren Gott, sienen Nomen.

21Un ekj hab doa eene Städ fa de Bundeskjist jemoakt. De Bundeskjist es de Bewies fa dän Bunt dän de Har met onse Vodasch muak, aus hee an ut Ägipten rut brocht.

22Dan stald Salomo sikj ver däm Harn sien Aultoa, doa ver de Vesaumlunk von Israeliten. Un hee hoof siene Henj opp no däm Himmel

23un säd: Har, Israel äa Gott, doa es en däm Himmel äwa ons un opp de Ieed hia unjen kjeen Gott soo aus du. Du helst dienen Bunt un diene truhoatje Leew met dee, dee die deenen un em vollen Jehuarsom ver die läwen.

24Du hast vondoag daut Vespräakjen, daut du to dienen Deena, mienen Voda David, rädsd, derch diene Krauft jehoolen.

25Un nu, Har, Israel äa Gott, hool uk daut Vespräakjen daut du dienen Deena, mienen Voda David, jeefst, aus du sätst: Daut woat nich väakomen, daut nich eena von diene Nokomen woat Kjennich äwa Israel sennen, wan diene Säns doano woaren seenen, daut see en soon Jehuarsom läwen aus du deist.

26Un nu, Israel äa Gott, lot diene Wieed soo utkomen, aus du dee to mienen Voda David sätst, dee die deend.

27Oba woat Gott werkjlich opp de Ieed wonen? Wie weeten, daut nich emol de Himmel un de jratsta Himmel fa die rum haben, wooväl weinja dan dit Hus, daut ekj jebut hab!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Doch, Har mien Gott, horch no waut dien Deena sajcht, un jeff daut, no waut hee die vondoag bät.

29Lot daut diene Uagen Dach un Nacht no dit Hus kjikjen, no dee Städ von woone du jesajcht hast: Mien Nomen saul doa sennen. Muchst du no daut Jebäd horchen woont ekj bie disen Tempel bäd.

30Un horch uk no daut, waut dien Deena un dien Volkj Israel sajcht, wan wie hia komen toom aunbäden. Muchst du, wan du daut en diene Woninj en däm Himmel hieescht, doano horchen un vejäwen.

Em Tempel bäden

(2.Chr 6,22-40)

31Wan een Mensch jäajen sienen näakjsten sindicht, un dan no dien Aultoa en dien Hus jebrocht woat, un hia opp eenen Eit sien Wuat jeft, daut hee oschuldich es,

32dan horch du em Himmel, un doo waut du aus rajcht sitst. Lot eene Strof opp däm komen, dee schuldich es, un beloon däm, dee em rajchten es.

33Wan dien Volkj Israel von äare Fiend jeschloagen woaren, wiels wie jäajen die jesindicht haben, un wie ons dan wada no die kjieren, un en dit Hus dienen Nomen de rajchte Aunerkjanunk jäwen, un die aunbäden un die wäajen ons froagen,

34dan horch du em Himmel un vejeff dien Volkj Israel äare Sind, un brinj an wada en daut Launt, woont du äare Vodasch jeefst.

35Wan de Himmel veschloten woat, un doa kjeen Räajen felt, wiels see jäajen die jesindicht haben, wan see sikj dan, wan du an bestrofen deist, no dienen Tempel rechten un dienen Nomen ieren un von äare Sind wajchdreien,

36dan horch no an en däm Himmel. Vejeff diene Deena, dien Volkj Israel, äare Sind, un unjarecht an waut de gooda Wajch es, dän see gonen sellen, un schenkj Räajen opp daut Launt, woont du dien Volkj aus een Oafgoot jejäft hast.

37Wan doa eene Hungaschnoot opp daut Launt kjemt, wan Krankheiten utbräakjen, wan de Flekja befaulen ooda vestocken, ooda Graushoppa ooda Rupen komen, wan de Fient an en irjent eene Staut äwafelt, ooda wan irjent eene Ploag ooda Krankheit kjemt,

38dan auntwuat äa Jebäd. Wan aule Menschen ooda uk wan een Mensch daut leet woat, waut doa orrajcht es, un sikj met sien gaunzet Hoat no dit Hus recht un bät,

39dan horch em Himmel, wua du wonst no an. Vejeff an un jeff an doano aus see em Hoat vedeent haben. Du, un du auleen weetst waut en daut Hoat vom Mensch es.

40Muchten see die emma jehuarsom sennen en daut Launt woont du äare Vodasch jeefst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Doa woaren framde, dee nich von dien Volkj sent, häa komen wäajen dienen Nomen.

42Aundre Lied woaren von dienen grooten Nomen un diene groote Macht un daut waut du jedonen hast hieren. Wan soona no dien Hus kjemt om to bäden,

43dan auntwuat du am von en däm Himmel wua diene Woninj es. Jeff am aul daut, no waut de framda die aunbät, soo daut aule Velkja oppe Ieed dienen Nomen kjanen lieren un die ferchten, soo aus dien Volkj Israel. Soo woaren de Velkja daut weeten kjennen, daut en dit Hus, woont ekj jebut hab, dienen Nomen auntoroopen es.

44Wan dien Volkj en eenen Kjrich jäajen däm Fient jeit, doa wua du an schekjst, un see sikj no dise Staut, dee du jewält hast, un no disen Tempel, dän ekj jebut hab, rechten, un däm Harn aunbäden,

45dan beauntwuat du an äa Jebäd un horch von em Himmel no waut see froagen, un doo daut rajchte.

46Daut kunn woaren, daut see jäajen die sindjen, wiels doa es kjeen Mensch onen Sind, un daut du jäajen an schaufst un an dän Fient äwajefst, soo daut see en dän Fient sien Launt veschlapt woaren, eendoont auf wiet auf ooda nich.

47Dan kunnen see doa en daut Launt, wua du an hanjefieet hast, sikj daut to eene iernste Sach moaken, un bekjanen, un die en daut framde Launt aunbäden un sajen: Wie haben jesindicht; wie sent schlajcht un jäajenaun jewast.

48Wan see dan en daut Launt, wua see veschlapt sent, met äa gaunzet Hoat un met aul äare Jedanken omkjieren, un no die en dit Launt, daut du äare Vodasch jeefst, un no dise Staut, dee du jewält hast un dit Hus woont ekj fa dienen Nomen jebut hab, bäden,

49dan auntwuat an. Von diene Woninj em Himmel, horch no äa Jebäd un no waut see froagen, un doo waut rajcht es.

50Vejeff dien Volkj aul de Dinja wua see jäajen die jesindicht haben un sikj jäajen die vegonen haben. Un jeff an Metleet von dee, dee an faustjenomen haben, daut see dee jenstich sent.

51Doo daut wiels see dien Volkj sent un gaunz die jehieren, wiels du an ut Ägipten, ut dän iesanen Owen jebrocht hast.

52Muchten diene Uagen op sennen un daut Jebäd von dienen Kjnajcht un dien Volkj Israel hieren. Auntwuat an jiedatsmol, wan see die aunroopen.

53Du hast an von aule Velkja opp de Ieed rutjeläst, daut see gaunz dient sennen sellen, soo aus du derch Moses, dienen Deena, sätst, aus du, Har ons Gott, onse Vodasch ut Ägipten brochst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

54Aus Salomo derch wia met dit Jebäd un waut hee to froagen haud ver däm Harn, stunt hee opp von ver däm Harn sien Aultoa, wua hee met siene Oarms no däm Himmel jestrakjt jekjneet haud.

55Hee stunt opp un spruak dän Säajen äwa de gaunze Vesaumlunk von Israeliten. Met eene lude Stemm säd hee:

56Preist däm Harn dee sien Volkj Israel Fräd jejäft haft, krakjt soo aus hee vesproaken haud. Doa es nuscht utjebläwen von aul siene goode Vespräakjen, dee hee sienen Deena Moses jeef.

57Mucht de Har ons Gott met ons sennen soo aus hee met onse Vodasch wia. Mucht hee ons nich veloten ooda em Stäakj loten.

58Mucht hee onse Hoaten no sikj trakjen, soo daut wie opp sienen Wajch gonen un siene Jebooten, Jesazen un Väaschreften hoolen, dee hee onse Vodasch oppjeef.

59Muchten dise miene Wieed, met dee ekj däm Harn aunjeroopt hab, däm Harn emma noaun sennen, un mucht hee daut rajchte doonen fa sien Volkj Israel soo aus jieda Dach daut velangt.

60Muchten aule Velkja opp de Ieed daut weeten, daut de Har Gott es. Doa es kjeen aundra.

61Mucht jie emma tru to däm Harn, onsen Gott, sennen un siene Jesazen un Jebooten jehuarsom sennen, soo aus vondoag.

Daut ieeschte Fast em Tempel

62Dan brochten de Kjennich un aul de Israeliten met am Opfa ver däm Harn.

63Salomo opfad 22.000 Rinda un 120.000 Schop fa daut Dankopfa fa däm Harn. Soo weiden de Kjennich un daut gaunze Volkj däm Harn sien Hus en.

64De Kjennich weid uk dän Meddelhoff en, dee ver däm Harn sien Hus es. Daut es wua hee daut Brauntopfa, daut Ätesopfa un daut Fat fa de Dankopfa brocht, wiels de bronsna Aultoa, waut ver däm Harn steit, too kjlien wia fa aul de Opfa.

65Soo muak Salomo en dee Tiet een Fast fa däm Harn, äaren Gott, un daut gaunze Israel wia met am. Daut wia eene sea groote Vesaumlunk von Menschen von Hamat bat aum Ägiptischen Riefa. Daut Fast hilt säwen Doag aun, un dan noch emol säwen Doag; vieetieen Doag aules toop.

66Dan aum achten Dach, leet hee daut Volkj trigj no Hus gonen. See wieren sea mootich äwa aul daut goode waut de Har fa sienen Deena David un sien Volkj Israel jedonen haud.

1. Kjennichs 9

Gott rät to Salomo

(2.Chr 7,11-22)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Dan aus Salomo foadich wia met däm Harn sien Hus buen un sien Kjennichshus un aules waut Salomo jankad to buen,

2kjeem de Hartoom tweeden mol no Salomo, soo aus hee no am bie Gibeon jekomen wia.

3Un de Har säd to am: Ekj hab dien Jebäd un diene Froagen, dee du utjesproaken hast, jehieet. Un ekj hab daut Hus enjeweit, woont du jebut hast, un hab mienen Nomen doa opp aule Tieden han jedonen. Ekj woa emma doano oppaussen un doarom bedocht sennen.

4Un äwa die well ekj sajen, daut wan du opprechtich, bestendich un jehuarsom woascht sennen, soo aus dien Voda David wia, un du woascht doonen, waut ekj von die velangt hab, un woascht miene Jesazen un Jebooten hoolen,

5dan woa ekj die un diene Nokomen opp emma opp dän Troon äwa Israel ensaten, soo aus ekj dienen Voda David daut vespruak, aus ekj to am säd: Daut saul nich väakomen daut nich eena von diene Nokomen opp däm Troon von Israel es.

6Oba wan du, ooda eena von diene Nokomen, de Jebooten un Jesazen, dee ekj junt jejäft hab, nich hoolen woaren, un woaren gonen aundre Jetta deenen un aunbäden,

7dan woa ekj junt aus Volkj von daut Launt vejoagen, woont ekj junt jejäft hab, un daut Hus, woont ekj fa mienen Nomen enjeweit hab, veloten un doa nich no kjikjen. Israel woat dan vespott woaren un een Nojeräd jäwen mank de Velkja.

8Dan woaren dee waut dit Hus seenen, daut nu soo straum es, sikj wundren, daut et soo schlajcht lat. See woaren sikj tieren un froagen, wuarom deHar soont aun dit Launt un dit Hus jedonen haft.

9Un dan woaren see sajen: Daut es wiels see däm Harn äaren Gott veloten haben, dee äare Vodasch ut Ägipten brocht. See haben aundre Jetta aunjenomen un dee aunjebät. Daut es wuarom de Har disen Schoden opp an jebrocht haft.

Salomo jeft Hiram Städa

(2.Chr 8,1-2)

10Daut wieren 20 Joa en woone Salomo dän Harn sien Hus un däm Kjennich sien Hus bud.

11De Kjennich Hiram von Tierus haud Salomo Zeeda un Taunenbeem un Golt vesorcht, soo väl aus hee fa de Oabeit wull. Dan jeef de Kjennich Salomo Hiram 20 Städa en Galiläa.

12Oba aus Hiram von Tierus kjeem un de 20 Städa besach, dee Salomo am jejäft haud, jefollen am dee nich.

13Un hee säd: Mien Brooda, waut sent dit fa Städa dee du mie jejäft hast? Doaderch kjrieejen dee dän Nomen, Kabul, soo aus dee noch vondoag jenant woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Hiram haud Salomo bie 4 Tonn Golt jeschekjt.

Waut Salomo bud

(2.Chr 8,3-18)

15Dit es de List von de Oabeit dee Salomo met de Oabeida deed, waut jedwungen wieren veschiednet fa dän Kjennich to buen: de Tempel, sien Paulaust, de Millo, de Mia rom Jerusalem un de Städa Hazor, Megiddo un Gesser.

16(De ägiptischa Kjennich haud emol Gesser en een Kjrich enjenomen un vebrent un de kanaanitische Enwona omjebrocht. Dan haud hee siene Dochta, dee Salomo siene Fru wia, dee jejäft aus see Brut wort.

17Un Salomo bud Gesser wada opp.) Un hee bud uk daut läajre Bet Horon,

18Baalat un Tamar en de Wiltnis en Juda,

19aul siene Väarotstäda, de Städa fa de Kjrichswoages, un de Städa fa de Oabeida, dee de Pieed besorjden un aunhaunt hauden, un aul daut aundre waut Salomo en Jerusalem, Libanon un aul de aundre Jäajenden, dee hee rejieed, haben wull.

20Aul de Amorita, Hetita, Perisita, Hiwita un Jebusita, dee waut nich Israeliten wieren

21un doch noch en daut Launt wieren, wiels de Israeliten dee nich gaunz hauden kunt utroden, dee dwunk Salomo veschiednet em Launt fa dän Kjennich to buen, soo aus see noch bat vondoag doonen.

22Oba Salomo leet kjeene Israeliten de jedwungne Oabeit doonen om veschiednet fa dän Kjennich to buen. De Israeliten deenden aus Soldoten, Beaumte un Kommandaunten äwa Kjrichswoages un Ritta.

23Doa wieren 550 Beaumte, dee de Äwasecht hauden äwa de Oabeida dee aul daut fa Salomo buen musten.

24Un Salomo siene Fru, dee däm ägiptischen Kjennich siene Dochta wia, trock von de Davidstaut no daut Hus woont Salomo fa ar bud. Dan bud hee uk noch Millo.

25Salomo brocht dree mol em Joa Brauntopfa un Dankopfa opp dän Aultoa, dän hee fa däm Harn jebut haud. Hee brend uk Weiruak fa dänHarn. Soo wort de Tempelbu foadich.

26Salomo bud sikj uk Schäp bie Ezjon Geber. Daut wia nich wiet von Elat aum Schelpmäa en Edom.

27Un Hiram schekjt von siene erfoarne Seemana, daut see met Salomo siene oabeiden deeden.

28See fuaren met de Schäp no Ofir un brochten Salomo äwa 13 Tonn Golt von doa.

1. Kjennichs 10

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Salomo sien Rikjtum woat bewundat

(2.Chr 9,1-12)

1Dan aus de Kjennijin von Saba to hieren kjrieech, woo de HarSalomo jesäajent haud, kjeem see om am met schwoare Froagen auftoproowen.

2See kjeem no Jerusalem met sea väl Deena, un met Kameelen, opp dee see Kjriedarie un een Deel Golt un kostboare Steena jebrocht haud. See kjeem no Salomo un fruach am aules waut see sikj denkjen kunn.

3Un Salomo beauntwuad aul äare Froagen. Doa wia nuscht waut hee nich wist ooda beauntwuaten kunn.

4Un aus de Kjennijin von Saba sach, woo kluak Salomo wia, un uk daut Hus, woont hee jebut haud,

5daut Äten, daut hee opp dän Desch haud, de Beaumte, met woone hee eet, woo hee bedeent wort un waut äare Tracht wia, siene Enschenkja, de Brauntopfa dee hee en däm Harn sien Hus brocht, wia see jestuzt un sea vewundat.

6Un see säd to däm Kjennich Salomo: Waut ekj en mien Launt hieed von woo du daut hautst un waut du aules wist es soo.

7Oba ekj jleewd daut nich waut see mie säden, bat ekj daut selfst to seenen kjrieech. Un nu mott ekj sajen, mie wia nich emol de halft jesajcht. Du best noch weisa un läfst noch groosoatja aus mie jesajcht wort.

8Woo jlekjlich sent diene Menschen un diene Deena, dee emma ver die stonen un diene Weisheit hieren.

9Ekj preis dämHarn dienen Gott, dee soon Jefaulen aun die haft, daut hee die opp dän Troon von Israel jesat haft. Wäajen däm Harn siene eewje Leew fa Israel, haft hee die toom Kjennich jemoakt, daut du äwa de Jesazen un daut rajcht seenen saust.

10Un dan jeef see Salomo äwa 4 Tonn Golt un sea väl Kjriedarie un kostboare Steena. Salomo kjrieech nienich wada soo väl Kjriedarie opp eemol aus waut de Kjennijin von Saba am brocht.

11Hiram siene Schäp, dee von Ofir Golt jebrocht hauden, brochten uk noch sea väl Sandelholt un kostboare Steena.

12De Kjennich leet von daut Sandelholt Sproten moaken fa dän Tempel un uk fa sien Paulaust. Dan muaken see uk noch Zitta un Hoapen fa de Sinja. Soo väl Sandelholt es bat dän vondoagschen Dach nich wada opp eemol jeseenen ooda jebrocht worden.

13Un de Kjennich Salomo jeef de Kjennijin von Saba aules no waut see fruach un waut ar jankad, buta daut waut Salomo ar aul jejäft haud. Un dan muak see sikj reed un reisd trigj no äa Launt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14De Kjennich Salomo kjrieech jieda Joa äwa 31 Tonn Golt,

15buta daut waut hee von de Jeschaftsmana un von Zoll von Jeschaftslied, un von de arabische Kjennichs un von de Leida en daut Launt kjrieech.

16De Kjennich Salomo muak 200 groote Schilten von jehomadet Golt. Jieda Schilt haud 7 Kilo Golt.

17Hee muak uk 300 kjlandre Schilten von jehomadet Golt. Jieda kjlienet Schilt haud eent un dreevieedel Kilo Golt. De Kjennich oppbewoad de Schilten en daut Hus woont see dän Libanon Woolt nanden.

18De Kjennich muak een groosoatjen Troon von Aulfenbeen un betrock dän met daut baste Golt.

19De Troon haud eene Hinjalän met een Kopp von een Boll von hinjen. De Län wia bowen runt. Doa wieren Oarmlänen aun jieda Sied, un biesied jieda Oarmlän wia een Leiw. Doa wieren sas Stoopen verem Troon,

20un twalw Leiws. Doa wia een Leiw opp jieda Stoop un aun jieda Sied vom Troon. Niemols haft noch een Kjennich soonen Troon jehaut.

21Aule Kuffels fa däm Kjennich wieren von Golt jemoakt. Un aul de aundre Dinja en daut Libanon Woolt Hus wieren von dennet Golt jemoakt. Kjeent wia von Selwa, wiels Selwa tald aus nuscht to Salomo siene Tiet.

22De Kjennich haud miere groote Tarsis Schäp opp daut Mäa, dee met Hiram siene Schäp fuaren. Dee kjeemen een mol en dree Joa no Hus un brochten Golt, Selwa, Aulfenbeen, Open un Peiheena.

23Soo kjeem daut, daut Salomo jrata wia aus aule aundre Kjennichs opp de Ieed en siene Pracht un Weisheit.

24Von aulawäajen opp de Ieed kjeemen Menschen om Salomo siene Weisheit to hieren, dee Gott am jejäft haud.

25Un dee waut doa kjeemen, brochten am emma jieda Joa Jeschenkja, woone von Golt un Selwa jemoakt wieren, Kjleeda, Jewäaren, Kjriedarie, Pieed un Mulasch.

26Salomo brocht Kjrichswoages toop un Mana toom de Pieed besorjen un aunhaunt haben. Hee haud 1.400 Kjrichswoages un 12.000 Ritta en de veschiedne Woagenstäda un en Jerusalem biem Kjennich.

27De Kjennich muak Selwa soo auljeweenlich aus Steena en Jerusalem, un Zeeda soo riew aus de wille Fiejenbeem opp de läaje Boaj em Wasten.

28Salomo leet Pieed von Musri un von Koe komen. De Haundelsmana koften dee fa eenen bestemden Pries en Koe.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Hee koft Kjrichswoages von Ägipten fa 600 Selwastekja dän Woagen, un Pieed fa 150 Selwastekja daut Pieet. Dise vekoft hee uk wieda derch siene Haundelsmana no de Kjennichs von de Hetita, un de Kjennichs von Aram.

1. Kjennichs 11

Salomo woat von Gott aufjelenkjt un aundre Probleemen

1Oba Salomo jleicht väl Frues von aundre Velkja. Buta de Dochta vom ägiptischen Kjennich, dee hee sikj fried, fried hee sikj uk Frues von de Moabita, Amonita, Edomita, Sidonia un Hetita.

2Hee neem dee aus siene Frues wan de Har doch de Israeliten jesajcht haud, daut see sikj nich met dee befrieen sullen, un dee sikj nich met an, wiels dee wudden an veleiden, daut see äare Jetta aunbäden wudden. Oba Salomo kunn sikj nich von dee wajchhoolen un jleicht dee.

3Salomo haud 700 Frues un 300 Näbenfrues, un dise lenkjten sien Hoat wajch von Gott.

4Bat Salomo oolt wort hauden siene Frues am doatoo jekjräajen, daut hee äare Jetta aunbäden deed. Salomo wia en sien Hoat nich gaunz tru to däm Harn sien Gott, soo aus sien Voda David jewast wia.

5Hee deend Astarte, een Aufgott fa de Sidonia, un uk Milkom, dän oppscheiseljen Aufgott von de Amonita.

6Salomo deed waut däm Harn schlajcht jefoll. Hee deend däm Harn nich vollens, soo aus sien Voda David jedonen haud.

7Salomo bud eene huage Opfastäd toom Kemosch, dän oppscheiseljen Moabita Aufgott auntobäden, un aun de oostne Kaunt von Jerusalem bud hee eene huage Opfastäd toom Moloch de Amonita äaren Aufgott auntobäden.

8Soo deed hee fa aul siene Frues von aundre Velkja, dee Weiruak brenden un Opfa brochten fa äare Jetta.

9Un de Har wort sea veläajen met Salomo, daut hee em Hoat wajch dreid von däm Harn, Israel äaren Gott, dee sikj doch tweemol Salomo jewäsen haud.

10Salomo wia nich jehuarsom to daut waut de Har am säd, daut hee nich no framde Jetta gonen sull,

11un doawäajen säd de Har to Salomo: Wäajen du dän Bunt un de Jebooten nich jehoolen hast, dee ekj die säd, woa ekj daut Kjennichrikj von die wajchrieten, un woa eenem von diene Beaumte daut jäwen.

12Oba om dienen Voda David sient haulwen, woa ekj daut nich en diene Tiet doonen, oba ekj woa daut en dienen Sän siene Tiet doonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

13Doch om dienen Voda David sient haulwen, un wäajen Jerusalem, de Staut dee ekj mie jewält hab, woa ekj nich daut gaunze Rikj von am wajchrieten, ekj woa am eenen Staum loten.

14Dan leet de Har daut too, daut Hadad, eena von de Kjennichs Famielje en Edom, sikj jäajen Salomo oppstald.

15Eemol aus David en Edom jewast wia, haud Joab de Kommandaunt von de Armee aule Mana en Edom omjebrocht aus hee doahan jinkj siene Doodes to begrowen.

16Joab un siene Armee wieren don sas Moonat en Edom jebläwen bat see aul de Mana doa hauden omjebrocht.

17Doch wieren eenje von Hadad sien Voda siene Beaumte don met Hadad wajchjerant no Ägipten. Hadad wia don noch een junga Jung.

18Dee wieren von Midian no Paran jegonen, wua noch aundre Mana met an met jinjen, un wieren don no Ägipten jereist. En Ägipten haud de Kjennich an een Hus jejäft, un haud am met Äten vesorcht un uk een Stekj Launt.

19De ägiptischa Kjennich jleicht Hadad un jeef am de Sesta von de Kjennijin Tachpenes, daut see siene Fru wort.

20Dise Sesta aun Tachpenes un Hadad hauden eenen Sän, Genubat, un Tachpenes trock disen Jung opp en däm ägiptischen Kjennich sien Hus. Genubat woss met däm Kjennich siene Kjinja toop opp.

21Aus Hadad dan en Ägipten hieed daut David jestorwen wia, un daut Joab de Kommandaunt von de Armee doot wia, säd hee to däm Kjennich: Lot mie trigj no mien Launt trakjen.

22Un de Kjennich säd: Es doa irjent waut, waut die hia fält, wuawäajen du nu trigj no dien Launt gonen west? Un hee säd: Nä, oba lot mie bloos gonen.

23Un Gott leet daut uk too daut Reson, Eljada sien Sän, sikj jäajen Salomo oppstald. Dee wia emol von sienen Wieet Hadad Eser, dän Kjennich en Zoba, wajchjerant,

24aus David Hadad Eser un de Aramäa bekjamft haud. Reson haud waut Soldoten om sikj jesaumelt, un wia met dee no Damaskus jegonen, wua see don de Jäajent rejieeden.

25Aus Kjennich von Aram, wia Reson een Stachel en Israel äare Sied en dee Tiet aus Salomo Kjennich wia. Hee kunn Israel nich lieden, un beplindad israelitische Städa, soo aus Hadad uk deed.

26Noch eena dee sikj jäajen Salomo stald wia Jerobeam, eent von Salomo aunjestalde Mana. Jerobeam wia Nebat sien Sän, een Efraimita von Zereda. Siene Mutta wia Zerua, eene Wätfru.

27Dit es woo sikj daut romneem, daut hee jäajen Kjennich Salomo wia. Aus Salomo dän Millo oppbud un de Mia rom de Davidstaut toomuak,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

28bewees sikj Jerobeam sea fäich. Aus Salomo sach woo jeschekjt hee doa oabeid, stald hee am äwa de Oabeida, waut jedwungen wieren veschiednet fa dän Kjennich en Manasse un Efraim to buen.

29Een Dach aus Jerobeam opp däm Wajch ut Jerusalem rut wia, troff am de Profeet Ahija von Silo. De Profeet haud eenen nieen Rock aun, un aus see sikj troffen wieren see auleen opp de opne Stap.

30Un Ahija neem doa dän nieen Rock, dän hee aun haud, un reet dän en twalw Stekja,

31un hee säd to Jerobeam: Nemm tieen Stekja fa die. De Har, Israel äa Gott, sajcht soo: Horch emol häa. Ekj woa Salomo daut Kjennichrikj ut siene Macht rieten, un ekj woa die tieen Stam jäwen.

32Salomo woat eenen Staum hoolen om mienen Deena David sient haulwen un wäajen Jerusalem. Daut es doch de Staut, dee ekj von mank aul de Stam en Israel jewält hab.

33Dit es wiels hee mie veschmäten haft un framde Jetta aunjebät haft. Hee haft Astarte, de Sidonia äare Mutta Aufgott, Kemosch, de Moabita äa Aufgott, un Milkom, de Amonita äa Aufgott aunjebät, un haft nich mienen Wajch biebehoolen. Hee haft nich jedonen, waut ekj von am velangd, un haft nich miene Jebooten un Väaschreften jehoolen, soo aus sien Voda David deed.

34Doch woa ekj am nich daut gaunze Kjennichrikj wajchnämen. Un ekj woa am sien gaunzet Läwen rejieren loten, om David, mien Deena sient haulwen, däm ekj jewält haud, un dee miene Jesazen un Väaschreften hilt.

35Ekj woa daut Kjennichrikj ut sienen Sän siene Macht nämen, un ekj woa die tieen Stam jäwen.

36Oba sienen Sän woa ekj eenen Staum jäwen, soo daut mien Deena David emma woat Nokomen en Jerusalem fa mie haben, de Staut dee ekj jewält hab, daut de Menschen mie doa aunbäden sellen.

37Un ekj woa die, Jerobeam, nämen om Kjennich äwa Israel to sennen. Rejia krakjt doa wua du west.

38Wan du woascht jehuarsom sennen met aules waut ekj die saj, un woascht opp mienen Wajch gonen un doonen waut mie jefelt, doaderch daut du miene Jesazen un Jebooten hoolen woascht, soo aus mien Deena David deed, dan woa ekj met die sennen. Ekj woa diene Nokomen loten Kjennichs äwa Israel sennen, soo aus ekj aul fa David jedonen hab.

39Un ekj woa David siene Nokomen deemootjen met dit, oba nich opp emma.

40Salomo socht Jerobeam doot to moaken, oba Jerobeam veleet un jinkj no Ägipten, no däm Kjennich Schischak. Hee bleef doa bat Salomo storf.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Waut nu sest noch von Salomo to sajen es, waut hee deed un woo weis hee wia, es en daut Buak von Salomo siene Jeschicht jeschräwen.

42Salomo wia 40 Joa Kjennich en Jerusalem äwa gaunz Israel.

43Un Salomo storf un wort en de Davidstaut begroft. Salomo sien Sän Rehabeam wort Kjennich no am.

1. Kjennichs 12

Daut Rikj woat oppjespoolt

(2.Chr 10,1-15)

1Rehabeam jinkj no Sichem, wua de Menschen von aulawäajen en Israel wieren toopjekomen, om am toom Kjennich to moaken.

2Un aus Jerobeam, Nebat sien Sän, daut hieed, kjeem hee trigj von Ägipten. Hee wia doa wiels hee von Kjennich Salomo wajchrand.

3Un de tieen Stam kroagden Jerobeam un see jinjen aulatoop no Rehabeam un säden to am:

4Dien Voda läd een schwoaret Joch opp ons. Moak ons daut leichta aus daut Joch daut dien Voda opp ons läd; dan woa wie ons doatoo schekjen, daut du ons Kjennich best.

5Un hee säd to an: Jäft mie dree Doag un dan komt trigj no mie. Un daut Volkj jinkj wajch.

6Un Kjennich Rehabeam fruach de oole Mana, dee ver sienen Voda Salomo stunden, aus dee noch läwd: Waut schlo jie väa? Waut vonne Auntwuat saul ekj dit Volkj jäwen?

7Un dee säden to am: Wan du vondoag woascht een Deena fa daut Volkj sennen un an goot behaundlen, un wan du an woascht toojedonen sennen, wan du an de Auntwuat jefst, dan woaren see opp emma tru to die sennen.

8Oba hee horcht nich no dän Rot dän de oole Mana am jeewen, un räd noch met de junge Rotjäwa, met woone hee toop oppjewossen wia.

9Un hee säd to dee: Waut es june Meenunk? Waut saul ekj dit Volkj sajen, dee mie froagen auf ekj daut Joch nich woa leichta fa an moaken.

10Un de junge Rotjäwa, dee met am toop oppjewossen wieren, säden to am: Dit Volkj woont doa sajcht: “Dien Voda jeef ons een schwoaret Joch, moak ons daut nu leichta”, saust du sajen: Mien kjliena Finja es dikja aus dien Voda siene Lint.

11Mien Voda läd een schwoaret Joch opp junt, un ekj woa daut noch schwanda moaken. Mien Voda haft junt met eene Pitsch jewipt, oba ekj woa junt met Skorpionen trajchtwiesen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Dan aum dredden Dach kjeemen Jerobeam un daut gaunze Volkj no Rehabeam, soo aus hee an jesajcht haud: Komt om dree Doag trigj.

13Un de Kjennich räd an strenj aun. Enne Städ daut hee no däm Rot haundeld, dän hee von de oole Mana jehieet haud,

14recht hee sikj no daut, waut de junge Mana jesajcht hauden. Hee säd: “Mien Voda läd een schwoaret Joch opp junt, oba ekj woa noch mea von junt velangen. Mien Voda haft junt met de Pitsch jewipt, oba ekj woa junt met Skorpionen trajchtwiesen.”

15De Kjennich horcht nich no waut daut Volkj fruach. De Har haud daut soo romjebrocht, daut hee daut Wuat utfieed, woont hee derch Ahija dän Profeet von Silo to Jerobeam, Nebat sien Sän, jesajcht haud.

De nuadne Stam bliewen nich met David

(2.Chr 10,16-19)

16Aus daut gaunze Volkj sach, daut de Kjennich nich no an horchen deed, säd daut Volkj to däm Kjennich: Hab wie irjent een Poat aun David? Hab wie waut to kjrieen von Isai sien Sän? Israeliten, well wie bloos no onse ieejne Städen gonen, un David sienen Nokomen loten fa sien ieejnet Hus oppkomen. Un soo jinjen de Israeliten no äare Städen.

17Un Rehabeam wia de Kjennich äwa de Israeliten dee en Juda wonden.

18De Kjennich Rehabeam schekjt eemol Adoniram, dee äwa de Oabeida wia, waut jedwungen wieren veschiednet fa dän Kjennich to buen, daut hee von Juda no Israel jinkj, oba daut Volkj schmeet Steena no am, daut hee doavon storf. Un de Kjennich Rehabeam jinkj schwind opp sienen Woagen nopp, un spood sikj trigj no Jerusalem.

19Soo jinkj Israel jäajen David siene Nokomen, soo aus daut uk noch vondoag es.

20Un aus daut gaunze Israel daut hieed, daut Jerobeam trigj jekomen wia von Ägipten, roopten see am no een Toopkomen von daut gaunze Volkj un muaken am toom Kjennich äwa Israel. Aule Israeliten jinjen met am, bloos de Staum Juda hilt sikj aun David siene Nokomen.

21Aus Rehabeam dan no Jerusalem kjeem, vesaumeld hee von en Juda un von däm Staum Benjamin, 180.000 fäje Mana om jäajen Israel to kjamfen un daut gaunze Israel noch wada unja Salomo sienen Sän Rehabeam to brinjen.

22Oba don kjrieech Schemaja, de Gottesmaun, een Wuat von Gott, un hee säd:

23Saj to Salomo sien Sän Rehabeam, dee nu Kjennich en Juda es, un uk to daut gaunze Juda un Benjamin, un uk to daut aundre Volkj:

24Dit es waut de Har sajcht: Jie sellen nich gonen un jäajen june Breeda de Israeliten kjamfen. Got aula no Hus; dit waut hia jeworden es, es von mie. Un see

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

horchten no daut Wuat waut vom Harn kjeem, un see jinjen trigj, een jiedra no siene Städ, soo aus de Har an jesajcht haud.

25Jerobeam bud Sichem opp en de Boaj en Efraim un wond doa. Un hee jinkj uk un bud Pnuel opp.

26Un Jerobeam säd to sikj: Daut Kjennichrikj kunn goot wada no David siene Nokomen gonen,

27wiels wan de Lied no däm Harn sien Hus en Jerusalem gonen woaren om äare Opfa to brinjen, woaren see von mie vejäten, un see woaren Rehabeam däm Kjennich en Juda aus äaren Kjennich nämen. Dan kunnen see mie ombrinjen un aula trigj no Rehabeam, däm Kjennich en Juda, gonen.

28De Kjennich räd dit derch met sienen Rot, un don muak hee von Golt, twee Bollkjalwa un stald dee opp. Un hee säd to daut Volkj: Daut es too väl daut jie sullen no Jerusalem gonen. Kjikjt, jie Israeliten, hia sent june Jetta, dee junt ut Ägipten rutjebrocht haben.

29Un hee stald eent en Betel opp, un daut aundre en Dan.

30Un an wort daut to eene Sind, wiels see jinjen no Betel un uk no Dan.

31Un hee muak uk huage Opfastäden opp de Boaj un sad doa Priesta en, dee nich Leviten wieren.

32Hee muak een Fast aum 15. Dach von de 8. Moonat, un hee brocht Opfa opp däm Aultoa aun dän Dach. De Dotem toom Opfa brinjen, wia krakjt soo aus en Juda. Hee muak en Betel Opfa fa de Kjalwa, dee hee jemoakt haud. Un hee stald doa uk de Priesta aun, bie de huage Opfastäden, dee hee jemoakt haud.

33Aum 15. Dach von de 8. Moonat, eenen Dach dän hee selfst enjesat haud, jinkj hee no Betel un muak doa een Fast fa daut Volkj Israel. Hee opfad doa opp däm Aultoa un brocht uk Ruakopfa.

1. Kjennichs 13

Een Gottesmaun kjemt no Jerobeam

1Un weetst, aus Jerobeam doa aum Aultoa stunt om Weiruak to opfren, kjeem een Gottesmaun ut Juda no Betel opp däm Harn sien Wuat.

2Un met eene lude Stemm säd de Maun wäajen dän Aultoa: Oba du Aultoa, de Har sajcht: Horcht emol häa, doa woat eena von David siene Nokomen oppkomen, dee Josia heeten woat, un dee woat opp die dee Priesta opfren, dee opp die Weiruak opfren. Menschen Knoakes woaren opp die vebrent woaren.

3Hee jeef an uk fuaz een Tieekjen un säd: Dit es daut Tieekjen daut de Har dit jesajcht haft: De Aultoa woat doljebroaken woaren un de Ausch von opp däm Aultoa woat utjeschett woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4Un aus de Kjennich Jerobeam hieed, waut de Gottesmaun äwa däm Aultoa en Betel säd, strakjt hee siene Haunt no am un säd: Nämt am faust! Un Jerobeam sien Oarm, dän hee no dän Maun strakjt, vedrieejd, soo daut hee dän nich mea opphäwen kunn.

5Un de Aultoa bruak utenaunda un de Ausch veschedd, krakjt soo aus de Gottesmaun daut Tieekjen jejäft haud en sien Wuat vom Harn.

6Un de Kjennich säd to däm Gottesmaun: Bäd bitscheen fa mie, daut de Hardien Gott mie wada woat miene Haunt jesunt moaken. Un de Maun bäd toom Harn un de Kjennich kjrieech siene Haunt trigj soo aus verhäa.

7Un de Kjennich säd to däm Gottesmaun: Komm no mien Hus un at bie mie. Ekj well die een Jeschenkj jäwen.

8Oba de Gottesmaun säd toom Kjennich: Soogoa wan du mie de halft von aules waut du hast jeefst, wudd ekj nich no die komen. Ekj woa hia opp dise Städ kjeen Broot äten un kjeen Wota drinkjen.

9Dit velangt de Har soo von mie. Hee säd, ekj saul nich Broot äten ooda Wota drinkjen, un sull uk nich opp dän Wajch trigj gonen, opp woonen ekj jekomen wia.

10Un hee neem eenen aundren Wajch aus dän opp woonen hee no Betel jekomen wia.

11Doa wond don en Betel een oola Profeet. Un siene Junges kjeemen un vetalden am aules waut doa en Betel jeworden wia, un waut de Gottesmaun jesajcht haud.

12Un äa Voda säd to de Junges: Woonen Wajch jinkj de Gottesmaun? Un siene Säns weesen am woonen Wajch de Gottesmaun von Juda jegonen wia.

13Un hee säd siene Junges, daut see sullen dän Äsel oppsodlen. Un aus see daut jedonen hauden, sad hee sikj doanopp un reet

14dän Gottesmaun hinjaraun. Hee funk am unja eenen Ieekjenboom setten un säd to am: Best du de Gottesmaun dee von Juda jekomen wia? Un hee säd: Jo.

15Un hee säd to am: Komm no mien Hus un at Broot met mie.

16Un hee säd: Ekj doaf nich met die trigjgonen un en dien Hus komen. Ekj doaf uk nich opp dise Städ met die Broot äten ooda Wota drinkjen.

17De Har haft mie sien Wuat jejäft un jesajcht, daut ekj hia nich saul Broot äten ooda Wota drinkjen, un saul uk nich wada dän Wajch trigj gonen opp däm ekj kjeem.

18Un de oola Profeet säd: Ekj sie uk een Profeet, un een Enjel haft mie een Wuat vom Harn jejäft un jesajcht: Brinj am met die no dien Hus, daut hee doa Broot at un Wota drinkjt. Daut wia oba jeloagen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Un de Profeet von Juda leet sikj dän Wajch no dän oolen Profeet sien Hus wiesen, un hee eet doa Broot un drunk doa Wota.

20Un aus see doa aum Desch sauten, kjrieech de oola Profeet een Wuat vom Harn,

21un met eene lude Stemm säd hee to dän Profeet von Juda: Dit es waut de Har sajcht: Du hast nich no daut Wuat vom Harn jehorcht, un hast nich daut Jeboot jehoolen woont de Har die jeef.

22Du best no mie jekomen un hast Broot jejäten un Wota jedrunken opp dee Städ wua de Har säd du sust nich Broot äten ooda Wota drinkjen. Du woascht nich en daut Grauf met diene Vodasch begroft woaren.

23Aus hee dan jejäten un jedrunken haud, sodelden see dän Profeet von Juda sienen Äsel, met dän hee trigj jekomen wia,

24un hee reet wajch. Un oppem Wajch bejäajend hee eenen Leiw. Dee brocht am om, un hee bleef doa oppem Wajch ligjen. De Äsel stunt doa biesied, un de Leiw stunt doa uk.

25Un doa kjeemen Lied delenjd däm Wajch un dee sagen däm Dooden oppem Wajch un dän Leiw doa biesied stonen. Un de Lied vetalden dit en de Staut, wua de oola Profeet wond.

26Un aus de Profeet, dee am trigjebrocht haud, dit hieed, säd hee: Dit mott de Gottesmaun sennen, dee onjehuarsom wia to däm Harn sien Wuat. Un doawäajen haft de Har dän Leiw jeschekjt, dee am veräten un dootjemoakt haft, soo aus de Har to mie äwa am säd.

27Un de oola Profeet säd to siene Säns, daut see sienen Äsel oppsodlen sullen. Un see jinjen un deeden daut,

28un hee jinkj un funk däm Dooden oppem Wajch, un dän Äsel un dän Leiw doa biesied stonen. De Leiw haud am nich vefräten, un haud dän Äsel uk nich veräten.

29Un de Profeet neem däm Kjarpa von däm Gottesmaun un läd däm opp sienen Äsel un brocht däm trigj no siene ieejne Staut, daut see äwa am truaden un am begrowen kunnen.

30Hee läd am en sien ieejnet Grauf, un see truaden äwa am un säden: Oba mien Brooda!

31Aus see am begroft hauden, säd hee to siene Säns: Wan ekj jestorwen sie, dan begroft mie en daut Grauf wua wie dän Gottesmaun begroft haben. Lajcht mienen Kjarpa biesied sienen.

32Waut dis Maun von däm Harn sien Wuat jäajen dän Aultoa en Betel un jäajen aule Hiesa opp de huage Opfastäden en de Städa en Samaria jesajcht haft, woat aula soo woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

33Oba no däm daut aul dit jeworden wia, dreid Jerobeam sikj nich von sienen beesen Wajch. Hee muak noch wada Priesta fa de huage Opfastäden von irjent wua en daut Volkj. Hee säajend irjent wäm en, dee bie de huage Opfastäden Priesta sennen wull.

34Un Jerobeam siene Famielje brocht Sind opp sikj derch dit, soo daut see von oppe Ieed gaunz utstorwen.

1. Kjennichs 14

De Profeet Ahija jeft Gott sien Jerecht äwa Jerobeam

1Om dee Tiet, wort däm Kjennich Jerobeam sien Sän Abija krank.

2Un Jerobeam säd to siene Fru: Moak die reed, un vestal die soo daut kjeena weet daut du Jerobeam siene Fru best, un go no Silo. Doa en Silo es de Profeet Ahija, dee mie säd, daut ekj sull Kjennich äwa dit Volkj sennen.

3Nemm tieen Bulkje Broot un aundret Jebaknis, un een Dinkj met Honnich met, un go no däm Profeet. Dee woat die sajen, woo daut met ons Kjint utkomen woat.

4Un Jerobeam siene Fru deed daut. See muak sikj reed un jinkj no Silo un doa no Ahija sien Hus. Ahija kunn nich mea seenen, wiels siene Uagen wieren aul soo ellaschwak.

5Un de Har säd to Ahija: Horch emol. Jerobeam siene Fru es oppem Wajch hää, un well weeten woo sikj daut met äaren Sän romnämen woat. Dee es krank. Wan see kjemt, dan saj ar soo un soo. Un aus see nenn kjeem, vestald see sikj gaunz.

6Oba aus Ahija ar komen hieed un daut see derch de Däa kjeem, säd hee: Komm nenn, Jerobeam siene Fru. Wuarom vestalst du die, sest wäa to sennen? Ekj hab schwoare Norecht fa die.

7Go saj Jerobeam: Dit es waut de Har, Israel äa Gott sajcht: Ekj hab die oppjehowen von en daut Volkj un die to eenen Leida jemoakt äwa mien Volkj Israel.

8Ekj hab daut Kjennichrikj ut David siene Macht jeräten un die daut jejäft. Oba doch hast du nich soo jeläft aus mien Deena David, dee miene Jebooten hilt un met sien gaunzet Hoat mie jehuarsom wia. David deed bloos soont waut mie jefoll.

9Oba du hast beeset jedonen, oaja aus aul dee ver die. Du best jegonen un hast aundre Jetta un jeformde Bilda jemoakt, un hast mien Oaja jereizt un hast mie hinja dienen Rigjen jeschmäten.

10Un wiels du dit jedonen hast, woa ekj eenen grooten Schoden opp diene Famielje komen loten. Aule Maunslied no die en diene Famielje woaren bat opp daut latste utjerot woaren von en Israel. Ekj woa Jerobeam siene Nokomen rutfäajen, soo aus eena Mell rutfäacht bat daut aula buten es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Dee von Jerobeam siene Nokomen, dee en de Staut stoawen, woaren von de Hunj jefräten woaren, un dee waut oppe Stap stoawen, woaren von de Väajel jefräten woaren. Dit haft de Har jesajcht.

12Un Ahija säd noch wieda: Moak die opp däm Wajch un go trigj no Hus. Un wan du met diene Feet en de Staut nenn jeist, woat dien Kjint stoawen.

13Daut gaunze Israel woat fa am truaren un see woaren am begrowen. Hee es de eensja von Jerobeam siene Nokomen dee en een Grauf begroft woat woaren. Un daut es wiels hee es de eensja en Jerobeam siene Famielje, aun däm de Har, Israel äa Gott een Jefaulen haft.

14De Har woat sikj eenen Kjennich äwa Israel saten, un dee woat Jerobeam siene Nokomen aun dän Dach utroden. Un waut see wie? Daut fangt nu aul aun.

15De Har woat Israel vepitschen soo aus Rua en daut Wota han un häa jepitscht woat, un woat Israel opprieten ut dit goode Launt, woont hee äare Vodasch jejäft haft. Hee woat an aun jantsied vom Eufrat Riefa vestreien, wiels see de Ascherabilda jemoakt haben un am doamet enjeoajat haben.

16Hee woat Israel aufjäwen wäajen Jerobeam siene Sinden. Hee haft jesindicht un hee haft daut Volkj sindjen moakt.

17Un Jerobeam siene Fru neem Aufscheet un jinkj wajch no Tirza. Un aus see äwa de Schwal von äare Hus Däa staupt, storf de Jung,

18un see musten am begrowen. Un daut gaunze Israel truad äwa am, soo aus deHar en sien Wuat jesajcht haud, daut sien Deena, de Profeet Ahija jejäft haud.

19De gaunze Jeschicht von Jerobeam sien kjriejen un rejieren es gaunz en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel doljeschräwen.

20Jerobeam wia fa 22 Joa Kjennich en Israel. Dan storf hee, un wort begroft. Jerobeam sien Sän Nadab wort Kjennich no am.

Rehabeam, Kjennich en Juda

(2.Chr 11,5 - 12,16)

21Un to de selwje Tiet, wia Rehabeam, Salomo sien Sän, Kjennich en Juda. Rehabeam wia 41 Joa oolt aus hee Kjennich wort, un hee wia 17 Joa Kjennich en Jerusalem. Jerusalem wia de Staut woone de Har von mank aul de Stam en Israel sikj jewält haud, daut hee sienen Nomen doa hanstald. Rehabeam siene Mutta heet Naama. See wia eene amonitische Fru.

22De Menschen en Juda deeden waut däm Harnschlajcht jefoll un see reizten däm Harn dolla aus aul äare Vodasch hauden met äare Sinden.

23See buden sikj uk huage Opfastäden, steile Steena, un Ascherabilda opp jieda huagen Boajch un unja jieda jreenen Boom.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Doa wieren soogoa Tempelhuara en daut Launt, dee aul de oppscheiselje Dinja uteewden, woont de Velkja deeden, ea de Har an ver de Israeliten rutjuach.

25Dan en Rehabeam sien feftet Joa aus Kjennich, trock de ägiptischa Kjennich Schischak jäajen Jerusalem,

26un neem de wieetvolle Dinja vom Tempel un uk von däm Kjennich sien Hus. Hee neem aules waut doa to nämen wia, un uk de goldne Schilten, dee Salomo jemoakt haud.

27Dan muak Rehabeam bronsne Schilten fa de Wajchta dee bie de Däaren von däm Kjennich sien Hus oppausten.

28Un jiedatsmol wan de Kjennich no däm Tempel jinkj, jinjen de Wajchta met de Schilten met am un brochten dee nohäa wada trigj no de Wajchta äare Stow.

29Waut sest noch to de Jeschicht von Rehabeam jehieet, un aules waut hee deed, es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

30Doa wia emma wada Kjrich tweschen Rehabeam un Jerobeam.

31Un aus Rehabeam storf, wort hee met siene Vodasch en de Davidstaut begroft. Rehabeam siene Mutta heet Naama. See wia eene amonitische Fru. Un Rehabeam sien Sän Abija wort Kjennich no am.

1. Kjennichs 15

De Kjennichs Abija un Asa en Juda

(2.Chr 13,1-23)

1Abija wort Kjennich en Juda aus Jerobeam, Nebat sien Sän, en sien 18. Joa aus Kjennich en Israel wia.

2Hee wia Kjennich fa dree Joa en Jerusalem. Siene Mutta heet Maacha, see wia Abischalom siene Dochta.

3Hee eewd aul de Sinden, dee sien Voda ver am deed. Hee läwd nich met sien gaunzet Hoat, soo aus däm Harn sienen Gott daut jefoll, aus sien Staumvoda David jedonen haud.

4Doch om David sient haulwen stald de Har, sien Gott, Abija sienen Sän aun aus Kjennich en Jerusalem no am, un leet daut nich too, daut Jerusalem vedorwen wort.

5De Har deed dit wiels David daut jedonen haud, waut dämHarn jefoll, un hee wia am en sien gaunzet Läwen jehuarsom jewast, buta en de Sach met Uria dän Hetita.

6De Kjrich, dee aul tweschen Rehabeam un Jerobeam aunjefongen haud, wort uk derch Abija siene gaunze Tiet wieda jefieet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Un daut äwaje von de Jeschicht von Abija es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen. Un doa wia Kjrich tweschen Abija un Jerobeam.

8Un aus Abija storf, begrowden see am en de Davidstaut met siene Vodasch. Un Abija sien Sän Asa wort Kjennich no am.

9Asa wort Kjennich en Juda aus Jerobeam en sien 20. Joa aus Kjennich en Israel wia.

10Hee wia fa 41 Joa Kjennich en Jerusalem. Siene Grootmutta wia Maacha, Abischalom siene Dochta.

11Un Asa deed waut däm Harn jefoll un läwd soo aus sien Staumvoda David jedonen haud.

12Hee muak een Enj em Launt met de Huara em Tempel un riemd aul de Jetta opp dee sien Voda un Grootvoda oppjestalt hauden.

13Hee sad Maacha, siene Grootmutta, tosied daut see nich mea de Kjennichsmutta sennen kunn, wiels see haud een oppscheiseljet Ascherabilt moaken loten. Asa bruak daut Bilt dol un vebrend daut en däm Kidron Riefa.

14Doch riemd hee de huage Opfastäden oppe Boaj nich opp. Sien Hoat wia derch sien gaunzet Läwen emma tru toomHarn.

15Hee brocht de goldne un selwane Sachen, dee sien Voda enjeweit haud, en däm Tempel nenn, un uk de Sachen, dee hee enjeweit haud.

16Un doa wia Kjrich tweschen Asa un dän israelitischen Kjennich Bascha soo lang aus see läwden.

17Bascha, de Kjennich en Israel, jinkj jäajen Juda un bud de Staut Rama, soo daut aun dee Sied wua Asa wia, kjeena sull nenn ooda rut gonen.

18Dan neem Asa aul daut Golt un Selwa, daut en de Kaus en däm Tempel un en däm Paulaust wieren, un schekjt daut met siene aunjestalde no Damaskus no Ben Hadad, dän Kjennich von Aram. Ben Hadad wia Tabrimmon sien Sän un een Grootsän aun Hesjon. Un Asa schekjt am dise Norecht:

19Wellen ekj un du eenen Bunt moaken, soo aus mien Voda un dien Voda hauden. Ekj jäw die dit Selwa un Golt, wan du woascht dienen Bunt met dän israelitischen Kjennich Bascha oppjäwen, soo daut hee siene Soldoten von mie mott trigjnämen.

20Ben Hadad horcht no Asa, un schekjt siene aunjestalde jäajen de Städa en Israel. See neemen Ijon, Dan, Abel Bet Maacha, daut gaunze Kinneret, un daut gaunze Naftali en.

21Aus Bascha daut hieed, hieed hee opp en Rama to buen, un wond wada en Tirza.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Dan velangd Asa von aulem en Juda, onen Utnom, daut see de Steena un daut Holt von Rama holden, daut Bascha doa toom buen jebrukt haud. Un Asa bud Geba en Benjamin un Mizpa opp met dee Sachen.

23De äwaje Jeschichten von Asa, von woo stoakj hee wia, von daut waut hee aules deed, un von de Städa dee hee oppbud, dee sent aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen. Aus Asa ieescht oolt wort, leet hee aun siene Feet.

24Aus Asa storf, begrowden see am en de Davidstaut met siene Vodasch. Un Asa sien Sän Joschafat wort Kjennich en siene Städ.

De Kjennichs Nadab un Bascha von Israel

25Nadab, Jerobeam sien Sän, wort Kjennich en Israel aus Asa en sien tweedet Joa aus Kjennich en Juda wia. Nadab wia Kjennich fa twee Joa,

26un deed waut däm Harn schlajcht jefoll. Hee deed soo aus sien Voda jedonen haud un läwd en de Sind met woone Jerobeam Israel haud sindjen moakt.

27Bascha, Ahija sien Sän, von däm Staum Isachar, plond jäajen Nadab, un schluach am doot. Dit wort aus daut gaunze Israel bie Gibbeton en de Filista Jäajent jeloagat wieren.

28Bascha schluach Nadab doot en daut dredde Joa daut Asa Kjennich en Juda wia. Un Bascha wort Kjennich en Nadab siene Städ.

29Aus Bascha Kjennich wia, brocht hee aule Nokomen von Jerobeam om. Hee leet kjeenen äwa, krakjt soo aus daut Wuat, woont de Harderch sienen Deena Ahija von Silo jesajcht haud.

30Daut wia soo wiels Jerobeam dän Harn, Israel äaren Gott, sien Oaja reizt met de Sinden dee hee deed un met woone hee Israel haud sindjen moakt.

31De äwaje Jeschicht von Nadab, un aules waut hee deed, es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

32Un Asa un Bascha, de Kjennich von Israel, kjriejden met eenaunda, soo lang aus see läwden.

33Bascha, Ahija sien Sän, wort Kjennich äwa Israel en daut dredde Joa daut Asa Kjennich en Juda wia. Hee wia 24 Joa Kjennich en Tirza.

34Däm Harn jefoll daut sea schlajcht soo aus hee läwd. Hee haundeld soo aus Jerobeam haud, un bleef en dee Sind dee hee daut Volkj doonen muak.

1. Kjennichs 16

1Dan kjeem een Wuat vom Harn no Jehu, Hanani sien Sän, äwa Bascha:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2Ekj hoof die opp von em Stoff un muak die toom Leida von mien Volkj, Israel, oba du haundelsd soo aus Jerobeam deed un muakst daut Volkj sindjen. Nu haben see met äare Sinden mienen Oaja jereizt,

3soo daut ekj nu die un diene Nokomen utroden woa. Ekj woa krakjt soo doonen met diene Nokomen aus ekj met Jerobeam, Nebat sien Sän, siene deed.

4Dee von diene Menschen, dee en de Staut stoawen, woaren von de Hunj jefräten woaren, un dee von an, dee oppe Stap stoawen, woaren von Väajel jefräten woaren.

5Daut äwaje von Bascha siene Jeschicht, waut hee deed un woo stoakj hee wia, daut es aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

6Un aus Bascha storf, wort hee en Tirza met siene Vodasch begroft. Un Bascha sien Sän Ela wia Kjennich no am.

7De Norecht von däm Harn jäajen Bascha un siene Nokomen kjeem derch däm Profeet Jehu, Hanani sien Sän, wäajen aul de Sinden dee hee ver däm Harn deed. Däm Harn sien Oaja stieech jäajen am, nich bloos wiels hee krakjt soo onjehuarsom wia aus Jerobeam, oba uk wiels hee Jerobeam siene gaunze Famielje ombrocht un doot muak.

De Kjennichs Ela, Simri un Omri von Israel

8Ela, Bascha sien Sän, wort Kjennich en Israel aus Asa en sien 26. Joa aus Kjennich en Juda wia. Ela wia fa twee Joa Kjennich äwa Israel en de Staut Tirza.

9Ela sien Kommandaunt, Simri, dee äwa eene halft von de Kjrichswoages to jebeeden haud, muak eenen Plon, Ela omtobrinjen. Eenen Dach aus Ela en Arza sien Hus en Tirza wia, bedrunk hee sikj. Arza wia Oppsechta fa dän Paulaust.

10Un Simri jinkj doa nenn un schluach Ela doot, un wort dan selfst Kjennich. Dit wort aus Kjennich Asa en sien 27. Joa aus Kjennich en Juda wia.

11Soo boolt aus Simri Kjennich wort, brocht hee Bascha siene Nokomen aula om. Hee leet nich een Maunsmensch von däm sien Frintschoft ooda siene Frind aum Läwen.

12Soo kjeem daut, daut Simri Bascha siene Nokomen aula ombrocht, soo aus de Har haud äwa Bascha sajen loten derch däm Profeet Jehu.

13De Sinden, dee Bascha un sien Sän Ela met äaren Jettadeenst deeden, un de Sinden dee see daut Volkj doonen muaken, reizten dän Harn, Israel äaren Gott, sien Oaja jäajen an.

14De äwaje Jeschicht von Ela, un waut hee deed, es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

15Simri wia fa säwen Doag de Kjennich äwa Israel en Tirza. Dit wia en daut 27. Joa daut Asa Kjennich äwa Juda wia. De israelitische Armee haud sikj don jrod rom de Filista Staut Gibbeton jeloagat.

16Aus de Soldoten hieeden daut Simri jäajen dän Kjennich jeplont haud un dän dootjemoakt haud, muaken see äaren Kommandaunt Omri doa noch en daut Loaga Kjennich äwa Israel.

17Omri brocht de Armee don trigj von Gibbeton un hee brocht daut gaunze Häa om Tirza rom.

18Aus Simri ensach daut de Staut wudd enjenomen woaren, jinkj hee en däm Paulaust en daut Poat, woont see daut dolste vesechat hauden. Un hee stekjt daut Hus aun un vebrend dän Paulaust met sikj selfst doabennen.

19Soo storf Simri wäajen siene Sinden. Däm Harn jefoll daut schlajcht waut hee deed. Hee läwd en soone Sinden aus Jerobeam haud, un muak Israel sindjen.

20Daut äwaje von de Jeschicht von Simri, un woo hee sienen Plon jäajen sienen Kjennich derchfieed, es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

21To dee Tiet deeld sikj Israel en twee Deel. Een Poat unjastett Tibni, Ginat sien Sän, un wullen am toom Kjennich moaken, un de äwaje hilden sikj aun Omri.

22Oba dee waut Omri unjastetten, kjrieejen de äwahaunt äwa dee, dee Tibni, Ginat sien Sän, unjastetten. Un Tibni storf un Omri wort Kjennich.

23Omri wort Kjennich äwa Israel en daut 33. Joa daut Asa Kjennich äwa Juda wia. Omri wia Kjennich fa twalw Joa, de ieeschte sas von dee en Tirza.

24Dan koft hee dän Boajch Samaria von Schemer fa 70 Kilo Selwa, un bud eene Staut met eene Mia opp däm Boajch. Hee nand de Staut Samaria, no Schemer, dee dän Boajch jeieejent haud.

25Omri deed waut däm Harn schlajcht jefoll, un dreef mea schlajchtet aus aul dee, dee ver am wieren.

26Hee haundeld en aules soo aus Jerobeam, Nebat sien Sän, en siene Sinden jedonen haud, un muak Israel sindjen. De Jettadeenst reizt däm Harn, Israel äaren Gott, sien Oaja.

27Daut äwaje von Omri siene Jeschicht, waut hee aules deed un woo stoakj hee wia, es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

28Aus Omri storf, wort hee en Samaria begroft. Un Omri sien Sän, Ahab, wort Kjennich no am.

Ahab woat Kjennich en Israel

29Ahab, Omri sien Sän, wort Kjennich äwa Israel en daut 38. Joa daut Asa Kjennich äwa Juda wia. Ahab wia fa 22 Joa Kjennich äwa Israel en Samaria.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

30Un Ahab, Omri sien Sän, deed waut däm Harn schlajcht jefoll, un dolla aus aule waut ver am jewast wieren.

31Daut wia am nich jenuach daut hee soo sindijd aus Jerobeam, Nebat sien Sän. Hee neem sikj don noch Isebel, däm sidonischen Kjennich Etbaal siene Dochta aus siene Fru, un jinkj un deend Baal un bäd dän aun.

32Hee bud een Tempel fa Baal en Samaria un stald doabennen eenen Aultoa fa Baal opp.

33Hee stald uk een Ascherabilt opp. Ahab deed mea Sinden met woone hee däm Harn sien Oaja reizt, aus aul de Kjennichs en Israel ver am.

34To Ahab siene Tiet funk Hiel, von Betel, aun Jericho to buen. Un krakjt soo aus daut Wuat vom Harn derch Josua, Nun sienen Sän, jesajcht haud, kost am daut sienen elsten Sän, Abiram, aus hee de Grunt läd, un sienen jinjsten Sän, Segub, aus hee de Puaten nenn sad.

1. Kjennichs 17

De Profeet Elia profezeit drieeje Joaren

1Doa wia een Profeet von Tischbe en Gilead, dee heet Elia. Een Dach säd Elia to Ahab: Soo secha aus de Har, Israel äa Gott läft, däm ekj deen, woat doa kjeen Räajen ooda Deiw en dise Joaren faulen, buta wan ekj doafäa bäd.

2Un doa kjeem een Wuat vom Harn no Elia, daut doa säd:

3Go wajch von hia. Go nom Oosten en de Boaj nenn no däm Riefa Krit, dee en däm Jordan nenn rant.

4Du saust doa von däm Riefa drinkjen, un ekj hab aun waut Kraujen bestalt, daut see die to äten brinjen.

5Un hee deed soo aus am jesajcht wort vom Harn. Hee jinkj un sad sikj biem Riefa Krit doll, dee Riefa waut en däm Jordan rant.

6Un de Kraujen brochten am Broot un Fleesch, zemorjes un zeowes. Un hee drunk vom Riefa.

7Dan oba om eene jewesse Tiet, drieejd de Riefa ut, wiels doa kjeen Räajen en de Jäajent wia.

8Un de Har säd to Elia:

9Pak die emol opp un go no de Städ dicht bie Sidon, dee Zarpat heet. Doa saust du een stoot bliewen. Ekj hab doa eene Wätfru jesajcht, daut see die to äten jäwen saul.

10Un Elia saumeld siene Sachen un jinkj no Zarpat. Aus hee bat aun daut Stautspuat kjeem, wia doa eene Wätfru, dee doa Stakja tooplaus. Un Elia roopt de Fru un säd to ar: Hol mie emol waut Wota toom drinkjen en een Dinkj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11Un aus see wajchjinkj, roopt hee ar hinjaraun: Brinj mie uk waut Broot.

12Un aus see säd: Soo secha aus de Har dien Gott läft, hab ekj kjeen Jebaknis. Ekj hab bloos eene Hauntvoll Mäl enne Doos un een bät Eelj en de Kruck. Ekj läs hia jrod Stakja toop, daut ekj daut fa mie un mien Sän baken kaun, daut wie äten kjennen un stoawen.

13Oba Elia säd to ar: Enjst die nich. Go un moak daut soo aus du sätst. Oba moak mie daut ieeschte een Brootkje, von daut waut du hast, un brinj mie daut. No däm, saust du uk waut fa die un dienen Sän moaken.

14De Har, Israel äa Gott, sajcht: De Mäldoos woat nich ladich woaren un de Kruck met Eelj woat nich utranen bat dän Dach, wan deHar daut woat räajnen loten oppe Ieed.

15Un see jinkj un deed soo aus Elia jesajcht haud. Un see un hee un äa Sän hauden to äten, fa eene lange Tiet.

16Un daut Mäl en äare Doos wort nich aula, un de Eelj en äare Kruck rand nich ut, krakjt soo aus de Har jesajcht haud derch Elia.

17No eene Tiet wort de Wieetsche äa Sän krank. Un daut wort soo schlemm, daut hee opphieed met odmen.

18Un see säd to Elia: Waut hab ekj die aunjedonen? Best du hää jekomen, daut ekj aun miene Sind denkjen sull un daut mien Sän stoawen wudd?

19Un hee säd to ar: Jeff mie dienen Sän. Un hee neem am von äare Schoot un druach am nopp en siene Stow nenn un läd am opp sien Bad.

20Un Elia bäd däm Harnopp ludes aun un säd: Har, mien Gott, woascht du werkjlich soon schwoaret opp dise Fru brinjen, bie woone ekj won, daut äa Sän stoawen woat?

21Un hee strakjt sikj dree mol opp daut Kjint nopp un bäd toom Harn: Har, mien Gott, lot dit Kjint sien Läwen wada trigj komen.

22Un de Har hieed Elia sien Jebäd, un daut Kjint sien Läwen kjeem trigj en am nenn, un hee vehold sikj.

23Un Elia un daut Kjint jinjen rauf von siene Stow opp dän Bän. Hee jeef de Mutta äa Kjint un säd: Kjikj, dien Sän läft.

24Un de Fru säd to Elia: Nu weet ekj daut du een Gottesmaun best. Nu weet ekj, daut daut Wuat, woont du vom Harn sajchst, de Woarheit es.

1. Kjennichs 18

Elia lat sikj met de Baals Profeeten mäten

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Dan een stoot lota, en daut dredde Joa, kjrieech Elia een Wuat vomHarn: Go un wies die ver Ahab. Dan woa ekj daut räajnen loten oppe Ieed.

[2]Un Elia jinkj, daut hee ver Ahab komen wudd. De Hungaschnoot wia sea schlemm en Samaria.

[3]Un Ahab roopt Obadja, däm Oppsechta fa dän Paulaust. Obadja haud emma met sien Hoat aum Harn jejleeft.

[4]Aus Isebel emol däm Harn siene Profeeten aufschaufen deed, haud hee 100 Profeeten en twee Gruppen en Heelen vestoaken, 50 opp eene Städ un opp eene aundre Städ uk 50. Hee vesorjd dee doa met Broot un Wota.

[5]Un nu säd Ahab to Obadja: Go emol derch daut Launt un kjikj bie aule Borms un Riefasch, auf wie wua Hei finjen, daut wie onse Pieed un Mulasch aum Läwen hoolen kjennen, sest gonen ons noch waut von dee doot.

[6]Un see jinjen un sochten, een jiedra opp eenen aundren Wajch. Ahab wia opp eenen Wajch un Obadja opp eenen aundren.

[7]Aus Obadja oppem Wajch wia, troff Elia am. Soo schwind aus Obadja Elia kjand, foll hee opp sien Jesecht un säd: Best du nich Elia, mien Har?

[8]Un Elia säd: Jo. Go du no dienen Harn un saj am, daut Elia hia es.

[9]Un hee säd: Waut hab ekj veschulcht daut du dienen Deena west en Ahab siene Macht jäwen, daut hee mie ombrinjt?

[10]Soo secha aus de Har dien Gott läft, haft mien Har no jieda Launt un Kjennichrikj jeschekjt, om no die to sieekjen. Un wan dee säden daut du nich doa wieescht, dan velangd hee een Eit von daut Kjennichrikj ooda Volkj, daut see die doa nich fungen.

[11]Un du sajchst nu, ekj saul no mienen Harn gonen un am sajen, daut du hia best?

[12]Ei wan, soo schwind aus ekj hia wieda go, däm Harn sien Jeist die wajchnemt, un kjeena weet wuahan? Waut wudd Ahab doonen, wan ekj am jesajcht haud, daut du hia best, un hee die dan nich finjt? Hee wudd mie ombrinjen. Un ekj hab von kjlien opp Forcht jehaut fa däm Harn.

[13]Weet mien Har nich daut aus Isebel däm Harn siene Profeeten doot muak, daut ekj 100 von dee, 50 en eene Heel un 50 en eene aundre aum Läwen hilt un dee met Broot un Wota vesorjd?

[14]Un du sajchst jrod soo: Go no dienen Harn un saj am, daut Elia hia es? Hee woat mie secha doot moaken.

[15]Un Elia säd: Soo secha aus de Har, dee aules rejieet, läft, un ver däm ekj sto, woa ekj mie vondoag von am seenen loten.

[16]Un Obadja jinkj no Ahab un säd am daut. Un Ahab jinkj no Elia.

[17]Aus hee am sach, säd Ahab to Elia: Hia es dee, dee Israel vestieet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

18Un Elia säd: Ekj hab nich Israel vestieet, oba soo aus du un dien Voda rejieet haben un däm Harn siene Jebooten nich jehorcht haben, un Baal jedeent haben, daut haft Israel vestieet.

19Oba nu roop emol daut gaunze Israel, daut see mie bie däm Karmel Boajch trafen. Brinj de 450 Baals Profeeten un de 400 Aschera Profeeten, dee bie Isebel äaren Desch äten.

20Un Ahab schekjt eene Norecht no aule Menschen en Israel un vesaumeld de Profeeten opp däm Karmel Boajch.

21Un Elia stald sikj ver daut Volkj un säd: Woo lang well jie junt opp beid Sieden delenjd schlapen? Wan de Har Gott es, dan deent am, oba wan Baal es, dan deent däm. Un daut Volkj jeef am kjeene Auntwuat.

22Un Elia säd to daut Volkj: Ekj sie de eensja von däm Harn siene Profeeten waut äwajebläwen es, oba Baal haft 450 Profeeten.

23Brinjt twee junge Bolles. Lot an eenen Boll nämen un dän en Stekja schnieden un opp daut Holt lajen, oba doa kjeen Fia naun lajen. Ekj woa dän aundren Boll reed moaken un opp daut Holt lajen, un doa kjeen Fia naun lajen.

24Lot de Baals Profeeten dän Nomen von äaren Gott aunroopen, un ekj woa dän Harn sienen Nomen aunroopen. Un dan lot wie dän, dee met Fia auntwuaten woat, Gott sennen. Un daut gaunze Volkj säd: Jo, daut es rajcht.

25Un Elia säd to de Baals Profeeten: Wält junt eent von dee Bolles, un moakt dän daut ieeschte reed. Jie sent een Deel. Roopt junen Gott sienen Nomen aun, oba lajcht kjeen Fia doa naun.

26Un see neemen dän Boll, dän an jejäft wia, un muaken dän reed un roopten Baal sienen Nomen aun, vom Morjen bat opp Meddach. See säden: Baal, auntwuat ons. Oba doa wia kjeene Stemm ooda aundre Auntwuat. Un see muaken äare Jedonten rom däm Aultoa dän see jemoakt hauden.

27Aus daut Meddach wort, spott Elia an un säd: Roopt sea lud. Hee es doch een Gott. Hee es veleicht deep en Jedanken ooda haft daut drock. Hee es veleicht wajch jegonen ooda enjeschlopen, daut jie am oppwakjen sellen.

28Un see roopten lud un schneeden sikj met Schwieed un Spiessen, soo aus see meamol deeden, bat see met Bloot beranden.

29Un dän gaunzen Nomeddach muaken see äare Jedonten aus Profeeten, bat daut Tiet wia daut Ätesopfa to brinjen. Oba doa wia kjeene Stemm un kjeene Auntwuat. Doa wia kjeen Tieekjen von däm, wäm see aunroopten.

30Dan säd Elia to daut gaunze Volkj: Komt emol aula dicht bie mie. Un see kjeemen aula dicht bie am. Un Elia bud dän Harn sien Aultoa wada opp, dee doljeräten wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Hee neem twalw Steena, soo aus doa Stam fa Jakob siene Säns wieren. De Har haud to dän Staumvoda Jakob jesajcht: Du saust Israel heeten.

32Un hee bud met dee Steena eenen Aultoa en däm Harn sienen Nomen. Runtom dän Aultoa muak hee eene Groow, groot jenuach fa tieen Kilo Sot.

33Dan läd hee daut Holt doanopp, schneet dän Boll en Stekja, un läd daut opp daut Holt.

34Un hee säd: Brinjt vea Krucken met Wota un jeet dee opp daut Opfa un daut Holt. Un hee säd: Doot daut noch eemol. Un see deeden daut noch eemol. Un hee säd: Doot daut noch toom dredden mol. Un see deeden daut toom dredden mol.

35Daut Wota rand vom Aultoa auf un feld de Groow met Wota.

36Un aus daut Tiet wia daut Ätesopfa to brinjen, jinkj Elia no däm Aultoa un bäd: Har, du Gott fa Abraham, Isaak un Israel, lot daut vondoag to seenen sennen daut du de Gott en Israel best, un daut ekj dien Deena sie. Bewies daut, daut ekj dit no diene Aunordnunk jedonen hab.

37Auntwuat mie, Har. Auntwuat mie soo daut dit Volkj weeten woat, daut du, Har, Gott best, un daut du an daut Hoat woascht rein moaken.

38Dan foll doa Fia vom Himmel un daut vebrend daut Brauntopfa, daut Holt, de Steena un de Ieed. Daut lekjt daut Wota ut de Groow rut.

39Aus daut Volkj dit sach, follen see aula opp äa Jesecht un säden: De Har es Gott! De Har es Gott!

40Oba Elia säd to an: Jriept de Baals Profeeten daut kjeena von an wajchkjemt. Un see jreepen dee, un Elia brocht dee rauf no dän Kischon Riefa un brocht dee doa om.

41Un Elia säd to Ahab: Go nopp, un at un drinkj, wiels ekj hia daut ruzhen, soo aus wan daut sea räajnen woat.

42Un aus Ahab nopp jinkj toom äten un drinkjen, jinkj Elia opp däm Karmel Boajch nopp bat bowen. Doa kjneed hee sikj bat de Ieed un läd sien Jesecht tweschen siene Kjneeen.

43Un hee säd to sienen Deena: Go un kjikj no daut Mäa. Dee jinkj un kjikjt un säd: Doa es nuscht. Un Elia säd: Go wada, säwen mol.

44Un aus hee daut säwende mol kjikjt, säd hee: Horch emol. Doa kjemt eene kjliene Wolkj opp von em Mäa. Dee es soo groot aus een Maun siene Haunt. Un Elia säd to dän Deena: Go un saj Ahab, hee saul aunspaunen un rauf foaren, daut de Räajen am nich opphelt.

45Un en eene korte Tiet wia de Himmel dunkel von Wolkjen un Wint, un daut räajend sea. Ahab stieech opp däm Woagen un fua auf no Jesreel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

46Un Elia kjrieech Krauft vom Harn, un hee neem sikj siene Kjleeda fausta om, un rand ver Ahab bat Jesreel.

1. Kjennichs 19

Elia vezoacht un Gott brukt am wieda

1Un Ahab säd Isebel aules waut Elia jedonen haud, un daut hee de Baals Profeeten met daut Schwieet omjebrocht haud.

2Dan schekjt Isebel am Norecht un säd: Lot de Jetta dit un daut äwa mie doonen, wan ekj bat morjen om disen Tiet nich met dien Läwen jedonen hab, soo aus du met eent von dise.

3Un Elia veleet von doa un rand, wiels hee Angst haud un sikj sien Läwen nich secha wia. Aus hee bat Beerscheba en Juda kjeem, leet hee sienen Deena doa,

4un hee jinkj noch eenen gaunzen Dach wieda en de Wiltnis nenn. Doa sad hee sikj em Schauten von een Boom dol. Un Elia wenscht sikj dän Doot un säd: Dit es jenuach, Har. Nemm mien Odem von mie. Ekj sie nuscht bäta aus miene Vodasch.

5Un hee läd sikj unja dän Boom un schleep. Un met eemol wia doa een Enjel, dee am aunschieed un säd: Sto opp un at.

6Un hee kjikjt doa om sikj un wundad sikj daut hee bie sien Kopp een Broot sach, daut opp heete Steena jebakt wia, un uk Wota. Un aus hee jejäten un jedrunken haud, läd hee sikj wada han un schleep.

7Un dämHarn sien Enjel kjeem toom tweeden mol, un schieed am aun un säd: Sto opp un at. Du hast noch eene lange Reis ver die.

8Un hee stunt opp un eet un drunk, un met de Krauft von daut Äten, jinkj hee fa 40 Doag, Dach un Nacht, bat Horeb, däm Gottesboajch.

9Doa jinkj hee no eene Heel un bleef doa. Un däm Harn sien Wuat kjeem no am un säd: Elia, waut deist du hia?

10Un hee säd: Ekj sie iewrich jewast fa dänHarn, dän Gott, dee aules rejieet. De Israeliten haben dienen Bunt veloten. See haben diene Aultoaren dol jeräten, un see haben diene Profeeten met daut Schwieet omjebrocht. Un ekj auleen sie äwajebläwen, un see stonen mie no, daut see mien Läwen nämen.

11Un de Har säd: Go emol rut un sto ver mie opp däm Boajch. Un deHar kjeem doa vebie, un ver am wia een groota stoakja Wint, dee de Boaj opreet un de Steena tweibruak. Oba de Har wia nich en dän Wint. Un no däm Wint kjeem een Ieedbäben, oba de Har wia uk nich en daut Ieedbäben.

12Un no daut Ieedbäben kjeem een Fia. Oba de Har wia nich en daut Fia. Un no daut Fia kjeem eene nate, leise Stemm.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Un aus Elia dee hieed, bedakjt hee sien Jesecht met sienen Rock, dän hee aun haud, un jinkj bat ver de Heel. Un doa säd eene Stemm to am: Waut deist du hia, Elia?

14Un hee säd: Har, Gott, dee aules rejieet, ekj hab fa die jeiewat, wiels de Israeliten dienen Bunt veschmäten haben, diene Aultoaren doljeräten haben un diene Profeeten met daut Schwieet omjebrocht haben. Un ekj sie nu noch de eensja, dee äwajebläwen es, un see stonen mie no, wiels see mien Läwen nämen wellen.

15Un de Har säd to am: Go wada opp däm Wajch derch de Wiltnis no Damaskus, un doa go no Hasael un säajen am en toom Kjennich von Aram.

16Go uk no Jehu, Nimschi sienen Sän, un säajen däm en toom Kjennich äwa Israel, un go no Elisa, Schafat von Abel Mehola sien Sän, un säajen am en, daut hee saul en diene Städ Profeet sennen.

17Un dee waut von Hasael sien Schwieet wajchkjemt, däm woat Jehu ombrinjen, un wäa von Jehu sien Schwieet wajchkjemt, dee woat von Elisa dootjemoakt woaren.

18Oba en Israel woa ekj 7.000 aum läwen hoolen, soone waut sikj nich ver Baal jekjneet haben un dee am nich jekust haben.

19Dan veleet Elia von doa un funk Elisa, Schafat sien Sän, dee jrod plieejen deed. Hee wia met daut latste von twalw Ossenjespauns. Un Elia jinkj bie am vebie un schmeet sienen Mauntel opp Elisa nopp.

20Un Elisa leet de Ossen un rand Elia hinjaraun un säd: Lot mie mienen Voda un miene Mutta kussen. Dan kom ekj met die met. Un hee säd: Go trigj. Hool em denkj, waut ekj die jedonen hab?

21Un hee rand trigj un neem een Ossenjespaun un muak een Opfa von daut. Hee koakt daut Fleesch äwa daut Holt von daut Joch un jeef de Menschen, daut see eeten. Dan veleet hee un jinkj met Elia un deend am.

1. Kjennichs 20

Israel stritt met Aram

1Dan to dee Tiet, saumeld Ben Hadad, de Kjennich von Aram sikj siene gaunze Armee toop. Doa wieren 32 Kjennichs, dee am met äare Pieed un Kjrichswoages biestunden. Un hee jinkj nopp un beloagad Samaria un kjamft jäajen dee.

2Un Ben Hadad schekjt Norecht no Ahab, dän Kjennich en Israel,

3un säd to Ahab: Dien Selwa un dien Golt es mient. Un diene Frues un Kjinja sent uk miene.

4Un de Kjennich en Israel säd: Lot daut soo sennen aus du jesajcht hast, Kjennich Ben Hadad. Ekj jehia die, un aules waut ekj hab.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Un dee waut jeschekjt wieren, kjeemen noch emol un säden: Ben Hadad sajcht: Ekj leet die sajen daut aul dien Selwa un dien Golt, un uk aul diene Frues un Kjinja sust du mie jäwen,

6oba nu woa ekj morjen om dise Tiet miene Deena no die schekjen, daut see dien Hus un de Hiesa von diene Menschen derchsieekjen, un see sellen aules waut wieetvoll es met sikj nämen.

7Dan roopt de Kjennich en Israel aule Leidasch en daut Launt toop un säd: Nu kjikjt emol woo väl disa von ons haben well. Hee schekjt no mie fa miene Frues un Kjinja, mien Selwa un mien Golt, un ekj jeef am kjeen Jäajenstaunt.

8Un aul de Leidasch un daut gaunze Volkj säden: Doo daut nich, un wellij nich en to daut.

9Un Ahab säd to Ben Hadad siene Mana: Sajcht mienen Harn un Kjennich, daut aules waut hee ieescht von mie, sien Deena, velangd, wia ekj reed to doonen, oba dit lot ekj nich. Un de Mana jinjen un druagen de Norecht trigj.

10Dan schekjt Ben Hadad Norecht trigj un säd: Lot de Jetta mie dit un daut doonen, wan en Samaria jenuach Stoff oppe Ieed es daut een jiedra von miene Mana eene Hauntvoll doavon kaun wajchdroagen.

11Un de Kjennich en Israel auntwuad: Sajcht am: Lot däm, dee sikj toom Kaumf reed moakt, nich soo puchen aus dee waut vom Kaumf kjemt.

12Ben Hadad kjrieech de Norecht aus hee met de Kjennichs en de Zelten drinkjen deed. Un hee säd to siene Mana: Een jieda opp siene Städ. Un see neemen äare Städen jäajen de Staut.

13Dan kjeem een Profeet no däm israelitischen Kjennich Ahab un säd: Dit es waut de Har sajcht: Du hast dise groote Maussen jeseenen. Ekj woa die dee vondoag en diene Macht jäwen, soo daut du weeten woascht, daut ekj de Har sie.

14Un Ahab fruach: Derch wäm? Un hee säd: Dit es waut de Har sajcht: Derch de aunjestalde von de Beaumte en de Stam. Un Ahab säd: Wäa saul dän Kaumf aunfangen? Un hee säd: Du.

15Dan tald Ahab de aunjestalde von de Beaumte en de Stam, un doa wieren 232. Un hee tald daut Volkj von Israeliten, un doa wieren 7.000 Mana.

16Bie Meddach jinjen de Truppen rut, aus Ben Hadad sikj met de 32 Kjennichs, dee am unjastetten, toop en de Zelten bedrinkjen deed.

17De aunjestalde von de Beaumte von de Stam jinjen veropp. Ben Hadad schekjt Spionen rut, un dee brochten Norecht un säden: Doa komen Mana ut Samaria rut.

18Un hee säd: Nämt dee läwendich faust, eendoont auf see opp Fräd ooda opp Kjrich rutkomen.

19Un de aunjestalde von de Beaumte jinjen rut un de Armee hinjaraun,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20un jieda Maun schluach däm doot dee ver am wia. Un de Aramäa randen wajch, un de Israeliten juagen an hinjaraun. Un Ben Hadad de Kjennich von Aram kjeem opp een Pieet met aundre Ritta toop doavon.

21Un de Kjennich von Israel jinkj rut un schluach Pieed un Woages dol. Daut jeef eene groote Schlacht un de Aramäa kjrieejen dän Dach eenen grooten Schoden.

22Dan jinkj de Profeet no däm Kjennich von Israel un säd to am: Go un vehol die, un sie väasechtich waut du deist. Wiels de Kjennich von Aram woat em Farjoa jäajen die komen.

23Däm Kjennich von Aram siene Mana säden am: Äare Jetta sent Jetta von de Boaj. Daut es wuarom dee stoakja wieren aus wie. Wan wie doch met an opp de opne Stap kjriejen kunnen, dan wudd wie stoakja sennen un an jewennen.

24Un doo uk dit: Laj aul de Kjennichs auf von äare Veauntwuatunk, un stal diene ieejne Kommandaunten aun en äare Städen.

25Dan moak die noch eene Armee, soone aus du veloaren hast, un uk Pieed un Woages soo aus ieescht, un dan lot ons oppe opne Stap met dee kjriejen. Dan woa wie stoakj sennen un an ennämen. Un hee horcht no dän Rot un deed daut soo.

26Aus daut dan Farjoa wort, roopt Ben Hadad aul de Aramäa toop un jinkj met an no Afek, om doa met de Israeliten to kjriejen.

27Un de Israeliten worden uk toopjeroopt. See kjeemen un besorjden sikj met Jereetschoft, un jinjen rut jäajen an. De Israeliten loagaden sikj ver jane. An leet daut no twee kjliene Häaden Kosen, doajäajen felden de Aramäa daut Launt.

28Un de Gottesmaun jinkj no däm Kjennich von Israel un säd: Dit es waut de Har sajcht: Wiels de Aramäa jesajcht haben, daut ekj een Gott von de Boaj sie un nich een Gott von de opne Stap, hab ekj dise gaunze Maussen en diene Macht jejäft, soo daut jie weeten kjennen daut ekj deHar sie.

29See wieren fa säwen Doag eena jäajen däm aundren jeloagat. Dan aum säwenden Dach funk de Kjrich aun, un de Israeliten schluagen en eenen Dach 100.000 aramäische Soldoten, dee tofoot wieren.

30De äwaje randen en de Staut Afek nenn. De Stautswaunt foll opp de äwaje 27.000 Mana waut jebläwen wieren. Ben Hadad rand uk un vestuak sikj en eene Städ un dan enne aundre en de Staut.

31Un Ben Hadad siene Mana säden to am: Horch emol. Wie haben jehieet daut de israelitische Kjennichs metliedende Kjennichs sent. Well wie Sakkjleeda auntrakjen un Strenj om onse Kjap binjen, un no däm Kjennich von Israel gonen. Veleicht woat hee die daut Läwen veschoonen.

32Un see trocken sikj Sakkjleeda aun un bungen sikj Strenj rom däm Kopp, un jinjen no däm israelitischen Kjennich un säden: Dien Deena, Ben Hadad, prachat die no sien Läwen. Un hee säd: Läft dee noch? Hee es mien Brooda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

33Un de Mana jreepen schwind no daut Wuat aus een goodet Tieekjen un säden: Jo, dien Brooda Ben Hadad. Un hee säd: Got un brinjt am häa. Dan kjeem Ben Hadad äwadäl no am, un hee kroagd am en däm Kjrichswoagen nenn.

34Un Ben Hadad säd to am: De Städa, dee mien Voda von dienen Voda neem, woa ekj die trigjäwen. Un du doascht opp onse Gaussen en Damaskus Haundel driewen soo aus mien Voda en Samaria deed. Un Ahab säd: Met dise Bedinjungen lot ekj die gonen. Un see muaken eenen Bunt un hee leet am gonen.

35Dan kjeem eena von de Grupp von Profeeten no sienen Metprofeet un säd: De Har sajcht: Schlo mie emol dol. Oba hee schluach am nich dol.

36Un de ieeschta Profeet säd: Wiels du nich no däm Harn sien Wuat jehorcht hast, woat die nu een Leiw schlonen, wan du von hia wieda jeist. Un aus dee von doa wajchjinkj, troff hee eenen Leiw, un dee brocht am om.

37Dan jinkj hee no eenen aundren Maun un säd: Schlo mie bitscheen. Un de Maun schluach am daut hee eene Wund haud.

38Dan jinkj de Profeet wieda un jinkj no däm Wajch wua de Kjennich kjeem. Hee haud sikj daut Jesecht vestalt met eene Binj.

39Un aus de Kjennich vebie kjeem, schrieech hee no däm un säd: Ekj wia en däm Kaumf jegonen, un dan brocht eena mie eenen dän hee faust jenomen haud un säd ekj sull no däm oppaussen. Un wan dee sull wajchkomen wudd daut mien Läwen fa sien Läwen sennen, ooda ekj wudd motten 30 Kilo Selwa tolen.

40Un wiels ekj veschiednet to doonen haud, wia dee met eemol wajch. De Kjennich von Israel säd to am: Dan saul daut krakjt diene Strof sennen, soo aus du jesajcht hast.

41Dan neem de Profeet schwind de Binj von sien Jesecht, un de Kjennich von Israel sach daut hee eena von de Profeeten wia.

42Un hee säd toom Kjennich: Dit es waut de Har sajcht: Wiels du däm Maun, dän ekj veuadeelt haud, hast gonen loten, saul dien Läwen fa sien Läwen jenomen woaren, un dien Volkj fa sien Volkj.

43Un de Kjennich von Israel jinkj gaunz onmootich un doll no sien Hus no Samaria.

1. Kjennichs 21

Ahab es aufjenstich von Nabot sienen Goaden

1Eene jewesse Tiet no däm daut Ahab, de Kjennich en Samaria, dit derch wia, haud hee eene Erfoarunk en Jesreel, wua hee noch eenen Paulaust haud. Dicht bie däm Paulaust wia een Wiengoaden; dee jehieed Nabot.

2Ahab jinkj met Nabot räden un säd: Dien Wiengoaden es soo dicht bie mien Hus. Ekj wudd wellen eenen Goaden fa Jreens von däm moaken. Jeff mie dän. Ekj jäw

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

die eenen bätren Wiengoaden doafäa, ooda wan du west, dan woa ekj die soo väl Selwa doafäa jäwen aus dee wieet es.

3Oba Nabot säd to Ahab: Disen Wiengoaden hab ekj von miene Vodasch jeorwen. Mucht de Har daut nich tooloten daut ekj die dän jäw.

4Aus Ahab no Hus jinkj, wia hee veläajen un vestieet, wiels Nabot de Jesreelit jesajcht haud, daut hee am nich sien Oafgoot von siene Vodasch jäwen wudd. Un Ahab läd sikj opp sien Bad dol, dreid sikj von aulem wajch, un eet uk nuscht.

5Dan jinkj Isebel siene Fru no am un säd: Waut es jeworden, daut du soo veläajen best un nuscht nich mea atst?

6Un hee säd: Ekj hab met Nabot däm Jesreelit jerät. Ekj säd am hee sull mie sienen Wiengoaden jäwen. Ekj säd ekj wudd am dän met Jelt betolen, ooda wan hee wull, jeef ekj am eenen aundren doafäa. Oba hee leet mie sienen Wiengoaden opp kjeenen Wajch.

7Dan säd Isebel, siene Fru, to am: Nu wies daut emol daut du Kjennich en Israel best. Sto opp un at jescheit, un sie mootich. Ekj woa die Nabot dän Jesreelit sien Wiengoaden veschaufen.

8Un see schreef Breew en Ahab sienen Nomen un stampeld dee met däm Kjennich sien Stampel, un schekjt dee no de Leidasch un aunjestalde en de Staut wua Nabot wond.

9En däm Breef säd see, daut see sullen to een Fausten en äare Staut tooproopen, un see sullen Nabot väaren mank de Lied to setten kroagen.

10See sullen uk noch twee ruchloose Mana jäajenäwa von Nabot oppstalen, un loten dee sajen, daut Nabot Gott un dän Kjennich jelastat haft. Un dan sullen see Nabot ut de Staut rut nämen un am steenjen, daut hee storf.

11Aus de Leidasch un aunjestalde en de Staut wua Nabot wond dän Breef kjrieejen, deeden see krakjt waut Isebel von an doabennen velangt haud.

12See roopten de Lied to een Fausten toop, un see saden Nabot väaren mank de Lied.

13Dan kjeemen twee ruchloose Mana nenn un saden sikj jäajenäwa von am dol. Un doa ver de Menschen beschuljden see am, daut hee Gott un dän Kjennich jelastat haud. Dan neemen see am bat buta de Staut un steenijden am, daut hee storf.

14Un see schekjten Norecht no Isebel un leeten ar weeten, daut Nabot jesteenicht worden wia, un daut dee doot wia.

15Aus Isebel daut don hieed daut Nabot doot wia, säd see to Ahab: Sto opp, un ieejen die Nabot, dän Jesreelit, sienen Wiengoaden aun. Fa Jelt vekoft hee dän nich, oba nu läft hee nich mea. Dee es jestorwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Un soo schwind aus Ahab daut hieed, daut Nabot doot wia, stunt hee opp un jinkj un ieejend sikj dän Wiengoaden to, dee Nabot dän Jesreelit siena jewast wia.

17Oba dan kjeem een Wuat vom Harn no Elia von Tischbe un säd,

18daut hee sikj sull reed moaken un no Samaria gonen. Doa sull hee Ahab, däm Kjennich von Israel bejäajnen. Un de Har säd am, daut Ahab wudd en dän Wiengoaden sennen, dee Nabot jehieet haud, un daut Ahab sikj dän tooieejnen wull.

19Un Elia sull Ahab sajen: Dit es waut de Har sajcht: Latst du am doot moaken, un dan ieejenst die daut Stekj too? Un dan sull hee am sajen: Dit es waut de Har sajcht: Opp dee Städ, wua de Hunj Nabot sien Bloot lekjten, sellen Hunj uk dien Bloot lekjen.

20Un Ahab säd to Elia: Hast du mie wada jefungen, mien Fient? Un Elia säd: Jo, ekj hab die jefungen, wiels du hast die hanjejäft soont to doonen waut ver däm Harn orrajcht es.

21Un hee sajcht nu, daut du eenen grooten Schoden opp diene Famielje kjrieen woascht. Aule Maunslied no die en diene Famielje, woaren bat opp däm latsten von en Israel utjerot woaren.

22De Har woat diene Famielje soo moaken aus de Famielje von Jerobeam, Nebat sien Sän, un uk aus de Famielje von Bascha, Ahija sien Sän. Met diene Sinden, un doamet, daut du Israel hast sindjen moakt, hast du mienen Oaja jereizt.

23Un äwa Isebel säd de Har: De Hunj woaren Isebel en Jesreel oppfräten.

24Wäa von diene Menschen en de Staut stoaft, däm woaren de Hunj oppfräten, un dee waut von diene Menschen oppe opne Stap stoawen, woaren de Väajel oppfräten.

25Doa wia kjeena waut sikj soo hanjeef ver däm Harn beeset to doonen aus Ahab. Siene Fru Isebel reizt am doatoo aun.

26Hee deed oppscheiselje Dinja, doaderch, daut hee de Jetta no jinkj, krakjt soo aus de Amorita jedonen hauden, dee de Har doch ver de Israeliten utroden deed.

27Aus Ahab dit hieed, vereet hee siene Kjleeda. Hee trock sikj Sakkjleeda aun un funk aun to fausten. Hee schleep en de Sakkjleeda un jinkj sea veläajen rom.

28Un de Har kjeem un säd to Elia von Tischbe:

29Hast jeseenen woo Ahab sikj ver mie bekjt? Wiels hee sikj ver mie bekjt, woa ekj dän Schoden nich en siene Läwestiet utfieren. Oba en sien Sän siene Tiet woa ekj dän Schoden opp de Famielje brinjen.

1. Kjennichs 22

De Profeet Micha profezeit äwa Ahab

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

(2.Chr 18,1-11)

1Doa kjeemen dan dree Joa onen Kjrich tweschen Aram un Israel.

2Oba en daut dredde Joa kjeem Joschafat, de Kjennich en Juda, no däm Kjennich en Israel.

3Un de Kjennich von Israel säd to siene Rotjäwa: Weet jie nich daut Ramot en Gilead ons jehieet. Un wie setten hia stell un nämen daut nich trigj von däm aramäischen Kjennich?

4Un hee säd to Joschafat: Woascht du met mie gonen en eenen Kjrich jäajen Ramot en Gilead. Un Joschafat säd: Ekj woa daut doonen, waut du deist. Miene Armee es diene Armee, un miene Pieed sent diene Pieed.

5Un Joschafat säd to däm Kjennich von Israel: Well wie vondoag dämHarn no sien Wuat äwa dit froagen.

6Un de Kjennich von Israel roopt Profeeten toop, bie 400 Maun, un säd to dee: Sull ekj en eenen Kjrich jäajen Ramot en Gilead gonen, ooda nich. Un dee säden: Go doahan. DeHar woat däm Kjennich daut en siene Macht jäwen.

7Oba Joschafat säd: Es hia noch eena von däm Harn siene Profeeten däm wie froagen kjennen?

8Un de Kjennich von Israel säd: Doa es noch een Maun, Micha, Jimla sien Sän, derch däm wie no een Wuat vom Harn froagen kjennen. Oba ekj räakjen däm nuscht. Dee profezeit nienich goodet fa mie, bloos beeset. Un Joschafat säd: De Kjennich sull nich soont sajen.

9Dan leet de Kjennich von Israel eenen Maun väakomen, un hee säd to am: Brinj emol schwind Micha, Jimla sien Sän.

10De Kjennich von Israel, un Joschafat, de Kjennich von Juda, sauten jieda opp sienen Troon un krakjt aunjetrocken, bie de opne Städ bie daut Stautspuat von Samaria. Un de Profeeten profezeiden aula ver an.

11Un Zedekia, Kenaana sien Sän, muak sikj iesane Hieena un säd: Dit es waut de Har sajcht: Met dit woascht du de Aramäa schupsen bat du an oppjeriemt hast.

12Un aule Profeeten profezeiden daut selwje un säden: Go no Ramot en Gilead un jewenn jäajen dee. De Har woat die daut en diene Macht jäwen.

13Un de Maun dee no Micha jeschekjt wia, säd to am: De Profeeten sajen aula goodet fa däm Kjennich. Lot dien Wuat uk soo sennen aus de aundre äat un saj goodet.

14Oba Micha säd: Soo secha aus de Har läft, ekj woa daut sajen waut de Har mie to sajen jeft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Aus Micha dan ver däm Kjennich kjeem, säd de Kjennich to am: Micha, sull wie jäajen Ramot en Gilead kjriejen, ooda nich? Un hee säd: Jo, go doahan, un jewenn jäajen dee. De Har woat däm Kjennich daut en siene Macht jäwen.

16Un de Kjennich säd nochmol to am: Woo foaken saul ekj die loten met een Eit vespräakjen, daut du nuscht aus de Woarheit en dämHarn sien Nomen sajchst.

17Un hee säd: Ekj sach Israel äare gaunze Armee oppe Boaj vestreit, aus Schop dee kjeen Hoad haben. Un de Harsäd: Dise haben kjeen Harn; got wada aula frädlich no Hus.

18Dan säd de Kjennich von Israel to Joschafat: Hab ekj die nich jesajcht daut disa nienich goodet fa mie profezeit, oba bloos emma schlajchtet?

19Un Micha säd: Dan horch nu no waut de Har jesajcht haft. Ekj sach däm Harn opp eenen Stool setten, un aul siene himlische Deena biesied am aun de rajchte un linkje Sied stonen.

20Un deHar säd: Wäa woat Ahab äwaräden, daut hee woat no Ramot en Gilead gonen un doa doljeschloagen woaren? Un eena säd een Dinkj un de aundra waut aundret.

21Dan jinkj een Jeist no väaren ver däm Harn un säd: Ekj woa am doatoo äwaräden. Un de Har säd: Woo woascht daut doonen?

22Un hee säd: Ekj woa gonen un aus een faulscha Jeist derch siene Profeeten räden. Un hee säd: Dan saust du gonen un am äwaräden, un du woascht daut foadich brinjen. Go, un doo daut.

23Un kjikj, hia es daut soo. De Har haft aul dise Profeeten een Wuat von eenen faulschen Jeist jejäft. De Har haft beeset äwa die jerät.

24Dan jinkj de Profeet Zedekia, Kenaana sien Sän, un schluach Micha oppe Bak un säd: Waut sajchst du? Es däm Harn sien Jeist von mie wajchjegonen un haft to die jerät?

25Un Micha säd: Horch emol. Aun dän Dach wan du woascht von eene Stow en de aundre gonen om die to vekrupen, woat die daut kloa woaren.

26Un de Kjennich von Israel säd: Nämt Micha faust, un lot am bie Amon, däm Vewaulta von de Staut, bliewen, un bie Joasch, däm Kjennich sien Sän.

27Un sajcht an, daut de Kjennich velangt, daut hee saul em Jefenkjnis jestopt woaren un bloos Broot un Wota to äten kjrieen, bat ekj en Fräd trigj kom.

28Un Micha säd: Wan du woascht en Fräd trigjkomen, dan haft de Har nich derch mie jerät. Un hee säd to aul dee: Horcht aula no waut ekj jesajcht hab.

29Dan jinjen de Kjennich von Israel un Joschafat, de Kjennich von Juda, no Ramot en Gilead.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Un de Kjennich von Israel säd to Joschafat: Ekj woa mie vestalen un en däm Kjrich gonen, oba du go soo aunjetrocken, daut see weeten daut du een Kjennich best. Un de Kjennich von Israel vestald sikj met aundre Kjleeda un jinkj en däm Kjrich nenn.

31Nu haud de Kjennich von Aram to de 32 Kommandaunten äwa siene Kjrichswoages jesajcht: Jäft junt nich auf met jeweenelje Soldoten, un uk nich met aunjestalde Leidasch, oba got bloos jäajen däm Kjennich von Israel.

32Dan aus de Kommandaunten Joschafat en sienen Kjrichswoagen sagen, dochten see, daut hee de Kjennich von Israel wia. Un see fuaren jäajen am toom Kaumf. Oba Joschafat schrieech,

33soo daut de Kommandaunten von de Kjrichswoages ensagen, daut hee nich de Kjennich von Israel wia. Un dan leeten see am toch.

34Oba een Maun schoot toofalich met sienen Boagen, un hee troff dän Kjennich von Israel tweschen de Stekja von sien Schiltkjleet. Un hee säd to sienen Fuamaun: Wenj om un fia mie ut disen Kjrich rut. Ekj hab eene Wund jekjräajen.

35Un de Kaumf jinkj heet häa dän Dach, un de Kjennich bleef en sien Kjrichswoagen oppjepropt, met sien Jesecht no de Aramäa jerecht. Un sien Bloot rand opp de Flua von sien Kjrichswoagen. Dän Owent storf hee.

36Dan aus de Sonn unjajinkj, wort en de Armee romjeroopt: Got een jiedra no siene Staut en sien Launt,

37wiels de Kjennich es jestorwen. Un see brochten am no Samaria un begrowden am doa.

38Un aus see sienen Woagen bie daut Wotaloch bie Samaria aufwoschen, kjeemen Hunj un lekjten sien Bloot, un de Huaren boden sikj doabennen, soo aus de Hardaut jesajcht haud.

39Waut noch mea to sajen es von Ahab, waut hee aules deed, daut Aulfenbeenhus woont hee bud, un aul de Städa dee hee bud, sent aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel oppjeschräwen.

40Aus Ahab storf, begrowden see am met siene Vodasch. Un sien Sän Ahasja wort Kjennich no am.

De Kjennich Joschafat von Juda

(2.Chr 20,31--21,1)

41Joschafat, Kjennich Asa sien Sän, wort Kjennich äwa Juda en daut vieede Joa aus de Kjennich Ahab en Israel rejieed.

42Joschafat wia 35 Joa oolt aus hee Kjennich wort un hee rejieed 25 Joa en Jerusalem. Siene Mutta wia Asuba, Schilhi siene Dochta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

43Un hee läwd soo aus sien Voda Asa haud un veleet dän Wajch nich. Hee deed waut dämHarn goot jefoll.

44Oba hee riemd nich de huage Opfastäden opp, un daut Volkj bleef doabie, doa Opfa un Ruakopfa to brinjen.

45Joschafat muak Fräd met däm Kjennich von Israel.

46Daut äwaje von de Jeschicht von Joschafat, woo stoakj hee wia, un soo aus hee en däm Kjrich leiden deed, es aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

47Hee riemd uk opp met de äwaje Tempelhuara, dee noch en daut Launt jebläwen wieren von sien Voda Asa siene Tiet.

48To dee Tiet wia doa kjeen Kjennich en Edom, oba doa wia een Aunjestalda von Kjennich Joschafat.

49Joschafat leet Tarsis Schäp moaken toom opp de See foaren. Dee sullen no Ofir foaren om Golt to holen, oba dee fuaren nienich, wiels dee bie Ezjon Geber tosplät kjeemen.

50Dan säd Ahasja, Ahab sien Sän, to Joschafat: Lot von onse Mana met june Mana opp de Schäp foaren. Oba Joschafat wull daut nich.

51Aus Joschafat storf, begrowden see am doa, wua siene Vodasch en de Davidstaut begroft wieren. Un Joram, sien Sän wort Kjennich no am.

De Kjennich Ahasja von Israel

52Ahasja, Ahab sien Sän, wort Kjennich äwa Israel en Samaria aus Joschafat en sien 17. Joa aus Kjennich en Juda wia. Ahasja wia Kjennich äwa Israel fa twee Joa.

53Hee deed, waut däm Harnschlajcht jefoll, un läwd soo aus sien Voda un siene Mutta hauden, un soo aus Jerobeam, Nebat sien Sän, haud, dee Israel haud sindjen moakt.

54Hee deend Baal un bäd dän aun, un hee reizt däm Harn, Israel äaren Gott, sienen Oaja, krakjt soo aus sien Voda jedonen haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2. Kjennichs

2. Kjennichs 1

Elia un de Kjennich Ahasja en Israel

1No Ahab sien Doot, muaken de Moabita sikj loos von Israel.

2Nu kjeem daut emol soo rom aus de Kjennich Ahasja opp sien Paulaust oppem Dak wia, daut hee von doa rauf foll un eene Tiet must besorcht woaren. Dan schekjt hee Deena no Ekron, de Filista Staut, daut see sullen dän äaren Aufgott, Baal Sebub, froagen auf hee von dise Krankheit wudd jesunt woaren.

3Oba däm Harn sien Enjel kjeem no Elia von Tischbe un säd to am: Moak die schwind reed un go däm Kjennich von Samaria siene Deena entjäajen. Un saj to an: Es doa kjeen Gott en Israel, daut du no Baal Sebub, dän Aufgott von Ekron, no Rot jeist?

4Dit es waut de Har to am sajcht: Du woascht nich wada ut daut Bad, opp woont du lichst, rutkomen. Du woascht stoawen. Un Elia jinkj un deed daut.

5Un aus de Deena trigj no däm Kjennich kjeemen, säd hee to an: Wuarom sent jie trigj?

6Un see säden to am: Ons kjeem een Maun entjäajen un säd daut wie sullen trigj no däm Kjennich gonen un am sajen, daut de Har sajcht: Es doa kjeen Gott en Israel, ooda wuarom schekjst du no Baal Sebub, dän ekronschen Aufgott, om no Rot to froagen? Du woascht doawäajen nich wada ut daut Bad rutkomen, opp woont du lichst. Du woascht stoawen.

7Un hee säd to an: Waut fa een Maun wia daut, dee junt bejäajend un junt dit säd?

8Un see säden: Hee haud lange Hoa, un haud een ladanen Gort rome Lint. Un de Kjennich säd: Dan es daut Elia von Tischbe jewast.

9Dan schekjt de Kjennich eenen Kapitän met siene 50 Mana no Elia. Un aus see no Elia kjeemen, saut hee opp eenen Boajch. Un de Kapitän säd to Elia: Du Gottesmaun. De Kjennich velangt daut du rauf kjemst.

10Un Elia säd to dän Kapitän äwa de 50 Mana: Wan ekj een Gottesmaun sie, dan saul Fia vom Himmel faulen un die un diene 50 Mana vebrennen. Un doa foll Fia vom Himmel un vebrend däm Kapitän un siene 50 Mana.

11Dan schekjt de Kjennich noch wada eenen aundren Kapitän met 50 Mana no am. Dee jinkj no Elia un säd to am: Du Gottesmaun. De Kjennich bestalt aun die, du saust fuaz rauf komen.

12Un Elia säd: Wan ekj een Gottesmaun sie, dan saul Fia vom Himmel faulen un die un diene 50 Mana vebrennen. Un doa foll een Fia von Gott vom Himmel un vebrend däm Kapitän un siene 50 Mana.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Dan schekjt de Kjennich noch emol, nu toom dreddemol, eenen Kapitän äwa siene 50 Mana. Aus hee no Elia nopp kjeem, foll hee opp Kjneees ver Elia dol un prachad am: Du Gottesmaun. Ekj bedd die daut du mien Läwen un daut Läwen von dise 50 Mana, dee diene Deena sent, waut räakjnen wurscht.

14Wie weeten daut Fia vom Himmel opp de ieeschte twee Kapitäns un äare 50 Mana jefollen es un dee vebrent haft. Bitscheen, tal mien Läwen waut wieet ver die.

15Dan säd däm Harnsien Enjel to Elia: Go rauf met am un enjst die nich fa am. Un Elia stunt opp un jinkj rauf no däm Kjennich

16un säd to am: Dit es waut de Harsajcht: Wiels du Deena no dän ekronschen Aufgott Baal Sebub schekjst om von däm to froagen, aus wan doa kjeen Gott en Israel wia däm eena froagen kunn, woascht du nich wada von dit Bad, opp woont du lichst, oppstonen. Du woascht stoawen.

17Un daut wort krakjt soo aus däm Harn sien Wuat, daut Elia jerät haud, jesajcht haud. Ahasja storf. Un wiels Ahasja kjeenen Sän haud, wort sien Brooda Joram Kjennich en siene Städ. Dit wia en daut tweede Joa aus Joram, Joschafat sien Sän, Kjennich en Juda wia.

18Un waut noch mea äwa Ahasja to sajen es un waut hee jedonen haft, daut es aules en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

2. Kjennichs 2

Gott nemt Elia, Elisa woat Profeet

1Aus de Har Elia en eenen stoakjen Wint wull nom Himmel nämen, jinjen Elia un Elisa von Gilgal wajch.

2Un Elia säd to Elisa: Bliew du hia. De Har haft mie no Betel jeschekjt. Oba Elisa säd: Soo secha aus deHar läft un du läfst, velot ekj die nich. Dan aus see no Betel kjeemen,

3kjeemen dee waut bie Betel de Profeeten äare Jinja wieren, Elisa entjäajen. Un see säden: Weetst du daut de Har vondoag woat dienen Harn von die wajchnämen? Un hee säd: Jo ekj weet daut. Rät doa bloos nich von.

4Un Elia säd to am: Elisa, bliew du hia. De Har haft mie no Jericho jeschekjt. Oba hee säd: Soo secha aus de Har läft un du läfst, ekj velot die nich. Aus see dan no Jericho kjeemen,

5kjeemen de Profeeten äare Jinja en Jericho no Elisa un säden to am: Weetst du uk daut de Har vondoag woat dienen Harn von die wajchnämen? Un hee säd: Jo ekj weet daut. Rät bloos nich doavon.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Un Elia säd to am: Bliew du hia. De Har haft mie no däm Jordan jeschekjt. Oba hee säd: Soo secha aus de Har läft, un du läfst, ekj velot die nich. Soo jinjen de twee wieda.

7Un 50 von de Profeeten äare Jinja jinjen an een Enj auf hinjaraun, un sagen Elia un Elisa bie däm Jordan stonen.

8Dan neem Elia sienen Mauntel, rold däm toop un schluach doamet daut Wota. Un daut Wota deeld sikj no beid Sieden, soo daut see beid opp drieejet Launt doa derch jinjen.

9Aus see bat de aundre Kaunt wieren, säd Elia to Elisa: Saj waut du noch von mie west, ea ekj von die wajchjenomen woa. Un Elisa säd: Lot mie daut dobbelde von dienen Jeist kjrieen.

10Un hee säd: Du hast no waut schwoaret jefroacht. Oba wan du daut seenen woascht, woo ekj von die wajchjenomen woa, dan woat daut soo woaren. Wan nich, dan woat daut nich woaren.

11Un aus see soo wieda jinjen un räden, sagen see met eemol eenen fieejen Woagen met fieeje Pieed tweschen an, un Elia wort en dän stoakjen Wint nopp jenomen nom Himmel.

12Elisa sach waut doa wort un hee schrieech: Mien Voda, mien Voda! Israel äa Woagen un Ritta! Un hee kjrieech siene Kjleeda to hoolen un reet dee en twee Stekja.

13Un hee hoof Elia sienen Mauntel opp, dee am wia wajchjefollen, un jinkj trigj bat aum Jordan.

14Un hee jinkj bat aum Wota un schluach daut Wota met däm Mauntel dän Elia wajchjefollen wia. Un hee säd: Wua es de Har, Elia sien Gott? Un aus hee daut Wota jeschloagen haud, deeld sikj daut Wota no beid Sieden, un hee jinkj derch no de aundre Sied.

15Aus de Profeeten äare Jinja doa bie Jericho dit sagen, säden see: De Jeist dee opp Elia wia, es nu opp Elisa. See jinjen am entjäajen un kjneeden sikj ver am un bekjten sikj bat opp de Ieed.

16Un see säden to am: Horch emol. Hia sent 50 stoakje Mana, dee diene Deena sent. Lot an gonen dienen Harn sieekjen. Veleicht haft däm Harn sien Jeist am jenomen un opp irjent eenen Boajch ooda en irjent een Tol faulen loten. Oba Elisa säd: Lot dee nich gonen.

17Doch see hilden aun bat hee nojeef un säd: Lot see gonen. Un see schekjten 50 Mana un dee sochten dree Doag no Elia. Oba dee fungen am nich.

18Un see kjeemen trigj no Elisa, dee noch en Jericho wia. Un hee säd to an: Säd ekj junt nich, daut jie nich gonen sullen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19De Mana von Jericho kjeemen no Elisa un säden: Horch emol. Soo aus du seenen kaust, onse Staut es opp eene feine Städ. Oba daut Wota es schlajcht un daut Launt drajcht nich goot.

20Un hee säd: Brinjt mie eene niee Komm un doot doa Solt nenn. Un see brochten am daut.

21Dan jinkj hee no de Kjwal von äa Wota un schmeet daut Solt doa nenn un säd: Dit es waut de Har sajcht: Ekj hab dit Wota jesunt jemoakt. Daut saul nienich wada wäm Doot moaken ooda daut Launt schlajcht droagen moaken.

22Un daut Wota wort jesunt, un es soo bat däm vondoagschen Dach, krakjt soo aus Elisa daut säd.

23Un Elisa jinkj von doa no Betel. Un aus hee opp däm Wajch wia, kjeemen waut kjliene Junges ut de Staut rut un vespotten am. See säden: Go nopp, Kolkopp! Go nopp, Kolkopp!

24Un hee dreid sikj no an, un aus hee an sach, spruak hee eenen Fluch opp an en däm Harnsienen Nomen. Dan kjeemen twee Boaren utem Woolt un vereeten 42 von de Kjinja.

25Von doa jinkj hee opp däm Karmel Boajch nopp un dan trigj no Samaria.

2. Kjennichs 3

De Kjennich Joram von Israel un Elisa

1Joram, Ahab sien Sän, wort Kjennich en Samaria äwa Israel en daut 18. Joa aus Joschafat Kjennich en Juda wia. Joram rejieed twalw Joa.

2Hee deed, waut däm Harn schlajcht jefoll, oba hee wia nich soo aus sien Voda ooda siene Mutta. Hee schauft daut steenane Denkjmol von Baal, woont sien Voda oppjestalt haud, tosied.

3Oba hee hilt sikj aun de Sinden dee Jerobeam, Nebat sien Sän, jedonen haud, dee Israel toom sindjen veleid. Hee hieed nich opp met dee.

4Mescha, de Kjennich äwa de Moabita, haud väl Schop, un hee must jieda Joa 100.000 Lama, un de Woll von 100.000 Schop aun dän Kjennich von Israel leewren.

5Oba dan aus Ahab storf, stald de moabitischa Kjennich sikj jäajen dän israelitischen Kjennich.

6Un de Kjennich Joram roopt daut gaunze Israel opp un trock met dee ut Samaria rut.

7Hee schekjt uk eene Norecht no Joschafat, dän Kjennich von Juda, un säd: De Kjennich von de Moabita haft sikj jäajen mie jestalt. Komm met mie om jäajen an to kjamfen. Un dee säd: Ekj kom. Ekj sie met die, un mien Volkj es dien Volkj, un miene Pieed sent diene Pieed.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Un Joram säd: Woonen Wajch well wie doahan nämen? Un Joschafat säd: Dän Wajch derch de Edom Wiltnis.

9Dan trocken de Kjennich von Israel, de Kjennich von Juda, un de Kjennich von Edom rut. Un aus see säwen Doag opp däm Wajch wieren, hauden see nich mea Wota fa äare Mana un fa de Tieren, dee äare Sachen druagen.

10Dan säd de Kjennich von Israel: Dit es eene schlemme Sach! De Har haft dise dree Kjennichs jeroopt, daut hee dee kunn en de Moabita äare Jewault jäwen.

11Oba Joschafat säd: Es doa kjeen Profeet von däm Harn hia, daut wie dän Harn derch am froagen kjennen? Dan säd eena von de Mana von Israel: Hia es Elisa, Schafat sien Sän. Dee deend Elia emma, un goot am Wota äwa siene Henj.

12Joschafat säd: Dee haft däm Harn sien Wuat bie sikj. Dan jinjen de Kjennich von Israel, un Joschafat, un de Kjennich von Edom rauf no am.

13Elisa säd to däm Kjennich von Israel: Wuarom kjemst du no mie? Go doch no de Profeeten, dee dien Voda un diene Mutta hauden. De Kjennich von Israel säd: Nä. Daut es de Har, wäa dise dree Kjennichs häa jeroopt haft un an en de Moabita äare Jewault jejäft haft.

14Un Elisa säd: Soo secha aus de Har, dee aules rejieet, läft, däm ekj deen, wan ekj nich Joschafat, däm Kjennich von Juda, wull aunerkjanen, dan wudd ekj die nich seenen wellen un nich miene Tiet jäwen.

15Brinjt mie emol eenen, dee opp een Instrument spält. Un aus see eenen jebrocht hauden, kjeem däm Harn siene Krauft opp Elisa,

16un hee säd: Dit es waut de Har sajcht: Groft hia un doa Growes en dit Tol.

17De Har sajcht: Jie woaren kjeen Wint ooda Räajen seenen, doch woat dit Tol voll Wota woaren, soo daut jie un june Mana un jun Vee drinkjen kjennen.

18Dit es waut leichtet fa däm Harn to doonen. Hee woat junt uk de Moabita en june Macht jäwen,

19soo daut jie aul äare Städa met huage Mieren un äare baste Städa dolbräakjen woaren. Jie woaren aul äare goode Beem dolhaken un aul äare Borms tooschedden. Jie woaren aul äa goodet Akalaunt met Steena vedoawen.

20Dan aum näakjsten Morjen, om de Tiet daut see daut Ätesopfa opfren, kjeem doa Wota von de Rechtunk wua Edom es, un de Jäajent feld opp met Wota.

21Aus de Moabita hieeden, daut de Kjennichs jäajen an kjeemen, om met an to kjamfen, roopten see aulem opp, beides junge un oole, wäa sest kunn Jewäaren droagen. Un see stalden sikj opp de Jrens han.

22Dan tiedich zemorjes, aus see sikj reedmuaken, un de Sonn äwa daut Wota oppjinkj, leet an daut Wota, waut een Enj auf wia, aus wan daut Bloot wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Un see säden: Daut es Bloot. De Kjennichs haben unja eenaunda jekjamft, un haben sikj met daut Schwieet omjebrocht. Nu well wie han gonen un an beplindren.

24Oba aus see bat daut israelitische Häa kjeemen, stalden de Israeliten sikj han un schluagen de Moabita, daut see von an wajchranden. Un Israel juach an hinjaraun un brocht de Moabita om.

25Un see bruaken äare Städa dol, un een jiedra schmeet eenen Steen opp jieda goodet Akalaunt, daut et Launt voll Steena wia. Un see schedden äare Borms too un hakten aule goode Beem auf, bat bloos noch de Hauptstaut, Kir Heres, jebläwen wia. Un dee Mana, waut Schleida hauden toom Steena schmieten, jinjen von runtom de Staut, un schooten äare Steena en de Staut nenn.

26Dan aus de Kjennich von de Moabita sach, daut am de Kaumf too stoakj wia, neem hee 700 Mana, dee met daut Schwieet jeeeft wieren, un vesocht jäajen däm Kjennich von Edom derch to bräakjen. Oba see kunnen daut nich.

27Dan neem hee sienen elsten Sän, dee en siene Städ sull Kjennich woaren no am, un opfad däm en een Brauntopfa opp de Stautswaunt. Dan kjeem doa een groota Oaja äwa Israel, soo daut see sikj trigj trocken un trigj no äa Launt jinjen.

2. Kjennichs 4

Elisa halpt eene Wätfru

1Eene Fru, dee eene Fru von eenem von de Profeeten Jinja wia, kjeem no Elisa un säd: Dien Deena, mien Maun, es jestorwen. Un du weetst, daut hee dän Harn ferchten deed. Oba nu es eena jekomen, däm hee waut schuldich wia, un dee well miene beid Junges aus Sklowen nämen, jäajen de Schult.

2Un Elisa säd to ar: Waut kaun ekj fa die doonen? Waut hast du en dien Hus? Un see säd: Ekj hab nuscht en daut Hus buta eene Eelj Kruck.

3Un hee säd: Go rom un froag diene Nobasch no ladje Jefässa, un nich too weinich.

4Dan go en dien Hus met diene twee Säns, un moak de Däa hinja die too, un jeet Eelj en aul de Jefässa. Wan eent voll es, dan sat daut to Sied.

5See jinkj un deed daut soo. See muak de Däa too hinja sikj un äare Säns. De Säns brochten ar de Jefässa un see goot en.

6Aus de Jefässa voll wieren, säd see to äaren Sän: Brinj mie noch een Dinkj. Un hee säd: Doa es aul kjeent mea. Dan hieed de Eelj opp met ranen.

7Un see jinkj no däm Gottesmaun un vetald am aules. Dee säd: Go nu, un vekjeep de Eelj un betol däm wäm jie schuldich sent. Un du un diene Säns kjennen von daut, waut äwa blift, läwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Een Dach jinkj Elisa no Schunem. En dee Jäajent wond eene rikje Fru. Dise Fru bleef doaropp stonen, daut hee bie an äten sull. Un emma, wan hee doa vebie kjeem, jinkj hee doahan un eet doa.

9Dan säd de Fru to äaren Maun: Horch emol. Ekj kaun daut seenen, daut dis Maun, dee hia emma vebie kjemt, een heilja Gottesmaun es.

10Well wie bowen eene kjliene Stow moaken met een Bad, een Stool un eene Laump, soo daut et siene kaun sennen, wan hee hia aun kjemt.

11Een Dach aus Elisa doa wada hankjeem, jinkj hee en dee Stow un vereiwd sikj doa.

12Un hee säd to Gehasi, sienen Deena: Roop emol de Fru von Schunem. Un Gehasi jinkj ar sajen, un see kjeem un stunt ver am.

13Elisa haud to Gehasi jesajcht: Saj ar: Kjikj emol. Du hast ons aul disen Deenst jedonen. Waut kaun ekj fa die doonen? Wudd die daut halpen, wan ekj een goodet Wuat fa die enläd bie däm Kjennich, ooda biem Kommandaunt von de Armee? Oba see säd: Ekj won mank miene ieejne Lied.

14Un Elisa säd: Waut kaun ekj dan fa die doonen. Un Gehasi säd: Na see haft kjeenen Sän, un äa Maun es oolt.

15Un hee säd: Roop ar emol häa. Un aus hee ar roopt, kjeem see bat en de Däa.

16Un hee säd: Om dise Tiet, om een Joa, woascht du een Sänkje goot drekjen. Un see säd: Bitscheen, mien Har, du Gottesmaun, doo mie nich aunschmäaren.

17Un nich väl lota, wisten de Fru un äa Maun, daut see sullen een Kjint kjrieen. Un dan wia daut uk, daut om een Joa, soo en dee Tiet waut Elisa jesajcht haud, hauden see een Sänkje.

18Aus de Jung dan naun woss, jinkj hee een Dach no sienen Voda, dee bie de Oabeida wia, waut Jeträajd schneeden.

19Un hee säd to sien Voda: Oba mien Kopp, mien Kopp! Un de Voda säd to eenem von de Oabeida: Brinj am no siene Mutta.

20Un hee brocht am nenn no siene Mutta, un see hilt dän Jung oppe Schoot bat Meddach, un dan storf dee.

21See druach am dan nopp un läd am opp däm Gottesmaun sien Bad, un muak de Däa hinja sikj too aus see rut jinkj.

22Dan roopt see äaren Maun un säd: Schekjt mie emol eenen Oabeida un eenen Äsel. Ekj well schwind no däm Gottesmaun gonen un boolt trigjkomen.

23Un äa Maun säd: Wuarom west du doahan gonen? Daut es vondoag nich Niemon un uk nich de Sabat. Oba see säd: Daut es eendoont.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Un see leet dän Äsel oppsodlen un säd to däm Oabeida: Joag dän Äsel goot, un lot nich wäajen mie no, buta wan ekj die saj.

25Un soo fuaren see, un see kjeemen no däm Karmel Boajch no däm Gottesmaun. Aus de Gottesmaun ar komen sach, säd hee to sienen Deena, Gehasi: Kjikj emol. De Fru von Schunem kjemt doa.

26Go ar schwind entjäajen un froag ar auf aules goot steit met ar, un äaren Maun, un äaren Sän. Un see säd: Daut es aula goot.

27Aus see oba bat däm Gottesmaun opp däm Boajch kjeem, foot see am aun de Feet. Un Gehasi jinkj ar opptoo, un wull ar wieda schuwen. Oba de Gottesmaun säd: Lot ar toch. Kaust du nich seenen, woo bettalich see litt? De Har haft daut von mie jehoolen un mie daut nich jesajcht.

28Un see säd: Mien Har, hab ekj die no eenen Sän jefroacht? Säd ekj nich, du sust mie nich aunschmäaren?

29Un Elisa säd to Gehasi: Rop diene Kjleeda om die, un nemm mienen Stock en diene Haunt, un go doa han. Un wan die wäa bejäajent, dan bejrees dee nich, un wan die wäa bejreest dan saj nuscht trigj. Un laj mienen Stock opp dän Jung sien Jesecht.

30Oba de Mutta von däm Jung säd: Soo secha aus de Har läft, un soo secha aus du läfst, ekj go nich wieda von die. Dan muak Elisa sikj opp un jinkj ar hinjaraun.

31Gehasi jinkj an oba aul veropp un läd dän Stock opp däm Jung sien Jesecht. Oba de Jung säd nuscht un muak nuscht von sikj. Un Gehasi jinkj Elisa wada entjäajen un säd to am: De Jung es nich too sikj jekomen.

32Un aus Elisa en daut Hus nenn kjeem, lach de Jung doot opp Elisa sien Bad.

33Un Elisa jinkj nenn un muak de Däa hinja sikj too, un hee bäd to däm Harn,

34un hee läd sikj opp daut Kjint nopp un sad sien Mul opp daut Kjint sien Mul un sad siene Uagen opp daut Kjint siene Uagen, un siene Henj opp daut Kjint siene Henj. Soo strakjt hee sikj opp daut Kjint han. Dan wort daut Kjint woam.

35Dan stunt hee opp un jinkj een mol han un trigj derch daut Hus. Dan strakjt hee sikj noch eemol opp daut Kjint nopp. Dan prust de Jung säwenmol, un no daut muak hee siene Uagen opp.

36Un Elisa roopt Gehasi un säd: Roop de Fru. Un aus hee ar roopt, kjeem see nenn no am. Un hee säd: Doa, nemm dienen Jung.

37Un see jinkj no Elisa un kjneed sikj ver siene Feet, un bekj sikj met äa Jesecht gaunz bat opp de Ieed. Un see neem äaren Sän un jinkj rut.

38Aus Elisa dan wada no Gilgal kjeem, wia doa eene Hungaschnoot en daut Launt. Un aus de Profeeten äare Jinja doa ver am sauten, säd hee to sienen Deena: Sat emol eenen grooten Gropen opp, un koak waut Jreens fa de Profeeten äare Jinja.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

39Un eena jinkj oppe Stap waut to saumlen toom äten, un hee funk eene Rank un plock sien Kjleet voll von de wille Gurkjen, waut doa jewossen wieren. Am wieren dee nich bekaunt, oba hee schneet dee twei un schmeet dee en dän Gropen nenn.

40Aus see de Mana daut dan toom äten väasaden, un see daut schmakjten, schrieejen see: Gottesmaun! Doa es Jeft en dis Gropen. Un see kunnen daut nich äten.

41Un Elisa säd: Brinjt mie waut Mäl hää. Un hee schmeet daut en dän Gropen nenn un säd: Sat de Lied daut väa, daut see daut äten. Un see hauden kjeenen Schoden von dän Gropenvoll.

42Doa kjeem eemol een Maun von Baal Schalischa un brocht däm Gottesmaun waut Broot von de ieeschte Frucht von de Arnt. Doa wieren 20 Joaschtbrood un waut freschet Jeträajd en sien Sak. Un Elisa säd: Jeff de Lied dit to äten.

43Oba de Deena säd: Woo saul ekj 100 Mana dit väasaten? Un hee säd: Jeff de Lied dit, daut see äten. De Harsajcht: De Lied woaren äten un doa woat noch äwabliewen.

44Un dan saden see an daut väa. Un see eeten un doa bleef noch waut äwa, krakjt soo aus de Har jesajcht haud.

2. Kjennichs 5

De aramäischa Kommandaunt woat jesunt

1Naaman wia de Kommandaunt von de Armee fa däm Kjennich von Aram. Hee fieed eene wichtje Roll un wia huach aunjeseenen von däm Kjennich. De Har haud de Aramäa siejen loten derch am. Oba wan hee uk een butajeweenelja Soldot en däm Kjrich wia, haud hee doch eene schlemme Hutkrankheit.

2De Aramäa äare Soldoten wieren emol jäajen Israel jegonen un hauden eene junge Mejal met trigj jeschlapt. Dise Mejal wia eene Deenstmejal fa Naaman siene Fru.

3Een Dach säd see to äare Wieetsche: Wan dien Maun doch kunn no dän Profeet en Samaria gonen. Dee wudd am kjennen von siene Hutkrankheit frie moaken.

4Dan jinkj Naaman no sienen Kjennich un vetald am waut de Mejal jesajcht haud. Hee säd: Soo un soo haft de Mejal, dee von Israel es, jesajcht.

5Un de Kjennich von Aram säd: Go emol doahan. Ekj woa eenen Breef schriewen fa dän israelitischen Kjennich. Un Naaman fua doahan un neem 500 Kilo Selwa un 70 Kilo Golt un tieen sindoagsche Kjleeda met.

6Hee brocht däm Breef no däm Kjennich en Israel. De Breef säd: Wan du disen Breef kjrichst, dan weetst, daut ekj mienen Kommandaunt Naaman no die jeschekjt hab, om daut du am frie moakst von siene Hutkrankheit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Oba aus de Kjennich von Israel dän Breef laus, reet hee siene Kjleeda twei un säd: Sie ekj dan Gott, daut ekj kunn Läwen nämen un wada häastalen? Wuarom schekjt hee disen Maun no mie, daut ekj am saul von siene Krankheit frie moaken. Well wie oppaussen, daut hee nich eene Sach sieekjt, daut hee sikj met mie strieden kaun.

8Aus Elisa, de Gottesmaun, hieed, daut de Kjennich von Israel siene Kjleeda twei jeräten haud, schekjt hee eenen Deena un leet am sajen: Wuarom hast du diene Kjleeda twei jeräten? Lot däm Maun no mie komen, soo daut hee woat enwoaren, daut doa een Profeet en Israel es.

9Un soo kjeem daut, daut Naaman met Pieed un Woages no Elisa fua un doa ver siene Däa stell hilt.

10Un Elisa schekjt eenem no Naaman un leet am sajen: Go un wausch die säwenmol em Jordan. Dan woat dien Fleesch wada jesunt woaren un du woascht rein sennen.

11Dan wort Naaman vedrislich un fua wajch. Hee säd: Ekj docht hee wudd selfst no mie rutkomen un ver mie dän Nomen von däm Harn, sienen Gott aunroopen un siene Haunt soo un soo bewäajen un mie soo von miene Krankheit frie moaken.

12Sent nich de Abana un de Parpar, onse Riefasch en Damaskus, bäta aus aulet Wota en Israel? Wuarom kunn ekj mie nich en dee wauschen un rein woaren? Un hee dreid sikj wajch un fua sea vestemt wieda.

13Dan bemieejden sikj siene Deena om am un säden to am: Gooda Voda, wan de Profeet waut grootet von die velangt haud, hautst daut dan nich jedonen? Wooväl leewa sust du nich doonen, waut hee jesajcht haft, wan du bloos wauschen un rein woaren brukst.

14Dan jinkj hee rauf, un dukt sikj säwenmol unja em Jordan, soo aus de Gottesmaun jesajcht haud. Un sien Fleesch wort wada soo jesunt aus daut Fleesch von eenen jungen Jung, un hee wia gaunz jeheelt.

15Dan fuaren hee un aul siene Lied trigj no däm Gottesmaun, un hee kjeem ver am stonen. Un hee säd: Kjikj emol, nu weet ekj daut oppe gaunze Ieed nich een Gott es, buta en Israel. Ekj bedd die, nemm de Jeschenkja, dee ekj fa die jebrocht hab. Ekj sie die daut schuldich.

16Oba Elisa säd: Soo secha aus de Har läft, däm ekj deen, ekj woa daut nich nämen. Un jana prachad am, daut hee dee nämen sull, oba hee deed daut nich.

17Dan säd Naaman: Wan du mien Jeschenkj nich nemst, dan lot mie, dien Deena, doch soo väl Ieed metnämen aus twee Mulasch droagen kjennen. Ekj well nich mea aundre Jetta aunbäden ooda fa an Brauntopfa moaken, buta bloos fa dän Harn.

18Bloos mucht de Har mie Jnod wiesen, wan mien Kjennich en dän Rimmon Tempel jeit om doa auntobäden, un hee sikj opp mienen Oarm länt un ekj uk en dän Tempel aunbäden doo. Mucht deHar mie doawäajen vejäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Un hee säd to am: Go en Fräd. Aus Naaman aul een enjskje oppem Wajch wia,

20säd Gehasi, Elisa sien Deena, to sikj selfst: Horch emol. Mien Har haft disen Aramäa, Naaman, met aul siene Jeschenkja loten wieda foaren. Hee haft nuscht jenomen von daut, waut hee am jebrocht haud. Soo secha aus de Har läft, ran ekj am noch hinjaraun un lot mie waut von am jäwen.

21Un soo spood Gehasi sikj Naaman entoholen. Aus Naaman sach daut hee am hinjaraun kjeem, hilt hee aun un stieech vom Woagen rauf. Hee jinkj am entjäajen un säd: Es aules goot?

22Un hee säd: Jo, oba mien Har schekjt mie daut ekj die sajen sull, daut doa sent twee Mana von de Efraim Boaj no am jekomen. Daut sent Jinja von de Profeeten. Kaust du bitscheen 50 Kilo Selwa un twee sindoagsche Kjleeda fa an jäwen.

23Naaman säd: Nemm 100 Kilo Selwa. Un hee dwunk am un bunk 100 Kilo Selwa en twee Sakj un neem twee heljedoagsche Kjleeda un jeef twee von siene Deena dee. Dee druagen dee dan ver Gehasi.

24Aus see dan bat däm Boajch kjeemen, neem hee de Sachen von de Deena un läd dee en daut Hus nenn, un leet de Mana gonen.

25Aus dee wajchjegonen wieren, jinkj hee no sienen Harn. Un Elisa säd to am: Von wua kjemst, Gehasi? Un hee säd: Ekj sie nich hia uk nich dort han jegonen.

26Un Elisa säd: Wia ekj nich em Jeist met die, aus de Maun die entjäajen kjeem von sien Woagen? Es dit eene Tiet toom Jelt, Kjleeda, Oliewengoades, Wiengoades, Schop, Vee, un Oabeida un Kjäakjsches nämen?

27Oba de Hutkrankheit woone Naaman haud, woaren du un diene Nokomen opp emma haben. Un aus Gehasi von am wajchjinkj, wia hee Schnee witt von de Hutkrankheit.

2. Kjennichs 6

Mea Wunda en Elisa siene Tiet

1De Profeeten äare Jinja säden to Elisa: Horch emol. De Städ wua wie wonen wan wie von die lieren, es too kjlien fa ons.

2Sull wie nich aula en daut Jordan Tol gonen un jieda eenen Boom aufmoaken. Dan kunn wie ons doa eene Städ buen, wua wie wonen kunnen. Un Elisa säd: Jo, got.

3Un eena kroagd am un säd: Go doch uk met diene Mana. Un hee säd: Jo, ekj woa metgonen.

4Un hee jinkj met an met. Un aus see no däm Jordan kjeemen, hakten see doa Beem auf.

5Oba eenem passieed daut, daut siene Akjs vom Stäl fluach un en daut Wota foll. Hee roopt fuaz: Oba nä, mien Har. Un daut es uk noch eene Jeliede.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Dan kjeem Elisa un säd: Wua es dee nenn jefollen? Aus see am de Städ weesen, schneet hee sikj eenen Stock auf un schmeet dän doahan. Un de Akjs schwomm opp daut Wota.

7Un hee säd: Häw dee opp. Un de Maun langd doahan un neem de Akjs.

8Eemol, aus de Kjennich von Aram jäajen Israel kjeem, beräd hee met siene Kommandaunten, krakjt wua see daut Loaga oppstalen wullen.

9Dan schekjt de Gottesmaun eene Norecht no däm Kjennich en Israel un säd: Paus opp daut du nich bie dee Städ vebie jeist. De Aramäa gonen doahan.

10Un de Kjennich von Israel leet siene Menschen weeten waut de Gottesmaun jesajcht haud, un woarnd an, daut see sullen oppaussen un sikj wäaren. Dit wort nich bloos eent ooda twee mol.

11Un de aramäischa Kjennich wort gaunz fuchtich äwa de gaunze Sach. Hee kroagd siene Kommandaunten toop un säd to an: Well jie mie nich sajen, wäa von onse Mana däm Kjennich von Israel halpt?

12Un eena von de Kommandaunten säd: Daut es nich eena von ons, mien Har un Kjennich. Daut es Elisa, de Profeet en Israel. Dee sajcht sienen Kjennich soogoa waut du en diene Schlopstow rätst.

13Un hee säd: Dan got emol han un finjt ut wua dee es, daut ekj däm kaun loten häabrinjen. Un aus see trigj kjeemen, säden see: Horch emol. Dee es en Dotan.

14Un hee schekjt een deel Soldoten opp Pieed un Woages un aundre Soldoten doahan, soo daut see de Staut en de Nacht runtom besaden.

15Tiedich zemorjes stunt däm Gottesmaun sien Deena opp un jinkj rut. Un hee sach daut Loaga von Soldoten un aul de Pieed un Woages runtom de Staut. Un sien Deena säd to Elisa: Oba mien Har. Waut sell wie nu doonen?

16Un Elisa säd: Du brukst goanich Angst haben. Dee waut fa ons sent, sent mea aus dee waut fa an sent.

17Un Elisa bäd:Har, moak am siene Uagen op, daut hee seenen kaun. Un de Har muak daut, daut de Deena seenen kunn. Un hee sach daut de Boajch rom Elisa, voll von fieeje Pieed un Woages wieren.

18Dan aus de Aramäa no am opptoo kjeemen, säd Elisa en sien Jebäd: Har, moak de Menschen aula blint. Un de Har muak dee blint, krakjt soo aus Elisa jesajcht haud.

19Un Elisa säd to an: Dit es nich de rajchta Wajch un uk nich de rajchte Staut. Komt met mie met, ekj woa junt no däm Maun leiden däm jie sieekjen. Un hee leid dee no Samaria.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Aus see dan no Samaria kjeemen, säd Elisa: Har, lot an wada seenen. Un de Har muak daut, daut see wada seenen kunnen, un see vefieeden sikj aus see sagen daut see en de Medd von Samaria wieren.

21Aus de Kjennich von Israel dee sach, säd hee to Elisa: Mien Voda. Saul ekj dee ombrinjen?

22Oba Elisa säd: Nä, du saust dee nich ombrinjen. Du hast dee nich met Schwieet un Boagen faust jenomen. Dan hast du uk kjeen rajcht dee omtobrinjen. Sat dee Broot un Wota väa, daut see äten kjennen, un dan lot an trigj no äaren Kjennich gonen.

23Un see muaken eene groote Moltiet reed, un aus see jejäten un jedrunken hauden, leet hee dee trigj no äaren Kjennich gonen. No daut kjeemen de Aramäa nich mea en daut Launt Israel.

De hungasch Noot en Samaria

24Eene jewesse Tiet no dit, trock de Kjennich Ben Hadad von Aram siene gaunze Armee toop, un jinkj met dee no Samaria un stald sikj runtom de Staut.

25See bleewen doa soo lang bat de Lied en Samaria nich mea to äten hauden. Daut wort soo schlemm daut een Kopp von eenen Äsel 80 Selwastekja kost, un eene Haunt voll Duwenmest kost 5 Selwastekja.

26Dan eemol aus de Kjennich von Israel bowen opp de Mia rom de Staut delenjd jinkj, roopt eene Fru no am un säd: Halp mie doch, mien Har un Kjennich.

27Un hee säd: Wan de Har die nich halpt, woo saul ekj die dan noch halpen? Kaun ekj waut vom Draschplauz ooda von de Wienpras jäwen?

28Un hee fruach ar: Waut es loos? Un see säd: Dise Fru hia säd to mie: Jeff dienen Sän, daut wie dän vondoag äten. Morjen ät wie dan mienen Sän.

29Un soo koakt wie jistren mienen Sän un eeten dän. Dan dän näakjsten Dach säd ekj: Nu jeff dienen Sän, daut wie dän äten. Oba see vestuak am bloos.

30Aus de Kjennich hieed, waut de Fru säd, reet hee siene Kjleeda twei. Un wiels hee doa opp de Mia wia, sagen de Lied, daut hee een Sakkjleet unjajetrocken haud.

31Un hee säd: Lot Gott doonen met mie waut hee well, wan Elisa, Schafat sien Sän, morjen noch sienen Kopp opp siene Schulren haft.

32Elisa saut don jrod en sien Hus, un bie am wieren waut Leida. De Kjennich haud eenen von siene Mana no Elisa jeschekjt, un aul ea de Maun no Elisa kjeem, säd Elisa to de Leidasch: Jie woaren seenen, daut dis Merda eenem no mie jeschekjt haft, daut dee mie dootschleit. Paust opp wan de Maun kjemt, daut jie däm nich nenn loten. Hoolt de Däa too, daut hee doajäajen rant. Horcht emol, ekj kaun däm sien Har aul hinja am komen hieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

33Un ea hee utjerät haud, kjeem de Kjennich aul no am un säd: Horch emol. De Har haft ons disen Trubbel jemoakt. Woo saul ekj noch luaren daut hee ons halpen woat?

2. Kjennichs 7

Elisa sien Wuat en de Noot

1Oba Elisa säd to am: Horch emol waut de Har sajcht: Dit es waut deHar sajcht: Morjen om dise Tiet woat eena fief Kilo Weitmäl ooda uk tieen Kilo Joascht fa een Selwastekj kjeepen kjennen, hia en daut Puat von Samaria.

2Dan säd de Kapitän dee met däm Kjennich wia: Soogoa wan de Har Fenstren en däm Himmel op muak, woo kunn soont sennen? Un Elisa säd: Du woascht daut selfst seenen, oba du woascht nich doavon äten.

3Nu wieren doa vea Mana bie daut Stautspuat, dee aula Lepra Krankheit hauden. Un eena von dee säd: Wuarom bliew wie hia bat wie stoawen?

4Hia woa wie boolt vehungren. Oba wan wie en de Staut nengonen woa wie doa uk vehungren. Well wie emol en de Aramäa äa Loaga gonen. Wan see ons doot moaken, sent wie doot. Un wan see ons läwen loten, dan kjenn wie läwen.

5Dan aus daut diesta wort, jinjen see no de Aramäa äare Zelten. Un aul bie de ieeschte Zelten sagen see daut doa kjeene Menschen wieren.

6De Har haud de Aramäa loten een grootet Jelud hieren von Pieed un Woages un eene groote Armee. Un see hauden sikj jesajcht daut de Kjennich von Israel haft de Hetita Kjennichs un de ägiptische Kjennichs aunjenomen, daut see jäajen ons komen.

7Un see sagen, daut see met äa Läwen doavon kjeemen. See leeten äare Zelten, Pieed un Äsels, un daut Loaga, krakjt soo aus daut wia un veleeten soo bosich aus see kunnen.

8Aus de Lepra kranke Mana bat aum Loaga kjeemen, jinjen see en een Zelt nenn un eeten un drunken doa, un neemen Selwa un Golt un Kjleeda un jinjen un vestuaken sikj daut. Dan jinjen see no een aundret Zelt un neemen, von daut waut doa wia, un vestuaken daut uk noch.

9Dan beräden see sikj oba, daut dit nich rajcht wia. Dit es een wichtja Dach, säden see, un wie sent waut sea goodet enjeworden. Wan wie dit stell hoolen bat daut dach woat, dan woa wie doafäa noch lieden motten. Well wie fuaz gonen un däm Kjennich siene Menschen dit weeten loten.

10Un see jinjen no daut Stautspuat opptoo un roopten de Wajchta. See säden an: Wie wieren bie de Aramäa äa Loaga, oba wie hieeden doa kjeen Mensch, un sagen doa uk kjeenem. Oba de Zelten stonen noch aula, un de Pieed un Äsels sent noch aunjebungen aus eemol.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Un de Wajchta biem Puat roopten eena dän aundren, un boolt säden see daut en däm Kjennich siene Hiesa.

12Un de Kjennich stunt opp, aus daut noch diesta wia, un säd to siene Mana: Ekj woa junt sajen, waut de Aramäa väa haben. See weeten daut wie hungren, un see haben sikj een wesset bat opp de Stap trigj jetrocken, soo daut wie woaren rutkomen, un dan kjennen see ons aunjriepen un en onse Staut nenn komen.

13Un eena von siene aunjestalde säd: Well wie fief Mana opp Pieed schekjen, daut notoseenen. Dän jeit daut doch krakjt soo aus aulem hia. Dee sent krakjt soo veuadeelt aus aule aundre hia.

14Dan neemen see twee Woages met Pieed, un de Kjennich schekjt an, daut see de Aramäa äare Armee hinjaraun fuaren, un säd: Got un seet emol no.

15Un see fuaren an hinjaraun bat däm Jordan, un delenjd dee gaunze Strakj lagen Kjleeda un Jereetschoft, waut de Aramäa tosied jeschmäten hauden. Daut wia to seenen, daut dee sikj sea jespoot hauden aus see veleeten. Un see kjeemen trigj un säden däm Kjennich daut.

16Dan jinkj daut gaunze Volkj rut, un see bestoolen de Aramäa äa Loaga. Un krakjt soo aus de Har jesajcht haud, worden fief Kilo Weitmäl, un uk tieen Kilo Joascht fa een Selwastekj vekoft.

17De Kjennich haud dän Kapitän, dee met däm Kjennich wia, aunjestalt, daut hee bie daut Stautspuat Oppsechta sennen sull. Un aus de Lied rut jinjen, traumpelden see am unja un hee storf. Daut wort krakjt soo aus de Gottesmaun jesajcht haud, aus de Kjennich no am jegonen wia.

18Daut neem sikj krakjt soo rom aus Elisa jesajcht haud. Hee haud jesajcht: Morjen om dise Tiet woat eena, fief Kilo Weitmäl, ooda uk tieen Kilo Joascht, fa een Selwastekj kjeepen kjennen, hia en daut Puat von Samaria.

19Dan haud de Kapitän, dee met däm Kjennich wia, jesajcht: Horch emol. Uk wan de Har de Fenstren vom Himmel opmoaken wudd, woo kunn daut sennen? Un Elisa haud to am jesajcht: Horch emol. Du woascht daut selfst seenen, oba du woascht nich doavon äten.

20Un daut wort aula krakjt soo aus daut. Daut Volkj vetraumpeld am biem Stautspuat, un hee storf.

2. Kjennichs 8

Elisa halpt de Fru wada

1Elisa haud to de Fru, dee äa Sän hee daut Läwen wadajejäft haud, jesajcht: Moak die reed un trakj met diene Famielje un bliew aundatwäajes, wua du kaust. De Har woat eene Hungaschnoot no dit Launt schekjen. Dee woat säwen Joa aunhoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2De Fru muak sikj reed un trock wieda, soo aus Elisa ar jesajcht haud. See trock en de Jäajent von de Filista un bleef doa fa säwen Joa.

3Aus de säwen Joa äwa wieren, kjeem de Fru trigj von de Filista Jäajent. Un see jinkj no däm Kjennich un wull haben, hee sull ar halpen äa Hus un Launt trigj to kjrieen.

4Oba jrod don räd de Kjennich met Gehasi, Elisa sien Deena. Un de Kjennich säd: Vetal mie emol aul de groote Dinja waut Elisa jedonen haft.

5Un krakjt aus hee am vetald, woo Elisa eenem toom läwen brocht dee jestorwen wia, kjeem krakjt dee Fru, dee äa Sän hee daut Läwen jejäft haud. See fruach däm Kjennich no äa Hus un äa Launt. Un Gehasi säd: Mien Har un Kjennich. Dit es dee Fru, un hia es äa Sän, dän Elisa wada Läwen jeef.

6Un de Kjennich fruach de Fru doano, un see vetald am daut. Dan stald de Kjennich eenen von siene Beaumte aun un säd to am: See doano daut see aules trigj kjricht, waut ar jehieet. Un see uk doano, daut see aul dän Vedeenst von daut Launt fa de säwen Joa kjricht, fa dee gaunze Tiet, daut see wajch wia.

7Eemol jinkj Elisa no Damaskus. De Kjennich von Aram, Kjennich Ben Hadad, wia don krakjt krank. Un see säden dän Kjennich: De Gottesmaun es hää jekomen.

8Un de Kjennich säd to Hasael: Nemm waut Jeschenkja un go no däm Gottesmaun un lot am dän Harnfroagen, auf ekj dise Krankheit woa loos woaren.

9Un Hasael jinkj no Elisa un neem Jeschenkja von veschiedne diere Sachen von Damaskus met. Hee brukt 40 Kameelen om daut aula to fieren. Un aus hee no Elisa kjeem, säd hee: Dien Deena Ben Hadad, de Kjennich von Aram, schekjt mie no die. Hee frajcht, auf hee von dise Krankheit woat bäta woaren.

10Un Elisa säd to am: Go un saj am, hee woat jesunt woaren. Oba de Har haft mie jewäsen, daut hee stoawen woat.

11Un de Gottesmaun kjikjt een langet stoot sea iernst, un hield.

12Dan säd Hasael: Wuarom hielst du, mien Har? Un hee säd: Ekj hiel wiels ekj weet, waut von Schoden du Israel aundoonen woascht. Du woascht äare Städa met Mieren aunstekjen un vebrennen un woascht äare junge Mana met daut Schwieet ombrinjen. Du woascht äare kjliene Kjinja doot schlonen un woascht de Frues opschnieden, dee schwanga sent.

13Un Hasael säd: Woo kaun ekj, dien Deena, dee doch bloos een Hunt es, soone jewaultje Dinja doonen? Un Elisa säd: De Har haft mie daut weeten jeloten, daut du woascht Kjennich äwa Aram sennen.

14Un Hasael jinkj wajch von Elisa un jinkj no sienen Kjennich. De Kjennich säd dan to am: Waut haft Elisa die jesajcht? Un hee säd: Hee säd du wurscht bäta woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Dän näakjsten Dach neem Hasael eene Dakj un dukt dee en Wota. Un hee spreed dee äwa däm Kjennich sien Jesecht un dee storf. Dan wort Hasael Kjennich äwa Aram.

De Kjennichs Joram un Ahasja en Juda

(2.Chr 21,1-20)

16Aus Joram, Ahab sien Sän, en sien feftet Joa aus Kjennich äwa Israel wia, wort Joram, de Sän von Joschafat, dee noch Kjennich en Juda wia, de Kjennich äwa Juda.

17Joram wia 32 Joa oolt aus dit wort, un hee wia acht Joa Kjennich.

18Hee wia soon Kjennich aus de Kjennichs en Israel jewast wieren, un soo aus Ahab jewast wia. Siene Fru wia eene von Ahab siene Dajchta. Un hee deed waut däm Harnschlajcht jefoll.

19Oba de Har wull Juda nich venichten, om David sient haulwen, dee am tru jewast wia. De Har haud David jesajcht daut David un siene Säns wudden emma een Licht en Jerusalem fa am sennen.

20Un en de Tiet aus Joram Kjennich wia, muaken de Edomita sikj loos von Juda un stalden äaren ieejnen Kjennich äwa sikj.

21Dan jinkj Joram met aul siene Kjrichswoages no Zair, un enne Nacht jreep hee de Edomita, dee rom am wieren un uk de Kommandaunten äwa de Woages, aun. Un de Soldoten randen aula no Hus.

22Un Edom bleef onaufhenjich von Juda, soo aus daut uk noch vondoag es. Libna muak sikj en dee Tiet uk frie.

23Waut noch to de Jeschicht von Joram jehieet, un aules waut hee jedonen haft, es aules en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

24Un Joram storf un wort begroft, wua siene Vodasch begroft wieren, en de Davidstaut. Sien Sän Ahasja wort Kjennich no am.

25En daut twalfte Joa daut Joram, Ahab sien Sän, Kjennich en Israel wia, wort Ahasja, Joram sien Sän, Kjennich äwa Juda.

26Ahasja wia 22 Joa oolt aus hee Kjennich wort, un hee wia een Joa Kjennich. Siene Mutta wia Atalja, dee eene Grootdochta wia aun däm Kjennich Omri von Israel.

27Hee haundeld soo aus Ahab un siene Nokomen deeden, un deed waut däm Harn schlajcht jefoll.

28Hee jinkj met Kjennich Joram, Ahab sien Sän, toom jäajen Hasael, däm Aramäa Kjennich, to kjamfen wäajen Ramot en Gilead. Doa wort Joram von de Aramäa vewunt.

29Un de Kjennich Joram jinkj no Jesreel, daut hee sikj von siene Wunden veholen kunn. Hee haud de Wunden en Rama en dän Kjrich jäajen Hasael, dän Kjennich von

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

de Aramäa jekjräajen. Un de Kjennich Ahasja von Juda, Joram sien Sän, jinkj no Jesreel om Joram, Ahab sienen Sän, to besieekjen, aus hee doa krank lach.

2. Kjennichs 9

Jehu woat Kjennich en Israel

1Dan säd Elisa to eenem von de Profeeten äare Jinja: Moak die reed un nemm dit Kauntje met Eelj met die un go no Ramot en Gilead.

2Wan du doahan kjemst, woascht du doa Jehu trafen. Daut es Joschafat sien Sän, un een Grootsän aun Nimschi. Go no am un kroag am, daut hee oppsteit von siene Jesalschoft, un go met am en eene benna Stow.

3Doa nemm de Eelj Kaun un jeet daut opp sien Kopp un saj: De Har sajcht: Ekj hab die enjesaulft daut du Kjennich äwa Israel sennen saust. Oba dan moak de Däa op un ran un vesiem kjeene Tiet.

4Un de Jinja von de Profeeten jinkj no Ramot en Gilead.

5Aus de Jinja doahan kjeem, sauten de Kommandaunten von de Armee toop. Un hee säd to am: Kommandaunt, ekj well die waut sajen. Un Jehu säd: Wäm von ons? Un hee säd: Die, Kommandaunt.

6Dan stunt Jehu opp un jinkj en eene benna Stow. Doa goot de Jinja von de Profeeten waut Eelj opp Jehu sien Kopp un säd: De Har, Israel äa Gott sajcht: Ekj hab die enjesaulft aus Kjennich äwa däm Harn sien Volkj, Israel.

7Du saust de Nokomen von Ahab, dienen Harn, ombrinjen, soo daut ekj mie aun daut Bloot rajchen kaun von dee, dee derch Isebel äa Väahaben jestorwen sent. Ekj woa mie rajchen fa miene Profeeten dee mie deenden, un aul dee aundre waut mie deenden.

8Ahab siene Nokomen woaren bat opp daut latste omjebrocht woaren, un ekj woa een Enj moaken von Ahab un von aule Mana, dee en Israel von am aufstaumen.

9Ekj woa soo met Ahab siene Nokomen doonen aus ekj met Jerobeam, Nebat sien Sän, un siene Nokomen deed, un soo aus ekj met Bascha, Ahija sien Sän, un siene Nokomen deed.

10De Hunj sellen Isebel vefräten en de Jäajent von Jesreel, un kjeena woat ar begrowen. Aus hee daut jesajcht haud, muak de Jinja de Däa op un rand wajch.

11Aus Jehu rut kjeem no de Mana, dee sienen Harn deenden, säden dee to am: Es aules goot? Wuarom kjeem dis errsennja Mensch no die? Un hee säd: Na, jie kjanen soone Mana un woo dee räden.

12Un see säden: Daut es nich soo. Saj ons waut hee säd. Un hee säd: Soo un soo säd hee to mie, un hee säd: De Har sajcht: Ekj hab die jesaulft aus Kjennich äwa Israel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Dan neem een jiedra schwind sienen Rock un läd dän opp de huage Stoop unja Jehu, un see blosden met de Trompeet un roopten, Jehu es Kjennich.

14Un Jehu, Joschafat sien Sän un Nimschi sien Grootsän, muak eenen Plon jäajen Joram. Joram wia don en Ramot en Gilead jewast, wua hee de israelitische Kjrieja jäajen Hasael, däm Kjennich von Aram, leiden deed.

15Oba hee wia trigj no Jesreel jegonen sikj von siene Wunden to veheelen dee hee von de Aramäa jekjräajen haud en dän Kaumf met Hasael, dän Kjennich von Aram. Un Jehu säd: Wan jie envestonen sent, dan lot kjeenem ut de Staut gonen daut hee Norecht no Jesreel brinjt, daut see daut doa hieren.

16Un Jehu stieech opp sienen Woagen nopp un fua no Jesreel, wua Joram lach. Ahasja, de Kjennich von Juda wia don jrod doahan jegonen om Joram to besieekjen.

17De Wajchta opp däm Torm en Jesreel sach, daut doa eene Grupp Woages aunkjeemen aus Jehu aunkjeem. Un hee säd to Joram: Doa komen waut Woages aunjefoaren. Un Joram säd: Schekj eenen von onse Ritta, daut hee an entjäajen ritt, un froacht auf see opp Fräd komen?

18Un de Ritta reet doahan un säd: De Kjennich frajcht auf jie opp Fräd komen? Un Jehu säd: Waut hast du met Fräd to doonen? Wenj om un komm met mie. Dan säd de Wajchta toom Kjennich: De Ritta es bat doa jekomen, oba dee kjemt nich trigj.

19Un Joram schekjt eenen tweeden Ritta. Aus dee bat Jehu kjeem säd hee: De Kjennich frajcht auf jie opp Fräd komen? Un Jehu säd am: Waut hast du met Fräd to doonen? Wenj om un komm met mie met.

20Un de Wajchta leet däm Kjennich dit uk weeten un säd: Dee es doa aunjekomen, un dee kjemt nich trigj. Dee joagen soo aus Jehu, Nimschi sien Grootsän jajcht. Dee jajcht aus wan hee nich gaunz kluak es.

21Dan säd Joram: Spaunt aun. Un see spaunden sienen Woagen aun. Un Joram, de Kjennich en Israel, un Ahasja, de Kjennich äwa Juda, fuaren jieda opp sien Woagen, Jehu entjäajen. Un see troffen am bie Nabot sien Launt bie Jesreel.

22Un aus Joram Jehu troff, säd hee: Jehu, kjemst du opp Fräd? Oba Jehu säd: Woo kaun doa Fräd sennen soo lang doa aul de Aufjettarie un Zaubarie von diene Mutta Isebel hia es?

23Dan wonk Joram om un proowd wajch to komen. Un hee säd to Ahasja: Wie sent veroden, Ahasja.

24Oba Jehu neem sienen Boagen un schoot Joram tweschen de Schulren un en sien Hoat nenn. Un Joram bruak doa toop.

25Un Jehu säd to Bidkar, dee bie am wia: Nemm am un schmiet am opp daut Flekj, daut Nabot däm Jesreelit jehieed. Ekj weet noch woo ekj un du opp däm Woagen hinja sienen Voda Ahab fuaren, un de Har äwa am säd:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

26Ekj hab kloa jeseenen woo Nabot un siene Kjinja omjebrocht worden, un ekj woa die daut opp dit Flekj trigjtolen. Nemm nu dän Kjarpa un schmiet dän opp daut Flekj, soo aus de Har daut säd.

27Aus Ahasja, de Kjennich von Juda, sach waut doa wort, muak hee sikj opp däm Wajch no Bet Gan opptoo. Un Jehu juach am hinjaraun un säd to siene Mana: Scheet am uk. Un see schooten am bie Gur, wua daut doa soo enne Hecht jeit, nich wiet von Jibleam. Un Ahasja fua bat Megiddo, oba doa storf hee.

28Siene Mana brochten am no Jerusalem un begrowden am, wua siene Vodasch en de Davidstaut begroft sent.

29Ahasja wort Kjennich äwa Juda en daut alfte Joa aus Joram, Ahab sien Sän, en Israel Kjennich wia.

30Aus Jehu dan no Jesreel kjeem un Isebel hieed, waut doa jeworden wia, forf see sikj de Uagen un muak sikj äare Hoa schmock. Un see kjikjt utem Fensta rut

31aus Jehu oppem Hoff kjeem. Un see säd: Kjemst du en Fräd, du, dee du dienen Harn ombrinjst, soo aus Simri deed?

32Un Jehu kjikjt nopp no daut Fensta un säd: Wäa es aun miene Sied? Un twee ooda dree von de Kjennichsche äare Deena kjikjten toom Fensta rut.

33Un hee säd: Schmiet ar rauf. Un see schmeeten Isebel rauf, un äa Bloot sprezt aun de Waunt naun un uk opp de Pieed nopp, aus Jehu met sienen Woagen äwa ar äwa fua.

34Un hee jinkj nenn, un aus hee ieescht jejäten un jedrunken haud, säd hee: Seet doano daut de Vefluchte begroft woat. See es doch een Kjennich siene Dochta.

35Aus see dan jinjen om ar to begrowen, fungen see nuscht buta dän Kopp un de Feet un Henj.

36Aus see trigj no Jehu kjeemen un am säden, waut doa jeworden wia, säd hee: Dan es daut krakjt soo aus de Har derch sienen Deena Elia, von Tischbe, säd. Dee säd: De Hunj woaren Isebel äa Fleesch opp daut Flekj bie Jesreel oppfräten,

37un äa Kjarpa woat Mest opp daut Flekj bie Jesreel sennen. Un kjeena woat sajen kjennen, wua Isebel es.

2. Kjennichs 10

Jehu brinjt Ahab siene Nokomen om

1Ahab siene 70 Säns wieren en Samaria. Un Jehu schreef eenen Breef un schekjt dän no Samaria. De Breef wia aun de Stautsbeaumte, de Leidasch, un dee waut äwa Ahab siene Nokomen jestalt wieren, jeschräwen. En däm Breef haud hee soo jeschräwen:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Jie haben doa en Samaria aul de Nokomen von junen Kjennich, un jie haben doa siene Pieed un Woages un uk Jereetschoft en june Städa met Mieren toom junt secha hoolen. Doawäajen saj ekj, daut soo boolt aus jie disen Breef kjrieen,

3sell jie dän basten Maun von däm Kjennich siene Säns opp sienen Voda sien Troon aus Kjennich aunstalen. Un kjamft fa junen Kjennich.

4Oba dee hauden groote Angst un säden: Horcht emol, dee twee Kjennichs kunnen nich jäajen am stonen. Woo kjenn wie dan jäajen am stonen?

5Un de Oppsechta fa dän Paulaust un de Vewaulta von de Staut un de Leidasch un dee waut äwa Ahab siene Nokomen jestalt wieren, schekjten eene Norecht trigj no Jehu un säden: Wie sent diene Deena. Wie wellen aules doonen, waut du von ons velangst. Wie wellen hia kjeenen toom Kjennich aunstalen. Doo waut du west.

6Un Jehu schreef an trigj un säd: Wan jie mie unjastetten un daut doonen wellen waut ekj haben well, dan nämt de Kjap von de Nokomen von junen Kjennich un brinjt mie dee morjen zemorjes om dise Tiet no Jesreel. Nu wieren doa 70 Säns vom Kjennich; un de Leidasch von de Staut wieren äwa dee jestalt.

7Aus see dan dän tweeden Breef kjrieejen, neemen see däm Kjennich siene Säns un muaken dee doot. See läden dee äare Kjap en Kjarw un schekjten dee no Jehu en Jesreel.

8Un Jehu sien Deena kjeem no am un säd: See haben de Kjap von däm Kjennich siene Säns jebrocht. Un Jehu säd: Moakt twee Hupes von dee, butarem Puat, un lot dee doa bat morjen.

9Zemorjes jinkj hee rut un stunt biem Puat. Un hee säd to daut gaunze Volkj: Sent jie onen Schult? Ekj wia deejanja dee eenen Plon jäajen däm Kjennich muak un am ombrocht. Oba wäa haft dise doot jemoakt?

10Moakjt junt daut nuscht waut deHar jäajen Ahab jesajcht haft, woat wajchfaulen. De Har haft daut jedonen, waut hee derch sienen Deena Elia säd.

11Un dan brocht Jehu aul de äwaje von Ahab siene Nokomen en Jesreel om. Aul de Leidasch, un sien Frintschoft, un siene Priesta worden aula doot jemoakt, bat nich eena äwableef.

12Dan muak Jehu sikj opp däm Wajch no Samaria. Hinjawäajes bie Bet Eked, de Hoads Städ,

13bejäajend hee de Breeda von Ahasja, däm Kjennich von Juda. Un hee säd to an: Wäa sent jie? Un dee säden: Wie sent Ahasja siene Breeda, un wie wellen de Nokomen von däm Kjennich un de Kjennichsche besieekjen.

14Un hee säd to siene Mana: Lot dee nich aum Läwen. Un see neemen dee aula faust un brochten dee bat opp däm latsten om. Daut wieren 42 Mana, un dit wort bie däm Borm bie Bet Eked.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un aus see von doa wieda fuaren, troff hee Jonadab, Rechab sien Sän. Dee kjeem am entjäajen. Un Jehu bejreest am un säd: Kaun ekj mie opp die veloten, soo aus du die opp mie veloten kaust? Un Jonadab säd: Jo. Un Jehu säd: Wan du daut soo meest, dan jeff mie diene Haunt. Un Jonadab jeef am siene Haunt. Un Jehu neem am opp sien Woagen nopp.

16Un Jehu säd: Komm met mie met un see woo iewrich ekj fa däm Harn oabeiden doo. Un hee leet am opp sienen Woagen metfoaren.

17Aus see dan bat Samaria kjeemen, brocht hee aul dee Menschen om, waut noch von Ahab siene Famielje wieren. Doa bleef nuscht von Ahab siene Famielje, krakjt soo aus de Har to Elia jesajcht haud.

Jehu brinjt de Baals Profeeten om

18Dan kroagd Jehu daut gaunze Volkj toop un säd to an: Ahab haft Baal een kjlien bät jedeent; Jehu woat am väl dolla deenen.

19Roopt emol aul de Baals Profeeten toop, aul dee waut Baal aunbäden, un aul siene Priesta. Lot kjeenem ut, wiels ekj well een grootet Opfa fa Baal moaken. Wan doa wäa nich kjemt, dee saul doot jemoakt woaren. Jehu wia lestich aus hee dit deed. Hee wull aul dee, dee Baal deenden, ombrinjen.

20Un Jehu säd: Well wie een heiljet Fast fa Baal moaken. Un see muaken daut aulawäajen bekaunt.

21Jehu leet daut aulawäajen en Israel bekauntjäwen un wull haben daut aul dee waut Baal deenden sullen bat opp däm latsten komen. Un see jinjen en Baal sien Hus, un daut wort bat aule Akjen voll.

22Un hee säd to däm dee äwa de Kjleedastow wia: Brinjt de Baals Kjleeda rut fa aul dee waut Baal deenen. Un see brochten dee Kjleeda.

23Dan jinkj Jehu en daut Baalshus nenn, un Jonadab, Rechab sien Sän jinkj met am. Un hee säd to dee waut Baal deenden: Moakt junt secha daut hia kjeena es, dee dän Harn deent. Hia sellen bloos soone sennen waut Baal deenen.

24Un Jehu un Jonadab jinjen nenn om de Opfa un Brauntopfa to brinjen. Oba hee haud 80 Mana buta daut Hus aunjestalt un dee jesajcht: Wan jie hia een Mensch loten wajch komen, dan woat daut jun Läwen kosten.

25Aus Jehu dan daut Brauntopfa foadich jemoakt haud, säd hee to siene Wajchta un aunjestalde: Got nenn un schlot jiedrem doot. Lot nich eenen wajchkomen. Un see jinjen un brochten dee aula met daut Schwieet om, un schlapten de Doodes rut. Un de Wajchta un aunjestalde jinjen en de Bennastowen nenn,

26un brochten de Past rut, dee fa de Jetta oppjestalt wieren un vebrenden dee.

27Un see bruaken daut steenane Denkjmol von Baal un daut gaunze Hus dol. Un de Lied brukten de Städ fa Aufgank, soo aus see vondoag noch doonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Soo rod Jehu dän Baal ut en Israel.

29Oba hee leet nich no met de Sinden dee Jerobeam, Nebat sien Sän, enjefieet haud un Israel toom sindjen veleid. Hee behilt de goldne Kjalwa en Betel un Dan.

30Un de Har säd to Jehu: Wiels du daut rajchte jedonen hast, doarenn daut du deetst waut ekj haben wull, un hast met Ahab siene Nokomen jedonen waut ekj em Senn haud, woaren vea Jennerazionen von diene Kjinja opp däm Troon setten.

31Oba Jehu wia nich väasechtich, daut hee von sien gaunzet Hoat de Väaschreften von däm Harn, Israel äaren Gott, hilt. Hee hieed nich opp met Jerobeam siene Sinden, met woone hee Israel toom sindjen veleit haud.

32To dee Tiet, funk de Har aun Stekja von Israel wajch to nämen. Hasael neem de gaunze Jäajent en,

33waut oosten vom Jordan licht, daut Launt von Gilead, von de Staut Aroer, dee aum Arnon es, bat Gilead un Baschan, de Jäajent wua de Stam Gad, Ruben un Manasse wonden.

34Waut noch von Jehu to sajen es, äwa aules waut hee jedonen haft un waut vonne Macht hee haud, daut es aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

35Un aus Jehu storf, begrowden see am en Samaria. Jehu sien Sän Joahas wort Kjennich no am.

36Jehu wia fa 28 Joa de Kjennich äwa Israel en Samaria.

2. Kjennichs 11

Atalja mott oppjäwen ver David sienen Nokomen

(2.Chr 22,10-12; 2.Chr 23,1-21)

1Aus Atalja, Ahasja siene Mutta hieed daut äa Sän doot wia, brocht see aule waut noch von däm Kjennich siene Nokomen wieren om.

2Oba Joscheba, Kjennich Joram siene Dochta, un Ahasja siene Sesta, neem Joasch, Ahasja sienen Sän, von mank de Kjennichs Famielje, dee doa omjebrocht worden. See brocht am, un dee waut am fläajd, no eene Schlopstow, wua see am ver Atalja vestoaken hilt. Un Atalja muak am nich doot.

3Un Joscheba hilt am fa sas Joa em Harn sien Hus vestoaken. Dän Tiet wia Atalja Kjennijin en daut Launt.

4Dan en daut säwende Joa leet Jojada de Leidasch von de Kjennijin äare Wajchta un von de Paulaust Wajchta no am komen en däm Tempel. Un hee muak eenen Plon met an un foddad von an daut Vespräakjen tru to sennen. Dan wees hee an däm Kjennich sienen Sän Joasch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Un hee beräd met an daut een dreddel von an, dee fa dee Wäakj Wajchta wieren, sullen en däm Paulaust woaken;

6un een Dreddel sullen bie daut Sur Puat oppaussen; un een dreddel sullen bie daut Puat hinja de Wajchta äa Hus oppaussen. Soo aus daut sullen see runtom däm Paulaust oppaussen.

7Un twee Aufdeelungen, dee dee Wäakj nich deenden, sullen en däm Harn sien Hus bie däm Kjennich woaken.

8Dee sullen sikj runtom däm Kjennich stalen, un jiedra sull sien Jewäa en de Haunt haben, soo daut wan irjent wäa dicht aum Kjennich naun komen wull, wudd dee omjebrocht woaren. Dee sullen bie däm Kjennich bliewen, wan hee nenn jinkj un uk wan hee rut jinkj.

9Un de Leidasch von de Wajchta deeden aules, waut de Priesta Jojada von an velangd. Een jiedra brocht siene Mana, dee waut aun dän Sabat aun de Oabeit kjeemen un uk dee waut dän Sabat von de Oabeit kjeemen, un jinjen no däm Priesta Jojada.

10Un de Priesta jeef de Leidasch de Spiessen un de Schilten, waut däm Kjennich David jehieet hauden, un en däm Harn sien Hus wieren.

11Un de Wajchta stunden, een jiedra met sien Jewäa en de Haunt, runtom däm Aultoa un däm Kjennich, von de siedne Kaunt vom Tempel bat de nuadne Kaunt.

12Un Jojada leet däm Kjennich sien Sän väakomen, un hee sad am de Kroon opp un jeef am de Väaschreften toom rejieren. Hee saulwd am en aus Kjennich un bejreest am aus eenen. Un de Lied klautschten äare Henj un schrieejen: Ons Kjennich! Opp emma!

13Aus Atalja hieed daut daut Volkj, waut doa toop kjeem, soon Jeschrech muak, jinkj see no de Menschen en däm Harn sien Hus.

14Un aus see kjikjt waut doa wia, sach see doa dän Kjennich bie däm dikjen Stenda stonen, soo aus de Kjennich jeweenlich deed. Un de Leidasch un dee, dee de Trompeeten hauden wieren biesied am. Un daut gaunze Volkj vom Launt freid sikj un see blosden äare Trompeeten. Dan reet Atalja äaren Rock twei un roopt: Wadastaunt, Wadastaunt!

15Un de Priesta Jojada bestald aun de Leidasch äwa de Wajchta, daut see sullen ar tweschen sikj rut leiden, soo daut see nich em Harn sien Hus doot jemoakt wort. Un hee haud uk bestalt, daut aul dee waut ar unjastetten, sullen doot jemoakt woaren.

16Un see neemen Atalja faust un jinjen met ar delenjd dän Wajch wua de Pieed no däm Paulaust gonen. Un doa muaken see ar doot.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

17Un Jojada muak eenen Bunt tweschen dämHarn un däm Kjennich un sien Volkj, daut see däm Harn sien Volkj sullen sennen. Un hee muak uk dän Bunt tweschen däm Kjennich un daut Volkj.

18Dan jinjen aule Menschen von daut Launt no daut Hus fa Baal un bruaken daut dol. See bruaken de Aultoaren dol un veschluagen de Jettabilda. See schluagen Matan, dän Baal Priesta ver de Aultoaren doot. Un de Priesta Jojada sach doano, daut doa Wajchta rom däm Harn sien Hus wieren.

19Dan leiden de Leidasch von de Kjennichs Wajchta un de Paulaust Wajchta un aul daut Volkj von daut Launt dän Kjennich von däm Harn sien Hus derch de Wajchta ää Puat, un jinjen met rauf met am no däm Paulaust fa däm Kjennich. Un doa sad de niea Kjennich sikj opp däm Kjennichstroon dol.

20Un aule Menschen en daut Launt freiden sikj, un de Staut bleef stell aus de Kjennijin Atalja biem Paulaust met daut Schwieet doot jemoakt wia.

2. Kjennichs 12

De Kjennich Joasch en Juda

(2.Chr 24,1-14)

1Joasch wia säwen Joa oolt aus hee Kjennich wort.

2Joasch wort Kjennich aus Jehu en sien säwendet Joa aus Kjennich deend. Joasch wia fa 40 Joa Kjennich en Jerusalem. Siene Mutta wia Zibja; see staumd von Beerscheba.

3Joasch deed en sien gaunzet Läwen waut ver däm Harn rajcht wia, wiels de Priesta Jojada unjarecht am.

4Oba see riemden nich opp met de huage Opfastäden. Daut Volkj muak noch emma Opfa un Ruakopfa opp de huage Opfastäden.

5Un Joasch säd to de Priesta: Aul daut Jelt waut fa de jeheilichte Sachen en däm Harn sien Hus nenn kjemt, soon Jelt aus doa aule Dach jebrocht woat un aulemaun jeft, beides daut waut an oppjelajcht es un daut waut see friewellich jäwen,

6daut sellen de Priesta nämen von dee waut daut jäwen. Un see sellen doamet daut Hus vebätren soo aus see daut needich seenen, daut et to vebätren fält.

7Dan wort daut oba, daut en däm Kjennich Joasch sien 23. Joa, hauden de Priesta noch nuscht utjebätat von daut waut doa aun daut Hus fäld.

8Un de Kjennich roopt sikj dän Priesta Jojada un de aundre Priesta un säd to an: Wuarom hab jie nuscht jedonen aun daut waut aun daut Hus uttobätren fält? Jie sellen nu nich mea Jelt nämen von dee waut daut nenn brinjen. Leewa, saul daut en eene Kaus jelajcht, un jebrukt woaren toom daut Hus vebätren wua daut fält.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Un de Priesta leeten sikj beräden, daut see nich mea wudden Jelt von de Lied nämen, un daut see nich mea brukten daut Hus utbätren.

10Un de Priesta Jojada neem eene Doos un boad doa bowen een Loch nenn, un stald dee biem Aultoa aun de rajchte Sied han wua eena en däm Harn sien Hus nenn kjemt. Un de Priesta, waut bie de Schwal Wajchta wieren, läden emma aul daut Jelt doa nenn, waut de Lied en däm Harn sien Hus brochten.

11Wan see sagen, daut doa een Deel Jelt bennen wia, dan kjeem däm Kjennich sien Schriewa un de Huagapriesta, un see talden daut Jelt, waut en däm Harn sien Hus toopjekomen wia, un see stopten daut en Sakj un bungen dee too.

12Un daut Jelt, waut see dan aufjewoagen hauden, jeewen see no dee waut de Äwasechta wieren äwa de Oabeida en däm Harn sien Hus. Un dee betolden doamet de Holtoabeida un de aundre Oabeida, waut aun dämHarn sien Hus schauften.

13Doa wieren noch de Mierasch un dee waut de Steena trajchtschneeden, un uk dee waut Holt un trajchtjehakte Steena koften, soo daut däm Harn sien Hus kunn utjebätat woaren wua daut fäld.

14Oba see brukten daut Jelt, waut no däm Harn sien Hus jebrocht wort, nich toom selwane Kommen, Kuffels, Trompeeten un Jereetschoft toom de Laumpen besorjen moaken, ooda aundre goldne un selwane Sachen fa däm Harn sien Hus.

15Daut Jelt wort bloos jebrukt toom de Oabeida betolen, waut aun däm Harn sien Hus schauften toom daut vebätren, wua daut fäld.

16Doa wort kjeene Räakjnunk velangt von dee, dee daut Jelt aun Haunt hauden un de Oabeida betolden. Dee wieren gaunz opprechtich.

17Oba daut Jelt, waut bie de Schultopfa un Sindopfa nenn kjeem, wort nich no dämHarn sien Hus jejäft. Daut jehieed de Priesta.

18To dee Tiet kjeem Hasael, de Kjennich von Aram, un no eenen Kaumf, neem hee Gat en. Dan plond Hasael uk noch jäajen Jerusalem to kjriejen.

19Dan neem Joasch, de Kjennich von Juda, aul de jeweide Sachen, dee siene Väavodasch, de Kjennichs Joschafat, Joram un Ahasja, jejäft hauden, un uk dee Sachen, dee hee selfst jeweit haud. Un hee neem uk aul daut Golt, waut hee en däm Harn sien Hus funk un en däm Kjennichs Paulaust, un schekjt daut aules no Hasael, däm Kjennich von Aram. Un Hasael trock sikj trigj von Jerusalem.

20Waut sest noch to Joasch siene Jeschicht jehieet, un waut hee jedonen haft, es aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

21Joasch siene aunjestalde Mana worden ontofräd met am un muaken eenen Plon am doot to moaken. See muaken am bie daut Hus von Millo doot, doa wua daut rauf jeit no Silla.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

22De twee, waut am ombrochten wieren: Josachar, Schimats sien Sän, un Josabad, Schomer sien Sän. Hee wort begroft, wua siene Vodasch begroft wieren, en de Davidstaut. Joasch sien Sän Amazja wort Kjennich no am.

2. Kjennichs 13

De Kjennichs Joahas un Joasch en Israel

1Aus de Kjennich Joasch, Ahasja sien Sän, en sien 23. Joa aus Kjennich von Juda wia, wort Joahas, Jehu sien Sän, Kjennich äwa Israel. Hee wia 17 Joa Kjennich en Samaria.

2Hee deed soont waut däm Harn schlajcht jefoll. Hee läwd en de Sinden met woone Jerobeam, Nebat sien Sän, Israel haud toom sindjen veleit. Hee hieed nich met dee opp.

3Un de Har oajad sikj äwa Israel, un de gaunze Tiet leet hee Hasael un sienen Sän, Ben Hadad, dee Kjennichs von Aram, äare Macht äwa Israel eewen.

4Un Joahas prachad dämHarn, daut hee an halpen sull. Un de Har horcht no am, wiels hee sach woo schwoa daut fa Israel wia, soo aus de Kjennich von Aram Israel toosad.

5Un de Har jeef Israel eenem dee an raden kunn, un dee muak an frie von de Aramäa äare Macht, un see kunnen wada en äare Hiesa wonen, soo aus ea.

6Oba daut Volkj jeef nich opp un bleef en de Sinden met dee Jerobeam un siene Nokomen daut Volkj toom sindjen veleit haud. Un daut Ascherabilt bleef uk en Samaria stonen.

7Joahas siene Armee wia sea kjlien jeworden, wiels de Kjennich von Aram haud dee omjebrocht; see wieren soo aus daut Sprie oppem Draschplauz. Hee haud aul mau 50 Mana opp Pieed, tieen Kjrichswoages, un 10.000 Soldoten.

8Daut äwaje von de Jeschicht von Joahas met aules waut hee jedonen haft un woo brow hee wia, es aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

9Aus Joahas storf, begrowden see am en Samaria. Joahas sien Sän Joasch wort Kjennich no am.

10Joasch, Joahas sien Sän, wort Kjennich äwa Israel aus de Kjennich Joasch en sien 37. Joa aus Kjennich en Juda wia. Joasch, Joahas sien Sän, wia fa 16 Joa Kjennich en Samaria.

11Hee deed waut däm Harnschlajcht jefoll, hee hieed nich opp met de Sinden met dee Jerobeam, Nebat sien Sän, Israel haud toom sindjen veleit. Hee läwd wieda en dee.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

12Daut äwaje von de Jeschicht von Joasch un waut hee jedonen haft un woo brow hee wia aus hee jäajen Amazja, däm Kjennich von Juda kjamfen deed, es aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

13Aus Joasch storf, begrowden see am en Samaria, met de Kjennichs von Israel, un Jerobeam kjeem opp däm Troon to setten.

14Aus Elisa krank wort, met eene Krankheit von woone hee storf, dan jinkj Joasch, de Kjennich von Israel, han un hield ver am un säd: Mien Voda, mien Voda! Israel äa Woagen un Ritta!

15Un Elisa säd to am: Nemm eenen Boagen un Feilen. Un aus de Kjennich dän Boagen un Feilen neem,

16säd Elisa to däm Kjennich von Israel: Nemm diene Haunt un hol däm Boagen aun. Un hee hold dän Boagen aun met siene Haunt. Un Elisa läd siene Haunt opp däm Kjennich siene Haunt,

17un säd: Moak daut oostne Fensta op. Un hee muak daut opp. Un Elisa säd: Scheet. Un hee schoot. Un Elisa säd: Eene jewennende Feil vom Harn. Eene jewennende Feil jäajen Aram. Du woascht de Aramäa bie Afek dolschlonen bat see oppjeriemt sent.

18Un Elisa säd: Nemm de Feilen. Un aus hee dee neem, säd hee toom Kjennich von Israel: Schlo dee opp de Ieed. Un hee schluach dee dree mol opp de Ieed.

19Dan wort de Gottesmaun doll un säd: Wan du doch fief ooda sas mol jeschloagen hautst, dan hautst du de Aramäa doljeschloagen bat see oppjeriemt wieren. Oba nu woascht du an mau dree mol dolschlonen.

20Aus Elisa jestorwen wia, begrowden see am. To dee Tiet kjeemen doa jieda Joa Baunden von Moabita en daut Launt nenn.

21Un dan kjeem daut emol soo rom, daut aus see eenen Maun begrowen wullen, sagen see waut Moabita. Un see schmeeten däm Dooden schwind en Elisa sien Grauf nenn. Aus de Doodja Elisa siene Knoakes aunschieed, läwd hee wada opp un hee stunt opp, opp siene ieejne Been.

22En de gaunze Tiet aus Joahas läwd, leeden see väl von Hasael, däm Kjennich von Aram.

23Oba de Har wia an jenstich un hee erboarmd sikj äwa an. Hee kjemmad sikj om an wäajen sienen Bunt met Abraham, Isaak un Jakob, un hee leet daut nich too, daut see gaunz doljeschloagen worden. Hee haft an uk bat dän vondoagschen Dach nich von sikj jeschmäten.

24Aus de Kjennich Hasael von Aram storf, wort sien Sän Ben Hadad Kjennich no am.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

25Joasch jewonn dree mol dän Kaumf jäajen Ben Hadad, Hasael sien Sän, un soo kjrieech hee de Städa trigj fa Israel, woone de Aramäa en sienen Voda Joahas siene Tiet enjenomen hauden.

2. Kjennichs 14

De Kjennich Amazja en Juda

(2.Chr 25,1-4.11-12.17-24)

1Amazja, Joasch sien Sän, wort Kjennich von Juda aus Joasch, Joahas sien Sän en sien tweedet Joa aus Kjennich von Israel wia.

2Hee wort Kjennich aus hee 25 Joa oolt wia, un wia 29 Joa Kjennich en Jerusalem. Siene Mutta wia Joadan, von Jerusalem.

3Hee haundeld soo aus daut ver däm Harn rajcht wia, wan uk nich soo aus sien Staumvoda David haundeld, oba soo aus sien Voda Joasch

4De huage Opfastäden worden nich wajch jeriemt. Daut Volkj brocht doa noch emma Opfa un brend doa Weiruak.

5Aus hee sikj ieescht daut Kjennichsrajcht jesechat haud, brocht hee de aunjestalde om, dee schuldich wieren fa dän Doot von sienen Voda, dän väajen Kjennich.

6Hee brocht oba nich de Säns om, von dee waut sienen Voda doot jemoakt hauden. Hee hilt sikj aun daut waut en Moses sien Jesazbuak jeschräwen wia. Doa sajcht daut: De Vodasch sellen nich dootjemoakt fa äare Kjinja un Kjinja sellen nich dootjemoakt fa äare Vodasch. Een jiedra saul fa siene ieejne Sinden dootjemoakt.

7Amazja jewonn emol äwa de Edomita en daut Solt Tol. Hee schluach doa 10.000 Maun, un neem de Staut Sela en. Hee nand de Staut Jokteel, soo aus dee vondoag noch heet.

8Amazja schekjt dan Mana no Joasch, Joahas sien Sän un Jehu sien Grootsän, dee Kjennich en Israel wia, met dise Norecht: Komm emol han daut wie waut unja vea Uagen beräden kjennen.

9Oba Joasch, de Kjennich von Israel, schekjt eene Norecht trigj no Amazja, dän Kjennich von Juda un säd: Doa wia eene Distel Stud en Libanon un dee schekjt eene Norecht no eenen Zeedaboom en Libanon: Jeff doch diene Dochta, daut see kaun mien Sän siene Fru sennen. Oba een willet Tia staupt opp de Distel un bruak dee auf.

10Du hast äwa de Edomita jewonnen, un nu jleefst wunda waut du kaust. Frei die to daut, waut du hast kunt doonen un sie tofräd. Wuarom west du waut aunstekjen, wuaderch du un dien Launt tosplät komen.

11Oba Amazja horcht doa nich no. Dan neem Joasch de Kjennich von Israel siene Armee un jinkj jäajen Amazja, däm Kjennich von Juda. Un see bejäajenden sikj bie Bet Schemesch en Juda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Un Juda wort von Israel jeschloagen, un een jiedra rand no sien Hus.

13Joasch, de Kjennich von Israel, neem dän judschen Kjennich Amazja, dee Joasch sien Sän un Ahasja sien Grootsän wia, bie Bet Schemesch faust. Un hee jinkj bat Jerusalem un reet een Poat von de Mia rom Jerusalem dol. Daut wia daut Stekj von daut Efraimpuat bat daut Akjpuat, soo bie 200 Meeta.

14Un hee neem aul daut Golt un Selwa un Jereetschoft von en däm Harn sien Hus un waut en däm Kjennich sien Hus toopjelajcht wia. Hee neem uk faustjenomne, un jinkj trigj no Samaria.

15Daut äwaje von de Jeschicht von Joasch, von waut hee jedonen haft un woo brow hee wia, un woo hee met Amazja däm judschen Kjennich kjamfen deed, es aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

16Aus Joasch storf, begrowden see am en Samaria, wua de Kjennichs von Israel begroft worden. Un Joasch sien Sän Jerobeam wort Kjennich no am.

17Amazja, Joasch sien Sän, dee Kjennich en Juda wia, läwd noch 15 Joa no daut Joasch, Joahas sien Sän, de Kjennich von Israel storf.

18Daut äwaje von de Jeschicht von Amazja es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

19Un en Jerusalem muaken see eenen Plon Amazja auftoschaufen. Aus hee von däm Plon to hieren kjrieech, rand hee wajch no Lachisch. Oba see schekjten am waut Mana hinjaraun no Lachisch, un muaken am doa doot.

20See brochten am opp waut Pieed trigj, un begrowden am en Jerusalem, wua siene Vodasch begroft wieren en de Davidstaut.

21Un daut gaunze Volkj von Juda neem dän 16 joaschen Asarja un muaken am toom Kjennich, en sienen Voda Amazja siene Städ.

22Hee bud de Staut Elat opp un muak daut wada to een Poat von Juda, no däm daut de Kjennich Amazja jestorwen wia.

De Kjennich Jerobeam II en Israel

23Aus Amazja, Joasch sien Sän en sien 15. Joa aus Kjennich en Juda wia, wort Jerobeam, Joasch sien Sän, Kjennich en Israel. Hee wia 41 Joa Kjennich en Samaria.

24Un hee deed waut däm Harn schlajcht jefoll. Hee hieed nich opp met de Sinden dee Jerobeam, Nebat sien Sän, jedonen haud, met dee hee Israel toom sindjen veleit haud.

25Hee neem wada daut Launt en, waut ea wia een Poat von Israel jewast von Hamat bat daut Solt Mäa. Un dit wia krakjt soo aus de Har, Israel äa Gott derch Jona, Amittai von Gat, Hefer sien Sän, jesajcht haud. Jona wia een Profeet un deend däm Harn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26De Har sach, daut Israel daut sea schlajcht haud, un daut see sikj goanich met de Sach wisten, un doa wia kjeena dee an halpen kunn.

27De Har haud nich jesajcht, daut hee een Enj moaken wull met Israel opp de Ieed, un soo rad hee an derch Jerobeam, Joasch sien Sän.

28Daut äwaje von de Jeschicht von Jerobeam, waut hee deed, un woo brow hee wia, uk woo hee de Armee leiden deed, un Damaskus un Hamat wada een Poat von Israel muak, daut es aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

29Aus Jerobeam storf, wort hee begroft wua de Kjennichs von Israel begroft wieren. Un sien Sän Secharja wort Kjennich no am.

2. Kjennichs 15

De Kjennich Asarja (Usija) en Juda

(2.Chr 26,1-23)

1Aus Jerobeam en sien 27. Joa aus Kjennich en Israel wia, wort Asarja, Amazja sien Sän Kjennich äwa Juda.

2Hee wia 16 Joa oolt aus hee Kjennich wort un wia 52 Joa Kjennich en Jerusalem. Siene Mutta wia Jecholja von Jerusalem.

3Asarja deed waut ver däm Harnrajcht wia, soo aus sien Voda Amazja jedonen haud,

4buta daut hee nich de huage Opfastäden wajchneem. Daut Volkj brocht noch emma Opfa un Ruakopfa opp de huage Opfastäden.

5De Har jeef däm Kjennich Lepra Krankheit von woont hee nienich loos kjeem. Hee wond oppoat fa sikj en een Hus, un sien Sän Jotam wia de Leida em Kjennichs Paulaust un hee rejieed daut Volkj en daut Launt.

6Daut äwaje von de Jeschicht von Asarja un waut hee aules jedonen haft, es aules en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

7Aus Asarja storf, begrowden see am wua siene Vodasch begroft wieren, en de Davidstaut. Un sien Sän Jotam wort Kjennich no am.

Von de latste Kjennichs en Israel

8Dan en daut 38. Joa daut Asarja Kjennich en Juda wia, wort Secharja, Jerobeam sien Sän, Kjennich äwa Israel. Hee wia fa sas Moonat Kjennich en Samaria.

9Secharja deed waut däm Harnschlajcht jefoll, soo aus siene Vodasch jedonen hauden. Hee hieed nich opp met de Sinden met dee Jerobeam, Nebat sien Sän, Israel haud toom sindjen veleit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Schalum, Jabesch sien Sän, muak eenen Plon am omtobrinjen. Hee schluach am ver de Menschen doot un wort Kjennich no am.

11Daut äwaje, waut eena von Secharja sajen kunn, es aules en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

12Dit wia soo aus de Har Jehu daut vesproaken haud, aus hee säd daut vea Jennerazionen von siene Famielje wudden Kjennich sennen. Un nu wia daut krakjt soo jeworden.

13Schalum, Jabesch sien Sän, wort Kjennich aus Usija en sien 39. Joa aus Kjennich äwa Juda wia. Schalum wia eene Moonat Kjennich en Samaria.

14Menahem, Gadi sien Sän, von Tirza kjeem dan no Samaria un brocht Schalum doa om. Un Menahem wort Kjennich no am.

15Daut äwaje von de Jeschicht von Schalum un woo hee dän Plon jäajen däm Kjennich muak, es aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

16To dee Tiet schluach Menahem de Staut Tifsach un de Menschen, dee doa bennen wieren, un uk de Jäajent von Tirza, wiels see sikj am nich äwajeewen. Hee vebrend de Staut un leet aul dee, dee schwanga wieren opschnieden.

17Aus Asarja en sien 39. Joa aus Kjennich äwa Juda wia, wort Menahem, Gadi sien Sän, Kjennich äwa Israel. Hee wia Kjennich fa tieen Joa en Samaria.

18Hee deed waut däm Harn schlajcht jefoll. Hee hieed en siene gaunze Tiet nich opp met de Sinden met dee Jerobeam, Nebat sien Sän, Israel toom sindjen veleit haud.

19Pull, de Kjennich von Assierien, kjeem jäajen Israel. Un Menahem jeef Pull 30.000 Kilo Selwa, soo daut Pull am unjastetten wudd, un am wudd halpen siene Macht aus Kjennich hoolen.

20Menahem velangd daut Jelt von de Menschen en Israel. Jieda Maun dee goot auf wia, must een haulwet Kilo Selwa jäwen fa dän assierischen Kjennich. Dan jinkj de Kjennich von Assierien trigj, un bleef nich en Israel.

21Daut äwaje von de Jeschicht von Menahem, un waut hee jedonen haft, es aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

22Aus Menahem storf, wort hee begroft, un sien Sän Pekachja wort Kjennich no am.

23Aus Asarja en sien 50. Joa aus Kjennich von Juda wia, wort Pekachja, Menahem sien Sän, Kjennich äwa Israel. Hee wia Kjennich fa twee Joa en Samaria.

24Un hee deed waut däm Harn schlajcht jefoll. Hee hieed nich opp met dee Sinden met woone Jerobeam, Nebat sien Sän, Israel haud toom sindjen veleit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Pekachja sien Kapitän, Pekach, Remalja sien Sän, muak eenen Plon Pekachja omtobrinjen. Hee jinkj met 50 Mana von Gilead no Samaria un schluach däm Kjennich, un uk Argob un Arje, doot en de Kjennichstow en däm Paulaust. Un Pekach wort Kjennich no am.

26Daut äwaje von de Jeschicht von Pekachja un waut hee jedonen haft es aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

27Aus Asarja en sien 52. Joa aus Kjennich en Juda wia, wort Pekach, Remalja sien Sän, Kjennich en Israel. Un hee wia fa 20 Joa de Kjennich en Samaria.

28Hee deed waut däm Harn schlajcht jefoll. Hee hieed nich opp met de Sinden met woone Jerobeam, Nebat sien Sän, Israel haud toom sindjen veleit.

29Daut wia en dee Tiet aus Pekach Kjennich en Israel wia, aus Tiglat Pileser, de Kjennich von Assierien kjeem un neem Ijon, Abel Bet Maacha, Janoach, Kedesch, Hazor, Gilead, un von Galiläa de gaunze Jäajent von Naftali. Un hee veschlapt de Menschen no Assierien.

30Un Hoschea, Ela sien Sän, muak eenen Plon jäajen Pekach, Remalja sien Sän, un schluach am doot. Dan wort Hoschea de Kjennich. Dit wia aus Jotam, Usija sien Sän, en sien 20. Joa aus Kjennich en Juda wia.

31Daut äwaje von de Jeschicht von Pekach, un waut hee aules jedonen haft, es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Israel jeschräwen.

De Kjennich Jotam en Juda

32Aus Pekach, Remalja sien Sän, en sien tweedet Joa aus Kjennich en Israel wia, wort Jotam, Usija sien Sän, Kjennich äwa Juda.

33Hee wia 25 Joa oolt aus hee Kjennich wort, un hee wia Kjennich fa 16 Joa en Jerusalem. Siene Mutta wia Jeruscha, Zadok siene Dochta.

34Un hee deed waut rajcht wia ver däm Harn, soo aus sien Voda Usija jedonen haud.

35Bloos hee riemd nich opp met de huage Opfastäden. De Menschen brochten noch emma Opfa un Ruakopfa opp de huage Opfastäden. Hee bud daut bowaschte Puat bie däm Harn sien Hus.

36Daut äwaje von waut Jotam jedonen haft, es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

37To dee Tiet, funk deHar aun, daut hee Rezin, dän Kjennich von Aram, un Pekach, Remalja sien Sän, leet jäajen Juda gonen.

38Dan storf Jotam, un see begrowden am wua siene Vodasch begroft wieren en de Davidstaut. Un sien Sän Ahas wort Kjennich no am.

2. Kjennichs 16

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Kjennich Ahas en Juda

(2.Chr 28)

1En daut 17. Joa aus Pekach, Remalja sien Sän, Kjennich wia, wort Ahas, Jotam sien Sän, Kjennich von Juda.

2Ahas wia 20 Joa oolt aus hee Kjennich wort, un hee wia Kjennich en Jerusalem fa 16 Joa. Hee deed nich waut fa däm Harn rajcht wia, soo aus sien Staumvoda David rajcht jedonen haud.

3Hee haundeld soo aus de Kjennichs von Israel. Hee vebrend sienen ieejnen Sän en een Opfa, soo aus de Velkja, dee de Har ver de Israeliten utroden deed, en äare oppscheiselje Sitten deeden.

4Hee brocht Opfa un Ruakopfa opp aul de huage Opfastäden, un opp jieda Boajch, un unja jieda jreenen Boom.

5Dan kjeemen Rezin, de Kjennich von Aram, un Pekach, Remalja sien Sän, de Kjennich von Israel, jäajen Jerusalem to kjamfen. See muaken äa Loaga rom Jerusalem, oba see kunnen de Staut nich ennämen.

6En dise Tiet neem de Kjennich von Edom de Staut Elat wada trigj un juach de Menschen von Juda doa wajch. Dan kjeemen de Edomita un wonden en de Staut, soo aus see vondoag noch doonen.

7Un Ahas schekjt eene Norecht no däm Kjennich Tiglat Pileser von Assierien. Hee säd: Ekj woa die deenen, un dien Sän sennen. Komm bat hia un halp mie jäajen de Macht von däm Kjennich von Aram un däm Kjennich von Israel. Dee sent jäajen mie jekomen.

8Ahas schekjt däm Kjennich von Assierien een Jeschenkj von Selwa un Golt woont hee ut däm Harnsien Hus un von daut, waut de Kjennich haud, neem.

9Un de Kjennich von Assierien horcht no am un trock met siene Armee jäajen Damaskus. Hee neem de Staut en un schlapt de Lied von doa wajch un brocht däm Kjennich Rezin om.

10Dan aus de Kjennich Ahas no Damaskus jinkj om Tiglat Pileser to trafen, sach hee en Damaskus dän Aultoa. Un Ahas schekjt däm Priesta Uria de Moten un dän Plon, krakjt woo de Aultoa jemoakt wia.

11Un de Priesta Uria bud eenen Aultoa, krakjt soo aus de Kjennich Ahas am von Damaskus jeschekjt haud. Hee muak dän foadich ea Kjennich Ahas trigj kjeem von Damaskus.

12Dan aus de Kjennich von Damaskus kjeem, bekjikjt hee sikj dän Aultoa un jinkj nopp bat aun dän,

13un muak een Brauntopfa un Ätesopfa, un goot sien Drinkjopfa doa nopp un sprezt daut Bloot von de Dankopfa, dee hee brocht, aum Aultoa naun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un hee neem dän bronsnen Aultoa, dee ver däm Harn stunt, wajch, soo daut dee nich tweschen sienen Aultoa un däm Harn sien Hus stunt. Un hee sad däm biesied sienen Aultoa, aun de nuadne Sied.

15Un de Kjennich Ahas säd däm Priesta Uria: Du saust daut Brauntopfa, waut du zemorjes brinjst, un daut Mälopfa, waut du zeowes brinjst, un uk däm Kjennich sien Brauntopfa un Ätesopfa, un daut Brauntopfa fa daut gaunze Volkj en daut Launt, un äa Ätesopfa un Drinkjopfa, opp disen grooten Aultoa vebrennen. Un du saust aul daut Bloot von de Brauntopfa un de aundre Opfa aun disen Aultoa spretzen. Oba dän bronsnen Aultoa woa ekj brucken, wan mie Rot fält.

16Un de Priesta Uria deed aules soo aus Ahas am säd.

17Un de Kjennich Ahas neem de Leesten un dän Foot von unja de Kommen wajch, un uk de bronsne Rinda, dee unja de groote Komm, woone see daut Mäa nanden, wajch, un stald dee opp eenen steenanen Foot.

18Un hee endad dän bedakjten Sabat Engank em Paulaust om, un uk dän Kjennich sien Engank aun däm Harn sien Hus, om däm assierischen Kjennich sient haulwen.

19Daut äwaje von de Jeschicht von Ahas un waut hee jedonen haft, es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

20Un Ahas storf un wort begroft, wua siene Väavodasch en de Davidstaut begroft wieren. Un sien Sän Hiskia wort Kjennich no am.

2. Kjennichs 17

De assierische Macht nemt Samaria en

1Aus Ahas en sien twalftet Joa aus Kjennich en Juda wia, wort Hoschea, Ela sien Sän, Kjennich äwa Israel. Hee wia fa näajen Joa de Kjennich en Samaria.

2Hee deed waut däm Harn schlajcht jefoll oba nich soo aus Kjennichs en Israel, dee ver am wieren jewast.

3Un de Kjennich Salmanasar von Assierien kjeem jäajen am, un Hoschea leet sikj von am väasajen un must am jieda Joa Jelt tolen.

4Dan wort de Kjennich von Assierien en, daut Hoschea eenen Plon jäajen am jemoakt haud. Hee haud Mana no däm ägiptischen Kjennich Soo jeschekjt, un haud nich siene jeweenelje Tolinj jemoakt. Dan leet de assierischa Kjennich am enstoppen un em Jefenkjnis faust hoolen.

5Un de assierische Kjennich kjeem met siene Armee derch daut gaunze Launt un uk no Samaria. Hee besad Samaria fa dree Joa.

6En Hoschea sien näajendet Joa aus Kjennich, neem de assierischa Kjennich de Staut Samaria en. Hee veschlapt de Israeliten no Halach, un no däm Habor Riefa en Gosan, un no de Städa von de Meeda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Oba dit haud sienen Grunt. De Israeliten hauden jäajen dän Harnäaren Gott jesindicht, dee an ut Ägipten un von unja däm ägiptischen Kjennich siene Macht jebrocht haud. See hauden aundre Jetta aunjebät,

8un de Sitten von de Velkja, dee de Har ver de Israeliten haud utjerot, aunjenomen. Un see hauden daut Biespel von äare Kjennichs en Israel aunjenomen.

9De Israeliten deeden plietsche Dinja dee nich rajcht wieren ver däm Harn äaren Gott. See muaken sikj de huage Opfastäden bie jieda Staut, auf doa bloos een Woak Torm wia ooda eene Staut met eene Mia un Jewäa.

10See stalden steenane Denkjmol un Ascherabilda opp, opp jieda Boajch un unja jieda jreenen Boom.

11See opfaden opp aul de huage Opfastäden, soo aus de Velkja hauden, dee de Har ver an utjerot haud, un see deeden schlajchte Dinja, dee däm Harnonwellich muaken.

12See bäden Jetta aun, von dee de Har jesajcht haud, daut see daut nich doonen sullen.

13Un de Har haud Israel un Juda jewoarnt derch aul de Profeeten un dee waut besondre Ensecht jehaut hauden. Hee haud jesajcht, daut see met äare beese Wäaj opphieren sullen, un daut et nich rajcht wia, soo aus see läwden. See sullen aundasch läwen un sikj no de Jesazen, woone de Har äare Vodasch oppjejäft haud, rechten, un no daut, waut de Harväajeschräwen haud derch de Profeeten, dee am deenden, horchen.

14Oba dee horchten nich. Dee wieren soo stieekoppich aus äare Vodasch, dee uk nich no däm Harn äaren Gott horchten.

15See veachten siene Jebooten un sienen Bunt, dän hee met äare Vodasch jemoakt haud, un uk de Woarnungen, dee hee an jeef. See rechten sikj no de faulsche Jetta, bat daut nuscht von an jeef. See muaken met, met daut waut de Velkja rom an deeden, un deeden waut de Har jesajcht haud, daut see nich doonen sullen.

16See jeewen nuscht rom om de Jebooten, dee see von däm Harn äaren Gott jekjräajen hauden. See muaken twee jegotne Kjalwa un een Ascherabilt un bäden de Stiernwelt aun un uk Baal.

17See muaken Brauntopfa von äare Säns un Dajchta, un jeewen sikj met Woasaja un Hakjsarieen auf. See jeewen sikj selfst opp daut see Dinja deeden, dee däm Harn schlajcht jefollen, un met waut see am vestalt muaken.

18Un doawäajen wort de Haroajalich äwa Israel, un hee leet an nich mea ver am komen. Schlieslich wia nuscht jebläwen von an, buta noch de Staum Juda.

19Oba Juda hilt uk nich däm Harn, äaren Gott, siene Jebooten. See fieeden krakjt soon Läwen aus de Lied en Israel deeden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Un dan jeef de Har nuscht rom om aule Israeliten. Hee leet an lieden un jeef an äwa no dee, dee an utnuzten, bat hee an gaunz veschmeet von ver sikj.

21De Har reet Israel ut de Henj von David siene Nokomen, un see muaken Jerobeam, Nebat sien Sän, toom Kjennich en Israel. Dee muak an gaunz wajch kjikjen vom Harn, un veleid an en growe Sinden nenn.

22Daut Volkj Israel muak met, met aul de Sinden, dee Jerobeam deed, un see hieeden doa nich met opp,

23bat de Har Israel gaunz tosied schmeet, soo aus hee derch aul de Profeeten, dee am deenden, jesajcht haud. Soo kjeem daut, daut Israel veschlapt wort no Assierien, soo aus daut vondoag noch steit.

24Un de Kjennich von Assierien brocht Menschen von Babel un Kuta, von Awa un Hamat un Sefarwajim un leet dee en de Städa en Samaria wonen. Enne Städ daut de Israeliten doa wonden, neemen jane Samaria en un wonden en de Städa.

25Un aum Aunfank, aus see dort en Samaria wonden, weesen see däm Harn kjeene Forcht, un de Har schekjt Leiws mank an un dee muaken eenje von an doot.

26Dan säden see to däm Kjennich von Assierien, daut de Velkja, dee hee veschlapt un en Samaria aunjesiedelt haud, kjanden daut nich, woo see dän Gott von daut Launt ieren sullen. Un see vetalden am, daut de Gott Leiws mank de Lied jeschekjt haud un eenje von de Menschen doot jemoakt, wiels see nich wisten woo see dän Gott von daut Launt ieren sullen.

27Un de Kjennich von Assierien bestald daut see eenen Priesta, däm see von doa veschlapt hauden, sullen trigj no dee Jäajent trakjen loten, soo daut hee de Lied belieed, woo see dän Gott von daut Launt ieren sullen.

28Un eena von de Priesta, dee see von Samaria veschlapt hauden, kjeem un wond en Betel, un belieed de Menschen, woo see dän Harn aunbäden sullen.

29Oba jieda Volkj muak sikj äare bekaunde Jetta un stald dee bie de huage Opfastäden opp, woone de Samarita ea jebut hauden, jieda Volkj en dee Staut, wua see wonden.

30Un de Lied von Babel muaken sikj Sukkot Benot, dee von Kuta muaken sikj Nergal, dee von Hamat Aschima,

31dee von Awa Nibhas un Tartak, dee von Sefarwajim vebrenden äare Säns fa Adramelech un Anamelech, woont äare Jetta en Sefarwajim jewast wieren.

32See hauden uk Forcht fa däm Harn, un stalden Priesta aun von veschiedne Menschen mank an. Dee muaken de Opfa opp de huage Opfastäden.

33Un soo kjeem daut, daut see Forcht fa däm Harn hauden, oba uk de Jetta deenden, waut see jewant wieren von doa, von wua see jekomen wieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

34Un vondoag noch emma doonen see soo aus don: See haben nich Forcht fa däm Harn un hoolen uk nich de Ordnungen, soo aus wie daut jehaut haben. See rechten sikj nich no onse Jebooten un Jesazen, woone de Har Jakob siene Nokomen oppjeef. Dit es de Jakob, däm de Har dän Nomen Israel jeef,

35un met wäm hee een Bunt muak un von am velangd, daut hee fa kjeene aundre Jetta Forcht sull haben, un dee uk nich aunbäden ooda deenen ooda een Opfa moaken.

36Jie sellen bloos fa dän HarnForcht haben, dee junt met eene stoakje Haunt un een Oarm, dee nich meed wort, ut Ägipten jebrocht haft. Bloos dän sell jie aunbäden un Opfa moaken.

37Hoolt de Ordnungen un waut rajcht es, de Jesazen un Jebooten, dee hee junt leet oppschriewen. Paust emma opp no dee un habt kjeene Forcht fa aundre Jetta.

38Un vejät nich dän Bunt dän hee met junt jemoakt haft un habt nich Forcht fa aundre Jetta.

39Habt Forcht fa dän Harn, junen Gott. Dee woat junt von aul june Fiend raden.

40Oba see horchten nich. See deeden waut see ea jedonen hauden.

41Dise Velkja hauden don Forcht fa däm Harn un deenden oba uk äare Jetta. Un äare Kjinja un Grootkjinja doonen krakjt soo aus äare Vodasch deeden, un soo doonen see daut uk noch vondoag.

2. Kjennichs 18

De Kjennich Hiskia en Juda

(2.Chr 29,1-2; 31,1)

1Aus Hoschea, Ela sien Sän en sien dreddet Joa aus Kjennich von Israel wia, wort Hiskia, Ahas sien Sän, Kjennich äwa Juda.

2Hiskia wia 25 Joa oolt aus hee Kjennich wort un wia fa 29 Joa de Kjennich en Jerusalem. Siene Mutta wia Abi, Secharja siene Dochta.

3Hiskia deed waut ver däm Harn rajcht wia, soo aus sien Staumvoda David jedonen haud.

4Hee venicht de huage Opfastäden un bruak de Steenmol dol un hakt de Bilda von de Aschera dol. Hee schluach de bronsne Schlang twei, woone Moses jemoakt haud. Bat don hauden de Israeliten Ruakopfa fa dee jemoakt. See nanden dee Nehuschtan.

5Hee veleet sikj opp däm Harn, Israel äaren Gott. Doa wia kjeen aundra Kjennich von Juda no siene Tiet soo aus hee, un wia uk kjeena soo ver am jewast.

6Hee hilt sikj gaunz aun däm Harn, un wonk nich von am wajch. Hee hilt de Jebooten, dee de Har Moses jejäft haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Un de Harjinkj met am; un en aules waut hee deed, haud hee Jlekj. Hee stald sikj jäajen däm assierischen Kjennich un deend däm nich mea.

8Hee schluach de Filista un beplindad de Städa, wua see aunjesiedelt wieren, von daut kjlanste Darp bat de Städa dee Mieren un Jewäa hauden, soogoa Gaza un de Jäajent rom Gaza.

9Un en Hiskia sien vieedet Joa aus Kjennich von Juda, daut wia daut säwende Joa daut Hoschea, Ela sien Sän, Kjennich von Israel wia, kjeem Salmanasar, de Kjennich von Assierien met siene Armee jäajen Israel un loagad sikj rom Samaria.

10No dree Joa kunn hee de Staut ennämen. Daut wia daut saste Joa daut Hiskia Kjennich wia, un daut näajende Joa daut Hoschea Kjennich von Israel wia aus Samaria enjenomen wort.

11De assierischa Kjennich veschlapt de Israeliten no Assierien un siedeld dee en Halach aun, un delenjd dän Habor Riefa en Gosan, un en de Meeda äare Städa.

12Dit wort wiels de Israeliten nich dän Harn äaren Gott jehorchten. See hilden nich dän Bunt ooda aul daut waut Moses an jeboden haud. See pausten doa nich no opp un jehorchten daut nich.

13Aus Hiskia en sien 14. Joa Kjennich wia, kjeem Sanherib, de Kjennich von Assierien met siene Armee jäajen Juda. Hee neem aul de Städa en, waut eene Mia un Jewäa hauden.

14Dan schekjt de Kjennich Hiskia von Juda eene Norecht no dän assierischen Kjennich en Lachisch un säd: Ekj hab orrajcht jedonen. Wan du mie woascht tochloten, dan woa ekj die krakjt daut jäwen waut du haben west. Un de Kjennich von Assierien velangd 300 Talenten Selwa un 30 Talenten Golt von Hiskia, dän Kjennich von Juda.

15Hee jeef am aul daut Selwa waut en dämHarn sien Hus un uk daut waut en däm Kjennich sien Hus wia.

16Un Hiskia neem daut Golt, met woont hee de Däaren un daut Däarejerecht aun däm Harn sien Tempel belajcht haud, un jeef däm assierischen Kjennich daut.

17Un de assierischa Kjennich schekjt dän Tartan, dän Rabsaris un dän Rabschake met eene groote Armee von Lachisch no Jerusalem no däm Kjennich Hiskia. Aus see doahan kjeemen, stalden see sikj bie de Wotaleitinj von daut huage Wotaloch han. Daut es opp däm Wajch no de Städ wua see Woll wauschen.

18Un de Assiera roopten däm Kjennich von doa. Un Eljakim, Hilkija sien Sän, dee de Oppsechta fa däm Paulaust wia, Schebna, dee de Schriewa wia, un Joach, Asaf sien Sän, dee de Bieekja von de Jeschicht von daut Kjennichrikj oppbewoad, jinjen no an.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Un de Rabschake säd to an: Sajcht däm Kjennich Hiskia: Dit es waut de groota Kjennich, de Kjennich von Assierien sajcht: Woo best du die soo secha? Opp waut velatst du die?

20Kjennen een poa Wieed jäajen dän Plon von eenen Kommandaunt ooda jäajen de Jewault von eenen Kjrich stonen? Opp wäm velatst du die, nu daut du die jäajen mie jestalt hast?

21Velatst du die opp Ägipten? Dee sent aus een vespellada Stock, soo daut wan sikj doa wäa bowen länt, spekjt am dee derch de Haunt. Daut es waut de ägiptischa Kjennich to aul dee deit dee sikj opp am veloten.

22Ooda proow jie to sajen, daut jie junt opp däm Harn, junen Gott veloten. Haft Hiskia nich krakjt däm siene huage Opfastäden oppjeriemt, un to Juda un Jerusalem jesajcht, daut jie sellen bloos bie däm Aultoa en Jerusalem aunbäden?

23Mien Har, de assierischa Kjennich vesprakjt die 2.000 Pieed, wan du opp jieda eent von de Pieed eenen Ritta stalen kaust.

24Woo jleefst du daut du de Macht von däm Kapitän von onsen Kjennich siene schwakste Aufdeelunk trigj hoolen woascht, wan du die opp de Woages un Pieed von Ägipten veloten deist.

25Un dan uk noch, jleefst du daut wie sent onen däm Harn häa jekomen om junt to venichten. De Har säd to mie: Go emol no daut Launt un venicht daut.

26Dan säden Eljakim, Hilkija sien Sän, Schebna un Joach to däm Rabschake: Räd doch to ons opp aramäisch. Daut vesto wie goot. Räd nich ver onse Lied dee hia opp de Mia sent, opp Hebräisch.

27Oba de Rabschake säd to an: Haft mien Har mie no dienen Harn un no junt jeschekjt, daut ekj nich uk saul dise Norecht to dee sajen, dee opp de Mia sent. Dee woaren krakjt soo met junt toop äa ieejnet Mest fräten un äaren ieejnen Pisch drinkjen.

28Dan stunt de Rabschake opp un roopt lud opp Hebräisch: Horcht waut de groota Kjennich, de Kjennich von Assierien sajen lat.

29Dit es waut de Kjennich sajcht: Lot junt nich hinjat Licht fieren von Hiskia. Dee kaun junt nich ut miene Macht raden.

30Un lot junt nich von Hiskia beräden, daut jie junt opp dämHarn veloten sellen, wan hee uk sajcht daut de Har junt raden woat, un daut dise Staut nich woat von däm Kjennich von Assierien enjenomen woaren.

31Horcht nich no Hiskia. De assierischa Kjennich sajcht: Moakt een Äwareenkomen met mie un jäft junt han fa mie. Dan woat een jiedra von siene Wienrank un von sienen Fiejenboom äten un von sienen Borm drinkjen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

32bat ekj kom un junt no een Launt näm, daut soo es aus jun Launt. Doa es Jeträajd, Wien, Broot, un Honnich, un doa sent Wiengoades un Oliewenbeem. Dan woa jie aum Läwen bliewen un nich stoawen. Horcht nich no Hiskia. Dee veleit junt wan hee sajcht daut de Har junt raden woat.

33Haben de Jetta von de aundre Lenda an jerat von de Macht von däm assierischen Kjennich?

34Wua sent de Jetta von Hamat un Arpad nu? Wua sent de Jetta von Sefarwajim, Hena un Awa opp woone de Lied von Samaria sikj veleeten? Haben dee Samaria jerat jäajen miene Macht?

35Es doa wua een Gott mank de Jetta von aule Lenda, dee sien Launt haft ut miene Jewault jerat? Wuarom jleew jie, de Har woat Jerusalem ver miene Macht bewoaren?

36Oba daut Volkj säd nuscht un wia stell, wiels de Kjennich haud jesajcht, daut see nuscht to am sajen sullen.

37Un Eljakim, Hilkija sien Sän, dee de Oppsechta fa däm Paulaust wia, un Schebna, dee de Schriewa wia, un Joach, Asaf sien Sän, dee de Bieekja von de Jeschicht von daut Kjennichrikj oppbewoad, jinjen no Hiskia. See hauden sikj de Kjleeda twei jeräten, un vetalden am waut de Rabschake jesajcht haud.

2. Kjennichs 19

1Aus de Kjennich Hiskia daut hieed, reet hee siene Kjleeda twei un trock sikj een Sak äwa. Hee jinkj en däm Harn sien Hus,

2un schekjt Eljakim, dee de Oppsechta fa däm Paulaust wia, un Schebna, dee de Schriewa wia, un uk de Leidasch von de Priesta, aula en Sakj jekjleet, no däm Profeet Jesaja, Amoz sien Sän.

3Un see säden to am: Dit es waut Hiskia sajcht: Dit es een schlemma Dach. Wie sent jestroft un beschämt. Daut es aus wan een Kjint saul to Welt komen un doa nich de Krauft doatoo es.

4Veleicht haft de Har, dien Gott, jehieet waut de Rabschake fa sienen Harn, dän assierischen Kjennich jesajcht haft, un woo hee dän läwendjen Gott toom Spott jebrukt haft. Veleicht bestroft de Har, dien Gott, janem fa de Dinja waut hee von am jehieed haft. Fang aun fa dee to bäden waut noch en Jerusalem äwajebläwen sent.

5Un aus Kjennich Hiskia siene aunjestalde Mana no Jesaja kjeemen,

6säd Jesaja to an: Sajcht junen Harn, dän Kjennich Hiskia: Dit es waut de Har sajcht: Habt nich Angst fa daut waut jie jehieet haben, daut met waut de aunjestalde von däm assierischen Kjennich mie jelastat haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Horcht emol no dit. Ekj woa eenen Jeist äwa am komen loten, un wan hee woat jewesse Norecht kjrieen, woat hee trigj en sien Launt trakjen. Un ekj woa am en sien Launt met daut Schwieet dolschlonen.

8Un sea om dän Tiet hieed de Rabschake daut de assierischa Kjennich sikj haud von Lachisch trigjetrocken un wia met siene Armee jäajen Libna jegonen.

Jerusalem woat beloagat un jeholpen

(2.Chr 32,17-20)

9De Kjennich von Assierien wia von Lachisch trigjetrocken, wiels hee haud jehieet daut de ätiopischa Kjennich Tirhaka met siene Armee jäajen am jekomen wia. Un de assierischa Kjennich schekjt wada Mana no Hiskia un bestald aun dee,

10see sullen Hiskia, dän Kjennich von Juda, sajen: Lot dienen Gott, opp dän du die velatst, die nich hinjat Licht fieren, wan hee vesproaken haft, daut Jerusalem nich woat unja de Macht von de assierische Armee jejäft woaren.

11Horch emol, du hast jehieet, waut de assierische Kjennichs to aule Lenda aunjedonen haben, un woo see dee vedorwen haben. Jleefst du, bloos du woascht jerat woaren.

12Haben de Jetta von de Velkja woone miene Vodasch venichten deeden an jerat? Weetst du nich waut en Gosan, Haran, Rezef, un met de Lied von Eden dee en Telasar wieren jeworden es?

13Waut es nu noch jebläwen von däm Kjennich von Hamat ooda däm Kjennich von Arpad un de Kjennichs von de Städa Sefarwajim un Hena un Awa?

14Aus Hiskia dän Breef, woonen de Mana brochten, jekjräajen haud un jeläst haud, jinkj hee doamet no däm Harn sien Hus un läd dän ver däm Harn han

15un bäd: Har, Israel äa Gott, dee du dienen Troon huach äwa de Cheruben hast, du best de eensja Gott äwa aule Kjennichrikjs oppe Ieed. Du best deejanja wäa dän Himmel un de Ieed jemoakt haft.

16Har, brinj dien Ua een bät noda un horch; moak diene Uagen op un kjikj no de Norecht dee Sanherib jeschekjt haft. Kjikj, woo hee dän läwendjen Gott bespotten deit.

17Daut es soo, Har, daut de Kjennichs von Assierien de Velkja un äare Lenda venicht haben.

18Daut es soo daut see dee äare Jetta haben em Fia jeschmäten. Oba daut wieren nuzloose Jetta. Daut wieren Dinja dee Menschenhenj von Holt un Steen jemoakt hauden. Un doawäajen haben see dee kunt venichten.

19Un nu, Har ons Gott, bäd ekj, rad ons von siene Macht soo daut aule Velkja opp de Ieed enseenen woaren daut du Har, auleen Gott best.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Dan schekjt Jesaja, Amoz sien Sän, eene Norecht no Hiskia un säd to am: Dit es
waut de Har, Israel äa Gott sajcht: Ekj hab jehieet, waut du jebät hast äwa Sanherib,
dän assierischen Kjennich.

21Dit es waut deHar äwa am to sajen haft: Daut oschuldje scheene Zion veacht die
un spott äwa die. Daut scheene Jerusalem scheddat dän Kopp hinja die.

22Äwa wäm hast du jespott un jelastat? Äwa wäm hast du soo lud jerät un opp wäm
hast du soo rauf jekjikjt? Daut hast du jäajen dän Heiljen von Israel jedonen.

23Du hast derch diene Mana dän Harn veacht un jesajcht: Ekj sie met aul miene
Woages bat huach enne Boaj un bat em hinjaschten Woolt en Libanon jewast. Ekj
hab de jratste Zeeda un de baste Taunenbeem doljehakt. Ekj sie bat de hinjaschte
Woninj em Woolt, wua daut aum gaunz dichsten wia, jewast.

24Ekj hab en framde Lenda no Wota jegroft un uk jedrunken, un ekj hab dän
Ägiptischen Riefa met miene Schoo Solen utjezopt.

25Hast du daut noch nienich jehieet, daut ekj mie lang doaropp reed jemoakt hab,
un vom Aunfank doaropp jeplont hab, waut ekj nu äwadäl brinj, daut du Städa met
Mieren dolbrakjst un en Steenaklompes ligjen latst.

26Un dee waut doabennen wonden, hauden kjeene Krauft. See enjsten sikj un
worden to nuscht jemoakt. See wieren soo aus daut Graus oppe Stap un daut
jreene Krut. See wieren soo aus Graus, waut oppem Dak kjient un vedrieecht, ea
daut groot es.

27Ekj weet goot om, wua du blifst, un wanea du rut jeist un wanea du nenn kjemst,
un daut du jäajen mie jetoopt hast.

28Wiels du soo jäajen mie toopst un ekj nu jehieet hab, woo äwamootich du best,
woa ekj die eenen Rinkj enne Näs nenmoaken un mien Jebett en dien Mul saten,
un die trigj delenjd dän Wajch wiesen, woonen du kjeemst.

29Un dan säd Jesaja to Hiskia: Dit saul daut Tieekjen fa die sennen, at dit Joa, waut
von selfst waust, un daut näakjste Joa, waut dan noch waust, un en daut dredde
Joa saust du seien un arnten, du saust Wiengoades aunplaunten un von dee äten.

30Un daut, waut von daut Volkj Juda äwablift, woat unjen fresche Wartlen
rutschmieten un bowen Frucht haben.

31Ut Jerusalem woaren dee rutgonen waut äwabliewen woaren, un vom Zion
Boajch, dee waut jerat sent. De Har, dee aules rejieet, dee daut nich vedrajcht daut
see jenomen woaren, woat dit doonen.

32Un dit es waut de Har äwa dän assierischen Kjennich sajcht: Hee woat nich en
dise Staut nenkomen un woat kjeene Feil doa nenn scheeten. Hee woat sien Schilt
nich no junt dreien un woat kjeene Ieed jäajen june Mia oppschedden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

33Hee woat schmock dän Wajch trigj gonen, woonen hee jekomen es, un woat nich en dise Staut nenkomen. De Har sajcht dit.

34Ekj woa dise Staut mienen Schutz jäwen un dee raden. Dit doo ekj om mient haulwen, un om David, dee mie deend, sient haulwen.

35Un dee Nacht jinkj däm Harn sien Enjel un schluach 185.000 Maun en daut assierische Loaga. Un tiedich zemorjes, sagen dee, dee doa don wieren, daut aules voll Doodes lach.

36Dan riemd Sanherib, de assierischa Kjennich, siene Sachen toop un jinkj wajch. Hee jinkj met aules no Hus un bleef en Ninive.

37Un een Dach aus hee en däm Tempel fa sienen Gott Nisroch bäden deed, schluagen twee von siene Säns, Adramelech un Sarezer, am doot. See kjeemen met ää Läwen doavon un vestuaken sikj en daut Launt Ararat. Un sien Sän Asarhadon wort Kjennich no am.

2. Kjennichs 20

Hiskia bät fa siene Jesuntheit

(2.Chr 32,24-8; 38,20-22)

1Dan wort Hiskia emol krank, un daut leet soo aus wan hee stoawen wudd. Dan kjeem Jesaja, Amoz sien Sän, no am un säd: Dit es waut deHar sajcht: Moak die opp aules reed. Du woascht nich läwen bliewen, du woascht stoawen.

2Dan dreid Hiskia sikj no de Waunt un bäd dämHarn aun un säd:

3Har, du weetst doch, daut ekj tru un opprechtich ver die jewast sie, un woo ekj daut jedonen hab waut die jefelt. Un Hiskia hield sea.

4Oba ea Jesaja utem Meddelhoff rutjegonen wia, kjrieech hee een Wuat vom Harn:

5Drei om, un saj to Hiskia, dän Leida von mien Volkj: Dit es waut de Har, dien Staumvoda David sien Gott, sajcht: Ekj hab dien Jebäd jehieet un diene Tronen jeseenen. Horch, ekj woa die jesunt moaken. Om dree Doag woascht du en däm Harn sien Hus gonen.

6Ekj woa die noch 15 Joa jäwen, un ekj woa die un dise Staut raden von däm assierischen Kjennich. Ekj woa dise Staut secha hoolen om mient haulwen, un om David, dee mie deenen deed, sient haulwen.

7Un Jesaja säd: Brinjt emol een Plosta von Fiejen. Un aus see daut brochten, läden see daut opp sien Schwäa, un hee wort jesunt.

8Un Hiskia säd to Jesaja: Waut von Tieekjen woat doa sennen, daut de Har mie jesunt moakt un daut ekj om dree Doag wada woa nopp no däm Harn sien Hus gonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Un Jesaja säd: Dit es daut Tieekjen, waut du vom Harn kjrichst, daut die daut soo woat woaren aus de Harjesajcht haft: West du haben daut de Schauten aun de Sonnenklock tieen Sträakja verwoats gonen saul ooda tieen Sträakja trigjgonen saul?

10Un Hiskia säd: Daut es leicht daut de Schauten tieen Sträakja verwoats jeit. Lot daut tieen Sträakja trigjgonen.

11Un de Profeet Jesaja roopt dän Harn aun un hee leet dän Schauten aun Ahas siene Sonnenklock tieen Sträakja trigj gonen, woone dee aul wia verwoats jegonen.

12Dan kjeem daut soo rom daut de Kjennich von Babel, Merodach Baladan, Baladan sien Sän, daut hieed daut Hiskia krank wia, un hee schekjt am een Jeschenkj un eenen Breef.

13Hiskia freid sikj daut dee jekomen wieren un wees an waut hee fa Schaza haud, Selwa, Golt, Kjriedarie, un feine Eelj, un daut Hus met daut Soldoten Jereetschoft, un waut hee sest noch wieetvollet haud. Doa wia nuscht en Hiskia siene Woninj ooda en daut Launt, waut Hiskia dee Mana nich jewäsen haud.

14Dan kjeem Jesaja, de Profeet, no däm Kjennich Hiskia un säd: Waut säden dise Mana? Un von wua kjeemen dee? Hiskia säd: Dee sent von een Launt daut wiet auf es, von Babel.

15Un Jesaja fruach: Waut haben dee en dien Hus jeseenen? Un Hiskia säd: Dee haben aules jeseenen waut en mien Hus es. Ekj hab kjeen Schauz, dän ekj an nich jewäsen hab.

16Dan säd Jesaja to Hiskia: Horch emol waut de Har sajcht:

17Kjikj emol, de Tiet woat komen wua aules waut du hast un waut diene Vodasch bat vondoag haben toopjesaumelt, woat no Babel jenomen woaren. Doa woat nuscht hia bliewen. Dit sajcht de Har.

18Un von diene ieejne Nokomen, dee waut diene Kjinja sent, woaren jeschnädne Deena en däm Paulaust von däm Kjennich en Babel sennen.

19Un Hiskia säd to Jesaja: Waut de Har sajcht es goot. Hee freid sikj daut doa bestendich Fräd wudd sennen en siene Tiet.

20Un daut äwaje, waut von Hiskia to sajen es, woo brow hee wia, un woo hee dän Wotaväarot un de Leidinj, met woone hee daut Wota no de Staut brocht, muak, es aules en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

21Un aus Hiskia storf, begrowden see am wua siene Vodasch begroft wieren, un sien Sän Manasse wort Kjennich en siene Städ.

2. Kjennichs 21

De Kjennichs Manasse un Amon en Juda

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

(2.Chr 33,1-20)

1Manasse wia twalw Joa oolt aus hee Kjennich wort, un hee wia fa 55 Joa Kjennich en Jerusalem. Siene Mutta heet Hefzi Bah.

2Manasse deed waut däm Harn schlajcht jefoll. Hee eewd de oppscheiselje Sitten, dee de Velkja hauden, woone de Har von ver Israel utjerot haud.

3Hee bud wada de huage Opfastäden opp, dee sien Voda Hiskia doljeräten haud. Hee stald Aultoaren opp fa Baal un muak een Ascherabilt, soo aus Ahab, de Kjennich von Israel, jedonen haud. Hee bäd aul dee aun, dee em Himmel Macht eewen, un deend dee.

4Hee bud Aultoaren fa aundre Jetta en däm Harn sien Hus, wan de Har doch jesajcht haud, daut en Jerusalem woa ekj mienen Nomen eene Woninj jäwen toom mie aunbäden.

5Hee bud en beid Häw von däm Harn sien Hus Aultoaren fa dee, dee em Himmel Macht eewen,

6un muak een Brauntopfa von sienen Sän. Hee jleewd aun Diedungen un Tieekjen un jeef sikj auf met soone, waut met Vestorwne räden un butajeweeneljen Rot hauden. Hee deed välet waut däm Harn schlajcht jefoll un am reizten.

7Hee stald daut Ascherabilt en däm Harn sienen Tempel opp, wan de Har doch to David un sienen Sän Salomo jesajcht haud, daut hee dit Hus un Jerusalem von mank aul de Stam en Israel jewält haud, daut hee sienen Nomen doa opp emma haben wull.

8Un hee haud jesajcht, daut hee wudd daut nich tooloten daut de Israeliten ut dit Launt, waut hee an jejäft haud, rutjejoacht woaren wudden, soo lang aus see aules soo deeden un biebehilden, aus hee an daut oppjelajcht haud, un daut Jesaz hilden waut Moses, dee am deend, an jejäft haud.

9Oba see jehorchten nich. Manasse veleid an, daut see schlemre Dinja deeden aus dee Velkja, dee de Har ver an utrod.

10Un de Har säd to de Profeeten dee am deenden:

11Wiels Manasse, de Kjennich en Juda, soone oppscheiselje Dinja deed, dee oaja wieren aus de oppscheiselje Dinja, dee de Amorita deeden, dee doa ver am wieren, un wiels hee uk Juda haft met siene Jetta toom sindjen veleit,

12doawäajen sajcht de Har, Israel äa Gott: Horcht emol, ekj woa Schoden opp Jerusalem un Juda komen loten, soo daut dee, dee doavon hieren, de Uaren zinjren woaren.

13Un ekj woa dän Motbaunt äwa Jerusalem trakjen soo aus ekj äwa Samaria deed, un daut Bliejewicht biehenjen, soo aus ekj daut äwa Ahab siene Nokomen deed. Un ekj woa Jerusalem utweschen, soo aus eena eene Schiew utwescht, un woa an omstelpen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un wäa dan noch äwablift von mien Volkj, dee woa ekj wajchschmieten un en äare Fiend äare Macht jäwen. See woaren beplindat un bestolen woaren von aul äare Fiend,

15wiels see daut jedonen haben, waut mie nich jefelt. See haben mie von däm Dach aun jereizt aus ekj äare Vodasch ut Ägipten rut brocht. Un see doonen bat däm vondoagschen Dach noch soo.

16Un dan noch, buta daut Manasse Juda toom sindjen veleid, soo daut see deeden waut däm Harn schlajcht jefoll, brocht hee väl oschuldje Menschen om. Doa wia Bloot en Jerusalem von een Enj bat daut aundre.

17Daut äwaje waut von Manasse to sajen es un waut hee jedonen haft, un de Sinden, dee hee deed, dee sent aula en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda oppjeschräwen.

18Un Manasse storf un hee wort en sien Husgoaden begroft. Daut heet Usa sien Goaden. Un sien Sän Amon wort Kjennich no am.

19Amon wia 22 Joa oolt aus hee Kjennich wort. Hee wia fa twee Joa Kjennich en Jerusalem. Siene Mutta heet Meschullemet, un wia Haruz von Jotba siene Dochta.

20Un Amon deed waut däm Harn schlajcht jefoll, soo aus sien Voda Manasse jedonen haud.

21Hee läwd gaunz soo aus sien Voda jeläft haud, un deend de Jetta, dee sien Voda jedeent haud, un bäd dee aun.

22Hee jeef nuscht rom om däm Harn, siene Vodasch äa Gott. Hee läwd nich soo aus de Har daut haben wull.

23Un siene aunjestalde Mana muaken eenen Plon am omtobrinjen, un see schluagen däm Kjennich en sien Hus doot.

24Oba de Lied en daut Launt brochten aul dee om, dee en dän Plon jewast wieren, dän Kjennich omtobrinjen. Un de Lied en daut Launt muaken Amon sien Sän Josia toom Kjennich.

25Daut äwaje, waut Amon deed, es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

26Aus hee storf, begrowden see am en Usa sienen Goaden. Un sien Sän Josia wort Kjennich no am.

2. Kjennichs 22

De Kjennich Josia un daut Buak met daut Jesaz

(2.Chr 34,1-2.8-32)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Josia wia acht Joa oolt aus hee Kjennich wort, un wia fa 31 Joa Kjennich en Jerusalem. Siene Mutta ää Nomen wia Jedida, un see wia Adaja von Bozkat siene Dochta.

[2]Un Josia haundeld soo aus daut ver däm Harn rajcht wia. Hee deed soo aus sien Staumvoda David jedonen haud. Hee dreid doa nich von wajch, nich no de rajchte ooda no de linkje Sied.

[3]Aus Josia en sien 18. Joa aus Kjennich wia, schekjt hee eene Norecht met däm Schriewa Schafan no däm Harn sien Hus. Schafan wia Azalja sien Sän un Meschullam sien Grootsän. Hee velangd:

[4]Go emol no däm Huagenpriesta Hilkija un lot am daut Jelt wiedajäwen waut de Wajchta bie de Schwal von de Lied jesaumelt haben fa däm Harn sien Hus.

[5]Jäft de Äwasechta daut, dee doa en däm Harn sien Hus aunjestalt sent, soo daut see de Oabeida betolen kjennen, om daut Hus trajcht to buen, wua daut fält.

[6]Doa sent de Bumeista un de Miera, un dee waut Holt un trajchtjehakte Steena kjeepen toom daut Jebied vebätren.

[7]Doa brukt oba kjeene Räakjnunk von daut Jelt jefieet waut an jejäft woat, wiels dee to vetruen sent.

[8]Un de Huagapriesta Hilkija säd to Schafan, dee de Schriewa wia: Ekj hab daut Buak met daut Jesaz en däm Harn sien Hus jefungen. Un Hilkija jeef Schafan daut Buak, un hee laus daut.

[9]Un Schafan de Schriewa kjeem no däm Kjennich un vetald am: Diene Oabeida haben daut Jelt, woont see en däm Tempel fungen utjeriemt, un haben de Äwasechta, waut en däm Harn sien Hus aunjestalt sent, daut jejäft.

[10]Un Schafan de Schriewa säd to däm Kjennich: De Priesta Hilkija jeef mie dit Buak. Un Schafan laus däm Kjennich ut daut Buak vää.

[11]Un aus de Kjennich hieed waut daut en daut Buak met daut Jesaz säd, wia hee soo beschämt un veläajen, daut hee sikj siene Kjleeda tweireet.

[12]Hee schekjt Hilkija däm Priesta, un Ahikam, Schafan sien Sän, un Achbor, Michaja sien Sän, un Schafan dän Schriewa, un Asaja, däm Kjennich sien Aunjestalda, un säd:

[13]Got un froacht däm Harnfa mie un fa daut Volkj un fa daut gaunze Juda, äwa waut en dit Buak steit, waut nu jefungen es. De Har mott sea vestalt sennen, daut onse Väavodasch daut nich jehoolen haben, waut en dit Buak jeschräwen steit.

[14]Un Hilkija de Priesta un Ahikam un Achbor un Schafan un Asaja jinjen no eene Fru, Hulda, dee een Profeet wia. See wond en daut niee Poat von Jerusalem met äaren Maun Schalum. Schalum wia äwa däm Kjennich siene Kjleeda aunjestalt un wia Tikwa sien Sän un Harha sien Grootsän.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un see säd to an: Dit es waut de Har, Israel äa Gott sajcht: Sajcht däm Maun, dee junt no mie jeschekjt haft:

16Dit es waut de Harsajcht: Horch emol, ekj woa Onheil äwa dise Staut un de Lied, waut hia wonen, brinjen, soo aus daut Buak sajcht, waut de Kjennich von Juda haft läsen loten,

17wiels see haben mie tosied jeloten un haben aundre Jetta Opfa jemoakt. Met de Dinja, dee see jedonen haben, haben see mie jereizt, un doawäajen woat mien Oaja äwa dise Staut aunjestekjt woaren un nich utjemoakt woaren.

18Oba de Kjennich von Juda, dee junt häa jeschekjt haft om von däm Harn to froagen, däm sell jie sajen: Dit es waut de Har, Israel äa Gott sajcht, äwa de Dinja waut du en daut Buak jehieet hast:

19Ekj see, daut die daut bat em Hoat jegonen es, un daut du die ver däm Harn deemootjen deetst, aus du hieezhd, daut ekj äwa dise Städ un de Lied säd: See woaren enne Grunt komen un äa Nomen woat veacht woaren. Un wiels du diene Kjleeda en Ieaforcht twei reetst un ver mie jehielt hast, woa ekj horchen no waut du jefroacht hast.

20Ekj woa daut Onheil, daut ekj äwa dise Städ brinjen woa, nich en diene Läwestiet komen loten. Du woascht en Fräd stoawen un begroft woaren. Un see säden däm Kjennich, waut an wia jesajcht worden.

2. Kjennichs 23

De Tempel woat derchjebut un de Bunt woat oppjefrescht

(2.Chr 34,3-7)

1Un de Kjennich leet aul de Leidasch von Juda un Jerusalem sajen, daut see sikj ver am vesaumlen sullen.

2Un de Kjennich un aul de Mana von Juda un aul de Lied von Jerusalem jinjen no däm Harn sien Hus. Doa wieren de Priesta un de Profeeten un daut gaunze Volkj von kjlien bat groot. Un hee laus ut daut Buak von däm Bunt, daut see en dämHarn sien Hus jefungen hauden, soo daut see daut aula hieren kunnen.

3Un de Kjennich stunt ver daut Volkj un muak eenen Bunt met dämHarn un vespruak daut see soo läwen wudden, aus däm Harn daut jefoll. Hee vespruak de Jebooten, Jesazen un Väaschreften truhoatich un vollens to hoolen un daut see de Lieren von däm Bunt volstendich utfieren wudden, soo aus dee en daut Buak wieren. Un daut gaunze Volkj neem dän Bunt opp sikj.

4Un de Kjennich velangd von däm Huagenpriesta Hilkija un dän tweeden Priesta un de Priesta, waut bie de Schwal Wajchta wieren, daut see sullen aul de Dinja ut däm Harn sien Tempel rut riemen, dee fa Baal un de Aschera un fa dee, dee em Himmel Macht eewen, jemoakt wieren. Un see vebrenden dee buta de Staut em Kidron Tol, un druagen daut Ausch no Betel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Un aul de Priesta fa de Jetta, woone de Kjennichs von Juda aunjestalt hauden toom opp de huage Opfastäden Opfa brinjen en Juda un rom Jerusalem, leend hee auf. Hee leend uk de Priesta auf, waut fa Baal, fa de Sonn un Mon un Stierns, un fa dee, dee em Himmel Macht eewen, opfaden.

6Un hee brocht daut Ascherabilt ut däm Harn sien Hus rut bat buta Jerusalem no däm Kidron un vebrend daut un schluach daut en fiene Bieta. Un daut Stoff schmeet hee opp dän Graufhoff von de Staut.

7Un hee bruak de Hiesa von de Tempelhuara dol, waut biem Harn sien Hus wieren, doa wua de Frues de Aschera Dakjen muaken.

8Hee leet aul de Priesta von en de Städa en Juda komen, un hee vedorf de huage Opfastäden, wua de Priesta jeopfat hauden. Hee deed dit von Geba gaunz bat Beerscheba. Un hee bruak de huage Opfastäden dol, waut bie daut Puat von Josua, däm Stauts Vewaulta, wieren. Dee wieren aun de linkje Sied, wan eena derch daut Stautspuat en de Staut nenn jinkj.

9Oba de Priesta von de huage Opfastäden durwen nich opp däm Aultoa fa däm Harn en Jerusalem Opfa brinjen. See eeten onjesuadet Broot met äare Breeda.

10Hee muak daut Tofet em Ben Hinnom Tol, soo daut et nich to brucken wia un daut kjeena mea von sienen Sän ooda siene Dochta wudd een Opfa fa Moloch moaken.

11Hee schauft de Pieed auntsied, woone de Kjennich von Juda to de Sonn jeweit haud. Dee wieren wua de Aunjestalda Netan Melech siene Stowen haud. Un hee vebrend de Woages, waut fa de Sonn jeweit wieren, en daut Fia.

12Un hee bruak de Aultoaren dol opp daut bowaschte Dak von de Ahas Stowen, un uk de Aultoaren, waut Manasse en de twee Väahäw von däm Harn sien Hus jemoakt haud. Hee bruak dee dol un schmeet daut Stoff en däm Kidron Riefa.

13Un de Kjennich muak de huage Opfastäden, waut oosten von Jerusalem wieren, sieden vom Vedoawens Boajch, dee Salomo jebut haud fa Astarte, de oppscheiselja Aufgott von Sidon, un fa Kemosch dän oppscheiseljen Aufgott von Moab un fa Milkom dän oppscheiseljen Aufgott von de Amonita, daut dee nich to brucken wieren.

14Hee bruak uk de Steenmols dol un hakt de Ascherabilda dol un muak de Städen voll Menschen Knoakes.

15Un hee bruak uk dän Aultoa bie Betel dol opp de huage Opfastäd dee Jerobeam, Nebat sien Sän, jemoakt haud. Hee schluach de Steena von däm Aultoa twei en fiene Bieta un hee vebrend daut Ascherabilt.

16Un aus Josia sikj omdreid, sach hee de Jräwa, waut doa opp däm Boajch wieren. Un hee schekjt un leet de Knoakes von en de Jräwa brinjen un vebrend dee opp

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

däm Aultoa soo daut de Aultoa nich mea to brucken wia. Daut wia krakjt soo aus de Har derch dän Gottesmaun jesajcht haud, aus hee daut aul em verut säd.

17Un hee säd: Waut es jan Graufsteen, waut ekj doa see? Un de Lied von de Staut säden to am: Daut es daut Grauf von däm Gottesmaun dee von Juda kjeem un em verut säd waut du met däm Aultoa bie Betel jedonen hast.

18Un hee säd: Lot am ligjen. Kjeena sull däm siene Knoakes vestieren. Un soo bleewen siene Knoakes onvestieet met de Knoakes von däm Profeet, dee von Samaria jekomen wia.

19Un hee bruak aul de huage Opfastäden en Samaria dol, woone de Kjennichs von Israel jemoakt hauden, un met woone see dän Harnjereizt hauden. Josia deed met dee krakjt soo aus hee en Betel jedonen haud.

20Un aul de Priesta, waut bie de huage Opfastäden wieren, brocht hee opp de Aultoaren om, un hee vebrend Knoakes von Menschen opp de Aultoaren. Dan kjeem hee trigj no Jerusalem.

Passafast en Jerusalem

(2.Chr 35,1-19)

21Un de Kjennich säd to daut Volkj: Hoolt aula daut Passamol fa dämHarn junen Gott, soo aus daut en daut Buak von däm Bunt jeschräwen es.

22Doa wia kjeen Passamol jehoolen worden von don aus de Rechta en Israel rechten deeden, derch de gaunze Tiet von de Kjennichs von Israel un de Kjennichs von Juda.

23Dan en daut 18. Joa von däm Kjennich Josia wort en Jerusalem daut Passamol fa däm Harnjehoolen.

24Un Josia muak een Enj met aul dee, dee met de Vestorwne räden un butajeweeneljen Rot hauden, met de Jetta un aul de aundre oppscheiselje Dinja, waut en Juda un en Jerusalem to seenen wieren. Soo fieed hee daut ut, waut de Priesta Hilkija en daut Buak, waut see en däm Harn sien Hus jefungen hauden, jeläst haud.

25Ver Josia wia nich noch een soon Kjennich aus hee, dee sikj soo met sien gaunzet Hoat un Seel un Krauft däm Harn jeef, krakjt soo aus Moses sien Jesaz säd. Un no am wia uk nich noch eena soo aus Josia.

26Oba de Har jeef nich opp met sienen grooten Oaja, dee wäajen Juda äwa am jekomen wia, derch aul daut, met waut de Kjennich Manasse am jereizt haud.

27Un de Har säd: Ekj woa Juda uk von ver mie veschmieten, soo aus ekj Israel hab, un ekj woa dise Staut, Jerusalem, venichten un uk daut Hus von woont ekj jesajcht hab: Mien Nomen saul doa sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Daut äwaje, waut von Josia to sajen es, un aules waut hee jedonen haft, es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

29Aus Josia Kjennich wia, kjeem de Kjennich Necho von Ägipten aun, wiels hee wull jäajen däm assierischen Kjennich biem Eufrat Riefa kjamfen. Un de Kjennich Josia jinkj däm entjäajen un hee wort von Necho doot jemoakt bie Megiddo, aus see sikj bejäajenden.

30Un siene Mana neemen sienen Kjarpa en eenen Woagen von Megiddo no Jerusalem un begrowden am doa en sien Grauf. Un daut Volkj neem Joahas, Josia sien Sän un saulwden am en un muaken am toom Kjennich en sienen Voda siene Städ.

De Kjennichs Joahas un Jojakim en Juda

(2.Chr 36,2-8)

31Joahas wia 23. Joa oolt aus hee Kjennich wort, un hee wia fa dree Moonat de Kjennich. Siene Mutta wia Hamutal, Jirmeja von Libna siene Dochta.

32Un Joahas deed waut däm Harn schlajcht jefoll, soo aus siene Vodasch.

33Oba de Kjennich Necho von Ägipten stopt am en Ribla, daut en de Hamat Jäajent es, en daut Jefenkjnis, soo daut hee nich lenja Kjennich en Jerusalem sennen kunn. Un de ägiptischa Kjennich läd eenen Taks opp daut Launt. Hee velangd 3.000 Kilo Selwa un 30 Kilo Golt von Juda.

34Un de ägiptischa Kjennich Necho muak Eljakim, Josia sien Sän, toom Kjennich en sienen Voda Josia siene Städ un hee veendad däm sienen Nomen no Jojakim. Hee neem Joahas met no Ägipten, un dee storf doa.

35Un Jojakim jeef däm ägiptischen Kjennich Selwa un Golt. Hee läd een Taks opp daut Volkj om daut Jelt nenn to brinjen, waut de ägiptischa Kjennich velangd. Jojakim velangd Selwa un Golt von aule Menschen en daut Launt, doano aus hee daut aufschazt, soo daut hee däm ägiptischen Kjennich daut jäwen kunn.

36Jojakim wia 25 Joa oolt aus hee Kjennich wort, un hee wia fa alw Joa de Kjennich en Jerusalem. Siene Mutta wia Sebuda, Pedaja von Ruma siene Dochta.

37Un hee deed waut däm Harnschlajcht jefoll, soo aus siene Vodasch jedonen hauden.

2. Kjennichs 24

1Un en dee Tiet aus Jojakim Kjennich wia, kjeem Kjennich Nebukadnezar von Babel no am, un Jojakim must fa dree Joa Nebukadnezar deenen. Dan säd hee sikj loos von am.

2Un de Harleet Reiba Baunden von Chaldäa, Aram, Moab un Amon äwa Juda komen, daut see venicht worden. Dit wort soo aus de Har derch siene Profeeten, dee am deenden, haud weeten loten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Jeedenfauls, krakjt soo aus de Har jesajcht haud, leet hee dit äwa Juda komen, daut hee an wäajen de Sinden, waut Manasse jedonen haud, von ver sikj utroden kunn.

4Un hee deed daut uk wäajen de oschuldje Menschen, dee Manasse aulawäajen en Jerusalem omjebrocht haud. Daut wull de Har am nich vejäwen.

5Daut äwaje von de Jeschicht von Jojakim un aules waut hee deed, es en daut Buak von de Jeschicht von de Kjennichs en Juda jeschräwen.

6Un Jojakim storf un sien Sän Jojachin wort Kjennich no am.

7De ägiptischa Kjennich bleef gaunz en sien Launt, wiels de Kjennich von Babel haud am aules, waut hee von däm Ägiptischen Riefa bat am Eufrat Riefa jehaut haud, wajchjenomen.

De Kjennich Jojachin; Jerusalem woat enjenomen

(2.Chr 36,9-13; Jeremia 52,1-3)

8Jojachin wia 18 Joa oolt aus hee Kjennich wort, un hee wia fa dree Moonat de Kjennich en Jerusalem. Siene Mutta wia Nehuschta, Elnatan von Jerusalem siene Dochta.

9Un hee deed waut däm Harnschlajcht jefoll, soo aus sien Voda jedonen haud.

10Un en Jojachin siene Tiet kjeem de Armee von däm babelonischen Kjennich Nebukadnezar bat Jerusalem un sad sikj runtom de Staut.

11Un aus siene Armee rom Jerusalem wia, kjeem Nebukadnezar selfst no Jerusalem.

12Un Jojachin, de Kjennich von Juda, jeef sikj opp, met siene Mutta un siene Deena, siene Leida un aunjestalde. De Kjennich von Babel neem an aula faust, aus hee en sien achtet Joa aus Kjennich wia.

13Hee neem uk aules, waut wieetvoll wia, von en däm Harn sien Hus un von en däm Kjennich sien Hus. Hee schluach uk aul de goldne Dinja twei, woone Salomo, de Kjennich von Israel haud fa dän Harnsien Tempel jemoakt. Dit wia krakjt soo aus de Har daut jesajcht haud.

14Hee schlapt soo to sajen daut gaunze Jerusalem wajch, met aule Leidasch, un aul de aunjestalde un de Armee. Daut wieren 10.000 Menschen, dee hee faust neem un veschlapt. Hee neem aule bu Oabeida un aule Schmets un leet kjeenem äwa, buta de oamste Menschen.

15Nebukadnezar neem Jojachin no Babel met siene Mutta un siene Frues un siene aunjestalde, un de Leidasch en daut Launt. Hee neem dee aus Jefangne no Babel.

16Un de Kjennich von Babel neem aule baste Mana, bie 7.000, met sikj no Babel, un 1.000 utjelieede Oabeida un Schmets. Daut wieren aules Mana, dee jesunt un stoakj jenuach wieren toom en de Armee deenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Un de Kjennich von Babel stald Matanja, dee een Onkel äwa Jojachin wia, aun aus Kjennich en Jojachin siene Städ. Un hee jeef am dän Nomen Zedekia.

18Zedekia wia 21 Joa oolt aus hee Kjennich wort. Un hee wia alw Joa Kjennich en Jerusalem. Siene Mutta wia Hamutal, Jirmeja von Libna siene Dochta.

19Un hee deed waut däm Harn schlajcht jefoll, soo aus Jojakim jedonen haud.

Jerusalem woat wada venicht

(2.Chr 36,17-21; Jeremia 39,1-10; 52,4-27)

20Un Zedekia stald sikj jäajen dän Kjennich von Babel opp. Un dämHarn sien Oaja wort soo groot, daut hee Jerusalem un Juda von ver sikj veschmeet.

2. Kjennichs 25

De latsta Kjennich: Zedekia

1Un en Zedekia sien 9. Joa aus Kjennich, aum 10. Dach von de 10. Moonat kjeem de babelonischa Kjennich Nebukadnezar met siene gaunze Armee no Jerusalem un sad sikj runtom de Staut un bemieejd sikj de Staut met sien Jereetschoft un Väahaben entonämen.

2Un see bleewen doa bat en Zedekia sien alwdet Joa aus Kjennich.

3Dan aum 9. Dach von de 4. Moonat kjeem doa soone groote Hungaschnoot en de Staut, daut de Lied von oppem Launt nich mea to äten hauden.

4Un de Mia rom de Staut wort derchjebroaken. Un de Kjennich un de gaunze Armee randen enne Nacht wajch derch daut Puat tweschen de twee Mieren, dee aun dän Wajch es, dee nom Kjennich sien Goaden jeit. De Chaldäa hauden sikj runtom de Staut jeloagat. Un de Kjennich muak sikj oppem Wajch no däm Jordan Tol.

5Oba de babelonische Armee juach däm Kjennich hinjaraun, un see holden am en de Jäajent von Jericho en. Un aul de Soldoten, dee met am wieren, veleeten am un randen wajch.

6De babelonische Soldoten neemen däm Kjennich faust un brochten am no äaren Kjennich en Ribla. Dee spruak daut Uadeel äwa am ut.

7See brochten Zedekia siene twee Junges om, ver am. Dan stuaken see am siene Uagen ut un bungen am faust en Kjäden un neemen am no Babel.

8Aum 7. Dach von de 5. Moonat en Nebukadnezar sien 19. Joa aus Kjennich von Babel, kjeem Nebusaradan, de väaschta von däm Kjennich siene Wajchta, no Jerusalem, aus de Kommandaunt von de babelonische Armee.

9Un hee vebrend däm Harn sien Hus un däm Kjennich sien Hus un aule Hiesa en Jerusalem. Hee vebrend aule groote Jebieda en Jerusalem met Fia.

10Un de gaunze babelonische Armee, waut met däm väaschten von däm Kjennich siene Wajchta doa wieren, reeten de Mia dol waut rom Jerusalem wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Un Nebusaradan neem de äwaje Lied von en de Staut faust, un dee waut sikj däm babelonischen Kjennich hanjejäft hauden, un de äwaje von daut Volkj, un veschlapt dee uk.

12Oba de Kommandaunt leet waut von de oamste Menschen en daut Launt bliewen, daut see kunnen de Wiengoades un daut Akalaunt beoabeiden.

13Un de Chaldäa vebruaken aul daut Brons, met waut de Past en däm Harn sien Hus, un de Deschen un de groote Komm, woone see daut Mäa nanden, jemoakt wieren, un neemen daut no Babel.

14See neemen uk aul de Gropes, Scheflen, Jereetschoft toom de Laumpen besorjen, Läpels un aundre bronsne Dinja, dee biem opfren jebrukt worden,

15un de Fiabehelta un Kommen. De väaschta von däm Kjennich siene Wajchta neem aul de goldne Sachen un aul de selwane Sachen.

16Hee neem de beid groote Past, daut Mäa un daut Jestal doatoo, waut Salomo fa däm Harn sien Hus jemoakt haud. Daut Brons von aul de Dinja wia soo väl, daut et nich to wäajen wia.

17De twee groote Past wieren jieda 9 Meeta huach un hauden doabowa noch jieda een bronsnet Koppstekj, daut aundathaulw Meeta huach wia.

18De väaschta von däm Kjennich siene Wajchta neem dän väaschten Priesta, Seraja, un dän tweeden Priesta, Zefanja un de dree Wajchta, dee bie daut Puat oppausten.

19Un en de Staut neem hee däm, dee Kommandaunt äwa de Soldoten wia, un fief Mana von däm Kjennich sien Rot, dee noch en de Staut wieren. Hee neem uk dän Schriewa von däm väaschten von dee, dee en daut Launt de Soldoten opproopt, un 60 Mana von daut Volkj em Launt.

20Aul dise neem Nebusaradan, de väaschta von däm Kjennich siene Wajchta, un brocht dee no Ribla no däm babelonischen Kjennich.

21Un de babelonischa Kjennich schluach dee aula doot en Ribla en de Hamat Jäajent. Daut es woo Juda ut sien Launt rutjeschlapt wort.

De Gowernia Gedalja

(Jer 40,7-9; 41,1-3; 43,5-7)

22Un de babelonischa Kjennich Nebukadnezar stald Gedalja, Ahikam sien Sän un Schafan sien Grootsän aun, äwa dee waut noch von daut Volkj jebläwen wieren.

23Aus aul de väaschte von de Soldoten, dee noch opp daut Launt runtom wieren, un äare Mana hieeden, daut de babelonischa Kjennich haud Gedalja aunjestalt aus Leida, kjeemen see no Mizpa toom met am räden. Doa wieren Jischmael, Netanja sien Sän, Johanan, Kareach sien Sän, Seraja, Tanhumet sien Sän, von Netofa, un Jaasanja, däm sien Voda von Maacha kjeem, un äare Mana.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Un Gedalja vespruak dise Grupp: Habt nich Angst fa de Chaldäa äare aunjestalde Mana. Blieft opp daut Launt un schekjt junt to däm Kjennich von Babel. Dan woat aules goot gonen.

25Oba dan en de säwende Moonat kjeem Jischmael, Netanja sien Sän un Elischama sien Grootsän, dee von de Kjennichs Famielje wieren, un tieen aundre Mana met an, no Mizpa un schluagen Gedalja un de Mana von Juda un de Chaldäa, dee met am wieren, doot.

26Dan trock daut gaunze Volkj, kjliene un groote, un aule väaschte von de Soldoten no Ägipten, wiels see sikj fa de Chaldäa enjsten.

Noch Hopninj

(Jer 52,31-34)

27Dan en daut Joa aus Ewil Merodach Kjennich en Babel wort, leet hee Jojachin, dee Kjennich von Juda jewast wia, utem Jefenkjnis. Hee wort aum 27. Dach, en de 12. Moonat, en daut 37. Joa, daut hee faust jenomen wia, rutjeloten.

28Un de babelonischa Kjennich räd frintlich met am, un jeef am eene Städ, dee hecha wia aus de aundre Kjennichs, dee met am en Babel faustjenomen wieren.

29Un Jojachin brukt nich mea de Kjleeda von eenen faustjenomnen, un hee eet aule Dach aun däm Kjennich sien Desch.

30Un hee kjrieech jieda Dach eene bestemde Somm, waut hee toom läwen brukt. Hee kjrieech daut soo lang aus hee läwd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Chronik

1. Chronik 1

Von Adam bat Abraham

(1.Mos 5,1-32; 10,2-29; 11,10-26)

1Dit es daut Jeschlajchtsrejista von Adam bat Noah: Adam, Sett, Enosch,

2Kenan, Mahalalel, Jered,

3Henoch, Metuschelach, Lamech,

4Noah, Sem, Ham, Jafet.

5Jafet siene Säns wieren: Gomer, Magog, Madai, Jawan, Tubal, Meschech un Tiras.

6Gomer siene Säns wieren: Aschkenas, Rifat un Togarma.

7Jawan siene Säns wieren: Elischa, un Tarsis, daut Kittäa un Rodanita Volkj.

8Ham siene Säns wieren: Kusch, Mizrajim, Putt un Kanaan.

9Kusch siene Säns wieren: Seba, Hawila, Sabta, Ragma un Sabtecha. Ragma siene Säns wieren: Saba un Dedan.

10Kusch haud eenen Sän, dee heet Nimrod; daut wia de ieeschta waut eene groota Macht kjrieech oppe Ieed.

11Von Mizrajim staumen: de Ludita, de Anamita, de Lehabita, de Naftuhita,

12de Patrosita, de Kasluhita un de Kaftorita, von wua de Filista häastaumen.

13De Nokomen von Kanaan wieren: Sidon, sien ieeschtjebuarna Sän, un dan Hett.

14Buta däm wieren noch de Jebusita, Amorita, Girgasita,

15Hiwita, Arkita, Sinita,

16Arwadita, Zemarita un Hamatita.

17Sem siene Säns wieren dise: Elam, Assur, Arpachschad, Lud un Aram. Un Aram siene Säns wieren: Uz, Hul, Geter un Masch.

18Arpachschad haud eenen Sän Schelach, un Schelach haud eenen Sän Eber.

19Eber worden twee Säns jebuaren, dee eena heet Peleg, wiels de Menschheit sikj to siene Tiet äwa de Ieed vedeeld; un sien Brooda heet Joktan.

20Joktan haud dise Säns: Almodad, Schelef, Hazarmawet, Jerach,

21Hadoram, Usal, Dikla,

22Obal, Abimael, Saba,

23Ofir, Hawila un Jobab. Dit sent aules Säns von Joktan.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Daut Jeschlajchtsrejista von Sem bat Abraham: Sem, Arpachschad, Schelach,

25Eber, Peleg, Regu,

26Serug, Nahor, Terach,

27Abram, dee uk Abraham heet.

De Nokomen von Abraham

(1.Mos 25,1-4.13-16; 36,4-28)

28Abraham siene Säns wieren: Isaak un Ismael.

29Hia es de List von äare Nokomen: Ismael sien ieeschtjebuarna Sän wia Nebajot, no däm wieren noch Kedar, Adbeel, Mibsam,

30Mischma, Duma, Massa, Hadad, Tema,

31Jetur, Nafisch un Kedma. Daut sent aules Nokomen von Ismael.

32De Säns von Ketura, Abraham siene Näbenfru, wieren: Simran, Jokschan, Medan, Midian, Jischbak un Schuach. Jokschan siene Säns wieren: Saba un Dedan.

33Midian siene Säns wieren: Efa, Efer, Henoch, Abida un Eldaa. Dit sent aules Nokomen von Ketura.

34Abraham sien Sän Isaak haud twee Säns: Esau un Israel.

35Esau siene Säns wieren: Elifas, Reguel, Jeusch, Jalam un Korach.

36Elifas siene Säns wieren: Teman, Omar, Zefo, Gatam, Kenas, Timna un Amalek.

37Reguel siene Säns wieren: Nahat, Serach, Schama un Misa.

38Seir siene Säns wieren: Lotan, Schobal, Zibon, Ana, Dischon, Ezer un Dischan.

39Lotan siene Säns wieren: Hori un Hemam. Un Timna wia Lotan siene Sesta.

40Schobal siene Säns wieren: Alwan, Manahat, Ebal, Schefi un Onam. Zibon siene Säns wieren: Aja un Ana.

41Ana sien Sän wia: Dischon. Un Dischon siene Säns wieren: Hemdan, Eschban, Jitran un Keran.

42Ezer siene Säns wieren: Bilhan, Saawan un Akan. Dischan siene Säns wieren: Uz un Aran.

De Kjennichs von Edom

(1.Mos 36,31-43)

43Dit sent de Kjennichs, dee em Launt Edom rejieet haben, ea Israel von eenen Kjennich rejieet wort: Beor sien Sän Bela, un siene Staut heet Dinhaba.

44Un aus Bela storf, wort Jobab, Bozra sien Sän, Kjennich en siene Städ.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

45Un aus Jobab storf, wort Huscham ut daut Launt von de Temanita en siene Städ Kjennich.

46Aus Huscham storf, wort Hadad, Bedad sien Sän, en siene Städ Kjennich. Un disa schluach de Midianita dol, opp daut Launt von de Moabita; un siene Staut heet Awit.

47Aus Hadad storf, wort Samla von Masreka en siene Städ Kjennich.

48Aus Samla storf, wort Schaul von Rehobot aum Riefa en siene Städ Kjennich.

49Aus Schaul storf, wort Baal Hanan, Achbor sien Sän, en siene Städ Kjennich.

50Aus Baal Hanan storf, wort Hadad en siene Städ Kjennich; un siene Staut heet Pagu; un siene Fru heet Mehetabel, un wia eene Dochta von Matred, dee eene Dochta von Mesahab wia.

51Un no Hadad sienen Doot wort Edom von Staumleida, waut de väaschte Mana en äare Volkjsgruppen wieren, rejieet. Un doa wieren don: De Staumleida Timna, Alwa, Jetet,

52Oholibama, Ela, Pinon,

53Kenas, Teman, Mibzar,

54Magdiel un Iram. Daut sent de Staumleida von Edom.

1. Chronik 2

Israel (Jakob) siene Säns

(1.Mos 35,23-26)

1Israel siene Säns wieren: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isachar, Sebulon,

2Dan, Josef, Benjamin, Naftali, Gad, Asser.

De Nokomen von Juda.

(1.Mos 38,3-7.27-30)

3Juda siene Säns wieren: Er, Onan un Schela. Dise dree worden am von de kanaanitische Fru jebuaren, von Schua siene Dochta. Oba sien ieeschtjebuarna Sän Er deed soont waut däm Harn nich jefoll; un doawäajen leet de Har am stoawen.

4Siene Schwieedochta, Tamar, brocht am noch Perez un Serach to Welt; soo daut Juda aules toop fief Säns haud.

5Perez siene Säns wieren: Hezron un Hamul.

6Serach siene Säns wieren: Simri, Etan, Heman, Kalkol un Darda. Daut sent aules toop fief.

7Simri haud eenen Sän, dee heet Karmis; un däm sien Sän wia Achan, dee Israel em Ojjlekj brocht, aus hee sikj aun daut vejriepen deed, waut von Gott vebaunt wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Etan haud uk eenen Sän, dee heet Asarja.

9De Säns, dee Hezron jebuaren worden, wieren: Jerachmeel, Ram un Kaleb.

De Nokomen von Ram

(Rut 4,19-22)

10Ram haud eenen Sän Aminadab. Aminadab haud eenen Sän Nachschon, dee een Staumleida von Juda wia.

11Nachschon haud eenen Sän Salmon. Salmon haud eenen Sän Boas.

12Boas haud eenen Sän Obed. Obed haud eenen Sän Isai.

13Isai haud sienen ieeschtjebuarnen Sän Eliab, un dan Abinadab dän tweeden, Schama dän dredden,

14Netanel dän vieeden, Radai dän feften,

15Ozem dän sasten un David dän säwenden.

16Un äare Sestren wieren: Zeruja un Abigal. De Zeruja äare Säns wieren: Abischai, Joab un Asael, dise dree.

17Von Abigal wort Amasa jebuaren. Amasa sien Voda wia Jeter, een Ismaelit.

De Nokomen von Kaleb

18Kaleb, Hezron sien Sän, haud ut siene ieeschte Ehe met Asuba, eene Dochta met Nomen Jeriot. Un dee äare Säns wieren: Jescher, Schobab un Ardon.

19Aus Asuba storf, befried Kaleb sikj met Efrata, un von dee wort Hur jebuaren.

20Hur haud eenen Sän Uri, un Uri haud eenen Sän Bezalel.

21No däm befried Hezron sikj noch eemol em ella von 60 Joa. Un siene Fru wia eene Dochta von Machir, däm Staumvoda von Gilead. Un dee brocht am noch Segub to Welt.

22Segub haud eenen Sän Jair, dee 23 Städa em Launt Gilead haud.

23Oba de Geschurita un Aramäa neemen an de “Jair Darpa” wajch, un doatoo noch de Staut Kenat met aul de Siedlungen waut doatoo jehieeden, aules toop 60 Siedlungen, waut aula Machir siene Nokomen jehieeden.

24No däm daut Hezron jestorwen wia, kjeem Kaleb to Efrata, sien Voda Hezron siene Fru, un dee brocht am Aschhur dän Voda von Tekoa to Welt.

De Nokomen von Jerachmeel

25Jerachmeel, de ieeschtjebuarna Sän von Hezron, haud siene Säns soo no de Rieej: Ram de ieeschtjebuarna, un dan Buna, Oren, Ozem un Ahija.

26Un Jerachmeel haud noch eene tweede Fru, dee heet Atara; un daut wia de Mutta von Onam.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27De Säns von Ram, däm ieeschtjebuarnen Sän von Jerachmeel, wieren: Maaz, Jamin un Eker.

28Onam siene Säns wieren: Schamai un Jada. Un Schamai siene Säns wieren: Nadab un Abischur.

29Abischur siene Fru heet Abihajil; un von dee worden am Achban un Molid jebuaren.

30Nadab siene Säns wieren: Seled un Apajim. Un Seled storf onen daut hee Säns hinjaleet.

31Apajim sien Sän wia Jischi. Jischi sien Sän wia Scheschan, un Scheschan sien Sän wia Achlai.

32Jada, de Brooda von Schamai, haud twee Säns: Jeter un Jonatan. Jeter oba storf onen Kjinja.

33Jonatan siene Säns wieren: Pelet un Sasa. Dit wieren aules Nokomen von Jerachmeel.

34Scheschan oba haud kjeene Säns, bloos Dajchta. Hee haud oba eenen ägiptischen Sklow, dee heet Jarha.

35Un Scheschan jeef sienen Sklow Jarha eene Dochta to Fru; un von dee wort Atai jebuaren.

36Atai haud eenen Sän Natan. Natan haud eenen Sän Sabad.

37Sabad haud eenen Sän Eflal. Eflal haud eenen Sän Obed.

38Obed haud eenen Sän Jehu. Jehu haud eenen Sän Asarja.

39Asarja haud eenen Sän Helez. Helez haud eenen Sän Elasa.

40Elasa haud eenen Sän Sismai. Sismai haud eenen Sän Schalum.

41Schalum haud eenen Sän Jekamja. Un Jekamja haud eenen Sän Elischama.

De wiedre Listen von Kaleb siene Nokomen

42Jerachmeel sienen Brooda Kaleb siene Säns wieren: Mescha, sien ieeschtjebuarna Sän, Sif sien Voda, un aus tweeda Marescha, dee de Staumvoda von Hebron wia.

43Hebron siene Säns wieren: Korach, Tapuach, Rekem un Schema.

44Schema haud eenen Sän Raham, dän Voda von Jorkoam. Rekem haud eenen Sän Schamai.

45Schamai sien Sän heet Maon, un Maon wia de Voda von Bet Zur.

46Efa, de Näbenfru von Kaleb, brocht am dise Säns to Welt: Haran, Moza un Gases. Un Haran haud eenen Sän Gases.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

47Jahdai siene Säns wieren: Regem, Jotam, Geschan, Pelet, Efa un Schaaf.

48Maacha, de Näbenfru von Kaleb, brocht am Scheber un Tirhana to Welt,

49un uk Schaaf, dän Voda von Madmana, un Schewa, dän Voda von Machbena un dän Voda von Gibea. Un Achsa wia Kaleb siene Dochta.

50Dit wieren de Säns von Kaleb. Hur, däm ieeschtjebuarnen Sän von de Efrata, siene Säns wieren: Schobal, de Voda von Kirjat Jearim,

51Salmon, de Voda von Betlehem, Haref, de Voda von Bet Gader.

52Un Schobal, de Voda von Kirjat Jearim, haud aus Nokomen: Reaja un de Halft von de Enwona en Manahat.

53De Volkjsgruppen von Kirjat Jearim wieren: De Jeterita, Puttita, Schumatita un Mischraita. Von dise sent de Zoratita un Eschtaolita häajekomen.

54Salmon siene Säns wieren: De Enwona von Betlehem, von Netofa, un Atrot Bet Joab un de Halft von de Enwona en Manahat, daut sent de Zoratita.

55Un de Volkjsgruppen un de Schriewa, waut en Jabez wonden, sent de Tiratita, Schimatita un Suchatita. Daut sent de Kinita, waut von Hamat jekomen sent, däm Voda von de Rechabita.

1. Chronik 3

De Nokomen von David

(2.Sam 3,2-5; 5,13-16)

1De foljende Säns worden David en Hebron jebuaren: De ieeschtjebuarna Sän wia Amnon, un siene Mutta wia Ahinoam, von Jesreel; de tweeda wia Daniel, von Abigajil, von Karmel;

2de dredda wia Absalom, de Sän von Maacha, eene Dochta von däm Kjennich Talmai, von Geschur; de vieeda wia Adonija, de Sän von Hagit;

3de fefta wia Schefatja, von Abital; de sasta wia Jitream, von siene Fru Egla.

4Dise sas worden David en Hebron jebuaren; dort rejieed hee säwen Joa un sas Moonat. Un no däm rejieed hee noch 33 Joa en Jerusalem.

5En Jerusalem worden am dise Säns jebuaren: Schamua, Schobab, Natan un Salomo, dise vea von Batseba, de Dochta von Eliam;

6un doatoo noch dise näajen: Jibhar, Elischua, Elifelet,

7Nogah, Nefeg, Jafia,

8Elischama, Eljada un Elifelet.

9Dit wieren aules volberajchtichte Säns von David; buta däm wieren doa noch de Säns von siene Näbenfrues. Un äare Sesta wia Tamar.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10De Troonoawen woone no däm Kjennich Salomo kjeemen: Salomo sien Sän Rehabeam, däm sien Sän Abija, däm sien Sän Asa, däm sien Sän Joschafat,

11däm sien Sän Joram, däm sien Sän Ahasja, däm sien Sän Joasch,

12däm sien Sän Amazja, däm sien Sän Asarja, däm sien Sän Jotam,

13däm sien Sän Ahas, däm sien Sän Hiskia, däm sien Sän Manasse,

14däm sien Sän Amon, un däm sien Sän Josia.

15Josia siene Säns wieren: Johanan de ieeschtjebuarna Sän, Jojakim de tweeda, Zedekia de dredda un Schalum de vieeda.

16Jojakim siene Säns wieren: Jechonja un Zedekia.

17Jechonja, dee en de Jefangenschoft wajchjefieet wort, haud dise Säns: Schealtiel,

18Malkiram, Pedaja, Schenazar, Jekamja, Hoschama un Nedabja.

19Pedaja siene Säns wieren: Serubabel un Schimi. Un Serubabel siene Säns wieren: Meschullam un Hananja, un äare Sesta wia Schelomit.

20Un noch fief Säns von am wieren: Haschuba, Ohel, Berechja, Hasadja un Juschab Hesed.

21Hananja siene Säns wieren: Pelatja, Jeschaja, Refaja, Arnan, Obadja, un Schechanja.

22Schechanja siene sas Säns wieren: Schemaja, Hatusch, Jigal, Bariach, Nearja un Schafat.

23Nearja siene dree Säns wieren: Eljoenai, Hiskija un Asrikam.

24Un tolatst noch Eljoenai siene säwen Säns: Hodawja, Eljaschib, Pelaja, Akub, Johanan, Delaja un Anani.

1. Chronik 4

De eenselne Volkjsgruppen von däm Staum Juda

1De Nokomen von Juda wieren: Perez, Hezron, Karmi, Hur un Schobal.

2Reaja, Schobal sien Sän, haud eenen Sän Jahat, un Jahat siene Säns wieren: Ahumai un Lahad. Un von an staumden de Volkjsgruppen von de Zoratita auf.

3De Nokomen von Hur, dee von sienen Sän Etam staumen, wieren: Jesreel, Jischma, Jidbasch; un äare Sesta heet Hazlelponi.

4Pnuel wia de Staumvoda von Gedor, un Eser wia de Voda von Huscha. Daut sent de Nokomen von Hur, däm ieeschtjebuarnen Sän von Kaleb siene Fru Efrata, däm Staumvoda von Betlehem.

5Aschhur, de Voda von Tekoa, haud twee Frues: Hela un Naara.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Un von Naara worden am dise jebuaren: Ahusam, Hefer, Temni un Ahaschtari. Daut wieren de Säns von Naara.

7Un de Säns von Hela wieren: Zeret, Sohar, Etnan un Koz.

8Von Koz staumden Anub un Zobeba auf, un uk Aharhel siene Volkjsgruppen, dee Harum sien Sän wia.

9Een Maun met Nomen Jabez haud een jratret aunseenen aus siene Breeda. Un siene Mutta nand am Jabez; see säd: Ekj hab am met Weedoag jebuaren.

10Un Jabez roopt dän Gott en Israel aun un säd: Säajen du mie un doo mien Launtstekj vejratren! Sto mie bie un hool Ojjlekj un Bedrenkjnis von mie wajch! Un Gott jeef am daut, wuarom hee jebät haud.

11Kelub, Schuha sien Brooda, haud eenen Sän Mehir, dän Voda von Eschton.

12Un Eschton siene Säns wieren: Bet Rafa, Paseach un Tehinna, dän Staumvoda von de Staut Nahasch. Äare Volkjsgruppen wonden en Recha.

13Kenas siene Säns wieren: Otniel un Seraja. Un Otniel siene Säns wieren: Hatat un Meonotai.

14Un Meonotai haud eenen Sän Ofra. Un Seraja haud eenen Sän Joab, dän Staumvoda von daut Hauntoabeida Tol, wiels see wieren aula Hauntoabeida.

15Jefune sienen Sän Kaleb siene Säns wieren: Iru, Ela un Naam; Ela sien Sän wia Kenas.

16Jehalelel siene Säns wieren: Sif, Sifa, Tirja un Asarel.

17Esra siene Säns wieren: Jeter, Mered, Efer un Jalon. Mered haud eene ägiptische Fru, dee Bitja heet, dän ägiptischen Kjennich siene Dochta; un von dee worden jebuaren: Mirjam, Schamai un Jischbach, dän Staumvoda von Eschtemoa.

18Un von siene Fru ut Juda worden am jebuaren: Jered, Gedor sien Voda, Heber, Socho sien Voda, un Jekutiel, Sanoach sien Voda.

19Hodija fried sikj Naham siene Sesta. Un dee äare Nokomen wieren: De Garmita, de Staumvoda von Keila, un Eschtemoa, de Maachatita.

20Schimon siene Säns wieren: Amnon, Rinna, Ben Hanan un Tilon. Jischi sien Sän wia Sohet. Un däm sien Sän heet Ben Sohet.

21Juda sienen Sän Schela siene Säns wieren: Er, Lecha sien Voda, un Lada, Marescha sien Voda, un buta däm wieren noch de Volkjsgruppen, dee en Bet Aschbea wonden un feinet Zeich wäwen deeden.

22Un to Schela siene Nokomen jehieren uk noch: Jokim un de Mana von Koseba, un uk Joasch un Saraf, waut to eene Tiet en Moab rejieeden, un nohäa oba wada trigj no Betlehem kjeemen, soo aus de oole Jeschichten sajen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Äare Nokomen wonden en Netaim un Gedera un oabeiden doa aus Toppstrikja en däm Kjennich siene Woakjstowen.

De Nokomen von Simeon

24Simeon siene Säns wieren: Jemuel, Jamin, Jarib, Serach un Schaul.

25Schaul sien Sän wia Schalum, däm sien Sän wia Mibsam, un Mibsam sien Sän wia Mischma.

26Mischma siene Säns wieren: Hamuel, Sakur un Schimi.

27Un Schimi haud 16 Säns un sas Dajchta; oba siene Breeda hauden nich väl Kjinja, un äa gaunzet Jeschlajchtsrejista vejratad sikj nich soo aus Juda sien Jeschlajchtsrejista deed.

28See bewonden oba Beerscheba, Molada, Hazar Schual,

29Baala, Ezem, Eltolad,

30Betuel, Horma, Ziklag,

31Bet Markabot, Hazar Susa, Bet Biri un Schaarajim. Daut wieren äare Städa waut see bewonden, bat David Kjennich wort.

32Buta däm jehieeden an uk noch dise fief Städa: Etam, Ajin, Rimmon, Tochen un Aschan

33met aul de Siedlungen toop, dee doa bat aun Baal rieekjten. Dort wonden see, un see hauden äa ieejnet Jeschlajchtsrejista.

34De Leida von äare Volkjsgruppen wieren: Meschobab, Jamlech, Joscha, Amazja sien Sän,

35Joel, Jehu, Joschibja sien Sän, un een Grootsän von Seraja, un een Uagrootsän von Asiel.

36Wieda wieren: Eljoenai, Jaakoba, Jeschohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, Benaja

37un Sisa, dee een Sän von Schifi wia, un Schifi wia een Sän von Alon, un Alon wia een Sän von Jedaja, un Jedaja een Sän von Schimri, dee een Sän von Schemaja wia.

38Dise, waut met Nomen jenant sent, wieren Leida en äare Volkjsgruppen, un äare Volkjsgruppen vebreeden sikj sea.

39Un om niee Weidplaza fa äare Schophäaden to sieekjen, trocken see no de oostne Sied vom Tol, no Gedor opptoo.

40Dort fungen see goode sauftje Weid un een Flekj Launt waut väl Rum haud, un uk secha un ruich wia, wiels daut verhäa von Ham siene Nokomen bewont wort.

41Un en dee Tiet, aus Hiskia Kjennich en Juda wia, kjeemen dise jenande Volkjsgruppen un äwafollen de Nokomen von Ham en äare Zeltloagasch, un uk de

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Meunita, waut dort wonden. See venichten dee aula un neemen äare Woninjen en, un wonen doa bat däm vondoagschen Dach, wiels doa Weid fa äare Schop wia.

42Eene aundre Grupp ut däm Staum Simeon, bie 500 Mana, trock no daut Boajlaunt Seir. Äare Leida wieren: Pelatja, Nearja, Refaja un Usiel, Jischi sien Sän.

43See schluagen de Amalekita doot, waut äwajebläwen wieren un sikj doahan trigjetrocken hauden, un see muaken sikj doa Tus un wonden doa bat disen Dach.

1. Chronik 5

De Nokomen von Ruben

1Hia kjemt daut Rejista von Ruben siene Nokomen: Ruben wia de ieeschte Sän von Israel. Wiels hee oba sienen Voda siene Näbenfru nich tochjeloten haud, wort sien Ieeschtjeburtsrajcht opp Josef siene Säns äwadroacht. Un doch wort hee nich en daut Jeschlajchtsrejista aus ieeschtjebuarna Sän betieekjent,

2wan am daut Ieeschtjeburtsrajcht uk toojesproaken wia. Soo wort doch de Staum Juda majchtich mank de israelitische Stam, un eenem ut sienen Staum wort daut Kjennichsrajcht jejäft.

3Ruben, däm ieeschtjebuarnen Sän von Israel, siene Säns wieren: Henoch, Palu, Hezron un Karmi.

4Joel sien Sän wia Schemaja, un däm sien Sän wia Gog, un von däm staumd Schimi,

5un von däm Micha, un däm sien Sän wia Reaja, Reaja sien Sän wia Baal,

6un Baal sien Sän wia Beera, däm Tiglat Pileser, de Kjennich von Assierien, jefangen wajchfieed. Hee wia to dee Tiet de Staumleida em Staum Ruben.

7Oba siene Breeda sent soo no äare Volkjsgruppen no, em Rejista oppjetieekjent worden: Jeiel, de väaschta, dan Secharja

8un Bela, Asa sien Sän un Schema sien Grootsän von Joel siene Nokomen. Bela un siene Nokomen wonden en de Jäajent von Aroer bat Nebo un Baal Meon

9un wonden nom Oosten han bat aun de Wiltnis aum Eufrat Riefa, wiels see hauden väl Vee em Launt Gilead.

10En Saul siene Tiet kjriejden see jäajen de Hagarita, un besiejden dee un besaden dee äare Wonstäden aun de Oostjrens von Gilead.

De Nokomen von Gad

11De Nokomen von Gad wonden aunjrensent aun däm Staum Ruben en de Jäajent von Baschan bat Salcha.

12Äa väaschta wia Joel, un Schafam de tweeda, un wieda, Janai un Schafat. Un see wonden en Baschan.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Un doatoo kjeemen noch säwen Mana met äare Volkjsgruppen: Michael, Meschullam, Scheba, Jorai, Jakan, Sia un Eber.

14See wieren de Nokomen von Abihajil, dee Huri sien Sän wia, dee Jaroach sien Sän wia, dee Gilead sien Sän wia, dee Michael sien Sän wia, dee Jeschischai sien Sän wia, dee Jachdo sien Sän wia, un dee Bus sien Sän wia.

15Ahi, Abdiel sien Sän, dee Guni sien Sän wia, wia eena von de väaschte en äare Volkjsgrupp.

16Dise wonden en Gilead, un en Baschan, un en de Städa, waut to de Jäajent jehieeden; un opp aul de Weidplaza, waut to de Launtschoft von Scharon jehieeden.

17Dise worden aula en dee Tiet oppjetieekjent aus Jotam de Kjennich en Juda, un Jerobeam de Kjennich en Israel wia.

18Von de Rubenita, de Gadita un däm haulwen Staum Manasse, talden aule Mana, waut fäich wieren met Schilt, Schwieet un Flizboagen omtogonen, 44.760 Kaumf fäje Mana.

19Un see kjamften jäajen de Hagarita, Jetur, Nafisch un Nodab.

20See saden äa vetruen opp Gott un roopten am om Help aun. Un Gott erhieed an un stunt an em Kaumf bie, soo daut see de Hagarita met aul äare Helpasch toop besiejen kunnen.

21Un daut Kjrichskaptol wia: 50.000 Kameelen, 250.000 Schop, 2.000 Äsels, un doatoo noch 100.000 Mana aus Jefangne.

22Un väle von äare Jäajna wieren em Kaumf jefollen, wiels Gott de Israeliten jeholpen haud. Un see bleewen en de Jäajent wonen, bat see selfst en de Jefangenschoft wajchjefieet worden.

De Nokomen von Manasse aun de oostne Sied vom Jordan

23De haulwe Staum von Manasse oba wond en de Jäajent von Baschan bat Baal Hermon un bat Senir un bat aum Boajch Hermon. Dis Deel vom Staum Manasse wia sea groot.

24De Leida von äare Volkjsgruppen wieren: Efer, Jischi, Eliel, Asriel, Jirmeja, Hodawja un Jachdiel. Dit wieren aules stoakje Kjrieja un aunjeseene Volkjsleida.

25Wiels see sikj oba aun äare Vodasch äaren Gott vesindijden un deenden de Jetta von de Urenwona, waut Gott ver de Israeliten vedräwen haud,

26stroft de Har, Israel äa Gott, an derch de Kjennichs Pull, un Tiglat Pileser von Assierien. Hee fieed de Rubenita, Gadita un dän haulwen Staum Manasse wajch, un brocht dee no Halach, aun däm Riefa Habor, un no Hara un en daut Tol von Gosan. Un doa bleewen see bat disen Dach.

De Nokomen von Levi: De Priesta äare Lienje

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

27Levi siene Säns wieren: Gerschon, Kehat un Merari.

28Kehat siene Säns wieren: Amram, Jizhar, Hebron un Usiel.

29Amram siene Säns wieren: Aaron un Moses, un Mirjam wia äare Sesta. Un Aaron siene Säns wieren: Nadab, Abihu, Eleasar un Itamar.

30Eleasar haud eenen Sän Pinhas. Pinhas haud eenen Sän Abischua.

31Abischua haud eenen Sän Bukki. Bukki haud eenen Sän Usi.

32Usi haud eenen Sän Serachja. Serachja haud eenen Sän Merajot.

33Merajot haud eenen Sän Amarja. Amarja haud eenen Sän Ahitub.

34Ahitub haud eenen Sän Zadok. Zadok haud eenen Sän Ahimaaz.

35Ahimaaz haud eenen Sän Asarja. Asarja haud eenen Sän Johanan.

36Johanan haud eenen Sän Asarja. Un Asarja es dee, dee en däm Tempel, dän Salomo en Jerusalem jebut haud, Priesta wia.

37Asarja haud eenen Sän Amarja. Amarja haud eenen Sän Ahitub.

38Ahitub haud eenen Sän Zadok. Zadok haud eenen Sän Schalum.

39Schalum haud eenen Sän Hilkija. Hilkija haud eenen Sän Asarja.

40Asarja haud eenen Sän Seraja. Seraja haud eenen Sän Jozadak.

41Jozadak oba wort aus Jefangna metjenomen, aus de Har Juda un Jerusalem von Nebukadnezar jefangen wajchfieren leet.

1. Chronik 6

De Nokomen von Levi: Daut Rejista von de Leviten

1Levi siene Säns wieren dise: Gerschon, Kehat un Merari.

2Gerschon siene Säns heeten: Libni un Schimi.

3Kehat siene Säns heeten: Amram, Jizhar, Hebron un Usiel.

4Un Merari siene Säns heeten: Machli un Muschi. Daut sent de Staumvodasch von de Leviten äare Volkjsgruppen.

5Gerschon sien Sän wia Libni, Libni sien Sän wia Jahat, Jahat sien Sän wia Simma.

6Simma sien Sän wia Joach, Joach sien Sän wia Ido, Ido sien Sän wia Serach, un Serach sien Sän wia Jeotrai.

7Kehat sien Sän wia Aminadab, un däm sien Sän wia Korach, Korach sien Sän wia Asir,

8Asir sien Sän wia Elkana, Elkana sien Sän wia Abiasaf, Abiasaf sien Sän wia Asir,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Asir sien Sän wia Tahat, Tahat sien Sän wia Uriel, Uriel sien Sän wia Usija, un Usija sien Sän wia Schaul.

10Elkana siene Säns wieren: Amasai un Ahimot,

11un däm sien Sän wia Elkana, Elkana sien Sän wia Zuf, Zuf sien Sän wia Nahat,

12Nahat sien Sän wia Eliab, Eliab sien Sän wia Jeroham, Jeroham sien Sän wia Elkana, Elkana sien Sän wia Samuel.

13Un Samuel siene Säns wieren: Joel, de ieeschtjebuarna Sän, un Abija de tweeda Sän.

14Merari sien Sän wia Machli, un däm sien Sän wia Libni, Libni sien Sän wia Schimi, Schimi sien Sän wia Usa,

15Usa sien Sän wia Schima, Schima sien Sän wia Hagija, un Hagija sien Sän wia Asaja.

De Leviten äare Oppgowen

16Dit sent dee, dee von David dän Oppdrach kjrieejen aus Kua Sinja en däm Harn sien Hus to deenen, no däm aus de Bundeskjist doa äaren bestendjen Plauz jekjräajen haud.

17See deenden ver de heilje Woninj, daut Vesaumlungszelt, met sinjen, bat Salomo däm Harn sien Hus en Jerusalem jebut haud. Un see deeden äaren Deenst soo aus an aunjewäsen wia.

18Dise Leviten, worden met de äwaje Mana ut äare Volkjsgruppen toop, doatoo beroopen. De Leida von de ieeschte Sinjagrupp wia Heman, een Nokomen von Kehat. Hee wia Joel sien Sän, un een Grootsän von Samuel.

19Wieda wieren siene Vodasch: Elkana, Jeroham, Eliel, Tohu,

20Zuf, Elkana, Mahat, Amasai,

21Elkana, Joel, Asarja, Zefanja,

22Tahat, Asir, Abiasaf, Korach,

23Jizhar un Kehat, de Sän von Levi, dee een Sän von Israel wia.

24Aun de rajchte Sied von Heman, stunt Asaf een Nokomen von Gerschon, de Leida von de tweede Sinjagrupp. Hee wia Berechja sien Sän un Schima sien Grootsän.

25Wieda wieren siene Vodasch: Michael, Maaseja, Malkija,

26Etni, Serach, Adaja,

27Etan, Simma, Schimi,

28Jahat un Gerschon, dee Levi sien Sän wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Aun de linkje Sied von Heman, stunt Etan, een Nokomen von Merari, un hee wia Leida von de dredde Sinjagrupp. Hee wia Kischi sien Sän, un een Grootsän von Abdi. Wieda wieren siene Vodasch: Maluch,

30Haschabja, Amazja, Hilkija,

31Amzi, Bani, Schemer,

32Machli un Muschi, de Sän von Merari, dee Levi sien Sän wia.

De Deenst von Aaron un siene Nokomen

33Äare Breeda, de aundre Leviten, wieren aunjestalt, daut see dän Deenst aun de Woninj, daut Gotteshus, verechten.

34Aaron un siene Säns wieren veordnet toom Priesta Deenst aum Brauntopfa Aultoa un aum Ruakopfa Aultoa. See sullen to aule Deensten en daut Aulaheilichste deenen om Israel äare Schult ver Gott to veseenen, soo aus Moses, Gott sien Deena, an daut aunjeordnet haud.

35Dit sent de Säns von Aaron, dee siene Nofolja em Priesta Deenst wieren: Aaron sien Sän wia Eleasar, Eleasar sien Sän wia Pinhas, Pinhas sien Sän wia Abischua,

36Abischua sien Sän wia Bukki, Bukki sien Sän wia Usi, Usi sien Sän wia Serachja,

37Serachja sien Sän wia Merajot, Merajot sien Sän wia Amarja, Amarja sien Sän Ahitub,

38Ahitub sien Sän wia Zadok, un däm sien Sän wia Ahimaaz.

De Leviten äare Wonstäden

(Josua 21,1-42)

39De Wonstäden un Weidflekja fa äare Veehäaden worden de Leviten von de äwaje Stam derch daut Loss toojedeelt. Daut 1. Loss foll opp de Priesta, Aaron siene Nokomen, waut to Kehat siene Nokomen jehieeden.

40See kjrieejen en daut Launtstekj von Juda de Staut Hebron met daut Weidlaunt runtom.

41Oba daut Akalaunt un de Darpa, waut to de Staut jehieeden, jeewen see Kaleb, Jefune sienen Sän.

42Soo jeewen see Aaron siene Säns de Friestäda Hebron un Libna met äa Weidlaunt toop, un uk Jatir un Eschtemoa met äa Weidlaunt toop.

43Holon, Debir,

44Aschan un Bet Schemesch met äa Weidlaunt toop.

45Un en däm Staum Benjamin kjrieejen see: Geba, Alemet un Anatot met daut Weidlaunt doabie, soo daut dise Gruppen aules toop 13 Städa hauden, met daut Weidlaunt doabie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

46Un de aundre Volkjsgruppen von Kehat siene Nokomen kjrieejen derch daut Loss en däm Staum Efraim, en däm Staum Dan un en däm haulwen Staum Manasse tieen Städa jejäft.

47De Volkjsgruppen von Gerschon siene Nokomen kjrieejen von de Stam Isachar, Asser, Naftali un von däm Deel von Manasse waut en Baschan wia, 13 Städa jejäft.

48De Volkjsgruppen von Merari siene Nokomen kjrieejen derch daut Loss twalf Städa von de Stam: Ruben, Gad, un Sebulon.

49De Israeliten jeewen de Leviten de Städa emma met de Weidstapen toop, waut doabie jehieeden.

50See kjrieejen uk derch daut Loss de Städa, waut aul erwänt sent, en de Jäajent von de Stam Juda, Simeon un Benjamin.

51De äwaje Gruppen von Kehat siene Nokomen worden Städa en daut Launtstekj von Efraim jejäft.

52See jeewen Kehat siene Nokomen de Friestäda: Sichem opp daut Boajlaunt en Efraim, Gesser,

53Kibzajim, Bet Horon,

54Ajalon un Gat Rimmon, met äa Weidlaunt doabie.

55Un doatoo noch ut däm wastnen Deel von Manasse: Aner un Jibleam, met äa Weidlaunt toop.

56De Nokomen von Gerschon kjrieejen em oostnen Deel von Manasse: Golan en Baschan, un Aschtarot met äa Weidlaunt toop.

57Un en däm Staum Isachar: Kedesch, Daberat,

58Ramot un En Ganim, met äa Weidlaunt toop.

59En däm Staum Asser kjriejen see: Mischal, Abdon,

60Helkat un Rehob met äa Weidlaunt toop.

61Un en däm Staum Naftali: Kedesch en Galiläa, Hamon un Kirjatajim, met äa Weidlaunt toop.

62De Nokomen von Merari jeewen see en däm Staum Sebulon: Rimmon un Tabor met äa Weidlaunt toop.

63Un aun de oostne Sied vom Jordan jäajen Jericho, en däm Staum Ruben: Bezer, de Staut waut en de Stap licht, un doatoo noch Jahaz,

64Kedemot un Mefaat, met äa Weidlaunt toop.

65Un en däm Staum Gad: Ramot en Gilead, Mahanajim,

66Heschbon un Jaser, met äa Weidlaunt toop.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Chronik 7

De Nokomen von Isachar

1Isachar siene Säns wieren: Tola, Puwa, Jaschub un Schimron, dise vea.

2Tola siene Säns wieren: Usi, Refaja, Jeriel, Jachmai, Jibsam un Schemuel. See wieren de Leida en äare Volkjsgruppen un stoakje Kjrieja. Tola siene Nokomen talden en David siene Tiet en ää Jeschlajchtsrejista 22.600 Mana.

3Usi sien Sän wia Jisrachja, un däm siene Säns wieren: Michael, Obadja, Joel un Jischija. Dise fief wieren aula Leida en äare Volkjsgruppen.

4See hauden sooväl Frues un Kjinja, daut äare Volkjsgruppen en de Loag wieren, 36.000 Mana fa daut Kjrichshää to stalen.

5Un äare Breeda ut de aundre Volkjsgruppen von Isachar wieren aules stoakje Kjrieja. Un aules toop wieren daut 87.000 Mana, waut oppjetieekjent wieren.

De Nokomen von Benjamin un Naftali

6Benjamin haud dree Säns: Bela, Becher un Jediael.

7Bela siene Säns wieren: Ezbon, Usi, Usiel, Jerimot un Ir. Dise fief wieren de Leida en äare Volkjsgruppen, un see wieren stoakje Kjrieja. Un en daut Rejista von äare Nokomen wieren 22.034 Mana enjeschräwen.

8Becher siene Säns wieren: Semira, Joasch, Elieser, Eljoenai, Omri, Jerimot, Abija, Anatot un Alemet.

9Em Jeschlajchtsrejista von äare Nokomen wieren, no äare Volkjsgruppen jeordnet, 20.200 Mana, dee toom Kjrich daugden, enjeschräwen.

10Jediael sien Sän wia Bilhan, un däm siene Säns wieren: Jeusch, Benjamin, Ehud, Kenaana, Setan, Tarsis un Ahischahar.

11Un see wieren Leida en äare Volkjsgruppen un stoakje Kjrieja. Un see kunnen em Kjrich 17.200 Mana fa daut Kjrichshää stalen.

12Ir siene Säns wieren: Huppim un Schuppim. Huschim wia een Sän von Aher.

13Naftali siene Säns wieren: Jachzeel, Guni, Jezer un Schillem. Dit wieren aules Nokomen von Naftali siene Mutta Bilha.

Manasse siene Nokomen

14Manasse un siene Fru hauden eenen Sän, dee heet Asriel. Un siene aramäische Näbenfru brocht am uk noch Machir, däm Voda von Gilead, to Welt.

15Machir neem eene Sesta von Huppim un Schuppim to Fru, dee heet Maacha. Sien tweeda Sän von de Näbenfru heet Zelofhad, un dee haud bloos Dajchta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Maacha, Machir siene Fru, brocht am twee Säns to Welt. Dän eenen nand see Peresch, un dän aundren Scheresch. Un Scheresch siene Säns wieren: Ulam un Rekem.

17Ulam sien Sän wia Bedan. Daut sent de Nokomen von Gilead, dee Machir sien Sän un Manasse sien Grootsän wia.

18Siene Sesta Molechet brocht Ischhod, Abieser un Machla to Welt.

19Un Schemida siene Säns wieren: Achjan, Sichem, Likhi un Aniam.

Efraim siene Nokomen

20Efraim sien Sän wia Schutelach, un däm sien Sän wia Bered, Bered sien Sän wia Tahat, Tahat sien Sän wia Elada, Elada sien Sän wia Tahat,

21Tahat sien Sän wia Sabad. Buta Schutelach haud Efraim noch twee Säns: Eser un Elad. Dise jinjen no Gat, om de Enwona dort äare Veehäaden to bestälen, un worden doabie dootjeschloagen.

22Un äa Voda Efraim truad eene lange Tiet om an, un sien Frintschoft kjeem no am, om am to treesten.

23Oba no dise truaje Tiet hauden hee un siene Fru noch eenen Sän, un däm nand hee Beria, wiels dee en dise Ojjlekjstiet en siene Famielje jebuaren wort.

24Efraim siene Dochta wia Scheera, dee leet daut unjaschte uk daut bowaschte Bet Horon un Usen Scheera oppbuen.

25Siene Säns wieren: Refach un Reschef. Reschef haud eenen Sän, dee heet Telach; un däm sien Sän wia Tahan,

26Tahan sien Sän wia Ladan, Ladan sien Sän wia Amihud, Amihud sien Sän wia Elischama,

27Elischama sien Sän wia Nun, un Nun sien Sän wia Josua.

28Un äa Launt un äare Wonstäden wieren: Betel met de Darpa waut doatoo jehieeden, nom Oosten han wia Naara, un nom Wasten wia Gesser met aule Darpa doabie, un nom Nuaden rieekjt daut bat Sichem un Aja, un aule Darpa waut doatoo jehieeden.

29Un biesied an wonden de Nokomen von Manasse. Un dee äare Siedlungen wieren: Bet Schean met de Darpa doatoo, Taanach met de Darpa doatoo, Megiddo met aul de Darpa doatoo, un Dor met de Darpa waut doatoo jehieeden. Aul dise Siedlungen worden von de Nokomen von Israel sienen Sän, Manasse, bewond.

Asser siene Nokomen

30De Säns von Asser wieren: Jimna, Jischwa, Jischwi un Beria; un äare Sesta wia Serach.

31Beria siene Säns wieren: Heber un Malkiel. Dit wia de Staumvoda von Birsajit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Heber siene Säns wieren: Jaflet, Schemer un Hotam, un siene Dochta wia Schua.

33Jaflet siene Säns wieren: Pasach, Bimhal un Aschwat.

34Schemer siene Säns wieren: Ahi, Hubba un Aram.

35Un de Säns von sienen Brooda Hotam wieren: Zofach, Jimna, Schelesch un Amal.

36Zofach siene Säns wieren: Suach, Harnefer, Schual, Beria, Jimra,

37Bezer, Hod, Schama, Schilscha, Jitran un Beera.

38Jeter siene Säns wieren: Jefune, Pispa un Ara.

39Ulla siene Säns wieren: Arach, Haniel un Rizja.

40Dit wieren aules von Asser siene Nokomen; see wieren utjeläsde Leida en äare Volkjsgruppen, un stoakje Kjrieja. Un en de List von de kjrichsfäje Mana wieren von Asser siene Nokomen 26.000 Mana enjeschräwen.

1. Chronik 8

Eene wiedre List von Benjamin siene Nokomen

1Benjamin siene Säns wieren, Bela, sien ieeschtjebuarna Sän, Aschbel de tweeda, Achrach de dredda,

2Noha de vieeda, un Rafa de fefta.

3Bela siene Säns wieren: Ard, Gera, Abihud,

4Abischua, Naaman, Ahoach,

5Gera, Schefufan un Huram.

6Ehud siene Säns, wieren de Leida von de Volkjsgruppen waut en Geba wonden, un waut von doa no Manahat veschlapt worden;

7daut wieren: Naaman, Ahija un Gera. Un Gera wia daut, waut an doahan veschlapt. De Säns von Bela sienen Sän Gera wieren Usa un Ahihud.

8Schaharajim wond opp daut huage Launt en Moab, un hee haud Säns aus hee siene Frues Huschim un Baara ieescht haud loten wajchgonen,

9un sikj Hodesch jefriet haud. Met Hodesch toop haud hee de Säns Jobab, Zibja, Mescha, Malkam,

10Jeuz, Sacheja un Mirma. Dise Säns wieren Leida en äare Volkjsgruppen.

11Von Huschim, de Fru waut hee ieescht jehaut haud, staumden de Säns Abitub un Elpaal.

12Elpaal siene Säns wieren: Eber, Mischam un Schemed. Disa bud Ono un Lod un de Siedlungen waut doatoo jehieeden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13De Breeda Beria un Schema wieren de Leida von de Volkjsgruppen, waut en Ajalon wonden. See vedreewen de Enwona von Gat.

14Un äare Breeda wieren: Elpaal, Schaschak Jeremot,

15Sebadja, Arad, Eder,

16Michael, Jischpa un Joha; aules Beria siene Säns.

17Elpaal siene Säns wieren: Sebadja, Meschullam, Hiski, Heber,

18Jischmerai, Jislia un Jobab.

19Schimi siene Säns wieren: Jakim, Sichri, Sabdi,

20Elienai, Zilletai, Eliel,

21Adaja, Beraja un Schimrat.

22Schaschak siene Säns wieren: Jischpan, Eber, Eliel,

23Abdon, Sichri, Hanan,

24Hananja, Elam, Antotija,

25Jifdeja un Pnuel.

26Jeroham siene Säns wieren: Schamscherai, Scheharja, Atalja,

27Jaareschja, Elia un Sichri.

28See wieren de Leida en äare Volkjsgruppen, waut en Jerusalem wonden.

29Un en Gibeon wond Jeiel, de Staumvoda von dise Staut; un siene Fru heet Maacha.

30Un sien ieeschtjebuarna Sän wia Abdon, un wieda wieren doa: Zur, Kisch, Baal, Ner, Nadab,

31Gedor, Achjo, Secher un Miklot.

32Miklot haud eenen Sän dee heet Schima. Un uk see wonden met äare Staumbreeda toop en Jerusalem.

33Ner sien Sän wia Kisch, un Kisch sien Sän wia Saul. Saul siene Säns wieren: Jonatan, Malkischua, Abinadab un Eschbaal.

34Jonatan sien Sän wia Merib Baal. Un Merib Baal sien Sän wia Micha.

35Micha siene Säns wieren: Piton, Melech, Tachrea un Ahas.

36Ahas sien Sän wia Joada. Un Joada siene Säns wieren: Alemet, Asmawet un Simri. Simri sien Sän wia Moza,

37Moza sien Sän wia Bina, Bina sien Sän wia Refaja, Refaja sien Sän wia Elasa, un däm sien Sän wia Azel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

38Azel haud sas Säns: Asrikam, Bochru, Jischmael, Schearja, Obadja un Hanan.

39Sien Brooda Eschek siene Säns wieren: Ulam, de ieeschtjebuarna Sän, Jeusch, de tweeda, un Elifelet, de dredda.

40Ulam siene Säns wieren stoakje Kjrieja, waut met Flizboages un Feilen bewaufnet wieren. See hauden väl Säns un Grootsäns, aules toop 150 Mana. Dise jehieeden aula to de Nokomen von Benjamin.

1. Chronik 9

De Enwona von Jerusalem no de Vebaunung

(Neh 11,3-19)

1Soo wort gaunz Israel no äare Volkjsgruppen jeordnet un en daut kjennichliche Rejista oppjeschräwen. Wiels de Enwona von daut Kjennichrikj Juda sikj oba von Gott wajchjedreit hauden, worden see aus Jefangne no Babel jebrocht.

2De ieeschte, waut von dort trigjkjeemen un wada en äare Heimat Juda aunsiedelden, wieren Priesta, Leviten, Tempeldeena un aundre Israeliten.

3Dee waut don en Jerusalem aunsiedelden wieren von de Stam: Juda, Benjamin, Efraim un Manasse.

4Von däm Staum Juda: Utai, Amihud sien Sän, dee Omri sien Sän wia, dee Imri sien Sän wia, dee Bani sien Sän wia, un dee een Nokomen von Juda sienen Sän Perez wia.

5Von Juda sienen Sän Schela siene Nokomen wieren: Asaja, de ieeschtjebuarna Sän, un siene Säns.

6Von Juda sienen Sän Serach siene Nokomen: Jeuel un siene Breeda. Aules toop wieren von Juda 690 Mana.

7Ut däm Staum Benjamin: Salu, Meschullam sien Sän, dee Hodawja sien Sän wia, dee Senua sien Sän wia;

8un Jibneja, Jeroham sien Sän, un Ela, Usi sien Sän un Michri sien Grootsän; un Meschullam, Schefatja sien Sän, dee Reguel sien Sän wia, un dee wia Jibnija sien Sän.

9Dit wieren de leidende Mana, dee äare Volkjsgruppen aunleiden. Met äare Breeda, un dee äare Volkjsgruppen toop, wieren daut 956.

10Von de Priesta oba wieren: Jedaja, Jojarib, Jachin

11un Asarja, de väaschta em Tempel, Hilkija sien Sän. Hilkija wia Meschullam sien Sän, Meschullam wia Zadok sien Sän, dee wia Merajot sien Sän, un dee wia Ahitub sien Sän.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Un Adaja, Jeroham sien Sän, Jeroham wia Paschhur sien Sän, un dee wia Malkija sien Sän. Un Masai, Adiel sien Sän, Adiel wia Jachsera sien Sän, dee wia Meschullam sien Sän, dee wia Meschillemot sien Sän, un dee wia Immer sien Sän.

13Met äare Breeda toop wieren see 1.760 Leida en äare Volkjsgruppen, waut aula fäich wieren toom Deenst em Gotteshus.

14Von de Leviten oba, von Merari siene Nokomen, wieren: Schemaja, Haschub sien Sän, dee Asrikam sien Sän wia, un dee wia Haschabja sien Sän;

15Un Bakbukja, Heresch, Galal un Matanja, Micha sien Sän un Sichri sien Grootsän, een Nokomen von Asaf.

16Un Abda, Schamua sien Sän, un Galal sien Grootsän, een Nokomen von Jedutun. Un Berechja, Asa sien Sän un Elkana sien Grootsän, dee frieejoa en de Siedlungen von Netofa wond.

De Leviten äare Amta

17De Puatenwajchta wieren: Schalum, Akub, Talmon un Ahikam; un äa väaschta wia Schalum.

18Siene Grupp bewoakt bat disen Dach däm Kjennich sien Puat aun de oostne Sied. See wieren de Wajchta en de Leviten äa Loaga.

19Uk däm Deenst aus Wajchta aum Engank von daut Vesaumlungszelt verecht Schalum un de Mana von siene Grupp, aules Nokomen von Korach; Schalum staumd äwa Kore un Abiasaf von Korach auf. Äare Vodasch hauden en de Wiltnis däm Engank von dämHarn sien Loaga bewoakt.

20Pinhas, Eleasar sien Sän, wia äa väaschta jewast, de Har es met am!

21Secharja, Meschelemja sien Sän wia de Wajchta aum Engank von daut Vesaumlungszelt.

22Aules toop wieren daut 212, waut to Puatenwajchta wieren utjesocht worden. Dise wieren en daut Jeschlajchtsrejista en äare Darpa enjeschräwen; David un de Profeet Samuel hauden dee en äa Aumt enjesat,

23daut see un äare Säns de Puaten aun daut Vesaumlungszelt, un nohäa aun däm Harn sien Hus bewoaken sullen.

24De Wajchta wieren no de vea Himmelsrechtungen oppjestalt, nom Oosten, nom Wasten, nom Nuaden un nom Sieden.

25De Mana wonden en äare Darpa un musten jiedatsmol fa säwen Doag toom Deenst komen, wan de Tiet bat an wia.

26Bloos de väaschte vea Puatenwajchta stunden bestendich em Aumt. Un eenje von de Leviten wieren äwa de Stowen aum Gotteshus, wua Väarot un Jelt jeloagat wort, aunjestalt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27 See bleewen uk äwa Nacht bie daut Gotteshus, wiels see musten woaken un jieda zemorjes de Puaten opschluten.

28 Un eenje von de Leviten wieren aunjestalt äwa daut Jereetschoft, waut biem väajeschräwnen Deenst jebrukt wort. See musten daut aufjetalt rut un nenn droagen, wan daut jebrukt wort.

29 Wada aundre wieren aunjestalt äwa daut Jereetschoft, daut heilje Jescher, un uk äwa daut Mäl, dän Wien, de Olieweneelj, dän Weiruak un de scheenrikjende Sachen, waut fa de Saulweelj jebrukt worden.

30 De Saulweelj toopstalen oba wia de Priesta äare Oppgow.

31 Un Matitja, de Levit, däm ieeschtjebuarnen Sän von Korach sienen Nokomen Schalum, wia de Oabeit met de Paunen aunvetrut.

32 Von Kehat siene Nokomen wieren eenje aunjestalt daut jeweide Broot reedtomoaken, un to jieda Sabat opp dän Desch to lajen.

33 De levitische Gruppen, waut fa daut Jesank biem Tempel veauntwuatlich wieren, wonden en de Stowen aum Tempel, un wieren von de aundre Oabeit frie, wiels see aum Dach uk de Nacht fa äaren Deenst reed sennen musten.

34 Aul dise jenande Leida von äare Volkjsgruppen, dee no äare Aufstaumunk to de Leviten jehieeden, wonden don en Jerusalem.

De Vodasch un de Nokomen vom Kjennich Saul

(1.Chr 8,29-38)

35 En Gibeon wond Jeiel, de Staumvoda von dise Staut. Un siene Fru heet Maacha,

36 un sien ieeschtjebuarna Sän wia Abdon; un de aundre Säns wieren: Zur, Kisch, Baal, Ner, Nadab,

37 Gedor, Achjo, Secher un Miklot.

38 Miklot sien Sän wia Schima. Un see wonden met äare Staumbreeda toop en Jerusalem.

39 Ner sien Sän wia Kisch, un Kisch sien Sän wia Saul. Saul siene Säns wieren: Jonatan, Malkischua, Abinadab un Eschbaal.

40 Jonatan sien Sän wia Merib Baal, un däm sien Sän wia Micha.

41 Micha siene Säns wieren: Piton, Melech, Tachrea un Ahas.

42 Ahas sien Sän heet Joada, un däm siene Säns wieren: Alemet, Asmawet un Simri. Un Simri sien Sän wia Moza,

43 un Moza sien Sän wia Bina, un däm sien Sän wia Refaja. Refaja sien Sän wia Elasa, un däm sien Sän wia Azel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

44Un Azel haud sas Säns; dee heeten: Asrikam, Bochru, Jischmael, Schearja, Obadja un Hanan.

1. Chronik 10

Saul sien Unjagank

(1.Sam 31,1-13)

1Bie däm Boajch Gilboa kjeem daut to eenen Kaumf tweschen Israel un de Filista. Un de Mana von Israel musten nojäwen un flichten; un väle von an worden von de Fiend doljeschloagen un bleewen ligjen.

2Oba de Filista vefoljden Saul un siene Säns. Un de dree Säns: Jonatan, Abinadab un Malkischua kjeemen doa aula to dood.

3Un om Saul wort sea hoat jekjamft aus de Flizboagen Scheetasch am to seenen jekjräajen hauden, un opp am loosjinjen, un Saul wort aunjeschoten.

4Dan säd Saul to sienen Schiltdroaga: Nemm dien Schwieet un moak mie doot! Om daut nich dise onbeschnädne komen un driewen äaren Spott met mie. Oba sien Schiltdroaga fercht sikj daut to doonen, un wull daut nich. Dan neem Saul selfst daut Schwieet un schmeet sikj opp de Spetz von daut Schwieet.

5Aus de Schiltdroaga daut sach, daut Saul doot wia, neem hee uk sien Schwieet un schmeet sikj doanopp, daut hee doot spekjt.

6Soo storwen Saul un siene dree Säns, un doamet uk sien Kjennichshus.

7Un aus de Mana von Israel, waut opp daut jlikje Launt von Jesreel wonden, daut sagen, daut see jeschloagen wieren, un Saul un siene Säns doot wieren, dan veleeten see äare Wonstäden un brochten sikj wajch. Un de Filista kjeemen un bewonden äare Städa.

8Dän näakjsten Dach no däm Kaumf kjeemen de Filista om aule wieetvolle Sachen von de doodje Menschen wajchtonämen, un fungen doabie uk Saul un siene Säns, dee doot opp däm Boajch Gilboa lagen.

9Dan trocken see Saul ut un neemen sienen Kopp un siene Jewäaren un schekjten Menschen doamet derch daut gaunze Filista Launt, un brochten de Siejes Norecht ver daut gaunze Volkj un uk ver äare Jetta.

10Un see läden Saul siene Jewäaren en äaren Gott sienen Tempel nenn, un sienen Kopp muaken see aum Tempel von äaren Aufgott Dagon naun.

11Aus de Enwona von Jabesch en Gilead daut hieeden, waut de Filista Saul aules aunjedonen hauden,

12muaken see sikj opp, aule Mana waut toom Kaumf fäich wieren, un neemen de doodje Kjarpasch von Saul un siene Säns un brochten dee no Jabesch un

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

begrowden dee unja däm Ieekjenboom bie Jabesch, un fausten un truaden säwen Doag.

13Soo storf Saul, wiels hee däm Harn ontru jeworden wia, un sikj nich aun däm Harn sien Wuat hilt, un soogoa eene Woasajafru befroagen jinkj,

14oba nich däm Harn froagen deed. Doawäajen leet de Haram stoawen un muak David, Isai sienen Sän, en siene Städ toom Kjennich.

1. Chronik 11

David woat Kjennich äwa Israel

(2.Sam 5,1-3)

1Gaunz Israel vesaumeld sikj bie David en Hebron un säd to am: Du best doch ons ieejnet Fleesch un Bloot!

2Aul don, aus Saul noch Kjennich wia, deetst du daut israelitische Häa em Kjrich veropp gonen. Un de Har, dien Gott, haft die toojesajcht: Du saust mien Volkj Israel weiden, un du saust de väaschta äwa mien Volkj Israel sennen.

3Soo säden aule Leida von Israel, waut no däm Kjennich David no Hebron jekomen wieren. Un David muak dort en Hebron ver däm Harn eenen Bunt met an. Un see saulwden David toom Kjennich äwa gaunz Israel, soo aus de Har daut derch Samuel jesajcht haud.

David nemt Jerusalem en un moakt daut to siene Hauptstaut

(2.Sam 5,6-10)

4Un David trock met aule Mana von Israel toop no Jerusalem, waut don Jebus heet. Wiels doa wonden to dee Tiet de Jebusita.

5Un de Birja von Jebus säden to David: Hia en dise vesechade Staut woascht du nich nenkomen. David neem de vesechade Staut Zion oba doch en, un dee wort to Davidstaut.

6David säd to siene Mana: Wäa de Jebusita daut ieeschte schleit, dee saul mien väaschta Kjrichsfiera woaren. Dan stieech Joab, de Zeruja äa Sän, daut ieeschte nopp no de Staut, un wort David sien Kjrichsfiera.

7Dan jinkj David un wond en de vesechade Städ, un doahäa wort dee “Davidstaut” jenant.

8David bud de Staut runtom ut, vom Millo aun gaunz runtom. Joab oba bud daut äwaje en de Staut wada trajcht.

9David neem emma mea to aun Macht, un deHar, dee aules rejieet, wia met am.

David siene Helden un äare groote Doten

(2.Sam 23,8-39)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Dit sent de väaschte von David siene Helden, waut sikj tru aun am hilden en sien Kjennichrikj met gaunz Israel. Met daut gaunze Volkj toop muaken see am no däm Harn sien Wuat toom Kjennich äwa Israel.

11Un dit sent de Nomes von David siene Helden: Joschobam, een Nokomen von Hachmoni, wia de väaschta von dree Helden; hee kjamft met däm Spies un spekjt 300 Fiend en eenen Kaumf doot.

12Hinja am wia Eleasar, Dodo sien Sän von Ahoach. Hee wia eena von dree Helden.

13Hee wia doabie, aus de Filista sikj bie Pas Damim jäajen David toom Kaumf vesaumelt hauden. Dort wia een Joascht Flekj. Aus de Israeliten oba fa de Filista nojäwen un ranen musten,

14stald hee sikj medden opp daut Flekj han, un veteidijd daut un see schluagen de Filista trigj. Un de Har jeef Israel eenen grooten Siech.

15Eemol aus de Filista äa Loaga opp daut jlikje Launt Refaim oppjestalt hauden, jinjen dree von de 30 Helden no däm Steen rauf, wua David wia, en de Heel Adullam.

16Dort haud David eene Städ wua hee sechren Schutz haud, un wua hee sikj uk jrod opphilt; oba de Filista hauden en de selwje Tiet uk eene Aufdeelunk en Betlehem un bewoakten daut strenj.

17Un David leet sikj daut jelesten un säd: Mie darscht! Wäa holt mie Wota ut däm Borm waut bie daut Stautspuat en Betlehem es?

18Dan jinjen dree Helden un bruaken en daut Loaga von de Filista nenn, un schapten Wota ut däm Borm, waut biem Puat en Betlehem wia, un brochten daut no David. Hee oba wäad sikj daut to drinkjen, un goot daut ver däm Harn ut aus een Drinkjopfa

19un säd: Doa mucht Gott mie von wajchhoolen, daut ekj soont doo, wiels daut wudd je jrod soo sennen aus wan ekj daut Bloot von dise Mana drunk, waut äa Läwen opp Spell saden om dit Wota to holen. Doawäajen wull hee daut nich drinkjen. Dit deeden de dree stoakje Helden.

20Abischai, Joab sien Brooda, wia de väaschta von de 30 Helden. Hee schluach met sienen Spies 300 Fiend dol.

21Un hee haud daut jratste aunseenen von dise 30 Mana; oba met de aundre Dree kjeem hee nich met.

22Benaja, von Kabzeel, Jojada sien Sän, wia een Helden Kjamfa, dee groote Doten volbrocht. Hee schluach de twee groote Helden von de Moabita, waut aus Leiws von Moab bekaunt wieren. Un aus aun eenen Dach, aus daut jeschniet haud, een Leiw em Borm jefollen wia, dan kroop hee doa auleen nenn un schluach däm doot.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Hee schluach uk eenen ägiptischen Maun doot, waut fief Ellen huach wia, un eenen Spies enne Haunt haud, waut soo dikj wia aus een Wäwaboom. Oba hee jinkj bloos met eenen Stock opp däm loos, un reet am sienen Spies ut de Haunt un spekjt am doamet doot.

24Derch soone Doten wort Benaja aus eena von de 30 Helden aunerkjant.

25Un hee wort huach jeieet mank de 30 Helden, oba met de väaschte dree Helden kjeem hee nich met. David stald am oba aun äwa siene Wajchta.

26De aundre stoakje Helden wieren dise: Asael, Joab sien Brooda; Elhanan, Dodo sien Sän, von Betlehem;

27Schamot von Harod, Helez von Pelon,

28Ira, Ikkesch sien Sän, von Tekoa; Abieser von Anatot,

29Sibbechai von Huscha, Ilai von Ahoach,

30Mahrai von Netofa, Heled, Baana sien Sän, von Netofa,

31Ittai, Ribai sien Sän, von Gibea en Benjamin; Benaja von Piraton,

32Hiddai von Nahale Gaasch, Abiel von Bet Araba,

33Asmawet von Bahurim, Eljachba von Schaalbim,

34Jaschen, de Gunita; Jonatan, Schage sien Sän, von Harar,

35Ahiam, Sachar sien Sän, von Harar, Elifal, Ur sien Sän,

36Hefer von Mechera, Ahija von Pelon,

37Hezro von Karmel, Naarai, Esbai sien Sän,

38Joel, Natan sien Brooda; Mibhar, Hagri sien Sän,

39Zelek, de Amonita; Nachrai von Beerot, Joab sien Schiltdroaga.

40Ira von Jatir, Gareb von Jatir,

41Uria, de Hetita, Sabad, Achlai sien Sän,

42Adina, Schisa sien Sän, een Befälshaba ut däm Staum Ruben waut äwa 30 Mana to jebeeden haud.

43Hanan, Maacha sien Sän, Joschafat von Meten,

44Usija von Aschtarot, Schama un Jehiel, Hotam siene Säns, von Aroer.

45Jediael, Schimri sien Sän, un sien Brooda Joha, von Tiz.

46Eliel von Mahawiem, Jeribai un Joschawja, Elnaam siene Säns, Jitma, de Moabita;

47un Eliel, Obed un Jaasiel von Zoba.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Chronik 12

De ieeschte Aunhenja waut David en Ziklag haud

1Dit sent de Mana, waut no David kjeemen aus hee sikj en Ziklag opphilt, aus hee vom Kjennich Saul, Kisch sienen Sän, wajchbliewen must. See wieren Helden, dee am don aul kjamfen holpen.

2See wieren met Flizboages un Feilen bewaufnet, un kunnen met de rajchte uk met de linkje Haunt, met däm Schleida Steena, un met däm Flizboagen Feilen scheeten. Von Saul siene Staumbreeda, ut däm Staum Benjamin, kjeemen no David:

3Ahieser, de väaschta, un Joasch, Schemaa von Gibea sien Sän; Jesiel un Pelet, Asmawet siene Säns; Beracha un Jehu, von Anatot,

4Jischmaja von Gibeon, eena von de 30 Helden, waut de väaschta mank an wia,

5Jirmeja, Jahasiel, Johanan, un Josabad von Gedera,

6Elusai, Jerimot, Bealja, Schemarja un Schefatja von Haruf,

7Elkana, Jischija, Asarel, Joeser un Joschobam von Korach siene Nokomen,

8Joela un Sebadja, Jeroham siene Säns von Gedor.

9Ut däm Staum Gad jinkj uk eene Grupp stoakje Kjrieja äwa no David, aus hee bie sienen sechren Plauz enne Wiltnis von Juda wia. See wieren met Schilt un Spies bewaufnet, un kjamften soo aus de Leiws un wieren oppe Boaj soo fekjs aus de Ree.

10De väaschta wia Eser, de tweeda Obadja, de dredda Eliab,

11de vieeda Mischmana, de fefta Jirmeja,

12de sasta Atai, de säwenda Eliel,

13de achta Johanan, de näajenda Elsabad,

14de tieenda Jirmeja, un de alfta Machbanai.

15Dise wieren ut däm Staum Gad, see wieren Befälshaba em Kjrichshäa, un de jerinjsta von an wia äwa 100, un de stoakjsta wia äwa 1.000.

16Dit sent dee, dee en eenen Kaumf en de ieeschte Moonat äwa däm Jordan kjeemen aus dee bat aun beid Kaunten voll wia, un aule Läajchten nom Oosten uk nom Wasten too wieren.

17Ut de Stam Benjamin un Juda kjeemen oba uk waut Mana no David no de aufjesechade Städ manke Boaj.

18Un David jinkj rut no an un säd: Kom jie en Fräd no mie om mie to halpen, dan saul mien Hoat met junt sennen. Kom jie oba met Lest, om mie aun miene Fiend to

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

veroden, soo weet de Har, onse Vodasch äa Gott daut, un woat daut bestrofen, wiels ekj hab kjeen orrajcht jedonen.

19Vom Jeist Gottes jedräwen neem Amasai, de väaschta äwa 30, daut Wuat un säd: Wie jehieren die, David, un met die well wie daut hoolen, du Sän von Isai! Fräd, Fräd saul met die sennen! Fräd saul uk met diene Helpasch sennen, wiels dien Gott die halpt! Dan neem David an opp un sad an en aus Befälshaba äwa siene Baunden.

20Un ut däm Staum Manasse jinjen uk waut Mana äwa no David. Dit passieed en dee Tiet, aus hee opp de Filista äare Sied jäajen Saul toom Kaumf jinkj. Daut kjeem oba nich doatoo, wiels de Filista äare Volkjsleida beroden sikj doaräwa un schekjten am trigj un säden: Wan hee opp eemol doch no sienen Harn Saul äwajeit, dan kaun ons daut dän Hauls kosten.

21Aus David dan wada trigj no Ziklag jinkj, kjeem noch dise Grupp Mana ut däm Staum Manasse no am: Adnach, Josabad, Jediael, Michael, Josabad, Elihu un Zilletai. See wieren Befälshaba äwa 1.000 em Staum Manasse.

22See holpen David jäajen de Baunden von de Amalekita to kjamfen, wiels see wieren aules stoakje Kjamfa, un worden Befälshaba äwa David siene Armee.

23Soo kjeemen aule Dach fresche Lied no David, om am to halpen, bat daut to een grootet Häa wort, soo aus Gott sien Häa.

De Kjrieja, waut en Hebron no David kjeemen

24Un dit sent de Zolen von de Mana waut sikj toom Kjrich reedjemoakt un en Hebron no David kjeemen, om am no däm Harn sien Wuat no, toom Kjennich to moaken en Saul siene Städ.

25Von Juda wieren 6.800 Mana, waut met Schilt un Spies toom Kjrich bewaufnet wieren.

26Von Simeon wieren 7.100 stoakje Helden em Kjrichsdeenst.

27Un ut däm Staum Levi wieren 4.600;

28un de Priesta Jojada, de väaschta äwa Aaron siene Nokomen, wia noch met 3.700;

29un Zadok, een junga Kjamfa met eenen Heldenmoot, met siene Grupp von 22 Hauptmana.

30De Mana von Benjamin, Saul siene Staumbreeda, wieren 3.000, wiels to dee Tiet hilden sikj noch väle von an aun Saul siene Famielje.

31De Mana von Efraim wieren 20.800 stoakje Kjrieja un aunjeseene Mana en äare Volkjsgruppen.

32Von däm haulwen Staum Manasse wieren 18.000, waut met Nomen bestemt un doatoo beoppdroacht wieren, daut see kjeemen un David toom Kjennich muaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

33De Mana von Isachar, waut Ensecht hauden un Rot jäwen kunnen, waut Israel to rajchte Tiet doonen sull, wieren 200 Aumtslied, un aul äare Breeda deeden, waut see an väasäden.

34Von Sebulon wieren 50.000 Mana, waut Kaumf fäich un met aule Sorten Jewäaren bewaufnet wieren, un sikj gaunz hanjeewen om David to halpen.

35Von Naftali wieren 1.000 Hauptmana, un met an noch 37.000, waut met Schilt un Spies bewaufnet wieren.

36Vom Staum Dan wieren 28.600, waut toom Kaumf bewaufnet wieren.

37Von Asser wieren 40.000 bewaufnete Mana.

38Von aun jantsied Jordan, von de Stam Ruben un Gad, un dän haulwen Staum Manasse, wieren 120.000 met aulahaunt Jewäaren toom Kaumf bewaufnet.

39Aul dise kjrichsfäje Mana kjeemen jeordnet un bewaufnet no Hebron met eenstemje Aufsecht, om David toom Kjennich äwa gaunz Israel to moaken. Un disen Wunsch hauden uk aule Israeliten.

40See bleewen dort dree Doag bie David en Hebron. Un fa Äten un Drinkjen sorjden de Enwona von de Staut.

41Uk dee, dee doa nich wiet auf wonden, von Isachar, Sebulon un Naftali, brochten opp Äsels, Kameelen, Mulasch un Rinda, Noarunk doahan. See brochten Broot, Kuaken von Fiejen un Rasienen, Wien, Eelj, un doatoo noch väl Rinda un Schop, wiels de Freid en Israel wia groot.

1. Chronik 13

David holt de Bundeskjist von Kirjat Jearim

(2.Sam 6,1-11)

1David berod sikj met de veauntwuatliche Mana, waut de väaschte äwa siene Truppen wieren,

2un dan säd hee to de gaunze Volkjsvesaumlunk von Israel: Wan jie doamet envestonen sent, un deHar, ons Gott, daut soo well, dan lot ons doch Mana met de Norecht no aule Jäajenden em Launt schekjen. See sellen onse Breeda roopen, waut Tus jebläwen sent, un soo uk de Priesta un Leviten, dee en äare Woninjen sent, daut see aula häakomen sellen.

3Un dan well wie aula toop onsen Gott siene Bundeskjist no Jerusalem holen, wiels en Saul siene Tiet hab wie nich no dee jefroacht.

4Dan säd de gaunze Vesaumlunk von Israel: Daut sull wie doonen; un daut gaunze Volkj jefoll daut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Dan leet David gaunz Israel tooproopen, von Schihor em Sieden aun de ägiptische Jrens, bat Hamat em Nuaden, om daut see Gott siene Bundeskjist von Kirjat Jearim holden.

6Wiels doa wia de Bundeskjist, waut däm Harn, dee sienen Troon äwa de Cheruben haft, jeweit es, un wua eena sienen Nomen aunroopen kaun. David jinkj met aule Israeliten toop no Baala, daut es Kirjat Jearim, waut en daut Launtstekj von Juda licht.

7Un see leeten Gott siene Bundeskjist opp eenen nieen Woagen ut Abinadab sien Hus fieren. Usa un sien Brooda lenkjten dän Woagen.

8David un daut gaunze Volkj daunzten hinjawäajes met eene hanjäwende Enstalunk, om Gott to ieren. Un see sungen Leeda un spälden met Hoapen, Zitta, Klaupasch, Zimbeln un Trompeeten.

9Aus see oba bat Kidon sienen Draschplauz kjeemen, stolpaden de Rinda, dee ver däm Woagen jespaunt wieren, un Usa strakjt siene Haunt ut, om de Bundeskjist to hoolen.

10Dan kjeem dänHarn sien Oaja äwa Usa, wiels hee de Bundeskjist aunjefot haud, un leet am plazlich stoawen.

11Dan jrämd David sikj doawäajen, daut deHar däm Usa soo wajchreet, un see nanden de Städ “Perez Usa”, soo aus dee bat disen Dach jenant woat.

12Un aun janen Dach fercht David sikj ver Gott un säd: Kaun ekj daut dan noch woagen, Gott siene Bundeskjist no mie to holen?

13Doawäajen leet hee de Bundeskjist nich no sikj en de Davidstaut brinjen, oba hee leet dee en Obed Edom, dän Gatita, sien Hus nenn brinjen.

14Dort bleef de Bundeskjist dree Moonat stonen. Un de Har säajend daut Hus von Obed Edom un aules waut hee haud.

1. Chronik 14

David en Jerusalem

(2.Sam 5,11-16)

1Hiram, de Kjennich von Tierus, schekjt Bootschofta no David, un Zeedaholt un uk Mana, dee doa vestunden Steena to beoabeiden, un uk soone, dee Holt un Buoabeit vestunden to doonen, waut am eenen Paulaust buen sullen.

2Un David wort daut doaraun en, daut de Har am toom Kjennich äwa Israel bestädicht haud, wiels sien Kjennichrikj sea stoakj jeworden wia om daut Volkj Israel äat haulwen.

3Un David neem sikj noch mea Frues en Jerusalem un haud von an noch mea Säns un Dajchta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4De Säns, dee am en Jerusalem jebuaren worden, heeten: Schamua, Schobab, Natan, Salomo,

5Jibhar, Elischua, Elpelet,

6Nogah, Nefeg, Jafia,

7Elischama, Beeljada un Elifelet.

David schleit de aunjriepende Filista trigj

(2.Sam 5,17-25)

8Aus de Filista daut hieeden, daut David toom Kjennich äwa gaunz Israel jesaulft wia, kjeemen see aula opp, om am en äare Jewault to brinjen. Aus David daut hieed, jinkj hee an entjäajen.

9Un de Filista kjeemen un besaden daut jlikje Flekj von Refaim.

10David oba fruach Gott un säd: Saul ekj jäajen de Filista kjamfen gonen, un west du dee en miene Macht jäwen? De Har säd to am: Jriep dee aun! Ekj woa dee en diene Macht jäwen.

11Un David jinkj loos un besiejd de Filista bie Baal Perazim un säd: Soo aus Wota eenen Daum derchbrakjt, soo haft de Harderch miene Haunt de Rieejen von miene Fiend derchjebroaken. Doawäajen nanden see de Städ “Baal Perazim”.

12Un de Filista, dee bosich flichten musten leeten soogoa äare Jetta dort ligjen; un David leet dee vebrennen.

13Oba de Filista kjeemen boolt wada un besaden daut jlikje Flekj von Refaim.

14Un David fruach Gott wada, un Gott säd to am: Jriep dee nich aun, go bie an rom, soo daut du von de Bakabeem aun an naun kjemst.

15Wan du dan hieren woascht, daut doa bowen en de Bakabeem een Jeruschel es, aus wan doa wäa derchgonen deit, dan go loos toom Kaumf; dan es Gott ver die loosjegonen, de Filista äa Häa to schlonen.

16Un David deed, soo aus Gott am väajesajcht haud, un see schluagen de Filista äa Häa von Gibeon bat Gesser trigj.

17David sien aunseenen vebreed sikj en aule Lenda, un de Har sorjd doafäa, daut am aule Velkja ferchten.

1. Chronik 15

Doa woat reedjemoakt om de Bundeskjist no Jerusalem to brinjen

1David leet en de Davidstaut fa sikj Hiesa buen un bestemd uk eenen Plauz fa de Bundeskjist un leet uk fa dee een Zelt oppstalen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Dan säd David: Gott siene Kjist saul kjeen aundra droagen aus de Leviten, wiels dee haft de Har doatoo jewält, daut see däm Harn siene Bundeskjist droagen un am aulen Tiet deenen sellen.

3Dan leet David gaunz Israel no Jerusalem tooproopen, om dän Harn siene Kjist no däm Plauz to brinjen, waut hee fa dee reedjemoakt haud.

4Besondasch enjelot wieren de Priesta, de Nokomen von Aaron, un de Leviten.

5Von Kehat siene Nokomen wieren: Uriel, de väaschta, met siene Breeda toop 120 Mana.

6Von Merari siene Nokomen wieren: Asaja, de väaschta, met siene Breeda toop 220 Mana.

7Von Gerschon siene Nokomen wieren: Joel, de väaschta, met siene Breeda toop 130 Mana.

8Von Elizafan siene Nokomen wieren: Schemaja, de väaschta, met siene Breeda toop 200 Mana.

9Von Hebron siene Nokomen wieren: Eliel, de väaschta, met siene Breeda toop 80 Mana.

10Un von Usiel siene Nokomen wieren: Aminadab, de väaschta, met siene Breeda toop 112 Mana.

11Un David roopt de Priesta Zadok un Abjatar un de Leviten, Uriel, Asaja, Joel, Schemaja, Eliel un Aminadab,

12un säd to an: Jie sent de Leida von de levitische Volkjsgruppen; doot junt un june Breeda reinjen un Gott weien, wiels jie sellen däm Harn, Israel äaren Gott, siene Bundeskjist no däm Plauz brinjen, waut ekj fa dee väajeseenen hab.

13Wiels daut ieeschtemol, aus jie nich doa wieren, muak de Har, ons Gott, eenen schwoaren Schlach unja ons, wiels wie am nich jefroacht hauden, woo sikj daut jehieed.

14Dan weiden de Priesta un Leviten sikj, om dän Harn, Israel äaren Gott, siene Bundeskjist to droagen.

15Un de Leviten druagen Gott siene Kjist met Stangen opp äare Schulren, soo aus Moses an daut no däm Harn sien Wuat väajesajcht haud.

16David säd to de väaschte Mana von de Leviten, daut see äare Staumbreeda, waut sinjen un spälen deeden, aunstalen sullen, daut see däm Harn to ieren met freiden Leeda sungen. See sullen daut lud met Seidenspell, met Zitta un Hoapen, un met Zimbeln bejleiten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Dan stalden de Leviten Heman, Joel sienen Sän aun, un von siene Breeda Asaf, Berechja sienen Sän, un von äare Staumbreeda, von Merari siene Nokomen, Etan, Kuschaja sienen Sän.

18Un von äare Staumbreeda von de tweede Ordnunk kjeemen doatoo Secharja, Jaasiel, Schemiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Benaja, Maaseja, Matitja, Elifelehu, Mikneja, Obed Edom un Jeiel, de Puatenwajchta.

19Heman, Asaf un Etan wieren Sinja, un see schluagen met Schlach Instrumenten, de hal kjlinjende bronsne Zimbeln.

20Secharja, Jaasiel, Schemiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Maaseja un Benaja spälden de Hoapen met huage Teen.

21Matitja, Elifelehu, Mikneja, Obed Edom, Jeiel un Asaja spälden Zitta met acht Seiden.

22Kenanja, de väaschta von de Meistasch em sinjen mank de Leviten, jeef an em sinjen Aunleidunk, wiels hee vestunt daut goot.

23Berechja un Elkana wieren de Wajchta ver de Bundeskjist.

24Un de Priesta Schebanja, Joschafat, Netanel, Amasai, Secharja, Benaja un Elieser, blosden met de Trompeeten ver Gott siene Kjist; un hinja an foljden Obed Edom un Jehija aus Wajchta.

David holt de Bundeskjist no Jerusalem

(2.Sam 6,12-19)

25Soo jinjen David un de Leida von Israel un de väaschte Mana von siene Truppen han, om dän Harn siene Bundeskjist met freiden ut daut Hus von Obed Edom to holen.

26Un wiels Gott de Leviten holp, waut de Kjist met däm Harn sienen Bunt druagen, opfaden see ut Dank säwen junge Bolles un säwen Schopsbakj.

27David druach eenen Äwarock von feinet wittet Lienzeich. Un soo wieren uk de Leviten jekjleet, waut de Bundeskjist druagen, un de Sinja un Kenanja, de väaschta em Jesank. Un David selfst druach uk daut Priesta Schalduak von Lienzeich.

28Gaunz Israel stemd met freiden en, en däm Klank von de Posaunen, Trompeeten un hale Zimbeln, Zitta un Hoapen. Soo bejleiten see däm Harn siene Bundeskjist, aus dee no äaren nieen Plauz jebrocht wort.

29Aus de Bundeskjist en de Davidstaut nenn jedroacht wort, stunt David siene Fru Michal, Saul siene Dochta, aum Fensta. Un aus see däm Kjennich David daunzen un ut Freid sprinjen sach, veacht see am en äa Hoat.

1. Chronik 16

De Bundeskjist woat oppjestalt un de Deensten woaren jeräajelt

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

1Un aus see Gott siene Kjist nenbrochten, saden see dee en daut Zelt, waut David fa dee reedjemoakt haud, un opfaden Brauntopfa un Dankopfa ver Gott.

2Un aus David de Brauntopfa un Dankopfa jebrocht haud, dan säajend hee daut Volkj en däm Harn sienen Nomen

3un deeld aun aule Israeliten, aun Mana uk aun Frues, een Tweebak Broot, een Stekj Fleesch un eene Rasienen Kuak ut.

4Un hee bestald waut Mana von de Leviten toom Deenst ver däm Harn siene Bundeskjist, daut see däm Harn, Israel äaren Gott, met Leeda preisen, danken un lowen deeden.

5Hee sad Asaf aus äaren Leida en, un Secharja aus tweeden, un de aundre wieren: Jaasiel, Schemiramot, Jehiel, Matitja, Eliab, Benaja, Obed Edom un Jeiel. See sullen biem sinjen met Zitta un Hoapen spälen, Asaf oba sull met Zimbeln taktschlonen,

6un de Priesta Benaja un Jahasiel sullen de gaunze Tiet ver Gott siene Bundeskjist met Trompeeten blosen.

Een Dankleet von David

(Psalm 105,1-15; 96,1-48)

7Aun däm Dach leet David toom ieeschtemol von Asaf un siene Staumbreeda dit Leet däm Harn to ieren sinjen:

8Dankt däm Harn, roopt sienen Nomen aun, moakt siene Doten ver aule Velkja bekaunt!

9Sinjt un loft am, un rät von aul siene Wunda!

10Veharlicht sienen heiljen Nomen; siet en jun Hoat voll Freid, jie waut däm Harn sieekjen!

11Froacht no däm Harn un no siene Macht, sieekjt siene Jäajenwuat aulen Tiet!

12Denkjt aun siene Wunda, waut hee jedonen haft, aun siene Tieekjens un aun de Jerechts Uadeelen waut hee utjesproaken haft,

13jie, de Nokomen von sienen Deena Israel, jie Nokomen von Jakob, siene jewälde!

14Hee es de Har, ons Gott, hee es Rechta äwa de gaunze Welt.

15Denkjt emma aun sienen Bunt met ons! Siene Jesazen jellen 1.000 Jennerazionen.

16Soo haft hee Abraham daut toojesajcht, un Isaak daut met eenen Eit bestädicht.

17Un von Jakob faust velangt, aus een eewja Bunt met Israel,

18un hee säd: Die well ekj daut Launt Kanaan jäwen, un die daut toodeelen, daut et dient sennen saul.

19Aus see aun Zol noch weinich wieren, un framde enjewaundade em Launt,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

20dan trocken see von een Volkj nom aundren, un von een Kjennichrikj no daut aundre.

21Gott leet kjeenem an Schoden doonen, un wees Kjennichs om äat haulwen trajcht:

22Doot miene enjesade Deena nuscht aun, un doot miene Profeeten kjeen Schoden!

23Lot de Menschen von de gaunze Ieed, fa däm Harn sinjen, un moakt aule Dach bekaunt daut hee rat!

24Vetalt de Velkja woo harlich hee es, un aule Velkja von siene Wunda!

25Wiels de Har es groot un sea to lowen, un mea to ferchten aus aule Jetta.

26Aule Velkja äare Jetta sent doodje Jetta, de Har oba haft dän Himmel jemoakt.

27Huage Pracht es runtom am, von Macht un Freid es siene Woninj voll.

28Moakt junt opp nom Harn, jie Velkja! Bewiest däm Harn, daut jie am ieren, un unjaordnet junt siene Macht!

29Brinjt däm Harn de Iea, waut sienen Nomen traft, brinjt am june Opfagowen! Doot junt ver am han schmieten, wan hee sikj en siene Heilichkjeit openboat!

30De gaunze Welt saul am ferchten! Hee haft de Ieed faust jemoakt, daut dee nich schwäakjt.

31De Himmel saul sikj freien, un de Ieed saul froo sennen, un sajcht aule Menschen: De Har es Kjennich!

32Daut Mäa saul rummuaren met aules waut doa bennen läft! Daut Akalaunt saul schaftich sennen met aules toop, waut doabowen waust!

33De Beem em Woolt sellen fa freid juchen, wiels de Har kjemt de Ieed to rechten.

34Dankt däm Harn, wiels hee es frintlich, un siene truhoatje Leew hieet niemols opp!

35Sajcht to am: Rad ons, Gott, ons Heilant, un rad ons un saumel ons ut aule Velkja, daut wie dienen heiljen Nomen preisen un die lowen!

36Jeloft best du Har, Israel äa Gott, von Eewichkjeit bat Eewichkjeit! Un aul daut Volkj säd: Amen! Un: Loft dän Harn!

De Ordnunk em Gottesdeenst en Jerusalem un Gibeon

37Opp David siene Aunordnunk bleewen Asaf un siene Staumbreeda bie däm Harn siene Bundeskjist, om aule Dach dän needjen Deenst to doonen.

38Uk Obed Edom, Jedutun sien Sän, un siene Staumbreeda neemen äaren Deenst aus Puatenwajchta opp. To an jehieed uk Hosa. Un aules toop wieren daut 68 Mana.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

39De Priesta, Zadok un sien Frintschoft, stald David aun toom Deenst bie däm Harn siene Woninj, waut opp dän Opfa Plauz en Gibeon stunt.

40See sullen däm Harnaule Dach aum Morjen uk aum Owent, opp däm Brauntopfa Aultoa Brauntopfa brinjen, soo aus en däm Harn sien Jesaz jeschräwen steit, waut hee Israel aunjeordnet haft.

41Un met an wieren de Sinja Heman un Jedutun un de aundre utjewälde, waut met Nomen bestemt wieren, däm Harn räajelmässich met Jesank to danken: Daut siene truhoatje Leew niemols opphieet!

42See deeden de Leeda met Trompeeten, halkjlinjende Zimbeln un met Seidenspell to Gott siene Iea bejleiten. Aus Puatenwajchta worden Jedutun siene Säns aunjestalt.

43Aum Schluss jinkj daut gaunze Volkj wada trigj no äare Woninjen, un uk David jinkj no Hus, om siene Famielje to säajnen.

1. Chronik 17

David sien Hus woat to Gott sien Kjennichrikj enjesat

(2.Sam 7,1-16)

1No däm aus David en sienen Paulaust nenjetrocken wia, säd hee eenen Dach to dän Profeet Natan: Kjikj emol, ekj won en een Hus, daut von Zeedaholt jebut es, un däm Harn siene Bundeskjist steit unja Zeltdakjen. Es daut en Ordnunk?

2Natan säd to David: Aules, wua du die em Hoat met beschaftjen deist, daut doo; Gott es met die.

3Oba en de näakjste Nacht säd Gott to Natan:

4Go han un saj mienen Deena David: Soo sajcht de Har: Du saust mie nich een Hus buen, wua ekj wonen kaun,

5wiels ekj hab en kjeen Hus jewont von däm Dach aun, aus ekj Israel ut Ägipten rutfieed, bat disen Dach. Ekj haud emma bloos een Zelt un waundad von eene Städ no de aundre.

6Hab ekj jeemols, soolang aus ekj met Israel romjewaundat sie, to eenem von de Rechta en Israel, dän ekj aunjestalt haud, mien Volkj to vesorjen, een Wuat jesajcht un soo utjesproaken: Wuarom bu jie mie nich een Hus von Zeedaholt?

7Doawäajen saj nu to mienen Deena David: Soo sajcht deHar, dee aules rejieet: Ekj hab die von oppe Stap von de Schophäaden wajch jeholt un toom Kjennich äwa mien Volkj Israel jemoakt.

8Un ekj sie met die jewast, wua du hanjegonen best, un hab diene Fiend ver die utjerot un woa die Aunerkjanunk jäwen, soo aus de groote Mana oppe Ieed haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Un ekj woa mien Volkj Israel eenen fausten Wonplauz jäwen, een Launt, wua daut secha läwen kaun. Un daut saul sikj nich mea fa Unjadrekjasch ferchten motten soo aus frieejoa,

10un en dee Tiet, aus ekj Rechta äwa mien Volkj Israel aunjestalt haud. Ekj woa aul diene Fiend deemootjen un lot die weeten, daut ekj, de Har, die een Hus buen well!

11Wan diene Tiet aufjerant es un du stoafst, woa ekj doafäa sorjen, daut eena von diene Säns die opp dän Kjennichstroon folcht, un ekj woa sien Kjennichrikj bestädjen.

12Dee saul mie een Hus buen, un ekj woa sienen Kjennichstroon fa am un siene Nokomen fa emma bestädjen.

13Ekj well sien Voda sennen, un hee saul mien Sän sennen. Un ekj woa miene truhoatje Leew nich von am nämen, soo aus ekj dee von däm jenomen hab, dee ver die wia,

14wiels ekj woa am ensaten en mien Hus un en miene Kjennichs Harschoft fa emma, daut sien Troon eewich bestonen woat.

David sien Dankjebäd

(2.Sam 7,17-29)

15Natan säd David aules, waut de Har am jeopenboat un fa David beoppdroacht haud.

16Dan jinkj de Kjennich David en däm Harn sien Zelt, kjneed sikj ver däm Harn dol un säd: Wäa sie ekj, Har, mien Gott, un waut es miene Famielje, daut du mie un miene Famielje soo wiet jebrocht hast?

17Oba daut wia die noch to weinich, mien Gott, du hast äwa de Nokomen von dienen Deena bat en de wiede Tookunft jerät. Du hast mie daut seenen jeloten, woo een Mensch eene Openboarunk kjricht, un hast mie huach erhowen, Har, mien Gott.

18Waut saul ekj die noch mea sajen, no däm daut du dienen Deena soo huach jeieet hast? Du kjanst dienen Deena.

19Har, wiels du mie goot best un wiels daut dien Wellen wia, hast du aul dise groote Dinja jedonen, wuaderch diene groote Doten bekaunt woaren.

20Har, kjeena kjemt bat doa wua du best; no aul daut, waut onse Uaren jehieet haben, es doa uk kjeen Gott buta die!

21Un wua es een Volkj oppe Ieed soo aus dien Volkj Israel? Om dee äat haulwen jinkj Gott, sikj een Volkj ut de Sklowarie frietomoaken, om sikj selfst Aunerkjanunk to veschaufen derch groote schrakjelje Doten, un aundre Velkja ver dien Volkj to vedriewen, woont du ut Ägipten rutjefieet hast.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Du hast die dien Volkj Israel toom Volkj jemoakt fa emma, un du, Har, best äa Gott jeworden.

23Nu, Har, lot daut Wuat, waut du mie, dienen Deena, un miene Nokomen fa emma toojesajcht hast, en Erfellunk gonen, un doo, waut du jesajcht hast!

24Dan woat dien Nomen fa aule Tieden aus soona jellen, wua eena sikj opp veloten kaun, un see woaren sajen: DeHar, dee aules rejieet, es Gott en Israel! Un uk daut Kjennichshus von dienen Deena David woat bestendich ver die bliewen.

25Du mien Gott, hast mie, dienen Deena, daut Ua opjemoakt un to mie jesajcht: Ekj woa die een Hus buen. Doahäa hab ekj, dien Deena, dän Moot jefungen, daut hee to die bäden deit.

26Har, du best werkjlich Gott, un hast mie, dienen Deena, dit goode toojesajcht.

27Soo fang nu aun, daut Kjennichshus von dienen Deena to säajnen, daut et fa emma bestonen blift; daut waut du, Har, säajenst, daut es opp eewich jesäajent.

1. Chronik 18

David moakt sikj de Nobavelkja unjadon

(2.Sam 8,1-14)

1No däm schluach David de Filista un bedwunk an am unjadon to sennen, un neem an de Staut Gat met de Siedlungen toop, waut doatoo jehieeden, wajch.

2Hee besiejd uk de Moabita, soo daut dee am unjadon worden, un räajelmässich Taks tolen musten.

3Dan schluach hee uk Hadad Eser, däm Kjennich von Zoba, waut een Launtstekj bat aun Hamat haud. Hadad Eser wia jrod loosjegonen, om daut Launt aum Eufrat unja siene Macht to brinjen.

4Un David jewonn von däm 1.000 Kaumf Woages, un neem 7.000 Rittasch un 20.000 Soldoten, dee tofoot wieren, faust. De Foapieed von de Kaumf Woages leet David de Footsänen derchschnieden, om dee lom to moaken; bloos 100 von dee veschoond hee.

5Un aus de Aramäa von Damaskus kjeemen, om Hadad Eser, däm Kjennich von Zoba, to halpen, besiejd David uk dee un schluach von de Aramäa 22.000 Mana doot

6un sad Vewaultasch en äare Städa nenn, daut see am unjadon sennen musten, un musten am Taks tolen. De Har stunt David bie un holp am, met aules waut hee unjaneem.

7David neem uk de goldne Schilten, waut Hadad Eser siene huage Offizieren jedroacht hauden, un brocht dee no Jerusalem.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Un David neem uk ut Hadad Eser siene Städa, Tibhat un Kun, sea väl Brons. Doavon leet Salomo daut soojenande bronsne Mäa, de bronsne Past un de aundre bronsne Sachen fa dän Tempel moaken.

9Oba aus Toi, de Kjennich von Hamat, daut hieed, daut David de gaunze Kjrichsmacht von Hadad Eser, däm Kjennich von Zoba, jeschloagen haud,

10schekjt hee sienen Sän Hadoram no däm Kjennich David un leet am jreessen un Säajen wenschen, wiels hee met Hadad Eser jekjamft un däm besiecht haud. Wiels Toi un Hadad Eser hauden sikj jäajensiedich bekjriecht. Un Hadoram brocht David Jereetschoft, waut von Golt, Selwa un Brons jemoakt wia.

11Un de Kjennich David weid däm Harn uk dit Jereetschoft, krakjt soo aus hee uk daut Selwa un Golt, waut hee von de aundre Velkja jenomen haud, von de Edomita, Moabita, Amonita, Filista un Amalekita.

12Abischai, Zeruja äa Sän, besiejd de Edomita en daut Solttol, un doabie follen 18.000 von de Edomita,

13un David sad en Edom Vewaultasch en, soo daut aule Edomita am unjadon wieren. De Har stunt David bie, un leet am daut jlekjen, waut hee unjaneem.

David siene hechste Aumtslied

(2.Sam 8,15-18; 20,23-26)

14Soo rejieed David äwa gaunz Israel un sorjd fa Rajcht un Jerajchtichkjeit fa sien gaunzet Volkj.

15Joab, Zeruja äa Sän, wia de hechste Befälshaba äwa daut Häa. Joschafat, Ahilud sien Sän, deed de Bieekja met de Jeschichten von daut Kjennichrikj oppbewoaren.

16Zadok, Ahitub sien Sän, un Abimelech, Abjatar sien Sän, wieren Priesta. Schawscha wia Schriewa,

17un Benaja, Jojada sien Sän, wia Befälshaba äwa David siene Wajchta. Un David siene Säns wieren de ieeschte Mana aum Kjennich.

1. Chronik 19

De Amonita Kjennich deed David siene Bootschofta beleidjen

(2.Sam 10,1-5)

1Nohäa storf Nahasch, de Amonita äa Kjennich, un sien Sän wort Kjennich en siene Städ.

2Dan docht David: Ekj well Hanun, däm Sän von Nahasch, daut bewiesen daut ekj sien Frint sennen well, wiels sien Voda haft mie fa sienen Frint jehoolen. Un soo schekjt hee Mana met däm Oppdrach han, Hanun äwa däm Velust von sienen Voda to treesten. Un aus dee, dee David jeschekjt haud, en daut Launt von de Amonita kjeemen om Hanun to treesten,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3säden de väaschte Mana von de Amonita to Hanun: Jleefst du werkjlich, daut David siene Mana jeschekjt haft, om dienen Voda to ieren un die to treesten? Sent de jeschekjte nich bloos jekomen, om to forschen, un uttofinjen woo daut Launt entonämen jeit?

4Dan neem Hanun de jeschekjte Mana von David un schäad an de Hoa un dän Boat auf un schneet äare Kjleeda haulf auf bat aun de Lint un leet an gonen.

5Un see jinjen wajch; oba David wort daut jemalt, woo see siene Bootschofta behaundeld hauden. Un hee schekjt an dan wäm entjäajen, wiels de Mana soo sea toschaund jemoakt wieren, un leet an sajen: Blieft en Jericho, bat jun Boat jewossen es; dan komt trigj.

De Siech äwa de Amonita un Aramäa waut sikj toopstunden

(2.Sam 10,6-19)

6Aus de Kjennich Hanun un de Amonita daut moakjten, daut see David läwensjefäadlich beleidicht hauden, schekjten see Unjahendla met 1.000 Zentna Selwa no Mesopotamien, no Maacha en Sierien un no Zoba, om äwaraul Mana met Kaumf Woages un Rittasch auntowoawen.

7Un see kjrieejen 32.000 Mana met Kaumf Woages un däm Kjennich Maacha met sien Volkj loos. Un dee kjeemen un loagaden sikj ver Medeba. Un de Amonita saumelden sikj uk ut äare Städa un kjeemen toom Kaumf.

8Aus David daut hieed, schekjt hee Joab met daut gaunze Häa von Helden doahan.

9De Amonita stalden sikj ver daut Stautspuat von äare Hauptstaut Raba toom Kaumf opp. Oba de aundre Kjennichs, dee jekomen wieren an to halpen, deeden sikj opp daut opne Flekj toom Kaumf oppstalen.

10Aus Joab sach, daut de Fiend am von väaren uk von hinjen aunjriepen wudden, wäld hee ut de gaunze junge Maunschoft en Israel goode Mana ut, un stald sikj met dee jäajen de Aramäa.

11Daut äwaje Kjrichsvolkj leet hee unja sienen Brooda Abischai siene Oppsecht jäajen de Amonita kjamfen.

12Joab säd to Abischai: Wan de Aramäa fa mie too stoakj woaren, dan komm mie halpen! Wan oba de Amonita fa die too stoakj woaren, dan kom ekj die halpen.

13Sie jetroost un lot ons jetroost fa ons Volkj un fa onsen Gott siene Städa kjamfen. De Har woat daut soo lenkjen, aus am daut jefelt!

14Un Joab jinkj met daut Volkj, daut bie am wia, loos jäajen de Aramäa to kjamfen, un dee jeewen no un randen fa am.

15Un aus de Amonita daut sagen, daut de Aramäa sikj oppe Flucht jeewen, flichten see uk fa Abischai un trocken sikj trigj en de Staut nenn. Un Joab jinkj met sien Häa wada trigj no Jerusalem.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Aus de Aramäa daut sagen, daut see von Israel besiecht wieren, schekjten see Mana no de aundre aramäische Volkjsstam von hinja däm Eufrat Riefa, un roopten dee to Help. Un dee kjeemen, unja de Aunleidunk von Schobach, Hadad Eser sienen Kjrichsfiera.

17Aus David daut jemalt wort, roopt hee aule Mana toop waut en Israel fäich wieren toom kjamfen, un jinkj met an toop äwa dän Jordan. Un aus hee bat dicht bie de Aramäa kjeem, stald hee sikj reed toom kjamfen, un de Kaumf funk aun.

18De Aramäa musten fa de Israeliten oba nojäwen un ranen. Un David venicht von de Aramäa 7.000 Woages un schluach 40.000 Mana, waut tofoot kjamften, doot. Un uk de Kjrichsfiera Schobach, wort dootjeschloagen.

19De aramäische Kjennichs, dee fa Hadad Eser en disen Kjrich gonen musten, sagen daut oba en, daut see Israel unjadon sennen musten, un schlooten Fräd met David un unjastalden sikj am. Un de Aramäa wullen de Amonita nich mea halpen.

1. Chronik 20

De Amonita woaren an unjadon jemoakt

(2.Sam 11,1-31)

1Un daut näakjste Farjoa, en dee Tiet, waut de Kjennichs toom kjriejen nuzten, jinkj Joab met daut Kjrichshäa wada loos toom Kaumf jäajen de Amonita. See deeden daut Launt vestieren, un kjeemen bat de Staut Raba un beloagaden dee. David selfst bleef oba en Jerusalem. Un Joab neem de Staut Raba en un vestieed dee.

2Dan kjeem uk David un neem däm amonitischen Kjennich de goldne Kroon vom Kopp. Dee wuach een Zentna un haud eenen sea dieren Steen. Un dee wort David oppjesat. Buta däm neem hee noch väle wieetvolle Sachen ut de Staut met.

3Hee stald de Enwona aun de Oabeit; see musten met Steensoagen, iesane Hoakes un Akjsen oabeiden. Soo deed David daut met aule Städa von de Amonita. Un dan jinkj David met daut Kjrichsvolkj toop wada trigj no Jerusalem.

De Helden Doten em Kaumf jäajen de Filista

(2.Sam 21,18-22)

4No däm kjeem daut bie Gesser toom Kaumf met de Filista. Dan schluach Sibbechai von Huscha dän Saf doot, waut von daut Riesenjeschlajcht staumd, un de Filista musten an unjadon sennen.

5Un daut jeef noch eenen Kaumf met de Filista. Doa schluach Elhanan, Jair sien Sän, dän Lachmi von Gat doot, waut Goliat sien Brooda wia, un dee soon dikjen Stock aum Spies haud aus een Wäwaboom.

6Aus daut no däm dan bie Gat toom Kaumf kjeem, kjeem doa een besondasch groota Ries äwadäl. Dee haud aun jieda Haunt sas Finjasch un aun jieda Foot sas Teeen, daut muak aules toop 24. Un hee wia eena von daut Riesenjeschlajcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Dee spott äwa de Israeliten, oba Jonatan, dee David sien Brooda Schama sien Sän wia, schluach däm Ries doot.

8Dise Riesen staumden ut Gat un wieren Nokomen von Rafa. Un dee worden von David un siene Mana dootjeschloagen.

1. Chronik 21

David jript en Gott siene Rajchten nenn

(2.Sam 24,1-9)

1De Soton wull Israel em Ojjlekj brinjen. Doawäajen veleid hee David doatoo, daut Volkj talen to loten.

2Un David säd to Joab un to de väaschte Mana em Volkj: Got derch daut gaunze Launt von Beerscheba bat Dan un talt de Israeliten! Un sajcht mie de Somm, daut ekj weet, wooväl daut sent!

3Joab oba säd: Mucht de Har to sienem Volkj, soo aus daut nu es, noch 100 mol sooväl doatoo doonen! Oba, mien Har un Kjennich, sent die dee nich aula unjadon? Wuarom frajchst du dan no äare Zol? Wuarom saul soone Schult opp Israel komen?

4Oba de Kjennich leet sikj von Joab nich von sienen Plon aufbrinjen. Dan muak Joab sikj opp dän Wajch un reisd derch daut gaunze Launt. Un aus hee wada trigj no Jerusalem kjeem,

5jeef hee David de Zol von daut jetalde Volkj. Von Israel wieren daut: 1.100.000 Mana, waut daut Schwieet to brucken vestunden. Un von Juda wieren daut: 470.000 Mana, waut daut Schwieet brucken kunnen.

6De Stam Levi un Benjamin haud Joab nich metjetalt, wiels am däm Kjennich siene Aunordnunk sea jäajenaun wia.

De Strof troff daut Volkj

(2.Sam 24,10-17)

7Dit, waut David jedonen haud, jefoll Gott uk sea schlajcht, un hee bestroft Israel.

8Dan säd David to Gott: Ekj hab schwoa jesindicht, daut ekj daut jedonen hab. Nemm de Schult von dienen Deena wajch, wiels ekj hab sea orrajcht jehaundelt.

9De Har oba räd met Gad, däm Profeet, dee David siene Froagen no Gott neem, un säd:

10Go han un räd met David un saj: Soo sajcht de Har: Dreeatlei laj ekj die väa; wäl die eent doavon ut, waut ekj die doonen saul!

11Un aus Gad no David kjeem, säd hee to am: Soo sajcht de Har: Waut wälst du:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Daut eene dreejoasche Hungaschnoot kjemt ooda daut du dree Moonat ver diene Fiend flichten motst, waut die met Schwieed vefoljen, ooda daut dree Doag däm Harn sien Schwieet un eene jefäadelje Krankheit kjemt, daut däm Harn sien Enjel vedoawen aunrecht en daut gaunze Launt Israel? Äwalaj die daut un saj mie, waut ekj däm Harn, dee mie jeschekjt haft, fa eene Auntwuat brinjen saul!

13Dan säd David to Gad: Mie es sea Angst, oba ekj well en däm Harn siene Haunt faulen, wiels hee haft sea grootet Metleet; oba en de Henj von Menschen well ekj nich faulen!

14Dan leet de Har en Israel eene jefäadelje Krankheit utbräakjen, soo daut 70.000 Menschen en Israel storwen.

15Un Gott schekjt dän Enjel uk no Jerusalem, om de Staut to vedoawen. Doch aus de Har daut sach, woo de Enjel sien grausomet Woakj aunfunk, deed am daut leet, un säd to däm Enjel: Daut es jenuach; trakj diene Haunt trigj! Däm Harn sien Enjel oba stunt krakjt opp dän Jebusita Arauna sienen Draschplauz.

16Aus David oppkjikjt, sach hee däm Enjel dort tweschen Himmel un Ieed stonen. Dee haud een kolet Schwieet enne Haunt un hilt daut äwa Jerusalem utjestrakjt. Dan schmeeten David un de Leida von de Staut, dee aula met Sakj bekjleed wieren, sikj met daut Jesecht oppe Ieed.

17Un David säd to Gott: Ekj sie doch de schuldja! Ekj hab aunjeordnet daut Volkj to talen. Ekj, de Kjennich, hab jesindicht un daut orrajcht jedonen; Mien Volkj oba, dise oschuldje Schop, haben nuscht beeset jedonen. Har, mien Gott, strof mie un miene Famielje, oba veschoon dien Volkj von soone Ploagen.

David kjaft dän Plauz fa dän Tempelbu

(2.Sam 24,18-25)

18Un däm Harn sien Enjel jeef Gad dän Oppdrach, däm Kjennich to sajen, hee sull no däm Jebusita Arauna sienen Draschplauz komen un däm Harn dort eenen Aultoa opprechten.

19Un David jinkj han, soo aus Gad am en däm Harn sienen Nomen jesajcht haud.

20Arauna haud verhäa jrod met siene vea Säns toop Weit jedrascht. Aus hee sikj doabie omdreid, sach hee dän Enjel. Siene Säns randen wajch un vestuaken sikj.

21Aus David no Arauna kjeem, kjikjt Arauna opp un sach David komen, un jinkj am vom Draschplauz ut entjäajen un schmeet sikj ver am dol opp sien Jesecht.

22Dan säd David to Arauna: Lot mie dän Draschplauz! Ekj well die däm met dän vollen Pries aufkjeepen un dämHarn doabowen eenen Aultoa buen, om daut de Ploag mank daut Volkj opphieet.

23Dan säd Arauna to David: Nemm die dän, mien Har un Kjennich, un moak daut soo aus die daut jefelt! Ekj jäw die Rinda toom Brauntopfa, däm Drasch Schläden to Brenholt un Weit to een Ätesopfa; daut aules jäw ekj die emsonst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

24Oba de Kjennich David säd to Arauna: Nich soo! Ekj well daut fa dän vollen Pries kjeepen; ekj well nich, waut dient es, fa dän Harn nämen un daut emsonst toom Brauntopfa haben.

25Soo told David Arauna 600 Goltstekja fa dän Plauz.

26Un David bud däm Harn doa eenen Aultoa un opfad Brauntopfa un Dankopfa. Un aus hee däm Harn aunroopt, erhieed dee am un auntwuad am derch daut Fia, waut vom Himmel foll un daut Brauntopfa opp däm Aultoa vebrend.

27Un de Har säd däm Enjel, daut hee sien Schwieet wada en de Scheed stäakjen sull.

28Don wort David daut kloa, daut de Har am erhieet haud un daut hee am dort opp däm Draschplauz von däm Jebusita Arauna Opfa brinjen durf.

29DämHarn siene Woninj, waut Moses en de Wiltnis jemoakt haud, un de Brauntopfa Aultoa wieren to dee Tiet noch opp de Opfastäd en Gibeon.

30David oba kunn nich hangonen om doa dän Harn to befroagen, soonen grooten Schrakj haud hee jekjräajen fa daut Schwieet von dämHarn sienen Enjel.

1. Chronik 22

1Dan säd David: Hia saul de Tempel fa dän Harn, onsen Gott, jebut woaren, un hia saul de Aultoa stonen, opp däm de Brauntopfa fa de Israeliten jebrocht woaren.

David äwajeft Salomo dän Tempelbu

2David leet de Mana ut daut gaunze Launt Israel toopholen, waut von aundre Velkja staumden, un stald Steenoabeida aun, om groote veakauntje Steena trajchttohaken om daut Gotteshus to buen.

3David veschauft uk väl Iesa toom Näajel moaken om de Däaren un Klaumasch toop to moaken; un Brons veschauft hee soo väl, daut et nich to wäajen jinkj.

4Uk Zeedastam worden soo väl toopjebrocht, daut see daut nich mea talden, wiels de Lied von Sidon un Tierus brochten väl Zeedaholt no David.

5David docht sikj soo: Mien Sän Salomo es noch junk un onerfoaren; oba däm Harn sien Tempel mott soon groosoatja Bu woaren, daut dee en aule Lenda bewundat un jeloft woat. Doawäajen well ekj fa am reedmoaken. Soo muak David ver sienen Doot noch väl fa dän Tempelbu reed.

6Dan roopt hee sienen Sän Salomo no sikj un jeef am dän Oppdrach, eenen Tempel fa däm Harn, Israel äaren Gott, to buen.

7Un hee säd to am: Mien Sän, ekj haud em Senn, een Hus to buen, wua däm Harnmien Gott sien Nomen, aunjebät woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Oba hee leet mie sajen: Du hast groote Kjriej jefieet un väl Menschen omjebrocht; doawäajen saust du nich een Hus buen wua mien Nomen aunjebät woat, wiels du ver mie soo väl Menschen omjebrocht hast.

9Oba de Sän, dee die jebuaren woat, woat een frädelja Maun sennen; ekj woa am Fräd veschaufen von aul siene Fiend runtom. Hee saul Salomo heeten, wiels ekj woa Israel Fräd un Ru jäwen, soolang aus hee läft.

10Dee saul daut Hus buen, wua mien Nomen aunjebät woat. Hee saul mien Sän sennen, un ekj woa sien Voda sennen. Un ekj woa sienen Kjennichstroon äwa Israel fa emma bestädjen.

11Nu es daut soowiet, mien Sän! De Har, dien Gott, steit die bie, daut die daut met däm Tempelbu jlekjen woat, soo aus hee daut toojesajcht haft.

12De Har woat die uk kluaket Denkjen un Ensecht jäwen un woat die aus Kjennich äwa Israel saten, met däm Oppdrach, daut du dän Harn, dienen Gott, sien Jesaz jeneiw befolchst.

13Du woascht Jlekj haben, wan du de Jebooten un Väaschreften hoolen un jehorchen woascht, waut de Har däm Moses fa daut Volkj Israel jejäft haft. Sie jetroost un vezoag nich, fercht die nich un lot die nich schrakjen!

14Denkj doaraun, daut ekj met väl Schwierichkjeiten 100.000 Zentna Golt un 1.000 mol 1.000 Zentna Selwa fa däm Harnsien Hus toopjebrocht hab, un uk Brons un Iesa, soo väl daut et nich to wäajen jeit. Uk Holt un Steena hab ekj toopjeschauft, un doavon kaust du die noch mea veschaufen.

15Uk väl Oabeida hast du, Steen Hakasch, Mierasch un Holtoabeida, uk soone waut sea schmocke Oabeit doonen kjennen,

16waut von Golt, Selwa, Brons un Iesa veschiednet moaken kjennen. Moak die opp un schauf aun daut Woakj! De Har woat die doamet halpen!

17Un David säd to aule väaschte Mana von Israel, daut see sienen Sän Salomo biem Tempelbu unjastetten sullen.

18Hee säd to an: Vejät nich, daut de Har, jun Gott, junt jeholpen haft! Hee haft junt Ru veschauft aun aule Jrensen runtom. Wiels hee haft de Enwona, dee frieejoa em Launt wonden, unja miene Macht jejäft, soo daut et nu däm Harn un sien Volkj jehieet.

19Doawäajen doot nu met jun Hoat un junen Senn doano trachten, däm Harn, junen Gott, to finjen! Moakt junt opp un but Gott, däm Harn, een Heilichtum, daut jie däm Harn siene Bundeskjist un daut heilje Jereetschoft en daut Hus brinjen kjennen, waut jebut woaren saul toom däm Harn sienen Nomen aunbäden.

1. Chronik 23

David sat de Leviten äare Deenstgruppen en

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Aus David oolt un läwenssaut wia, muak hee sienen Sän Salomo toom Kjennich äwa Israel

[2]un leet aule väaschte Mana en Israel un de Priesta un Leviten tooproopen.

[3]Un David leet aule Mana von de Leviten, dee 30 Joa un doaräwa wieren, talen; un de Zol von de Mana, no de Kjap aufjetalt, wia: 38.000.

[4]Von dise worden 24.000 to de Oabeit aun däm Harn sien Hus aunjestalt, un 6.000 aus Beaumte un Rechta

[5]un 4.000 to Puatenwajchta un 4.000 aus Sinja, waut däm Harn lowen un doabie opp Instrumenten spälen sullen, waut David toom Dankleeda sinjen haud moaken loten.

[6]David deeld de Leviten en dree Aufdeelungen en, no de Aufstaumunk von Levi siene Säns: Gerschon, Kehat un Merari.

[7]Von Gerschon wieren Ladan un Schimi.

[8]Ladan siene Säns wieren: Jehiel, de väaschta, un dan Setam un Joel, dise dree.

[9]Schimi haud uk dree Säns: Schelomit, Hasiel un Haran, dit wieren aules Leida en de Volkjsgruppen, waut von Ladan aufstaumden.

[10]Schimi haud vea Säns: Jahat, Sisa, Jeusch un Beria.

[11]Jahat wia de ieeschta Sän, un Sisa de tweeda. Jeusch un Beria hauden mau weinich Kjinja un talden doawäajen mau to eene Volkjsgrupp, un uk mau to eene Deenstgrupp.

[12]Kehat siene Säns wieren dise vea: Amram, Jizhar, Hebron un Usiel.

[13]Amram siene Säns wieren: Aaron un Moses. Aaron un siene Nokomen worden fa aule Tieden toom Priesta Deenst utjewält. An wieren de heilichste Oppgowen aunvetrut. Bloos see durwen fa dämHarn Opfa opp däm Aultoa vebrennen un de Vesaumlunk en däm Harnsienen Nomen säajnen.

[14]Oba Moses, däm Gottesmaun siene Säns, worden to däm Staum Levi jetalt.

[15]Moses haud twee Säns: Gerschom un Elieser.

[16]Von Gerschom wia Schubael de ieeschta Sän.

[17]De Sän von Elieser wia Rehabja. Un Elieser haud kjeene Säns mea. Oba Rehabja haud sea väl Säns.

[18]Jizhar sien ieeschta Sän wia Schelomit.

[19]Un Hebron siene Säns wieren: Jerija, de väaschta, Amarja, de tweeda, Jahasiel, de dredda, un Jekamam, de vieeda.

[20]Usiel siene Säns wieren: Micha, de väaschta, un Jischija, de tweeda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Merari siene Säns wieren: Machli un Muschi. Machli haud twee Säns: Eleasar un Kisch.

22Eleasar hinjaleet, aus hee storf, kjeene Säns nich, wiels hee haud bloos Dajchta; un Kisch siene Säns, äare Vadasch, neemen an to Frues.

23Muschi haud dree Säns: Machli, Eder un Jeremot.

24Dise Gruppenleida von Levi siene Nokomen worden beoppdroacht, met äare Volkjsgruppen toop dän Deenst aum Tempel to äwanämen. Aule Mana von 20 Joa un doaräwa worden jetalt un jieda eena met Nomen en de List enjeschräwen.

25David säd: De Har, Israel äa Gott, haft sien Volkj Ru veschauft, soo daut et hia bestendich wonen kaun, un hee woat uk aulen Tiet en Jerusalem wonen.

26Un nu brucken de Leviten uk nich mea däm Harn siene Woninj un daut Jereetschoft toom Deenst droagen soo aus frieejoa.

27No David siene latste Aunwiesungen worden aule Leviten, von 20 Joa un doaräwa jetalt,

28un see sullen de Priesta, Aaron siene Nokomen, to Haunt stonen em Deenst en däm Harn sien Hus. See sullen de Väahäw un de Stowen äwawoaken, un daut heilje Jereetschoft reinjen un aul de veschiedne Oabeiten doonen, waut em Tempel väakjeemen.

29See sullen daut jeweide Broot, daut Mäl toom Ätesopfa, daut plaute onjesuade Broot, de Paunen toom reeschen, un aule Wichten un Moten aun Haunt haben.

30Un jieda Morjen sullen see stonen, om dän Harn met Leeda to lowen un to danken, un krakjt soo uk aun jieda Owent.

31Un emma, wan dämHarn Brauntopfa jebrocht worden, aum Sabat, aum Niemon un opp de groote Fasta, sullen see en de väajeschräwne Zol ver däm Harn deenen.

32Soo sullen de Leviten äaren Deenst aun daut Vesaumlungszelt, un de heilje Städ verechten un de Priesta, äare Staumbreeda, bie aul äare Oppgowen unjastetten.

1. Chronik 24

De Priesta äare Deenstgruppen

1Uk de Priesta, Aaron siene Nokomen, worden en Deenstgruppen enjedeelt. Aaron siene Säns wieren: Nadab, Abihu, Eleasar un Itamar.

2Oba Nadab un Abihu storwen ea aus äa Voda un hauden kjeene Kjinja. Un dan worden bloos Eleasar un Itamar Priesta.

3Met de Help von Zadok, eenen Nokomen von Eleasar, un Ahimelech, eenen Nokomen von Itamar, deeld David de Priesta en Deenstgruppen en.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4Un doabie kjeem daut rut, daut de Aunzol von Mana bie Eleasar siene Nokomen jrata wia aus bie Itamar siene Nokomen. Un see deelden dee soo en, daut de Leida von de Volkjsgruppen von Eleasar siene Nokomen met äare Gruppen toop 16 Deenstgruppen hauden un von Itamar siene Nokomen worden acht Gruppen bestemt.

5Un woo de Rieej runt jinkj daut wort derch daut Loss bestemt, wiels de väaschte Priesta von beid Gruppen, de Nokomen von Eleasar un de Nokomen von Itamar, wieren jlikjberajchticht en de Veauntwuatunk fa dän Deenst en Gott sien Heilichtum.

6De Schriewa Schemaja, Netanel sien Sän, een Levit, schreef dee aula opp, en de Jäajenwuat vom Kjennich, von de väaschte Mana em Volkj, von de Priesta Zadok un Ahimelech, Abjatar sien Sän, un de Leida von de Volkjsgruppen von Priesta un Leviten. De Gruppen worden omzajcht utjelost, emma twee Gruppen von Eleasar siene Nokomen un eene Grupp von Itamar siene.

7Un daut 1. Loss foll opp Jojarib, daut 2. Loss opp Jedaja,

8daut 3. Loss opp Harim, daut 4. Loss opp Seorim,

9daut 5. Loss opp Malkija, daut 6. Loss opp Mijamin,

10daut 7. Loss opp Hakoz, daut 8. Loss opp Abija,

11daut 9. Loss opp Jeschua, daut 10. Loss opp Schechanja,

12daut 11. Loss opp Eljaschib, daut 12. Loss opp Jakim,

13daut 13. Loss opp Huppa, daut 14. Loss opp Jeschebab,

14daut 15. Loss opp Bilga, daut 16. Loss opp Immer,

15daut 17. Loss opp Hesir, daut 18. Loss opp Pizez,

16daut 19. Loss opp Petachja, daut 20. Loss opp Jeheskel,

17daut 21. Loss opp Jachin, daut 22. Loss opp Gamul,

18daut 23. Loss opp Delaja, un daut 24. Loss opp Maasja.

19Daut sent de Deenstgruppen, dee no äare Ordnunk en däm Harn sien Hus jinjen no de Väaschreften to deenen, waut äa Staumvoda Aaron an jejäft haud, soo aus de Har, Israel äa Gott, daut aunjeordnet haud.

Noch eene List von de Leviten

20Von Levi siene aundre Säns wieren doa: Von Amram siene Nokomen: Schubael; von Schubael siene Nokomen: Jechdeja;

21von Rehabja siene Nokomen wia Jischija de väaschta;

22von Jizhar siene Nokomen wia Schelomit; von Schelomit siene Nokomen wia Jahat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Hebron siene Säns wieren: Jerija, de väaschta, Amarja, de tweeda, Jahasiel, de dredda, un Jekamam, de vieeda;

24von Usiel siene Nokomen wia Micha, un von Micha siene Nokomen wia Schamir.

25De Brooda von Micha wia Jischija, un von Jischija siene Säns: Secharja.

26De Nokomen von Merari wieren: Machli un Muschi, un de Säns von sienen Sän Jaasija.

27De Nokomen von Merari sienen Sän Jaasija wieren: Schoham, Sakur un Ibri.

28De Säns von Machli wieren: Eleasar, waut kjeene Kjinja haud,

29un Kisch. De Sän von Kisch wia Jerachmeel.

30Muschi siene Säns wieren: Machli, Eder un Jeremot. Dit wieren de levitische Volkjsgruppen.

31Un see deelden äare Oabeitschichten krakjt soo derch daut Loss en aus bie äare Staumbreeda, de Priesta; un daut wort ver däm Kjennich David, ver Zadok un Ahimelech un ver de Leida von de Priesta un Leviten äare Volkjsgruppen. Un doabie worden de Leida äare Famieljes nuscht aundasch behaundelt aus dee von äare jinjste Breeda.

1. Chronik 25

De 24 Aufdeelungen von de Sinja

1David un siene väaschte Mana bestemden de Säns von Asaf, Heman un Jedutun, to disen Deenst. See wieren profeetische Mana un Musikaunten un sullen sinjen un met Hoapen, Zitta un Zimbeln spälen. Dise foljende Mana worden doatoo bestemt:

2De Säns von Asaf wieren: Sakur, Josef, Netanja un Asarela. See stunden unja de Leidunk von äaren Voda Asaf, dee aus profeetischa Maun no däm Kjennich siene Aunwiesunk spälen deed.

3Von Jedutun siene Säns wieren: Gedalja, Zeri, Jeschaja, Haschabja, Matitja un Schimi, dise sas. See sullen unja de Aunleidunk von äaren Voda Jedutun, dee aus profeetischa Maun met de Hoap späld, däm Harn danken un lowen.

4Von Heman siene Säns wieren: Buckija, Matanja, Usiel, Schubael, Jerimot, Hananja, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti Eser, Joschbekascha, Maloti, Hotir un Mahasiot.

5Dit wieren aules Säns von Heman, dee fa däm Kjennich no Gott sien Wuat froagen deed, wiels Gott haud vesproaken, am to eenen aunjeseenen Maun to moaken; un Gott haud am 14 Säns un 3 Dajchta jeschonken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Aul dise Mana sungen biem Deenst em Gotteshus unja de Leidunk von äare Vodasch Asaf, Jedutun un Heman un spälden biem sinjen met Zimbeln, Zitta un Hoapen, soo aus de Kjennich daut aunjeordnet haud.

7Un met äare Staumbreeda toop, waut em sinjen fa dän Gottesdeenst jeeeft wieren, talden see 288 goot jeeewde Mana.

8Uk äare Deenstschichten worden derch daut Loss bestemt, un doabie worden de jinjre krakjt soo behaundelt aus de elre, de Liera soo aus de Schiela.

9Daut 1. Loss foll unja Asaf siene, opp Josef. Daut 2. Loss foll opp Gedalja met siene Breeda un Säns toop; un see wieren emma twalf en eene Grupp.

10Daut 3. Loss foll opp Sakur met siene Säns un Breeda toop; äara twalw.

11Daut 4. Loss foll opp Zeri met siene Säns un Breeda toop.

12Daut 5. Loss foll opp Netanja met siene Säns un Breeda toop.

13Daut 6. Loss foll opp Buckija met siene Säns un Breeda toop.

14Daut 7. Loss foll opp Asarela met siene Säns un Breeda toop.

15Daut 8. Loss foll opp Jeschaja met siene Säns un Breeda toop.

16Daut 9. Loss foll opp Matanja met siene Säns un Breeda toop.

17Daut 10. Loss foll opp Schimi met siene Säns un Breeda toop.

18Daut 11. Loss foll opp Asarel met siene Säns un Breeda toop.

19Daut 12. Loss foll opp Haschabja met siene Säns un Breeda toop.

20Daut 13. Loss foll opp Schubael met siene Säns un Breeda toop.

21Daut 14. Loss foll opp Matitja met siene Säns un Breeda toop.

22Daut 15. Loss foll opp Jeremot met siene Säns un Breeda toop.

23Daut 16. Loss foll opp Hananja met siene Säns un Breeda toop.

24Daut 17. Loss foll opp Joschbekascha met siene Säns un Breeda toop.

25Daut 18. Loss foll opp Hanani met siene Säns un Breeda toop.

26Daut 19. Loss foll opp Maloti met siene Säns un Breeda toop.

27Daut 20. Loss foll opp Eliata met siene Säns un Breeda toop.

28Daut 21. Loss foll opp Hotir met siene Säns un Breeda toop.

29Daut 22. Loss foll opp Giddalti met siene Säns un Breeda toop.

30Daut 23. Loss foll opp Mahasiot met siene Säns un Breeda toop.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Daut 24. Loss foll opp Romamti Eser met siene Säns un Breeda toop. Un see wieren emma twalf en eene Grupp.

1. Chronik 26

De Endeelunk von de Puatenwajchta

1Uk de Puatenwajchta biem Tempel wieren en Aufdeelungen enjedeelt. Ut Korach siene Grupp kjeem Meschelemja, Kore sien Sän un Abiasaf sien Grootsän.

2Meschelemja siene Säns wieren dise: De ieeschtjebuarna Sän Secharja, de tweeda Jediael, de dredda Sebadja, de vieeda Jatniel,

3de fefta Elam, de sasta Johanan un de säwenda Eljoenai.

4Uk Obed Edom jehieed doatoo; un siene Säns wieren: De ieeschtjebuarna Sän Schemaja, de tweeda Josabad, de dredda Joach, de vieeda Sachar, de fefta Netanel,

5de sasta Amiel, de säwenda Isachar un de achta Peuletai. Met soo väl Säns haud Gott am jesäajent.

6Un sienen Sän Schemaja worden uk Säns jebuaren, un daut worden leidende Mana en äare Volkjsgruppen, wiels see wieren aunjeseene Mana.

7Schemaja siene Säns wieren: Otni, Refael, Obed un Elsabad un siene Breeda, Elihu un Semachja, beides aunjeseene Mana.

8Aul dise Puatenwajchta wieren Nokomen von Obed Edom. See met äare Säns un Breeda toop, waut to däm Deenst goot jeieejent wieren, wieren aules toop 62 Mana.

9Von Meschelemja siene Säns un Breeda wieren 18 aunjeseene Mana.

10Hosa siene Säns, dee to Merari siene Nokomen jehieeden, wieren: De ieeschta Sän Schimri, wiels de ieeschtjebuarna Sän wia nich mea doa, doawäajen moak sien Voda am toom ieeschten Sän,

11un de tweeda wia Hilkija, de dredda Tebalja un de vieeda Secharja. De Säns un Breeda von Hosa wieren aules toop 13 Mana.

12Dise Aufdeelungen von de Puatenwajchta, foll no de Zol von de Mana de Oppgow too, soo aus äare Breeda, en däm Harn sien Hus to deenen.

13See losten ut, woone Famieljes de eenselne Puaten bewoaken sullen, un doabie wort de jinjsta krakjt soo behaundelt aus de elsta.

14Daut Loss fa de oostne Sied foll opp Meschelemja. Uk fa sienen Sän Secharja, dee een kluaka Rotjäwa wia, trocken see een Loss, un am foll daut em Nuaden too.

15Opp Obed Edom foll daut Loss em Sieden, un opp siene Säns daut vom Väarotshus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Daut Wastpuat un daut Schellechet Puat, wua de Gaus nopp jeit, follen Schuppim un Hosa too. De Wajchta worden soo oppjedeelt:

17Aun de oostne Sied sullen aule Dach sas Mana stonen, aun de nuadne Sied vea, em Sieden uk vea, biem Väarotshus emma twee,

18aun de wastne Sied, wua de Aunbu es, aun de Gaus vea, un bie däm Aunbu twee.

19Daut wieren de eenselne Aufdeelungen von de Puatenwajchta, dee aula to de Nokomen von Korach un Merari jehieeden.

De Oppsechta äwa de Stowen met daut Kaptol

20Eenje aundre Leviten hauden de Oppsecht äwa daut Tempelkaptol un äwa de Gott jeweide Gowen, waut fa däm Tempel väajeseenen wieren.

21Ladan siene Säns, de Nokomen von däm Gerschonita Ladan, wieren Leida en de Jehielita äare Grupp.

22De Säns von de Jehielita, Setam un sien Brooda Joel, wieren äwa daut Kaptol en dämHarn sien Hus aunjestalt.

23Buta an worden uk noch Nokomen von Amram, Jizhar, Hebron un Usiel to dise Oppgow aunjestalt.

24Emol ea wia Schubael, Gerschom sien Sän, dee een Sän von Moses wia, de väaschta äwa daut Kaptol em Heilichtum jewast.

25Von sienen Brooda Elieser, Moses sienen aundren Sän, staumd Rehabja; un däm sien Sän wia Jeschaja, Jeschaja sien Sän wia Joram, Joram sien Sän wia Sichri, un däm sien Sän wia Schelomit.

26Dis Schelomit un siene Breeda wieren enjesat äwa aul daut Kaptol, de jeweide Gowen to woaken, waut de Kjennich David un de Gruppenleida, dee äwa 1.000 un äwa 100 wieren, un de Befälshaba em Kjrichshäa däm Harn jeweit hauden.

27Waut see von äa Kjrichskaptol aufjedeelt hauden, om doamet däm Harn sien Hus to buen.

28Uk aules, waut de Profeet Samuel, Saul, Kisch sien Sän, Abner, Ner sien Sän, un Joab, Zeruja äa Sän, jeweit hauden, fa aul dee äare jeweide Gowen, wieren Schelomit un siene Breeda veauntwuatlich.

De Vewaulta Oppgowen un de Oppgowen von de aundre Leviten

29Von Jizhar siene Nokomen wieren Kenanja un siene Säns buten oppem Launt en Israel aus Aumtslied un Rechta aunjestalt.

30Von Hebron siene Nokomen wieren Haschabja un siene Aunjehieeje, 1.700 aunjeseene Mana, dee aus Vewaultasch von Israel aun de wastne Sied Jordan aule Oabeiten fa däm Harn, un uk fa däm Kjennich to vewaulten hauden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

31De väaschta von Hebron siene Nokomen met aul äare Volkjsgruppen un Famieljes wia Jerija. Em 40. Rejierungsjoa von David wort de gaunze Nokomenschoft von Hebron derchjesocht un see fungen doabie en Jaser em Launt Gilead väl stoakje aunjeseene Mana.

32Un David sad dee met Jerija aus väaschta en daut Oostjordan Launt en, wua de Stam Ruben, Gad un de haulwa Staum Manasse wonden. See wieren dort Oppsechta äwa Gott siene Sachen un uk äwa däm Kjennich siene. Aules toop wieren see 2.700 Mana, waut aules Gruppenleida wieren.

1. Chronik 27

Daut Kjrichshäa woat reedjemoakt

1Hia foljen de Aufdeelungen von daut israelitische Kjrichshäa, waut emma fa eene Moonat em Joa em Deenst träden musten un dan wada trigjträden kunnen; jieda Aufdeelunk haud 24.000 Mana. Om dit jeordnet derchtofieren, wieren de Leida von de Volkjsgruppen, de väaschte Mana vom Kjrichshäa un däm Kjennich siene Vewaultungsmana veauntwuatlich.

2Äwa de ieeschte Aufdeelunk, fa de ieeschte Moonat, wia Joschobam, Sabdiel sien Sän, aunjestalt, un en siene Aufdeelunk wieren 24.000.

3Hee wia een Nokomen von Perez, un wia de väaschta äwa aule Hauptmana en siene Aufdeelunk.

4Äwa de Aufdeelunk fa de tweede Moonat wia Dodai von Ahoach aunjestalt, un Miklot wia de väaschta Befälshaba en siene Aufdeelunk, un de Aufdeelunk haud 24.000.

5De väaschta fa de dredde Moonat, wia Benaja, däm Huagenpriesta Jojada sien Sän. Un en siene Aufdeelunk wieren 24.000.

6Daut es dee Benaja, dee eena von de 30 un äwa de 30 Helden wia, un siene Aufdeelunk wia unja sienen Sän Amisabad.

7De väaschta fa de vieede Moonat, wia Asael, Joab sien Brooda, un no am sien Sän Sebadja, un en siene Aufdeelunk wieren 24.000.

8De väaschta fa de fefte Moonat, wia Schamhut, een Nokomen von Serach, un en siene Aufdeelunk wieren 24.000.

9De väaschta fa de saste Moonat, wia Ira, Ikkesch sien Sän, von Tekoa, un en siene Aufdeelunk wieren 24.000.

10De väaschta fa de säwende Moonat, wia Helez, von Pelon, ut däm Staum Efraim, un en siene Aufdeelunk wieren 24.000.

11De väaschta fa de achte Moonat, wia Sibbechai, von Huscha, von Serach siene Nokomen, un en siene Aufdeelunk wieren 24.000.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

12De väaschta fa de näajende Moonat, wia Abieser, von Anatot, ut däm Staum Benjamin, un en siene Aufdeelunk wieren 24.000.

13De väaschta fa de tieende Moonat, wia Mahrai, von Netofa, von Serach siene Nokomen, un en siene Aufdeelunk wieren 24.000.

14De väaschta fa de alfte Moonat, wia Benaja, von Piraton, ut däm Staum Efraim, un en siene Aufdeelunk wieren 24.000.

15De väaschta fa de twalfte Moonat, wia Heldai, von Netofa, von Otniel siene Nokomen, un en siene Aufdeelunk wieren 24.000.

De väaschte Mana von de Stam

16Äwa de Stam von Israel wieren dise aunjestalt: Äwa dee ut däm Staum Ruben wia de Staumleida Elieser, Sichri sien Sän; äwa dee von Simeon wia Schefatja, Maacha sien Sän;

17äwa de Leviten wia Haschabja, Kemuel sien Sän; äwa Aaron siene Nokomen wia Zadok;

18äwa dee von Juda wia Elihu, eena von David siene Breeda; äwa dee von Isachar wia Omri, Michael sien Sän;

19äwa dee von Sebulon wia Jischmaja, Obadja sien Sän; äwa dee von Naftali wia Jeremot, Asriel sien Sän;

20äwa Efraim siene Nokomen wia Hoschea, Asasja sien Sän; äwa däm haulwen Staum Manasse wia Joel, Pedaja sien Sän;

21äwa däm haulwen Staum Manasse en Gilead wia Jiddo, Secharja sien Sän; äwa Benjamin wia Jaasiel, Abner sien Sän;

22un äwa Dan wia Asarel, Jeroham sien Sän. Daut sent de Staumleida von de Volkjsstam en Israel.

23Oba David neem de Zol von dee nich opp, waut 20 Joa un doarunja wieren, wiels de Har haud toojesajcht, hee wudd Israel soo zolrikj moaken aus de Stierns aum Himmel.

24Joab, Zeruja äa Sän, haud aunjefongen to talen, oba hee bruak doamet auf, wiels däm Harn sien Oaja doawäajen äwa Israel kjeem. Doawäajen kjeem de Zol nich en de Chronik vom Kjennich David.

De Vewaultasch äwa däm Kjennich sien Hab un Goot

25Asmawet, Adiel sien Sän, haud de Oppsecht äwa däm Kjennich sien Kaptol en Jerusalem; Jonatan, Usija sien Sän, wia de Vewaulta äwa däm Väarot oppem Launt, en de Städa, Darpa un Schutztorms.

26Äwa de Oabeida, waut daut Launt beoabeiden deeden, wia Esri, Kelub sien Sän, aunjestalt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Schimi von Rama äwawoakt de Wiengoades; Sabdi von Schefam wia äwa dän Väarot von Wien waut en de Wien Kjalasch jeloagat wia.

28Baal Hanan, de Gederita, äwawoakt de Oliewenbeem un Mulbäabeem opp de onjlikje Launtschoft; Joasch haud fa dän Eelj Väarot to sorjen;

29Schitrai ut de jlikje Stap von Scharon, wia doa fa de Veehäaden veauntwuatlich, oba fa daut Vee en de läaje Stapen wia Schafat, Adlai sien Sän, veauntwuatlich.

30Fa de Kameelen wia de Ismaelit Obil veauntwuatlich; Jechdeja von Meronot wia veauntwuatlich fa de Äsels;

31un de Hagarita Jasis wia veauntwuatlich fa de Schophäaden. Dit wieren aules Vewaultasch äwa däm Kjennich sien Hab un Goot.

David siene väaschte Metoabeida

32David sien Onkel Jonatan, een kluaka un jelieeda Maun, wia sien Beroda, un Jehiel, Hachmoni sien Sän, belieed däm Kjennich siene Säns.

33Ahitofel wia uk däm Kjennich sien Beroda. Huschai, de Arkita, wia däm Kjennich sien Frint, däm hee vetruen kunn.

34No däm Doot von Ahitofel kjeemen Jojada, Benaja sien Sän, un Abjatar aun siene Städ. Un Joab wia däm Kjennich sien Kjrichsfiera.

1. Chronik 28

David jeft Salomo Aunwiesungen fa däm Tempelbu

1David leet aul de väaschte Mana von Israel no Jerusalem tooproopen: De Staumleida von de Volkjsstam, de Befälshaba äwa de Aufdeelungen, dee däm Kjennich deenden, de väaschte Mana, dee äwa 1.000 un äwa 100 wieren, un de Vewaultasch äwa daut gaunze Hab un Goot, daut Launt un de Veehäaden vom Kjennich un siene Säns, un de Hoffbeaumten, de Helden un aul de aunjeseene Mana.

2Un de Kjennich David stunt opp un säd: Horcht no daut waut ekj saj, miene Breeda un mien Volkj! Ekj selfst haud mie väajenomen, een Hus to buen, wua dämHarn siene Bundeskjist, onsen Gott siene Footbenkj, eenen Ruplauz finjen sull. Un ekj hab uk reedjemoakt toom daut buen.

3Oba Gott leet to mie sajen: Du saust mie nich een Hus buen wua jie mienen Nomen aunbäden, wiels du best een Kjrieja un hast Menschen doot jemoakt.

4Oba de Har, Israel äa Gott, haft ut de gaunze Famielje von mienen Voda jrod mie utjewält, daut ekj un miene Nokomen fa aule Tieden Kjennich en Israel sennen sullen. Wiels hee haft Juda toom Leida jewält un em Staum Juda mien Voda siene Famielje, un von mienen Voda siene Säns haft hee aun mie jefaulen jehaut, daut hee mie toom Kjennich muak äwa gaunz Israel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Un von aul miene Säns, un de Har haft mie väl Säns jejäft, haft hee mienen Sän Salomo jewält. Dee saul opp däm Harn sienen Kjennichstroon äwa Israel rejieren.

6DeHar säd to mie: Dien Sän Salomo saul dän Tempel un de Häw doarom buen. Däm hab ekj jewält; hee woat mien Sän sennen un ekj woa sien Voda sennen.

7Ekj woa sien Kjennichrikj fa aule Tieden ensaten, wan hee bestendich miene Jesazen un Ordnungen helt, soo aus hee nu deit.

8Ekj fodda junt nu opp ver de Uagen von gaunz Israel, däm Harnsiene Jemeent, un ver onsen Gott siene Uaren: Doot däm Harn, onsen Gott, siene Jebooten beachten un jewessenhauft befoljen, daut jie daut goode Launt hoolen un opp june Kjinja no junt fa aule Tieden veoawen kjennen!

9Un du, mien Sän Salomo, doo däm Harn, waut dien Voda sien Gott es, emma bäta kjanen lieren! Un deen am met een onjedeeldet Hoat un met eene welje Seel. Wiels de Har forscht jieda Hoat ut un vesteit aulet sträwen un trachten von de Jedanken. Wan du am sieekjen woascht, woascht du am finjen. Wan du die oba von am wajch dreien woascht, woat hee die fa emma vesteeten.

10Denkj doaraun: DeHar haft die jewält, daut du een Hus aus Heilichtum buen saust. Go jetroost aum Woakj un fia daut derch!

11Un David jeef sienen Sän Salomo eenen Plon fa dän gaunzen Tempelbu met däm Väarum, de meddelste Stow, de aunjebude Stowen toom Wieetsachen loagren, de Bowastowen un bennaschte Riem un dän Rum fa de Bundeskjist met daut Veseenungs Dakjsel.

12Un doatoo uk fa aules, waut am derch dän Jeist en dän Senn jekomen wia: Fa de Väahäw aun däm Harn sien Hus un aule Riem runtom, fa daut Kaptol em Gotteshus un fa de jeweide Gowen,

13fa de Aufdeelungen von de Priesta un Leviten un fa aule Oabeiten un Jereetschoft fa dän Deenst en däm Harn sien Hus.

14Un hee sad de Wicht faust, wooväl Golt ooda Selwa fa jieda eenselnet goldnet ooda selwanet Jereetschoft sull jebrukt woaren.

15Un soo uk daut Jewicht fa de goldne Laumpenhoolasch un goldne Laumpen, fa jieda Laumpenhoola met Laumpen sien Jewicht. Uk fa de selwane Laumpenhoolasch, fa jieda Laumpenhoola un de Laumpen, doano wuatoo de Laumpenhoola bestemt wia.

16Hee sad uk daut Goltjewicht fa de Deschen fa daut jeweide Broot un daut Selwajewicht fa de aundre Deschen faust.

17Hee jeef uk aun, woo de goldne Gauflen, Opfa Kommen un Kaunen jemoakt woaren sullen, un woo daut Jewicht von Golt un Selwa fa jieda eenselnet goldnet ooda selwanet Kuffel sennen sull,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

18un fa daut Jewicht von daut reine Golt fa dän Ruakopfa Aultoa. Un hee jeef am uk eenen Plon fa däm Troonwoagen met de goldne Cheruben, dee met äare utjebreede Flichten däm Harn siene Bundeskjist bedakjen sullen.

19Daut aules haft de Har mie en eene Schreft jejäft, waut von siene Haunt staumt, un mie äwa däm Buplon unjarecht.

20Un David säd to sienen Sän Salomo: Go mootich un met een faustet Väanämen aun dise Oppgow naun! Fercht die nich un lot die nich schrakjen! Wiels de Har, mien Gott, de Aulmajchtja, woat met die sennen un woat siene Haunt nich trigjtrakjen un die nich veloten, bat du aul de Woakjen fa dän Deenst en däm Harn sien Hus foadich hast.

21Kjikj emol, de Gruppen von Priesta un Leviten, waut fa däm gaunzen Deenst em Tempel bestemt sent, stonen aul reed. Fa aule Oppgowen hast du welje un vestendje Menschen toom halpen, uk de väaschte Mana un daut gaunze Volkj woaren daut doonen, waut du von an haben west.

1. Chronik 29

De Gowen toom Tempelbu un David sien Dankjebäd

1De Kjennich David dreid sikj no de gaunze Vesaumlunk un säd: Gott haft Salomo, disen eenen von miene Säns, jewält, dee noch junk un onerfoaren es. De Oppgow oba es groot, wiels dis groosoatja Bu es nich eene Woninj fa eenen Mensch, dee es fa Gott, däm Harn.

2Doawäajen hab ekj miene gaunze Krauft enjesat, om fa mienen Gott sien Hus sea väl Golt, Selwa, Brons, Iesa un Holt to veschaufen, om de Dinja un daut Jereetschoft häatostalen waut jemoakt woaren motten. Un soo uk de diere Steena, un aundre wieetvolle Steena met veschiedne Kalieren un uk väl Marmorsteena.

3Wiels mie mien Gott sien Hus aum Hoat licht, jäw ekj noch von mien ieejnet Kaptol, waut ekj aun Golt un Selwa hab, to mienen Gott sien Hus,

4buta daut waut ekj fa daut heilje Hus veschauft hab, jäw ekj noch 3.000 Zentna Golt von Ofir un 7.000 Zentna reinet Selwa, toom de Wenj von bennen betrakjen,

5daut aules goldnet woat, waut goldnet sennen saul, un aules selwanet woat, waut selwanet sennen saul. Un aul de Woakjen sellen de Meistasch doonen. Un wäa es nu wellens, däm Harn vondoag eene Gow to brinjen?

6Doa beweesen de Leida von de Volkjsgruppen, de Leida von de Stam en Israel, de väaschte, dee äwa 1.000 un äwa 100 wieren un de Vewaultasch äwa däm Kjennich siene Enrechtungen, wuatoo see wellens wieren.

7Un see jeewen fa däm Tempelbu 5.000 Zentna Golt, 10.000 goldne Jeltstekja un 10.000 Zentna Selwa, 18.000 Zentna Brons un 100.000 Zentna Iesa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Un wäa diere Steena bie sikj haud, dee jeef dee toom Kaptol fa dän Tempel, waut von Jehiel, eenen Nokomen von Gerschon, vewault wort.

9Daut gaunze Volkj freid sikj doaräwa daut soo väle reed wieren toom jäwen, un see wieren met äa gaunzet Hoat doabie un jeewen daut friewellich däm Harn. Un uk de Kjennich David wia sea froo doaräwa.

David sien Dankjebäd

10David lowd dän Harn ver de gaunze Vesaumlunk un säd: Jeloft best du, Har, du Gott von onsen Voda Israel, von Eewichkjeit bat Eewichkjeit!

11Die Har, jehieet de Kjennichsiea un Jewault, de Harlichkjeit, de Siech un de hechste Pracht. Wiels aules, waut em Himmel un oppe Ieed es, daut es dient. Die Har jehieet daut Kjennichrikj, wiels du best huach erhowen aus hechsta äwa aules.

12Grootet Vemieejen un Iea komen von die, du best Kjennich äwa aules. Un en diene Haunt es Macht un Krauft, un en diene Haunt steit daut, däm groot un stoakj to moaken, wäm du west.

13Doawäajen well wie die, onsen Gott, danken un dienen harlichen Nomen groot moaken.

14Waut sie ekj? Waut es mien Volkj, daut wie em staund wieren soo väl friewellich to jäwen? Aules es von die jekomen, uk dise Gowen hab wie ieescht von die jekjräajen un dan die jejäft.

15Ons jeit daut nuscht aundasch aus aul onse Vodasch: Wie wonen bloos aus Jast ooda framde en dit Launt, waut du ons jejäft hast, wiels ons Läwen oppe Ieed es soo aus een Schauten, daut nich blift.

16Har, ons Gott! Daut gaunze Kaptol, waut wie toopjebrocht haben, om dienen heiljen Nomen een Hus to buen, kjemt ut diene Haunt, un doawäajen jehieet daut aula die!

17Mien Gott, ekj weet, daut du de Menschen em Hoat kjikjst, un du freist die, wan see opprechtich sent. Doawäajen hab ekj dit aula ut een opprechtjet Hoat friewellich jejäft un hab nu met freid jeseenen, woo dien Volkj, waut hia ver die steit, die aules friewellich un met Freid jejäft haft.

18Har, du Gott von onse Vodasch Abraham, Isaak un Israel! Hool dien Volkj fa emma en dise Jesennunk, daut daut Sträwen von äa Hoat opp die jerecht blift!

19Halp uk mienen Sän Salomo, daut hee met een onjedeeldet Hoat diene Jebooten, Aunwiesungen un Väaschreften befolcht un aules deit, om dän Tempelbu derchtofieren, dän ekj reedjemoakt hab.

20Un David säd to de gaunze Vesaumlunk: Loft dän Harn, junen Gott! Un de gaunze Vesaumlunk lowd dän Harn, äare Vodasch äaren Gott, un bekjten sikj un follen opp Kjneeen ver däm Harn un ver däm Kjennich

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

21un brochten däm Harn jeschlachte Opfa. Aum näakjsten zemorjes schlachten see 1.000 junge Bolles, 1.000 Schopsbakj un 1.000 Lama toom Brauntopfa. Un doatoo noch de Drinkjopfa un uk sea väl Schlachtopfa fa daut gaunze Volkj.

22Un see eeten un drunken aun däm Dach ver däm Harn met groote Freid un roopten Salomo toom tweeden mol toom Kjennich ut un saulwden am, daut hee en däm Harn sienen Oppdrach daut Volkj rejieed. Un Zadok saulwden see toom Priesta.

23Dan sad Salomo sikj opp däm Harn sienen Troon aus Kjennich en sien Voda David siene Städ un funk Aunerkjanunk. Un gaunz Israel jehorcht am.

24Aul de väaschte Mana em Volkj, de Kjrichshelden un uk däm Kjennich David siene aundre Säns, unjastalden sikj däm Kjennich Salomo.

25De Har leet Salomo ver de Uagen von gaunz Israel sea stoakj woaren, un jeef am soone groote Kjennichs Pracht, aus noch kjeena ver am en Israel jehaut haud.

De Toopfotunk von David siene Rejierungstiet

26David, Isai sien Sän, wia Kjennich äwa gaunz Israel.

27Un de Tiet waut hee äwa Israel rejieed, wieren 40 Joa. En Hebron rejieed hee säwen Joa un en Jerusalem 33 Joa.

28Un hee storf aus hee sea oolt jeworden wia, wua hee saut wia vom Läwen, von rikj sennen un groote Iea haben. Un sien Sän Salomo wort Kjennich en siene Städ.

29Daut äwaje von de Jeschicht vom Kjennich David, daut ieeschte uk daut lotre, daut steit en de Berechten von de Profeeten Samuel, Natan un Gad jeschräwen.

30Dee berechten äwa siene Rejierunk un siene stoakje Doten un Siejen, un aules waut hee selfst un Israel un de aundre Kjennichrikjs runtom don beläft haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2. Chronik

2. Chronik 1

Salomo sien Opfa un sien Jebäd om Weisheit

(1.Kjen 3,1-15)

1Salomo, David sien Sän, wort stoakj en siene Kjennichs Harschoft, un de Har, sien Gott, wia met am un muak am emma stoakja.

2Eenen Dach roopt Salomo de Veträda von gaunz Israel no Jerusalem toop: De väaschte, dee äwa 1.000 un äwa 100 wieren, de Rechta, de Staumleida un de Leida von de Volkjsgruppen,

3om met de gaunze Vesaumlunk toop no de Opfastäd to gonen, waut en Gibeon wia. Dort wia daut Vesaumlungszelt, waut Moses, däm Harn sien Deena, en de Wiltnis jemoakt haud.

4Bloos Gott siene Bundeskjist haud David von Kirjat Jearim no däm Plauz jebrocht, waut hee fa dee reedjemoakt haud. Wiels fa dee haud hee en Jerusalem een Zelt oppjestalt.

5Bie däm Harn siene Woninj en Gibeon stunt uk de bronsna Aultoa, dän Bezalel, Uri sien Sän un Hur sien Grootsän, jemoakt haud. Un Salomo, un dee waut hee toop jeroopt haud, jinjen däm opptosieekjen.

6Un Salomo opfad ver däm Harn 1.000 Brauntopfa opp dän bronsnen Aultoa, waut ver daut Vesaumlungszelt stunt.

7Un en de näakjste Nacht openboad Gott sikj am un säd to am: Bäd om daut, waut ekj die jäwen saul.

8Un Salomo säd to Gott: Du hast met mienen Voda David groote un truhoatje Leew jewäsen, un hast mie en siene Städ toom Kjennich jemoakt.

9Soo lot nu, Har, mien Gott, dien Vespräakjen, waut du mienen Voda David jejäft hast, en Erfellunk gonen! Wiels du hast mie toom Kjennich jemoakt äwa een Volkj, waut soo väl es aus Stoff oppe Ieed.

10Doawäajen jeff mie nu Weisheit un Vestentnis, daut ekj met dien Volkj rajcht omgonen kaun, wiels wäa kaun dit dien grootet Volkj rejieren?

11Dan säd Gott to Salomo: Wiels du dit em Senn hast un nich jebät hast om een grootet Vemieejen, ooda aunseenen, ooda om dän Doot von diene Fiend un om langet Läwen fa die, oba om Weisheit un Vestentnis jebät hast, mien Volkj to rejieren, wuaräwa ekj die toom Kjennich jemoakt hab,

12doawäajen es die Weisheit un Vestentnis jejäft. Un doatoo well ekj die uk een grootet Vemieejen un een grootet aunseenen jäwen, soo aus daut noch kjeen Kjennich ver die jehaut haft un uk kjeena no die haben woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Dan kjeem Salomo von daut Vesaumlungszelt, de Opfastäd en Gibeon, wada trigj no Jerusalem, om von doa ut äwa Israel to rejieren.

Salomo siene Kjrichsmacht un sien grootet Vemieejen

(2.Chr 9,25-28; 1.Kjen 10,26-29)

14Salomo schauft sikj Kaumf Woages un Rittasch toop, soo daut hee 1.400 Woages un 12.000 Rittasch haud. Eenen Deel doavon haud hee en Jerusalem stonen, un de äwaje wieren en de Städa unjajebrocht, waut hee doatoo utjebut haud.

15Un de Kjennich Salomo brocht daut bat doa, daut et en Jerusalem soo väl Selwa un Golt jeef aus Steena, un soo väl Zeedaholt aus daut opp daut onjlikje Launt Holt von Mulbäabeem jeef.

16Pieed worden Salomo ut Ägipten, von Koe, jebrocht; däm Kjennich siene Haundelslied koften dee en Koe fa äaren Pries opp.

17Uk Woages toom Kjrich worden von Ägipten enjefieet. Een Woagen kost 600 Selwastekja, un een Pieet 150 Selwastekja. Un Salomo siene Hendla vekoften von de Pieed un Kaumf Woages uk wieda aun de Kjennichs von de Hetita un de Aramäa.

Salomo sien Vetrach met Hiram von Tierus

(1.Kjen 5,15-32)

18Un Salomo plond däm Harn sienen Nomen een Hus to buen un uk een Hus fa sikj aus Kjennich.

2. Chronik 2

1Salomo stald 70.000 Mana aun, toom Lausten droagen, un 80.000, waut manke Boaj en Juda Steena haken sullen. Un 3.600 stald hee aus Oppsechta äwa dee aun.

2Dan schekjt Salomo Mana no Hiram, däm Kjennich von Tierus, un leet am sajen: Soo aus du met mienen Voda David deetst un schekjst am Zeedaholt, daut hee sikj eenen Paulaust buen kunn, fa sikj toom wonen, soo doo daut uk met mie.

3Un kjikj, nu well ekj däm Harn, mienen Gott sienen Nomen, een Hus buen, waut am jeweit sennen saul. Doa bennen saul scheenrikjendet Ruakopfa ver am jebrocht un jeweidet Broot reedjemoakt, un aum Morjen uk aum Owent, aum Sabat, aum Niemon un aun däm Harn, onsen Gott, siene Fastdoag Brauntopfa jebrocht, soo aus hee Israel daut fa aule Tieden aunjeordnet haft.

4Daut Hus, waut ekj buen well, saul groot sennen, wiels ons Gott es jrata aus aule aundre Jetta.

5Fa am jeit ieejentlich kjeen Hus to buen. De gaunze Himmel, soo onen Enj wiet, aus dee uk es, es fa am noch too kjlien! Woo kaun ekj am dan een Hus buen? Bloos een Heilichtum, wua am Opfa jebrocht woaren, kaun ekj am buen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Soo schekj mie nu eenen begowden Maun, waut sea schmocke Oabeiten von Golt, Selwa, Brons un Iesa moaken kaun. Un waut sikj uk met roode, met bleiwroode un bleiwe Wolloabeiten vesteit, un uk aulahaunt Bilda uttooabeiden vesteit. Hee saul aul dise Oabeiten met de Kjensla von Juda un Jerusalem toop derchfieren, waut hia bie mie sent, un mien Voda David aul aunjestalt haft.

7Un schekj mie Zeedastam un Ziepressenstam un Sandelholt von de Libanon Boaj, wiels ekj weet, woo goot diene Lied dort opp däm Libanon Holt to haken vestonen. Un miene Oabeida sellen met diene toop oabeiden,

8daut mie väl Buholt reedjemoakt woat. Wiels daut Hus, waut ekj buen well, saul groot un prachtvoll sennen.

9Un doafäa well ekj diene Lied, de Holthakasch, dee daut Holt behaken, 4.000 Tonnen Weit, 4.000 Tonnen Joascht, 4.000 Tonnen Wien un 4.000 Tonnen Eelj to Noarunk jäwen.

10Doaropp auntwuad Hiram, de Kjennich von Tierus, en eenen Breef un schekjt däm no Salomo, wua daut bennen säd: Wiels de Har sien Volkj goot es, haft hee die toom Kjennich äwa an jemoakt.

11Wieda schreef Hiram: Jeloft es de Har, Israel äa Gott, dee Himmel un Ieed jemoakt haft, daut hee däm Kjennich David eenen weisen, kluaken un vestendjen Sän jejäft haft, dee däm Harn een Hus buen well un uk een Hus fa sikj aus Kjennich!

12Ekj woa die eenen begowden un vestendjen Maun schekjen, mienen Beroda, Hiram.

13Hee es de Sän von eene Fru ut däm Staum Dan, sien Voda oba es hia von Tierus. Dee vesteit sikj met aule Oabeiten von Golt, Selwa, Brons, Iesa, Steena un Holt, un soo uk met roode, bleiwe un bleiwroode Woll un Lienzeich to oabeiden, un uk aule Sorten Bilda uttoschnieden. Hee kaun sikj von aules, waut du am oppjefst, een Mosta moaken, un es wellens met diene Kjensla, un met mienen Harn, dän Kjennich David, dienen Voda, siene Kjensla toop to oabeiden.

14Un nu mien Har, dän Weit, Joascht, Eelj un Wien, wuavon mien Har jerät haft, mucht hee siene Deena schekjen.

15Wie wellen daut Holt opp däm Libanon haken, sooväl aus du brukst, un wellen daut met Flotten opp daut Wota no Jafo brinjen. Von doa motten diene Menschen daut dan no Jerusalem brinjen.

16Salomo leet en gaunz Israel de Menschen talen, waut ut aundre Velkja staumden un aus framde em Launt läwden, no däm aus sien Voda David dee aul eemol jetalt haud. Un doa fungen sikj 153.600 Mana.

17Doavon stald Salomo 80.000 manke Boaj en Juda aus Steenhakasch aun, un 70.000 aus Lausten Droagasch om de Steena no äaren Plauz to brinjen un 3.600 aus Oppsechta, om de Lied aun de Oabeit to hoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2. Chronik 3

Salomo but Gott eenen Tempel

(1.Kjen 6,1-38)

1Un Salomo funk aun, opp dän Boajch Morija en Jerusalem daut Hus fa däm Harn to buen. Dän Plauz haud sien Voda David aul bestemt, wiels de Har sikj am doa opp dän Jebusita Arauna sienen Draschplauz jeopenboat haud.

2Aum 2. Dach en de 2. Moonat en sien 4. Rejierungsjoa funk hee aun to buen.

3Un dit sent de Moten, wuano Salomo daut Gotteshus bud: De Lenjd wia 30 Meeta, un de Breed wia tieen Meeta.

4Un de väaschte Stow, waut aun de väaschte Kaunt kjeem, wia uk soo aus daut Hus tieen Meeta breet, de Hecht oba wia 60 Meeta. Un hee leet de Wenj von bennen en de väaschte Stow met reinet Golt betrakjen.

5De groote Stow leet hee met Ziepressenholt utnoaglen un leet daut uk met daut baste Golt betrakjen. Un doa worden noch Paulmbeem un Kjäden met Bloomen nenjeoabeit.

6Daut gaunze Hus leet hee met diere Steena utstraumen. Daut Golt, waut to disen Bu jebrukt wort, staumd von Parwajim.

7Un met daut Golt wort daut gaunze Hus von bennen, de Baulkjes, de Schwalen, de Däaren un de Wenj betrocken. Un aun de Wenj worden noch Bilda von Cheruben nenjeoabeit.

8Dän hinjaschten Rum, daut Aulaheilichste, muak Salomo tieen Meeta lank uk tieen Meeta breet, soo aus de Breed von daut gaunze Jebied wia. Uk dee wort von bennen met reinet Golt betrocken, waut 600 Zentna Golt brukt.

9Un hee jeef uk fa de Näajel 50 Lot Golt aun Jewicht. Un uk de Wenj von de Bowastowen worden met Golt betrocken.

10Fa daut Aulaheilichste leet Salomo twee Cheruben, sea schmock utoabeiden un met Golt betrakjen.

11Un de Lenjd von de Cheruben äare Flichten toopjenomen wia tieen Meeta. Jieda Flicht wia 2,

50 Meeta. Eene Flicht von een Cherub rieekjt bat aun de Waunt von de Stow un de aundre Flicht rieekjt bat de Medd Stow un rieekjt bat aun de Flicht von däm aundren Cherub.

12Soo haud uk de aundra Cherub siene Flichten von 2,

50 Meeta un rieekjt met eene Flicht bat aun de Waunt vom Hus, un met de aundre, bat de Flicht von däm ieeschten Cherub.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13De utjespaunde Flichten von de Cheruben wieren soo breet aus de Stow, tieen Meeta. Un see stunden opp äare Feet, un wieren met däm Jesecht no däm Engank jedreit.

14Un Salomo leet eene Gardien ver daut Aulaheilichste moaken. Dee wia met Twierem jewäft, un met bleiwe, roode un scharlachroode Woll wieren doa Cherubenbilda nenjewäft.

De beid bronsne Past ver däm Tempel

(1.Kjen 7,15-22)

15Un Salomo leet ver däm Tempel twee Past oppstalen, waut 7,

50 Meeta huach wieren, un de Baul doa bowen maut 2,

50 Meeta.

16Un fa dise Past worden Kjäden jemoakt un dee bowen aun de Past aunjemoakt, un dan worden 100 Granatapel jemoakt un dee aun de Kjäden naunjemoakt.

17Salomo leet de Past ver daut Tempelhus oppstalen, eenen aun de rajchte Sied, un eenen aun de linkje Sied. Däm aun de rajchte Sied nand hee Jachin (Hee recht opp) un däm aun de linkje Sied nand hee Boas (En am es Krauft).

2. Chronik 4

De List vom Tempel Jereetschoft

(1.Kjen 7,23-40)

1Salomo leet uk eenen bronsnen Aultoa moaken, waut tieen Meeta lank, uk tieen Meeta breet, un fief Meeta huach wia.

2Hee leet uk eenen runden bronsnen Wotatank jeeten, woonen see daut Mäa nanden, waut eenen Derchmäta von fief Meeta haud, un 2,

50 Meeta huach wia, un runtom maut dee 15 Meeta.

3Un unja däm wieren Jestaulten von Rinda, dee runtom rieekjten, emma tieen Rinda opp een Meeta, dee en twee Rieejen met däm Tank toop jegoten wieren.

4Dit bronsne Mäa stunt opp twalf Rinda, von dee dree nom Nuaden jedreit wieren, dree nom Wasten, dree nom Sieden un dree nom Oosten, un äare Hinjadeelen wieren aula no bennen jedreit; un daut Mäa stunt doa bowen.

5De Waunt von däm Tank wia soo dikj aus eene Haunt breet, un de Raunt wia soo no buten jeboagen aus bie een Kuffel ooda bie eene opne Bloom, un doa kunnen 3.000 Ama Wota nenn.

6Buta däm leet Salomo tieen bronsne Kjätels moaken, wuavon hee fief aun de rajchte Sied un fief aun de linkje Sied von daut Mäa oppstald. Doabennen wort aules aufjespeelt, waut von de Opfa Tieren opp däm Aultoa vebrent woaren sull. Daut Wota en daut Mäa oba wia bloos fa de Priesta toom wauschen bestemt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Salomo leet uk tieen goldne Laumpenhoolasch jeneiw no de Väaschreft moaken un stald dee en de meddelste Stow vom Tempel nenn. Doavon worden fief aun de rajchte Sied un fief aun de linkje Sied oppjestalt.

8Hee leet uk tieen Deschen moaken un dort oppstalen, uk fief aun de rajchte Sied un fief aun de linkje Sied. Buta däm leet hee tieen goldne Opfa Kommen moaken.

9Hee muak uk eenen Väahoff, waut fa de Priesta bestemt wia, un dän grooten butaschten Väahoff. Un en däm Väahoff leet hee Puaten moaken un dee met Brons betrakjen.

10Un aun de rajchte Sied vom Engank biem Tempel, aun de siedoostne Akj von daut Jebied, wort daut Mäa oppjestalt.

11Un Hiram muak de Tap, de Scheflen un Opfa Kommen. Un hee muak de Oabeit foadich, waut hee fa däm Kjennich Salomo aun daut Gotteshus deed.

12Hee muak de twee Past met de runde Bauls bowen opp beid Past un de jeflochtne Nats, om de runde Bauls bowen oppe Past to bedakjen,

13un de 400 Granatapel muak hee aun beid Nats, aun jieda Nat 2 Rieejen von Granatapel, om de runde Bauls to bedakjen, waut bowen opp de Past wieren.

14Hee muak uk de foaboare Jestalen un de Kjätels toom doa nopp,

15un daut Mäa un de twalf Rinda doa unja;

16de Tap, de Scheflen un Gauflen un aul daut Jereetschoft, waut doatoo jehieed fa däm Harn sien Hus, muak Hiram däm Kjennich Salomo von glautjemoaktet Brons.

17Em Jordantol en de Jeetarie von Adama, tweschen Sukkot un Zereda, leet de Kjennich daut jeeten.

18Un Salomo leet von aul dit Jereetschoft sea väl moaken, soo daut daut Brons Jewicht nich fausttostalen wia.

19Salomo leet aul daut heilje Jereetschoft fa dän Harn sienen Tempel moaken, dän goldnen Aultoa un de Deschen fa daut jeweide Broot,

20de Laumpenhoolasch met äare Laumpen von reinet Golt, daut see no de Väaschreften no ver däm hinjaschten Rum aunjestekjt worden.

21Un de Bloomen, de Laumpen un de Scheeren, toom de Dochten beschnieden, wieren aula von Golt.

22Uk de Massasch, Kommen, Läpels un Paunen wieren von reinet Golt. Un de Däaren to daut Aulaheilichste un de Däaren bie de Enjenj vom Tempel wieren von Golt.

2. Chronik 5

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Soo wort aule Oabeit to Enj jefieet, waut Salomo aun däm Harn sien Hus deed. Un Salomo brocht aule Gowen toop waut sien Voda David däm Harn jeweit haud, un läd daut Selwa un Golt un aul daut Jereetschoft bie daut Kaptol em Gotteshus.

De Bundeskjist woat en dän Tempel jebrocht

(1.Kjen 8,1-13)

2Dan vesaumeld Salomo aule Leida von Israel, aule Veträda von de Volkjsstam un Volkjsgruppen von Israel no Jerusalem, om dän Harnsiene Bundeskjist von de Davidstaut no däm Zionsboajch en dän Tempel to brinjen.

3Un aule Mana von Israel vesaumelden sikj biem Kjennich toom Fast, waut en de säwende Moonat jefieet woat.

4Un aus aule Leida von Israel toopjekomen wieren, hoowen de Leviten de Bundeskjist opp äare Schulren

5un druagen dee nom Tempel. Un de Priesta un Leviten brochten uk daut Vesaumlungszelt un aul daut heilje Jereetschoft, waut doatoo jehieed, doa han.

6De Kjennich Salomo un de gaunze Vesaumlunk von Israel, waut bie am ver de Bundeskjist vesaumelt wia, opfaden Schop un Rinda, soo väl, daut dee kjeena talen ooda beräakjnen kunn.

7Soo brochten de Priesta däm Harn siene Bundeskjist no de Städ, waut fa dee väajeseenen wia, en däm hinjaschten Rum vom Tempel, daut Aulaheilichste, unja de Flichten von de Cheruben,

8daut de Cheruben äare Flichten äwa dee Städ utbreeden un de Bundeskjist un äare Droagstangen von bowen bedakjten.

9De Droagstangen oba wieren soo lank, daut de Enja von de Stangen ut däm Rum, waut daut Heilje jenant woat, waut ver däm hinjaschten Rum es, to seenen wieren, oba von buten wieren dee nich to seenen. Un dee sent doa bat disen Dach soo.

10En de Kjist wieren bloos de beid Toflen, waut Moses aum Gottesboajch Horeb doa nenjelajcht haud. Dit wieren de Toflen von däm Bunt, waut de Har met Israel jeschloten haud, aus see ut Ägipten trocken.

11De Priesta jinjen wada ut däm Tempel rut, wiels to disen Dach hauden sikj aule Priesta, dee sikj enjefungen hauden, reed jemoakt daut see rein wieren, uk dee, dee no äare Ordnunk deenstfrie wieren.

12Uk de Sinja hauden sikj aula enjefungen: De Leviten Asaf, Heman un Jedutun met aul äare Säns un Breeda. See druagen Kjleeda von feinet wittet Lienzeich, un stunden aun de oostne Sied vom Aultoa met äare Zimbeln, Zitta un Hoapen, un bie an 120 Priesta met Trompeeten.

13Dise fungen aula tojlikj aun met Trompeeten blosen, sinjen, taktschlonen un aundre Instrumenten spälen, daut sikj daut soo hieed, aus wan ut een Mul

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

dän Harn jeloft un jedankt wort. Dee Stemm von Trompeeten, Zimbeln un Seidenspell hoowen sikj un lowden däm Harnmet: “De Har es goot to ons; siene truhoatje Leew hieet niemols opp!” Dan wort däm Harn sien Hus met eene Wolkj jefelt,

14soo daut de Priesta wäajen de Wolkj nich nenn gonen kunnen toom Deenst, wiels däm Harn siene Harlichkjeit feld daut Gotteshus.

2. Chronik 6

Salomo sien Jebäd bie de Tempel Enweiunk

1Dan säd Salomo: De Har haft jesajcht: Ekj well en eene dunkle Wolkj wonen.

2Soo hab ekj nu een Hus jebut fa die to eene Woninj un eene Städ wua du emma wonen kaust.

De Enweiungswieed biem Tempel enweien

(1.Kjen 8,14-30)

3De Kjennich dreid sikj om no de gaunze Vesaumlunk von Israel un bejreest de stonende Vesaumlunk met eenen Säajenswunsch,

4un säd: Jeloft es de Har, Israel äa Gott, dee derch sien Mul to mienen Voda David jerät haft, un daut met siene Haunt erfelt haft, aus hee säd:

5En dee gaunze Tiet, von don aus ekj mien Volkj Israel ut Ägipten jefieet hab, hab ekj kjeene Staut utjewält ut aule Stam von Israel, om doa een Hus to buen, daut mien Nomen doa sennen sull. Ekj hab uk kjeenen Maun utjewält, daut hee äwa mien Volkj Israel Kjennich sennen sull.

6Oba Jerusalem hab ekj aus Wonplauz fa mienen Nomen utjewält, un David hab ekj utjewält, daut hee äwa mien Volkj Israel Har sennen saul.

7Aus mien Voda David em Senn haud, däm Harn, Israel äaren Gott sienen Nomen, een Hus to buen,

8säd de Har to mienen Voda David: Du hast goot jedonen, daut du em Senn hast, mienen Nomen een Hus to buen.

9Oba nich du saust daut Hus buen, mau ieescht dien Sän, dee von die komen woat, saul mienen Nomen daut Hus buen.

10Dit Vespräakjen haft de Har jehoolen: Ekj sie aus de Sän von mienen Voda David Kjennich jeworden soo aus de Har daut toojesajcht haft, un hab dän Harn sienen Nomen, dee Israel äa Gott es, een Hus jebut.

11Un ekj hab de Bundeskjist, wua däm Harn siene Toflen met däm Bunt bennen sent, waut hee met Israel jeschloten haft, doa nenn jebrocht.

12Dan deed Salomo ver de Uagen von de gaunze Vesaumlunk von Israel oppträden ver däm Harn sienen Aultoa un breed siene Oarms ut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

13Salomo haud eene Kaunzel von Brons jemoakt un medden em Väahoff oppjestalt, dee wia 2,

50 Meeta lank uk breet un 1,

50 Meeta huach. Opp dise Kaunzel stieech hee nopp un foll opp siene Kjneeen ver de gaunze Vesaumlunk von Israel un strakjt siene Oarms ut nom Himmel

14un bäd: Har, du Gott en Israel, doa es kjeen Gott, dee met die to vejlikjen es, nich em Himmel uk nich oppe Ieed. Du helst dienen Bunt un bewiest diene truhoatje Leew aun aule, dee die met een onjedeeldet Hoat deenen.

15Du hast dienen Deena David, mienen Voda, jehoolen, waut du am vesproaken hast; met dien Mul hast du daut jerät, un met diene Haunt hast du daut derchjefieet, soo aus daut vondoag steit.

16Har, du Gott en Israel, hool dienen Deena David, mienen Voda, waut du am toojesajcht hast: Die saul daut nich aun eenen Maun fälen, dee ver mie steit, dee opp dän israelitischen Troon sett, wan diene Säns opp äaren Wajch achten woaren, daut see no mien Jesaz läwen, soo aus du ver mie jeläft hast.

17Har, du Gott en Israel, lot daut en Erfellunk gonen, waut du dienen Deena David vesproaken hast.

18Oba sull Gott werkjlich oppe Ieed bie de Menschen wonen? Kjikj doch, de Himmel un aule Himmels vom Himmel sent nich groot jenuach om die doa bennen to hoolen; un woo saul dit Hus daut dan doonen, waut ekj jebut hab?

19Acht oba, Har, mien Gott, opp daut deemootje Jebäd von dienen Deena un horch no de Froag, waut ekj ver die brinj:

20Lot diene Uagen aum Dach uk de Nacht op sennen äwa dit Hus, äwa dee Städ, von dee du jesajcht hast, daut du dienen Nomen doa west wonen loten! Daut du daut Jebäd hieren woascht, waut dien Deena opp dise Städ bäden woat.

21Horch no mie, wan ekj von hia ut no die roop, un horch uk no de Jebäda von dien Volkj Israel! Wan wie von dise Städ ut no die roopen, dan hia ons von diene himlische Woninj ut. Un wan du ons hieescht, dan muchst du ons jnädich sennen!

De Tempel aus Aunbädungs Plauz

(1.Kjen 8,31-53)

22Wan irjent wäa opp vedocht es, daut hee sikj jäajen eenen aundren vegonen haft, un dee eenen Fluch opp am lajcht, om am unja eenen Fluch to stalen, un dee kjemt un sprakjt dän Fluch ut ver dienen Aultoa en dit Hus,

23dan muchst du vom Himmel hieren un dienen Deena Rajcht veschaufen. Muchst du däm schuldjen siene Schult opp sienen Kopp komen loten, un däm, waut em rajchten es, frie spräakjen. Lot siene Opprechtichkjeit ver aule Uagen openboa woaren!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Wan dien Volkj Israel von de Fiend jeschloagen woat, wiels see jäajen die jesindicht haben, un see moaken sikj nie opp un bekjanen dienen Nomen, un bäden en dit Hus om Metleet,

25dan muchst du daut vom Himmel rauf hieren un dien Volkj Israel de Sinden vejäwen, un an trigj en daut Launt brinjen, waut du an un äare Vodasch jejäft hast.

26Wan de Himmel veschloten es, daut et nich räajent, wiels see jäajen die jesindicht haben, un see bäden opp dise Städ un bekjanen dienen Nomen un wenjen om von äare Sinden, wiels du an jedeemooticht hast,

27dan muchst du an vom Himmel hieren un diene Deena un dien Volkj Israel de Sinden vejäwen, un an dän gooden Wajch lieren, woo see läwen sellen. Muchst du daut dan wada räajnen loten opp daut Launt, waut du dien Volkj toom Oafgoot jejäft hast.

28Wan eene Hungaschnoot em Launt sennen woat, eene jefäadelje Krankheit, ooda Jeträajdbraunt, daut aules vedrieecht, Graushoppa ooda Rupen, ooda wan de Fient em Launt de Städa beloagat ooda irjent eene aundre Ploag ooda Krankheit doa es,

29dan erhia daut Jebäd, waut een eenselna Mensch ooda dien gaunzet Volkj Israel aun die rechten woat. Wan irjent wäa siene Ploag un siene Weedoag feelt un siene Henj bädent utstrakjen deit no dit Hus,

30dan erhia am ut diene himlische Woninj. Sie jieda eenem jnädich un jeff am no sienen Waundel, soo aus du sien Hoat kjanst, wiels du auleen kjanst de Menschen äare Hoaten.

31Dan woaren see die ferchten un aule Dach en diene Wäaj waundlen, soolang aus see en daut Launt läwen, waut du onse Vodasch jejäft hast.

32Uk wan een Utlenda, dee nich von dien Volkj Israel es, ut een Launt von wiet auf kjemt un no dit Hus jedreit bäden woat, wiels hee von dienen grooten Nomen un diene groote Doten jehieet haft, dee du met stoakje Krauft un dienen Oarm waut nich meed woat fa dien Volkj jedonen hast,

33dan erhia am ut diene himlische Woninj un jeff am, wua hee om bäden deit, soo daut aule Velkja oppe Ieed dienen Nomen kjanen lieren un die ferchten, soo aus dien Volkj Israel. Muchten see enwoaren, daut dit Hus, woont ekj die jebut hab, die jeweit es.

34Wan dien Volkj en dienem Oppdrach jäajen äare Fiend em Kaumf jeit un doabie von wiet auf to die, no dise Staut jedreit, bäden woat, waut du utjewält hast, un no daut Hus, waut ekj dienen Nomen jebut hab,

35dan muchst du äa Jebäd vom Himmel ut erhieren un an to äa Rajcht vehalpen.

36Wan see sikj aun die vesindjen woaren, wiels daut jeft kjeenen Mensch, dee nich sindicht, un du die äwa an oajascht un an fa äare Fiend vespälen latst, dan kunnen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

see jefangen woaren un en een framdet Launt dicht bie ooda wiet auf wajchjefieet woaren.

37Horch no an wan see daut dan en daut framde Launt, wua see jefangen sent, iernst nämen un sikj bekjieren un ut daut Launt von äare Fiend to die bäden un sajen: “Wie haben jesindicht, wie haben ons veschulcht un sent gottloos jewast!”

38Wan see sikj dan iernstlich met äare gaunze Jesennunk nie oppmoaken en daut Launt von äare Fiend, waut an jefangen helt, un see bäden oppkjikjent no äa Launt, waut du äare Vodasch jejäft hast, no de Staut, waut du utjewält hast, un no daut Hus, waut ekj dienen Nomen jebut hab,

39dan erhia äa Jebäd ut diene himlische Woninj un vehalp an to äa Rajcht! Halp dien Volkj un vejeff an aules, wuamet see jäajen die jesindicht haben!

40Mien Gott, lot diene Uagen op sennen un diene Uaren doaropp achten wan opp dise Städ jebät woat.

41Un nu moak die opp, Har, ons Gott, sto opp un bejleit diene Kjist, daut Tieekjen von diene Macht, un komm no dienen Ruplauz. Jeff diene Priesta Volmacht, om ons diene Help to vemedlen, daut aule fromme sikj to daut goode freien.

42Du, Har, Gott, wies dän Kjennich nich auf, woonen du jesaulft un enjesat hast! Denkj aun de truhoatje Leew, waut du dienen Deena David vesproaken hast.

2. Chronik 7

Salomo sien Opfafast

(1.Kjen 8,62-66)

1Aus Salomo sien Jebäd to Enj jebät haud, foll Fia vom Himmel un vebrend daut Brauntopfa un de Schlachtopfa, un däm Harn siene Harlichkjeit muak dän Tempel voll,

2soo daut de Priesta nich en dän Tempel nengonen kunnen, wiels däm Harn siene Harlichkjeit daut Hus voll muak.

3Un aule Israeliten sagen, woo daut Fia rauffoll un woo däm Harn siene Harlichkjeit sikj bowa däm Tempel seenen leet. Un see follen opp äare Kjneeen met daut Jesecht no de Ieed oppe Flua un bäden däm Harn aun un dankten am met dise Wieed: De Har es jenstich, siene truhoatje Leew hieet niemols opp!

4Dan opfaden de Kjennich un daut gaunze Volkj ver däm Harn.

5De Kjennich Salomo opfad 22.000 Rinda un 120.000 Schop. Un soo weiden de Kjennich un daut gaunze Volkj daut Gotteshus en.

6De Priesta stunden en äare Deenst Aufdeelungen un de Leviten hauden sikj met äare Musikj Instrumenten oppjestalt, waut de Kjennich David fa dän Gottesdeenst toom Dankleeda sinjen haud moaken loten. De Leviten deeden doamet de

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Psalmen, David siene Dankleeda, bejleiten. Uk nu lowden see däm Harn met daut Leet: Siene truhoatje Leew hieet niemols opp! De Priesta stunden an jäajenäwa un blosden met Trompeeten, un daut gaunze Volkj Israel stunt.

7Un Salomo weid de Medd von däm Väahoff en, waut ver däm Harn sien Hus wia, un vebrend doa de Brauntopfa un daut Fat von de Dankopfa, wiels de bronsna Aultoa, waut Salomo haud moaken loten, too kjlien wia, om aule Brauntopfa, Ätesopfa un daut Fat opptonämen.

8Toop met de Tempel Enweiunk fieeden Salomo un daut gaunze Volkj Israel eene Wäakj lank daut Loofboodenfast. Daut wia eene groote Vesaumlunk waut toopjekomen wia, von Hamat em Nuaden bat aun daut ägiptische Tol em Sieden.

9Aum achten Dach hilden see eene Vesaumlunk, wiels de Enweiunk von däm Aultoa hilt säwen Doag aun, un daut Fast uk säwen Doag.

10Soo leet hee aum 23. Dach en de 7. Moonat daut Volkj froo un met gooden Moot äwa aul daut goode, waut de Har aun David, Salomo un sien Volkj Israel jedonen haud, no Hus gonen.

Gott auntwuat Salomo

(1.Kjen 9,1-9)

11Salomo brocht däm gaunzen Bu von däm Harn sien Hus un von daut Kjennichs Hus toom Aufschluss. Un aules, waut hee sikj doabie väajenomen haud uttobuen, aun däm Harn sien Hus un aun sien Hus, wia goot utjefollen.

12De Har deed sikj Salomo en dee Nacht openboaren un säd to am: Ekj hab dien Jebäd erhieet un mie dise Städ toom Opfahus utjewält.

13Wan ekj dän Himmel veschluten woa, daut et nich räajent, ooda von Graushoppa daut Launt kolfräten lot, ooda eene jefäadelje Krankheit mank mien Volkj komen lot,

14un mien Volkj, wua mien Nomen äwa jenant es, sikj deemootjen woat, daut see bäden un miene Jäajenwuat sieekjen un sikj nie oppmoaken un von daut beese loten, dan well ekj daut Jebäd vom Himmel ut erhieren un äare Sinden vejäwen un uk däm Schoden em Launt wada heelen.

15Soo sellen miene Uagen nu op sennen un miene Uaren oppmoakjsom sennen opp de Jebäda von dise Städ.

16Soo hab ekj nu dit Hus jewält un daut to eene heilje Städ jemoakt, daut mien Nomen doa fa emma wonen saul, un miene Uagen un mien Hoat sellen doa aulentiet sennen.

17Un wan du soo ver mie läwen woascht, aus dien Voda David ver mie jeläft haft, daut du aules deist, waut ekj die saj, un miene Jebooten un Rajchten helst,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

18dan well ekj dän Troon von diene Kjennichs Harschoft bestendich moaken, soo aus ekj met dienen Voda David eenen Bunt jeschloten hab un jesajcht: Die saul daut nich aun eenen Maun fälen, dee äwa Israel rejieet.

19Wan jie oba von mie aufdreien un miene Jebooten un Rajchten, waut ekj junt väajelajcht hab, veloten un aundre Jetta deenen un aunbäden gonen,

20dan woa ekj Israel utrieten ut daut Launt, waut ekj an jejäft hab, un dit Hus, waut ekj to eene Woninj fa mienen Nomen bestemt hab, woa ekj dan von ver miene Uagen wajchsteeten un to Veachtunk un Spott mank aule Velkja moaken.

21Un ver dit Hus, waut nu noch soo huach erhowen es, woaren dee aula, waut doa dan vebiegonen woaren sikj veschrakjen un sajen: Wuarom haft de Har dit Launt un dit Hus soo enne Grunt jebrocht?

22Un dan woaren see sajen: Wiels see dän Harn, äare Vodasch äaren Gott, veloten haben, dee an ut Ägipten rut jefieet haud, un see sikj aun aundre Jetta hongen un dee aunbäden un deenden, doawäajen haft hee aul dit Onheil äwa an jebrocht.

2. Chronik 8

Waut Salomo wieda unjaneem

(1.Kjen 9,10-28)

1Salomo bud 20 Joa aun däm Harn sien Tempel un aun sienen Paulaust.

2Un no däm bud hee de Städa ut, waut Hiram am jejäft haud, un besiedeld dee met Israeliten.

3Dan jinkj hee jäajen Hamat Zoba un neem dee en.

4Hee bud uk Tadmor en de Wiltnis ut, un aule Städa, waut hee en Hamat aunjelajcht haud, bud hee met Korn Spikjasch ut.

5Daut bowaschte uk daut unjaschte Bet Horon bud hee opp to fauste Städa, met Mieren un Puaten, waut stoakj to veräajlen jinjen.

6Uk en Baalat un aule Väarotstäda, waut Salomo haud, un aule Städa wua hee siene Woages un Rittasch haud, en Jerusalem, opp de Libanon Boaj un en daut gaunze Launt von sien Rikj bud hee aules ut, waut hee sikj väajenomen haud.

7Aul daut Volkj, waut äwajebläwen wia von de Hetita, Amorita, Perisita, Hiwita un Jebusita, dee nich to Israel jehieeden,

8dee äare Nokomen, waut Israel nich utjerot haud, un em Launt äwajebläwen wieren, muak Salomo to Sklowen bat aun disen Dach.

9Oba von de Israeliten muak Salomo kjeenem toom Kjnajcht fa sien Woakj, dee muak hee to Soldoten, to Befälshaba äwa siene Truppen un to Kjamfa met de Woages em Kjrich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Un 250 haud Salomo aus hechste Oppsechta aunjestalt, waut äwa de Oabeida to jebeeden hauden.

11Un Salomo brocht de Dochta von däm Kjennich en Ägipten ut de Davidstaut en daut Hus, waut hee fa ar jebut haud. Hee säd: Miene Fru saul nich en däm Kjennich David sien Hus wonen. Dee Riem sent een Heilichtum, wiels däm Harn siene Bundeskjist doa nenjekomen es.

12No däm aus de Tempel foadich wia, brocht Salomo däm Harnräajelmässich Brauntopfa opp däm Brauntopfa Aultoa, waut hee ver däm Väarum vom Tempel jebut haud,

13soo aus väajeschräwen wia em Jesaz Moses, aule Doag to opfren, aum Sabat, aum Niemon un aun de dree Fasta em Joa. Aum Fast met daut onjesuade Broot, aum Wäakjenfast un aum Loofboodenfast.

14No de Aunwiesungen, waut Salomo von sienen Voda David jekjräajen haud, deeld hee de Priesta en veschiedne Gruppen en, woo see äaren Deenst verechten sullen. Hee stald uk de Gruppen von Leviten aun, daut see de Priesta holpen un fa daut Jesank em Tempel sorjden, soo aus jieda Dach daut foddad. Uk de Puatenwajchta worden fa jieda eenselnet Puat en Deenstgruppen enjedeelt, soo aus David, de Gottesmaun, daut aunjeordnet haud.

15Un see haundelden en kjeene Sach aundasch, aus de Kjennich fa de Priesta un Leviten, ooda fa daut Tempelkaptol aunjeordnet haud.

16Soo wort aules utjefieet, waut Salomo sikj väajenomen haud, von däm Dach aun aus daut Fundament fa dän Tempel jelajcht wort bat aun däm Dach wua de Tempel, däm Harn sien Hus, gaunz foadich wia.

17En dee Tiet kjeem Salomo no Ezjon Geber un no Elat aun de Kaunt vom rooden Mäa en daut Launt Edom,

18wiels Hiram schekjt am dort Schäp met erfoarne Scheppmana han, waut met daut Mäa goot bekaunt wieren, un dee säajelden met Salomo siene Mana toop no daut Launt Ofir un brochten Salomo von dort 450 Zentna Golt.

2. Chronik 9

De Kjennijin von Saba kjemt Salomo besieekjen

(1.Kjen 10,1-13)

1Salomo wort soo bekaunt, daut uk de Kjennijin von Saba von am hieed. See muak sikj opp un kjeem no Jerusalem, om sien Weeten derch Rotselfroagen oppe Proow to stalen. See kjeem met eene groote Grupp, waut ar bejleiten deeden, un äare Kameelen wieren schwoa belot met scheenrikjende Eelj, Golt un diere Steena. Un aus see no Salomo kjeem, läd see am de Rotsels väa, waut see sikj utjedocht haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Un Salomo jeef ar opp aules Auntwuat, waut see fruach, uk de schwierichste Froagen brochten am nich en Veläajenheit.

3Un aus de Kjennijin von Saba Salomo siene Weisheit sach, un daut Hus, Waut hee jebut haud,

4daut Äten fa sienen Desch, de Settordnunk fa siene Beaumten, daut oppträden von de Deena un äare Kjleeda, un de Deena, dee met Jedrenkjen oppträden deeden un äare Kjleeda, un siene Brauntopfa, waut hee däm Harn em Tempel opfad, dan velua see von staunen de Beharschunk.

5Un see säd to Salomo: Daut stemt, waut ekj en mien Launt von diene Doten un von diene Weisheit jehieet hab.

6Ekj wull daut oba nich jleewen, bat ekj kjeem un daut met miene ieejne Uagen sach. Un nich emol de Halft von diene groote Weisheit es mie jesajcht worden. Du best jrata aus daut, waut ekj von die jehieet hab.

7Woo jlekjlich sent diene Deena un diene Aumtslied, dee de gaunze Tiet ver die stonen un diene kluake Wieed hieren!

8Jeloft es de Har, dien Gott, dee jefaulen aun die jehaut haft, om die opp sienen Troon to saten aus Kjennich fa dän Harn, dienen Gott! Wiels dien Gott Israel goot es, un daut fa emma hoolen well, doawäajen haft hee die äwa an toom Kjennich jesat, daut du fa Rajcht un Jerajchtichkjeit sorjst.

9Un see jeef däm Kjennich 120 Zentna Golt un sea väl scheenrikjende Eelj un väl diere Steena. Un daut jeef niemols mea soone wieetvolle Eelj aus dee, dee de Kjennijin von Saba däm Kjennich Salomo jeef.

10Uk de Deena von Hiram un von Salomo, waut Golt von Ofir holden, brochten Sandelholt un diere Steena.

11Un Salomo leet von daut Holt Trapen moaken fa dän Harn sienen Tempel un uk fa daut Kjennichshus, un Hoapen un Zitta fa de Sinja. Soon Holt haud em Launt Juda verhäa noch niemols wäa jeseenen.

12De Kjennich Salomo jeef de Kjennijin von Saba aules, waut ar jefoll un wua see am no fruach, mea aus de Gaustjeschenkja, waut see däm Kjennich jebrocht haud. Un see muak sikj met dee, dee ar bejleiten deeden, toop opp un reisd trigj no äa Launt.

Salomo siene Pracht, sien grootet Vemieejen, un siene Macht

(1.Kjen 10,14-29)

13Daut Jewicht von Golt waut Salomo en een Joa jeleewat wort, wieren 666 Zentna.

14Un buta däm noch daut Golt, waut de groote Jeschaftslied un de Hendla enbrochten. Uk de arabische Kjennichs un de Vewaultasch äwa de Prowinsen brochten Golt un Selwa no Salomo.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Von daut leet de Kjennich Salomo 200 groote Schilten moaken un dee met Golt betrakjen. Fa jieda Schilt worden säwen Kilo Golt jebrukt.

16Un 300 kjliene Schilten leet hee moaken, wua jieda Schilt met dreeunhaulf Kilo Golt betrocken wort. Un de Kjennich brocht dee en daut Libanonwoolt Hus.

17De Kjennich leet uk eenen grooten Kjennichstool von Aulfenbeen moaken un dän met Golt betrakjen.

18Un de Stool haud sas Stoopen un eene goldne Footbenkj, waut aun däm Stool faust wia, un haud aun beid Sieden von de Sett Oarmlänen, un twee Leiws stunden biesied de Oarmlänen.

19Un twalf Leiws stunden opp de sas Stoopen aun beid Sieden. Soowaut es sest niemols fa irjent een Kjennichrikj jemoakt worden.

20Aule Drinkjdinja, waut Salomo haud, wieren von Golt, un aul daut Jereetschoft en daut Libanonwoolt Hus wia von reinet Golt. Wiels Selwa hilden see en Salomo siene Tiet fa wieetloos.

21Wiels däm Kjennich siene Schäp fuaren met Hiram siene Scheppmana toop no Tarsis, un dee Schäp kjeemen mau eemol en dree Joa trigj, beloden met Golt, Selwa, Aulfenbeen, Open un Peihons.

22Soo wort de Kjennich Salomo jrata aun Vemieejen un aun Weisheit aus aule Kjennichs oppe Ieed.

23Un aule Kjennichs oppe Ieed hauden een velangen Salomo to seenen, om siene Weisheit to hieren, waut Gott am en sien Hoat jejäft haud.

24Aula brochten see am Jeschenkja, selwane un goldne Dinja, fastliche Kjleeda, Jewäaren, wieetvolle Eelj, Pieed un Mulasch. Un soo jinkj daut jieda Joa.

25Un Salomo haud 4.000 Pieed un Woages un 12.000 Rittasch. Een Deel von dee haud hee en Jerusalem, un de äwaje wieren en de Städa unjajebrocht, waut hee doafäa utjebut haud.

26Salomo wia Kjennich äwa aule Kjennichs en daut gaunze Launt vom Eufrat bat aun daut Launt von de Filista un bat aun de ägiptische Jrens.

27Un de Kjennich brocht daut bat doa, daut et en Jerusalem soo väl Selwa jeef aus Steena un soo väl Zeedaholt aus Mulbäabeem en de onjlikje Launtschoft.

28Un Pieed worden Salomo ut Ägipten un ut aule aundre Lenda enjefieet.

Daut Enj von Salomo siene Rejierunk

(1.Kjen 11,41-43)

29Aules, waut daut sest noch äwa Salomo to sajen jeft, vom Aunfank bat aum Enj, daut es notoläsen en de Berechten von dän Profeet Natan, en de Profezeiungen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

von Ahija von Silo un en de Openboarungen, waut de Profeet Jedo äwa Jerobeam, Nebat sienen Sän, jekjräajen haft.

30Salomo rejieed en Jerusalem 40 Joa äwa gaunz Israel.

31Un Salomo läd sikj bie siene Vodasch to Ru, un hee wort en sien Voda siene Staut begroft. Un sien Sän Rehabeam wort Kjennich en siene Städ.

2. Chronik 10

Een Kjennich veacht gooden Rot

(1.Kjen 12,1-15)

1Rehabeam jinkj no Sichem, wiels gaunz Israel wia no Sichem jekomen, om am toom Kjennich to moaken.

2Un aus Jerobeam, Nebat sien Sän, daut hieed, kjeem hee von Ägipten trigj, wua hee han jeflicht wia wäajen Salomo.

3Un de Stam von Israel leeten am roopen, un hee kjeem met an toop ver Rehabeam, un see säden to am:

4Dien Voda haft ons Joch too hoat jemoakt. Nu doo du dienen Voda sienen hoaden Deenst un daut schwoare Joch, waut hee ons oppjelajcht haft, leichta moaken, dan well wie die unjadon sennen.

5Hee säd to an: Komt no dree Doag wada no mie! Un daut Volkj jinkj trigj.

6Un de Kjennich Rehabeam berod sikj met de Leida, waut bie sienen Voda Salomo em Deenst jestonen hauden, aus dee noch läwd, un säd: Too waut rod jie mie? Waut fa eene Auntwuat saul ekj daut Volkj jäwen?

7See säden to am: Sie frintlich to an un behaundel an leeftolich! Wan du an entjäajen kjemst, woaren see die fa emma unjadon sennen.

8Hee horcht oba nich no dän Rot waut de erfoarne Mana am jejäft hauden, un berod sikj met de jinjre, waut met am toop oppjewossen wieren un nu en sienen Deenst stunden,

9un fruach an: Waut rod jie mie? Waut sell wie dit Volkj auntwuaden, waut to mie jesajcht haft: Moak de Laust leichta, waut dien Voda opp ons jelajcht haft!

10De jinjre oba, waut met am toop oppjewossen wieren, säden to am: Wan dit Volkj to die sajcht: “Dien Voda haft onse Lausten too schwoa jemoakt; moak du daut Joch leichta!” Dan saj to an: Mien kjliena Finja saul dikja sennen aus mien Voda siene Hoften!

11Haft mien Voda junt schwoare Lausten oppjelajcht, soo well ekj dee noch schwanda moaken. Mien Voda haft junt met Pitschen nojejoacht, ekj well junt met Skorpionen nojoagen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

12Aus Jerobeam un aul daut Volkj aum dredden Dach dan no Rehabeam kjeem, soo
aus de Kjennich jesajcht haud: “Komt aum dredden Dach wada no mie”,

13auntwuad de Kjennich an hoat. Hee acht nich opp dän Rot von de erfoarne Mana,

14un räd met an no däm Rot von de jinjre un säd: Haft mien Voda june Laust schwoa
jemoakt, soo well ekj dee noch schwanda moaken. Mien Voda haft junt met
Pitschen nojejoacht, ekj oba well junt met Skorpionen nojoagen.

15De Kjennich horcht nich no daut Volkj, wiels daut wia soo von Gott bestemt, daut
däm Harn sien Wuat en Erfellunk jinkj, waut hee derch Ahija von Silo to Jerobeam,
Nebat sienen Sän, jesajcht haud.

Israel sajcht sikj von David siene Famielje loos

(1.Kjen 12,16-19)

16Aus de Nuadstam von Israel daut moakjten, daut de Kjennich nich no an horcht,
auntwuaden see däm Kjennich un säden: Waut hab wie fa eenen Deel aun David?
Ooda Oafschoft aun Isai sienen Sän? Jie Mana von Israel, opp un no Hus! Soo sorj
du nu fa dien Hus, David! Un gaunz Israel jinkj no Hus,

17soo daut Rehabeam bloos äwa de Israeliten rejieed, waut en de Städa von Juda
wonden.

18Aus de Kjennich Rehabeam daut noch vesocht, Adoniram, dän Oppsechta fa de
Sklowenoabeit, no de Veträda von de Nuadstam to schekjen, schluagen see däm
met Steena doot. Oba de Kjennich Rehabeam kjeem noch schwind opp sienen
Woagen nopp un juach no Jerusalem.

19Soo foll Israel von David sien Kjennichshus auf bat aun disen Dach.

2. Chronik 11

Gott sajcht daut auf, de tieen Stam trigj unja Rehabeam siene Jewault to brinjen

(1.Kjen 12,21-24)

1Un aus Rehabeam no Jerusalem kjeem, saumeld hee von ut de Stam Juda un
Benjamin, 180.000 stoakje Kjrieja, om jäajen Israel to kjriejen, om daut
Kjennichrikj aun Rehabeam trigj to brinjen.

2Oba dämHarn sien Wuat kjeem no Schemaja, däm Gottesmaun:

3Saj Rehabeam, Salomo sienen Sän, däm Kjennich von Juda, un aul dee von Israel,
waut en Juda un Benjamin wonen:

4Soo sajcht de Har: Jie sellen nich loosgonen jäajen june Breeda to kjriejen. Wenjt
om un got trigj no Hus! Wiels daut es von mie soo jefieet! Un see jehorchten
däm Harn sien Wuat, wongen om un jinjen nich jäajen Jerobeam.

De ieeschte Tiet von Rehabeam siene Rejierunk

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Rehabeam haud sienen Rejierungs Plauz en Jerusalem. Un en daut Launt von Juda un Benjamin bud hee Städa ut to fauste Schutzplaza.

6Un daut wieren: Betlehem, Etam, Tekoa,

7Bet Zur, Socho, Adullam,

8Gat, Marescha, Sif,

9Adorajim, Lachisch, Aseka,

10Zora, Ajalon un Hebron. Daut wieren de fauste Städa en Juda un Benjamin.

11Rehabeam leet dise Schutzstäda stoakj moaken un sad doa Befälshaba nenn, un uk Väarot aun Äten, Eelj un Wien,

12un uk een Jewäaren Loaga met Schilten un Spiessen, om dise Städa no aule Sieden han sea stoakj to moaken. Un Juda un Benjamin wieren am unjadon.

De Priesta un Leviten schluten sikj Rehabeam aun

13De Priesta un de Leviten, dee äwaraul en Israel wonden, hilden sikj en daut gaunze Launt oba to Rehabeam.

14De Leviten veleeten äa Hab un Goot un äare Weidflekja un trocken no Juda un Jerusalem, wiels Jerobeam un siene Säns an ut däm Priesta Deenst vestaden, daut see dän Priesta Deenst fa däm Harn nich mea verechten kunnen.

15Jerobeam haud siene ieejne Priesta aunjestalt fa de huage Opfastäden em Launt met äare beese Jeista un Jettabilda en Form von Bakj un Bolles, waut hee haud moaken loten.

16Un dee waut däm Harn, Israel äaren Gott, iernstlich sochten, jinjen ut aule Stam von Israel met de Leviten met no Jerusalem, un brochten äare Opfa däm Harn, äare Vodasch äaren Gott.

17Soo druagen see doatoo bie, daut Kjennichrikj Juda to stoakjen un Rehabeam, Salomo sienen Sän siene Rejierunk stoakj to moaken. Daut wia oba mau fa dree Joa, soo lang aus see en de Wäaj von David un Salomo waundelden.

Rehabeam siene Famielje

18Rehabeam fried sikj Mahalat, de Dochta von Jerimot, David sienen Sän, un äare Mutta wia Abihajil, de Dochta von Eliab, Isai sienen Sän.

19Dee brocht am dise Säns to Welt: Jeusch, Schemarja un Saham.

20No däm fried hee sikj Maacha, Abischalom siene Dochta; von dee worden am Abija, Atai, Sisa un Schelomit jebuaren.

21Oba Rehabeam haud Maacha, de Dochta von Abischalom, leewa aus aul siene Frues un Näbenfrues, wiels hee haud 18 Frues un 60 Näbenfrues un von dee haud hee 28 Säns un 60 Dajchta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Un Rehabeam sad Abija, Maacha äa Sän, aus väaschten mank siene Breeda, aus Troonfolja en. Wiels hee plond am toom Kjennich to moaken.

23Rehabeam jinkj oba uk met siene äwaje Säns kluak om: Hee vedeeld dee en aule Jäajenden von Juda un Benjamin, en aule fauste Städa, un veschauft an een goodet Enkomen un väl Frues.

2. Chronik 12

Schischak, de Kjennich von Ägipten deit Juda äwafaulen

(1.Kjen 14,25-28)

1Aus Rehabeam sien Kjennichrikj ieescht stoakj jeworden un jesechat wia, fruach hee nich mea no däm Harn un sien Jesaz, un daut gaunze Volkj uk nich.

2En daut fefte Rejierungsjoa von Rehabeam kjeem Schischak, de Kjennich von Ägipten jäajen Jerusalem opp, wiels see sikj aun däm Harn vesindicht hauden.

3Schischak kjeem met eene Armee von 1.200 Woages un 60.000 Rittasch; un daut Volkj wia nich to talen, waut met am ut Ägipten kjeem, doa wieren Mana von Libien, von Sukki un von Kusch.

4Un hee neem de fauste Städa en, waut en Juda wieren, un kjeem bat aun Jerusalem.

5Dan kjeem de Profeet Schemaja no Rehabeam un no de väaschte von Juda, waut sikj en Jerusalem ut Forcht fa Schischak vesaumelt hauden, un säd to an: Soo sajcht de Har: Jie haben mie veloten; doawäajen hab ekj junt uk veloten un en Schischak siene Macht jejäft.

6Dan deeden de väaschte von Juda un de Kjennich sikj deemootjen un säden: De Har es jerajcht!

7Aus de Har daut sach, daut see sikj deemootjen deeden, kjeem dän Harn sien Wuat no Schemaja: See haben sikj jedeemooticht; doaroms haulwen well ekj an nich vedoawen, ekj woa an boolt raden, daut mien Oaja sikj nich derch Schischak äwa Jerusalem utjeeten deit.

8Oba see sellen am unjadon sennen, daut see enwoaren, waut daut bediet, mie to deenen ooda Kjennichs von aundre Lenda to deenen.

9Soo kjeem Schischak, de Kjennich von Ägipten en Jerusalem nenn, un neem daut Kaptol ut däm Harn sien Hus un daut Kaptol ut daut Kjennichshus; un uk de goldne Schilten, waut Salomo haud moaken loten, neem hee aula wajch.

10Un en dee äare Städ leet de Kjennich Rehabeam bronsne Schilten moaken un äwajeef dee däm väaschten von de Wajchta, dee daut Puat aum Kjennichshus bewoakten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Un jiedatsmol, wan de Kjennich en däm Harn sien Hus jinkj, kjeemen de Wajchta un druagen dise Schilten un brochten dee dan wada trigj en de Stow wua dee hanjehieeden.

12Wiels Rehabeam sien orrajcht enjeseenen haud, trock de Har sienen Oaja von am trigj, un vedorf am nich gaunz, wiels en dee Tiet wia noch väl goodet en Juda.

Daut Enj von Rehabeam siene Rejierunk

(1.Kjen 14,21-24.29-31)

13De Kjennich Rehabeam jewonn wada aun Macht en Jerusalem un rejieed wieda. Rehabeam wia 41 Joa oolt, aus hee Kjennich wort, un rejieed 17 Joa en Jerusalem en de Staut, waut de Har jewält haud mank aule Städa en Israel, daut hee sienen Nomen doa wonen leet. Rehabeam siene Mutta heet Naama, eene Amonitarin.

14Oba hee deed schlajchte Doten, wiels hee nich no däm Harn sienen Wellen fruach.

15De Jeschicht von Rehabeam, es von Aunfank bat Enj notoläsen en de Berechten von de Profeeten Schemaja un Ido. Doa steit uk von däm Kjrich waut Rehabeam un Jerobeam derch äa gaunzet Läwen hauden, un uk daut Rejista von siene Famielje es doa to finjen.

16Un aus hee storf, wort hee en de Davidstaut begroft. Un sien Sän Abija wort Kjennich en siene Städ.

2. Chronik 13

Kjennich Abija

(1.Kjen 15,1-8)

1En däm Kjennich Jerobeam sien 18. Rejierungsjoa, wort Abija Kjennich äwa Juda

2un rejieed dree Joa en Jerusalem. Siene Mutta heet Michaja, un wia Uriel von Gibea siene Dochta. Un uk tweschen Abija un Jerobeam jeef daut Kjrich.

3Abija muak sikj reed toom Kjrich met eene Armee von 400.000 utjeläsde Mana. Jerobeam muak sikj oba jäajen am toom Kaumf reed, met eene Armee von 800.000 utjeläsde stoakje Mana.

4Un Abija stald sikj bowen opp dän Boajch Zemarajim han, dee opp daut Boajlaunt en Efraim licht, un roopt: Horcht mie aun, Jerobeam un aule Israeliten!

5Weet jie nich, daut de Har, Israel äa Gott, daut Kjennichsaumt äwa Israel fa emma David jejäft haft, am un siene Säns derch eenen Soltbunt?

6Oba Jerobeam, Nebat sien Sän, dee David sienen Sän Salomo sien Kjnajcht wia, wort grootsch un muak sikj von sienen Harn loos.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Un am schlooten sikj onwirdje beese Menschen aun, un worden stoakja aus Rehabeam, Salomo sien Sän, wiels Rehabeam wia noch junk un onenschloten, daut hee sikj nich jäajen an wäad.

8Nu denkj jie junt to erhäwen jäajen däm Harn sien Kjennichrikj, waut enne Haunt von David siene Säns es, wiels jie eene groote Armee sent un de goldne Kjalwa bie junt haben, waut Jerobeam junt to Jetta jemoakt haft.

9Hab jie nich däm Harn siene Priesta, Aaron siene Säns, un de Leviten vedräwen un junt june ieejne Priesta enjesat, soo aus de aundre Velkja uk doonen: Wäa doa kjemt un aus Opfagow eenen jungen Boll un säwen Schopsbakj brinjt, woat toom Priesta jeweit fa soone Jetta, waut äwahaupt kjeene sent!

10Wie oba sent ons secha: De Har es ons Gott; un wie haben am nich veloten; De Priesta, dee däm Harndeenen, sent Aaron siene Säns, un de Leviten stonen en äaren Deenst,

11om dän Harn jieda Morjen un jieda Owent Brauntopfa un Ruakopfa to brinjen. Un wie haben daut jeweide Broot opp dän goldnen Desch ligjen, un jieda Owent woaren de Laumpen opp dän goldnen Laumpenhoola aunjestekjt; wie hoolen ons aun däm Harn, onsen Gott siene Aunordnungen, jie oba haben am veloten.

12Denkjt doaraun: Gott selfst steit opp onse Sied un fieet ons! Uk siene Priesta sent hia un stonen reed, om met de Trompeeten daut Tieekjen toom aunjriepen to jäwen. Jie Mana von Israel, got nich en eenen Kjrich jäajen dän Harn, june Vodasch äaren Gott! Wiels daut woat junt nich jlekjen!

13Oba Jerobeam schekjt eene Grupp von hinjen rom, daut see an von hinjen äwafaulen sullen, soo daut see ver Juda uk hinja Juda wieren.

14Aus dee von Juda daut sagen, daut see von väaren uk von hinjen aunjejräpen worden, schrieejen see nom Harn om Help, un de Priesta blosden met de Trompeeten,

15un aule Mana von Juda stemden een Kjrich Jeschrech aun. Un aus see soon Jeschrech muaken, schluach Gott Jerobeam un gaunz Israel ver Abija un Juda trigj.

16Un de Mana von Israel randen fa Juda, un Gott jeef dee en äare Henj.

17Abija un siene Armee bekjamften de Israeliten sea hoat, soo daut von Israel 500.000 stoakje Mana dootjeschloagen ligjen bleewen.

18Dan wort Israel jedeemooticht, oba de Mana von Juda bleewen stoakj, wiels see veleeten sikj opp däm Harn, äare Vodasch äaren Gott.

19Abija vefoljd Jerobeam noch wieda un neem de Städa Betel, Jeschana un Efron met de Siedlungen waut doabie jehieeden toop en,

20soo daut Jerobeam kjeene Macht mea kjrieech, soolang aus Abija läwd. Un de Harschluach am, daut hee storf.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

21Abija siene Macht oba wort emma jrata. Hee fried sikj 14 Frues, un dee brochten
am 22 Säns un 16 Dajchta to Welt.

22Waut noch mea von Abija to sajen es, sien Waundel un siene Wieed, daut steit
jeschräwen en de Berechten von däm Profeet Ido.

23Un aus Abija storf, begrowden see am en de Davidstaut. Un sien Sän Asa wort
Kjennich en siene Städ. Unja Asa siene Rejierunk haud daut Launt tieen Joa Fräd.

2. Chronik 14

Kjennich Asa un sien gooda Erfolch

(1.Kjen 15,9-12)

1Asa deed, waut goot un rajcht wia un däm Harn, sienen Gott, jefoll.

2Hee leet jieda Aultoa un jieda huage Opfastäd von de framde Jetta vestieren, de
Jedenkjsteena entwei schlonen un de Ascherabilda omhaken

3un foddad daut Volkj von Juda opp, däm Harn, äare Vodasch äaren Gott, to
jehorchen un sien Jesaz met aule Jebooten to befoljen.

4Un hee riemd ut aule Städa en Juda de huage Opfastäden un de Ruakopfa
Aultoaren von de framde Jetta rut. Un daut Kjennichrikj haud Fräd unja am.

5Un hee bud fauste Städa en Juda, wiels daut Launt Fräd haud un en dise Joaren
kjeen Kjrich jäajen am wia, wiels deHar am Fräd veschauft haud.

6Un hee säd to Juda: Lot ons dise Städa utbuen met Mieren un Torms, un Puaten
waut stoakj to veräajlen gonen, soolang aus daut Launt noch ons jehieet; wie
haben dän Harn, onsen Gott, jesocht, un hee haft ons aun aule Jrensen Fräd jejäft.
Un soo buden see, un kunnen de Oabeit uk jlekjlich to Enj brinjen.

7Un Asa haud eene Kjrichsmacht ut däm Staum Juda von 300.000 Mana, waut met
groote Schilten un Spiessen bewaufnet wieren, un ut däm Staum Benjamin
280.000, waut met runde Schilten un Flizboages bewaufnet wieren. Dit wieren
aules Soldoten, dee eenen Heldenmoot hauden.

Asa sien Siech äwa de Armee von Kusch

8Serach von Kusch, kjeem toom Kjrich jäajen an met eene Armee von 1.000 mol
1.000 Mana un 300 Woages, un see kjeemen bat Marescha.

9Un Asa jinkj am entjäajen; un de beid Armeeen stalden sikj em Zefata Tol bie
Marescha toom Kaumf opp.

10Un Asa roopt dän Harn, sienen Gott, aun un säd: Har, wan een schwaka met
eenen stoakjen kjamfen mott, kaun am kjeena soo biestonen aus du. Halp ons, Har,
ons Gott; wie veloten ons gaunz opp die! En dienen Nomen sent wie jäajen dise
Äwamacht jekomen. Har, du best ons Gott, jäajen die kaun kjeen Mensch waut
utrechten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Un de Har schluach de Armee von Kusch ver Asa un Juda, soo daut see flichten musten.

12Un Asa juach an met daut Volkj toop waut bie am wia, hinjaraun bat Gerar. Doabie follen ut de Armee von de Kusch soo väl, daut see sikj nich mea saumlen kunnen. Wiels see worden venichtent jeschloagen ver däm Harn un sien Häa. Un Juda saumeld sikj väl Kjrichskaptol en.

13See kunnen uk aule Siedlungen runtom Gerar ennämen, wiels de Har eenen grooten Schrakj äwa de Enwona haud komen loten. Un see plindaden aule Städa, wiels doa väl Kaptol bennen wia.

14See äwafollen uk de Zeltloagasch, wua de Veehoads wonden, un neemen sikj eene groote Häad Schop un Kameelen met un kjeemen wada trigj no Jerusalem.

2. Chronik 15

De Profeet Asarja un Asa muaken sikj nie opp

(1.Kjen 15,13-15)

1De Jeist Gottes kjeem opp Asarja, Oded sienen Sän,

2soo daut hee Asa entjäajen jinkj un to am säd: Horcht no mie, Asa un gaunz Juda un Benjamin! De Har es met junt, wan jie met am sent; un wan jie am sieekjen, woat hee sikj von junt finjen loten. Wan jie am oba veloten woaren, dan woat hee junt uk veloten.

3Daut jeef eene lange Tiet, wua de Israeliten onen dän woaren Gott läwden. Doa hauden see uk kjeene Priesta, waut doa unjarechten, un see kjanden Gott sien Jesaz nich mea.

4Aus see sikj oba en äare Noot no däm Harn, Israel äaren Gott, dreiden un am sochten, leet hee sikj von an finjen.

5To dee Tiet jeef daut kjeene Sechaheit fa reisende Menschen; doa wia dan groote Onordnunk un Onsechaheit bie aul dee, dee en dise Lenda wonden.

6De Velkja bedrenjden sikj jäajensiedich, un eene Staut bekjamft de aundre, wiels Gott an met aule Sorten von Enjsten schrakjen deed.

7Jie oba, blieft stoakj un lot june Henj nich schlaup woaren, wiels jun Woakj woat beloont woaren!

8Aus Asa dise profeetische Wieed hieed, waut Asarja, Oded sien Sän, utjesproaken haud, jinkj hee entschloten aum Woakj. Hee leet aule oppscheiselje Jettabilda oppriemen, ut gaunz Juda un Benjamin un ut aule Städa, waut hee opp de Boaj en Efraim enjenomen haud. Un dämHarn sienen Aultoa, waut ver däm Väarum vom Tempel stunt, leet hee en Ordnunk brinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Un dan vesaumeld hee gaunz Juda un Benjamin un aul dee ut de Stam Efraim, Manasse un Simeon, waut bie an wonden. Wiels doa wieren väle von Israel no am äwajegonen, aus see sagen, daut de Har, sien Gott, opp siene Sied stunt.

10En de 3. Moonat, en Asa sien 15. Rejierungsjoa, vesaumelden see sikj en Jerusalem.

11See opfaden däm Harn aun däm Dach von daut Kjrichskaptol waut see metjebrocht hauden, 700 Rinda un 7.000 Schop.

12See jinjen dän Bunt en, dän Harn, äare Vodasch äaren Gott, met äa gaunzet Hoat un met aul äare Krauft to jehorchen.

13Wäa oba dänHarn, dän Gott en Israel, nich jehorchen wudd, sull stoawen, onen Unjascheet, auf aunjeseene ooda jerinje, auf Maun ooda Fru.

14Dit deeden see däm Harn met lude Stemmen schwieren, met een Freiden Jeschrech un blosen met Trompeeten un Posaunen von Schop Hieena.

15Un gaunz Juda wia froo doaräwa, wiels see hauden met äa gaunzet Hoat ver däm Harn äa Wuat jejäft, un sochten am met äaren gaunzen Wellen, un hee leet sikj von an finjen. Un de Har jeef an runtom aun aule Jrensen Fräd.

16De Kjennich Asa sad uk siene Mutta Maacha rauf, daut see nich mea Harin wia, wiels see de Jettin Aschera een oppscheiseljet Bilt jemoakt haud. Daut Bilt von de Jettin leet hee omhaken un fien schlonen un em Kidron Tol vebrennen.

17De huage Opfastäden en Israel oba worden nich doljeräten; oba en aul daut aundre jehorcht Asa däm Harnmet een onjedeeldet Hoat sien gaunzet Läwen lank.

18Hee brocht daut goldne un selwane Jereetschoft, waut sien Voda däm Harn jeweit haud, en dän Tempel un weid däm Harn noch mea Golt un Selwa Jereetschoft.

19Un bat Asa sien 35. Rejierungsjoa jeef daut kjeenen Kjrich mea.

2. Chronik 16

Asa deit met Bascha von Israel kjriejen

(1.Kjen 15,17-22)

1Em Asa sien 36. Rejierungsjoa kjeem Bascha, de Kjennich von Israel, jäajen Juda opp un bud de Staut Rama ut, om de Wäaj, waut von Juda nenn un rut jinjen, kontrollieren to kjennen.

2Oba Asa neem von daut Kaptol ut däm Tempel un von daut Kaptol ut daut Kjennichshus Selwa un Golt un schekjt no Ben Hadad, däm Kjennich von Aram, dee en Damaskus rejieed, un leet am sajen:

3Ekj mucht eenen Bunt met die schluten, soo aus dee tweschen onse Vodasch bestonen haft. Horch emol, ekj schekj die Selwa un Golt, om daut du dän Bunt met

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Bascha, däm Kjennich von Israel, bräakjen un sien Launt aunjriepen deist, daut hee sikj von mie trigjtrakjt.

4Ben Hadad jinkj opp daut en, wua Kjennich Asa am no fruach, un schekjt siene väaschte Befälshaba jäajen de Städa en Israel. See schluagen de Städa Ijon, Dan un Abel Majim un en Naftali aule Städa met Korn Spikjasch.

5Aus Bascha daut hieed, stald hee met Rama utbuen en, un hieed met daut gaunze Woakj opp.

6Oba de Kjennich Asa foddad gaunz Juda opp, un see holden de Steena un daut Holt, waut Bascha fa dän Bu reedjemoakt haud, von Rama wajch. Un Asa leet doamet de Städa Geba un Mizpa utbuen.

De Profeet Hanani

7To dee Tiet kjeem de Profeet Hanani no Asa, däm Kjennich von Juda, un säd to am: Wiels du die opp dän Kjennich von Aram veloten hast un nich opp däm Harn, dienen Gott, doawäajen es däm Kjennich von Aram sien Häa ut diene Macht jekomen.

8Hauden de Lied von Kusch un Libien nich eene groote Armee met sea väl Woages un Rittasch? Oba de Har jeef dee en diene Henj, wiels du die opp am veleetst.

9De Har helt de gaunze Ieed em Uag, om dee bietostonen, waut am met een onjedeeldet Hoat vetruen. Du hast ditmol sea onweis jehaundelt, doawäajen woascht du von nu aun uk Kjrich haben.

10Doa wort Asa soo wuttich äwa dän Profeet, daut hee däm de Feet en eenen Klotz enschluten leet. Un hee funk don uk aun, eenje vom Volkj to meshaundlen.

Daut Enj von Asa siene Rejierunk

(1.Kjen 15,23-24)

11De Rejierungs Jeschicht von Asa, es vom Aunfank bat Enj, notoläsen en daut Kjennichsbuak von Juda un Israel.

12Un Asa wort en sien 39. Rejierungsjoa krank aun siene Feet, un uk aus de Krankheit sea bedenkjlich wort, socht hee de Help bloos bie de Doktasch, un socht nich dän Harn.

13En sien 41. Rejierungsjoa storf Asa.

14Un hee wort en daut Grauf begroft, waut hee sikj en de Davidstaut haud uthaken loten. Un see läden am opp sien Loaga, waut see met Balsam un aundret scheenrikjendet Stoff, waut konstvoll reedjemoakt wia, jefelt hauden. Uk een grootet Fia wort am to ieren aunjestekjt.

2. Chronik 17

Kjennich Joschafat siene goode Rejierunk

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

1Un Asa sien Sän Joschafat wort Kjennich en siene Städ. Un hee wort Israel jäajenäwa stoakj.

2Hee sad en aule fauste Städa von Juda Soldoten nenn un stald Aumtslied aun en daut Launt Juda, un uk en de Städa en Efraim, waut sien Voda enjenomen haud.

3Un de Har stunt am bie, wiels hee läwd soo aus sien Staumvoda David jeläft haud un socht nich de Baal Jetta.

4Hee socht siene Vodasch äaren Gott un befoljd siene Jebooten un deed daut nich soo, aus Israel daut deed.

5Doawäajen stoakjt de Har siene Kjennichs Macht. Un gaunz Juda brocht Joschafat Jeschenkja, un hee wort sea rikj un kjrieech een grootet aunseenen.

6Wiels hee däm Harn jehorchen deed, wort hee emma mootja, un leet de huage Opfastäden von de framde Jetta un de jeweide Pols, en Juda vestieren.

7En sien dreddet Rejierungsjoa schekjt Joschafat siene hechste Beaumte Ben Hajil, Obadja, Secharja, Netanel un Michaja, daut see en de Städa von Juda lieren sullen.

8Un de Leviten Schemaja, Netanja, Sebadja, Asael, Schemiramot, Jonatan, Adonija, Tobija un Tob Adonija jinjen met an met, un uk de Priestasch Elischama un Joram.

9See worden aula vom Kjennich jeschekjt un jinjen derch aule Städa von Juda. See hauden däm Harn sien Jesazbuak bie sikj un lieeden daut Volkj, soo aus de Kjennich daut aunjeordnet haud.

Joschafat siene Macht

10De Har leet eenen Schrakj komen äwa aule Kjennichrikjs von de Lenda, waut runtom Juda wieren, soo daut sikj kjeena woagd am auntojriepen.

11Soogoa eenje von de Filista brochten Joschafat Jeschenkja un Selwa aus Aufgowen; un uk de Araba brochten am 7.700 Schopsbakj un uk 7.700 Kosenbakj.

12Soo wort Joschafat siene Macht emma jrata. Hee bud en Juda vesechade Städen un Städa met Korn Spikjasch

13un haud väl Väarot un Soldoten en de Städa von Juda, un sea stoakje un mootje Soldoten, en Jerusalem.

14Un dit wia äare Deenstordnunk no äare Volkjsgruppen no: En Juda wieren de väaschte äwa 1.000: Adna, de väaschta, un unja am 300.000 stoakje Soldoten.

15Johanan, de väaschta, un unja am 280.000.

16Amasja, Sichri sien Sän, dee sikj friewellich em Deenst fa däm Harn stald, un met am wieren 200.000 stoakje Soldoten.

17De väaschta äwa Benjamin wia: Eljada, een Kjrieja met eenen Helden Moot, un unja am 200.000, waut met Schilt un Flizboagen bewaufnet wieren;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

18Josabad, wia de väaschta äwa 180.000 Mana, waut goot bewaufnet wieren toom kjamfen.

19Dise stunden däm Kjennich em Kjrich aula to Vefiejunk, buta dee, dee de Kjennich noch en de vesechade Städen en de Städa von gaunz Juda enjesat haud.

2. Chronik 18

Joschafat sien Bunt met Ahab von Israel

(1.Kjen 22,1-12)

1Joschafat wort sea rikj un haud huaget aunseenen. Un hee befried sienen Sän met eene Dochta ut daut Kjennichshus Ahab.

2Un no atelje Joaren besocht hee Ahab en Samaria. Un Ahab leet fa am un fa daut Volkj, waut bie am wia, väl Schop un Rinda schlachten. Un hee beräd am, met am toop de Staut Ramot en Gilead auntojriepen.

3Ahab, de Kjennich von Israel, fruach Joschafat, däm Kjennich von Juda: West du met mie jäajen Ramot en Gilead gonen? Joschafat säd to am: Ekj moak met, un met miene Truppen kaust du räakjnen soo aus met diene; wie wellen met die toop en dän Kaumf gonen.

4Oba Joschafat säd to däm Kjennich von Israel: Froag doch ieescht däm Harn, waut hee doatoo sajcht!

5Dan vesaumeld de Kjennich von Israel de Profeeten, 400 Mana, un säd to an: Sell wie de Staut Ramot en Gilead aunjriepen gonen ooda nich? See säden: Go han! DeHar woat dee en diene Macht jäwen.

6Joschafat oba fruach: Es hia nich noch irjentwua eena von däm Harn siene Profeeten, daut wie derch am dän Harn befroagen kjennen?

7De Kjennich von Israel säd to Joschafat: Hia es noch een Maun, wuaderch eena däm Harn befroagen kaun; oba ekj kaun däm nich lieden, wiels hee mie niemols goodet, un bloos emma Ojjlekj aunsajen deit. Daut es Micha, Jimla sien Sän. Joschafat oba säd: Soo sull de Kjennich nich räden!

8Dan roopt de Kjennich von Israel eenen Hoffbeaumten un säd: Brinj soo schwind aus mäajlich Micha, Jimla sienen Sän, hiahan!

9De Kjennich von Israel un Joschafat, de Kjennich von Juda, sauten jieda opp sienen Troon, aunjetrocken met äare kjennichliche Kjleeda. See sauten opp dän frieen Plauz ver daut Stautspuat von Samaria, un aule Profeeten fungen aun, ver an tookjinftje Sachen to profezeien.

10Un Zidkija, Kenaana sien Sän, haud sikj eenen Kjrichshoot met iesane Hieena oppjesat un säd: Soo sajcht de Har: Met dit woascht du de Aramäa dolsteeten, bat du dee venicht hast.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11De aundre Profeeten stemden däm bie un säden: Go bloos jäajen Ramot en Gilead! Daut woat die jlekjen, de Har woat de Staut en däm Kjennich siene Macht jäwen!

Een onbeleewda Profeet

(1.Kjen 22,13-28)

12De Maun, waut jeschekjt wia Micha to holen, säd to am: De Profeeten haben däm Kjennich eenstemmich Siech verhäa jesajcht. Nu lot doch uk diene Wieed soo sennen aus äare Wieed sent un räd goodet!

13Micha oba säd: Soo secha aus de Har läft: Waut Gott mie sajen woat, daut well ekj räden.

14Aus Micha ver däm Kjennich kjeem, säd de Kjennich to am: Micha, sell wie no Ramot en Gilead toom Kaumf gonen, ooda saul ekj doavon loten? Hee säd: Jo, got han! Daut woat junt jlekjen, see woaren en june Henj jejäft woaren.

15De Kjennich oba säd to am: Woo foaken saul ekj die beschwieren, daut du en däm Harn sienen Nomen nuscht to mie sajchst aus de reine Woarheit!

16Dan auntwuad Micha: Ekj sach gaunz Israel vestreit oppe Boaj soo aus Schop, waut kjeenen Hoad haben. Un de Har säd: Dise haben kjeenen Harn mea. See sellen en Fräd trigjgonen, jieda eena no sien Hus!

17De Kjennich von Israel dreid sikj no Joschafat un säd: Säd ekj die nich, hee sajcht äwa mie bloos Ojjlekj, oba nuscht goodet verut?

18Micha oba säd: Nu horcht no dämHarn sien Wuat! Ekj sach däm Harn opp sienen Troon setten, un daut gaunze himlische Häa aun siene rajchte uk aun siene linkje Sied stonen.

19Un de Har säd: Wäa well Ahab, dän Kjennich von Israel, doatoo brinjen, daut hee Ramot en Gilead aunjript un doa toom Faul kjemt? Un aus eena soonen un een aundra eenen aundren Väaschlach hauden,

20kjeem een Jeist äwadäl un stald sikj ver däm Harn un säd: Ekj woa am doatoo velocken. De Har oba säd to am: Met waut?

21Hee säd: Ekj woa aus een lieejenda Jeist ut aul siene Profeeten äa Mul räden. Dan säd de Har: Du woascht am velocken un daut Woakj utfieren; foa han un doo daut!

22Nu kaust seenen, de Har haft eenen lieejenden Jeist en daut Mul von dise diene Profeeten nenjejäft, un de Har haft dienen Unjagank beschloten.

23Dan muak Zidkija, Kenaana sien Sän sikj opp un schluach Micha oppe Bak un säd: Opp woonen Wajch saul däm Harnsien Jeist mie veloten haben, om nu derch die to räden?

24Micha säd: Du woascht daut aun janen Dach seenen, wan du von eene Stow en de aundre ranen woascht, om die to vestäakjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25De Kjennich von Israel oba säd: Nämt Micha un brinjt am no Amon, dän Stautskommandaunt, un no Joasch, däm Kjennich sienen Sän,

26un sajcht to an: Soo sajcht de Kjennich: Stopt disen Maun em Jefenkjnis un jäft am sea spoasom Broot un Wota, bat ekj en Fräd trigjkom!

27Micha oba säd: Wan du en Fräd trigjkjemst, dan haft de Har nich derch mie jerät. Un hee säd: Horcht jie Velkja aula, no daut waut ekj saj!

De Profeet haud rajcht

(1.Kjen 22,29-35)

28Soo reisden de Kjennich von Israel un Joschafat, de Kjennich von Juda, loos no Ramot en Gilead.

29Un de Kjennich von Israel säd to Joschafat: Ekj well mie vekjleeden om en dän Kaumf to gonen, du oba hool diene kjennichliche Kjleeda aun! Un de Kjennich von Israel vekjleed sikj, un soo jinjen see en dän Kaumf.

30De Kjennich von Aram oba haud siene Befälshaba äwa de Kaumf Woages jesajcht: See sullen nich jäajen de aundre kjamfen eendoont auf daut jerinje ooda aunjeseene wieren, see sullen bloos jäajen däm Kjennich von Israel kjamfen.

31Un aus de Befälshaba äwa de Kaumf Woages Joschafat sagen, dochten see, dit es de Kjennich von Israel, un see omkjrensten am, om jäajen am to kjamfen. Dan schrieech Joschafat om Help. Un deHar holp am, un Gott lenkjt an von am auf.

32Aus de Woagenkjamfa daut moakjten, daut hee nich de Kjennich von Israel wia, dreiden see von am auf.

33Een Maun oba trock sienen Flizboagen opp un schoot eenen Feil soo von ojjefäa auf, un troff dän Kjennich von Israel tweschen de Droagbenja un dän Paunza. Dan säd hee to sienen Fuamaun: Wenj om un fia mie ut däm Kaumf rut, wiels ekj sie vewunt!

34Oba de Kaumf wort emma hoada aun däm Dach, un de Kjennich von Israel must stonent opp sienen Woagen jäajen de Aramäa derchhoolen bat aum Owent; un hee storf, aus de Sonn unjajinkj.

2. Chronik 19

1Kjennich Joschafat von Juda oba kjeem wada en Fräd trigj no Hus no Jerusalem.

2Un dan jinkj de Profeet Jehu, Hanani sien Sän, däm Kjennich Joschafat entjäajen un säd to am: Saust du soo däm gottloosen halpen un dee goot sennen, waut däm Harn nich lieden kjennen? Doawäajen kjemt däm Harn sien Oaja äwa die!

3Waut goodet es oba doch aun die jefungen worden. Du hast de Ascherabilda ut daut Launt rutjeschauft un die bemieecht, Gott sienen Wellen to doonen.

Joschafat deit de Rajchtsordnungen fresch ordnen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4Von doa aun bleef Joschafat en Jerusalem un jinkj nich noch emol no Samaria. Un hee reisd wada mank sien Volkj rom, von Beerscheba bat opp de Efraim Boaj un brocht dee wada trigj nom Harn, äare Vodasch äaren Gott.

5Hee stald Rechta aun en de fauste Städa von Juda, en jieda Staut,

6un säd to de Rechta: Bedenkjt daut, waut jie doonen! Jie hoolen nich em Oppdrach von Menschen Jerecht, jie doonen daut en däm Harn sienen Oppdrach, un hee es met junt, wan jie eenen Rajchtspruch utspräakjen.

7Doawäajen lot Gottesforcht bie junt sennen, un doot junen Deenst jewessenhauft! Bie däm Harn, onsen Gott, es kjeen orrajcht, doa woat nich een Unjascheet von Persoonen jemoakt uk nich bekjeepen jeloten.

8Uk en Jerusalem stald Joschafat eenje von de Leviten un Priesta un uk de Leida von de Volkjsgruppen en Israel aus Rechta aun, dee en däm Harn sienen Nomen äwa de Strietfroagen von de Enwona en Jerusalem rajcht spräakjen sullen.

9Joschafat säd to de Rechta: Doot junen Deenst em Jehuarsom däm Harn jäajenäwa, met Opprechtichkjeit un een onjedeeldet Hoat!

10Wan june Breeda, de Rechta en aundre Städa, junt äare Froagen väalajen, äwa Falen von Mort un aundre Doodesfalen, ooda aundre Veschuldjungen jäajen Jesazen, Väaschreften, Aunordnungen un Räajlen, dan sell jie dee belieren un woarnen, daut see sikj nich ver däm Harn veschuldjen un sien Oaja äwa junt un june Breeda kjemt. Soo sell jie daut moaken, om daut jie nich schuldich woaren.

11Horcht, en aule Aunjeläajenheiten, waut däm Harn sien Jesaz aunjeit, haft de Huagapriesta Amarja de latste Veauntwuatunk, un Sebadja, Jischmael sien Sän, de Staumleida von Juda, haft daut latste Wuat fa aule Aunordnungen vom Kjennich. De Leviten sellen junt aus Vewaultasch deenen. Nu got entschloten aun june Oppgowen! Un de Har woat met dee sennen, waut daut rajchte doonen.

2. Chronik 20

Joschafat sien Siech äwa de Amonita un Moabita

1No dee Tiet kjeemen de Moabita, de Amonita un met an toop uk Meunita, om jäajen Joschafat to kjamfen.

2Joschafat wort jemalt: Eene groote Äwamacht kjemt von de aundre Sied vom Soltmäa ut Edom jäajen die. Un kjikj, dee sent aul en Hazezon Tamar. Daut es een aundra Nomen fa En Gedi.

3Joschafat veschrock sikj sea un bemieejd sikj, däm Harn to froagen, un leet en gaunz Juda eene Tiet opproopen toom fausten.

4Un Juda vesaumeld sikj, om von däm Harn Help to sieekjen. Soogoa ut aule Städa von Juda kjeemen see, om dän Harn to sieekjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Un Joschafat stald sikj ver de Vesaumlunk von Juda un Jerusalem en däm nieen Väahoff biem Tempel

6un säd: Har, du Gott von onse Vodasch, best du nich Gott em Himmel un Kjennich äwa aule Kjennichrikjs von de Velkja? Bie die es aule Krauft un Macht, un doa es kjeena, waut die wadastonen kaun.

7Du, ons Gott, hast doch de Enwona von dit Launt ver dien Volkj Israel vedräwen un hast ons, dienen Frint Abraham siene Nokomen, daut fa emma jejäft.

8Onse Vodasch muaken sikj hia Tus, un buden een Heilichtum fa dienen Nomen un säden:

9Wan Ojjlekj äwa ons kjemt, Schwieet, Strofjerecht, jefäadelje Krankheiten ooda Hungaschnoot, dan well wie hia ver dit Hus ver die träden, wiels dien Nomen es en dit Hus, un en onse Noot no die schrieen, un du woascht ons hieren un halpen.

10Nu kjikj doch, de Amonita un Moabita un dee vom Boajch Seir, wua du Israel nich derchreisen leetst, aus see ut Ägipten kjeemen, wiels see musten dee omgonen un durwen dee nich utroden.

11Kjikj, nu komen see ons daut doamet trigjtotolen, daut see ons ut dien Hab un Goot rut driewen wellen, waut du ons jejäft hast.

12Ons Gott, west du dee nich bestrofen? Wie kjennen ons jäajen dise groote Armee nich wäaren, waut jäajen ons kjemt. Wie weeten nich, waut wie doonen sellen. Doawäajen kjikjen onse Uagen opp die!

13Daut gaunze Volkj von Juda, de oole, un uk de Frues un Kjinja, stunden dort ver däm Tempel.

14Un däm Harn sien Jeist kjeem medden en de Vesaumlunk opp Jahasiel, Secharja sienen Sän. Secharja wia Benaja sien Sän, dee wia Jehiel sien Sän, dee wia Matanja sien Sän, een Levit von Asaf siene Nokomen.

15Hee roopt: Horcht hää, jie Lied von Juda, un jie Enwona von Jerusalem un du, Kjennich Joschafat! Soo sajcht de Har to junt: Jie sellen junt nich ferchten un nich vetwiewlen wäajen dise groote Äwamacht! Wiels dis Kaumf es nich june Sach, daut es Gott siene Sach.

16Morjen sell jie jäajen an raufgonen. Wan see dän Wajch von Ziz noppkomen, woa jie an trafen, aum Enj von daut Tol, wua de Wiltnis Jeruel aunfangt.

17Jie selfst oba brucken nich kjamfen; blieft stonen un kjikjt too, woo ekj, de Har, fa junt siejen woa. Fercht junt nich, jie Enwona von Juda un Jerusalem! Morjen got an entjäajen! De Har woat bie junt sennen.

18Dan kjneed Joschafat sikj dol un neijd sien Jesecht no de Ieed, un uk daut gaunze Volkj von Juda un de Enwona von Jerusalem schmeeten sikj ver däm Harn han un bäden am aun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Un de Leviten, dee Nokomen von Kehat un Korach wieren, muaken sikj opp om dänHarn, Israel äaren Gott, met lude schaulende Stemmen to lowen.

20Tiedich aum näakjsten Morjen, aus see loos jinjen no de Wiltnis Tekoa, stald Joschafat sikj ver an un säd: Horcht emol häa, jie Mana von Juda un Jerusalem! Doot däm Harn, junen Gott vetruen! Dan woa jie stoakj sennen! Jleeft siene Profeeten, dan woa jie siejen!

21Hee berod sikj met daut Volkj un stald de Tempel Sinja en äare Deenstkjleeda aun, ver de Armee to gonen. See sullen däm Harn lowen met daut Leet: Dankt däm Harn, wiels siene truhoatje Leew hieet niemols opp!

22Un aus see aunfungen met danken un lowen, leet de Har waut von Hinjen komen äwa de Amonita un Moabita un dee vom Boajch Seir, dee jäajen Juda loosjegonen wieren, daut see en Vewerrunk kjeemen un sikj jäajensiedich venichten deeden.

23Doa stalden sikj de Amonita un Moabita jäajen dee, dee vom Boajch Seir wieren, om dee uttoroden un to venichten. Un aus see dee vom Boajch Seir venicht hauden, jeroden see selfst jäajenenaunda, un schluagen sikj jäajensiedich dol.

24Aus Juda oba bat de Städ kjeem, woa see en de Wiltnis nenn kjikjen kunnen, un sikj no daut fientliche Häa rom kjikjten, sagen see bloos noch doodje Menschen oppe Ieed ligjen. Nich eena wia met däm Läwen doavon jekomen.

25Un Joschafat kjeem met sien Volkj, daut Kjrichskaptol entosaumlen. Un see fungen sea väl Vee, Sachen un Kjleeda un wieetvollet Jereetschoft, un neemen sikj soo väl met, daut see daut meist nich droagen kunnen, un brukten dree Doag om daut aula to saumlen, wiels daut sea väl wia.

26Aum vieeden Dach kjeemen see en daut Danktol toop; un doa dankten see däm Harn. Doawäajen heet de Städ “Danktol” bat disen Dach.

27Doa wongen see von Juda un Jerusalem wada aula om, un reisden, met Joschafat aus väaschten, met Freiden trigj no Jerusalem. Äare Freid wia groot, wiels de Har an jäajen äare Fiend jeholpen haud.

28See trocken met Spell von Zitta, Hoapen un Trompeeten en Jerusalem nenn un jinjen no dämHarn sienen Tempel.

29Oba äwa de aunligjende Lenda kjeem een groota Schrakj, aus see daut hieeden, daut de Har selfst jäajen de Fiend von Israel jekjamft haud.

30Un soo haud Joschafat sien Kjennichrikj Fräd, wiels de Har, sien Gott, jeef am aun aule Jrensen Fräd.

Daut Enj von Kjennich Joschafat siene Rejierunk

(1.Kjen 22,41-51)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Joschafat wia Kjennich äwa Juda; hee wia 35 Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un hee rejieed 25 Joa en Jerusalem. Siene Mutta heet Asuba, un wia Schilhi siene Dochta.

32Hee foljd en aulem daut Väabilt von sienen Voda Asa un deed, waut däm Harn jefoll.

33Bloos de huage Opfastäden worden nich wajchjeriemt, wiels daut Volkj sikj met äa Hoat noch nich gaunz no äare Vodasch äaren Gott jedreit haud.

34Waut noch mea von Joschafat to sajen es, de ieeschte uk de lotre Jeschichten, daut es notoläsen en däm Berecht, waut Jehu, Hanani sien Sän, jeschräwen haft. Dee steit en daut Buak von de Kjennichs en Israel.

35No däm schloot Joschafat, de Kjennich von Juda, eenen Vetrach met Ahasja, däm Kjennich von Israel, dee een gottlooset Läwen fieed.

36Hee wort sikj met am eenich, Schäp to buen, om no Tarsis to foaren; un de Schäp worden en Ezjon Geber jebut.

37Oba Elieser, Dodawa sien Sän, von Marescha, profezeid jäajen Joschafat un säd: Wiels du die met Ahasja veeenicht hast, woat de Har dien Woakj vestieren. Un de Schäp vebruaken hinjawäajes un kjeemen nich bat Tarsis.

2. Chronik 21

Joram siene gottloose Rejierunk

1Aus Joschafat storf, wort hee biesied siene Vodasch en de Davidstaut begroft. Un sien Sän Joram wort Kjennich en siene Städ.

Kjennich Joram

(2.Kjen 8,16-24)

2Joram haud miere Breeda, waut Joschafat siene Säns wieren: Asarja, Jehiel, Secharja, Asarja, Michael un Schefatja. Dit wieren aules Joschafat, däm Kjennich von Juda, siene Säns.

3Äa Voda jeef an väl Gowen von Selwa, Golt un wieetvolle Sachen, un doatoo noch fauste Städa en Juda. Oba dän Kjennichstroon jeef hee Joram, wiels hee de Ieeschtjebuarna wia.

4Aus Joram oba daut Kjennichsaumt von sienen Voda äwanomen haud un de Macht enne Haunt haud, leet hee aul siene Breeda met Schwieed ombrinjen, un uk noch eenje von de väaschte Mana en Israel.

5Joram wia 32 Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un hee rejieed acht Joa en Jerusalem

6un waundeld no daut Biespel soo aus de Kjennichs von Israel deeden, besondasch soo aus Ahab siene Famielje jedonen haud, wiels hee Ahab siene Dochta to Fru haud. Hee deed waut dämHarn schlajcht jefoll.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Oba de Har wull David sien Kjennichshus nich utroden, wiels hee met David eenen Bunt jeschloten un am vesproaken haud, am un siene Nokomen een Licht to jäwen fa aule Tieden.

8En Joram siene Rejierungstiet säden de Edomita sikj von Juda loos un saden sikj äaren ieejnen Kjennich en.

9Dan jinkj Joram met siene Truppenleida un met aul siene Kaumf Woages no Edom. Un de Edomita omkjrensten an un äare Kaumf Woages, oba hee muak sikj de Nacht opp un schluach de Edomita, waut am omkjrenst hauden, un de väaschte äwa de Woages.

10Un doch bleewen de Edomita onaufhenjich von Juda bat disen Dach. En de selwje Tiet foll Libna uk von Juda auf, wiels Joram haud däm Harn, siene Vodasch äaren Gott veloten.

11Joram muak uk Opfastäden opp de Boaj en Juda un veleid Juda un de Enwona von Jerusalem toom de Jetta deenen.

12Don kjrieech hee eenen Breef von däm Profeet Elia. Doabennen stunt: Soo sajcht de Har, dien Staumvoda David sien Gott: Du hast die nich aun daut jehoolen waut dien Voda Joschafat un dien Grootvoda Asa deeden,

13un best daut schlajchte Biespel von de Kjennichs en Israel jefolcht un hast Juda un de Enwona von Jerusalem to Aufjettarie veleit, to soone aus Ahab sien Kjennichshus eewen deit. Un doatoo hast du uk diene ieejne Breeda, dien Voda siene Famielje, omjebrocht, waut bäta wieren aus du.

14Doawäajen woat de Har die met eene groote Ploag schlonen aun dien Volkj, aun diene Kjinja, aun diene Frues un aun aul dien Kaptol.

15Du oba woascht schwoa krank woaren aun dienen Buck un lang lieden motten, bat die daut Enjeweide ut däm Buck rutkjwalen woat.

16De Har jeef de Filista un de Arabastam, waut dicht bie de Lied von Kusch wonden, em Senn, Joram auntojriepen.

17Un see kjeemen jäajen Juda opp un drenjden sikj doa nenn un neemen aulet Kaptol wajch, waut em Kjennichshus to finjen wia. See veschlapten uk siene Säns un siene Frues, soo daut sest kjeen Sän äwableef, buta Joahas, de jinjsta.

18No dit leet de Har däm Kjennich krank woaren. Un daut wia eene onheelboare Krankheit en sienen Buck,

19waut sikj lang vetrock. Un no twee Joa kwollen siene Enjeweide rut, un hee storf en eene furchtboare Noot. Un daut Volkj muak kjeenen grooten Braunt am to Iea, soo aus see fa siene Vodasch jedonen hauden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Hee wia 32 Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un rejieed acht Joa en Jerusalem. Hee storf, onen daut am wäa betruad. Un see begrowden am en de Davidstaut, oba nich en de Kjennichs Jräwa.

2. Chronik 22

Ahasja siene gottloose Rejierunk

(2.Kjen 8,25-29; 9,27-29)

1De Enwona von Jerusalem muaken Ahasja, Joram sienen jinjsten Sän, en siene Städ toom Kjennich, wiels de Reiba Baunden, waut met de Araba toop daut Kjrichshäa en Juda äwafollen hauden, hauden siene elste Säns aula omjebrocht. Doawäajen wort Joram sien Sän Ahasja, Kjennich en Juda.

2Ahasja wia 22 Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un hee rejieed een Joa en Jerusalem. Siene Mutta wia Atalja, Omri siene Dochta.

3Un uk hee waundeld no daut Väabilt von Ahab sien Kjennichshus, wiels siene Mutta, waut am Rot jeef, am toom gottloos sennen aunleid.

4Doawäajen deed hee, waut däm Harn schlajcht jefoll, soo aus de Nokomen von Ahab, wiels von dee leet hee sikj no däm Doot von sienen Voda beroden. Un daut fieed to sienen Unjagank.

5Hee jinkj uk opp äaren Rot en un jinkj met Joram, Ahab sienen Sän, däm Kjennich von Israel, en dän Kaumf no Ramot en Gilead jäajen Hasael, däm Kjennich von Aram. Oba de Aramäa vewunden Joram,

6soo daut hee omwenjen must, om sikj en Jesreel siene Wunden heelen to loten, dee see am en Ramot jeschloagen hauden, aus hee met Hasael, däm Kjennich von Aram, jekjamft haud. Un Ahasja, Joram sien Sän, de Kjennich von Juda, reisd doahan, om Joram, Ahab sienen Sän, en Jesreel to besieekjen, wiels dee krank wia.

7Oba von Gott wia daut äwa Ahasja to sien vedoawen beschloten, daut hee no Joram kjeem. Un aus hee doa aunjekomen wia, fua hee met Joram met jäajen Jehu, Nimschi sienen Sän, däm de Har toom Kjennich jesaulft haud, om Ahab siene Nokomen uttoroden.

8Aus Jehu doa daut Strofjerecht aun Ahab sien Hus derchfieren deed, bejäajend hee uk de Truppenleida von Juda un Ahasja siene Breeda äare Säns, dee en sienen Deenst stunden, un muak dee aula doot.

9Ahasja selfst oba vestuak sikj en Samaria; oba Jehu leet am sieekjen, un hee wort faustjenomen un no Jehu jebrocht. Un dee leet am hanrechten, un see begrowden am, wiels see säden sikj: Hee es een Nokomen von Joschafat, dee iernstlich däm Harnsocht. Un doa wia kjeena mea ut Ahasja siene Famielje, waut oolt jenuach wia, om de Kjennichs Harschoft to äwanämen.

Atalja de Kjennijin

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

(2.Kjen 11,1-3)

10Aus Atalja, Ahasja siene Mutta, daut enwort daut äa Sän doot wia, muak see sikj opp un brocht aul dee om waut to daut Kjennichs Jeschlajcht von Juda jehieeden.

11Oba Joscheba, eene Kjennichsdochta, hold Ahasja sienen kjlienen Sän Joasch jeheem ut de Medd von däm Kjennich siene Säns rut, waut dootjemoakt woaren sullen, un brocht am met siene Fläajasche toop en de Schlopstow nenn. Soo vestuak see am fa Atalja, daut hee nich met däm Kjennich siene aundre Säns toop dootjemoakt wort. Joscheba wia eene Dochta von däm Kjennich Joram, däm Priesta Jojada siene Fru, un Ahasja siene Sesta.

12Sas Joa wort Joasch bie an jeheem em Tempel jehoolen, soolang aus Atalja daut Launt rejieed.

2. Chronik 23

Atalja woat rutjestat un daut Kjennichrikj von David siene Nokomen woat wada häajestalt

(2.Kjen 11,4-20)

1Oba en daut säwende Joa foot Jojada dän Moot un muak eenen Bunt met de Truppenleida: Asarja, Jeroham sien Sän, Jischmael, Johanan sien Sän, Asarja, Obed sien Sän, Maaseja, Adaja sien Sän, un Elischafat, Sichri sien Sän.

2Dee reisden derch aule Städa von Juda un brochten de Leviten un de Leida von de Volkjsgruppen en Israel no Jerusalem toop.

3Un de gaunze Vesaumlunk schloot em Gotteshus eenen Bunt met däm Kjennich. Dan säd Jojada to an: De Kjennichs Sän saul Kjennich sennen, soo aus de Har daut fa David siene Säns toojesajcht haft.

4Wie woaren nu soo väagonen: Een Dreddel von junt, Priesta un Leviten, waut aum Sabat äaren Deenst aunträden, saul de Puaten bewoaken,

5un een Dreddel daut Kjennichshus un daut latste Dreddel daut Gruntpuat; un de Mana ut däm Volkj besaten de Väahäw vom Tempel.

6Kjeena Buta de Priesta un de Leviten, waut Deenst haben, sellen en däm Harn sien Hus gonen; dee sent fa dän Deenst jeweit. Un aul daut Volkj saul dämHarn siene Väaschreften beachten.

7Un de Leviten sellen sikj met äare Jewäaren enne Henj runt om dän Kjennich romstalen. Un wäa doa prooft em Tempel nenn to komen, woat dootjemoakt! Un see sellen rom dän Kjennich sennen, wan hee rut ooda nenn jeit.

8De Leviten un aule vesaumelde Mana von Juda befoljden de Aunwiesungen von däm Priesta Jojada gaunz jeneiw. Een jiedra roopt siene Lied toop, dee waut aum Sabat aunträden, uk dee, dee aum Sabat aufträden deeden. Wiels de Priesta Jojada leet de Aufdeelungen nich utenaunda gonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Un de Priesta Jojada jeef de Truppenleida de Spiessen un Schilten un Jewäaren vom Kjennich David, waut em Tempel wieren.

10Un hee stald aul daut Volkj opp, jieda eena met een Jewäa enne Haunt, von de rajchte Sied vom Tempel em Sieden bat aun de linkje Sied em Nuaden ver däm Aultoa un däm Tempel rom dän Kjennich rom.

11Dan brochten see däm Kjennich sienen Sän rut un saden am de Kroon opp un jeewen am de Ordnunk un muaken am toom Kjennich. Jojada un siene Säns saulwden am un schrieejen: De Kjennich läft!

12Aus oba daut Volkj toopstreemd un däm nieen Kjennich met een Freiden Jeschrech tooroopen deed, hieed Atalja daut Jeschrech, un jinkj no daut Volkj, daut biem Harn sienen Tempel wia.

13Un dort sach see Joasch, dee aum Engank opp dän Kjennichs Plauz stunt, omkjrenst von de Truppenleida un Trompeeten Spälasch. Un aul daut Volkj vom Launt wia froo, un see blosden met de Trompeeten. De Sinja met aule Sorten Seidenspell stunden doa un jeewen daut Tieekjen toom Freidenjesank. Dan vereet Atalja äare Kjleeda un schrieech: Opprua, Opprua!

14Oba de Priesta Jojada säd to de Truppenleida, waut äwa daut Häa jesat wieren: Brinjt ar tweschen de Rieejen rut! Wäa ar hinjaraun jeit, woat met een Schwieet dootjemoakt! Wiels de Priesta haud jesajcht, see sullen ar nich em Tempel dootmoaken.

15Un see jreepen Atalja, un brochten ar no daut Pieets Puat aum Kjennichshus, un muaken ar doa doot.

16Jojada schloot eenen Bunt tweschen däm Harn un daut gaunze Volkj un däm Kjennich, daut see däm Harn sien Volkj sennen sullen.

17Un dan jinkj daut gaunze Volkj no däm Tempel Baal un reet däm dol. See schluagen de Aultoaren un Jettabilda entwei un schluagen däm Baals Priesta Matan, ver de Aultoaren doot.

18Jojada jeef de Amta biem Tempel en de Priesta un Leviten äare Henj, waut David fa däm Tempel enjedeelt haud, om dän Harn Brauntopfa to brinjen, soo aus em Jesaz Moses jeschräwen steit. See sellen äaren Deenst met Freiden un met Jesank verechten, soo aus David daut aunjeordnet haud.

19Un Jojada stald uk Wajchta aun bie de Puaten aum Tempel, daut kjeena nenkjeem, waut sikj aun irjentwaut orrein jemoakt haud.

20Un dan neem Jojada de Befälshaba äwa 100, de väaschte un aunjeseene Mana un daut gaunze Volkj met sikj, om dän Kjennich vom Tempel derch daut bowaschte Puat rauf nom Kjennichshus to bejleiten. Un dort durf hee sikj opp dän kjennichlichen Stool saten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Un daut gaunze Volkj em Launt freid sikj, un de Staut bleef ruich, uk wan see Atalja hanjerecht hauden.

2. Chronik 24

De Kjennich Joasch sorcht fa dän Tempel

(2.Kjen 12,1-17)

1Joasch wia säwen Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un rejieed 40 Joa en Jerusalem. Siene Mutta heet Zibja, un staumd ut Beerscheba.

2Un Joasch deed waut däm Harn jefoll, soolang aus de Priesta Jojada läwd.

3Hee fried sikj twee Frues, waut Jojada fa am utjesocht haud, un haud Säns un Dajchta von an.

4Dan neem Joasch sikj väa, däm Harn sien Hus derch to oabeiden.

5Hee roopt de Priesta un Leviten toop un säd to an: Got derch aule Städa von Juda un saumelt Jelt von de Israeliten, om jieda Joa daut needje aun junen Gott sienen Tempel uttobätren; un spoot junt doabie! Oba de Leviten leeten sikj Tiet.

6Dan roopt de Kjennich dän Huagenpriesta Jojada no sikj un säd to am: Wuarom kjikjst du doa nich no, daut de Leviten de Aufgowen von Juda un Jerusalem enbrinjen? Moses, däm Harn sien Deena, un de gaunze Jemeent haben an aunjeordnet, daut see sellen von de Israeliten fa daut Vesaumlungszelt toopsaumlen?

7Wiels de gottloose Atalja un äare Säns haben daut Gotteshus vefaulen jeloten, un haben soogoa de Gowen, waut fa dämHarn sien Hus jeweit wieren, fa de Baal Jetta vebrukt.

8Opp de Aunordnunk vom Kjennich wort een Kausten jemoakt un biem Tempel aum Puat oppjestalt.

9Dan wort en Juda un Jerusalem bekauntjemoakt, daut jieda eena de Aufgowen enbrinjen sull, waut Moses, däm Harn sien Deena, don en de Wiltnis de Israeliten oppjelajcht haud.

10Dise Oppfodrunk wort von de väaschte Mana en Israel un daut gaunze Volkj met Freiden oppjenomen. See brochten äare Gowen un läden dee en däm Kausten, bat dee voll wia.

11Un jiedatsmol, wan de Leviten dän Kausten no däm Kjennich siene Vewaultasch brochten un dan sagen, daut doa väl Jelt bennen wia, dan kjeem däm Kjennich sien Schriewa un dee, dee vom Huagenpriesta jeschekjt wia, un see schedden daut ut däm Kausten rut un druagen däm wada trigj no sienen Plauz. Soo deeden see daut aule Dach un brochten väl Jelt toop.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12De Kjennich un Jojada jeewen daut Jelt de Bumeistasch, waut aun däm Harn sien Hus oabeiden deeden. Dise stalden Steen Hakasch un Buoabeida, un uk soone waut Iesa un Brons schmäden deeden aun, om dän Tempel nie to derchoabeiden un aul daut waut een Schoden jekjräajen haud uttobätren.

13Un de Bumeistasch sorjden doafäa, daut de Vebätrungsoabeit, waut see deeden, uk wieda kjeem. Un see stalden daut Gotteshus wada soo häa aus daut verhäa jewast wia.

14Un aus de Oabeit aufjeschloten wia, brochten de Bumeistasch daut äwajebläwne Jelt däm Kjennich un Jojada trigj. Un Jojada leet doavon Tempel Jereetschoft moaken, Kommen un aundre goldne un selwane Dinja, soo aus dee fa dän Gottesdeenst un bie de Brauntopfa jebrukt worden. Un see opfaden en däm Harn sienen Tempel pinkjlich Brauntopfa, soolang aus Jojada läwd.

15Jojada wort oolt un läwenssaut, un storf. Hee wia 130 Joa oolt, aus hee storf.

16Un see begrowden am en de Davidstaut bie de Kjennichs, wiels hee aun Israel un aun Gott un sienen Tempel goodet jedonen haud.

De Kjennich Joasch velat dän rajchten Wajch

(2.Kjen 12,18-22)

17No däm aus Jojada jestorwen wia kjeemen de väaschte Mana von Juda un veieeden däm Kjennich; un von doa aun leet hee sikj von an beroden.

18Un daut fieed doatoo, daut de Lied von Juda opphieeden, en däm Harn sienen Tempel to gonen om äare Vodasch äaren Gott to veieren, un deenden de Aschera un Jetta Bilda. Dan kjeem Gott sien Oaja äwa Juda un Jerusalem wäajen dise Schult.

19De Har schekjt an oba Profeeten, om an to woarnen un trigjtoroopen no am, oba see horchten nich no dee.

20Dan kjeem de Jeist Gottes opp Secharja, dän Priesta Jojada sienen Sän. Un dee jinkj bat ver daut Volkj un säd to an: Soo sajcht Gott: Wuarom doo jie däm Harn siene Jebooten äwaträden, un junt selfst em Ojjlekj brinjen? Jie haben däm Harn veloten, un doawäajen woat hee junt uk veloten!

21Oba see muaken eene Veschwierunk jäajen Secharja un deeden am opp dän Kjennich sien Wuat em Väahoff vom Tempel steenjen.

22De Kjennich Joasch docht nich aun daut Metleet, waut Jojada, Secharja sien Voda, am bewäsen haud, un leet däm sienen Sän doot moaken. Un aus Secharja storf, säd hee: De Har woat daut seenen un bestrofen.

23Aum Aunfank vom näakjsten Joa kjeem eene Grupp Kjrichsvolkj von de Aramäa. See kjeemen no Juda un Jerusalem un brochten aule leidende Mana em Volkj om, un schekjten aul daut jestolne Kaptol no däm Kjennich von Damaskus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Uk wan de Aramäa äa Häa uk mau met weinich Mana kjeem, jeef de Har een sea grootet Häa en äare Macht, wiels Juda däm Harn, äare Vodasch äaren Gott, veloten haud. Soo fieeden see aun Joasch daut Strofjerecht derch.

25Aus dee wada aufreisden, leeten see Joasch schwoa vewunt trigj. Un dan veschwuaren siene Hoffdeena sikj jäajen am wäajen däm Mort aun däm Priesta Jojada sienen Sän, un schluagen am opp sien Krankenbad doot. Un see begrowden am en de Davidstaut, oba nich en de Kjennichs äare Jräwa.

26De Aunstefta von de Veschwierunk jäajen am wieren: Josachar, de Sän von de amoritische Fru Schimat, un Josabad, de Sän von de moabitische Fru Schomer.

27De List von siene Säns un de Somm von dän Taks, waut am oppjelajcht worden, un de Bu aum Tempel, daut steit jeschräwen en de Jeschichten em Buak von de Kjennichs. Un sien Sän Amazja wort Kjennich en siene Städ.

2. Chronik 25

Kjennich Amazja

(2.Kjen 14,1-6)

1Amazja wia 25 Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un rejieed 29 Joa en Jerusalem. Siene Mutta heet Joadan, un staumd ut Jerusalem.

2Un hee deed, waut däm Harn jefoll, oba nich met een onjedeeldet Hoat.

3Aus hee de Kjennichsmacht ieescht faust en siene Haunt haud, leet hee de Hoffdeena doot moaken, waut sienen Voda Joasch dootjeschloagen hauden.

4Oba dee äare Säns veschoond hee, wiels em Jesazbuak von Moses däm Harn sien jeboot jeschräwen steit: De Vodasch sellen nich wäajen äare Säns stoawen, un de Säns sellen nich wäajen äare Vodasch stoawen. Jieda eena saul bloos wäajen siene ieejne Schult stoawen.

Amazja deed jäajen Edom kjriejen

(2.Kjen 14,7)

5Amazja roopt de Mana von de Stam Juda un Benjamin ut daut gaunze Launt toop, un deed dee no äare Volkjsgruppen no ordnen, un unjastald an de Oppsecht von Befälshaba, dee äwa 1.000 wieren, un von Befälshaba, dee äwa 100 wieren. Un aus aule Mana von 20 Joa un doaräwa jetalt wieren, kjeem daut rut, daut hee eene Armee haud von 300.000 utjeläsde Lied, dee toom Kjrich gonen un Spies un Schilt brucken kunnen.

6Buta däm leet hee fa 100 Zentna Selwa 100.000 Soldoten ut Israel aunwoawen.

7Dan kjeem oba een Gottesmaun no am un säd: Mien Kjennich, lot nich daut Häa von Israel met die gonen, wiels de Har es nich met Israel, un met de Mana von Efraim.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Wan du denkjst, doaderch stoakj to sennen toom Kaumf, dan woat Gott die ver diene Fiend tofaul komen loten. Gott kaun beides, die halpen uk die toom Faul brinjen!

9Amazja säd to däm Gottesmaun: Un waut saul met de 100 Zentna Selwa jedonen, waut ekj de Soldoten ut Israel jejäft hab? De Gottesmaun säd: Daut steit biem Harn, dee die väl mea aus daut jäwen kaun.

10Doa leet Amazja de Soldoten gonen, dee von Efraim jekomen wieren, un leet an trigj no Hus gonen. Un see worden wäajen daut sea wuttich äwa Juda, un jinjen met Wutt un Groll trigj no Hus.

11Amazja oba foot nieen Moot un fieed sien Volkj toom Kaumf. Hee jinkj en daut Solt Tol un besiejd dort de Nokomen von Seir, wuavon 10.000 em Kaumf follen.

12Un de Mana von Juda neemen noch 10.000 von dee läwendich faust; un dee brochten see opp eene huage Steenspetz nopp un schupsten dee von doa rauf, daut dee aula veschmataden.

13Oba de Soldoten, dee Amazja trigjeschekjt haud, daut see nich met sien Volkj toop en dän Kaumf jinjen, äwafollen de Städa von Juda tweschen Samaria un Bet Horon, un schluagen 3.000 Mana doot un jewonnen väl Kaptol.

14Aus Amazja von däm Siech äwa de Edomita trigjkjeem, brocht hee sikj dee äare Jettabilda met, un stald dee fa sikj aus Jetta opp un bäd dee aun un brocht dee Ruakopfa.

15Dan flaumd dän Harn sien Oaja opp äwa Amazja, un hee schekjt eenen Profeet no am un leet am sajen: Wuarom sieekjst du Help bie dee Jetta, waut äa Volkj nich emol ut diene Haunt raden kunnen?

16Oba aus de Profeet soo met am räd, säd de Kjennich to am: Haft die wäa to däm Kjennich sien Rotjäwa jemoakt? Hia opp! Wuarom west du dootjeschloagen woaren? Doa hieed de Profeet opp un recht siene Norecht nich wieda ut. Hee säd bloos noch: Ekj weet, daut de Har dienen Unjagank beschloten haft, wiels du soont jedonen un opp mienen Rot nich jehorcht hast.

Amazja deit met Israel kjriejen

(2.Kjen 14,8-20)

17Amazja, de Kjennich von Juda, schekjt wäm no Joasch, Joahas sien Sän un Jehu sien Grootsän, däm Kjennich von Israel un leet am sajen: Komm, well wie ons emol eena met däm aundren mäten!

18Oba Joasch, de Kjennich von Israel, schekjt no Amazja, däm Kjennich von Juda, un leet am sajen: Daut Spekjastruck vom Libanon schekjt no däm Zeedaboom vom Libanon un leet am sajen: Jeff mienen Sän diene Dochta to Fru! Oba de wille Tieren vom Libanon randen äwa daut Spekjastruck un veklunjden daut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Du denkjst: kjikj mau, ekj hab de Edomita besiecht! Doawäajen deit sikj dien Hoat erhäwen, un du sieekjst noch mea Aunerkjanunk. Bliew doch Tus! Wuarom sieekjst du dien Ojjlekj, daut du toom Faul kjemst, un Juda met die toop?

20Oba Amazja horcht nich no am, wiels Gott daut soo lenkjt, om an en Joasch, däm Kjennich von Israel, siene Jewault to jäwen, wiels see bie de Edomita äare Jetta Rot un Help jesocht hauden.

21Dan kjeem Joasch, de Kjennich von Israel toom Kaumf, un see mauten sikj met eenaunda, hee un Amazja, de Kjennich von Juda, bie Bet Schemesch, waut to Juda jehieet.

22Oba Juda wort von Israel jeschloagen, un see randen utenaunda, jieda eena no sien Hus.

23Joasch, Joahas sien Sän, de Kjennich von Israel, neem Amazja, däm Kjennich von Juda, dee een Sän von Joasch, däm Kjennich von Juda wia, bie Bet Schemesch faust un brocht am no Jerusalem. Hee reet de Mia von Jerusalem een Enj von 200 Meeta von daut Efraim Puat bat daut Akjpuat dol.

24Un neem aul daut Golt un Selwa un aul daut wieetvolle Jereetschoft met, waut em Tempel unja Obed Edom siene Oppsecht wia, un soo uk daut Kaptol ut däm Kjennich sien Hus; un buta däm neem hee uk Menschen aus Jefangne met no Samaria.

25Amazja, de Kjennich von Juda, äwaläwd Joasch, däm Kjennich von Israel, oba 15 Joa.

26Waut noch mea von Amazja to berechten es, de ieeschte uk lotre Jeschichten, daut es em Buak von de Kjennichs von Juda un Israel jeschräwen.

27Un von dee Tiet aun, aus Amazja sikj vomHarn wajchdreien deed, muaken see en Jerusalem eene Veschwierunk jäajen am. Hee flicht oba no Lachisch, oba see schekjten am uk Mana hinjaraun no Lachisch un leeten am doa ombrinjen.

28Un see brochten am opp Pieed trigj un begrowden am bie siene Vodasch en de Davidstaut.

2. Chronik 26

Kjennich Usija, siene Macht un sien Vemieejen

(2.Kjen 14,21-22; 15,1-3)

1Daut gaunze Volkj von Juda neem Usija, dee 16 Joa oolt wia, un muaken am toom Kjennich en sienen Voda Amazja siene Städ.

2No däm aus sien Voda jestorwen wia, brocht hee de Staut Elat trigj aun Juda un bud dee stoakj ut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Usija wia 16 Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un hee rejieed 52 Joa en Jerusalem. Siene Mutta heet Jecholja un staumd ut Jerusalem.

4Un hee deed, waut däm Harn jefoll, krakjt soo aus sien Voda Amazja jedonen haud.

5Soolang aus Secharja läwd, dee am doatoo aunleiden deed, bemieejd hee sikj, Gott sienen Wellen to foljen. Un soo lang aus hee däm Harn jehorcht, jeef de Har am Erfolch.

6Hee unjaneem eenen Kaumf jäajen de Filista un leet de Mieren von Gat, Jabne un Aschdod dolrieten, un bud bie Aschdod un uk opp aundre Städen em Launt von de Filista fauste Schutzplaza ut.

7Gott stunt am en disen Kaumf jäajen de Filista bie, un soo uk jäajen de Araba, waut en Gur Baal wonden, un jäajen de Meunita.

8Un de Amonita tolden Usija Taks. Siene Macht wort emma jrata, soo daut sien aunseenen bat Ägipten bekaunt wort.

9En Jerusalem bud Usija Torms aum Akjpuat, aum Tolpuat un aum soojenanden Winkjel, un muak dee faust un stoakj.

10Hee bud uk en de Stapen Schutztorms un leet väl Borms growen, wiels hee haud väl Vee opp daut onjlikje Launt un uk opp de jlikje Stapen. Uk Akabuares un Wienbuares haud hee oppe Boaj un opp daut fruchtboare Launt, wiels hee väl von wirtschoften hilt.

11Usija haud uk eene Armee, dee Moot haud un fäich toom Kjrich wia, waut en Aufdeelungen toom Kaumf jinkj. Dee wieren no äare Zol oppjestalt derch däm Schriewa Jeiel un dän Vewaulta Maaseja unja de Oppsecht von Hananja, eenem von de bowaschte aum Kjennich.

12De 2.600 Leida von de Volkjsgruppen wieren de Aunfiera.

13Un unja äare Oppsecht stunt eene Armee von 307.500 sea staunthaufte Mana, waut met Jewault kjamften, om dän Kjennich jäajen siene Fiend to halpen.

14Usija rest daut gaunze Häa ut met Schilten, Spiessen, Kjrichsheed, Kjleeda met eene hoade Kjarscht, Flizboages un Schleidasteena.

15Un en Jerusalem muak hee konstvolle Maschienen, waut oppe Torms un de Akjen von de Mia stonen sullen, om met Feilen un groote Steena to scheeten. Un sien Nomen wort wiet bekaunt, wiels Gott am wundaboa holp, bat hee eene sea groote Macht haud.

Usija siene Veschuldjunk un Krankheit

(2.Kjen 15,5-7)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16Aus hee oba sea majchtich jeworden wia, deed sien Hoat sikj to sien vedoawen äwahäwen. Hee vejinkj sikj jäajen däm Harn, sienen Gott, un jinkj en dän Tempel, om selfst opp dän Ruakopfa Aultoa Weiruak to brennen.

17Oba de Huagapriesta Asarja jinkj am hinjaraun un 80 von däm Harn siene Priesta, aules Mana dee väl Moot hauden, kjeemen met am met.

18Un see deeden jäajen däm Kjennich Usija oppträden un säden to am: Daut jehieet sikj die nich, Usija, däm Harn Ruakopfa to brinjen! Daut es bloos de Priesta, Aaron siene Nokomen erlaupt, waut doatoo jeweit sent, daut Ruakopfa to brinjen. Go rut ut daut Heilichtum, wiels du hast die vegonen, un daut woat die kjeene Iea ver Gott, däm Harn, brinjen.

19Oba Usija, dee aul de Paun enne Haunt hilt om daut Ruakopfa to brinjen, wort wuttich; un aus hee soo wuttich wort äwa de Priesta, bruak doa aun sienen Stiern de Lepra ut. Un daut passieed en däm Harn sienen Tempel biem Ruakopfa Aultoa, ver de Priesta äare Uagen.

20De Huagapriesta Asarja un de aundre Priesta sagen met eenen Schrakj de Lepra aun sienen Stiern. Un see dreewen Usija fuaz ut däm Tempel rut; un hee selfst spood sikj uk met rutgonen, wiels hee moakjt daut, daut de Har am jestroft haud.

21Soo bleef de Kjennich Usija leprakrank bat sienen Doot un wond aus soona en een aufjesondadet Hus, un durf en däm Harn sien Hus nich mea nenkomen. Sien Sän Jotam oba stunt daut Kjennichshus väa un rejieed daut Volkj em Launt.

22Waut noch mea von Usija to sajen es, de ieeschte uk de lotre Jeschichten, dee haft de Profeet Jesaja, Amoz sien Sän, beschräwen.

23Un aus Usija storf, begrowden see am opp een Launtstekj biesied de Kjennichsjräwa. Un sien Sän Jotam wort Kjennich en siene Städ.

2. Chronik 27

Kjennich Jotam

(2.Kjen 15,32-38)

1Jotam wia 25 Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un rejieed 16 Joa en Jerusalem. Siene Mutta heet Jeruscha un wia eene Dochta von Zadok.

2Un hee deed waut däm Harn jefoll, krakjt soo aus sien Voda Usija jedonen haud, bloos sikj en dän Harn sienen Tempel nenn drenjen, daut deed hee nich. Oba daut Volkj bleef emma noch doabie schlajchte Sachen to driewen.

3Jotam bud daut bowaschte Puat aun däm Harn sienen Tempel un vestoakjt de Mia aum Ofel opp väle Städen.

4Hee bud uk fauste Städa opp de Boaj en Juda, un en de Woolt Jäajenden bud hee vesechade Städen un Torms.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Hee kjamft uk met däm Kjennich von de Amonita un besiejd däm, daut dee am unjadon sennen must, soo daut de Amonita am daut Joa 100 Zentna Selwa, 1.500 Tonn Weit un 1.500 Tonn Joascht leewren musten. Un sooväl musten de Amonita am uk en daut 2. Joa un en daut 3. Joa jäwen.

6Jotam wort sea majchtich, wiels hee sikj en aulem, waut hee deed, no däm Harn, sienen Gott, sienen Wellen rechten deed.

7Waut noch mea von Jotam to sajen es un aul siene Kjriej un woo hee jeläft haft, daut steit jeschräwen em Buak von de Kjennichs von Israel un Juda.

8Hee wia 25 Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un hee rejieed 16 Joa en Jerusalem.

9Un aus hee storf, begrowden see am en de Davidstaut. Un sien Sän Ahas wort Kjennich en siene Städ.

2. Chronik 28

Kjennich Ahas

(2.Kjen 16,1-5)

1Ahas wia 20 Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un hee rejieed 16 Joa en Jerusalem. Un hee deed nich waut däm Harn jefoll, soo aus sien Staumvoda David,

2un läwd no daut schlajchte Väabilt von de Kjennichs en Israel. Hee leet uk Baalsbilda jeeten

3un brocht em Hinnom Tol Ruakopfa. Hee leet soogoa siene ieejne Säns aus Opfa vebrennen un foljd doamet de oppscheiselje Sitten von de Velkja, waut de Har ver de Israeliten vedräwen haud.

4Opp de Opfastäden von de framde Jetta, opp de Boaj un unja aule heilje Beem, vebrend hee Opfagowen un fieed Opfafasten.

5Doawäajen jeef de Har, sien Gott, am en de Macht von däm Kjennich von Aram. De Aramäa besiejden am un brochten väle Jefangne ut Juda no Damaskus. Un hee wort uk en de Macht von däm israelitischen Kjennich jejäft; un dee schluach am soo daut hee eenen grooten Velust hannämen must.

6Wiels Pekach, Remalja sien Sän, schluach en Juda 120.000 stoakje Kjrichsmana en eenen Dach doot, wiels see däm Harn, äare Vodasch äaren Gott, veloten hauden.

7Sichri, een Helden mootja Kjrieja ut Efraim, schluach dise doot: Maaseja, däm Kjennich sien Sän, Asrikam, däm väaschten äwa daut Kjennichshus un Elkana, däm väaschten aum Kjennich.

8De Mana von Israel neemen 200.000 Frues un Kjinja von Juda aus Jefangne met, un buta däm neemen see väl Kaptol von an un brochten daut no Samaria.

De Jefangne woaren trigjebrocht

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Dort wia oba een Profeet vom Harn, dee heet Oded. Dee jinkj rut daut Häa entjäajen, waut no Samaria kjeem, un säd to an: Kjikjt emol, wiels de Har, june Vodasch äa Gott, äwa Juda doll wie, haft hee an en june Henj jejäft; jie oba haben an met soone Wutt doljeschloagen, daut et nom Himmel schricht.

10Nu well jie uk noch dise Jefangne von Juda un Jerusalem to june Sklowen un Sklowinnen moaken. Hab jie dan noch nich jenuach Schult jäajen däm Harn, junen Gott, opp junt jelot?

11Soo horcht nu no mie un brinjt de Jefangne wada trigj, waut jie von june Breeda wajchjefieet haben! Sest woat däm Harn sien Oaja jäajen junt komen.

12Uk eenje von de Leida ut de Volkjsgruppen von Efraim Asarja, Johanan sien Sän, Berechja, Meschillemot sien Sän, Jehiskija, Schalum sien Sän, un Amasa, Hadlai sien Sän, stalden sikj opp jäajen dee, dee ut däm Kaumf kjeemen,

13un säden to an: Jie sellen de Jefangne nich häabrinjen, wiels dan brinj jie Schult ver däm Harnäwa ons, soo daut jie onse Sinden un Schult bloos noch jrata moaken. Doa es aul jenuach Schult, un däm Harn sien Oaja brent aul äwa Israel.

14Dan leeten de Soldoten doa ver de väaschte Mana un ver de gaunze Vesaumlunk de Jefangne un daut jestolne Kjrichskaptol frie.

15Un de Mana, waut met Nomen aunjejäft worden, stunden opp un neemen sikj de Jefangne aun. See jeewen aul dee waut noaktich wieren, von de jestolne Sachen, Kjleeda un Schoo auntotrakjen, un jeewen an uk to äten un to drinkjen un besorjden dee waut vewunt wieren. Un aul dee, dee too schwak wieren toom gonen, saden see opp Äsels un brochten dee bat de Paulm Staut Jericho, no äare Breeda, un reisden trigj no Samaria.

Ahas socht vejäfs Help en Assierien

(2.Kjen 16,7-20)

16To dee Tiet schekjt de Kjennich Ahas no däm Kjennich von Assur, un fruach däm no Help.

17Un de Edomita kjeemen wada un kjamften jäajen Juda un neemen eenje Jefangne met.

18Uk de Filista äwafollen de Städa opp daut onjlikje Launt un em Siedlaunt von Juda un neemen dise Städa en: Bet Schemesch, Ajalon, Gederot un Socho, met aul de Siedlungen, un Timna un Gimso, met äare Siedlungen, un wonden doabennen.

19De Har deed Juda wäajen Ahas, däm Kjennich von Juda, deemootjen, wiels hee en Juda een schomplooset Läwen dulden deed un selfst däm Harn ontru wia.

20Soo kjeem uk Tiglat Pileser, de Kjennich von Assur jäajen am; un sad am unja Druck enne Städ am to halpen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Uk wan Ahas daut Kaptol ut däm Harn sienen Tempel, ut daut Kjennichshus un ut de väaschte Mana äare Hiesa neem un daut däm Kjennich von Assur jeef, holp dee am doch nich.

22Uk en dise Tiet, wua de Kjennich Ahas sea unjadrekjt wort, deed hee sikj en siene Noot noch dolla aum Harn vesindjen

23un brocht Opfa fa de Jetta von Damaskus, dee am trigjeschloagen hauden, un säd: De Kjennichs von Aram äare Jetta holpen an; doawäajen well ekj an Opfa brinjen, daut see mie uk halpen. Oba dee brochten am un gaunz Israel toom Faul.

24Ahas brocht uk daut Jereetschoft ut daut Gotteshus toop un schluach daut entwei, un schloot de Däaren aum Tempel too un muak sikj en aule Akjen von Jerusalem Aultoaren.

25Uk en aule aundre Städa von Juda leet hee Opfastäden moaken, om aundre Jetta to opfren. Un met aul daut foddad hee däm Harn, siene Vodasch äaren Gott, sienen Oaja rut.

26Waut noch mea von Ahas to sajen es, sien Waundel von Aunfank bat Enj, daut steit jeschräwen em Buak von de Kjennichs von Juda un Israel.

27Ahas storf un wort en Jerusalem begroft, oba nich en de Jräwa von de Kjennichs en Israel. Un sien Sän Hiskia wort Kjennich en siene Städ.

2. Chronik 29

Kjennich Hiskia moakt dän Tempel rein

(2.Kjen 18,1-3)

1Hiskia wia 25 Joa oolt aus hee Kjennich wort; un hee rejieed 29 Joa en Jerusalem. Siene Mutta heet Abi, un wia Secharja siene Dochta.

2Hiskia deed, waut däm Harn jefoll, soo aus sien Staumvoda David.

3Hee muak en de 1. Moonat em 1. Joa en siene Rejierungstiet de Däaren aum Tempel wada op un leet dee en Ordnunk brinjen.

4Un hee roopt de Priesta un Leviten toop, un see vesaumelden sikj opp däm Plauz em Oosten,

5un hee säd to an: Horcht waut ekj saj, jie Mana vom Staum Levi! Moakt junt rein fa junen Deenst! Un doot däm Harn, june Vodasch äaren Gott sienen Tempel reinjen un enweien! Riemt doa aules rut, waut däm orrein jemoakt haft!

6Onse Vodasch sent däm Harnontru jeworden un haben soont jedonen, waut am schlajcht jefoll. See haben däm Harn veloten un äa Jesecht von am un siene Woninj wajchjedreit un dän Rigjen hanjedreit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7See haben soogoa de Däaren aun däm Väarum toojeschloten, de Laumpen utjemoakt un Israel äaren Gott en sienen Tempel kjeen Ruakopfa uk kjeen Brauntopfa mea jebrocht.

8Doawäajen es däm Harn sien Oaja äwa Juda un Jerusalem jekomen, un hee haft an doahan komen loten, daut see een aufschrakjendet Biespel jeworden sent. Daut es eene oppscheiselje Städ jeworden, wua äwa jespott woat, soo aus jie daut met june Uagen seenen kjennen.

9Un doawäajen sent onse Vodasch uk em Kjrich omjekomen, un onse Frues un Kjinja en de Jefangenschoft jeroden.

10Ekj hab nu em Senn, met däm Harn, Israel äaren Gott, eenen Bunt to schluten, en de Hopninj, daut hee sienen Oaja von ons trigjtrakjen woat.

11Doot nu kjeene Tiet mea vesiemen, un got no june Oppgowen! Junt haft de Har doch jewält, aus siene Deena ver am to stonen un am Opfa to brinjen!

12Dan muaken dise Leviten sikj opp: Von Kehat sien Nokomen: Mahat, Amasai sien Sän, un Joel, Asarja sien Sän; von Merari siene Nokomen: Kisch, Abdi sien Sän, un Asarja, Jehalelel sien Sän; von Gerschon siene Nokomen: Joach, Simma sien Sän, un Eden, Joach sien Sän;

13von Elizafan siene Nokomen: Schimri un Jeiel; von Asaf siene Nokomen: Secharja un Matanja;

14von Heman siene Nokomen: Jehiel un Schimi; von Jedutun siene Nokomen: Schemaja un Usiel.

15See vesaumelden äare Breeda un muaken sikj rein fa äaren Deenst, om dänHarn sienen Tempel to reinjen, soo aus de Kjennich daut no däm Harnsien Wuat aunjeordnet haud.

16De Priesta jinjen en daut Tempelhus nenn un brochten aul daut orreine, waut en däm Harn sienen Tempel jefungen wort, rut opp dän Väahoff, un de Leviten neemen un druagen daut ut de Staut rut nom Kidron Tol.

17Aum 1. Dach en de 1. Moonat fungen see met de Reinjunk aun, un aum 8. Dach en de selwje Moonat jinjen see en de väaschte Stow un deeden en acht Doag de väaschte Stow en däm Harn sien Hus rein moaken, un aum 16. Dach en de 1. Moonat hauden see daut foadich.

18Dan jinjen see no däm Kjennich Hiskia un säden: Wie haben dän gaunzen Tempel wada jereinicht, uk dän Brauntopfa Aultoa un aul daut Jereetschoft doatoo, dän Desch fa daut jeweide Broot un daut Jereetschoft waut doabie jehieet.

19Un aul daut Jereetschoft, waut de Kjennich Ahas en siene Rejierungstiet haud wajchschmieten loten, aus hee däm Harn ontru wort, daut hab wie wada oppjestalt un jereinicht. Daut es wada ver däm Harn sienen Aultoa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Tempel woat wada enjeweit

20Aum näakjsten Morjen roopt Hiskia de väaschte Mana ut de Staut no sikj un jinkj met an toop no däm Harn sien Hus.

21Un see brochten säwen junge Bolles, säwen Schopsbakj, säwen Lama un säwen Kosenbakj doahan toom Sindopfa fa daut Kjennichshus, fa daut Heilichtum un fa daut Volkj von Juda. Un de Kjennich säd to de Priesta, Aaron siene Nokomen, daut see opp däm Harn sienen Aultoa opfren sullen.

22See deeden de Rinda doa schlachten, un de Priesta neemen daut Bloot un besprezten dän Aultoa; uk de Schopsbakj un de Lama deeden see schlachten un daut Bloot aun däm Aultoa spretzen.

23Tolatst brochten see de Kosenbakj toom Sindopfa ver däm Kjennich un de gaunze Vesaumlunk un läden äare Henj opp dee äare Kjap.

24Un de Priesta schlachten dee un sprezten dee äa Bloot aun dän Aultoa, om Israel to veseenen. Wiels de Kjennich haud aunjeordnet, fa gaunz Israel Brauntopfa un Sindopfa to brinjen.

25Hee stald uk de Leviten met Zimbeln, Zitta un Hoapen biem Tempel opp, soo aus David daut väajesajcht haud, no däm Rot von däm Rotjäwa Gad un dän Profeet Natan, wiels daut wia een Wuat vom Harn derch de Profeeten.

26Soo stalden de Leviten sikj opp met de Instrumenten, waut David haud moaken loten, un soo uk de Priesta met de Trompeeten.

27Hiskia jeef de Aunordnunk, daut Brauntopfa opp dän Aultoa to brinjen. Un en dee Tiet, aus daut Brauntopfa aunfunk, fungen see uk aun to spälen met de Instrumenten von David, däm Kjennich von Israel. Un doabie lowden de Leviten däm Harn met äa Jesank, un de Priesta blosden met de Trompeeten.

28Un de gaunze Vesaumlunk bäd däm Harn aun. De Leviten sungen un de Trompeeten blosden, soolang aus de Opfahaundlunk aunhilt.

29Aus daut Opfa ieescht verecht wia, kjneeden de Kjennich un aul de aundre, dee bie am wieren, sikj noch eemol un bäden am aun.

30Dan foddaden de Kjennich Hiskia un de väaschte Mana de Leviten opp, däm Harn to lowen met de Leeda waut David un de profeetische Sinja Asaf jedicht hauden. Un see lowden däm Harnmet Freiden un bekjten sikj un bäden am aun.

31Dan dreid Hiskia sikj no daut vesaumelde Volkj un säd: Jie sent hia nich met ladje Henj ver däm Harn jekomen. Komt häa un brinjt june Schlachtopfa un Dankopfa nom Tempel! Un de Vesaumlunk brocht äare Opfa doahan, un wäa besondasch rikjlich jäwen wull, jeef uk noch Brauntopfa.

32Un de Aunzol von de Brauntopfa, waut de Vesaumlunk brocht, wieren 70 Rinda, 100 Schopsbakj un 200 Lama; dit wieren aules Brauntopfa fa dän Harn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

33Un de Aunzol von de aundre jeweide Opfatieren wieren: 600 Rinda un 3.000 Schop.

34Aum Aunfank wieren doa goanich jenuach Priesta, om aule Tieren toom Brauntopfa auftoladren. Doawäajen holpen an äare Staumbreeda, de Leviten, bat de Oabeit verecht wia un sikj noch mea Priesta fa dän Deenst jereinicht hauden. Wiels de Leviten wieren welja jewast sikj to reinjen, aus de Priesta.

35Buta däm wia de Somm von de Brauntopfa aun disen Dach besondasch groot, un de Priesta kjrieejen doatoo noch mea Oabeit met de Fatstekja von de Dankopfa un met de Drinkjopfa, waut to de Brauntopfa jehieeden. Met dit wort de räajelmäsja Gottesdeenst en dämHarn sien Tempel wada enjefieet.

36Un Hiskia freid sikj met aul daut Volkj toop äwa daut, waut Gott daut Volkj jeschonken haud, wiels dit omwenjen haud väl bosja jegonen aus see jedocht hauden.

2. Chronik 30

Hiskia deit daut Passafast enfieren

1Hiskia schekjt Bootschofta met Breew derch daut Launt Israel un Juda, uk no de Stam Efraim un Manasse, un lod dee en, no Jerusalem no däm Harn sien Hus to komen, un to däm Harn, Israel äaren Gott siene Iea, daut Passafast to fieren.

2Un de Kjennich berod sikj met siene veauntwuatliche Mana un met de gaunze Vesaumlunk von Jerusalem, aus see nich dit mol daut Fast mau ieescht en de tweede Moonat fieren sullen.

3See kunnen daut nu aul nich to rajchte Tiet fieren, wiels sikj noch nich jenuach Priesta fa dän Deenst jereinicht hauden un daut Volkj uk nich soo schwind no Jerusalem toopkomen kunn.

4Doa wia de Kjennich un uk de gaunze Vesaumlunk met envestonen,

5un see beschlooten, derch gaunz Israel von Beerscheba bat Dan de Enlodunk to brinjen, daut aule Israeliten komen sullen, dämHarn, Israel äaren Gott, en Jerusalem daut Passafast to hoolen. Wiels daut wia aul lang nich mea von aule Stam jemeensom jefieet worden, soo aus daut jeschräwen steit.

6De Breefdräaja deeden sikj spooden met de Breew vom Kjennich un siene Aumtslied derch gaunz Juda un Israel to droagen. Un em Oppdrach vom Kjennich roopten see ut: Jie Israeliten, wenjt wada om no däm Harn, june Staumvodasch Abraham, Isaak un Israel äaren Gott! Dan woat hee sikj de äwajebläwne von jun Volkj wada aunnämen, waut de Kjennich von Assur von junt äwajeloten haft.

7Doot nich lenja daut schlajchte Väabilt von june Vodasch un Breeda foljen! Waut sikj aun däm Harn, june Vodasch äaren Gott, vesindicht haben, soo daut hee dee to

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

een aufschrakjendet Biespel woaren leet, soo aus jie daut selfst derchjemoakt haben.

8Siet nich soo ieejenkoppich aus june Vodasch, un unjastalt junt däm Harn! Un komt no sienen Tempel, dän hee fa aule Tieden to sien Heilichtum bestemt haft! Deent däm Harn, junen Gott; dan woat sien Oaja sikj von junt wajchdreien.

9Wan jie junt nie oppmoaken woaren nom Harn, dan woaren june Breeda un Kjinja Metleet finjen bie dee, dee an jefangen hoolen, daut see trigj en dit Launt komen kjennen. De Har, jun Gott, es jnädich un haft Metleet un woat sien Jesecht nich von junt wajchdreien, wan jie no am trigjkomen.

10Un de Breefdräaja jinjen von eene Staut no de aundre, derch daut Launt von Efraim un Manasse bat Sebulon. Oba de Lied lachten an ut un spotten äwa an.

11Oba eenje von de Stam Asser, Manasse un Sebulon deemootichten sikj ver Gott un kjeemen no Jerusalem.

12En Juda oba wirkjt Gott daut, daut see aula eenen gooden Senn hauden un dän Opproop foljden, waut de Kjennich un de väaschte Mana no däm Harn sien Wuat utjeschekjt hauden.

Hiskia fieet daut Passafast

13En de tweede Moonat kjeem väl Volkj en Jerusalem toop, om daut Passafast un daut Fast met daut onjesuade Broot to fieren. Daut wia eene butajeweenlich groote Vesaumlunk.

14See muaken sikj opp un deeden de Aultoaren, waut en Jerusalem wieren, un aules waut toom Ruakopfa jebrukt wort fa de framde Jetta, wajchriemen un en daut Kidron Tol schmieten.

15Un aum 14. Dach en de 2. Moonat schlachten see de Passalama. Un wiels de Priesta un de Leviten sikj jeschämt hauden, wieren see dit mol jereinicht fa äaren deenst, un brochten de Tieren fa daut Brauntopfa nom Tempel

16un stalden sikj opp äaren Plauz, soo aus Moses, de Gottesmaun, daut em Jesaz faustjelajcht haud. De Priesta neemen daut Bloot von de Opfatieren ut de Leviten äare Henj un besprezten däm Aultoa doamet.

17Väle von de Lied, dee to daut Fast jekomen wieren, hauden sikj nich no de Väaschreften no jereinicht; doawäajen schlachten de Leviten de Passalama fa aul dee, dee nich rein wieren, om daut dee kunnen däm Harn jeweit woaren.

18Väle Lied, un besondasch von dee waut von Efraim, Manasse, Isachar un Sebulon wieren, hauden uk aul aunjefongen, daut Passamol to äten, onen daut see de Reinjungs Väaschreften beacht hauden. Oba Hiskia deed fa an bäden un säd: Har, onse Vodasch äa Gott, vejeff an aula en diene Jnod,

19waut sikj nich soo reedjemoakt haben, aus daut fa dit heilje Fast needich es, waut oba doch opp iernst no dienen Wellen froagen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Un de Har erhieed Hiskia sien Jebäd un leet kjeene Strof äwa an komen.

21Soo fieeden de Israeliten, waut en Jerusalem vesaumelt wieren, säwen Doag lank met groote Freid daut Fast met daut onjesuade Broot. De Priesta un Leviten lowden aule Dach däm Harn met däm Schaul von äa Seidenspell.

22Un Hiskia lowd de Leviten, wiels see met sooväl Ensecht äaren Deenst fa dän Harn jedonen hauden. Eene gaunze Wäakj fieeden de Israeliten äa Fast un eeten toop de Opfa Moltieden un dankten däm Harn, äare Vodasch äaren Gott.

23Un de gaunze Vesaumlunk beschloot, noch eemol säwen Doag tooptobliewen, un see muaken uk dise 2. Wäakj to een Freidenfast.

24Hiskia, de Kjennich von Juda, jeef fa de Vesaumlunk 1.000 Rinda un 7.000 Schop. Un de väaschte Mana em Volkj jeewen fa de Vesaumlunk 1.000 Rinda un 10.000 Schop. Uk väle von de Priesta hauden sikj jereinicht toom Deenst.

25See freiden sikj aula toop: Daut Volkj von Juda, de Priesta un de Leviten, uk aul dee, dee ut de aundre Stam von Israel jekomen wieren, un uk de framde, waut von dort metjekomen wieren, un dee, dee en Juda wonden.

26Un en gaunz Jerusalem wia eene groote Fastfreid. Wiels von dee Tiet, aus David sien Sän Salomo, Kjennich en Israel wia, haud daut soont en Jerusalem aul nich mea jejäft.

27De Priesta, de Nokomen von Levi, stunden tolatst opp un säajenden daut Volkj. Un äa Jebäd kjeem en Gott siene himlische Woninj, un Gott erhieed daut.

2. Chronik 31

Hiskia deit dän Tempeldeenst en Ordnunk brinjen

1Aus dit Fast to Enj wia, jinjen de vesaumelde Israeliten ieescht noch en de aundre Städa von Juda, un vebruaken de Jedenkjsteena un hakten de Ascherabilda om. See vestieeden uk de huage Opfastäden un Aultoaren von de framde Jetta, en gaunz Juda, Benjamin, Efraim un Manasse, bat nuscht von dee äwableef. Un dan jinjen see wada trigj no äare Woninjen en äare Städa.

Hiskia deit daut räajlen daut de Priesta un Leviten vesorcht worden

2Hiskia stald de Priesta un Leviten no äare Deenstgruppen opp, jieda eenem no siene Oppgow, waut hee em Tempel, en däm Harn siene Woninj, to doonen haud: De Priesta sullen de Brauntopfa un Dankopfa brinjen, un de Leviten sullen an doabie halpen un däm Harn met Musikj un Jesank lowen.

3De Kjennich jeef sienen Deel vom Kaptol fa daut Brauntopfa aum Morjen un aum Owent, un fa de Brauntopfa aum Sabat, aum Niemon un aun de Fastdoag, soo aus en däm Harn sien Jesaz jeschräwen steit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4Hee säd uk to de Enwona von Jerusalem, daut see dän Deel, waut de Priesta un Leviten troff, jäwen sullen, soo daut dee sikj gaunz fa äare Oppgow hanjäwen kunnen, soo aus daut emHarn sien Jesaz väajeschräwen es.

5Un aus dis Opproop bekaunt jejäft wort, brochten de Israeliten rikjlich von daut ieeschte, waut see jearnt hauden: Jeträajd, Wien, Eelj, Honnich un aule Sorten Frucht von äare Goades, un uk daut tieende Deel von aul äa Enkomen, soo aus daut väajeschräwen es.

6Uk de Israeliten un dee von Juda, waut en de aundre Städa von Juda wonden, brochten dän Tieenden von äare Rinda un Schop un dän Tieenden von daut waut see däm Harn, äaren Gott, jeweit hauden, un läden daut Hupen aun Hupen han.

7En de dredde Moonat fungen see daut aun opptostopslen, un en de säwende Moonat hauden see daut mau ieescht foadich.

8Aus Hiskia un de väaschte Mana kjeemen un de Hupes sagen, lowden see däm Harn un sien Volkj Israel.

9Hiskia fruach de Priesta un Leviten, wua dise Hupes häakjeemen.

10Un de Priesta Asarja, de väaschta von Zadok siene Nokomen, säd to am: Von dee Tiet aun, aus daut Volkj aunjefongen haft, de Aufgowen en däm Harn sienen Tempel to brinjen, hab wie jejäten un sent saut jeworden, un doa es noch väl äwajebläwen. De Har haft sien Volkj soo rikjlich jesäajent, daut dit aula äwajebläwen es.

11Dan jeef Hiskia de Aunordnunk, biem Tempel Väarotstowen entorechten. Un aus dee enjerecht wieren,

12wort doa aules sorjfeltich jeloagat: De Ieeschtlinjsfrucht von de Arnt, de tieenda Deel von aul daut Enkomen un de jeweide Opfagowen. Aus väaschta Oppsechta äwa disen Väarot wort de Levit Konanja aunjestalt, un sien Brooda Schimi aus tweeda Oppsechta.

13Un Jehiel, Asasja, Nahat, Asael, Jerimot, Josabad, Eliel, Jismachja, Mahat un Benaja worden Oppsechta, dee unja Konanja un sienen Brooda Schimi stunden, soo aus de Kjennich Hiskia, un Asarja, de Tempelväastona, daut aunjeordnet hauden.

14De Oppsecht äwa de Gowen, waut friewellich fa Gott jejäft worden, haud de Levit Kore, Jimna sien Sän, dee Puatenwajchta aun daut oostne Puat wia. Hee haud uk de friewelje Opfagowen, waut däm Harn jebrocht worden, aun de Priesta to vedeelen, un soo uk de besondasch heilje Deelen von de Opfa, waut bloos von de Priesta durwen jejäten woaren.

15Un unja siene Leidunk stunden Eden, Minjamin, Jeschua, Schemaja, Amarja un Schechanja, waut am en de Wonstäden von de Priesta bie siene Oabeit jewessenhauft unjastetten deeden. See sorjden doafäa, daut aule Priesta en de

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

veschiedne Deenstgruppen räajelmässich ää Deel kjrieejen, de oole soo aus de junge.

16See hauden uk eene List jemoakt fa de Priesta, waut no äare Deenstgruppen räajelmässich no Jerusalem gonen musten, om doa em Tempel de Opfadeensten to verechten, waut jieda Dach to doonen wieren. De List schloot aule Junges un Mana en, waut dree Joa un doaräwa wieren.

17De Priesta wieren no äare Volkjsgruppen no oppjetieekjent. Un de Leviten worden uk, von 20 Joa un doaräwa, no äare Deenstgruppen un Oppgowen no en de List enjedroacht.

18Un en de List worden uk de Famieljes enjedroacht, de Frues, Säns un Dajchta. Wiels de Mana bestendich em Deenst fa däm Harn stunden, worden de Famieljes uk to äaren jeweiden Staunt metjetalt.

19Uk fa de Priesta, de Nokomen von Aaron, waut opp äare Weidflekja bie de Städa wonden, worden en jieda Staut Mana bie Nomen bestemt, waut aul de Mana von de Priesta Famieljes äaren Deel aun Gowen utdeelen musten. Un soo uk aul dee, dee aus Leviten enjeschräwen wieren.

20Soo muak Hiskia daut en gaunz Juda. Hee deed, waut ver däm Harn, sienen Gott, rajcht un goot wia un bewees am doamet daut hee tru wia.

21Un aus hee däm Tempeldeenst wada en Ordnunk brocht, un däm Harn sien Jesaz un siene Jebooten wada respakjt veschauft, deed hee daut aula, wiels hee sienen Gott met sien gaunzet Hoat jehorchen wull. Un doawäajen leet de Har daut uk goot utfaulen.

2. Chronik 32

De Assiera drenjen sikj en Juda nenn

(2.Kjen 18,13)

1No däm aus Hiskia dit aula jedonen haud un däm Harn doamet bewäsen haud daut hee tru wia, kjeem Sanherib, de Kjennich von Assur, met siene Truppen jäajen Juda un beloagad de fauste Städa, om dee unja siene Jewault to brinjen.

2Aus Hiskia daut sach, daut Sanherib em Senn haud jäajen Jerusalem to kjamfen,

3berod hee sikj met siene hechste Rejierungsmana un de Kjrichshelden, auf see nich de Wotakjwalen bedakjen sullen, waut Butakaunt Staut wieren; un see stemden en dän Väaschlach met en.

4See säden sikj: Wan de Kjennichs von Assur ons beloagren komen, sellen see kjeen Wota finjen! See holden sikj väl Volkj toop un schedden de Kjwalen unja, un soo uk de Schälran waut enne Ieed jinkj, wuaderch daut Wota en de Staut nenjeleit wort.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Hiskia jinkj uk entschloten aum Woakj, un leet de Stautsmieren äwaraul utbätren, wua dee Schoden jekjräajen hauden, un bud doa Torms nopp. Un opp Butakaunt bud hee noch de tweede Mia, un en de Davidstaut muak hee däm Schutzplauz aum Millo sea stoakj. Un buta däm leet hee väl Spiessen un Schilten moaken.

6Hee stald uk Befälshaba aun, waut daut Kjrichsvolkj aunleiden sullen, wan daut eene Beloagrunk jeef. Un hee vesaumeld dee no sikj opp dän Plauz aum Stautspuat un säd to an:

7Siet mootich un entschloten! Fercht junt nich un vetwiewelt nich ver däm Kjennich von Assur un siene Armee, waut bie am es. Wiels met ons es een jratra aus met am.

8Hee stett sikj opp menschliche Krauft, met ons oba es de Har, ons Gott! Dee woat ons halpen un onsen Kaumf leiden. Un daut Volkj veleet sikj opp de Wieed von Hiskia, däm Kjennich von Juda.

Jerusalem saul enjeschrakjt woaren

(2.Kjen 18,17-37; Jes 36,2-22)

9Boolt no däm schekjt Sanherib, de Kjennich von Assur, waut sikj met siene gaunze Armee ver Lachisch jeloagat haud, Bootschofta, no Hiskia, däm Kjennich von Juda, un no aule Lied von Juda, waut en Jerusalem wieren, un leet an sajen:

10Soo sajcht Sanherib, de Kjennich von Assur: Opp waut well jie junt veloten, daut jie en de beloagade Staut Jerusalem bliewen wellen?

11Hiskia fieet junt en de faulsche Rechtunk, wan hee junt enräden deit: De Har, ons Gott, woat ons ver däm Kjennich von Assur raden. Hee schekjt junt em Doot nenn! Vehungren un vedarschten woa jie!

12Es daut nich dee Hiskia, waut de Huage Opfastäden un de Aultoaren von junen Gott en daut gaunze Launt wajchjeriemt haft un de Lied von Juda un Jerusalem väajesajcht haft däm Harn bloos noch ver eenen Aultoa auntobäden un doabowen to opfren?

13Weet jie nich, waut ekj un miene Vodasch met de Velkja en aundre Lenda jedonen haben? Haben de Velkja äare Jetta an un äa Launt ut miene Haunt raden kunt?

14Wua es eena von aul de Velkja äare Jetta, waut miene Vodasch venicht haben, dee sien Volkj haft raden kunt? Un dan räakjen jie daut de Har, jun Gott, junt ut miene Haunt raden kaun?

15Ekj saj junt: Lot junt von Hiskia nich väalieejen un teischen! Jleeft am nich! Wan doa kjeen Gott von een Volkj ooda Kjennichrikj sien Volkj ut miene un miene Vodasch äare Henj haft raden kunt, dan woat jun Gott junt uk nich ut miene Haunt raden!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16En soone Form räden de Bootschofta von Sanherib noch mea jäajen Gott, däm Harn, un sienen Deena Hiskia.

Sanherib lastat Gott un woat bestroft

(2.Kjen 19,9-19.35-37; Jes 37,9-20.36-38)

17Sanherib haud uk eenen Breef jeschräwen, om dän Harn, Israel äaren Gott, to vespotten. Doabennen stunt jeschräwen: De Jetta von de aundre Lenda haben äare Velkja ut miene Haunt nich raden kunt. Un krakjt soo weinich woat Hiskia sien Gott sien Volkj ut miene Haunt raden kjennen.

18De Bootschofta von Sanherib roopten dise Wieed met lude Stemm opp hebräisch to daut Volkj von Jerusalem, waut oppe Stautsmia wia, om dee Angst entojoagen daut see sikj ferchten sullen, om daut de Staut noch leichta entonämen jinkj.

19Doabie räden see von dän Gott en Jerusalem soo, aus wan dee met de Jetta von de aundre Velkja jlikjtostalen wia, waut doch bloos von Menschenhenj jemoakte Bilda sent.

20Oba de Kjennich Hiskia un de Profeet Jesaja, Amoz sien Sän, bäden doawäajen un schrieejen no Gott em Himmel no Help.

21Un de Harschekjt eenen Enjel; waut en daut Loaga von däm Kjennich von Assur siene Armee aule Befälshaba, de Hauptmana un de Kjrichshelden doot muak, soo daut de Kjennich en Schaund wada trigj en sien Launt gonen must. Un aus hee eenen Dach en sien Gott sienen Tempel jinkj, muaken siene Säns, dee von am aufstaumden, am met een Schwieet doot.

22Soo rad de Har däm Kjennich Hiskia un de Enwona von Jerusalem ut Sanherib, dän Kjennich von Assur, siene Henj, un schitst an fa aule Fiend un jeef an runtom Fräd.

23Un väle brochten däm HarnOpfagowen no Jerusalem un wieetvolle Jeschenkja fa Hiskia, däm Kjennich von Juda, wiels hee haud von doaraun een huaget aunseenen bie de framde Velkja.

Daut Enj von Hiskia siene Rejierunk

(2.Kjen 20,1-21; Jes 38,1-8; 39,1-8)

24To dee Tiet wort Hiskia doodeskrank; un hee bäd toom Harn. Un deHar säd am daut too, daut hee wada wudd jesunt woaren; un bestädijd am daut met een Wundatieekjen.

25Oba enne Städ däm Harn fa daut goode, waut dee aun am jedonen haud, to danken, wort Hiskia stolt un deed sikj äwahäwen. Doawäajen kjeem Gott sien Oaja äwa am un äwa Juda un Jerusalem.

26Oba Hiskia un de Enwona von Jerusalem sagen äare Schult en un deeden sikj ver däm Harn deemootjen. Doawäajen kjeem dän Harn siene Strof nich äwa an, soolang aus Hiskia läwd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Hiskia wia sea rikj un haud een sea huaget aunseenen. Un hee recht sikj Loagariem en fa sien Kaptol von Golt, Selwa, diere Steena, Balsam, Schilten un aulahaunt wieetvollet Jereetschoft.

28Hee bud uk Väarotshiesa fa daut Jeträajd, Wien un Eelj un Stalinj fa de veschiedne Sorten von Vee un fa de Schop.

29Toom Schutz fa siene sea groote Rinda un Schop Häaden leet hee eene Rieej Jrensstäda buen, wiels Gott am een sea grootet Vemieejen jeef.

30Hiskia wia daut uk, dee de Gihon Kjwalen, waut Butakaunt Staut wieren, toomoaken un daut Wota enne Ieed nom Wasten han en de Davidstaut leiden deed, wiels hee haud met aules Jlekj waut hee unjaneem.

31Aus oba de väaschte Mana von Babel äare Bootschofta no am schekjten, om no daut Wunda to froagen, waut em Launt passieet wia, trock Gott sikj von am trigj, om am oppe Proow to stalen, om daut aules openboa wort, waut en sien Hoat wia.

32Waut noch mea von Hiskia, un siene goode Woakjen to sajen es, daut steit jeschräwen en de Berechten von däm Profeet Jesaja, Amoz sienen Sän, un em Buak von de Kjennichs von Juda un Israel.

33Aus Hiskia storf, wort hee opp eenen besondren Plauz en de Jräwa von David siene Nokomen begroft, un gaunz Juda un de Enwona von Jerusalem deeden am opp sien Bejrafnis sea ieren. Un sien Sän Manasse wort Kjennich en siene Städ.

2. Chronik 33

Woo Kjennich Manasse framde Jetta deend, un siene Strof

(2.Kjen 21,1-9)

1Manasse wia twalf Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un hee rejieed 55 Joa en Jerusalem.

2Un hee deed, waut däm Harn schlajcht jefoll, un läwd no de oppscheiselje Sitten von de framde Velkja, waut de Har ver de Israeliten vedräwen haud.

3Hee bud de huage Opfastäden wada opp, waut sien Voda Hiskia vestieet haud, un recht Aultoaren fa dän Aufgott Baal opp, un muak Ascherabilda un bäd de Stierns aum Himmel aun un brocht dee Opfa.

4Em Tempel von Jerusalem, däm de Har fa aule Tieden to Wonstäd fa sienen Nomen bestemt haud, stald hee Aultoaren fa framde Jetta opp.

5Un hee bud Aultoaren fa daut gaunze Häa von Stierns en beid Väahäw aum Tempel.

6Un hee leet siene ieejne Säns em Ben Hinnom Tol aus Opfa vebrennen, un jeef acht opp Tieekjens un Voageljeschrech un dreef Zaubarie. Hee bestald sikj soone, dee

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Jeista beschwieren un Tieekjens dieden kunnen, un deed väl, waut däm Harn schlajcht jefoll, om däm sien Oaja äwa sikj to brinjen.

7Hee leet uk een Gottesbilt moaken un em Gotteshus oppstalen, en daut Hus, wuavon de Har to David un sienen Sän Salomo jesajcht haft: En dit Hus un en Jerusalem, de Staut, waut ekj ver aule Stam von Israel utjewält hab, well ekj mienen Nomen fa aule Tieden wonen loten.

8Wan see mie jehorchen un aule Jebooten un Väaschreften en mien Jesaz befoljen, waut ekj an derch Moses jejäft hab, dan woa ekj daut nich tooloten, daut see ut daut Launt vedräwen woaren, waut ekj äare Vodasch toojesajcht hab.

9Oba Manasse veleid de Enwona von Juda un Jerusalem, daut see mea beese Sachen dreewen aus de Velkja, waut de Har ver an utjerot haud.

10Un wan de Har to Manasse un sien Volkj räden leet, horchten see doa goanich no.

11Doawäajen leet de Har de Befälshaba von däm Kjennich von Assur met äare Truppen jäajen an komen. See neemen Manasse faust un schluagen eenen Hoaken derch siene Kjeew un brochten am met Kjäden jebungen no Babel.

De Kjennich Manasse deit sikj ver Gott deemootjen

(2.Kjen 21,17-18)

12Aus Manasse en dee vetwiewelde Loag wia, prachad hee däm Harn, sienen Gott, un deed sikj unja siene Vodasch äaren Gott deemootjen

13un prachad om Metleet. Un de Har erhieed sien Jebäd un brocht am wada trigj no Jerusalem en sien Kjennichrikj nenn. Doa sach Manasse daut, daut de Har de werkjelja Gott es.

14No dit leet hee de butaschte Mia aun de Davidstaut sea huach buen. Dee jinkj aun de Gihon Kjwalen vebie velenjd daut Eewa vom Kidron Tol, wua daut nom Feschpuat jeit, rom dän Ofel rom. Un hee sad en aule fauste Städa von Juda Kjrichsfiera en.

15Hee deed uk aule framde Jetta un daut Gottesbilt ut däm Harn sienen Tempel, waut hee doa oppjestalt haud, un aule Aultoaren, waut hee opp dän Tempelboajch un en Jerusalem jebut haud, wajchriemen un ut de Staut rutschmieten.

16Un hee bud däm Harn sienen Aultoa wada opp un opfad doabowen Dankopfa un Heelopfa un säd to de Lied von Juda, daut see däm Harn, Israel äaren Gott, deenen sullen.

17Oba daut Volkj opfad uk noch wieda opp de Opfastäden em Launt, oba doch auleen däm Harn, äaren Gott.

18Waut noch mea von Manasse to sajen es, woo hee to Gott bäd un aules, waut de Profeeten en däm Harn, Israel äaren Gott, sienen Nomen to am räden deeden, daut es em Buak von de Kjennichs von Israel notoläsen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Daut Jebäd, waut hee aun Gott rechten deed, un woo Gott am erhieed, un aul siene Sinden un schlajchte Doten un de Städen, wua hee Opfastäden bud un Ascherabilda un Jettabilda oppstald, ver däm aus hee sikj ver däm Harn deemootjen deed, steit en de Jeschichten von de Profeeten jeschräwen.

20Aus Manasse storf, wort hee bie sienen Paulaust begroft. Un sien Sän Amon wort Kjennich en siene Städ.

De Kjennich Amon

(2.Kjen 21,19-24)

21Amon wia 22 Joa oolt, aus hee Kjennich wort, un rejieed twee Joa en Jerusalem.

22Un Amon deed, waut däm Harn schlajcht jefoll, krakjt soo aus sien Voda Manasse jedonen haud. Amon brocht Opfa fa aule Jettabilda waut sien Voda Manasse jemoakt haud, un deend dee.

23Oba hee deed sikj nich ver däm Harn deemootjen, soo aus sien Voda Manasse haud, hee deed bloos emma jratre Schult opp sikj loden.

24Schlieslich muaken siene Hoffbeaumten eene Veschwierunk jäajen am un muaken am en sienen Paulaust doot.

25Daut Volkj em Launt schluach oba uk aul dee doot, waut de Veschwierunk jäajen däm Kjennich Amon jemoakt hauden. Un daut Volkj muak sienen Sän Josia toom Kjennich en siene Städ.

2. Chronik 34

De Kjennich Josia riemt dän Deenst aun framde Jetta opp

(2.Kjen 22,1-2; 23,4-20)

1Josia wia acht Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un hee rejieed 31 Joa en Jerusalem

2un läwd no daut Väabilt von sienen Staumvoda David, un deed waut däm Harn jefoll; hee recht sikj strenj no däm siene Jebooten un Aunwiesungen.

3En sien achtet Rejierungsjoa, aus hee noch sea junk wia, funk hee aun, no däm Harn, sienen Staumvoda David sienen Gott to sieekjen. Un en sien twalftet Rejierungsjoa funk hee aun, en Juda un Jerusalem de huage Opfastäden, de Ascherabilda un de utjehakte un jegotne Jettabilda opptoriemen.

4Unja siene Oppsecht worden de Aultoaren von däm Aufgott Baal doljeräten. De Ruakopfa Aultoaren, dee doabowen stunden, leet hee entwei schlonen. De Aschera äare jeweide Pols un de utjehakte un jegotne Jettabilda vebruak hee un muak dee to Pulwa un streid daut opp dee äare Jräwa, waut dit selfstjemoakte Opfa jebrocht hauden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5De Knoakes von de framde Jetta äare Priesta leet hee opp de Aultoaren vebrennen, wua see bowen jeopfat hauden. Soo deed hee Juda un Jerusalem von dise Sachen reinjen.

6Uk en de Städa von Manasse, Efraim, Simeon un bat Naftali, runtom mank daut vetrimmade,

7reet hee de Aultoaren dol. Un de Ascherabilda un Jettabilda schluach hee entwei un vekjield dee to Grus; un aule Ruakopfa Aultoaren hakt hee en daut gaunze Launt Israel om. Un dan jinkj hee trigj no Jerusalem.

De Tempel woat utjebätat un daut Jesazbuak woat jefungen

(2.Kjen 22,3-7)

8En sien 18. Rejierungsjoa, aus hee daut Launt un dän Tempel jereinicht haud, schekjt hee Schafan, Azalja sienen Sän, dän Stautskommandaunt Maaseja un dän Beroda Joach, Joahas sienen Sän, däm Harn sienen Tempel derchtooabeiden.

9Un see kjeemen no däm Huagenpriesta Hilkija, wua an daut Jelt jejäft wort, waut fa däm Tempel toopjebrocht wia. De Leviten, dee aun jieda Engank woakten, hauden daut von de Stam Manasse, Efraim un von aul dee waut en Israel äwajebläwen wieren, un uk von Juda un Benjamin un von dee, dee en Jerusalem wonden, jesaumelt.

10See äwajeewen daut Jelt de Bumeistasch, waut to däm Tempel derchoabeiden aunjestalt wieren; un dise jeewen daut aun dee waut aun dän Tempel oabeiden deeden, om daut Hus to vebätren un bruckboa to moaken.

11See tolden doavon Loon aun de Hauntoabeida un Buoabeida, un koften behakte Steena un Buholt to Klaumasch un Baulkjes fa de Jebieda, waut de Kjennichs von Juda hauden vefaulen loten.

12De Buoabeida oabeiden sea jewessenhauft. De Oppsecht äwa an hauden de Leviten Jahat un Obadja von Merari siene Nokomen, un Secharja un Meschullam von Kehat siene Nokomen. Un aundre Leviten, waut met Musikj Instrumenten omtogonen vestunden,

13wieren äwa de Toodroagasch aunjestalt un hauden uk de Oppsecht äwa aule aundre Oabeida. Un eenje Leviten wieren Schriewasch, Vewaultasch un Puatenwajchta.

Een Jesazbuak woat jefungen

(2.Kjen 22,8-10)

14Oba aus see daut Jelt rutholden, waut de Lied nom Tempel jebrocht hauden, funk de Priesta Hilkija daut Buak met däm Harn sien Jesaz, waut de Har derch Moses jejäft haud.

15Dan säd Hilkija to däm Schriewa Schafan: Ekj hab en däm Harn sien Hus dit Jesazbuak jefungen. Un hee jeef Schafan de Buakroll.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Schafan oba brocht dee nom Kjennich un berecht am un säd: See haben aules derchjefieet, waut du väajesajcht hast.

17See haben daut Opfajelt, waut em Tempel wia, rutjeholt un dee doafäa veauntwuatliche Mana un de Buoabeida jejäft.

18Un dan berecht hee däm Kjennich uk, daut de Priesta Hilkija am eene Buakroll jejäft haud, un laus däm Kjennich ut de Roll väa.

Däm Kjennich Josia jinkj een groota Schrakj derch

(2.Kjen 22,11-20a)

19Aus de Kjennich de Wieed hieed, waut en daut Jesazbuak stunden, vereet hee siene Kjleeda.

20Un de Kjennich roopt Hilkija un Ahikam, Schafan sienen Sän, un Achbor, Michaja sienen Sän, Schafan, däm Schriewa, un Asaja, däm Kjennich sienen Deena, un säd:

21Got un froacht däm Harn om Rot wäajen de Wieed, waut en dit Buak stonen, waut jefungen es! Froacht am fa mie un fa aul dee, dee von Israel un Juda äwajebläwen sent. Wie haben däm Harn sienen grooten Oaja äwa ons jebrocht, wiels onse Vodasch däm Harn sien Wuat nich jehorcht haben un nich aules jedonen haben, waut en dit Buak jeschräwen steit.

22Dan jinjen Hilkija un de aundre Mana, waut de Kjennich jeschekjt haud, no de Profeetin Hulda un säden ar, wuawäajen see jekomen wieren. De Profeetin wond en daut niee Deel von Jerusalem; äa Maun Schalum, dee Tokhat sien Sän un Harha sien Grootsän wia, wia Oppsechta äwa de Kjleedastowen.

23Un see säd to an: Soo sajcht deHar, Israel äa Gott: Sajcht däm Maun, waut junt no mie jeschekjt haft:

24Soo sajcht de Har: Ekj woa Ojjlekj äwa dise Städ un äare Enwona brinjen. Jieda utjesproakna Fluch, waut en daut Buak jeschräwen steit, waut ver däm Kjennich en Juda es jeläst worden, lot ekj en Erfellunk gonen,

25wiels see mie veloten un aundre Jetta jeopfat haben, om mie met äare selfstjemoakte Jettabilda ruttofodren. Un mien Oaja saul äwa dise Städ oppbrennen un nich utjelascht woaren.

26Oba to däm Kjennich von Juda, dee junt häajeschekjt haft, om dän Harn to froagen, sell jie soo sajen: Soo sajcht de Har, Israel äa Gott: Du hast de Wieed jehieet,

27waut ekj jäajen dise Staut un äare Enwona utjesproaken hab. Du hast die daut iernstlich aunjenomen un die doa unja jedeemooticht, un hast diene Kjleeda veräten un ver mie jehielt. Doawäajen hab ekj dien Jebäd erhieet, sajcht de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Du woascht daut Ojjlekj, waut ekj äwa dise Städ un äare Enwona brinjen woa, nich met ieejne Uagen seenen. Du woascht en Fräd stoawen un en diene Vodasch äare Jräwa begroft woaren. Un see brochten däm Kjennich de Auntwuat.

De Kjennich Josia deit daut Volkj veflichten daut niee Jesaz to jehorchen

(2.Kjen 22,20; 23,3)

29Un de Kjennich schekjt un leet aule Leida von Juda un Jerusalem no sikj roopen.

30Un de Kjennich jinkj nopp no däm Harn sienen Tempel, un aule Mana von Juda un de Enwona von Jerusalem, de Priesta, de Leviten un aulet Volkj, de aunjeseene uk de eefache Lied, jinjen nom Tempel. Un see leeten ver äare Uaren daut gaunze Jesazbuak väaläsen, waut em Tempel wia jefungen worden.

31Dan stieech de Kjennich opp sienen Plauz ver daut Tempelhus un muak eenen Bunt met däm Harn, daut see däm Harn jehorchen un siene Jebooten, Aunwiesungen un Rajchten iernstlich foljen wullen. Aule Wieed, waut en daut jefungne Jesazbuak jeschräwen stonen, sellen jeneiw befolcht woaren.

32De Kjennich foddad aul dee waut tojäajen wieren von Jerusalem un ut däm Staum Benjamin opp, en disen Bunt nentoträden. Un daut gaunze Volkj von Jerusalem veflicht sikj däm Harn, äare Vodasch äaren Gott, to jehorchen.

33Josia leet uk en aul de aundre Jäajenden von Israel de oppscheiselje Jetta wajchriemen un brocht daut doahan, daut aule Enwona von Israel dämHarn, äaren Gott, deenden. Un soolang aus Josia läwd, bleewen see däm Harn, äare Vodasch äaren Gott, tru.

2. Chronik 35

Josia helt no däm Harn sien Jesaz daut Passafast

(2.Kjen 23,21-23)

1Josia fieed en Jerusalem däm Harn to ieren daut Passafast. Aum 14. Dach en de 1. Moonat worden de Passalama jeschlacht.

2Josia bestald de Priesta to äaren Deenst un muak an Moot äare Oppgowen em Tempel to verechten.

3Un to de Leviten, dee gaunz Israel em Jesaz to unjarechten hauden un to däm Deenst fa däm Harn jeweit wieren, säd Josia: Jie brucken de Bundeskjist nich mea opp june Schulren droagen, wiels dee haft äaren fausten Plauz em Tempel jefungen, dän Salomo, David sien Sän un Kjennich von Israel, jebut haft. Doawäajen sell jie däm Harn, junen Gott, un sien Volkj Israel hia em Tempel deenen.

4Moakt junt no june Volkjsgruppen en Deenstgruppen reed, soo aus de Kjennich David un sien Sän Salomo daut schreftlich faustjelajcht haben.

5Jieda Deenstgrupp von de Leviten saul fa eene jewesse Zol von Famieljes ut daut Volkj em Heilichtum reedstonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Doot junt toom Deenst reinjen un schlacht fa june Breeda ut daut Volkj de Passalama un doot dee broden, om daut aules soo jedonen woat, aus de Har daut derch Moses aunjeordnet haft!

7Josia jeef aus Opfagow fa daut Volkj toom Passafast 30.000 junge Schopsbakj un Kosenbakj un 3.000 Rinda. Aules von sien Hab un Goot.

8Siene hechste Rejierungs Beaumten jeewen uk friewelje Opfagowen fa daut Volkj un fa de Priesta un Leviten. Hilkija, Secharja un Jehiel, de väaschte Priesta em Tempel, jeewen de aundre Priesta toom Passafast 2.600 Schop un Kosen, un 300 Rinda.

9Un soo muaken de väaschte Leviten daut uk, Konanja un siene Breeda Schemaja un Netanel, un uk Haschabja, Jeiel un Josabad: See jeewen de aundre Leviten 5.000 Schop un Kosen un uk noch 500 Rinda toom Passaopfa.

10De Deenst wort soo jeordnet: De Priesta stalden sikj opp äare Plaza, un de Leviten stalden sikj en äare Deenstgruppen opp, soo aus de Kjennich daut aunjeordnet haud.

11De Leviten schlachten de Passalama, un de Priesta neemen daut Bloot ut de Leviten äare Henj un besprezten däm Aultoa doamet. Un dan deeden de Leviten de Lama aufladren.

12De Deelen, waut toom Brauntopfa bestemt wieren, läden see fa de eenselne Famielje Gruppen oppoat, om daut de Priesta dee opp däm Harn sienen Aultoa vebrennen kunnen, soo aus daut em Jesaz Moses väajeschräwen steit. Un soo deeden see daut uk met de Rinda.

13De Leviten deeden de Passalama aum Fia broden, soo aus daut väajeschräwen es. Oba de Deelen von de Rinda, waut to de Opfa Moltieden bestemt wieren, koakten see en Gropes, Kjätels un Kommen un vedeelden dee soo bosich aus see kunnen aun aul daut Volkj.

14Un dan muaken see uk fa sikj selfst daut Passamol reed un fa de Priesta, Aaron siene Nokomen, wiels dee hauden bat enne Nacht nenn to schaufen, om aule Brauntopfa un de Fatstekja to vebrennen.

15De Grupp waut sinjen deed, Asaf siene Nokomen, stunden de gaunze Tiet opp äaren Plauz, soo aus David un siene profeetische Rotjäwasch Asaf, Heman un Jedutun daut bestemt hauden. Uk de Puatenwajchta bleewen bie jieda Puat. See brukten nich von äaren Deenst wajchgonen, wiels äare Breeda, de Leviten, uk fa an daut Passamol reedmuaken.

16Soo wort aun däm Dach de gaunza Gottesdeenst jeordnet, om daut Passafast to fieren un opp däm Harn sienen Aultoa Brauntopfa to brinjen, soo aus de Kjennich Josia daut aunjeordnet haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17De Israeliten, waut sikj vesaumeld hauden, fieeden en dee Tiet daut Passafast un uk säwen Doag lank daut Fast met daut onjesuade Broot.

18Soon Passafast aus dit haud daut en Israel aul von däm Profeet Samuel siene Tiet nich mea jejäft. Kjeen Kjennich en Israel haud en soone Form daut Passafast jefieet, aus Josia daut deed, met aulem toop, met de Priesta, de Leviten, met de gaunze Vesaumlunk ut Juda un Israel, un de Enwona von Jerusalem.

19Dit Passafast wort en Josia sien 18. Rejierungsjoa jefieet.

Josia storf em Kjrich jäajen dän ägiptischen Kjennich Necho

(2.Kjen 23,28-30)

20No däm aus Josia däm Harn sienen Tempel wada en Ordnunk jebrocht haud, kjeem Necho, de Kjennich von Ägipten met siene Truppen opp, om bie Karkemisch aum Eufrat eenen Kjrich derchtofieren. Un Josia jinkj am entjäajen.

21Necho oba schekjt Bootschofta no am un leet am sajen: Waut hab ekj met die to doonen, du Kjennich von Juda? Ekj kom nu nich jäajen die, ekj kom jäajen daut Kjennichrikj, wuamet ekj Kjrich hab. Gott haft jesajcht, daut ekj mie spooden saul. Stal die nich jäajen Gott, dee mie biesteit, daut hee die nich venichten deit!

22Josia oba horcht nich no de Wieed, wuaderch Gott am woarnen wull, un trock sikj nich von Necho trigj. Hee deed sikj oba vekjleeden om jäajen am to kjamfen. Un opp daut jlikje Flekj von Megiddo kjeem daut dan toom Kaumf.

23Un doabie wort de Kjennich Josia von de ägiptische Flizboagen Scheetasch aunjeschoten, un hee säd to siene Mana: Brinjt mie hia wajch; ekj sie schwoa vewunt!

24Siene Mana neemen am dan von sienen Woagen rauf, un saden am opp eenen von siene aundre Woages un brochten am trigj no Jerusalem. Doa storf hee un wort bie siene Vodasch äare Jräwa begroft. Un gaunz Juda un Jerusalem truaden äwa Josia.

25De Profeet Jeremia dicht een Kloagleet äwa Josia. Un von doa aun woat de Kjennich von aule Sinja, von Mana un Frues, en äare Kloagleeda besungen; un daut wort en Israel to eene fauste Mood. Dise Leeda stonen em Buak von de Kloagleeda jeschräwen.

26Waut noch mea äwa Josia to berechten jeft, äwa siene goode Woakjen, wuamet hee daut bewees daut hee däm Harn sien Jesaz tru wia,

27un siene Jeschicht von Aunfank bat Enj, daut steit em Buak von de Kjennichs von Israel un Juda jeschräwen.

2. Chronik 36

De Kjennichs Joahas, Jojakim un Jojachin

(2.Kjen 23,30--24,17)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

1Daut Volkj von Juda muak Joahas, Josia sien Sän, toom Kjennich en Jerusalem en sienen Voda siene Städ.

2Joahas wia 23 Joa oolt, aus hee Kjennich wort, un rejieed mau dree Moonat en Jerusalem.

3Dan sad de Kjennich Necho von Ägipten am en Jerusalem rauf, un läd daut Launt eene Taks Tolunk opp, von 100 Zentna Selwa un een Zentna Golt.

4De Kjennich Necho von Ägipten sad Eljakim, Joahas sienen Brooda, aus Kjennich äwa Juda un Jerusalem en un endad sienen Nomen om no Jojakim. Jojakim sienen Brooda Joahas neem Necho aus Jefangnen met no Ägipten.

5Jojakim wia 25 Joa oolt, aus hee Kjennich wort, un rejieed alf Joa en Jerusalem. Un hee deed, waut däm Harn, sienen Gott, schlajcht jefoll.

6Un de Kjennich Nebukadnezar, von Babel, kjeem jäajen am opp un neem am faust un bunk am met eene Kjäd aun, un fieed am no Babel.

7Uk eenen Deel von daut wieetvolle Jereetschoft ut däm Tempel leet hee no Babel brinjen un stald daut en sienen Paulaust en Babel opp.

8Waut oba noch mea von Jojakim to berechten es, äwa siene oppscheiselje Doten, waut hee deed, un waut met am passieed, daut steit jeschräwen em Buak von de Kjennichs von Israel un Juda. Un sien Sän Jojachin wort Kjennich en siene Städ.

9Jojachin wia 18 Joa oolt, aus hee Kjennich wort, un rejieed dree Moonat un tieen Doag en Jerusalem. Un uk hee deed waut däm Harnschlajcht jefoll.

10Aus daut Joa to Enj jinkj, leet Nebukadnezar am no Babel holen, un neem uk wada sea väl von daut wieetvolle Jereetschoft ut däm Tempel met. Un toom Kjennich äwa Juda un Jerusalem sad hee Zedekia, eenem ut Jojakim sien Frintschoft, en.

De Kjennich Zedekia un de Unjagank von Juda

(2.Kjen 24,18--25,21; Jer 39,1-10; 52,1-27)

11Zedekia wia 21 Joa oolt, aus hee Kjennich wort; un hee rejieed alf Joa en Jerusalem.

12Un hee deed, waut däm Harn schlajcht jefoll, un deed sikj uk nich deemootjen aus de Har am derch dän Profeet Jeremia woarnd.

13Hee muak sikj uk onaufhenjich von Nebukadnezar, däm Kjennich von Babel, däm hee bie Gott jeschwuaren haud tru to bliewen. Un hee wäad sikj uk hoatnakich un ieejensennich, om trigj no dämHarn, Israel äaren Gott, to komen.

14Uk de väaschte Mana von de Priesta un vom Volkj dreewen daut met äa ontruet Läwen däm Harnjäajenäwa emma schlemma. See läwden no de oppscheiselje Sitten von de aundre Velkja un muaken däm Harn sienen Tempel orrein, däm deHar en Jerusalem fa sikj jeweit haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15De Har, äare Vodasch äa Gott, leet an emma wada derch siene Deena woarnen, wiels hee Metleet met sien Volkj un siene Woninj haud.

16Oba see muaken sikj äwa Gott siene Deena lostich, un veachten siene Wieed un spotten äwa siene Profeeten, bat däm Harn sien Oaja äwa sien Volkj soo groot wort, daut et kjeene Radunk mea jeef.

17Dan leet de Har däm Chaldäa Kjennich jäajen an komen, un leet äare junge Kjrieja met Schwieed doot schlonen, de latste biem Kaumf em Heilichtum. Nebukadnezar veschoond kjeenem, nich Junges uk nich Mejales, uk nich de oole un schwake. De Har jeef an aula en siene Jewault.

18Un Nebukadnezar leet uk aul daut Tempel Jereetschoft, daut groote uk daut kjliene, uk daut Tempelkaptol un däm Kjennich un siene Rejierungsmana äa Kaptol, no Babel brinjen.

19See vebrenden uk daut Gotteshus un reeten de Stautsmieren von Jerusalem dol, un schmeeten en aule prachtvolle Hiesa Fia nenn, soo daut aul daut wieetvolle Jereetschoft venicht wort.

20De latste Enwona, waut däm Kaumf äwaläft hauden, leet Nebukadnezar no Babel wajchbrinjen. Dort musten see am un siene Nokomen aus Sklowen deenen, bat de Persa äa Kjennichrikj de Äwamacht kjrieech.

21Doamet jinkj daut en Erfellunk, waut de Harderch dän Profeet Jeremia jesajcht haud: Daut Launt saul 70 Joa vewillat ligjen, bat aule Sabat Joaren nojeholt sent, waut Israel nich jehoolen haft.

Daut Enj von de babelonische Jefangenschoft

(Esra 1,1-3a)

22Oba en daut ieeschte Rejierungsjoa von däm Persa Kjennich Kierus jinkj daut en Erfellunk, waut de Har derch dän Profeet Jeremia jesajcht haud. De Har jeef Kierus, dän Kjennich von Persien daut en sienen Jeist nenn, daut hee en sien gaunzet Kjennichrikj sajen un uk schreftlich bekauntmoaken leet:

23Soo sajcht Kierus, de Kjennich von Persien: De Har, de Gott em Himmel, haft aule Kjennichrikjs oppe Ieed en miene Jewault jejäft un haft mie dän Oppdrach jejäft, am en Jerusalem en Juda eenen Tempel to buen. Wäa mank junt to sien Volkj jehieet, met däm es de Har, sien Gott! Dee doaf trigjtrakjen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Esra

Esra 1

De Kjennich Kierus jeft de Aunordnunk dän Tempel to buen un erlaupt de Juden no Jerusalem to trakjen

1En Kierus, däm Kjennich von Persien, sien ieeschtet Joa, wakjt deHar Kierus sienen Jeist opp, om daut däm Harn sien Wuat en Erfellunk jinkj, waut derch Jeremia sien Mul jerät wia. Dan leet de Kjennich von Persien daut derch sien gaunzet Kjennichrikj mintlich un uk schreftlich bekaunt moaken:

2Soo sajcht Kierus, de Kjennich von Persien: DeHar, de Gott vom Himmel, haft mie aule Kjennichrikjs oppe Ieed jejäft, un dee haft mie dän Oppdrach jejäft, am en Jerusalem en Juda een Hus to buen.

3Wäa doa mank junt to sien Volkj jehieet, dee mucht em Schutz von sienen Gott no Jerusalem en Juda trakjen un dort dämHarn, Israel äaren Gott, sien Hus buen. Wiels hee es dee Gott, dee en Jerusalem wont.

4Un wuaemma uk wäa von de Juden äwajebläwen es, däm sellen de Lied doa, wua hee aus framda jeläft haft, unjastetten met Selwa un Golt un aundre Sachen un Vee buta daut, waut see aus friewelje Gowen fa daut Gotteshus en Jerusalem jäwen.

5Dan muaken de Leida von de Volkjsgruppen ut Juda un Benjamin un de Priesta un Leviten sikj opp, aul dee, dee äaren Jeist Gott aunjespornt haud, om loostogonen un däm Harn sien Hus en Jerusalem to buen.

6Un aul dee, dee runtom an wonden, holpen an met aulahaunt, met Selwa un Golt, met Sachen un Vee un aundre wieetvolle Dinja. Un doatoo kjeemen noch de friewelje Gowen fa dän Tempel.

7Un de Kjennich Kierus jeef uk daut heilje Jereetschoft ut däm Harnsienen Tempel trigj, waut Nebukadnezar ut Jerusalem jenomen un en sien Gott sien Hus jebrocht haud.

8Un Kierus, de Kjennich von Persien, äwajeef dän Schauz Vewaulta Mitredat dee. Un dee tald Scheschbazar, däm Prins von Juda, dee väa.

9Un de Zol wia: 30 Kuffels von Golt un 1.029 selwane Kuffels,

10un noch eemol 30 goldne Kuffels un 410 selwane Kuffels un 1.000 aundre Sachen.

11Aules toop wieren daut 5.400 Dinja waut von Golt un Selwa wieren. Un Scheschbazar brocht daut aula met, aus see ut de Jefangenschoft von Babel no Jerusalem trocken.

Esra 2

De List von dee waut trigjtrocken

(Neh 7,6-72)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

1Dit sent de Lied ut de Launtschoft Juda, dee ut de Jefangenschoft trigjtrocken, waut Nebukadnezar, de Kjennich von Babel, no Babel veschlapt haud, un dee no Jerusalem un Juda trigjtrocken, een jiedra no siene Staut.

2Äare Leida wieren: Serubabel, Jeschua, Nehemja, Seraja, Reelaja, Mordochai, Bilschan, Misperet, Bigwai, Rehum un Baana. Dit es de Zol von de Mana vom Volkj Israel:

3Von Parosch siene Nokomen 2.172.

4Von Schefatja siene Nokomen 372.

5Von Arach siene Nokomen 775.

6Von Pahat Moab siene Nokomen, de Säns von Jeschua un Joab, 2.812.

7Von Elam siene Nokomen 1.254.

8Von Satu siene Nokomen 945.

9Von Sakai siene Nokomen 760.

10Von Bani siene Nokomen 642.

11Von Bebai siene Nokomen 623.

12Von Asgad siene Nokomen 1.222.

13Von Adonikam siene Nokomen 666.

14Von Bigwai siene Nokomen 2.056.

15Von Adin siene Nokomen 454.

16Von Ater siene Nokomen, de Nokomen von Hiskija, 98.

17Von Bezai siene Nokomen 323.

18Von Jorah siene Nokomen 112.

19Von Haschum siene Nokomen 223.

20Von Gibbar siene Nokomen 95.

21Von Betlehem 123 Mana.

22Von Netofa 56 Mana.

23Von Anatot 128 Mana.

24Von Bet Asmawet 42 Mana.

25Von Kirjat Jearim, Kefira un Beerot 743 Mana.

26Von Rama un Geba 621 Mana.

27Von Michmas 122 Mana.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Von Betel un Ai 223 Mana.

29Von Nebo siene Nokomen 52.

30Von Magbisch siene Nokomen 156.

31Von däm aundren Elam siene Nokomen 1.254.

32Von Harim siene Nokomen 320.

33Von Lod, Hadid un Ono 725 Mana.

34Von Jericho 345 Mana.

35Un von Senaa siene Nokomen 3.630.

36De Zol von de Priesta: Jedaja siene Nokomen, von Jeschua siene Famielje, 973.

37Von Immer siene Nokomen 1.052.

38Von Paschhur siene Nokomen 1.247.

39Un von Harim siene Nokomen 1.017.

40De Zol von de Leviten: Von Jeschua siene Nokomen, Kadmiel, Binnui un Hodawja, 74.

41De Zol von de Sinja: Von Asaf siene Nokomen 128.

42De Zol von de Puatenwajchta: Von Schalum siene Nokomen, von Ater, von Talmon, von Akub, von Hatita un von Schobai, aules toop 139.

43Von de Tempeldeena trocken dise trigj: Ziha siene Nokomen, Hasufa siene Nokomen, Tabaot siene Nokomen,

44Keros siene Nokomen, Sia siene Nokomen, Padon siene Nokomen,

45Lebana siene Nokomen, Hagaba siene Nokomen, Akub siene Nokomen,

46Hagab siene Nokomen, Salmai siene Nokomen, Hanan siene Nokomen,

47Giddel siene Nokomen, Gahar siene Nokomen, Reaja siene Nokomen,

48Rezin siene Nokomen, Nekoda siene Nokomen, Gasam siene Nokomen,

49Usa siene Nokomen, Paseach siene Nokomen, Besai siene Nokomen,

50Asna siene Nokomen, de Nokomen von de Meunita, un de Nokomen von de Nefusita,

51Bakbuck siene Nokomen, Hakufa siene Nokomen, Harhur siene Nokomen,

52Bazlut siene Nokomen, Mehida siene Nokomen, Harscha siene Nokomen,

53Barkos siene Nokomen, Sisera siene Nokomen, Temach siene Nokomen,

54Neziach siene Nokomen, un Hatifa siene Nokomen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

55De Nokomen von Salomo siene Deena: Sotai siene Nokomen, Soferet siene Nokomen, Peruda siene Nokomen,

56Jaala siene Nokomen, Darkon siene Nokomen, Giddel siene Nokomen,

57Schefatja siene Nokomen, Hatil siene Nokomen, Pocheret Zebajim siene Nokomen, un Amon siene Nokomen.

58Aul de Tempeldeena un de Nokomen von Salomo siene Deena wieren aules toop 392.

59Un dit sent dee, dee ut Tel Melach, Tel Harscha, Kerub Adon un Immer trigjtrocken; oba see kunnen daut nich oppwiesen, auf äare Volkjsgruppen un äare Nokomen ut Israel staumden:

60Delaja siene Nokomen, Tobija siene Nokomen, un Nekoda siene Nokomen, 652.

61Un von de Priesta wieren: Habaja siene Nokomen, Hakoz siene Nokomen, un Barsillai siene Nokomen. De Staumvoda von de Grupp Barsillai haud sikj eene Dochta von Barsillai ut Gilead jefriet un däm sienen Nomen aunjenomen.

62Dise sochten no äa Staumrejista un fungen daut nich; doawäajen worden see fa orrein erkjläat un vom Priestadeenst utjeschloten.

63Un de Rejierungs Vewaulta säd to an, see sullen nich von de heilje Gowen äten, bat een Priesta fa de heilje Lessa “Urim un Tummim” enjesat wia.

64De gaunze Volkjsvesaumlunk tald aules toop 42.360,

65onen äare Deena un Kjäakjsches. Un daut wieren 7.337. Un 200 Mana un Frues waut Sinja wieren.

66Pieed hauden see 736, Mulasch 245,

67Kameelen 435, un Äsels 6.720.

68Aus de Trigjsiedla biem Harn sienen Tempel en Jerusalem aunkjeemen, jeewen eenje Leida von de Volkjsgruppen friewelje Gowen om dän Tempel wada opp de selwje Städ opptobuen.

69See jeewen no äa Vemieejen fa de Bukaus 61.000 Goltstekja un 5.000 Punt Selwa un 100 Priestakjleeda.

70Soo siedelden de Priesta un de Leviten un eenje aundre Lied en Jerusalem aun, un de Sinja un Puatenwajchta un de Tempeldeena en äare Städa, un soo uk aule äwaje Israeliten en äare Städa.

Esra 3

De ieeschte Opfa opp dän nieen Aultoa

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

[1]Aus de Israeliten wada en äare Städa wonden un de säwende Moonat kjeem, vesaumeld sikj daut gaunze Volkj en Jerusalem.

[2]Un dan muaken sikj opp Jeschua, Jozadak sien Sän, un siene Breeda, de Priesta, un Serubabel, Schealtiel sien Sän, un siene Breeda, un buden Israel äaren Gott sienen Aultoa wada opp, om doabowen Brauntopfa to opfren, soo aus daut em Jesaz Moses, däm Gottesmaun, jeschräwen steit.

[3]Un see rechten dän Aultoa opp de selwje Städ wada opp, wua dee verhäa jewast wia, uk wan de Velkja em Launt an doavon trigjschrakjen wullen, un opfaden däm Harn Brauntopfa doabowen aum Morjen uk aum Owent.

[4]Un see fieeden uk daut Loofboodenfast, soo aus daut väajeschräwen steit, un brochten aul dee säwen Doag sooväl Tieren aus Brauntopfa, aus fa jieda Dach väajeschräwen wieren.

[5]Un von don aun worden uk de däachliche Brauntopfa wada jieda Morjen un jieda Owent jebrocht, uk de Opfa aum Niemon un däm Harnsiene aundre Heljedoag, un uk waut däm Harn friewellich jebrocht wort.

[6]Aum 1. Dach en de 7. Moonat fungen see aun, däm HarnBrauntopfa to brinjen. Oba daut Fundament fa dän Harn sien Tempel wia noch nich jelajcht.

[7]Un see jeewen Jelt fa de Steenhakasch un Buoabeida, un Äten, Jedrenkjen un Eelj fa de Lied von Sidon un Tierus, om daut dee Zeedaholt vom Libanon nom See un dan bat Jafo brochten, soo aus Kierus, de Kjennich von Persien, daut friejejäft haud.

Daut Fundament fa eenen nieen Tempel

[8]En de 2. Moonat em 2. Joa no äa trigjkomen nom Gotteshus en Jerusalem, wort de Oabeit aun däm Harn sien Hus aunjefongen. Serubabel, Schealtiel sien Sän, un Jeschua, Jozadak sien Sän, un de äwaje von äare Breeda, de Priesta un Leviten, un aul dee, dee ut de Jefangenschoft no Jerusalem jekomen wieren, stalden de Leviten von 20 Joa un doaräwa aun daut see de Oppsecht äwa de Oabeit hauden.

[9]Un Jeschua met siene Säns un siene Breeda Kadmiel, Binnui un Hodawja, jinjen jemeensom loos, om de Oabeida aum Gotteshus auntoleiden, un doatoo noch de Leviten, de Nokomen von Henadad, met äare Säns un Breeda.

[10]Un aus de Buoabeida daut Fundament fa däm Harn sienen Tempel läden, stalden de Priesta sikj en äare Priestakjleeda opp met Trompeeten un de Leviten, Asaf siene Nokomen, met Zimbeln, om dän Harn to lowen no de Ordnunk von David, dän Kjennich en Israel.

[11]Un see deeden en een Wakjseljesank Gott lowen un danken: De Har es ons toojedonen; un sien erboarmen blift fa emma äwa Israel! Un daut gaunze Volkj lowd däm Harn met ludet juchen, wiels daut Fundament fa daut Gotteshus jelajcht wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Un väle von de elre Priesta, Leviten un Leida von de Volkjsgruppen, dee dän ieeschten Tempel noch jeseenen hauden, hielden lud, aus see daut sagen, daut daut Fundament fa dän nieen Tempel jelajcht wort. Väle oba freiden sikj un juchten, soo daut daut Jeschrech lud schauld.

13Un daut frooe Jeschrech un daut lude Jehiel mank daut Volkj jinkj nich to unjascheeden, wiels daut Volkj lud jucht, soo daut eena dän Schaul von wiet auf hieed.

Esra 4

De Juden loten de Samarita nich aun dän Tempelbu deelnämen

1Aus Juda un Benjamin äare Fiend daut oba hieeden, daut dee, dee ut de Jefangenschoft trigjekomen wieren, däm Harn, Israel äaren Gott, sienen Tempel wada oppbuden,

2kjeemen see no Serubabel un de Leida von de Volkjsgruppen un säden to an: Wie wellen met junt toop buen, wiels wie uk junen Gott sieekjen un am von don aun Opfa jebrocht haben aus Asarhadon, de Kjennich von Assur, ons hia aunjesiedelt haft.

3Oba Serubabel un Jeschua un de aundre Leida von de Volkjsgruppen en Israel auntwuaden an: Daut jehieet sikj nich, daut jie un wie toop onsen Gott sien Hus buen! Wiels wie wellen däm Harn, Israel äaren Gott, auleen eenen Tempel buen, soo aus Kierus, de Kjennich von Persien, jesajcht haft.

4Dan muak daut Volkj em Launt de Juden mootloos un schrakjt an vom buen trigj.

5See bekoften Rotjäwasch jäajen an un vehindaden äa Väanämen, soolang aus Kierus, de Kjennich von Persien, läwd, un bat en de Rejierungstiet von Darius, däm Kjennich von Persien.

De oppbu von Jerusalem un de Tempelbu woaren Oppjeschowen

6Un aus Ahasveros Kjennich wia, aum Aunfank von siene Rejierungstiet, wort een Kloagbreef jäajen de Enwona von Juda un Jerusalem jeschräwen.

7Un en de Rejierungstiet von Artahsasta schreewen Bischlam, Mitredat, Tabeel un äare aundre Metoabeida aun Artahsasta, dän Kjennich von Persien. De Breef wia met aramäische Schreft jeschräwen, un en Aramäisch äwasat worden.

8De Befälshaba Rehum un de Schriewa Schimschai schreewen eenen Breef jäajen Jerusalem aun dän Kjennich Artahsasta:

9Von Rehum, de Befälshaba, un Schimschai, de Schriewa, un de aundre Metoabeida, de Rechta, de Befälshaba, de Schriewasch un de Vewaultasch, un uk de Mana von Erech, von Babel un von Susa, daut sent de Elamita,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10un de Veträda von de aundre Volkjsgruppen, waut de groota un veieeda Kjennich Asenapar häajebrocht un en de Staut Samaria un en de aundre Siedlungen aun jantsied Eufrat aunjesiedelt haft.

11Un dit es de Aufschreft von däm Breef, waut see am schekjten: Aun Kjennich Artahsasta, von diene Deena, de Mana von de wastne Sied Eufrat.

12Wie haben däm Kjennich daut weetenjeloten, daut de Juden, waut von die häajetrocken un no ons no Jerusalem jekomen sent, de beese Staut, waut emma Striet aunrechten deit, wada oppbuen wellen. See haben aunjefongen de Stautsmieren wada opptorechten; daut Fundament haben see aul utjebätat.

13Mucht de Kjennich daut bedenkjen: Wan dise Staut wada oppjebut woat un de Mieren wada oppjerecht woaren, dan woaren de Enwona dän Taks, de Aufgowen un dän Zoll nich mea tolen, un daut woat däm Kjennich siene Kaus nohäa Schoden brinjen.

14Wiels wie oba daut Solt vom Kjennichshus äten un daut nich lenja aunseenen kjennen, wan siene Rajchten en Froag jestalt woaren, doawäajen schekj wie han un loten däm Kjennich daut weeten.

15Lot en de Chroniken von diene Vodasch sieekjen, dan woascht du en de Chroniken finjen un fauststalen, daut dise Staut väl Striet aunjerecht haft un Kjennichs un Lenda Schoden jebrocht haft. Von oole Tieden aun haft dise Staut Striet aunjerecht, un doawäajen es dise Staut uk vestieet worden.

16Un nu lot wie däm Kjennich daut weeten, daut du nohäa nuscht hoolen woascht von de Prowins waut aun de wastne Sied Eufrat licht, wan dise Staut wada oppjebut woat un äare Mieren wada oppjerecht woaren.

17Dan schekjt de Kjennich dise Auntwuat: Aun dän Befälshaba Rehum, dän Schriewa Schimschai un äare aundre Metoabeida, dee en Samaria un en de aundre Siedlungen en de Prowins aun de wastne Sied Eufrat wonen: De Frädensgruss toieescht!

18Un dan, de Breef, dän jie ons jeschekjt haben, es mie Wuat fa Wuat väajeläst worden.

19Un von mie es aunjeordnet worden notoforschen, un daut es bewäsen worden, daut dise Staut sikj von jeehäa de Kjennichs jäajenaun jestalt haft un daut Wadastaunt un Auffaul en äa passieet es.

20Un daut haft uk Kjennichs met eene groote Macht en Jerusalem jejäft, dee äwa aules rejieet haben, waut aun jantsied Eufrat es, soo daut an Taks, Aufgowen un Zoll jejäft wort.

21Nu doot aunordnen, de Mana doaraun to hindren, om daut de Staut nich wada oppjebut woat, bat ekj eene kloare Auntwuat doatoo jäwen woa!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

22Kjikjt doano, daut jie dit nich lang vetrakjen loten, daut nich een groota Schoden fa de Kjennichs oppkjemt.

23Aus de Breef von däm Kjennich Artahsasta dan von Rehum un däm Schriewa Schimschai un äare aundre Metoabeida jeläst wort, dan reisden see bosich no Jerusalem un wääden de Juden met Jewault.

24Dan wort de Oabeit aum Gotteshus en Jerusalem aufjebroaken un bleef ligjen bat en daut 2. Rejierungsjoa von Darius, däm Kjennich von Persien.

Esra 5

Hindanisen biem freschen Aunfank vom Tempelbu

1De Profeeten Hagai un Sacharja, Ido sien Sän, profezeiden de Juden waut en Juda un Jerusalem wonden em Nomen von däm Gott en Israel, dee äwa an wia.

2Dan muaken Serubabel, Schealtiel sien Sän, un Jeschua, Jozadak sien Sän, sikj opp un fungen aun, daut Gotteshus en Jerusalem opptobuen, un Gott siene Profeeten stunden an bie un unjastetten an.

3Boolt doaropp kjeemen Tatenai, de persischa Vewaulta von de Prowins aun de wastne Sied Eufrat, un Schetar Bosnai un äare Metoabeida un fruagen: Wäa haft junt väajesajcht, dit Hus wada opptobuen un de Mieren opptorechten?

4Un see fruagen an uk: Woo heeten de Mana, waut fa disen Bu veauntwuatlich sent?

5Oba Gott haud siene Uagen op äwa de Juden äare Leida, soo daut an nich jehindat wort, bat een Berecht no Darius kjeem un von doa een Breef trigjkjeem.

6Dit es de Aufschreft von däm Breef von Tatenai, däm persischen Vewaulta von de Prowins aun de wastne Sied Eufrat, un Schetar Bosnai un äare Metoabeida, de Aumtslied, waut aun de wastne Sied Eufrat wieren, aun dän Kjennich Darius.

7De Berecht, dän see am schekjten, lud soo: Däm Kjennich Darius aulen Fräd!

8Wie haben die to berechten, daut wie en de Jäajent von Juda wieren. Wie sagen daut dort däm grooten Gott sien Hus wada oppjebut wort. De Lied buden met behakte Steena un läden Baulkjes en de Wenj, un de Oabeit waut see deeden jinkj bosich väarewajch.

9Wie oba fruagen de Leida un säden to an: Wäa haft junt väajesajcht, dit Hus to buen un dise Mieren opptorechten?

10Un wie fruagen an uk, woo dee äare Nomes wieren, waut doa veauntwuatlich fa wieren, om dee opptoschriewen un die de Mana äare Nomes to schekjen.

11See oba jeewen ons dit to Auntwuat: Wie sent däm Gott siene Deena, dee Himmel un Ieed jemoakt haft. Un wie buen daut Gotteshus wada opp, waut emol ver väle

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Joaren hia jestonen haft; waut een groota israelitischa Kjennich oppjebut un foadich jemoakt haud.

12Oba aus onse Vodasch dän Gott em Himmel oajaden, jeef hee an en Nebukadnezar, däm Chaldäa Kjennich von Babel, siene Jewault. Un dee vestieed dit Hus un veschlapt daut Volkj no Babel.

13Oba en daut ieeschte Rejierungsjoa von Kierus, dän Kjennich von Babel, jeef de Kjennich Kierus de Aunordnunk, dit Hus wada opptobuen.

14Hee leet uk daut goldne un selwane Jereetschoft vom Gotteshus, waut Nebukadnezar ut däm Tempel von Jerusalem jenomen un en dän Tempel von Babel jebrocht haud, trigjgonen. De Kjennich Kierus neem ut däm Tempel von Babel un jeef Scheschbazar daut, däm hee aus Vewaulta äwa Juda ensad,

15un säd to am: Nemm dit Jereetschoft un brinj daut no dän Tempel en Jerusalem, un daut Gotteshus saul opp dän oolen Plauz wada oppjebut woaren.

16Doaropphan kjeem Scheschbazar no Jerusalem un läd daut Fundament fa dän Tempel. Von don aun woat doaraun jebut, oba daut Hus es noch nich foadich.

17Wan däm Kjennich daut jefelt, kaun hee en daut kjennichliche Schauz Hus doano sieekjen loten, auf daut von däm Kjennich Kierus es aunjeordnet worden, dit Gotteshus en Jerusalem wada opptobuen, un ons siene Meeninj doaräwa, tooschekjen.

Esra 6

De Kjennich stalt sikj opp de Juden äare Sied

1Dan säd de Kjennich Darius, daut en de Schauz Hiesa en Babel, wua de Bieekja oppbewoat worden, sull doano jesocht woaren.

2Un doa wort en de stoakj vesechade Städ Achmeta, waut en Medien licht, eene Schreftroll jefungen, wua dis Berecht jeschräwen stunt:

3En daut ieeschte Joa von Kjennich Kierus jeef de Kjennich Kierus Aunordnunk, daut Gotteshus en Jerusalem wada opptobuen to eene Städ, wua see Opfa brinjen kjennen. Un daut Fundament saul wada jelajcht woaren. De Hecht saul 30 Meeta sennen, un de Breed saul uk 30 Meeta sennen.

4Un opp dree Schicht behakte Steena saul eene Schicht Baulkjes komen. Un de kosten sellen von de Rejierungskaus jejäft woaren.

5Un daut goldne un selwane Jereetschoft, waut Nebukadnezar ut däm Tempel en Jerusalem jenomen un no Babel jebrocht haud, saul trigjejäft woaren, om daut dee wada no äaren Plauz em Gotteshus en Jerusalem komen.

6Nu hoolt junt von dise Sach wajch, du, Tatenai, aus Vewaulta äwa de Prowins aun jantsied Eufrat, un Schetar Bosnai met june Metoabeida, jie Aumtslied, waut aun jantsied Eufrat sent!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Lot dee aun daut Gotteshus oabeiden, om daut de Juden äa Vewaulta un äare Leida daut Gotteshus opp de oole Städ wada oppbuen.

8Un buta däm lot ekj junt sajen, waut jie de Juden äare Leida jäwen sellen, om daut Gotteshus to buen. Doa saul von däm Kjennich sien Enkomen, waut von de Jäajent aun jantsied Eufrat enkjemt, pinkjlich jenomen un de Lied jejäft woaren, waut see toom buen brucken.

9Uk aules waut see aun Brauntopfa brucken fa dän Gott em Himmel, Bolles, Schopsbakj un Lama, uk Weit, Solt, Wien un Eelj, saul de Priesta en Jerusalem pinkjlich jieda Dach jejäft woaren. Un daut saul uk nich veschloft woaren, daut to leewren,

10om daut see däm Gott em Himmel Opfa brinjen, wua hee jefaulen aun finjt. Un see sellen doabie fa dän Kjennich un siene Säns äa Läwen bäden.

11Wieda woat von mie aunjeordnet: Wan irjent wäa dise Aunordnunk äwaträden deit, dan saul een Baulkjen ut sien Hus rutjeräten un hee selfst aun dän oppjerechten Baulkjen aunjenoagelt woaren. Un sien Hus saul to een Auschklompen jemoakt woaren wäajen waut hee deed.

12Dee Gott oba, dee sienen Nomen dort wonen lat, venicht jieda Kjennich un jieda Volkj, dee vesieekjen woaren, dise Aunordnunk to äwaträden un daut Gotteshus en Jerusalem to vestieren. Ekj, Darius, hab dise Aunordnunk jejäft, om daut dee jeneiw utjefieet woat.

De Tempelbu woat foadich jemoakt

13Dan haundelden Tatenai, de persischa Vewaulta von de wastne Sied Eufrat, un Schetar Bosnai un äare Metoabeida jeneiw no daut, waut de Kjennich Darius an jesajcht haud.

14Un de Juden äare Leida buden, un daut jinkj bosich väarewajch wiels de Profeeten Hagai un Sacharja, Ido sien Sän, an em Nomen Gottes Moot muaken met äa profezeien. Un see buden un muaken daut foadich no daut Wuat von Israel äaren Gott un no de Aunordnungen von de persische Kjennichs Kierus, Darius un Artahsasta.

15Un de Tempelbu wort foadich aum 3. Dach en de Moonat Adar em 6. Rejierungsjoa von Kjennich Darius.

16Un aule Israeliten, de Priesta, de Leviten un de aundre, waut ut de Jefangenschoft trigjekomen wieren, weiden met freiden dän Tempel en.

17Bie de Tempel Enweiunk opfaden see 100 Bolles, 200 Schopsbakj un 400 Lama, un aus Sindopfa fa gaunz Israel twalf Kosenbakj, fa jieda Staum eenen.

18See stalden uk de Priesta no äare Deenstgruppen opp un de Leviten no äare Aufdeelungen toom Deenst aum Gotteshus en Jerusalem, soo aus daut em Jesaz Moses jeschräwen steit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Daut Passafast

19Un aum 14. Dach en de 1. Moonat fieeden dee, dee ut de Jefangenschoft trigjekomen wieren, daut Passafast.

20Von de Priesta un Leviten hauden sikj aule Mana jereinicht, soo daut see aula rein wieren, un de Leviten schlachten de Passalama fa aul dee, dee ut de Jefangenschoft trigjekomen wieren, un uk fa äare Breeda, de Priesta, un fa sikj selfst.

21Un nich bloos de trigjekomne Israeliten eeten daut Passamol, uk aul dee, dee sikj von de Enwona, waut em Launt wonden, äare Onreinheit wajchjedreit hauden, om Israel äaren Gott to sieekjen.

22Un see fieeden daut met onjesuadet Broot säwen Doag lank un freiden sikj doabie. De Har haud an froo jemoakt un däm Kjennich von Assur sien Hoat opp äare Sied jedreit. Soo haud de Gott en Israel an jestoakjt to de Oabeit aum Gotteshus.

Esra 7

Esra kjricht eenen besondren Oppdrach

1En de Rejierungstiet von Artahsasta, däm Kjennich en Persien, neem sikj daut soo rom, daut Esra trigj no Jerusalem trock. Esra wia Seraja sien Sän, Seraja wia Asarja sien Sän, Asarja wia Hilkija sien Sän,

2Hilkija wia Schalum sien Sän, Schalum wia Zadok sien Sän, Zadok wia Ahitub sien Sän,

3Ahitub wia Amarja sien Sän, Amarja wia Asarja sien Sän, Asarja wia Merajot sien Sän,

4Merajot wia Serachja sien Sän, Serachja wia Usi sien Sän, Usi wia Bukki sien Sän,

5Bukki wia Abischua sien Sän, Abischua wia Pinhas sien Sän, Pinhas wia Eleasar sien Sän, un Eleasar wia däm Huagenpriesta Aaron sien Sän.

6Dis Esra trock von Babel trigj hää. Hee wia een Schreftjelieeda, dee daut Jesaz Moses kjand, waut de Har, Israel ää Gott, jejäft haud. Un wiels däm Harn, sienen Gott siene Haunt äwa am wia, jeef de Kjennich am aules, wua hee no froagen deed.

7Un met am trock noch eene Grupp von de Israeliten un von de Priesta un Leviten, von de Sinja, Puatenwajchta un Tempeldeena met no Jerusalem. Un dit wia en däm Kjennich Artahsasta sien säwendet Rejierungsjoa.

8Un hee kjeem en de 5. Moonat en däm Kjennich sien 7. Rejierungsjoa no Jerusalem.

9Aum 1. Dach en de 1. Moonat haud hee beschloten, von Babel wajchtotrakjen, un aum 1. Dach en de 5. Moonat kjeem hee en Jerusalem aun, wiels Gott am met siene jnädje Haunt beschizt haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Esra deed en sien Hoat doano trachten, däm Harn sien Jesaz vestonen to lieren un doano to läwen un de Israeliten de Jebooten un Rajchten to lieren.

Een Kjennich sorjd fa dän Tempel en Jerusalem

11Un dit es de Aufschreft von däm Breef, dän de Kjennich Artahsasta, Esra däm Priesta un Schreftjelieeden jeef, dee doa bekaunt wia met de Wieed von däm Harn siene Jebooten un Väaschreften fa Israel:

12Artahsasta, de Kjennich äwa aule Kjennichs, aun Esra, dän Priesta un aunjestalden fa daut Jesaz von däm Gott em Himmel: Fräd toieescht!

13Un von mie es aunjeordnet worden, daut aul dee, dee von daut Volkj Israel un de Priesta un Leviten ut mien Rikj wellens sent, no Jerusalem to trakjen, met die toop trakjen kjennen.

14Wiels du best vom Kjennich un siene säwen Rotjäwasch jeschekjt, om to unjasieekjen woo daut en Juda un Jerusalem steit, auf daut doa uk no dienen Gott sien Jesaz jeit, waut du en diene Haunt hast.

15Buta däm saust du daut Selwa un Golt doahan brinjen, waut de Kjennich un siene Rotjäwasch aus friewelje Gowen däm Gott en Israel jäwen, dee siene Woninj en Jerusalem haft.

16Nemm uk aul daut Selwa un Golt, waut du en de Jäajent von Babel jeschonken kjrichst met de Gowen toop, waut daut Volkj un de Priesta friewellich fa daut Gotteshus en Jerusalem jäwen.

17Nemm daut aula un kjeep fa daut Selwa un Golt jewessenhauft Bolles, Schopsbakj un Lama un de doatoo jehierende Ätesopfa un Drinkjopfa, om daut see dee opfren opp däm Aultoa ver junen Gott sienen Tempel en Jerusalem.

18Un waut die un diene Breeda met daut äwaje Jelt jefelt to doonen, daut doot no junen Gott sienen Wellen.

19Un daut Jereetschoft, waut die jejäft es fa dän Deenst em Hus von dienen Gott, daut leewa ver daut Gotteshus en Jerusalem auf.

20Uk waut du sest noch fa dienen Gott sien Hus utjäwen motst, daut kjrichst du ut däm Kjennich siene Schauz Hiesa.

21Ekj, Kjennich Artahsasta, hab aule Schauz Vewaultasch aun jantsied Eufrat weeten loten: Aules, waut Esra, de Priesta un Schreftjelieeda fa daut Jesaz von däm Gott em Himmel, von junt foddat, jewessenhauft to leewren:

22Bat 100 Zentna Selwa, bat 100 Sakj Weit, bat 100 Ama Wien un 100 Ama Olieweneelj, un Solt, sooväl aus hee brukt.

23Daut, waut Gott em Himmel die beoppdroacht haft to daut Hus von däm Gott em Himmel to jäwen, daut jeff met eene hanjäwende Enstalunk, om daut sien Oaja nich äwa daut Kjennichrikj, däm Kjennich un siene Säns kjemt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

24Un junt es daut weetenjeloten, daut jie nich daut rajcht haben, Taks, Aufgowen ooda Zoll to fodren von irjent eenen Priesta, Levit, Sinja, Puatenwajchta ooda Tempeldeena, von aul dee, dee en disen Gott sien Hus Deensten doonen.

25Du oba, Esra, doo no dienen Gott siene Weisheit, waut en diene Haunt es, Rechta un Rajchts Liera aunstalen, waut jun gaunzet Volkj rechtalich bedeenen, waut aun jantsied Eufrat wont, dee waut dienen Gott sien Jesaz kjanen. Un dee waut daut nich kjanen, dee sell jie daut lieren.

26Oba jieda eena, dee nich jewessenhauft daut Jesaz von dienen Gott un daut Jesaz vom Kjennich helt, dee saul ver daut Jerecht jestalt un veuadeelt woaren, entwäda met de Doodesstrof, met eenen Utschluss ut de Jesalschoft, met eene Jeltstrof, ooda Jefenkjnisstrof.

Esra deit Gott preisen

27Jeloft best du Har, onse Vodasch äa Gott, dee däm Kjennich soont enjejäft haft, daut hee däm Harn sienen Tempel en Jerusalem soon grootet aunseenen veschauft,

28un dee mie de Gonst von däm Kjennich un siene Rotjäwasch un aule aunjeseene Aumtslied haft tookomen loten! Un ekj kjrieech Moot, wiels de Har, mien Gott, hilt siene Haunt äwa mie, un ekj saumeld de Leida von de Volkjsgruppen, daut see met mie toop trigjtrocken.

Esra 8

Esra siene Bejleitasch

1Dit sent de Leida von de Volkjsgruppen met äare Nokomen, waut to dee Tiet, aus de Kjennich Artahsasta rejieed, met mie toop von Babel trigjtrocken.

2Von Pinhas siene Nokomen, wia Gerschom. Von Itamar siene Nokomen, wia Daniel. Von David siene Nokomen, wia Hatusch,

3Schechanja sien Sän. Von Parosch siene Nokomen, wia Secharja, un met am toop wieren 150 Mana oppjetieekjent.

4Von Pahat Moab siene Nokomen, wia Eljoenai, Serachja sien Sän, un met am toop wieren 200 Mana oppjetieekjent.

5Von Satu siene Nokomen, wia Schechanja, Jahasiel sien Sän, un met am toop wieren 300 Mana oppjetieekjent.

6Von Adin siene Nokomen, wia Ebed, Jonatan sien Sän, un met am toop wieren 50 Mana.

7Von Elam siene Nokomen, wia Jeschaja, Atalja sien Sän, un met am toop wieren 70 Mana.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Von Schefatja siene Nokomen, wia Sebadja, Michael sien Sän, un met am toop wieren 80 Mana.

9Von Joab siene Nokomen, wia Obadja, Jehiel sien Sän, un met am toop wieren 218 Mana.

10Von Bani siene Nokomen, wia Schelomit, Josifja sien Sän, un met am toop wieren 160 Mana.

11Von Bebai siene Nokomen, wia Secharja, Bebai sien Sän, un met am toop wieren 28 Mana.

12Von Asgad siene Nokomen, wia Johanan, Katan sien Sän, un met am toop wieren 110 Mana.

13Von de latste von Adonikam siene Nokomen wieren: Elifelet, Jeiel un Schemaja, un met an toop wieren 60 Mana.

14Von Bigwai siene Nokomen, wia Utai, Sabud sien Sän, un met am toop wieren 70 Mana.

Esra kjricht uk de Leviten un Tempeldeena loos toom trigjtrakjen

15Ekj vesaumeld de gaunze Grupp aum Riefa, dee no de Staut Ahawa schält, un wie bleewen doa dree Doag. Un ekj sach de Lied von ons Volkj doa un funk uk Priesta doa mank, oba kjeene Leviten.

16Dan schekjt ekj Elieser, Ariel, Schemaja, Elnatan, Jarib, Elnatan, Natan, Secharja un Meschullam, vestendje Gruppen Leida,

17un jeef an dän Oppdrach aun Ido, däm väaschten en Kasifja, daut see ons Deena fa onsen Gott sien Hus metjäwen sullen. Un ekj säd an daut, waut see Ido un siene Breeda sajen sullen, dee en Kasifja wieren.

18Un wiels Gott siene jnädje Haunt äwa ons hilt, brochten see Scherebja, eenen kluaken Maun, dee von Machli aufstaumd, dee een Grootsän von Israel sien Sän Levi wia, met siene Säns un Breeda toop, 18 Mana.

19Un buta däm kjeemen Haschabja un Jeschaja von Merari siene Nokomen, met äare Breeda un dee äare Säns toop, 20 Mana.

20Un von de Tempeldeena dee äare Vodasch von David un siene Rejierungsmana wieren däm Tempel äwajäft worden, om de Leviten to halpen, wieren 220 Mana. Aula met Nomen oppjetieekjent.

De Reis woat reedjemoakt

21Ekj leet dort aum Riefa bie Ahawa eenen Dach toom fausten bekauntmoaken. Wie wullen ons aula ver onsen Gott deemootjen, om am om eene Reis onen Jefoa to bäden fa ons un onse Kjinja un aul onse Sachen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Ekj schämd mie, vom Kjennich Rittasch aus Bejleitasch fa de Reis to fodren, om ons opp dän Wajch fa Fiend to schitzen. Wiels wie hauden däm Kjennich jesajcht: Ons Gott helt siene Haunt äwa aul dee toom Schutz, dee am sieekjen, un siene Macht un sienen Oaja jäajen aul dee, dee am veloten.

23Un soo deed wie fausten un Gott om sienen Schutz bäden, un hee erhieed ons Jebäd.

24Un no däm neem ekj twalf von de väaschte Priesta oppoat, un doatoo noch Scherebja un Haschabja met tieen von äare Breeda toop.

25Un ekj wuach ver an aul daut Selwa un Golt un daut Jereetschoft waut aus Gowen fa onsen Gott sien Hus jejäft wia, waut de Kjennich un siene Rotjäwasch un Rejierungsmana un aul de Israeliten dee doa tojäajen wieren, jejäft hauden.

26Ekj wuach daut ver an un äwajeef an 650 Zentna Selwa, un 100 Zentna selwanet Jereetschoft, un 100 Zentna Golt,

27un 20 goldne Kuffels, waut 1.000 persische Golt Stekja wieet wieren, un twee schmocke goltblanke Dinja von Brons, waut krakjt soo wieetvoll wieren aus Golt.

28Un ekj säd to an: Jie sent däm Harnjeweit, un soo uk dit Jereetschoft. Un daut Selwa un Golt sent friewelje Gowen fa däm Harn, june Vodasch äaren Gott.

29Nu paust goot opp un bewoakt daut, bat jie biem Tempel en Jerusalem aunkomen, un daut doa, ver de väaschte Priesta un Leviten un de Leida von de Volkjsgruppen en Israel, nojewoagen haben.

30Dan neemen de Priesta un Leviten daut Selwa un Golt, waut aufjewoagen wia, un daut wieetvolle Jereetschoft, om daut no Jerusalem en onsen Gott sienen Tempel to brinjen.

Daut trigjkomen no Jerusalem

31Aum 12. Dach en de 1. Moonat reisd wie von däm Riefa bie Ahawa loos no Jerusalem. Un ons Gott hilt siene Haunt äwa ons un beschizt ons fa onse Fiend un fa soone, waut ons opp däm Wajch äwafaulen wullen.

32Un wie kjeemen no Jerusalem un reiwden ons doa dree Doag ut.

33Oba aum vieeden Dach wort daut Selwa un Golt un daut wieetvolle Jereetschoft en onsen Gott sien Hus nojewoagen un aun däm Priesta Meremot, Uria sien Sän, aufjejäft. Un bie am wieren noch Eleasar, Pinhas sien Sän, un de Leviten Josabad, Jeschua sien Sän, un Noadja, Binnui sien Sän.

34Jieda Sach wort jetalt un nojewoagen, un de gaunze Wicht wort doljeschräwen.

35En dise Tiet opfaden de Lied, waut ut de Jefangenschoft jekomen wieren, däm Gott en Israel toom Brauntopfa fa gaunz Israel, 12 junge Bolles, 96 Schopsbakj, un 77 Lama, un 12 Kosenbakj aus Sindopfa. Aules wort aus Brauntopfa fa dänHarn vebrent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

36Un see äwajeewen däm Kjennich siene Aunordnungen aun däm Kjennich siene Aumtslied un dän persischen Vewaulta äwa de Prowins aun de wastne Sied Eufrat. Un dise holpen daut Volkj un deeden Gott sienen Tempel unjastetten.

Esra 9

Esra wort daut en daut doa Mischehen met framde Frues wieren

1Aus daut aula verecht wia, dan kjeemen de leidende Mana no mie un säden: Daut Volkj Israel, de Priesta un Leviten haben sikj nich trigjehoolen von de Velkja em Launt, waut oppscheiselje Sachen driewen, von de Kanaanita, Hetita, Perisita, Jebusita, Amonita, Moabita, Ägipta un Amorita.

2Wiels see haben dee äare Dajchta fa sikj un äare Säns to Frues jenomen, un daut heilje Volkj haft sikj met de Velkja em Launt vemischt. Un de leidende Mana un de Rotsmana wieren de ieeschte waut en dise Sach ontru worden.

3Aus ekj daut hieed, vereet ekj mien Kjleet un mienen Mauntel un vereet miene Hoa oppem Kopp uk aum Boat un sad mie aus beduzt doljeschloagen ver däm Tempel dol.

4Un doa vesaumelden sikj aul dee rom mie, waut sikj fa daut Uadeel von Israel äaren Gott ferchten deeden, wäajen dit Vegonen, von dee, dee ut de Jefangenschoft trigjekomen wieren. Un ekj saut doa doljeschloagen bat de Tiet fa daut Owentopfa kjeem.

5Un en de Tiet vom Owentopfa neem ekj mie toop von mien truaren un stunt opp met mien verätnet Kjleet un Mauntel, un foll opp miene Kjneeen un strakjt miene Henj ut nom Harn, mienen Gott,

6un säd: Mien Gott, ekj schäm mie un fercht mie, miene Uagen opptohäwen no die, mien Gott, wiels onse Sinden sent ons äwa onsen Kopp jewossen, un onse Schult es groot bat aum Himmel.

7Von onse Vodasch äare Tiet aun bat dän vondoagschen Dach sent wie en groote Schult jewast, un wäajen onse Veschuldjungen sent wie un onse Kjennichs un Priesta en de Kjennichs von aundre Lenda äare Henj jejäft worden. Dee haben ons met Schwieed omjebrocht, aus Jefangne veschlapt, bestolen, utjeflieekjt un toschaund jemoakt, soo aus daut vondoag es.

8Nu oba es ons eene korte Jnodentiet von däm Harn, onsen Gott, jejäft worden, daut hee ons noch jeradne Menschen äwajeloten haft un ons opp siene heilje Städ en Sechaheit jebrocht haft. Onse Uagen kunnen wada strolen, un du leetst ons wada oppläwen en onsen Sklowen Toostaunt.

9Wiels wie sent Sklowen, oba ons Gott haft ons nich veloten en onse Sklowarie un haft däm Kjennich von Persien jenstich jemoakt, daut hee ons wada oppläwen leet, om onsen Gott sien Hus mank aul daut vefolne wada opptobuen. Un hee haft ons eene sechre Wonstäd en Juda un Jerusalem jejäft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Nu oba, ons Gott, waut sell wie no aul dit sajen? Wie haben diene Jebooten veloten,

11dee du derch diene Deena, de Profeeten jejäft hast, aus see säden: Daut Launt, waut jie ennämen woaren, es een orreinet Launt derch de Enwona äare Onreinheit un oppscheiselje Doten, wuamet see daut von een Enj bat daut aundre Enj voll jemoakt haben.

12Doawäajen sell jie äare Säns nich june Dajchta jäwen, un fa june Säns nich äare Dajchta to Frues nämen. Sieekjt niemols äa Jlekj un dän Fräd met an, daut see doaderch stoakj woaren, om daut jie de Macht kjrieen un daut Enkomen vom Launt äten un june Kjinja daut opp emma veoawen kjennen.

13Oba no aul daut, waut äwa ons jekomen es wäajen onse beese Woakjen un groote Schult, hast du, ons Gott, onse Schult nich bestroft, soo aus wie daut vedeent hauden, un hast ons dise Häad jeradne Menschen äwajeloten.

14Sell wie nu wada diene Jebooten äwaträden un ons met dise Velkja vemischen, dee oppscheiselje Sachen driewen? Woascht du nich soo doll äwa ons woaren, daut wie gaunz venicht woaren, soo daut et kjeenen mea jeft waut äwajebläwen ooda doavon jekomen es?

15Har, du Gott en Israel, du best jerajcht; wie sent aus jeradne Menschen äwajebläwen, soo aus daut vondoag es. Horch, wie sent hia ver die en onse Schult! Wie kjennen ver die soo nich bestonen!

Esra 10

De Mischehen woaren jeschieden

1Aus Esra doa ver daut Gotteshus opp siene Kjneeen lach un met Tronen bäden un bekjanen deed, saumeld sikj eene groote Vesaumlunk von Mana, Frues un Kjinja, ut Israel rom am; un daut Volkj hield sea.

2Un Schechanja, Jehiel sien Sän von Elam siene Nokomen, säd to Esra: Wie sent ontru jeworden, aus wie ons framde Frues von de Velkja em Launt neemen. Oba doa es trotzdäm noch Hopninj fa Israel!

3Wie motten nu met onsen Gott eenen Bunt schluten un vespräakjen, daut wie aule framde Frues un de Kjinja, dee von an jebuaren sent, wajchschekjen, soo aus du, un dee, dee onsen Gott siene Jebooten ferchten, ons jerot haben.

4Doawäajen sto nu opp! Daut es aun die to haundlen, un wie stonen doahinja. Nemm dienen Moot toop un doo daut!

5Dan stunt Esra opp un leet de väaschte Priesta, de Leviten un gaunz Israel, schwieren, daut see no dise Wieed haundlen sullen. Un see schwuaren daut.

6Un dan jinkj Esra wajch von däm Plauz ver daut Gotteshus un jinkj en Johanan, Eljaschib sienen Sän, siene Stow nenn. Doa bleef hee äwa Nacht, un eet kjeen Broot

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

un drunk kjeen Wota, wiels am daut leet deed om dee äa ontruet, waut ut de Jefangenschoft jekomen wieren.

7Un see leeten fa aulem en Juda un Jerusalem bekauntmoaken, daut dee waut ut de Jefangenschoft jekomen wieren sikj en Jerusalem vesaumlen sullen.

8Un wäa von dee, dee ut de Jefangenschoft jekomen sent, nich en dree Doag kjemt, woat no däm Beschluss von de väaschte Mana un de Leida, ut de Vesaumlunk utjeschloten woaren, un sien Kaptol saul unja dän Baun jestalt.

9Dan vesaumelden sikj aule Mana von Juda un Benjamin aum dredden Dach en Jerusalem. Daut wia aum 20. Dach en de 9. Moonat. Un daut Volkj saut aula opp däm Plauz ver daut Gotteshus, un zettad wäajen de Sach, uk wäajen dän streemenden Räajen.

10Dan stunt de Priesta Esra opp un säd to an: Jie sent dämHarn ontru jeworden, aus jie junt met framde Frues befrieden un haben Israel äare Veschuldjunk vejratat.

11Nu doot däm Harn, june Vodasch äaren Gott, dee bekjanen, un haundelt no sienen Wellen un trant junt von de Enwona em Launt un von de framde Frues!

12Dan auntwuad de gaunze Vesaumlunk un roopt lud: Daut saul soo passieren, aus du jesajcht hast!

13Oba hia es väl Volkj, un daut räajent; hia jeit nich buten to stonen. Un daut es uk nich en eent ooda twee Doag jedonen, wiels en dise Sach haben väle jesindicht.

14Onse väaschte Mana sellen hia bliewen un de gaunze Vesaumlunk väastonen. Dan sellen aul dee, dee sikj en onse Städa framde Frues jefriet haben, to eene bestemde Tiet met Leida un Rechta toop von äare Staut häa komen, bat ons Gott sienen Oaja wäajen dise Sach von ons wajchdreit.

15Bloos, Jonatan, Asael sien Sän, un Jachseja, Tikwa sien Sän, stalden sikj jäajenaun, un Meschullam un de Levit Schabetai unjastetten an.

16Oba dee waut ut de Jefangenschoft jekomen wieren, haundelden soo, aus see vesproaken hauden. Un de Priesta Esra wäld sikj Mana, waut Leida en äare Volkjsgruppen wieren, aula met Nomen jenant, un see kjeemen aum 1. Dach en de 10. Moonat toop, om dise Sach to unjasieekjen.

17Un see brochten daut bie aule Mana, waut framde Frues hauden, bat däm 1. Dach en de 1. Moonat toom Aufschluss.

De Mana äare Lest waut framde Frues haben

18Un mank de Priesta worden dise jefungen, waut sikj framde Frues jefriet hauden: Bie Jeschua siene Säns, dee een Sän von Jozadak wia, un siene Breeda: Maaseja, Elieser, Jarib un Gedalja.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Un see jeewen äare Haunt doaropp, daut see äare Frues wajchschekjen un eenen Schopsbock aus Schultopfa jäwen wullen.

20Bie Immer siene Nokomen wieren: Hanani un Sebadja.

21Bie Harim siene Nokomen wieren: Maaseja, Elia, Schemaja, Jehiel un Usija.

22Bie Paschhur siene Nokomen wieren: Eljoenai, Maaseja, Jischmael, Netanel, Josabad un Elasa.

23Mank de Leviten wieren: Josabad, Schimi, Kelaja, dee uk Kelita jenant woat, Petachja, Juda un Elieser.

24Mank de Sinja wia: Eljaschib; un mank de Puatenwajchta: Schalum, Telem un Uri.

25Un mank de äwaje Israeliten wieren bie Parosch siene Nokomen: Ramja, Jisija, Malkija, Mijamin, Eleasar, Haschabja un Benaja.

26Un bie Elam siene Nokomen: Matanja, Secharja, Jehiel, Abdi, Jeremot un Elia.

27Bie Satu siene Nokomen: Eljoenai, Eljaschib, Matanja, Jeremot, Sabad un Asisa.

28Bie Bebai siene Nokomen: Johanan, Hananja, Sabai un Atlai.

29Bie Bani siene Nokomen: Meschullam, Maluch, Adaja, Jaschub, Scheal un Jeremot.

30Bie Pahat Moab siene Nokomen: Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Matanja, Bezalel, Binnui un Manasse.

31Bie Harim siene Nokomen: Elieser, Jischija, Malkija, Schemaja, Simeon,

32Benjamin, Maluch un Schemarja.

33Bie Haschum siene Nokomen: Matenai, Matata, Sabad, Elifelet, Jeremai, Manasse un Schimi.

34Bie Bigwai siene Nokomen: Maadai, Amram, Uel,

35Benaja, Bedja, Keluhi,

36Wanja, Meremot, Eljaschib,

37Matanja, Matenai un Jaasai.

38Bie Binnui siene Nokomen: Schimi,

39Schelemja, Natan, Adaja,

40Machnadbai, Schaschai, Scharai.

41Asarel, Schelemja, Schemarja,

42Schalum, Amarja un Josef.

43Bie Nebo siene Nokomen: Jeiel, Matitja, Sabad, Sebina, Jadai, Joel un Benaja.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

44Dise hauden sikj aula framde Frues jefriet. Un eenje von de Frues hauden Kjinja to Welt jebrocht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Nehemia

Nehemia 1

Nehemia fangt met dän Berecht von siene Räakjenschoft aun

1Dit es Nehemia, Hachalja sien Sän, siene Jeschicht. Dit passieed en de Moonat Kislew en daut 20. Joa, aus ekj en de vesechade Städ en Susa wia.

2Dan kjeem Hanani, eena von miene Breeda, met eenje Mana ut Juda no mie. Un ekj fruach an, woo de äwajebläwne von de Juden daut jinkj, waut nich en de Jefangenschoft veschlapt wieren, un woo Jerusalem daut jinkj.

3Un see säden to mie: Dee waut met däm Läwen doavon jekomen, un ut de Jefangenschoft trigjetrocken sent, läwen dort em Launt en een grootet Ojjlekj un Schaund. De Stautsmia von Jerusalem licht doljebroaken, un de Puaten sent vebrent.

4Aus ekj dise Wieed hieed, sad ekj mie dol un hield un truad Doagen lank, un deed fausten un bäden ver däm Gott em Himmel

5un säd: Oba,Har, du Gott em Himmel, du groota un jeferchta Gott! Du steist tru to dienen Bunt un to dee, dee die truhoatich goot sent un diene Jebooten hoolen.

6Lot diene Uaren doch häahorchen un diene Uagen op sennen, daut du dienen Deena sien Jebäd hieescht, waut ekj ver die Dach un Nacht fa diene Deena, de Israeliten, bäden doo. Ekj bekjan de Israeliten äare Sinden, waut wie aun die jedonen haben; ekj un mien Voda siene Famielje haben uk jesindicht.

7Wie haben die beeset aunjedonen, wiels wie diene Jebooten, Aunordnungen un Rajchten nich jehoolen haben, waut du derch dienen Deena Moses aunjeordnet hautst.

8Denkj oba doch aun de Wieed, waut du to dienen Deena Moses sajen deetst: Wan jie mie ontru woaren, well ekj junt mank de Velkja vestreien.

9Wan jie oba trigj no mie komen un miene Jebooten hoolen un befoljen, dan well ekj, uk wan jie vesprenjt sent bat aum Enj vom Himmel, junt doch von doa toopläsen un junt no de Städ brinjen, dee ekj utjesocht hab, daut mien Nomen doa wont.

10See sent je doch diene Deena un dien Volkj, waut du jerat hast derch diene groote Krauft un diene stoakje Haunt.

11Oba Har, lot diene Uaren häahorchen no daut Jebäd von dienen Deena un opp de Jebäda von diene Deena, waut dienen Nomen ferchten. Un lot dienen Deena daut vondoag jlekjen un jeff am Jnod ver disen Maun! Ekj wia dee, dee däm Kjennich daut Drinkjen enschenkjen deed.

Nehemia 2

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Däm Kjennich sien Deena woagd sikj no eene Sach to froagen

1En de Moonat Nissan en däm Kjennich Artahsasta sien 20. Rejierungsjoa, aus de Wien ver am reed stunt, neem ekj dän Wien un jeef däm Kjennich dän. Un ekj wia noch nich ea soo truarich ver däm Kjennich jewast.

2Dan säd de Kjennich to mie: Wuarom lat daut die soo truarich? Du best doch nich krank? Nä, daut es daut nich, du hast daut met irjent waut schwoa. Ekj oba fercht mie sea

3un säd toom Kjennich: De Kjennich mucht eewich läwen! Saul ekj nich truarich kjikjen? De Staut, wua miene Vodasch bennen begroft sent, licht vestieet, un äare Puaten sent doljebrent.

4Dan säd de Kjennich to mie: Waut wenscht du die dan? Dan bäd ekj to däm Gott em Himmel

5un säd toom Kjennich: Jefelt däm Kjennich daut un haft dien Deena ver die Jnod jefungen, dan lot mie doch no Juda reisen, no de Staut, wua miene Vodasch begroft sent, om dee wada opptobuen.

Nehemia kjricht Volmacht äwa Jerusalem

6Aus de Kjennichsfru biesied am saut, säd de Kjennich to mie: Woo lang woat diene Reis dieren, un wanea woascht du trigjkomen? Un aus däm Kjennich daut jefoll, mie reisen to loten, sad ekj am eene bestemde Tiet

7un säd toom Kjennich: Wan däm Kjennich daut jefelt, dan mucht hee mie Breew metjäwen aun de persische Vewaultasch aun jantsied Eufrat, om daut dee mie derchreisen loten bat Juda.

8Un uk eenen Breef aun Asaf, dän väaschten Oppsechta äwa däm Kjennich sienen Woolt, daut hee mie Holt jeft to Baulkjes fa de Puaten aun de vesechade Städ biem Tempel un fa de Stautsmia un fa daut Hus, wua ekj nentrakjen saul. Un de Kjennich jeef mie daut, wiels mien Gott siene jnädje Haunt äwa mie hilt.

9Un aus ekj no de persische Vewaultasch aun jantsied Eufrat kjeem, jeef ekj an dee Breew vom Kjennich. De Kjennich haud Hauptmana un Rittasch met mie metjeschekjt.

10Aus Sanbalat, de Horonita, un Tobija, de amonitischa Kjnajcht, daut hieeden, wieren see sea vedrislich doaräwa, daut eena jekomen wia, waut daut goode fa de Israeliten socht.

Nehemia moakt reed om de Stautsmia wada opptobuen

11Aus ekj no Jerusalem kjeem un dree Doag doa jewast wia,

12muak ekj mie de Nacht met eenje Mana toop opp, wiels ekj haud daut noch to kjeenen Mensch jesajcht, waut mien Gott mie enjejäft haud, fa Jerusalem to doonen. Un doa wia uk kjeen Tia bie mie aus daut, wua ekj bowen reet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Un ekj reet de Nacht derch daut Tolpuat rut un bie de Droakenkjwal vebie bat daut Mestpuat. Ekj unjasocht daut jeneiw, woo wiet de Mieren von Jerusalem doljeräten un de Puaten vebrent wieren.

14Un dan reet ekj äwa no daut Kjwalpuat un no däm Kjennichs Puddel. Oba doa wia kjeen Rum, om met mien Tia wieda to komen.

15Dan stieech ekj de Nacht nopp ut daut Tol un unjasocht de Mia jeneiw. Un dan wonk ekj om un kjeem derch daut Tolpuat wada trigj.

16Un de Rotsharen wisten nich, wua ekj hanjegonen wia un waut ekj jedonen haud. Wiels ekj haud de Juden, de Priesta, de aunjeseene Mana un Rotsharen un de aundren, waut aun daut Woakj oabeiden sullen, noch nuscht jesajcht.

17Nu oba säd ekj to an: Jie seenen daut Ojjlekj, wua wie bennen sent. Jerusalem es een Prellklompen un de Stautspuaten sent doljebrent. Komt, un lot ons de Mieren von Jerusalem wada oppbuen, daut wie nich lenja toom Spott sent!

18Un ekj vetald an, woo jnädich Gott siene Haunt äwa mie jewast wia, un uk de Wieed vom Kjennich, waut hee mie jesajcht haud. Dan säden see: Dan well wie ons oppmoaken un buen! Un see neemen daut goode Woakj en äare Henj.

19Aus Sanbalat, de Horonita, un Tobija, de amonitischa Kjnajcht, un Geschem, de Araba, daut hieeden, vespotten un veachten see ons un säden: Waut es daut waut jie doa moaken? Well jie von däm Kjennich auffaulen?

20Dan auntwuad ekj an: Gott em Himmel woat ons daut jlekjen loten; wie, de Buoabeida, haben ons oppjemoakt un buen daut wada opp. Fa junt jeft daut kjeenen Deel un kjeen Rajcht ooda Aunjedenkj en Jerusalem.

Nehemia 3

De List von de Buoabeida

1Eljaschib, de Huagapriesta, muak sikj met siene Breeda, de aundre Priesta, toop opp, un bud daut Schopspuat. See weiden daut en un muaken de Däaren aun. See buden oba uk wieda aun de Mia bat däm Hundat Torm un bat aun dän Torm Hananel.

2Biesied an buden de Mana von Jericho. Un von doa wieda bud Sakur, Imri sien Sän.

3Oba daut Feschpuat buden Senaa siene Säns. See läden de Baulkjes doaräwa un muaken de Däaren met äare Veräajlungen doa naun.

4Un von doa wieda bud Meremot, dee Uria sien Sän, un Hakoz sien Grootsän wia. Un biesied am bud Meschullam, dee Berechja sien Sän, un Meschesabel sien Grootsän wia. Un biesied am bud Zadok, Baana sien Sän.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Un doa wieda buden de Enwona von Tekoa. Oba äare väanäme Mana wääden sikj dän Deenst to doonen, waut an oppjedroacht wort.

6Daut oole Puat daut buden Jojada, Paseach sien Sän; un Meschullam, Besodja sien Sän. See läden de Baulkjes doaräwa un muaken de Däaren met äare Veräajlungen doa naun.

7Un von doa wieda buden Melatja von Gibeon un Jadon von Meronot, un de Mana von Gibeon un Mizpa, waut unja de Rejierunk von de wastne Sied Eufrat jehieeden.

8Un doa wieda bud Usiel, Harhaja sien Sän, de Goltschmett. Un biesied am bud Hananja, eena waut Saulw moaken deed. See buden Jerusalem bat aun de breede Mia.

9Un doa wieda bud Refaja, Hur sien Sän, dee dän haulwen Deel von Jerusalem väastonen deed.

10Biesied am bud Jedaja, Harumaf sien Sän, jäajen sien Hus. Un doa wieda bud Hatusch, Haschabneja sien Sän.

11Oba Malkija, Harim sien Sän, un Haschub, Pahat Moab sien Sän, buden wieda een Enj bat däm Owentorm.

12Un von doa bud Schalum, Lohesch sien Sän, dee eene Halft von Jerusalem väastonen deed. Hee un siene Dajchta deeden daut toop buen.

13Daut Tolpuat buden Hanun un de Enwona von Sanoach; see buden daut un muaken de Däaren met äare Veräajlungen doa naun. Un buta daut buden see noch 500 Meeta von de Mia bat aun daut Mestpuat.

14Oba daut Mestpuat bud Malkija, Rechab sien Sän, dee een Deel von Bet Kerem väastonen deed. Hee bud daut un muak de Däaren met äare Veräajlungen doa naun.

15Oba daut Kjwalpuat bud Schalun, Kolhose sien Sän, dee de Jäajent von Mizpa väastonen deed. Hee bud daut un dakjt daut un muak de Däaren met äare Veräajlungen doa naun. Un dan bud hee noch de Mia bie däm Puddel fa de Wotaleidinj bie däm Kjennichs Goaden bat aun de Stoopen, waut von de Davidstaut raufkomen.

16Hinja am bud Nehemja, Asbuk sien Sän, dee eene Halft von Bet Zur väastonen deed. Hee bud jäajen de Jräwa von David un siene Nofolja, bat aun dän jemoakten Puddel un daut Hus von de Helden.

17Hinja am buden de Leviten: Rehum, Bani sien Sän. Un biesied am bud Haschabja, de väaschta äwa daut haulwe Keila, fa sienen Deel.

18Un hinja am buden äare Breeda, unja de Aunleidunk von Binnui, Henadad sien Sän, de väaschta äwa de aundre Halft von Keila.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Biesied am bud Eser, Jeschua sien Sän, de väaschta von Mizpa. Hee bud een Enj bie däm Winkjel wua daut boajopp jeit no de Stowen fa de Jewäaren.

20Hinja am bud Baruch, Sabai sien Sän, een Enj von de Mia von däm Winkjel bat aun de Däa, von däm Huagenpriesta Eljaschib sien Hus.

21Un hinja am bud Meremot, Uria sien Sän, un Hakoz sien Grootsän. Hee bud de Mia von Eljaschib siene Husdäa bat daut Enj von daut Hus.

22Hinja am buden de Priesta, de Mana ut de Jäajent vom Jordan.

23Hinja an buden Benjamin un Haschub, jäajen äare Hiesa. Hinja an bud Asarja, Maaseja sien Sän, un Ananja sien Grootsän, biesied sien Hus.

24Hinja am bud Binnui, Henadad sien Sän, noch eene Strakj von Asarja sien Hus bat däm Winkjel un bat aun de Akj.

25Palal, Usai sien Sän, bud jäajen däm Winkjel un däm huagen Torm, waut bie däm Wajchta Hoff bie daut Kjennichshus väastuak. Hinja am bud Pedaja, Parosch sien Sän.

26De Tempeldeena wonden aum Ofel bat aun daut Wotapuat em Oosten un däm Torm waut doa to seenen es.

27Doa hinja buden de Mana von Tekoa eene wiedre Strakj jäajen däm huagen Torm, un bat aun de Mia vom Ofel.

28Oba von daut Pieetspuat wieda buden de Priesta, jieda eena jäajen sien Hus.

29Hinja an bud Zadok, Immer sien Sän, jäajen sien Hus. Hinja am bud Schemaja, Schechanja sien Sän, de Puatenwajchta fa daut Oostpuat.

30Hinja am buden Hananja, Schelemja sien Sän, un Hanun, Zalaf sien sasta Sän, eene wiedre Strakj. Hinja an bud Meschullam, Berechja sien Sän, jäajen siene Woninj.

31Hinja am bud Malkija, dee to de Goltschmets jehieed, bat aun daut Hus von de Tempeldeena un de Hendla jäajen daut Wajchta Puat un bat aun de Bowastow oppe Akj von de Mia.

32Un tweschen de Bowastow oppe Akj un daut Schopspuat buden de Goltschmets un de Hendla.

De Jäajna äa Plon woat vedorwen

33Aus Sanbalat daut hieed, daut wie de Mia buden, wort hee doll un wia sea veoajat un spott äwa de Juden

34un säd ver siene Breeda un de Kjrichsmana von Samaria: Waut moaken dise onmajchtje Juden? Woat daut tochjeloten woaren? Woaren see daut met Opfa enweien? Woaren see daut en dise Doag noch foadich kjrieen? Woaren see ut däm Prellklompen de Steena läwendich moaken, waut doch vebrent sent?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

35Oba Tobija, de Amonita, stunt biesied am un säd: Lot an bloos buen; wan een Foss opp äare Steenmia noppsprinjt, schmitt hee dee om. Soo spotten see äwa ons.

36Horch, ons Gott, woo veacht wie sent! Lot äaren Spott opp äaren Kopp komen, un lot daut too, daut see bestolen un aus Jefangne veschlapt woaren!

37Dakj äare schlajchte Doten nich too, un lasch äare Sinden ver die nich ut. Wiels see haben de Buoabeida jelastat!

38Wie oba buden de Mia un muaken dee bat oppe haulwe Hecht too, wiels daut Volkj freschen Moot toom oabeiden kjrieech.

Nehemia 4

1Aus Sanbalat un Tobija un de Araba un Amonita un Aschdodita daut hieeden, daut de Mieren von Jerusalem utjebätat worden, un de Lajcha aunfungen kjlanda to woaren, worden see sea wuttich.

2Un see worden sikj unjarenaunda eenich hantogonen, om jäajen Jerusalem to kjamfen un ons derchenaunda to brinjen.

3Wie bäden oba to onsen Gott un stalden Wajchta opp jäajen an, dee äwa Dach uk de Nacht woakten, om ons fa an to schitzen.

4Un daut Volkj von Juda säd: De Toodroagasch äare Krauft lat no, un doa es too väl Prell; wie kjennen nich wieda aun de Mia buen.

5Onse Jäajna oba dochten: See sellen daut nich enwoaren un seenen, bat wie medden mank an komen un an dootmoaken un met daut Woakj een Enj moaken.

6Aus de Juden, waut dicht bie an wonden, kjeemen un ons daut emma wada säden: Von aule Städen, rom ons wua see wonen, moaken see sikj reed, jäajen ons to komen.

7Dan stald wie ons unjen hinja de Mia bie de opne Städen opp, un ekj deed daut Volkj no äare Volkjsgruppen oppstalen met Schwieed, Spiessen un Flizboages.

8Un aus ekj daut enwort, woo see sikj ferchten deeden, muak ekj mie opp un säd to de aunjeseene Mana un Rotsharen un to daut äwaje Volkj: Fercht junt nich fa an; denkjt aun däm Harn, dee groot un sea to ferchten es, un kjamft fa june Breeda, Säns, Dajchta, Frues un junen Hushault!

De Bu von de Mia woat met Jewäaren jeschizt

9Aus onse Fiend daut hieeden, daut ons daut bekaunt jeworden wia, un Gott äaren Plon soo to nuscht jemoakt haud, jinj wie aula wada trigj no de Mia, een jiedra no siene Oabeit.

10Un von doa wieda deed wie daut soo, daut eene Halft von miene Oabeida aun däm Bu oabeiden, de aundre Halft oba met Spiessen, Schilten, Flizboages un vesechade Kjleeda reed stunt hinja daut gaunze Volkj von Juda,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11waut aun de Mia bud. De Toodroagasch, dee oabeiden soo: Met eene Haunt deeden see äare Oabeit, un met de aundre Haunt hilden see äa Jewäa.

12Un jieda eena, waut doa bud, haud sikj sien Schwieet oppe Hoft jebungen un oabeid soo aus daut. Un dee waut met de Posaun to blosen haud, stunt biesied mie.

13Un ekj säd to de aunjeseene Mana un Rotsharen un to daut äwaje Volkj: Daut Woakj es groot un rieekjt wiet, un wie sent opp de Mia wiet vestreit un wiet vonenaunda.

14Doa wua jie de Posaun blosen hieren, doahan vesaumelt junt no ons. Ons Gott woat fa ons strieden.

15Soo oabeid wie aum Bu, de eene Halft hilt de Spiessen reed, von dan wan daut aunfunk to doagen, bat de Stierns to seenen wieren.

16Ekj säd don uk toom Volkj: Een jiedra blift met siene Oabeida äwa Nacht en Jerusalem, daut wie de Nacht Menschen toom woaken haben un äwa Dach toom oabeiden.

17Oba ekj un miene Breeda un miene Oabeida un de Wajchta, dee mie foljden, wie trocken ons onse Kjleeda nich ut; een jiedra haud sienen Spies reed.

Nehemia 5

Nehemia deit de oame halpen

1Doa mank daut Volkj enstunt eene groote Ontofrädenheit. De Mana un äare Frues kjeemen no mie un bekloagden sikj äwa äare Staumbreeda.

2Eenje säden: Wie motten onse Säns un Dajchta doajäajen saten, om Jeträajd to kjeepen, daut wie äten un läwen kjennen.

3Un aundre säden: Wie motten ons Akalaunt, Wiengoades un Hiesa doajäajen saten, om en onse Hungaschnoot Jeträajd kjeepen to kjennen.

4Un noch aundre säden: Wie musten ons Akalaunt un Wiengoaden doajäajen saten om to Jelt to komen, om dän Kjennich Taks tolen to kjennen.

5Un see säden: Wie sent doch soo aus onse Breeda, von daut selwje Fleesch un Bloot? Un onse Kjinja sent doch soo aus äare Kjinja? Un kjikj, wie motten onse Säns un Dajchta aus Sklowen deenen loten, un eenje von onse Dajchta sent aul mesbrukt worden, un wie kjennen nuscht doajäajen doonen. Un ons Akalaunt un onse Wiengoades jehieren aundre.

6Aus ekj dise nom Himmel schrieende Wieed hieed, wort ekj sea oajalich.

7Un ekj äwaläd mie de Sach goot, un dan schult ekj de aunjeseene Mana un de Rotsharen un säd to an: Well jie eena däm aundren utnutzen om Entras to jewennen? Un ekj brocht eene groote Vesaumlunk jäajen an toop

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8un säd to an: Wie haben onse judsche Breeda loosjekoft, waut aun de framde Velkja vekoft wieren, soo wiet aus ons daut mäajlich wia. Un jie wellen dee nu selfst vekjeepen, daut wie dee wada looskjeepen motten? Dan wieren see stell un fungen kjeene Auntwuat.

9Un ekj säd: Daut es nich goot, waut jie doonen. Sull jie nich en Forcht fa onsen Gott läwen? Aundasch woaren de Velkja, waut onse Fiend sent, äwa ons spotten.

10Ekj un miene Breeda un mien Frintschoft haben onse Staumbreeda uk Jelt un Jeträajd jeliet; oba wie wellen an dise Schult strikjen!

11Jäft an vondoag doch äa Akalaunt, äare Wiengoades un Oliewengoades un Hiesa trigj un strikjt an äare Schult, waut see bie junt haben, aun Jelt, Jeträajd, Wien un Eelj.

Nehemia aus goodet Väabilt

12Dan säden see: Wie wellen daut trigjäwen un wellen nuscht von an fodren! Wie wellen daut soo doonen, aus du jesajcht hast. Un ekj roopt de Priesta un leet an schwieren, daut see daut soo doonen wudden.

13Uk ekj schedd aules ut, waut ekj en miene Kjleeda druach, un säd: Soo saul Gott jieda eenem ut sien Hus un sien Hab un Goot rutschedden, waut dit Vespräakjen nich helt, un hee selfst saul utjeschett un ladich sennen! Un de gaunze Jemeent säd: “Amen, soo saul daut sennen!” un lowden dän Harn. Un daut Volkj haundeld no dit Vespräakjen.

14Von dee Tiet aun, aus ekj aunjestalt wort, de Vewaulta äwa daut Launt Juda to sennen, von daut 20. Joa aun bat en daut 32. Joa von däm Kjennich Artahsasta, daut sent twalf Joa, länd ekj daut Enkomen auf waut mie un miene Breeda aus Vewaulta troff.

15De väaje Vewaultasch hauden daut Volkj schwoare Lausten oppjelajcht. See velangden von an nich bloos Broot un Wien, see velangden uk jieda Dach noch 40 Selwastekja. Uk äare aunjestalde Mana jinjen jewaultmässich met daut Volkj om. Ekj deed oba nich soo, wiels ekj Gott fercht.

16Ekj jeef mie uk gaunz han om aun de Mia to oabeiden un koft kjeen Launt, un miene Lied musten sikj doa aula to de Oabeit enfinjen.

17Un doabie wieren von de Juden, von de Rotsmana, 150 aun mienen Desch un uk dee, dee von de Velkja, waut rom ons wonden, no ons kjeemen.

18Un doatoo brukt wie aule Dach eenen Boll un sas utjesochte Schop un dan noch Heenavee doabie. Un dan noch aule tieenden Dach eene bestemde Mot Wien. Oba doawäajen foddad ekj nich daut Enkomen waut mie aus Vewaulta troff, wiels de Deenst schwoa jenuach opp daut Volkj lach.

19Denkj doch aun mie, mien Gott, un lot mie daut togood komen, waut ekj fa dit Volkj jedonen hab!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Nehemia 6

De Jäajna wellen Nehemia enenjsten

1Aus Sanbalat, Tobija un Geschem, de Araba, un onse aundre Fiend daut enworden, daut ekj de Mia jebut haud un doa kjeen Loch mea bennen wia, wan wie de Däaren to dee Tiet uk noch nich väajemoakt hauden,

2schekjten Sanbalat un Geschem eenen Bootschofta no mie un leeten mie sajen: Komm, wie wellen en Kefirim em Tol Ono toopkomen! See plonden mie oba beeset auntodoonen.

3Ekj oba schekjt eene Norecht no an un leet an sajen: Ekj hab een grootet Woakj derchtofieren, ekj kaun ommäajlich komen. Miene Oabeit wudd ligjenbliewen, wan ekj dee veleet, om no junt to komen.

4See schekjten oba vea mol soone Enlodunk no mie, un ekj schekjt an jiedatsmol de selwje Auntwuat.

5Dan schekjt Sanbalat toom feften mol sienen Deena no mie met eenen opnen Breef en siene Haunt.

6Doabennen stunt jeschräwen: Mank de Velkja jeit daut Jeräd runt, un Geschem haft daut jesajcht, daut du un de Juden auffaulen wellen, un du doawäajen uk de Mia buen deist, un äa Kjennich woaren west.

7Un daut du Profeeten bestalt hast, waut dän Oppdrach haben, äwaraul en Jerusalem bekaunt to moaken: Hee es de Kjennich en Juda! Un daut woat de Kjennich to hieren kjrieen. Komm nu no mie un lot ons toop doaräwa beroden!

8Oba ekj schekjt no am un leet am sajen: Doa es nuscht von daut passieet, waut du doa sajchst; daut hast du die bloos utjedocht.

9See wullen ons enenjsten un dochten: See sellen met daut Woakj opphieren, om daut daut nich foadich woat. Dan neem ekj fresch mienen Moot toop.

10Un ekj jinkj en däm Schemaja sien Hus, dee Delaja sien Sän, un Mehetabel sien Grootsän wia, dee vehindat wia no mie to komen. Un hee säd: Well wie toop nom Tempel gonen un ons bennen em Gotteshus beschluten, wiels see woaren komen om die doottomoaken. Dise Nacht woaren see komen, om die omtobrinjen!

11Ekj oba säd: Saul soon Maun aus ekj utstäakjen? Saul soon Maun aus ekj en dän Tempel gonen, om aum Läwen to bliewen? Ekj well doa nich nengonen!

12Ekj wort daut en, daut nich Gott am jeschekjt haud. Hee räd aus een Profeet to mie, wiels Tobija un Sanbalat am Jelt jejäft hauden.

13See wullen am doatoo brucken, mie entoschrakjen, daut ekj eenen Fäla moaken sull, om eenen schlajchten Nomen to kjrieen, daut see äwa mie spotten kunnen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Mien Gott, denkj aun Tobija un Sanbalat äare Woakjen, uk aun de Profeetin Noadja un de aundre Profeeten, dee mie trigjschrakjen wellen.

De Buoabeit woat aufjeschloten

15De Mia wort aum 25. Dach en de Moonat Elul en 52 Doag foadich.

16Un aus aul onse Fiend daut hieeden, ferchten de Velkja sikj aula, waut rom ons wonden, un veluaren dän Moot, wiels see daut ensagen, daut dit Woakj von Gott wia.

17Uk väle von de aunjeseene Mana en Juda schekjten en dee Tiet Breew no Tobija, un von Tobija kjeemen Breew no an.

18Daut jeef doa väle en Juda, waut sikj am veschwuaren hauden, wiels hee wia Arach sien Sän Schechanja sien Schwieesän, un sien Sän Johanan haud Berechja sienen Sän Meschullam siene Dochta to Fru.

19Un see säden to mie goodet von am un vetalden am aules waut ekj jesajcht haud. Dan schekjt Tobija Breew, om mie trigjtoschrakjen.

Nehemia 7

De Woakdeenst en Jerusalem woat jeräajelt

1Aus wie de Mia foadich jebut hauden, honk ekj de Puaten en, un de Puatenwajchta, de Sinja un de Leviten worden enjesat.

2Un ekj stald mienen Brooda Hanani, un Hananja däm väaschten äwa de vesechade Städ, waut een gottesferchtja Maun wia un vetruen haud, äwa Jerusalem aun.

3Un ekj säd to an: Jie sellen de Puaten von Jerusalem nich opmoaken, ea de Sonn woam schienen deit. Un jie sellen de Puaten wada toomoaken un veräajlen, wan de Sonn noch huach aum Himmel steit. Un jie sellen von de Birja en Jerusalem Wajchta aunstalen. Een Deel saul de jefäadelje Städen besaten, un de aundre sellen jäajen äare Hiesa woaken.

De List von de trigjetrokne Juden

(Esra 2,1-70)

4De Staut oba wia groot un haud väl Rum, oba weinich Enwona doabennen, un de Hiesa wieren noch nich wada oppjebut.

5Un mien Gott jeef mie de Jedanken en, de aunjeseene Lied un de Rotsharen un daut gaunze Volkj tooptoroopen, om dee no äa Jeschlajchtsrejista entoschriewen. Ekj funk bie dise Jeläajenheit daut Rejista von dee, dee daut ieeschte trigjekomen wieren, un funk doabennen jeschräwen:

6Dit sent de Lied von de Launtschoft Juda, waut ut de Jefangenschoft häajetrocken sent, waut Nebukadnezar, de Kjennich von Babel, wajchjefieet haud un wada trigj no Juda un Jerusalem kjeemen, een jiedra no siene Staut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7See kjeemen met, met Serubabel, Jeschua, Nehemja, Asarja, Raamja, Nahamani, Mordochai, Bilschan, Misperet, Bigwai, Rehum un Baana. Un dit es de Zol von de Mana vom Volkj Israel:

8Parosch siene Nokomen 2.172.

9Schefatja siene Nokomen 372.

10Arach siene Nokomen 652.

11Pahat Moab siene Nokomen, de Säns von Jeschua un Joab, 2.818.

12Elam siene Nokomen 1.254.

13Satu siene Nokomen 845.

14Sakai siene Nokomen 760.

15Binnui siene Nokomen 648.

16Bebai siene Nokomen 628.

17Asgad siene Nokomen 2.322.

18Adonikam siene Nokomen 667.

19Bigwai siene Nokomen 2.067.

20Adin siene Nokomen 655.

21Ater siene Nokomen, de Säns von Hiskija 98.

22Haschum siene Nokomen 328.

23Bezai siene Nokomen 324.

24Harif siene Nokomen 112.

25De Mana von Gibeon 95.

26De Mana von Betlehem un Netofa 188.

27De Mana von Anatot 128.

28De Mana von Bet Asmawet 42.

29De Mana von Kirjat Jearim, Kefira un Beerot 743.

30De Mana von Rama un Geba 621.

31De Mana von Michmas 122.

32De Mana von Betel un Ai 123.

33De Nokomen von däm aundren Nebo 52.

34De Nokomen von däm aundren Elam 1.254.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

35De Nokomen von Harim 320.

36De Mana von Jericho 345.

37De Mana von Lod, Hadid un Ono 721.

38Un de Nokomen von Senaa 3.930.

39De Priesta: Jedaja siene Nokomen, ut Jeschua siene Famielje, 973.

40Von Immer siene Nokomen 1.052.

41Von Paschhur siene Nokomen 1.247.

42Un von Harim siene Nokomen 1.017.

43De Leviten: Jeschua siene Nokomen, de Säns von Kadmiel, Binnui un Hodawja, 74.

44De Sinja: Von Asaf siene Nokomen 148.

45De Puatenwajchta: Von Schalum siene Nokomen, de Säns von Ater, Talmon, Akub, Hatita un Schobai, aules toop 138.

46De Tempeldeena: De Nokomen von Ziha, Hasufa, Tabaot,

47Keros, Sia, Padon,

48Lebana, Hagaba, Salmai,

49Hanan, Giddel, Gahar,

50Reaja, Rezin, Nekoda,

51Gasam, Usa, Paseach,

52un Besai. Un de Säns von de Meunita un Nefusita.

53Un de Nokomen von Bakbuck, Hakufa, Harhur,

54Bazlut, Mehida, Harscha,

55Barkos, Sisera, Temach,

56Neziach un Hatifa.

57De Nokomen von Salomo siene Sklowen: De Nokomen von Sotai, Soferet, Peruda,

58Jaala, Darkon, Giddel,

59Schefatja, Hatil, Pocheret Zebajim un Amon.

60Aul de Nokomen von de Tempeldeena un Salomo siene Sklowen wieren 392.

61Un dit sent de Lied, waut uk met hiahan trocken von Tel Melach, Tel Harscha, Kerub Adon un Immer, waut oba nich oppwiesen kunnen, auf äare Gruppen un dee äare Nokomen ut Israel staumden:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

62De Nokomen von Delaja, Tobija un Nekoda 642.

63Un von de Priesta: de Nokomen von Habaja, Hakoz un Barsillai, dee äa Staumvoda eene Dochta von däm Gileadita Barsillai to Fru jenomen haud un no däm siene Nomen jenant wort.

64Dise sochten no äa Jeschlajchtsrejista, un aus see daut nich fungen, worden see von däm Priestadeenst utjeschloten.

65Un de Vewaulta veboot an, von de heilje Gowen to äten, bat een Priesta fa de heilje Lessa “Urim un Tummim” oppträden deed.

66De gaunze Vesaumlunk tald aules toop 42.360,

67buta äare Sklowen un Sklowinnen; daut wieren 7.337, un doatoo noch 245 Mana un Frues waut Sinja wieren.

68Un see hauden 736 Pieed, 245 Mulasch, 435 Kameelen un 6.720 Äsels.

69Un eenje Leida von de Volkjsgruppen jeewen waut fa dän Bu. De Vewaulta jeef to daut Kaptol 1.000 Golt Stekja, 50 Opfakommen un 530 Priestakjleeda.

70Un eenje Leida von de Volkjsgruppen jeewen to daut Woakj 20.000 Golt Stekja, un 2.200 Punt Selwa.

71Un daut äwaje Volkj jeef 20.000 Golt Stekja un 2.000 Punt Selwa un 67 Priestakjleeda.

72Un de Priesta un de Leviten, de Puatenwajchta, de Sinja un eenje aundre Lied un de Tempeldeena un gaunz Israel siedelden en äare Städa aun.

Esra moakt daut Volkj met Gott sien Jesaz bekaunt

Aus de säwende Moonat jekomen wia un de Israeliten en äare Städa wieren,

Nehemia 8

1vesaumeld sikj daut gaunze Volkj opp däm Plauz ver daut Wotapuat. Un see säden to Esra, däm Schreftjelieeden: Hol doch daut Buak met daut Jesaz, waut de Har de Israeliten derch Moses jejäft haft!

2Aum 1. Dach en de 7. Moonat brocht Esra, de Priesta, daut Jesazbuak ver de Vesaumlunk von Mana un Frues un aul dee, dee daut vestonen kunnen.

3Un hee laus an doarut väa opp däm Plauz ver daut Wotapuat von tiedich zemorjes aun bat opp Meddach, ver Mana, Frues un wäa daut vestonen kunn. Un daut Volkj horcht oppmoakjsom opp de Wieed ut daut Jesazbuak.

4Un Esra, de Schreftjelieeda, stunt opp eene heltane Kaunzel, waut see fa am jemoakt hauden, un biesied am aun siene rajchte Sied stunden Matitja, Schema, Anaja, Uria, Hilkija un Maaseja. Un aun siene linkje Sied stunden Pedaja, Mischael, Malkija, Haschum, Haschbadana, Secharja un Meschullam.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Un Esra muak daut Buak ver äare Uagen op, wiels hee stunt hecha aus daut Volkj, soo daut see daut aula seenen kunnen; un aus hee daut opmuak stunt daut Volkj aula opp.

6Un Esra lowd dän Harn, dän grooten Gott. Un daut gaunze Volkj auntwuad: “Amen! Amen”! Un see hoowen äare Henj opp un bekjten sikj met äa Jesecht bat oppe Ieed un bäden däm Harn aun.

7Un de Leviten Jeschua, Bani, Scherebja, Jamin, Akub, Schabetai, Hodija, Maaseja, Kelita, Asarja, Josabad, Hanan un Pelaja läden daut Jesaz ut fa daut Volkj, un daut Volkj stunt opp äaren Plauz.

8Un see läden daut Buak met Gott sien Jesaz kloa un vestentlich ut, soo daut jieda eena vestunt, waut doa wia jeläst worden.

9Un Nehemia, de Vewaulta, un Esra, de Priesta un Schreftjelieeda, un de Leviten, waut daut Volkj lieeden, säden to aul daut Volkj: Dis Dach es däm Harn, junen Gott, heilich; doawäajen siet nich truarich un doot nich hielen! Wiels daut Volkj hield aula, aus see de Wieed ut daut Jesaz hieeden.

10Doawäajen säd hee to an: Got un ät scheenet Äten un drinkjt seete Jedrenkjen! Un jäft uk dee doavon, waut fa sikj nuscht reedjemoakt haben, wiels dis Dach es fa onsen Harn heilich. Siet nich bedrekjt, wiels de Freid aum Harn es waut junt stoakj moakt.

11Un de Leviten treesten aul daut Volkj un säden: Siet stell, wiels dis Dach es heilich. Siet nich bedrekjt!

12Un daut Volkj jinkj aula no Hus, om to äten, to drinkjen un doavon to vedeelen om een grootet Freidenfast to moaken, wiels see de Wieed vestonen hauden, waut an wieren väajeläst worden.

Daut Volkj fieet daut Loofboodenfast

13Aum tweeden Dach vesaumelden sikj de Leida von de Volkjsgruppen ut daut gaunze Volkj un de Priesta un Leviten bie Esra, däm Schreftjelieeden, om de Wieed ut däm Jesaz noch jeneiwa kjanen to lieren.

14Un see fungen em Jesaz jeschräwen, daut de Har derch Moses aunjeordnet haud, daut de Israeliten opp daut Fast en de säwende Moonat en Loofbooden wonen sullen.

15Dan leeten see daut bekauntmoaken un en aule Städa un en Jerusalem sajen: Got rut oppe Boaj un holt junt Loof von tome un wille Oliewenbeem, von Mirten, Paulmen un loofje Asta von aundre Beem, om Loofbooden to buen, soo aus jeschräwen steit.

16Un daut Volkj jinkj rut un hold sikj jreenet Loof un bud sikj Loofbooden, een jiedra opp sien Dak ooda opp sienen Hoff un opp de Väahäw biem Tempel un opp de Städen biem Wotapuat un biem Efraimpuat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

17Un de gaunze Vesaumlunk von dee, dee ut de Jefangenschoft trigjekomen wieren, muaken sikj Loofbooden un wonden doabennen. Soont hauden de Israeliten aul von Josua, Nun sienen Sän, siene Tiet, bat disen Dach nich mea jedonen. Un dit muak an sea froo.

18Un doa wort jieda Dach ut Gott sien Jesazbuak väajeläst, vom ieeschten Dach aun bat däm latsten Dach. See fieeden daut Fast säwen Doag un aum achten Dach hilden see eene Vesaumlunk auf, soo aus sikj daut jehieed.

Nehemia 9

Daut Volkj bekjant äare Schult

1Aum 24. Dach en dise Moonat kjeemen de Israeliten toop toom fausten. See hauden sikj Sakj romjenomen to Kjleeda un sikj Ieed opp äare Kjap jeschett.

2Un daut Volkj Israel sondad sikj von aul daut framde Volkj auf un kjeemen un bekjanden äare Sinden un schlajchte Doten von äare Vodasch.

3See stunden von äare Plaza opp, un an wort ut däm Harn, äaren Gott, sien Jesazbuak dree Stund lank väajeläst.

4Un opp dän hechren Plauz fa de Leviten stunden Jeschua, Bani, Kadmiel, Schebanja, Bunni, Scherebja, Bani un Kenani un schrieejen lud to dämHarn, äaren Gott.

5Un de Leviten Jeschua, Kadmiel, Bani, Haschabneja, Scherebja, Hodija, Schebanja un Petachja säden toom Volkj: Stot opp! Loft dän Harn, junen Gott, von Eewichkjeit bat Eewichkjeit! Doot sienen harlichen Nomen preisen, uk wan dee äwa aulet preisen un lowen erhowen es!

6Har, du best de Eensja. Du hast dän Himmel jemoakt, un aule Kjraften aum Himmel met äa gaunzet Häa, de Ieed un aules, waut doabowen es, daut Mäa un aules, waut doa bennen es, du moakst aules läwendich, un daut himlische Häa bät die aun.

7Du best de Har, dee Gott, dee Abram jewält haft un am ut Ur en Chaldäa rutjefieet haft; du jeefst am dän Nomen Abraham.

8Du hast sien Hoat tru jefungen ver die un eenen Bunt met am jeschloten: Siene Nokomen daut Launt to jäwen, wua de Kanaanita bennen wonen, de Hetita un de Amorita, de Perisita, Jebusita un Girgasita. Un du hast dien Vespräakjen jehoolen, wiels du jerajcht best.

9Du hast onse Vodasch äare Unjadrekjunk en Ägipten jeseenen un äa Jeschrech aum Schelpmäa jehieet.

10Un du deetst Tieekjens un Wunda aun dän ägiptischen Kjennich un aun aul siene Deena un aun daut gaunze Volkj en sien Launt, wiels du sachst, daut see

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

onäwalajcht jäajen onse Vodasch haundelden. Un du hast die eenen Nomen jemoakt, soo aus dee vondoag dän Dach noch es.

11Un du hast daut Mäa ver an jedeelt, soo daut see medden derch daut Mäa drieech derchjinjen. Un hast äare Vefolja en daut deepe nenjeschmäten soo aus Steena en een deepet Wota.

12Du leidsd an äwa Dach met eenen Wolkjenstenda, un de Nacht muakst du äaren Wajch dach met dän dachen Schien von däm Fiastenda.

13Du kjeemst rauf opp dän Boajch Sinai, un rädsd vom Himmel rauf met an. Rajchte Ordnungen jeefst du an, Jesazen, waut daut Läwen räajlen, met goode Väaschreften un Jebooten.

14Du muakst an met dienen Sabat bekaunt aus eenen heiljen Dach, waut die jehieet; du jeefst an Väaschreften un Jebooten un een Jesaz derch dienen Deena Moses.

15Aus see hungrich worden, jeefst du an Broot vom Himmel; un leetst Wota ut däm Steen schälen, om äaren Darscht to stellen. Un du deetst an aunordnen, daut Launt entonämen, wuaräwa du diene Haunt jehowen hautst toom schwieren, om an daut to jäwen.

16Oba onse Vodasch worden stolt un ieejensennich, soo daut see diene Jebooten nich jehorchten.

17See wäaden sikj, die to jehorchen, un dochten uk nich aun diene Wunda, wuaderch du an jeholpen hautst. See worden ieejensennich un neemen sikj faust väa, trigj no Ägipten, en de Sklowarie to gonen. Oba du, mien Gott, wieescht jnädich un vejeefst an, du wieescht langsom met doll woaren, un hautst Metleet un truhoatje Leew. Un du leetst an nich em Stäakj.

18See muaken sikj soogoa een goldnet Kaulf un säden: “Daut es dien Gott, waut die ut Ägipten jefieet haft.” Un see räden groote Lastawieed,

19du oba hast an wäajen dien grootet Metlieden, dort enne Wiltnis nich veloten. Du neemst dän Wolkjenstenda nich wajch, wua du an äwa Dach met leiden deetst; uk nich dän Fiastenda de Nacht, waut an dän Wajch bedachen deed, wua see jinjen.

20Du jeefst an dienen gooden Jeist, om an to Ensecht to brinjen. Dien Mauna neemst du an nich wajch un jeefst an Wota, aus an darscht.

21Du vesorjsd an 40 Joa enne Wiltnis, soo daut an daut aun nuscht fäld. Äare Kjleeda worden nich vebrukt, un äare Feet schwollen nich aun vom gonen.

22Du jeefst Kjennichrikjs un Velkja unja äare Macht. Du jeefst an daut Launt Sihon von Heschbon un daut Launt Baschan, wua Kjennich Og rejieed.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Du schonkst an sooväl Kjinja, aus Stierns aum Himmel stonen. Un du brochst an en daut Launt, waut du äare Vodasch toojesajcht hautst, daut see doa nentrakjen un daut ennämen sullen.

24Un de Kjinja trocken doa nenn un neemen daut Launt en. De Enwona em Launt deetst du ver an deemootjen, un jeefst de Kanaanita en äare Henj. Met de Kjennichs un äare Velkja em Launt, kunnen see doonen waut see wullen.

25Fauste Städa neemen see en, un daut fruchtboare Akalaunt un Hiesa met wieetvolle Sachen. Un ut Steena utjehakte Zistren, Wiengoades un Oliewengoades, un sea väl Oftbeem ieejenden see sikj too. See eeten un worden saut un fat, un leeten sikj daut scheengonen bie diene groote Gowen.

26Dan oba worden see onjehuarsom un wadaspanstich jäajen die; un dreiden dien Jesaz dän Rigjen. See brochten diene Profeeten om, waut an opp äare Schult oppmoakjsom muaken un an oppfoddaden trigj no die to komen. Oba see veachten die emma wada.

27Doawäajen jeefst du an enne Henj von äare Fiend, un see worden von dee hoat bedrenjt. Oba en dee Tiet wua see unjadrekjt worden schrieejen see no die om Help, un du horchst no an vom Himmel, un wäajen dien grootet Metlieden jeefst du an stoakje Helpasch, waut an frie muaken von äare Fiend.

28Wan see oba ieescht Ru hauden, deeden see wada schlajchtet ver die. Dan jeefst du an wada enne Henj von äare Fiend, daut dee äwa an rejieeden. Dan schrieejen see wada no die om Help, un du horchst no an vom Himmel un radsd an välmol wäajen dien grootet Metleet.

29Un du vemonsd an, trigjtokomen un no dien Jesaz to horchen. See oba wieren stolt un jehorchten diene Jebooten nich. See deeden jäajen diene Jesazen sindjen, waut daut Läwen schitzen, wan dee jehoolen woaren. See dreiden die dän Rigjen han un worden ieejensennich un jehorchten nich.

30Un du hautst väle Joaren Jedult met an un deetst an derch dienen Jeist woarnen, dee diene Profeeten de Wieed enjeef; oba see horchten doa nich no. Doawäajen jeefst du an enne Henj von de Velkja en framde Lenda.

31Oba wiels dien Metleet soo groot es, hast du met an nich een Enj jemoakt un an noch nich veloten, wiels du een jnädja metliedenda Gott best!

32Un nu ons Gott, du groota Gott, dee du sea stoakj un to ferchten best, du helst dienen Bunt met ons un best truhoatich leeftolich. Lot die daut nich weinich väakomen, aul daut lieden waut ons jetroffen haft! Onse Kjennichs un Leida haben jeläden, onse Priesta un Profeeten, un daut gaunze Volkj. Onse Vodasch un daut Volkj haben aul jeläden, von de assierische Kjennichs aun bat disen Dach.

33Du best jerajcht en aulem, waut du äwa ons hast komen loten; du hast rajcht jehaundelt, wie oba sent gottloos jeworden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Onse Kjennichs, Leida un Priesta, onse Vodasch un daut gaunze Volkj, haben diene Jesazen nich jehoolen, un no diene Jebooten nich jehorcht un diene Woarnungen fa nuscht jehoolen.

35Du hautst an een Kjennichrikj jejäft un en diene Leew väl goodet bewäsen, du hautst an een Launt jejäft, waut groot un fruchtboa wia. See oba wäaden sikj die to deenen un leeten nich von äare beese Doten.

36Doawäajen sent wie vondoag Sklowen, hia en ons Launt, waut du onse Vodasch jejäft hast, om de Frucht un de Sachen to brucken, waut daut enbrinjt, kjikj, hia bennen sent wie Sklowen!

37Aul daut Enkomen brinjt de Kjennichs Jewenst, waut du äwa ons jesat hast om onse Sinden to bestrofen. See rejieren äwa onsen Kjarpa un ons Vee un doonen met ons, waut an jefelt. Un wie sent en groote Noot!

Nehemia 10

Daut Volkj veflicht sikj daut Jesaz to hoolen

1Doawäajen well wie een faustet Äwareenkomen moaken, un daut oppschriewen, un onse Leida, Leviten un Priesta sellen daut stamplen un unjaschriewen.

2Un daut wieren: De Vewaulta Nehemia, Hachalja sien Sän, un Zidkija,

3Seraja, Asarja Jirmeja,

4Paschhur, Amarja, Malkija,

5Hatusch, Schebanja, Maluch

6Harim, Meremot, Obadja,

7Daniel, Ginneton, Baruch,

8Meschullam, Abija, Mijamin,

9Maasja, Bilga un Schemaja; daut sent de Priesta.

10De Leviten oba sent: Jeschua, Asanja sien Sän, Binnui von Henadad siene Grupp, un uk Kadmiel,

11un von äare Breeda: Schechanja, Hodija, Kelita, Pelaja, Hanan,

12Micha, Rehob, Haschabja,

13Sakur, Scherebja, Schebanja,

14Hodija, Bani un Beninu.

15De väaschte Mana vom Volkj sent: Parosch, Pahat Moab, Elam, Satu, Bani,

16Bunni, Asgad, Bebai,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

17Adonija, Bigwai, Adin,

18Ater, Hiskija, Assur,

19Hodija, Haschum, Bezai,

20Harif, Anatot, Nebai,

21Magpiasch, Meschullam, Hesir,

22Meschesabel, Zadok, Jadua,

23Pelatja, Hanan, Anaja,

24Hoschea, Hananja, Haschub,

25Lohesch, Pilha, Schobek,

26Rehum, Haschabna, Maaseja,

27Ahija, Hanan, Anan,

28Maluch, Harim un Baana.

29Un daut äwaje Volkj, de Priesta, Leviten, Puatenwajchta, Sinja, Tempeldeena, un aul dee, dee sikj von de Velkja en de Lenda aufjesondat haben un sikj aun daut Jesaz Gottes hoolen, met äare Frues, Säns un Dajchta toop, un aul dee, dee daut vestonen kunnen,

30dee sullen sikj äare Breeda, de väaschte Mana mank an, aunschluten un en daut Äwareenkomen nenträden un sikj met eenen Eit veflichten, no daut Jesaz Gottes to läwen, waut derch Moses, Gott sienen Deena, jejäft es. Un aule Jebooten, Rajchten un Väaschreften vom Harn, onsen Kjennich, to hoolen un doano to haundlen.

De Enhault von daut Äwareenkomen

31Wie wellen onse Dajchta nich de Velkja em Launt jäwen un äare Dajchta nich fa onse Säns nämen.

32Wie wellen von de Velkja em Launt aum Sabat un aun de Heljedoag kjeene Woa ooda aulahaunt Jeträajd kjeepen, wan see dit aum Sabat toom vekjeepen brinjen; wie wellen de Aufgowen von de Arnt en jieda säwendet Joa un daut Schulden betolen nich fodren.

33Wie wellen ons daut Jeboot opplajen, aule Joa daut dredde Deel von een Selwastekj toom Deenst en onsen Gott sienen Tempel to jäwen:

34Fa daut jeweide Broot, fa daut däachelje Ätesopfa, fa daut däachelje Brauntopfa, fa de Opfa aum Sabat un aum Niemon, fa de Fastdoag, fa de heilje Gowen un fa daut Sindopfa, wuamet Israel veseent woat, un fa aule Oabeit en onsen Gott sienen Tempel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

35Met de Priesta un Leviten toop well wie jieda Joa lossen, woone Gruppen no de Rieej daut Brenholt fa dän Tempel leewren sellen. Doa saul jieda Tiet em Joa Holt sennen toom de Opfa opp däm Harn, onsen Gott, sienen Aultoa to vebrennen, soo aus daut em Jesaz jeschräwen steit.

36De ieeschte Frucht von onse Goades un de ieeschte Frucht von aul onse Beem well wie no däm Harn sienen Tempel brinjen.

37De Ieeschtjeburten von onse Säns un ons Vee, soo aus daut em Jesaz jeschräwen steit, un de Ieeschtjeburten von onse Rinda un onse Schop well wie no onsen Gott sienen Tempel no de Priesta brinjen, dee en onsen Gott sienen Tempel deenen.

38Wie wellen dän Brootdieech, waut wie von daut ieeschte Jeträajd moaken, un daut ieeschte von de Frucht von aule Beem, dän ieeschten Wien un de ieeschte Eelj fa de Priesta en de Stowen aun onsen Gott sienen Tempel brinjen. Un dän tieenden Deel von de Ennom vom Launt well wie de Leviten jäwen; dee sellen opp aule Städen dän tieenden Deel von daut Akalaunt ensaumlen.

39Un een Priesta, eena von Aaron siene Säns, saul bie de Leviten sennen, wan dee dän Tieenden ensaumlen, un de Leviten sellen von däm Tieenden daut tieende Poat en de Stowen von daut Väarotshus aun Gott sienen Tempel nenbrinjen.

40De Israeliten un de Leviten sellen de Aufgowen von Jeträajd, Wien un Eelj en de Stowen nenbrinjen. Doa es daut heilje Jereetschoft un doa sent de Priesta, waut em Deenst sent, un de Puatenwajchta un Sinja. Wie wellen daut en onsen Harn sienen Tempel aun nuscht fälen loten.

Nehemia 11

De Trigjwaundrunk no Jerusalem un de List von de Enwona

1De väaschte Lied vom Volkj wonden aul en Jerusalem. Oba daut äwaje Volkj deed lossen, wäa von jieda tieende Famielje, no de heilje Staut Jerusalem trakjen sull, om doa to wonen. De aundre näajen Famieljes kunnen en äare Städa un Darpa bliewen.

2Un daut Volkj säajend aule Mana, dee friewellich no Jerusalem trocken.

3Dit sent de väaschte Mana von de Launtschoft Juda, waut en Jerusalem wonen; oba en de Städa von Juda wonden see, een jiedra opp sien Oafgoot: De Israeliten, Priesta, Leviten, Tempeldeena un de Nokomen von Salomo siene Deena.

4En Jerusalem wonden eenje vom Staum Juda un eenje vom Staum Benjamin. Von Juda siene Nokomen: Ataja, Usija sien Sän, Usija wia Secharja sien Sän, Secharja wia Amarja sien Sän, Amarja wia Schefatja sien Sän, Schefatja wia Mahalalel sien Sän, un Mahalalel wia eena von Perez siene Nokomen.

5Un Maaseja, Baruch sien Sän, un Baruch wia Kolhose sien Sän, Kolhose wia Hasaja sien Sän, Hasaja, wia Adaja sien Sän, Adaja wia Jojarib sien Sän, Jojarib wia Secharja sien Sän, un Secharja staumd von Juda sienen Sän Schela auf.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6De Nokomen von Perez, waut en Jerusalem wonden, wieren aules toop 468 kjrichsfäje Mana.

7Vom Staum Benjamin wia: Salu, Meschullam sien Sän, un Meschullam wia Joed sien Sän, Joed wia Pedaja sien Sän, Pedaja wia Kolaja sien Sän, Kolaja wia Maaseja sien Sän, Maaseja wia Itiel sien Sän, un Itiel wia Jeschaja sien Sän.

8Un dan noch siene Breeda Gabai un Salai. Aules toop wieren see 928.

9Un Joel, Sichri sien Sän, wia äa Leida, un Juda, Senua sien Sän, wia aus tweeda äwa de Staut aunjestalt.

10Von de Priesta wieren: Jedaja, Jojarib, Jachin,

11Seraja, Hilkija sien Sän, Meschullam sien Grootsän. Meschullam wia Zadok sien Sän, Zadok wia Merajot sien Sän, un Merajot wia Ahitub sien Sän, de väaschta em Gotteshus,

12un siene Breeda, waut em Tempel deenden wieren 822; Adaja, Jeroham sien Sän, dee Pelalja sien Sän wia, Pelalja wia Amzi sien Sän, Amzi wia Secharja sien Sän, Secharja wia Paschhur sien Sän, un Paschhur wia Malkija sien Sän.

13Un met siene Staumbreeda toop, wieren see 242 Gruppenleida. Un Amaschsai, Asarel sien Sän, un Asarel wia Achsai sien Sän, Achsai wia Meschillemot sien Sän, un Meschillemot wia Immer sien Sän.

14Un met äare Breeda toop, wieren see 128 stoakje Kjrieja; un äa väaschta wia Sabdiel, Hagedolim sien Sän.

15Von de Leviten wia: Schemaja, Haschub sien Sän, un Haschub wia Asrikam sien Sän, Asrikam wia Haschabja sien Sän, un Haschabja wia Bunni sien Sän.

16Un Schabetai un Josabad, de Gruppenleida von de Leviten, wieren veauntwuatlich fa dän butaschten Deenst aum Tempel.

17Un Matanja, Micha sien Sän, dee Sabdi sien Sän wia, un Sabdi wia Asaf sien Sän, dee haud biem Jebäd un biem Dankleeda sinjen auntostemmen. Un de tweeda von siene Breeda en disen Deenst wia Bakbukja, un Abda, Schamua sien Sän un Galal sien Grootsän, een Nokomen von Jedutun.

18Aules toop wonden doa 284 Leviten en de heilje Staut.

19De Puatenwajchta: Akub un Talmon un äare Breeda, waut de Puaten bewoaken deeden, wieren aules toop 172.

20Oba de äwaje Israeliten, de Priesta un Leviten, bleewen en aule Städa von Juda wonen, een jiedra opp sien Oafgoot.

21Un de Tempeldeena wonden aum Ofel en Jerusalem. See oabeiden unja de Oppsecht von Ziha un Gischpa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

22Oba de väaschta von de Leviten en Jerusalem wia Usi, Bani sien Sän, dee Haschabja sien Sän wia, Haschabja wia Matanja sien Sän, un Matanja wia Micha sien Sän, dee een Nokomen von Asaf wia, dee met Musikj un Jesank em Gotteshus jedeent haud.

23Wiels daut jeef eene Aunordnunk vom Kjennich fa an un eene fauste Räajel, aun woonen Dach een jiedra to sinjen haud.

24Petachja, Meschesabel sien Sän, von Serach siene Nokomen, ut däm Staum Juda, stunt däm Kjennich en aulem met Rot bie, wua daut om daut Volkj jinkj.

De List von de Wonstäden buta Jerusalem

25Eenje vom Staum Juda wonden buten en de Wonstäden opp äare Weidstapen en Kirjat Arba un de Darpa waut doatoo jehieeden, en Dimona un de Darpa waut doatoo jehieeden, en Kabzeel met de Wonstäden doatoo,

26un en Jeschua, Molada, Bet Pelet,

27Hazar Schual, un Beerscheba met de Darpa toop,

28en Ziklag un Mechona un äare Darpa,

29en Enrimmon, Zora, Jarmut,

30Sanoach, Adullam un äare Wonstäden, en Lachisch un äare Stapen, un en Aseka un de Darpa waut doatoo jehieeden. Soo besiedelden see äa Launt von Beerscheba em Sieden bat daut Hinnom Tol em Nuaden.

31De Nokomen von Benjamin oba wonden en Geba, Michmas, Aja, Betel un de Darpa waut doatoo jehieeden,

32un en Anatot, Nob, Ananja,

33Hazor, Rama, Gittajim,

34Hadid, Zeboim, Nebalat,

35Lod un Ono un em Tol von de Hauntoabeida.

36Un von de Leviten jeef daut Aufdeelungen en Juda uk en Benjamin.

Nehemia 12

De List von de trigjetrokne Priesta un Leviten

1Dit sent de Priesta un Leviten, waut met Schealtiel sienen Sän Serubabel, un Jeschua toop ut de Jefangenschoft trigjetrocken wieren: Seraja, Jirmeja, Esra,

2Amarja, Maluch, Hatusch,

3Schechanja, Rehum, Meremot,

4Ido, Ginneton, Abija,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Mijamin, Maadja, Bilga,

6Schemaja, Jojarib, Jedaja,

7Salu, Amok, Hilkija un Jedaja. Dit wieren de leidende Mana von de Priesta un äare Breeda en Jeschua siene Aumtstiet.

8De Leviten oba wieren dise: Jeschua, Binnui, Kadmiel, Scherebja, Juda un Matanja; dise wieren fa daut sinjen von Dankleeda aunjestalt.

9Oba Bakbukja un Unni, un äare Breeda stunden an jäajenäwa em Deenst biem sinjen.

De Nokomen von däm Priesta Jeschua

10Jeschua haud eenen Sän Jojakim, Jojakim haud eenen Sän Eljaschib, Eljaschib haud eenen Sän Jojada,

11Jojada haud eenen Sän Johanan, Johanan haud eenen Sän Jadua.

De Leida von de Priesta un Leviten äare Volkjsgruppen

12To Jojakim siene Tiet wieren dit de Leida von de Priesta äare Volkjsgruppen. Von Seraja siene Grupp: Meraja; von Jirmeja siene: Hananja;

13von Esra siene: Meschullam; von Amarja siene: Johanan;

14von Maluch siene: Jonatan; von Schebanja siene: Josef;

15von Harim siene: Adna; von Meremot siene: Helkai;

16von Ido siene: Sacharja; von Ginneton siene: Meschullam;

17von Abija siene: Sichri; von Mijamin siene: ...; von Maadja siene: Piltai;

18von Bilga siene: Schamua; von Schemaja siene: Jonatan;

19von Jojarib siene: Matenai; von Jedaja siene: Usi;

20von Salu siene: Kalai; von Amok siene: Eber;

21von Hilkija siene: Haschabja; un von Jedaja siene: Netanel.

22Un en de Tiet von Eljaschib, wieren aus Gruppenleida von de Leviten un Priesta oppjetieekjent: Jojada, Johanan un Jadua bat de Rejierungstiet von däm persischen Kjennich Darius.

23De Gruppenleida von de Leviten worden bat Johanan, Eljaschib sienen Sän, siene Aumtstiet, en eene Chronik oppjetieekjent.

24Un dit wieren de Gruppenleida von de Leviten: Haschabja, Scherebja un Jeschua, Kadmiel sien Sän. Un de Aufdeelungen stunden eene jäajenäwa von de aundre, om to lowen un to danken, soo aus David, de Gottesmaun, daut aunjeordnet haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Un dit wieren: Matanja, Bakbukja un Obadja. Oba Meschullam, Talmon un Akub wieren Puatenwajchta; see bewoakten de Puaten aun de Väarotshiesa biem Tempel.

26Dise läwden en de Aumtstiet von däm Priesta Jojakim, dee Jeschua sien Sän un Jozadak sien Grootsän wia, en de Tiet von Nehemia, däm Vewaulta, un Esra, däm Priesta un Schreftjelieeden.

De Enweiunk von de Stautsmia

27To de Enweiunk von de Mia rom Jerusalem worden aule Leviten ut daut gaunze Launt no Jerusalem jeholt, om de Enweiunk met Freid to fieren, met danken un sinjen, met Zimbeln, Zitta un Hoapen.

28Un doa vesaumelden sikj de Sinja ut de Darpa rom Jerusalem, un uk von de Siedlungen bie Netofa

29un Bet Gilgal un ut de Jäajent von Geba un Bet Asmawet. Wiels de Sinja hauden sikj dort runt om Jerusalem Wonstäden jebut.

30Un de Priesta un Leviten reinjden sikj un reinjden daut Volkj, de Puaten un de Mia.

31Un ekj leet de väaschte Mana von Juda oppe Mia noppstieen un stald twee groote Gruppen opp om Dankleeda to sinjen. Dee eene jinkj no de rajchte Sied bowen oppe Mia nom Mestpuat opptoo,

32un an hinjaraun jinjen Hoschaja un de Halft von de väaschte Mana von Juda.

33Un Asarja, Esra, Meschullam,

34Juda, Benjamin, Schemaja un Jirmeja.

35Un eenje von de Priesta met Trompeeten, Serachja, Jonatan sien Sän, dee Schemaja sien Sän wia, un Schemaja wia Matanja sien Sän, Matanja wia Michaja sien Sän, Michaja wia Sakur sien Sän, un Sakur wia Asaf sien Sän.

36Un siene Breeda, Schemaja, Asarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Juda un Hanani, met Seidenspell. Soo aus David, de Gottesmaun jespält haud. Oba Esra, de Schreftjelieeda, jinkj veropp.

37Un see jinjen nom Kjwalpuat opptoo un stieejen dan jlikj de Stoopen no de Davidstaut nopp, wua de Mia bie daut Hus Davids vebie no daut Wotapuat em Oosten jinkj.

38Un de tweede Grupp toom Dankleeda sinjen jinkj no de linkje Sied, un ekj jinkj met de aundre Halft von de väaschte Mana an bowen oppe Mia hinjaraun. Wie jinjen en de aundre Rechtunk biem Owentorm vebie bat aun de breede Mia,

39un äwa daut Efraimpuat, daut oole Puat, daut Feschpuat un wieda aun däm Hananel Torm un dän Hundat Torm vebie no daut Schopspuat, un biem Wotapuat bleewen see stonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

40Un de beid Sinjagruppen stalden sikj opp em Väahoff biem Tempel, un ekj un de Halft von de väaschte Mana met mie toop,

41un de Priesta Eljakim, Maaseja, Mijamin, Michaja, Eljoenai, Secharja un Hananja met Trompeeten,

42un Maaseja, Schemaja, Eleasar, Usi, Johanan, Malkija, Elam, un Eser. Un de Sinja sungen lud, un Jisrachja leid an aun.

43Un doa worden aun däm Dach groote Opfa jebrocht. Un see wieren aula froo, wiels Gott haud an eene groote Freid jemoakt, soo daut sikj uk de Frues un Kjinja freiden, un de Freid en Jerusalem wia von wiet auf to hieren.

De Vesorjunk von de Priesta un Leviten

44To dee Tiet worden Mana aunjestalt äwa de Väarotstowen, wua aul de Väarot bennen jeloagat wort, de Aufgowen, daut ieeschte Poat von de Arnt, un daut tieende Deel von aulet Enkomen. Von aules, waut oppe Akaflekja rom de Städa jearnt wort, sull no daut Jesaz no fa de Priesta un Leviten äa Deel en de Väarotstowen jebrocht woaren, wiels daut Volkj von Juda haud äare Freid aun de Priesta un Leviten, waut em Deenst stunden.

45Un see verechten dän Gottesdeenst uk dän Reinjungsdeenst. Un uk de Sinja un Puatenwajchta deeden äaren Deenst no de Aunordnunk von David un sienen Sän Salomo.

46En David un Asaf äare Tiet worden aul Jesankleida aunjestalt, om Gott to lowen un to danken.

47Un en Serubabel siene Tiet uk en Nehemia siene Tiet jeef gaunz Israel de Sinja un Puatenwajchta Dach fa Dach äaren Deel von de heilje Gowen. De Israeliten jeewen de Leviten de jeweide Gowen, un de Leviten jeewen von daut dän väajeschräwnen Deel aun Aaron siene Nokomen.

Nehemia 13

Aul dee, dee ut framde Velkja staumen woaren von Gott sien Volkj utjeschloten

1En dise Tiet wort daut Volkj ut daut Buak Moses väajeläst, un doa wort jefungen, daut doa bennen jeschräwen steit: Een Amonita ooda Moabita doaf niemols en Gott siene Jemeent komen,

2wiels see de Israeliten nich met Broot un Wota entjäajen kjeemen, un sikj Bieleam aunneemen, om an to veflieekjen. Oba Gott veendad dän Fluch to eenen Säajen.

3Aus see dit Jesaz doa hieeden, schlooten see aul daut framde Volkj ut Israel ut.

Nehemia sorcht fa de Reinheit em Tempel

4Un verhäa haud de Priesta Eljaschib, dee äwa de Stowen bie onsen Gott sien Hus aunjestalt wia, Tobija, eena met däm hee em Frintschoft wia,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5eene groote Stow jejäft, waut verhäa aus Loagarum jedeent haud fa de Ätesopfa, dän Weiruak, daut Jereetschoft un dän tieenden Deel vom Jeträajd, Wien un Eelj, un dän Deel fa de Leviten, Sinja un Puatenwajchta, un de Aufgowen fa de Priesta.

6Dit wia passieet, aus ekj nich en Jerusalem wia. Wiels en daut 32. Rejierungsjoa von Artahsasta, däm Kjennich von Babel, wia ekj nom Kjennich jereist un haud ieescht no eene lenjre Tiet däm Kjennich no Frieheit jefroacht, wada no Jerusalem to reisen.

7Un aus ekj no Jerusalem kjeem, moakjt ekj, daut daut ojjerajcht wia, waut Eljaschib fa Tobija jedonen haud, aus hee am eene Stow em Väahoff biem Gotteshus jejäft haud.

8Un ekj wia sea vedrislich un schmeet Tobija siene bennaschte Sachen aula ut de Stow rut

9un säd, daut see de Stow reinjen sullen. Un ekj brocht daut doa wada nenn, waut toom Gotteshus jehieed, de Ätesopfa un dän Weiruak.

De Vesorjunk von de Leviten

10Ekj wort daut uk en, daut de Aufgowen fa de Leviten nich enjekomen wieren un daut doawäajen de Leviten un Sinja, waut dän Deenst verechten sullen, wajchjegonen wieren, jieda eena no sien Launt.

11Dan schult ekj de Rotsharen un säd: Wuarom woat daut Gotteshus soo vesiemt? Un ekj hold de Leviten trigj un stald an wada en äaren Deenst.

12Dan brochten de Lied von Juda uk wada dän tieenden Deel von äa Jeträajd, Wien un Eelj en de Väarotstowen.

13Un ekj stald Vewaultasch aun äwa dän Väarot: Dän Priesta Schelemja, un Zadok, dän Schriewa, un von de Leviten Pedaja. Un aus Helpa stald ekj Hanan, Sakur sienen Sän un Matanja sienen Grootsän, aun. Dise Mana wieren bekaunt, daut wie ons opp dee veloten kunnen, un an wort de Aunordnunk jejäft, daut Läwensmeddel aun äare Aumtsbreeda to vedeelen.

14Denkj aun mie, mien Gott, un lasch miene goode Doten nich rut, waut ekj tru aun mienen Gott sien Hus un fa dän Deenst doa bennen jedonen hab!

Nehemia sorcht doafäa daut de Sabat jeheilicht woat

15En de selwje Tiet sach ekj en Juda soone, waut aum Sabat de Wiendruwen en de Kjalasch utklunjden. Un doa wieren aundre, waut aum Sabat Jeträajd toopbrochten un opp Äsels looden, un doatoo noch Wien, Wiendruwen, Fiejen un aulahaunt aundre Sachen no Jerusalem brochten. Un ekj woarnd an aun däm Dach, aus see daut Läwensmeddel vekjeepen wullen.

16Doa wonden uk Lied von Tierus; un dee brochten Fesch un aulahaunt Woa un vekoften daut aum Sabat aun de Lied von Juda un Jerusalem.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Doa schult ekj de väaschte Mana von Juda un säd to an: Waut es daut fa eene beese Sach, waut jie doonen, daut jie dän Sabat veonieren?

18Deeden june Vodasch daut nich uk aul, un ons Gott brocht aul daut Onheil äwa ons un äwa dise Staut? Un jie brinjen doaderch noch mea Oaja äwa Israel, daut jie dän Sabat veonieren!

19Un ver de Sabat aunfunk, aus daut en de Puaten von Jerusalem aunfunk diesta to woaren, leet ekj de Puaten tooschluten un säd, daut dee nich sullen opjemoakt woaren bat nom Sabat. Un ekj stald eenje von miene Lied bie de Puaten aun, daut doa kjeene Fua wudd nenjebrocht woaren aum Sabatdach.

20Dan bleewen de Hendla un Vekjeepa met aulahaunt Woa, eent ooda twee mol äwa Nacht buten ver Jerusalem.

21Dan woarnd ekj dee un säd to an: Wuarom bliew jie äwa Nacht ver de Stautsmia? Wan jie daut noch een mol woaren, woa ekj junt aunjriepen. Von don aun kjeemen see nich mea aum Sabat.

22Un ekj säd to de Leviten, daut see sikj reinjen sullen un de Puaten bewoaken komen, om dän Sabatdach heilich to hoolen. Mien Gott, denkj uk wäajen dise Sach aun mie un sie mie jnädich en diene truhoatje Leew!

Jäajen Mischehen haundlen

23En dee Tiet sach ekj uk Juden, waut sikj Frues jenomen hauden ut de Filistastaut Aschdod, un von de Amonita un Moabita.

24Un väle von äare Kjinja räden de Sproak von Aschdod ooda eene Sproak von de aundre Velkja, oba de judsche Sproak kunnen see nich räden.

25Un ekj deed an schellen un utschämen, un eenje Mana schluach ekj un reet an aun de Hoa un deed an bie Gott beschwieren: Jie sellen june Dajchta nich äare Säns jäwen ooda äare Dajchta fa june Säns ooda junt selfst to Frues nämen!

26Haft nich Salomo, de Kjennich von Israel, krakjt doamet jesindicht? Un doa wia doch mank väle Velkja kjeen Kjennich met am to vejlikjen, un Gott wia am goot, un Gott sad am toom Kjennich äwa Israel. Un soogoa am veleiden de framde Frues to de Sind.

27Un von junt mott eena daut hieren, daut jie soon grootet orrajcht doonen un onsen Gott ontru woaren, daut jie junt framde Frues frieen!

28Eena von Jojada siene Säns, dee een Sän von däm Huagenpriesta Eljaschib wia, wia de Schwieesän von däm Horonita Sanbalat. Oba däm juach ekj fuat.

29Denkj aun an, mien Gott, daut see dän Priestastaunt veorreinicht un dän Bunt met de Priesta un Leviten jebroaken haben!

Nehemia siene latste Wieed

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Soo reinjd ekj an von aul daut ut de framde Velkja. Ekj stald eene Deenstordnunk opp fa de Priesta un Leviten un läd fa jieda eenem siene Oppgow faust.

31Un ekj räajeld daut leewren von Brenholt en de bestemde Tieden un de Aufgowen un de ieeschte Frucht. Denkj aun mie, mien Gott, un lot mie aul daut toom basten deenen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Ester

Ester 1

De Kjennich well aufwiesen

1 De Kjennich Ahasveros haud een Rikj, von 127 Prowinsen, dee von Indien bat däm
Niel Riefa vestreit wieren.

2 Hee rejieed von sien Paulaust en Susa, de Hauptstaut.

3 Aus hee daut dredde Joa en sien Aumt wia, muak hee een grootet Fast, wuatoo aul
de huach aunjeseene Menschen un aule Rejierungs Beaumte enjelot wieren. Aule
Offizieren von de Armee fa Medien un Persien un aule Prinsen un Rejierungs
Beaumte von de Prowinsen kjeemen doatoo.

4 Fa 180 Doag wees hee an doa woo rikj hee wia, un woo prachtvoll un groosoatich
siene Macht wia.

5 Toom daut groote Fast aufschluten, loot hee aule Enwona en Susa en, de rikje uk
de oame. Dit wia een säwendoagschet Gaustmol, en däm Goaden aun sienen
Paulaust.

6 Em Goaden hauden see witte Gardienen von Lienzeich un bleiwe Henjsels met
witte un bleiwroode Benja un selwane Rinj aun huage Marmorsteenpast
oppjehongen. Doa wieren utjepolstade Setten von Golt un von Selwa jemoakt en
däm Goaden. De Flua wia utjelajcht met veschiedne Ploten von kostboare Steena.

7 Wien von em Kjennich sien Wienkjala wort en goldne Wienkuffels jeboden;
kjeene twee Kuffels wieren äwareen. Doa sagen see woo jenstich de Kjennich wia.

8 Een jiedra kjrieech krakjt soo väl ooda weinich aus am jankad. Soo haud de
Kjennich daut bestalt.

9 De Kjennijin, Waschti, jeef een Gaustmol fa de Frues en Ahasveros sien Paulaust.

10 Aun däm säwenden Dach, aus de Kjennich gaunz schaftich von aul däm Wien wia,
roopt hee siene säwen jeschnädne Deena, Mehuman, Biseta, Harbona, Bigta,
Abagta, Setar, un Karkas.

11 Hee säd an, see sullen de Kjennijin Waschti met äare kjennijins Kroon
väabrinjen, om daut de Menschen un de Prinsen seenen kunnen, woo schmock see
leet. Ar leet et sea schmock.

12 Aus de Deena de Kjennijin säden, waut de Kjennich haben wull, leet de Kjennijin
sikj nich beräden. Aus de Kjennich daut hieed, oajad hee sikj un hee wort flaument
doll.

13 Hee roopt siene Rotjäwa, dee sikj goot wisten met woo daut em Launt rand,
Mana opp dee hee sikj veleet wan eene Entscheidunk äwa daut Laundesjesaz
oppkjeem.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Dise Rotjäwa wieren Karschena, Schetar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena, un Memuchan. Dise säwen Prinsen kjeemen foaken ver däm Kjennich un wieren de hechste aunjestalde Mana en Persien un Medien.

15Waut sajcht daut Jesaz? fruach hee an. Waut saul ekj met de Kjennijin Waschti doonen, nu daut see däm Kjennich sien Wuat, waut siene Deena ar jebrocht hauden, nich jehorcht haft?

16Un Memuchan säd to däm Kjennich un de Rotjäwa: De Kjennijin haft orrajcht jedonen, un nich bloos jäajen die perseenlich. See haft orrajcht jedonen, jäajen aule huach aunjeseene Menschen un werkjlich jäajen aule Menschen en dien gaunzet Rikj.

17Waut see jedonen haft woat aule Frues aunleiden, daut see opp äare Mana rauf kjikjen. Dee brucken bloos sajen: De Kjennich fruach no de Kjennijin Waschti, un dee deed daut nich.

18Dan woaren de Frues von däm Kjennich siene aunjestalde en Medien un Persien, dee daut jehieet haben, äare Mana daut noch vondoag vetalen, un aulawäajen woaren Mana sikj met äare Frues doll sennen.

19Wan du daut aus goot aunsitst, dan jeff een kjennichlichet Wuat, daut Waschti niemols wada doaf ver däm Kjennich Ahasveros komen. Lot dit en de Persa un Meeda äare Jesazen jeschräwen woaren, woone nienich to endren sent. Un dan stalst eene aundre bätre Fru aun aus Kjennijin.

20Wan dise Ordnunk en dien grootet Rikj bekauntjejäft woat woaren, dan woat jieda Fru äaren Maun dän rajchten Respakjt jäwen, eendoont auf hee rikj ooda oam es.

21Däm Kjennich un siene Rotjäwa jefoll daut waut Memuchan jesajcht haud un hee deed daut soo.

22Hee schekjt Breew no jieda Prowins en sien Launt, emma en äare ieejne Sproak un Schreft, soo aus dee doa jebrukt wort. De Breef säd, daut en jieda Famielje sull de Maun Har em Hus sennen. Dit wort fa jieda Volkj en äare Sproak gaunz kloa jesajcht.

Ester 2

De Kjennich nemt Ester to Fru

1Om eene jewesse Tiet, aus däm Kjennich sien Oaja sikj aul jestelt haud, kunn hee de gaunze Sach doch nich vejäten, beides waut Waschti jedonen haud, un waut hee von ar velangt haud.

2Dan schluagen siene Deena väa, daut hee sull schmocke Mejales sieekjen loten.

3Hee sull Rejierungs Beaumte von aule Prowinsen aunstalen, daut see de Mejales no Susa brinjen wudden. Doa, wua däm Kjennich siene Frues wieren, wudden dee

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

unjajebrocht woaren un unja Hegai, eena von däm Kjennich siene jeschnädne Deena, siene oppsecht komen. Hegai wudd dee dan jäwen, waut see brukten om sikj fa däm Kjennich schmock to moaken.

4Dan kunn de Kjennich sikj eene von dee nämen, dee am daut baste jefoll, un dee aunstalen aus Kjennijin en Waschti äare Städ. Däm Kjennich jefoll dän Rot un hee leet däm utfieren.

5Doa wond to dise Tiet een Jud en de Hauptstaut Susa. Dee wia vom Staum Benjamin un hee heet Mordechai. Sien Voda un siene Väavodasch wieren Jair, Schimi un Kisch.

6Mordechai wia eent von dee, woone de babelonischa Kjennich Nebukadnezar haud en Jerusalem loten faustnämen, un en de Jefangenschoft nämen, aus Jechonja, de Kjennich en Juda, uk faustjenomen wort.

7Dis Mordechai haud eene Nicht, dee hee hanjenomen haud, no däm daut äare Elren beid jestorwen wieren. Dise Nicht heet Ester, oba äa hebräischa Nomen wia Hadassa. See haud een feinet Jeschekj un leet schmock.

8Aus däm Kjennich siene Väaschreften wiet un breet bekaunt jemoakt wieren, worden sea väl Mejales no de Hauptstaut, Susa jebrocht. Ester wia eene von dee, waut nom Kjennich sienen Paulaust jebrocht worden, un unja Hegai siene Oppsecht kjeemen. Hegai haud de Oppsecht äwa däm Kjennich siene Frues.

9Am jefoll Ester fuaz, un hee kjeem ar entjäajen doamet, daut hee fuaz aunfunk ar de Behaundlunk un daut Äten to jäwen, waut ar wudd halpen toom sea schmock loten. See kjrieech dan uk noch säwen Mejales von däm Kjennich siene Deena, toom ar bedeenen. Ester un dise säwen worden uk de baste Städ jejäft mank däm Kjennich siene Frues.

10Ester leet doa kjeenem weeten, von woon Volkj see häastaumd, wiels Mordechai daut soo bestalt haud.

11Mordechai jinkj jieda Dach bie daut Jebied vebie, wua de Frues äare Stowen wieren, om to seenen woo Ester daut jinkj, un waut noch met ar wort.

12Ea de Mejales aun de Rieej kjeemen, daut see durwen nom Kjennich komen, musten see fa twalf Moonat besondasch bedeent woaren, soo daut see wudden sea schmock loten. De ieeschte sas Moonat worden see met Mirreneelj enjeräwen, un dee latste sas met Balsameelj un veschiedne aundre Eelj, waut Frues brucken toom schmock loten.

13Wan eene Mejal nom Kjennich gonen kunn, kunn see selfst sajen, waut see sikj auntrakjen wudd, un woo see sikj reed moaken wull.

14Ver däm Kjennich komen meend, daut see jäajen Owent worden em Paulaust nenn jebrocht, un zemorjes trigj kjeemen. Wan see trigj kjeemen, worden see no een aundret Poat von de Jebieda, wua de Frues bleewen, jebrocht. Hia kjeemen see

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

unja Schaaschgas, uk een jeschnädna, siene Oppsecht. Eene Mejal wudd nich toom tweeden mol aun de Rieej komen nom Kjennich to gonen, buta wan am dee besondasch jefoll un hee biem Nomen no ar froagen deed.

15Met de Tiet kjeem Ester, dee Abihajil siene Dochta wia, uk aun de Rieej, daut see verem Kjennich kjeem. See haud aus Kjint äare Elren veloaren un Mordechai haud ar hanjenomen un aus eene Dochta jefläacht. Ester äa Voda, Abihajil, wia Mordechai sien Onkel. Ester fruach no nuscht besondret to dän Owent aus see verem Kjennich durf un muak sikj bloos krakjt soo reed aus Hegai väajeschloagen haud. Een jiedra docht, ar leet et sea schmock.

16Aus see nom Kjennich jebrocht wort, wia daut de 10. Moonat, de Moonat Tebet, en daut 7. Joa daut Ahasveros Kjennich wia.

17Däm Kjennich jefoll Ester dolla aus sest irjent eene von de Frues. Hee freid sikj soo to ar, daut hee ar de Kroon fa de Kjennijin oppsad. Soo kjeem daut, daut see Kjennijin wort en Waschti äare Städ.

18Aus sikj dit aula soo romneem, stald de Kjennich een grootet Fastmol aun, wuatoo hee aul de huach aunjeseene Menschen un Huachaunjestalde enloden deed. Dit wia een Fastmol om Ester to ieren. De Dach wort en aule Prowinsen aus een Heljedach jefieet, un de Kjennich jeef däm Dach veschiedne Jeschenkja ut, soo aus mau een Kjennich wudd.

19Aus doa toom tweeden mol Junkfrues toopjebrocht worden, wia Mordechai een Rejierungs Beaumta.

20Ester haud uk de gaunze Tiet nich aunjejäft von woon Volkj see wia, wiels Mordechai ar säd, daut see daut emma sull stell hoolen. See horcht noch emma krakjt soo no Mordechai aus see haud aus see oppwoss.

21Jrod en dee Tiet aus Mordechai sien Aumt hilt, worden twee beaumte Mana, Bigtan un Teresch, dee aus Wajchta deenden, doll äwa däm Kjennich. See plonden woo see am en siene Woninj ombrinjen wudden.

22Aus Mordechai dit enwort, leet hee de Kjennijin Ester doavon weeten. Ester leet däm Kjennich uk fuaz weeten, waut Mordechai utjefungen haud.

23Aus de Norecht nojesocht wort, fungen see daut et aula stemd. Doaropp worden de beid Beaumte opp däm Gauljen jehongen. Dise gaunze Jeschicht wort verem Kjennich en de Bieekja von sien Rikj nenn jefieet.

Ester 3

De Plon jäajen de Juden

1Eene jewesse Tiet lota, stald de Kjennich Ahasveros eenen nieen bowaschten Rejierungs Maun aun. Dit wia Haman, Hamedata sien Sän, von de Nokomen von Agag. Dit Aumt jeef een Ierenplauz, aus kjeen aundra em Launt haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2De aundre Beaumte musten, nom Kjennich siene Väaschreft, ver Haman kjneeen un bekjen. Dit deeden see dan aula, buta Mordechai nich.

3Dee, dee met am toop schauften, fruagen am: Wuarom jehorchst du däm Kjennich nich?

4See räden fa miere Doag met am doawäajen, oba see kunnen am nich doatoo beräden. Ekj sie een Jud un kaun mie nich ver Haman kjneeen, säd Mordechai. Dise Norecht wort dan no Haman jebrocht, om to seenen, waut dee doamet doonen wudd.

5Haman wort sea wuttich aus hee hieed daut Mordechai am nich met kjneeen ieren deed.

6Wiels Haman jieren de Strof wull jrata moaken aus bloos opp eenen Maun, un wiels hee nu wist, daut Mordechai een Jud wia, plond hee aule Juden en däm Kjennich Ahasveros sien Rikj opp eemol omtobrinjen.

7En de 1. Moonat, de Moonat Nissan, en daut 12. Joa daut Ahasveros Kjennich wia, worden unja Haman siene Oppsecht Kjlaz, ooda Puriem, jeschmäten om de baste Tiet fausttostalen dän Plon uttofieren. Daut Loss bestemd daut see daut enne twalfte Moonat doonen wudden.

8Aus sien Plon gaunz foadich wia, jinkj Haman nom Kjennich Ahasveros un säd: Doa es een jewesset Volkj, daut äwa aule Prowinsen en dien Rikj vespreet es. Dee hoolen sikj aun jewesse Lieren, dee an oppoat saten vonne gaunze Bevelkjarunk, un hoolen nich de Jesazen en ons Launt. Dee sust du nich en dien Rikj dulden.

9Wan du doamet envestonen best, dan lot een Jesaz derchjefieet woaren, daut Volkj auftoschaufen. Ekj woa 375 Tonn Selwa aufwäajen un en de Kaus vom Rikj lajen om dise Oabeit to doonen.

10De Kjennich neem sien Rinkj, dee een Tieekjen von siene Autorität wia, un jeef däm no disen Haman, dän Judenfient, dän Agagita, Hamedata sien Sän.

11Doo waut die goot schient, säd de Kjennich to Haman. Daut Jelt un de Mana kaust doatoo haben.

12Aum 13. Dach en de 1. Moonat, roopt Haman däm Kjennich siene Schriewa toop un jeef an de niee Ordnunk. Dee wort dan fa jieda Volkj em Rikj en äare Sproak un Schreft jeschräwen, un aun däm Kjennich siene Rejierungs Mana, aun de Volkjsleida äwa aule Prowinsen, un aun de Leida von de veschiedne Velkja veschekjt. Dee wieren en däm Kjennich Ahasveros sienen Nomen jeschräwen un met sienen Rinkj jestampelt.

13De Ordnunk wort no aule Prowinsen em Rikj von Dräaja utjedroacht. Un de Norecht säd: Aule Juden, junge un oole, Frues un Kjinja, sellen aun däm 13. Dach en de 12. Moonat, de Moonat Adar, dootjemoakt un utjerot woaren. Äa Hab un Goot doaf sikj irjent wäa nämen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Dise Ordnunk saul en jieda Prowins em Jesaz jeschräwen woaren un bekaunt jejäft woaren, soo daut aule Velkja kjennen fa dän Dach reed sennen.

15Opp däm Kjennich sien Befäl spooden de Dräaja sikj de Norecht uttodroagen, un en Susa wort daut fuaz bekaunt jejäft. En de Staut räajden de Menschen sikj sea opp, oba de Kjennich un Haman saden sikj dol un leeten sikj waut toom drinkjen oppsaten.

Ester 4

Ester saul fa an enstonen

1Aus Mordechai enwort, waut doa jeworden wia, vereet hee sienen Rock, trock sikj eenen Sak äwa, streid sikj Ausch opp sienen Kopp un jinkj soo aus daut enne Staut rom. Hee hield betre Tronen un schrieech lud.

2Hee jinkj gaunz bat aum Engank vom Kjennichshoff, oba hee jinkj doa nich nenn, wiels daut veboden wia doa en een Truakjleet nenn to gonen.

3Un enne Prowinsen jeef daut väl truaren mank de Juden aus de Ordnunk bekaunt jejäft wort. See fungen aun to fausten, see hielden un schrieejen, un väle lagen en Sakkjleeda un Ausch.

4Ester äare Deena un Oppsechta vetalden ar waut Mordechai deed, un ar baudad daut sea. See schekjt am soogoa Kjleeda, daut hee opphieren sull de Sakkjleeda to droagen. Mordechai leet sikj oba nich beräden.

5Dan schekjt Ester Hatach, eenen von de jeschnädne Deena, dee soo aus de Kjennich daut bestalt haud, Ester äa Deena wia. See wull haben hee sull von Mordechai utfinjen, waut hee väa haud, un wuarom.

6Dee jinkj dan bat buta däm Kjennichshoff, wua hee Mordechai troff.

7Mordechai vetald am waut doa jeworden wia, soogoa wooväl Jelt Haman vesproaken haud enne Rejierungskaus to jäwen om de Juden omtobrinjen.

8Hee schekjt ar uk eene Kopie von de Ordnunk an auftoschaufen, soo aus dee en Susa bekauntjejäft wia. Hee säd Hatach, daut hee Ester aules kloa moaken sull un ar onbedinjt sajen sull, daut see däm Kjennich om Jnod prachren sull, om äa Volkj to veschoonen.

9Hatach jinkj un säd Ester aules, waut Mordechai am jesajcht haud.

10Ester schekjt Hatach nochmol trigj no Mordechai un säd:

11Daut weeten je nich bloos aul de Rejierungs Beaumte, oba uk aule Menschen en de Prowinsen, daut eena nich jrod soo nom Kjennich jeit. Daut es je daut Jesaz, daut wan wäa verem Kjennich sien Troon jeit, onen daut de Kjennich däm jeroopt haft, dan woat deejanja dootjemoakt, buta de Kjennich strakjt sienen goldnen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Stock no däm opptoo, un soo däm sien Läwen spoat. Un weetst, de Kjennich haft aul fa 30 Doag nich no mie jefroacht.

12Hatach jinkj un vetald Mordechai waut Ester jesajcht haud, un aus Mordechai daut hieed,

13schekjt hee dise Norecht trigj: Jleew nich daut du doa em Paulaust met dien Läwen woascht doavon komen, wan aule aundre Juden stoawen motten.

14Wan du nu nuscht doonen woascht, woaren de Juden opp eenen aundren Wajch jerat woaren, oba du un dien Voda siene Famielje woaren omkomen. Denkj doaraun, du best veleicht krakjt wäajen soone Loag nom Paulaust jekomen.

15Dan leet Ester dise Norecht no Mordechai schekjen:

16Go du, un roop aule Juden en Susa toop, un doot dree Doag fa mie fausten. Jie sellen nuscht äten un nuscht drinkjen, nich äwadach un uk nich de Nacht. Ekj un miene Deena woaren uk krakjt soo fausten. Wan wie dit jedonen haben, dan woa ekj nengonen nom Kjennich, wan daut uk strenj veboden es. Wan ekj doa stoaw, dan lot daut sennen.

17Mordechai jinkj un deed waut Ester von am velangd.

Ester 5

Ester jeit nom Kjennich

1Aum dredden Dach trock Ester sikj äare Kjleeda aus Kjennijin aun un jinkj un stunt ver de Däa von de Stow, wua de Troon wia. De Kjennich saut jrod opp sienen Troon jäajenäwa von de Däa.

2Aus hee Ester de Kjennijin sach, wia hee goot to ar, un hee strakjt sienen goldnen Stock no ar opptoo. Dan jinkj Ester no am un schieed de Spetz von sienen Stock aun.

3De Kjennich fruach ar: No waut kjemst, Kjennijin Ester? Froag no waut du west. Ekj jäw die bat opp daut haulwe Kjennichrikj.

4Ester säd: Wan die daut paust, dan well ekj die un Haman enloden to een Gaustmol, daut ekj vondoag fa die reed moak.

5Doaropp schekjt de Kjennich eene Norecht no Haman un säd am, hee sull fuaz to daut Gaustmol komen, waut Ester reed jemoakt haud.

6De Kjennich un Haman jinjen no Ester äa Gaustmol. Aus see don biem Wien sauten, säd de Kjennich: No waut west du froagen? Ekj jäw die daut. Un wan du uk no de halft vom Rikj frajchst, saust du daut haben.

7Un Ester säd: Ekj wensch mie, ekj froag,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8daut wan du soo goot to mie best, oo Kjennich, un mie west jäwen no waut ekj froag, dan bedd ekj, daut du un Haman morjen wada to een Gaustmol komen, daut ekj dan fa junt woa reed moaken. Dan woa ekj die sajen, waut ekj haben mucht.

Haman well Mordechai ombrinjen

9Aus Haman dän Dach vom Gaustmol no Hus jinkj, wia hee schaftich un goot aunjelajcht. Oba aus hee derch daut groote Puat jinkj, sach hee Mordechai doa, un dee stunt nich opp un wees am uk sest kjeenen Respakjt. Dan wort hee sea doll,

10oba hee meen sikj wada toop un jinkj no Hus. Doa kroagd hee siene Frind toop, un siene Fru Seresch wia doa uk.

11Hee pucht an väa woo rikj hee wia, woo väl Säns hee haud, un woo de Kjennich am haud hecha aunjestalt aus irjent eenen aundren en daut gaunze Rikj.

12Dan säd Haman: Un ekj wia de eensja waut met däm Kjennich toop no de Kjennijin Ester äa Gaustmol enjeloden wia. Un morjen sie ekj wada met däm Kjennich toop enjeloden to äa Gaustmol to komen.

13Doch aul dit jeft mie nich Fräd, soo lang aus ekj Mordechai, däm Jud, verem Kjennich sien Paulaust setten see.

14Siene Fru un siene Frind säden: Lot eenen Gauljen jebut woaren, dee 20 Meeta huach es, un zemorjes sajchst däm Kjennich, daut hee saul Mordechai doa henjen. Dan woascht zeowes met Freid kjennen to daut Gaustmol gonen. Dis Rot jefoll Haman, un hee leet dän Gauljen buen.

Ester 6

Haman mott Mordechai ieren

1Dee Nacht kunn de Kjennich nich schlopen, un hee säd, daut see de Bieekja von daut Rikj holen sullen un am doavon väaläsen.

2Un aus see doa lausen, lausen see en de Jeschicht, woo Mordechai emol daut haud opjedakjt, daut Bigtan un Teresch, twee Wajchta en däm Kjennich siene Woninj, däm Kjennich hauden wult ombrinjen.

3Un de Kjennich fruach: Waut vonne Aunerkjanunk ooda Beloonunk hab wie Mordechai fa daut jejäft? Däm Kjennich siene Deena säden: Doa es noch nienich waut fa am jedonen worden.

4Un de Kjennich fruach: Wäa es doa oppem Hoff? Nu troff sikj daut, daut Haman jrod oppem Hoff jekomen wia, om däm Kjennich auntoräden von sienen Plon Mordechai opp dän Gauljen to henjen, woone hee uzhent fa am jebut haud.

5De Deena säden toom Kjennich: Haman steit oppem Hoff. Brinjt am häa, velangd de Kjennich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Aus Haman nenn kjeem nom Kjennich, säd de Kjennich: Waut saul ekj met soonen Mensch doonen däm de Kjennich ieren well? Haman docht: Wäm wudd de Kjennich mea ieren wellen aus mie?

7Un hee säd: Fa däm Maun, däm de Kjennich ieren mucht,

8sullen Kjleeda jebrocht, dee ons Kjennich drajcht, un een Pieet, wua de Kjennich met ritt, un oppem Kopp von daut Pieet sull een besondasch schmocka Toom sennen, soo aus bloos ons Kjennich sien Pieet drajcht.

9Dan lot eent von däm Kjennich siene hechst aunjestalde Mana, däm Maun, wäm de Kjennich ieren well, biem auntrakjen bedeenen un dan am opp een Pieet derch de Gaussen vonne Staut leiden. Un ver däm Maun lot am lud roopen: Dit es waut jedonen woat met eenem, däm de Kjennich ieren well.

10Un de Kjennich säd to Haman: Dan go du nu fuaz un hol soone Kjleeda un soon Pieet aus du jesajcht hast, un aul daut waut du väajeschloagen hast, un doo daut fa Mordechai däm Jud, eenen von de Beaumte em Rikj. Lot nuscht von daut ut, waut du väajeschloagen hast.

11Haman jinkj de Kjleeda un daut Pieet holen, un hee bedeend Mordechai biem auntrakjen. Dan leid hee daut Pieet delenjd de Gaussen en de Staut un roopt emma: Dit es waut de Kjennich fa soonem deit, wäm hee ieren well.

12Mordechai jinkj dan wada trigj no sien Aumt fa däm Kjennich. Haman oba bedakjt sien Jesecht, spood sikj no Hus to komen un jrämd sikj sea.

13Haman vetald Seresch, siene Fru, un aul siene Frind, waut doa aules jeworden wia. Un dise Rotjäwa un siene Fru säden: Wan dis Mordechai, met wäm die daut soo scheef jegonen es, een Jud es, dan woascht du nich de äwahaunt äwa am kjrieen. Du woascht die dan bestemt enne Grunt ranen.

14Aus see noch unja sikj vetalden, kjeemen däm Kjennich siene Deena un neemen Haman bosich no daut Gaustmol, daut Ester reedjemoakt haud.

Ester 7

Haman woat bestroft

1De Kjennich un Haman jinjen no daut mol, waut de Kjennijin Ester fa an reedjemoakt haud.

2Aun disen tweeden Dach, aus see bat däm Wien drinkjen wieren, fruach de Kjennich wada: Waut west du froagen Ester? Du woascht daut kjrieen. Waut licht die aum Hoat? Du saust daut haben, un wan uk bat opp daut haulwe Kjennichrikj.

3Un Ester säd: Wan de Kjennich mie soo goot toojedonen es, un wan de Kjennich doamet envestonen es, dan froag ekj auf ekj läwen doaf un auf mien Volkj läwen doaf. Daut es waut ekj von die haben well.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Ons haben see vekoft toom schlachten. Wan wie vekoft wieren aus Sklowen, dan wia daut nich wieet jewast nom Kjennich to komen, oba nu sell wie omjebrocht un utjerot woaren.

5Dan säd de Kjennich Ahasveros to de Kjennijin Ester: Wäa woacht sikj soont, un wua es dee?

6Un Ester säd: Ons Jäajna un Fient es dis beesa Haman. Haman enjst sikj jreslich ver däm Kjennich un de Kjennijin.

7De Kjennich fua ut Wutt vom Desch un jinkj em Goaden bie däm Paulaust. Haman kunn daut seenen, daut de Kjennich sikj aul oppjemoakt haud, waut met sien Läwen woaren sull. Doawäajen kjneed hee sikj nu ver de Kjennijin Ester un prachad fa sien Läwen.

8Aus de Kjennich trigj nenn kjeem, no däm Plauz wua see Wien drunken, sach hee daut Haman sikj opp Ester äare Benkj jeschmäten haud. De Kjennich säd: Woat disa hia en mien Hus un ver mie met de Kjennijin Schaund driewen? Soo schwind aus de Kjennich daut jesajcht haud, bedakjten de Deena Haman sien Jesecht.

9Harbona, eena von de Deena säd: Doa steit een Gauljen reed, opp Haman sien Hoff. Dee es 20 Meeta huach, un dee haud hee loten fa Mordechai buen, de Maun, dee doa enstunt däm Kjennich to halpen. Un de Kjennich säd: Henjt Haman doabowen.

10Un soo wort Haman aum Gauljen jehongen, dän hee fa Mordechai haud buen loten. Dan jinkj däm Kjennich sien Oaja äwa.

Ester 8

De Kjennich schrift noch een Jesaz

1Dän Dach noch jeef de Kjennich Ahasveros daut gaunze Vemieejen, waut Haman de Judenfient jehaut haud no de Kjennijin Ester. Ester vetald däm Kjennich, woo see met Mordechai Frintschoft wia, un doaderch kjeem hee verem Kjennich.

2Un de Kjennich jeef Mordechai dän Rinkj, dän hee von Haman trigjenomen haud. Ester stald Mordechai uk äwa daut Vemieejen von Haman.

3Ester jinkj dan noch een mol nenn no däm Kjennich, kjneed sikj ver am un hield un prachad, daut hee sull een Enj moaken von däm Plon, dän Haman de Agagita jäajen de Juden jemoakt haud.

4De Kjennich hilt ar noch wada dän goldnen Stock han un see stunt opp

5un säd: Wan die daut sest aunsteit, un wan ekj en diene goode Gonsten sto, un du daut fa rajcht aunsitst, dan lot doch een Schriewen moaken. Dit wudd de Ordnunk wajchnämen, woone Haman, Hamedata sien Sän, de Agagita, oppjestalt haft, wuaderch aule Juden en aul diene Prowinsen sellen omjebrocht woaren.

6Ooda woo saul ekj tookjikjen, wan mien Volkj omjebrocht woat? Woo saul ekj daut uthoolen, wan mien ieejnet Frintschoft utjerot woat?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7De Kjennich Ahasveros säd to de Kjennijin Ester un to Mordechai däm Jud: Nu seet doch, ekj hab Ester däm Haman sien Hab un Goot jejäft, un Haman selfst hab ekj loten opp eenen Gauljen henjen, wiels hee jäajen de Juden utfua.

8Oba een Jesaz, daut em Kjennich sien Nomen jeschräwen un met mien Rinkj jestampelt es, kaun nich trigjenomen woaren. Waut ekj doonen woa, es junt loten eene niee Ordnunk schriewen, soo aus junt fa de Juden rajcht es. Schrieft daut en mienen Nomen un stampelt daut met mienen Rinkj.

9Aum 23. Dach en de 3. Moonat, de Moonat Siwan, roopt Mordechai däm Kjennich siene Schriewa toop un leet eene Ordnunk oppschriewen. Dee sull no de Juden, no däm Kjennich siene Rejierungs Mana un de Vewaulta un de aunjestalde en de 127 Prowinsen von Indien bat däm Niel Riefa jeschekjt woaren. De Ordnunk wort en de Schreft un Sproak von jieda Volkj jeschräwen, un uk en de Schreft un Sproak von de Juden.

10Dee wia em Kjennich sien Nomen jeschräwen un met däm Kjennich sien Rinkj jestampelt. Dan worden dee utjeschekjt met Mana opp besonda bosje Pieed vom Kjennich siene Stalinj.

11De Ordnunk säd, daut de Juden durwen en aule Städa em Rikj toopkomen om sikj to wäaren. Soone waut jäajen an oppstunden, eendoont von woone Prowins ooda woon Volkj, durwen see met Frues un Kjinja toop ombrinjen un utroden, un dee äa Hab un Goot bestälen.

12Dise Ordnunk sull aum 13. Dach en de 12. Moonat, de Moonat Adar, en aule Prowinsen en Kjennich Ahasveros sien Rikj jeltich sennen.

13Dit sull en jieda Prowins een Jesaz woaren un mank aule Velkja bekauntjejäft woaren, soo daut de Juden dän Dach kunnen reed sennen sikj aun äare Fiend to rajchen.

14Opp däm Kjennich sien Wuat wort daut bosich von Ritta opp däm Kjennich siene Pieed utjefieet. En de Staut Susa wort daut uk bekaunt jejäft.

15Mordechai jinkj dän Dach ut däm Paulaust en een kjennichlichet Kjleet, un een Mauntel von Lienzeich un bleiwe Woll. Oppem Kopp haud hee eene groosoatje goldne Kroon. De Lied un Susa freiden sikj un schrieejen am aun.

16De Juden enne Staut feelden sikj leicht un loosjeloten. See feelden sikj goot äwa de Iea, dee an bewäsen wort.

17Uk en aule Prowinsen un en jieda Staut freiden de Juden sikj jiedatsmol wan dise Ordnunk bekauntjejäft wort. See muaken eenen Heljedach un kjeemen toop un leeten sikj daut met een Gaustmol scheengonen. Een deel Menschen von de aundre Velkja schlooten sikj daut Judentum aun, wiels see sikj fa de Juden enjsten.

Ester 9

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Juden eewen Rach aun äare Fiend

1Aum 13. Dach en de 12. Moonat, aus dise Ordnunk vom Kjennich en Krauft kjeem, hauden de Jäajna von de Juden jedocht, daut see wudden Macht äwa de Juden haben. Oba daut kjeem jrod dän aundren Wajch ut, un de Juden hauden de Macht äwa äare Fiend.

2En jieda Staut en aule Prowinsen wua doa Juden wieren, vesaumelden see sikj om trigjtoschlonen, wan an wäa wudd aunjriepen. Kjeene kjrieejen de Macht äwa de Juden, un aule Velkja ferchten sikj ver de Juden.

3De Prinsen, de Rejierungs Mana, de Vewaulta un aunjestalde vom Kjennich holpen de Juden, wiels see sikj ver Mordechai enjsten.

4En de veschiedne Prowinsen worden see goot en, daut Mordechai em Paulaust huach aunjeseenen wia. Siene Macht wort emma jrata.

5De Juden brukten daut Schwieet jäajen äare Fiend un brochten dee aula om. See deeden krakjt waut an biefoll met dee waut jäajen an wieren.

6En de Hauptstaut, Susa, schluagen see 500 Mana doot.

7-10De tieen Säns von Haman, Hamedata sien Sän, dee een Judenfient wia, schluagen see uk doot. Daut wieren Parschandata, Dalfon, Aspata, Porata, Adalja, Aridata, Parmaschta, Arisai, Aridai, un Wajesata. Oba see bestoolen un plindaden kjeenem.

11Aus de Kjennich dän Dach hieed, woo väl Doodes doa en Susa wieren,

12säd hee to Ester, de Kjennijin: Hia en Susa haben de Juden 500 Mana un aule tieen von Haman siene Säns omjebrocht. Waut meest haben see dan en de Prowinsen jedonen? Wan doa noch waut es waut du wenschst, waut jedonen sull woaren, dan froag mie, un daut saul soo woaren.

13Un Ester säd: Wan du, Oo Kjennich doamet envestonen best, dan lot de Juden en Susa morjen uk noch wieda de selwje Frieheit haben, dee see vondoag hauden. Un lot Haman siene tieen Säns opp Gauljen hengen.

14De Kjennich jeef sien Wuat doatoo. Dan worden opp siene Ordnunk Haman siene tieen Säns opp Gauljen jehongen.

15De Juden en Susa stunden sikj toop, soo daut doa aum 14. Dach von de Moonat en Susa noch 300 Menschen dootjemoakt worden. Oba wada wort nuscht bestolen ooda jeplindat.

16En de Prowinsen vesaumelden sikj uk de Juden, om sikj jäajen de Fiend to wäaren, un von dee loos to komen. Doa wieren 75.000 Doodes, oba noanich wort jestolen ooda jeplindat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17En de Prowinsen passieed dit aum 13. Dach en de 12. Moonat, un aum 14. reiwden see un see fieeden dän Dach aus een Heljedach, un freiden sikj woo aules utjefollen wia.

18En Susa oba rand de Schlacht aum 13. un 14., un doa wort de 15. aus een Heljedach met een Gaustmol jefieet.

19Dit es wuarom de Juden enne Darpa un oppem Launt dän 14. Dach en de 12. Moonat met freid aus een Heljedach fieren un sikj unjarenaunda Jeschenkja jäwen.

Daut Puriem Fast woat aunjesajcht

20Mordechai leet aul dit dolschriewen. Hee schekjt Breew no de Juden en jieda Prowins en Kjennich Ahasveros sien Rikj, auf dicht bie ooda wiet auf,

21daut see emma jieda Joa sullen dän 14. un 15. Dach en de 12. Moonat een Heljedach fieren,

22toom aundenkjen daut see sikj hauden jäajen äare Fiend veteidjen kunt, un daut see Fräd jekjräajen hauden. Dit wia de Moonat wua äa jaumren to Freid, un äa truaren to een Freidenfast wort. Aun dise beid Doag sullen see Heljedoag hoolen, un sikj eenaunda met Äten beschenkjen, un uk de oame Jeschenkja jäwen.

23De Juden wieren doamet envestonen, wieda to doonen waut Mordechai an jeschräwen haud, un muaken daut to een Fast, waut see jieda Joa fieeden.

24Haman de Judenfient haud jeplont de Juden omtobrinjen, un haud Kjlaz jeschmäten om dän Dach to bestemmen, wanea see daut doonen wudden. To dee Tiet nanden see de Kjlaz, Puriem.

25Oba aus de Kjennich enwort waut fa eenen beesen Plon Haman jemoakt haud, leet hee eene Ordnunk rutjäwen, daut de gaunza Plon trigj opp Haman sien Kopp toopklaupen sull, un daut hee un siene Säns sullen jehongen woaren.

26Doaderch wort de Heljedach Puriem jenant, daut Wuat fa de Kjlaz. Wäajen daut waut daut en dän Breef säd, un wäajen daut waut see jeseenen un derchjemoakt hauden,

27veflichten aule Juden sikj un neemen daut opp sikj, daut see jieda Joa aun däm bestemden Dach dise twee Doag soo fieren wudden, aus Mordechai an daut väajeschräwen haud. Dise Fliet wia uk opp äare Nokomen un opp dee waut sikj an aunschluten wudden.

28Dise twee Doag wudd jieda Famielje en jieda Staut un Prowins derch aule Jennerazionen em Denkj hoolen un biebehoolen. De Puriemdoag sullen nienich tosied faulen mank de Juden, un nienich opphieren mank äare Nokomen.

29De Kjennijin Ester, Abihajil siene Dochta, un Mordechai schreewen noch eenen Breef äwa daut Puriemfast, daut et sull jehoolen woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

30Äa Breef wia no aule Juden jeschräwen, un jinkj no aule 127 Prowinsen en Ahasveros sien Rikj. See wenschten an Fräd un eenen sechren Toostaunt,

31un bestalden, daut see un äare Nokomen daut Puriemfast emma to rajchte Tiet hoolen sullen, krakjt soo aus see de Räajlen toom fausten un truaren aunjenomen hauden. Beid Mordechai, de Jud, un de Kjennijin Ester velangden dit von an.

32Ester äa Breef deed de Puriem Väaschreften goot heeten. Äa Breef wort en een besondret Buak nenjefieet.

Ester 10

Mordechai es huach aunjeseenen

1De Kjennich Ahasveros velangd en aul siene Prowinsen daut de Lied waut aum Rikj aufjäwen musten.

2De Macht un Krauft un de Veauntwuatunk, dee Mordechai kjrieech, sent doch aula oppjeschräwen en de Bieekja von de Jeschichten von de Meeda un Persa Kjennichs.

3Mordechai, de Jud, haud de hechste Aunstalunk em Rikj, bloos de Kjennich wia hecha aus hee. Hee wia uk sea huach aunjeseenen mank de Juden, wiels hee sikj väl Mieej om daut Volkj muak, daut see goot wiedakomen kunnen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Hiob

Hiob 1

Doa wia emol een Hiob

1Doa wia emol een Maun en daut Launt Uz, dee heet Hiob. Daut wia een Maun, däm met nuscht to beschuljen wia, un emma daut rajchte deed. Hee haud Ieaforcht fa Gott un deed nuscht schlajchtet.

2Hiob haud eene Famielje von säwen Säns un dree Dajchta.

3Hee haud een sea grootet Vemieejen, jrata aus sest wäa em Oosten. Hee haud 7.000 Schop, 3.000 Kameelen, 1.000 Ossen, 500 Äsels, un sea väl Oabeida.

4Siene Säns kroagden äa Jeschwista omzajcht en äare Hiesa toop to eene scheene Moltiet. Un see schekjten uk emma Norecht no äare Sestren un kroagden dee, daut see uk sullen äten un drinkjen komen.

5Emma wan de Säns soon Fast jehaut hauden, schekjt Hiob un kroagd an, un muak tiedich zemorjes Brauntopfa, fa aul dee waut doa wieren, daut hee met an ver Gott kjeem. Daut fläajd hee pinkjlich soo, wiels hee docht, veleicht haben miene Kjinja sikj vesindicht un em Hoat Gott jelastat.

Bie Gott sien Rot

6Nu kjeem daut, eemol aus de Har sikj met siene himlische Deena vesaumeld, daut de Vekjläaja doa uk wia.

7Un de Har fruach am: Wua best du jewast? Un de Vekjläaja säd: Ekj sie oppe Ieed jewast, von een Enj bat daut aundre.

8Un de Har säd to däm Vekjläaja: Hast oppjepaust waut Hiob, mien Deena, deit? Doa es nich noch eena oppe Ieed, dee soo es aus hee. Däm es met nuscht to beschuljen un deit emma waut rajcht es; dee haft Forcht fa Gott, un deit nuscht schlajchtet.

9Un de Vekjläaja säd toom Harn: Meest du doa es kjeen Grunt, wuarom hee Forcht fa Gott haft?

10Hast du sien Hus un aules waut hee haft nich von jieda Jefoa beschizt? Du hast daut jesäajent waut hee deed, un sien Vemieejen haft sikj groot utjebreet em Launt.

11Oba wan du sien Vemieejen auntuksen wurscht, waut jleefst du doch, dee wudd die jlikjtoo aufsajen.

12Un de Har säd to däm Vekjläaja: Well wie emol seenen. Du doascht doonen waut du west met daut waut hee haft; oba am selfst doascht du nich waut aundoonen. Un doamet jinkj de Vekjläaja wajch vom Harn.

Hiob velist siene Famielje un aules waut hee haft

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Een Dach aus Hiob siene Säns un Dajchta en däm elsten Brooda sien Hus toopwieren un eeten un Wien drunken,

14kjeem een Maun no Hiob un säd: De Ossen plieejden oppem Flekj, un de Äsels wieren doa dicht bie oppe Weid,

15aus de Baunden von Saba oppkjeemen un aul daut Vee neemen, un aul de Oabeida ombrochten. Ekj sie de eensja waut doavon kjeem, daut ekj die daut sajen kaun.

16Un aus hee noch räd, kjeem noch een Maun un dee säd: Een Fia foll von Gott opp onse Schop un de Hoads, un dee sent aula omjekomen. Ekj sie de eensja waut doavon kjeem, die daut to sajen.

17Un aus dee noch räd, kjeem noch eena un säd: Doa kjeemen dree Baunden von Chaldäa tojlikj opp onse Kameelen, un dee haben aules wajchjenomen, un haben de Oabeida met daut Schwieet omjebrocht. Ekj sie de eensja waut doavon kjeem, daut ekj die daut sajen kaun.

18Un ea dee utjerät haud, kjeem noch eena un säd: Diene Säns un Dajchta wieren toop un eeten un drunken en äaren elsten Brooda sien Hus.

19Dan kjeem doa een stoakja Wint äwa de Wiltnis un schmeet daut Hus om äwa de junge Menschen, un dee sent doa aula jestorwen. Ekj sie de eensja waut von doa wajchkjeem daut ekj die daut sajen kaun.

20Un aus hee daut hieed, stunt Hiob opp un reet sien Kjleet twei un muak sienen Kopp kol. Hee kjneed sikj ver Gott han, met sien Jesecht bat oppe Ieed,

21un säd: Ekj kjeem noaktich en dise Welt nenn, un ekj woa noaktich veloten. De Har haft jejäft, un de Har haft jenomen. Mucht däm Harn sien Nomen jeloft woaren.

22Derch aul dit, vesindijd Hiob sikj nich un schmeet kjeene Schult opp Gott.

Hiob 2

Noch wada bie Gott sien Rot

1Nu kjeem daut wada, aus de Har sikj met siene himlische Deena vesaumeld, daut de Vekjläaja doa uk wia.

2Un de Har fruach am: Wua best du jewast? Un de Vekjläaja säd: Ekj sie oppe Ieed jewast, von een Enj bat daut aundre.

3Un de Har säd to däm Vekjläaja: Hast oppjepaust waut Hiob, mien Deena, deit? Doa es nich noch eena oppe Ieed, dee soo es aus hee. Däm es met nuscht to beschuljen un deit emma waut rajcht es; dee haft Forcht fa Gott un deit nuscht schlajchtet. Hee blift truhoatich, uk wan du mie onen Grunt doatoo jekjräajen hast, daut ekj am aules vedorwen hab.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4Un de Vekjläaja säd toom Harn: Wäa mau met heele Hut doavon kjemt! Waut jeft de Mensch nich fa siene Jesuntheit?

5Oba wan du een mol siene Knoakes un Fleesch auntuksen wurscht, waut jleefst du doch, dee wudd die jlikjtoo aufsajen.

6Un deHar säd to däm Vekjläaja: Well wie emol seenen. Du doascht doonen waut du west met am, oba du doascht nich sien Läwen nämen.

Hiob velist siene Jesuntheit

7Un doamet jinkj de Vekjläaja wajch vom Harn, un hee leet schlajchte Schwäaren opp Hiob utbräakjen, von unja siene Feet bat bowen opp däm Kopp.

8Un Hiob sad sikj em Ausch dol, un krauzt sikj met een Schoawel.

9Dan kjeem siene Fru no Hiob un säd: Woascht du nu uk noch emma soon truhoatja Mensch bliewen? Flieekj Gott emol ut, un dan stoafst!

10Un Hiob säd to ar: Du rätst krakjt soo aus eene onveninftje Fru. Wan Gott ons waut goodet schekjt, dan näm wie daut wellich aun; sull wie dan nich uk daut schwoare von am hannämen? Un bie aul dit, vesindijd Hiob sikj nich met daut, waut hee säd.

Dree Frind besieekjen Hiob

11Aus Hiob siene dree Frind, Elifas von Teman, Bildad von Schuach, un Zofar von Naama, von Hiob sien Ojjlekj hieeden un woo am daut jegonen wia, worden see sikj eenich no am to gonen, soo daut see am treesten un biestonen kunnen.

12Aus see am von een Enjskje auf sagen, leet an Hiob nich no däm wäm see jekjant hauden, un see fungen aun lud to hielen. See reeten sikj äare Kjleeda twei un schmeeten sikj Ieed opp däm Kopp.

13See sauten Dach un Nacht oppe Ieed fa säwen Doag onen daut see een Wuat to am säden, wiels see sagen woo schwoa hee lieden must.

Hiob 3

Hiob beschot daut hee läft

1Dan aus Hiob daut ieeschte waut säd, veacht hee dän Dach aus hee jebuaren wia,

2un säd:

3Mucht doa nich soon Dach sennen, aun woonen ekj jebuaren wia, ooda eene Nacht, wua see säden: Wie woaren een Junkje haben.

4Mucht dee Dach em diestren veschwinjen; mucht Gott em Himmel dän eendoont sennen; mucht doa kjeen Licht fa dän sennen.

5Mucht de Dach dunkel un diesta bliewen, un von dikje Wolkjen bedakjt sennen; mucht dee eene Sonnenvediestrunk jehaut haben, daut see sikj aula enjsten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Mucht dee Nacht em diestren veschwinjen; mucht dee nich em Joa jefungen woaren, un en kjeene Moonat väakomen.

7Mucht dee Nacht onfruchtboa jewast sennen, daut kjeena sikj lud jefreit haud.

8Lot dee, waut Leviatan bezeibren kjennen, opp disen Dach beeset nopp brinjen.

9Lot däm Morjen kjeen Stiern haben, un vejäfs opp Licht luaren; lot doa kjeen Morjenroot schienen,

10wiels dee miene Mutta äa Lief nich too hilt, un mie nich fa dit Ojjlekj bewoaren deed.

11Wuarom sie ekj nich bie de Jeburt jestorwen? Wuarom storf ekj nich aus ekj to Welt kjeem?

12Wuarom neem miene Mutta mie oppe Schoot, un wuarom wia doa Malkj fa mie?

13Dan kunn ekj nu stell ligjen met de Vestorwne, dan kunn ekj schlopen un mie utreiwen,

14met de Kjennichs un aunjestalde oppe Ieed, waut Ruinen von oole Städa fresch oppjebut haben,

15un met Vewaulta, dee Golt hauden, un äare Hiesa voll Selwa spikjaden.

16Wan ekj doch ver miene Tiet jestorwen wia, un unjajeschoaft jeworden wia, soo aus een Kjint, daut nienich daut Licht jeseenen haft.

17Em Grauf hieet de gottloosa opp met Trubbel moaken; doa kjennen dee, dee meed sent, sikj utreiwen.

18Doa sent de Jefangne frädlich; doa hieren see nich mea dän Wajchta roopen.

19Doa sent de groosoatje un de onbekaunde; doa es de Sklow loos von sienen Harn.

20Wuarom jeft Gott Licht fa dee, dee daut miseroblich jeit? Wuarom jeft hee dee, dee aules betta es, daut Läwen,

21dee, dee no däm Doot luaren, un dee nich kjemt; ooda dee, dee doano sieekjen aus no waut vestoaknet,

22un sikj jrintlich freien, wan see bat daut Grauf komen?

23Wuarom jeft hee Licht fa däm, dee sikj goanich met siene Sach trajchtfinjt, aus wan Gott jieda Däa toojestalt haft?

24Daut stänen kjemt foakna aus Broot äten; daut jaumren kjemt aus een Stroom Wota.

25Daut fa waut ekj mie enjsten deed, es jekomen; daut waut mie gruld, haft mie jetroffen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[26]Ekj finj kjeenen Fräd, ekj kaun nich stell sennen, ekj kaun mie nich utreiwen; ekj hab bloos Trubbel.

Hiob 4

Elifas well am treesten

[1]Dan säd Elifas von Teman:

[2]Woascht du die hoolen kjennen, wan eena waut to die sajcht? Woo saul eena hia stell bliewen?

[3]Ekj weet, daut du väle hast Rot jejäft; du hast dee, dee schwak wieren, stoakj jemoakt.

[4]Du hast kunt, dee waut sikj vestaupten, Moot toospräakjen; du hast de enjekjnekjte Kjnee jeholpen jlikj to stonen.

[5]Oba, nu daut die daut traft, weetst du die doa nich met; du vefieescht die nu, daut et bat die es.

[6]Velatst du die nich opp diene Ieaforcht fa Gott, stetst du die nich doaropp, daut du emma daut rajchte deist?

[7]Denkj doaräwa no; es jeemols een oschuldja omjekomen, ooda dee, dee rajcht deed, veschmäten worden?

[8]Ekj hab daut foaken jeseenen daut dee wäa schlajchtet enplieecht un Trubbel seien deit, krakjt daut enne Arnt trigj kjricht.

[9]Wan Gott eemol sien Wint komen lat, dan es daut ut met däm; een Puff von sienen Oaja riemt däm tosied.

[10]De Leiw mach brellen un grollen, oba Gott brakjt ar äare Tänen ut;

[11]wan see nich fräten kaun, kjemt see om, un äare junge woaren vestreit.

[12]Doa schlikjt sikj een Wuat aun mie naun, mien Ua kunn daut meist nich vestonen.

[13]Ekj must goot nodenkjen, waut ekj jedreemt haud, wiels ekj haud sea faust jeschlopen.

[14]Oba dan wort mie angst un ekj tekjt, un aul miene Knoakes scheddaden.

[15]Doa kjeem een Wint äwa mie, un mie stunden aule Hoa to Boaj.

[16]Waut ekj doa ver mie sach, hilt stell, oba ekj kunn daut nich goot utmoaken. Ieescht wia daut stell, oba dan hieed ekj wäm sajen:

[17]Kaun een Mensch jerajcht sennen ver Gott? Kaun daut, waut Gott jemoakt haft, sikj rein hoolen fa Gott?

[18]Hee kaun sikj nich gaunz opp siene himlische Deena veloten, un beschulcht siene Enjel met Fäla,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19woo woat hee dan nich dee, waut von Leem jemoakt sent, dee waut von Ieed komen un waut aus Kjniepasch vedrekjt woaren?

20Zemorjes sent see doa, un zeowes sent see doot; dee sent wajch un kjeena denkjt aun dee.

21Daut Zelt woat oppjehowen, un dan es doa nuscht jebläwen; kjeena woat doa kluak ut.

Hiob 5

Elifas blift doaropp, daut kjeen Schoden kjemt opp dee waut rajcht doonen

1Roop emol, Hiob. Woat die wäa auntwuaten? Opp woonen Heiljen velatst du die?

2De onäwalajda stoaft von orruich sennen, un de onvestendja en sien romiewren.

3Ekj hab jeseenen woo een onäwalajda sikj enwarteld, oba dan met eemol wia aules veschwungen.

4Äare Kjinja sent sikj nienich secha; dee woaren biem Puat doljeschloagen, un kjeena steit en fa an.

5Dee waut hungat, nämen däm siene Arnt, un soogoa von mank daut Struck; un dee waut darscht, lekjmulen no sien Vemieejen.

6Daut beese waust nich jrod soo opp een Aka, un Trubbel kjient nich von en de Ieed;

7de Trubbel kjemt oppem Mensch von Jeburt, soo aus Funken von een Fia nopp flieejen.

8En diene Städ, wudd ekj mie no Gott dreien, ekj wudd de Sach en Gott siene Henj lajen.

9Dee deit groote Dinja, waut nich to vestonen sent, un soo väl Wunda, daut dee nich to talen sent.

10Hee lat daut opp daut Launt räajnen, un bewessat de Flekja;

11hee häft de Läaje huach opp, un lat dee daut goot utkomen, waut doljeschloagen wieren.

12Hee vestieet dän Plon von de jewizte, un lat an äaren Wajch nich utfieren;

13hee lat de kluake sikj en äare Kluakheit faust ranen, un lat waut de lestje väahaben aus Donst veschwinjen.

14Bie kloaren Sonnenschien woat an daut aula diesta; un see langen opp Meddach soo rom aus enne Nacht.

15Hee rat de oame vom Schwieet, un dee, dee sikj nich weeten, von de stoakje äare Macht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16De oame kjrieen Hopninj, un waut onopprechtich es, kjemt nich äwadäl.

17Woo goot kjemt daut fa däm ut, dee Gott siene Lia aunnemt; lot die daut nich too groff sennen, wan dee, dee aule Macht haft, die belieet.

18Wan hee eene Wund schleit, dan vebinjt hee dee uk; hee kaun schlonen, oba siene Haunt veheelt uk.

19Wan hee die uk sas mol haft vom Trubbel jerat, lat hee die daut säwende mol kjeen Schoden haben.

20En de Hungaschnoot woat hee die aum Läwen hoolen, un em Kjrich woat hee die nich stoawen loten.

21Hee woat die von dee bewoaren, waut schlajchtet noräden; un du woascht die nich enjsten brucken, wan daut vedoawen äwa kjemt.

22Bie daut vedoawen un de Hungaschnoot woascht du lachen, un de wille Tieren em Launt woaren die nich enjsten.

23De Steena oppe Stap woaren die nich baudren, un de wille Tieren woaren die doa tochloten;

24du woascht weeten daut dien Zelt secha es, un du woascht dien Veehock noseenen un doa woat nuscht wajch sennen.

25Du woascht weeten, daut du väl Nokomen haben woascht, un daut dee, dee von die komen, soo väl aus daut Graus oppe Stap sent.

26Soo aus eene Oa nich jedrascht woat ea dee riep es, woascht du nich stoawen ea du oolt best.

27Horch doch. Wie haben dit lang nojesocht un finjen daut es emma soo; nemm daut soo aun, uk fa die.

Hiob 6

Hiob sajcht Elifas woo schwoa am daut es

1Dan säd Hiob to Elifas:

2Wan daut doch to wäajen jinkj, woo orruich ekj sie, un uk woo schwoa mie dit aula es!

3Daut wudd schwanda sennen aus daut Saunt aum Mäa, doawäajen sull junt miene onbedochte Räd nich wundren.

4Gott, dee aule Macht haft, haft mie met Feilen derchjeschoten; un mien Jeist mott daut Jeft von de Feilen oppnämen; daut, met waut Gott de Menschen enjsten deit, es jäajen mie jerecht.

5Brelt een Äsel wan hee Graus haft? Ooda schricht een Oss wan dee to fräten haft?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Kaun eena schmaklooset Äten vedroagen onen Solt, ooda schmakjt daut Eiwitt no irjent waut?

7Ekj kaun dee nich vedroagen. Daut Äten moakt mie krank.

8Wan Gott mie doch jeef, no waut ekj froag, wan hee doch tooleet, waut ekj mie wensch.

9Mucht hee mie doch dolschlonen; mucht hee siene Haunt utstrakjen un mien Läwen kort schnieden.

10Dan wudd ekj jlekjlich sennen, uk en dise schlemme Weedoag, wiels ekj hab de Wieed von däm dee heilich es, nich veloagen.

11Waut vonne Krauft saul ekj nämen, daut ekj dit uthoolen kaun? Wuatoo es dit jekomen, daut ekj met dit saul jeduldich sennen?

12Ekj sie doch nich soo stoakj aus een Steen, un mien Fleesch es nich von Brons jemoakt.

13Ekj weet mie goanich mea to roden, mie es aule Help wajchjenomen.

14Dee, dee däm näakjsten nich tru un jenstich sent, haben nich Forcht fa däm, dee aule Macht haft.

15Ekj kaun mie nich dolla opp miene Frind veloten, aus opp eenen Riefa, dee tweschenenn utdrieecht.

16Een stootje ranen see gaunz voll Ies un Schnee, daut see wilt un moddich woaren,

17oba wan daut heet woat, dan veschwinjt daut; em Somma es doa kjeen Wota jebläwen.

18De Karawanen kjrenjlen vom Wajch, no daut, waut nuscht es, un komen doa om.

19De Karawanen von Tema kjikjen doa no Wota; de Karawanen von Saba spezten sikj doaropp.

20Oba äare Hopninj veschwunk, un see kjrieejen nuscht, aus see bat doa wieren.

21Daut es waut jie fa mie jewast sent. Nu daut jie seenen, woo schlemm daut met mie es, trakj jie junt en Angst trigj.

22Hab ekj junt no eene Gow jefroacht, ooda velangd ekj, daut jie wäm fa mie bekjeepen sullen?

23Säd ekj, jie sullen mie von eenen Fient raden, ooda looskjeepen von dee, dee mie dolhilden?

24Wiest mie waut ekj orrajcht jedonen hab, ekj woa stell sennen un horchen.

25Een weiset Wuat es väl wieet, oba waut bewies jie met daut, waut jie väalajen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Well jie bewiesen daut miene Wieed nuscht meenen, daut miene Räd aus ladja Wint von een vetwiewelden Mensch es?

27Junt wudd daut goodjenuach sennen, fa een Weisenkjint een Loss to trakjen, ooda dän Noba to veschachren.

28Kjikjt mie emol jlikj enne Uagen, ekj woa junt nuscht väamoaken, waut nich soo es.

29Lot doch no; doot mie nich orrajcht beschuljen. Lot emol no; waut ekj jesajcht hab, es soo.

30Hab ekj waut orrajcht jesajcht? Weet mien Mul nich waut schlajcht es?

Hiob 7

Daut Läwen es schwoa

1Es eenem siene Tiet oppe Ieed nich soo, aus wan eena toom deenen veflicht es; un sull eena siene Doag nich vejlikjen met eenem dee fa een Dachloon schauft?

2Daut es soo aus fa däm Sklow, dee sikj de Tiet em Schauten wenscht, ooda aus däm Oabeida, dee no sien Dachloon luat.

3Ekj hab Moonaten jehaut, dee nuscht enbrochten; ieremol eene Nacht es mie met lieden verant.

4Aus ekj mie dol läd, fruach ekj mie: Woo lang woat daut dieren, bat ekj oppstonen kaun? Mie kjemt de Nacht sea lank väa, un ekj drei mie eemol no daut aundremol, bat schlieslich daut Morjenroot kjemt.

5Mien Kjarpa es gaunz voll Warm un miene Hut es brosch un kjietat.

6Miene Doag flieejen mie vebie aus een Wäwa sien Schepkje; dee veschwinjen onen daut see Hopninj brinjen.

7Hool daut em Denkj, daut mien Läwen aul mau soo aus eemol utodmen es, un miene Uagen woaren nienich wada waut goodet seenen.

8Dee waut mie nu noch seenen, woaren mie boolt nich mea seenen; wan du noch eemol kjikjst, woa ekj wajch sennen.

9Daut Läwen es aus eene Wolkj, dee doa vedonst un veschwinjt; eena kjemt em Grauf un sticht doa nich wada rut.

10Eena kjemt nich trigj no sien Hus, un es nich mea opp siene Städ jeseenen.

11Un doawäajen woa ekj nu nich stell sennen; ekj woa sajen, woo schwoa mie dit es, un mien vebettadet Hoat kloagen loten.

12Sie ekj aul soo aus daut Mäa un daut Ojjeheia em Mäa, daut du, Har, Wajchta rom mie stalst?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Wan ekj mie jemietlich em Bad dol laj, daut mie mien Trua een bät leichta saul sennen,

14dan enjst du mie met Dreem, un stalst mie grulje Bilda väa,

15soo daut ekj leewa wudd aufjewarcht sennen, un leewa doot sennen aus en dit lieden.

16Ekj sie saut von läwen; ekj woa nich opp emma läwen; lot mie bloos toch; miene Tiet es aul mau soo aus eemol utodmen.

17Waut es de Mensch, daut du soo väl von däm moakst, un daut du die om am kjemmascht,

18un daut du aule Morjen no am kjikjst un am jieda Stund aufproofst?

19Woascht du eemol soo lang wajchkjikjen, daut ekj mien Kjwiel oppschlucken kaun?

20Du, dee du de Menschen bewoaken deist, waut moakt die daut ut wan ekj mie vesindicht hab? Wuarom hast du mie opp Ziel? Wuarom moakst du die daut schwoa met mie?

21Wuarom vejefst du mie nich miene Sind, un nemst mie miene Schult wajch? Ekj sie bat mie enne Ieed lajen, un wan du dan no mie sieekjst, woa ekj aul wajch sennen.

Hiob 8

Bildad von Schuach siene Räd: Wie weeten doch woo daut rant

1Dan säd Bildad von Schuach to Hiob:

2Woo lang woascht du soo räden, un diene Wieed met soo väl Wint stormen loten?

3Meest du werkjlich daut Gott nich rajcht recht, un daut dee, dee aule Macht haft, em Jerecht scheef es?

4Wan diene Kjinja orrajcht jedonen haben, dan haft hee an fa äare Sinden bestroft.

5Oba wan du die bemieechst ver Gott to komen, un du däm, dee aule Macht haft, aunbäden deist,

6wan du onen Schult un jerajcht best, dan woat hee oppkomen un die halpen, un die daut wada häastalen, waut die jehieet.

7Wan du uk von waut kjlienet must aunfangen, woascht du lota sea goot auf sennen.

8Forsch die daut no, woo daut en aundre Tieden jewast es; horch no daut, waut de Vodasch jefungen haben.

9Wie sent noch mau von jistren hia, un wie weeten soo goot aus nuscht; ons Läwen veschleit soo väl aus een Schauten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Woaren dee die nuscht sajen un die nich waut lieren, wan dee waut ut äa Jedajchnis väabrinjen?

11Kaun daut Schelp waussen, wua daut nich naut es, ooda daut Rua, wua kjeen Wota steit?

12Un doch wan dee noch blieecht, un nich aufjeschnäden es, vedrieecht dee, un daut noch ea aus aundret Graus.

13Soo jeit daut met aul dee, woone Gott vejäten; onen Gott velist eena aule Hopninj.

14Dee veloten sikj opp eenen Twierem, un saten äa vetruen opp Spandenjewäw.

15Wäa sikj opp soon Hus velat, kaun nich stonen bliewen; wan eena sikj aun daut länt, woat daut nich hoolen.

16Dee sent aus Plaunten, dee schmock enne heete Sonn stonen, un äare Auflaja derch däm gaunzen Goaden vespreeden.

17Dee äare Wartlen schlenjen rom de Steena un hoolen sikj faust aum Steengrunt.

18Wan dee ut äare Städ jeräten woaren, dan velicht de Städ an un sajcht: Ekj hab junt noch nienich jeseenen.

19Soon Jlekj haben dee, oba dan komen aundre un nämen äare Städen en.

20Jleew daut, Gott veschmitt däm oschuldjen nich, hee helt däm gottloosen nich bie de Haunt.

21Hee woat die wada aum lachen moaken, un du woascht fa Freid schrieen.

22Diene Fiend woaren sikj schämen motten, un de gottloose woaren äare Städ velieren.

Hiob 9

Hiob steit gaunz ut de Macht ver Gott

1Un Hiob säd:

2Jo, ekj weet goot, daut et soo es, daut een Mensch ver Gott nich kaun jerajcht sennen.

3Wäa met am strieden wull, dee kunn nich eene ut 1.000 von Gott siene Froagen beauntwuaten.

4Gott es weis un stoakj; wäm haft daut emol jejlekjt, wan hee sikj jäajen am jestalt haft?

5Hee kaun Boaj wiedasaten, onen daut dee daut enwoaren; hee kaun dee en sienen Oaja äwadreien.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Hee kaun de Ieed von äare Städ schedren, daut de Past, wua dee bowen steit, zetren.

7Wan hee een Wuat sajcht, dan kjemt de Sonn nich opp, hee kaun de Stierns veschluten.

8Hee haft auleen dän Himmel utjespreet, un kaun opp de Walen em Mäa delenjd schräden.

9Hee haft daut groote Schapkje un Orion un daut Säwenstiern un de Stierns em Sieden aula äare Städen jejäft.

10Hee deit wundaboare Dinja, dee nich to vestonen sent, un deit soo väl Wunda, daut dee nich to talen gonen.

11Hee jeit bie mie vebie, un ekj woa daut nich en; hee jeit wieda, un ekj see daut nich.

12Hee fipst waut wajch, un kjeena kaun am opphoolen; wäa wudd noch froagen, waut hee väa haud?

13Gott helt sienen Oaja nich trigj; ver am musten Rahab siene Deena sikj bekjen.

14Woo wudd ekj dan noch Wieed finjen, daut ekj am eene Auntwuat wäajen waut jäwen kunn.

15Wan ekj uk aun nuscht schuldich sie, woo kunn ekj waut to am sajen? Ekj kaun bloos noch om Jnod prachren, von däm, dee mien Rechta es.

16Wan ekj am roopt un hee mie auntwuad, jleew ekj hee wudd nich Acht jäwen opp waut ekj säd.

17Hee schleit mie met eenen Storm, un vemieet miene Wunden onen Uasoak.

18Hee lat mie nich mien Odem finjen, un moakt mien Läwen gaunz betta.

19Wan eena Jewault brucken wull, wia hee väl stoakja; wull eena am ver een Jerecht trakjen, wäa wudd mie veteidjen?

20Wan ekj uk nuscht orrajcht jedonen haud, wudd ekj mie met miene Wieed veschuldjen; wan mie uk kjeena beschulcht haud, wudd hee mie schuldich finjen.

21Ekj sie nich schuldich; mie es eendoont, waut met mie woat; mie es mien Läwen een oolent.

22Daut helt sikj aula jlikj; doawäajen saj ekj, hee brinjt de oschuldje un de schuldje beid om.

23Wan eene Ploag plazeljen Doot brinjt, spott hee äwa de oschuldje äaren twiewel.

24De Ieed es en de Macht von schlajchte Menschen, un hee moakt de Rechta aula blint; wan nich hee, wäa deit daut dan sest?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Miene Doag ranen bosja vebie aus een Rana, ea doa waut goodet von woat, sent dee vebie.

26Dee foaren mie vebie aus een Rees Schepkje, soo aus een Odla opp eene Mus felt.

27Wan ekj mie väanäm miene Weedoag to vejäten, un mien suaret Jesecht frintlich to moaken,

28dan jript mie de Angst doch, wiels ekj weet du woascht mie nich oschuldich aunseenen.

29Ekj woa je doch schuldich sennen, wuarom woa ekj mie vejäfs bemieejen.

30Ekj kunn mie met Seep wauschen, un de Henj met Lei rein moaken,

31doch wurscht du mie em Drakj nenducken, daut mie miene Kjleeda äakjlen wudden.

32Gott es nich soon Mensch aus ekj sie, daut ekj mie met am beräden kunn, un hee met mie em Jerecht gonen wudd.

33Doa es kjeena dee tweschen ons entscheiden kaun, daut dee siene Haunt opp ons beid läd.

34Wan hee doch siene Pitsch wudd von mie häwen, daut ekj mie nich mea grulen brukt,

35dan wudd ekj frie to am räden kjennen, un nich angst haben, wiels ekj weet, bie mie, von kjeene Schult.

Hiob 10

Wuarom schient daut aus wan Gott met daut spält waut hee jemoakt haft?

1Mie es mien Läwen jäajenaun; ekj woa frie doavon räden, woo schwoa daut es, un miene Vetwiewlunk rutkomen loten.

2Ekj woa to Gott sajen: Doo mie nich vedaumen, saj mie wuarom ekj aufjeprooft woa.

3Waut es die daut, daut du mie daut schwoa moakst, daut du daut, waut du jemoakt hast, veachst, un de gottloose äa Väahaben jelinjen latst?

4Sent diene Uagen soo aus onse, daut du soo aus Menschen venemst?

5Es diene Tiet soo aus onse, läfst du mau soo lang aus Menschen?

6Ooda wuarom kjikjst du no miene Schult, un sieekjst no miene Sinden,

7wan du weetst daut ekj nich schuldich sie, un daut mie kjeena von diene Macht raden kaun?

8Du hast mie met diene Henj jemoakt un hast mie mien Jeschekj jejäft, woascht du die nu von mie wajchdreien un mie vedoawen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Denkj doaraun, daut du mie von Ieed jemoakt hast. Woascht du mie nu wada loten Ieed woaren?

10Hast du mie nich utjegoten, soo aus Malkj, un loten saten, soo aus Kjees?

11Du hast daut Fleesch un de Hut äwa mie jetrocken, un mie met Knoakes un Sänen toopjestekjt.

12Du jefst mie daut Läwen un diene truhoatje Leew, un derch diene Oppsecht es mien Odem behoolen jebläwen.

13Oba en die, wists du waut du deetst; ekj weet, daut du daut em Senn hautst.

14Wan ekj mie vesindjen wudd, wurscht du oppaussen, un mie nich aus oschuldich aunseenen, wan ekj orrajcht deed.

15Wan ekj mie veschuljd, wia daut schlemm fa mie; un wan ekj em rajchten wia, kunn ekj mien Kopp nich huach hoolen, wiels ekj beschämt, un met Älent äwaschwommen sie.

16Un wan ekj mien Kopp huach häw, dan vefolchst du mie aus een Leiw; un wiests diene groosoatje Macht jäajen mie.

17Du hast emma mea Zeijen jäajen mie, un brinjst eenen jratren Oaja opp mie; du stalst emma wada mea fresche Jäajna jäajen mie.

18Wuarom hast du mie loten to Welt komen? Wan ekj doch jestorwen wia, daut mie kjeena jeseenen haud,

19un daut soo met mie jegonen wia, aus met dee, waut verem Tiet stoawen un veschoaft woaren.

20Mien Läwen es aul mau kort, lot mie emol toch, daut ekj mie een bät veholen kaun,

21ea ekj wajch mott un nich mea trigj kom. Ekj go no eene Städ wua aules dunkel un diesta es,

22wua daut stockdiesta es un aules ut Raunt un Baunt es, wua daut Licht gaunz diesta es.

Hiob 11

Zofar von Naama sajcht uk: Lieden kjemt von schuldich sennen

1Dan säd Zofar von Naama:

2Sull eena nich waut sajen to soo väl Wieed, un es dee, dee väl rät, emma rajcht?

3Sull wie stell sennen, wiels du väl sajchst, un sull kjeena die beschämen wan du spotten deist?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Du sajchst, daut es aula soo aus du daut sajchst, un daut du ver Gott oschuldich best.

5Mucht Gott emol sien Mul opmoaken un die waut sajen,

6un die weeten loten, woo deep Weisheit es. Doa es mea aus eene Sied to de Weisheit. Jleew daut, daut hee die nich aul diene Sinden väahelt.

7Kaust du vestonen, waut Gott weet? Kaust du bat aule Jrensen däm vestonen, dee aule Macht haft?

8Siene Weisheit jeit wieda aus bat däm Himmel, waut kaust du doamet doonen? Dee rieekjt wieda aus bat Scheol, waut kaust du doavon weeten?

9Dee rieekjt wieda aus de Ieed deit, un es breeda aus daut Mäa.

10Wan hee wua han jeit un wäm faustnemt, un däm ver Jerecht stalt, wäa kaun am opphoolen?

11Hee weet wäa hinjarigjsch es. Wan doa waut schlajchtet ver am es, woat hee daut nich enwoaren?

12De Oschult woat ieescht dan kluak woaren, wan de willa Äsel een Mensch to Welt brinjt.

13Oba wan du die met dien Hoat no am dreien woascht, un met diene Henj no am langen woascht,

14wan du daut schlajchte en diene Haunt oppriemst, un doa kjeene Sind en dien Hus blift,

15dan kaust du dien Kopp onen eene Sinden Plak huach hoolen, un brow un onen Forcht sennen.

16Dan woascht du dien Älent vejäten kjennen, soo aus de Äwaschwamunk, dee aufjerant es.

17Dan wudd die dien Läwen dacha aus opp Meddach sennen, un waut diesta es, wudd oppdachen aus de Morjen.

18Du wurscht kjennen mootich un voll Hopninj sennen; du wurscht die romkjikjen un ruich schlopen gonen.

19Du wurscht die utreiwen onen daut die wäa enjst, un väle wudden die aunschmeichlen.

20Oba de gottloose woat daut Uagenlicht vegonen, an woat kjeen Utwajch op bliewen, de latsta Odem es äare eensje Hopninj.

Hiob 12

Hiob siene Auntwuat to Zofar: Wie kjennen Gott nich vestonen

1Dan säd Hiob:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Jo, soo sajen de Menschen, un wan jie stoawen woaren, stoaft de Weisheit uk.

3Oba ekj weet uk waut, krakjt soo aus jie, un weet nich weinja aus jie. Wäa wist dit nich aul emma?

4Mien ieejna Frint lacht mie ut. Ekj, dee ekj mie opp Gott beroop, un hee mie auntwuaten deit, dee ekj nuscht orrajcht jedonen hab un oschuldich sie, dee woat utjelacht.

5Wäa daut leicht haft, spott äwa dän aundren sien Schoden; un jleeft, dee haft dän, wiels dee sikj vestaupt haft.

6Oba de Reiba es sikj en siene Bood secha, un dee, dee Gott reizen, haben daut jemietlich; äare ieejne Krauft es äa Gott.

7Froag de Tieren, dee woaren die waut lieren; de Väajel enne Loft woaren die sajen;

8froag de Plaunten oppe Ieed, dee woaren die belieren, un de Fesch em Mäa woaren die vetalen.

9Wäa von dee weet nich daut de Har met siene Haunt aules jemoakt haft;

10un daut hee aulet Läwen en siene Haunt helt, un dän Odem von jieda Mensch.

11Krakjt soo aus de Tung daut Äten schmakjt, soo mott daut Ua dän Wieet von Wieed aufschazen.

12Es de Weisheit bloos bie de oole to finjen, un kjemt Vestentnis bloos derch een langet Läwen?

13Gott haft Weisheit un Jewault, hee haft Rot un een Vestaunt.

14Wua hee waut dolritt, kaun kjeena wada oppbuen; wäm hee jefangen nemt, kaun kjeen Mensch frie moaken.

15Wan hee dän Räajen trigjhelt, dan drieecht aules ut; wan hee dän looslat, kaun dee aules omdreien.

16Hee haft Macht un weet sikj met dee waut sikj vegonen haben, un dee waut aundre to schlajchtet veleiden.

17Hee lat däm Rotjäwa daumlich woaren, un däm Rechta schoslich woaren.

18Hee nemt däm Kjennich sien Straums wajch, un jeft am Oabeitskjleeda, soo aus een Deena.

19Hee lat de Priestasch beschämt woaren, un de Leidasch äare Macht veschwinjen.

20Dee opp woone de Lied sikj veleeten, nemt hee daut räden wajch; un von dee waut Leidasch sent, nemt hee de Weisheit wajch.

21Hee lat de Volkjsleida veacht woaren, un de stoakje äare Krauft velieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Hee openboat waut em diestren vestoaken wia, un brinjt daut waut diesta wia em Licht nenn.

23Hee lat Velkja to groote Macht komen, un nemt an dee wada wajch; hee lat de Lenda groot woaren, un dan leit dee von daut äaje wajch.

24Hee lat de Leidasch em Launt schoslich woaren, un äaren Wajch velieren wua kjeen Stich es.

25Dee langen hia un doa em diestren rom wua kjeen Licht es; hee lat dee sikj vestaupen aus de bedrunkne.

Hiob 13

Hiob mucht sikj met Gott derchräden

1Jleeft mie daut, ekj hab daut aula selfst uk jeseenen, ekj hab daut aula jehieet un vesto daut.

2Soo väl aus jie weeten, weet ekj uk, daut es nich weinja met mie aus met junt.

3Ekj mucht met däm räden, dee aule Macht haft, un met Gott mucht ekj mie derchholen.

4Jie moaken mie aula waut väa, aus wan waut met Kaulkj beschmäat woat; jie sent Doktasch dän äa Rot kjeenem waut halpt.

5Wan jie bloos wieren stell jebläwen, dan wia jie kluak jewast.

6Horcht emol, woo ekj mie daut trajcht laj, un paust goot opp no waut ekj saj.

7Meen jie, jie kjennen Gott veteidjen, met daut, waut nich soo es un veleiden deit?

8Woa jie siene Sied nämen, un fa Gott räden un fa am enstonen?

9Woat junt daut goot utkomen, wan hee junt unjasieekjt? kjenn jie am hinjat Licht fieren, soo aus eena dän aundren Mensch deit?

10Hee woat junt secha beschuljen, wan jie em stellen Sieden nämen.

11Wudd siene Pracht junt nich enjsten, wudd jie junt nich fa am ferchten?

12Waut junt jelieet es, daut jie sajen sellen, halpt soo väl aus Ausch; waut jie väabrinjen es een Klompen Ieed.

13Siet emol stell, un lot mie waut sajen, lot met mie passieren, waut doa dan passieet.

14Waut kaun ekj doonen? Ekj jäw mie en Läwensjefoa un sat mien Läwen opp Spell.

15Kjikjt doch, hee woat mie ombrinjen, ekj kaun mie daut nich aundasch väastalen; ekj woa krakjt ver am sajen, waut ekj väatolajen hab.

16Ekj mott ver am komen, daut ekj kaun jerat woaren; kjeen gottloosa kaun ver am komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

17Paust goot opp no daut, waut ekj saj, un horcht no daut, waut ekj väabrinj.

18Ekj sie gaunz reed met daut, waut ekj sajen woa, un ekj weet, daut ekj jerajcht jehoolen woa.

19Es doa wua eena, dee mie doavon aufräden woat? Dan must ekj stell sennen un oppjäwen.

20Ekj froag bloos no twee Dinja, dan woa ekj mie nich ver die vestäakjen:

21Nemm diene Haunt wajch von äwa mie, un enjst mie nich mea met dien Schrakjen.

22Dan roop mie, un ekj woa auntwuaten, ooda lot mie räden, un du mie auntwuaten.

23Waut hab ekj veschulcht? Waut deed ekj orrajcht? Lot mie weeten wua ekj too wiet jegonen sie, ooda wua ekj jesindicht hab.

24Wuarom latst du die nich seenen, un deist, aus wan ekj dien Fient sie?

25Woascht du soon vepitschtet Blaut aus mie enjsten, ooda soonen drieejen Haulm nostonen?

26Wuarom latst du dit betre äwa mie komen, un drajchst mie de Sinden von miene Jugent no?

27Du kjlamst miene Been en eenen Klotz, un kjikjst no aules waut ekj doo; un sitst de Spoaren von miene Feet aula no.

28Eena vekjemt aus een vefuldet Stekj Holt, un soo aus een mottenfrosjet Kjleet.

Hiob 14

Wan de Mensch uk sea schwak es, es doa Hopninj

1De Mensch, dee von siene Mutta häakjemt, läft nich lang un haft väl Trubbel.

2Soo aus eene Bloom, blieecht dee un dan vewalkjt hee; dee blift nich lenja aus een Schauten, dee boolt wajch es.

3Oba du kjikjst uk no soonen aus mie, un nemst mie ver die em Jerecht.

4Wäa kunn von soon schwienschet waut reinet moaken? Kjeena.

5Eenem siene Doag sent em verut bestemt, un du weetst, woo lang eena läft; du hast de Jrensen jesat, äwa dee eena nich jeit.

6Kjikj sooväl wajch, daut eena sikj utreiwen kaun, bat de Dach, soo aus een Oabeida siena, to Enj es.

7Wan een Boom aufjemoakt woat, es noch Hopninj daut de Stobben utloten woat; dee woat noch wada Asta kjrieen.

8Soogoa wan de Wartlen oolt woaren, un de Stobben enne Ieed vefult,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9wan dee daut Wota noch mau rikjt, kjricht dee Asta, soo aus eene junge Plaunt.

10Oba Menschen stoawen un sent nich mea. Wua es de Mensch wan dee jestorwen es?

11Daut es soo aus wan een grootet Wota utdrieecht, ooda een Riefa opphieet met ranen,

12wan een Mensch stoaft un wajchjelajcht woat. Soo lang aus de Himmel blift, woat dee nich oppstonen ooda wada oppwakjen.

13Wan du mie doch em Doodenrikj vestuakst, un mie vestoaken leetst bat dien Oaja äwa es, un dan om jewesse Tiet aun mie dochst.

14Wan een Mensch stoaft, kaun dee noch wada läwen? Ekj lua bloos daut miene Tiet toom oabeiden äwa es, un ekj aufjeleest sie.

15Dan wurscht du roopen, un ekj wudd auntwuaten, un du wurscht een velangen haben no waut du jemoakt hautst.

16Dan wurscht du mie opp mienen Wajch bewoaken, oba du wurscht miene Sinden nich behoolen.

17Miene Sinden wudden en een Sak bemoakt sennen, un du wurscht miene Fäla bedakjen.

18Soo aus een Boajch vebroklen un vefaulen kaun, un Steen ut siene Städ veschwinjen kaun,

19soo aus Wota Steen wajchwauschen kaun, un een Plauzräajen de fruchtboare Ieed wajchnemt, soo nemst du de Hopninj von de Menschen.

20Du best emma de stoakja, un see motten nojäwen; du vestalst dee daut Jesecht, un schekjst an wajch.

21Wan äare Kjinja Aunerkjanunk kjrieen, daut moakt an nuscht ut; un wan dee veacht woaren, woaren see daut nich en.

22De Weedoag sent bloos dee von sien Kjarpa; hee es bloos om sikj selfst bekjemmat.

Hiob 15

Elifas rät wada: du motst schuldich sennen

1Dan säd Elifas von Teman:

2Woo kaun een kluaka Mensch sikj soont enblosen, un sikj soo loten vom Oostwint volpusten?

3Woo wudd een kluaka Mensch soon Sprie blosen kjennen, un soont sajen, waut nuscht enhelt?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Met daut waut du sajchst, veschmitst du diene Ieaforcht fa Gott, un vedoafst die daut Bäden.

5Diene Schult veuasoakt die dit sajen, un du west die ut waut ruträden.

6Ekj bruck die nich vedaumen; du deist daut aul selfst, met daut, waut du sajchst.

7Wieescht du de ieeschta Mensch? Wieescht du doa ea de Boaj jemoakt wieren?

8Hast du bie Gott sien Rot toojehorcht, un best nu de eensja, waut kluak es?

9Waut weetst du, waut wie nich weeten? Waut vesteist du, waut ons nich kloa es?

10Doa sent oole greiwhoaje mank ons, soone waut ella sent aus dien Voda.

11Es daut nich jenuach, daut Gott die Troost jeft, un en nate Wieed to die rät?

12Met waut latst du die soo metrieten, un wuarom gloaren diene Uagen soo?

13Woo kaust du die soo jäajen Gott gonen loten, woo kaust du soont ut dien Mul komen loten?

14Es daut sooväl met de Menschen, daut eena von dee sull oschuldich sennen? Jeft daut eenen jerajchten mank dee, dee von Menschen jebuaren sent?

15Gott sat nich emol vollet vetruen opp siene heilje Enjel, un bie am sent de Himmel nich emol rein un heilich.

16Wooväl weinja woat am dän oppscheiseljen un vedorwnen Mensch goot jenuach sennen, däm daut orrajcht doonen soo leicht kjemt aus Wota drinkjen.

17Horch emol häa, ekj woa die waut wiesen, lot mie vetalen, waut ekj jeseenen hab;

18waut de weise Mana jesajcht haben, un äare Vodasch nich von an trigjehoolen haben.

19See wieren de eensje wäm daut Launt jejäft wort; doa kjeem don kjeen framda mank an.

20De gottloosa es läweslank orruich; däm ruchloosen siene Joaren sent aufjetalt.

21Bie däm schricht daut enne Uaren, un hee enjst sikj; wan aules ruich es, kjemt dee, wäa am vedoawen woat.

22Dee haft kjeene Hopninj utem diestren rut to komen, un enjst sikj emma fa daut Schwieet.

23Hee sieekjt sien Broot hia un doa, un weet, daut hee jieda Dach toopbräakjen kunn.

24Fa de schwoare Tiet fercht hee sikj, un hee es von Angst benomen, soo aus een Kjennich ver eene Schlacht.

25Hee haft siene Haunt jäajen Gott jehowen, un haft nich nojejäft jäajen däm, dee aule Macht haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Hee foat heltablessich no am too, met sien dikjet Schilt.

27Hee es sea fat em Jesecht, un haft eenen sea dikjen Buck.

28Dee woat en velotne Städa to läwen komen, en Hiesa, dee nich bewont sullen, wiels dee aum toopfaulen sent.

29Dee woat nich rikj woaren, un waut hee haft woat nich lang bliewen; hee woat em Launt to nuscht komen,

30un woat nich utem diestren rut komen. De Flaum woat siene Asta veschrieejen, un de Odem ut Gott sien Mul woat am wajchpusten.

31Dee sull sikj nich opp Läajes veloten, wuamet hee sikj selfst veleit; hee woat nuscht aundret aus Läajes kjrieen.

32Dee woat vedrieejen, ea daut waut von am jeft; siene Asta woaren nich jreenen.

33Däm woat daut soo gonen aus dän Wienstock, dee siene jreene Frucht faulen lat, ooda aus de Oliewenboom, dee sien Blieechsel wajch schmitt.

34De gottloosa un siene Baund woaren utstoawen, un dee waut aundre bekjeepen, woaren äa Hus em Fia velieren.

35Dee droagen waut orrajcht es unjarem Hoat, un kjrieen schlajchtet doafäa; dee brinjen bloos Läajes enne Welt nenn.

Hiob 16

Waut Hiob don to Elifas säd

1Dan säd Hiob to Elifas:

2Soont hab ekj aul välmol jehieet. Jie doonen orrajcht, soo aus jie eenem treesten.

3Es doa kjeen Enj von ladje Wieed, ooda waut drift junt soo to räden?

4Ekj kunn uk soo räden aus jie doonen, wan jie en miene Städ wieren. Ekj wudd uk kjennen Wieed äwa junt oppbrinjen, un mien Kopp äwa junt schedren.

5Ekj wudd junt stoakjen met daut, waut ekj säd, un junt met de Wieed treesten, waut ekj to sajen haud.

6Wan ekj räd, jeit miene Weedoag nich wajch, un wan ekj stell sie, velat dee mie uk nich.

7Gott haft mie aule Krauft jenomen, hee haft aul miene Menschen wajchjenomen.

8Hee haft miene Hut gaunz foldich jemoakt, un daut schient junt aus een Zeij jäajen mie; ekj mott eegol seenen woo denn ekj sie, un daut es aus een Zeij jäajen mie.

9Ekj sie von siene Veläajenheit veräten, soo aus wan een Tia sien Raup veritt. Hee es fientlich to mie; hee gnorscht mie aun met siene Tänen. Mien Fient spezt siene Uagen opp mie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Menschen rieten daut Mul op wäajen mie, onveschämt schlonen see mie oppe Baken; see komen aula toop jäajen mie.

11Gott haft mie aun de ojjerajchte äwajäft, hee schift mie en de gottloose äare Henj nenn.

12Aules jinkj goot bie mie, un dan bruak hee mie dol; hee kjrieech mie bie mien Jenekj to hoolen un veschluach mie. Hee stald mie han aus een Ziel fa siene Feilen,

13un siene Boagesschossen stalden sikj runtom han. Hee schneet miene Nieren op, un haud kjeen Metlieden. Hee vegoot mien Gaulsua oppe Ieed.

14Hee brakjt mie op, opp eene Städ no de aundre; hee kjemt opp mie toojerant aus een Kjrieja.

15Ekj hab Sakkjleeda toopjestekjt äwa miene Hut; un hab mie opp de Ieed jeschmäten.

16Mien Jesecht es root un vehielt, un miene Uagenläd sent dunkel,

17uk wan ekj nuscht orrajcht jedonen hab, un mien Jebäd nich to mostren es.

18Hoolt daut nich vestoaken wan ekj oschuldich stoawen mott; mucht mien kloagen nienich stell woaren.

19Horcht emol, doa es nu jrod een Zeij, dee em Himmel fa mie ensteit; doa es bowen eena, dee fa mie gooträden kaun.

20Miene Frind veachten mie, oba ekj kjikj derch miene Tronen no Gott.

21Lot am daut rajchte doonen tweschen eenen Mensch un Gott, soo aus tweschen twee Nobasch.

22Nu sent daut aul mau een poa Joa, un dan go ekj doa han, von wua ekj nich kaun trigjkomen.

Hiob 17

Hiob prachat met dee waut am nich halpen

1Mie vejeit mien Odem, miene Tiet hia rant auf. De Graufhoff es reed fa mie.

2Ekj weet ekj woa von runtom vespott, ekj kjikj daut too, woo see grumsaujen.

3Du motst fa mie birjen, Gott, wäa woat mie sest noch halpen?

4Du hast an nich loten weis woaren, un woascht an nich loten dän Siech haben.

5Dee wäa siene Frind oppjeft fa een Stekj Launt, mott seenen woo siene Kjinja lieden.

6Hee haft mie loten vespott woaren, see komen un spieen mie em Jesecht.

7Miene Uagen sent en mienen Trua meist toojeschwollen, ekj sie soo denn jeworden aus een Schauten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Wäa sikj jerajcht talt woat mie nich vestonen, dee waut kjeene Schult haben, räajen sikj opp äwa dän gottloosen.

9Dee waut daut rajchte deit, woat bestonen bliewen, un wäa oschuldich es, woat emma stoakja.

10Dreit junt wada häa un komt; ekj woa mank junt nich eenen Weisen finjen.

11Miene Doag sent aufjerant; waut ekj wull, haft nich jeschauft, un ekj wensch mie nuscht mea.

12Mie woat jesajcht daut de Nacht de Dach es, un daut daut Licht noda es aus daut dunkle.

13Wan ekj daut Grauf saul mien Tus moaken, un mien Bad em diestren saul sennen,

14wan ekj to daut Grauf saul sajen: Du best mien Voda, un to de Warm: Miene Mutta, ooda: Miene Sesta,

15waut es daut fa Hopninj fa mie, un wäa jent mie noch irjent waut?

16Woat mien Troost gaunz stoawen? Woat dee met mie toop en de Ieed vegonen?

Hiob 18

Bildad rät toom tweeden mol: Gott stroft de Sind

1Dan säd Bildad von Schuach:

2Woo lang well jie no Wieed sieekjen? Äwalajcht daut goot, un dan well wie räden.

3Wuarom woa wie aus Vee jeacht? Jleew jie wie sent nich kluak?

4Du ritst die en dienen Oaja selfst en Stekja. Woat de Welt wäajen die opphieren soo to ranen aus emma, ooda de Gruntsteen von siene Städ veschwinjen?

5Gaunz secha jeit de gottloose äa Licht ut, un de Flaum von äa Fia dacht nuscht opp;

6de Laumpen en äare Woninjen vedunklen, un daut Licht äwa an jeit ut.

7Äare stoakje Schräd woaren kjarta, un see faulen en äaren ieejnen Plon dol;

8see woaren met äare ieejne Feet em Nat jeschmäten, un gonen wua see sikj faust ranen.

9Eene Faul kjricht an bie de Hak to hoolen, un eene Schlenj holt sikj faust rom an;

10doa es een Strank ver an oppe Ieed vestoaken, un eene Faul opp äaren Stich.

11Hee woat von jieda Sied veenjst; de Forcht es am aun de Haken.

12Daut Onheil sieekjt no am, un de Schoden es reed wan hee felt.

13De Hut aun sien Kjarpa es nich jesunt, eene schlajchte Krankheit frat aun siene Been;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

14hee woat ut sien jemieteljet Tus jeräten, un enne oajchste Forcht vejoacht.

15Siene Städ es von dee bewont, waut nich siene sent, un Schwäwelblitt woat doa utjestreit.

16Dee es soo aus een Boom, däm unjen de Wartlen vedrieejen, un bowen de Asta vewalkjen;

17dee woat em Launt gaunz vejäten, un wieda rut weet kjeena waut von am.

18Dee woat utem Licht em diestren jeschowen, un gaunz vedräwen von dise Welt.

19Dee woat kjeene Kjinja haben, un kjeene Grootkjinja em Volkj; doa woat kjeena von siene Famielje sennen, toom opp siene Städ wieda oabeiden.

20De Menschen vom Wasten woat daut gruslen, un dee em Oosten woaren stutzen, wan sien Jerecht opp am kjemt.

21See sajen: Dit es krakjt woo däm schlajchten Mensch daut jeit; soo kjemt däm daut ut, wäa Gott veacht.

Hiob 19

Hiob auntwuad Bildad: Gott lat mie daut schlajcht gonen

1Dan säd Hiob:

2Woo lang woa jie mie daut schwoa moaken, un mie met june Wieed dolrieten?

3Jie haben mie aul tieenmol äwa beschulcht; woo es junt daut goodjenuach, mie soo to beleidjen?

4Jo, un wan ekj uk haud orrajcht jedonen, sull ekj mie doarom kjemren, un nich jie.

5Jo, un wan jie junt äwa mie erhäwen doonen, un mie beschämen wäajen daut woo mie daut jeit,

6dan denkjt doaraun, daut Gott haft mie dit lieden jebrocht, un hee haft sien Nat rom mie jesat.

7Soogoa wan ekj saj daut dit too groff es, horcht kjeena no mie, un wan ekj no daut froag waut mie traft, deit kjeena waut fa mie.

8Hee haft mienen Wajch toojestalt, daut ekj nich wieda kaun, hee haft mie daut diesta jemoakt, wua ekj gonen saul.

9Hee haft mie daut wajchjenomen, waut mie muak goot loten, un mie de Kroon vom Kopp jenomen.

10Hee brakjt mie von aule Sieden dol; soo aus eene Plaunt utjeräten woat, ritt hee mie aule Hopninj wajch.

11Hee brent mie met sienen Oaja, un behaundelt mie aus sien Fient.

12Siene Armeeen haben sikj toopjeschloten, un haben sikj rom mien Zelt jeloagat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

13Gott haft mie miene Breeda wajch jenomen; un mien Frintschoft kjant mie nich mea.

14Miene Nobasch haben sikj trigjetrocken von mie, un miene Frind haben von mie vejäten.

15Miene Jast en mien Hus veachten mie, un miene Kjäakjsches meenen, ekj sie een framda.

16Wan mie mien Kjnajcht fält, es dee nich to haben, uk wan ekj am roop, auntwuat hee nich.

17Miene Fru es mien Odem jäajenaun, un miene Breeda äakjelt daut met mie.

18Soogoa kjliene Kjinja gonen mie utem Stich, un lachen äwa mie wan ekj oppsto.

19Un miene notste Frind jleewen, daut es oppscheislich met mie; dee woone ekj goot sie, dreien sikj wajch von mie.

20Ekj hab aul mau Hut un Knoakes jehoolen, daut es neiw bie jegonen, daut ekj noch läw.

21Halpt mie doch, miene Frind, halpt mie; Gott haft mie schwoaret lieden oppjelajcht.

22Wuarom moak jie mie daut uk soo schwoa aus Gott deit? Es daut nienich jenuach, waut mie oppjelajcht woat?

Gott woat mie biestonen

23Daut fält doltoschriewen, woo mie daut jegonen haft; daut fält daut et opp lang oppbewoat wort.

24Hakt daut met eenen Beitel en Blie nenn, un en eenen Steen, daut et opp emma blift.

25Ekj weet dee läft, dee mie raden woat; un dee woat opp dise Ieed daut latste Wuat to sajen haben.

26Un wan miene Hut ieescht vedorwen es, woa ekj Gott seenen, eendoont waut met mien Kjarpa woat.

27Ekj woa am met miene Uagen seenen, un hee woat sikj nich framd doonen. Ekj frei mie doa soo sea to, ekj hab em Hoat een velangen doano.

28Wan jie junt froagen, woo schwoa jie mie daut moaken kjennen, wiels ekj dit opp mie selfst jebrocht hab,

29dan enjst junt fa dän Doot. Jie haben orrajcht jedonen un woaren doafäa stoawen; vejät nich, daut een Jerecht kjemt.

Hiob 20

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Zofar siene tweede Räd: Lieden kjemt von Schult, onen Utnom

1Dan säd Zofar von Naama:

2Wacht een bät. Dit lat mie nich toch. Hia mott ekj fuaz waut to sajen.

3Waut du sajchst kjemt mie too dicht bie; mie sticht eene Auntwuat opp, dee rut mott.

4Du weetst doch, daut noch emma, soo lang aus Menschen oppe Ieed jewast sent,

5de gottloose eene korte Freid haben, un daut scheengonen fa dän Sinda fuaz ut es.

6Uk wan dee bat huach enne Loft rieekjt, un sien Kopp bat aun de Wolkjen kjemt,

7veschwinjt dee aus sien Mest oppe Stap; un dee waut am jeseenen haben, froagen, wua dee jebläwen es.

8Dee veschwinjt aus een Droom, un waut eenem enne Nacht groot woat, es dan lota doch nich to finjen.

9Kjeena, dee däm jeseenen haft, sitt däm dan noch wada; dee es opp siene jeweenelje Städ nich to seenen.

10Siene Kjinja woaren bie de oame prachren gonen, un hee mott selfst trigjstalen, waut hee jewonnen haft.

11Wan hee noch junk un stoakj es, mott hee enne Ieed jelajcht.

12Hee jleicht dän Jeschmak von daut beese em Mul, un vestakjt daut aus waut scheenet unjare Tung;

13hee well daut nich oppschlucken, un daut scheengonen nich opphieren loten.

14Oba enne Moag es daut toom schoden, un stakjt aus Schlangenjeft;

15hee mott, waut hee jenomen haft, trigj kolkjen. Gott drift am daut utem Buck rut.

16Waut hee doljeschlukt haft, es Jeft, daut es Schlangenjeft, waut am ombrinjen woat;

17hee woat sikj nich freien kjennen to de Malkj un dän Honnich, waut doa ranen.

18Hee woat väl jewennen, waut am nuscht halpt, un sikj nich freien to daut, waut hee sikj enjetuscht haft,

19wiels hee de oame daut schwoa muak un dee nich holp, un hee sikj Hiesa tooieejend, waut hee nich jebut haud.

20Wiels hee nienich tofräd wort met daut, waut hee kjrieech, un nuscht toch leet, waut am jankad,

21wia nuscht äwajebläwen, daut hee doavon läwen kunn, un hee woat oppe Lenjd nich goot auf sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Wan hee ieescht von aules haft, dan duat hee un enjst hee sikj, un aul de Trubbel, von dee waut lieden, trafen am.

23Dee woat mea aus jenuach kjrieen, wan Gott siene Wutt opp am raufprosselt, enne Städ daut am Äten toojedroacht woat.

24Wan hee von een iesanet Schwieet wajchrant, veritt am eene bronsne Feil;

25de Feil puakst ut sien Rigjen rut, eene blanke Spetz stakjt derch siene Gaul; hee es von groote Angst benomen.

26Dit es de diestre Nacht, dee no am jeluat haft; een Fia, waut kjeen Mensch aunjestekjt haft, vebrent siene Städ un aules waut hee haft.

27De Himmel dakjt siene Schult op, un de Ieed es een Zeij jäajen am;

28waut hee toopjesaumelt haft, woat wajchjefieet woaren, aun dän Dach wan Gott sienen Oaja looslat.

29Dit es waut de gottloosa doafäa kjricht; daut es waut am tookjemt no Gott sien Wuat.

Hiob 21

De gottloose haben daut goot

1Un Hiob säd:

2Horcht no daut waut ekj saj; opp mea Troost räakjen ekj nich von junt.

3Siet jeduldich wan ekj waut saj, un dan kjenn jie wada wieda äwa mie spotten.

4Ekj sie je nich äwa Menschen vetwiewelt; doa es Uasoak, wuarom ekj ojjeduldich sie.

5Kjikjt bloos woo mie daut lat, un lot junt daut gruslen; jie sullen junt de Haunt äwa daut Mul hoolen.

6Wan ekj stell hool un nodenkj, dan enjst ekj mie, un mien gaunza Kjarpa tekjat.

7Wuarom läwen de gottloose jrodsoo wieda, dee woaren oolt un kjrieen emma mea Macht?

8See derwen seenen woo äare Kjinja to waut komen, un kjennen sikj to äare Grootkjinja freien.

9See sent secha en äa Hus un onen Angst; see woaren nienich von Gott jeschloagen.

10Dee kjennen sikj opp äaren Boll veloten, un de Kjieej haben aula jesunde Kjalwa.

11Äare Kjinja ranen aus de Lama un spälen;

12de Jugent sinjt wan jespält woat, met Drommeln, Zitta un Fleeten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

13Wan see oolt woaren, haben see daut jemietlich, un stoawen ruich un woaren begroft.

14See sajen to Gott: Lot ons toch, wie wellen diene Wäaj nich weeten;

15un: Wäa es Gott, daut wie siene Deena sellen sennen, un: Waut holp ons daut, wan wie bäden wudden?

16De gottloose meenen see haben äa Jlekj selfst vedeent, oba daut jleew ekj goanich.

17Woo foaken woat de gottloose äa Licht utjepust? Wanea sitst du dee Schoden lieden, ooda daut Gott sien Oaja opp dee looslat?

18Sitt eena noch emol daut dee aus Stroo em Wint, ooda aus Haksel em Wintkjriesel wajchjenomen woaren?

19Jie sajen, daut wan de Vodasch jesindicht haben, dan lat Gott de Strof opp de Kjinja komen; mucht Gott de Sinda selfst bestrofen, soo daut dee Gott kjanen lieed.

20Lot an äare vedeende Strof selfst to seenen kjrieen; lot an selfst dän Oaja, von däm dee aule Macht haft, drinkjen.

21Waut jäwen dee noch rom om äare Kjinja, wan äare Moonaten äwa sent un see stoawen?

22Sull eena von ons kjennen Gott belieren, wan hee Rechta äwa de hechste es?

23De Eena es jesunt un stoakj bat hee stoaft, hee es tofräd un weet sikj;

24hee haft Amasch voll Malkj, un sien Kjarpa es nich vedrieecht.

25De Aundra es vebettat bat hee stoaft, un es nienich goot auf jewast.

26Oba beid ligjen, eena biesied däm aundren enne Ieed, un de Warm krupen äwa an.

27Ekj weet goot waut jie denkjen, un waut jie junt jäajen mie väanämen.

28Jie sajen: Waut es von daut Hus jebläwen, wua de groosoatje un de gottloose wonen?

29Hab jie nich jehieet woo de reisende vetalen,

30daut de beese Menschen veschoont un jerat woaren, wan Gott met sien vedoawen omhäa jeit?

31Wäa sajcht an direkjt, waut see orrajcht doonen, ooda tolt an trigj fa daut, waut see jedonen haben?

32Dee woaren fein begroft wan dee stoawen, un de Städ woat bewoakt;

33sea väl Menschen gonen to dee äare Bejrafnise, dee sent nich to talen, waut hinjaraun gonen; un de Ieedkjlieta rom an sent an maklich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Woo saul mie daut treesten, wan daut nuscht enhelt waut jie sajen? Waut jie mie väaschmieten es väajejäft.

Hiob 22

Daut lieden kjemt doch derch de Sind

1Dan säd Elifas von Teman:

2Halpt Gott daut waut, waut de Mensch deit? Een kluaka Mensch kaun sikj bloos selfst behelplich sennen.

3Waut fa eene Freid es däm daut, dee aule Macht haft, wan du daut deist waut rajcht es? Waut halpt am daut, wan du uk gaunz onen Fäla best?

4Jleefst du daut Gott die trajcht wiest un die ver Jerecht nemt, wiels du soo fromm best?

5Es daut nich ea, wiels du orrajcht jedonen hast, un eemol no daut aundremol jesindicht hast?

6Hast du nich emma waut jenomen aus Birjschoft von Nobasch, wan dee die uk nuscht schuldich wieren, un äare Kjleeda jenomen, daut see nich jenuach hauden?

7Hast du dee waut darscht nich onen Wota jeloten, un dee, dee hungrich wieren, onen Broot?

8De rikja Maun nemt Launt en met siene Macht, un lat siene Frind doa wonen.

9Hast du nich Wätfrues wajchjeschekjt, onen dee waut to jäwen, un Weisenkjinja daut Läwen ommäajlich jemoakt?

10Daut es wuarom de Schlenjen rom die ligjen, un du met eemol von Angst benomen best.

11Daut es wuarom die daut dunkel utsitt un du nich seenen kaust, un du von Wota äwaschwommen best.

12Es Gott nich wiet auf em hechsten Himmel? Besee die de Stierns, woo huach dee sent,

13un dan frajchst du noch: “Waut weet Gott? Kaun hee derch aul daut diestre rajcht rechten?

14Hee haft aul de Wolkjen rom sikj, daut hee nich seenen kaun, un wiet auf, wua Himmel un Ieed toopkomen, jeit hee rom.”

15Helst du die aun dän oolen Wajch, soo aus de schlajchte Menschen daut deeden,

16waut plazlich wajch wieren, ea see oolt worden, un dee äare Grunt vom Wota wajch wosch?

17Dee säden to Gott: “Lot ons toch”, un to däm dee aule Macht haft: “Waut kaust du ons aundoonen?”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

18wan aules, waut see hauden, doch von am jekomen wia. Ekj vesto nich woo de gottloose soo denkjen kjennen.

19Dee waut opp däm rajchten Wajch gonen, seenen däm gottloosen siene Strof, un freien sikj; dee waut sikj aun nuscht veschulcht haft, lacht däm ut,

20un sajcht: “Dee waut jäajen ons sent, sent gaunz enne Grunt jekomen; un waut doa jebläwen wia, es em Fia vebrent.”

Recht die no Gott

21Jeff die han un moak Fräd met Gott, dan woascht du jlekjlich sennen.

22Nemm daut aun, waut hee die unjarecht, behool daut un räakjen daut väl.

23Drei die no däm, dee aule Macht haft; sie deemootich un laj aul daut schlajchte von dien Hus tosied.

24Schmiet dien Golt wajch, un vestrei dien Golt von Ofir mank de Steena em Riefa,

25un lot däm, dee aule Macht haft, fa die Golt sennen, un mea wieet sennen aus een Klompen Selwa.

26Dan woascht du die freien, to däm dee aule Macht haft, un enne Hecht kjikjen no Gott.

27Wan du am aunbätst, woat hee no die horchen, un du woascht am jäwen, waut du am vesproaken hast.

28Daut, fa waut du die eenich woascht, woascht du utfieren; un doa woat Licht opp diene Wäaj sennen.

29Gott sat de huachmootje rauf, un häft de deemootje opp.

30Hee woat dee, dee schuldich sent, raden, wan dee äare Henj rein moaken.

Hiob 23

Hiob well weeten wua Gott es

1Dan säd Hiob:

2Ekj kaun noch nich metstemmen un mott kloagen, ekj kaun mie nich hoolen von stänen;

3wan ekj bloos wist woo hee to finjen wia, un wua ekj no am komen kunn.

4Ekj wudd am dan mien rajcht väalajen, un am een Mulvoll Biespels jäwen;

5un dan kunn ekj weeten, waut hee säd, un vestonen, waut hee mie sajen well.

6Wudd hee met aul siene Krauft opp mie komen? Nä, hee wudd leewa selfst no mie horchen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Dan wudd ekj, eena däm nuscht väatoschmieten es, mie met am unjahoolen, un wudd opp emma friejesproaken woaren.

8Wan ekj oosten go, es hee nich doa; go ekj wasten, dan es doa kjeene Spua von am;

9wan hee em Nuaden schauft, kjrie ekj am nich to seenen, un wan hee em Sieden es, venäm ekj am nich.

10Oba hee weet aules waut ekj doo; wan hee mie derchsitt, woa ekj jlenzen aus Golt;

11miene Feet staupen nich biesied sienen Stich; ekj hab mie aun sienen Wajch jehoolen, un hab nich tosied jestaupt.

12Waut hee mie väaschreef, hab ekj jehoolen, waut hee jesajcht haft, oppbewoa ekj en mien Hoat.

13Gott deit krakjt waut hee well, wäa kaun am opphoolen? waut hee sikj väanemt, fieet hee derch.

14Hee woat doonen, waut hee fa mie jeplont haft, un dan noch mea, soo aus hee well.

15Doawäajen fercht ekj mie ver am; wan ekj noch mau aun am denkj, schudat mie daut.

16Gott haft mie dieslich jemoakt; dee, dee aule Macht haft, enjst mie,

17doch mien diestra Toostaunt, un daut ekj nu nuscht seenen kaun, haft mie nich stell jemoakt.

Hiob 24

Woo stroft Gott nich foakna?

1Wuarom stalt dee, dee aule Macht haft, nich Doag aun, toom daut rajcht enfieren; un wuarom seenen dee, dee am kjanen, nich Tieden, wua hee sikj wiest?

2De gottloose saten de Jrens Tieekjens wieda; dee stälen sikj Vee un weiden daut.

3See leiden daut Weisenkjint sien Äsel wajch, un hoolen de Wätfru äaren Oss aus Birj;

4see steeten de oame vom Wajch, un dee, dee schlajcht auf sent, motten sikj vekrupen.

5De oame bemieejen sikj daut see Äten finjen, krakjt soo aus wille Äsels enne Wiltnis; see sieekjen sikj waut, wua nuscht waust, daut äare Kjinja to äten kjrieen.

6De oame sieekjen Fooda toop, opp aundre äare Flekja; see läsen Wiendruwen no, en de gottloose äare Goades.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Dee haben nich toom sikj enne Nacht bedakjen, un kjeene Dakjen wan daut kolt es;

8see woaren gaunz naut vom Räajen enne Boaj, un länen sikj aun de Steena un haben kjeen Dak.

9De beese rieten de Wätfrues äare Kjinja vom Liew, un velangen däm oamen sien Kjint aus Birjschoft;

10see loten de oame haulf noaktich romgonen, wiels see nich Kjleeda haben. De oame bliewen hungrich, wan see uk Goawen droagen;

11see drekjen Oliewen un klunjen Wiendruwen ut, oba kjrieen nuscht, wan an darscht.

12En de Staut hieet eena dee oppem Stoaw Bad stänen; de vewunde roopen von Hoaten no Help, doch deit Gott doa nuscht met.

13Doa sent soone waut jäajen daut Licht sträwen; dee kjanen nich dän Wajch nom Licht, un gonen nich doa wua dee hanfieet.

14Ea de Dach aunfangt steit de Merda opp, un brinjt de oame un dee waut schlajcht auf sent om; hee schowanakt enne Nacht aus een Reiba.

15De Ehebräakja luat bat daut diesta woat, un denkjt dan woat am kjeena seenen; hee bedakjt sikj sien Jesecht.

16Bie diesta bräakjen see en Hiesa nenn, un bie Dach vestäakjen see sikj, wiels see vom Licht nuscht weeten wellen.

17Wan daut diesta woat fangt äa Dach aun, wiels see met de Angst em diestren bekaunt sent.

18Muchten de beese Menschen veschwinjen aus daut Stroo oppem Riefa, un mucht Gott äa Launt von goot droagen hoolen, daut kjeena no sienen Goaden kjikjen gonen mucht.

19Mucht de Doot dee wajchnämen waut sindjen, soo aus de Hett un de drieeje Tiet daut Schneewota veschwinjen loten.

20Mucht äare ieejne Mutta von an vejäten, un de Warm sikj to an freien; mucht kjeena an em Denkj hoolen, un beeset doljebroaken woaren aus Beem.

21See nutzen de Frues ut, waut nich kjennen Kjinja haben, un sent nich jenstich to de Wätfrues.

22Gott nemt de stoakje wajch en siene Macht, wan dee oppstonen, vetwiewlen see aum Läwen.

23Hee jeft de gottloose daut, opp waut see sikj veloten un secha sent, un hee paust no aules opp waut dee doonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Dee sent een kortet stootje huach aunjeseenen, un dan sent see wajch; dee vewalkjen un vedrieejen aus irjent eene Plaunt, un woaren aufjeschnäden aus eene riepe Oa.

25Es doa wäa, dee dit nich jleeft? Kaun wäa bewiesen daut dit nich soo es?

Hiob 25

Ver Gott es de Mensch sea kjlien

1Dan säd Bildad von Schuach:

2Gott siene Macht es toom staunen, hee moakt Fräd mank de himlische Deena.

3Wäa kaun siene Häaden aula talen? Doa es kjeene Städ wua sien Licht nich schient.

4Woo kaun een Mensch ver Gott jerajcht sennen? woo kaun waut menschlichet een reinet Läwen sennen?

5Soo aus Gott Sachen besitt, sent de Mon un de Stierns nich dach ooda kloa.

6Wooväl mea sent dan de Menschen ver am nich rein? Dee sent soo aus Warm un Moden.

Hiob 26

Hiob nemt Bildad sien Rot nich aun

1Dan säd Hiob:

2Woo saul dit behelplich sennen, fa eenem, dee kjeene Krauft haft? Woo saul dien Rot daut leichta moaken, wan mie daut aul soo schwoa es?

3Du rätst aus wan du eenem, dee rajcht nuscht weet, belieescht, un däm aules unjarechten west.

4Wua hast du aul dise Weisheit häa? Woo es die daut enjekomen?

5Dee, dee nu em Doodenrikj sent, zetren met dee toop, waut deep em Wota sent.

6Fa Gott es daut Doodenrikj openboa; fa am sent de Vestorwne nich toojedakjt.

7Hee sat de Stiernwelt han, wua aules ladich es; un helt de Ieed opp äaren Plauz, onen eenen Foot.

8Hee moakt Wolkjen met sea väl Wota, un dee hoolen daut un rieten nich twei.

9Hee bedakjt sienen Troon met dikje Wolkjen.

10Hee stalt eene Jrens rom daut Mäa, doa wua daut Licht bat aum diestren steit.

11De huage Boaj, dee de Stiernwelt opphoolen, tekjren wan Gott dee schelt.

12Met siene Macht haft hee daut Mäa stell jemoakt, un hee vestunt daut Ojjeheia doltoschlonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Hee pust dän Himmel rein un blenkjrich; met siene Macht stuak hee de Schlang, aus dee sikj wajch schlikjt.

14Un dit es mau een Beskje von daut waut hee deit; waut wie venomen haben von sien grootet Woakj, es aus een Fuschlen em vejlikj met däm Rummel. Kjeena vesteit aules waut hee kaun un deit.

Hiob 27

Hiob besteit doaropp daut hee oschuldich es

1Dan räd Hiob wada wieda:

2Soo secha aus doa een Gott es, dee mie nich jeft waut mie jehieet, un daut dee, dee aule Macht haft, mien Läwen betta moakt,

3soo lang aus ekj noch Odem hab, un Gott sien Läwen en mie es,

4bliew ekj doa faust opp stonen, daut ekj kjeene Onwoarheit jerät, un kjeenen Mensch väajeloagen hab.

5Ekj sie noch wiet auf von met junt metstemmen; soo lang aus ekj läw, bliew ekj doaropp stonen, daut ekj oschuldich sie.

6Ekj woa nienich toojäwen daut ekj orrajcht jedonen hab, doa es kjeen Dach wäajen woonen mien Hoat mie beschulcht.

7Mucht mienen Fient un Jäajna daut soo gonen aus de gottloose un Sinda.

8Opp waut hopt de gottloosa aun sienen latsten Dach, wan Gott sien Läwen aufschnitt?

9Woat Gott no däm sien Roopen horchen, wan am ieescht aules toopbrakjt?

10Freit soona sikj aun däm, dee aule Macht haft, un bät hee emma wada to Gott?

11Ekj woa junt unjarechten äwa Gott siene Krauft, un nuscht trigjhoolen von däm, dee aule Macht haft.

12Jie haben daut aula selfst jeseenen; woo brinj jie dan noch emma daut väa, waut nuscht es?

13Ekj saj junt woo däm beesen daut bie Gott woat utkomen; un waut de ruchloose kjrieen von däm, dee aule Macht haft:

14Wan hee uk wudd väl Säns haben, woaren dee vom Schwieet omkomen; un siene Nokomen woaren emma hungrich bliewen;

15dee waut dan noch äwabliewen woaren krank woaren un stoawen; un de Wätfrues woaren nich äwa an hielen.

16Wan de schlajchta uk Selwa toopropt aus Stoff, un Kjleeda toopfieet aus Leem;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

17woaren de jerajchte daut brucken waut hee toopfieet, un dee, dee sikj nich veschulcht haben, woaren daut Selwa endeelen.

18De beese buen sikj Hiesa, soo stoakj aus een Flotta sient, un soo plätrich aus däm Wajchta em Goaden sient.

19Hee lajcht sikj rikj han, oba hee woat daut nich wada; wan hee oppwakjt, es doa nuscht von jebläwen.

20De Forcht benemt am aus eene Äwaschwamunk; de Stormwint enne Nacht drajcht am wajch.

21De Oostwint häft am opp un nemt am wajch, daut hee ut siene Städ rutjefäacht es.

22Hee moakt sikj doavon, soo sea aus hee kaun, doch de Wint schleit am onen Metlieden.

23Aus wan em Trotz, jult de Wint vebie, un lacht am, opp siene Städ, ut. Soo jeit däm gottloosen daut aum Enj.

Hiob 28

Eena finjt kjeene Weisheit buta bie Gott

1Daut jeft Selwa Mienen un Owes toom Golt schmelten.

2Iesa woat ut de Ieed jenomen, un Koppa woat ut Steen jeschmolten.

3Wua daut diesta es, woat Licht jemoakt; bat aule Enj woat em Steen jegroft, eendoont woo enjstlich schwoat daut es.

4Wiet wajch von doa wua Menschen sent, woat eene deepe Mien jegroft; wua kjeen Reisenda doaraun denkjt, schoklen dee opp Strenj wua kjeena eenen Foot hansaten kaun, wiet auf von aundre Menschen.

5De Grunt wua bowen jeakat woat, es unjen veweelt aus no een Fia.

6Doa finjen Menschen Safier Steen, un mank daut Stoff un Steen es Golt.

7Kjeen Odla sitt dän Wajch enne Ieed, nich emol de Ul sien Uag kaun daut seenen.

8Kjeen willet Tia kjant doa dän Wajch, un Leiws sent doa nich nenjegonen.

9Daut hoatste Steen woat derchjegroft; see dreien de Boaj schia äwakopp.

10See growen eenen Gank em Steen nenn, un finjen, waut doa wieetvoll es.

11See damen doa daut Wota auf, un brinjen äwadäl waut vestoaken wia.

12Doch wua finjt eena Weisheit, un wua kjenn wie vestonen lieren?

13Mank Menschen finjt eena daut nich. Lied weeten nich dän Wieet doavon.

14De Aufgrunt sajcht: “Weisheit es nich hia”; un daut Mäa: “Dee es uk nich hia”.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15De Weisheit jeit fa Golt nich entotuschen; un met Selwa es dee nich to betolen.

16Daut es mea wieet aus Golt von Ofir, ooda aus daut baste Onniks un Safier.

17Vejlikj daut nich met eene goldne Wos, un nich met dieret glausnet Straums.

18De Weisheit es väl mea wieet, aus Kristal, Koral un Parlen.

19Nich Topas von Kusch, nich daut reinste Golt, es soo väl wieet aus Weisheit.

20Von wua kjemt Weisheit häa? un wua kjenn wie vestonen lieren?

21Kjeen Mensch kaun seenen wuahäa dee kjemt, uk nich daut schneifste Voagel Uag.

22Daut Grauf un de Doodes sajen mau: “Wie hieren, doa woat von jerät.”

23Doch Gott es daut kloa wua Weisheit licht; hee kjant de Städ un uk dän Wajch.

24Hee sitt bat daut latste oppe Ieed; vom Himmel sitt hee aules kloa.

25Aus hee dän ieeschten Wint aufwuach, un de Maussen von daut Wota aufmaut,

26aus hee de Räajel sad fa däm Räajen, un daut Jewitta sienen Wajch op muak,

27don sach hee Weisheit, un proowd dee auf. Hee stald dee doa fa aulem kloa.

28Moakj die, säd de Har toom Mensch, wäa däm Harn ieet, dee es weis, un wäa von beeset wajchdreit, wiest Vestentnis.

Hiob 29

Woo Hiob daut verhäa jegonen haud

1Dan räd Hiob wieda un säd:

2Wan daut doch wada soo kunn sennen aus daut emol wia, aus Gott mie Schutz jeef.

3Dan scheen siene Laump äwa mienen Kopp, un ekj kunn met sien Licht em diestren gonen.

4Daut wia de baste Tiet en mien Läwen, un Gott bewoakt mie aus een Frint.

5Dee, dee aule Macht haft, wia dan emma bie mie, un miene Kjinja wieren runtom mie.

6Dan kjwitscht de Malkj opp mienen Stich, un de Oliewenpras rand äwa bie däm Steen.

7Wan ekj dan mienen Plauz biem Stautspuat enneem,

8staupten de junge Mana tosied, un de elre stunden ver mie opp.

9De huach aunjeseene hieeden opp met räden, un hilden sikj de Haunt äwa daut Mul;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10soogoa de Leida vom Volkj worden stell, un drekjten äare Tung aum Bän vom Mul.

11Wan see hieeden waut ekj säd, dan unjastetten see daut, un wan see sagen waut ekj deed, dan nekjten see met däm Kopp,

12wiels ekj de oame utholp, wan see roopten, un daut Weisenkjint, wäm kjeena biestunt.

13Dee waut sikj en äa lieden nich wisten, dee wenschten mie een Säajen; un de Wätfru kunn em Hoat wada sinjen, wiels ekj ar jeholpen haud.

14Soo aus Menschen miene Kjleeda kjanden, soo kjanden see mie aus eena, dee doa holp; soo pinkjlich aus ekj Rock un Koppbinj druach, holp ekj de Menschen to äa rajcht.

15Ekj deend aus Uagen fa de blinje, un aus Feet fa de lome;

16ekj wia aus een Voda fa de oame, un stunt en fa de framde, wan see Trubbel hauden.

17Ekj bruak däm ojjerajchten sien Unjamul; un reet, waut hee jebäten haud, ut sien Mul.

18Ekj docht ekj wudd lang läwen, un Tus jemietlich stoawen;

19ekj wudd aus een groota Boom waussen, met Wartlen waut wiet em Wota rieekjten, un Bläda, waut vom Deiw kjlakjaden.

20Ekj docht ekj wudd emma fresch jeloft woaren, un daut mien Boagen emma reed en miene Haunt wudd sennen.

21See luaden, wan ekj waut säd, un horchten, un wullen weeten, waut ekj roden wudd.

22Wan ekj jerät haud, wia daut stell, waut ekj säd, saut bie an aus de Deiw.

23See luaden no mie aus no Räajen; see wieren hinjaraun doano aus nom loten Räajen.

24Wan ekj frintlich kjikjt, brocht an daut nieen Moot; mien frooet Jesecht treest de bedrekjte.

25Ekj muak de Entscheidungen un leid an, aus een Kjennich met siene Soldoten, un eena, dee bie een Trua Troost jeft.

Hiob 30

Hiob beschrift dee waut am aunfajchten: de Frind äare Vodasch, de Frind, un Gott

1Nu lachen dee mie ut, waut jinja sent aus ekj, un dee äare Vodasch räakjen ekj nich soo väl, daut ekj dee met miene Hunj toop bie daut Vee stalen wudd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

[2]Waut wudd dee äare Krauft mie halpen? Dee sent too schwak toom fa mie oabeiden;

[3]dee sent eensom, oam un vehungat, un keiwen bie diesta opp Wartlen enne Wiltnis.

[4]Dee sieekjen sikj Plaunten enne Wiltnis toom äten, un äten soogoa de Wartlen vom Bassemboom.

[5]Dee sent von de Jesalschoft wajchjedräwen; Lied schrieen opp an aus opp Vebräakja.

[6]Dee sieekjen sikj Krupunja em drieejen Riefa, un schlopen en Heelen enne Ieed un en Steen.

[7]Dee schrieen mank de Bescha aus Vee, un saumlen sikj unja Stachel Krut.

[8]Aus onweetendet Volkj, waut noanich Tus hieet, sent dee utem Launt jejoacht.

[9]Doch nu komen see un bespotten mie met äa Jepluda un Novetal.

[10]See dreien mie dän Rigjen un bliewen von mie wajch, un sent nich bleed sikj ver mie uttospieen.

[11]Wiels Gott mie gaunz schlaup un schwak jeloten haft, loten see aules rut, waut see äwa mie denkjen.

[12]Eene Baund von Spetzbuben kjemt jäajen mie un jäwen mie kjeene Aunerkjanunk; see brucken jieda Wajch mie doltorieten.

[13]See stalen mie jieda Utwajch too; een jiedra well mie faulen moaken; doa es kjeena waut an trigj helt.

[14]Dee foaren too, aus wan de Mia wiet oppjeräten es, un drenjen un dreien sikj derch daut Wrak.

[15]Ekj sie met Forcht benomen; waut aun mie harlich wia es veschwungen aus met däm Wint, un waut mient wia, es vetrocken aus eene Wolkj.

[16]Mie es aus wan mie daut Läwen verant; aul miene Doag sent sea schwoa.

[17]Daut es aus wan waut en miene Knoakes romboat; de Weedoag, dee mie kjwälen, loten nienich no.

[18]Gott haft mien Rock met Macht enjepakt; daut Kolla schnieet mie rom mien Jenekj.

[19]Hee wiest mie daut ekj Blott sie, un nich mea wieet aus Ausch un Ieed.

[20]Ekj roop die, oba du jefst kjeene Auntwuat; wan ekj oppsto, es die daut krakjt eendoont.

[21]Du best ruchloos met mie jeworden, un moakst mie unja diene stoakje Haunt lieden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Du häfst mie opp un latst mie met däm Wint foaren; du schmitst mie han un häa em Storm.

23Ekj weet du brinjst mie gaunz bat däm Doot, un de Städ wua aule Menschen hankomen.

24Oba strakjt dee, dee em Wrak meist unjajeschett es, nich de Haunt ut, un roopt eena nich, wan hee aum Enj es?

25Hab ekj nich met de betrofne jehielt, hab ekj nich metjetruat met de oame?

26Ekj hopt opp goodet Jlekj, un kjrieech schlemmet; ekj docht daut wudd oppkloaren, oba daut wort diesta.

27En mie es daut sea orruich, un nienich stell; mie komen noch schwoare Doag entjäajen.

28Ekj sie truarich; mie schient kjeene Sonn; ekj sto enne Jemeent opp un pracha no Help.

29Ekj hiel aus de Wilw un roop aus de Straussen.

30Miene Hut es schwoat jeworden un schalt auf; mie brent daut en miene Knoakes.

31Miene Hoap hieet sikj jaumalich, un de Fleet spält een Trualeet.

Hiob blift doaropp stonen daut hee nich orrajcht jedonen haft.

Hiob 31

1Ekj hab daut met miene Uagen faust berät, daut ekj nich no onbefriede Mejales kjikj.

2Opp waut kaun ekj von Gott räakjnen? Waut woat dee, dee aule Macht haft, mie tookomen loten?

3Schekjt hee nich sien vedoawen opp de Sinda, un Onheil opp dee waut orrajcht doonen?

4Sitt hee nich jieda Wajch dän ekj go? Un talt hee nich jieda Schrett dän ekj näm?

5Wan ekj faulsch jehaundelt hab, un wäm haustich beschummelt hab,

6dan lot Gott mie opp eene Wichtschol, dee rajcht wiest, aufwäajen, soo daut hee secha weet daut ekj em rajchten sie.

7Wan ekj vom rajchten Wajch sie raufjegonen, ooda miene Uagen mien Hoat veleit haben, wan ekj miene Henj aun waut hab schwiensch jekjräajen,

8dan lot eenen aundren äten, waut ekj jeseit hab, un lot waut ekj aunjefongen hab, to nuscht woaren.

9Wan ekj mien Hoat hab loten hanrieten von eenem aundren siene Fru, ooda hab bie de Nobasch äare Däa jeluat,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10dan lot miene Fru fa eenen aundren Maun äten moaken, un lot däm sikj äwa ar hankjneeen.

11Daut wudd doch väl too groff sennen, un sull ver eenen Rechta jebrocht woaren.

12Ehebruch es met een Fia to vejlikjen, daut aules bat oppe Grunt vebrent, daut aules vedoaft waut eena haft.

13Wan ekj nich no mien Kjnajcht ooda miene Kjäakjsche jehorcht hab, wan dee mie wäajen waut vekloagden,

14woo wudd ekj dan waut to sajen haben, wan Gott mie wäajen waut utforscht?

15Haft nich deeselwja dee mie jemoakt haft, uk an em Mutta Lief waussen loten?

16Ekj hab nich trigjehoolen, waut de oame haben wullen, un hab de Wätfrues nich vezoagen loten.

17Ekj hab nich mien Biet auleen jejäten, un sie emma däm Weisen jenstich jewast.

18Ekj hab dee emma aus een Voda biejestonen, un hab miene Mutta von kjlien opp jeholpen.

19Ekj hab nich Kjleeda un Dakjen trigjehoolen, von dee waut doaronen omkomen musten;

20un dee haben mie goodet jewenscht, wan see sikj aun miene Schop Woll woamen kunnen.

21Wan ekj emol hab een Weisenkjint jewäsen, daut hee sull wajchgonen, wiels ekj wist daut miene Frind mie rajchtspräakjen wudden,

22dan lot mien Oarm jebroaken woaren, un miene Schulla ut däm Jelenkj jebrocht woaren.

23Aundasch wudd ekj von Gott bestroft woaren, un ekj kunn mien Jesecht nich ver am wiesen.

24Ekj hab mie nich opp Golt veloten, ooda jedocht daut Golt mie treesten kunn.

25Ekj hab mie nich jefreit, daut ekj sea rikj wia, un daut ekj mie väl toopjeoabeit haud.

26Ekj hab de Sonn nuscht toojeschräwen, ooda de Mon äaren straumen Gank bewundat,

27soo daut dee veleicht mien Hoat jelokt hauden, un ekj miene Haunt no dee haud oppjehowen.

28Wan ekj daut haud, wia ekj schuldich ver onse Rechta to komen, un ekj wudd Gott doamet veloagen haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Ekj hab mie nich doatoo jefreit, wan miene Fiend lieden musten, ooda met schwoaret läwden;

30ekj hab nich met mien Mul jesindicht un an daut Läwen vewenscht.

31Kjeena en miene Famielje kaun sajen, daut hia wäa hungrich vom Desch jegonen es;

32ekj hab jieda framden nenjekroacht, un an nienich buten oppe Gaus jeloten.

33Ekj hab nich, soo aus aundre, jeprooft mie to vestäakjen, wan ekj schuldich wia.

34Ekj hab mie nich ut Angst no daut jerecht waut de Lied säden, un sie nich stell jewast un hab mie nich vestoaken, wiels ekj mie fa de Lied äaren Spott enjst.

35Mucht doa doch eena sennen dee no mie horcht, ekj unjaschriew aules waut ekj jesajcht hab. Mucht dee, dee aule Macht haft, mie eene Auntwuat jäwen. Ekj mucht daut kloa jeschräwen haben met waut ekj vekloacht sie,

36daut ekj daut opp miene Schulla droagen kunn, ooda aus een Kraunz to aulem wiesen kunn.

37Ekj wudd nuscht trigjhoolen von daut waut ekj jedonen hab, un steil ver am komen.

38Wan daut Launt, woont ekj beaka, jekloacht haft, un de Foaren oppe Stap, eene met de aundren jehielt haben;

39wan ekj jeemols eene Arnt jenomen hab, dee ekj nich jeseit haud, ooda de Foarma rom mie utjenuzt un bedwungen hab;

40dan lot de Distlen enne Städ vom Weit waussen, un daut Onkrut enne Städ de Joascht. Dit es daut Enj von daut waut Hiob säd.

Hiob 32

Een junga Maun, Elihu, haft waut to sajen

1De dree Mana hieeden opp met aun Hiob to räden, wiels hee sikj bloos jerajcht hanstald.

2Oba doa wia noch een Maun, Elihu, däm Busita, Barachel, sien Sän. Dee staumden von Ram auf. Elihu wia sea vestalt äwa Hiob, wiels hee sikj aus jerajchta hilt aus Gott.

3Hee wia uk äwa Hiob siene dree Frind vestalt, daut see Hiob aus eenen ojjerajchten veuadeelden, un nich bewiesen kunnen, waut hee orrajcht jedonen haud, un waut rajcht wia.

4Wiels Elihu jinja wia aus de aundre, haud hee nich ea waut to Hiob jesajcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Aus hee sach, daut dee dree Mana nuscht mea to sajen wisten, wort hee sea oajalich.

6Un Elihu, däm Busita, Barachel sien Sän, säd: Ekj sie noch nich soo sea väl Joa oolt, em Vejlikj met woo oolt jie sent; doawäajen hab ekj mie trigjehoolen, un haud angst junt to sajen, waut ekj docht.

7Ekj docht bie mie: Dee waut mea Erfoarunk hauden, sullen räden, jie waut ella sent, sullen waut Weiset sajen.

8Oba waut eenem vestonen moakt, kjemt derch däm Jeist, von däm, dee aule Macht haft.

9De Weisheit kjemt nich bloos derch daut ella; un de oole weeten nich, woo rajcht to haundlen.

10Doawäajen saj ekj nu: Horcht emol no mie; ekj hab hia waut too to sajen.

11Horcht emol. Ekj hab jeluat aus jie räden; ekj hab oppjepaust no waut jie väabrochten, un woo jie no de rajchte Wieed sochten.

12Ekj hab neiw no junt jehorcht, un kjeena von junt haft Hiob daut kunt biebrinjen, wua hee daut orrajcht to hoolen haft.

13Jleeft nich, daut jie de latste Weisheit haben. Gott woat noch emol met am veräakjnen, nich Menschen.

14Hiob recht siene Wieed nich no mie, un ekj woa nich daut to am sajen waut jie säden.

15Hiob, dee stonen aus veduzt, dee haben nuscht mea to sajen, un haben nich mea Rot.

16Saul ekj noch lenja luaren, wan see sent stell jeworden un nuscht mea to sajen haben?

17Ekj woa mien Stekj sajen; jie woaren hieren waut ekj weet.

18Ekj hab väl waut ekj sajen well, daut haft meist nich mea Rum en mie.

19Daut es aus wan niea Wien jäat, un de Schlauch meist opprieten well.

20Ekj mott räden, daut mie daut leichta woat; ekj mott mien Mul opmoaken un waut sajen.

21Mie helt sikj daut jlikj to wäm ekj räd; ekj well hia kjeenem schmeichlen.

22Ekj vesto nich wäm to schmeichlen, un Gott wudd mie boolt wajchnämen, wan ekj deed.

Elihu beschulcht Hiob

Hiob 33

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Hiob, horch no mie, paus opp no waut ekj saj.

[2]Ekj sie gaunz reed toom räden, mie komen de Wieed aul rut.

[3]Ekj saj daut soo aus daut es, ekj räd de reine Woarheit.

[4]Gott sien Jeist haft mie jemoakt; dee, dee aule Macht haft, pust mie daut Läwen en.

[5]Auntwuat wan du kaust; moak die reed fa mie, un stal dien denkjen kloa.

[6]Ver Gott sent ekj un du, äwareen von Ieed jemoakt.

[7]Enjst die nich fa mie; ekj woa die nich schwoa toosaten.

[8]Ekj horcht no waut du sätst, un weet krakjt daut du sätst:

[9]“Ekj sie doch nuscht nich schuldich; ekj hab mie nich vegonen, un sie rein onen Sind;

[10]un doch schmitt Gott mie väa, un talt mie aus sien Fient;

[11]daut es aus wan mien Gott, miene Feet en eenen Klotz faust helt, un aules waut ekj doo opp daut latste noseenen mott.”

[12]Oba dit mott ekj die sajen, dit hast du bloos nich rajcht; wiels Gott es jrata aus de Mensch.

[13]Wuarom west du am väanämen, wiels hee die nich Auntwuat jeft?

[14]Gott rät eemol un emma wada, un doch venämen de Menschen daut nich.

[15]Wan de Mensch dreemt, un enne Nacht waut sitt, wan Menschen em Bad enjeschlopen sent,

[16]dan sajcht hee waut en äare Uaren, un enjst un woarnt an,

[17]daut see opphieren sellen met waut see doonen, un de Huachmoot gaunz utriemen,

[18]om an daut Läwen vom Doot to bewoaren, un daut Enj derch däm Spies auftowäaren.

[19]Hee woarnt dän Mensch derch Krankheit, un langet schwoaret lieden;

[20]bat dee nich mea äten kaun, un daut scheenste Äten äakjelt.

[21]Dee lat daut dan un vehungat, un de Knoakes sent aula to talen.

[22]Dee denkjt, daut Enj mott komen un de Doot es nich wiet auf.

[23]Wan dan een Enjel kjemt een Vemedla von de dusende, un wiest däm Mensch, waut rajcht es,

[24]un es am jnädich un sajcht: “Lot am frie, lot am nich stoawen, ekj hab eenen Vemedla jefungen;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

25mucht hee soo stoakj woaren aus een junga, un Moot un Krauft haben aus verhäa."

26Wan dee dan Gott aunbät, woat hee de Jnod erfoaren; hee woat en Freid am preisen, un jerajchtfoadicht ver däm Harn stonen.

27De Mensch woat preisen un sajen: "Ekj wia orrajcht un haud de Woarheit vedreit, oba daut es mie nich trigjetolt.

28Hee haft mie jerat von mienen Doot, un haft mie aum Läwen jehoolen."

29Jleew daut, Gott deit soone Dinja, twee un dree mol fa eenen Mensch,

30daut dee äa Läwen vom Doot trigjkjrieen, un Moot toom läwen hoolen.

31Paus opp, Hiob, un horch waut ekj saj, wacht bat ekj utjerät hab.

32Oba wan du waut auntwuaten west, dan saj, ekj sach jieren daut du jerajcht wieescht.

33Wan oba nich, dan horch no mie, ekj woa die Weisheit lieren.

Hiob 34

Gott deit nuscht orrajcht

1Un dan säd Elihu:

2Jie weeten väl un sent weis, nu horcht waut ekj sajen well.

3Soo aus de Tung daut Äten schmakjt, soo schazt daut Ua de Wieed auf.

4Well wie emol derchdenkjen waut Hiob sajcht, woo kaun dit rajcht un goot sennen?

5Hee sajcht, hee es jerajcht, un Gott helt trigj, waut am traft;

6daut Gott am orrajcht beschulcht, daut siene Feil am onen Uasoak kjwält.

7Es noch wua een Mensch soo aus Hiob, dee aundre soo leicht veacht aus hee Wota nemt un drinkjt?

8un dee en Jesalschoft met Sinda jeit un sikj met de gottloose aufjeft?

9Hee sajcht: "Daut helt sikj aula jlikj, uk wan eena vesieekjt Gott to jefaulen."

10Nu horcht, dee jie vestonen kjennen, daut wia daut latste, wan Gott sikj vejinkj, un dee, dee aule Macht haft, orrajcht deed.

11Hee jeft jiedrem, waut dee vedeent haft, un tolt doano ut aus dee läft.

12Daut es doch kloa, daut Gott nuscht schlajcht deit, un dee, dee aule Macht haft, nich rajcht vedreit.

13Wäa stald am äwa de Welt aun? Wäa haft aules oppe Ieed aum gonen jebrocht?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Wan hee bloos aun sikj docht, un Jeist un Läwen trigjhilt,

15wudd aulet Läwen vegonen, un vom Mensch bloos Ieed äwabliewen.

16Wan du waut vestonen kaust, dan horch waut ekj to sajen hab.

17Wudd eena, dee jäajen daut rajchte es, rejieren? Vedaumst du däm, dee aule Macht haft un jerajcht es,

18un to däm Kjennich sajcht: “Du Schosel”, un to de Volkjsleida: “Jie beese Mana”?

19Hee trakjt de Volkjsleida nich väa, un helt däm rikjen nich hecha aus däm oamen; hee haft dee aula jemoakt.

20Haustich, bie Meddanacht, stoawen dee; de Menschen woaren aunjejräpen un sent wajch; Gott kaun leicht eenen Leida wajchnämen.

21Hee sitt waut een jiedra deit, un weet krakjt waut dee väahaben.

22Doa es kjeene Städ soo diesta ooda soo deep veschloten daut de beese sikj doa vestäakjen kjennen.

23Gott haft kjeenem daut verhäa jesajcht, wanea hee ver am toom Jerecht komen mott.

24Hee brakjt de groote dol onen an to froagen, un stalt aundre en dee äare Städen;

25hee weet krakjt waut dee doonen, un brinjt dee äwa Nacht enne Grunt un tosied.

26Hee bestroft dee fa äare Sinden, em opnen ver väle Zeijen,

27wiels de Menschen sikj von Gott dreiden, un siene Wäaj nich nogonen wullen.

28Soo kjeem daut bat doa, daut Gott de oame äa hielen to hieren kjrieech.

29Wäa woat Gott beschuljen, wan hee stell blift? Woon Launt ooda Mensch kaun am seenen, wan hee sien Jesecht vestakjt?

30Hee lat dän gottloosen, dee sien Volkj unjadrekjen deit, nich rejieren.

31Wan doa wäa ver Gott bekjant un sajcht: “Ekj wia orrajcht un woa nich mea soo;

32belia mie waut ekj nich see, ekj well nich mea daut orrajchte doonen.”

33Sull Gott dan aundasch haundlen, wiels du bekjant hast? Denkj die daut derch un saj; du motst dit entscheiden.

34Dee waut goot vestonen kjennen, un de Weise, waut mie toohieren, woaren sajen:

35“Hiob haft nich vestentlich jerät; waut hee sajcht, paust nich toop.”

36Mucht Hiob bat opp daut latste aufjeprooft woaren, wiels hee rät aus een gottloosa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

37Hee deit nich bloos orrajcht, hee bekjant nich siene Sinden, un hieet nich opp jäajen Gott to räden.

Hiob 35

Woo kjenn wie ons met Gott vejlikjen

1Elihu räd noch wada un säd:

2Kaust du jleewen, daut dit rajcht es? Du sajchst, doa es kjeene Uasoak daut Gott die bestrofen sull,

3un doch frajchst du waut die daut jeholpen haft, daut du nich jesindicht hast.

4Ekj woa die un diene Frind eene Auntwuat jäwen.

5Kjikj emol nopp enne Loft; wooväl hecha sent de Wolkjen doch aus du.

6Wan du eene Sind bejeist, waut moakt Gott daut ut?

7Un wan du jerajcht best, woo haft Gott daut waut jeholpen?

8Dien schlajchtet, krakjt soo aus dien goodet doonen, traft Menschen, soone aus du best.

9De Menschen kloagen, wan see schlemm utjenuzt woaren, un wan groote Jewault aun an utjeeeft woat, sieekjen see Help,

10oba kjeena frajcht: “Wua es Gott, dee mie jemoakt haft, un dee mie halpt wan daut schwoa jeit,

11dee ons kjlieekja moakt aus de Tieren, un met mea Vestentnis aus de Väajel.”

12Wan Menschen uk kloagen, kjemt doch kjeene Auntwuat von Gott, wiels de stolte Menschen soo schlajcht sent.

13Gott auntwuat daut kloagen nich, un sitt doa nich no, wan hee uk aule Macht haft.

14Woo woat hee dan no die horchen, wan du am nich emol seenen kaust; de Entscheidunk licht bie am, un du motst doano wachten.

15Un dan uk noch, Gott stroft nich wiels hee veläajen es, un moakt nich waut grootet, wan jesindicht woat.

16Hiob rät väl, waut nuscht enhelt, un rät un rät met kjeen Vestentnis.

Hiob 36

Waut Gott deit es rajcht

1Elihu haud noch mea to sajen un säd:

2Jeff mie noch een bät mea Tiet, ekj woa die noch waut wiesen; ekj hab noch waut fa Gott to sajen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Ekj brinj noch väl Weisheit, un wies, daut dee wäa ons jemoakt haft, daut rajchte deit.

4Jo, waut ekj saj es soo; dee waut ver die steit, weet krakjt, woo daut met de Sach es.

5Horch emol, Gott es sea stoakj, un hee veacht kjeenem; doa es nuscht, met waut hee sikj nich weet.

6Hee bewoat nich däm gottloosen sien Läwen; hee sitt, daut de oame ää rajcht kjrieen.

7Hee hieet nich opp met sienen Schutz fa dee waut rechtich haundlen; hee sat dee biesied däm Kjennich sienen Troon, daut see doa lang jeieet woaren.

8Un wan de jerajchte faustjenomen woaren, un jebungen sent, aus met Strenj,

9dan wiest hee an waut see orrajcht jedonen haben, un wua see huachmootich jewast sent.

10Hee lat an siene Woarnungen hieren, un velangt daut see von Sinden wajchdreien.

11Un wan see jehorchen un am deenen, dan jeft hee langet Läwen un Jlekj.

12Un wan see nich jehorchen, woaren see dootjeschloagen, see stoawen onen daut see jelieet haben.

13De gottloose Menschen veoajren sikj, un froagen nich no Help, wan see dol sent;

14dee velieren ää Läwen aul junk, mank de Huara biem Jetta Aultoa.

15Dee waut schlajcht auf sent, lat hee derch ää lieden bäta woaren, un lieet an derch Trubbel weis sennen.

16Soo haft Gott uk die emol von grooten Trubbel jerat, un die väl Rum jejäft un kjeene Jrensen. Soo aus du don daut baste Äten opp dien Desch hautst,

17soo hast du nu de volle Strof aus dee waut sindjen; un best benomen met daut lieden von daut Uadeel.

18Lot dien Oaja die nich veleiden, un lot die diene Uagen nich beschmäaren von väl Jelt.

19Du kaust nich soo sea kloagen daut du looskjemst, un dien grootet Vemieejen kunn nich dän Trubbel väabieejen.

20Jleew nich daut de Nacht woat komen, wua de Velkja plazlich veschwinjen.

21Wäa die fa daut beese, dien lieden kjeem toom die bewoaren.

22Vejat nich Gott siene groote Krauft; es doa wua een Liera soona aus hee?

23Kjeena sajcht am waut hee doonen saul, kjeena sajcht to am: “Daut es orrajcht”.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Vejat nich Gott to danken fa daut waut hee deit, fa daut wuafäa de Lied am met Leeda preisen.

25Aule Menschen staunen äwa daut waut hee deit, oba aule seenen daut, soo aus von wiet auf.

26Denkj doch woo groot hee es, daut es nich to bejriepen, daut es nich to vestonen woo lang hee läft.

27Hee nemt daut Wota enne Loft nenn, un jitt daut em Räajen oppe Ieed;

28hee lat de Wolkjen äwaranen, fa aul de väle Menschen.

29Wäa vesteit woo hee de Wolkjen rejieet, un daut Jewitta looslat von sien Zelt;

30woo hee em Licht wont, un dän Boddem vom Mäa toodakjt?

31Un met dise rejieet hee de Velkja, un jeft Äten fa aulem.

32Hee rolt siene Haunt en met Blitz, un schleit doamet krakjt wua hee well;

33de Rummel lat weeten, wua hee es, un daut Vee feelt daut, wua hee oppkjemt.

Gott wiest sikj em Owwada

Hiob 37

1Soon Owwada brinjt mie toom zetren, un mien Hoatje schleit gaunz wilt.

2Horcht doch, woo daut rummelt, un waut fa Jewitta Schläaj ut sien Mul rutkomen.

3Sien Blitz strolt derch dän gaunzen Himmel, un bedacht de Ieed bat aule Kaunten;

4un dan kracht siene Stemm, un enjstlich grolt daut Jewitta; un ea de Schaul vejeit lat hee dän Blitz wada loos.

5Waut Gott em Jewitta deit, brinjt staunen un es groff; daut es groosoatich un nich to bejriepen fa ons.

6Hee sajcht toom Schnee: “Nu faul!”, un to däm Plauzräajen: “Lot daut jeeten,”

7daut aule Oabeit opphieet, un Gott sien Woakj aunerkjant woat.

8De wille Tieren vestäakjen sikj, un lajen sikj en äare Nasta.

9De Storm brakjt ut sienen Spikja rut, un de Kold drenjt derch vom Nuaden.

10Met Gott sienen Odem kjemt Ies, daut breede Wota es gaunz äwajefroaren.

11Hee moakt eene schwoare Dakj von Nauts, un schmitt dän Blitz ut de Wolkjen.

12Gott leit de Wolkjen aulawäajen, dee dreien krakjt no sienen Plon, aulawäajen oppe Ieed,

13emol strofen see daut Launt, emol säajnen dee met truhoatje Leew.

14Horch die dit aun, Hiob, un moakj die Gott siene Wunda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Vesteist du woo Gott daut rejieet, un Blitz strolen lat von de Wolkjen?

16Weetst du waut de Wolkjen helt, een Wunda von däm, dee aules weet?

17Wan de Hett vom Siedwint kjemt, kaust du bloos stell em Schweet luaren.

18Kaust du, soo aus hee, de Dakj von Wolkjen, soo aus eenen Spieejel, äwa ons utspreeden?

19Kaust du ons lieren, waut wie Gott sellen sajen? Wie putren onweetent em diestren rom.

20Sull ekj met Gott wellen räden? Wudd hee mie nich vedoawen?

21Noch mau jrod wia de Himmel dunkel, oba aus de Wint oppkjeem, dacht daut opp, soo daut eena daut nu nich aunkjikjen kaun.

22Vom Nuaden dacht daut aus Golt, daut es toom staunen un harlich rom Gott.

23Daut es nich mäajlich, dicht aun Gott naun to komen, dee soo groosoatich, stoakj un jerajcht es; hee es jerajcht un deit aules rajcht.

24Doawäajen haben Menschen Forcht fa am; dee waut sikj kluak jleewen, veacht hee.

Hiob 38

Väl Froagen dee Hiob nich auntwuaten kunn

1Un ut daut Owwada kjrieech Hiob dise Auntwuat von Gott.

2Wäa jleefst du daut du best, daut du mien Väahaben en Froag stalst met Wieed, dee nuscht enhoolen?

3Vehool die aus een Maun un horch emol no mie; ekj hab Froagen fa die, un du saust mie dee auntwuaten.

4Wua wieescht du aus ekj de Grunt läd fa de Ieed? Saj mie daut, wan du soo väl weetst.

5Wäa plond woo groot dee sull sennen, un wäa trock doa dän Motbaunt äwa? Es doa wua waut, waut du nich weetst?

6No waut wort nojegroft, dän Foot to saten, ooda wäa sad dän Akjsteen,

7aus de Morjenstierns toop sungen, un aule himlische Deena mie lowden?

8Wäa hilt väa un sad de Jrensen, aus daut Mäa oppe Ieed väabruak?

9Wäa bedakjt daut met Wolkjen aus een Kjleetje, un trock dän dunklen Näwel doarom aus eene Winjel?

10Wäa sad de Jrens fa daut Mäa, aus wan doa eene Däa un een Baulkjen jesat worden?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11Wäa säd: “Bat hia un nich wieda. Hia motten diene stolte Walen sikj dolen.”

12Hast du aul eemol en dien Läwen, daut Morjenroot väajekroacht, ooda am siene Städ väajesajcht,

13soo daut jieda Akj oppe Ieed oppjedacht worden, un de beese doa rut jejoacht worden?

14Hast du daut Jeschekj von de Ieed loten väakomen aus ut eene Form, un de Kalieren kloa woaren aus aun een Kjleet?

15Daut Licht, waut de gottloose jefelt, woat an jenomen, un äare Macht em diestren woat vedorwen.

16Best du jewast, wua daut Wota unjen em Mäa nenkjwalt, ooda hast du dän Boddem vom Mäa nojesocht?

17Hast du de Däaren jeseenen, hinja woone de diestre Welt von de Vestorwne es?

18Weetst du woo groot de Ieed es? Saj mie daut, wan du daut weetst.

19Opp woonen Wajch woascht du de Städ finjen, wua daut Licht häakjemt, un wua kjemt daut diestre häa,

20soo daut du wurscht dän Wajch weeten, un dee kjennen trigj no äare Städen leiden?

21Du woascht daut dochwoll weeten, du deist je aus wan du soo oolt best, un don aul doa wieescht.

22Best du en dän Spikja jewast wua de Schnee häakjemt, ooda hast du jeseenen wua de Hoagel häakjemt,

23dee ekj fa dan oppbewoat hab wan daut schwoa jeit, un fa de Tiet wan de Kjrich un de Kaumf komen.

24Opp woonen Wajch kjemt eena no de Städ, wua de Blitz jeschmäten woat, un wua de Oostwint äwa de Welt vespreet woat?

25Wäa haft de Ranen jemoakt, daut de Plauzräajen aufranen kaun; un dän Wajch jemoakt fa dän Jewitta,

26daut de Räajen doahan kjemt, wua kjeena wont, un enne Wiltnis, wua kjeen Mensch jeit;

27un soo daut de Wiltnis tofräd es, un daut Graus ut de Ieed kjemt?

28Doa haft doch kjeen Voda waut jedonen daut de Räajen un Deiw oppkomen.

29Haft eene Mutta Ies to Welt jebrocht ooda de Ieed bedeift,

30soo daut daut Wota hoat woat aus Steen, un aules äwajefroaren es?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Kaust du daut Säwenstiern toopbinjen to eent, ooda Orion sienen Mauntel opmoaken?

32Kaust du de Stierns no de Rieej loten oppkomen, un daut kjliene un daut groote Schapkje äare Tieden saten?

33Vesteist du woo de Sonn, Mon un Stierns äare Ordnunk haben, un kaust du bestemmen, waut dee oppe Ieed doonen?

34Kaust du met diene Stemm de Wolkjen väasajen, soo daut et sea opp die räajent?

35Kaust du dän Blitz rauf schekjen, soo daut dee die deenen kaun?

36Wäa vesteit de Wolkjen to rejieren, un wäa weet wuarom daut deiwen deit?

37Wäa es soo kluak, daut hee sajen kaun woo väl Wolkjen doa sent, un wäa kaun dän Räajen oppe Ieed jeeten,

38soo daut de Ieed een glauta Boddem woat, un de Blott Kjlieta toopbaken?

Froagen äwa de Tieren Welt

39Kaust du Tieren brinjen, daut de Leiw fräten kaun, un daut de junge Leiws sikj saut fräten,

40wan dee sikj en äare Heelen vekrupen, ooda dee sikj en äare Nasta vestäakjen?

41Wäa jeft de Kraujen to fräten, wan dee fa Hunga romstolpren un äare junge no Gott roopen no mea Fooda?

Hiob 39

1Weetst du wanea de wille Kosen äare junge haben? Hast du jeseenen wan daut Ree een kjlienet haft?

2Weetst du woo lang dee daut junge droagen, ooda to woone Tiet daut to Welt kjemt,

3wanea dee sikj hanlajen mott to de Jeburt, un äare Weeen loos woat,

4woo äare junge stoakja woaren un waussen, daut see wajchranen un sikj selfst weeten?

5Wäa haft de wille Äsels äare Frieheit jejäft, daut dee doahan gonen kjennen wua see wellen,

6daut see oppe friee Stap Tus sent, un opp daut Soltlaunt läwen kjennen?

7Dee bliewen wiet auf von daut Jetees enne Staut un hieren kjeen Mensch opp an schrieen;

8dee waundren oppe Boaj un grosen, wua see waut jreenet finjen.

9Jleefst du een willa Oss woat die waut halpen, ooda eene Nacht bie diene Kjrebb bliewen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Kaust du däm een Säl opplajen un kjliene Foaren moaken met däm, ooda eene Äajd oppem Flekj schlapen?

11Kaust du die opp däm siene Krauft veloten, daut du diene Oabeit woascht foadich kjrieen?

12Kaust du die doaropp veloten, daut dee dän Woagen Jeträajd vom Draschplauz no Hus brinjen woat?

13De Straushan schleit lostich met de Flichten, oba kaun doch nich flieejen aus een Storch.

14De Straushan lajcht äare Eia oppe Ieed, un lat dee von daut woame Saunt brooden;

15see denkjt nich doaraun, daut doa wäa kunn nopp staupen, ooda een willet Tia dee kunn tweibräakjen.

16See es soo jlikjeltich äwa dee, aus wan daut nich äare sent, un äare Mieej fa nuscht wia,

17wiels Gott ar nich kluak jemoakt haft, un kjeen Vestaunt jeef, aus hee dee muak.

18Oba wan dee oppjeräacht doavon rant, dan lacht see Pieet un Ritta ut.

19Hast du daut Pieet met Krauft vesorcht, ooda sien Kaum soo schmock jemoakt?

20Hast du daut Pieet moakt hupsen aus een Graushoppa, ooda schnorchlen, soo daut Menschen sikj enjsten?

21Daut kleift de Ieed met Macht, un rant mootich em Kaumf nenn.

22Onen Forcht veacht dee, dee aundre enjst, un schrakjt nich trigj fa een Schwieet;

23siene Schajcht met Feilen rätat, un de Spies un de Stang blenkjren biesied am.

24Wan de Posaun blost, kaun dee nich stelhoolen; dee iewat un flicht väaren wajch.

25Dee rikjt dän Kaumf von wiet auf un hieet dän Kommandaunt roopen; jiedatsmol, wan de Posaun blost, schnorchelt dee.

26Hast du de Hofkje lieet flieejen, un flicht dee wäajen die nom Sieden?

27Sajchst du dän Odla, woo huach hee flieejen saul, un doa sien Nast oppbuen?

28Dee moakt siene Städ huach aun eenen Boajch, un es sikj enne Nacht secha opp eene huage Kaunt.

29Von doa kjikjt dee, dee hee sikj jriepen kaun, siene Uagen seenen daut von wiet auf.

30Wua een doodjet Tia licht, doa es hee, un siene junge jielen no daut Bloot.

Woo kluak es een Mensch?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Hiob 40

1Dan fruach de Har Hiob:

2West du däm, dee aule Macht haft, väasajen? Mucht dee, wäa Gott trajchtstalen well, auntwuaten.

3Un Hiob säd to däm Harn:

4Waut saul ekj sajen? Kjikj woo weinich daut met mie es. Ekj woa miene Haunt äwa daut Mul hoolen.

5Ekj hab meamol waut jesajcht, oba woa nuscht mea auntwuaten; ekj hab too väl jerät un woa nu stell sennen.

6Dan räd de Har to Hiob von em Wintkjriesel:

7Vehool die aus een Maun un horch emol no mie; ekj hab Froagen fa die, un du saust mie emol sajen.

8Sajchst du, daut ekj nich rajcht recht? Sajchst du, du best rajcht un ekj sie orrajcht?

9Best du soo stoakj aus ekj sie? Kaun diene Stemm rumlen soo aus ekj?

10Stal diene groosoatje Pracht väa un bewies diene Macht, lot seenen, woo harlich du best, un waut von aunseenen du hast.

11Lot dienen Oaja frie ranen, kjikj rauf opp dee, dee sikj waut meenen, un brinj dee een poa Tanken läaja.

12Stal die äwa de huachmootje, steet dee rauf, un vetraumpel de gottloose oppe Städ.

13Veschoaw dee aula enne Ieed, un vestäakj äare Jesechta, wua see nich to seenen sent.

14Dan woa soogoa ekj die Aunerkjanunk jäwen, daut du die met diene Krauft jerat hast.

15See die emol dän Behemot aun, ekj hab beides, däm uk die, jemoakt; dee frat Graus aus een Rint.

16Oba waut vonne Krauft es en däm siene Schinkjes, un woo stoakj es däm sien Panz?

17Sien Zoagel es soo stoakj aus een Zeedaboom, un de Sänen en siene Schinkjes sent faust toopjeflajcht.

18Siene Knoakes sent soo stoakj aus Brons Ruaren, un siene Been aus Iesastangen.

19Daut Tia es eene Utnom mank daut waut Gott jemoakt haft, un bloos dee, dee am jemoakt haft, kaun däm bandjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Opp de Boaj waust Graus fa däm toom fräten, un aule wille Tieren spälen doa rom.

21Dee licht mank daut Spekja Krut, un vestakjt sikj mank de Wieden em Somp.

22Daut Spekjakrut un de Wieden jäwen däm Schauten bie däm Riefa.

23Dee haft nich angst fa eenen willen Stroom, un es ruich, wan de Jordan äwa siene Frät pralt.

24Wäa kaun däm jlikjtoo aunjriepen, ooda eenen Strank derch siene Näs trakjen?

25Kaust du Leviatan met eenen Fesch Hoaken jriepen, ooda siene Tung met eene Schlenj dolhoolen?

26Kaust du däm een Strank derch de Näs trakjen, ooda met een Hoaken daut Unjamul hoolen?

27Jleefst, dee woat die no Jnod prachren, ooda fein to die räden?

28Woat dee jeemols een Bunt met die schluten, un die deenen soo lang aus dee läft?

29Kaust met däm spälen aus met een Voagel, ooda aun een Strank, diene Mejales jäwen toom spälen?

30Woaren de Fescha äwa dän strieden, wooväl een jiedra fa dän kjrieen sull, ooda woat de Haundelsmaun dän schlachten?

31Kaust du siene Hut met Spiessen volstäakjen, ooda sienen Kopp met een Waulfesch Hoaken anglen?

32Wan du däm eemol aunjripst, woascht du daut behoolen, un nienich wada doonen.

Hiob 41

Woo groot mott dee sennen dee aules jemoakt haft?

1(Un de Har säd wieda:) Eena mott toostonen, daut wäa Leviatan jeseenen haft, weet sikj nich met däm un mott oppjäwen.

2Kjeena es soo stoakj, daut dee sikj woacht däm opptojoagen. Wäa kunn dan noch jäajen mie bestonen?

3Wäa woat heel doavon komen, wan hee jäajen mie jeit? Soont jeft daut nich unjarem Himmel.

4Ekj saj noch mea von woo groot Leviatan es, woo stoakj un jeschekjt dee es.

5Wäa kaun am sien Lada auftrakjen, met waut kaust derch siene dobbelde Schal derch?

6Wäa kaun däm siene Frät opmoaken? Jieda Tän es toom enjsten;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7dee stonen aus eene stolte Rieej Schilten, waut faust aun eenaunda vebungen sent.

8Dee sent soo dicht aun eenaunda, daut doa kjeene Loft tweschen jeit;

9dee sent dicht un foten sikj toop, daut dee nich gonen uteneen to bräakjen.

10Wan dee prust, blenkjat daut met Licht, un siene Uagen sent soo root aus de Sonn Oppgank.

11Daut flaumt ut sien Mul rut, un Funken spretzen tosied.

12Ut siene Näs rieekjat daut, aus von een Struck Fia unja een Gropen;

13dee stekjt een Kolenfia aun met sien Odem, un von sien Hauls pralen de Flaumen.

14Sien Jenekj es sea stoakj, wäa ver am kjemt, flautat en Forcht;

15sien Panz es faust un jeft sikj nich, dee es hoat aus jegotnet Guss.

16Sien Hoat es soo hoat aus Steen, un soo faust aus de unjaschta Molsteen.

17De stoakjste enjst daut wan dee sikj aunrecht; wan dee kracht, sent see gaunz met Forcht benomen.

18Kjeen Schwieet ooda Spies, kjeene Schmietstang ooda Feil moaken Schoden un Wunden aun am.

19Fa däm es Iesa soo aus Stroo, un Brons aus vefuldet Holt.

20Dee brukt sikj fa kjeene Feil enjsten, un Schleidasteena kjitlen am aus Sprie.

21Een Kjneppel schot am nich mea aus een Stroohaulm, un de Schmietstangen lacht hee bloos ut.

22Sien Panz es met Schoawels bedakjt, un hee schlapt sikj derch daut Blott, aus eenen Drasch Schläden.

23Wan hee em Wota romweelt, lat daut Mäa aus wan daut koakt, ooda soo aus eene Komm voll Taulch un Lei.

24Hinja am schumt daut noch witt, aus een Kopp voll selwanet Hoa.

25Doa es doch kjeen aundret Tia oppe Ieed soo gaunz onen Forcht.

26Hee kjikjt aulem em Uag, uk de huage, hee es de Kjennich äwa aule stolte Tieren.

Hiob 42

Hiob prachat auf un finjt sikj en Gott siene Jnod

1Un Hiob säd to däm Harn:

2Ekj bekjan, daut du aules kaust; die es nuscht ommäajlich, wan du waut plonst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Du fruachst wäa ekj jleewd daut du wieescht, daut ekj dien Väahaben en Froag stald. Nu weet ekj daut ekj von waut räd, von waut ekj nuscht wist, waut huaget, waut ekj nich vestunt.

4Du sätst ekj sull stell sennen un horchen, un auntwuaten opp daut, waut du fruachst.

5Ekj wist von die bloos, waut ekj jehieet haud, oba nu hab ekj die selfst to seenen jekjräajen;

6un doaderch bekjan ekj, woo schuldich ekj sie, un pracha en Ieed un Ausch auf.

7Aus de Har derch wia met aul dit to Hiob räden, dan dreid hee sikj no Elifas un säd: Ekj sie sea vestalt äwa die un diene twee Frind, wiels jie nich daut rajchte von mie jesajcht haben, soo aus Hiob, dee mie deent.

8Nu well ekj haben daut jie säwen junge Bolles un säwen Bakj no Hiob, dee mie deent, brinjen, un een Brauntopfa moaken fa junt selfst. Un mien Deena Hiob saul fa junt bäden, un ekj woa sien Jebäd aunnämen, un nich met junt vehaundlen, doano aus jie onbedocht vedeent haben. Jie haben nich daut rajchte jesajcht von mie, soo aus Hiob, dee mie deent.

9Un Elifas von Teman, Bildad von Schuach un Zofar von Naama jinjen un deeden waut de Har an jesajcht haud, un Hiob bäd fa siene dree Frind un dan doaropp jeef de Har an Jnod.

10Dan leet de Har Hiob daut wada bäta gonen. De Har jeef Hiob tweemol soo väl aus hee verhäa jehaut haud.

11Un aul siene Breeda un Sestren kjeemen no am, un uk aul dee, dee am ea jekjant hauden. Un see eeten toop met am en sien Hus un weesen äa Metleet un see treesten am äwa aul dän Schoden dän de Har haud äwa am komen loten. Un een jiedra jeef am een Stekj Selwa un eenen goldnen Rinkj.

12De Har jeef Hiob dan noch eenen jratren Säajen aus hee verhäa haud. Hiob kjrieech 14.000 Schop, 6.000 Kameelen, 1.000 Poa Ossen, un 1.000 Äsels.

13Hiob haud dan uk noch säwen Säns un dree Dajchta.

14De ieeschte Dochta jeef hee dän Nomen Jemima, de tweede Kezia, un de dredde Keren Hapuch.

15Doa wieren kjeene aundre Frues en de gaunze Jäajent, waut soo schmock leeten aus Hiob siene Dajchta, un äa Voda jeef an jieda waut Oafgoot met de Säns toop.

16Hiob läwd dan noch 140 Joa, un kjrieech Kjinja, Grootkjinja, un Uagrootkjinja to seenen.

17Un aus Hiob storf haud hee een langet scheenet Läwen jehaut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Psalmen

Psalmen 1

Daut ieeschte Buak

(Psalmen 1 – 41)

Woaret Jlekj

1Jesäajent es dee, dee de gottloose äaren Rot nich aunnemt, un nich met Sinda toop opp eenen Wajch jeit, uk nich sett wua de Spetta setten,

2dee oba siene Freid aun däm Harn sien Jesaz haft, un sikj Dach un Nacht doamet beschafticht.

3Dee es soo aus een Boom aum Wotastroom jeplaunt, dee siene Frucht to siene Tiet brinjt, un dän de Bläda nich vewalkjen. Un am jelinjt wautemma hee deit.

4Oba soo sent de gottloose nich; dee sent soo aus Sprie, daut de Wint vestift.

5Doawäajen woaren de gottloose nich en daut Jerecht bestonen un de Sinda nich en de jerajchte äare Jemeenschoft,

6wiels de Harwoakt äwa de jerajchte äaren Wajch, oba de gottloose äa Wajch vejeit.

Psalmen 2

Däm Harn sien Kjennich

1Wuarom sent de Velkja soo wadaspanstich, un de Menschen plonen Dinja wua nuscht doarhinja es?

2De Kjennichs opp de Ieed saten sikj jäajenaun, un de Leidasch stonen sikj toop jäajen dän Harn un sienen jesaulften Kjennich.

3See sajen: Well wie äare Kjäden tweirieten, un äare Strenj wajchschmieten.

4Oba dee waut em Himmel opp däm Troon sett, lacht un moakt an toom Spott.

5Hee woat en sienen Oaja to an räden, un an met siene Wutt enjsten.

6Hee sajcht: Opp Zion, mienen heiljen Boajch, hab ekj mienen Kjennich aunjestalt.

7Ekj woa daut bekaunt moaken waut de Har beschloten haft: Du best mien Sän. Ekj sie vondoag dien Voda jeworden.

8Froag mie doano un ekj woa die de Velkja aus Oafgoot jäwen, un du saust de gaunze Welt ieejnen.

9Du saust met eene Iesastang äwa an rejieren. Du saust dee soo aus Leemtap to Grus schlonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Dan siet nu weis, jie Kjennichs, un lot junt trajchtwiesen, jie Rechta opp de Ieed.

11Deent dän Harn ut Forcht, kust dän Sän met zetren,

12daut hee nich doll woat, un jie dan opp däm Wajch omkomen, wiels sien Oaja es leicht aunjestekjt. Oba goot fa dee, dee äa vetruen opp Gott saten!

Psalmen 3

Daut vetruen opp Gott sienen Schutz

1David sien Psalm, aus sien Sän Absalom am hinjaraun wia.

2Ach, Har, woo hab ekj soo väl Fiend, un soo väl dee sikj jäajen mie saten!

3Väle sajen von mie: Hee haft kjeene Help bie Gott.

4Oba du, ooHar, best een Schilt fa mie, mien Harlicha, dee mie wada to Ieren brinjt un dän Kopp opprecht.

5Ekj schrie dän Harn lud aun un hee auntwuat mie von sienem heiljen Boajch.

6Ekj laj mie dol to schlopen; ekj wakj opp, wiels de Harmie bewoat.

7Ekj enjst mie nich fa de väl dusende Menschen, dee sikj von aule Sieden jäajen mie saten.

8Moak die äwahäa, oo Har! Rad mie, oo mien Gott! Du schleist aul miene Fiend opp de Baken. Du brakjst de gottloose de Tänen.

9Help kjemt vom Harn. Lot dien Säajen äwa dien Volkj komen!

Psalmen 4

Freid un Fräd, uk en schwoare Aunfajchtungen

1David sien Psalm, met Seidenspell toop, väatosinjen.

2Mien jerajchta Gott, auntwuat mie wan ekj roop. Du jefst mie Troost en miene Angst. Hab Metleet met mie un hia mien Jebäd.

3Woo lang well jie Menschenkjinja miene Iea toschaund moaken? Woo lang well jie junt aun ladje Wieed hoolen un met Läajes omgonen?

4Oba dit sell jie weeten, daut de Har sikj siene heilje aufsondat un wundaboa fieet. DeHar hieet wan ekj am aunroop.

5Sindicht nich em Oaja. Rät met jun ieejnet Hoat wan jie em Bad ligjen, un woat stell.

6Opfat em rajchten Jeist un sat jun vetruen opp däm Harn.

7Väle froagen: Wäa woat ons goodet seenen loten? Lot ons unja diene Uagen em Licht stonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Du hast mie mea Freid em Hoaten jejäft aus jane haben, wan dee väl Jeträajd un Wien haben.

9Ekj woa mie dol lajen un em Fräd schlopen, wiels daut schaufst bloos du Har, daut ekj en Sechaheit won.

Psalmen 5

Daut Jebäd von eenem, dee aunjejräpen woat

1Eent von David siene Psalmen, met Fleetenspell väatosinjen.

2OoHar, horch no miene Wieed un moakj doaropp waut ekj saj!

3Horch, mien Gott un Kjennich, woo ekj om Help schrie. Ekj kom no die em Jebäd.

4Zemorjes hieescht du miene Stemm; doawäajen laj ekj die miene Sach väa un räakjen met eene Auntwuat, wan de Sonn oppjeit.

5Du best nich een Gott däm de Gottloosichkjeit jefelt; de Sinda kjennen ver die nich bestonen.

6De stolte kjennen nich en diene Jäajenwuat stonen; du vestatst aule Sinda.

7De Läajna brinjst du om. De blootdarschtje un veleidende Menschen kaun de Har nich vedroagen.

8Ekj doaf derch diene truhoatje Leew en dien Hus nenn komen un die en Ieaforcht ver dienen heiljen Tempel aunbäden

9Har, leid mie en diene Jerajchtichkjeit, om miene Fiend äat haulwen. Moak dienen Wajch ver mie jlikj.

10Dee räden nich een Wuat Woarheit, ennalich sent see enjestalt opp en de Grunt brinjen. Äare Frät es soo äakjlich aus een opnet Grauf, un see heichlen met de Tung.

11Spräakj an schuldich, Gott, daut see derch äa Väanämen tofaul komen. Schmiet dee met aul äare Äwaträdungen toop rut, wiels dee sent die wadaspanstich.

12Oba lot dee sikj freien, dee äa vetruen opp die saten. Lot dee emma met Freid sinjen, wiels du helst an secha. Lot dee sikj en die freien, dee dienen Nomen jieren haben,

13wiels secha säajenst du, Har, de jerajchte. Du nemst diene Jnod gaunz om an, soo aus een Schilt.

Psalmen 6

Een Roop no Help

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen opp acht Seiden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2OoHar, vesteet mie nich en dienen Oaja, un strof mie nich ut Wutt!

3Oo Har, hab Metleet met mie, wiels ekj sie schwak. Heel mie, oo Har; mien Kjarpa es met Weedoag jeploacht.

4Miene Seel es gaunz veläajen. Woo lang, oo Har, woo lang?

5Komm trigj, oo Har, un rad miene Seel! Halp mie, wiels du mie soo goot best.

6Wäa ieescht doot es, denkjt nich mea aun die. Wäa woat die em Grauf danken?

7Ekj sie von mien stänen meed un utjespält. Ekj hiel aule Nacht soo väl, daut miene Baden naut woaren; mien Kjessen es met Tronen derchjenat.

8Mie es derch aul mien Trua daut Seenen vegonen. Miene Uagen sent oolt jeworden, wiels ekj soo väl Fiend hab.

9Wajch met aul junt schlajchte; wiels de Har haft mien hieet hielen.

10De Har hieed mie om Jnod schrieen. De Har nemt mien Jebäd aun.

11Miene Fiend sellen aula toschaund woaren, un en väl Trubbel jeroden. Dee sellen trigj gonen un plazlich toschaund woaren.

Psalmen 7

Gott veschauft mie rajcht

1David sinjt ver däm Harn von siene Oschult doarenn waut Kusch, de Benjaminita, von am säd.

2Oo Har mien Gott, ekj sat mien vetruen opp die. Rad mie von aul dee, dee mie nostonen, un stal mie frie,

3daut see mie nich, soo aus een Leiw, to hoolen kjrieen un miene Seel verieten, wiels kjeena doa es, mie to raden.

4Oo Har mien Gott, wan ekj dit jedonen hab, wan doa Ojjerajchtichkjeit en miene Henj es,

5wan ekj dee schlajchtet toojesat hab, dee frädlich met mie läwden, ooda mienen Fient onen Uasoak Schoden toojesat hab,

6dan lot mien Fient mie nostonen un unjakjrieen. Jo, lot am mien Läwen en de Ieed nenn klunjen, un miene Iea em Stoff lajen.

7Sto opp, oo Har, en dienen Oaja. Stal die jäajen miene Fiend äare Rach. Moak die äwahäa, oo Har, wiels du hast rajcht jerecht.

8Lot de Menschen sikj om die saumlen, un rejia vom Himmel äwa an.

9Du, Har, best Rechta äwa aule Velkja. Recht mie Har, doano aus ekj jerajcht un fromm sie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Lot daut met de gottloose äa schlajchtet to Enj komen, oba lot de jerajchte to äa rajcht komen; wiels du jerajchta Gott deist de Jedanken em Hoat opp de Proow stalen.

11Mien Schilt es de aulahechsta Gott, dee dän raden deit, dee eene opprechtje Jesennunk haft.

12Gott es een jerajchta Rechta. Un Gott lat sien Oaja jieda Dach äwa de gottloose komen.

13Wan Menschen nich von äare Sinden wajchdreien wellen, haft hee sien Schwieet jeschoapt, sien Boagen utjerakjt un zielt.

14Hee haft doa eene brennende Feil nopp jelajcht, dee doa secha doot moakt.

15Kjikjt, de gottloosa haft beeset em Senn, es voll Ojjlekj un brinjt Läajes verendach.

16Hee haud een Loch jegroft un utjeholt, un es selfst em Growen jefollen, dän hee jegroft haud.

17Sien Ojjlekj, daut hee fa aundre plond, woat am opp sienen ieejnen Kopp faulen, un sien Vebräakjen woat am opp sienen ieejnen Schädel faulen.

18Ekj well dän Harn fa aul siene Jerajchtichkjeit danken, un well dän aulahechsten Harn sienen Nomen lowen.

Psalmen 8

Gott siene Harlichkjeit un de Iea von de Menschen

1Eent von David siene Psalmen opp de Jittoa väatosinjen.

2Oo Har, ons Har, woo harlich es dien Nomen en aule Lenda, du, dee em Himmel jeloft woascht!

3Kjinja un Brostkjinja sinjen die to lowen. Du hast eene Wäa oppjerecht, diene Fiend un de rachjieeje äwatsied to schaufen.

4Wan ekj dän Himmel see, dän diene Finjasch jemoakt haben, un de Mon un de Stierns, dee du häajestalt hast,

5waut es een Mensch, daut du aun am denkjst, een Menschenkjint, daut du die daut aunnemst?

6Du hast am nich väl weinja aus Gott jemoakt, un hast am met Iea un Harlichkjeit jekjreent.

7Du hast am jemoakt Har to sennen äwa daut, waut diene Henj jeschaufen haben; du hast am aules unja de Feet jelajcht,

8Schop un Rinda aulatoop, soogoa de wille Tieren,

9de Väajel en de Loft, de Fesch em Mäa, aules waut äare Wäaj em Mäa schwamt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Har, ons Har, woo harlich es dien Nomen en aule Welt!

Psalmen 9

Gott sorcht fa daut rajcht

1Een Psalm von David, von de scheene Jugent, väatosinjen.

2Ekj dank die met mien gaunzet Hoat un woa von aul diene Wundawoakjen räden.

3Ekj woa mie freien un om dient haulwen froo sennen. Ekj sinj dienen Nomen to lowen, du Aulahechsta.

4Du hast miene Fiend trigj jejoacht; dee sent ver die jefollen un omjekomen.

5Du hast mien Rajcht un miene Sach opprajcht jehoolen; du sautst opp däm Troon. Du best jerajcht wan du rechst.

6Du hast de Velkja jeschullen. Du hast de gottloose omjebrocht. Du hast äaren Nomen opp emma un emma äwatsied jebrocht.

7Met de Fiend es opp emma oppjeriemt worden. Gott haft june Städa en de Grunt jebrocht, soo daut niemols mea aun dee jedocht woat.

8De Har oba blift eewich Kjennich; hee haft sienen Troon reedjemoakt toom rechten.

9Hee woat de Welt rajcht rechten, un aule Velkja opprechtich rejieren.

10De Har nemt de oame un unjadrekjte unja Schutz. Hee es een Schutz en aul äaren Trubbel.

11Un dee, dee dienen Nomen kjanen, woaren äa vetruen opp die saten, wiels du, Har, hast dee noch niemols em Stäakj jeloten, dee no die sieekjen.

12Loft dän Harn, dee en Zion wont. Sajcht de Velkja, waut hee jedonen haft.

13Hee, dee doa Rach eewen deit, haft nich de sienje vejäten. Hee vejat daut nich wan de oame schrieen.

14Hab Metleet met mie! See emol waut miene Fiend mie fa Älent toosaten, oo Har, rad mie ut de Doodespuat rut,

15daut ekj aul daut vetalen kaun, wuafäa ekj die low, un daut ekj aun de Puat von Jerusalem stonen kaun un mie freien, daut du mie jerat hast.

16De Velkja sent en dän Growen vesunken, dän see jegroft hauden. En daut Nat, daut see aundre jestalt hauden, schlenjden see äaren ieejnen Foot.

17De Har es aun siene jerajchte Jerechten to kjanen. De gottloose haben sikj en daut faustjerant, waut äare ieejne Henj jedonen haben.

18De gottloose un aule Velkja, dee Gott vejäten, sellen en daut Doodenrikj nenjebrocht woaren,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

19wiels hee woat de oame nich gaunz vejäten, un de betrofne äare Hopninj woat nich eewich veloaren sennen.

20Har, sto opp! Lot de Menschen nich de Äwahaunt haben; lot de Velkja ver die jerecht woaren.

21Har, lot äwa de Velkja eene Forcht komen, daut see selfst enseenen, daut see mau Menschen sent.

Psalmen 10

Wuarom deit Gott nuscht doajäajen?

1Oo Har, wuarom steist du soo wiet auf? Un wuarom vestakjst du die wan doa Trubbel es?

2De gottloose en äa Stolt unjadrekjen de oame. Lot dee sikj selfst doarenn faust ranen, waut see jeplont haben.

3Wiels de gottloosa pucht doamet, waut sien Hoat velangt, un de Jiezja sajcht dän Harn auf un lastat äwa am.

4De gottloosa en sienem Stolt sieekjt nich no Gott; hee räakjent nich met Gott.

5Am jlekjt daut met aules waut hee deit. Gott siene Jesazen sent wiet bowa am, daut hee dee nich sitt; un waut siene Fiend aunbelangt, dee schnuzt hee auf.

6Hee sajcht sikj em Hoaten: Daut woat emma soo bliewen. Mie woat daut niemols aun waut fälen.

7Sien Mul es voll flieekjen, lieejen un aunschmäaren; Trubbel un Onheil ligjen am unja de Tung.

8Hee sett enne Darpa oppe Lua, de oschuldje heemlich omtobrinjen. Siene Uagen sieekjen emma no de helploose.

9Soo aus een Leiw en siene Gruft, luat hee em Jeheemen de Halploose to äwafaulen. Hee nemt dee faust en sien Nat un schlapt dee wajch.

10Hee vebrakjt de Halploose un schleit dee met Jewault dol.

11Hee sajcht sikj selfst: Daut haft Gott vejäten; hee kjikjt nich doano; dee woat daut niemols seenen.

12Sto opp, oo Har! Oo Gott, häw diene Henj opp jäajen de gottloose un vejat de unjadrekjte nich.

13Wuarom sull de gottloosa Gott lastren un sajen: Du frajchst no nuscht.

14Oba du, Gott, hast daut jeseenen, wiels du moakjst Trubbel un Älent om daut met diene Haunt trigjtotolen. De Halploose jäwen sikj die han. Du best de Weisenkjinja äare Helpa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Bräakj däm gottloosen un däm schlajchten dän Oarm. Nemm am siene Krauft wajch. Brinj siene Gottloosichkjeit verendach, daut dee aula jestroft woat, bat du nuscht mea finjst.

16De Har es Kjennich opp emma un emma. Dee, dee en sien Launt Aufjetta aunbäden, woaren omkomen.

17Har, du hast de unjadrekjte äa velangen jehieet. See sent sikj em Hoat secha daut dien Ua daut hieet,

18daut du de oame un de Weisenkjinja rajcht veschaufst, daut de Menschen nich mea tieraunisch met an omgonen.

Psalmen 11

Bie Gott em Vekrup

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen. Om secha to stonen sat ekj mien vetruen opp däm Harn. Woo kjenn jie dan to miene Seel sajen: Flieej soo aus een Voagel no dienen Boajch?

2Kjikj, de gottloose bieejen äare Boages un hoolen äare Feilen jäajen däm Strank, doamet heemlich de fromme to scheeten.

3Wan aule Gruntloagen oppjebroaken sent, waut kjennen de jerajchte doonen?

4De Har es en sien heiljen Tempel. Dän Harn sienen Troon es em Himmel. Hee sitt de Menschenkjinja, un siene Uagen unjasieekjen an.

5De Har unjasieekjt de jerajchte. Oba de gottloose un dee, dee doa jieren doonen waut nich rajcht es, dee vestat hee.

6Hee woat äwa de gottloose Fia un Schwäwelblitt räajnen loten, un eenen jlieejenden Storm aus Loon schekjen.

7De Har es jerajcht un jleicht de Jerajchtichkjeit; de fromme sellen sien Jesecht seenen.

Psalmen 12

Gott helt sien Vespräakjen

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen opp acht Seiden.

2Halp,Har! De heilje sent weinja jeworden. Opprechtje Menschen woaren emma weinja.

3Waut see räden unjarenaunda sent Läajes; see räden met schmeichelnde Leppen, oba mau de haulwe Woarheit.

4Mucht de Har een Enj moaken met aul daut Jeheichel, un met aule Tungen, dee doa stolt räden

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5un sajen: Onse Tung saul de Äwahaunt hoolen; wie ieejnen onse Leppen. Wäa es Har äwa ons?

6Wiels de schwake unjadrekjt woaren un de oame stänen, woa ekj mie äwahäa moaken, sajcht de Har, un an en äa velangen no Sechaheit, Help veschaufen.

7Waut de Har jerät haft, es soo rein aus Selwa daut säwen mol derch däm Leemtieejel Owen jeschekjt es.

8Oo Har, du woascht ons secha hoolen un emma fa soon Volkj bewoaren!

9Daut woat aulemol voll gottloose, wua soon Volkj, daut nuscht daucht, äwa de Menschen rejieren.

Psalmen 13

Forcht un vetruen

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen.

2Oo Har, woo lang woascht du mie soo gaunz vejäten? Woo lang west du die von mie nich seenen loten?

3Woo lang saul ekj en miene Seel sorjen un mie däachlich em Hoaten enjsten? Woo lang sellen miene Fiend äwa mie stonen?

4Kjikj emol no mie, un jeff mie eene Auntwuat, oo Har mien Gott! Jeff mie Uagenlicht, daut ekj nich em Doot enschlop,

5un mien Fient dan sajen kaun: Ekj hab de Äwahaunt äwa am jekjräajen. Un miene Jäajna sikj freien wan ekj faul.

6Oba ekj velot mie opp diene truhoatje Leew; mien Hoat freit sikj daut du soo jieren halpst. Ekj well fa Gott sinjen, daut Hee soo goot to mie jewast es.

Psalmen 14

Kjeen Gott?

(Psalm 53,2-7)

1Een Psalm von David, väatosinjen. De Noaren sajen sikj em Hoat: Doa es kjeen Gott. Daut sent vekomne Menschen, dee oppscheiselje Woakjen jedonen haben. Doa es nich eena, dee waut goodet deit.

2DeHar kjikjt vom Himmel rauf no de Menschenkjinja, om to seenen auf doa irjentwäa kluak es un no Gott frajcht.

3Oba dee sent aula wajch jegonen, dee sent aulatoop vekomen. Doa es kjeena dee goodet deit, uk nich eena.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Woaren de schlajchte Menschen niemols to Ensecht komen, dee mien Volkj oppfräten, soo aus Menschen Broot äten, dee oba mie nich aunroopen, frajcht de Har.

5Oba dee woaren en groote Forcht komen, wiels Gott es en de jerajchte äare Jesalschoft.

6De onveschämde haben de oame äare Hopninj toschaund jemoakt, oba deHar es äare Tooflucht.

7Oo, daut Israel äare Help ut Zion komen mucht! Wan Gott sien faustjenomnet Volkj wada häastalen woat, dan woat Jakob froo sennen un Israel sikj freien.

Psalmen 15

Gott siene Bedinjungen

1Eent von David siene Psalmen. Har, wäa kaun en dienen Tempel nenkomen? Wäa woat opp dienen heiljen Boajch wonen?

2Wäa doa opprechtich läft un deit waut rajcht es, un von Hoaten de Woarheit rät;

3wäa äwa aundre nich schlajchtet norät un sienen Noba nich orrajcht behaundelt, un sienen näakjsten nich schlajchtet norät;

4wäa dee veacht, dee Gott nich aunnämen un de Gottesferchtje ieet; dee doa helt waut hee jeschwuaren haft, eendoont waut daut kost;

5wäa sien Jelt onen Entras utliet, un wäa sikj nich beschenkjen lat de oschuldje to beschuljen. Wäa soo läft, steit opp emma opp secharem Grunt.

Psalmen 16

Du wiest mie dän Wajch nom Läwen

1Eent von David siene Psalmen. Hool du mie secha, wiels ekj sat mien vetruen opp die.

2Ekj säd toom Harn: Du best mien Har; ekj hab buta die nuscht goodet.

3Un waut de heilje em Launt aunbelangt, daut sent de harliche, dee mie gaunz un goa jefaulen.

4Oba fa dee, dee Aufjetta hinjaraun ranen, saul de Trua toonämen. Ekj woa kjeen Opfabloot ver de Aufjetta utjeeten un äare Nomes nich äwa miene Leppen brinjen.

5De Har es mien Deel vom Oafgoot; hee helt mie secha.

6De Jrenslienjes sent mie toom Jefaulen jetrocken; ekj hab opp Iernst een goodet Oafgoot jekjräajen.

7Ekj low dän Harn, dee mie Rot jeef; en de Nacht belieet mie soogoa mien ieejnet Hoat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Ekj hab dän Harn emma ver de Uagen; wiels hee mie to rajchte Haunt steit, woa ekj secha stonen.

9Doawäajen sie ekj von Hoaten froo, un miene Tung rät met Freid. Mien Kjarpa woat uk en Hopninj reiwen,

10wiels du woascht miene Seel nich dän Doot hanjäwen, un dienen Heiljen nich en daut Doodenrikj nenschekjen.

11Du moakst mie met däm Läwenswajch bekaunt; en diene Jäajenwuat es de Freid soo groot aus dee woaren kaun. Bie die to rajchte Haunt sent eewje Freiden.

Psalmen 17

Jebäd von eenem, dee oschuldich vefolcht woat

1David sien Jebäd. Horch, oo Har, un hia mien jerajchtet Jebäd. Moakj woo ekj schrie. Venemm mien Jebäd, daut äwa opprechtje Leppen kjemt.

2Lot miene Rajchtfoadjunk von die komen. Kjikj du doano, waut rajcht es.

3Du hast mien Hoat opp de Proow jestalt. Du best de Nacht no mie jekomen, hast mie unjasocht un finjst nuscht beeset. Ekj hab mie entschloten, nich met mien Mul to sindjen.

4Ekj hab mie derch daut, waut diene Leppen jerät haben, von Menschenwoakj friejehoolen, un sie met de Vebräakja nich metjegonen.

5Ekj sie opp diene Footstiej jebläwen un miene Feet haben nich jejlept.

6Ekj roop die aun, oo Gott, wiels du woascht mie hieren; horch no mie un hia mien Jebäd.

7Bewies du, oo Heilant, woo wundavoll leeftolich du to dee best, dee äare Tooflucht bie die to rajchte Haunt sieekjen, om von äare Fiend loostokomen.

8Bewoa mie soo aus de Kjikja em Uag; vestäakj mie em Schauten unja diene Flichten

9fa de gottloose, dee mie unjadrekjen, un fa miene Doodesfiend, dee runtom mie sent.

10Äare Hoaten schluten see too, un met däm Mul räden see stolt.

11See sent nu runtom ons, un äare Uagen sent doaropp jerecht, ons opp de Ieed to schmieten.

12Dee sent soo aus een hungaja Leiw, reed to verieten, un luaren em Vestäakj, soo aus een junga Leiw.

13Har, moak du die äwahäa un hool dee opp un strakj dee han. Bruck dien Schwieet mien Läwen von de gottloose to raden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

14Oo Har, derch diene Haunt, rad mie von soone Menschen; Menschen dee äaren Loon hia haben un bloos fa dise Welt läwen. Du jefst an jenuach goodet un saut to äten. Dee haben Kjinja soo väl aus see wellen un loten äaren Rikjtum fa äare Kjinja.

15Ekj oba well die en Jerajchtichkjeit aunkjikjen; wan ekj oppwakj, woa ekj gaunz tofräd seenen, wan ekj die see.

Psalmen 18

Dank fa Gott siene Help

(2.Sam 22,1)

1David, dän Harn sien Deena, sien Psalm, väatosinjen, aus dee am ut aul siene Fiend äare Henj, uk ut Saul siene Henj jerat haud.

2Har, ekj sie die von Hoaten goot; du best miene Krauft!

3De Har es miene von Steen bebude Staut, mienen sechren Schutz, un dee, dee mie raden deit. Mien Gott es mien Steen, hinja dän ekj secha sto. Hee bewoat mie soo aus een Schilt; hee rat mie, un en siene Krauft sto ekj faust.

4Ekj roop dän Harn aun, dee wieet es, jeloft to woaren, un woa von miene Fiend jerat.

5De Doot haud mie jebungen, un de jefäadelje Walen rolden äwa mie.

6De Graufstrenj wekjelden sikj om mie, un de Doodesschlenj honk ver mie.

7En miene Angst roopt ekj dän Harn aun; ekj schrieech no mienen Gott om Help. Von sienen Tempel ut hieed hee miene Stemm un siene Uaren hieeden mie no Help schrieen.

8De Ieed zettad un bewäajd sikj, un de Boaj äare Gruntloagen scheddaden uk, wiels hee oajalich wia.

9Ruak kwaulemd am ut de Näs, un am kjeem een vetäarendet Fia utem Mul, daut et doavon blizt.

10Hee buach dän Himmel uteneen un kjeem rauf met eene schwoatdiestre Wolkj unja de Feet.

11Hee sad sikj opp een Cherub un fluach; hee brukt dän Wint aus Flichten toom flieejen.

12Hee trock sikj daut diestre äwa, un muak sikj ut de dunkle, dikje Räajenwolkjen eene vestoakne Städ.

13Von sienem Glaunz om am tranden sikj de Wolkjen met Hoagel un Blitzen.

14De Har leet daut em Himmel rumlen. De Hechsta leet siene Stemm derch Hoagel un Blitzen hieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Hee schoot siene Feilen un dreef de Fiend uteneen; hee leet daut soo oajch blitzen, daut an schrakjlich angst wort.

16Wiels du, Har, en dienen Oaja soo schnuwen deetst, kjeemen derch dienen Odem de Wotakanols verendach, un de Welt äare Gruntloag wia opjedakjt.

17Hee langd von huach bowen rauf un kjrieech mie to hoolen, un trock mie ut groote Wota rut.

18Hee rad mie von miene stoakje Fiend, un von dee, dee mie doll wieren, un dee fa mie too stoakj wieren.

19Dee jreepen mie en mienen ojjlekjeljen Dach aun, oba de Har stunt mie bie.

20Hee reet mie doa rut un brocht mie en daut wiede, wiels hee haud siene Freid aun mie.

21De Har haft mie doano behaundelt aus ekj jerajcht sie; hee haft mie doano beloont aus miene Henj rein sent,

22wiels ekj sie en dän Harnsiene Wäaj jebläwen un sie nich gottloos jäajen mienen Gott.

23Ekj hab aul siene Jesazen ver mie, un ekj hab siene Befäle nich veschmäten.

24Ekj sie ver am oschuldich jebläwen un hab mie nich vesindicht.

25DeHar haft mie doano beloont aus ekj jerajcht wia, un doano aus hee miene Henj fa rein aunsach.

26Du best tru to dee, dee die tru sent, un bie de fromme best du fromm,

27un bie de reine best du rein, un en de kromme äare Uagen best du kromm.

28Du halpst een deemootjet Volkj, oba de huachnäsje deemootichst du.

29Du, oo Har, helst miene Laump aum brennen, mien Gott brinjt Licht en daut waut mie diesta es.

30Met die opp miene Sied kaun ekj mie äwa een Kjrichsvolkj äwahäa moaken, un met mienen Gott kaun ekj äwa de Waunt sprinjen.

31Gott siene Wäaj sent volkomen; aun dän Harn siene Wieed es nuscht to mäakjlen. Hee es een Schilt fa aul dee, dee äa vetruen opp am saten.

32Wiels wäa es Gott, buta ons Har? Un bie wäm kjenn wie ons vekrupen buta bie onsen Gott?

33Daut es Gott, dee mie met Krauft vesorcht un mienen Wajch secha moakt.

34Hee moakt miene Feet soo aus Reefeet, un moakt daut mäajlich fa mie opp däm huagen to stonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

35Hee lieet miene Henj kjriejen, daut miene Oarms een bronsnen Boagen bieejen kjennen.

36Du hast mie diene Radunk aus mien Schilt jejäft; derch diene rajchte Haunt bliew ekj stonen, un diene Leeftolichkjeit moakt mie groot.

37Du hast mie een breeden Stich unja de Feet jelajcht, daut ekj mie nich daut Footjelenkj vewrekj.

38Ekj juach miene Fiend hinjaraun un kjeem dee uk no, un jinkj uk nich trigj, bat ekj dee aula omjebrocht haud.

39Ekj brocht dee en de Grunt, soo daut dee nich oppstonen kunnen; ekj kjrieech dee aula unja de Feet.

40Du hast mie met Krauft toom kjriejen vesorcht; du hast mie dee unja de Feet jelajcht, dee jäajen mie oppstunden.

41Du muakst daut, daut miene Fiend mie äare Rigjes handreiden un wajchranden, un ekj brocht dee om, dee jäajen mie wieren.

42See schrieejen no Help, oba doa wia kjeena an to halpen; soogoa nom Harn, oba dee auntwuad an nich.

43Ekj reef an fien aus dän Stoff em Wint; ekj schmeet dee rut aus dän Stoff opp de Gaus.

44Du hast mie von daut zenkjische Volkj loosjeholpen. Du hast mie aus dän väaschten äwa de Velkja jesat. Een Volkj, daut ekj nich kjan, deent mie.

45Sooboolt aus see mie hieren, jehorchen see mie. De framde kjremmen sikj ver mie.

46De framde vezoagen, un komen veenjst utem Vestäakj.

47De Har läft, un ekj low däm, bie däm ekj secha sto; lot dän Gott, dee mie jerat haft, jeieet woaren,

48dee Gott, dee fa mie Rach eewen deed, un Velkja mie unjadon muak,

49dee mie von miene Fiend rad, un mie äwa dee sad, dee sikj jäajen mie saden; du hast mie von de Vebräakja jerat.

50Doawäajen well ekj die mank de Velkja danken, oo Har, un met sinjen dienen Nomen lowen.

51Hee haft sien jewälden Kjennich wundaboa jerat, un bewiest siene Jnod aun sienen Jesaulwden, aun David un siene Nokomen, opp eewich.

Psalmen 19

Gott es groot en däm waut hee jeschaufen haft un en sien Jesaz

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen.

2De Himmel räden kloa von Gott siene Harlichkjeit, un loten ons sien Hauntwoakj seenen.

3Een Dach rät doavon toom näakjsten Dach, un eene Nacht to de näakjste.

4Daut sent nich räden met Wieed; doa es uk kjeene Stemm to hieren.

5Siene Rajchtschnua jelt en aule Lenda, un sien Wuat äwa de gaunze Welt; un doa haft hee fa de Sonn een Zelt oppjestalt,

6ut daut dee soo rut kjemt aus wan een Briegaum ut siene Stow kjemt, un freit sikj soo aus een stoakja Maun, siene Strakj to ranen.

7Dee jeit aun een Enj vom Himmel opp, un jeit rom bat daut aundre Enj, un fa äare Hett kaun sikj nuscht vestäakjen.

8Dän Harn sien Jesaz es volkomen un jeft de Seel nieet Läwen. Eena kaun sikj veloten opp daut waut de Har sajcht, un daut moakt dee weis, dee daut fält.

9Dän Harn siene Befäle sent rajcht, un moaken ons Freid em Hoat. Gott siene Jebooten sent rein, un moaken ons de Uagen op.

10Gottesforcht es rein, un woat eewich bestonen. Dän Harn siene Jerechten sent gaunz un goa rajcht un opprechtich.

11Dee sent mea wieet aus Golt, jo, mea aus väl ajchtet Golt, un seeta aus frescha, reina Honnich.

12Un noch mea, dien Kjnajcht woat derch dee uk jewoarnt, un wäa dee hoolen deit haft een grooten Loon.

13Wäa kaun daut moakjen, woo foaken eena fälen deit? Vejeff mie uk dee Sinden von dee ekj nich weet!

14Har, bewoa mie uk fa mootwelje Sinden; lot dee nich äare Macht äwa mie haben. Dan woa ekj opprechtich sennen un oschuldich von groote Sinden.

15Muchst du aun de Wieed ut mien Mul, un aun de Jedanken en mien Hoat een Jefaulen haben. Oo Har, en die es miene Krauft, un du radsd mie.

Psalmen 20

Säajenswensch fa däm Kjennich

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen.

2Mucht de Har die auntwuaten wan du en Veläajenheit best; mucht Jakob sien Gott sien Nomen die secha hoolen.

3Mucht hee die utem Heilichtum Help schekjen, un die ut Zion biestonen.

4Mucht hee aun aul diene Opfa denkjen, un dien Brauntopfa aunnämen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Mucht hee die schenkjen, waut dien Hoat velangt, un aules jelinjen loten, waut du plonst.

6Wie woaren äwa diene Radunk jubelieren, un en onsen Gott sienen Nomen onse Flagen huach trakjen. Mucht de Har die aules jäwen, om waut du bäden deist!

7Nu weet ekj, daut de Har sienen Jesaulwden halpt. Hee woat am ut sienen heiljen Himmel derch siene radende Krauft un siene rajchte Haunt auntwuaten.

8Eenje veloten sikj opp äare Woages, eenje opp äare Pieed, oba wie haben ons vetruen opp Gott, onsen Harn.

9Dee musten sikj bekjen un sent jefollen; wie oba sent oppjestonen un stonen steil.

10Har, halp du dän Kjennich, un hia ons wan wie roopen!

Psalmen 21

Dän Kjennich siene Freid

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen.

2Oo Har, de Kjennich freit sikj en diene Krauft, un woo es hee doch soo froo, daut du am halpst!

3Du hast am jejäft, waut sien Hoat velangt, un nich trigjehoolen, wuano siene Leppen fruagen.

4Du kjemst am met groote Säajnungen entjäajen un satst am eene Kroon von reinem Golt opp däm Kopp.

5Hee fruach die no Läwen, un du jeefst am daut, langet Läwen opp emma un eewich.

6Hee es derch diene groote Help sea jeieet. Du hast groossoatje Harlichkjeit äwa am jesat.

7Secha hast du am eewje Säajnungen tookomen loten un am met diene Jäajenwuat froo jemoakt.

8De Kjennich velat sikj opp däm Harn, un derch dän Aulahechsten siene truhoatje Leew woat hee fauststonen.

9Diene Haunt woat aul diene Fiend to hoolen kjrieen; diene rajchte woat utfinjen, wäa dee sent, dee die fientlich jesonnen sent.

10Wan du komen woascht, woascht du dee soo moaken aus een flaumenda Owen; de Har woat dee en sienen Oaja ombrinjen, un Fia woat dee oppfräten.

11Du woascht dee met Kjinja toop ombrinjen un äwatsied schaufen.

12See plonden die Schoden auntodoonen, oba see woaren äare Aunschläaj nich kjennen derchfieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13See woaren die dän Rigjen dreien, wan du met däm utjerakjten Boagen no äare Jesechta zielen woascht.

14Har, veharlich du die selfst en diene ieejne Krauft. Wie woaren diene Krauft besinjen un lowen.

Psalmen 22

Ut de Wiltnis jerat

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen; no de Wies: De Reekoo, dee tiedich jejäajat wort.

2Mien Gott, mien Gott, wuarom hast du mie veloten? Wuarom blifst du met diene Help soo wiet auf un horchst nich no mien stänen?

3Oo mien Gott, ekj schrie aule Dach, oba du auntwuatst mie nich; uk de Nacht, un finj kjeene Ru.

4Un doch best du jekjreent aus de Heilja; du best dee, dän Israel loft.

5Onse Vodasch saden äa vetruen opp die; see vetruden die un du holpst an.

6See schrieejen no die un worden jerat; see veleeten sikj opp die un worden nich toschaund.

7Oba ekj sie een Worm un nich een Mensch, een Spott unja de Menschen un vom Volkj veacht.

8Wäaemma mie sitt, spott äwa mie. See moaken dikjlepje Faksen un schedren met de Kjap un sajen:

9Hee veleet sikj opp däm Harn, dan lot däm am nu halpen. Wiels de Har siene Lost aun am haft, dan lot am nu raden.

10Un doch brochst du mie utem Muttalief; du schaufst en mie een vetruen, aus ekj noch aun de Muttabrosten lach.

11Ekj wia von Jeburt aun von die aufhenjich; du best von Jeburt aun mien Gott jewast.

12Sie nich wiet auf von mie, wiels Trubbel es dicht bie, un hia es kjeena mie to halpen.

13Miene Fiend sent om mie aus eene Häad Bolles. Jewaultje Bolles sent runtom mie.

14See rieten äare Frät op no mie aus een rietenda, brellenda Leiw.

15Ekj sie utjegoten aus Wota, miene Knoakes sent aula utem Jelenkj; mien Hoat es en mie aus jeschmoltna Waus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Miene Krauft es soo aus drieeje Schoawels, un de Tung bakt mie aum Bän aun; du hast mie fa doot em Stoff jelajcht.

17De Hunj sent bie mie omhäa, un eene gottloose Baund es runtom mie; dee haben mie derch de Henj un Feet jespekjt.

18Ekj kaun miene Knoakes aula talen; see glotzen no mie un seenen äare Lost aun mie.

19See deelen sikj miene Kjleeda en, un lossen mienen Äwarock ut.

20Oba du Har, sie nich wiet auf von mie; du best miene Krauft, komm schwind un halp mie!

21Rad miene Seel vom Schwieet, mien Läwen ut de Hunj äare Jewault!

22Halp mie ut dän Leiw siene Frät rut, un dän willen Boll von de Hieena to komen! Har, du hast mie jeauntwuat.

23Ekj woa miene Breeda dienen Nomen prädjen un die en de Jemeent sinjent lowen.

24Jie, dee dän Harn ferchten, loft am; aul jie dee von Jakob staumen, veharlicht am, un fercht am, aul jie dee von Israel staumen.

25Hee haft de oame äa Älent nich veacht, un sikj nich aufschuent von an trigjetrocken, un aus see am aunschrieejen hieed hee an.

26Har, die well ekj en de groote Vesaumlunk lowen; ekj woa mien Vespräakjen hoolen ver dee, dee die ferchten.

27De oame sellen äten un saut woaren; dee dän Harn sieekjen woaren am lowen; muchten dee lang un jlekjlich läwen.

28De gaunze Welt woat doaraun denkjen un sikj nom Harn dreien, un ut aule Velkja sellen aule Famieljes die aunbäden.

29Wiels daut Rikj es dän Harn sient, un hee rejieet äwa de Velkja.

30Aul dee, dee goot auf sent opp de Ieed, woaren aunbäden; ver am woaren aule stoafliche Menschen äare Kjneeen bieejen, un uk dee, dee hia soo kjemmalich läwen.

31De Har woat Nokomen haben, dee am deenen; vom Harn woat to Kjint un Grootkjint jerät woaren.

32See woaren komen un siene Jerajchtichkjeit, un waut hee jedonen haft, to een Volkj prädjen, daut noch nich jebuaren es.

Psalmen 23

De Har es mien Hoad

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Eent von David siene Psalmen. De Har es mien Hoad; mie woat daut aun nuscht fälen. [2]Hee brinjt mie opp de jreene Weid un lat mie bie freschet Wota reiwen. [3]Hee jeft miene Seel niee Krauft. Hee leit mie opp jerajchte Wääj om sien Nomen sient haulwen. [4]Un wan ekj uk derch een diestret Tol go, fercht ekj kjeen Ojjlekj, wiels du best bie mie. Dien Stock un diene Stett sent mien Troost. [5]Du moakst ver mie eenen Desch reed, soo daut miene Fiend daut seenen. Du jitst mie Eelj opp däm Kopp; mien Kuffel rant äwa. [6]Secha woat diene truhoatje Leew met mie sennen soolang aus ekj läw, un ekj woa en dän Harn sien Hus bliewen fa emma.

Psalmen 24

Engank en daut Heilichtum

[1]Eent von David siene Psalmen. De Ieed es dän Harn siene, un uk aules waut doabennen es, de Welt un aul dee, waut doabowen wonen, [2]wiels hee bud de Welt äwa de Wota un läd dän Grunt unjen em Mäa.

[3]Wäa doaf opp däm Harn sien Boajch nopp stieen? Un wäa doaf en siene heilje Städ stonen? [4]Wäa oschuldje Henj un een reinet Hoat haft; wäa met siene Seel nich aun Aufjetta henjt un nich faulsch schwieren deit. [5]Dee saul vom Harn een Säajen kjrieen; un Gott, sien Heilant, woat am jerajcht spräakjen. [6]Dit sent soone, dee no am sieekjen, un dee Jakob sienen Gott seenen muchten.

[7]Moakt de Puaten wiet op, un häft de eewje Däaren huach, daut de Ierenkjennich nenkomen kaun! [8]Wäa es dis Ierenkjennich? Daut es de jewaultich stoakja Har, een jewaultja Kjrieja. [9]Moakt de Puaten wiet op, un häft de eewje Däaren huach, daut de Ierenkjennich nenkomen kaun! [10]Wäa es dis Ierenkjennich? Daut es de Har, dee aules rejieet; hee es de Ierenkjennich.

Psalmen 25

Vejeff mie miene Schult

[1]Eent von David siene Psalmen. Mien velangen, Har, es die auntobäden.

[2]Mien Gott, mien vetruen es opp die; lot mie nich toschaund woaren, daut miene Fiend sikj nich äwa mie freien.

[3]Wiels wäa met die räakjent, woat niemols toschaund woaren; oba dee doa onen Uasoak veachten, woaren toschaund woaren.

[4]Har, wies mie diene Wääj, un woont diene Stieej sent.

[5]Leid mie en diene Woarheit un belia mie! Wiels du best dee Gott, dee mie halpt; ekj räakjen aule Dach met die.

[6]Har, denkj aun dien Metleet un aun diene truhoatje Leew, wiels dee sent aul von oole Tieden häa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Denkj nich aun de Sinden en miene Jugent, un aun miene wadaspanstje Wäaj; oba denkj aun mie en diene truhoatje Leew, wiels du soo goot best.

8DeHar es wundaboa goot un jerajcht, doawäajen wiest hee de Sinda trajcht opp däm Wajch.

9De deemootje halpt hee daut rajchte to finjen, un lieet dee sienen Wajch.

10Dän Harn siene Wäaj sent aula truhoatje Leew un Woarheit, fa dee, dee daut doonen waut sien Bunt velangt.

11Har, om dienen Nomen to ieren, vejeff mie miene groote Sind.

12Wäa es dan dee Maun, dee dän Harn fercht? Däm woat hee dän Wajch wiesen, dän hee wälen saul.

13Siene Seel woat doa wonen, wua daut goot es, un siene Kjinja woat daut Launt jehieren.

14De Harhaft een vetruen opp dee, dee am ferchten; dee woat hee sienen Bunt wiesen.

15Ekj hool dän Harn emma em Uag, wiels hee woat miene Feet ut de Schlenj nämen.

16Komm no mie un lot mie diene Jnod seenen, wiels ekj sie eensom un em Älent.

17Ekj hab groote Angst em Hoat; brinj mie ut miene Veläajenheit!

18See emol mien Jauma un Älent, un nemm mie aul miene Sinden auf.

19Kjikj no miene väle Fiend, un woo schlajcht dee mie lieden kjennen.

20Bewoa miene Seel un rad mie, lot mie nich toschaund woaren, wiels ekj velot mie opp die.

21Lot mie derch goot un opprechtich sennen bewoat bliewen, wiels ekj räakjen met die.

22Gott, rad Israel ut aul äare Noot!

Psalmen 26

Daut Jebäd von eenem, dee oschuldich aunjekloacht woat

1Eent von David siene Psalmen. Har, schauf rajcht fa mie, wiels ekj sie oschuldich! Ekj hab mie opp däm Harn veloten un nich jetwiewelt.

2Unjasieekj mie, oo Har, un proow mie ut; unjasieekj mien Hoat un uk miene Jedanken.

3Wiels ekj see emma, woo leeftolich du best, un ekj waundel en diene Woarheit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Ekj sett nich met daugeniksje Menschen toop un hab uk nich Jemeenschoft met Heichla.

5Ekj kaun de beese äare Vesaumlunk nich lieden un sett nich met de gottloose toop.

6Ekj wausch miene Henj en Oschult, oo Har, un woa soo runtom dienen Aultoa gonen,

7wua ekj met dankende Stemm sinj, un wua ekj aul diene Wunda prädj.

8Har, ekj räakjen daut Hus väl, wua du wonst, un dän Plauz, wua diene Iea tus es.

9Nemm miene Seel nich met de Sinda toop wajch un mien Läwen uk nich met dee, dee jieren Bloot vejeeten,

10dee met beese Plons omgonen un jieren Jeschenkja nämen.

11Mien Waundel oba es oschuldich. Rad mie un bewies mie Jnod!

12Miene Feet stonen opp däm jlikjen. Ekj well dän Harn en de Vesaumlungen lowen.

Psalmen 27

Bie Gott em Vekrup

1Eent von David siene Psalmen. De Har es mien Licht un miene Radunk; fa wäm sull ekj mie ferchten! De Har es miene Läwenskrauft en dee ekj secha sto; fa wäm sull ekj mie enjsten!

2Aus de Beese sikj äwahäa muaken, mie en de Grunt to brinjen, randen see sikj faust un follen.

3Un wan mie eene Armee äwafaulen wudd, doawäajen wudd mien Hoat sikj nich ferchten. Un wan jäajen mie wudd Kjrich utbräakjen, wudd ekj mie uk dan opp die veloten.

4Doa es eent om daut ekj dän Harn bedd, waut ekj jieren haben mucht, daut es daut ekj mien gaunzet Läwen en Gott sien Hus bliewen kunn, om to seenen woo harlich de Har es, un am en sienen Tempel to sieekjen.

5Wan ekj en Trubbel kom, woat hee mie en siene Woninj secha hoolen; hee woat mie en sien Zelt vestäakjen, un mie opp een huagen Steen secha stalen.

6Dan woat mien Kopp huach äwa miene Fiend, dee rom mie sent, jehowen woaren; doawäajen woa ekj am en sien Zelt, met Freid, Opfa brinjen, am lowen un Dankleeda sinjen.

7Har, hia mie wan ekj lud schrie, hab Metleet met mie un jeff mie eene Auntwuat.

8Aus du sätst: Komt sieekjt mie! säd mien Hoat to die: Die woa ekj mie sieekjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Dan vestäakj dien Jesecht uk nich fa mie. Schekj dienen Deena nich em Oaja trigj. Du wieescht je mien Helpa, dan steet mie nich trigj, un velot mie nich, oo Gott mien Rada!

10Wan mien Voda un miene Mutta mie uk veloten, de Har woat sikj mie aunnämen.

11Har, wies mie dän rajchten Wajch, un leid mie opp eene jlikje Bon, wiels miene Fiend rom mie sent.

12Jeff mie nich äwa no miene Fiend äaren Wellen, wiels dee beschuljen mie met Dinja, dee ekj niemols jedonen hab, un plonen mie to kjwälen.

13Ekj jleew oba doch, daut ekj daut goode vom Harn noch hia en de Läwendje äa Launt seenen woa.

14Räakjen met dän Harn! Sie stoakj un von Hoaten mootich, un räakjen met dän Harn!

Psalmen 28

Help, wan eena hoat jedreift woat

1Eent von David siene Psalmen. Ekj roop die, oo Har, mien Toofluchtsteen; drei mie nich een doowet Ua han. Wiels wan du stell blifst, woa ekj soo sennen aus dee, dee aul em Grauf ligjen.

2Hia mie om Jnod prachren, wan ekj no Help schrie, wan ekj miene Henj opphäw no dien Aulaheilichstet opptoo.

3Schlap mie nich met de gottloose toop wajch, dee doa beeset väahauden, dee doa frädlich to äare Nobasch räden, oba em Hoat beeset plonen.

4Tol an doano aus äare Woakjen sent, un doano aus see beeset väahaben; jeff an doano, waut äare Henj jedonen haben; jeff an waut see vedeent haben.

5Wiels see dän Harn siene Woakjen, un waut siene Henj jedonen haben, nich achten, woat hee dee en de Grunt brinjen un niemols mea oppbuen.

6Ekj low Gott, wiels Hee haft mien prachren om Metleet jehieet.

7DeHar es miene Krauft un mien Schilt; mien Hoat velat sikj opp am, un ekj sie jeholpen; mien Hoat sprinjt fa Freid, un ekj woa am een Dankleet sinjen.

8De Har es sien Volkj äare Krauft, een Radungsuat fa sienen jesaulften Kjennich.

9Oo Har, rad dien Volkj un säajen dien Oafgoot; sie äa Hoad un droag an emma un eewich!

Psalmen 29

Gott siene Harlichkjeit em Jewitta

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Eent von David siene Psalmen. Brinjt dän Harn, jie jewaultje, brinjt dän Harn Iea un Krauft.

[2]Jäft dän Harn de Iea, dee sienen Nomen traft. Komt heilich un straum, dän Harn auntobäden.

[3]Dän Harn siene Stemm es äwa aulet Wota; de harlicha Gott rummelt, de Har, äwa de groote Wotasch.

[4]Dän Harn siene Stemm jeit met Macht; dän Harnsiene Stemm jeit harlich.

[5]Dän Harn siene Stemm vebrakjt de Zeeda; deHar brakjt de Zeeda von Libanon en Stekja.

[6]Hee moakt dän Libanon sprinjen soo aus een Kaulf, un Hermon soo aus een jungen willen Boll.

[7]Däm Harn siene Stemm strolt Fiaflaumen.

[8]Däm Harn siene Stemm scheddat de Wiltnis, de Har scheddat de Kadesch Wiltnis.

[9]Derch dän Harn siene Stemm schmieten de Reekjieej äare Kjalwa, un dee streept en de Welda de Bläda von de Beem; un en sienen Tempel schricht aulemaun: Gott auleen sie jeieet!

[10]De Har sett opp däm Troon äwa de Äwaschwamunk; de Har es opp emma aus Kjennich jekjreent.

[11]De Har woat sien Volkj Krauft jäwen! De Har woat sien Volkj met Fräd säajnen.

Psalmen 30

Du hast mie daut Läwen vom nieen jeschonken

[1]Eent von David siene Psalmen, bie de Tempel Enweiunk to sinjen.

[2]Har, ekj well die huach häwen, wiels du hast mie jeheelt, un leetst miene Fiend sikj nich äwa mie freien.

[3]Har, mien Gott, aus ekj no die om Help schrieech, muakst du mie jesunt.

[4]Har, du hast miene Seel veschoont un mie aum läwen jehoolen, daut ekj nich en daut Grauf brukt.

[5]Sinjt fa am, jie siene heilje; loft sienen heiljen Nomen.

[6]Wiels sien Oaja es mau fa een Uagenblekj, oba siene Jnod es fa Läwestiet. Ekj mach de Nacht äwa hielen, oba zemorjes kjemt wada Freid.

[7]Ekj oba säd, don aus mie daut goot jinkj: Ekj woa niemols mea unjaligjen.

[8]Oo Har, derch dien jefaulen aun mie, hautst du mienen Boajch stoakj jemoakt. Oba aus du die vestuakst, wia mie angst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Dan roopt ekj die, Har, un fruach no diene Help.

10Waut es en mien Doot fa een Jewenst, wan ekj em Grauf ligj? Woat de Stoff die lowen, un woat dee doavon räden, woo tru du best?

11Horch, oo Har, un hab Metleet met mie! Oo Har, sie du mien Helpa!

12Du hast mie mien kloagen jenomen, un en de Städ mie jemoakt met Freid to sinjen. Du hast mie miene Truakjleeda utjetrocken un mie met Freidenkjleeda jekjleet,

13daut mien Hoat die sinjent lowen kaun un nich stell bliewen. Oo Har, mien Gott, ekj well die eewich danken.

Psalmen 31

Ekj velot mie opp Die, Har!

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen.

2Har, ekj velot mie opp die, lot mie niemols toschaund woaren; rad mie derch diene Jerajchtichkjeit.

3Horch no mie un halp mie schwind! Sie du fa mie een Toofluchtsteen, eene vesechade Staut, stoakj jenuach mie to raden.

4Wiels du miene Tooflucht un mien vekrup Steen best, doo mie om dienen Nomen haulwen leiden un trajchtwiesen.

5Lot mie nich en de Faul nenn komen, dee see heemlich fa mie jestalt haben. Bie die finj ekj Schutz.

6En diene Henj befäl ekj mienen Jeist; du hast mie jerat, Har, du trua Gott.

7Ekj kaun dee nich vedroagen, dee sikj aun nuzloose Aufjetta hoolen; ekj hab mien vetruen em Harn.

8Ekj woa froo sennen un mie to diene truhoatje Leew freien, daut du mien Älent aunsitst un opp miene Seel äare Noot achten deist,

9un hast mie nich miene Fiend en de Henj komen loten; du hast miene Feet väl Rum jejäft.

10Hab Metleet met mie, oo Har, wiels ekj sie en Trubbel. Miene Uagen woaren schwak von Trua, un soo uk miene Seel un mien Kjarpa.

11Mien Läwen es vekjart derch Trua, un miene Joaren sent derch hielen weinja jeworden. Miene Krauft haft derch aul mien Älent vesajcht, un miene Been sent schwak jeworden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Aul miene Fiend haben daut soo wiet jebrocht, daut ekj en de Nobaschoft veacht woa, un sie een Aufschu fa miene Frind jeworden; wäa mie opp de Gaus traft, sitt daut hee von mie wajch kjemt.

13Ekj sie von an vejäten aus wan ekj doot wia; ekj sie soo aus een tweijeschloagnet Jefäs.

14Ekj hia väle ää veachtendet Jepluda. Ekj woa von aule Sieden jeenjst. Aus see berooden, waut met mie to doonen, plonden see mie doottomoaken.

15Oba Har, ekj velot mie opp die; ekj saj noch emma: Du best mien Gott! 16Miene Tiet es en diene Henj. Rad mie ut miene Fiend äare Henj, un von dee, dee mie nostonen.

17Kjikj dienen Kjnajcht frintlich aun; leeftolja Gott, rad mie.

18Har, lot mie nich toschaund woaren, wiels ekj roopt die aun. Lot de gottloose toschaund woaren, un lot dee em Grauf stell sennen.

19Lot de Lieeja daut Mul toohoolen, dee doa huachkoppich, stolt un veachtent jäajen de jerajchte räden.

20Woo groot es doch aul daut goode waut du fa dee reed hast, dee die ferchten. Aulemaun weet woo goot du best un woo secha du dee helst, dee ää vetruen opp die saten.

21Du helst dee ver die secha fa Menschen äare Aunschläaj; du jefst an en diene Woninj Schutz jäajen dee, dee an faulsch beschuljen.

22Loft dän Harn, wiels hee bewees mie siene truhoatje Leew, aus ekj en eene beloagade Staut wia.

23Aus ekj vezoacht wia, säd ekj: Du kaust mie nich mea seenen. Oba du hieezhd mie, aus ekj om Help schrieech.

24Siet dän Harn goot, aul jie siene heilje! Dee, dee am tru bliewen, bewoat de Har, oba de stolte kjrieen äare volle Strof.

25Siet stoakj un von Hoaten mootich, aul jie dee june Hopninj em Harn haben!

Psalmen 32

Freid daut de Schult vejäft es

1David jeft Unjarecht. Jesäajent sent dee Menschen, dän ää Vegonen vejäft es, un dän äare Sinden bedakjt sent.

2Jesäajent sent dee Menschen, dän de Har de Schult nich aunräajent, un dee en äaren Jeist gaunz opprechtich sent.

3Aus ekj miene Sind stelhoolen wull, ständ ekj dän dachäwa doarunja, daut ekj schia omkjeem.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Dach un Nacht drekjt mie diene schwoare Haunt; miene Krauft veschwunk mie aus en de Sommahett

5Dan bekjand ekj die miene Sind, un dakjt kjeen orrajcht mea too. Ekj säd: Ekj well dän Harn mien Vegonen bekjanen, un dan vejeefst du mie miene Sindenschult.

6Doawäajen woaren aule heilje to die bäden soo lang aus du to finjen best, un wan dan een Huachwota kjemt, woat an daut nich dicht bie komen.

7Bie die kaun ekj mie vestäakjen; du woascht mie fa Trubbel bewoaren, daut ekj die lowen kaun, daut du mie jerat hast.

8Ekj woa die unjarechten un die dän Wajch wiesen dän du gonen saust; ekj woa die Rot jäwen un die em Uag hoolen.

9Siet nich soo aus Pieed un Multieren, dee nuscht vestonen, dee eena oppteemen mott, om dee bie sikj to hoolen.

10De gottloosa haft väl Ploagen, oba dän Harn siene truhoatje Leew es om dee, dee sikj opp am veloten.

11Siet froo em Harn un freit junt, jie jerajchte, un sinjt met Freid, aul jie dee von Hoaten opprechtich sent.

Psalmen 33

Dee de Welt jeschaufen haft, beschizt sien Volkj

1Freit junt em Harn, oo jie jerajchte! De fromme sellen am lowen.

2Loft dän Harn met Hoapenspell un spält am eene Mellodie opp eene Hoap met tieen Seiden.

3Sinjt fa am een nieet Leet; spält scheen un schriet ut Freiden.

4Wiels wautemma Gott sajcht, es rajcht, un wautemma hee deit, doaropp kjenn wie ons veloten.

5Hee jleicht daut rajchte Jerecht un jerajcht sennen; Gott siene truhoatje Leew es äwa de gaunze Ieed.

6Derch dän Harn sien Wuat worden de Himmel häajestalt, un aules waut doatoo jehieet, derch daut, waut hee jerät haft.

7Hee saumeld aulet Mäawota opp eene Städ, un helt väl Wota en siene Zistasch.

8Lot de gaunze Welt dän Harn ferchten; lot aules waut en de Welt wont am huach achten.

9Wiels hee räd, un soo wia daut uk doa; hee jeef sienen Befäl, un soo stunt daut faust.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10De Har moakt de Velkja äaren Rot to nuscht, un moakt de Menschen äare Plons, daut dee nuscht utrechten.

11Oba dän Harn sien Rot blift eewich stonen, un waut hee em Hoat plont steit eewich.

12Jesäajent es daut Volkj, daut Gott aus äaren Harn haft, dee Menschen, dee hee sikj aus sien Oafgoot jewält haft!

13De Har kjikjt vom Himmel rauf un sitt aule Menschenkjinja.

14Von doa wua hee opp sienen Troon sett, sitt hee aule, dee opp de Ieed wonen.

15Hee lenkjt an aula daut Hoat, un beoobacht aules waut see doonen.

16Een Kjennich woat nich derch siene groote Armee jerat; een Ries woat nich derch siene groote Krauft jerat.

17Pieed halpen uk nuscht, un äare groote Krauft kaun nich raden.

18Oba de Har helt dee em Uag, dee am ferchten, dee met siene truhoatje Leew räakjnen,

19daut hee äare Seelen vom Doot raden woat un an en de Hungaschnoot aum läwen hoolen woat.

20Onse Seel räakjent met dän Harn; hee es onse Help un ons Schilt.

21Ons Hoat freit sikj en am, wiels wie ons opp sienen heiljen Nomen veloten.

22Lot diene truhoatje Leew doano äwa ons sennen, aus wie onse Hopninj opp die saten.

Psalmen 34

Von de Angst frie jemoakt

1David sien Psalm, aus hee sikj ver Abimelech vestald aus wan hee dwautsch wia un dee am wajch juach un hee dan wajchjinkj.

2Ekj well dän Harn emma lowen; mien Mul saul emma reed sennen am to lowen.

3Miene Seel saul vom Harn emma goodet räden, daut dee, waut em Älent sent, daut hieren un sikj doatoo freien.

4Veharlicht met mie dän Harn; well wie aulatoop sienen Nomen huach ieren.

5Ekj socht dän Harn un hee auntwuad mie, un hee rad mie ut aul miene Forcht.

6Dee, dee sikj opp am veloten, haben een Jesecht daut met Freid strolt, un see woaren niemols toschaund.

7Aus dis Maun en sien Älent schrieech, hieed de Har am un holp am ut aul siene Noot.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Däm Harn sien Enjel loagat sikj om dee, dee am ferchten un halpt an ut.

9Finjt eemol selfst ut, woo goot de Har es. Woo goot es daut fa däm, dee sikj opp am velat!

10Fercht dän Harn, jie siene heilje; dee am ferchten woat daut aun nuscht fälen.

11Soogoa de junge Leiws kjennen schwak un hungrich woaren, oba dee, dee dän Harn sieekjen, woat daut aun nuscht goodet fälen.

12Kjinja, komt häa un horcht no mie; ekj woa junt lieren dän Harn to ferchten.

13Wäa es doa dee jieren läwen un goode Doag haben mucht?

14Dan hool diene Tung vom beesen, un diene Leppen, daut dee nich Läajes räden.

15Bliew von daut beese wajch un doo goodet. Sieekj Fräd, un sträw doano dän to hoolen.

16De Har haft de jerajchte em Uag, un siene Uaren hieren wan dee schrieen.

17De Har haft sikj oba jäajen dee jesat, dee beeset doonen, daut oppe Ieed nich mea aun an saul jedocht woaren.

18De jerajchte schrieen, un de Har hieet un halpt an ut aul äare Noot.

19DeHar es aul dee no aun, dee een jebroaknet Hoat haben, un halpt dee, dee een bedrekjten Jeist haben.

20De jerajchta mott väl lieden, oba de Har halpt am ut aulem rut.

21Hee bewoat am un sitt doano daut am kjeene Knoakes bräakjen.

22Dän gottloosen woat daut Ojjlekj ombrinjen; wäa de jerajchte vestat woat jestroft woaren.

23De Har rat sienen Kjnajcht siene Seel; un aul dee, dee äa vetruen opp am saten, woaren kjeene Schult haben.

Psalmen 35

Gott beschizt de schwake

1Eent von David siene Psalmen. Har, sto en fa mie jäajen dee, dee mie jäajenaun sent; kjriej du jäajen dee, dee mie aunjriepen.

2Jriep du nom Schilt un Jewäaren un komm un halp mie!

3Trakj dien Spies un Schwieet rut un hool dee opp, dee mie hinjaraun sent! Saj to miene Seel: Ekj woa die halpen!

4Lot dee sikj schämen un toom Spott woaren, dee mie nom Läwen stonen. Lot dee trigjedräwen un toschaund woaren, dee doa beeset jäajen mie plonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Lot dee soo sennen aus Sprie em Wint, daut vom Harn sien Enjel wajch jestowen woat.

6Lot äaren Wajch diesta un jlepsich woaren, un dän Harn sien Enjel an hinjaraun joagen.

7Wiels see haben onen Uasoak äa Nat fa mie oppjestalt, un haben onen Uasoak fa miene Seel een Loch jegroft.

8Dee motten onverhofs äwafollen woaren, un selfst en daut Nat faust jenomen woaren, waut see fa mie jestalt hauden; un see motten selfst doabennen omkomen.

9Dan woat miene Seel sikj em Harn freien, un froo sennen, daut hee jeholpen haft.

10Ekj mott met aulem, waut ekj sie un hab, sajen: Har, wäa es met die to vejlikjen? Du halpst de oame von däm wajch to komen, dee too stoakj fa an es, un halpst de betrofne un oame von äare Reibasch loostokomen.

11Doa kjeemen beese Zeijen opp un beschuljden mie met Dinja wua ekj nuscht von wist.

12Fa daut goode daut ekj fa an doo, saten see mie beeset too, un daut moakt mie daut Hoat schwoa.

13Oba aus see krank wieren, trock ekj mie een Sak om un deemootijd mie derch fausten, oba miene Jebäda kjeemen onen Auntwuat trigj no mien ieejnet Hoat.

14Ekj truad aus wan daut mien Frint ooda Brooda wia; ekj jinkj truarich aus eena dee äwa siene Mutta Leet drajcht.

15Oba aus ekj em Trubbel wia, kjeemen see toop un freiden sikj to mien Schoden; Kjräpels, dee ekj nich kjand, saumelden sikj jäajen mie un dreewen äaren Spott onen Enj.

16Met gottloose heichlarische Spetta toop kjnirschten see de Tänen äwa mie.

17Oo Har, woo lang woascht du dit aunseenen? Rad miene Seel ut daut Jetimmel, un mien Läwen von de Leiws.

18Ekj well die en de groote Vesaumlunk danken, un mank väl Menschen goodet von die räden.

19Lot dee sikj nich äwa mie freien, dee mie onen Uasoak fientlich sent, un lot dee nich spettisch met de Uagen plinkjen, dee mie onen Uasoak nich lieden kjennen.

20Dee räden nich frädlich, oba komen met faulsche Beschuldjungen opp jäajen de stelle em Launt.

21Dee gloaren mie aun un sajen: Aha, Aha! Wie haben met onse ieejne Uagen jeseenen waut du deetst.

22Oo Har, du hast dit jeseenen. Nu bliew nich stell, un bliew dicht bie mie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Wakj opp, un komm un sto mie bie, un sto fa mien rajcht en, mien Gott un mien Har!

24Har, mien Gott, recht mie no diene Jerajchtichkjeit, un lot dee sikj nich äwa mie freien.

25Lot dee nich denkjen: Aha, daut es krakjt waut wie wullen. Lot an nich sajen: Nu hab wie däm en de Grunt jebrocht.

26Lot dee toschaund un vewert woaren, dee sikj to mien Ojjlekj freien. Lot dee met Schaund un Oniea jekjleet woaren, dee sikj jäajen mie groot moaken.

27Lot dee met Freid schrieen un froo sennen, dee sikj to mien rajcht freien, un lot dee emma sajen: Groot es de Har, dee sikj freit, wan sien Kjnajcht daut goot jeit.

28Un miene Tung saul von diene Jerajchtichkjeit räden un die dän dachäwa lowen.

Psalmen 36

Woo schlajcht de Menschen sent un woo goot Gott es

1Een Psalm von David, dän Harn sien Deena, väatosinjen.

2De Sind rät bestendich en däm gottloosen sien Hoat. Hee kaun nich seenen, wuarom hee Gott ferchten saul.

3Hee helt soo väl von sikj selfst, daut hee jleeft siene Sind kaun nich utjefungen un vestat woaren.

4Waut hee rät es faulsch un jeloagen; hee haft oppjehieet weis to sennen un goodet to doonen.

5Soogoa em Bad plont hee beeset, un jeft sikj een sindjen Wajch han; hee lat sikj uk nich trajchtwiesen goodet to doonen.

6Oba diene truhoatje Leew, oo Har, rieekjt bat aum Himmel, un diene Woarheit, soo wiet aus de Wolkjen gonen.

7Diene Jerajchtichkjeit es soo aus Gott siene Boaj, un diene Jerechten, soo aus daut groote deepe Mäa. Un du, oo Har, halpst Menschen un Vee.

8Daut es väl wieet daut du soo leeftolich best; de Menschenkjinja komen bie die unja de Flichten em Schauten stonen.

9Dee erjazen sikj aun dän gooden Väarot en dien Hus, un du jefst an von dän Stroom to drinkjen, dee die jefelt.

10Wiels du best dee, von däm aulet Läwen kjemt; en dien Licht see wie daut Licht.

11Oo bliew met diene truhoatje Leew bie dee, dee die kjanen, un bliew met diene Jerajchtichkjeit, bie dee, dee em Hoat opprechtich sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Lot de stolte mie nich unja de Feet kjrieen, un lot mie nich von gottloose Haunt wajch jejoacht woaren.

13See woo de beese jefollen ligjen, dee sent doljeschmäten un kjennen nich opp.

Psalmen 37

Erfoarungen von eenem Läwen met Gott

1Eent von David siene Psalmen. Oaja die nich äwa de beese, un sie du nich aufjenstich äwa dee, dee orrajcht doonen.

2Wiels dee woaren soo aus daut jreene Graus vedrieejen.

3Vetru dän Harn un doo goodet; dan woascht du em Launt wonen un secha sennen.

4Hab diene Freid aum Harn; dee woat die jäwen, waut dien Hoat sikj wenscht.

5Jeff die dän Harn han, un velot die opp am, un dee woat daut goot moaken,

6un woat diene Jerajchtichkjeit verendach brinjen, soo aus daut Licht, un dien rajcht, soo aus de Meddach Sonn.

7Sie ruich em Harn, un lua jeduldich no am; un oaja die nich wan aundre en äare Wäaj jlekj haben, ooda äwa dee, dee äare beese Plons derchfieren.

8Siet nich bossich un woat nich doll; oajat junt nich, wiels daut moakt dän Schoden bloos jrata.

9Wiels de beese woaren utjerot, oba dee waut ruich nom Harn luaren, woaren daut Launt oawen.

10Daut woat nich mea lang dieren, dan woaren de gottloose nich mea sennen, un wan du no äaren Plauz sieekjen woascht, woascht du an nich finjen.

11Oba de deemootje woaren daut Launt oawen, un sikj to de groote Fräd freien.

12De gottloosa plont schlajchtet jäajen dän jerajchten, un kjnirscht met de Tänen äwa am.

13De Har lacht äwa am, wiels hee sitt daut sien Dach kjemt.

14De gottloosa haft sien Schwieet reed un sien Boagen oppjetrocken, de oame un betrofne doltoschlonen, un de fromme auftoschlachten.

15Oba äa Schwieet woat en äa ieejnet Hoat nenn foaren, un äa Boagen tweijebroaken woaren.

16Daut Weinje waut een jerajchta haft, es bäta aus väle gottloose äa grootet Goot.

17Wiels dän gottloosen woat de Oarm jebroaken woaren, oba de jerajchte bewoat de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18De Har es met de jerajchte äare Doag bekaunt, un äa Oafgoot saul eewich sennen.

19See woaren en beese Tieden nich toschaund woaren, un wan eene Hungaschnoot kjemt, woaren see jenuach haben.

20Oba de gottloose woaren omkomen; uk wan däm Harn siene Fiend soo sent aus eene schmocke jreene Weid, woaren dee veschwinjen, soo aus de Ruak veschwinjt.

21De gottloosa borcht un tolt daut nich trigj; de jerajchta oba haft Metleet un jeft.

22Wiels dee, dee derch am jesäajent woaren, oawen daut Launt, oba dee, dee hee veflucht woaren utjerot.

23Een gooden Maun sien Gank es vom Harn jesechat, un de Har freit sikj to sienen Wajch.

24Un wan hee uk felt, soo felt hee nich lank han, wiels de Harhelt am met siene Haunt.

25Ekj sie junk jewast un sie nu oolt, oba hab noch niemols jeseenen daut de jerajchta veloten es, ooda siene Kjinja no Broot prachren.

26Hee es dän dachäwa mildjäwrich un liet, un siene Kjinja woaren jesäajent sennen.

27Bliew vom beesen wajch un doo goodet, soo blifst du hia emma wonen.

28De Har räakjent jerajcht sennen sea väl un woat siene heilje nich veloten; dee woat hee emma bewoaren, oba de gottloose äare Nokomen woaren utjerot.

29De jerajchte woaren daut Launt oawen un eewich doabennen bliewen.

30Ut de jerajchte äa Mul kjemt Weisheit, un siene Tung rät waut rajcht es.

31Hee haft sien Gott sien Jesaz em Hoat, un hee jlept nich wan hee jeit.

32De gottloose ligjen opp de Lua, un vesieekjen de jerajchte omtobrinjen.

33Oba de Har woat an dee nich en de Henj jäwen, un uk nich veuadeelen loten, wan dee jerecht woaren.

34Bliew jeduldich opp däm Harn sien Wajch; dan woat hee die wieet achten daut Launt to oawen; du woascht seenen, daut de gottloose utjerot woaren.

35Ekj hab een trozjen gottloosen Maun jeseenen, dee sikj utbreed un blieejd aus een Zeedaboom.

36Un aus ekj doa wada vebie jinkj, wia dee doa nich mea; ekj socht noch no am, oba dee wia nich to finjen.

37Moakj die dän oschuldjen Maun, un kjikj no dän opprechtjen, wiels dee woat gooden Erfolch haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

38Oba de Sinda woaren aultomol omjebrocht woaren, un de gottloose woaren tolatst utjerot woaren.

39Oba de jerajchte äare Radunk kjemt vom Harn. Hee es äare Krauft, wan see en Trubbel sent.

40De Har woat an biestonen un raden; hee halpt dee von de gottloose loos to komen, wiels see sikj opp am veloten.

Psalmen 38

Unja Druck von Krankheit un Schult

1Eent von David siene Psalmen fa een Dankopfa.

2Har, strof mie nich en dien Oaja, un wies mie nich trajcht, bat diene Wutt sikj jelajcht haft.

3Wiels diene Feilen sent deep en mie nenn jefoaren, un diene Haunt drekjt mie.

4Wiels du soo veoajat best, sie ekj gaunz un goa krank; un wäajen miene Sind es doa nuscht kjoanjet en mien Kjarpa.

5Ekj sie bat äwa mienen Kopp en Sinden;

6Wiels ekj soo schoslich jehaundelt hab, sent miene Wunden stenkjrich un kjietrich jeworden.

7Ekj go kromm un jebekjt, un go dän dachäwa truarich.

8Mie brennen miene Lenjen; doa es nuscht jesundet en mie.

9Ekj sie vestat un doljedrekjt; mien Hoat es soo orruich, daut ekj stänen mott.

10Har, du weetst om aules waut ekj haben mucht, un ekj sie met mien stänen nich jeheem.

11Mien Hoat klopt, un miene Krauft haft mie veloten; ekj hab soogoa mien Uagenlicht veloaren.

12Miene Frind un Nobasch gonen mie wäajen miene Ploag utem Wääj, un miene Aunjehieeje stonen wiet auf.

13Dee, waut mie nom Läwen stonen, lajen äare Schlenj fa mie; dee mie schoden wellen, räden von en de Grunt brinjen, un plonen emma met Lest omtogonen.

14Ekj sie soo aus een doowa Mensch, dee nich hieren kaun, un soo aus een stomma, dee nich räden kaun.

15Ekj sie soo jeworden aus een Mensch, dee nich hieren kaun, un doawäajen nich auntwuaten kaun.

16Ekj oba lua no die, oo Har. Du, oo Har un Gott, woascht auntwuaten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Wiels ekj säd: Lot dee sikj nich äwa mie freien, ooda sikj waut meenen, wan mie de Feet jleppen.

18Wiels ekj sie bat däm faulen jekomen, un mie deit daut emma irjentwua wee.

19Ekj bekjan miene Sind un ekj sie beduat wäajen miene Sind.

20Oba miene Fiend läwen un sent stoakj; un dee mie onen Uasoak nich lieden kjennen, woaren emma mea.

21Dee, dee mie beeset trigjtolen, wan ekj an goodet doo, spotten äwa mie, wiels ekj daut goode no go.

22Velot mie nich, oo Har! Sie nich wiet auf von mie, oo mien Gott!

23Komm mie schwind halpen, oo Har, mien Heilant!

Psalmen 39

Gott, wies mie, woo kort mien Läwen es

1David sien Psalm fa Jedutun väatosinjen.

2Ekj säd: Ekj hab mie väajenomen doano to seenen, daut ekj met miene Tung nich sindjen woa. Ekj woa mie een Toom opplajen, soolang aus de gottloose rom mie sent.

3Oba aus ekj stomm un stell wia un Fräd hilt, un nich emol waut goodet säd, wort miene Kwol bloos jrata.

4Mien Hoat en mie wort heet; wan ekj doaräwa nodocht, brend daut aus Fia. Dan funk ekj aun to räden.

5Oo Har, lia mie daut doch, daut et met mie een Enj nämen mott, un woo lang ekj noch to läwen hab, un daut ekj doavon mott.

6Kjikj emol, miene Doag sent ver die mau soo aus eene Hauntbreet. Mien Läwen es aus nuscht ver die. Woo goa nuscht es daut doch met aule Menschen, dee no äare Meenunk secha läwen.

7De Menschen gonen aula rom aus eene Figua; see moaken sikj väl Orru wua nuscht rut kjemt, see saumlen Rikjtum, oba weeten nich, wäa daut kjrieen woat.

8Oba nu, Har, no waut saul ekj luaren? Ekj velot mie opp die.

9Moak mie frie von aul miene Sinden, un lot mie nich fa de Noaren een Spott woaren.

10Ekj woa stell sennen un mien Mul nich opmoaken, wiels daut best du, dee dit äwa mie jebrocht haft.

11Nemm diene Ploag von mie wajch, wiels ekj kom om unja diene Haunt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Wan du wäm wäajen siene Sinden strofst, dan lat daut siene Scheenheit, aus von de Motten vefräten. Woo es daut met aule Menschen doch soo rajcht nuscht!

13Hia mien Jebäd, oo Har, un horch wan ekj schrie, un sie nich stell wan du miene Tronen sitst; wiels ekj sie dien derchreisenda Gaust, soo aus aul miene Staumvodasch wieren.

14Kjikj wajch von mie, daut ekj noch emol kunn stoakj un froo woaren, ea ekj von hia wajch mott un nich mea sie.

Psalmen 40

Dank un Vespräakjen

1Een Psalm von David, väatosinjen.

2Ekj luad jeduldich nom Harn; dan bekjt hee sikj un hieed mie schrieen.

3Hee trock mie ut daut jefäadelje Loch un ut dän Somp rut, un stald miene Feet opp een Steen, daut ekj secha go.

4Hee jeef mie uk een nieet Leet em Mul, een Leet onsen Gott to lowen. Nu woaren väle seenen, waut Gott fa mie jedonen haft, un am ferchten un sikj opp am veloten.

5Jesäajent es dee Mensch dee sikj opp däm Harn velat un sikj nich to de stolte jesalen deit, ooda to dee, dee met Läajes omgonen.

6De Wundawoakjen, dee du, mien Har un Gott, jedonen hast, sent väl, un soo uk diene Jedanken, dee du aun ons bewiesen deist. Doa es kjeena met die to vejlikjen. Wan ekj daut wudd bekauntmoaken un doavon räden, waut du jedonen hast, daut wudd väl mea sennen aus ekj opprieejen kunn.

7Opfa un Brauntopfa es nich waut du haben west; oba du hast mie de Uaren opjemoakt. Brauntopfa un Sindopfa velangst du nich.

8Dan säd ekj: Ekj sie reed to doonen waut von mie em Jesazbuak jeschräwen steit.

9Mie es daut eene Freid dien Wellen to doonen, mien Gott, un dien Jesaz hab ekj em Hoat.

10Ekj hab de groote Vesaumlunk met de Jerajchtichkjeit bekaunt jemoakt, un du, oo Har, weetst daut ekj nuscht trigjehoolen hab.

11Ekj hool diene Jerajchtichkjeit nich fa mie selfst; ekj hab von diene Woarheit jerät un woo du raden deist. Ekj hab daut en de groote Vesaumlunk jesajcht, woo tru un leeftolich du best.

12Du oba, oo Har, trakj dien Metleet nich trigj von mie; lot mie derch diene truhoatje Leew un diene Woarheit bewoat bliewen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Wiels ekj hab mea Trubbels aus ekj talen kaun. Miene Sinden haben mie to hoolen jekjräajen, daut ekj nich oppkjikjen kaun; dee sent mea aus ekj Hoa opp däm Kopp hab. Doawäajen haft mien Hoat aulen Moot veloaren.

14Har, lot die daut jefaulen, mie to raden. Spood die, Har, un komm halp mie!

15Lot aul dee sikj schämen un toschaund woaren, dee miene Seel nostonen un mie ombrinjen wellen; lot dee trigj jejoacht un toschaund woaren, dee mie beeset jennen.

16Lot dee sikj en äare Schaund un Onjnod veloten feelen, dee äwa mie, Aha, Aha! schrieen.

17Oba muchten aul dee, dee die sieekjen, sikj en die freien un froo sennen; muchten dee, dee diene Radunk waut räakjnen, emma doavon räden, woo groot de Har es.

18Ekj sie oam un helploos, oba de Har sorcht fa mie. Du best daut, dee mie halpt un rat; mien Gott, siem nich!

Psalmen 41

Een kranka sien Jebäd

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen.

2Jesäajent es, wäa sikj de schwake un oame aunnemt! Däm woat de Har raden wan hee en Trubbel es.

3Däm woat de Har bewoaren un aum läwen hoolen, un dee woat oppe Ieed jesäajent sennen, un du woascht am nich en de Fiend äaren Wellen jäwen.

4De Har woat am opp sien Krankenbad stoakjen; du halpst am von siene Krankheit loos.

5Ekj säd: Har, hab Metleet met mie, heel miene Seel, wiels ekj hab jäajen die jesindicht.

6Miene Fiend räden schlajchtet äwa mie un sajen: Wanea woat dee stoawen un vejäten woaren?

7See komen mie besieekjen oba meenen daut nich von Hoaten; see sieekjen bloos no waut, wua äwa to lastren, un gonen rut un vebreeden äare Läajes.

8Dee mie nich lieden kjennen, komen toop un fuschlen jäajen mie un stalen sikj daut oajchste von mie väa.

9See sajen: Eene Krankheit, dee toom Doot fieet, haft am jetroffen. Wäa soo dol licht, woat niemols mea oppstonen.

10Soogoa mien gooda Frint, en dän ekj vetruen haud, dee mien Broot eet, klunjt opp mie met de Feet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11Oba du, Har, hab Metleet met mie un recht mie opp, daut ekj dee trigjtolen kaun.

12Doaraun woa ekj weeten, daut du een Jefaulen aun mie hast, wiels mien Fient woat mie nich unjakjrieen.

13Mie oba halpst du, wiels ekj fromm bliew, un du stalst mie eewich ver die.

14Loft däm Harn, Israel äaren Gott, von Eewichkjeit bat en aule Eewichkjeit! Amen un Amen.

Psalmen 42

Daut tweede Buak

(Psalmen 42 – 72)

Hopninj en de groote Noot

1Een Psalm von Korach siene Säns väatosinjen.

2Soo aus een Ree een velangen no freschet Wota haft, soo haft miene Seel een velangen no die, oo Gott.

3Miene Seel darscht no Gott, no dän läwendjen Gott. Wanea woa ekj bat doa komen, daut ekj ver Gott stonen kaun?

4Miene Tronen sent Dach un Nacht mien Äten jewast, un de Menschen sajen dän dachäwa: Wua es dien Gott?

5Wan ekj mien Hoat en mie selfst utschedd, denkj ekj doaraun woo froo un dankent ekj veropp jinkj, met väle aundre toop, em Gotteshus Heljedoag to fieren.

6Wuarom best du soo bedrekjt, oo miene Seel? Wuarom soo orruich en mie? Velot die opp Gott! Wiels ekj woa am noch danken, mien Heilant un mien Gott.

7Miene Seel en mie es doljedrekjt. Doawäajen denkj ekj noch aun die von don aus wie aum Jordan wieren, aun dän huagen Hermon, opp dän kjlienen Boajch.

8Soo aus daut Jeruzh von de Wotafellen äwa mie kjeemen, soo komen diene toobende Walen nu äwa mie.

9De Har haft vesproaken äwadach met siene truhoatje Leew om mie to sennen. En de Nacht sinj un bäd ekj to am, dee Gott von däm mien Läwen kjemt.

10Ekj saj to Gott, mienen sechren Steengrunt: Wuarom hast du mie vejäten? Wuarom mott ekj truarich romgonen, wan miene Fiend mie unjadrekjen?

11Waut miene Fiend mie toosaten, es soo aus wan mie de Knoakes em Kjarpa jebroaken woaren; dän dachäwa sajen see: Wua es dien Gott?

12Wuarom best du soo bedrekjt, oo miene Seel? Un wuarom soo orruich en mie? Velot die opp Gott! Wiels ekj woa am noch danken, mien Heilant un mien Gott.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Psalmen 43

Korach siene Säns jäwen Unjarecht.

[1]Gott, doo du mie rechten un ver dit onheilje Volkj rajchtfoadjen, un rad mie von de ojjerajchte Menschen, dee mie veleiden wellen.

[2]Du best de Gott no wäm ekj mie kjia; wuarom hast du mie vestat? Wuarom latst du mie soo doljedrekjt sennen, wan mien Fient mie drenjt?

[3]Schekj dien Licht un diene Woarheit; lot dee mie no dienen heiljen Boajch Zion, no dienen Tempel brinjen.

[4]Dan woa ekj no Gott sienen Aultoa gonen, no dän Gott, dee mie froo moakt. Doa woa ekj am met Hoapenspell ieren.

[5]Miene Seel, wuarom best du soo doljeschloagen, un wuarom best du soo orruich en mie? Velot die opp Gott, wiels ekj woa am noch danken, daut hee mien Gott un Heilant es.

Psalmen 44

Von Gott vestat

[1]Een Unjarecht von Korach siene Säns, väatosinjen.

[2]Gott, wie haben met onse ieejne Uaren jehieet, waut onse Vodasch ons vetalt haben, daut du en äare Doag grootet jedonen hast;

[3]woo du de Velkja met diene Haunt utem Launt jedräwen, un onse Vodasch doa nenjebrocht hast; un dee vemieeden sikj doabennen, wiels du een Jefaulen aun an hautst.

[4]Daut wia nich derch äa Schwieet, daut see daut Launt jewonnen. Un daut wia nich äa Oarm, dee an de Äwahaunt brocht; daut wia diene rajchte Haunt, dien Oarm, un dien frinteljet Jesecht, wiels du an goot wieescht.

[5]Du, Gott, best mien Kjennich dee Jakob de Äwahaunt jäwen woat. Du, Gott, best mien Gott un Kjennich, dee sikj väajenomen haud Jakob de Auntwuat to jäwen.

[6]Derch die driew wie onse Fiend trigj; derch dienen Nomen klunj wie opp onse Fiend rom.

[7]Ekj velot mie nich opp mien Boagen, un mien Schwieet kaun mie nich halpen;

[8]Du moakst dee toschaund, dee ons nich lieden kjennen. Du halpst ons onse Fiend loostowoaren.

[9]Von Gott räd wie dän dachäwa goodet, un lowen dienen Nomen eewich.

[10]Oba du hast ons vestat un toschaund jemoakt; du best em Kjrich nich mea opp onse Sied.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Du muakst ons trigjtrakjen fa onse Fiend, un dee waut ons nich lieden kjennen, haben ons bestolen.

12Du hast ons hanjejäft aus Schlachtschop, un hast ons manke Velkja vestreit.

13Du hast dien Volkj fa een Hungaloon vekoft, wuaderch du nuscht jewonnen hast.

14Onse Nobavelkja seenen daut wie toom Spott jeworden sent, un see haben äaren Spott un Spos äwa ons.

15Mie steit daut aule Dach väa, daut ekj miene Nobasch äa Fient jeworden sie, daut ekj nich en Jnoden sto, un toschaund jeworden sie.

16Ekj mott mie aule Dach doamet schämen, daut ekj miene Fiend unjaligjen mott,

17wan ekj dee hia, dee mie Schaund un Spott toosaten, un miene rachjieeje Fiend seenen mott.

18Aul dit es äwa ons jekomen un doch hab wie die nich vejäten, un sent dienen Bunt uk nich ontru jeworden.

19Ons Hoat wia nich aufjefollen, un wie wieren uk nich von diene Wääj aufjekomen,

20daut du ons manke wille Hunj loten must, un ons em diestren hoolen must.

21Wan wie onsen Gott sienen Nomen vejäten hauden, ooda onse Henj utjestrakjt hauden no een aundren Gott,

22wudd Gott daut nich sennen enjeworden? Hee kjant je daut Hoat bat opp däm Grunt.

23Daut es om dient haulwen daut wie dän Doot emma ver ons haben, un aus Schlachtschop aunjeseenen woaren.

24Wakj opp, oo Har, wuarom schlapst du? Sie waka, un vesteet ons nich opp emma.

25Wuarom vestakjst du die, un vejatst daut wie en ons Älent unjadrekjt woaren?

26Wiels onse Seel es em Stoff vesunken. Onse Kjarpa ligjen opp de Ieed, un kjennen nich oppstonen.

27Sto opp un halp ons! Halp ons, wiels diene Leew nienich nolat.

Psalmen 45

Fa däm Kjennich siene Kjast

1Aun dän Kualeida, no de Wies von de Roosen, een Brutleet von Korach siene Säns, väatosinjen.

2Mien Hoat deit een feinet Leet dichten; ekj well vom Kjennich sinjen; miene Tung es soo aus eenen gooden Schriewa siene Steft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[3]Du best scheena aus aule Menschensäns, un du best een jeleifja Rädna, doawäajen haft Gott die opp emma jesäajent.

[4]Schnal die daut Schwieet aun diene Sied, du Jewaultja, en diene harliche Majestät!

[5]Die mott daut en diene Majestät jlekjen. Doawäajen bemieej die aulawäajen fa de Woarheit entostonen, un fa daut rajcht to strieden; dan woat diene rajchte Haunt Wunda utrechten.

[6]Diene Feilen sent schoap, daut de Velkja doavon ver die faulen; dee spekjen dän Kjennich siene Fiend en daut Hoat.

[7]Dien Troon, oo Gott, saul emma un eewich bliewen; du rejieescht rajcht, un daut es de Rejierungs Stock fa dien Kjennichrikj.

[8]Wiels du opp Jerajchtichkjeit helst, un Gottloosichkjeit nich lieden kaust, haft Gott, dien Gott, Freideneelj äwa die jegoten un die doaderch äwa diene Kommaroden jestalt.

[9]Diene Kjleeda rikjen no Mirren, Aloen un Kassia. Utem Paulaust met Aulfenbeen bekjleet, moakt daut Seidenspell die froo.

[10]Mank diene Bejleita sent Kjennichsdajchta; aun diene rajchte Sied steit de Brut met daut feinste Golt behongen.

[11]Horch, du Dochta, denkj doaräwa no un horch häa; vejat von dien Volkj un dien Vodahus.

[12]Dan woat de Kjennich diene Scheenheit jieren haben; wiels hee dien Har es, jeff am de Iea, dee am traft.

[13]De Dajchta von Tierus woaren met een Jeschenkj doa sennen; rikje Menschen woaren vesieekjen die to schmeichlen.

[14]De Kjennichsdochta em Paulaust es gaunz harlich; en äare Kjleeda sent goldne Dräd nenjesponnen.

[15]See saul en een Kjleet von väl Kalieren nom Kjennich jebrocht woaren. De Junkfrues äare Bejleita, dee met ar komen, woaren no die jebrocht woaren.

[16]Dee woaren froo un met Freiden nenn jeleit; dee gonen en dän Kjennich sien Paulaust nenn.

[17]Diene Säns woaren diene Vodasch äare Städ ennämen; un du woascht dee en aule Welt aus Prinsen aunstalen.

[18]Ekj woa doano seenen, daut diene Nokomen aun dienen Nomen denkjen woaren; doawäajen woaren de Menschen emma un eewich goot von die räden.

Psalmen 46

Gott es bie ons

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Een Jugentleet von Korach siene Säns, väatosinjen.

[2]Gott es onse Tooflucht uk onse Krauft. Hee es eene jewenschte Help en groote Noot.

[3]Doawäajen woa wie ons nich ferchten, un wan de Welt sikj uk wudd omdreien un de Boaj em Mäa vesinkjen.

[4]Wan de Wotasch uk aunschwalen, ruzhen un schumen, daut de Boaj doavon schedren, doawäajen woa wie ons noch nich ferchten.

[5]Doa es een Stroom, to däm Gott siene Staut sikj freit; daut es de heilje Städ, wua de Aulahechsta wont.

[6]Gott es en dee Staut, doawäajen woat dee secha bliewen; Gott woat dee halpen, wan daut zemorjes aunfangt to doagen.

[7]De Velkja tooben un de Kjennichsrikjs faulen; de Ieed mott vegonen, wan hee sikj hieren lat.

[8]De Har, dee aules rejieet, es met ons; Jakob sien Gott es onse Tooflucht.

[9]Komt, bekjikjt emol dän Harn siene Woakjen un de Vestimlunk, dee hee oppe Ieed aunjerecht haft;

[10]dee en aule Welt met aulem Kjrich een Enj moakt; dee de Boages tweibrakjt un de Spiessen tweischleit un de Kjrichswoages met Fia vebrent.

[11]Siet stell un seet en, daut ekj Gott sie. Ekj woa manke Velkja jeieet woaren. Ekj woa oppe Ieed Aunerkjanunk haben.

[12]De Har, dee aules rejieet, es met ons; Jakob sien Gott es onse Tooflucht.

Psalmen 47

Gott es Kjennich äwa aule Velkja

[1]Een Psalm von Korach siene Säns, väatosinjen.

[2]Klautscht met de Henj, aule Velkja, jucht ut Freid to onsen Gott!

[3]Wiels de Har, dee aules rejieet, es heilich. Hee es een groota Kjennich äwa de gaunze Welt.

[4]De Menschen om ons haft hee ons unjadon jemoakt un de Velkja unja onse Feet jelajcht.

[5]Hee jeef ons Jakob sien wundascheenet Launt aus Oafgoot, daut hee Jakob jejäft haud, wiels hee am goot wia.

[6]Gott de Har es met jublen un met Trompeetenschaul nopp jefoaren.

[7]Sinjt un loft Gott, sinjt un loft; sinjt un loft onsen Kjennich, sinjt un loft!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Gott es Kjennich äwa de gaunze Welt; sinjt een Psalm, dee am loft.

9Gott rejieet äwa de Velkja; Gott sett opp sien heiljen Troon.

10De Leida von de Velkja sent toopjekomen, aus daut Volkj von Abraham sienen Gott, wiels de groote Mana en de Welt jehieren Gott; hee es huach erhowen.

Psalmen 48

Däm grooten Kjennich siene Staut

1Een Psalmleet von Korach siene Säns.

2De Har es groot un woat sea jeloft en Gott siene Staut, opp sien heiljen Boajch.

3De heilja Boajch, huach un scheen, to dän de gaunze Welt sikj freit, es de Boajch Zion, dän grooten Kjennich siene Staut.

4Gott es en äare Paulausten bekaunt aus eena, bie däm wie secha sent.

5Aus de Kjennichs sikj toopschlooten un aulatoop verwoats jinjen,

6sagen see de Staut un staunden doaräwa un randen ut Angst doavon.

7An äwakjeem eene Angst, daut see zettaden, un soone Weedoag, aus eene Fru bie de Jeburt haft,

8soo aus wan du de Schäp von Tarsis derch een Oostwint vebrakjst.

9Soo aus wie jehieet haben, soo hab wie daut en dän aulmajchtjenHar siene Staut uk jeseenen; Gott moakt dee eewich secha.

10Wie haben medden en dien Tempel doaraun jedocht, oo Gott, woo leeftolich du best.

11Soo aus dien Nomen, oo Gott, soo woascht du selfst äwa de gaunze Welt jeloft; diene rajchte Haunt es voll Jerajchtichkjeit.

12Lot dän Boajch Zion froo sennen; lot Juda äare Dajchta sikj doatoo freien, woo du rechten deist.

13Moakt junt emol äwahäa un got runtom Zion un talt wooväl Torms doa sent.

14Paust goot opp no äare Stautswenj, got derch äare Paulausten, daut jie doavon to june Nokomen räden kjennen,

15un an sajen kjennen, daut dee Gott, dee ons dit aula jejäft haft, es ons Gott, dee ons emma un eewich biestonen woat.

Psalmen 49

Daut Läwen es nich to kjeepen

1Een Psalmleet von Korach siene Säns, väatosinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Horcht no dit, aule Velkja, horcht emol aula hää, dee jie oppe Ieed läwen,

3auf läach ooda huach, auf rikj ooda oam, aulatoop!

4Mien Mul saul Weisheit räden, un em Hoat woa ekj doaräwa nodenkjen, om daut to vestonen.

5Ekj woa mien Ua hanhoolen een Spruch to hieren; un waut mien Rotsel bediet, woa ekj met Hoapenspell verendach brinjen.

6Wuarom sull ekj mie en beese Doag ferchten, wan miene Fiend met äare Gottloosichkjeit om mie sent,

7soogoa soone dee sikj opp äa Vemieejen, un met äaren grooten Rikjtum puchen?

8Doa es kjeena dee sienen Brooda bie Gott loosleesen kaun un daut Läwen raden kaun.

9Wiels de Pries fa siene Seel es too huach; kjeena kaun jenuach tolen,

10daut hee eewich läft un nich en daut Grauf kjemt.

11Eena woat seenen, daut de weise Menschen stoawen, oba jrod soo motten Noaren un onveninftje uk stoawen, un äa goot fa aundre loten.

12See haben fa sikj de Oppfotunk, daut an äare Hiesa emma bliewen woaren, un äare Wonstäd fa dee, dee no an komen. Dee haben äare Lenda opp äare ieejne Nomes.

13Oba eendoont woo huach een Mensch en Ieren steit, hee kaun nich bliewen; hee mott krakjt soo goot stoawen aus een Vee.

14Dit es dee äa vedoawen, dee sikj opp sikj selfst veloten, un uk äare Nokomen äat, dee daut goot heeten, waut see sajen.

15Dee woaren soo aus Schop em Grauf jelajcht, un de Doot es äa Hoad. Un wan de Morjen kjemt, woaren de Opprechtje äwa an rejieren, un äare Kjarpasch woaren em Grauf vekomen.

16Oba Gott woat miene Seel ut daut Grauf siene Jewault raden, un mie no sikj selfst nämen.

17Lot junt daut nich orruich moaken, wan aundre rikj woaren, un wan dee schmockere, jratre Hiesa haben.

18Wiels wan dee stoawen, woaren see nuscht metnämen, un äa Rikjtum woat an nich hinjaraun foaren.

19Wan see sikj uk aus jesäajent aunsagen, em Läwen, un Menschen an lowden, wan see fa sikj selfst goodet deeden,

20doawäajen foaren see doch doahan, wua äare Vodasch sent, un seenen daut Licht niemols mea.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Kort soo, wan een Mensch en aunseenen steit, un von aulem nuscht vesteit, es hee soo aus een Vee, daut omkjemt.

Psalmen 50

Rechtich Gott deenen

1Een Asafs Psalm. De Aulmajchtja, Gott de Har, haft jerät un roopt de Welt, vom Sonnen Oppgank bat däm Sonnen Unjagank.

2Ut Zion kjemt Gott sien scheena Glaunz väa.

3Ons Gott kjemt un es nich stell. Ver am es een frätendet Fia, un om am een jewaultja Storm.

4Hee roopt Himmel un Ieed doabie to sennen, wan hee sien Volkj rechten deit:

5Saumelt mie aul miene heilje, dee biem Opfa een Bunt met mie jemoakt haben.

6Lot dän Himmel väastalen, woo jerajcht hee es, wiels Gott selfst es Rechta.

7Horcht häa, mien Volkj, un ekj woa räden. Oo Israel, mien Zeichnis woat jäajen junt sennen. Ekj sie Gott, jun Gott!

8Ekj näm junt nich väa, wäajen june Opfa; june Brauntopfa sent doch emma ver mie.

9Ekj woa kjeen jungen Boll ut dien Staul aunnämen, uk kjeen Kosenbock ut diene Häad,

10wiels aule Tieren em Woolt un daut Vee bie de dusende opp de Boaj sent miene.

11Ekj kjan aule Väajel opp de Boaj, un aules, waut sikj opp de Stap bewäacht, es mient.

12Wan ekj hungrich wia, daut wudd ekj die nich sajen, wiels de Welt un aules waut doabennen es, es mient.

13Meest du daut ekj Fleesch von Bolles äten wull, un daut Bloot von Bakj drinkjen?

14Lot dien Dank een Opfa fa Gott sennen, un betol dän Hechsten waut du vesproaken hast;

15roop mie wan du en Noot kjemst. Ekj woa die raden, un du woascht mie ieren.

16Oba toom gottloosen sajcht Gott: Waut hast du fa rajcht, mien Jesaz to wadaholen, un von mienen Bunt to räden?

17Du stalst die jäajen daut, waut ekj die jelieet hab, un schmitst miene Wieed hinja die.

18Wan du een Reiba sitst, ranst du met am met, un best en Jesalschoft met Ehebräakja.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

19Du brukst dien Mul toom beeset räden, un diene Tung toom lieejen un hinjat Licht fieren.

20Du setst un rätst jäajen dienen Brooda, un ragst diene Mutta äaren Sän rauf.

21Dit hast du jedonen, un ekj sie steljebläwen; du dochst ekj wudd krakjt soo sennen aus du. Oba nu woa ekj die doamet beschuljen un die daut jlikj ver de Uagen stalen.

22Jie, dee jie nich aun Gott denkjen, hoolt dit em Denkj, soo daut ekj junt nich met eemol ombrinj un doa kjeena sennen woat, junt to raden.

23Wäa mie een Dankopfa brinjt, ieet mie doaderch, un dee moakt dän Wajch reed, daut ekj am Gott siene Radunk wiesen kaun.

Psalmen 51

Jebäd fa Vejäwunk von de Sindenschult

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen,

2jeschräwen aus de Profeet Natan no am kjeem, aus hee sikj met Batseba aufjejäft haud.

3Gott, lot diene Jnod äwa mie soo groot sennen aus diene truhoatje Leew es; doano aus dien Jaumahoat groot es, reinj mie von miene Sinden.

4Wausch mie utem Grunt, daut ekj nich orrajcht go, un reinj mie von miene Sind.

5Ekj see miene Veschuldjunk en, un miene Sind steit emma ver mie.

6Jäajen die, un eensich die, hab ekj jesindicht, un dit beese jedonen. Du hast daut aula jeseenen, du best doarenn rajcht waut du sajchst, un deist jerajcht rechten.

7De Sind wia en mie aus ekj em Muttalief aunsad, un wia en mie aus ekj jebuaren wia.

8Secha velangst du ennalich opprechtich to sennen; un dise Weisheit moakst du mie deep em Hoaten kloa.

9Reinj mie met Iessopp, dan woa ekj rein sennen; wausch mie, dan woa ekj witta sennen aus Schnee;

10daut ekj mie kaun freien un froo sennen; daut mien vebroakna Kjarpa sikj wada freien kaun.

11Kjikj wajch, daut du miene Sind nich sitst; wesch aulet beese ut mie rut.

12Schauf en mie een reinet Hoat, oo Gott, un jeff mie eenen nieen fauststonenden Jeist.

13Steet mie nich ut diene Jäajenwuat, un nemm mie dienen Heiljen Jeist nich wajch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Doo mie de Freid en diene Radunk wada häastalen, un jeff mie eenen Jeist, dee die jehorchen well.

15Dan woa ekj de Äwaträda diene Wäaj lieren, un Sinda woaren sikj no die dreien.

16Moak mie von miene Blootschulden frie, oo Gott, du mien Gott un Heilant; dan woa ekj von diene Jerajchtichkjeit sinjen.

17Oo Har, bewäaj miene Leppen, dan woat mien Mul die to ieren lowen.

18Du hast kjeen Jefaulen aun Opfa ooda Brauntopfa, sest wudd ekj die dee brinjen.

19Daut Opfa, daut Gott jefelt, es een jebroakna Jeist; een veenjstet, jebroaknet Hoat woascht du, oo Gott, nich veachten.

20En diene Jnod, doo Zion goodet; bu de Waunt om Jerusalem.

21Dan woaren de jerajchte äare Brauntopfa jebrocht woaren, uk gaunze Brauntopfa dee die jefaulen; dan woaren Bolles opp dien Aultoa jeopfat woaren.

Psalmen 52

De jewaultja rikja un sien Enj

1Unjarecht von David, väatosinjen,

2von don aus Doeg de Edomita kjeem un Saul daut säd daut David bie Ahimelech em Hus wia.

3Wuarom puchst du, du jewaultja, met dien väahaben? Gott blift eewich tru.

4Diene Tung plont en de Grunt to brinjen; dee schnitt, soo aus met een schoapet Schäamassa, du schmeichla.

5Du hast daut beese leewa aus daut goode, un rätst leewa Läajes aus Woarheit.

6Du rätst jieren Wieed, dee toom vedoawen deenen, du hinjat Licht fierende Tung.

7Doawäajen woat Gott die opp eewich en de Grunt brinjen. Hee woat die to hoolen kjrieen un ut diene Woninj schlapen, un die ut de Läwendje äa Launt utroden.

8De jerajchte woaren daut seenen un sikj ferchten; dee woaren äwa am lachen, un sajen:

9Hia es dee Maun nu, dee sikj nich opp Gott siene Krauft veleet, oba sien vetruen en sien grootet Rikjtum sad, un doaderch stoakj wort, daut hee aundre en de Grunt brocht.

10Ekj oba woa soo bliewen aus een jreena Oliewenboom en Gott sien Hus; ekj velot mie emma un eewich opp Gott siene truhoatje Leew.

11Ekj well die eewich doafäa danken waut du jedonen hast, wiels dien Nomen es goot. Ekj woa die ver aul diene heilje lowen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Psalmen 53

Kjeen Gott?

(Psalm 14,1)

1Unjarecht von David, em Kua no Mahalat siene Wies väatosinjen.

2Een Noa sajcht sikj em Hoat: Daut jeft kjeen Gott. Dee sent niedatrajchtich, dee gonen oppscheiselje Wäaj, doa es nich eena dee doa goodet deit.

3Gott kjikjt vom Himmel rauf no de Menschenkjinja, to seenen auf doa noch irjentwäa kluak es un no Gott frajcht.

4Oba dee sent aula aufjefollen un daugen aulatoop nuscht; doa es kjeena dee doa goodet deit, uk nich eena.

5Woaren de onjehuarsome niemols to Vestaunt komen, dee mien Volkj oppfräten aus wan daut Broot es, un dee Gott nich aunbäden?

6Doa wieren see en soone groote Angst aus nie verhäa. Gott brinjt dee äwatsied, dee die aunjriepen; du hast an toschaund jemoakt, wiels Gott an vestat haft.

7Oo daut Israel äare Radunk ut Zion komen mucht! Wan Gott sien faustjenomnet Volkj trigjbrinjen woat, saul Jakob sikj freien un Israel froo sennen.

Psalmen 54

Dän vefoljden sien Roop no Help

1Unjarecht von David, met Seidenspell väatosinjen,

2aus dee von Sif no Saul kjeemen un säden: David haft sikj bie ons vestoaken.

3Gott, rad mie derch dienen Nomen, un rajchtfoadj mie derch diene Jewault.

4Hia mien Jebäd, oo Gott, un horch waut ekj to sajen hab.

5Wiels stolte haben sikj jäajen mie jesat, un dee, dee Jewault eewen, stonen mie nom Läwen, Menschen, dee nich met Gott räakjnen.

6Oba seet mau, Gott steit mie bie, de Har helt miene Seel opprajcht.

7Hee woat miene Fiend fa äare Sinden trigjtolen. Wiels du tru best, brinj dee äwatsied!

8Ekj woa die met Freid een Opfa brinjen. Ekj woa dienen Nomen lowen, oo Har, wiels du soo goot best.

9Wiels du hast mie ut aul miene Noot jeholpen, un miene Uagen hauden äare Lost doaraun, to seenen woo miene Fiend vespälden.

Psalmen 55

Vom Fient veroden

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Unjarecht von David, met Seidenspell väatosinjen.

[2]Gott, horch no mien Jebäd, un vestäakj die nich soo, daut du mien prachren nich hieescht.

[3]Horch no mie un auntwuat mie; horch woo zoagent ekj kloag un roa,

[4]wiels de Fient soo schricht, un de gottloosa drenjt. Dee brinjen lieden äwa mie, un benämen sikj fientlich en äaren Oaja.

[5]Mien Hoat es ennalich en Forcht, un Doodesangst es äwa mie jekomen.

[6]Ekj sie en Forcht un Zetren jeroden; mie haft eene grulende Angst unjajekjräajen.

[7]Ekj säd: Oo, wan ekj Flichten haud aus eene Duw, dan fluach ekj wajch, daut ekj Ru haud!

[8]Ekj wudd wiet wajch flieejen un en de Wiltnis bliewen.

[9]Ekj wudd mie spooden, daut ekj no mien Schulinjsplauz kjeem, wiet vom Wintstorm un Owwada.

[10]Har, schauf daut de gottloose sikj oneenich woaren, un vewerr an äare Sproak, wiels ekj hab jeseenen, woo ruchloos un oneenich dee en de Staut sent.

[11]Dee ranen Dach un Nacht han un häa opp de Wenj, un bennen haft schlajchtet un Trubbel Äwahaunt.

[12]Enne Grunt brinjen es doa tus, lieejen un hinjat Licht fieren nemt opp äare Gaussen kjeen Enj.

[13]Wan een Jäajna mie beleidjen wudd, daut kunn ekj vedroagen, ooda wan een Fient jäajen mie oppstunt, kunn ekj mie fa am vestäakjen.

[14]Oba nu, best du daut, een Maun soo aus ekj, mien Kommarod, mien gooda Frint,

[15]met däm ekj scheene Jemeenschoft haud, aus wie toop nom Gotteshus jinjen.

[16]Lot dän Doot onverhofs äwa miene Fiend komen, lot dee läwendich em deepen Grauf nenn foaren, wiels daut Beese es en an un wont mank an.

[17]Ekj oba roop Gott aun, un de Har woat mie halpen.

[18]Ekj woa zeowes, zemorjes un opp Meddach kloagen un lud truaren, un hee woat miene Stemm hieren.

[19]Hee haft miene Seel en Fräd ut dän Kjrich jerat, dee jäajen mie wia, wiels doa wieren väle opp miene Sied.

[20]Gott, dee eewich opp däm Troon sett, woat an hieren un em Älent steeten; wiels see nich endren, ferchten see Gott uk nich.

[21]Mien Kommarod jript siene Frind aun, un brakjt sienen Bunt met an.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Siene Räd es glaut aus Botta, un doch haft hee Kjrich em Hoat; siene Wieed sent wieekja aus Eelj, un doch sent daut kole Schwieed.

23Laj diene Laust opp däm Harn; dee woat fa die sorjen un hee woat dän jerajchten niemols faulen loten.

24Du oba, Gott, woascht de beese en daut deepe Grauf steeten, wua see omkomen. Dee waut Menschen ombrinjen un faulsch sent, woaren äa Läwen nich haulf utläwen. Ekj oba velot mie opp die.

Psalmen 56

Vetruen un nich ferchten

1Een goldnet Jeschenkj von David, aus de Filista am en Gat faustjenomen hauden; väatosinjen, no de Wies: Eene stomme Duw mank de framde.

2Hab Metleet met mie, oo Gott, wiels Menschen bekjamfen un ploagen mie däachlich.

3Miene Fiend sent mie emma hinjaraun. Doa sent väle, dee mie en äa Stolt aunjriepen.

4Un wan mie angst woat, velot ekj mie opp die.

5Ekj well Gott sien Wuat lowen; en Gott hab ekj mien vetruen, un woa mie nich ferchten. Waut kaun een stoaflicha Mensch mie aundoonen?

6Dän dachäwa vedreien see waut ekj saj un plonen woo see mie kjennen beeset toosaten.

7See stonen sikj toop, see vestäakjen sikj, see paussen opp wua ekj go, wan see opp de Lua ligjen, mie daut Läwen to nämen.

8Sullen dee met äare Sinden wajchkomen? Oo Gott, steet dee Menschen en dienen Oaja en de Grunt.

9Hool Räakjnunk von miene Fluchtwäaj; saumel miene Tronen en dien Kruckje. Hast du dee nich opp diene Räakjnunk?

10Wan ekj die aunroop om Help, motten miene Fiend trigjaun gonen. Daut weet ekj, daut Gott opp miene Sied es.

11Ekj well Gott sien Wuat lowen; ekj well dän Harn sien Wuat lowen.

12Ekj hab mien vetruen en Gott; ekj woa mie nich ferchten; waut kjennen Menschen mie aundoonen?

13Gott, ekj hab die een Dankopfa vesproaken, un ekj woa die daut brinjen.

14Du hast miene Seel vom Doot jerat, un mie opp de Feet jehoolen, daut ekj nich foll, un daut ekj ver Gott met de Läwendje em Licht waundlen kaun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Psalmen 57

Eene niee Jewesheit

(Varzh 8-12: 108,2-6)

[1]Een goldnet Jeschenkj von David väatosinjen, von don aus hee nich omkjeem, aus hee sikj ver Saul en de Heel vestuak.

[2]Hab Metleet met mie, oo Gott, hab Metleet met mie! Miene Seel velat sikj opp die, un ekj sieekj mie Schutz em Schauten unja diene Flichten, bat daut Ojjlekj vebie es.

[3]Ekj woa Gott, dän Aulahechsten, aunroopen, dän Gott, dee met mienen Jaumastaunt een Enj moakt.

[4]Dee woat vom Himmel auntwuaten un mie raden. Hee woat dee toschaund moaken, dee opp mie romklunjen. Gott woat mie wiesen, woo tru un truhoatich leeftolich hee es.

[5]Ekj sie medden manke Leiws. Ekj ligj mank rietende Tieren, Menschen, dän äare Tänen Spiessen un Feilen sent, un äare Tungen, soo schoap aus Schwieed.

[6]Gott, lot de Velkja daut seenen daut du äwa aule Himmel steist, un diene Iea äwa de gaunze Welt.

[7]See stalden fa mie eene Faul em Footstich. Miene Seel es unjadrekjt; see groowen een Loch wua ekj go, un sent doa selfst nenn jefollen.

[8]Mien Hoat es reed, oo Gott, mien Hoat es reed von die to sinjen un die to lowen.

[9]Wakj opp, miene Seel, wakj opp miene Hoap un Jittoa! Ekj woa de Morjensonn oppwakjen.

[10]Ekj woa die, oo Har, manke Velkja danken; ekj woa manke Menschen von die sinjen.

[11]Wiels diene truhoatje Leew es groot; dee rieekjt bat aule Himmel, un die es to vetruen, soo wiet aus de Wolkjen gonen.

[12]Gott, lot aul de Velkja daut seenen daut du äwa aule Himmel steist, un diene Iea äwa de gaunze Welt.

Psalmen 58

Gott sorcht fa Jerajchtichkjeit oppe leed

[1]Een goldnet Jeschenkj von David, väatosinjen, daut hee nich omkjeem.

[2]Well jie Rechta werkjlich räden waut rajcht es? Doo jie de Menschen opprechtich rechten?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Nä, em Hoat plon jie ojjerajcht to sennen em Launt, un gonen doaropp loos met june Henj Jewault ut to eewen opp de Ieed.

4De gottloose sent von Jeburt aun vekjieet; dee gonen von Muttalief aun opp Errwäaj un räden Läajes.

5Äa Jeft es aus Schlangenjeft, soo aus eene doowe Ottaschlang, dee sikj haft de Uaren toojestopt,

6daut see dän Zaubra siene Stemm nich hieren kaun, eendoont woo jeschekjt dee schmeichlen kaun.

7Gott, bräakj dän de Tänen em Mul twei; riet de junge Leiws de Väatänen ut de Frät.

8Lot dee veschwinjen, soo aus ranendet Wota. Wan see äare Boages utrakjen toom scheeten, dan lot äare Feilen onen Spetzkjap sennen.

9Lot dee vegonen, soo aus eene Goadenschnigj biem krupen veschmelt; soo aus wan een Kjint doot jebuaren woat, daut et de Sonn nich to seenen kjricht.

10Ea june Stachels aum Stachelstruck riep woaren, auf dee jreen ooda drieech sent, woaren de gottloose wajch jefäacht woaren.

11De jerajchte woaren sikj freien, wan dee soone Rach seenen, un woaren sikj de Feet en de gottloose äa Bloot boden.

12Dan woaren de Menschen sajen: De jerajchte woaren bestemt äaren Loon kjrieen; doa es bestemt noch een Gott, dee de Ieed rechten deit.

Psalmen 59

Een Jebäd beschizt to bliewen

1Een goldnet Jeschenkj von David, daut hee nich omkjeem aus Saul wäm schekjt sien Hus to bewoaken, daut hee am doot moaken kunn.

2Rad mie von miene Fiend, oo mien Gott, beschitz mie von dee, dee jäajen mie komen.

3Rad mie von de beese, un bewoa mie fa Menschen, dee mie jieren doot moaken wellen.

4See emol, woo dee fa mie opp de Lua ligjen; de stoakje stonen sikj toop jäajen mie, wua ekj nich schuldich sie, uk nich jesindicht hab, oo Har.

5Ekj hab nuscht orrajchtet jedonen, un doch sent see reed mie auntojriepen. Moak die opp un komm halp mie! Kjikj emol no miene Loag.

6Oo Har Gott, du Aulmajchtja, Israel äa Gott, sto opp aule Velkja to strofen; bewies de beese Veroda kjeen Jaumahoat.

7Dee komen zeowes trigj, ranen derch de Staut un julen aus de Hunj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Kjikj waut dee utem Mul spieen; dee spieen Schwieed ut un sajen dan: Wäa woat daut hieren?

9Oba du, oo Har, lachst äwa an, un spotst äwa aule Velkja.

10Ekj woa mie aun die hoolen, wiels du, oo Gott, best miene Krauft, dee mie secha helt, mien leewa Gott.

11Mien truhoatich leeftolja Gott woat mie entjäajen komen, un mie miene Fiend äa Ojjlekj seenen loten.

12Oba moak dee nich doot, oo Har, ons Schilt, wiels dan wudd ons Volkj daut vejäten, oba bruck diene Macht, dee to vestreien un opp de Kjneeen to brinjen.

13Lot an en äa Stolt jejräpen woaren wiels äare sintelje Rädensoat, äa flieekjen un lieejen.

14Brinj an en dien Oaja äwatsied; brinj dee en de Grunt bat dee nich mea doa sent. Dan woaren de Menschen weeten daut Gott äwa Jakob un äwa de gaunze Welt rejieet.

15Miene Fiend komen zeowes trigj, ranen derch de Staut un julen aus de Hunj.

16Dee ranen han un häa no waut to äten un grumsaujen, wan see nich saut woaren.

17Oba ekj woa von diene Krauft sinjen; ekj woa aule Morjen von diene truhoatje Leew sinjen; wiels du best mien Schutz un miene Tooflucht, wan ekj en Trubbel kom.

18Ekj well die, miene Krauft, derch sinjen lowen; wiels du, Gott, best mien Schutz un mien truhoatich leeftolja Gott.

Psalmen 60

Een Jebäd en groote Noot

(Varzh 7-14: 108,7-14)

1Een goldnet Jeschenkj von David, väatosinjen no de Roosen Wies;

2aus hee jäajen de Aramäa bie Mesopotamien un de Aramäa von Zoba jekjriecht haud, aus Joab trigj jinkj un 12.000 Edomita en de Soltjäajent doot schluach.

3Gott, dee du ons vestat hast un onse Fiend hast äwa ons komen loten, un wieescht veoajat äwa ons, recht ons wada opp!

4Du hast daut Launt vescheddat un opjeräten; heel de Räten, wiels daut Launt bewäacht sikj noch.

5Du hast dien Volkj derch schwoare Tieden jefieet; du hast ons Wien jedrenkjt wuavon wie schwäakjten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Oba fa dee, dee die ferchten hast du eene Flag oppjetrocken, hinja dee see secha stonen.

7Rad ons met diene rajchte Haunt un auntwuat opp ons Jebäd, daut dien Volkj, daut du goot best, kaun jeholpen woaren.

8Gott räd en sien Heilichtum un säd: Ekj sie froo daut ekj Sichem endeelen kaun un uk daut Sukkot Tol utmäten.

9Gilead es mient, un Manasse es mient. Efraim es miene Koppbedakjunk, un Juda halpt mie daut Jesaz uttofieren.

10Moab es miene Wauschbett, un äwa Edom schmiet ekj miene Schoo, un äwa de Filista schrie ekj em Triumf.

11Wäa woat mie en de stoakje Staut nenn brinjen? Wäa woat mie en Edom nenn leiden?

12Woascht du daut nich doonen, oo Gott, du dee ons vestatst un nich mea met onse Kjrieja met jeist?

13Sto ons bie en onse Noot, wiels Menschenhelp halpt nuscht.

14Wan Gott met ons es, woa wie fauststonen. Hee woat onse Fiend unjaklunjen.

Psalmen 61

Bie Gott en Schutz

1Een Psalm von David, väatosinjen met Seidenspell.

2Gott horch woo ekj schrie, un auntwuat opp mien Jebäd!

3Von doa wua ekj oppe Ieed sie, woa ekj die aunroopen, wan mien Hoat en mie vezoacht es; nemm mie no dän Steen, dee doa hecha es aus ekj.

4Wiels du best miene Tooflucht, mien stoakja Torm jäajen miene Fiend.

5Ekj hab daut velangen eewich bie die to wonen un unja diene Flichten secha to sennen.

6Wiels du, Gott, hast jehieet, waut ekj vesproaken hab, un du hast mie daut Oafgoot jejäft, daut du fa dee hast dee dienen Nomen ferchten.

7Jeff dän Kjennich een langet Läwen un noch väle, väle Joaren.

8Mucht hee eewich opp däm Troon ver Gott bliewen. Sie to am truhoatich un leeftolich, daut et am secha helt.

9Dan woa ekj eewich met Leeda dienen Nomen lowen, daut ekj däachlich doo, waut ekj vesproaken hab.

Psalmen 62

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Ru eensich bie Gott

[1]Een Psalm von David fa Jedutun, väatosinjen.

[2]Miene Seel finjt äare Ru eensich en Gott; miene Radunk kjemt von am.

[3]Eensich hee es mien Steentorm un miene Radunk, dee mie secha helt, daut ekj nich faulen woa.

[4]Woo lang well jie aulatoop eenen Maun nostonen am omtobrinjen, dee aul soo es aus eene länende Waunt ooda een doljebroakna Tun?

[5]See räakjnen gaunz doamet am von sienen huagen Plauz rauf to steeten. See haben äare Lost aum lieejen. Met äa Mul säajnen see, oba em Hoat flieekjen see.

[6]Miene Seel finjt äare Ru eensich en Gott, wiels daut wuaropp ekj hop, kjemt von am.

[7]Eensich hee es mien Steentorm un miene Radunk, dee mie secha helt daut ekj nich stolpren woa.

[8]Miene Radunk un miene Iea komen von Gott. Hee es mien jewaultja Steentorm; Gott es miene Tooflucht.

[9]Sat june Hopninj emma opp am, leewe Lied. Schett jun Hoat ver am ut, wiels Gott es onse Tooflucht.

[10]Met de Menschen es daut nuscht. Auf groot ooda kjlien, dee wäajen aulatoop weinja aus nuscht, eendoont wooväl doa sent.

[11]Velot junt nich opp Jewault, un siet nich stolt met jestolnet goot. Wan jie rikj woaren, henjt jun Hoat nich doaraun.

[12]Ekj hab Gott hieet sajen, un mea aus eemol: Aule Krauft kjemt von mie.

[13]Un du, oo Har, best truhoatich leeftolich un leenst een jiedrem, doano aus siene Woakjen jewast sent.

Psalmen 63

Een velangen no Jemeenschoft met Gott

[1]Een Psalm von David, aus hee en Juda en de Wiltnis wia.

[2]Oo Gott, du best mien Gott, dän ekj sieekj. Miene Seel darscht no die; mien Kjarpa haft een velangen no die, soo aus utjedrieejdet Launt no Wota haft.

[3]Ekj sach die em Heilichtum, un hab diene Krauft un Harlichkjeit jeseenen.

[4]Wiels diene Leeftolichkjeit bäta es aus Läwen, woaren miene Leppen die veharlichen.

[5]Ekj woa die lowen soo lang aus ekj läw; un en dienen Nomen woa ekj miene Henj opphäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Miene Seel woat soo tofräd sennen aus wan met Moakjt un Fat sautjemoakt, un sinjent woa ekj die lowen.

7Wan ekj to Bad go, denkj ekj aun die, un wan ekj de Nacht waka ligj, denkj ekj aun die.

8Wiels du mien Helpa best, sinj ekj em Schauten unja diene Flichten.

9Miene Seel henjt aun die; diene rajchte Haunt helt mie opprajcht.

10Dee, dee mie nom Läwen stonen, woaren omkomen un woaren deep unjare Ieed nunja foaren, wua de Doodes sent.

11Dee woaren hanjejäft woaren, derch daut Schwieet to faulen, un Fooda sennen fa de wille Hunj.

12Oba de Kjennich woat sikj en Gott freien. Wäa Gott sienen Nomen aunroopt, woat am lowen; de Läajna oba woat daut Mul jestopt woaren.

Psalmen 64

Gott sien Jerecht äwa heemliche Fiend

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen.

2Gott, horch woo ekj mie em Jebäd bekloagen doo; bewoa mien Läwen fa miene jreselje Fiend.

3Bewoa mie fa de beese äare Aunschläaj, un waut de schlajchte jäajen mie jeplont haben.

4Dee schoapen sikj äare Tungen aus Schwieed, un zielen met äare jeftje Wieed aus met Feilen.

5Dee scheeten utem Vestäakj no een oschuldjen Maun; see scheeten plazlich no am onen sikj to ferchten.

6Dee spräakjen sikj unjarenaunda Moot too en äare beese Plons. See räden von heemlich Schlenjen lajen, un sajen: Wäa woat daut seenen?

7See plonen Ojjerajchtichkjeit. Wie haben ons een volkomnen Plon utjedocht, sajen see. Wiels een Mensch sien Hoat un siene Jedanken sent een Jeheemnis.

8Oba Gott woat dee met Feilen scheeten; dee woaren plazlich hanjestrakjt woaren.

9Hee woat äare ieejne Wieed jäajen an dreien, un an en de Grunt brinjen. Un wäa an sitt, woat äwa an spotten un met däm Kopp schedren.

10Aule Menschen woaren sikj ferchten un sajen: Daut haft Gott jedonen! un woaren doaräwa nodenkjen, waut hee jedonen haft.

11De jerajchte woaren sikj em Harn freien, un sikj opp am veloten. Wäa em Hoaten opprechtich es, saul am lowen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Psalmen 65

Dank fa Gott siene Wundawoakjen

[1]Eent von David siene Psalmen, väatosinjen.

[2]Gott, du woascht en Zion en Ieaforcht jeloft woaren, un wie woaren die jäwen, waut wie vesproaken haben.

[3]Du hieescht onse Jebäda, doawäajen kjemt aulemaun no die.

[4]Aus de Sind bie ons Äwahaunt neem, vejeefst du ons onse Äwaträdungen.

[5]Jesäajent sent dee, dee du die wälst un no die nemst, bie die opp däm Tempelhoff to wonen; wie haben vollopp aul daut goode en dien Hus, dien heilja Tempel.

[6]Du auntwuatst ons derch jewaultje Wundawoakjen un Jerajchtichkjeit, oo Gott onse Radunk. Du best de eensje Hopninj fa aulem, soo wiet aus Ieed un Mäa rieekjen.

[7]Du, dee du derch diene Krauft de Boaj häajestalt hast, du bewiest doaderch diene Macht.

[8]Du, dee daut ruzhende Mäa stellen deist, du stelst de Walen äa Jeruzh un de Velkja äa tooben.

[9]Dee doa wiet auf wonen, haben Respakjt fa diene Wunda. Du moakst daut de Sonnen Oppgank un de Sonnen Unjagank met Freiden sinjen.

[10]Du sorchst fa daut Launt un latst daut räajnen, un moakst daut doaderch sea rikj. Gott siene Wotastreem sent voll, de Menschen met Jeträajd to vesorjen, wiels soo hast du daut enjerecht.

[11]Du schekjst Räajen daut Pluachlaunt auntofeichten un de Kjlieta opptowieekjen. Du helst daut Launt wieekj derch Räajenschwoakja, un säajenst de Arnt.

[12]Du kjreenst daut Joa met väl goot, un doa wua du jeist, es mea aus jenuach.

[13]De Weidstapen un de Wiltnis sent uk dikj voll, un de läaje Boaj omhäa sent froo un lostich.

[14]De Weidlenda sent voll Schop, un de Schluchten sent met Jeträajd bedakjt. Dee sent froo, daut see schrieen un sinjen.

Psalmen 66

Een Dankleet fa Gott siene Help

[1]Een Psalmleet, väatosinjen. Jucht to Gott, aule Velkja oppe Ieed!

[2]Sinjt lowent sienen Nomen to ieren; sajcht aulem woo harlich hee es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Sajcht to Gott: Woo wundavoll sent doch diene Woakjen! Diene Krauft es soo groot, daut diene Fiend sikj ver die kjremmen.

4Aulemaun oppe Ieed deit die aunbäden. See lowen die met Leeda; see sinjen un lowen dienen Nomen.

5Komt un kjikjt waut Gott jedonen haft. Woo wundavoll sent doch siene Woakjen om de Menschen äat haulwen!

6Hee muak ut daut Mäa drieejet Launt. See jinjen tofoot derch däm Riefa. Komt, well wie ons to am freien.

7Hee rejieet eewich derch siene Krauft; siene Uagen seenen waut de Velkja doonen. Lot de wadaspanstje nich jäajen am oppstonen.

8Loft onsen Gott, jie Velkja; lot daut to hieren sennen, daut jie am lowen,

9dee onse Seelen aum läwen helt, un onse Feet nich jleppen lat.

10Wiels du, oo Gott, hast ons utjeprooft; du hast ons derch däm Fia jeschekjt, soo aus Selwa jereinicht woat.

11Du leetst ons faustnämen, un lädsd ons schwoare Lausten opp de Rigjes.

12Du brochst daut bat doa, daut Menschen ons äwa de Kjap fuaren; wie jinjen derch Fia un Wota; oba du brochst ons no een Plauz wua wie aules vollopp hauden.

13Ekj woa met Brauntopfa en dien Tempel nenn gonen un die betolen waut ekj vesproaken hab,

14daut, waut äwa miene Leppen kjeem un mien Mul vespruak, aus ekj en Trubbel wia.

15Ekj woa die fate Schop aus Brauntopfa brinjen, uk een Opfa von Schopsbakj. Ekj woa uk Bolles un Kosen opfren.

16Komt un horcht aula, dee jie Gott ferchten, un ekj woa junt sajen waut hee fa mie jedonen haft.

17Ekj schrieech am aun ut vollem Hauls; ekj lowd am met mien Mul.

18Wan ekj met Ojjerajchtichkjeit em Hoat omjinkj, wudd de Har nich no mie jehorcht haben.

19Oba Gott haft bestemt no mie jehorcht, un doaropp jeacht waut ekj bäden deed.

20Ekj low Gott, dee mien Jebäd nich vestad un siene truhoatje Leew nich von mie trigjhilt.

Psalmen 67

Aule Velkja sellen Gott preisen!

1Een Psalmleet, met Seidenspell väatosinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Gott, schekj ons Jnod un Säajen, un kjikj ons frintlich aun,

3daut diene Wäaj oppe Ieed bekaunt woaren, un diene Radunk mank aule Velkja.

4Muchten de Velkja die lowen, oo Gott; muchten aule Velkja die lowen.

5Muchten aule Velkja froo sennen un met Freiden sinjen, daut du de Menschen jerajcht rechten deist, un daut du de Velkja oppe Ieed rajcht fieren deist.

6Muchten de Velkja die lowen, oo Gott; muchten aule Velkja die lowen.

7Wiels daut Launt haft eene Arnt jebrocht, un Gott, ons Gott, haft ons jesäajent.

8Gott woat ons säajnen; doawäajen sull am aulemaun en de gaunze Welt aunbäden.

Psalmen 68

Gott brinjt Siech

1Eent von David siene Psalmleeda, väatosinjen.

2Lot Gott oppstonen, daut siene Fiend vejoacht woaren, un daut dee, dee am nich lieden kjennen, fa am ranen.

3Soo aus Ruak vom Wint wajch jeblost woat, soo blos du dee wajch. Un soo aus Waus vom Fia schmelt, muchten de gottloose ver Gott omkomen.

4Oba muchten de jerajchte sikj ver Gott freien un froo sennen, un sikj von Hoaten freien.

5Sinjt to Gott, sinjt, sienen Nomen to lowen! Moakt een Huachwajch reed fa däm, dee derch de Wiltnis foat. Sien Nomen es Har, un freit junt to am.

6Een Voda fa dee onen Voda, un eena, dee no de Wätfrues äa rajcht sitt, es Gott, dee en sien heiljen Tempel wont.

7Gott jeft de eensome eene Famielje; hee lat de faustjenomne loos, oba de wadaspanstje bliewen en een drieejet Launt.

8Gott, aus du bie dien Volkj veropp jinjst, aus du an derch de Wiltnis leidsd,

9don bäbd de Ieed. Un vom Himmel plenjad de Räajen ver dän Gott von Sinai, ver Gott dee Israel äa Gott es.

10Du schekjst dien Oafgoot jenuach Räajen, daut utjedrieejde Launt opptofreschen.

11Dien Volkj wond doabennen, un du, oo Gott, wieescht soo goot un sorjsd fa de oame.

12De Har jeef daut Wuat, un doa wieren väle, daut wieda to jäwen.

13Kjennichs un Armeeen randen doavon, un de Frues, dee doa tusjebläwen wieren, deelden dan en, waut toopjerooft wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Soogoa dee, dee bie de Schophäaden jebläwen wieren, kjrieejen feine Sachen, soowaut aus selwane Duwenfiguaren, met goldne Fadren en de Flichten.

15Aus de Aulmajchtja de Kjennichs vestreid, wia daut Launt bedakjt, aus wan daut en Zalmon schnied.

16De Baschan Boaj sent Gott siene Boaj; de Baschan Boaj sent groote Boaj.

17Wuarom kjikj jie groote Boaj met Aufgonst no dän Boajch, wua Gott lost haft to wonen? Jo, de Har woat doa uk emma bliewen.

18Gott haft väl dusende mol dusende Woages, un de Har es unja an aum heiljen Boajch Sinai.

19Aus du en de Hecht foaren deetst, neemst du faustjenomne met die; Menschen jeewen die Gowen, soogoa soone dee jäajenaun wieren, daut Gott, de Har, doa wonen kunn.

20Loft dän Harn, onsen Heilant, dee däachlich onse Lausten drajcht.

21Wie haben een Gott, dee doa halpt, de Har Gott, dee vom Doot rat.

22Gott woat siene Fiend bestemt de Kjap tweischlonen, dee noch een Kopp voll Hoa haben un biem sindjen bliewen.

23De Har sajcht: “Ekj woa diene Fiend von Baschan holen, un ekj woa dee von unjen em Mäa häabrinjen,

24daut du met diene Feet en diene Fiend äa Bloot klunjen kaust, un diene Hunj sikj doavon saut lekjen.”

25Dee haben jeseenen, woo du, oo Gott, veropp jeist, woo du, mien Gott un Kjennich, em Heilichtum nenn jeist.

26De Sinja jinjen taksfootich veropp un de Musikaunten hinjaraun met de Mejales, dee dän Drommel Takt schluagen:

27Loft Gott en de groote Vesaumlunk! Loft dän Harn en Israel äare Vesaumlunk!

28Ieeschtens kjemt Benjamin, de kjlansta Staum, dan Juda met siene groote Häad Leida, dan de Leida von Sebulon un von Naftali.

29Bewies diene Krauft, oo Gott; lot ons seenen woo stoakj du best, oo Gott, soo aus du verhäa jedonen hast.

30Om dien Tempel en Jerusalem sient haulwen, woaren Kjennichs die Jeschenkja brinjen.

31Doo du daut Volkj trajchtwiesen, daut soo aus een Beest mankem Schelp es. Doo uk de Velkja trajchtwiesen, dee soo aus eene Häad Bolles un Kjalwa sent. Lot dee sikj aula ver die bieejen un die Selwa brinjen. Driew dee uteneen, dee doa jieren kjriejen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32De väaschte von Ägipten woaren komen; dee von Ätiopien woaren äare Henj opphäwen un to Gott bäden.

33Sinjt to Gott, jie Kjennichsrikjs opp de Ieed, sinjt un loft dän Harn;

34dän, dee äwa aule Himmels Himmel foat, dee doa emma jewast sent; dän, dee en däm jewaultjen Rummel rät.

35Rät von Gott siene Macht! Siene Harlichkjeit es äwa Israel, un siene Krauft es en de Wolkjen.

36Gott, du best to bewundren en dien Heilichtum. Israel äa Gott selfst jeft de Menschen Krauft, stoakj to woaren. Loft onsen Gott!

Psalmen 69

Om Gott sient haulwen en Schaund schmachten

1Eent von David siene Psalmen, no de Leljenwies väatosinjen.

2Rad mie, Gott, wiels daut Wota kjemt mie batem Hauls.

3Ekj vesinkj em deepen gruntloosen Somp; ekj sie em deepen Wota nenn jeroden, wua mie de Walen äwa däm Kopp gonen.

4Ekj hab mie meed jeschräajen; mien Hauls es heesch; miene Uagen woaren schwak von soo lang no Gott sieekjen.

5Dee waut mie onen Uasoak nich lieden kjennen, sent mea aus ekj Hoa opp däm Kopp hab. Ekj hab väl stoakje Fiend onen Uasoak, dee mie vesieekjen omtobrinjen. Dee bemotten mie trigj to brinjen, waut ekj nich jestolen hab.

6Oo Gott, du weetst woo vekjieet ekj wia, un miene Sinden sent fa die nich vestoaken.

7Muchten dee, dee äare Hopninj en die haben, nich wäajen mie toschaund woaren, oo Har, du Aulmajchtja Har. Muchten dee, dee die sieekjen sikj nich schämen brucken, oo Gott en Israel.

8Daut es om dient haulwen, daut ekj veacht sie, un mien Jesecht met Schaund bedakjt es.

9Ekj sie een framda mank miene Breeda, un miene Mutta äare Kjinja kjanen mie nich.

10Wiels de Aufgonst om dien Hus brent en mie, un dee äare Lastrungen, dee die lastren, sent opp mie jefollen.

11Un wan ekj hiel un faust, woat äwa mie jespott.

12Wan ekj mie Truakjleeda auntrakj, woat äwa mie jespott.

13Dee doa aum Puat setten, räden jäajen mie, un de Drinkja dichten Leeda von mie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

14Oba ekj bäd to die, oo Har. Wan du daut ieescht fa goot aunsitst, dan lot wäajen diene truhoatje Leew, diene Auntwuat miene Radunk sennen.

15Rad mie utem Somp un lot mie nich vesinkjen; rad mie von miene Fiend un utem deepen Wota.

16Lot de Äwaschwamunk nich äwa mie komen, lot mie nich em deepen Wota vedrinkjen, un lot daut Grauf sikj nich äwa mie toomoaken.

17Oo Har, lot diene Auntwuat doano sennen aus du leeftolich best. En diene groote Jnod un Metleet komm du no mie opptoo.

18Vestäakj dien Jesecht nich fa dienen Kjnajcht; auntwuat mie schwind, wiels ekj sie en Trubbel.

19Komm no mie un rad mie; rad mie om miene Fiend äat haulwen.

20Du weetst woo ekj jeschullen, vespott un toschaund jemoakt woa; miene Fiend sent aula ver die.

21Spott haft mie daut Hoat jebroaken, un haft mie helploos jeloten; ekj socht no wäm, dee doa Metleet haud, oba doa wia kjeena, un no Treesta, oba ekj funk kjeene.

22See menjden mie Gaulsua em Äten un jeewen mie en mienen Darscht Ädikj to drinkjen.

23Lot äa ieejna Desch eene Faul fa an woaren, daut see sikj faustranen un an trigjetolt woat.

24Muchten an de Uagen vedunklen daut see nich seenen kjennen, un muchten see emma vekjräpelt sennen.

25Jeet diene Rach äwa an, un lot dien brennenda Oaja an unja kjrieen.

26Mucht äare Woninj vewilren, un mucht doa kjeena mea bennen wonen.

27Wiels see stonen dän no, dän du jeschloagen hast, un vetalen sikj jieren, woo du an vewunt hast.

28Lot dee en eene Sind no de aundre faulen daut see nich met diene jerajchte to stonen komen.

29Muchten dee utem Läwensbuak jestrikjt woaren, daut see nich met de jerajchte enjeschräwen sent.

30Ekj mott väl lieden un hab väl Weedoag. Rad mie, oo Gott, un jeff mie eene sechre Städ.

31Ekj woa Gott sienen Nomen met Leeda lowen, un am derch danken veharlichen.

32Daut woat de Har leewa haben aus een Opfa von eenen Boll, dee Hieena un Kleiwen haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

33De unjadrekjte woaren daut seenen un sikj freien, un dee waut Gott sieekjen, dän woat daut Hoat oppläwen.

34Wiels de Har hieet de oame, un veacht nich de sienje, dee doa faustjenomen sent.

35Lot Himmel un Ieed un Mäa am lowen, un aules waut sikj doabennen bewäacht.

36Wiels Gott woat Zion halpen, un Juda äare Städa wada oppbuen. Dan woaren de Menschen doa wada aunsiedlen un dee ieejnen.

37Siene Deena äare Kjinja woaren dee oawen, un dee von sienen Nomen väl hoolen, woaren doabennen wonen.

Psalmen 70

Daut vetruen opp Gott saten

(Psalm 40,14-18)

1Een Psalm von David, aus een Jedenkjopfa, väatosinjen.

2Spood die, oo Gott, un rad mie! Oo Har, komm schwind un halp mie.

3Muchten dee, dee mie nom Läwen stonen, sikj schämen un toschaund woaren; muchten dee, dee mie wellen en de Grunt brinjen, toschaund woaren un trigjedräwen woaren.

4Muchten dee, dee to mie sajen: Aha, Aha! äare Schaund seenen un trigj gonen.

5Oba muchten aul dee, dee die sieekjen, sikj to die freien un froo sennen; muchten dee, dee opp diene Radunk hoolen, emma sajen: Ons Gott es een groota Gott!

6Oba ekj sie oam un em Älent. Komm du schwind, oo Gott; du best mien Helpa un mien Rada. Oo Har, siem nich!

Psalmen 71

Een Jebäd fa Schutz en sienem huagen Ella

1Har, ekj velot mie opp die; lot mie niemols toschaund woaren.

2Rad mie, wiels du jerajcht best, un halp mie; horch no mie un rad mie.

3Sie du fa mie eene sechre Städ, no dee ekj emma komen kaun. Du hast vesproaken mie to raden. Du best mien steenfausta Schutz, hinja dän ekj secha sto.

4Gott, rad mie ut de gottloose äare Henj; ut de Kleiwen von de ojjerajchte un dee waut Jewault eewen.

5Wiels du best miene stoakje Hopninj, oo Har Gott, opp die hab ekj mie von junk aun veloten.

6Aun die hab ekj mie von Jeburt aun jeläntt; du hast mie ut miene Mutta äaren Lief jetrocken. Ekj well die emma lowen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Ekj sie fa väle een Wunda jeworden, oba du best fa mie een sechra Toofluchtsuat.

8Ekj woa aule Dach goodet von die räden un die lowen.

9Veschmiet mie nich wan ekj ieescht oolt sie, un velot mie nich wan ekj schwak woa.

10Wiels miene Fiend räden jäajen mie, un dee, dee opp de Lua ligjen mie doottomoaken, sajen sikj en äare Berodunk:

11Gott haft am veloten; sat am no un jriept am; doa es kjeena am to raden.

12Gott, sie du dicht bie mie; mien Gott, komm schwind mie halpen!

13Muchten miene Vekjläaja en Schaund omkomen. Muchten dee en Spott un Schaund to stonen komen, dee mien Ojjlekj sieekjen.

14Oba ekj woa mien Hopen niemols oppjäwen, un woa aunfangen die emma mea to lowen.

15Ekj woa dän dachäwa von diene Jerajchtichkjeit un von diene Radunk räden, wan ekj uk nich weet woo groot dee sent.

16Ekj woa en Gott dän Harn siene Krauft omhäa gonen, un ekj woa doavon räden daut eensich du jerajcht best.

17Oo Gott, du hast mie von junk aun jelieet, un ekj räd bat vondoag dän Dach von diene Wundawoakjen.

18Un wan ekj ieescht oolt un greiw sie, oo Gott, velot mie uk dan nich bat ekj Kjinja un Grootkjinja jesajcht hab, woo stoakj du best, un von diene Krauft jerät hab to aul dee, dee noch komen sellen.

19Diene Jerajchtichkjeit, oo Gott, rieekjt batem hechsten Himmel, du dee doa groote Dinja jedonen hast. Wäa, oo Gott, es soo aus du?

20Wan du mie uk hast väl betre Trubbels seenen loten, du hast mie bat doa jebrocht, daut ekj wada oppläwd. Du woascht mie von deep ut de Ieed rutholen.

21Du woascht mie sea groot moaken, un woascht mie wada treesten.

22Ekj woa die mien Gott, met Hoapenspell doafäa lowen, daut du soo tru best. Ekj woa die, mien Gott, uk met Jittoarenspell lowen, du Heilja äwa Israel.

23Ekj, dän du jerat hast, woa froo sennen un die derch sinjen lowen.

24Ekj woa dän dachäwa von diene Jerajchtichkjeit räden. Wiels dee, waut mie em Ojjlekj brinjen wullen, musten sikj schämen un sent toschaund jeworden.

Psalmen 72

Säajenswensch fa dän Kjennich

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Von Salomo. Gott jeff däm Kjennich, daut hee met dien jerajchtet Jerecht rechten un rejieren kaun; un jeff diene Jerajchtichkjeit dän Kjennich sien Sän.

[2]Lot am dien Volkj jerajcht rechten, un met Jerajchtichkjeit diene oame utem Älent raden.

[3]Auf opp de Boaj ooda de kjliene Humpels, Jerajchtichkjeit saul dien Volkj em gaunzen Launt Fräd brinjen.

[4]Hee saul de unjadrekjte em Volkj to rajcht vehalpen, un de oame äare Kjinja raden, un dee enne Grunt brinjen, dee Jewault eewen.

[5]Derch aule Jennerazionen saul am aulemaun ferchten soo lang aus de Sonn un de Mon doa sent.

[6]Hee saul soo sennen aus Räajen opp daut aufjeschnädnet Graus, soo aus een Sodda, dee daut Launt aunfeicht.

[7]En siene Tiet woat de Jerajchtichkjeit blieejen, un aules woat frädlich sennen bat de Mon nich mea es.

[8]Hee woat von een Mäa bat daut aundre rejieren, un vom Riefa aun bat äwa de gaunze Ieed.

[9]Daut Volkj en de Wiltnis woat sikj ver am bieejen, un aul siene Fiend woaren am deenen.

[10]De Kjennichs von Tarsis un von de Inseln woaren Jeschenkja brinjen. De Kjennichs von Rikj Arabien un Seba woaren uk äare Gowen brinjen.

[11]Aule Kjennichs woare sikj ver am bieejen. Un aule Velkja woaren am deenen.

[12]Wiels hee woat de oame raden wan dee schrieen, uk de unjadrekjte, dee kjeenen Helpa haben.

[13]Hee woat äwa de schwake un oame Metleet haben, un de oame woat hee vom Doot raden.

[14]Hee woat an von dee raden, dee an unjadrekjen un vejewaultjen; äa Bloot es ver am huach un dia.

[15]Mucht de Kjennich lang läwen! Mucht am Golt von Rikj Arabien jeschonken woaren. Muchten de Menschen emma fa am bäden, un am dän dachäwa säajnen.

[16]Mucht doa jenuach Jeträajd em Launt sennen, un de Boaj bat bowen dicht voll stonen, soo aus opp däm Libanon, un en de Städa sellen dee utjreenen, soo aus Graus opp de Stap.

[17]Sien Nomen saul eewich bliewen; mucht dee soo lang bliewen aus de Sonn. Aule Velkja woaren derch am jesäajent woaren, un woaren sajen, daut hee jesäajent es.

[18]Loft dän Harn, Israel äaren Gott, de eensja dee doa Wundawoakjen deit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Sien harlicha Nomen saul eewich jeloft woaren; siene Harlichkjeit saul äwa de gaunze Ieed rieekjen. Amen. Amen.

20Dit sent de latste von David, Isai sienen Sän, siene Jebäda.

Psalmen 73

Daut dredde Buak

(Psalmen 73 – 89)

Gott, ekj jehia no die

1Een Psalm von Asaf. Gott es bestemt goot to Israel, to dee, dee een reinet Hoat haben.

2Oba waut mie aunbelangt, miene Feet hauden meist jejlept; ekj wia sea meist jefollen.

3Ekj wia aufjenstich von de stolte Pucha, aus ekj sach, woo goot de gottloose daut jinkj.

4Dee haben kjeene Kwol; dee sent em Kjarpa jesunt un stoakj.

5Dee haben nich Trubbel soo aus aundre Menschen, un dee sent uk nich soo jeploacht aus aundre Menschen.

6Äa Stolt henjt om an aus een Haulskjädkje, un see haben sikj met Jewault uteewen jekjleet.

7See sent fat daut an de Uagen schwalen. See haben mea aus daut Hoat sikj denkjen kaun.

8Äare Räden sent spottent un veachtent, en äaren Stolt driewen see to unjadrekjen.

9Met äa Mul räden see soo aus wan see dän Himmel ieejnen, un met de Tung soo aus wan see de Ieed ennämen.

10Doawäajen kjemt sien Volkj no an un see drinkjen sikj daut aula en, aus wan see een Kuffel Wota ladich drunken,

11un sajen: Woo kaun Gott weeten? Weet de Aulahechsta waut hia väajeit?

12Dit es soo aus de gottloose sent, onen Sorjen, un see woaren emma rikja.

13Daut haft nuscht jeholpen, daut ekj nich en Sind läwd. Daut haft mie nuscht jenuzt, daut ekj mien Hoat un miene Henj hab rein jehoolen.

14Ekj sie dän dachäwa jeploacht worden, un ekj sie aule Morjen jestroft worden.

15Wan ekj jeplont haud, daut ekj soo räden wudd, dan wia ekj dien Volkj nich tru jebläwen.

16Aus ekj dit aula proowd to vestonen, wia daut too unjadrekjent fa mie,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17bat ekj en Gott sien Heilichtum nenn jinkj un doa vestonen kunn, waut de gottloose fa een Enj neemen.

18Du stalst dee bestemt opp glauten Boddem; du statst dee rauf, daut see omkomen.

19Woo dee doch soo plazlich omkomen! Angst un Schrakjen ritt dee met sikj.

20Soo aus eena een Droom nich achten deit wan eena oppwakjt, soo woascht du, oo Har, dee nich achten, wan du oppsteist, dee to rechten.

21Aus ekj em Hoat truarich, un em Jeist vebettat wia,

22wia ekj een Noa un wist nich bäta; ekj wia ver die aus een Tia.

23Un doch hool ekj mie emma bie die opp; du helst mie aun de rajchte Haunt.

24Du woascht mie met dienen Rot väastonen, un mie nohäa met Ieren aunnämen.

25Wäm hab ekj em Himmel buta die? Doa es nuscht opp de Ieed, daut ekj haben mucht, buta die.

26Mien Kjarpa un mien Hoat mäajen vesajen oba Gott es de Krauft en mie, un woat daut eewich bliewen.

27Dee, dee von die wiet auf sent, woaren omkomen. Du brinjst dee aula om, dee die ontru sent.

28Oba fa mie es daut goot dicht bie Gott to sennen. Ekj hab mien vetruen en Gott dän Harn jesat, daut ekj von aul diene Woakjen räden kaun.

Psalmen 74

Kloagen äwa de Venichtunk vom Heilichtum

1Unjarecht von Asaf. Gott, wuarom hast du ons opp emma vestat, un wuarom jläat dien Oaja jäajen diene ieejne Schop opp diene Weid?

2Denkj aun diene Jemeent, dee du lang trigj fa die vesorcht hast; daut es dien Volkj, woont du die loosjekoft hast. Denkj aun dän Boajch Zion, wua du wonst.

3Go emol äwa dän Tempel, dee aul soo lang doljebroaken licht; de Fient haft em Heilichtum aules en de Grunt jebrocht.

4Doa wua wie ons met die tooptrafen, es nu diene Fiend äa Jeschrech to hieren. Dee haben sikj äare ieejne Flagen oppjestalt.

5Daut sitt soo aus wan doa wäa es met eene Akjs mank jewast, aus wan hee een Woolt dolhakt.

6Dee haben aul daut utjeoabeide Straums met äare Biels un Akjsen to Grus jeschloagen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Dee haben dien Heilichtum jlikjs de Ieed doljebrent. Dee haben dän Plauz, dee no dienen Nomen jenant woat, veorreinicht.

8Dee haben sikj em Hoat jesajcht: Wie wellen dee gaunz unjaklunjen. Dee haben aule Städa em Launt doljebrent, wua Gott aunjebät wort.

9Ons woaren kjeene Wundatieekjens mea jejäft; doa sent kjeene Profeeten jebläwen, un kjeena von ons weet woo lang dit soo bliewen woat.

10Woo lang, oo Gott, woat de Fient noch äwa die spotten? Woat de Fient emma äwa die schempen?

11Wuarom helst du diene Haunt trigj? Nemm diene rajchte Haunt ut de Fupp un moak een Enj met an.

12Oba du, oo Gott, best mien Kjennich ut oole Tieden. Du hast ons eene Radunk em Launt jebrocht.

13Du deetst derch diene jewaultje Krauft daut Mäa uteneen deelen. Du bruakst de groote Droaken em Wota de Kjap.

14Daut wieescht du, dee de Leviatan de Kjap vekjwatscht, un doamet de Tieren en de Wiltnis foodad.

15Du leetst Kjwalen un Wotastreem äwadäl komen, un du leetst stoakje Streem utdrieejen

16De Dach es diena, un die jehieet uk de Nacht. Du hast Sonn un Mon häajestalt.

17Du hast aule Jrensen tweschen Launt un Wota jetrocken; du hast uk Somma un Winta jemoakt.

18Denkj doaraun, oo Har, woo de Fient äwa die jespott haft, woo de Menschen äwa dienen Nomen jespott un jeschempt haben.

19Jeff dien Volkj, daut doa soo schwak es aus eene junge Duw, nich no de wille Tieren.

20Hool die aun dienen Bunt, wiels de Lenda opp de Ieed, dee em diestren sent, woaren von kjwälarische Menschen bewont.

21Lot de unjadrekjte nich beschämt trigj gonen. Lot de schwake un oame dienen Nomen lowen.

22Sto opp, oo Gott, un sto en fa diene Sach; denkj doaraun, woo de Noaren die dän dachäwa spotten.

23Vejat nich diene Fiend äa Jeschrech, un woo diene Jäajna äa Klommua biem toonämen blift.

Psalmen 75

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Gott kjemt Jerecht auftohoolen

1Een Psalmleet von Asaf, väatosinjen.

2Wie danken die, oo Gott, wie danken die. Diene Wundawoakjen bewiesen, daut dien Nomen dicht bie es.

3Du sajchst: Ekj woa de rajchte Tiet bestemmen en dee ekj rechten woa, un ekj recht opprechtich.

4Wan uk de Ieed un aule Menschen doabowen schedren, hool ekj äare Dräaja aum Plauz.

5To de stolte säd ekj, see sullen nich mea puchen, un to de gottloose, see sullen äare Hieena nich opphäwen.

6Häft june Hieena nich nom Himmel opptoo, un rät nich soo dikjenekjich.

7Doa es kjeena em Oosten ooda em Wasten ooda en de Wiltnis, dee een Mensch erhäwen kaun.

8Oba daut es Gott, dee doa rechten deit; hee stalt eenem läach un dän aundren hecha.

9De Har haft en siene Haunt een Kuffel voll rooden, schumenden Wien, dän hee utjitt, un aule gottloose opp de Ieed drinkjen dän bat de latste Drepp.

10Ekj oba woa läweslank doavon räden, un Jakob sienen Gott met Leeda lowen.

11Hee woat de gottloose äare Krauft bräakjen, oba de jerajchte äare Krauft woat toonämen.

Psalmen 76

Gott es een Jewenna

1Een Psalmleet von Asaf, met Seidenspell väatosinjen.

2Gott es en Juda bekaunt, en Israel es sien Nomen groot.

3Hee wont en Jerusalem, siene Woninj es en Zion.

4Doa bruak hee de blitzende Feilen, de Schilten un Schwieed un de Kjrichsjewäaren.

5Du best harlicha un hecha erhowen aus de eewje Boaj.

6Stoakje Mana ligjen beraupt, un dee schlopen äaren latsten Schlop; nich een Kjrieja kaun siene Henj opphäwen.

7Wan du, Jakob sien Gott, schellen deist, ligjen de Pieed uk de Fuamana utjestrakjt stell.

8Eensich du best to ferchten. Wäa kaun ver die stonen, wan du doll best?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Du latst dien Rechta Uadeel vom Himmel hieren. De Ieed fercht sikj un es stell,

10wan du, oo Gott, die oppmoakst to rechten un de unjadrekjte em Launt to raden.

11Du woascht uk jeloft woaren wan Menschen ut Wutt jäajen die tooben; du kaust uk dee trigjhoolen, dee dien Oaja derchmoaken un dan en diene Wäaj gonen wellen.

12Moakt Gott dän Harn jun Vespräakjen, un hoolt daut uk. Lot aule Nobalenda däm Jeschenkjen brinjen, dee to ferchten es,

13dee de aunjestalde dän Moot nemt, un dän de Kjennichs opp de Ieed ferchten.

Psalmen 77

Troost en groote Veläajenheit

1Eent von Asaf siene Psalmen fa Jedutun, väatosinjen.

2Ekj schrieech to Gott om Help! Ekj schrieech to Gott, daut hee mie hieren sull.

3Wan ekj en Noot sie, sieekj ekj dän Harn. Miene Haunt wia de Nacht äwa utjestrakjt un wort nich meed, wiels miene Seel wull sikj nich treesten loten.

4Wan ekj aun Gott denkj, schrie ekj ut Veläajenheit, un denkj äwa de gaunze Sach no, un dan sinkjt mie de Moot.

5Du helst mie de Uagen op, daut ekj nich schlopen kaun. Ekj sie soo veläajen, daut ekj nich räden kaun.

6Ekj denkj aun de oole Tieden un aun de Joaren von ieescht emma.

7Ekj denkj de Nacht aun waut ekj jesungen hab, un räd met mien Hoat, un mien Jeist mott forschen.

8Woat de Har opp eewich vesteeten un kjeene Jnod mea bewiesen?

9Haft siene truhoatje Leew dan nu een Enj? Helt hee sikj nich mea aun sien Vespräakjen?

10Haft Gott vejäten Jnod to bewiesen, un em Oaja sien Metleet trigjehoolen?

11Un ekj säd: Dit es miene Schwakheit. Dän Aulahechsten siene rajchte Haunt kaun aules endren.

12Doawäajen denkj ekj doaraun, waut de Har jedonen haft. Ekj denkj aun diene väaje Wunda.

13Un ekj denkj äwa aul diene Woakjen no, un waut du nu deist.

14Gott, dien Wajch es heilich! Wua es een Gott, soo groot aus ons Gott?

15Du best dee Gott, dee doa Wunda deit; du hast de Velkja diene Krauft bewäsen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Du hast dien Volkj derch dien jewaultjen Oarm jerat, Jakob un Josef äare Nokomen.

17De Wota sagen die, oo Gott, de Wota sagen die un hauden angst. De deepste Wota toobden.

18De dikje Wolkjen gooten Wota, de Rummel rold, un de Strolen fuaren han un häa.

19Daut rummeld em Himmel, diene Blitzen bedachten dän Ieedboddem, daut de Ieed doavon bäbd un scheddad.

20Dien Wajch wia em Mäa, un dien Stich en de groote Wota, wan uk kjeena diene Footspoaren seenen kunn.

21Du brochst dien Volkj soo aus eene Häad Schop derch, met Moses un Aaron aus äare Hoad.

Psalmen 78

Gott sien Haundlen met sien Volkj

1Unjarecht von Asaf. Oo mien Volkj, horcht waut ekj junt to lieren hab! Horcht no de Wieed, dee ekj räd!

2Ekj woa derch Jlikjnisen räden un woa met vetalen verendach komen, waut see en oole Tieden derch de Bloom jerät haben,

3waut wie jehieet haben un weeten, un waut onse Vodasch ons vetalt haben.

4Wie woaren dee nich jeheem hoolen fa onse Kjinja; wie woaren dän daut vetalen, dee noch nohäa komen, von dän Harn siene harliche Wundawoakjen, aules waut hee deed, siene jewaultje Macht to bewiesen.

5Hee jeef Israel een Jesaz un stald en Jakob een Zeichnis faust un befool an äare Kjinja, daut to lieren,

6soo daut komende Jennerazionen daut uk weeten wudd, un daut soogoa dee, dee noch wudden jebuaren woaren, daut dan uk äare Kjinja sajen wudden.

7Dan wudden dee uk aula äa vetruen en Gott saten un siene Woakjen nich vejäten, un wudden siene Jebooten hoolen.

8Dee wudden nich soo stieekoppich un jäajenaun sennen aus äare Vodasch, dee em Hoat nich faust stunden em Gottvetruen, un em Jeist Gott nich tru wieren.

9Soo aus de Efraimita, dee äa Kjrichstoobehia un Boages hauden, omdreiden un trigj jinjen, aus daut toom kjriejen kjeem.

10See hilden dän Bunt met Gott nich, un wullen nich soo läwen aus daut Jesaz velangd.

11See vegauten de Woakjen un de Wunda, dee Gott an jewäsen haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

12Hee haud ver äare Vodasch en Zoan en Ägipten Wundawoakjen jedonen.

13Hee deeld daut Mäa uteneen un leet an derchgonen, un muak daut Wota soo stonen aus eene stoakje Waunt.

14Äwadach leid hee an met eene Wolkj, un de Nacht met een Licht vom Fia.

15Hee spoold de Steena en de Wiltnis un jeef an rikjlich Wota to drinkjen.

16Hee brocht Wotastreem ut een jespoolden Steen, daut dee randen aus Riefasch.

17Oba see hieeden nich opp jäajen am to sindjen; see bleewen dän Aulahechsten doa en de Wiltnis jäajenaun.

18Mootwellich vesochten see Gott wieda doamet, daut see Äten velangden, wuano an jelesten deed.

19See deeden jäajen Gott räden un säden: Kaun Gott ons hia en de Wiltnis een Desch reedmoaken?

20Aus hee dän Steen schluach, poazhd daut Wota rut, daut aus een Riefa doavon rand. Oba, kaun hee ons uk Broot jäwen? Kaun hee sien Volkj Fleesch veschaufen?

21Aus deHar an hieed, oajad hee sikj sea! Daut stekjt bie am een Fia aun jäajen Jakob, un sien Oaja äwa Israel mieed sikj,

22wiels dee jleewden nich aun Gott, un veleeten sikj nich doaropp, daut hee an raden kunn.

23Un doch kommandieed hee de Wolkjen bowen un muak de Himmelsdäaren op,

24un leet daut Mauna vom Himmel rauf räajnen, fa de Menschen to äten. Hee jeef an Broot vom Himmel.

25See eeten Enjelbroot; hee schekjt an soo väl aus see äten kunnen.

26Gott leet dän Wint vom Oosten blosen, un muak derch siene Krauft uk dän Wint vom Sieden komen.

27Hee leet soo Fleesch äwa an räajnen aus wan daut stoof, un Väajel aus Saunt aum Mäa.

28Dee leet hee an doa em Loaga, wua see wonden, runtom äare Zelten rauf faulen.

29Dan eeten see sikj saut, wiels hee jeef an daut wuano an jelesten deed.

30Oba ea see äare Lost befrädicht hauden, un daut Äten noch em Mul hauden,

31kjeem Gott sien Oaja äwa an, un hee muak de stoakjste unja an doot, un brocht de junge Mana en Israel äwatsied.

32Un trotz däm bleewen see biem sindjen, un doch jleewden see nich aun am un aun siene Wundawoakjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

33Doawäajen leet Gott an en Angst läwen un wajchstoawen, onen to waut to komen.

34Wan Gott dän Doot mank an komen leet, wongen see om un sochten am iernstlich

35un dochten doaraun, daut see en Gott secha wieren; daut Gott de Aulahechsta äa Rada wia.

36Oba see heichelden met äa Mul, un met äare Tungen luagen see am väa.

37See stunden nich faust en äa Gottvetruen un wieren sienen Bunt nich tru.

38Hee oba haud Metleet un vejeef an äare Sinden, un brocht an nich om. Hee hilt foaken sienen Oaja trigj, daut hee siene Rach nich voll gonen leet.

39Hee docht doaraun, daut see mau stoafliche Menschen wieren, un aus een Wint, dee doa äwa blost un nich trigj kjemt.

40Woo foaken sent see am opp de wille Stap nich jäajenaun jewast, un haben am en de Wiltnis enjeoajat.

41Emma wada stalden see Gott opp de Proow, un vesochten dän Heiljen en Israel.

42See dochten nich aun siene Krauft, aun dän Dach, aus hee an von äare Fiend rad,

43woo hee dan en Ägipten siene Tieekjens haud seenen loten, un en Zoan haud Wunda jedonen.

44Hee muak en äare Riefa daut Wota to Bloot, daut see ut äare Läachten nich drinkjen kunnen.

45Hee schekjt Schwoarms Ojjezeffa, dee an kjwälden, un Poggen, dee an en de Grunt brochten.

46Hee jeef de Rupen äare Arnt, un de Graushoppa äa Jeträajd.

47Hee brocht äare Wienranken derch Hoagel en de Grunt, un leet äare Mulbäabeem vefrieren.

48Hee leet äa Vee vom Hoagel schlonen un leet dän Blitz äwa äare Häaden komen.

49Hee leet sienen brennenden Oaja äwa an gonen. Siene Wutt ut to eewen schekjt hee Enjel to vedoawen un en de Grunt to brinjen.

50Hee muak een Wajch fa sienen Oaja. Hee veschoond an nich vom Doot, oba jeef an de Pestilenz han.

51Hee brocht aul de Ieeschtjebuarne en Ägipten om; daut wieren de Ieeschtjebuarne Säns en Ham siene Woninjen.

52Oba sien Volkj brocht hee rut, soo aus eene Häad Schop, un heed dee derch de Wiltnis.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

53Hee brocht dee secha derch un see ferchten sikj uk nich, oba äare Fiend worden vom Mäa bedakjt.

54Soo brocht hee an bat sien heiljet Launt, no dän Boajch, dän siene rajchte Haunt enjenomen haud.

55Hee dreef de Velkja ver an rut, un deeld an äa Launt en aus Oafgoot, un leet de Stam en Israel en äare Woninjen aunsiedlen.

56Oba see stalden Gott opp de Proow un wieren dän Aulahechsten jäajenaun, un hilden siene Jesazen nich.

57See wieren ontru un onjleewent, jrod soo aus äare Vodasch; opp an wia nuscht mea to veloten aus opp eene Feil met een schlaupen Boagen jeschoten.

58See oajaden Gott en, met äare huage Opfastäden, un reizten am to Aufgonst, met äare Aufjetta.

59Aus Gott an hieed Aufjetta aunbäden, wia hee sea fuchtich un wull met Israel nuscht mea to doonen haben.

60Hee veleet sien heiljet Zelt en Silo, en daut hee manke Menschen wond.

61Hee leet de Fiend de Bundeskjist faustnämen, en dee siene Krauft un Harlichkjeit to seenen wieren.

62Hee jeef sien Volkj daut Schwieet han; hee wia sea bossich äwa de sienje.

63Äare junge Mana kjeemen em Fia om, un äare Mejales musten onbefriet bliewen.

64Äare Priesta follen derch daut Schwieet, un äare Wätfrues kunnen nich hielen.

65Dan wuak de Har opp aus vom Schlop, aus een stoakja Maun vom Wien oppjeräacht.

66Hee schluach siene Fiend trigj un brocht eene eewje Schaund äwa an.

67Dan, en de Städ daut hee Josef ooda dän Staum Efraim wäld,

68wäld hee dän Staum Juda, dän hee goot wia,

69un bud doa sien Heilichtum huach un secha, faust to stonen aus de Ieed.

70Hee wäld sikj David, sienen Deena, un hold am von de Schophocks.

71Hee hold am von doa wua hee de Schop met Lama heed, Jakob to heeden, sien ieejnet Volkj Israel.

72Hee wia aus een Hoad, tru un von Hoaten opprechtich, un vestunt an flietich to leiden.

Psalmen 79

Es Gott opp emma oajalich?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Een Psalm von Asaf. Oo Gott, de Velkja sent en dien ieejnet Launt nenn jekomen; dee haben dienen heiljen Tempel veorreinicht un ut Jerusalem een Steenklompen jemoakt.

[2]Dee haben diene Deena äare Kjarpa no de Väajel unja däm Himmel to fräten jejäft, un diene fromme äa Fleesch no de Tieren em Launt.

[3]Dee haben rom Jerusalem äa Bloot vegoten, aus wan daut Wota wia, un doa wia kjeena de Doodes to begrowen.

[4]Wie sent fa onse Nobasch eene Schaundplak jeworden, een veachtenda Spott fa dee, dee om ons sent.

[5]Woo lang, oo Har? Woat dien Oaja emma bliewen? Woo lang woascht du diene Aufgonst brennen loten?

[6]Poasch dien Oaja äwa de Velkja, dee die nich kjanen; äwa de Kjennichsrikjs, dee dienen Nomen nich aunroopen.

[7]Dee haben Jakob to nuscht jemoakt un sien jeorwnet Launt en de Grunt jebrocht.

[8]Hool onse Vodasch äare Sinden nich jäajen ons; hab Metleet boolt äwa ons, wiels fa ons es nich mea väl jebläwen.

[9]Halp ons, oo Gott ons Heilant, om dienen Nomen to ieren. Rad ons un vejeff ons onse Sinden om dienen Nomen sient haulwen.

[10]Wuarom latst du de Velkja sajen: Wua es äa Gott? Lot ons daut noch seenen, daut du de Velkja doafäa strofst, daut see diene Deena äa Bloot vegoten haben.

[11]Lot de faustjenomne äa stänen ver die komen, un met dienen jewaultjen Oarm halp dee loostokomen, dee toom Doot veuadeelt sent.

[12]Oo Har, laj onse Nobasch säwenmol soo väl Spott oppem Kopp, aus see no die jeschmäten haben.

[13]Wie oba, dien Volkj un Schop opp diene Weid, woaren niemols opphieren die to danken, un woaren emma wada to onse Nokomen doavon räden, waut du jedonen hast.

Psalmen 80

Hia ons, Hoad äwa Israel

[1]Een Psalm un een Zeichnis von Asaf, no de Leljenwies väatosinjen.

[2]Du Hoad äwa Israel, horch no ons! Du, dee Josef heeden deist aus eene Häad Schop, du, dee tweschen de Cheruben opp däm Troon setst, komm verendach!

[3]Ver Efraim, Benjamin un Manasse, räaj diene Aulmacht opp un rad ons.

[4]Brinj ons wada trigj, oo Gott, un kjikj ons leeftolich aun, dan woa wie jerat sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Oo Har, aulmajchtja Gott, woo lang woascht du oajalich bliewen jäajen dien Volkj äare Jebäda?

6Du jefst an Tronenbroot to äten, un hast an maussenhauft väl Tronen to drinkjen jejäft.

7Du hast ons onse Nobasch toom Spott jemoakt, un onse Nobasch lachen äwa ons.

8Brinj ons wada trigj un kjikj ons leeftolich aun, dan woa wie jerat sennen.

9Du brochst eene Wienrank ut Ägipten; dan juachst du de Velkja äwa daut gaunze Launt un deetst dee doa plaunten.

10Du muakst Rum fa de Plaunt un leetst dee enwartlen, un dee haft sikj äwa daut gaunze Launt vespreet.

11De Plaunt bedakjt de Boaj met äaren Schauten, un de jewaultje Zeeda met äare Asta.

12Dee haft äare Auflaja bat aum Mäa jedräwen, un äare Asta bat aum Riefa.

13Wuarom hast du dän Goadentun doljebroaken, daut ar een jiedra beplekjen kaun, dee doa vebie jeit?

14De Schwien utem Bosch haben dän omjeweelt, un de wille Tieren han dän oppjefräten.

15Oo aulmajchtja Gott, komm trigj no ons. Kjikj vom Himmel rauf un see dit, un woak äwa dise Wienrank.

16Dee Wartel, dee diene rajchte Haunt jeplaunt haft, un dee du fa die selfst stoakj jemoakt hast.

17Dee es aufjeschnäden un met Fia vebrent. Dien Volkj kjemt om, wiels du an dreiwent aunkjikjst.

18Lot diene Haunt reiwen opp dän Maun aun diene rajchte Sied, dän Sän dän du fa die selfst stoakj jemoakt hast.

19Dan woa wie nich von die wajchgonen. Lot ons läwen, dan woa wie dienen Nomen aunroopen.

20Brinj ons wada trigj, oo du aulmajchtja Gott! Kjikj ons leeftolich aun, daut wie kjennen jerat woaren.

Psalmen 81

Jubel un Jehuarsom

1Een Psalm von Asaf, met de Jittoa väatosinjen.

2Sinjt met Freid to Gott, en däm onse Krauft steit. Jucht ut Freid to Jakob sienen Gott.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3Fangt aun to spälen, schlot de Drommel, un spält de Hoap un de Jittoa.

4Blost de Trompeet wan daut Niemon es, un uk wan daut Volmon es opp ons Fastdach,

5wiels daut es soo Mood en Israel, von Jakob sienen Gott velangt.

6Dit sad hee en fa Josef un gaunz Israel toom Aundenkjen, aus see ut Ägipten jinjen, wua see eene framde Sproak hieeden.

7Gott sajcht: Daut wia de Dach aus ekj an de Laust von de Schulren neem, un äare Henj worden de Kjarw loos.

8Aus du mie en diene Noot aunroopst, holp ekj die. Ekj auntwuad die ut de Jewitta Wolkj un vesocht die aum Wota bie Meriba.

9Horch emol, oo mien Volkj, un ekj woa die woarnen. Wan du bloos emol no mie horchen woascht, oo Israel.

10Jie sellen kjeenen framden Gott mank junt haben, un sellen kjeen framden Gott aunbäden.

11Ekj sie deHar, dien Gott, dee die ut Ägipten rut brocht; moak dien Mul wiet op, ekj woa die daut fellen.

12Oba mien Volkj horcht nich no mie; Israel well mie nich.

13Doawäajen hab ekj an bie äare vestokte Hoaten jeloten, un see läwen no äa ieejnet gootdenkjen.

14Wan mien Volkj mie wudd jehuarsom sennen, un Israel en miene Wäaj gonen wudd,

15wudd ekj äare Fiend sea schwind unjadrekjen un miene Haunt jäajen äare Jäajna dreien.

16Dee dän Harn fientlich sent, wudden sikj ver am kjremmen un äare Strof wudd emma bliewen.

17Oba ekj wudd junt dän basten Weit to äten jäwen un met Honnich utem Steen saut moaken.

Psalmen 82

Jerecht äwa de Jetta

1Een Psalm von Asaf. Gott es de Leidenda en de groote Vesaumlunk. Hee es Rechta mank de Jetta.

2Woo lang well jie ojjerajcht rechten un de gottloose väatrakjen?

3Seet emol doano, daut de oame un de Weisen to äa rajcht komen, un vehalpt dee, dee em Älent läwen un de unjadrekjte, to äa rajcht to komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Rat de oame un schwake un halpt dee ut de gottloose äare Henj to komen. Soo sajcht Gott.

5Dee weeten von nuscht goodet un vestonen nuscht vom gooden; dee gonen emmahan em diestren, doawäajen es aules oppe Ieed gruntloos un onsecha.

6Ekj saj: Jie sent Jetta; jie sent aula dän Aulahechsten siene Säns.

7Oba jie woaren soo stoawen aus Menschen, un faulen soo aus aule aundre Leida.

8Gott, moak die opp un recht aulem oppe Ieed, wiels du saust aule Velkja ieejnen.

Psalmen 83

Jebäd en Kjrichsjefoa

1Een Psalmleet von Asaf.

2Oo Gott, bliew nich stell, hool nich Fräd, Gott, bliew nich stell!

3Kjikj woo diene Fiend tooben, un woo dee, waut die nich lieden kjennen, de Kjap huach droagen.

4Lestich schluten see sikj heemlich toop jäajen dien Volkj; see beroden bie sikj, woo jäajen dee to gonen, dee du beschitzen deist.

5See sajen: Komt, well wie dee utroden, daut dee kjeen Volkj mea sent, daut aun dän Nomen Israel nich mea jedocht woat.

6See sent sikj unjarenaunda eenich jeworden, jäajen die to gonen.

7Daut sent de Edomita, de Ismaelita, de Moabita, de Hagarita,

8de Gebalita, de Amonita un Amalekita, de Filista un dee von Tierus.

9Assur haft sikj dee uk aunjeschloten, om Loot siene Kjinja to halpen.

10Vefoa met an soo aus du met de Midianiten deetst, un aus met Sisera un Jabin aum Kischon Riefa,

11dee bie Endor omjebrocht worden un äare Kjarpa vekjeemen, daut see Mest fa de Ieed worden.

12Moak daut met äare väaschte, soo aus met Oreb un Seeb, aul äare väaschte, soo aus met Seba un Zalmunna,

13dee doa säden: Well wie Gott sien Weidlaunt ennämen.

14Oo Gott, moak ut an een Wintkjriesel, soo aus Sprie em Wint.

15Aus Fia daut dän Woolt dolbrent, aus eene Flaum dee dän Boajch en Flaumen sat,

16soo sat du an too met dien Wada, soo enjst du an met dien Jewittastorm.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Bedakj an daut Jesecht met Schaund, soo daut Menschen entlich no dienen Nomen sieekjen woaren, oo Har!

18Muchten dee emma en Schaund un Angst bliewen, un omkomen.

19Dan woaren see daut enseenen, daut du, dee du Har heeten deist, auleen de Aulahechsta en de Welt best!

Psalmen 84

Een velangen no Gott sien Tempel

1Een Psalm von Korach siene Säns, met de Jittoa väatosinjen.

2Woo scheen sent diene Woninjen, Har, dee du aules rejieescht!

3Miene Seel velangt un bangt sikj no Gott siene Väahäw; mien Kjarpa un miene Seel juchen ut Freid, dän läwendjen Gott to seenen.

4Soogoa de Spoalinkj haft een Hus jefungen, un de Schwaulem een Nast, wua see äare junge haben kaun, dicht bie dien Aultoa, oo Har, dee du aules rejieescht, mien Kjennich un mien Gott.

5Woo jlekjlich sent dee, dee en dien Hus wonen: dee lowen die emma!

6Jlekjlich sent dee, dee äare Krauft en die finjen un von Hoaten en diene Wäaj waundlen.

7Wan see derch daut Jaumatol gonen, woat an daut voll Wotakjwalen woaren, un uk de tiedja Räajen woat de Jladen met Wota fellen.

8Dee woaren biem gonen emma stoakja, bat see ver äaren Gott en Zion stonen.

9Hia mien Jebäd, oo aulmajchtja Har Gott! Oo Jakob sien Gott, horch no mie!

10Oo Gott, kjikj ons Schilt, dienen jesaulften Kjennich, jenstich aun.

11Een Dach en diene Väahäw es bäta aus 1.000 sestwua. Ekj wudd leewa bie mien Gott sien Hus aun dee Däa oppaussen, aus en de gottloose äare Hiesa wonen.

12Wiels Gott de Har es Sonn uk Schilt. De Har jeft Jnod un Iea. Hee helt fa dee nuscht goodet trigj, dee opprechtich en siene Wäaj gonen.

13Oo Har, dee du aules rejieescht, jlekjlich es dee Mensch, dee sikj opp die velat.

Psalmen 85

Fräd fa Gott sien Volkj

1Een Psalm von Korach siene Säns, väatosinjen.

2Har, dee du dien Launt verhäa hast Jnod bewäsen un hast Jakob sien faustjenomnet Volkj trigj jebrocht,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3du vejeefst dien Volkj äare Gottloosichkjeit, un bedakjst äare Sinden.

4Du deetst don nich Rach eewen. Du hast die von dienen wutjen Oaja trigjetrocken.

5Stal ons wada häa, oo Gott, ons Heilant, un sie nich lenja vedrislich äwa ons.

6West du emma doll bliewen äwa ons, un dienen Oaja emma äwa onse Nokomen gonen loten?

7West du ons dan nich wada beläwen daut dien Volkj sikj äwa die freien kaun?

8Wies ons diene truhoatje Leew, oo Har, un lot ons diene Radunk seenen!

9Ekj woa doano horchen, waut Gott de Har sajen woat; hee vesprakjt ons, sien Volkj un siene heilje, Fräd, wan wie nich wada trigj no ons vedorwnet Läwen gonen.

10Hee es secha emma reed dee to halpen, dee am ferchten, daut en ons Launt Harlichkjeit wont,

11daut truhoatje Leew un Woarheit sikj trafen, un Jerajchtichkjeit un Fräd sikj kussen,

12daut de Menschen oppe Ieed bie de Woarheit bliewen un Gott en Jerajchtichkjeit vom Himmel kjikjt.

13De Har woat secha jäwen waut goot es, un ons Launt woat eene Arnt brinjen.

14Jerajchtichkjeit jeit ver am, un moakt fa am dän Wajch reed.

Psalmen 86

Een Roop no Help en groote Noot

1David sien Jebäd. Har, horch no mie un jeff mie eene Auntwuat, wiels ekj sie oam un em Älent.

2Bewoa miene Seel, wiels ekj jehia die! Mien Gott, halp dienen Deena, dee sikj opp die velat.

3Har, lot diene Jnod äwa mie komen, wiels ekj kom aule Dach ver die em Jebäd.

4Moak dienen Deena de Seel froo; mien velangen, oo Har, es no die!

5Wiels du, Har, best goot un reed to vejäwen, un hast eene truhoatje Leew fa aul dee, dee die aunroopen.

6Hia mien Jebäd, oo Har! Horch woo ekj om Jnod schrie!

7Wan ekj en Trubbel kom, woa ekj die aunroopen, wiels ekj weet du woascht mie auntwuaten.

8Har, mank aule Jetta es kjeena soo aus du; kjeena kaun daut doonen waut du deist.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Aule Velkja, dee du jeschaufen hast, oo Har, woaren ver die komen un die aunbäden; dee woaren dienen Nomen ieren.

10Wiels du best een groota Gott un deist Wundawoakjen un best de eensja Gott.

11Wies mie dienen Wajch, oo Har, un ekj woa en diene Woarheit waundlen. Hool mien Hoat bie daut eene, daut ekj dienen Nomen ferchten woa.

12Ekj woa die, oo Har mien Gott, von gaunzem Hoaten lowen, un eewich dienen Nomen veharlichen.

13Wiels diene truhoatje Leew fa mie es sea groot; du hast miene Seel vom Doot jerat.

14Gott, de stolte sent jäajen mie oppjestonen, un eene jewaultje Baund steit mie nom Läwen, Menschen dee nich met die räakjnen.

15Du oba, Har Gott, best voll Jnod un Metleet, du best jeduldich, truhoatich un leeftolich.

16Oo nemm mie en Jnoden aun. Jeff dienen Deena diene Krauft un rad diene Deenarin äaren Sän!

17Jeff mie een Tieekjen daut du goodet aun mie deist, daut miene Fiend daut seenen motten un toschaund woaren, wiels du, Har, mie doch jeholpen un jetreest hast!

Psalmen 87

Daut Birjarajcht en Zion

1Een Psalmleet von Korach siene Säns. De Staut steit opp fausten Grunt opp däm heiljen Boajch.

2De Har haft eene jratre Leew fa Zion met aul äare Puaten aus fa aul Jakob siene Städa.

3Un von die, Gottesstaut, woaren harliche Dinja jerät.

4Ekj woa von dee, dee mie en Ägipten un Babel kjanen, un uk von de veschiedne Menschen dee en Filistien, Tierus un Ätiopien jebuaren sent, dee mie kjanen, sajen: Dise sent hia jebuaren.

5Un von Zion woat jesajcht woaren: Disa un jane sent doa jebuaren, un daut de Aulahechsta selfst de Staut stoakj un secha moakt.

6Wan de Har de Velkja talt, schrift hee dee em Volkjsrejista en: Dise sent en Zion jebuaren.

7Dan woaren de Sinja uk de Fleetenspäla sajen: Aul miene Säajenskjwalen sent en die.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Psalmen 88

Daut Jebäd wan veloten un en Doodesjefoa

1Een Psalmleet von Korach siene Säns, väatosinjen, no de Wies: De schwake em Älent. Unjarecht von Heman, dän Esrachita.

2Oo HarGott, mien Heilant, ekj schrie Dach un Nacht ver die.

3Lot mien Jebäd ver die komen un horch wan ekj schrie.

4Wiels met miene Seel es daut jaumalich un ekj hab dän Doot ver de Uagen.

5Ekj woa aunjeseenen aus eena, dee reed es fa daut Grauf. Ekj sie aus een Maun, dee kjeene Krauft haft.

6Ekj woa aul manke Doodje jetalt, dee soo aus de jeschloagne en de Jräwa ligjen, aun dee du nich mea denkjst; diene Help es fa an aufjeschnäden.

7Du hast mie en een deepet diestret Grauf jelajcht.

8Dien Oaja licht schwoa opp mie; diene Walen sent von aule Sieden äwa mie jerolt.

9Du hast daut soo wiet jebrocht daut miene baste Frind mie veloten, un daut ekj an wadalich sie. Ekj ligj enjeschloten un kaun nich rut.

10Miene Uagen sent derch aul mien Trua schwak jeworden. Har, ekj schrie aule Dach no Help. Ekj sto ver die met utjestrakjte Henj.

11Latst du de Doodje diene Wunda seenen? Ooda woaren de Doodje oppstonen un die danken?

12Woat em Grauf von diene truhoatje Leew jerät woaren? Es daut em Grauf to seenen, woo tru du best?

13Kjennen diene Wunda em diestren jeseenen woaren, ooda diene Jerajchtichkjeit en een Launt, wua aules vejäten es?

14Ekj oba schrie om Help, oo Har! Zemorjes kjemt mien Jebäd ver die.

15Har, wuarom statst du mie trigj un latst die nich von mie seenen?

16Ekj hab von junk opp en Angst un Älent jeläft, un sie dicht biem Doot jewast; ekj lied unja diene Schrakjen un sie schia vezoacht.

17Dien wutja Oaja es äwa mie jekomen. Diene Schrakjen haben mie en de Grunt jebrocht.

18Dee sent aule Dach om mie soo aus een Huachwota; dee haben mie runtom en äare Jewault.

19Du hast mie miene Kommaroden un miene Frind wajch jenomen, daut diestre es nu mien eensja Frint.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Psalmen 89

Troost fa David sien Hus

1Unjarecht von Etan, dän Esrachita.

2Har, ekj well eewich von diene truhoatje Leew sinjen, un ekj woa emma un emma doavon räden, woo tru du best.

3Ekj behaupt, daut diene truhoatje Leew eewich faust steit un daut eena sikj soo secha opp die veloten kaun aus opp dän Himmel selfst.

4Du sätst: Ekj hab met mien jewälden een Bunt jemoakt; ekj hab mienen Deena David jeschwuaren,

5daut von siene Nokomen emma wäa bliewen woat, un daut sien Troon von derch aule Jennerazionen bestonen woat.

6De Himmel woaren diene Wunda lowen, oo Har, un sajen woo tru du en de heilje äare Vesaumlunk best.

7Wiels wäa es en de Wolkjen met dän Harn to vejlikjen? Un wäa en aule Himmelswelten es soo aus ons Har?

8Gott woat en de heilje äare Vesaumlunk jefercht un mott en Ieaforcht jehoolen woaren von aul dee, dee om am sent.

9Oo Aulmajchtja Gott un Har, wäa es soo aus du? Du best majchtich, oo Har, un opp die es gaunz un goa to veloten.

10Du rejieescht äwa daut orruje Mää; du stelst de Walen wan dee sikj häwen.

11Du hast Rahab en Bieta jebroaken, soo aus een Dooden, un vestreist diene Fiend met dienen stoakjen Oarm.

12Himmel un Ieed sent diene! Du hast dän Grunt jelajcht fa dän Ieedboddem un waut doabennen es.

13Du hast dän Nuaden uk dän Sieden jeschaufen. De Boaj Tabor un Hermon sinjen froo en dienen Nomen.

14Du hast eenen jewaultjen Oarm! Stoakj es diene rajchte Haunt; dee es huach oppjehowen.

15Du rejieescht jerajcht un opprechtich; daut es emma to seenen woo leeftolich un tru du best.

16Jesäajent es daut Volkj daut doa jubelieren kaun; dee woaren ver die en dien Licht waundlen.

17Dee woaren sikj aule Dach to dienen Nomen freien un en diene Jerajchtichkjeit jeieet sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18 Du moakst ons harlich un jefst ons Krauft; en diene Jnod jefst du ons Krauft, jäajen onse Fiend to stonen.

19 Ons Schilt jehieet däm Harn, ons Kjennich jehieet däm, dee en Israel heilich es.

20 Du rädsd emol derch eene Openboarunk to diene Heilje un sätst: Ekj hab een Helt oppjewakjt. Ekj hab eenem utem Volkj jewält un huach väajehowen.

21 Ekj hab mienen Deena David jefungen, un hab am met miene heilje Eelj aus Kjennich jesaulft.

22 Miene Haunt saul am unjastetten; derch mienen Oarm woat hee stoakj sennen.

23 Jäajen am woat kjeen Fient stonen kjennen; kjeen ojjerajchta woat am unjadrekjen.

24 Ekj woa siene Jäajna ver am en de Grunt schlonen, un dee ploagen, dee am nich lieden kjennen.

25 Mien toovetruen un truhoatje Leew sellen met am sennen, un mien Nomen woat am stoakj jenuach moaken jäajen siene Fiend to stonen.

26 Ekj woa siene Haunt äwa daut Mäa stalen, un siene rajchte Haunt äwa de Riefasch.

27 Hee woat soo to mie sajen: Du best mien Voda, mien Gott, un mien Schutz wua ekj secha sie.

28 Ekj woa am uk mienen Ieeschtjebuarnen nanen, dee mank aule Kjennichs oppe Ieed daut hechste steit.

29 Miene truhoatje Leew fa am saul eewich bliewen, un mien Bunt met am saul emma stonen.

30 Siene Famielje saul niemols utstoawen un siene Harschoft woat bliewen soolang aus de Himmel steit.

31 Wan oba siene Kjinja sikj nich aun mien Jesaz hoolen, un nich en miene Wäaj waundlen,

32 wan dee miene Ordnungen entheiljen, un miene Jebooten nich hoolen,

33 dan woa ekj an fa äare Sinden un Gottloosichkjeit utem Grunt strofen, aus met däm Stock ooda eene Pitsch.

34 Oba miene truhoatje Leew woa ekj nich von am trigjtrakjen, un ekj woa uk niemols ontru woaren.

35 Ekj woa mienen Bunt nich bräakjen, uk nich endren, waut äwa miene Leppen jekomen es.

36 Dit hab ekj eemol fa emma bie mienen heiljen Nomen jeschwuaren, un ekj wudd David nich väalieejen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

37Doa woat emma wäa von siene Lienje bliewen, un siene Harschoft woat ver mie bestonen soo aus de Sonn.

38Dee saul eewich stonen soo aus de Mon; dee saul fauststonen soolang aus de Himmel steit.

39Oba du best äwa dienen jesaulften Kjennich sea doll jewast; du hast am vestat un veschmäten.

40Du hast dän Bunt met dienen Kjnajcht trigjenomen; du hast siene Kroon em Drakj jeschmäten un doaderch veonieet.

41Du best derch aul siene Wenj jebroaken un hast aul siene vesechade Städa vedorwen.

42Aul dee waut doa vebie gonen, bestälen am; hee es fa siene Nobasch een Spott jeworden.

43Du hast siene Jäajna de rajchte Haunt huachjehowen; du moakst siene Fiend froo!

44Du hast am uk de Krauft em Schwieet wajch jenomen, un hast am em Kjrich nich biejestonen.

45Du hast met siene Pracht een Enj jemoakt, un siene Kroon opp de Ieed jeschmäten.

46Du hast siene Jugentjoaren vekjartat, un hast am met Schaund bedakjt.

47Woo lang, oo Har? West du die opp emma vestäakjen? Woo lang woat dien Oaja brennen?

48Denkj doaraun, woo kort mien Läwen es; hast du aule Menschen fa nuscht jeschaufen?

49Doa läft kjeena, dee nich stoawen mott, dee siene Seel ut dän Doot siene Haunt raden kaun.

50Oo Har, wua es diene väaje truhoatje Leew jebläwen, dee du, opp däm wie ons veloten kjennen, David vesproaken hast?

51Denkj doaraun, Har, woo dien Kjnajcht es vespott worden, un woo ekj dän Spott von aule Velkja en mien Hoat droag;

52dän Spott wuamet diene Fiend, oo Har, jieda Schrett jespott haben, dän dien jesaulften Kjnajcht jegonen es.

53De Har saul opp emma jeloft woaren! Amen un Amen.

Psalmen 90

Daut vieede Buak

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

(Psalmen 90 – 106)

Gott es eewich, de Mensch vejeit

1Dän Gottesmaun, Moses, sien Jebäd. Har, du best emmawajch onse Tooflucht.

2Ea de Boaj verendach jebrocht worden, ooda ea du de Ieed un de Welt häastalsd, best du Gott en aule Eewichkjeit.

3Du, dee de Menschen stoawen latst un sajchst: Komt wada Menschenkjinja!

4Wiels 1.000 Joa sent bie die soo aus de jistasche Dach, dee vegonen es, ooda soolang aus een Nachtwajchta woakt.

5Du fäachst de Menschen wajch aus en een Stroom; dee sent aus een Droom em Schlop. Zemorjes sent dee aus Graus daut fresch utlat;

6zemorjes es daut jalsta un waust, un zeowes vewalkjt un vedrieecht daut.

7Daut moakt dien Oaja, daut wie soo omkomen, un diene Wutt, daut wie plazlich wajch motten.

8Du hast onse Gottloosichkjeiten un onse jeheeme Sinden ver die jestalt, soo daut du dee seenen kaust.

9Wie haben onse Läwestiet unja dien Oaja jeläft; wie schluten ons Läwen auf met een Jestän.

10Ons Läwen es hia 70 Joa, un wan daut huach kjemt, 80, un wan daut uk scheen jewast es, hab wie doch bloos von Mieej un Trua to räden; daut kjemt boolt to Enj un wie flieejen wajch.

11Wäa weet, waut dien Oaja utrechten kaun? Wiels diene Wutt es soo groot aus de Forcht, dee die traft.

12Lia ons bedenkjen, daut wie stoawen motten, daut wie kluak woaren.

13Oo Har! Woo lang noch? Drei die doch trigj no ons un hab Metleet met diene Deena!

14Har, jeff ons aul tiedich diene truhoatje Leew. Dan well wie die lowen un ons Läwenlank froo sennen.

15Moak ons nu krakjt soo lang froo aus du ons jeploacht hast, doano aus wie Joaren Ojjlekj jeläden haben.

16Lot diene Deena un äare Kjinja diene Woakjen un diene Harlichkjeit seenen.

17Mucht de Har, ons Gott, emma leeftolich to ons sennen, un daut Woakj daut wie doonen verwoats komen loten. Jo, lot onse Oabeit verwoats komen.

Psalmen 91

Gott beschizt

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Wäa bie dän Aulahechsten em Schulinj wont, woat sikj bie dän Aulmajchtjen em Schauten vereiwen.

2Dee woat toom Harn sajen: Du best miene Tooflucht un miene vesechade Staut, mien Gott opp dän ekj mie velot.

3Hee woat die secha ut dän Jäaja siene Schlenj rutraden un uk ut de jefäadelje Pestilenz.

4Hee woat sikj die unja de Flichten nämen, un doarunja woascht du emma secha sennen. Daut hee soo tru es, es aus een Schorm un Schilt.

5Du woascht nich Angst haben, daut de Nacht waut schrakjeljet passieren woat, ooda fa de Feilen, dee äwadach flieejen,

6uk nich fa de Pestilenz, dee sikj em Diestren romschlikjt, ooda fa de Ploagen, dee medden em Dach ombrinjen.

7Wan bie die uk 1.000 aun eene Sied faulen un 10.000 aun de rajchte Sied, oba daut saul die nich dicht bie komen.

8Du woascht bloos kjikjen un met diene Uagen seenen, woo de gottloose jestroft woaren.

9Wiels du die dän Harn, dän Aulahechsten, aus Woninj jewält hast,

10woat äwa die kjeen Schoden komen, un bie diene Woninj woat kjeene Ploag dicht bie komen.

11Wiels hee haft siene Enjel jesajcht äwa die to sennen, un die opp aul diene Wäaj to bewoaren.

12Dee woaren die opp de Henj droagen, daut du die de Feet nich aun de Steena statst.

13Du woascht opp däm Leiw un opp de Schlang stieen kjennen, un opp junge Leiws un Droaken met de Feet romklunjen.

14Wiels hee mie goot es, sajcht de Har, woa ekj am uthalpen. Wiels hee mienen Nomen kjant, woa ekj am bewoaren.

15Hee woat mie aunroopen un ekj woa am auntwuaten. Ekj woa am em Trubbel biestonen; ekj woa am raden un to Ieren brinjen.

16Ekj woa am met een langet Läwen tofräd stalen, un am miene Radunk seenen loten.

Psalmen 92

Met Freid Gott danken

1Een Psalmleet fa däm Sabat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Daut es goot dän Harn to danken un met Leeda dienen Nomen to lowen, du Aulahechsta,

3Zemorjes räd wie von woo truhoatich leeftolich du best, un zeowes saj wie, woo wie ons opp die veloten kjennen.

4Wie lowen die met daut tieen seidje Instrument, un spälen met Hoapen un Jittoaren.

5Har, du hast mie derch diene Woakjen froo jemoakt, un ekj sinj met Freid von dien Hauntwoakj.

6Oo Har, woo groot sent doch diene Woakjen, un diene Jedanken sent soo sea deep.

7Wäa nich weis es, jleeft daut nich, un een Noa vesteit daut nich,

8daut wan de gottloose uk jreenen aus Graus, un de Sinda aula blieejen, daut dee woaren opp emma äwatsied jebrocht woaren.

9Oba du, oo Har, best eewich de aula Hechsta.

10Dan kjikj emol, diene Fiend, oo Har, kjikj emol, diene Fiend motten omkomen un aule schlajchte vestreit woaren.

11Oba du hast mie soo stoakj jemoakt aus een willen Boll, un hast mie Freideneelj äwajegoten.

12Miene Uagen haben jeseenen woo miene Fiend jefollen sent. Miene Uaren hieren woo de schlajchte, dee sikj jäajen mie saten, to Grunt gonen.

13De jerajchte woaren jreenen aus een Paulmboom; dee woaren soo waussen aus een Zeedaboom opp däm Libanon.

14Dee sent emHarn sien Hus jeplaunt, un woaren en Gott siene Väahäw jreenen.

15Dee woaren noch en de oole Joaren Frucht droagen, un woaren fresch un em blieejen bliewen.

16Doaraun es to seenen, daut de Harjerajcht un opprechtich es; bie am sto ekj secha, un en am es nuscht ojjerajchtet.

Psalmen 93

De Har von de Welt

1De Har es Kjennich un harlich jekjleet. De Har es en siene Jewault harlich jekjleet un haft de Welt häajestalt un soo enjerecht, daut see bliewen saul. 2Diene Harschoft es von Aunfank aun jewast. Du best eewich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Har, de Wotastreem komen hecha; de Wotastreem woaren luda; de Wotastreem kjrieen emma jratre Walen. 4De Wotawalen em Mäa sent groot un ruzhen jewaultich, oba de Har huach bowen es noch stoakja.

5Diene Wieed stonen faust. Heilichkjeit zieet dien Hus opp eewich, ooHar!

Psalmen 94

De Rechta von de gaunze Welt

1Oo Har Gott, du Racheewa, oo Gott, dee du Rach eewen deist, komm verendach!
2Sto du Weltrechta opp, un tol de stolte trigj, waut see vedeent haben!

3Woo lang woaren de gottloose, oo Har, woo lang woaren de gottloose prolen? 4Dee räden stolte Wieed; aul dee, waut Jewault eewen puchen met sikj selfst. 5Dee klunjen opp dien Volkj rom un ploagen dien ieejnet Volkj. 6De Wätfrues un de framde brinjen see om, un de Weisen moaken see doot. 7See sajen: De Har sitt daut nich, un Jakob sien Gott kjemmat sikj nich doarom, waut wie met an doonen.

8Denkjt emol doaräwa no, jie Noaren em Volkj; wanea woa jie to Besennunk komen? 9Sull dee, dee daut Ua jeschaufen haft, nich uk hieren? Deit dee, dee daut Uag jeschaufen haft, nich seenen? 10Deit dee, dee de Velkja belieet, junt nich strofen? Fält däm, dee aundre lieet, daut selfst aun Erkjantnis? 11De Har weet, waut Menschen denkjen! Hee weet, woo nuzloos daut es.

12Jesäajent es dee Maun dän du strofst, un derch dien Jesaz belieren deist; 13daut du am Ru jefst un utem Trubbel ratst, bat fa de gottloose een Grauf jegroft es. 14Wiels de Har woat sien Volkj nich vesteeten un sien ieejen Volkj niemols veloten. 15Wiels Jerecht woat wada opp Jerajchtichkjeit stonen, un wäa von Hoaten opprechtich es, woat sikj doatoo freien.

16Wäa steit fa mie un jäajen de gottloose? Wäa steit fa mie un jäajen de onjehuarsome? 17Wan de Har mie nich jeholpen haud, wudd miene Seel boolt haben em stellen Grauf jeläajen. 18Aus ekj säd: Mie jleppen de Feet, dan hilt diene truhoatje Leew, oo Har, mie opprajcht.

19Aus ekj ennalich sea beduat wia, freid miene Seel sikj to dienen Troost.

20Har, sust du irjentwaut to doonen haben met gottloose Harschoften, dee daut Jesaz brucken toom daut schlajchte to rajchtfoadjen? 21See baunen sikj toop jäajen de jerajchte, un vedaumen de oschuldje toom Doot.

22Oba de Har es miene vesechade Staut jeworden, un mien Gott aus een Steen, hinja dän ekj secha sie. 23Hee woat an fa äare Ojjerajchtichkjeit strofen, un fa äare Sinden ombrinjen; de Har, ons Gott, woat dee äwatsied brinjen.

Psalmen 95

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jehuarsom needich om Gott auntobäden

1Komt, well wie met Leeda dän Harn lowen, un ut Freid juchen un onsen Harn lowen, dee ons rat un secha helt.

2Well wie dankent ver am komen un am met Jesank un Musikj ieren.

3Wiels de Har es de groota Gott, de groota Kjennich äwa aule Jetta.

4En siene Haunt es aules, waut unjen en de Ieed es, un de Boaj bat en de hechste Spetzen sent uk siene.

5Daut Mäa es uk sient, wiels hee muak daut, un siene Henj haben uk daut drieeje Launt jeschaufen.

6Komt, well wie am aunbäden un ver am kjneeen un hanfaulen ver däm Harn, dee ons jemoakt haft.

7Wiels hee es ons Gott, un wie daut Volkj opp siene Weid un de Schop fa dee hee sorcht. Wan jie vondoag siene Stemm hieren,

8dan vehoat june Hoaten nich, soo aus bie Meriba passieed, bie Massa en de Wiltnis,

9wua june Vodasch mie vesochten un opp de Proow stalden, wan see miene Woakjen uk aul jeseenen hauden.

10Dit Volkj es mie 40 Joa jäajenaun jewast, soo daut ekj säd: Daut es een Volkj, dee em Hoat erren un miene Wäaj nich lieren wellen.

11Doawäajen schwua ekj en mienem Oaja, daut see nich en miene Ru Städ nenn komen sellen, dee ekj an vesproaken haud.

Psalmen 96

Gott, de Kjennich von de gaunze Ieed

(1.Chr 16,23-33)

1Sinjt däm Harn een nieet Leet väa; sinjt fa dän Harn, de gaunze Welt.

2Sinjt fa dän Harn un loft sienen Nomen. Rät aule Dach von woo hee raden deit.

3Vetalt aule Velkja von siene Harlichkjeit un von siene Wundawoakjen.

4Wiels de Har es groot un lowenswieet. Hee sull mea jefercht woaren aus aule Jetta.

5Wiels de Velkja äare Jetta sent aules Aufjetta, oba de Har haft dän Himmel jemoakt.

6Pracht un Harlichkjeit sent ver am; Krauft uk Scheenheit fellen sien Heilichtum.

7Jie Menschenkjinja ut aule Velkja, schrieft dän Harn Iea un Jewault too.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Schrieft dän Harn de Harlichkjeit too, dee sienen Nomen traft. Komt met Opfa en sienen Väahoff.

9Doot dän heiljen Harn en aule Scheenheit aunbäden. De gaunze Welt, fercht dän Harn.

10Sajcht to aule Velkja, daut de Har Kjennich es, un daut de Welt, dee hee jeschaufen haft, fauststonen deit, un daut hee de Velkja rajcht rechten woat.

11Lot dän Himmel sikj freien un de Ieed froo sennen; lot daut Mäa ruzhen met aules waut doabennen es.

12Lot de Stapen un waut doabowen es sikj freien. Dan woaren aule Beem en de Welda met Freiden juchen.

13Dee woaren ver däm Harn sinjen, wiels hee kjemt, hee kjemt de Ieed to rechten. Hee woat de Welt jerajcht rechten, un de Velkja, soo aus hee daut rajcht sitt.

Psalmen 97

De Kjennich von de Ieed un sien Volkj

1De Har es Kjennich, lot daut Ieedrikj sikj freien, un lot de väle Inseln froo sennen.

2Dikje diestre Wolkjen sent om am, Jerajchtichkjeit un Jerecht sent de Grunt von wuarut hee rejieet.

3Ver am jeit een Fia, daut siene Fiend aun aule Sieden ombrinjt.

4Siene Blitzen dachen äwa de Welt; de Ieed sitt daut un scheddat.

5De Boaj veschmelten aus Waus ver däm Harn, ver däm Harn äwa de gaunze Welt.

6De Himmel moaken bekaunt, woo jerajcht hee es, un aule Velkja seenen, woo harlich hee es.

7Wäaemma Jettabilda aunbät un met siene Jetta pucht, woat toschaund; de Jetta motten aula Gott aunbäden.

8Zion hieet daut un es froo, un Juda siene Dajchta freien sikj uk, daut de Har rajcht rechten deit.

9Wiels du, Har, best de Aulahechsta äwa de gaunze Welt; du steist huach äwa aule Jetta.

10Jie, dee jie dän Harn goot sent, stalt junt jäajen daut beese! De Har bewoat siene heilje äare Seelen; hee rat an ut däm beesen siene Henj.

11Dän jerajchten mott daut Licht emma wada oppgonen, un daut fromme Hoat mott froo woaren.

12Jie jerajchte, freit junt em Harn un dankt am fa aules waut hee deit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Psalmen 98

Een Jubelleet, daut Gott en aule Welt de Bowahaunt haft

1Sinjt däm Harn een nieet Leet väa, wiels hee deit Wunda; hee haft derch siene rajchte Haunt un sien heiljen Oarm äwa aul siene Fiend jewonnen.

2De Har haft ons jewäsen, woo hee raden kaun, hee haft de Velkja daut kloa jemoakt, daut hee jerajcht es.

3Hee bewees Israel wada, woo truhoatich un leeftolich hee Frieejoa to an jewast wia. De gaunze Welt haft jeseenen, woo hee raden deit.

4Lot de gaunze Welt äwa däm Harn juchen; stemt een scheenet Leet aun, un loft am.

5Loft dän Harn met Hoapenspell, met Instrumenten un sinjen;

6met Drommeln un Trompeeten bewiest dän Harn un Kjennich june Freid.

7Lot daut Mäa ruzhen un aules waut doabennen es, de Ieedboddem un dee doabowen wonen.

8Lot de Riefasch met de Henj klautschen. Lot de Boaj met Freiden toop sinjen.

9Lot dee ver dämHarn sinjen, wiels hee kjemt de Ieed to rechten. Hee woat de Welt jerajcht rechten, un de Velkja soo aus daut rajcht es.

Psalmen 99

De heilja Gott es ons Kjennich

1De Har es Kjennich, doawäajen zetren de Velkja; hee sett tweschen de Cheruben, doawäajen bewäacht sikj de Ieed.

2De Har es groot en Zion un huach äwa aule Velkja.

3Lot an dän Harn sien grooten wundaboaren Nomen lowen; hee es heilich.

4De stoakja Kjennich es doaropp ut, rajcht to schaufen. Du moakst fromm! Du hast fa Israel jeschaufen, waut jerajcht un rajcht es.

5Ieet dän Harn onsen Gott, un bät am aun ver siene Footbenkj, wiels hee es heilich.

6Moses un Aaron wieren mank siene Priesta, un Samuel wia mank dee, dee sienen Nomen aunroopten; dee roopten dän Harn aun, un hee auntwuad an.

7Hee räd to an derch een Wolkjenstenda, un see hilden siene Jesazen un Ordnungen, dee hee an jeef.

8Du, Har ons Gott, jeefst an eene Auntwuat. Du wieescht fa Israel een Gott, dee an vejeef, oba dee daut orrajcht stroft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Loft dän Harnonsen Gott, un bät am aun bie sienen heiljen Boajch. Wiels de Har ons Gott es heilich.

Psalmen 100

Wie sent Gott sien Volkj

1Een Dankpsalm. Jucht ver däm Harn, aule Lenda.

2Deent dän Harnmet Freiden; komt ver am met frooet Jesank.

3Denkjt doaraun, daut deHar Gott es; hee es dee, dee ons jemoakt haft, un nich wie selfst. Wie sent de sienje un sent Schop opp siene Weid.

4Got derch siene Puaten met danken, un en siene Väahäw nenn am to lowen. Dankt am un loft sienen Nomen.

5Wiels de Har es goot un frintlich! Siene truhoatje Leew blift eewich un hee woat nienich opphieren tru to sennen.

Psalmen 101

De Kjennich vesprakjt to doonen waut rajcht es

1Een Psalm von David. Ekj well von diene truhoatje Leew un dien rajcht sinjen, oo Har, ekj woa die met Leeda lowen.

2Ekj woa väasechtich un oschuldich läwen. Wanea woascht du no mie komen? Ekj woa en mien Hus von Hoaten opprechtich waundlen.

3Ekj näm mie nuscht beeset väa. Ekj kaun de Woakjen von dee, dee doa auffaulen, nich lieden, un mie sellen dee nich aunhenjen.

4Wäa een vekjieedet Hoat haft, saul von mie wiet auf bliewen; ekj well met daut beese nuscht to doonen haben.

5Wäa sienen Noba heemlich schwoat moakt, dän woa ekj äwatsied schaufen. Wäa huachnäsich kjikjt un em Hoat stolt es, dän kaun ekj nich vedroagen.

6Ekj woa no dee, dee em Launt tru sent, oppaussen, daut dee bie mie wonen kjennen; wäa oschuldich waundelt, saul mie deenen.

7Onopprechtje Lied hool ekj nich em Hus; Läajna kjennen ver mie nich bestonen.

8Ekj woa aule Morjen aule gottloose em Launt äwatsied brinjen, daut ekj aule schlajchte von em Harn siene Staut utrod.

Psalmen 102

Hopninj en de Noot

1Een Jebäd om Zion wada häatostalen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Hia mien Jebäd, oo Har; lot mien prachren om Help no die komen.

3Vestäakj dien Jesecht nich fa mie wan ekj en Noot sie. Horch no mie wan ekj roop, un doo mie schwind auntwuaten.

4Wiels miene Doag vegonen aus een Ruak, un miene Been brennen aus jläarendet Gloot.

5Mien Hoat es doljeschloagen un licht soo aus vewalkjtet Graus, daut ekj soogoa vejät mien Broot to äten.

6Derch mien lieden un stänen es von mie aul mau bloos Hut un Knoakes jebläwen.

7Ekj sie soo aus eene Stap Ul en de Wiltnis, soo aus eene Ul en vestieede Städa.

8Ekj ligj waka, aus een eensomet Voagel oppem Dak.

9Miene Fiend spotten dän gaunzen Dach äwa mie; dee, dee mie veachten, brucken mienen Nomen toom schwieren.

10Wiels ekj ät Ausch aus mien Äten, un menj miene Tronen mank daut waut ekj drinkj,

11wiels diene Rach soo groot es, un du mie oppjehowen un wajch jeschmäten hast.

12Miene Doag sent soo aus een Owent Schauten, un ekj vedrieej soo aus Graus.

13Du oba, oo Har, setst eewich opp dien Troon, un dien Nomen woat niemols vejäten woaren.

14Du woascht die oppmoaken un äwa Zion Metleet haben, wiels daut es Tiet daut du äa Jnod bewiesen deist, un de Stund es jekomen.

15Wiels diene Deena schazen Zion äare Steena huach; dee jaumat daut, daut et aula to Stoff jeworden es.

16De Velkja woaren dän Harn sien Nomen ferchten. Aule Kjennichs opp de Ieed woaren diene Harlichkjeit ferchten.

17De Har woat Zion wada oppbuen; hee woat en siene Harlichkjeit komen.

18Hee woat opp de velotne äa Jebäd auntwuaten; hee woat äa Jebäd nich veachten.

19Lot dit fa de Nokomen doljeschräwen woaren, soo daut een Volkj, daut noch nich jebuaren es, dän Harn lowen woat.

20Hee kjikjt ut sien Heilichtum dort huach rauf; vom Himmel kjikjt deHar no de Ieed,

21de faustjenomne äa stänen to hieren un dee Frieheit to schaufen, dee toom Doot veuadeelt wieren.

22Dan woat en Zion wada von dän Harn sien Nomen jerät woaren, un see woaren am en Jerusalem lowen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23wan de Velkja un de Kjennichsrikjs sikj vesaumlen, däm Harn auntobäden.

24Hee haft mie medden em Läwen de Krauft jebroaken, un haft mien Läwen vekjart.

25Ekj säd: Oo mien Gott, nemm mie nich medden em Läwen wajch! Diene Joaren bliewen emma en emma!

26Em Aunfank lädsd du de Ieed dän Grunt, un diene Henj haben dän Himmel jemoakt.

27Dee woaren vegonen, oba du blifst! Dee woaren aula vebrukt woaren soo aus Kjleeda. Du woascht met dee soo omgonen aus met een Kjleet, un dee äwatsied brinjen.

28Oba du blifst soo aus du best un diene Joaren nämen kjeen Enj.

29Diene Deena äare Kjinja woaren bliewen, un äare Kjinja woaren ver die secha läwen.

Psalmen 103

Daut groote Dankjebäd

1Eent von David siene Psalmen. Low dän Harn, oo miene Seel, un met aulem waut ekj sie, low sienen heiljen Nomen!

2Low dän Harn miene Seel, un vejat nich waut hee die goodet jedonen haft;

3dee die aul diene Sinden vejeft, un aul diene Krankheiten heelt,

4dee dien Läwen vom vedoawen rat, un met Jnod un Metleet kjreent,

5dee dien velangen met goodet tofräd stalt, soolang aus du läfst, daut du wada junk un stoakj woascht aus een Odla.

6De Har schauft Jerajchtichkjeit un rajcht fa aulem dee orrajcht lieden.

7Hee muak Moses met siene Wäaj bekaunt, un leet daut Volkj Israel weeten, waut hee deed.

8De Har es voll Jnod un Metleet, jeduldich un truhoatich leeftolich.

9Hee woat nich emma schellen, un woat nich eewich oajalich bliewen.

10Hee haundelt met ons nich doano aus onse Sinden vedeent haben, un stroft ons nich doano aus wie orrajcht jedonen haben.

11Wiels soo huach aus de Himmel bowa de Ieed es, soo groot es Gott siene truhoatje Leew to dee, dee am ferchten;

12soo wiet aus de Oosten vom Wasten es, nemt hee onse Sinden von ons wajch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Soo aus een Voda Metleet haft met siene Kjinja, soo haft de Har Metleet met dee, dee am ferchten.

14Hee weet von waut wie jemoakt sent; hee denkjt doaraun, daut wie bloos Stoff sent.

15Een Menschenläwen es soo aus Graus; hee blieecht soo aus eene Bloom oppe Stap;

16wan de Wint doa äwablost, es dee wajch, un kjeena denkjt doaraun, wua dee jestonen haft.

17Oba dän Harn siene truhoatje Leew es emma un eewich äwa dee, dee am ferchten, un siene Jerajchtichkjeit opp Kjinja un Grootkjinja,

18bie dee, dee sienen Bunt hoolen, un doaraun denkjen to doonen, waut siene Jebooten sajen.

19De Har haft sienen Troon em Himmel faustjesat, un hee es Kjennich un rejieet äwa aules.

20Loft dän Harn, jie siene jewaultich stoakje Enjel, dee doa doonen waut hee sajcht, un sien Wuat jehuarsom sent!

21Loft dän Harn, jie siene Deena, dee sien Wellen doonen!

22Loft dänHarn, aul siene Woakjen, wuaemma hee rejieet! Low dän Harn, oo miene Seel!

Psalmen 104

Däm Schepfa siene Macht un Leew

1Low dän Harn, miene Seel. Oo Har mien Gott, du best sea groot; du best scheen un prachtvoll jekjleet.

2Du trakjst die Licht äwa soo aus een Kjleet; du spreetst dän Himmel ut aus eene Fluadakj,

3un lajchst de Baulkjes to diene Bowastow opp däm Wota; du brukst de Wolkjen aus diene Woages, un foascht opp de Flichten vom Wint.

4Du brukst dän Wint toom diene Norechten utleewren un Fiaflaumen aus diene Deena.

5Du sadsd de Ieed opp äaren Grunt, daut dee eewich opp äare Städ blift.

6Du deetst dee met Wota bedakjen soo aus met een Kjleet, daut uk de Boaj unja Wota wieren.

7Oba von dien schellen brocht daut Wota sikj wajch; aus dien Rummel knauld, veleet daut plazlich;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Daut rand von huach opp de Boaj en de Schluchten nenn, no dän Plauz, dän du fa an bestemt hautst.

9Du hast eene Jrenslienje jetrocken, wua daut Wota niemols mea äwa komen kaun, de Welt to bedakjen.

10Hee lat Wotakjwalen oppkomen, daut de Streem tweschen de Boaj ranen,

11wua aule Tieren opp de Stap drinkjen kjennen, un de wille Äsels sikj dän Darscht stellen.

12Doa aum Wota wonen uk de Väajel, un sinjen mank de Asta.

13Du latst daut Wota vom Himmel opp de Boaj rauf komen, daut de Ieed jenuach kjricht äare Frucht to droagen.

14Du moakst daut Graus waussen fa daut Vee, un jefst dän Mensch Sot, daut hee de Ieed beoabeiden un Broot arnten kaun,

15Wien, dee am daut Hoat froo moakt, un Eelj, wuaderch een Jesecht scheen woat, un Broot, daut de Menschen daut Hoat stoakj helt.

16Dän Harn siene Beem kjrieen jenuach Wota, de Zeeda opp däm Libanon, dee hee jeplaunt haft.

17Doa moaken de Väajel äare Nasta; de Storch wont en de Taunenbeem.

18De huage Boaj sent fa de wille Kosen, un en de Steenretzen wonen de Ieedschwien.

19Du hast de Mon jemoakt, de Joarestieden entodeelen, un de Sonn weet, wanea unja to gonen.

20Du moakst daut diesta, un de Nacht es doa; dan komen de wille Tieren en de Welda äwadäl.

21De junge Leiws gonen rom un brellen un sieekjen no daut, waut Gott an to fräten jeft.

22Wan de Sonn oppjeit, gonen see trigj em Vestäakj.

23Dan gonen de Menschen wada rut no äare Oabeit un schaufen bat zeowes.

24Oo Har, woo sent diene Woakjen doch soo väl un soo groot! En diene Weisheit hast du daut aula jemoakt, un de Ieed es voll von däm, waut du jeschaufen hast.

25Doa es daut Mäa, groot un breet; daut kreiwelt voll groote un kjliene Tieren, daut see nich to talen sent.

26Doa foaren de Schäp han un häa; doa haben de groote Fesch, dee du jemoakt hast, een lostjet Läwen.

27Dise räakjnen aula doamet, daut du an to rajchte Tiet foodren woascht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Wan du an daut jefst, saumlen see daut opp; wan du diene Haunt opmoakst, woaren dee von daut goode aula saut.

29Wan du dien Jesecht vestakjst, äwakjemt an eene schrakjelje Angst; wan du an dän Odem wajchnemst, stoawen see un woaren wada to Stoff.

30Du schekjst dienen Jeist ut, un dee woaren jeschaufen, un du jefst de Ieed een nieet Läwen.

31Dän Harn siene Iea es eewich; lot am sikj to siene Woakjen freien.

32Wan hee de Ieed aunkjikjt, scheddat dee sikj, un wan hee de Boaj aunschieet, dan rieekjren dee.

33Ekj woa derch mien gaunzet Läwen von mienen Gott sinjen, un soo lang aus ekj läw, mienen Gott lowen.

34Muchten die miene Aundachten jefaulen. Ekj sie froo em Harn.

35Oba muchten de Sinda von de Ieed veschwinjen, un kjeene gottloose mea sennen. Low dän Harn, oo miene Seel! Haleluja!

Psalmen 105

Gott helt sien Vespräakjen

(Varzh 1-15: 1.Chr 16,8-22)

1Dankt däm Harn un vebreet sienen Nomen; sajcht aule Velkja, waut hee jedonen haft.

2Sinjt un spält to siene Iea; rät von aul siene Wunda.

3Rät huach von sienen heiljen Nomen. Lot dee, dee dän Harnsieekjen von Hoaten froo sennen.

4Sieekjt dän Harn un siene Krauft; hoolt am emma em Uag.

5Denkjt aun siene Wundawoakjen, dee hee jedonen haft, siene Wunda un Uadeelen, dee hee utjesproaken haft,

6jie, dee von sienen Kjnajcht Abraham staumen, jie Kjinja von Jakob, dän hee sikj jewält haud.

7Hee es de Har ons Gott! Siene Jesazesuadeelen sent fa de gaunze Welt.

8Hee haft sienen Bunt niemols vejäten, daut Wuat, daut hee fa 1.000 Jennerazionen befool,

9dän Bunt, dän hee met Abraham muak, un dän hee Isaak wada jeschwuaren haud.

10Hee bestädijd dän Bunt met Jakob aus eene Väaschreft em Jesaz, un met Israel aus een Bunt, dee opp emma wia,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11un säd, aus see doa noch mau sea weinje un framd bennen wieren:

12Die well ekj daut Launt Kanaan jäwen, aus een Oafgoot.

13Dan trocken see von een Volkj no daut aundre, un von een Kjennichrikj no daut aundre.

14Hee leet an von kjeenem unjadrekjen, un hee stroft soogoa Kjennichs om äat haulwen,

15un säd: Jie sellen miene jewälde nich em Wäaj stonen, un miene Profeeten kjeen Schoden aundoonen.

16Un hee leet eene Hungaschnoot em Launt komen, un see kunnen nich arnten uk nich äten;

17un hee schekjt een Maun ver an han, Josef, dee aus een Sklow vekoft wia.

18Hee kjrieech schlemme Feet von de Kjäden, un rom sien Jenekj haud hee een Iesarinkj,

19bat daut soo romkjeem aus hee jesajcht haud, bat de Har sien Wuat fauststald, daut hee rajcht wia.

20Dan schekjt de Kjennich wäm han am loostoloten; de Har äwa de Velkja befool am frietostalen.

21Hee muak am Har äwa sien Hus, un jeef am de Macht äwa aul sien Rikjtum,

22siene väaschte to belieren, soo aus am daut jefoll, un siene Eltestasch lieren weis to sennen.

23Dan trock Israel no Ägipten; Jakob läwd aus een framda en Ham sien Launt.

24De Har leet daut Volkj sea vemieren, un muak an stoakja aus äare Fiend.

25Daut wort de Ägipta soo sea jäajenaun, daut see sikj eenich worden an met Lest to vesklowen.

26Hee schekjt an sienen Deena Moses, un uk Aaron, dän hee jewält haud.

27Dee deeden siene Wundatieekjens mank de Ägipta, un Wunda en Ham sien Launt.

28Hee leet daut diesta woaren, un daut wort em Launt diesta; un see bleewen onjehuarsom to siene Wieed.

29Hee leet äare Wota Bloot woaren, un daut muak äare Fesch doot.

30Äa Launt kreiweld voll Poggen, soogoa bat en de Kjennichs äare Stowen.

31Opp sien Wuat han, kjeemen doa Schwoarms Flieejen un Lies äwa äare gaunze Jäajent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Hee jeef an Hoagel en de Städ Räajen, un Blitzen, dee äwa daut gaunze Launt strolden.

33Hee schluach äare Wiengoades un Fiejenbeem dol un vebruak de Beem en äare Jäajent.

34Opp sien Wuat han, kjeem eene ontalboare Zol Graushoppa.

35Dee freeten aules opp waut em Launt jreen wia, uk aule Frucht dee ut de Ieed woss.

36Hee brocht aule Ieeschtjebuarne en Ägipten om, de Ieeschtjebuarne Säns wuarenn äare Krauft wia.

37Un hee brocht Israel rut met Golt un Selwa beloden, un doa wia nich een schwaka mank aul äare Stam.

38Ägipten wia froo aus de Israeliten veleeten, wiels see hauden aula Angst fa an.

39Hee spreed eene Wolkj ut, an to bedakjen, un een Fia, daut see de Nacht Licht hauden.

40See prachaden, un hee leet Wiltheena komen, un muak an saut met Broot vom Himmel.

41Hee bruak dän Steen op, un daut Wota kjeem rut un rand aus een Riefa en de Wiltnis.

42Wiels hee docht aun sien heiljet Wuat, daut hee sienen Deena Abraham jejäft haud.

43Sien Volkj wia froo aus hee an en äa Launt nenbrocht un siene jewälde sungen met Freiden.

44Un daut Launt wua de Velkja wonden, jeef hee an un see orwen waut aundre toopjeoabeit hauden,

45doaropp daut see siene Rajchts Väaschreften un siene Jesazen hoolen wudden. Haleluja!

Psalmen 106

Ontruet Israel un de trua Gott

1Loft dän Harn! Dankt dän Harn, wiels hee es goot; siene truhoatje Leew haft niemols een Enj!

2Wäa kaun daut utspräakjen, waut deHar fa jewaultje Dinja jedonen haft, ooda am volstendich jenuach danken?

3Goot fa dee, dee sikj aun sien Jeboot hoolen un emma jerajcht bliewen en aulem waut see doonen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Har, denkj aun mie doano aus du dien Volkj Jnod vesproaken hast; lot mie diene Radunk seenen,

5daut ekj daut goode uk beläwen kaun, daut diene jewälde haben; daut ekj mie met dien Volkj metfreien kaun, un die met de dienje toop lowen kaun.

6Wie haben orrajcht jedonen, soo aus onse Vodasch, wie sent gottloos jewast un haben jesindicht.

7Onse Vodasch en Ägipten wullen diene Wunda nich vestonen; see dochten nich doaraun, woo foaken du an diene truhoatje Leew bewäsen hautst, un wieren die jäajenaun aum Rooden Mäa.

8Un doch rad hee an om sienen Nomen sient haulwen, daut hee siene Macht bewiesen kunn.

9Opp sien Wuat drieejd daut Roode Mäa ut, un hee leid sien Volkj soo derch aus opp däm drieejen Launt.

10Un hee holp an ut dee äare Henj to komen, dee an veachten, un rad an ut de Fiend äare Jewault.

11Oba äare Fiend vedrunken aula, daut nich eena äwableef.

12Dan jleewden see, waut hee an vespruak, un sungen Gott Dankleeda.

13Oba see vegauten boolt, waut hee jedonen haud, un luaden nich bat hee an wieda Rot jeef.

14See leeten sikj daut opp de opne Stap opp iernst jelesten, un vesochten Gott en de Wiltnis.

15Hee jeef an wuano see fruagen, un uk soo väl, daut see doavon krank worden.

16Aus see em Loaga äwa Moses un Aaron, Gott siene heilje Deena, aufjenstich worden,

17muak de Ieed sikj op un schlukt Datan opp un bedakjt uk Abiram un siene Famielje.

18Doa bruak uk een Fia ut mank an, un vebrend de gottloose.

19See muaken een Kaulf aum Boajch Horeb un deeden daut jegotne Bilt aunbäden.

20See vetuschten Gott siene Harlichkjeit fa eene Ossenjestault, een Oss dee von Graus läft.

21See vegauten Gott, äaren Heilant, dee en Ägipten fa an groote Dinja jedonen haud,

22Wunda en Ham sien Launt, un schrakjelje Dinja aum Schelpmäa.

23Doawäajen säd Gott hee wudd an ombrinjen. Oba Moses, sien jewälda, kjeem doa tweschen, sien Oaja auftolenkjen, daut hee an nich ombrocht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24See deeden daut scheene Launt veachten un jleewden nich aun siene Vespräakjungen;

25see grumsaujden en äare Zelten, un horchten nich doano waut Gott to sajen haud.

26Doawäajen schwua hee met eene oppjehowne Haunt, an en de Wiltnis omtobrinjen,

27un daut hee äare Nokomen manke Velkja schmieten, un en aule Lenda vestreien wudd.

28See schlooten sikj dän Aufgott, Baal von Peor aun, un eeten von de doodje Aufjetta äare Opfa.

29Un derch äare beese Woakjen reizten see dän Harn sien Oaja, un doaropp bruak eene Ploag mank an ut.

30Dan kjeem Pinhas doa han un stroft de Sind, un de Ploag haud een Enj.

31Daut wort am von Jennerazion bat Jennerazion opp eewich aus eene Jerajchtichkjeit aunjeräakjent.

32See vezoajden am uk bie daut Wota von Meriba, un Moses kjeem äat haulwen en Trubbel,

33wiels see muaken een Opprua jäajen sienen Jeist, un Moses jlepten kjrasche Wieed äwa de Leppen.

34Uk brochten see nich aul dee Velkja em Launt äwatsied, dee de Haran befool omtobrinjen.

35Oba see menjden sikj manke Velkja un lieeden soo to doonen aus dee deeden.

36Wiels see deenden äare Aufjetta, daut et fa an eene Schlenj wort.

37See deeden soogoa äare Säns un Dajchta de Aufjetta opfren.

38See vegooten äare Säns un Dajchta äa oschuldjet Bloot, dee see de Aufjetta en Kanaan opfaden, un doaderch wia daut Launt veorreinicht.

39See veorreinjden sikj selfst met äare Woakjen, un worden soo Gott ontru.

40Doawäajen wia de Har veoajat äwa sien Volkj, un daut Volkj, daut hee fa sikj jewält haud, wort am een Aufschu.

41Hee jeef an äwa no de Velkja, un äare Fiend rejieeden äwa an.

42Äare Fiend unjadrekjten an, un muaken an äare Macht unjadon.

43Hee rad an foaken, oba see wieren doaropp ut jäajenaun to sennen, un doawäajen jinjen see en äare Sinden unja.

44Un doch sach hee an en äare Noot un horcht emma wan see schrieejen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

45Om äat haulwen docht hee aun sienen Bunt, un ut siene groote truhoatje Leew to an, jeef hee no.

46Un hee schauft daut, daut dee, dee an faust hauden, Metleet met an hauden.

47Rad ons, oo Har ons Gott, un saumel ons ut aule Velkja, daut wie dienen heiljen Nomen danken, un die met Freiden lowen.

48Wie lowen die Har, Israel äa Gott opp emma un eewich, un lot aule Menschen, Amen sajen. Haleluja!

Psalmen 107

Daut 5. Buak

(Psalmen 107 – 150)

De jerade äa Dankleet

1Dankt däm Harn, wiels hee es frintlich un siene truhoatje Leew woat eewich bliewen.

2Soo sellen dän Harn siene jerade sajen, dee hee ut dän Fient siene Henj jerat haft,

3dee hee ut de Lenda vom Oosten, Wasten, Sieden un Nuaden toopjebrocht haft.

4Eenje waundaden em Ollaunt en de Wiltnis, un fungen kjeen Wajch no eene Staut wua see wonen kunnen.

5See wieren hungrich un darschtich, daut see aun de Seel vezoagden.

6Dan, wan see em Trubbel wieren, schrieejen see nom Harn, un hee holp an ut äare Veläajenheit.

7Hee leid an opp een jlikjen Wajch no eene Staut, wua see aunsiedlen kunnen.

8Lot an dän Harn doafäa danken fa siene truhoatje Leew, un fa siene Wundawoakjen fa de Menschen.

9Hee jeft de darschtje to drinkjen, un moakt de hungaje saut.

10Eenje sauten em diestren, em deepsten Trua, faustjenomne, un leeden en Kjäden,

11wiels see Gott sien Wuat nich wieren jehuarsom jewast, un dän Aulahechsten sien Rot veacht hauden.

12Doawäajen jeef hee an han, bettalich schwoa to oabeiden; see follen dol, oba doa wia kjeena an to halpen.

13Dan schrieejen see nom Harn en äaren Trubbel, un hee rad an ut äare Veläajenheit.

14Hee brocht an ut däm diestren un ut äaren deepen Trua rut, un reet äare Kjäden en Bieta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

15Lot dee dän Harn danken fa siene truhoatje Leew, un fa siene Wundawoakjen aun de Menschen,

16wiels hee brakjt bronsne Puaten dol, un schnitt derch Iesastangen.

17Eenje worden derch äare wadaspanstje Wääj to Noaren, un musten wäajen äare Gottloosichkjeit lieden.

18An wort aulet Äten een äakjel un see worden doodes krank.

19Dan schrieejen see en äaren Trubbel nomHarn, un hee rad an ut äare Veläajenheit.

20Hee muak an jesunt derch sien Wuat un rad an vom Grauf.

21Lot dee dän Harn danken fa siene truhoatje Leew, un fa siene Wundawoakjen aun de Menschen.

22Lot an Dank opfren un met Freiden von siene Woakjen sinjen.

23Aundre fuaren met Schäp oppem Mää; dee dreewen äaren Haundel opp de jewaultje Wota.

24Dee sagen waut de Har jedonen haft, siene Wundawoakjen em deepen Mää.

25Wiels opp sien Wuat räajd sikj een Storm opp, dee de Walen huach hoof.

26De Schäp hoowen himmelhuach un follen trigj, soo daut an en äare Angst aule Moot veschwunk.

27See schwäakjten un stolpaden aus bedrunkne Mana un wieren met sikj selfst aum Enj.

28Dan schrieejen see en äaren Trubbel nom Harn, un dee brocht an ut äare Veläajenheit rut.

29Hee steld daut Owwada, daut de Walen sikj läden.

30See wieren froo, aus daut stell wort, un hee brocht an doahan, wua see sikj wenschten to sennen.

31Lot dee dän Harn danken fa siene truhoatje Leew, un fa siene Wundawoakjen aun de Menschen.

32Lot an am en de Vesaumlunk ver de Menschen, uk ver de Eltestasch, lowen.

33Hee muak ut Riefasch eene Saunt Wiltnis, un ut ranende Kjwalen eene darschtje Ieed,

34un muak ut fruchtboaret Launt eene Soltwiltnis, wäajen de Gottloosichkjeit von dee, dee doa wonden.

35Hee muak de Wiltnis wada rikj aun Wota, un daut utjedrieejde Launt voll Wotakjwalen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

36Doa brocht hee de hungaje han, toom doa läwen, un dee buden doa eene Staut, wua see wonen kunnen,

37un äare Lenda beseien un Wiengoades plaunten, dee an aule Joa eene Arnt brochten.

38Hee säajend an, daut see sikj sea vemieeden, un leet äare Hääden nich aufnämen.

39Derch Unjadrekjunk, Älent un Trua worden see weinja un jeschwakjt.

40Hee brocht Veachtunk äwa de väaschte, un leet dee en eene Wiltnis onen eenen Wajch romerren.

41Oba Hee hoof de oame ut äa Älent rut, un vemieed äare Famielje aus eene Häad.

42De jerajchte seenen daut un freien sikj, oba aule gottloose woat daut Mul jestopt.

43Wäa weis es, woat doaropp achten un doaräwa denkjen, woo leeftolich de Har es.

Psalmen 108

Dankboare Sechaheit en de Noot

(Varzh 2-6: 57,8-12; Varzh 7-14: 60,7-14)

1Een Psalmleet von David.

2Mien Hoat es opp iernst reed, oo Gott, ekj woa sinjen un Instrumenten spälen. Wakj opp, miene Seel.

3Wakj opp, miene Hoap un Jittoa! Ekj woa die tiedich met Leeda lowen.

4Ekj woa die, oo Har, manke Velkja lowen; ekj woa manke Menschen von die sinjen.

5Wiels diene truhoatje Leew es groot, hecha aus de Himmel, un die es to vetruen, soo wiet aus de Wolkjen gonen.

6Gott, häw die äwa aule Himmel, un lot diene Harlichkjeit äwa de gaunze Ieed sennen!

7Rad ons met diene rajchte Haunt, un auntwuat opp ons Jebäd, daut dien Volkj, daut du goot best, kaun jeholpen woaren.

8Gott haft en sien Heilichtum jerät, un hee säd: Ekj sie froo daut ekj Sichem endeelen kaun, un daut Sukkot Tol aufmäten.

9Gilead un Manasse sent beid miene; Efraim es miene Koppbedakjunk; un Juda halpt mie daut Jesaz uttofieren.

10Moab es miene Wauschkomm; äwa Edom schmiet ekj miene Schoo, to bewiesen daut et mient es; äwa de Filista woa ekj jewennent schrieen em Triumf, sajcht Gott.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Wäa woat mie halpen en dee stoakje, vesechade Staut nenn to komen? Wäa woat mie no Edom brinjen?

12Woascht du daut nich doonen, Gott, dee du ons vestat hast, un nich mea met onse Kjrieja metjeist?

13Halp du ons jäajen onse Fiend, wiels Menschenhelp halpt ons nuscht.

14Wan Gott met ons es, woa wie fauststonen, un hee woat onse Fiend unjaklunjen.

Psalmen 109

Daut Jebäd von eenem, dee oschuldich aunjekloacht woat

1Eent von David siene Psalmen, väatosinjen. Oo Gott, dän ekj low, bliew du nich stell.

2Wiels gottloose Menschen, dee eenem hinjat Licht fieren, haben äa Mul jäajen mie opjemoakt un räden Läajes jäajen mie.

3Dee räden fientlich jäajen mie, un jriepen mie aun onen Uasoak.

4Aus Loon fa miene Leew to an, beschuljen see mie met orrajcht, oba ekj sie een Maun, dee doa bät.

5See tolen mie beeset fa goodet, un kjennen mie nich lieden, wiels ekj to an frintlich sie.

6Sat eenen gottloosen jäajen am, un lot dän Vekjläaja bie am to rajchte Haunt stonen.

7Wan hee jerecht woat, lot am schuldich jefungen woaren, un muchten siene Jebäda am vedaumen.

8Muchten siene Doag mau weinje sennen, un mucht een aundra sien Aumt kjrieen.

9Muchten siene Kjinja Weisen woaren un siene Fru eene Wätfru.

10Muchten siene Kjinja romdriewende Prachasch sennen dee ut äare doljebroakne Hiesa jejoacht woaren.

11Lot sienen Schulthar am aules wajchnämen waut hee haft, un muchten framde stälen waut hee vedeent haft.

12Mucht am kjeena goodet doonen, ooda äwa siene Weisenkjinja Metleet haben.

13Muchten siene Nokomen utjerot woaren, un äare Nomes aul en de tweede Jennerazion utjelascht woaren.

14Mucht aun siene Vodasch äare Gottloosichkjeit ver däm Harn jedocht woaren, un lot fa siene Mutta äare Sind kjeene Vejäwunk sennen.

15Muchten äare Sinden emma ver däm Harn bliewen, daut äa Jedajchnis opp de Ieed utjerot woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Wiels mien Fient docht niemols aun goodet doonen, oba deed dee met een jebroaknet Hoat, de oame un dee em Älent, bat em Doot nostonen.

17Hee flucht aundre jieren; mucht daut nu opp am komen. Hee haud kjeene Freid aun aundre säajnen; mucht am de Säajen uk wiet auf bliewen.

18Hee trock sikj daut flieekjen aun aus een Hamd; dee jinkj am em Kjarpa nenn aus Wota, un en de Knoakes soo aus Eelj.

19Mucht am daut sennen aus een Kjleet, daut hee aunhaft, aus een Gort, dee hee sikj jieda Dach ombinjt.

20Mucht dit daut sennen wuamet de Har dee leent, dee mie beschuljen, daut es fa dee, dee mie schlajchtet noräden.

21Oba du, Gott mien Har, sie du met mie om dienen Nomen sient haulwen; rad mie wiels diene truhoatje Leew soo goot es.

22Wiels ekj sie oam un woa unjadrekjt, un mie deit ennalich daut Hoat wee.

23Ekj veschwinj soo aus een Schauten, wan daut Owent woat, un woa vejoacht, soo aus de Graushoppa.

24Miene Kjneeen sent schwak jeworden, wiels ekj nich äten kaun, un mien Kjarpa es älendich un utjehungat.

25Ekj woa von miene Fiend uk vespott; wan see mie seenen, schedren see met de Kjap.

26Halp mie, oo Har mien Gott; halp mie soo aus diene truhoatje Leew daut velangt.

27Lot miene Fiend seenen daut et diene Haunt es, daut du, oo Har, dit jedonen hast.

28Lot an flieekjen, oba doo du mie säajnen; wan see mie aunjriepen, woaren see toschaund woaren, oba ekj, dien Kjnajcht, woa mie freien.

29Lot miene Jäajna met Oniea jekjleet woaren, un en een Schaundmauntel enjerolt woaren.

30Ekj woa dän Harn sea danken; ekj woa am mank väl Menschen lowen.

31Wiels hee steit bie dän oamen to rajchte Haunt, sien Läwen to raden von däm, dee am veuadeelt.

Psalmen 110

Gott sajcht goot fa dän Kjennich

1Eent von David siene Psalmen. De Har sajcht to mienen Harn: Sett bie mie to rajchte Haunt, bat ekj die ut diene Fiend eene Footbenkj moak.

2De Har woat die von Zion de Macht schekjen toom rejieren; jebeed äwa diene Fiend!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[3]En dee Doag, wan du en Krauft best, woat dien Volkj die friewellich, em heiljen Schmuck deenen; diene junge Mana woaren soo no die komen aus de Deiw utem Morjenroot.

[4]Waut de Har die jeschwuaren haft, woat am nich leet woaren: Du best een Priesta no Melchisedek siene Ordnunk un woascht eewich een Priesta sennen soo aus hee wia.

[5]De Har aun diene rajchte Sied woat Kjennichs ombrinjen, wan sien Dach kjemt Rach to eewen.

[6]Hee woat de Velkja rechten, daut de Doodes biem Klompen ligjen. Hee woat de Harscha äwa de gaunze Welt unjaklunjen.

[7]Hee woat utem Wotastroom aum Wajch drinkjen, doawäajen woat hee sien Kopp huach hoolen.

Psalmen 111

Dank fa Gott siene Wundamacht

[1]Haleluja! Ekj woa dän Harn en de Vesaumlunk von de Opprechtje un en de Jemeent von gaunzem Hoaten danken.

[2]Groot sent däm Harnsiene Woakjen; dee woaren von aulem bewundat, dee eene Freid doaraun haben.

[3]Siene Woakjen sent harlich un wiet bekaunt, un hee blift opp emma jerajcht.

[4]Hee haft Uasoak jejäft aun siene Wunda to denkjen; de Har es jnodenvoll un metliedent.

[5]Hee jeft dee to äten, dee am ferchten. Hee woat emma aun sienen Bunt denkjen.

[6]Hee haft sien Volkj siene jewaultje Woakjen doarenn seenen loten, daut hee an aundre Velkja äare Lenda jeef.

[7]De Woakjen, dee siene Henj jedonen haben, sent woarhauftich un jerajcht; opp siene Väaschreften es to veloten;

[8]dee woaren emma un eewich fauststonen; dee sent tru un opprechtich jejäft worden.

[9]Hee sorcht fa eene Radunk fa sien Volkj un vespruak daut sien Bunt eewich bliewen wudd. Heilich un jewaultich es sien Nomen.

[10]Weisheit kjemt derch Gottesforcht; wäa vestendich es, helt sikj aun siene Jebooten. Hee saul eewich jeloft woaren.

Psalmen 112

Dee waut tru sent, woat jesäajent woaren

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Jesäajent es dee Maun, dee dän Harn fercht, dee eene groote Freid aun siene Jebooten haft.

[2]Dee woat jewaultje Nokomen em Launt haben; dän opprechtjen Maun siene Nokomen woaren jesäajent sennen.

[3]Dee han daut em Hus rikj un äwa rikj, un siene Jerajchtichkjeit haft kjeen Enj.

[4]Fa dän Opprechtjen woat daut soogoa em diestren dach; hee es leeftolich, metliedent un jerajcht.

[5]Wäa metliedent es un jieren utliet, un en siene Haundlungen opprechtich es, woat daut goot haben.

[6]Dee saul emma fauststonen; de jerajchte woaren niemols vejäten woaren.

[7]Hee fercht kjeene schlajchte Norecht; sien Hoat es truhoatich un velat sikj opp däm Harn.

[8]Sien Hoat es jetroost un fercht sikj nich, wiels entlich woat hee äwa siene Fiend jewennen.

[9]Hee haft de oame rikjlich jejäft; siene Jerajchtichkjeit haft kjeen Enj; siene Krauft woat jeieet woaren.

[10]De gottloosa woat daut seenen un em Oaja met de Tänen kjnirschen un vegonen. Waut de gottloose jieren wullen, es to nuscht jeworden.

Psalmen 113

De groota metliedenda Gott

[1]Haleluja! Jie, däm Harn siene Deena, loft däm Harn sienen Nomen!

[2]Lot däm Harn sienen Nomen von nu aun bat en Eewichkjeit jeloft woaren!

[3]Von doa wua de Sonn oppjeit bat doa wua dee unjajeit, saul dän Harn sien Nomen jeloft woaren.

[4]De Har steit huach äwa aule Velkja, un siene Harlichkjeit hecha aus de Himmel.

[5]Wäa es soo aus de Har ons Gott, dee huach bowen opp däm Troon sett,

[6]dee rauf sticht om to seenen waut em Himmel un opp de Ieed es?

[7]Hee häft de oame utem Stoff, un de betrofne utem Auschklompen,

[8]daut hee dee met de väaschte em Volkj toop opp eene Benkj sat.

[9]Hee jeft de Fru, dee kjeene Kjinja haft, eene Famielje, daut see eene frooe Kjinjamutta woat. Haleluja!

Psalmen 114

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Gott dee Ieaforcht velangt

1Aus Israel ut Ägipten trock, Jakob siene Famielje ut een Volkj met eene framde Sproak,

2wort Juda Gott sien heiljet Volkj un Israel sien Kjennichrikj.

3Daut Mää sach daut un brocht sikj wajch. De Jordan Riefa rand trigjaun.

4De Boaj sprungen soo aus de Bakj, de Humpels soo aus Lama.

5Waut fäld die, du Mää, daut du die wajch brochst, un met die, Jordan, daut du trigjaun ransd?

6Un jie Boaj, daut jie sprungen soo aus de Bakj, jie Humpels, soo aus Lama?

7Un du, Ieed, schedda die ver däm Harn, en Jakob sien Gott siene Jäajenwuat,

8dee ut dän Steen een Wotapuddel muak, un ut dän hoaden Steen Wotakjwalen.

Psalmen 116

Dankboa fa de Radunk vom Doot

1Ekj sie dän Harn goot, wiels hee hieed mie om Jnod bäden.

2Wiels hee no mie horchen deed, woa ekj am aunroopen, soolang aus ekj läw.

3Mie wieren de Doodesstrenj omjebungen, un de Angst fa daut Grauf stunt ver mie. Ekj kjeem en Noot un Älent nenn.

4Dan roopt ekj dänHarn sienen Nomen aun: Oo Har, rad miene Seel!

5De Har es jnodenvoll un jerajcht, un ons Gott es metliedent.

6De Harwoakt äwa de eefache. Aus ekj en groote Noot wia, rad hee mie.

7Sie nu wada tofräd, oo miene Seel, de Har deit die goodet.

8Wiels du, oo Har, hast miene Seel vom Doot jerat, miene Uagen von de Tronen, miene Feet vom jleppen.

9Ekj woa doa manke Läwendje em Launt ver däm Harn waundlen.

10Ekj bleef tru, soogoa aus ekj säd: Ekj woa oba sea jeploacht.

11Un aus ekj veläajen wia, säd ekj: Aule Menschen sent Läajna!

12Waut kaun ekj dän Harn trigjtolen fa aul daut goode, daut hee aun mie jedonen haft?

13Ekj woa daut Drinkjopfa nämen, dän Harn doafäa to danken, daut hee mie jerat haft.

14Ekj woa ver aule Menschen doonen waut ekj dänHarn vesproaken hab.

15Siene heilje ää Doot es biem Harn sea wieetvoll.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Ekj sie dien Kjnajcht, oo Har; ekj sie dien Kjnajcht, diene Deenarin ää Sän. Du hast
mie ut de Kjäden jeräten.

17Ekj woa die een Dankopfa brinjen, un dän Harn sienen Nomen aunroopen.

18Ekj woa dän Harn ver aul sien Volkj betolen, waut ekj am vesproaken hab,

19opp däm Hoff, ver däm Harn sien Hus, medden en Jerusalem. Haleluja!

Psalmen 117

De gaunze Welt saul Gott preisen

1Loft dän Harn, aule Velkja! Loft dän Harn, aule Menschen!

2Wiels siene truhoatje Leew to ons es groot, un dän Harn siene Woarheit blift
eewich stonen. Haleluja!

Psalmen 118

De Kjennich dankt fa Gott siene Help

1Dankt dän Harn, wiels hee es soo goot un siene truhoatje Leew es eewich.

2Lot Israel sajen: Siene truhoatje Leew es eewich.

3Lot Aaron sien Famielje Staum sajen: Siene truhoatje Leew es eewich.

4Lot dee, dee dän Harn ferchten, sajen: Siene truhoatje Leew es eewich.

5Aus ekj veläajen wia, roopt ekj nom Harn. De Har auntwuad mie un stald mie frie.

6De Har es met mie; ekj woa mie nich ferchten. Waut kjennen Menschen mie
doonen?

7De Har es met mie, mie to halpen. Ekj woa seenen, woo miene Fiend unjen ligjen.

8Daut es bäta Help biem Harn to sieekjen aus sikj opp Menschen to veloten.

9Daut es bäta Help biem Harn to sieekjen aus sikj opp Aumtslied to veloten.

10Väle Velkja wieren rom mie, oba derch dän Harn sienen Nomen muak ekj een Enj
doamet.

11Dee omrinjden mie von aule Sieden, jo, von aule Sieden omrinjden see mie, oba
derch dän Harn sienen Nomen muak ekj een Enj doamet.

12Dee schwoarmden rom mie soo aus Bieen, un flaumden aus een Stachelstruckfia.
Oba derch dän Harn sienen Nomen muak ekj een Enj doamet.

13Ekj wort trigjeschupst, daut ekj faulen sull, oba de Har holp mie.

14De Har es miene Krauft un mien Psalm, un es miene Radunk jeworden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Horcht woo de jerajchte en äare Zelten Dankleeda sinjen fa äare Radunk: Dän Harn siene rajchte Haunt haft jewaultje Dinja jedonen.

16Dän Harn siene rajchte Haunt woat huachjehoolen. Dän Harn siene rajchte Haunt deit jewaultje Dinja.

17Ekj woa nich stoawen oba läwen un vetalen, waut de Har jedonen haft.

18De Har haft mie hoat jestroft, oba haft mie nich dän Doot hanjejäft.

19Moakt mie de Jerajchtichkjeits Puaten op. Ekj woa doa derchgonen un woa dän Harn danken.

20Daut es dän Harn siene Puat, wuaderch de jerajchte nenn gonen sellen.

21Ekj woa die danken, daut du mie auntwuaten deetst. Du best miene Radunk jeworden.

22De Steen, dän de Bulied wajchjeschmäten haben, es de Akjsteen jeworden.

23Daut haft de Har jedonen un es een Wunda ver onse Uagen.

24Dit es de Dach dän de Har jemoakt haft; well wie ons freien un froo sennen.

25Oo Har, rad ons! Oo Har, lot ons daut jlekjen!

26Jesäajent es wäa en dän Harn sien Nomen kjemt; wie haben junt jesäajent, dee jie vom Gotteshus sent.

27De Har es Gott, un hee haft sien Licht äwa ons jebrocht. Met Asta en de Henj, got met de Fastjast toop, bat aun de Hienna aum Aultoa.

28Du best mien Gott, un ekj woa die danken; du best mien Gott, un ekj woa die lowen.

29Dankt dän Harn, wiels hee es goot, un siene truhoatje Leew es eewich.

Psalmen 119

Een Leet om Gott sien Jesaz to lowen

I

1Seelich sent dee, dee oschuldich läwen, dee sikj em Waundel aun Gott sien Jesaz hoolen.

2Seelich sent dee, dee sien Jesaz hoolen, un am von gaunzem Hoaten sieekjen.

3Dee doonen nuscht orrajchtet; dee waundlen en siene Wäaj.

4Du hast ons diene Väaschreften jejäft, daut wie ons gaunz doano rechten sellen.

5Oo daut mien Läwen bestendich diene Jebooten hoolen mucht!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Dan wudd ekj nich toschaund woaren, wan ekj opp aul diene Jebooten achten wudd.

7Ekj sie jerajcht un von Hoaten opprechtich, un woa die danken wan ekj diene jerajchte Jerechten lieren woa.

8Ekj woa aul diene Väaschreften hoolen, soo aus du beschloten hast; doo mie bloos nich veloten.

II

9Woo kaun een junga Maun sien Läwen rein hoolen? Wan hee sikj doaraun helt, waut dien Wuat sajcht.

10Ekj sieekj die von gaunzem Hoaten; lot mie nich von diene Jebooten auferren.

11Ekj hool dien Wuat em Hoat, daut ekj nich jäajen die sindjen woa.

12Gott du saust jeloft woaren! Lia mie to doonen waut du velangst.

13Ekj woa räden von aul dee Jesazen von dee du jerät hast.

14Ekj hool met Freiden diene Jebooten, soo aus eena sikj to grooten Rikjtum freit.

15Ekj denkj äwa diene Jebooten no, un woa opp diene Wäaj achten.

16Ekj frei mie to diene Väaschreften, un woa dien Wuat nich vejäten.

III

17Doo dienen Kjnajcht goodet, daut ekj läwen kaun un dien Wuat hoolen.

18Moak mie de Uagen op, daut ekj de Wunda en dien Jesaz seenen kaun.

19Ekj sie een framda oppe Ieed; vestäakj diene Jebooten nich fa mie.

20Mien stendjet velangen no dien Jesaz es stoakj jenuach mie daut Hoat to bräakjen.

21Du schelst äwa de stolte dee veflucht sent, dee von diene Jebooten auferren.

22Nemm aul äare Veachtunk un äaren Spott wajch von mie, wiels ekj hool dien Wuat.

23Soogoa de aunjestalde setten toop un räden jäajen mie, oba dien Kjnajcht denkjt äwa diene Jesazen no.

24Ekj hab eene Freid aun diene Jesazen, daut sent miene Rotjäwa.

IV

25Miene Seel licht em Stoff; stoakj mien Läwen, soo aus dien Wuat vesprakjt.

26Ekj hab die aul miene Wäaj bekjant, un du hast mie jeauntwuat; lia mie diene Jesazen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Lot mie vestonen waut diene Väaschreften lieren, dan woa ekj äwa diene Wunda nodenkjen.

28Mien Hoat es von Sorjen bedrekjt; stoakj mie soo aus dien Wuat vesprakjt.

29Bewoa mie fa onopprechtje Wääj; doo mie derch dien Jesaz Jnod bewiesen.

30Ekj hab mie entschloten bestendich en de Woarheit to waundlen; ekj hab dien Jesaz emma ver mie.

31Ekj hool aun dien Jesaz faust, oo Har; lot mie nich toschaund woaren.

32Ekj woa dän Wajch ranen, dän dien Jesaz lieet, wiels du woascht mie doarenn emma mea Vestentnis jäwen.

V

33Lia mie, oo Har, no dien Jesaz to läwen, dan woa ekj daut bat aum Enj hoolen.

34Jeff mie daut, dien Jesaz to vestonen, dan woa ekj daut bewoaren un von gaunzem Hoaten hoolen.

35Leid mie opp dän Stich von diene Jebooten, wiels doa finj ekj miene Freid.

36Jeff mien Hoat daut velangen dien Jesaz to jehorchen, leewa aus rikj woaren.

37Lenkj miene Uagen auf von nuzloose Dinja. Beläw mie met niee Krauft.

38Lot dien Kjnajcht dien Jeboot doafäa hoolen, daut et secha dien Wuat es, daut ekj die fercht.

39Nemm dän Spott wajch von mie, dän ekj fercht, wiels waut du aunordenst es goot.

40Kjikj emol, ekj hab een velangen no diene Väaschreften. Beläw mie met diene Jerajchtichkjeit.

VI

41Lot mie erfoaren woo leeftolich du best, oo Har, un diene Radunk, soo aus du vesproaken hast.

42Dan woa ekj däm auntwuaten, dee äwa mie spotten deit, wiels ekj velot mie opp dien Wuat.

43Nemm mie daut woare Wuat nich gaunz wajch, wiels ekj hab miene Hopninj doaropp jesat.

44Ekj well dien Jesaz aulawäajen emma un eewich hoolen.

45Ekj woa en Frieheit waundlen, wiels ekj hab mie diene Väaschreften jesocht.

46Ekj woa ver Kjennichs von dien Jesaz räden, un woa mie nich schämen.

47Ekj hab miene Freid aun diene Jebooten dee ekj jieren hab.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

48Ekj häw en Respakjt miene Henj opp diene Jebooten to ieren, dee ekj jieren hab, un ekj denkj no äwa diene Ordnungen.

VII

49Denkj doaraun, waut du to dienen Kjnajcht sätst, wiels daut haft mie eene Hopninj jejäft.

50Mien Troost en miene lieden es dit, daut du mie en dien Jesaz Läwen vesproaken hast.

51De stolte spotten äwa mie onen Moten, oba ekj bliew doawäajen bie dien Jesaz.

52Ekj denkj aun daut Jesaz ut oole Tieden, oo Har, un ekj finj Troost doabennen.

53Ekj oaja mie äwa de gottloose, dee dien Jesaz veloten haben.

54Ekj sinj von diene Jesazen em Hus, wua ekj een framda sie.

55Ekj denkj de Nacht aun dienen Nomen, oo Har, un ekj woa dien Jesaz hoolen.

56Ekj hab mie doarenn jeeeft, dien Jesaz to hoolen.

VIII

57Ekj säd aul: Har, du best aules waut ekj bruck, un dien Wuat woa ekj hoolen.

58Ekj pracha die von gaunzem Hoaten, sie mie jenstich, soo aus du en dien Wuat vesproaken hast.

59Ekj hab äwa miene Wäaj nojedocht, un hab omjewongen un well no diene Jesazen läwen.

60Ekj spood mie un siem nich, diene Jebooten to hoolen.

61Wan de gottloose mie uk met Strenj binjen, ekj woa dien Jesaz nich vejäten.

62Ekj sto medden en de Nacht opp, die fa dien jerajchtet Jesaz to danken.

63Ekj sie een Frint aun aule, dee die ferchten, aun aule, dee diene Väaschreften hoolen.

64Diene truhoatje Leew, oo Har, felt de gaunze Ieed. Lia mie diene Jesazen.

IX

65Du hast dien Wuat jehoolen, oo Har, un hast dienen Kjnajcht goodet jedonen.

66Jeff mie Weisheit, rajcht to rechten, wiels ekj jleew aun diene Jebooten.

67Ea ekj en deemootjende Schwierichkjeiten jerod, erd ekj; nu oba hool ekj dien Wuat.

68Du best goot un frintlich; lia mie diene Väaschreften.

69Wan de stolte mie uk met Läajes beschmäat haben, ekj hool diene Befäle von gaunzem Hoaten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

70Äare Hoaten sent hoatkjarschtich un haben de Jefeelen veloaren; ekj, oba, frei mie to dien Jesaz.

71Fa mie wia daut goot, daut ekj em Älent kjeem, daut ekj diene Jesazen lieed.

72Daut Jesaz ut dien Mul es mie mea wieet aus dusende Stekja Selwa un Golt.

X

73Diene Henj muaken miene Jestault uk mien Jeschekj; jeff mie daut Vestentnis diene Jebooten to lieren.

74Dee, dee die ferchten, freien sikj wan see mie seenen, wiels ekj velot mie opp dien Wuat.

75Ekj weet, ooHar, daut dien Jerecht jerajcht es, un daut du tru wieescht, aus du mie en Schwierichkjeiten brochst.

76Mucht diene truhoatje Leew mien Troost sennen, soo aus du dienen Kjnajcht en dien Wuat vesproaken hast.

77Lot dien leeftoljet Metleet äwa mie komen, daut ekj läwen kaun, wiels ekj hab eene Freid aun dien Jesaz.

78Lot de stolte toschaund woaren, wiels dee mie onen Uasoak met Läajes unjadrekjen. Ekj, oba, woa äwa diene Väaschreften nodenkjen.

79Lot dee, dee die ferchten no mie komen, dee, dee diene Väaschreften kjanen.

80Mucht mien Hoat oschuldich bliewen jäajen diene Jesazen, daut ekj mie nich schämen bruck.

XI

81Miene Seel velangt no diene Radunk, un ekj räakjen met dien Wuat.

82Miene Uagen strenjen sikj sea aun to seenen, waut du vesproaken hast, un sajen: Wanea woascht du ons treesten?

83Wan ekj uk soo sie aus eene ladane Wientausch em Ruak, ekj vejät diene Jesazen nich.

84Woo lang saul dien Kjnajcht noch luaren? Wanea woascht du dee strofen dee mie nostonen?

85De stolte growen Growes fa mie nenn to faulen, dee, dee jäajen dien Jesaz sent.

86Opp aul diene Jesazen es to veloten; halp mie, wiels Menschen vefoljen mie onen Uasoak.

87Dee hauden met mie hia oppe Ieed boolt een Enj jemoakt, oba ekj hab dien Jesaz nich unjaloten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

88Wiels du soo leeftolich best, bewoa mien Läwen; dan woa ekj mie doaraun hoolen, waut du jerät hast.

XII

89Dien Wuat, oo Har, es eewich, daut steit faust em Himmel.

90Opp die kjenn wie ons emma un emma wada veloten. Du hast de Ieed häajestalt, un dee blift stonen.

91Derch diene Ordnungen steit aules waut du jeschaufen hast bat vondoag dän Dach, wiels aules mott die deenen.

92Wan dien Jesaz mie nich haud froo jemoakt, wia ekj en mien Älent omjekomen.

93Ekj woa diene Jebooten niemols vejäten, wiels doaderch helst du mie aum läwen.

94Wiels du mie ieejenst, halp mie, wiels ekj vesieekj diene Jebooten to hoolen.

95De gottloose ligjen opp de Lua, mie omtobrinjen. Ekj oba hool mie aun diene Jebooten.

96Ekj hab jeseenen, woo aules een Enj haft, oba diene Jebooten rieekjen äwa aules wajch.

XIII

97Oo woo jieren hab ekj doch dien Jesaz! Ekj denkj aule Dach doaräwa no.

98Wiels diene Jebooten emma met mie sent, moaken dee mie weisa aus miene Fiend.

99Ekj sie hecha jelieet aus aul miene Liera, wiels ekj denkj äwa diene Väaschreften no.

100Ekj sie kjlieekja aus de oole, wiels ekj hool mie aun diene Väaschreften.

101Ekj hab miene Feet von aule beese Wäaj trigjehoolen, daut ekj mie aun dien Wuat hoolen kunn.

102Ekj hab diene Jesazen nich veloten, wiels du mie dee jelieet hast.

103Woo seet sent doch diene Wieed! Diene Wieed sent fa mie em Mul seeta aus Honnich.

104Derch dien Wuat vesto ekj diene Wäaj, doawäajen kaun ekj aule faulsche Wäaj nich lieden.

XIV

105Dien Wuat es eene Laump, mie dän Wajch to wiesen, uk een Licht, mie dän Stich to bedachen.

106Ekj hab jeschwuaren, daut ekj diene jerajchte Jesazen hoolen woa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

107Ekj hab sea jeläden, oba bewoa mien Läwen, oo Har, soo aus du en dien Wuat vesproaken hast.

108Har, lot die daut friewelje Dankopfa ut mien Mul jefaulen, un lia mie diene Jesazen.

109Mien Läwen es emma en Doodesjefoa, un doch vejät ekj dien Jesaz nich.

110De gottloose haben eene Schlenj fa mie oppjestalt, oba ekj sie nich von dien Jesaz aufjeert.

111Diene Jesazen sent mien eewjet Oafgoot, un ekj frei mie von Hoaten dee to haben.

112Ekj hab mie em Hoat väajenomen, diene Jesazen emma un eewich to hoolen.

XV

113Ekj kaun dee, dee nich weeten aun wäm siene Sied see sennen wellen, nich lieden, oba dien Jesaz es mie sea väl wieet.

114Du best mien Toofluchtsuat un mien Schilt. Ekj velot mie opp dien Wuat.

115Wajch von mie, jie onjehuarsome, daut ekj mien Gott siene Jebooten hoolen kaun.

116Hool mie soo aus dien Wuat vesprakjt, daut ekj läwen kaun, un lot mie met miene Hopninj nich toschaund woaren.

117Hool du mie. Dan woa ekj secha sennen, un ekj woa diene Väaschreften emma ieren.

118Du vestatst aul dee, dee von dien Jesaz auferren, wiels ää hinjat Licht fieren es sest nuscht aus Läajes.

119Du schmitst aule gottloose opp de Ieed wajch aus Aufgank, doawäajen sent mie diene Jesazen soo väl wieet.

120Ekj fercht mie schudahauft fa die; mie es angst fa dien jesazlichet Jerecht.

XVI

121Ekj hab jedonen waut rajcht un opprechtich es; jeff mie nich han no dee, dee mie wellen Jewault aundoonen.

122Moak du daut secha, daut dien Kjnajcht daut woat goot haben. Lot de stolte mie nich unjakjrieen.

123Ekj kjikj no diene Radunk, bat mie de Uagen meed woaren, un no diene Jerajchtichkjeit, dee du en dien Wuat vesproaken hast.

124Haundel met dien Kjnajcht doano aus du truhoatich leeftolich best, un lia mie diene Jebooten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

125Ekj sie dien Kjnajcht, jeff mie daut Vestentnis to weeten, waut diene Jebooten lieren.

126Daut es Tiet, ooHar, daut du waut doamet deist. Dee haben dien Jesaz jebroaken.

127Doawäajen hab ekj diene Jebooten leewa aus Golt, soogoa aus väl feinet Golt.

128Un wiels ekj aul diene Jesazen doafäa hool daut dee rajcht sent, kaun ekj aule faulsche Wäaj nich lieden.

XVII

129Diene Jesazen sent wundavoll; doawäajen hool ekj dee.

130Wan dien Wuat openboat woat, jeft daut Licht un moakt de eefache kluak, daut to vestonen.

131Ekj hab mien Mul wiet op un lekjmul no diene Jebooten, wiels ekj hab een velangen doano.

132Kjikj emol no mie un hab Metleet met mie, soo aus du emma to dee deist, dee dienen Nomen ieren.

133Lot mie secha gonen, soo aus dien Wuat lieet, un lot kjeene Sind äwa mie Macht haben.

134Rad mie von dee Menschen, dee mie unjadrekjen, daut ekj diene Jebooten hoolen kaun.

135Kjikj met Jefaulen opp dien Kjnajcht, un unjarecht mie en diene Jesazen.

136Miene Tronen streemen von miene Uagen, wiels Menschen diene Jebooten nich hoolen.

XVIII

137Du, oo Har, best jerajcht, un diene Jerechten sent rajcht.

138De Jesazen, dee du hanjelajcht hast, sent jerajcht; doaropp es voll to veloten.

139Ekj hab mie schia doot jeiewat, wäajen miene Jäajna dien Wuat veachten.

140Diene Vespräakjungen sent jrintlich utjeprooft worden, un dien Kjnajcht freit sikj doatoo.

141Wan ekj uk mau läach un veacht sie, ekj vejät diene Jesazen nich.

142Diene Jerajchtichkjeit es eewich, un dien Jesaz es Woarheit.

143Trubbel un Veläajenheiten sent äwa mie jekomen, oba diene Jebooten sent miene Freid.

144Diene Jesazen sent eewich rajcht; jeff mie daut, dee to vestonen, daut ekj läwen kaun.

XIX

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

145Ekj roop von gaunzem Hoaten: auntwuat mie, oo Har, un ekj woa diene Jebooten hoolen.

146Ekj roop die aun, mie to raden, un ekj woa diene Jebooten hoolen.

147Ekj sto noch bie Diesta opp un schrie no Help, wiels ekj velot mie opp dien Wuat.

148Ekj bliew de Nacht waka, äwa diene Vespräakjungen notodenkjen.

149Har, soo aus du truhoatich leeftolich best, soo horch nu uk no mie; en diene jerajchte Jerechten bewoa mien Läwen.

150Dee, dee mie met beese Aufsechten nostonen, komen emma noda, oba dee sent wiet auf von dien Jesaz.

151Oba du, oo Har, best dicht bie, un diene Jebooten sent aula Woarheit.

152Ekj hab aul lang trigj von diene Jebooten jelieet, daut du dee jejäft hast, eewich to bliewen.

XX

153Kjikj emol no miene lieden un rad mie, wiels ekj hab dien Jesaz nich vejäten.

154Stried du fa miene Sach un rad mie. Bewoa mien Läwen, soo aus du en dien Wuat vesproaken hast.

155Radunk es fa de gottloose wiet auf, wiels dee sieekjen nich no diene Jesazen.

156Dien Metleet es groot, oo Har; en diene jerajchte Jerechten, bewoa mien Läwen.

157Ekj hab väl Fiend un Jäajna, dee mie vefoljen, oba ekj hab diene Jebooten nich veloten.

158Ekj see de ontrue veachta, bat mie daut äakjelt; see hoolen dien Wuat nich.

159Kjikj woo jieren ekj diene Jebooten hab. No diene truhoatje Leew no, Har, stoakj mien Läwen.

160Dien Wuat es sest nuscht aus Woarheit. Diene jerajchte Jesazen sent aula eewich.

XXI

161Rejierungsmana vefoljen mie onen Uasoak, oba ekj fercht sest nuscht aus dien Wuat.

162Ekj frei mie to dien Wuat soo aus eena, dee een grooten Schauz finjt.

163Mie äakjelt aule Faulschheit, un ekj kaun daut nich lieden; ekj hab dien Jesaz jieren.

164Ekj low die säwen mol dän Dach doafäa, daut diene Jebooten soo jerajcht sent.

165Groote Fräd haben dee, dee dien Jesaz ieren, un nuscht kaun dee tofaul brinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

166Ekj lua no diene Radunk, oo Har, un ekj doo waut diene Jebooten sajen.

167Ekj hool diene Jebooten, wiels ekj hab dee sea jieren.

168Ekj hool diene Väaschreften un diene Jebooten, wiels du kjanst aul miene Wääj.

XXII

169Oo Har, hia mien kloagen. Jeff mie Ensecht, no dienem Wuat to läwen.

170Horch no mien prachren. Rad mie soo aus du en dien Wuat vesproaken hast.

171Ekj woa die lowen, wiels du lieescht mie diene Jebooten.

172Ekj woa von dien Wuat sinjen, wiels diene Jebooten sent aula jerajcht.

173Lot diene Haunt reed sennen mie to halpen, wiels ekj hab diene Jebooten fa mie jewält.

174Har, ekj hab een velangen no diene Radunk, un hab eene Freid aun dien Jesaz.

175Lot miene Seel läwen, daut ekj die lowen kaun. Mucht dien Jesaz mie opprajcht hoolen.

176Ekj sie soo aus een vebiestadet un veloarnet Schop; sieekj dienen Kjnajcht, wiels ekj hab diene Jebooten nich vejäten.

Psalmen 120

Een Roop no Help jäajen dee, dee eenem schlajchtet noräden

1Een Leet opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Ekj roop dän Harn aun en miene Noot, un hee hieet mie.

2Rad mie, oo Har, von de Läajna met äare hinjat Licht fierende Tungen.

3Waut kaun die de faulsche Tung doonen, un waut kaun dee utrechten?

4Dee es soo aus een stoakjen Kjrieja siene schoape Feilen, soo aus Fia em Bassemboom.

5Wee mie, daut ekj een framda en Meschech sie, un en Kedar äare Zelten wonen mott.

6Ekj hab aul too lang mank dee jewont, dee nich opp Fräd hoolen.

7Ekj hool Fräd, oba wan ekj waut saj, dan fangt de Kjrich aun.

Psalmen 121

Gott es bie die

1Een Leet opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Ekj häw miene Uagen opp un kjikj no de Boaj. Von wua kjemt miene Help?

2Miene Help kjemt vom Harn, dee Himmel un Ieed jemoakt haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Hee woat dien Foot nich jleppen loten; hee, dee äwa die woakt, woat nich schlopen.

4Bestemt woat hee, dee äwa Israel woakt, nich schleeprich un woat uk nich schlopen.

5De Har woakt äwa die; de Har woakt äwa die un helt die bie sikj em Schauten.

6De Sonn woat die äwadach nich stäakjen, un de Mon uk nich de Nacht.

7De Har woat die fa aulet beese bewoaren; hee woat äwa diene Seel woaken.

8De Har woat äwa die woaken wan du rut jeist uk wan du nenn kjemst, von nu aun un uk opp emma.

Psalmen 122

Frädenswensch fa Jerusalem

1Een Leet von David, opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Ekj freid mie met dee, dee doa säden: Well wie nom Gotteshus gonen!

2Onse Feet stonen en diene Puaten, oo Jerusalem.

3Jerusalem es doatoo jebut, daut et eene Staut es, wua Menschen toopkomen sellen.

4Daut es wua dän Harn siene Stam han gonen, dänHarn sienen Nomen to lowen, soo aus Israel väajeschräwen wia.

5Wiels doa stonen de Troonen, Jerecht to hoolen, de Troonen dee ut David siene Famielje komen.

6Bät daut Jerusalem mucht Fräd haben. Mucht daut et dee goot gonen wudd, dee die goot sent.

7Mucht doa Fräd sennen tweschen diene Wenj, un daut et en diene Paulausten jlekjlich toojeit.

8Om miene Breeda un Frind äat haulwen saj ekj: Ekj well die Fräd wenschen.

9Om dän Harn onsen Gott sien Hus sient haulwen, well ekj dien bastet sieekjen.

Psalmen 123

Jeff Jnod, oo Har

1Een Leet opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Ekj kjikj nopp no die, no die, dee du dien Troon em Himmel hast.

2Soo aus de Kjnajchts äare Haren opp de Henj kjikjen, soo aus de Deenstmejales opp de Henj von äare Wieetsche, soo kjikjen onse Uagen no dän Harn onsen Gott, bat hee ons woat Jnod seenen loten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[3]Jeff Jnod, oo Har, un mea Jnod, wiels wie sent aul sea veacht worden.

[4]Wie haben von de stolte aul väl Spott utjehoolen, un uk daut de rikje ons veachten.

Psalmen 124

Onse Help kjemt von Gott

[1]Een Leet von David, opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Wan de Harnich met ons jewast wia, soo saul Israel sajen,

[2]wan de Har nich met ons jewast wia, aus Menschen ons aunjreepen,

[3]aus äa Oaja jäajen ons oppflaumd, dan hauden dee ons läwendich oppjeschlukt.

[4]Wie wudden en daut toobende Wota vedrunken sennen, un de jefäadelja Stroom wudd ons äwa de Seel jegonen sennen.

[5]Daut rietende Wota wudd ons wajch jeräten haben.

[6]Wie lowen Gott, dee ons nich hanjeef, daut see ons kunnen tweschen äare Tänen kjrieen!

[7]Wie sent wajch jekomen, soo aus een Voagel ut dän Voagel Schlenja sien Nat; dee Schlenj es tweijeräten, un wie sent wajch jekomen.

[8]Onse Help es en dän Harn sien Nomen, dee Himmel un Ieed jemoakt haft.

Psalmen 125

Ons Schutz es bie Gott

[1]Een Leet, opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Dee sikj opp däm Harnveloten, woaren fauststonen; dee woaren eewich bliewen, soo aus de Boajch Zion.

[2]Runtom Jerusalem sent Boaj, un soo es de Har nu un eewich runtom sien Volkj.

[3]De beese woaren met äare Harschoft nich äwa daut Launt bliewen, waut de jerajchte toojesajcht es, daut de jerajchte äare Henj nich no Ojjerajchtichkjeit jriepen.

[4]Har, doo dee goodet, dee em Hoat goot un fromm sent.

[5]Dee oba, dee kromme Wäaj enschlonen, woat de Har met de jlikjeltje toop vebaunen. Oba äwa Israel saul Fräd sennen.

Psalmen 126

Jebäd daut Gott vom nieen halpen wudd

[1]Een Leet opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Aus de Har Zion äare faustjenomne trigjbrocht, wia wie soo aus wan wie dreemden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[2]Dan haben onse Miela jelacht un onse Tungen met Freiden jesungen; don wort manke Velkja jesajcht: De Har haft groote Dinja fa an jedonen!

[3]De Har haft groote Dinja fa ons jedonen, un daut moakt ons froo.

[4]Har, stal onse faustjenomne wada häa, soo aus du de Wotastreem em Siedlaunt wada häastalsd.

[5]Dee met Tronen seien, woaren met Freiden arnten.

[6]Wäa doa hielent jeit Sot seien, woat bestemt trigjkomen un Freidenleeda sinjen, un siene Goawen met sikj brinjen.

Psalmen 127

Aules es von Gott sienen Säajen aufhenjich

[1]Een Leet von Salomo opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Wua deHar nich daut Hus but, oabeiden dee vejäfs dee doaraun buen; wua deHar nich äwa de Staut woakt, woaken de Wajchta vejäfs.

[2]Daut halpt junt nuscht tiedich oppstonen, lange Doag oabeiden, lot dolsaten un jun Broot met Sorjen to äten, wiels de sienje jeft hee daut, wan see uk schlopen.

[3]Kjinja sent een Säajen vom Harn; Kjinja sent een Jeschenkj von am.

[4]Soo aus Feilen en een stoakjen Kjrieja siene Haunt, soo sent Säns fa eenem jungen Voda.

[5]Jlekjlich es dee, dee äaren Boagenhoola doavon voll haben; dee woaren nich toschaund woaren, wan dee em Puat met äare Fiend vehaundlen.

Psalmen 128

Soo säajent Gott!

[1]Een Leet opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Jesäajent sent aul dee, dee dän Harn ferchten, dee en siene Wäaj waundlen.

[2]Du woascht die von dien Hauntwoakj näaren; du woascht jesäajent sennen; du woascht daut goot haben.

[3]Diene Fru woat en dien Hus soo sennen aus eene fruchtboare Wienrank, un diene Kjinja soo aus junge Oliewenbeem om dienen Desch.

[4]Kjikj emol, soo es dee Maun jesäajent, dee dän Harnferchten deit.

[5]Mucht de Har die von Zion säajnen, soo lang aus du läfst, un muchst du seenen, woo jlekjlich Jerusalem es,

[6]un muchst du läwen diene Kjinja äare Kjinja to seenen. Mucht Fräd äwa Israel sennen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Psalmen 129

Sea unjadrekjt, oba nich venicht

[1]Een Leet opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Dee haben mie von Jugent aun foaken unjadrekjt. Lot Israel nu sajen:

[2]Dee haben mie von Jugent aun foaken sea unjadrekjt, oba dee haben mie nich unjajekjräajen.

[3]Plieeja haben opp mienen Rigjen jeplieecht un lange Foaren jetrocken.

[4]Oba de Har es jerajcht; dee haft de beese äare Strenj tweijeschnäden, daut ekj looskjeem.

[5]Muchten dee aula, dee jäajen Zion fientlich sent, toschaund woaren un trigjgonen motten.

[6]Muchten see soo sennen aus Graus opp däm Dak, daut doa vedrieecht ea daut waussen kaun.

[7]Met soon Graus kaun de Grausschnieda sikj nich de Haunt voll moaken, un de Goawenbinja nich een Oarmvoll kjrieen.

[8]Muchten dee, dee doa vebiegonen, nich sajen: Däm Harn sien Säajen met die; ooda, wie säajnen die em Harnsien Nomen!

Psalmen 130

Jebäd en de schwanste Noot

[1]Een Leet opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Utem auladeepsten,Har, roop ekj no die.

[2]Horch no miene Stemm, oo Har. Lot diene Uaren moakjen, daut ekj om Jnod schrie.

[3]Wan du, oo Har, Räakjnunk hilst von onse Sinden, oo Har, wäa wudd dan bestonen?

[4]Oba bie die es Vejäwunk, doawäajen woascht du jefercht.

[5]Ekj räakjen met dän Harn; miene Seel luat, un ekj velot mie opp sien Wuat.

[6]Miene Seel luat nom Harn, väl dolla aus de Nachtwajchta nom Morjen luat.

[7]Oo Israel, velot die opp däm Harn, wiels biem Harnes truhoatje Leew, un bie am es eene volstendje Radunk.

[8]Hee selfst woat Israel von aul äare Sinden raden.

Psalmen 131

Stell, aus een tofrädnet Kjint

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Een Leet von David opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Mien Hoat es nich stolt, oo Har, un ekj sie nich huachnäsich. Ekj jäw mie nich met groote Dinja auf, dee fa mie too huach sent.

2Oba ekj hab miene Seel beruicht un jestelt, soo aus een beruijdet Kjint bie de Mutta. Miene Seel es en mie soo aus soon Kjint.

3Oo Israel, sat diene Hopninj opp däm Harn, von nu aun bat en Eewichkjeit!

Psalmen 132

De Staut von däm Harn un vom Kjennich

1Een Leet opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Har, denkj aun David un aun aul siene lieden.

2Hee deed die, Har, eenen Eit schwieren, un vespruak die, Jakob sienen majchtjen Gott:

3Ekj woa nich en mien Hus nenn gonen, ooda mie em Bad lajen;

4ekj woa miene Uagen nich schlopen loten un miene Uagenläda nich loten schleeprich sennen,

5bat ekj fa dän Harn eene Städ finj, eene Woninj fa Jakob sienen majchtjen Gott.

6Wie hieeden en Efrata von diene Bundeskjist; wie fungen dee em Launt Jaar.

7Well wie no sienen Wonplauz gonen, un am ver siene Footbenkj aunbäden.

8Moak die opp, oo Har, un komm no dienen Ruplauz, du un diene majchtje Bundeskjist.

9Lot diene Priesta sikj met Jerajchtichkjeit kjleeden un lot diene heilje sikj freien.

10Om dienen Deena David sient haulwen, doo dienen jesaulften Kjennich nich wajch schekjen.

11De Har haft David een woaren Eit jeschwuaren un woat daut uk nich trigjnämen: Ekj woa eenen von diene Säns opp dän Troon saten.

12Wan diene Säns mienen Bunt un miene Väaschreften onen Fäla hoolen woaren, dee ekj an lia, dan woat von äare Säns opp emma eena opp dienen Troon setten.

13Wiels de Har haft sikj Zion jewält; daut es waut Hee fa siene Woninj haben wull.

14Dit es eewich miene Ru, hia well ekj opp däm Troon setten, wiels daut es soo aus ekj daut well.

15Ekj woa Zion met väl Väarot säajnen; äare oame woa ekj jenuach to äten jäwen.

16Ekj woa äare Priesta met Radunk kjleeden, un äare heilje sellen met Freiden sinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Hia woa ekj ut eenen von David siene Nokomen eenen grooten Kjennich moaken, un fa mienen Jesaulwden eene Laump oppstalen.

18Siene Fiend woa ekj met Schaund kjleeden, oba siene schienende Kroon es Bewies, daut siene Macht woat toonämen.

Psalmen 133

Woo scheen wan Breeda en Eenichkjeit toop läwen

1Een Leet von David opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Woo goot un scheen es daut doch, wan Breeda en Eenichkjeit toop läwen!

2Daut es soo aus de diere Balsam Eelj, dee Aaron vom Kopp rauf em gaunzen Boat nenn rant, dee am bat opp de Kjleeda rieekjt.

3Daut es soo aus wan de Deiw vom Hermon Boajch wudd opp de Zions Boaj faulen, wiels doa jeft de Har sienen Säajen, daut Läwen fa emma un eewich.

Psalmen 134

Oppfodrunk dankboa to sennen

1Een Leet opp de Reis no Jerusalem to sinjen. Komt, loft dän Harn, aul jie, dän Harn siene Deena, dee de Nacht em Harn sien Hus deenen.

2Doot em Heilichtum june Henj opphäwen un dän Harn lowen.

3Mucht de Har, dee Himmel un Ieed jemoakt haft, junt ut Zion säajnen!

Psalmen 135

Gott woat fa emma jeloft woaren

1Haleluja! Loft dän Harn. Loft dän Harn sien Nomen. Loft am, jie dänHarn siene Deena!

2Jie dee en dän Harn sien Hus deenen, em Hoff bie onsen Gott sien Hus.

3Loft dän Harn, wiels de Har es goot; loft sinjent sienen Nomen, wiels daut es scheen.

4Wiels de Har haft Jakob fa sikj jewält, Israel aus sien Ieejentum.

5Ekj weet daut de Har groot es, un daut ons Har jrata es aus aule Jetta.

6De Har deit aules waut Hee well em Himmel uk opp de Ieed, em Mäa un aules waut doa unja noch deepa es.

7Hee lat von wiet auf Wolkjen oppkomen. Hee moakt dän Blitz toom Räajen un brinjt dän Wint ut siene Väarotskoma rut.

8Hee deed de Ieeschtjebuarne en Ägipten ombrinjen; beid von Menschen uk Vee.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Oo Ägipten, hee leet siene Tieekjens un Wunda mank junt komen, jäajen dän ägiptischen Kjennich un aul siene Deena.

10Hee brocht väl Velkja om, un muak jewaultje Kjennichs doot.

11Sihon, de Amorita äa Kjennich, Og, Kjennich von Baschan, un aule Kjennichs von Kanaan.

12Hee jeef äa Launt no de Kjinja Israel aus äa Oafgoot, aus äa Oafgoot jeef hee an daut.

13Dien Nomen, oo Har, blift eewich! Har, von die woat emma aus Gott jerät woaren.

14De Har woat sien Volkj to äa rajcht vehalpen, un äwa sienen Kjnajcht metliedent sennen.

15De Velkja äare Jetta sent von Selwa un Golt, von Menschenhenj jemoakt.

16Dee haben Miela, oba kjennen nich räden, Uagen, oba kjennen nich seenen.

17Dee haben Uaren, oba kjennen nich hieren; dee haben uk Miela, oba kjennen nich odmen

18Wäa dee moakt, woat soo sennen aus dee, un soo uk aul dee, dee sikj opp an veloten.

19Oo jie von Israel, loft dän Harn! Oo jie von Aaron, loft dän Harn!

20Oo jie von Levi, loft dän Harn! Jie, dee däm Harn ferchten, loft dänHarn!

21Loft dän Harn von Zion, dän, dee en Jerusalem wont. Haleluja!

Psalmen 136

Siene Leew hieet niemols opp

1Dankt dän Harn, wiels hee es ons toojedonen; siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

2Dankt dän Gott äwa aule Jetta. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

3Dankt dän Harn äwa aule Haren. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

4Däm, dee auleen groote Wunda deit. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

5Däm, dee en siene Weisheit de Himmels jemoakt haft. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

6Dee de Ieed äwa de Wota jespreet haft. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

7Dee de groote Lichta muak. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

8De Sonn, dän Dach to rejieren. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9De Mon un de Stierns, de Nacht to rejieren. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

10Dee Ägipten äare Ieeschtjebuarne schluach. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

11Un Israel rut brocht. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

12Derch eene jewaultje Haunt un een utjestrakjten Oarm. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

13Dee daut Schelpmäa uteneen deeld. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

14Un Israel leet doa derchgonen. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

15Dee dän ägiptischen Kjennich un siene Armee em Schelpmäa veseept. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

16Dee sien Volkj derch de Wiltnis leid. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

17Dee jewaultje Kjennichs schluach. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

18Däm dee stoakje Kjennichs doot muak. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

19Sihon, de Amorita äa Kjennich. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

20Og, dän Kjennich von Baschan. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

21Un hee jeef an äa Launt aus Oafgoot. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

22Een Oafgoot fa sien Kjnajcht, Israel. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

23Dee aun ons docht, aus wie unjadrekjt worden. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

24Hee rad ons von onse Fiend. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

25Dee Menschen, Vee un Tieren un aulet jeschaufne foodat. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

26Dankt dän Gott em Himmel. Siene truhoatje Leew haft kjeen Enj.

Psalmen 137

De Kloagen von de Jefangne en Babel

1Wie sauten en Babel aun Riefasch un hielden, wan wie aun Zion dochten.

2Doa aun de Wieden hong wie onse Hoapen opp.

3Dee ons faustjenomen hauden, velangden, daut wie doa sinjen sullen; dee ons tualeiden deeden, velangden Freidenleeda un säden: Sinjt ons een Leet von Zion!

4Woo kjenn wie en een framdet Launt Leeda vom Harnsinjen?

5Wan ekj die vejät, oo Jerusalem, dan mucht miene rajchte Haunt nuzloos sennen un vejäten, waut see doonen kaun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Mucht mie de Tung em Mul aum Bän baken, wan ekj nich aun die denkj; wan ekj Jerusalem nich lot miene hechste Freid sennen.

7Denkj doaraun, ooHar, waut de Edomita dän Dach deeden aus Jerusalem foll; woo dee schrieejen: Riet dee dol! Riet dee dol bat opp däm Grunt!

8Du scheene Staut Babel, du woascht en de Grunt jebrocht woaren; goot fa dän dee die trigjtolen, waut du aun ons jedonen hast.

9Goot fa dän, dee diene junge Kjinja faustnemt un aum Steen veschmatat.

Psalmen 138

Dankboare Sechaheit

1Een Psalm von David. Ekj well die, oo Har, von gaunzem Hoaten lowen; soogoa ver de Jetta woa ekj met Leeda lowen.

2Ekj well no dienen heiljen Tempel opptoo aunbäden, un dienen Nomen lowen, daut du soo truhoatich leeftolich best, wiels du hast dien Nomen un dien Wuat äwa aules groot jemoakt.

3Aus ekj die aunroopt, auntwuadsd du mie. Du muakst mie brow un stoakjst miene Seel.

4Muchten die aule Kjennichs oppe Ieed danken, wan see de Wieed ut dien Mul hieren,

5un von diene Wäaj, Har, sinjen, wiels diene Iea,Har, es groot.

6Wan du, Har, uk huach bowen best, du kjikjst rauf un sitst de jerinje, un von wiet auf kjanst du de stolte.

7Wan ekj uk medden em Trubbel go, du bewoascht mien Läwen. Du strakjst diene Haunt jäajen miene Fiend äaren Oaja; met diene rajchte Haunt ratst du mie.

8De Har woat daut utrechten, waut hee fa mie jeplont haft. Diene truhoatje Leew, oo Har, haft kjeen Enj. Veschmiet nich waut diene Henj jeschaufen han.

Psalmen 139

Mien Schepfa kjant mie gaunzungoa

1Een Psalm von David, väatosinjen. Oo Har, du hast mie unjasocht un kjanst mie.

2Du weetst wan ekj sett un wan ekj oppsto. Du weetst von wiet auf, waut ekj denkj.

3Auf ekj opp un rom sie ooda ligj, du best om mie un best met aul miene Wäaj bekaunt.

4Ea ekj een Wuat opp de Tung hab, weetst du, oo Har, aul krakjt waut daut es.

5Du best von aule Sieden rom mie, un helst diene Haunt äwa mie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Soone Erkjantnis es too wundavoll fa mie un daut es too huach; ekj kaun daut nich bejriepen.

7Wua kaun ekj han gonen, dienen Jeist loostowoaren; wua han flichten, ut diene Jäajenwuat to komen?

8Wan ekj sull nom Himmel foaren, du best doa! Wan ekj mien Bad em Doodenrikj oppmuak, du best uk doa.

9Wan ekj daut Morjenroot aus Flichten neem un nom wietsten Mäa fluach,

10soogoa doa wudd diene Haunt mie leiden, un diene rajchte Haunt mie hoolen.

11Wan ekj sajen wudd, daut diestre sull mie bedakjen un daut Licht rom mie sull Nacht sennen,

12dan wudd soogoa daut diestre bie die nich diesta sennen; de Nacht wudd soo schienen aus de Dach, wiels fa die es daut diestre soo aus Licht.

13Wiels du hast mie gaunz un goa em Muttalief jeformt.

14Ekj dank die, daut ekj wundaboa jemoakt sie; diene Woakjen sent wundaboa, daut weet miene Seel sea goot.

15Miene Jestault wia fa die nich vestoaken, aus ekj em Jeheemen jemoakt wort, wua mie kjeen Uag seenen kunn.

16Diene Uagen sagen mie ea ekj jebuaren wia. Miene Doag, dee noch komen sullen, wieren aula en dien Buak jeschräwen, ea dee doa wieren.

17Woo wieetvoll, oo Gott, sent mie uk diene Jedanken. Un wooväl sent doa nich!

18Wan ekj dee talen sull, wudden doa mea sennen aus de Saunt. Wan ekj oppwakj, sie ekj noch bie die.

19Oo Gott, wan du de gottloose emol muchst äwatsied brinjen. Un wan dee, dee jieren Bloot vejeeten, mie veloten wudden.

20Dee räden jäajen die met beese Aufsecht. Diene Jäajna mesbrucken dien Nomen.

21Sull ekj nich dee veachten, waut die nich lieden kjennen, oo Har? Un sent mie dee nich äakjlich, dee jäajen die oppstonen?

22Ekj kaun dee gaunz opp Iernst nich lieden. Ekj hool dee aus miene Fiend.

23Gott, see emol woo daut met mie steit! Unjasieekj mien Hoat; proow mie ut un see, woo ekj daut meen.

24Un see emol auf ekj opp däm beesen Wajch sie, un leid mie opp däm eewjen Wajch!

Psalmen 140

Jebäd om Help jäajen dee, dee eenem schlajchtet noräden

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Een Psalm von David, väatosinjen.

[2]Halp mie, oo Har, von de beese Menschen loos; bewoa mie fa de vebräakjarische Menschen,

[3]dee en äare Hoaten beeset plonen, un aule Dach toopkomen to kjriejen.

[4]Dee moaken äare Tungen soo schoap aus eene Schlangentung, un haben Schlangenjeft unja de Leppen.

[5]Oo Har, hool mie secha fa de gottloose äare Henj. Bewoa mie fa de vebräakjarische Menschen, dee doa plonen mie doltokjrieen.

[6]De stolte haben fa mie eene Schlenj vestoaken, haben Strenj utjelajcht un doamet fa mie een Nat jespreet, un haben Faulen velenjd mien Stich jestalt.

[7]Oo Har, ekj saj die, du best mien Gott. Horch, oo Har, woo ekj om Jnod schrie.

[8]Oo Har Gott, de Krauft mie to raden, es en die, dee mie em Kjrich daut Schilt äwa däm Kopp helt.

[9]Har, jeff dän gottloosen nich wuano hee bejierich es; lot am daut met sien beeset Väanämen nich jlekjen, sest mucht hee noch stolt woaren.

[10]Lot dee äare Kjap, dee rom mie sent, met daut beese bedakjt woaren, waut äare Räd veuasoakt haft.

[11]Lot brennende Kolen opp an nopp faulen; lot dee em Fia nenn jeschmäten woaren, en deepe Lajcha nenn, niemols mea opptostonen.

[12]Lot faulsche Pludra sikj nich em Launt faustsaten; mucht daut Ojjlekj de Vebräakja ombrinjen.

[13]Ekj weet daut de Har fa de oame äa rajcht sorcht, un sikj de unjadrekjte äare Sach aunnemt.

[14]Secha woaren de jerajchte dienen Nomen lowen, un de Opprechtje woaren en diene Jäajenwuat wonen.

Psalmen 141

Jebäd fa Bewoarunk

[1]Een Psalm von David. Oo Har, ekj roop: Komm schwind häa! Horch no mie wan ekj die roop.

[2]Mucht mien Jebäd ver die komen aus een Ruakopfa, un mien henjopphäwen aus een Owentopfa.

[3]Stal een Wajchta äwa mien Mul, oo Har. Woak äwa miene Leppen.

[4]Lot mien Hoat nich metjeräten woaren, beeset to doonen, un nich met schlajchte toop aun gottloose Woakjen deelnämen; lot mie nich äten, waut an gootschmakjt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Lot de jerajchte mie leeftolich strofen un trajchtwiesen; daut es fa mie Eelj opp däm Kopp. Mien Kopp woat daut nich trigjwiesen, un doch es mien Jebäd emma jäajen de beese.

6Äare Leidasch woaren von de steile Kaunt von de Boaj jeschmäten woaren, un de beese woaren lieren, daut ekj de Woarheit jerät hab.

7Soo aus eena plieecht un de Ieed oppbrakjt, soo sent onse Knoakes ver däm opnen Grauf vestreit.

8Oba miene Uagen kjikjen no die, oo Gott un Har. Ekj velot mie opp die; lot mie nich enne Grunt gonen.

9Bewoa mie fa de Schlenjen, dee see fa mie jelajcht haben, un fa de Faulen, dee de onveschämde fa mie jestalt haben.

10Lot de gottloose en äare ieejne Nats faulen, un mie doa secha vebie gonen.

Psalmen 142

Kjeena kjemmat sikj om mie

1Een Unjarecht von David, een Jebäd, aus hee en de Heel wia.

2Ekj schrie ut vollem Hauls nom Harn. Ekj schrie nom Harn om Jnod.

3Ekj laj am miene Kloag väa; ver am räd ekj uk von aul miene Trubbels.

4Aus mien Jeist de Laust nich mea droagen kunn, dan wist du om mienen Wajch. Opp dän Wajch, dän ekj go, haben see heemlich Schlenjen jelajcht.

5Kjikj aun miene rajchte Sied un see; doa es kjeena, dee sikj om mie kjemmat. Ekj finj kjeene Tooflucht; doa es kjeena, dee sikj mie aunnemt.

6Ekj schrie, oo Har, daut du mie hieren saust, un saj: Du best miene Tooflucht; du best aules waut ekj en dit Läwen well.

7Horch wan ekj schrie, wiels ekj sie en groote Noot. Rad mie von miene Vefolja, wiels dee sent too stoakj fa mie.

8Brinj miene Seel utem Jefenkjnis, daut ekj dien Nomen lowen kaun. Dan woaren de jerajchte sikj om mie saumlen, wan see seenen, woo goot du to mie best.

Psalmen 143

Nemm mie nich verem Jerecht

1Een Psalm von David. Oo Har, hia mien Jebäd; horch, woo ekj om Jnod bäd. Wiels du woarhauftich un jerajcht best, auntwuat mie!

2Go met dienen Kjnajcht nich en daut Jerecht, wiels ver die es kjeen läwendja jerajcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3De Fient vefolcht miene Seel un haft mien Läwen en de Ieed jeklunjt; hee moakt mie em diestren setten, soo aus dee, dee aul lang doot sent.

4Doawäajen es mien Jeist gaunz schwak, un mien Hoat mootloos.

5Ekj denkj noch aun de oole Tieden. Ekj denkj äwa aul dee Woakjen no, dee dien Hauntwoakj verecht haft.

6Ekj strakj miene Henj ut no die. Miene Seel darscht no die soo aus een utjedrieejdet Launt.

7Har, jeff mie boolt eene Auntwuat. Mien Jeist haft aule Hopninj veloaren. Vestäakj die nich fa mie, daut ekj nich met de Doodje toop to ligjen kom.

8Lot mie zemorjes hieren, woo truhoatich leeftolich du best, wiels ekj velot mie opp die. Wies mie dän Wajch, dän ekj gonen sull, wiels miene Seel velangt no die.

9Oo mien Har, rad mie von miene Fiend; en die hab ekj miene Tooflucht.

10Lia mie dien Wellen to doonen, wiels du best mien Gott; mucht dien gooda Jeist mie opp een jlikjen Wajch leiden.

11Oo Har, om dienen Nomen sient haulwen, bewoa mien Läwen, un en diene Jerajchtichkjeit halp mie utem Trubbel to komen.

12En diene truhoatje Leew venicht miene Fiend, un brinj dee aula om, dee miene Seel kjwälen, wiels ekj sie dien Kjnajcht.

Psalmen 144

Dän Kjennich sien Jebäd

1Een Psalm von David. Ekj low däm Harn, dee mie secha helt, dee miene Henj kjriejen lieet un miene Finjasch reedmoakt toom Kjrich,

2mien Leeftolja un miene vesechade Staut, mien huaga Torm un mien Heilant, mien Schilt, un dee, bie wäm ekj Tooflucht näm, dee mie äwa mien Volkj rejieren moakt.

3Oo Har, waut sent Menschen, daut du an aunerkjanst, ooda de Menschenkjinja, daut du aun an denkjst?

4Een Mensch es mau soo aus een Loft Odem; siene Läwestiet, soo aus een veschwinjenda Schauten.

5Trakj dienen Himmel uteneen, oo Har, un komm rauf; steet de Boaj aun, daut dee rieekjren.

6Lot daut blitzen un vestrei de Fiend; scheet diene Blitzstrolen, daut see ut Angst wajch ranen.

7Strakj diene Haunt von huach bowen rauf; rad mie, trakj mie ut daut jewaultje Wota, ut de framde äare Henj,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8dee äa Mul voll Läajes haben, un dee äare rajchte Haunt opphäwen un schwieren, un doch nich de Woarheit räden.

9Ekj woa die, oo Gott, een nieet Leet väasinjen. Ekj woa die opp eene tieenseidje Hoap sinjent lowen,

10die, dee du Kjennichs jewennen latst, un David, dienen Deena, vom merdarischen Schwieet ratst.

11Rad mie un halp mie ut de framde äare Henj rut, dee äa Mul voll Läajes haben un äare rajchte Haunt opphäwen un schwieren un doch nich de Woarheit räden.

12Dan woaren onse Säns en äare junge Joaren soo stonen aus voljewosne Plaunten, un onse Dajchta soo aus straume utjeschnizte Akjstendasch, dee een Paulaust zieren.

13Onse Spikjasch woaren voll aulahaunt Väarot sennen. Onse Schop woare sikj opp onse Weid Stapen bie dusende un tieen dusende vemieren.

14Onse Ossen woaren schwoare Fuaren fieren. Doa woaren kjeene Wenj derchjebroaken woaren. Doa woat nich mea faustjenomen woaren. Doa woat kjeen Kloagenjeschrech mea opp onse Gaussen sennen.

15Jesäajent es daut Volkj fa dän dit soo es. Jesäajent es daut Volkj dän äa Gott de Har es.

Psalmen 145

Gott siene truhoatje Leew

1Een Psalm von David, sienen Gott to lowen. Ekj woa die lowen, mien Gott, oo Kjennich, un emma un eewich dienen Nomen lowen.

2Ekj well die aule Dach säajnen un emma un eewich dienen Nomen lowen.

3DeHar es groot un sull opp daut aulahechste jeloft woaren. Woo groot hee es, kaun kjeena utspräakjen.

4Eene Jennerazion no de aundre woat diene Woakjen väalowen; dee woaren von diene jewaultje Woakjen räden.

5Ekj woa äwa diene harlich scheene Pracht un äwa diene Wundawoakjen nodenkjen.

6Dee woaren aula von dee Krauft un diene Wundawoakjen räden, un ekj woa vetalen waut du grootet jedonen hast.

7Dee sellen doafäa sorjen, daut et niemols vejäten woat, woo goot du best, un met Freid sinjen, von woo jerajcht du best.

8De Har es voll Jnod un Metleet, sea jeduldich un rikj aun truhoatje Leew.

9De Har es to aulem goot, un sien Metleet rieekjt äwa aules, waut hee jemoakt haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Aul diene Woakjen, oo Har, woaren die danken. Aul diene heilje woaren die lowen.

11Dee woaren von dien harlichet Kjennichrikj un von diene Jewault räden,

12soo daut aule Menschen von diene jewaultje Woakjen un de harliche Pracht en dien Kjennichrikj weeten.

13Dien Rikj es een eewjet Rikj, un diene Harschoft hieet niemols opp. Opp däm Harn kjenn wie ons veloten. Hee helt aules waut hee vesproaken haft un jeit met aulem, waut hee jemoakt haft, leeftolich om.

14De Har helt aul dee opprajcht dee doa faulen, un recht de unjadrekjte opp.

15Aulemauns Uagen kjikjen no die, un du jefst an to rajchte Tiet daut äten.

16Du moakst diene Haunt op, un foodascht aules waut läft, daut see saut un tofräd sent.

17De Har es en aul siene Wäaj jerajcht, un truhoatich leeftolich to aules waut hee jemoakt haft.

18De Har es aul dee noaun, dee am aunroopen, aul dee, dee am en Woarheit aunroopen.

19Hee stalt dee tofräd, dee am ferchten. Hee hieet wan see schrieen un halpt an.

20De Har woakt äwa aul dee, dee am goot sent, oba de gottloose woat hee aula ombrinjen.

21Ekj well dän Harn lowen. Lot aules waut Odem haft emma un eewich sienen heiljen Nomen lowen.

Psalmen 146

Gott es daut, dee de schwake beschizt

1Low dän Harn, oo miene Seel, low dän Harn!

2Ekj woa dän Harnlowen, soo lang aus ekj läw, un mienen Gott met Leeda lowen, soo lang aus ekj hia sie.

3Velot junt nich opp Aumtslied; daut sent mau Menschen un kjennen nich halpen.

4Wan äa Jeist an velat, woaren see wada Ieed, un krakjt dan es daut met aul äa Väanämen jewast.

5Jesäajent sent, dee Jakob sienen Gott aus äare Help haben, dee äare Hopninj en Gott dän Harn haben,

6dee Himmel un Ieed jemoakt haft, uk daut Mäa un aules waut doabennen es, dän Harn, dee eewich tru blift,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7dee no de unjadrekjte äa rajcht sitt, un de oame to äten jeft un de faustjenomne frie lat.

8De Har moakt de blinje seenen, de Harrecht de unjadrekjte opp. De Har es de jerajchte goot.

9De Harwoakt äwa de framde, un sorcht fa de Weisen un Wätfrues, oba vestieet de gottloose äaren Wajch.

10De Har woat eewich rejieren. Oo Zion, dien Gott es Kjennich von Jennerazion bat Jennerazion. Loft dän Harn!

Psalmen 147

Gott siene Macht en de Natua un en de Jeschicht

1Loft dän Harn! Woo goot es daut doch, onsen Gott lowen; woo scheen un aunjebrocht, am to lowen.

2De Har but Jerusalem opp un saumelt de veschlapte Israeliten.

3Hee heelt, dee een jebroaknet Hoat haben; hee bebinjt an äare Wunden.

4Hee talt de Stierns un nant dee aula biem Nomen.

5Ons Har es groot un jewaultich stoakj. Sien Vestentnis haft kjeene Jrensen.

6DeHar häft de unjadrekjte opp, oba brinjt de gottloose en de Grunt.

7Sinjt Dankleeda, dän Harn to lowen, loft am met sinjen un Hoapenspell.

8Hee bedakjt dän Himmel met Wolkjen un vesorcht de Ieed met Räajen un lat daut Graus opp de Boaj waussen.

9Hee vesorcht daut Vee met Fooda, un uk de junge Kraujen, wan dee doano schrieen.

10Hee haft siene Lost nich en de Pieed äare Krauft, un haft siene Freid uk nich aun een Maun siene stoakje Been.

11De Har haft siene Freid aun dee, dee am ferchten, dee äare Hopninj en siene truhoatje Leew haben.

12Low dän Harn, oo Jerusalem; low dien Gott, oo Zion,

13wiels hee moakt diene Puatstangen stoakj, un säajent dee, waut en de Staut wonen.

14Hee moakt Fräd en diene Jrensen, un lat junt vom basten Weit saut äten.

15Hee ordent de Ieed aun, waut see doonen saul, un sien Wuat vebreet sikj sea schwind.

16Hee spreet dän Schnee soo aus Woll, un streit dän Frost soo aus Ausch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Hee schmitt sien Hoagel rauf soo aus Steenakjes. Wäa kaun siene iesendje Kold vedroagen?

18Hee sajcht bloos een Wuat, dan veschmelten dee; hee moakt sienen Wint weien, dan rant daut Wota.

19Hee haft Jakob sien Wuat openboat, un Israel siene Jesazen un Väaschreften jejäft.

20Dit haft hee fa kjeen aundret Volkj jedonen; dee kjanen siene Jesazen nich. Haleluja!

Psalmen 148

Preist Gott em Himmel un opp de Ieed

1Loft dän Harn! Loft dän Harn vom Himmel! Loft am dort huach bowen!

2Loft am, aul jie siene Enjel; loft am, siene gaunze, jewaultjet Häa em Himmel!

3Sonn un Mon, loft am; aul jie schienende Stierns, loft am!

4Low am du hechsta Himmel, un jie Wotasch bowa de Himmel!

5Lot dee dän Harn sien Nomen lowen, wiels hee befool, un dee wieren doa.

6Hee haft dee opp emma un eewich opp äaren Plauz jestalt. Hee jeef dee een Jesaz, daut dee motten en äare Bon bliewen; un daut woat niemols endren.

7Loft dän Harn opp de Ieed, un aul jie Ojjeheia em deepen Mäa,

8Fia un Hoagel, Schnee un Näwel un stoakja Wint, dee soo doonen aus hee sajcht,

9jie Boaj un aule Humpels, Fruchtbeem un aule Zeeda,

10wille Tieren un aulet Vee, Kruptieren un flieejende Väajel,

11Kjennichs opp de Ieed un aule Velkja, jie väaschte un aule Rechta opp de Ieed,

12junge Mana un Mejales, oole Menschen un Kjinja.

13Lot dee dänHarn sienen Nomen lowen, wiels hee haft dän aulahechsten Nomen. Sien harlich sennen rieekjt soo wiet aus Himmel un Ieed.

14Hee haft sien Volkj stoakj jemoakt, daut am aul siene heilje en Israel lowen; een Volkj daut am aum Hoaten licht. Haleluja!

Psalmen 149

Daut Volkj woat derch Gott veharlicht

1Haleluja! Sinjt een nieet Leet fa dän Harn, am to lowen en de Vesaumlunk von de heilje.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Lot Israel sikj to dän freien, dee an jemoakt haft. Lot aulem von Zion sikj to äaren Kjennich freien.

3Lot an sienen Nomen lowen met daunzen, un am to ieren, Hoapen un Trompeeten spälen.

4Wiels de Har freit sikj to sien Volkj; hee veharlicht de deemootje derch siene Help.

5Lot de heilje sikj to dise Iea freien, un soogoa em Bad am to ieren sinjen.

6See sellen Gott lowen, un see sellen een dobbelt schniedjet Schwieet en de Henj haben,

7daut see äwa de Velkja Rach eewen, un de Velkja strofen,

8daut see de Velkja äare Kjennichs spaunen un äare Leidasch met iesane Kjäden binjen,

9daut Jerecht uttofieren daut jäajen an jeschräwen es. Dise Iea woaren aul siene heilje haben. Haleluja!

Psalmen 150

Aules waut Odem haft loft dän Harn

1Loft dän Harn! Loft Gott en sien Heilichtum; loft am en siene jewaultje Macht em Himmel!

2Loft am fa siene jewaultje Woakjen; loft am en siene groote Harlichkjeit!

3Loft am met Trompeetenschaul; loft am met Psalmen un Hoapen!

4Loft am met drommeln un daunzen; loft am met Seidenspell un Fleeten!

5Loft am met lude Zimbeln. Loft am met ludkjlinjende Zimbeln!

6Lot aules waut Odem haft dän Harnlowen! Haleluja!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Spricha

Spricha 1

Waut wie von dit Buak lieren kjennen

1Dit sent Sprechwieed von Salomo, David sienen Sän, Kjennich von Israel.

2De Sprechwieed sent doatoo jeschräwen, daut wie weeten waut Weisheit es, un woo wie ons belieren kjennen. Dee halpen ons Wieed to vestonen, dee eenen deepen Enhault haben

3un dee kluak, jerajcht, rajcht un opprajcht sent.

4Dee halpen de onbedochte kluak to sennen, un de junge vestendich un veninftich to woaren.

5Wäa weis es, woat doano horchen un sikj bätren, un een weisa Maun woat von dee lieren

6Sprechwieed to vestonen, un soo uk de Weise äare Räd, un äare Rotsels un Biespels.

7Forcht fa däm Harn es de Aunfank von Vestentnis. De onbedochte veachten Weisheit un loten sikj nich belieren.

Woarnunk jäajen schlajchte Jesalschoft

8Mien Kjint, horch doano waut dien Voda die jelieet haft, un vejat diene Mutta äare Wieed nich;

9daut es fa die soo aus een schmocka Hoot opp däm Kopp un eene straume Kjäd om dän Hauls.

10Mien Kjint, wan Frind die locken toom schlajchtet doonen, dan go nich met.

11Wan dee sajen: “Komm met ons. Wie wellen opp de Lua ligjen un wäm auntsied schaufen. Well wie em Vestäakj ligjen un de oschuldje onen Uasoak äwafaulen.

12Well wie dee läwendich auntsied schaufen, soo aus daut Grauf wäm oppschlukt, un de fromme daut soo loten gonen, aus wan wäa unjen en de Gruft nenfoat.

13Wie woaren aulahaunt wieetvolle Sachen finjen; well wie ons dee tooieejnen, bat wie onse Hiesa voll haben.

14Woag daut met ons. Well wie aules toopschmieten un aulatoop eene Jelttausch haben.”

15Mien Kjint, go nich met opp äaren Wajch; lot dienen Foot nich opp äaren Stich nopp gonen.

16Dee äare Feet ranen no daut beese, un spooden sikj Bloot to vejeeten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Daut es bestemt vejäfs een Voagelnat opptostalen, wan de Väajel daut seenen; soo bliew du uk vom beesen wajch un lot die nich jriepen.

18De beese Menschen ligjen opp de Lua no äa ieejnet Bloot, un stonen sikj selfst nom Läwen.

19Soo jeit daut eenem jiedren dee fa sikj Jewenst toopjiezt; daut nemt dän Ieejendeema nohäa selfst daut Läwen.

De Weisheit woarnt

20Weisheit roopt buten lud, dee lat sikj opp de Gaussen hieren.

21See schricht doa wua Menschen toopkomen; dee haft waut bie daut Stautspuat to sajen.

22Woo lang well jie oschuldje oschuldich bliewen, un jie Spetta eene Freid haben aum spotten, un jie onbedochte jäajen junt belieren sennen?

23Paust opp wan ekj vemonen doo; kjikjt emol, ekj woa junt weeten loten woo ekj denkj, daut jie vestonen kjennen waut ekj saj.

24Ekj roopt un jie wieren jäajenaun, ekj strakjt miene Haunt ut un kjeena kjemmad sikj doarom.

25Jie veachten aul mienen Rot, un wullen junt nich von mie belieren loten.

26Doawäajen woa ekj lachen wan jun Ojjlekj kjemt; ekj woa äwa daut spotten waut junt enjst.

27Wan june Forcht soo aus een Storm äwa junt kjemt, un jun vedoawen soo kjemt aus een Wintkjriesel, wan Angst un Noot äwa junt kjemt,

28dan woaren see no mie roopen, oba ekj woa nich auntwuaten; dee woaren sea no mie sieekjen, oba woaren mie nich finjen.

29Wiels see jäajen daut lieren wieren, un däm Harn nich ferchten wullen;

30wiels see nuscht von mienen Rot weeten wullen, un äwa aul miene Belierunk lastaden,

31doawäajen sellen see daut utäten, waut see sikj enjerieet haben, un äwasaut woaren von äare ieejne Rotschläaj.

32Waut de onvestendje jelesten deed, brinjt an dän Doot, un de onbedochte äa Jlekj brinjt an om.

33Wäa oba no mie horcht, woat secha bliewen; dee woat jenuach haben un kjeen Ojjlekj ferchten.

Spricha 2

De Weisheit es een Schauz un een Schutz

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Mien Kjint, nemm miene Lia aun, un hool miene Jebooten aus eenen Schauz en die.

[2]Horch goot, no waut weis es, un bemieej die daut to vestonen.

[3]Wan du no Ensecht frajchst, un om Vestentnis bätst,

[4]wan du doano sieekjst aus no Selwa, un doano romforschst aus no eenen vestoaknen Schauz,

[5]dan woascht du lieren däm Harn to ferchten, un woascht Gotteserkjantnis finjen.

[6]De Har jeft Weisheit; waut de Har rät brinjt Erkjantnis un Vestentnis.

[7]Hee jeft de Opprechtje woare Weisheit; hee es een Schilt fa dee, dee opprechtich waundlen.

[8]Hee woakt äwa dee, dee daut rajchte doonen, un helt dee secha, dee tru to am sent.

[9]Dan woa jie daut jerajcht sennen, nom rajcht seenen, fromm sennen un aule goode Wäaj vestonen.

[10]Wan die de Weisheit en daut Hoat kjemt, un diene Seel eene Freid aun Erkjantnis lieren haft,

[11]woat de Väasecht die bewoaren, un dien Vestaunt woat die doabie hoolen.

[12]Daut woat die halpen von beeset Läwen wajch to bliewen, un uk von däm Maun, dee vekjieede Dinja rät,

[13]von dee, dee dän opprechtjen Wajch veloten un de diestre Errwäaj nogonen.

[14]Dee freien sikj to äa frajchet Läwen, dee gonen beese un vekjieede Sachen no

[15]un sent kromm un hinjalestich.

[16]Weisheit bewoat von de Ehebräakjarin, un de framde Fru äa glautmuljet schmeichlen,

[17]eene dee äaren jugentlichen Kommarod velat, un äaren Bunt met Gott vejäten haft.

[18]Wäa no äa Hus jeit, finjt dän Doot; äare Jenj fieren toom Doot.

[19]Dee, dee doahan gonen, komen niemols trigj, un komen uk nich trigj opp dän Läwenswajch nopp.

[20]Soo kaust du met goode Menschen opp eenen Wajch gonen, un een Läwen fieren daut jerajcht es.

[21]De Opprechtje woaren en daut Launt wonen, un de fromme woaren doabennen bliewen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Oba de gottloose woaren äa Launt velieren, un de hinjalestje woaren von doa utjerot woaren.

Spricha 3

Aunerkjanunk bie Gott un Menschen

1Mien Kjint, vejat mien Jesaz nich, un hool miene Jebooten met dien gaunzet Hoat;

2dee woaren die een langet Läwen un väl Joaren un Fräd un Jlekj brinjen.

3Lot truhoatje Leew un Woarheit nich von die gonen; henj die dee om daut Jenekj un hool dee em Hoat aus wan dee doljeschräwen sent.

4Dan woascht du bie Gott un Menschen goot aunjeseenen sennen un eenen gooden Nomen haben.

5Velot die opp däm Harn met dien gaunzet Hoat, un velot die nich opp dien ieejnet Vestaunt.

6Denkj aun am en aules waut du deist, un hee woat die dän rajchten Wajch wiesen.

7Hool die nich selfst fa weis; fercht däm Harn, un bliew wajch von waut schlajcht es.

8Daut woat fa dienen Kjarpa jesunt sennen, un woat diene Knoakes stoakj hoolen.

9Iea däm Harn met waut du hast, un opfa am daut ieeschte Poat von aul diene Ennom.

10Dan woaren diene Spikjasch voll woaren, un diene Wien Krucken woaren äwaranen.

11Mien Kjint, veacht daut nich wan de Har die belieet, un sie nich ojjeduldich wan hee die vemont;

12wäm de Har goot es, däm belieet hee, soo aus een Voda sien Kjint deit, to däm hee sikj freit.

Waut de Weisheit wieet es

13Woo jesäajent es doch een Mensch dee Weisheit finjt, un een Mensch dee vestendich woat.

14Weisheit es am mea wieet aus Selwa, un de Jewenst doaderch mea wieet aus Golt.

15Weisheit es mea wieet aus Parlen, un es nich to vejlikjen met waut du die wenschen machst.

16En äare rajchte Haunt rieekjt Weisheit langet Läwen han, un en äare linkje Haunt Rikjtum un Iea.

17Weisheit lieet ons aunjenäme Wäaj to gonen, un aul äare Stiej sent Fräd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18 See es een Läwen jäwenda Boom fa dee, dee äa aunnämen, un jesäajent sent aul
dee, dee sikj aun Weisheit hoolen.

19 Derch Weisheit läd de Har dän Grunt fa de Ieed, hee vestunt de Himmel aum
Plauz to stalen.

20 Derch siene Weisheit es de Ieed deep unjen opjebroaken, un de Wolkjen loten
dän Deiw faulen.

21 Mien Kjint, hool die aun de Weisheit, kjikj emma doano daut du Sachen vestonen
kaust.

22 Dee woat Läwen fa diene Seel un Straums fa dienen Hauls sennen.

23 Dan woascht du secha dienen Wajch gonen un woascht die nich de Feet steeten.

24 Wan du die dolajchst, woascht du die nich enjsten; jo, du woascht die dolajen un
ruich schlopen.

25 Fercht die nich, daut plazlich waut schrakjeljet komen woat, uk nich wan de
gottloose aus een Storm oppkomen.

26 Opp däm Harn kaust du die veloten; hee woat doano seenen, daut see die nich
faustnämen.

Daut rajchte Vehoolen tweschen de Menschen

27 Hool nich goodet trigj von däm, däm daut traft, wan daut en diene Krauft steit
goodet to doonen.

28 Saj nich to dienen Noba: “Go un komm trigj; morjen woa ekj die daut jäwen,” wan
du daut aul bie die hast.

29 Plon nich beeset jäajen dienen Noba, dee em vetruen biesied die wont.

30 Stried die nich met wäm onen Uasoak wan hee die nuscht schlajchtet jedonen
haft.

31 Sie nich aufjenstich von eenen dee Jewault brukt, un wäl die kjeene von siene
Wäaj;

32 daut es oppscheislich waut de vekjieede Menschen doonen, oba de Har es de
jerajchte sea noaun.

33 Däm gottloosen sien Hus es vom Harn veflucht, oba hee säajent de jerajchte äare
Woninj.

34 Hee veacht dee, waut veachtlich sent, un es jenstich to dee, waut deemootich
sent.

35 De Weise woaren Iea kjrieen, oba de Noaren woaren Schaund arnten.

Spricha 4

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Eene vodaliche Belierunk äwa Weisheit

1Horcht, miene Kjinja, waut jun Voda junt to lieren haft; acht doaropp, daut jie
lieren un kluak woaren!

2Ekj jäw junt eene jesunde Lia; velot mien Jesaz nich.

3Ekj wia een wieekj lieeja Sän bie mienem Voda, un de eensja dän miene Mutta om
sikj haud.

4Hee lieed mie un säd to mie: Behool miene Wieed en dien Hoat; hool miene
Jebooten, dan woascht du läwen.

5Nemm Weisheit aun, saumel Vestentnis, un vejat dee nich; hool die aun daut, waut
ekj die jesajcht hab.

6Velot dee nich, un dee woat die bewoaren; sie dee goot, un dee woat äwa die
woaken.

7Weisheit es äwa aules; see dee to kjrieen; bruck aules waut du hast om Vestentnis
to kjrieen.

8Jeff dee grooten Wieet, dan woat see doano seenen, daut Menschen die en Ieren
hoolen; see woat die ieren wan du ar aun dien Hoat drekjst.

9See woat die eenen Jnodenkraunz opp däm Kopp lajen, un woat die met eene
prachtvolle Kroon zieren.

Weisheit, de sechra Wajch

10Horch, mien Kjint, un nemm aun waut ekj jesajcht hab, dan woascht du väl Joaren
läwen.

11Ekj wies die dän Wajch wua du Weisheit finjst; ekj hab die dän rechtjen Stich
jeleit.

12Wan du jeist, woascht du die nich vestaupen, un wan du ranst, woascht du nich
faulen.

13Hool die aun waut du jeliet hast, un lot de Weisheit nich loos. Hool dee, daut es
dien Läwen.

14Go nich opp de gottloose äaren Stich, doo nich soo aus de schlajchte doonen.

15Lot dee toch un go nich dän Wajch, hool die doavon wajch un go wieda.

16De schlajchte schlopen nich ea see beeset jedonen haben, un see kjennen nich
schlopen, wan see nich wäm kjennen tofaul brinjen.

17See näaren sikj met de gottloose äa Broot, un drinkjen de Vebräakja äaren Wien.

18Oba de jerajchte äa Wajch es soo aus de Sonnen Oppgank, dee doa emma dacha
woat bat daut aum hechsten es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Oba de gottloose äa Wajch es soo aus de diestre Nacht. Dee weeten nich äwa
waut see faulen.

Weisheit halpt toom Läwen

20Mien Sän, acht doaropp waut ekj saj, un hool dien Ua han wan ekj räd.

21Vejat niemols waut ekj jesajcht hab; hool dee Wieed deep em Hoat,

22wiels dee sent Läwen fa dee, dee dee finjen, un sent jesunt fa äaren gaunzen
Kjarpa.

23Moak secha daut du em Hoat weis best, daut es wuaderch dien Läwen kjemt.

24See doano daut du kjeenem met diene Räd veleitst, un daut du met vekjieede
Vetal nuscht to doonen hast.

25Lot diene Uagen jlikj ver sikj kjikjen; lot diene Uagen sikj aun daut hoolen waut
jlikj un rajcht es.

26Paus opp wua du jeist, dan woascht du en aul diene Wäaj secha gonen.

27Go nich rajchtsch uk nich linkjsch vom rajchten Wajch rauf; bliew von aulet
beese wajch.

Spricha 5

Woarnunk fa Ehebruch

1Mien Kjint, moakj miene Weisheit un horch waut ekj die von miene Ensecht to
lieren hab,

2daut du lieescht tweschen rajcht un orrajcht to unjascheeden, un daut du lieescht
vestendich to räden.

3Eene onbandje Fru äare Wieed sent seet aus Honnich, un waut see rät es glauta
aus Eelj,

4oba aum latsten Enj es see soo betta aus Wormfros, un schoap aus een dobbelt
schniedjet Schwieet.

5Äare Feet ranen rauf nom Doot; äa Gank fieet em Grauf nenn.

6See jeit nich jlikj opp däm Läwens Wajch; see waundat doa rauf un woat nich en,
waut doa passieet.

7Dan jehorcht mie nu, miene Kjinja, un vejät nich waut ekj junt jesajcht hab.

8Blieft wiet wajch von soone Fru, un got nich dicht bie äare Husdäa,

9daut du diene Iea nich aundre jefst un de ruchloose die nich wajchweschen,

10daut sikj de framde nich von daut näaren, waut dient es, un daut, waut du
toopjeoabeit hast, en eenen framden sien Hus kjemt,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11un daut du truarich opp däm Stoawbad lichst un stänst, wan du dienen Kjarpa met aules toop en de Grunt jebrocht hast,

12un dan sajchst: “Woo hab ekj mie nich belieren loten, un woo haft mien Hoat de Woarnunk veacht?

13Ekj hab nich no miene Lierasch äare Stemm jehorcht, un miene Uaren nich hanjehoolen no waut see mie lieeden.

14Ekj wia meist gaunz em Ojjlekj jeroden ver aule Lied un aulet Volkj.”

15Sie tru to diene ieejne Fru, un jeff eensich ar aul diene Leew, soo aus du dien Wota ut dienen ieejnen Borm nemst.

16Sie nich soo aus een Maun no däm irjent eene Fru komen kaun, soo aus no eenen Darpsborm.

17Hool aul diene Krauft fa diene ieejne Fru, un hab nich Jeschlajchtsvekjia met eene aundre.

18Sie jlekjlich met diene Fru, un hab aul diene Freid met dee, dee du die en diene Jugent frieen deetst.

19Straum un leeftolich aus een Ree, lot äa liebkoosen die jlekjlich moaken, lot ar met äare Leew om die sennen.

20Mien Sän, wuarom sust du diene Leew een onmoralischet Frumensch jäwen? Wuarom wurscht du die leewa aun eene aundre Fru erjazen?

21De Har sitt aule Menschen äare Wäaj, wuaemma du han jeist, sitt hee waut du deist.

22De gottloosa woat sikj derch siene Sind en siene ieejne Faul faustranen, un hee es en siene ieejne Sind jebungen.

23Hee kjemt to dood, wiels hee nich lieed sikj selfst to beharschen; siene groote Dommheit brinjt am en daut Grauf.

Spricha 6

Vea Woarnungen

1Mien Kjint, wan du die fa eenen aundren siene Schult vebircht hast, un am doaropp diene Haunt jejäft hast,

2un wan du die derch diene ieejne Wieed faustjerant hast, un best derch diene ieejne Wieed faustjenomen,

3dan doo dit, mien Kjint, un moak die frie, wiels du best dien näakjsten en de Henj jefollen; go un bieej die ver am, un pracha am die loostoloten.

4Lot diene Uagen nich schlopen un diene Uagenläda nich schleeprich woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Brinj die ut de Faul rut, soo aus een Ree ooda een Voagel sikj vom Jäaja wajchbrinjt.

6Go, du fula Pels, no de Eemskje, un kjikj emol woo dee läwen, un nemm Lia aun von dee.

7Dee haben kjeenen Leida, kjeenen väaschta un kjeenem dee äwa an rejieet,

8un doch brinjen see äaren Väarot toom Winta aul em Somma nenn.

9Woo lang west du Fulenza die romligjen? Wanea west du entlich oppstonen?

10Du sajchst: Ekj well bloos noch een bät schlopen, ekj well mie de Henj toopfoten un utreiwen.

11Oba noch wan du schlapst woat de Oamoot äwa die komen soo aus een Soldot, dee reed toom Kjrich es.

12Een beesa Mensch, dee to nuscht daucht, jeit rom Läajes vetalen.

13Dee plinkjt met de Uagen, moakt waut faksjet met de Feet un wiest met däm Finja toom junt veleiden.

14Un en sien vekjieedet denkjen plont hee dän tietäwa beeset, un recht Trubbel aun.

15Doawäajen woat sien vedoawen plazlich äwa am komen, un doa woat met eemol kjeene Help fa am sennen.

16Doa sent sas Dinja dee däm Harn jäajenaun sent. Nä, doa sent säwen:

17stolte Uagen, eene Tung dee Läajes rät, Henj dee oschuldje Menschen doot moaken,

18een Hoat daut beese Wäaj plont, Feet dee schwind nom beesen ranen,

19een Zeij dee faulschet Zeichnis jeft, un een Maun dee Oneenichkjeit tweschen Breeda aunrecht.

Ehebruch blift nich onen Foljen

20Mien Kjint, doo waut dien Voda die sajcht, un vejat niemols waut diene Mutta die jelieet haft.

21Hool äare Wieed emma bie die em Hoat enjeschloten, un henj die dee om dien Hauls.

22Wan du reisen deist, woaren dee die dän Wajch wiesen, wan du schlapst, woaren dee die hoolen, un wan du oppwakjst, woaren dee to die räden.

23Daut waut see lieren, es een dachet Licht; äa trajchtwiesen kaun die lieren, woo du läwen saust.

24Daut kaun die von onbandje Frues un von äare lockende Wieed wajch hoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Lot die daut em Hoat nich jelesten wan dee schmock lat, un lot ar die nich jewennen met äa Uagen plinkjen.

26Derch eene onmoralische Fru kjemt een Maun soo wiet, daut hee bloos eene Brootkjarscht haft, un eene aundre Fru kjricht daut wieetvolle Läwen.

27Kaun een Maun Fia en de Schoot hoolen, onen sikj de Kjleeda to vebrennen?

28Kaun eena opp heete Kolen gonen, un sikj nich de Feet vebrennen?

29Soo jeit daut uk däm dee no sienen Noba siene Fru jeit. Wäa sikj met ar aufjeft, woat siene Strof kjrieen.

30Menschen veachten eenen Stäla nich wan hee stält sikj dän Hunga to stellen;

31un doch, wan hee jejräpen woat, mott hee daut säwen dobbelt trigj tolen; hee mach aules motten jäwen waut hee em Hus haft.

32Wäa oba met eenen aundren Maun siene Fru de Ehe brakjt, brukt nich sien Vestaunt; wäa daut deit, brinjt siene ieejne Seel en de Grunt.

33Dee woat Wunden un Schaund kjrieen, un siene Schaund woat nich wajchjewescht woaren.

34Aufgonst reizt eene Fru äaren Maun toom Oaja, doawäajen woat hee biem Rach eewen nich veschoonen.

35Hee lat sikj met nuscht bekjeepen, un lat sikj uk nich tofräd stalen, eendoont wooväl Jeschenkja du am jefst.

Spricha 7

Lot die nich veleiden!

1Mien Kjint, vejat nich waut ekj säd, un vejat niemols waut ekj säd du doonen sust.

2Doo waut ekj die jesajcht hab, dan woascht du läwen. Bewoa miene Lia soo aus dän Kjikja em Uag.

3Binj die dee aum Finja un hool dee em Hoat, aus wan dee doljeschräwen sent.

4Saj to de Weisheit: Du best miene Sesta, un nan de Kluakheit: dien notstet Frintschoft,

5daut dee die von de framde Fru wajchhelt, von de onmoralische un glautmulje.

6Ekj wia emol en mien Hus un kjikjt toom Fensta rut.

7Ekj kjikjt no de onbedochte junge Mana un sach mank dee eenen dee sien Vestaunt nich brukt.

8Hee jinkj velenjd de Gaus, dicht bie dee Akj wua eene jewesse Fru wond, un jinkj no äa Hus opptoo,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9jäajen Owent em Tweediesta aus daut diesta wort.

10Dan kjeem de Fru rut am to bejäajnen. See wia aunjetrocken aus eene Hua un haud äaren Plon reed.

11(See es lud un haslich, äare Feet bliewen niemols tus.

12Nu es see opp de Gaus, nu opp däm Saumelplauz. See steit opp aule Akjen opp de Lua.)

13See kjrieech am to hoolen un kust am, un säd gaunz driest to am:

14“Ekj hab vondoag Dankopfa fa mie jebrocht un hab mien Vespräakjen ver Gott jehoolen.

15Doawäajen kjeem ekj rut die to trafen; ekj socht no die un hab die jefungen.

16Ekj hab mien Bad met eene bunte Lienzeich Spreed von Ägipten bedakjt.

17Ekj hab mien Bad met scheenrikjende Mirren un Kerneel Eelj besprezt.

18Komm, well wie ons de nachtäwa goot sennen; well wie ons daut scheengonen loten.

19Mien Maun es nich tus; dee es opp eene lange Reis jefoaren.

20Hee neem siene Jelttausch voll Jelt met, un woat nich ea aus toom Volmon no Hus komen.”

21Soo veleid see am met scheene Wieed un jewonn am met äa glautmuljet Schmeichlen.

22Met eemol jinkj hee ar hinjaraun, soo aus een Oss nom Schlachta, soo aus een Ree en de Schlenj nenn staupt,

23bat am een Feil derch de Läwa stuak. Soo aus een Voagel em Nat nenn flicht, un nich weet daut am daut sien Läwen kost.

24Nu, miene Säns, horcht no mie; nämt junt daut aun waut ekj saj.

25Lot soone Fru nich jun Hoat jewennen, un ert nich opp äare Wäaj nopp.

26See haft väl Mana en de Grunt jebrocht, un es mea toom Doot jewast aus eena talen kaun.

27Äa Hus es een Huachwajch nom Grauf, wua eena rauf en daut Doodenrikj nenn foat.

Spricha 8

De Weisheit Roopt

1Roopt de Weisheit nich? Lat de Kluakheit sikj nich hieren?

2Opp de Humpels aun de Wäaj, uk wua de Stiej sikj trafen, stald see sikj han.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3Aun de Puaten wua daut en de Staut nenn jeit, doa steit see aun de Puaten un schricht met lude Stemm:

4Jie Mana, ekj roop junt; ekj schrie soo daut mie aule Menschen hieren sellen.

5Jie dee noch onbelieet sent, lieet jun Vestaunt to brucken, un jie Noaren, lieet veninftich to sennen.

6Horcht, ekj hab wieetvolle Dinja to räden. Ekj sie doaropp ut, to sajen waut rajcht es.

7Mien Mul rät de Woarheit, un miene Leppen sent jäajen waut gottloos es.

8Aules waut ekj räd es jerajcht; ekj räd nuscht krommet ooda vekjieedet.

9Fa dee, dee miene Räden vestonen, sent dee rajcht. Dee haben kjeene Fäla, fa dee, dee dee aunnämen wellen.

10Wält miene Belierunk en de Städ Selwa, un Vestaunt leewa aus daut reinste Golt.

11Weisheit es mea wieet aus Parlen, un nuscht, daut eena sikj wenschen kaun, es met ar to vejlikjen.

12Ekj sie Weisheit, un won met de Kluakheit toop. Ekj hab Vestaunt uk Venunft.

13Däm Harn ferchten meent daut beese veschmieten. Ekj kaun dän Stolt, daut prauzje, de beese Wäaj un vedreide Räd nich vedroagen.

14Rot jäwen un opprechtich uadeelen kjemt beides von mie; ekj hab Krauft un vesto eene Sach.

15Derch mie rejieren Kjennichs, un derch mie moaken Leida jerajchte Jesazen.

16Derch mie rejieren de Präsidenten, un uk aule Leidasch opp de Ieed.

17Ekj sie dee goot, dee mie goot sent, un dee, dee no mie sieekjen, finjen mie.

18Bie mie sent Rikjtum un Iea un bliewendet Jlekj un jerajchtet Läwen.

19Waut jie von mie kjrieen es bäta aus feinet Golt; waut aun mie es, es bäta aus Selwa.

20Soo aus ekj haundel, es jerajcht; ekj hool mie aun waut rajcht es.

21Ekj vesorj dee rikjlich, dee mie goot sent, un moak an de Schauzkoma voll.

22De Har brocht mie verendach, aus daut ieeschte von aul siene Woakjen, ea hee met siene Woakjen en oole Tieden aunfunk.

23Ekj wort aul von Eewichkjeit bestemt, vom Aunfank, ea de Welt doa wia.

24Aus doa noch kjeene groote Wota wieren, un aus noch kjeene Borms met Wota kjwalden, wort ekj aul verendach jebrocht.

25Ea de Boaj un Humpels aum Plauz jestalt worden, wia ekj aul doa,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26uk ea hee de Ieed un äare Stapen un irjent Stoff von de Ieed en de Welt jemoakt haud.

27Ekj wia doa aus hee de Himmel aum Plauz stald, aus hee daut Wota de Jrensen trock,

28aus hee de Wolkjen bowa ons faust stald, un de Wotakjwalen em deepen secha stald,

29aus hee daut Mäa de Jrensen stald, daut et nich wieda jinkj aus hee bestemt haud. Aus hee dän Grunt fa de Welt läd,

30wia ekj de Bumeista dee am biestunt. Ekj wia aule Dach froo, un freid mie bie am to sennen.

31Ekj freid mie to siene gaunze Welt, un haud eenen Jefaulen aun de Menschheit.

32Nu, miene Kjinja, horcht no mie, dee, dee opp miene Wäaj waundlen, jeit daut goot.

33Lot junt von mie belieren; siet weis, un blieft doabie.

34Jesäajent es wäa no mie horcht, dee wäa waka bie miene Däaren luat.

35Dee wäa mie finjt, finjt Läwen, un de Har woat een Jefaulen aun däm haben.

36Wäa mie oba nich finjt, moakt sikj selfst Schoden, un wäa jäajen mie es, sieekjt dän Doot.

Spricha 9

De Weisheit un de Dommheit loden en

1Weisheit haft äa Hus jebut. See haft daut opp säwen utjehakte Feilen jebut.

2See haft äa Fleesch jereet un äaren Wien toopjerieet, un haft uk äaren Desch oppjesat.

3See haft uk äare Kjäakjsches rutjeschekjt, daut see von de hechste Städen en de Staut roopen:

4“Lot aule onvestendje hia nenn komen!” Un to de onbedochte sajcht see:

5“Ät mien Äten un drinkjt dän Wien dän ekj toopjerieet hab.

6Komt von june onvestendje Wäaj, dan woa jie läwen; waundelt en vestendje Wäaj.”

7Wäa eenen Spetta trajchthalpt, recht sikj Beleidjunk aun. Wan du eenen gottloosen vemonst, woat dee die Schoden aundoonen.

8Vemon nich eenen Spetta; dee woat die veachten. Vemon eenen weisen Maun, dee woat die goot sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Belia eenen Weisen, un dee woat noch weisa woaren; belia eenen jerajchten Maun, un dee woat weisa woaren.

10De Weisheit fangt aun wan eena däm Harn fercht; dän Heiljen kjanen lieren, brinjt Vestentnis.

11Derch mie woaren diene Doag väl sennen, un die woaren Joaren toom Läwen biejetalt woaren.

12Wan du weis best, woat diene Weisheit die beloonen, oba wan du een Spetta best, woascht du selfst doarunja lieden.

13Daut jeft een duseljet ludet Frumensch, dee äaren Vestaunt nich brukt un kjeene Schomp haft.

14See sett opp eenen Stool bie de Däa von äa Hus, opp däm hechsten Plauz en de Staut.

15See schricht dee aun dee doa vebie gonen, un opp däm rajchten Wajch gonen:

16“Lot aule ojjelieede hia nenn komen.” To dee, dee daut aun Vestentnis fält sajcht see:

17“Jestolnet Wota es seet, un Broot em Jeheemen jejäten schmakjt scheen.”

18Oba see weeten nich daut de Doodje doa sent, daut äare Jast deep em Grauf ligjen.

Spricha 10

Erfolch kjemt von Gott

1Dit sent Salomo siene Sprechwieed. Aun eenen weisen Sän haft een Voda siene Freid, oba een schoselja Sän moakt siene Mutta truarich.

2Derch ojjerajchtet Goot woat een Mensch nich verwoats komen, oba jerajcht sennen rat vom Doot.

3De Har lat de jerajchte nich hungrich gonen oba waut de gottloose velangen, woat hee tosied schmieten.

4Fule Henj moaken eenem oam, oba flietje Henj moaken eenem rikj.

5Wäa em Somma de Arnt nenn brinjt, es een weisa Sän; wäa oba em Eifst ful es un schlapt, woat beschämt.

6De jerajchte woaren met Säajnungen jekjreent, oba de gottloose bedakjen äare Väahaben met Schmeichelwieed.

7Eena kjricht emma eenen Säajen, wan eena aun de jerajchte denkjt, oba de gottloose äa Nomen woat veschwinjen.

8Wäa von Hoaten weis es, woat sikj belieren loten, oba een blaubamauzja Noa brinjt sikj en de Grunt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Wäa sikj nich veschulcht haft, woat secha gonen, oba wäa kromme Wäaj jeit, woat utjefungen woaren.

10Wäa met schlajchte Aufsecht met de Uagen plinkjt, recht Trubbel aun, un een blaubamauzja Noa brinjt sikj en de Grunt.

11Däm jerajchten sien Mul es eene Läwenskjwal, oba de gottloose bedakjen äa Vebräakjen met Schmeichelwieed.

12Jäajenaun sennen brinjt strieden, oba Leew bedakjt de Sind.

13Opp de vestendje äare Leppen woat Weisheit jefungen, oba de Stock es fa däm sienen Rigjen, dee sienen Vestaunt nich brukt.

14Weise Menschen vemieren de Lia, oba Noaren brinjen sikj derch äa Jeblauba schia en de Grunt.

15De rikje äa Goot es äare sechre Staut, oba Oamoot es de oame äa vedoawen.

16De jerajchte brucken äa Loon toom Läwen, oba de gottloose brucken äare Ennom toom sindjen.

17Wäa sikj belieren lat, wiest aundre dän Wajch toom Läwen. Wäa de Belierunk nich acht, veleit aundre.

18Wäa sienen Oaja toodakjt, haft Läajes opp de Leppen; wäa doa pludat, es schoslich.

19Wua väl jerät woat, jeit daut onen Sind nich auf, wäa oba weet wanea stell to sennen, es kluak.

20De Wieed dee eenen jerajchten siene Tung räden, sent soo aus ajchtet Selwa, oba eenen gottloosen siene Jedanken sent weinich wieet.

21Derch eenen jerajchten siene Wieed woaren väle jeholpen, oba Noaren woaren derch äare Dommheit to dood komen.

22Gott sien Säajen moakt eenem rikj, eenem siene Mieej moakt daut nich mea.

23Een Noa haft sien Vejnieejen aun jäajenaun sennen, oba een vestendja Maun haft siene Freid aun Weisheit.

24Waut de gottloose ferchten, woat äwa an komen. Waut de jerajchte sikj wenschen, woaren see kjrieen.

25Wan een Storm wua äwafäacht, sent de gottloose wajch; de jerajchte oba stonen eewich secha.

26Soo aus Ädikj aun de Tänen, un soo aus Ruak aun de Uagen, es een Schladonz fa dee, dee am schekjen.

27Däm Harn ferchten velenjat daut Läwen, oba de gottloose äare Joaren woaren weinich sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Waut de jerajchte en Utsecht haben, brinjt an Freid oba de gottloose äa Hopen es vejäfs.

29Däm Harn sien Wajch es een Schutz fa de jerajchte, oba fa dee waut orrajcht doonen, es daut äa vedoawen.

30De jerajchte sellen en Sechaheit läwen, oba de gottloose kjennen nich em Launt bliewen.

31De jerajchte äa Mul brinjt Weisheit verendach, oba de vekjieede äare Tung woat steljemoakt woaren.

32De jerajchte weeten to sajen waut to de Sach jehieet, oba de gottloose äa Mul, bloos waut vekjieet es.

Spricha 11

Dee waut frie jäwen, woaren emma rikja

1De Har es veläajen met een vestaldet Jewicht, oba hee freit sikj to een vollet Jewicht.

2Wan Stolt kjemt, kjemt uk Schaund, oba met Deemoot kjemt uk Weisheit.

3Wäa opprechtich es, woat opp dän rajchten Wajch bliewen. De hinjarigjsche komen om derch äa onopprechtjet Läwen.

4Rikj sennen bewoat nich jäajen Gott siene Strof, jerajcht sennen rat vom Doot.

5Dän frommen sien jerajcht sennen moakt sien Wajch jlikj, oba däm gottloosen sien beeset Läwen brinjt am en de Grunt.

6De fromme woaren sikj raden derch jerajcht sennen, oba eena opp däm nich to veloten es, woat von sien Janka faustjenomen.

7Wan een ojjerajchta Mensch stoaft, es siene Hopninj veloaren, un daut wuamet de ojjerajchta räakjent, haft daut dan een Enj.

8De jerajchta Mensch woat ut siene Noot jerat, oba däm ojjerajchten traft dee.

9Met waut de gottloosa sajcht, brinjt hee sienen Noba en de Grunt; oba de jerajchta es kluak, un kaun sikj raden.

10Wan de jerajchte Jlekj un Säajen haben, freit de Staut sikj, un wan de ojjerajchte omkomen, sent de Menschen froo.

11Derch de Opprechtje äa Säajen kjricht eene Staut Iea, oba derch de ojjerajchte äa Mul kjemt eene Staut äa vedoawen.

12Wäa sienen näakjsten dol rant, es een Noa, een vestendja Maun weet wan daut Tiet es stell to sennen.

13Een Pludasak kaun nich een Jeheemnis stell hoolen, oba wäa em Hoat tru es, woat daut fa sikj hoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

14Wua nich Rot es, jeit een Volkj unja, oba wua väl Rotjäwa sent, jeit daut goot too.

15Wäa fa eenen framden bircht, woat Schoden haben, oba wäa sikj heeden deit fa eenen aundren to birjen, es secha.

16Een jenstjet Frumensch woat jeieet, oba ruchloose Menschen mieren bloos äa Goot.

17Metleet haben es uk goot fa eenem selfst, oba wäa sikj nich erboarmt, brinjt sikj selfst em Trubbel.

18Eenen ojjerajchten siene Oabeit woat schlajcht beloont; wäa oba daut jerajchte seit, woat eenen secharen Loon haben.

19Soo aus jerajcht sennen toom Läwen fieet, soo sieekjt dee sien Doot, dee daut beese nojeit.

20Däm Harn es een vekjieedet Hoat jäajenaun, oba hee freit sikj aun dee, dee dän rajchten Wajch gonen.

21Lot die daut jesajcht sennen: de gottloose woaren nich onen jestroft wajchkomen, oba de jerajchte woaren frie gonen.

22Eene schmocke Fru, dee nich vestendich es, es soo aus een Schwien met eenen goldnen Rinkj en de Näs.

23Waut de jerajchte sikj wenschen, deent an toom gooden, oba de ojjerajchte äare Hopninj brinjt an Strof.

24Eena jeft rikjlich un kjricht emma mea; een aundra jiezt, wua hee jäwen sull, un woat doch emma oama.

25Eene mildjäwaje Seel woat rikj woaren, un wäa aundre to drinkjen jeft, woat selfst to drinkjen kjrieen.

26Wäa Jeträajd trigjhelt, wan de Lied daut fält, däm flieekjen de Menschen, oba Säajen kjemt äwa däm, dee daut vekjaft.

27Wäa no daut goode sieekjt, finjt Gonst bie de Menschen. Wäa aundre vesieekjt em Trubbel to brinjen, brinjt sikj selfst un Trubbel.

28Wäa sikj opp sien Rikjtum velat, woat faulen aus een drieejet Blaut, oba de jerajchte woaren jalsta stonen aus eene jreene Plaunt.

29Wäa siene Famielje Trubbel moakt, woat Wint oawen; een Noa woat de Weise äa Deena sennen.

30De jerajchte sent soo aus läwenbrinjende Beem; wäa aundre halpen, dän rajchten Wajch to gonen, sent weis.

31Wan de jerajchte hia oppe Ieed äaren Loon kjrieen, wooväl sechra dan de ojjerajchte un Sinda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Spricha 12

Gott jehuarsom sennen brinjt Läwen

1Wäa sikj wellich belieren lat, woat kluak woaren, wäa nich well Lia aunnämen, blift schoslich.

2Eenen gooden Maun lat de Har goodet tookomen, oba hee vedaumt dee, dee schlajcht sent.

3Derch gottloos sennen, kjemt eena nich opp fausten Grunt, oba eenen jerajchten siene Wartlen sent faust.

4Eene goode Fru es eene Kroon fa äaren Maun, oba eene dee am schaund moakt, es soo aus vefulde Knoakes.

5Waut de jerajchte plonen, es opprechtich, oba aun de ojjerajchte äa Rot schmäat eena sikj aun.

6Menschen woaren omjebrocht derch waut de ojjerajchte sajen, oba waut de jerajchte räden, rat an.

7De gottloose woaren omjeschmäten un sent wajch, oba de jerajchte bliewen met Famielje toop stonen.

8Een Maun woat doano jeloft aus hee weis es, oba Menschen met vedreide Jedanken woaren toschaund.

9De jeweenelja Mensch met een Oabeida es bäta auf, aus dee wäa väajeft groot to sennen un nich to äten haft.

10Een jerajchta erboarmt sikj uk äwa sien Vee, oba de ojjerajchta es ommenschlich wan hee uk aul well veninftich sennen.

11Wäa sien Launt beoabeit, woat jenuach Broot haben; wäa no onnuzboare Dinja sträft, brukt nich sienen Vestaunt.

12De ojjerajchte freien sikj aun Schoden doonen, oba de jerajchte wartlen sikj en un waussen.

13De beese ranen sikj faust en äare ieejne faulsche Wieed, oba de jerajchte woaren veschoont vom Trubbel.

14Wäa goodet rät, kjemt väl goodet too; eena vedeent doano aus eena met de Henj schauft.

15Een Schosel sitt siene Wäaj emma aus rajcht; wäa oba Rot aunnemt, dee es weis.

16Een Schosel wiest sienen Oaja boolt, wäa oba Beleidjunk äwasitt, es kluak.

17Wäa de Woarheit rät, es een gooda Zeij; een faulscha Zeij rät Läajes.

18Onväasechtje Wieed spekjen aus een Schwieet, oba de Weise räden heelsome Wieed.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Opprechtje Leppen bestonen opp emma, oba eene faulsche Tung besteit nich lang.

20Wäa beeset plont, haft een faulschet Hoat, oba wäa Fräd moaken deit, brinjt Freid.

21Däm jerajchten traft kjeen Ojjlekj, oba de gottloose kjrieen äare volle Mot doavon.

22Faulsche Miela sent däm Harn jäajenaun; am jefaulen dee, dee tru haundlen.

23Een vestendja Maun sajcht nich aules waut hee weet, een Schosel prolt met siene Dommheit.

24Wäa flietje Henj haft, woat rejieren, oba däm Fulenza siene Henj motten Sklowenoabeit doonen.

25Wäa em Hoat beduat es, haft daut schwoa, oba wäa jetreest woat, freit sikj.

26De jerajchta wält siene Frind väasechtich, oba de ojjerajchte äa Wajch veleit eenem.

27Een Fulpelz reet nich emol sienen Broden wan hee jejäajat haft; oba een flietja Maun freit sikj to daut, waut hee haft.

28Jerajcht sennen brinjt Läwen, oba schlajcht sennen fieet nom Doot.

Spricha 13

Onopprechtjet Rikjtum veschwinjt bosich

1Een weisa Sän lat sikj von sienen Voda belieren, oba een Spetta horcht no kjeen belieren.

2Wäa goodet rät, kjricht uk goodet trigj; wäa onopprechtich es, brinjt vebräakjen un kjwälen.

3Wäa äwa sien Mul woakt, bewoat sien Läwen; wäa oba grootmulich omhäa es, brinjt sikj selfst en de Grunt.

4Däm Fulen jankat väl un kjricht daut oba nich, oba de flietje kjrieen mea aus jenuach.

5Opprechtje Menschen es daut lieejen jäajenaun; de gottloose moaken sikj selfst toschaund.

6De opprechtja finjt Schutz en jerajcht sennen, oba de Sinda vedoaft sien Läwen met schlajchtet doonen.

7Eenje jäwen väa, daut see rikj sent un haben oba nuscht; aundre vetalen woo oam see sent, un sent oba sea rikj.

8Wäa rikj es, kaun doamet sien Läwen raden, oba de oama woat nich jedreift.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9De jerajchte äa Licht schient kloa, oba de gottloose äa Licht woat utgonen.

10Stolte Menschen strieden sikj emma, oba de Weise nämen Rot aun.

11Onopprechtjet Jelt veschwinjt leicht; wäa daut oba Stekjwies vedeent, bie däm woat daut waussen.

12Eene Hopninj dee sikj vetrakjt, moakt eenem krank; wan daut oba kjemt, waut eena haben mucht, es daut een Läwensboom.

13Wäa de Belierunk veacht, dee woat doarunja lieden; wäa een Jeboot schazt, däm kjemt daut goot ut.

14Waut de Weise lieren es eene Läwenskjwal, daut rat däm Mensch von de Doodesschlenj.

15Wäa väl vesteit, woat väl jeräakjent, wäa nich bestendich es, haft daut schwoa.

16Een kluaka deit aules met Weisheit, oba een Noa brinjt mea Dommheit verendach.

17Een beesa Norechta kjemt em Trubbel, oba dee Norechta, opp däm to veloten es, brinjt Fräd.

18Wäa sikj nich belieren lat, brinjt sikj en Schaund un Oamoot; wäa sikj belieren lat, woat jeieet.

19Daut kjrieen, waut eena jieren haben mucht, jeit sea scheen. Een Noa wäat sikj daut beese toch to loten.

20Wäa daut met weise Menschen helt, woat weis, oba wäa met Noaren vekjieet, woat Schoden lieden.

21Ojjlekj es de Sinda hinjaraun, oba de jerajchte sellen met goodet beloont woaren.

22Een gooda Maun lat waut fa siene Kjinja un Grootkjinja, oba de Sinda äa Goot woat fa de jerajchte jehoolen.

23Wan däm oamen Maun sien Launt uk eene groote Arnt jebrocht haft, velist hee daut wan nich jerajcht jehaundelt woat.

24Wäa dän Stock nich brukt, haft nuscht äwrich fa sienen Sän, oba wäa sienen Sän goot es, woat am väasechtich belieren.

25De jerajchte äten daut see scheen saut woaren; de gottloose oba kjrieen nich jenuach.

Spricha 14

Met jerajcht sennen woat een Volkj groot

1Eene weise Fru but äa Hus; eene schoselje oba brakjt äa Hus met äare ieejne Henj dol.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Wäa opprechtich waundelt, fercht däm Harn; wäa oba vekjieet en siene Wäaj es, veacht däm Harn.

3Stolt räden spreet, soo aus een Auflaja, ut eenen Noa sien Mul, de Weise äare weise Wieed bewoaren an fa Trubbel.

4Wua kjeene Ossen sent, es de Kjrebb rein, oba wua Ossen schaufen, es väl Ennom.

5Een trua Zeij rät nich Läajes, oba een faulscha Zeij es een jeeewda Lieeja.

6De Spetta sieekjt no Weisheit, un finjt dee nich, oba wäa sien Vestaunt brukt, däm kjemt de Erkjantnis leicht.

7Bliew von eenen Schosel wajch, wiels du lieescht nuscht goodet von am.

8De kluake en äare Weisheit achten opp äare Wäaj, oba de Schosels äare Dommheit veleit.

9Noaren haben äaren Spott met de Sind, oba de Opprechtje haben eene Freid aun eenaunda.

10Bloos du weetst woo schwoa die waut es; kjeena weet krakjt woo scheen die waut jeit.

11Däm gottloosen sien Hus woat en de Grunt jebrocht, oba däm Opprechtjen sien Zelt woat jrata.

12Väle jefelt sienen Wajch sea, oba aum Enj fieet am dee toom Doot.

13Soogoa biem lachen kaun daut Hoat wee doonen, wan de Freid äwa es, es de Trua doch doa.

14De vekjieede kjrieen waut see vedeent haben, de fromme kjrieen äaren Loon fa äare Woakjen.

15Een Noa jleeft irjentwaut, oba een vestendja Maun bedenkjt sikj siene Wäaj.

16De Weise ferchten sikj beeset to doonen, un heeden sikj doajäajen, oba de Noaren gonen trotzich wieda.

17Wäa schwind doll woat, moakt sikj toom Noa; een Maun dee schlajchtet plont, woat veacht.

18Een Schosel schauft sikj Dommheit aun, oba Weisheit es däm kluaken siene Kroon.

19De beese motten sikj ver de goode bekjen, un soo uk de gottloose en de jerajchte äare Puaten.

20De oama woat soogoa von siene Nobasch vestat, oba de rikje haben väl Frind.

21Dienen Noba veachten es Sind; jesäajent es wäa sikj äwa dän oamen erboarmt.

22Wäa schlajchtet plont, woat sikj vestaupen; oba dee waut plonen goodet to doonen, finjen truhoatje Leew.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Aule schwoare Oabeit brinjt vedeenst, oba ladje Wieed loten eenem oam.

24De Weise äa Rikjtum es äare Kroon; Noaren sent aun äare Dommheit to kjanen.

25Een trua Zeij rat aundre daut Läwen, oba een faulscha Zeij brinjt aundre schoden.

26Wäa däm Harn fercht, kaun sikj opp am veloten; daut woat fa siene Kjinja uk een Schutz sennen.

27Däm Harn ferchten es eene Läwenskjwal, un bewoat eenen Maun fa de Doodesschlenj.

28Een Kjennich dee väl Volkj haft, es goot aunjeseenen; wan hee weinich Volkj haft, es daut nuscht met am.

29Wäa nich schwind doll woat, es weis, oba wäa hetskoppich es, bewiest doamet woo schoslich hee es.

30Een frädeljet Hoat jeft dän Kjarpa Läwen, oba Aufgonst moakt de Knoakes fulen.

31Wäa de oame unjadrekjt, spott däm dee an jeschaufen haft; wäa leicht jeft wan wäm Help fält, däm ieet Gott.

32Wan Ojjlekj kjemt, kjennen de gottloose nich bestonen, oba de jerajchte haben uk em Doot eene sechre Hopninj.

33De vestendje haben Weisheit em Hoat, oba Noaren kjanen nuscht von Weisheit.

34Met jerajcht sennen kjricht een Volkj Iea, oba derch Sind woat irjent een Volkj toschaund.

35Däm Kjennich jefelt eenen weisen Kjnajcht, sien Oaja kjemt äwa däm dee am Schaund moakt.

Spricha 15

Een frinteljet Jesecht es eene Freid

1Eene jelinde Auntwuat stelt dän Oaja, oba een hoadet Wuat reizt toom Oaja.

2De Weise äare Tung moakt de Lia auntrakjent; de Noaren äa Mul oba spicht Dommheit.

3Däm Harn siene Uagen seenen aules, un woaken äwa de goode uk de schlajchte.

4Eene nate Räd jeft een scheenet Läwen, oba met Läajes kjemt een jebroaknet Hoat.

5Een Noa spott doaräwa, wan sien Voda am stroft; wäa sikj belieren lat, woat kluak woaren.

6Een jerajchta haft eene volle Schauzkoma em Hus, oba dän gottloosen siene Ennom brinjt am Trubbel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Weisheit woat derch weise Menschen vespreet, däm Schosel sien Vestaunt deit soont nich.

8De ojjerajchte äare Opfa sent däm Harn jäajenaun, oba de fromme äare Jebäda jefaulen am.

9De gottloose äa Wajch es däm Harn jäajenaun, am jefaulen dee, dee jerajcht sent.

10Wäa dän Wajch velat, woat strenj belieet woaren; wäa de Belierunk veacht, woat stoawen.

11Gott weet waut em Doodenrikj väajeit; wooväl mea kjant hee dan daut Menschenhoat.

12Een Spetta well von belieren nuscht weeten, hee woat de Weise nich no Rot froagen.

13Een frooet Hoat moakt een frinteljet Jesecht, oba wan daut Hoat truarich es, fält uk de Moot.

14Wäa kluak es, sieekjt Weisheit, oba een Schosel es tofräd met Dommheiten.

15De bedrekjte es daut Läwen emma schwoa, oba een vejnieejdet Hoat freit sikj jieda Dach.

16Daut es bäta wan eena weinich haft un gottesferchtich es, aus wan eena väl haft un ontofräd es.

17Kjriedariesupp äten, met soone dee du goot best, es bäta aus jemastet Ossenfleesch, met Menschen, dee sikj nich vedroagen kjennen.

18Een hetskopja Maun recht Striet aun, oba een jeduldja Maun stelt dän Zank.

19Een Fulpelz sien Stich es met Stachelstruck toojewossen, oba dän Opprechtjen sien Stich es een Huachwajch.

20Een Weisa Sän moakt sienen Voda froo, oba een Schosel veacht siene Mutta.

21Een Noa freit sikj toom Noarenkrom, oba een Maun dee sien Vestaunt brukt, blift opp däm jeroden Wajch.

22Plons vefaulen wua nich Rotjäwa sent, oba derch väl Rotjäwa kjennen Plons toom gooden deenen.

23Een Maun freit sikj eene paussende Auntwuat to jäwen, un woo goot es doch een paussendet Wuat!

24Fa de Weise jeit de Läwenswajch en de Hecht, soo daut hee sikj von dän aufschosjen Wajch nom Grauf helt.

25De Har brakjt dän stolten Maun sien Hus dol, oba de Wätfrues äare Jrens Tieekjen helt hee en Ordnunk.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26De gottloose äare Jedanken sent däm Harn jäajenaun, oba reine Jedanken jefaulen am.

27Wäa bejierich es, brinjt Trubbel en siene Famielje nenn; wäa sikj nich bekjeepen lat, woat läwen.

28De jerajchta wajcht siene Auntwuaten, oba ut daut ojjerajchte Mul poascht beeset.

29De Har blift wiet auf von de ojjerajchte, oba hee hieet de jerajchte äare Jebäda.

30Daut Hoat freit sikj to een frinteljet Jesecht, un eene goode Norecht moaken de Been stoakja.

31Wäa doaropp acht wan hee vemont woat, woat sikj manke Weise tus feelen.

32Wäa sikj nich belieren lat, moakt sikj selfst Schoden; wäa sikj oba vemonen lat, nemt too aun Vestentnis.

33Wäa Forcht fa däm Harn haft, lieet weis sennen; ieescht kjemt de Deemoot, dan de Iea.

Spricha 16

Menschen moaken Plons

1Menschen kjennen eene Sach plonen, oba de Har haft daut latste bestemmende Wuat to sajen.

2Een jiedra denkjt siene Wäaj sent rein, oba de Har unjasieekjt waut däm Mensch doatoo drift.

3Äwajeff daut däm Harn, waut du aun Haunt hast, un die woat daut met diene Plons jlekjen.

4De Har haft aules no sienem gootdenkjen jedonen, soogoa eenen Jerechtsdach fa de gottloose bestemt.

5De Har kaun de stolte nich vedroagen, gaunz secha woaren dee nich onen jestroft wajchkomen.

6Derch truhoatje Leew un opprechtich sennen, kjemt Sindenvejäwunk; derch Forcht fa däm Harn, blift eena wajch vom beesen.

7Wan däm Harn eenen Maun siene Wäaj jefaulen, moakt hee soogoa siene Fiend met am en Fräd läwen.

8Jerajcht sennen un weinich haben, es bäta aus väl ojjerajchte Ennom haben.

9Een Mensch plont sienen Wajch, oba de Har bestemt wua hee jeit.

10De Kjennich haft Wieed opp de Leppen dee bejeistat sent, un sien Mul rät de Woarheit un em Jerecht rät hee nich faulsch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11De Har velangt daut eene rajchte Schol un een rajchtet Jewicht saul jebrukt woaren, Gott haft dee aunjeordent, un jieda Jewicht mott opprechtich sennen.

12Kjennichs es orrajcht doonen jäajenaun; een Troon woat opp jerajcht sennen faustjestalt.

13Jerajchte Wieed sent fa eenen Kjennich eene Freid, un wäa opprechtich rät, däm jleichen de Menschen.

14Een Kjennich sien Oaja es soo aus eene Doodesnorecht, un een weisa Maun woat dän Kjennich berujen.

15Däm Kjennich sien frinteljet Jesecht bediet Läwen, wan am waut jefelt, es daut soo aus een Hoafsträajen.

16Weisheit kjrieen, es mea wieet aus Golt, un Vestaunt haben, es mea wieet aus Selwa.

17De jerajchte äa Wajch jeit daut beese utem Stich, un wäa sienen Wajch bewoat, dee helt sien Läwen.

18Wäa stolt es, jeit en de Grunt, un huachnäsich sennen kjemt ver däm faulen.

19Daut es bäta deemootich un met de oame toop stonen, aus met stolte toop, jestolne Sachen endeelen.

20Wäa de goode Lia helt, däm woat daut goot gonen, un wäa sikj opp däm Harn velat, woat sikj freien.

21Wäa em Hoat weis es, woat een vestendja Maun jenant; je leeftolja daut räden es, je leichta es daut lieren.

22Wäa väl vesteit, haft eenen Läwensborm, oba eenem Noa siene Strof es siene ieejne Dommheit.

23Een weisa Maun sien Hoat belieet sien Mul, soo daut et leichta to lieren es waut hee sajcht.

24Frintelje Wieed sent honnichseet, dee treesten de Seel un freschen dän Kjarpa opp.

25Väle jefelt sienen Wajch, oba tolatst brinjt am dee dän Doot.

26Eenen Oabeida sien Hunga moakt am schwanda oabeiden, sien Hunga drift am nom Ziel.

27Een Hollunk plont beeset, un siene Räden sent aus een brennendet Fia.

28Een vekjieeda Mensch recht Striet aun, un een Pludasak ritt goode Frind uteneen.

29Een Vebräakja lokt sienen näakjsten, un leit am wajch von waut goot es;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30dee plinkjt met de Uagen un plont vekjieedet, dee spezt siene Leppen un nemt sikj schlajchtet väa.

31Greiwe Hoa sent eene Ierenkroon, dee derch jerajcht sennen jefungen woat.

32Een jeduldja Maun es bäta aus een Kjrieja, un eena dee sikj selfst beharschen kaun, aus eena dee eene Staut ennemt.

33De Lessa woaren jetrocken, oba dee woaren vom Harn bestemt.

Spricha 17

Froo sennen es goot fa de Jesuntheit

1Daut es bäta em Fräd drieejet Broot äten, aus een jeschlachtet met Striet un Zank.

2Een weisa Kjnajcht woat äwa eenen Sän jebeeden dee sikj toschaund moakt, un woat mank de Breeda een Oafgoot kjrieen.

3Golt un Selwa woaren derch daut Fia jeschekjt toom seenen woo rein daut es, un soo unjasieekjt de Har daut Menschenhoat.

4Een gottloosa horcht no vekjieede Räden; een Lieeja horcht jieren no niedatrajchtje Wieed.

5Wäa äwa eenen oamen spott, veacht dän dee am jemoakt haft, un wäa sikj äwa eenen aundren sien Ojjlekj freit, woat nich onbestroft bliewen.

6De oole äare Kroonen sent äare Grootkjinja, un de Kjinja äare Iea es äare Elren.

7Huach jeachte Räd steit eenen Noa nich aun, un wooväl weinja daut een Leida Läajes rät.

8Bekjeepen wirkjt soo aus Hakjsarie; doamet jeit irjentwaut uttorechten.

9Wäa eene Veschuldjunk vejeft, sträft no Leew; wäa daut oba emma wada opprieet, drift goode Frind uteneen.

10Eenen vestendjen schellen halpt mea aus hundat Schläaj opp eenen Noa.

11Een schlajchta Mensch es bloos doaropp ut wadaspanstich to sennen, doawäajen woat am een grollenda jeschekjta bejäajnen.

12Daut es bäta eene Boarenkoo, dee de junge wajchjenomen sent, to bejäajnen, aus eenen Schosel en siene Dommheit.

13Wäa goodet met beeset trigjtolt, woat daut beese niemols utem Hus looswoaren.

14Zank aunfangen es soo aus aum Wota dän Daum derchgrowen, doawäajen moakt Fräd ea doa Zank utbrakjt.

15Wäa dän gottloosen rajchtfoadicht un dän jerajchten vedaumt, dee kaun de Har beid nich vedroagen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Waut halpt eenen Noa waut Jelt toom Weisheit kjeepen, wan hee kjeen velangen doano haft.

17Een Frint woat emma Leew bewiesen, un een Brooda es jebuaren toom em Trubbel biestonen.

18Bloos een Maun, dee nich weet waut to eene Sach jehieet, wudd eenen aundrem de Haunt jäwen un vespräakjen siene Schult to betolen.

19Wäm daut Zanken scheen jeit, sindicht jieren. Wäa siene Puaten huach but, lot doamet de Vebräakja en.

20Een Maun, met een vekjieedet Hoat, kjemt nich verwoats, un wäa eene vekjieede Tung haft, felt em Ojjlekj.

21Wäa eenen Noa toom Kjint haft, haft Trua; un eenen Noa sien Voda haft kjeene Freid.

22Een frooet Hoat deit krakjt soo väl goot aus Medizien, oba eenen bedrekjten vedrieejen de Knoakes.

23Een gottloosa nemt jieren heemlich Jeschenkja, om dän jerajchten Wajch to vedreien.

24Wäa vestendich es, sträft no Weisheit, oba eenen Noa siene Uagen waundren äwa de gaunze Welt, un hee haft kjeen Ziel.

25Een schoselja Sän moakt sienen Voda truarich, un moakt daut betta fa ar, dee am jebuaren haft.

26Daut es nich goot wan eena, dee nich orrajcht jedonen haft, mott Strof betolen, un daut es nich rajcht, wan eena dee huach aunjeseenen es, vepriejelt woat.

27Wäa weis es, es spoasom met siene Wieed, un wäa vestendich es, haft eenen rujen Jeist.

28Soogoa een Noa woat aus weis aunjeseenen, wan hee lieet stell to sennen; wan hee sien Mul toohelt, woat hee aus vestendich aunjeseenen.

Spricha 18

De Tung haft Macht äwa Läwen un Doot

1Wäa sikj von aundre aufsondat, intressieet sikj bloos fa sikj selfst; dee sent emma jäajen daut, waut aulemaun weet, daut et rajcht es.

2Een Noa haft kjeene Freid aun waut vestonen lieren; dee haft bloos Lost to wiesen, waut hee weet.

3Sind un Schaund gonen toop; velia diene Iea un du woascht en dee Städ veacht woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Wieed en eenen Maun sien Mul sent soo aus deepet Wota, un eene Weisheitskjwal es soo aus een volla Stroom.

5Daut es nich rajcht opp eenen gottloosen siene Sied to sennen, un däm jerajchten sien rajcht auftosajen.

6Een Noa siene Räden rechten Zank aun, un siene Wieed vedeenen priejel.

7Een Noa siene Räden brinjen am en de Grunt, un siene Leppen schlenjen siene ieejne Seel.

8Een Pludasak siene Wieed sent aus scheenet Äten; dee äten eenen Mensch gaunz opp.

9Wäa too ful es toom oabeiden, es de Brooda to däm dee en de Grunt brinjt.

10Däm Harn sien Nomen es een stoakja Torm; de jerajchte ranen doahan un sent secha.

11Fa dän rikjen Maun es sien Goot aus siene sechre Staut; hee denkjt sikj, daut es ommäajlich äwa de Waunt to komen, am fausttonämen.

12Ea een Maun felt, woat hee em Hoat stolt, un ea hee to Ieren kjemt, mott hee läach to stonen komen.

13Wäa doa auntwuat ea hee horcht, dee moakt sikj aus een Noa toschaund.

14Een Maun sien Jeist helt am opprajcht em lieden, oba wäa kaun met eenen bedrekjten läwen?

15Een kluaka Maun saumelt Weisheit, un däm Weisen siene Uaren sieekjen doano.

16Een Maun dee een Jeschenkj jeft, moakt Rum fa sikj; daut brinjt am ver de groote to stonen.

17Daut sitt emma soo aus wan de ieeschta, dee siene Sach väastalt, rajcht es, bat een aundra kjemt un Froagen stalt.

18Daut Loss trakjen stelt dän Striet, un helt stoakje Jäajna uteneen.

19Een vezoajda Brooda es schwanda to jewennen aus eene vesechade Staut, un Zank helt dee uteneen aus een met Stangen veräajeldet Paulaust Puat.

20Een Maun woat voll von daut waut hee sajcht, un mott läwen met waut siene Leppen jerät haben.

21De Tung haft de Jewault äwa Doot un Läwen, un wäa jieren rät, woat met äare Frucht läwen.

22Wäa eene Fru finjt, finjt waut goodet, un es vom Harn jesäajent.

23Een oama prachat om Jnod, oba de rikja jeft eene ruche Auntwuat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Eenje Frind halpen nuscht, oba doa es een Frint dee fausta biesteit aus een Brooda.

Spricha 19

Dee to halpen dee en Noot sent, bediet Gott waut lieen

1Een oama dee opprechtich waundelt es bäta aus een Noa met siene schlajchte, vekjieede Räd.

2Iewrich sennen onen Venunft es nich goot, wäa too bosich rant, kjemt vom Wajch rauf.

3Een Mensch brinjt sien Läwen en de Grunt derch siene ieejne Dommheit, un doch toopt sien Hoat jäajen däm Harn.

4Rikjtum moakt väl Frind, oba eenen oamen sien Frint velat am.

5Wäa faulsch Zeichnis jeft, woat siene Strof kjrieen, un wäa frajch Läajes rät, woat doamet nich wajchkomen.

6Väle proowen sikj bie eenen huachstonenden entoschmeichlen, un aulemaun es een Frint aun eenem dee Jeschenkja jeft.

7Een oama Maun woat soogoa von aul siene Breeda scheef aunjekjikjt, un wooväl mea gonen siene Frind am utemwäaj. Wan hee uk prachat un sieekjt, sent dee noanich to finjen.

8Wäa aun Weisheit toonemt, es siene ieejne Seel goot, un wäa vestendich blift, finjt daut goode.

9Wäa faulsch zeijen deit, woat nich onjestroft bliewen, un wäa frajch Läajes rät, woat omkomen.

10Een Noa steit daut nich aun, huachhäa to läwen, un noch väl weinja, daut een Sklow äwa Prinsen rejieet.

11Weisheit moakt eenem jeduldich, un daut äwaseenen wan eenem jestat woat, es eene Iea.

12Een Kjennich siene Wutt es soo aus wan een Leiw brelt; oba wan hee jenstich es, soo aus de Deiw oppem Graus.

13Een onväasechtja Sän brinjt sienen Voda en de Grunt, un eene zenkjische Fru es soo aus wan daut Wota biem lakjen blift.

14Hiesa un Goot woaren von de Elren jeorwen, oba eene veninftje Fru kjemt vom Harn.

15Wäa ful es, woat schleeprich, un wäa nuscht deit, woat hungrich gonen.

16Wäa Gott siene Jebooten helt, bewoat siene Seel, oba wäa siene Wäaj veacht, woat stoawen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Waut du de oame jefst, liest du däm Harn, un dee woat die daut trigjtolen.

18Belia dienen Sän soo lang aus doa Hopninj es daut hee lieren woat; wan du daut nich deist, halpst du am sikj selfst en de Grunt to brinjen.

19Een Maun met eene groote Wutt woat doafäa lieden; wan du am halpen west, woat dee bloos oaja.

20Horch wan du Rot kjrichst un belieet woascht, daut du no däm kaust weis sennen.

21Daut Menschenhoat kaun väl plonen, oba bloos däm Harn sien Rot woat bestonen.

22Waut eena von eenen Mensch velangt, es truhoatje Leew; een oama Frint es bäta aus een Lieeja.

23Däm Harn ferchten, jeft eenem Läwen, un moakt eenem doarenn tofräd; däm saul daut beese nich trafen.

24Een Schladonz stakjt siene Haunt em Topp, un es too ful dee nom Mul to häwen.

25Wan de Spetta priejel kjricht, woat dee oschuldja kjlieekja; wan een vestendja vemont woat, woat dee noch veninftja.

26Wäa sienen Voda schlajcht behaundelt un siene Mutta wajch jajcht, es een Sän dee doa Schaund un Onjnod brinjt.

27Mien Sän, wan du die nich belieren latst, dan jeist du wajch von waut die weis moakt.

28Een nuzloosa Zeij veacht daut rajcht, un een Vebräakja schlukt daut orrajchte opp un nemt daut aun.

29Fa de Spetta es de Strof reed, un soo uk de Schläaj fa de Noaren äaren Rigjen.

Spricha 20

Gott vedrajcht nich twee Sorten Jewichta

1Aun Wien bedrinkjen, es nich weis; een Drinkja moakt sikj toom Spetta un recht Schläajarie aun.

2Een Kjennich siene Wutt es soo aus wan een Leiw brelt; wäa däm doll moakt, sat sien Läwen opp Spell.

3Fa eenen Maun es daut eene Iea, sikj nich met Striedarie auftojäwen, irjent een Noa fangt leicht aun to strieden.

4Een Fula dee sien Launt nich to de rajchte Tiet beoabeit, woat em Eifst no eene Arnt sieekjen un kjeene haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Jedanken en eenen Maun sien Hoat sent soo aus en deepet Wota, oba een vestendja Maun woat dee rut trakjen.

6Väl Menschen jäwen väa, daut see truhoatich un gootmeenent sent, oba wäa kaun eenen frommen Mensch finjen, opp dän to veloten es?

7Een jerajchta Maun fieet een frommet Läwen; däm siene Kjinja woat daut nohäa goot gonen.

8Wan een Kjennich opp dän Rechtastool sett, kaun hee met däm äwakjikjen aulet beese rut läsen.

9Kaun irjentwäa sajen: “Mien Hoat es rein, un ekj hab met de Sind nuscht mea to doonen?”

10De Har kaun beides nich vedroagen: faulschet Jewicht un faulsche Mot.

11Soogoa een Kjint wiest met daut, waut hee deit, auf hee goot un opprechtich es.

12Daut Ua daut doa hieet, un daut Uag daut doa sitt, haft de Har beid jemoakt.

13Wäa jieren väl schlapt, woat oam woaren; hool diene Uagen op, dan woascht du jenuach Broot haben.

14“Daut es nuscht wieet! Daut es nuscht wieet!” sajcht de Koopmaun, oba wan hee daut ieescht haft, pucht hee doamet.

15Wan du weetst von waut du räden deist, hast du waut, daut mea wieet es aus Golt un diere Steena.

16Wan wäa onbedocht jenuach es un fa eenen framden jebircht haft, dan nemm sien Rock aus een Vespräakjen siene Schult to betolen, uk fa eenen von een aundret Volkj!

17Daut jestolne Broot schmakjt dän Maun goot, oba nohäa es am daut soo ommaklich aus wan hee daut Mul voll Saunt haft.

18Wan wäa plonen deit, mott dee gooden Rot sieekjen; wäa Kjrich fieren mott, dee sull Rot aunnämen.

19Een Pludra kaun nich een Jeheemnis hoolen, doawäajen vekjia nich met dee waut too väl räden.

20Wäa sienen Voda ooda siene Mutta flieekjt, däm woat medden em diestren daut Licht utgonen.

21Wäa sien Goot leicht kjricht, däm woat daut tolatst weinich halpen.

22Saj nich: “Ekj woa die fa daut orrajchte trigjtolen.” Velot die opp Gott, dee woat die toom rajcht vehalpen.

23Faulschet Jewicht un faulsche Mot sent däm Harn jäajenaun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24De Har haft eenem sien Wajch bestemt; woo kaun een Mensch dan sien ieejnen Wajch vestonen?

25Daut es fa eenen Mensch eene Schlenj, wan hee haustich waut stampelt aus: Fa däm Harn, un dan ieescht mau nohäa sien Vespräakjen bedenkjt.

26Een weisa Kjennich säft de gottloose rut, un lat daut Draschraut äwa dee omhäa gonen.

27Däm Harn siene Laump unjasieekjt eenen Mensch sienen Jeist; dee unjasieekjt aules bat unjen em Hoat.

28Truhoatje Leew un Woarheit hoolen eenen Kjennich secha; derch truhoatje Leew, woat sien Troon secha jestalt.

29De junge Mana freien sikj to äare Krauft, un greiwet Hoa es eene Pracht fa de oole.

30Eena mott daut beese met hoade Strof rutdriewen, un met iernste Schläaj, dee to feelen sent.

Spricha 21

Sien wenschen brinjt dän Fulpelz om

1De Har haft dän Kjennich sien Hoat en de Haunt, un soo aus een Wotastroom lenkjt hee daut krakjt doahan wua hee well.

2Een jiedra denkjt sikj daut hee daut rajchte deit, oba de Har sitt auf daut Hoat rajcht steit.

3Daut rajchte doonen un opprechtich sennen, well de Har leewa aus een Opfa.

4Huachnäsich rom kjikjen un em Hoat stolt sennen, bie daut schienen de gottloose, un daut es Sind.

5Väasechtich plonen, brinjt eenem Vedeenst, soo secha aus aufbrutschen, Oamoot brinjt.

6Wäa derch lieejen rikj woat, velist daut boolt, un dee finjt sienen ieejnen Doot.

7De gottloose brinjen sikj derch äa Jewault eewen selfst en de Grunt, wiels see nich doonen wullen, waut rajcht es.

8Wäa met Schult beloden es, jeit kromme Wäaj; de oschuldje oba doonen waut rajcht es.

9Daut es bäta en eenen Winkjel opp däm Bowabän to wonen, aus met eene zenkjische Fru toop em Hus to sennen.

10De gottloose sent bejierich beeset to doonen; dee erboarmen sikj äwa kjeenem.

11Wan een Spetta jestroft woat, komen de enkjelde to Vestaunt, un wan een Weisa unjarecht woat, woat dee noch vestendja.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

12De jerajchta weet waut en dän gottloosen sien Hus väajeit, un brinjt däm gottloosen en de Grunt.

13Wäa de Uaren toostopt wan de oame schrieen, woat uk nich jehieet woaren, wan hee schricht.

14Eene Gow em Jeheemen beruicht dän Oaja, un eene vestoakne Gow en de Bennafupp kaun groote Wutt stellen.

15Een jerajchtet Uadeel freit däm dee nich schuldich es; oba fa dee, dee orrajcht doonen, es daut een Schrakj.

16Wäa daut vestonen lieren dän Rigjen dreit, woat sikj en de Jemeenschoft met de Doodje finjen.

17Wäa daut Vejnieejen jieren haft un bloos doafäa läft, woat oam; wäa siene Lost aun Wien un een jemieteljet Läwen haft, woat nienich rikj woaren.

18De gottloose kjrieen selfst daut lieden, waut see de jerajchte proowen tootostieren.

19Daut es bäta en de Wiltnis to läwen, aus met eene striedarische, dolle Fru toop wonen.

20En eenen Weisen sien Hus es väl scheenet Äten un Eelj, oba een Noa vebrinjt aules waut hee haft.

21Wäa no jerajcht sennen un truhoatje Leew sträft, finjt Läwen, Jerajchtichkjeit un Iea.

22Een weisa Maun kaun de jewaultje äare Staut aunjriepen, un äwa äare Macht, opp dee see sikj veloten, jewennen.

23Wäa sien Mul un siene Tung fa sikj helt, bewoat sikj doaderch fa Trubbel.

24De stolta, prauzja Maun, hee kunn een Spetta jenant woaren, es eena dee soogoa em Oaja äwa aule Moten Stolt bewiest.

25De Fula wenscht bat hee doot es, wiels siene Henj nich oabeiden wellen.

26Hee wenscht sikj dän dachäwa waut hee haben mucht, oba de jerajchta jeft, onen to spoaren, von daut waut hee haft.

27Däm gottloosen sien Opfa es fa däm Harn jäajenaun, un wooväl mea noch wan daut met eene beese Aufsecht jebrocht woat!

28Een Zeij, dee Läajes rät, woat sikj selfst fausträden, dee, wäa goot jehorcht haft, doaf uträden.

29Een gottloosa Mensch stalt sikj stieekoppich han, oba een jerajchta Maun bedenkjt sienen Wajch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Doa es kjeene Weisheit, kjeene Ensecht un kjeen Rot, dee jäajen dän Harn stonen kaun.

31Du kaust de Pieed reedmoaken toom Kjrich, oba auf du jewennen woascht, daut henjt vom Harn auf.

Spricha 22

Wäa daut ojjerajchte seit, woat Onheil arnten

1Een gooda Nomen es mea wieet aus grootet Rikjtum, un Iea es bäta aus Selwa un Golt.

2Eent es äwareen bie rikje un oame, de Har haft dee aula jemoakt.

3De kluake seenen daut Ojjlekj komen un brinjen sikj utem Stich, oba de jlikjeltje gonen doa nenn un motten doafäa lieden.

4Deemootich sennen un dän Harn ferchten brinjt Rikjtum, Iea un Läwen.

5Stachels un Strenj ligjen opp de vekjieede äaren Wajch; wäa doa wiet wajch von blift, bewoat siene Seel.

6Lia een Kjint dän rajchten Wajch gonen; dan woat dee uk doabie bliewen wan dee oolt woat.

7De rikje rejieren äwa de oame, un wäa doa borcht, es däm sien Sklow, dee am daut borcht.

8Wäa daut ojjerajchte seit, woat Trubbel arnten, un sien racheewenda Stock woat äwatsied jebrocht woaren.

9Een mildjäwaja Maun woat jesäajent, wiels hee sien Broot met de oame deelt.

10Schmiet dän Spetta rut; dan hieet daut strieden opp, un zanken un beleidjen haben een Enj.

11Wäa een truet Hoat haft un frintlich rät, es däm Kjennich sien Frint.

12Däm Harn siene Uagen woaken äwa Weisheit, oba de Wieed von dee, opp dee nich to veloten es, moakt hee to nuscht.

13De Fulenza sajcht: “Buten es een Leiw”, ooda: “Ekj woa oppe Gaus omjebrocht woaren.”

14Eene onbandje Fru äa räden es soo aus een Aufgrunt, wua dee nenfaulen, dee unja Gott sienen Oaja faulen.

15Een Kjint haft eene onbandje Natua, oba de Belierungsstock woat daut ut am rut driewen.

16Wäa de oame unjadrekjt om sien Goot to mieren, un de rikje Jeschenkja jeft, woat oam woaren.

Dartich Rotschläaj

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

17Horcht emol waut de Weise to sajen haben; nämt de Weisheit to Hoaten, dee ekj lia:

18Du woascht die freien daut utwendich to weeten, un dee opp de Leppen reed to haben.

19Die to nutzen, halp ekj die vondoag doaraun denkjen, daut du dien vetruen opp däm Harn satst.

20Ekj hab die dartich utjetieekjende Dinja äwa Weisheit un Rot jeschräwen,

21die de Woarheit to lieren opp dee to veloten es, daut du dee eene rajchte Auntwuat jäwen kaust dee die schekjen.

1

22Doo de oame nich utnutzen, wiels dee oam sent, un unjadrekj de aufhengje nich em Jerecht;

23de Har woat sikj äare Sach aunnämen, un woat von dee nämen, dee von an nämen.

2

24Moak die nich toom Frint aun eenen hezjen Maun, un jeff die nich met eenem auf, dee schwind doll woat,

25aundasch kust du siene Wäaj lieren, un selfst en de Schlenj nenn jeroden.

3

26Sie nich een Maun, dee sikj derch een Hauntrieren vebircht, eenem aundren siene Schult to betolen.

27Wan du daut nich betolen kaust, nämen see die daut Bad wajch, opp daut du lichst.

4

28Sat nich eenen oolen Jrenssteen wieda, dän diene Väavodasch oppjestalt haben.

5

29Sitst du eenen Maun jeschekjt bie siene Oabeit? Dee woat ver Kjennichs deenen, un nich ver jeweenelje Menschen.

Spricha 23

6

1Wan du met eenen Volkjsleida toop setst toom äten, dan bedenkj die waut du ver die hast.

2Un wan du too bejierich best biem äten, dan sat die een Massa aun dien Hauls.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Lot die nuscht von sien scheenet Äten jankren, wiels hee well die doamet bekjeepen.

7

4Brinj die nich en de Grunt met rikj woaren; sie weis jenuach Mot to brucken.

5Rikjtum brukst du bloos aunkjikjen, dan veschwinjt dee; dee kjricht Flichten un flicht en de Wolkjen nenn aus een Odla.

8

6At nich Broot bie eenen jiezjen Maun; lot die sien scheenet Äten nich jankren.

7Hee es soon Mensch dee emma doaraun denkjt waut daut kost; hee woat emma sajen: Ät un drinkjt, oba sien Hoat es nich bie de Sach.

8Du woascht daut weinje oppbrinjen daut du jejäten hast, un dien frintlich sennen es vejäfs jewast.

9

9Räd nich to eenen Noa, dee woat de Weisheit en diene Wieed veachten.

10

10Doo eenen oolen Jrenssteen nich wieda saten, un go nich opp de Weisen äa Launt nopp,

11wiels dee haben eenen stoakjen veteidja, un dee woat äare Sach jäajen die oppnämen.

11

12Jeff dien Hoat han toom lieren, un diene Uaren toom Weisheit hieren.

12

13Wäa die nich een Kjint to belieren; dee woat doavon nich stoawen, wan du am met däm Stock strofst.

14Strof däm metem Stock un rad dee Seel vom Doot.

13

15Mien Sän, wan dien Hoat weis es, woat mien Hoat sikj freien;

16miene Seel woat sikj freien wan diene Leppen räden waut rajcht es.

14

17Sie em Hoat nich aufjenstich von de Sinda, lot dien Läwen Dach fa Dach Gott ieren;

18wiels daut woat nohäa goot fa die sennen, un dien Hopen woat nich vejäfs sennen.

15

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Sie jehuarsom, mien Sän, un sie weis, un hool dien Hoat opp däm rajchten Wajch.

20Hool die nich met dee waut too väl Wien drinkjen, un dee sikj aun Fleesch äwafräten,

21wiels Drinkja un Fräta woaren oam, un een Fulenza woat met verätne Kjleeda gonen.

16

22Horch no dienem Voda, dee die Läwen jeef, un veacht diene Mutta nich, wan dee ieescht oolt es.

23Veschauf die Woarheit un lot dee nich loos; besorj die uk Weisheit, Belierunk un Vestentnis.

24Eenen jerajchten Maun sien Voda haft groote Freid; wäa eenen weisen Sän haft, es froo.

25Muchten dien Voda un diene Mutta froo sennen, un mucht see, dee die jebuaren haft, sikj freien.

17

26Mien Sän, sie von Hoaten doano ut opp miene Wäaj to gonen, un lot diene Uagen sikj to miene Wäaj freien.

27Eene Hua es soo aus een deepa Growen, en dän Mana leicht nenn faulen; eene framde Fru es soo aus een deepa Borm.

28Soo aus een Vebräakja, licht see opp de Lua un moakt emma mea Mana ontru.

18

29Wäm jeit daut schwoa? Wäa es truarich? Wäa zankt un kloacht? Wäa haft onneedje Wunden un blootroode Uagen?

30Dee, dee sikj too lang romligjen, wua Wien to haben es, dee, dee no jemischten Wien sieekjen.

31Frei die nich to dän schmocken rooden Wien, un wan dee em Kuffel jlitzat, un soo glaut rauf jeit!

32Met de Tiet bitt dee aus eene Schlang un stakjt die soo aus eene jeftje Schlang.

33Diene Uagen woaren sondaboare Dinja seenen, un diene Jedanken woaren sikj vekjieedet väastalen.

34Du woascht soo sennen aus eena dee medden oppem Mäa huach opp däm Säajelpost schlapt.

35Du woascht sajen: “Dee schluagen mie oba mie deed daut nuscht wee; dee veklopten mie, oba ekj feeld daut nich. Wanea woa ekj oppwakjen, daut ekj noch eent drinkjen kaun?”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Spricha 24

19

[1]Sie nich aufjenstich von beese Menschen, un lot die äare Jesalschoft nich jankren,

[2]wiels em Hoat plonen see Vebräakjen, un met äa Mul räden see von Trubbel moaken.

20

[3]Daut brukt Weisheit toom een Hus buen, un Vestentnis, daut opp eenen fausten Grunt to stalen.

[4]Wua see sikj weeten, woaren de Stowen voll von straume wieetvolle Sachen.

21

[5]Een weisa Maun vesteit siene Krauft uttonutzen; een vestendja Maun weet woo noch stoakja to woaren.

[6]Met gooden Rot kaun eena Kjrich moaken, un derch väl Rotjäwa kaun eena jewennen.

22

[7]Weisheit es fa eenen Noa too huach; hee haft bie de Weise äare wichtje Berodungen nuscht to sajen.

23

[8]Wäa doa plont beeset to doonen, es bekaunt aus een schlajchta Mensch.

[9]Dommheit to plonen es Sind, wäa spotten deit, es de Menschen jäajenaun.

24

[10]Wäa sikj em Trubbel nich weet, es nich sea stoakj.

25

[11]Rad dee, dee ojjerajcht sellen dootjemoakt woaren; hool dee trigj, dee nom Schlachthus stolpren.

[12]Wan du sajchst: “Wie wisten von aules nuscht”, dan moakj die daut Gott, dee de Jedanken recht, dee weet daut. Hee dee äwa die woakt, weet daut; hee woat die doano jäwen aus waut du deist.

26

[13]At Honnich, mien Sän, daut es goot; Honnich utem Romp es seet em Hauls.

[14]Denkj uk doaraun daut Weisheit es Seets fa diene Seel, wan du dee finjst, es Hopninj fa die en de Tookunft un daut woat die nich wajchjenomen woaren.

27

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Ligj nich opp de Lua soo aus een gottloosa jäajen eenen jerajchten sien Hus; doo nich en sien Hus enbräakjen.

16Wan een jerajchta uk säwen mol felt, steit dee emma wada opp, oba de gottloose ranen sikj en de Grunt.

28

17Frei die nich doatoo wan dien Fient felt, un sie nich froo em Hoat wan hee Ojjlekj haft.

18De Har mucht daut seenen, un am kunn daut schlajcht jefaulen, un hee mucht sien Oaja äwa am trigjhoolen.

29

19Oaja die nich äwa de schlajchte Menschen, un sie nich aufjenstich von de gottloose.

20De beesa Mensch haft kjeene Hopninj fa de Tookunft, un de gottloosa woat opphieren met schienen.

30

21Mien Sän, fercht dän Harn un dän Kjennich, un go nich met dee, dee jäajen an sent;

22de wadaspanstje woaren plazlich äa Enj trafen. Wäa weet waut de Har ooda de Kjennich an doonen woat?

Noch eenje Rotschläaj mea

23Dise Wieed komen uk von de Weise. Em Jerecht wäm toom Jefaulen väatrakjen, es nich goot.

24Wäa to de gottloose sajcht: “Jie sent jerajcht”, däm vedroagen de Lied nich, un de Velkja woaren jäajen am sennen.

25Oba wäa de schuldje veuadeelt, dee woat rikjlich jesäajent woaren.

26Eene opprechtje Auntwuat es soo aus een Kuss opp de Leppen.

27Verecht diene butaschte Oabeit un moak diene Launtoabeit foadich, un dan bu dien Hus.

28Jeff kjeen Zeichnis jäajen dienen Noba onen Uasoak, paus opp daut du nich lichst met waut du sajchst.

29Saj nich: “Ekj woa am krakjt soo doonen aus hee mie jedonen haft; ekj woa am doafäa trigjtolen waut hee deed.”

30Ekj jinkj bie dän Fulpelz sienen Aka vebie, bie dän onvestendjen sienen Wiengoaden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31De Ieed wia met Distlen bewossen, un met Krut bedakjt, un de Steenwaunt wia doljebroaken.

32Ekj bekjikjt daut un docht doaräwa no, ekj neem eene Lia von waut ekj doa sach.

33Noch een bät lenja schlopen, noch een bät fulenzen, noch een bät de Henj en de Schoot lajen un reiwen;

34soo woat diene Oamoot äwa die komen aus een Reiba, un diene Knaupheit aus een Maun met een Jewäa.

Spricha 25

Wan dien Fient hungat

1Dit sent noch mea Sprechwieed ut Salomo sien Spruchbuak, daut Hiskia, Kjennich von Juda, siene Mana aufjeschräwen haben.

2Wie ieren Gott fa Sachen, dee hee ons nich wiest, oba wie ieren Kjennichs, daut see Sachen utforschen.

3Soo aus de Himmel huach un de Ieed deep es, soo sent de Kjennichs äare Hoaten: Wie kjennen dee nich vestonen.

4Nemm dän Schlach vom Selwa, dan kaun een reinet Jefäs doarut jemoakt woaren.

5Nemm de gottloose Rotjäwa ver dän Kjennich wajch, un sien Troon woat en Jerajchtichkjeit bestonen.

6Drenj die nich no väaren ver däm Kjennich, un stal die nich jlikj met de groote.

7Daut es bäta wan to die jesajcht woat: Komm hia nopp, aus wan du ver eenen huachstonenden rauf jeschekjt woascht. Waut du met diene Uagen jeseenen hast,

8go nich too bosich ver daut Jerecht; waut woascht du to goodalatst doonen, wan dien Noba die toschaund moakt?

9Räd diene Sach selfst met dienen Noba derch, oba brinj nich opp, waut die em vetruen jesajcht es worden,

10sest kunn dee, wäa die hieed, die utschämen, un du kust dien gooden Nomen niemols mea trigj kjrieen.

11Een Wuat to rajchte Tiet jerät, es soo aus eene goldne Figua opp een selwanet Mosta.

12Soo aus een goldna Rinkj ooda eene goldne Spald, es een weiset Vemonen fa däm, dee doa horcht.

13Soo aus wan em Eifst een bät Schnee kjilt, soo es een trua jeschekjta fa däm dee am jeschekjt haft: daut frescht sienen Harn siene Seel.

14Wäa väl vesprakjt un daut nich helt, dee es soo aus Wolkjen un Wint onen Räajen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Derch Jedult jeit eenen aunjestalden to beräden, un eene jelinde Tung kaun eenen Knoaken bräakjen.

16Wan du Honnich finjst, dan at bloos jrod jenuach; wäa doa too väl von at, mott sikj bräakjen.

17Go dienen Noba nich too foaken besieekjen; am mucht daut een oolent woaren, un hee kunn dien Fient woaren.

18Soo aus een Kjneppel ooda een Schwieet ooda eene schoape Feil, es een Mensch dee een faulschet Zeichnis jäajen sienen Noba jeft.

19Em Trubbel sikj opp eenen ontruen Mensch veloten, es soo aus eene schlajchte Tän ooda een loma Foot.

20Een bedrekjtet Hoat Leeda väasinjen, es soo aus wäm aum kolden Dach de Kjleeda wajchnämen, ooda soo aus Ädikj opp däm Sooda jeeten.

21Wan dienen Fient hungat, jeff am Broot to äten; wan hee darschtich es, jeff am Wota to drinkjen.

22Daut wudd am sennen aus wan du brennende Kolen opp sien Kopp lätst, (doamet wakjst du een brennendet Schultjefeel en am,) un de Har woat die doafäa beloonen.

23Soo secha aus een Nuadwint Räajen brinjt, soo moaken plietsche Wieed Menschen doll.

24Daut es bäta en eenen Winkjel opp däm Bowabän to wonen, aus met eene striedarische Fru em Hus to sennen.

25Soo aus koldet Wota fa eenen darschtjen Mensch, soo es eene goode Norecht dee von wiet auf kjemt.

26Een jerajchta, dee fa eenen gottloosen nojeft, es soo aus een blotja Borm ooda eene jeftje Kjwal.

27Too väl Honnich äten es nich goot, un wäa siene ieejne Iea sieekjt, vedoaft sikj dee.

28Een Maun dee sikj selfst nich beharschen kaun, es soo aus eene Staut, dee de Wenj doljebroaken sent.

Spricha 26

Wäa fa aundre Lajcha groft

1Soo aus de Schnee em Somma un de Räajen em Eifst, soo es daut uk nich aum Plauz eenen Noa to ieren.

2Soo aus een flauterndet Spoalinkj ooda een flieejendet Schwaulem, soo sat sikj uk een onvedeenda Fluch nich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[3]Eene Wipp fa een Pieet, eenen Toom fa eenen Äsel, un eenen Stock fa eenen Noa sienen Rigjen!

[4]Auntwuat eenen Noa nich krakjt soo schoslich aus hee rät, daut du nich krakjt soo best aus hee es.

[5]Auntwuat eenen Noa doano aus hee schoslich es, sest kjemt hee sikj selfst weis väa.

[6]Wäa derch Noarenhaunt eene Norecht schekjt, schoont siene ieejne Feet. Dee, dee de Norecht kjricht, mach die Schoden aundoonen, wiels am de Norecht oajat, un dan haft am daut nuscht jeholpen siene Feet schoonen.

[7]Soo aus eenen lomen Maun de Feet schlaup henjen, soo es een Sprechwuat en eenen Noa sien Mul.

[8]Een Noa to ieren haft nuscht mea Senn aus dän Steen en de Schlenj aunbinjen.

[9]Soo aus een Stachel en eenen bedrunknen siene Haunt, soo es een Sprechwuat en eenen Noa sien Mul.

[10]Soo aus een Boagenscheeta, dee aulem vewunden deit, es dee, dee eenen Noa, ooda eenen dee toofalich vebie jeit, meeden deit.

[11]Soo aus een Hunt sien utjespäajnet wada frat, soo deit een Noa siene Dommheit emma wada.

[12]Doa es mea Hopninj fa eenen Noa, aus fa däm dee sikj selfst weis väakjemt.

[13]Een Schladonz sajcht: “Doa es een Leiw opp däm Wajch, un een rietenda Leiw opp de Gaussen.”

[14]Soo aus eene Däa sikj en de Jehenjen dreit, soo dreit de Fulpelz sikj em Bad.

[15]Een Fulpelz stakjt siene Haunt en de Schiew, oba es dan too ful dee nom Mul to brinjen.

[16]De Fula es en siene ieejne Uagen weisa aus säwen Mana dee aunstendich auntwuaten.

[17]Soo aus eena dee eenen framden Hunt aun de Uaren dreit, es dee, dee vebie jeit un sikj mank aundre ää Jestried aufjeft.

[18]Soo aus een Wonsennja met brennende Feilen Menschen doot scheeten deit,

[19]es een Maun dee sienen Noba hinjat Licht fieet un dan sajcht: “Ekj haud bloos Spos!”

[20]Wan kjeen Holt opp däm Fia jelajcht woat, jeit daut ut, un wua kjeen Pludra es, hieet sikj daut Jezank opp.

[21]Soo aus Kolen daut Gloot un Holt een Fia aum gonen hoolen, soo helt dee, wäa emma zanken well, daut strieden bie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Een Pludra siene Wieed sent soo aus daut scheenste Äten; dee gonen eenen Mensch derch dän gaunzen Kjarpa.

23Glaute Wieed, dee een beeset Hoat vestäakjen, sent soo aus een ieednet Jefäs met Selwaschum beschmäat.

24Een Fient vestakjt sikj hinja siene Räd; em Hoat es hee hinjalestich.

25Wan hee frintlich rät, jleew am nich, wiels hee haft onbejrieplich väl schudahauftet em Hoat.

26Hee mach sienen Oaja vestäakjen, oba aulemaun woat daut beese seenen daut hee deit.

27Wäa een Loch groft fa aundre nenn to faulen, woat selfst nenn faulen, un wäa eenen Steen rolt eenen aundren toom Schoden, opp dän woat dee trigj nopp rollen.

28Eene Tung dee Läajes rät, veacht däm, däm see wee deit, un een Schmeichelmul brinjt vedoawen.

Spricha 27

Äwalot aundre daut, die to lowen

1Low nich dän morjeschen Dach, wiels du weetst nich waut vondoag noch passieren kaun.

2Lot eenen aundren die lowen, un nich dien ieejnet Mul, eenen framden un nich diene ieejne Leppen.

3Een Steen es schwoa un Saunt haft eene Wicht, oba eenen Noa sien romjewinkjsch es schwanda aus dee beid.

4Wutt es ommenschlich, un Oaja schmitt eenem om, oba wäa kaun jäajen Aufgonst stonen?

5Vemonunk ver aulemaun es bäta aus heemliche Leew.

6Eenen Frint kaust du vetruen, wan hee die uk wee deit, un opp eenen Fient kaust du die nich veloten, wan hee die uk väl mol kust.

7Wäa äwasaut es, däm äakjelt soogoa de Honnich, oba fa eenen hungajen es soogoa daut betre seet.

8Soo aus een Voagel, daut sien Nast velat, es een Maun dee sien Hus velat.

9Saulweelj un Parfum moaken daut Hoat froo, un soo deit uk een frintelja rotjäwenda Frint.

10Velot nich dienen Frint uk nich dienen Voda sienen Frint, un go uk nich no dienen Brooda sien Hus wan du Ojjlekj hast, wiels een Noba dicht bie es bäta aus een Brooda wiet auf.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Mien Sän, sie weis un moak mie daut Hoat froo, dan kaun ekj irjentwäm auntwuaten dee mie veacht.

12Een väasechtja Maun sitt daut Ojjlekj komen un brinjt sikj en Sechaheit, oba de onbedochte gonen doa derch, un lieden doafäa.

13Wan wäa onbedocht jenuach es un fa eenen framden jebircht haft, dan nemm sien Rock aus een Vespräakjen siene Schult to betolen, uk wan hee daut fa een romdriefschet Frumensch jedonen haft!

14Wan een Maun sienen Noba tiedich zemorjes lud säajent, nemt de Noba daut aus eenen Fluch en de Städ eenen Säajen.

15Eene striedaje Fru es soo aus wan daut aun eenen räajnischen Dach biem dreplen blift.

16Äa opphoolen es soo aus dän Wint opphoolen, ooda soo aus Eelj met de Haunt nämen.

17Een Massa schoapt daut aundre, soo aus een Maun dän aundren halpt.

18Wäa eenen Fiejenboom besorcht, at von de Frucht, un wäa sienen Harn bedeent, woat jeieet.

19Soo aus een Jesecht sikj em Wota spieejelt, soo spieejelt eenen Maun sien Hoat dän Maun.

20Daut Doodenrikj kaun emma mea nämen, un soo sent Menschenuagen niemols tofräd.

21De Schmeltgropen toom Selwa un de Owen toom Golt, oba een Maun woat doano jeprooft, waut aundre von am sajen, auf see am lowen ooda nich.

22Wan du eenen Noa uk met däm Staumpa fien schrooden wurscht aus Jeträajd, kaust du doamet sien Jenoa nich ut am rut kjrieen.

23See daut du secha weetst, woo daut met diene Schop un Kosen steit, un sie sorjfeltich om diene Häaden.

24Rikjtum blift nich opp emma, un eene Kroon es nich secha vom Voda nom Sän.

25Wan daut Graus aufjeschnäden es un fresch aunfangt to waussen, un daut Fooda opp de Boaj jesaumelt es,

26woaren de Lama die met Kjleeda vesorjen, un de Kosen brinjen Jelt toom mea Launt kjeepen.

27Dan hast uk jenuach Kosenmalkj fa die, fa diene Famielje un diene Deenstmejales.

Spricha 28

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

De fromma oama un ojjerajchta rikja

1De gottloosa rant wan am uk kjeena jajcht; de jerajchte oba sent brow aus een Leiw.

2Wan de Menschen em Launt jäajenaun woaren, sträwen väle no Leida woaren, oba een vestendja weisa Maun kaun lang rejieren.

3Een oama Maun, dee een Leida woat un dan de oame unjadrekjt, es soo aus een Räajenstorm dee kjeene Arnt lat.

4Wäa daut Jesaz velat, loft de gottloose, oba wäa daut Jesaz helt, sieekjt de gottloose to bekjamfen.

5Beese Menschen vestonen daut jerajcht sennen nich, dee oba, dee däm Harn sieekjen, vestonen daut volstendich.

6Een oama Maun, dee fromm läft, es bäta auf aus een rikja Maun, dee vekjieede Wäaj jeit.

7Wäa daut Jesaz helt, es een vestendjet Kjint, wäa schlajchte Frind haft, brinjt sienen Voda Schaund.

8Wäa sien Goot met Entras un Priesen hecha driewen vemieet, saumelt daut bloos fa dän, dee sikj äwa de oame erboarmt.

9Wan een Maun nich well Gott sien Jesaz hieren, well Gott däm siene Jebäda uk nich hieren.

10Wäa eenen jerajchten veuasoakt schlajcht to läwen, woat en sien ieejnet Loch nenfaulen, oba de jerajchte woaren goodet oawen.

11De rikja Maun es en siene ieejne Uagen weis, oba een oama Maun met Vestentnis, weet bäta.

12Wan de jerajchte de äwahaunt haben, es doa groote Freid, wan oba de gottloose oppkomen, vestäakjen de Menschen sikj.

13Wäa siene Sinden velicht, woat nich Jlekj haben; wäa dee bekjant un doamet opphieet, woat Metleet finjen.

14Wäa Forcht fa däm Harn haft, haft eenen Säajen, wäa oba sien Hoat vehoaden deit, felt em Ojjlekj.

15Een gottloosa Präsident äwa een oamet Volkj, es soo aus een brellenda Leiw ooda een toobenda Boa.

16Een onvestendja Leida helt de Menschen unja Druck; wäa sien Volkj nich utnuzt, woat lang läwen.

17Een Maun däm eene Blootschult kjwält, woat bat aun sienem Doot ranen; lot kjeenem däm unjastetten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Wäa een rajchtet Läwen fieet, woat jerat, oba wäa opp vekjieede Wäaj jeit, woat plazlich faulen.

19Wäa sien Launt beoabeit, woat jenuach to äten haben; wäa romschlendat, woat sien poat Oamoot haben.

20Een trua Maun woat rikjlich jesäajent woaren; wäa sikj oba bloos bemieecht rikj to woaren, woat nich onen jestroft bliewen.

21Daut es nich goot wäm väatrakjen wäajen wäa hee es, oba een Maun woat sikj bekjeepen loten bloos om een Stekj Broot to kjrieen.

22Een jiezja Maun es bejierich rikj to woaren; hee denkjt nich doaraun daut am Oamoot äwafaulen woat.

23Wäa Menschen belieet, woat nohäa mea Gonst finjen aus eena dee met Schmeichelwieed omjeit.

24Wäa sienen Voda ooda Mutta bestälen deit, un sajcht: Daut es nich orrajcht, es een Poatna met däm dee enne Grunt brinjt.

25Wäa bejierich es, recht Zank aun, oba wäa sikj opp däm Harn velat, haft jenuach.

26Wäa sikj opp sikj selfst velat, es nich väabedocht, oba wäa en Weisheit waundelt, woat secha jehoolen.

27Wäa de oame jeft, däm woat daut aun nuscht fälen; wäa oba siene Uagen fa de oame toomoakt, woat von väl jeflieekjt.

28Wan de gottloose to Krauft komen, vestäakjen de Menschen sikj; oba wan de gottloose omkomen, komen de jerajchte väa.

Spricha 29

Strofen un belieren halpen

1Een Maun dee stieekoppich blift, wan hee belieet woat, woat plazlich omkomen un kjeene Help haben.

2Wan de jerajchte rejieren, freit sikj daut Volkj, oba wan de ojjerajchte rejieren, stänen de Menschen.

3Wäa de Weisheit väl räakjent, moakt sienen Voda froo; wäa oba met Huaren toop läft, brinjt sien Goot en de Grunt.

4Derch jerajcht haundlen recht een Kjennich een Launt opp; wäa sikj oba bekjeepen lat, brakjt daut dol.

5Wäa eenen Noba schmeichelt, spreet een Nat ut fa däm siene Feet.

6Een beesa Mensch veschlenjt sikj en siene ieejne Sind, oba een jerajchta sinjt un freit sikj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7De jerajchte bemieejen sikj de oame rajcht to rechten, oba de gottloose kjemren sikj nich doarom.

8Spetta räajen eene Staut opp, oba weise Menschen stellen dän Oaja.

9Wan een weisa Maun met eenen Noa toom Jerecht jeit, woat de Noa schempen un tooben; kjeena jewent doa waut bie.

10Merdasch sent eenen frommen fientlich, un proowen dän Opprechtjen doottomoaken.

11Een Noa jeft sikj sienen Oaja gaunz han, oba een weisa Maun helt sikj trigj.

12Wan een Volkjsleida no Läajes horcht, woaren aul siene Deena gottloos woaren.

13Oame un rikje haben dit toop, de Har haft an beid de Uagen opjemoakt.

14Wan een Kjennich de oame opprechtich recht, woat sien Troon emma secha stonen.

15De Stock un Vemonunk brinjen Weisheit, oba een Kjint daut sienen ieejnen Wajch haft, brinjt siene Mutta Schaund.

16Wan de gottloose toonämen, nemt uk de Sind too, oba de jerajchte woaren seenen, woo dee faulen woaren.

17Belia dienen Sän un dee woat die Fräd jäwen, dee woat diene Seel froo moaken.

18Wua kjeene Openboarungen von Gott sent, loten Menschen sikj von nuscht trigjhoolen, oba jesäajent es dee wäa daut Jesaz helt.

19Een Kjnajcht kaun bloos met Wieed nich belieet woaren, wan hee daut uk vesteit, hee nemt sikj daut nich aun. Am mott daut jewäsen uk jelieet woaren.

20Kjanst du eenen Mensch dee doa rät ea hee denkjt? Doa es fa eenen Noa mea Hopninj aus fa soonem.

21Wäa eenen Kjnajcht von junk aun bekluckat, woat to goodalatst utfinjen daut hee eenen Sän haft.

22Een oajalicha Maun recht Striet aun; een hetskopja deit väl sindjen.

23Eenen Maun sien Stolt brinjt am läach to stonen, een Maun met eenen deemootjen Jeist woat jeieet.

24Wäa eenen Stäla sien Poatna es, stalt sien Läwen oppet Spell, wiels hee stell blift wan daut Jesaz am velangt de Woarheit to räden.

25Menschenforcht to haben brinjt eene Schlenj; wäa sikj opp däm Harn velat, woat secha sennen.

26Väle muchten vom Leida jeholpen woaren, oba bloos de Har haundelt jerajcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Een ojjerajchta Mensch kaun dän jerajchten nich vedroagen; wäa jerajcht haundelt, kaun de gottloose nich lieden.

Spricha 30

Agur siene Wieed

1Dit sent däm Agur, Jake von Massa sienen Sän, siene wichtje Räden vom Harn. Gott, ekj hab mie bemieecht; ekj hab mie sea bemieecht, oba ekj mott daut tochloten.

2Ekj sie eena dee daut nich bejriepen kaun; Menschenvestaunt hab ekj nich.

3Ekj hab nich jelieet weis to sennen; ekj hab nich kunt dän Heiljen kjanen lieren.

4Wäa es nopp jefoaren nom Himmel un dan trigj jekomen? Wäa haft dän Wint en siene Haunt nenn jenomen? Wäa haft sikj de Wotasch em Schalduak enjebungen? Wäa haft de Welt Enja faustjestalt? Waut es sien Nomen, un woo heet sien Sän? Saj mie, wan du daut weetst.

5Aul Gott siene Wieed sent fälaloose; hee es een Schilt fa aul dee, dee sikj opp am veloten.

6Doo nuscht bie Gott siene Wieed biesaten, daut hee die nich vemont un aus Lieeja stampelt.

7Om tweealei bedd ekj die, Har, un jeff mie dee ea ekj stoaw.

8Hool Faulschheit un Läajes wiet auf von mie; un moak mie nich oam uk nich rikj, oba jeff mie bloos aule Dach mien Broot.

9Wan ekj too väl haud, kunn ekj die aufsajen, un sajen: Wäa es de Har? ooda wan ekj too oam wort, kunn ekj stälen, un doaderch dän Harn veonieren.

10Doo eenen Kjnajcht nich bie sienem Harn vekloagen, daut hee nich eenen Fluch opp die lajcht un du de Schult droagen motst.

11Doa sent soone dee äare Vodasch flieekjen, un äare Mitta nich säajnen.

12Doa sent uk dee, dee en äare ieejne Uagen rein sent, un sent oba nich von äaren Drakj jewoschen.

13Doa sent dee, dee emma huach äwakjikjen un aules veachten waut see seenen.

14Doa sent uk dee, dee Tänen haben soo aus Schwieed un Massasch, un doamet de aufhengje un oame em Launt ombrinjen.

Zolenspricha un aundre Rotschläaj

15De Blootworm haft twee Dajchta, dee schrieen: “Jeff! Jeff!” un doa sent dree Dinja dee niemols tofräd sent, nä, vea dee niemols sajen: “Daut es jenuach.”

16Daut Grauf; eene Fru onen Kjinja; Launt daut niemols wotasaut woat; un Fia daut niemols sajcht: “Jenuach!”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Wan een Kjint dän Voda vespott un de Mutta äa Wuat veacht, woaren de Kraujen däm de Uagen utspekjen, un de Oshakasch aun de Läacht woaren däm oppfräten.

18Doa sent dree Dinja dee fa mie too wundaboa sent; nä, vea kaun ekj nich vestonen:

19Woo een Odla en de Loft flicht; woo eene Schlang opp dän Steen kjript; woo een Schepp medden opp daut Mäa foat; un woo een Jung un eene Mejal sikj toopfinjen.

20Dit es eene ehebräakjarische Fru äaren Wajch: See at un wescht sikj daut Mul un sajcht: Ekj hab nuscht schlajchtet jedonen.

21De Ieed woat derch dreeatlei orruich, nä, vea kaun see nich vedroagen:

22Wan een Kjnajcht Kjennich woat; wan een Noa sikj saut jejäten haft;

23wan eene Fru sikj met eenen Maun befriet, dee ar nich goot es; un wan eene Deenstfru äare Wieetsche äaren Plauz nemt.

24Vea sent kjlien opp de Ieed, oba butajeweenlich kluak:

25de Eemskje sent mau schwak, oba dee schaufen sikj em Somma äa Äten toop;

26de Kanienkjes sent mau schwak, oba dee buen sikj äa Hus em Steen;

27de Graushoppa haben kjeenen Kjennich, un doch flieejen dee no äare Ordnunk;

28un de Äajdakjs jeit en de Haunt to nämen, un doch es see em Kjennich sienen Paulaust.

29Dreeatlei haben eenen väanämen Gank, nä, vea haben eenen stolten Schrett:

30de Leiw, jewaultich mank de Tieren, dee fa nuscht trigj jeit;

31de Winthunt; de Kosenbock; un een Kjennich dee siene Armee om sikj haft.

32Wan du best een Noa jewast, doamet daut du die selfst huach jestalt hast, ooda wan du beeset jeplont hast, dan hool die de Haunt äwa daut Mul un sie stell.

33Soo aus eena kaun Schmaunt schliesren, daut et Botta jeft, un de Näs too sea schnuwen, daut dee blat, soo deit Oaja aunreizen, Striedarie brinjen.

Spricha 31

Rotschläaj fa eenen Kjennich

1Dit sent Kjennich Lemuel siene wichtje Wieed, dee siene Mutta am lieed.

2Du mien Sän, mien Sän von mienem Lief, mien jewenschta Sän.

3Vebruck diene Krauft nich aun Frues, un go nich dee Wäaj, dee Kjennichs en de Grunt brinjen.

4Lemuel, daut es nich fa Kjennichs; Wien drinkjen es nich fa Kjennichs, un stoakjet saul een Aunjestalda nich emol drinkjen wellen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5daut dee nich drinkjen un vejäten waut daut Jesaz lieet, un dan de bedrekjte Menschen nich mea rajcht rechten.

6Jeff dee, dee aum omkomen sent, daut stoakje to drinkjen, un jeff de truarende Seelen dän Wien.

7Lot dee drinkjen, daut see äare Oamoot vejäten, un nich mea aun äa Ojjlekj denkjen.

8Räd fa dee, dee nich fa sikj selfst räden kjennen; räd fa aul dee, dee eensom un veloten sent; halp dee, daut see rajcht jerecht woaren.

9Moak dien Mul op un sto doafäa en daut de oame un Halploose rajcht jerecht woaren.

Eene Fru, dee to lowen es

10Wäa eene goode Fru jefungen haft, haft waut, waut väl mea wieet es aus diere Steena.

11Äa Maun sien Hoat kaun sikj ruich opp ar veloten. See woat daut aun nuscht fälen loten.

12See deit am goodet un nuscht schlajchtet soo lang aus see läft.

13See sieekjt Woll un Flaus un oabeit wellich met äare Henj.

14Soo aus een Haundelsmaun sien Schepp, brinjt see äare Noarunk von wiet auf.

15See steit zemorjes tiedich bie diesta opp, un vesorcht de äaje met Äten, un haft uk fa äare Husoabeida to äten.

16See besitt sikj een Flekj Launt un kjaft daut, un met daut waut see sikj toopjeoabeit haft, plaunt see eenen Wiengoaden.

17See moakt sikj reed to oabeiden.

18See sitt daut äa Haundel goot enbrinjt, un äa Licht jeit uk de Nacht nich ut.

19See strakjt eene Haunt ut nom Spenstock un äare aundre Haunt helt daut Spoolkje.

20See moakt äare Henj op un jeft de oame, see strakjt äare Henj no dee, dee Help fält.

21Wan de Schnee kjemt, steit ar nich Forcht ut fa de äaje; dee haben aula scheene Kjleeda auntotrakjen.

22See moakt Dakjen fa sikj selfst; äare Kjleeda sent von feinet Lienzeich un wolnet bleiwroodet Zeich.

23Äa Maun es em Stautsrot goot aunjeseenen, wan hee met de Leidasch em Launt toop sett, wua de Volkjs un Laundes Berodungen beschloten woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[24]See moakt Lienzeich Kjleeda un vekjaft dee, un moakt fa äare Haundelslied Gorts toom ombinjen.

[25]See es met Krauft un Iea jekjleet, see es nich om dän morjeschen Dach beduat.

[26]See moakt äa Mul weislich op, un kaun truhoatich un leeftolich belieren.

[27]See woakt äwa aulem em Hus, un sitt waut doa väajeit; see at nich een Fulenza Broot.

[28]Äare Kjinja stonen opp un säajnen ar, un soo uk äa Maun; hee loft ar.

[29]“Väle Frues haben goot jedonen, oba du steist äwa an aula,” sajcht äa Maun.

[30]Schmock loten es nuscht un daut straume vejeit, oba eene Fru, dee dän Harn fercht, saul jeloft woaren.

[31]Jäft ar dän Loon dän see vedeent haft, un lot äare ieejne Woakjen ar bie de Menschen lowen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Liera

Liera 1

De Welt es nich to vestonen

1 Dit es waut de Liera, David sien Sän, de Kjennich en Jerusalem, to sajen haud:

2 Daut es nich to bejriepen, sajcht de Liera, bloos nich to bejriepen. Daut es aulatoop
nich to vestonen.

3 Waut nuzt däm Mensch sien sträwen, un aul de Oabeit en sien Läwen?

4 De Tieden vegonen un de Tieden komen, oba de Ieed blift emma stonen.

5 De Sonn kjemt opp, un de Sonn jeit unja, un jeit äaren Wajch wada opptogonen.

6 De Wint dreit sikj sieden, de Wint dreit sikj nuaden, un dreit sikj noch wieda, bat
wua dee ea aunfunk.

7 Jieda Riefa schält nom Mäa, doch daut Mäa woat goanich volla; no de Städ wua
daut Wota han rant, rant daut emma wada.

8 Aules rant un jeit noch wieda, eena kaun nich sajen woo daut schauft; eena kjikjt
un woat nich voll von kjikjen, eena horcht un well bloos mea hieren.

9 Soo aus daut jewast es, woat daut nohäa sennen; daut waut ea jedonen wort, woat
nohäa wada komen. Doa es nuscht nieet opp dise Ieed.

10 Un wan uk wäa waut sitt un sajcht: “Weetst waut? Ekj wies die Nies!” daut wia
doch lenjst aul ea wie en onse Tiet daut sagen.

11 Kjeena behelt woo de Tiet emol wia, waut morjen kjemt es boolt vejäten.

De Liera unjasieekjt daut Läwen

12 Ekj, aus Liera, sie de Kjennich äwa Israel en Jerusalem,

13 un ekj bemieejd mie opp iernst, opp däm basten Wajch, notoforschen, äwa aules
waut de Menschen oppe Ieed doonen. Dise Oabeit, dee Gott ons aus Menschen
oppjejäft haft, es waut schwieejet un schwoaret.

14 Ekj hab aules nojeseenen, no waut Menschen oppe Ieed sträwen; un weetst uk,
daut es aulatoop nich to vestonen, waut däm Mensch daut halpt. Daut es, aus wan
eena dän Wint jriepen well.

15 Waut kromm es, kaun nich jlikj woaren; eena kaun nich talen, waut nich doa es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Ekj docht bie mie: Ekj hab daut groosoatich bie mie, un ekj hab väl Weisheit jekjräajen, mea aus sest wäa ver mie en Jerusalem. Mien denkjen haft väl toojelieet un beläft.

17Ekj bemieejd mie to weeten, waut daut meend weis to sennen, un waut daut meend, schoslich un verekjt to sennen. Un mie wort daut kloa, daut et soo schwoa to vestonen wia, aus dän Wint jriepen.

18Wäa väl weet, haft grootet beduaren; wäa väl vesteit, mott väl hanhoolen.

Liera 2

Waut haft eena ut scheen gonen ooda rikj sennen?

1Ekj docht bie mie: Ekj woa emol opp iernst seenen, waut eena ut scheen gonen un sikj väl jennen haft. Ekj wull weeten, waut doaraun goot wia. Oba dit wia uk waut, waut ekj nich bejriepen kunn, waut däm Mensch daut holp.

2Ekj sach, daut aules belachen wia eene Dommheit. Un waut haft eena ut scheen gonen un sikj väl jennen?

3Ekj erlaubd mie Wien to drinkjen, soo daut dee mie to hoolen kjrieech, un daut ekj rajcht schoslich wort; ekj deed daut met Weisheit aufschazen, auf de Mensch en sien Läwen opp dise Ieed, met drinkjen to waut goodet kjeem.

4Ekj bemieejd mie met väle Sachen: Ekj bud mie Hiesa un plaunt Wiengoades aun;

5ekj sad mie Frucht Goades un Boom Goades aun, un brocht doa väle Sorten von Fruchtbeem nenn;

6ekj muak mie Wotalajcha, daut ekj aul de Beem wesren kunn.

7To de Sklowen, dee opp miene Wirtschoft jebuaren wieren, koft ekj mie noch mea Sklowen too, Mana uk Frues. Ekj haud sea väl Häaden von Vee un Schop, mea aus irjentwäa, dee ver mie en Jerusalem jewast wia.

8Ekj buad mie väl Selwa un Golt toop, un Kjennichs un Lenda brochten mie äare wieetvolle Sachen. Ekj sorjd doafäa, daut ekj väl Sinja haud, beides Mana un Frues, un haud soo väl Näbenfrues, aus een Maun sikj mau wenschen kaun.

9Jo, daut wia groosoatich bie mie, groosoatja aus bie irjent sestwäm ver mie en Jerusalem; un aul dit schazt ekj emma met Weisheit auf.

10Aules, waut mie jankad to seenen un notoseenen, leet ekj mie, un ekj hilt mie von nuscht trigj, waut mie kunn scheen gonen. Ekj freid mie to aules, wuatoo ekj mie hanjeef, un waut ekj doarut kjrieech, wia daut scheengonen.

11Un aus ekj äwa aul daut, waut ekj jedonen haud, un wuatoo ekj mie bemieecht haud, nojedocht, funk ekj daut et nich to vestonen wia. Daut es, aus wan eena dän

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Wint jriepen well; doa wia nuscht opp dise Ieed, waut eenem oppe Lenjd waut holp.

De Weisa un de Schosel haben daut selwje Enj

12Dan bemieejd ekj mie, äwa weis sennen un schoslich un verekjt sennen, notodenkjen. Waut woat deejanja doonen, dee daut näakjste Kjennich es? Bloos soont, aus aul emma es jedonen worden.

13Mie wort daut gaunz kloa: De Weisheit es sooväl mea wieet aus schoslich sennen, krakjt soo aus Licht mea wieet es aus daut diestre.

14De weisa Mensch haft Uagen, daut hee seenen kaun, oba de Schosel jeit em diestren rom. Doch, ekj sach daut en, daut schlieslich storwen see aulebeid.

15Un dan docht ekj bie mie soo, wan ekj krakjt soo stoawen mott aus de Schosel, waut nuzt mie daut dan, daut ekj sea weis jewast sie? Un dan wort mie daut groot, daut dit uk waut wia, waut ekj nich bejriepen kunn.

16Doa es nuscht waut opp emma von eenem Mensch toom aundenkjen blift, nich fa dän Weisen, un nich fa dän Schosel; met de Tiet woat aules lang vejäten sennen. Wuarom traft de Doot däm Weisen, krakjt soo goot aus däm Schosel?

17Ekj wort vedrislich met daut Läwen, mie wort daut jäajenaun, waut oppe Ieed jedonen woat. Daut es nich to vestonen, waut däm Mensch daut halpt; daut es, aus wan eena dän Wint jriepen well.

18Ekj wort vedrislich äwa aul daut, waut ekj oppe Ieed jedonen haud, wiels ekj aules däm Mensch enne Macht jäwen must, dee no mie kjeem,

19un wäa weet, auf dee woat weis ooda schoslich sennen. Doch, dee woat de Macht haben, äwa daut, waut ekj oppe Ieed, met aul mien bemieejen un miene Weisheit, toopjeschauft hab. Dit es uk nich to vestonen.

20Un soo wort ekj vetwiewelt äwa aules, wuatoo ekj mie oppe Ieed bemieecht haud, un waut ekj jedonen haud,

21wiels de Mensch, dee weis, vestentlich, un jeschekjt met sien Jewenst jeoabeit haft, mott aules fa däm loten, dee doa nuscht to jedonen haft. Dit es uk nich to bejriepen, un daut es schod.

22Eena mott sikj froagen: Waut haft de Mensch von aul daut, wua hee oppe Ieed fa jeschauft un sikj bemieecht haft?

23Eenem sien Oabeitsdach es schwoa un met beduaren jeploacht, un soogoa enne Nacht, beorrujen am siene Jedanken. Dit es uk nich to bejriepen.

24De Mensch kaun nuscht bätret doonen, aus äten un drinkjen un sikj to siene Oabeit freien; mie wort daut groot daut Gott ons dee doatoo jeft.

25Wäa kaun onen am äten, ooda sikj to waut freien?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Gott säajent goode Menschen met Weisheit, Vestentnis un Freid. Oba däm Sinda moakt hee schaufen, daut hee waut saumelt un waut toopkjricht, un daut woat doch däm, to wäm Gott sikj freit, jejäft. Un daut es uk nich to vestonen; daut es aus wan eena dän Wint jriepen well.

Liera 3

Gott lat fa aules Tiet

1Aules haft siene Jeläajenheit; doa es eene Tiet fa jieda Sach oppe Ieed.

2Jebuaren woaren haft siene Tiet, stoawen haft siene Tiet, plaunten haft siene Tiet, utrieten haft siene Tiet.

3Doot schlonen haft siene Tiet, veheelen haft siene Tiet, dolrieten haft siene Tiet, oppbuen haft siene Tiet;

4hielen haft siene Tiet, lachen haft siene Tiet, truaren haft siene Tiet, daunzen haft siene Tiet.

5Steena schmieten haft siene Tiet, nich Steena schmieten haft siene Tiet, wäm goot drekjen haft siene Tiet, nich goot drekjen haft siene Tiet;

6finjen haft siene Tiet, velieren haft siene Tiet, biebehoolen haft siene Tiet, wajchschmieten haft siene Tiet.

7Tweirieten haft siene Tiet, toopneien haft siene Tiet, stell sennen haft siene Tiet, räden haft siene Tiet.

8Goot sennen haft siene Tiet, veläajen sennen haft siene Tiet, kjriejen haft siene Tiet, frädlich sennen haft siene Tiet.

9Waut nuzt däm Oabeida sien sträwen?

10Ekj hab nojeseenen wäajen de Oabeit, dee Gott de Menschen jejäft haft, daut see dee doonen.

11Soo aus hee daut enjefieet haft, lat de Tiet sikj fa aules schekjen, un hee haft däm Mensch eene Oninj jejäft von Tieden, von dee wie nuscht weeten; wie woaren nienich aules waut Gott deit, vom Aunfank bat aum Enj, vestonen.

12Dan wort mie daut kloa, daut et nuscht bätret fa eenem jeft, aus daut eena sikj daut em Läwen scheen gonen lat un goot läft,

13daut meent daut eena at un drinkjt, un en aul sien bemieejen, sikj daut scheen gonen lat. Daut kjemt aula von Gott.

14Un mie wort daut kloa, daut aules, waut Gott deit, opp emma blift; un doa es uk nuscht, waut doa bietosaten jeit, ooda waut eena doavon wajchnämen kaun. Gott haft aules soo enjefieet, daut wie Ieaforcht fa am haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Daut waut passieet, es aul jewast; un daut waut noch sennen woat, es uk aul jewast. Gott sitt emma wada, waut fa ons aul vebie es.

16Un ekj sach uk, daut doa opp dise Ieed, wua nom rajcht jeseenen sull, soogoa doa jinkj daut orrajcht, un wua eena jleewd, daut see wudden jerajcht sennen, soogoa doa jinkj daut gottloos too.

17Dan docht ekj bie mie, Gott woat de jerajchte un de ojjerajchte ver Jerecht brinjen; doa woat eene Tiet sennen fa jieda Dinkj, waut oppe Ieed passieet.

18Un ekj docht uk bie mie, daut Gott prooft de Menschen auf, daut see enseenen, daut see selfst soo aus Vee sent.

19Daut jeit met de Menschen soo aus met daut Vee: dee motten beid stoawen. Dee haben beid dän läwendjen Odem, un en däm Senn, sent dee äwareen. Daut es bloos nich to bejriepen.

20Aules haft daut selwje Enj. Aules es von Ieed jekomen, un aules woat wada to Ieed.

21Kjeena weet auf de läwendja Odem vom Mensch enne Hecht jeit, un dee vom Vee rauf, enne Ieed nenn jeit.

22Un soo wort mie daut kloa, daut doa nuscht bätret fa däm Mensch es, aus daut hee sikj lat siene Oabeit scheengonen; daut es waut hee doafäa kjricht. Ooda es doa wäa, dee am wiesen kaun, waut nohäa kjemt?

Liera 4

Veschiedne Sachen betracht

1Ekj sach uk no, waut aula utjenuzt wort, von daut waut oppe Ieed passieet. Dee, dee daut schlajcht hauden, hielden, oba kjeena treest an. Dee waut de Jewault eewden, wieren too stoakj, un doa wia kjeen Troost fa dee, dee unjadrekjt worden.

2Un mie scheen daut soo, daut dee waut jestorwen wieren, hauden daut bäta aus dee waut läwden.

3Oba fa dee, dee noch nich jebuaren sent, es daut noch daut baste, wiels see haben daut beese opp dise Ieed nich jeseenen.

4Ekj sach, daut aul daut bemieejen un aul de krakjte Oabeiten staumen von Aufgonst tweschen de Menschen. Dit es nich to vestonen; daut es, aus wan eena dän Wint jriepen well.

5De Schosel lajcht eene Haunt en de aundre, un vekjemt.

6Daut es bäta, wan eena eene Hauntvoll haft, un sikj utreiwen kaun, aus wan eena twee Henj voll haft, un sikj kjwält, un vesieekjt dän Wint to jriepen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Ekj sach uk noch waut opp dise Ieed no, waut ekj nich bejriepen kunn:

8Doa es een Maun, dee kjeene Kjinja ooda sest wäm haft, oba doa es kjeen Enj en aul siene Oabeit, un am lat sien Rikjtum emma nich no jenuach. Dee mott sikj froagen: Wuarom bemieej ekj mie soo, un wäm halpt daut waut, wan mie daut nich emol selfst scheen jeit? Dit es uk nich to vestonen, un es toom betta woaren.

9To twee sennen, es bäta aus auleen sennen; dee haben een scheengonen en daut waut see doonen.

10Wan eena hanfelt, dan halpt de tweeda däm opp. Oba daut wudd schwierich sennen, wan eena, dee auleen es, hanfoll, un doa kjeen aundra wia toom am opphalpen.

11Ooda, wan twee toop ligjen, hoolen see eenaunda woam; oba woo kaun eena auleen sikj woamen?

12Doa kunn eena de Macht haben äwa däm aundren, oba twee kjennen sikj wäaren; een dreeschnuaja Strank ritt nich leicht auf.

13Weisheit haben, wan eena uk junk un oam es, es bäta aus een oola Kjennich sennen, dee schoslich es, un nich Rot aunnemt.

14Wan hee uk vom Jefenkjnis jekomen wia, kunn hee bat aum Troon komen, un hee mach sennen oam jewast, aus jana noch Kjennich wia.

15Un ekj sach no, woo aule Menschen oppe Ieed läwden, un sach uk een aundren Jungen, dee en janem siene Städ komen sull.

16Un doa wia kjeen Enj von aul de Menschen, äwa dee hee wia, un waut no am kjeemen. Oba doa wia kjeena, dee am waut räakjend. Dit es nich to vestonen; daut es aus wan eena dän Wint jriepen well.

Hool waut du Gott vesprakjst

17Paus opp, wan du em Gotteshus nenn jeist, daut du horchst un jehorchst. Daut es bäta, aus daut Opfa von eenem jlikjeltjen, dee nich weet, daut et nuscht meent met daut waut hee deit.

Liera 5

1Sie nich too fekjs met räden, un saj nich too leicht waut ver Gott. Gott es em Himmel, un du best oppe Ieed, doawäajen motst du oppaussen waut du sajchst.

2Wäa sikj väl äwanemt, mott väl dreemen; un wäa väl rät, sajcht väl Dommheiten.

3Wan du Gott een vespräakjen moakst, dan vesiem daut nich, daut to hoolen; Gott kaun sikj nich to schoseljet freien. Wan du waut vesprakjst, dan hool dien Vespräakjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Daut es bäta, wan du kjeen Vespräakjen moakst, aus wan du waut vesprakjst, un daut nich helst.

5Paus opp, daut du nich waut orrajchtet sajchst, un daut du däm Priesta wurscht sajen motten, daut du too haustich jerät hautst. Gott kunn daut, met waut du die bemieechst, vestieren.

6Wua väl jedreemt woat, doa es välet nich to bejriepen un doa jeft daut väl Wieed. Doawäajen, hab Forcht fa Gott.

7Wan du sitst daut de oame em Launt utjenuzt woaren, un daut see nich to äa rajcht komen, dan lot die daut nich wundren, wiels een Aunjestalda paust opp äwa dän näakjsten, un eena, waut noch hecha steit, es äwa beid.

8Waut daut Launt väabrinjt, sull aulem toom nutzen sennen; de Kjennich läft von daut, waut vom Akaflekj kjemt.

Waut halpt rikj sennen?

9Wäa sea no Jelt hinjaraun es, woat niemols jenuach Jelt haben, un dee wäa doa rakat om rikj to sennen, woat nienich rikj jenuach sennen. Dit es uk nich to vestonen.

10Wäa väl haft, haft väl Onkosten; waut von Jewenst es doa en väl haben, buta daut eena daut aunkjikjen kaun.

11Een Oabeida schlapt ruich, eendoont auf hee väl ooda weinich to äten kjricht; oba de rikja kaun nich schlopen, wiels hee soo väl aum dreien haft.

12Doa es eene schlemme Sach oppe Ieed, dee ekj nojeseenen hab: Menschen vewaulten äa Rikjtum eenjemol soo, daut an daut toom schoden es,

13un see velieren aules opp eemol derch daut, waut see sikj aunjegonen haben. Wan soon Maun dan eenen Sän haft, kjricht dee nuscht met.

14Soo aus dee, met nuscht enne Haunt, von siene Mutta jebuaren wia, soo mott hee stoawen. Eendoont woo sea hee jeschauft haft, hee kaun nuscht metnämen, wan hee stoaft.

15Dit es uk eene schlemme Sach: eena mott krakjt soo veloten aus eena jekomen es. Waut halpt daut dan, daut eena sikj sea om dän Wint bemieecht haft?

16Eena haft je sien gaunzet Läwen em diestren un em Trua jesäten; eena haft sikj jejrämt, un es krank un veläajen jewast.

17Waut mie dan nu kloa jeworden es, es daut eena äten un drinkjen sull, un eena sull sikj aul de Oabeit, dee eena en sien kortet Läwen oppe Ieed deit, loten scheengonen. Daut es waut eena doafäa kjricht.

18Wan Gott eenem lat rikj woaren un to waut komen, soo daut eena to äten un to drinkjen haft, sull eena daut soo aunnämen aus daut kjemt, un sikj daut loten scheengonen; daut es waut Gott ons jeft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Eena brukt nich väl doaräwa denkjen, daut daut Läwen soo kort es, wiels Gott am daut von Hoaten scheengonen lat.

Liera 6

1Doa es eene schlemme Sach, dee ekj oppe Ieed nojeseenen hab, un dee traft aule Menschen:

2Gott kaun eenen Mensch rikj moaken, soo daut hee väl ieejent un goot aunjeseenen es, un von aules haft waut am jankat. Doch lat Gott daut nich too, daut hee doa een scheengonen aun haft, oba lat eenen framden dän Jenotten doavon haben. Dit es nich to vestonen; daut es toom veläajen woaren.

3Wan een Mensch 100 Kjinja haft un lang läft, soo daut hee sea oolt woat, oba sikj nich to daut goode freien kaun un nich enne Ieed begroft woat, dan saj ekj: Een Kjint, daut too schwind jebuaren es, un unjajeschoaft woat, haft daut bäta aus jan Mensch.

4Daut es nich to vestonen, woo daut kjemt, daut es ons diesta, woo daut vejeit, wie kjennen nich weeten, waut von daut Kjint haud woaren kunt.

5Daut haft hia kjeen Licht jeseenen, oppe Ieed haft daut nuscht jewist, doch kaun daut reiwen, un daut bäta aus de rikja.

6Uk wan een Mensch 2.000 Joa läwd, oba sikj to nuscht goodet haft freien kunt, komen nich aule no de selwje Städ?

7Aules waut de Mensch schauft, es fa sien Mul, oba hee velangt emma mea.

8Waut haft de Weisa aum Enj mea aus de Schosel? Un waut haft de oama aum Enj mea, wan hee sikj met daut Läwen vestonen lieet?

9Daut waut du ver diene Uagen hast, stalt dolla tofräd, aus waut du die wenschst. Dit es uk nich to vestonen; daut es aus wan eena däm Wint jriepen well.

Waut kaun een Mensch weeten?

10Daut waut doa es, haft aul lang eenen Nomen jekjräajen; un daut es aul lang bekaunt, waut daut meent menschlich to sennen. De Mensch doaf sikj nich jäajen däm stalen, dee am äwaläajen es;

11sooväl mea doa jerät woat, sooväl schlajchta es daut to vestonen. Waut haft de Mensch doavon?

12(Un doawäajen frajcht eena:) Wäa weet, waut fa ons em Läwen goot es? Eena haft mau sooväl Doag, un dee sent nich to vestonen; eena jeit derch daut Läwen aus een Schauten. Un wäa kaun sajen, waut no daut Läwen oppe Ieed kjemt?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Liera 7

1Goot aunjeseenen sennen es bäta aus scheene Saulw; de Dach, wan eena stoaft, es bäta aus de Dach wan eena jebuaren es.

2Daut es bäta en een Hus nengonen, wua see truaren, aus en een Hus nengonen, wua een Fast jehoolen woat; wiels een jiedra kjemt no daut Enj, un dee waut läwen, sullen doaraun denkjen.

3Truaren es bäta aus lachen; wiels derch eene schwoare Erfoarunk, woat eena een bätra Mensch.

4Een weisa Mensch es met sien Hoat doa wua see truaren; oba de Schosel es met sien Hoat wua jespost woat.

5Daut es bäta wan eena doano horcht, wan eena von eenen weisen Mensch belieet woat, aus no de Leeda von Schosels to horchen,

6wiels de Schosels ää spossen es nuscht mea wieet, aus daut kjnistren von een Distelfia unjarem Gropen. Daut es nich to vestonen, waut daut bediet.

7Ojjerajchta Jewenst lat däm Weisen toom Schosel woaren, un wää bekoft es, kaun nich kloa seenen.

8Waut foadich moaken es bäta aus waut aunfangen. Daut es bäta wan eena jeduldich es, aus wan eena stolt es.

9Lot die nich leicht enoajren; wiels de Schosel drajcht dän Oaja em Hoat.

10Jleew nich, daut et frieejoa bäta wia aus vondoag; een kluaka Mensch jleeft daut nich.

11Weis sennen es soo väl wieet aus een Oafgoot; dee kjennen jiedren eenen halpen.

12Soo aus Jelt eenem Schutz jeft, soo beschizt uk de Weisheit. Daut Väadeel oppe lenjd es, daut de Weisheit däm Weisen daut Läwen behelt.

13See goot no, waut Gott jedonen haft. Kaun wää daut jlikj moaken, waut Gott veboagen haft?

14Wan daut goot jeit, dan frei die; un wan daut schwoa jeit, dan denkj no: Gott haft beides de goode un de schwoare Doag jemoakt, un soo kjenn wie nich weeten, waut doa komen woat.

15Ekj hab opp dise Ieed, dee soo schwoa to vestonen es, välet en mien Läwen nojeseenen. Ekj hab jeseenen woo goode opprechtje Menschen mau een kortet Läwen haben, un woo de beese Menschen lang läwen en ää gottlooset Läwen.

16Denkj nich too sea, daut du em rajchten best, un hool die nich too sea doafää, daut du weis best. Wuarom wurscht du die daut Läwen vedoawen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Jeff die nich to een gottlooset Läwen han, un sie nich een Schosel, soo daut du nich stoawen motst, ea de Tiet toom stoawen doa es.

18Paus opp daut du die aun dit helst, un daut nich velists. Wäa Ieaforcht fa Gott haft, bespoat sikj väl Trubbel.

Wäa kaun jerajcht sennen?

19De Weisheit jeft eenen kluaken Mensch mea Macht aus tieen Mana, dee de Staut rejieren.

20Kjeen Mensch oppe Ieed es soo jerajcht, daut hee bloos goodet, un nuscht orrajchtet deit.

21Nemm die nich aules aun, waut de Menschen sajen; lot die daut nich steeten, wan dien Kjnajcht die schelt;

22wiels du weetst, du hast äwa aundre uk foaken jeschullen.

23Aul dit veschiedne hab ekj en Weisheit oppe Proow jestalt. Ekj neem mie väa, ekj wudd weis sennen, oba ekj funk de Auntwuaten nich.

24Ekj funk kjeene Auntwuaten fa aules waut doa passieet un es; daut es too wiet auf von daut, waut eena vesteit, un es väl too deep fa eenem. Wäa kaun daut vestonen?

Reine Weisheit es nich to haben

25Ekj muak mie daut to Oppgow, met mien Vestaunt de Weisheit notoseenen, un no dee to froagen un to sieekjen, soo daut ekj miene Froagen beauntwuaten kunn, un daut ekj vestunt woo schoslich daut es, wan eena gottloos es, un woo domm daut es, wan eena schoslich es.

26Waut ekj finj es, daut eene Persoon, dee doa plont woo see een Nat un eene Schlenj oppstalen kaun, un dee met de Henj helt, soo aus met eenen Strank, es betra aus de Doot. Dee, to wäm Gott sikj freit, woat nich von äa faustjenomen; oba de Sinda felt en äare Macht.

27Nu horch emol waut ekj jefungen hab, sajcht de Liera. Ekj hab välet nojeseenen om to vestonen, wua daut aula hanspetzen deit;

28ekj hab mie mien gaunzet Läwen doamet bemieecht, un ekj hab daut nich foten kunt. (Daut woat jesajcht:) Eena finjt eenen Maun mank dusent, oba kjeene Fru doa mank.

29Oba horch, daut eensje waut ekj jefungen hab es, Gott haft de Menschen opprajcht jemoakt, un de Mensch sieekjt sikj väle Wäaj em Läwen.

Liera 8

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Woo weet eena, daut een Mensch weis es? Wäa kaun sajen, waut eene Sach meent? Eena kaun däm daut em Jesecht aunseenen; däm sien Jesecht es nich soo sturr.

Respakjt fa däm Kjennich

2Schekj die to däm Kjennich sien Wuat, wiels Gott haft am sien Eit jejäft.

3Drei die nich leicht wajch von am, un hool die nich met dee toop opp, waut beeset jäajen am doonen; wiels de Kjennich deit aules, soo aus hee daut well.

4De Kjennich sien Wuat haft Macht, un kjeena doaf froagen, waut hee deit.

5Deejanja wäa däm Kjennich sien Wuat jehorcht, woat nich een Wuat jäajen sikj hieren; de Weisa weet, jieda Sach haft siene Tiet un Uasoak.

6Jieda Sach haft siene Tiet un Uasoak, un de Mensch mott uthoolen, waut am schwoa es.

7Eena weet nich, waut noch kjemt; wäa kaun ons sajen, woo daut wieda gonen woat?

8Kjeena haft de Macht äwa sienen Odem; kjeena haft de Macht äwa sienen Doodesdach; kjeena haft de Macht sikj utem Kjrich ruttoloten; wäa beeset drift, kaun sikj doaderch nich raden.

9Dit hab ekj aules nojeseenen un hab mie bemieecht, aules waut oppe Ieed väajeit, to vestonen; uk wan eena äwa dän aundren rejieet, un doaderch Schoden litt.

Woo de gottloose daut jeit

10Jo, ekj hab uk jeseenen, woo de gottloose een aunstendjet Bejrafnis kjrieejen, oba dee, dee rajcht jeläft hauden, musten von de heilje Städ wajch, un worden en äare Staut vejäten. Daut wia uk nich to vestonen.

11Wiels de schlajchte Dinja, dee de Vebräakja doonen, nich schwind bestroft woaren, plonen see eegol mea schlajchtet.

12Wan doa uk Sinda sent, dee een Läwen fieren, wua see emma wada beeset doonen un uk lang läwen, doawäajen weet ekj doch, daut et fa dee, dee Ieaforcht fa Gott haben, woat goot gonen.

13Oba däm gottloosen woat daut nich goot gonen, un dee woat, soo aus een Schauten, nich lang bliewen, wan dee nich Ieaforcht fa Gott haft.

14Daut es nich to vestonen, waut oppe Ieed väajeit: daut jeft jerajchte Menschen, dee daut soo jeit, aus wan see daut Läwen von de gottloose jeläft haben; un daut jeft gottloose Menschen, dee daut soo jeit, aus wan see daut Läwen von eenen jerajchten jeläft haben. Ekj säd: Dit es uk nich to vestonen.

15Doawäajen rod ekj, daut de Menschen sikj freien. Doa es oppe Ieed nuscht bätret fa eenem, aus äten un drinkjen, un sikj daut Läwen scheengonen loten un sikj väl

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

jennen. Dit es, waut met eenem bliewen kaun, derch aules, met waut eena sikj en sien gaunzet Läwen bemieecht, soo aus Gott eenem daut oppe Ieed jeft.

16Aus ekj mie soo sea bemieejd to weeten, waut Weisheit es, un nosocht, waut oppe Ieed passieet, dan vejinkj mie Dach un Nacht daut schlopen.

17Un aus ekj nosocht, waut Gott aules deit, wort mie daut kloa, daut de Mensch daut nich aula vestonen kaun, waut Gott oppe Ieed deit. Eendoont woo sea de Mensch sikj bemieecht, hee kaun nich aules vestonen; uk wan doa een weisa Mensch sajcht, daut hee weet, haft dee noch nich aules jefungen.

Liera 9

Eena vedeent sikj daut Läwen nich

1Jo, ekj hab dit aules goot nojedocht un nojeseenen, un finj daut de jerajchte un de weise, un waut dee doonen, es aula en Gott siene Macht; de Mensch weet nich auf Gott daut aunnämen ooda aufschuwen woat, daut es aules noch en de Tookunft.

2Een jiedra traft daut selwje Enj: de jerajchta krakjt soo aus de gottloosa; deejanja, dee sikj rein helt, soo aus dee, dee nich rein es; dee wäa Opfa brinjt, soo aus dee, wäa nich opfat. Daut jeit däm, dee goodet deit, krakjt soo aus däm Sinda. Daut jeit däm, dee Gott waut opp eenen Eit vesprakjt, krakjt soo aus däm, dee kjeen Vespräakjen moakt.

3Daut es schod, daut aule Menschen oppe Ieed äwareen stoawen motten. Derch äa gaunzet Läwen haben Menschen beduaren, un an jeit daut schwoa, un no daut motten see stoawen.

4Wäa doa läft haft Hopninj; een läwendja Hunt haft daut bäta aus een doodja Leiw.

5Dee waut läwen, weeten daut see stoawen; oba de Vestorwne weeten nuscht. Dee waut doot sent, kjrieen kjeenen Loon mea; kjeena denkjt mea aun an.

6Äa goot sennen, äa jäajenaun sennen, äa aufjenstich sennen es aula veschwungen; see haben nuscht mea to sajen äwa irjentwaut, waut oppe Ieed passieet.

Frei die, to waut du hast.

7Go un frei die to daut, waut du to äten hast, un drinkj dienen Wien met scheenschmak; dit es, waut du doonen kaust, un dit es, waut Gott die jäwen well.

8Muchst du emma kjennen goot aunjetrocken gonen, un dien Kopp enjeschmäat haben.

9Frei die to diene Fru, dee du goot best, un dee Gott die jejäft haft, soo lang aus du dit Läwen, waut nich to vestonen es, oppe Ieed hast; dit es waut du ut daut Läwen un ut diene Oabeit, met waut du die opp dise Ieed bemieechst, hast.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Jeff die gaunz han, to daut waut du en diene Krauft doonen kaust; wiels, wan du doot best, waut die uk väasteit, kaust nuscht doonen ooda denkjen, nuscht vestonen ooda weis omgonen.

Weisheit halpt, oba nich to aules

11Noch waut, waut ekj oppe Ieed sach, wia, daut dee wäa daut bosichste ranen kaun, jewent nich emma dän Rees; dee stoakjsta Soldot, jewent nich emma dän Kjrich; dee waut weis sent, haben uk nich emma jenuach to äten; dee waut väl weeten, sent nich emma rikj; un dee waut goot aunjeseenen sent, kjrieen nich emma dän basten Plauz. Tiet un Jlekj spälen emma eene Roll.

12De Mensch weet nich wanea siene Tiet woat om sennen. Soo aus Fesch en daut Nat nenkomen, von woont see nich wajchkomen, un een Voagel en eene Schlenj jejräpen woat, soo es däm Mensch siene Tiet met eemol haustich ut, wan hee daut nich jedocht haud.

13Ekj hab uk jeseenen, daut waut Weiset oppe Ieed passieet, waut mie sea goot väa kjeem.

14Doa wia eemol eene kjliene Staut met weinich Menschen, un een stoakja Kjennich kjeem, un sad sien Loaga rom de Staut, un bud groote Enrechtungen toom de Staut ennämen.

15En dee Staut läwd een oama oba weisa Maun, un hee kunn de Staut derch siene Weisheit raden. Oba kjeen Mensch jeef däm oamen Mensch de Aunerkjanunk doafäa.

16Ekj bliew doaropp stonen: Daut es bäta weis sennen aus stoakj sennen. (Oba soo aus jesajcht woat:) Däm oamen siene Weisheit woat veacht; un sien Rot woat nich jebrukt.

17Daut es bäta no eenen weisen Mensch sienen rujen Rot horchen, aus no eenen Vewaulta sien schrieen opp Schosels.

18Weisheit es bäta aus Jewäa toom Kjrich; oba een eensja ruchloosa Mensch vedoaft väl goodet.

Liera 10

1Doodje Flieejen vedoawen de Saulw, un moaken dee stinkjen; un krakjt soo kaun een beskje Dommheit väl wajchnämen von Weisheit un Iea.

2Een weisa Mensch recht sikj no daut waut goot es; oba de Schosel vejeit sikj.

3Soogoa wan de Schosel oppe Gaus jeit, es daut to seenen, daut hee weinich weet, un hee lat aulem daut weeten, daut hee een Schosel es.

4Wan dee, wäa doa rejieet, äwa die doll woat, dan velot diene Städ nich; wäa sikj ruich vehelt, kaun een grootet omhäagonen stellen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Ekj hab soont oppe Ieed jeseenen, waut werkjlich schlajcht es, un daut kjemt von eenen Leida sienen Fäla:

6Een Schosel woat huach aunjestalt, un de rikje komen opp eene prostre Städ to setten.

7Ekj hab jeseenen, daut een Kjnajcht opp een Pieet sett, un een Volkjsleida tofoot jeit, aus een Kjnajcht.

8Wäa een Loch groft, kaun doa selfst nenfaulen, un wäa eene Mia opritt, kaun von eene Schlang jebäten woaren.

9Wäa Steena groft, kaun sikj doabie steeten; un wäa Holt hakt, kaun doabie en Jefoa sennen.

10Wan eene Akjs stomp woat un nich jeschoapt woat, mott eena mea Krauft brucken; oba Weisheit halpt eenem de Oabeit foadich to moaken.

11Wan eene Schlang bitt, ea de Maun dee bezeibren kaun, dan halpen de jleie Wieed nuscht.

12Waut de weisa Mensch sajcht, brinjt am Aunerkjanunk; oba de Schosel vedoaft sikj selfst met siene Räd.

13Daut ieeschte, waut hee sajcht, es Dommheit; un waut hee tolatst sajcht es schoslich un schlajcht.

14Een Schosel kaun väl räden; oba kjeen Mensch weet, waut noch woaren woat, un wäa kaun sajen, waut noch kjemt.

15De Schosel moakt sikj soo meed met räden, daut hee nich weet, woo de Wajch ver am enne Staut nenn jeit.

16Woo saul daut met daut Launt, wua de Kjennich nich utjewossen es, un de aunjestalde aul zemorjes eenen vollen Desch loten oppsaten.

17Daut es een jlekjeljet Launt, wan de Kjennich sikj weet, un de Volkjsleidasch to eene natieedelje Tiet goot äten, soo aus sikj daut jehieet, un nich toom bedrinkjen.

18Wäa nich bie de Sach es, däm faulen de Baulkjes en, un wäa too ful es, däm lakjt daut derch daut Dak.

19Goot äten es eene Freid, un Wien moakt däm Mensch lostich; doch beides brukt Jelt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Erlaub die nich emol schlajchte Jedanken äwa däm Kjennich, un saj nuscht schlajchtet äwa de rikje en diene Bennastow; de Väajel enne Loft woaren diene Wieed wieda droagen, un de Kjniepasch met Flichten woaren daut vetalen.

Liera 11

Eena kaun em verut nich sajen

1Lot dien Broot oppem Wota foaren, dan woascht du daut met de Tiet finjen.

2Jeff een Poat no säwen ooda acht; du weetst nich, waut von Trubbel oppe Ieed komen woat.

3Wan de Wolkjen voll sent, dan räajent daut oppem Launt. Auf nom Nuaden ooda Sieden, wua een Boom hanfelt, doa blift dee ligjen.

4Wäa too sea nom Wada oppaust, woat nich toom seien komen; un wäa bloos no de Wolkjen kjikjt, woat nich siene Arnt nenbrinjen.

5Soo aus eena nich weet, waut de Wint doonen woat, ooda woo sikj daut met daut niee Läwen em Muttalief romnemt, soo vesteit eena nich Gott siene Wäaj, ooda aules, waut hee deit.

6Fang zemorjes aun to seien, un hia nich opp ea daut Owent es; du weetst nich, waut to waut goodet kjemt, auf dit ooda daut, ooda beides.

Frei die, oba hool em Denkj

7Wan daut dach woat, läft eena opp, eena freit sikj to dän Sonnenschien.

8Wan een Mensch väl Joaren läft, sull hee sikj to dee aula freien; oba hee mott daut em Denkj hoolen, daut de diestra Dach lank es; waut noch aules kjemt, kjenn wie nich vestonen.

9Mensch, frei die to diene Jugentjoaren, lot die dee von Hoaten scheen gonen; besee die daut Läwen un denkj doa goot äwa no, woonen Wajch du gonen west; un denkj emma doaraun: Doano aus du läfst, woat Gott die em Jerecht behaundlen.

10Lot die nich dän Moot vedoawen, un schoon dienen Kjarpa von Schoden; wiels en de Jugentjoaren, de Tiet wan wie naunwaussen, sent doa väle Sachen, dee wie nich vestonen.

Liera 12

Hool em Denkj, wäa die jemoakt haft

1Hool em Denkj, wäa die jemoakt haft, uk wan du junk best, ea de schwoare Tiet kjemt, de Joaren wan du meest, daut jeit nich mea scheen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Dan vedunkelt eenem de Sonn, un daut Licht von de Mon un Stierns vegonen, un de Wolkjen komen nom Räajen wada.

3Dan kjemt de Tiet, wua de Wajchta fa eenem Hus flautren, un de stoakje sikj bekjen, un dee waut molen too weinich woaren un opphieren, un daut fa dee diesta woat, dee derch de Fenstren kjikjen.

4Dan gonen de Däaren aun de Gaus too, un daut Jeruzh von de Mäl woat leis, eena steit met de Väajel toop opp, un aul de scheene Leeda vegonen.

5Eena fercht sikj fa huaget, un haft angst fa daut waut oppem Wajch passieet; de Maundelboom blieecht, un de Graushoppa schlapt sikj delenjd; de Janka es nich mea doa, wiels de Mensch doahan jeit, wua hee opp emma bliewen mott; un de Lied oppe Gaus truaren.

6Dan ritt de selwana Strank auf, un de goldne Komm brakjt twei; de Ama bie de Kjwal veschleit, un daut Raut brakjt twei un felt em Borm.

7Dan jeit de Stoff trigj no de Ieed, von wua dee uk jekomen es, un de Jeist jeit trigj no Gott, dee dän jejäft haft.

8Daut es nich to bejriepen, sajcht de Liera, bloos nich to bejriepen. Daut es aulatoop nich to vestonen.

De Schluss

9De Liera wia een weisa Maun, un lieed de Menschen emma mea vestonen. Hee haft väle Spricha aufjeschazt un derchjedocht, un trajchtjestalt fa daut Volkj.

10De Liera vesocht daut fein to sajen, un waut hee schreef, daut wia soo aus daut es.

11Waut de Weise sajen, es soo aus Stachels, un de Spricha sent soo aus enjeschloagne Näajel; eena, dee een Hoad es, haft ons dee jejäft.

12Mien Sän, doa sull noch waut jesajcht woaren aus Woarnunk: Wie woaren nienich foadich sennen met Bieekja moaken, un wäa väl lieren well, woat doaderch meed woaren.

13Well wie emol sajen, waut daut Wichtichste von aule Lieren es: Hab Ieaforcht fa Gott, un hool siene Jesazen; daut es aules waut von Menschen velangt es.

14Gott woat aule Sachen, aules waut uk vestoaken es, auf goodet ooda schlajchtet, rechten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Daut Leet

Daut Leet 1

1Daut scheenste Leet von Salomo

Daut ieeschte Leet

See

2Wan hee mie doch met sien Mul kussen wudd. Diene Leew es mie scheena aus Wien;

3du best enjeschmäat, un rikjst sea scheen. Dien Nomen es soo sea beleeft, aus daut Jeroch von vegotne Saulw; doawäajen mäajen de Mejales die.

4Nemm du mie met, well wie ranen. Ekj iea am aus mien Kjennich, un hee neem mie no sien Tus; daut jeit mie sea scheen, un ekj frei mie soo sea to die. Wan ekj denkj aun woo goot du mie best, dan bruck ekj kjeen Wien toom mie woamen. Die goot sennen es aulem leicht.

5Jie Mejales von Jerusalem, miene Hut es brun un doch straum; dee es dunkel aus de Zelten en Kedar, un soo schmock aus de Dakjen en Salomo sien Tempel.

6Kjikjt nich rauf opp mie, daut ekj soo dunkel sie. Miene Mutta äare Säns wieren mie bossich, see schekjten mie em Wiengoaden woaken, un soo woakt ekj nich en mienen Goaden, nu sie ekj von de Sonn enjebrent.

7Saj mie, mien scheensta, wua deist du diene Häad vondoag weiden? Wua woa jie junt opp Meddach dol lajen? Ekj well nich bie diene Frind äare Häaden romgonen, aus wan ekj nich weet waut ekj well. Wuarom sull ekj mie domm feelen, wan ekj bie aundre äare Häaden no die sieekj?

Hee

8Weetst du noch nich wua, du schmokste? Weid diene junge Kosen, wua de Schop jegonen sent, nich wiet von de Hoads äare Zelten.

9Miene scheenste, mie lat et die krakjt soo schmock, aus de Kobbel aum ägiptischen Kjennich sien Woagen.

10Diene Baken sent schmock en de Krolkjes, un Kralen aum Haulsbaunt sent dach.

11Ekj moak die een Haulsbaunt von Golt, wua noch selwane Städen bennen sent.
See

12Mien Parfum wia nu wiet goot to rikjen, un mien Kjennich wia doa oppe Benkj.

13Mien scheensta es mie aun de Brost aus een Pakje von Mirren, soo scheen;

14aus de Bloomen dee dort en En Gedi emma steil en de Wiengoades stonen.

Hee

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Oba die lat et soo schmock, miene scheenste, die lat et soo schmock, diene Uagen sent saunft aus ne Duw.

See

16Ach mien Schauz, daut best du dee mie schmock lat, opp iernst sea schmock. Dise Städ es soo scheen dunkel jreen,

17un de Zeedaboom moakt ons daut Dak, un daut Loof von Ziepressen de Waunt.

Daut Leet 2

See

1Aus ne Bloom oppe Stapen en Scharon un ne Lelje em Tol, daut sie ekj.

Hee

2Aus ne Lelje mank Spekjakrut, saj ekj, es mien Schauz mank de Mejales em Darp.
See

3Aus een Boom seete Frucht en een Woolt, es mien Schauz mank de Junges em Darp. En sien Schauten sie ekj sea jieren, siene Frucht es soo seet en mien Mul.

4Hee jeft mie dän Wien von sien Kjala, un wiest mie woo goot hee mie es.

5Jeff mie Rasienen un Apel, ekj sie krank, soo velang ekj diene Leew.

6Siene linkje Haunt helt mienen Kopp, un de rajchte drekjt mie aun am naun.

7Vespräakjt mie, Mejales von Jerusalem, bie daut Ree un Gazell oppe Stap, daut jie dee, wäa sikj goot sent, nich stieren, bat see nuach haben von äare Leew.

Daut tweede Leet

See

8Daut es mien Schauz siene Stemm. Horch emol! Hee kjemt nu no mie! hee rant un hee sprinjt derch de Boaj.

9Mien Schauz lat soo schmock aus een Ree, aus een junga. Hee steit je doa hinja de Waunt; nu kjikjt hee em Fensta, un zielt derch de Lod.

10Mien Schauz säd to mie: Hee Komm, komm mien Schauz, du scheenste, komm met.

11Kjikj bloos, de Winta es wajch, un de Räajen es foadich, vebie.

12Doa sent Bloomen runt om, un daut Launt sinjt un somt; un daut kurren von Duwen en ons Launt es soo scheen.

13De Frucht aun däm Fiejenboom riept, un daut Wiendruwen Blieechsel rikjt scheen. Komm, komm, mien Schauz du scheenste, komm met.

14Mien Dufkje mank de Steena, em vestäakj opp däm Eewa. Komm wies mie die doch, lot mie hieren waut du sajchst; diene Stemm es soo scheen, un die lat et soo schmock.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Jriept ons de Fas, dee kjliene, waut dän Goaden vedoawen, wiels ons Wiengoaden blieecht.

See

16Mien Schauz jehieet mie, un ekj jehia am. Hee erjazt sikj aun de Lelje.

17Ea de Morjen aunkjemt un de Schauten veschwinjt, ran, mien Schauz, wajch aus een Ree, un daut straume Gazell enne Boaj.

Daut Leet 3

See

1Ekj ligj enne Nachten em Bad, un wensch mie von Hoaten mien Schauz; ekj bang mie no am, doch hee kjemt nich.

2Ekj woa oppstonen un enne Staut gonen, oppe Gaussen un wua ekj bloos kaun, woa ekj sieekjen no däm, däm ekj leew. Ekj socht, un ekj funk am nich.

3Dan fungen mie Wajchta, aus see Wajchta enne Staut oppe Gaussen romjinjen. Ekj fruach an, auf see mienen leefsten to seenen jekjräajen hauden.

4Ekj jinkj mau jrod wieda, dan funk ekj mien Schauz; un ekj schmeet miene Oarms rom am, soo daut hee mie nich wada wajch kunn; un dan brocht ekj am bat en ons Hus, miene Mutta äa Hus un de Stow wua ekj kjlien jewast wia.

5Vespräakjt mie, Mejales von Jerusalem, bie daut Ree un Gazell oppe Stap; daut jie dee, dee sikj goot sent, nich stieren bat see nuach haben von äare Leew.

Daut dredde Leet

See

6Waut sticht enne Wiltnis soo opp, aus de Ruak von een Fia, un aus Weiruak un Mirren un Saulw Eelj, waut Haundelslied brinjen?

7Nu kjikjt! Daut es de Benkj fa mien Kjennich. Mien Salomo woat häajedroacht, met 60 Soldoten runt om, von de baste waut Israel haft.

8Dee han aula äa Jereetschoft aul bie sikj, un vestonen sikj goot met däm Kjrich; daut Schwieet henjt bie jiedrem aun de Sied, un jeft Schutz fa Jefoa en de Nacht.

9De Kjennich Salomo leet sikj emol, von daut Holt ut däm Libanon Woolt, eenen Troon moaken, toom am romdroagen.

10Jieda Akjstekj betrock hee met Selwa; daut Zeich aun de Län wia aus Golt, un daut Settzeich, daut wia scharlachroot. Von bennen hauden de Frulied von Jerusalem daut leeftolich foadich jemoakt.

11Komt doch, jie Mejales von Zion, un seet hia däm Kjennich Salomo, un de Kroon dee de Mutta am oppsad, oppe Kjast, aus hee soo jlekjlich wia.

Daut Leet 4

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Hee

[1]Oba die lat et soo schmock; miene scheenste, die lat et soo schmock. Diene Uagen von hinja dien Schleia sent saunft aus ne Duw. Soo aus Kosen von Gilead streemen, soo henjen de Hoa von dien Kopp.

[2]Diene Tänen, dee stonen aus Schop, dee nom schäaren un wauschen oppkomen; jieda eene haft twee bie sikj stonen, un kjeene fält daut noch aun dee.

[3]Diene Leppen sent kloa roode Eesen, dien Mul lat mie bloos sea schmock. Un de Baken sent Baken von Apel, dee hinja dien Schleia väa schienen.

[4]Dien Hauls es soo steil aus de Schutz Torm, dee David met glautet Steen bud; un de Haulskjäden blenkjren runt om aus de Schilten von 1.000 Soldoten.

[5]De Brost es een Poakje Gazellen, dee leicht mank de Lelje oppstonen.

[6]Ekj go schwind no de Boaj von de Mirren un Weiruak, ea de Morjen aunkjemt un de Schauten veschwinjt.

[7]Oba die lat et soo schmock, miene scheenste, die lat et soo schmock, Du, mien Schauz, du best aulawäajen schmock, ekj finj bloos kjeen Fäla aun die.

[8]Komm emol met mie, miene Brut; ut däm Libanon, komm. Moak die frie von däm Boajch Amana, un von Senir un Hermon, wua Leiws un Leoparden rejieren. Komm met, du mien Schauz.

[9]Du hast mie mien Hoat gaunz benomen, met een Blekj met de Uagen, mien Schauz; met een Baunt von de Kralen aum Hauls, hast mien Hoat, miene Brut un mien Schauz.

[10]Daut jeit mie soo scheen, wan du mie soo goot best, miene Brut un mien Schauz, daut es scheena aus Wien en mien Mul; dien Parfum es de scheensta waut daut jeft.

[11]Mien Schauz, diene Leppen sent seet, du hast Honnich un Malkj unjare Tung, un dien Kjleet rikjt soo scheen aus de Libanon.

[12]Miene Brut un mien Schauz es een Goaden veschloten; see es ne Kjwal aufjejrenst, un een Borm gaunz bedakjt.

[13]Jo, du best mie een Paradies Goaden, met scheenste Granat Apelbeem, un met Henna un Narden Eeljbeem,

[14]uk met Safran un Kalmus, Kerneel un uk Weiruak un Mirren un Alo, von jieda Sort scheenste Jewerz.

[15]Du best eene Kjwal en däm Goaden, een Borm, dee doa väl Wota jeft, daut et rant von de Libanon Boaj.

See

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Lot däm Nuadwint nu komen, mucht de Siedwint doch weien, daut Jeroch von mien Goaden metnämen. Lot mien Schauz en sien Goaden nenn komen, un äten de Frucht, waut dee jeft.

Daut Leet 5

Hee

1Ekj sie en mien Goaden jekomen, miene Brut un mien Schauz; un ekj läs doa Jewerz un uk Mirren, ekj schmakj mienen Honnich un Sauft, un ekj drinkj mienen Wien, miene Malkj. De Mejales Lot et scheen schmakjen, Dufkjes, nämt soo väl aus jie wellen.

Daut vieede Leet

See

2Ekj schleep, doch em Hoat wia ekj waka. Horch doch, daut klopt wua! Mien Schauz! Hee Moak op miene scheenste, mien Schauz; miene Duw, ekj hool aules von die. Mien Kopp es gaunz naut von däm Deiw, un de Hoa von däm Sodda enne Nacht.

See

3Ekj hab mie sest aul aufjetrocken, sull ekj mie noch wada auntrakjen? Ekj hab miene Feet aul jewoschen, sull ekj dee noch wada enschwienen?

4Mien Schauz siene Haunt foot no de Kjlinkj, un mie reet daut von bennen no am.

5Ekj muak mie reed toom am nenloten, miene Haunt wia gaunz naut von Parfum; mie kjlakjad de Haunt von de Mirren, aus ekj no de Kjlinkj foten deed.

6Aus ekj op muak fa am, mienen Schauz, wia hee wajch. Ekj must stoawen, docht ekj. Siene Stemm haud mie gaunz metjeräten, un ekj socht un ekj socht, doch vejäfs; un ekj roopt, doch hee wia nich to hieren.

7Dan fungen mie Wajchta, aus see enne Staut oppe Gaussen romjinjen. Dee schluagen un kjielden mie Wund; un see neemen mien Mauntel von mie, dise Wajchta oppe Mia von de Staut.

8Oba Mejales von Jerusalem, wan jie mienen Frint noch wua seenen, waut sell jie am sajen? Sajcht am: Ekj sie schlaup, wäajen waut ekj mie wensch. De Frind

9Saj, woo es doch dien Schauz soo väl bäta, du schmokste von aule Mejales? Saj, woo es dan dien Schauz soo väl bäta, daut du ons Vespräakjen west haben?

See

10Mien Schauz es jesunt un uk rodlich; hee es de basta mank 10.000 Mana.

11Sien Kopp es daut scheenste, aus Golt, siene Hoa sent dan krus un soo schwoat aus ne Krauj.

12Siene Uagen sent aus Duwen bie ne Kjwal, witte Duwen bie een kloara Kanol.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Siene Baken, dee rikjen, aus een Beet met Jewerz; hee haft Leppen aus Lelje, von Mirren jenat.

14Siene Oarms sent Walen von Golt, wuarut Turkis Steen schienen; un sien Kjarpa es woaret Aulfenbeen, besonda jewoakjt met Safieren doabennen.

15Siene Been sent aus Stendasch von Marmor, en waut Golt nenjeplaunt. Am lat daut soo schmock aus dän Libanon, soo butajeweenlich aus Zeeda.

16Sien Mul es soo seet, ekj bang mie no aules aun am. Mejales von Jerusalem soo scheen es mien scheensta, soon Schauz es mien Schauzkje.

Daut Leet 6

De Mejales

1Wua es dien Schauz hanjegonen, du schmokste von aule Mejales? Saj, waut wull dien scheensta dan nu, daut wie halpen kjennen am nu to finjen?

See

2Mien scheensta jinkj rauf en sien Goaden, sikj to weiden em Beet von Jewerz, un de Lelje bewundren un nämen.

3Ekj jehia mienem scheensten, un hee jehieet mie; hee erjazt sikj aun de Lelje.

Daut fefte Leet

Hee

4Mien Schauz, die lat et soo schmock aus de Staut Tirza; du best mie soo scheen aus Jerusalem, Schauz; ekj stutz ver die aus ver een Hää.

5Kjikj nich no mie; diene Uagen beteiben mie gaunz. Soo aus Kosen von Gilead streemen, soo henjen de Hoa von dien Kopp.

6Diene Tänen, dee stonen aus Schop, dee nom schäaren un wauschen oppkomen; jieda eene haft twee bie sikj stonen, un kjeene fält daut noch aun dee.

7Diene Baken sent Baken von Apel, dee hinja dien Schleia väaschienen.

8Doa sent soo bie 60 Kjennijinnen, met 80 Näbenfrues, un Mejales dee nich gonen to talen.

9Oba eene es miene, mien Dufkje; see es aules waut ekj mie bloos wensch. See es eene, dee äare Mutta sikj wält; bie de Mutta es see huach aunjeschräwen. Aus de Mejales ar sagen, säden see: Aule Mejales veieren ar huach, un däm Kjennich siene Frues lowen ar.

10Wäa es dit, dee väakjemt aus Morjenroot, soo schmock aus de Mon, soo rein aus de Strolen vonne Sonn? Ekj stutz ver die aus ver een Hää.

11Ekj jinkj rauf no dän Nät Goaden kjikjen, auf de Bloomen em Tol aul opjinjen, auf de Wien Ranken Asta utleeten, un woo sea Granat Apel blieejden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Ekj vesto nich woo sikj mien velangen mie biem Leida von mien Volkj haft jesat.

Daut Leet 7

Hee

1Komm, komm trigj, du best aules waut ekj mie wensch, lot mie seenen woo du daunzen deist. See Wuarom west du seenen, wan ekj hia soo daunz aus Armeeen em Kaumf?

Hee

2Diene Feet loten schmock en Sandalen, du mien Schauz, miene Prinzessin vom Volkj. Diene Schinkjes sent runt aus ne Haulskjäd, dee een Kjensla lenjdhan jeformt haft.

3Dien Nowel es runt aus een Komkje, daut nich ladich woat von onsen Wien; un dien Buck es soo golden un runt, aus een Klompen von licht bruna Weit, dee runtom schmocke Lelje haft stonen.

4De Brost es een Poakje Gazellen.

5Dien Hauls es soo steil aus een Schutz Torm; du hast Uagen aus de Wota en Heschbon bie daut Puat von Bat Rabim. Aus de Torm en däm Libanon, no Damaskus han, steit, es de Näs, huach un steil.

6Dien Kopp tieekjent ut aus de Karmel, de Boajch dee soo schmock un huach steit. De Hoa opp dien Kopp schemmarieren aus Purpur, en de Walen kunn een Kjennich sikj velieren.

7Die lat et soo schmock, miene scheenste, mien Schauz, du moakst Freid en mien Hoat.

8Du best schlank un soo steil aus een Paulmboom, un de Brost es aus Pungels von Frucht.

9Opp däm Paulmboom woa ekj nu nopp stieen un nämen de Pungels von Dautlen. To de Brost woa ekj mie freien aus to Wiendruwen Pungels; aun dien Odem mien scheen gonen haben, aus bie seete un sauftje Apel.

10Oo, dien Mul woat soo sennen aus Wien, dee soo seet äware Leppen un Tänen mie kjwalt, du mien Schauz.

See

11Ekj jehia mienem leefsten, un hee haft velangen no mie.

12Komm, du mien scheensta, opp de Stap well wie gonen un mank wille Bloomen dän Owent vebrinjen.

13Well wie tiedich nom Wiengoaden gonen, un de Blieechsels un Kjiensels beseenen; doa Granat Apelbeem Bloomen rikjen, un dan jäw ekj mie die, gaunz un goa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

14De Leew Apel rikjen soo seet, rome Däa es veschiedenste Frucht, doa es soont aus von ea, un freschet; krakjt fa die hab ekj dee soo jeschoont, du mien leefsta, mien Schauz.

Daut Leet 8

1Ekj wensch mie du wieescht aus mien Brooda dee toop met mie kjlien jewast es, dan kunn ekj, wan wie ons wua troffen, die kussen, un kjeena brukt schellen.

2Ekj neem die en Mutta äa Hus nenn, en de Stow wua ekj kjlien jewast wia, un dan jeef ekj die mien Wien to drinkjen, miene Sauft von Granat Apel Frucht.

3Siene linkje Haunt helt mienen Kopp, un de rajchte drekjt mie aun am naun.

4Vespräakjt mie, Mejales von Jerusalem, daut jie dee, dee sikj goot sent, nich stieren, bat see nuach haben von äare Leew.

De Schluss

De Frind

5Nu kjikjt wäa hia kjemt von de Wiltnis, un woo see sikj opp äaren scheensten länt.

Hee

Unja däm Aupelboom wakjt ekj die opp, wua diene Mutta äare Weeen aunkjeemen, wua de Mutta die emol to Welt brocht.

6Hool du mie aus een Rinkj rom dien Hoat, aus een Braunt ooda Tieekjen aum Oarm. Onse Leew blift soo lang aus de Doot; un de Liedenschoft drift aus de Doot. Äare Feilen sent aus Fia, un dee flaumen aus Blitz.

7Daut Fia von de Leew jeit nich ut von een Wota, un Riefasch kjennen daut nich wajch wauschen. Wan uk wäa aules jeef en sien Hus, om de Leew to bekjeepen, wudd de Maun met sien Jelt toop veacht woaren. See

8See säden: Onse Sesta es too junk fa een Schauz, äare Brost es noch nich naunjewossen. Waut sell wie fa de Sesta noch doonen, wan wäa no ar frieen kjemt?

9Es see plaut aus ne Waunt, moak wie Folden von Selwa; es see jlikj aus ne Däa, straum wie dee ut met Zeeda.

10Ekj sie eene Waunt, miene Brost haft uk Folden; un mien Schauz jleeft ekj sie nu uk groot.

Hee

11Kjennich Salomo haft eenen Goaden unja Wajchta em Tol von Baal Hamon; jieda Wajchta brocht 1.000 Stekj Selwa nom Kjennich fa dee scheene Frucht.

12Mien Wiengoaden es gaunz mien ieejna; jane dusende lot ekj fa Salomo, un dee 200 fa jieda Wajchta.

See

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Ach mien Schauz en däm Goaden, de Frind horchen, auf du waut sajchst; lot mie hieren waut du sajchst.

14Komm schwind häa, du mien Schauz, aus Gazell ooda Ree, opp de Boaj met Jewerz.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jesaja

Jesaja 1

Äwa Juda un Jerusalem

1Hia es waut de Har däm Profeet Jesaja, Amoz sien Sän, kloa muak äwa daut Launt Juda un de Staut Jerusalem. Dit wort aula en de Tiet aus en Juda de Kjennichs Usija, Jotam, Ahas un Hiskia eena nom aundren rejieeden.

Daut Volkj woat beschulcht

2Horcht emol, jie Himmel, un du, Ieed, paus opp waut ekj saj: Ekj, de Har, hab waut to junt to sajen. Ekj hab waut Kjinja jehaut, un hab dee groot jekjräajen, un nu haben dee sikj jäajen mie jestalt.

3Een Oss weet, daut hee no sien Wieet horchen well, un een Äsel kjemt emma nom Wieet siene Kjrebb, oba Israel weet soont nich, un mien Volkj lieet soont nich.

4Woo woat daut met een Volkj gonen, waut sikj vesindicht haft, un waut sikj groote Schult oppjelot haft? De Menschen doonen nich waut rajcht es, un dee waut naun waussen, vegonen sikj schlemm. See hoolen sikj nich aum Harn, un veachten däm, dee en Israel heilich es, un sent von am aufjefollen.

5Hab jie noch nich jenuach Strof jekjräajen, daut jie noch eegol jäajenaun sent? Jie sent je aul gaunz Wund jeschloagen, un haben meist nich Moot toom wieda gonen.

6Von unjare Feet bat bowen oppem Kopp, es nuscht waut gaunz jesunt es. Aule Schlemsen un Schwäaren kjietren; kjeent es enjeschmäat, ooda utjedrekjt un vebungen.

7Jun Launt es vewoaloost, un de Städa vebrent; jie motten daut aunseenen woo framde june Arnt vebrinjen; un Utlenda daut Launt vedoawen.

8Bloos daut scheene Zion es jebläwen, aus eene Bood em Wiengoaden; soo aus een Huskje oppem Gurkjenflekj, un aus eene Staut dee vom Fient besat es.

9Wan de Har, dee aules rejieet, ons nich een Äwabliefsel von Menschen jeloten haud, wia ons daut soo aus Sodom, un aus Gomorra jegonen.

10Horcht waut de Har to sajen haft, dee jie soo aus de Leida von Sodom läwen. Paust opp no waut Gott junt jelieet haft, dee jie aus de Menschen en Gomorra sent.

11Waut sellen mie aul june Opfa bedieden? frajcht de Har. Mie es daut aul gaunz jenuach met june Brauntopfa von Bakj, un von daut Fat von Mastvee. Aul daut Bloot von Bolles un Lama un Kosen jefelt mie nuscht.

12Wan jie ver mie komen, wäa velangt daut von junt, daut jie mien Bennahoff vetraumplen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Hieet opp met june Speisopfa, waut nuscht bedieden; jun Weiruak es mie jäajenaun. Ekj kaun daut nich vedroagen, wan jie biem Sabat hoolen, Niemon fieren un aun de Heljedoag, junt uk noch vesindjen.

14June Fast toom Niemon un dee aundre Heljedoag, äakjlen mie. Mie es daut schwoa dee auntoseenen; ekj kaun dee meist nich uthoolen.

15Wan jie june Henj no mie utstrakjen, woa ekj sest wua hankjikjen; uk wan jie väl bäden, woa ekj nich horchen, wäajen de Schult, waut jie oppe Henj haben.

16Wauscht junt emol rein. Hieet opp met de beese Sachen, dee ekj mank junt see; hieet opp met june Sinden.

17Eeft junt en goodet doonen; seet daut jie rajcht haundlen; moakt een Enj met Menschen utnutzen; halpt de Weisen un rät fa de Wätfrues.

18Komt emol toop, sajcht de Har, un well wie daut derch räden. Uk wan june Sinden dunkelroot sent, kjennen dee Schnee witt woaren; un wan see aus dunkelroodet Zeich sent, kjennen dee witt aus Woll woaren.

19Wan jie enweljen un jehorchen woaren, dan woa jie goot vom Launt kjrieen;

20oba wan jie woaren jäajenaun sennen, woat daut Schwieet junt ombrinjen, daut es waut de Har selfst sajcht.

21Woo es de Staut, opp dee wie ons veleeten, soo ontru jeworden? Doa wua emma nom rajcht jeseenen wort, dee waut bekaunt wia, daut see ierlich wia, doa es nu beeset un Mort.

22Daut es aus wan jun Selwa beschloagen es, un aus wan jun Wien met Wota jedempelt es.

23Diene Leidasch sent Schuften, un hoolen sikj met dee waut stälen; dee loten sikj wellich bekjeepen, un sent hinjaraun no een Jeschenkj. See halpen de Weisen nich to äa rajcht, un stonen nich en fa de Wätfrues.

24Oba nu sajcht de Aulmajchtja, de Har, dee aules rejieet, dee waut en Israel de stoakja es: Jo, jo, ekj woa äwa dee, dee jäajen mie sent, mienen Oaja uteewen, un woa mie rajchen aun dee, waut mie fientlich sent.

25Ekj woa miene Macht jäajen junt brinjen; ekj woa daut waut beschloagen es derch daut Fia schekjen, un wajchnämen waut junt orrein moakt.

26Ekj woa june Rechta wada enfieren, soo aus daut emol wia; un junt Leidasch jäwen aus aum Aunfank. Dan woascht du bekaunt sennen, aus de Staut dee ierlich haundelt un opp woone eena een vetruen haft.

27Derch rajcht doonen woat Zion bestonen bliewen, un dee waut omkjieren, derch jerajcht sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Dee, dee jäajenaun sent, woaren toop met de Sinda enne Grunt jebrocht; un dee
waut sikj vom Harn wajchdreien, woaren omkomen.

29Dan woa jie junt met dän Jettadeenst schämen, dee junt no de groote Beem lokt;
un jie woaren gaunz root woaren wäajen de Goades dee jie junt dan wälden.

30Dan woa jie aus een vedrieejda Ieekjenboom stonen, un aus een Goaden dee nich
Wota kjricht.

31Dee waut stoakj wia woat aus Struck sennen, un siene Oabeit aus eene Funk vom
Fiastrikja; un dee woaren aulatoop vebrennen, un kjeena woat daut Fia utmoaken.

Jesaja 2

De Har brinjt Fräd, oba uk een Jerecht

1Dit es waut Jesaja, Amoz sien Sän, kloa wort äwa Juda un Jerusalem, un to daut
Volkj säd:

2Daut woat noch soo romkomen, daut däm Harn sien Boajch, wua däm Harn sien
Tempel steit, woat jrata sennen aus aule aundre Boaj. Dee woat hecha aus de
aundre Boaj sennen, un aule Velkja woaren doahan streemen.

3Väle Velkja woaren oppstonen un sajen: Komt, well wie opp däm Harn sien
Boajch nopp gonen, no däm Tempel fa dän Gott dän Jakob deend; dee woat ons
belieren, daut wie soo haundlen un soo läwen woaren, aus hee daut haben well.
Daut Jesaz woat von Zion komen, un däm Harn sien Wuat von Jerusalem.

4Hee woat de Lenda rechten, un an wiesen waut rajcht es; dee woaren äare
Schwieed to Pluachschoaren vekloppen, un äare Spiessen to Goaden Jereetschoft.
Doa woat kjeen Launt jäajen daut aundre, siene Schwieed opphäwen; dee woaren
nich mea toom Kjrich reedmoaken.

5Komt, Jakob siene Nokomen, well wie soo läwen aus de Har ons daut wiest.

6Jie haben oppjehieet soo to läwen, aus jie aus Jakob siene Nokomen sullen; doa es
väl Hakjsarie, soo aus em Oosten, un jie haben Woasaja, aus bie de Filista; jie jäwen
junt väl auf met Lieren von aundre Lenda.

7Aulawäajen em Launt sitt eena Selwa un Golt, un de Schaza sent nich to talen;
aulawäajen em Launt sitt eena Pieed, un äare Woages sent nich to talen.

8Aulawäajen em Launt sent Jetta; jie kjneeen junt ver daut waut jie selfst jemoakt
haben, waut jie met june Henj jeformt haben.

9Un doawäajen woat de Mensch sikj deemootjen, un de Menschheit woat läach
jebrocht woaren; mucht de Har an daut nich vejäwen.

10Vekrupt junt enne Boaj, un vegroft junt enne Ieed, ut Angst fa däm Harn, dee soo
groot un harlich es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11Wan de Dach kjemt, woaren aul dee sikj schämen, waut sikj waut besondret meenen; un de stolte woaren sikj kjneeen motten, un de Har auleen woat Aunerkjanunk kjrieen.

12De Har, dee aules rejieet, moakt sikj reed fa eenen Dach, wan hee aul dee waut grootsch un prauzich sent, un aul daut groosoatje woat rauf brinjen.

13De huage steile Zeeda opp Libanon un de Ieekjen en Baschan,

14aule huage Boaj un oppjebude Städen,

15aule huage Torms un Städa met Mieren,

16aule groote Schäp oppem Mäa, un uk aul de kjliene straume Lommen woaren läach jebrocht woaren.

17Daut grootsche mank de Menschen woat sikj vekjlandren, un de Stolt von Mana woat sikj deemootjen, un bloos de Har, gaunz auleen, woat aun dän Dach aunerkjant woaren.

18Met de Jetta woat daut dan aula ut sennen.

19Un de Menschen woaren sikj enne Boaj vekrupen, wiels see sikj fa däm Harn enjsten. Wan de Har oppsteit de Ieed en staunen to vesaten, woaren de Menschen sikj en Lajcha enne Ieed vestäakjen, wäajen hee soo groot un harlich es.

20Wan dee Dach kjemt, woaren de Menschen äare selwane un goldne Jetta, dee see sikj jemoakt hauden toom aunbäden, no de Mies un Flautamies schmieten.

21Wan de Har oppsteit de Ieed en staunen to vesaten, woaren de Menschen sikj en Spoolungen enne Boaj vestäakjen, un en Heelen mank de Steena vekrupen, wiels see sikj fa dän Harn enjsten, dee soo groot un harlich es.

22Velot junt nich mea opp Menschen, dee voll Wint jeblost sent. Fa waut sullen dee aunjeseenen sennen?

Jesaja 3

Woo schlemm daut en Jerusalem un Juda es

1Paust opp! De Aulmajchtja, de Har, dee aules rejieet, woat von Juda un Jerusalem daut wajchnämen, waut see brucken un needich haben, beides dän Väarot von Broot, un uk dän Väarot von Wota.

2Hee woat de jeeewde un de jeweenelje Soldoten, de Rechta un de Profeeten, de Woasaja un de Stautsvodasch,

3de Armee Leidasch un de Volkjs Leidasch, de Liera un de utjelieede Oabeida, un dee waut veschiednet dieden kjennen, aula wajchnämen.

4Dee waut noch nich utjewossen sent woaren äare Leidasch sennen, un Kjinja woaren an rejieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Lied woaren sikj unjarenaunda utnutzen, auf daut Nobasch sent ooda nich; de junge woaren de oole trotzen, un de Schosel, dän, dee aunjeseenen es.

6Dan woat eena däm aundren, dee von sien Frintschoft es, proowen to beräden un sajen: Du hast noch auntotrakjen; wie woaren die aunstalen, daut du waut met dit Wrak deist.

7Oba dee woat sikj wäaren un sajen: Ekj vesto soont nich trajcht to moaken. Wie haben bie ons nuscht to äten ooda auntotrakjen; moakt mie nich to junen Leida.

8Oba Jerusalem stolpat, un Juda es hanjefollen; met daut waut see räden un doonen, vestrieden see däm Harn siene Iea un siene Krauft.

9See veschuldjen sikj selfst, soo aus see eenem äwa däm aundren väatrakjen. Krakjt soo aus de Menschen en Sodom, schämen see sikj nich met äare Sinden, un proowen dee nich to vestäakjen. Woo woat an daut doch gonen, met daut beese waut see opp sikj brinjen.

10Un jie dee jie bie daut rajchte bliewen, jie haben daut goot un woaren junt freien to daut waut jie doonen.

11Woo woat dee daut oba gonen waut orrajcht doonen? Dee woat daut schlajcht gonen; un daut waut see jedonen haben woat an trigj oppem Kopp komen.

12Mien Volkj lat sikj unjadrekjen von dee waut nich weis sent; daut woat von Frues rejieet. June Leidasch veleiden junt, un vewerren junt dän Wajch dän jie gonen sullen.

13De Har es oppjestonen un haft sienen Plauz jenomen om sien Volkj to rechten.

14De Har beschulcht de Leidasch un väaschte von sien Volkj: Jie haben dän Wiengoaden vedorwen, un junt daut oppjespikjat waut de oame jehieet.

15Waut hab jie väa, daut jie mien Volkj unjadrekjen, un de oame daut Jesecht aufriewen? sajcht Gott de Har, dee aules rejieet.

16De Har sajcht: Wiels de Frumenschen en Zion, soo huachnäsich romgonen, un daut Jenekj soo strakjen, un met nieschieeje Uagen romkjikjen, un han un häa triplen, daut de Schnalen aun äare Schoo kjlinjren,

17woat de Aulmajchtja de Frues en Zion dän Kopp aufdakjen; de Har woat an kolkoppich moaken.

18Wan dee Tiet kjemt, woat de Aulmajchtja daut Straums von äare Feet, un vom Kopp un Oarms, 19de Uarinj, de Haulskjäden, un Schleia,

20de Hauben, Oarmbenja un Mauntels, daut Parfum un waut see droagen daut see goodet Jlekj haben, 21de Finjarinj un Näsrinj, 22de besondre Kjleeda toom Heljedach, dän Äwarock, daut Duak un de Tausch, 23daut Kjnepje, de Weesten, Koppbinjen un de Koppbedakjunk aufstreepen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Enne Städ scheen rikjen, woaren see stinkjen; enne Städ eenen Mauntel, woaren see eenen Strank droagen; enne Städ jepuzte Hoa, woaren see kol sennen; enne Städ sindoagsche Kjleeda, haben see eenen Sak, un enne Städ Straums, een Brauntmol.

25Äare Mana woaren vom Schwieet omjebrocht woaren, un äare Soldoten woaren em Kjrich stoawen.

26Bie daut Stautspuat woaren see truaren un hielen, un see woaren veloten oppe Ieed setten.

Jesaja 4

1Dan woaren säwen Wätfrues eenen Maun hinjaraun sennen un sajen: Wie woaren ons ieejnet Broot äten, un onse ieejne Kjleeda besorjen, oba lot ons diene Frues sennen, daut see ons nich veachten, wiels wie nich eenen Maun un Kjinja haben.

De Har moakt waut nieet

2Doa woat eene Tiet komen wan de Har daut fresch woat kjienen loten. Daut woat schmock un harlich sennen, un waut von daut Launt kjemt, woat dee, dee en Israel äwajebläwen sent, moaken goot feelen un aunjeseenen sennen.

3Un von dee, dee doa dan jebläwen sent en Zion, un waut noch en Jerusalem wonen, woat daut jesajcht sennen, daut see een heiljet Läwen fieren. Dit sent dee, dee oppjeschräwen sent, daut see en Jerusalem wonen kjennen,

4no däm daut de Har daut Kolkj von de Lied von Zion wajchjewoschen haft, un de Blootschult von de Lied en Jerusalem wajch jebrocht haft derch eenen Jeist dee äare Schult bestrofen un utbeizen deit.

5Un de Har woat äwadach eene Ruak Wolkj un de Nacht Licht aus von een Fia moaken, äwa dän Zion Boajch un de Vesaumlunk. Äwa daut, waut doa soo harlich es, woat een Dak sennen

6un woat een Schutz sennen jäajen de heete Sonn äwadach, un eene Krupunja en Owwada un Räajen.

Jesaja 5

Daut Leet vom Wiengoaden

1Horcht emol no dit Leet, von mien Frint un sien Wiengoaden. Mien Frint haud een Wiengoaden opp eenen sea fruchtboaren Eewa;

2Hee lockad dän un laus de Steena rauf, hee plaunt doa von de baste Auflaja; hee bud doa enne Medd een Woaktorm, un hakt doa eene Wienpras ut. Dan luad hee, daut et scheene Wiendruwen jäwen wudd, oba daut jeef wille un suare Frucht.

3Nu sajcht emol, jie Lied von Jerusalem, un dee waut jie en Juda wonen, sajcht emol een strenjet Wuat äwa mie un mien Goaden:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4Waut haud ekj sest noch fa mienen Goaden doonen kunt, aus daut waut ekj aul deed? Wuarom wieren doa nich scheene Wiendruwen, soo aus ekj mie daut jedocht haud, en de Städ von de wille suare Wiendruwen?

5Ekj woa junt sajen, waut ekj met mienen Wiengoaden doonen woa. Ekj woa de Hakj runtom dolrieten, daut dee wilt vewaussen kaun, un ekj woa de Mia wajchnämen, daut dee veklunjt woaren woat.

6Ekj woa doa nuscht bennen doonen, soo daut dee nich utjeast ooda jeweet woat; un Krut un Distlen woaren dän äwanämen. Ekj woa de Wolkjen vebeeden opp dän Aka to räajnen.

7Daut israelitische Volkj es däm aulmajchtjen Harn sien Goaden; un de Lied von Juda, sien scheensta Auflaja; Hee räakjend doamet, daut jie wudden daut beese oppriemen, oba jie haben daut beese enjeriemt; daut jie wudden rajcht haundlen, un jie haundlen orrajcht.

Woo woat dee daut gonen?

8Woo woat dee daut doch gonen, dee sikj een Hus nom aundren oppbuen, un een Flekj no daut aundre tooieejnen, bat see de eensje em Launt jebläwen sent, un doa nich Rum fa aundre es?

9Dee Har, dee aules rejieet, haft jerät, un ekj hab daut jehieet: Dee väle Hiesa woaren vekomen, un de schmocke groote Jebieda woaren ladich stonen.

10Von soo väl Launt aus 10 Poa Ossen en een Dach krauzen, woa jie een Tonkje Wien kjrieen; un von 10 Sakj Sotjeträajd, eenen Sak voll Weit.

11Woo woat dee daut doch gonen, dee tiedich oppstonen un Schnaups sieekjen? Ooda dee waut lot zeowes oppbliewen un sikj met Wien bedrinkjen?

12Wan jie toopkomen es doa Wien, un doa spält wäa de Hoap un de Fleet de Zitta un de Drommeln, oba denkjen nienich äwa waut de Har em Senn haft, un waut hee aules deit.

13Un wiels see nich Vestentnis haben woat mien Volkj wajchjefieet woaren; de huach Beaumte woaren vehungren, un väle Menschen vedarschten.

14De Doot un daut Grauf sent hungrich jeworden, un rieten daut Mul onen Mot groot op; de huach Beaumte un daut jeweenelje Volkj, met äa Jelud un spossen, komen doa nenn.

15De Menschheit woat läach jebrocht woaren, un Menschen woaren sikj schämen; de huachnäsje woaren rauf kjikjen.

16Oba de Har, dee aules rejieet, woat huach stonen, wiels hee daut deit waut rajcht es; Gott, dee heilich es, bewiest sikj heilich, doamet daut hee jerajcht es.

17Doa woaren de Lama grosen soo aus oppe Weid, un en daut Wrak von daut veschlapte Volkj woaren de Kosen sikj saut fräten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Daut es schod om dee, waut daut orrajchte met jeflochtne Läajes metschlapen, un de Sind soo aus met Reemes.

19See sajen, daut hee sull aul emol boolt wiesen waut hee vesproaken haft, soo daut see daut seenen kunnen; un daut de Heilja en Israel sikj spooden sull, soo daut see weeten kunnen waut hee doonen well.

20Woo woat dee daut doch gonen, waut sajen daut de Sind eendoont es, un daut daut goode schlajcht es; dee waut sajen schwoat es witt un witt es schwoat; dee waut sajen daut Betre es seet un daut Seete es betta.

21Woo woat dee daut doch gonen, waut sikj selfst soo kluak un väabedocht jleewen.

22Woo woat dee daut doch gonen, waut soo brow Wien drinkjen kjennen, un soo jewizt daut Drinkjstoff tooprieren;

23dee waut sikj bekjeepen loten toom dän schuldjen frie spräakjen, un dee daut rajcht veschmieten, von dee waut em rajchten sent.

24Wiels jie soo läwen, woa jie soo haustich veschwinjen, aus wan drieejet Graus un Stoppel vebrennen. Soo aus de latste Wartel vefult, woa jie gaunz vedorwen woaren, un soo aus eene Bloom em Wint veflicht, woa jie veschwinjen, wiels jie veschmieten de Lia von däm Harn, dee aules rejieet, un veachten däm Heiljen sien Wuat.

25Un wäajen aul dit es däm Harn sien Oaja aunjestäajen jäajen sien ieejnet Volkj; un hee haft siene Haunt oppjehowen toom an dolschlonen. De Boaj bebren un de Doodes ligjen oppe Gaussen soo aus Mell, un doch lat sien Oaja noch nich no, un hee helt siene Haunt noch huach.

26Hee woat een Tieekjen oppstalen fa een Volkj von wiet auf, un piepen soo daut dee von wiet auf plazlich un bosich oppkomen.

27Dee sent nich meed, un vestaupen sikj nich; dee sent kloa waka, kjeenem schleepat doa; kjeenem jeit de Mauntel op, kjeenem es de Baunt aun sien Footich opjegonen.

28Äare Feilen sent schoap, un äare Boages sent oppjetrocken; de Heefta aun de Pieed sent aus Steen, un de Woagen Räda dreien aus de Kjriesel.

29Wan dee em Kjrich gonen, brellen dee aus de Leiw un äare junge; see brellen opp un nämen waut an jankat; see droagen daut met sikj, un kjeena kaun an opphoolen, kjeena kaun doa raden.

30Wan dee Tiet ieescht kjemt, ruzhen see äwa äare Jäajna, soo aus daut Mäa ruzhen kaun; un wan eena nom Launt kjikjt sitt daut veenjst un dunkel; waut dach wia es unja de Wolkj nu diesta.

Jesaja 6

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Har roopt Jesaja toom Profeet sennen

1Daut Joa aus de Kjennich Usija storf, sach ekj däm Harn huach erhowen un opp
eenen groosoatjen Troon setten. Un daut unjaschte Enj von sien Rock bedakjt de
gaunze Flua vom Tempel. 2Rom am stunden Serafen, dee jieda sas Flichten hauden.
Met twee Flichten bedakjten see sikj de Jesechta, met twee bedakjten see sikj äare
Feet, un met twee fluagen see. 3Dee roopten eena nom aundren: Heilich, heilich,
heilich! es de Har, dee aules rejieet! De gaunze Welt wiest, woo harlich hee es!

4Un wan dee soo roopten dan scheddad de Schwal, un daut Jebied wia gaunz voll
Ruak. 5Un ekj säd: Woo saul daut noch met mie! Dit kunn mien Enj sennen. Soo aus
ekj räd, es nich rajcht, un ekj sie eena von een Volkj, dee nich daut rajchte sajen;
oba nu hab ekj met miene Uagen dän Kjennich jeseenen, dän Harn, dee aules
rejieet.

6Dan fluach eena von de Serafen no mie, un dee haud eene Tang enne Haunt, un en
de Tang haud hee een jlieejendet Stekj Gloot, daut hee vom Aultoa jenomen
haud. 7Un dee schieed met daut aun miene Leppen naun un säd: Nu daut dit diene
Leppen aunjeschieet haft, veschwinjt diene Schult von die, un diene Sinden sent
vejäft.

8Un ekj hieed däm Harn waut sajen. Hee säd: Wäm saul ekj schekjen? Wäa woat fa
ons gonen? Un ekj säd: Ekj sie hia. Du kaust mie schekjen.

9Un hee säd: Go saj dise Lied: Jie woaren daut emma wada hieren, oba woaren daut
nich vestonen; jie woaren emma wada kjikjen, oba nich Ensecht kjrieen.

10Moak an daut Jewessen stomp un stopp äare Uaren too un bedakj äare Uagen,
soo daut äare Uagen nich seenen kjennen un de Uaren nich hieren kjennen un äa
Jewessen nich schauft. Wan dee schaufen wudden, wudden see sikj aundasch
enstalen un bäta woaren.

11Dan fruach ekj: Opp woo lang, Har? Un hee säd: Bat de Städa Schuntklompes
jeworden sent, un doa kjeena mea wont; bat de Hiesa aula ladich stonen, un daut
Launt wilt vewossen es.

12De Har woat de Menschen wajchfieren, daut doa väl Städen em Launt onbewont
bliewen.

13Un wan een Tieendel äwabliewen, woat daut Poat uk vebrent woaren. Oba soo
aus doa een Stobben blift wan een Ieekjenboom ooda Lindenboom doljehakt woat,
woat doa waut äwabliewen. De Stobben es daut heilje Sot.

Jesaja 7

De Kjennich sull Gloowen haben

1Daut passieed emol aus Ahas, Jotam sien Sän un Usija sien Grootsän, Kjennich en
Juda wia, daut Rezin, de Kjennich von Aram, un Pekach, Remalja sien Sän, de
Kjennich von Israel, jäajen Jerusalem kjeemen, om de Staut entonämen. Oba see

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

kunnen dee nich ennämen. 2Oba aus see noch mau aunkjeemen, wort däm Kjennich, dee David sien Nokomen wia, daut jesajcht daut de Aramäa un Efraim sikj toopjeschloten hauden. Dan flautad däm Kjennich sien Hoat, soo aus de Bläda aun een Boom, wan daut windich es, un krakjt soo aule Menschen em Volkj. 3Dan säd de Har to Jesaja, daut hee met sienen Sän, Schear Jaschub toop, sull no daut Enj von de Wotaleitinj von dän hechren Daum gonen. Daut wia aun dän Wajch dee no de Woll Kjamla äa Hoff jinkj. Doa wudd hee Kjennich Ahas trafen. 4Un Jesaja sull to däm Kjennich sajen: Paus opp waut du deist. Bliew ruich un enjst die nich, daut Rezin un de Aramäa un Remalja sien Sän sikj soo flaument oajren. Dee Twee sent aus twee Stekja Brenholt, dee aul mau bloos schwälen. 5Wan Aram un Efraim un Remalja sien Sän uk schlemmet jäajen die jeplont haben, un sajen, 6see woaren met äare Soldoten en Juda nengonen un de Menschen doa veenjsten un sikj daut Launt tooieejnen, un woaren Tabeal sienen Sän doa aus Kjennich aunstalen, 7Gott de Har sajcht: Soo steit de Sach oba nich; daut bruck jie nich jleewen.

8Aram es nich stoakja aus Damaskus, un Damaskus es nich stoakja aus Rezin. En 65 Joa woat Efraim veschwungen sennen, see woaren nich mea een Volkj sennen.

9Efraim es nich stoakja aus Samaria, un Samaria es nich stoakja aus Remalja sien Sän. Wan jie nich eenen fausten Gloowen haben, dan woa jie nich bestonen bliewen.

10De Har haud uk noch een aundret mol eene Norecht fa dän Kjennich Ahas. Hee wort oppjefoddat, 11no een Tieekjen von dämHarn, sien Gott, to froagen. Hee durf von deep unjare Ieed bat huach aum Himmel irjent waut velangen. 12Oba Ahas säd hee wudd no nuscht froagen, wiels hee wull dän Harn nich aufproowen. 13Dan säd Jesaja: Horcht emol, dee jie David siene Nokomen sent. Es daut nich jenuach daut jie de Jedult von Profeeten, dee Menschen sent, aufproowen? Well jie uk mienen Gott aufproowen? 14Na, de Har, dän ekj deen, woat ut sikj selfst een Tieekjen jäwen: Kjikjt emol. Eene junge Fru woat schwanga, un woat een Junkje haben. Un see woat dän Immanuel nanen. 15Ea hee weet daut hee daut schlajchte tochloten un daut goode doonen saul, woat hee nich mea aus Gloms un Honnich to äten haben. 16Un ea hee weet daut hee daut schlajchte tochloten un daut goode doonen saul, woat daut Launt von de twee Kjennichs, dee die enjsten, ladich un gaunz vedorwen ligjen. 17De Har woat die un diene gaunze Kjennichs Famielje un dien gaunzet Volkj soont schekjen, aus jie nich jehaut haben von don aus Efraim un Juda sikj tranden. Un de assierischa Kjennich woat daut opp junt brinjen.

18Wan dee Tiet kjemt, woat de Har piepen, daut de ägiptische Armee aus eene Bramsflieej, un daut assierische Häa aus een Schwoarm Bieen, aunjriepen sellen, 19un sikj en jieda Tol, eendoont woo deep daut es, un en jieda Spoolunk enne Boaj, en jieda Hakj von Distlen un bie jieda Drenkj hansaten. 20Wan dee Tiet kjemt, woat de Har von jantsied vom Riefa, von Assierien, een Massa komen loten un junt dän Kopp kol schäaren, un jieda Hoa aum Kjarpa aufschäaren, un soogoa

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

dän Boat. 21Wan dee Tiet kjemt woat een Maun eene junge Koo un twee Schop aum Läwen hoolen, 22un doa woat jenuach Malkj sennen toom Gloms moaken. Wäa noch en daut Launt äwablift, woat Gloms un Honnich äten. 23Wan dee Tiet kjemt, woat daut rom komen, daut de Städ wua ieescht 1.000 Wienranken wossen un 1.000 Stekja Selwa wieet wia, woat met Distlen un Onkrut bewaussen.

24Wäa doa noch gonen woat, woat een Boagen un Feilen droagen toom sikj wäaren, wiels daut gaunze Launt woat vekrut un vewossen sennen.

25Un opp aul de Eewasch wua jie nu noch met de Hak weeden gonen, woa jie junt nich woagen to gonen, wiels dee soo vekrut un vewillat sent, daut jie eefach daut Vee un de Schop daut veklunjen loten.

Jesaja 8

Juda un Aram woaren tofaul komen

1Eemol säd de Har to mie, ekj sull opp eene groote Tofel un soo daut aulemaun daut läsen kunn, de Wieed nopp schriewen: Maher Schalal Hasch Bas.

2Un de Har säd hee wull twee aunjeseene Mana haben, däm Priesta Uria, un Secharja, Jeberechja sien Sän, daut dee zeijen kunnen, daut ekj daut oppjeschräwen haud.

3Eene jewesse Tiet lota hauden miene Fru un ekj eenen Sän, un de Har säd ekj sull am dän Nomen, Maher Schalal Hasch Bas, jäwen,

4wiels ea daut Junkje wudd kjennen Voda ooda Mutta roopen, wudd de assierischa Kjennich daut waut en Damaskus soon grooten Wieet haft, un daut, waut en Samaria wieet es wajchtodroagen, veschlapt haben.

5Een aundret mol säd de Har to mie:

6Daut Volkj haft daut Wota von Siloah, daut soo ruich velenjd rant, veacht, un sent nu met Forcht benomen von Rezin un Remalja sienen Sän.

7Nu kjennen see sikj doaropp veloten, daut de Har daut groote un stoakje Wota vom Eufrat brinjen woat, un met dit meen ekj dän assierischen Kjennich un siene gaunze Armee. Dee woaren äwa aule Wotaleidinjen un aule Riefasch äwaschwamen,

8un dee woaren äwa Juda komen aus eene Äwaschwamunk bat aun dien Jenekj. Dee woat siene Flichten äwa die spreeden un dien gaunzet Launt bedakjen, Oo Immanuel.

9Reffelt junt, jie Velkja, oba daut woat nich toorieekjen; lot aule Velkja bat wiet auf hieren, doot waut jie kjennen, oba daut woat nich toorieekjen; doot waut jie kjennen, oba daut woat nich toorieekjen.

10Moakt eenen weisen Plon, oba dee woat nich utkomen; sajcht waut jie doonen kjennen, oba daut woat nich utkomen, wiels Gott es met ons, Immanuel!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Daut Wuat saul bestonen

11De Har läd siene Haunt opp mie un sad mie trajcht. Hee säd ekj sull nich soo doonen aus daut Volkj deed.

12Jleew nich daut daut, waut dit Volkj jleewd, jäajen daut Launt es, werkjlich jäajen daut Launt es; enjst die nich fa daut, fa waut see sikj enjsten; lot die nich veschrakjen.

13Hool däm Harn, dee aules rejieet, heilich; hab Forcht fa am un lot die von am schrakjen.

14Hee woat eene heilje Städ sennen; hee woat de Lied en beides Israel un Juda em Stich sennen un see woaren wäajen am hanfaulen; hee woat eene Faul un eene Schlenj fa de Lied en Jerusalem sennen.

15Väle woaren wäajen am stolpren un faulen un sikj enne Grunt brinjen; see woaren enne Schlenj komen un faustjenomen woaren.

16Moakt secha, daut miene Jinja de Lia soo biebehoolen, aus dee no mie jekomen es, un daut see daut Wuat nich velieren.

17Ekj woa daut aufluaren, waut de Har doonen woat, un oppaussen, waut hee deit, wan hee uk siene Gonst von Jakob siene Nokomen wajchjenomen haft.

18Ekj un miene Kjinja, dee de Har mie jejäft haft, sent de Tieekjens, dee de Israeliten woarnen, wäajen waut de Har, dee aules rejieet, un dee opp däm Zion Boajch wont, met de Israeliten deit.

19Wan de Lied junt sajen: Jie motten de Jeista von de Vestorwne un dee waut besondre Ensecht en Sachen haben, froagen, dee waut brumlen un fuschlen un sajen: Sull een Volkj nich äare Jetta froagen? Sullen see nich de Doodje no Rot froagen fa dee waut läwen?

20Oba ekj saj junt: Recht junt nom Wuat un de Lia; wäa daut nich deit, woat kjeen Morjenroot seenen.

21Dee woaren sea jeschloagen un hungrich em Launt romgonen; un wan see vom Hunga lieden, dan woaren see met äaren Kjennich un äaren Gott veläajen woaren un enne Hecht kjikjen un am veachten.

22Wan see rauf no de Ieed kjikjen, woat aules diesta un schlemm loten; see woaren von Angst benomen woaren, un em diestren vejoacht woaren.

23Oba fa dee, dee en Seelenangst wieren, woat daut nich dunkel bliewen. To eene Tiet muak hee de Jäajenden von Sebulon un Naftali veacht, oba daut woat soo romkomen daut dee gaunze Jäajent vom Wajch aum Mäa bat aun de aundre Sied vom Jordan, wua de aundre Velkja wonen, woat harlich jemoakt woaren.

Jesaja 9

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Een Licht kjemt

1Daut Volkj, daut em diestren romjinkj, haft een grootet Licht jeseenen; opp dee, waut en daut doljeschloagne Launt wonden, schient daut nu dach.

2Du hast daut to een wunda scheenet Launt jemoakt; du latst an daut sea scheen gonen. See freien sikj, aus wan see eene groote Arnt jekjräajen haben, soo aus Mana, dee doa schrieen, wan enjedeelt woat, waut see em Kjrich jenomen haben.

3Du hast daut Joch, waut an doldrekjt, dän Stock met dän see äware Schulren kjrieejen, un de Wipp met dee see jejoacht worden, aula tweijebroaken, soo aus du emol de Midianita dolschluachst.

4Jieda Steewel von de Soldoten, dee em Kjrich marschieeden, un jieda Mauntel, waut bloodrich wia, woat soo aus Brenholt vebrent woaren.

5Wiels ons es een Kjint jebuaren, wie haben eenen Sän jekjräajen, un hee haft daut Rajcht to rejieren. Hee woat de wundaboara Rotjäwa, de majchtja Gott, de eewja Voda, un de Frädensprins jenant woaren.

6Sien Machtrajcht un de Fräd unja am woat onen Enj toonämen; hee woat opp David sien Troon setten un sien Rikj opprechtich un no daut waut rajcht es von nu aun un opp emma rejieren. De Har, dee aules rejieet, woat dit en sienen Iewa doonen.

Daut Jerecht äwa Israel

7De Har haft sien Wuat äwa Jakob jejäft, un daut es opp Israel raufjekomen;

8de Lied wisten aula doavon, en Efraim un en Samaria, oba see säden huachnäsich:

9Onse Tieejlen sent jefollen, oba wie woaren met jesoagde Steena fresch buen. Onse Mulbäabeem sent aufjehakt, oba wie woaren Zeeda en dee äare Städ saten.

10Un nu lat de Har Rezin stoakj woaren, daut hee jäajen an komen woat; de Har moakt de Fiend reed.

11Hee lat de Aramäa vom Oosten un de Filista vom Wasten sikj aun Israel voll fräten. Un äwa aul dit lat hee nich no met sien Oaja; hee helt siene Haunt noch emma huach.

12Un doch kjieet daut Volkj sikj nich trigj no däm, dee an schleit; see velangen nich däm Harn, dee aules rejieet.

13Dan schneet de Har an en eenen Dach dän Kopp un dän Zoagel auf, beides de huage Asta un daut läaje Loof.

14De Leidasch un de huach Aunjeseene sent de Kopp, un de Profeeten, dee junt väalieejen, sent de Zoagel.

15De Leidasch en dit Volkj haben de Lied veleit, un dee, waut sikj leiden leeten, sent veloaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16Un doawäajen woat mien Har de junge Mana nich veschoonen, un hee woat kjeen Metlieden haben met de Weisen un de Wätfrues. Dee haben sikj aula vesindicht, un doonen waut orrajcht es; aul äa räden es frajch. Un äwa aul dit lat hee nich no met sien Oaja; hee helt siene Haunt noch emma huach.

17Daut beese flaumt aus een Fia daut en Distlen un Dornen brent, un dän dichten Woolt aunstekjt un huagen Ruak jeft.

18Daut Launt vebrent, un de Menschen sent aus Brenholt em Fia, ver däm Oaja von däm Harn, dee aules rejieet. Kjeena kjemt fa sienen näakjsten opp.

19See rieten sikj waut aun de rajchte Sied aun, oba wellen bloos mea; see nämen waut aun de linkje Sied, un sent doch noch nich tofräd. See nämen soogoa von äa ieejnet Frintschoft.

20De Lied von Manasse nämen von Efraim, un de Lied von Efraim nämen von Manasse, un aulebeid nämen see von Juda. Un äwa aul dit lat hee nich no met sien Oaja; hee helt siene Haunt noch emma huach.

Jesaja 10

Äwa dee waut Menschen utnutzen

1Woo saul daut bloos met dee, waut een Schriewen oppstalen, soo aus sikj daut nich jehieet, un dee, dee de Lied utnutzen, met daut waut see velangen;

2dee waut daut Jesaz vedreien, daut Lied nich daut äaje kjrieen, dee, dee de oame en mien Volkj nich äa rajcht jäwen, daut see de Wätfrues bestälen un de Weisenkjinja utnutzen.

3Waut woa jie aun dän Dach doonen, wan de Strof un daut Onheil von wiet auf kjemt? Wäa woat junt dan halpen, ooda wua woa jie jun Scheens loten,

4daut jie nich toopbräakjen aus Jefangne, ooda hanfaulen mank dee waut doljeschloagen woaren? Un äwa aul dit lat hee nich no met sien Oaja; hee helt siene Haunt noch emma huach.

Daut Jerecht äwa Assur

5Woo woat daut noch emol met Assur gonen, dee mien Reemen en mien Oaja un de Stock en miene Haunt wia, aus ekj miene Wutt uteewd.

6Ekj schekjt an jäajen een Volkj, daut mienen Oaja reizt, doaderch daut see mie nich jehorchten; see sullen daut beplindren un bestälen un an vetraumplen aus Blott oppe Gaussen.

7Oba see dochten sikj daut aundasch un neemen sikj schlajchtet väa; see wullen Velkja utroden, un nich bloos een poa.

8See säden sikj: Onse Kommandaunten sent Kjennichs.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Sent mie Kalne un Karkemisch un Hamat un Arpad nich aula äwareen? Un uk Samaria un Damaskus?

10Ekj hab met miene Macht kunt Velkja dolschlonen, dee väl Jetta hauden; mea un schmokre Jetta aus Samaria un Jerusalem haben.

11Un sull ekj met Jerusalem un äare Jetta nich krakjt soo doonen aus met Samaria un äare Jetta?

12Wan de Har ieescht foadich es met siene Oabeit opp däm Zions Boajch un en Jerusalem, woat hee dän assierischen Kjennich doafäa bestrofen, daut hee sikj soo väl meend, un daut hee soo onveschämt prauzich wia.

13Hee jleewd sikj: “Met miene ieejne Macht hab ekj daut jedonen, soo kluak un fäich sie ekj; ekj hab de Jrensen tweschen Velkja velascht un hab mie jenomen, waut wieetvoll wia, un däm vestat, dee jemietlich saut.

14Miene Haunt haft daut Nast jefungen, wua de Velkja äa Jelt hauden; soo aus eena Eia toopsaumelt, dee vestreit sent, hab ekj de Lenda toopjeropt; kjeene Flicht rieed sikj, kjeen Schnowel piepst.”

15Sull eene Akjs mea von sikj selfst denkjen, aus von däm, dee dee enne Haunt haft? Ooda jleeft eene Soag sikj selfst wichtja aus däm, wäa dee trakjt? Daut sull jrod, daut de Stock däm opphoof, wäa dän Stock opphäft; ooda daut de Kjneppel däm enne Haunt nemt, dee nich von Holt jemoakt es.

16Doawäajen woat de Aulmajchtja, de Har, dee aules rejieet, de jestukte Assiera nu veschmachten loten, un daut, waut an soo groosoatich muak, woat met een Fia vebrennen.

17Dee, wäa daut Licht fa Israel es, woat een Fia sennen, un äa Heilja woat eene Flaum sennen; un hee woat äa Onkrut un Distlen en eenen Dach dolbrennen.

18Un äa schmocket Akalaunt un Jäajenden met Woolt, woaren gaunz vedorwen woaren, soo aus wan wäa von eene schlemme Krankheit vemuckat.

19De Beem, waut en dän Woolt äwabliewen, woaren soo weinich sennen, daut een Kjint dee talen kaun.

Dee waut äwabliewen

20Wan dee Tiet kjemt, woaren dee, dee von Israel äwajebläwen sent, un dee, dee daut derchjemoakt haben von Juda, sikj nich mea opp däm veloten, dee an schleit, oba see woaren een vollet vetruen opp däm Harn haben, dee wäa en Israel heilich es.

21Mau weinich von Jakob siene Nokomen woaren äwabliewen, un dee woaren trigj no Gott komen, dee Macht haft.

22Un wan jie Israeliten sullen soo väl sennen aus doa Saunt aum Mäa es, woaren doa doch mau weinich äwabliewen un trigjkomen. Daut Wuat es nu jejäft worden,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

un de Strof un daut vedoawen, daut jie vedeent haben, kjemt aus eene groote Äwaschwamunk.

23Wiels Gott de Har, dee aules rejieet, woat daut gaunze Launt vedoawen, soo aus hee beschloten haft.

24Nu sajcht Gott de Har, dee aules rejieet: Mien Volkj, dee jie en Zion wonen, habt nich Angst fa de Assiera. Dee woaren junt met een Stock schlonen, un äaren Kjneppel äwa junt hoolen, soo aus junt daut emol en Ägipten jinkj.

25Oba sea boolt woat mien Oaja sikj utjespält haben, un miene Wutt woat opp äa vedoawen jerecht sennen.

26De Har, dee aules rejieet, woat siene Wipp opp an brucken, soo aus hee bie däm Oreb Boajch deed, aus hee de Midianita dolschluach, un hee woat dän Stock soo brucken aus hee emol äwa de Ägipta deed, bie daut Mäa.

27Un wan dee Tiet kjemt, woat de Laust, waut du oppe Schulren drajchst, von die jenomen woaren, un daut Joch von opp dien Jenekj woat tweijebroaken woaren.

28Nu komen see no Aja, nu derch Migron, un en Michmas spikjren see äare Sachen opp;

29nu gonen see derch de Boaj delenjd dän schmaulen Stich, un bliewen en Geba to Nacht. Rama flautat, un Gibea, Saul siene Staut, es oppe Flucht.

30Daut scheene Galim gaulemt; de Lied en Lajescha lajen sikj läach; Anatot weet sikj nich Rot.

31Von Madmena ranen de Mana, von Gebim flichten see fuat.

32Noch vondoag sat sikj de Armee en Nob un scheddat de Fust jäajen dän scheenen Zions Boajch, jäajen dän Boajch, wua Jerusalem steit.

33Oba paust opp, de Aulmajchtja, de Har, dee aules rejieet, woat de Asta met Wucht aufhaken; hee woat dee, dee steil stonen, dolschlonen, un dee, dee groot sent, toschaund moaken.

34Daut Iesa woat dän dichten Woolt dolhacken, un de groosoatja Libanon woat nich stonen bliewen.

Jesaja 11

De niea Aust

1Soo aus een Aust ut een Stobben rutwaust, woat eena von David siene Nokomen oppkomen; von dee Wartel woat waut komen waut doa woat Frucht droagen.

2Opp däm woat däm Harn sien Jeist komen, een Jeist met Weisheit un Vestentnis, een Jeist met Rot un Krauft, een Jeist dee däm Harn kjant un am ieet;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3däm Harn ieren woat am eene Freid sennen. Hee woat nich bloos doano rechten aus waut hee sitt ooda hieet,

4hee woat de oame met een jerajchtet Jerecht rechten un de stelle woat hee daut äaje jäwen. Waut hee to sajen haft, woat de Ieed strofen, beese Menschen woaren hanjerecht woaren wan hee met daut Mul pusten woat.

5Hee woat daut rajchte doonen un opp sien Stekj bliewen, soo aus de Har daut haben well.

6De Wilw un de Lama woaren frädlich toop läwen, de Leopard woat mank de Kosen ligjen, un een kjliena Jung woat Kjalwa un junge Leiws un Mastvee aules toop en eene Häad joagen.

7De Koo un de Boa woaren toop grosen, un äare junge woaren toop ligjen; de Leiw woat Stroo fräten aus de Oss.

8Daut Bäbe woat dicht bie daut Schlangenloch spälen, un daut nieschieeje Kjint woat siene Haunt doa nenn stäakjen.

9Doa woat kjeen Schoden ooda vedoawen opp mien gaunzen heiljen Boajch sennen; un soo aus Wota daut gaunze Mäa bedakjt, soo woat en daut gaunze Launt Vestentnis fa däm Harn sennen.

10Wan dee Tiet kjemt, woat de Aust dee von Isai woss, daut Tieekjen fa de Velkja sennen. De Lenda woaren dan no dän nieen Leida froagen un doa, wua hee rejieet, woat daut groosoatich sennen.

11Un wan dee Tiet doa es, woat de Har toom tweeden mol siene Haunt opphäwen, un hee woat dee, dee von sien Volkj en Assierien, Ägipten, Patros, Kusch, Elam, Schinar, Hamat, un de Lenda aum Mäa, äwajebläwen sent, trigjbrinjen.

12De Har woat sien Tieekjen jäwen fa aule Velkja, un woat aul dee, waut von Israel wajchjefieet wieren, un dee waut von Juda vestreit wieren, von aulawäajen oppe Ieed toopbrinjen.

13Efraim siene Aufgonst woat veschwinjen, un Juda woat nich mea fientlich sennen. Efraim woat Juda nich mea aufjenstich sennen, un Juda woat Efraim nich mea aus een Fient talen.

14See woaren toop nom Wasten han, de Filista aunjriepen, un toop de Velkja nom Oosten han bestälen. See woaren äare Macht wiesen äwa Edom un Moab, un de Amonita woaren an unjadon sennen.

15De Har woat de Bucht von daut ägiptische Mäa utdrieejen, un woat en siene Macht eenen stoakjen Wint äwa dän Eufrat Riefa blosen, daut dee en säwen nate Riefasch vedeelt, soo daut doa aulawäajen tofoot derchtogonen jeit.

16Doa woat een feina Wajch von Assur no Israel sennen fa dee waut von sien Volkj äwajebläwen sent, krakjt soo aus daut emol wia aus de Israeliten ut Ägipten rutkjeemen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jesaja 12

Een Dankleet

1Wan dee Tiet kjemt, woa jie sajen: Ekj dank die Har, daut wan du uk veläajen met mie wieescht, hast du diene Wutt doch trigjenomen un hast mie nu jetreest.

2Nu weet ekj vom freschen: Gott es dee, wäa mie en aules halpt; ekj woa mie opp am veloten, un woa nich Angst haben; miene Krauft kjemt vom Harn, vom Harn auleen; miene Leeda sent fa am, wiels hee halpt mie en aules.

3Jie woaren Froo sennen un Wota nämen von de Kjwalen dee junt toom Heil sent.

4Un wan dee Dach kjemt, woa jie sajen: Dankt däm Harn, bät am aun, lot aundre Velkja weeten, waut hee fa ons jedonen haft un woo kjeena met am to vejlikjen es.

5Sinjt Leeda von däm Harn, un von woo groosoatich siene Help es; lot de gaunze Welt dit weeten.

6Dee waut jie en Zion wonen, freit junt un sajcht lud, woo groosoatich dee en june Medd es, dee en Israel heilich es.

Jesaja 13

Woo Babel daut gonen woat

1Dit es waut Jesaja, Amoz sien Sän, groot wort äwa Babel:

2Opp eenen kolen Boajch stalt eene Flag opp, roopt lud un wenjt met de Haunt, daut see derch de Leidasch äare Puaten gonen.

3Ekj hab dee, dee ekj mie jeheilicht hab un waut sikj to miene Majestät freien, oppjeroopt, daut see mienen Oaja utfieren.

4Horcht no daut lude omhäagonen oppe Boaj, aus wan doa sea väl Menschen sent. Horcht no daut Jelud von väle Lenda, von väle Velkja dee doa toopjekomen sent. De Har, dee aules rejieet, moakt een Häa reed fa dän Kaumf.

5Dee komen von wiet häa, wieda aus wie vestonen, un de Har es met an un brukt an en sienen Oaja, de Ieed to venichten.

6Hielt un schriet! wiels däm Harn sien Dach es dicht bie; dee kjemt met een grootet vedoawen vom däm dee aule Macht haft.

7Dan woaren eenem jiedren siene Henj schlaup sennen, un jiedrem woat sien Moot veschorren;

8dee woaren sikj fa Angst nich Rot weeten, dee woaren aungonen un benomen sennen, dee woaren sikj kjremmen aus eene Fru en äare Weedoag. See gloaren sikj met fiaroode Jesechta aun un weeten sikj nich Rot.

9Däm Harn sien Dach kjemt grausom, en sienen Oaja un siene Wutt; un de Ieed woat venicht woaren, un de Sinda woaren utjerot woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10De Orion un de aundre Stierns woaren nich mea schienen; de Sonn woat biem oppgonen kjeen Licht jäwen; un de Mon woat nich mea schienen.

11Ekj woa de Welt bestrofen, fa aul daut, waut dee veschulcht haft, un de gottloose fa äare Sinden. Ekj woa een Enj moaken von dee, dee driest un huachnäsich Jewault eewen.

12Von Menschen woat daut weinja jäwen aus Golt, weinja Mana aus Golt von Ofir.

13Aun dän Dach wan ekj mienen Oaja looslot, woa ekj, de Har, dee aules rejieet, dän Himmel aum zetren brinjen, un de Ieed vom Fundament schedren en miene Wutt.

14Soo aus een Ree oppe Jacht ooda Schop onen een Hoad woaren aule äa ieejnet Volkj sieekjen un no äa ieejnet Launt flichten.

15Wan noch wäa jefungen woat, dän woaren see stäakjen, un wäa jejräpen woat, woat met daut Schwieet omjebrocht.

16See woaren daut seenen, daut äare kjliene Kjinja dootjeschloagen woaren, daut äare Hiesa bestolen woaren, un daut met äare Frues Schaund jedräwen woat.

17Ekj woa de Meeda jäajen an opphetzen, dee nich hinjaraun no Selwa sent, un om Golt nuscht romjäwen.

18Dee woaren de junge Mana met däm Boagen scheeten, un hoatnakich met Bäbes vehaundlen un kjeen Metlieden fa Kjinja haben.

19Babel es de schmokste Staut mank de Velkja, un met dee meenen de Chaldäa sikj väl, oba Gott woat dee venichten, soo aus hee Sodom un Gomorra deed,

20daut enne komende Tieden doa nienich wada wäa wonen ooda bliewen woat, un kjeene Araba äare Zelten doa oppstalen, ooda Hoads äare Schop doa grosen loten.

21Doa woaren bloos wille Tieren sikj Tus moaken, un waut von de Jebieda äwablift woat voll Ulen sennen; de Straussen woaren doa läwen, un wille Kosen woaren doa sprinjen.

22Wille Hunj woaren en de Paulausten julen, un Kajotes en de Hiesa, wua see lostich wieren. Dee Tiet woat boolt hia sennen, daut woat aul nich lang dieren.

Jesaja 14

Israel un Juda äa Loss

1Daut woat däm Harn äwa Jakob jaumren, un hee woat Israel wada fa sikj wälen, un an wada en äa ieejnet Launt trigj nenbrinjen. Un Lied von aundre Velkja woaren met an toopkomen un sikj an aunschluten.

2De Lied von aundre Velkja woaren de Israeliten halpen, daut see no äa ieejnet Launt komen kjennen, un soone Mana un Frues woaren de Deena fa de Israeliten sennen en daut Launt woont de Har an jejäft haft. De Israeliten woaren dee

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

unjadrekjen, dee an unjadrekjt haben, un see woaren äwa dee rejieren, dee an rejieeden.

3Un wan de Harjunt haft loten utreiwen von daut lieden un dän Opprua, dän jie hauden aus jie soo schwoa hanhoolen musten,

4dan woa jie dit Leet aunstemmen un äwa dän babelonischen Kjennich sinjen: Met däm, dee ons kjwäld, es daut ut; met de Kjwälarie haft daut nu een Enj.

5De Har haft däm beesen sienen Stock tweijebroaken, un dän Kjneppel von däm, dee de Macht haud;

6dee schluach de Velkja dol en siene Wutt, un leet nich no met sienen Oaja; un vejuach dee onen Metlieden.

7Oba nu haft de gaunze Welt Fräd, un aulawäajen es daut stell, buta fa daut sinjen fa Freid.

8De Taunenbeem freien sikj met junt, un de Zeeda en Libanon sajen: “Nu daut jie junt hanjelajcht haben, kjemt kjeena ons doltohaken.”

9Daut Doodenrikj moakt sikj omhäa, wiels du kjemst; de Vestorwne waut rejieeden roojen sikj, daut see die bejreessen. Aul de Kjennichs von de Velkja stonen opp von äare Troons;

10een jiedra jreest un sajcht to die: “Du best uk soo schwak aus wie jeworden, die jeit daut krakjt soo aus ons.

11Dien Straums es aula doot jegonen, un de Leeda von de Hoapen haben een Enj; de Moden sent dien Bad, un de Warm sent diene Dakj.”

12Woo best du von soo huach jefollen? Du wieescht soon dacha Morjenstiern. Woo haft die wäa enne Grunt jebrocht, wan du doch de Velkja dolschluachst.

13Du sätst die aul gaunz kloa: “Ekj woa mie huach oppbuen, daut ekj hecha aus Gott siene Stierns mienen Troon oppstal. Ekj woa met Jetta toop setten opp äaren Boajch wiet em Nuaden.

14Ekj woa bat bowen enne Wolkjen gonen un soo sennen aus de Hechsta doa.”

15Soo dochst du die daut don, oba nu best du hia bie de Vestorwne, enne deepste Akj jekomen.

16Dee waut die seenen woaren, kjikjen un staunen, un froagen auf dit dee Mensch es, dee de gaunze Welt aum zetren un de Lenda aum schedren haud;

17dee wäa de Städa dolschluach, un de Welt to eene Wiltnis muak; dee siene Jefangne nich leet no Hus gonen?

18De Kjennichs von de Lenda sent doch en besondre Jräwa jelajcht,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

19oba du worscht rutjeschmäten aus een Stock dee nuscht wieet wia. See schmeeten de Soldoten, woone omjebrocht worden, äwa die. Du lachst daut unjaschte, oppe Steena; opp die wort romjeklunjt.

20Du kjrieechst nich een Bejrafnis aus een Kjennich daut jehieet; du hast dien Launt enne Grunt jebrocht un diene Lied aufjeschauft. Mucht june Famielje un äa beeset Läwen utstoawen un nienich wada enne Räd komen.

21Moakt eene Städ reed toom siene Säns aufschaufen, wäajen waut de Voda veschulcht haft. Muchten see nienich Macht kjrieen toom de Welt rejieren un Lenda ennämen.

22De Har, dee aules rejieet, sajcht: Ekj woa met miene Macht jäajen Babel komen un een Enj moaken met äaren Nomen un waut sest noch äwablift. Ekj woa kjeene Oawen ooda Nokomen äwaloten.

23Ekj woa dän Boschhunt loten sikj de Staut tooieejnen, soo daut et woat een Somploch woaren. Ekj woa de Staut aus met een Bassem wajchfäajen, sajcht de Har, dee aules rejieet.

Daut Jerecht äwa de Assiera

24De Har, dee aules rejieet, haft opp eenen Eit vesproaken: Soo aus ekj daut jedocht hab, woat daut woaren; soo aus ekj jeplont hab, woat daut romkomen.

25Ekj woa de Assiera en mien Launt dolschlonen, un an opp mienen Boajch unjaklunjen; äa Joch woat von mien Volkj jenomen woaren, un äare Laust von opp äare Schulren.

26Dit es waut äwa aule Velkja bestemt es, un dit es de Haunt dee äwa aule Lenda utjestrakjt es.

27De Har, dee aules rejieet, haft dit beschloten. Wäa kaun am daut vedoawen? Siene Haunt es utjestrakjt. Wäa woat dee aufwäaren?

Daut Jerecht äwa de Filista

28Dit es eene Norecht dee en daut Joa kjeem aus de Kjennich Ahas storf:

29Aul jie, dee jie en daut Filista Launt wonen, freit junt nich daut de Stock, dee äwa junt kjeem, tweijebroaken es, wiels von unja dän Stock kjemt eene jeftje Schlang, un von dee een flinkjet flaumendet Jespanst.

30De schwake woaren opp miene Weid tus sennen, un de oame woaren sikj em sechren hanlajen. Oba junt, Filista, woa ekj fa Hunga loten utstoawen, un wäa äwablift, woa ekj ombrinjen.

31Lot de Leidasch schrieen, un de Lied enne Staut hielen. Lot aule Filista en Angst flautren, wiels doa eene Stoffwolkj em Nuaden es, von eene Armee, en dee kjeena noschlapt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Un wan von de Velkja wäa froagen kjemt, saj: “De Har haft Zion oppjebut, un dee von sien Volkj, waut daut schwoa haben, woaren hia goot unjajebrocht woaren.”

Jesaja 15

Daut Jerecht äwa Moab

1Dit es woo daut met Moab gonen woat: Äwa Nacht, woat Ar enne Grunt jebrocht, un daut es daut Enj von Moab. Äwa Nacht, es Kir enne Grunt jebrocht, un daut es daut Enj von Moab.

2De Lied von Dibon gonen no äaren Tempel, un hielen bie äare huage Opfastäden. Äwa däm Nebo Boajch un en Medeba hielen de Moabita. Een jiedra haft sienen Kopp koljeschoaren, un sikj dän Boat aufjeschnäden.

3Oppe Gaussen gonen see en Sakkjleeda jekjleet, opp äare Däakja un enne Staut truaren see aula un weschen sikj de Tronen.

4En Heschbon un en Elale schrieen de Lied, daut et bat en Jahaz to hieren es; un doawäajen schrieen de stoakje Soldoten en Moab un an veschort de Moot.

5Mie deit daut Leet om Moab, äare Flichtlinja flichten no Zoar, un bat Eglat Schelischija. See gonen opp dän Boajch no Luhit un hielen; oppem Wajch no Horonajim schrieen see en Trua.

6De Nimrim Riefa es drieech, un de Stap haft kjeen Graus; de junge Plaunten sent vewalkjt, un aulet Jreens es veschwungen.

7Waut see sikj toopjeoabeit hauden un aules waut see wajchjelajcht hauden, droagen see wajch äwa dän Wieden Riefa.

8Bie jieda Jrens woat jehielt; äa schrieen kjemt bat Eglajim, äa schrieen kjemt bat Beer Elim.

9Daut Wota bie Dimon es voll Bloot, doch jäw ekj Dimon noch mea; mucht een Leiw opp dee komen waut von Moab wajchkomen, un dee waut em Launt äwabliewen.

Jesaja 16

Moab sieekjt Help en Juda

1Schekjt Lama von Sela derch de Wiltnis, no däm Leida em Launt opp daut scheene Zion.

2De Frues von Moab haben sikj biem Arnon Riefa vesaumelt, soo aus Väajel dee vom Nast veschechat sent.

3(Dee waut von Moab jeschekjt wort, sajcht:) “Jäft ons Rot. Doot waut rajcht es. Moakt jun Schauten opp Meddach soo dunkel aus de Nacht; vestäakjt dee, dee jeflicht sent, un jäft dee nich rut nom Fient.

4Lot de vejoagde von Moab bie junt wonen; jäft an Schutz von däm dee an ombrinjen well.” Dee waut ons daut schwoa moakt, woat noch opphieren; dee

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

waut ons aules vedoaft, woat een Enj haben; un dee waut ons kjwält, woat utem Launt motten.

5Dan woat een Leida oppjestalt woaren, dee jenstich un leeftolich es; eena von David siene Nokomen woat truhoatich rejieren. Hee woat doano seenen daut rajcht jerecht woat, un waut eena vedeent haft, nich vetrakjen loten.

De Trua äwa Moab

6(De Lied en Juda sajen:) Wie haben jehieet, woo väl Moab von sikj denkjt, woo grootsch see sikj denkjen, woo stolt un mootwellich dee sent, oba daut es sea windich jerät.

7Lot de Moabita äwa dit truaren; see woaren noch aula jaumalich hielen. See woaren hielen un sea truarich sennen wiels de Rasienen Kuaken von Kir Heres utbliewen.

8De Stapen rom Heschbon sent venicht, un de Wiengoades bie Sibma sent vedorwen. De Leidasch von de Lenda haben de scheene Ranken dol jetraumpelt waut ieescht bat Jaser rieekjten un sikj bat enne Wiltnis vespreeden; de Auflaja rieekjten bat aun daut Mäa.

9Nu hiel ekj krakjt soo aus de Lied en Jaser, äwa de Wiengoades en Sibma; mie ranen de Tronen fa Heschbon un Elale. En de Städ von de Schnieda äa jlekjeljet schrieen, wia doa bie de Arnt daut schrieen von Soldoten.

10Doa freit sikj kjeena to de Arnt. Doa sinjt un schricht kjeena en de Wiengoades, un kjeena prast Wiendruwen ut, ooda tieet sikj äwa de goode Frucht.

11Mien Hoat kloacht aus eene Hoap fa Moab, un miene Seel ritt fa Kir Heres.

12Wan de Moabita sikj uk meed moaken met no de huage Opfastäden gonen un en äa Heilichtum aunbäden, woat daut aula nuscht halpen.

13Dit es waut de Har don emol äwa Moab säd.

14Oba nu sajcht deHar: En dree Joa, du kaust die daut krakjt auftalen, woat aul daut scheene en Moab veacht woaren un von aul dee väle Menschen weinich äwabliewen. Daut woat nich väl meenen met an.

Jesaja 17

Daut Jerecht äwa Damaskus

1Dit es de Norecht fa Damaskus: Paust emol opp. Damaskus woat nich mea eene Staut sennen. Daut woat bloos een Klompen vefolne Steena sennen,

2un de Städa runtom woaren opp emma veloten sennen, soo daut Schop doa ruich grosen woaren, un kjeena dee veschechren woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3De Schutz Wenj en Efraim woaren nich mea stonen, un Damaskus woat nich mea een Kjennich haben. Daut waut äwablift von Aram, woat daut krakjt soo schlajcht haben, aus daut waut en Israel harlich es, sajcht de Har, dee aules rejieet.

4Wan dee Tiet kjemt, woat daut scheene Israel doljeschloagen sennen, un waut nu fat es, woat dan denn sennen.

5Daut woat soo häagonen aus wan de Schniedasch daut Jeträajd schnieden un de Goawen em Oarm nenn schnieden, un dan noch nojeläst woat, soo aus em Refaim Tol;

6ooda aus waut aum Boom blift wan em Hoafst de Oliewenboom jeschloagen woat un jrod twee ooda dree gaunz bowen, ooda vea ooda fiew mank daut Loof bliewen aun eenen grooten Boom. Soo sajcht de Har, dee en Israel Gott es.

7Wan dee Tiet kjemt, woaren de Menschen no dän hinjaraun sennen, dee an jemoakt haft, un äare Uagen woaren no dän, dee en Israel heilich es, jerecht sennen.

8See woaren sikj nich mea aun de Aultoaren hoolen, dee see selfst jemoakt haben, soo aus daut Aschera Jestal un dän Ruakopfa Aultoa, un nich hinjaraun sennen no daut, waut äare Henj jemoakt haben.

9Wan dee Tiet kjemt woaren äare Städa met huage Mieren soo veloten sennen, soo aus de Hiwita un Amorita äare Städa wieren, ea de Israeliten kjeemen. Daut woat eene Wiltnis sennen.

10Jie haben dän Gott vejäten, dee junt halpt; jie haben nich aun dän jedocht, dee junt Schutz jeef, soo aus een groota Boajch daut deit. Daut es wuarom, wan jie uk scheene Plaunten saten, un von wiet auf Auflajasch holen,

11un dee dän selwjen Dach groot kjrieejen aus jie dee plaunten, un dän selwjen Morjen blieejden aus jie dee seiden, woaren dee doch, wan jie arnten, nuscht jäwen. Dän Dach woa jie Wunden un Weedoag haben, dee kjeena bäta moaken kaun.

12De Opprua von väle Velkja es soon Opprua aus von een willet Mäa; daut Jeschrech von groote Lenda es soo aus daut ruzhen von een grootet Mäa.

13De Lenda schrieen aus een grootet Mäa, oba hee woat dee schellen, un dan woaren dee wiet wajchranen; dee woaren vejoacht sennen aus daut Sprie verem Wint oppe Boaj, un wirblen aus de Stoff em Owwada.

14Aum Owent es noch groote Forcht, oba wan daut dach woat, es nuscht mea schlemm. Soo woat daut met dee gonen, dee ons bestoolen; soo woat daut fa dee utkomen, dee ons beplindaden.

Jesaja 18

Daut Jerecht äwa Kusch

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Woo woat daut doch met daut Launt Kusch gonen, wua de bosje Boots oppe Riefasch surren.

[2]Dee schekjen Norecht delenjd däm Niel Riefa en Boots dee von Schelp jemoakt sent. Schekjt dee Boots nu trigj no daut Launt, daut soo väl Riefasch haft, un een Volkj haft daut groot jewossen es un glaute Hut haft, daut wiet un breet jefercht woat, wiels see soo stoakj un jewaultmässich omhäagonen;

[3]Lot aule Menschen oppe Ieed, un dee, dee jie oppe Welt wonen, häahorchen. Wan de Flag oppem Boajch woat oppjehowen woaren, dan kjikjt; un wan de Trompeet blost, dan horcht.

[4]Dit es waut de Har to mie sajcht: Ekj woa von opp miene Städ kjikjen, soo eendrajchtich aus de Hett von de Sonn opp Meddach, un soo jeduldich aus de Deiw, wan jie arnten.

[5]Ver de Arnt, wan daut Blieechsel oba aul vedrieecht es, ea de Wiendruwen gaunz riep sent, woaren de Scheeren de Ranken aufschnieden, un de Stam aufjehakt un toop jeschmäten woaren.

[6]Un dee woaren bliewen aus Fooda fa de Hofkjes von enne Boaj, un de wille Tieren oppem Launt. Un de Väajel woaren doa em Somma fräten, un em Winta veschiedne Tieren von oppem Launt.

[7]Un wan dee Tiet kjemt, woat daut grootjewosne Volkj met de glaute Hut, waut dolla to ferchten es aus sest wäa, wiels see soo stoakj un jewaultmässich sent, von en äa Launt, daut soo väl Riefasch haft, no däm Zions Boajch Gowen brinjen fa däm Harn, dee aules rejieet.

Jesaja 19

Daut Jerecht äwa Ägipten

[1]De Norecht äwa Ägipten es dise: Kjikjt emol. De Har kjemt no Ägipten, hee kjemt bosich opp eene Wolkj. De Jetta en Ägipten woaren ver am zetren, un de Lied woaren aulen Moot velieren.

[2]Ekj woa de Ägipta, eena jäajen dän aundren opphetzen, daut see eena jäajen dän aundren kjamfen; Nobasch woaren jäajen Nobasch kjamfen, Städa woaren jäajen aundre Städa, un een Poat vom Rikj jäajen daut aundre.

[3]De Ägipta woaren aulen Moot velieren un ekj woa äare Plons to nuscht moaken; see woaren dan de Jetta aunroopen un dee waut met Jeista un Vestorwne räden, no Rot froagen.

[4]Ekj woa de Ägipta en de Macht von eenen ruchloosen Leida jäwen; een sea strenja Kjennich woat äwa an rejieren, sajcht de Aulmajchtja, de Har, dee aules rejieet.

[5]Daut Wota em Niel woat veschwinjen, un de Riefa woat vesajen un utdrieejen.

[6]De Kanols woaren stenkjrich woaren, un de Riefasch en Ägipten vesajen un utdrieejen, soo daut Schelp un Struck vefaulen woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Waut emma aum Riefa jreent, woat vedrieejen; de jeseide Flekja aum Niel woaren soo drieech sennen un met däm Wint wajchblosen, daut et nuscht mea met dee meent.

8De Feschalied woaren truarich sennen. Aul dee waut de Angel em Niel schmieten, woaren sikj bejaumren, un dee waut met daut Nat feschen, woaren bedrekjt sennen.

9Dee waut met Flaus oabeiden, woaren Schoden haben, beides dee waut kjamlen un dee waut wäwen.

10Daut woat schwoa sennen fa de Wäwa; un de Hauntoabeida woat sikj nich Rot weeten.

11De Leidasch von Zoan sent schoslich, un däm Kjennich siene Rotjäwa jäwen daumeljen Rot. Woo kjennen dee noch sajen: “Ekj staum von de jewizte; ekj staum von dee waut ieescht emma Kjennichs wieren?”

12Wua sent dee von diene Mana, waut werkjlich weis sent, daut see die sajen kjennen, waut de Har, dee aules rejieet, äwa Ägipten beschloten haft?

13De Leidasch en Zoan un Memfis sent schoslich un sent veleit worden; dee waut em Launt sullen veropp gonen, haben Ägipten veleit.

14De Har haft an eene vewerde Jesennunk jejäft, un nu haben see Ägipten doaderch stolpren moakt, krakjt soo aus een bedrunkna en sien ieejnet Kotz.

15Kjeena woat waut to Staund brinjen en Ägipten, nich de Leidasch ooda dee waut hinjaraun gonen, nich de rikja ooda de jeweenelja.

16Wan dee Tiet kjemt, woaren de Menschen en Ägipten aula soo enjstlich sennen aus Frues. Dee woaren sikj sea vefieren wan de Har, dee aules rejieet, met siene Macht äwa an kjemt.

17Dan woaren de Ägipta sikj fa daut Launt Juda enjsten, un jiedatsmol wan see denkjen aun daut waut de Har, dee aules rejieet, äwa an beschloten haft, woaren see sikj veschrakjen.

18Wan dee Tiet kjemt, woaren en fiew Städa en Ägipten de selwje Sproak jerät woaren aus en Kanaan, un dee woaren sikj aun dän Harn, dee aules rejieet, hoolen. Eent von dee Städa woat Ir Heres, de Sonnen Staut, sennen.

19Wan dee Tiet kjemt, woat doa medden en Ägipten een Aultoa fa däm Harn stonen, un oppe Jrens woat een Steenmol fa däm Harnsennen.

20Daut woaren Tieekjens un Zeijen sennen en Ägipten fa dän Harn, dee aules rejieet. Un wan de Lied doa woaren dän Harnaunbäden, wan see unjadrekjt woaren, dan woat hee wäm schekjen daut see jeholpen woaren un daut dee an raden woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21De Har woat de Ägipta weeten loten wäa hee es, un de Ägipta woaren dan enseenen wäa hee es. Dee woaren am aunbäden, un Brauntopfa un Speisopfa fa am moaken. Dee woaren am äa Vespräakjen jäwen un daut utfieren.

22De Har woat de Ägipta bestrofen un dan wada opprechten. Dee woaren sikj no am kjieren, un hee woat no äare Jebäda horchen un an stoakj moaken.

23Wan dee Tiet kjemt, woat doa een gooda Wajch sennen von Ägipten bat Assierien, soo daut de Assiera woaren no Ägipten un de Ägipta no Assierien gonen, un de Ägipta un Assiera woaren toop dän Harnaunbäden.

24Wan dee Tiet kjemt, woat Israel de dredda sennen met Ägipten un Assierien, un een Säajen fa de gaunze Ieed sennen.

25Un de Har, dee aules rejieet, woat an säajnen un sajen: Ekj jäw die, Ägipten, mien Volkj, un die Assierien, dee ekj jemoakt hab, un die Israel, mien besondret Volkj, mienen Säajen.

Jesaja 20

Mea äwa Ägipten un Kusch

1Daut kjeem emol daut Sargon, de assierischa Kjennich, sienen Kjrichs Kommandaunt schekjt, daut hee de Filista Staut, Aschdod, ennämen sull. Un de Assiera jelunk daut.

2En de Tiet aus see jäajen de Filista kjamften, säd de Har to Jesaja, Amoz sien Sän: Nemm die dien trua Kjleet un dien Footich auf un go soo aus daut rom. Un hee jinkj soo haulf aunjetrocken un boaft rom.

3Un dan kjeem daut, daut de Har säd: Soo aus mien Deena, Jesaja, dree Joa es boaft un haulf aunjetrocken romjegonen, aus een Tieekjen äwa Ägipten un Kusch,

4soo woat de assierischa Kjennich, dee waut en Ägipten un Kusch faustjenomen sent, wajchfieren, de junge un de oole, haulf aufjetrocken un boaft, un uk met een kolet Hinjarenj. Daut woat eene sea groote Schaund fa Ägipten sennen.

5Dan woaren dee waut sikj opp Kusch veloten, un dee waut soon grootet vetruen opp Ägipten haben, jeschloagen sennen un äaren Moot velieren.

6Un de Lied delenjd daut Mäa woaren sikj froagen motten, woo see ver de Assiera woaren wajchkomen, wan dee, no woone see no Help jinjen un opp woone see räakjenden, daut soo jegonen es.

Jesaja 21

Daut Jerecht äwa Babel

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Dit es eene Norecht äwa de Wiltnis dicht biem Mää: Soo aus de Stormwint von daut Launt em Sieden kjemt, soo kjemt waut von de Wiltnis, von een Launt daut to ferchten es.

[2]Mie es eene strenje Bootschoft kloa jeworden: “Däm, dee veroden deit, lot veroden, däm, dee vedoaft, lot vedoawen. Lot de Armeeen von Elam un Medien komen, un sikj rom de Staut loagren. Ekj woa een Enj moaken met daut hielen waut Babel aunjerecht haft.”

[3]Mie ritt daut en mienen gaunzen Kjarpa. Ekj sie von Angst benomen aus eene Fru en Weedoag; ekj kjremm mie wan ekj daut hia, un sie vebleft äwa waut ekj see.

[4]Mie dreit daut aula em Kopp. Mie zettat aules fa Angst; daut Owentroot, waut mie emma soo jefoll, jajcht mie bloos Forcht en.

[5]Sat dän Desch opp, lajcht de Fluadakj han; un dan lot daut scheen schmakjen. Oba plazlich roopen see: Kommandaunten komt! Wikjst junt daut Schilt en!

[6]Dit es waut de Har to mie sajcht: Schekjt dän Wajchta, hee saul woaken; lot am sajen, waut doa väajeit.

[7]Un wan hee Pieed un Kjrichswoages sitt, un eene Häad von Äsels un Kameelen, dan saul hee sea oppaussen.

[8]Dan roopt de Wajchta rauf: Har, ekj sto jieda Dach opp miene Städ opp däm Woaktorm; un ekj paus jieda Nacht opp.

[9]Horch emol, doa komen Ritta, un een Zuch Woages un Pieed; un dee sajen: Babel es jefollen; dee es jefollen! Aul de Formen, waut see fa äare Jetta oppjestalt hauden, sent oppe Ieed tweijebroaken.

[10]Du mien Volkj, soo jedrascht un veklunjt, waut ekj von däm Harn, dee aules rejieet, un en Israel Gott es, jehieet hab, daut saj ekj die.

Daut Jerecht äwa Edom

[11]Dit es de Norecht fa Duma: Doa roopt mie eena von Seir: Wajchta, es de Nacht boolt äwa? Wajchta, es de Nacht boolt äwa?

[12]Un de Wajchta sajcht: De Morjen woat komen, oba de Nacht uk wada. Wan jie mea weeten wellen, dan komt wada un froacht.

Daut Jerecht äwa Arabien

[13]De Norecht äwa Arabien: Jie Haundelsmana von Dedan, dee jie en Gruppen reisen, jie woaren mank daut Struck enne Wiltnis bliewen motten.

[14]Dee waut jie en Tema wonen, brinjt Wota fa dee waut darscht, un Broot fa dee waut flichten;

[15]wiels dee sent vom Schwieet jerant, von daut jeschoapte Schwieet, un von dän jetroknen Boagen, un von dän Opprua von een Kaumf.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16De Har haft mie dit jesajcht: En een Joa, du kaust die daut krakjt auftalen, dan woat aules waut soo groosoatich en Kedar es, to Enj komen.

17Doa woaren mau weinich von de Soldoten met Boages von Kedar äwajebläwen sennen. Dit haft de Har, dee en Israel Gott es, jesajcht.

Jesaja 22

Eene Woarnunk fa Jerusalem

1Dit es de Norecht äwa daut Tol wua see seenen: Waut es met junt jeworden, daut jie aula oppem Dak nopp gonen?

2Aulawäajen schrieen de Menschen, de Staut es voll von dee waut sinjen un sikj freien. Dee waut opp june Gaussen jestorwen sent, sent nich vom Schwieet ooda Kaumf jeschloagen.

3June Leidasch sent aula wiet wajchjerant, oba dee sent jefungen un faustjenomen worden onen sikj met Boagen un Feilen to wäaren;

4Un doawäajen saj ekj: Kjikjt nich no mie; lot mie bettalich hielen un vesieekj mie nich to treesten, wan mien scheenet Volkj venicht woat.

5Gott de Har, dee aules rejieet, haud eenen Dach bestemt, wua daut Tol wua see seenen, vegrult, vetraumpelt un vestimmelt wort, wua de Stauts Mieren doljebroaken worden, un een Roopen om Help bat enne Boaj to hieren wia.

6Von Elam kjeemen see met Jereetschoft un Woages un Ritta, un von Kir brochten see äa Schilt äwadäl.

7Dan wieren de baste Täla voll Pieed un Woages, un de Soldoten stalden sikj ver daut Stautspuat han,

8un Juda kunn sikj nich wäaren. Aun dän Dach docht jie aun daut Libanonwoolt Hus un daut Jereetschoft waut doa wia,

9un jie besagen junt, opp woo väl Städen de Mia aun de Davidstaut oppjeräten wia. Jie deeden von daut läajre Wotaloch Wota holen.

10Jie schazten de Hiesa en Jerusalem auf un säden woone jie wudden dolbräakjen toom de Stautswaunt stoakja moaken.

11Jie muaken eene Zista tweschen de beid Mieren, fa daut Wota von daut oole Wotaloch. Aul daut vesto jie to doonen, oba jie kjieeden junt nich no däm, dee dit aula deed, un jeewen nich acht opp däm, dee daut wiet em verut jeplont haud.

12En dee Tiet roopt Gott de Har, dee aules rejieet, daut jie hielen un truaren sullen, daut jie dän Kopp schäaren sullen, un Sakkjleeda auntrakjen sullen.

13Oba enne Städ daut jie daut deeden, muak jie junt Spos un een Fast; jie schlachten Ossen un Schop, jie eeten Fleesch un drunken Wien un säden: “Well wie äten un drinkjen, morjen woa wie stoawen.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

14Oba de Har, dee aules rejieet, säd to mie: “Dit Orrajcht woa ekj an nienich vejäwen soo lang aus see läwen.” Dit es waut Gott de Har, dee aules rejieet, sajcht.

Eene Norecht fa Schebna un Eljakim

15Dan schekjt Gott de Har, dee aules rejieet, mie no Schebna, dee de Äwasechta fa däm Paulaust wia, daut ekj am sajen sull:

16Wäa jleefst du daut du best? Es sest wäa von dien Frintschoft hia begroft, ooda wuarom hakst du hia oppem Boajch een Grauf ut fa die?

17Horch emol, du jleefst du best stoakj, oba de Har woat die veschmieten. Hee woat die to hoolen kjrieen un die wajchschmieten.

18Hee woat die faust toopwekjlen un aus een Baul en een grootet opnet Launt schmieten. Doa woaren diene straume Kjrichswoages tosplät komen un du woascht doa stoawen. Du best eene Schaund opp dien Wieet sien Hus.

19Ekj woa die ut dien Aumt rutschmieten, un du woascht nich mea soo huach aunjestalt sennen.

20Wan dee Tiet kjemt woa ekj mienen Deena Eljakim, Hilkija sien Sän, roopen

21un am dän Rock von dien Aumt jäwen, un am dän Mauntel ombinjen, dee een Tieekjen von dien Aumt es. Ekj woa am daut Machtrajcht jäwen, waut du nu hast, daut hee aus een Voda fa de Lied en Jerusalem un en Juda sennen woat.

22Un ekj woa am aul de Macht jäwen, dee David siene Nokomen haben. Waut hee opschlitt woat kjeena tooschluten, un waut hee tooschlitt woat kjeena opschluten.

23Hee woat siene Städ soo secha sennen aus een enjeschloagna Noagel, un hee woat huach aunjeseenen sennen von siene gaunze Famielje.

24Oba wan sien Voda siene Nokomen un Famielje sikj gaunz opp am veloten woaren, Kjinja un Aunjehieeje, soo aus wan Gropes un Schleew aula opp eenen Noagel jehongen woaren,

25dan, soo sajcht de Har, dee aules rejieet, woat de Noagel, waut soo faust enjeschloagen wia, nojäwen. Dan woat hee faulen met aul daut toop waut aun am honk. Dit sajcht de Har.

Jesaja 23

Daut Jerecht äwa Tierus un Sidon

1De Norecht äwa Tierus un Sidon: Schriet lud, jie groote Tarsis Schäp, wiels Tierus es enne Grunt jebrocht. Kjeen Hus steit noch; de Howen es wajch. Wan jie von daut Launt Kittim trigj komen, woa jie de schlemme Norecht kjrieen.

2Woat stomm en jun Trua, aul jie waut velenjd daut Mäa wonen. Jie Haundelsmana von Sidon, dee jie june Haundelsmana äwa daut Mäa schekjten,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3un Jeträajd von Schihor aum Niel Riefa äwa daut groote Wota brinjen leeten. Jie wieren de Tweschenhendla fa de Velkja.

4Schäm die nu, Sidon. Wiels daut Mäa, daut majchtje Mäa sajcht: Du kaust nich mea eene Staut sennen, un du woascht nich mea junge Mana opptrakjen, un kjeene junge Mejales mea haben.

5Aus see en Ägipten de Norecht äwa Tierus hieeden, veschrock dee daut sea.

6Flicht wiet wajch, no Tarsis. Hielt doch, dee jie aum Mäa wonen.

7Es dit de selwje Staut, dee emma soo schaftich wia? dee aul von lang häa aufstaumen deed, un dee wiet fua un doa Siedlungen muak?

8Wäa haft dit jäajen Tierus jeplont? Jie saden Kroonen wua jie wullen, un june Haundelsmana wieren Leidasch; june Haundelsmana wieren äwa de gaunze Welt aunjeseenen.

9De Har, dee aules rejieet, plond daut, om dän Stolt ut junen Ieajiez doltoschlonen, un toom aul dee, dee oppe Ieed jeieet worden, toschaund to moaken.

10Sieekjt derch jun Launt jie Tarsis Schäp; hia es kjeene Städ toom stelhoolen mea.

11De Har haft siene Haunt äwa daut Mäa jestrakjt, un haft de Velkja un äare Kjennichs jescheddat; hee haft sien Wuat jejäft, daut de Mieren en Kanaan vedorwen sellen.

12Hee säd: Du woascht nich mea met Freid sinjen, du beschämde Staut Sidon; un wan du uk no Kittim foascht woascht du doa kjeenen Fräd finjen.

13Kjikjt, waut de Chaldäa jedonen haben. Dit wieren nich de Assiera. See haben eene Wiltnis von de Staut jemoakt. See stalden Torms rom de Staut toom dee ennämen, un bruaken äare groosoatje Paulausten dol.

14Lot de Mana opp de Tarsis Schäp schrieen, wiels doa es kjeene vesechade Städ fa an jebläwen.

15Wan dee Tiet kjemt, woat Tierus fa 70 Joa vejäten woaren, von ojjefäa soo lang aus een Kjennich läft. Oba no de 70 Joa, woat daut met Tierus soo gonen, aus daut en daut Leet von de Hua sajcht:

16Nemm diene Hoap un go rom enne Staut, dee haben von die vejäten, du Hua; sinj diene Leeda un späl diene Hoap dan komen de Kunden noch wada.

17Wiels wan de 70 Joa om sent, woat de Har de Staut Tierus wada loten äa oolet Jeschaft driewen, un see woat wada met aule Lenda romschwienen un äaren Vedeenst von dee nämen.

18Dan woat äa Omgank un Vedeenst däm Harn jehieren. Enne Städ daut see sikj daut wajchlajen, woat daut goodet Äten un feine Kjleeda jäwen fa dee, dee soo läwen aus däm Harn daut jefelt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jesaja 24

De Har woat de gaunze Ieed bestrofen

1Horcht emol. De Har woat de Ieed utriemen, un woat aules vedoawen. Hee woat de Ieed vekrumplen un de Menschheit veschechren.

2Daut woat de Priesta krakjt soo gonen aus daut Volkj, däm Wieet krakjt soo aus däm Oabeida, de Kjäakjsche soo aus de Wieetsche, däm Vekjeepa soo aus däm dee kjaft, däm wäa utliet soo aus däm wäa doa borcht, däm wäa goot auf es soo aus däm oamen.

3De Welt woat bat opp daut latste ladich sennen; dee woat gaunz beplindat sennen; doa haft de Har sien Wuat to jejäft.

4De Stapen sent vewalkjt un vedrieecht, de gaunze Welt litt un woat schwak; de Ieed un de Wolkjenhimmel vekomen.

5De Ieed es von de Menschen veschwient worden, doaderch daut see de Jesazen nich jehoolen haben, un de Jebooten vedreit un dän eewjen Bunt jebroaken haben.

6Un doawäajen veschlinjt een Fluch de Ieed, un de Menschen lieden unja äare Schult; de Menschen oppe Ieed veschwinjen aus Holt em Fia, un doa bliewen nich väl äwa.

7De Wiendruwenhakj es vedrieecht, un doa es meist kjeen Wien mea; dee waut ieescht soo jlekjlich wieren, sent nu gaunz jeschloagen.

8De Drommeln äa reizen es stell jeworden, de schaftje äa schrieen es ut, un de Hoapen woaren nich mea jespält.

9Kjeene sinjen noch biem Wien drinkjen, un wäa noch drinkjt, däm es daut betta.

10En de Staut es aules twei un derch eenaunda, aule Hiesa sent toojeschloten un loten kjeenem nenn.

11Oppe Gaussen woat jeschullen, daut kjeen Wien es; aulet scheengonen es to Enj; de Freid es em Launt veschwungen.

12Enne Staut es aules vedorwen, un de Puaten sent to Wrak veschloagen.

13Soo woat daut oppe gaunze Ieed gonen, un mank aule Velkja; daut woat sennen aus een Oliewenboom, dee ladich jeschloagen es, ooda een Wiengoaden, wan ieescht nojeläst es.

14Vom Wasten woaren de Lied roopen; dee woaren lud räden un sinjen, von woo harlich de Har es.

15Em Oosten sellen see am preisen, delenjd daut Mäa lot see dän Harn ieren, dee wäa en Israel Gott es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Äwa de gaunze Ieed hieet eena sinjen: “De Jerajchta es harlich.” Oba ekj säd: Ekj woa sea älendich; un ekj hab kjeene Krauft. Woo saul daut noch? Doa es soo väl onopprechtjet, doa es soo väl onopprechtjet.

17Furchtboaret schrieen, em Loch faulen un faustbinjen, kjemt opp aule Menschen oppe Ieed.

18Wäa doa wajchrant, wan ut Angst jeschräajen woat, dee felt en een Loch, un wäa ut daut Loch kjemt, veschlenjt sikj en een Nat. Daut Owwada haft kjeene Mot, un daut Fundament von de Ieed scheddat.

19De Ieed es gaunz vebroaken. De Ieed es opjeräten un es sea vescheddat.

20De Ieed schwankt aus een bedrunkna, dee jeft sikj aus eene Kot em Wint. Äare Sinden sent ar too schwoa jeworden; dee woat hanfaulen un nich wada oppstonen.

21Wan dee Tiet kjemt, woat de Har dee, dee bowa de Ieed jebeeden, un de Kjennichs oppe Ieed, bestrofen.

22Dee woaren faustjenomen un em Jefenkjnis jeschmäten woaren; dee woaren en een Loch bemoakt woaren un no eene lange Tiet bestroft woaren.

23Dan woat de Mon sikj schämen, un de Sonn woat sikj trigjtrakjen; wäajen de Har, dee aules rejieet, woat oppem Zion Boajch en Jerusalem Kjennich sennen, un woat ver de Leidasch wiesen, woo harlich hee es.

Jesaja 25

Een Dank Leet

1Du Har, best mien Gott, ekj preis die un hool dienen Nomen en Ieaforcht; du hast groosoatje Dinja jedonen krakjt soo aus du lang trigj vespruakst. Opp die kjenn wie ons secha veloten.

2Du hast de Staut gaunz venicht, un de huage Mieren enne Grunt jebrocht. De framde äare groosoatje Jebieda sent nu opp emma wajch.

3Un doawäajen preist een stoakjet Launt die, un jewaultmäsje Städa sent en Forcht ver die.

4De oame un dee waut Help fäld, hast du en Noot beschizt un jeholpen; du jeefst an Schutz vom Räajen, un Schauten von de heete Sonn, wan de hunjsche Fiend äwafollen aus een Owwada em Winta.

5Du helst de drinjende Hett enne Wiltnis opp, soo aus de Wolkjen de Hett von de Sonn trigjhoolen. Soo dolsd du däm hunjschen sien Jeschrech.

6De Har, dee aules rejieet, woat hia opp disen Boajch, fa aule Velkja oppe Welt eene scheene Moltiet utreeden. Daut woat eene groote Moltiet sennen met fatet Fleesch un oola Wien, met Moakj un gooda kloara Wien.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Hee woat daut Loaken aufdakjen, waut äwa aule Velkja es, un de Dakj von de Lenda wajchnämen.

8Gott de Har woat opp emma dän Doot wajchnämen. Hee woat aulem en sien Volkj de Tronen wajchweschen; un woat oppe gaunze Ieed, dän schlajchten Nomen von sien Volkj, wajchnämen. Dit haft de Har jesajcht.

9Aun dän Dach woaren see sajen: “Nu kjikjt. Dit es ons Gott, no wäm wie jeluat haben, daut hee ons raden wudd. Dit es de Har opp wäm wie hopten; well wie schaftich sennen un ons freien daut hee ons jerat haft.”

10Un däm Harn siene Macht woat disen Boajch Schutz jäwen. De Moabita woaren doljedrekjt woaren, soo aus Stroo enne Mestpras doljeklunjt woat.

11Un wan see uk met de Oarms langen, soo aus een Schwama biem schwamen, woat de Har äaren Stolt doch doldrekjen, krakjt eendoont woo see met de Henj graupsen.

12Äare vesechade Städen un huage Mieren woaren doljebroaken un enne Grunt jebrocht woaren. Dee woaren jlikjs de Ieed em Stoff ligjen.

Jesaja 26

Onse Staut es sea stoakj

1Wan dee Tiet kjemt, woat dit Leet en Juda jesungen woaren: Wie haben eene sechre Staut; de Har rat ons; hee jeft ons groote Mieren.

2Moakt de Staut Puaten wieda op. Daut Volkj daut dän Gloowen helt un rajcht ver am besteit, saul nengonen.

3Wäa dän Gloowen aun die helt, un sikj gaunz opp die velat, däm jefst du Fräd, ennare Fräd.

4Velot die emma opp däm Harn, bie Gott däm Harn best du emma secha.

5Hee sat dee rauf, dee huach rut wonen, un ritt de prauzje Staut dol; hee brinjt dee enne Grunt un schmitt dee em Stoff han.

6De Feet von de oame un utjenuzte gonen äwa dee un veklunjen dee.

7De Har moakt dän Wajch fa dän opprechtjen jlei; hee moakt dee äaren Wajch jlikj.

8Wie luaren no daut waut du deist, uk wan du strofen motst; mien jratstet velangen es die lowen un preisen.

9Enne Nacht bang ekj mie no die, un mien Jeist es hinjaraun no die. Wan du de Welt rechten deist, lieren de Menschen, waut rajcht es.

10Oba de gottloosa lieet doa nich von, wan du jnädich to an best; uk en een goodet Launt deit hee orrajcht un sitt nich woo harlich du, Har, best.

11Har, du hast diene Haunt oppjehowen, oba dee seenen daut nich; wies an emol woo du fa dien Volkj oppkjemst. Wies an daut du kjeenem vedroagen kaust, buta

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

dien Volkj, un dan woaren dee sikj schämen motten. Jo, lot an en daut Fia komen, waut du fa onse Fiend hast.

12Doch, du Har woascht ons Fräd jäwen; aules waut wie soowiet haben kunt foadich brinjen, hast du fa ons jedonen.

13Har, dee du ons Gott best, doa rejieren noch aundre Leidasch äwa ons, oba wie aunerkjanen bloos die.

14De aundre Leidasch stoawen un haben nich Läwen; dee sent aus Schauten un kjennen nich oppstonen, wiels du hast an bestroft un venicht, daut nich mea von dee jerät woat.

15Har du hast ons Volkj jrata jemoakt. Du hast ons Volkj jrata jemoakt, un hast die harlich jewäsen; du hast aul onse Jrensen wieda rut jesat.

16Har, en schwoare Tieden sieekj wie die; aus du ons bestrofen deetst, bäd wie die aun.

17Wäajen daut, waut du leetst opp ons komen, wia wie aus eene Fru dee doa schricht, un sikj en äare Weeen kjremt.

18Wie kjremden ons, aus de Fru en äare Weeen, oba waut doa väakjemt es bloos Wint. Wie haben ons Launt nich kunt wäaren, un haben de Menschen von de Lenda nich doljekjräajen.

19Oba diene Vestorwne, Har, woaren läwen, diene Doodes woaren oppstonen; muchten dee, dee unjare Ieed ligjen, oppwakjen un fa freid sinjen; Har du jefst Läwen soo aus de Deiw zemorjes, un du jefst dän Deiw opp dee waut oppe Ieed dol ligjen.

20Got en june Hiesa, mien Volkj, un schlut de Däaren hinja junt too; vestäakjt junt een kortet stootje, bat sien Oaja sikj utjetoopt haft.

21De Har kjemt väa von siene Städ, un bestroft de Menschen oppe Ieed, fa daut waut see orrajcht jedonen haben; dan woat de Ieed dee väabrinjen waut omjebrocht sent, un woat dee nich lenja vestäakjen.

Jesaja 27

Israel kjricht Help

1Wan dee Tiet kjemt, woat de Har met sien grootet stoakjet Schwieet däm hinjalestjen Leviatan ombrinjen; hee woat de groote Kjrät, dee sikj dan noch wajchschlikjen well, em Mäa doot schlonen.

2Wan dee Tiet kjemt, woaren see sajen: Ekj woa von eenen Wiengoaden sinjen von däm scheena Wien kjemt.

3Ekj sie de Har, un ekj fläaj dän; ekj wessa dän pinkjlich. Ekj paus Dach un Nacht opp no dän, soo daut däm nuscht schlajchtet woaren woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4Mien Oaja haft sikj jedolt, oba wan wäa Distlen un Onkrut brinjen well, wudd ekj däm nogonen un däm opphoolen un daut aulatoop vebrennen.

5Oba dee waut sikj aun mie hoolen, daut ekj an halpen saul, dee woaren Fräd met mie moaken; jo, dee woaren seenen daut ekj frädlich sie.

6Daut woat noch soo romkomen, daut Jakob siene Nokomen sikj enwartlen woaren, un de Israeliten woaren blieejen un jalsta sennen, soo daut de gaunze Ieed woat voll von äare Frucht sennen.

7Word jie soo sea jeschloagen aus june Fiend jeschloagen worden? Wieren bie junt soo väl Doodes, aus doa bie dee wieren, waut junt ombrochten?

8Nä, hee bestroft junt met Mot un neem junt enne Jefangenschoft; hee vestreid junt eenen Dach, aus wan een hunjscha Oostwint äwa kjeem.

9Daut es gaunz kloa, daut toom de Israeliten äare Sind veseenen, un äare Schult wajchnämen, motten see de Steena von de Aultoaren fa de Jetta dolbräakjen aus een Hupen vebrockeldet Kaulkjsteen, un kjeen enjeweidet Steenmol ooda Ruakopfa Aultoa fa de Jetta mea stonen haben.

10Wäajen däm Jettadeenst ligjen vesechade Städen un schmocke Hiesa veloten; dee sent ladich un onbewont aus eene Wiltnis. Nu grosen de Kjalwa doa, lajen sikj doa dol, un befräten de Asta doa.

11De Beem sent doljebroaken un de Asta vedrieejen; un de Frues läsen de Stakja toop to Brenholt. De Menschen doa haben soo weinich Vestentnis, daut dee waut an jemoakt haft kjeen Metlieden met an haft, un an kjeene Gonst wiesen woat.

12Wan dee Tiet kjemt, woat de Har aule Velkja vom Eufrat Riefa bat dän Ägiptischen Riefa utkloppen. Un hee woat junt, Israeliten, eenselwies oppsaumlen.

13Wan dee Tiet kjemt, woat eene groote Trompeet jeblost woaren, un dee waut en Assur veschlapt sent un dee waut en Ägipten vestat sent, woaren no Jerusalem komen un däm Harnopp dän heiljen Boajch aunbäden.

Jesaja 28

Waut Samaria vedeent haft

1Woo woat daut doch met de Staut gonen, dee Kroon met woonen de bedrunkne en Efraim soo stolt sent? Gaunz voll Wien, meenen see sikj waut met de schmocke Bloom dee nu vewalkjt es, opp däm Boajch en daut Tol daut soo goot drajcht.

2Horcht emol. De Har haft waut reed fa junt. Daut es soo aus een groota Hoagel un een hunjscha Storm, aus eene Äwaschwamunk dee aules utritt, un hee woat daut opp junt noppschmieten.

3De bedrunkne Lied en Efraim äare groosoatje Staut, woaren enne Grunt komen, aus wan dee met Feet vetraumpelt wieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Un de vewalkjte Bloom, dee ieescht soo schmock leet, opp dän Boajch en daut Tol, daut goot drajcht, woat daut gonen aus de ieeschte riepe Fiej verem Somma: wäa dee daut ieeschte sitt, nemt dee un at dee opp.

5Wan dee Dach kjemt, woat de Har, dee aules rejieet, opp dee, dee äwajebläwen sent, een schmocka Kraunz un Kroon sennen;

6un hee woat fa däm, dee em Rechtastool sett, een Jeist sennen, dee daut rajchte Jerecht jeft. Hee woat de Macht sennen fa dee, dee dän Fient bie daut Puat aufhoolen.

7Soogoa de Priesta un de Profeeten sent bedrunken, dee haben Wien un Bea jedrunken, daut see nich jlikj gonen kjennen. De Wien haft de Profeeten benomen, daut an daut nich kloa woat, waut de Har an wiesen well; un de Priesta sent soo dieslich, daut see sikj vestaupen, wan see eene Entscheidunk jäwen sellen.

8Kjeene von äare Deschen sent noch rein, wiels see doanopp jekolkjt un jespäajen haben.

9De Lierasch sent soo kjinjrich jeworden aus eena waut jrod gonen lieet. Woo kjennen dee noch wäm waut lieren? Woo kjennen dee waut utlajen?

10See sajen utwendich opp, waut see selfst nich vestonen; un sajen emma wada väa, waut see selfst nich nokomen.

11Daut es aus wan daut en eene framde Sproak, ooda daut en onvestentelje Wieed es, wan de Har de Menschen sajcht,

12soo aus hee vesproaken haft: Siet ruich, hia es june Städ; jie brucken junt nich meed moaken; hia kjenn jie en Fräd läwen. Oba jie jehorchten am nich,

13un nu sent junt däm Harn siene Wieed aus wan ekj waut utwendich saj, daut nich to vestonen es; un aus wan ekj emma wada saj waut nich notokomen es. Un jie woaren junen Wajch gonen un dolfaulen, jie woaren enne Grunt komen, un faustjenomen un wajchjefieet woaren.

14Jie Leidasch en Jerusalem, dee jie soo spotten, horcht emol no waut de Har sajcht.

15Jie meenen daut jie haben eenen Bunt jemoakt met däm Doot un daut Doodenrikj. Jie meenen daut met lieejen un väajäwen hab jie junt von dän grooten Schoden beschizt.

16Na, Gott de Har sajcht to junt: Horcht emol, ekj sat en Zion eenen Akjsteen, een sea fausta Steen, dee nich veschift, een wieetvolla Steen, dee hoolen woat. Wäa Gloowen helt, woat nich ut Angst tekjen.

17Ekj woa aufmäten auf rajcht jedonen woat, un aus met een Bliejewicht aufschazen waut opprechtich es. Daut woat sennen aus wan de Hoagel jun Schutz von Läajes tweijeschloagen haft, un eene Äwaschwamunk en jun Hus nenjekomen es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Jun Bunt met däm Doot un daut Doodenrikj woat to Enj komen un nuscht wieet sennen. Wan de groota Schoden komen woat, woat dee junt dolschlonen.

19Jiedatsmol wan dee kjemt, woat dee junt wajchfieren. Daut woat Dach fa Dach äwa junt komen; jie woaren daut Dach un Nacht uthoolen motten. Un wan jie de Norecht to Hoat nämen woaren, woat junt daut gruslich grulen.

20Dan woat daut sennen soo aus jie noch emol sajen: Daut Bad es too kort toom sikj utstrakjen, un de Dakj es too schmaul toom sikj enrollen.

21De Har woat sikj äwahäa moaken aus emol opp däm Boajch Perazim, hee woat aungonen aus emol em Gibeon Tol. Hee woat siene Oabeit derchfieren, oba woo framd schient ons de Oabeit. Hee woat siene Sach nogonen, oba woo butajeweenlich es de Sach.

22Dan lot nu no met jun spotten, daut june Kjäd nich fausta jetrocken woat; wäajen Gott de Har, dee aules rejieet, haft mie weeten jeloten daut een grootet vedoawen äwa daut gaunze Launt komen woat.

23Horcht no waut ekj saj, un paust opp waut ekj vetal:

24Wan de Foarma verem seien plieecht, blift hee dan en eent biem plieejen un opplokren?

25Es daut nich leewa, daut wan hee jeoabeit haft, dan plaunt hee Dell un Peetaselje, un seit Weit un Joascht wua hee daut well, un Spelz delenjd de Kaunten?

26Sien Gott haft am dän rajchten Wajch jelieet; dee haft am daut kloa jemoakt.

27Un de Dell woat nich met de Schlap jedrascht, un de Päpakjieena nich met eene Waulz. De Dell woat met eenen dennen Stock jeklopt, un de Päpakjieena met dän kjlienen Kloppstock.

28Daut Jeträajd, waut Brootmäl jäwen saul, woat nich en eent wajch jepitscht un veklunjt, soo daut et aula fien schleit; daut Pieet un de Utfoasteen foaren doa bloos, bat daut eemol utjedrascht es.

29Dee Har, dee aules rejieet, haft uk doatoo daut Vestentnis jejäft; sien Rot es wundaboa; sien Wajch kjemt emma goot ut.

Jesaja 29

Woo Jerusalem daut gonen woat

1Oba Jerusalem, de Staut wua mien Aultoa es, un de Staut wua David sien Loaga oppschluach, lot de Joaren eent nom aundren vebie ranen un hoolt aul de Heljedoag.

2(Wan jie dee nich woaren iernsta nämen,) dan woa ekj jun Zentrum en Jefoa brinjen, daut jie jaumarieren un truaren woaren; un Jerusalem woat een Opfadesch sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Ekj woa junt runtom beloagren, un woa mie runtom Torms un Oppfoaten buen.

4Dan woascht du von enne Ieed räden, un vesieekjen waut Wieed väatobrinjen; du woascht eene Stemm aus een Jeist enne Ieed haben, ooda aus wan em Stoff jefuschelt woat.

5Aul june väle Fiend woaren aus fienet Stoff sennen, un de väle waut junt unjadrekjten, woaren aus Haksel em Wint sennen. Plazlich un onverhofs

6woat de Har, dee aules rejieet, met junt veräakjnen; daut woat rumlen, die Ieed woat schedren, un daut woat lud häagonen. Daut woat soo aus een Stormwint sennen, un soo aus een ruzhendet Fia, daut sikj derchfrat.

7Un aul dee väle von de Lenda, waut jäajen Jerusalem strieden, un jäajen june stoakje Mieren kjamfen, un aul dee, dee junt soo enjsten, woaren jewast sennen aus een Droom, dee eenem enne Nacht kloa woat.

8Daut woat fa june Fiend soo sennen aus fa eenem däm doa hungat, un dan dreemt, daut hee at, wan hee oba oppwakjt, hungat am noch emma. Ooda soo aus fa däm waut darscht un hee dreemt hee drinkjt, un wan hee oppwakjt darscht am noch. Krakjt soo woat aul dee väle Velkja daut gonen, dee jäajen dän Zions Boajch kjamfen.

Sikj selfst waut väamoaken.

9Doot junt schoslich un woat Schosels; doot junt blint, un kjikjt nich opp; dee äa Denkjen es derch eenaunda, oba nich von Wien; dee stolpren, oba nich wäajen waut stoakjet.

10Nä, de Har haft soo lang to junt jerät, daut jie schleeprich jeworden sent; de Profeeten, waut Sachen sullen kloa woaren, es de Kopp bedakjt un daut Uag toojegonen.

11Doawäajen es daut waut de Profeeten säden aus een veschlotna Breef fa junt. Wan dee wäm jejäft woat, dee läsen kaun, un jie sajen hee saul läsen, dan sajcht hee, hee kaun nich, wiels daut veschloten es.

12Un wan dee eenem jejäft woat, dee nich läsen kaun, un jie sajen hee saul läsen, dan sajcht hee, hee kaun nich läsen.

13De Har sajcht: Wiels dit Volkj schmocke Wieed rät, un feine Dinja von mie sajcht, oba sikj nich werkjlich no mie kjieet,

– dee wiesen mie äare Forcht bloos met Menschen Räajlen dee see haben lieet nosajen –

14doawäajen woa ekj wada soont doonen waut an een Rotsel es, daut see sikj wundren un wundren woaren. Un de Weisheit von de kluake woat veschwinjen, un daut Vestentnis von de jelieede woat sikj nich wiesen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Woo woat dee daut doch gonen, dee sikj waut väanämen un meenen, see hoolen daut stell von däm Harn; un krakjt soo fa dee waut sikj entschuljen met: Wäa haft daut jeseenen? Wäa weet doa waut von?

16Daut es je gaunz vedreit. Es de Toppstrikja soo to vejlikjen met däm Leem? Kaun daut waut eena jemoakt haft daut vestrieden, daut deejanja daut jemoakt haft? Kaun daut waut eene Form jekjräajen haft, sajen daut dee wäa daut formd nuscht wist?

17Woat de Libanon Woolt nich boolt goodet Akalaunt sennen, un daut goode Akalaunt met Woolt bewossen woaren?

18Wan dee Tiet kjemt, woaren de doowe hieren, waut en een Buak jeschräwen es; un de blinje woaren von en äare diestre un dunkle Welt seenen kjennen.

19Dee, waut nich huach aunjeseenen sent, woaren niee Freid em Harn haben; un de oamste Menschen woaren sikj freien äwa däm, dee en Israel heilich es.

20Dee waut aundre utnutzen ooda vespotten, woaren dan nich mea rom sennen; un dee waut doano ut sent, Onheil aun to rechten woaren doljeschloagen sennen.

21Dit sent dee waut aundre met een Wuat schuldich moaken, un eene Faul oppstalen fa däm, dee sikj em Jerecht rajchtfoadjen well, ooda met lieejen däm oschuldjen sien rajcht wajchnämen.

22De Har, dee Abraham jerat haft, sajcht nu to Jakob siene Nokomen: De Israeliten sellen nich mea beschämt sennen; dee woaren nich mea aus schwak aunjeseenen woaren.

23Wan de Israeliten woaren seenen waut ekj doo, wooväl ekj an wada jemoakt hab, woaren see mie aunseenen aus dän heiljen Gott. See woaren dän, dee en Israel heilich es, aus heilich aunseenen, un met staunen ver Israel äaren Gott stonen.

24Dee waut vewert en äaren Jeist wieren, woat daut kloa woaren; un dee waut grumsaujden, woaren sikj belieren loten.

Jesaja 30

Velot junt nich opp Ägipten

1Woo woat dee Menschen daut gonen, dee soo jäajenaun sent, sajcht de Har. Jie nämen junt onen mie Sachen väa; jie moaken een iernstet Vespräakjen onen daut jie no mienen Jeist horchen. Un soo lod jie noch mea Schult opp daut, waut jie veschulcht haben.

2Wan junt Help fält, go jie no Ägipten, onen daut jie mie doano froagen. Jie meenen de ägiptischa Kjennich woat junt Schutz jäwen, soo aus een Schautendak jäajen de Sonn beschizt,

3oba jie woaren junt met Ägipten aunschmäaren, un woaren junt schämen met daut waut de Kjennich deit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4June Leidasch mäajen aul en Ägipten en Zoan un Hanes aunjekomen sennen,

5oba dee woaren sikj aula schämen motten, wäajen daut Volkj, waut an nuscht halpt. Dee äare Help helt nuscht en, un moakt bloos veläajen un beschämt.

6Dit es waut Jesaja groot wort äwa de Tieren en daut Launt em Sieden Kanaan: Dee motten veenjst derch de jefäadelje Jäajent gonen, wua Leiws brellen un Schlangen schnerren, un äare junge aus Flaumen flitzen; opp Äsels un Kameelen motten dee Sachen droagen no een Volkj, daut nuscht halpen kaun.

7De Help, waut Ägipten jäwen kaun, helt nuscht en. Doawäajen nan ekj an nu: “Daut tome Ojjeheia”.

8Ekj well nu haben daut du saust gonen aul dit opp enne Tofel dolschriewen un en eenen Rejista enfieren, soo daut et lang blift, sea lang, en de Doag waut noch komen.

9See sent een onjehuarsomet Volkj. Eena kaun sikj nich opp an veloten, un dee horchen nich no waut de Har väasajcht.

10See sajen: De Profeeten sellen kjeene Ensecht kjrieen, un sellen de Woarheit nich väabrinjen; see sellen daut sajen waut aunjenäm es, un daut waut sikj scheen hieet.

11See sajen: Got utem Stich, Stot ons nich em Wajch; wie wellen nich mea von däm hieren, dee en Israel heilich es.

12Doawäajen kjenn jie doamet räakjnen, sajcht dee, wäa en Israel de Heilja es, wiels jie dit Wuat nich jeacht haben, un junt opp Jewault jespezt haben, un junt opp Lest veloten,

13daut dise Sind soo fa junt sennen woat, aus eene Spoolunk en eene huage Mia, dee utbukt un met eemol faulen kaun, un plazlich en eenem nu dolfelt.

14Dee brakjt en fiene Stekja, soo aus een Leemtopp, wua kjeen Biet groot jenuach es toom Gloot utem Owen to nämen, ooda toom Wota von de Zista to schapen.

15Dit es waut Gott de Har sajcht, dee wäa en Israel de Heilja es: Wan jie junt nom Harn kjieren un ruich bliewen, woa jie junt raden; wan jie stell bliewen un vetruen hoolen, woa jie stoakj sennen. Oba soo wull jie daut nich.

16Jie säden: “Nä, wie woaren opp Pieed flichten”; doawäajen woa jie nu flichten. Un jie säden: “Wie woaren opp Ranasch rieden”, oba jun Fient woat stoakja ranen.

17Von june woaren 1.000 flichten, wan junt eena enjsten woat; un wan junt fiew jäajenaun komen, woa jie flichten, daut jie soo wietleftich sent aus een Flagpol opp eenen Boajch, ooda een eensjet Jrens Tieekjen oppem Eewa.

18Doaropp, daut hee junt Jnod bewiesen kaun, luat de Har no junt; hee moakt sikj reed, daut hee junt kaun jenstich sennen. De Har es een Gott, dee nom rajcht kjikjt; seelich sent dee, dee äare Hopninj opp am haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Jie Lied, dee oppem Zions Boajch en Jerusalem wonen, jie woaren nich lang hielen brucken. Hee woat junt secha jenstich sennen, wan jie am aunroopen. Hee woat soo schwind auntwuaten, aus hee junt hieet.

20De Har woat junt Schwieejet derchkeiwen loten un Betret dolschlucken loten. Oba dan woaren june Liera nich mea vestoaken sennen; un june Uagen woaren no june Lierasch jerecht sennen.

21Un jiedatsmol, wan jie eenen Wajch ooda dän aundren aufdreien wellen, woa jie von hinja junt hieren: “Daut es de Wajch. Go doa.”

22Dan woaren junt de jeschnizte un jegotne Jetta, un daut Selwa un daut Golt, met waut dee beschloagen sent, soo väl wieet sennen aus schwiensche Kodren, un jie woaren dee rutschmieten un sajen: Rut met dit.

23Un daut Sot, waut jie opp daut Launt jeseit haben, woat hee met Räajen wesren, soo daut jie goot to äten haben woaren, von daut waut jun Aka junt drajcht. Un jun Vee woat dan opp groote Weiden grosen gonen.

24De Ossen un Äsels, met woone jie daut Launt akren, woaren goodet Fooda to fräten kjrieen, woont jie met de Scheffel un Forkj utjestowen haben.

25Un en dee Tiet, wan de Schutztorms toopschorren un sea väl Menschen omjebrocht woaren sennen, woat bie junt opp jieda Boajch un jieda Eewa daut Wota schälen.

26En dee Tiet, wan deHar de Wunden von sien Volkj, dee hee jeschloagen haft, vebinjen woat, un daut velazte, waut hee opp an jebrocht haft, veheelen woat, woat de Mon soo dach aus de Sonn sennen, un de Sonn säwenmol soo dach aus nu sennen. Dee woat en eenen Dach soo väl Licht jäwen aus nu en säwen Doag.

27Kjikjt emol. Däm Harn siene Macht es von wiet auf to seenen. Daut kwaulemt von sien brennenda Oaja; siene dikje Leppen wiesen woo veläajen hee es, un siene Tung es een rietendet Fia.

28Hee frodemt aus een äwaranenda Riefa, daut see bat aum Jenekj äwaschwommen woaren. Hee säft de Velkja un vedoaft dee; un sat dee eenen Toom opp un moakt, daut see sikj enne Grunt ranen.

29Jie woaren sinjen kjennen, soo aus dän Owent, wan een heiljet Fast jefieet woat; jie woaren soo jlekjlich sennen, aus dee waut met Fleeten gonen no däm dee Israel Schutz jeft, dee, dee opp däm Harn sien Boajch wont.

30Un de Har woat siene majchtje Stemm hieren loten, un Lied woaren seenen, woo hee met sienen wutjen Oaja un rietendet Fia, met Wolkjenbruch, Blitz un Hoagel aules vefrat.

31De Assiera woaren veenjst sennen, wan see däm Harn siene Stemm hieren un sienen Stock äwa an kjrieen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32De Har häft sienen Oarm opp toom Kjrich jäajen Assur. Met jieda Schlach met dän see jestroft woaren, wan de Har met sienen Stock priejelt, woaren de Drommeln un Zitta spälen.

33De Städ toom de Doodes vebrennen un soogoa däm Kjennich, es aul lang reed jewast; daut es een deepa un breeda Plauz, un haft een grootet Holt Fia. Däm Harn sien Odem flaumt doa nenn, soo aus een Stroom brennendet Schwäwel.

Jesaja 31

De Har halpt, un aundre Lenda äare Armeeen doonen nich

1Woo saul daut noch met dee, waut no Ägipten no Help ranen, un sikj opp Pieed un Woages veloten, wiels see väl von dee haben, un sikj opp Rittasch stetten, wiels dee stoakj sent, un kjieren sikj nich no däm, dee en Israel heilich es, un roopen nich däm Harn aun.

2Oba hee haft daut goot derchjedocht, un haft Onheil jebrocht; hee nemt sien Wuat nich trigj. Hee woat jäajen dee komen, dee orrajcht haundlen, un jäajen dee, dee daut beese unjastetten.

3De Ägipta sent Menschen un nich Gott, äare Pieed sent Fleesch un nich Jeist. De Har woat siene Haunt utstrakjen, un dan woat dee, dee halpen saul, sikj vestaupen, un dee, dee jeholpen woat, woat hanfaulen. Dee woaren beid toop omkomen.

4Dit haft de Har mie jesajcht: Soo aus een junga Leiw ooda een aundret jefäadeljet Tia äwa daut gnort, waut hee jeschlacht haft, un sikj vom Jeschrech nich wajch enjsten lat, wan uk een Deel Hoads am proowen auftojoagen, soo woat de Har, dee aules rejieet, sien Enj faust hoolen, wan hee toom Kaumf opp dän Zions Boajch rauf kjemt.

5Soo aus een Voagel met de Flichten Schutz jeft, woat de Har, dee aules rejieet, Jerusalem bewoaren; hee woat an bewoaren un raden, hee woat an veschoonen un friemoaken.

6Jie Israeliten, komt doch trigj no däm, däm jie soo schlemm verot haben.

7Un wan dee Dach kjemt, woa jie de selwane un goldne Jetta, dee jie to june ieejne Schaund jemoakt haben, aula wajchschmieten.

8Dan woat Assur hanjerecht woaren, oba nich derch eene Armee von Menschen; waut jratret aus een Schwieet von Menschen woat de Assiera venichten. Dee woaren ver dän Fient flichten, un äare junge Mana woaren to de Oabeit jedwungen woaren.

9Dee, opp wäm see sikj veloten, woat en Angst veschwinjen; un de Leidasch woaren veschrocken äare Posten veloten. Dit es waut de Har sajcht, dee en Zion een Fia aum gonen haft, un en Jerusalem Gloot jlieejen haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jesaja 32

De gooda Kjennich

1Horcht emol. Doa woat een Kjennich rejieren, dee daut woat väahäwen, waut
jerajcht es; un siene aunjestalde woaren rechtich haundlen.

2Dee woaren fa daut Volkj soo sennen aus Schulinj em Storm, ooda een Dak, wan
de Räajen prosselt; soo aus een Stroom en eene drieeje Jäajent ooda de Schauten
von eenen grooten Steen en een drieejet Launt.

3Dan woaren dee, dee seenen kjennen, nich de Uagen toohoolen; un dee, dee
hieren kjennen woaren horchen.

4Dee oschuldje woaren kluak sennen, un dee, dee stomaden, woaren goot un kloa
räden kjennen.

5Dee, dee schoslich es, woat nich mea huach aunjestalt woaren, un de Spetzbub
woat nich huach jeacht woaren.

6De Schosel rät soont waut nich toophelt, un hee nemt sikj väa, waut orrajcht es:
hee eeft een gottlooset Läwen, hee sajcht soont äwa däm Harn, waut nich soo es,
hee lat de hungaje hungrich bliewen, un helt Wota trigj von dee waut darscht.

7Dän Spetzbub siene Wäaj sent bees; hee moakt eenen beesen Plon, daut hee de
oame met siene Läajes utnuzt, uk wan dee verem Jerecht opp daut bestonen, waut
rajcht es.

8Oba dee, wäa aunjeseenen es, nemt sikj waut aunjeseenet väa, un blift bie daut,
waut aunjeseenen es.

9Jie Frulied, dee soo eendoontich sent, horcht emol no waut ekj saj; jie Mejales, dee
jie junt soo secha sent, paust opp no waut ekj saj.

10En een bät äwa een Joa, woaren dee, dee sikj soo secha wieren, schudren, wiels
doa woaren kjeene Wiendruwen toopjeläst woaren, un doa woat kjeene Frucht
aun de Beem sennen.

11Flautat, dee jie soo eendoontich sent, un schudat junt, dee jie soo secha sent;
trakjt june schmocke Kjleeda auf un nämt junt daut Truakjleet om.

12Klaupt junt oppem Brostknoaken, wäajen, waut opp daut schmocke Flekj
jeworden es, un waut em Wiengoaden vedorwen es;

13truat äwa mien Volkj äa Launt, wua nu Onkrut un Distlen waussen, un uk äwa de
schaftje Hiesa en de jlekjelje Staut.

14Wiels de Paulausts woaren ladich stonen, un de Staut, wua soo väl Menschen
wieren, woat onbewont sennen. En de vesechade Städa un Torms woaren bloos
noch wille Tieren husen, un de Häaden woaren doa weiden.

Wan de Jeist ieescht kjemt

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Wan de Jeist von bowen opp ons woat utjegoten woaren, woat de Wiltnis een fruchtboaret Launt sennen, un daut fruchtboare Launt woat driewen aus een Woolt.

16Dan woat enne Wiltnis un opp daut fruchtboare Launt aulawäajen nom rajcht jeseenen woaren.

17Un wiels daut rajchte jedonen woat, woat doa Fräd sennen; un daut woat opp emma stell un secha sennen,

18un mien Volkj woat en een rujet Launt wonen, wua äare Hiesa lang stonen woaren. See woaren onvestieet un tofräd sennen.

19De Hoagel woat dän Woolt dolschlonen, un de Staut woat enne Grunt jebrocht woaren.

20Jie woaren sea jlekjlich sennen, daut jie emma biem Stroom akren kjennen, un jun Vee un june Äsels woaren frie oppe Weid gonen.

Jesaja 33

Groote Jefoa un groote Help

1Woo woat daut noch met die gonen, dee du vedoawen deist un nich vedorwen woascht, dee du stälen deist, un selfst nich bestolen woascht. Wan dien vedoawen to Enj jebrocht woat, woascht du vedorwen woaren; un wan dien stälen woat derch sennen, woascht du bestolen woaren.

2Har, sie ons jnädich; wie luaren, daut du waut deist. Muchst du aule Morjen de stoakja fa ons sennen; muchst du ons ut daut schwoare ruthalpen.

3De Velkja flichten, wan du roopst; de Lenda vestreien, wan du äwadäl kjemst.

4Äare Sachen woaren wajchjefieet, soo aus von Kjniepasch; doa woat nopp jesprungen, aus von Graushoppa.

5Daut es groosoatich met däm Harn; hee wont opp eene huage Städ. Hee sitt doano daut aulawäajen en Zion nom rajcht jeseenen woat, un daut see jerajcht läwen,

6Hee woat june Tiet frädlich moaken. Hee woat junt emma wada raden, un junt Weisheit un Vestentnis jäwen. Waut Zion togonsten steit, es daut see Forcht fa däm Harn haben.

7Kjikjt emol. De Lied oppe Gaussen hielen, dee waut vesochten frädlich to beräden, dee hielen betre Tronen.

8De groote Wäaj sent onbrukboa, kjeena woacht sikj mea rut. Eene beräde Sach woat nich mea jehoolen, un dee, dee sikj opp dän Bunt beroopen, woaren veacht; daut Menschenläwen es nuscht mea wieet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Daut Launt licht onbesorcht un vewossen, de Woolt en Libanon es vebroaken un vefult, de fruchtboare Scharon Jäajent es drieejet Ollaunt, un en Baschan un Karmel faulen de Bläda von de Beem.

10Nu, sajcht de Har to de Velkja, nu woa ekj äwadäl komen. Ekj woa nu aunerkjant woaren.

11June Plons hoolen soo väl en aus Stroo, waut jie to Staund brinjen es aus Stoppel; waut jie utodmen es een Fia, daut junt vebrennen woat.

12De Velkja woaren to Kaulkj vebrent woaren; dee woaren soo aus aufjehakte Distlen vebrennen.

13Dee waut jie wiet auf sent, horcht waut ekj jedonen hab; un jie, dee jie dicht bie sent, kjikjt woo stoakj ekj sie.

14Dee, dee en Zion orrajcht doonen, vefieren sikj; dee waut sikj nich opp Gott veloten, sent met Forcht benomen. Wäa kaun daut uthoolen bie een Fia, daut soo sea frat? Wäa von ons kaun bie soon Fia läwen, waut nienich nolat?

15Daut kaun dee, wäa bie daut rajchte blift un de Woarheit rät, dee, wäa kjeen onopprechtjen Loon nemt, dee, dee sikj nich bekjeepen lat, un wäa doa nich no horcht, wan hee jekroacht woat een Läwen to nämen, un nich de Uagen doabie haft wan waut orrajcht jedonen woat.

16Dee woat opp eenen huagen Plauz wonen, un de Boajch woat sien Schutz un siene sechre Städ sennen. Däm woat daut Broot hanjerieekjt woaren, un sien Wota woat nich utranen.

Met disen Kjennich sent jie secha

17Dan woa jie seenen, woo fein daut met een Kjennich es; un jie woaren äwa een grootet Launt kjikjen.

18Dan woa jie trigjdenkjen woo jie en Angst fruagen: Wua es dee, dee von ons Tolungen velangt? Wua es dee, dee ons aufschazt? Wua es dee, dee de Torms talen deed?

19Oba jie woaren nich mea de frajche Menschen seenen, waut eene framde Sproak räden, dee jie nich vestonen kunnen, un Wieed räden, waut junt nuscht meenden.

20Kjikjt emol no Zion, dee Staut wua wie toom Fast toopkomen. Doa see jie, woo tofräd Jerusalem es, un daut Zelt, daut nich wieda jebrocht brukt. De Zeltstekjels woaren nich wada rutjetrocken woaren, un de Strenj woaren nich aufrieten.

21Doa woat de Har wundaboa fa ons sennen: soo aus eene Städ met breede Riefasch, wua kjeen Schepp nenroodlen woat, un kjeen stoltet Boot nenkjemt;

22De Har fieet fa ons daut rajcht en, de Har rejieet äwa ons; de Har es ons Kjennich, un de Har woat ons raden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23De Strenj opp däm Fient siene Schäp woaren schlaup henjen, soo daut de meddel Post nich woat faust stonen, un see woaren nich kjennen de Säajlen opphäwen. Dan woa jie junt nämen, waut opp de Schäp es; soogoa de lome woaren waut doavon kjrieen.

24Kjeena von june Menschen woat sajen: “Ekj sie nich jesunt”; de Menschen, dee doa sent, woaren äare Sinden vejäft sennen.

Jesaja 34

Woo Edom daut gonen woat

1Komt hää, jie Velkja un horcht, paust opp, jie Lenda, no waut ekj saj; lot aule Menschen oppe Welt dit hieren, un lot de Ieed un waut doabennen es fa dit zeijen.

2De Har es veläajen met aule Velkja, un gaunz foadich äwa äare Armeeen; hee woat dee venichten un ombrinjen.

3Daut Bloot von äare Doodes woat von de Boaj ranen, un dee waut stoawen, woaren oppe Stap ligjenbliewen, bat see wiet un breet stinkjen.

4Dee, dee bowa de Ieed jebeeden, woaren vefaulen, un waut wie bowa ons seenen, woat toopjerolt woaren aus eene Buakroll; dee äare Krauft woat aula vegonen, soo aus een vewalkjtet Blaut aun de Wienrank, ooda een drieejet Blaut am Fiejenboom.

5Wan mien Schwieet ieescht gaunz saut es von dee, dee bowa de Ieed sent, dan woat daut opp Edom rauf komen, daut Volkj woont ekj em Jerecht em Baun jesat hab.

6De Har haft een Schwieet; un daut rant met Bloot un es met Fat beschmäat; Bloot von Schop un Kosen un Fat von Nieren von Bakj; De Har moakt een Opfa en de Staut Bozra, met eene groote Schlacht en daut Launt Edom.

7De wille Ossen woaren doljeschloagen woaren, un de junge Stoakjen un stoakje Bolles uk. Äa Launt woat voll Bloot jetrocken sennen, un äare Ieed met Fat beschmäat woaren.

8Doa kjemt een Dach, wua de Har bestrofen woat, un wua hee fa Zion enstonen un trigjtolen woat.

9De Riefasch en Edom woaren Täa sennen, un de Ieed woat Schwäwel sennen; de Ieed woat brennenda Täa sennen.

10Daut woat Dach un Nacht brennen, un woat en eent wajch rieekjren. Daut woat fa aule Tieden drieejet Ollaunt bliewen, un doa woat niemols wada wäa derch gonen.

11Ulen un Boschhunj woaren daut ennämen, un Hofkjes un Oshakasch woaren doa läwen. De Har woat doa een Motbaunt äwatrakjen, daut aules woat vedorwen woaren, un een Blie Jewicht doa naunhenjen, daut et to nuscht to brucken es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Daut woat nich mea aus een Rikj aunjeseenen woaren, un doa woaren kjeene sennen toom daut rejieren.

13De Mieren woaren met Distlen bewaussen, un de Paulausts met Brennartel un Onkrut; de Wilw un de Ulen woaren sikj doa Tus moaken.

14Veschiedne wille Kauten woaren sikj doa trafen, wille Kosen woaren soo aus beese Jeista eena toom aundren schrieen, un daut Nacht Jespanst woat sikj doa utreiwen.

15De Feil Schlang woat doa äa Nast moaken un doa em Schauten äare Eia utbrooden; un Oshakasch woaren doa eena met dän aundren rom flieejen.

16Kjikjt junt daut no em Harn sien Buak; nich eena von dise woat utbliewen, kjeena woat onen dän aundren sennen. De Har haft sien Wuat fa dit jejäft, un sien Jeist brinjt daut aula to Staund.

17Hee haft daut Loss äwa an jeschmäten, un hee jeft an daut ut siene Haunt; hee haft daut met däm Motbaunt toojemäten daut see daut opp emma haben sellen, un opp aule Tieden doa wonen.

Jesaja 35

Daut Heil kjemt

1De Wiltnis un daut Drieechlaunt woaren sikj freien; daut drieeje Ollaunt woat jlekjlich sennen un met Bloomen dachen.

2Daut woat sea blieejen un lud un schaftich sinjen. Daut woat doa soo schmock sennen aus em Libanon, un soo groosoatich aus bie Karmel un Scharon. Dan woat daut kloa woaren, woo harlich de Har es un woo prachtvoll Gott es.

3Moakt de schwake Henj wada stoakj, un de enjekjnekjte Kjnee wada stoakj.

4Sajcht to dee, woone äaren Moot veloaren haben: “Hoolt junt stoakj; habt nich Angst. Horcht emol. Jun Gott kjemt. Hee woat selfst komen un junt raden; hee woat Rach eewen un trigjtolen.”

5Dee, dee blint sent, woaren dan met äare Uagen seenen kjennen, un dee, dee doof sent, woaren de Uaren opgonen.

6Dee, dee lom sent, woaren aus een Ree sprinjen, un dee, waut nu stomm sent, woaren met freid sinjen. Enne Wiltnis woat Wota väakomen, un en daut drieeje Launt woaren Riefasch ranen.

7Wua bloos heeta Saunt es, woat daut pudlich woaren, un wua daut too drieech es, woaren Kjwalen sennen. Wua ieescht de Wilw lagen, woat daut sompich sennen, un met huaget Graus un Schelp bewaussen.

8Dan woat doa een gooda Wajch sennen, un see woaren dän, dän heiljen Wajch, nanen. Wäa nich em Hoat rein es, woat doa nich bowen gonen; dee es fa soone, dee sikj aun dän Wajch hoolen, de schoselje woaren doa nich bowen gonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Doa woat kjeen Leiw sennen, un kjeen jefäadeljet Tia woat doa gonen; soont es opp dän Wajch nich to finjen. Dee es fa dee, dee friejekoft sent.

10Un dee, woone de Har friejekoft haft, woaren no Zion komen un met freid sinjen; dee woaren opp emma schaftich sennen, aus eena dee eene Kroon drajcht; Freid un Jlekj woaren an to hoolen kjrieen, un Trua un stänen woaren von an ranen.

Jesaja 36

De Assiera komen aun Jerusalem naun

(2.Kjen 18,13–19,8)

1Aus Hiskia en sien 14. Joa Kjennich wia, kjeem Sanherib, de assierischa Kjennich met siene Armee jäajen Juda. Un hee neem aul de Städa en, waut eene Mia un Jewäa hauden.

2Dan schekjt de assierischa Kjennich dän Rabschake un väle Soldoten von Lachisch no Jerusalem, no däm Kjennich Hiskia. Un de Rabschake stald sien Loaga bie de Wotaleidinj von daut huage Wotaloch opp. Daut es opp dän Wajch no de Städ wua see Woll wauschen.

3Un Eljakim, dee de Äwasechta fa däm Paulaust wia, Hilkija sien Sän, un Schebna, dee de Schriewa wia, un Joach, Asaf sien Sän, dee de Bieekja von de Jeschicht von daut Kjennichrikj oppbewoad, jinjen no am.

4Un de Rabschake säd to an: Sajcht däm Kjennich Hiskia: Dit es waut de groota Kjennich, de Kjennich von Assierien sajcht: Woo best du die soo secha? Opp waut velatst du die?

5Kjennen een poa Wieed jäajen dän Plon von eenen Kommandaunt, ooda jäajen de Jewault von eene Armee stonen? Opp wäm velatst du die, nu daut du die onaufhenjich von mie jemoakt hast?

6Velatst du die opp Ägipten? Dee sent aus een vespellada Stock, soo daut wan sikj doa wäa bowen länt, spekjt am dee derch de Haunt. Daut es waut de ägiptischa Kjennich to aulem deit, dee sikj opp am veloten.

7Ooda proow jie junt opp däm Harn junen Gott to veloten. Haft Hiskia nich krakjt däm siene huage Opfastäden un siene Aultoaren oppjeriemt un to Juda un Jerusalem jesajcht, daut jie bloos bie däm Aultoa en Jerusalem aunbäden sellen?

8Mien Har, de assierischa Kjennich, es reed met die to waden, daut wan hee die 2.000 Pieed jeef, wurscht du nich opp jieda eent von de Pieed eenen Ritta stalen kjennen.

9Woo jleefst du daut du de Macht von dän Kapitän von onsen Kjennich siene schwakste Aufdeelunk trigj hoolen woascht, wan du die opp de Woages un Pieed von Ägipten veloten deist.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Un dan uk noch, jleefst du daut wie sent onen däm Harn häa jekomen om junt to vedoawen. Daut es nich soo, wiels de Har säd to mie: Go emol no daut Launt un vedoaw daut.

11Dan säden Eljakim, Schebna un Joach to däm Rabschake: Räd doch to ons opp aramäisch. Daut vesto wie goot. Räd nich ver onse Lied, dee hia oppe Mia sent, opp Hebräisch.

12Un de Rabschake säd: Meest du daut mien Har mie no dienen Harn un no junt jeschekjt haft aul dit to sajen, un nich to dee waut oppe Mia sent. Dee woaren krakjt soo met junt toop äa ieejnet Aufgank fräten un äa ieejnet Pisch drinkjen.

13Dan stunt de Rabschake opp un roopt lud opp Hebräisch: Horcht waut de groota Kjennich, de Kjennich von Assierien, sajen lat.

14Dit es waut de Kjennich sajcht: Lot junt nich hinjat Licht fieren von Hiskia. Dee kaun junt nich raden.

15Un lot junt nich von Hiskia beräden, daut jie junt opp däm Harn veloten sellen, wan hee uk sajcht daut de Har junt raden woat, un daut dise Staut nich woat von däm Kjennich von Assierien enjenomen woaren.

16Horcht nich no Hiskia. De assierischa Kjennich sajcht: Moakt een Äwareenkomen met mie un äwajäft junt mie. Dan woat een jiedra von siene Wienrank un von sienen Fiejenboom äten un von sienen Borm drinkjen,

17bat ekj kom un junt no een Launt näm, daut soo aus jun Launt es. Een Launt met Jeträajd un Wien, un een Launt met Broot un Wiengoades.

18Lot junt nich von Hiskia beräden, wan hee sajcht daut de Har junt raden woat. Haben de Jetta von de aundre Lenda an jerat von däm assierischen Kjennich siene Macht?

19Wua sent de Jetta von Hamat un Arpad nu? Wua sent de Jetta von Sefarwajim? Un wua sent de Jetta opp woone de Lied von Samaria sikj veleeten? Haben dee Samaria raden kunt, jäajen miene Macht?

20Es doa wua een Gott mank de Jetta von aule Lenda, dee sien Launt haft ut miene Jewault jerat? Wuarom jleew jie de Har woat Jerusalem ver miene Macht bewoaren?

21Oba de Mana wieren stell un säden nuscht, wiels de Kjennich haud jesajcht, daut see nuscht to am sajen sullen.

22Un Eljakim, Hilkija sien Sän, dee de Äwasechta fa däm Paulaust wia, un Schebna, dee de Schriewa wia, un Joach, Asaf sien Sän, dee de Bieekja von de Jeschicht von daut Kjennichrikj oppbewoad, jinjen no Hiskia. See hauden sikj, wiels see soo veläajen wieren, de Kjleeda tweijeräten, un vetalden am, waut de Rabschake jesajcht haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jesaja 37

De Kjennich sieekjt Help

(2.Kjen 19,9-37)

1Aus de Kjennich Hiskia daut hieed, reet hee siene Kjleeda twei un trock sikj een Sak äwa. Hee jinkj en däm Harn sien Hus,

2un schekjt Eljakim, dee de Äwasechta fa däm Paulaust wia, un Schebna, dee de Schriewa wia, un uk de leidende Priestasch, aula en Sakj jekjleet, no däm Profeet Jesaja, Amoz sien Sän.

3Un see säden to am: Dit es, waut Hiskia sajcht: Dit es een schlemma Dach. Wie sent tosied jestat un beschämt worden. Daut es aus wan een Kjint saul to Welt komen, un doa nich de Krauft doatoo es.

4Veleicht haft de Har, dien Gott, jehieet waut de Rabschake fa sienen Harn, dän assierischen Kjennich jesajcht haft, un woo hee dän läwendjen Gott toom Spott jebrukt haft. Veleicht bestroft de Har, dien Gott, janem fa de Dinja, waut hee von am jehieet haft. Bäd fa dee, dee noch en Jerusalem äwajebläwen sent.

5Un aus Kjennich Hiskia siene aunjestalde Mana no Jesaja kjeemen,

6säd Jesaja to an: Sajcht junen Harn, dän Kjennich Hiskia: Dit es waut de Har sajcht: Enjst die nich fa daut, waut du jehieet hast, daut, met waut de aunjestalde von däm assierischen Kjennich mie jelastat haben.

7Horch emol, ekj woa däm assierischen Kjennich waut loten groot woaren, soo daut wan hee eene jewesse Norecht hieet, woat hee trigj en sien Launt trakjen. Un doa en sien Launt, woa ekj am loten met daut Schwieet doljeschloagen woaren.

8Un de Rabschake hieed daut de assierischa Kjennich sikj haud von Lachisch trigjetrocken, un met siene Armee jäajen Libna jegonen wia. Un soo veleet de Rabschake Jerusalem.

9De Kjennich von Assierien haud jehieet daut de Kjennich Tirhaka von Kusch met siene Armee jäajen am jekomen wia. Un de assierischa Kjennich schekjt wada Mana no Hiskia un bestald aun dän,

10see sullen Hiskia, dän Kjennich von Juda, sajen: Lot dienen Gott, opp dän du die velatst, die nich hinjat Licht fieren, wan hee vesproaken haft, daut Jerusalem nich woat unja de Macht von däm assierischen Kjennich jejäft woaren.

11Horch emol, du hast jehieet waut de assierische Kjennichs en aule Lenda jedonen haben, un woo see dee gaunz venicht haben. Jleefst du bloos du woascht jerat woaren.

12Haben de Jetta von dee Velkja, dee miene Vodasch venichten deeden, an jerat? Weetst du nich waut en Gosan, Haran, Rezef, un met de Lied von Eden, dee en Telasar wieren, jeworden es?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Wua sent nu de Kjennich von Hamat ooda de Kjennich von Arpad un de Kjennichs von de Städa Sefarwajim, un Hena un Awa?

14Aus Hiskia disen Breef, woonen de Mana brochten, jekjräajen un jeläst haud, jinkj hee doamet no däm Harn sien Hus un muak dän doa ver däm Harn op.

15Un Hiskia bäd däm Harn aun un säd:

16Har, dee du aules rejieescht, dee du en Israel Gott best, dee du dienen Troon huach äwa de Cheruben hast, du best de eensja Gott äwa aule Kjennichrikjs oppe Ieed. Du best deejanja wäa dän Himmel un de Ieed jemoakt haft.

17Har, brinj dien Ua een bät noda un horch; Har, moak diene Uagen op un kjikj emol. See emol aules, waut de Sanherib jeschräwen haft, un woo hee dän läwendjen Gott jelastat haft.

18Daut es soo, Har, daut de Kjennichs von Assierien aule Lenda vedorwen haben.

19Daut es soo, daut see dee äare Jetta haben em Fia jeschmäten. Oba daut wieren je nuzloose Jetta. Daut wieren Dinja dee Menschenhenj von Holt un Steen jemoakt hauden. Daut es waut see vedorwen haben.

20Un nu, Har ons Gott, bäd ekj, rad ons von siene Macht, soo daut aule Velkja oppe Ieed enseenen woaren, daut du Harauleen Gott best.

21Dan schekjt Jesaja, Amoz sien Sän, eene Norecht no Hiskia un säd to am: Dit es waut de Har, Israel äa Gott sajcht: Ekj hab jehieet waut du jebät hast äwa Sanherib, dän assierischen Kjennich.

22Dit es waut deHar äwa am to sajen haft: Dee oschuldje scheene Zion veacht die un spott äwa die; un daut scheene Jerusalem scheddat dän Kopp hinja dien Rigjen.

23Äwa wäm hast du jespott un jelastat? Äwa wäm hast du soo lud jerät, un opp wäm hast du soo rauf jekjikjt? Daut hast du jäajen dän Heiljen von Israel jedonen.

24Du hast derch diene Mana dän Harn veacht un jesajcht: Ekj sie met aul miene Woages bat huach enne Boaj, un bat em hinjaschten Woolt en Libanon jewast. Ekj hab de jratste Zeeda un de baste Taunenbeem doljehakt. Ekj sie bat opp dän hinjaschten Boajch em Woolt, wua daut aum gaunz dichsten wia, jewast.

25Ekj hab en framde Lenda no Wota jegroft un uk jedrunken, un ekj hab aul de ägiptische Riefasch met miene Steewel Solen utjezopt.

26Hast du daut noch nienich jehieet, daut ekj mie lang doaropp reed jemoakt hab, un to jane Tiet aul doaropp jeplont hab, waut ekj nu äwadäl brinj, daut du Städa met Mieren dolbrakjst un en Steenahupes ligjen latst?

27Un dee, dee doabennen wonden, hauden kjeene Krauft; see enjsten sikj un musten sikj schämen. See wieren aus daut Graus oppe Stap un daut jreene Krut; see wieren aus Graus waut oppem Dak kjient un vedrieecht ea daut groot es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Ekj weet goot om, wua du blifst, un wanea du rut jeist un wanea du nenn kjemst, un daut du jäajen mie jetoopt hast.

29Wiels du soo jäajen mie toopst, un ekj jehieet hab woo äwamootich du best, woa ekj die eenen Rinkj enne Näs nenmoaken un mien Jebett en dien Mul saten, un die trigj delenjd dän Wajch leiden, woonen du kjeemst.

30Un dan säd Jesaja to Hiskia: Dit saul daut Tieekjen fa die sennen: At dit Joa waut von selfst waust, un daut näakjste Joa waut dan noch waust, un en daut dredde Joa saust du seien un arnten, du saust Wiengoades aunplaunten un von dee äten.

31Un daut, waut von daut Volkj Juda äwablift, woat unjen fresche Wartlen rutschmieten un bowen Frucht haben.

32Doa woaren dee komen waut von Jerusalem äwabliewen, un vom Zion Boajch jerat sent. De Har, dee aules rejieet, dee daut nich vedrajcht, daut see von sest wäm jenomen woaren, woat dit doonen.

33Un doawäajen es dit waut de Har äwa dän assierischen Kjennich sajcht: Hee woat nich en dise Staut nenkomen un woat kjeene Feil doa nenn scheeten. Hee woat sien Schilt nich no junt dreien un woat kjeene Ieed oppschedden jäajen june Mia.

34Hee woat schmock dän Wajch trigj gonen, woonen hee jekomen es, un woat nich en dise Staut nenkomen. De Har sajcht dit.

35Ekj woa dise Staut mienen Schutz jäwen un dee raden. Dit doo ekj, soo daut et to seenen es, daut mie to vetruen jeit, un om David, dee mie deend, sient haulwen.

36Dan jinkj däm Harn sien Enjel un schluach 185.000 Maun en daut assierische Loaga. Un tiedich zemorjes, sagen dee waut doa don wieren, daut aules voll Doodes lach.

37Dan riemd Sanherib, de assierischa Kjennich, siene Sachen toop un jinkj wajch. Hee jinkj met aules no Hus un bleef en Ninive.

38Un een Dach aus hee en däm Tempel fa sienen Gott Nisroch bäden deed, schluagen twee von siene Säns, Adramelech un Sarezer, am doot. See kjeemen met äa Läwen doavon un vestuaken sikj en daut Launt Ararat. Un sien Sän Asarhadon wort Kjennich no am.

Jesaja 38

Hiskia siene Krankheit

(2.Kjen 20,1-11)

1Dan wort Hiskia emol krank, un daut leet aus wan hee stoawen wudd. Dan kjeem de Profeet Jesaja, Amoz sien Sän, no am un säd: Dit es waut de Har sajcht: Moak die opp aules reed. Du woascht nich läwen; du woascht stoawen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Dan dreid Hiskia sikj no de Waunt un bäd däm Harn aun

3un säd: Har, du weetst doch, daut ekj met mien gaunzet Hoat tru jewast sie ver die, un woo ekj daut jedonen hab waut die jefelt. Un Hiskia hield sea.

4Dan kjrieech Jesaja een Wuat vomHarn, un daut säd:

5Go no Hiskia un saj am: Dit es waut de Har, dien Staumvoda David sien Gott, sajcht: Ekj hab dien Jebäd jehieet un diene Tronen jeseenen. Horch, ekj woa die noch 15 Joa mea läwen loten.

6Ekj woa die un dise Staut ut däm assierischen Kjennich siene Macht raden, un ekj woa dise Staut bewoaren.

7Un dit es daut Tieekjen, waut du vom Harn kjrichst, daut die daut soo woaren woat aus de Harjesajcht haft. De Har sajcht:

8Kjikj emol, ekj woa dän Schauten aun Ahas siene Sonnenklock loten tieen Sträakja trigj gonen, woone dee aul wia verwoats jegonen. Un de Sonn jinkj tieen Sträakja trigj aun de Sonnenklock.

Hiskia sien Leet aus hee krank wia

9Un Hiskia, de Kjennich von Juda schreef dit Leet, no däm daut hee wia krank jewast un wada jesunt jeworden wia:

10En miene baste Joaren wia mie met eemol soo aus wan ekj stoawen wudd un nich mien Läwen wudd utläwen kjennen.

11Mie wort angst ekj wudd nich wada däm Harn seenen en de Welt von dee waut läwen; un ekj wudd en dise Welt nich mea Menschen seenen.

12Daut Huskje, en woont ekj läw, wort von mie jenomen, soo aus een Hoad sien Zelt von siene Städ, ooda een Wäwa sien Zeich von sien Jestal, wan hee dän Drot aufschnitt. Dach un Nacht stunt mien Enj ver mie.

13Bat aum Morjen bäd ekj om Help, oba hee brakjt mie aule Knoakes aus een Leiw. Dach un Nacht steit mien Enj ver mie.

14Miene Stemm piepad aus een Schwaulemkje; ekj ständ aus eene Duw. Miene Uagen schielden no bowen; Har halp mie en mien Älent.

15Waut kaun ekj noch to am sajen? Hee haft jerät un haft dit jedonen. Ekj läw aul miene Joaren en Deemoot, wiels mien Läwen soo oppspell jesat wort.

16Har, soo jehieet daut met de Menschen, un ekj finj mien Läwen en daut waut du deist; miene Jesuntheit kjemt von die, lot mie noch lenja läwen.

17Daut es mie doch toom gooden jewast, daut ekj soo hab lieden must. En diene Leew hast du mien Läwen ut daut Loch jerat, wua ekj wudd vedorwen sennen; du hast daut, waut ekj veschulcht hab, aula hinja die wajchjeschmäten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18De Vestorwne preisen die nich, un ieren die nich met äare Leeda; dee, dee begroft sent, luaren nich mea daut du woascht wiesen woo truhoatich du best.

19Daut sent dee waut läwen, waut die lowen, soo aus ekj die vondoag doo. Een Voda sajcht sien Kjint, woo truhoatich du best.

20De Har haft mie jerat, un doawäajen preis ekj am; soo lang aus wie läwen, woa wie Instrumenten spälen om die em Tempel to lowen.

21Un Jesaja haud ea jesajcht: Brinjt een Plosta von Fiejen un lajcht daut opp Hiskia sien Schwäa, soo daut hee jesunt woaren woat.

22Un Hiskia säd to Jesaja: Waut von Tieekjen woat doa sennen, daut de Harmie jesunt moakt, un daut ekj wada en däm Harn sien Hus woa noppgonen.

Jesaja 39

De Mana von Babel komen kjikjen

(2.Kjen 20,12-19)

1Dan kjeem daut soo rom, daut de Kjennich von Babel, Merodach Baladan, Baladan sien Sän, daut hieed daut Hiskia wia krank jewast un wia wada jesunt jeworden. Un hee schekjt waut Mana no am, met eenen Breef un een Jeschenkj.

2Hiskia freid sikj, daut dee jekomen wieren, un wees an waut hee fa Schaza haud: Selwa, Golt, Kjriedarie, un feine Eelj, un daut Hus met daut Soldoten Jereetschoft, un waut hee sest noch wieetvollet haud. Doa wia nuscht en Hiskia siene Woninj ooda en daut Launt, waut Hiskia dee Mana nich wees.

3Dan kjeem Jesaja, de Profeet, no däm Kjennich Hiskia un säd: Waut säden dise Mana? Un von wua kjeemen dee? Hiskia säd: Dee sent von een Launt, daut wiet auf es, von Babel.

4Un Jesaja fruach: Waut haben dee en dien Hus jeseenen? Un Hiskia säd: Dee haben aules jeseenen, waut en mien Hus es. Ekj hab kjeen Schauz dän ekj an nich jewäsen hab.

5Dan säd Jesaja to Hiskia: Horch emol waut de Har, dee aules rejieet, sajcht:

6Kjikj emol, de Tiet woat komen, wua aules, waut du en dien Hus hast, un waut diene Vodasch bat vondoag haben toopjesaumelt, no Babel jenomen woat woaren. Doa woat nuscht hia bliewen. Dit sajcht de Har.

7Un von diene ieejne Säns, dee waut diene Kjinja sent, woaren eenje en däm Paulaust von däm Kjennich en Babel jeschnädne Deena sennen.

8Un Hiskia säd to Jesaja: Waut de Harsajcht es goot. Hee freid sikj, daut et en siene Tiet wudd frädlich sennen.

Jesaja 40

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De metliedenda Gott wiest sikj

1 Treest mien Volkj, treest dee emol, sajcht jun Gott.

2 Rät leeftolich to de Lied von Jerusalem, un vesechat an, daut de Tiet to Enj es en woone see aundre deenen motten, daut äare Schult vejäft es, un daut de Har an dobbelt bestroft haft fa äare Sinden.

3 Doa schricht eene Stemm: Moakt eenen Stich enne Wiltnis fa däm Harn; moakt eenen jlikjen Wajch enne Wiltnis fa onsen Gott!

4 Aule Schluchten sellen voll jemoakt woaren, un aule Boaj sellen utjejlikjt woaren. Waut oneegol es un waut boajich es saul jlikj jemoakt woaren.

5 Daut saul toom väaschien komen, woo harlich de Har es, un aule Menschen woaren daut seenen. Dit es waut de Har sajcht.

6 Eene Stemm sajcht lud: Saj an daut! Un ekj säd: Waut saul ekj an sajen? Saj an: De gaunze Menschheit es soo aus Graus, un äare Leew blift nuscht bäta bestonen aus de Bloomen oppe Stap.

7 Daut Graus vedrieecht, un de Bloom vewalkjt, wan däm Harn sien Odem doaräwa blost. Jo, de Mensch es änlich aus Graus!

8 Daut Graus vedrieecht, un de Bloom vewalkjt, oba ons Gott sien Wuat blift emma stonen.

9 Du! Zion! Dee du goode Norechten brinjst, stie opp eenen huagen Boajch; un du, Jerusalem, dee du goode Norechten brinjst, saj daut emol gaunz kloa. Saj daut lud un enjst die nich! Saj to de Menschen en Juda: Kjikjt emol: Jun Gott!

10 Seet emol. Gott de Har kjemt met Krauft, un hee woat met eenen stoakjen Oarm rejieren. Kjikjt doch, waut hee jewonnen haft, brinjt hee met sikj, un waut hee vedeent haft, kjemt ver am hää.

11 Hee woat siene Häad weiden soo aus een Hoad. De Lama woat hee em Oarm oppnämen un aun de Brost hoolen; un de Schop, waut Lama haben, woat hee väasechtich leiden.

Gott siene Macht äwa de Ieed

12 Wää, buta Gott, kaun daut Mää en siene holle Haunt aufmäten? Ooda wää kaun dän Himmel mäten met eenen Motstock? Wää kaun aul de Ieed oppe Welt en eenen Korf toomäten, ooda de Boaj opp eene Wichtschol aufwäajen?

13 Wää kaun däm Harn väasajen, ooda wää kaun Gott Rot jäwen?

14 Wäm frajcht hee jeemols no Rot daut hee bäta vestonen kaun? Wää haft am belieet waut rechtich es? Wää haft am jeholpen waut to vestonen, ooda am Weisheit jejäft?

15 De Velkja sent bie am aus eene Lakj aum Ama, ooda aus Stoff oppe Wichtschol? Am sent aule Lenda toop nuscht mea aus een bät Stoff.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16De gaunza Libanon Woolt haft nich jenuach Holt ooda Tieren fa een aunstendjet Brauntopfa.

17Bie Gott sent aule Velkja toop soo väl aus een ladjet nuscht.

Gott em Vejlikj met Menschen

18Met wäm kaun eena Gott dan vejlikjen? Es doa waut, waut am väastalen deit?

19Veleicht een Aufgott daut een Deschra moakt, un dan met Golt beschloagen woat, un eene selwane Kjäd drajcht von een Goltschmett krakjt jemoakt.

20Un wäa nich soone Gow kaun brinjen, nemt besondret Holt waut nich vefult, un lat eene Form utschnitzen un stalt waut opp, waut sikj nich rieet.

21Weet jie goanich? Haben see junt nich jesajcht? Hab jie nich aul emma jehieet? Es daut nich kloa jewast von dan aus de Ieed jemoakt wort?

22Hee haft sienen Troon huach äware Welt, un de Menschen sent fa am aus Graushoppa; hee spreet dän Himmel ut aus eene Deschdakj, ooda soo aus een Zelt wua eena bennen wont.

23Hee lat de jewaultje to nuscht komen; un de Leidasch sikj enne Grunt schaufen.

24Dee sent aus fresche Auflaja dee knaup enne Ieed jesat sent; dee vedrieejen wan hee eenen Wint komen lat, un veflieejen soo aus Sprie wan een Kjriesel kjemt.

25Kaust die wäm denkjen dee met mie to vejlikjen es, daut ekj soo sie aus dee? frajcht dee, wäa heilich es.

Gott weet om de Menschen un halpt dee

26Kjikjt emol zeowes no de Stierns. Wäa haft dee jemoakt? Hee leit dee eent nom aundren rut,

– weet wooväl doa sent – un roopt dee jieda biem Nomen. Daut es wäajen Gott siene groote Krauft, daut nienich eent von dee fält.

27Wuarom sajen Jakob siene Nokomen dan ooda uk de Israeliten noch: “De Har weet nich woo ons daut jeit; Gott jeft ons nich waut ons traft.”

28Weet jie goanich? Haben see junt nich jesajcht? De Har es opp emma Gott; hee haft aules oppe gaunze Ieed jemoakt. Hee woat nich meed ooda mootloos; daut es nich to vestonen, waut hee aules kaun.

29Hee moakt de schwake stoakj, un dee, dee meed sent, jeft hee mea Krauft.

30Een Jugentlicha kaun meed un mootloos woaren, un een junga Maun kaun sikj vestaupen un hanfaulen,

31oba dee waut sikj opp däm Harn veloten, kjrieen fresche Krauft, daut see oppflieejen aus opp een Odla siene Flichten, daut see ranen kjennen, onen mootloos woaren, un daut see schräden, onen daut see meed woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jesaja 41

Gott weet sikj, un jeft waut rom

1Siet stell un horcht no waut ekj saj, aule Lenda un Inseln. Ropt fresche Krauft toop, jie Velkja, komt äwadäl un stalt june Sach väa. Well wie aulatoop seenen, wäa em rajchten es.

2Wäa es daut, wäa janem vom Oosten roopt? De Jerajchta roopt däm un stalt däm opp siene Been. Hee lat däm de Velkja ennämen, daut hee opp de Kjennichs romtraumpelt, un aules em Stoff schleit met sien Schwieet un aus Sprie vesprenjt met sienen Boagen.

3Dee holt aulem en, un velat onen Schoden aun sikj selfst, un schieet meist nich dän Wajch aun met siene Feet.

4Wäa deit soont un brinjt daut foadich? Wäa haft de Menschen von Aunfank aun jeleit? Daut sie ekj, de Har. Vom Aunfank sie ekj doa jewast, un woa doa bat opp daut latste sennen.

5Bat opp de Inseln haben see daut jeseenen, un ferchten sikj; aulawäajen schudat de Menschen daut. Dee vesaumlen sikj un komen noda.

6Een jiedra halpt däm näakjsten, un sprakjt däm Moot too.

7De Deschra moakt dän Goltschmett Moot, un dee waut daut met däm Homa utjlikjt sajcht äwa de Needen: Dit es goot, to däm dee oppem Aunbolt klopt. Hee schleit doa Näajel nenn, soo daut et nich waklich sennen saul.

8Oba du, Israel, mien Kjnajcht, un du, Jakob, däm ekj mie wäld, un dee du von mien Frint Abraham staumst;

9die hab ekj von wiet oppe Ieed jebrocht, un von de wietste Akjen jeroopt. Ekj säd to die: Mien Kjnajcht, ekj hab mie die jewält, un ekj woa die nich veschmieten.

10Enjst die nich, wiels ekj sie met die; fercht die nich, wiels ekj sie dien Gott. Ekj woa die stoakj moaken, un die halpen, un met miene jerajchte rajchte Haunt woa ekj die hoolen un bewoaren.

11Aul dee, dee jäajen die schaufen, woaren sikj trigjtrakjen un sikj schämen motten; dee, dee jäajen die iewren, woaren enne Grunt jebrocht woaren un omkomen.

12Wan du an sieekjen woascht, woaren dee nich to finjen sennen; dee, dee jäajen die iewren, woaren to nuscht woaren.

13Hool daut em Denkj: Ekj de Har, sie dien Gott, un ekj hool die bie diene rajchte Haunt. Velot die doaropp wan ekj saj: Enjst die nich, ekj woa die halpen.

14De Har sajcht: Enjst junt nich. Wan du, Jakob, uk aus een Worm, un du, Israel, aus de Moden best, ekj sie dee wäa junt halpt. Ekj, de Heilja en Israel, woa junt raden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Ekj moak nu von die een Draschraut, waut väl niee schoape Pikjen haft, un du woascht de groote Boaj fien draschen, un de läaje Boaj to Sprie vemolen.

16Du woascht dee em Wint utsteewen, un de Kjriesel woat dee wiet vespreeden. Jie woaren junt freien wäajen waut de Har deit. un jie woaren däm dee en Israel heilich es, preisen.

17Dee, dee oam un aufhenjich sent, sieekjen Wota, un finjen kjeent. An darscht, daut an de Tung vedrieecht. Ekj, de Har woa an entjäajen komen; ekj, dee en Israel Gott sie, woa dee nich em Stäakj loten.

18Ekj woa Riefasch opp de kole Boaj ranen loten, un Kjwalen medden enne Täla; ekj woa de Wiltnis sompich moaken, un en daut drieeje Launt Kjwalen stalen.

19Ekj woa daut soo moaken, daut enne Wiltnis Zeeda un Akozje, Mirten un Oliewenbeem waussen; ekj woa opp daut drieeje Ollaunt Ziepressen, Buchsbeem un Notelbeem waussen loten.

20Dan woaren aule seenen, vestonen un Aufmoakj nämen, daut bloos däm Harn siene Krauft soont doonen kaun, un daut dee, wäa en Israel heilich es, daut to Wäaj jebrocht haft.

Velot junt nich opp Jetta

21Stalt june Sach väa, jie Jetta, sajcht de Har. Waut hab jie fa Oppwies? frajcht de Kjennich von Jakob.

22Lot see junt brinjen un sajcht waut noch komen woat. Sajcht ons waut passieet es, daut wie daut beseenen kjennen; lot ons weeten, woo Sachen utkomen woaren, ooda sajcht, waut passieren woat.

23Sajcht ons waut noch komen woat, daut wie weeten kjennen, daut jie Jetta sent; wiest waut jie kjennen, auf goodet ooda schlajchtet, daut wie woaren wundren un staunen motten.

24Daut es kloa, jie sent nuscht, un jie kjennen nuscht foadich brinjen; wäa junt wält, es oppscheislich.

25Ekj lot eenem vom Nuaden komen, un dee kjemt nu; dee kjemt von de Rechtunk wua de Sonn oppjeit, un roopt mie bie mienen Nomen. Dee woat opp de jewaultje romklunjen aus wan dee Blott sent, ooda soo aus wan een Toppstrikja sienen Leem kjnät.

26Wäa von junt haft daut von Aunfank aun jesajcht, soo daut wie ons doano rechten kunnen? Wäa säd daut em verut, daut wie nu sajen kjennen, daut dee rajcht wia? Kjeena säd ons daut; kjeena haud waut to sajen; kjeena leet waut von sikj hieren.

27Nä, ekj wia de ieeschta, waut daut en Zion säd: Kjikjt emol! Hia sent see! Ekj schekj eenen met eene Norecht, wuatoo see sikj en Jerusalem freien kjennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Oba wan ekj mie mank junt romkjikj, see ekj kjeenem, dee mie roden kaun, ooda daut ekj am froagen kaun un eene Auntwuat kjrieen.

29Dee wellen aula waut väajäwen, oba waut see doonen kjennen es nuscht; Jetta sent nuscht aus ladjet Pufkje.

Jesaja 42

Däm Harn sien rajchta Kjnajcht

1Hia es mien Kjnajcht, däm ekj unjastett; däm hab ekj jewält, un dee jefelt mie von Hoaten. Ekj hab mienen Jeist en am nenjejäft, un hee woat mank de Velkja enfieren, waut rajcht es.

2Hee woat nich schrieen ooda lud roopen, soo daut hee oppe Gaussen to hieren es.

3Dän enjekjnekjten Haulm woat hee nich aufbräakjen, un dän schwälenden Docht woat hee nich utmoaken. Hee woat truhoatich daut enfieren, waut rajcht es.

4Hee selfst woat nich vegonen un nich vebräakjen, bat hee daut, waut rajcht es, oppe Ieed enjefieet haft, un aule Velkja woaren no siene Lia luaren.

5Gott, de Har dee dän Himmel jemoakt un utjespreet haft, dee de Ieed un waut doabowen es, jemoakt haft, dee de Menschen, dee oppe Ieed sent, dän Odem toom läwen un dän Jeist jeft, dee sajcht:

6Ekj sie de Har, un ekj deed daut rajchte aus ekj mie die beroopt. Ekj hab diene Haunt jehoolen un die jeschizt; derch die woa ekj eenen Bunt met de Menschen moaken, un du woascht een Licht fa de Velkja sennen.

7Derch die woaren de blinje to seenen kjrieen, un dee waut em Jefenkjnis sent, friejeloten woaren, soogoa dee von em diestren Kjala.

8Ekj sie de Har, soo heet ekj, un ekj lot kjeenem de Iea haben, waut mie traft, un lot kjeen Aufgott de Aunerkjanunk kjrieen, dee mie traft.

9Daut, waut ea jeprofezeit wort, es aula soo romjekomen. Nu saj ekj junt waut nieet; ekj saj junt daut ea daut hia es.

Sinjt met Freid

10Sinjt een nieet Leet fa däm Harn, un preist am opp de gaunze Ieed, dee, dee oppem Mäa foaren, un daut, waut em Mäa es, un aul dee, dee opp de Inseln wonen.

11Lot dee opp daut drieeje Weidlaunt un en de Städa doa sinjen, aul dee waut von Kedar aufstaumen; lot see bie Sela met Freid sinjen, von huach oppe Boaj.

12Lot see däm Harn ieren, un am opp de Inseln preisen.

13De Har sticht en siene Oabeit aus een Soldot dee iewrich un reed es toom Kjrich; hee es iewrich un schricht mootich, un wiest de Fiend, waut hee doonen kaun.

14De Har sajcht: Ekj wia een langet stoot stell; ekj hilt mie trigj un säd nuscht. Oba nu schrie ekj aus eene Fru en Weeen; ekj woa pusten un gaupen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

15Ekj woa de Boaj un daut Huachlaunt vestieren un aul daut Jreens vedrieejen loten. Ekj woa de Riefasch loten Launt sennen un de Schluchten woaren utdrieejen.

16Dee waut blint sent woa ekj leiden opp eenen Stich, dee an nich bekaunt es; ekj woa an eenen Wajch wiesen von dän see nich wisten. Waut an diesta wia, woat an kloa woaren; waut oneegol wia, woa ekj jlei moaken. Dit hab ekj mie väajenomen, un ekj woa daut nich oppjäwen.

17Oba dee, dee sikj opp Jetta veloten, woaren oppjäwen motten; dee, dee sajen, daut soont äa Gott es, waut see selfst jegoten haben, woaren sikj schämen motten.

18Horcht emol häa, aul jie doowe, un kjikjt, jie blinje, daut jie vestonen;

19wäa es soo blint aus mien Kjnajcht, un wäa es soo doof aus deejanja, wäm ekj jeschekjt hab? Wäa es noch soo blint aus dee, wäa sikj mie hanjeft, soo blint aus däm Harn sien Kjnajcht?

20Du hast väl jeseenen un nich venomen, väl jehieet un daut es nich enjesunken.

21Wiels de Har wist daut hee rajcht enfieed, jefoll am daut, goode un stoakje Väaschreften to jäwen.

22Oba sien Volkj es bestolen un beplindat worden; dee sent en Heelen bemoakt, un sent en Jefenkjnise faustjenomen. See sent wajchjestolen worden, un kjeena es doa toom an raden. See sent wajchjenomen worden, un kjeena velangt, daut dee trigjestalt woaren.

23Wäa von junt jeft waut rom om dit, un wäa paust opp, waut hia väajeit, daut see lota no soont oppaussen woaren?

24Wäa wia daut, waut Jakob beplindren un Israel bestälen leet? Daut wia de Har, jäajen wäm wie ons vesindijden. Wie fieeden nich soon Läwen aus hee haben wull, un wie schekjten ons nich to daut, waut hee säd.

25Un doawäajen haft hee sien growen Oaja un dän schrakjeljen Kjrich opp ons komen loten; hee leet Fia runtom ons komen, oba ons muak daut nuscht ut; un hee leet ons brennen, un doch leet wie ons nich belieren.

Jesaja 43

Gott rat sien Volkj

1Oba doch, nu sajcht de Har, dee wäa Jakob siene Nokomen jemoakt haft, un dee wäa Israel daut Jeschekj jejäft haft: Enjst junt nich, wiels ekj woa junt raden. Ekj roop junt biem Nomen; jie jehieren mie.

2Uk wan jie woaren motten derch deepet Wota gonen, woa ekj junt biestonen. Wan de Riefa junt metrieten well, woat dee junt nich unjakjrieen. Un wan jie em Fia nenn komen, woa jie junt nich brennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Daut es wiels ekj de Har, jun Gott sie; ekj sie dee wäa en Israel heilich es, un ekj halp junt. Ekj hab Ägipten hanjejäft, om junt loostokjeepen, un dan uk noch Kusch un Seba doatoo.

4Wiels jie mie soo väl wieet sent, wiels ekj junt soo väl räakjen un junt soo goot sie, jäw ekj Menschen opp fa junt, un uk Velkja, soo daut jie läwen kjennen.

5Enjst junt nich. Ekj sie bie junt. Ekj woa june Kjinja vom Oosten trigjbrinjen, un junt vom Wasten toopsaumlen.

6Ekj woa von däm Nuaden velangen, daut dee junt frie loten, un vom Sieden, daut dee junt nich faust hoolen. Dee sellen june Säns, dee wiet auf sent, un de Dajchta, dee en de wietste Lenda sent, trigjbrinjen.

7Aul dee, dee sikj aus de Miene hoolen, hab ekj jemoakt un jewäsen, woo harlich ekj sie; ekj hab an äa Jeschekj jejäft un häajestalt.

8Daut Volkj, woont nich seenen kaun, wan see doch Uagen haben, un waut nich hieren kaun, wan see doch Uaren haben, saul äwadäl komen.

9Aule Velkja sellen toopkomen un sikj hia vesaumlen. Wäa von an säd, waut nu passieet es? Wäa haft Sachen em verut jesajcht? Lot an Zeijen brinjen un dee oppstalen, soo daut wie von an hieren, daut et soo es. (Daut kjennen see goanich.)

10Oba jie, Israeliten, sent mien Bewies, sajcht de Har, jie sent mien Kjnajcht, dän ekj mie jewält hab. Nu woa jie daut weeten kjennen, un daut jleewen un vestonen kjennen, daut ekj de eensja Gott sie. Doa wia kjeena ea ekj wia, un doa woat kjeen Gott no mie oppkomen.

11Ekj, jo ekj meen daut, ekj sie de Har, buta mie es kjeena, dee raden kaun.

12Ekj wia dee, wäa daut em verut säd, un don rad ekj junt. Ekj wia dee, wäa junt daut weeten leet, un daut wia nich een framda Aufgott mank junt. Jie sent de Bewies, sajcht de Har, daut ekj Gott sie.

13Vondoag, un opp emma, sie ekj Gott. Doa es kjeena, dee daut vedoawen kaun, waut ekj aun Haunt hab. Ekj sie hia aun de Oabeit; wäa woat daut opphoolen?

14Dit es waut de Har sajcht, dee wäa junt frie moakt, dee wäa en Israel heilich es: Om junt haulwen woa ekj wäm no Babel schekjen un june Jefenkjnis Däaren opbräakjen, un de Chaldäa äa scheen gonen woat to een jaumarieren woaren.

15Ekj sie de Har, jun Heilja; ekj hab Israel jemoakt un sie doa Kjennich.

16Dit es waut de Har sajcht, dee em Mäa eenen Wajch muak, un eenen Stich derch een stoakjet Wota,

17dee wäa Pieed un Woages, de Armee un stoakje Soldoten komen leet, un läd dee han, soo daut see nich wada oppkunnen. Dee velaschen aus wan een Licht utjepust woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Oba denkjt nich bloos aun daut, waut jewast es; un rät nich bloos von woo daut wia.

19Wiels nu woa ekj waut nieet doonen; daut kjemt aul äwadäl. Es junt daut nich kloa? Ekj moak eenen Wajch derch de Wiltnis, un Riefasch en daut drieeje Ollaunt.

20Dan woaren de wille Tieren mie ieren, soone aus de Kajote un de Straus, wiels ekj woa enne Wiltnis Wota väabrinjen, un Riefasch en daut vewoaloosde Launt. Un mien Volkj woat to drinkjen haben, dee, woone ekj mie jewält hab,

21un dee ekj mie reed jemoakt hab, daut see mie ver aundre lowen woaren.

Gott riemt de Sind opp

22Wan ekj uk sie goot to junt jewast, hab jie mie nich aunjebät, jie, dee jie von Jakob aufstaumen. Daut es aus wan jie Israeliten meed von mie sent.

23Jie haben mie nich Brauntopfa von Schop jebrocht, ooda aundre Tieren, daut jie mie ieren wudden; Ekj hab junt daut nich met Speisopfa schwoa jemoakt, un junt nich meed jemoakt met Ruakopfa.

24Jie haben nich Jelt utjejäft fa scheenen Weiruak fa mie, un mie nich daut Fat von june Tieren oppem Opfa jebrocht, soont aus mie sea jefelt; oba jie haben mie daut schwoa jemoakt met june Sinden, un mie meed jemoakt met daut, waut jie orrajcht deeden.

25Un doch sie ekj dee, wäa jun Orrajcht vejeft, daut et to seenen es, daut mie to vetruen jeit, un hool mie june Sinden nich mea väa.

26Sajcht noch emol, woo daut wia, daut wie met aules bat oppe Grunt gonen; jeff aules väa, waut du kaust, daut du dien rajcht kjrichst.

27Jun Staumvoda deed waut orrajcht es, un june Leidasch haben sikj vesindicht;

28doawäajen hab ekj de Leidasch em Heilichtum loten toschaund woaren, un Jakob siene Nokomen loten utstoawen un vespott woaren.

Jesaja 44

De woarhauftja Gott un de jemoakte Jetta

1Oba nu horch, Jakob, mien Kjnajcht, un Israel, däm ekj mie jewält hab.

2Dit es waut de Har sajcht, dee wäa, die jemoakt haft, wäa die dien Jeschekj jejäft haft, un die von gaunz kjlien biejestonen haft: Enjst junt nich, Israel, mien Kjnajcht, ekj hab mie die, mien Jerajchta, jewält.

3Soo aus ekj daut opp drieejet Launt räajnen lot, un lot Wota ranen, wua daut stoffich wia, soo woa ekj june Nokomen mienen Jeist jäwen un june Kjinja säajnen,

4soo daut dee väakomen aus daut Graus nom Räajen, ooda aus de Wieden biem Riefa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Von hia woat eena sajen: “Ekj jehia däm Harn”, un von doa eena: “Ekj staum von Jakob auf”; noch eena schrift sikj oppe Haunt: “Fa däm Harn”, un soo woaren see Israeliten.

6De Har, dee en Israel Kjennich es, un dee de Israeliten rat, de Har, dee aules rejieet, sajcht: Ekj sie dee wäa noch emma jewast es, un opp emma sennen woat; buta mie es doa kjeen Gott.

7Wäa es doa met mie to vejlikjen? Lot däm sikj vemulen un sajen waut hee aules jedonen haft. Wäa haft verem Tiet jesajcht, waut doa kjemt, lot däm sajen, waut passieren woat.

8Enjst junt nich, jie brucken nich angst haben. Jie weeten daut ekj noch emma em verut jesajcht hab, waut doa komen saul; jie haben daut selfst jeseenen. Es irjentwua noch een Gott? Es doa wäa opp wäm jie junt werkjlich veloten kjennen; ekj weet von kjeenem.

9Daut es je nuscht met dee, dee Jetta moaken; daut wuatoo see sikj freien, helt nuscht en. Dee, dee von an Zeichnis jäwen wellen, haben nuscht jeseenen; dee weeten nuscht un motten sikj selfst schämen.

10Waut sent daut fa Menschen, dee sikj eenen Aufgott moaken, ooda sikj selfst eene Form jeeten, waut doch kjeenem halpen kaun?

11Aul dee, dee doamet schaufen, woaren sikj schämen motten; de Kjensla sent mau Menschen. Lot dee aula toopkomen un em Vejlikj met mie wiesen, waut see doonen kjennen; dee woaren sikj aula enjsten un woaren aula beschämt woaren.

12Een Schmett nemt een Stekj Iesa, un wan hee daut oppjehett haft, brukt hee aul siene Krauft toom daut trajchtkloppen. Wan hee nich tweschenenn at, woat hee hungrich, un wan hee nich drinkjt, vejeit am de Krauft.

13De Deschra brukt eene Mot un tieekjent sikj daut aun, hee schauft met sien Jereetschoft doaraun, bat et daut Jeschekj von een Mensch haft, soo schmock aus een Mensch dan loten kaun, un stalt daut en een besondret Hus opp.

14Hee nemt veleicht Zeedaholt, ooda von Ieekjen ooda Fichten, waut em Woolt jewossen es. Hee mach daut selfst jeplaunt haben, un de Räajen haft daut jewessat,

15soo daut de Mensch daut to Brenholt brukt. Waut doavon brukt hee toom sikj woam hoolen, un waut toom Broot baken; oba dan nemt hee waut von daut un moakt een Aufgott doavon un bät daut aun. Hee schnizt doa eene Form rut, un kjneet sikj ver daut.

16Daut eene Poat woat Brenholt, un hee brot sikj waut Fleesch äwa daut Fia un at sikj saut; ooda hee woamt sikj met daut un freit sikj to daut Fia.

17Een aundret Poat brukt hee toom sikj eenen Aufgott moaken, daut sien Gott sennen saul; hee kjneet sikj ver daut un bät daut aun, un sajcht: Rad mie, du best mien Gott.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Soone Menschen haben kjeen Vestaunt, un vestonen nich waut see doonen; dän sent de Uagen veschmäat, daut see nich seenen, un äa Denkjen vewescht, daut see nich vestonen.

19Dee kjennen nich soo väl toopbrinjen, daut see enseenen un sajen kjennen: Met een Poat hab ekj Broot jebakt un Fleesch jebrot, soo daut ekj to äten haud; kaun ekj dan noch met daut äwaje waut oppscheiseljet moaken, un mie ver daut kjneeen un een Stekj Holt aunbäden?

20Dee bemieecht sikj met Ausch; daut es waut enjebildet; dee es em Kopp vedreit; dee kaun sikj selfst nich raden un kaun nich toostonen daut daut, waut hee enne rajchte Haunt haft, bloos waut oppjemoaktet es.

Gott kaun raden

21Mien Kjnajcht, Israel, hool dit em Denkj, Jakob: Ekj hab junt jemoakt, daut jie sullen mien Kjnajcht sennen; ekj woa nich von junt vejäten.

22Daut waut jie haben orrajcht jedonen, lot ekj veschwinjen aus eene Wolkj; june Sinden näm ekj wajch aus dän Deiw. Komt wada no mie, wiels ekj sie dee wäa junt rat.

23Lot dän Himmel lud sinjen, wiels de Har haft daut jedonen! Lot dän Ieedboddem lud roopen; lot de Boaj un jieda Boom em Woolt sinjen, wiels de Har haft Jakob siene Nokomen jerat, un wiest en Israel, woo harlich hee es.

24De Har, dee junt frie sprakjt, dee junt von kjlien toschekj jeholpen haft, sajcht: Ekj sie de Har, ekj hab aules jemoakt; ekj hab auleen dän gaunzen Himmel utjespreet, un selfst de Ieed jemoakt. Wäa wia doa noch met mie?

25Ekj moak daut, daut däm Woasaja sien Tieekjen nich rajcht es; un daut daut, waut von de Stierns jediet woat, nich soo utfelt. Ekj moak daut, daut de weise Mana sikj vestäakjen, un daut äare Weisheit noanich hanrieekjt.

26Ekj moak daut Wuat von mienen Profeet utkomen, un de Norecht von dee, woone ekj schekj, rajcht sennen. Ekj saj to Jerusalem, daut dee wada bewont saul sennen, un to de Städa en Juda, daut dee wada oppjebut sellen woaren. Ekj recht daut opp waut enne Grunt jebrocht es.

27Wan ekj saj, dan drieecht daut Mäa ut; un de Riefasch hieren opp met ranen.

28Ekj saj äwa Kierus, daut hee mien Hoad es un doonen saul, waut ekj haben well; hee woat sajen: Lot Jerusalem wada oppjebut woaren, un lot daut Fundament vom Tempel jelajcht woaren.

Jesaja 45

De Har brukt dän persischen Kjennich

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

[1]Dit es waut de Har to Kierus sajcht, däm hee fa sikj enjesaulft haft un groote Krauft jejäft haft, daut hee Velkja rom sikj ennemt un Kjennichs de Kjleeda vom Liew ritt; daut hee Däaren opmoaken kaun, un kjeene Puaten too bliewen:

[2]Ekj woa ver die gonen un de Boaj utjlikjen, ekj woa bronsne Däaren en Stekja schlonen un Iesastangen tweibräakjen.

[3]Ekj woa die vestoakne Sachen un oppjespikjaden Väarot jäwen, soo daut du weeten woascht, daut ekj de Har sie, un daut de Gott en Israel die bie dien Nomen jeroopt haft.

[4]Om mienen Kjnajcht Jakob sient haulwen, un om Israel, mienen jewälden sient haulwen, roop ekj die bie dienen Nomen un jäw die eenen grooten Nomen, uk wan du mie nich kjansd.

[5]Ekj sie de Har, un doa es kjeen aundra. Ekj woa die de Macht jäwen, waut die fälen woat, wan du uk nich weetst wäa ekj sie.

[6]Ekj doo dit soo daut Menschen von wiet em Oosten bat em Wasten weeten woaren, daut doa sest kjeena es. Ekj sie de Har, un kjeen aundra.

[7]Ekj moak daut Licht un moak diesta, ekj brinj Jlekj un Schoden; ekj de Har doo aul dit.

[8]Soo aus de Räajen aules naut moakt, soo saul aulawäajen daut rajchte jedonen woaren; soo aus de Ieed aulawäajen Jreens väabrinjt, soo saul fa aulem Heil oppkomen, un aulawäajen daut rechtje jedonen woaren. Dit lot ekj, de Har, soo komen.

[9]Woo saul daut met däm gonen, dee sikj jäajen däm stalt wäa am jemoakt haft, wan hee selfst een Ieed Schoawel es? Frajcht de Leem dän Toppstrikja, waut hee moakt, ooda sajcht dee däm Toppstrikja, siene Henj vestonen nuscht?

[10]Woo saul daut met däm, dee sienen Voda frajcht, waut vonne Kjinja hee haft, ooda de Mutta frajcht, woo see am besorcht haft?

[11]Dit es waut de Har, de Heilja en Israel, un dee Israel jemoakt haft sajcht: Froacht mie äwa waut komen saul, oba lot mie miene Kjinja, un daut waut miene Henj moaken.

[12]Ekj sie deejanja, wäa de Ieed jemoakt haft, un de Menschen, dee doabowen läwen; ekj sie dee, wäa dän Himmel utjespreet haft, un hab aul de Stierns äare Städen jejäft.

[13]Ekj woa Kierus en mienen rajchten Plon äwadäl brinjen, un woa am jieda Wajch jlei moaken; hee woat miene Staut wada oppbuen, un dee frieloten, waut hee von miene faust haft, un daut onen am waut doafäa to jäwen, sajcht de Har, dee aules rejieet.

Gott äwa de gaunze leed

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Dit es waut de Har sajcht: Daut, waut de Ägipta un de Lied en Kusch ieejnen, woat junt woaren; un de huach jewosne Menschen von Seba woaren komen un diene sennen; dee woaren die hinjaraun komen un en äare Kjäden sikj ver die kjneeen un sajen: Daut es kloa, daut jie eenen Gott haben, sest es doa kjeen Gott.

15Du best een vestoakna Gott, dee du Israel ratst un äa Gott best.

16Un dee, dee de Jetta moaken, woaren sikj jrämen un schämen un en Schaund to nuscht woaren.

17Oba Israel woat vom Harn jerat woaren un opp emma secha stonen; dee woaren nienich wada en Schaund to nuscht woaren ooda vespott un beschämt sennen.

18De Har, dee dän Himmel jemoakt haft, un auleen Gott es; dee de Ieed häajestalt un jemoakt haft un ar dän Grunt jejäft haft; dee de Ieed nich ladich jeloten haft, oba soo daut dee beläft es; dee sajcht: Ekj sie de Har; doa es kjeen aundra.

19Ekj hab nich em Jeheemen jerät, ooda en eene diestre Akj. Ekj säd Jakob siene Nokomen nich vejäfs, daut see mie sieekjen sullen. Ekj sie de Har dee de Woarheit rät un saj soont daut jie junt doaropp veloten kjennen.

20Komt aula toop un vesaumelt junt, dee jie von mank de Velkja äwajebläwen sent. Soone waut heltane Jetta romdroagen, ooda een Gott aunbäden, waut nich raden kaun, haben kjeen Vestaunt.

21Berät junt daut, waut jie väabrinjen kjennen, un lajcht daut väa. Wäa säd lang trigj, daut dit woaren wudd? Wäa haft dit bekaunt jejäft? Hab ekj de Har daut nich? Doa es kjeen Gott buta ekj. Ekj sie jerajcht un eena, dee raden deit; doa es nich noch eena, soo aus ekj.

22Komt von aulawäajen oppe Welt no mie, dan woa jie jerat woaren; ekj sie Gott, un doa es kjeen aundra.

23Ekj sie nich Har, wan dit nich aula soo es, waut ekj saj stalt Sachen trajcht, un mien Wuat blift stonen: Aule Menschen sellen sikj ver mie kjneeen, un jieda eena woat bekjanen wäa ekj sie.

24Dee woaren bekjanen, daut bloos em Harn jeft daut rechtjet Läwen un Krauft; aul dee, dee sikj aun am steeten, woaren komen un sikj schämen.

25Aule Israeliten woaren en däm Harn dän rechtjen Wajch finjen un am lowen.

Jesaja 46

Wäa es met Gott to vejlikjen?

1De Aufgott Bel kjneet sikj, un de Aufgott Nebo schmitt sikj han; daut waut fa an oppjestalt wia un stolt romjedroacht wort, woat von meede Äsels un Ossen en Klompes wajchjedroacht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2De Jettabilda stukren un nekjkoppen; dee kjennen sikj selfst nich halpen un woaren enne Jefangenschoft jefieet.

3Horcht emol no mie, dee jie von Jakob aufstaumen, un aul jie, dee von de Israeliten äwajebläwen sent: Ekj hab junt von kjlien aun jedroacht; ekj hab junt noch emma besorcht.

4Un bat jie oolt sent, sie ekj deeselwja, un woa junt droagen bat jie greiwe Hoa kjrieen. Ekj muak junt un woa junt hoolen, ekj woa junt droagen un raden.

5Met wäm well jie mie vejlikjen? Wäa es soo aus ekj sie? Aun wäm denkj jie, daut ekj soo saul sennen aus dee?

6Menschen schedden Golt utem Pinjel, un wäajen daut Selwa opp eene Wichtschol; see nämen sikj een Goltschmett aun, daut dee an een Gott doavon moakt, ver däm see sikj kjneeen un aunbäden.

7See häwen sikj dän oppem Schulla un droagen dän, see stalen dän wua han un dee blift doa; dee kaun sikj nich bewäajen. Wan däm wäa aunroopt, jeft dee kjeene Auntwuat, un kaun kjeenem en sien Trubbel halpen.

8Jie, dee jie orrajcht doonen, besent junt; denkjt dit äwa un vejät daut nich;

9waut deed ekj lang trigj, don emol? Ekj sie Gott, un doa es kjeen aundra. Ekj sie Gott un sie met sest kjeenem to vejlikjen.

10Ekj saj von väaren nenn, waut passieren saul, un hab von jee häa jesajcht, waut komen woat; un saj noch wada: Waut ekj jeplont hab, woa ekj foadich moaken, un daut waut ekj mie väajenomen hab, woa ekj doonen.

11Von en een framdet Launt em Oosten, roop ekj eenen Odla häa; ekj brinj eenen Maun dee mien Plon utfieet. Soo aus ekj daut jesajcht hab, woat daut woaren; waut ekj jeplont hab, woa ekj doonen.

12Horcht emol häa, jie heltablesje Menschen, dee jie wiet auf von jerajcht sent:

13Ekj kom jerajcht moaken, daut es dicht bie. Ekj woa raden un nich siemen; ekj woa Zion Heil jäwen, un Israel harlich moaken.

Jesaja 47

Woo Babel daut gonen woat

1Stie emol rauf, du scheene Mejal Babel, vejat von dien Troon un sett oppe Ieed em Stoff, du scheenet Chaldäa Volkj. Daut woat nich mea von die jesajcht woaren, daut du wieekjlich un vewant best.

2Hia, nemm de Hauntmäl un mol waut Mäl; nemm dien Schleia un diene schmocke Kjleeda auf; wies diene kole Been un go derch daut Wota.

3Du woascht dien kolet Fleesch wiesen, un diene Schaund woat openboa woaren. Ekj woa Rach eewen un kjeena woat mie aufwäaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Soo sajcht dee, wäa ons von onsen Fient rat, hee heet, de Har, dee aules rejieet; hee es de Heilja en Israel.

5Sett stell em diestren un saj nuscht, du scheenet Chaldäa Volkj; du woascht nich mea “De Wieetsche äwa de Velkja” sennen.

6Aus ekj veläajen met mien Volkj wia, jeef ekj an äwa en diene Macht, un leet an toschaund moaken; oba du hautst kjeen Jaumahoat fa an, un muakst daut soogoa fa de oole sea schwoa.

7Du dochst daut du emma wurscht de Wieetsche bliewen, un dochst nich aun woo daut aum Enj utkomen wudd.

8Nu horch emol no dit, dee du die soo väl latst scheen gonen, un die soo secha best aus een Kjint enne Wieej: Du jleefst aules dreit sikj rom die, un daut kjeena die waut aundoonen kaun, un jleefst du woascht nienich onen Maun un Kjinja sennen.

9Dit woat die beides bejäajnen, un daut plazlich, en eenen Dach: Du woascht Wätfru un onen Kjinja sennen. Du woascht de volle Mot opp eemol kjrieen, krakjt eendoont wooväl Zaubarie un stoakje Hakjsarie du driewen woascht.

10Die wia daut eendoont wäajen diene Sinden, un dochst kjeena sach daut. Diene Weisheit un dien jelieedet veleiden die, un du jleewsd du wieescht de eensja, un daut du aun kjeenen aundren denkjen brukst.

11Oba nu woat een Schoden opp die komen, dän du nich met Zaubarie aufwäaren woascht; grootet Onheil woat die äwafaulen, woont du nich bekjeepen woascht; du woascht plazlich vedorwen woaren, soo aus du nich jedocht hast.

12Doawäajen eew du diene Hakjsarie un aul dien Zauba Gloowen, dän du noch von junk opp soo sea jeeeft hast, un see auf dee die Schutz jäwen ooda de Jefoa wajch enjsten woaren.

13Du hast die, met aul dien Rot sieekjen, meed jemoakt; nu lot dee, woone dän Himmel studieren un de Stierns kjanen un bie jieda Niemon sajen, waut nu fa die komen saul, äwadäl komen un die raden.

14Nu woa jie seenen, wuatoo dee goot sent. Dee woaren veschwinjen aus Stoppel em Fia, dit es een Braunt, bie woonen see sikj nich raden woaren. Dit es kjeen Gloot, daut eena sikj doa oppwoamt, ooda Fia ver woont eena setten kaun.

15Soone Help sent aul dee, met woone jie junt bemieecht haben; dee, derch woone jie noch emma haben no Rot jesocht. Dee sent aula opp däm Errwajch; kjeena von dee kaun junt halpen.

Jesaja 48

De Har woat de Jefolne halpen

1Horcht emol no dit, dee jie von Juda jekomen sent, un waut sikj Israeliten nanen, dee jie von Juda aufstaumen: Jie moaken jun vespräakjen met een Eit

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

em Harn sienen Nomen un beroopen junt opp Israel äaren Gott, oba nich en eenen woarhauftjen un rechtjen Senn.

2Jie sajen jie sent von de heilje Staut, un veloten junt opp Israel äa Gott, dee de Har es, dee aules rejieet.

3Lang trigj säd ekj, waut komen wudd. Daut kjeem von mie un wort bekaunt jejäft; don deed ekj daut met eemol plazlich.

4Ekj weet daut du stieekoppich best; daut du eene iesane Sän em Jenekj hast, un een bronsnen Stiern aum Kopp.

5Daut es wuarom ekj die em verut säd: Ea daut rom kjeem, leet ekj daut weeten, soo daut du nich sajen wurscht, daut dien Aufgott daut jedonen haud, ooda daut diene jeschnizte un jegotne Formen daut deeden.

6Jie haben jehieet, waut jesajcht wort, un nu kjikjt, kjenn jie daut nich toostonen? Un von nu aun woa ekj junt nieet sajen, soont, waut jie bat nu nich wisten.

7Daut es nich emma doa jewast. Ekj hab daut mau nu jedonen, un jie haben doa nich ea von jehieet. Jie woaren nich sajen kjennen, daut jie daut aul ea wisten.

8Jie haben daut nich ea jehieet ooda jewist, wiels jie hauden june Uaren nich op doano. Ekj wist woo hinjarigjsch jie wieren; daut jie von kjlien aun, aus jäajenaun bekaunt wieren.

9Wiels ekj dee sie, soo aus jie mie kjanen, leet ekj mien Oaja nich opp junt komen; wäajen de Iea dee mie traft, hilt ekj mie trigj, soo daut jie nich gaunz vedorwen worden.

10Horcht emol, ekj hab junt jereinicht, oba nich soo aus Selwa en eenen Schmeltowen; ekj hab junt en eene Bak von Älent aufjeprooft.

11De Dinja waut ekj doo, doo ekj om mient haulwen; om mient haulwen paus ekj opp, daut mien Nomen rein blift; de Iea, dee mie jehieet, lot ekj kjeenem aundren haben.

12Horcht emol no mie, dee jie von Jakob aufstaumen, jie Israeliten, dee ekj mie jeroopt hab: Ekj auleen sie Har, ekj sie de Ieeschta un ekj sie de Latsta.

13Met miene Krauft hab ekj de Ieed hanjestalt, un de Stierns un dän Himmel utjespreet; ekj jäw daut Wuat, un dan sent see doa.

14Komt aula toop un horcht emol häa. Woona von de Jetta haft dit jesajcht? Deejanja, wäm de Har jleicht, woat aun Babel doonen, waut de Har haben well, dee woat siene Macht jäajen de Chaldäa wiesen.

15Ekj sie dee, wäa daut jesajcht haft, un ekj roopt am; ekj hab am jebrocht un woa am daut jlekjen loten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Komt dicht bie un horcht waut ekj saj: Ekj hab von Aunfank aun nich plietsch jerät; wan doa waut jeworden es, sie ekj doa jewast. Un nu schekjt Gott de Har mie derch sienen Jeist.

17Dit es waut de Har, dee die vom Fient rat, dee wäa en Israel heilich es, sajcht: Ekj sie de Har, dien Gott, un ekj lia die daut, waut goot fa die es, un wies die dän Wajch, dän du gonen saust.

18Wan du bloos hautst no miene Jebooten jehorcht, dan wurscht du Fräd jehaut haben, soo aus een Riefa, un Sachen wudden bie die soo rajcht stonen aus de Walen oppem Mäa.

19Du wurscht sooväl Nokomen jehaut haben aus doa Saunt aum Mäa es; de dienje wudden emma ver mie sennen un ekj wudd junt nienich utroden.

20Velot Babel! Rant von de Chaldäa! Sajcht de aundre dit un freit junt! Lot aulem daut weeten, aulawäajen! De Har haft sienen Deena Jakob loosjekoft!

21Aus de Har sien Volkj derch de drieeje heete Wiltnis leid, wieren see nich darschtich. Hee muak Wota utem Steen ranen. Hee spoold dän Steen opp un doa rand Wota rut.

22Oba dee, woone mie nich jehuarsom sent, woaren nienich tofräd sennen, sajcht de Har.

Jesaja 49

Däm Harn sien rajchta Kjnajcht

1Horcht emol waut ekj saj, aul jie Lenda; jie Velkja von wiet auf, paust opp. De Har roopt mie ea aus ekj jebuaren wia; hee wist don aul waut ekj sennen sull.

2Hee jeft mie Wieed, waut soo schnieden aus een Schwieet, un hee helt siene Haunt äwa mie un beschizt mie. Daut Wuat, waut hee mie jeft, sinkjt en aus eene Feil, un hee bewoat mie en sien Feil Behelta.

3Hee säd to mie: Israel, du best mien Deena, du woascht wiesen, woo harlich ekj sie.

4Doch ekj docht: Waut ekj jedonen hab es vejäfs, ekj hab aules enjesat, un daut es to nuscht jekomen. Oba miene Sach licht bie däm Harn, Gott woat mie rajcht beloonen.

5Oba de Har haft mie vom Aunfank aun reed jemoakt, daut ekj sien Deena sennen saul, daut ekj Jakob siene Nokomen trigj brinj, un de Israeliten rom am vesaumlen woa. De Har, dee mie en sienen Senn waut räakjent, mien Gott, dee fa mie miene Krauft es,

6dee sajcht: Daut es mie too weinich, daut du sust mien Kjnajcht sennen, om Jakob siene Nokomen opptorechten un de vestreide Israeliten tooptosaumlen; ekj woa

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

die aus een Licht fa de Velkja oppstalen, daut de Menschen aulawäajen oppe Ieed jerat woaren.

De Har halpt de sienje

7De Har, dee Israel vom Fient rat, un dee heilich es, sajcht to dee sea veachte, dee, woone de Velkja tosied jesat haben un framde Kjennichs aus Sklowen brucken: Kjennichs woaren seenen un oppstonen, un Leidasch woaren sikj ver däm Harn kjneeen, wiels de Har, dee de Heilja en Israel es, woat tru bliewen to dee, woone hee sikj jewält haft.

8Dit es waut de Har sajcht: Wan ekj die well jenstich sennen, woa ekj die auntwuaten; doa woat een Jnodendach komen, wan ekj die halpen woa. Ekj hab die en Schutz jehoolen, soo daut ekj derch die met aule Menschen kaun een Bunt moaken. Du saust opprechten waut em Launt scheef es, un daut vedorwne Oafgoot wada toodeelen.

9Saj to dee, dee faust jehoolen sent: Komt rut! un to dee, dee aules diesta es: Komt äwadäl! Dee woaren oppem Wajch jenuach to äten haben, un opp daut, waut kole Boaj wieren, äa Tus moaken.

10Dee woat nich hungren ooda darschten, dee woaren nich von heeten Wint ooda Sonn lieden motten. Dee, wäa waut äwrich haft fa an, woat an dän Wajch wiesen, un dee woat an no freschet Wota leiden.

11Ekj woa miene Boaj aula to een Wajch moaken; miene Stiej woaren oppjeschett sennen.

12Un daut es toom wundren. Dise sent von wiet auf jekomen, jane vom Nuaden un dise vom Wasten, un aundre von daut Launt Sinim.

13Lot dän Himmel sinjen un de Ieed sikj freien, lot de Boaj am met Leeda preisen; de Har haft sien Volkj jetreest, un haft sikj om dee bemieecht, waut leeden.

14De Menschen en Zion säden: De Har es nich mea bie ons, hee haft von ons vejäten.

15Horcht emol, kaun eene Fru äa Bäbe vejäten, un nuscht romjäwen fa äa ieejnet Kjint? Wan daut uk soont kunn jäwen, ekj woa junt nich vejäten.

16Kjikjt emol, ekj hab en miene Haunt een Tieekjen fa junt jemolt, un ekj denkj väl aun june Mieren.

17Dee, dee de Staut wada oppbuen woaren, spooden sikj doahan; un dee waut dee vedorwen haben, gonen von doa wajch.

18Kjikjt junt emol rom! Seet daut see aula no junt toopkomen. Soo secha aus ekj Läwen hab, vesprakjt de Har, woa jie dee aula oppnämen aus Straums, un junt dee ombinjen, soo aus eene Brut daut deit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Dan woat jun vedorwnet un velotnet Launt too kjlien sennen fa aul june Aunsiedla; un dee, dee jun Launt vestieeden, woaren dan wiet auf sennen.

20Un daut Volkj, daut junt äwableef, aus jie en junen grooten Trua wieren, woaren sajen: Dit es hia too enj; jäft ons mea Rum, wua wie läwen kjennen.

21Dan woa jie junt froagen: Wua komen aul dise häa? Wie truaden, wiels wie nich mea haben kunnen; wie wieren vestat un wajchjedräwen. Wäa haft dise oppjebrocht? Wie wieren je gaunz auleen, von wua sent dise jekomen.

22Dit es waut Gott de Har nu sajcht: Horcht emol, ekj woa boolt miene Haunt opphäwen, soo daut de Velkja un Lenda daut seenen; un dan woaren dee june Säns enne Oarms trigjbrinjen, un june Mejales oppem Schulla jedroacht wadastalen.

23Kjennichs woaren junt fläajen, un Kjennijinnen woaren junt besorjen; dee woaren sikj bat oppe Ieed ver die kjneeen, un diene stofje Feet kussen. Dan woa jie enseenen daut ekj de Har sie, un daut dee, dee sikj opp mie veloten, sikj nich schämen brucken.

24Es daut mäajlich, daut eena eenen Soldot sien Jewenst wajchnemt? Ooda kaun eena eenen stoakjen Soldot, dee wajchnämen, dee hee faustjenomen haft?

25Oba de Har sajcht: Nu woaren däm stoakjen Soldot siene faustjenomne wajchjenomen woaren; un dee waut jewaultmässich jehaundelt haft, woat sien Jewenst wajchjeräten woaren. Ekj woa jäajen dee sennen, dee jäajen die sent, un woa diene Säns raden.

26Ekj woa dee, dee junt unjadrekjten, moaken äa ieejnet Fleesch äten, un sikj aun äa Bloot bedrinkjen aus met Wien; dan woaren aule Menschen enseenen, daut ekj de Har sie, dee doa rat un junt looskjaft, ekj sie dee, opp wäm jie Israeliten junt veloten kjennen.

Jesaja 50

1Dit es waut de Har sajcht: Wua es de Breef, dee doa sajcht, daut ekj jun Volkj wajchjeschekjt hab, soo aus een Maun sikj von siene Fru scheeden deit? Ooda wua es deejanja, däm ekj waut schuldich wia? (Doa es nuscht soont!) Jie worden wäajen june Sinden vekoft, un jun Volkj wort wäajen äa Vegonen wajchjeschekjt.

2Wuarom wia doa kjeena aus ekj kjeem? Wuarom wia kjeene Auntwuat aus ekj roopt? Es mien Oarm too kort, daut dee nich frie moaken kaun? Hab ekj nich mea de Krauft junt to raden? Ekj bruck bloos schellen, un dan drieecht daut Mää ut, un de Riefasch woaren eene Wiltnis, soo daut de Fesch doot gonen un stinkjen, wiels doa nich jenuach Wota es.

3Ekj moak dän Dach gaunz diesta, un bedakj dän Himmel met Truakjleeda.

Däm Harn sien rajchta Kjnajcht

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Gott de Har jeft mie en, waut ekj sajen saul, soo daut dee, dee meed sent, jeholpen sent. Hee wakjt mie aule Morjen opp, un spezt mien Ua, daut ekj horch, aus eena biem Unjarecht.

5Gott, de Har, haft mie Uaren doatoo jejäft, un ekj sie nich onjehuarsom un go nich trigj.

6Ekj jeef mienen Rigjen han toom vewippen, un miene Baken no dee, dee mie dän Boat utreeten; ekj vestuak mien Jesecht nich ver dee, waut mie vespotten un bespäajen.

7Oba Gott, de Har, halpt mie, un doawäajen bruck ekj mie nich schämen; ekj stal mien Jesecht han, aus wan daut een Fiasteen wia, un weet daut ekj nich woa toschaund jemoakt woaren.

8Dee wäa fa mie gootsajcht, es dicht bie. Wäa well waut jäajen mie sajen? Well wie beid ons Stekj sajen. Wäa es mien Jäajna? Lot am väakomen.

9Gott de Har halpt mie; wäa woat mie beschuljen? Dee woaren aula veschwinjen aus Kjleeda dee von Motten vefräten woaren.

10Wäa haft Forcht fa däm Harn un jehorcht waut sien Deena sajcht? Uk wan hee em diestren jeit un kjeen Licht haft, lot am sikj opp däm Harn sienen Nomen veloten un siene Hopninj opp Gott saten.

11Dee waut doa Fia aunstekjen un met Fiastakja rom gonen, lot bie daut Licht von äa Fia gonen, daut see selfst aunjestekjt haben. Dee woaren miene Haunt noch to feelen kjrieen un en Kwol to ligjen komen.

Jesaja 51

Troost fa Jerusalem

1Horcht emol no mie, dee jie rajcht haundlen, un sikj fa däm Harn bemieejen: Kjikjt emol no dän Steen von woonen jie rutjebeitelt sent, un no daut Loch, wua jie rutjegroft wieren.

2Kjikjt emol no Abraham, junen Voda, un no Sara von dee jie aufstaumen. Dee wieren auleen un onen Nokomen aus ekj an roopt, oba ekj säajend an un hab von an väle jemoakt.

3De Har woat Zion treesten; hee woat aul äare doljebroakne Städa un drieeje Stapen treesten. Hee woat de Wiltnis to een Goaden Eden moaken, un daut drieeje Launt aus däm Harn sien Goaden moaken; Freid un scheen gonen woaren doa to finjen sennen un Leeda dee danken un preisen.

4Horcht no mie, mien Volkj, un paust opp no waut ekj saj; Doa woat eene Lia von mie komen; waut bie mie rajcht es, woat fa aule Velkja een Licht sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Ekj woa daut rajcht enfieren, un sea boolt, mien Heil es aul oppem Wajch; miene Oarms woaren de Velkja rajcht rejieren. Aule Lenda luaren aul no mie un hopen opp mienen Oarm.

6Kjikjt emol nopp nom Himmel, un rom junt opp de Ieed. De Himmel woat aus Ruak vegonen, un de Ieed woat vebrukt woaren aus Kjleeda, un de Menschen woaren soo aus Flieejen doot gonen. Oba mien Heil es opp emma; ekj woa nich opphieren rajcht to haundlen.

7Horcht emol no mie, dee jie weeten waut rajcht es. Jie Lied, dee miene Jesazen em Hoat haben: Habt nich angst wan de Lied junt veachten, un jäft nich opp wan see junt beschämen.

8Dee woaren vefaulen aus een mottenfrosjet Kjleet, un woaren soo väl meenen aus een wormfrosjet wolnet Duak. Oba ekj woa emma daut rajchte doonen, un mien Heil es fa aule Tieden.

9Wakj opp, Har, wakj opp, wies diene Krauft un diene Macht. Wakj opp soo aus emol lang trigj; hakst du nich aum Aunfank Rahab twei, un vespekjst du nich daut Ojjeheia.

10Deetst du nich daut Mää utdrieejen, daut soon deepet Wota wia, un em Boddem vom Mää eenen Wajch moaken, daut dee kunnen derch gonen, waut vom Fient jerat worden?

11Un soo woaren dee waut de Har looskjaft no Hus komen, un woaren schrieen wan see no Zion komen. Eene eewje Freid woat an kjreenen; dee woaren jlekjlich sennen un lachen; jrämen un duaren woaren veschwinjen.

12Ekj, ekj sie dee, wää Troost jeft. Waut es met die, daut du die fa Menschen enjst, dee aula stoawen motten un soo aus Graus veschwinjen?

13Hab jie dän vejäten dee junt jemoakt haft, dee wää dän Himmel utjespreet haft un de Ieed opp siene Grunt jesat haft. Du enjst die dän gaunzen Dach fa de Wutt von däm Fient, dee die dolschlonen wull. Waut bediet däm Fient siene Wutt?

14De Jefangna saul boolt loos jeloten woaren; un dee woaren lang läwen un emma jenuach to äten haben.

15Ekj sie de Har, jun Gott, dee daut Mää en groote Walen opprieet, ekj sie bekaunt aus de Har, dee aules rejieet.

16Ekj hab die miene Wieed en dien Mul jejäft, un hab die em Schauten von miene Haunt beschizt. Ekj spreed dän Himmel ut un laj dän Grunt fa de Ieed. Ekj saj to Zion: Jie sent mien Volkj.

17Wakj opp Jerusalem, wakj opp un sto opp, du hast von en däm Harn siene Haunt daut Kuffel met sien Oaja to drinkjen jekjräajen. Du hast must stolpren wäajen daut Kuffel, waut du ladich drinkjen must.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Kjeene von diene Kjinja es jegonen die to halpen, kjeent von dee woone du groot jekjräajen hast helt die diene Haunt.

19Twee Dinja sent äwa die jekomen, un wäa haft die jeholpen dee to droagen? Daut Launt es venicht un enne Grunt jebrocht, un doa wia Hungaschnoot un daut Schwieet. Un wäa haft die jetreest?

20Wiels see soo väl vom Harn sienen Oaja un Strof jekjräajen haben, ligjen diene Säns oppe Gaussen un sent veschmacht, soo aus een Ree en een Jäaja sien Nat,

21Oba nu horch, du veschechade, du best bedieselt, oba nich von Wien.

22Dit es waut dien Har, de Har, dien Gott, dee fa die ensteit sajcht: Ekj näm daut Kuffel wajch, wäajen woont du soo stolpren must; du brukst nich mea von daut Kuffel drinkjen, wua Gott sien Oaja bennen es.

23Nä, ekj woa dee daut jäwen, waut die soo toojesat haben un sajen: Schmiet die han, daut wie kjennen äwa die gonen. Dee muaken die hanlajen un dien Rigjen hanjäwen, daut see doa, aus oppe Gaus, bowen romjinjen.

Jesaja 52

1Wakj opp Jerusalem! Wakj opp un rop diene Krauft toop. Du heiljet Zion, moak die soo schmock aus du kaust. Von nu aun saul kjeen onbeschnädna un kjeen orreina die wada dol kjrieen.

2Sto opp un schedda die dän Stoff auf. Sett opp dienen Troon, Jerusalem. Moak die loos von dän Strank rom dienen Hauls, du scheene Zion, noch emma jefangen.

3Horch waut de Har sajcht: Kjeena told waut fa junt aus see junt wajchneemen, un nu woat kjeena waut tolen toom junt looskjeepen.

4Gott de Har sajcht: Ieescht trock mien Volkj no Ägipten, waut nienich äa Tus wort; un lota unjadrekjten de Assiera an onen Uasoak.

5Un waut saul ekj nu doonen, sajcht de Har, daut mien Volkj fa nuscht wajchjenomen wort? Dee waut äwa an sent, veachten an, un mien Nomen woat Dach fa Dach, de gaunze Tiet, jelastat, sajcht de Har.

6Aun janen Dach, wan jie wada trigjkomen, woat mien Volkj mie kjanen; see woaren weeten, daut ekj daut sie, wan ekj saj: Dit sie ekj!

7Woo scheen es daut doch, wan eena de Footstaupen hieet von eenem, dee goode Norecht brinjt, dee eene Frädensnorecht brinjt, dee de scheene Norecht brinjt, daut wie jerat sent, dee to Zion sajcht: Dien Gott es Kjennich.

8Horcht emol. June Wajchta wellen ons waut sajen. Dee roopen aula tojlikj; dee woaren daut aula kloa seenen, wan de Har trigj no Zion kjemt.

9Fangt aula toop aun to sinjen, jie Ruinen en Jerusalem. De Har treest sien Volkj, un haft Jerusalem vom Sklowendeenst jerat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10De Har haft sienen heiljen Oarm ver aule Velkja seenen loten, daut see von aulawäajen oppe Ieed seenen kjennen, woo ons Gott raden deit.

11Velot! Velot! Trakjt dort wajch. Schieet nuscht orreinet aun. Komt wajch von mank de Velkja. Dee waut däm Harn sien Jereetschoft droagen, moakt junt rein.

12Jie woaren junt nich spooden wan jie doa wajch komen. Jie woaren nich bosich flichten brucken. De Har woat junt veropp gonen un Israel äa Gott woat opp Enj komen.

Däm Harn sien rajchta Kjnajcht

13De Har sajcht: Horcht emol, mien Kjnajcht woat väl bestrieden. See woaren däm sea huach achten, un väl Iea jäwen.

14Krakjt soo, aus väle stuzten aus see am sagen, wiels sien Jesecht un Kjarpa soo velazt wieren, daut hee meist nich mea no een Mensch leet,

15soo woaren nu doch väle Velkja opp am acht jäwen, un Kjennichs woaren nich weeten waut see sajen sellen, wiels an woat daut kloa woaren, waut kjeena an jesajcht haft, un woaren enseenen, waut see noch nienich jehieet haben.

Jesaja 53

1Wäa wudd daut uk jejleeft haben, waut wie jehieet haben? Wäa wudd daut enjeseenen haben, daut de Har dit aun Haunt haud?

2Hee leet am väakomen aus een frescha Aust un aus eene Wartel ut de drieeje Ieed. Doa wia nuscht besondret aun am, daut wie am hauden sult kjanen, un nuscht auntrakjendet, daut ons no am trakjen deed.

3Wie sagen am aus een Utbunt un aus veacht; hee haft väl jeläden un es krank jewast. Hee wia aus eena, dee sien Jesecht nich wees; hee wia een Utbunt un wie räakjenden am nuscht.

4Doch de Krankheit, dee hee druach, wia onse; daut lieden, waut ons troff, druach hee. Oba wie dochten Gott muak am lieden un bestroft am.

5Doch wia hee wäajen onse Sinden velazt; hee bruak unja ons vegonen dol. Opp am lach de Strof dee ons heel muak; doaderch daut hee de Schläaj kjrieech, sent wie jesunt.

6Wie wieren aula oppem Errwajch, soo aus Schop, dee jieda sienen ieejnen Wajch gonen. Oba de Har läd aul ons ojjerajcht sennen opp am.

7Däm haben see sea toojesat un am daut schwoa jemoakt, oba hee haft niemols jekloacht. Krakjt soo aus een Schop, daut no de Schlachtstäd jeleit woat, ooda aus een Muttaschop, wan daut jeschoaren woat, neem hee daut stell han.

8Hee wort faustjenomen un veuadeelt; un wäa säd waut, aus see am wajchleiden? Hee must sien Läwen hanjäwen fa de Schult waut mien Volkj vedeent haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Sien Grauf wia mank de Sinda un rikje, un doch haud hee kjeenem Jewault aunjedonen, un haud kjeene Läajes jerät.

10Däm Harn jefoll daut, däm Kjnajcht to schlonen un lieden to loten. Wan hee sien Läwen aus een Schultopfa jejäft haft, dan woat hee Nokomen haben un lang läwen; un de Har woat sikj freien daut et soo schauft.

11Wiels siene Seel sikj soo hanjejäft haft, woat hee daut Licht seenen un tofräd sennen. Derch daut, waut hee weet, woat mien jerajchta Deena väle jerajcht moaken, wiels hee äare Sinden drajcht.

12Un doafäa woa ekj am mank de groote talen; hee woat met de stoakje dän Jewenst toojedeelt kjrieen. Hee haft sien Läwen bat däm Doot hanjejäft, un leet sikj met Sinda jlikj jetrocken woaren. Hee nemt väle äare Sinden auf, un steit fa de Sinda en.

Jesaja 54

De Har nemt de Schaund un moakt aunjeseenen

1Frei die, dee du kjeene Kjinja hautst, bliew nich mea stell; komm äwadäl met sinjen, dee du nich schwanga jewast best. Dee waut nu tosied jesat es, woat mea Kjinja haben aus de Befriede, sajcht de Har.

2Moak dän Hoff fa dien Zelt jrata. Rakj de Zeltdakjen wieda rut un spoa nich; bruck lenjre Strenj, un stoakjre Zeltstekjels.

3Du woascht nu rajchtsch un linkjsch utbreeden. Diene Nokomen woaren Velkja oawen, un du woascht velotne Städa besiedlen.

4Hab nich angst, du woascht die nich schämen brucken; du woascht nich vespott woaren, du woascht nich veacht sennen. Du woascht de Schaund von diene junge Joaren vejäten, un nich mea doaraun denkjen, woo du aus Wätfru veacht wieescht.

5Dee wäa die jemoakt haft es dien Maun, sien Nomen es, de Har, dee aules rejieet. Dee wäa fa Israel heilich es, rat die vom Fient; hee es Gott äwa de gaunze Welt.

6De Har roopt sikj die nu, krakjt aus wan du eene aufjestade Fru wieescht, dee gaunz doljeschloagen wia; kaun wäa de Fru von siene Jugent tosied saten? frajcht dien Gott.

7Ekj hab die fa een stootje tosied jesat, oba woa sea leeftolich sennen, wan ekj die trigj toopsaumel.

8Een stootje rand mie de Oaja äwa, soo daut ekj mie von die wajchdreid; oba ekj woa emma leeftolich un jenstich to die sennen, sajcht de Har, dee die vom Fient rat.

9Soo aus ekj emol to Noah säd: Daut Wota woat nienich wada de Ieed bedakjen, soo jäw ekj nu mien faustet Vespräakjen, daut ekj nich woa veläajen met junt woaren un nich mea schellen woa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Wan uk de Boaj vegonen wudden ooda Humpels wieda jesat worden, wudd miene truhoatje Leew fa die nich vegonen, un mien Frädens Bunt nich tosied jesat woaren, sajcht de Har, dee waut äwrich fa die haft.

11Du ojjlekjelje, dee kjeen Troost funk, dee du aules hanhoolen must, ekj woa kostboare Steena en diene Mieren saten, un Safiersteena fa dien Fundament lajen.

12Diene Däakja sellen von Rubinen sennen, diene Puaten von kostboaret Steen, un de gaunze Mia von diere Steena.

13Aul diene Kjinja woaren sikj vom Harn lieren loten, un dee woaren tofräd un sea jlekjlich sennen.

14Daut woat bie die von Grunt opp rajcht häagonen. Doa woat kjeena sennen waut die unjadrekjt, die woat kjeena enjsten ooda grulen.

15Wan wäa met die stritt, dan es daut nich von mie; wäa die aunjript, woat derch die tofaul komen.

16Ekj sie deejanja, wäa dän Schmett häajestalt haft, dee met de Blosbaulj oppe Kolen blost, un daut Jewäa fa dän Kjrich häastalt; un ekj sie deejanja, wäa dän häastald, dee daut groote vedoawen brocht.

17Kjeena kaun soont häastalen, waut junt venichten woat; un een jiedra, dee die wäajen waut vekloacht, däm woascht du met diene Auntwuat stell moaken. Soo woat dee, dee däm Harn deenen, daut gonen; soo woa ekj daut enfieren, daut Sachen rajcht gonen, sajcht de Har.

Jesaja 55

De Har kroacht toom Bunt

1Nu komt, wäm doa darscht! Hia es Wota fa junt. Jie, dee kjeen Jelt haben, komt, kjeept, un ät. Komt un kjeept Wien un Malkj onen Jelt ooda betolen.

2Wuarom vebruck jie jun Jelt fa soont, waut nich Broot es, ooda jun Vedeenst fa daut, waut nich tofräd stalen kaun? Horcht no waut ekj saj, dan woa jie goodet to äten kjrieen, un junt to daut scheenste em Läwen freien.

3Horcht no daut, waut ekj saj, un komt no mie; lot junt dit groot woaren, dan woa jie Läwen haben. Ekj woa eenen Bunt met junt moaken, dee opp emma bestonen woat, un junt truhoatich goot sennen, soo aus ekj David wia.

4Ekj sad junt han, daut jie Zeijen wieren, dee de Velkja leiden un jebeeden deeden.

5Nu woa jie Velkja roopen, waut junt framd sent; soone waut junt nich kjanen, woaren aunjerant komen, wiels de Har jun Gott, dee waut fa Israel heilich es, junt soo harlich jemoakt haft.

6Sieekjt junt däm Harn, soo lang aus hee sikj finjen lat; roopt am wan hee noch dicht bie es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7De beesa saul nich mea soo läwen aus ieescht, un de Sinda saul aundre Jedanken fieren. Lot am trigj nom Harn komen, daut hee am kaun jenstich sennen. Lot am sikj no Gott kjieren, dee väl vejeft.

8Jie denkjen nich soo aus ekj denkj, un june Wäaj sent nich soo aus miene Wäaj, sajcht de Har.

9Soo väl hecha aus de Himmel äwa de Ieed es, soo väl hecha sent miene Wäaj aus june Wäaj, un es mien denkjen aus jun denkjen.

10Krakjt soo aus de Räajen un daut Schnee vom Himmel faulen, un doa nich wada trigj hangonen, oba de Ieed wessat, daut dee fruchtboa es un waussen lat, un Sot toom seien un Broot toom äten jeft,

11soo saul mien Wuat, woont ekj räd, sennen. Daut woat nich ladich no mie trigjkomen; daut woat daut doonen, waut ekj haben wull, un daut doonen, wuatoo daut jejäft es.

12Jie woaren junt freien wan jie rutgonen, un jie woaren frädlich jeleit woaren. De Boaj un de Humpels woaren ver junt oppschrieen un sinjen, un de Beem woaren äare Henj klautschen.

13De Ziepres woat dan enne Städ von Spekjasch, un enne Städ Struck woaren de Mirten waussen. Daut woat eene Aunerkjanunk fa däm Harn sennen, daut opp emma blift un nich wajchjeit.

Jesaja 56

Gott sien Volkj bat äwa aule Jrensen

1Dit es waut de Har sajcht: Hoolt junt aun daut, waut rajcht es, un haundelt opp eenen jerajchten Wajch, wiels mien Heil kjemt boolt, un daut rechtje Läwen, woont ekj junt lia, woat boolt openboa sennen.

2Daut woat goot fa däm sennen, wäa dit deit un sikj aun dit helt, daut hee dän Sabat helt un dän nich jemeen helt, un daut hee no sikj oppaust un nich orrajcht deit.

3Lot daut nich von de framde jesajcht woaren, dee sikj nom Harn jekjieet haben, daut de Har an woat tosied saten von sien Volkj; un lot daut nich von dän jeschnädnen jesajcht woaren, daut hee mau een drieeja Boom es.

4Wiels de Har sajcht: De jeschnädne, dee mienen Sabat hoolen un soo läwen aus mie daut jefelt, un sikj to mienen Bunt hoolen,

5dee woa ekj een Aundenkjen un Aunerkjanunk benna de Wenj von mien Hus jäwen. Daut woat mea Wieet sennen aus wan see Säns un Dajchta jehaut hauden. Dee woaren aunerkjant sennen un nienich tosied jesat woaren.

6Framde woaren sikj nom Har kjieren un am deenen un am goot sennen. See woaren siene Deena woaren un dän Sabat hoolen un dän nich jemeen moaken. See woaren mienen Bunt hoolen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7un ekj woa an no mienen heiljen Boajch brinjen un an daut loten scheen gonen en mien Hus, wua jie aunbäden. Äare Brauntopfa un Schlachtopfa woaren opp mienen Aultoa aunjenomen sennen, wiels mien Hus woat fa aule Velkja een Bädhus sennen.

8Gott de Har, dee de vestade von Israel toopbrinjt, sajcht: Ekj woa noch mea toopbrinjen aus nu aul jesaumelt sent.

Äwa de Liera

9Lot de Velkja komen mien Volkj aunjriepen, soo aus Tieren von de Stap un vom Woolt fräten komen.

10De Wajchta en Israel sent aula blint, dee haben kjeen Vestentnis; dee sent aus stomme Hunj, waut nich balen kjennen. Dee ligjen un dreemen; an jeit daut schlopen sea scheen.

11Dee sent soo bejierich aus Hunj, dee nienich jenuach kjrieen. De Hoads, dee Israel leiden, vestonen äare Oabeit nich, un sent jieda äaren ieejnen Wajch jegonen. Een jiedra jeit doahan, wua hee daut mieeschte kjricht.

12See sajen: Komt emol häa. Well wie ons Wien holen, un ons goot voll drinkjen. Morjen woat soo scheen gonen aus vondoag, un veleicht noch väl scheena.

Jesaja 57

1Dee, dee jerajcht sent, komen om, un kjeena denkjt doaräwa no; de fromme Mana woaren wajch jenomen, un kjeena vesteit daut; see woaren jenomen, soo daut see dän Schoden nich seenen brucken.

2Dee kjennen en Fräd nengonen; dee waut em Läwen daut rajchte doonen, woaren sikj opp Benkjen utreiwen.

3Oba komt, jie dee jie orrajcht doonen; jie froagen de beese Jeista no Rot un deenen framde Jetta.

4Äwa wäm driew jie disen Spott? To wäm riet jie daut Mul opp un strakjen june Tung rut? Sent jie nich goaschtaje Kjinja, un een veloagnet Volkj?

5Jie läwen june Lost ut bie de Ieekjenbeem, un unja jieda jreenen Boom; jie opfren june Kjinja em Tol unja dän steenanen Äwahank.

6Jun Loon es bie de glaute Steena, de väajestalde Jetta, em Tol; dee, bloos dee woaren junt waut jäwen; dee hab jie jun Drinkjopfa jejäft, un jun Jeträajdopfa jebrocht. Sullen mie dee Dinja jefaulen?

7Opp eenen huagen aunjeseenen Boajch, stal jie Benkjen han toom de Jetta veieren, un doa go jie nopp un brinjen jun Opfa.

8Benna june Däaren stal jie june Aufjetta han un dreien junt wajch von mie; jie haben june Benkj opjedakjt un breet jemoakt, un haben eenen Bunt met de Jetta jemoakt. Junt jeit daut opp äare Benkjen scheen, jie haben met an romjeschwient.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Jie sent no Moloch met june Eelj jegonen un met veschiedne diere Saulweelj; jie schekjten june Mana bat wiet, un rauf bat wua de Doodes sent.

10Jie haben junt meed jerant met jun romdriewen, oba haben nienich jesajcht, daut et vejäfs wia. Junt funk wada aun to jankren, un soo wort junt daut nich een oolent.

11Von waut wia junt schis, von wäm enjst jie junt soo sea, daut jie von mie jinjen un von mie vegauten? Es daut wiels ekj aul lang nich jestroft hab, daut jie nu von mie vejäten haben?

12Ekj woa wiesen woo rajcht jie sent un waut jie jedonen haben, oba daut woat junt nich halpen.

13Roopt june Jetta wan jie em Trubbel sent; dee woaren vom ieeschten Wint wajchpusten, een kjlien bät Loft woat dee wajchnämen. Oba wäa sikj opp mie velat, dee woat daut Launt ennämen, un mienen heiljen Boajch fa sikj haben.

14De Har sajcht: But emol, but dän Wajch opp un moakt dän reed; riemt wajch waut mien Volkj em Stich licht.

15Dee, dee opp emma huach en ieren es, däm sien Nomen heilich es, dee sajcht: Mien Plauz es jeieet un heilich, oba es uk bie dee, dee sikj nich mea weeten, un jleewen, daut et nuscht met an meent. Dee waut jleewen, daut meent nuscht met an, jäw ekj nieen Moot, un dee waut sikj nich mea weeten, jäw ekj Troost un Hopninj.

16Ekj woa nich emma beschuljen un nich oppe lenjd veläajen bliewen; aundasch wudd däm, wäm ekj doch daut Läwen jejäft hab, noch de Jeist vezoagen.

17Ekj wia sea veläajen, daut see soo bejierich wieren, daut an daut to Sind fieed; don schluach ekj an un veleet an, soo veläajen wia ekj, oba see bleewen jäajenaun un jinjen äaren ieejnen Wajch.

18Ekj see woo an daut jeit, un woa an bäta moaken; ekj woa an dän Wajch wiesen un treesten. Ekj woa dee waut truarich sent

19wada en Fräd preisen moaken. Fräd dicht bie un wiet runtom, un ekj woa an stoakj moaken, sajcht de Har.

20Oba de schlajchte Menschen sent aus de Walen oppem Mäa, dee nich stelhoolen kjennen; soon Wota rieet Schlaum un Blott opp.

21De gottloose sent nienich tofräd, soo sajcht mien Gott.

Jesaja 58

Waut Fausten es

1Saj emol lud, un hool die nich trigj! Bruck diene Stemm aus eene Trompeet, un saj mien Volkj waut see orrajcht doonen; saj Jakob siene Nokomen äare Sinden:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Eenen Dach nom aundren bemieejen see sikj äwa mie, un muchten weeten, waut ekj velangen doo, soo aus een Volkj, daut aul daut rajchte jedonen haft, un de Väaschreften von äaren Gott nich veloten haft. See muchten weeten, woo ekj daut see, un mäajen, daut ekj dicht bie wia, un froagen:

3"Wuarom rechst du die nich no ons, wan wie fausten doonen, un wuarom moakst du doa nuscht ut, wan wie Sachen fa die oppjäwen?" Daut es doch wiels, wan jie uk fausten, doo jie krakjt waut junt jankat un nutzen june Oabeida ut.

4Soogoa wan jie fausten, stried jie junt, jie zanken junt un schlonen met eene dolle Fust. Jie derwen nich soo fausten aus dit, wan jun Jebäd bowen saul eene Auntwuat kjrieen.

5Saul mie soon Fausten jefaulen, wan jie Sachen fa mie oppjäwen, jie june Kjap henjen loten aus walkjet Graus, un jie en Sakkjleeda un Ausch setten? Kjenn jie daut werkjlich een Fausten nanen? Jleew jie, daut es waut däm Harn jefelt?

6Nä, waut däm Harn jefelt, es soon Fausten, wua jie dee frieloten, woone jie orrajcht bedwinjen, wua jie de Reemes von daut Joch opleesen un jie dee frieloten, waut jie unjadrekjen, un jieda Joch rauf nämen.

7Jäft de hungaje Broot un nämt de oame opp, waut kjeene Städ haben; jäft dee Kjleeda, waut nich jenuach haben, un trakjt junt nich trigj von jun ieejnet Frintschoft.

8Dan woat junt daut oppdachen aus daut Morjenroot, un jie woaren bosich veheelen. Dee wäa junt jerajcht moakt, woat veropp gonen, un soo harlich aus daut bie däm Harn es, woat daut met de latste sennen.

9Dan woa jie aunroopen, un de Har woat siene Auntwuat jäwen, jie woaren schrieen, un hee woat sajen: Ekj sie hia. Nämt daut Joch wajch, met woont jie däm näakjsten daut schwoa moaken, un wiest nich met däm Finja, un rät däm Noba nich schlajchtet no.

10Moakt jun Hoat op fa dee waut hungat, un stalt dee waut lieden tofräd. Dan woat junt kloa woaren waut diesta wia, un waut dunkel scheen, woat soo sennen aus de Sonn opp Meddach.

11De Har woat junt dan emma leiden, un enne drieeje Tiet halpen tofräd sennen, un junt stoakje Knoakes jäwen. Jie woaren sennen aus een jewessada Goaden, ooda soo aus eene Kjwal dee emma Wota jeft.

12June Mana woaren june Ruinen trajchtbuen, un opp daut Fundament von frieejoa oppbuen. Jie woaren bekaunt sennen aus dee, dee de Wenj toomieren un de Wäaj bäta moaken, daut doa to läwen es.

13Wan du aum Sabat nich reisen woascht un aun miene heilje Doag nich hanjeist, no waut die jankat; wan du sajen woascht, daut de Sabat eene Freid es, un daut däm Harn sien heilja Dach wichtich es; wan du däm ieren woascht un nich aun däm Reisen moakst, un nich diene Oabeit no jeist un onneedjet rätst;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14dan woascht du die aum Harn freien, un ekj woa die loten goot foadich woaren opp dise Ieed un die opp däm Staumvoda Jakob sien Launt tofräd stalen. Dit haft de Har selfst jesajcht.

Jesaja 59

Jie brinjen selfst de schwoare Tiet opp junt

1Horcht emol. Däm Harn sien Oarm es nich too kort, daut hee nich raden kaun. Siene Uaren sent nich doof jeworden, daut hee nich mea hieren kaun.

2Doa es waut tweschen junt un Gott jekomen, waut jie selfst veschulcht haben; june Sinden haben am doatoo jebrocht, sikj wajchtodreien un nich no junt to horchen.

3Jie sent schuldich von Jewault eewen, un daut doonen waut orrajcht es; waut jie sajen, es nich soo, un jun fuschlen es schlajcht.

4Kjeena es jerajcht en waut hee velangt, kjeena rät de Woarheit em Jerecht. Dee beroopen sikj opp Zeijen, dee nuscht weeten, un bliewen nich bie de Woarheit. Dee nämen sikj daut väa, waut nich goot es, un fieren daut ut, waut eene Sind es.

5Daut es aus wan see Schlangen Eia brooden, un een jeftjet Spandenjewäw spennen; wäa de Eia at, stoaft doavon un wan daut Ei tweijeschloagen woat, kjemt doa eene jeftje Schlang rut.

6Waut see wäwen, es nich fa Kjleeda to brucken, un waut see spennen, daucht nich toom toodakjen. Waut see foadich brinjen, es waut beeset, un äare Henj doonen, waut schlajcht es.

7See spooden sikj, wan see orrajcht doonen kjennen, un sent boolt reed een Läwen to nämen; äare Jedanken sent schlajchte Jedanken, un wua see gonen, woat velazt un vedorwen.

8See vestonen nich frädlich to haundlen, un vesieekjen nich daut rajchte to doonen. See haben veschiednet krommet väa, waut nich to dän Fräd deenen kaun.

Daut Volkj bekjant äare Sinden

9Met aul dit, sent wie wiet auf von daut waut rajcht es, un wie komen nich bat doa, wua wie jerajcht sent. Wie luaren daut saul oppkloaren, un daut blift dunkel; wie wachten, daut saul dach woaren, un gonen em diestren rom.

10Wie langen em diestren aus een blinja, soo aus dee, dee nich seenen kjennen; wie stolpren äwadach aus em Tweediesta, un mank de stoakje aus Doodje.

11Wie gnorren aula aus de Boaren un gurren aus de wille Duwen; wie luaren, daut rajcht jehaundelt saul, oba soont jeft daut nich. Wie hopen opp de Radunk, oba daut es wiet auf.

12Du weetst woo foaken wie jefollen sent, un onse Sinden stonen jäajen ons. Ons Vegonen es ons sea em Stich, un wie weeten, waut wie orrajcht jedonen haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Wie sent nich jehuarsom jewast, un haben däm Harn nich siene Städ jejäft; wie haben ons von Gott sienen Wajch jedreit. Wie räden von aundre auflaupsen un jäajenaun sennen; wie räden Läajes, dee wie ons trajchtjelajcht haben.

14Daut rajchte doonen es ons nich wichtich, un jerajcht sennen blift wiet auf; daut opprechtich sennen stolpat oppe Gaussen, un de Woarheit haft kjeenen Plauz.

15Opprechtich sennen es nich mea, un wäa nich orrajcht deit, woat utjenuzt.

De Har woat halpen

De Har sitt daut un am jefelt daut nich, daut nich nom rajchten jeseenen woat.

16Hee sach, daut doa kjeena wia, un am wundat daut, daut kjeena doa waut met deed. Dan rad hee met sienen ieejnen Oarm, un wiels hee jerajcht es, kunn hee daut derchfieren.

17Hee kjeem äwadäl met rajcht doonen, aus wan daut sien Brostschilt un sien radenda Hoot wia; runtom kunn eena seenen, woo veläajen hee wia, un daut hee Rach eewen wudd.

18Hee woat bestrofen, doano aus see jedonen haben; dee waut jäajen am sent, woaren sienen Oaja kjrieen. Siene Fiend woat hee jäwen, waut see vedeent haben; hee woat wiet un breet trigjtolen.

19Dan woaren see em Wasten Forcht haben fa sienen Nomen, un dee em Oosten fa woo harlich hee es; hee woat aus een rietendet Wota komen, daut vom Harn sien Odem jeschowen es.

20Hee woat dee raden, dee en Zion sent, un Jakob siene Nokomen, dee sikj von de Sind wajchdreien. Dit sajcht de Har.

21Fa mien Poat es dit mien Bunt met an, sajcht de Har. Mienen Jeist, dee en die es, un de Wieed, dee ekj die en dien Mul jejäft hab, woaren nich von die jenomen woaren, un nich von diene Kjinja jenomen woaren, un dee woaren fa aule Tieden nich von june Nokomen jenomen woaren, sajcht de Har.

Jesaja 60

Däm Harn siene Help kjemt

1De Har sajcht: Jerusalem, sto opp, un lot dien Jesecht fa Freid strolen! Een Licht es fa die oppjedacht, un daut es äwa die oppjekomen, woo harlich de Har es.

2Paus goot opp. Daut diestre woat de Ieed bedakjen, daut de Velkja nich weeten, aun waut see sent. Oba mien Licht woat äwa die strolen, un daut woat aun die to seenen sennen, woo harlich de Har es.

3De Velkja woaren no dien Licht komen, un Kjennichs woat daut oppfaulen, woo dach du strolst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Kjikj emol opp un rom die. Aule vesaumlen sikj un komen hia toop; diene Säns woaren von wiet auf komen un diene Dajchta woaren em Oarm häajedroacht woaren.

5Dan woascht du romkjikjen un dien Jesecht woat strolen; dien Hoat woat butzen un du woascht die sea freien. Dan woaren wieetvolle Sachen no die, von äwarem Mäa jebrocht woaren, un waut de Velkja soo groosoatich muak, woat die tookomen.

6Doa woaren väl Kameelen en dien Launt sennen, un junge Kameelen von Midian un Efa. Aul dee von Saba woaren komen un woaren Golt un Weiruak brinjen, un dee woaren däm Harn lowen un preisen.

7Aul de Schop Häaden von Kedar woaren jebrocht woaren, un de Bakj von Nebajot woaren die deenen; dee woaren aunjebrocht sennen fa mienen Aultoa, un daut Hus, woont doa wiest woo harlich ekj sie, woa ekj sea straum moaken.

Gott woat de framde moaken die deenen

8Wäa sent dee, dee aus de Wolkjen flieejen, un aus Duwen, dee no äare Städen komen?

9Aule Lenda luaren no mie, aul ieeschtens de Tarsis Schäp met diene Kjinja von wiet auf; dee woaren äa Selwa un Golt met sikj brinjen, daut see däm Harn, dienen Gott, dee wäa fa Israel heilich es, ieren kjennen, wiels hee die soo harlich jemoakt haft.

10Framde woaren diene Mieren oppbuen, un äare Kjennichs woaren die toojedonen sennen. Ekj hab die en mienen Oaja doljeschloagen, oba ekj woa een jenstjet Metleet äwa die haben.

11Diene Puaten woaren emma op stonen; dee woaren Dach un Nacht nich too jemoakt woaren, soo daut de Kjennichs von de Lenda no de Rieej nenn komen kjennen, met daut, waut an groosoatich muak.

12Daut Launt un daut Rikj, daut die nich deenen woat, woat omkomen un gaunz enne Grunt jebrocht woaren.

13Daut waut Libanon soo harlich muak, de Ziepressen, Buchsbeem un Taunen, woaren die jebrocht woaren, daut mien Heilichtum kaun straum jemoakt woaren. Ekj well de Städ fa miene Feet, to eene groosoatje Städ moaken.

14Dee waut die doljehoolen haben, dee woaren nu äwajebekjt komen; un dee waut die veachten deeden, woaren sikj ver diene Feet hanschmieten. Dee woaren dise Städ, “Däm Harn siene Staut”, nanen, un uk, “Daut Zion von däm, dee fa Israel heilich es”.

15Wua du veloten un nuscht jeräakjent wieescht, un wua kjeena derchreisen deed, woa ekj daut moaken, daut du opp emma schmock latst, un opp aule Tieden eene Freid best.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Soo aus eene Mutta ää Kjint de baste Malkj jeft, soo woaren de Velkja die fläajen, un du woascht daut scheenste von de Kjennichs kjrieen. Du woascht enseenen, daut ekj, de Har, die von diene Fiend rad, daut ekj die looskjeep, un daut ekj dee sie, wäa Jakob stoakj moakt.

17Enne Städ Brons, woa ekj die Golt brinjen, un enne Städ Iesa, woa ekj Selwa brinjen; enne Städ Holt, Brons, un enne Städ Steena, Iesa. Ekj woa Fräd aunstalen aus diene Rejierunk, un jerajcht sennen aus diene Oppsechta.

18Doa woat nich mea vebräakjen en dien Launt sennen un nuscht vedorwen ooda beschädicht woaren. Diene Mieren woascht du “Heil” nanen un diene Puaten “Preis”.

Gott siene Städ

19Äwadach woat nich de Sonn dien Licht sennen, un de Nacht woat nich de Mon die Licht jäwen; de Har woat dan dien eewjet Licht sennen, un du woascht harlich sennen, wiels hee dien Gott es.

20Diene Sonn woat nich mea unjagonen, un diene Mon woat nich kjlanda woaren; de Har woat dien eewjet Licht sennen, un diene Truadoag woaren to Enj sennen.

21Aul diene Lied woaren rajcht haundlen, un du woascht opp emma dien Launt haben. Du best daut Jewaus, daut ekj jeplaunt hab, daut waut miene Henj jemoakt haben, soo daut ekj woa veharlicht woaren.

22De kjlansta enne Famielje saul een groota Staum woaren; de jerinjsta saul een stoakjet Volkj sennen; ekj, de Har, woa dit haustich to de rajchte Tiet soo komen loten.

Jesaja 61

De Har woat raden

1Gott däm Harn sien Jeist es opp mie jekomen, daut ekj daut doonen kaun, wuatoo de Har mie jesaulft haft. Hee schekjt mie no dee, dee lieden, daut ekj an eene goode Norecht brinj; no dee, dee derch waut schwoaret gonen, daut ekj an Moot toospräakj; daut ekj de faustjenomne saj, see kjennen looskomen un friewoaren von daut, waut an binjt.

2Ekj saul bekaunt jäwen, daut daut Joa von däm Harn siene Gonst un de Dach, wua Gott de Sind bestroft, nu aunfangt; daut hee aul dee Troost jeft, waut nu truaren.

3De Har sajcht, daut dee, dee en Zion wonen, woaren waut aunstendjet enne Städ Ausch oppem Kopp droagen, un Eelj aus to een Fast, enne Städ toom truaren brucken. Daut woat von an jesajcht woaren, daut see aus Ieekjen fa daut rajchte enstonen; un daut see vom Harn aunjeplaunt sent, daut see wiesen woo harlich hee es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4See woaren opp daut oole Fundament fresch buen un daut opprechten, waut enne Grunt jebrocht wia; see woaren de doljebroakne Städa oppbuen, waut aul Jennerazionen vebroaken wieren.

5Lied von aundre Velkja woaren komen june Schop weiden, un framde woaren jun Launt fa junt oabeiden un june Wiengoades besorjen.

6Un jie woaren aus däm Harn siene Priesta bekaunt sennen, un jie woaren onsen Gott siene Deena jenant woaren. Jie woaren junt to de Schaza von aundre Velkja freien, un jie woaren junt derch ää Rikjtum waut meenen.

7Doafää daut mien Volkj dobbelt jeläden haft, un haft must Schaund lieden, woaren see nu een dobbeldet Poat en ää Launt kjrieen, un eene Freid haben, dee opp emma blift.

8Ekj sie de Har, dee daut jleicht Sachen rechtich derchtofieren un daut orrajchte un stälen nich vedroagen kaun; ekj woa bestendich doano jäwen aus see vedeent haben, un woa eenen Bunt met an moaken, dee opp emma väahelt.

9Ää Volkj woat mank de Velkja bekaunt sennen, un äare Nokomen en de Lenda; dee waut daut seenen, woaren vestonen daut dit Volkj vom Harn eenen Säajen jekjräajen haft.

10Ekj frei mie jehierich fa däm Harn, un miene Seel jeit daut sea scheen met mienen Gott. Sien Heil es om mie, soo aus een Rock, un sien jerajcht sennen, soo aus een Äwarock. Wie sent soo jlekjlich aus Brutlied, dee sikj to Kjast aunjetrocken haben.

11Krakjt soo aus de Ieed daut Kjiensel väabrinjt, ooda aus daut Sot em Goaden oppjeit, soo lat Gott de Har jerajcht sennen oppkomen, un goodet von sikj jesajcht woaren en aule Lenda.

Jesaja 62

De Har moakt Jerusalem wada straum

1Ekj woa om dient haulwen, Zion, nich stell sennen, un om dient haulwen, Jerusalem, woa ekj nich stell hoolen, bat dien jerajcht sennen jlenzt, un dien Heil aus eene dache Flaum to seenen es.

2De Lenda woaren enseenen, daut du jerajcht best, un de Kjennichs enseenen, waut aun die soo harlich es; du saust eenen nieen Nomen kjrieen, dän de Har die jäwen woat.

3Du woascht eene straume Kroon en däm Harn siene Haunt sennen, eenen schmocken wieetvollen Steen, dän Gott en siene Haunt helt.

4Du woascht nich mea “De Velotne” heeten, ooda dien Launt “De ladje Wiltnis”. Nä, du saust “Miene scheenste”, heeten, un dien Launt saul “De befriede” heeten; wiels de Har haft sien Jefaulen aun die un soo aus een Maun met siene Fru, woat hee eent met die sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Soo aus een Jung sikj met eene Mejal befriet, soo woat dee, dee die oppbut, met die eent sennen; soo aus een Briegaum sikj to siene Brut freit, woat sikj dien Gott to die freien.

6Jerusalem, ekj hab Wajchta opp diene Mieren aunjestalt, dee Dach un Nacht nich woaren stell sennen; dee sellen nich opphieren met däm Harn denkjen halpen.

7See sellen am nich loten nojäwen, bat hee Jerusalem häajestalt haft, un dee oppe Ieed jeloft woat.

8De Har haft met eenen Eit opp siene Krauft vesproaken, daut hee woat june Fiend nich mea loten jun Jeträajd nämen, un uk nich junen Wien, fa woonen jie sea jeschauft haben.

9Dee, dee daut arnten, sellen daut to äten kjrieen, un dän Harn lowen; un dee, dee de Wiendruwen toopläsen, sellen opp däm Hoff von mien Heilichtum doavon to drinkjen kjrieen.

10Got mau! Got derch de Puaten. Moakt dän Wajch reed fa daut Volkj. Moakt eenen grooten Wajch reed! Moakt dän foadich! Riemt de Steena tosied. Wiest de Lied june Flag.

11Horcht! De Har lat aulawäajen oppe Ieed bekaunt jäwen: Sajcht to daut scheene Zion: Kjikjt emol! Jun Heil es oppem Wajch. Hee haft daut, waut hee jewonnen haft, met sikj, un daut Volkj, woont hee frie jemoakt haft, kjemt am veropp.

12See woaren “Daut heilje Volkj” un uk “Dee, woone de Har vom Fient jerat haft” jenant woaren; un du woascht “Dee, woone jesocht woat”, un “De Staut, dee nich veloten es” heeten.

Jesaja 63

Woo Edom daut gonen woat

1Wäa kjemt hia, däm siene Kjleeda soo root jeworden sent? Dee jeit steil, es stoakj, haft goode Kjleeda un kjemt von de Staut Bozra en Edom. “Daut sie ekj, dee wäa jerajcht es en waut hee rät; ekj hab de Macht, daut ekj raden kaun.”

2Wuarom sent diene Kjleeda soo root, aus wan du hast Wiendruwen utjeklunjt?

3“Ekj sie auleen biem Wiendruwen veklunjen jewast; kjeena von mank de Velkja haft mie doabie jeholpen. Ekj veklunjd an en mienen Oaja un vetraumpeld an en Wutt; un daut sprezt aun miene Kjleeda, daut dee gaunz root worden.

4Ekj haud mie eenen Dach väajenomen, aun däm ekj veräakjnen wull; daut Joa wia jekomen, wua miene sullen trigjestalt woaren.

5Ekj kjikjt, un doa wia kjeena toom mie halpen; mie wundad daut, oba kjeena stunt mie bie. Un soo holp mien Oarm mie, un miene Wutt stunt mie bie.

6Ekj hab de Velkja en mienen Oaja vetraumpelt un jeef dee mea aus jenuach von miene Veläajenheit; ekj hab äa Läwens Bloot oppe Ieed utranen loten.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

De Har haft jeholpen

7Mie es daut groot, woo tru däm Harn siene Leew es, ekj preis am fa de Wunda
waut hee jedonen haft; ekj low däm Harn fa daut waut hee fa ons jedonen haft, fa
väl goodet, waut hee fa Israel jedonen haft, en sien grootet Metleet un siene
truhoatje Leew.

8Hee säd: See sent doch mien Volkj; miene Säns woaren doch nich hinjarigjsch
sennen. Un doawäajen rad hee an

9en aul äare schwoare Tieden. Hee schekjt nich een Enjel ooda sest wäm; hee wia
selfst doa un rad an, wiels hee an goot wia un am daut äwa an jaumad. Doawäajen
koft hee an loos, un hoof an rut un druach an de gaunze Tiet, aul von ieescht emma.

10Oba see wieren jäajenaun, un haben doamet sienen Heiljen Jeist jestat; un soo
wort hee an fientlich, un hee kjamft jäajen an.

11Un dan dochten see wada, woo daut emol jewast wia, un aun däm Harn sienen
Kjnajcht Moses. See fruagen: Wua es dee, wäa de Leidasch von sien Volkj utem
Wota trock; wua es dee, wäa an sienen Heiljen Jeist jeef?

12Wäa jinkj met siene stoakje Macht aun Moses siene rajchte Sied? Wäa es opp
emma doafäa bekaunt, woo hee daut Mäa ver an deeld

13un an derch dän Boddem leid? Soo aus Pieed sikj enne Wiltnis nich vestaupen,

14un soo aus Vee, daut sikj en een Tol loagat, leet däm Harn sienen Jeist an reiwen.
Soo hast du dien Volkj jeleit, un die eenen harlichen Nomen jemoakt.

Een Jebäd fa Help

15Kjikj emol vom Himmel, un see die daut aun von dienen heiljen un harlichen
Plauz. Woo kaust du daut vedroagen? Wua es diene Macht? Dien Metleet un diene
Jnod woaren von mie jehoolen.

16Du best doch ons Voda. Abraham weet nuscht von ons, un Israel kjant ons nich.
Oba du, Har, best ons Voda; von ieescht emma es dien Nomen “Ons Rada” jewast.

17Wuarom latst du, Har, ons von dienen Wajch raufgonen? Un wuarom latst du ons
eendoontich woaren, daut wie nich mea Forcht fa die haben? Kjia die wada no ons,
wäajen dee, dee die deenen, wäajen de Stam, dee noch emma diene jewast sent.

18Een kortet stoot haben see daut Volkj, daut die heilich es, enjenomen; de Fiend
haben dien heiljet Hus vetraumpelt.

19Un wie sent nu aus een Volkj, woont du nienich rejieet hast; un aus wan dien
Nomen nienich äwa ons jewast es. Muchst du doch emol dän Himmel opprieten un
rauf komen, soo daut de Boaj sikj ver die schudaden.

Jesaja 64

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Sie du soo aus wan Fia em Struck nenn fot, ooda Wota opp een Fia aunfangt to rollen, soo daut dien Nomen mank de Fiend bekaunt wort, un de Velkja sikj ver die schudren musten.

[2]Komm soo aus to de Tieden, aus wie ons enjsten musten, un du daut deetst waut wie nich jedocht hauden. Dan kjeemst du rauf, un de Boaj schudaden sikj ver die;

[3]soont haud kjeena ea jeseenen. Kjeen Ua haft mol jehieet, un kjeen Uag haft jeseenen, daut doa een Gott wia buta du, dee soont deit fa dee, dee sikj no am kjieren.

[4]Du kjemst dee wellich entjäajen, waut daut rajchte doonen, un waut doaräwa bedocht sent, woo du haben west, daut wie läwen. Du worscht veläajen aus wie orrajcht deeden; un wie haben von jee häa soo jeläft. Kaust du ons noch raden?

[5]Wie sent aula soo aus dee, dee jesazlich orrein sent. Dee dee ons sull rajcht bewiesen, es aus een schwienschet Kodda. Wie sent aus vedrieejde Bläda, un onse Sinden fäajen ons tosied soo aus een Wint.

[6]Un doch bät kjeena die aun, kjeena bemieecht sikj, sikj aun die to hoolen; du hast dien Jesecht von ons wajch jedreit, un latst ons unja onse Schult veschmachten.

[7]Oba Har, du best doch ons Voda. Wie sent daut Leem un du best de Toppstrikja; wie sent daut, waut du von ons moakst.

[8]Har, sie nich gaunz veläajen, un droag ons onse Sinden nich opp emma no. Horch doch, wie prachren die, denkjt doaraun, daut wie aula dien Volkj sent,

[9]un diene heilje Städa eene Wiltnis jeworden es. Zion es enne Grunt jebrocht, un Jerusalem es en Ruinen.

[10]Ons heiljet un harlichet Hus es vebrent. De Städ wua onse Vodasch die lowden, un aul daut, waut wie fa Straums hauden, es nu vedorwen.

[11]Har, woascht du die en aul dit bloos trigjhoolen un stell bliewen, un ons loten soo schlemm bestroft woaren?

Jesaja 65

De sienje woaren aunjenomen, dee waut jäajenaun sent woaren bestroft woaren

[1]Ekj wull mie befroagen loten, von dee waut nuscht fruagen; ekj wull mie finjen loten, von dee waut nich no mie sochten. Ekj säd: Hia sie ekj, hia sie ekj, to een Volkj, dee mien Nomen nich roopten.

[2]Ekj rieekjt een onjehuarsomet Volkj dän dachäwa miene Haunt, dee waut äaren ieejnen Wajch jinjen un nich opp dän gooden Wajch jinjen.

[3]Daut Volkj trozt mie emma wada un kjand kjeene Schaund; see muaken Opfa enne Goades, un Ruakopfa opp Tieejlen.

[4]Dee setten en Jräwa, un bliewen äwa Nacht en Heelen; see äten Schwiensfleesch, un vebodnet Fleesch en äare Supp.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5See sajen: Bliew wieda auf. Schia mie nich aun; ekj sie heilja aus du. Dise Menschen sent mie aus Ruak enne Näs, aus een Fia daut dän gaunzen Dach brent.

6Horcht emol, daut steit ver mie jeschräwen: Ekj woa veräakjnen un nich stell sennen. Ekj woa an enne Schoot jäwen, waut see vedeent haben

7fa äare Sinden un äare Vodasch äa Vegonen, sajcht de Har. See haben oppe Boaj Weiruak jeopfat un mie doamet beleidicht un jelastat; ekj woa an enne Schoot jäwen, waut see vedeent haben.

8De Har sajcht: Soo aus wan de Wiendruwen em Pungel aul jegoaren sent, un see dan sajen: Vedoaw dee nich, doa es een scheena Säajen bennen, soo woa ekj nich aules vedoawen, om dee äat haulwen, dee mie deenen.

9Ekj woa Jakob siene Nokomen toonämen loten, un von Juda, dee waut en miene Boaj wonen. Dee, woone ekj mie jewält hab, woaren daut kjrieen, un dee, dee mie deenen, woaren doa aunsiedlen.

10Un dee waut mie sieekjen, woaren en Scharon äare Häaden weiden un em Achor Tol äa Vee loagren.

11Oba jie, dee jie dän Harn dän Rigjen dreien un von mienen heiljen Boajch vejäten, dee jie dän Desch oppsaten fa dän Aufgott Gad un fa Meni toopjegotnen Wien hanstalen,

12junt woa ekj vom Schwieet loten omkomen. Jie woaren en de Schlacht oppe Kjneeen faulen, wiels aus ekj roopt, auntwuad jie nich, un aus ekj räd, horcht jie nich. Jie deeden, waut ver mie schlajcht es, un wälden, waut mie nich Freid jeef.

13Un doawäajen sajcht Gott de Har: Horcht emol, dee waut mie deenen, woaren äten, oba jie woaren hungren; dee waut mie deenen, woaren to drinkjen haben, oba junt woat darschten. Dee waut mie deenen, woaren schaftich sennen, oba jie woaren junt schämen motten.

14Dee waut mie deenen, woaren sikj von Hoaten freien, oba jie woaren ut Vetwiewlunk schrieen un jaumalich aungonen.

15Miene jewälde woaren junen Nomen brucken, fa soont, waut eena sikj vewenscht, un Gott de Har woat junt doot moaken. Oba dee waut mie deenen, woa ekj eenen aundren Nomen jäwen.

16Wäa om eenen Säajen bäden woat, woat däm truhoatjen Gott doano bäden; un wäa een Vespräakjen opp eenen Eit jeft, woat dän bie däm truhoatjen Gott moaken. De Trubbels, waut an emol enjsten deeden, sent vejäten; dee sent von ver mie veschwungen.

Een niea Himmel un eene niee Ieed

17Horcht emol, ekj moak niee Himmel un eene niee Ieed. Waut verhäa wia, woat nich mea aun jedocht woaren, un woat nich mea em Jeräd komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Freit junt un siet en eent wajch schaftich, äwa daut waut ekj moak. Daut niee Jerusalem, woont ekj moak, woat väle eene Freid sennen, un de Lied woaren aundre schaftich moaken.

19Ekj woa mie to Jerusalem freien un froo sennen äwa de Lied. Doa woat kjeen hielen to hieren sennen, un kjeena woat fa Angst schrieen.

20Daut woat nich mea passieren, daut een Kjint mau een poa Doag läft; un de elre woaren kjennen äare Joaren utläwen. Wäa bie 100 Joa stoaft woat aus een junga talen, un wäa nich bat 100 läft woat talen aus bestroft fa siene Sinden.

21Dee woaren Hiesa buen un en dee wonen; see woaren Wiengoades aunplaunten un von de Frucht äten.

22Dee woaren nich buen un een aundra doabennen wonen; dee woaren nich aunplaunten un een aundra daut äten. En mien Volkj woaren de Lied soo oolt woaren aus de Beem, un waut miene jewälde buen, woaren see lang goot brucken kjennen.

23Äare Oabeit woat nich vejäfs sennen un äare Kjinja woaren nich Schoden lieden. See woaren unja mienen Säajen sennen un äare Kjinja woaren bie an bliewen.

24Ea see bäden, woa ekj an auntwuaten; ea see utjerät haben, woa ekj an jäwen.

25De Wulf un daut Laum woaren eena biem aundren fräten; de Leiw woat Stroo fräten soo aus de Oss; un de Schlangen woaren Ieed fräten. Opp mienen heiljen Boaj, woat kjeen schlajchtet sennen un nuscht vedorwen woaren, sajcht de Har.

Jesaja 66

Jerecht un Hopninj

1Dit es waut de Har sajcht: De Himmel es mien Troon, un de Ieed es mien Footbenkjskje. Waut von Hus well jie mie noch buen, un opp waut vonne Städ saul ekj mie utreiwen kjennen?

2Ekj hab selfst aules jemoakt waut doa es, un daut es wuahäa aules es, sajcht de Har. Oba ekj bekjemma mie äwa de oame, äwa dee, dee em Jemiet jeschloagen sent, un äwa dee, dee Forcht fa mien Wuat haben.

3Eemol schlachten see eenen Rint toom Opfa, daut näakjste mol brinjen see eenen Mensch om; eemol brinjen see een Schop toom Opfa, daut näakjste mol bräakjen see een Hunt daut Jenekj; eemol brinjen see een Jeträajd Opfa, daut näakjste mol stalen see Schwiensbloot toom Opfa; eemol brinjen see Weiruakopfa, daut näakjste mol bäden see de Jetta aun. Soo aus see sikj äaren Wajch wälen, un sikj to äare oppscheiselje Sitten freien,

4wäl ekj nu schwoare Wäaj fa an, un brinj an Trubbel dee an enjst. Ekj roopt an un see säden nuscht; ekj räd to an un see kjemmaden sikj doa nich om. See deeden, waut ver mie schlajcht es, un wälden, waut mie nich Freid jeef.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

De Har halpt Zion

5Horcht emol no waut de Har sajcht, dee jie Forcht fa sien Wuat haben: June ieejne Menschen, dee junt veachten, un junt wäajen miene Lia vesteeten, sajen: “Lot däm Harn wiesen, woo harlich hee es, soo daut wie seenen kjennen, woo jie junt freien.” Dee woaren sikj noch schämen motten.

6Horcht, enne Staut es een Opprua, un em Tempel jeit daut lud häa; daut Jeschrech es vom Harn, dee siene Fiend trigjtolt.

7Ea aus de Weeen kjeemen, wia daut kjliene doa, ea dee Tiet doa wia, kjrieech see een Junkje.

8Haft emol wäa soont jehieet? Haft emol wäa soont jeseenen? Kaun een Volkj en eenen Dach äa schwoaret äwa sennen? Kaun een Launt jrod soo tostaund komen? Meist onen Weeen haft Zion äare Kjinja to Welt jebrocht.

9Wudd ekj daut niee reedmoaken, un daut nich äwadäl brinjen? frajcht de Har. Wudd ekj daut veschluten, waut ekj aum väakomen hab, sajcht jun Gott.

10Freit junt met Jerusalem, jie dee jie de Staut mäajen; sajcht woo jlekjlich jie äwa ar sent; freit junt aula met ar, dee jie äwa ar truaden.

11Nu woa jie Deel nämen un tofräd sennen, soo aus een Kjint, woont von äare Mutta besorcht woat; nu kjenn jie rikjlich drinkjen un junt freien, to daut, waut de Mutta fa junt haft.

12Dit es waut de Har sajcht: Fräd un Erfolch woaren aunkomen aus een Stroom, un waut de Lenda groosoatich moakt, woat komen aus een äwaranenda Riefa. Jie woaren sennen aus een Kjint en äare Mutta äare Oarms, daut von ar besorcht woat un opp äare Schoot spält.

13Ekj woa junt treesten, soo aus eene Mutta äa Kjint hutschelt; jie woaren en Jerusalem jetroost sennen.

14Jie woaren selfst seenen un junt sea freien; un jie woaren waussen soo aus daut Graus. Dan woaren Menschen enseenen, waut de Har en siene Krauft fa dee deit, dee am deenen, un woo foadich hee met de Fiend es.

15Dan woa jie seenen, woo de Har en Fia komen woat, un siene Woages aus een Wirbelwint sent. Hee woat en siene Wutt trigjtolen un en Fiaflaumen schoap beschuljen.

16De Har woat met Fia rechten, un aule Menschen met daut Schwieet; un väle woaren vom Harn omjebrocht woaren.

Eene Woarnunk un een Vespräakjen

17Dee, dee sikj rein un jeheilicht moaken, toom em Goaden nengonen, däm hinjaraun, dee enne Medd es, un Schwiensfleesch, orreine Tieren un Mies äten, dee woaren aula toop enne Grunt jebrocht woaren, sajcht de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

18Ekj weet, waut see doonen un denkjen. Ekj kom nu un woa aule Velkja un Sproaken vesaumlen, daut see aula komen woaren un seenen woo harlich ekj sie.

19Ekj woa mank an een Tieekjen oppstalen, un von dee, dee äwabliewen woa ekj eenje no de Velkja schekjen. Ekj woa no Tarsis, Putt, Lud, Meschech, Rosch, Tubal, Jawan un de wietste Lenda schekjen, wua see noch nuscht von mie jehieet haben un dee nich jeseenen haben, woo harlich ekj sie. Un dee woaren mank de Velkja weetenloten, woo harlich ekj sie.

20Un dan woaren see aul jun Frintschoft von aule Lenda opp äare Pieed un Woages un wieekje Setten, opp Mulasch un Kameelen, no mienen heiljen Boajch en Jerusalem brinjen, aus een Opfa, soo aus de Israeliten Speisopfa en reine Jefässa no däm Harn sien Hus brinjen.

21Un ekj woa uk von an eenje to Priesta un Leviten moaken, sajcht de Har.

22Soo aus de niee Himmel un de niee Ieed, dee ekj moak, ver mie bestonen woaren, sajcht de Har, soo saul uk jun Volkj un jun Nomen bestonen bliewen.

23Un aule Menschen woaren Niemon fa Niemon, un Sabat fa Sabat, komen un mie aunbäden, sajcht de Har.

24Un de Menschen woaren rutgonen un aul de Doodes seenen, von dee waut jäajen mie jewast sent. De Warm woaren mank dee nienich utstoawen un daut Fia woat nich utgonen. Daut woat aule Menschen oppscheislich sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Jeremia

Jeremia 1

1Dit es daut Buak von daut, waut Jeremia säd. Jeremia wia Hilkija sien Sän, von de
Priesta en Anatot, en daut Launt Benjamin.

2En daut 13. Joa daut Josia, Amon sien Sän, Kjennich en Juda wia, kjrieech Jeremia
eene Norecht vom Harn,

3un dan uk mieremol soo, en de Joaren aus Jojakim, Josia sien Sän, Kjennich wia,
un bat en de 5. Moonat von daut 11. Joa daut Zedekia, Josia sien Sän, Kjennich en
Juda wia. Daut wia de Moonat aus Jerusalem enjenomen wort un de Menschen
veschlapt worden.

Woo Jeremia een Profeet wort

4Mie wort daut kloa, waut de Har säd:

5Aul ea ekj die waut en diene Mutta äa Lief sennen leet, haud ekj mie die jewält;
aul ea du jebuaren wieescht, haud ekj eenen besondren Plon fa die; don aul, wull
ekj haben, daut du wäajen de Velkja profezeien sust.

6Un ekj säd: Oba Har Gott, ekj sie nich toom räden to brucken; ekj sie noch mau
bloos een Jung.

7Un de Har säd to mie: Saj nich, daut du noch mau bloos een Jung best. Du saust
doahan gonen, wua ekj die han schekj; un du saust de Menschen daut sajen, waut
ekj die oppjäw to sajen.

8Lot die nich enjsten von an. Ekj woa bie die sennen un die raden, sajcht de Har.

9Dan rieekjt de Har met siene Haunt no mie, un schieed mien Mul aun. Un hee säd:
Horch emol, ekj jäw die de Wieed, dee du räden saust.

10Horch emol, ekj stal die vondoag äwa Velkja un äwa Kjennichrikjs, toom utrieten
un dolrieten, toom vestieren un vedoawen, toom oppbuen un toom plaunten.

11De Har säd to mie: Jeremia, waut sitst du doa? Un ekj säd: Ekj see eenen Aust,
opp eenen Maundelboom.

12Un de Har säd: Du hast rajcht jeseenen; ekj paust opp, daut ekj mien Wuat hool.

13Un de Har säd een aundretmol to mie: Waut sitst du doa? Un ekj säd: Ekj see
eenen Kjätel em Nuaden, dee doa äwakoakt. Daut lat, aus wan dee kunn hiahan
äwastelpen.

14Un hee säd to mie: Daut Onheil woat vom Nuaden loosbräakjen un äwa aule
Menschen en dit Launt komen.

15Horch emol hää. Ekj woa aule Velkja vom Nuaden häaroopen, sajcht de Har, daut
see komen woaren un äare Troons jrod buta de Puaten von Jerusalem saten, un

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

äare Mana runtom de Staut, jäajen de Stautswaunt stalen, un uk rom aul de aundre Städa en Juda.

16Un ekj woa mien Jerecht äwa an jäwen, fa aul daut beese waut see jedonen haben. See haben mie veloten, un haben fa aundre Jetta Opfa jemoakt, un haben daut jedeent, waut see selfst jemoakt haben.

17Jeremia, moak die reed un go un saj an aules waut ekj die oppjäw. Lot die nich von an enjsten, daut ekj die nich ver an enjsten bruck.

18Ekj moak die vondoag soo stoakj ver de Kjennichs un de Volkjsleida en Juda, un ver de Priesta un daut Volkj em Launt, aus eene Staut met stoakje Mieren un een iesana Post un een blajchna Tun.

19See woaren jäajen die komen, oba dee woaren die nich unjakjrieen, wiels ekj met die sie, sajcht de Har, un woa die doa ruthalpen.

Jeremia 2

Gott dinjt met Israel

1Mie wort kloa waut de Har haben wull, daut ekj sajen sull:

2Go emol un räd soo, daut de Menschen en Jerusalem daut hieren, un saj: Dit es waut de Har sajcht: Ekj kaun mie noch goot denkjen, woo truhoatich goot du mie wieescht, en diene junge Joaren; un woo du mie soo goot wieescht aus eene Brut. Du kjeemst met mie derch de Wiltnis, wua kjeena waut seien deed.

3Israel, du wieescht heilich fa dän Harn; du wieescht de ieeschte Frucht von siene Arnt. Wäa die eenen Schoden aundeed, dee must doafäa veauntwuaten, dee kjrieech trigjetolt, sajcht de Har.

4Horcht emol, jie, dee jie von Jakob aufstaumen, un jieda Staum von Israeliten, no waut de Har sajcht.

5Dit es waut de Har sajcht: Waut dochten june Vodasch, daut ekj orrajcht jedonen haud, daut see von mie wajchjinjen, un daut see dee nuzloose Jetta hinjaraun jinjen, un doaderch nuscht von sikj selfst muaken?

6See fruagen niemols wua de Har wia, dee waut an haud ut Ägipten jebrocht, un an haud derch de Wiltnis jeleit, eene Jäajent von Saunt un Schluchten, eene Jäajent onen Wota un diesta, eene Jäajent wua sest kjeena derch jinkj, un kjeene Menschen wonden.

7Ekj brocht junt en een goodet Akalaunt nenn, wua jie goot äten kunnen un aundret goodet hauden. Oba jie kjeemen en mien Launt nenn un veschwienden daut un muaken mie daut wadalich, waut mient wia.

8De Priesta fruagen nich wua de Har wia, un de Lierasch vom Jesaz kjanden mie nich; de Leidasch em Launt jinjen jäajen mie, un de Profeeten räden en Baal sien Nomen, un hilden sikj aun soont, waut nuscht meend.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Ekj woa noch wieda met junt vehaundlen, sajcht de Har, un woa dit jäajen june Nokomen hoolen.

10Got emol no de Kittäa äare Inseln un schekjt no Kedar un seet no, auf jeemols ea soont jeworden es,

11daut een Volkj äaren Gott veleet un no eenen aundren jinkj, daut kjeen Gott wia. Un doch, haft mien Volkj daut, waut an harlich muak, vetuscht fa daut, waut kjeenen Wieet haft.

12Dit sull dän Himmel staunen, dee sull sikj vefieren un sea tekjen, sajcht de Har.

13Mien Volkj haft sikj dobbelt veschulcht; mie, de Kjwal von läwendjet Wota, veloten see, un see moaken sikj enjespoolde Zistren, dee kjeen Wota hoolen kjennen.

14Mott Israel utschaufen? Es hee een Sklowen Kjint? Ooda wuarom well am wäa wajchnämen?

15De Leiws brellen rom am, dee brellen lud un haben sien Launt vedorwen, un siene Städa vebrent un ladich jeloten.

16Un de Mana von Memfis un Tachpanhes schäaren die dän Kopp kol.

17Daut es waut du doafäa kjrichst, daut du dän Harn dienen Gott veloten hast, wan hee die opp dän rajchten Wajch leid.

18Waut halpt die daut no Ägipten trakjen? West du daut Wota vom Niel Riefa drinkjen? Un waut halpt die daut no Assierien gonen? West du daut Wota vom Eufrat drinkjen?

19Muchst du derch diene Fäla lieren; mucht dien Vegonen die Ensecht jäwen. See daut emol en un sto daut too, daut wan du vom Harn wajchdreist, dan kjrichst du een betret un een truajet Stekj enne Schoot, sajcht Gott de Har, dee aules rejieet.

20Aul lang trigj, bruakst du dien Joch un reetst die diene Lienen twei. Du sätst: Ekj woa kjeen Deena sennen, un lädsd die opp irjent een Humpel un unja jieda jreenen Boom, un schwiensd met de Jetta rom.

21Ekj plaunt die aus eene goode Wienrank, von de baste Sort Wiendruwen; woo best du oba utjeoat, un willet Struck jeworden?

22Krakjt eendoont, wan du die met Lei un väl Seep woschst, wudd ekj de Noaw von diene Schult doch seenen, sajcht Gott de Har.

23Woo kaust du noch sajen, du hast die nich veschulcht, un du velatst die nich opp de Baal Jetta? Denkj bloos waut du em Tol väahast; sto too waut du doa deist. Du ranst rom aus eene Kameelen Kobbel, dee sikj eenen Hinjst sieekjt,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24un aus een willa Äsel enne Wiltnis, dee met siene Näs em Wint schneffelt, un däm kjeena hoolen kaun. Kjeena brukt sikj fa däm meed ranen; dee malt sikj boolt selfst wada aun.

25Hia doch opp, ea diene Feet wund sent un dien Hauls drieech woat. Oba du sajchst: Mie woat kjeena opphoolen; mie jefaulen de framde, un ekj woa dee hinjaraun ranen.

See haben äare Strof vedeent

26Soo aus een Stäla sikj schämt, wan hee jejräpen woat, soo woaren de Israeliten sikj schämen met äare Kjennichs, Leidasch, Priesta un Profeeten,

27waut nu to daut Holt sajen: “Mien Voda”, un toom Steen: “Von die kom wie”. Nu dreien see dän Rigjen no mie, un nich daut Jesecht. Oba wan see ieescht em Trubbel sent, dan sajen see: “Komm un halp ons”.

28Wua sent de selfstjemoakte Jetta? Lot dee en dienen Trubbel komen un die halpen, wan see kjennen. Juda, du hast aul soo väl Jetta aus du Städa hast.

29Wäajen waut vekloag jie mie? Jie sent aula jäajen mie jegonen, sajcht de Har.

30Daut haft nuscht jeholpen, daut ekj june Säns priejeld; dee loten sikj nich utbätren. Jun ieejnet Schwieet haft june Profeeten jenomen, soo aus een dolla Leiw sikj waut nemt.

31Aul jie, dee jie vondoag läwen, horcht emol waut de Har sajcht: Sie ekj eene Wiltnis fa Israel jewast? Sie ekj waut sea dunklet fa junt? Wuarom sajcht mien Volkj dan: “Wie kjennen doonen waut wie wellen; wie brucken die nich mea froagen.”

32Vejat eene Mejal sikj schmock to moaken? Vejat eene Brut noch emol äaren Schleia? Oba mien Volkj haft mie soo foaken vejäten, ekj kaun daut nich mea talen.

33Woo goot finjst du Wäaj, met diene Junges toop to komen; dee, dee aul schlajcht sent, kjennen noch waut von die lieren.

34Daut Bloot von de oame un von soone waut kjeene Schult haben, finjt eena aun die; un nich wiels dee bie die nenbruaken. Un wan dit uk soo es,

35sajchst du: Ekj hab nuscht schlajchtet jedonen. Hee es mie nu nich mea doll. Horch emol häa! Ekj brinj die ver daut Jerecht, wiels du sajchst, daut du nich jesindicht hast.

36Du best onväabedocht, un ranst mol hiahan, mol doahan. Soo aus du die bie de Assiera toschaund muakst, woascht du die uk bie de Ägipta toschaund moaken.

37Von doa woascht du uk trigj komen, met diene Henj äwa dienen Kopp; dee, opp wäm du dien vetruen satst, haft de Har veschmäten. Du woascht met dee kjeen Jlekj haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jeremia 3

Israel un Juda haben nich dän Gloowen jehoolen

1De Har säd to mie: Wan een Maun sikj von siene Fru scheeden deit, un see dan eenen aundren Maun friet, doaf de ieeschta dan noch wada no ar gonen? Soont wudd daut Launt orrein moaken. Un nu hast du, Juda, met väle romjeschwient, un west noch trigj no mie, sajcht de Har.

2Kjikj emol opp de kole Boaj un dan woascht du seenen, wua hast du die nich aulawäajen hanjejäft? Du setst aun de Kaunt Wajch aus een Reiba enne Wiltnis; du moakst daut Launt äakjlich met romschwienen un sindjen.

3Daut es wuarom de ieeschte Räajen nich kjemt, un wuarom de lota Räajen utblift. Du best soo onveschämt aus eene Gaussenmumkje; die schämt nuscht.

4Du hast noch jrod jeroopt: “Mien Voda, wie sent ons emma goot jewast.

5Woascht nu opp emma doll sennen, un woat dien Oaja emma bliewen?” Daut es waut du sajchst, un deist oba aule Sinden waut du kaust.

6Un dan, en dee Tiet aus Josia Kjennich wia, säd de Har to mie: Hast du jeseenen waut dee onjehuarsome Israel deed? See jinkj opp jieda huagen Boaj, un unja jieda jreenen Boom, un dreef doa Schaund.

7Un ekj docht, wan see daut jedonen haft, woat see trigj no mie komen. Oba see kjeem nich trigj. Un äare Sesta, de veloagne Juda, sach daut.

8Un ekj paust opp. Ekj haud de onjehuarsome Israel eenen Scheedungsbreef jejäft, un haud ar wajchjeschekjt, wiels see Schaund jedräwen haud. Oba de veloagne Juda haft doa kjeene Lia von aufjenomen. Dee es uk wajchjegonen un haft Schaund jedräwen.

9Un met äa onveschämdet romschwienen haft see eene Schaund opp daut Launt jebrocht. De Lied deenen eenen Steen un een Stekj Holt, aus wan daut äa Gott es.

10Un no aul dit, kjeem de veloagne Juda nich met äa gaunzet Hoat trigj. See bleift mie bloos waut väa, sajcht de Har.

11Un de Har säd to mie: De onjehuarsome Israel haft sikj nich soo veschulcht aus de veloagne Juda.

12Go un stal die han, daut du nom Nuaden kjikjst, un saj: Komm wada trigj, du onjehuarsome Israel, sajcht de Har, dan woa ekj nich met junt doll bliewen. Ekj sie doch jenstich, un woa mie nich opp emma oajren, sajcht de Har.

13Bekjan bloos waut du orrajcht jedonen hast, un daut du jäajen dän Harn dienen Gott jegonen best, daut du best opp de Wäaj von framde Jetta jegonen, daut jie unja jieda jreenen Boom Jetta jedeent haben, un nich sent jehuarsom jewast to waut ekj säd, sajcht de Har.

Gott dinjt met Juda

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Komt trigj, jie onjehuarsome Kjinja, jie jehieren mie, sajcht de Har. Eenem von jieda Staut un twee von jieda Famielje, woa ekj junt trigj no Zion brinjen.

15Un ekj woa junt Hoads jäwen dee soon Hoat haben aus ekj hab; dee woaren junt met Vestentnis un met Weisheit besorjen.

16Un wan dee Tiet kjemt, un jie junt vemieet haben, un en daut Launt utjespreet haben, sajcht de Har, dan woa jie nich mea von däm Harnsiene Bundeskjist räden. Jie woaren junt dee nich mea denkjen kjennen, un jie woaren doa nich no froagen. Junt woat dee nich fälen, un jie woaren nich noch eene moaken.

17Wan dee Tiet kjemt, woat Jerusalem “Däm Harn sien Troon” jenant woaren. Un aule Velkja woaren sikj doahan vesaumlen, om dän Harn en Jerusalem to ieren. Un dee woaren nich mea stekjsennich äaren ieejnen beesen Wajch gonen.

18Wan dee Tiet kjemt, woaren Juda un Israel toop vom Nuaden häakomen en dit Launt nenn, woont ekj june Vodasch jeef, daut et junt sennen sull.

19Ekj haud mie väajenomen, die aus mienen Sän auntonämen, un die een scheenet Stekj Launt to jäwen. Daut sull daut baste Poat sennen von mank de Velkja. Un ekj docht, du wurscht mie dien “Voda” nanen, un wurscht nich opphieren mie tru to sennen.

20Oba soo aus eene Fru, dee äaren Maun nich tru es, best du, Israel, mie nich tru jewast, sajcht de Har.

21Doa es eene Stemm oppe kole Boaj, een jaumalichet hielen von de Israeliten, wiels see eenen vekjieeden Wajch jinjen un dän Harn äaren Gott vejäten haben.

22Komt trigj, jie onjehuarsome Kjinja. Ekj woa junt heelen von junen onjehuarsomen Wajch. Jie sajen: Wie komen trigj, wiels du best de Har, dee ons Gott es.

23Waut opp de Humpels passieet, un opp de Boaj väajeit, kaun ons nich halpen. De Help fa Israel es auleen em Harn, dee ons Gott es.

24Von don, aus ons Volkj aunfunk, haft de onveschämda Aufgott daut wajchjefräten, waut onse Vodasch, en Schop un Vee, un Säns un Dajchta, toopjesaumelt hauden.

25Nu mott wie en onse Schaund ligjen, un ons met Schaund bedakjen. Wie haben jäajen däm Harn, dee ons Gott es, jesindicht. Wie un onse Vodasch sent von don, aus wie een Volkj worden, onjehuarsom jewast to daut, waut de Har, dee ons Gott es, jesajcht haft.

Jeremia 4

Wan du trigjkjemst

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Israel, wan du die omdreist, sajcht de Har, wan du trigj no mie kjemst, un wan du diene oppscheiselje Dinja wajchnemst von ver mie, un wan du nich han un häa schwäakjen woascht,

2wan du mie opprechtich dien Vespräakjen jefst, un no daut rajchte sitst un die heilich helst, dan woaren de Velkja von mie jesäajent sennen, un sikj wäajen mie freien.

3Dit es waut de Har sajcht to de Lied en Juda un Jerusalem: Bräakjt een nieet Flekj opp, un seit nich mank daut Onkrut.

4Lot junt fa däm Harn beschnieden, jie Menschen en Juda un Jerusalem, un bewiest daut jie em Hoat hanjejäft sent; aundasch woat mien Oaja derchbräakjen, aus een Fia daut kjeena utmoaken kaun, wäajen jun sintlichet Läwen.

5Moakt daut en Juda bekaunt, un roopt daut en Jerusalem. Moakt de Lied oppmoakjsom met eene Trompeet, un sajcht soo lud aus jie kjennen: “Komt aula toop. Well wie en de Städa met Mieren gonen.”

6Stalt een Tieekjen opp: No Zion! Jäft junt oppe Flucht un luat nich, wiels ekj brinj vom Nuaden een Onheil un een grootet vedoawen.

7Doa kjemt eena aus een Leiw von sien Woolt; eena, dee Velkja venicht, es oppem Wajch. Hee es aul ut siene Städ jestäajen, un woat jun Launt venichten, un june Städa vedoawen, bat doa kjeen Mensch äwablift.

8Un doawäajen trakjt junt Sakkjleeda aun, un hielt un schriet, wiels däm Harn sien schlemma Oaja haft sikj nich von ons wajchjedreit.

9Wan dee Tiet kjemt, sajcht de Har, woaren de Kjennich un de Volkjsleida äaren Moot velieren, un de Priesta un de Profeeten woaren veduzt un veschrocken sennen.

10Un ekj säd: Oba Har Gott, du hast nich daut fa daut Volkj un Jerusalem jedonen, waut du sätst. Du sätst, daut sull ons goot utkomen, un nu es daut Schwieet opp ons jekomen.

11Wan dee Tiet kjemt, woat dise Lied un Jerusalem jesajcht woaren: “Doa kjemt een heeta Wint von de kole Dienen enne Wiltnis, krakjt opp mien empfinteljet Volkj. Daut woat nich toom Jeträajd utsteewen ooda Dakjen utleften sennen.”

12Dis Wint, dän ekj schekj, es doa too stoakj to. Nu woa ekj met an veräakjnen.

13Kjikj emol, hee kjemt opp aus een Schwoakj, siene Kjrichswoages pralen aus de Storm, siene Pieed ranen stoakja aus een Odla flicht. Woo saul daut bloos? Wie sent kaputt!

14Jerusalem, wausch daut beese ut dien Hoat, soo daut die jeholpen kaun woaren. Woo lang woascht du schlajchte Jedanken fieren?

15Horcht! Eena schricht von Dan; eena rät von vedoawen enne Boaj en Efraim.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16Sajcht to de Velkja, daut dee bat hia sent. Jäft daut bekaunt en Jerusalem, daut een Fient von wiet auf jekomen es, un äa Jeschrech es en de Städa en Juda to hieren.

17Aus Wajchta rom een Flekj, loagat de Fient sikj rom Jerusalem, wiels see mie soo jäajenaun jewast es, sajcht de Har.

18Soo aus jie junt oppfieeden, un daut, waut jie jedonen haben, haft dit opp junt jebrocht. Jie woaren groff bestroft woaren, junt woat daut bat em Hoat gonen.

Woo schwoa daut fa Jeremia es

19Oba jauma, daut deit oba soo wee; mien Hoat buzt soo sea; mien Hoat woat nich ruich. Ekj kaun de Trompeet hieren, un daut Jeschrech vom Kjrich.

20Eene Städ no de aundre, kaun onse Macht nich hoolen. Daut gaunze Launt es vedorwen; plazlich sent miene Zelten dol, un miene Dakjen vestieet.

21Woo lang woa ekj de Flag motten aunseenen? Un woo lang no de Trompeet horchen?

22De Har sajcht, Mien Volkj es nich kluak; dee kjanen mie nich. See sent schoslich un haben nich Ensecht; dee vestonen goot schlajchtet to doonen oba lieren daut goode nich.

23Ekj besach mie daut Launt, un daut haud kjeen Jeschekj, un kjeen Läwen; un ekj kjikjt enne Hecht, un daut wia diesta.

24Ekj kjikjt no de Boaj, un dee scheddaden, un aule Humpels jeewen sikj han un häa.

25Un ekj kjikjt noch lenja, un doa wia kjeen Mensch, un aule Väajel enne Loft wieren wajch jefloagen.

26Un ekj kjikjt, un daut fruchtboare Launt wia eene Weidstap, un aule Städa wieren venicht von däm Harn sienen grooten Oaja.

27Dit es waut de Har sajcht: Daut gaunze Launt saul enne Grunt jebrocht, oba ekj woa an nich gaunz utstoawen loten.

28De Ieed woat wäajen dit truaren, un waut doabowa es, woat vedunklen. Ekj hab jesajcht, un näm daut nich trigj; ekj lot doa nuscht von auf, un jäw daut nich opp.

29Wan see daut Jeschrech von de Ritta, un von de Mana met Boages, hieren woaren, woaren see ut aule Städa ranen, em dichten Woolt nenn un äwa steenaje Boaj. Aule Städa woaren ladich stonen; kjeena woat doa wonen.

30Waut bemieechst du die noch, nu daut die aules vedorwen es? Wuarom drajchst du noch daut roode Kjleet? Wuarom brukst du goldne Spalden? Wuarom foafst du diene Uagen, un west die vejäfs schmock moaken? Dee met wäm du spazieren deetst, veachten die, un wellen die ombrinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Ekj hieed eene Mutta stänen, en Weedoag fa daut ieeschte Kjint; oba daut es de scheene Zion, dee hielt soo un gaupt no Loft, un langt met de Henj no een Haulm. Woo saul mie daut nu noch gonen! Nu kjemt hee no mien Läwen.

Jeremia 5

De Schult es too groff

1Got opp aule Gaussen en Jerusalem; sieekjt oppem Moakjt un en Haundels Hiesa. Kjikjt junt goot rom un paust opp, auf doa noch eena es dee rechtich haundelt, un bie de Woarheit blift, wäajen wäm ekj de Staut veschoonen saul.

2Soogoa wan see sajen: Soo secha aus de Har läft, es äa Vespräakjen doch nich soo jemeent.

3Har, kjikjst du nich auf de Woarheit väakjemt? Du schluachst an, oba see feelden daut nich; du vedorfst an, oba see neemen nich Lia aun. Äa Jesecht es hoada aus Steen; see loten sikj nich äwaräden.

4Un don docht ekj soo: Dit sent de oame un ojjelieede; dee weeten nich waut däm Harn sien Wajch es, un kjanen äaren Gott siene Väaschreften nich.

5Ekj woa no dee gonen, waut aunjeseenen sent, un woa met dee räden. Dee woaren von däm Harn sienen Wajch weeten, un Gott siene Väaschreften kjanen. Oba dee haben aula daut Joch tweijebroaken, un de Sälen tweijeräten.

6Doawäajen, woat de Leiw vom Woolt an aunjriepen; de Wulf von oppe Stap woat an verieten, un de Leopard woat äare Städa beluaren. Een jiedra, dee ut de Staut rut jeit, woat veräten woaren, wiels äare Sinden soo väl sent, un äa äwaträden soo groff es.

7Wuarom sull ekj junt vejäwen? June Kjinja haben mie veloten, un moaken äaren Eit, opp daut waut kjeen Gott es. Ekj jeef an daut see kunnen tofräd sennen, oba see bleewen mie nich tru, un drenjden sikj en daut Huarenhus nenn.

8Soo aus een sauta lostja Hinjst, kroagden see däm aundren siene Fru.

9Un dit saul ekj nich bestrofen? sajcht de Har. Soon Volkj aus dit, saul ekj nich trajchtlieren?

10(Ekj woa äare Fiend sajen:) Got mank äare Wienranken un hakt dee dol, oba vedoaft de Stam nich gaunz; schniet de Ranken auf, wiels dee nich däm Harn jehieren.

11De Israeliten un de Lied von Juda, sajcht de Har, haben mie veschmäten un verot.

12De Profeeten lieejen un sajen: “De Har woat nich strofen; hee woat kjeen schwoaret opp ons brinjen; daut Schwieet un de Hungaschnoot woaren nich komen.

13De Profeeten sent Wintsakj, un haben nich Gott sien Wuat. Nu lot daut soont un soont opp an komen, waut see von aundre jesajcht haben.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Doawäajen sajcht de Har Gott, dee aules rejieet: Wiels dee soont jesajcht haben, moak ekj miene Wieed en dien Mul to een Fia, un moak ekj daut Volkj to Brenholt, soo daut see gaunz vebrennen woaren.

15Ekj brinj von wiet auf een Launt äwa junt, jie Israeliten, sajcht de Har. Dee sent aul sea lang een Volkj jewast, un woaren nich boolt veschwinjen; dee äare Sproak es junt framd, un waut dee räden, es nich to vestonen.

16Dee äa Feil Behelta es een sechra Doot; daut sent aules stoakje Soldoten.

17Dee woaren june Arnt un jun Broot vebrucken; dee woaren june Säns un Dajchta nämen; dee woaren june Schop un jun Vee nämen; dee woaren june Wiengoades un Fiejenbeem dolbräakjen; dee woaren june Städa met Mieren, opp woone jie junt veloten, met daut Schwieet ennämen.

18Oba, soogoa en dee Tiet, sajcht de Har, woa ekj junt nich gaunz ombrinjen.

19Un wan see froagen, wuarom de Har, dee äa Gott es, soon schlemmet opp an brinjt, saust du an sajen: Krakjt soo aus jie, en jun ieejnet Launt, mie veloten haben, un haben framde Jetta jedeent, soo woa jie en een Launt, woont nich junt es, framde deenen.

20Sajcht to Jakob siene Nokomen, un moakt dit en Juda bekaunt:

21Horch emol, du schoseljet un onbedochtet Volkj, jie haben Uagen un kjennen nich seenen, jie haben Uaren un vestonen nich!

22Sull jie nich Forcht fa mie haben? sajcht de Har. Sull jie nich ver mie zetren, dee ekj met Saunt daut Mää Jrensen sat, daut et emma doabennen bliewen mott, un doa nich äwa gonen kaun? Un wan daut Mää uk huage Walen kjricht, kaun daut de Jrens nich wieda saten; wan de Walen uk brellen, kjennen see nich derchbräakjen.

23Oba jie, aus Volkj, haben een Hoat, daut ieejenkoppich un onjehuarsom es. Jie haben junt von mie wajchjedreit, un sent junen ieejnen Wajch jegonen.

24Junt felt daut nienich bie, daut jie sullen Forcht haben fa dän Harn, junen Gott, dee junt Räajen jeft, beides dän tiedjen un loten, un junt jieda Joa eene Arnt jeft.

25June vegonen haft daut vedorwen, un june Sinden haben daut goode wajchjehoolen.

26Doa sent en mien Volkj eenje Schuften, dee aundre Menschen utnutzen; dee stalen Faulen opp, soo aus eena Väajel schlenjt, un seenen woo see Menschen aum Täajel hoolen kjennen.

27Äare Hiesa sent soo voll von onopprechtje Sachen, aus een Duwenklotje voll Duwen es. Un opp dän Wajch, sent dee nu soo rikj un stoakj un fat jeworden.

28Kjeen beeset es an too groff. See halpen de Weisen nich, daut see äa rajcht kjrieen; un haben kjeen Ua fa de oame äare Sach.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Sull ekj soont nich oppriemen, sajcht de Har, un sull ekj soon Volkj aus dit, nich strenj behaundlen?

30De Sach es oppscheislich; daut es schlemm met dit Launt.

31De Profeeten lieejen junt väa, un de Priesta jäwen doano Jerecht, un miene Lied jefelt daut soo. Waut woa jie bloos doonen, wan dit oppjeriemt woat woaren?

Jeremia 6

Woo schlemm daut met Jerusalem steit

1Jäft junt oppe Flucht, Lied von Benjamin, rant von Jerusalem un blost de Trompeet en Tekoa. Stalt een Wajchwiesa en Bet Kerem, wiels een grootet Onheil un vedoawen, vom Nuaden opp junt kjemt.

2Du schmocke un empfintelje Zion, ekj woa die to nuscht moaken.

3Doa woaren Hoads komen met Häaden von Soldoten, un äare Zelten runtom oppstalen, un de gaunze Jäajent kol grosen.

4(De Kjennich roopt no sien Volkj:) Moakt junt reed fa dän Kjrich! Opp Meddach jriep wie trigjaun! Komt, wäarent daut noch dach es. Woo saul daut? De Owent kjemt, un de Schauten woaren lenja.

5Komt, well wie dee bie diesta aunjriepen, un de Mieren un dän Paulaust dolbräakjen.

6Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Hakt de Beem dol, un schett eenen Stich opp, bat bowen aun de Mia von Jerusalem. Dise Staut saul bestroft woaren, wiels de Menschen soo sea utjenuzt woaren.

7Soo aus een Borm, dee emma Wota jeft, soo bestendich eewen see, waut orrajcht es. Äa Jewault eewen es kloa to hieren; aules es krank un aum dolbräakjen.

8Nemm de Lia aun von de Strof, Jerusalem, daut ekj mie nich gaunz von junt drei un jun Launt to eene Wiltnis moak, wua kjeena wont.

9Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Läst no, waut noch von Israel äwajebläwen es, soo aus de Wiendruwen nojeläst woaren; rieekj noch eemol met diene Haunt no de latste Frucht enne Ranken.

10To wäm saul ekj noch räden? Wäa horcht no miene Woarnunk? Äare Uaren sent vestopt un hieren nich; see spotten äwa däm Harn sien Wuat, un wellen daut nich mea hieren.

11Dien Oaja, Har, licht mie soo huach, ekj kaun mie nich lenja trigjhoolen. Lot däm utflaumen oppe Kjinja oppe Gaus, un wua de junge Menschen toopkomen. Mana un Frues woaren wajchjenomen woaren, de Grootelren, un de sea oole.

12Ekj woa de Lied en dit Launt bestrofen. Äare Hiesa woaren framde äwanämen, met de Flekja un Frues toop, sajcht de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13De oame un de rikje sent äwareen, dee sent aula hinjaraun, no waut an nich jehieet. Eena kaun sikj nich emol opp Priesta un Profeeten veloten;

14dee sent jlikjeltich jewast met daut, waut orrajcht wia, un haben mien Volkj beschwicht met: “Mau ruich, dit es nich waut schlemmet,” wan daut doch schlemm es.

15Daut es eene Schaund, waut dee jedonen haben. Daut es oppscheislich, woo dee läwen, oba see schämen sikj nich, un vestunden nich emol root to woaren. Nu woaren see faulen, met dee waut faulen; wan ekj an strofen woa, woaren see enne Grunt komen, sajcht de Har.

16Dit es waut de Har sajcht: Stot aun de Wäaj un kjikjt. Froacht, woo see ieescht emma jinjen, un woont de goode Wäaj sent; un dan got opp dee, un jie woaren ennalich Fräd finjen. Oba see säden: Wie wellen daut nich.

17Ekj stald Wajchta äwa daut Volkj, daut see no de Trompeet horchen sullen, oba dee säden: Wie wellen daut nich.

18Na dan saj to de Velkja: Lot aulem, wäa dit hieren kaun, horchen no waut met an passieren woat.

19Lot de Ieed dit hieren! Horcht emol häa! Ekj brinj eenen grooten Schoden opp dit Volkj, aus Foljen von äa Väahaben, wiels see haben nich no miene Wieed jehorcht, un haben miene Jebooten veschmäten.

20Waut bediet mie de Weiruak von Saba, ooda diere Kjriedarie von een framdet Launt? Jun Brauntopfa jefelt mie nich, june Schlachtopfa sent nich goot jenuach.

21Doawäajen, sajcht de Har: Ekj sat dit Volkj waut em Wajch, daut see sikj vestaupen woaren. Elren un Kjinja, krakjt soo aus Nobasch un Frind, woaren omkomen.

22Dit es waut de Har sajcht: Doa kjemt een Volkj vom Nuaden; eene groote Macht, von wiet auf kjemt äwadäl.

23See brucken äa Flizboagen un Spies, onen Schomp ooda Metleet; dee ruzhen eenem too aus een willet Mäa, met Jewäa un met Pieed komen see aun, jäajen die, du scheene Zion.

24Wie haben soo väl von dee jehieet, daut ons de Krauft vesinkjt; wie sent veenjst un haben Weedoag, aus eene Mutta wan een kjlienet kjemt.

25Got nich oppe Stap. Jäft junt nich oppem Wajch. Aulawäajen es Schrakjen fa dän Fient sien Schwieet.

26Ach oba mien scheenet Volkj, trakjt junt Sakkjleeda aun, un sält junt em Ausch. Hielt june bettaschte Tronen, aus äwa een eensjet Kjint, wiels dee waut daut vedoawen brinjt, woat plazlich bat hia sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Ekj hab die hanjestalt toom mien Volkj aufproowen, soo daut du jeneiw nositst un weetst woo dee läwen.

28See sent aula hinjarigjsch un veloagen. See sent soo hoat aus Iesa, un stiew aus Brons; an es daut eendoont, waut see vedoawen.

29De Blosbaulj zischt; un de Blie fangt aun to ranen; oba de Schmett schauft emsonst, wiels daut schlajchte kjemt nich rut.

30Nu heeten see, “Veschmätnet Selwa”, wiels de Har an veschmäten haft.

Jeremia 7

Jeremia rät em Tempel

1Dit es eene Norecht dee Jeremia von däm Harn kjrieech:

2Sto emol em Engank nom Tempel, däm Harn sien Hus, un jeff an dise Norecht: Horcht emol, aul jie Menschen von Juda, dee jie derch disen Engank gonen om dän Harn auntobäden. Horcht no waut de Har sajcht.

3Dit es waut de Har, dee aules rejieet, dee Israel äa Gott es, sajcht: Siet väasechtja met daut waut jie doonen, un woo jie läwen, un dan woa ekj junt opp disen Plauz wonen loten.

4Velot junt doa nich opp, wan jie dise ladje Wieed uk sajen: Dit es däm Harn sien Tempel, dit es dämHarn sien Tempel, dit es däm Harn sien Tempel.

5Ekj velang daut jie väasechtja sent met daut, waut jie doonen, un woo jie läwen; un daut jie rajcht haundlen eena met däm aundren.

6Ekj velang, daut jie de framde, de Weisen un Wätfrues, nich utnutzen, daut jie opp disen Plauz nich oschuldje Menschen ombrinjen, un daut jie junt nich opp framde Jetta veloten, dee junt bloos Schoden brinjen.

7Bloos dan woa jie bestendich opp disen Plauz wonen, en dit Launt woont ekj june Vodasch jejäft hab, daut jie daut opp emma un emma haben sullen.

8Horcht emol, jie veloten junt opp Lieren waut nich soo sent, un waut nuscht halpen.

9Jie stälen; jie brinjen Menschen om; jie hoolen daut nich bie dee, met woone jie befriet sent; jie jäwen een Vespräakjen un hoolen daut nich; jie moaken Opfa fa Baal un framde Jetta, dee junt nich bekaunt sent;

10un dan kom jie en dit Hus, daut mienen Nomen haft, un stonen ver mie un sajen: Ons woat aul nuscht woaren, wan jie doch oppscheiselje Dinja doonen.

11Jleew jie daut dit Hus, daut mienen Nomen haft, eene Heel es wua Reiba toopkomen? Horcht emol hää, ekj kaun goot seenen, waut jie doonen, sajcht de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

12Got no Silo, de Städ wua jie to eene Tiet mienen Nomen aunbäden deeden, un kjikjt waut ekj met dän Plauz jedonen hab, wäajen de Sinden von mien Volkj, de Israeliten.

13Un nu, wäajen aul daut waut jie doonen, sajcht de Har: Ekj hab emma wada to junt jerät, un jie haben nich jehorcht; ekj roopt junt, un jie jeewen kjeene Auntwuat.

14Nu woa ekj met daut Hus, woont mienen Nomen haft, opp woonen jie jun vetruen saten, un dän Plauz, woonen ekj junt un june Vodasch jejäft hab, krakjt soo doonen, aus ekj met Silo deed.

15Un ekj woa junt von ver mie vesteeten, krakjt soo aus ekj june Breeda, dän gaunzen Staum Efraim, deed.

16Doo nich fa dise Menschen bäden. Du saust nich äwa an truaren, un nich fa an bäden. Räd nich to mie von an, wiels ekj woa doa nich no horchen.

17Sitst du nich, waut see en aule Städa en Juda doonen, un waut see oppe Gaussen en Jerusalem doonen?

18De Kjinja läsen Holt toop, un de Vodasch stekjen een Fia aun, un de Frues kjnäden Dieech un baken Kuaken fa de Kjennijin vom Himmel, un jeeten een Drinkjopfa fa aundre framde Jetta, om mie to steeten.

19Oba steeten see mie doa soo sea met? sajcht de Har. Steeten see sikj nich selfst, to äare ieejne Schaund?

20Doawäajen sajcht Gott de Har nu: Horcht emol, mien Oaja un miene Wutt woat äwa dise Städ flaumen. Daut woat Menschen un Vee trafen, un uk de Beem oppe Stap un de Arnt oppe Flekja. Daut woat soo heet häagonen, daut kjeena daut opphoolen kaun.

21Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Doot met daut Brauntopfa krakjt soo aus met daut Schlachtopfa, un ät daut Fleesch.

22Oba aun dän Dach aus ekj june Vodasch ut Ägipten rut brocht, säd ekj en miene Jebooten to an, nuscht wäajen Brauntopfa ooda Schlachtopfa.

23Waut ekj von an velangd, wia daut see mie jehorchen sullen, un dan wudd ekj äa Gott sennen un see wudden mien Volkj sennen. Läft doano aus ekj junt saj, un dan woat junt daut goot utkomen.

24Oba see wullen nich no mie horchen, un haben nich jedonen waut ekj säd. See deeden, waut ut äa stekjsennjet un beeset Hoat kjeem, un see sikj selfst utdochten. See dreiden mie dän Rigjen han un nich daut Jesecht,

25von dän Dach aus ekj june Vodasch ut Ägipten rut brocht, bat vondoag. Un wan ekj an uk emma wada, Dach fa Dach, de Profeeten jeef, waut mie deenden,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[26]haben see nich no mie jehorcht, un nich jedonen waut ekj säd. See sent stieekoppich, un driewen daut oaja aus äare Vodasch daut deeden.

[27]Un wan du uk aul dit to an sajen woascht, woaren see nich no die horchen. Un wan du an roopen woascht, woaren see kjeene Auntwuat jäwen.

[28]Un dan saj an, dit es daut Volkj, woont nich no daut Wuat von däm Harn äaren Gott horcht, un sikj nich belieren lat. Von opprechtich sennen es nich mea to räden.

[29]Schniet junt june Nazara Hoa auf, un schmiet dee wajch, sinjt Trualeeda en daut vedorwne Launt, wiels jie däm Harn veoajat haben, un hee junt vestat un veschmäten haft.

[30]De Lied en Juda doonen orrajcht, sajcht de Har. See haben mien Hus, wua mien Nomen aunjebät woat, orrein jemoakt, aus see de oppscheiselje Jetta doa nenn brochten.

[31]Un see haben em Ben Hinnom Tol, daut Tofet jebut, de huage Opfastäd, un äare Säns un Dajchta em Fia vebrent. Soont hab ekj nich velangt, un es mie nich biejefollen.

[32]Doa woat nu eene Tiet komen, sajcht de Har, dan woa jie nich mea von “Tofet” ooda vom “Ben Hinnom Tol” räden. Dan woat daut, daut “Schlacht Tol” jenant woaren, un doa woaren soo väl begroft woaren, wiels doa aundat wäajes nich mea Rum doatoo es.

[33]De Doodes von dit Volkj woat Fooda sennen fa de Väajel enne Loft un de wille Tieren, un kjeena woat dee wajch schechren.

[34]Un ekj woa een Enj moaken von lachen un schaftich sennen, en de Städa von Juda un oppe Gaussen von Jerusalem. Un doa woat nich mea de Stemm von Briegaum un Brut to hieren sennen. Un daut Launt woat eene Wiltnis woaren.

Jeremia 8

Jräwa woaren vestieet woaren

[1]Un dan, sajcht de Har, woaren de Knoakes von de Kjennichs von Juda, un de Knoakes von siene Leidasch, de Knoakes von de Priesta un Profeeten, un de Knoakes von dee, dee en Jerusalem wonen, ut äare Jräwa rutjeschmäten woaren.

[2]Dee woaren unja de Sonn un de Mon un daut himlische Häa, daut see jleichten un daut see aunjebät haben, vestreit sennen. See randen dee hinjaraun un fruagen dee no Help un veieeden dee. De Knoakes woaren nich wada toopjeläst ooda begroft woaren; dee woaren aus Mest oppe Stap ligjen bliewen.

[3]Un dee, dee dan noch opp de veschiedne Städen äwajebläwen sent, wua ekj dise schlajchte Menschen han vestat hab, woaren sikj aula dän Doot wenschen leewa aus daut Läwen, sajcht de Har, dee aules rejieet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Sind woat bestroft

4Saj an, dit es waut de Har sajcht: Wan eena dolfelt, steit dee nich wada opp? Wan eena sikj vebiestat, finjt dee sikj nich wada trigj?

5Wuarom sent de Lied en Jerusalem oba, en eent wajch opp däm Errwajch? See bliewen bie daut, waut nuscht es, un wäären sikj fa trigj komen.

6Ekj hab jehorcht, un ekj hieed, daut see nich de Woarheit räden. Kjeena steit siene Sinden too, un sajcht: Waut hab ekj bloos jedonen! Aula ranen see äaren Wajch, aus een Hinjst em Kjrich, dee nich opptohoolen es.

7De Storch enne Loft nemt sikj Tiet toom brooden; un de Duw, de Kronkje, un daut Schwaulemkje, komen pinkjlich jieda Joa trigj, oba mien Volkj recht sikj nich, no waut de Har enjefieet haft.

8Woo kjenn jie sajen: “Wie haben Weisheit, Wie haben däm Harn siene Väaschreften”? wan de Schriewa, met äare Utlaj, daut gaunz vedreit haben.

9June jelieede woaren sikj schämen motten; dee woaren stutzen, un woaren faustjenomen woaren. Woo kjennen see Vestentnis wieda jäwen, wan see däm Harn sien Wuat veschmäten haben?

10Doawäajen woa ekj äare Frues aundre äwajäwen, un woa äare Flekja dee jäwen, waut an vejoagen, wiels de oame un de rikje sent bloos aula hinjaraun, no waut see nich vedeent haben, un Profeeten un de Priesta räden aula, waut nich soo es.

11Dee sent jlikjeltich met de Wunden en mien Volkj un haben an beschwicht met: “Dit es nich waut schlemmet”, wan daut doch schlemm es.

12Daut es eene Schaund, waut dee jedonen haben; daut es oppscheislich, woo dee läwden. Doch see schämden sikj nich, un vestunden nich emol root to woaren; nu woaren see faulen, met dee waut faulen. Wan ekj an strofen woa, woaren see enne Grunt komen, sajcht de Har.

13Ekj woa an derchdraschen, sajcht de Har, bat kjeene Wiendruwen aun de Rank bliewen, un kjeene Fiejen aun de Fiejenbeem sent, un aule Bläda vedrieejen. Aules waut ekj an jeef, woat wajchjenomen woaren.

14Wuarom sett wie noch emma? Well wie aula en de Städa met Mieren gonen, un doa ons Enj aufluaren. De Har ons Gott lat ons omkomen; hee haft ons waut jeftjet to drinkjen jejäft, wiels wie ons ver am vesindicht haben.

15Wie wenschten ons waut goodet, oba nuscht goodet es jekomen; wie wenschten, daut sull bäta gonen, oba nu mott wie ons grulen.

16En Dan schnuwen äare Pieed aul; wan dee äare Hinjsten schrieen, scheddat daut gaunze Launt. Dee pieekjen derch daut Launt, un nämen de Städa un de Menschen en, bat nuscht jebläwen es.

17Horcht emol, ekj woa Schlangen mank junt schekjen, soone waut jie nich bezeibren woaren; dee woaren junt bieten, sajcht de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Woo schwoa daut fa Jeremia es

18 Enne Städ Freid, hab ekj Trua; mie es de Moot veschort.

19 Horcht emol, von wiet un breet em Launt schricht mien Volkj un frajcht: “Es de Har nich mea en Zion? Es de Kjennich nich mea doa?” Un ekj saj: Wuarom trotz jie mie met Aufjetta, un met framde Jetta, dee nuscht sent.

20 Jie sajen: “De Arnt es vebie, un de Somma es derch, un wie haben kjeene Help jekjräajen.”

21 Ekj sie jebroaken, wiels mien Volkj vebroaken es; ekj trua un weet mie nich Rot.

22 Es en Gilead nuscht toom enschmäaren? Es doa kjeen Dokta to haben? Ooda wuarom es mien scheenet Volkj nich jeheelt worden?

23 Ekj wensch mien Kopp wia eene Wotakjwal, un miene Uagen jeewen een Stroom Tronen, daut ekj Dach un Nacht hielen kunn, äwa dee waut von mien Volkj omjebrocht sent.

Jeremia 9

Jeremia kloacht äwa sien Volkj

1 Ekj wensch mie eene Bood enne Wiltnis, daut ekj kunn von mien Volkj wajchgonen, un dee nich mea seenen. See sent mie aula ontru jeworden, un sent eene Baund von Vebräakja.

2 See vedreien äare Wieed un lieejen; daut es goot bekaunt, daut see Lied väalieejen, un nich bekaunt, daut see opprechtich sent. See moaken daut emma oaja un oaja, un rechten sikj nich no mie, sajcht de Har.

3 Een jiedra mott sikj wäaren fa sien Noba, un kaun sien ieejnet Frintschoft nich truen; een Mensch fieet dän näakjsten hinjat Licht, un een Frint vetalt no, waut sikj nich jehieet.

4 Eena schmäat dän aundren väa, un kjeena blift bie de Woarheit; see eewen sikj daut lieejen, un moaken sikj meed met Sinden.

5 See läwen dän tietäwa met Lest; en äare Lest sajen see, see kjanen mie nich, sajcht de Har.

6 Doawäajen sajcht de Har, dee aules rejieet: Horcht emol, ekj woa an schmelten aus Blie, un fauststalen, waut hia noch goot es. Waut kunn ekj sest noch doonen, met mien scheenet Volkj?

7 See haben eene Tung aus eene jefäadelje Feil; waut see sajen, es nich to jleewen; see räden met dän näakjsten aus goode Frind, oba em Hoat muchten see däm eent äwaholen.

8 Sull ekj soont nich bestrofen, sajcht de Har, sull ekj nich veräakjnen, met soon Volkj aus dit?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Ekj mott hielen äwa de Boaj, un en Trua schrieen äwa de Stapen, wiels dee soo vedrieecht sent; doa jeit aul kjeena kjikjen, un kjeen Vee schricht doa noch. De Väajel enne Loft sent vefloagen, un de wille Tieren sent veschwungen.

10Ekj woa von Jerusalem een Steenaklompen moaken, wua de Fas un Wilw sikj tus moaken. Ekj woa de Darpa en Juda to eene Wiltnis moaken, wua kjeena mea bennen wont.

11Wua es een Mensch dee dit vesteit? To wäm haft de Har jerät, daut hee ons sajen kaun, wuarom daut Launt vedrieecht, un wuarom daut eene Wiltnis jeworden es, wua kjeena mea derchjeit?

12Un de Har säd: Daut es wiels see mien Jesaz, daut ekj an jejäft haud, veschmäten haben; see haben nich jehorcht no waut ekj säd, un haben sikj nich doano oppjefieet.

13See sent äaren ieejnen stekjsennjen Wajch jegonen, un haben de Baal Jetta aunjebät, soo aus äare Vodasch an daut lieeden.

14Un doawäajen, sajcht de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es: Horcht emol, ekj woa dit Volkj betre Bläda to äten jäwen, un een Kuffel met Jeft drinkjen loten.

15Ekj woa an mank Velkja vestreien, von woone see un äare Vodasch nich ea jehieet haben; un ekj woa an met daut Schwieet vejoagen, bat doa nuscht von an jebläwen es.

16Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Roopt schwind, dee waut sinjen, wan doa wäa jestorwen es, un lot de Sinja komen.

17Sajcht see sellen sikj spooden, un een Bejrafnis Leet sinjen, soo daut ons de Uagen dikj woaren, un ons de Tronen ranen.

18Eena kaun een hielen en Zion hieren, aules es vedorwen, woo mott wie ons schämen! Wie motten ons Launt veloten. Onse Jebieda sent aula doljebroaken.

19Lot de Frues no däm Harn horchen, un oppaussen no waut hee sajcht; lieet june Mejales daut hielen, un de Nobafrues dit Trualeet:

20“De Doot es derch onse Fenstren jekomen, bat gaunz en onse vesechade Städen; onse Kjinja stoawen oppe Gaus, un de junge Mana ligjen doot oppem Moakjt.”

21Saj an, dit es waut de Har sajcht: De Doodes ligjen oppe Stap, soo aus Mestklompes, un aus Goawen hinjarem Binja, dee kjeena oppjehowen haft.

22Dit es waut de Har sajcht: Lot däm wäa kluak es, sikj doa nuscht met meenen; lot däm wäa stoakj es, sikj doa nich met puchen; lot däm wäa rikj es, sikj nich groot doonen.

23Daut eensje, von waut wieet to räden es, es daut jie mie vestonen un om mie weeten. Ekj sie de Har, un ekj wies mie opp de Ieed met truhoatich leeftolich

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

sennen, met jerajcht sennen, un nom rajcht seenen; un dit es krakjt waut mie jefelt, sajcht de Har.

24Horcht emol, doa kjemt eene Tiet, sajcht de Har, wua ekj dee, dee bloos aum Fleesch beschnäden sent, bestrofen woa,

25en Ägipten un Juda un Edom, de Amonita, Moab, un aul dee enne Wiltnis, waut sikj de Hoa runtom aufschnieden. Aul dise Velkja sent onbeschnäden, un de Israeliten sent uk em Hoat onbeschnäden.

Jeremia 10

De Jettadeenst es nuscht

1Horcht emol, no waut de Har to junt Israeliten sajcht.

2Dit es waut de Har sajcht: Läft nich soo aus de aundre Velkja doonen. Enjst junt nich fa Tieekjen aum Himmel, soo aus dee sikj doafäa enjsten.

3Äare Zeremonieen sent mau daut, waut see sikj dietlich jemoakt haben. Eena jeit em Woolt un hakt een Boom dol, un een Holtoabeida schnizt doa een Bilt nenn.

4Dan straumt hee daut ut, met Selwa un Golt, un noagelt daut faust, daut et nich omfaulen saul.

5Dee sent nuscht aundasch aus eene Voagelgrul en een Gurkjenflekj; dee kjennen nich räden, dee motten jedroacht woaren, wiels dee nich gonen kjennen. Enjst junt nich fa dee, wiels dee kjennen nich Schoden doonen un kjennen nich halpen.

6Har, kjeena es soo aus du best! Du best groosoatich, un doa es eene groote Macht en dienen Nomen.

7Wäa wudd die nich ieren, du Kjennich äwa de Velkja? Die jehieet de Iea. Noanich mank de jelieede von de Velkja, ooda mank äare Kjennichs, es wua eena soo aus du best.

8Oba jane sent schoslich un oschuldich; daut es rajcht nuscht, waut daut Holt an lieren kaun.

9Selwablajch woat von Tarsis jebrocht, un Golt brinjen see sikj ut Ufas. De Holtoabeida un Goltschmett stalen daut häa, un trakjen doa dunkel bleiwet Zeich äwa. Daut gaunze woat von Menschenhenj jemoakt.

10Oba de Har es werkjlich een Gott. Hee es een Gott, dee doa läft, un dee opp emma rejieet. Wan hee sikj oajat, dan scheddat de Ieed; de Velkja kjennen sienen Oaja nich vedroagen.

11Sajcht to de Lied, de Jetta woone dän Himmel un de Ieed nich jemoakt haben, woaren utjerot woaren von oppe Ieed un von unjarem Himmel.

12De Har haft de Ieed derch siene Krauft jemoakt. Hee haft aules oppe Ieed en siene Weisheit jeräajelt; hee vestunt aules, waut em Himmel es, to moaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Wan hee rät, es doa eene Maussen Wota enne Loft; hee brinjt Wolkjen äwadäl von de hinjakaunt von de Ieed. Hee moakt daut blitzen, wan daut räajent; un lat dän Wint ut siene Spikjasch rut.

14Waut de Mensch deit, es doajäajen doch nuscht. De Goltschmett mott sikj schämen met siene Bilda; siene Jetta es waut Väajestaldet un haben kjeen Odem.

15Doa es nuscht doahinja, un sent toom lachen; aum Veräakjnungs Dach woaren dee veschwinjen.

16Oba soo es daut, opp waut Israel sikj velat, nich! Hee es dee, wäa aules jemoakt haft; un Israel es daut Volkj, woont hee sikj jewält haft. Hee es de Har, dee aules rejieet.

Waut vonne Strof komen woat

17Häft aula jun Pak opp von oppe Ieed; jie sent runtom beloagat!

18Dit es waut de Har sajcht: Ekj woa dee, dee en dit Launt wonen, nu veschliesren; ekj woa an soo sea toosaten, daut see aula veloten.

19Woo kaun ekj dit noch lenja uthoolen? Dit kaun sikj nich veheelen. Ekj docht dit wia eene Krankheit, un ekj must daut uthoolen.

20Oba mien Zelt es veräten, un aul miene Strenj sent tweijeräten; Miene Kjinja sent wajchjegonen, un dee sent nich mea. Doa es kjeena jebläwen toom mie halpen; doa es kjeena toom mien Zelt oppstalen un miene Dakjen opphenjen.

21Onse Leidasch weeten nuscht mea, un froagen däm Harn no nuscht; un doawäajen kjennen see nuscht to Staund brinjen, un de Menschen sent vestreit.

22Horch emol, daut kjemt eegol noda; een Jetees kjemt vom Nuaden. De Städa en Juda woaren ladich to ligjen komen, un de wille Tieren woaren dee ennämen.

23Har, ekj weet, daut de Mensch wält sikj nich sienen Wajch, un hee kaun nich bestemmen, woo daut Läwen utkjemt.

24Lot de Strof opp mie komen, Har, oba met Mot, un nich doano aus dien Oaja, sest dan bleef nuscht von mie.

25Lot dien Oaja äwa dee Velkja flaumen, waut die nich kjanen, un äwa de Menschen, dee die nich aunbäden. Dee haben Israel vedorwen un venicht, dee haben onse Städa to eene Wiltnis jemoakt.

Jeremia 11

Israel un Juda haben dän Bunt nich jehoolen

1Dit es de Norecht, dee Jeremia von däm Harn kjrieech:

2Horcht emol no disen Bunt, un sajcht de Lied en Juda un de Enwona en Jerusalem dän.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Sajcht an: De Har, dee Israel äa Gott es, sajcht: Een Fluch saul opp dee komen, dee
nich no de Väaschreften von disen Bunt horchen,

4woonen ekj june Vodasch aun dän Dach jeef, aus ekj an ut Ägipten, dän jlieejenden
Owen, rutbrocht. Ekj säd: Paust opp waut ekj saj, un doot aules waut ekj von junt
velang. Dan woa jie mien Volkj sennen, un ekj woa jun Gott sennen.

5Dan woa ekj daut Vespräakjen hoolen, woont ekj june Vodasch opp eenen Eit jeef.
Ekj säd, ekj wudd an een Launt jäwen, wua Malkj un Honnich ranen, soo aus jie
daut vondoag haben. Un ekj säd: Har, mucht daut soo sennen.

6Un de Har säd to mie, daut ekj sull no de Städa en Juda, un oppe Gaussen en
Jerusalem gonen, un sull to de Lied sajen: Horcht emol no waut de Bunt sajcht, un
doot waut dee sajcht.

7Von dän Dach aun, aus ekj june Elren ut Ägipten brocht, hab ekj junt emma wada
denkjen jeholpen un jesajcht, daut jie sullen horchen no daut waut ekj säd.

8Oba jie horchten nich doano, un deeden nich waut ekj säd. Jie jinjen, een jiedra
opp sienen ieejnen beesen Wajch. Doawäajen hab ekj daut nu bat opp daut latste
utkomen loten, waut de Bunt säd, dän ekj junt oppjeef un jie nich hilden.

9Un de Har säd to mie: Doa es een Wadastaunt mank de Lied en Juda, un mank de
Enwona en Jerusalem.

10See sent trigj jegonen, un doonen dee Sinden, woone äare Elren deeden, aus dee
nich no mie horchten. See jinjen no framde Jetta un bäden dee aun. Nu haben beid,
de Israeliten, un de Menschen von Juda, dän Bunt jebroaken, woonen ekj met äare
Elren jemoakt haud.

11Un doawäajen sajcht de Har nu: Ekj woa eenen grooten Schoden loten opp junt
komen, dän jie nich woaren ut däm Stich gonen kjennen. Un wan jie mie sullen fa
Help roopen, woa ekj nich doano horchen.

12Un de Lied en de Städa en Juda, un de Enwona en Jerusalem, woaren gonen un
de Jetta aunroopen, fa woone jie Ruakopfa jemoakt haben; oba dee woaren junt
nich halpen kjennen jäajen dän Schoden.

13Jie haben soo väl Jetta aus jie Städa en Juda haben, un doa sent soo väl Aultoaren
en Jerusalem aus doa Gaussen sent. De Aultoaren, opp dee jie fa Baal Ruakopfa
moaken, sent eene Schaund.

14Un du, Jeremia, froag no nuscht fa dit Volkj un bäd nich fa an, wiels ekj woa nich
horchen, wan see mie wäajen äaren Trubbel aunroopen woaren.

15Ekj sie junt sea goot, oba waut fa een Rajcht hab jie en mien Tempel to komen,
wan jie soo väl Sinden begonen? Kjennen feine Vespräakjen, un daut Fleesch von
de Opfa june Strof aufwäaren? Woo kjenn jie junt en dit freien?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16To eene Tiet säd de Har: Jie sent een jesunda Oliewenboom, dee goot lat un schmocke Frucht haft. Oba nu woat hee doa een Fia unja saten, un daut woat goot ruzhen, un aul siene Asta woaren dolbräakjen.

17De Har, dee aules rejieet, dee die aunjeplaunt haft, haft Schoden vesproaken, wäajen daut beese, waut de Israeliten un de Lied un Juda jedonen haben. Dee haben mien Oaja jehoakt met äare Ruakopfa fa Baal.

De Plon jäajen Jeremia sien Läwen

18De Har leet mie weeten, waut see wullen, un hee wees mie, waut see deeden.

19Ekj jinkj en vetruen aus een Laum, daut rut jeleit woat toom schlachten, un wist nich waut see jäajen mie jeplont un jesajcht hauden. Well wie dän Boom met de Frucht toop dolhaken un daut Läwen vedoawen, soo daut onse Menschen wiedahans nich mea von am räden.

20Har, dee du aules rejieescht, dee du rajcht rechten deist, un weetst aules waut de Menschen denkjen, lot mie seenen, woo du met an veräakjenst. Ekj äwajäw die dise miene gaunze Sach.

21Doa wieren waut Mana en Anatot, dee Jeremia no sien Läwen stunden. Un dee säden, hee sull nich mea em Nomen vom Harn räden, wan see am nich ombrinjen sullen. Un de Har säd, wäajen dise Mana:

22Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Horch emol, ekj woa met an veräakjnen. Äare junge Mana woaren vom Schwieet omjebrocht woaren, un äare Säns un Dajchta woaren vehungren un stoawen.

23Doa woat kjeena von äare Menschen äwabliewen, en de Tiet wan ekj dän grooten Schoden opp Anatot brinjen woa.

Jeremia 12

Jeremia haft Froagen

1Har, wan ekj die wäajen eene Sach beschuljen wudd, dan wurscht du doch aum Enj rajcht haben; oba ekj woa doch wäajen eenen Faul froagen. Wuarom haben de beese daut soo goot, un de onjehuarsome daut soo onvestieet?

2Du hast an jeplaunt, un see haben sikj enjewartelt; see waussen un haben Frucht, un räden von die, oba äa Hoat es wiet auf von die.

3Oba mie, Har, kjanst du; du sitst mie un proofst miene Jedanken auf. Leid an wajch aus Schop, ea dee jeschlacht woaren; un sat an oppoat, daut see jeschlacht woaren.

4Woo lang woat daut Launt lieden, un aulet Graus oppe Stap vedrieejen? Daut Vee un de Väajel veschwinjen vom Launt, wiels de Enwona soo väl orrajchtet doonen; see meenen: Hee sitt nich woo ons daut utkjemt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Un de Har säd: Wan du meed woascht von met Footjenja ranen, woo woascht dan uthoolen met Pieed ranen? Un wan du bloos en een jleiet Launt kaust bestendich sennen, waut woascht dan en däm Woolt biem Jordan doonen?

6Soogoa dien Frintschoft un dien Jeschwista kaust du nich truen; see schrieen die, soo lud aus see kjennen, hinjaraun. Uk wan see frintlich kjikjen, kaust du an nich jleewen.

De Har truat äwa sien Volkj

7De Har sajcht: Ekj hab mien Hus veloten. Ekj hab daut, waut mient es, vestat; un hab dee, woone ekj goot sie, en äare Fiend äare Macht jejäft.

8Daut Volkj, waut mie jehieet, brelt mie soo aun, aus een Leiw em Woolt wudd; ekj sie äa Fient jeworden.

9De Velkja setten rom mien Volkj, soo aus Hons rom eene kranke Han. Mau goot! Lot aule wille Tieren komen, un daut latste von ar oppriemen.

10Miene Wiengoades un Akastapen, sent veklunjt un vewoaloost von framde Hoads. Daut scheene Stekj woont mie jehieed, es eene velotne Wiltnis jeworden.

11Dee haben daut gaunz vedorwen, un nu licht daut doa haulf doot; daut gaunze Launt es vedorwen, un kjeena jeft doa waut rom.

12Äwa aule kole Boaj enne Wiltnis, komen dee, dee an vedoawen wellen; däm Harn sien Schwieet frat aules, von een Enj em Launt bat daut aundre. Kjeen Läwen kaun sikj secha sennen.

13Mien Volkj haft Weit jeseit un Distlen jearnt; see haben sikj meed jeschauft un nuscht vedeent. Wiels de Har sienen Oaja seenen lat, motten see sikj met äare Arnt schämen.

Waut de Har to de Nobavelkja sajcht

14Dit es waut de Har sajcht: Aul dise Nobasch, dee soo frajch opp daut Oafgoot romklunjden, woont ekj mien Volkj Israel jejäft haud, woa ekj von äa Launt utrieten. Un ekj woa Juda, von medden mank de Velkja, uk utrieten.

15Oba no däm, daut ekj an utjeräten hab, woa ekj wada leeftolich to de Velkja sennen, un eenen jiedren wada no sien Launt, woont äa Oafgoot es, brinjen.

16Un dan, wan see sikj dan bemieejen woaren, soo to läwen aus mien Volkj sull, un see dan woaren en mienen Nomen sajen: “Soo kloa aus de Har läft”, enne Städ bie Baal äa Vespräakjen to jäwen, (soo aus see mien Volkj emol lieeden,) dan sellen see medden mank mien Volkj wonen.

17Oba wan see nich doano trachten, dan woa ekj äa Volkj utrieten un daut vedoawen, sajcht de Har.

Jeremia 13

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Daut Stekj toom romnämen

1Dit es waut de Har to mie säd: Go emol un kjeep een Stekj Lienzeich, waut du die romnämen kaust, un nemm die daut om. Oba duck daut nich en Wota en.

2Un ekj jinkj, opp daut waut de Har jesajcht haud, un koft mie een Stekj toom romnämen, un neem mie daut om.

3Un de Har säd een tweedet mol to mie:

4Nemm daut Stekj toom romnämen, woont du die jekoft hast, un daut du drajchst, un go no däm Eufrat Riefa un vestäakj daut doa en eenen jespoolden Steen.

5Un ekj jinkj no däm Eufrat Riefa un vestuak daut Stekj toom romnämen, krakjt soo aus de Har mie jesajcht haud.

6Dan no eene lenjre Tiet, säd de Har to mie: Nu go no däm Eufrat Riefa, un hol die daut Stekj toom romnämen, daut ekj die säd, daut du daut doa vestäakjen sust.

7Un ekj jinkj no däm Eufrat Riefa un groof dee Städ no, un neem daut Stekj toom romnämen wada opp, von wua ekj mie daut vestoaken haud. Oba soo aus du die denkjen kaust, wia daut Stekj toom romnämen vedorwen un nich mea to brucken.

8Dan wort mie kloa waut de Har sajen wull, un ekj säd:

9Dit es waut de Har sajcht: Krakjt soo, woa ekj aul daut vekomen loten, met woont Juda un Jerusalem sikj soo väl meenen.

10Dit es een beeset Volkj, un horcht nich no waut ekj saj. Dee läwen no äa ieejenkopjet Väanämen, un gonen no framde Jetta, un kjneeen sikj ver dee, un deenen dee. Nu woaren see soo sennen, aus dit Stekj toom romnämen, daut to nuscht to brucken es.

11Krakjt soo aus daut Stekj, waut eena sikj omnemt, sikj aun dän Mensch helt, soo hab ekj, sajcht de Har, aule Israeliten un aul de Lied von Juda, aun mie naun jehoolen. Ekj deed dit soo daut see mien Volkj sennen sullen, un daut ekj sull aunerkjant sennen, un jeloft un jeieet woaren.

De Wienbudlen

12Un dan saj an dit: Dit es waut de Har, dee Israel äa Gott es, sajcht: Jieda Wienbuddel sull voll Wien jefelt sennen. Un dan woaren see to die sajen: Wäa weet daut nich, daut aule Wienbudlen sullen voll Wien jefelt sennen?

13Un dan saj an: Dit es waut de Har sajcht: Horcht emol, ekj woa aul dee, dee en dit Launt wonen, de Kjennichs, dee opp dän Davidstroon setten, de Priesta un de Profeeten, un aule Menschen en Jerusalem, voll un bedrunken moaken.

14Un ekj woa dee eenen jäajen däm aundren schmieten, auf daut Elren ooda Kjinja sent, sajcht de Har, un ekj woa an kjeen Metlieden bewiesen. Mie woat daut nich schod sennen om an, un ekj woa nich nojäwen an to vedoawen.

Eene Woarnunk fa huachmootje

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Horcht emol häa. Doot junt nich too groot, wiels de Har haft sien Wuat jejäft.

16Ieet däm Harn junen Gott, ea hee daut lat diesta äwa junt woaren, un jie em tweediesta oppe Boaj, junt vestaupen un hanfaulen. Jie luaren, daut saul dach woaren, un hee moakt daut diesta fa junt, un soo daut nuscht to seenen es.

17Wan jie nich horchen woaren, woa ekj en mie hielen, wiels jie soo prauzich sent. Miene Uagen woaren dikj woaren, un miene Tronen sea ranen, wiels däm Harn siene Häad wajchjefieet woat woaren.

18Saj däm Kjennich un siene Mutta: Sat junt gaunz läach han, wiels june straume Kroonen sent junt von de Kjap jekomen.

19De Städa em Sieden sent beloagat; doa es kjeena, wäa dee raden kaun. Daut gaunze Juda es wajchjeschlapt; doa es nuscht jebläwen.

20Kjikjt emol opp. Seet doch wäa vom Nuaden kjemt. Waut es met june scheene Lied jeworden, dee jie leiden sullen?

21Waut woa jie sajen, wan dee woone jie junt kroagden, de Macht äwa junt nämen? Woa jie daut nich beduaren, aus eene Fru, dee en äare Weeen benomen es?

22Un wan jie junt froagen sullen: Wuarom es ons dit jeworden? dan es de Auntwuat: Wiels jie soo väl Sind haben. Jun Kjleet woat oppjehowen woaren, un jie woaren en Schaund jebrukt woaren.

23Kaun eena, dee von Kusch kjemt, siene Hut aundasch moaken, ooda een Leopard siene Plaken wajchnämen? Daut wudd junt krakjt soo schwoa sennen goodet doonen, dee jie en Sind jeeeft sent.

24Ekj woa junt vestreien, soo aus de Wint vonne Wiltnis daut Stroo vepitscht.

25Dit es waut jie doafäa kjrieen; soo woa ekj junt daut toomäten, sajcht de Har. Wiels jie mie vejäten haben, un junt opp Läajes jestett haben,

26woa ekj junt dän Rock opphäwen, un june Schaund seenen loten,

27woo jie romjeschwient haben, un aulem hanjekroacht haben, un woo onveschämt un ontru jie jewast sent, un soo oppscheislich oppe Humpels un Stapen jewast sent. Woo saul daut noch met die, Jerusalem, wan du daut nich oppriemst? Woo lang saul daut noch dieren?

Jeremia 14

De drieeje Joaren

1Dit es waut de Har to Jeremia säd aus daut soo lang drieech wia.

2Juda truat, un äare Darpa lieden. De Lied setten opp de Ieed un truaren, un en Jerusalem hielen see lud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3De Leidasch schekjen äare Menschen no Wota, oba wan see no de Zista komen, es dee drieech. See gonen trigj met ladje Amasch, un bedakjen sikj dän Kopp; see schämen sikj dän Wieet to trafen.

4Daut räajent nich un de Ieed ritt opp. De Foarma bedakjen sikj de Jesechta, un weeten nich wuahan to dreien.

5Oppe Stap velat daut Ree äa junget, wiels see kjeen Graus to fräten finjt.

6De wille Äsels stonen oppe läaje Boaj, un gaupen no Loft aus een Wulf; äare Uagen loten gaunz doff, wiels nuscht mea waust.

7Wan onse Sinden uk jäajen ons stonen, halp ons doch, Har, daut dien Nomen jeieet woat. Wie sent sea onjehuarsom jewast, un haben jäajen die jesindicht.

8Du best de eensja, dee ons halpen kaun, un ons raden, wan daut schwoa jeit. Wuarom deist du die aus een framda em Launt, aus een Reisenda, dee bloos Nacht blift?

9Wuarom steist du soo veduzt doa, aus een Soldot, dee nich halpen kaun? Du best doch medden mank ons, Har. Wie woaren bie dienen Nomen jenant; velot ons nich!

10De Har sajcht äwa dit Volkj: Dee jeit daut romranen opp iernst scheen; see schoonen äare Feet nich; un daut jefelt däm Harn soo schlajcht. Nu woat hee äa Vegonen em Denkj hoolen, un äare Sinden bestrofen.

11De Har säd to mie: Bäd nich, daut ekj goodet fa dit Volkj doonen saul.

12Uk wan see fausten, woa ekj nich horchen wan see mie aunroopen. Mie es daut kjeen Jefaulen, wan see Brauntopfa un Speisopfa moaken. Ekj woa an met daut Schwieet, met Hungaschnoot un met Krankheiten ombrinjen.

13Dan säd ekj: Oba Har Gott, hia sent Profeeten, dee sajen, daut de Lied woaren nich daut Schwieet to seenen kjrieen, un see woaren uk nich vehungren. Dee sajen, daut du woascht an bestendich opp dise Städ Fräd jäwen.

14Un de Har säd to mie: Dise Profeeten sajen see räden en mienen Nomen, oba waut see sajen sent Läajes. Ekj hab an nich jeschekjt, ekj hab an nuscht oppjejäft, un ekj hab nich to an jerät. Waut see profezeien, haft kjeenen Wieet. Dee lieejen junt väa, met daut waut see sikj dietlich jemoakt haben, un moaken sikj daut aula selfst opp.

15Un doawäajen sajcht de Har nu: Dee Profeeten, woone ekj nich jeschekjt hab, un dee en mienen Nomen sajen, daut daut Schwieet un de Hungaschnoot nich woaren en dit Launt komen, dee woaren selfst derch daut Schwieet un de Hungaschnoot stoawen.

16Un dee Lied, to woone see daut sajen, woaren en Jerusalem oppe Gaussen jeschmäten woaren, wan daut Schwieet un de Hungaschnoot komen. Doa woat

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

kjeena an begrowen, nich an, ooda äare Frues, ooda äare Säns ooda Dajchta. Ekj woa an jäwen, waut see vedeent haben.

17Dit es waut du an sajen saust: Muchten miene Uagen Dach un Nacht onen Enj met Tronen ranen, wiels miene scheene Lied, mien Volkj, haft eene Wund dee nich veheelen kaun, un es sea jeschloagen.

18Wan ekj oppe Stap go, sent doa soone, waut vom Schwieet jeschloagen sent; bliew ekj enne Staut, dan ligjen doa dee, dee vehungat un krank sent. Beides Priesta un Profeeten gonen onweetent rom em Launt.

19Hast du gaunz oppjejäft met Juda, un es die Zion gaunz wadalich jeworden? Ooda wuarom hast du ons soo jeschloagen, daut wie nich veheelen kjennen? Wie wenschten ons Fräd, un seenen nuscht goodet; wie luaden, daut sull bäta woaren, oba nu mott wie ons grulen.

20Har wie bekjanen onse Schult, un onse Elren äa Vegonen; daut sent Sinden jäajen die.

21Bliew du wäa du best, un veschmiet ons nich; lot dienen heiljen Troon nich en Schaund jeroden. Denkj noch wada aun dienen Bunt, un lot dän nich utranen.

22Kaun irjent eena von de Velkja äare Jetta dän Räajen brinjen, ooda kaun daut von de Loft räajnen? Har, ons Gott, bloos du kaust daut. Wie hoolen ons vetruen en die; du best dee, wäa aules lenkjt.

Jeremia 15

Juda woat bestroft woaren

1De Har säd to mie: Uk wan Moses un Samuel ver mie stunden, wudd ekj nuscht äwrich haben fa dit Volkj. Schekj dee wajch von mie, lot an gonen.

2Un wan see die froagen, wua see hangonen sellen, dan saj an, dit es waut de Har sajcht: Dee waut stoawen sellen, nom Doot; dee waut daut Schwieet trafen saul, nom Schwieet; dee waut vehungren sellen, nom veschmachten; dee waut sellen faustjenomen woaren, no de Jefangenschoft.

3Ekj woa an opp vea Wäaj toosaten, sajcht de Har. Ekj woa daut Schwieet komen loten toom ombrinjen; ekj woa Hunj komen loten toom wajchschlapen; ekj woa Väajel enne Loft schekjen un wille Tieren oppe Stap, toom oppfräten un verieten.

4Ekj woa dit schekjen, wäajen daut waut de Kjennich Manasse, Hiskia sien Sän, en Jerusalem un Juda deed. Un aule Velkja oppe Ieed woat daut schudren wäajen an.

5Un wäm woat daut leet sennen äwa die, Jerusalem? Wäa woat die daut droagen halpen? Wäa woat noch komen un froagen, woo die daut jeit?

6Du hast mie veloten, sajcht de Har. Du hast mie dän Rigjen jedreit, un doawäajen hab ekj miene Macht jäajen die jebrocht, un die enne Grunt jebrocht. Mien Metleet es meed jeworden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Ekj woa an met eene Forkj utsteewen, ver daut Puat von jieda Staut; ekj woa mien Volkj, daut nich omkjieren wull, äare Kjinja wajchnämen un gaunz venichten.

8Ekj woa äare Wätfrues mea moaken, aus daut Saunt aum Mäa. Bie kloaret Doages Licht, gaunz onverhofs, woa ekj een vedoawen brinjen, soo daut de Mitta von junge Mana veschrakjen un ranen woaren.

9Dee wäa säwen Kjinja haud, es schlaup, un ar well aules vegonen. Ar es de Sonn äwadach aul unjajegonen. See jrämt sikj un schämt sikj. Wäa dan noch äwablift, sajcht de Har, däm woa ekj dän Fient sien Schwieet äwajäwen.

Woo schwoa Jeremia daut es

10Woo leet es mie daut, miene Mutta, daut ekj to Welt jekomen sie. Daut gaunze Launt es jäajen mie; jieda eena stritt jäajen mie. Ekj hab nuscht jeliet un nuscht jeborcht, un doch schempen see aula äwa mie.

11De Har säd: Gaunz secha woa ekj eenje von junt veschoonen, daut junt daut wada woat goot gonen; un secha woa ekj Fiend äwa junt brinjen, un schwoaret un Forcht komen loten.

12Jeit Iesa twei to bräakjen, soon Iesa un Brons vom Nuaden?

13Jun Vemieejen un june Schaza woa ekj beplindren loten; daut es waut jie kjrieen fa june Sinden, dee jie aulawäajen en jun Launt doonen.

14Ekj woa die em Deenst saten, mank Fiend en een framdet Launt, wiels daut Fia von mien Oaja, es äwa junt oppjeflaumt.

15Un Har, du weetst goot om, vejat mie nich, un halp mie. Lot dee, dee mie nostonen, diene Strof to feelen kjrieen; lot mie nich gaunz unjagonen, nu daut du dien Oaja noch trigjhelst von an. Du weetst goot, daut ekj daut wäajen die schwoa hab.

16Du jeefst mie diene Wieed, un ekj eet dee opp; dien Wuat jeef mie Freid bat deep em Hoat. Ekj wort en dienen Nomen jeroopt, Har, Gott, dee aules rejieet.

17Ekj sie nich met dee jegonen dee doa lachen un spossen; wäajen daut, waut du opp mie lädsd, saut ekj auleen un wia vejrämt.

18Wuarom hieren miene Weedoag nich opp, un wuarom es miene Wund soo schlemm, daut dee nich veheelen deit? Woascht du soo to mie sennen, aus eene Kjwal, dee doa vedrieecht, ooda een Riefa, dee nich emma rant?

19Un dan säd de Har to mie: Wan du trigj no mie kjemst, woa ekj die trigj nämen, un du saust mien Deena sennen. Un wan du woascht räden, waut doa waut meent, un nich soont, waut kjeenen Wieet haft, dan woascht du daut Mul fa mie sennen. Dee sellen sikj no die kjieren, un du saust die nich no an kjieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Un ekj moak die, en dit Volkj, to eene stoakje bronsne Waunt. Wan see woaren jäajen die komen, woaren see die nich dolkjrieen; ekj woa doa sennen un die halpen, un die raden, sajcht de Har.

21Ekj woa die ut de Macht von dee, dee bees sent, raden; un woa die loos moaken von dee, waut die met Jewault hoolen.

Jeremia 16

Woo Jeremia läwen saul

1Dit es de Norecht, dee ekj von däm Harn kjrieech:

2Du saust die kjeene Fru nämen, un saust kjeene Kjinja opp dise Städ haben.

3Dit es waut de Har to sajen haft, äwa de Kjinja dee opp dise Städ jebuaren sent, un äwa de Frues un Mana, dee en dit Launt Kjinja haben.

4Dee woaren aun schlemme Krankheiten stoawen, un kjeena woat wäajen an truaren ooda an begrowen. Dee woaren aus Mest oppe Stap ligjen bliewen. Dee woaren derch daut Schwieet omkomen un vehungren, un de Doodes woaren von de Väajel enne Loft un de wille Tieren oppe Stap jefräten woaren.

5Dit es waut de Har sajcht: Go nich en een Hus, wua see truaren. Du saust nich met an truaren, ooda an treesten. Ekj hab mienen Fräd von dit Volkj trigjenomen, sajcht de Har, un uk miene truhoatje Leew un Metleet.

6De Aunjeseene un de oame woaren beid omkomen, un dee woaren nich begroft woaren, un kjeena woat äwa an truaren. Kjeena woat sikj wäajen an Wunden moaken ooda dän Kopp kol schäaren toom sien Trua utdrekjen.

7Kjeena woat gonen eene Moltiet brinjen un Troost toospräakjen, wan doa wäa jestorwen es, ooda een Glaus Wien aunbeeden, wäajen däm sienen Voda ooda Mutta wajch es.

8Go en kjeen Hus nenn wua een Fast aufjehoolen woat. Go nich bie dee setten, un doa äten un drinkjen.

9Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Horcht emol, ekj woa opp dise Städ, en june Läwestiet un ver june Uagen, noch een Enj moaken von spossen un lachen, un von oppe Kjast sinjen.

10Un wan du aul dit to daut Volkj jesajcht hast, un see die dan froagen: “Wuarom sajcht de Har, daut hee soonen grooten Schoden brinjen woat? Waut hab wie orrajcht jedonen? Met woone Sinden hab wie ons jäajen däm Harn, ons Gott vesindicht?”

11dan saj an: Daut es wäajen june Elren mie vestaden un no aundre Jetta jinjen. See deenden dee un bäden dee aun un veleeten mie un hilden mien Jesaz nich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Un jie doonen, waut noch schlemma es aus daut, waut june Elren deeden. Jie läwen een jiedra no junen ieejenkopjen un beesen Wellen, un horchen nich no mie.

13Un doawäajen woa ekj junt ut dit Launt rut joagen, no een Launt woont jie nich, un june Elren nich, jekjant haben. Doa woa jie Dach un Nacht aundre Jetta deenen, un ekj woa junt kjeene Gonst wiesen.

Israel woat trigjkomen

14Doch, sajcht de Har, doa woat eene Tiet komen, dan woa jie nich mea en junen Eit von mie räden, aus “De Har, dee de Israeliten ut Ägipten brocht”,

15oba jie woaren räden von “Däm Harn, dee de Israeliten von ut daut nuadne Launt brocht, wua hee an vestat haud.” Ekj saj junt, ekj woa an trigjbrinjen en daut Launt nenn, woont ekj äare Elren jejäft hab.

Woo de Velkja daut gonen woat

16Horcht emol, ekj woa väl Fescha schekjen, sajcht de Har, un dee woaren an feschen. Un no dee, woa ekj väl Jäaja rut schekjen, un dee sellen, oppe Boaj un enne Schluchten un enne Heelen, an jäajren.

17Ekj see aules waut see doonen; mie sent kjeene von an vestoaken. Un äare Sind es nich em diestren jebläwen ver miene Uagen.

18Ekj woa an dobbelt bestrofen fa äa Vegonen un äare Sinden. See haben mien Launt orrein jemoakt met gruselje Jetta, dee soo väl Läwen haben aus de Doodes, un haben daut Launt, waut mie jehieet, met äare oppscheiselje Dinja oppjefelt.

Jeremia sien vetruen em Harn

19Har, du best dee, wäa mie stoakj moakt un Schutz jeft; bie die sie ekj secha, wan ekj en Trubbel jerod. Velkja von aulawäajen oppe Ieed, woaren no die komen un sajen: Onse Elren hauden bloos reine Läajes metjekjräajen; see hauden nuzloose Jetta, dee nich halpen kunnen.

20Kaun een Mensch daut moaken, waut sien Gott es? Soont es nich werkjlich een Gott.

21Doawäajen woa ekj an dit mol wiesen, un an miene Krauft un Jewault feelen loten, soo daut see enseenen, daut ekj werkjlich de Har sie.

Jeremia 17

Juda woat bestroft woaren

1Juda äare Sinden sent met eene iesane Tintfada doljeschräwen; dee sent met een Schriewdinkj, waut eene Spetz von een Diamaunt haft, opp de Rejista von june Hoaten, un aun de Akjspetzen vom Aultoa, nenjeschräwen.

2June Menschen weeten bloos von Aultoaren un Ascherabilda unja jreene Beem, oppe huage Eewa,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3un oppe Boaj em Launt. Un ekj woa aules waut jie toopjesaumelt haben, un waut jie soo väl räakjnen, bestälen loten, wäajen de Sinden, dee en june gaunze Jäajent jedonen woaren.

4Jie woaren daut, waut ekj junt toojedeelt un jejäft haud, oppjäwen, un woaren Deena sennen fa june Fiend en een Launt, daut junt framd es. Daut es wiels jie mienen brennenden Oaja haben toom oppflaumen jebrocht, un daut woat onen Enj brennen.

5Dit es waut de Har sajcht: Ekj woa däm vedaumen, dee sikj opp Menschen velat, un oppe Krauft von Mana, un nich sien vetruen opp däm Harn sat.

6Dee woat aus een Struck enne Wiltnis sennen, un niemols waut goodet opp sikj komen seenen; dee woat opp Solt Launt to wonen komen, enne drieeje Wiltnis, wua kjeena wont.

7Oba de Har woat däm Mensch säajnen, wäa sien vetruen opp am sat, dee sikj gaunz oppem Harn velat.

8Dee es krakjt soo aus een Boom, dee aun een Wota steit, un siene Wartlen nom Riefa schmitt. Eendoont wan daut dan uk heet woat, hee brukt sikj nich enjsten; siene Bläda woaren jreen bliewen. Een drieejet Joa beduat däm nich; dee hieet nich opp met Frucht droagen.

9Wäa kaun daut vestonen, daut Menschen soo hinjarigjsch un vedorwen sent?

10De Har vesteit daut Hoat gaunz, hee weet aules, waut doa bennen es; un hee jeft een jiedren krakjt doano, aus dee jedonen un vedeent haft.

11Wäa opp eenen onopprechtjen Wajch rikj woat, es aus een Voagel, waut framde Eia utjebroot haft; en eene korte Tiet rant am daut ut, un tolatst mott hee noch dän Spott haben.

12Waut fa een groosoatich schmocka Troon es ons Heilichtum; vom Aunfank aun huach aunjeseenen.

13Har, du best de eensja, opp wäm wie ons veloten kjennen; jieda Mensch, dee die veschmitt, woat sikj aum Enj noch schämen. Wäa sikj von die wajchdreit, haft sienen Nomen em Stoff jeschräwen, wiels see däm Harn veloten, von wäm daut läwendje Wota kjemt.

Jeremia bät fa Help

14Veheel mie, mien Har; dan wudd ekj jeheelt sennen. Halp mie soo daut et waut halpt; du best dee, däm ekj preis.

15Horch woo see aula sajen: “Wua blift däm Harn sien Wuat? Wies ons, daut et soo es.”

16Ekj hab daut nich aufjesajcht, een Hoad fa die to sennen; ekj hab daut nich velangt, daut de schlemma Dach komen sull. Du weetst, waut ekj jesajcht hab, daut es die aula kloa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Doo mie nich grulen; bie die kaun ekj mie secha sennen, wan daut schwoa jeit.

18Lot dee sikj schämen, dee mie daut Läwen schwoa moaken, un nich mie; lot dee veschrocken sennen, un nich ekj. Lot an een Dach Schoden lieden, un tweemol vedorwen woaren.

Hoolt dän Sabat heilich

19Dit es de Norecht, dee ekj von däm Harn kjrieech: Go emol un sto bie daut Volkjs Puat, wua de Kjennichs von Juda nenn un rut gonen, un no aul de aundre Puaten von Jerusalem,

20un saj doa to de Menschen: Horcht emol, jie Kjennichs von Juda, un aule Menschen en Juda un Jerusalem. Een jiedra, dee derch dise Puaten jeit, horcht waut de Har sajcht.

21De Har sajcht: Wäat junt fa jun Läwen, daut jie aum Sabat kjeene Fuaren derch de Puaten von Jerusalem droagen.

22Jie sellen aum Sabat kjeen Pinjel ut june Hiesa droagen ooda Oabeit doonen. Hoolt dän Sabat heilich, soo aus ekj june Elren daut väajeschräwen hab.

23Oba de Menschen horchten nich doano, un deeden nich waut ekj säd. See hilden sikj stieekoppich, un horchten nich no waut ekj säd. See leeten sikj nich belieren.

24Wan jie no mie horchen woaren, sajcht de Har, un aum Sabat kjeene Fuaren derch de Puaten von dise Staut droagen, un dän Sabat heilich hoolen, un kjeene Oabeit aun dän doonen,

25dan woaren Kjennichs, dee opp David sien Troon setten, un met Pieed un Woages foaren, un äare aunjestalde met an, nenn un rut gonen, derch dise Puaten. Un de Menschen von Juda un Jerusalem woaren hia derch gonen, un de Staut woat opp emma bewont sennen.

26De Lied woaren von de Städa en Juda, un von runtom Jerusalem komen, un uk von daut Launt Benjamin, von de läaje Boaj em Wasten, von de huage Boaj, un von daut Launt em Sieden, un woaren Brauntopfa un Schlachtopfa, Speisopfa un Ruakopfa un Dankopfa bie däm Harn sien Hus brinjen.

27Wan jie oba dän Sabat nich heilich hoolen, un june Sachen aum Sabat derch de Puaten von Jerusalem droagen, un nich no mien Jeboot horchen woaren, dan woa ekj een Fia bie june Puaten komen loten, woont de groote Jebieda en Jerusalem dolbrennen woat, un kjeena woat daut kjennen ut moaken.

Jeremia 18

De Norecht bie däm Toppstrikja

1Dit es de Norecht, dee Jeremia von däm Harn kjrieech:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Go emol em Tol nenn, doahan wua de Toppstrikja wont. Doa woa ekj die weeten
loten, waut ekj to sajen hab.

3Ekj stunt opp, un jinkj rauf bat däm Toppstrikja sien Hus, un hee wia jrod biem
Taparaut un oabeid doa.

4Met eemol, aus hee aun eenen Topp schauft, veonjlekjt am daut, soo daut hee doa
waut gaunz aundret von muak, soo aus am daut paust.

5Dan wort mie kloa waut de Har to sajen haud, un ekj säd:

6Oba jie Israeliten! De Har frajcht sikj: Kunn ekj nich met junt krakjt soo doonen
aus dis Toppstrikja met sien Leem? Denkjt doaraun, krakjt soo aus de Toppstrikja
dän Leem en siene Haunt haft, soo hab ekj junt Israeliten en miene Haunt.

7Krakjt wan ekj well, saj ekj äwa een Volkj, ooda een Rikj, daut ekj an dolbräakjen
woa, un an ut äare Städ rieten un vedoawen woa.

8Wan daut Rikj oba, äwa woont ekj soont jesajcht hab, sikj von äaren beesen Wajch
kjieren deit, dan woa ekj mienen Oaja trigj nämen un nich dän Schoden utfieren,
dän ekj jedreift hab.

9Un krakjt soo, wan ekj äwa een Volkj ooda Rikj jesajcht hab, daut ekj an woa eenen
Plauz jäwen, soo daut see sikj goot enwartlen kjennen,

10un wan see dan oba met beese Sachen ver mie omhäagonen, un nich no mie
horchen, dan woa ekj mien goodet Vespräakjen trigjnämen, un daut nich utfieren.

11Un doawäajen, saj nu to de Mana en Juda, un to aule waut en Jerusalem wonen:
De Har sajcht: Ekj schauf doaraun, daut ekj junt dolbräakj, un moak eenen Plon,
dee jäajen junt jeit. Lot aula auf von june beese Woakjen, un schlot eenen gooden
Wajch en.

12Oba dee woaren sajen: Opp kjeenen Wajch! Wie wellen onse ieejne Jedanken
nogonen. Een jiedra woat soo stekjsennich un jäajenaun sennen, aus hee well.

13Doatoo sajcht de Har dan nu: Froacht emol mank de aundre Velkja; haft
irjentwäa aul emol ea soont jehieet? Miene scheene Dochta Israel haft waut
oppscheiseljet jedonen.

14Velat de Schnee opp de steenaje Boaj em Libanon noch emol? Veschwinjen de
kjeele Riefasch emol, dee von wiet auf Wota brinjen?

15Doch mien Volkj haft mie vejäten, un brennen Weiruak fa daut, waut kjeen Gott
es. Dee haben an von dän Wajch veleit, dän oolen Stich; un gonen nu opp eenen,
dee nich oppjebut es.

16See haben von dit Launt waut jemoakt, waut opp emma eene Schaund bliewen
woat. Wäa doa nu vebie kjemt, dee tieet sikj, un vewenscht sikj soon growet
vedoawen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Soo aus de Stoff met däm Oostwint flicht, soo woat mien Volkj von äare Fiend vejoacht woaren; un aun dän Dach, wan de Schoden kjemt, woa ekj mien Rigjen no an dreien, un nich mien Jesecht.

De Plon jäajen Jeremia

18Un eenje Menschen säden: Komt, well wie ons beräden, woo wie Jeremia kjennen toosaten. Priesta woaren nich opphieren met dän Unjarecht; de Weise woaren nich opphieren met Rot jäwen; un de Profeet woat nich opphieren met daut Wuat wiedajäwen. Komt, well wie am vekloagen, wäajen waut hee sajcht, un nich mea no am horchen.

19Har, horch no waut ekj saj; paus opp no waut miene Jäajna sajen.

20Sullen see daut goode met beeset trigjtolen? Oba see haben een Loch fa mie jemoakt. Du weetst je woo ekj ver die stunt, un goodet räd von an, soo daut dien Oaja von an kunn wajchdreien.

21Oba nu lot äare Kjinja hungren. Lot dee em Kjrich stoawen, un lot de Frues äare Kjinja un Mana velieren. Lot de Mana von Krankheit stoawen, un de junge Mana vom Schwieet em Kjrich,

22soo daut daut schrieen von enne Hiesa to hieren es, wan du haustich latst de Reiba äwa an komen. See haben een Loch jegroft toom mie jriepen, un haben Schlenjen fa miene Feet jelajcht.

23Oba, Har, du weetst aules, waut see jäajen mie plonen, un woo see mie ombrinjen wellen. Vejeff an äare Sinden nich, un entschulj an nich fa äare Schult. Lot see sikj ver die vestaupen un hanfaulen; vehaundel met an, wan du doll best.

Jeremia 19

Een Leemtopp woat tweijebroaken

1Dit es waut de Har säd: Go un kjeep die eenen Leemtopp biem Toppstrikja, un nemm eenje von de Leidasch vom Volkj un väaschte von de Priesta,

2un got rut no daut Ben Hinnom Tol, jrod buta daut Schoawel Puat. Doa saj an waut ekj die saj.

3Saj to an: Horcht no waut de Har sajcht, jie Kjennichs en Juda un Lied von Jerusalem. Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Horcht emol, ekj woa soon Schoden äwa dise Staut brinjen, daut dee, dee daut hieren, daut enne Uaren zinjren woat.

4Ekj woa dit doonen, wiels see mie veloten haben, un haben dise Städ wadalich jemoakt, doaderch daut see hia Opfa jemoakt haben fa aundre Jetta, soone aus see un äare Elren, un de Kjennichs von Juda nich kjanden, un wiels see opp disen Plauz väl mol oschuldje äa Bloot vegoten haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5See haben de huage Opfastäden fa Baal oppjebut un doa äare Kjinja vebrent en Brauntopfa fa Baal, un soont hab ekj nich velangt ooda jesajcht, un soont es mie nich emol biejefollen.

6Un doawäajen woat daut soo romkomen, daut see dit Tol nich mea daut “Ben Hinnom Tol”, ooda daut “Tofet Tol” nanen woaren, oba daut “Schlacht Tol”.

7Un ekj woa daut vedoawen, waut Juda un Jerusalem opp disen Plauz väahaben, un ekj woa an loten unja daut Schwieet von äare Fiend, dee waut an nom Läwen stonen, omkomen. Un ekj woa äare Doodes loten von de Väajel enne Loft, un von de wille Tieren oppe Stap vefräten.

8De Schoden, dee äwa dise Staut komen woat, woat soo groff sennen, daut dee waut doa vebie komen, daut schudren woat, un dee woaren sikj tieren, äwa waut doa aules jeworden es.

9Un ekj woa daut soo wiet brinjen, daut see daut Fleesch von äare ieejne Kjinja äten woaren. Menschen woaren daut Fleesch von aundre Menschen äten, wiels de Noot soo groff sennen woat. Soo woat daut sennen wan de Fient, dee an nom Läwen steit, an beloagren un toosaten woat.

10Un du saust dän Leemtopp ver de Mana, dee met die jegonen sent, tweibräakjen

11un to an sajen: Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Soo aus eena, eenen Toppstrikja sienen Leemtopp tweibrakjt, soo daut dee nich wada foadich jemoakt kaun woaren, soo woa ekj dit Volkj un dise Staut tweibräakjen. Un see woaren en Tofet begrowen, wiels sest kjeen Plauz mea es.

12Daut es waut ekj met dise Städ, un de Lied von hia doona woa, sajcht de Har, bat dise Staut no Tofet lat.

13Un de Jebieda en Jerusalem, un däm Kjennich von Juda siene Jebieda, un aule Hiesa wua oppem Dak Weiruak jebrent woat fa de Stierns, un wua Wien jeopfat woat to framde Jetta, dee woaren krakjt soo orrein sennen aus Tofet.

14Un aus Jeremia trigj kjeem von Tofet, daut es je wua de Har am hanschekjt, daut hee doa profezeien sull, don jinkj hee em Väahoff vomHarn sien Hus, un säd doa to daut gaunze Volkj:

15Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Ekj woa nu aul dän Schoden opp dise Staut brinjen un opp aul de Städa hia, woonen ekj wäajen an jerät hab, wiels see soo ieejenkoppich sent, un nich no miene Wieed horchen wellen.

Jeremia 20

Jeremia woat vepriejelt

1To dee Tiet wia de Priesta Paschhur, Immer sien Sän, de väaschta en däm Harn sien Hus. Un aus hee hieed waut Jeremia jeprofezeit haud,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2leet hee Jeremia vepriejlen, un leet am en eenen Klotz faustjehoolen, bie daut bowaschte Benjamin Puat, daut bie däm Harn sien Hus es.

3Dän näakjsten Dach aus Paschhur Jeremia frie leet, säd Jeremia to am: De Har nant die nich mea Paschhur, oba hee nant die Magor Missabib, daut meent, “Een groota Schrakj von aule Sieden”.

4DeHar sajcht: Horch emol, ekj woa die un aul diene Frind enjsten. Diene Frind woaren unja daut Schwieet von june Fiend faulen, un du woascht daut met diene ieejne Uagen seenen. Un ekj woa dän babelonischen Kjennich loten daut gaunze Juda ennämen, un dee woat de Menschen no Babel schlapen, un aundre met daut Schwieet aufschaufen.

5Un ekj woa dän Fient loten aul daut, waut en dise Staut oppjespikjat es, un de wieetvolle Sachen von hia, un uk däm Kjennich siene Schaza, en siene Macht nämen. Dee woaren daut beplindren un daut nämen un no Babel wajchdroagen.

6Un du, Paschhur, woascht met aul de Menschen von dien Hus toop faustjenomen woaren, un no Babel jenomen woaren. Doa woascht du, un doa woaren aul diene Frind, stoawen un begroft woaren, dee du väajeloagen hast, met daut waut du to an sätst.

Profeet sennen es schwoa

7Har, du hast to mie jerät, un daut haft mie Trubbel jejäft. Du best stoakja aus ekj, un du hast mie doljekjräajen; nu spotten see aule Dach äwa mie, un jieda eena lacht äwa mie.

8Jiedatsmol wan ekj fa die räd, mott ekj von “Jewault un Vedoawen” räden; wäajen däm Harn sien Wuat, woa ekj dän tietäwa veacht un vespott.

9Dan docht ekj mie, ekj woa von am vejäten, un ekj woa nich mea en sienen Nomen räden; oba dan wia daut aus een Fia en mien Hoat, un aus wan miene Knoakes daut nich hoolen kunnen. Ekj bemieej mie emsonst stell to sennen, un kaun daut nich lenja uthoolen.

10Väle räden hinja mienen Rigjen un dreiwen mie von aule Sieden: “Vekloacht am,” “Well wie am vekloagen.” Dee waut miene Frind heeten, luaren daut ekj mie vestaup, un daut see mie faust nämen kjennen, un sikj aun mie rajchen.

11Oba de Har es stoakj, un es mie eene jewaultje Help; dee waut mie nostunden, woaren sikj vestaupen, un woaren mie nich dolkjrieen. See woaren nich bestonen, un woaren sikj schämen motten; äare Schaund woat opp emma bliewen, un nienich vejäten woaren.

12Har, dee du aules rejieescht, un dee aufproofst, waut daut rajchte doonen, un weetst waut em Hoat un em ennaren väajeit, lot mie seenen, woo du an strofen woascht, nu daut ekj die miene Sach äwajäft hab.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Well wie vom Harn sinjen, well wie am aus Har preisen, wiels hee de oame daut Läwen ut de beese äare Macht rat.

14Ekj vewensch mie dän Dach aun woonen ekj kjlien wia; mucht de Dach kjeen Säajen haben aun däm ekj jebuaren sie.

15Mucht dee Mensch vedaumt sennen, dee mien Voda de Norecht jeef: “Du hast een Junkje jekjräajen”, un am schaftich un jlekjlich muak.

16Mucht däm daut soo gonen, aus dee Städa woone de Har onen Metleet vedoaft. Lot am zemorjes hieren woo see hielen, un Soldoten äa Jeschrech opp Meddach,

17wiels hee mie nich doot muak, ea ekj daut Licht sach, un ekj en miene Mutta begroft bleef, onen daut see leichta wort.

18Wuarom sie ekj to Welt jekomen, wan ekj bloos lieden un truaren seenen doaf, un mie läweslank schämen mott?

Jeremia 21

Schlemme Norecht fa däm Kjennich

1Dit es de Norecht, dee Jeremia von däm Harn kjrieech, aus emol Paschhur, Malkija sien Sän, un de Priesta Zefanja, Maaseja sien Sän, von dän Kjennich Zedekia no Jeremia jeschekjt worden. De Kjennich wull haben,

2daut Jeremia fa an sull däm Harn no Rot froagen, wiels de babelonischa Kjennich, Nebukadnezar, met siene Armee jäajen an kjeem. Hee wull weeten, auf de Har veleicht doch wada, soo aus aul mea mol, däm Fient derch een Wunda wudd toom trigj trakjen brinjen.

3Un Jeremia säd an, daut see sullen Zedekia sajen:

4Dit es waut deHar, dee Israel äa Gott es, sajcht: Horch emol, ekj woa daut Jewäa toom omwenjen brinjen, daut jie en june Macht haben, un waut jie jäajen dän babelonischen Kjennich un de Chaldäa brucken, dee june Staut omrinjt haben. Un ekj woa junt medden en dise Staut toopsaumlen.

5Ekj selfst woa jäajen junt kjamfen, met eene stoakje Haunt un een Oarm, dee nich meed woat. Ekj woa met Oaja un Wutt un onen Metleet opp junt komen.

6Un ekj woa dee, dee en dise Staut sent, beides Menschen un Tieren, derch eene schlemme Krankheit ombrinjen.

7Un wan ekj daut ieescht jedonen hab, soo sajcht de Har, dan woa ekj Zedekia, dän Kjennich von Juda un siene aunjestalde un de Menschen en dise Staut, waut de Krankheit, daut Schwieet un de Hungaschnoot äwastonen, enne Henj von däm Kjennich Nebukadnezar jäwen. Ekj woa junt enne Macht von june Fiend, un von dee, dee junt no daut Läwen stonen, äwajäwen. Dee woaren kjeenem veschoonen, un junt onen Jnod ooda Metleet met daut Schwieet aufschaufen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Un to daut Volkj saust du sajen: Dit es waut de Har sajcht: Horcht emol, ekj woa junt sajen, woonen Wajch jie läwen woaren, un opp woonen Wajch jie stoawen woaren.

9Dee waut en dise Staut bliewen, woaren vom Schwieet un von Hungaschnoot un von Krankheiten stoawen; oba wäa ut dise Staut rut jeit un sikj de Chaldäa, dee runtom june Staut sent, äwajeft, dee woat met sien Läwen doavon komen aus een Schauz, dee em Kjrich veschoont blift.

10Ekj sie mie eenich, schlajchtet jäajen dise Staut to brinjen, un nich goodet, sajcht de Har. Ekj woa däm babelonischen Kjennich loten dise Staut ennämen un dee dolbrennen.

11Un to de Famielje von däm Kjennich von Juda saj: Horcht waut deHar to sajen haft:

12Jie, dee jie vom Kjennich David aufstaumen, dit es waut de Har to junt sajcht: Stalt aule Dach june Sachen trajcht; un halpt dee, dee beschummelt woaren, von dee, dee an bestälen; sest woat mien Oaja junt brennen, aus een Fia, woont kjeena utmoaken kaun, wäajen daut beese, waut jie jedonen haben.

13Horch emol, Jerusalem, dee du huach äwa daut Tol en de vesechade Staut wonst, ekj sie jäajen die; du sajchst: Wäa kaun ons waut aundoonen, un wäa woat derch onsen Schutz derchbräakjen.

14Ekj woa junt bestrofen, sajcht de Har, doano aus jie daut vedeent haben; ekj woa een Fia en junen Woolt aunstekjen, daut aules runtom vebrennen woat.

Jeremia 22

Noch mea to de Kjennichs

1Dan säd de Har, daut ekj sull no däm Kjennich von Juda sien Paulaust gonen, un am dise Norecht brinjen:

2Horch emol, du Kjennich von Juda, dee du opp David sien Troon setst, un jie aunjestalde un aul jie, dee jie en daut Puat nengonen. De Har well junt waut sajen.

3Dit es waut de Har sajcht: Siet opprechtich un doot waut rajcht es. Halpt dee, dee utjenuzt woaren, von dee, dee an bestälen; un doot nich de framde, de Weisen un Wätfrues, utnutzen ooda schlajcht behaundlen; un lot opp dise Städ kjeenem omjebrocht woaren, dee dän Doot nich vedeent haft.

4Wan jie daut soo doonen aus ekj hia jesajcht hab, dan woaren noch lenja Kjennichs, dee opp David sienen Troon setten, un uk äare aunjestalde un äa Volkj, opp Woages un opp Pieed derch dise Puaten komen.

5Oba wan jie daut nich doonen woaren, waut ekj jesajcht hab, dan vespräakj ekj mie gaunz faust, dan woa ekj dit Hus vestieren, sajcht de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Dit es waut de Har äwa dän Kjennich von Juda sien Paulaust sajcht: Du wieescht aus Gilead fa mie, un aus de Boaj en Libanon; oba nu kaust doamet räakjnen, daut ekj eene Wiltnis von die moaken woa, eene Staut wua kjeena wont.

7Ekj woa eenen brinjen, dee met sien Jewäa un Jereetschoft vedoawen woat; dee woaren diene baste Zeeda dolhaken un em Fia schmieten.

8En dee Tiet woaren veschiedne Velkja bie dise Staut vebie komen, un sikj unjarenaunda froagen, wuarom de Har soo met dise groote Staut jehaundelt haft.

9Un see woaren sikj sajen, daut es wiels de Lied dän Bunt met däm Harn, äaren Gott, veschmäten haben, un haben aundre Jetta aunjebät un jedeent.

10Hielt nich äwa däm, dee jrod jestorwen es, truat nich äwa am; oba hielt äwa däm, dee faustjenomen es. Dee woat nich mea trigjkomen, un woat sien ieejnet Launt nich nochmol seenen.

11De Har sajcht to Schalum, Kjennich Josia sienen Sän, dee en sienen Voda Josia siene Städ Kjennich wort, daut hee es von dise Städ wajchjegonen, un woat nich wada trigjkomen.

12Hee woat doa stoawen, wua hee hanjegonen es, un woat dit Launt nich wada seenen.

13Woo woat daut bloos met däm gonen, dee ojjerajcht haundelt, wan hee sien Hus but, un daut huach but onen Sachen trajcht to stalen. Hee lat siene Lied fa nuscht schaufen, un tolt dee nich äa Loon.

14Hee plont fa sikj een grootet Hus, met groote bowa Stowen; hee sat doa Fenstren nenn, un moakt von bennen straum met Zeeda, un foaft daut root von buten.

15Kaust du dien Kjennichsaumt vedeenen met väl Zeeda brucken? Dien Voda haft emma goot jeläft un haft von aules jehaut, un dee hilt sikj aun daut waut rajcht wia un stald siene Sachen trajcht.

16En sien Jerecht holp hee dee waut oam ooda schlajcht auf wieren, un aules kjeem goot ut. Es daut nich waut doa woat, fa dee, dee däm Harn aunerkjanen? sajcht de Har.

17Oba diene Uagen un Jedanken zielen bloos opp ojjerajchten Jewenst, opp oschuldje Menschen ombrinjen, un däm näakjsten utnutzen, un soogoa met Jewault.

18Un doawäajen sajcht de Har nu äwa Jojakim, dän Kjennich von Juda, Josia sienen Sän. Kjeena woat wäajen am hielen un sajen: “Woo saul daut nu, mien Brooda un miene Sesta!” Kjeena woat wäajen am hielen un froagen: “Woo saul daut nu, mien Leida un aunjeseena!”

19Hee woat begroft woaren aus een Äsel; hee woat rutjeschlapt woaren un buta daut Puat von Jerusalem hanjeschmäten woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Got opp däm Libanon un schriet, roopt en Baschan un schriet von Abarim, wäajen dee, opp dee du die veleetst, sent aula unjajegonen.

21Ekj woarnd die aus noch aules goot jinkj, oba du horchst doa nich no; soo hast du von kjlien opp jedonen, un hast nich oppjepaust no waut ekj säd.

22De Wint woat diene Leidasch romleiden; de Lenda, opp dee du die veloten deetst, sent faustjenomen un wajchjeschlapt. Dan woascht du die schämen, un woascht vespott woaren, fa aul daut beese waut du deetst.

23Du, dee du en daut Hus wonst, waut see dän Libanon Woolt nanen, un runtom diene Stow Zeeda hast, woo woascht du stänen, wan diene schwoare Tiet komen woat, aus opp eene Fru en Weedoag.

24Soo kloa aus ekj aum läwen sie, sajcht de Har, uk wan du, Jojachin, Kjennich von Juda, un Jojakim sien Sän, de Rinkj aun miene rajchte Haunt wurscht sennen, wudd ekj die von mie rieten.

25Ekj woa die en dee äare Macht jäwen, dee dien Läwen sieekjen un fa dee du die enjst. Ekj woa die en Nebukadnezar, däm babelonischen Kjennich, un en de Chaldäa äare Macht jäwen.

26Un ekj woa die un diene ieejne Mutta en een Launt nenn joagen, woont nich jun ieejnet Launt es. Un doa woa jie stoawen.

27Oba daut Launt, no woont jie junt bangen woaren, un wua jie jieren trigj han jinjen, doa woa jie nich wada hankomen.

28Es Jojachin een jebroaknet veschmätnet Jefäs? Es hee een Maun däm kjeena haben well? Wuarom es hee met Nokomen toop en een framdet Launt veschmäten?

29Oba Launt, Launt, Launt! horch doch no waut de Har sajcht!

30Oba de Har säd: Moakjt junt disen Maun aus eenen, dee kjeene Nokomen haft, un eena däm nuscht jejlekjt haft. Kjeene von siene Kjinja woat bat doa komen, daut hee opp dän Davidstroon sett, un daut hee äwa Juda rejieren woat.

Jeremia 23

Daut woat noch wada bäta gonen

1Woo saul daut bloos met de Leidasch, dee äa Volkj loten omkomen un vestreit woaren, sajcht de Har.

2De Har, dee Israel äa Gott es, sajcht äwa de Leidasch, dee sien Volkj väastonen: Jie haben mien Volkj vestreit un wajch jejoacht, un haben nich no dee oppjepaust. Nu woa ekj junt strofen, fa daut waut jie orrajcht jedonen haben, sajcht de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Un ekj woa dee, dee von mien Volkj äwabliewen, von aule Lenda, wua ekj an wajch jejoacht hab, saumlen. Ekj woa an trigjbrinjen no ää Launt, daut see doa weiden un toonämen un een grootet Volkj woaren kjennen.

4Un ekj woa Leidasch saten äwa an, dee an leiden woaren, un see woaren sikj nich mea enjsten ooda jrämen. Un daut woat nich wada aun wäm fälen, sajcht de Har.

5Un de Har vesprakjt, daut doa woat eene Tiet komen, dan woat hee eenen, dee von David aufstaumt, un dee rajcht haundelt, toom Kjennich moaken. Dee woat rejieren un weis haundlen, un woat een jerajchtet Jerecht em Launt fieren.

6To däm siene Tiet woat Juda jeholpen sennen, un Israel woat onjestieet läwen. Däm Kjennich sien Nomen woat "De Har, derch däm wie jerajcht sent" sennen.

7De Har sajcht, daut woat onbedinjt soo romkomen, daut Lied nich mea sajen woaren, "Soo secha aus de Har, dee de Israeliten ut Ägipten jefieet haft, läft!"

8Oba dan woaren see sajen, "Soo secha aus deHar, dee de äwajebläwne Israeliten von de Lenda em Nuaden un aule Lenda, wua hee an wajch jejoacht haud, frie jeloten un häajebrocht haft, läft!" Un dan woaren see en ää ieejnet Launt wonen.

Äwa dän Profeeten Deenst

9Un dan wäajen de Profeeten. Mie vejeit mien Hoat en mie, un aul miene Knoakes klaupren; mie jeit daut soo aus eenen bedrunknen, soo aus eenem, dee too väl Wien jehaut haft, wan ekj aun däm Harn denkj un waut hee, de Heilja, jesajcht haft.

10Doa sent väle em Launt, waut am nich tru jebläwen sent; de Weidstapen sent vedrieecht, un daut Launt stänt unja dän Fluch, dän daut Volkj opp sikj jebrocht haft. See haben orrajcht jehaundelt, un see haben orrajcht Macht jebrukt.

11Beides de Profeeten un uk de Priesta haben Schaund opp sikj jebrocht; Soogoa en mien Hus haben see orrajcht jedonen, sajcht de Har.

12Daut woat bat doa komen, daut dän Wajch aus see läwen, woat aus een jlepsja Stich em diestren sennen, wua see hanjedräwen woaren un hanfaulen. Ekj woa een Schoden äwa an komen loten, wan de Tiet kjemt, daut ekj an bestrof, sajcht de Har.

13Ekj sach woo de Profeeten en Samaria deeden, waut mie jäajenaun wia; woo see en däm Baal sienen Nomen räden, un mien Volkj Israel veleiden deeden.

14Oba von de Profeeten en Jerusalem see ekj oppscheiseljet; dee schwienen rom un lieejen. See unjastetten dee waut orrajcht doonen, soo daut kjeena von sienen beesen Wajch wajchdreit. An lat daut soo aus Sodom deed, un de Lied von Jerusalem, aus Gomorra.

15Dit es waut de Har, dee aules rejieet, to sajen haft äwa de Profeeten: Ekj woa an bettret Krut to äten jäwen, un Jeft to drinkjen jäwen, wäajen de schaundhaufte Sachen, dee von de Profeeten en Jerusalem, sikj derch daut gaunze Launt vespreet haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16De Har, dee aules rejieet, sajcht: Horcht nich no de Profeeten, dee to junt profezeien; dee veleiden junt. See sajen, waut see sikj utjedocht haben, un nich waut de Har jesajcht haft.

17To dee, dee däm Harn sien Wuat veachten, sajen see, an woat aules goot utkomen; un to dee, dee stieekoppich äaren ieejnen Wajch gonen, sajen see, an woat kjeen Schoden trafen.

18Oba wäa von an es em Harn sien Rot jewast, daut hee selfst jeseenen un jehieet haft woo daut steit? Wäa haft sien Wuat venomen un doano jeläft?

19Paust opp, de Har haft een schlemmet Owwada jeschekjt, een dolla Kjrieselstorm; daut woat dee, dee sikj veschulcht haben, schlemm oppem Kopp komen.

20Un de Har woat nich met sien Oaja noloten, bat hee derchjefieet un foadich jemoakt haft, waut hee em Senn haft. Dee Tiet woat komen, dan woa jie dit kloa vestonen.

21Ekj hab dee Profeeten nich jeschekjt, oba see sent met waut nom Volkj jerant; ekj räd nich to an, oba see profezeien.

22Wan see en mienen Rot jekomen wieren, dan hauden see daut Volkj jesajcht, waut see von mie jehieet hauden; un see hauden dee von daut orrajchte un daut schlajchte Läwen wajchjedreit.

23Sie ekj bloos een Gott, wan ekj dicht bie sie, sajcht de Har, un nich krakjt soo goot Gott, wan wiet auf?

24Wan sikj een Maun em stellen vekjript, meest du ekj see däm nich? frajcht de Har. Ekj fell doch dän Himmel un de Ieed opp, sajcht de Har.

25Ekj hab goot jehieet, waut de Profeeten säden, dee en mienen Nomen soont lieeden, waut nich soo es. See säden: Ekj hab daut jedreemt, ekj hab daut jedreemt.

26Wanea woaren de Profeeten opphieren met soont to lieren, waut nich soo es, soont, waut see ut sikj selfst schlau trajchtjedocht haben,

27soo daut mien Volkj, derch de Dreem, woone de Profeeten sikj unjarenaunda vetalen, mienen Nomen vejäten. Krakjt soo vegauten äare Elren lang trigj mienen Nomen wäajen Baal.

28Lot de Profeeten, wan see waut dreemen, daut aus Dreem vetalen, un lot dee, dee mien Wuat fa mie räden, daut opprechtich un tru sajen. Waut halpt daut Stroo mank dän Weit? sajcht de Har.

29Es mien Wuat nich soo aus een Fia, un soo aus een Homa, dee Steen tweibrakjt? sajcht de Har.

30Horcht emol, ekj woa met de Profeeten vehaundlen, dee von eenaunda de Wieed stälen, un sajen daut et von mie kjemt, sajcht deHar.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Ekj woa de Profeeten strofen, dee äa ieejnet Wuat wiedajäwen, un sajen daut ekj daut jesajcht hab, sajcht de Har.

32Ekj woa de Profeeten strofen, dee sikj soont oppdreemen, waut nich soo es, sajcht de Har. See sajen mien Volkj daut, un veleiden dee met äare Läajes un Pludarie, wan ekj an nich jeschekjt hab, un nich aunjestalt hab; dee halpen dit Volkj rajcht nuscht, sajcht de Har.

Waut es wichtich?

33Wan wäa von em Volkj, ooda uk een Profeet ooda Priesta, die frajcht waut vonne wichtje Norecht du vom Harn hast, dan saust du an sajen, daut am es daut wichtich waut jie doonen, un hee woat junt veschmieten, sajcht de Har.

34Un wan een Profeet ooda Priesta, ooda wäa von de Lied sajen woat: “Wichtje Norecht vom Harn”, dan woa ekj däm un siene Famielje bestrofen.

35Wan jie met eenaunda räden, sell jie leewa froagen: “Waut säd de Har äwa daut?” ooda: “Waut sajcht de Har?”

36Sajcht oba nich mea: “Eene wichtje Norecht vom Harn”, wiels een jiedra meent sien Wuat es wichtich. Vedreit nich däm läwendjen Gott sien Wuat. Hee es de Har, dee aules rejieet, ons Gott.

37Daut es wuarom jie to däm Profeet sajen sellen: “Waut säd deHar äwa daut?” un “Waut sajcht de Har?”

38Oba wan jie sajen: “Eene wichtje Norecht vom Harn”, dan vesprakjt de Har, daut wiels jie de Wieed sajen: “Eene wichtje Norecht vom Harn”, wan hee doch haft weeten loten, daut jie daut nich mea sajen sellen,

39woat hee junt, met june Staut toop, dee hee junt un june Elren jejäft haft, aus een wichtjet Dinkj opphäwen un von ver sikj wajchschmieten.

40Un hee woat daut soo romkomen loten, daut jie opp emma veacht woaren sennen, un opp emma Schaund lieden motten, un daut woat nienich vejäten woaren.

Jeremia 24

Soo aus goode un schlajchte Fiejen

1De Har muak mie emol oppmoakjsom opp twee Kjarw met Fiejen, waut ver däm Tempel stunden. Dit wia no däm, daut de babelonischa Kjennich Nebukadnezar Jerusalem enjenomen haud. Hee neem dän Kjennich Jojachin von Juda, Jojakim sien Sän, faust, un däm Kjennich siene aunjestalde Mana, de utjelieede Oabeida un Schmets un veschlapt dee no Babel.

2Eent von de Kjarw haud goode Fiejen, soone aus doa daut ieeschte riepen. Oba de aundra Korf haud sea schlajchte Fiejen; dee wieren äwahaupt nich to äten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3Dan säd de Har to mie: Jeremia, waut sitst du hia? Un ekj säd: Fiejen. Doa sent goode Fiejen, dee sea schmock loten; un doa sent sea schlajchte Fiejen, dee äwahaupt nich to äten sent. Soo schlajcht sent dee.

4Dan wort mie kloa, daut de Har mie dit sajen wull:

5Ekj sie deHar, Israel äa Gott. Krakjt soo, aus ekj de goode Fiejen en dän eenen Korf aun see, soo see ekj dee aun, waut ekj von en Juda no de Chaldäa äa Launt hab trakjen moakt.

6Ekj woa goot no an oppaussen, un woa an uk noch wada trigj no dit Launt brinjen. Ekj woa an oppbuen un nich dolbräakjen; ekj woa an enwartlen un nich utrieten.

7Ekj woa an een Vestentnis doafäa jäwen, daut ekj de Har sie. See woaren mien Volkj sennen, un ekj woa äa Gott sennen. Un see woaren sikj met äa gaunzet Hoat no mie kjieren.

8Oba Zedekia, dän Kjennich von Juda un siene aunjestalde Mana, un dee waut noch hia en Jerusalem un dise Omjäajent äwajebläwen sent, un dee waut en Ägipten sent, dee woa ekj soo behaundlen aus de schlajchte Fiejen, dee nich emol to äten sent.

9Äwa dee woa ekj soo omhäagonen, daut aule Velkja oppe Ieed daut veschrakjen woat. Aulawäajen wua ekj an vespreeden woa, woaren Lied an veachten, een Sprechwuat von an moaken, äwa an spotten, un äwa äare Fiend soon Schoden wenschen.

10Ekj woa Kjrich un Hungaschnoot un Krankheiten opp an brinjen, bat see gaunz ut daut Launt, woont ekj an un äare Elren jeef, rut jerot sent.

Jeremia 25

Opp een stoot faustjenomen sennen

1Dit es de Norecht dee Jeremia kjrieech, wäajen de Lied en Juda. Daut wia en daut vieede Joa, daut Jojakim, Josia sien Sän, Kjennich en Juda wia. Daut wia uk daut ieeschte Joa, daut Nebukadnezar Kjennich en Babel wia.

2Un de Profeet Jeremia räd to aule Lied en Juda, un dee waut en Jerusalem wonden, un säd:

3Von daut 13. Joa, daut Josia, Amon sien Sän, Kjennich en Juda wia, daut sent dan nu aul fa 23 Joa, haft de Har mie emma wada sien Wuat jejäft, un ekj hab junt daut pinkjlich wiedajejäft, bloos jie haben nich doano jehorcht.

4Wan deHar uk emma wada siene Deena, de Profeeten, no junt jeschekjt haft, hab jie nich no an jehorcht, un nich jedonen waut jesajcht wort.

5Dee säden, daut jie sullen junt wajch dreien von dän beesen Wajch un schlajchte Sachen, dee jie doonen. Dan woa jie en daut Launt bliewen, woont de Har junt un june Elren lang trigj opp emma jejäft haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Dee säden junt, daut jie nich sullen aundre Jetta deenen ooda aunbäden, un jie sullen am nich met de Jetta, dee jie selfst moaken, reizen, bat hee doafäa strofen mott.

7Oba jie jehorchten mie nich, säd de Har, un jie haben mie enjeoajat, to junen ieejnen Schoden, met daut waut jie met june Henj jemoakt haben.

8Un nu sajcht de Har, dee aules rejieet, daut wiels jie nich jehorcht haben, no waut ekj junt säd,

9woa ekj aul de Velkja vom Nuaden un uk Nebukadnezar, dän babelonischen Kjennich, dee fa mie schauft, hia häa schekjen, daut dee äwa dit Launt, un dee waut hia wonen, äwahäagonen woaren, sajcht de Har. Dee woaren junt un de Lenda hiarom gaunz vedoawen. Daut woat de Lied veschrakjen, woo junt daut jegonen es, un dit woat junt opp emma eene Schaund bliewen.

10Un ekj woa een Enj moaken von aul äa spossen un lostich sennen, von de Stemm vom Briegaum un de Brut, un von daut rummuaren von de Mäl, un daut dachen von Laumpen.

11Dit gaunze Launt woat ladich un vedorwen ligjen bliewen fa 70 Joa. Soo lang woaren dise Velkja däm babelonischen Kjennich deenen.

12Dan wan de 70 Joa om sent, woa ekj jan Volkj, un dän babelonischen Kjennich, un de Chaldäa bestrofen, fa daut waut see orrajcht jedonen haben, sajcht de Har. Un ekj woa daut Launt opp emma vedoawen.

13Dan woa ekj aul daut, waut ekj jesajcht hab, daut waut Jeremia äwa aul de aundre Velkja jeprofezeit haft, un en dit Buak oppjeschräwen sent, opp jan Launt brinjen.

14Un dee woaren dan selfst uk motten väle Lenda un groote Kjennichs deenen, un ekj woa an fa daut waut see vedeent haben, un waut see jedonen haben, trigjtolen.

Gott sien Jerecht äwa de Velkja

15Dit es waut de Har, dee Israel äa Gott es, to mie sajcht: Hia es een Kuffel met Wien von mienen Oaja. Nemm daut von en miene Haunt un moak aul de Velkja, no dee ekj die schekj, von daut drinkjen.

16See sellen daut dolschlucken un stolpren un errsennich woaren, von daut Schwieet, daut ekj mank an schekj.

17Un ekj neem daut Kuffel von en däm Harn siene Haunt, un muak aul de Velkja, no dee de Har mie jeschekjt haud, doavon drinkjen.

18Jerusalem un de Städa en Juda, äare Kjennichs un aunjestalde, musten daut drinkjen. Dee wudden vedorwen woaren un ladich ligjen, un veacht sennen un äaren Fluch droagen, soo aus daut vondoag noch es.

19Un ekj jinkj no dän ägiptischen Kjennich, met siene aunjestalde un Volkjsleida un sien gaunzet Volkj,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

20un aul daut Mischvolkj, waut doa es. Un ekj jinkj no aul de Kjennichs en daut Launt Uz, aul de Kjennichs mank de Filista en Aschkelon, Gaza, Ekron un waut äwajebläwen es von Aschdod;

21dee von Edom, von Moab un von de Amonita;

22aul de Kjennichs en Tierus, aul de Kjennichs von Sidon, un de Kjennichs von äare Inseln un Kolonien äwa daut Mää;

23de Städa Dedan, Tema, un Bus un dee, wua see sikj de Hoa aufschäaren;

24aul de Kjennichs mank de Araba un mank daut Mischvolkj, daut enne Wiltnis läft;

25aul de Kjennichs en Simri, aul de Kjennichs en Elam, aul de Kjennichs en Medien;

26eena nom aundren aul de Kjennichs vom Nuaden, dee waut dicht bie wieren un dee waut wiet auf wieren. Aul de Kjennichrikjs von aulawäajen oppe Ieed. Un no daut, saul de Kjennich von Scheschach drinkjen.

27Un saj to de Kjennichs: Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Drinkjt bat jie bedrunken sent un kolkjen motten, bat jie hanfaulen un nich wada oppstonen kjennen, wäajen daut Schwieet, woont ekj mank junt schekjen woa.

28Un wan see nich von daut Kuffel drinkjen, waut du an jefst, dan saj an: De Har, dee aules rejieet, sajcht, jie motten drinkjen.

29Horcht emol, bie de Staut, dee no mienen Nomen veneemt es, fang ekj met daut Onheil aun, un meen jie, dan woa jie veschoont bliewen? Jie woaren nich veschoont bliewen. Ekj brinj daut Schwieet opp aule Menschen oppe Ieed, sajcht de Har, dee aules rejieet.

30Dit es waut du an aules profezeien un sajen saust: De Har woat von huach rauf brellen, un sikj von en siene heilje Städ hieren loten; hee woat äwa de Häad opp siene Stapen schrieen, un aus eena, dee siene Wiendruwen enne Tonn veklunjt, opp aule Menschen, dee opp Ieed wonen, sikj hieren loten.

31Un siene Stemm woat bat de Kaunt von de Ieed to hieren sennen. De Har brinjt een Jerecht opp aule Velkja; hee woat äwa aule Menschen rechten, un de schuldje met daut Schwieet ombrinjen, sajcht de Har.

32Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Kjikjt emol, doa es waut schlemmet, daut von een Volkj no daut aundre jeit; een grootet Owwada kjemt opp, von wiet auf oppe Ieed.

33Wan dee Tiet kjemt, woaren de Doodes von een Enj bat daut aundre oppe Ieed ligjen. Kjeena woat äwa dee hielen, kjeena woat dee opphäwen, un kjeena woat dee begrowen. Dee woaren oppe Stap ligjen, un doa aus Mest vekomen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Jie, dee jie de Leidasch sent, hielt un schriet; jie, dee jie de Häad väastonen, sält junt en Ausch. De Tiet es jekomen, daut jie jeschlacht un vestreit woaren; jie woaren vefaulen aus een dieret Kauntje.

35De Hoads woaren kjeen Utwajch haben, un de aunjestalde woaren nich wajch komen.

36Woo woaren de Hoads doch hielen, un de Leidasch von daut Volkj schrieen, wiels de Har äare Weid vedoaft;

37un wiels de scheene frädelje Jäajent to nuscht jeworden es, derch däm Harn sien growen Oaja.

38Aus een Leiw ut siene Heel, es hee nu rutjekomen, un äa Launt es nu eene Wiltnis von sien growet Schwieet, un derch sienen grooten Oaja.

Jeremia 26

Jeremia rät em Tempel

1Boolt no däm, daut Jojakim, Josia sien Sän, de Kjennich en Juda wort, wort Jeremia daut kloa, waut de Har to sajen haud.

2De Harwull haben, daut hee en däm Väahoff vom Tempel gonen sull, un to dee räden, waut von de veschiedne Städa en Juda toom aunbäden, doa hanjekomen wieren. Hee sull aules sajen, waut de Har to am jesajcht haud un nuscht utloten.

3Veleicht wudden de Menschen aula toop horchen, un sikj von äaren schlajchten Wajch kjieren, un hee wudd kjennen daut vedoawen, woont hee em Senn haud, trigjhoolen. Hee haud em Senn, daut hee an bestrofen wudd fa daut schlajchte, waut see jedonen hauden.

4Dit es waut ekj an sajen sull: Dit es waut de Harsajcht: Jehorcht miene Jesazen, un haundelt doano, aus ekj junt daut väajelajcht hab.

5Horcht no daut waut de Profeeten, dee mie deenen, sajen. Ekj hab dee emma wada no junt jeschekjt, wan jie uk nich no dee jehorcht haben.

6Wan jie daut nich doonen, woa ekj met disen Tempel krakjt soo doonen aus met Silo, un woa dise Staut to een Fluchwuat moaken fa aul de Velkja oppe Ieed.

Hee woat faustjenomen

7Un de Priesta un de Profeeten un daut gaunze Volkj hieeden Jeremia dise Wieed en däm Harn sien Hus räden.

8Aus Jeremia doa aules jesajcht haud, waut de Har am oppjejäft haud, neemen de Priesta un Profeeten, un daut gaunze Volkj, am faust un säden: Du hast dän Doot vedeent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Wuarom sajchst du em Harn sien Nomen, daut dis Tempel woat daut soo gonen
aus Silo, un dise Staut woat eene Wiltnis woaren, wua kjeena mea wonen woat?
Un aul de Menschen em Tempel saumelden sikj rom Jeremia.

10Dan aus de Rejierungsmana von Juda hieeden, waut doa väajinkj, kjeemen see
von däm Kjennich sien Hus, un jinjen nopp em Harn sien Hus nenn. Un see
vesaumelden sikj bie daut niee Puat vom Tempel.

11Un de Priesta un Profeeten säden to de Rejierungsmana un daut gaunze Volkj:
Dis Maun haft dän Doot vedeent. Hee haft jäajen dise Staut jeprofezeit, soo aus jie
daut aula selfst jehieet haben.

12Oba Jeremia säd to aul de Rejierungsmana un daut gaunze Volkj: De Har säd ekj
sull aul dit sajen, waut jie jäajen dit Hus un dise Staut jehieet haben.

13Nu es daut opp to junt, daut jie bäta haundlen un doonen, un daut jehorchen,
waut de Har, jun Gott, jesajcht haft. Dan woat däm Harn daut leet sennen, daut hee
soonen Schoden jäajen junt jedreift haft.

14Oba ekj wäa mie hia nich. Doot met mie soo aus junt daut goot un rajcht schient.

15Oba lot junt dit jesajcht sennen, wan jie mie doot moaken, dan sent jie un dise
Staut un dee, dee hia wonen, schuldich eenen oschuldjen Mensch doot jemoakt to
haben. Wiels daut es opp iernst soo, daut de Har mie no junt jeschekjt haft, aul dit
to junt to sajen.

un wada friejeloten

16Dan säden de Rejierungsmana un daut gaunze Volkj to de Priesta un Profeeten:
Dis Maun haft nich dän Doot vedeent. Hee haft en dän Nomen von dän Harn ons
Gott to ons jerät.

17Un een poa Mana von de aundre Städa, dee goot aunjeseenen wieren, stunden
opp un säden to dee, dee doa toopjekomen wieren:

18En dee Tiet aus Hiskia de Kjennich en Juda wia, kjeem de Profeet Micha, von
Moreschet, un säd en Juda to daut gaunze Volkj: “Dit es waut de Har, dee aules
rejieet, sajcht: Zion woat jeplieecht woaren aus een Flekj, un Jerusalem woat een
Steenhupen woaren, un de Tempel Boajch woat met Struck bewaussen.”

19Leeten Hiskia un aul de Menschen en Juda don werkjlich dän Profeet doot
moaken? Ferchten dee sikj nich fa dän Harn, un sochten trajcht to moaken, waut
see orrajcht jedonen hauden? Un wort däm Harn daut nich leet, daut hee soonen
Schoden jäajen an jedreift haud? Wie kunnen hia grooten Schoden opp ons
brinjen.

Woo däm Profeet Uria daut jinkj

20Doa wia to dee Tiet uk noch eena, dee en däm Harn sien Nomen profezeien deed.
Daut wäa Uria, Schemaja sien Sän, von Kirjat Jearim. Dee kjeem un profezeid, soo
aus Jeremia, jäajen de Staut un jäajen daut Launt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Un aus de Kjennich Jojakim, un de väaschte von de Armee, un de Rejierungsmana hieeden, waut Uria säd, wullen see am loten doot moaken. Aus Uria daut enwort, enjst hee sikj un hee muak sikj utem Launt un rand no Ägipten.

22Oba de Kjennich Jojakim schekjt Elnatan, Achbor sien Sän, un aundre met am no Ägipten,

23daut see Uria trigj brochten. Un de Kjennich Jojakim leet Uria met daut Schwieet doot moaken, un see schmeeten sienen Kjarpa en daut Grauf, wua see daut jeweenelje Volkj begrowden.

24Oba Ahikam, Schafan sien Sän, holp Jeremia soo daut daut Volkj am nich doot moaken kunn.

Jeremia 27

Daut Volkj woat em Joch deenen

1Boolt no däm daut Zedekia, Josia sien Sän, en Juda wia Kjennich jeworden, kjrieech Jeremia dise Norecht vom Harn:

2Hee sull sikj een Säl un Joch moaken un daut opp siene Schulren droagen.

3Un dan sull hee eene Norecht no däm Kjennich von Edom, däm Kjennich von Moab, däm Kjennich von de Amonita, däm Kjennich von Tierus un däm Kjennich von Sidon schekjen, met de Mana waut von dee Städa no Jerusalem jekomen wieren, no Zedekia, däm Kjennich en Juda.

4Dise Mana sullen jieda äaren Kjennich sajen: Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Got no june Haren un sajcht an:

5Met groote Krauft un een Oarm, dee nich meed woat, hab ekj de Ieed, un de Menschen un Tieren, dee oppe Ieed sent, jemoakt. Un ekj äwajäw dee krakjt no däm, wäm ekj well.

6En dise Tiet hab ekj aul dise Lenda däm Kjennich von Babel, Nebukadnezar, dee mie deent, enne Macht jejäft. Un ekj hab uk de Tieren von oppe Stap fa am hanjestalt.

7Aule Velkja sellen am un sienen Sän un sienen Grootsän deenen, bat de Tiet fa äa Launt ut rant. Dan woaren see stoakje Velkja un groote Kjennichs deenen motten.

8Un wan wua een Volkj ooda Kjennichrikj sikj nich woat Nebukadnezar, däm Kjennich von Babel, hanjäwen, un nich woat daut Jenekj unja daut Joch von däm Kjennich von Babel jäwen, dan woa ekj daut Volkj met daut Schwieet un Hungaschnoot un Krankheiten besieekjen, sajcht de Har, bat ekj dee derch siene Macht omjebrocht hab.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Jie sellen nich no june Profeeten un Woasaja, june Menschen, dee Dreem ooda aundre Tieekjen utlajen, un june Hakjsenmeistasch horchen, wan dee sajen, daut jie nich woaren von däm Kjennich von Babel enjenomen woaren.

10Dee profezeien waut nich soo es, un wan jie no dee horchen, woa jie wiet von jun Launt wajch jebrocht woaren. Ekj woa junt veschmieten, un jie woaren omkomen.

11Oba daut Volkj, woont sikj daut Jenekj unja daut Joch von däm babelonischen Kjennich schekjen lat, un däm äwa sikj rejieren lat, daut woa ekj en äa ieejnet Launt bliewen loten, daut see daut beoabeiden un bewonen, sajcht de Har.

12Un ekj jinkj un säd Zedekia, däm Kjennich von Juda, aul dit waut de Har jesajcht haud: Lot junt jun Jenekj to daut Joch schekjen, waut de Kjennich von Babel junt opplajcht. Lot am un sien Volkj äwa junt rejieren, un dan woa jie aum Läwen bliewen.

13Wuarom woaren du un dien Volkj von daut Schwieet un Hungaschnoot un Krankheiten stoawen? Oba daut es waut de Har jesajcht haft fa soon Volkj, woont sikj nich to dän babelonischen Kjennich schekjen deit.

14Un horcht nich no de Profeeten, dee to junt sajen: Jie woaren junt nich brucken to dän Kjennich von Babel schekjen. Waut dee sajen, es nich soo.

15Ekj hab dee nich jeschekjt, sajcht de Har, un daut es nich soo, waut see en mienen Nomen sajen. Un doawäajen woa ekj junt veschmieten un ombrinjen, beides de Profeeten, un dee waut sikj no äa Wuat rechten.

16Un ekj säd to de Priesta un daut gaunze Volkj, dit es waut de Harsajcht: Horcht nich no dee Profeeten dee junt sajen, daut de Jefässa von däm Harn sien Hus woaren boolt von Babel trigjkomen. Waut dee sajen, es nich soo,

17un jie sullen nich no dee horchen. Jie sullen junt to däm Kjennich von Babel schekjen, un dan woa jie läwen. Dise Staut brukt nich eene Wiltnis woaren.

18Wan see werkjlich Profeeten sent un een Wuat vom Harn haben, dan lot an däm Harn, dee aules rejieet, prachren, daut de äwaje Jefässa, dee em Harn sien Hus un en däm Kjennich sien Hus un en Jerusalem sent, nich uk no Babel jenomen woaren.

19De Har, dee aules rejieet, haft noch waut to sajen äwa de groote Past un dän grooten Wotatank, dee see “Daut Mää” nanden, äwa de Behelta un daut Jereetschoft, waut noch en dise Staut jebläwen sent.

20Aus Nebukadnezar, de Kjennich von Babel, dän Kjennich von Juda, Jojachin, Jojakim sien Sän, von Jerusalem no Babel wajchfieed, met aul de aundre Rejierungsmana en Juda un Jerusalem, haud hee nich aul dee wieetvolle Sachen ut däm Tempel met jenomen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21De Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, haft waut to sajen, wäajen de Sachen waut em Tempel un en daut Hus von däm Kjennich von Juda un en Jerusalem äwajebläwen sent.

22De Har sajcht, dee woaren uk noch no Babel jefieet woaren, un woaren doa bliewen, bat dän Dach, wan ekj mie om dee bekjemren woa, un dee wada lot no dise Städ trigjbrinjen.

Jeremia 28

Woonen Profeet sellen see jleewen?

1Un en daut selwje Joa, daut 5. Joa daut Zedekia Kjennich en Juda wia, enne 5. Moonat, räd Hananja, Assur sien Sän, een Profeet von Gibeon emol to Jeremia em Harn sien Hus. Doa ver de Priesta un daut gaunze Volkj säd hee,

2daut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, haft jesajcht: Ekj hab daut Joch, woont de Kjennich von Babel opplajcht, tweijebroaken.

3Daut woat nich twee Joa dieren, bat ekj aul de Sachen von däm Harn sien Hus, woone Nebukadnezar, de Kjennich von Babel, von hia wajchjeschlapt un no Babel jenomen haft, wada woa trigj no dise Städ brinjen.

4Un ekj woa uk Jojachin, Jojakim sien Sän, dän Kjennich von Juda, un aul de aundre veschlapte von Juda, dee no Babel jegonen sent, trigjbrinjen no dise Städ, sajcht de Har, wiels ekj woa daut Joch von däm Kjennich von Babel tweibräakjen.

5Un doa ver de Priesta un daut gaunze Volkj, waut en däm Harn sien Hus wieren, säd de Profeet Jeremia to däm Profeet Hananja:

6Mucht daut soo sennen. Wan de Har daut doch doonen wudd! Lot däm Harndaut utfieren waut du jesajcht hast, un de Sachen, waut en däm Harnsien Hus jehieren, un de Menschen dee veschlapt sent, von Babel no dise Städ trigjbrinjen.

7Oba horch, no waut ekj to die un aul dise Menschen to sajen hab.

8De Profeeten, dee lang trigj, ver miene Tiet un ver diene Tiet, en ons Launt wieren, dee haben jäajen väle Lenda un wäajen groote Kjennichrikjs von Kjrich un Schoden un schlemme Krankheiten jeprofezeit.

9Oba wan een Profeet säd, daut goodet komen wudd, dan weet eena ieescht, wan daut soo utkjemt, auf de Profeet vom Harn jeschekjt es wast.

10Dan neem de Profeet Hananja daut Joch von däm Profeet Jeremia siene Schulren, un bruak daut twei.

11Un Hananja säd ver aul de Menschen: De Har sajcht: Krakjt soo aus dit, un daut woat nich twee Joa dieren, woa ekj daut Joch von dän babelonischen Kjennich Nebukadnezar tweibräakjen, un de Velkja daut von de Schulren nämen. Un de Profeet Jeremia jinkj doa wieda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Nich lang no däm, daut de Profeet Hananja daut Joch von opp dän Profeet Jeremia siene Schulren tweijebroaken haud, kjrieech Jeremia dise Norecht von däm Harn.

13Hee sull no Hananja gonen un am sajen: Du hast daut heltana Joch tweijebroaken, sajcht de Har, oba en de Städ von daut heltane Joch, woascht du een iesanet kjrieen.

14Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Ekj hab aul dise Velkja een iesanet Joch oppe Schulren jelajcht, soo daut see sikj to Nebukadnezar schekjen woaren un am deenen. Ekj hab däm Kjennich von Babel uk de Tieren oppe Stap hanjestalt.

15Un de Profeet Jeremia säd to däm Profeet Hananja: Horch emol, Hananja. De Har haft die nich jeschekjt, un du moakst dit Volkj soont jleewen, waut nich soo es.

16Un doawäajen sajcht de Har, du saust oppaussen. Hee woat die, von mank dee waut läwen, wajchnämen. Du woascht dit Joa stoawen, wiels du hast an jäajen däm Harn jesat, met daut waut du jesajcht hast.

17Un Hananja storf en de säwende Moonat von daut selwje Joa.

Jeremia 29

Jeremia moakt de veschlapte Moot

1Dit es een Breef, dän de Profeet Jeremia von Jerusalem no de Leidasch von daut äwaje vom Volkj schekjt, de Priesta un Profeeten un aul dee vom Volkj, dee Nebukadnezar von Jerusalem no Babel wajchjenomen haud.

2Dit wia no däm, daut de Kjennich Jojachin un de Kjennichsmutta, de jeschnädne Deena un Leidasch von Juda un Jerusalem, un uk de Mana von Jerusalem, waut daut buen un mieren vestunden, von Jerusalem veschlapt wieren.

3Jeremia schekjt dän Breef no Babel met Elasa, Schafan sien Sän, un Gemarja, Hilkija sien Sän, aus Zedekia, de Kjennich von Juda, an no Nebukadnezar, däm Kjennich von Babel schekjt. Jeremia schreef an:

4De Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Aul jie, dee ekj von Jerusalem no Babel veschlapt hab:

5But junt Hiesa un trakjt doa nenn; plaunt Goades un ät von daut waut jie trakjen.

6Befriet junt, un habt Famieljes. Besorcht Frues fa june Säns, un jäft june Dajchta, daut dee sikj befrieen, soo daut dee Kjinja haben woaren. Vemieet junt, daut jie doa nich weinja woaren.

7Vesieekjt de Staut to halpen, wua ekj junt hanjeschlapt hab. Bät daut de Har goot to an es, wiels wan dee daut goot jeit, dan woat junt daut goot gonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Lot de Profeeten, dee doa mank junt sent un de Woasaja junt nich soont sajen, waut nich soo es, un horcht nich no daut, waut see dreemen.

9Waut dee junt en mienen Nomen profezeien, es nich de Woarheit, un ekj hab dee nich jeschekjt, sajcht de Har.

10Oba waut de Har sajcht, es: Wan Babel ieescht 70 Joa jewast es, dan woa ekj junt miene Gonst wiesen, soo aus ekj vesproaken hab, un junt wada no dise Städ brinjen.

11Ekj hab daut goot äwajedocht, sajcht de Har, un waut ekj fa junt jeplont hab, es Fräd un Erfolch, un nich Schoden. Ekj well junt eene Tookunft un Hopninj jäwen.

12Dan woa jie mie aunbäden, un jie woaren komen un mie froagen, un ekj woa no junt horchen.

13Jie woaren met een eenkjanjet Hoat hinjaraun no mie sennen, un jie woaren mie finjen.

14Un jie woaren nich vejäfs no mie sieekjen, sajcht de Har. Ekj woa junt daut loten wada bäta gonen, un woa junt von mank aul de Velkja un von aul dee veschiedne Städen trigjbrinjen, wua ekj junt veschlapt hab, sajcht de Har. Ekj woa junt trigj no dee Städ brinjen, von wua ekj junt wajchjefieet hab.

15Jie sajen daut de Har haft junt en Babel uk Profeeten jejäft.

16Horcht emol waut de Har to sajen haft, äwa dän Kjennich, dee opp David sien Troon sett, un daut gaunze Volkj, woont en dise Staut wont, äwa aul jun Frintschoft, waut nich met junt toop wajchjefieet es.

17Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Horcht emol, ekj woa daut Schwieet un Hungaschnoot un schlemme Krankheiten mank an schekjen, daut see soo woaren sennen, aus de schlajchte Fiejen, dee äwahaupt nich to äten sent.

18Ekj woa dee met daut Schwieet un Hungaschnoot un Krankheiten vejoagen, soo daut aule Kjennichrikjs oppe Ieed daut schudren woat, wäajen dän Fluch un daut grausome, waut an trafen woat. De Lied, en aul de Lenda, mank woone see wonen un vespreet sent, woaren an veachten un vespotten.

19Dit woat komen, wiels see nich jehuarsom wieren to daut waut ekj säd, sajcht deHar. Ekj schekjt emma wada Profeeten, dee mie deenden, oba jie wullen nich no dee horchen, sajcht de Har.

20Un horcht waut de Har to sajen haft, to aul junt waut wajchjeschlapt sent, waut von Jerusalem no Babel jefieet sent.

21Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht äwa Ahab, Kolaja sien Sän, un äwa Zidkija, Maaseja sien Sän. Dee haben junt, en mienen Nomen, soont jeprofezeit, waut nich soo wia, un paust mau opp, ekj woa an en

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Nebukadnezar, dän Kjennich von Babel, siene Macht jäwen, un hee woat dee ver junt ombrinjen loten.

22Un dee äare Nomes woaren aus een Fluchwuat jebrukt woaren von aul dee, dee ut Juda no Babel wajchjefieet sent. See woaren sajen: Mucht de Har die daut soo gonen moaken, aus Zidkija un Ahab daut jinkj, woone de babelonischa Kjennich em Fia vebrend,

23wiels see Schaund dreewen met äare Nobasch äare Frues, un uk en mienen Nomen soont säden, waut ekj an nich jesajcht haud, un waut nich soo wia. Ekj weet om dit om, un sie de Zeij doavon, sajcht de Har.

Äwa dän Breef von Schemaja

24Un to Schemaja von Nehelam saust du sajen:

25De Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Wiels du Breew utschekjst met diene Unjaschreft, no daut gaunze Volkj, waut en Jerusalem es, no dän Priesta Zefanja, Maaseja sien Sän, un no aule Priesta, un sätst:

26DeHar haft die aus dän väaschten Priesta em Tempel, en däm Priesta Jojada siene Städ, aunjestalt, un du saust aule errsennje Menschen, dee sikj aus een Profeet utjäwen, faustnämen, un en een Klotz faust hoolen.

27Wuarom hast du Jeremia von Anatot, dee doa to junt profezeit, nich soo bestroft?

28Hee haft ons hia en Babel eenen Breef jeschekjt, un weeten loten, daut wie noch lang sellen hia bliewen. Wie sellen Hiesa buen un en dee wonen; wie sellen Goades aunplaunten un von dee äten.

29De Priesta Zefanja laus Jeremia dän Breef väa.

30Un dan wort Jeremia daut wada groot, waut hee fa däm Harn sajen sull.

31Hee sull eenen Breef schriewen aun aul dee, dee wajchjefieet wieren un an sajen: Dit es waut de Har to Schemaja von Nehelam sajcht: Wiels hee daut jeprofezeit haft, waut de Har am nich oppjejäft haft, un wiels hee junt haft moakt opp daut veloten, waut nich soo es,

32nu sajcht de Har: Horcht emol, ekj woa Schemaja von Nehelam un siene Nokomen bestrofen, daut kjeena von an bliewen woat. Dee woaren nich daut goode seenen, waut ekj fa mien Volkj doonen woa, sajcht de Har. Hee haft daut Volkj jäajen däm Harn jesat met daut, waut hee jesajcht haft.

Jeremia 30

Jeremia sien Troostbuakje

(30,1–31,40)

1Dit es eene Norecht, dee Jeremia von däm Harn kjrieech:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2Dit es waut de Har, dee Israel äa Gott es, sajcht: Schriew die aul daut waut ekj die jesajcht hab dol, en een Buak.

3Doa woat eene Tiet komen, sajcht de Har, dan woa ekj mien Volkj, beid Israel un Juda, daut loten bäta gonen; un ekj woa an trigj no daut Launt brinjen, woont ekj äare Elren jeef, daut see doa wonen kunnen.

4Dit es waut de Har to Israel un Juda sajcht:

5Dit es waut de Har sajcht: (Jie sajen:) Wie hieren wäm ut Angst schrieen; de Lied sent en Forcht un haben nich Fräd.

6Unjasieekjt emol neiw, auf een Maun kaun een Kjint to Welt brinjen. Ooda wuarom hoolen jane Mana äare Henj oppe Hoften aus Frues dee en Weedoag sent? Un wuarom sent äare Jesechta aula soo blaus?

7Daut es een schlemma Dach, soona aus nich ea jewast es, eene furchtboare Tiet fa Jakob, doch hee woat doa rut jeholpen woaren.

8Wan dee Dach kjemt, sajcht de Har, dee aules rejieet, woa ekj daut Joch von opp äa Jenekj tweibräakjen, un daut Säl, woont an oppjelajcht es, tweirieten. Dan woaren see nich mea Deena fa framde sennen,

9oba see woaren däm Harn, dee äa Gott es, deenen, un David, däm ekj aus Kjennich aunstalen woa.

10Un nu, Jakob, mien Kjnajcht, hab nich angst, sajcht de Har; Israel, sie nich mea doljeschloagen. Horch emol, ekj woa die raden von de Lenda, waut soo wiet auf sent, un diene Nokomen von doa, wua see faustjenomen sent. Jakob woat trigjkomen en Fräd un Jeborjenheit, un kjeena woat an enjsten.

11Ekj woa met die sennen, sajcht de Har, daut ekj die raden kaun; Ekj woa een Enj moaken met de Lenda, en woone ekj die vestreit haud; oba met die woa ekj nich een Enj moaken. Ekj woa die strofen aus rajcht es, un woa die nich onbelieet loten.

12Dit es waut de Har sajcht: Diene Wunden woaren nich veheelen, dien Schoden woat nich wajchgonen.

13Kjeena steit die bie, daut du kaust Help kjrieen; doa es kjeen Rot, kjeen Heelmeddel, fa die.

14Dee woone du goot wieescht, haben die aula vejäten, un froagen nich no die. Ekj hab die onen Schomp aunjejräpen un jeschloagen aus een Fient daut wudd, wäajen aules, waut du schuldich best, un aul de Sinden, dee du jedonen hast.

15Wuarom hielst du äwa diene Wunden, un daut de Schoden nich heelen woat? Ekj hab dit jedonen, wäajen aules, waut du schuldich best, un aul de Sinden, dee du jedonen hast.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Oba doch woaren dee, waut die vefreeten, vefräten woaren, dee, dee die fientlich wieren, faustjenomen un wajchjefieet woaren, dee, dee die bestoolen, bestolen woaren, un dee, dee die beplindaden, beplindat woaren.

17Ekj woa die jesunt moaken, un diene Wunden heelen, sajcht de Har. Wiels see die, “De vestade”, nanden, un, “Zion, om dee kjeena waut romjeft”,

18sajcht de Har nu: Ekj woa mien Volkj wada en ää Launt oppbuen, un woa an en ää Tus jenstich sennen; de Staut woat wada opp sienen Boajch jebut woaren, un de dikje Mia, soo aus sikj daut jehieet.

19Daut woat to hieren sennen, woo dankboa un loosjeloten dee sent; ekj woa an toonämen loten, un nich weinja woaren; ekj woa an aunjeseenen moaken, un nich veacht.

20Doa woaren junge Mana sennen aus ieeschtemma, see woaren opp eenen fausten Grunt ver mie stonen; ekj woa aul dee bestrofen, dee an daut schwoa moaken.

21Ää Leida woat eena von äare sennen, dee waut an rejieet, woat von ää Volkj sennen. Ekj woa am dicht aun mie brinjen, soo daut hee no mie komen woat. Ooda wää wudd sikj noch hanjäwen, daut hee sikj no mie kjieren woat? sajcht de Har.

22Un jie woaren mien Volkj sennen, un ekj woa jun Gott sennen.

23Paust opp, de Har haft een Owwada jeschekjt, eenen dollen Kjrieselstorm; daut woat de beese plazlich oppem Kopp komen.

24De Har lat sienen hunjschen Oaja nich no, bat hee derchfieet un foadich moakt, daut waut hee em Senn haft. Dee Tiet woat komen, dan woa jie dit kloa vestonen.

Jeremia 31

Israel woat trigjebrocht woaren

1Un wan dee Tiet kjemt, sajcht de Har, dan woa ekj de Gott fa aule Famieljes en Israel sennen, un see woaren mien Volkj sennen.

2Dit es waut de Har sajcht: De Menschen, dee vom Kjrich wajchranden, haben enne Wiltnis Jnod jefungen; nu woat Israel sikj utreiwen kjennen.

3Aul lang hää, haft de Har sikj die jewäsen. Ekj sie die noch emma goot jewast, doawäajen kroag ekj die met truhoatje Leew.

4Ekj woa die noch wada oppbuen, soo daut du stoakj woascht sennen, du miene scheene Israel. Du woascht wada diene Instrumenten nämen, un met de Lostje daunzen gonen.

5Du woascht oppe Boaj von Samaria wada Wiengoades plaunten; Goades woaren aunjeplaunt woaren, un jie woaren de Frucht to äten kjrieen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6De Tiet kjemt, dan woaren de Wajchta oppe Boaj en Efraim wada roopen: Komt, well wie no Zion gonen, no däm Harn, dee ons Gott es.

7Dit es waut de Har sajcht: Sinjt met Freid fa Jakob; roopt däm väaschten von de Velkja too. Schriet un loft un sajcht: De Har haft sien Volkj jeholpen, dee waut von Israel äwajebläwen sent.

8Horcht, ekj woa an vom Nuaden häabrinjen, un von aulawäajen oppe Ieed toopsaumlen; de blinje un de lome, dee waut schwanga sent un dee en Weeen, eene groote Vesaumlunk woat trigjkomen.

9Dee woaren oppem Trigjwajch hielen, un ekj woa an treesten un leiden. Ekj woa an no Wotastreem wiesen, un opp eenen jleien Wajch fieren, daut see sikj nich vestaupen. Ekj sie je Israel sien Voda, un Efraim es mien ieeschtjebuarna Sän.

10Horcht no waut de Har sajcht, jie Velkja, un lot daut bat aum Mäa bekaunt woaren: Dee, wäa Israel vestreit haft, woat ar wada toopsaumlen; hee woat fa ar oppkomen, aus een Hoad fa siene Häad.

11De Har woat Jakob frieloten, un raden von dee, dee stoakja sent aus hee.

12See woaren opp däm Zion Boajch toopkomen, un met Freid sinjen fa daut Jeträajd un Wien un Eelj, un junge Schop un Kjalwa, waut de Har jejäft haft. See woaren Läwen haben aus een jewessada Goaden, un nich mea beduat sennen.

13Dan woaren de Mejales met Freid daunzen, un de junge un oole Mana sikj met an freien. Wua see truarich wieren, woa ekj an froo moaken, wua see bedrekjt wieren, woa ekj treesten un an jlekjlich moaken.

14Ekj woa de Priesta tofräd stalen met väl Opfagowen; mien Volkj woat voll opp haben von daut, waut ekj an jäw, sajcht de Har.

Jie brucken nich Hopninj oppjäwen

15Dit es waut de Har sajcht: Eena kaun hieren, daut en Rama jekloacht un bettalich jehielt woat; Rahel hielt äwa äare Kjinja, un lat sikj nich treesten, wiels dee wajch sent.

16Oba de Har sajcht: Hia opp met hielen, un wesch die nich mea Tronen. Diene Oabeit, waut du jedonen hast, haft sikj jeloont, sajcht de Har. Diene Menschen woaren trigj komen, von en däm Fient sien Launt.

17Jie kjennen opp väl goodet räakjnen, sajcht de Har. June Kjinja woaren trigj no äa Launt komen.

18Ekj hab goot jehieet, woo Efraim kloagd: “Du best sea strenj met ons jewast, un ekj hab de Lia aunjenomen. Du hast mie enjebroaken toom trakjen, soo aus eena een Hoklinkj bandich moakt. Nemm mie trigj, un lot mie trigjkomen, wiels du best de Har, dee mien Gott es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

19No däm, daut ekj mie trigj dreid, hab ekj mie jeschämt; no däm, daut ekj vestunt, schluach ekj mie aun de Lenjen. Ekj schämd mie un feeld mie jeschloagen, wiels ekj de Schaund druach, von don aus ekj junk wia."

20Es Efraim nich mien scheena Sän, un mien Kjint, daut ekj goot sie? Wan ekj die uk jeschullen hab, best du mie sea väl wieet; mie trakjt daut deep von bennen, un ekj bliew bedocht om die, sajcht de Har.

21Stal die Wajchwiesa opp, un sat Tieekjen aum Wajch. Denkj die daut äwa, woonen Wajch du jegonen best. Komm trigj, du scheenste Israel, komm trigj no dise diene Städa.

22Woo lang woascht du rombeislen, miene onjehuarsome Dochta? De Har woat waut nieet em Launt äwadäl brinjen: Eene Fru stalt sikj rom eenen Maun.

Juda woat daut wada goot gonen

23Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Wan ekj Juda un äare Städa daut ieescht wada lot bäta gonen, dan woaren see noch wada sajen: "Mucht de Har die säajnen, du heilja Boajch. Dit es wua jerajcht sennen tus es."

24Un Juda un de Städa von Juda woaren doa wonen, met de Akabuares un dee waut met Schop romgonen.

25Ekj woa dee, dee aum veschorren sent, to drinkjen jäwen, un dee, dee aum veschmachten sent, tofräd stalen.

26Un aus ekj wada aun miene Loag docht, freid ekj mie to waut ekj jeseenen haud.

27Horcht emol, sajcht de Har, doa woat eene Tiet komen, dan woa ekj Israel un Juda met Menschen un Vee beseien.

28Un krakjt soo aus ekj no an oppjepaust hab, un an hab utjeräten un doljeräten, un an hab vedoawen un Schoden un Onheil jebrocht, soo woa ekj no an oppaussen, un an oppbuen un enplaunten, sajcht de Har.

29Wan dee Tiet kjemt, woaren see nich mea sajen: "De Elren haben suare Wiendruwen jejäten, nu sent de Kjinja äare Tänen struf",

30wiels dan woat jieda eena fa siene ieejne Schult stoawen, un dee, wäa suare Wiendruwen at, woat selfst struwe Tänen haben.

Gott vesprakjt eenen nieen Bunt

31De Har sajcht: Horcht emol, de Tiet kjemt, daut ekj eenen nieen Bunt woa met de Lied von Israel un Juda moaken.

32Daut woat nich soo sennen aus de Bunt wia, dän ekj met äare Elren muak, aus ekj an bie de Haunt neem un ut Ägipten rut leid. Wan ekj doch to an wia, soo aus een Maun to siene Fru es, hilden see dän Bunt nich, sajcht deHar.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

33Dän nieen Bunt dän ekj met de Israeliten moaken woa, wan de Tiet ieescht kjemt, es disa: Ekj woa mien Jesaz en an nenn jäwen, un an daut opp daut Hoat schriewen. Un ekj woa äa Gott sennen, un see woaren mien Volkj sennen.

34Un doa woat nich een jiedra sienen Noba un sienen Brooda belieren un sajen: “Du sust dän Harn kjanen”. Wiels dan woat een jiedra dän Harn kjanen, een jiedra vom kjlansten bat däm jratsten. Ekj woa an äare Schaund vejäwen, un nich mea aun äare Sinden denkjen.

35De Har sajcht: Ekj jäw junt de Sonn, daut see äwadach schient, un de Mon un de Stierns no de Rieej enne Nacht; ekj sie deejanja, dee daut Mäa opprieet, soo daut et ruscht. Mien Nomen es, de Har, dee aules rejieet.

36Wan dise Ordnungen opphieeden, soo aus dee ver mie stonen, sajcht de Har, dan wudd Israel opp emma opphieren ver mie een Volkj to sennen.

37Dit es waut de Har sajcht: Krakjt soo aus de Himmel nich to mäten es un de latsta Grunt enne Ieed nich notosieekjen es, soo woa ekj daut Volkj von Israeliten, fa aules waut see jedonen haben nich veschmieten.

38De Har sajcht: Horcht, dee Tiet kjemt wan Jerusalem wada fa mie woat oppjebut woaren, vom Hananel Torm bat aun daut Akjpuat.

39Von doa woat de Jrens jlikj bat däm Gareb Boajch gonen, un dan bat Goa.

40Daut gaunze Tol, wua de Doodes begroft sent, un wua de Ausch hanjefieet woat, un aul de Stapen, gaunz bat aum Kidron Riefa, un bat de Akj met daut Pieets Puat nom Oosten, woat fa däm Harn jeheilicht sennen. De Staut saul nienich wada doljebroaken ooda vestieet woaren.

Jeremia 32

Jeremia kjaft en Jehuarsom eenen Aka

1Jeremia haud eene Erfoarunk met däm Harn en daut 10. Joa daut Zedekia Kjennich en Juda wia. Dit wia uk daut 18. Joa daut Nebukadnezar

2Kjennich von Babel wia, un hee haud don siene Armee rom Jerusalem jestalt. Jeremia, de Profeet, wia faustjenomen, un opp däm Hoff von de Wajchta, bie däm Kjennich von Juda sien Hus, enjestopt.

3Zedekia, de Kjennich von Juda, haud am faustjenomen, wiels am wia daut too groff, daut Jeremia jesajcht haud: Dit es waut deHar sajcht: Horcht emol, ekj woa däm Kjennich von Babel dise Staut en siene Macht jäwen, un hee woat dee ennämen.

4Un Zedekia, de Kjennich von Juda, woat nich von de Chaldäa wajchkomen. Hee woat onbedinjt en däm babelonischen Kjennich siene Macht jejäft woaren, un hee woat selfst ver am komen motten, un selfst am to seenen kjrieen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5De babelonischa Kjennich woat Zedekia no Babel nämen, un doa woat hee bliewen bat ekj met am veräakjnen woa, sajcht de Har. Wan jie met de Chaldäa kjriejen, woa jie nich jewennen. Wäajen dise Wieed wort Jeremia enjestopt.

6En dee Tiet, daut hee doa dan faustjenomen wia, säd de Har to am:

7Horch emol. Hanamel, dien Onkel Schalum sien Sän, woat no die komen, un die froagen am sienen Aka en Anatot auftokjeepen, wiels du best de ieeschta enne Famielje, waut dän traft to kjeepen, daut dee onsa blift.

8Un don kjeem Hanamel, mien Onkel sien Sän, no mie opp däm Hoff von de Wajchta, wua ekj faust wia, krakjt soo aus de Harjesajcht haud. Un hee säd: Kjeep mie mienen Aka en Anatot auf, dort en daut Launt Benjamin. Daut traft die, daut du dän kjafst un enne Famielje helst. Kjeep dän doch. Dan wort mie daut kloa daut dise Erfoarunk vom Harn jekomen wia.

9Un soo koft ekj mie en Anatot dän Aka von Hanamel, mienen Onkel sien Sän. Ekj wuach am daut Jelt auf, un jeef am daut. Daut kjeem ut no 17 Selwastekja.

10Ekj schreef eenen Vetrach opp un stampeld dän, un haud Zeijen doafäa. Un ekj wuach daut Selwa auf, opp eene Wichtschol.

11Un ekj neem dän jestampelden Zadel met de Bedinjungen von dän Haundel, un de onjestampelde Kopie,

12un doa ver Hanamel, mien Onkel sienen Sän, de Zeijen un de aundre Mana von Juda, dee doa em Hoff von de Wajchta, wua ekj faust wia, wieren, jeef ekj Baruch dee beid. Baruch wia Nerija sien Sän. Sien Grootvoda wia Machseja.

13Un soo, daut dee daut aula hieeden, säd ekj to Baruch:

14De Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Nemm disen jestampelden Breef, toop met de onjestampelde Kopie, un laj dee en eene Kruck, soo daut dee opp lang oppbewoat bliewen.

15Wiels de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht, Menschen woaren noch wada Hiesa un Akasch un Wiengoades en dit Launt kjeepen.

Jeremia bät

16Aus ekj Baruch, Nerija sien Sän, dän Vetrach jejäft haud, bäd ekj to däm Harn un säd:

17Har Gott, du hast de Himmel un de Ieed jemoakt met diene groote Krauft un dien Oarm, dee nich meed woat, un doa es nuscht waut die too schwoa es.

18Du hast truhoatje Leew fa väle dusende, un hast oba uk de Schult von de Elren loten opp de Kjinja komen. Du best de groota un stoakja Gott, un dien Nomen es de Har, dee aules rejieet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Dien Rot es groosoatich, un du hast Krauft, daut to doonen waut du west. Diene Uagen sent op, daut du aules sitst, waut de Menschen doonen, un aulem doano veräakjenst, aus dee jeläft un jedonen haben.

20Du jeefst Tieekjen un deetst Wunda en Ägipten, un wieda en Israel bat däm vondoagschen Dach; un du hast die eenen Nomen jemoakt, en Israel un mank de Velkja, dee bat däm vondoagschen Dach aunerkjant es.

21Du hast dien Volkj Israel met Tieekjen un Wunda, un met eene majchtje Krauft un een Oarm, dee nich meed woat, ut Ägipten jebrocht. De Menschen grulden sikj sea.

22Du jeefst an dit Launt, wua Malkj un Honnich ranen, soo aus du äare Elren daut vesproaken hautst, daut du an daut secha jäwen wurscht.

23Oba aus see doa nenn trocken un doa wonden, wieren see onjehuarsom to daut, waut du sätst, un see hilden sikj nich aun dien Jesaz. Aul daut, waut du an oppjejäft hautst, daut see daut hoolen sullen, haben see nich jedonen, un doawäajen hast du uk aul dit Onheil loten opp an komen.

24Nu haft de Fient Ieed jäajen de Stautswaunt oppjeschett toom de Staut ennämen. Un dee woaren en de Chaldäa, dee an beloagat haben, äare Macht faulen, un unja daut Schwieet un de Hungaschnoot un Krankheiten omkomen. Du kaust nu seenen, daut es aula krakjt soo jeworden, aus du selfst sätst.

25Oba du, Gott de Har, sajchst to mie: “Tol daut Jelt, un kjeep die dän Aka, un besorj die Zeijen doafäa”, wan de Staut doch woat en de Chaldäa äare Macht jejäft woaren.

26Un Jeremia kjrieech dise Norecht von däm Harn:

27Horch emol, ekj, de Har, sie Gott äwa aules waut läft. Es doa wua waut, waut mie too schwoa es?

28Lot junt daut vom Harn jesajcht sennen: Ekj woa de Chaldäa un däm babelonischen Kjennich, Nebukadnezar, dise Staut en äare Macht jäwen, un see woaren dee ennämen.

29De Chaldäa, dee dise Staut aunjriepen, woaren enne Staut nenn komen, un dee aunstekjen. See woaren de Hiesa vebrennen, wua see mie enjeoajat haben met oppem Dak fa Baal Ruakopfa opfren, un fa aundre Jetta Drinkjopfa moaken.

30De Lied en Israel un Juda haben von kjlien opp bloos emma beeset jedonen. De Israeliten haben mie sea jestieet, met daut waut see sikj selfst muaken, sajcht de Har.

31Von don aus dise Staut jebut wort, bat däm vondoagschen Dach, es dise Staut mie soo jäajenaun jewast, un haft mie soo veläajen jemoakt, daut ekj dee nu von ver mie oppriemen woa,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32wäajen aul daut beese, waut Israel un Juda doa jedonen haben, om mienen Oaja to hoaken. De Kjennichs, de Rejierungsmana, de Priesta un Profeeten, un dee waut en Juda un Jerusalem wonen,

33haben dän Rigjen no mie jedreit un nich äa Jesecht. Un wan ekj an doch emma wada belieet hab, haben see nich no daut jehorcht, waut ekj an säd.

34Un dan noch doatoo, haben see dän Tempel, dee miena heet, orrein jemoakt. See haben doa äare oppscheiselje Jetta oppjestalt.

35See haben de huage Opfastäden toom Baal aunbäden en daut Ben Hinnom Tol oppjestalt, un haben äare Säns un Dajchta doa fa Moloch jeopfat. Met dit muaken see Juda sindjen. Ekj hab nienich velangt, daut see soon oppscheiseljet doonen sullen, un soont es mie nienich biejefollen.

36To de Menschen von dise Staut, äwa dee jesajcht woat, daut see unja dän babelonischen Kjennich siene Macht, daut Schwieet, Hungaschnoot un Krankheiten lieden woaren, to dee sajcht de Har, dee Israel äa Gott es:

37Dise Menschen woa ekj trigj toopsaumlen von en aul de Lenda, wua ekj dee en mienen Oaja un Wutt un groote Veläajenheit vestreit hab. Ekj woa dee wada no dise Städ brinjen, daut see doa jetroost wonen kjennen.

38See woaren mien Volkj sennen, un ekj woa äa Gott sennen.

39Un ekj woa an eene Jesennunk un een Ziel jäwen, soo daut see mie läweslank en Iea hoolen. Un daut woat an un äare Kjinja toom Säajen sennen.

40Un ekj woa eenen Bunt met an moaken, dee opp emma goot es, un daut es daut ekj an woa goodet tookomen loten, un woa nich opphieren doamet, un ekj woa an Forcht em Hoat jäwen, soo daut see nich von mie wajchdreien.

41Daut woat mie eene Freid sennen, an goodet tookomen loten, un ekj woa, met mien gaunzet Hoat un gaunze Seel, an goot en dit Launt enwartlen.

42Lot junt dit von däm Harn jesajcht sennen: Krakjt soo aus ekj aul disen grooten Schoden hab opp dit Volkj jebrocht, woa ekj uk aul daut goode doonen, waut ekj an vesproaken hab.

43Dan woaren wada Aka jekoft woaren en dit Launt, von woont jesajcht woat, daut et eene ladje Wiltnis es, wua kjeen Mensch ooda Tia läft, un woont en de Chaldäa äare Macht jejäft es.

44De Lied woaren Jelt jäwen fa Flekja, un see woaren eenen Vetrach moaken un dän met een Stampel un Zeijen volstendich foadich moaken. Soo woaren see en daut Launt Benjamin doonen, un rom Jerusalem un en de Städa en Juda, de Städa en de läaje Boaj em Wasten, un de Städa en daut Launt nom Sieden. Soo woa ekj an daut wada loten bäta gonen, sajcht de Har.

Jeremia 33

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Noch een Vespräakjen aules goot to moaken

1En dee Tiet aus Jeremia opp däm Hoff von de Wajchta faustjehoolen wia, kjrieech hee een tweedet mol een Wuat vom Harn.

2Dit es waut de Har sajcht, dee daut plont, moakt un toschekj brinjt; dit sajcht dee, däm sien Nomen Har es:

3Froag mie, daut ekj die sajen kaun. Ekj woa die groosoatjet un veschlotnet openboaren, waut du noch nienich vestonen hast.

4Dit es waut de Har, Israel äa Gott, to sajen haft äwa dise Staut. De Hiesa en dise Staut, un däm Kjennich von Juda sien Hus, sent doljebroaken worden, om auftowäaren jäajen de Ieed, waut jäajen de Staut oppjeschett wort, un jäajen daut Schwieet.

5Ekj woa de Chaldäa loten dise Hiesa met Doodes oppfellen, von Menschen dee ekj en mienen Oaja un miene Veläajenheit ombrinj. Ekj hab mien Jesecht von dise Staut wajchjedreit, wäajen aul de Sind, dee doa jedonen wort.

6Horcht emol. Ekj woa dise Städ loten bäta woaren, un woa dee jesunt moaken; ekj woa an stoakj moaken, un moaken daut see goot auf sent un opp lange Tiet Fräd haben.

7Ekj woa Juda un Israel daut wada loten bäta gonen un an oppbuen aus ieeschtemma.

8Ekj woa aul de Sinden, dee see jäajen mie jedonen haben, wajchnämen, un woa an aul äare Sinden, dee see jäajen mie jedonen haben, un en dee see mie sent jäajenaun jewast, vejäwen.

9Un aule Velkja oppe Ieed woaren mie met Freid ieren un preisen un Aunerkjanunk jäwen, wan see hieren, waut ekj fa dise Staut doo. Dee woaren sikj en Forcht wundren un woaren flautren un staunen, äwa aul daut goode un aul dän Erfolch dän ekj an jäw.

10Dit es waut de Har sajcht: En dise Städa en Juda un opp de Gaussen en Jerusalem, von woone jie sajen, daut doa kjeen Mensch ooda Tia läft, un von dee jie sajen, daut et eene ladje un doodje Wiltnis es,

11doa woaren see met scheengonen sinjen. De Briegaum un de Brut woaren sikj doa vemulen, un doa woaren see, wan see daut Dankopfa en däm Harn sien Hus brinjen, sajen: “Dankt däm Harn, dee aules rejieet; hee es ons jenstich un truhoatich leeftolich.” Ekj woa daut Launt, daut wada loten bäta gonen, soo daut et wada soo es aus ieescht emma, sajcht de Har.

12Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Opp dise Städ, dee ladich un onen Menschen un Tieren es, un en aul de Städa runtom, woaren noch wada Stapen sennen, wua de Hoads äare Häaden oppe Weid ligjen haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

13En de Städa oppe Boaj, un en de läaje Boaj em Wasten, un en de Städa en daut Launt em Sieden, un en daut Launt Benjamin, un de Städa rom Jerusalem un de Städa en Juda, woaren noch wada Häaden jetalt woaren, wan see nenkomen, sajcht de Har.

De sechra Bunt

14Horcht, de Har sajcht: De Tiet woat komen, wan ekj daut goode Vespräakjen, daut ekj wäajen Israel un Juda jemoakt hab, utfieren woa.

15Aun dän Dach un to dee Tiet woa ekj von David eenen jerajchta Aust loten oppgonen. Dee woat een rajchtet Jerecht em Launt utfieren.

16Wan dee Tiet kjemt, woat Juda jeholpen woaren, un Jerusalem woat onjestieet sennen. Un daut woat äwa an jesajcht woaren: “De Har fieet ons rajcht”.

17De Har haft jesajcht: Daut woat nich väakomen daut nich eena von David siene Nokomen woat Kjennich äwa Israel sennen,

18un daut saul niemols väakomen daut doa nich levitische Priesta sent, toom daut däachliche Brauntopfa un Speisopfa ver mie to moaken.

19Un de Har jeef Jeremia dise Norecht:

20De Har sajcht: Ekj hab eenen Bunt met däm Dach un de Nacht, daut dee to äare Tieden komen, un dän kjenn jie nich oppleesen.

21Un krakjt soo hab ekj eenen Bunt met David, dee mie deend, daut doa emma wudd eena von siene Nokomen opp sienen Troon rejieren, un met de levitische Priesta, daut see mie deenen. Un dän woa jie uk nich oppleesen.

22Krakjt soo, aus doa soo väl Stierns aum Himmel sent, un soo väl Saunt aum Mäa es, daut dee nich to talen sent, soo woa ekj mien Deena David siene Nokomen un de levitische Priesta soo väl moaken, daut dee nich to talen sent.

23De Har jeef Jeremia dise Norecht:

24Best du enjeworden, daut de Velkja sajen, daut de Har haft nu dee twee Famieljes veschmäten, dee hee sikj jewält haud? Un see veachten mien Volkj un meenen, daut es nich mea een Volkj.

25Dit es waut de Har sajcht: Krakjt soo aus ekj eenen Bunt jemoakt hab met dän Dach un de Nacht, un Ordnungen jesat hab met dän Himmel un de Ieed, un dise nich veschmieten doo,

26woa ekj mienen Bunt met Jakob siene Famielje un met David, dee mie deend, nich veschmieten. Doa woat emma eena von David siene Nokomen, daut väaschte stonen, äwa dee waut Abraham, Isaak un Jakob äare Nokomen sent. Ekj woa an daut wada loten bäta gonen, un woa Metleet met an haben.

Jeremia 34

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Eene Woarnunk fa däm Kjennich

1De babelonischa Kjennich Nebukadnezar haud eene Armee von Mana ut aule Lenda oppe Ieed, un aule Velkja, dee hee en siene Macht haud. Un aus hee met dee rom Jerusalem, un de Städa doarom, jeloagat wia, kjrieech Jeremia dise Norecht vom Harn.

2Jeremia sull em Nomen von däm Harn, dee Israel äa Gott es, no Zedekia, däm Kjennich von Juda gonen, un am sajen, dit es waut de Har sajcht: Horch emol, ekj woa däm babelonischen Kjennich dise Staut enne Macht jäwen, un dee woat dee dolbrennen.

3Un du selfst, woascht nich von siene Macht wajchkomen. Du woascht faustjenomen woaren un ver am to stonen komen. Du woascht am met diene ieejne Uagen to seenen kjrieen, un woascht selfst met am räden. Un dan woascht du no Babel jenomen woaren.

4Oba horch waut de Har sajcht, Zedekia, Kjennich von Juda. Dit es waut de Har wäajen die sajcht: Du woascht nich met een Schwieet omjebrocht woaren.

5Du woascht frädlich stoawen. Un see woaren een Fia aunstekjen un äwa dien Doot hielen un sajen: “Ons Kjennich es jestorwen”, krakjt soo aus see ieeschtemma fa dee Kjennichs deeden, dee ver diene Tiet läwden. Ekj jäw mien Wuat, daut dit soo woaren woat, sajcht de Har.

6Un de Profeet Jeremia säd däm Kjennich Zedekia aul dit en Jerusalem,

7aus däm babelonischen Kjennich siene Armee jäajen Lachisch un Aseka un Jerusalem kjamfen deed. Daut wieren de Städa met huage Mieren, waut noch en Juda äwajebläwen wieren.

De waut Sklowen haben hoolen nich äa Wuat

8Een aundret mol kjrieech Jeremia eene Norecht von däm Harn, no däm daut de Kjennich Zedekia en Jerusalem met daut gaunze Volkj eenen Bunt jemoakt haud, un see jesajcht hauden, daut see aula wudden

9äare Sklowen, Mana uk Frues, dee Hebräa wieren, frieloten. Kjeene Menschen von Juda sullen eenen aundren Mensch, dee von sien ieejnet Volkj kjeem, aus Sklow hoolen.

10Un aule Rejierungsmana un de aundre vespruaken en dän Bunt, daut see äare Sklowen, beides de Mana un de Frues, frie loten wudden un nich mea aus Sklowen brucken. Un see leeten dee friegonen.

11Oba lota, hilden see daut Vespräakjen nich, un velangden daut de Mana un Frues, woone see friejeloten hauden, wada sullen aus äare Sklowen deenen.

12Dan kjrieech Jeremia dise Norecht vom Harn:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Dit es waut de Har, dee Israel äa Gott es, sajcht: Ekj muak eenen Bunt met june Elren, aus ekj an ut Ägipten ut de Sklowarie brocht, un säd:

14En daut säwende Joa saul een jiedra, dee een Hebräa jekoft haft, däm frieloten. Wan dee sas Joa jedeent haft, sell jie am frieloten. Oba june Elren horchten nich no mie un deeden nich waut ekj säd.

15Jie bekjanden nu, un deeden waut ekj aus rajcht sach, un säden to june Metmenschen see sullen friejeloten woaren. Un jie muaken eenen Bunt en daut Hus daut mient heet, daut jie daut doonen wudden.

16Oba nu hab jie daut nich jehoolen, un haben eene Schaund opp mienen Nomen jebrocht. Een jiedra velangt wada, daut siene Sklowen sullen trigjkomen. Dee Mana un Frues, dee hee friejeloten haud, daut see doahan gonen kunnen wua see wullen, sullen an wada aus Sklowen deenen.

17Un doatoo sajcht de Har: Jie sent mie nich jehuarsom jewast, un jie haben kjeen Frieloten aunjesajcht fa june Metmenschen, dee jie hilden. Un nu woa ekj, sajcht de Har, een frieloten äwa junt utspräakjen. Jie woaren daut Schwieet un de Krankheit un de Hungaschnoot friejejäft woaren, daut aule Velkja oppe Welt daut schudren woat äwa junt.

18Un met dee Menschen, dee mienen Bunt veachten, dee waut daut nich hilden, waut see ver mie vespruaken, woa ekj soo doonen, aus met daut Kaulf, woont see en twee Stekja schneeden un doa tweschen derch jinjen.

19De Rejierungsmana von Juda un von Jerusalem, de aunjestalde, de Priesta, un daut gaunze Volkj von jun Launt, waut tweschen dee twee halften von daut Kaulf derchjinjen,

20woa ekj en de Fiend, dee an nom Läwen stonen, äare Macht komen loten. Un äare Doodes woaren von de Väajel enne Loft un de Tieren oppe Stap vefräten woaren.

21Un Zedekia, de Kjennich von Juda un siene Rejierungsmana woa ekj en äare Fiend, dee an nom Läwen stonen, äare Macht jäwen. Un ekj woa an en de Macht von de Armee von däm Kjennich von Babel jäwen, dee sikj nu von junt trigjetrocken haft.

22Horcht mau. Ekj velang daut von an, sajcht de Har, un woa an wada trigj rom dise Staut brinjen. Un see woaren jäajen dise Staut kjamfen un jewennen, un woaren dee vebrennen. Un ekj woa de Städa von Juda to eene Wiltnis moaken, daut kjeena doa mea wonen woat.

Jeremia 35

Een Väabilt von Jehuarsom

1En dee Tiet aus Jojakim, Josia sien Sän, Kjennich en Juda wia, kjrieech Jeremia dise Norecht vom Harn:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

[2]Go emol no de Rechabita un saj an, see sellen met die nom Tempel komen. Nemm an en eene von de Stowen aun de Butawaunt vom Tempel un beed dee doa Wien aun to drinkjen.

[3]Un ekj jinkj un brocht Jaasanja, un siene Breeda un äare Säns un aul de Rechabita nom Tempel. Jaasanja wia Jirmeja sien Sän, un Habazinja sien Grootsän.

[4]Un oppem Tempelhoff fieed ekj an no de Stow, woone Hanan siene Säns jehieed. Hanan wia Jigdalja, de Gottesmaun, sien Sän, un de Stow wia biesied de Volkjsleidasch äare Stow, un bowa Maaseja siene Stow. Maaseja wia Schalum sien Sän, un wia de Wajchta fa de Tempelpuaten.

[5]Un ekj stald de Rechabita waut Kuffels väa un uk Krucken voll Wien, un säd see sullen Wien drinkjen.

[6]Oba see neemen dän nich. See säden: Wie drinkjen kjeen Wien. Jonadab, Rechab sien Sän, haft ons jesajcht: Jie un june Nokomen sellen nienich Wien drinkjen,

[7]jie sellen junt nich Hiesa buen, jie sellen kjeen Sot seien, un jie sellen kjeenen Wiengoaden aunplaunten ooda ieejnen. Jie sellen jun gaunzet Läwen en Zelten wonen, daut jie lang en daut Launt läwen kjennen wua jie romwaundren.

[8]Wie hoolen ons en aules, aun daut waut ons Voda Jonadab, Rechab sien Sän jesajcht haft. Un doawäajen drinkj wie niemols en ons Läwen Wien, nich wie un uk nich onse Frues ooda Kjinja.

[9]Wie buen nich Hiesa toom doabennen wonen, un haben kjeene Wiengoades ooda Flekja ooda Sot.

[10]Wie wonen en Zelten, un doonen aules soo aus ons Staumvoda Jonadab ons daut väajesajcht haft.

[11]Bloos aus de babelonischa Kjennich, Nebukadnezar, met siene Armee met Mana von Chaldäa un Aram, aunfunk dit Launt entonämen, säd wie ons, wie wudden no Jerusalem trakjen. Daut es woo wie nu en Jerusalem wonen.

[12]Un dan kjrieech Jeremia dise Norecht vom Harn:

[13]Dit es waut deHar, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Go froag de Mana von Juda un dee waut en Jerusalem wonen, auf see nich wellen Lia aufnämen un daut jehorchen, waut ekj aus Har saj.

[14]Lang trigj säd Jonadab, Rechab sien Sän, daut en siene Famielje sull kjeena Wien drinkjen, un see hoolen sikj aun daut bat oppem vondoagschen Dach, un drinkjen kjeen Wien. Oba ekj hab junt emma wada sajen loten, un jie horchen nich no mie.

[15]Ekj hab junt emma wada aul dee Profeeten, dee mie deenen, jeschekjt, daut dee junt säden, jie sullen omwenjen von dän beesen Wajch, dän jie läwen. Jie sullen bäta läwen un nich de aundre Jetta hinjaraun gonen un dee deenen, soo daut jie

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

lang en daut Launt läwen bliewen kunnen, woont ekj junt un june Vodasch jejäft hab. Oba jie wullen doa nich no horchen un haben nich jedonen waut ekj säd.

16De Rechabita haben no Jonadab, Rechab sien Sän, jehorcht un siene Jebooten jehoolen, dee hee an jeef, oba jie haben mie nich jehorcht.

17Un doawäajen, sajcht de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es: Horcht emol, ekj woa aul daut beese, von woont ekj jerät hab, äwa Juda un de Lied waut en Jerusalem wonen brinjen. Ekj räd to an, un see horchten nich, un ekj roopt an, un see wullen nich auntwuaten.

18Oba to de Rechabita säd Jeremia: Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Wiels jie junen Staumvoda Jonadab sien Jeboot jehoolen haben, un aules jedonen haben waut hee velangd,

19doawäajen vesprakjt de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es: Daut saul nich väakomen daut nich een Maun von Jonadab, Rechab sien Sän, siene Nokomen woat ver mie stonen.

Jeremia 36

Jeremia lat siene Räden dolschriewen un vääläsen

1En daut vieede Joa daut Jojakim, Josia sien Sän, Kjennich en Juda wia, kjrieech Jeremia dise Norecht vom Harn.

2Nemm eene Schreftroll un schriew aul daut opp waut ekj to die äwa Israel un Juda un aul de Velkja jesajcht hab. Schriew aules dol, von don aus ekj emol aunfunk to die to räden, aus Josia noch Kjennich wia, bat vondoag.

3Veleicht woaren de Lied en Juda sikj omkjieren wan see von aul dän Schoden hieren, dän ekj em Senn hab jäajen an to brucken. Veleicht woaren see dan aula, een jiedra von sienen beesen Wajch dreien, daut ekj an äare Schult un äare Sind vejäwen kaun.

4Dan roopt Jeremia Baruch, Nerija sien Sän, un dee schreef aul de Wieed, woone de Har to Jeremia jerät haud, opp en eene Schreftroll, soo aus Jeremia am dee väasäd.

5Un Jeremia säd to Baruch: Wiels mie daut aufjesajcht es, em Tempel nentogonen,

6well ekj haben, daut du saust aun eenen Faustdach em Tempel gonen un doa vääläsen, waut de Har to mie jesajcht haft. Du saust dise Schreftroll, dee du soo jeschräwen hast aus ekj die daut väajesajcht hab, ver daut Volkj, daut von de veschiedne Städa en Juda jekomen es, vääläsen.

7Veleicht woat de Har äa Jebäd aunnämen, wan see sikj von dän beesen Wajch, dän see gonen, wajchdreien. Daut es groff woo veoajat un veläajen de Haräwa dit Volkj es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Un Baruch, Nerija sien Sän, jinkj un deed daut krakjt soo aus de Profeet Jeremia am jesajcht haud. Hee jinkj nom Tempel un laus en de Schreftroll, daut waut de Har Jeremia jesajcht haud.

9Dan enne 9. Moonat von daut 5. Joa daut Jojakim, Josia sien Sän, Kjennich en Juda wia, worden aule Menschen en Jerusalem, un dee waut von de Städa en Juda no Jerusalem kjeemen, oppjeroopt, daut see ver däm Harn fausten sullen.

10Un Baruch jinkj nom Tempel no de Stow, dee dän Schriewa Gemarja, Schafan sien Sän, siene wia, un laus Jeremia siene Wieed doa väa. Dise Stow wia em Bowahoff, dicht bie daut niee Puat vom Tempel.

11Dan aus Michaja, Gemarja sien Sän, un Schafan sien Grootsän, däm Harn siene Wieed von de Schreftroll jehieet haud,

12jinkj hee rauf no däm Kjennich sien Hus, wua Elischama, de Schriewa, Delaja, Schemaja sien Sän, Elnatan, Achbor sien Sän, Gemarja, Schafan sien Sän, un Zidkija, Hananja sien Sän un aul de aundre Rejierungsmana toop wieren.

13Un Michaja säd an aules waut hee jehieet haud, aus Baruch de Schreftroll haud ver daut Volkj väajeläst.

14Dan schekjten de Rejierungsmana Jehudi, Netanja sien Sän, dee von Schelemja un Kuschi aufstaumd, no Baruch, daut hee de Schreftroll, dee hee daut Volkj väajeläst haud, sull met brinjen un no an komen. Un Baruch neem de Schreftroll un jinkj no de Rejierungsmana.

15Un dee kroagden am doltosaten un de Schreftroll väatoläsen, daut see daut hieren kunnen. Un Baruch laus an de Schreftroll väa.

16Aus see aules hieeden, waut Baruch laus, kjikjten see eena dän aundren vebleft aun un säden to Baruch: Dit mott wie aula däm Kjennich sajen.

17Un see fruagen Baruch, woo hee doatoo jekomen wia, daut hee dit, waut Jeremia jesajcht haud, doljeschräwen haud.

18Un Baruch säd an, daut Jeremia haud am daut aula väajesajcht, un hee haud daut met Tint opp de Schreftroll jeschräwen.

19Dan säden de Rejierungsmana to Baruch, daut hee un Jeremia sullen wajchgonen, wua kjeena wist wua see wieren.

De Kjennich vebrent de Buakroll

20See läden sikj de Schreftroll en däm Schriewa Elischama siene Stow wajch, un jinjen no de Kjennichstow, un säden däm Kjennich aules, waut en de Roll wia.

21Un de Kjennich schekjt Jehudi dee Schreftroll to holen. Dee hold dee von däm Schriewa Elischama siene Stow, un laus däm Kjennich dee väa. Un aul de Rejierungsmana stunden biesied däm Kjennich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Wiels dit en de näajende Moonat wia, saut de Kjennich em Wintahus bie een opnet Hieet, wua see een Fia brennen hauden.

23Oba aus Jehudi dree ooda vea Rieej von de Roll jeläst haud, neem de Kjennich een Schriewamassa un schneet daut Stekj, waut hee jeläst haud, auf, un schmeet daut em Hieet em Fia nenn. Hee deed daut emma wada bat de gaunze Roll em Fia vebrent wia.

24Un kjeena wia vebleft, un kjeena, nich de Kjennich un uk nich de Leida, reeten sikj de Kjleeda twei, aus see aul dise Wieed hieeden.

25Elnatan un Delaja un Gemarja hauden dän Kjennich noch jeprachat, daut hee de Schreftroll nich vebrennen sull, oba dee haud doa nich no jehorcht.

26Dan schekjt de Kjennich sienen Sän, Jerachmeel, un Seraja, Asriel sien Sän, un Schelemja, Abdeel sien Sän, daut see sullen dän Schriewa Baruch un dän Profeet Jeremia gonen faustnämen. Oba de Har haud an vestoaken.

Jeremia schauft wieda

27No däm daut de Kjennich de Schreftroll met de Wieed, woone Baruch opp Jeremia sien väasajen jeschräwen haud, vebrent haud, kjrieech Jeremia dise Norecht vom Harn.

28Nemm die noch eene Schreftroll un schriew aul de Wieed dol, waut opp de ieeschte Roll wieren, woone de Kjennich Jojakim vebrent haft.

29Un saj, äwa Jojakim, däm Kjennich von Juda: Dit es waut de Har sajcht: Du hast de Schreftroll vebrent, un hast jefroacht, wuarom dee säd, daut de Kjennich von Babel komen wudd un dit Launt vedoawen, soo daut kjeene Menschen ooda Vee mea doa wonen wudden.

30Nu sajcht de Har äwa Jojakim, dän Kjennich von Juda: Kjeene von diene Nokomen woaren opp däm Davidstroon to setten komen, un wan du stoafst, woascht du rutjeschmäten woaren, daut du äwadach enne heete Sonn un enne Nacht em Frost lichst.

31Ekj woa am un siene Nokomen un siene Rejierungsmana bestrofen fa waut see orrajcht jedonen haben. Un ekj woa daut beese loten opp an un opp de Lied von Jerusalem un Juda komen, von waut ekj aul ea räd, un see nich doano horchten.

32Un Jeremia neem eene aundre Schreftroll, un jeef Baruch, sienen Schriewa, dee. Un Jeremia säd wada väa, un Baruch schreef aules dol, waut Jeremia am väasäd, soo aus daut opp de Schreftroll jewast wia, woone Jojakim, de Kjennich von Juda, em Fia vebrent haud, un noch välet aundret krakjt soont mea.

Jeremia 37

Jeremia rät uk wan daut jefäadlich fa am es

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

1De babelonischa Kjennich Nebukadnezar stald Zedekia, Josia sien Sän, aun aus Kjennich von Juda, enne Städ Jojachin, Jojakim sien Sän.

2Oba hee un siene Rejierungsmana un daut Volkj em Launt jehorchten nich waut de Har derch däm Profeet Jeremia jesajcht haud.

3De Kjennich Zedekia schekjt Juchal, Schelemja sien Sän, un däm Priesta Zefanja, Maaseja sien Sän, no däm Profeet Jeremia, daut see am fruagen, waut de Har, dee äa Gott wia, äwa an säd.

4Dit wia ea Jeremia faustjenomen un enjestopt wort, un don jinkj Jeremia noch frie em Volkj rom.

5Dan schekjt emol de Kjennich von Ägipten siene Armee rut; un aus de Chaldäa, dee rom Jerusalem jeloagat wieren, doavon hieeden, trocken see sikj trigj von Jerusalem.

6Un Jeremia kjrieech dise Norecht von däm Harn:

7Dit es waut deHar, dee Israel äa Gott es, sajcht: Sajcht däm Kjennich von Juda, dee junt no mie jeschekjt haft dit to froagen: Horch emol, de Armee von däm ägiptischen Kjennich es junt entjäajen jekomen, daut dee junt halpen, oba dee woaren wada trigj no Hus gonen,

8un de Chaldäa woaren wada komen un rom dise Staut äa Loaga saten, un see woaren de Staut ennämen un dolbrennen.

9De Har sajcht: Treest junt nich met dän Jedanken, daut de Chaldäa wajchjegonen sent. Dee woaren nich wajchbliewen.

10Un wan jie uk de gaunze chaldäische Armee, dee jäajen junt es, dolschlonen wudden, un doa mau weinich vewunde Soldoten bleewen, wudden dee doch een jiedra en sien Zelt oppstonen, un dise Staut dolbrennen.

11Aus de chaldäische Armee sikj von Jerusalem trigjtrock, wäajen de Armee von däm ägiptischen Kjennich,

12wull Jeremia emol ut Jerusalem rut, no daut Launt Benjamin gonen, daut hee sien Oafgoot von sien Frintschoft kjrieech.

13Bie daut Benjamin Puat, wia don jrod een Wajchta, Jirija, Schelemja sien Sän un Hananja sien Grootsän. Un de Wajchta hilt Jeremia opp un säd: Du west woll äwa gonen no de Chaldäa.

14Un Jeremia säd: Nä, ekj well nich no de Chaldäa äwagonen. Oba Jirija haud kjeene Uaren fa waut Jeremia säd, un neem am faust un brocht am no de Rejierungsmana.

15Un de Beaumte worden fuchtich äwa Jeremia un leeten am schlonen, un hilden am faust en dän Schriewa Jonatan sien Hus, woont see to een Jefenkjnis jemoakt hauden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16Opp dän Wajch kjeem Jeremia en een Loch unja daut Hus, wua hee lang bliewen must.

17De Kjennich Zedekia schekjt emol un leet Jeremia no am komen, daut hee am gaunz stell en sien Hus waut froagen kunn. De Kjennich fruach: Es doa een Wuat vom Harn? Un Jeremia säd: Jo. Du woascht däm babelonischen Kjennich enne Macht jejäft woaren.

18Un Jeremia fruach däm Kjennich Zedekia: Waut hab ekj jäajen die un diene Rejierungsmana, ooda jäajen daut Volkj jedonen, daut ekj mott em Jefenkjnis bliewen?

19Waut hab jie met aul dee Profeeten jedonen, dee säden, daut de babelonischa Kjennich wudd nienich en dit Launt nenn komen?

20Un Jeremia prachad am, daut hee nich wada wudd en däm Schriewa Jonatan sien Hus nenjebrocht woaren un doa stoawen.

21Un de Kjennich Zedekia bestald, daut Jeremia sull oppem Hoff bie de Wajchta bliewen, un daut hee aule Dach sull en Broot von de Bakja Gaus kjrieen, bat doa nich mea Broot enne Staut wia. Un von don aun bleef Jeremia oppem Hoff bie de Wajchta.

Jeremia 38

Jeremia woat en eene Zista jestopt

1Schefatja, Matan sien Sän, un Gedalja, Paschhur sien Sän, un Juchal, Schelemja sien Sän, un Paschhur, Malkija sien Sän hieeden daut Jeremia to daut gaunze Volkj jesajcht haud:

2Dit es waut de Harsajcht: Wäa en dise Staut blift, dee woat vom Schwieet un Hunga un Krankheit stoawen motten, un dee waut rutgonen no de Chaldäa, woaren met daut Läwen doavon komen aus een Schauz, daut em Kjrich veschoont blift.

3De Har sajcht, daut dise Staut woat bestemt enne Macht von däm babelonischen Kjennich komen, un dee woat dee ennämen.

4Dan säden de Rejierungsmana to däm Kjennich: Du sust disen Maun aufschaufen, wiels, met daut, waut hee sajcht, moakt hee dee Soldoten, dee ons noch jebläwen sent, oppjäwrich, un uk daut gaunze Volkj. Dis Mensch prooft nich daut Volkj to halpen, hee brinjt daut bloos Schoden.

5Un de Kjennich Zedekia säd: Nämt am un doot waut jie wellen. De Kjennich kaun junt von nuscht opphoolen.

6Dan neemen see Jeremia un leeten am met Strenj en eene Zista nenn, opp däm Hoff von de Wajchta. De Zista jehieed däm Kjennich sien Sän Malkija. Doa wia kjeen Wota en de Zista oba Blott, un Jeremia sunk en dän Blott nenn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Em Paulaust hieed Ebed Melech, dee von Kusch en Afrika kjeem, un een jeschnädna Deena vom Kjennich wia, daut see Jeremia en eene Zista jeschmäten hauden. De Kjennich saut don jrod bie daut Benjamin Puat.

8Un Ebed Melech jinkj vom Paulaust nom Kjennich un säd to am:

9Mien Har un Kjennich, daut es nich rajcht, waut dise Mana Jeremia aunjedonen haben. See haben am en eene Zista jeschmäten, wua hee vehungren un stoawen woat, wiels doa nich mea Broot enne Staut es.

10Un de Kjennich säd to Ebed Melech, dee von Kusch kjeem: Nemm die dree Mana met un häw dän Profeet Jeremia ut de Zista rut, ea dee stoaft.

11Un Ebed Melech jinkj met de Mana no eene Stow em Paulaust, wua Sachen oppbewoat wieren, un hold waut Kodren, un dan leeten see dee met eenen Strank en de Zista nenn, no Jeremia.

12Un Ebed Melech, dee von Kusch kjeem, säd Jeremia hee sull sikj de Kodren unjare Oarms doonen, wua de Strenj kjeemen. Un Jeremia deed daut.

13Un see trocken Jeremia met de Strenj ut de Zista rut. Un Jeremia kunn oppem Hoff von de Wajchta bliewen.

De Kjennich rät met Jeremia

14Noch een aundret mol, leet de Kjennich Zedekia Jeremia no am komen. See troffen sikj biem dredden Engank vom Tempel. Un de Kjennich säd to Jeremia: Ekj well waut von die weeten. Du saust nuscht trigjhoolen.

15Un Jeremia säd to Zedekia: Wan ekj waut säd, wurscht du mie nich ombrinjen? Wan ekj die Rot jäw, horchst du doa nich no.

16Un doa unja vea Uagen, vespruak de Kjennich Zedekia Jeremia: Soo kloa aus de Har läft, dee ons daut Läwen jejäft haft, woa ekj die nich loten ombrinjen, un ekj woa die uk nich dee Mana enne Macht jäwen, dee die ombrinjen wellen.

17Un Jeremia säd to Zedekia: Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Wan du woascht rutgonen no de bowaschte von däm Kjennich von Babel, dan woascht du aum Läwen bliewen, un dise Staut woat nich vebrent woaren. Dan woaren du un diene Menschen aum Läwen bliewen.

18Oba wan du die nich ver de bowaschte von däm Kjennich von Babel oppjefst, dan woat dise Staut en de Chaldäa äare Macht jejäft woaren, un see woaren dee dolbrennen. Un du woascht selfst nich von an wajchkomen.

19De Kjennich säd to Jeremia: Ekj sie besorcht daut ekj woa enne Macht von de Menschen von Juda jejäft woaren, dee no de Chaldäa äwajegonen sent, un daut dee mie kjwälen woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Un Jeremia säd: Du woascht nich en dee äare Henj jejäft woaren. Wan du daut deist, waut de Har sajcht, soo aus ekj die daut saj, dan woat die daut goot utkomen, un du woascht aum Läwen bliewen.

21Oba wan du nich rutjeist, dan es dit waut de Har mie jesajcht haft:

22Horch emol, dan woaren aule Frues, dee noch en dien Paulaust sent, faustjenomen woaren von de bowaschte Mana von däm babelonischen Kjennich, un de Frues woaren sajen: Diene goode Frind haben die väajeloagen un die em Bosch jeleit; nu daut du met diene Feet em Blott jesunken best, gonen see dän aundren Wajch.

23De Chaldäa woaren aul diene Frues un Kjinja faustnämen, un du selfst woascht nich wajchkomen von an. Du woascht von dän babelonischen Kjennich faustjenomen woaren. Un de Staut woat doljebrent woaren.

24Un Zedekia säd to Jeremia: Lot kjeenem weeten waut du mie jesajcht hast, un dan woat die kjeena waut aundoonen.

25Un wan de Rejierungsmana doahinja komen, daut ekj met die toopjewast sie, woaren see weeten wellen, waut du met däm Kjennich jerät hast. Dee woaren froagen, waut wie jesajcht haben un vespräakjen daut see die nich ombrinjen, wan du an aules sajchst waut wie säden.

26Oba saj an bloos, du hast däm Kjennich jeprachat, daut hee die nich wada wudd en Jonatan sien Hus nämen loten, wiels doa wurscht du stoawen.

27Dan kjeemen aul de Rejierungsmana no Jeremia un fruagen am ut, un hee säd an, waut de Kjennich am jesajcht haud, daut hee sajen sull. Un aus see nuscht ut am rut kjrieejen, leeten see am toch.

28Jeremia bleef opp däm Hoff von de Wajchta gaunz bat Jerusalem enjenomen wort.

Jeremia 39

Jerusalem woat enjenomen

(Jeremia 52,4-11)

1En de 10. Moonat von daut 9. Joa aus Zedekia Kjennich en Juda wia, kjeem de babelonischa Kjennich Nebukadnezar met siene Armee bat Jerusalem un loagad rom de Staut.

2Un aum 9. Dach von de 4. Moonat von daut 11. Joa daut Zedekia Kjennich wia, bruaken see en Jerusalem nenn.

3Aus see de Staut enjenomen hauden, trocken dän babelonischen Kjennich siene väaschte Mana en Jerusalem nenn, un muaken sikj doa tus bie daut Meddel Puat. Doa wieren Nergal Sarezer, Samgar Nebo, Sar Sechim, de väaschta Kaussenfiera, Nergal Sarezer, de bowaschta von de Rotjäwa, un aundre.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Aus Zedekia, de Kjennich von Juda, un siene Soldoten sagen waut doa wort, veleeten see de Staut enne Nacht derch däm Kjennich sien Goaden un derch daut Puat tweschen de twee Mieren, un muaken sikj opp dän Wajch nom Jordan Tol opptoo.

5Oba de chaldäische Soldoten juagen an hinjaraun un holden an en, opp de Stapen bie Jericho. See neemen am faust un brochten am no däm babelonischen Kjennich Nebukadnezar en de Staut Ribla em Launt Hamat. Un Nebukadnezar spruak daut Jerecht äwa am.

6Zedekia must daut tookjikjen, woo siene Säns ver am omjebrocht worden, un de väaschte von siene Armee worden uk en Ribla aufjeschauft.

7Un dan leet hee noch Zedekia siene Uagen utstäakjen, ea see am en een Spaunsel no Babel neemen.

8De Chaldäa brenden däm Kjennich sien Hus dol, un uk de Hiesa von de Lied en Jerusalem, un see bruaken de Stautsmia dol.

9Un Nebusaradan, de väaschta von de Wajchta, neem de Menschen, dee äwajebläwen wieren enne Staut, un dee waut aul no am äwajegonen wieren, aula no Babel.

10Waut von de oamste Menschen, soone waut nuscht hauden, jeef hee dan noch Wiengoades un Flekja, daut see en Juda bliewen kunnen.

11Nebukadnezar, de babelonischa Kjennich, haud aun Nebusaradan, dän väaschten von siene Wajchta, bestalt, daut hee sull Jeremia

12utsieekjen un am goot behaundlen. Hee sull am kjeen Schoden aundoonen, un sull am krakjt daut jäwen no waut hee fruach.

13Un soo kjeem daut, daut Nebusaradan, de väaschta von de Wajchta, Nebuschasban, de väaschta Kaussenfiera, Nergal Sarezer, de bowaschta von de Rotjäwa, un de aundre aunjestalde von däm babelonischen Kjennich

14am leeten von däm Hoff von de Wajchta holen. Un see leeten am bie Gedalja, Ahikam sien Sän un Schafan sien Grootsän, daut hee doa wonen kunn. Un soo bleef Jeremia bie daut Volkj.

15Un Jeremia haud eene Norecht vom Harn jekjräajen, aus hee noch opp dän Hoff von de Wajchta wia,

16daut hee sull no Ebed Melech, dee von Kusch kjeem, gonen un am sajen: Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Horch emol, ekj woa daut, waut ekj wäajen dise Staut jesajcht hab, loten romkomen, an toom schoden un nich toom gooden. Un du woascht doa sennen, un daut selfst seenen.

17Oba die woa ekj dän Dach raden, sajcht de Har. Ekj woa die nich loten en de Macht von dee komen, ver woone du Angst hast.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Ekj woa die raden un nich loten ombrinjen. Du woascht met dien Läwen doavon komen, soo aus een Schauz, dee em Kjrich veschoont blift, wiels du mie dien vetruen jeefst, sajcht de Har.

Jeremia 40

Jeremia blift en Juda

1Dit es de Norecht, dee Jeremia vom Harn kjrieech, aus Nebusaradan, de väaschta von de Wajchta, am en Rama funk. Jeremia wia uk faustjenomen un en een Spaunsel jehoolen un wajchjefieet, met dee waut en Jerusalem un Juda faustjenomen worden un no Babel jenomen sullen.

2De väaschta von de Wajchta leet Jeremia no sikj holen un säd to am: De Har, dee dien Gott es, leet em verut sajen, daut hee disen Schoden opp dise Staut brinjen wudd.

3Un nu haft hee daut loten soo utkomen aus hee säd. Dit es opp junt jekomen, wiels jie jäajen dämHarn jesindicht haben, un haben nich no daut jehorcht, waut hee säd.

4Un nu lot ekj die hia vondoag frie von daut Spaunsel, waut om diene Henj wia. Wan du west, dan kaust du met mie no Babel trakjen. Wan du kjemst, dan woa ekj fa die oppkomen. Wan du nich west met mie no Babel komen, dan lot ekj daut toch. Du kaust irjent wua en daut gaunze Launt bliewen, un doahan gonen, wua die daut jankat un jefelt.

5Wan du hia bie dit Volkj blifst, dan kaust du no Gedalja gonen, dän de babelonischa Kjennich äwa de Städa von Juda jesat haft, ooda krakjt doahan wua du west. Un de väaschta von de Wajchta jeef am waut Väarot, daut hee to äten haud, un leet am gonen.

6Un soo kjeem Jeremia no Mizpa no Gedalja, Ahikam sien Sän, un bleef bie am met daut Volkj, waut em Launt äwajebläwen wia.

De niea Leida steit en Jefoa

7Doa wieren noch waut Soldoten un äare Leidasch em Launt en Juda. Aus dee hieeden daut de babelonischa Kjennich haud Gedalja, Ahikam sien Sän, äwa daut Launt un de Enwona un de oame em Launt jesat, äwa aul dee, dee nich no Babel wajchjenomen wieren,

8kjeemen see no Mizpa no Gedalja. Doa wieren Jischmael, Netanja sien Sän, Johanan un Jonatan, Kareach siene Säns, Seraja, Tanhumet sien Sän, Efai von Netofa siene Säns, un Jaasanja von Maacha, un äare Mana.

9Un Gedalja, dee Ahikam sien Sän un Schafan sien Grootsän wia, vespruak an opp eenen Eit, daut see sikj nich enjsten brukten, wan see unja de Chaldäa läwen wudden. Hee säd, see sullen em Launt bliewen, un daut an daut wudd goot gonen, wan see deeden waut de babelonischa Kjennich velangd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Jie kjennen seenen, daut ekj hia en Mizpa bliew un woa met de Chaldäa äare aunjestalde räden, dee häa komen. Un jie kjennen Wiendruwen un Fiejen un Eelj arnten un en june Dinja hoolen, un jie kjennen en june Städa, woone jie enjenomen haben, bliewen.

11Dan hieeden de Menschen von Juda, waut no Moab, Amon un Edom un aule aundre Lenda jetrocken wieren, daut de Kjennich von Babel eenje Menschen en Juda äwajeloten haud, un daut Gedalja, Ahikam sien Sän, un Schafan sien Grootsän, äwa dee aunjestalt wia.

12Un dan kjeemen dee von aul de Städa wua see vestreit wieren, trigj no Juda un no Gedalja en Mizpa. Un see kjrieejen eene goode Arnt von Wiendruwen un Frucht von de Beem.

13Dan om een stoot, kjeemen Johanan, Kareach sien Sän, un de aundre, waut Leidasch enne Armee oppem Launt jewast wieren, no Gedalja en Mizpa,

14un säden to am: Weetst du uk, daut Baalis, de Amonita Kjennich haft Jischmael, Netanja sien Sän, berät daut hee die ombrinjen saul? Oba Gedalja, Ahikam sien Sän, jleewd an daut nich.

15Dan jinkj Johanan, Kareach sien Sän, em stellen no Gedalja en Mizpa, un säd hee wull Jischmael, Netanja sien Sän, aufschaufen, soo daut kjeena daut enwort. Hee wull nich haben daut Gedalja omkomen sull, un aul dee waut met am em Launt wieren vestreit worden, un de Menschen von Juda waut noch äwajebläwen wieren, omkjeemen.

16Oba Gedalja, Ahikam sien Sän, leet Johanan daut nich. Hee säd, daut wia nich soo waut Johanan von Jischmael säd.

Jeremia 41

De Lied sent sea orruich

1Jischmael, dee Netanja sien Sän un Elischama sien Grootsän wia, wia eena von däm Kjennich siene aunjestalde, un hee wia em Frintschoft met de Kjennichs Famielje. Hee kjeem emol met tieen Mana no Mizpa, un see saden sikj han to eene Moltiet met Gedalja, Ahikam sien Sän. Dit wia en de säwende Moonat.

2Un aus see doa toop wieren, neemen Jischmael un siene tieen Mana äare Schwieed un schluagen Gedalja doot, wan hee uk von dän babelonischen Kjennich äwa daut Launt jesat wia.

3Un see brochten uk aul de Menschen von Juda om, dee doa en Mizpa met Gedalja wieren, un uk de chaldäische Soldoten, dee doa aunjestalt wieren.

4Dän Dach no däm daut Gedalja omjebrocht wort, un de Norecht sikj noch nich runtjerät haud,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5wieren doa 80 Mana waut von Sichem un Silo un Samaria kjeemen, un oppem Wajch no Jerusalem wieren. Dee hauden sikj, wiels an daut äwa äare Sinden Leet wia, een jiedra sienen Boat aufjeschoaren, siene Kjleeda veräten, un sikj de Hut wund jeräten, un wullen biem Tempel Speisopfa un Ruakopfa brinjen.

6Un Jischmael, Netanja sien Sän, jinkj an von Mizpa entjäajen un hield. Un aus hee de 80 Mana troff, säd hee an see sullen enne Staut nenn, no Gedalja, Ahikam sien Sän, komen.

7Aus dee dan bat medden enne Staut wieren, brochten Jischmael un siene Mana dee 80 uk om. Un see schmeeten de Doodes aula en eene Zista.

8Oba 10 von de 80 säden to Jischmael, hee sull an nich ombrinjen, wiels see kunnen am eenen Väarot von Weit un Joascht un Eelj un Honnich buta de Staut wiesen. Un soo leet hee dee 10 von de 80 aum Läwen.

9Un aul de Doodes, von dän Faul äwa Gedalja un uk äwa de 70, schmeet Jischmael en de Zista, woone de Kjennich Asa haud en sienen Kjrich jäajen Bascha, dän Kjennich von Israel, moaken loten.

10Nebusaradan, de väaschta von de Wajchta, haud veschiedne Menschen, un uk däm Kjennich siene Dajchta en Mizpa unja Gedalja siene Oppsecht jeloten. Dise neem Jischmael nu aula faust, un muak sikj met dee toop oppem Wajch no de Amonita.

11Aus Johanan, Kareach sien Sän, un de aunjestalde enne Armee, dee met am wieren, hieeden, waut fa schlajchte Dinja Jischmael jedonen haud,

12muaken see sikj met äare Mana toop oppem Wajch, daut see met Jischmael eenen Kaumf fieren wullen. Un see troffen dee bie daut groote Wota bie Gibeon.

13Aus daut Volkj, daut met Jischmael wia, Johanan, Kareach sien Sän, un aul de aunjestalde von de Armee sagen, un uk de Mana, dee met an wieren sagen, freiden see sikj.

14Un aul de Menschen, dee Jischmael von Mizpa wajchjefieet haud, jinjen äwa no Johanan.

15Oba Jischmael un acht von siene Mana kjeemen Johanan wajch un muaken sikj oppe Flucht no de Amonita.

16Un Johanan un de aunjestalde von de Armee, dee met am wieren, äwaneemen de Soldoten, Frues, Kjinja, un Rejierungsmana, waut äwajebläwen wieren, von daut Volkj woont Jischmael von Mizpa wajchjefieet haud, aus hee Gedalja omjebrocht haud.

17Un see muaken sikj oppem Wajch un kjeemen no Kimham siene Wirtschoft, un wullen wieda no Ägipten gonen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

18wäajen de Chaldäa. See wieren sikj aula nich secha, wiels Jischmael, Netanja sien Sän, haud däm babelonischen Kjennich sienen aunjestalden Leida, Gedalja, Ahikam sien Sän, omjebrocht.

Jeremia 42

Daut Volkj frajcht no Gott sienen Rot

1Dan kjeemen aul de aunjestalde von de Armee, met Johanan, Kareach sienen Sän, un Asarja, Hoschaja sienen Sän, un daut gaunze Volkj

2no Jeremia un säden: Horch emol no waut wie haben wellen. Froag däm Harn, dee dien Gott es, wäajen aul dee, dee äwajebläwen sent. Du kaust je seenen, doa sent mau weinich von aul dee äwajebläwen.

3Froag däm Harn, dee dien Gott es, auf hee die woat weetenloten, wua wie sellen hantrakjen, un waut wie doonen sellen.

4Un Jeremia, de Profeet, säd an: Daut freit mie, daut jie dit froagen. Ekj woa däm Harn, dee jun Gott es, daut froagen waut jie weeten wellen. Un ekj woa junt aules sajen, waut de Har mie weeten lat, un woa nuscht von junt trigjhoolen.

5Un see säden to Jeremia: Mucht deHar, een Zeij sennen opp woonen eena sikj veloten kaun, un dee bie de Woarheit blift, un jäajen ons zeijen, wan wie nich aules soo doonen aus de Har, dee dien Gott es, ons derch die sajen woat.

6Krakjt eendoont auf wie eene goode ooda eene schlajchte Norecht kjrieen von dämHarn, dee ons Gott es un no wäm wie die schekjen, wie wellen ons doano rechten. Ons saul daut derch onsen Jehuarsom jäajen dän Harn, dee ons Gott es, goot gonen.

7Daut dieed dan tieen Doag bat Jeremia eene Norecht vom Harnkjrieech.

8Un don roopt hee Johanan, Kareach sien Sän, un aul de aunjestalde von de Armee, waut met am wieren, un daut gaunze Volkj toop.

9Un Jeremia säd: De Har, dee Israel äa Gott es, un no däm jie mie schekjten met june Froag, dee sajcht:

10Wan jie woaren en dit Launt bliewen, dan woa ekj junt oppbuen un nich dolrieten, un ekj woa junt enwartlen un nich utrieten, wiels mie es daut too groff, daut ekj soon Schoden opp junt jebrocht hab.

11Habt nich angst fa dän babelonischen Kjennich, ver dän jie junt nu enjsten, sajcht de Har. Habt nich angst fa am, wiels ekj woa met junt sennen un woa junt halpen un junt von siene Macht raden.

12Ekj woa Metleet met junt haben, soo daut hee junt woat jenstich sennen, un junt wada woat loten june Flekja haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Jie oba, kunnen junt eenich woaren, daut jie nich en dit Launt bleewen. Jie kunnen onjehuarsom sennen to daut waut deHar, dee jun Gott es, sajcht.

14Jie kunnen sajen: “Wie wellen no Ägipten trakjen, daut wie nich mea Kjrich seenen un nich mea daut blosen von de Trompeet hieren brucken, un nich mea no Broot hungren. Wie wellen dort wonen.”

15Horcht no waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, to dee sajcht, dee en Juda jebläwen sent: Wan jie jun Ziel opp Ägipten saten woaren, un woaren doahan trakjen un doa wonen,

16dan woat junt en Ägipten daut Schwieet trafen, fa woont jie angst haben. Un de Hungaschnoot, om woone jie beduat sent, woat uk en Ägipten met junt gonen, un jie woaren doa stoawen.

17Aule Menschen dee äa Ziel opp Ägipten saten un doahan trakjen un doa wonen woaren, dee woaren von daut Schwieet, de Hungaschnoot un Krankheit omkomen. Doa woat kjeena äwabliewen von dän Schoden, dän ekj äwa an brinjen woa.

18Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Krakjt soo aus ekj mien Oaja un miene Veläajenheit äwa Jerusalem oppflaumen leet, krakjt soo woat dee uk äwa junt flaumen, wan jie no Ägipten trakjen. De Lied woat daut schudren, wäajen dän Fluch dee junt trafen woat, un see woaren junt vespotten un veachten. Un jie woaren dise Städ nich mea to seenen kjrieen.

19Dit es waut de Harsajcht to dee, dee en Juda äwajebläwen sent: Got nich no Ägipten. Hoolt daut em Denkj, daut ekj junt vondoag jewoarnt hab,

20wiels jie haben jun Läwen opp Spell jesat, doamet daut jie mie nom Harn, dee jun Gott es, jeschekjt haben un jesajcht haben, ekj sull däm Harn, dee ons Gott es, fa junt froagen, un junt daut aula sajen. Un jie vespruaken, daut jie aules doonen wudden, waut de Har, dee ons Gott es, mie weeten leet.

21Ekj hab junt daut vondoag jesajcht, oba jie wellen nich daut doonen waut de Har, dee jun Gott es, velangt.

22Nu lot junt daut jesajcht sennen, daut opp dee Städ, wua jie hantrakjen un wonen wellen, woa jie derch daut Schwieet un Hungaschnoot un Krankheit stoawen.

Jeremia 43

Däm Profeet sien Wuat woat wada veacht

1Aus Jeremia derch wia un daut gaunze Volkj aules jesajcht haud waut de Har, dee äa Gott wia, am jesajcht haud,

2kjeemen Asarja, Hoschaja sien Sän, un Johanan, Kareach sien Sän, un aule Leidasch no Jeremia un säden: Du sajchst ons nich de Woarheit. De Har, dee ons Gott es, haft die nich no ons jeschekjt un bestalt, daut wie nich no Ägipten gonen sellen un doa wonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Baruch, Nerija sien Sän, haft die jäajen ons jehizt, soo daut wie woaren en de Chaldäa äare Macht jejäft woaren. Un dan woaren see ons ombrinjen ooda no Babel veschlapen.

4Un soo kjeem daut, daut Johanan, Kareach sien Sän, un aul de aunjestalde enne Armee, un uk daut gaunze Volkj sikj nich no daut rechten deeden, waut de Har jesajcht haud, un see bleewen nich en Juda.

5Johanan un de aunjestalde von de Armee neemen dee, dee äwajebläwen wieren von Juda, un dee waut von de Lenda rom Juda trigjekomen wieren un en Juda wonen wullen.

6See neemen de Mana, Frues un Kjinja, de Dajchta vom Kjennich un de äwaje woone Nebusaradan, de väaschta von de Wajchta bie Gedalja jeloten haud, un uk Jeremia däm Profeet, un Baruch, Nerija sien Sän.

7See jehorchten daut nich waut de Har jesajcht haud, un trocken no Ägipten no de Staut Tachpanhes.

8Un en Tachpanhes kjrieech Jeremia dise Norecht vom Harn.

9Nemm waut groote Steena un grow dee en de Ieed en, wan see ver däm Kjennich sien Rejierungs Jebied dän Stich moaken. Un doo daut soo, daut de Menschen von Juda daut seenen.

10Un saj fuaz to an: Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Horcht emol häa, ekj woa Nebukadnezar, dee fa mie schauft, komen loten, un sienen Troon, un daut Dak äwa sien Troon, äwa dise Steena saten, dee ekj hia enjegroft hab.

11Dee woat komen un Ägipten ennämen un däm wäm de Schoden traft, woat schmachten, dee waut faustjenomen woat woaren, woat faust bliewen, un dee waut daut Schwieet traft, woaren ligjen bliewen.

12Un hee woat dän Tempel fa de Ägipta äaren Aufgott dolbrennen un de Jetta wajchfieren. Un hee woat daut Launt utbeizen aus een Hoad de Lies ut sien Rock beizt, un en Fräd un Erfolch wieda gonen.

13Hee woat de Steenmols bie Bet Schemesch en Ägipten en Stekja bräakjen, un dän Jetta Tempel en Ägipten dolbrennen.

Jeremia 44

Gott woarnt wada derch däm Profeet

1Un Jeremia kjrieech eene Norecht fa de Menschen von Juda en Ägipten, dee waut en Migdol, Tachpanhes un Memfis wonden un uk fa dee en de Jäajent von Patros:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Jie haben jeseenen waut von Schoden ekj äwa Jerusalem un aul de Städa en Juda hab komen loten. Dee sent vondoagschen Dach gaunz vedorwen un kjeena wont doa nu.

3Un daut es wäajen daut beese waut see deeden un doamet mien Oaja reizten. See muaken Opfa toom aundre Jetta aunbäden, soone aus see un äare Elren nich ea jekjant hauden.

4Un ekj schekjt emma wada Profeeten, soone waut mie deenden, daut see an säden, daut see nich soone oppscheiselje Dinja doonen sullen, dee mie soo jäajenaun sent.

5Oba dee horchten doa nich no un pausten nich opp, daut see met äare beese Opfa fa aundre Jetta opphieeden.

6Doawäajen rand mien Oaja un miene Veläajenheit äwa un brend de Städa en Juda un de Gaussen en Jerusalem dol. Un vondoag ligjen dise Städa vedorwen un ladich.

7Un doawäajen sajcht de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es: Wuarom brinj jie disen grooten Schoden äwa junt, daut Mana un Frues, un Kjinja un Bäbes ut Juda utjerot woaren, bat kjeena äwablift?

8Wuarom reiz jie mien Oaja, nu daut jie no Ägipten jetrocken sent un doa wonen, doamet daut jie daut aunbäden, waut jie selfst jemoakt haben, un Opfa moaken fa aundre Jetta? Doa woa jie utjerot un vespott woaren un enne gaunze Welt een Biespel sennen, fa woo schlajcht junt daut jinkj.

9Hab jie aul vejäten waut vonne Sinden june Elren, un waut vonne Sinden de Kjennichs von Juda un äare Frues deeden, un dan uk noch june Sinden un de Sinden von june Frues, dee jie aulawäajen en Juda un oppe Gaussen en Jerusalem uteewden?

10Bat oppem vondoagschen Dach noch, haben dee sikj nich jedeemooticht un wiesen kjeene Ieaforcht, un bliewen em Onjehuarsom jäajen miene Jesazen un Ordnungen, woone ekj junt un june Vodasch jejäft hab.

11De Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht, ekj woa mie gaunz secha jäajen junt saten un Schoden opp junt brinjen un een Enj moaken von Juda.

12Dee waut noch en Juda äwajebläwen wieren, un nu no Ägipten trakjen, daut see doa wonen wellen, woaren aula doa äa Enj finjen. Dee woaren sikj doa en Ägipten enne Grunt ranen, un woaren doa von daut Schwieet un von Hunga stoawen, beides de aunjeseene un de jeweenelje Menschen. De Lied woat daut schudren wäajen dän Fluch, dee junt trafen woat, un see woaren junt vespotten un veachten.

13Dee waut no Ägipten trakjen, woa ekj krakjt soo met Kjrich un Hunga un Krankheiten ploagen, aus ekj dee deed, waut en Jerusalem wieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

14Von dee waut en Juda äwajebläwen wieren un hia no Ägipten jetrocken sent, daut see hia wonen, woat kjeena wajchkomen ooda trigj no Juda komen, wua jie wonen muchten. Dee woaren nich trigj gonen, buta jrod han un wada eena.

15Dan säden aul de Mana, dee goot wisten daut äare Frues fa aundre Jetta Opfa brochten, un aul de Frues waut doa wieren, un doa wieren väle, un daut gaunze Volkj daut en Ägipten un en Patros wonden,

16daut see wudden nich daut doonen, waut Jeremia säd, daut de Harvon an velangd.

17Wie wellen wieda de Himmels Kjennijin aunbäden un Drinkjopfa fa ar moaken, säden see, soo aus wie ons väajenomen haben, un soo aus nich bloos wie, oba onse Vodasch, onse Kjennichs un Volkjsleida en de Städa en Juda un oppe Gaussen en Jerusalem deeden. Aus wie daut deeden, haud wie goot to äten, ons jinkj daut scheen, un ons wort nuscht schlajchtet.

18Oba von don aus wie opphieeden de Himmels Kjennijin Opfa un Drinkjopfa to moaken, sent wie aun aules kort jewast, un sent vom Schwieet un Hunga jestorwen.

19Un de Frues säden: Aus wie de Himmels Kjennijin aunbäden deeden un Drinkjopfa brochten, un uk de Brootkjes muaken met äa Jeschekj, wisten onse Mana doa goot om.

20Un dan säd Jeremia to de Mana un Frues un aul daut Volkj waut de Auntwuat jejäft hauden:

21Un jleew jie daut de Har nich goot om wist, daut jie un june Vodasch un de Kjennichs un Volkjsleida un daut gaunze Volkj em Launt de Opfa muaken en de Städa en Juda un opp de Gaussen en Jerusalem? Jleew jie, am wia daut krakjt eendoont?

22Aus de Har junen Onjehuarsom un de oppscheiselje Dinja, dee jie deeden, nich mea lieden kunn, wort jun Launt soo vedorwen aus daut vondoag es, un doa kjeena mea wont, soo daut Lied sikj tieren äwa dän Fluch, dee opp junt jekomen es.

23Jie horchten nich no waut de Har säd, un muaken Opfa fa aundre Jetta, waut doch orrajcht es ver däm Harn. Jie deeden nich waut siene Jesazen un Ordnungen un Woarnungen velangden, un doawäajen es dis Schoden, dän jie vondoag haben, opp junt jekomen.

24Un aus hee to daut gaunze Volkj räd, räd Jeremia uk to de Frues un säd: Jie, dee jie von Juda jekomen sent un nu en Ägipten wonen, horcht no waut de Har sajcht:

25Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Jie un june Frues haben met june Henj jedonen, waut jie met june Wieed säden. Jie säden: “Wie wellen ons Vespräakjen to de Himmels Kjennijin hoolen, un Ruakopfa un

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Drinkjopfa fa ar moaken.” Na jo. Wan daut soo steit, dan hoolt jun Vespräakjen un moakt de Opfa.

26Oba horcht uk no waut de Harvesproaken haft. Ekj vespräakj opp mienen grooten Nomen, daut von aul de Menschen von Juda, dee en Ägipten wonen, woat kjeena mea sajen: “Soo secha aus Gott de Har läft”, wan hee een Vespräakjen moakt.

27Ekj woa äwa an oppaussen, daut see eenen Schoden kjrieen un nich waut goodet, soo daut de Menschen von Juda, dee en Ägipten sent, vom Schwieet un von Hunga woaren, bat daut gaunz ut met an es.omkomen

28Dee waut nich en Ägipten omkomen un trigj no Juda komen woaren, woaren gaunz weinje sennen. Un dee, dee äwabliewen von de Menschen von Juda, waut no Ägipten jinjen, woat daut gaunz kloa sennen wäm siene Wieed de Woarheit wieren, miene ooda äare.

29Un ekj jäw junt dit Tieekjen, sajcht de Har, daut ekj junt en dit Launt woa ombrinjen. Wan jie daut seenen, dan lot junt daut kloa sennen, daut de Schoden, dän ekj junt jedreift hab, komen woat.

30DeHar sajcht: Horcht emol, ekj woa dän ägiptischen Kjennich, Hofra, en sienen Fient siene Henj jäwen, krakjt soo aus ekj dän judschen Kjennich Zedekia en sienen Fient siene Macht jeef. De ägiptischa Kjennich woat sien Läwen velieren, krakjt soo aus Zedekia sien Läwen ver däm babelonischen Kjennich Nebukadnezar velua.

Jeremia 45

Troost fa Baruch

1En daut vieede Joa aus Jojakim, Josia sien Sän, Kjennich en Juda wia, un Baruch dolschreef waut Jeremia am väasäd, velua Baruch sienen Moot. Un Jeremia säd am:

2De Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, haft waut to die to sajen, Baruch.

3Du weetst nich woo daut wieda gonen saul. Du meest de Har lat die uk noch dän Moot veschorren. Du bemieechst die bat opp daut latste, un finjst kjeenen Fräd.

4Dit es waut de Har to die sajcht: Horch emol, daut waut ekj jebut hab, riet ekj dol; un waut ekj jeplaunt hab, riet ekj ut. Soo doo ekj daut met daut Launt.

5Un jleefst du, die woat waut grootet tookomen? Daut brukst du nich jleewen. Kjikj doch waut fa eenen Schoden ekj opp aule Menschen brinj. Oba de Har sajcht: Eendoont wua du hanjeist, du woascht met dien Läwen doavon komen, soo aus een Schauz, dee em Kjrich veschoont blift.

Jeremia 46

Gott sien Wuat äwa Ägipten

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

[1]Dit sent de Norechten, dee Jeremia vom Harn kjrieech, äwa veschiedne Lenda.

[2]Dit es waut hee äwa Ägipten säd en daut vieede Joa daut Jojakim, Josia sien Sän, Kjennich en Juda wia, aus de ägiptischa Kjennich Necho siene Armee bat Karkemisch aum Eufrat Riefa kjeem, un de babelonischa Kjennich Nebukadnezar am doa schluach.

[3]Brinjt daut runde un uk daut lange Schilt. Wie gonen em Kjrich.

[4]Spaunt de Pieed aun, un lot de Ritta oppsetten. Sat june Soldotenheed opp un stot opp junen Plauz. Schoapt june Spiessen, un trakjt june Soldoten Kjleeda aun.

[5]Wuarom see ekj junt beschromt? Wuarom go jie äwaroasch? De stoakje Soldoten spooden sikj trigj, un ranen ut Angst. Kjeena kjikjt sikj om; een jiedra es veschrocken, sajcht de Har.

[6]Dee waut fekjs sent, kjennen nich flichten, un dee waut stoakj sent, kjennen nich wajch komen. Em Nuaden biem Eufrat stolpaden see un follen han.

[7]Wäa wia daut, dee doa oppstieech aus een rietenda Riefa, dee äwa daut Launt rand aus de Niel, wan dee äwaschwamt?

[8]Ägipten stieech rut aus de Niel, aus een Riefa dee äwarant; un see säden, see wudden daut Launt bedakjen un Städa un äare Menschen venichten.

[9]Lot de Pieed veropp gonen un de Woages sea rätren; lot de stoakje Soldoten von Kusch un von Putt met äa Schilt aunjriepen, un dee von Lud met äare Boages.

[10]Oba dee Dach jehieet Gott däm Harn, dee aules rejieet. Aun disen Dach woat hee siene Fiend trigjtolen un sikj aun dee rajchen. Daut Schwieet woat sikj voll fräten, un sikj voll von jane äa Bloot supen. Gott de Har, dee aules rejieet, moakt em Nuaden een Schlachtopfa aum Eufrat Riefa.

[11]Du scheenet Ägipten, go no Gilead un hol die doa Saulw. Oba aul daut enschmäaren es vejäfs, wiels du woascht nich bäta woaren.

[12]De Lenda haben jehieet von diene Schaund; aula haben see jehieet, woo du hielst. Een Soldot stolpat äwa dän aundren, un beid faulen tojlikj dol.

[13]Un dit es de Norecht woone Jeremia vom Harn kjrieech, aus de babelonischa Kjennich Nebukadnezar aunkjeem, daut hee Ägipten wull ennämen.

[14]Sajcht en ägiptische Städa, en Migdol, Tachpanhes un Memfis: moakt junt reed un stalt junt han; runtom junt haft daut Schwieet jeschloagen.

[15]Woo kjemt daut, daut de stoakje follen un nich Jäajenstaunt hilden? Daut es, wäajen de Har dee schluach.

[16]Jun Häa vestaupt sikj un foll; eena reet dän aundren dol. See säden: Well wie trigj no onse Menschen, no daut Launt von wua wie kjeemen; dis Kjrich es too groff.

[17]Nant dän ägiptischen Kjennich, “Grootfrät haft vepaust”.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Soo secha aus ekj läw, sajcht de Kjennich, dee de Har es, dee aules rejieet, soo kloa aus Tabor enne Boaj un Karmel aum Mäa es, woat eena bat junt komen.

19Pak diene Schimmidaun, du scheena Ägipta; wiels Memfis woat vedorwen woaren, un vebrent, bat kjeena doa wont.

20Ägipten es een schmocket Hoklinkj, un vom Nuaden kjemt eene Stäakjflieej.

21June aunjenomne Soldoten, wieren aus jemaste Kjalwa; oba dee dreiden sikj om un randen aulatoop wajch. See kunnen daut nich hoolen. De Dach wua see faulen es jekomen; de Tiet toom veräakjnen es doa.

22See trakjen sikj trigj aus eene zischende Schlang, un de Fient schrät met Jewault. Dee kjemt, soo aus Holthakasch met Akjsen em Woolt nenschräden,

23un haken äaren Woolt dol, dee nich to mäten jeit, sajcht de Har. See sent mea aus de Graushoppa, dee nich to talen sent.

24Daut scheene Ägipten mott sikj schämen, see sent von daut Volkj em Nuaden jeschloagen.

25De Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: Horcht emol, ekj woa dän Aufgott Amon en de Staut No un dän ägiptischen Kjennich bestrofen, äa Launt, äare Jetta un äare Kjennichs. Dit woat opp aul dee komen, waut sikj opp dän ägiptischen Kjennich veloten.

26Ekj woa an en de Macht von dee jäwen, dee an nom Läwen stonen, un en de Macht von dän babelonischen Kjennich Nebukadnezar un siene aunjestalde Mana. Oba no daut, saul daut Launt wada bewont sennen, soo aus ieescht emma, sajcht de Har.

Troost fa Israel

27Oba du, Jakob, dee du mie deenst, hab nich angst, un Israel, jräm die nich. Ekj woa die ut de framde Lenda halpen, un diene Nokomen ut de Jefangenschoft, soo daut Jakob woat trigjkomen, un ruich un sonda Sorj sennen, un von kjeenem en Jefoa stonen.

28Jakob, dee du mie deenst, hab nich angst, sajcht de Har. Ekj sie met die un woa een Enj moaken von aul dee Lenda wua ekj junt vestreit hab; oba met die woa ekj nich een Enj moaken. Jie woaren nich onen Strof bliewen; ekj woa junt mau jäwen, waut jie vedeent haben.

Jeremia 47

Gott sien Wuat äwa de Filista

1Dit es de Norecht vom Harn, dee Jeremia äwa de Filista kjrieech, ea de ägiptischa Kjennich Gaza schluach.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Dit es waut de Har sajcht: Em Nuaden sticht daut Wota, un woat een stoakja Stroom; daut woat daut Launt bedakjen un aules waut doabennen es. De Städa un aul äare Menschen woaren schrieen un truaren.

3Wan see de Heefta von de Pieed hieren, un daut rätren von de Kjrichswoages un klaupren von äare Räda, woaren Elren sikj nich omkjikjen, wua äare Kjinja bliewen; soo machtloos schient an daut.

4De Dach kjemt, wan de Fient äwa aule Filista omhää jeit, wan de latste Help fa Tierus un Sidon wajchjenomen woat. De Har woat de Filista enne Grunt brinjen, met dee toop, waut en Kaftor biem Mää jebläwen sent.

5En Gaza woaren see truaren, un en Aschkelon woat daut stell woaren; un dee waut em Tol jebläwen sent, woo lang woaren dee sikj beschuljen un vewippen?

6(Jie sajen aul:) Woo lang woat daut noch sennen bat däm Harn sien Schwieet stell woat? Mucht daut doch stelhoolen un en siene Scheed gonen; mucht daut doch ruich un stell woaren.

7(Un de Profeet sajcht:) Woo kaun daut stell sennen, wan de Har daut bestalt haft; wan daut jäajen Aschkelon un daut Launt aum Mää jeschekjt es?

Jeremia 48

Gott sien Wuat äwa Moab

1Dit es waut de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, äwa Moab säd: Woo saul daut met de Staut Nebo, soo gaunz venicht aus dee es? Kirjatajim es beschämt un jeschloagen, un soogoa de Schutzstäd es doljeräten.

2Moab doaf sikj nuscht mea meenen. En Heschbon haben see dän Plon jefot Moab entonämen, un jesajcht: Komt, well wie een Enj met daut Launt moaken. Un de Staut Madmen saul uk venicht; daut Schwieet saul dee vejoagen.

3Hia jie, woo see en Horonajim sajen, daut aules jewaultmässich vedorwen es.

4Met Moab es daut ut! Horcht woo de Kjinja roaren,

5dee doa nopp no Luhit flichten. Un rauf bat Horonajim es to hieren, woo schlajcht an daut jeit,

6Nu schwind, wan dien Läwen waut wieet es! Schlapt junt derch, soo aus een Struck enne Wiltnis.

7Wiels du die opp diene Macht un dienen Väarot veloten hast, woascht du tofaul komen. Kemosch woat faustjenomen woaren un met Priesta un Leida toop wajchjefieet.

8De Fient woat jieda Staut besieekjen; kjeene Staut woat veschoont bliewen. Daut Tol woat vedorwen woaren, un daut Huachlaunt woat vefrenst woaren, soo sajcht de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Jäft Moab Flichten, hee woat haustich wajch motten; siene Städa woaren ladich un onbewont ligjen bliewen.

10Lot een Fluch opp dee komen waut däm Harn siene Oabeit schladonzich doonen; un lot een Fluch opp däm komen, dee sien Schwieet trigj helt von Bloot vejeeten.

11Von jee häa es Moab onvestieet jewast, aus de Wien opp sien Grummel. Dee es nich han un trigj jegoten worden, un es noch nienich veschlapt worden. Doawäajen es sien Jeschmak jebläwen, un dee rikjt emma scheen.

12Oba nu, sajcht de Har, kjemt dee Tiet, daut hee woat Mana schekjen, waut de Jefässa äwaducken un utjeeten woaren un de Krucken tweibräakjen woaren.

13Un Moab woat sikj met Kemosch schämen motten, soo aus de Israeliten sikj met Betel schämen motten. See hauden sikj sest doaropp veloten.

14Woo kjenn jie sajen, Wie sent stoakje Soldoten, un goode Mana em Kjrich.

15Moab es vedorwen un de Städa sent nenjebroaken. Äare baste junge Mana woaren omjebrocht woaren, sajcht de Kjennich, dee Har heet, un aules rejieet.

16Moab sien Enj woat boolt komen, un sien vedoawen es nich wiet auf.

17Lot aule Nobasch met am truaren. Lot aule, dee am kjanen, sikj tieren, daut siene groote Macht jebroaken es, un siene Pracht wajch es.

18Dee, dee jie en daut scheene Dibon wonen, stiet rauf von june Pracht un sat junt oppe drieeje Ieed. De Fient, dee Moab jeschloagen haft, woat nopp komen no die, un diene stoakje Mieren dolbräakjen.

19Dee, dee jie en Aroer wonen, stot biem Wajch un kjikjt. Froacht dee, dee ranen, un dee, dee utkleiwen, waut doa jeworden es.

20Un see woaren sajen, daut Moab ladich steit un gaunz vedorwen es. Hielt un schriet; sajcht biem Arnon, daut Moab venicht es.

21Daut Jerecht es äwa de Städa oppem Huachlaunt jekomen, äwa Holon, Jahaz, Mefaat,

22Dibon, Nebo, Bet Diblatajim,

23Kirjatajim, Bet Gamul, Bet Meon,

24Kerijot un Bozra un äwa aule Städa en Moab, wiet un breet.

25Moab sien Huarn es aufjeschloagen un sien Oarm es jebroaken, sajcht de Har.

26Moak Moab sikj bedrinkjen, wiels hee haft sikj jäajen däm Harnjestalt. Lot am sikj bräakjen un lot am kolkjen; lot am uk toom Spott jebrukt woaren.

27Haft hee nich sienen Spott äwa Israel jehaut? Wia Israel unja jeweenelje Reibasch jefollen? Jiedatsmol wan du von Israel rädsd, deetst du met däm Kopp schedren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Velot june Städa un wont enne Boaj, jie Lied von Moab; läft soo aus Duwen, dee äare Nasta väarenaun enne Heelen moaken.

29De Lied haben emma von Moab jehieet, daut dee stolt un huachnäsich un prauzich un onveschämt sent.

30Oba de Har sajcht von an: Ekj weet goot woo äwamootich dee sent; waut see sajen un waut see doonen helt aula nuscht en.

31Doawäajen hiel ekj äwa Moab un roa äwa daut gaunze Moab; ekj trua äwa de Lied von Kir Heres.

32Ekj hiel äwa de Wienrank en Sibma, noch dolla aus äwa Jaser. Diene Asta rieekjten äwa daut Mäa, un soo wiet aus Jaser, oba nu haft de Fient diene Fiejen un diene Wiendruwen vedorwen.

33Enne Goades es de Freid wajch jenomen, oppe Stapen en Moab es kjeen scheengonen; vom Wien moaken es een Enj jekomen, kjeena schricht fa Freid bie de Wiendruwenpras; nu es äa roopen nich fa scheen gonen.

34En Heschbon woat jeschräajen, un en Elale un Jahaz un Zoar, en Horonajim un bat Eglat Schelischija. Soogoa de Nimrim Wessajäajent woat vewoaloost woaren un stoawen.

35De Har sajcht: Ekj woa een Enj met de Menschen en Moab moaken, dee opp de huage Opfastäden opfren, un dän Weiruak fa de Jetta brennen.

36Mien Hoat truat äwa Moab, aus daut Spell von eene Fleet; soo aus eene Fleet hielt un piept, hielt mien Hoat fa de Lied en Kir Heres. Aules waut see jesaumelt haben, es to nuscht jekomen.

37Een jiedra schäat sien Kopp kol, un schnitt sien Boat gaunz auf; aun de Henj haben see sikj wund jeräten, un aun de Lenjen droagen see Sakkjleeda.

38Opp aule Däakja un Gaussen woat en Moab jehielt. Ekj hab Moab tweijeschloagen, aus eena eene Kruck tweischleit, woone aul kjeena haben well, sajcht de Har.

39Woo schlemm dee oba veschloagen es! un woo sea schrieen dee doch! See schämen sikj soo sea, daut see eenem dän Rigjen dreien. Nu woat Moab vespott, un de Velkja schudat daut, waut an jeworden es.

40Dit es waut de Har sajcht: Kjikj emol woo jana siene Flichten utspreet, un aus een Odla opp Moab felt.

41Kerijot woat faustjenomen woaren, un de Schutzstäda woaren enjenomen woaren. Daut Hoat von de stoakje Soldoten woat dän Dach en Moab soo sennen, aus daut Hoat von eene Fru en Weedoag.

42Moab woat utjerot woaren, un nich mea een Volkj sennen, wiels hee sikj jäajen däm Harn oppjestalt haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

43Een Schrakjen, eene Schlucht un eene Schlenj, sellen oppe Moabita komen, sajcht de Har.

44Dee waut ut Angst wajchrant, woat enne Schlucht faulen, un dee wäa ut de Schlucht kjript, woat enne Schlenj faust komen. Daut es woo Moab daut gonen woat, wan ekj äare Strof uteew, sajcht de Har.

45Gaunz ut de Pust komen Flichtlinja no Heschbon un sieekjen no Schutz; doa rejieed de Kjennich Sihon. Oba de Staut es vebrent, un de Kjennich es en Flaumen vebrent en sien Hus; daut Volkj, daut emol soo prauzich wia, es von unjen bat bowen vedorwen.

46Woo saul daut noch met die, Moab? Daut Volkj, woont dän Kemosch aunbäd, es to nuscht jeworden; aul diene Säns un Dajchta sent jenomen un wajchjefieet worden.

47Doch wan de Tiet ieescht kjemt, woa ekj Moab daut wada loten bäta gonen, sajcht de Har. Daut es dan aules, äwa de Strof fa Moab.

Jeremia 49

Gott sien Wuat äwa die Amonita

1Dit es waut hee äwa de Amonita säd: Dit es waut de Har sajcht: Sent doa en Israel kjeene Säns? Es doa kjeena, waut daut Launt oawen kaun? Ooda wuarom läft Milkom en Gad, un siene Lied en de Städa en dee Jäajent?

2Doa woat onbedinjt noch eene Tiet komen, wan ekj daut Kjrichsjeschrech woa hieren loten, äwa Raba, de amonitische Staut. Dee woat dan een Schunt Klompen sennen, un de Städa doarom gaunz vebrent woaren. Oba Israel woat sien Launt besiedlen, sajcht de Har.

3Hielt en Heschbon, wäajen Ai es vestieet; lot de Frues en Raba truaren, un aula Sakkjleeda droagen. Hielt un rant han un häa; vewipt junt, daut jie Wund woaren. Milkom woat faustjenomen woaren un met Priesta un Leidasch toop wajchjefieet woaren.

4Wuarom meest du die soo väl, met dien fruchtboaret Tol? Du velatst die opp dien Hab un Goot, un jleefst kjeena woat die aunjriepen.

5Gott de Har, dee aules rejieet, sajcht: Ekj woa die von aule Sieden veschrakjen von aul dee runtom die; du woascht en aule Rechtungen ranen un kjeena woat diene vestade oppnämen.

6Doch wan de Tiet ieescht kjemt, woa ekj Amon daut wada loten bäta gonen, sajcht de Har.

Gott sien Wuat äwa Edom

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Dit es waut hee äwa Edom säd: De Har, dee aules rejieet, sajcht: Es doa kjeen Vestentnis mea en Teman? haben de weise Mana kjeen Rot mea? Es äa Vestentnis veschwungen?

8Jie, dee jie en Dedan wonen, nu schwind, rant un vestäakjt junt; de Tiet toom veräakjnen es hia. Ekj woa eenen grooten Schoden opp Esau siene Nokomen schekjen.

9Loten de Wiendruwen Plekja nuscht äwa em Goaden? Nemt een Stäla nich bloos daut waut am jankat?

10Oba ekj woa Edom aules nämen; nuscht woat vestoaken bliewen. Kjeena woat sikj vekrupen; aula sent see omjekomen. Doa woaren kjeene Kjinja, Jeschwista ooda Nobasch noch sajen:

11Lot de Weisen bie mie; ekj woa dee fläajen; un de Wätfrues kjennen sikj opp mie veloten.

12De Har sajcht: Horcht emol, dee waut daut nich vedeent hauden, haben must dän betren Wien drinkjen. Meest du, daut du dän nich drinkjen woascht motten? Du woascht nich onen Strof bliewen; du woascht dän uk drinkjen.

13Soo kloa aus ekj läw, vesprakjt de Har, woat de Menschen daut äwa Bozra schudren, un see woaren äwa dee spotten. Lied woaren äare Fiend soonen Schoden wenschen aus dee kjrieech. Bozra un aul de Städa doarom woat eene Wiltnis sennen, opp emma.

14Ekj hab eene Norecht vom Harn, daut eena es jeschekjt mank de Velkja, un sajcht see sellen sikj toopsaumlen un Kjrich jäajen Edom fieren.

15Ekj moak die daut kjlanste von de Lenda, un de Lied woaren die aula veachten.

16Wäajen aundre sikj fa die enjsten, best du em Hoat prauzich jeworden, du, dee du enne Boaj mank de Steena wonst un de hechste Boaj ennemst. Un wan du dien Nast soo huach muakst, aus de Odla daut deit, wudd ekj die doch uk von doa raufsteeten, sajcht de Har.

17De Schoden, dee äwa Edom kjemt, woat soo groff sennen, daut dee waut doa vebie komen daut schudren woat un sikj äwa dän grooten Schoden tieren woaren.

18Daut woat dise Jäajent soo gonen aus de Jäajent von Sodom un Gomorra, sajcht de Har. Doa woat kjeena mea wonen un kjeena doa nenn trakjen.

19Daut woat krakjt soo sennen, aus wan een Leiw utem Woolt aum Jordan oppe opne Weid sprinjt. Soo haustich woa ekj Edom vejoagen, un woa dämjanjen äwa de Jäajent saten, wäm ekj mie wäl. Wäa meen jie es soo aus ekj sie? Wäa woat mie aufwääaren? Woon Hoad woat sikj jäajen mie stalen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

20Nu horcht no waut de Har wäajen Edom jeplont haft un waut hee äwa de Menschen von Teman jedocht haft. Bat opp daut kjlanste woaren dee veschlapt woaren; de Weid woat sikj schudren äwa woo daut häajeit.

21Wan dee felt, woat daut krachen, daut de Ieed doavon scheddat; dee woaren soo schrieen, daut et aum Schelpmäa to hieren es.

22De Fient woat enne Hecht stieen un soo haustich opp Bozra faulen, aus een Odla met utjespreede Flichten. Daut Hoat von de stoakje Soldoten woat dän Dach en Edom soo sennen, aus daut Hoat von eene Fru en Weedoag.

Gott sien Wuat äwa Damaskus

23Dit es waut hee äwa Damaskus säd: Hamat un Arpad sent veduzt äwa de schlemme Norecht. See sent aus een willet Mäa, daut sikj nich berujen kaun.

24Damaskus es met Forcht benomen, un jeft sikj oppe Flucht; dee zettat un litt un haft Angst aus eene Fru en äare Weedoag.

25De bekaunde Staut, dee emma soo jlekjlich wia, steit nu ladich.

26Aus de Tiet kjeem, sajcht de Har, lagen äare junge Mana doot oppe Gaus, un äare Soldoten worden omjebrocht.

27Ekj woa de Wenj rom Damaskus aunstekjen, un Ben Hadad siene Paulausten dolbrennen.

Gott sien Wuat äwa veschiedne arabische Stam

28Dit es waut hee äwa Kedar un däm Kjennich Hazor sien Rikj säd, woone de babelonischa Kjennich Nebukadnezar schluach: Dit es waut de Har sajcht: Moak die reed un go no Kedar un de Lied em Oosten un venicht dee.

29Nämt dee äare Zelten un Häaden, äare Dakjen un aules waut see haben; leit aul äare Kameelen wajch un schriet: Jefoa, runtom!

30Velot, un got wiet, vekrupt junt deep, jie Lied von Hazor, sajcht de Har. De babelonischa Kjennich Nebukadnezar haft em Plon jäajen junt to komen, un haft bie sikj jedocht:

31Moakt junt reed, un got no daut Volkj daut soo ruich un secha läft; dee haben kjeen Puat, un nuscht es veräajelt, un wonen gaunz auleen, sajcht de Har.

32Nämt junt äare Kameelen un aul äa Vee. Ekj woa dee, dee sikj runtom de Hoa aufschnieden, en aule Rechtungen vespreeden. Äa vedoawen woat von aule Sieden komen, sajcht de Har.

33Hazor woat opp emma eene Wiltnis bliewen, un de wille Tieren woaren doa husieren; kjeene Menschen woaren doa läwen un kjeene woaren doa nentrakjen.

Gott sien Wuat äwa Elam

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

34Dit es waut de Har, dee aules rejieet, to Jeremia, däm Profeet, äwa Elam säd, aum Aunfank von de Tiet aus Zedekia Kjennich von Juda wia:

35Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Horcht emol, ekj woa de Elamita äare jratste Macht, soo aus see met äare Boages kjriejen, wajchnämen.

36Un ekj woa von aule Sieden dän Wint äwa an komen loten, un an en aule Rechtungen vestreien. Doa woat kjeen Volkj sennen, wua nich waut von de vejoagde von Elam sent.

37Ekj woa Elam loten angst woaren von dee, dee jäajen an sent, un an no äa Läwen stonen. Ekj woa en mienen grooten Oaja eenen Schoden äwa an komen loten, sajcht de Har, un woa am met daut Schwieet vejoagen, bat see gaunz enjenomen sent.

38Ekj woa mienen Troon en Elam hansaten un mien Jerecht fieren äwa äare Kjennichs un Leidasch, sajcht de Har.

39Oba dee Tiet woat noch wada komen, wan ekj Elam daut woa loten bäta gonen, sajcht de Har.

Jeremia 50

Gott sien Wuat äwa Babel

1Dit es waut de Har Jeremia, däm Profeet, äwa Babel un de Chaldäa säd:

2Rät daut rom mank de Velkja un lot daut weeten. Stalt een grootet Tieekjen opp. Vetalt aulem daut, un hoolt daut nich stell. Babel es enjenomen. Bel mott sikj schämen. Merodach es veschmatat. Äare Jetta sent veschmäten, un äare Aufjetta sent tweijebroaken.

3Doa es een Volkj vom Nuaden jekomen un haft äa Launt to eene Wiltnis jemoakt. Nu woat doa kjeena wonen, un Menschen un Vee woaren von doa wajchranen.

4Wan dee Doag komen, wan dee Tiet ieescht kjemt, sajcht de Har, dan woaren de Lied von Israel, toop met de Lied von Juda, aunkomen. Un dee woaren hielen un woaren sieekjen wua de Har, äa Gott, es.

5See woaren froagen, woont de Wajch no Zion es, un woaren sikj doano kjieren. See woaren komen un sikj met eenen eewjen Bunt aumHarn aunschluten; een Bunt, dee nienich wada woat vejäten woaren.

6Mien Volkj wieren veloarne Schop. Äare Hoads hauden an veleit, un haben daut toojeloten, daut see äaren Wajch oppe Boaj veluaren. See sent äwa Boaj un Humpels jegonen, daut see äare Weid un äa Staul vejäten haben.

7Wäa an noch funk, haft an oppjefräten, un äare Fiend entschuljen sikj, un säden see wieren dee nuscht schuldich, wiels see jäajen däm Harn jesindicht hauden, dee äare rajchte Weid wia, un opp wäm äare Vodasch sikj veloten hauden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Rant von Babel; lot de Chaldäa äa Launt hinjen; siet soo aus de Bakj ver de Häad,

9wiels ekj woa miere groote Velkja vom Nuaden oppjebrocht moaken un jäajen Babel brinjen. Dee woaren jäajen de Staut komen un dee ennämen. Äare Feilen flieejen nich vejäfs; de Soldoten haben goot jeeeft.

10De Chaldäa äa Launt woat bestolen woaren; dee waut daut ennämen woaren, nämen waut an jankat, sajcht de Har.

11Wan jie Chaldäa junt uk väapuchten, un freiden, daut mien Oafgoot bestolen wort, wan jie uk sprungen aus Kjalwa oppe Weid, un wiehaden aus iewaje Pieed,

12woat june Muttastaut sikj sea schämen motten, un sikj selfst veachten. Daut saul daut kjlanste Volkj sennen, un drieejet ladjet Ollaunt sennen.

13Wäajen mien Oaja woat de Staut eene onbewonde Wiltnis sennen; de Lied, waut bie Babel vebiekomen, woat daut schudren un woaren sikj tieren äwa dän grooten Schoden.

14Aul dee waut dän Boagen trakjen, komt rom Babel un zielt opp ar; veschoont kjeene Feilen, wiels dee haft jäajen däm Harn jesindicht.

15Lot de Soldoten runtom de groote Staut schrieen. See jeft sikj opp. Äare Mieren faulen, un äare Torms kjremplen. De Har tolt an trigj. Jäft Babel, waut see vedeent haft, doot to ar, waut see to aundre deed.

16Kjemmat junt en Babel nich met seien ooda arnten; lot jieda Volkj sikj dreien un trigj no äa Launt flichten, wajch von daut jefäadelje Schwieet.

17Israel wia eene Häad, dee von Leiws vejoacht un vestreit wort. De assierischa Kjennich kjeem daut ieeschte fräten, un de babelonischa Kjennich Nebukadnezar kjeem de Knoakes begnaubren.

18Un äwa aul dit sajcht de Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es: Paust opp, ekj woa uk noch dän babelonischen Kjennich un sien Launt bestrofen, krakjt soo aus ekj dän assierischen Kjennich bestroft hab.

19Un de Israeliten woa ekj trigj no äa Launt brinjen, daut see wada oppem Karmel un en Baschan weiden, un sikj oppe Efraim Boaj un en Gilead tofräd stalen.

20Wan de Doag komen un dee Tiet ieescht kjemt, woaren see no Israel äa Vegonen sieekjen un doa woat kjeent sennen, sajcht deHar. See woaren romkjikjen no Juda äare Sinden un kjeene finjen, wiels ekj woa dee vejäwen, waut ekj äwabliewen lot.

21Got jäajen daut Launt Meratajim; got jäajen de Lied von Pekod; schlot dee dol un brinjt dee om, bat kjeena mea blift, sajcht de Har. Doo aules waut ekj die väasaj.

22De Soldoten schrieen em Launt, un doa woat väl vedorwen.

23Woo es de Homa von de gaunze Welt tweijebroaken un tweijeschloagen! Woo sea schudren de Menschen von aule Velkja sikj nu äwa Babel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Ekj stald die eene Faul, Babel, un du wieescht faust ea du de Jefoa sachst. Daut haft die jetroffen un nu best faust, wiels du die jäajen däm Harn stalsd.

25De Har haft sien Spikja met Kjrichsjereetschoft opjemoakt. Hee haft daut Jereetschoft fa sien Oaja äwadäl jebrocht, wiels Gott de Har, dee aules rejieet, haft eene Oabeit em Chaldäalaunt.

26Komt von aule Sieden jäajen ar, un riet äare Jeträajdspikjasch op; vedoaft aules un schmiet daut opp een Klompen, bat nuscht äwablift.

27Brinjt aul äare Bolles om, lot dee jeschlacht faulen! Woo saul daut met an? De Dach es jekomen, daut see woaren bestroft woaren.

28Hast jehieet? Von Babel sent waut Menschen von Juda jeflicht; un dee vetalen woo de Har, dee ons Gott es, trigjetolt haft, fa daut, waut see to dän Tempel deeden.

29Lot aule Boagen Scheetasch komen, dee waut dän Flizboagen trakjen. Sat junt runtom Babel, un lot kjeenen wajch komen; jäft an trigj waut see vedeent haben. Doot to an waut see to aundre jedonen haben; See sent prauzich jäajenaun jewast, jäajen däm Harn, dee fa Israel heilich es.

30Dan woaren äare junge Mana opp äare Gaussen to ligjen komen, un aul äare Soldoten woaren aun dän Dach omkomen, sajcht de Har.

31Ekj stal mie jäajen die, du stolte Staut. Dien Dach es jekomen, daut du bestroft woascht, sajcht Gott de Har, dee aules rejieet.

32Du, dee du soo stolt wieescht, woascht die dan vestaupen, un kjeena woat die halpen komen, wan du felst. Ekj woa diene Städa brennen loten, wiet un breet bat aules dolbrent.

33De Har, dee aules rejieet, sajcht, de Israeliten un de Menschen von Juda haben daut schwoa jehaut. Dee, waut an haben faustjenomen, haben an strenj behaundelt un nich loten trigjgonen.

34Äa Helpa es een stoakja; sien Nomen es bekaunt aus, de Har, dee aules rejieet. Dee woat fa an enstonen, daut see en Fräd läwen kjennen, un de Lied von Babel woaren flautren motten.

35Doa woat een Schwieet komen jäajen de Chaldäa, sajcht de Har, un jäajen de Lied von Babel; een Schwieet woat opp äare aunjestalde un utjelieede Mana komen.

36Een Schwieet opp äare Woasaja, soo nuzloos wia äa Wuat; een Schwieet opp äare stoakje Mana von daut Häa, woo leicht veenjsten dee;

37een Schwieet opp Pieed un Woages, un de bedwungne Helpa, daut dee aus Frues sent; een Schwieet opp aul äa Rikjtum, bat daut jestolen es.

38Lot Riefa un Kanol utdrieejen, daut see schmachten motten, wäajen aul de Jettabilda, dee an bezeibat haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

39Dan woaren Wilw un Fas en Babel romranen met Oshakasch un Hofkjes; kjeen Mensch woat doa wada wonen, fa Tieden onen Enj, kjeen Mensch woat doa nenn trakjen.

40Soo aus ekj Sodom un Gomorra un doa runtom vestieed, woat Babel nu eene Wiltnis onen Menschen sennen, sajcht de Har.

41Doa kjemt een grootet Volkj met väle Kjennichs vom Nuaden; von wiet un breet oppe Ieed moaken dee sikj reed,

42met Boages un Spiessen. Dee sent onveschämt un onen Metjefeel. Wan dee aunkomen, hieet sikj daut no een ruzhendet Mäa; met Pieed un Jereetschoft aules reed, kjemt de Armee aun, opp die, du scheene Babel.

43Däm babelonischen Kjennich, follen de Henj en siene Schoot, aus hee von de Noot un Jefoa hieed; un hee wort veenjst un beduat aus eene Fru en äare Weedoag.

44Daut woat krakjt soo sennen, aus wan een Leiw ut däm Woolt aum Jordan oppe opne Weid sprinjt. Soo haustich woa ekj an vejoagen, un woa dämjanjen äwa de Jäajent saten, wäm ekj mie wäl. Wäa meen jie, es soo aus ekj sie? Wäa woat mie aufwääaren? Woon Hoad woat sikj jäajen mie stalen?

45Nu horcht no waut de Har äwa Babel jeplont haft, un waut hee äwa de Menschen von Chaldäa jedocht haft. Bat opp daut kjlanste woaren dee veschlapt woaren; de Weid woat sikj schudren äwa woo daut häajeit.

46Wan Babel enjenomen woat, dan woat de Ieed doavon schedren, un de Velkja woaren daut hieren.

Jeremia 51

Gott sien Wuat äwa Babel

1Dit es waut de Har sajcht: Paust opp, ekj brinj eenen hunjschen Stormwint opp Babel un dee, dee doa wonen;

2ekj woa soone no Babel schekjen, dee ar derchsäwen woaren un daut Launt rein fäajen woaren. Aun dän Dach wan äa Schoden kjemt, woaren dee von aule Sieden aunkomen.

3Lot dän Flizboagen nich scheeten, un dän Soldot nich Tiet toom sikj äwatrakjen. Veschoont nich äare junge Mana, un brinjt äare gaunze Armee om,

4daut de jeschloagne em Chaldäalaunt ligjenbliewen, un de jestoakne oppe Gaussen bleeden.

5Israel un Juda äa Gott, äa Har, dee aules rejieet, haft an nich onen Help jeloten, wan see sikj uk sea veschulcht hauden jäajen däm Heiljen en Israel.

6Rant wajch von Babel. Nu es daut een jiedra fa sikj selfst. Lot äare Strof nich junt trafen, wiels nu tolt de Har an trigj fa waut see jedonen haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Babel wia een goldnet Kuffel em Harn siene Haunt, un hee leet de gaunze Welt doavon drinkjen. Aule Velkja haben von sienen Wien jedrunken, un soo sent dee aula dieslich jeworden.

8Woo es Babel soo haustich jefollen un tweijebroaken? Hielt met ar. Brinjt waut Saulw fa de Wunden. Veleicht kaun dee noch bäta woaren.

9Wie haben ons aunjestrenjt Babel to halpen, oba daut wudd nich veheelen. Nu lot ar toch, un well wie een jiedra no sien Launt trakjen, wiels äare Strof rieekjt bat aum Himmel un bat äware Wolkjen.

10De Har haft onse Sied jenomen. Komt, well wie no Zion gonen un preisen fa aul de Dinja, dee de Har, ons Gott, jedonen haft.

11Schoapt de Spetzen von june Feilen. Nämt een jiedra sien Schilt. De Har haft dän Jeist von dän Kjennich von Medien aunjeräacht, wiels hee jäajen Babel steit un daut vedoawen well. Dit es woo de Har trigjtolen woat; hee tolt trigj wäajen dän Tempel.

12Häft june Flag jäajen de Mieren von Babel. Lot nuscht en de Staut nenn ooda rut. Bewoakt de Staut. Hoolt Soldoten em Vestäakj, wiels de Har sienen Plon utfieet, dän hee äwa Babel bekaunt jeef.

13Du, dee du aun de Wotakanols wonst, un sea rikj jeworden best, dien Enj es jekomen. Waut die aum Läwen hilt, es nich mea doa.

14De Har, dee aules rejieet, vesprakjt met aules waut hee haft, daut hee woat diene Staut gaunz voll von fientliche Soldoten fellen, soo dicht aus eene Graushoppa Ploag. Un dan woaren see “Jewonnen” schrieen, äwa Babel.

15Hee haft de Ieed jemoakt, met siene Krauft, un aules soo aus daut rant, en siene Weisheit, un hee vestunt dän Himmel uttospreeden.

16Wan hee sikj hieren lat, dan es doa eene Maussen Wota enne Wolkjen; hee brinjt Wolkjen von wiet auf oppe Ieed. Hee lat daut blitzen, un dan räajent daut; hee lat dän Wint ut siene Städa komen.

17Waut Menschen noch doonen kjennen es nuscht nich em Vejlikj; un jieda Goltschmett mott sikj schämen met de Jetta, dee hee moakt; daut es waut väajestaldet un gaunz doot.

18Doa es nuscht doahinja, dee sent toom lachen; wan de Har kjemt, woaren dee veschwinjen.

19Israel äa Gott es waut gaunz aundret; hee es dee, dee aules jemoakt haft; un Israel es daut Volkj, woont hee sikj jewält haft. Hee es de Har, dee aules rejieet.

20Babel, du best mien Stock toom priejlen, un Jereetschoft fa dän Kjrich; met die hab ekj Velkja jeschloagen; met die hab ekj Kjennichrikjs vedorwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Met die hab ekj Pieet un Ritta jeschloagen; met die hab ekj Woagen un Kutscha jeschloagen.

22Met die hab ekj Mana un Frues jeschloagen; met die hab ekj oole un junge jeschloagen; met die hab ekj Junges un Mejales jeschloagen.

23Met die hab ekj Hoads un Häaden jeschloagen; met die hab ekj Foarma un Pieed jeschloagen; met die hab ekj Volkjsleida un aunjestalde jeschloagen.

24Oba nu woa jie seenen, woo ekj Babel un aul de Chaldäa bestrofen woa fa aul daut schlajchte, waut see jäajen Zion jedonen haben, sajcht de Har.

25Paus opp, du hast soo väl Schoden jebrocht, un kjeena oppe Welt kunn die waut aundoonen, sajcht de Har. Oba ekj woa miene stoakje Haunt jäajen die brinjen, un die von de Spetz rauf kulren, un diene huach aunjeseene Städ, vebrent ligjen loten.

26Niemols woat noch wada wäa een Akjsteen ooda Gruntsteen bie die nämen; du woascht opp emma eene Wiltnis bliewen, sajcht de Har.

27Häft eene Flag enne Welt! Blost de Trompeet mank de Velkja! Moakt aulet mäajelje reed toom Kjrich jäajen Babel. Lot de Kjennichs von Ararat un Minni, un Aschkenas aula komen. Stalt eenen Kommandaunt aun, un brinjt de Pieed noda, bat doa soo väl sent aus en een Schwoarm Graushoppa.

28Lot de Velkja aulet mäajelje reedmoaken. Lot de Kjennichs von Medien, un aul äare Leida un aunjestalde, un de gaunze Armee, sikj reedmoaken fa dän Kjrich.

29Dan scheddat un zettat de Ieed, wiels daut aula romkjemt, waut de Har sikj väajenomen haft jäajen Babel. Hee wull Babel to eene Wiltnis moaken, wua kjeena wont.

30De stoakje Soldoten von Babel jäwen opp un bliewen enne Schutzstäda. Daut es ut met äare Krauft; dee sent nu aus Frues jeworden; äare Hiesa brennen, un nuscht es mea veräajelt.

31Dee waut ranen dän Kjennich sajen, trafen sikj hinjawäajes toop; von aule Sieden sajen see, daut de Staut enjenomen es;

32daut de Städen, wua see äwa dän Riefa gonen kjennen, enjenomen sent; daut de sechre Städen brennen, un daut de stoakje Soldoten sikj nich Rot weeten.

33De Har, dee aules rejieet, un Israel äa Gott es, sajcht: De scheene Babel es plaut aus een Draschplauz, un boolt woat de Arnt doa jenomen woaren.

34De babelonischa Kjennich, Nebukadnezar, haft onse Staut veschlungen un omjebrocht, hee haft aules ut ons utjeriemt. Hee haft ons oppjeschlukt, aus een schrakjeljet Ontia wudd; hee haft sikj aun onse scheenste Dinja voljefräten, un ons utjeriemt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

35Lot dän Schoden, dee äwa ons un onse Menschen kjeem, opp Babel utjerecht woaren, sajen dee waut en Zion wonen. Lot de Lied von Chaldäa schuldich sennen, fa dee waut mank ons storwen, sajcht Jerusalem.

36Un nu sajcht de Har: Paust opp, ekj woa fa die enstonen un fa die Rach eewen. Ekj woa äa Mäa utzoppen, un äare Kjwal vedrieejen loten.

37Un Babel woat een Klompen Schunt sennen, wua de Wilw sikj tus moaken. Lied woat daut veschrakjen, daut doa kjeena wont, un see woaren sikj enjsten, daut et soont jeft.

38De Menschen von Babel woaren brellen aus Leiws, un gnorren aus junge Leiws.

39Wan see no mea velangen, woa ekj an eene Moltiet väasaten, daut see sikj bedrinkjen un beschwiemen, un nienich wada oppwakjen, sajcht de Har.

40Ekj woa an raufleiden aus Lama un Bakj un Kosen toom schlachten.

41Woo es Scheschach doch jefollen, dee weltbekaunde Staut? Woo es Babel nu soo äakjlich mank de Velkja jeworden?

42Daut Mäa es äwa Babel jeschält; see sent met Walen, waut ruzhen, bedakjt.

43Äare aundre Städa sent eene Wiltnis, eene ladje doodje Stap, wua kjeena noch wont ooda vebie reist.

44Ekj woa dän Bel von Babel bestrofen; un daut, waut hee jefräten haft, ut sienen Schlucka rieten. De Velkja ranen nich mea no am; siene Mieren sent jeplauzt un jefollen.

45Mien Volkj, nu blieft doa nich lenja; een jiedra, nu rat junt daut Läwen, ver däm Harn sienen growen Oaja.

46Lot junt daut nich schwoa woaren ooda enjsten, wan een Joa nom aundren novetalt woat, von furchtboare Sachen em Launt; daut sikj groote Mana jäajenäwa stonen un jewaultmässich omhäagonen.

47Paust mau opp. De Tiet kjemt, daut ekj met de Jetta en Babel veräakjnen woa; dan woat äa gaunzet Launt sikj schämen motten, un äare Menschen woaren oppe Gaussen doot ligjen.

48Dan woat de Himmel un de Ieed un aules waut doabennen es fa Freid schrieen, daut dee, dee Babel venichten woat, vom Nuaden jekomen es, sajcht de Har.

49Nu mott Babel jeschloagen woaren fa aul de Israeliten, dee see ombrochten, krakjt soo aus oppe gaunze Welt, dee omkjeemen, woone Babel schluach.

50Dee waut jie soowiet noch vom Schwieet sent wajchjekomen, Velot! Hoolt nich stell! En daut framde Launt wua jie sent, denkjt aun dän Harn, un lot junt Jerusalem wichtich sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

51Wie musten ons schämen aus wie hieeden, woo de aundre Menschen ons veachten; ons vekalieed daut Jesecht aus de framde em Heilichtum vom Harn sien Tempel jinjen.

52Oba nu sajcht de Har, daut woat bestemt woaren, daut ekj met de Jetta von Babel veräakjnen woa, un dan woaren en daut gaunze Launt, dee stänen, dee omkomen.

53Uk wan Babel sikj wudd bat däm Himmel opprechten, un sikj sea huage Mieren bud, wudd doa doch eena von mie jeschekjt komen, waut an venichten wudd, sajcht de Har.

54Eena hieet woo see en Babel schrieen, un woo daut en Chaldäa to Enj jeit.

55De Har vestieet Babel, un hee woat een Enj moaken von äa grootet Jelud. Soo aus groote Walen ruzhen, hieet sikj däm Fient sien Jeschrech;

56dee gonen en Babel un venichten doa aules. De babelonische Soldoten woaren faustjenomen, un äare Flizboages woaren tweijebroaken. Gott es eena, dee veräakjent, hee es de Har, dee trigjtolt.

57Ekj woa äare Leida, äare Rotjäwa, äare aunjestalde un äare groote Soldoten soo väl to drinkjen jäwen, daut see enschlopen un nienich wada oppwakjen, sajcht de Kjennich, dee doa de Har, dee aules rejieet, heet.

58Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht, De stoakje Mieren rom Babel woaren en Grus vemolt, un äare groote Puaten doljebrent woaren. Daut, aun waut de Menschen jeoabeit haben, es to nuscht jeworden; waut de Velkja met Mieej jebut haben, es en Flaumen veschwungen.

59Aus Zedekia, en sien vieedet Joa aus Kjennich en Juda wia, muak hee eene Reis no Babel. Un Jeremia schekjt eene Norecht, met Seraja, dee Nerija sien Sän, un Machseja sien Grootsän wia. Seraja must doano seenen, woo aul de Eenselheiten opp de Reis jeräajelt worden.

60Un Jeremia schreef en eene Schreftroll aul dän Schoden dol, waut opp Babel komen wudd, soo aus daut en dit Buak steit.

61Un Jeremia säd to Seraja, daut wan hee no Babel kjeem, sull hee daut aula lud ver de Lied väaläsen.

62Hee sull sajen, daut de Har haft jesajcht, daut hee dise Staut venichten wudd, soo daut doa kjeene Menschen ooda Vee mea wonen wudden, un opp emma wudd eene ladje Wiltnis bliewen.

63Un wan hee de Schreftroll gaunz jeläst haud, dan sull hee doa eenen Steen naun binjen, un daut aulatoop em Eufrat Riefa schmieten

64un sajen: Dit es woo Babel veschwinjen un nienich wada trigj oppkomen woat von dän Schoden dän de Har opp an brinjen woat. Hia hieren Jeremia siene Wieed opp.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jeremia 52

Jerusalem woat enjenomen

(Jeremia 39,1-7; 2.Kjen 24,18–25,7)

1Zedekia wia 21 Joa oolt aus hee Kjennich wort, un hee wia fa alw Joa Kjennich en Jerusalem. Zedekia siene Mutta wia Hamutal, un ää Voda wia Jirmeja von Libna.

2Zedekia deed waut däm Harn schlajcht jefoll, krakjt soo aus Jojakim jedonen haud.

3Daut wort soo groff met Jerusalem un Juda, daut de Har an en sienen Oaja von ver sikj veschmeet. Zedekia bleef dän babelonischen Kjennich nich unjadon,

4un soo kjeem daut, daut aun däm 10. Dach von de 10. Moonat en daut 9. Joa, aus Zedekia Kjennich wia, kjeem de babelonischa Kjennich, Nebukadnezar, met siene gaunze Armee aun Jerusalem naun. Un runtom de Staut stalden see ää Loaga opp un buden ääre Torms.

5Bat en daut 11. Joa daut Zedekia Kjennich wia, hilden see ää Loaga doa,

6un dan aum 9. Dach von de 4. Moonat wort de Hungaschnoot enne Staut soo groot, daut de jeweenelje Menschen nuscht mea to äten hauden.

7Un dan bruaken de babelonische Soldoten derch de Stautswaunt derch. Un de gaunze Armee veleet Jerusalem enne Nacht derch daut Puat, tweschen de twee Mieren waut aun dän Wajch sent, dee no däm Kjennich sien Goaden jeit. See wullen dän wajch nom Jordan Tol flichten. De Chaldää hauden ää Loaga runtom de Staut,

8un see juagen dän Kjennich Zedekia hinjaraun, un holden am en de Jäajent von Jericho en. Dan veleeten am aul siene Soldoten, un jinjen jieda äären ieejnen Wajch.

9Un de Kjennich von Juda wort faustjenomen un no Ribla jenomen, wua de babelonischa Kjennich sikj opphilt. Ribla es en daut Launt Hamat, un doa spruak de babelonischa Kjennich daut Uadeel äwa Zedekia.

10See brochten Zedekia siene Säns ver am om, un see schauften aul dee, dee en Juda en de Rejierunk aunjestalt wieren, en Ribla auf.

11Un Zedekia worden de Uagen utjestoaken un hee wort en een Spaunsel jehoolen. Soo neem de babelonischa Kjennich am no Babel un hilt am doa en een Jefenkjnis bat hee storf.

12En daut 19. Joa daut Nebukadnezar Kjennich en Babel wia, aun dän 10. Dach von de 5. Moonat, kjeem Nebusaradan, no Jerusalem. Hee wia de väaschta von de Wajchta, un kjeem en dän Kjennich siene Städ.

13Hee leet dän Tempel un dän Kjennich sien Paulaust dolbrennen, un aule Hiesa en Jerusalem. Hee leet aule groote Hiesa en Jerusalem dolbrennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un de Chaldäa äare Armee, dee met däm väaschten von de Oppsechta wia, reet de Stautswaunt runtom Jerusalem dol.

15Un Nebusaradan, de väaschta von de Wajchta, leet de eefache Menschen, dee noch enne Staut wieren, un dee waut aul no de babelonische Menschen äwajegonen wieren, un de äwaje von de fäje Oabeida, faust nämen un wajchfieren.

16Nebusaradan leet waut von de jeweenelje Menschen oppem Launt, daut see de Wiengoades un daut Akalaunt besorjden.

17De bronsne Past, waut ver däm Tempel wieren un de Deschen un dee groote bronsne Komm, waut see “Daut Mäa” nanden, neemen de Chaldäa vom Tempel un neemen daut no Babel.

18See neemen uk de Tap, Scheflen, daut Jereetschoft toom de Laumpen besorjen, Kommen, un Schleew un aules waut doa von Brons jemoakt wia, waut de Priesta em Tempel brukten, met no Babel.

19Un de väaschta von de Wajchta neem uk aul de goldne un selwane Kommen, Auschbehelta, Betten, Tap, Laumpen, Schleew un Kauntjes.

20Aul daut Brons, waut en de twee groote Past, daut Mäa, de twalw Bolles opp woone daut Mäa stunt, un de Deschen, dee Salomo haud fa dän Tempel moaken loten, wia soo väl, daut see daut nich wäajen kunnen.

21De twee groote Past wieren näajen Meeta huach, un mauten sas Meeta runtom. Dee wieren holl un de Wenj wieren acht Zentimeeta dikj.

22Jieda eena von de Past haud een Koppstekj. Jieda Koppstekj wia von Brons jemoakt un wia twee un een haulwet Meeta huach, un haud een Nat un de Apel runtom. Een Post wia krakjt soo aus de aundra, Apel un aules.

23Doa wieren 100 Apel aun jieda Koppstekj, 96 von dee wieren von unjen to seenen.

24De väaschta von de Wajchta neem Seraja, dän väaschten von de Priesta, un Zefanja, dee daut tweede mank de Priesta stunt, un de dree Oppsechta von de Tempelpuaten.

25Von enne Staut neem hee dän väaschten von äwa de Armee, säwen von däm Kjennich siene Rotjäwa, waut en Jerusalem jefungen worden, dän Schriewa von däm Kommandaunt äwa de Soldoten von en Juda buta Jerusalem, un 60 Mana von buta Jerusalem, dee enne Staut wieren.

26Dise neem Nebusaradan, de väaschta von de Wajchta, un brocht dee no dän babelonischen Kjennich en Ribla,

27en daut Launt Hamat. Doa worden dise aula omjebrocht. Soo wort Juda faustjenomen un von en äa Launt wajchjefieet. Dit es de Berecht von woo de Menschen von Juda wajchjefieet worden.

28Nebukadnezar neem en sien 7. Joa 3.023 Menschen von Juda wajch,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[29]un en sien 18. Joa 832 Menschen wajch von Jerusalem,

[30]un dan en Nebukadnezar sien 23. Joa neem Nebusaradan, de väaschta von de Wajchta, 745 Menschen von Juda. Daut wieren aules toop 4.

[60]o Menschen.

Een Frieloten

(2.Kjen 25,27-30)

[31]Dan en daut 37. Joa no däm daut Jojachin, de Kjennich von Juda, wajchjefieet wort, don aum 25. Dach von de 12. Moonat, wort Ewil Merodach Kjennich en Babel, un aun dän Dach leet hee Jojachin, dän Kjennich von Juda ut daut Jefenkjnis rutkomen.

[32]Un hee räd frintlich met am un jeef am eene Städ toom setten, hecha aus de aundre Kjennichs, dee bie am en Babel wieren.

[33]Un Jojachin brukt nich mea de Kjleeda von eenen faustjenomnen brucken, un eet aule Dach, soo lang aus hee läwd, aun dän Kjennich sienen Desch.

[34]De babelonischa Kjennich jeef am aule Dach von aules jenuach, soo lang aus hee läwd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Kloagleeda

Kloagleeda 1

Daut vedorwne Jerusalem truat

1Woo es Jerusalem soo ladich, wua ieescht soo väle Menschen wieren; woo es dee, dee mank de Velkja aunjeseenen wia, eene Wätfru? De Kjennichsche von onse Stam es Kjäakjsche en een framdet Launt.

2Enne Nacht hielt see bettaschte Tronen, un see wescht sikj de blenkjaje Baken; kjeene von dee waut ar goot wieren, brinjen ar Troost; aul äare Frind haben ar waut väajemoakt, un stonen ar no aus de Fiend.

3Äwa äaren Älent es Juda noch wajchjefieet, see mott schwoa hanhoolen; see mott aundre Velkja deenen, un haft kjeen Enj von lieden; aule, dee ar hinjaraun wieren, holden ar en, aus see aul lieden must.

4Daut es truarich opp de Wäaj no Zion, kjeena jeit doa, kjeena kjemt to daut Fast. Jieda Stautspuat steit ladich, de Priesta stänen, de Mejales jeit daut schlajcht. De Staut es vebettat.

5Lenda waut jäajen an wieren, jebeeden aus Wieets äwa an; äare Fiend sent jetroost un tofräd; de Har haft, wäajen aul äare Sinden, daut lieden opp an nopp jebrocht; de Fient haft äare Kjinja veschlapt un fa sikj aus Sklowen jenomen.

6Daut scheene, waut doa wia en Zion es veschwungen. Äare Leidasch ranen sikj meed, aus een jejäajadet Ree, daut noanich weiden kaun. See flichten gaunz machtloos, ver dee, dee an juagen.

7Nu daut see litt un vestreit es, vesteit Jerusalem, woo goot see daut haud; kjeena kjeem halpen aus emol de Macht von däm Fient opp ar foll. De Fiend kjikjten too, aus see omkjeem, un sposten doaräwa, woo see sikj wäad.

8Jerusalem haft sikj schlemm vesindicht, un es nu gaunz veacht. Aul dee waut ar ieescht noch lowden, veachten ar nu aus veschwient, daut see sikj haulf noaktich jewäsen haft. See dreit sikj wajch un stänt.

9See wia nich väabedocht; de Plaken dee bleewen em Rock; see es nu soo schlemm doljefollen, un haft nu noch kjeenem, dee ar Troost jäwen kaun. Mien Har, kjikj woo ekj lied, un woo de Fient sikj freit.

10De Fient haft jenomen waut am jankad, waut wieetvoll en Schaza wia. See kunn doa nuscht met doonen, aus de Fient em Heilichtum jinkj, wan du, Har, kloa veboden hast, an en de Vesaumlunk to loten.

11De Lied en Jerusalem stänen, daut nich jenuach to äten es; see vetuschen äa Straums fa Broot, daut see to äten un to läwen haben. Kjikj doch Har, un see, woo veacht ekj nu sie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Aul jie, dee hia vebiegonen, es junt daut krakjt eendoont? Kjikjt, haft sest wäa soo must lieden? De Har haft mie bestroft, aum Dach aus hee gaunz foadich wia.

13Von huach rauf kjeem een Fia, bat deep en miene Knoakes; hee sad een Nat ver miene Feet, daut ekj äwarigj hanfoll; un leet mie dän gaunzen Dach gaunz mak un dieslich ligjen.

14De Laust von miene Sinden haft hee opp mie jebunjen un daut opp mien Jenekj jelajcht, daut mie de Krauft vejeit. De Har haft mie en de Fiend äare Macht äwajäft, daut ekj vego.

15De Har haft miene Junges mank ons vestat; hee roopt een Toopkomen opp, en woont hee miene stoakje Kjrieja wajch schmitt. De scheene onvedorwne junge Juda vetraumpelt de Har aus Wiendruwen em Troch.

16Äwa aul dit hiel ekj aus een Kjint. De Tronen ranen mie velenjd de Baken, wiels dee waut mie sull treesten, es nich doa. Doa es kjeena dee mie Moot toosprakjt. Met miene Kjinja es daut ut; de Fient haft sienen Dach jewonnen.

17Zion strakjt de Henj nopp, doch kjeena es doa toom treesten; de Har haft Israel äare Nobasch aun an jehizt un oppjeroopt, daut Jerusalem aus schwiensche Wausch mank aul daut Onheil ligjen mott.

18Doch es de Har hia noch em rajchten, un ekj sie jäajen sien Wuat jewast. Nu horcht, jie Velkja oppe Welt, un kjikjt woo schlajcht mie daut jeit, daut miene junge Mejales un Junges faustjenomen sent.

19Ekj roopt no dee, dee mie ieescht goot wieren, doch haben dee mie hinjat Licht jefieet; un miene Priesta un de Leidasch sent enne Staut vehungat, aus see no Äten sochten, om aum Läwen to bliewen.

20Mien Har, kjikj doch woo schwoa daut es, woo miene Moag vekjremt un litt; mien Hoat es utjewrungen drieech, wiels ekj jäajenaun jewast sie. Doa buten nemt daut Schwieet mien Kjint, un bennen see ekj bloos dän Doot.

21Mien stänen haft de Fient jehieet, un doch es kjeena treesten jekomen. See weeten woo ekj lieden mott, un freien sikj to daut, waut du hia deist. Lot boolt dän Schoden opp an komen, dän du fa an jedreift hast; lot an soo lieden aus ekj must.

22Behool de Sind dee see begonen, un strof an krakjt soo sea aus mie; doa es bie ons väl orrajcht, un ekj drekj mie rom un stän.

Kloagleeda 2

Jerusalem es bestroft fa äare Sind

1Woo groff haft de Har sienen Oaja loten opp de scheene Staut Zion komen? De Staut, met dee sikj Israel soo väl meend, es vom Himmel bat oppe Ieed jeschmäten. En sienen Oaja haft hee nuscht oppjepaust, no daut waut sien Footbenkjskje wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[2]Aul de feine Städen en Israel haft de Har vedorwen un kjeene veschoont; hee haft en sienen Oaja, Städa met Mieren en mien Juda gaunz doljebroaken. Hee haft daut Rikj un de aunjestalde en Schaund to nuscht jebrocht.

[3]Hee haft aule Macht, dee Israel haud, en sienen Oaja enne Grunt jebrocht; hee haft sienen gooden Oarm trigjetrocken, aus de Fient opp ons kjeem. Hee haft en Juda romjeschermetzelt aus een Fia, daut no aule Sieden frat.

[4]Soo aus een Fient trock hee sienen Boagen stiew; un siene rajchte Haunt hilt hee soo aus een Jäajna. Hee haft aul dee, dee en Zelten en daut scheene Zion goot leeten, omjebrocht; un haft sienen Oaja utjegoten soo aus flaumendet Gloot utschett woat.

[5]De Har wia aus een Fient, un haft Israel gaunz vedorwen. Hee haft jieda Paulaust venicht, jieda Staut met Mieren enne Grunt jebrocht. Hee haft daut scheene Juda soo jaumalich lieden moakt.

[6]Hee haft sien ieejnet Zelt derchjeweet aus een Goaden; hee haft sienen ieejnen Tempel veschoaft. De Har haft de Heljedoag un Sabaten en Zion loten vefaulen; un en sienen grooten Oaja haft hee Kjennich un Priesta veacht.

[7]De Har haft sikj von sienen Aultoa wajch jedreit, un haft daut Heilichtum veschmäten. Hee haft däm Fient loten dän Paulaust en siene Macht nämen; de framde schrieejen em Harn sienen Tempel, soo aus wie aum Heljedach deeden.

[8]De Har haud sikj faust väajenomen, de Mieren rom daut scheene Zion doltobräakjen; hee trock dän Motbaunt stiew, un hilt sikj nich trigj von venichten. Hee leet de Mia, un waut sest Schutz jäwen sull, stänen un unjagonen.

[9]De Puaten ligjen plaut oppe Ieed, de Stangen toom de Däaren veschluten sent vedorwen un halpen nuscht mea. De Kjennich un aunjestalde sent en een framdet Launt nenn veschlapt, wua see daut Jesaz nich hoolen kjennen, un de Profeeten kjeene Ensecht kjrieen von däm Harn.

[10]Dee waut Leidasch en Zion wieren, setten oppe Ieed un bliewen stell; see besteewen sikj dän Kopp met Ieed, un haben sikj Sakj äwajetrocken. De Mejales von Jerusalem haben äare Kjap bat oppe Ieed doljebekjt.

[11]Ekj hab mie schia de Uagen utjehielt, von bennen ritt mie aules; ekj weet meist nich wäa ekj sie, wiels mien scheenet Volkj enne Grunt jebrocht es, un Bäbes un Kjinja oppe Gaus veschmachten.

[12]Dee roopen no äare Mitta: Waut kjenn wie äten? Waut kjenn wie drinkjen? Oba see beschwiemen soo aus dee, dee en äare Wunden oppe Gaussen ligjen, un stoawen en äare Mitta äare Oarms

[13]Jerusalem, onse scheene Staut, wäa kaun waut goodet von die sajen; wäa es met die to vejlikjen? Woo kaun ekj die treesten? Zion wia eene schmocke Mejal, oba wäa haft emol ea soo jeläden, daut ekj ar doamet treesten kaun? Waut die schot es soo groot aus daut Mäa, woo kaun dan noch Rot doafäa sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Diene Profeeten haben die soont väajehoolen, waut nich soo wia, un die noch veleid; see haben die nich diene Sinden väajehoolen, un diene Strof nich väajeboagen. See haben jeprofezeit, waut nich soo wia, un waut die dän orrajchten Wajch leid.

15Dee, dee hia vebie komen, woaren de Henj klautschen un sikj äwa daut scheene Jerusalem schudren un tieren. Es dit de Staut von dee jesajcht wort, daut dee de gaunz schmokste wia, un to dee sikj aule Lenda freiden?

16Aul diene Fiend felt daut Mul op, wan see die seenen; see schlonen äare Tänen toop un zischen: Dee hab wie enne Grunt jebrocht! Hia hab wie no jeluat; un nu es daut bat doa. Wie kjrieen daut selfst to seenen.

17De Har haft utjefieet, waut hee em Plon haud; waut hee lang trigj jedreift haud, haft hee nu jedonen. Onen Metjefeel haft hee vedorwen; hee haft däm Fient de Macht äwa die jejäft; hee haft däm Fient sikj freien loten äwa die.

18Jerusalem, roop lud no däm Harn! Muchten de Tronen en Zion ranen aus een Riefa, dee Dach un Nacht schält. Jeff nich tweschenenn no, un schoon diene Uagen nich.

19Sto opp un hiel enne Nacht; go jieda Stund un saj däm Harn, aules waut en dien Hoat es. Strakj diene Henj ut no am, un bäd om diene Kjinja äat haulwen, dee opp jieda Gaussenakj en Hungaschnoot lieden.

20Kjikj doch, Har, un lot die daut groot woaren, to wäm du dit jedonen hast. Sullen Frues äare ieejne Kjinja äten, dee see enne Oarms droagen? Kaust du daut tooloten, daut Priesta un Profeeten em Harn sien Heilichtum omjebrocht woaren?

21De junge un de oole ligjen doot, em Stoff oppe Gaussen; Mejales un Junges sent vom Schwieet jestorwen. Du hast dee en dien Oaja omjebrocht, du hast dee onen Metlieden doljeschloagen.

22Du hast miene Fiend von runtom häa toopjekroacht aus to een Fast, soo daut kjeena wajchkjeem ooda äwableef, aun dän Dach aus du dien Oaja utgootst. Dee, dee ekj jedroacht un besorcht hab, haft mien Fient omjebrocht.

Kloagleeda 3

Troost en eene schwoare Tiet

1Ekj sie de Maun, dee väl unja dän Stock vom Harn sienen Oaja jeläden haft.

2Hee juach mie em diestren nenn, un leet mie gonen wua kjeen Licht wia.

3Siene Haunt troff bloos emma mie, een Dach nom aundren, emma wada.

4Hee leet miene Hut wajchschieren, un mien Fleesch vedrieejen; hee leet miene Knoakes tweibräakjen.

5Hee sad eene betre Jrens rom mie, doa wia kjeen Wajch ut miene Kwol.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Hee muak daut soo diesta runtom mie, aus rom dee waut aul lang em Grauf sent.

7Hee sad eene Waunt rom mie, wua ekj nich derch kunn, hee läd mie schwoare Kjäden opp.

8Un wan ekj uk roop un hiel, horcht hee nich no mien Jebäd.

9Hee haft mienen Wajch toojemieet, hee muak mie eenen Omwajch nogonen.

10Hee es een Boa, dee no mie luat, un een Leiw, dee sikj vestoaken helt;

11hee leet mie vebiestren, un leet mie wund un eensom.

12Hee trock sienen Boagen stiew, un zield de Feil no mie;

13de Feilen von siene Schajcht troffen deep en mie nenn.

14Mien gaunzet Volkj moakt Spos von mie, see vespotten mie aule Dach en äare Leeda;

15hee haft mie gaunz betta von bennen jemoakt, un met Gaulwota oppjefelt.

16Hee lat mie opp Steena keiwen, un drekjt mie en Ausch dol;

17miene Seel haud kjeene Fräd, un ekj haud vejäten waut Freid wia.

18Ekj meend miene Krauft un de Hopninj, dee ekj em Harn haud, wieren wajch;

19wan ekj aun mien lieden docht, un woo eensom ekj wia, must ekj sea betta oppsteeten.

20Jiedatsmol wan ekj doaraun denkjen mott, sie ekj bedrekjt un vetwiewelt.

21Oba doa es dit aun waut ekj mie hool, un dan läw ekj wada opp,

22un daut es dit: Däm Harn siene Leew es truhoatich, doa es kjeen Enj von woo jenstich hee es;

23soo es hee jieda Morjen vom nieen. Daut es groosoatich, woo eena sikj opp die veloten kaun.

24Ekj saj met mien gaunzet Hoat: De Har es waut mie fält, ekj lua no waut hee doonen woat.

25De Har es däm goot, dee no sienen Wajch luat; däm, dee no am frajcht.

26Daut es daut goot wieet, stell fa däm Harn un siene Help to luaren;

27daut es goot fa eenem, wan eena enne Jugent daut schwoare droagen lieet.

28Lot däm stell fa sikj setten, von wäm de Har daut haben well;

29lot däm sien Mul em Stoff nenn drekjen, wiels doa mach noch Hopninj fa däm sennen.

30Lot däm siene Baken no däm dreien, dee doa schleit, un väl Spott hannämen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31De Har veschmitt eenem nich opp emma;

32wan hee ons uk lieden lat, doawäajen jeft hee ons soo väl Metleet, aus hee truhoatich un leeftolich es.

33Hee schekjt nich Trubbel, un lat ons nich lieden, aus wan hee gaunz foadich met ons es.

34Wan de Jefangne meshaundelt woaren,

35ooda wan de Hechsta daut sitt, daut eenem sien rajcht vedreit woat,

36ooda wan wäa orrajcht beschulcht woat, woat de Har daut nich seenen?

37Kaun irjentwäa waut velangen, onen daut de Har doatoo enwellicht?

38Kjemt Jlekj ooda Ojjlekj opp eenem, onen daut de Har daut velangt?

39Wäajen waut kaun een Mensch sikj jrämen, soo lang aus hee Läwen haft? Fa siene Sinden lot am sikj schämen.

40Well wie onse Wäaj goot beseenen, un ons trigj nom Harn dreien.

41Well wie onse Hoaten, krakjt soo aus onse Henj, opphäwen no Gott em Himmel.

42Wie haben ons vesindicht un sent onjehuarsom, un doawäajen hast du ons nich vejäft.

43Du hast runtom die, dienen Oaja jewäsen, un hast ons nojestonen un onen Metlieden omjebrocht.

44Du hast die en eene Wolkj trigjetrocken, daut kjeen Jebäd bat die komen kunn.

45Du hast ons loten Mell un Schunt woaren, mank de Velkja.

46Aul onse Fiend haben väl äwa ons to sajen jehaut.

47Wie sent veenjst un benomen, wie motten dän Schoden un dän Doot hannämen.

48Miene Tronen ranen en eenen Stroom, wiels ons scheenet Volkj enne Grunt jebrocht es.

49Miene Tronen ranen un kjennen nich opphieren, doa es kjeen nojäwen,

50bat de Har von em Himmel rauf kjikjt, un sitt woo daut steit.

51Mie deit aules wee, wan ekj see woo de junge Frues en onse Staut daut jeit.

52Soo aus een Voagel bloos vespos jejoacht woat, haben miene Fiend mie jejoacht.

53See haben mie läwendich em Loch jeschmäten, un Steena opp mie jeschmäten,

54un daut Wota stieech bat äwa mienen Kopp. Ekj docht nu wia daut ut met mie.

55Oba von unjen en daut Loch, roopt ekj dienen Nomen, Har,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

56daut du horchen sust, daut du die nich wajchdreien sust, von mien Älent un mien hielen un bäden.

57Un aus ekj die jeroopt haud, dan kjeemst du noda no mie; du sätst ekj sull nich angst haben.

58Un nu steist du, Har, fa mie en, un ratst mien Läwen.

59Har, du sitst woo see mie orrajcht behaundelt haben; stal miene Sach trajcht.

60Du weetst woo dee sikj aun mie rajchen wullen, un waut see jäajen mie plonden.

61Har, du hast jehieet woo see mie trozten, un waut see aules jäajen mie plonden.

62Dän gaunzen Dach räden miene Jäajna, un veachten mie bloos.

63Vom Morjen bat däm Owent, spotten äare Leeda äwa mie.

64Tol an trigj fa daut, waut see jedonen haben, Har.

65Lot dee äa Hoat em onkloaren komen, un lot dienen Fluch opp an komen.

66Joag an hunjsch hinjaraun, Har, un rod an ut von diene Ieed, Har.

Kloagleeda 4

De growe Strof

1Woo es de Glaunz vom Golt veschwungen? Woo es daut, waut soo wieetvoll wia, nu soo äakjlich jeworden? Woo ligjen de enjeweide Steena nu opp jieda Gaussenakj?

2De Kjinja von Zion, dee wie soo väl räakjnen, dee mea Wieet sent aus Golt, woo sent dee nu soo veacht, aus een jestrikjta Topp, waut een Strikja moakt.

3Uk de Schakale jäwen äare junge Malkj un loten dee lutschen; oba de Mitta von mien Volkj vesteeten äare junge, soo aus de Straus enne Wiltnis daut deit.

4Daut kjliene Bäbe darscht soo, daut siene Tung em Mul aum Bän bakt; un de Kjinja prachren no een Stekj Broot, un kjeena jeft an een Biet.

5Menschen dee sikj ieescht voll eeten von daut scheenste oppem Desch, veschmachten nu oppe Gaus; dee waut emma daut dieeschte Zeich druagen, weelen nu em Melklompen rom.

6Mien scheenet Volkj haft jratre Schult, aus de Sind waut opp Sodom wia; daut jinkj plazlich unja, un kjeena kunn waut doajäajen doonen.

7Onse Leida jlenzten kloara aus Schnee, dee wieren witta aus Malkj. Äare Been wieren dunkla aus Koral; dee leeten soo aus Safier.

8Oba nu es äa Jesecht noch schwoata aus Room, un oppe Gaus kjanen de Lied an nich; äare Hut es soo drieech aus een Stekj Holt, un aul äare Knoakes sent to talen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Dee waut em Kjrich omjebrocht worden, haben daut bäta aus dee waut vehungren, wiels see nich daut kjrieen waut oppem Flekj un em Goaden waust.

10De leeftolje Frues, dee haben äare ieejne Kjinja jekoakt, daut see waut to äten hauden, aus ons scheenet Volkj soo grausom unjajinkj.

11De Har leet sienen Oaja gaunz uttooben, hee eewd siene heete Wutt gaunz ut; hee stekjt een Fia aun en Zion, daut bat oppe Grunt aules vebrend.

12De Kjennichs von de Velkja jleewden daut nich, un äare Menschen scheen daut ommäajlich, daut een Fient bat derch Jerusalem äare Puaten derchdrenjen wudd.

13Oba daut es nu bat doa jekomen, wäajen daut Vegonen von de Profeeten, un de Sinden von de Priesta, dee de oschuldje Menschen leeten ombrinjen.

14Dee zaubelden blintlinjs delenjd de Gaussen, besudelt met schaundhauftet Bloot; kjeena durf dee äare Kjleeda aunschieren.

15"Got wajch! Jie sent orrein!" roopen de Menschen, "Got wajch! Got wieda! Schieet daut nich aun!" Un aus see wiedajinjen un eene Städ sochten, säden de Velkja: "Hia sellen see nich bliewen."

16De Har veschmeet dee von ver sikj; hee paust nich mea no an opp. De Priesta worden nich jeieet, un de Leidasch worden nich veschoont.

17Vejäfs kjikjt wie rom ons no Help, onse Uagen vegonen ons gaunz; wie luaden no Help von een Volkj, waut ons kjeene Help jäwen kunn.

18De Fient paust krakjt opp waut wie deeden; wie kunnen nich irjentwua romgonen. Daut wia aul nich opp lang. Onse Tiet wia aufjerant. Wie wieren enne Grunt jebrocht.

19Dee waut ons enneemen, kjeemen haustja aus een Odla von enne Loft. Enne Boaj juagen see ons hinjaraun, un enne Wiltnis wieren see reed fa ons.

20Dee, dee vom Harn enjesaulft wia, un de Loft en ons Odem wia, kjeem en äare Faulen tosplät; wie hauden ons opp am veloten, daut wie mank de Velkja stonen wudden.

21Freit junt wan jie noch kjennen, jie tofrädne Edomita en Uz, oba daut Kuffel woat uk bat junt komen, daut jie too väl to drinkjen woaren kjrieen, un june kole Hut aufdakjen woaren.

22June Schult, jie scheene Israeliten, es bestroft; jie woaren nich lenja jefangen bliewen; June Schult, jie scheene Edomita, woat hee strofen, un june Sinden woat hee openboa moaken.

Kloagleeda 5

Mucht de Har ons halpen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Vejat nich woo ons daut jeit, Har, Kjikj doch waut fa eene Schaund opp ons jekomen es.

[2]Waut ons Oafgoot wia, haben framde en äare Macht; onse Hiesa jehieren de Utlenda.

[3]Wie haben nich mea onse Vodasch; onse Mitta sent Wätfrues.

[4]Wie motten fa ons Drinkjeswota betolen, un ons Holt mott wie ons kjeepen.

[5]Wie woaren em Jenekj jeschowen, un derwen nich noloten wan wie meed sent.

[6]Wie musten ons Ägipten hanjäwen, un to Assur, daut wie to äten hauden.

[7]Onse vestorwne Elren deeden en äare Tiet waut orrajcht wia, un nu mott wie dee äare Strof uthoolen.

[8]Daut sent Sklowen, dee ons nu väasajen, un von dee äare Macht kaun ons kjeena friemoaken.

[9]Wie sent en Doodesjefoa, wan wie onse Arnt holen, wäajen de Baunden von enne Wiltnis.

[10]Wäajen dise schlemme Hungaschnoot es onse Hut gaunz veschrieecht.

[11]Met onse Frues en Zion, un de Mejales en de Städa en Juda, es Schaund jedräwen worden.

[12]Onse Leida haben see jehongen, un de Leidasch haben see nich jeieet.

[13]Junge Mana musten dän Molsteen dreien, un junge Junges Holt droagen bat see stolpaden.

[14]De leidende Mana jäwen nich mea Rot, un de junge Mana spälen nich mea Instrumenten.

[15]Doa es kjeene Freid mea em Läwen, un wua wie daunzten, trua wie nu.

[16]Doa es nuscht waut ons schmock moakt aus Volkj. Daut es schlemm met ons wäajen onse Sind.

[17]Wäajen dit sent wie ennalich nich koasch, wäajen dise Sachen vejeit ons daut Uagenlicht.

[18]Daut es wäajen däm Zion Boajch, dee nu soo vestimmelt licht, daut de Fas doa romranen.

[19]Oba du, Har, blifst opp emma de Kjennich; dien Troon blift opp aule Tieden.

[20]Wuarom hast du ons gaunz vejäten? Wuarom bliew wie läweslank onen die?

[21]Har, brinj ons doch wada trigj no die, daut wie kjennen oppjerecht sennen. Moak ons Läwen wada soo aus ieeschtemma.

[22]Ooda hast du ons bat opp daut latste veschmäten, un haft dien Oaja kjeen Enj?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Hesekiel

Hesekiel 1

Gott kjemt no Hesekiel

1Lot mie junt emol von eene besondre Erfoarunk vetalen, dee mie passieed aus ekj en Babel mank de veschlapte Juden wia. Ekj weet noch, daut wia aum 5. Dach von de 4. Moonat en daut 30. Joa. Ekj stunt doa aum Kebar Riefa, un met eemol muak de Himmel sikj op, un Gott wees mie eene Openboarunk.

2Dit wia daut fefte Joa daut de Kjennich Jojachin faustjenomen wia. Dan aum feften Dach von de Moonat

3wort mie kloa, waut de Har to sajen haud. Ekj sie Hesekiel, Busi sien Sän. Dort en Babel wist ekj met eemol, daut dämHarn siene Haunt äwa mie wia.

4Aus ekj doa soo oppkjikjt, sach ekj eenen stoakjen Wint vom Nuaden oppkomen. Doa wia eene groote Wolkj. En de Medd leet daut no rootheetet Iesa, un een grootet Fia, woont wiet runtom dacht.

5Un doa en de Medd sach ekj vea läwendje, ekj weet nich krakjt waut, oba dee leet daut no Menschen.

6Doch haud jieda eent von dee vea Jesechta un vea Flichten.

7Äare Been stunden jlikj, un dee äare Feet leeten no de Heefta von een Kaulf. De Feet blenkjaden aus jeräwnet Koppa.

8Unja äare Flichten hauden dee Henj, soo aus Menschen. Dee hauden äare Jesechta un äare Flichten aun vea Sieden.

9Äare Flichten schieeden toop, un wan see jinjen, brukten see sikj nich dreien, wiels see jinjen emma en de Rechtunk von eent von de Jesechta.

10Jieda eena von dee vea haud von väaren daut Jesecht von eenen Mensch, von de rajchte Sied daut Jesecht von eenen Leiw, von de linkje Sied daut Jesecht von eenen Oss, un von hinjen daut Jesecht von eenen Odla.

11Äare Flichten strakjten enne Hecht. Twee schieeden emma aun de Flichten von däm näakjsten, un met twee bedakjten see äa Kjarpa.

12Dee jinjen emma en de Rechtunk von eent von äare Jesechta, emma doahan wua de Jeist an leid. Krakjt eendoont wua see hanjinjen, see brukten sikj nich doahan dreien.

13Un enne Medd tweschen de vea, leet daut no jlieejendet Gloot, un no Fiastakja, waut han un häa tweschen de vea fuaren. Daut wia een dachet Fia, un daut blizt emma von en daut Fia.

14Un de vea flizten han un häa aus de Blitz.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un aus ekj soo no de vea kjikjt, sach ekj, daut biesied jieda eent von dee wia een Raut, woont de Ieed aunschieed.

16De vea Räda leeten un schauften aula krakjt äwareen. Dee leet daut no kostboara Steen, un dreiden aus een Raut en daut aundre.

17Dee kunnen no aule vea Sieden kjikjen, un brukten sikj biem gonen nich omdreien.

18Un runtom aun de Kaunt von jieda eent von de vea Räda wieren Uagen. Daut wia sondaboa un furchtboa.

19Un wan de vea sikj rieeden, dan jinjen de Räda emma met an met, un wan de vea sikj enne Hecht hoowen, dan hoowen de Räda sikj uk enne Hecht.

20Emma soo aus de Jeist an leid, soo jinjen de vea, un de Räda met an met, krakjt soo aus de Jeist an leid, wiels de Jeist von de vea wia uk en de Räda.

21Wan dee wuahan jinjen, dan jinjen dise uk doahan; wan dee stelhilden, dan hilden dise uk stell; un wan dee sikj enne Hecht hoowen, dan hoowen dise sikj uk enne Hecht. De Räda deeden emma krakjt soo aus de vea, wiels de Jeist von de vea wia uk en de Räda.

22Oba dan noch, bowa de Kjap von de vea, wia waut, soo aus een groota blanka Bän, soo aus een Kristal. Daut leet furchtboa äwa äare Kjap.

23Unja disen Bän haud jieda eena von dee twee Flichten utjestrakjt, eena nom aundren opptoo, un twee Flichten met dee see sikj dän Kjarpa bedakjten.

24Un wan see wuahan jinjen, dan kunn ekj äare Flichten hieren. Daut hieed sikj no daut ruzhen von een grootet Wota, no de Stemm von däm, dee aule Macht haft, no een Jetees aus en een Soldotenloaga. Oba wan see stelhilden, dan leeten see äare Flichten rauf.

25Un von bowa dän Bän, dee äwa an wia, hieed ekj eene Stemm aus see stelhilden un äare Flichten raufhenjen leeten.

26Bowa dän Bän äwa de vea wia, waut no een Troon leet, oba von Safier jeschnäden; un opp daut waut no een Troon leet, saut wäa, ekj saj daut soo goot aus ekj kaun, dee eene Form von een Mensch haud.

27Un von daut waut no siene Hoft leet, von doa nopp, sach ekj, waut no jlieejendet Iesa leet, soo heet aus Fia. Un von daut, waut no siene Hoft leet un rauf, leet daut no Fia. Daut wia runtom däm sea dach.

28Daut jlenzt doa runtom am aus een Räajenboagen enne Wolkjen, wan daut räajent. Soo leet daut, waut soo harlich lat aus de Har. Un aus ekj daut sach, foll ekj dol, plaut opp mien Jesecht, un ekj hieed wäm räden.

Hesekiel 2

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Hesekiel woat beroopen

1Un hee säd to mie: Menschensän, sto opp. Ekj well met die räden.

2Un aus hee soo to mie räd, kjeem de Jeist en mie un recht mie opp. Un ekj horcht no waut hee to mie säd.

3Hee säd: Menschensän, ekj well haben, daut du saust no de Israeliten gonen. Daut es een Volkj waut jäajenaun es; un dee sent mie jäajenaun jeworden. De Menschen sent vondoag krakjt soo aus äare Elren ver an jewast sent; dee sent mie jäajenaun.

4Dee sent stieekoppich. Daut sent Heltablessen. Un ekj well haben, daut du no an jeist un to an sajchst: “Dit es waut Gott de Harsajcht.”

5Eendoont auf daut stieekopje Volkj nu horcht ooda nich, see sellen nu weeten, daut doa een Profeet mank an es.

6Un, Menschensän, du saust die nich ver an ooda von daut waut see sajen enjsten loten. Daut woat sennen aus wan du mank Kaktus un Spekjakrut schaufst, ooda uk soo aus mank Skorpionen. Oba enjst die nich fa daut waut see sajen woaren, un lot die daut nich aunjriepen woo see die aunkjikjen. See sent een stieekopjet Volkj.

7Du saust an miene Wieed jäwen, auf see doano horchen ooda nich. See sent een stieekopjet Volkj.

8Oba Menschensän, horch du no waut ekj die sajen woa. Sie du nich krakjt soo stieekoppich aus daut äwaje Volkj. Moak dien Mul op, un at waut ekj die jäw.

9Un weetst, dan sach ekj doa eene Haunt ver mie hanjestrakjt, un en de Haunt wia eene Schreftroll.

10Hee rold dee op ver mie, un ekj sach daut dee von beid Sieden beschräwen wia. Un daut waut doa jeschräwen wia, wieren een kloagen un jaumren un truaren.

Hesekiel 3

1Un hee säd to mie: Menschensän, at waut du ver die hast. At dise Schreftroll, waut hia ver die es, un dan go un räd to de Israeliten.

2Un ekj muak mien Mul op un eet de Roll dee hee mie jeef.

3Un hee säd to mie: Menschensän, du saust dise Schreftroll, dee ekj die jäw, oppäten, un dien Buck doamet fellen. Un ekj eet dee, un mie schmakjt dee soo seet aus Honnich.

4Un hee säd to mie: Menschensän, go no de Israeliten un lot an weeten, waut miene Wieed sent.

5Ekj schekj die nich no een Volkj waut eene framde Sproak haft. Ekj schekjt die no de Israeliten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Ekj schekj die nich no soone Velkja, dee eene framde Sproak ooda met schwoare Wieed räden, soone aus du nich vestonen wurscht. Wan ekj daut deed, wudden see no die horchen.

7Oba de Israeliten wellen nich no die horchen, wiels see wellen mie nich hieren. Daut gaunze Volkj es heltablessich un ieejenkoppich.

8Oba ekj woa dien Jesecht soo stiew moaken aus äat es, un dien Stiern soo hoat aus äara es.

9Ekj hab dienen Stiern soo hoat aus een Diamaunt jemoakt, dee doch hoada aus een Fiasteen es. Nu brukst du die nich enjsten, un die daut nich aunjriepen loten, wäajen waut see doonen. See sent een stieekopjet Volkj.

10Un hee säd to mie: Menschensän, horch no aules waut ekj die saj, un nemm daut to Hoat.

11Un go no de veschlapte von dien Volkj un räd to an. Saj an: “Dit es waut Gott de Har sajcht”, eendoont auf see doano horchen ooda nich.

12Un aus däm Harn siene Harlichkjeit von doa opphoof, hoof de Jeist mie opp. Un ekj hieed hinja mie een grootet Jetees, soo aus een Ieedbäben.

13Daut ruzhen kjeem von de Flichten von de vea, dee eena aum aundren schluagen, un uk daut Jelud von de Räda, waut biesied an wieren. Aules toop wia daut een Jetees aus bie een grootet Ieedbäben.

14De Krauft vom Harn kjeem stoakj opp mie, un sien Jeist hoof mie opp un neem mie wajch. En mie wia ekj betta un vestieet.

15Un ekj kjeem no de Grupp von veschlapte, waut en Tel Abib bie däm Kebar Riefa wonden. Fa säwen Doag saut ekj doa veduzt von aules, waut ekj jeseenen haud.

De Profeet saul een Wajchta sennen

(Hesek 33,1-9)

16Aus dee säwen Doag om wieren, wort mie wada kloa waut de Harvon mie wull:

17Menschensän, ekj hab die aunjestalt daut du saust een Wajchta sennen fa de Israeliten, un du saust an en mienen Nomen woarnen, jiedatsmol wan du een Wuat von mien Mul hieescht.

18Wan ekj äwa eenem, dee nich aun mie jleeft, saj, dee woat stoawen, un du sajchst am daut nich un woarnst am nich, daut dee met siene Sind opphieet un dän Wajch läwen kaun, dan woat dee waut nich aun mie jleeft en siene Sind stoawen, un du woascht schuldich sennen ver mie, daut dee soo jestorwen es.

19Oba wan du däm Sinda woarnst, un dee nich opphieet met de Sinden en sien Läwen, woat dee en de Sind stoawen, oba du woascht dien Läwen jerat haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Ooda, wan een jerajchta Mensch von sien jerajchtet Läwen wajchdreit, un orrajcht deit, dan woa ekj am tofaul brinjen un dee woat stoawen. Hee woat en siene Sind stoawen un sien jerajchtet Läwen woat am nich toojeräakjent sennen; un wiels du am nich jewoarnt hast, woascht du veauntwuatlich sennen fa sien Doot.

21Oba wan du däm jerajchten woarnst daut hee nich Sind begonen saul, un hee deit nich sindjen, dan woat hee läwen. Soona haft sikj woarnen loten un du hast dien Läwen jerat.

22Un dan kjeem daut, daut de Krauft vom Harn stoakj opp mie kjeem, un hee säd to mie: Sto opp un go oppe Stap. Doa woa ekj to die räden.

23Un ekj stunt opp un jinkj oppe Stap nopp; un weetst waut, doa stunt däm Harn siene Harlichkjeit, soo aus ekj dee biem Kebar Riefa jeseenen haud. Un ekj foll oppem Jesecht han.

24Un de Jeist fua en mie nenn, un stald mie opp miene Feet. Un hee säd to mie: Go emol un schlut die en, en dien Hus.

25Un Menschensän, see woaren Strenj aun die brucken un die faustbinjen, soo daut du nich mank de Lied gonen kaust.

26Ekj woa die diene Tung aum Bän von dien Mul aunbaken loten, soo daut du nuscht sajen kaust un an nich mea dän rajchten Wajch wiesen kaust. Dit es wiels dee soon stieekopjet Volkj sent.

27Dan oba wan ekj met die räden woa, dan woa ekj dien Mul opmoaken, daut du an wada sajen kaust: “Dit es waut Gott de Harsajcht.” Un wäa doano horchen well, däm lot horchen, un wäa doa nich no horchen woat, däm lot toch. Wiels dit es een stieekopjet Volkj.

Hesekiel 4

Een Bilt von daut waut komen woat

1Un de Har säd: Menschensän, sieekj die eene Tieejel, un laj dee ver die han. Dan behak de Kaunten, soo daut dee de Staut Jerusalem väastalt.

2Un sat Dinja rom de Staut un lot de Dinja eene framde Armee väastalen. Moak daut soo daut et soo lat aus wan doa eene Armee rom de Staut es met Torms un oppjeschedde Humpels un Stukskjneppels.

3Un sat doa eene iesane Brodpaun jäajen de Staut, un sat dien Jesecht jäajen de Paun. Soont saul jäajen de Staut sennen, un du woascht jäajen de Staut sennen. Dit saul een Tieekjen sennen fa daut Volkj Israel.

4Dan saust du die opp diene linkje Sied lajen un Israel äare Strof opp dee droagen. Soo väl Doag aus du opp dee lichst, saust du äare Strof droagen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Ekj woa die sajen woo väl Doag du soo ligjen saust. Daut sent 390 Doag. Een Dach fa jieda Joa von äare Strof. Soo lang saust du de Strof von daut Volkj Israel droagen.

6Un wan daut derch es, saust du die opp diene rajchte Sied lajen, un fa 40 Doag de Schult von daut Volkj Juda droagen. Hia jäw ekj die uk eenen Dach fa een Joa.

7Dan stal dien Jesecht un dienen kolen Oarm jäajen Jerusalem, dee doa runtom besat es, un profezei jäajen dee Staut.

8Un, weetst, ekj binj Strenj om die, soo daut du die fa de gaunze Tiet nich von eene Sied no de aundre dreien kaust, bat du de Tiet von de Strof derch jemoakt hast.

9Ria die waut Weit, Joascht, Schaublen, Flaus, Oaften, Hieezh, un Spelz toop en een Dinkj, un moak waut Broot von daut. Daut saust du äten fa de gaunze Tiet, daut du opp diene Sied lichst, 390 Doag.

10Daut Broot saul die aufjemäten woaren. Du saust 250 Graum dän Dach kjrieen.

11Un daut Wota saul uk toojemäten woaren. Du saust dree Kuffel dän Dach kjrieen.

12Du saust dise Brootkjes doa baken, wua aule Menschen daut seenen kjennen. Du saust dee bowa een Mestfia von Menschen Mest baken.

13Un de Har säd: Soont woaren de Israeliten motten äten, wan see mank de Velkja veschlapt sent. See sellen soont Äten, waut no onse Jesazen orrein es.

14Un Hesekiel säd: Oba Har Gott. Ekj hab noch nienich waut jedonen waut mie orrein muak. Von kjlien opp, hab ekj noch nienich Fleesch jejäten von een Tia daut von selfst doot jegonen wia, un uk nich von een Tia daut von aundre Tieren doot jemoakt wia. Ekj hab noch nienich Fleesch jejäten waut no onse Jesazen orrein es.

15Dan säd hee to mie: Na dan woa ekj die loten Mest von Vee brucken toom de Brootkjes baken enne Städ Mest von Menschen.

16Un hee säd uk noch to mie: Menschensän horch emol. Ekj woa daut soo rombrinjen daut nich mea Broot en Jerusalem nenn komen woat. Dan woaren see met beduaren äa Broot toomäten, un an woat daut too groff sennen, waut see to drinkjen kjrieen.

17Doa woat nich jenuach Broot un Wota sennen un see woaren sikj nich Rot weeten. See woaren veschmachten, wäajen de Schult dee see opp sikj jebrocht haben.

Hesekiel 5

Gott woat Jerusalem rechten

1Un dan, Menschensän, nemm een schoapet Schwieet un schäa die dän Kopp un schäa die dän Boat auf. Wäaj de Hoa opp eene Wichtschol,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[2]un wan dee Tiet äwa es daut de Staut besat es, dan vebrenn een dreddel von de Hoa medden en de Staut, un vesprenj een dreddel met dien Schwieet, un vestrei een dreddel em Wint, un ekj woa daut met een Schwieet vejoagen.

[3]Oba du saust waut von dise Hoa hoolen, un saust die dee en eene Akj von dien Rock en een Zippelkje enbinjen.

[4]Dan nemm noch eemol von de Hoa un schmiet dee em Fia daut dee vebrennen. Von daut woat een Fia aunjestekjt woaren, daut äwa daut gaunze Volkj Israel vespreeden woat.

[5]Gott de Har lat junt weeten: Ekj hab Jerusalem medden mank de Velkja jesat,

[6]oba see haben sikj schlajchta oppjefieet aus de aundre Velkja, un see sent dolla onjehuarsom jäajen miene Jebooten jewast aus de Lenda rom an. See haben miene Väaschreften tosied jeschmäten, un miene Jebooten nich jehoolen.

[7]Un doawäajen sajcht Gott de Har nu: Wiels jie daut schlemma utjeeeft haben aus de Velkja runtom junt, un wiels jie miene Jebooten nich jehoolen haben, un haben nich emol soo jeläft aus de Velkja rom junt daut haben,

[8]nu sajcht Gott de Har: ekj woa noch met junt veräakjnen, un woa een Jerecht loten äwa junt komen, daut aule Velkja seenen woaren.

[9]Ekj woa soo met junt omgonen aus ekj noch nienich ea hab, un uk nienich wada woa. Oba daut es wiels jie soon oppscheiseljet jedonen haben.

[10]Daut woat soo romkomen, daut de Elren äare Kjinja äten woaren, un de Kjinja äare Elren äten woaren. Un dee, dee äwabliewen, woa ekj en aule Rechtungen veschlapen, aus wan see vom Wint vestowen sent. Soo woa ekj junt bestrofen.

[11]Un nu, soo secha aus ekj läw, sajcht Gott deHar, wiels jie mien Heilichtum met june beese un oppscheiselje Sachen orrein jemoakt haben, woa ekj junt von jun Launt schäaren. Ekj woa wäajen kjeenem daut Uag tookjniepen, un woa met kjeemen Metleet haben.

[12]Een dreddel von junt woaren krank woaren un stoawen ooda vehungren, een dreddel woaren aulawäajen mank junt vom Schwieet omjebrocht woaren, un een dreddel woa ekj soo aus vom Wint vespreeden un an met daut Schwieet vejoagen.

[13]Soo woa ekj mien Oaja uteewen un miene Wutt äwa an komen loten bat ekj mie utjetoopt hab. Un see woaren enseenen, woo väl too groff mie daut wia, daut see mie nich tru bleewen.

[14]Un doatoo woa ekj uk noch june Jäajent vedoawen, un wäa doa vebie jeit, däm woat de Jäajent jäajenaun sennen.

[15]De Velkja rom junt woaren sikj äwa junt tieren un junt veachten. Soo aus ekj daut Uadeel opp junt brinjen woa un mien Oaja un Wutt un Schellen opp junt brinjen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

woa, woat an enjsten un eene Woarnunk sennen. Lot junt dit vom Harn jesajcht sennen.

16Wan ekj junt woa hungren loten soo daut junt daut en de Moag spekjt, wan ekj aules vedoawen woa en de Hungaschnoot, dee ekj brinjen woa, woa ekj uk noch junen latsten Väarot von junt wajchnämen.

17Jie woaren väl Doodes haben von de Hungaschnoot, un von wille Tieren, un von Krankheiten, von soone waut Jewault eewen, un von dän Kjrich. Lot junt dit von däm Harnjesajcht sennen.

Hesekiel 6

Gott woat Israel rechten

1Un mie wort kloa waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, kjikj emol no de Boaj en Israel, un profezei äwa dee:

3Jie Boaj en Israel, horcht waut Gott de Har sajcht. Dit es waut Gott deHar to de Boaj un Humpels un to de Jladen un Täla to sajen haft: Horcht emol, ekj woa eenen Kjrich äwa junt komen loten un woa june huage Opfastäden dolbräakjen.

4June Aultoaren woaren doljeräten woaren, un aule Ruakopfa Aultoaren woaren tweijeschloagen woaren. Ekj woa june Doodes ver june Jetta schmieten.

5Ekj woa de Doodes ver de Jetta hanschmieten, un woa june Knoakes bie de Aultoaren vestreien.

6June Städa, wua jie wonen, woaren aula enne Grunt jebrocht woaren, un june huage Opfastäden woaren Schunthupes sennen. June Aultoaren woaren Schunthupes sennen, un june Jetta woaren tweijebroaken un vedorwen woaren. June Ruakopfa Aultoaren woaren tweijeschloagen woaren, un waut jie oppjestalt haben, woat wajchjeriemt woaren.

7Aulawäajen mank junt woaren Menschen stoawen, un junt woat daut kloa woaren daut ekj de Har sie.

8Ekj woa eenje von junt, dee waut sikj derch däm Kjrich brinjen, un sikj mank de Velkja vestreien, äwaloten.

9Dise waut sikj dan haben wajchjebrocht, woaren, wan see mank de Velkja sent, aun mie denkjen.

10Dan woaren see weeten, daut ekj de Har sie, un daut ekj nich fa nuscht säd, doa wudden schlemme Tieden komen.

11Dit es waut Gott de Har sajcht: Klautsch diene Henj; traumpel met diene Feet un saj: Doch nich! wäajen daut oppscheiselje waut de Israeliten väahaben. Dee woaren em Kjrich, enne Hungaschnoot, un von Krankheiten lieden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Dee waut wiet auf sent, woaren von Krankheiten stoawen; dee waut dicht bie sent, woaren em Kjrich stoawen; un dee waut dit äwaläwen, woaren von Hunga stoawen.

13Wan jie de Doodes bie june Jetta un äare Aultoaren seenen, un opp jieda Humpel un Boajch, unja jieda jreena Boom un jieda beloofta Ieekjenboom, un opp jieda Städ, wua jie june Jetta een scheenrikjendet Opfajeroch brochten, dan woa jie enseenen daut ekj de Har sie.

14Ekj woa en aule Siedlungen miene Macht jäajen an komen loten. Von gaunz em Sieden Kanaan bat Ribla woa ekj daut Launt vedoawen un ladich loten. Dan woaren see enseenen, daut ekj de Har sie.

Hesekiel 7

Daut Launt woat to Enj gonen

1Un mie wort kloa waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, dit es waut Gott de Har äwa daut Launt Israel sajcht: Daut Enj kjemt. Daut Enj woat bat opp aule Akjen von daut Launt komen.

3Jun Enj kjemt nu, un ekj woa mienen Oaja äwa junt brinjen. Ekj woa junt verem Jerecht holen, fa daut waut jie jedonen haben, un ekj woa aul de oppscheiselje Dinja bestrofen, dee jie jedonen haben.

4Ekj woa mie wäajen nuscht de Uagen toohoolen, un woa kjeen Metlieden met junt haben. Ekj woa junt bestrofen fa daut waut jie vedeent haben, un fa de oppscheiselje Dinja, dee jie jedonen haben. Dan woa jie enseenen, daut ekj de Har sie.

5Lot junt dit von Gott däm Harn jesajcht sennen: Doa woat een Schoden nom aundren komen.

6Daut Enj kjemt! Nu es daut bat doa! Nu haft daut aunjefongen! Kjikj emol, doa es daut!

7Daut haft aunjefongen, un kjemt nu äwa junt, dee jie em Launt wonen. Nu es daut bat doa, daut kjeena oppe Boaj fa Freid schrieen woat, bloos ut Angst.

8Nu woascht du miene Wutt to feelen kjrieen, un mien Oaja woat sikj utspaunen. Ekj woa junt doano rechten aus jie vedeent haben, un junt trigj tolen fa daut oppscheiselje, waut jie jedonen haben.

9Ekj woa nich miene Uagen toohoolen, un woa kjeen Metlieden met junt haben. Ekj woa junt jäwen, waut jie vedeent haben, un trigj tolen fa daut oppscheiselje, waut jie jedonen haben. Dan woa jie enseenen, daut ekj de Har sie, dee junt stroft.

10Nu es daut soo wiet! Nu es daut soo wiet romjekomen! De Stock kjemt äwadäl; un de onveschämda vestakjt sikj nich;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11dee waut Jewault eeft steit steil. Oba see woaren nich bestonen, nich äa Jelt, nich äa Straums, un nich woo see nu aunjeseenen sent.

12De Tiet es doa, un de Dach nodat. Lot däm wäa doa kjaft sikj nich freien, un däm wäa doa vekjaft sikj nich jrämen, wiels de Strof woat opp eenen krakjt soo komen aus opp däm aundren.

13Wan hee daut uk noch äwaläft, woat dee wäa waut vekjaft nich trigj gonen no waut hee vekjeepen deed. De Strof es fa jieda eenen, un woat nich noloten. Kjeena woat sikj sien Läwen sechren, wiels see aula orrajcht jedonen haben.

14See blosen met de Posaun, un moaken sikj aula reed, oba kjeena woat em Kjrich gonen, wiels mien Oaja es opp daut gaunze Volkj jezielt.

15Buta de Staut rejieet de Armee; un enne Staut Krankheit un Hunga. Wäa oppe Stap es, woat vom Schwieet stoawen, un wäa enne Staut es, woat von Krankheit un Hunga vefräten.

16Dee waut doavon komen un enne Boaj ranen, woaren enne Schluchten setten un gurren aus de Duwen, wiels see uk schuldich sent.

17Aule Henj woaren schwak woaren, un aule Kjneeen woaren aus Wota sennen.

18See woaren sikj Sakkjleeda äwatrakjen, un unja väl Angst lieden. Jieda Jesecht schämt sikj, un jieda Kopp woat kol jeschoaren woaren.

19See woaren äa Selwa oppe Gaussen schmieten, un woaren äa Golt aus schwiensch aunseenen. Dän Dach, wan däm Harn sien Oaja kjemt, woaren Selwa un Golt kjeenem raden. See kjennen sikj doamet nich saut äten, ooda äare Moag doamet vollstoppen. Oba daut wia daut, waut an enne Sind fieed.

20See haben von äare wieetvolle Sachen, dee an soo väl wieet wieren, Jetta un Tieren jemoakt. Nu woa ekj an daut aula loten aunbrennen.

21Ekj woa daut mäajlich moaken, daut framde Menschen daut stälen woaren, un daut dee, dee schlajcht sent, sikj daut tooieejnen woaren, un doavon waut oppscheiseljet moaken.

22Ekj woa an nich halpen wan de Tempel schentlich jebrukt woat. Doa woaren Reibasch komen un em Tempel schaund driewen.

23Moakt de Kjäden reed, wiels en daut Launt woaren Menschen aulawäajen omjebrocht, un enne Staut sent aulawäajen Vebräakja.

24Doawäajen woa ekj de schlemste Velkja jäajen junt brinjen, daut see june Hiesa ennämen. Ekj woa een Enj moaken von daut wuatoo de rikje sikj freien, un woa Schaund opp äare heilje Städa brinjen.

25See woaren sikj sea enjsten, bat see no Fräd kjikjen. Oba see woaren kjeene Help finjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Een Schoden woat äwa däm aundren komen, un eene schlajchte Norecht no de aundre. Emsonst woa jie de Profeeten froagen, waut an es kloa jeworden, un de Priesta woaren nich daut Jesaz utlajen, un de Leidasch woaren kjeen Rot haben.

27De Kjennich woat truaren, un siene stoakje Mana woaren sikj nich weeten. De Lied äare Henj woaren tekjren. Ekj woa an jäwen waut see vedeent haben, un an strofen, doano aus see jeläft haben. Dan woaren see enseenen, daut ekj de Har sie.

Hesekiel 8

De Tempel es nich rein jebläwen

1En daut 6. Joa, aun däm 5. Dach von de 6. Moonat, saut ekj met de judsche Leidasch toop en mien Hus, aus Gott däm Harn siene Haunt stoakj opp mie kjeem.

2Un weetst, ekj sach de Form von eenen Mensch, un daut waut no siene Hoft leet un rauf, leet no Fia, un bowa siene Hoft leet daut no jlieejendet Iesa.

3Un dee strakjt siene Haunt ut no mie un kjrieech mie bie de Hoa to hoolen. Dan hoof de Jeist mie opp, tweschen Himmel un Ieed, un brocht mie en eene Openboarunk von Gott no Jerusalem. Hee brocht mie no daut bennaschte Puat aun de nuadne Kaunt, wua doa een Aufgott wia, woont de Har nich vedroagen kaun.

4Un Gott siene Harlichkjeit wees sikj mie doa, krakjt soo aus daut en daut Tol vom Kebar Riefa haud.

5Un Gott säd to mie: Menschensän, kjikj emol nom Nuaden. Un aus ekj nom Nuaden kjikjt, sach ekj bie däm Aultoa, dee bie daut Puat steit, dän Aufgott, dän deHar nich vedroagen kaun.

6Un hee säd to mie: Menschensän, kaust du seenen waut dise doonen? Dit es oppscheislich, waut de Israeliten hia doonen. Daut woat mie wiet von dit Heilichtum vejoagen. Oba du woascht noch schlemret seenen.

7Un hee brocht mie no de Däa em Väahoff, un doa sach ekj een Loch enne Waunt.

8Un hee säd to mie: Menschensän, bräakj een Loch en de Waunt. Un aus ekj doa een Loch derch de Waunt jebroaken haud, sach ekj doa eene Däa.

9Un hee säd to mie: Go nenn, un besee die de oppscheiselje Dinja, dee hia jedräwen woaren.

10Un aus ekj nenn kjeem un kjikjt, sach ekj daut doa väl Bilda von Warm un äakjelje Tieren un aul de Jetta von de Israeliten enne Waunt nenn jekrauzt wieren.

11Un ver de Bilda stunden 70 Leidasch von de Israeliten, un Jaasanja, Schafan sien Sän, wia mank dee. Een jiedra haud een Ruakbehelta enne Haunt un doa wia eene Wolkj von Weiruak bowa an.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Un hee säd to mie: Menschensän, sitst du waut de Leidasch von Israel bie diesta doonen. Een jiedra es en sien Stofkje met de Bilda. See meenen, daut deHar an nich sitt, wiels de Har daut Launt veloten haft.

13Un hee säd to mie: Du woascht noch oajre Dinja aus dit to seenen kjrieen.

14Un hee brocht mie no daut nuadne Puat von däm Harn sien Hus, un doa biem Engank sauten Frues un hielden äwa Tamus.

15Un hee säd to mie: Menschensän, sitst du daut? Du woascht noch schlemret seenen aus dit.

16Un hee brocht mie en dän Bennahoff von däm Harn sien Hus, un, kaust daut jleewen, verem Engank nom Harn sien Tempel, tweschen daut Väatus un dän Aultoa, stunden soo bie 25 Mana met äare Rigjes nom Harn sien Tempel, un äare Jesechta nom Oosten jedreit. Un dee kjneeden sikj ver de Sonn em Oosten.

17Un hee säd to mie: Menschensän, sitst du daut? Es de Juden daut nich jenuach, daut see aul dit oppscheiselje hia doonen, oba nu bräakjen see daut Jesaz aulawäajen en daut Launt. See reizen mie emma wada. Un nu noch, hoolen see sikj de Rank unja de Näs.

18Doawäajen woaren see mienen vollen Oaja to feelen kjrieen. Ekj woa kjeen Metlieden äwa an haben, wan ekj an äwakjikj, un ekj woa nuscht veschoonen. Uk wan see mie lud enne Uaren schrieen, woa ekj nich no an horchen.

Hesekiel 9

Jerusalem woat bestroft

1Un ekj hieed am lud roopen: Jie Mana, dee jie Jerusalem vestieren sellen, komt hää. Brinjt jieda jun Jereetschoft toom dee schlonen.

2Un dan kjeemen sas Mana von de Rechtunk, wua daut bowaschte Puat es, un een jiedra haud en siene Haunt daut Jereetschoft toom de Staut schlonen. Doa wia eena mank an, dee haud een wittet lienzeichnet Kjleet aun, un hee hilt een Dooskje met Tint un Schriewa. Dee kjeemen un stalden sikj biesied dän bronsnen Aultoa.

3De Harlichkjeit von Israel äa Gott hoof sikj von de Cheruben, wua daut jewast wia, un wia oppe Schwal vom Tempel. Un de Har roopt däm, dee daut lienzeichne Kjleet un daut Dooskje met Tint un Schriewa haud.

4Un hee säd to am: Go derch de Staut Jerusalem un moak een Tieekjen aum Stiern von de Lied, waut sikj tieren un waut äwa aul daut oppscheiselje stänen, waut doabennen passieet.

5Un to de aundre Mana säd hee, soo daut ekj daut hieed: Got hinja am derch de Staut, un schlot loos. Wiest kjeen Metlieden, un veschoont kjeenem.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Schlot de oole, de Junge, de Mejales, de Kjinja, un de Frues aula doot. Bloos dee
waut een Tieekjen haben, sell jie nuscht doonen. Fangt en mien Heilichtum aun.
Un see fungen aun bie de Leidasch dee ver däm Tempel wieren.

7Un hee säd to an: Moakt dän Tempel orrein. Felt dän Väahoff voll met dee waut
omjebrocht sent. Dan got rut. Un see jinjen rut un schluagen de Lied enne Staut.

8Un aus see dee jeschloagen hauden, wia ekj auleen jebläwen, un ekj schmeet mie
opp mien Jesecht un schrieech: Oba Har Gott, woascht du aul daut äwaje von Israel
veschlonen, wiels du soon Oaja äwa Jerusalem hast?

9Un hee säd to mie: De Schult von de Israeliten un Juden es sea groot. Aulawäajen
em Launt haben see Menschen omjebrocht, un en Jerusalem es väl vebräakjen. See
sajen: De Har haft daut Launt veloten, un soo kaun hee ons nich seenen.

10Doawäajen woa ekj kjeen Metlieden wiesen met an, un ekj woa an kjeene Jnod
wiesen. Ekj woa daut, waut see jedonen haben, loten trigj opp äare Kjap komen.

11Un dan kjeem de Maun, dee daut witte lienzeichne Kjleet aun haud un daut
Dooskje met Tint un Schriewa druach, un säd: Ekj sie foadich met daut, waut du
mie oppjeefst.

Hesekiel 10

De Har velat dän Tempel

1Dan sach ekj, horcht emol, bowa dän Bän waut äwa de Cheruben wia, sach ekj
waut no een Safiersteen leet, oba en de Form von eenen Troon.

2Un dee säd to däm Maun, dee daut lienzeichne Kjleet aun haud: Go emol nenn,
doa en daut Rädawoakj unja de Cheruben, un nemm eene Japsvoll von daut
jlieejende Gloot, waut tweschen de Cheruben es, un strei daut äwa de Staut. Un ekj
sach daut hee doa nenn jinkj.

3De Cheruben stunden aun de rajchte Sied en däm Harn sien Hus, aus de Maun doa
nenn jinkj. Un de Bennahoff wia aules eene Ruak.

4Dan hoof sikj däm Harn siene Harlichkjeit von de Schwal vom Hus, un daut
gaunze Hus wort voll von de Wolkj, un de Väahoff wia gaunz oppjedacht von
däm Harn siene Harlichkjeit.

5De Flichten von de Cheruben muaken een Jeruzh, soo lud aus de Stemm von Gott,
dee aule Macht haft. Daut wia bat däm butaschten Väahoff to hieren.

6De Maun met daut lienzeichne Kjleet, to däm hee jesajcht haud, daut hee sull Fia
von tweschen de Räda tweschen de Cheruben nämen, jinkj un stunt biesied een
Raut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Un de Cherub strakjt siene Haunt no daut Fia waut tweschen an wia, un neem waut doavon, un jeef däm Maun daut, dee daut lienzeichne Kjleet aun haud. Dee neem daut en siene Henj un jinkj rut.

8Unja de Flichten hauden de Cheruben, waut no Menschen Henj leet.

9Un dan sach ekj doa wieren vea Räda bie de Cheruben, een Raut bie jieda Cherub. De Räda leet daut no Turkis,

10un aule vea leeten äwareen. Daut wia aus wan een Raut en daut aundre wia.

11Wan dee wuahan wullen, kunnen dee en irjent eene Rechtunk gonen onen daut dee sikj dreiden. Wua de eena han jinkj, doa jinjen see aula han, onen daut see sikj doahan dreien brukten.

12Dee äa gaunza Kjarpa, de Rigjen, de Henj, un de Flichten, un uk aule vea Räda wieren runtom voll Uagen.

13Un ekj hieed daut de Räda, “Daut Rädawoakj”, jenant worden.

14Dee hauden jieda vea Jesechta. Daut ieeschte wia daut Jesecht von een Cherub, daut tweede wia daut Jesecht von een Mensch, daut dredde wia von een Leiw, un daut vieede von een Odla.

15Dit wieren de selwje vea, dee ekj biem Kebar Riefa jeseenen haud. Un de Cheruben hoowen sikj opp,

16un de Räda bleewen krakjt met an. Un wan de Cheruben met äare Flichten schluagen, soo daut see von de Ieed looshoowen, dan jinjen de Räda nich wajch von biesied an.

17Wan jane stell hilden, dan hilden dise uk stell. Un wan jane sikj opphoowen, dan hoowen dise sikj uk. De Jeist von de vea wia en an.

18Dan jinkj däm Harn siene Harlichkjeit von de Tempelschwal un stald sikj äwa de Cheruben.

19Un ekj sach woo de Cheruben äare Flichten schluagen un oppfluagen, von oppe Ieed, un de Räda met an. Un see hilden biem Engank von daut oostne Puat von däm Harn sien Hus stell, un de Harlichkjeit von Israel äa Gott stunt bowa an.

20Dit wieren de Vea, dee ekj aum Kebar Riefa haud unja Israel äa Gott jeseenen. Nu wist ekj, daut wieren Cheruben.

21Jieda eena von dee haud vea Flichten un waut, waut no Menschen Henj leet, unjare Flichten.

22Un ekj sach fuaz, äare Jesechta wieren krakjt dee, dee ekj biem Kebar Riefa jeseenen haud. Un dee jinjen emma en de Rechtunk von eent von de Jesechta.

Hesekiel 11

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Daut Jerecht äwa de Leidasch en Jerusalem

1Un de Jeist hoof mie opp, un brocht mie no däm Harn sien Hus, un doa no daut oostne Puat. Un horch emol, doa sach ekj ver mie 25 Mana bie daut Puat, un mank de Mana sach ekj Jaasanja, Assur sien Sän, un Pelatja, Benaja sien Sän.

2Un de Har säd to mie: Menschensän, dit sent dee Mana, dee fa dise Staut Onheil plonen un schlajchten Rot jäwen.

3See sajen: “Wie haben enne latste Tiet nich Hiesa oppjebut. De Staut es een Gropen, un wie sent daut Fleesch.”

4Doawäajen saust du, Menschensän, jäajen an profezeien.

5Un de Jeist vom Harn kjeem opp mie un säd, daut ekj dit sajen sull: Dit es waut de Har sajcht: Daut es waut jie Israeliten sajen, oba ekj weet waut jie werkjlich denkjen.

6Jie haben väl Menschen omjebrocht, un de Doodes ligjen aulawäajen oppe Gaussen.

7Doawäajen sajcht Gott de Har: De Doodes, dee opp june Gaussen ligjen, sent daut Fleesch em Gropen, oba jie woaren ut dise Staut rutjenomen woaren.

8Jie ferchten junt fa daut Schwieet. Ekj woa daut Schwieet opp junt komen loten, sajcht Gott de Har.

9Ekj woa junt ut de Staut rut driewen un aun framde äwajäwen. Dee woaren Jerecht äwa junt fieren,

10soo daut jie woaren vom Schwieet doljeschloagen woaren. Ekj woa junt oppe Jrens von Israel rechten, un jie woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

11De Staut woat nich een Gropen fa junt sennen, un jie woaren nich daut Fleesch doabennen sennen. Ekj woa junt oppe Jrensen von Israel rechten.

12Un jie woaren enseenen, daut ekj de Har sie. Jie haben miene Jebooten nich jehoolen, un haben junt nich no miene Väaschreften jerecht. Jie haben junt no de Väaschreften von de Velkja rom junt jerecht.

13Dan neem sikj daut soo rom, daut jrod aus ekj profezeien deed, storf Pelatja, Benaja sien Sän. Un ekj foll opp mien Jesecht han un schrieech lud: Har Gott, woascht du een Enj moaken met daut äwaje von Israel?

Troost fa dee waut veschlapt sent

14Un mie wort kloa, waut de Har sajen wull. De Har säd:

15Menschensän, de Lied dee noch en Jerusalem wonen, sajen von äare Breeda un äa Frintschoft, un aule aundre Israeliten, daut see wiet auf vom Harn sent, un daut wie, dee wie hia en Jerusalem wonen, daut Oafgoot hoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Doatoo saj nu: Gott de Har sajcht: Jo, soogoa wan ekj an wiet mank de Velkja jeschekjt hab, un an en de Lenda vestreit hab, woa ekj an een kortet stootje en de Lenda Schutz jäwen, wua see hanjeroden sent.

17Saj an: Dit es waut Gott de Har sajcht: Ekj well junt von mank de Velkja un von en de Lenda saumlen, wua jie nu vestreit sent, un ekj well junt daut Launt Israel jäwen.

18Un see woaren komen un een kortet Enj moaken met aul daut beese waut see doonen un dän oppscheiseljen Jettadeenst.

19Un ekj woa an een eenkjanjet Hoat, un eenen nieen Jeist jäwen. Ekj woa daut steenane Hoat von an wajchnämen, un an een fleeschnet Hoat jäwen.

20Un dan woaren see no miene Väaschreften läwen un miene Jesazen hoolen, un jehuarsom sennen. Un see woaren mien Volkj sennen, un ekj woa äa Gott sennen.

21Oba dee, dee em Hoat wieda daut beese doonen un dän oppscheiseljen Jettadeenst biebehoolen, woaren daut opp äaren Kopp trigjkjrieen, waut see jedonen haben. Dit sajcht Gott de Har.

22Dan klaupten de Cheruben äare Flichten, un de Räda fluagen met an. Un de Harlichkjeit von Israel äa Gott wia bowa an.

23Un de Harlichkjeit vom Harn hoof sikj opp von en de Medd von de Staut un stald sikj opp däm Boajch dee nom Oosten buta de Staut es.

24Un de Jeist hoof mie opp un brocht mie en eene Vision derch Gott sienen Jeist no Chaldäa no de veschlapte. Un daut, waut ekj doa jeseenen haud, veschwunk.

25Un ekj säd de veschlapte aules waut de Har mie jewäsen haud.

Hesekiel 12

Dee en Jerusalem woaren flichten motten

1Un mie wort wada kloa, waut de Har to sajen haud. De Har säd:

2Menschensän, du wonst mank een stieekopjet Volkj. See haben Uagen, daut see kjikjen kunnen, oba see seenen nich; see haben Uaren, daut see hieren kunnen, oba see venämen nuscht. See sent een Volkj waut sikj selfst wadasprakjt.

3Oba du, Menschensän, pak diene Sachen toop aus wan du oppe Flucht wieescht. Doo dit ea daut diesta es, soo daut see aula seenen kjennen, daut du veloten deist, un aundatwäajes hanjeist. Veleicht venämen see daut, wan see uk een stieekopjet Volkj sent.

4Wan daut noch dach es, soo daut see daut seenen, saust du die diene Sachen toop paken. Pak dee soo toop aus see daut doonen, wan see veschlapt woaren. Un zeowes, soo daut aule daut seenen, moak die oppem Wajch, soo aus see daut doonen wan see veschlapt woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Grow een Loch derch de Mia, soo daut see daut aula seenen kjennen, waut du deist, un go ut de Staut rut derch daut Loch.

6Un, noch emma soo daut aule daut seenen, saust du dien Pak opp diene Schulren häwen, un wajchgonen wan daut aunfangt diesta to woaren. Du saust die waut äwa dien Jesecht hoolen, soo daut du nich daut Launt sitst, aus wan du sea beschämt best. Soo woa ekj die to een Tieekjen moaken fa de Israeliten, woo see de Staut woaren veloten motten.

7Ekj deed daut, waut de Har mie säd. Ekj druach mien Jepak rut aus daut noch Dach wia, soo aus eena Jepak rut drajcht wan eena veschlapt woat. Un zeowes groof ekj met miene Henj een Loch enne Mia. Dan aus daut diesta wort, hoof ekj mie daut Pak oppe Schulren un jinkj wajch, soo daut see mie aula seenen kunnen.

8Un dän näakjsten zemorjes wort mie daut kloa, waut de Har sajen wull. Hee säd:

9Menschensän, haben de Israeliten, dee soon stieekopjet Volkj sent, die nich jefroacht, wuarom du daut deist?

10Saj an: Dit es waut Gott de Har sajcht: Waut hia profezeit es, rät von de hechste Leidasch en Jerusalem un aul de Israeliten, waut doa wonen.

11Saj an: Ekj sie een Tieekjen fa junt. Soo aus ekj jedonen hab, soo woat an daut gonen. See woaren rutgonen motten. See woaren faustjenomen un veschlapt woaren.

12De hechsta Leida woat opp siene Schulren sien Jepak droagen, un see woaren een Loch enne Mia fa am kleiwen, wan daut diesta es, un hee woat doa rutgonen. Hee woat sikj schämen un sien Jesecht bedakjen, soo daut hee daut Launt nich seenen woat.

13Ekj woa mien Nat äwa am schmieten, soo daut hee en miene Schlenj jejräpen woat woaren. Un ekj woa am no Babel, en de Chaldäa äa Launt nämen. Oba hee woat daut Launt nich seenen un woat doa stoawen.

14Un ekj woa aul dee, dee rom am sent, de aunjestalde un de Soldoten, vestreien, soo aus wan dee met jieda Wint vepeesat sent, un ekj woa an met daut Schwieet joagen.

15Dan, wan ekj an mank de Velkja veschmäten hab, un en de Lenda vestreit hab, woaren see enseenen daut ekj de Har sie.

16Oba ekj woa waut von an äwaloten un von daut Schwieet, de Hungaschnoot un de Krankheiten veschoonen. Dee woaren doa en daut framde Launt, wua see han komen, äare oppscheiselje Dinja bekjanen, un see woaren enseenen, daut ekj de Harsie.

17Un mie wort wada kloa, waut de Har to mie sajen wull. Hee säd:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Menschensän, du saust tekjren wan du dien Broot atst, un flautren wan du dien Wota drinkjst, aus wan du groote Angst hast.

19Un saj de Lied em Launt: Dit es waut Gott de Har sajcht wäajen dee waut en Jerusalem, en Israel, wonen: See woaren grootet beduaren haben, wan see äa Broot äten, un woaren sikj schia nich weeten, wan see äa Wota drinkjen. Daut Launt woat venicht woaren un ladich bliewen von aules waut doa es, wäajen aul de Jewault, waut de Enwona jeeeft haben.

20De Städa wua nu väle wonen, woaren Schunt Klompes sennen, un daut Launt woat nich besorcht woaren. Un jie woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

Sellen see däm Profeet jleewen?

21Un mie wort noch wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

22Menschensän, Waut es daut fa Räd mank de Menschen en Israel? See sajen: “Soo aus de Doag vegonen, soo vejeit waut jeprofezeit woat.”

23Doawäajen saj an nu: Dit es waut Gott de Har sajcht: Met dit Jeräd woa ekj een Enj moaken. See woaren daut en Israel nich mea brucken. Sajcht leewa: Soo aus de Dach vejeit, soo steit, waut jeprofezeit es.

24Wiedahans saul junt en Israel nich wada soont väajehoolen woaren, waut kjeenen Grunt haft, un doa saul kjeen Woasajen sennen, waut junt bloos enne Uaren kjittelt.

25Ekj sie de Har, un ekj meen waut ekj saj, un daut woat soo romkomen un sikj nich lang vetrakjen. Nä, jie, dee jie soo stieekoppich sent, ekj woa junt waut sajen, un jie woaren selfst seenen, daut et soo romkjemt. Dit sajcht Gott de Har.

26Un mie wort wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd to mie:

27Menschensän, horch emol, de Israeliten sajen, daut waut du profezeien deist, woat noch lang dieren; hee rät von Dinja waut noch wiet auf sent.

28Nu saj an: Dit es waut Gott de Har sajcht: Daut von waut ekj räd, woat nich mea lang dieren. Daut waut ekj saj, woat soo romkomen, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 13

1Un mie wort noch wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, profezei äwa de Profeeten en Israel. Saj waut to dee, dee ut sikj selfst profezeien un sajen: “Dit es waut de Har sajcht.”

3Dit es waut Gott de Har sajcht: Woo woat de Profeeten, dee soo schoslich räden, daut doch gonen? Dee räden ut äaren ieejnen Jeist, un haben kjeene Erfoarunk jehaut.

4Oo Israel, june Profeeten sent aus Fas en eene Staut dee doljebroaken es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5See sent nich doa jegonen, wua de Mia vebrockeld, un dee stoakja jemoakt, soo daut Israel aun däm Harn sien Dach en dän Kaumf bestonen wudd.

6Waut see enjeseenen haben, helt nuscht en, un waut see woasajen, sent Läajes. See sajen: “De Harsajcht,” wan de Har an nich jeschekjt haft, un dan luaren see daut äa Wuat en Erfellunk jeit.

7Es daut nich soo daut jie kjeene Openboarunk jehaut haben, un daut jun Woasajen Läajes sent? Un dan säd jie noch: “Dit sajcht de Har”, wan ekj nuscht jesajcht haud.

8Un doawäajen sajcht Gott de Har nu: Wiels jie de Lied soont jelieet haben, waut nuscht enhelt, un lieejen wan jie woasajen, woa ekj noch met junt veräakjnen, sajcht Gott de Har.

9Ekj woa dee Profeeten, dee junt waut väamuaken waut nuscht enhilt, un junt väaluagen en äa Woasajen, bestrofen. See woaren nich en däm Rot von mien Volkj bliewen; un see woaren nich oppe List komen en daut Buak wua de Israeliten enjefieet woaren, un see woaren nich en daut Launt Israel nengonen. Dan woa jie enseenen, daut ekj Gott de Har sie.

10Krakjt doawäajen, wiels see daut Volkj veleiden un sajen: “Aules es goot”, wan nich aules goot es. Un wan de Lied een Schetsel oppstalen, gonen see un beschmäaren daut met Kaulkj.

11Saj to dee waut gonen un Kaulkj schmäaren, daut dee Waunt omfaulen woat. Daut woat eemol met eenen wuchtjen Wint goot plenjren, un met groote Stekja hoaglen,

12un dan woat de Waunt toopfaulen. Un de Lied woaren junt froagen, waut de Kaulkj jeholpen haft.

13Un doawäajen sajcht Gott de Har: Ekj sie soo veläajen, daut ekj eenen wuchtjen Wint loos bräakjen woa, un ut Oaja daut sea plenjren loten. Ekj woa daut ut ojjedult met groote Hoagelstekja hoaglen loten un de Waunt dolbräakjen.

14Soo woa ekj de Waunt, dee jie met Kaulkj beschmäat haben, tweibräakjen un dolrieten, bat de Gruntsteena väaschienen. Wan dee felt, woa jie doabie omkomen. Un jie woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

15Wan ekj mienen Oaja aun dee utjeeeft hab, aun de Waunt un aun dee waut dee jekaulkjt haben, dan woa ekj junt sajen: De Waunt un de Kaulkja sent wajch,

16un doamet meen ekj de Profeeten en Israel, dee doa säden, daut aules goot wia, aus daut sea wiet von goot wia, sajcht Gott de Har.

17Un de Har säd: Menschensän, saj emol wäajen de Frues mank june Lied, dee sikj ut sikj selfst oppstalen aus wan see profeetisch räden kjennen. Du saust wäajen dee sajen:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Dit es waut Gott de Har sajcht: Woo saul daut met junt gonen, dee jie fa eenen jiedren sien Hauntjelenkj eene Binj neien, un fa kjliene un groote, eenen jiedren eene Metz moaken, soo daut jie dee doamet fausthoolen kjennen. Woa jie jun Läwen behoolen, wan jie de Menschen en mien Volkj daut Läwen nämen?

19Met june Läajes, no dee see soo jieren horchen, brinj jie Menschen om dee läwen sullen, un loten dee aum Läwen dee stoawen sullen. Dit doo jie fa eene Hauntvoll Joascht ooda fa een Stekj Broot. Met dit näm jie miene Iea wajch ver daut Volkj.

20Doawäajen sajcht Gott de Har: Ekj woa met junt veräakjnen, wiels jie de Binjen brucken toom Menschen enne Akj joagen, soo aus eena Väajel jript; un ekj woa junt dee vonne Oarms rieten un woa de Menschen, dee jie fausthoolen, frie loten aus Väajel.

21Un ekj woa junt june Metzen wajchrieten un mien Volkj ut june Henj raden, daut jie dee nich wieda woaren, meist soo aus Tieren, fausthoolen kjennen. Un jie woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

22Wiels jie dee, dee jerajcht sent bedrekjt haben, dee ekj nich unjadrekjen wull, un wiels jie de Sinda Moot jemoakt haben, soo daut see sikj nich omkjieren deeden un sikj nich äa Läwen raden wudden,

23woa jie nich mea sajen, daut junt waut kloa jeworden es, wan daut nuscht enhelt, un nich mea woasajen, waut jeloagen es. Ekj woa mien Volkj ut june Macht raden, un jie woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

Hesekiel 14

Gott es jäajen dee waut Jetta deenen

1Dan kjeemen waut von de Leidasch en Israel no mie un saden sikj ver mie dol.

2Un dan wort mie kloa, waut de Har to mie sajen wull. Hee säd:

3Menschensän, dise Lied veloten sikj opp Jetta, un stalen soont ver sikj, äwa waut see faulen woaren. Sull ekj mie noch met äare Froagen aufjäwen?

4Nu saj to an: Dit es waut Gott de Harsajcht: Jieda Israelit, dee sikj opp de Jetta velat, un soont ver sikj stalt, äwa waut hee faulen woat, un dan nom Profeet kjemt om de Woarheit to weeten, däm woa ekj aus Har de Auntwuat jäwen, dee hee sikj bie siene väle Jetta vedeent haft.

5Soo woa ekj daut Hoat von de Israeliten, dee mie aula met äare Jetta dän Rigjen hanjedreit haben, trigj no mie trakjen.

6Un doawäajen saust du to de Israeliten sajen: Dit es waut Gott de Har sajcht: Wenjt om, un velot june Jetta, un dreit junt wajch von aul de oppscheiselje Dinja dee jie haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Ekj woa jieda Israelit un uk jieda framden mank de Israeliten, dee sikj von mie wajchjedreit haft un sikj opp Jetta velat, selfst miene Auntwuat jäwen. Dee haft soont ver sikj jestalt, äwa waut hee faulen woat. Wan dee dan nom Profeet kjemt, om de Woarheit von mie to kjrieen, däm woa ekj, aus Har, selfst miene Auntwuat jäwen.

8Ekj woa mien Jesecht jäajen an saten, un an to een Biespel un een Sprechwuat moaken, un woa an ut mien Volkj utroden. Un jie woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

9Un wan een Profeet sikj bedutzen lat, un jeft soonen Mensch eene Auntwuat, dan hab ekj, deHar, däm beduzt, un ekj woa mie jäajen am stalen un am von mank mien Volkj, de Israeliten, utroden.

10See woaren beid äwareene Strof kjrieen. Dee waut däm Profeet frajcht, woat krakjt dee Strof kjrieen aus de Profeet.

11Dit doo ekj doaropp, daut daut Volkj Israel nich mea woat von mie wajchgonen un see sikj nich mea met äare Sinden veläwen woaren. Un dan woaren see mien Volkj sennen un ekj woa äa Gott sennen, sajcht Gott de Har.

Eene groote Strof kjemt opp Jerusalem

12Un mie wort noch wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

13Menschensän, wan een Launt sikj aun mie vesindijd, un see mie nich tru bleewen, dan wudd ekj mie jäajen an stalen un an äaren Väarot von Broot wajchnämen. Ekj wudd daut Launt loten en eene Hungaschnoot gonen, soo daut Menschen un Vee omkjeemen.

14Un uk wan Noah, Daniel un Hiob, dise dree, en daut Launt wieren, wudden see derch äa ieejnet jerajcht sennen nich mea aus bloos äare ieejne Läwes raden, sajcht Gott de Har.

15Un wan ekj wille Tieren en daut Launt nenn leet, wudden de Menschen vejoacht woaren un daut Launt to eene Wiltnis jemoakt sennen, soo daut kjeena doa mea derch jinkj, wäajen aul de wille Tieren.

16Un wan dise dree Mana uk en daut Launt wieren, dan saj ekj, Gott de Har, gaunz kloa, daut derch an wudden nich emol äare Säns un Dajchta veschoont bliewen, oba bloos see selfst. Un daut Launt wudd eene Wiltnis woaren.

17Ooda, ekj kunn eene framde Armee no dit Launt komen loten, un sajen, daut dee derch dit Launt jinjen, un Menschen un Vee ombrochten.

18Wan dise dree Mana en daut Launt wieren, dan saj ekj aus Gott de Har gaunz kloa, daut see wudden äare Säns un Dajchta nich raden, oba bloos see selfst wudden jerat woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Ooda ekj kunn en mienen Oaja eene wankende Krankheit loten opp daut Launt komen, soo daut Menschen un Vee omkjeemen.

20Un wan Noah, Daniel un Hiob en daut Launt wieren, dan saj ekj aus Gott deHar gaunz kloa, daut dee wudden derch äa ieejnet jerajcht sennen nich äare Säns un Dajchta raden. See wudden bloos met äare ieejne Läwes doavon komen.

21Dit es waut Gott de Har sajcht: Wooväl schlemma woat daut sennen, wan ekj en mien Jerecht de vea schlemme Strofen, daut Schwieet, dän Hunga, wille Tieren, un Krankheiten, lot opp Jerusalem komen un Menschen un Vee ombrinj.

22Doch woaren eenje aum Läwen bliewen. Eenje Säns un Dajchta woaren doa rut komen. Dee komen hia no junt, un wan jie seenen woo see läwen, woa jie Troost kjrieen, wäajen dän Schoden, waut ekj en Jerusalem komen leet, un wäajen aul daut äwaje, waut ekj en dee Staut deed.

23Jie woaren Troost finjen wan jie seenen woo dee läwen un waut dee doonen, un enseenen, daut et nich onen Uasoak wia, waut ekj doa deed, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 15

Gott kaun nich met Struck buen

1Dan wort mie noch wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, wuarenn es daut Holt von eene Wienrank bäta aus daut Holt von irjent eenen Aust aum Boom?

3Kaust du daut Holt fa irjentwaut brucken? Kaun eena eenen Stekjel doavon moaken, daut eena doa waut bowen opphenjen kaun?

4Daut es bloos aus Brenholt to brucken. Wan daut Fia beid Enja vebrent haft, un de Medd veschrieecht haft, es daut dan to irjentwaut to brucken?

5Daut es doch dietlich, daut wan daut fa nuscht goot wia aus daut gaunz wia, dan woat daut aul secha to nuscht goot sennen wan daut em Fia jewast un veschrieecht es.

6Doawäajen es dit, waut Gott de Har sajcht: Soo aus ekj daut Wienranken Struck, von mank daut, waut em Woolt waust, em Fia schmiet, soo woa ekj dee, dee en Jerusalem wonen, tosied schmieten,

7un hanrechten. Von een Fia sent see veschoont jebläwen, oba see woaren doch noch vebrent woaren. Un wan ekj junt strofen woa, dan woa jie enseenen, daut ekj de Har sie.

8Ekj woa daut Launt to eene Wiltnis moaken, wiels de Menschen mie nich tru jewast sent, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 16

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Gott es de Israeliten goot,

1Dan wort mie noch emol kloa waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, saj Jerusalem waut fa oppscheiselje Dinja see jedonen haft.

3Saj ar: Dit es waut Gott de Har to Jerusalem sajcht: Von kjlien, von jeehäa, staumst du von daut Launt von de Kanaanita. Dien Voda wia een Amorita un diene Mutta eene Hetitasche.

4Aus du jebuaren wieescht, wia de Sach soo aus dit. Dien Nowelbaunt wort nich aufjeschnäden, un du worscht nich met Wota jebot un rein jewoschen. Kjeena reef die met Solt en, un kjeena bunk die eene Winjel om.

5Doa wia kjeena, wäm daut äwa die jaumad, ooda wäa die sooväl goot wia, daut see daut fa die deeden. Du worscht oppe Stap jeschmäten aus du kjlien wieescht, wiels daut soo oppscheislich met die leet.

6Dan kjeem ekj doa vebie un sach die en dien Bloot ligjen, un aus du noch en dien Bloot lachst, säd ekj: Du saust läwen. Daut es krakjt waut ekj säd: Du saust läwen, un du lachst dan noch en dien Bloot.

7Ekj fläajd die, un du wost enne Hecht aus eene Stud oppe Stap. Du wost, un worscht groot. Du wieescht eene utjewosne Mejal un die leet daut schmock. Du hautst eene feine Brost un diene Hoa wieren lank jewossen, oba du wieescht wada noaktich un kol.

8Un ekj kjeem bie die vebie un sach, daut dit de Tiet wia daut see no die froagen wudden. Un ekj spreed mien Rock äwa daut, waut kol wia, un ekj vespruak die en eenen Bunt, daut du sust miene sennen, un soo worscht du dee waut mie jehieed. Dit es waut Gott de Har sajcht.

9Ekj wosch die met Wota dien Bloot auf, un ekj schmäad diene Hut met Eelj en.

10Ekj jeef die een utjeneidet Kjleet un feine ladane Schoo. Ekj bunk die een feinet lienzeichnet Duak om, un jeef die siedne Kjleeda.

11Ekj jeef die Straums, soont aus Oarmbenja un Haulskjäden,

12un jeef die een Rinkj enne Näs, Uarinj aun de Uaren, un eenen sea feinen Kraunz oppem Kopp.

13Soo kust du die utstraumen met Golt un Selwa, un du hautst lienzeichne, siedne un utjeneide Kjleeda. Toom äten hautst du Jebaknis von daut baste Mäl, un Honnich un Eelj. Die leet daut butajeweenlich schmock un de Lied dochten die leet daut aus eene Kjennichsche.

14Un daut wort bekaunt mank de Velkja, woo schmock du leetst, un daut du soo besonda leetst, wäajen waut ekj die jejäft haud, sajcht Gott de Har.

Oba see hoolen sikj nich aun Gott

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Oba du veleetst die opp woo schmock die daut leet, un wiels soo väl von die jerät wia, worscht du ontru, un bootst die jieda eenem aun dee vebie kjeem un jeefst die han fa dee.

16Du brukst waut von diene Kjleeda un muakst straume huage Opfastäden met dee. Doa wieescht du soo ontru aus noch nienich wäa jewast wia ooda sennen woat.

17Du neemst de goldne un selwane Sachen, dee ekj die jejäft haud, un muakst die goldne Jetta. Met daut wieescht du mie ontru.

18Du neemst diene schmocke utjeneide Kjleeda un bedakjst dee doamet, un sadsd dee miene Eelj un Weiruak väa.

19Du lädsd daut goode Äten, waut ekj die toom äten jeef, daut baste Mäl un Eelj un Honnich, aus een scheenet Jeroch ver de Jetta. Soo wort daut, sajcht Gott de Har.

20Un du neemst de Kjinja, dee du mie jebrocht hautst, un muakst een Opfa von dee, daut de Jetta dee to äten kjrieejen. Un aus wan daut nich jenuach wia, daut du mie ontru wieescht,

21jeefst du miene Kjinja han, daut dee jeschlacht worden un fa de Jetta vebrent worden.

22Un bie aul daut oppscheiselje met waut du mie ontru wieescht, hast du nienich doaraun jedocht, von wua du kjeemst, un woo du, aus du kjlien wieescht, kol un noaktich en dien Bloot romwrunschen deetst.

23Un dan no däm, ach, oba woo saul daut nu bloos, sajcht Gott deHar. No däm daut du aul daut beese jedonen hautst,

24muakst du die een rundet Huskje un eene huage Opfastäd opp jieda opnen Plauz.

25Opp jieda Akj muakst du die eene huage Opfastäd un waut ieescht schmock leet aun die, wort an nu jäajenaun. Du spreedsd diene Been ut fa aule waut vebie jinjen un jeefst die met väle schaundhauft auf.

26Ieescht kroopst du met Ägipten, dee soone besondre Jestault haud, em Bad nenn, un jeefst die met väle aundre auf, om mie entooajren.

27Ekj bestroft die aus ekj de Filista leet äare Lost aun junt uteewen, un die daut wajchnämen, waut ekj die toojedeelt haud. Soogoa de Filista dochten, daut wia eene Schaund, waut du deetst.

28Aus die dan noch mea jankad, vejinjst du die uk met de Assiera. Du jeefst die gaunz met an auf, oba wieescht doch noch nich tofräd.

29Dan jeefst die met de Haundelsmana, de Chaldäa auf, un kjrieechst doa uk noch nich jenuach.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Woo worscht du bloos soo iewrich, sajcht Gott de Har. Du hilst die uk von de oajchste Schaunden nich trigj,

31un muakst daut runde Huskje opp jieda Akj, un eene huage Opfastäd, opp jieda opna Plauz. Oba du best nich soo aus aundre waut soo romdriewen; du leetst die nich betolen.

32Du best soo aus de Fru, dee sikj leewa met framde Mana aufjeft aus met äaren ieejnen Maun.

33Aule aundre velangen Jelt, oba du jefst dee Jelt met woone du spazieren deist, un bekjafst dee, daut see komen. Von aule Rechtungen komen see un driewen Schaund met die.

34Daut es bie die jrod aundasch aus bie aundre Frues. Die brucken see nich sieekjen ooda betolen. Du jefst an Jelt. Dit es werkjlich waut aundret.

See woaren bestroft woaren

35Un nu, du romdriefsche, horch waut de Har to die sajcht:

36Dit es waut Gott de Har sajcht: Du hast en dien romdriewen aule Schaund jewäsen, un hast dien Kjarpa aufjedakjt fa dee, dee met die spazieeden. Du hast de oppscheiselje Jetta jedeent, un hast diene Kjinja em Jetta Opfa doot jemoakt.

37Un wäajen dit, woa ekj aul dee met dee du von aulawäajen spazieet hast, beides dee dee die jefollen, un dee dee die nich jefollen, rom die saten. Un ekj woa die daut Kjleet opphäwen, daut see diene Schaund woaren seenen kjennen.

38Ekj woa die rechten, soo aus eena eene Fru recht dee romjeschwient un Läwes jenomen haft. Un wiels du mien Oaja jehoakt hast un ekj daut nich vedroagen kaun, wan du die no aundre Jetta rechst, woa ekj die met de Doodesstrof veuadeelen.

39Ekj woa die aun dee äwajäwen met dee du romdreefst un dien rundet Huskje dolrieten un diene huage Opfastäden vestieren. Dee woaren die diene Kjleeda un dien schmocket Straums wajchnämen, soo daut du kol un noaktich to ligjen komen woascht.

40Dee woaren eene Baund jäajen die brinjen un die met Steena kjlietren un met Spiessen kjwälen.

41Dee woaren june Hiesa dolbrennen un daut Jerecht ver väle Frues äwa junt utfieren. Opp dän Wajch woa ekj een Enj moaken met dien romdriewen un aundre bekjeepen.

42Ieescht mau dan, woat mien Oaja sikj utjespält haben, daut ekj nich mea doll un aufjenstich woa sennen. Dan woa ekj ruich woaren.

43Wiels du vejäten hast von wua du kjemst, un soo mien Oaja jereizt hast met aules waut du deist, woa ekj aul daut, waut du jedonen hast, die loten oppem Kopp

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

faulen, sajcht Gott de Har. Best du nich uk noch ut Raunt un Baunt jestäajen buta dit oppscheiselje?

44Dan woat von die jesajcht woaren, soo aus foaken jesajcht woat: “De Dochta likjend äare Mutta.”

45Du best eene Dochta to diene Mutta, dee äaren Maun un Kjinja von sikj juach, un eene Sesta to de Mejales, dee äare Mana un Kjinja von sikj juagen. Diene Mutta wia eene Hetita un dien Voda een Amorita.

46Diene groote Sesta es Samaria, dee met äare Darpa nuaden von die wont, un diene kjlandre Sesta es Sodom, dee met äare Darpa sieden von die es.

47Daut rieekjt die nich too, daut du soo läwsd aus dee, un äare oppscheiselje Wäaj nojinjst. Du hast daut en eene sea korte Tiet opp jieda Wajch noch oaja jemoakt aus see.

48Nu saj ekj aus Gott de Har die gaunz kloa, daut diene Sesta Sodom haft met äare Darpa toop daut nich soo groff jedräwen aus du un june Darpa.

49Denkj doaraun, de Schult von Sodom wia daut see stolt wieren un von aules jenuach hauden. See läwd sikj eenen gooden Dach un wia en kjeene Jefoa. Enne Städ daut see de oame un dee waut de Help fäld metholpen,

50wia see stolt opp sikj selfst un deed oppscheiselje Dinja. Daut es wuarom ekj ar venichten deed, soo aus du sachst.

51Un Samaria haft nich haulf soo väl Sinden begonen aus du. Du hast noch mea oppscheiseljet jedonen aus dee. Diene Sesta Samaria lat daut goot jäajen aul daut oppscheiselje waut du jedonen hast.

52Nu es daut aun die, daut du unja diene Schaund lieden motst, wiels du hast diene Sesta äare Städ jenomen un noch oppscheiseljere Dinja jedonen aus see. Du hast ar moakt goot loten. Nu es daut aun die, daut du die schämen motst un veacht woascht sennen, un diene Sesta nich soo schlajcht lat jäajen daut, waut du jedonen hast.

53Ekj woa an wada opp äare Been stalen, beides Sodom un äare Darpa, un uk Samaria un äare Darpa. Un ekj woa die tweschen dee beid oppe Been stalen,

54soo daut du woascht veacht sennen un die schämen woascht fa aules waut du jedonen hast. Un an woat daut een Troost sennen.

55Un diene Sesta Sodom un äare Darpa woaren wada soo oppe Been komen aus see ieeschtemma wieren, un diene Sesta Samaria un äare Darpa woaren wada soo sennen aus daut emol wia. Un die un diene Darpa woat daut uk wada soo gonen aus daut emol wia.

56Waut hautst du doch emma äwa Sodom to sajen, aus du die stoakj feelsd,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

57un aus diene Schaund noch nich opjedakjt wia? Oba nu motst du beschämt woaren von Edom un äare Darpa, un von de Filista un äare Darpa, dee die von runtom veachten.

58Nu motst du doafäa lieden, daut du ut Raunt un Baunt jestäajen best, un de oppscheiselje Dinja jedonen hast, sajcht de Har.

59Dit es waut Gott de Har sajcht: Ekj woa met die veräakjnen fa waut du jedonen hast, wiels du daut Vespräakjen, waut du jemoakt hautst, veachten deetst un dän Bunt nich hilst.

60Oba ekj woa mienen Bunt, dän ekj met die muak aus du junk wieescht, denkjen, un woa eenen eewjen Bunt met die moaken.

61Wan ekj die woa diene groote Sesta un diene kjlandre Sesta trigjäwen, waut doch nich en dienen Bunt steit, woat die daut groot woaren, waut du jedonen hast, un woascht die schämen.

62Ekj woa mienen Bunt met die schluten, un du woascht enseenen, daut ekj de Har sie.

63Ekj woa die aules vejäwen waut du jedonen hast, oba du woascht doaraun denkjen un woascht die soo schämen, daut du nuscht to sajen woascht haben toom die selfst to rajchtfoadjen, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 17

De Odlasch un de Auflaja

1Un mie wort noch wada kloa waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, laj de Israeliten dise Jeschicht väa, un lot see een bät äwa dee nodenkjen.

3Saj an: dit es waut Gott de Har sajcht: Doa wia emol een groota Odla, dee lange stoakje Flichten haud. Däm siene Fadren leeten schmock un hauden veschiedne Kalieren. Dis Odla fluach no Libanon un socht sikj eenen Zeedaboom un kjrieech däm siene Spetz to hoolen.

4Hee bruak de Spetz, met daut waut niejewossen wia, auf, un neem dee no een Launt von Haundelsmana. Doa plaunt hee de Spetz en äare Haundels Staut en.

5Dan neem de Odla von daut Sotich von jan Launt un sad daut en goode Ieed, dicht bie een Wota, wua daut goot jewessat wia.

6Daut Sot kjiend un kjeem opp, un daut jeef eene breede Wienrank un nich sea huach. De Ranken strakjten sikj no däm Odla. Un de Plaunt warteld sikj doa en, un haud feine Ranken un Bläda.

7Oba doa wia noch een groota Odla met groote Flichten un väl Fadren, un de Rank langd met siene Wartlen no disen Odla, un strakjt siene Asta no däm. Hee wull

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

haben daut de tweeda Odla am mea Wota jäwen sull aus daut Flekj wua hee jeplaunt wia.

8Oba hee wia je em ieeschten Faul aul en goode Ieed jesat, wua goot Wota wia. Hee haud goot kunt Asta un Wiendruwen haben un eene goode Wienrank sennen.

9Un dan saj: Dit es waut Gott de Har sajcht: Woat dit goot utkomen? Woat hee nich siene Wartel utjeräten kjrieen, soo daut de Frucht vedoawen woat. Dee woat utdrieejen un daut Loof woat vewalkjen. Daut woat kjeene groote Krauft ooda väl Menschen brucken toom däm de Wartlen utrieten.

10Un wan dee uk enjewartelt es, woat daut waut jäwen? Soo schwind aus de Oostwint wudd äwa de niee Städ komen, woat dee vedrieejen.

11Un mie wort noch wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

12Saj to daut stieekopje Volkj: Weet jie nich, waut ekj met dit sajen well? Un saj: Horcht emol. Doa kjeem een babelonischa Kjennich no Jerusalem un neem däm Kjennich un siene aunjestalde faust un veschlapt dee no sien Launt, no Babel.

13Un dan neem hee eenen von däm Kjennich siene Säns un muak eenen Bunt met däm un muak am vespräakjen, daut hee am deenen wudd. Oba de bowaschte Menschen von em Launt veschlapt hee.

14Soo bleef daut Launt doljeschloagen un kunn sikj nich huach opphäwen. See sullen dän Bunt hoolen un dän Wajch bestonen bliewen.

15Oba see bleewen nich bie däm Bunt, un schekjten Mana no Ägipten, un wullen haben daut dee an Pieed un väl Soldoten schekjen sullen. Hieet sikj daut no een gooda Plon? Jleefst du, daut wan hee soont deed, wudd hee doamet wajchkomen? Wudd hee doamet wajchkomen wan hee dän Bunt veschmeet?

16Dit sajcht Gott de Har gaunz kloa: En daut Launt von däm Kjennich, dee am aunjestalt haud, däm sien Vespräakjen hee nich hilt, un däm sien Bunt hee veschmeet, en däm sien Launt, dietlich jesajcht, en Babel, woat hee stoawen.

17Un de ägiptischa Kjennich met siene groote Armee un väl Mana woat en däm Kjrich nich waut halpen, wan Ieed woat jäajen de Stautswaunt oppjeschett un Torms jebut woaren fa de babelonische Armee. Dan woaren väle omjebrocht woaren.

18Wiels hee sien Vespräakjen veschmeet un sienen Bunt nich hilt, un wiels hee siene Haunt opp sien Wuat jeef un dan doch soo jehaundelt haft, woat hee nich doamet wajchkomen.

19Dit es waut Gott de Har sajcht: Ekj sie mie gaunz kloa, daut ekj däm Kjennich von Juda doafäa trigjtolen woa, daut hee mien Vespräakjen veschmäten haft un mienen Bunt nich jehoolen haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Ekj woa mien Nat äwa am schmieten, soo daut hee en miene Schlenj faust jenomen woat woaren. Dan woa ekj am no Babel nämen un am doa ver daut Jerecht nämen, wiels hee mie nich tru jewast es.

21Un aul siene baste Soldoten woaren em Kjrich omjebrocht woaren, un wäa noch äwablift woat soo aus von däm Wint aulawäajen vespreet woaren. Dan woa jie enseenen daut ekj Gott de Har sie.

22Dit es waut Gott de Har sajcht: Vonne Spetz von een Zeeda, vonne bowaschte Asta, woa ekj een Auflaja nämen un eene Städ fa daut finjen. Met een licht jreenet Blaut, von daut latste Jewaus, plaunt ekj huach oppem Boajch opp een aunjeseena Boajch disen wieekjeljen Boom.

23Un en Israel, huach oppem Boajch, plaunt ekj dän, daut met Asta un Frucht, daut een rajcht schmocka Boom en daut Launt dan oppwaust. Un veschiedenste Väajel sent Tus en däm Boom; un de Asta jäwen Schauten fa aules waut flicht.

24Oppe Stap woat jieda Boom daut dan seenen, daut ekj gaunz auleen Har sie. Ekj schlo dan dän hechsten un häw jiedren kjlienen. Waut jreent, lot ekj vedrieejen, un waut drieech es, lot ekj jreenen. Un wan ekj aus Har waut jesajcht hab to junt, woat daut secha soo romkomen.

Hesekiel 18

Een jiedra es fa sikj veauntwuatlich ver Gott

1Un mie wort daut kloa waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Woo saj jie doch emma en Israel: “De Elren haben suare Wiendruwen jejäten, un de Kjinja äare Tänen sent nu struf.”

3Dit sajcht Gott de Har gaunz kloa: Soo sell jie en Israel nich lenja räden.

4Krakjt soo aus mie daut Läwen vom Voda jehieet, jehieet mie daut Läwen vom Sän. Mie jehieren aule Läwes. Deejanja waut sindicht, es deejanja waut stoawen woat.

5Well wie emol sajen, daut doa een jerajchta Maun es. Dee deit waut rajcht es, un helt daut Jesaz.

6Hee at nich opp de Boaj wua see aunbäden, un hee bät de Jetta nich aun, dee see en Israel haben. Hee veläft sikj nich met däm Noba siene Fru, un hee schlapt nich met siene Fru wan see äare moonatliche Doag haft.

7Hee brinjt däm aundren nich enne Grunt, un brinjt emma trigj waut am jebircht es. Hee nemt von kjeenem met Jewault, hee jeft däm, wäa hungrich es, Broot, un jeft dämjanjen, däm dee fälen, Kjleeda.

8Hee nemt nich Entras wan hee utliet, un velangt nich mea trigj aus hee utjeliet haft. Hee deit nuscht schlajchtet un es opprechtich, wan hee tweschen Mana rechten deit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Hee recht sikj no miene Jesazen un paust opp daut hee de Jebooten truhoatich
helt. Soon Mensch es jerajcht, un ekj jäw mien Wuat, daut dee läwen woat, sajcht
Gott de Har.

10Un dan well wie emol sajen, daut dis Maun haft eenen Sän, dee ut Raunt un Baunt
sticht. Dee haft een Mensch omjebrocht ooda sest noch eene von dise Sinden
jedonen,

11soone aus sien Voda nienich haft. Disa at opp de Boaj wua see aunbäden, un
veläft sikj met eenen aundren Mensch siene Fru.

12Hee nuzt de oame un dee waut Help fält ut fa sien ieejnen Jewenst, hee nemt sikj
Sachen met Jewault, hee brinjt waut jebircht es nich trigj, un hee bät de Jetta aun
un deit oppscheiselje Dinja.

13Hee nemt Entras un velangt mea trigj aus hee jeliet haft. Woat dis Mensch läwen?
Nä, dee woat nich läwen. Hee woat onbedinjt stoawen wan hee dise oppscheiselje
Dinja jedonen haft. Hee haft dän Doot opp sikj jebrocht, derch siene ieejne Schult.

14Oba well wie sajen, dis Maun haft een Sän. Dis Sän sitt, waut sien Voda deit, un
wan hee daut uk sitt, deit hee dee Dinja nich.

15Hee at nich opp de Boaj, wua see aunbäden, un bät nich Jetta aun, dee de
Israeliten haben. Hee veläft sikj nich met däm Noba siene Fru,

16un nuzt kjeenem ut. Hee velangt kjeene Birj wan hee utliet un nemt sikj nich
aundre äat met Jewault. Hee jeft sien Broot no dee, dee nich jenuach haben, un sitt
doano daut dee, dee knaup Kjleeda haben, dee kjrieen.

17Hee deit nuscht schlajchtet, un nemt nich Entras un velangt nich mea trigj aus
hee utjeliet haft. Hee recht sikj no miene Jesazen un paust opp, daut hee de
Jebooten helt. Disa woat nich fa sienen Voda siene Schult stoawen. Hee woat
läwen.

18Oba sien Voda, dee Jewault jebrukt haud un jestolen haud un schlajchtet jedonen
haud mank siene Menschen, dee woat fa siene Schult stoawen.

19Un doch saj jie: “Wuarom woat de Sän nich fa däm Voda siene Schult lieden?” Na,
dee woat läwen, wiels hee de Jesazen jehoolen haft un rajcht jehaundelt haft.

20Dee, dee de Sinden deit, woat stoawen. De Sän saul nich bestroft fa waut sien
Voda jedonen haft, un de Voda saul nich bestroft fa waut de Sän veschulcht haft.
De jerajchta woat fa siene goode Woakjen aunerkjant woaren, un de ojjerajchta
woat fa sien schlajchtet lieden.

21Wan eena, dee ut Raunt un Baunt jestäajen es, sikj oppmoakt un aul daut
sintliche Läwen opphieet, wua hee bennen wia, un hee sikj no aul miene Jebooten
recht un sitt doano daut Sachen rajcht gonen un deit waut rajcht es, dan woat hee
läwen un nich fa siene Sind bestroft woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Aul daut schlajchte waut hee jedonen haft, woat am nich nojedroacht woaren. Hee saul läwen fa daut waut hee rajcht jedonen haft.

23Meest du mie jefelt daut, daut een Mensch fa siene Sinden stoawen mott? sajcht Gott de Har. Ekj see daut väl leewa daut hee sikj oppmoakt un daut beese opphieet un aum läwen blift.

24Un wan een jerajchta opphieet met daut goode waut hee deit un orrajchtet deit un en oppscheiselje Sinden läft, woat dee aum läwen bliewen? Aul daut goode waut hee jedonen haft, woat am nuscht halpen. Hee woat fa daut beese un fa de Sinden, dee hee deit, stoawen.

25Un doch saj jie: “Waut de Har deit es nich rajcht.” Na, dan horcht nu, jie Israeliten. Es daut werkjlich nich rajcht waut ekj doo? Es daut nich ea soo, daut daut, waut jie doonen, orrajcht es?

26Wiels, wan een jerajchta opphieet daut goode to doonen, un schlajchtet deit, woat hee doafäa stoawen. Hee woat fa daut stoawen waut hee orrajcht jedonen haft.

27Oba, krakjt soo, wan een ojjerajchta sikj oppmoakt un met siene Sinden opphieet, un hee een rajchtet Jerecht jeft un doano läft, woat hee doafäa läwen.

28Doafäa, daut hee daut enjeseenen haft un sikj oppjemoakt haft, von aul siene Sinden waut hee jedonen haft, woat hee läwen un nich stoawen.

29Un doch sajen de Israeliten: “Waut de Hardeit es nich rajcht.” Es daut werkjlich nich rajcht waut ekj doo? Es daut nich ea soo, daut daut waut jie doonen es nich rajcht?

30Jie Israeliten, ekj woa junt ver Jerecht brinjen, eenen jiedren fa sien Läwen, sajcht Gott de Har. Moakt junt opp, un hieet opp met june Sinden, soo daut dee junt nich tofaul brinjen.

31Hieet opp met aul de Sinden dee jie jedonen haben, un besorcht junt een nieet Hoat, un eenen nieen Jeist. Wuarom wudd jie daut doonen fa waut jie stoawen motten, jie Israeliten?

32Ekj hab doa nich een Jefaulen aun daut irjentwäa stoawen mott, sajcht Gott de Har. Moakt junt opp un velot de Sinden, dan woa jie läwen.

Hesekiel 19

Trualeet fa de Leidasch

1Un dan wull de Har haben daut ekj dit Trualeet aunstemmen sull, wiels daut soo schlemm met de Leidasch en Israel wia.

2Diene Mutta wia eene Utnom von een Leiw. See läd sikj mank de Leiws dol, un brocht äare kjliene mank de Tieren opp.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Eent von de kjliene, dee see opptrock, wort een groota Leiw. Dee lieed sikj aundre Tieren jriepen, un dee freet Menschen opp.

4De Velkja hieeden woo jefäadlich dee wort, un see kjrieejen am en een Loch faust, un neemen am met Hoakes no Ägipten.

5Aus de Muttaleiw dan oppjäwen must, met däm fa wäm see soo väl Hopninj haud, trock see noch een kjlienet opp, daut et een groota Leiw wort.

6Dee lieed sikj met de aundre Leiws ranen, un lieed sikj aundre Tieren jriepen, un freet uk Menschen.

7Hee muak sikj bie daut tus, waut däm väajen Kjennich sient jewast wia un vestieed gaunze Städa. Aule Lied runtom enjsten sikj, wan hee breld.

8Dan muaken aul de Lenda rom am sikj reed un stalden äare Nats opp un kjrieejen am en een Loch faust.

9See neemen am faust met eenen iesanen Rinkj rom dän Hauls un brochten am no Babel, nom Kjennich. See bemuaken am un bewoakten am, soo daut sien brellen nich mea manke Boaj en Israel to hieren wia.

10Diene Mutta wia eene Wienrank en een Wiengoaden, dicht biem Wota jeplaunt. See haud väl Asta un Frucht, wiels daut soo goot jewessat wia.

11De Asta worden studich un stoakj, aus fa een Kjennich sien Stock, un wossen huach enne Hecht, un wieren oppfaulent fa woo huach un dicht dee bewossen wia.

12Oba dee wort en Oaja utjeräten un veschmäten, daut see vom Oostwint oppe Ieed vedrieejd. De Frucht foll auf un de dikja Staum vedrieejd, un aules wort em Fia jeschmäten.

13Nu es dee enne Wiltnis vesat en een drieejet onjewessadet Launt.

14Doa kjeem een Fia von bie däm Staum, un vebrend beides Asta un Frucht. Nu es de Staum soo vedorwen, daut et kjeen Kjennichs Stock jäwen kaun. Dit truaje Leet es een bekaundet Trualeet jeworden.

Hesekiel 20

Israel bleef nich tru

1Emol, aum 10. Dach von de 5. Moonat en daut 7. Joa daut Kjennich Jojakim faustjenomen wia, kjeemen eenje Leidasch von Israel no mie met Froagen von däm Harn. See saden sikj ver mie dol,

2un boolt wort mie kloa waut de Har to sajen haud. Hee säd:

3Menschensän, räd to de israelitische Leidasch un saj an: Dit es waut Gott de Har sajcht: Sent jie no mie jekomen met june Froagen? Ekj woa junt gaunz kloa sajen: Ekj woa mie nich loten von junt utfroagen, sajcht Gott de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Best du reed an to sajen, Menschensän? Best du reed an to sajen, woo daut steit? Wies an de oppscheiselje Dinja, waut äare Elren jedonen haben.

5Saj an: Dit es waut Gott de Har sajcht: Dan emol, aus ekj mie Israel aus mien Volkj wäld, jeef ekj Jakob siene Nokomen mien Vespräakjen. En Ägipten kjeem ekj no an un jeef an miene Haunt un säd: Ekj sie de Har, jun Gott.

6Ekj jeef an don mien Wuat, daut ekj an ut Ägipten rutbrinjen wudd, un an no een Launt nämen, daut ekj fa an utjeläst haud. Daut wia een Launt wua de Honnich un de Malkj randen, een Launt daut schmocka aus aundre Lenda wia.

7Dan säd ekj an, daut een jiedra sull de oppscheiselje Dinja wajch schmieten, dee hee ver sikj hilt, un daut kjeena sikj met de ägiptische Jetta veläwen sull. Ekj sie de Har, jun Gott.

8Oba see wieren onjehuarsom, un wullen nich no mie horchen. De Menschen schmeeten de oppscheiselje Bilda, dee see hauden, nich wajch, un see hieeden nich opp met sikj no de ägiptische Jetta to rechten. Dan docht ekj fa mie, ekj wudd an weeten loten woo veläajen ekj wia, un wudd mienen gaunzen Oaja äwa an komen loten noch doa en Ägipten.

9Oba ekj deed daut waut ekj must, om mienen Nomen nich ver de Velkja to vedoawen. Ekj wees an wäa ekj wia, aus ekj mien Volkj ut Ägipten rutbrocht.

10Un aus ekj an ut Ägipten rut jebrocht haud, un an bat enne Wiltnis jeleit haud,

11jeef ekj an miene Jebooten un lieed an miene Jesazen, daut see dee hoolen sullen. Derch dee kaun een jiedra läwen.

12Ekj jeef an uk dän Sabat aus een Tieekjen tweschen mie un an, daut see mie jehieren, un daut ekj, de Har, an heilich moak.

13Oba doa noch enne Wiltnis stalden de Israeliten sikj jäajen mie. See rechten sikj nich no miene Jebooten un hilden nich miene Jesazen, derch dee de Mensch, dee dee helt, läft. Un see muaken eene Schaund met miene Sabatdoag. Dan wull ekj an aul meist doa enne Wiltnis wiesen, woo veläajen ekj wia, un an gaunz un goa ombrinjen.

14Oba, ekj veschoond an wäajen mienen Nomen. Ekj wull mienen Nomen nich schwiensch moaken ver de Velkja ver dee ekj an rut jebrocht haud.

15Oba ekj säd an sea kloa, doa enne Wiltnis, daut ekj an nich wudd en daut Launt nenn brinjen, woont ekj fa an utjesocht haud, een Launt daut met Malkj un Honnich rand, un woont schmocka aus aundre Lenda es.

16Daut wia wiels see miene Jesazen veacht hauden, wiels see sikj nich no miene Jebooten jerecht hauden, un wiels see eene Schaund jemoakt hauden von miene Sabaten. See rechten sikj leewa no äare Jetta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Oba aus ekj mie an soo besach, veschoond ekj an doch un brocht an nich aula om. Ekj muak nich een Enj met an doa enne Wiltnis.

18Un doa enne Wiltnis säd ekj to äare Kjinja: Paust opp, daut jie junt nich no de Jebooten un Jesazen rechten, dee june Vodasch en Ägipten aunjenomen hauden. Jie wudden junt met äare Jetta veläwen.

19Ekj deHar, sie jun Gott. Jie sellen soo läwen aus miene Jebooten sajen, un jie sellen miene Jesazen hoolen un jehuarsom sennen.

20Un jie sellen miene Sabaten heilich hoolen, daut see een Tieekjen sent tweschen mie un junt, soo daut jie weeten, daut ekj de Har, jun Gott sie.

21Oba de Kjinja wieren mie uk onjehuarsom. See rechten sikj nich no miene Jebooten, hilden sikj nich aun miene Jesazen, daut see dee utfieeden, wuaderch de Mensch läwen kaun. Un see muaken eene Schaund von miene Sabaten. Dan plond ekj an to wiesen woo veläajen ekj wia, un wull mienen gaunzen Oaja opp an komen loten, doa enne Wiltnis.

22Oba wäajen mienen Nomen hilt ekj mie trigj. Ekj wull nich loten, daut mien Nomen toschaund jemoakt wort ver de Velkja, ver dee ekj an rut jebrocht haud.

23Oba ekj leet an doa enne Wiltnis gaunz kloa weeten, daut ekj an wudd mank de Velkja vestreien un en veschiedne Lenda vespreeden,

24wiels see sikj nich no miene Jebooten rechten un see miene Jesazen veschmeeten. See hauden eene Schaund jemoakt von miene Sabaten, un hauden sikj no de Jetta von äare Elren jerecht.

25Un ekj jeef an uk Jebooten, dee nich goot fa an wieren, un fieed de Bedinjungen em Jesaz ut, dee an stroften un nich Läwen jeewen.

26Ekj leet an sikj veläwen derch äare ieejne Opfa. Ekj leet an jieda ieeschtjebuarnet Kjint opfren, soo daut an daut emol schudren wudd, un see enseenen wudden, daut ekj de Har sie, dee soont nich velangt.

27Un nu Menschensän, räd to de Israeliten un saj an: Dit es waut Gott de Har sajcht: Un aus wan daut nich jenuach wia, en waut june Elren mie ontru wieren, un mie miene Iea wajchneemen,

28muaken see Opfa opp jieda huagen Humpel un unja jieda jreenen Boom, dän see bloos fungen, no däm daut ekj an en daut Launt jebrocht haud, woont ekj an doch kloa vesproaken haud, daut ekj an daut jäwen wudd. Doa brochten see mie Gowen, dee mie oajalich muaken, un doa muaken see een Weiruakopfa un doa gooten see äa Drinkjopfa ut.

29Ekj säd dan to an: Waut es daut fa eene huage Opfastäd, wua jie han gonen? Doawäajen heet daut nu noch emma “Eene huage Opfastäd”.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Un doawäajen saust du de Israeliten nu sajen: Dit es waut Gott deHar sajcht: Veläw jie junt nich krakjt soo aus june Vodasch daut deeden? Go jie nich krakjt soo aus dee no de oppscheiselje Jetta?

31Un bat opp dän vondoagschen Dach veläw jie junt, wiels jie noch emma no äare Jetta gonen, un opfren june Säns un Dajchta em Fia opp. Un meen jie dan wudd ekj no junt horchen, wan jie mie no waut froagen, jie Israeliten. Gott de Har sajcht gaunz kloa: Ekj woa no kjeene von june Froagen horchen.

Gott woat waut nieet moaken

32Un wan jie sajen, daut jie wellen soo sennen aus aundre Velkja en de veschiedne Lenda un Holt un Steen aunbäden, dan woa jie daut nienich foadich brinjen.

33Gott de Har sajcht gaunz kloa: Uk wan ekj eene stoakje Haunt un een Oarm, dee nich meed woat brucken mott, un uk wan ekj mienen Oaja frie mott ranen loten, woa ekj äwa junt rejieren.

34Ekj woa junt von mank de Velkja rut leiden, un junt von en de Lenda wua jie vestreit sent toopsaumlen, met eene stoakje Haunt un eenen Oarm, dee nich meed woat, un met mienen Oaja, däm ekj frie woa ranen loten.

35Un ekj woa junt doahan nämen, waut fa de Velkja eene Wiltnis es, un doa Jerecht äwa junt fieren. Daut woat dan unja vea Uagen häagonen,

36soo aus ekj met june Vodasch en de Wiltnis bie Ägipten em Jerecht jinkj. Daut es woo ekj junt rechten woa, sajcht Gott de Har.

37Ekj woa junt unja dän Stock derchgonen loten, daut ekj krakjt weet wäa em Bunt es.

38Ekj woa dee, woone sikj jäajen mie stalen un dee, woone jäajen mie sindjen, rutläsen von mank junt. Ekj woa an ut daut Launt rut brinjen, wua see nu bliewen, oba see woaren nich en daut Launt Israel nengonen, soo daut jie enseenen woaren, daut ekj de Har sie.

39Oba jie Israeliten, dit es waut Gott de Har to junt sajcht: Got un deent jieda junen Aufgott, wiels jie nich jehorchen wellen. Oba jie sellen von nu aun nich mea Schaund opp mienen heiljen Nomen brinjen met daut waut jie aufjäwen un met june Jetta.

40Dit es waut Gott de Har sajcht: Opp mienen heiljen Boajch, opp dän huagen Boajch Israel, woaren aule Israeliten bat oppem latsten mie deenen. Doa woa ekj an wellich en daut Launt oppnämen, un doa woa ekj daut, waut jie aufjäwen, un june baste Gowen, daut waut jie heiljen, velangen.

41Ekj woa junt von mank de Velkja un von en de Lenda, wua jie vestreit sent, rutbrinjen, un junt wellich oppnämen, soo aus een scheenet Jeroch bie een Opfa, un woa mie en june Medd bewiesen aus dee wäa heilich es, soo daut aule Velkja daut seenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

42Un wan ekj junt en daut Launt Israel nenn brinj, daut Launt woont ekj june Vodasch kloa vesproaken hab, woa jie enseenen, daut ekj de Har sie.

43Doa woat junt daut groot woaren, woo orrein jie junt jemoakt haben met soo aus jie jeläft haben un met daut waut jie jedonen haben; un junt woaren aul de beese Dinja väl to groff sennen, daut jie dee jedonen haben.

44Un wan ekj ieescht soo haundel, daut ekj de Iea von mienen heiljen Nomen biebehool, un nich doano aus jie schlajcht jeläft un jäajenaun jewast sent, Oo Israeliten, woa jie enseenen, daut ekj deHar sie, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 21

Daut Volkj woat jeschloagen woaren

1Un mie wort kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, kjikj emol no Teman un saj äwa däm Sieden un profezei äwa dän Woolt en daut Launt em Sieden.

3Saj to däm Woolt em Sieden: Horch emol no waut de Har sajcht: Gott de Har sajcht: Horch emol, ekj woa en die een Fia aunstekjen, daut aule Beem, de jreene un de drieeje, vebrennen woat. Kjeena woat daut Fia kjennen utmoaken un daut woat eenen jiedren en daut Siedlaunt un uk en daut Nuadlaunt veschrieejen.

4Dan woaren aule Menschen vestonen daut ekj, de Har, daut aunjestekjt hab. Kjeena woat doa waut wäajen doonen kjennen.

5Un ekj säd: Oba Har Gott, dee sajen aul eegol, daut an miene Jeschichten nuscht meenen.

6Un mie wort kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

7Menschensän, drei die emol no Jerusalem opptoo un räd von de huage Opfastäden un profezei jäajen Israel.

8Saj to de Israeliten: Dit es waut de Har sajcht: Ekj woa noch met junt veräakjnen. Ekj woa mien Schwieet ut de Scheed trakjen, un beides, de jerajchte un de ojjerajchte, von junt utroden.

9Soo daut ekj de jerajchte un de ojjerajchte utroden kaun, woat mien Schwieet opp aule Menschen, vom Sieden bat däm Nuaden, ut de Scheed komen.

10Un aule Menschen woaren weeten, daut ekj, de Har, mien Schwieet ut de Scheed jetrocken hab. Un ekj woa daut doa nich wada trigj nennstoppen.

11Un du, Menschensän, saust soo daut see die hieren un seenen, ver an jaumarieren. Du saust kromm gonen un bettalich stänen.

12Un wan see die froagen, wuarom du stänst, dan saust sajen: Wäajen eene Norecht, dee boolt komen woat. Wan dee kjemt, woaren aule Menschen vezoagen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

un aule Henj rauf henjen. Aulem woat de Moot veschorren, un eenem jiedren woaren de Kjneeen schwak sennen. Paust opp. Daut woat passieren un soo romkomen, sajcht Gott de Har.

13Un mie wort kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

14Menschensän, profezei un saj: Dit es waut de Har sajcht: Daut Schwieet, daut Schwieet es jeschoapt un blank jeräwen.

15Daut es toom schlachten jeschoapt un jeräwen, daut et blitzen saul. Wäa kaun sikj noch freien? Mien Sän haft dän Stock un jieda Rot veacht.

16Daut Schwieet es wieda jejäft toom schieren, un dan toom enne Haunt jejräpen woaren. Daut es jeschoapt un jeräwen, soo daut et reed es fa däm, dee doamet schlonen woat.

17Schrie un hiel, Menschensän. Dit jeit äwa mien Volkj un äwa aule aunjestalde en Israel. Mien Volkj woat ver daut Schwieet jeschmäten woaren. Schlo die aun de Lenjen.

18Nu woat daut aufjeprooft jäwen. Woo woat junt daut gonen? Dis Stock woat junt belieren, sajcht Gott de Har.

19Un du, Menschensän, profezei un klautsch diene Henj toop. Daut Schwieet woat een tweedet mol un een dreddet mol komen. Daut es een schlacht Schwieet, daut väle ombrinjt, wan daut rom junt romkomen woat.

20Dan woa jie oppjäwen motten, un väle woaren omkomen. Ekj woa met daut Schwieet derch jieda Puat derchdrenjen, un woo kaun daut soo blitzen un soo schmiedich ombrinjen?

21Lot daut disen Wajch un janen Wajch schnieden; lot daut jiedatsmol waut trafen.

22Un ekj woa miene Henj toopschlonen un mienen Oaja sikj utspälen loten. Daut saj ekj aus Har.

23Un mie wort wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

24Menschensän, moak twee Wäaj opp dee de Kjennich von Babel siene Armee komen kaun. De Wäaj sellen beid von daut selwje Launt komen, un doa wua sikj daut spoolt toom no dee twee Städa gonen, saul aunjeschloagen sennen, wua jiedra Wajch hanjeit.

25Fa dän eenen saul daut sajen, daut dee no Raba von de Amonita jeit, un fa dän aundren, daut dee no Juda no Jerusalem jeit, dee soone groote Mieren haft.

26De Kjennich von Babel woat doa stonen wua de beid Wäaj sikj spoolen, un woat no een Tieekjen von de Jetta froagen, wäajen woonen Wajch hee nämen saul. Hee woat Feilen veschedden, hee woat sienen Aufgott aunbäden, un hee woat de Läwa von een Opfatia unjasieekjen toom de Auntwuat kjrieen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Un en siene rajchte Haunt kjricht hee daut Tieekjen, daut hee saul no Jerusalem gonen un doa de Stukskjneppels oppstalen, de Schlacht aunsajen un met daut Kaumf Jeschrech aunfangen. Hee saul de Stukskjneppels aum Hakj von de Staut saten, Ieed aun de Stautswaunt oppschedden un Torms buen.

28An woat daut soo schienen, daut et nich een rechtjet Tieekjen es, wäajen dän Bunt, dän see sikj unjarenaunda vesproaken hauden. Oba hee woat an denkjen halpen aun de Schult, dee see begonen haben, un fa dee see woaren faust jenomen woaren.

29Un doawäajen sajcht Gott de Har: Wiels jie wada aun june Schult jedocht haben, un wiels jun Onjehuarsom äwadäl jekomen es, soo daut june Sind en aules waut jie doonen to seenen es, woa jie enjenomen woaren.

30Un du, du onopprechtja un onheilja Leida von Israel, dien Dach es jekomen, un diene Strof woat dien Enj sennen.

31Gott de Har sajcht: Nemm die diene Koppbinj auf un sat diene Kroon tosied. Nu woat nuscht soo bliewen aus daut wia. Häft daut opp, waut läach steit, un stalt daut rauf, waut huach steit.

32Schunt, schunt, schunt es aules waut ekj loten woa, bat deejanja kjemt, wäm daut met rajcht jehieet. Däm woa ekj daut jäwen.

33Un Menschensän, du saust profezeien un sajen: Dit es waut Gott deHar äwa Amon un äaren Spott äwa Israel sajcht: Daut Schwieet, daut Schwieet es jetrocken toom schlachten; daut es jeräwen daut et ombrinjen un blitzen woat.

34To de selwje Tiet, daut see faulsche Diedungen un Läajes äwa die wiedajäwen, kjemt de beesa, dee met daut Schwieet aun sien Hauls woat omjebrocht woaren. De Dach es jekomen, un daut latste Jerecht woat utjefieet.

35Stäakj daut trigj enne Scheed nenn. Ekj woa die doa ver Jerecht holen, wua du jebuaren best, un en daut Launt, wua du oppjewossen best.

36Ekj woa mienen Oaja äwa die uteewen, un daut Fia von miene Wutt äwa die flaumen loten. Ekj woa die äwajäwen aun ruchloose Menschen, waut em vedoawen jeeeft sent.

37Du woascht aus Brenholt vebrent woaren, un dien Bloot woat enne Ieed trakjen; un kjeena woat sikj junt denkjen kjennen, wiels ekj, de Har hab daut soo jesajcht.

Hesekiel 22

Jerusalem haft sikj veschulcht

1Un mie wort kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Menschensän, äwanemst du die daut? Woascht du die daut äwanämen, dise Staut to rechten, dee schuldich es aun soo väl Doodes? Hool ar aul de oppscheiselje Dinja väa, dee see jedonen haft,

3un saj: Dit es waut Gott de Har sajcht: Du best eene Staut dee daut Uadeel äwa sikj selfst jebrocht haft, derch aul dee Läwes dee jie von june ieejne Menschen jenomen haben, un doaderch daut jie junt Jetta jemoakt haben met dee jie junt veläft haben.

4Jie haben junt schuldich jemoakt met Menschen ombrinjen, un haben junt veläft met de Jetta dee jie junt muaken. Met dise Dinja hab jie dän Dach noda jebrocht, wua june Joaren to Enj jebrocht woaren. Un doawäajen woa ekj daut rombrinjen, daut jie woaren vespott woaren mank de Velkja un veacht woaren von de Lenda.

5Dee, dee dicht bie sent un dee, dee wiet auf sent, woaren äwa junt spotten, wiels june Schaund bekaunt jeworden es un jie soone schlajchte Ordnunk jehoolen haben.

6Kjikj bloos woo de Leidasch en Israel aula äare Macht jebrukt haben om Menschen äwatsied to schaufen.

7Jie veachten june ieejne Elren, jie holen de framde mank junt eent äwa em Haundel, un jie nutzen june ieejne Wätfrues un Weisen ut.

8Jie haben schaundhauftet jedonen met daut waut ekj heilich hilt, un haben dän Sabat, dän ekj junt jeef, jemeen jehoolen.

9Eenje von junt woaren lieejen om dän aundren omtobrinjen. Jie äten von daut waut de Jetta jeweit es, un veläwen junt schentlich jrodsoo mank junt.

10Eenje von junt schlopen met dee waut sienen Voda siene Fru jewast es, ooda bedwinjen eene Fru wan see äare moonatliche Doag haft.

11Eena drift Schaund met däm Noba siene Fru, een aundra veläft sikj met siene Schwieedochta, un noch eena veläft sikj met siene ieejne Sesta, sien Voda siene Dochta.

12See loten sikj bekjeepen, daut see wäm ombrinjen. See velangen Entras von aundre Israeliten ooda velangen mea trigj aus see utjeliet haben, un nutzen dän Noba ut daut see rikj woaren, oba mie vejät jie, sajcht Gott de Har.

13Un nu schlo ekj miene Henj toop, wiels jie junt soonen onveschämden Vedeenst aunrieten, un äwa de Menschen, dee jie mank junt omjebrocht haben.

14Jleew jie daut jie woaren krakjt soo wieda läwen, wan ekj kom met junt to vehaundlen? Ekj de Har hab dit jesajcht, un woa daut utfieren.

15Ekj woa junt mank de Velkja vestreien, un junt en de Lenda vepitschen, un woa een Enj moaken met june Sinden.

16Wan jie ver de Velkja woaren veacht woaren, woa jie enseenen daut ekj de Har sie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Vejlikj met däm Schmelta

17 Un mie wort kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

18 Menschensän, de Israeliten sent fa mie krakjt soo aus daut Koppa, Zink, Iesa un
Blie waut unjen em Gropen saumelt wan eena Selwa schmelten deit. Jie sent daut,
waut daut moakt, daut daut Selwa nich rein es.

19 Un doawäajen sajcht Gott de Har: Wiels jie aula daut jeworden sent, waut eena
vom Selwa tosied schmitt, woa ekj junt aula en Jerusalem toopbrinjen.

20 Soo aus eena Selwa, Koppa, Iesa, Blie un Zink em Owen toopschmitt, un een Fia
doa nunja sat toom daut veschmelten, soo woa ekj junt en miene Wutt un mien
Oaja toopbrinjen un em Gropen schmieten un schmelten.

21 Jo ekj woa junt toopsaumlen, un daut Fia von mienen Oaja jäajen junt rechten,
soo daut jie aulatoop veschmelten.

22 Soo aus Selwa en een Schmelt Owen veschmelt, woa jie aulatoop veschmelten,
un enseenen daut ekj de Har miene Oaja äwa junt utjegoten hab.

De Leidasch sent schult

23 Un mie wort kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

24 Menschensän, saj an: Soo aus jie läwen, es jun Launt lang nich rein, un doawäajen
hab ekj daut en mienen Oaja nich räajnen loten.

25 De Profeeten gonen rom aus Leiws un brellen wan see äa Fleesch jriepen. See
brinjen Menschen om un nämen dee äa Jelt un waut sest noch wieetvoll es. See
moaken väle to Wätfrues em Launt.

26 June Priestasch vedreien mien Jesaz un brinjen Schaund opp daut, waut mie
heilich es. An es daut eendoont, auf waut heilich ooda nich heilich es, un
unjarechten nich, waut rein un waut orrein es. Un see kjniepen äare Uagen too
wäajen miene Sabaten, soo daut ekj jemeen jehoolen woa von de Menschen.

27 De Leidasch em Volkj sent krakjt soo aus Wilw, dee äa fräten verieten. See sent
soo bejierich, daut see Menschen ombrinjen om sikj selfst rikj to moaken.

28 Äare Profeeten bescheenjen aules, krakjt soo aus wan eena Steena met Kaulkj
beschmäat. De Profeeten jäwen Ensecht, waut nuscht enhelt, un lieejen en äa
woasajen. See sajen: “Gott de Har haft daut jesajcht”, wan de Hargoanich to an
jerät haft.

29 De Menschen en Israel beschumlen un bestälen sikj unjarenaunda; see nutzen
de oame un dee waut Help fält ut, un mesbrucken de framde, un loten dee nich to
äa rajcht komen.

30 Ekj kjikjt mie rom no eenen dee doa wudd de Mia oppbuen, un reed wia doa
auftowäaren wua de Mia doljebroaken wia, soo daut ekj nich dolrieten brukt, oba
ekj funk kjeenem.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Un doawäajen hab ekj nu mienen Oaja loten äwa an komen, un sie soo veläajen met an jeworden, daut ekj en mienen Groll een Enj von an muak. Soo hab ekj an loten äa Vegonen trigj oppem Kopp komen, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 23

Israel un Juda, aus twee Sestren

1Mie wort wada kloa waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, doa wieren emol twee Frues, beid Dajchta von de selwje Mutta.

3Dee veläwden sikj en Ägipten aus see noch junk wieren. Doa leeten see sikj aun de Brost drekjen un befeelen.

4De jratre Sesta wia Ohola, un de aundre wia Oholiba. Un ekj neem dee aus miene Frues, un see brochten mie Säns un Dajchta. Ohola es Samaria, un Oholiba es Jerusalem.

5Ohola wia mie nich tru un wull sikj soo jieren met de Assiera aufjäwen, dee no ar kjeemen.

6Dee äare aunjestalde un Armeeleidasch wieren aula dunkel bleiw aunjetrocken. Daut wieren aules straume junge Mana un reeden opp Pieed.

7See jeef sikj met de Mana auf, aul de baste Assiera, un met jiedren von dee wäm see Schaund dreef, veläwd see sikj uk met däm siene Jetta.

8See hieed nich opp met daut onveschämde Läwen, woont see en äare junge Joaren aunjefongen haud. Doa lach see met de Ägipta un leet sikj de Brost befeelen un leet met sikj Schaund driewen.

9Doawäajen jeef ekj ar no de Assiera, dee ar goot sennen wullen, un dee ar soo sea jefollen.

10Dee reeten ar de Kjleeda vom Kjarpa, un neemen äare Säns un Dajchta fuat. Dee brochten ar met daut Schwieet om, un de aundre Frues spotten doaräwa, woo see aum Enj hanjerecht wort.

11Dan aus äare Sesta Oholiba sach waut de aundre deed, wort dee noch willa aus de ieeschte, un dreef Schaund, waut oaja wia aus de aundre.

12See haud een grootet velangen no de assierische Mana, dee no ar kjeemen. Doa wieren aunjestalde un Häaleida, jieda eena junk un straum, aula schmock aunjetrocken un opp Pieed.

13Un dan sach ekj daut see sikj krakjt soo veläft haud aus de aundre.

14Oba dise muak daut noch oaja. See sach Bilda aun de Waunt von Mana dee dunkel root jeforwen wieren, un no Chaldäa leeten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Dee hauden aula äare Kjleeda rom de Lint toopjenomen, un bunte Koppbinjen oppe Kjap. Dee leet daut eenem aus däm aundren no sea stoakje Soldoten, soone von Babel, en Chaldäa.

16Soo boolt aus see de Bilda sach, haud see een velangen no dee, un see schekjt Mana no Chaldäa, daut dee no ar komen sullen.

17Un de Mana von Babel kjeemen no ar, toom met ar schlopen, un see veläwd sikj met dee un vedorf sikj daut Läwen. See beschämd sikj met an, bat see vedrislich wort un sikj wajch dreid.

18Aus see soo open wia met äa romschwienen, un soo äare Schaund seenen leet, wort ekj vedrislich met ar, krakjt soo aus ekj met äare Sesta jewast wia.

19Oba see dreef äa romschwienen emma oaja, un veläwd sikj soo aus en äare Jugentjoaren en Ägipten,

20un haud een stoakjet velangen no dee waut doa kjeemen. Dee hauden een Jeschlajcht aus een Äsel un kjietaden aus een Hinjst.

21Junt wia noch wada no soo läwen aus jie deeden aus jie junk wieren, aus de Ägipta junt aun de Brost drekjten un befeelden.

22Un nu, Oholiba, dit es waut Gott de Har sajcht: Horch emol, ekj woa dee, met dee du die aufjeefst, un dee die vedrislich jemoakt haben, loten von aule Rechtungen jäajen die komen.

23Dee von Babel un Chaldäa, dee von Pekod un Schoa un Koa, un aul de Assiera, aules straume junge Mana, aunjestalde un Leida, Häaleida un Soldoten, un aula opp Pieed,

24woaren no die komen, met äa Jereetschoft un äare Pieets Woages. Äare Mana met äare Kjrichsheed, un eemol met kjliene un eemol met groote Schilten, woaren äa Loaga runtom die saten, un dan woa ekj an loten die soo rechten aus an daut rajcht väakjemt.

25Wiels ekj kjeenem aundren en mien Aumt vedroagen kaun, woa ekj an loten en Oaja met die vehaundlen. Dee woaren diene Näs un Uaren aufschnieden, un met daut Schwieet dolschnieden waut jebläwen es. See woaren diene Säns un Dajchta wajchschlapen, un waut dan noch äwablift, dolbrennen.

26Dee woaren junt de Kjleeda vom Liew rieten un jun Straums wajchnämen.

27Un dän Wajch woa ekj een Enj moaken met dien onbandjet Läwen un romdriewen, daut du noch von Ägipten biejehoolen hast. Un dan woat die nich mea no daut sennen waut du en Ägipten hautst, un du woascht doa nich mea aun denkjen.

28Dit es waut Gott de Har sajcht: Horch emol, ekj woa die aun dee äwajäwen, dee du nich vedroagen kust, un met dee du vedrislich worscht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Dee woaren die ut Wutt venichten un aules nämen waut du toopjebrocht hast. Dee woaren die kol un haulf noaktich ligjen loten, soo daut dien onbandjet Läwen un romdriewen woat opjedakjt woaren.

30Dit woat dien Loon sennen doafäa, daut du soo romdreefst un die soo met de Velkja aufjeefst, un die met äare Jetta vesindijsd.

31Du hast krakjt soo jedonen aus diene Sesta, un nu woascht du krakjt soon Kuffel to drinkjen kjrieen aus see deed.

32Dit sajcht Gott de Har to die: Soon betra Wien aus de Sesta kjrieech, soo väl un schwoa aus daut uk wia, soont woascht du nu to drinkjen kjrieen. Dee woaren die spotten un veachten, daut du soo väl to schlucken kjrichst.

33Du woascht soo väl soon schwoaret schlucken, un lieden onen Mot, aus diene Sesta en Samaria, dee gaunz veenjst dän Moot velua.

34Dit meent bat daut latste aules nämen, un: Lekj de Schoawels ut; du woascht die dan de Brost verieten, dit sajcht ons Gott, de Har.

35Doawäajen sajcht Gott de Har nu: Wiels jie mie vejäten haben un junt von mie jedreit haben, woa jie nu motten de Strof hannämen fa de Schaund von jun onbandjet Läwen.

36Un de Har säd to mie: Menschensän, äwanemst du die daut? Woascht du die daut äwanämen Ohola un Oholiba to rechten? Wies an woo oppscheislich see jewast sent.

37Wies an woo see romjedräwen haben un Läwes omjebrocht haben. Wies an daut see met äaren Jettadeenst äa Kjastinjsvespräakjen vespott haben, un woo see de Kjinja, dee see mie brocht, no de Jetta jeopfat haft.

38Un aus wan daut nich sull toorieekjen, haben see uk noch dän selwjen Dach Schaund bat en mien Heilichtum jebrocht un miene Sabaten en onieren jesat.

39Dän selwjen Dach aus see äare Kjinja fa de Jetta schlachten deeden, jinjen see noch en mien Heilichtum un hilden daut jemeen. Daut es waut see aun mien Hus deeden.

40See leeten Mana komen von Lenda waut wiet auf wieren, un aus dee kjeemen, boden see sikj, forwen sikj un druagen Straums fa an.

41Jie sauten opp utjepolstade Benkjen un läden mien Weiruak un miene Eelj opp een Desch, dän jie ver junt saden.

42Un en june Staut wia een ludet un jlikjeltjet Jeschrech von väl Menschen fa de Mana dee von Saba un von de Wiltnis jekomen wieren. See jeewen june Frues Oarmbenja aun de Oarms un straume Kroonen oppe Kjap.

43Dan säd ekj: Ach, dee es je aul mäa von äa romschwienen, un doch jäwen see sikj noch eegol met ar auf.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

44Wiels dee jinjen no ar soo aus Mana no eene Hua gonen. Soo jinjen see no dee onveschämde Sestren, Ohola un Oholiba.

45Opprechtje Mana woaren an rechten fa romdriewen un Menschen ombrinjen, wiels see haben romjedräwen un sent schuldich von Menschen ombrinjen.

46Dit es waut Gott de Har sajcht: Lot eene Baund jäajen an komen, daut see dee bestälen un veschechren,

47daut see de Lied steenjen un met de Schwieed dolschlonen, un daut see äare Säns un Dajchta ombrinjen un äare Hiesa dolbrennen.

48Soo woa ekj daut onbandje Läwen von en daut Launt utroden. Un aule Frues woaren de Lia aunnämen un nich soo onveschämt sennen.

49Un jie woaren de Strof fa jun onbandjet Läwen opp junt kjrieen, un woaren daut hannämen, waut jie bie jun Jettadeenst vedeent haben, un jie woaren enseenen, daut ekj Gott de Har sie.

Hesekiel 24

Jerusalem woat met een rostaja Gropen vejlikjt

1Dan wort mie kloa, waut de Har mie sajen wull. Daut passieed en daut 9. Joa aun dän 10. Dach von de 10. Moonat. Hee säd:

2Menschensän, hool disen Dach em Denkj. Moakj die disen Dotem, wiels vondoag haft de Kjennich von Babel sien Loaga rom Jerusalem jesat.

3Jeff dit stieekopje Volkj dise Jeschicht, daut see doaräwa nodenkjen. Saj an: Dit es waut Gott de Har sajcht: Brinjt emol een Gropen un stalt däm opp daut Fia. Jeet doa Wota nenn,

4un schmiet doa Fleesch nenn. Laj de baste Stekja von Schinkjen un Schulla nenn, un scheene fleeschje Knoakes

5von daut baste Schop. Laj doa Brenholt nunja, un moak een heetet Fia; lot de Knoakes koaken bat aules mäa un goa es.

6Dit es waut Gott de Har sajcht: Woo saul daut met de Staut gonen, dee soo väl Lied haft omjebrocht? See es aus een verostada Gropen, dee nienich reinjemoakt es. Nemm de Stekja doa rut; een Stekj aus daut aundre; eendoont woont daut ieeschte.

7De Menschen haben en äare Staut oschuldje Menschen omjebrocht. Daut Bloot licht opp een kolen Steen; wan daut wia oppe Ieed jewast, haud eena daut veschoawen kunt.

8Ekj leet daut Bloot oppem kolen Steen, daut see daut nich veschoawen wudd, soo daut mien Oaja sikj nich lajen wudd, un see daut kjrieech waut ar jehieed.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Nu sajcht Gott de Har: Dit woat de Staut noch schlajcht gonen. Dee haft sikj groote Schult jemoakt, fa Läwes waut sent omjebrocht; ekj moak mien Holtfia krakjt soo groot.

10Brinjt mea Holt! Knoat daut aun! Moakt daut Fleesch gaunz wieekj un goa, dan jeet daut Wota doavon auf, un reesch de Knoakes schwoat.

11Dan stal dän ladjen Gropen opp un hett noch eemol goot, daut de Gropen jläat un de Borkj vedonst un daut Rosta doavon looslat.

12Emsonst hab ekj mie hia bemieecht. Daut Rosta es soo schlemm un väl, dee kjemt soogoa em Fia nich loos.

13Du hast die derch dien onbandjet Läwen orrein jemoakt, un hast die nich loten rein moaken, aus ekj uk noch rein moaken wull. Doawäajen woascht du nich wada rein jemoakt woaren, bat mien Oaja sikj utjespält haft.

14Ekj, de Har, hab dit jesajcht. Daut woat romkomen, ekj woa daut doonen, ekj woa nich schoonen, ekj jäw nich no. Mie woat daut nich schod sennen, dee woaren die rechten, fa daut waut du deetst, un woo du don läwsd, soo sajcht Gott de Har.

Däm Profeet siene Fru stoaft

15Un mie wort kloa waut de Har to sajen haud. Hee säd:

16Menschensän, horch emol. Daut waut diene Uagen sea jleichen, woa ekj plazlich wajchnämen. Oba wan ekj daut doo, saust du nich truaren ooda hielen. Du saust kjeene Tronen faulen loten.

17Droag daut gaunz em stellen, oba komt nich toop toom sinjen. Droag diene Koppbinj un go nich boaft; hool die nich diene Haunt äwa dien Mul un lot de Nobasch die kjeen Broot toostieren.

18Zemorjes räd ekj noch to daut Volkj, un dänselwjen Owent storf miene Fru. Un dän näakjsten Morjen deed ekj waut de Har mie jesajcht haud.

19Un de Lied fruagen mie: Woascht ons sajen waut daut meent, daut du soo wieda jeist?

20Un mie wort wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

21Saj de Israeliten: Dit es waut Gott de Har sajcht: Horcht emol. Ekj woa mien Heilichtum, wua jie soo jieren hangonen, woont jie soo sea jleichen, un no dän jie soon velangen haben, loten toschaund gonen, un june Famieljes, dee jie bie Jerusalem jeloten haben, woaren em Kjrich stoawen motten.

22Un dan woa jie krakjt soo doonen aus ekj jedonen hab. Jie woaren junt nich de Haunt äwa daut Mul hoolen, un de Nobasch nich loten junt Broot toostieren.

23Nä, jie woaren junt de Koppbinjen oppsaten un woaren nich boaft gonen; jie woaren nich truaren ooda hielen. Oba jie woaren em stellen vegonen, wäajen june Schult, un eena toom aundren stänen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Hesekiel woat een Tieekjen fa junt sennen, un jie woaren dan, wan dee Tiet kjemt, soo doonen aus hee nu jedonen haft. Dan woa jie enseenen, daut ekj Gott de Har sie.

25Un du, Menschensän, paus mau opp. Aun däm Dach wan ekj an de vesechade Städ wajchnäm, wua see soo jieren hangonen, dee see soo sea jleichen, un no dee see soon velangen haben, un dan uk noch äare Säns un Dajchta von doa wajchnäm,

26dan aun dän Dach woat eena von doa jerant komen un die sajen, waut jeworden es.

27Un dan aun dän Dach, wan dee waut sikj doa wajchjebrocht haft, no die kjemt, woat diene Stemm trigjkomen, daut du to am räden kaust un nich mea woascht stomm sennen. Du woascht een Tieekjen fa an sennen, soo daut see enseenen woaren, daut ekj de Har sie.

Hesekiel 25

Äwa de Amonita

1Un mie wort wada kloa waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, kjikj emol no Amon opptoo, un profezei äwa an.

3Saj to de Amonita: Horcht emol no waut Gott de Har sajcht: Dit es waut Gott de Har sajcht: Wiels jie junt freiden aus mien Heilichtum toschaund jemoakt wort, un aus Israel venicht wort, un aus Juda veschlapt wort,

4doawäajen woa ekj die enne Macht von daut Volkj em Oosten äwajäwen. Dee woaren äare Zelten mank junt oppstalen un mank junt wonen. Dee woaren june Arnten äten un june Malkj drinkjen.

5Un ekj woa Raba to eene Weid fa Kameelen moaken, un en Amon woaren de Schop grosen, un jie woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

6Dit es waut Gott de Har sajcht: Wiels du diene Henj klautschen deetst, un diene Feet traumplen deetst äwa Israel, un du die soo sea freien deetst äwa äaren Schoden,

7doawäajen woa ekj miene Macht jäajen die brinjen un de Velkja loten die bestälen. Du woascht mank de Velkja utjerot woaren un von mank de Lenda een Enj haben. Du woascht gaunz venicht woaren, daut du woascht enseenen, daut ekj de Har sie.

Äwa de Moabita

8Dit es waut Gott de Har sajcht: Moab un Seir sajen, daut daut judsche Volkj nuscht veschieden es von aule aundre Velkja.

9Oba nu horcht, ekj woa daut groote Eewa en Moab aufriemen, bat aul de Städa en dee gaunze Jäajent venicht sent. Soogoa de aunjeseene Städa, Bet Jeschimot, Baal Meon, un Kirjatajim.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Daut Volkj vom Oosten woat junt, toop met de Amonita, opp emma ennämen, un ekj woa daut soo romkomen loten, daut jie nich mea woaren aus een Volkj aunjeseenen woaren.

11Ekj woa daut Jerecht loten äwa Moab komen, un see woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

Äwa de Edomita

12Dit es waut Gott de Har sajcht: Wiels Edom Rach jeeeft haft aun Juda un sikj met daut sea veschulcht haft,

13woa ekj miene Macht jäajen Edom komen loten un äare Menschen un äa Vee utroden, soo daut aules vedorwen es von Teman bat Dedan. Dee woaren unja daut Schwieet faulen. Soo sajcht Gott de Har.

14Un ekj woa mie derch mien Volkj Israel aun Edom rajchen, un dee woaren met Edom omhäa gonen, doano aus see mie enjeoajat un veläajen jemoakt haben. Soo woaren see to feelen kjrieen, woo ekj trigjtol, sajcht Gott de Har.

Äwa de Filista

15Dit es waut Gott de Har sajcht: Wiels de Filista aun mien Volkj äare Rach jeeeft haben un mien Volkj soo onen Jewessen venicht haben,

16doawäajen sajcht Gott de Har: Horcht, ekj woa miene Macht jäajen de Filista komen loten, un woa de Kreeta utroden, un de latste, waut aum Mäa äwabliewen, ombrinjen.

17Ekj woa mie aun an rajchen un an groff bestrofen, un see woaren enseenen, daut ekj de Har sie, wan ekj an trigjtol.

Hesekiel 26

Äwa Tierus

1Un dan en daut 11. Joa, aum 1. Dach von de 1. Moonat, wort mie kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, wiels Tierus sikj äwa Jerusalem freit un sajcht: “Nu es daut Puat von de Velkja venicht, un nu woa ekj schienen kjennen un rikj woaren, wiels Jerusalem enne Grunt jebrocht es.”

3Nu sajcht Gott de Har: Horch emol, Tierus. Ekj well noch hia met die veräakjnen. Ekj brinj noch väle Lenda jäajen die, soo aus daut Mäa de Walen oppschmitt.

4Dee moaken äare Mieren to nuscht, un bräakjen äare Torms dol; ekj woa an aule loose Ieed wajchfäajen un bloos dän kolen Steengrunt loten,

5wua see de Feschnats hanspreeden, aus opp eene Insel oppem Mäa. Dit hab ekj junt jesajcht, saj ekj, ekj Gott, de Har, un de Velkja woaren die bestälen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6De Darpa wieda nenn woaren faulen met dän Kjrich dee doa kjemt, un see woaren seenen, waut daut meent, daut ekj de Har sie.

7Dit es waut Gott de Har sajcht: Horcht emol, ekj woa Nebukadnezar, däm Kjennich von Babel, Kjennich äwa Kjennichs, loten jäajen Tierus komen. Hee woat vom Nuaden komen met Pieed un Woages, met Ritta un een grootet Häa.

8Met daut Schwieet woat hee Darpa oppem Launt enne Grunt brinjen; Bie de Staut but hee Torms, un schett Ieed jäajen de Mia, un sien Schilt helt hee väa, daut du nuscht doonen kaust.

9Met Stukskjneppels veropp, brakjt hee diene Mia twei; un met Pikjen un Akjs brakjt hee diene Torms dol.

10Siene Pieed sent soo väl, wan dee ieescht opp die komen, woat äa Stoff die bedakjen. Daut Jetees von de Rittasch, un de Woages un Pieed woat diene Mieren veschedren wan see derch diene Puaten en de enjenomne Staut woaren foaren.

11Un de Heefta vonne Pieed, woaren de Gaussen veklunjen, un sien Schwieet woat de Lied, onen Schomp aula schlonen. Un de Denkjmol von Steen, waut du jleichst, schmitt hee dol.

12See bestälen, waut Wieet haft, un vedoawen de Woa, woone du oppjelajcht hautst. June Mieren woaren dolbräakjen, june schmocke Hiesa brennen, un jun Steen un jun Holt un jun Mell woat em Mäa nenn jeschmäten woaren.

13Jun Jesank un de Leeda vestomm ekj bie junt; un daut Spell von de Hoapen woat nich mea to hieren sennen.

14Wan ekj dan ieescht derch sie, blift eene steenaje Grunt, wua see Feschnats rutlajen. Doa woat nienich noch wada waut oppjebut woaren, wiels ekj daut hia nu saj, sajcht de Har, Gott de Har.

15Dit es waut Gott de Har to Tierus sajcht: Paust mau opp. Daut Launt aum Mäa woat zetren wan see hieren woo du felst, woo de velazte stänen un woo väl Doodes daut bie junt jeft

16Jieda Kjennich woat von sien Aumt raufstieen. Dee woaren sikj äare Kjennichskjleeda auflajen un äare bunte Mauntel auftrakjen. See woaren en Truakjleeda romgonen un opp de Ieed setten; dee woaren biem flautren bliewen, un sikj schudren äwa woo junt daut jegonen es.

17Dee woaren een Trualeet aunstemmen un von die sajen: Ach du groote Staut aum Mäa, soo wiet un breet bekaunt, woo es die daut jegonen? Oppem Mäa wieescht du doch soo jeschekjt, un Nobasch ferchten sikj fa junt.

18Daut Launt aum Mäa daut schudat sikj, de Inseln schleit daut, soo aus du enne Grunt jebrocht best worden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Dit es waut Gott de Har sajcht: Wan ekj derch sie met die, woascht du en Ruinen ligjen, soo aus doa wua kjeene mea wont. Ekj woa eene groote Äwaschwamunk äwa die komen loten, daut du unja deepet Wota lichst.

20Un ekj woa die raufsteeten en daut Loch, wua Lied von aundre Tieden sent. Du woascht unjare Ieed bliewen motten, mank Ruinen von sea lang trigj, bie dee waut doahan jegonen sent. Un du woascht kjeene Städ mea haben bie läwendje Menschen.

21Ekj woa een schrakjeljet Biespel un een Enj von junt moaken; un wäa noch no junt sieekjt, woat junt nich finjen, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 27

Daut Trualeet äwa Tierus

1Un mie wort noch wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, fang emol aun dit Trualeet äwa Tierus to sinjen.

3Saj to de Staut aum Mäa, dee met de Velkja oppe Inseln haundelt: Dit sajcht Gott de Har: Tierus, dee du von die sajchst, du best de schmokste Staut,

4un strakjst die wiet bat opp daut Mäa. Du best soo aus daut schmokste Schepp waut Bumeista wua buen;

5de Bräda sent von Taunenholt, de Schepspost Zeedaholt von Libanon un Senir jeholt,

6de Roodeln sent von Ieekjenholt von Baschan häa jeholt, de Fluaren sent von Taunenholt vom Launt von de Kittäa met Aulfenbeen vezieet.

7Daut Säajel von Ägipten es von utjeneidet Lienzeich, un deent aus diene Flag. Un bleiwe un bleiwroode Dakjen sent von daut Elischa Volkj.

8Toom roodlen wieren stoakje Mana, von Sidon un Arwad, oba de kluaka aun daut Stia wia doch von Tierus selfst.

9Jewizte Mana von Gebal veschmäaden june Schäp; de Schäp von väle Lenda kjeemen un koften von jun Woa.

10Von Persien, Liedia un von Libien kjeemen stoakje Soldoten un deenden en diene Armee. Een jiedra honk sien Schilt un Hoot en june Staut un jeef junt groote Aunerkjanunk.

11De Wajchta oppe Torms, dee wieren von Helek un Arwad, un wäaden jäajen jieda Fient. De Waunt, dee honk voll Schilten, soo straum leet kjeene aundre Staut.

12Jie kunnen Haundel driewen met Tarsis wiels jie soo rikj wieren. Jie hauden Selwa, Iesa, Zink, un Blie toom Haundel.

13Jawan, Tubal un Meschech haundelden met junt fa Sklowen un koppane Sachen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

14Jie haundelden june Sachen met Togarma un jie koften junt Mulasch von an un Pieed, waut jie toom Kjrich un uk fa jeweenelje Oabeit brukten.

15De Lied von Rodos un aundre Inseln haundelden met junt, un doaderch kjrieej jie Aulfenbeen un schwoatet Holt von Afrika.

16De Edomita haben väl von junt jekoft, un brochten junt kostboare Turkis Steena, bleiwet Zeich, utjeneide Sachen, feinet Lienzeich, Korralen un Rubinen.

17Juda un Israel vehaundelden Weit, Oliewen, Fiejen, Honnich, Eelj un Kjeen fa june Sachen.

18Damaskus haft välet jekoft von aul daut veschiedne waut jie häastalden, un brocht junt Wien von de Helbon Jäajent un Woll von Zahar.

19Wedan un Jawan haben die straume iesane Sachen, Kerneel un stoakjet Baunt von Usal jebrocht.

20Von Dedan kofst du die Pieets Dakjen fa de Rittasch.

21Von de Araba un von de Leidasch von Kedar kofst du de baste Schop un Kosen, wan see kjeepen kjeemen.

22De Haundelslied von Saba un Ragma kjeemen met däm basten Balsam, met veschiedne kostboare Steena, un met goldne Sachen un haundelden opp junen Moakjt.

23Doa wieren uk Haundelsmana von Haran, Kane un Eden, un soogoa von Assur un Medien.

24Von doa kofst du äare baste Kjleeda, dee von bleiwet Zeich jemoakt wieren un dan noch utjeneit un bunte Fluadakjen un Strank un Benja, dee jie opp jun Moakjt vekoften.

25De Tarsis Schäp fuaren rom no de Sachen waut jie haundelden. Bat wiet oppem Mäa rieekjt dien Rikjtum.

26De Seemana fuaren met die opp daut Mäa bat een Oostwint oppkjeem un wiet opp daut Mäa die veschluach.

27De Sachen, de Woa un daut Straums, met Seemana un Stieemana toop, un Bumeista un Hendla von Woa, un aul de Soldoten bie junt, un Häaden von Menschen bie junt vesinkjen doa wiet opp daut Mäa, aum Dach wan jun Enj opp junt kjemt.

28De Seemana schrieen soo lud, daut daut Launt aun daut Mäa zetren deit.

29De Roodla un Stieemana met aul de Scheppmana, dee stieen fuaz auf un stonen opp daut Launt,

30un schrieen un hielen äwa die. See streien sikj Ieed opp däm Kopp un setten en Schaund enne Ausch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

31See schnieden de Hoa von de Kjap un trakjen daut Sakkjleet sikj aun, em Trua fa die, un see schrieen un hielen bloos bettalich lud.

32Em Trua woat een Leet aunjestemt un Tronen jewescht äwa die; es jeemols eene Staut soo aus jie, soo stell jemoakt wiet opp daut Mäa?

33Diene Woa von daut Mäa freid soo väl, un Kjennichs, dee worden dan rikj, vom haundlen met Sachen von die.

34Nu es nuscht von de Staut hia jebläwen, dee es en daut Mäa nenjerutscht, de Woa un de Menschen tojlikj sent wajch, un nu es aules to nuscht.

35De Lied opp daut Launt un aum Mäa, dee stuzt daut, woo die daut nu jeit; de Kjennichs vetrakjt daut Jesecht, soo jrämen un enjsten see sikj.

36De Haundelsmana wiet rom de Welt, dee zetren un tieren sikj nu; soo groff un soo schwind best veschwungen, un kaust nich mea oppstonen.

Hesekiel 28

Äwa däm Kjennich von Tierus

1Un mie wort wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, go un saj däm Leida en Tierus: Dit es waut Gott de Harsajcht: Wiels du soo prauzich worscht un dochst: “Ekj sie nu Gott; ekj hab nu eene Städ aus een Gott oppem Mäa.” Oba du best je bloos een Mensch un nich Gott, uk wan du die en dien Hoat jleefst, daut du met een Gott sust jlikj jetrocken woaren.

3Du jleefst du best kjlieekja aus Daniel, daut doa nuscht es waut du nich aul weetst,

4un du jleefst daut de Weisheit auleen, die haft Krauft opp jebut, daut du nu, aul daut Selwa un Golt en die hast.

5Un du jleefst die em Haundlen soo weis, un vedeensd soo väl Jelt en dee Tiet, daut du stolt best jeworden en die, un jleefst, daut bloos du hast soone Krauft.

6Dit es waut Gott de Har nu sajcht, wiels du die en dien Hoat met eenen Gott jlikjtrakjen deetst:

7Horch waut ekj saj: Ekj woa Fiend opp die schekjen, dee ruchloos un stoakj met die omgonen woaren. Un äa Schwieet woat de Weisheit mank junt gaunz venichten, un Straums von de Staut gaunz vedoawen.

8Du woascht rauf jeschupst en daut Loch, un em Mäa deep em Wota, dän Doot un daut Enj von dien Läwen, toobrinjen.

9Un nu saj, woascht du doa bie dien Doot uk noch sajen, du best doch een Gott, wan du ensitst de Macht äwa die, un du bloos een Mensch best un kjeen Gott?

10Derch de Macht von de framde kjemst om, un du stoafst aus een onbeschnädna, dit lot jesajcht sennen von Gott däm Harn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Mie wort wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

12Menschensän, sinj emol dit Trualeet äwa däm Kjennich von Tierus. Gott de Har sajcht: Du wieescht soo straum aus irjentwäa, soo kluak un bloos soo schmock,

13du wieescht em Goaden Eden dan, von Gott soo straum jekjleet, met Sarder, Topas, Diamaunt, un Turkis, Onniks noch, un Jaspies, Safier, Malachit, un Smaracht, diere Steen en Golt jesat un schmock jewoakjt, aum Dach aus du mol kjeemst.

14Du wieescht een Cherub dän ekj aunstald, Wajchta opp dän heiljen Gottesboajch to sennen; un jinjst opp fieeje Steena.

15Gaunz onen Schult wieescht du von dan, aus du noch gaunz kjlien wieescht, bat eemol beeset jefungen wort en woo du läwen deetst.

16Du haundelsd don met soo väl Woa, de Macht wort die to Sind, dan must ekj die, du Wajchta Cherub, vom Gottesboajch vesteeten, von mank dee fieeje Steen veschmieten.

17Du leetst soo schmock un worscht uk stolt, de Weisheit dee du hautst, vedreidsd du, om dien Straums to hoolen; ekj klunjd dien Stolt dol bat em Blott un leet die een Spikjtoakel woaren,

18Du brochst eene Schaund opp dien Heilichtum derch onopprechtjet Haundlen un dee väle Sinden doa; daut ekj een Fia en diene Medd woa loten aules vebrennen, bat du ver aulem wäa doa kjikjt bloos Ausch best oppe Ieed.

19Du best soo schrakjlich hanjerecht. Een jiedra dee die kjant, däm schudat daut un es vestalt. Noch eemol kaust nich opp.

Äwa de Staut Sidon

20Un mie wort wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

21Menschensän, kjikj emol no Sidon un profezei äwa dee Staut:

22Dit es waut Gott de Har sajcht: Du Sidon, nu horch häa, veräakjent mott met die. Ekj woa en diene Medd nu miene Harlichkjeit bewiesen, daut du sitst, daut ekj de Har sie. De Staut mott ver Jerecht, un seenen hia un nu, daut ekj de Heilja sie.

23Ekj schekj eene Krankheit han, dee väle nich bestonen, un oppe Gaussen woat daut Schwieet soo väle schlonen, daut jie daut dan woaren seenen, de Har haft daut jedonen.

Israel woat en Fräd läwen

24Doa woat dan kjeent von de Nobasch rom Israel, dee an veacht haben, noch lenja een Stachel fa an sennen, dee an spekjt ooda wee deit.

25Dit es waut Gott de Har sajcht: Wan ekj wada de Israeliten von mank de Velkja, wua ekj dee nu vestreit hab, vesaumlen woa, dan woa ekj mie ver aule Velkja derch

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

an wiesen, daut ekj heilich sie. Un see woaren en äa Launt wonen, daut ekj Jakob, dee mie deend, jejäft hab.

26See woaren doa en Fräd läwen un sikj äare Hiesa buen un Wiengoades aunplaunten. See woaren onvestieet wonen wan ekj ieescht äare Nobasch, dee an veachten deeden, ver Jerecht jenomen hab. Dan woaren see weeten daut ekj de Har, äa Gott sie.

Hesekiel 29

Äwa Ägipten

1Aun däm 12. Dach von de 10. Moonat, en daut 10. Joa, wort mie kloa waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, recht die emol no Ägipten opptoo, un profezei äwa däm ägiptischen Kjennich un daut gaunze Launt.

3Saj to an: Dit es waut Gott de Har sajcht: Horcht no waut ekj saj: Ekj mott met die veräakjnen, du Kjennich von Ägipten. Du groota Krokodiel em Niel, du lichst doa bloos un jleefst daut de Riefa die jehieet, daut du die dän jemoakt hast.

4Oba ekj woa een Hoaken en dien Mul nenn moaken un loten de Fesch von däm Riefa aun diene Scheepen naun henjen. Un ekj woa die ut daut Wota rutschlapen, met aul de Fesch von däm Riefa noch faust aun diene Scheepen.

5Ekj woa die un diene Fesch von däm Riefa siene Oarms enne Wiltnis schmieten. Du woascht oppe Ieed faulen, un kjeena woat die opphäwen, kjeena die begrowen. Ekj woa de wille Tieren un de Väajel loten komen un fräten die opp.

6Un aul de Lied en Ägipten woaren enseenen, daut ekj de Har sie. Du best fa Israel een holla Stock jewast;

7wan see met de Haunt no die graupsten, bruakst du twei un stuakst an en beid Schulren; un wan see sikj opp die länden, bruakst du twei un jieda Foot stolpad.

8Un nu sajcht Gott de Har wäajen die: Horch emol, ekj woa daut Schwieet loten äwa die komen, daut Menschen un Vee stoawen motten.

9Un Ägipten woat eene vedorwne Wiltnis un een Ollaunt sennen, un dan woaren see enseenen daut ekj de Har sie. Wiels du jleefst, daut de Riefa diena es, un daut du dän jemoakt hast,

10woa ekj met die un met diene Riefasch noch veräakjnen. Ekj woa daut Launt to eene vedorwne Wiltnis un Ollaunt moaken von Migdol bat Sieen un bat aun de Jrens von Kusch.

11Doa woat kjeen Mensch ooda Tia derch dien Launt gonen; fa 40 Joa woat doa kjeena wonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

12Ekj woa Ägipten to eene Wiltnis enne Medd von velotne Jäajenden moaken, un äare Städa to Steenahupes moaken mank vedorwne Städa. Fa 40 Joa woa ekj de Ägipta mank de Velkja vestreien un en de Lenda vejoagen.

13Dit es waut Gott de Har sajcht: Wan de 40 Joa ieescht äwa sent, woa ekj de Ägipta wada toopsaumlen von mank de Velkja wua dee vestreit woaren sennen.

14Un ekj woa de Ägipta äa Toostaunt wada bäta moaken un an loten en Patros wonen, von wua see emol kjeemen, un doa een kjlienet Kjennichrikj sennen.

15See woaren kjlanda sennen aus aundre Lenda un sikj nich mea äwa aundre Lenda häwen. See woaren eent von de kjlanste Lenda sennen un nich äwa aundre Velkja jebeeden.

16Wan Israel doaraun denkjen woat, daut see sikj emol opp an veloten haben, dan woaren see sikj bloos schämen. Un see woaren enseenen, daut ekj Gott de Har sie.

17Un dan aun dän 1. Dach von de 1. Moonat en daut 27. Joa, wort mie kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

18Menschensän, de babelonischa Kjennich Nebukadnezar haft siene Armee sea schwoa loten jäajen Tierus schaufen. See haben sikj de Kjap kol jeschieet un de Schulren derchjeräwen met aul de Oabeit. Oba aul daut aunstrenjen jäajen Tierus haft sikj nich betolt; nich fa däm Kjennich, un nich fa siene Armee.

19Un nu sajcht Gott de Har: Horch emol. Ekj woa däm babelonischen Kjennich Nebukadnezar loten Ägipten ennämen. Dee woaren dee bestälen un beplindren un äare wieetvolle Sachen wajchdroagen, un soo woat de Armee äa Loon kjrieen.

20Doafäa daut see sikj fa mie jäajen Tierus bemieejden, woa ekj an loten Ägipten ennämen. See haben fa mie jeschauft, sajcht Gott de Har.

21Un wan daut ieescht kjemt, dan woa ekj de Israeliten wada äare Macht jäwen, un du woascht räden un aunjeseenen sennen, un see woaren enseenen daut ekj de Har sie.

Hesekiel 30

Gott woat Ägipten strofen

1Un dan wort mie wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, go un profezei to de Menschen un saj: Dit es waut Gott de Har sajcht: Hielt un sajcht: Woo woat daut bloos aun janen Dach gonen.

3Daut kaun nich mea lang dieren, un dan woat de Har sikj seenen loten. Daut woat een diestra Dach sennen un sea schlemm sennen fa de Velkja.

4Doa woat een Kjrich opp Ägipten komen, un en Kusch woaren see sikj grulen, äwa de Doodes en Ägipten. Aul äare goode Sachen woaren jestolen woaren, un äaren Grunt woat oppjebroaken woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Kusch un Putt un Lud, met veschiednet framdet Volkj, un Kub, met dee waut sikj met an toop hoolen, woaren aula unja daut Schwieet komen.

6Dit es waut de Har sajcht: Aul dee waut Ägipten unjastetten, woaren tofaul komen, un äare stolte ägiptische Armee woat faulen. Von Migdol bat Sieen woaren dee jeschloagen woaren, sajcht Gott de Har.

7See woaren eene Wiltnis enne Medd von velotne Jäajenden sennen, un äare Städa woaren Steenahupes mank vedorwne Städa sennen.

8Wan ekj ieescht Ägipten un aul dee waut an halpen vebrenn, un äare Nobasch enne Grunt brinj, dan woaren see enseenen, daut ekj de Harsie.

9Un wan daut ieescht woat, dan woa ekj Mana en Schäp schekjen, daut see de jelaussene Lied en Kusch veschrakjen. Wan Ägipten felt, woat an daut enjsten, un daut woat boolt komen.

10Dit es waut Gott de Har sajcht: Ekj woa däm babelonischen Kjennich Nebukadnezar brucken toom een Enj moaken von de Ägipta äare goode Joaren.

11Dee woat met siene Menschen, dee daut hunjschste von aule Lenda sent, no Ägipten komen un daut Launt vedoawen. See woaren äare Schwieed äwa Ägipten brucken, soo daut aulawäajen em Launt woaren Doodes ligjen.

12Ekj woa dän Riefa loten utdrieejen, un woa schlajchte Menschen daut Launt jäwen. Ekj woa de framde loten daut Launt vedoawen met aules waut doabennen es toop. Dit hab ekj, de Har jesajcht.

13Dit es waut Gott de Har sajcht: Ekj woa de Jetta utroden un en Memfis daut Jestal, waut see aunbäden, dolbräakjen. Doa woat nich mea een Kjennich en Ägipten sennen, un de Lied woaren veenjst sennen.

14Ekj woa Patros loten eene Wiltnis woaren, Zoan met Fia vebrennen, un No verem Jerecht brinjen.

15Ekj woa mien Oaja äwa de Staut Sin komen loten, wua de Ägipta soo väl Väarot haben toom sikj wäaren, un ekj woa de rikje Staut No loten enne Grunt komen.

16Ekj woa Ägipten loten met Fia vebrennen un Sin woat sikj fa Angst nich weeten; No woat äare Mia enjebroaken kjrieen un Memfis woat jieda Dach en Jefoa stonen.

17De junge Mana von On un Piebesset woaren em Kjrich faulen un de Frues woaren faustjenomen un wajchjefieet woaren.

18En Tachpanhes woat daut dän Dach diesta woaren, wan ekj Ägipten äare Macht bräakj, un een Enj moak von de Armee, met dee see sikj soo väl meenden. De Staut woat dän Dach dikj bewolkjt sennen, un de Darpa runtom woaren veschlapt woaren.

19Ekj woa eemol no daut aundremol daut Jerecht äwa Ägipten utfieren, un see woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Aun däm 7. Dach von de 1. Moonat en daut 11. Joa, wort mie kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

21Menschensän, ekj hab däm ägiptischen Kjennich sien Oarm jebroaken; un horch emol, see haben dän nich trajchtjemoakt ooda enjebungen, daut dee kaun soo väl bäta woaren, daut hee woat kjennen een Schwieet hoolen.

22Doawäajen sajcht Gott de Har nu: Horch emol, ekj stal mie jäajen däm Kjennich von Ägipten un woa siene Oarms bräakjen, beid dän jesunden un dän jebroaknen, soo daut am daut Schwieet woat ut de Haunt faulen.

23Un ekj woa de Ägipta mank de Velkja vestreien un en de Lenda vejoagen.

24Oba de Oarms von däm babelonischen Kjennich woa ekj stoakj moaken un am mien Schwieet enne Haunt jäwen, wan ekj däm ägiptischen Kjennich siene Oarms bräakjen woa, soo daut hee ver janem stänen woat aus eena de toom stoawen vewunt es.

25Ekj woa de Oarms von däm Kjennich von Babel stoakj moaken, oba de Oarms von däm Kjennich von Ägipten woaren faulen. Un wan ekj däm Kjennich von Babel mien Schwieet enne Haunt jäw un am daut lot jäajen Ägipten brucken, woat Ägipten daut enseenen, daut ekj de Harsie.

26Un ekj woa de Ägipta mank de Velkja vestreien un mank de Lenda vejoagen, un see woaren daut enseenen daut ekj de Har sie.

Hesekiel 31

Äwa Ägipten

1Aun dän 1. Dach von de 3. Moonat en daut 11. Joa, wort mie kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, saj emol to däm Kjennich von Ägipten un to sien grootet Volkj: Wäa wia noch soo groot un stoakj aus du?

3Horch emol no waut ekj saj: Die jeit daut aus een Boom en Libanon, dee straum voll Asta stunt un dicht met Loof bewossen wia, un huach no de Wolkjen rieekjt.

4Dee woss soo steil un groot, wiels deepet Wota kjwald runtom en Streem vebie, un wessad wieda oppe Stap uk aundre Beem.

5Soo woss dee jrata aus sest Beem opp jane Stap; de Asta wieren lank un stoakj un dikj belooft, vom Wota en de Grunt.

6De Väajel saden sikj en Nasta opp jieda Aust, un Tieren trocken junge opp em Schauten von däm Boom. Un jieda grootet Volkj wond unja disen Boom.

7De Boom wia groot un schmock, haud lange Asta rut; de Wartlen jinjen rauf wua scheenet Wota lach.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

8Kjeene Zeeda, waut doa noch en Gott sien Goaden wieren, leeten krakjt soo schmock aus dee. Kjeen Fichtenboom sien Aust wia met disen Boom to vejlikjen. Platanen Asta sent aus nuscht biesied dit hia. En Gott sien Goaden wia nich noch een Boom, dee doa soo schmock jewossen wia.

9De Har muak dän soo schmock voll straumet schmocket Loof, daut jieda Boom dän Gott en Eden haud jesat, aufjenstich von dit wieren.

10Un nu sajcht Gott de Har: Wiels hee soo groot wort un siene Asta bat enne Wolkjen nenn rieekjten, un sikj dan groot deed, daut hee soo huach jewossen wia,

11leet ekj de Macht von daut stoakjste von de Velkja opp am komen, daut dee äwa an häajinjen un an bestroften fa daut beese, waut see jedonen hauden. Un ekj vedreef an.

12Soone framde, dee daut jewaultmässichste von de Lenda sent, schmeeten an om un leeten an ligjen. Siene Asta follen oppe Boaj un enne Täla, un sien Struck wia fien vebroaken en aule Läachten em Launt. Aul de Velkja oppe Ieed, dee äaren Schauten doa jekjräajen hauden, musten aundatwäajes hangonen.

13De Väajel kjeemen un saden sikj opp däm jefolnen Boomstaum, un de wille Tieren läden sikj oppe Asta dol.

14Aul dit passieet, soo daut kjeen Boom, waut goot jewessat es, woat soo groot waussen un siene Spetz bat enne Wolkjen rieekjen, un soo huach oppjehowen woaren. Soo aus jieda Boom, dee biem Wota to stonen kjemt, omfaulen un vekomen woat, soo woat de Macht von jieda Volkj tofaul komen un vefulen, soo aus uk aule Menschen. Een jiedra mott emol stoawen un rauf jelajcht enne Ieed, soo jeit daut met aule Menschen, soo haft Gott daut enjefieet.

15Dit es waut Gott de Har sajcht: Aun dän Dach wan de Boom stoaft un deep enne Ieed to ligjen kjemt, woa ekj daut Gruntwota loten äwa am truaren un de Riefasch woaren opphieren met ranen, soo daut väle groote Wotasch vegonen. De Libanon Woolt woat sea truaren äwa am, un aule Beem oppe Stap woaren vedrieejen.

16Aule Velkja woaren sikj schudren wan see hieren woo dee felt, un daut hee jestorwen un begroft es. Un unjare Ieed, treesten sikj aule Beem von Eden, un uk aul de schmokste un de baste von Libanon, dee bie een Wota jestonen hauden.

17Aule Kjennichs woaren äwareen em Doot nengonen, soo aus dee waut em Kjrich follen; un dee, dee sikj met Ägipten hilden, woaren krakjt soo stoawen.

18Wia doa en Eden wua een Boom, dee soo groot un soo stoakj wia? Oba du woascht met de Beem von Eden toop begroft woaren, un met dee toop to ligjen komen, dee nich beschnäden sent ooda dee em Kjrich omkomen. Daut es woo däm ägiptischen Kjennich un sien stoltet Volkj daut gonen woat, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 32

Trualeet fa däm ägiptischen Kjennich

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Dan aun dän 1. Dach von de 12. Moonat en daut 12. Joa, wort mie kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

[2]Menschensän, stemm een Trualeet aun äwa däm ägiptischen Kjennich. Saj to am: Du groota Leiw mank de Lenda, diene Tiet es vebie. Du wieescht aus een Krokodiel em Mäa, aus du en de Riefasch schnaksen deetst, un daut Wota soo opprieezhd met diene Feet. Du muakst daut Wota gaunz dunkel.

[3]Dit es waut Gott de Har sajcht: Ekj woa mien Nat äwa die schmieten wan väl Velkja toopkomen, un du woascht met Strenj tosied jeschlapt woaren.

[4]Ekj woa die oppem Launt nopp schlapen, un die oppe Stap schmieten, soo daut aule Väajel enne Loft opp die setten woaren, un aule Tieren von oppe Ieed sikj aun die saut fräten.

[5]Ekj woa dien Fleesch oppe Boaj schmieten un de Täla met dien Aufgank oppfellen.

[6]Ekj woa daut Launt bat aun de Boaj loten voltrakjen von dien Bloot, un de Läachten loten met dien Aufgank schälen.

[7]Un wan ekj die utroden woa, woa ekj dän Himmel dunkel moaken un de Stierns bedakjen; ekj woa Wolkjen ver de Sonn trakjen un de Mon nich schienen loten.

[8]Aul de kloare Lichta, dee enne Loft schienen, woa ekj doff moaken, un daut woat diesta woaren en dien Launt, sajcht Gott de Har.

[9]Daut woat väle Velkja veschrakjen, soo aus jie woaren faustjenomen woaren un ekj junt mank de Lenda vestrei, dee du nich kjanst.

[10]Väle Velkja woaren sikj tieren äwa die, un äare Kjennichs woat daut äwa junt schudren, wan see mien Schwieet seenen woaren. Kjeena woat sikj sien Läwen secha sennen aun dän Dach wan jie faulen woaren.

[11]Dit es waut Gott de Har sajcht: De Kjennich von Babel woat met sien Schwieet opp junt komen.

[12]Ekj woa jun Volkj venichten met daut Schwieet von stoakje Mana, von de hunjschste Lenda. Dee woaren aul daut groosoatje en Ägipten vedoawen, un june väle Menschen ombrinjen.

[13]Un ekj woa aul äare Tieren ombrinjen, von biesied de groote Riefasch; kjeen Mensch woat doa mea nenstaupen un kjeen Vee dän Blott opprieren.

[14]Dan woa ekj dee äare Wota kloa moaken, un de Riefasch woaren ranen aus Eelj, sajcht Gott de Har.

[15]Wan ekj Ägipten woa to eene Wiltnis moaken, un daut gaunze Launt ladich strikjen, un aul de Menschen doa woa ombrinjen, woaren see enseenen, daut ekj de Har sie.

[16]Dit es een Trualeet daut see sinjen woaren, un de Frues enne Lenda woaren daut sinjen, äwa Ägipten un daut stoakje Volkj, sajcht Gott de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Dan aum 15. Dach von de Moonat, en daut 12. Joa, wort mie kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

18Menschensän, drekj dienen Trua ut äwa daut groote ägiptische Volkj, un schekj an met de aundre Velkja von de groote Lenda, deep enne Ieed nenn, bat wua dee begroft sent.

19Best du noch emma schmocka aus aundre? Rauf met die un lot die doa hanlajen, wua de onbeschnädne, dee Gott sienen Wajch nich kjanen, sent.

20De Ägipta woaren mank dee to ligjen komen, dee met daut Schwieet omkomen. Daut Schwieet es rutjetrocken. Daut Volkj un aul äare Menschen woaren wajchjeschlapt woaren.

21De stoakje Mana mank dee waut jestorwen sent, woaren von an sajen: Dee sent raufjekomen un nu ligjen de onbeschnädne, un dee waut vom Schwieet omjekomen sent, doa.

22Assur licht doa met äa gaunzet Volkj, un äare Jräwa sent doa runtom. Dee sent aula vom Schwieet omjebrocht.

23Dee haben äare Jräwa gaunz aun de butakaunt von wua de Doodes ligjen, un daut Volkj licht doa runtom. Aule, dee emol soone Angst en de Velkja aunräajden, sent von daut Schwieet omjebrocht.

24Un doa licht uk Elam, un runtom en äare Jräwa daut gaunze groote Volkj. Dee sent aula met daut Schwieet omjekomen un sent onbeschnäden rauf jegonen un begroft. To eene Tiet enjst een jiedra sikj fa an, oba nu motten see äare Schaund met dee toop droagen, dee vestat sent.

25Elam es doa hanjelajcht, wua dee, dee omjebrocht wieren, sent, un sien gaunzet grootet Volkj haft äare Jräwa doa runtom. Nu sent daut aules soone aus dee waut onbeschnäden ooda met daut Schwieet omjebrocht sent, wua dee doch emol aule Menschen enjsten deeden. Nu motten see äare Schaund droagen, krakjt soo aus dee waut vestat sent un waut em Kjrich omjebrocht sent.

26Meschech un Tubal sent doa, un de Jräwa von dee waut to an jehieeden, sent doa runtom an, aula soo aus dee waut onbeschnäden sent un dee waut met daut Schwieet omjebrocht wieren, fa dee sikj doch ieescht aule Menschen enjsten.

27Dee ligjen nich met de stoakja Mana von jane Tiet aus dee met äa Jewäa toop begroft worden; dee hauden daut Schwieet unjarem Kopp un äa Schilt äwa äare Knoakes. Daut wieren stoakja Mana, dee aule Menschen Angst enjuagen.

28Un uk jie Ägipta woaren mank de onbeschnädne ligjen, un bie dee waut von daut Schwieet omjebrocht woaren.

29Un doa licht Edom met siene Kjennichs un aul siene Leida, dee waut soo stoakj wieren, oba nu met dee sent, waut vom Schwieet omjebrocht sent. Nu ligjen see met dee, dee onbeschnäden begroft sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Un doa sent uk aul dee Leida vom Nuaden un aul dee von Sidon, dee vom Schwieet omjebrocht sent. Äare groote Macht es to nuscht jeworden, un see motten met de onbeschnädne ligjen un met dee waut vom Schwieet omjebrocht sent. Nu motten see de Schaund opp sikj nämen, krakjt soo aus dee, dee vestat sent.

31Wan de Kjennich von Ägipten dee seenen woat, woat am daut treesten wäajen sien grootet Volkj. De Kjennich von Ägipten un siene gaunze Armee sent von daut Schwieet omjebrocht, sajcht Gott de Har.

32Ekj leet däm ägiptischen Kjennich aule Menschen veenjsten, oba nu licht hee met sien grootet Volkj toop met dee waut onbeschnäden un waut von daut Schwieet omjebrocht sent, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 33

De Profeet saul äwa daut Volkj woaken

1Mie wort noch wada eemol kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, räd to de Menschen von dien Volkj un saj an: Stalt junt emol väa, daut ekj een Volkj en Jefoa von eene framde Armee brinj, un daut Volkj von daut Launt dan eenen Maun von mank an wält un moakt däm to äa Wajchta.

3Wan de Wajchta dan sitt, daut eene framde Armee äwa sien Launt aunkjemt, blost hee met de Posaun un woarnt siene Lied.

4Wan dan irjentwäa, dee de Woarnunk hieet, sikj nich woarnen lat, un de framde Armee kjemt un nemt am wajch, dan woat hee selfst de Schult droagen, fa waut am jeworden es.

5Dee haft de Posaun jehieet un sikj doch noch nich woarnen loten. Daut es wuarom hee selfst schuldich es, fa daut waut am jeworden es. Oba dee waut sikj woarnen lat, dee kaun sien Läwen raden.

6Wan oba de Wajchta sitt, daut de framde Armee kjemt, un nich de Posaun blost, un sien Volkj nich woarnt, dan wan de Fient kjemt un doa wäa bie omkjemt, woat de Wajchta schuldich sennen fa dän Doot, wan de Mensch uk fa siene Sinden wajchjenomen woat.

7Un Menschensän, ekj hab die nu aunjestalt aus Wajchta äwa Israel. Wan du hieescht waut ekj saj, dan saust du daut en mienen Nomen wieda jäwen un an woarnen.

8Wan ekj nu wäajen eenen beesen Mensch saj, daut hee woat omkomen, un du sajchst am daut nich un woarnst am nich wäajen sien beeset Läwen, dan woat dee beesa Mensch fa siene Sind stoawen, oba du woascht schuldich sennen fa sien Doot.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9Oba wan du eenen beesen Mensch woarnst wäajen sien Läwen, daut hee sikj endren saul, un hee endat sikj oba nich, dan woat hee fa siene Sinden stoawen, oba du hast dien Läwen veschoont.

10Un Menschensän, saj nu to de Israeliten: Jie sajen emma: Onse Sinden un waut wie veschulcht haben, licht soo schwoa opp ons, daut wie doarunja vegonen. Woo kjenn wie dan noch läwen?

11Un saj to an: Gott de Har sajcht gaunz kloa: Doa es nuscht waut mie doaraun jefelt, wan een Mensch en siene Sinden stoaft. Waut mie jefelt es, wan een Sinda met siene Sind opphieet, un läft. Ekj fodda junt Israeliten opp, daut jie met june beese Wäaj opphieren. Wuarom well jie stoawen?

12Menschensän, saj nu to diene Lied: Wan een gooda Mensch waut orrajchtet deit, dan woat daut goode, waut hee jedonen haft, am nich halpen; un wan een schlajchta Mensch sien schlajchtet Läwen oppjeft, dan woaren am siene Sinden nich tofaul brinjen. Een gooda Mensch kaun sien Läwen nich raden, wan hee waut orrajchtet deit.

13Wan ekj to dän gooden Mensch saj daut hee läwen woat, un hee sikj dan opp siene goode Woakjen velat, daut hee woat seelich sennen un deit dan schlajchte Dinja, dan woat aul daut goode, waut hee jedonen haft, to nuscht talen, un hee woat stoawen fa daut schlajchte waut hee jedonen haft.

14Un wan ekj to eenen Sinda saj, daut hee stoawen woat, un hee moakt sikj opp un hieet opp met de Sinden dee hee deed, un deit waut rajcht un goot es,

15dee woat Läwen. Wan de Sinda daut Jebirjde trigj jeft, un waut hee jestolen haft trigj jeft, un sikj aun de Ordnungen helt, dee Läwen jäwen, un deit nich schlajchtet, dee woat nich stoawen.

16Aul de Sinden, dee hee begonen haft, woaren am nich nojedroacht woaren, wiels hee nu daut jedonen haft, waut goot un rajcht es. Doafäa woat hee läwen.

17Oba june Menschen sajen: “De Har haundelt nich rajcht,” wan see selfst nich rajcht haundlen.

18Wan een jerajchta Mensch opphieet met daut jerajchte Läwen, un daut orrajchte deit, woat hee doafäa stoawen.

19Un wan een Sinda sikj oppmoakt von siene Sinden, un deit waut goot un rajcht es, saul hee doafäa läwen.

20Oba jie bliewen doaropp stonen un sajen: “De Har haundelt nich rajcht.” Jie Israeliten, ekj haundel doch met eenen jiedren von junt krakjt doano aus jie jehaundelt haben.

Jerusalem woat enjenomen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Dan en daut 11. Joa aus wie en Babel faustjenomen wieren, daut wia aun dän 5. Dach von de 10. Moonat, kjeem eena no mie, dee von Jerusalem wajchjerant wia. Un dee säd mie, daut de Staut enjenomen wia.

22Un dän Owent ea de Maun von Jerusalem no mie kjeem, wia däm Harn siene Krauft en mie jekomen, un haud daut soo jemoakt, daut ekj wada räden kunn. Un zemorjes aus de Maun no mie kjeem, brukt ekj nich stomm bliewen un kunn jrodsoo räden.

23Un mie wort wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

24Menschensän, dee waut noch en dee vedorwne Städen en Israel sent, dee sajen: Abraham wia mau eena aus am daut Launt jejäft wort, un nu sent wie väle, un soo jehieet ons daut rechtich.

25Doawäajen saj to an: Dit es waut Gott de Har sajcht: Jie haben Fleesch jejäten wua noch daut Bloot bennen es, un jie haben Jetta aunjebät un Menschen omjebrocht, un dan jleew jie daut Launt saul noch junt sennen?

26Jie veloten junt opp jun Schwieet un jie doonen oppscheiselje Dinja. Eena drift Schaund met däm näakjsten siene Fru, un dan well jie noch daut Launt behoolen?

27Dan saj an nu: Dit es waut Gott de Harsajcht: Dit saj ekj gaunz kloa: Dee waut en de vedorwne Städen wonen, woaren von daut Schwieet omkomen, un dee waut oppe Stapen sent, woa ekj loten von wille Tieren vefräten woaren, un dee waut en de vesechade Städa un en de Heelen wonen, dee woaren aun Krankheiten stoawen.

28Ekj woa daut Launt vedoawen un ladich ligjen loten; ekj woa met daut vetruen, waut see en sikj selfst hauden, un met äare Macht een Enj moaken. Ekj woa de israelitische Boaj soo vedoawen loten, daut kjeena doa woat derch reisen.

29Un wan ekj daut Launt gaunz enne Grunt jebrocht hab, wäajen de oppscheiselje Dinja dee see deeden, dan woaren see daut enseenen, daut ekj de Har sie.

30Menschensän, de Israeliten räden von die äwarem Tun un bie de Däaren aun äare Hiesa, un sajen eena toom aundren: Komt, well wie horchen, waut daut fa Norecht es, dee vom Harn kjemt.

31Un see woaren no die komen, wan see aus Volkj toopkomen, un woaren ver die setten aus mien Volkj un woaren horchen no waut du sajchst, oba see woaren nich doano läwen. See räden feine leeftolje Wieed, oba hinjen en äare Jedanken sent see hinjaraun no rikj woaren.

32Du best fa an soo aus eena, dee eene scheene Stemm haft un goot spälen kaun, un Leeda von eenem siene leefste sinjt. See horchen no diene Wieed, oba see läwen doa nich no.

33Oba wan daut ieescht soo romkomen woat von waut du rätst, un daut woat gaunz secha komen, dan woaren see enseenen, daut doa een Profeet mank an jewast es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Hesekiel 34

De Hoads un de Schop

1Un mie wort wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, profezei äwa de Leidasch en Israel un saj: Dit es waut Gott de Har sajcht: Woo woat daut met de Leidasch en Israel gonen, dee fa sikj selfst sorjen. Sullen see nich fa de Häad sorjen?

3Jie äten Fat un moaken junt Kjleeda von Woll; jie schlachten daut Mastvee, oba jie jäwen de Schop nuscht toom fräten.

4Jie haben de schwake nich metjeholpen, un de kranke nich jepleistat. Jie haben dee, dee Wunden haben, nich bebungen, un dee waut sikj vebiestaden, nich trigj jeholpen. Jie haben dee, dee sikj veloaren haben, nich jesocht, oba haben aul dise met ruchloose Jewault behaundelt.

5Un nu sent miene Schop vestreit, wiels doa kjeen Hoad wia waut an belieed, un see sent soo wietleftich, daut de wille Tieren dee oppfräten.

6Miene Schop vebeislen sikj opp aule Boaj un opp jieda huagen Humpel, un doa es kjeena waut no an frajcht ooda no an oppaust ooda an sieekjt.

7Un nu, jie Hoads, horcht waut de Har sajcht:

8Gott de Har sajcht gaunz kloa: Wiels miene Schop een Raup jeworden sent fa aule wille Tieren, wiels see kjeen Hoad hauden, un wiels miene Hoads nich no miene Schop sochten, wiels see bloos sikj selfst, un nich de Häad foodaden,

9doawäajen, jie Hoads, horcht no waut de Har to junt to sajen haft:

10Dit es waut Gott de Har sajcht: Horcht emol, ekj sie foadich met dise Hoads. Ekj woa velangen, daut see wäajen miene Schop waut Auntwuaten jäwen, un woa an auflajen von miene Schop weiden. Ekj woa daut nich loten, daut de Hoads sikj noch lenja masten. Ekj woa miene Schop von ut äare Frät raden, soo daut see dee nich mea oppfräten.

11Dit es waut Gott de Har sajcht: Horcht emol. Ekj woa selfst no miene Schop sieekjen un selfst fa dee oppkomen.

12Soo aus een Hoad siene Schop sieekjt wan dee sikj vestreit haben, soo woa ekj miene Schop sieekjen un raden von aul dee Städen, wua see han vestreit worden, en dee Tiet aus daut soo diesta un truarich häa jinkj.

13Ekj woa an von mank aule Velkja rutbrinjen, un ut aule Lenda saumlen. Ekj woa an en äa Launt nenn brinjen un an oppe Boaj en Israel Weid jäwen. See woaren en de Täla un en aule Siedlungen em Launt wonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Ekj woa an opp goode Weid nopp leiden, un see sellen oppe huage Boaj en Israel weiden. Doa woaren see sikj opp goode Stapen han lajen, un eene dichte Weid haben.

15Ekj woa selfst miene Schop weiden un an loten sikj hanlajen, sajcht Gott de Har.

16Ekj woa dee, dee sikj velieren, wada sieekjen, un dee dee sikj vebeislen trigjbrinjen. Dee waut Wunden haben, woa ekj vebinjen, un de schwake stoakj moaken. Ekj woa de fate un stoakje ombrinjen un met an doonen waut rajcht es.

17Un Gott de Har sajcht nu wäajen siene Häad: Horcht emol, ekj woa rechten un sajen waut fa jieda Schop rajcht es, un uk fa jieda Bock un jieda Kos.

18Es daut nich jenuach, dee waut jie veropp gonen, daut jie de baste Weid haben, onen daut jie noch de äwaje Weid vetraumplen doonen, ooda uk daut jie kloaret Wota to drinkjen haben, onen daut jie doa nenn staupen un daut oppmodren?

19Nu motten miene Schop daut fräten waut jie vetraumpelt haben, un daut drinkjen waut jie met de Feet oppjemoddat haben.

20Doawäajen, sajcht Gott deHar nu: Horcht emol, ekj woa een Jerecht fieren tweschen de fate un de denne Schop,

21wiels jie de schwake tosied schuwen un dee met june Hieena wajch steeten doonen, soo daut see wiet un breet vestreit sent.

22Ekj woa miene Häad halpen, daut see nich mea soo utjenuzt woat, un woa tweschen de eene un de aundre Grupp rechten.

23Dan woa ekj an eenen eensjen Hoad jäwen, dee an goot besorjen woat. Daut woat David sennen, dee mie deent un dee aus Hoad an weiden woat.

24Un ekj de Har woa äa Gott sennen, un David, dee mie deent, woat de Leida mank an sennen. Dit hab ekj, de Har jesajcht.

25Un ekj woa een Frädensbunt met an moaken un aule wille Tieren von em Launt utroden, soo daut see en Fräd oppe Weidstapen wonen kjennen un em Woolt schlopen kjennen.

26Un ekj woa an säajnen, un uk aules waut runtom mienen Boajch es, un woa daut räajnen loten enne paussende Tiet. De Räajens woaren sea goot fa an sennen.

27De Beem enne Goades woaren Frucht droagen, un de Ieed woat eene jenstje Arnt jäwen. Un wan ekj ieescht äa Joch opp an tweijebroaken hab, un an hab jerat von de Macht von dee, dee see deenen musten, woaren see en Fräd opp äa Launt wonen un woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

28Dan woaren see nich mea utjenuzt woaren von de Velkja, un kjeen willet Tia woat an oppem Launt ombrinjen. Nä, see woaren ruich läwen un kjeena woat an enjsten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Un ekj woa an Goades un Flekja jäwen, waut goot droagen, un see woaren nich mea en ää Launt hungren brucken, un de Velkja woaren nich mea opp an rauf kjikjen.

30Un see woaren enseenen daut ekj, ää Har un Gott, met an sie, un daut Israel mien Volkj es, sajcht Gott de Har.

31Un jie Menschen sent miene Häad opp miene Weid, un ekj sie jun Gott, sajcht Gott deHar.

Hesekiel 35

Äwa Edom

1Un mie wort wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, kjikj emol no de Seir Boaj un profezei äwa Edom.

3Saj an: Dit es waut Gott de Har sajcht: Horcht emol, ekj mott noch met junt, Seir Boaj, veräakjnen. Ekj woa miene Macht jäajen junt utstrakjen un woa jun Launt to een vewoaloosdet un ladjet Launt moaken.

4Ekj woa june Städa vedoawen, un kjeena woat en jun Launt wonen. Un jie woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

5Wiels jie emma wajch june Fientschoft met Israel fläajden, un an met daut Schwieet ombrochten, to dee Tiet aus an aules toopbruak, un to dee Tiet aus äare latste Strof opp an kjeem,

6saj ekj, Gott de Har, gaunz kloa, daut jie woaren bleeden motten. Jie woaren nich onen dän Doot doavon komen. Jie sent schuldich von Läwen nämen, un jun Läwen woat jefoddat woaren.

7Ekj woa de Seir Boaj to eene Wiltnis moaken un ladich loten. Ekj woa doa aulem utroden, wäa doa noch han un trigj trakjt.

8Ekj woa june Boaj met Doodes bedakjen; opp june läaje Boaj, en de Täla, un delenjd de Riefasch woaren aulawäajen dee ligjen, dee omjebrocht sent.

9Ekj woa daut opp emma ladich loten, un kjeena woat mea en de Städa wonen. Un jie woaren enseenen, daut ekj de Harsie.

10Wiels du sätst, daut dise beid Lenda, Israel un Juda, met äare twee Velkja sullen diene sennen, un daut du dee ennämen wurscht, wan deHar doa uk wond,

11doawäajen sajcht Gott de Har nu gaunz kloa, hee woat met krakjt soonen Oaja un soonen Iewa opp junt komen, aus jie en june Wutt opp an eewden. Un jie woaren mie kjanen lieren, wan ekj rechten woa.

12Un jie woaren weeten daut ekj, de Har, aul jun Jelasta äwa de israelitische Boaj hieed, aus jie säden daut et ut met an wia un jie junt doa nu sautfräten kunnen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Soo hab jie junt groot jedonen, un haben frajch äwa mie jerät. Ekj hab daut jehieet.

14Dit es waut Gott deHar sajcht: Ekj woa diene Jäajent soo vedoawen, daut aule Lenda sikj soo freien woaren,

15aus du die äwa daut Oafgoot von Israel freidsd, aus dee venicht worden. Dit es waut ekj met die doonen woa. Ekj woa aules opp de Seir Boaj un daut gaunze Edom gaunz venichten, un see woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

Hesekiel 36

Israel woat nie beläft

1Menschensän, profezei wäajen de israelitische Boaj un saj: Horcht, jie israelitische Boaj, no waut de Har sajcht.

2Dit es waut Gott deHar sajcht: Wiels june Fiend sikj äwa junt freiden un säden: “Nu sent de oole Boaj ons Launt jeworden”,

3doawäajen profezei un saj an nu: Dit es waut Gott de Har sajcht: Krakjt wiels dee junt von aule Sieden aunjejräpen haben un jun Launt vedorwen haben, soo daut de äwaje Lenda jun Launt enjenomen haben, un Spott äwa junt jedräwen haben,

4doawäajen sajcht Gott de Har nu to de israelitische Boaj: Dit es waut Gott de Har to de Boaj, de Humpels, de Riefasch un de Täla, to de onbewonde Ruinen un velotne Städa, dee de Velkja von runtom bestolen un vespott haben, to sajen haft.

5Dit es waut Gott de Harsajcht: Ekj hab nu gaunz kloa en miene brennende Wutt jerät jäajen de äwaje Velkja un jäajen Edom, dee sikj met väl Vejnieejen un Spott mien Launt fa sikj jenomen haben, un haben daut beplindat un aus Weid jebrukt.

6Un doawäajen saj nu wäajen daut Launt Israel, un räd to de Boaj un Humpels, to de Riefasch un Täla, dit es waut Gott de Har sajcht: Horcht emol, ekj kaun daut nich vedroagen un oaja mie, daut jie soon Spott haben must von de Velkja hannämen.

7Dit es waut Gott de Har sajcht: Ekj vespräakj nu gaunz kloa, daut june Nobalenda un de Velkja runtom junt, woaren uk soo väl Spott hannämen motten.

8Un jie israelitische Boaj, jie sellen wada jreen woaren un Frucht droagen fa mien Volkj Israel. Dee woaren boolt trigj komen.

9Un horcht, ekj woa mie wada om dit Launt bemieejen, un woa mie doa handreien. Un daut woat wada beakat un beseit woaren.

10Un ekj woa daut Volkj hia groot moaken, daut gaunze Israel; un see woaren wada en de Städa wonen un daut vedorwne oppbuen.

11Daut woat dan väl Menschen un uk väl Vee opp dise Boaj jäwen, un dee woaren goot läwen un sikj vemieren. Dan woa ekj de Boaj wada bewont moaken soo aus

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

to eene Tiet, un woa junt mea goodet tookomen loten aus verhäa. Un jie woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

12Un ekj woa wada loten Menschen, ekj meen mien Volkj, de Israeliten, opp de Boaj trakjen. Un dee woaren doa wonen un dise Jäajent to äa Oafgoot moaken, un äare Kjinja nich wada loten wajchnämen.

13Dit es waut Gott de Har sajcht: Wiels diene Menschen sajen, daut dise Boaj de Lied nich läwen loten un äare Kjinja wajchnämen,

14doawäajen saj ekj nu, daut du saust de Menschen nu läwen loten un saust äare Kjinja nich mea wajchnämen, sajcht Gott deHar.

15Un ekj woa junt nich mea loten vespott woaren un veacht sennen von de Velkja; un june Kjinja woaren nich wada von junt jenomen woaren, sajcht Gott de Har.

Ekj doo dit nich wäajen junt, Israel

16Un mie wort wada kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

17Menschensän, aus de Israeliten en äa Launt wonden, dan läwden see soo daut see Schaund opp daut Launt brochten. Äa Waundel wia orrein, soo aus eene Fru en äare moonatliche Doag, dee nich doaf em Tempel komen.

18Un dan leet ekj mien Oaja äwa an komen wäajen de Läwes, dee see em Launt jenomen hauden, un wäajen de Jetta, met dee see daut Launt orrein jemoakt hauden.

19Ekj vestreid an mank de Velkja, un vespreed an en de Lenda. Ekj brocht een Jerecht äwa an, doano aus see jedonen un vedeent hauden.

20Un aus see mank de Velkja wieren, dan brochten see Schaund opp mienen heiljen Nomen, wiels daut wort von an jesajcht, daut dit Volkj däm Harn jehieet, oba see haben ut äa Launt rut must.

21Un mie wia daut schod om mienen heiljen Nomen, dee soone Schaund lieden must mank de Velkja wua see kjeemen.

22Doawäajen saj nu to de Israeliten: Dit es waut Gott de Har sajcht: Waut ekj nu doonen woa, doo ekj nich wäajen junt Israeliten, oba wäajen mienen heiljen Nomen, dän jie toschaund jemoakt haben mank de Velkja, wua jie hanjekomen sent.

23Oba ekj woa wada bewiesen daut mien heilja Nomen, dän jie mank de Velkja toschaund jemoakt haben, heilich es. Un wan ekj ver de Velkja wies, daut ekj heilich sie, met woo ekj junt behaundlen doo, dan woaren see enseenen, daut ekj de Har sie, sajcht Gott de Har.

24Ekj woa junt von mank de Velkja rut brinjen, un junt von en aule Lenda toopsaumlen, un junt en jun Launt nenn brinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

25Ekj woa reinet Wota äwa junt spretzen, soo daut jie rein woaren. Ekj woa junt von aul daut waut junt orrein moakt un von aul june Jetta rein moaken.

26Un ekj woa junt een nieet Hoat jäwen un eenen nieen Jeist en junt saten. Ekj woa daut steenane Hoat ut junen Kjarpa rut rieten, un junt een fleeschnet Hoat jäwen.

27Ekj woa mienen Jeist en junt jäwen un woa soone Lied von junt moaken, dee miene Jebooten hoolen un miene Väaschreften biebehoolen un doano läwen.

28Un jie woaren en daut Launt läwen, daut ekj june Elren jeef, un jie woaren mien Volkj sennen un ekj woa jun Gott sennen.

29Ekj woa junt frie moaken von aul daut waut junt orrein muak, un woa daut Jeträajd kroagen, daut et sikj vemieren woat, un soo daut jie nich wada woaren hungren motten.

30Ekj woa junt goode Frucht aun june Beem un scheene Arnten opp june Flekja jäwen. Dan woaren de Velkja junt nich mea vespotten, daut jie hungrich gonen motten.

31Dan woat junt daut groot woaren, woo schlajcht jie läwden un daut jie soont deeden waut nich goot wia, un junt woat daut väl to groff sennen met june Sinden un daut oppscheiselje waut jie jedonen haben.

32Jie sellen daut weeten, daut ekj dit nich wäajen junt doo, sajcht Gott de Har. Israeliten, schämt junt un jrämt junt, wäajen waut jie jedonen haben.

33Dit es waut Gott de Har sajcht: Wan dee Tiet kjemt, daut ekj junt von aul june Sinden rein moak, woa ekj junt en june Städa wonen loten, un june Jäajenden, dee soo vedorwen wieren, woaren fresch oppjebut woaren.

34Un daut Launt, wua kjeena mea wonen deed, un daut aule Menschen aunsagen aus vedorwen, woat wada jeoabeit woaren.

35Un de Menschen woaren sajen: Dit Launt wia vedorwen oba nu es daut een Goaden Eden, un dise Städa wieren venicht, doljeräten un onen Enwona, un sent nu wada oppjebut un bewont.

36Dan woaren de Velkja, dee runtom junt jebläwen sent, enseenen, daut ekj de Harsie, dee daut oppbut waut doljeräten wia, un ekj plaunt wua daut vewoaloost wia. Dit hab ekj aus Har vesproaken un ekj woa daut soo doonen.

37Dit es waut Gott de Har sajcht: Ekj woa daut wada loten, daut de Israeliten mie no Help froagen, un ekj woa an aus Volkj loten toonämen, soo aus eene Häad Schop.

38Soo aus en Jerusalem Häaden von Schop sent toom opfren wan de Heljedoag sent, woaren de velotne Städa voll von Menschen sennen. Un daut Volkj woat enseenen, daut ekj de Har sie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Hesekiel 37

Nieet Läwen fa Israel

1Ekj feeld de Krauft vom Harn opp mie komen, un hee brocht mie derch däm Harn sien Jeist rut, un stald mie medden en een flaket Tol. Un aulawäajen en daut Tol lagen Knoakes.

2Un hee wees mie doa aulawäajen rom, un doa wieren sea väl Knoakes en daut Tol, un dee wieren gaunz drieech.

3Un hee säd to mie: Horch emol, Menschensän. Kjennen dise Knoakes noch wada läwen? Un ekj säd: Har Gott, daut weetst bloos du.

4Un hee säd to mie: Profezei emol to dise Knoakes un saj to an: Jie vedrieejde Knoakes, horcht no waut de Har junt sajcht.

5Dit es waut Gott de Harto dise Knoakes sajcht: Horcht emol, ekj woa wada dän Odem en junt nenbrinjen, daut jie wada woaren läwendich sennen.

6Ekj woa Sänen aun junt naun moaken, un Fleesch loten opp junt waussen. Ekj woa junt met Hut betrakjen un junt dän Odem jäwen, soo daut jie läwen woaren. Un jie woaren weeten, daut ekj de Har sie.

7Un ekj räd, soo aus mie daut oppjejäft wia. Un weetst, dan hieed ekj waut, un daut klaupad rajcht soo aus de Knoakes, eena aum aundren, toopkjeemen.

8Un aus ekj doa soo kjikjt, sach ekj daut doa Sänen un Fleesch aun dee naun kjeemen, un daut dee met Hut betrocken worden. Doa wia oba noch kjeen Odem en an.

9Un hee säd to mie: Räd to däm Odem. Räd, du Menschensän, un saj to däm Odem: Dit es waut Gott deHar sajcht: Odem, komm häa von de vea Wind, un pust opp dise Doodes, soo daut see wada läwendich sent.

10Un ekj räd, soo aus hee mie väasäd. Un dan kjeem de Odem opp an, un see kjrieejen wada Läwen, un see stunden opp. Doa wia eene groote Häad Menschen.

11Un hee säd to mie: Horch emol, Menschensän. Daut gaunze Volkj Israel es soo aus dise Knoakes. See sajen: Onse Knoakes sent vedrieecht. Onse Hopninj es wajch. Doa es nuscht fa ons jebläwen.

12Un doawäajen, räd to an un saj: Dit es waut Gott de Har sajcht: Horcht emol. Ekj woa june Jräwa opmoaken un woa junt, dee jie mien Volkj sent, ut de Jräwa ruthäwen, un junt en daut Launt Israel nenbrinjen.

13Wan ekj june Jräwa opmoak, un junt, dee jie mien Volkj sent, ut june Jräwa rut hol, woa jie weeten, daut ekj de Har sie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un ekj woa junt mienen Odem jäwen, soo daut jie wada läwen woaren, un ekj woa junt en jun Launt tus moaken. Un jie woaren weeten, daut dee wäa daut jesajcht un jedonen haft, de Har es.

15Un mie wort kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

16Menschensän, nemm die een Stekj Holt, un schriew dise Wieed doa nopp: “Fa Juda, un de Israeliten, dee sikj doatoo talen.” Un dan nemm noch een Stekj, un schriew opp daut: “Fa Josef, daut es Efraim, un aul de Israeliten, dee sikj doatoo talen.”

17Brinj de twee Enja toop en diene Haunt, soo daut et no een Stock lat.

18Un wan de Lied die dan sajen, du saust an sajen waut dit meent,

19dan saj: Dit es waut Gott de Harsajcht: Horcht emol. Ekj woa dän Stock fa Josef, daut es Efraim, met dee toop waut sikj doatoo talen, opp dän Stock fa Juda saten un de Enja en miene Haunt hoolen daut et een Stock es.

20Un du saust ver an de Stakja, opp dee du jeschräwen hast, enne Haunt hoolen,

21un to an sajen: Dit es waut Gott de Har sajcht: Horcht emol. Ekj woa de Israeliten von mank de Velkja nämen, wua see hanjegonen sent, un woa an von aulawäajen saumlen un wada trigj en äa Launt brinjen.

22Un ekj woa een Volkj von an moaken, daut see en daut Launt enne israelitische Boaj wonen. Un see woaren aulatoop eenen Kjennich haben un woaren nich mea twee Velkja sennen un nich mea en twee Kjennichrikjs vedeelt sennen.

23Un see woaren nich mea Schaund opp sikj brinjen met äare Jetta un oppscheiselje Bilda un aul äare Sinden. Ekj woa an raden von aul de Errwäaj no dee see trigjegonen sent, un woa an rein moaken doavon, un see woaren mien Volkj sennen, un ekj woa äa Gott sennen.

24Un David, dee mie deent, woat äa Kjennich sennen un de eensja Hoad fa an aula. Un see woaren no miene Väaschreften läwen un miene Jebooten hoolen un doano läwen.

25Un see woaren wada en daut Launt wonen woont ekj Jakob, dee mie deent, jejäft hab. See woaren doa met Kjinja un Grootkjinja opp emma wonen, un de Leida woat emma eena von de Nokomen, von David, dee mie deend, sennen.

26Un ekj woa eenen Frädensbunt met an moaken, un dis Bunt woat opp emma hoolen. Un ekj woa no an oppaussen, un an een grootet Volkj moaken. Ekj woa mien Heilichtum opp emma mank an saten,

27un mank an wonen; un ekj woa äa Gott sennen, un see woaren mien Volkj sennen.

28Un wan mien Heilichtum opp emma bie an es, woaren de Velkja seenen daut ekj, de Har, deejanja sie wäa Israel heilich moakt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Hesekiel 38

Äwa Gog un Magog

1Un mie wort kloa, waut de Har to sajen haud. Hee säd:

2Menschensän, recht die no Gog opptoo, en daut Launt Magog, dee de väaschta Leida von de Meschech un Tubal Velkja es. Un profezei wäajen am

3un saj: Dit es waut Gott de Har sajcht: Horch emol, ekj woa noch met die veräakjnen, Gog, wan du uk de jratsta Leida von de Meschech un Tubal Velkja best.

4Horch emol, ekj woa die romdreien un woa een Hoaken en dien Mul saten, un die met diene gaunze Armee, aul de Pieed un Mana un äa goodet Jereetschoft, wajch schlapen. Daut es een grootet Häa, een jiedra met een Schilt un Schwieet.

5Du hast Mana von Persien, von Kusch, un von Libien, un jieda eena drajcht een Schilt un eenen Kjrichshoot.

6Dan hast du uk noch de gaunze Armee von Gomer un von daut Togarma Volkj, daut noch wieda em Nuaden es. Du hast eene groote Armee un väl Volkj unja die.

7Roop diene Mana un moak die met aul diene Häaden, dee rom die sent, reed. Paus goot opp no dee.

8No een langet stoot, daut es noch lang han, woa jie jeroopt woaren, jäajen een Launt daut sikj no Kjrichstieden veholt haft. Daut es een Volkj, daut von mank väle Velkja toop jebrocht es worden, un dan opp de israelitische Boaj wont. De Städa en de Boaj wieren lang vedorwen, oba nu es daut Volkj rut jefieet von mank de Velkja, wua see vestreit wieren, un wonen aula onen jestieet.

9Jie woaren verwoats gonen un oppkomen aus een Jewittastorm. Jie un june gaunze Armee un aul de Velkja, dee met junt sent, woaren soo sennen aus eene Wolkj, dee daut Launt bedakjt.

10Dit es waut Gott de Har sajcht: Aun dän Dach woascht du die waut utdenkjen, un du woascht eenen beesen Plon moaken

11un die selfst sajen: “Ekj woa jäajen daut Launt, wua kjeene Mieren rom de Darpa sent, gonen. Ekj woa äwa dee komen, dee stell un onvestieet läwen. De Städa stonen aula onen Wenj un haben kjeene Puaten ooda Stangen toom aufwäaren.”

12Jie woaren de Darpa, dee emol vedorwne Ruinen wieren, oba nu wada bewont sent, beplindren un bestälen. Dit es jäajen daut Volkj, daut von mank de Velkja trigj toopjesaumelt es, un sikj Vee un veschiednet aunjegonen haben, un wonen medden mank de Menschen oppe Ieed.

13Saba, Dedan un de Haundels Mana von Tarsis met aul äare Mana, utjelieet toom Kjrich, woaren sajen: Best du jekomen om ons to bestälen, un hast du aul dien Häa toop jeroopt toom beplindren? Woascht du Selwa un Golt wajchnämen, un Vee un aundre Sachen saumlen, om die eenen grooten Jewenst to moaken?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Doawäajen profezei, Menschensän, un saj to Gog: Dit es waut Gott de Har sajcht: Es daut nich soo, daut du die woascht aunräajen aun dän Dach wan Israel, mien Volkj, onjestieet wont?

15Un du, un dee Velkja met die, woaren von june Städ em wietsten Nuaden oppkomen. Jie woaren opp Pieed rieden, un een grootet Häa un eene stoakje Armee sennen.

16Du woascht jäajen mien Volkj Israel komen aus eene Wolkj, dee daut gaunze Launt bedakjt. Ekj woa die loten äwa mien Launt komen, daut ekj ver aule Velkja aun die, Gog, wiesen kaun, waut daut meent, daut ekj heilich sie. Dit woat noch emol een Dach passieren, soo daut aule Velkja weeten woaren, wäa ekj sie.

17Dit es waut Gott de Harsajcht: Du best doch dee von wäm de Profeeten en Israel, dee mie deenden, aul lang jeprofezeit haben, daut du äwa Israel komen wurscht.

18Un wan daut ieescht soo romkjemt, daut Gog jäajen Israel kjemt, woat miene Wutt stieen, sajcht Gott de Har.

19Ekj woa daut nich vedroagen kjennen un mie oajren, un doawäajen saj ekj: Doa woat onbedinjt en dee Tiet een grootet Ieedbäben em Launt en Israel sennen,

20un jieda Fesch em Wota un jieda Voagel enne Loft, aule Tieren oppe wiede Stap un aules waut sikj opp daut Launt bewäacht ooda kjript, un aule Menschen oppe gaunze Ieed woaren sikj schudren wan ekj kom. Un de Boaj woaren doljeräten woaren, un jieda Eewa un jieda Mia woat faulen.

21Ekj woa daut Schwieet äwadäl roopen von aulawäajen opp miene Boaj, sajcht Gott de Har. Un Gog siene Mana woaren sikj eena dän aundren aufschaufen.

22Ekj woa väl Menschen loten krank woaren un vom Schwieet stoawen, un woa schlemmen Plauzräajen un Hoagel un Fia un Schwäwelblitt opp am un sien Häa schmieten, un opp de väle Velkja waut met am sent.

23Soo woa ekj wiesen, daut ekj harlich un heilich sie, un woa ver väl Velkja wiesen, wäa ekj sie, un see woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

Hesekiel 39

Gog woat bestroft un begroft

1Un du, Menschensän, profezei wäajen Gog un saj: Dit es waut Gott de Har sajcht: Horch emol Gog. Ekj woa noch met die veräakjnen, dee du de Volkjsleida best von de Meschech un Tubal Velkja.

2Ekj woa die romdreien un leiden un von em wietsten Nuaden häabrinjen jäajen de Boaj en Israel.

3Un ekj woa die dän Boagen ut de linkje Haunt schlonen, un de Feilen ut diene rajchte Haunt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Un du un dien gaunzet Häad Kjrieja un aul diene Menschen woaren opp de Boaj en Israel tofaul komen. Un ekj woa de wille Tieren un aul de Väajel waut Os fräten loten die oppfräten.

5Du woascht oppe opne Stap hanfaulen, wiels ekj daut jesajcht hab, sajcht Gott de Har.

6Ekj woa een Fia opp Magog un aul dee, dee ruich en daut Launt biem Mäa wonen, faulen loten; un see woaren enseenen, daut ekj de Har sie.

7Un ekj woa mienen heiljen Nomen bekaunt jäwen mank mien Volkj, de Israeliten, un woa mienen heiljen Nomen nich wada loten toschaund woaren. Un de Velkja woaren enseenen, daut ekj de Har sie, un daut ekj de Heilja en Israel sie.

8Horcht mau. Dis Dach kjemt, un dee woat romkomen, sajcht Gott de Har. Dit es de Dach von däm ekj jerät hab.

9Dan woaren de Lied von en de israelitische Städa rutgonen un de Jewäaren vebrennen. See woaren de groote un de kjliene Schilten, un de Boages un de Feilen, un de Kjneppels un Spiessen vebrennen. Daut woat säwen Joa dieren bat see aules vebrent haben.

10See woaren daut nich needich haben daut see Holt oppe Stap holen, ooda daut see Beem em Woolt dolhacken. See woaren von de Jewäaren Fia moaken. See woaren dee bestälen, dee an bestolen haben, un von dee plindren, dee an beplindat haben, sajcht Gott de Har.

11Un wan dee Dach ieescht kjemt, dan woa ekj Gog en Israel en daut Tol begrowen loten, wua dee waut opp Reisen sent derchfoaren, oosten vom Mäa. Un daut woat dän Wajch fa dee waut opp Reisen sent toostalen. Daut es wua Gog un aul siene Menschen woaren begroft woaren. Un see woaren daut “Daut Tol von Gog sien Häa” nanen.

12Daut woat de Israeliten säwen Moonat nämen aul de Doodes to begrowen, un äa Launt von dee rein moaken.

13Aule Menschen em Launt woaren doaraun schaufen, dee to begrowen; un see woaren eene Aunerkjanunk aun dän Dach kjrieen, wan ekj bewiesen woa, daut ekj harlich sie, sajcht Gott de Har.

14Un see woaren Mana aunstalen, daut dee emma wada derch daut Launt gonen toom de Doodes begrowen, dee noch opp daut Launt jebläwen sent. No säwen Moonat woaren see dise Mana aunstalen.

15Un wan see em Launt romgonen un noch wada Knoakes von Menschen finjen, woaren see doa een Tieekjen oppstalen, bat dee, dee dee begrowen motten, dee uk en “Daut Tol von Gog sien Häa” begrowen.

16Un doa woat eene Staut sennen, dee “De Staut vom Häa” jenant woat. Un soo woaren see daut Launt rein moaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Un Menschensän, dit es waut Gott de Har sajcht: Roop emol de Väajel, un aules
waut flicht, un uk aule wille Tieren oppe opne Stap, un saj to an: Jie sellen komen
un junt saumlen. Jie sellen von aule Rechtungen komen to mien Opfamol, daut ekj
fa junt schlacht. Daut woat een grootet Opfamol sennen opp de Boaj en Israel, un
jie sellen Fleesch fräten un Bloot drinkjen.

18Jie woaren Fleesch von stoakje Soldoten fräten un Bloot drinkjen von dee waut
Leidasch oppe Ieed wieren. Doa woa jie von Bakj un Lama, von Kosen un Bolles
fräten. Un daut es aula soont aus Mastvee von Baschan.

19Bie daut Opfamol, waut ekj junt doa schlacht, woa jie junt fat äten bat jie voll
sent, un Bloot drinkjen bat jie bedrunken sent.

20Jie woaren junt aun mienen Desch voll fräten von Pieed un Rittasch, von stoakje
Kjrichsmana un aul de Soldoten, sajcht Gott de Har.

Israel woat wieda läwen

21Ekj woa aule Velkja wiesen woo harlich ekj sie, wan ekj daut enfia waut rajcht
es, un miene Krauft opp an uteew.

22Un de Israeliten woaren von dän Dach aun un wiedahans enseenen daut ekj,
de Har, äa Gott sie.

23Un de Velkja woaren weeten, daut de Israeliten wäajen äare Sinden worden en
de Jefangenschoft jefieet. Daut wia wäajen see soo onveschämt ver mie häajinjen,
daut ekj mien Jesecht von an wajchdreid, un an enne Macht von äare Fiend jeef,
dee an ombrochten.

24Aus ekj mien Jesecht von an wajch dreid, jeef ekj an waut see met äa orreinet
Läwen un äare Sinden vedeent haben.

25Un doawäajen sajcht Gott de Har: Nu woa ekj Jakob sien wiedakomen wada
säajnen. Ekj woa mie om aul de Israeliten kjemren un doaropp stonen bliewen,
daut mien Nomen heilich blift.

26See woaren äare Schaund un aul daut, en waut see mie sent ontru jewast, vejäten,
wan see ieescht ruich en äa Launt wonen, un doa kjeena es, fa däm see sikj enjsten.

27Ekj woa an von mank de Velkja trigj brinjen, un an von de Lenda, dee an fientlich
sent, toopsaumlen. Ekj woa mie aun an ver väle Velkja wiesen, daut ekj heilich sie,

28un see woaren enseenen, daut ekj, de Har, äa Gott sie. Doarenn daut ekj an mank
de Velkja schekjt un wada oppsaumeld, un nich eenen trigj leet, woaren see
enseenen daut ekj de Har äa Gott sie.

29Un ekj woa mien Jesecht nich wada von an wajch dreien, wan ekj mien Jeist opp
daut Volkj Israel utjeet, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 40

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Profeet kaun Jerusalem seenen

1Dan kjeem daut emol, daut wia krakjt aum 10. Dach von de 1. Moonat, en daut 25. Joa, daut wie faustjenomen wieren un uk daut 14. Joa von dan aus de Staut enjenomen wort, daut däm Harn siene Krauft en mie kjeem un ekj no Jerusalem jenomen wort.

2Ekj wort en eene Openboarunk von Gott no daut Launt Israel jebrocht un opp eenen sea huagen Boajch nopp jestalt. Un doa ver mie, nom Sieden han, sach ekj waut jebudet, soo aus eene Staut.

3Oba nu horch. Aus hee mie doahan jebrocht haud, wia doa een Mensch. De Mensch leet no jeräwnet Brons, un hee haud eenen lienzeichnen Baunt un een Motstock enne Haunt. Hee stunt doa bie een Puat,

4un hee säd to mie: Menschensän, paus sea opp; kjikj waut ekj doo, un horch no waut ekj saj. Bemieej die aules to behoolen waut ekj die wies, wiels du best doatoo häajekomen, daut ekj die dit wiesen kaun, un du daut Volkj Israel daut weeten latst.

5Doa wia eene Mia runtom däm Tempelhoff. De Mia wia soo dikj aus sien Motstock lank wia, un uk soo huach aus sien Motstock lank wia. De Motstock, dän de Mensch enne Haunt haud, wia sas Ellen lank. Dit wieren Ellen dee eene Hauntbreet lenja sent aus de jeweenelje Ellen.

6Dan jinkj hee no daut Puat, waut aun de oostne Sied wia, un jinkj opp de Stoopen nopp. Un hee maut de Schwal von daut Puat, un dee wia een Motstock breet.

7Dan wieren doa Stowen aun de Sied. Dee wieren emma een Motstock breet un een Motstock nenn. De Wenj tweschen de Stowen wieren 5 Ellen breet. Un de Schwal, wua daut dan nenn jinkj, wia uk een Motstock breet.

8Un hee maut de Väastow em Puat,

9un dee wia acht Ellen, un dee groota Post twee Ellen. Un de Väastow vom Puat wia opp daut Enj wua de Tempel wia.

10Un en daut Puat wieren aun jieda Sied dree Stofkjes, aula jlikje breet, un de Past aula jlikje breet.

11Un hee maut woo breet de Gank em Puat wia, un daut wieren tieen Ellen. Un de Gank wia 13 Ellen lank.

12Aun de väaschte Kaunt von de Stofkjes, aun beid Sieden vom Gank, wia eene läaje Waunt, eene El huach. Dee Stofkjes wieren sas Ellen deep.

13Un hee maut daut Puat von de hinjaschte Waunt von een Stofkje bat de hinjaschte Waunt aun daut Stofkje äwarem Gank, un daut wieren 25 Ellen. De Däaren wieren jäajenäwa von eenaunda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un hee maut de Däa von de Väastow un daut wieren 20 Ellen. Biesied daut Puat rieekjt de Väahoff bat aun dän grooten Post.

15Von wua eena von buten em Puat nenn kjeem bat aun de Väastow aun de benna Kaunt vom Puat, wieren 50 Ellen.

16De Stofkjes un de Väastow hauden Fenstren opp däm Hoff nopp aun beid Sieden von daut Puat. Un aun de Past wieren Paulmbläda jeschnizt.

17Un hee brocht mie en däm Väahoff nenn. Un doa wieren 30 Stowen aun de butakaunt, runtom dän Hoff, un doa wieren uk runtom plaute Steena jelajcht ver de Stowen.

18De plaute Steena wieren uk bat aun jieda Puat un uk biesied jieda Puat jelajcht. Dit wia de läajra Steena Stich.

19Un hee maut woo breet de Väahoff wia, von daut Puat aun de Butawaunt bat aun daut Puat no däm Bennahoff, un daut wieren 100 Ellen. Un bie daut nuadne Puat wia daut krakjt soo.

20Hee maut daut Puat daut aun de nuadne Sied wia un von buten em Väahoff jinkj. Hee maut woo lank un woo breet daut wia.

21Un daut haud krakjt soo, emma dree Stofkjes aun jieda Sied un de Past, un de Väastow, un aules wia krakjt soo groot aus bie daut ieeschte Puat. Daut gaunze Puat wia 50 Ellen lank un 25 Ellen breet.

22Un de Fenstren un de Väastow, un uk de Paulmbläda, wieren aula krakjt soo aus daut Puat aun de oostne Sied. Daut haud säwen Stoopen, dee eena nopp gonen must, un haud uk de Väastow aun de benna Kaunt.

23Un jäajenäwa von dit nuadne Puat wia een Puat en dän Bennahoff nenn, krakjt soo aus aun de oostne Sied. Un hee maut woo wiet daut von daut eene Puat bat daut aundre wieren, un daut wieren 100 Ellen.

24Un no daut, brocht hee mie no de siedne Kaunt vom Hoff, un doa wia uk een Puat. Un hee maut daut Puat, de Väastow un bat däm Post, un daut wia krakjt soo aus bie de aundre Puaten.

25Un doa wieren runtom Fenstren un uk en de Väastow, krakjt soo aus bie de aundre. Un daut Puat wia 50 Ellen lank un 25 Ellen breet.

26Un doa wieren säwen Stoopen, dee eena must nopp gonen, un doa wia eene Väastow aun de benna Kaunt, un doa wieren uk Paulmbläda aun de Past aun jieda Sied nenjeschnizt.

27Un doa wia uk een Puat en däm Bennahoff nenn von de siedne Sied. Un hee maut woo wiet daut wia von daut butaschte siedne Puat bat daut bennaschte siedne Puat, un daut wieren 100 Ellen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Un hee brocht mie vom Sieden derch daut Puat em Bennahoff nenn. Un hee maut daut Puat, un daut haud krakjt de Mot aus de aundre Puaten.

29Un daut haud krakjt soo de Stofkjes, de Past, de Väastow aules krakjt soo groot, un uk de Fenstren enne Wenj un runtom de Väastow. Un daut Puat wia 50 Ellen lank un 25 Ellen breet.

30Un de aundre Puaten wieren uk 50 Ellen lank un 25 Ellen breet.

31Oba hia wieren de Väastowen en de Puaten aun daut Enj waut em Väahoff jinkj, un doa wieren Paulmbläda en de Past jeschnizt. En de Puaten nom Bennahoff wieren acht Stoopen.

32Un hee brocht mie em Bennahoff no de oostne Sied no daut Puat. Un hee maut daut Puat un daut wia krakjt soo groot aus de aundre.

33Daut haud de Stofkjes un de Past un Väastow aula krakjt soo groot, un uk de Fenstren en de Wenj un runtom de Väastow. Un daut Puat wia 50 Ellen lank un 25 Ellen breet.

34Un de Väastow wia aun de Sied wua de Väahoff wia, un doa wieren Paulmbläda aun beid Sieden jeschnizt un doa wieren acht Stoopen, dee eena must nopp gonen.

35No daut brocht hee mie no daut nuadne Puat un hee maut daut, un daut wia krakjt soo groot aus de aundre.

36Daut haud krakjt soone Stofkjes un Past un Väastow un de Fenstren runtom. Un daut wia 50 Ellen lank un 25 Ellen breet.

37Un de Väastow wia nom Väahoff opptoo, un de Paulmbläda wieren en de Past jeschnizt aun beid Sieden. Un doa wieren acht Stoopen nopp to gonen.

38Derch eene Däa en de Väastow von daut Puat jinkj eena en eene Stow nenn, wua daut Brauntopfa jewoschen wort.

39Un en de Väastow vom Puat wieren aun beid Sieden twee Schlachtdeschen, wua daut Brauntopfa, daut Sindopfa un daut Schultopfa jeschlacht wort.

40Un buta de Väastow, dicht bie de Stoopen, waut en daut nuadne Puat nengonen, wieren aun beid Sieden twee Deschen.

41Daut meent doa wieren 4 Schlachtdeschen aun jieda Sied, un 8 Schlachtdeschen aules toop en dit Puat, opp dee de Opfa jeschlacht worden.

42De vea Schlachtdeschen, waut fa daut Brauntopfa sent, wieren von behakte Steena jemoakt, emma aundathaulw Ellen lank un aundathaulw Ellen breet un eene El huach. Un daut Fleesch wort opp de Deschen jelajcht.

43Un doa wieren runtom Hoakes aunjebrocht, dee eene Hauntbreet lank wieren. Un daut Fleesch wort opp dee Deschen jelajcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

44Un doa wieren twee Stowen biesied däm Bennahoff. De Stow biesied daut nuadne Puat wia nom Sieden han op, un de Stow aun de siedne Kaunt wia nom Nuaden han op.

45Un hee säd: De Stow dee nom Sieden op es, es fa de Priestasch, waut em Heilichtum deenen,

46un de Stow dee nom Nuaden op es, es fa de Zadoksche Priesta, dee aum Aultoa deenen. Dit sent de eensje Leviten, waut derwen ver däm Harnkomen om am to deenen.

47Un hee maut dän Väahoff, un dee stunt em veakaunt, 100 Ellen lank un 100 Ellen breet. Un de Aultoa stunt ver däm Tempel.

48Un hee brocht mie en de Väastow vom Tempel un hee maut doa de Past. Dee wieren 5 Ellen aun jieda Sied. Un daut Puat wia 14 Ellen, un de Mieren aun jieda Sied von daut Puat wieren 3 Ellen.

49De Väastow wia 20 Ellen breet un 12 Ellen dän aundren Wajch. Dee Stow haud eene Trap von 10 Stoopen dee nopp jinjen. Un aun jieda Sied, biesied de Däarenjerechta, stunt een Post.

Hesekiel 41

1Un hee brocht mie en de heilje Stow nenn, un hee maut de Past. Dee wieren 6 Ellen breet aun jieda Sied.

2Un de Däa wia 10 Ellen breet, un de Wenj aun jieda Sied von de Däa wieren 5 Ellen breet. Un hee maut de heilje Stow, un dee wia 40 Ellen bie 20 Ellen.

3Dan jinkj hee wieda nenn, un maut de Past aun de Däa; un dee wieren 2 Ellen. Un de Däa wia 6 Ellen breet, un aun jieda Sied Däa wia daut 7 Ellen.

4Un hee maut de Stow; un dee wia 20 Ellen, krakjt soo breet aus de heilje Stow, bie 20 Ellen. Un hee säd to mie: Dit es daut Aulaheilichste.

5Hee maut de Waunt von däm Tempel un dee wia 6 Ellen dikj. Un rom däm Tempel wieren Stowen aunjebut, un dee wieren 4 Ellen breet.

6Dise Stowen aun de butakaunt vom Tempel wieren dree stockich un doa wieren 30 Stowen opp jieda Stock. Dit wia soo jebut daut sikj daut selfst druach; de Stowen hilden sikj nich aun de Tempel Waunt.

7De Stowen, waut doa aun de butakaunt vom Tempel wieren, worden runtom opp jieda Stock een bät breeda, doano aus de Waunt dee jieda Stock druach denna wort. Un de Trap jinkj no daut ieeschte un dan no daut tweede Stock.

8De Foot von de Stowen runtom daut Jebied wia 6 Ellen, ooda de Lenjd von een Motstock, hecha aus de Hoff.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Un de Butawaunt aun de Stowen aun de butakaunt vom Tempel wia 5 Ellen breet; un de opna Plauz von aun de Stowen aum Tempel,

10bat aun de Priesta äare Stowen, wia 20 Ellen rom dän gaunzen Tempel.

11Doa wieren twee Däaren, dee von dän opnen Plauz no de Stowen aun butakaunt vom Tempel jinjen, eene aun de nuadne Sied, un eene aun de siedne Sied. Gaunz aun de Stowen aun de butakaunt vom Tempel wia een Stich, 5 Ellen breet.

12Daut Jebied, daut opp däm Hoff nom Wasten vom Tempel stunt, wia 70 bie 90 Ellen, un de Waunt wia runtom 5 Ellen dikj.

13De Tempel wia 100 Ellen lank, aus hee dän maut, un de Väahoff met Jebieda un Mieren wia uk 100 Ellen.

14Un de Hoff nom Oosten maut 100 Ellen met de väakaunt vom Tempel toop.

15Un hee maut daut Jebied opp däm Hoff, nom Wasten vom Tempel, un met Wenj toop wia daut 100 Ellen. Un de Väastow vom Tempel un de heilje Stow un de Aulaheilichste Stow

16wieren aula met Holt beschloagen. Un de dree Stowen hauden aula Fenstren un Fensta Rämes. Von de Schwal un wieda wia aules met Holt beschloagen. Un de Fenstren wieren toojehongen.

17Bat aun de bowakaunt von de Däaren, runtom un uk en daut Aulaheilichste, wia de Waunt utjeschnizt.

18Doa wieren Cheruben un Paulmbeem to seenen, emma een Paulmboom un dan een Cherub. De Cheruben hauden emma twee Jesechta.

19Daut Jesecht no dän eenen Paulmboom wia een Jesecht von een Mensch, un daut Jesecht no dän aundren Paulmboom wia een Jesecht von eenen jungen Leiw. Soo wia daut runtom em Tempel.

20Dise Cheruben un Paulmbeem wieren en de Waunt jeschnizt von de Flua bat de bowakaunt von de Däa.

21Un de Däarenpast vom Tempel wieren to Winkjel. Un ver daut Aulaheilichste wia waut, daut leet no

22een heltana Aultoa. Dee wia 3 Ellen huach un 2 Ellen bie 2 Ellen em veakaunt. Un de Akjen un de Foot un de Wenj wieren von Holt. Un hee säd to mie: Dit es de Desch dee ver däm Harn steit.

23De heilje Stow un daut Aulaheilichste hauden jieda dobbelde Däaren.

24Un jieda Däa haud twee Deelen, dee jieda oppoat opp Jehenjen wieren.

25Un aun de Däa en de Väastow nenn, wieren uk Cheruben un Paulmbeem jeschnizt, soo aus aun de Wenj. Un doa wia een kjlienet heltanet Dak von buten äwa de Däa no de Väastow.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Un doa wieren Fenstren aun jieda Sied von de Väastow, un de Rämes wieren utjeschnizt met een Mosta von Paulmbeem.

Hesekiel 42

De Priesta Stowen

1Un hee brocht mie en dän Väahoff nenn, no de nuadne Sied, jäajenäwa vom Tempelhoff un de Stowen nuaden vom Tempel.

2Daut Jebied, daut nuaden vom Tempel stunt, wia 100 Ellen lank un 50 Ellen breet.

3Aun eene Sied wia daut jäajen dän opnen Plauz vom Bennahoff, dee 20 Ellen breet wia, un de aundre Sied wia jäajen dän Väahoff. Daut Jebied wia opp dree veschiedne Hechten, eent aum aundren.

4Em Bennahoff wia doa een Stich velenjd de Stowen. Dee wia 10 Ellen breet un 100 Ellen lank. De Däaren wieren aun de nuadne Sied.

5De Stowen en de bowaschte Rieej wieren schmaula aus dee en de aundre beid Rieejen, wiels de Hechten nich jenuach Rum jeloten hauden.

6De dree Rieej, eene een bät hecha aus de aundre, hauden nich Past, soo aus de Stowen em Bennahoff. Un nu wieren de bowaschte Stowen kjarta aus de meddelste Rieej un de unjaschte Rieej.

7Buten aun de Sied nom Väahoff ver de Stowen, wia eene Mia von Steena, dee 50 Ellen lank wia.

8De Stowen, waut opp dän Väahoff kjikjten, wieren 50 Ellen lank, un de Stowen aun de Tempel Sied wieren 100 Ellen.

9Unjen aun de Stowen wia een Gank, dee nom Oosten, nopp op wia, toom vom Väahoff doa nenn to gonen.

10Aun de siedne Sied, jäajen de Mia vom Väahoff un jäajen dän opnen Plauz em Bennahoff, wieren uk soone Stowen.

11Un ver de Stowen wia een Gank, krakjt soo aus aun de nuadne Sied. Un aules wia krakjt soo lank un soo breet, met krakjt soone Däaren un Enrechtungen un Jenj.

12Un eena jinkj krakjt soo vom Väahoff en daut oostne Enj von dän Gank aun de siedne Sied von de Stowen. Un doa wia krakjt soone Mia delenjd.

13Un de Maun säd to mie: De Stowen aun de nuadne Sied un de Stowen aun de siedne Sied Jebied, dee oppem Väahoff komen, sent de heilje Stowen fa de Priestasch dee ver däm Harn komen, un dit es wua de Priestasch de aulaheilichste Opfa äten. Hia brinjen see daut aulaheilichste Opfa, daut Speisopfa, daut Sindopfa un daut Schultopfa han, un dise Städ es heilich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un wan de Priestasch em Heilichtum nengonen, sellen see nich fuaz em Väahoff komen. See sellen sikj en de Stowen äare Kjleeda, en dee see jedeent haben, auftrakjen. De Kjleeda sent heilich. Un see sellen sikj doa äare aundre Kjleeda auntrakjen, ea see rutgonen wua daut Volkj es.

15Un aus hee aulawäajen em Tempel jemäten haud, brocht hee mie rut derch daut oostne Puat, un maut woo wiet daut runtom däm Hoff wia.

16Un hee maut de oostne Mia, un dee wia 500 Lenjd von sienen Motstock.

17Un de nuadne Sied maut uk 500 Lenjd von sienen Motstock,

18un de siedne Sied wia uk 500 Lenjd von sienen Motstock.

19Un hee jinkj no de wastne Sied, un dee maut uk 500 Lenjd von sienen Motstock.

20Hee maut jieda eene von de vea Sieden. Un doa wia eene Mia runtom em veakaunt, 500 Lenjd vom Motstock aun jieda Sied. Soo wia daut Heilje, von daut waut nich heilich es, oppoat jesat.

Hesekiel 43

Gott siene Harlichkjeit kjemt em Tempel nenn

1Dan neem hee mie wada no daut Puat aun de oostne Sied.

2Un, horch emol, doa kjeem de Harlichkjeit von Israel äa Gott vom Oosten. Un daut ruzhd soo lud aus een grootet Wota, un de Ieed wia oppjedacht von woo harlich hee wia.

3Un dise Openboarunk wia krakjt soo aus dee, aus hee kjeem toom de Staut venichten, un soo aus hee sikj mie bie däm Kebar Riefa openboaren deed. Un ekj foll opp mien Jesecht.

4Un däm Harn siene Harlichkjeit kjeem derch daut oostne Puat em Tempel Jebied nenn.

5Un de Jeist hoof mie opp un brocht mie em Bennahoff nenn; un däm Harn siene Harlichkjeit feld dän Tempel gaunz opp.

6Un aus de Maun biesied mie stunt, hieed ekj wäm von em Tempel to mie räden.

7Un dee säd to mie: Menschensän, dit es de Städ fa mienen Troon, un hia woa ekj miene Feet hansaten. Hia woa ekj opp emma mank de Israeliten wonen. Un de Israeliten woaren nienich wada met äaren Jettadeenst, ooda met dän vestorwnen Kjarpa von eenen Kjennich, Schaund opp mienen heiljen Nomen brinjen, nich daut Volkj un uk nich de Kjennichs.

8De Kjennichs saden äare Schwal gaunz aun miene Schwal un äaren Akjpost gaunz aun mienen, soo daut doa bloos eene Waunt tweschen mie un an wia. Un doamet

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

haben see mienen heiljen Nomen en onieren jebrocht met dee oppscheiselje Dinja dee see deeden. Un doawäajen krakjt hab ekj an en mienen Oaja venicht.

9Oba nu sellen see äa Jettadeenst un dän vestorwnen Kjarpa von eenen Kjennich wiet von mie wajchnämen; un ekj woa opp emma mank an wonen.

10Un du, Menschensän, saust de Israeliten vetalen woo de Tempel sitt un woo krakjt dee utjelajcht es, soo daut see sikj schämen met aul daut en waut see too kort komen un sikj vesindjen.

11Un wan see sikj, fa aul daut waut see jedonen haben, schämen, dan vetal an woo schmock de Tempel lat un woo krakjt dee utjelajcht es. Vetal an dän gaunzen Plon met de Puaten toom nenn un rut gonen, un uk de Väaschreften un Jesazen doatoo. Schriew daut aula ver an dol, soo daut see sikj no dän Plon un de Väaschreften rechten un doano läwen.

12Dit es dan woo daut steit met däm Tempel: Opp däm huagen Boajch saul de gaunza Hoff hechst heilich sennen. Bat hia sent de Väaschreften fa dän Tempel.

De Brauntopfa Aultoa

13Un dit es de Mot von dän Aultoa. Dit es noch wada met de lange El jemäten, dee eene Hauntbreet lenja es aus de jeweenelje El. Runtom dän Aultoa wia een Foot, eene El huach un eene El breet. Aun de Kaunt von dän Foot wia een Raunt, eene haulwe El huach.

14Opp dän Foot saul de unjaschte Schicht sennen, twee Ellen huach un eene El von de Kaunt, wiels de meddelste Schicht saul doa nopp. Dee saul 4 Ellen huach, un noch wada eene El nenjetrocken von de Kaunt.

15Un dan saul doa daut Hieet, ooda de bowaschte Schicht, opp woont daut Opfa jebrocht woat, uk 4 Ellen huach sennen. Doa saul opp jieda eene von de bowaschte Akjen een Huarn sennen.

16Daut Hieet, wua daut Opfa jebrocht woat, saul em veakaunt, 12 Ellen aun jieda Sied sennen.

17De meddelste Schicht saul uk em veakaunt sennen. Dee saul 14 Ellen aun jieda Sied sennen, un eenen Raunt von eene haulwe El breet haben. Un de unjaschte Schicht saul uk eene El jrata aun aule Sieden sennen. Un de Trapen sellen aun de oostne Sied sennen.

18Un hee säd to mie: Menschensän, dit es waut Gott de Har sajcht: Dit sent de Väaschreften fa dän Aultoa fa dän Dach wan dee oppjestalt woat, un daut Brauntopfa doabowen jemoakt woat woaren, un daut Bloot aun däm woat naun jesprezt woaren.

19De levitische Priesta von Zadok siene Famielje sent dee, dee ver mie komen sellen om doa to deenen, sajcht Gott de Har. Jeff an eenen jungen Boll fa daut Sindopfa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Un jie sellen von däm Boll sien Bloot nämen, un daut aun de vea Akjspetzen naun spretzen, aun de vea Akjen von dän Foot, un aun dän Raunt dee doa runtom es. Soo sell jie dän Aultoa rein un heilich moaken un Veseenunk fa däm moaken.

21Un jie sellen dän Boll von daut Sindopfa buta daut Heilichtum vebrennen, opp de Städ opp däm Tempel Hoff, dee doa es toom daut Sindopfa vebrennen.

22Dan aum näakjsten Dach sell jie eenen Kosenbock, aun däm kjeen Fäla es, opp opfren fa een Sindopfa un doamet dän Aultoa veseenen, soo aus aul met däm Boll.

23Wan de Aultoa ieescht veseent es, sell jie met eenen jungen Boll, dee kjeen Fäla haft, een Opfa moaken, un uk von eenen Schopsbock, dee kjeen Fäla haft.

24Dee sellen beid fa däm Harn jeopfat, un de Priesta saul Solt opp dee streien un dee aus een Brauntopfa fa däm Harn opfren.

25Fa säwen Doag sell jie aule Dach soo met eenen Kosenbock een Sindopfa moaken, un uk met eenen jungen Boll un eenen Schopsbock von de Häad, dee kjeene Fäla haben, Opfa moaken.

26Säwen Doag sell jie dän Aultoa veseenen un dän rein un heilich moaken, daut dee enjeweit es.

27Un dan vom achten Dach aun, sellen de Priestasch aule Dach opp dän Aultoa daut Brauntopfa un daut Dankopfa moaken, un dan woa ekj jenstich to junt sennen, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 44

Daut oostne Puat

1Dan brocht hee mie wada no daut butaschte Puat von de heilje Städ aun de oostne Sied, un daut Puat wia oba too.

2Un de Har säd to mie: Dit Puat saul too bliewen. Daut saul nich opjemoakt woaren un doa saul kjeena derchgonen. Daut es wiels de Har, dee Israel äa Gott es, doa derchjekomen es. Doawäajen saul daut nu too bliewen.

3Bloos de Volkjsleida doaf doa en de Väastow nengonen. Hee doaf doa nengonen un daut Opfamol ver däm Harn äten, wiels hee es een Volkjsleida. Hee saul dan derch de Väastow en daut Puat nenn, un uk rut gonen.

4Dan brocht hee mie no daut nuadne Puat, daut ver däm Harn sien Hus es. Un aus ekj doa soo kjikjt, sach ekj, daut de Tempel voll wia von däm Harn siene Harlichkjeit. Un ekj foll han opp mien Jesecht.

5Un deHar säd to mie: Menschensän, paus sea opp; kjikj waut ekj doo un horch no waut ekj saj. Ekj woa die aul de Väaschreften un Jesazen jäwen, waut fa däm Harn sien Hus sent, un woo aules jedonen saul. Un paus opp wäa em Heilichtum nengonen doaf, un wäa nich em Harnsien Hus nengonen doaf.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Un saj to de Israeliten, daut stieekopje Volkj: Dit es waut Gott deHar sajcht: Daut es aul emol jenuach met de oppscheiselje Dinja dee jie Israeliten doonen.

7Jie haben framde Menschen, dee sikj nich von Hoaten haben däm Harn äwajäft, un dee onjehuarsom jäajen mie sent, en mien Heilichtum nenn jeloten. Jie haben eene Schaund jemoakt von mien Hus aus jie Broot, Fat un Bloot opfaden. Un soo hab jie met june oppscheiselje Dinja mien Bunt jebroaken.

8Jie haben nich selfst daut jedonen waut jie sullen met de heilje Sachen, oba haben de framde doatoo aunjestalt.

9Doawäajen sajcht Gott de Har: Kjeen framda, dee mank de Israeliten wont, dee mie nich von Hoaten deent un nich beschnäden es, doaf en mien Heilichtum komen.

10Oba de Leviten, dee mie veleeten aus Israel sikj vejinkj, un de Jetta nojinkj, dee woaren äare Strof kjrieen.

11See derwen Deena en mien Heilichtum sennen un bie de Tempelpuaten Oppsechta sennen un em Jebied deenen. See sellen daut Brauntopfa un Dankopfa fa daut Volkj schlachten un de Menschen doa biestonen un bedeenen.

12Wiels see daut Volkj deenden bie de Jettaopfa un soo fa de Israeliten sent em Stich jewast, soo daut see sikj vesindicht haben, doawäajen woa ekj noch met an veräakjnen, sajcht Gott de Har, un see woaren äare Strof kjrieen.

13See sellen nich dicht bie mie komen toom eenen Priesta Deenst uttofieren, un nich bat aun de heilje Sachen, ooda daut waut mie aum heilichsten es, komen. See sellen äare Schaund droagen fa de oppscheiselje Dinja, waut see jedonen haben.

14Daut es wuarom ekj an nu aun daut Jebied aunstal, daut see doa deenen sellen en de veschiedenste Oabeiten, waut doa fälen.

15Bloos de levitische Priesta, dee Zadok siene Nokomen sent un dee de Oabeit em Heilichtum deeden aus de Israeliten von mie auffollen, sellen ver mie komen om mie to deenen. Dee sellen ver mie stonen un daut Fat un daut Bloot biem Opfa aun Haunt haben, sajcht Gott de Har.

16See sellen en mien Heilichtum nengonen un aun mienen Desch komen mie doa to deenen. See sellen mie soo deenen aus daut velangt es.

17See sellen, wan see derch daut Puat en dän bennaschten Hoff gonen, lienzeichne Kjleeda aunhaben un nuscht von Woll aunhaben fa de Tiet dee see bie de benna Puaten un em Bennahoff sent un doa deenen.

18See sellen lienzeichne Koppbinjen droagen, un lienzeichne Bekjsen. See sellen sikj nich met soont auntrakjen von waut see schweeten woaren.

19Un ea see en dän Väahoff gonen, wua daut Volkj es, sellen see de Kjleeda, en dee see jedeent haben, auftrakjen, un dee en de Stowen em Heilichtum lajen. See sellen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

sikj aundre Kjleeda auntrakjen, soo daut de Menschen nich derch de Priesta Kjleeda daut aunschieren waut heilich es, un doaderch nich jemeene Oabeit doonen kjennen.

20De Priesta sellen sikj nich dän Kopp kol schäaren, un nich äare Hoa lank waussen loten. See sellen dee runtom aufschnieden.

21De Priesta sellen kjeen Wien drinkjen ea see em Bennahoff nengonen.

22See derwen sikj nich met eene Wätfru ooda met eene jeschiedne Fru befrieen. See sellen sikj met eene reine israelitische Mejal, ooda met eene Wätfru dee eenen Priesta siene Fru jewast es, befrieen.

23See sellen mien Volkj unjarechten, daut see weeten, waut heilich es un waut jemeen es, un daut see weeten, waut rein es un waut orrein es.

24Wan eene Sach to schlichten fält, sellen de Priesta doano seenen daut daut rajchte jedonen woat, un sikj doano rechten aus ekj väajeschräwen hab. See sellen de Heljedoag soo hoolen aus miene Jebooten un Väaschreften daut velangen un dän Sabat heilich hoolen.

25See sellen nich aun eenen Jestorwnen naun gonen un sikj orrein moaken, buta wan daut eena von siene Elren es, ooda eent von siene Kjinja, ooda een Brooda ooda eene Sesta, dee noch eene Mejal es.

26Un wan hee sikj dan haft rein jemoakt, saul hee säwen Doag wachten ea hee em Tempel jeit.

27Un wan hee dan em Tempel jeit un well em Bennahoff un em Heilichtum deenen, saul hee daut ieeschte een Sindopfa fa sikj moaken, sajcht Gott de Har.

28Un dit es waut de Priesta sellen aus äa Oafgoot haben; ekj sie äa Oafgoot. See sellen kjeen Launt en Israel haben; see haben mie.

29See woaren daut Speisopfa, daut Sindopfa un daut Schultopfa kjrieen toom äten; see sellen aul daut kjrieen waut de Israeliten fa mie jeweit haben.

30Daut baste Poat von de gaunze ieeschte Arnt, un aul daut waut aufjejäft woat von aul daut von waut jie aula waut aufjäwen, jehieet de Priesta. Jie sellen de Priesta uk daut ieeschte Poat von junen Dieech jäwen, soo daut een Säajen en jun Hus bliewen kaun.

31De Priesta sellen nich Fleesch von Väajel ooda Vee äten, wua daut Tia verakjt ooda von aundre Tieren omjebrocht es.

Hesekiel 45

Daut heilje Launt un däm Volkjsleida sien Poat

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Wan jie met daut Loss daut Launt endeelen fa daut Volkj, sell jie waut Launt tosied saten, waut heilich fa däm Harn es. Daut Poat saul 25.000 Ellen lank un 20.000 Ellen breet sennen, un von eene Akj bat de aundre saul daut heiljet Launt sennen.

[2]Opp dit Launt saul een Hoff, 500 Ellen bie 500 Ellen em veakaunt, fa de heilje Städ sennen. Doa saul nuscht benna 50 Ellen von disen Hoff jebut woaren.

[3]Opp dit heilje Launt sell jie een Poat aufmäten opp woont daut Heilichtum, daut Aulaheilichste, stonen woat. Dit Poat saul 25.000 Ellen bie 10.000 Ellen mäten,

[4]un es heilich em Launt. Dit Poat es fa de Hiesa fa de Priesta dee em Heilichtum deenen un ver däm Harn komen am to deenen, un fa daut Heilichtum; dit es heilich.

[5]Un dan saul noch een Poat, waut uk 25.000 Ellen bie 10.000 Ellen mat, fa de Leviten, dee em Tempel deenen, sennen. Dee sellen doa en äare Städa wonen.

[6]Un daut äwaje Poat, waut 25.000 Ellen bie 5.000 Ellen mat un aun de aundre Sied von daut heilje Launt es, saul fa de Staut sennen. Daut saul aule Israeliten jehieren.

[7]Un de Volkjsleida saul aun jieda Sied von daut heilje Launt, soo breet aus daut Poat fa de Priesta un de Leviten un daut Volkj, Launt haben bat de oostne un bat de wastne Jrens von daut Launt. Daut es een Poat soo aus daut Poat waut een Staum kjricht.

[8]Daut saul sennen waut de Volkjsleida kjricht. De Leida sellen nich mea daut von mien Volkj nämen, waut daut Volkj jehieet. Daut äwaje Launt saul fa aul de Stam von de Israeliten sennen.

[9]Dit es waut Gott de Har sajcht: Daut es aul emol jenuach, waut jie Volkjsleida en Israel velangen. Hieet opp met Macht eewen un Menschen utnutzen, un seet doano daut daut orrajchte unjasocht un bestroft woat, un daut daut rajchte jedonen woat.

[10]Siet opprechtich biem aufwäajen un aufmäten.

[11]Een Efa, met waut jie drieeje Mot mäten, un een Bat, met waut jie flissendje Mot mäten sent jlikje groot. Un dee sent beid een Tieendel von een Homer. De Homer es de Mot no waut de Efa un de Bat jerecht sellen.

[12]Een Lot saul 20 Gera wäajen, un 20 Lot, 25 Lot un 15 Lot sellen een Mina sennen.

[13]Jie sellen aus een Opfa, daut saste Poat von een Efa fa jieda Homer von Weit aufjäwen, un krakjt soo von Joascht.

[14]Jie sellen daut tieende Poat von een Bat fa jieda Kor Eelj aus een Opfa aufjäwen. Een Kor un een Homer haben jieda tieen Bat.

[15]Un jie sellen een Laum fa jieda 200 Schop von june Häaden en Israel fa daut Speisopfa, daut Brauntopfa un daut Dankopfa aufjäwen. Dit es toom junt veseenen, sajcht Gott de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Dit es waut aule Lied aun däm Volkjsleida en Israel aufjäwen sellen.

17De Leida saul aun de Heljedoag, aun de Niemonen un aum Sabat daut Brauntopfa, daut Speisopfa un daut Drinkjopfa stalen; un hee saul uk daut Sindopfa, daut Speisopfa, daut Brauntopfa un daut Dankopfa stalen om de Israeliten to veseenen.

De groote Fast Doag

18Dit es waut Gott de Har sajcht: Aun dän 1. Dach von de 1. Moonat sell jie eenen Boll, dee kjeen Fäla haft, opfren un doamet daut Heilichtum enweien.

19De Priesta saul waut Bloot von daut Sindopfa nämen un daut aun de Däarenpast vom Tempel schmäaren, un aun de vea Akjen von dän Aultoa, un aun de Past von daut Puat aum Bennahoff.

20Aum säwenden Dach von de Moonat saust du daut wada krakjt soo doonen, om dän Tempel to veseenen, em Faul daut wäa derch een Fäla ooda onweetent jesindicht haft.

21Aun dän 14. Dach von de 1. Moonat sell jie daut Passafast fieren. Daut sell jie säwen Doag fieren un onjesuadet Broot äten.

22Aun dän ieeschten Dach von daut Fast, saul de Volkjsleida met eenen jungen Boll een Sindopfa moaken fa sikj un fa daut gaunze Volkj.

23Un fa de säwen Doag von daut Fast saul hee jieda Dach säwen Bolles un säwen Schopsbakj, aun dee kjeen Fäla es, fa daut Brauntopfa stalen. Dit saul aule Dach woaren, un aule Dach saul hee uk eenen Kosenbock fa daut Sindopfa stalen.

24Hee saul een Efa Jeträajd fa jieda Boll un uk een Efa fa jieda Bock stalen. Un uk een Hin Eelj fa jieda Efa Jeträajd.

25Un dan fa daut Fast aun dän 15. Dach en de 7. Moonat saul hee fa dee säwen Doag jieda Dach krakjt soo daut Sindopfa, Brauntopfa, Speisopfa un Eelj stalen.

Hesekiel 46

De Opfa fa jieda Dach

1Dit es waut Gott de Har sajcht: Daut Puat fa dän Bennahoff aun de oostne Sied saul de sas Oabeits Doag enne Wäakj too sennen. Oba aum Sabat un aum Niemon saul daut op sennen.

2Un de Volkjsleida saul von buten en de Väastow von daut Puat nennkomen, un bie dän Post von daut Puat stonen. Dan woaren de Priesta sien Brauntopfa un Dankopfa moaken, un de Leida woat doa von de Schwal von daut Puat aunbäden. Un dan wan hee rut jeit, saul daut Puat nom Bennahoff op bliewen bat Owent.

3Daut Volkj saul aum Sabat un aum Niemon bat ver daut Puat komen un däm Harn aunbäden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

4Aum Sabat saul de Leida een Brauntopfa fa däm Harn moaken, von sas Lama, dee kjeen Fäla haben, un een Schopsbock, dee kjeen Fäla haft,

5un een Speisopfa von een Efa Jeträajd fa jieda Schopsbock un soo väl aus hee well fa jieda Laum. Doa saul uk een Hin Eelj fa jieda Efa Jeträajd sennen.

6Aum Niemon saul hee een Opfa von eenen jungen Boll, dee kjeen Fäla haft, moaken, un von sas Lama un eenen Schopsbock, dee uk kjeen Fäla haben,

7un een Speisopfa von eenen Efa Jeträajd fa jieda Boll un fa jieda Schopsbock. Oba fa de Lama saul hee soo väl Jeträajd jäwen aus hee well. Hee saul emma een Hin Eelj stalen fa jieda Efa Jeträajd.

8Wan de Leida nenn kjemt, saul hee derch de Väastow vom Puat komen, un dän selwjen Wajch rutgonen.

9Oba wan daut Volkj aun de Heljedoag ver däm Harn kjemt toom aunbäden, dan sellen dee waut derch daut nuadne Puat nenn komen derch daut siedne Puat rutgonen, un dee waut derch daut siedne Puat nengonen sellen derch daut nuadne Puat rutgonen. See sellen verwoats rutgonen, un nich to daut selwje Puat rutgonen wua see nenn kjeemen.

10De Volkjsleida saul nengonen wan daut Volkj nenn jeit un rutgonen wan daut Volkj rut jeit.

11Opp aule Heljedoag un Fastdoag sellen emma een Efa Jeträajd aus een Speisopfa met jieda Boll un jieda Bock fa daut Opfa jestalt woaren, un fa een Laum soo väl aus deejanja jäwen well. Un fa jieda Efa Jeträajd saul een Hin Eelj jestalt woaren.

12Wan de Leida een Brauntopfa ooda Dankopfa stalen well, aus een frieweljet Opfa fa däm Harn, saul am daut oostne Puat op jemoakt woaren, soo aus wan hee aum Sabat daut Opfa stalt. Un wan hee dan wada rut jeit, saul daut Puat no am too jemoakt woaren.

13Hee saul jieda Dach een Brauntopfa fa däm Harn stalen met een eenjoaschet Schop, daut kjeen Fäla haft. Dit Opfa saul aule Morjen jemoakt woaren.

14Un jieda Morjen saul hee een Speisopfa moaken von daut saste Poat von een Efa Jeträajd. Daut Jeträajd saul met daut dredde Poat von een Hin von Eelj enjerieet sennen, fa daut Speisopfa fa däm Harn. Dit sell jie emma soo biebehoolen.

15Soo saul emma aule Morjen een Laum met daut Jeträajd un Eelj jeopfat woaren.

Däm Volkjsleida sien Launt

16Dit es waut Gott de Har sajcht: Wan de Volkjsleida waut von daut Launt, waut hee jeorwen haft, eenen von siene Säns tookomen lat, saul daut en däm Sän siene Famielje aus Oafgoot bliewen.

17Oba wan de Leida von sien jeorwnet Launt aun eenen von siene aunjestalde vemoakt, saul dee daut bat daut Joa toom trigjstalen hoolen, un dan däm Leida

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

daut wada loten tookomen. Bloos daut Launt, woont hee siene Säns jeft, woat nich en daut Joa toom trigjstalen trigjjejäft woaren.

18De Leida saul kjeen Launt nämen, daut wäa em Volkj jeorwen haft, un an von daut wajchjoagen, waut äat es. Siene Säns sellen von daut oawen waut sient jewast es. Hee doaf kjeenem von mien Volkj von sien jeorwnet Launt raufsteeten.

19Un de Maun brocht mie no eenen Engank biesied daut Puat, daut no de heilje Stowen aun de nuadne Sied fa de Priesta jeit. Doa wees hee mie eene Stow gaunz opp daut wastne Enj.

20Un hee säd to mie: Dit es de Städ wua de Priesta daut Schultopfa un daut Sindopfa koaken sellen, un wua see daut Broot baken sellen fa daut Jeträajdopfa. Dan brucken see daut nich opp dän Väahoff brinjen un daut Volkj loten toopkomen met daut waut heilich es, un doaderch nich jemeene Oabeit doonen kjennen.

21Un dan brocht hee mie bat opp dän Väahoff un wees mie aule vea Akjen. Un doa wieren en jieda Akj von dän Hoff noch een Rum.

22De Riem en de Akjen vom Hoff wieren aula äwareen. Dee wieren aula 40 Ellen lank un 30 Ellen breet.

23Jieda Rum haud eene Mia von Steena runtom, un doa wieren runtom Hieets nenn jemieet.

24Un hee säd to mie: Dit sent de Kjäakjen wua de Deena em Tempel sellen daut Volkj äa Schlachtopfa koaken.

Hesekiel 47

De Stroom von em Tempel

1Un de Maun brocht mie wada no de Däa vom Tempel em Bennahoff. Un doa sach ekj waut Wota von unjare Tempelschwal ranen. Daut rand nom Oosten. De väakaunt vom Tempel es je aun de oostne Sied. Un daut Wota rand aun de siedne Kaunt vom Tempel, un aun de siedne Kaunt von däm Aultoa vebie.

2Un dan brocht hee mie derch daut Puat aun de nuadne Sied ut däm Tempelhoff rut, un rom no daut oostne Puat. Un doa rand daut Wota, von unja de siedne Waunt.

3Un de Maun leid mie nom Oosten. Hee haud eenen Motbaunt bie sikj, un hee maut 1.000 Ellen auf. Doa leid hee mie derch daut Wota derch, un mie kjeem daut bat aun de Kjnechel.

4Dan maut hee noch een mol 1.000 Ellen un leid mie wada derch daut Wota. Hia kjeem mie daut Wota bat aun de Kjnee. Un hee maut noch een mol 1.000 Ellen wieda, un leid mie derch daut Wota. Un hia kjeem mie daut Wota bat aun de Lint.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Dan maut hee noch een mol 1.000 Ellen, un doa wia daut een Riefa, soo deep daut ekj doa nich derchgonen kunn. Daut Wota wia doa soo huach, daut eena schwamen must, eena kunn doa nich derchgonen.

6Un hee säd to mie: Menschensän, hast du dit beoobacht? Un hee leid mie een Enjskje trigj velenjd däm Riefa.

7Un aus ekj soo trigj jinkj, foll mie daut opp, daut doa väl Beem aun beid Sieden von däm Riefa wieren.

8Un hee säd to mie: Dit Wota rant nom Oosten han em Jordan Tol nenn, un dan en daut Solt Mäa nenn. Un wan dit Wota en daut Mäa, wua nuscht läwen kaun, nenn rant, dan woat daut Wota em Mäa jesundet Wota woaren.

9Aulawäajen wua de Riefa hanrant, schwoarmt dee met aules waut em Wota läft. Doa woaren väl Fesch sennen wan dit Wota doahan kjemt, un aules woat jesunt sennen un läwen wua dis Riefa hankjemt.

10Un doa woaren Menschen aun daut Mäa stonen un feschen. Daut Enj von En Gedi bat En Eglajim woaren see Nats hanspreeden toom drieejen, wiels doa woaren väl Fesch von aule Sorten sennen, soo aus en daut Meddelmäa.

11Oba de sompje Städen delenjd däm Mäa woaren nich goodet Wota haben. Daut woat soo bliewen daut see doa Solt holen kjennen.

12Un delenjd dän Riefa woaren aun jieda Sied veschiedne Fruchtbeem waussen. De Bläda aun de Beem woaren nich vewalkjen, un doa woat emma Frucht aun de Beem sennen. Doa woat aule Moonat niee Frucht aun de Beem sennen, wiels dee Wota kjrieen, waut von de heilje Städ kjemt. De Menschen woaren de Frucht äten, un woaren met de Bläda een Jesuntheitsmeddel moaken.

13Dit es waut Gott de Har sajcht: Dit sent de Jrensen von daut Launt, daut jie de twalw Stam von Israel toodeelen sellen. De Staum Josef saul twee Poat kjrieen.

14Daut saul fa eenen jiedren äwareen toojedeelt woaren. Ekj hab emol miene Haunt oppjehowen un june Vodasch vesproaken, daut ekj an dit Launt jäwen wudd, un nu saul daut junt sennen.

15Aun de nuadne Sied von jun Launt saul de Jrens von daut Meddelmäa no Hetlon gonen, un dan no Zedad,

16derch dän Hamat Stich, un no Berota un Sibrajim, oppe Jrens tweschen Damaskus un Hamat, un no Hazar Enan, waut aun de Jrens met Hauran es.

17Daut es woo de Jrens saul vom Mäa bat Hazar Enan gonen, daut tweschen Damaskus un Hamat licht. Damaskus un Hamat sellen nuaden von de Jrens sennen. Dit es dan de nuadne Jrens.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Un dan aun de oostne Sied saul de Jrens tweschen Hauran un Damaskus sennen, un tweschen Gilead un Israel delenjd däm Jordan rauf bat daut Solt Mäa un Tamar. Daut es dan de oostne Jrens.

19Aun de siedne Kaunt rant de Jrens von Tamar bat dän bewessaden Plauz bie Kadesch, un dan delenjd dän Ägiptischen Riefa no daut Meddelmäa. Daut es dan de siedne Jrens.

20Aun de wastne Sied saul daut Meddelmäa de Jrens sennen bat jäajen Hamat. Daut es dan de wastne Jrens.

21Jie sellen junt daut Launt mank june Stam von Israel vedeelen,

22met een Loss. Jie sellen daut fa junt un de framde, dee mank junt wonen un Kjinja jehaut haben, vedeelen. Jie sellen de framde soo mettalen aus dee waut to jun Volkj jebuaren sent. Dee sellen met de israelitische Stam toop oawen,

23un een Poat von daut Launt kjrieen, een jiedra von däm Staum wua hee wont, sajcht Gott de Har.

Hesekiel 48

Woo daut Launt enjedeelt saul

1Dit sent de Nomes von de Stam. Von de nuadne Jrens, dee vom Mäa derch dän Hamat Stich no Hetlon un Hazar Enan jeit, opp de nuadne Jrens von Damaskus, tweschen Damaskus un Hamat, saul Dan een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

2Daut näakjste von Dan saul Asser een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

3Biesied Asser saul Naftali een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

4Biesied Naftali saul Manasse een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

5Biesied Manasse saul Efraim een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

6Biesied Efraim saul Ruben een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

7Biesied Ruben saul Juda een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

8Biesied Juda, von de oostne Jrens bat de wastne, saul een Poat tosied jesat woaren daut 25.000 Ellen breet es, un soo lank aus sest een Poat vom Oosten bat däm Wasten. Un doa enne Medd von daut Poat saul daut Heilichtum sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Daut heilje Launt, daut jie besonda aufjäwen fa däm Harn, saul 25.000 Ellen bie 20.000 Ellen sennen.

10Dit Launt saul soo enjedeelt woaren: Een heiljet Poat fa de Priesta saul 25.000 Ellen aun de nuadne Sied un 10.000 Ellen aun de wastne un oostne Sieden, un 25.000 Ellen aun de siedne Sied sennen. Daut Heilichtum fa däm Harn saul doa enne Medd stonen.

11Dit heilje Poat es fa de enjesäajende Priesta, dee von Zadok aufstaumen, dee mie tru bleewen en äaren Deenst un nich met de Israeliten toop auffollen, soo aus de Leviten dee von mie auffollen.

12Dit es een besondret Poat biesied de Leviten äa Poat opp daut heilje Launt, un es daut heilichste Poat.

13Biesied de Priesta äa Poat sellen de Leviten een Poat haben daut 25.000 bie 10.000 Ellen mat. Dee saul eene volle 25.000 bie 10.000 Ellen mäten.

14Kjeen Poat von dit Launt saul vekoft ooda vetuscht woaren. Dit es daut baste Poat von daut Launt un doaf nich wiedajejäft woaren; daut es heilich fa däm Harn.

15Daut äwaje Poat, waut dan noch 5.000 bie 25.000 Ellen mat, es nich een jeweidet Poat. Daut saul fa de Staut sennen fa Woninjen un Weid. Enne Medd von daut saul de Staut stonen.

16De Staut saul 4.500 Ellen aun de nuadne un de siedne Sieden mäten un uk 4.500 Ellen aun de oostne un wastne Sieden.

17Un aun jieda Sied von de Staut saul eene Striep Weidstap sennen, 250 Ellen breet.

18Aun de oostne un wastne Sieden, soo wiet aus daut heilje Launt rieekjt, sent Flekja waut 10.000 Ellen mäten. De Oabeida enne Staut woaren to äten haben von daut waut dit Launt drajcht.

19De Oabeida von aule Stam en Israel en de Staut woaren daut beoabeiden.

20Daut gaunze, daut heilje Launt met daut waut to de Staut jehieet, jeft dan een veakaunt daut 25.000 Ellen aun jieda Sied mat.

21Daut waut dan noch aun beid Sieden von dit heilje Launt un daut Poat fa de Staut es, jehieet däm Volkjsleida. Aun de oostne Sied gaunz bat de oostne Jrens, un aun de wastne Sied bat aun de wastne Jrens, krakjt soo wiet aus de Stam äare Stekja sent, jehieet däm Volkjsleida. Daut heilje Launt met dän Tempel enne Medd,

22un de Leviten äa Poat, un daut Poat fa de Staut es enne Medd von däm Leida sien Poat. Dit es daut Poat waut tweschen Juda sien Poat un Benjamin sien Poat es.

23Dan sent noch de Flekja fa de äwaje Stam. Benjamin saul een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Biesied Benjamin saul Simeon een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

25Biesied Simeon saul Isachar een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

26Biesied Isachar saul Sebulon een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

27Biesied Sebulon sien Poat saul Gad een Poat haben; daut saul von de oostne Jrens bat de wastne rieekjen.

28Biesied Gad sien Poat saul em Sieden de Jrens sennen, von Tamar bat dän bewessaden Plauz bie Kadesch un dan delenjd dän Ägiptischen Riefa no daut Meddelmäa.

29Dit es daut Launt woont jie junt mank de Stam von Israel endeelen sellen, daut et junt es, un dit sellen de Flekja fa jiedren sennen, sajcht Gott de Har.

De Puaten en Jerusalem un de niea Nomen

30Un dit sent de Puaten fa de Staut. De nuadne Sied von de Staut, dee 4.500 Ellen es,

31saul dree Puaten haben. Daut ieeschte es daut Ruben Puat, daut tweede, daut Juda Puat, un daut dredde, daut Levi Puat. De Puaten aun de Staut sellen de Nomes von de Stam en Israel haben.

32Aun de oostne Sied, dee uk 4.500 Ellen es, sellen uk dree Puaten sennen. Daut ieeschte es daut Josef Puat, daut tweede es daut Benjamin Puat un daut dredde, daut Dan Puat.

33Aun de siedne Sied, dee uk 4.500 Ellen es, sellen uk dree Puaten sennen. Daut ieeschte es daut Simeon Puat, daut tweede, daut Isachar Puat, un daut dredde, daut Sebulon Puat.

34Un aun de wastne Sied, dee uk 4.500 Ellen es, sellen dree Puaten sennen. Daut ieeschte es daut Gad Puat, daut tweede, daut Asser Puat, un daut dredde, daut Naftali Puat.

35De Mot runtom de Staut saul 18.000 Ellen sennen; un de Staut saul wiedahans: “De Har es doa”, heeten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Daniel

Daniel 1

De junga Daniel un siene Frind en Babel

1Emol, aus Jojakim en sien dreddet Joa aus Kjennich en Juda wia, kjeem Nebukadnezar, de babelonischa Kjennich met siene Armee no Jerusalem un stald sikj runtom de Staut.

2De Har leet am dän Kjennich Jojakim von Juda, un uk waut von de jeheilichte Sachen von em Tempel, no Babel nämen. Doa oppbewoad hee de Sachen, toop met aundre Sachen dee to dän babelonischen Aufgott sienen Tempel jehieeden.

3De Kjennich säd to Aschpenas, een jeschnädna Deena dee em Paulaust de väaschta wia, daut hee sull israelitische Junges komen loten, dee doa vom Kjennich siene Famielje un aundre leidende Famieljes en Israel wieren.

4Dit sullen jesunde Junges sennen dee daut goot leet. Dee sullen leicht lierich un een jewesset utjelieet sennen, soo daut see wieda kunnen no de babelonische Oat un en äare Sproak utjelieet woaren, doaropp daut see noch emol kunnen em Paulaust deenen.

5De Kjennich bestald, daut dee sullen krakjt soon goodet Äten un Wien kjrieen aus hee selfst kjrieech. Dree Joa sullen see utjelieet woaren, un dan sullen see em Kjennichshoff aunjestalt woaren.

6Mank dise Junges von Juda wieren Daniel, Hananja, Mischael un Asarja.

7De väaschta vom Paulaust jeef an jieda eenen babelonischen Nomen. Daniel nand hee Beltschazar, Hananja Schadrach, Mischael Meschach, un Asarja nand hee Abed Nego.

8Daniel sach daut fuaz, daut see daut scheene Äten un dän Wien, dee an vom Kjennich sien Desch jeboden wort, no de judsche Jesazen nich äten kunnen. Dan fruach hee däm väaschten, auf see nich brukten daut Äten äten un dän Wien drinkjen, soo aus de Kjennich daut väajeschräwen haud.

9Gott holp an, soo daut de väaschta vom Paulaust an proowd entjäajen to komen,

10oba hee säd to Daniel: Ekj kaun nich jrod soo däm Kjennich sien Wuat faulen loten. Wan hee daut seenen wudd, daut junt daut nich soo goot leet aus de aundre Junges von jun ella, dan wudd ekj veauntwuatlich sennen. Daut kunn mie jrod soo goot mienen Kopp kosten.

11Un Daniel säd to däm Äwasechta, dän de väaschta vom Paulaust haud äwa am un Hananja, Mischael un Asarja jesat:

12Proow daut doch emol fa tieen Doag ut. En dän Tiet woa wie bloos Schaublen un Jreens äten un Wota drinkjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Dan Vejlikj ons met dee, dee soon Äten kjrieen aus de Kjennich selfst kjricht. Un dan deist von doa wieda krakjt doano aus du dan sitst.

14De Äwasechta wort doamet envestonen un proowd daut fa tieen Doag.

15Aus de Tiet om wia, leet daut an jesunda un stoakja aus dee, dee daut jejäten hauden waut de Kjennich kjrieech.

16Von dan aun kjrieejen see Schaublen un Jreens enne Städ daut scheene Äten un dän Wien, waut dee aundre toom äten kjrieejen.

17Un Gott jeef dise vea Vestentnis un Weisheit en aules waut see an lieeden. Doatoo haud Daniel uk de Gow Dreem to dieden.

18Aus de Tiet fa dise School om wia, soo aus de Kjennich daut bestalt haud, brocht de väaschta vom Paulaust an no Nebukadnezar.

19De Kjennich räd met an un funk mank aul dee, kjeene waut bäta wieren aus Daniel, Hananja, Mischael un Asarja. See kjrieejen dan uk Städen mank däm Kjennich siene aunjestalde.

20Un jiedatsmol wan de Kjennich an no Rot fruach, wua Weisheit un Vestentnis fäld, funk hee daut dise tieenmol bäta wieren aus aule Woasaja un dee waut met de Jeista räden kunnen en sien gaunzet Rikj.

21Daniel bleef em Paulaust bat Kierus Kjennich wort.

Daniel 2

De Froag äwa Nebukadnezar sienen Droom

1Aus Nebukadnezar en sien tweedet Joa aus Kjennich deend, haud hee eenen Droom, dee am beorrujen deed, soo daut hee nich wieda schlopen kunn.

2Dan roopt hee siene Woasaja, dee waut met de Jeista räden kunnen, dee waut de Jeistawelt väaroopen kunnen un de Stierndieda, daut see am sullen sienen Droom dieden. Aus see nenn kjeemen, stunden see ver däm Kjennich,

3un hee säd to an: Ekj hab eenen Droom jehaut, dee mie nich schlopen lat. Sajcht mie emol waut dee bediet.

4Un aul de Rotjäwa säden: Mucht ons Kjennich lang läwen. Saj ons waut dien Droom wia un wie woaren die sajen waut dee bediet.

5Oba de Kjennich auntwuad an: Opp kjeenen Wajch. Jie woaren mie sajen, waut mien Droom wia, un dan uk waut dee bediet. Wan jie daut nich kjennen, dan lot ekj junt aula en Stekja haken un june Hiesa dolbräakjen.

6Wan jie mie dän Droom, un waut dee bediet, sajen, dan woa jie Jeschenkja un eenen huagen Ierenplauz von mie kjrieen. Nu sajcht emol, waut wia de Droom un waut bediet dee.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7De Rotjäwa säden oba wada: Saj ons, Kjennich, dienen Droom, un dan woa wie de Bediedunk utlajen.

8De Kjennich säd: Dit doo jie aul mau bloos om mea Tiet to kjrieen. Jie weeten sea goot, daut ekj meen waut ekj jesajcht hab un daut nich endren woa.

9Jie woaren aula de selwje Strof kjrieen, wan jie mie nich dän Droom sajen. Jie haben junt jeeenicht mie Läajes to vetalen en de Hopninj, daut sikj de Loag bätren woat. Sajcht mie dän Droom, un dan woa ekj jleewen, daut jie dän uk utlajen kjennen.

10Dan säden de Rotjäwa toom Kjennich: Doa es kjeen Mensch opp dise Ieed, dee daut kaun, no waut du frajchst. Doa haft noch niemols een Kjennich, krakjt eendoont woo groot un stoakj hee wia, soont von siene Woasaja, dee, dee met Jeista räden un de Stierndieda, velangt.

11Waut du, ons Kjennich, velangst, es soo schwoa daut kjeena daut fa die doonen kaun aus de Jetta, un dee wonen nich mank ons Menschen.

12Dit muak däm Kjennich doll un soo wuttich, daut hee dän Befäl jeef, daut aule Rotjäwa un weise Mana en Babel sullen aufjeschauft woaren.

13Aus de Befäl dan rut kjeem, wort uk no Daniel un siene Frind jesocht om dee auftoschaufen.

14Aus Daniel dit hieed, jinkj hee fuaz no Arjoch, däm väaschten vom Kjennich siene Wajchta. Dise Mana sullen däm Kjennich sienen Befäl utfieren. Hee kjeem däm Arjoch gaunz veninftich aun

15un fruach am, wuarom de Kjennich soo groff haundlen deed. Un Arjoch vetald am waut väajekomen wia.

16Dan jinkj Daniel direkjt nom Kjennich nenn, un kunn am beräden, daut hee wudd Tiet jäwen, soo daut Daniel am dän Droom utlajen kunn.

17Daniel jinkj dan no sien Hus, wua hee siene Frind, Hananja, Mischael un Asarja de Sach vetald.

18Hee säd, see sullen däm Gott em Himmel bäden fa Jnod, daut hee daut Jeheemnis, woont de Kjennich wull opjedakjt haben, am wudd wiesen kjennen, un daut see nich met aul de äwaje Rotjäwa un Weise omjebrocht worden.

19Dan enne Nacht wort Daniel daut jejäft, waut de Kjennich jedreemt haud. Un Daniel dankt Gott em Himmel

20un säd: Preist Gott von Eewichkjeit bat Eewichkjeit. Hee haft Weisheit un Macht.

21Hee haft de Doag un de Joarestieden en siene Macht. Hee stalt eenen Kjennich tosied, un stalt eenen aundren aun. Hee haft de Weise äare Weisheit jejäft; un de vestendje äare Erkjantnis.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Hee moakt daut openboa, waut doa sea deep vestoaken es. Hee weet aules waut noch em diestren es. Bie am es aules Licht en kloa.

23Gott, dee du miene Vodasch äa Gott best, ekj dank die un preis die, daut du mie hast Weisheit un Macht jejäft. Du hast mie daut jejäft, fa waut ekj bäden deed. Du hast mie däm Kjennich sienen Droom jewäsen.

24Dan jinkj Daniel no Arjoch, däm de Kjennich aunjestalt haud, daut hee de weise Mana en Babel doot moaken sull, un säd: Nu brukst de Rotjäwa un Weise nich ombrinjen. Nemm mie no däm Kjennich, un ekj woa am sajen, waut de Droom meent.

25Un Arjoch spood sikj, Daniel no däm Kjennich to brinjen, un säd: Ekj hab eenen Maun jefungen mank dee, dee von Juda faustjenomen sent. Dee woat die dän Droom dieden.

26De Kjennich fruach Daniel, däm see uk Beltschazar nanden: Kaust du mie sajen, waut mie dreemd un waut de Droom bediet?

27Un Daniel säd to am: Daut Jeheemnis, no waut de Kjennich frajcht, kaun am kjeen jelieeda, ooda Woasaja, ooda dee, dee met de Jeista räden ooda Stierndieda, sajen.

28Oba doa es een Gott em Himmel dee daut opdakjen kaun, waut vestoaken wia, un hee wees die, Kjennich Nebukadnezar, waut en lotre Doag noch komen woat. Ekj woa die sajen, waut du dreemsd, aus du opp daut Bad lachst.

29En dienen Schlop hautst du eenen Droom äwa daut, waut noch komen woat. De Gott, dee daut opdakjen kaun waut vestoaken wia, wees die waut doa noch komen woat.

30Dit Jeheemnis es mie nich jejäft wiels ekj kjlieekja sie aus de aundre Menschen, oba doatoo, daut du, mien Kjennich, weeten kaust, waut de Droom wia, un dan uk de Meeninj vestonen kaust, von daut waut die jewäsen es worden. Daut es wuarom mie daut jewäsen wort.

31Du, ons Kjennich, sachst eene Jestault. Dee wia groot, bloos sea groot, un dee wia sea dach un blenkjrich, soo daut du die eefach enjsten must.

32De Kopp von de Jestault wia Golt, un de Brost un Oarms Selwa, de Buck un de Hoften wieren Brons,

33de Been Iesa un de Feet een Poat von Iesa un een Poat von jebrenden Leem.

34Un aus du doa kjikjst, sachst du daut een Steen loosjeschnäden wort, oba kjeen Mensch wia doabie. De Steen troff de Jestault, un veschluach däm de Feet, dee von Iesa un jebrenden Leem wieren.

35Un soo aus de Feet twei bruaken, bruaken uk daut Iesa, Brons, Selwa, un Golt en fiene Bieta. Daut Stoff waut doavon äwa bleef, wia aus Sprie biem draschen, un de

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Wint neem daut met, daut doa nuscht mea von to seenen wia. Oba de Steen dee dise Jestault troff, wort een groota Boajch, dee de gaunze Ieed oppfeld.

36Dit wia dien Droom, un ekj woa die fuaz sajen waut dee meent.

37Du, ons Kjennich, best een Kjennich äwa Kjennichs. Gott em Himmel haft die daut Rikj, un uk daut Rejierungs Rajcht, de Macht, un de Iea jejäft,

38un Gott haft die äwa aules jesat, Menschen, Tieren un Väajel, krakjt eendoont wua dee läwen. Du best dee goldna Kopp.

39No die kjemt noch een Kjennichrikj, nich soo groot aus dient. Un dan kjemt een dreddet Rikj, daut bronsne. Daut woat äware gaunze Ieed rejieren.

40Dan kjemt een vieedet Kjennichrikj, soo stoakj aus Iesa. Krakjt soo aus Iesa aules tweischleit un vedrekjt, soo woat dit Rikj aule aundre tweischlonen un unjadrekjen.

41Du sachst oba uk, daut de Feet un Teeen een Poat von Iesa un een Poat von jebrenden Leem wieren. Dit meent, daut dit een jespooldet Rikj es. Daut Rikj es toom Deel soo stoakj aus daut Iesa, waut du doa met dän jebrenden Leem jemischt sachst.

42Un soo aus de Feet, dee du sachst, een Poat von Iesa wieren un een Poat jebrenda Leem, krakjt soo woat dit Rikj toom Deel stoakj, un toom Deel broklich sennen.

43Dit, daut doa Iesa un jebrenda Leem jemischt wieren, bediet daut doa Velkja sikj to eenjen proowen. Dee woaren sikj oba nuscht bäta eenjen aus Iesa un Leem sikj eenjen.

44To dee Tiet von dise Kjennichs woat Gott em Himmel een eewjet Rikj oppstalen. Kjeena woat daut jeemols äwamajchtjen. Daut woat aule aundre Kjennichrikjs en Bieta bräakjen un venichten, oba woat selfst opp emma bliewen.

45Dit eewje Rikj sachst du en däm Steen, dee doa nich von Menschenhenj utjeschnäden wort, un dan de Jestault von jebrenden Leem un Iesa, Brons, Selwa un Golt en fiene Bieta schluach. De groota Gott haft die, ons Kjennich, jewäsen waut noch komen woat. Ekj hab die krakjt jesajcht waut du dreemsd, un du kaust die doaropp veloten, daut dit bediet krakjt waut ekj jesajcht hab.

46Doamet kjneed de Kjennich Nebukadnezar sikj met sien Jesecht opp de Ieed ver Daniel, un hee haud siene Deena Ruakopfa un Speisopfa fa am moaken.

47Un de Kjennich säd to Daniel: Doa es kjeen twiewel, dien Gott es de Gott äwa de Jetta, un Har äwa de Kjennichs. Hee es dee, dee doa Jeheemnisen opdakjen kaun. Daut hab ekj jeseenen, doarenn daut du dit Jeheemnis oplädsd.

48Dan ieed de Kjennich Daniel un jeef am väl groote Jeschenkja, un stald am aun aus Vewaulta äwa de gaunze Prowins von Babel. Hee wort uk äwa aule jelieede un weise Mana aunjestalt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

49Opp Daniel sienen Väaschlach worden Schadrach, Meschach un Abed Nego dan huach aunjestalde Mana en Babel. Daniel bleef biem Kjennichshoff.

Daniel 3

See kjneeen sikj nich fa eene Jestault

1Daut neem sikj emol soo rom, daut Nebukadnezar eenen goldnen Aufgott leet moaken. Daut wia eene Jestault dee 30 Meeta huach un 3 Meeta breet wia, un wort en de Prowins Babel opp de Dura Stapen oppjestalt.

2Dan leet de Kjennich de Prinsen, de Volkjsleida von de Prowinsen, de Vewaulta, de Kaussenfiera, de Rechta un de Frädens Rechta, un de veschiedne aunjestalde en de Prowinsen aula toopkroagen, daut dee sullen doabie sennen wan de Jestault enjeweit wort.

3Aus aul dise Beaumte dan toop kjeemen, stunden see ver de Jestault.

4Dan wort lud bekaunt jejäft: Aul jie Veträda von de veschiedne Velkja, Lenda un veschiedne Sproaken, horcht emol häa.

5Soo schwind aus jie de Musikj hieren von de Trompeeten, Fleeten, Hoapen, Zitta un veschiedne aundre Instrumenten, sell jie aula hanfaulen un dän goldnen Aufgott, dän Nebukadnezar oppjestalt haft, aunbäden.

6Wan irjent wäa nich hanfelt däm auntobäden, dämjanjen woat fuaz en eenen jlieejent heeten Hettowen nenjeschmäten woaren.

7Un aus de Menschen von aul de veschiedne Velkja, Lenda, un Sproaken de Musikj opp aul de veschiedne Instrumenten spälen hieeden, follen see han un bäden de goldne Jestault aun, dee Kjennich Nebukadnezar haud oppstalen loten.

8Eenje von de babelonische Menschen sagen daut aus eene Jeläajenheit de Juden to vekloagen.

9See säden to Kjennich Nebukadnezar: Ons Kjennich, mucht dien Rikj kjeen Enj haben.

10Du hast doch een Jesaz jemoakt, daut een jiedra dee de Musikj von de Instrumenten hieet, saul sikj deep kjneeen un de goldne Jestault aunbäden,

11un wan irjentwäa daut nich deit, saul dee en eenen jlieejent heeten Hettowen nenn jeschmäten woaren.

12Doa sent oba waut Juden, Schadrach, Meschach un Abed Nego, dee du en de Prowins Babel aunjestalt hast, dee nich no dien Befäl horchen. Dee deenen dienen Aufgott nich un dee kjneeen sikj nich ver de goldne Jestault, dee du hast loten oppstalen.

13Aus Nebukadnezar daut hieed, wort hee sea doll un leet dee dree komen, daut hee met an räden kunn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

14Hee säd to an: Es daut soo, Schadrach, Meschach un Abed Nego, daut jie mienen Aufgott nich deenen, un daut jie junt nich ver de goldne Jestault kjneeen?

15Wan jie dan, wan jie de Trompeet un de Fleeten un de Hoapen un Zitta spälen hieren, hanfaulen un dän Aufgott aunbäden, dan es aules goot. Oba wan jie daut nich doonen woaren, schmiet wie junt fuaz en eenen jlieejent heeten Hettowen nenn. Dan woa wie seenen auf doa een Gott es dee junt raden kaun ut miene Macht.

16Un Schadrach, Meschach un Abed Nego säden: Wie brucken die en dise Sach nich jehorchen.

17Wan du deist waut du jesajcht hast, dan kaun ons Gott, däm wie deenen, ons von däm heeten Hettowen un von diene Macht raden, un hee woat daut uk.

18Un wan hee daut nich deit, doawäajen saust du, ons Kjennich, weeten, daut wie nich woaren dienen Aufgott deenen ooda de goldne Jestault aunbäden.

19Dan stieech Nebukadnezar siene Wutt ut un hee wort gaunz root em Jesecht. Oppe Städ säd hee, daut de Hettowen sull säwenmol soo heet aus jeweenlich aunjehett.

20Hee leet de stoakjste Soldoten ut siene Armee komen, daut dee Schadrach, Meschach un Abed Nego sullen de Henj un Feet toop binjen un dan soo en dän jlieejent heeten Hettowen nenn schmieten.

21De dree Mana worden dan met Kjleeda toop, en äare Mauntel, Rakj un Koppbinjen, faustjebungen un soo en dän jlieejenden Hettowen nenn jeschmäten.

22Wiels de Owen opp däm Kjennich sien Befäl soo utnoms heet aunjehett wia, wieren de Flaumen soo heet, daut de Soldoten dee Schadrach, Meschach un Abed Nego nopp neemen, doavon storwen.

23Un dise dree Mana, Schadrach, Meschach un Abed Nego follen en dän jlieejent heeten Hettowen nenn, noch emma jebungen.

24Oba met eemol hupst Nebukadnezar ut Vewundrunk opp un säd to siene Rotjäwa: Bung wie nich dree Mana un schmeeten dee en daut Fia? Dee säden: Jo wie deeden, mien Kjennich.

25Oba doa sent nu vea, säd hee. Ekj kaun dee seenen. Dee gonen doa em Fia rom un an es nuscht jeworden. Äare Strenj sent wajch un dee gonen doa jrodsoo rom! Dän vieeden lat äwahaupt no eenen Gott sien Sän.

26Dan jinkj Nebukadnezar no de Däa opptoo von däm jlieejent heeten Hettowen un roopt: Schadrach, Meschach un Abed Nego, dee jie dän hechsten Gott deenen, komt rut, un komt häa. Un Schadrach, Meschach un Abed Nego kjeemen ut daut Fia rut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

27Doamet kjeemen dee veschiedne Rejierungs Beaumte dicht bie un sagen selfst, daut daut Fia an nuscht jedonen haud. Äare Hoa wieren nich vesenjt, äare Kjleeda wieren nich veschrieecht un dee rikjten nich emol heet ooda ruakich.

28Un Nebukadnezar säd: Ekj preis dän Gott dän Schadrach, Meschach un Abed Nego deenen. Dee haft sienen Enjel jeschekjt un an jerat. See jleewden am un horchten nich no mie, äaren Kjennich, un saden äa ieejnet Läwen opp Spell en däm daut see kjeenen aundren Gott aunbäden aus äaren ieejnen.

29Un nu horcht: Wan irjentwäa von irjent een Volkj, ooda Launt ooda Sproak, irjentwaut sajcht wuamet dee Schadrach, Meschach un Abed Nego äaren Gott siene Iea wajchnemt, dämjanjen woat en Stekja jehakt woaren un sien Hus woat doljeräten woaren. Doa es sest noanich een Gott dee soo raden kaun.

30Dan jeef de Kjennich Schadrach, Meschach un Abed Nego noch een hechret Aumt en Babel.

31De Kjennich Nebukadnezar schekjt eenen Breef aun de Menschen von de veschiedne Velkja un Lenda un Sproaken oppe gaunze Ieed un säd: Mucht junt daut sea goot gonen.

32Ekj well dise Jeläajenheit nämen junt to berechten von de Tieekjens un Wunda, dee de hechsta Gott mie jewäsen haft.

33Siene Tieekjens sent groosoatich. Siene Wunda sent toom staunen. Sien Rikj es een eewjet Rikj. Siene Harschoft es äwa Kjinja un Grootkjinja un haft kjeen Enj.

Daniel 4

Daniel diet noch eenen Droom

1Ekj, Nebukadnezar, wia gaunz tofräd opp miene Städ un wia sea goot auf en mienen Paulaust.

2Oba dan haud ekj eene Nacht eenen Droom. Dee muak mie sea orruich. Ekj sach veschiednet, waut mie werkjlich angst muak.

3Dan schekjt ekj, daut onse babelonische weise Mana komen sullen, om daut see mie säden, waut de Droom bedied.

4Dee kjeemen je dan uk aula, de Woasaja, dee waut met de Jeista räden, un de Stierndieda. Ekj vetald an mienen Droom soo daut see mie sajen sullen waut dee bedied, oba kjeena kunn daut,

5bat to goodalatst Daniel ver mie kjeem. Däm haud ekj emol Beltschazar jeneemt no mienen Aufgott Bel no. Dee haud eenen Jeist en sikj, von de Jetta dee äwa de Menschen sent, un ekj vetald am mienen Droom.

6Beltschazar, säd ekj, du best de väaschta von de Rotjäwa, un ekj weet daut du eenen Jeist hast von de Jetta dee äwa de Menschen sent, un daut doa kjeen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Jeheemnis es woont du nich dieden kaust. Saj mie emol vondoag, waut mien Droom bediet.

7Waut ekj sach aus ekj doa em Bad lach, wia dit: Doa wia, un jleew mie dit, medden oppe Ieed een sea groota Boom.

8Dee woss soo groot un stoakj daut siene Spetz bat aum Himmel rieekjt. Dee wia von aulawäajen oppe Ieed to seenen.

9De Boom haud wundastraumet Loof un haud een deel Frucht, jenuach fa aule waut doano kjeemen. Wille Tieren lagen en däm sien Schauten un de Väajel wonden en siene Asta. Een jieda läwendjet Dinkj kjrieech siene Noarunk von disen Boom.

10Ekj sach dit jrodsoo aus ekj doa em Bad lach. Un weetst, dan kjeem doa een Enjel vom Himmel

11un dee säd sea lud: Hakt däm Boom dol! Hakt aule Asta auf! Streept sien Loof auf un vestreit de Frucht. Lot de Tieren von unja däm Boom wajch ranen un de Väajel veflieejen.

12Oba lot dän Stobben met siene Wartlen en de Ieed stonen. Dee saul met Iesa un Brons beschloagen, un soo doa en daut wieekje Graus stonen. Lot disen Stobben von een Maun doa mank de wille Tieren un Plaunten bliewen, daut de Deiw am naut moakt.

13Lot am sien Denkjen aus een Mensch oppjäwen un fa säwen Joa soo denkjen aus een Tia.

14De Enjel, dee doa woakt, sajcht hia, waut de himlischa Rot beschloten haft, soo daut de Menschheit enseenen woat, daut de aulahechsta Gott äwa de Velkja un Lenda rejieet. Hee stald däm äwa daut Rikj, wäm hee well, uk dee waut nich aunjeseenen sent.

15Dit es waut ekj, Nebukadnezar, dreemd, un du Beltschazar saust mie sajen, waut dee bediet. Aule aundre weise Mana von mien Rikj kunnen mie daut nich sajen, oba du woascht daut kjennen, wiels de Jeist von de Jetta, dee äware Menschen sent, es opp die.

16Daniel, dee uk Beltschazar jenant wia, wia soo vebleft, daut hee een stootje nuscht sajen kunn. Un de Kjennich säd: Beltschazar, lot die däm Droom un waut dee bediet die nich veschrakjen. Un Beltschazar säd: Mien Har, wan de Droom mau von dee wia waut jäajen die sent, un siene Bediedunk mau fa diene Fiend jemeent wia!

17De groota jesunda Boom, dän du sachst, dee soo groot wort, daut siene Spetz bat aun däm Himmel rieekjt un von aulawäajen oppe Ieed to seenen wia,

18dee doa daut schmocke Loof un soo väl Frucht haud, un de Väajel un wille Tieren sikj doa tus moaken,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19dee stalt die väa, ons Kjennich. Du best sea groot un stoakj jeworden. Diene Pracht es bat aum Himmel jekomen un dien rajcht to rejieren bat aulawäajen oppe Ieed.

20Un dan sachst du eenen Enjel, een Wajchta vom Himmel komen, dee doa säd: Hak däm Boom dol, un venicht däm. Lot bloos dän Stobben met de Wartlen en de Ieed stonen un lot däm met Iesa un Brons beschloagen woaren. Dis Stobben von een Maun woat fa säwen Joa oppe Stap em Graus siene Städ mank de wille Tieren nämen, wua de Deiw am naut moakt.

21Dit es waut de Droom bediet, mien Har un Kjennich. De Aulahechsta haft die met dit weeten jeloten waut passieren woat.

22Du woascht von mank de Menschen vedräwen woaren un fa säwen Joa met de wille Tieren oppe Stap läwen. Du woascht Graus fräten aus een Oss un buten em Frieen schlopen, wua de Deiw opp die komen woat. Dan ieeschtemol woascht du bekjanen, daut de aulahechsta Gott äwa aule Menschen rejieet, un daut hee däm de Macht jeft, wäm hee well.

23Un dit, daut de Stobben en de Ieed bleef, meent daut du wada woascht Kjennich äwa dien Rikj sennen, wan du ieescht bekjanst, daut Gott äwa de gaunze Welt rejieet.

24Nu horch bitscheen no waut ekj saj, mien Kjennich. Hia opp met sindjen, un doo daut waut doa rajcht es. Doo nuscht schlajchtet un halp dee waut daut schwoa haben. Veleicht woat diene goode Tiet dan velenjat.

25Aules, waut Daniel säd, wort krakjt soo.

26Twalf Moonat lota aus de Kjennich opp daut Dak vom Kjennichs Paulaust en Babel romjinkj,

27säd hee to sikj selfst: Es Babel nich groosoatich? Ekj hab dee aus miene Hauptstaut oppjebut met miene Krauft un Macht, un derch de kjennichliche Iea dee mie jehieet.

28Ea de Kjennich gaunz utjerät haud kjeem eene Stemm vom Himmel un säd: Kjennich Nebukadnezar, dise Norecht es fa die; du hast dien Kjennichrikj veloaren.

29Du woascht von de Jemeenschoft mank Menschen jedräwen woaren un woascht met de wille Tieren oppe Stap läwen. Du woascht fa säwen Joa Graus fräten aus een Rint, bat du bekjanen woascht, daut de aulahechsta Gott auleen äwa aule Menschen rejieet un daut hee krakjt däm daut Rejierungs Rajcht jeft wäm hee well.

30Un daut neem sikj en däm Moment noch soo rom. Nebukadnezar wort von de Jemeenschoft mank de Menschen wajch jedräwen. Hee freet Graus aus een Rint, un en de Nacht wort hee gaunz naut vom Deiw. Siene Hoa worden soo lank aus een Odla siene Fadren un siene Näajel worden aus een Voagel siene Kleiwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Aus dee säwen Joa to Enj wieren, kjikjt ekj, Nebukadnezar, met miene Uagen nopp no däm Himmel un mien Vestaunt kjeem wada trigj no mie. Dan lowd ekj däm Aulahechsten un jeef däm de Iea, dee eewich es: Dien Machtrajcht haft kjeen Enj, un dien himlischet Rikj strakjt äwa Kjinja un Grootkjinja, un opp emma.

32Aule Menschen toop haben kjeene Macht jäajen diene. Du rejieescht nich bloos de Menschen oba uk de Machten en de Himmel. Kjeena kaun dienen Wellen un diene Macht vehinjren; kjeena sajcht: Wuarom hast du daut jedonen.

33Krakjt aus ekj daut deed, kjrieech ekj mien Vestaunt trigj un uk miene Aunerkjanunk un Iea, fa de Pracht von mien Kjennichrikj. Miene aunjestalde un leidende Mana velangden mie wada, un ekj wort wada Kjennich en mien Rikj. Miene Pracht wia noch jrata aus verhäa.

34Nu preis ekj däm Kjennich, dee em Himmel rejieet, un jäw am de Iea. Waut hee deit es goot un sien Wajch es rajcht, un dee, dee äare Stot aufwiesen, kaun hee deemootjen.

Daniel 5

Eene Haunt schrift aun de Waunt

1De Kjennich Belsazar stald eene groote Moltiet aun, wuatoo hee 1.000 von de leidende Mana von sien Rikj enloden deed. Un de Kjennich un siene Mana drunken doa äaren Wien.

2Aus Belsazar waut jedrunken haud, säd hee met eemol, daut de goldne un selwane Kuffels un Kommen sullen nenn jebrocht woaren, dee sien Voda Nebukadnezar emol vom Tempel en Jerusalem jebrocht haud. Hee, met siene leidende Mana un siene Frues un Näbenfrues wullen ut dee Jefässa äaren Wien drinkjen.

3Dee worden dan nenn jebrocht un aule drunken äaren Wien ut de goldne un selwane Kuffels, dee see ut däm Tempel en Jerusalem, Gott siene Woninj, jenomen hauden.

4Aus see drunken, jeewen see äare Jetta von Golt, Selwa, Brons, Iesa, Holt un Steen dän Preis.

5Dan aus see drunken, sagen see met eemol de Finjasch von eenen Maun siene Haunt aun de Waunt dicht biem Laumpenhoola. Dee schreef doa waut aun de Paulaust Waunt un de Kjennich beoobacht daut aus dee schreef.

6Hee enjst sikj soo daut sien Jesecht auftrock un siene Kjneeen flautaden.

7Hee roopt lud, daut waut met de Jeista räden, un de Stierndieda, jebrocht sullen woaren. Aus dee kjeemen, säd hee to de babelonische weise Mana: Wäa dise Schreft aun de Waunt läsen kaun un wäa daut utlajen kaun waut dee meent, däm woat een Kjennichs Rock un eene goldne Haulskjäd jejäft woaren. Un dee woat daut dredde hechste Aumt em Rikj kjrieen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8De weise Mana deeden äa bastet, oba see kunnen de Schreft aun de Waunt nich läsen un de Bediedunk nich utlajen.

9Dit veschrock däm Kjennich Belsazar soo sea, daut sien Jesecht noch dolla auftrock un siene leidende Mana wisten nich waut see doonen sullen.

10Oba siene Mutta, dee de Kjennijin jewast wia, kjeem en de groote Stow nenn, aus see hieed waut doa väajinkj, un säd to Belsazar: Mien Kjennich, mucht dien Rikj kjeen Enj haben. Enjst die doch nich soo sea, un lot dien Jesecht nich soo auftrakjen.

11En dien Rikj es een jewessa Maun, dee dän Jeist von de Jetta, dee äwa de Menschen sent, en sikj haft. Aus dien Voda noch läwd, dan sag wie woo kluak un weis dis Maun wia. Hee haud Weisheit aus de Jetta. Dien Voda, de Kjennich Nebukadnezar, stald däm äwa aul siene Woasaja, dee waut met de Jeista räden, un de Stierndieda.

12Dee Maun heet Daniel, oba dien Voda jeef am dän Nomen Beltschazar. Dee es butajeweenlich kluak un es fäich Dreem uttolajen, Rotsel to roden, un veschlotne Jeheemnisen op to dakjen. Wan du disen Daniel roopen woascht, woat hee die sajen waut daut meent.

13Daniel wort dan fuaz no däm Kjennich jebrocht. Un de Kjennich säd to am: Du best woll dee Daniel, dee eena von de Jefangne wia dee mien Voda, de Kjennich, von Juda hiahäa brocht?

14Ekj hab von die jehieet, daut de Jeist von de Jetta, dee äwa de Menschen sent, opp die es, un daut du Ensecht, Vestentnis un butajeweenelje Weisheit hast.

15Ekj leet miene Weise, un dee waut met de Jeista räden, komen, daut see dise Schreft läsen un utlajen sullen. Oba kjeena kaun daut.

16Mie woat jesajcht, daut du kaust de schwanste Froagen beauntwuaten un veschlotne Jeheemnisen opdakjen. Wan du dise Schreft läsen kaust, un sajen waut dee bediet, woascht du een Kjennichs Kjleet un eene goldne Haulskjäd kjrieen, un du woascht en daut dredde hechste Aumt em Rikj aunjestalt woaren.

17Dan säd Daniel: De Jeschenkja kaust hoolen un de Aunstalunk sest wäm jäwen; oba de Schreft woa ekj fa die läsen un die uk sajen, waut dee meent.

18Mien Kjennich, de aulahechsta Gott muak dienen Voda Nebukadnezar eenen grooten Kjennich en Pracht un Iea.

19Aule Menschen von de veschiedne Velkja un Lenda, un von aule Sproaken hauden Forcht fa am, un an schudad daut ver am wäajen de Pracht, dee Gott am jeef. Wäm hee wull, schauft hee tosied, un wäm hee wull, leet hee läwen. Hee jeef un hilt siene Aunerkjanunk von däm, wäm hee krakjt wull.

20Oba aus hee stolt un äwamootich wort un sikj em Jeist hoat enstald, velua hee sien Troon un daut aunseenen, dee hee aus Kjennich haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21En de Städ von sien natieedeljet Denkjen, kjrieech hee daut Denkjvemieejen von een Tia, un wort von de Jemeenschoft met Menschen vestat. Hee läwd met de wille Äsels un freet Graus aus een Rint. Hee schleep buten em frieen, daut de Deiw am gaunz naut muak. Soo wia hee bat hee bekjand, daut de aulahechsta Gott auleenHar es äwa aule Menschen, un daut hee däm daut Machtrajcht jeft, wäm hee well.

22Oba du, Belsazar, Nebukadnezar sien Sän, wan du doch aul dit wist, hast du die nich em Hoat jedeemooticht.

23Du hast die jäajen däm Harn em Himmel jesat un hast de Kuffels un Kommen von sienen Tempel komen loten. Du un de leidende Mana un diene Frues un Näbenfrues drunken Wien ut dee, un haben de Jetta von Golt, Selwa, Brons, Iesa, Holt un Steen jeieet. Daut sent Jetta dee nuscht seenen ooda hieren kjennen un uk kjeen Vestaunt haben. Oba Gott, dee dien Läwen en siene Henj helt, un dee doa bestemt, woo dien Väanämen utkomen woat, däm hast du kjeene Iea jejäft.

24Un krakjt wäajen dit, haft Gott dise Haunt jeschekjt dise Schreft aun de Waunt to schriewen.

25Dit es waut daut doa aun de Waunt sajcht: Mene, mene, tekel un parsien.

26Daut bediet dit. Mene meent jetalt. Gott haft de Doag von dien Kjennichrikj jetalt un to Enj jebrocht.

27Tekel meent jewoagen. Gott haft die jewoagen

28Parsien meent jedeelt. Gott haft dien Rikj jedeelt un daut de Meeda un Persa jejäft.

29Dan leet Belsazar Daniel een Kjennichs Kjleet droagen un eene goldne Haulskjäd ombinjen un stald am aun aus de dredde hechsta Beaumta em Rikj.

30En de selwje Nacht noch wort Belsazar, de babelonischa Kjennich, omjebrocht.

Daniel 6

Daniel mank de Leiws

1Darius, von Medien, neem daut Rikj en. Hee wia dan 62 Joa oolt.

2Darius vedeeld daut Rikj en 120 Prowinsen un stald eenen Volkjsleida äwa jieda Prowins.

3Wieda worden dree Vewaulta aunjestalt, daut de Volkjsleida aun an berechten deeden, daut de Kjennich nich soo väl rom däm Kopp haben brukt. Eena von de dree Vewaulta wia Daniel.

4Nu wees sikj daut boolt rut, daut Daniel besonda fäich to de Oabeit wia. Siene Oabeit wia sooväl bäta aus de aundre Vewaulta ooda Volkjsleida äare, daut de Kjennich am plond äwa daut gaunze Kjennichrikj to saten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Aus de aundre Vewaulta un Volkjsleida daut enworden, sochten see no eene Uasoak met dee see Daniel vekloagen kunnen, wua hee daut Rikj nich goot jedeent haud, oba see fungen nuscht. Daniel bewees sikj en aule Dinja aus vetruensvoll, un nuscht nich hinjarigjsch. See fungen uk nuscht waut hee vesiemt ooda veschloft haud.

6See säden dan: Wie woaren nuscht finjen fa waut wie am vekloagen kjennen, buta en däm, soo aus hee sienen Gott deent.

7Dan jinjen aul de Vewaulta un Volkjsleida toop nom Kjennich un säden: Ons Kjennich Darius, muchst du doch opp emma Kjennich sennen.

8Wie, aus Vewaulta un Volkjsleida un Beaumte, sent ons aula eenich daut de Kjennich eenen Befäl jäwen sull un dän strenj utfieren. De Befäl es disa: Wan en de näakjste 30 Doag irjent wäa een Jebäd sajen wudd to irjent eenen Gott ooda Mensch buta to die, ons Kjennich, dan sull däm en een Loch met Leiws jeschmäten woaren.

9Lot dit een Jesaz met diene Unjaschreft sennen, soo daut et no de Ordnunk von de Meeda un Persa nich jeit to endren, ooda to nuscht to moaken.

10Un de Kjennich Darius leet dän Befäl dol schriewen un hee sad dän en Krauft met siene Unjaschreft.

11En Daniel sien Hus wieren Bowastowen met Fenstren, dee no Jerusalem kjikjten. Doa jinkj hee emma dree mol dän Dach sikj kjneeen, om Gott auntobäden un to danken. Aus hee nu däm kjennichlichen Befäl hieed, jinkj hee doawäajen krakjt soo biem opnen Fensta bäden aus emma.

12Siene Fiend oba beluaden am, un sagen am bäden aus emma.

13Dan jinjen see aus eene Grupp no däm Kjennich un säden: Ons Kjennich, hast du nich een Befäl jejäft, daut wan en de näakjste 30 Doag irjent wäa to irjent eenen Gott ooda Mensch bäden deit, buta to die, dan sellen dee en een Loch met Leiws jeschmäten woaren? De Kjennich säd: Daut es rajcht, un no de Ordnunk von de Meeda un Persa jeit daut nich to nuscht to moaken.

14Dan säden see: Dee Daniel, dee eena von de veschlapte von Juda es, dee horcht nich no die ooda dienen Befäl. Dee jeit krakjt soo aus verhäa dree mol dän Dach no sienen Gott bäden.

15Däm Kjennich schluach dit sea. Hee socht dän gaunzen Dach no eenen Wajch Daniel to raden.

16De Grupp, dee Daniel vekloacht haud, kjeemen wada nom Kjennich un säden: Ons Kjennich, vejat daut nich daut no de Ordnunk von de Meeda en Persa jeit kjeen Befäl to nuscht to moaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

17Dan leet de Kjennich Darius Daniel brinjen un däm en daut Loch met de Leiws schmieten. Mucht dien Gott, däm du soo bestendich deenst, die ut dit raden, säd de Kjennich.

18Dan brochten see eenen grooten Steen un saden däm äwa daut Loch. De Kjennich vesäajeld dän Steen met sienen Rinkj un de Prinsen vesäajelden dän uk, soo daut kjeena waut fa Daniel wudd doonen kjennen.

19Dän Owent eet de Kjennich nuscht un hee velangd kjeenem, daut see am vejnieejen sullen. En dee Nacht kunn hee nich schlopen.

20Aus daut Morjenlicht kjeem, spood hee sikj, no daut Loch met de Leiws to gonen.

21Aus hee doa dicht bie kjeem roopt hee ut Angst: Daniel, dee du dän läwendjen Gott deenst, haft dien Gott to däm du soo tru best, die von dise Leiws raden kunt?

22Un Daniel auntwuad: Mien Kjennich, muchst du emma ons Kjennich sennen.

23Gott schekjt sienen Enjel un dee hilt de Leiws äare Fräten too. Mie es rajcht nuscht jeworden, wiels hee nuscht funk mie to beschuljen, un uk jäajen die, mien Kjennich, hab ekj nuscht orrajchtet jedonen.

24De Kjennich freid sikj oba sea. Hee jeef fuaz dän Befäl, daut Daniel sull ut daut Loch rut jehowen woaren. Daniel wort dan noch unjasocht, un see fungen rajcht kjeene Wund aun am; un dit wia wiels hee sien vetruen opp Gott haud.

25Dan leet de Kjennich jane Mana holen, dee Daniel vekloacht hauden. Dee un äare Frues un äare Kjinja worden en daut Loch met de Leiws jeschmäten, un de Leiws fuaren no dee too ea see bat de Flua jefollen wieren un vefreeten dee, daut see dee aule Knoakes bruaken.

26Dan schreef Darius de Kjennich disen Breef aun de Menschen von aule Velkja, Lenda, un Sproaken oppe Welt: Mucht jie Fräd un een goodet wiedakomen haben.

27Met dit Schriewen velang ekj von aule Menschen en mien gaunzet Rikj daut jie Daniel sienen Gott ferchten un ieren sellen. Hee es de Gott, dee doa läft un emma läwen woat; sien Rikj woat nienich een Enj haben, un sien Rajcht to rejieren es eewich.

28Hee kaun raden un frie moaken, em Himmel un oppe Ieed wirkjt hee siene Wunda un Tieekjens. Hee haft Daniel von de Leiws äare Macht jerat!

29Daniel wort väl Macht jejäft en de Tiet aus Darius Kjennich wia, un uk en de Tiet aus Kierus, de Persa, Kjennich wia.

Daniel 7

De vea Tieren un de Menschen Sän

1En daut ieeschte Joa aus Belsazar en Babel Kjennich wia, sach Daniel eene Nacht veschiedenste Dinja en eene Erfoarunk. Aus hee oppwuak, schreef hee dee dol.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2Daniel säd: En mienen Droom sach ekj, woo daut Meddelmäa von vea veschiedne Wintrechtungen oppjeweelt wort.

3Un doa kjeemen vea groote Tieren ut daut Mäa, een jiedat veschieden von de aundre.

4Daut ieeschte leet no een Leiw, oba daut haud Flichten soo aus een Odla. Un aus ekj kjikjt, worden däm siene Flichten aufjeräten. Dan wort daut Tia aunjerecht soo daut et opp twee Been stunt, soo aus een Mensch. Un daut kjrieech eenen Vestaunt aus een Mensch daut haft.

5Daut tweede Tia leet no een Boa, dee aun eene Sied oppjehowen wia. En de Frät haud dee dree Rebbenknoakes. Däm wort jesajcht: Frat soo väl Fleesch aus du west.

6No däm sach ekj noch een Tia. Daut leet no een Leopard, oba daut haud vea Flichten oppem Rigjen un haud uk vea Kjap. Däm wort een grootet Machtrajcht jejäft.

7Un dan noch, sach ekj en de Nacht een vieedet Tia. Dit wia sea stoakj un jreslich un sea toom enjsten. Daut haud groote iesane Tänen un beet aules twei met dee. Un waut daut nich oppfreet, vetraumpeld daut unja siene Feet. Dit Tia wia gaunz aundasch aus de aundre dree. Daut haud tieen Hieena.

8Aus ekj doa soo kjikjt, kjeem doa noch een Huarn opp. Un dree von de väaje Hieena worden met Wartel toop rut jeräten, om Rum to moaken fa dän kjlienen Huarn. Dis Huarn haud Uagen, soo aus een Mensch, un een Mul, daut sea räd.

9Dan sach ekj, daut Troons worden oppjestalt, un eena, däm siene Doag nich to talen wieren, sad sikj opp eenen dol. Siene Kjleeda wieren witt aus Schnee, un de Hoa opp sien Kopp wieren soo aus reine Woll. Sien Troon wia gaunz von Flaumen jemoakt, un de Räda wieren brennendet Fia.

10Von ver däm Troon jinkj eene lange Fiastrol ut. Millionen von Menschen bedeenden am un billionen stunden ver am. De Rechta kjeemen un de Bieekja worden opjemoakt.

11Un ekj sach woo daut Tia met dän Huarn, woont soo onveschämt jepucht haud, omjebrocht wort. Daut wort dan em Fia jeschmäten un gaunz vebrent.

12De aundre Tieren hauden aul ea äare Macht veloaren oba see durwen noch eene Tiet un een stoot aum Läwen bliewen.

13Un dan sach ekj noch en mienen Droom, daut eena derch de Wolkjen kjeem, däm daut no een Maun leet. Dis Maun wort däm väajestalt, däm siene Doag nich to talen wieren.

14Dee jeef däm Macht un Pracht un Krauft. Un de Menschen von aule Velkja, Lenda, un Sproaken bäden am aun. Sien Rajcht to rejieren wudd nienich to Enj komen, un sien Rikj wudd kjeena äwanämen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Waut ekj dreemd, enjst mie un muak mie sea orruich.

16Un ekj recht mie aun eenen, dee dicht bie mie stunt, un fruach am, waut aul dit ieejentlich meend. Un hee jeef mie de Diedunk von dise Sachen:

17De vea Tieren stalen vea Kjennichs väa, dee opp de Ieed komen woaren.

18Dan oba woat däm hechsten Gott sien heiljet Volkj daut Kjennichrikj kjrieen, un see woaren daut opp emma un eewich hoolen.

19Ekj oba wull noch mea weeten äwa daut vieede Tia daut soo väl aundasch wia aus de aundre, daut woont soo toom enjsten wia un met siene iesane Tänen un bronsne Kleiwen aules twei reet. Un waut daut nich oppfreet, vetraumpeld daut unja siene Feet.

20Besonda wull ekj äwa de tieen Hieena opp sienen Kopp weeten un dän Huarn, dee doa väakjeem un soo groot wia, daut dee dree aundre rut stad, un daut dee Huarn, de Uagen haud un een Mul, daut soo onveschämt pucht. Dee scheen soo väl Macht to haben aus de aundre.

21Un ekj sach däm Huarn jäajen Gott sien heiljet Volkj kjriejen un jewennen,

22bat dee, wäm siene Doag nich to talen wieren, kjeem. Un hee spruak sien Jerecht ut un säd, daut däm hechsten Gott siene heilje em rajchten wieren. Dan kjeem de Tiet, wua de heilje daut Rikj kjrieejen.

23Un dee läd mie daut soo ut: Daut vieede Tia es een vieedet Kjennichrikj opp de Ieed un es aundasch aus aul de aundre. Daut woat de gaunze Ieed oppbräakjen un oppfräten un unjatraumplen.

24De tieen Hieena sent tieen Kjennichs, dee äwa daut Rikj rejieren woaren. Un dan kjemt noch een Kjennich dee aundasch aus aul de aundre es, un de dree aundre Kjennichs woat tosied steeten.

25Dee woat schentelje Dinja äwa dän hechsten Gott räden un däm sien heiljet Volkj unjadrekjen. Dee woat vesieekjen daut heilje Jesaz un de heilje Fastdoag tosied to saten. Daut Volkj woat eene Tiet, un twee Tieden, un eene haulwe Tiet en däm Kjennich siene Jewault sennen.

26Dan oba woat daut Jerecht komen, un am woat siene Macht wajchjenomen woaren un schlieslich een Enj met däm moaken.

27Doamet woat dan de Macht un daut Rejierungs Rajcht, un de Pracht von aule Lenda unjarem Himmel aulatoop no daut Volkj, daut däm hechsten Gott siene heilje sent, äwajäft woaren. Äa Kjennichrikj es een eewjet Rikj un aule Kjennichrikjs woaren am deenen un jehorchen.

28Dit es daut Enj von dise Erfoarunk. Un ekj, Daniel, wia soo veschrocken von dit, daut mien Jesecht gaunz auftrock. Ekj bemieejd mie aules to behoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Daniel 8

De Schopsbock un de Kosenbock

1En Belsazar sien dreddet Joa aus Kjennich haud ekj, Daniel, eenen tweeden Droom.

2Dit mol wia daut aus wan ekj en Susa, de Hauptstaut en de Prowins von Elam wia. Ekj wia doa biem Ulai Kanol.

3Doa biem Kanol sach ekj een Bock met twee groote Hieena. De een Huarn wia jrata aus de aundra un wia oba lota oppjekomen.

4Aus ekj doa soo kjikjt, rand hee met siene Hieena nom Wasten, un nom Nuaden, un nom Sieden, un kjeen Tia kunn sikj fa am wäaren. Doa wia kjeena dee aundre von däm raden kunn. Hee deed krakjt waut hee wull, un hee veharlicht sikj selfst.

5Aus ekj wundat waut dit bedied, kjeem doa een Kosenbock vom Wasten. Dee haud eenen grooten Huarn tweschen siene Uagen un rand soo äwa de Ieed, daut siene Feet meist nich oppe Ieed oppkjeemen.

6Aus hee däm twee huarnjen Bock biem Kanol sach, fluach hee däm aun met groote Wutt.

7Ekj sach woo hee no däm Bock kjeem un sea doll däm toofua. Hee troff däm Bock un bruak däm siene twee Hieena auf. De Bock kunn sikj bloos nich wäaren, un hee schmeet am opp de Ieed un traumpeld opp däm rom. Un kjeena kunn am halpen.

8De Kosenbock wort sea stoakj. Doch aus hee aum stoakjsten wia, bruak am sien groota Huarn auf. Un en de Städ von dän eenen, kjeemen vea stoakje Hieena opp, een jiedra en eene veschiedne Rechtunk.

9Ut eent von de Hieena kjeem een kjliena Huarn. Un siene Macht strakjt nom Sieden un nom Oosten un no daut scheene Launt.

10Dee woss en de Hecht bat aum Himmel un schmeet eenje Stierns rauf un traumpeld opp dee rom.

11Hee hoof sikj jäajen däm Prins von de himlische Deena. Hee sad sikj jäajen däm Prins, en däm daut hee een Enj muak met de Opfa, dee aule Dach jebrocht worden un brocht daut Heilichtum en onieren.

12De Menschen sindijden doa, enne Städ daut see daut däachelje Opfa brochten. De Woarheit wort aun de Ieed jeschmäten. De Huarn haud Jlekj en waut hee deed.

13Un ekj hieed een Enjel däm aundren froagen: Woo lang woat daut soo bliewen aus de Droom daut doa wiest? Woo lang woaren doa kjeene däachelje Opfa sennen, ooda de Tempel en onieren stonen wäajen de growe Sind? Woo lang woat de Kosenbock kjennen de himlische Macht trotzen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un dee säd to mie: Doa woaren 2.300 Owent un Morjen Opfa utbliewen bat de Tempel wada to sien rajcht komen woat.

15Un ekj docht doa noch eegol äwa no, aus doa met eemol een Maun ver mie stunt.

16Un een aundra Maun von biem Kanol säd: Gabriel, saj disem, waut de Droom meent.

17Un Gabriel kjeem no mie un ekj enjst mie soo sea, daut ekj han foll. Un hee säd: Waut du, Mensch, jeseenen hast, haft met de Tiet verem Enj to doonen.

18Aus hee räd, lach ekj met daut Jesecht opp de Ieed aus wan ekj beschwiemt wia. Oba de Enjel neem miene Haunt un recht mie opp.

19Un hee säd: Ekj woa die wiesen, waut doa komen saul, wan Gott sien Strofjerecht werkjlich verendach komen woat. Waut du jeseenen hast, haundelt sikj om de Tiet, dee fa daut Enj jeplont es.

20De twee Hieena opp dän ieeschten Bock sent de Kjennichs von Medien un Persien.

21De zoddaja Kosenbock es de griechischa Kjennich. De groota Huarn tweschen siene Uagen es de ieeschta Kjennich.

22Daut dee een Huarn aufbrakjt un dan vea aundre rut waussen, bediet daut vea Kjennichrikjs ut sien Rikj komen woaren.

23Wan dise vea äare Tiet om es, un de Mot von daut beese waut see doonen voll es, kjemt een stieekopja Kjennich, dee butajeweenlich hinjalestich es.

24Dee woat sea stoakj woaren, wan uk nich derch siene ieejne Macht. Menschen woaren eefach staunen äwa daut vedoawen waut dee aula uteewen woat, oba uk äwa waut dee aula foadich brinjen woat. Hee woat nich bloos stoakje Mana oba uk daut heilje Volkj tosied saten.

25Derch sien hinjarigjschet woat hee sikj väl aunrieten un woat uk sea prauzich sennen. Dee woat väl Menschen ombrinjen onen Schomp. Oba wiels hee sikj jäajen däm hechsten Harnoppstalt, woat hee sien vedoawen seenen, onen daut Menschen doamet halpen.

26Daut, waut du sachst äwa de Owent un Morjenopfa, woat aula soo utkomen. Oba hool daut jeheem. Daut haundelt sikj om eene Tiet waut noch lang nich hia es.

27Ekj Daniel wia gaunz vebrukt un lach miere Doag em Bad ea ekj wada trigj no miene Oabeit ver däm Kjennich jinkj. Ekj wia bloos jestuzt un kunn daut nich bejriepen.

Daniel 9

Daniel bät fa sien Volkj

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]No Kjennich Ahasveros wia sien Sän Darius, dee von de Meeda aufstaumd, Kjennich en Babel.

[2]En daut ieeschte Joa aus Darius Kjennich wia, sach ekj en onse Bieekja daut de Har däm Profeet Jeremia jesajcht haud, woo lang Jerusalem venicht ligjen wudd. Daut säd doa daut wudden 70 Joa sennen.

[3]Ekj sad mie en Sakkjleeda un Ausch han, un funk aun to fausten un bäd iernstlich toom Harn, mienen Gott.

[4]En mien Jebäd bekjand ekj de Sinden von mien Volkj. Ekj säd: Har, du groota un staunenswieeta Gott, dee du dienen vesproaknen Bunt helst, daut du ons truhoatich Leew bewiesen woascht, wan wie die goot sent un diene Jebooten hoolen,

[5]wie haben jesindicht. Wie sent schlajcht jewast un haben orrajcht jedonen. Wie haben diene Jebooten un Väaschreften nich jehoolen.

[6]Wie haben nich no diene Deena, de Profeeten, jehorcht, dee en dienen Nomen to onse Kjennichs, un Volkjsleida, to onse Vodasch un daut gaunze Volkj jerät haben.

[7]Har du hast emma daut rajchte jedonen, oba wie haben Schaund opp ons jebrocht, wie, dee wie von Juda un Jerusalem un Israel komen, dee wie wiet un breet en veschiedne Lenda vestreit sent, wiels wie die nich Tru bleewen.

[8]Har, onse Kjennichs un Volkjsleida un Vodasch haben Schaund opp ons jebrocht, doaderch daut see jäajen die jesindicht haben.

[9]Du Har, ons Gott, hast Jnod un vejefst wan wie uk sent jäajenaun jewast.

[10]Wie sent die, Har Gott, nich jehuarsom jewast, un haben nich de Jesazen jehoolen, dee du ons derch de Profeeten, diene Deena, jeefst.

[11]Daut gaunze Israel haft sikj von dien Jesaz wajch jedreit un sikj aun die veschulcht. Nu es de Fluch, dän du met eenen Eit jedreift hast, oppjekomen, dee en dienen Deena Moses siene Jesazen jeschräwen un jedreift sent. Dit es wäajen onse Sind.

[12]Eena wudd oppe gaunze Welt nich noch emol soont finjen aus hia en Jerusalem jeworden es, oba dit es mau jrod waut du em verut to ons un onse leidende Mana jesajcht hautst,

[13]en daut Jesaz woont du Moses jeefst. Aul dis Trubbel es opp ons jekomen, doch, mien Har, ons Gott, hab wie noch nich fa diene Jnod jebät un haben ons nich von onse Sinden loos jemoakt un ons no diene Woarheit jerecht.

[14]Doawäajen hast du, Har, de Strof reed jehoolen un nu opp ons jebrocht, waut du jedreift hautst. Du brochst dän opp ons, wiels wie onjehuarsom wieren. Du wieescht gaunz em rajchten, daut du dise Strof leetst äwa ons komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Har, ons Gott, du hast diene Macht bewäsen aus du dien Volkj ut Ägipten brochst. Doaderch hast du die eenen Nomen jemoakt, dee Vondoag noch jeieet woat. Oba wie haben jesindicht. Wie haben ons vegonen.

16Wiels du emma daut rajchte deist, hia nu opp met dienen Oaja äwa Jerusalem. Daut es doch diene Staut, dien heilja Boajch. Aule Velkja runtom veachten Jerusalem un dien Volkj wäajen onse un onse Vodasch äare Sind.

17Leewa Gott, horch no dit Jebäd un no waut wie froagen. Muchst du, die to ieren, diene Gonst wiesen un dien Heilichtum, daut nu en onieren licht, noch wada oppbuen loten.

18Horch no waut wie sajen. Besee die onse Loag un kjikj no daut Wrak von eene Staut, dee dienen Nomen haft. Wie bäden wiels du soo jenstich best, un nich wiels wie daut met ons jerajcht sennen vedeent haben.

19Har, horch. Har vejeff ons. Har, laj diene Haunt aun dit Woakj un lot daut nich lang dieren. Bewies diene Iea, ons Gott. Dise Staut un dit Volkj droagen dienen Nomen.

20Ekj bäd soo un bekjand miene Sinden un de Sinden von mien Volkj, de Israeliten, un ekj bäd daut Gott wada wudd dän Boajch met sien Heilichtum häastalen,

21aus met eemol Gabriel, däm ekj ea en eenen Droom jeseenen haud, no mie jefloagen kjeem. Dit wia dicht bie de Tiet fa daut Owentopfa.

22Hee muak mie daut dan dietlich un säd: Daniel, ekj sie jekomen die Vestentnis fa dise Profezeiunk to jäwen.

23Aus du aunfungst to bäden, jeef Gott mie eene Auntwuat fa die, un nu sie ekj hia, die dee to sajen. Hee räakjent die väl. Nu horch no waut ekj saj un vesto de Profezeiunk.

24Doa sent 70 Wäakjen von Joaren fa junt un june heilje Staut bestemt. Dan woat daut äwaträden een Enj haben un de Sind tosied jesat sennen. De Schult woat jestrikjt sennen un een eewjet jerajcht sennen woat enjefieet woaren, om daut de Profezeiunk un de Profeet woaren to äa rajcht komen, un daut de heilja Tempel fresch enjeweit woat woaren.

25Paus noch wieda opp no waut ekj saj. Von daut Joa, wan daut Wuat jejäft woat, daut Jerusalem wada saul oppjebut woaren, bat Gott sien Enjesaulwda Leida kjemt, sent säwen Wäakj von Joaren. Jerusalem woat met Gaussen oppjebut woaren un woat runtom eenen Growen haben. Dit woat fa 62 Wäakj von Joa sennen un woat eene schwoare Tiet sennen.

26No 62 Wäakj von Joaren woat de Enjesaulwda tosied jesat woaren un nuscht haben. De Staut un de Tempel woaren enne Grunt jebrocht woaren von daut Häa von däm Kjennich. Dit woat aula soo bosich komen un soo väl Schoden doonen aus

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

eene Äwaschwamunk. Doa woat bat Enj too Kjrich sennen, un onen Froag väl vedorwen woaren.

27De Kjennich woat met väle Lenda eenen schwoaren Bunt moaken fa eene Wäakj von Joaren. En de Medd von de Tiet woat hee daut soo rombrinjen, daut de Opfa un de Gowen em Tempel opphieren woaren, un daut oppscheiselje Bilt woat däm Tempel en onieren brinjen bat Gott sien Jerecht äwa am kjemt.

Daniel 10

Daniel kjricht noch eene Erfoarunk

1Aus Kierus en sien dreddet Joa aus Kjennich en Persien wia, kjrieech Daniel, dee uk Beltschazar jenant wort, eene Norecht. De Norecht wia de Woarheit, oba sea schwoa to vestonen. Un hee kjrieech daut Vestentnis fa de Norecht en eene Erfoarunk.

2Aus ekj, Daniel, dit hieed, truad ekj fa dree Wäakj.

3En dee dree Wäakj eet ekj kjeene volstendje Moltiet, kjeen Fleesch un kjeen Wien. Ekj brukt uk kjeene Eelj aun miene Hut.

4Aus ekj dan aum 24. Dach von de 1. Moonat aum Tigris Riefa stunt,

5kjikjt ekj opp un sach doa ver mie eenen Maun met lienzeichne Kjleeda un eene Binj rom de Lint, dee von feinet Golt jemoakt wia.

6Sien Kjarpa leet no eenen dieren Steen, sien Jesecht leet nom Blitz, siene Uagen leeten no Fiastakja, siene Oarms un Been scheenen aus jeräwna Brons un siene Stemm hieed sikj aus wan een Schoof Menschen tojlikj räden.

7Ekj, Daniel, wia de eensja waut dit sach. De Mana, dee met mie wieren, sagen daut nich. Dee kjeem soone Forcht äwa, daut see aula wajch randen un sikj vestuaken.

8Ekj bleef doa auleen fa dise groote Erfoarunk. Miene Krauft veschwunk aula jrodsoo, un mien Jesecht trock gaunz auf. Ekj wist mie meist nich wieda.

9Un dan hieed ekj am räden, un aus hee aunfunk to räden, foll ekj besennungsloos plaut opp mien Jesecht.

10Oba weetst, dan hoof mie eene Haunt opp, soo daut ekj doa opp Henj un Kjneeen wia, oba ekj flautad sea.

11Un hee säd to mie: Daniel, du best huach aunjeseenen. Paus jeneiw opp no waut ekj die saj. Sto opp. Ekj wort no die jeschekjt. Aus hee dit säd, stunt ekj opp. Ekj flautad noch emma.

12Un hee säd: Enjst die nich, Daniel. Vom ieeschten Dach daut du die bemieejsd dit to vestonen, un die ver Gott deemootjen deetst, worscht du jehieet, un ekj kjeem wäajen dien Jebäd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Oba fa 21 Doag wia de Schutzenjel vom Persarikj jäajen mie. Dan kjeem Michael, eena von de bowaschte Schutzenjel, un dee holp mie. Ekj leet am doa en dän Kaumf met däm Schutzenjel vom Persarikj, un ekj kunn dan no die komen.

14Ekj sie jekomen die Ensecht to jäwen, waut met dien Volkj woaren saul. Waut ekj en de Erfoarunk sach, haundelt sikj von Dinja, dee noch emol komen woaren.

15Aus hee soo to mie räd, dreid ekj mien Jesecht no de Ieed un kunn nuscht sajen.

16Un weetst waut. Eena, däm daut no een Mensch leet, kjeem un schieed miene Leppen aun. Dan kunn ekj mien Mul opmoaken, un ekj säd to däm dee ver mie stunt: Mien Har! Dise Erfoarunk haft mie met Weedoag jeloten, un onen Krauft.

17Woo kaun ekj, dee ekj dien Deena sie, no die, mien Har, horchen. Doa es kjeene Krauft mea ooda Odem en mie.

18Noch emol schieed dee, dee no een Mensch leet, mie aun un stoakjt mie.

19Un hee säd: Enjst die nich. Du best huach aunjeseenen. Gott wenscht die Fräd, Moot, un Krauft. Aus hee soo to mie räd, wort ekj stoakja, un ekj säd: Mien Har, räd to mie. Du hast mie jeholpen.

20Dan säd hee: Ekj mott fuaz trigj un met däm Schutzenjel vom Persarikj feiten. Un wan ekj met däm derch sie, woat de Schutzenjel von Griechenlaunt komen. Oba weetst du wuarom ekj no die jekomen sie?

21Ekj woa die sajen waut en daut Woarheitsbuak jeschräwen steit. Doa es kjeena waut mie jäajen de Schutzenjel halpt buta Michael, jun Schutzenjel.

Daniel 11

Eene Weltmacht no de aundre

1En Darius, von Medien sien ieeschtet Joa, stunt ekj, Gabriel, däm bie un holp am.

2Ekj woa die nu de Woarheit sajen. Kjikj emol, doa woaren noch dree persische Kjennichs komen, un de vieeda woat rikj sennen, noch rikja aus dee ver am. Un wan hee to groote Macht kjemt derch sien Rikjtum, woat hee aules aunsaten jäajen daut griechische Rikj.

3Dan woat een majchtja Kjennich komen. Dee woat met sea groote Krauft omgonen un krakjt daut doonen waut am jankat.

4No am woat daut Rikj oppjebroaken woaren, un no de vea Wintrechtungen vedeelt woaren. Dee woaren nich von siene Nokomen rejieet woaren un woaren uk nich soo groosoatich sennen. Aundre woaren daut Rikj nämen no am.

5De Kjennich vom Sieden woat stoakj sennen oba eena von siene Volkjsleida woat noch stoakja sennen un woat sien ieejnet Rikj met väl Krauft rejieren.

6No een poa Joa woaren dee beid sikj eenjen, un de Dochta vom Kjennich vom Sieden woat däm Kjennich vom Nuaden siene Fru woaren, om Fräd to moaken. See

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

woat oba nich äare Macht behoolen, un hee un siene Nokomen woaren äare Macht velieren. See woat met äaren Maun, un äa Kjint un äare Deena, oppjejäft woaren.

7Dan woat een aundra von äare Famielje Kjennich em Sieden woaren en äaren Voda siene Städ. Dee woat jäajen de Armee von däm Kjennich vom Nuaden kjriejen un en siene Hauptstaut nengonen un äwa dän jewennen.

8Hee woat dän äare Jetta un jegotne Aufjetta trigj no Ägipten nämen, toop met daut goldne un daut selwane Teetich. Dan woat miere Joa Fräd sennen.

9Dan woat de Kjennich vom Nuaden noch eemol däm Kjennich vom Sieden aunjriepen, un dan oba trigj trakjen en sien ieejnet Launt.

10Dan woaren de Säns vom Kjennich vom Sieden een grootet Häa toop ropen, un aus eene Äwaschwamunk nenjriepen bat aun de Hauptstaut.

11Doamet woat de Kjennich vom Sieden doll woaren un woat met däm Kjennich vom Nuaden un sien grootet Häa kjriejen un en siene Macht jejäft woaren.

12Wan hee äwa daut Häa jewennen woat, woat hee en sikj stolt woaren. Hee woat miere 10.000 ombrinjen, oba hee woat nich de Äwamacht hoolen.

13De Kjennich vom Nuaden woat dan noch eemol een Häa reed moaken, jrata aus daut väaje mol, un wan de Tiet ieescht reed es, woat hee met eene groote Armee komen, dee väl Jereetschoft haft.

14Dan woaren en dee Tiet väle sikj oppmoaken un sikj jäajen däm Kjennich vom Sieden oppstalen. Doa woaren uk Mana von dien Volkj, soone waut met Jewault omgonen, sikj doatoo hanjäwen en de Meeninj, daut äa Droom fa äa Launt utkomen woat, oba dee woat daut nich jlekjen.

15De Kjennich vom Nuaden woat komen eenen Wajch moaken bat oppe Stautswaunt un de vesechade Städ ennämen. De Soldoten vom Sieden woaren de Staut nich hoolen kjennen, nich emol äare baste Soldoten woaren opp de lenjd stonen bliewen.

16Oba de Aunjriepa woat sienen Wellen haben, kjeena woat am opphoolen. Hee woat sikj en daut prachtvolle Launt tus moaken un met eene stoakje Haunt rejieren.

17Hee woat sikj väanämen, daut hee met de Macht von sien gaunzet Rikj, waut hee haft, aunkomen woat, un hee woat Frädens Bedinjungen brinjen un dee enfieren. Hee woat am eene Mejal to Fru jäwen om daut Rikj entonämen. Oba de Plon woat nich goot fa am utkomen ooda am halpen.

18Dan woat hee nom Mäa opptoo gonen un väl Launt ennämen. Oba een Kommandaunt woat een Enj moaken met sien trotzen, un am trigj trotzen.

19Dan woat hee trigj no de Hauptstaut en sien ieejnet Launt gonen, oba hinjawäajes woat hee tofaul komen, un woat selfst nich bat doa komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Dee waut no am Kjennich woat sennen, woat eenen Kollakjta schekjen om Taks to kollakjten von daut scheene Rikj, oba en een poa Doag woat sien Enj sennen un nich derch Oaja ooda Jestried.

21Dee waut siene Städ dan ennemt, woat veacht woaren un kjeena woat am daut Kjennichsrajcht jäwen. Hee woat met Lest un onen Jäajenstaunt daut Kjennichrikj äwanämen.

22Armeeen woaren von am flichten un vedorwen woaren un de Leida vom Bunt uk.

23Soo schwind aus hee sikj met am eenich woat, woat hee hinjalestich met däm haundlen, un hee woat Macht kjrieen äwa een kjlienet Volkj.

24Hee woat onen Woarnunk en de rikjste Prowins nengonen, soo aus kjeena von siene Staumvodasch jedonen haud. Hee woat siene Mana veschiedenstet jäwen von daut waut hee jeplindat un jestolen haft. Hee woat eenen Plon moaken, stoakje Städa entonämen, oba mau fa eene jewesse Tiet.

25Hee woat siene Macht oppbuen un sienen Moot oppreizen un met eene groote Armee jäajen däm Kjennich vom Sieden komen. De Kjennich vom Sieden woat met eene sea groote Armee jäajen am komen, oba woat nich jewennen, wäajen de Lest dee jäajen am jeplont woat.

26Soogoa dee, dee hee met sien rikjet Äten vesorcht haft, woaren am enne Grunt brinjen. Siene Armee woat sikj vestreien un väle Doodes haben.

27De twee Kjennichs woaren beid met eene beese Enstalunk eena toom aundren räden. Oba daut woat nuscht doarut jäwen, wiels de bestemde Tiet fa daut Enj es noch nich.

28De Kjennich vom Nuaden woat sea rikj sennen un trigj no sien Launt gonen, oba em Hoat woat hee jäajen däm heiljen Bunt sennen. Hee woat uk fa eene Tiet jäajen däm Bunt oabeiden un dan trigj no sien Launt gonen.

29Om de jesade Tiet woat hee noch eemol em Sieden nenn trakjen. Daut woat ditmol nich soo sennen aus daut väaje mol.

30Ditmol woaren see en Schäp von Kittim jäajen am komen, un am woat daut soo väl enjsten, daut hee trigjtrakjen woat. Dan woat hee sienen Oaja opp däm heiljen Bunt komen loten. Doa jeef hee Acht opp dee, dee dän heiljen Bunt veloten haben.

31Siene Armee woat daut Heilichtum un de huage Mia toschaund moaken un een Enj moaken von daut däachelje Opfa. Dee woaren uk daut oppscheiselje Bilt oppstalen un dän Tempel en onieren brinjen.

32Dee, dee dän Bunt äwaträden, woat hee schmeichlen un veleiden, oba de Menschen, dee Gott kjanen, dee woaren am Jäajenstaunt jäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

33Dee, dee Weisheit haben, woaren väle to een Vestentnis brinjen, wan see uk fa eene Tiet daut Schwieet un daut Fia lieden motten, ooda uk em Jefenkjnis setten ooda bestolen woaren.

34Wan see faulen, woat an mau weinich Help jewäsen woaren. Dee, dee sikj an aunschluten, woaren daut hinjalestich doonen.

35Eenje von dee waut weis sent, woaren en de Vefoljunk faulen, daut see kjennen rein un ajcht un witt sennen bat daut Enj, wiels de bestemde Tiet es noch nich.

36De Kjennich woat doonen, krakjt waut hee well. Hee woat sikj huach opphäwen un sikj Iea jäwen hecha aus irjent eenen Aufgott. Äwa däm Gott, dee äwa de Jetta es, woat hee onerhieedet sajen. Hee woat sienen Wajch haben bat hee jenuach Schoden aunjerecht haft, soo aus daut bestemt es.

37De Kjennich woat sikj nich kjemren om de Jetta, dee siene Väavodasch jedeent haben, ooda om däm, dän de Frues mäajen. Hee woat no kjeen Gott horchen un bloos sikj selfst huach häwen.

38Enne Städ von dise Jetta woat hee eenen Aufgott fa Städa met Mieren un Jewäa ieren, dän siene Väavodasch nich kjanden. Hee woat däm Golt, Selwa, diere Steena un diere Jeschenkja jäwen.

39Hee woat met dee stoakjste Städa kjriejen, met de Help von eenen framden Aufgott. Soone waut am Aunerkjanunk jäwen, woat hee ieren un Veauntwuatunk äwa väle jäwen. Hee woat daut Launt aus Loon jäwen.

40Wan daut Enj kjemt, woat de Kjennich vom Sieden jäajen am kjriejen. De Kjennich vom Nuaden woat dan met Pieed un Woages un väl Schäp aunjriepen, un derch veschiedne Lenda gonen aus eene Äwaschwamunk.

41Wan hee met siene Armee en daut straume Launt nenn trakjt, woaren väle dusende omkomen. De Edomita, Moabita, un daut jratste Poat von de Amonita oba woaren veschoont bliewen.

42Hee woat met siene Macht jäajen de Lenda gonen. Soogoa Ägipten woat nich jeschoont bliewen, wan hee soo de Lenda bestälen woat.

43Hee woat aul daut Golt un Selwa un aul de wieetvolle Sachen en Ägipten en siene Macht kjrieen, un Libien un Kusch woaren am unjadon sennen.

44Oba dan woat Norecht vom Oosten un Nuaden komen, dee am sea enjsten woat, un hee woat schrakjlich omhäa gonen un grooten Schoden un väle Doodes veuasoaken.

45Hee woat sien Kjennichszelt tweschen daut Mäa un däm schmocken heiljen Boajch oppstalen. Doch woat sien Enj komen un kjeena woat am halpen.

Daniel 12

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Gott es äwa aules

[1]En dee Tiet woat Michael, de groota Schutzenjel, dee äwa dien Volkj steit, sikj bewiesen. Doa woat eene Noot to dee Tiet sennen aus noch nienich ea, von dan aus Velkja un Lenda aunfungen bat dee Tiet. Oba to dee Tiet woat dien Volkj jerat woaren, een jiedra wäm sien Nomen em Buak jefungen woat.

[2]Väle von dee, dee en Jräwa schlopen, woaren dan oppwakjen, eenje to eewjet Läwen, aundre toschaund un eewjet veachten.

[3]Dee waut weis sent, woaren dachen aus de kloara Himmel, un dee, dee aundre dän rajchten Wajch wiesen, aus Stierns fa emma un eewichlich.

[4]Un du, Daniel, saust dise Wieed vestäakjen, un daut Buak met een Stampel vesechren, bat de Doag, dee nom Enj gonen. Väle woaren han un häa ranen un sea väl weeten.

[5]Un weetst uk waut, dan sach ekj, Daniel, twee aundre ver mie stonen, eena hia aun dise Kaunt, un eena dort opp jane Sied vom Riefa.

[6]Un eena von de Mana fruagen däm dee de lienzeichne Kjleeda druach un bowa daut Wota vom Riefa wia: Woo lang woat daut nämen bat dise wundaboare Dinja woaren to Enj komen?

[7]De Maun met de lienzeichne Kjleeda, dee bowa daut Wota vom Riefa stunt, hoof beid Henj opp nom Himmel. Un ekj hieed am met eenen Eit, bie däm dee doa eewich läft, sajen, daut et eene Tiet, twee Tieden, un eene haulwe Tiet sennen woat, un daut wan daut lieden von de heilje Menschen een Enj haben woat, dan woat daut Kuffel voll sennen von dise Dinja.

[8]Ekj hieed, oba vestunt am nich, un ekj fruach: Mien Har, waut woat daut dan jäwen?

[9]Un hee säd: Daniel, nu go. De Wieed sent veschloten un vesäajelt, bat de Doag, dee nom Enj gonen.

[10]Väle Menschen woaren jereinicht un witt jemoakt sennen un onen Plaken jemoakt sennen. Dee woaren sikj ajcht bewiesen. De beese oba woaren bees sennen; dee woaren nich vestonen, oba de Weise woaren vestonen.

[11]Von däm Dach, wua de däachelje Opfa to een Enj jebrocht woaren, bat daut sea Jreselje oppjestalt woat, un dän Tempel en onieren brinjt, sent 1.290 Doag.

[12]Seelich sent dee dee doa wachten bat de 1.335 Doag komen.

[13]Un du, bliew bestendich bat aum Enj. Dan woascht du reiwen, un du woascht oppstonen en de Städ dee fa die es, aum Enj von de Doag.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Hosea

Hosea 1

Hosea siene Famielje aus een Väabilt

1Hia es de Norecht, dee Beeri sien Sän Hosea von däm Harn kjrieech. Dit wort en de Joaren aus Usija, Jotam, Ahas, un Hiskia Kjennichs en Juda wieren, ooda uk en de Joaren aus Joasch sien Sän Jerobeam de Kjennich en Israel wia.

2Aus de Har daut ieeschte mol to Hosea räd, säd hee: Go un frie die eene Fru, dee eene Hua es. Du saust uk met ar Kjinja haben. Dit es wäajen de Israeliten sent vom Harn wajch jerant, soo aus eene Hua von äaren Maun rant.

3Un Hosea jinkj un befried sikj met Diblajim siene Dochta, Gomer. Un dan kjeem daut, daut see eenen Sän hauden.

4Un de Har säd to Hosea: Jeff am dän Nomen, Jesreel. Doo daut, wiels ekj nich lang wachten woa, bat ekj däm Kjennich Jehu trigjtolen woa, fa de Menschen, dee hee en Jesreel ombrocht. Un ekj woa daut israelitische Kjennichrikj to Enj komen loten.

5Wan ekj dit doonen woa, woa ekj Israel aule Macht wajchnämen. Dit woa ekj em Jesreel Tol doonen.

6Un Hosea un Gomer hauden noch een Kjint, un daut wia eene Dochta. Un de Har säd to Hosea: Jeff ar dän Nomen Lo Ruhama, un doo daut, wiels ekj woa mie nich mea äwa Israel erboarmen, un woa an nuscht mea vejäwen.

7Oba ekj woa mie äwa Juda erboarmen, un woa an derch däm Harn, dee äa Gott es, halpen. Ekj woa an nich met dän Boagen, daut Schwieet, daut Kjrich Jereetschoft ooda Pieed un Woages halpen.

8Aus Gomer daut Mejalkje een bät jrata haud, hauden see noch een Junkje.

9Un de Har säd: Jeff am dän Nomen, Lo Ami.

Hosea 2

Gott es truhoatja aus daut Volkj

1Daut Volkj Israel saul soo väl woaren, aus doa Saunt aum Mäa es. Dee woaren nich to talen ooda to mäten sennen. Un dan, en de Städ daut see to junt sajen woaren, daut jie nich mien Volkj sent, woaren see to junt sajen: “De Kjinja von däm Gott, dee doa läft.”

2Un de Menschen von Juda un Israel woaren toopkomen, un woaren eenen Leida äwa sikj saten un see woaren een grootet Launt woaren. De Jesreel Dach woat een groota Dach sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Sajcht june Breeda, daut see mien Volkj sent, un to june Sestren, daut ekj an goot sie.

4Prachat june Mutta, see es je nich miene Fru, un ekj sie je nich äa Maun, daut see opphieet aundre Mana aun sikj to rieten, met woo see äa Jesecht un äare Kjleeda drajcht.

5Aundasch kunn ekj ar aule Kjleeda vom Liew rieten, un ar soo loten aus see dän Dach wia, aus see jebuaren wia. Ekj kunn ar aus eene Wiltnis un drieeje Jäajent veloten, daut see fa darscht stoawen must.

6Un ekj woa mie nich äwa äare Kjinja bemieejen, wiels daut sent Kjinja von eene dee ontru jewast es.

7Äare Mutta haft romjeschwient, un dee waut an jedroacht haft, haft sikj veläft. See säd: Ekj woa met dee gonen, dee mie beklukren, dee waut mie Broot un Wota jäwen, dee waut mie Woll, Flaus un Eelj, un to drinkjen jäwen.

8Un nu horch. Wiels see dit jedonen haft, woa ekj ar äaren Wajch met Distlen toosaten. Ekj woa eene Waunt oppstalen, daut see nich äaren Wajch finjt.

9Dan, wan see nich dee finjt, waut ar beklukren, un dee nich noholen kaun, wan see dee sieekjt, dan woat see sikj sajen: Ekj woa wada no mienen Maun gonen, däm ekj ea haud. Dan jinkj mie daut bäta, aus daut nu deit.

10Oba see well daut nich toojäwen, daut ekj dee sie, wäa ar Mäl un Wien un Eelj jeef, un uk väl Selwa un Golt, waut jebrukt es worden toom Baal ieren.

11Un doawäajen woa ekj nu mien Mäl un mienen Wien trigjhoolen, wua dee jejäft wort, un woa ar äare Woll un äa Flaus wajchrieten, dee doatoo wia, daut see äare kole Hut bedakjen kunn.

12Nu woa ekj äa Vegonen openboa moaken ver dee, dee ar bekluckaden, un kjeena woat ar ut miene Macht raden.

13Ekj woa een Enj moaken met aul äa scheengonen opp de Fasta, dee see jieda Joa fieeden, un dee see bie jieda Niemon un jieda Sabat fieeden. Doa woat kjeen Fast mea jehoolen woaren.

14Ekj woa äare Wienranken un äare Fiejenbeem wilt waussen loten, dee see docht, daut et äare Beloonunk wia, von dee waut ar bekluckaden. Ekj woa dee soo aus een Woolt vewaussen loten un de wille Tieren woaren doabennen fräten.

15Soo woa ekj ar bestrofen fa de Doag, wua see de Baal met Ruakopfa deend, un sikj met Rinj un Haulskjäden straum muak. Aul dit deed see fa dee, dee ar bekluckaden, oba mie vegaut see, sajcht de Har.

16Doawäajen woa ekj ar nu velocken, daut see met mie enne Wiltnis nenkjemt, un doa woa ekj leeftolich to ar räden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Un ekj woa ar doa wada äare Wiengoades jäwen, un woa ar en daut Achor Tol loten Hopninj foten. Doa woat see wellich no mie horchen un no mie komen, soo aus en äare Jugentjoaren, aus see ut Ägipten rut trock.

18Un dan, sajcht de Har, dan woascht du to mie sajen, “Mien Maun”, un nich mea, “Mien Baal”.

19Ekj woa daut soo rombrinjen, daut see de Nomes von de Baal nich mea brucken woat. See woat nich mea aun dee denkjen.

20Wan dee Tiet kjemt, woa ekj fa junt een Bunt moaken met de Tieren, dee oppe Ieed sent, met dee waut en de Ieed wonen, un met de Väajel, waut enne Loft flieejen. Un ekj woa dän Boagen, daut Schwieet un daut Kjrichsjereetschoft em Launt tosied saten, un jie woaren junt nich enjsten, wan jie junt dolajen.

21Ekj woa daut soo moaken, daut du mie opp emma hanjejäft best. Ekj woa mie hanjäwen, daut ekj nom rajchten see un jerajcht sie, un daut wie truhoatich, leeftolich un goot opp eenaunda bedocht sent.

22Du woascht opp emma mie hanjejäft sennen, un ekj woa die tru bliewen. Dan woascht du mie aus dienen Harn aunseenen.

23Wan dee Tiet kjemt, woa ekj doa waut met doonen, wan jie roopen, sajcht de Har. Ekj woa doa waut met doonen, wan de Wolkjenhimmel schricht, un de Wolkjenhimmel woat doa waut met doonen, wan de Ieed schricht.

24De Ieed woat doa waut met doonen, wan daut Jeträajd un Wien un Eelj schrieen, un daut Jeträajd un Wien un Eelj woaren doa waut met doonen, wan Jesreel schricht.

25Un ekj woa am en dän Aka plaunten, un woa Lo Ruhama goot sennen, dee nich goot jenuach wia; Ekj woa to Lo Ami sajen, dee nich mien Volkj wia: “Du best mien Volkj.” Un hee woat to mie sajen: “Du best mien Gott.”

Hosea 3

Soo goot es de Har Israel

1Un de Har säd to mie: Go wada, un wies diene Fru woo goot du ar best, wan see sikj uk aundre hanjejäft haft, un nich es tru jewast. Krakjt soo, es de Har Israel goot, wan see uk no framde Jetta jegonen es, un haft de Rasienen Kuaken jejäten. 2Un ekj told 15 Selwastekja un een Woagen voll Joascht, daut see wada miene wia. 3Un ekj säd to ar: Du woascht die nu fa een langet stoot met kjeenen Maun aufjäwen, nich emol met mie. 4Un krakjt soo woat Israel nu een langet stoot kjeenen Kjennich ooda Volkjsleida haben, un doa woat kjeen toopkomen biem Opfa ooda Steenmol sennen, un doa woat kjeen Wuat jejäft woaren derch dän Efod ooda een Husgott. 5No daut woaren de Israeliten sikj omkjieren un see woaren däm Harn äaren Gott

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

un David äaren Kjennich sieekjen. See woaren ut Forcht flautren un no däm Harn, un no sienen grooten gooden Väarot komen, en dee latste Tiet.

Hosea 4

Daut Volkj woat bestroft woaren

1Nu horcht no waut de Har sajcht, to aul junt Israeliten: De Har haft junt eene Sach väatoschmieten, junt aula, dee jie en dit Launt wonen. Jie sent nich tru jewast, un jie sent junt nich goot, un jie jäwen nich Acht opp Gott, en jun gaunzet Launt.

2Jie wenschen däm näakjsten Ojjlekj, un jie lieejen un brinjen Menschen om; stälen un daut veläwen met aundre Frues kjemt aulawäajen äwadäl. Jewaultmäsje Doodes sent eemol no daut aundre,

3un doawäajen woat daut Launt vedrieejen, un aules waut doa läft woat lieden. De Tieren em Launt, de Väajel enne Loft, un soogoa de Fesch em Mäa woaren doot gonen.

4Jie sellen kjeenem waut väaschmieten un kjeenem trajchtwiesen; ekj well bloos däm Priesta dit väaschmieten.

5Bie doages Licht vestaupst du die, un de Profeet felt enne Nacht han. Ekj woa dien Muttalaunt stell moaken.

6Mien Volkj es to nuscht jeworden, wiels dee nich belieet sent. Du hast de Lieren nich jenuach jeacht; nu woa ekj die uk veachten un du woascht nich mea mien Priesta sennen. Un wiels du dienen Gott siene Jesazen vejäten hast, woa ekj diene Kjinja uk vejäten.

7Soo aus see sikj vemieet haben, soo haben äare Sinden sikj uk vemieet. Daut derch waut see aunjeseenen wieren, woa ekj soo moaken, daut see sikj schämen woaren.

8See wellen haben, daut mien Volkj sindjen saul, soo daut see sikj aun de Sindopfa masten kjennen.

9Dan woat däm Priesta daut gonen, soo aus daut Volkj daut gonen woat. Ekj woa an bestrofen fa daut waut see jedonen haben, un woa an soo behaundlen, aus see aundre behaundelt haben.

10See äten, oba haben nich saut to äten, see deenen aundre Jetta, oba buaren ut, wiels see däm Harn veloten haben un nich opp am Acht jäwen.

11Äa romschwienen, un äa Bea un Wien, haft äa Denkjen vedreit.

12Mien Volkj sieekjt Rot von een Holt, äa Stock saul dän Wajch wiesen. See haben een velangen no waut aundre haben, un sent von äaren Gott wajch jegonen.

13Bowen oppe Boaj moaken see Opfa, un unjen aum Boajch, unjare Ieekjen, Papel un Reesta, wua soon scheena Schauten es, moaken see een Ruakopfa. Doawäajen sent june Dajchta nich tru, un opp june Schwieedajchta nich to veloten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Ekj woa june Dajchta nich bestrofen, wan see nich tru sent, un woa june Schwieedajchta nich trigj hoolen, wan opp dee nich to veloten es, wiels jie gonen selfst, wua jie nich sullen, un opfren toop met Huaren, soo daut daut onbelieede Volkj sikj enne Grunt rant.

15Wan du die uk aul vejeist, Israel, mucht Juda sikj bloos nich veschuldjen. Go nich no Gilgal toom aunbäden, un moak nich de Reis no Bet Awen, un moakt doa nich een Vespräakjen em Harn sien Nomen.

16Israel es nich bäta to vetruen aus eene stieekopje Koo; doawäajen kaun de Har ar nich oppe opne Weid gonen loten, ooda soo aus de Lama grosen loten.

17Efraim haft sikj met Jetta vezaubelt, nu lot am bloos gonen.

18See drinkjen väl to väl, un sent nich tus wan see sennen sullen; see schwienen rom un jleewen daut schaundhaufte jeit scheen.

19Wan de Stormwint rom junt kjemt, woa jie seenen daut et nuscht halpt bie dän Aultoa deenen.

Hosea 5

Daut Jerecht äwa Israel un Juda

1Nu horcht no dit, jie Priestasch, paust opp waut ekj saj, jie Israeliten. Lot däm Kjennich un de sienje sikj de Uaren wauschen. Daut wia opp to junt doano to seenen, daut Sachen opp eenen rajchten Wajch jedonen woaren. Oba jie sent eene Schlenj jewast fa de Menschen en Mizpa; jie sent een breedet Nat äwa Tabor;

2jie sent een jefäadelja Growen en Schittim; un doawäajen mott ekj junt aulatoop strofen.

3Ekj hab no Efraim oppjepaust, un Israel es ver mie nich vestoaken; Efraim es ontru jewast, un Israel haft sikj veschwient.

4Waut see sikj aunjewant haben, lat an nich trigj no äaren Gott komen; see sent toom romschwienen jedräwen, un weeten nich mea von äaren Harn.

5Israel äa huachnäsjet Väahaben woat an trigj em Jesecht komen, un woat an schuldich bewiesen. Efraim un Juda woaren toop faulen, wäajen daut, waut see veschulcht haben.

6See woaren met äare Opfa von Schop un Rinda däm Harn sieekjen un nich finjen, wiels hee sikj von an wajch jedreit haft.

7See sent däm Harn nich tru jewast, un de Kjinja haben däm Harn nich kjanen jelieet. Doawäajen woat de Niemon an met daut äaje toop oppfräten.

8Blost met de Posaun en Gibea, un met de Trompeet en Rama. Roopt lud en Bet Awen, un enjst junt, en Benjamin.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Efraim woat eene ladje Jäajent woaren aun dän Dach wan ekj an strofen woa. Ekj hab Israel daut kloa jesajcht.

10De Leidasch en Juda benämen sikj aus dee, dee de Jrensen wieda saten; doawäajen woat mien Oaja opp an komen soo aus vegotnet Wota.

11Efraim mott nu lieden; hee woat unjajeklunjt fa waut hee jedonen haft, un wäajen am nich auftolenkjen jeit, von daut nogonen, waut nuscht es.

12Ekj sie aus de Motten fa Efraim, un aus de Moden fa Juda.

13Doch aus Efraim sach daut hee krank wia, un Juda feeld woo deep siene Wund wia, jinkj Efraim no Assur, no dän grooten Kjennich. Oba dee kunn junt nich jesunt moaken, un kunn nich june Wund veheelen.

14Nä, ekj woa aus een Leiw to Efraim sennen, un to Juda aus een dollet Tia. Ekj selfst woa an verieten un doavon gonen; ekj woa an wajch schlapen, un kjeena woat an raden.

15Ekj woa no miene Städ gonen, bat see äare Schult bekjanen, un mie aunbäden woaren. Wan an daut woat schlajcht gonen, dan woaren see mie sieekjen.

Hosea 6

Well wie trigj nom Harn

1Daut Volkj säd: Komt, well wie trigj nom Harn. Hee haft ons veräten, un hee woat ons wada heelen. Hee haft ons jeschloagen, un hee woat ons vebinjen.

2No twee Doag woat hee ons jesunt moaken; aum dredden Dach woat hee ons opprechten, daut wie ver am läwen kjennen.

3Well wie am jehorchen, un aules hoolen. Soo secha aus de Morjen root woat, woat hee wada komen; hee woat komen aus een Räajen, aus de farjoasch Räajen woat hee de Ieed naten.

Israel es jlikjeltich

4Oba Gott sajcht, Waut saul ekj met die doonen, Efraim? Waut saul ekj met die doonen, Juda? June Leew es soo tru aus de Donst zemorjes, un aus de Deiw, dee aul tiedich veschwinjt.

5Doawäajen hab ekj de Profeeten jeschekjt junt to schlonen; ekj hab junt met mien Wuat jeschloagen; soo aus een Licht oppdacht, kom ekj nom Rajcht seenen.

6Ekj sieekj no truhoatje Leew, un nich no Opfa; ekj kjikj mie rom no Jehuarsom, un nich no Brauntopfa.

7Oba von Adam aun hab jie mienen Bunt jebroaken; jie sent mie nich tru jebläwen.

8Väle en de Staut Gilead doonen orrajcht; dee haben väle omjebrocht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Un de Baunden von Priestasch sent Reiba, dee no de Menschen luaren; see brinjen Menschen om oppem Wajch no Sichem. Daut es eene groote Schaund, waut dee doonen.

10Wan ekj en Israel nenn kjikj, see ekj schlemme Sachen. Efraim jeft sikj met framde Jetta auf, un Israel kaun nich enne Vesaumlunk komen, wiels see sikj soo veschulcht haft.

11Un fa Juda woat uk noch eene Draschtiet sennen, wan ekj mien Volkj wada häastalen well.

Hosea 7

Israel es onjehuarsom

1Wan ekj Israel wada stoakj moaken well, dan wiest sikj fuaz Efraim siene Schult, un de Sinden von Samaria stäakjen mie em Hauls. Dee haben nich rajcht jehaundelt. De Reibasch bräakjen nenn, un de Baunden stälen buten.

2See denkjen doa nich aun, daut ekj äare Sind behool. Äare Sinden sent aulawäajen, un kloa ver mie to seenen.

3De Kjennich un siene aunjestalde joaklen äwa de Lied äare Läajes un Sinden.

4Kjeena helt sien Wuat. See sent soo reesch aus een Bakowen, dee nich aunjelajcht brukt tweschen kjnäden un nensaten.

5Aun dän Dach wua de Kjennich jekjreent woat, bedrinkjen hee un siene Mana sikj, un hee woat soo schoslich aus see.

6See sent soo hetzich aus een Bakowen, un schmeichlen am waut väa. De Nacht derch hoolen see äaren Oaja trigj, oba zemorjes flaumen see opp.

7Een jiedra woat heet aus een Owen un lat däm Rechta nich sien Wuat; een Kjennich felt nom aundren un kjeena frajcht waut von mie.

8Efraim veschmitt sikj mank de Velkja; hee es aus eene haulfjebakte Pankuak.

9Aundre Velkja nämen siene Krauft opp, onen daut hee daut enwoat. Siene Hoa woaren aul greiw, oba hee sitt daut nich.

10Israel äa huachnäsjet Väahaben wiest, daut see schuldich es; oba see komen nich trigj no däm Harn äaren Gott. Trotz aul dit, froagen see am doch no nuscht.

11Efraim es schoslich aus eene Duw, dee aules auntakst. Eemol roopen see Ägipten, daut näakjste mol ranen see no Assur.

12Opp eemol woa ekj mien Nat äwa an schmieten un an jriepen aus een Voagel enne Loft. Ekj woa an bestrofen, soo aus de Vesaumlunk es jesajcht worden.

13Woo woat an daut doch gonen, daut see von mie jegonen sent! Lot an gaunz vedorwen sennen, wiels see jäajenaun jewast sent. Ekj sie dee, dee an raden kunn, oba see räden Läajes von mie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14See bäden mie nich von Hoaten aun; see schrieen bloos von oppem Bad. See riewen sikj Wund met aunbäden, daut see Jeträajd un Wien kjrieen, oba see jehorchen mie nich.

15Ekj wia dee, dee an dän Wajch wees, un ekj moak an een stoakjet Launt, oba see plonen beeset jäajen mie.

16See jäwen dän schien daut see no mie komen, oba see doonen soo väl aus een schlaupa Boagen. Äare Leidasch woaren jenomen woaren, wiels see soo frajch jerät haben; un nu woaren see en Ägipten frajch äwa an räden.

Hosea 8

Daut Jerecht äwa dän Jettadeenst

1Häw de Posaun bat aum Mul un woarn daut Volkj, daut de Oshaka äwa mien Hus es, wiels däm Harn sien Volkj mienen Bunt vestat haft, un miene Jebooten nich jehoolen haft.

2Israel roopt mie aun: Wie jehieren die, ons Gott.

3Oba Israel veschmitt daut goode, doawäajen woat de Fient an nostonen.

4See moaken wäm toom Kjennich, oba onen mie; see stalen Mana äwa sikj, oba ekj saul daut nich weeten. See moaken sikj Jetta von Selwa un Golt un brinjen doaderch äaren ieejnen Schoden opp sikj.

5Ekj hool nuscht von dien Kaulf, Samaria; ekj sie sea vestalt äwa junt. Woo lang saul ekj noch wachten, bat de Israeliten äare Schult oppriemen?

6Een Schmett haft daut goldne Kaulf jemoakt, un daut es kjeen Gott. Un doawäajen saul daut Kaulf to Pulwa jeschloagen woaren.

7See haben eenen Wint jeseit, un woaren eenen Storm arnten. Daut steile Jeträajd haft kjeene Oa, un woat kjeen Mäl jäwen; un wan daut waut jäwen sull, dan woaren framde daut oppäten.

8Israel es oppjeschlukt. See es nu mank de Velkja, aus een Jefäs daut kjeena haben well.

9Aus een eensoma willa Äsel, es see no Assur jerant. Efraim tolt een framdet Launt, daut see am halpen sellen.

10Oba wan see sikj mank de Velkja vestreien, woa ekj an von doa holen. See woaren doa veschiednet lieden, von de Kjennichs un aunjestalde.

11Efraim haft sikj väl Aultoaren jemoakt, toom de Sinden bedakjen, oba werkjlich haben see doa Sind jedräwen.

12Wan ekj am miene Jebooten uk krakjt oppschreef, haben see dee fa eene framde Lia jehoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Wan see uk wellich väl Opfa brinjen, doonen see daut, daut see kjennen Fleesch äten; daut kaun däm Harn nich jefaulen. Hee woat aun äare Schult denkjen, un hee woat äare Sind bestrofen. See woaren wada no Ägipten jeschekjt woaren.

14Israel vejat däm, dee an jemoakt haft, un but sikj groosoatje Hiesa; un Juda but groote Mieren om äare Städa. Oba ekj woa een Fia opp de Städa schmieten, un aul äare Paulausten vebrennen.

Hosea 9

De Strof fa Israel

1Israel, frei die nich soo aus aundre Lenda. Du hast dienen Gott veloten derch dien romschwienen; du hast die opp jieda Draschplauz bekjeepen loten.

2Doawäajen woat de Draschplauz un de Wienkjala, nu nich jenuach jäwen toom läwen; de niea Wien woat utbliewen.

3Jie woaren nich en däm Harn sien Launt bliewen, oba Efraim woat wada no Ägipten motten, un en Assierien woa jie äten motten, waut ver däm Harn nich rein talt.

4Doa woa jie däm Harn kjeen Wien fa een Drinkjopfa jäwen, un kjeen Brauntopfa woat am jefaulen. En daut Launt, woont nich junt es, woa jie Truabrood äten, wuaderch een jiedra, wäa daut at, orrein woat. Äa Broot woat bloos fa dän Hunga sennen, un woat nich em Tempel jedroacht woaren.

5Waut woa jie dan aum Heljedach doonen, ooda met de Fasta, dee fa däm Harn sent.

6See motten aula wajch no dän Kjrich; Ägipten woat an oppsaumlen, un Memfis woat an begrowen. Doa wua selwane Sachen stunden, waust nu Krut waut Schlemsen jeft; spekjajet Krut waust wua äare Hiesa wieren.

7De Tiet es jekomen, daut du fa diene groote Schult bestroft woascht woaren; ditmol woat Israel daut to feelen kjrieen. Jie sajen, de Profeet es domm un de Maun met dän Jeist es dwautsch, oba daut saj jie wiels jie soo vesindicht un jäajenaun sent.

8De Profeet es een Wajchta en Efraim, Gott sien Volkj; doch haben see eene Schlenj opp sienen Stich jelajcht, un see veachten am en Gott sien Hus.

9Äare Wäaj sent nu soo schlajcht, aus dan aus see en Gibea wieren; doawäajen woat hee aun äare Schult denkjen, un hee woat äare Sinden bestrofen.

10Aus ekj Israel funk, freid ekj mie, aus wan eena Wiendruwen oppe wille Stap finjt. Aus ekj june Vodasch funk, wia ekj soo jlekjlich, aus wan eena de ieeschte Fiejen aum Fiejenboom sitt. Oba dan jinjen see no Baal Peor, un doa dreiden see sikj no schaundhaufte Sachen; see worden mie soo äakjlich, aus daut, waut see aunbäden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11Doawäajen woat daut, waut Efraim harlich muak, wajchflieejen aus een Voagel, soo daut see nich woaren Kjinja haben un nich emol schwanga woaren.

12Un uk wan see Kjinja haben woaren, woa ekj an äwa jieda eent von dee truaren loten. Woo woat daut doch sennen, wan ekj von an wajch jegonen sie?

13Efraim wia soo enjewartelt un stoakj aus Tierus, oba nu motten see äare Kjinja rutbrinjen un ombrinjen loten.

14Gott jeff an –. Waut woascht an jäwen? Moak daut, daut see kjeene Kjinja haben woaren, un daut äare Brosten oppdrieejen.

15Aul äare Sind passieet en Gilgal; dort sie ekj an Fient jeworden. Wäajen daut schlajchte waut see deeden, woa ekj an ut mien Hus rut joagen. Ekj woa an uk nich mea goot sennen, wiels äare Leidasch soo jäajenaun sent.

16Efraim haft eene schlajchte Wund, äare Wartel es vedrieecht. Dee woat kjeene Frucht mea droagen, un wan waut aunsaten sull, wudd ekj daut doot moaken.

17Mien Gott woat an wajchschmieten, wiels see nich jehorchen wellen. See woaren mank de Velkja rombeislen.

Hosea 10

Daut beese woat bestroft

1Israel wia soo aus eene jesunde Wienrank, dee väl Frucht druach. Doano aus see bäta auf worden, doano buden de Lied mea Aultoaren; doano aus see rikja worden, rechten see emma schmokre Steenmols opp.

2Em Hoat sent see hinjarigjsch, un nu motten see doafäa lieden. De Har woat äare Aultoaren dolbräakjen, un aul äare Steenmols vestieren.

3Nu motten see toostonen, see haben kjeenen rechtjen Kjennich, wiels see kjeene Forcht fa däm Harn hauden; waut kaun een Kjennich noch fa an doonen?

4Waut see vespräakjen, helt nuscht en; dän Bunt dän see muaken, hoolen see nich. Daut Jerecht blieecht aus jeftjet Onkrut, waut en jieda Ran oppe Stapen waust.

5De Lied en Samaria sent beduat om daut Kaulf en Bet Awen. De Menschen woaren doaräwa truaren, un de Priestasch fa de Jetta hielen. Daut waut an ieescht Iea jeef, woat aula wajchjenomen woaren.

6Jo, daut Kaulf woat no Assierien jenomen, aus een Jeschenkj fa däm grooten Kjennich. Efraim woat Schaund lieden, wäajen dän Rot dän see neemen.

7De Troon en Samaria woat veschwinjen, aus de Schum oppem Wota.

8De huage Opfastäden en Awen, wua Israel sikj vesindjen deed, woaren to nuscht jemoakt woaren. Distlen un Spekjakrut woaren opp de Aultoaren waussen. See woaren to de Boaj roopen: Veschett ons, un to de Humpels: Fault opp ons.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Von dan aus jie en Gibea sindijden, bat dän vondoagschen Dach, hab jie nich oppjehieet met sindjen. Brochten äare Sinden en Gibea an nich eenen Kjrich, dee an dolschluach?

10Wan mie daut ieescht jenuach es, dan woa ekj de Lenda jäajen an vesaumlen, wiels see sikj dobbelt vesindicht haben.

11Efraim haud jelieet em Jespaun trakjen, oba an jefoll daut draschen bäta; dan schoond ekj sien schmocket Jenekj vom Joch. Oba nu woat hee motten een Jespaun dulden; Juda woat plieejen un Jakob woat äajden.

12Seit jerajcht sennen, un arnt, waut de truhoatje Leew drajcht. Plieecht de Broak noch eemol un sieekjt däm Harn, daut hee kjemt un junt halpt jerajcht sennen, soo aus een erfreschenda Räajen.

13Oba jie haben Schult enne Ieed jeplaunt, un woaren beeset arnten, un woaren de Frucht von Läajes äten. Wiels du die opp diene Macht veleetst, un opp eene groote stoakje Armee,

14woat nu Kjrichsjeschrech mank june Menschen komen, un june sechre Städen woaren vestieet woaren. Daut woat krakjt soo sennen aus dan, aus Kjennich Schalman de Staut Bet Arbeel em Kjrich neem, un de Mitta un Kjinja grausom aufschauft.

15Nu woat junt daut soo en Betel gonen wäajen june growe Sinden. Wan dee Dach väabrakjt, woat de Kjennich en Israel sikj nich wäaren kjennen.

Hosea 11

Woo goot Gott Israel es

1Aus Israel een Kjint wia, wia ekj am goot, un ekj roopt mienen Sän von Ägipten.

2Oba soo aus jesajcht woat, soo väl dolla ekj am roopt, soo väl dolla dreid hee sikj von mie wajch; see muaken Opfa fa de Baals, un Ruakopfa fa de Jetta.

3Ekj lieed Efraim gonen, un druach am en miene Oarms; see worden daut nich en, daut ekj an jesunt muak.

4Ekj trock gaunz natieedlich aun an; ekj wull an derch Leew jewennen. Ekj hoof daut Joch opp von unja äa Hauls, daut see goot äten kunnen.

5Oba nu, motten see trigj no Ägipten gonen, un Assur saul äa Kjennich sennen, wiels see nich trigj no mie wellen.

6Doawäajen woat daut Schwieet opp äare Städa komen, un äare vesechada Puaten woaren nich hoolen. Daut Schwieet woat an unja nämen, wiels see äare ieejne Plons nogonen.

7Mien Volkj haft kjeenen aundren Jedanken, aus von mie wajch to gonen. Un wan see mie aula tojlikj aunroopten, woa ekj an nich halpen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Woo saul ekj die oppjäwen, Efraim? Woo woa ekj die äwaleewren kjennen, Israel? Woo kaun ekj junt soont aundoonen aus ekj Adma deed? Woo kaun ekj die vedoawen soo aus emol Zebojim? Daut kaun ekj nich von Hoaten doonen; met aules en mie, sie ekj die goot.

9Ekj woa nich mienen Oaja loos loten; ekj woa Efraim nich vedoawen, wiels ekj sie Gott un nich Mensch. Ekj sie de Heilja en june Medd, un woa nich en Oaja opp junt komen.

10De Har woat brellen aus een Leiw, un dan woaren see am hinjaraun komen; wan hee brellen woat, woaren de sienje vom Wasten flautren un komen.

11See woaren von Ägipten komen aus veschechada Väajel, un von Assur, aus Duwen. Ekj woa an wada en äare Hiesa wonen loten, sajcht de Har.

Hosea 12

Soo hinjarigjsch aus Jakob

1En Efraim sent emma wada Läajes jäajen mie, un de Israeliten heichlen mie väa; Juda jeit wajch von Gott, un von däm Heiljen, dee tru es.

2Efraim recht sikj nom Wint, un jajcht dän dachäwa dän Oostwint hinjaraun; see lieejen aule Dach dolla, un eewen mea Jewault. Eemol moaken see een Bunt met Assur, daut näakjste mol brinjen see Eelj no Ägipten.

3De Har brinjt Juda ver daut Jerecht, hee woat Jakob siene Nokomen strofen fa daut, waut see jedonen haben, un doafäa, woo hee jewast es.

4Em Muttalief zankt hee sikj met sienen Brooda, un aus hee een Maun wia, street hee sikj met Gott.

5Hee rauzt sikj met een Enjel, un leet sikj nich dol schmieten, oba hield un prachad. Bie Betel troff hee Gott, un doa hieed hee am uk räden.

6De Gott, dee aules rejieet, sien Nomen es, de Har, säd to am:

7Komm trigj no dienen Gott; sie truhoatich leeftolich, un stal diene Sachen trajcht; velot die gaunz opp dienen Gott.

8Du best een Hendla met eene faulsche Wichtschol, un schummelst wellich.

9Efraim sajcht sikj: Ekj sie rikj un hab nu Macht; en aules waut ekj jedonen hab, woat kjeena met dän Finja wiesen opp soont waut Sind es.

10Ekj sie de Har dien Gott, aul von dan aus du en Ägipten wieescht, un woa die wada loten en Zelten wonen, soo aus to jane Tiet.

11Ekj räd to de Profeeten, un hab an foaken jewäsen, woo daut sennen sull; ekj jeef de Profeeten äare Bildasproak.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12En Gilead eewen see oppscheiseljet, un doafäa woaren see unjagonen; en Gilgal
opfren see Ossen, un doawäajen woaren äare Aultoaren to Steenaklompes oppe
Stap woaren.

13Jakob must no Aram flichten, Israel deed Vee heeden om sikj siene Fru to
vedeenen,

14un lota, brocht de Har de Israeliten, derch eenen Profeet ut Ägipten, rut. Hee
deed an met een Profeet heeden.

15Nu es hee äwa Efraim vebettat, un de Har woat äare Schult loten äwa an
trigjkomen; hee woat an doafäa trigjtolen, daut see soo frajch jewast sent.

Hosea 13

De Sind brinjt dän Doot

1To eene Tiet, wan Efraim waut säd, dan horchten see en Israel; oba see haben sikj
aun de Baals vesindicht, un nu motten see stoawen.

2Oba see sindjen noch emma. See moaken sikj jegotne Bilda, soo straum aus see
kjennen; Jetta, dee von Menschen jemoakt sent. See sajen: Moakt een Opfa fa dit.
Mana kussen Kjalwa.

3Doafäa woaren see veschwinjen aus de Näwel em Morjen, un aus de Deiw, dee
boolt wajch es; soo aus Sprie biem draschen veflicht, ooda de Ruak ut däm Fensta
holt.

4Ekj sie de Har, jun Gott, noch von en Ägipten; un jie haben werkjlich kjeenen
aundren Gott jehaut. Kjeena haft junt jeholpen buta ekj.

5Ekj sie dee, wäa sikj om junt kjemmad aus jie enne Wiltnis, en daut drieeje Launt
wieren.

6Dan eet jie junt voll un worden saut. Aus jie saut wieren, word jie prauzich; un
dan vegaut jie von mie.

7Doawäajen woa ekj soo aus een Leiw fa junt sennen, un soo aus een Tiega aun de
Kaunt vom Wajch.

8Met de Wucht von een Boa, von dee de junge jenomen sent, woa ekj junt de Brost
oprieten un soo oppfräten aus een Leiw. De wille Tieren woaren jun Fleesch
aufrieten.

9Jie woaren enne Grunt jebrocht woaren, Israel; ekj sie de eensja, dee junt raden
kaun.

10Wua es jun Kjennich, dee en jieda Staut halpen saul? Wua sent de Leidasch to dee
jie emol säden: Jäft ons eenen Kjennich un aunjestalde äwa ons.

11Ekj jeef junt Kjennichs en miene Veläajenheit; un ekj hab dee wajchjenomen en
mienen Groll.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Efraim siene Schult es enjeprast; siene Sind es oppbewoat.

13De Weedoag sent jekomen oba hee es nich kluak; hee lat sikj nich kroagen un kjemt nich ut de Mutta.

14Woa ekj an frie moaken von doa wua de Doodes sent? Woa ekj vom Doot bewoaren? Lot däm Doot met siene Ploagen un daut Grauf met siene Krankheit fa mie Rach eewen. Ekj weet nich mea waut Metlieden es.

15Un wan hee uk stoakj es mank siene Breeda, woat vom Harn een Oostwint komen; von de Wiltnis woat dee aunholen, un daut Gruntwota woat utdrieejen, un de Kjwal woat kjeen Wota haben. Dee woat aul daut wieetvolle, un jieda feinet Dinkj wajchnämen.

Hosea 14

De Jehuarsom brinjt dän Säajen

1Samaria woat Strof lieden, wiels see äaren Gott nich jehorcht haft. Dee woat met daut Schwieet omjebrocht woaren, un äare Kjinja woaren grausom aufjeschauft woaren; un Frulied, dee schwanga sent woaren opjeschnäden woaren.

2Komm trigj no däm Harn dienen Gott, Israel; du best wäajen diene Sind jefollen.

3Moakt junt opp, un komt no däm Harn, froacht am aul june Sinden to vejäwen, un froacht am goodet to doonen, un vespräakjt een Opfa to moaken, met de Frucht von june Leppen.

4Assur woat ons nich halpen, un wie woaren ons nich opp Pieed veloten. Wie woaren nich mea sajen, daut de Dinja onse Jetta sent, dee wie selfst jemoakt haben. De Weisen finjen Jnod bie die.

5Ekj woa äa wadaspanstjet heelen, un woa an von Hoaten goot sennen. Mien Oaja woat sikj von an wajchdreien.

6Ekj woa aus een Deiw opp Israel sennen, soo daut see aus eene Lelje blieejen woat. See woat Wartlen schmieten, soo aus de Beem en Libanon.

7See woat breede Asta kjrieen, un schmock loten aus een Oliewenboom; see woat scheen rikjen aus de Libanon.

8De Israeliten woaren wada unja mienen Schauten setten, un Jeträajd to äten haben. See woaren blieejen aus eene Wienrank, un scheen rikjen aus de Wien von Libanon.

9Efraim woat kjeen Jebruck fa Jetta haben. Jie woaren no mie horchen, un ekj woa junt leiden. Ekj woa aus een Taunenboom fa die sennen; du woascht diene Frucht von mie kjrieen.

10Wäa es soo kluak, daut hee dit vesteit? Wäa haft Vestentnis, daut hee dit ensitt? Däm Harn siene Wäaj sent rajcht, un dee wäa jerajcht es, helt sikj aun dee; oba de Sinda vestaupt sikj aun dee.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Joel

Joel 1

De Graushoppa Ploag

1 Dit es de Norecht, dee de Har Joel, Petuel sien Sän, jeef.

2 Horcht emol, jie elre Mana; aul jie, dee jie en dit Launt wonen, horcht emol häa. Es aul jeemols ea soont jeworden, en june Tiet, ooda june Vodasch äare?

3 Sajcht june Kjinja, soo daut see äare Kjinja daut sajen, un soo daut jane noch emol äare Kjinja daut vetalen:

4 Daut, waut de Rupen nich oppjefräten haben, haben de Graushoppa oppjefräten; un daut waut de Graushoppa nich oppjefräten haben, haben de Kjniepasch oppjefräten. Un waut de Kjniepasch nich oppjefräten haben, daut haft daut Ojjezeffa oppjefräten.

5 Wakjt doch opp, jie Drinkja, un hielt! Schriet, dee jie Wien jleichen; de seeta Wien es junt verem Mul wajchjenomen.

6 Een Schwoarm Graushoppa es en mien Launt nenjekomen, daut es sea stoakj un jeit nich to talen. Daut haft Tänen aus een Leiw, un Uagtänen aus däm Leiw siene Mutta.

7 Daut haft onse Wienranken begrost un de Fiejenbeem vefräten; Daut haft de Baust aufjeschalt un wajchjeschmäten; doa es bloos daut kole Holt jebläwen.

8 Truat, aus eene Mejal, dee äaren Briegaum veloaren haft.

9 Doa es kjeen Jeträajd un kjeen Wien, om de Opfa em Tempel to brinjen; de Priesta, däm Harn siene Deena, truaren.

10 Onse Stapen sent kol; de Ieed truat, wiels daut Jeträajd nuscht brinjt. Doa es kjeen Wien ooda Eelj.

11 De Foarma lat daut schwierich, un dee waut em Wiengoaden schaufen, hielen äwa dän Weit un de Joascht, wiels de Arnt gaunz vedorwen es.

12 De Ranken sent vedrieecht; de Fiejenboom litt; de Paulmbeem, Apelbeem un Fruchtbeem, aule Beem aulawäajen vedrieejen. Kjeena freit sikj mank de Menschen.

13 Nämt junt Sakkjleeda om un truat, jie Priesta, dee jie aum Aultoa deenen; blieft de gaunze Nacht em Truakjleet, dee jie mienen Gott deenen. Doa es nich Jeträajd un Wien toom en Gott sien Hus een Opfa to moaken.

14 Roopt de Jemeent toop un stalt een heiljet Fausten aun. Lot de Leida un daut gaunze Volkj en däm Harn junen Gott sien Hus toopkomen, un roopt däm Harn aun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Däm Harn sien Dach es gaunz dicht bie. Daut es een schrakjelja Dach; dee, dee aule Macht haft, brinjt eenen grooten Schoden.

16Ons Äten es ons ver de Uagen wajchjenomen; doa es kjeene Freid un scheengonen en Gott sien Hus.

17Daut Sot vekjemt enne Ieed, un de Spikjasch sent vejäfs; de Stalinj vefaulen, wiels doa kjeen Jeträajd es.

18De Kjieej schrieen vejäfs; daut Vee es vemuckat, wiels doa nich Weid es. Soogoa de Schop lieden.

19Har, ekj roop die aun, wiels doa een Fia äwa de Weid oppe Boaj jegonen es, un de Beem oppe Stap vedrieecht sent.

20Soogoa de wille Tieren schrieen no die, wiels doa noanich Wota es, un daut Graus enne Wiltnis vebrent es.

Joel 2

Fercht junt fa waut de Har doonen kunn

1Blost de Trompeet en Zion, woarnt dee opp mienen heiljen Boajch; Aule Menschen em Launt sellen sikj enjsten, wiels däm Harn sien Dach kjemt. Dee es gaunz dicht bie.

2Dee Dach es diesta un schwierich, met väl Wolkjen un dikjen Näwel. Soo aus daut met eemol äwa de Boaj dach woat, soo kjemt een grootet un stoakjet Volkj, soont aus wie noch nienich jeseenen haben un en aule Tieden nich wada komen woat.

3Ver an jeit een Fia, daut väl vedoaft, un hinja an brent daut noch lang; ver an lat daut Launt nom Goaden Eden, un hinja an lat daut no onbewonde Wiltnis. Kjeena kjemt von an wajch.

4Dee lat daut no Pieed, un dee ranen aus welje Pieed.

5Dee komen äwa de Boaj jefloagen, aus Kjrichswoages ooda aus een Stoppelfia. Dee sent soo aus eene stoakje Armee, waut em Kjrich nenn iewat.

6De Velkja schudat daut fa an, un äare Jesechta trakjen gaunz auf.

7Dee ranen soo aus stoakje Mana, un klautren opp de Mieren nopp aus Soldoten; dee gonen jlikj no väaren wajch, un gonen nuscht ut dän Stich.

8Dee moarachten no väaren wajch, onen dän aundren em Stich to komen; eena kaun dee met nuscht opphoolen, wua dee nich derch ooda äwa kjennen.

9Dee gonen äwa de Stauts Mia, un komen en aule Hiesa nenn; dee krupen en de Fenstren nenn, aus een jewanda Vebräakja.

10De Ieed scheddat fa an, un de Loft zettat; de Sonn un Mon veschwinjen, un de Stierns vestäakjen sikj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11De Har lat siene Stemm ver de Soldoten rumlen; de Armee es sea groot un stoakj un woat sienen Wellen utfieren. Däm Harn sien Dach es waut grootet un sea toom enjsten. Wäa woat dän bloos derchstonen?

Komt no däm Harn

12Nu kjenn jie noch trigjkomen, sajcht de Har. Jäft mie jun gaunzet Hoat. Hielt un lot junt june Sind leet sennen, un fangt aun to fausten.

13Komt met een jebroaknet Hoat, un nich met een verätnet Kjleet. Komt trigj no däm Harn, junen Gott; hee es jenstich un jnädich. Hee es jeduldich un truhoatich leeftolich; hee hieet leicht opp met strofen.

14Wäa weet auf am daut nich wada woat schod sennen, un hee junt säajnen woat met Jeträajd un jenuach Wien fa een Opfa fa däm Harn junen Gott.

15Blost de Trompeet en Zion; stalt een heiljet fausten aun, un roopt de Jemeent toop.

16Lot de Lied sikj vesaumlen; lot see sikj reed moaken toom ver däm Harn komen. Brinjt aul de Leidasch toop, brinjt soogoa Kjinja un Schootbäbes; sajcht de junkbefriede Lied, daut see ut äare Stow komen.

17Lot de Priestasch, däm Harn siene Deena, tweschen däm Engank un däm Aultoa hielen un sajen: Har, erboarm die äwa dien Volkj. Lot dee waut diene sent nich en Schaund jeroden; lot de Velkja nich äwa ons spotten un sajen: Wua es äa Gott?

Gott siene Jnod

18Un dan woat de Har sikj wäajen sien Launt reflen, un sikj äwa sien Volkj bemieejen.

19Hee woat sien Volkj sajen: Kjikjt emol, ekj woa junt väl Jeträajd, Wien un Eelj jäwen, un jie woaren jenuach haben. Ekj woa daut nich mea tooloten, daut jie mank de Velkja vespott woaren.

20Ekj woa dee vom Nuaden wiet wajch joagen, en een drieejet un vekomnet Launt nenn; sien väaschtet Enj woat en daut oostne Mäa un sien latstet Enj en daut wastne Mäa gonen. Dee woat vefulen un stinkjen, wäajen aules waut dee jedonen haft.

21Hab nich angst, du scheenet Launt, frei die un lot die daut scheen gonen; de Har kaun grootet doonen.

22Habt nich angst, jie Tieren oppe Stap, de Weid opp daut opne Launt woat jreen woaren; de Beem woaren Frucht droagen, un de Fiejenbeem un Wienranken woaren goot droagen.

23Freit junt, jie Zionskjinja, un preist däm Harn, junen Gott. Hee jeft junt dän scheenen Räajen; hee jeft dän tiedjen un uk dän loten Räajen soo aus verhäa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24De Draschfluaren woaren voll Jeträajd sennen, un de Wien un Eelj Jefässa woaren äwaranen.

25Jie woaren nu daut kjrieen, waut jie en dee Joaren nich kjrieejen, aus de Graushoppa, de Rupen, un de Warm aules oppfreeten. Daut wia miene Armee, dee ekj mank junt schekjt.

26Jie woaren äten un uk saut woaren; jie woaren däm Harn, junen Gott preisen, dee junt opp Wundawääj jefieet haft. Mien Volkj saul sikj nienich wada soo schämen brucken.

27Un jie woaren weeten, daut ekj en Israel medden mank sie; daut ekj de Har jun Gott sie, un daut doa kjeen aundra es. Un mien Volkj saul sikj nich wada schämen brucken.

Joel 3

De Jeist Gottes woat komen

1Un no daut, woa ekj mienen Jeist opp aule Menschen jäwen, un june Säns un Dajchta woaren profezeien; june oole Mana woaren sikj erlauben to dreemen, un Gott woat june junge Mana wiesen, woo daut sennen woat.

2Soogoa opp däm Oabeida un de Kjäakjsche woa ekj dan mienen Jeist jäwen.

3Aum Himmel woa ekj Wundatieekjen wiesen, un oppe Ieed woat Bloot un Fia un väl Ruak sennen.

4De Sonn woat vedunklen, un de Mon woat blootrodlich sennen, ea däm Harn sien groota un schrakjelja Dach kjemt.

5Dan woaren aul dee, dee däm Harn sien Nomen aunroopen, jerat woaren. Doa woaren eenje wajchkomen opp däm Zions Boajch un en Jerusalem, soo aus de Har vesproaken haft, un mank dee waut äwabliewen, woaren soone sennen, dee de Har sikj wälen woat.

Joel 4

Gott sien Jerecht oppe Velkja

1Un de Har säd: Horcht emol. Aun dän Dach un to dee Tiet, wan ekj Juda un Jerusalem wada woa häastalen,

2dan woa ekj aule Velkja no daut Joschafat Tol brinjen, un woa an doa ver Jerecht brinjen, wiels see daut Volkj Israel, daut mient es, mank de Velkja vestreit haben, un wiels see sikj mien Launt enjedeelt haben.

3See haben daut Loss jetrocken äwa mien Volkj; un haben miene Junges em tusch jejäft fa eene Hua, un Mejales vekoft, daut see Wien toom drinkjen kjrieejen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Un aul jie von Tierus un Sidon, un von de gaunze Filista Jäajent, waut proow jie mie auntodoonen? Well jie mie wäajen waut trigjtolen? Wan jie daut woaren, dan woa ekj junt plazlich un bosich äwa junen Kopp trigjtolen.

5Jie haben mien Selwa un mien Golt jenomen, un miene wieetvolle Sachen en june Tempels jedroacht.

6Jie haben de Lied von Juda un Jerusalem aun de Griechen vekoft, daut see wiet von ää Launt kjeemen.

7Ekj woa an komen loten von doa wua jie an vekoft haben, un woa junt trigjtolen fa daut, waut jie an jedonen haben.

8Un horcht, jie von Tierus un Sidon, un von de gaunze Filista Jäajent: Ekj woa june Säns un Dajchta en de Macht jäwen von de Lied von Juda, un see woaren dee aun de Lied von Saba, een Launt daut wiet auf es, vekjeepen. Dit sajcht de Har.

Gott sien Säajen opp de sienje

9Sajcht to de Velkja: Moakt reed fa eenen Kjrich, Roopt june stoakjste Mana, un lot aule Soldoten komen un sikj reed moaken.

10Moakt Schwieed von june Pluachschoaren, un moakt Spiessen von june Säakjel. Lot dee waut nuscht jewant sent, sikj hanstalen aus Soldoten.

11Lot aule Velkja von runtom komen; un lot see sikj doa vesaumlen. Un Har, brinj diene baste Kjrieja rauf.

12Lot de Velkja sikj reed moaken; lot see no daut Joschafat Tol komen. Doa woa ekj setten un rechten, äwa aul de Velkja runtom.

13Schniet nenn met de Sans, wiels daut Flekj es riep. Klunjt opp de Wiendruwen, wiels de Pras es voll. See sent soo schlajcht jewast, daut an daut äwarant.

14Doa woaren Häaden un Häaden von Menschen sennen, wan hee sien Wuat äwa an jeft. Däm Harn sien Dach es meist hia; dan woat hee sien Wuat äwa an jäwen.

15De Sonn un de Mon schienen nich mea, un de Stierns hoolen sikj trigj.

16De Har woat opp Zion schrieen, un sikj von Jerusalem hieren loten, soo daut de Himmel un de Ieed schedren woaren. Oba sien Volkj woat de Har een Schutz sennen; hee woat fa de Israeliten eene sechre Städ sennen.

17Un jie woaren daut enwoaren, daut ekj de Har jun Gott, en Zion opp mienen heiljen Boajch won. Dan woat Jerusalem heilich sennen, un kjeen Fient woat an waut doonen kjennen.

18Wan dee Tiet kjemt, woat scheena Wien von de Eewasch raufkjwalen, un von de Boaj woat de Malkj ranen. De Riefasch en Juda woaren aula schälen, un eene Kjwal woat von em Harn sien Hus komen un daut Schittim Tol bewesren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

19Oba en Ägipten woat kjeena wonen, un Edom woat eene onbewonde Wiltnis sennen, wäajen de Jewault dee see äwa de Lied en Juda jebrukt haben, un wäajen de oschuldje Läwes, dee see en äa Launt ombrochten.

20Oba Juda woat opp emma bewont bliewen, un Jerusalem woat nich utstoawen.

21Un ekj woa an trigjtolen fa daut Läwen daut see neemen, un woa dee waut schuldich sent nich frie loten, wiels de Har en Zion wont.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Amos

Amos 1

Gott wiest sienen Finja no de Nobalenda un no Israel

1 Dit sent de Norechten, dee Amos, een Schopfoarma von Tekoa, von Gott kjrieech. Dee räden von Israel un komen von de Tiet aus Usija Kjennich en Juda wia, un Jerobeam, Joasch sien Sän, Kjennich en Israel wia. Daut wia twee Joa ver daut Ieedbäben.

2 Amos säd: De Har schricht von Zion, un hee rät to junt von Jerusalem; soo daut de Schophoads äare Weid vedrieecht, un de Spetz vom Karmel Boajch veschrieecht.

3 De Har sajcht: Dree Dinja haft Damaskus veschulcht, nä, vea, un ekj woa de Strof nich trigjhoolen. See haben Gilead utjedrascht un met Iesa fien jemolt.

4 Ekj woa Kjennich Hasael sienen Paulaust aunstekjen, un Kjennich Ben Hadad siene Paulausten vebrennen.

5 Ekj woa daut Stautspuat von Damaskus tweibräakjen, un de Enwona em Awen Tol ombrinjen, un uk däm dee en Bet Eden rejieet. Un de Lied von Aram woaren no Kir veschlapt woaren. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

6 De Har sajcht: Dree Dinja haft Gaza veschulcht, nä, vea, un ekj woa de Strof nich trigjhoolen. See haben daut gaunze Volkj veschlapt un dee aun Edom vekoft.

7 Ekj woa een Fia oppe Mieren en Gaza aunstekjen, un äare Paulausten vebrennen.

8 Ekj woa de Lied en Aschdod ombrinjen, un däm, dee en Aschkelon rejieet, raufsaten. Ekj woa miene Macht jäajen Ekron uteewen, un dee, dee von de Filista äwajebläwen sent, ombrinjen. Dit lot junt von Gott däm Harn jesajcht sennen.

9 De Har sajcht: Dree Dinja haft Tierus veschulcht, nä, vea, un ekj woa de Strof nich trigjhoolen. See haben Edom aul de faustjenomne jejäft, un nich äa Wuat met ons jehoolen.

10 Ekj woa een Fia oppe Mieren von Tierus aunstekjen un äare Paulausten vebrennen.

11 De Har sajcht: Dree Dinja haft Edom veschulcht, nä, vea, un ekj woa de Strof nich trigjhoolen. Hee juach sienen Brooda met daut Schwieet un haud kjeen Metlieden met am. Hee hieed nich opp sikj to oajren, un bleef bloos doll opp am.

12 Ekj woa Teman aunstekjen, un de Paulausten von Bozra vebrennen.

13 De Har sajcht: Dree Dinja haben de Amonita veschulcht, nä, vea, un ekj woa de Strof nich trigjhoolen. See dreewen daut soo groff en äaren Iewa äa Launt jrata to moaken, daut see de Frulied von Gilead, dee schwanga wieren, opschneeden.

14 Ekj woa de Mieren von Raba aunstekjen, un äare groote Städa vebrennen. Dän Dach woaren de Soldoten lud schrieen un de Storm woat sea schlemm sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Äa Kjennich woat wajchjefieet woaren met siene aunjestalde toop. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

Amos 2

1De Har sajcht: Dree Dinja haft Moab veschulcht, nä, vea, un ekj woa de Strof nich trigjhoolen. See haben däm Kjennich von Edom siene Knoakes to fiene Ausch vebrent.

2Ekj woa een Fia opp Moab brinjen un de vesechade Städen en Kerijot vebrennen; äare Menschen woaren em Wirwoa omkomen, wan de Fient schrieen un blosen woat.

3Ekj woa äaren Leida raufsaten, un äare aunjestalde ombrinjen. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

4De Har sajcht: Dree Dinja haft Juda veschulcht, nä, vea, un ekj woa de Strof nich trigjhoolen. See haben däm Harn siene Lia veacht, un de Jesazen nich jehoolen; see haben sikj veleiden loten met de selwje Läajes, dee äare Vodasch aul nojinjen.

5Ekj woa een Fia opp Juda aunstekjen, un de Paulausten en Jerusalem vebrennen.

6De Har sajcht: Dree Dinja haft Israel veschulcht, nä, vea, un ekj woa de Strof nich trigjhoolen. See vekjeepen dee, dee daut rajchte doonen, fa Jelt; un de oame fa waut eefache Footich.

7See veklunjen däm oamen sien Kopp enne Ieed; un schuwen dee, dee Help fält, ut däm Stich. De Voda un sien Sän gonen no de selwje Mejal, un beschämen mienen heiljen Nomen doaderch.

8Opp Dakjen, dee see aus Birj jenomen haben, lajen see sikj bie jieda Aultoa dol. See drinkjen en Gott sien Hus Wien, waut see met aundre äa Schultjelt jekoft haben.

9Ekj haud doch de Amorita ver an utjerot, dee soo groot aus Zeeda, un stoakj aus Ieekjen wieren. Ekj ast an ieescht ut un rod uk noch de Wartlen ut.

10Ekj brocht junt ut Ägipten rut, un leid junt 40 Joa enne Wiltnis, soo daut jie de Amorita äa Launt kjrieejen.

11Ekj hab von june Säns Profeeten jemoakt; un von june Junges soone waut Nazara worden. Saj ekj too väl, jie Israeliten? Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

12Oba jie jeewen dee Wien to drinkjen, waut sikj Gott jeweit hauden. Jie vebooden de Profeeten, daut see nuscht sajen kunnen.

13Nu kjikjt Ekj woa junt schwäakjen moaken, soo aus een Woagen schwäakjt, dee voll Goawen es,

14soo daut de bosje nich ut däm Stich komen, un de stoakje sikj nich wäaren kjennen. Soo daut de stoakje Soldoten nich met daut Läwen doavon komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

15Dee, dee goot met däm Boagen scheeten kjennen, woaren äare Städ oppjäwen; dee waut sea ranen kjennen woaren nich wajchkomen; un dee, dee opp Pieed sent, woaren omkomen.

16De brofste un stoakjste woaren haulf noaktich wajchranen. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

Amos 3

De Profeet kaun nich stell bliewen

1Nu horcht emol, jie Israeliten, waut de Har äwa aul de Famieljes sajcht, dee hee ut Ägipten rutbrocht:

2Hee haft bloos junt jewält von aule Menschen oppe Ieed; un doawäajen woat hee junt bestrofen fa aul june Sinden.

3Gonen twee toop, wan see sikj nich eenich sent?

4Brelt een Leiw em Woolt, wan hee nuscht jejräpen haft? Grolt een Tia en siene Heel, wan hee nuscht to fräten haft?

5Felt een Voagel en eene Schlenj, wan am nuscht jejräpen haft? Klaupt eene Faul too, wan doa nuscht bennen es?

6Kaun eena eene Trompeet enne Staut blosen, onen daut sikj wäa oppräacht? Woat eene Staut Schoden lieden, wan de Har daut nich jebrocht haft?

7Gott de Har deit nuscht onen daut hee siene Profeeten sajcht, wuarom hee daut deit.

8De Leiw haft jebrelt, wäa wudd nich angst haben? Gott de Har haft jerät, wäa kaun sikj dan trigjhoolen?

9Sajcht en de Schutzstäda en Aschdod un en Ägipten: Sajcht see sellen aula komen no de Boaj rom Samaria, un seenen woo hunjsch daut toojeit un woo ojjerajcht see doa sent.

10Dee vestonen nich daut rajchte to doonen. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen. Dee kleiwen sikj toop waut see kjennen, un wan derch stälen un Jewault.

11Un doawäajen, sajcht Gott de Har: Dit Launt woat vom Fient besat woaren, un jun Schutz woat to nuscht woaren; un june Paulausten woaren bestolen woaren.

12De Har sajcht: Krakjt soo aus een Hoad mau twee Knoakes un een haulwet Ua, ut däm Leiw siene Frät raden kaun, soo woaren mau weinich von Samaria met daut Läwen doavon komen, un met een Brat von äa Badstäd un eene Akj von de wieekje Benkj.

13Horcht emol hää, un woarnt Jakob siene Nokomen, Gott de Har, de Gott dee aules rejieet, sajcht:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

14Aun dän Dach wan ekj Israel fa äare Sinden bestrof, woa ekj de Aultoaren en Betel dolbräakjen, un de Akjspetzen von de Aultoaren em Drakj faulen loten.

15Ekj woa daut Wintahus un daut Sommahus dolrieten, soo aus de groote Hiesa met Aulfenbeen; kjeen Paulaust woat wieda bestonen. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

Amos 4

1Horcht emol no waut ekj saj: Jie Frues von opp däm Samaria Boajch, jie sent jefeet un straum aus de Kjieej en Baschan; jie nutzen de oame ut, un bestälen de schwake, un sajen to june Mana: Brinjt ons waut to drinkjen.

2Soo secha aus Gott de Har heilich es, haft hee vesproaken: Horcht emol, doa woat eene Tiet komen, wua jie met schoape Hoakes woaren veschlapt woaren, un dee waut doa äwabliewen, met Fesch Hoakes.

3Un jie woaren aula bloos verwoats derch irjent een Loch enne Stautswaunt rut no Harmon jeschlapt woaren. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

Israel nemt nich Lia aun

4Komt no Betel un vesindicht junt, no Gilgal, un moakt daut noch oaja. Brinjt jun Opfatia aule morjen, un jun tieendel jieda dredda Dach.

5Brinjt een Opfa von jesuadet Broot, un moakt june friee Gowen bekaunt. Soont jeit je junt soo scheen, jie Israeliten. Dit lot junt von Gott däm Harn jesajcht sennen.

6Ekj leet daut too en june Städa, daut june Tänen rein bleewen, daut doa noanich Broot to äten wia, un doch kjeem jie nich trigj no mie. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

7Dree Moonat verem arnten hilt ekj dän Räajen opp. Opp eene Staut leet ekj daut räajnen, un oppe aundre hilt ekj dän trigj; opp eene Stap leet ekj daut räajnen, un oppe aundre leet ekj aules vedrieejen.

8De Lied von twee un dree Städa jinjen no eene Staut, daut see drinkjen kunnen, un hauden nich jenuach fa äaren darscht; un doch kjeem jie nich trigj no mie. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

9Ekj jeef junt drieeje Joaren, un leet Braunt oppe Flekja komen. De Rupen freeten aules waut enne Goades un aun de Wienranken, aun de Fiejenbeem un Oliewenbeem woss, un doch kjeem jie nich trigj no mie.

10Ekj schekjt eene Ploag opp junt, soo aus ekj opp Ägipten deed. Ekj leet june junge Mana em Kjrich to dood komen, un neem junt june Pieed wajch. Ekj leet daut Jestank von jun Soldotenloaga unja june Näsen trakjen, un doch kjeem jie nich trigj no mie. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

11Ekj brocht een Schoden mank junt, soonen aus Gott en Sodom un Gomorra deed, un jie wieren aus een Stekj Brenholt, daut eena ut däm Fia ritt, un doch kjeem jie nich trigj no mie. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Un wiels jie Israeliten nich trigj komen, woa ekj junt noch mea von dit jäwen. Un wiels ekj noch mea von dit doonen woa, moakt junt reed junen Gott to bejääjnen, jie Israeliten.

13Horcht emol, Gott haft de Boaj jemoakt, un am jehieet de Wint. Hee lat de Menschen weeten waut hee väahaft. Hee vejajcht zemorjes de Nacht, un traumpelt oppe Boaj. Sien Nomen es “Har, de Gott dee aules rejieet”.

Amos 5

Woarnungen un Kroagen

1Nu horcht no dit Trualeet, jie Israeliten, daut ekj wäajen junt sinj.

2De Mejal Israel es jefollen un woat nich wada oppstonen. See es en ää Launt jefollen, un doch es doa kjeena waut ar halpt.

3Un nu sajcht Gott de Har to daut Volkj Israel: Von de Staut wua 1.000 Soldoten rutjinjen, woaren mau 100 trigjkomen; un dee waut 100 em Kjrich schekjt woat mau 10 trigjkjrieen.

4Un nu sajcht de Har, to daut Volkj Israel: Bemieecht junt, daut jie mie finjen; dan woa jie läwen.

5Got nich no Betel ooda Gilgal, un got nich no Beerscheba, wiels Gilgal woat onbedinjt faustjenomen un wajchjefieet woaren, un Betel woat enne Grunt jebrocht woaren.

6Bemieecht junt däm Harn to finjen, dan woa jie läwen. Aundasch woat hee äwa Josef siene Nokomen soo äwa rollen aus een Stapfia, waut kjeena hoolen kaun, un Betel woat dolbrennen.

7Soo aus jie nom rajcht seenen, moakt eenem betta, un jie schlapen jerajcht sennen em Blott.

8De Har muak daut Säwenstiern un Orion, hee vejajcht zemorjes de Nacht un zeowes dän Dach; hee roopt daut Wota vom Mäa, un jitt daut opp daut Launt. Sien Nomen es Har.

9Wäa brinjt daut vedoawen opp de stoakje, soo daut de dikje Mieren kjeenem waut halpen?

10See horchen nich no däm Rechta biem Puat, un veachten däm, dee de Woarheit sajcht.

11Wiels jie de oame utnutzen un an moakt een Poat von äare Arnt aufjäwen, woa jie nich en de Hiesa wonen, dee jie von Steen jebut haben; un jie woaren nich dän Wien to drinkjen kjrieen, von de schmocke Wiengoades, dee jie aunjelajcht haben.

12Ekj weet woo foaken jie junt veschulcht haben, un woo groff june Sind es. Jie vefoljen opprechtje Menschen, jie nämen Schmäajelt, un jie vedreien de Kloag von däm oamen em Jerecht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Wäa Ensecht haft, blift en soone Tiet stell, wiels daut es eene beese Tiet.

14Bemieecht junt met goodet doonen, un hieet met daut schlajchte opp, dan woa jie läwen. Dan woat de Har, de Gott, dee aules rejieet, met junt sennen, soo aus jie nu meenen.

15Stalt junt jäajen daut beese, un räakjent daut goode väl. Moakt secha, daut wan jie rechten, daut jie daut rajchte doonen. Veleicht woat de Har, de Gott, dee aules rejieet, noch jenstich sennen, met dee waut von Josef siene Nokomen äwabliewen.

16Doawäajen sajcht de Har, de Gott, dee aules rejieet, jun Har: Opp aule Gaussen woaren see truaren, opp jieda Wajch woaren see, “Oba nä!” sajen. See woaren däm Foarma kroagen toom truaren, un toom hielen, wäa bloos daut Trualeet kaun.

17En aule Wiengoades woaren see hielen, wan ekj mank junt komen woa. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

18Woo woat junt daut gonen, dee jie junt däm Harn sienen Dach wenschen? Wuarom wensch jie junt däm Harn sienen Dach? Dee Dach woat diesta sennen, nich dach.

19Daut woat sennen, aus wan eena vom Leiw rant un eenen Boa bejäajent; aus wan eena en een Hus nenn jeit un sikj doa aun eene Waunt länt, un dan woat von eene Schlang jebäten.

20Gaunz secha, woat däm Harn sien Dach diesta sennen, un nich dach, stock diesta onen irjent eenen schien.

21De Har sajcht: Mie äakjlen june Fasta. Mie freien june iernste Vesaumlungen nich.

22Wan jie mie uk Brauntopfa brinjen ooda jun Jeträajdopfa stalen, woa ekj dee nich aunnämen. Ekj well daut Opfa von jemaste Kjalwa nich mea seenen.

23Hieet opp met june lude Leeda; ekj well june Hoap nich mea aunhieren.

24Lot jun nom rajcht seenen soo rollen aus Wota, un jun jerajcht sennen aus een Riefa, dee nienich utdrieecht.

25Brocht jie Israeliten Opfa en dee 40 Joa enne Wiltnis?

26Druag jie doa Jetta, dee jie selfst jemoakt hauden? Haud jie doa Sakut, jun Kjennich, un Kewan, dän Stiern Gott?

27Doawäajen woa ekj junt bat hinja Damaskus aus faustjenomne wajchleiden. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen. Sien Nomen es, de Gott, dee aules rejieet.

Amos 6

Äwa de jlikjeltje en Jerusalem

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

1Woo woat dee daut gonen, dee soo jemietlich en Zion sent, un dee waut soo jetroost en Samaria läwen; dee waut daut jewälde Volkj leiden, un opp wäm aule Israeliten sikj veloten.

2Got emol no Kalne un beseet daut, un dan got no de groote Staut, Hamat; dan got rauf no Gat, de Filista Staut. Sent dee nich bäta auf aus jie? Es dee äa Launt nich jrata aus junt?

3Un jie läwen aus wan de Dach, wan de Strof kjemt, wiet auf es. Soo aus jie läwen, woat däm Dach noda brinjen, wan see met Jewault äwa junt rejieren woaren.

4Jie lajen junt opp Baden, dee met Aulfenbeen utjestraumt sent; un strakjen junt delenjd june Ru Benkjen. Jie äten de Lama von de Häad, un jemaste Kjalwa,

5un soo aus David, kjlimpa jie oppe Hoap un moak jie junt Leeda.

6Jie drinkjen Kommen voll Wien un riewen junt met de baste Eelj en; oba junt es daut nich schod, daut Josef siene Nokomen nich bestonen woaren.

7Jie woaren nu ieeschtens rutjeleit woaren, jun jemieteljet Fast woat ut sennen.

8Gott de Har vesprakjt met een Eit opp sikj selfst: Ekj woa dise Staut met aules äwaleewren un venichten, wiels Jakob siene Nokomen soo stolt sent, un ekj äare Paulausten nich vedroagen kaun. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen, von däm Gott, dee aules rejieet.

9Wan tieen Mana en een Hus äwabliewen, woaren dee doch stoawen.

10Un wan dan vom Frintschoft eena kjemt toom de Doodes besorjen un frajcht: Sent doa noch aundre? dan woat noch eena bennen sajen: Nä. Un jana woat sajen: Schsch, soo daut kjeena däm Harn sien Nomen sajen woat.

11Nu horcht, de Har velangt, daut de groote Hiesa sellen en Wrak veschloagen, un de kjliene Hiesa sellen en Spellasch jebroaken.

12Kjennen Pieed mank de Steena ranen? Kjennen Ossen daut Mäa plieejen? Oba jie haben daut rajchte doonen vejeft, un daut jerajcht sennen betta jemoakt.

13Jie freien junt daut jie Lo Dabar trigj haben, un meenen jie haben Karnajim met june Krauft enjenomen.

14Oba ekj woa junt Israeliten eenen Fient brinjen, dee junt, von doa wua eena no Hamat jeit bat aun däm Riefa em Jordan Tol, kjwälen woat. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen, von däm Gott, dee aules rejieet.

Amos 7

Eemol Graushoppa, eemol Fia un dan een Bliejewicht

1Gott de Har wees mie waut hee doonen wull. Hee muak sea väl Graushoppa. Dit wia jrod aus de Flekja wada waussen wullen, no däm daut de Kjennich dee haud heiwen loten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2Un ekj sach daut de Graushoppa aul daut Jreens em Launt oppfreeten. Un ekj säd: Har Gott, lot daut doch nich too. Woo saul Jakob wada oppe Been komen? Dee es je soo schwak!

3Un de Har haud Metlieden un säd: Ekj woa daut nich tooloten.

4Un Gott de Har wees mie waut hee em Senn haud. Gott de Har wull de Menschen bestrofen met een grootet Fia, waut hee äwadäl roopt. Daut Fia freet daut Mäa opp un wull uk aules, waut opp daut Launt wia, vebrennen.

5Dan säd ekj: Oba Gott, ons Har, horch emol. Hool daut opp! Woo sellen Jakob siene Nokomen wada oppe Been komen? Dee sent je soo schwak!

6Un de Har haud wada Metlieden. Dit woat uk nich woaren, säd Gott de Har.

7De Har wees mie daut hee biesied eene Waunt stunt, un hee haud een Bliejewicht aun eenen Baunt henjen.

8Un de Har säd: Waut es dit waut ekj hia hab? Un ekj säd: Daut es een Bliejewicht. Dan säd de Har: Kjikj emol. Ekj woa dit Bliejewicht mank de Israeliten saten, un woa nuscht mea äwaseenen loten.

9De Städa wua Isaak siene Nokomen aunbäden, woaren to nuscht woaren, un de huage Opfastäden en Israel, woaren Schunthupes woaren. Un ekj woa daut Schwieet loten opp Jerobeam sien Rikj komen.

Amos un Amazja

10Dan kjeem daut, daut Amazja, de Priesta en Betel, eene Norecht no däm Kjennich Jerobeam schekjt. Dee säd, daut Amos mank de Menschen en Israel wia, un doa daut Volkj jäajen daut Rikj opprieed. Hee leet däm Kjennich weeten, daut et jefäadlich fa daut Launt wia.

11Hee säd uk daut Amos jesajcht haud, daut Jerobeam wudd met daut Schwieet dootjemoakt woaren, un daut Israel wudd von äa Launt veschlapt woaren.

12Un Amazja säd to Amos: Go wajch, du Profeet. See daut du no Juda kjemst. Du kaust doa dien Broot vedeenen, un doa sajen waut du to sajen hast!

13Profezei nich mea en Betel, wiels daut es däm Kjennich siene huage Opfastäd un de Tempel fa daut Launt.

14Un Amos säd: Ekj sie nich een Profeet, un nich emol een Profeet sien Sän. Ekj sie mau een Hoad, un eena, dee Mulbäabeem besorjd.

15Oba de Har neem mie von miene Oabeit bie de Häad un säd, ekj sull sien Volkj Israel woarnen.

16Lot die dit vom Harn jesajcht sennen: Du sajchst ekj saul de Israeliten nich woarnen, daut ekj saul Isaak siene Nokomen nich belieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Doatoo sajcht de Har: Diene Fru woat enne Staut Schaund lieden, diene Säns un Dajchta woaren met daut Schwieet omjebrocht woaren, dien Flekj woat aundre toojemäten un enjedeelt woaren, un du woascht en een aundret Launt stoawen. Daut es secha daut daut Volkj Israel von dit Launt woat veschlapt woaren.

Amos 8

Een Korf voll riepe Frucht

1Un Gott de Har wees mie wada waut. Dit mol wia daut een Korf voll riepe Frucht.

2Un hee säd: Amos, waut sitst du doa? Un ekj säd: Een Korf voll riepe Frucht. Un de Har säd: Mien Volkj es gaunz riep jeworden. Ekj woa de Israeliten nich noch eemol vejäwen.

3Aun dän Dach woaren de Sinja em Kjennich sien Hus äare Leeda opphieren, un see woaren hielen, sajcht Gott de Har. Doa woaren väl Doodes aulawäajen ligjen, un daut woat sea stell sennen.

Gott woat rechten

4Horcht emol, aul jie dee jie oppe oame romklunjen, un dee jie de schwake em Launt ut dän Stich riemen.

5Jie sajen: Wanea woat daut Niemon Fast äwa sennen, daut wie Jeträajd vekjeepen kjennen? Un wanea woat de Sabat to Enj komen, daut wie Weit vekjeepen kjennen. Wie kjennen aul nich aufluaren bat wie de Mot kjennen kjlanda moaken un dän Vedeenst jrata moaken un de scheewe Jewichta oppe Wichtschol brucken.

6Wie woaren dän foossen Weit vekjeepen aus gooden, un wie woaren de oame met Jelt kjeepen un de schwake fa waut Footich vesklowen.

7Wiels Jakob soo prauzich es, haft de Har sikj faust väajenomen: Ekj woa nuscht vejäten, waut dee jedonen haben.

8Woat daut Launt nich schedren von dit? Woat nich een jiedra truarich sennen äwa soont? Daut Launt woat sikj opphäwen aus de Niel Riefa. Daut woat äwaranen un wada raufgonen, soo aus de Riefa en Ägipten.

9Aun dän Dach, dit sajcht Gott de Har, woa ekj de Sonn opp Meddach loten unjagonen, un ekj woa daut Launt bie doages Licht loten diesta woaren.

10Ekj woa junt aun de Heljedoag truarich moaken, un june Leeda aula truarich stemmen; jie woaren daut Sakkjleet aun de Lint droagen, un woaren june Kjap schäaren. Jie woaren truaren aus biem Doot von eenen eensjen Sän; dän Dach woat junt aules betta sennen.

11Horcht emol. Doa kjemt een Dach, dit sajcht Gott de Har, dan woa jie en dit Launt hungren, nich Hunga no Broot un Darscht no Wota, oba een velangen een Wuat von däm Harn to hieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

12Dee woaren romgonen bat daut Soltmäa un daut Groote Mäa, see woaren nom Nuaden un nom Wasten gonen, un een Wuat von däm Harn sieekjen, oba dee woaren kjeent finjen.

13Wan dee Dach kjemt woaren june schmocke Mejales un june junge Junges fa darscht beschwiemen.

14Nu veloten see sikj noch opp Aschima von Samaria, un sajen: “Soo secha aus dien Gott läft, Dan”, un: “Soo secha aus dien Gott läft, Beerscheba”, oba see woaren hanfaulen, un see woaren nich wada oppstonen.

Amos 9

Gott sien Jerecht

1Un dan wees Gott mie emol, daut hee äwa däm Aultoa stunt, un hee säd: Schlo bowen opp de Past, soo daut de Grunt scheddat, un soo daut an aula daut Koppstekj en Bieta oppem Kopp felt. Dee waut dan noch jebläwen sent, woa ekj met daut Schwieet ombrinjen. Kjeena von an woat wajchranen, un nich eena woat wajchkomen.

2Wan see sikj unjen bie de Doodes vegrowen woat miene Haunt an doch von doa holen; un wan see huach enne Loft nopp krupen woa ekj an von doa rauf steeten.

3Wan see sikj bowen oppem Karmel Boajch vestäakjen, woa ekj dee doa sieekjen un rauf brinjen; un wan see sikj unjen em Mäa von mie vestäakjen, woa ekj de Schlang sajen daut dee an bitt.

4Un wan see faustjenomen woaren, un ver äare Fiend wajch jeleit woaren, dan woa ekj an doa met daut Schwieet ombrinjen. Mien Plon es an schoden auntodoonen, un nich an goodet to doonen.

5Wan Gott, de Har, dee aules rejieet, dee Ieed aunschieet, scheddat dee, un aule Menschen doabowen woaren truarich; un daut gaunze häft sikj aus de Niel Riefa, un lajcht sikj soo aus de Riefa en Ägipten.

6Hee but siene Stowen huach em Himmel un stalt dän Foot oppe Ieed; hee roopt daut Wota em Mäa, un jitt daut oppe Ieed. Hee heet Har.

7Sent jie Israeliten mie mea wieet aus de Lied von Kusch? frajcht deHar. Ekj brocht junt Israeliten ut Ägipten rut, un ekj brocht Filista ut Kaftor rut un de Aramäa ut Kir.

8Horcht emol. Gott de Har recht siene Uagen no daut sintelje Rikj, doaropp daut hee daut von de Ieed utrot, wan hee Jakob siene Nokomen uk nich gaunz utroden woat. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen.

9Paus opp. Ekj woa daut Wuat jäwen, un de ojjerajchte bestrofen; de Israeliten woaren mank de Velkja vestreit woaren, soo aus wan eena met een Säw scheddat un kjeen Steen oppe Ieed felt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10Aule Sinda von mien Volkj woaren unja daut Schwieet omkomen, aul dee waut sajen: De schoden woat woll nich bat ons komen un ons trafen.

De Har woat Israel wada enwartlen loten

11Un aun dän Dach, woa ekj dee, dee von David siene Nokomen jebläwen sent, opphäwen, un an von Grunt opp trajchthalpen, un de Famieljes oppbuen soo aus dee emol wieren.

12Dan sellen see rejieren, äwa daut waut von Edom jebläwen es, un von de aundre Lenda, dee däm Harn jehieeden. Dit lot junt vom Harn jesajcht sennen, dee dit utfieren woat.

13Paust opp, sajcht de Har. De Dach woat komen, wua dee waut toopläsen, nich woaren foadich sennen, ea de Plieeja kjemt, un jie woaren noch Wiendruwen veoabeiden, wan daut Tiet toom seien es. De Boaj woaren scheenen Wien kjwidren, un de läaje Boaj woaren sea väl Jeträajd jäwen.

14Ekj woa mien Volkj Israel wada häastalen. Ekj woa de vedorwne Städa oppbuen un bewonen loten. See woaren wada Wiendruwen aunplaunten, un dän Wien loten scheen schmakjen. See woaren Goades plaunten, un von daut Jreens äten.

15Ekj well an en äa Launt enwartlen, daut see nich mea rutjebrocht woaren von daut Launt, woont ekj an jejäft hab, sajcht de Har jun Gott.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Obadja

Obadja 1

Äwaschreft un Jerecht äwa Edom

1 Dit es waut Obadja kloa wort, von daut waut Gott de Har äwa Edom to sajen haud:
Wie haben eene Norecht von däm Harn jekjräajen. Doa es eena no de Velkja
jeschekjt worden met dise Norecht: Nu komt! Well wie jäajen Edom kjriejen.

2 Horch emol. Ekj hab die kjlien un schwak jemoakt. Du best sea veacht mank de
Velkja.

3 Du wieescht soo stolt, daut du die selfst väaluachst. Du wonst soo huach bowen
en de Spoolungen enne Boaj, un meenst: Wäa kaun mie enne Grunt brinjen?

4 Uk wan du enne Hecht fluachst soo aus een Odla, un dien Nast tweschen de Stierns
muakst, uk von doa woa ekj die rauf steeten, sajcht de Har.

5 Wan Stäla ooda Reiba die enne Nacht äwafollen, wudden dee nich bloos daut
nämen, waut see wullen? Ooda wan dee, dee Wiendruwen toopläsen, bie die
enbruaken, wudden dee nich waut äwaloten?

6 Woo es Esau soo rein bestolen! Woo es uk kjeen Schauz jebläwen!

7 Aul de Menschen met dee du een Bunt hautst, haben die hinjat Licht jefieet, un
haben die bat de Jrens trigjejoacht. Dee waut diene Frind wieren, haben die
doljeschloagen.

8 Wan dee Tiet kjemt, sajcht de Har, woa ekj de kluake Menschen en Edom enne
Grunt brinjen, un doa woat nich mea Weisheit opp Esau sien Boajch sennen.

9 June Soldoten von Teman woaren äaren Moot velieren, soo daut een jiedra, dee
opp Esau sien Boajch es, woat derch daut Schwieet doljeschloagen woaren.

10 Wiels du soo onveschämt jewast best jäajen dienen Brooda Jakob siene
Nokomen, woascht du beschämt woaren, un woascht opp emma utjerot woaren.

11 Aun däm Dach aus du biesied stunst, aus framde äare Städa faustneemen, aus de
Utlenda derch äare Puaten jinjen, un daut Loss äwa Jerusalem trocken, dan vehilst
du die krakjt soo aus de Fiend deeden.

12 Du hautst nich sult opp dienen Brooda rauf kjikjen, en de Tiet aus hee lieden
must. Frei die nich wan Juda siene Nokomen enne Grunt jebrocht woaren. Räd nich
soo groot met dien Mul, wan see en groote Forcht sent.

13 Du hautst nich sult derch daut Puat von mien Volkj gonen, aus see enne Grunt
jebrocht worden. Kjikj nich rauf opp äa Schoden, wan see enne Grunt jebrocht
woaren. Nemm die nich von äare Sachen, wan see enne Grunt jebrocht woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Aus see oppe Flucht wieren, hautst du nich sult aum Wajch stonen un äare Flichtlinja ombrinjen. Wan see daut soo sea schwoa haben, saust du an nich noch veroden.

15Däm Harn sien Dach fa aule Velkja woat boolt komen. Soo aus du jedonen hast, woat die uk jedonen woaren, un du woascht daut oppem Kopp kjrieen, soo aus du die daut vedeent hast.

16Krakjt daut waut jie Menschen von Juda opp mienen heiljen Boajch to drinkjen jehaut haben, woaren aule Velkja en eent wajch drinkjen un dolschlucken, un soo sennen aus see noch nienich jewast sent.

Israel woat wada häajestalt woaren

17Opp däm Zions Boajch woaren dee sennen, dee jerat sent, un de Boajch woat heilich sennen. Un dee, dee Jakob siene Nokomen sent, woaren äa Tus opp daut moaken, waut an jehieet.

18Un Jakob siene Nokomen woaren een Fia sennen, un Josef siene Nokomen woaren eene Flaum sennen. Oba Esau siene Nokomen woaren Stroo sennen, un woaren aunjestekjt un vebrent woaren, daut doa kjeena von Esau siene Nokomen äwabliewen woat. Dit sajcht de Har.

19Dan woaren dee, von daut Launt em Sieden, dän Esau Boajch besiedlen, un dee, aun de wastne Sied von de Boaj, woaren de Filista Jäajent besiedlen. See woaren Efraim un de Jäajent von Samaria besiedlen, un Benjamin woat Gilead besiedlen.

20Un dee, dee von Israel veschlapt wieren, woaren de Städa en Kanaan gaunz bat Zarpat besiedlen, un dee, dee von Jerusalem veschlapt wieren un en Sefarad sent, woaren de Städa em Sieden ennämen.

21Dan woaren dee, dee jerat sent, oppem Zions Boajch gonen, un daut Wuat fieren äwa däm Esau Boajch. Un daut Rejierungs Rajcht woat däm Harn jehieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jona

Jona 1

Jona kjricht eene Oppgow un rant von dee wajch

1Doa kjeem emol een Dach, wua de Har to Jona, Amittai sien Sän, räd. Un de Har säd:

2Moak die reed, un go no de groote Staut Ninive, un woarn de Lied, daut see woaren jerecht woaren. Dee sent doa sea schlajcht, un ekj woa daut nich lang dulden.

3Oba Jona stunt opp un meend, hee wudd vom Harn wajch ranen un no Tarsis reisen. Hee jinkj no Jafo un funk een Schepp, daut no Tarsis säajlen wull. Hee betold sien Entretsjelt, jinkj opp daut Schepp un fua auf no Tarsis. Soo wull hee vom Harn wajchkomen.

4Aus see oppem Wota wieren, schekjt de Har eenen stoakjen Wint opp daut Mäa. Een groota Storm kjeem opp an, soo daut see dochten, daut äa Schepp kunn tweibräakjen.

5De Seemana enjsten sikj, un see bäden aula äare Jetta om Help. See schmeeten de Fracht, dee see fieeden, em Mäa, daut et leichta fa daut Schepp wia. Jona wia rauf jegonen em Schepp, haud sikj doljelajcht un wia faust enjeschlopen.

6Dan jinkj de Kapitän rauf un säd to am: Woo kaust du schlopen? Sto opp un bäd dienen Gott aun. Veleicht denkjt dee aun ons, daut wie hia nich aula unjagonen.

7De Seemana eenijden sikj, daut see wudden een Loss trakjen om uttofinjen, wäa von an schuldich fa dit wia. Un daut Loss troff Jona.

8Dan fruagen see am: Wuarom sent wie en dise Jefoa? Waut es diene Oabeit? Von wua kjemst du? Von woon Launt un von woon Volkj?

9Un hee säd: Ekj sie een Hebräa un ekj bäd däm Harnaun, dee em Himmel Gott es. Hee haft daut Launt un daut Mäa jemoakt.

10Hee säd an uk, daut hee vom Harn wajchrand. Dan enjsten de Seemana sikj ferchtalich un säden: Woo kaust du soont doonen?

11Aus see sagen, daut de Storm bloos oaja wort, fruagen see am: Waut sell wie met die doonen, daut dis Storm emol nojäwen woat?

12Un hee säd: Nämt mie un schmiet mie em Mäa nenn. Dan woat daut stell woaren. Ekj weet daut dis Storm wäajen mie opp junt jekomen es.

13Oba de Seemana vesochten dan noch to roodlen om nom Launt to komen, doch de Storm wort bloos emma schlemma.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Dan bäden see däm Harn aun un säden: Har, bestrof ons nich, wan wie disen Maun em Mäa schmieten. Lot ons doch nich veauntwuatlich sennen fa een Doot, dän hee nich vedeent haft. Du Har hast met disen Storm doch uk no dienen Wellen jehaundelt.

15Dan neemen see Jona un schmeeten am em Mäa nenn. Un daut Mäa wort stell.

16Dan wieren de Mana met eene groote Forcht fa däm Harn benomen. See schlachten een Tia fa een Opfa un jeewen däm Harn äare Vespräakjen.

Jona 2

Jona sien Jebäd

1Un de Har schekjt eenen grooten Fesch, un dee schlukt Jona opp. Jona wia fa dree Doag, Dach un Nacht, em Fesch bennen.

2Un von doa em Fesch bäd Jona däm Harn, sienen Gott, aun un säd:

3En miene Noot, Har, roopt ekj die aun, un du jeefst mie eene Auntwuat. Aus de Doot mie nämen wull, fruach ekj no Help, un du hieezhd mie.

4Du schmeetst mie en een grootet Mäa, wua daut väl too deep fa mie wia, un de Walen väl too huach fa mie wieren. Aul diene Walen fuaren äwa mie vebie.

5Ekj meend aul, ekj durf nienich mea ver die komen, un daut ekj nienich wada dienen heiljen Tempel seenen wudd.

6Ekj kunn mie schia nich wäaren. Ekj wia bloos too deep bennen un daut Wotakrut schlenjd sikj om mienen Kopp.

7Ekj wia unjen aum Foot von de Boaj, un dee Foot wull mie hoolen, oba du mien Har un mien Gott hast mie ut aul daut rutjehowen.

8Aus mie daut aul soo wia daut ekj aules gonen loten must, docht ekj aun die, Har, un du hieezhd mien Jebäd en dienen heiljen Tempel.

9Dee, dee sikj oppe Jetta veloten, vespälen de Jnod, dee bie die to haben es.

10Met miene Leeda woa ekj die danken; met mien Opfa woa ekj die preisen. Met mien Läwen woa ekj wiesen, waut ekj vesproaken hab. Daut es vom Harn, daut ekj jerat sie.

11Dan räd de Har to dän Fesch, un dee spieech Jona oppem Launt nopp.

Jona 3

Jona prädicht un Ninive

1De Har kjeem een tweedet mol no Jona

2un säd: Sto opp, un go no Ninive, de groote Staut, un prädj en dee daut Wuat woont ekj die jäw.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Jona jehorcht däm Harn un jinkj no Ninive. Ninive wia soo groot, daut et dree Doag dieed doa eemol derch to gonen.

4Dän ieeschten Dach, aus Jona en Ninive nenn jinkj, roopt hee: Noch 40 Doag un dan woat dise Staut venicht woaren.

5De Lied en Ninive neemen Gott sien Wuat aun. See velangden, daut de Lied fausten sullen, un see trocken sikj aula Sakkjleeda aun, om to bewiesen daut an daut leet wia. De rikje deeden daut krakjt soo aus de oame.

6Aus see däm Kjennich von Ninive dit aula vetalden, jinkj hee vom Troon, neem sien Kjennichsrock auf un kjleed sikj en Sakkjleeda un sad sikj em Ausch dol.

7Dan leet hee en de gaunze Staut sajen: De Kjennich un de huach Aunjeseene bestalen: Kjeena doaf irjentwaut äten. Kjeen Mensch ooda Vee ooda Schop saul irjentwaut schmakjen ooda drinkjen.

8Menschen un Vee sellen aula Sakkjleeda äwatrakjen un drinjent Gott om Jnod bäden. Een jiedra saul daut ojjerajchte opphieren un de Jewault meiden.

9Waut kjenn wie sest noch doonen? Veleicht lat Gott no von sienen Oaja un jeft ons Jnod, daut wie nich omkomen woaren.

10Un aus Gott sach, daut de Menschen äare beese Wäaj oppjeewen, wia am daut leet, waut hee jedreift haud, un hee veschoond an.

Jona 4

Jona woat onmootich un woat belieet

1Dit jefoll Jona rajcht nuscht, un hee wort sea doll.

2Hee bäd toomHarn: Har, es daut nich krakjt soo romjekomen, aus ekj tus aul docht? Krakjt wäajen dit, wia ekj soo leicht reed no Tarsis to foaren. Ekj wist du wieescht sea jenstich un deetst die leicht erboarmen; du best jeduldich un nich leicht doll met Menschen. Du best truhoatich leeftolich, un latst leicht no met strofen.

3Ekj sie saut vom läwen,Har. Lot mie doch stoawen.

4Un de Har säd: Waut halpt die daut, die soo to oajren?

5Jona jinkj ut de Staut rut nom Oosten opptoo. Doa muak hee sikj een Schauten Dak, un sad sikj unja daut dol. Hee wull emol seenen, waut met Ninive passieren wudd.

6Un Gott de Har leet eene Rank äwa am waussen, daut et noch een bätren Schauten jeef un rajcht jemietlich fa am wia. Jona freid sikj jrintlich to de Rank.

7Oba aus daut dän näakjsten Morjen aunfunk to doagen, leet Gott een Worm komen, un de Worm freet de Rank auf, soo daut dee vedrieejd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

[8]Dan aus de Sonn opp wia, schekjt Gott eenen drieejen Oostwint. Boolt wia de Sonn soo heet opp Jona sienen Kopp, daut am aunfunk dieslich to woaren. Dan fruach hee no dän Doot un säd: Stoawen wudd bäta fa mie sennen aus dit Läwen onen dise Plaunt.

[9]Dan säd Gott to Jona: Waut halpt die daut, die soo äwa de Plaunt to oajren? De Oaja halpt mie to stoawen! säd Jona.

[10]Un de Har säd: Die es daut schod äwa eene Rank, fa dee du nuscht jedonen hast, un dee du nich daut Läwen jeefst; eene Plaunt dee eene Nacht doa wia, un de näakjste wajch wia.

[11]Ninive es eene Staut wua äwa 120.000 Menschen wonen. Es die daut nich schod om dee? Dee weeten nich soo väl von goot un schlajcht, daut see eene linkje von eene rajchte Haunt unjascheeden kjennen! Un dan es doa uk noch aul daut Vee. Woo sull mie daut nich äwa de Staut schod sennen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Micha

Micha 1

Daut Jerecht äwa Israel un Juda

1Dit es de Norecht, dee de Har Micha von Moreschet jeef, en de Joaren aus Jotam, Ahas un Hiskia Kjennichs en Juda wieren. De Norecht haud met Samaria un Jerusalem to doonen.

2Horcht emol, aule Velkja. Lot daut Launt, un dee waut doabennen sent, oppaussen. Gott de Har, von en sienen heiljen Tempel, well junt wäajen waut vekloagen.

3De Har woat äwadäl komen von siene Städ, un hee woat raufkomen bat oppe Ieed; hee woat opp de huage Opfastäden romklunjen.

4De Boajchrigjen woat opprieten un de Boaj unja am veschmelten, soo aus Waus em Fia veschmelt, un Wota von de Boaj poascht.

5Aul dit, wäajen waut Jakob siene Nokomen jedonen haben, un wäajen de Sinden von daut Volkj Israel. Oba en waut haben Jakob siene Nokomen sikj soo vesindicht? Es daut nich, soo aus see en Samaria läwen? Un waut es de huage Opfastäd fa Juda? Es daut nich Jerusalem?

6Doawäajen woa ekj Samaria soo dolbräakjen, daut et eene Stap met een Steenaklompen sennen woat, wua see een Wiengoaden plaunten. Ekj woa äare Busteena em Tol nenn schälen, soo daut de Staut bat oppe Grunt woat kol sennen.

7Aul äare Jetta woaren en Stekja jebroaken woaren, un aul äa Vedeenst woat em Fia vebrennen. Aul äare oppjestalde Jetta woaren doljeräten woaren. Aul daut schmocke haft see doaderch jekjräajen, daut see sikj met aundre Jetta aufjeef; oba daut woat wada no aundre Jetta gonen.

8Ekj woa äwa dit truaren un hielen. Ekj woa boaft un haulf noaktich romgonen. Ekj woa julen aus de Wilw, un jaumarieren aus de Straus.

9De Wund, dee de Har schleit, kaun nich bäta woaren, un Juda haft soone jekjräajen; dee es en mien Volkj nenjedrungen bat Jerusalem.

10Lot kjeenem en Gat doavon hieren. Lot see nich hieren daut jie hielen. Lot dee waut en Bet Leafra sent, sikj en Ieed rollen.

11Lot de Lied von Schafir met aul äare Schaund flichten; de Lied von Zaanan woaren sikj nich wiesen. Daut truaren en Bet Ezel woat junt woarnen soo daut jie doa nich stelhoolen.

12Dee waut en Marot wonen, kjremmen sikj, wiels see aul soo lang nich goode Norecht jekjräajen haben, wiels de Har haft eenen grooten Schoden bat aun daut Puat von Jerusalem komen loten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Dee, dee jie en Lachisch wonen, spaunt june Pieed aun, wiels jie wieren de ieeschte, waut de Sinden von de Israeliten nojinjen. Jie haben dee en Juda aunjewäsen,

14un jie woaren Moreschet Gat motten een aufscheets Jeschenkj jäwen. De Kjennichs en Israel woaren sikj aun de Hiesa en Achsib aunschmäaren.

15Ekj woa die, Marescha, eenen schekjen, dee die dien rajcht wajchnemt, un dee met woone Israel stolt es, woaren no Adullam flichten.

16Riet die de Hoa ut un schäa die dän Kopp em trua äwa de Kjinja, dee diene Freid sent; dee woaren faustjenomen woaren un von die veschlapt woaren, un du woascht lang äwa dee truaren.

Woo woat dee daut gonen

Micha 2

1Woo woat daut noch emol fa dee sennen, dee em verut plonen, woo see aundre, äwa dee see de Macht haben, eenen Schoden aundoonen woaren? See nämen sikj beeset väa, wan see noch em Bad ligjen, un doonen daut soo schwind aus daut dach woat.

2See äwanämen Flekja waut an jankren, un Hiesa waut an goot loten. Soo eewen see Jewault met aundre äare Wonjebieda un dee äa jeorwnet Launt.

3Wäajen dit, sajcht de Har nu: Horcht emol. Ekj näm mie waut väa, waut fa dise Menschen woat schwoa sennen; ut dit woaren see äa Jenekj nich rut wrigjlen kjennen. Dan woa jie nich soo stolt romgonen, wiels daut woat eene schwoare Tiet sennen.

4Wan daut komen woat, woat dise Saj äwa junt oppkomen, un aus een Trualeet jesungen woaren: Nu es daut ut met ons. Wie sent gaunz enne Grunt jebrocht. Daut Launt, woont mien Volkj jehieed, jehieet nu framde Menschen; hee vedeelt onse Stapen opp aundre!

5Jie woaren dan kjeenen haben, dee daut Loss fa daut Launt nämen woat, wan see ver däm Harn toopkomen.

6Nu sajen see: Lot daut nich romjerät woaren, daut wie woaren toschaund jebrocht woaren. Soont saul kjeena sajen.

7Saj jie Israeliten daut met rajcht? Meen jie däm Harn sien Jeist es ojjeduldich? Wudd hee soont doonen wellen? Es daut, waut ekj saj, nich waut goodet fa däm dee doa rajcht haundelt?

8Oba jie stalen junt han aus Fiend jäajen mien Volkj; soo aus Soldoten, dee jrod vom Kjrich trigjkomen, näm jie dän basten Rock von eenem, dee frädlich romjeit.

9Jie joagen de Frulied von mien Volkj ut äare scheene Hiesa rut; jie nämen äare Kjinja daut wajch, met waut ekj Israel emma aunjeseenen muak.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Doawäajen mott jie nu von de Städ un wiedagonen; opp dise Städ derw jie nich lenja bliewen. Jie motten hunjsch vestieet woaren, wiels jie soo jesindicht haben.

11Wan eena met eenen schlajchten Jeist Läajes prädjen deed, un säd woo Lied drinkjen un schwaljen sullen, dee wudd junt paussen.

12Juden, ekj woa junt gaunz secha aula trigj toopsaumlen, un de Israeliten waut äwajebläwen sent, toopbrinjen. Ekj woa dee soo vesaumlen aus eena Schop en een Hock toopbrinjt, ooda oppe Weid heeden deit. Daut woat eene lude Schwitt von Menschen sennen.

13Doa woat eena veropp derchgonen, un dan woaren väl derchbräakjen un derch daut Puat rutgonen. Äa Kjennich woat daut ieeschte sennen, un de Har woat an veropp gonen.

Äwa de Leidasch em Volkj

Micha 3

1Un ekj säd: Horcht emol häa, jie Leidasch von Jakob sien Volkj, un jie aunjestalde en Israel. Jie sullen dee sennen, waut wisten woo to rechten.

2Oba jie veachten waut goot es, un freien junt aun schlajchtet. Daut es aus wan jie mien Volkj de Hut auf schalden, un an daut Fleesch von de Knoakes reeten

3un daut oppfreeten. Wan jie dee aufjeladat haben, bräakj jie de Knoakes von mien Volkj; jie schnieden daut Fleesch fien aus toom enne Paun, ooda aus Stekja toom em Gropen.

4Wan jie soo läwen, woat doa eene Tiet komen, daut wan jie uk däm Harn aunbäden, woat hee junt kjeene Auntwuat jäwen. Hee woat sien Jesecht dan ver junt vestäakjen, un junt krakjt daut jäwen, waut june Sinden vedeent haben.

5To de Profeeten, dee mien Volkj veleiden, un sajen aules es goot, soo lang aus see to äten kjrieen, un sajen daut woat Kjrich jäwen, wan an nuscht jejäft woat: to dee sajcht de Har:

6Dee woat enne Nacht nuscht kloa woaren; un woaren onen Openboarungen em diestren bliewen. De Sonn woat äwa de Profeeten unjagonen, un de Dach woat äwa an diesta sennen.

7Dee waut enne Tookunft nenkjikjten, woaren beschromt sennen, un dee waut säden, woo Dinja utfaulen wudden, woaren sikj schämen. Beschämt woaren see sikj de Haunt äwa daut Mul hoolen, wiels see nich een Wuat von Gott haben.

8Oba ekj, ekj sie stoakj, un hab däm Harn sien Jeist. Ekj weet woo to rechten, un weet woo ekj daut doonen kaun; ekj woa Jakob sien Volkj wiesen wua see too wiet jegonen sent, un Israel wiesen, woo see jesindicht haben.

9Nu horcht no dit, jie Leidasch von Jakob sien Volkj, un jie aunjestalde en Israel. Jie rechten nich soo aus jie sullen, un vedreien aules waut sest kloa wia;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Jie brucken Jewault om Zion opptobuen, un meenen daut met orrajcht doonen, woa jie Jerusalem stoakj moaken.

11June aunjestalde loten sikj bekjeepen, de Priestasch nämen betolt fa daut rajcht utlajen, un de Profeeten nämen Jelt fa daut waut see profezeien. Un to de selwje Tiet beroop jie junt opp däm Harn un sajen: “Es de Har nich mank ons? Dan kaun kjeen Schoden opp ons komen.”

12Nu saj ekj mau, daut es wäajen junt, daut Zion jeplieecht woaren woat aus een Flekj, Jerusalem woat een Steenahupen sennen, un de Tempel Boajch woat een Humpel met Struck bewossen sennen.

De Har jeft Fräd

Micha 4

1Doa woat eene Tiet komen, wan de Boajch, wua däm Harn sien Hus steit, de wichtichsta Boajch sennen woat, un woat hecha sennen aus aule aundre Boaj. Un de Velkja woaren doahan streemen.

2Un väle Velkja woaren doahan gonen un sajen: Komt, well wie opp däm Harn sien Boajch nopp gonen un doa no daut Hus von Jakob sienen Gott. Dee woat ons unjarechten, waut wie doonen sellen, soo daut wie läwen kjennen, soo aus am daut jefelt. Daut Jesaz kjemt von Zion, un däm Harn sien Wuat kjemt von Jerusalem.

3Hee woat de groote Velkja rechten, un väle Lenda wiet un breet trajchtstalen. Von äare Schwieed woaren see Pluach Schoaren moaken, un von äare Spiessen woaren see Säakjel moaken. Kjeen Launt woat jäajen daut näakjste daut Schwieet opphäwen, un see woaren nich jäajen eenaunda Kjrich plonen.

4Oba jieda eena woat bie siene Wienrank setten, ooda unja sienen Fiejenboom, un kjeena woat an doa enjsten. Dit es waut de Har, dee aules rejieet, jesajcht haft.

5Jieda Volkj läft doano aus äa Gott daut haft, oba wie woaren opp emma soo läwen, aus ons Har un Gott daut haben well.

6Wan dee Tiet kjemt, sajcht de Har, dan woa ekj de lome toopbrinjen, un de vestade oppsaumlen, met dee toop, dee ekj daut schwoa jemoakt hab.

7Dan woa ekj von dee waut äwabliewen, von de lome un de vestade, een grootet Volkj moaken. Un dan woat de Har opp emma opp däm Zions Boajch äwa an rejieren.

8Un du, ons scheenet Jerusalem, von wua Gott soo äwa sien Volkj rejieet, aus een Hoad, dee von sien Torm woakt, woascht wada soo aus verhäa, de Kjennichstaut en daut Rikj sennen.

9Un wuarom hielst du nu soo lud? Es doa kjeen Kjennich mank junt? Sent june Lierasch aula jestorwen, daut du die kjremst aus eene Fru, dee äare Weedoag jekjräajen haft?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10Kjremm die doch un stän, du scheene Zion, aus eene Fru dee de Weedoag jekjräajen haft. Wiels du motst nu werkjlich ut de Staut rut, un woascht oppe Stap wonen un no Babel jenomen woaren. Oba von doa woascht du wada jerat woaren. De Har woat die dort von diene Fiend loosmoaken.

11Oba nu woaren väl Velkja sikj jäajen die vesaumlen un sajen: Lot dee daut sea schlajcht gonen; well wie kjikjen woo Zion daut gonen woat.

12Oba see weeten nich waut de Har denkjt; see vestonen nich waut hee väahaft. Hee haft an toopjebrocht, aus eena de Hocken nom Draschplauz drajcht.

13Nu sto opp un drasch, du scheene Zion. Ekj woa die iesane Hieena un bronsne Kleiwen jäwen, soo daut du väle Velkja woascht enne Grunt brinjen. Du woascht däm Harn daut weien, waut see opp ojjerajchte Wäaj jesaumelt haben. Du woascht daut, waut an rikj jemoakt haft, däm Harn weien, dee äwa de gaunze Welt Macht haft.

14Oba nu, schnied die wund un vekrauz die, wiels däm Fient sien Loaga woat rom onse Staut komen; un see woaren däm Leida en Israel met een Stock oppe Bak schlonen.

Een Leida woat von Betlehem komen

Micha 5

1Oba du, Betlehem, mank de Efratita, wan du uk eene von de kjliene Famieljes en Juda best, von die woat dee komen, dee äwa Israel de Leida sennen woat. Hee es dee, däm sien Aunfank un sien aufstaumen von lang häa jewast es.

2Nu lat hee sien Volkj lieden bat de Tiet kjemt, wan de Leida saul jebuaren woaren; oba dan woat daut äwaje von sien Frintschoft trigj no äa Volkj finjen.

3Un hee woat äwadäl komen un en däm Harn siene Krauft, un en de Macht von daut Wuat vom Harn, dee sien Gott es, leiden. Un siene Menschen woaren en Fräd läwen, wiels hee woat äwa de gaunze Ieed harlich sennen,

4un hee selfst woat de Fräd sennen. Wan Assur en ons Launt komen woat, un see onse Städa, dee wie stoakj jemoakt haben, dolbräakjen woaren, dan woa wie säwen Hoads un acht Leidasch jäajen an stalen,

5un dee woaren daut Launt Assur met daut Schwieet dolhoolen, un de Nimrod Jäajent met een kolet Schwieet rejieren. Soo woa wie von Assur jerat woaren, wan see ons Launt äwafaulen un äwa onse Jrensen enbräakjen.

6Un dee waut von de Israeliten äwajebläwen sent, woaren en veschiedne Lenda aus een erfreschenda Deiw vom Harn sennen; dee woaren aus een Räajen oppe Weid sennen, dee sikj no kjeenem recht un dee no kjeen Mensch horcht.

7Un dee waut von de Israeliten äwajebläwen sent, woaren mank de Velkja medden mank en veschiedne Lenda sennen, soo aus een Leiw mank de Tieren em Woolt,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

ooda aus een junga Leiw mank eene Häad Schop, däm kjeena aufwäären kaun, wan hee nenbrakjt un vetraumpelt un veritt.

8Diene Krauft woat jewennen jäajen dee waut jäajen die sent, soo daut aul diene Fiend woaren utjerot woaren.

9Wan dee Tiet kjemt, sajcht de Har, dan woa ekj de Pieed un de Kjrichswoages vedoawen.

10Ekj woa de huage Mieren rom june Städa un de Schutztorms em Launt dolbräakjen.

11Ekj woa een Enj moaken met de Woasajarie, dee mank junt es, soo daut doa kjeena mea Tieekjens utlajen woat.

12Ekj woa een Enj moaken met de Jetta un de Steenmols, dee mank junt sent, soo daut jie nich mea daut aunbäden, waut von Menschenhenj jemoakt es.

13Ekj woa een Enj moaken von de Ascherapol un woa de Mieren rom june Städa dolbräakjen.

14Un ekj woa aul de Velkja, dee mie nich jehuarsom sent, met mienen grausomen Oaja bestrofen.

Doot waut rajcht es

Micha 6

1Horcht waut de Har to Israel sajcht: Komm emol, un saj de huage Boaj, woo die daut jeit. Lot de Humpels diene Stemm hieren.

2Jie Boaj, horcht emol wäajen waut de Har sien Volkj vekloacht; un jie Gruntsteena von de Ieed, kjikjt emol woo am daut jeit. De Har es nich tofräd met sien Volkj; hee well Israel ver Jerecht brinjen.

3Waut hab ekj junt aunjedonen, mien Volkj? Met waut hab ekj die daut schwoa jemoakt? Saj mie daut emol.

4Ekj hab die doch ut Ägipten rut jeleit, un die von de Sklowarie jerat. Ekj schekjt die Moses un Aaron un Mirjam.

5Horcht emol, mien Volkj, waut haud Balak, de moabitischa Kjennich, em Senn, un waut auntwuad Bieleam, Beor sien Sän, am? Un woo kjeem jie von Schittim bat Gilgal? Denkjt daut noch emol no, un seet daut doa nuscht es wäajen waut jie däm Harn vekloagen kjennen.

6Met waut saul ekj ver däm Harn komen, un mie ver Gott, dee soo huach steit, kjneeen? Saul ekj ver am met een Brauntopfa, un met een Hoklinkj komen?

7Woat däm Harn daut jefaulen wan eena 1.000 Bakj brocht, ooda 10.000 Riefasch Eelj? Saul ekj mienen elsten Sän oppjäwen, doafäa daut ekj orrajcht jedonen hab?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Oba Mensch, hee haft die weeten jeloten waut goot es un waut de Har von die velangt: See nom rajchten; komm emma wada en Leew fa däm aundren opp; un bliew truhoatich leeftolich un deemootich ver Gott derch daut Läwen.

9Eena kaun aulawäajen enne Staut däm Harn roopen hieren; un wäa no am horcht, dee haft gooden Rot aunjenomen. Hee roopt: Horcht emol, mien Volkj, un dee waut daut Volkj rejieren.

10En de Hiesa, wua schlajchtet jedonen woat, woat daut, waut orrajcht es, noch emma goot jenant. Un dan es doa noch emma de orrajchte Mot, dee ekj vedaumt hab.

11Ooda sull mie daut eendoont sennen wäajen däm, dee met een Pinjel voll faulsche Jewichta orrajcht wajcht?

12June rikje Menschen doonen väl orrajcht, un dee waut en june Städa wonen, beschaftjen sikj met Läajes. Dee haben eene veloagne Tung en äa Mul.

13Daut es wuarom ekj aunfangen woa die daut Läwen schwoa to moaken, un die wäajen diene Sinden enne Grunt brinjen.

14Du woascht äten un nich saut woaren; diene Moag woat ladich bliewen. Du woascht die waut wajchlajen un daut nich hoolen kjennen. Waut du vesocht hast, es nich to Staund jekomen, un waut die to Staund jekomen es, hab ekj daut Schwieet äwajejäft.

15Du woascht seien un nich arnten. Du woascht Oliewen utklunjen, un die oba nich met de Eelj enschmäaren; du woascht Wiendruwen utklunjen un kjeen Wien drinkjen.

16Daut es wiels du die aun Omri siene Wäaj un aun Ahab sien Biespel jehoolen hast; du hast dee äaren Rot aunjenomen. Nu woa ekj diene Jäajent to eene Wiltnis moaken, un diene Lied veacht moaken. Jie woaren dän Spott von de Menschen nämen motten.

Daut Volkj es oppem orrajchten Wajch

Micha 7

1Woo woat daut nu fa mie sennen? Mie jeit daut soo aus eenem, dee Oft plekjen wull, ooda em Wiengoaden noläsen wull, un doa kjeene Pungels mea wieren, un kjeene fresche Fiejen dee am jankaden.

2Doa es kjeena mea em Launt jebläwen von dee waut die tru wieren; doa es kjeena mea mank de Lied dee opprechtich es. Een jiedra luat no wua hee Jewault eewen kaun, ooda bemieecht sikj dän näakjsten to jriepen.

3Äare Henj haben daut drock met beeset doonen; de Leidasch un de Rechta wellen bekoft sennen. Dee, dee de Macht haben, velangen krakjt waut an jankat, un see dreien sikj aules selfst toom paus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4De basta von an es soo aus Spekjakrut, un dee waut daut opprechtichste es, es soo aus eene Plak von Distlen. Oba de Tiet woat komen, daut du woascht besocht woaren; un wäa doano oppaust kaun daut komen seenen. Dan woa jie junt opp kjeenen Wajch halpen kjennen.

5Sat kjeen vetruen opp dienen Noba, ooda opp dienen Frint. Paus sea opp, waut du sajchst, soogoa to däa, dee du goot drekjen deist.

6Wiels de Sän veacht däm Voda, un de Dochta stalt sikj jäajen äare Mutta. De Schwieedochta es jäajen de Schwieemutta, un dee, met dee eena toop em Hus wont, sent eenem siene Fiend.

7Oba ekj woa oppaussen no waut de Har sajcht; ekj woa no Gott luaren, dee mie rat. Mien Gott woat no mie horchen.

8Du mien Fient, frei die nich äwa mie. Wan ekj uk enne Grunt kom, doawäajen woa ekj doch wada oppstonen. Wan ekj em diestren to setten kom, woat de Har mie een Licht sennen.

9Ekj hab jäajen däm Harn jesindicht un doawäajen woa ekj nu sienen Oaja uthoolen, bat hee miene Sach äwanemt un mie jeft waut ekj vedeent hab. Hee woat mie em Licht nenn brinjen, un ekj woa seenen woo hee raden woat.

10Mien Fient woat daut to seenen kjrieen, un dee woat sikj schämen motten. Dit es dee, dee mie trozt un säd: Wua es de Har dien Gott? Ekj woa selfst seenen woo see enne Grunt jeit; dan woat opp an doljetraumpelt woaren, aus opp daut Blott oppe Gaus.

11De Tiet woat komen, daut diene Mieren woaren oppjebut woaren. Wan daut romkjemt, woaren diene Jrensen wiet rutjeschowen woaren.

12Aun dän Dach woaren see von Assur un von de Städa en Ägipten no die komen. Dee woaren von soo wiet aus Ägipten un däm Eufrat Riefa no die komen, von een Mäa bat daut aundre, von eenen Boajch bat däm aundren,

13wiels de Ieed eene Wiltnis jeworden es, wäajen dee waut doa wonden, un wäajen waut dee met daut Launt deeden.

14Sie du een Hoad fa dien Volkj, Har, de Häad dee die jehieet. Dee wonen auleen em Woolt, medden en een fruchtboaret Launt. Wies an met dienen Stock, wua see daut goot haben. Lot an en Baschan un en Gilead weiden, soo aus ieeschtemma.

15Ekj woa an groosoatje Dinja seenen loten, soone aus ekj deed aus see ut Ägipten kjeemen,

16un soo daut aule Velkja daut seenen woaren un sikj trotz äare Macht woaren schämen motten. Dee woaren sikj de Haunt äwa daut Mul hoolen un sikj de Uaren too hoolen.

17Dee woaren daut Stoff oppe Ieed lekjen aus Schlangen. Wan see ut äare Städa met dikje Mieren rutkomen, woaren see sikj schudren aus Warm wan dee ut de

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Ieed komen. See woaren sikj enjsten ver däm Harn onsen Gott. See woaren fa die zetren.

18Kunn doa noch wua een Gott sennen soona aus du, dee ons, dee wie von dien Volkj äwajebläwen sent, onse Sinden vejeft un daut orrajchte togood helt? Es noch irjent wua een Gott, dee sienen Oaja nich opp emma fausthelt, un dee jieren truhoatich leeftolich es?

19Hee woat noch wada goot to ons sennen. Hee woat daut, waut wie schuldich sent, met de Feet veklunjen, un aul onse Sinden en daut deepe Mäa schmieten.

20Du woascht tru to Jakob siene Nokomen bliewen, un woascht truhoatich leeftolich sennen to dee, dee von Abraham aufstaumen, krakjt soo aus du onse Vodasch daut to jane Tiet vespräakjen deetst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Nahum

Nahum 1

Daut Jerecht äwa Ninive

1Dit es waut de Profeet äwa Ninive to sajen haud. Hia es doljeschräwen waut Nahum von Elkosch profezeien deed.

2De Har es een Gott dee trigjtolt; dee kjeenem aundren en siene Städ vedrajcht. De Har tolt trigj un haft grooten Oaja. De Har tolt siene Fiend trigj un vejat nich woo de Fiend am enjeoajat haben.

3De Har es jeduldich un es sea stoakj; hee lat kjeenen schuldjen frie von waut am trafen sull. Hee es de Har dee em Owwada un em Storm kjemt; de Wolkjen sent de Stoff von unja siene Feet.

4Hee schelt daut Mäa un daut drieecht ut; hee brinjt aule Riefasch toom utdrieejen. De Baschan un Karmel Boaj veschmachten un daut Jreens oppe Libanon Boaj vewalkjt.

5De huage Boaj zetren ver am un de Humpels veschwinjen; de Ieed un aules waut doabowen es scheddat.

6Wäa kaun sienen Oaja uthoolen; wäa kaun sienen heeten Groll vedroagen? Sien Oaja flaumt aus Fia, un de Steena vesprenjen ver am.

7De Har es jenstich, un woat secha halpen wan doa Trubbel es. Hee es bedocht om dee, dee sikj opp am veloten.

8Met eene groote Äwaschwamunk moakt hee een Enj met dee, dee jäajen am sent. Hee jajcht siene Fiend deep em diestren nenn.

9Waut well jie noch jäajen Gott plonen? Hee woat een Enj moaken met däm Fient; kjeena kjemt toom tweeden mol jäajen am.

10See sent aus derch eenaunda jewosne Distlen, un dieslich aus een Drinkja; un see woaren vebrennen aus de reescha Stoppel.

11Wäa schlajchtet jäajen däm Harn plont, un aunspornt beeset to doonen, kjemt von Ninive.

12Dit es waut de Har sajcht: Lot an sikj soo reed moaken aus see kjennen, un soo väl Mana nämen aus mäajlich, doch woaren see doljebrocht woaren, un woaren een Enj haben. Wan ekj die, mien Volkj, uk toojesat hab, ekj woa die nich wada toosaten.

13Nu woa ekj daut Joch tweibräakjen, waut dee die oppjelajcht haben, un diene Strenj tweirieten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Dit es waut de Har äwa Ninive to sajen haft: Doa woaren kjeene Nokomen dienen Nomen haben. Ekj woa de Jetta un de Bilda ut diene Tempel rutrieten; ekj woa dien Grauf reed moaken, wiels du soo schlajcht best.

Nahum 2

Ninive woat jeschloagen

1Kjikjt emol, oppe Boaj kjemt eena met eene goode Norecht von Fräd. Fieet june Heljedoag, jie Juden, un hoolt waut jie vesproaken haben. De beesa saul nienich wada jäajen junt komen; dee es gaunz to nuscht jeworden.

2Doa woat eena jäajen die komen, Ninive, dee die enne Grunt brinjen woat. Stal diene Mana opp äare Städen. Paus no dän Wajch opp. Stiepa die. Moak die met aules reed waut du kaust.

3De Har woat Juda un Israel wada loten waut von sikj denkjen. De Fient haft an aufjeschalt un aule Asta vedorwen.

4De Soldoten, dee jäajen Ninive gonen, haben jieda een roodet Schilt, un sent uk aula root aunjetrocken. De Kjrichswoages stonen enne Rieej, un blenkjren aus nie. De Pieed traumplen.

5De Kjrichswoages foaren delenjd de Gaussen, eemol hiahan un eemol dort han. De Woages dachen aus Flaumen; un soo aus de Blitz, sent see eemol hia un eemol doa.

6Äare Leidasch woaren aunjekroacht. See moarachten opp un ranen met daut Dakschilt bat de Mia.

7Dan moaken see dän Daum biem Riefa op, un de Menschen em Paulaust weeten nich wua see han sellen.

8De Kjennichsche woat faustjenomen un wajchjeleit, un äare Deena bejaumren sikj. See hielen aus de Duwen, un schlonen sikj oppe Brost.

9Ninive es aus een volla Riefa, dee bloos no väaren wajch rant. Dee schrieen noch: “Hool stell, hool stell”, oba kjeena dreit sikj om.

10Nu nämt äa Selwa un Golt; hia es kjeen Enj von schmocket un väl wieetvolle Sachen.

11Hia es aules vedorwen, vebroaken, un bestreept. Kjeena haft noch Moot; de Kjneeen droagen nuscht mea. An flautren de Been; em Jesecht sent see gaunz blaus.

12Ninive wia däm Leiw siene Städ, un de Heel fa de junge Leiws, wua däm Leiw siene Famielje romrand, un kjeena sikj woagd dee to veschechren.

13De Leiw reet jenuach Stekja auf fa siene kjliene, un schlacht jenuach fa dän Poatna. Hee felt siene Heelen opp met jeschlachtet, un sien Nast met daut, waut hee veräten haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Kjikj emol. Ekj woa met die vehaundlen, sajcht de Har, dee aules rejieet; ekj woa diene Woages en Ruak vebrennen. Un ekj woa de junge Leiws met daut Schwieet ombrinjen; ekj woa een Enj moaken met dien stälen. De Stemmen von dee waut diene Norecht druagen, woaren nich mea to hieren sennen.

Nahum 3

De Strof fa Ninive

1Woo es de merda Staut daut doch jegonen? Dee wia gaunz voll von Läajes un jestolnet, un wull nich met äare Stälarie opphieren.

2Doa woaren de Pitschen knaulen un de Räda klaupren; doa woaren de Pieed ranen un de Woages pralen.

3Rittasch foaren too met blenkjaje Schwieed un met blitzende Spiessen. Doa sent väl omjebrocht, Klompes von Doodes, daut dee nich to talen sent. Mana stolpren äwa de jestorwne.

4Nu woat Ninive bestroft, wiels see soo schmeichlen kunn un soo bedutzen deed. Dee haft de Lenda sea utjenuzt, un velokt un unjajedrekjt.

5Ekj woa met die vehaundlen, sajcht de Har, dee aules rejieet. Ekj woa dien Rock äwa dien Jesecht häwen, un woa de Velkja loten diene kole Hut seenen. De groote Lenda woaren diene Schaund seenen.

6Ekj woa Aufgank opp die schmieten, un junt loten toschaund woaren. De Menschen woaren sikj wundren äwa waut see seenen.

7Aul dee waut die seenen, woaren von die wajchranen un sajen: Ninive es enne Grunt jebrocht. Wua finj ekj wäm, dee äwa ar truat? Wua finj ekj noch dee, dee ar treesten woaren?

8Dochst du daut du bäta wieescht aus de Staut No Amon, dee aum Niel wia? Dee haud Riefasch runtom enne Städ Mieren.

9Kusch un Ägipten muaken ar stoakj; Putt un Libien holpen ar.

10Oba doch worden de Menschen faustjenomen, un wajchjeleit. Äare Kjinja worden grausom oppe Gaussen omjebrocht, un om äare aunjeseene Mana schmeeten see daut Loss, toom seenen wäa dee nämen wudd. Dee waut doa de Macht jehaut hauden, worden met Kjäden jebungen.

11Du woascht uk bedrunken woaren, un die nich weeten, un woascht die vekrupen motten ver dienen Fient.

12Aul diene Städa, dee nich sullen entonämen sennen, sent soo aus de Fiejenboom met riepe Frucht: wan dee jescheddat woat, felt däm, wäa doa äten well, de Frucht em Mul nenn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Horch emol. June Soldoten woaren sennen aus Frulied em Kjrich; un de Puaten em Launt nenn woaren fa de Fiend opjemoakt woaren. De Baulkjes ver de Puaten woaren vebrennen.

14Vesorj die met Wota, un moak diene Mieren stoakja. Fang aun Leem to kjnäden, ria daut Blott en un moak Tieejlen.

15Oba du woascht em Fia vebrennen un daut Schwieet woat die ombrinjen. Daut Fia woat die fräten aus de Kjniepasch. Vemia die aus de Kjniepasch; vemia die aus Graushoppasch.

16Du hast mea Haundelsmana aus doa Stierns aum Himmel sent; oba nu woaren dee soo aus Kjniepasch äare Flichten kjrieen un wajch flieejen.

17Du hautst soo väl huachbeaumte aus Graushoppasch, un soo väl aunjestalde aus een Schwoarm Kjniepasch dee sikj aun eenen Tun saten aun eenen kolden Dach. Oba wan de Sonn äwadäl kjemt, flieejen see opp un kjeena weet wuahan.

18Diene Hoads woaren schlopen, du Kjennich von Assur, un diene stoakje Mana sent enjeschlopen. Dien Volkj es oppe Boaj vestreit, un kjeena bemieecht sikj dee tooptosaumlen.

19Kjeena woat sikj bemieejen junen Schoden opptohoolen, un diene Wunden woaren soone sennen, waut nich veheelen. Aule waut von dienen Schoden hieren, woaren met de Henj klautschen. Wua es doa noch eena, dee nich onen Enj, dienen Groll haft lieden must?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Habakuk

Habakuk 1

Woo schlemm daut es

1 Dit es de Norecht von Gott dee däm Profeet Habakuk jewäsen wort.

2 Har, woo lang saul ekj roopen no diene Help, un du horchst doa nich no? Woo lang saul ekj schrieen, “De Jewault haft de äwahaunt!” un du kjemst nich halpen?

3 Wuarom moakst du mie oppmoakjsom opp daut waut orrajcht es, un du kjikjst daut too? Ver eenem woat doljebroaken un Jewault jebrukt; Menschen zanken un strieden sikj.

4 Daut Jesaz woat soo jemoakt, daut et nich enfoten kaun, un de Mensch woat nich ver Jerecht jebrocht. De gottloosa nemt sikj daut rajcht von däm jerajchten, un daut Jerecht es gaunz vedreit.

De Har sajcht hee woat enfoten

5 Kjikjt emol no de Velkja. Jie woaren junt wundren motten. Ekj woa en june Tiet waut doonen, waut jie knaup jleewen wudden wan junt daut jesajcht wort.

6 Horcht emol, ekj woa de Chaldäa oppwakjen, daut Volkj waut soo groff un soo haustich waut doonen kaun. Dee gonen irjent wua han oppe Ieed un nämen de Städa en, dee an nich jehieeden.

7 Dee sent grausom un schrakjlich. Dee velangen un bedwinjen krakjt waut an jankat.

8 Äare Pieed ranen stoakja aus de Tiegasch, un an es dolla to ferchten aus de Wulf aum Owent. Äare Pieed traumplen un de Rittasch komen von wiet jefloagen, soo aus een Odla no daut, waut hee fräten well.

9 Dee sent aula ut no Jewault driewen. Aus een Storm rosen dee no väaren wajch; see nämen Menschen faust soo aus eena Saunt oppropen wudd.

10 See spotten äwa Kjennichs, un lachen äwa de Volkjsleida. Jieda Schutz, waut Menschen sikj oppbuen, moakt an Spos. See schedden Ieed jäajen de Stauts Mia un nämen de Städa runtom en.

11 Un dan foaren see wieda soo aus de Wint, eendoont woo schuldich see sent, un moaken eenen Gott von äare ieejne Krauft.

Woo schlemm see behaundelt woaren

12 Oba du, Har, mien Gott, mien Heilja, dee du von Eewichkjeit häa best, lot ons nich omkomen. Muchten see, Har, ons bloos strofen, un lot an ons bloos een wesset toosaten, dee du ons Schutz best.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Diene Uagen sent too rein, daut du beeset oppe Lenjd aunseenen kaust. Woo kaust du dit lieden tochloten? Wuarom kjikjst du too, wan orrajcht jedonen woat, un blifst stell wan de gottloose de jerajchte utnutzen?

14Du latst de Menschen aus de Fesch em Mäa sennen, un soo aus de Warm, dee kjeenen Harn haben.

15De Fient hoakt aules en de Angel opp, un soo nemt hee sikj daut; hee jript daut em Nat un helt daut met Strenj. Daut joakelt an, un see freien sikj.

16Doawäajen moaken see een Opfa fa äa Nat, un brennen Weiruak fa äare Strenj. Dise haben an een groosoatjet Läwen jejäft, un see äten sea rikjlich.

17Woat hee opp emma von sien Nat läwen kjennen un Velkja ombrinjen onen Schomp?

Habakuk 2

1Ekj go aus Wajchta no miene Städ oppem Torm un kjikj, waut ekj seenen woa, un paus opp waut de Har mie sajen woat, wäajen daut, waut ekj am väajelajcht hab.

Äwa Huachmoot un Deemoot

2Un de Har jeef siene Auntwuat un säd: Schriew daut opp, waut du jeseenen hast. Schriew daut groot opp een Brat, soo daut jieda eena, dee vebie rant, daut läsen kaun.

3Waut du jeseenen hast, woat noch komen; daut woat met de Tiet kloa woaren un nich veleiden. Un wan daut uk siene Tiet nemt, wacht doaropp; daut woat secha komen, un nich utbliewen.

4Wäa sikj selfst waut meent, steit em Hoat nich rajcht; un wäa rajcht haundelt, woat läwen, wiels hee sikj aun Gott helt.

5Horch emol! Soo aus de Wien eenem oppblost, un de stolta Mensch nich tofräd to stalen es, soo es de Fient; soo bejierich aus de Doot, dee nienich jenuach kjricht. Soo ropt de Fient aule Lenda toop un saumelt aule Velkja no sikj.

6Oba dee woaren an trotzen un woaren von an sajen: Waut halpt die daut, die daut tooieejnen waut aundre jehieet, aus wan see die daut schuldich sent? Opp woo lang woat daut väahoolen? Du lotst die sea väl opp!

7Wacht mau bat du to feelen kjrichst, waut du an schuldich best. Met eemol woat dee oppwakjen, fa wäm du die enjsten woascht. Dee woat junt utriemen, soo aus jie aundre utjeriemt haben.

8Du hast väle Velkja bestolen. Dee waut von dee jebläwen sent, woaren von die nämen, wäajen de Läwes un de Lenda, dee du vedorwen hast, un wäajen daut, waut du äare Städa un äare Menschen aunjedonen hast.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Woo woat däm daut doch gonen, dee sikj un siene Famielje rikj jemoakt haft opp onopprechtje Wäaj; un sikj huach en een Nast jesat haft, wua kjeen Schoden komen saul.

10Soo aus du jehaundelt hast, woat die un diene Famielje toom schoden sennen. Du hast too väl Velkja vedorwen, un hast die daut fa die selfst vedorwen.

11De Steena enne Mieren woaren roopen, un de Baulkjes em Dak woaren waut sajen.

12Woo woat däm daut doch gonen, dee siene Staut derch Bloot vejeeten oppbut, un wäa sienen Grunt opp daut ojjerajchte sat?

13Haft de Har daut nich soo enjerecht, daut daut, wuafäa de Menschen oabeiden, vebrent woat, un daut, wäajen waut see sikj bemieejen, nuscht wieet es?

14Oba de Tiet woat komen wan de gaunze Ieed woat enseenen, woo harlich Gott es, soo aus daut gaunze Mäa gaunz voll Wota es.

15Woo woat däm daut doch gonen, dee soo väl Oaja opp dän aundren komen lat bat dee derchhan woat, un jana disem siene kole Hut to seenen kjricht?

16Du hast die voll Schaund jesopen, un nich voll Iea jedrunken. Nu drinkj du, bat du nich mea bie rajchte Jesennunk best. Nu woascht du to drinkjen kjrieen von däm Harn siene rajchte Haunt, un du woascht die schämen motten, enne Städ groosoatich sennen.

17Dän Schoden, dän du em Libanon aunrechst, woat nu äwa die komen, un de Tieren, waut du omjebrocht hast, woaren die enjsten. Nu woascht du bestroft fa de Menschen dee du omjebrocht hast, un fa dän Schoden dän du oppem Launt un enne Städa un opp aule, dee doa wonen, utjeeeft hast.

18Waut woat däm Mensch dän Aufgott halpen, wäa däm selfst jemoakt ooda jegoten haft? De Mensch moakt sikj eenen stommen Aufgott un sat sien vetruen doanopp! Daut es eene faulsche Lia.

19Woo woat däm daut doch gonen, dee to een Stekj Holt sajcht: “Wakj opp!” un to eenen stommen Steen “Sto opp!” Woo saul een Aufgott waut unjarechten kjennen? Dee es doch met Golt un Selwa beschloagen, un haft kjeen Odem en sikj.

20Oba de Har es en sienen heiljen Tempel; Lot de gaunze Welt ver am stell sennen.

Een Psalm von Habakuk

Habakuk 3

1Dit es een Jebäd vom Profeet Habakuk, en däm Stiel von een Trualeet.

2Har, ekj hab jehieet, waut von die jesajcht woat, un ekj hab Forcht fa diene Wäaj. Oba en dise Tiet, wies ons dee noch wada, un en dise Tiet, lot ons dee noch wada weeten. Wan du uk sea veläajen best, denkj wada aun Jnod.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Gott kjemt von Teman, un de Heilja von de Paran Boaj. Hee woat em gaunzen Himmel jeloft; doa woat oppe gaunze Welt goodet von am jesajcht.

4Hee dacht aus eene Laump, daut strolt von siene Henj; un en dise wia siene Macht vestoaken.

5Ver am gonen Krankheiten, un hinja am en siene Spoaren komen Schwierichkjeiten.

6Hee stunt opp, un de Ieed scheddad; hee kjikjt, un de Velkja schudaden sikj. De elste Boaj worden veschmatat, un wua daut noch emma wia boajopp jewast, doa buach sikj daut rauf. Hee deed soo aus hee lang trigj jedonen haud.

7Ekj sach de Zelten en Kuschan wieren en Trubbel, un de Woninjen en Midian zettaden.

8Har, wieescht du vestalt äwa de Riefasch? Wieescht du oajalich äwa de Läachten, ooda vedrislich met daut Mäa, aus du met diene Pieed un Woages kjeemst, met dee du de äwahaunt neemst?

9Du trokst dienen Boagen rut, un lädsd de Feilen aum Baunt. Du reetst daut Launt opp met Riefasch.

10De Boaj sagen die un dee enjsten sikj. Daut poascht met Räajen, un daut deepe Mäa breld un hoof siene Walen huach opp.

11De Sonn un de Mon stunden stell opp äare Städen, aus diene Feilen vebie blitzen un dien Schwieet an veblenden deed.

12Em Oaja jinjst du derch daut Launt un vetraumpelsd de Velkja.

13Du kjeemst äwadäl om dien Volkj to halpen, du wust dienen Jesaulwden raden. Du woascht daut Dak von de gottloose äa Hus twei schlonen, daut von bowen bat unjen aules to seenen woat sennen. Sela.

14Dee waut ieescht soo bosich aus een Wint aunkjeem, om aules to vedoawen, un aus wan hee de oame met Freid un onverhofs veschlinjen wudd, kjrieech nu dien Spies derch sien Kopp.

15Du traumpelsd met diene Pieed derch daut Mäa un rieezhd daut groote Wota opp.

16Wan ekj dit hia, flautat mie aules, un miene Leppen zinjren von de Norecht. Miene Been sent aus vefult, un miene Kjneeen flautren. Ekj woa stell wachten bat dän Dach wan daut vedoawen daut Volkj traft, waut ons aunjript.

17Wan de Fiejenboom uk nich jreen woat, un de Wienranken nuscht väabrinjen, wan de Oliewenbeem kjeene Frucht droagen, un daut Flekj kjeene Arnt brinjt, wan de Schop von de Häad woaren veräten woaren, un daut Veehock onen Vee es,

18doawäajen woa ekj mie to däm Harn freien, un mie opp Gott veloten, dee mie raden deit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19De Har, dee aules kaun, dee moakt miene Feet soo aus Ree Feet, daut ekj äwa irjent eenen Boajch gonen kaun. Fa däm Jesankleida, un met siene Instrumenten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Zefanja

Zefanja 1

De Äwaschreft

1 Dit es de Norecht, dee de Har Zefanja jeef, en de Tiet aus Josia, Amon sien Sän, Kjennich en Juda wia. Zefanja sien Voda wia Kuschi, Kuschi sien Voda wia Gedalja, Gedalja sien Voda wia Amarja, un Amarja sien Voda wia Hiskia.

De schrakjelja Dach wan Gott rechten woat

2 Ekj woa aules wajchfäajen von oppem Ieedboddem, sajcht de Har.

3 Ekj woa de Menschen un daut Vee, de Väajel enne Loft un de Fesch em Mäa wajchriemen. Ekj woa de gottloose venichten, un de Menschen oppem Ieedboddem utroden, sajcht de Har.

4 Ekj woa miene Macht jäajen Juda eewen, un jäajen aul dee waut en Jerusalem wonen. Ekj woa opp dise Städ aules utriemen, waut von Baal jebläwen es, un junt woat nuscht mea von däm siene Priestasch denkjen.

5 Krakjt soo woa ekj met dee doonen, waut oppe Däakja de Sonn, de Mon un de Stierns aunbäden; un uk dee waut däm Harn aunbäden un äa Vespräakjen bie am jäwen, un doch uk bie Milkom äa Vespräakjen jäwen.

6 Ekj woa een Enj moaken von dee, dee vom Harn aufjefollen sent, un nich no am froagen ooda horchen.

7 Siet stell ver Gott däm Harn, wiels däm Harn sienen Dach es dicht bie. De Har haft een Opfa reed jemoakt un haft de Jast doafäa reed jemoakt.

8 Aun däm Dach wan de Har sien Opfa brinjen woat, woa ekj de aunjestalde un däm Kjennich siene Säns, un aul dee waut sikj no aundre Lenda äare Tracht rechten, bestrofen.

9 Un ekj woa uk dee strofen, dee äwa de Schwal hupsen, un doamet äare Jetta ieren; un uk dee waut äaren Harn sien Hus met stälen un väamoaken voll moaken.

10 Un wan dee Tiet kjemt, sajcht de Har, woat doa een hielen vom Fesch Puat to hieren sennen, un een stänen von daut niee Stautsvieedel. Doa woat een grootet krachen von de Boaj komen.

11 Truat, jie Menschen, dee jie em “Haundelsvieedel” wonen, wiels aule Haundels Mana sent wajch, un aul dee waut met Jelt haundlen sent nich mea.

12 Un wan dee Tiet kjemt, woa ekj Jerusalem met Laumpen derchsieekjen, un ekj woa dee strofen waut jemietlich setten un sikj sajen: De Har woat nuscht doonen, nich goodet ooda schlajchtet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Äare Sachen woaren jestolen woaren un äare Hiesa doljebroaken. See woaren Hiesa buen un doa nich bennen wonen; see woaren Wiengoades aunplaunten, un kjeenen Wien von dee drinkjen.

14De groota Dach fa däm Harn es dicht bie, un kjemt bosich noda. Horch! Däm Harn sienen Dach es een betra Dach, un dan woaren de stoakjste Soldoten schrieen.

15De Dach es een Dach wan Oaja utjeeeft woat. Daut es een schrakjelja Dach, een liedens Dach, un een enjstelja Dach. Daut es een Dach met Storm un Schoden, een diestra un dunkla Dach met Wolkjen un dikjen Näwel.

16Daut es een Dach, wua de Trompeet blost un de Soldoten schrieen jäajen eene Staut met eene huage Mia, un huage Torms.

17Ekj woa de Menschen veenjsten, daut see romgonen aus blint. See haben jäajen däm Harn jesindicht, un nu woat äa Bloot rutjeschmäten aus Mell, un äare Doarm aus Mest.

18Äa Selwa un äa Golt woat an nich raden kjennen aun däm Dach wan Gott sien Oaja uteeft. Met daut Fia von sienen Oaja woat daut gaunze Launt doljebrocht woaren. Hee woat plazlich een Enj moaken met aul dee waut oppe Ieed wonen.

Zefanja 2

1Du Volkj, daut kjeene Schaund weet, komm häa un vesaumel die,

2ea jie aus Sprie ver däm Wint wajchjeblost woaren. Komt ea de Har met sienen grooten Oaja opp junt kjemt, ooda de Dach von däm Harn sien Jerecht kjemt.

3Sieekjt aula däm Harn, jie, dee nich huach aunjeseenen sent, dee jie junt aun siene Jebooten hoolen. Bemieecht junt jerajcht to sennen; un siet deemootich. Veleicht kjenn jie junt Schutz finjen aun däm Dach, wan däm Harn sien Oaja väakjemt.

Daut Jerecht äwa de Nobalenda

4Gaza woat ladich sennen, un Aschkelon woat enne Grunt jebrocht woaren. Aschdod woat medden em Dach utjeriemt woaren, un Ekron woat ut siene Städ jeräten woaren.

5Woo schlemm woat daut doch fa de Kreeta, daut Volkj aum Mäa, sennen. Du, Kanaan, wua de Filista wonen, däm Harn sien Wuat es jäajen junt: Ekj woa junt soo ombrinjen, daut doa kjeena mea wonen woat.

6En daut Launt nom Mäa opptoo woaren dan Hoadskoten stonen un Schophocks sennen.

7Daut Launt aum Mäa woat dee jehieren, dee von Juda äwajebläwen sent, soo daut see doa äare Häaden weiden kjennen, un to Nacht woaren see sikj en de Hiesa en Aschkelon dolajen. De Har äa Gott woat om an bedocht sennen, un woat an trigjbrinjen von doa wua see veschlapt wieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Ekj hab jehieet woo Moab trozt, un woo Amon lastat; woo see mien Volkj jetrozt haben un äa Launt jedreift haben.

9Soo secha aus ekj läw, sajcht de Har, de Gott en Israel, dee aules rejieet, Moab woat nu soo aus Sodom, un de Amonita soo aus Gomorra woaren. Daut woat een Krutflekj un een Soltloch sennen, eene eewje Wiltnis. Dee, dee äwajebläwen sent von mien Volkj, woaren dee beplindren un daut Launt ennämen.

10Dit woaren see doafäa kjrieen, daut see sikj soo groot deeden, un daut see däm Harn, dee aules rejieet, sien Volkj jetrozt haben, un daut see em vejlikj met an sikj selfst soo sea jepucht haben.

11Furchtboa woat de Har to an sennen. Hee woat aul äare Jetta toopfaulen loten, un aule Velkja bat äwarem Mäa woaren sikj ver am kjneeen, een jiedra opp siene Städ.

12Un jie von Kusch en Afrika, jie woaren vom Schwieet omkomen.

13De Har woat siene Haunt nom Nuaden strakjen un Assur ombrinjen. Ninive woat hee to eene Wiltnis moaken. Daut woat doa soo drieech sennen, daut doa weinich waust.

14Vee Häaden woaren doa romligjen, un veschiedne wille Tieren. Ulen woaren oppem Dak Nasta moaken; Hofkjes woaren em Fensta schrieen. Daut Däarejerecht woat oppe Schwal toopfaulen; un daut Zeedaholt woat von de Wenj faulen.

15De Staut, dee sikj soo väl meend, un sikj soo secha wia, säd to sikj: Ekj sie daut, un sest kjeena. Woo es dee Staut soo enne Grunt jekomen, daut doa nu wille Tieren husen. Wäa doa vebie jeit, well doa bloos wajch, wiels daut soo schlajcht lat.

Zefanja 3

Woo Jerusalem daut gonen woat

1Daut woat Jerusalem noch schlajcht gonen, daut see soo jäajenaun un vesindicht es, un soo jewaultmässich omhäa jegonen es.

2See horcht nich no Gott siene Stemm un lat sikj nich trajchtwiesen. See sat äa vetruen nich opp däm Harn un helt sikj nich aun äa Gott.

3Äare Leidasch sent soo jefäadlich aus een brellende Leiw, un äare Rechtasch aus Wilw, dee zeowes nuscht fa däm Morjen loten.

4Äare Profeeten jäwen weinich rom un sent nich to truen; äare Priestasch brinjen Schaund opp daut, waut heilich es, un moaken daut Jesaz daut sajen, waut an paust.

5De Har es mank an un es jerajcht, un deit nuscht waut orrajcht es. Aule Morjen lat hee seenen waut rajcht es; doa blift kjeen Dach ut. Oba de onopprechtje Menschen enne Staut weeten von kjeene Schaund.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6De Har sajcht: Ekj hab Velkja utjerot; ekj hab dikje Mieren enne Grunt jebrocht, un äare Gaussen ladich jeloten; ekj hab äare Städa venicht, daut doa kjeena mea wont.

7Ekj docht: Dee woaren doch Forcht fa mie haben, un sikj belieren loten. Dan wudd ekj äare Jebieda nich dolbräakjen un an nich bestrofen, soo aus ekj woarnd. Oba see sent iewrich beeset to doonen.

8Un nu sajcht de Har: Denkjt aun dit, aun däm Dach wan ekj woa oppstonen un jäajen junt zeijen. Ekj hab mie beschloten de Velkja tooptoroopen, un de Kjennichrikjs to vesaumlen, un dan mienen Oaja äwa an loostoloten, un aul daut Gloot von mienen Groll opp an komen loten. De gaunze Welt saul oppjeriemt woaren, derch daut Fia von mienen Oaja.

9Un dan woa ekj de Velkja reine Miela jäwen, soo daut see aula däm Harn sien Nomen aunroopen un am bestendich deenen.

10Von jantsied von däm Riefa en Kusch woat mien vestreidet Volkj, dee waut mie aunbäden, mie äare Gowen brinjen.

11Wan dee Tiet kjemt, woascht du nich Schaund lieden fa aul daut, waut du jäajen mie jeschauft hast. Dan woa ekj dee, dee soo sea met sikj puchen, von mank junt wajchnämen; dan woascht du opp mienen heiljen Boaj nich mea ieejenkoppich sennen.

12Ekj woa mank junt een jerinjet un eefachet Volkj loten. Dee woaren sikj fa äa Schutz opp däm Harn sienen Nomen veloten.

13Dee waut dan noch woaren en Israel sennen, woaren nich lieejen ooda schlajchtet doonen. De Tung en äa Mul woat Menschen nich väalieejen. Soo aus Schop oppe Weid jebrocht woaren un sikj dol lajen, soo woat sikj mien Volkj fa nuscht enjsten.

Een Freidenleet

14Lacht, jie Menschen en Zion; roopt fa freid, jie Israeliten. Freit junt, jie Lied en Jerusalem, un lot junt daut von Hoaten scheengonen,

15wiels de Har haft june Strof von junt jenomen, un haft june Fiend tosied jesat. De Har, Israel äa Kjennich, es medden mank junt, soo daut jie junt fa kjeen Trubbel mea enjsten brucken.

16Wan dee Tiet kjemt, woaren see to Jerusalem sajen: Enjst junt nich en Zion. Lot june Henj nich schwak woaren,

17wiels de Har, jun Gott, es bie junt. Hee es stoakj un kaun raden. Hee woat sikj äwa junt freien un froo sennen. En siene Leew, woat hee junt vejäwen, un hee woat sikj lud to junt freien,

18soo aus aun eenen Fastdach. Ekj woa daut Onheil von junt nämen, soo daut jie junt nich schämen brucken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

19Horcht emol, ekj woa dan uk een Enj moaken met aul dee, dee junt bedrenjden.
Ekj woa de lome halpen un de vestreide toopsaumlen von aule Velkja, un woa äare
Schaund to Iea vewaundlen.

20Wan dee Tiet kjemt, woa ekj junt vesaumlen un junt no Hus brinjen. Wan ekj junt
wada oppbuen woa, woa ekj junt jeloft un aunjeseenen moaken mank aule Velkja
oppe Ieed; un jie woaren daut to seenen kjrieen, sajcht de Har.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Hagai

Hagai 1

De Tempel saul wada oppjebut woaren

1Daut kjeem emol, aun dän 1. Dach en de 6. Moonat en daut 2. Joa aus Darius Kjennich äwa daut Persarikj wia, daut de Har eene Norecht fa Serubabel un Jeschua jeef derch däm Profeet Hagai. Serubabel, Schealtiel sienen Sän, wia dan de väaschta en Juda un Jeschua, Jozadak sienen Sän, wia de Huagapriesta.

2Un dit es waut de Har, dee aules rejieet, säd: Dit Volkj sajcht daut et noch nich de Tiet es toom däm Harn sien Hus buen.

3Un de Har jeef dit Wuat fa de Menschen derch däm Profeet Hagai:

4Es daut dan aul Tiet, daut jie en feine foadje Hiesa wonen, wan dit Hus noch goanich to brucken es?

5De Har, dee aules rejieet, sajcht soo to dit: Paust goot opp, woo junt daut werkjlich jeit.

6Jie haben väl jeseit, oba weinich enjekjräajen. Jie haben to äten oba nich saut to äten. Jie drinkjen, oba nich daut jie emol voll woaren. Jie trakjen junt waut aun, oba jie haben nich toom junt jescheit woam auntrakjen. Dee waut sikj waut vedeent, dee mott daut en eene Tausch lajen, dee Lajcha haft.

7Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Paust goot opp, woo junt daut werkjlich jeit.

8Got emol enne Boaj un holt Holt, un but daut Hus, daut ekj doa kaun een Jefaulen aun haben, un daut ekj doa jeieet woa, sajcht de Har.

9Horcht emol, jie hopten opp een Deel un kjrieejen weinich. Un aus jie daut no Hus brochten, pust ekj daut wajch. Wuarom deed ekj daut? frajcht de Har, dee aules rejieet. Ekj deed daut wiels mien Hus gaunz enne Grunt licht, un een jiedra soo bemieecht es, sien ieejnet Hus väatostonen.

10Daut es wuarom daut nich jedeift haft un de Ieed nuscht jedroacht haft.

11Ekj hab dise drieeje Tiet opp junt jebrocht, soo daut jun Launt un june Boaj, jun Jeträajd, jun Wien un june Eelj, un waut sest von de Ieed kjemt, lieden mott. Ekj hab daut to eene schwoare Tiet fa Menschen un Vee jemoakt, un fa aules waut jie aun Haunt haben.

12Dan horchten Serubabel, Schealtiel sien Sän, un Jeschua, Jozadak sien Sän, dee de Huagapriesta wia, un uk aul dee waut äwajebläwen wieren von daut Volkj, daut faustjenomen un wajchjefieet worden wia, no däm Harn äaren Gott siene Stemm un no de Wieed, dee de Har äa Gott däm Profeet Hagai jejäft haud. Daut Volkj haud Forcht fa dämHarn aus see hieeden waut siene Norecht fa an wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Un Hagai, dee de Norecht vom Harn jekjräajen haud, un dee daut Volkj de Norecht sajen sull, säd: De Har sajcht, Ekj sie met junt.

14Un de Har jeef Serubabel, Schealtiel sien Sän, dee de väaschta von Juda wia, eenen weljen Jeist. Un hee jeef uk Jeschua, Jozadak sien Sän, dee Huagapriesta wia, eenen weljen Jeist. Un hee jeef dee, dee von daut Volkj äwajebläwen wieren, eenen weljen Jeist. Soo kjeemen see aula un fungen aun daut Hus fa däm Harn äaren Gott, dee aules rejieet, to buen.

15Dit passieed aum 24. Dach en de 6. Moonat en daut 2. Joa daut Darius Kjennich wia.

Hagai 2

De scheene Hopninj

1Aum 21. Dach en de 7. Moonat, en daut selwje Joa, kjrieech de Profeet Hagai eene Norecht vom Harn.

2De Har säd am, daut hee sull Serubabel, Schealtiel sien Sän, dee de väaschta von Juda wia, un Jeschua, Jozadak sien Sän, dee de Huagapriesta wia, un dee, dee von daut Volkj äwajebläwen wieren, sajen:

3Wäa es noch von dee jebläwen, dee dit Hus ieeschtemma sagen aus daut noch groosoatich wia? Un woo lat junt daut nu? Lat daut nich no nuscht?

4Serubabel, de Harsajcht to die, sie mootich; un uk to die, Jeschua, Jozadak sien Sän, sie mootich. Un de Har sajcht to junt aula, dee jie en dit Launt sent, siet uk mootich un oabeit. Ekj sie met junt, sajcht de Har, dee aules rejieet,

5soo aus ekj junt uk vespruak aus jun Volkj emol ut Ägipten rut kjeem. Un mien Jeist es noch emma mank junt; enjst junt nich.

6Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Daut es aul mau eene korte Tiet bat ekj dän Himmel un de Ieed, daut Mää un daut drieeje Launt schedren woa.

7Ekj woa aule Velkja schedren. Dan woaren aul äare Schaza hää jebrocht woaren, un ekj woa dit Hus groosoatich moaken, sajcht de Har, dee aules rejieet.

8Daut Selwa es mient, un daut Golt es mient, sajcht de Har, dee aules rejieet.

9Dit Hus woat noch harlicha sennen aus daut ieeschte, sajcht de Har, dee aules rejieet; un ekj woa dise Städ fräd un een goodet wiedakomen jäwen.

10Aum 24. Dach en de 9. Moonat en daut 2. Joa aus Darius Kjennich wia, kjrieech de Profeet Hagai dise Norecht vom Harn:

11De Har, dee aules rejieet, sajcht: Froacht de Priestasch, waut daut Jesaz to dise Froag sajcht:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Well wie emol sajen, daut wäa jeweidet Fleesch von een Opfa nemt, un daut en eene Fold von siene Kjleeda drajcht. Wan hee dan met sien Kjleet waut Broot, waut jekoaktet, waut Wien, ooda Eelj ooda sest waut Äten aunschieet, woat daut waut hee aunschieet doaderch jeweit? Un de Priesta dochten doaräwa no un säden: Nä.

13Un Hagai säd: Wan oba wäa eenen Dooden aunjeschieet haud un doaderch orrein wia, un dee dan soon Äten aunschieed, wudd daut dan orrein sennen? Un de Priestasch säden: Dan wudd daut orrein sennen.

14Dan säd Hagai: De Har sajcht: Krakjt soo es daut fa mie met dit Volkj un met dise Menschen. Aules waut jie doonen un waut jie doa opfren es mie orrein.

15Nu saj ekj junt: Bedenkjt junt daut, woo junt daut von nu aun un wieda gonen woat. Aus doa noch nich een Steen opp dän aundren aumHarn sien Tempel jelajcht wia,

16woo jinkj junt daut dan? Wan wäa docht, hee kunn 20 Sakjvoll von sien Flekj kjrieen, kjrieech hee mau 10; un wan wäa docht, hee kunn 50 Ama en siene Wiendruwenpras kjrieen, kjrieech hee mau 20 Amavoll.

17Ekj muak june Oabeit schwoa fa junt un leet june Flekja befaulen un Braunt kjrieen. Ekj schekjt uk dän Hoagel, oba jie kjeemen nich no mie no Rot, sajcht deHar.

18Oba paust opp woo junt daut nu wieda gonen woat, von vondoag un wieda, von dän 24. Dach von de 9. Moonat, von dän Dach daut de Foot fa däm Harn sien Tempel jelajcht wort. Ekj saj mau: Paust opp, un denkj doaräwa no.

19Wan jie daut Jeträajd uk noch nich em Spikja haben, un nuscht von de Wienranken, de Fiejenbeem, de Apelbeem, un de Oliewenbeem nenjebrocht haben, von disen Dach aun woa ekj junt säajnen.

20De Har jeef Hagai noch eemol eene Norecht aun dän 24. en de Moonat:

21Saj Serubabel, dee de väaschta en Juda es: Ekj well dän Himmel un de Ieed schedren

22un een Enj moaken met de Rejierungen von de Velkja, un woa äare Macht to nuscht moaken. Ekj woa äare Kjrichswoages un dee äare Ritta omstelpen. De Pieed woaren faulen un de Mana woaren sikj unjarenaunda met daut Schwieet ombrinjen.

23Aun dän Dach, sajcht de Har, dee aules rejieet, woa ekj die, Serubabel, mien Deena, Schealtiel sien Sän, nämen un aus Leida aunstalen un du woascht fa mie rejieren. Ekj hab die jewält, sajcht deHar, dee aules rejieet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Sacharja

Sacharja 1

Äwaschreft un Woarnunk

1 En de 8. Moonat von daut 2. Joa daut Darius Kjennich wia, jeef deHar däm Profeet Sacharja dise Norecht. Sacharja wia Berechja sien Sän, un Ido däm Profeet sienen Grootsän.

2 En de Norecht säd de Har to däm Profeet: De Har es sea oajalich jewast äwa june Elren.

3 Un nu sajcht de Har, dee aules rejieet: Komt trigj no mie, un dan woa ekj trigj no junt komen. Dit sajcht de Har, dee aules rejieet.

4 Siet nich soo aus june Elren. To dee säden de Profeeten: “De Har, dee aules rejieet, sajcht: Komt trigj von june schlajchte Wäaj, un von jun beeset Väahaben.” Oba see horchten doa nich no, sajcht de Har, dee aules rejieet.

5 Un waut es met june Elren jeworden? Ooda waut es met de Profeeten passieet? Läwen dee noch?

6 Oba sent miene Woarnungen, un daut waut ekj derch miene Profeeten säd, nich aula soo romjekomen? Un onse Vodasch besonnen sikj doaräwa un säden: “De Har, dee aules rejieet, haft krakjt soo met ons jedonen, aus hee säd daut hee wudd, wan wie opp onse ieejne Wäaj gonen wudden, un bie ons ieejnet Väahaben bliewen wudden.”

1 De Pieed

7 Dan en däm Kjennich Darius sien 2. Joa en de 11. Moonat, de Moonat Schebat aum 24. Dach, jeef de Har däm Profeet Sacharja eene Norecht. Un Sacharja säd:

8 Horcht emol, ekj sach en de Nacht een roodet Pieet met eenen Ritta bie de Mirtenbeem em Tol stonen. Un hinja am wieren mea roode, brune, un witte Pieed.

9 Un ekj säd: Waut bedieden dise Pieed, mien Har. Un de Enjel, dee to mie räd, säd: Ekj woa die wiesen, waut dit bediet.

10 Dan säd de Maun bie de Mirtenbeem: Dit sent dee, dee de Har schekjt, daut see oppe Ieed noseenen sellen.

11 Dan säden dee, dee bie de Mirtenbeem stunden, to däm Enjel: Wie sent aulawäajen oppe Ieed jewast, un de Ieed es ruich un frädlich.

12 Dan säd däm Harn sien Enjel: Har, dee aules rejieet, woo lang woascht du nich Metleet äwa Jerusalem un de Städa en Juda haben? Du best nu aul 70 Joa äwa an oajalich jewast.

13 Dan räd deHar leeftolich to däm Enjel un treest am.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Un de Enjel säd to mie: Saj de Lied, daut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Ekj vedroag daut nich, daut aundre de Macht äwa Jerusalem un Zion haben.

15Ekj wia een beskje oajalich äwa Israel, oba de prauzje Velkja haben daut too wiet jedräwen. Ekj sie sea veoajat äwa an.

16Un nu horcht no waut de Har sajcht: Ekj sie met Metleet trigj no Jerusalem jekomen. Mien Hus woat doa jebut woaren, sajcht de Har, dee aules rejieet. De Motbaunt woat aulawäajen en Jerusalem em Jebruck komen.

17Un dan saj uk noch dit: De Har, dee aules rejieet, sajcht: Miene Städa woaren noch wada goot buaren. Un de Harwoat Zion noch wada treesten, un hee woat uk noch wada Jerusalem fa sien Tus wälen.

Sacharja 2

2 De Hieena

1Eemol, aus ekj oppkjikjt, sach ekj vea Hieena.

2Un ekj säd to däm Enjel, dee doa met mie räd: Waut bedieden dise Hieena? Un hee säd: Dit sent de Hieena von dee, dee Juda un Israel un Jerusalem veschlapt haben.

3Un dan wees de Har mie vea Schmets.

4Un ekj säd: Waut wellen dise? Un hee säd: Du weetst je, daut de Velkja soo hunjsch äwa Juda kjeemen un an veschlapten, daut kjeena dän Kopp jäajen an opphoof. Dise sent jekomen de Velkja de Hieena auftoschlonen. See sellen dee Velkja, dee äwa Juda kjeemen un an veschlapten, Forcht enjoagen un äare Macht dolschlonen.

3 De Motbaunt

5Eemol aus ekj oppkjikjt, sach ekj een Maun met een Motbaunt en de Haunt.

6Un ekj fruach am: Wua jeist du han? Un hee säd: Ekj go no Jerusalem un well mäten woo lank un woo breet de Staut es.

7Un weetst, de Enjel, dee met mie jerät haud, kjeem, un een aundra Enjel kjeem uk noch,

8un dee säd to däm ieeschten Enjel: Ran un saj däm jungen Maun: Doa woaren soo väl Menschen, un doa woat soo väl Vee en Jerusalem sennen, daut doa kjeene Mia sennen woat, wiels doa soo väl sennen woaren.

9Un ekj, soo sajcht de Har, ekj woa eene Waunt von Fia runtom ar sennen, un ekj woa doabennen wiesen woo harlich ekj sie.

Komt trigj no Jerusalem

10Hä! Hä! Dee jie en daut Launt em Nuaden sent, rant doa rut, sajcht de Har. Ekj hab junt wiet un breet vespreet, soo aus de vea Wind enne Loft, sajcht de Har.

11Hä! Dee waut jie noch en daut scheene Babel sent, komt no Zion.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

12De Har, dee aules rejieet, un dee harlich es, schekjt mie no de Velkja, dee junt bestolen haben, om an to sajen: Een Volkj, daut junt auntukst, puakst mie em Uag.

13Wacht bloos. Ekj woa miene Macht äwa an wiesen, un dan woaren dee, dee äare Hauntlanga wieren, an bestälen. Dan woa jie weeten, daut de Har, dee aules rejieet, mie jeschekjt haft dit to sajen.

14Sinjt un freit junt, dee jie en Jerusalem wonen. Ekj kom un well mank junt wonen, sajcht de Har.

15Wan dee Tiet kjemt, woaren väle Velkja nom Harn komen un woaren sien Volkj sennen. Dan woat hee mank junt wonen, un jie woaren weeten daut de Har, dee aules rejieet, mie jeschekjt haft.

16Dan woat de Har Juda äwanämen un to sient moaken en daut heilje Launt, un hee woat wada Jerusalem fa sikj wälen.

17Lot aule Menschen ver däm Harn stell sennen. Hee kjemt nu ut siene heilje Woninj.

Sacharja 3

4 De Huagapriesta

1Un dan muak hee mie oppmoakjsom, daut Jeschua, dee de Huagapriesta wia, ver däm Harn sienen Enjel stunt. Un aun siene rajchte Sied stunt de Vekjläaja un wull am vekloagen.

2Un de Enjel säd to däm Vekjläaja: Sie stell, Vekjläaja! De Har vebitt die diene Kjläajarie väatobrinjen. Hee es Jerusalem goot. See sent aus een brennenda Stock, dee ut däm Fia es jefipst worden.

3Jeschua, oba, stunt doa verem Enjel en schwiensche Kjleeda.

4Un de Enjel säd to siene Deena: Nämt am siene schwiensche Kjleeda auf. Un hee säd to Jeschua: Ekj hab diene Sinden von die jenomen un hab die eenen Priesta Rock jejäft.

5Un hee säd: Binjt am eene reine Koppbinj om. Un see bungen am eene reine Koppbinj om, un trocken am eenen reinen Priesta Rock aun. Un däm Harn sien Enjel kjikjt daut too.

6Un däm Harn sien Enjel hilt Jeschua dit väa un säd:

7Dit es waut deHar, dee aules rejieet, sajcht: Wan du woascht no mie horchen un woascht doonen waut ekj saj, dan woascht du mienen Tempel rejieren, un Wajchta sennen äwa mien Hoff. Du woascht mank dise, waut hia stonen, aunjeseenen sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Un Jeschua, du Huagapriesta, un jie, Breeda, dee jie hia met am setten, horcht no
waut ekj to sajen hab. Jie sent een Tieekjen von daut waut komen woat. Wiels,
horcht emol, ekj woa “Eenen nieen Aust” väabrinjen, dee mie deenen woat.

9Paust goot opp no dän Steen, dän ekj ver Jeschua sat. Daut es een Steen, oba dee
haft säwen Sieden. Un ekj, de Har, dee aules rejieet, woa selfst dän utschnitzen, un
ekj woa en eenen Dach de Sind von dit Launt wajchnämen.

10Un to dee Tiet woat een jiedra von junt sienen Noba enloden, daut jie bie june
Wienranken un unja junen Fiejenboom setten, sajcht de Har, dee aules rejieet.

Sacharja 4

5 De Laumpenhoola

1Dan kjeem de Enjel, dee met mie jerät haud, noch emol no mie un wuak mie opp,
aus wan eena wäm vom Schlop oppwakjt.

2Un hee säd to mie: Waut sitst du? Un ekj säd: Na, ekj see, daut es gaunz wundaboa,
een Laumpenhoola, un dee es gaunz von Golt jemoakt. Bowen es doa eene Komm
met säwen Laumpen. Un jieda Laump haft säwen Dochten.

3Un dan steit doa aun jieda Sied een Oliewenboom. Eena aun de rajchte un eena
aun de linkje Sied.

4Un ekj säd to däm Enjel, dee met mie räd: Waut bediet dit, mien Har?

5Un de Enjel säd to mie: Weetst du nich waut dise sent? Un ekj säd: Nä, Har.

6Un hee säd to mie: Dit es waut de Har, dee aules rejieet, sajcht: Nich met Macht,
un nich met Jewault, oba derch mienen Jeist, sajcht de Har, dee aules rejieet.

7Waut sent daut fa groote Boaj? Ver Serubabel woaren dee jlei sennen. Wan hee
dän Koppsteen woat väabrinjen, woaren see schrieen: Wundascheen!
Wundascheen!

8Dan jeef de Har mie uk noch dise Norecht:

9Serubabel haft dän Grunt jelajcht fa dit Hus, un hee woat daut uk foadich moaken.
Dan woa jie weeten daut et de Har, dee aules rejieet, wia, dee mie schekjt.

10Es doa wäa, dee eenen kjlienen Aunfank veachten woat? De Lied woaren fa Freid
schrieen wan see Serubabel seenen woaren, woo hee aules to lood moakt. Dit sent
däm Harn siene säwen Uagen, dee äwa de gaunze Ieed noseenen.

11Dan säd ekj to am: Waut bedieden de twee Oliewenbeem, eena aun de rajchte un
eena aun de linkje Sied vom Laumpenhoola?

12Un ekj fruach uk noch: Waut bedieden de twee Asta aun de Oliewenbeem, von
woone de twee goldne Ruaren daut Eelj leiden?

13Un hee säd to mie: Weetst du nich? Un ekj säd: Nä, ekj weet nich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

14Dan säd hee: Dit sent de twee, dee enjesaulft sent däm to deenen, dee Har äwa de gaunze Ieed es.

Sacharja 5

6 De Buakroll

1Aus ekj wada oppkjikjt, sach ekj eene Buakroll flieejen.

2Un de Enjel säd to mie: Waut sitst du? Un ekj säd: Ekj see eene Buakroll flieejen. Un dee es tieen Meeta lank un fief Meeta breet.

3Un hee säd to mie: Opp dise Buakroll es de Strof jeschräwen, dee äwa daut gaunze Launt steit. Aun eene Sied sajcht daut, daut aul dee, dee jestolen haben, woaren wajch jeschekjt woaren, un aun de aundre Sied sajcht daut, daut aul dee waut en äaren Eit lieejen, woaren wajch jeschekjt woaren.

4Ekj woa de Buakroll romschekjen, un dee woat en jieda Stäla sien Hus nengonen, un en jieda eenem sien Hus, dee nich sien Wuat helt, wan hee en mienen Nomen een Eit moakt un dän nich helt. Un dee woat en daut Hus bliewen, bat jieda Steen un jieda Stekj Holt tonicht jebrocht es worden en daut Hus, sajcht de Har, dee aules rejieet.

7 De Fru en de Tonn

5Dan kjeem noch emol de Enjel no mie, dee met mie jerät haud, un dee säd: Kjikj emol opp, un kjikj emol waut nu kjemt.

6Un ekj säd: Waut es daut? Un hee säd: Dit es eene Tonn waut doa kjemt. Dit es de Sind von daut gaunze Launt.

7Un aus ekj soo kjikjt, sach ekj daut Dakjsel, daut von Blie jemoakt wia, wort oppjehowen. Un en de Tonn saut een Frumensch.

8Un de Enjel säd: Daut es daut gottloose. Un hee schoof ar trigj en de Tonn nenn un däwad daut Dakjsel doa nopp.

9Un aus ekj soo oppkjikjt, brocht de Wint twee Frumenschen, dee jieda soone Flichten, aus een Storch hauden, un dee hoowen de Tonn huach opp.

10Un ekj säd to däm Enjel: Wua woaren see de Tonn hannämen?

11Un hee säd: Dee nämen dee no Schinar, un doa woaren see een Hus buen fa daut, toom aundenkjen. Wan daut reed es, woaren see daut doa hanstalen.

Sacharja 6

8 De vea Kjrichswoages

1Noch eemol aus ekj nopp kjikjt, sach ekj doa vea Kjrichswoages von tweschen de twee Boaj komen. De Boaj wieren von Koppa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2De ieeschta Woagen haud roode Pieed, de tweeda schwoate,

3de dredda witte un de vieeda schemmelje Pieed. Un daut wieren aules stoakje Pieed.

4Un ekj säd to däm Enjel, dee sikj met mie aufjeef: Waut bedieden dise, mien Har?

5Un de Enjel säd to mie: Dit sent de vea Wind unjarem Himmel. Dee sent ver däm Harn von de gaunze Ieed jewast, un gonen nu en äare Rechtungen.

6De Woagen met de schwoate Pieed jeit nom Nuaden, dee met de witte Pieed jeit nom Wasten, un dee met de Schemmels nom Sieden.

7Aus de Pieed ver ons kjeemen, wieren daut stoakje, un dee wieren iewrich äwa de Ieed to foaren. Un hee säd: Got, un seet no oppe Ieed. Un see jinjen.

8Un hee säd to mie: Moakj die dit: Dee waut nom Nuaden gonen, haben mienen Jeist tofräd jestalt em Nuaden.

De Kroon fa däm Priesta

9Dan jeef de Har mie dise Norecht:

10Go no Heldai, Tobija un Jedaja, dee von de veschlapte von Babel, trigjekomen sent, un nemm waut see jebrocht haben no Joschija, Zefanja sien Sän.

11Nemm daut Selwa un Golt, waut de Mana von Babel jebrocht haben, un moak doa Kroonen von. Dan sat dän Huagenpriesta, Jeschua, Jozadak sien Sän, dee opp.

12Dan saj to am: De Har, dee aules rejieet, sajcht: Horch emol, eena dee doa “De niea Aust” heet, woat opp siene Städ waussen, un woat däm Harn sien Tempel buen.

13Hee woat dän Tempel fa dämHarn häastalen, un woat een jeieeda Kjennich sennen, un opp sienen Troon setten un rejieren. Un doa woat een Huagapriesta opp sienen Troon setten, un de twee woaren frädlich toopschaufen.

14De Kroonen woaren en däm Harn sien Tempel bliewen, aus een Aundenkjen aun Heldai, Tobija, Jedaja un Josia, Zefanja sien Sän.

15Doa woaren eenje von wiet auf komen un halpen däm Tempel fa dämHarn to buen. Wan daut passieet, dan woa jie weeten daut ekj von dämHarn, dee aules rejieet, jeschekjt sie. Dit woat aula woaren, wan jie däm Harn, jun Gott, siene Stemm jehorchen woaren.

Sacharja 7

Jehuarsom un Metleet sent wichtja aus Fausten

1En daut 4. Joa aus Darius Kjennich wia, jeef de Har Sacharja eene Norecht. Dit wia aun däm 4. Dach von de 9. Moonat. De Moonat heet Kislew.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2De Lied von Betel hauden Sarezer un Regem Melech un waut aundre Mana jeschekjt, daut see däm Harn aunbäden sullen,

3un de Priestasch, dee en däm Harn sien Hus wieren, un de Profeeten, eene Froag stalen. See sullen froagen auf see noch lenja aun de fefte Moonat truaren un fausten sullen, soo aus see aul väle Joaren hauden?

4Dan jeef de Har, dee aules rejieet, mie dise Norecht,

5dee ekj to aul de Lied em Launt un to de Priestasch sajen sull: Aus jie dise 70 Joa emma en de fefte un säwende Moonat fausten un truaren deeden, wia daut doaropp, daut mie daut halpen sull?

6Un wan jie äten un drinkjen deeden, wia daut nich fa junen Jenotten?

7To jane Tiet aus Jerusalem bewont wia un eene rikje Staut wia, met Städa runtom, un doa Lied en daut Launt em Sieden von Kanaan un en de läaje Boaj em Wasten wonden, wia de Norecht dee de Profeeten to dee Tiet brochten, nich dan aul krakjt dit waut ekj nu saj?

8Un dan kjeem de Norecht vom Harn noch wieda no Sacharja,

9un de Har, dee aules rejieet, säd: Wan jie rechten, dan doot daut oppe Woarheit; siet truhoatich leeftolich un jenstich eena toom aundren.

10Doot de Wätfrues, de Weisen, de framde un oame nich utnutzen; got nich rom met eenen beesen Plon jäajen junen Noba.

11Oba dee horchten nich doano. See dreiden bloos dän Rigjen han, un deeden aus wan see doof wieren.

12See muaken äa Hoat soo hoat aus Steen, daut see nich daut Jesaz un de Norecht hieren wudden, dee de Har, dee aules rejieet, jane Profeeten derch sienen Jeist jeef. Un doawäajen es soon growa Oaja opp junt vom Harn, dee aules rejieet, jekomen.

13Aus hee an roopt, horchten see nich, un soo, aus see mie roopten, wull ekj nich no an horchen, sajcht de Har, dee aules rejieet,

14un dan vespreed ekj an mank de Velkja, dee an framd wieren. Daut Launt, wua see jewont hauden, bleef onen beakat, un kjeena wond doa mea. See muaken daut scheene Launt to eene ladje Stap.

Sacharja 8

De Hopninj fa Jerusalem

1Doa kjeem eene Norecht no mie von däm Harn, dee aules rejieet, un dee säd:

2De Har, dee aules rejieet, sajcht soo: Ekj kaun daut nich vedroagen woo Zion daut jeit; ekj sie besorcht äwa Zion met eenen brennenden Iewa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3De Har sajcht: Ekj woa trigj no Zion komen un woa doa en Jerusalem wonen. Daut woat von Jerusalem jesajcht woaren, woo bestendich un tru dee es. Däm Harn, dee aules rejieet, sien Boajch woat “De heilja Boajch” jenant woaren.

4De Har, dee aules rejieet, sajcht soo: Doa woaren noch wada oole Mana un Frues oppe Gaussen en Jerusalem sennen. Dee woaren soo veellat sennen, daut see jieda woaren met eenen Stock gonen.

5Un doa woaren noch wada väl Kjinja oppe Gaussen en Jerusalem sennen.

6De Har, dee aules rejieet, sajcht soo: Wan de poa, dee von mien Volkj sent äwajebläwen, daut uk ommäajlich schient, sull mie daut ommäajlich sennen? sajcht de Har, dee aules rejieet.

7De Har, dee aules rejieet, sajcht: Kjikjt emol. Ekj woa mie mien Volkj vom Oosten un vom Wasten raden.

8Ekj woa an no Hus brinjen, un see woaren en Jerusalem wonen. Dee woaren mien Volkj sennen, un ekj woa opp iernst äa Gott sennen, un woa rajcht met an haundlen.

9De Har, dee aules rejieet, schekjt Norecht un sajcht: Aul jie, dee jie dise Norecht von de Profeeten hieren, von dan aus de Grunt jelajcht wort fa däm Tempel fa däm Harn, dee aules rejieet: Siet mootich un but wieda aum Tempel!

10Ver dise Tiet kunn een Mensch nuscht vedeenen, un daut Vee wia nuscht wieet. Dee, dee bat buta de Staut jinjen, wieren dän tietäwa en Jefoa. Ekj leet dan eenen jiedren jäajen däm näakjsten schaufen.

11Oba nu, sajcht de Har, dee aules rejieet, woa ekj daut nich soo tooloten met de poa, dee von mien Volkj äwajebläwen sent.

12Nu woaren see en Fräd seien, un de Wienrank woat äare Frucht droagen. De Ieed woat eene Arnt brinjen un de Himmel woat Deiw jäwen. Dit es daut Oafgoot, waut ekj de poa jäwen woa, dee von mien Volkj äwajebläwen sent.

13Un soo aus aundre Velkja eene Saj äwa Juda un Israel jemoakt haben, aus wan see een jefluchtet Volkj sent, soo woaren see nu, daut ekj junt raden woa, aus een jesäajendet Volkj aunseenen. Habt nich angst un fot Moot.

14Dit es de Norecht, dee de Har, dee aules rejieet, schekjt: Krakjt soo aus ekj mootwellens Schoden opp junt brocht, aus june Elren mienen Oaja reizten, sajcht de Har, dee aules rejieet, un mie daut nich schod wia,

15krakjt soo hab ekj mie väajenomen, daut Jerusalem un Juda saul daut nu goot gonen. Habt bloos nich angst.

16Dit sent de Dinja dee jie doonen sellen: Jie sellen unja eenaunda de Woarheit sajen, un wan jie rechten, sell jie nom rajcht seenen, un daut waut Fräd brinjt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Moakt nich eenen beesen Plon jäajen dän Noba, un sajcht nich waut äwa dän näakjsten, waut nich soo es. Dit sent Dinja, dee mie sea jäajenaun sent, sajcht de Har.

18Un de Har, dee aules rejieet, jeef mie dise Norecht:

19De Har, dee aules rejieet, sajcht: De Doag en de 4. un 5. un uk dee en de 7. un 10. Moonaten, aun dee jie aus Volkj fausten deeden, sellen fa junt nu Heljedoag sennen, wua jie junt freien un junt daut scheengonen loten. Oba jie sellen de Woarheit un Fräd unja eenaunda biebehoolen.

20De Har, dee aules rejieet, sajcht soo: Doa woaren Lied von väl Velkja, un von väl Städa komen.

21Menschen woaren von eene Staut no de aundre gonen un dee kroagen: Well jie nich gonen däm Harnaunbäden? Well jie nich däm Harn, dee aules rejieet, sienen Säajen sieekjen? Wie wellen gonen!

22Dan woaren väle Menschen un stoakje Velkja en Häaden no Jerusalem komen un dän Säajen von däm Harn, dee aules rejieet, sieekjen un däm Harn aunbäden.

23De Har, dee aules rejieet, sajcht soo: En dee Tiet woaren tieen Menschen von veschiedne Velkja sikj aun jieda Jud aunhenjen un sajen: Wie wellen met junt gonen. Wie haben jehieet, daut Gott met junt es!

Äwa Damaskus

Sacharja 9

1Eene wichtje Norecht vom Harn: Hee haft eene Strof em Senn fa de Jäajent von Hadrach un Damaskus; dee jehieren däm Harn krakjt soo goot, aus am de Stam von Israel jehieren.

2Un soo uk Hamat, de näakjste Jäajent, un Tierus un Sidon, wua see sea kluak sent.

3Tierus haft sikj eene stoakje Mia runtom jebut, un haft Selwahupes, soo aus Saunt, un soo väl Golt, aus daut Blott oppe Gaussen haft;

4oba de Har woat an aules wajchnämen waut see haben. Hee woat äare Schäp gaunz vedoawen, un äare Staut met Fia vebrennen.

5Wan de Staut Aschkelon daut seenen woat, woaren see sikj veschrakjen; Gaza woat sikj kjremmen, un Ekron woat aule Hopninj oppjäwen. Doa woat kjeen Kjennich mea en Gaza sennen, un en Aschkelon woat kjeena mea wonen.

6Aschdod woat von een Mischvolkj besiedelt woaren; un soo aus de Filista sikj waut jemeent haben, woat een Enj sennen.

7See woaren nich mea Bloot em Fleesch loten ooda daut vebodne äten; dee waut doa äwabliewen, woaren uk onsen Gott siene sennen. See woaren eene Aufdeelunk von Juda sennen, un dee waut en Ekron wonen, soo aus de Jebusita.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Ekj woa selfst rom mien Hus de Schutz sennen, jäajen dee waut doa han un häa komen. Kjeene Armee saul an noch wada ennämen, wiels ekj woak nu met miene ieejne Uagen.

De Har woat Jerusalem halpen

9Freit junt jehierich, dee jie en Zion wonen; lot jun schrieen to hieren sennen, dee jie en Jerusalem sent. Horcht emol, jun Kjennich kjemt no junt; hee es en aules jerajcht un moakt junt frie. Hee es deemootich un ritt opp eenen Äsel, eefach opp eenen jungen Äsel.

10Hee woat met de Kjrichswoages en Efraim, un de Kjrichspieed en Jerusalem een Enj moaken. Hee woat de Soldotenboages oppriemen, un woat de Velkja aunspornen frädlich to sennen. Sien Rejierungs Rajcht strakjt sikj von een Mäa bat daut aundre; un vom Riefa bat soo wiet aus de Ieed rieekjt.

11Ekj woa uk dee, dee faustjenomen sent, ut de drieeje Zistren rutloten, wäajen dän Bunt, dän ekj met junt hab, dee met Bloot jemoakt es.

12Aul jie, dee faustjenomen sent un Hopninj jehoolen haben, komt trigj no june sechre Staut. Ekj saj junt vondoag: Ekj woa junt dobbelt soo väl trigjäwen, aus waut jie veloaren haben.

13Ekj hab Juda oppjetrocken aus een Boagen, un hool Efraim aus eene Feil; ekj woa de Mana von Zion aus een Soldotenschwieet äwa de Mana von Griechenlaunt brucken.

14Dan woat de Har äwa an komen, un siene Feilen woaren spretzen aus de Blitz. Gott de Har woat de Trompeet blosen, un äwadäl komen aus een Stormwint vom Sieden;

15de Har, dee aules rejieet, woat an bewoaren. See woaren de Äwahaunt kjrieen, un dee doltraumplen, waut met de Steena schleidren; see woaren dee enholen un brellen, aus wan see voll Wien sent. See woaren voll sennen aus de Bloot Komm; daut woat aufranen soo aus de Akjen vom Aultoa.

16Aun dän Dach woat de Har, äa Gott, sien Volkj raden, aus wan daut siene Häad wia; see woaren en sien Launt jlenzen, aus diere Steena en eene Kroon.

17Woo schmock woat daut doch loten un woo auntrakjent woat daut sennen? De junge Menschen woaren Jeträajd un Wien haben, daut see jesunt oppwaussen kjennen.

De Har es om de Siene väabedocht

Sacharja 10

1Froacht däm Harn no dän loten Räajen; daut es hee, wäa doa de Wolkjen toopsaumelt. Hee brinjt dän Räajen fa de Menschen, un moakt de Flekja fa jiedrem waussen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Waut de Jetta sajen, es nuscht, un de Woasaja lieejen junt väa; dee moaken sikj waut opp un hoolen junt soont väa, wua kjeen Troost bennen es. Daut es wuarom mien Volkj rombeiselt, aus eene Häad onen eenen Hoad; see sent veacht, wiels doa kjeena es waut an leit.

3Ekj oaja mie sea äwa de Hoads, un ekj woa de Leidasch bestrofen. De Har, dee aules rejieet, woat fa siene Häad oppkomen; hee woat daut judsche Volkj reed moaken, soo aus eena sien Pieet toom Kjrich reed moakt.

4Von an woat de Akjsteen komen; von an woat de Zeltstekjel komen; von an woat de Soldotenboagen komen; un von an woat jieda Leida komen.

5Aus stoakje Soldoten em Kjrich, woaren see däm Fient em Blott oppe Gaussen unjaklunjen. See woaren fa sikj enstonen, wiels de Har woat met an sennen; dee woaren soogoa de Rittasch oppe Pieed toschaund brinjen.

6Ekj woa daut judsche Volkj stoakj moaken un Josef siene Nokomen friemoaken. Ekj woa an wada aunerkjant moaken, wiels ekj an goot sie. See woaren wada soo sennen aus verhäa, ea ekj an veschlapt. Ekj sie de Har äa Gott, un woa no an horchen.

7Efraim woat soo aus een stoakja Soldot sennen, un see woaren soo schaftich sennen, aus wan see Wien jedrunken haben. Äare Kjinja woaren daut seenen un woaren sikj freien; see woaren vom Hoaten däm Harn preisen.

8Ekj woa an roopen un an toopsaumlen. Ekj hab an friejemoakt, un see woaren een grootet Volkj woaren, soo aus verhäa.

9Wan ekj an uk wiet mank de Velkja vespreet hab, woaren see uk doa aun mie denkjen. See woaren doa Famieljes haben un trigj komen.

10Von Ägipten woa ekj an trigjbrinjen, un ut Assierien woa ekj an saumlen. Ekj woa soo väl von an no Gilead un Libanon brinjen, daut doa nich woat fa aulem Rum sennen.

11See woaren derch een Mäa von schwoare Tieden gonen, oba ekj woa de Walen stellen, un daut Wota woat bat opp daut latste utdrieejen. De stolte Assiera woaren von äaren stolt vejäten, un de ägiptische Macht woat to Enj jebrocht woaren.

12Ekj woa an derch miene Krauft stoakj moaken, un see woaren no mie horchen un jehuarsom sennen, soo sajcht de Har.

Sacharja 11

1Moakt de Däaren op, Libanon, soo daut daut Fia june Zeeda vebrennen woat.

2Lot de Taunenbeem schrieen, wiels de Zeeda jefollen sent; de straume Beem sent nich mea. Lot de Ieekjen en Baschan hielen, wäajen de dichta Woolt doljeschnäden es.

3Horcht woo de Hoads hielen, wiels äare goode Weid vedorwen es. Horcht woo de Leiws brellen, wiels de schmocka Jordan Woolt venicht es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Profeet es een Hoad

4De Har mien Gott sajcht soo: Weid de Schop, dee boolt jeschlacht sellen.

5Dee, dee dee kjeepen woaren, woaren dee schlachten un nich tweemol doaräwa denkjen; un dee, dee dee vekjeepen, sajen: Ekj dank däm Harn, nu sie ekj rikj. De Hoads doonen nuscht toom dee bewoaren.

6Ekj woa dee, dee en dit Launt wonen nich mea bewoaren, sajcht de Har. Ekj woa eenen jiedren loten utjenuzt woaren von sienen Noba, un uk von sienen Kjennich. Daut gaunze Launt woat tonicht jebrocht woaren, un ekj woa an nich raden.

7Soo wort ekj een Hoad fa de Schop, dee boolt jeschlacht sullen, un besondasch fa dee waut daut aul schlajcht hauden. Un ekj neem twee Stakja, eenen nand ekj "Jnod", un dän aundren "Eenich", un soo deed ekj dan Schop heeden.

8En eene Moonat wort ekj dree Hoads loos. Oba ekj wort ojjeduldich met de Häad, un dee kunnen mie nich vedroagen.

9Dan säd ekj: Ekj woa junt nich lenja heeden. Dee waut aum stoawen sent, lot stoawen, un dee waut omjebrocht woaren, lot omkomen. Un de äwaje lot sikj unjarenaunda oppfräten.

10Un ekj neem mienen Stock, däm ekj "Jnod" nand, un bruak däm twei. Doamet veschmeet ekj mienen Bunt, dän ekj met aule Velkja jemoakt haud.

11Soo jeef ekj dän Dach mien Bunt met an opp. Un de Schop waut daut aul schlajcht hauden, dee sagen daut dit een Tieekjen vom Harn wia.

12Un ekj säd to an: Wan junt daut goot es, dan tolt mie doafäa ut. Oba wan nich, dan hoolt daut. Un see tolden mie 30 Selwastekja.

13Daut wia uk eene scheene Somm, waut ekj an wieet wia. Un de Har säd to mie: Schmiet daut Jelt no däm, dee em Tempel de Kaus haft. Un soo jinkj ekj em Tempel un schmeet däm Selwa Schmett daut väa.

14Dan bruak ekj mienen aundren Stock, dän ekj "Eenich" nand. Doamet brocht ekj de Eenichkjeit von Juda un Israel to een Enj.

15Un de Har säd to mie: Nemm nochmol daut Jereetschoft von eenen eefachen Hoad opp die.

16Ekj woa hia en dit Launt eenen Hoad stalen, dee nuscht romjeft om dee waut doa stoawen, dee nich no dee sieekjt waut sikj velieren, dee de lome nich besorcht, un de jesunde nich to äten jeft. Hee woat daut Fleesch von de fate Schop äten, un dee de Heefta aufrieten.

17Daut es schlemm bestalt met däm Hoad, dee nuscht daucht un de Häad velat. Mucht am daut Schwieet aum rajchten Oarm un en daut rajchte Uag trafen, soo daut de Oarm gaunz vedrieecht un daut Uag blint woat.

De Har beschizt Jerusalem

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Sacharja 12

[1]Eene wichtje Norecht vom Harn, äwa Israel. Dit es waut de Har sajcht: De Har es dee, wäa dän Himmel utspreet, wäa de Ieed äaren Grunt jeft, un wäa em Mensch dän Odem helt.

[2]Ekj moak von Jerusalem een Kuffel, woont aule Velkja, dee doa runtom sent, woat dieslich moaken. Jerusalem un Juda woaren toop omrinjt woaren,

[3]un aule Velkja oppe Ieed woaren jäajen an komen. En dee Tiet woa ekj von Jerusalem een grooten Steen moaken, dee nich wieda to saten jeit, un jieda Volkj waut däm woat wellen wiedasaten, woat sikj sea schnieden. Un aule Velkja woaren jäajen ar komen.

[4]En dee Tiet woa ekj jieda Pieet veenjst, un jieda Ritta derchhan moaken. Oba äwa Juda woa ekj miene Uagen ophoolen, wan ekj aule Pieed von de Velkja woa blint moaken.

[5]De Menschen von Juda woaren dan seenen, daut see stoakj sent, wiels de Har, dee aules rejieet, de Gott fa Jerusalem es.

[6]Wan dee Tiet kjemt, woat Juda aus een Eeljfia em Holtklompen sennen, un aus een brennenda Stock mank de Goawen. Dee woaren linkjsch un rajchtsch de Velkja rom an venichten. Un Jerusalem woat wada opp äare Städ Jerusalem sennen.

[7]De Har woat de Lied en Juda daut ieeschte raden, soo daut David siene Nokomen un de Lied en Jerusalem, dee soo groosoatich sent, sikj nich hecha denkjen, aus dee waut en Juda wonen.

[8]Wan dee Tiet kjemt, woat de Har de Lied en Jerusalem bewoaren. Dan woat de schwaksta von an soo sennen aus David, un David siene Nokomen woaren soo veropp gonen aus Gott deit, un see woaren soo aus dämHarn siene Enjel sennen.

[9]Wan dee Tiet kjemt, woa ekj aul dee dolschlonen, dee jäajen Jerusalem komen.

[10]Ekj woa dan äwa David siene Nokomen un de Lied en Jerusalem eenen Jeist utjeeten, daut see een Metlieden met eenaunda haben woaren un aunbäden woaren. An woat daut schod sennen, äwa däm dän see jestoaken haben, un see woaren doaräwa truaren, soo aus eena äwa een eensjet Kjint truat. See woaren sikj jrämen un woaren hielen, aus äwa dän Doot von eenem sienen Ieeschtjebuarnen.

[11]En Jerusalem woat dan soon grootet truaren sennen, aus emol bie Hadad Rimmon en Megiddo wia.

[12]Un en daut gaunze Launt woaren de Lied truaren: David siene Nokomen fa sikj, un äare Frumenschen fa sikj; Natan siene Nokomen fa sikj, un äare Frumenschen fa sikj;

[13]de Leviten fa sikj, un äare Frumenschen fa sikj; Schimi siene Nokomen fa sikj, un äare Frumenschen fa sikj;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14un krakjt soo aule äwaje Famieljes emma fa sikj, un äare Frumenschen fa sikj.

Sacharja 13

1Wan dee Tiet kjemt, woat doa een Borm opgonen fa David siene Nokomen un de Lied en Jerusalem. Met daut Wota woaren see von Sinden un Onjehuarsom rein jemoakt woaren.

Äwa faulsche Profeeten

2Un wan dee Tiet kjemt, sajcht de Har, dee aules rejieet, woa ekj em Launt soogoa de Nomes von de Jetta utroden, daut nich mea aun dee jedocht woaren woat. Un ekj woa de Profeeten un orreine Jeista ut daut Launt rutdriewen.

3Un wan noch wada wäa profezeien woat, dan woaren däm sienen Voda un Mutta, dee am oppjetrocken haben, sajen: Du saust stoawen doafäa, daut du en däm Harn sienen Nomen de Onwoarheit rätst. Un sien Voda un siene Mutta, dee am oppjetrocken haben, woaren am doot moaken wan hee profezeien woat.

4En dee Tiet woat jieda Profeet sikj schämen siene Norecht bekaunt to moaken, un hee woat nich eenen Mauntel von Kosenhoa brucken, soo daut hee nich aus een Profeet jeseenen woat.

5Hee woat daut vestrieden, daut hee een Profeet es, un woat sajen, daut hee een Foarma es, un daut hee noch emma es Foarma jewast.

6Un wan see am froagen woaren, von waut de Wunden aun siene Brost sent, dan woat hee sajen: Ekj kjrieech de Wunden, aus ekj bie miene Frind wia.

7Komm emol äwadäl, Schwieet, un moak die jäajen mienen Hoad; jäajen däm, dee mie daut notste steit, sajcht de Har, dee aules rejieet. Schlo däm Hoad, un lot de Häad sikj vespreeden. Ekj woa miene Macht uk jäajen de junge Hoads wiesen.

8Twee dreddel von de Lied en daut Launt woaren omkomen un stoawen, sajcht de Har, un een dreddel woat äwabliewen.

9Un ekj woa dee waut äwabliewen, derchem Fia nämen un an rein moaken, soo aus eena Selwa rein kjricht, un an dolschmelten, soo aus eena Golt dolschmelt. Dee woaren dan mienen Nomen aunroopen, un ekj woa no an horchen. Ekj woa sajen: Dit es mien Volkj, un see woaren sajen: De Har es ons Gott.

Sacharja 14

De Har rejieet en Jerusalem

1Horch emol. Däm Harn sien Dach kjemt, un dan woa jie tookjikjen, wan see sikj daut endeelen woaren, waut see von junt jenomen un jestolen haben.

2Ekj woa aule Velkja toopbrinjen, daut see jäajen Jerusalem kjriejen. Un dee woaren de Staut ennämen un de Jebieda bestälen, un woaren met de Frues

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Schaund driewen. De halft von de Lied enne Staut woaren faustjenomen woaren un veschlapt woaren. Oba de äwaje woaren enne Staut bliewen.

3Un de Har woat jäajen de Velkja kjamfen, soo aus see en eenen Kjrich kjamfen.

4Un wan dee Tiet kjemt, dan woat hee met siene Feet oppem Oliewen Boajch stonen, dee doa oosten von Jerusalem es. Un de Oliewen Boajch woat sikj vom Oosten nom Wasten breet opspoolen, un daut eene Poat woat sikj nom Sieden, un daut aundre Poat nom Nuaden vesaten.

5Un jie woaren en daut Tol tweschen miene Boaj flichten, soo aus jie en de Tiet von däm judschen Kjennich Usija fa daut Ieedbäben randen. Daut Tol woat meist bat Azel rieekjen. Un dan woat de Har ons Gott, un aul de heilje met am, komen.

6Doa woat en dee Tiet Licht sennen, un daut woat nich kolt sennen ooda frieren.

7Un daut woat dän selwjen Dach bliewen, soo aus de Har daut kaun. Un doa woat nich Dach un Nacht sennen; daut woat Licht sennen aus aum Owent.

8Un en dee Tiet woaren doa läwendje Wotastreem ut Jerusalem ranen. De halft von dee woaren nom Mäa em Oosten ranen, un de halft nom Mäa em Wasten. De Riefasch woaren Somma un Winta ranen.

9Un de Har woat äwa daut Launt Kjennich sennen. En dee Tiet woat deHar bloos eena sennen un sien Nomen bloos eena.

10Daut gaunze Launt woat eene jlikje Stap sennen, von Geba bat Rimmon, sieden von Jerusalem. Oba Jerusalem woat huach ligjen, soo aus nu, von daut Benjamin Puat bat daut ieeschte Puat, un von doa bat daut Akj Puat, un von däm Hananel Torm bat däm Kjennich siene Wienprassen.

11Un de Lied woaren en Jerusalem wonen un von kjeenem jedreift woaren. Soo secha woat de Staut sennen.

12Un de Velkja waut jäajen Jerusalem jekjamft haben, woat de Harmet eene Ploag bestrofen. Äa Fleesch woat wajch jefräten woaren, wan see noch oppe Been sent; äare Uagen woaren en äare Lajcha vekomen, un äare Tungen woaren an em Mul vedrieejen.

13Wan dee Tiet kjemt, woat de Har eene furchtboare Angst opp an komen loten, soo daut see sikj unjarenaunda aunjriepen woaren. Een jiedra woat siene Haunt jäajen sienen näakjsten opphäwen.

14Un Juda woat Jerusalem en dän Kaumf halpen. Un doa woaren Selwa un Golt un Kjleeda en groote Maussen nenn jebrocht woaren.

15Un de selwje Ploag, dee äwa de Menschen kjemt, woat oppe Pieed, Mulasch, Kameelen, Äsels, un aul de Tieren en daut Loaga komen, waut sikj jäajen Jerusalem stalt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Un aul dee waut äwabliewen von de Velkja, waut jäajen Jerusalem kjriejden, woaren jieda Joa emma wada no Jerusalem gonen un doa däm Kjennich, de Har, dee aules rejieet, aunbäden un daut Loofbooden Fast fieren.

17Un wan wua een Volkj nich woat no Jerusalem gonen däm Kjennich, däm Harn, dee aules rejieet, auntobäden, dan woat daut opp dee nich räajnen.

18Un wan de Ägipta sikj nich wudden bemieejen un no Jerusalem komen, dan wudd an de selwje Ploag trafen aus aule aundre Velkja, dee nich toom Loofboodenfast kjeemen.

19Ägipten woat bestroft woaren, krakjt soo aus aundre Velkja, dee nich toom Loofbooden Fast komen.

20Wan dee Tiet kjemt, woaren opp de Pieed äare Kjlinjasch dise Wieed sennen: “Heilich fa däm Harn”. Un de Gropes en däm Harn sien Hus woaren soo sennen aus de Kommen biem Aultoa.

21Aule Gropes en Jerusalem un Juda woaren heilich fa däm Harn, dee aules rejieet, sennen. Aul dee waut een Opfa brinjen wellen, woaren von de Gropes nämen, un daut Fleesch vom Opfa doabennen koaken. Wan dee Tiet kjemt, woat doa kjeena en daut Hus von däm Harn, dee aules rejieet, haundel driewen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Maleachi

Maleachi 1

Siet nich jlikjeltich

1Dit es de wichtje Norecht, dee de Har derch Maleachi to Israel to sajen haft:

2Ekj sie junt goot, sajcht de Har. Oba jie froagen: “Woo best du ons goot jewast?” Esau un Jakob sent doch Breeda, sajcht de Har, un ekj sie Jakob goot jewast,

3un Esau es mie jäajenaun. Ekj hab siene Boaj to eene velotne Jäajent un sien Oafgoot to eene Jäajent von Wilw jemoakt.

4Un wan de Edomita to sikj selfst sajen wudden: Wie sent venicht jeworden, oba wie woaren trigj komen un daut doljebroakne wada oppbuen, dan, sajcht de Har, dee aules rejieet, doch noch: See mäajen oppbuen, oba ekj woa dolrieten. See woaren “Daut beese Launt” jenant woaren un “Daut Volkj, woont de Har emmawajch sienen Oaja wiest”.

5Jie woaren daut selfst seenen, un woaren sajen: De Hares groot, uk wieda aus Israel äare Jrensen.

6De Sän sull sienen Voda ieren, un een Deena sienen Harn. Wan ekj doch jun Voda sie, woo hab jie mie jeieet? Wan ekj uk jun Har sie, woo hab jie Forcht fa mie jewäsen? Dit sajcht de Har, dee aules rejieet, to junt, dee jie Priestasch sent un mienen Nomen veachten. Un jie sajen: “Woo veacht wie dienen Nomen?”

7Jie veachten mienen Nomen doarenn, daut jie orreinet Broot opp mienen Aultoa opfren. Un dan froag jie: “Woo opfa wie fa die orreinet Broot?” Na, doarenn daut jie sajen: “Däm Harn sien Desch brukt nich jeieet.”

8Wan jie een blinjet Tia opfren, es daut nich schlemm? Wan jie een lomet ooda kranket opfren, es daut nich waut schlemmet? Sat dienen Volkjsleida soont väa! Woat am daut jefaulen? Woat hee die daut huach aunschriewen? sajcht de Har, dee aules rejieet.

9Got mau, un bät to Gott, daut hee junt saul Jnod bewiesen. Meen jie, daut wan jie soon Opfa jebrocht haben, daut hee junt daut huach aunschriewen woat? sajcht de Har, dee aules rejieet.

10Wan doa doch eena mank junt wia, dee junt de Däaren too schloot, soo daut jie nich vejäfs opp mienen Aultoa een Fia aunstekjten. Ekj hab kjeen Jefaulen aun junt, sajcht de Har, dee aules rejieet, un ekj woa kjeene Gow von june Henj nämen.

11Von doa wua de Sonn oppjeit, bat doa wua dee unjajeit, saul mien Nomen harlich woaren mank de Velkja. Un aulawäajen saul Weiruak jeopfat un een reinet Opfa jebrocht woaren fa mienen Nomen. Mien Nomen saul mank de Velkja harlich sennen, sajcht de Har, dee aules rejieet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Oba jie veachten däm, wan jie sajen: “Däm Harn sien Desch brukt nich jeieet, un daut Opfa un de Gow kjennen veachte sennen.”

13Jie sajen: “Daut haft too väl opp sikj, daut soo krakjt to doonen!” un jie nämen daut nich iernst, sajcht de Har, dee aules rejieet. Jie brinjen mie waut jestolen es, waut lom un krank es, aus june Opfagow. Saul ekj mie daut jefaulen loten? sajcht de Har.

14Lot een Fluch opp däm Schumla komen, dee een jeroden Bock en siene Häad haft, un oba een onjeroden fa sien Opfa brinjt, wan hee däm Harn een Vespräakjen jemoakt haft. Ekj sie een jewaultja Kjennich un mien Nomen es mank de Velkja en Forcht jehoolen, sajcht de Har, dee aules rejieet.

Maleachi 2

De Priestasch äare Oppgow

1Un nu, Priestasch, waut ekj nu saj, saj ekj fa junt:

2De Har, dee aules rejieet, sajcht: Wan jie nich horchen woaren, un mienen Nomen nich woaren en june Hoaten ieren, dan woa ekj eenen grooten Schoden opp junt komen loten. Jun Säajen woat junt vedorwen woaren. Jo, ekj hab däm aul vedorwen, wiels jie de Sach nich to Hoat neemen.

3Horcht emol! Ekj woa june Nokomen eene Schaund loten woaren, un woa daut Mest von jun Brauntopfa en jun Jesecht schmäaren un junt met daut Mest toop rutdroagen un wajchschmieten.

4Un jie woaren daut weeten, daut waut ekj von junt velangd, hab ekj doaropp velangt, daut mien Bunt met Levi un de Priestasch, waut siene Nokomen sent, oppe lenjd bliewen wudd. Dit sajcht de Har, dee aules rejieet.

5Mien Äwareenkomen met an wia een Bunt fa läwen un fräd, woont ekj am uk jeef, un een Bunt von staunen un forcht, un daut jeef hee mie. Hee haud forcht fa mienen Nomen.

6Hee haud de reine Lia en sien Mul; doa wieren kjeene Läajes opp siene Tung; hee wia bloos gaunz frädlich un opprechtich, un wäajen am sent väle von Sind veschoont jebläwen.

7De Priestasch droagen de rechtje Lia wieda fa ons, un bie an sullen de Menschen daut Jesaz finjen kjennen. De Har, dee aules rejieet, haft an doatoo jeschekjt.

8Jie sent vom Wajch raufjekomen. Jie haben väle doatoo jebrocht, daut see sikj em Jesaz vestaupen. Jie haben dän Bunt, dee met Levi siene Nokomen jemoakt wia, toschaund jebrocht. Soo sajcht de Har, dee aules rejieet.

9Un doawäajen hab ekj junt loten toschaund un veacht woaren ver daut Volkj. Jie haben nich miene Lia biejehoolen un trakjen noch emol wäm väa, soo aus jie daut Jesaz unjarechten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Hoolt dän Bunt dän jie moaken

10Es doa nich een un de selwja Voda fa ons aula? Haft nich de selwja Gott eenen jiedren jemoakt? Wuarom hool wie nich ons Wuat, eena toom aundren? Wuarom brinj wie dän Bunt, dee met onse Vodasch jemoakt wia, toschaund?

11Juda es nich bie äa Vespräakjen jebläwen. Un en Israel un en Jerusalem sent schentelje Sachen passieet. Eenje Mana haben sikj met Frues befriet, dee framde Jetta deenen, un derch dit haben see dän Tempel, dän de Har soo väl räakjent, toschaund jebrocht.

12De Har woat dee, dee soont doonen, ut Juda utroden, soo daut dee äare Famielje nich woat bestonen bliewen. Un nich emol wan see däm Harn, dee aules rejieet, uk noch een Opfa brinjen.

13Jie sent onjehuarsom jewast un jie besudlen däm Harn sienen Aultoa met june Tronen. Jie hielen un schluksen doaräwa, daut ekj daut Opfa nich lenja aunseenen well. Ekj räakjen june Gow nuscht wieet.

14Oba jie froagen: “Wuarom räakjent hee daut nuscht wieet?” Daut es, wiels de Har wia doabie, aus du diene ieeschte Fru dien Vespräakjen jeefst. Oba nu hast du ar veloten, wan see die doch biesteit un du met ar befriet best.

15Es doa nich mau een Gott, dee aule Menschen dän selwjen Jeist jejäft haft? Un waut velangt hee, buta soone Nokomen, dee am jeweit sent? Dan paust nu no june Seelen opp, un blieft tru to june ieeschte Frues.

16Mie äakjelt Ehescheeden, sajcht de Har, Israel äa Gott, un krakjt soo uk wan wäa hunjsch es, sajcht deHar, dee aules rejieet. Paust no june Seel opp, un siet nich hinjarigjsch.

17Jie haben soo väl jerät, daut jie däm Harn meed jemoakt haben. “Met waut hab wie am meed jemoakt?” saj jie noch. Na, jie sajen: “Däm Harn jefelt daut, wan wie schlajchtet doonen; hee deit je doa nuscht met”, ooda jie sajen uk: “Wua blift Gott, dee no jerajcht sennen kjikjt?”

Maleachi 3

Wan de Har komen woat

1De Har, dee aules rejieet, sajcht: Horcht emol, ekj schekj eenen met eene Norecht, dee fa mie woat dän Wajch reed moaken. De Enjel von mienen Bunt, dän jie haben muchten, es aul hinjawäajes. Un boolt woat de Har, no däm jie luaren, plazlich en sienen Tempel doa sennen.

2Oba wua es doa eena, dee daut uthoolen woat ver am? Wäa woat bestonen bliewen, wan hee werkjlich woat hia sennen? Hee es soo aus een jlieejenda Owen, un soo aus de Luag en de Wauschbett.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Hee woat setten, soo aus eena, dee en eene Schmeltarie dän Aufguss aufjitt, un hee woat aul daut orreine von de levitische Priestasch wajchnämen. Hee woat dee rein moaken, soo aus Golt un Selwa rein jemoakt woaren. Dan woaren see de Opfa rechtich utfieren,

4un däm Harn woaren Juda un Jerusalem äare Gowen jefaulen, soo aus ieeschtemma un fa väle Joaren.

5Soo woa ekj mank junt komen un junt rechten. Un ekj woa schwind Zeij sennen, jäajen dee waut Hakjsarie driewen, dee waut Huararie driewen, dee waut äa Vespräakjen nich hoolen, dee waut äare Oabeida beschumlen, dee waut de Wätfrues, de Weisen, un de framde utnutzen, un aul dee waut nich Forcht fa mie haben, sajcht de Har, dee aules rejieet.

6Ekj sie de Har, un de selwja aus ieeschtemma, un jie haben nich oppjehieet Jakob siene Nokomen to sennen.

7Aul to june Vodasch äare Tiet hab jie junt jäajen miene Jesazen jesat, un sent dee nich jehuarsom jewast. Kjikjt emol no mie opptoo, un dan woa ekj mie no junt opptoo rechten, sajcht de Har, dee aules rejieet. Oba jie sajen: “En waut sell wie ons trajcht stalen?”

8Na, es daut rajcht, daut eena von Gott stälen deit? Oba jie stälen von mie un sajen dan noch: “Woo hab wie von die jestolen?” Na, jie haben mie nich daut Tieendel von june Arnten jejäft, un daut Poat waut jie de Priestasch jäwen sullen.

9Nu sent jie uk unja eenen Fluch, wiels jie bestälen mie; daut gaunze Volkj deit.

10Brinjt mie daut volle Tieendel en mienen Spikja nenn, soo daut en mien Hus woat to äten sennen. Prooft mie doamet auf, sajcht de Har, dee aules rejieet, un finjt ut auf ekj nich fa junt woa dän Himmel opmoaken, un eenen Säajen rauf schedden, soo daut junt daut äwarant.

11Ekj woa dän “Kjniepa” nich loten opp june Flekja komen un june Arnten oppfräten; un jie woaren nich eene Misarnt enne Wiengoades haben, sajcht de Har, dee aules rejieet.

12Dan woaren aule Velkja sajen, woo jlekjlich jie sent. Jie woaren een harlichet Launt sennen, sajcht de Har, dee aules rejieet.

13Jie haben strenje Wieed jäajen mie jesajcht, sajcht de Har. Oba jie sajen: “Waut hab wie jäajen die jesajcht?”

14Na, jie haben jesajcht: “Daut es vejäfs daut wie däm Harn deenen, un waut halpt daut wan wie ons bemieejen, daut to doonen, waut hee jesajcht haft, ooda wan wie ver däm Harn, dee aules rejieet, en Trua romgonen.

15Doawäajen saj wie, daut de prauzje daut goot haben. See sent schlajcht jewast un an woat nuscht. Uk wan see Gott aufproowen, komen see doamet wajch.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Dee waut aun Gott jleewen, sajen eena toom aundren: De Har haft oppjepaust un haft jehieet. Hee haft sikj daut loten oppschriewen, un woat em Denkj hoolen, wäa Forcht fa am haft un wäa sienen Nomen em Denkj helt.

17Daut woaren miene sennen, sajcht de Har, dee aules rejieet. Aun dän Dach, fa däm ekj mie reed moak, woaren see gaunz miene sennen. Ekj woa mie äwa an erboarmen, aus een Voda sikj äwa eenen Sän erboarmt, dee am deent.

18Dan woa jie wada seenen, waut de Unjascheet es tweschen de jerajchte un de gottloose, un tweschen dee waut am deenen, un dee waut am nich deenen.

19Horcht emol. Doa kjemt een Dach, dee soo brent aus een Hettowen. Dan woaren aule prauzje un aule schlajchte Stroo sennen. De Har, dee aules rejieet, sajcht: Aun dän Dach, dee doa kjemt, woaren dee vebrennen soo daut kjeen Aust un kjeene Wartel äwabliewen woat.

20Oba jie, dee jie Forcht haben fa mienen Nomen, junt woat jerajcht sennen jejäft woaren, soo aus daut Sonnenlicht jejäft woat. Aus wan opp Flichten, woa jie aun dän Dach aula jun rajcht kjrieen, un junt woat aules goot jemoakt woaren. Jie woaren junt soo loosjeloten feelen, aus een Hoklinkj dän ieeschten Dach oppe Weid.

21Aun däm Dach, fa däm ekj reed moak, woa jie de gottloose to Pulwa traumplen, un see woaren Ausch unja june Feet sennen, sajcht de Har, dee aules rejieet.

22Hoolt de Lieren, dee ekj junt oppem Horeb Boajch derch Moses, dee mie deend, jeef. Hoolt uk aul de Jebooten un Jesazen, dee jie doa fa daut gaunze Israel kjrieejen.

23Horcht emol, ekj woa junt däm Profeet Elia schekjen, un daut ea däm Harn sienen grooten un schrakjeljen Dach kjemt.

24Dee woat de Elren met de Kjinja veseenen un de Kjinja met äare Elren, soo daut ekj nich daut gaunze Launt woa tonicht schlonen wan ekj kom.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Daut Niehe Tastament

Matäus

Matäus 1

Jesus – Ziel un Erfellunk von Israel äare Jeschicht

(Luk 3,23-38)

1Dit es daut Buak von de Jeschicht von Jesus Christus, dee von David staumd, dee von Abraham staumd.

2Abraham wia Isaak sien Voda, Isaak Jakob siena, un Jakob wia Voda äwa Juda un siene Breeda.

3Juda haud derch Tamar Perez un Serach. Perez wia Voda äwa Hezron un Hezron äwa Ram.

4Ram wia Voda äwa Aminadab, Aminadab äwa Nachschon, un Nachschon äwa Salmon.

5Salmon haud von Rahab dän Boas, un Boas haud Obed von Rut, un Obed wia Voda äwa Isai.

6Isai wia Kjennich David sien Voda. Un David haud von Uria siene Fru dän Salomo.

7Salomo wia Voda äwa Rehabeam, Rehabeam äwa Abija un Abija äwa Asa.

8Asa wia Voda äwa Joschafat, Joschafat äwa Joram, un Joram äwa Usija.

9Usija wia Voda äwa Jotam, Jotam äwa Ahas, un Ahas äwa Hiskia.

10Hiskia wia Voda äwa Manasse, Manasse äwa Amon un Amon äwa Josia.

11Josia wia dan Voda äwa Jojachin un siene Breeda aus see no Babel wajchjefieet worden.

12Un aus see ieescht no Babel jebrocht wieren, kjrieech Jojachin dän Schealtiel un Schealtiel dän Serubabel.

13Serubabel wia Voda äwa Abihud, Abihud äwa Eljakim, un Eljakim äwa Asor.

14Asor wia Voda äwa Zadok, Zadok äwa Achim, un Achim äwa Eliud.

15Eliud wia Voda äwa Eleasar, Eleasar äwa Matan, un Matan äwa Jakob.

16Jakob wia Voda äwa Josef, Maria äaren Maun, von dee Jesus jebuaren wort, dee doa Christus heeten deit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Von Abraham bat David sent aules toop 14 Jennerazionen. Un von David bat see no Babel vebaunt worden, sent noch emol 14 Jennerazionen. Un von de Vebaununk bat Christus kjeem, sent wada 14 Jennerazionen.

Jesus – Gottessän un Davidsän

(Luk 2,1-7)

18Jesus Christus siene Jeburt passieed soo aus dit: Aus siene Mutta Maria dän Josef aunvetrut wia, worden see en, ea hee ar no Hus hold, daut see aul vom Heiljen Jeist schwanga wia.

19Josef, äa Maun, wia fromm un wull ar nich toschaund brinjen, soo plond hee sikj em stellen von ar loostosajen.

20Oba aus hee dit jeplont haud, seet, dan kjeem dän Harn sien Enjel no am em Droom un säd: Josef, du David sien Sän, schu die nich doafäa, diene Fru Maria no die to nämen, wiels daut, waut see en sikj drajcht, es vom Heiljen Jeist.

21Un see woat eenen Sän to Welt brinjen, dän saust du Jesus nanen, wiels hee woat sien Volkj von äare Sinden raden.

22Daut es aula doawäajen soo romjekomen, daut daut soo wort aus de Har derch dän Profeet jesajcht haud, dee doa säd:

23“Kjikjt emol! Eene Mejal woat schwanga sennen un woat een Sän to Welt brinjen. Dän woaren see Immanuel nanen”, daut meent: Gott met ons.

24Aus Josef vom Schlop oppwuak, deed hee waut dän Harn sien Enjel am befolen haud, un neem Maria met no Hus aus siene Fru.

25Hee haud oba kjeen Jeschlajchtsvekjia met ar, bat see äa ieeschten Sän to Welt jebrocht haud. Un hee jeef am dän Nomen Jesus.

Matäus 2

Jesus – von de Velkja aus Kjennich bejreest

1Aus Jesus en Kjennich Herodes siene Tiet, en Betlehem en Judäa jebuaren wia, seet, dan kjeemen Stiernforscha utem Oosten no Jerusalem un fruagen:

2Wua es de niejebuarna Kjennich von de Juden? Wie haben em Oosten sienen Stiern jeseenen un sent jekomen am auntobäden.

3Aus Kjennich Herodes daut hieed, vefieed hee sikj, un gaunz Jerusalem met am.

4Dan leet hee aule Huagepriestasch un Schreftjelieede em Volkj toopkomen, om to forschen, wua Christus sull jebuaren woaren.

5Un see säden: En Betlehem en Judäa; wiels daut es waut de Profeet jeschräwen haft:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6“Oba du Betlehem em judischen Launt, du best goanich daut kjlanste mank Juda äare aunjestalde; wiels von die saul de Leida komen, dee äwa mien Volkj Israel woat Har sennen.”

7Dan roopt Herodes sikj de Stiernforscha heemlich, om von an uttofinjen, jrod wanea de Stiern wia verendach jekomen.

8Hee schekjt an no Betlehem un säd: Got un sieekjt bat jie daut Kjint finjen woaren, un wan jie daut jefungen haben, dan komt un sajcht mie, daut ekj uk komen kaun daut auntobäden.

9Aus see dän Kjennich jehieet hauden, jinjen see han, un werkjlich, de Stiern, dän see em Oosten jeseenen hauden, trock wada ver an, bat dee kjeem un äwa dän Plauz stunt, wua daut Kjint wia.

10Aus see dän Stiern sagen, freiden see sikj sea.

11Aus see em Hus nenn jinjen, fungen see daut Kjint met siene Mutta, Maria, un schmeeten sikj ver am dol un bäden am aun. Un aus see äare Reistauschen opjemoakt hauden, schonken see am Golt, Weiruak un Mirren.

12Un wiels Gott an em Droom jewoarnt haud, nich trigj no Herodes to gonen, jinjen see opp eenen aundren Wajch no Hus.

Jesus – Flichtlinkj en Ägipten

13Un aus see opp däm Trigjwajch wieren, kjeem dän Harn sien Enjel no Josef em Droom un säd to am: Sto opp, nemm daut Kjint un siene Mutta, un flicht no Ägipten, un bliew doa bat ekj die sajen woa. Wiels Herodes haft em Plon daut Kjint to sieekjen un daut omtobrinjen.

14Un aus hee oppstunt, neem hee daut junge Kjint un siene Mutta un läd de Nacht loos no Ägipten,

15un bleef doa bat Herodes doot wia, daut sikj erfellen wudd waut de Har derch dän Profeet jesajcht haud: “Ut Ägipten hab ekj mienen Sän jeroopt.”

Jesus – vom Kjinjamort bewoat

16Aus Herodes daut enwort, daut de Stiernforscha am aunjeschmäat hauden, wia hee schrakjlich doll, un befool daut en Betlehem un en de gaunze Omjäajent aule kjliene Kjinja, twee Joa oolt un doarunja, sullen dootjemoakt woaren. Wiels, soo aus de Stiernforscha jesajcht hauden, hauden see dän Stiern twee Joa trigj jeseenen.

17Dan wort daut, soo aus de Profeet Jeremia jesajcht haud:

18“En Rama es een grootet Jeschrie von hielen, kloagen un truaren to hieren; Rahel hielt äwa äare Kjinja un well sikj nich treesten loten, wiels dee aula wajch sent.”

Jesus – de Nazarena

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

19Oba aus Herodes ieescht doot wia, seet, dan kjeem dän Harn sien Enjel em Droom no Josef en Ägipten

20un säd: Sto opp un nemm daut Kjint un siene Mutta un trakj trigj no Israel, wiels dee, dee daut Kjint dootmoaken wullen, sent jestorwen.

21Dan stunt hee opp un neem daut Kjint un siene Mutta un kjeem trigj no Israel.

22Oba aus hee hieed daut Archelaus en sien Voda Herodes siene Städ Kjennich äwa Judäa wia, fercht hee sikj doahan to gonen. Dan befool Gott am em Droom en Galiläa nenn to gonen.

23Un hee kjeem un wond en de Staut dee Nazaret heeten deed, soo daut sikj erfellen wudd waut de Profeet jesajcht haud: Hee saul Nazarena heeten.

Matäus 3

Johanes, de Deepa, prädicht

(Mark 1,2-6; Luk 3,1-6; Joh 1,19-23)

1En dee Tiet kjeem Johanes de Deepa un prädijd en Judäa en de Wiltnis un säd:

2Kjieet om, daut Himmelrikj es dicht bie!

3Dit es dee von däm de Profeet Jesaja jesajcht haft “Eene Stemm roopt en de Wiltnis: Moakt een Wajch reed fa onsen Harn, moakt fa am eenen jlikjen Stich.”

4Johanes oba haud een Kjleet von Kameelenhoa jemoakt, un hee druach dee met een Ladagort om de Lint, un äten deed hee Graushoppa un willen Honnich.

5Un de Menschen von Jerusalem un gaunz Judäa un de Jordan Jäajenden kjeemen no am,

6bekjanden äare Sinden un leeten sikj von am em Jordan deepen.

De Deepa foddat opp, omtokjieren

(Luk 3,7-9)

7Oba aus hee sach, daut väl Farisäa un Saduzäa kjeemen sikj von am deepen to loten, säd hee to an: Jie Schlangenbroodsel! Wäa haft junt jesajcht daut jie daut komende Jerecht utem Wäaj komen kjennen?

8Bewiest met jun Läwen, daut jie junt oppjemoakt haben,

9un denkjt nich, daut jie bie junt selfst sajen kjennen: Abraham es ons Voda. Ekj saj junt: Gott kaun Abraham ut dise Steena Kjinja schaufen.

10De Akjs licht de Beem aun de Wartel reed, un jieda Boom, dee nich goode Frucht drajcht, woat aufjehakt un em Fia jeschmäten.

De Deepa wiest de Menschen no Christus

(Mark 1,7-8; Luk 3,15-18; Joh 1,24-28)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Ekj deep junt met Wota daut jie omkjieren. Oba dee waut no mie kjemt es stoakja aus ekj, däm ekj nich wieet sie de Schoo to droagen. Dee woat junt met dän Heiljen Jeist un met Fia deepen.

12Hee haft siene Schmietscheffel en de Haunt, un woat de Draschflua rein moaken, un dän Weit em Spikja brinjen. Oba daut Sprie woat hee em Fia schmieten, daut nich uttomoaken jeit.

Jesus lat sikj von Johanes deepen

(Mark 1,9-11; Luk 3,21-22; Joh 1,32-34)

13Dan kjeem Jesus von Galiläa no Johanes, om sikj von am em Jordan deepen to loten.

14Johanes oba proowd am doavon auftoräden un säd: Ekj sull mie von die deepen loten, un du kjemst no mie?

15Jesus oba auntwuad am: Doo daut mau, wiels doamet doo wie waut Gott siene Jerajchtichkjeit velangt. Dan leet hee daut too.

16Un sooboolt aus Jesus jedeept wia, kjeem hee utem Wota rut, un dan muak sikj de Himmel äwa am op, un hee sach Gott sien Jeist, soo aus eene Duw rauf komen un sikj opp am saten.

17Un eene Stemm vom Himmel säd: Dit es mien leewa Sän, met däm ekj sea tofräd sie.

Matäus 4

Jesus vom Soton vesocht

(Mark 1,12-13; Luk 4,1-13)

1Dan wort Jesus vom Jeist en de Wiltnis nenn jebrocht, om doa vom beesen Fient vesocht to woaren.

2Un aus hee 40 Doag, Dach un Nacht jefaust haud, hungad am.

3Dan kjeem de Vesieekja un säd to am: Wan du Gott sienen Sän best, dan jebeed dise Steena, daut dee Broot woaren.

4Jesus oba auntwuad: Daut steit jeschräwen: “De Mensch läft nich bloos von Broot, oba von aule Wieed, dee Gott jerät haft.”

5Dan neem de beesa Fient am en de heilje Staut nenn un stald am opp dän Tempelspetz

6un säd to am: Wan du Gott sien Sän best, dan sprinj rauf, wiels daut steit jeschräwen: “Hee woat siene Enjel Befäl äwa die jäwen, un dee woaren die opp de Henj droagen, daut du die nich de Feet aun eenen Steen steeten woascht.”

7Jesus säd to am: Daut steit uk jeschräwen: “Du saust Gott dienen Harn nich vesieekjen.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Dan neem de Soton am wada met sikj opp een huagen Boajch nopp, un wees am aule Kjennichsrikjs un äare Pracht opp de Ieed

9un säd to am: Dit woa ekj die aula jäwen, wan du die ver mie bieejen un mie aunbäden woascht.

10Dan säd Jesus to am: Wajch met die, Soton! Wiels daut steit jeschräwen: “Du saust Gott, dienen Harn, aunbäden un eensich am deenen.”

11Dan veleet de beesa Fient am un de Enjel kjeemen un deenden am.

Jesus fangt sienen Deenst en Galiläa aun

(Mark 1,14-15; Luk 4,14-15)

12Aus Jesus hieed, daut Johanes faustjenomen wia, trock hee no Galiläa.

13Hee veleet Nazaret, kjeem un wond en Kapernaum, daut en de Sebulon un Naftali Jäajent aum Mäa licht,

14daut et sikj erfellen wudd, waut de Profeet Jesaja jesajcht haud:

15“Daut Launt Sebulon un daut Launt Naftali, dee aum Mäa ligjen, aun de aundre Sied vom Jordan, daut gottloose Galiläa,

16daut Volkj, daut em diestren saut, haft een grootet Licht jeseenen; un äwa dee, dee em diestren wonden, es een Licht oppjegonen.”

17Von dee Tiet aun funk Jesus aun to prädjen un to sajen: Kjieet om, wiels daut Himmelrikj es dicht bie.

Jesus beroopt vea Fescha aus Jinja

(Mark 1,16-20; Luk 5,1-11)

18Aus Jesus aum galiläischen Mäa jinkj, sach hee twee Breeda, Simon, dee Petrus jenant wort, un sien Brooda Andreas, dee daut Nat en daut Mäa schmeeten. Daut wieren Fescha.

19Un hee säd to an: Folcht mie no, un ekj woa Menschenfescha von junt moaken!

20Un see veleeten soofuaz äa Nat un jinjen met am met.

21Un aus see von doa wieda jinjen, sach hee noch twee Breeda, Jakobus un Johanes, met äaren Voda Zebedäus toop en een Boot äare Nats flekjen, un roopt an.

22Dee veleeten soofuaz daut Boot uk äaren Voda, un jinjen met am met.

Jesus lieet, un heelt; om am saumelt sikj daut Volkj

(Mark 3,7-12; Luk 6,17-19)

23Un Jesus jinkj derch gaunz Galiläa un lieed en äare Judenschoolen un prädijd daut Evangelium vom Rikj un heeld jieda Krankheit un Liedenschoft em Volkj.

24Un hee wort doaderch en gaunz Sierien beriemt, un see brochten aul äare kranke no am, dee von veschiedne Liedenschoften jekjwält worden, dee waut vom Soton

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

besäten wieren, dee waut Aunstoot hauden un de Jelämde, un hee muak dee aula jesunt.

25Un von Galiläa un de Tieen Städa, von Jerusalem un Judäa, un von hinja däm Jordan kjeem am väl Volkj hinjaraun.

Matäus 5

1Aus Jesus aul dee Menschen sach, jinkj hee opp däm Boajch nopp un sad sikj dol. Un siene Jinja saumelden sikj om am.

2Un hee funk aun an to lieren un säd:

Wäa sikj freien doaf (De Seelichpriesungen)

(Luk 6,20-23)

3Seelich sent dee, dee em Jeist oam sent; wiels an jehieet daut Himmelrikj.

4Seelich sent dee, dee truarich sent; wiels an saul jetreest woaren.

5Seelich sent dee, dee saunftmootich sent; wiels dee sellen de Welt oawen.

6Seelich sent dee, dee een Hunga un Darscht no Jerajchtichkjeit haben; wiels dee sellen saut woaren.

7Seelich sent dee, dee met aundre Metleet haben; met dee woat Gott Metleet haben.

8Seelich sent dee, dee een reinet Hoat haben; wiels dee sellen Gott seenen.

9Seelich sent dee, dee doa Fräd moaken; dee woaren Gott siene Kjinja heeten.

10Seelich sent dee, dee om Jerajchtichkjeits wellen vefolcht woaren; wiels daut Himmelrikj es äat.

11Seelich sent jie, wan de Menschen om mient haulwen äwa junt schellen, junt vefoljen, un junt aulahaunt schlajchtet noräden, wan daut nich soo es.

12Freit junt un siet hechst froo; daut woat junt em Himmel goot beloont woaren. Wiels jrod soo haben see de Profeeten vefolcht, dee ver junt wieren.

De Jinja äare Oppgow Solt un Licht to sennen

(Luk 14,34-35; 11,33)

13Jie sent daut Solt oppe Ieed. Wan oba daut Solt dän Jeschmak velist, wäa kaun daut wada soltich moaken? Daut es dan to nuscht to brucken. Jie kjennen daut bloos noch utschedden un von de Menschen veklunjen loten.

14Jie sent daut Licht fa dise Welt. Daut es ommäajlich eene Staut to vestäakjen, dee opp däm Boajch licht.

15Kjeen Mensch stekjt eene Laump aun un bestelpt dee dan unja eenen Ama. Dee woat doch opp eenen Laumpenhoola jestalt, daut doa fa aulem em Hus Licht es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Soo lot uk jun Licht ver de Menschen schienen, daut see june goode Woakjen seenen un jun Voda em Himmel doafäa lowen.

Gott sienen Wellen em Jesaz sea iernst nämen

(Luk 16,17)

17Denkjt nich daut ekj jekomen sie Moses sien Jesaz, un daut waut de Profeeten jelieet haben, to nuscht to moaken. Ekj sie nich jekomen daut äwatsied to brinjen, oba to erfellen.

18Velot junt doaropp, soolang aus Himmel un Ieed stonen, woat nich de kjlansta Buakstow ooda Punkt vom Jesaz jestrikjt woaren, bat daut aula erfelt es.

19Wan irjentwäa daut kjlanste Jeboot opphäft un de Menschen soo lieet, dee woat em Himmelrikj aus de jerinjsta to stonen komen. Wäa de Jebooten oba helt un lieet, woat groot sennen em Himmelrikj.

20Wiels dit saj ekj junt: Wan june Jerajchtichkjeit nich woat bäta sennen aus de Schreftjelieede un Farisäa äare, woa jie niemols en daut Himmelrikj komen.

Biem Jeboot, nich dootmoaken

21Jie haben jehieet daut to dee en de oole Tiet jesajcht wia: “Du saust nich dootmoaken”; wäa oba doch dootmoakt, woat ver Jerecht komen.

22Ekj oba saj junt: Wäa sikj met sienen Brooda doll es, es aul schuldich ver daut Jerecht to komen. Un wäa to sienen Brooda sajcht: Du dauchst nuscht! saul ver däm Rot jestalt woaren. Wäa to sienen Brooda sajcht: Du Dommkopp! es en Jefoa en daut Halenfia to komen.

23Wan du nom Aultoa jeist diene Gow to opfren un die doa biefelt, daut dien Brooda waut jäajen die haft,

24dan lot diene Gow doa ver däm Aultoa ligjen un go un moak ieescht Fräd met dienen Brooda, un dan go un brinj diene Gow.

25See daut du met dienen Jäajna noch schwind opp däm Wajch nom Jerecht opp däm reinen kjemst, daut dee die nich dän Rechta äwajeft, un de Rechta die dan aum Wajchta utleewat, un dee die dan enstoppen lat.

26Ekj saj die woarhauftich: Doa kjemst du nich rut, bat du daut latste Zent betolt hast.

Biem Jeboot, nich de Ehe bräakjen

(Luk 16,18)

27Jie haben jehieet, daut doa to dee en de oole Tiet jesajcht wia: “Du saust de Ehe nich bräakjen.”

28Ekj oba saj junt: Wäa een Frumensch doaropp aunkjikjt, daut hee ar haben mucht, haft bie sikj em Hoat aul met ar de Ehe jebroaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Wan dien rajchtet Uag die veuasoakt to sindjen, dan riet daut ut un schmiet daut wajch. Daut es bäta wan du een Poat vom Kjarpa velist, aus wan dien gaunza Kjarpa en de Hal jeschmäten woat.

30Wan diene rajchte Haunt die veuasoakt toom sindjen, dan hak dee auf un schmiet dee wajch. Daut es väl bäta fa die, wan du een Jlett velist, aus wan dien gaunza Kjarpa en de Hal jeschmäten woat.

Ehescheidunk

(Mat 19,9; Mark 10,11-12; Luk 16,18)

31Doa wia uk jesajcht: “Wäa sikj von siene Fru scheeden deit, saul ar een Entlotungsschien utschriewen.”

32Oba ekj saj junt: Daut wäaemma sikj von siene Fru scheeden deit, buta wäajen Ehebruch, dee veuasoakt, daut see eene Ehebräakjarin woat; un wäa sikj ar friet, brakjt uk de Ehe.

Biem Jeboot, nich Schwieren

33Dan hab jie uk jehieet, daut to oole Tiet jesajcht wia: “Du saust nich faulsch schwieren; oba daut ver Gott hoolen waut du jeschwuaren hast.”

34Oba ekj saj junt: Doot äwahaupt nich schwieren, nich biem Himmel, wiels daut es Gott sien Troon;

35uk nich bie de Ieed, wiels daut es siene Footbenkj; ooda bie Jerusalem, wiels daut es dän grooten Kjennich siene Staut.

36Du saust uk nich bie dien ieejnen Kopp schwieren, wiels du kaust nich emol eene Hoa witt ooda schwoat moaken.

37Lot jun jo, jo sennen, un jun nä, nä sennen. Waut jie doaräwa gonen, kjemt vom beesen.

Biem Jeboot, nich Rach eewen

(Luk 6,29-30)

38Jie haben uk jehieet, daut doa jesajcht wia: “Een Uag fa een Uag, un eene Tän fa eene Tän.”

39Oba ekj saj junt, doot äwahaupt nich Rach eewen, wan junt wäa orrajcht deit; leewa, wan die wäa opp de rajchte Bak schleit, dan hool am de linkje uk han.

40Un wan die wäa ver Jerecht nemt un dien Rock velangt, dan jeff am uk dien Äwarock.

41Un wan wäa velangt eene Miel met am to gonen, dan go twee Miel met am.

42Wan die wäa om waut prachat, dan jeff am daut, un saj dän nich auf, dee sikj von die waut lieen well.

Biem Jeboot, de Metmenschen goot sennen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

(Luk 6,27-28 32-36)

43Jie haben jehieet, daut doa jesajcht es: “Du saust dienen Noba goot sennen” un to dienen Fient schlajcht sennen.

44Oba ekj saj junt: Siet june Fiend goot, un säajent dee, dee junt flieekjen; doot goots fa dee, dee schlajcht to junt sent; bät fa dee, dee junt beleidjen un vefoljen,

45soo daut jie jun Voda em Himmel siene Kjinja kjennen sennen, wiels hee lat siene Sonn oppgonen äwa de goode un schlajchte, un lat daut räajnen äwa jerajchte un ojjerajchte.

46Wan jie dee goot sent, dee junt goot sent, woo kjenn jie met eenen Loon räakjnen, wiels daut doonen soogoa de Takskollakjta.

47Un wan jie bloos june Frind frintlich bejreessen, waut doo jie mea aus aundre? Daut doonen soogoa de Takskollakjta.

48Oba jie motten volkomen sennen, jrod soo aus jun Voda em Himmel volkomen es.

Matäus 6

Faulschet un woaret fromm sennen

1Seet junt väa, daut jie jun fromm sennen nich doaropp ver Menschen eewen, daut jie wellen jeseenen sennen, wiels dan hab jie von jun Voda em Himmel aul met kjeenen Loon to räakjnen.

Metdeelen wua Menschen en Noot sent

2Wan du diene Gow jefst, saust du nich met de Trompeet veropp blosen loten, soo aus de Heichla daut en de Judenschoolen un opp de Gaussen doonen, om von de Menschen jeloft to woaren. Ekj saj junt en Woarheit, daut es aules, waut dee kjrieen woaren.

3Oba wan du diene Gowen jefst, dan lot de linkje Haunt nich weeten, waut de rajchte deit,

4soo daut du em Jeheemen jefst, un dien Voda, dee en daut Jeheemnis sitt, woat die daut effentlich beloonen.

Biem Bäden

(Luk 11,2-4; Mark 11,25-26)

5Un wan jie bäden, sell jie nich soo doonen aus de Heichla, dee jieren en de Schoolen un opp de Gaussenakjen stonen un bäden, soo daut de Menschen an seenen sellen. Ekj saj junt en Woarheit, dee haben äaren Loon wajch.

6Oba wan du bäden deist, dan go en diene Stow un moak de Däa too un bäd to dienen Voda em Jeheemen. Un dien Voda, dee doa sitt waut em Jeheemen väajeit, woat die doafäa loonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Un wan jie bäden, rät nich soo väl ladje Wieed aus de Velkja doonen. Dee meenen see woaren jehieet, wan see väl Wieed brucken.

8Jie sellen nich soo sennen aus dee, wiels jun Voda weet waut jie brucken, ea jie doarom bäden.

9Doawäajen sell jie soo bäden: Ons Voda em Himmel! Dien Nomen saul heilich jehoolen woaren.

10Lot dien Rikj komen. Lot dien Wellen oppe Ieed jrod soo jedonen woaren aus em Himmel.

11Jeff ons daut Broot daut wie vondoag brucken.

12Vejeff ons onse Schult, soo aus wie dee vejäwen, dee sikj aun ons veschulcht haben.

13Brinj ons nich en Vesieekjunk, oba bewoa ons fa dän beesen. Wiels die jehieet daut Rikj un de Krauft un de Harlichkjeit fa emma un emma. Amen

14Wan jie Menschen daut vejäwen, wan dee sikj jäajen junt vesindjen, woat jun himlischa Voda junt uk vejäwen.

15Oba wan jie aundre Menschen äare Sinden nich vejäwen, woat jun Voda junt june Sinden uk nich vejäwen.

Biem Fausten

16Wan jie fausten, sell jie nich lange Jesechta moaken soo aus de Heichla. Dee vestalen äare Jesechta, daut Menschen seenen sellen daut see fausten. Ekj saj junt de Woarheit: Dee haben äaren Loon aul wajch.

17Oba wan du Fausten deist, dan wausch dien Jesecht un besorj die de Hoa,

18soo daut nich de Menschen, oba jun Voda em Jeheemen, dien fausten sitt. Un dien Voda, dee doa sitt, waut em Jeheemen väajeit, woat die doafäa effentlich loonen.

Woo eena sikj to Rikjtum vehelt

(Luk 12,33-34; 11,34-36)

19Saumelt junt nich Schaza oppe Ieed, wua Motten un Rost dee oppfräten, un de Stäla enbräakjen un dee stälen.

20Oba saumelt junt Schaza em Himmel, wua Motten un Rost dee nich vefräten, un de Stäla nich nogrowen un stälen.

21Wiels wua jun Schauz es, doa woat jun Hoat uk sennen.

Licht ooda Dunkelheit

(Luk 11,34-36)

22Daut Licht fa dän Kjarpa es daut Uag. Wan daut Uag kloa kjikjt, woat de gaunza Kjarpa voll Licht sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Wan daut Uag oba nich kloa kjikjt, dan es daut em gaunzen Kjarpa diesta. Wan nu daut Licht, waut en die es, diesta es, woo groot woat dan daut diestre sennen!

Kjeen jedeelden Deenst

(Luk 16,13-31)

24Kjeena kaun twee Haren deenen. Hee woat eenen nich lieden kjennen un von dän aundren väl hoolen. Ooda hee woat aun eenen henjen un dän aundren veachten. Du kaust nich Gott deenen un daut Rikjtum.

25Doawäajen saj ekj junt, moakt junt nich sorjen om jun Läwen, äwa waut jie äten un drinkjen sellen; uk nich om jun Kjarpa, waut jie auntrakjen sellen. Es daut Läwen nich mea aus äten, un de Kjarpa mea aus de Kjleedunk?

26Kjikjt no de Väajel enne Loft. Dee seien nich un arnten uk nich un saumlen nuscht en de Stalinj, un jun Voda em Himmel foodat dee doch. Sent jie nich mea wieet aus dee?

27Un wäa kaun sien Läwen derch sorjen uk bloos een bät velenjren?

28Un to waut moak jie junt sorjen äwa de Kjleedunk? Denkjt aun dee Lelje opp de Stap, woo dee waussen. Dee oabeiden un spennen nich,

29un doch saj ekj junt, selfst Salomo wia en aul siene Harlichkjeit nich soo aunjetrocken aus eene von dee.

30Un wan Gott daut Graus opp de Stap, daut vondoag läft un morjen em Owen jeschmäten woat, soo kjleeden deit, wudd hee junt dan nich noch ea kjleeden? Waut hab jie doch fa eenen kjlienen Gloowen!

31Jie sellen nich sorjen un sajen: Waut sell wie äten? Waut sell wie drinkjen? Waut sell wie auntrakjen?

32Daut sent aules Sorjen, dee de Velkja sikj moaken. Oba jun Voda em Himmel weet, daut jie daut aula brucken.

33Oba sieekjt daut ieeschte no Gott sien Rikj un no siene Jerajchtichkjeit. Dan woa jie daut aundre uk aula kjrieen.

34Doawäajen moakt junt nich Sorjen om daut, waut morjen komen saul. Morjen woat fa sikj selfst sorjen. Jieda Dach haft fa sikj jenuach Trubbel.

Matäus 7

Nich rechtalich sennen

(Luk 6,37-38 41-42)

1Doot nich rechten, daut jie nich uk jerecht woaren.

2Wiels jrod doano aus jie aundre rechten, woa jie uk jerecht woaren. Un doano aus jie toomäten, woat junt toojemäten woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Wuarom kjikjst du no eenen Spoon en dien Brooda sien Uag un moakjst nich dän Baulkjen en dien ieejnet Uag?

4Ooda woo kaust du to dien Brooda sajen: Lot mie dän Spletta ut dien Uag trakjen, wan du selfst een Baulkjen em Uag hast?

5Du Heichla! Trakj ieescht dän Baulkjen ut dien ieejnet Uag, dan woascht du seenen kjennen, dän Spletta ut dien Brooda sien Uag to trakjen.

Väasechtich sennen erlaupt un befolen

6Jäft de Hunj nich daut waut heilich es, un schmiet june Parlen nich ver de Schwien, daut dee dee nich unja de Feet kjrieen un sikj dan äwahäa moaken un junt verieten.

Met vollem vetruen to Gott bäden.

(Luk 11,9-13)

7Froacht, un junt woat jejäft woaren. Sieekjt, un jie woaren finjen. Klopt aun, un junt woat opjemoakt woaren.

8Wiels wäa doa frajcht, kjricht; un wäa doa sieekjt, finjt; un wäa aunklopt, fa däm woat opjemoakt.

9Wudd bie junt wäa sennen, dee sien Sän wudd een Steen jäwen, wan dee am fa Broot froagen wudd?

10Ooda wan dee am no een Fesch fruach, dee am dan eene Schlang jäwen wudd?

11Wan jie dan, soo schlajcht aus jie uk sent, doch weeten june Kjinja goode Gowen to jäwen, wooväl mea woat jun Voda em Himmel, dee goode Dinja jäwen, dee am doano froagen?

Eene eefache Grunträajel

(Luk 6,31)

12Un wautemma see junt doonen sellen, daut doot jie an uk. Daut es waut daut Jesaz un de Profeeten lieren.

Eene Moninj toom Aufschluss

(Luk 13,24)

13Got derch daut enje Puat nenn. Wiels daut Puat es wiet un de Wajch es breet, dee en daut vedoawen fieet, un väle gonen dän Wajch;

14un daut Puat es enj un de Wajch es schmaul, dee toom Läwen fieet, un daut sent mau weinich, dee daut finjen.

Woarnunk fa faulsche Profeeten

(Luk 6,43-44)

15Seet junt väa fa de faulsche Profeeten, dee en Schopskjleeda no junt komen, oba ennalich sent see rietende Wilw.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16Jie sullen dee aun äare Frucht kjanen. Woaren Wiendruwen vom Hachelstruck ooda Fiejen von Distlen jeplocken?

17Jrod soo drajcht een gooda Boom goode Frucht un een schlajchta Boom schlajchte Frucht.

18Een gooda Boom kaun nich schlajchte Frucht droagen, un een schlajchta Boom kaun nich goode Frucht droagen.

19Jieda Boom dee nich goode Frucht drajcht, woat aufjehakt un em Fia jeschmäten.

20Aun äare Frucht sull jie an kjanen.

Woarnunk jäajen selfstjerajcht sennen

(Luk 6,46-27)

21Dee woaren nich aula en daut Himmelrikj komen, dee to mie: Har, Har! sajen. Doa komen bloos dee nenn, dee doa doonen, waut mien Voda em Himmel haben well.

22Aun janen Dach woaren väl to mie sajen: Har, Har, hab wie nich en dien Nomen jeprofezeit, un en dien Nomen Soton utjedräwen, un en dien Nomen väl jewaultje Woakjen jedonen?

23Un dan woa ekj an sajen: Ekj hab junt noch nie jekjant; wajch met junt, jie schlajchte!

Daut Jlikjnis vom kluaken un vom jlikjeltjen Bumeista

(Luk 6,47-49)

24Wäa miene Räd jehieet haft un deit waut ekj jesajcht hab, es soo aus een vestendja Maun, dee sien Hus opp däm Steengrunt bud.

25Un de Räajen foll un daut Wota kjeem un de Wint blosd un schluach jäajen daut Hus, un daut foll doch nich, wiels daut opp däm Steen jebut wia.

26Un wäa miene Räd hieet un nich deit, waut ekj jesajcht hab, es aus een onvestendja Maun, dee sien Hus opp däm Saunt bud.

27Un aus dan de Räajen foll un daut Wota kjeem un de Wint blosd un jäajen daut Hus schluach, foll daut met grootet krachen toop.

De Foljen von de Boajchprädicht

28Un aus Jesus met siene Räden derch wia, staunden de Menschen äwa waut hee lieren deed,

29wiels hee lieed soo aus eena, dee met Krauft doarhinja stunt, un nich soo aus de Schreftjelieede.

Matäus 8

Jesus heelt een Lepra

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

(Mark 1,40-45; Luk 5,12-16)

1Aus Jesus vom Boajch rauf kjeem, jinjen am een grootet Schoof Menschen hinjaraun.

2Un nu horcht, doa kjeem uk een Leprakranka, bäd am aun un säd: Har, wan du west, du kaust mie rein moaken.

3Un Jesus strakjt siene Haunt ut, schieed am aun un säd: Daut es waut ekj well; sie rein! Un fuaz oppe Städ wia hee von siene Lepra Krankheit loos.

4Un Jesus säd to am: See doano, daut du daut kjeenem sajchst, oba go un stal die dän Priesta väa un brinj een Opfa, soo aus Moses befolen haft, aus een Bewies ver an.

De reemischen Offizia von Kapernaum

(Luk 7,1-10 13,28-29; Joh 4,46-53)

5Aus Jesus en Kapernaum nenn kjeem, kjeem am een Offizia entjäajen un säd to am:

6Har, mien Kjnajcht licht tus jelämt un sea jekjwält.

7Un Jesus säd to am: Ekj woa komen un am jesunt moaken.

8Oba de Offizia säd to Jesus: Har, ekj sie daut nich wieet, daut du unja mien Dak kjemst. Saj du bloos een Wuat, dan woat mien Kjnajcht aul jesunt woaren.

9Wiels ekj sie een Maun, dee unja Autorität steit, un hab Soldoten unja mie. Ekj saj to eenem: Go! un dee jeit; to een aundren: Komm! un dee kjemt; un to mien Sklow: Doo dit! un dee deit daut.

10Aus Jesus daut hieed, wundad hee sikj un säd to dee, dee met am jinjen: Dit mott ekj junt sajen: Soon Gloowen hab ekj nich emol en Israel jefungen.

11Ekj saj junt dit: Väl woaren vom Oosten un Wasten komen un en daut Himmelrikj met Abraham, Isaak un Jakob aum Desch setten,

12oba de Kjinja von daut Rikj woaren rut em diestren jeschmäten woaren. Doa woaren see jaumarieren un met de Tänen kjnirschen.

13Un to dän Offizia säd Jesus: Go, daut woat soo woaren aus du jejleeft hast. Un krakjt dan wort sien Deena jesunt.

Jesus heelt de Schwieemutta von Petrus un väl aundre Menschen

(Mark 1,29-34; Luk 4,38-41)

14Aus Jesus bie Petrus em Hus kjeem, sach hee daut Petrus siene Schwieemutta krank em Bad lach, un daut see Feeba haud.

15Hee foot ar aun de Haunt, un daut Feeba veleet ar. Dan stunt see opp un bedeend am.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16Dan zeowes brochten see väle no am, dee von beese Jeista besäten wieren, un hee dreef de Jeista rut met sien Wuat un muak aul äare kranke jesunt,

17daut sikj daut erfellen wudd, waut derch dän Profeet Jesaja jesajcht es, dee doa sajcht: “Hee haft onse Schwakheiten opp sikj jenomen un onse Krankheiten jedroacht.”

Waut daut kosten kaun Jesus sien Jinja to sennen

(Luk 9,57-62)

18Aus Jesus sach, daut noch soo väl Menschen om am stunden, befool hee äwa to foaren no de aundre Kaunt See.

19Un een Schreftjelieeda kjeem no am un säd: Meista, ekj well metkommen, wuaemma du hanjeist.

20Un Jesus säd to am: Fas haben äare Lajcha, de Väajel haben äare Nasta, oba de Menschensän haft nich een Plauz, sienen Kopp hantolajen.

21Dan säd een aundra Jinja: Lot mie ieescht gonen, mienen Voda begrowen.

22Jesus säd to am: Folj du mie no, un lot de Doodje äare Doodes selfst begrowen!

Em Storm oppe Proow jestalt

(Mark 4,35-41; Luk 8,22-25)

23Jesus stieech en daut Boot nenn, un siene Jinja am hinjaraun.

24Oba horcht emol, een jewaultja Storm kjeem oppem Mäa opp, soo daut de Walen äwa daut Boot schluagen. Oba Jesus schleep.

25Un siene Jinja kjeemen un wuaken am opp un säden: Har, rad ons, wie komen om!

26Un hee säd to an: Wuarom es junt soo angst? Woo es jun Gloowen soo kjlien? Un Jesus stunt opp un befool dän Wint un de Walen sikj to lajen. Un daut wort gaunz stell.

27Un de Menschen staunden doaräwa un säden: Waut es daut fa een Mensch, daut am soogoa Wint un Wota unjadon sent?

Jesus heelt twee besätne Mana von Gadara

(Mark 5,1-20; Luk 8,26-39)

28Aus Jesus no de aundre Sied Wota kjeem en de Gadarena äa Launt, kjeemen am twee Mana entjäajen, dee von beese Jeista besäten wieren, dee sikj en ladje Jräwa opphilden un soo rietent wieren, daut sikj kjeena woagd dän Wajch to gonen.

29Aus dee Jesus sagen, fungen dee aun to schrieen: Waut hast du met ons to doonen, Jesus du Gott sienen Sän? Best du jekomen ons ver de Tiet to kjwälen?

30Een zimlichet Enj auf grosd eene groote Häad Schwien.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Dan prachaden de Soton Jesus un säden: Wan du ons rut driewen deist, dan lot ons en de Schwien nenn foaren.

32Un Jesus säd: Got! Dan kjeemen dee rut un fuaren en de Schwien nenn. Un de gaunze Häad Schwien moaracht äwa dän Aufgrunt em Mäa nenn, un vesoopen.

33De Schwienshoad randen aus jejoacht en de Staut nenn un vetalden aules waut passieet wia, un uk waut met de Mana passieet wia, dee von de beese Jeista wieren besäten jewast.

34Un aulemaun kjeem ut de Staut rut Jesus to trafen. Un aus see am sagen, prachaden see am äare Jäajent to veloten.

Matäus 9

Jesus heelt een Jelämden

(Mark 2,1-12; Luk 5,17-26)

1Un Jesus stieech wada en daut Boot un fua no de aundre Sied, wua hee tus hieed.

2Un horcht, see brochten eenen jelämden Mensch no am, dän see opp een Bad druagen. Un aus Jesus äaren Gloowen sach, säd hee to dän Jelämden: Sie mau mootich, mien Sän. Diene Sinden sent die vejäft.

3Oba horcht emol, eenje von de Schreftjelieede säden bie sikj selfst: Dis Mensch lastat.

4Jesus oba wist waut see dochten un säd to an: Wuarom hab jie soone beese Jedanken em Hoat?

5Waut es leichta to sajen: Die sent diene Sinden vejäft, ooda to sajen: Sto opp un go?

6Oba junt to wiesen daut de Menschensän hia oppe Ieed de Krauft haft Sinden to vejäwen, säd Jesus to dän Jelämden: Sto opp, nemm dien Bad un go no Hus.

7Un hee stunt opp un jinkj no Hus!

8Aus de Menschen daut sagen, ferchten see sikj un lowden Gott, daut hee Menschen soone Krauft jejäft haud.

Jesus roopt Matäus un at met de Takskollakjta

(Mark 2,13-17; Luk 5,27-32)

9Aus hee von doa wieda jinkj, sach hee eenen Maun en de Takskollakjtabood setten, dee heet Matäus. Jesus säd to am: Komm folj mie! Un hee stunt opp un foljd am.

10Un aus Jesus em Hus aum Desch saut, kjeemen väl Takskollakjta un Sinda un saden sikj bie Jesus un siene Jinja dol.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Un aus de Farisäa daut sagen, säden see to Jesus siene Jinja: Wuarom at jun Meista met de Takskollakjta un Sinda toop?

12Aus Jesus daut hieed, säd hee: De jesunde brucken dän Dokta nich. Dän brucken mau de kranke.

13Got un lieet waut dit meent: “Ekj well nich june Opfa, oba daut jie Metleet bewiesen.” Ekj sie nich jekomen de jerajchte entoloden oba de Sinda, daut dee sikj oppmoaken.

De Froag äwa daut Fausten

(Mark 2,18-22; Luk 5,33-39)

14Dan kjeemen Johanes siene Jinja no Jesus un fruagen am: Wuarom doo wie un de Farisäa äare Jinja fausten, un diene Jinja fausten nich?

15Un Jesus säd to an: Dän Briegaum siene Jast kjennen doch nich truarich sennen, soolang aus de Briegaum bie an es! Oba de Dach kjemt, daut de Briegaum woat von an jenomen woaren, un dan woaren see fausten.

16Kjeena wudd een oolet Kjleet met nieet Zeich flekjen. Wiels daut niee Flekj ritt doch wada vom Kjleet, un daut Loch woat jrata.

17Un niea Wien woat uk nich en oole Wienladasch jegoten, wiels dee wudd de Ladatausch opprieten, un de Wien wudd utkjwidren, un daut Wienlada wia vebrukt. Oba niea Wien woat en niee Wienlada jegoten, un dan blift beides goot.

Jesus heelt eene kranke Fru un wakjt eene Mejal vom Doot

(Mark 5,21-43; Luk 8,40-56)

18Aus Jesus an dise Dinja vetald, kjeem von äare Leidasch eena, kjneed sikj ver am un säd: Miene Dochta es jrod jestorwen, oba komm du un laj ar de Henj opp, dan woat dee wada oppläwen.

19Un Jesus stunt opp, un met siene Jinja toop jinkj hee met.

20Jrod dan kjeem eene Fru, dee aul 12 Joa unja äa bleeden jeläden haud, un foot sien Kjleet aum Soom.

21See säd sikj: Wan ekj bloos sien Kjleet aunfoten kunn, wudd ekj jeheelt woaren.

22Oba Jesus kjikjt sikj om un sach ar. Hee säd to ar: Sie mau jetroost, Dochta, dien Gloowen haft die jeheelt. Un de Fru wia von dee Stund aun jeheelt.

23Aus Jesus no dän Leida sien Hus kjeem un de Fleetenspäla sach un hieed, waut de Menschen doa fa een Jetimmel muaken,

24säd hee to an: Moakt Rum. De Mejal es nich doot, dee schlapt. Un see lachten am ut.

25Oba aus de Menschen rutjedräwen wieren, jinkj hee nenn, foot de Mejal aun de Haunt, un dee stunt opp.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

26Un dit Nies räd sikj en de gaunze Jäajent rom.

Jesus heelt twee blinje Mana

27Aus Jesus von doa wieda jinkj, jinjen am twee blinje Mana hinjaraun un schrieejen lud: Hab Metleet met ons, du David sien Sän!

28Aus Jesus em Hus nenn jinkj, jinjen de blinje uk nenn no am. Un Jesus säd to an: Jleew jie, daut ekj daut doonen kaun? See säden: Jo, Har!

29Dan schieed Jesus äare Uagen aun un säd: Daut saul krakjt soo woaren, aus jie jejleeft haben.

30Un see kunnen seenen! Un Jesus säd an strenj, see sullen soo sorjen, daut kjeena daut wudd enwoaren.

31Oba see jinjen rut un vetalden von am en de gaunze Jäajent.

Jesus heelt eenen stommen

32Dise wieren jrod wajch, dan brochten see eenen stommen Maun no am, dee von eenen beesen Jeist besäten wia.

33Un aus de beesa Jeist ieescht rut jedräwen wia, räd de stomma Maun. Un de Lied vewundaden sikj un säden: Soowaut aus dit hab wie en Israel noch nich jeseenen.

34Oba de Farisäa säden: Hee drift dän beesen Jeist derch de beese Jeista äaren bowaschten rut.

De Jinja utjeschekjt no een veschmachtet Volkj

(Mark 6,34; Luk 10,2-16)

35Un Jesus jinkj derch aul äare Städa un Darpa, lieed en äare Schoolen un prädijd daut Evangelium von Gott sien Rikj un muak de Menschen jesunt von aul äare veschiedne Krankheiten.

36Un aus hee daut Volkj sach, jaumad am daut äwa an, wiels see wieren vejoacht un helploos, soo aus Schop onen Hoad.

37Dan säd hee to siene Jinja: Doa es eene groote Arnt, oba doa sent mau weinich Oabeida.

38Froacht doch däm Harn, dän de Arnt jehieet, daut hee Oabeida schekjt, de Arnt entobrinjen.

Matäus 10

De 12 Apostel

(Mark 6,34-19; Luk 10,2-16)

1Un Jesus roopt sikj siene 12 Jinja, un jeef an de Macht orreine Jeista uttodriewen, jieda Krankheit un aulet lieden to heelen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Dit sent de 12 Apostel äare Nomes: ieeschtens Simon, dee uk Petrus heet, un dän
sien Brooda Andreas. Un Zebedäus sien Sän Jakobus un dän sien Brooda Johanes.

3Un Filippus un Bartolomäus un Tomas un Matäus, de Takskollakjta. Un Jakobus,
waut Alfäus sien Sän wia, un Tadäus.

4Un Simon von Kana un Judas Iskariot, dee am nohäa veroot.

De 12 äare Mission

(Mark 6,7-13; Luk 9,2-6)

5Dise 12 schekjt Jesus ut un jeboot an un säd: Got noanich manke Nichjuden un got
uk nich en de Samarita äare Städa.

6Got leewa no de veloarne Schop en Israel.

7Un wan jie gonen, prädicht un sajcht: Daut Himmelrikj es nu aune Däa.

8Heelt de kranke, reinicht de Lepra, wakjt de Doodes opp un drieft de Soton ut. Jie
haben daut emsonst jekjräajen, jäft daut uk emsonst wieda.

9Nämt kjeen Golt, Selwa ooda Koppa em Gort.

10Nämt uk nich eene Tausch, uk nich twee Kjleeda ooda Schoo, uk nich een Stock
met opp june Reis, wiels een Oabeida es sien Äten wieet.

11Un wan jie en eene Staut ooda Darp nenn komen, seet junt no wäm rom, dee daut
wieet es, un blieft doa, bat jie wieda reisen.

12Un wan jie en een Hus nenn komen, jäft an jun Frädensgruss.

13Un wan daut Hus daut wieet es, dan woat june Fräd doaräwa komen. Es daut
daut oba nich wieet, dan woat june Fräd wada trigj no junt komen.

14Un wan junt wäa nich well oppnämen un no june Wieed horchen, dan got von
daut Hus ooda dee Staut wajch un scheddat junt dän Stoff von de Feet.

15Ekj saj junt gaunz opprechtich: Aum Jerechtsdach woat daut fa Sodom un
Gomorra leichta sennen aus fa soone Staut.

Komende Vefoljunk

(Mark 13,9-13; Luk 21,12-17)

16Seet emol! Ekj schekj junt aus Schop medden manke Wilw. Doawäajen siet kluak
aus de Schlangen un oschuldich aus de Duwen.

17Seet junt väa fa de Menschen; dee woaren junt ver Jerecht nämen un en äare
Judenschoolen priejlen.

18Un jie woaren ver aunjestalde un Kjennichs jebrocht woaren, om mient haulwen,
aus een Zeichnis äwa an un äwa de Velkja.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Wan see junt väabrinjen woaren, dan siet nich beduat doaräwa waut jie sajen sellen, wiels waut jie räden sellen, woat junt jrod dan jejäft woaren.

20Wiels daut sent nich jie, dee doa räden, oba jun Voda sien Jeist, dee derch junt rät.

21Een Brooda woat sien Brooda toom Doot veroden, un een Voda dän Sän. Kjinja woaren jäajen äare Elren oppstonen un dee toom Doot veuasoaken.

22Jie woaren om mient haulwen von aulemaun vestat woaren. Wäa oba bat aum Enj staunthauft blift, woat jerat woaren.

23Wan see junt en eene Staut vefoljen, dan flicht no de aundre. Ekj saj junt de Woarheit, jie woaren en Israel nich en aule Städa jewast sennen, ea de Menschensän komen woat.

24Een Jinja steit nich bowa sien Meista un een Kjnajcht nich äwa sien Harn.

25Fa een Jinja es daut jenuach, soo to sennen aus sien Meista, un fa een Deena, soo aus sien Har. Wan see dän Husharn haben Beelzebul jenant, wooväl mea woaren see dee, dee to sien Hus jehieren, soo nanen!

Fa wäm wie ons ferchten sellen

(Luk 12,2-9)

26Aulsoo fercht junt nich fa dee, wiels doa es nuscht toojedakjt daut nich woat opjedakjt woaren. Doa es nuscht vestoaken, daut nich woat verendach komen.

27Waut ekj junt em diestren saj, doavon rät bie dach. Un waut junt em Ua jefuschelt woat, prädicht vom Husendak.

28Un fercht junt nich fa dee, dee dän Kjarpa doot moaken kjennen un de Seel oba nich doot moaken kjennen. Fercht junt leewa fa dän, dee Kjarpa un Seel vedoawen kaun en de Hal.

29Woaren nich twee Spoalinja fa een Zent vekoft? Un doch felt nich eent opp de Ieed onen jun Voda.

30Soogoa june Hoa opp däm Kopp sent jetalt.

31Fercht junt nich, jie sent mea wieet aus väl Spoalinja.

32Wäa mie ver de Menschen bekjant, dän woa ekj uk ver mien Voda em Himmel bekjanen.

33Oba wäa mie ver de Menschen velicht, dän woa ekj uk ver mien Voda em Himmel velieejen.

Nich Fräd, oba daut Schwieet

(Luk 12,51-53 14,26-27 17,33)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Jleeft nich daut ekj jekomen sie, Fräd en dise Welt to brinjen. Ekj sie nich jekomen Fräd to brinjen, oba daut Schwieet.

35Ekj sie jekomen een Maun jäajen sienen Voda to saten un de Dochta jäajen äare Mutta, un de Schwieedochta jäajen äare Schwieemutta.

36Un een Mensch siene Fiend woaren ut sien ieejnet Hushault sennen.

37Wäa Voda ooda Mutta mea räakjent aus mie, un wäa Sän ooda Dochta leewa haft aus mie, es daut nich wieet eena von de mienje to sennen.

38Un wäa nich sien Kjriez opp sikj nemt un folcht mie no, dee es daut nich wieet eena von de mienje to sennen.

39Wäa sien Läwen finjt, woat daut velieren; un wäa sien Läwen om mient wellen velist, woat daut finjen.

Een Jinja sien Loon es secha

(Luk 10,16)

40Wäa junt oppnemt, nemt mie opp; un wäa mie oppnemt, nemt dän opp, dee mie jeschekjt haft.

41Wäa een Profeet oppnemt, wiels hee een Profeet es, woat een Profeeten Loon kjrieen. Un wäa een jerajchten Mensch oppnemt, wiels dee jerajcht es, woat dän selwjen Loon kjrieen aus de jerajchta.

42Un wäa eent von dise jerinjste doawäajen een Drunk koldet Wota jeft, wiels hee mien Jinja es, ekj saj junt: Dee woat secha sien Loon kjrieen.

Matäus 11

Johanes, de Deepa, siene Froag aun Jesus

(Luk 7,28-35)

1Aus Jesus siene Jinja unjarecht haud, jinkj hee wieda en äare Städa un lieed un prädijd.

2Aus Johanes em Jefenkjnis hieed, waut Jesus deed, schekjt hee twee von siene Jinja un leet froagen:

3Best du dee doa komen sull, ooda sell wie no eenen aundren luaren?

4Un Jesus säd to an: Got sajcht Johanes, waut jie hieren un seenen:

5De blinje kjennen wada seenen, de lome kjennen gonen, de Leprakranke woaren rein, de doowe kjennen wada hieren, Doodes stonen opp, un de oame woat daut Evangelium jeprädicht.

6Seelich es, wäa sikj nich oajat äwa mie.

Jesus rät äwa Johanes

(Luk 7,24-35 16,16)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Aus Johanes siene Jinja wajchjinjen, funk Jesus aun, to de väle Menschen von Johanes to räden un säd: Aus jie no de Wiltnis jinjen Johanes to seenen, waut räakjend jie to seenen? Een Schelprua daut de Wint han un häa weit?

8Waut wull jie seenen gonen? Eenen Maun en feine Kjleeda? Soone Menschen wonen wua en een Paulaust.

9Waut wull jie seenen gonen? Wull jie een Profeet seenen? Jo, ekj saj junt: noch mea aus een Profeet.

10Dit es dee von däm jeschräwen steit: “Seet, ekj schekj mien Bootschofta ver die, dee dienen Wajch fa die reedmoaken woat.”

11Ekj saj junt de Woarheit: Doa es nich een Mensch jebuaren, dee doa jrata es aus Johanes de Deepa. Un doch de kjlansta em Himmelrikj es jrata aus dee.

12Von dan aus Johanes prädijd bat nu, es daut Himmelrikj emma wada met Jewault aunjejräpen worden, un dee doa Jewault eewen, nämen daut en.

13Aule Profeeten un daut Jesaz profezeiden bat Johanes kjeem,

14un wan jie wellich sent daut auntonämen: Hee es de Elia, dee doa komen sull.

15Wäa Uaren haft toom hieren, däm lot hieren.

16Met waut kaun ekj de Menschen vondoag dän Dach vejlikjen? Dee sent soo aus Kjinja, dee sikj opp däm Moakjtplauz romsetten, un eene Grupp schricht to de aundre:

17Wie spälden, un jie daunzten nich; wie muaken Trua, un jie hielden nich.

18Johanes kjeem un eet un drunk nich; dan säden see: Dee haft een Soton.

19De Menschensän kjeem, un at un drinkjt, un see sajen: Kjikjt no dän Fräta un Drinkja, een Frint aun Takskollakjta un Sinda! Un doch rajchtfoadicht de Weisheit sikj derch daut waut see deit.

Wäa nich hieren well

(Luk 10,13-15)

20Dan funk Jesus aun, de Städa, wua hee de mieeschte groote Wunda jedonen haud, daut väatohoolen, daut see äaren Senn nich jeendat hauden:

21Wee die, Chorazin! Wee die, Betsaida! Wan de groote Wunda, dee ekj bie junt deed, en Tierus un Sidon passieet wieren, dee hauden sikj lenjst Sakj omjewekjelt, sikj en de Ausch jesat un omjekjieet.

22Oba ekj saj junt dit, aum Jerechtsdach woaren Tierus un Sidon leichta aufkomen aus jie woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Un du Kapernaum, best du nich bat aum Himmel jehowen worden? Du woascht en de Hal jeschmäten woaren. Wiels wan de groote Woakjen, dee bie junt jedonen worden, wieren en Sodom passieet, daut stunt noch vondoag dän Dach.

24Oba ekj saj junt dit: Daut woat fa Sodom leichta sennen aum Jerechtsdach aus fa die.

Jesus un de Voda. Enlodunk to een tofrädstalendet Läwen

(Luk 10,21-22)

25Doaropp säd Jesus: Voda un Har äwa Himmel un Ieed, ekj dank die daut du dit fa de weise un jelieede jeheem jehoolen hast, un hast de kjliene Kjinja daut openboat.

26Jo, Voda; dit es soo aus die daut jefoll.

27Aules waut ekj hab, es mie vom Voda jejäft worden; un dän Sän kjant sest kjeena aus de Voda; un dän Voda kjant sest kjeena aus de Sän, un wäm de Sän daut openboaren well.

28Komt aula no mie, dee jie unja schwoare Lausten gonen un bedrekjt un meed sent, un ekj woa junt Ru jäwen.

29Lajcht junt mien Joch opp un lieet von mie, wiels ekj sie saunftmootich un von Hoaten deemootich, un jie woaren Ru finjen fa june Seelen.

30Wiels mien Joch drekjt nich, un miene Laust es leicht.

Matäus 12

Jesus un de Sabat

(Mark 2,23-28; Luk 6,1-5)

1En dee Tiet jinkj Jesus aum Sabat derch de Jeträajd Flekja. Siene Jinja wieren hungrich un fungen aun Oaren to plekjen un to äten.

2Aus de Farisäa daut sagen, säden dee to am: Kjikj, diene Jinja doonen, waut aum Sabat nich erlaupt es.

3Hee säd to an: Hab jie nich jeläst waut David deed, un dee waut met am wieren, aus am hungad?

4Woo hee em Gotteshus jinkj un daut Broot eet, daut Gott jeweit wia, waut doa jäajen daut Jesaz wia fa am to äten, un fa dee, dee met am wieren; wiels daut wia bloos fa de Priesta.

5Ooda hab jie nich jeläst, woo aum Sabat de Priesta em Tempel dän Sabat veorreinjen un doch oschuldich bliewen?

6Ekj saj junt: Hia es wäa jrata aus de Tempel.

7Un wan jie vestonen hauden, waut dit meent: “Ekj well nich Opfa, oba daut jie Metleet haben”, dan haud jie de oschuldje nich vedaumt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Wiels de Menschensän es Har äwa dän Sabat.

Jesus heelt aum Sabat

(Mark 3,1-6; Luk 6,6-11)

9Jesus veleet doa un jinkj en de Judenschool nenn

10un troff doa een Mensch, dee eene vedrieejde Haunt haud. Dan, om daut see eene Sach jäajen am fungen, fruagen see am: Es daut rajcht aum Sabat to heelen?

11Hee säd to an: Es mank junt irjentwäa, wan däm een Schop aum Sabat em Borm foll, dee daut nich wudd to hoolen kjrieen un rut häwen?

12Un wooväl mea es een Mensch nich wieet aus een Schop! Doawäajen es daut erlaupt aum Sabat goodet to doonen.

13Dan säd hee to dän Maun: Strakj diene Haunt ut! Hee deed daut, un dee wia jrod soo jesunt aus de aundre.

14Oba de Farisäa jinjen rut to beroden, woo see am äwatsied brinjen kunnen.

De Deena von Gott jewält

(Mark 3,7-12; Luk 6,17-19)

15Aus Jesus dit enwort, jinkj hee von doa wajch. Un am kjeemen väl Menschen hinjaraun un hee heeld dee aula.

16Un hee veboot an to sajen wäa hee wia,

17daut sikj erfellen sull, waut de Profeet Jesaja von am jesajcht haud:

18“Kjikjt, daut es mien Kjnajcht, dän ekj mie jewält hab; mien leewa Sän, met däm miene Seel sea tofräd es, un hee woat de Velkja sajen, waut rajcht es.

19Hee woat nich Striet un Loarm aunstalen, un siene Stemm woaren see nich opp de Gaussen hieren;

20hee woat daut enjekjnekjte Rua nich aufbräakjen, un een Licht daut noch flakat woat hee nich utpusten, bat hee daut bat doa brinjt daut de Jerajchtichkjeit woat de Äwahaunt haben,

21un opp sienen Nomen woaren de Velkja äare Hopninj saten.”

Jesus siene Macht äwa de beese Jeista

(Mark 3,20-30; Luk 11,14-23)

22Dan brochten de Menschen eenen blinjen, stommen Maun no Jesus, dee von eenen beesen Jeist besäten wia, un hee heeld dän, daut de Maun räden un seenen kunn.

23Un de Menschen vewundaden sikj un säden: Kunn dit opplatst dän David sien Sän sennen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Oba aus de Farisäa daut hieeden, säden dee: Daut es bloos derch Beelzebul, dän bowaschten Soton, daut hee Soton utdriewen deit.

25Jesus wist waut see dochten un säd to an: Jieda Rikj, daut en sikj selfst nich eenich es, jeit to Grunt; un jieda Staut ooda Hus, daut en sikj selfst nich eenich es, kaun nich bestonen.

26Un wan een Soton dän aundren utdrift, oabeit hee jäajen sikj selfst. Woo kaun dan sien Rikj bestonen?

27Un wan ekj derch Beelzebul Soton utdriew, derch wäm driewen june Säns dee ut? Doawäajen woaren see june Rechta sennen.

28Oba wan daut derch Gott sien Jeist es, daut ekj de Soton utdriew, dan es Gott sien Rikj aul äwa junt jekomen.

29Ooda woo kaun irjentwäa en een stoakjen Maun sien Hus nenn bräakjen un am siene Sachen wajchnämen, wan hee dän stoakjen nich ieescht binjen deit? Ieescht mau dan kaun hee sien Hus utplindren.

30Wäa nich fa mie es, es jäajen mie; un wäa nich met mie saumelt, dee vestreit.

31Doawäajen saj ekj junt: De Menschen woat aule Sind un Lastrunk vejäft woaren, oba de Lastrunk jäajen dän Heiljen Jeist woat nich vejäft woaren.

32Wäa jäajen dän Menschensän rät, kaun Vejäwunk kjrieen, oba irjentwäa, dee jäajen dän Heiljen Jeist rät, woat nich vejäft woaren, nich en dise Tiet uk nich en dee, dee nohäa kjemt.

Soo aus de Boom, es uk de Frucht

(Luk 6,43-45)

33Sat eenen gooden Boom, soo woat de Frucht goot sennen; sat eenen schlajchten Boom, un de Frucht woat schlajcht sennen. Aun de Frucht woa jie dän Boom kjanen.

34Jie Schlangenbroodsel, woo kjenn jie goodet räden wan jie schlajcht sent? Wiels wuavon daut Hoat voll es, doavon rät daut Mul.

35Een gooda Mensch brinjt ut siene goode Koma goodet rut; un een schlajchta Mensch brinjt ut siene schlajchte Koma schlajchtet rut.

36Ekj saj junt dit, aum Jerechtsdach woat de Mensch Räakjenschoft jäwen fa jieda onnitzeljet Wuat, daut hee jerät haft.

37Wiels derch june ieejne Wieed woa jie jerajchtfoadicht, un derch june ieejne Wieed woa jie vedaumt.

De Jäajna velangen een Wunda to seenen

(Mark 8,11-12; Luk 11,16-32)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

38Dan säden atelje von de Farisäa un Schreftjelieede to am: Meista, wie wudden jieren een Tieekjen von die seenen.

39Oba hee säd to an: Eene beese ehebräakjarische Jennerazion sieekjt no een Tieekjen; oba an woat sest kjeen Tieekjen jejäft woaren, aus daut, vom Profeeten Jona.

40Soo aus Jona dree Doag un dree Nacht em Fesch sienen Buck wia, soo woat de Menschensän dree Doag un dree Nacht medden en de Ieed sennen.

41De Menschen von Ninive woaren aun janem Jerechtsdach oppstonen un dit vedaumen, wiels dee kjieeden om aus Jona prädijd. Un kjikjt emol, hia es eena jrata aus Jona wia.

42De Kjennichsche utem Sieden woat aum Jerecht oppstonen un dise Jennerazion vedaumen; wiels see kjeem von de aundre Kaunt Welt Salomo siene Weisheit to hieren. Un kjikjt, hia es eena jrata aus Salomo.

Woarnunk fa de Foljen von trigjfaulen

(Luk 11,24-26)

43Wan de orreina Jeist ut een Mensch rut foat, jeit dee derch drieeje Wiltnis un sieekjt no Ru, un finjt dee oba nich.

44Dan sajcht hee sikj: Ekj woa trigj no mien Hus gonen, von wua ekj kjeem. Un wan hee trigjkjemt, finjt hee daut Hus ladich, jefäacht un oppjeriemt.

45Dan jeit hee un holt sikj säwen aundre Jeista, dee oaja sent aus hee selfst, un trakjen nenn un wonen doa, un daut es met soon Mensch tolatst schlemma aus daut verhäa wia. Un soo woat daut dise beese Jennerazion uk gonen.

Jesus siene woare Famielje

(Mark 3,31-35; Luk 8,19-21)

46Aus Jesus noch to aul dee Menschen räd, stunden siene Mutta un siene Breeda buten. Dee wullen met am räden.

47Dan säd am wäa: Diene Mutta un diene Breeda stonen buten un wellen met die räden.

48Hee säd: Wäa es miene Mutta, un wäa sent miene Breeda?

49Hee wees no siene Jinja un säd: Hia sent miene Mutta un miene Breeda!

50Wäa doa deit waut mien Voda em Himmel velangt to doonen, es mien Brooda, miene Sesta un miene Mutta.

Matäus 13

Jesus mott en een Boot stieen

(Mark 4,1-2 Luk 8,4)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Dänselwjen Dach jinkj Jesus utem Hus rut, jinkj aum Mäa un sad sikj dol.

2Un om am saumelden sikj soo väl Menschen, daut hee en een Boot stieech un sikj doa dolsad, un de Menschen stunden aun de Kaunt vom See.

Daut Jlikjnis vom Seien

(Mark 4,2-9; Luk 8,5-8)

3Un hee vetald an välet derch Jlikjnisen. Hee säd: Doa wia een Maun dee jinkj seien.

4Un aus hee seid, foll eenjet opp däm Stich; un de Väajel kjeemen un freeten daut opp.

5Waut von daut Sot foll opp steenajen Boddem, wua nich väl Ieed wia, un daut jinkj fuaz opp, wiels doa nich deep Ieed wia.

6Oba aus de Sonn oppjinkj, vebrend daut, un wiels daut nich Wartlen haud, vedrieejd daut.

7Waut Sot foll manke Distlen; un de Distlen wossen opp un stekjten daut.

8Dan foll doa uk Sot opp goodet Launt un brocht Frucht. Eenjet brocht 100 mol, eenjet 60 un eenjet 30 mol soo väl aus jeseit wia.

9Wäa Uaren haft toom hieren, däm lot hieren.

Wuarom Jesus derch Jlikjnisen räd

(Mark 4,10-12,25; Luk 8,9-10 18; 10,23-24)

10Dan kjeemen de Jinja no am un fruagen: Wuarom rätst du to an en Jlikjnisen?

11Doaropp auntwuad hee an: Wiels junt daut jejäft es de Jeheemnisen vom Himmelrikj to vestonen, jane oba es daut nich jejäft worden.

12Wiels wäa doa haft, däm woat mea jejäft woaren, daut dee mea aus jenuach haft; wäa oba nich haft, von däm woat noch daut jenomen woaren waut hee haft.

13Doawäajen räd ekj to an derch Jlikjnisen. Wiels see seenen nich wan see uk kjikjen, un hieren nich wan see uk horchen; un vestonen uk nich.

14En dee es Jesaja sien Profeeten Wuat woa: “Jie woaren emma hieren oba niemols vestonen; jie woaren emma kjikjen oba woaren daut nich venämen.

15Wiels dit Volkj es em Hoat vehoat, äare Uaren hieren schlajcht un see haben äare Uagen too. Sest kunnen see met de Uagen seenen un met de Uaren hieren un em Hoat vestonen un dan omdreien, un dan wudd ekj an heelen.”

16Oba june Uagen sent jesäajent, wiels dee seenen, un june Uaren, wiels dee hieren.

17Wiels ekj saj junt de Woarheit: Väle Profeeten un jerajchte Mana wudden jieren jeseenen haben, waut jie seenen, oba haben daut nich jeseenen, un hieren waut jie hieren, oba haben daut nich jehieet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jesus sajcht waut daut Jlikjnis vom Seien meent

(Mark 4,13-20; Luk 8,11-15)

18Dan horcht no daut Jlikjnis von däm Maun, dee doa seien jinkj.

19Wan irjentwäa daut Wuat vom Gottesrikj hieet, un vesteit nich waut daut meent, dan kjemt de beesa un fipst am daut wajch, waut en sien Hoat jeseit wia. Dit es daut waut opp däm Stich jeseit wia.

20Un waut opp däm steenajen jeseit wia, es soo: Daut es eena, dee daut Wuat hieet un fuaz met Freid oppnemt.

21Oba dee haft nich Wartlen un daut helt mau eene korte Tiet väa. Un wan irjent lieden ooda Vefoljunk wäajen daut Wuat kjemt, oajat am daut sooboolt.

22Un daut waut manke Distlen jeseit wia, es soo: Daut es eena dee daut Wuat hieet, oba de Sorjen en dise Welt un de Freid aum Rikjtum stekjen daut Wuat, un daut kaun nich Frucht droagen.

23Un daut waut opp goode Ieed jeseit wia, sajcht dit: Daut es eena, dee daut Wuat hieet un vesteit un daut doano Frucht drajcht, un brinjt 100 ooda 60 ooda 30 mol soo väl aus jeseit wort.

Daut Jlikjnis vom Krut mankem Weit

24Jesus stald an noch een Jlikjnis väa un säd: Daut Himmelrikj es met een Maun to vejlikjen, dee goodet Sot opp siene Stap seid.

25Aus de Menschen schleepen, kjeem sien Fient un seid Onkrut mank sien Weit, un jinkj doavon.

26Un aus de Plaunten oppkjeemen un Frucht kjrieejen, kjeem daut Onkrut uk verendach.

27Dan kjeemen dän Wirtschofta siene Deena un säden: Har, hast du nich goodet Sot opp dien Aka jeseit? Wua kjemt daut Onkrut häa?

28Hee säd to an: Daut haft een Fient jedonen. Dan säden de Deena to am: Sell wie dan gonen daut rut saumlen?

29Oba hee säd: Nä! daut jie nich biem weeden dän Weit uk utrieten.

30Lot daut beides bat däm Eifst waussen. Un wan daut ieescht Eifst es, dan woa ekj de Drascha sajen: Saumelt ieescht daut Onkrut un binjt daut en Bunj toom vebrennen. Oba dän Weit saumelt em Spikja.

Sampkuarn un Häw: De entschiedenda Aunfank es jemoakt

(Mark 4,30-32; Luk 13,18-29)

31Un Jesus vetald noch een aundret Jlikjnis. Hee säd: Daut Himmelrikj es met een Sampkuarn to vejlikjen, daut een Maun neem un en sien Aka seid.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Daut es daut kjlanste Sotkuarn, oba wan daut ieescht jewossen es, es daut von daut jratste Struck un woat een Boom, soo daut de Väajel komen un sikj en de Asta äare Nasta buen.

33Hee vetald an noch een Jlikjnis: Met däm Himmelrikj es daut soo aus wan eene Fru Häw em Dieech nenn kjnät, wuaderch daut gaunze Stekj Dieech oppjeit.

Noch eemol: Wuarom derch Jlikjnisen räden

(Mark 4,33-34)

34Aul dit räd Jesus to de väle Menschen en Jlikjnisen, un räd to an nich aundasch aus derch Jlikjnisen,

35daut et soo romkjeem aus de Profeet jesajcht haud: “Ekj woa en Jlikjnisen räden. Ekj woa von Dinja räden, dee vom Aunfank vonne Welt sent jeheem jehoolen.”

Jesus moakt daut kloa waut daut Jlikjnis vom Krut bediet

36Dan leet Jesus daut Volkj gonen un jinkj em Hus nenn. Siene Jinja kjeemen no am un säden: Saj ons waut daut Jlikjnis vom Onkrut opp de Stap bediet.

37Hee auntwuad un säd to an: Dee, dee daut goode Sot seit, es de Menschensän.

38De Aka es de Welt. De goode Sot sent dee, dee toom Himmelrikj jehieren, un daut Onkrut sent dee, dee dän beesen jehieren.

39De Fient, dee daut seit, es de Soton. De Eifst es dan, wan dise Tiet to Enj kjemt. De Drascha sent de Enjel.

40Jrod soo aus daut Krut utjeräten un em Fia jeschmäten woat, soo woat daut uk sennen, wan dise Tiet to Enj kjemt.

41De Menschensän woat siene Enjel schekjen, aules ut sien Rikj rut to saumlen, waut doa err fieet un wäa jesazloos es,

42un woat dee en een flaumenda Owen schmieten. Doa woaren de Menschen jaumarierent schrieen un met Tänen kjnirschen.

43Dan woaren de jerajchte en äaren Voda sien Kjennichrikj schienen aus de Sonn. Wäa doa Uaren haft, to hieren, däm lot hieren!

De vestoakna Schauz un de Parlen

44Met daut Himmelrikj es daut soo aus met een Schauz, dee opp de Stap vegroft es, dän een Maun funk un dan vestuak un en siene Freid jinkj un aules vekoft, waut hee haud, un daut Stekj Launt koft.

45Dan es daut Himmelrikj uk met een Haundelsmaun to vejlikjen, dee no feine Parlen socht.

46Dee dan, aus hee eene sea wieetvolle Parl funk, jinkj un vekoft aules, waut hee haud, un koft dee.

Daut Jlikjnis vom Feschnat

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

47Dan es daut Himmelrikj uk soo aus een Nat, daut em Mäa jeschmäten woat, un aule veschiedenste Sorten Fesch saumelt.

48Un wan daut ieescht voll es, schlapen see daut no de Kaunt. Dan saten de Menschen sikj dol un saumlen de goode en Jefässa, un de schlajchte woaren wajch jeschmäten.

49Soo woat daut uk sennen wan dise Tiet to Enj kjemt: Dan woaren de Enjel komen un de beese von de jerajchte scheeden

50un woaren dee em Fia schmieten. Doa woaren de Menschen jaumarieren un met de Tänen kjnirschen.

Niee Jesazesliera

51Jesus säd to an: Hab jie dit aula vestonen? See säden to am: Jo.

52Hee säd to an: Daut es wuarom jieda Schreftjelieeda, dee äwa daut Himmelrikj belieet es, soo es aus een Huswieet, dee ut siene Schauzkoma oolet uk nieet verendach brinjt.

53Aus Jesus derch wia met siene Jlikjnisen vetalen, jinkj hee von doa wieda.

Jesus woat en Nazaret vestat

(Mark 6,1-6; Luk 4,16-30)

54Un aus hee no siene Staut kjeem, wua hee tus jehieed, lieed hee an en äare Judenschool, soo daut see sikj vewundaden un säden: Wua komen disem soone Weisheit un Wundawoakjen häa?

55Es dit nich dän Holtoabeida sien Sän? Un heet siene Mutta nich Maria, un siene Breeda Jakobus un Josef un Simon un Judas?

56Un sent siene Sestren nich aula bie ons? Wua haft dis Mensch daut aula häa?

57Un see stieeden sikj äwa am. Oba Jesus säd to an: Een Profeet woat noanich weinja jeieet aus en sien ieejnet Launt un sien ieejnet Hus.

58Un hee deed doa nich väl Wundawoakjen, wiels see nich jleewden.

Matäus 14

Waut Herodes von Jesus denkjt

(Mark 6,14-29; Luk 9,7-9)

1En dise Tiet kjrieech Herodes de Kjennich to hieren, waut äwa Jesus vetald wort.

2Dan säd hee to siene Deena: Daut es Johanes de Deepa. Dee es vom Doot oppjestonen, doawäajen haft hee de Krauft soone Wundawoakjen to doonen.

Johanes, de Deepa, woat dootjemoakt

(Mark 6,17-29)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Wiels Herodes haud Johanes faustjenomen, un am binjen un enstoppen loten, wäajen Herodias, sienen Brooda Filippus siene Fru.

4Wiels Johanes säd to am: Daut es nich rajcht, daut du ar hast.

5Herodes wudd am jieren dootjemoakt haben, oba hee fercht sikj fa de Menschen, wiels dee hilden am fa een Profeet.

6Oba aus Herodes sien Jeburtsdach kjeem, daunzt Herodias äare Dochta ver Herodes siene Jesalschoft, un am jefoll daut.

7Hee schwieed doaropp, daut hee ar irjentwaut jäwen wudd, wuano see Froagen wudd.

8Von äare Mutta doatoo aunjeleit, säd see: Brinj mie opp eene Schiew, Johanes dän Deepa sien Kopp.

9Daut deed dän Kjennich leet. Oba om sien Vespräakjen to hoolen un om dee äat haulwen, dee met am aum Desch sauten, befool hee daut to doonen.

10Hee schekjt un leet Johanes em Jefenkjnis dän Kopp aufhaken.

11Un sien Kopp wort opp eene Schiew de Mejal jebrocht, un see brocht äare Mutta dän.

12Un siene Jinja kjeemen, neemen sien Kjarpa un begrowden dän, un see jinjen un säden Jesus daut.

Jesus jeft 5.000 Menschen to äten

(Mark 6,30-44; Luk 9,10-17; Joh 6,1-14)

13Aus Jesus daut hieed, reisd hee wieda un fua en een Boot no eene eensome Städ, wiels hee wull auleen sennen. Oba aus de Menschen daut hieeden, kjeemen dee ut de Städa un jinjen am to Foot hinjaraun.

14Un aus hee doahan jinkj, sach hee aul dee Menschen, un am jaumad daut äwa an, un hee heeld de kranke.

15Aus daut Owent wort, kjeemen de Jinja un säden to am: Wie sent hia en de Wiltnis, un daut es aul lot; schekj de Menschen wajch, daut dee no de Darpa gonen un sikj waut kjeepen to äten.

16Jesus säd to an: Daut es nich needich, daut dee wajchgonen. Jäft jie dee to äten.

17See säden to am: Wie haben hia bloos 5 Brood un twee Fesch.

18Un hee säd: Brinjt mie dee emol häa!

19Dan säd Jesus to de Menschen, see sullen sikj opp däm Graus dolsaten. Un hee neem de 5 Brood un de twee Fesch, kjikjt nopp nom Himmel un spruak een Dankjebäd, bruak daut Broot un jeef de Jinja daut, un dee jeewen de Menschen daut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Dee eeten sikj aula saut un lausen noch 12 Kjarw voll opp, waut doa äwajebläwen wia.

21Un daut wieren bie 5.000 Maun, onen Frues un Kjinja, dee doa jejäten hauden.

Jesus jeit opp däm Wota

(Mark 6,45-52; Joh 6,15-21)

22Dan befool Jesus siene Jinja en daut Boot to stieen un no de aundre Sied to foaren, un hee neem noch Aufscheet vom Volkj.

23Un aus de Menschen wajch wieren, jinkj hee fa sikj auleen opp een Boajch, toom bäden. Aus daut Owent wort, wia hee fa sikj auleen.

24Oba daut Boot wia nu aul een Enj vom Launt auf un wort von de Walen han un häa jeschmäten, wiels de Wint wia an jäajenaun.

25Soo bie Klock dree zemorjes kjeem Jesus an opp däm Wota entjäajen jegonen.

26Oba aus de Jinja am sagen opp däm Wota gonen, wia an schrakjlich angst un säden: Daut es een Jespanst! un schrieejen ut Angst.

27Oba dan räd Jesus met an un säd: Enjst junt nich. Dit sie ekj!

28Petrus säd to am: Har, wan du daut best, dan saj, daut ekj opp däm Wota no die komen saul.

29Jesus säd: Komm! Petrus stieech utem Boot rut un jinkj opp däm Wota no Jesus opptoo.

30Oba aus hee dän Wint sach, wort am angst, un funk aun unjatogonen. Dan schrieech hee: Har, rad mie!

31Jesus strakjt schwind de Haunt ut un kjrieech am to hoolen un säd to am: Oo Mensch, du hast een kjlienen Gloowen. Wuarom twiewelsd du?

32Un aus see em Boot nenn stieejen, wort de Wint stell.

33Dee waut em Boot wieren, kjeemen un bäden am aun un säden: Du best woarhauftich Gott sien Sän!

Jesus heelt kranke en Genezaret

(Mark 6,53-56)

34Aus see äwajefoaren wieren, launden see en Genezaret.

35Un aus de Menschen am doa enworden, leeten see daut aulem en äare Omjäajent weeten un brochten aul äare Kranke no am

36un prachaden am, daut hee an bloos sull loten sienen Soom aum Kjleet aunschieren. Un wäa am aunschieed, wia gaunz jesunt.

Matäus 15

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Faulscha Gottesdeenst

(Mark 7,1-13)

1Dan kjeemen Farisäa un Schreftjelieede von Jerusalem no Jesus un säden:

2Wuarom hoolen diene Jinja sikj nich aun de Eltestasch äare Väaschreften? Wiels see wauschen sikj nich de Henj ver däm Äten.

3Un hee säd to an: Un wuarom sat jie Gott sien Jeboot auntsied, daut jie june Väaschreften hoolen kjennen?

4Wiels Gott befool Voda un Mutta to ieren; un wäa Voda un Mutta flieekjt saul met däm Doot bestroft woaren.

5Oba jie sajen: Wan wäa to Voda un Mutta sajcht: Daut waut junt von mie togood komen kunn, es Gott äwajäft, dee deit rajcht.

6Doamet es daut soo wiet, daut kjeena mea Voda un Mutta ieet. Un soo hab jie om june Väaschreften to hoolen, Gott siene Jebooten to nuscht jemoakt.

7Jie Heichla, de Profeet Jesaja haft von junt gaunz rajcht jesajcht:

8“Dit Volkj ieet mie met de Leppen, oba äa Hoat es wiet auf von mie,

9oba vejäfs deenen see mie, wiels waut see lieren sent bloos Menschenjebooten.”

Waut Menschen veorreinicht

(Mark 7,14-23)

10Un Jesus roopt de Menschen no sikj un säd to an: Horcht häa un vestot dit!

11Waut een Mensch veorreinicht es nich daut waut em Mul nenn jeit, oba daut waut utem Mul rut kjemt veorreinicht am.

12Dan kjeemen de Jinja no am un säden: Weetst du uk daut de Farisäa sikj oajaden, aus dee hieeden, waut du sätst?

13Hee säd: Aule Plaunten, dee mien himlischa Voda nich jeplaunt haft, woaren utjeräten woaren.

14Lot dee toch. Daut sent blinje Blinjenleida! Un wan een blinja Maun een aundren blinjen leit, faulen see beid em Growen.

15Oba Petrus säd: Moak ons daut Jlikjnis dietlich.

16Un Jesus säd: Vesto jie uk noch emma nuscht?

17Weet jie nich, daut aules, waut derch een Mensch sien Mul nenn jeit, jeit en de Moag nenn un von doa wada rut?

18Oba waut utem Mul rut kjemt, kjemt utem Hoaten, un daut veorreinicht dän Mensch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Wiels ut däm Hoaten komen beese Jedanken, Mort, Ehebruch, Huararie, stälen, faulsche Zeichnisen, un gotteslastaliche Räden.

20Dit es waut een Mensch orrein moakt. Oba met onjewoschne Henj äten, daut veorreinicht am nich.

Eene nichjudische Fru äa Gloowen

(Mark 7,24-30)

21Dan jinkj Jesus von doa un trock sikj trigj en de Jäajenden von Tierus un Sidon.

22Un dan kjeem am von doa eene kanaanitische Fru entjäajen, un funk aun to schrieen: Oo Har, du David sien Sän, hab Metleet met mie! Miene Dochta woat schrakjlich vom Soton jeploacht.

23Oba Jesus jeef ar kjeene Auntwuat. Siene Jinja oba kjeemen un prachaden am: Schekj dee Fru wajch. Dee schricht ons hinjaraun.

24Jesus säd: Ekj sie bloos no de veloarne Schop en Israel jeschekjt.

25See kjeem oba un kjneed sikj ver am un säd: Har, halp mie!

26Un hee säd to ar: Daut es nich rajcht de Kjinja äa Broot to nämen un de Hunj väatoschmieten.

27See säd: Jo, Har, ekj weet. Un doch äten de Hunj, waut bie äare Haren vom Desch felt.

28Dan säd Jesus to ar: Oo Fru, du hast een grooten Gloowen. Du saust kjrieen, waut du die wenschst! Un äare Dochta wia plazlich jesunt.

Jesus heelt väl Menschen un jeft 4.000 to äten

(Mark 7,31-8,10)

29Dan jinkj Jesus von doa delenjd däm galiläischen Mäa. Hee jinkj opp däm Boajch nopp un sad sikj doa dol.

30Dan kjeemen groote Schoowa no am un brochten äare lome, blinje, Stomme, Kjräpels, un väle aundre, un läden dee ver Jesus siene Feet han, un hee heeld dee,

31soo daut de Menschen sikj vewundaden aus see sagen daut de Stomme räden deeden, de Kjräpels jesunt wieren, de lome jinjen, un daut de blinje seenen kunnen. Un see lowden Israel äaren Gott.

32Dan roopt Jesus sikj siene Jinja un säd to an: Mie jaumat daut äwa de väle Menschen, wiels dee sent hia nu aul dree Doag bie mie jewast un haben nuscht to äten. Ekj well dee nich hungrich wajch schekjen, wiels dee kunnen hinjawäajes veschmachten.

33Dan säden siene Jinja to am: Wua kjenn wie hia en de Wiltnis jenuach Broot kjrieen, soon Schoof Menschen saut to moaken?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Jesus fruach an: Woo väl Brood hab jie? See säden to am: Säwen un een poa kjliene Fesch.

35Dan befool hee de Menschen sikj opp de Ieed doltosaten.

36Dan neem hee de säwen Brood un de Fesch un dankt doafäa. Hee bruak dee un jeef de Jinja dee, un de Jinja jeewen dee de Menschen.

37Dan eeten dee aula un worden saut. Un see lausen opp, waut noch äwajebläwen wia, säwen Kjarwvoll.

38Doa hauden 4.000 Maun jejäten, daut es Frues un Kjinja nich metjetalt.

39Un aus Jesus de Menschen wajch jeschekjt haud, stieech hee en daut Boot, un kjeem en de magdalische Jäajent aun.

Matäus 16

De Jäajna velangen emma wada een Wunda to seenen

(Mark 8,11-13; Luk 12,54-56)

1Un de Farisäa un Saduzäa kjeemen, un om am opp de Proow to stalen, fruagen see am no een Tieekjen vom Himmel.

2Siene Auntwuat wia: Wan daut Owent woat, saj jie: Daut woat scheenet Wada sennen, wiels de Himmel es root.

3Un zemorjes saj jie: Daut dreift met Storm, wiels de Himmel es root un dunkel. Jie Heichla! Jie kjennen daut Wada dieden, doano waut aum Himmel to seenen es. Oba de Tieekjens, dee de Tiet aundieden, kjan jie nich.

4Dit es eene beese ehebräakjarische Jennerazion, daut no een Tieekjen sieekjt. Oba an saul kjeen Tieekjen jejäft woaren, buta daut Tieekjen von Jona. Un hee leet an doabie un jinkj wajch.

De Jinja vestonen noch emma nich

(Mark 8,14-21)

5Aus de Jinja aun de aundre Sied aunkjeemen, hauden see vejäten Broot mettonämen.

6Jesus säd to an: Heet junt fa de Farisäa un Saduzäa äare Häw!

7Un see unjahilden sikj doaräwa un säden: Daut es, wiels wie nich Broot metjebrocht haben.

8Aus Jesus daut enwort, säd hee: Woo es jun Gloowen soo schwak? Wuarom moak jie junt doaräwa schwoa, daut jie nich Broot haben?

9Kjenn jie daut noch emma nich vestonen? Hab jie daut aul von de 5 Brood un de 5.000 Menschen vejäten un woo väl Kjarwvoll jie noch tooplausen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Ooda dee säwen Brood un de 4.000 Maun un woo väl Kjarw jie doa tooplausen?

11Woo kjemt daut, daut jie nich vestonen, daut ekj nich von Broot räd, wan ekj saj jie sellen junt fa de Farisäa un Saduzäa äare Häw heeden?

12Dan vestunden see, daut see sikj nich fa de Häw em Broot heeden sullen, oba daut see sikj fa de Farisäa un Saduzäa äare Lia heeden sullen.

Petrus sien Bekjantnis von Jesus

(Mark 8,27-30; Luk 9,18-21)

13Aus Jesus en Cäsarea Filippi aunjekomen wia, fruach hee siene Jinja un säd: Wäa sajen de Menschen daut ekj, de Menschensän, sie?

14Un see säden: Eenje sajen, du best Johanes de Deepa, aundre sajen du best Elia, un eenje du best Jeremia ooda eena von de Profeeten.

15Un hee säd to an: Un wäa saj jie, daut ekj sie?

16Simon Petrus auntwuad: Du best de Christus, dän läwendjen Gott sien Sän!

17Jesus säd to Petrus: Seelich best du, Simon, Jona sien Sän. Dit hast du nich von Menschen. Daut haft mien Voda em Himmel die openboat.

18Un ekj saj die, du best Petrus, un opp disen Steen woa ekj miene Jemeent buen, äwa dee de Doodesjewault niemols woat de äwahaunt kjrieen.

19Un ekj woa die de Schlätels toom Himmelrikj jäwen, un wautemma du oppe Ieed binjst, saul uk em Himmel jebungen sennen, un aules, waut du oppe Ieed leesen deist, saul uk em Himmel loos sennen.

20Dan befool Jesus siene Jinja strenj, daut see daut to kjeenem sajen sullen, daut hee de Christus wia.

Jesus rät toom ieeschten Mol von sien Doot

(Mark 8,31-33; Luk 9,22)

21Von dan funk Jesus aun siene Jinja daut bietobrinjen, daut hee no Jerusalem gonen must un derch de Eltestasch un Huagepriestasch un Schreftjelieede väl wudd lieden motten un dootjemoakt woaren un oba dän dredden Dach vom Doot oppstonen wudd.

22Dan neem Petrus am tosied un säd to am: Gott bewoa die! Soowaut saul die nie passieren!

23Jesus dreid sikj no Petrus un säd to am: Soton, see daut du wajch kjemst. Du steist mie em Stich! Du denkjst nich soo aus Gott, oba soo aus Menschen

Met Jesus metgonen bediet sien Kjriez to droagen

(Mark 8,34-9,1; Luk 9,23-27)

24Dan säd Jesus to siene Jinja: Wan wäa met mie metkomen well, mott hee von sikj selfst vejäten un dan sien Kjriez opp sikj nämen un metkomen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Wiels wäa sien Läwen raden well, woat daut velieren. Oba wäa sien Läwen om mient haulwen velieren deit, woat daut wada finjen.

26Wiels waut halpt een Mensch daut, wan hee de gaunze Welt jewennen wudd, wan hee siene ieejne Seel doafäa jäwen must? Ooda waut kaun een Mensch jäwen, siene Seel trigjtokjrieen?

27Wiels de Menschensän woat met siene Enjel toop en sien Voda siene Harlichkjeit komen un een jiedrem Loon jäwen, doano waut hee jedonen haft.

28Ekj saj junt de Woarheit: Hia stonen soone, dee dän Doot nich schmakjen woaren, bat see dän Menschensän woaren en sien Kjennichrikj komen seenen.

Matäus 17

Dree Jinja seenen Jesus en Harlichkjeit vewaundelt

(Mark 9,2-10; Luk 9,28-36)

1No sas Doag neem Jesus Petrus, Jakobus un Jakobus sienen Brooda Johanes met sikj opp een huagen Boajch nopp, wua see auleen wieren.

2Un hee wort ver an vewaundelt, un sien Jesecht jlenzt aus de Sonnenschien, un siene Kjleeda worden witt aus daut Licht.

3Un dan sagen see opp eemol Moses un Elia met Jesus räden.

4Dan säd Petrus to Jesus: Har, daut es goot daut wie hia sent. Wan die daut soo rajcht es, dan woa ekj hia dree Booden buen, eene fa die, eene fa Moses un eene fa Elia.

5Oba aus hee noch räd, kjeem eene dache Wolkj äwa an. Un horcht, von en de Wolkj säd eene Stemm: Dit es mien leewa Sän, met däm ekj sea tofräd sie. Horcht no am!

6Aus de Jinja daut hieeden, follen see dol met daut Jesecht opp de Ieed un ferchten sikj sea.

7Un Jesus jinkj han un foot an aun un säd: Stot mau opp un enjst junt nich!

8Un aus see oppkjikjten, sagen see sest kjeenem aus Jesus.

9Aus see vom Boajch rauf kjeemen, befool Jesus siene Jinja, daut kjeenem to sajen, waut see opp däm Boajch jeseenen hauden, bat de Menschensän wudd vom Doot oppjestonen sennen.

Elia un Johanes, de Deepa

(Mark 9,11-13)

10Dan fruagen de Jinja am: Wuarom sajen de Schreftjelieede dan, daut Elia ieescht komen mott?

11Jesus auntwuad un säd to an: Daut es soo daut Elia ieescht komen mott un aules trajchtstalen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Oba ekj saj junt: Elia es aul hia jewast, bloos see haben am nich aunerkjant un deeden met am krakjt waut see wullen. Un de Menschensän woat jrod soo derch an lieden motten.

13Dan vestunden de Jinja, daut hee von Johanes dän Deepa räd.

De Mangel aun Gloowen

(Mark 9,14-29; Luk 9,37-43a)

14Un aus see trigj nom Volkj kjeemen, kjeem een Maun no am, kjneed sikj ver am un säd:

15Har, hab Metleet met mienen Sän! Dee haft sea unja Aunstoot to lieden. Hee felt foaken em Fia un foaken em Wota.

16Un ekj brocht am no diene Jinja, oba dee kunnen am nich jesunt moaken.

17Dan säd Jesus: Jie vedreide Jennerazion, daut jie nich Gloowen haben! Woo lang saul ekj noch bie junt bliewen? Woo lang saul ekj mie noch met junt aufjäwen? Brinjt am eemol häa!

18Dan räd Jesus iernstlich to am, un de Soton veleet, un de Jung wia von dee Stund aun jesunt.

19Dan kjeemen de Jinja no Jesus aus see auleen wieren un säden: Wuarom kunn wie dän nich utdriewen?

20Hee säd to an: Wiels jun Gloowen soo kjlien wia. Jleeft mie: Wan jie eenen Gloowen hauden soo groot aus een Sampkuarn, wudd jie to disen Boajch sajen: Stal die dort han! un dee wudd sikj dort hanstalen, un junt wudd nuscht ommäajlich sennen.

21(Emmahan, soowaut aus dit es bloos derch Fausten un Bäden rut to driewen.)

Jesus rät toom tweeden Mol von sienem Doot

(Mark 9,30-32; Luk 9,43-45)

22Aus see en Galiläa bleewen, säd Jesus to an: De Menschensän woat de Menschen en de Henj jejäft woaren.

23Dee woaren am dootmoaken, un om dree Doag woat hee vom Doot oppstonen. Doaräwa wieren siene Jinja sea truarich.

Wäa tolt Tempeltaks

24Aus see no Kapernaum kjeemen, kjeemen de Tempeltaks Kollakjta no Petrus un säden: Betolt jun Liera nich dän Tempeltaks?

25Hee säd: Jo. Un aus hee no Hus kjeem, ea hee waut sajen kunn, fruach Jesus am: Waut denkjst du, Simon? Von wäm kollakjten de Kjennichs opp de Ieed äaren Taks, von äare Birja ooda von de framde?

26Un aus hee säd: Von de framde, säd Jesus to am: Dan sent de Birja frie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Oba, om daut see sikj äwa ons nich oajren, go nom Mäa un schmiet diene Angel nenn, un dän ieeschten Fesch dän du rut trakjst, dän nemm. Un wan du däm daut Mul opmoakst, woascht du een Jeltstekj doa bennen finjen; daut nemm un betol dän Tempeltaks fa mie un fa die.

Matäus 18

Wäa es de jratsta?

(Mark 9,33-37; Luk 9,46-48)

1En dee Tiet kjeemen de Jinja no Jesus un fruagen: Wäa es de jratsta em Himmelrikj?

2Un Jesus roopt een Kjint un stald daut medden mank an un säd:

3Ekj saj junt de Woarheit: Wan jie nich omkjieren un soo woaren aus de Kjinja, soo woa jie nich en daut Himmelrikj nenn komen.

4Wäa sikj soo jerinj stalt aus dit Kjint, dee es de jratsta em Himmelrikj.

5Wäa een soon Kjint oppnemt en mienen Nomen, dee nemt mie selfst opp.

Veleida un Veleidungen

(Mark 9,42-48; Luk 17,1-3a)

6Wäa oba eent von dise kjliene, dee aun mie jleewen, tofaul brinjt, fa däm wia daut bäta, wan am een groota Molsteen aum Hauls jehongen wort un dan em deepsten Mäa veseept.

7Wee de Welt fa äare Veleidungen! Veleidungen woaren komen, oba wee dän Mensch, derch dän dee komen.

8Doawäajen, wan diene Haunt ooda Foot die Uasoak jäwen to sindjen, dan hak dee auf un schmiet dee von die. Daut es fa die bäta, aus Kjräpel derch däm Läwen gonen, aus beid Feet un beid Henj to haben un em eewjen Fia jeschmäten to woaren.

9Un wan dien Uag die veuasoakt to sindjen, riet daut ut un schmiet daut wajch. Daut es fa die bäta, wan du met een Uag derch dit Läwen jeist, aus beid Uagen to haben un em Halenfia nenn jeschmäten to woaren.

Besorcht sennen äwa dee, dee veloaren gonen

(Luk 15,3-7)

10Paust opp, daut jie nich eent von dise kjliene veachten. Wiels daut saj ekj junt: Äare Enjel em Himmel seenen emma daut Jesecht von mienem Voda, dee em Himmel es.

11(Wiels de Menschensän es jekomen de veloarne seelich to moaken.)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Waut denkj jie? Wan een Maun 100 Schop haud un eent von dee sikj velieren
wudd, wudd hee nich dee 99 tochloten un en de Boaj gonen, om daut to sieekjen,
daut sikj veloaren haud?

13Un wan hee daut finjt, ekj saj junt, hee woat sikj mea to daut eene freien, aus to
dee 99, dee nich vebiestat wieren.

14Jrod soo es daut uk nich mien Voda sien Wellen, daut von dise kjliene eent
veloaren jeit.

Wan een Brooda sikj aun die vesindicht

(Luk 17,3)

15Wan dien Brooda sikj jäajen die vesindicht, dan go han un hool am dee Sind väa,
tweschen die un am auleen. Wan hee no die horcht, dan hast du dien Brooda
jewonnen.

16Wan hee oba nich no die horcht, dan nemm noch eenen ooda twee met die, soo
daut twee ooda dree met äa Zeichnis hinja die stonen.

17Wan hee dan noch nich horcht, dan nemm de Sach ver de Jemeent. Wan hee sikj
uk von de Jemeent nich sajen lat, dan hool am fa een Sinda un aus een
Takskollakjta.

18Ekj saj junt de Woarheit: Aules waut jie oppe Ieed binjen woaren, woat uk em
Himmel jebungen sennen, un waut jie oppe Ieed leesen, woat uk em Himmel
jeleest sennen.

19Un ekj saj junt uk dit: Wan twee von junt sikj hia oppe Ieed eenich woaren, om
waut to bedden, dan woat mien Voda em Himmel junt daut jäwen.

20Wiels wan twee ooda dree en mienen Nomen toopjekomen sent, dan sie ekj
medden mank an.

Vejäwunk onen Jrensen

(Luk 17,4)

21Dan kjeem Petrus opp un säd: Har, woo foaken mott ekj mienen Brooda vejäwen,
wan dee sikj aun mie vesindicht? Rieekjt säwen mol too?

22Jesus säd to am: Ekj saj die, nich mau säwen mol, oba 70 mol säwen mol.

Daut Jlikjnis vom hoathoatjen Schildna

23Daut Himmelrikj es met een Kjennich to vejlikjen, dee met siene Schildna
veräakjnen wull.

24Un aus hee aunfunk to veräakjnen, wort eena ver am jebrocht, dee am väle
dusende schuldich wia.

25Un aus hee nich haud, daut to betolen, befool sien Har am met Fru un Kjinja toop,
un aules waut hee haud, to vekjeepen un de Schult to betolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Dan foll de Maun dol un bäd am aun un säd: Har, hab Jedult met mie. Ekj woa die daut aula betolen.

27Dan jaumad däm Harn daut äwa dän Kjnajcht, leet am gonen, un vejeef am de gaunze Schult.

28Dan jinkj dee selwja Kjnajcht rut, un troff eenen von siene Metoabeida, dee am gaunz weinich schuldich wia. Däm kjrieech hee aum Hauls to hoolen, funk am aun to warjen, un velangd am aules to betolen, waut hee schuldich wia.

29Dan foll dis Maun ver am dol un prachad am: Hab Jedult met mie. Ekj woa die aules betolen.

30Oba hee horcht doa nich no, jinkj un leet am enstoppen, bat hee aules betolen wudd, waut hee schuldich wia.

31Aus siene Metkjnajchten daut sagen, wieren see sea bedrekjt un jinjen un vetalden dän Harn de gaunze Jeschicht, waut doa väajefollen wia.

32Dan foddad de Har am wada un säd to am: Du beesa Kjnajcht! Ekj vejeef die aul diene Schult, wiels du mie doarom prachadsd.

33Sust du die nich jrod soo goot met dienen Metkjnajcht Metleet jehaut haben, aus ekj met die Metleet haud?

34Un sien Har wia soo doll, daut hee am leet en de Foltakoma enstoppen, bat hee aules wudd betolt haben.

35Un soo woat mien himlischa Voda daut met een jiedrem von junt moaken, wan jie junen Brooda siene Äwaträdungen nich von Hoaten vejäwen.

Matäus 19

Jesus lajcht loos no Judäa

(Mark 10,1)

1Aus Jesus met siene Räden foadich wia, veleet hee Galiläa, un kjeem no Judäa en de Jäajenden aun de aundre Sied Jordan.

2Am kjeemen väl Menschen hinjaraun un hee heeld dee doa.

Äwa Ehescheidunk un sikj nich befrieen

(Mark 10,2-12)

3Un Farisäa kjeemen no am un vesochten am doarenn, daut see am fruagen: Es daut rajcht, daut een Maun sikj scheeden deit von siene Fru, wäajens irjent eene Uasoak?

4Hee auntwuad un säd to an: Hab jie nich jeläst daut dee, dee de Menschen jemoakt haft, een Maun un eene Fru muak?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Un säd: “Een Maun woat Voda un Mutta veloten un sikj met siene Fru vebinjen, un dee twee woaren eent woaren.”

6Un dan sent dee nich mea twee, oba een Fleesch. Un waut Gott vebungen haft, saul de Mensch nich von enaunda scheeden.

7See säden to am: Wuarom befool Moses dan, daut see sullen een Scheedungsbreef jäwen un sikj von äare Frues scheeden.

8Hee säd to an: Moses haft junt erlaupt von june Frues to scheeden, wiels jie em Hoaten soo aufjehoat sent, oba aum Aunfank wia daut nich soo.

9Un ekj saj junt: Wäa sikj von siene Fru scheeden deit, wan see am nich es ontru jewast, un eene aundre friet, dee brakjt de Ehe. (Un wäa sikj met eene jeschiedne Fru befriet, brakjt uk de Ehe.)

10Dan säden de Jinja to am: Wan dit soo met Maun un Fru stonen deit, dan es daut nich goot äwahaupt to befrieen.

11Jesus säd, dise Lia kunnen see nich aula aunnämen, dee wia mau fa dee, dän daut jejäft wia.

12Doa sent soone dee onen Maunskrauft jebuaren sent. Eenje sent uk derch Menschenhaunt bat doa jebrocht. Doa sent uk soone, dee sikj om daut Himmelrikjs haulwen bat doa jebrocht haben. Wäa dit soo aunnämen kaun, däm lot daut aunnämen.

Jesus säajent kjliene Kjinja

(Mark 10,13-16; Luk 18,15-17)

13Dan worden kjliene Kjinja no am jebrocht daut hee an de Henj opplajen un äwa an bäden sull. De Jinja oba schullen an doaräwa.

14Oba Jesus säd: Lot de kjliene Kjinja no mie komen, un vebeet an daut nich, wiels ut soone besteit daut Himmelrikj.

15Un hee läd an de Henj opp un jinkj von doa wieda.

De Jefoa rikj to sennen

(Mark 10,17-27; Luk 18,18-27)

16Dan kjeem een Maun no Jesus un säd to am: Gooda Meista, waut fa goodet mott ekj doonen, daut ekj daut eewje Läwen kjrie?

17Hee säd to am: Wuarom frajchst du mie äwa waut goot es? Doa es eena dee goot es, daut es Gott. Wan du Läwen haben west, dan hool de Jebooten.

18Hee säd to am: Woone? Un Jesus säd: “Du saust nich dootmoaken; du saust nich ehebräakjen; du saust nich stälen; du saust nich een faulschet Zeichnis jäwen;

19du saust Voda un Mutta ieren”, un: “Du saust dienen Näakjsten soo goot sennen aus die selfst”.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20De junga Maun säd to am: Daut hab ekj aula jehoolen. Waut fält mie noch?

21Jesus säd to am: Wan du west volkomen sennen, dan go un vekjeep waut du hast, un jeff daut fa de oame, un du woascht een Schauz haben em Himmel. Un dan folj mie no.

22Aus de junga Maun daut hieed, jinkj hee truarich wajch, wiels hee haud een grootet Vemieejen.

23Un Jesus säd to siene Jinja: Ekj saj junt de Woarheit, daut woat fa een rikjen Maun schwoa sennen em Himmelrikj to komen.

24Ekj saj junt noch emol: Daut es fa eenen Kameel leichta derch daut Uag von eene Notel to gonen, aus fa een rikjen Mensch em Himmelrikj to komen.

25Aus de Jinja daut hieeden, vewundaden see sikj sea un säden: Wäa kaun dan äwahaupt seelich woaren?

26Un Jesus kjikjt an aun un säd: Fa Menschen to beseenen es daut ommäajlich, oba bie Gott es aules mäajlich.

De Loon fa dee, dee aules oppjejäft haben

(Mark 10,28-31; Luk 18,28-30)

27Dan auntwuad Petrus un säd to am: Kjikj emol, wie haben aules veloten un sent die nojefolcht. Waut woa wie doafäa kjrieen?

28Jesus säd to am: Dit es secha: En de niee Welt, wan de Menschensän opp sienen harlichen Troon setten woat, dan woa jie, dee jie mie nojefolcht sent, uk jieda opp eenen Troon setten un äwa de 12 Stam von Israel rechten.

29Un wäa om mient haulwen Hus ooda Brooda ooda Sesta ooda Voda ooda Mutta ooda Kjinja ooda Launt veloten haft, woat daut hundade mol trigjkjrieen un daut eewje Läwen oawen.

30Un väle dee daut ieeschte sent, woaren daut latste sennen, un dee daut latste sent, woaren daut ieeschte sennen.

Matäus 20

De Oabeida em Wiengoaden

1Met daut Himmelrikj es daut soo aus met een Ieejendeema, dee tiedich zemorjes jinkj Oabeida meeden, en sien Wiengoaden to oabeiden.

2Aus hee sikj met an eenich wort, an een vollet Doagesloon to tolen, schekjt hee an en sienen Wiengoaden.

3Un aus hee Klock näajen rut jinkj, sach hee noch aundre opp däm Moakjtplauz stonen, dee nuscht to doonen hauden,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4un hee säd to an: Got jie uk en mienen Wiengoaden oabeiden, un ekj woa junt jäwen waut rajcht es. Un see jinjen.

5Un aus hee opp Meddach rut jinkj un Klock dree no Meddach wada, muak hee daut jrod soo.

6Bie Klock fief jinkj hee noch eemol, un funk noch emma soone dee sikj romstunden. Un hee säd to an: Wuarom sto jie hia dän dachäwa un doonen nuscht?

7See säden to am: Wiels ons kjeena jemeet haft. Hee säd to an: Dan got jie uk en mien Wiengoaden oabeiden.

8Aus daut ieescht Owent wort, säd de Ieejendeema von dän Wiengoaden to sien Husvoda: Roop de Oabeida un tol an äaren Loon. Fang biem latsten aun, un soo bat du bat däm ieeschten best.

9Dan kjeemen dee, dee Klock fief jemeet wieren, un kjrieejen jieda een vollet Doages Loon.

10Oba aus daut bat de ieeschte kjeem, dochten dee, see wudden mea kjrieen. Oba see kjrieejen uk jieda een vollet Doagesloon.

11Un aus see daut kjrieejen, grunsten see äwa dän Husvoda

12un säden: Dise latste haben mau eene Stund jeoabeit, un du hast an ons jlikj jemoakt, dee wie derch de Doages Hett de Laust jedroacht haben.

13Hee oba säd to eenen von an: Mien Frint, ekj doo die kjeen orrajcht. Worscht du die nich eenich met mie, fa een Doagesloon dän Dach to oabeiden?

14Nemm waut die jehieet un go! Ekj woa de latste soo väl jäwen aus die.

15Doaf ekj, met daut waut mient es, nich doonen waut ekj well? Ooda best du aufjenstich, wiels ekj soo mildjäwrich sie?

16Soo woaren de latste de ieeschte, un de ieeschte de latste sennen, wiels väle sent beroopen, oba weinje sent utjewält.

Jesus rät toom dredden Mol von sienem Doot

(Mark 10,32-34; Luk 18,31-34)

17Un aus Jesus opp däm Wajch no Jerusalem wia, neem hee siene 12 Jinja oppoat un säd to an:

18Kjikjt emol, wie gonen nu no Jerusalem, un de Menschensän woat aun de Schreftjelieede un Huagepriestasch utjeleewat woaren, un dee woaren am toom Doot veuadeelen.

19Dee woaren am de Nichjuden äwajäwen, daut dee am vespotten, veheiwen un kjriezjen. Un aum dredden Dach woat hee wada oppstonen.

Nich harschen, oba deenen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

(Mark 10,35-45; Luk 22,24-27)

20Dan kjeem de Mutta Zebedäus met äare twee Säns, kjneed ver Jesus un säd, see haud am waut to froagen.

21Un Jesus fruach ar, waut see wull. See säd: Saj daut miene beid Säns, eena aun de rajchte Sied un eena aun de linkje Sied, bie die en dien Kjennichrikj setten sellen.

22Oba Jesus auntwuad un säd to ar: Jie weeten nich, no waut jie froagen. Kjenn jie daut drinkjen, waut ekj drinkjen mott? See säden to am: Daut kjenn wie.

23Hee säd to an: Waut ekj drinkj sell jie drinkjen, un met de Doop, wuamet ekj jedeept sie, woa jie jedeept woaren, oba to bestemmen, wäa aun miene rajchte ooda linkje Sied setten saul, es nich miene Sach. Daut woat fa dee sennen, dee mien Voda doatoo bestemmen woat.

24Aus de Tieen daut hieeden, wieren see oajalich äwa dee beid Breeda.

25Dan roopt Jesus an no sikj un säd: Jie weeten daut de Leidasch von de Velkja äwa an romkommandieren, un de majchtje eewen Jewault.

26Mank junt oba saul daut nich soo sennen. Wäa mank junt groot sennen well, mott sikj eewen dän näakjsten sien Kjnajcht to sennen;

27wäa bie junt de jratsta sennen well, mott aulemauns Deena sennen.

28Wiels de Menschensän kjeem uk nich sikj bedeenen to loten, oba to deenen un sien Läwen hantojäwen, väle loostokjeepen.

Jesus heelt twee Blinje

(Mark 10,46-52; Luk 18,35-43)

29Aus see von Jericho wajchjinjen, kjeemen am een Schoof Menschen hinjaraun.

30Un doa sauten twee blinje Mana aum Wajch. Aus dee hieeden, daut Jesus doa vebie kjeem, schrieejen dee: Hab Metleet met ons, oo Har, du David sien Sän!

31De Menschen beschwichten an un säden see sullen stell sennen. Oba dee schrieejen bloos soo väl dolla: Har, hab Metleet met ons, du David sien Sän!

32Un Jesus stunt stell un roopt an un säd: Waut saul ekj fa junt doonen?

33See säden to am: Har, moak ons de Uagen op.

34Un Jesus strikjt an ut Metlieden äwa de Uagen; un fuaz kunnen see wada seenen, un see jinjen met Jesus met.

Matäus 21

Jesus kjemt no Jerusalem

(Mark 11,1-11; Luk 19,28-40; Joh 12,12-19)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Un aus see noda no Jerusalem kjeemen, bat Betfage aum Oliewen Boajch, schekjt Jesus twee von siene Jinja

2un säd to an: Got en daut Darp, daut ver junt licht, un fuaz woa jie eene Äselin aunjebungen finjen, dee een Joalinkj bie sikj haft. Leest dee loos un brinjt mie dee häa.

3Un wan junt irjentwäa no waut frajcht, dan sajcht am: De Har well dee brucken. Un dee woat junt dee fuaz loten.

4Dit passieed, daut erfelt wort, waut de Profeet jesajcht haud:

5"Saj de Dochta von Zion: Seet, dien Kjennich kjemt saunftmootich no die opp een Äseljoalinkj jeräden."

6De Jinja jinjen un deeden, soo aus Jesus an befoolen haud,

7un brochten de Äselin uk daut Joalinkj un spreeden äare Kjleeda doa nopp, un Jesus sad sikj doa nopp.

8Un väle Menschen deeden äare Kjleeda äwa dän Wajch utspreeden. Aundre schneeden Asta von de Beem auf un spreeden dee äwarem Wajch.

9De groote maussen Menschen, dee veropp jinjen, un uk dee waut hinjaraun kjeemen, schrieejen: Hosiana, dit es David sien Sän! Jesäajent en Gott sienen Nomen es dee, dee hia kjemt! Loft Gott em hechsten Himmel!

10Un aus Jesus en Jerusalem nenn kjeem, wia de gaunze Staut oppjeräacht un fruagen: Wäa es dit?

11Daut Volkj säd: Dit es de Profeet, Jesus Christus von Nazaret en Galiläa.

Jesus em Tempel

(Mark 11,15-19; Luk 19,45-48; Joh 2,13-17)

12Un Jesus jinkj em Gottestempel nenn un juach dee aula rut, dee doa bennen koften un vekoften. Un hee stelpt de Jeltwakjsla äare Deschen om, uk de Duwenhendla äare Benkjen.

13Hee säd to an: Daut steit jeschräwen, "Mien Hus saul een Bädhus sennen", oba jie moaken eene Reibaheel doarut.

14Un de blinje un lome kjeemen no am em Tempel, un hee heeld an.

15Oba aus de Huagepriestasch un de Schreftjelieede sagen, waut Jesus fa Wunda deed, un woo de Kjinja em Tempel David sien Sän een Hosiana tooschrieejen, oajad an daut

16un säden to am: Hieescht du nich waut dise sajen? Jo, säd Jesus: Hab jie noch niemols jeläst: "Du hast doafäa jesorcht, daut de Kjinja aun de Muttabrost die lowen woaren?"

17Dan veleet hee an un jinkj ut de Staut rut no Betanien un bleef doa to Nacht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Fiejenboom: Daut Väajerecht äwa Israel. Aunsporn toom Gloowen

(Mark 11,12-14 20-25)

18Aus hee tiedich zemorjes trigj no de Staut kjeem, hungad am.

19Un aus hee een Fiejenboom aum Wajch stonen sach, jinkj hee han, oba funk sest nuscht aus Bläda doaraun. Dan säd hee to dän Boom: Mucht aun die niemols mea Frucht waussen! Un dee Boom vedrieejd fuaz opp de Städ.

20Aus de Jinja daut sagen, wundaden see sikj un fruagen: Woo kjemt daut, daut de Boom fuaz vedrieecht es?

21Un Jesus säd to an: Ekj saj junt de Woarheit: Wan jie jleewen un nich twiewlen, dan woa jie nich mau doonen, waut aun dän Fiejenboom passieet es, dan woa jie soogoa to disen Boajch sajen: Du saust von hia oppjehowen un em Mäa jeschmäten sennen! un daut woat woaren.

22Un om aules, waut jie bäden, woa jie kjrieen, wan jie Gloowen haben.

Äwa Jesus sien Machtrajcht

(Mark 11,27-33; Luk 20,1-8)

23Aus Jesus em Tempel nenn kjeem un aunfunk to lieren, kjeemen daut Volkj äare Huagepriestasch un Eltestasch no am un fruagen: Derch waut fa een Machtrajcht deist du dise Dinja, un wäa haft die daut Machtrajcht jejäft?

24Oba Jesus auntwuad an: Ekj woa junt uk waut froagen, un wan jie mie de Auntwuat jäwen, dan woa ekj junt uk sajen, derch waut fa een Machtrajcht ekj dise Dinja doo.

25Johanes sien deepen, wia daut vom Himmel ooda von Menschen? Un see streeden selfst han un häa un säden: Wan wie sajen, daut et vom Himmel wia, dan woat hee sajen: Wuarom jleewd jie dan nich aun am?

26Oba wan wie sajen: Von Menschen, dan hab wie daut Volkj jäajen ons, wiels dee hoolen Johanes aula fa een Profeet.

27Un soo säden see to Jesus: Wie weeten nich. Dan säd hee to an: Dan saj ekj junt uk nich, derch waut fa eene Krauft ekj dise Dinja doo.

Daut Jlikjnis von twee Säns

28Waut denkj jie? Een Maun haud twee Säns. Un hee jinkj no dän ieeschten un säd: Sän, go oabeid vondoag en mien Wiengoaden.

29Un hee säd: Ekj well nich. Oba nohäa wia am daut leet, un hee jinkj doch.

30De Voda jinkj no dän tweeden Sän un säd to dän krakjt soo. Dee säd: Jo, Har, ekj go! un jinkj oba nich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Woona von dee beid, deed waut de Voda haben wull? See säden: De ieeschta. Jesus säd to an: Ekj saj junt de Woarheit: De Takskollakjta un Huaren gonen ea em Himmelrikj nenn aus jie.

32Wiels Johanes kjeem junt dän rajchten Wajch to lieren, un jie jleewden am nich. Oba de Takskollakjta un Huaren jleewden am. Un soogoa aus jie daut sagen, kjieed jie nich om un jleewden am nich.

Daut Jlikjnis von de beese Wiengoaden Pajchtasch

(Mark 12,1-12; Luk 20,9-19)

33Jesus säd: Horcht emol no dit Jlikjnis: Doa wia een Wirtschofta, dee plaunt een Wiengoaden, bud doa een Tun rom un muak eene Wienpras un bud een Torm un vepacht dän Goaden un reisd no een aundret Launt.

34Un aus de Wiendruwenarnt kjeem, schekjt hee siene Deena no de Pajchta, sien Poat von de Frucht to holen.

35Un de Pajchta veheiwden eenen von de Deena, muaken dän tweeden doot un steenijden dän dredden.

36Un hee schekjt noch eemol Deena, mea aus daut ieeschte mol, oba de Pajchta deeden met dee daut selwje.

37Dan nohäa schekjt hee sien ieejnen Sän. Hee säd: Fa mien Sän woaren see Respakjt haben.

38Oba aus de Pajchta dän Sän sagen, säden see to sikj selfst: Dit es de Oaw. Komt, well wie dän doot moaken un sien Oafgoot nämen!

39Un see neemen am, schmeeten am utem Wiengoaden rut un muaken am doot.

40Wan nu de Ieejendeema vom Goaden komen woat, waut woat dee met de Pajchta doonen?

41See säden to am: Dee woat de beese Baund ombrinjen un dän Wiengoaden aun aundre vepachten, dee am de Frucht jäwen, wan de Tiet doatoo es.

42Jesus säd to an: Hab jie dit nich en de Schreft jeläst: “Jrod dän Steen, dän de Bulied tosied läden, es de Akjsteen jeworden? Daut haft de Har jedonen, un es een Wunda ver onse Uagen?”

43Daut es wuarom ekj junt saj, daut Gott sien Rikj von junt woat wajch jenomen woaren un een Volkj jejäft, daut doa Frucht brinjen woat, soo aus sikj daut jehieet.

44(Un wäa opp disen Steen felt, woat sikj to Bieta bräakjen. Un opp wäm dee Steen felt, dee woat to Grus veschloagen woaren.)

45Aus de Huagepriestasch un de Farisäa dit Jlikjnis hieeden, wisten see goot, daut Jesus an doamet meend.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

46Oba aus see am wullen faustnämen, ferchten see sikj doch fa de Menschen, wiels dee Jesus fa een Profeet hilden.

Matäus 22

Daut Jlikjnis von de Kjastinjs Enlodunk.

(Luk 14,16-24)

1Un Jesus räd noch wada derch Jlikjnisen to an un säd:

2Daut Himmelrikj es met een Kjennich to vejlikjen, dee fa sien Sän eene Kjast utreed

3un dan siene Deena schekjt, dee to sajen, dee doa enjelot wieren, daut see nu to Kjast komen sullen. Oba dee wullen bloos nich komen.

4Un hee schekjt noch eemol aundre Deena un säd: Sajcht dee, dee doa enjelot sent: Kjikjt emol, ekj hab aules reed. Miene Ossen un Mastkjalwa sent jeschlacht. Daut es aula reed. Komt to Kjast!

5Oba see veachten daut un jinjen auf, eena no siene Wirtschoft, de aundra no sien Jeschaft,

6un de äwaje kjrieejen de Deena to hoolen un behaundelden dee schaundhauft un muaken dee doot.

7Aus de Kjennich daut hieed, wia hee doll un schekjt siene Soldoten de Merda omtobrinjen, un äare Staut to vebrennen.

8Dan säd hee to siene Deena: De Kjast es reed, oba dee waut enjelot wieren, wieren daut nich wieet.

9Doawäajen got noch eemol opp de Huachwäaj, un wäm jie trafen, lot en to Kjast to komen.

10Un de Deena jinjen opp de Gaussen un brochten toop, aula dee see fungen, de goode uk de schlajchte, soo daut sien Sol voll Jast wia.

11Oba aus de Kjennich nenn kjeem de Jast to beseenen, sach hee doa een Maun, dee nich een Kjastinjskjleet aun haud,

12un hee säd to am: Frint, woo best du hia onen een Kjastinjskjleet nenn jekomen? De Maun wist nuscht to sajen.

13Dan säd de Kjennich to siene Deena: Binjt am Henj un Feet un schmiet am rut em diestren! Doa woaren de Menschen jaumarieren un met de Tänen kjnirschen.

14Doa sent väle enjelot, oba doarut sent mau weinich jewält.

De Froag wäajen däm Kjeisa Taks tolen

(Mark 12,13-17; Luk 20,20-26)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Dan jinjen de Farisäa un berooden doaräwa, woo see Jesus en siene Räden, eene Faul stalen kunnen.

16Un see schekjten äare Jinja un dee, dee daut met Herodes hilden, toop han. Dee säden: Meista, wie weeten daut du opprechtich best un woarhauftich Gott sien Wajch lieescht. Du best wäajen kjeenem besorcht, wiels du rätst aulem äwareen aun.

17Saj ons waut du denkjst: Es daut rajcht, däm Kjeisa dän Taks tolen, ooda nich?

18Oba Jesus vestunt äare Hinjalest un säd: Jie Heichla, wuarom proow jie mie eene Faul to stalen?

19Lot mie daut Taksjelt emol seenen! Un see brochten am een Jeltstekj.

20Un Jesus säd to an: Wäm sien Bilt un wäm siene Enschreft es dit?

21See säden: Dän Kjeisa siene. Dan säd hee to an: Dan jäft dän Kjeisa waut sient es, un jäft Gott, daut waut Gott sient es.

22Aus see daut hieeden, vewundaden see sikj, un veleeten am un jinjen wajch.

Woaren de Doodes oppstonen?

(Mark 12,18-27; Luk 20,27-40)

23Un dän selwjen Dach kjeemen de Saduzäa, dee nich doaraun jleewen daut de Doodes oppstonen woaren, no Jesus met eene Froag.

24See säden: Meista, Moses säd: “Wan een Maun stoaft un noch nich Kjinja haft, dan saul sien Brooda de Wätfru frieen un doafäa sorjen, daut sien Brooda nich onen Kjinja blift.”

25Nu wieren bie ons säwen Breeda. De ieeschta befried sikj un storf onen Kjinja un leet de Fru fa sienen Brooda.

26Un de tweeda krakjt soo un uk de dredda, soo bat see dee aule säwen hauden to Fru jehaut.

27Dan, no aul däm, storf uk de Fru.

28Wan dan nu de Doodes oppstonen woaren, wäm siene Fru woat see sennen, wiels see haben dee aula jehaut?

29Oba Jesus säd: Jie sent en dit orrajcht, wiels jie nich de Schreft uk nich Gott siene Krauft kjanen.

30Wan de Doodes ieescht oppstonen, befrieen Menschen sikj nich mea un sent uk nich befriet. Dan sent dee soo aus de Enjel em Himmel.

31Un vom Doot oppstonen, waut daut aunbelangt, hab jie nich jeläst, waut Gott doaräwa jesajcht haft:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32“Ekj sie Abraham sien Gott, Isaak sien Gott un Jakob sien Gott.” Hee es nich de Doodje, oba de Läwendje ää Gott.

33Un aus de Menschen dit hieeden, staunden see äwa sien Lieren.

Daut wichtichste Jeboot

(Mark 12,28-31; Luk 10,25-28)

34Aus de Farisää hieeden, daut Jesus de Saduzää steljemoakt haud, kjeemen see toop.

35Om Jesus to vesieekjen, stald eena von de Schreftjelieede am eene Froag un säd:

36Meista, woont es daut jratste Jeboot em Jesaz?

37Hee säd to am: “Du saust dän Harn, dienen Gott, met dien gaunzet Hoat goot sennen, un met diene gaunze Seel, un met aul diene Jedanken”.

38Dit es daut jratste un ieeschte Jeboot.

39Un daut tweede Jeboot es met dit jlikj: “Du saust dienen Noba jrod soo goot sennen aus die selfst”.

40Opp dise beid Jebooten henjt daut gaunze Jesaz un uk de Profeeten.

Wäm sien Sän es Christus?

(Mark 12,35-37; Luk 20,41-44)

41Aus de Farisää toopjekomen wieren, stald Jesus an eene Froag un säd:

42Waut denkj jie von Christus? Wäm sien Sän es hee? See säden to am: David sien Sän.

43Hee säd to an: Woo es daut dan, daut David am derch dän Heiljen Jeist sienen Harn nand?

44Wiels hee säd: “De Har säd to mienen Harn: Sett hia bie mie to rajchte Haunt, bat ekj aul diene Fiend aus eene Footbenkj unja diene Feet jelajcht hab.”

45Wan David am Har nand, woo es hee dan sien Sän?

46Un am kunn kjeena eene Auntwuat jäwen. Un von dän Dach aun, woagd sikj kjeena mea, am waut to froagen.

Matäus 23

De Unjascheet tweschen Lia un Väabilt

(Mark 12,38-39; Luk 20,45-46; 11,43)

1Dan säd Jesus to daut Volkj un to siene Jinja:

2De Schreftjelieede un Farisää setten opp Moses sien Stool.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Horcht no an, un doot waut see junt sajen, oba recht junt nich, no daut waut see doonen, wiels dee doonen selfst nich waut see lieren.

4See binjen aundre Menschen schwoare Lausten opp de Schulren, dee schia nich to droagen sent. Oba see selfst woaren nich een Finja rieren, dee droagen to halpen.

5See doonen aul äare Woakjen met dee Aufsecht, von de Menschen jeseenen to sennen. See moaken sikj äare Stiernreemes breet un de Tollen aun de Kjleeda lank.

6Bie eene Moltiet mäajen see jieren bowenaun setten un en de Judenschoolen dän väaschten Plauz haben.

7See seenen daut jieren, daut Menschen an opp däm Moakjtplauz bejreessen un an Liera nanen.

8Oba jie sellen junt nich Liera nanen loten, wiels jie haben eenen Liera, un jie unjarenaunda sent Breeda.

9Jie sellen uk kjeen Mensch oppe Ieed Voda nanen, wiels jie haben eenen Voda, un dee es em Himmel.

10Jie sellen junt uk nich Meista nanen loten, wiels jie haben eenen Meista, daut es Christus.

11Wäa bie junt groot es, saul jun Deena sennen.

12Wiels wäa sikj selfst groot moakt, woat trigjesat woaren; un wäa sikj selfst kjlien moakt, woat grootjemoakt woaren.

Säwen Weeräd äwa de Schreftjelieede un de Farisäa

(Luk 11,39-42 44 47-48 52)

13Wee junt, Schreftjelieede un Farisäa, jie Heichla, jie schluten daut Himmelrikj too ver de Menschen! Jie komen doa nich nenn, un loten dee nich nenn, dee doa nenn wellen.

14(Wee junt, Schreftjelieede un Farisäa, jie Heichla, jie fräten de Wätfrues utem Hus, un moaken lange Jebäda, om jeseenen to sennen! Doawäajen woat june Vedaumnis soo väl jrata sennen.)

15Wee junt, Schreftjelieede un Farisäa, jie Heichla, dee jie äwa Launt un Wota reisen, een Mensch fa dän Judengloowen to jewennen. Un wan daut ieescht passieet es, dan moak jie een Halenkjint von am, dobbelt soo sea aus jie selfst sent.

16Wee junt, blinje Wajchwiesa. Jie sajen, wan eena biem Tempel schwieren deit, daut es nuscht; oba wan eena bie daut Tempelgolt schwieren deit, dan es eena jebungen.

17Jie blinje Noaren! Waut es jrata: daut Golt ooda de Tempel, dee daut Golt heilich moakt?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Un jie sajen uk, wan eena biem Aultoa schwieren deit, daut es nuscht; oba wäa bie daut Opfa opp däm Aultoa schwieet, dee es jebungen.

19Jie blinje Menschen! Waut es jrata, daut Opfa, ooda de Aultoa, dee daut Opfa heilich moakt?

20Dee wäa aulsoo biem Aultoa schwieet, schwieet biem Aultoa met aules, waut doabowen es.

21Un wäa biem Tempel schwieet, schwieet biem Tempel un däm, dee doa bennen wont.

22Un wäa biem Himmel schwieet, schwieet bie Gott sien Troon un bie dän, dee doabowen sett.

23Wee junt, Schreftjelieede un Farisäa, jie Heichla, jie jäwen daut tieende vom Päpakrut, Anies un Dell em Goaden, oba seenen nich daut et wichtja es jerajcht, metliedent un tru to sennen! Dit es waut jie hauden doonen sult, onen daut aundre to unjaloten.

24Blinje Leidasch! Migjen sie jie rut, oba Kameelen schluck jie opp.

25Wee junt, Schreftjelieede un Farisäa, jie Heichla! Wiels jie moaken june Kuffels un Schiewen von buten krakjt rein, oba waut jie doa bennen haben, hab jie en june Jia toopjestolen!

26Jie blinje Farisäa, moakt june Kuffels un Schiewen von bennen rein, dan woaren dee von buten uk rein sennen!

27Wee junt, Schreftjelieede un Farisäa, Heichla! Jie sent soo aus aunjewitte Jräwa, von buten straum oba von bennen voll Doodenknoakes un jieda Oat Orreinichkjeit.

28Soo lat daut junt von buten aus jerajchte Menschen, oba von bennen sent jie jesazloose Heichla.

29Wee junt, Schreftjelieede un Farisäa, jie Heichla! Jie buen feine Jräwa fa de Profeeten un putzen de jerajchte äare Graufsteena

30un sajen: Wan wie en onse Vodasch äare Tiet jeläft hauden, wudd wie nich metjeholpen haben, de Profeeten äa Bloot to vejeeten!

31Doamet saj jie, daut jie dee äare Säns sent, dee de Profeeten omjebrocht haben.

32Dan moakt june Vodasch äare Mot nu voll!

33Jie Schlangen, jie jeftjet Schlangenbroodsel! Woo räakjen jie jun Uadeel, fa de Hal vedaumt to sennen, utem Wäaj to komen?

De Strof woat komen

(Luk 11,49-51)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Ekj saj junt, ekj schekj junt Profeeten, weise Mana un Schreftjelieede; eenje von dee woa jie doot moaken, un aundre kjriezjen, eenje woa jie en de Judenschoolen priejlen un hinjaraun sennen von eene Staut no de aundre,

35soo daut opp junt aul daut jerajchte Bloot komen woat, daut opp dise Ieed vegoten es; von dän oschuldjen Abel sien Bloot aun, bat Secharja, Barachja sien Sän, sien Bloot, dän jie tweschen dän Tempel un dän Aultoa doot muaken.

36Ekj saj junt woarhauftich, aul dit woat äwa dise Jennerazion komen.

Jesus kloacht äwa Jerusalem

(Luk 13,34-35)

37Oo Jerusalem, Jerusalem, dee du de Profeeten doot moakst, un dee steenichst, dee die jeschekjt woaren! Woo foaken hab ekj die prooft soo to saumlen aus eene Kluck sikj de Kjikjel unja de Flichten saumelt, oba du leetst daut emma nich.

38“Doawäajen woat junt jun Hus to eene Wiltnis woaren”.

39Ekj saj junt dit: Jie woaren mie nich mea seenen, bat jie sajen woaren: Jesäajent es dee, dee em Harn sienen Nomen kjemt!

Matäus 24

Jesus sajcht, de Tempel woat doljebroaken woaren

(Mark 13,1-2; Luk 21,5-6)

1Jesus veleet dän Tempel un jinkj wajch, un siene Jinja kjeemen no am un muaken am oppmoakjsom opp de Tempeljebieda.

2Hee oba säd to an: Jie seenen dit aula, nich soo? Ekj saj junt de Woarheit: Hia woat nich een Steen opp däm aundren jeloten woaren, dee nich woat omjeschmäten woaren.

De Aunfank vom Enj

(Mark 13,3-13; Luk 21,7-19)

3Aus hee opp däm Oliewen Boajch saut, kjeemen de Jinja auleen no am un säden: Saj ons wanea dit passieren woat, un aun waut fa een Tieekjen wie seenen kjennen, daut du kjemst, un daut dise Tiet aufschluten woat.

4Un Jesus säd to an: Paust opp, daut junt kjeena veleiden deit,

5wiels doa woaren väle en mienen Nomen komen un sajen: Ekj sie Christus, un dee woaren väle veleiden.

6Un jie woaren von Kjrich un Kjrichsjeschrech hieren; oba doawäajen siet nich too oppjeräacht. Wiels dit mott aula passieren; oba daut Enj es noch nich doa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Wiels een Volkj woat jäajen daut aundre oppstonen, un een Kjennichrikj jäajen daut aundre. Un doa woaren opp veschiedne Städen Pestilenz, Hungaschnoot un Ieedbäben sennen.

8Dit es aula noch mau de Aunfank von de lieden.

De Vefoljunk von de Jinja

(Mark 13,9-13; Luk 21,12-19)

9Un dan woaren see junt en daut Älent steeten un junt doot moaken. Un wiels jie junt to mienen Nomen bekjanen, woaren junt aule Velkja nich lieden kjennen.

10Un dan woaren sikj väle oajren, un sikj unjarenaunda veroden un sikj unjarenaunda nich lieden kjennen.

11Un doa woaren väl faulsche Profeeten oppstonen, un väle veleiden.

12Un wiels de Gottloosichkjeit woat äwahaunt nämen, woat de Leew bie väle Menschen kolt woaren.

13Oba wäa bat aum Enj uthelt, woat jerat woaren.

14Un daut Evangelium von Gott sien Rikj woat en de gaunze Welt jeprädicht woaren, soo daut aule Velkja daut hieren, un dan woat daut Enj komen.

Daut latste schrakjelje Älent

(Mark 13,14-23; Luk 21,20-24; 17,23–24,37)

15Wan jie em Heilichtum daut oppscheiselje seenen woaren, wuavon de Profeet Daniel rät, (wäa dit last, saul daut proowen to vestonen),

16dan sellen dee, dee en Judäa sent, en de Boaj nenn flichten.

17Un wäa opp däm Dak es, saul nich noch ieescht gonen siene Sachen utem Hus holen;

18un wäa opp de Stap es, saul nich noch ieescht trigjgonen sienen Äwarock holen.

19Oppoat schlemm woat daut dan fa de Frues sennen, dee schwanga sent, ooda een Kjint aun de Brost haben!

20Bät doarom, daut june Flucht nich em Winta ooda aum Sabat sennen woat.

21Wiels dan woat een Älent sennen, soo schrakjlich aus daut noch niemols en de Welt jewast es, un uk niemols mea sennen woat.

22Un wan dee Doag nich wieren vekjart worden, wudd kjeen Mensch jebläwen sennen, oba om de utjewälde äat haulwen woaren de Doag vekjart woaren.

23Wan dan irjentwäa sajen woat: Kjikjt, hia es Christus! ooda: Doa es hee! dan jleeft daut nich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Wiels doa woaren faulsche Christussen un faulsche Profeeten oppstonen un groote Tieekjens un Wunda doonen, soo daut see, wan mäajlich, soogoa de utjewälde veleiden.

25Kjikjt, ekj hab junt daut em verut jesajcht.

26Un wan see nu to junt sajen: Kjikjt, hee es en de Wiltnis! got doa nich han; un wan see sajen: Kjikjt hee es bennen en de Koma! jleeft daut uk nich.

27Wiels soo aus de Blitz vom Oosten kjemt un bat däm Wasten schient, soo woat daut doamet sennen, wan de Menschensän kjemt.

28Wua een doodja Kjarpa licht, saumlen sikj de Odla toop.

De Weltrechta woat komen

(Mark 13,24-27; Luk 21,25-28)

29Fuaz wan dee Doag met daut Älent derch sent, woat de Sonn vedunklen un de Mon woat uk nich schienen, un de Stierns woaren vom Himmel faulen, un de Himmelskjraften woaren oppjescheddat woaren.

30Un dan woat dän Menschensän sien Tieekjen aum Himmel to seenen sennen. Dan woaren aule Velkja oppe Ieed jaumarieren, un see woaren dän Menschensän opp de Himmelswolkjen met Krauft un Harlichkjeit komen seenen.

31Un hee woat siene Enjel schekjen, lud met de Trompeeten to blosen, un dee woaren siene utjewälde ut aule vea Wintrechtungen saumlen, von een Enj Himmel bat däm aundren.

De Lia aum Fiejenboom

(Mark 13,28-31; Luk 21,29-33)

32Dan lieet dit vom Fiejenboom: sooboolt aus siene Asta sauftich woaren un Bläda kjrieen, weet jie daut de Somma dicht bie es.

33Jrod soo uk wan jie dit aules seenen, weet jie daut hee dicht ver de Däa es.

34Ekj saj junt de Woarheit: Dise Jennerazion woat bliewen, bat dit aula passieet es.

35Himmel un Ieed woaren vegonen, oba miene Wieed woaren nich vegonen.

Woonen Dach ooda Stund weet kjeena

(Mark 13,32-27; Luk 17,26-27.30.34-35; 12,39-40)

36Oba wanea dee Dach ooda dee Stund sennen woat, weet kjeena, nich emol de Enjel em Himmel, uk nich de Sän. Daut weet bloos de Voda.

37Soo aus daut to Noah siene Tiet wia, woat daut uk sennen wan de Menschensän komen woat.

38Soo aus daut dan wia ea daut groote Wota kjeem – see eeten un drunken, see frieden un befrieden sikj, bat aun dän Dach, aus Noah en daut Schepp nenn jinkj

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

39un see daut nich wisten, bat daut Wota kjeem un an aula metreet, – soo woat daut uk sennen, wan de Menschensän komen woat.

40Dan woaren twee Mana opp de Stap sennen, eena woat aunjenomen woaren un eena woat trigjbliewen.

41Twee Frues woaren met de Hauntmäl molen; eene woat aunjenomen woaren un eene woat trigjbliewen.

42Woakt; wiels jie weeten nich woon Dach jun Har komen woat.

43Dit oba sell jie weeten: Wan de Huswieet jewist haud, to woone Stund en de Nacht de Stäla komen wudd, dan wudd dee jewoakt haben un nich loten en sien Hus enbräakjen.

44Doawäajen mott jie uk reed sennen! Wiels de Menschensän kjemt to eene Stund, wan jie nich doamet räakjnen.

Wäa es de true ooda ontrue Kjnajcht

(Luk 12,42-46)

45Wäa es de trua, weisa Kjnajcht, dän sien Har äwa sien Hushault jesat haft, an to rajchte Tiet äten to jäwen?

46Goot fa dän Kjnajcht, wan de Har, wan hee kjemt, daut finjt, daut hee soo deit.

47Jleeft waut ekj saj: Dän woat hee äwa aul sien Vemieejen saten.

48Oba wan daut een beesa Kjnajcht es, dee to sikj selfst sajcht: Mien Har kjemt noch lang nich,

49un aunfangt mank siene Metkjnajchten romtoschlonen un met aundre Ludajons toop to fräten un to supen,

50dan woat dän Kjnajcht sien Har aun een Dach komen, aun dän hee nich doamet räakjent, to eene Stund, en dee hee nich doaraun denkjt.

51Dee woat dan siene Strof kjrieen un met de Heichla toop doa sennen motten, wua see jaumarieren un met de Tänen kjnirschen woaren.

Matäus 25

Daut Jlikjnis von tieen Brutjesalen

1Dan es daut Himmelrikj uk met tieen Mejales to vejlikjen, dee äare Laumpen neemen un jinjen rut, dän Briegaum entjäajen to gonen.

2Fief von dee wieren kluak, un fief wieren nich kluak.

3-4De fief kluake neemen, buta äare Laumpen, uk noch eene Kruck Eelj met. De aundre fief oba wieren nich kluak jenuach Eelj mettonämen fa äare Laumpen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Aus de Briegaum no sikj luaren leet, worden see aula schleeprich un schleepen en.

6Oba medden en de Nacht wia met eemol een Jeschrech: De Briegaum kjemt! Komt am entjäajen!

7Dan stunden de Junkfrues aule tieen opp un puzten äare Laumpen.

8Dan säden de onkluake to de kluake: Jäft ons waut von june Eelj, wiels onse Laumpen gonen ut.

9Oba de kluake säden to an: Fa ons aula rieekjt daut nich too. Got leewa un kjeept fa junt selfst.

10Un aus see jinjen Eelj kjeepen, kjeem de Briegaum. Un dee, dee doa reed wieren, jinjen met nenn to de Kjast, un de Däa wort toojeschloten.

11Nohäa kjeemen de aundre Junkfrues un säden: Har, Har, lot ons nenn!

12Hee oba säd: Ekj saj junt de Woarheit: Ekj kjan junt nich.

13Doawäajen saj ekj: Siet waka! Jie weeten nich dän Dach ooda de Stund, wanea ekj komen woa.

Daut Jlikjnis von aunvetrudet Jelt

(Luk 19,12-27)

14Daut Himmelrikj woat soo sennen, aus wan een Maun opp eene Reis fua, un siene Deena roopt un an sien Vemieejen aunvetrud.

15Un hee jeef däm ieeschten 5 Pinjelkjes Golt, däm tweeden twee un däm dredden eent, eenen jiedrem doano aus hee em Staund wia to hauntieren, un fua wajch.

16Un dee, dee de 5 jekjräajen haud, jinkj fuaz un haundelt doamet un jewonn 5 mea.

17Soo uk dee, dee twee jekjräajen haud, jewonn noch twee mea.

18Oba dee, dee mau eent jekjräajen haud, jinkj un begrowd sien Har sien Golt.

19Dan om eene lange Tiet kjeem de Har met siene Deena to veräakjnen.

20Dan kjeem daut ieeschte dee, dee 5 Pinjelkjes jekjräajen haud, un brocht 5 mea un säd: Har, du jeefst mie 5, un ekj hab doamet 5 mea jewonnen.

21Sien Har säd to am: Du gooda, trua Kjnajcht, du hast goot jedonen. Du best äwa weinich tru jewast, ekj woa die äwa väl saten. Go un frei die met dienen Harn met!

22Dan kjeem dee väa, dee twee jekjräajen haud, un säd: Har, du jeefst mie twee, un ekj hab doamet twee mea jewonnen.

23Sien Har säd to am: Du hast goot jedonen, du gooda un trua Kjnajcht. Du best äwa weinich tru jewast, ekj woa die äwa väl saten. Go un frei die met dienen Harn met.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Dan kjeem uk dee väa, dee eent jekjräajen haud, un säd: Har, ekj wist daut du een hoada Maun best. Du arnst, doa wua du nich jeseit hast, un saumelst, doa wua du nich utjestreit hast.

25Doawäajen haud ekj Angst, un ekj jinkj un begrowd dien Jelt en de Ieed. Hia hast du daut dienje.

26Sien Har oba säd to am: Du beesa, fula Kjnajcht! Du wist daut ekj arnt, wua ekj nich jeseit hab, un saumel, wua ekj nich utjestreit hab.

27Dan hautst du mien Jelt sult haben en de Bank jelajcht, un dan wan ekj kjeem, haud ekj mien Jelt met Entras jekjräajen.

28Dan nämt am mau daut eene wajch un jäft däm daut, dee de tieen haft.

29Wiels wäaemma doa haft, däm woat mea jejäft, daut hee mea aus jenuach haft. Wäa oba nich haft, von däm woat noch daut jenomen, waut hee haft.

30Un schmiet dän nuzloosen Kjnajcht rut em diestren. Doa woaren de Menschen jaumarieren un met de Tänen kjnirschen.

Wuano de Weltrechta aum Enj uadeelt

31Wan de Menschensän en siene Harlichkjeit komen woat, un aule Enjel met am, dan woat hee opp sienen harlichen Troon setten.

32Un ver am woaren aule Velkja toopkomen. Hee woat dee uteneen deelen, soo aus een Hoad de Schop von de Bakj deelt.

33Un hee woat de Schop aun siene rajchte Sied talen un de Bakj aun de linkje Sied.

34Dan woat de Kjennich to dee aun de rajchte Sied sajen: Komt! Jie sent von mienen Voda jesäajent. Oaft daut Rikj, daut fa junt reedjemoakt wort, aul don aus dise Welt de Grunt jelajcht wort!

35Wiels ekj wia hungrich, un jie jeewen mie to äten. Ekj wia darschtich, un jie jeewen mie to drinkjen. Ekj wia framd un jie neemen mie opp.

36Ekj wia noaktich, un jie jeewen mie Kjleeda. Ekj wia krank, un jie besochten mie. Ekj wia enjestopt, un jie kjeemen mie besieekjen.

37Dan woaren de jerajchte to am sajen: Har, wanea sag wie die hungrich un jeewen die to äten, ooda darschtich un jeewen die to drinkjen?

38Ooda wua troff wie die aus eenen Framden un neemen die opp, ooda noaktich un jeewen die Kjleeda?

39Wua sag wie die krank ooda faustjenomen un besochten die?

40Dan woat de Kjennich to an sajen: Ekj saj junt de Woarheit: Waut jie fa dän jerinjsten von miene Breeda jedonen haben, daut hab jie aun mie jedonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Dan woat hee to dee aun siene linkje Sied sajen: Wajch met junt, jie vefluchte, em eewjen Fia nenn, daut fa dän beesen Fient un siene Enjel reedjemoakt es!

42Wiels ekj wia hungrich, un jie jeewen mie nich to äten. Ekj wia darschtich, un jie jeewen mie nuscht to drinkjen.

43Ekj wia framd, un jie neemen mie nich opp. Ekj wia noaktich, un jie jeewen mie nich to kjleeden. Ekj wia krank un em Jefenkjnis, un jie kjeemen mie nich besieekjen.

44Dan woaren dee uk sajen: Har, wanea hab wie die hungrich ooda darschtich ooda framd ooda noaktich ooda krank un faustjenomen jeseenen, un haben die nich bedeent?

45Dan woat hee an auntwuaten: Ekj saj junt de Woarheit: Waut jie aun mienen jerinjsten Brooda nich jedonen haben, hab jie mie uk nich jedonen.

46Un dee woaren en äare eewje Strof nenn gonen, de jerajchte oba en daut eewje Läwen.

Matäus 26

Jesus saul dootjemoakt

(Mark 14,1-2; Luk 22,1-2; Joh 11,45-53)

1Aus Jesus met siene Räden derch wia, säd hee to siene Jinja:

2Jie weeten, daut en twee Doag daut Passafast aunfangt, un daut de Menschensän dan woat hanjejäft woaren, daut see am kjriezjen.

3Dan kjeemen de Huagepriestasch un de Eltestasch vom Volkj bie Kaifas en sienen Paulaust toop,

4om doaräwa to beroden, woo see Jesus derch Lest jriepen un doot moaken kunnen.

5Oba see säden: Bloos nich oppem Fast, daut et nich een Opprua mank de Menschen jeft!

De Saulwunk en Betanien

(Mark 14,3-9; Joh 12,1-8)

6Aus Jesus en Betanien en Simon, dän Lepra, sien Hus wia,

7kjeem eene Fru no am, dee haud een Aulabausta Glauskje met sea diere Saulweelj un goot am dee oppem Kopp, aus hee aum Desch saut.

8Oba aus de Jinja daut sagen, wieren see vedrislich doaräwa un säden: Wuarom soo en de Grunt brinjen?

9De Eelj haud kunt dia vekoft woaren un dan daut fa de oame jejäft woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Jesus oba wist, waut see dochten, un säd: Towaut moak jie de Fru daut schwoa? See haft waut sea scheenet fa mie jedonen.

11De oame hab jie emma bie junt, oba mie woa jie nich emma haben.

12Doamet, daut see mie dise Eelj äwajeeten deed, muak see mie reed toom begrowen.

13Ekj saj junt de Woarheit: Wua dit Evangelium en de gaunze Welt woat jeprädicht woaren, woat dit von ar vetalt woaren, om aun ar to denkjen.

Judas eenicht sikj Jesus to veroden

(Mark 14,10-11; Luk 22,3-6)

14Dan jinkj eena von dee 12, Judas Iskariot, nom Huagenpriesta un säd:

15Waut wudd jie mie jäwen, wan ekj am junt veroden doo? See tolden am 30 Selwastekja.

16Von dan aun socht hee no eene Jeläajenheit, am to veroden.

Jesus lat reed moaken fa de Passamol.

(Mark 14,12-16; Luk 22,7-13)

17Dän ieeschten Fastdach, aun dän see daut onjesuadet Broot eeten, kjeemen siene Jinja no Jesus un säden: Wua sell wie fa die daut Passamol tooreeden?

18Hee säd to an: Got no de Staut no soon un soon Maun un sajcht to am: De Meista lat die sajen: Miene Tiet es nu hia, daut ekj en dien Hus met miene Jinja toop daut Passamol äten well.

19Un de Jinja deeden, waut Jesus an befool, un muaken doa daut Passamol reed.

Jesus fieet met de 12 daut Aufscheetsmol

(Mark 14,17-26; Luk 22,14-23)

20Aus daut Owent wort, sad hee sikj met siene Twalw aum Desch.

21Un aus see eeten, säd hee: Ekj saj junt de Woarheit: Eena von junt woat mie veroden.

22Dit stemd an sea truarich, un see fungen aun, eena nom aundren, am to froagen: Har, sie ekj daut?

23Hee oba auntwuad un säd: Dee, dee sien Broot met mie toop em Schatel dukt, woat mie veroden.

24Met dän Menschensän woat daut krakjt soo romkomen, aus daut von am jeschräwen steit; oba wee däm Menschen, dee dän Menschensän verot! Fa däm wudd daut bäta sennen, wan dee nie wia jebuaren worden.

25Dan säd Judas, dee am veroden wudd: Sie ekj daut, Liera? Hee säd to am: Soo hast du jesajcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Aus see eeten, neem Jesus daut Broot, dankt doafäa un bruak daut un jeef siene Jinja daut un säd: Nämt un ät; dit es mien Kjarpa.

27Un hee neem een Kuffel Wien, un aus hee doafäa jedankt haud, jeef hee an daut un säd: Drinkjt aula doavon,

28wiels dit es mien Bloot en dän nieen Bunt, daut fa väle vegoten woat, daut an kjennen de Sinden vejäft woaren.

29Ekj saj junt: Ekj woa von disen Wien nich mea drinkjen, bat aun janen Dach, aun dän ekj wada fresch met junt toop en mienen Voda sien Rikj drinkjen woa.

30Aus see een Dankleet jesungen hauden, jinjen see rut nom Oliewen Boajch.

Jesus sajcht em verut daut Petrus am velieejen woat

(Mark 14,27-31; Luk 22,31-34; Joh 13,36-38)

31Dan säd Jesus to an: Dise Nacht woa jie junt aula oajren äwa mie, wiels daut steit jeschräwen: “Ekj woa dän Schophoad schlonen, un dan woaren de Schop von de Häad uteneen ranen.”

32Oba wan ekj ieescht oppjestonen sie, dan woa ekj ver junt no Galiläa gonen.

33Dan säd Petrus to am: Wan de aundre uk aula sikj äwa die oajren, ekj woa nich.

34Jesus säd to am: Ekj saj die de Woarheit: Ea de Hon dise Nacht kjreien woat, woascht du mie aul dree mol veloagen haben.

35Petrus säd to am: Un wan ekj met die stoawen mott, ekj woa die nich velieejen. Un soo säden de Jinja aula.

Jesus bät en Getsemane

(Mark 14,32-42; Luk 22,39-46)

36Dan jinkj Jesus met an no een Plauz, Getsemane, un hee säd to siene Jinja: Sat junt hia dol. Ekj go noch wieda om to bäden.

37Dan neem hee Petrus un Zebedäus siene twee Säns met sikj, un am äwakjeem eene Angst, dee am gaunz truarich muak.

38Dan säd hee to an: Miene Seel es truarich un en Doodesangst; blieft hia un woakt met mie!

39Hee jinkj noch een bät wieda un foll oppem Jesecht un bäd: Mien Voda, wan daut mäajlich es, dan lot dise lieden aun mie vebie gonen; doch nich soo aus ekj well, oba soo aus du west.

40Un hee kjeem trigj no siene Jinja, un dee wieren enjeschlopen. Un hee säd to Petrus: Kunn jie nich eene Stund met mie toop woaken?

41Woakt un bät, daut jie nich en Vesieekjunk faulen! De Jeist es wellich, oba daut Fleesch es schwak.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

42Hee jinkj toom tweeden mol un bäd: Mien Voda, wan daut nich mäajlich es, daut dit Kuffel aun mie vebie jeit, onen daut ekj daut drinkj, dan lot daut no dienen Wellen gonen!

43Un aus hee trigj kjeem, schleepen de Jinja wada, un kunnen schia nich de Uagen opmoaken.

44Un hee leet an doa un jinkj daut dredde mol un bäd deeselwje Wieed.

45Dan kjeem hee no siene Jinja un säd to an: Well jie noch emma schlopen un reiwen? Seet, de Stund es hia, daut de Menschensän en de Sinda äare Henj äwajäft woat.

46Stot opp, well wie gonen! Dee es hia, dee mie veroden deit.

Jesus woat faustjenomen

(Mark 14,42-50; Luk 22,47-53; Joh 18,3-12)

47Aus hee noch räd, kjeem Judas, eena von de 12, un met am eene groote Häad met Säbels un Kjneppels, von de Eltestasch un Huagepriestasch utem Volkj jeschekjt.

48Un de Veroda haud an een Tieekjen jejäft un jesajcht: Wäm ekj kussen woa, daut es hee; dän nämt faust.

49Un hee kjeem jlikj no Jesus un säd: Mien leewa Meista! un jeef am een Kuss.

50Jesus säd to am: Frint, towaut best du jekomen? Dan kjeemen see opp un neemen Jesus faust.

51Un eena von dee, dee met Jesus wieren, trock sien Schwieet rut, heiwd dän Huagenpriesta sien Kjnajcht eent, un schneet am een Ua auf.

52Dan säd Jesus to däm: Stäakj dien Schwieet trigj wua daut hanjehieet! Wiels wäa daut Schwieet nemt, woat derch daut Schwieet omkomen.

53Jleew jie nich daut ekj mienen Voda doarom bäden kunn, un daut dee mie fuaz mea aus 12.000 Enjel schekjen wudd?

54Oba woo sull dan passieren, waut jeschräwen steit? Dit mott soo komen!

55Dan säd Jesus to de Häad: Sent jie met Säbels un Kjneppels jekomen mie to jriepen, aus wan jie daut met een Reiba to doonen haben? Ekj hab je een Dach nom aundren em Tempel jesäten un jelieet, un jie haben mie nich faustjenomen.

56Oba dit passieet aula, daut sikj daut soo erfellen sull, aus de Profeeten jeschräwen haben. Dan leeten de Jinja am em Stäakj un sagen daut see doavon kjeemen.

Jesus ver däm judischen Rot

(Mark 14,53-65; Luk 22,54-55.63-71; Joh 18,12-14.19-24)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

57Dee, dee Jesus faustjenomen hauden, leiden am no dän Huagenpriesta Kaifas, wua de Schreftjelieede un Eltestasch toopwieren.

58Petrus oba jinkj von wiet auf hinjaraun, bat opp däm Huagenpriesta sien Hoff, un jinkj un sad sikj met de Wajchta toop dol, om to seenen, woo sikj daut romnämen wudd.

59Nu sochten de Huagepriesta un de gaunza Rot no faulsche Zeichnisen jäajen Jesus, daut see am doot moaken kunnen.

60Oba see fungen kjeen Grunt doatoo, wan uk väle een faulschet Zeichnis jeewen. Tolatst kjeemen twee väa un säden:

61Dis Maun haft jesajcht hee kaun Gott sien Tempel dolrieten un en dree Doag wada oppbuen.

62Un de Huagapriesta stunt opp un säd: Hast du doaropp kjeene Auntwuat? Waut sajen dise jäajen die?

63Jesus oba wia stell. De Huagapriesta säd to am: Ekj velang nu en dän läwendjen Gott sien Nomen, daut du ons sajchst auf du de Messias, de Gottes Sän best.

64Jesus säd to am: Du sajchst soo. Oba ekj saj die: Wan dit ieescht äwa es, dan woascht du dän Menschensän bie dän aulmajchtjen Gott to rajchte Haunt setten seenen, un seenen daut hee opp de Himmelswolkjen wadakomen woat.

65Dan reet de Huagapriesta sikj de Kjleeda twei un säd: Hee haft jelastat! Towaut bruck wie noch mea Zeichnisen? Seet, jie haben sien Lastren nu jehieet.

66Waut denkj jie? See auntwuaden: Hee haft dän Doot vedeent.

67Dan spieejen see am en daut Jesecht un schluagen am met de Fusten. Aundre heiwden am eent

68un säden: Saj woa, du Christus, wäa haft die jeschloagen?

Petrus velicht daut hee Jesus kjand

(Mark 14,66-72; Luk 22,56-62; Joh 18,15-18.25-27)

69Petrus saut buten oppem Hoff aus eene Deenstmejal kjeem un to am säd: Du wieescht uk met disen Jesus von Galiläa.

70Hee oba veluach daut doa ver an aula un säd: Ekj weet nich, von waut du rätst.

71Un aus hee rut nom Puat jegonen wia, sach am eene aundre Mejal un säd to dee, dee doa wieren: Disa wia uk met dän Jesus von Nazaret.

72Hee veluach daut noch eemol un schwieed doaropp: Ekj kjan dän Maun nich.

73Om een stootje kjeemen dee, waut doa stunden, un säden to Petrus: Du best secha uk eena von dee, wiels diene Sproak verot die.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

74Dan funk hee aun to flieekjen un to schwieren: Ekj kjan dän Maun nich. Un fuaz doaropp kjreid de Hon.

75Dan docht Petrus aun de Wieed, dee Jesus to am jesajcht haud: Ea de Hon kjreien woat, woascht du die dree Mol von mie loosjesajcht haben. Dan jinkj hee rut un hield bettalich.

Matäus 27

Jesus woat aun Pilatus äwajäft

(Mark 15,1; Luk 23,1-2; Joh 18,28-32)

1Dan zemorjes wieren aule Huagepriestasch un Eltestasch utem Volkj toop un beschlooten, daut Jesus sull dootjemoakt woaren.

2Un see bungen am, leiden am wajch un äwajeewen am aun dän Laundeskommandaunt Pilatus.

Judas deit daut leet un henjt sikj

(Apost 1,16-20)

3Aus Judas, dee Jesus veroden haud, sach daut Jesus toom Doot veuadeelt wia, deed am daut leet, waut hee jedonen haud, un brocht dee 30 Selwastekja trigj no de Huagepriestasch un Eltestasch

4un säd: Ekj hab jesindicht, en däm daut ekj oschuldjet Bloot veroden hab. See säden to am: Waut jeit ons daut aun? Doamet motst du die selfst weeten.

5Hee schmeet de Selwastekja em Tempel han, jinkj wajch un honk sikj selfst.

6De Huagepriestasch hoowen daut Jelt opp un säden: Daut jeit nich daut wie daut Jelt en de Gotteskaus lajen, wiels daut es Blootjelt.

7Dan beschlooten see doamet dän Toppstrikja Aka to kjeepen, aus een Bejrafnisplauz fa Utlenda.

8Doawäajen heet daut Stekj Launt bat vondoag dän Dach, Blootaka.

9Dan erfeld sikj, waut derch däm Profeet Jeremia jesajcht wia: “See neemen dee 30 Selwastekja, dän Pries dän daut Volkj Israel äwa am bestemt haud,

10un koften een Stekj Launt vom Toppstrikja, soo aus de Har mie befolen haft”.

Jesus ver Pilatus em Vehia

(Mark 15,2-5; Luk 23,3-5; Joh 18,33-38)

11Un Jesus stunt ver dän Laundeskommandaunt; un dee fruach am: Best du de Juden äa Kjennich? Jesus säd to am: Du sajcht soo.

12Oba aus hee von de Huagepriestasch un Eltestasch beschulcht wort, jeef hee kjeene Auntwuat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Dan säd Pilatus to am: Hieescht du nich, woo hoat see die vekloagen?

14Oba hee jeef an nich eene eensje Auntwuat, soo daut de Laundeskommandaunt sikj doch sea wundad.

Jesus toom Doot veuadeelt

(Mark 15,6-15; Luk 23,13-25; Joh 18,39–19,16)

15De Laundeskommandaunt haud de Jewanheit, daut hee daut Volkj een Jefangnen loosjeef, wan see äa Fast hauden, un dän kunnen see sikj wälen.

16See hauden dan jrod eenen bekaunden Vebräakja faust, dee heet Barabas.

17Aus see dan aula toopwieren, säd Pilatus to an: Wäm well jie, daut ekj junt loosjäwen saul, Barabas ooda Jesus, dee Christus jenant woat?

18Hee wist goot, daut see Jesus jebrocht hauden, wiels see am aufjenstich wieren.

19Un aus hee opp sien Rechtastool saut, leet siene Fru am sajen: Hab nuscht met dän jerajchten Maun to doonen; ekj hab em Droom vondoag must väl uthoolen wäajen am.

20Oba de Huagepriestasch un Eltestasch beräden daut Volkj, daut see om Barabas bedden sullen, un Jesus loten doot moaken.

21De Laundeskommandaunt fruach an: Woonen von dee twee well jie, daut ekj junt loosjäwen saul? Un see säden: Barabas!

22Pilatus säd to an: Waut saul ekj dan met Jesus doonen, dee doa Christus jenant woat? See säden aula: Lot am kjriezjen!

23Un hee säd to an: Wuarom? Waut haft hee schlajchtet jedonen? Oba see schrieejen bloos noch dolla: Lot am jekjriezicht woaren!

24Aus Pilatus sach, daut hee nuscht aunfangen kunn, oba daut et een Opprua jeef, neem hee Wota un wosch sikj de Henj doa ver aule Menschen un säd: Ekj sie nich Schult aun disen Mensch sien Bloot. Doa seet junt selfst väa!

25Oba de Menschen säden aula: Sien Bloot saul äwa ons un onse Kjinja komen!

26Dan jeef hee an Barabas loos, oba Jesus leet hee utpitschen, un jeef am han, daut see am kjriezjen kunnen.

De Soldoten vespotten Jesus

(Mark 15,16-20; Joh 19,2-3)

27Dan neemen dän Laundeskommandaunt siene Soldoten Jesus em Rechthus nenn un saumelden de gaunze Aufdeelunk von Soldoten om am.

28See trocken am de Kjleeda vom Liew un neemen am een blootrooden Mauntel om.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

29Dan flochten see eene Stachelkroon un saden am dee oppem Kopp un jeewen am een Ruastock en de rajchte Haunt. See buagen äare Kjneeen ver am un säden spottent to am: Lot die jreessen, Judenkjennich.

30Dan spieejen see no am un neemen dän Stock un schluagen am doamet äwa sien Kopp.

31Un aus see am vespott hauden, neemen see am dän Mauntel auf un trocken am wada siene Kjleeda aun un jinjen met am wajch, daut hee jekjriezicht wort.

Jesus aum Kjriez

(Mark 15,21-32; Luk 23,25-43; Joh 19,17-27)

32Un aus see rut marschieeden, troffen see Simon, een Maun von Kiereen. Dän bedwungen see, Jesus sien Kjriez to droagen.

33Un aus see bat Golgata kjeemen, daut meent: een Schädelplauz,

34jeewen see am Wien to drinkjen, dee met Gaulsua toopjerieet wia. Oba aus hee daut schmakjt, wull hee daut nich drinkjen.

35Un aus see am jekjriezicht hauden, trocken see Lessa un deelden sikj siene Kjleeda en, daut sikj erfeld waut derch de Profeeten jesajcht wia.

36Un dan saden see sikj dol un woakten äwa am.

37Un bowen äwa sien Kopp, schreewen see han wuamet hee beschulcht wort: Dit es Jesus, de Juden äa Kjennich.

38Doa worden uk twee Reiba met am tojlikj jekjriezicht, eena aun de rajchte Sied un eena aun de linkje.

39Un dee, dee bie am vebie jinjen, scheddaden met de Kjap un lastaden äwa am

40un säden: Du, dee du dän Tempel dolbräakjen un en dree Doag oppbuen wust, nu rad die selfst! Wan du Gott sien Sän best, dan komm vom Kjriez rauf!

41Soo muaken daut uk de Huagepriestasch un Schreftjelieede un Eltestasch, dee deeden am spotten un säden:

42Aundre haft hee jeholpen, sikj selfst oba kaun hee nich halpen. Wan hee Israel äa Kjennich es, dan lot am vom Kjriez rauf komen. Dan woa wie aun am jleewen.

43Hee haft Gott vetrut; dan lot Gott am nu halpen, wan dee am haben well; wiels hee haft jesajcht: Ekj sie Gott sien Sän.

44Un jrod soo deeden uk de Reiba äwa am spotten, dee met am toop jekjriezicht wieren.

Jesus stoaft

(Mark 15,33-41; Luk 23,44-49; Joh 19,28-30)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

45Dan wort daut von Klock 12 opp Meddach bat Klock dree no Meddach äwa daut gaunze Launt diesta.

46Ojjefäa Klock dree no Meddach schrieech Jesus lud: Eli, Eli, sabachtani? Daut meent: Mien Gott, mien Gott, wuarom hast du mie veloten?

47Un eenje, dee sikj doa romstunden un daut hieeden, säden: Dee roopt Elia.

48Fuaz doano rand eena un hold een Schwom un leet daut voll Ädikj trakjen, stuak daut opp een Stock un jeef am to drinkjen.

49Oba de aundre säden: Wacht, well wie mol seenen, auf Elia am woat halpen komen.

50Un Jesus schrieech noch eemol lud un jeef sienen Jeist opp.

51Un weet jie, de Gardien em Tempel reet von bowen bat unjen uteneen. De Ieed scheddad un de Steena spoolden.

52Doa muaken sikj uk väl Jräwa op, un väle von de heilje, dee aul jestorwen wieren, stunden opp

53un kjeemen ut de Jräwa rut, aus Jesus ieescht vom Doot oppjestonen wia. Dee jinjen en de heilje Staut nenn un bejäajenden väle.

54Aus de Kommandaunt un de Soldoten, dee äwa Jesus woakten, daut Ieedbäben, un waut doa noch aules passieed, sagen, wort an doch jaumalich angst un säden: Secha es dit doch Gott sien Sän jewast!

55Doa wieren uk väl Frues, dee von wieda auf oppausten, dee von Galiläa jekomen wieren un am jedeent hauden.

56Mank dee wia Maria Magdalena un Maria, Jakobus un Josef äare Mutta, un de Mutta von Zebedäus siene Säns.

Jesus woat em Grauf jelajcht

(Mark 15,42-47; Luk 23,50-56; Joh 19,38-42)

57Aus daut ieescht Owent wort, kjeem Josef, een rikja Maun von Arimatäa, dee uk eena von Jesus siene Jinja wia.

58Dee jinkj no Pilatus un fruach, auf hee Jesus sienen Kjarpa haben kunn. Dan befool Pilatus, daut see am dän jäwen sullen.

59Un Josef neem dän Kjarpa un wekjeld dän en een reinet lienzeichnet Loaken en

60un läd dän en sien ieejnet nieet Grauf, daut hee haud en een Steen nenhaken loten, un rold een grooten Steen ver de Däa un jinkj doavon.

61Maria Magdalena un de aundre Maria hauden sikj beid bie daut Grauf jäajenäwa doljesat.

De Wajchta biem Grauf

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

62Dän näakjsten Morjen, daut es, aus de ieeschte Fastdach äwa wia, saumelden sikj de Farisäa un Huagepriestasch ver Pilatus

63un säden: Ons es jrod biejefollen daut dis Schwindla säd, aus hee noch läwd, daut hee om dree Doag vom Doot oppstonen wudd.

64Dan jeff Aunordnunk, de ieeschte dree Doag strenj äwa daut Grauf to woaken, daut siene Jinja nich kjennen komen un am wajch stälen un to de Menschen sajen: Hee es vom Doot oppjestonen; daut de Menschen nu tolatst nich oaja aunjeschmäat woaren aus ieescht.

65Pilatus säd to an: Doa hab jie Soldoten. Got un moakt daut soo secha aus jie kjennen.

66Un see jinjen un vesechaden daut Grauf doamet, daut see dän Steen vesäajelden un Soldoten aunstalden to woaken.

Matäus 28

De Frues biem ladjet Grauf

(Mark 16,1-10; Luk 24,1-12; Joh 20,1-18)

1Aus de Sabat äwa wia, tiedich dän ieeschten Dach en de Wäakj, jinjen Maria Magdalena un de aundre Maria, daut Grauf to beseenen.

2Un horcht, doa passieed een grootet Ieedbäben, wiels dän Harn sien Enjel kjeem vom Himmel rauf un rold dän Steen wajch un sad sikj doabowen dol.

3Sien Jesecht scheen aus een Blitz un siene Kjleeda wieren soo witt aus de Schnee.

4Un de Wajchta vefieeden sikj soo sea, daut see zetrent hanfollen, aus wan see doot wieren.

5Oba de Enjel säd to de Frues: Fercht junt nich! Ekj weet daut jie dän Jesus sieekjen, dee doa jekjriezicht wort.

6Hee es nich hia. Hee es oppjestonen, soo aus hee säd. Komt kjikjt, wua hee jeläajen haft.

7Dan got schwind un sajcht siene Jinja, daut hee vom Doot oppjestonen es, un daut hee ver junt no Galiläa gonen woat. Doa woa jie am seenen. Ekj hab junt daut nu jesajcht.

8Dan jinjen see schwind vom Grauf wajch met Forcht un groote Freid un randen no siene Jinja un säden an daut.

9Un aus see jinjen siene Jinja daut to berechten, dan bejäajend Jesus an un bejreest an! Un see jinjen noda, hilden am aun de Feet un kjneeden ver am dol.

10Dan säd Jesus to an: Fercht junt nich! Got un sajcht miene Breeda, daut see sellen no Galiläa gonen. Doa woaren see mie seenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Waut de Wajchta berechten

11Un aus de Frues jinjen, jinjen eenje von de Wajchta en de Staut nenn un säden de Huagepriestasch aules, waut jeworden wia.

12Un aus dee met de Eltestasch toopwieren un beroden deeden, waut to doonen wia, jeewen see de Soldoten eene groote Somm Jelt

13un säden: Sajcht de Menschen: Siene Jinja kjeemen de Nacht, aus wie schleepen, un stoolen am wajch.

14Un wan de Gowernia daut woat to hieren kjrieen, dan woa wie dän tofräd stalen, daut jie nich woaren en Trubbel komen.

15Dan neemen see daut Jelt un deeden, soo aus an jesajcht wort, un de Jeschicht es mank de Juden bat vondoag dän Dach vespreet.

Jesus met siene Jinja

(Mark 16,14-18; Luk 24,36-49; Joh 20,19-23)

16De alw Jinja jinjen dan no Galiläa no dän Boajch, soo aus Jesus bestalt haud.

17Un aus see am sagen, kjneeden see sikj ver am dol; eenje oba twiewelden.

18Un Jesus säd to an: Mie es aule Jewault jejäft em Himmel uk oppe Ieed.

19Dan got nu no de Velkja von de Welt un moakt an to Lieelinja un deept an en dän Nomen von däm Voda, von däm Sän un von däm Heiljen Jeist.

20Lieet an aules to doonen, waut ekj junt befolen hab. Un velot junt doaropp, ekj sie emma bie junt, batem Enj von de Welt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Markus

Markus 1

De Deepa Johanes

(Mat 3,1-12; Luk 3,1-18; Joh 1,19-28)

1Daut Evangelium von Jesus Christus, Gott sien Sän, funk soo aun:

2Em Profeeten Jesaja steit soo jeschräwen: “Ekj schekj eenen met eene Norecht, dee fa mie woat dän Wajch reed moaken”.

3“Eene Stemm, dee en de Wiltnis lud roopen woat: Moakt däm Harn eenen Wajch reed! Moakt am eenen jlikjen Stich!”

4Doaropp kjeem Johanes de Deepa en de Wiltnis un prädijd, daut see omkjieren sullen un sikj deepen loten, daut an de Sinden vejäft worden.

5Un daut Volkj von gaunz Judäa un aulemaun von Jerusalem jinkj han un leet sikj von am em Jordan deepen un bekjanden äare Sinden.

6Johanes druach een Kjleet von Kameelenhoa, un eenen ladanen Gort om de Hoften, un hee eet Graushoppa un willen Honnich.

7Hee prädijd un säd: No mie kjemt eena, dee stoakja es aus ekj, un ekj sie daut nich emol wieet, daut ekj mie ver am bekj, de Schoobenja optoleesen.

8Ekj deep junt met Wota; dee oba woat junt met däm Heiljen Jeist deepen.

Jesus woat jedeept un uk vom Soton vesocht

(Mat 3,13-4 11; Luk 3,21-22; 4,1-13; Joh 1,32-34)

9Un daut kjeem soo rom, daut Jesus en dee Tiet von Nazaret no Galiläa kjeem un sikj von Johanes em Jordan deepen leet.

10Un sooboolt aus hee ut daut Wota stieech, sach hee, daut sikj de Himmel opmuak un daut de Jeist sikj soo aus eene Duw opp am sad.

11Un eene Stemm vom Himmel säd: Du best mien leewa Sän, met die sie ekj sea tofräd.

12Un fuaz doaropp bedwunk de Jeist am rut en de Wiltnis to gonen.

13Un hee wia 40 Doag en de Wiltnis mank de Tieren un wort vom Soton vesocht, un de Enjel bedeenden am.

Jesus fangt sien Woakj aun

(Mat 4,12-17; Luk 4,14-15)

14Un aus Johanes ieescht faustjenomen wia, kjeem Jesus no Galiläa un prädijd daut Evangelium vom Rikj Gottes,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15un säd: De Tiet es jekomen, un daut Rikj Gottes es hia. Kjieet om un jleeft aun daut Evangelium!

Jesus beroopt vea Fescha aus Jinja

(Mat 4,18-22; Luk 5,1-11)

16Aus Jesus aum galiläischen Mäa velenjd jinkj, sach hee Simon un sienen Brooda Andreas äare Nats em Wota schmieten, wiels daut wieren Fescha.

17Un Jesus säd to an: Komt un folcht mie no; ekj woa junt to Menschenfescha moaken!

18Un fuaz oppe Städ veleeten see äare Nats un jinjen met am.

19Un aus hee een bät wieda jinkj, sach hee Jakobus, Zebedäus sienen Sän, un Johanes, waut dän sien Brooda wia, woo see en eene Lomm äare Nats flekjten;

20Un hee siemd nich dee uk to roopen. Un dee leeten äaren Voda Zebedäus met äare aunjenomne Mana en de Lomm un jinjen met am.

Jesus bewiest siene Macht

(Luk 4,31-37)

21Un see jinjen no Kapernaum. Un aus de Sabat kjeem, jinkj Jesus en de Judenschool nenn un funk aun to lieren.

22Un see staunden äwa siene Lia; wiels hee lieed jewaultich un nich soo aus de Schreftjelieede.

23Un jrod dan wia en äare Judenschool een Maun, met eenem orreinen Jeist. Dee Jeist schrieech

24un säd: Waut hab wie met die to doonen, Jesus von Nazaret? Best du jekomen ons to vedoawen? Ekj weet wäa du best: Gott sien Heilja.

25Jesus dreiwd am, befool am stell to sennen un dän Maun to veloten.

26De beesa Jeist kjwäld dän Maun schrakjlich un kjeem met een grootet Jeschrech rut.

27Un aulemaun staund doaräwa, soo daut see sikj unjarenaunda fruagen: Waut es dit? Eene niee Lia? Hee haft Jewault äwa de orreine Jeista un dee jehorchen am!

28Oba waut Jesus jedonen haud, räd sikj schwind runt, soo daut see daut boolt aulawäajen en Galiläa wisten.

Jesus heelt Petrus siene Schwieemutta un väl aundre Kranke

(Mat 8,14-17; Luk 4,38-41)

29Sooboolt aus see de Judenschool veleeten, jinjen Jesus, Jakobus un Johanes met Simon un Andreas met no äare Woninj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Un see säden Jesus daut, daut Simon siene Schwieemutta krank em Bad wia, un Feeba haud.

31Hee jinkj han, foot ar aun de Haunt un holp ar opp. Daut Feeba veleet ar un see funk aun an to bedeenen.

32Aus dan zeowes ieescht de Sonn unja wia, worden aulahaunt kranke un besätne no Jesus jebrocht.

33De gaunze Staut saumeld sikj ver de Däa.

34Un Jesus heeld väl von äare veschiedne Krankheiten. Hee dreef väl beese Jeista rut. Hee leet de Jeista oba nich räden, wiels dee wisten wäa hee wia.

Jesus prädicht en Galiläa

(Luk 4,42-44)

35Un näakjsten Morjen tiedich bie diesta stunt Jesus opp, veleet daut Hus un jinkj no eene eensome Städ toom bäden.

36Petrus un dee waut bie am wieren, sochten sikj am.

37Un aus see am fungen, säden see: Aulemaun sieekjt no die!

38Jesus säd: Well wie aundatwäajen hangonen, no de Darpa dee dicht bie sent, daut ekj doa uk prädjen kaun. Daut es wuatoo ekj jekomen sie.

39Un doaropp reisd hee derch gaunz Galiläa, prädijd en äare Judenschoolen un dreef beese Jeista ut.

Jesus heelt een Leprakranken

(Mat 8,1-4; Luk 5,12-16)

40Een Leprakranken kjeem no am, foll opp de Kjneeen un prachad am om jereinicht to woaren un säd: Wan du west kaust du mie reinjen.

41Jesus jaumad daut äwa am. Hee strakjt siene Haunt ut, daut hee am aunschieed, un säd: Ekj woa daut doonen; sie rein!

42Un aus hee daut säd, kjeem de Krankheit rut, un hee wia rein.

43Jesus schekjt am fuaz wajch un woarnd am strenj

44un säd: See doano, daut du daut kjeenem sajen woascht. Oba go un stal die dän Priesta väa, un brinj soo aus Moses befolen haft, de Opfa aus eenen Bewies fa diene Reinjunk.

45Hee oba jinkj rut un muak de gaunze Jeschicht bekaunt. Hee räd soo väl doavon daut Jesus nich mea frie en eene Staut nenn gonen kunn, un mea en wietleftje Jäajenden bleef. Un doch kjeemen de Menschen von aulawäajen no am.

Markus 2

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jesus heelt eenen jelämden Maun

(Mat 9,1-8; Luk 5,17-26)

1Aus Jesus een poa Doag lota wada no Kapernaum kjeem, hieeden de Menschen, daut hee no Hus jekomen wia.

2Dan kjeemen soo väl toop daut soogoa buten ver de Däa nich mea Rum wia, un hee prädijd daut Wuat.

3Doa kjeemen uk vea Mana no am, dee eenen Jelämden druagen.

4Un wiels doa soo väl Menschen wieren, daut see am nich bat Jesus brinjen kunnen, muaken see jrod bowa Jesus een Loch derch daut Dak un leeten dän Jelämden met Madrauz toop ver Jesus rauf.

5Aus Jesus äaren Gloowen sach, säd hee to dän Jelämden: Mien Sän, die sent diene Sinden vejäft.

6Doa sauten soone von de Schreftjelieede, dee bie sikj selfst dochten:

7Wuarom rät dis Maun soo? Daut es jelastat! Wäa sest aus Gott kaun Sinden vejäwen?

8Jesus wist en sienem Jeist sea boolt, waut de Menschen bie sikj em Hoat dochten, un säd to an: Wuarom denkj jie soo äwa dee Sach?

9Waut es leichta to dän Jelämden to sajen: Die sent de Sinden vejäft, ooda to sajen: Sto opp, nemm dien Bad un go?

10Oba daut jie weeten kjennen daut de Menschensän hia oppe Ieed de Krauft haft Sinden to vejäwen, säd hee to dän Jelämden:

11Ekj saj die, sto opp, nemm dien Bad un go no Hus!

12Hee stunt opp, neem sien Bad un jinkj rut, soo daut see am aula seenen kunnen. See wundaden sikj aula doaräwa un lowden Gott un säden: Soowaut aus dit hab wie noch niemols jeseenen.

Jesus roopt Levi un at met de Takskollakjta

(Mat 9,9-13; Luk 5,27-32)

13Jesus jinkj noch eemol rut no de Kaunt vom Mää; un am kjeemen een grootet Schoof hinjaraun un hee lieed an doa.

14Un aus hee wieda jinkj, sach hee Alfäus sien Sän Levi, een Takskollakjta, en siene Bood setten. Jesus säd to am: Folj mie no! Levi stunt opp un foljd am no.

15Aus Jesus bie Levi em Hus to Meddach wia, eeten väl Takskollakjta un Sinda met am un siene Jinja toop; wiels doa wieren väl dee met am metkjeemen.

16Aus de schreftjelieede Farisää sagen, daut hee met de Takskollakjta un Sinda toop eet, fruagen see siene Jinja: Wuarom at hee met Takskollakjta un Sinda toop?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Aus Jesus dit hieed, säd hee to an: De jesunde brucken dän Dokta nich; dän brucken mau de kranke. Ekj sie nich jekomen de jerajchte entoloden oba de Sinda.

De Kjast haft aunjefongen

(Mat 9,14-17; Luk 5,33-39)

18Aus Johanes siene Jinja un de Farisäa fausten deeden, kjeemen eenje un fruagen am: Woo kjemt daut, daut Johanes siene Jinja un uk de Farisäa äare Jinja fausten, oba diene nich?

19Jesus säd: Woo kjennen dän Briegaum siene Jast fausten, wäarent hee noch bie an es? Soolang aus de Briegaum bie an es, kjennen see nich fausten.

20Oba de Tiet kjemt daut an de Briegaum woat wajch jenomen woaren; un dan woaren see uk fausten.

21Kjeena wudd een oolet Kjleet met nieet Zeich flekjen; un wan daut wäa wudd, wudd daut niee vom oolen loosrieten un daut Loch wudd bloos sooväl jrata sennen.

22Un doa jitt uk kjeena nieen Wien en oole Wienladasch; un wan jeemaunt wudd, wudden de Ladasch opplauzen, un dan wieren de Wien un uk de Wienladasch beides vebrukt.

De Froag äwa dän Sabat

(Mat 12,1-8; Luk 6,1-5)

23Eenen Sabat jinkj Jesus derch de Jeträajdflekja; un siene Jinja fungen aun Oaren to plekjen un uttorublen.

24Dan säden de Farisäa to am: Kjikj doch waut diene Jinja aum Sabat doonen. Daut es nich rajcht.

25Hee säd to an: Hab jie niemols jeläst, waut David deed, aus hee un dee, dee met am wieren, hungrich wieren un nich to äten hauden.

26Hee jinkj don, aus Abjatar Huagapriesta wia, em Gotteshus nenn un eet daut Broot, daut Gott jeweit wia un sest kjeena aus de Priesta äten durf. Un jeef dan uk no dee, waut met am wieren?

27Dan säd hee to an: De Sabat es doa wäajen de Menschen, un nich de Menschen wäajen dän Sabat.

28Un doawäajen es de Menschensän uk Har äwa dän Sabat.

Markus 3

Jesus heelt aum Sabat

(Mat 12,9-14; Luk 6,6-11)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Een aundret mol, aus Jesus en de Judenschool nenn jinkj, wia doa een Maun, met eene vedrieejde Haunt.

2Wiels eenje no eene Uasoak sochten Jesus to beschuljen, pausten see opp auf hee dän aum Sabat heelen wudd.

3Jesus säd to dän Maun met de vedrieejde Haunt: Sto opp un komm häa!

4Dan fruach hee an: Waut derw wie däm Jesaz no aum Sabat doonen, goodet ooda schlajchtet? Daut Läwen raden ooda ombrinjen? Oba kjeena säd waut.

5Jesus kjikjt an aun, un oajad sikj doaräwa, daut see soo hoat un stieekoppich wieren. Hee säd to dän Maun: Strakj diene Haunt ut! Hee strakjt dee ut; un dee wia soo jesunt aus de aundre.

6Dan jinjen de Farisäa rut un beroden sikj met Herodes siene Aunhenja, woo see Jesus äwatsied brinjen kunnen.

Jesus un de väle Menschen aum Mäa

7Jesus jinkj met siene Jinja oppoat nom Mäa, un von Galiläa kjeemen am een grootet Schoof hinjaraun.

8Aus see hieeden, waut hee aules deed, kjeemen väl Menschen no am von Judäa, Jerusalem, Idumäa, von hinja däm Jordan un von Tierus un Sidon.

9Wiels doa soon Schoof kjeemen, säd hee to siene Jinja, see sullen eene kjliene Lomm fa am reed haben, daut see am nich bedrenjen kunnen.

10Hee haud väle jeheelt, un de kranke drenjden sikj doaropp no am, daut see am aunschieren wullen.

11Un emma, wan de beese Jeista am sagen, follen dee ver am dol un schrieejen: Du best Gott sien Sän!

12Hee oba veboot an strenj to sajen wäa hee wia.

Jesus wält 12 Jinja

(Mat 10,1-4; Luk 6,12-16)

13Un Jesus jinkj en de Boaj un roopt sikj, dee woone hee bie sikj haben wull, un dee kjeemen no am.

14Un von dee stald hee 12 aun siene Apostel to sennen, daut dee bie am sennen sullen, un daut hee dee utschekjen kunn, to prädjen,

15un daut dee Macht haben sullen, kranke to heelen un beese Jeista uttodriewen.

16Un hee stald dee 12 aun: Simon, dän hee Petrus nand,

17Jakobus, Zebedäus sienen Sän, un Johanes, sien Brooda, dee nand hee nohäa Boanerges, daut meend: Jewittakjieedels,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Andreas, Filippus, Bartolomäus, Matäus, Tomas, Alfäus sienen Sän Jakobus, Tadäus, Simon von Kana,

19un Judas Iskariot, dee am nohäa veroden deed.

Steit Jesus met däm Soton em Bunt?

(Mat 12,22-32; Luk 11,14-23; 12,10)

20Un see kjeemen no Hus, un doa kjeem wada soo väl Volkj toop, daut see nich Jeläajenheit hauden toom äten.

21Un aus de sienje daut hieeden, jinjen dee han un wullen am metnämen; wiels de Menschen säden hee wia nich mea gaunz kloa em Kopp.

22Un aus de Schreftjelieede von Jerusalem kjeemen, säden dee: Hee haft dän Beelzebul, un drift de beese Jeista rut derch äaren bowaschten.

23Dan roopt hee an noda, un funk aun to an derch Jlikjnisen to räden: Woo kaun een Soton dän aundren utdriewen?

24Wan een Rikj sikj met sikj selfst oneenich woat, kaun daut nich bestonen.

25Un wan eene Husfamielje sikj spoolt, kaun soon Hus nich bestonen.

26Un wan Soton jäajen sikj selfst oppsteit un met sikj selfst nich eenich es, kaun dee nich bestonen un dan es daut ut met am!

27En eenem stoakjen Maun sien Hus kaun kjeena nenbräakjen un stälen, wan hee dän stoakjen Maun nich ieescht binjt, un dan sien Hus utplindat.

28Ekj saj junt de Woarheit: De Menschen woat aule Sinden un Lastrungen vejäft woaren;

29wäa oba jäajen dän Heiljen Jeist lastat, kaun niemols Vejäwunk kjrieen; dee haft sikj eene eewje Schult oppjelot.

30Dit säd hee wiels see hauden jesajcht daut hee eenen orreinen Jeist haud.

Jesus siene Mutta un Breeda

(Mat 13,1-9; Luk 8,4-8)

31Un siene Mutta un siene Breeda kjeemen bat ver de Däa, un leeten am roopen.

32Doa sauten väl Menschen om am un dee säden to am: Kjikj emol, diene Mutta un diene Breeda sent buten un sieekjen no die.

33Hee auntwuad an: Wäa sent miene Mutta un miene Breeda?

34Hee kjikjt om sikj no dee, dee rom am sauten, un säd: Kjikjt emol, dit sent miene Mutta un miene Breeda!

35Wäaemma daut deit, waut Gott velangt, es mien Brooda, miene Sesta un miene Mutta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Markus 4

Daut Jlikjnis vom Seien

(Mat 13,1-9; Luk 8,4-8)

1Bie eene aundre Jeläajenheit wia Jesus wada aum Mäa un funk doa aun to lieren. Un doa kjeemen soo väl toop, daut hee en eene Lomm stieech, daut opp daut Wota lach, un hee sad sikj dol; un eene maussen Menschen stunden oppem Launt aune Kaunt Mäa.

2Un hee lieed an väl derch Jlikjnisen; un säd soo to an:

3Horcht no dit! Doa jinkj een Maun rut seien.

4Un daut kjeem soo rom, daut aus de Maun seid, foll waut von daut Sot opp däm Wajch; un de Väajel kjeemen un freeten daut opp.

5Waut doavon foll opp daut steenaje, wua daut nich väl Ieed haud, un daut kjeem boolt opp, wiels daut nich deep en de Ieed wia.

6Un aus de Sonn ieescht opp wia, vebrend daut, un wiels daut nich Wartlen haud, vedrieejd daut fuaz.

7Waut von daut Sot foll mank de Distlen, un de Distlen kjeemen opp un stekjten daut, un daut brocht kjeene Arnt.

8Oba waut von daut Sot foll opp goode Ieed. Daut kjeem opp un woss un brocht eene Arnt, un vemieed sikj, eenjet 30, eenjet 60, un eenjet soogoa 100 mol.

9Dan säd Jesus: Wäa Uaren haft toom hieren, däm lot hieren!

Wuarom Jesus en Jlikjnisen räd

(Mat 13,10-18; Luk 8,9-10)

10Aus Jesus auleen wia, kjeemen siene Twalw, un noch aundre, un fruagen waut de Jlikjnisen bedieden sullen.

11Hee säd to an: Junt es daut jejäft worden daut Jeheemnis vom Gottesrikj to vestonen; oba to dee, dee noch buten sent, mott aules derch Jlikjnisen jerät woaren;

12soo daut see doano kjikjen un doch nich seenen, un doano horchen un doch nich vestonen, soo daut see sikj nich opplatst omdreien un an vejäft woat.

Waut daut Jlikjnis vom Seien bedied

(Mat 13,18-23; Luk 8,11-15)

13Un hee säd to an: Vesto jie dit Jlikjnis nich? Woo woa jie aul dee aundre Jlikjnisen dan vestonen?

14Dee wäa doa seit, seit daut Wuat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Daut aum Wajch sent dee, wua daut Wuat jeseit woat, un soo schwind aus see daut hieren, kjemt Soton un nemt daut Wuat wajch, daut en an es jeseit wort.

16Un soo es daut uk met daut, wua daut Sot opp däm steenajen jeseit wort. Wan dee daut Wuat hieren, nämen see daut fuaz met Freid opp.

17Oba wiels see nich deepe Wartlen en sikj haben, es daut nich opp lang. Sooboolt aus see wäajen daut Wuat lieden motten un nojestonen woaren, faulen see auf.

18Dan sent noch soone, daut mank de Distlen jeseit wort. Dit sent dee, dee daut Wuat jehieet haben,

19oba dan komen de Sorjen om dit Läwen, daut aunschmäarende Rikjtum un daut velangen no välet aundret opp, un daut Wuat kaun nich Frucht brinjen.

20Dan es doa noch daut, daut opp goode Ieed jeseit wort. Dee hieeden daut Wuat un neemen daut opp un brochten Frucht un vemieeden sikj 30, 60, uk 100 mol.

Vom vestonen von de Goode Norecht

(Luk 8,16-18)

21Jesus säd: Woat eene Laump nenn jebrocht om unja eene Komm ooda unja daut Bad to stalen? Woat dee nich jebrocht om opp eenem Laumpenhoola to stonen?

22Doa es nuscht vestoaken, daut nich openboa woat, un nuscht jeheem, daut nich verendach kjemt.

23Wäa Uaren haft toom hieren, däm lot hieren!

24Un hee säd to an: Siet väasechtich no waut jie horchen! Doano aus jie aundre toomäten, saul junt toojemäten woaren, un junt saul bowenenn mea jejäft woaren.

25Wäa doa haft, däm woat mea jejäft; un wäa nuscht haft, däm woat daut noch wajchjenomen, waut hee haft.

Daut Jlikjnis woo daut Kuarn waust un riept

26Un hee säd: Met Gott sien Rikj es daut soo aus met eenem Maun, dee Sot opp sien Launt streid.

27Un auf hee de Nacht schlapt ooda äwadach rom es, kjient de Sot un waust, wan hee uk nich weet woo.

28Wiels de Ieed brinjt ut sikj selfst ieescht dän Haulm, dan de Oaren, un dan dän vollen Weit en de Oaren verendach.

29Wan daut Jeträajd ieescht riep es, lat hee daut fuaz aufheiwen; wiels daut es dan Tiet to eifsten.

Daut Jlikjnis vom Sampkuarn

(Mat 13,31-32 34; Luk 13,18-19)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Un hee säd: Met waut sell wie Gott sien Rikj vejlikjen, ooda derch waut fa een Jlikjnis sell wie ons daut väastalen?

31Daut es soo aus een Sampkuarn; daut es daut kjlanste Kuarn waut en de Ieed jeplaunt woat;

32oba wan daut ieescht jeseit es, waust daut un woat jrata, aus aule aundre Plaunten em Goaden, un kjricht soone groote Asta, daut de Väajel von enne Loft sikj em Schauten äare Nasta buen.

33Derch väl soone Jlikjnisen prädijd hee daut Wuat, doano aus see am vestonen kunnen.

34Un hee räd to an nich aundasch aus derch Jlikjnisen; oba siene Jinja muak hee aules kloa, wan hee met an auleen wia.

Em Storm opp de Proow jestalt

(Mat 8,23-27; Luk 8,22-25)

35Un aus daut dan ieescht Owent wort, säd hee to an: Well wie äwa foaren no de aundre Sied.

36Un see leeten daut Volkj gonen un neemen am met sikj en de Lomm, jrod soo aus hee wia. Doa wieren noch mea Lommen bie am.

37Doa kjeem een stoakja Wintstorm opp, soo daut de Walen äwa de Lomm rolden, un de Lomm aunfunk Wota en sikj to hoolen.

38Un hee selfst lach väaren opp een Kjessen un schleep. See wuaken am opp un säden to am: Meista, jefst du nuscht rom, wan wie omkomen?

39Hee stunt opp un beschwicht dän Wint, un säd to de Walen, see sullen sikj lajen. De Wint leet no, un daut wort gaunz stell.

40Hee säd to siene Jinja: Wuarom es junt soo angst? Hab jie noch emma kjeenen Gloowen?

41An wort sea angst, un see fruagen eena dän aundren: Wää es dit? Soogoa de Storm un de Walen jehorchen am!

Markus 5

Jesus heelt eenen Maun met eenem beesen Jeist

(Mat 8,28-34; Luk 8,26-39)

1Un see kjeemen no de aundre Sied Mää, en de Gadarena äare Jäajent.

2Un aus hee ut de Lomm stieech, kjeem am fuaz een Maun von mank de Jräwa entjäajen, dee von eenem orreinen Jeist besäten wia.

3Dis Maun wond mank de Jräwa un wia met nuscht mea to binjen, nich emol met Kjäden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Hee wia aul foaken aun Henj un Feet jekjät wast, oba hee haud noch emma de Kjäden tweijeräten un de Iesasch aun de Feet tweijebroaken. Un doa wia kjeena, dee am faustnämen kunn.

5Hee waundad, Dach un Nacht, mank de Jräwa un en de Boaj, schrieech un schluach sikj met Steena.

6Aus Jesus kjeem, sach hee am aul von wiet auf. Hee rand am entjäajen un schmeet sikj ver am opp de Kjneeen.

7Hee schrieech met lude Stemm: Waut hab ekj met die to doonen, Jesus? Du best däm hechsten Gott sien Sän. Schwia ver Gott, daut du mie nich kjwälen woascht!

8Wiels Jesus haud to am jesajcht: Du beesa Jeist, komm ut disem Mensch rut!

9Dan fruach Jesus am woo hee heet. Hee säd: Ekj heet dusende, wiels wie sent onsa väle.

10Un hee prachad Jesus emma wada, an nich ut de Jäajent rut to schekjen.

11Doa dicht bie aum Boajch grosd eene groote Häad Schwien.

12Dan prachaden de orreine Jeista am, an en de Schwien nenn foaren to loten.

13Jesus jeef an de Frieheit, un de beese Jeista kjeemen rut un fuaren en de Schwien nenn. Un de Häad von 2.000 Schwien moaragd em Mäa nenn, un dee vesoopen.

14Un de Schwienshoad randen un vetalden en de Staut un uk opp daut Launt, waut jeworden wia. Un de Menschen kjeemen han to seenen, waut passieet wia.

15Un aus see no Jesus kjeemen, sagen see dän, dee von de orreine Jeista wia besäten jewast, veninftich un jekjleet setten, un see ferchten sikj.

16Un dee, dee daut jeseenen hauden, vetalden de Menschen, waut met däm Maun passieet wia, dee von beese Jeista besäten jewast wia, un uk woo sikj daut met de Schwien romjenomen haud.

17Dan fungen de Menschen aun Jesus drinjent to prachren, äare Jäajent to veloten.

18Aus Jesus en de Lomm nenn stieech, prachad dee Maun, dee von beese Jeista wia besäten jewast, auf hee metkomen kunn.

19Jesus leet daut nich to, oba säd hee sull no Hus, no siene Famielje gonen un an vetalen, woo de Har met am Metleet haud un waut hee am en siene Jnod fa eenen grooten Jefaulen jedonen haud.

20Un hee jinkj loos un funk aun en de tieen Städa to vetalen, waut Jesus aules fa am jedonen haud. Un aulemaun wundad sikj.

Jesus heelt eene kranke Fru un wakjt eene Mejal vom Doot

(Mat 9,18-26; Luk 8,40-56)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

21Aus Jesus wada met de Lomm no de aundre Sied Mäa jefoaren wia, saumelden sikj doa biem Wota wada väl Menschen om am.

22Un Jairus, eena von de Leidasch von de Judenschool, kjeem uk, un aus hee Jesus sach, foll hee ver am dol

23un prachad am sea un säd: Miene kjliene Dochta es aum stoawen; komm doch un laj ar diene Henj opp, daut see kaun jesunt woaren un läwen.

24Un hee jinkj met am met. Doa kjeemen väle met un drenjden sikj no am opptoo.

25Un doa wia eene Fru, dee aul 12 Joa jeblat haud.

26Dee haud aul väl jeläden derch een deel Doktasch un aules utjejäft, waut see haud. Oba daut wia met ar en de Städ bäta, bloos emma oaja jeworden.

27Aus see von Jesus hieed, kjeem see derch daut Volkj von hinjen aun am naun un schieed siene Kjleeda aun.

28See haud sikj jesajcht: Wan ekj am bloos aun de Kjleeda aunschieren kunn, wudd ekj jesunt woaren.

29Äa bleeden hieed fuaz opp, un see kunn daut em Lief feelen, daut see von äare Ploag jeheelt wia.

30Un Jesus späad fuaz aun sikj, daut eene Krauft ut am jegonen wia, un dreid sikj mank daut Volkj om un fruach: Wäa haft miene Kjleeda aunjeschieet?

31De Jinja säden to am: Du sitst, daut daut Volkj die drenjt, un dan frajchst noch, wäa die aunjeschieet haft?

32Un hee kjikjt sikj om, to seenen, wäa daut jedonen haud.

33De Fru wia angst daut ar flautad, wiels see wist je waut met ar jeworden wia. See kjeem un foll ver am dol un säd am de volle Woarheit.

34Un hee säd to ar: Miene Dochta, dien Gloowen haft die jeholpen. Go en Fräd! Du best von diene Ploag loos.

35Oba aus hee noch räd, kjeemen eenje Mana von daut Hus von däm Leida von de School un säden: Diene Dochta es aul jestorwen. Wuarom woa wie dän Liera noch mea baudren?

36Oba Jesus hieed, waut doa jerät wort, un säd to dän Leida: Fercht die nich lenja, jleew bloos!

37Un hee leet sest kjeenem met komen aus Petrus, Jakobus un Johanes, Jakobus sien Brooda.

38Un see kjeemen no däm Leida von de Judenschool sien Hus un sagen dän Klommua un daut jaumarierende Jehiel.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

39Jesus jinkj nenn un säd to an: Wuarom moak jie soo een Klommua un Jehiel? Daut Kjint es nich jestorwen; daut schlapt.

40Un see fungen aun äwa am to lachen. Hee schekjt an aula rut, neem daut Kjint äaren Voda un Mutta un dee, dee met am wieren, un jinkj en de Stow nenn, wua daut Kjint wia.

41Hee foot daut Kjint aun de Haunt un säd to ar: Talieta kum! daut meent: Mejalkje, ekj saj die, sto opp!

42Un daut Mejalkje stunt plazlich opp un funk aun to gonen, wiels dee wia aul 12 Joa oolt. Un see wisten sest nuscht, aus doaräwa to staunen.

43Un hee jeboot an sea strenj, daut dit kjeena wudd to hieren kjrieen, un säd, daut see ar sullen to äten jäwen.

Markus 6

Jesus en Nazaret vestat

(Mat 13,53-58; Luk 4,16-30)

1Jesus veleet doa un jinkj met siene Jinja no siene Staut, wua hee tus hieed.

2Un aus de Sabat kjeem, funk hee en äare Judenschool aun to lieren. Un väle, dee am hieeden, staunden doaräwa un fruagen: Wua haft dis Maun dit häa? Waut es dit fa eene Weisheit, dee am es jejäft worden, daut hee soogoa Wunda doonen kaun!

3Es dit nich de Holtoabeida? Es dit nich Maria äa Sän un de Brooda aun Jakobus, Joses, Judas un Simon? Sent siene Sestren nich uk hia mank ons? Un see stieeden sikj äwa am.

4Jesus säd to an: Een Profeet woat emma jeieet, buta en siene Staut wua hee tus jehieet, un mank sien Frintschoft un en siene ieejne Famielje.

5Un hee kunn doa kjeene Wunda doonen, buta een poa kranke Menschen de Henj opplajen, daut dee jesunt worden.

6Un hee wundad sikj äwa äaren Ongloowen. Un hee jinkj en de Darpa un lieed.

Jesus schekjt de 12 aun de Oabeit

(Mat 10,1-14; Luk 9,1-6)

7Un hee foddad sikj de Twalw un schekjt dee poawies ut un jeef an Krauft äwa de orreine Jeista.

8Un hee befool an: Opp june Reis nämt sest nuscht met aus eenen Gonstock, kjeen Broot, uk nich eene Reistausch, uk nich Jelt em Biedel.

9Trakjt junt Schoo aun, oba nämt nich twee Rakj met.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10Hee säd uk to an: Un wuaemma jie en een Hus nenn komen, blieft doa, bat jie de Staut veloten.

11Un wuaemma see junt nich oppnämen un nich no junt horchen, un jie dan von doa wajchgonen, dan scheddat junt dän Stoff von de Feet; daut woat fa an eene Woarnunk sennen.

12Dan jinjen dee un prädijden, daut de Menschen omkjieren sullen.

13See dreewen väl beese Jeista ut un aun väl kranke brukten see Eelj om dee to heelen.

Waut daut Volkj un Herodes von Jesus denkjen

(Mat 14,1-12; Luk 9,7-9)

14Dan kjrieech uk Kjennich Herodes von Jesus to hieren; wiels Jesus sien Nomen wia aul sea bekaunt jeworden. Hee säd: Johanes de Deepa es vom Doot oppjestonen; un daut es wuarom dise wundawirkjende Krauft en am es.

15Eenje säden: Hee es Elia. Aundre säden: Hee es een Profeet, soo aus eena von de oole Profeeten.

16Oba aus Herodes doavon hieed, säd hee: Johanes, dän ekj dän Kopp aufhaken leet, es vom Doot oppjestonen.

Von Johanes sien Doot

(Mat 14,3-12)

17Herodes haud selfst jeschekjt Johanes fausttonämen un entostoppen, om Herodias, sienen Brooda Filippus siene Fru äat haulwen, dee hee sikj jefriet haud.

18Johanes haud to Herodes jesajcht: Daut es nich rajcht, daut du dienen Brooda siene Fru hast.

19Dan wia Herodias schwierich äwa am jeworden un wull am doot moaken. See kunn oba nich,

20wiels Herodes fercht Johanes un bewoad am. Hee wist, daut Johanes een fromma heilja Maun wia. Hee horcht jieren no Johanes, wan am daut uk sea beorruijd, waut hee säd.

21Met eemol kjeem eene paussende Jeläajenheit. Aus Herodes opp sienen Jeburtsdach fa siene Huachbeaumte un Offizieren un aunjestalde en Galiläa een Fastmol utreed,

22kjeem Herodias äare Dochta nenn un daunzt, un Herodes un dee, dee met am aum Desch sauten, jefoll daut. Dan säd de Kjennich to daut Mejalkje: Froag mie no irjentwaut, waut du west. Ekj woa die daut jäwen.

23Un hee vespruak ar, opp een Schwua, to jäwen wuano see froagen wudd, bat opp sien haulwet Kjennichrikj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Dan jinkj see rut un fruach äare Mutta, no waut see froagen sull. See säd: No Johanes dän Deepa sienen Kopp.

25Dan jinkj see fuaz schwind trigj no däm Kjennich un säd: Jeff mie nu fuaz opp eene Schiew Johanes dän Deepa sienen Kopp.

26De Kjennich wia sea entwei doaräwa; oba wiels hee doaropp jeschwuaren haud, un om siene Jast äat haulwen, wull hee ar daut nich aufsajen.

27Dan schekjt hee fuaz eenen Soldot, dee een Wajchta wia un säd hee sull am Johanes sienen Kopp brinjen. De Maun jinkj un hakt Johanes dän Kopp auf un brocht am dän opp eene Schiew.

28Hee jeef daut Mejalkje dän, un dee jeef dän äare Mutta.

29Aus Johanes siene Jinja daut hieeden, kjeemen dee un läden sienen Kjarpa en een Grauf.

Jesus jeft 5.000 Maun to äten

(Mat 14,13-21; Luk 9,10-17; Joh 6,1-14)

30De Apostel saumelnden sikj om Jesus un säden am aules, waut see jedonen un jelieet hauden.

31Wiels doa soo väl Menschen han un hää jinjen, säd hee to an: Wie haben hia nich emol Jeläajenheit to äten. Komt, well wie wua fa ons auleen gonen un ons een stootje utreiwen.

32Un see fuaren en eene Lomm no eene eensome Städ, wua see fa sikj auleen wieren.

33Un de Menschen sagen an wajch foaren, un väle kjanden am. Un von aul de Städa randen de Menschen to Foot doahan un kjeemen doa ea han aus see.

34Un aus hee aun de Kaunt Mäa jinkj, sach hee de groote maussen von Menschen; un am jaumad daut äwa an, wiels dee wieren soo aus Schop onen Hoad. Un soo funk hee wada aun, an to lieren.

35Nu wia daut oba aul lot no Meddach, soo daut siene Jinja no am kjeemen un säden: Dit es eene eensome Städ, un daut es aul sea lot.

36Schekj de Menschen wajch, daut see en de Städa un Darpa en de Omjäajent gonen un sikj Broot kjeepen, daut see waut to äten haben.

37Hee oba säd: Jäft jie an to äten! See säden to am: Daut wudd acht Moonat Loon brucken. Sell wie soo väl aun Broot utjäwen, an to äten to jäwen?

38Un hee säd to an: Woo väl Stekja Broot hab jie? Got kjikjt emol! Un see jinjen un fungen ut un säden: Fief, un twee Fesch.

39Dan befool Jesus an, daut see sikj aula en Gruppen opp daut jreene Graus dolsaten sullen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

40Soo saden see sikj dol en Gruppen von 100 un von 50.

41Hee neem dee fief Brood un dee twee Fesch un kjikjt nopp no däm Himmel un dankt doafäa un bruak daut Broot. Dan jeef hee de Jinja daut, daut see de Menschen daut jeewen. Hee vedeeld dee twee Fesch uk mank an aula.

42See eeten aula un worden saut.

43Dan lausen de Jinja noch 12 Kjarw voll Bietakjes Broot un Fesch toop.

44Un jejäten hauden doa ojjefäa 5.000 Maun.

Jesus jeit oppem Wota

(Mat 14,22-33; Joh 6,15-21)

45Doaropp schekjt Jesus siene Jinja fuaz en de Lomm to stieen un veropp äwa de Läacht no Betsaida to foaren, wäarent hee vom Volkj Aufscheet neem.

46Aus dee ieescht wajch wieren, jinkj hee en de Boaj, bäden.

47Aus daut Owent wort, wia de Lomm medden opp däm See, un hee wia auleen oppem Launt.

48Un hee sach, daut de Jinja sikj biem roodlen kjwälden, wiels see dän Wint von väaren hauden. Jäajen Morjen kjeem Jesus oppem Wota no an opptoo jegonen. Aus hee bie an vebie gonen wull,

49sagen see am oppem Wota gonen, dochten see hee wia een Jeist, un vefieeden sikj soo, daut see ut Angst aunfungen to schrieen.

50Hee oba räd to an un säd, see sullen mau jetroost sennen: Dit sie ekj; fercht junt nich!

51Dan stieech hee bie an en de Lomm nenn un de Wint läd sikj. See wisten bloos nich waut see denkjen sullen.

52Wiels see daut noch nich vestonen kunnen, woo Jesus daut met daut Broot jedonen haud, wieren äare Hoaten noch veschloten.

Jesus heelt de kranke en Genezaret

(Mat 14,34-36)

53Aus see en Genezaret aunkjeemen, ankaden see sikj doa faust.

54Un sooboolt aus see ut de Lomm stieejen, kjanden de Menschen Jesus

55un randen en de gaunze Omjäajent un druagen de kranke opp äare Madrauzen no Jesus, wuaemma see hieeden, daut hee wia.

56Un wuaemma hee en de Städa, un Darpa ooda oppem Launt kjeem, läden see de kranke oppem Moakjtplauz un prachaden am, daut hee an bloos sull loten dän Soom aun siene Kjleeda aunschieren; un aule dee am aunschieeden worden jesunt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Markus 7

Gott sien Jeboot un menschliche Aunwandunk

(Mat 15,1-9)

1Dan kjeemen de Farisäa un eenje von de Schreftjelieede, dee von Jerusalem jekomen wieren, un saumelden sikj om am.

2See sagen daut eenje von siene Jinja met orreine Henj daut Broot eeten, daut meend see hauden sikj nich de Henj jewoschen.

3De Farisäa, un äwahaupt de Juden, äten nich aundasch, aus sikj no äare Eltestasch äare Väaschreften de Henj to wauschen;

4un wan see vom Moakjtplauz komen, äten see nich onen sikj ieescht to wauschen. Soo hoolen see sikj aun väl aundre Väaschreften, soone aus Kuffels, Kaunen un Jefässa von Koppa wauschen.

5Dan fruagen de Farisäa un Schreftjelieede Jesus: Wuarom hoolen diene Jinja sikj nich aun onse Eltestasch äare Väaschreften, un äten daut Broot onen sikj de Henj to wauschen?

6Hee säd to an: Jie Heichla! De Profeet Jesaja haft von junt gaunz rajcht verut jesajcht, soo aus jeschräwen steit: “Dit Volkj ieet mie met de Leppen, sajcht Gott; oba em Hoat sent see wiet auf von mie.

7See deenen mie vejäfs, wiels see lieren sest nuscht aus Menschen Väaschreften.”

8Jie haben Gott siene Jebooten veloten, om Väaschreften von Menschen to hoolen; soowaut aus Kuffels un Kaunen utwauschen, un noch välet mea biesied.

9Un wieda säd Jesus: Sea fein hab jie Gott siene Jebooten oppjehowen, om june Väaschreften to hoolen.

10Moses säd: “Du saust dienen Voda un diene Mutta ieren” un: “Wäa Voda ooda Mutta flieekjt saul dootjemoakt woaren.”

11Jie oba lieren: Eena kaun to Voda ooda Mutta sajen: De Help dee jie von mie hauden haben kunt, es Korban. Korban meent: Daut es Gott jejäft.

12Dan lot jie eenem nuscht fa sienen Voda ooda siene Mutta doonen,

13un soo moak jie Gott sien Wuat to nuscht derch de Väaschreften, dee jie oppjestalt haben. Un soo moak jie daut met väle Dinja.

Waut een Mensch veorreinicht

(Mat 15,10-20)

14Jesus roopt daut Volkj wada no sikj un säd: Horcht emol aula no mie un vestot dit!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Doa es nuscht, waut eenen Mensch veorreinicht daut von buten en am nenn kjemt; een Mensch woat derch daut orrein, waut ut am rut kjemt.

16(Wäa Uaren haft toom hieren, däm lot hieren.)

17Aus hee de Menschen veleet un trigj em Hus jinkj, fruagen siene Jinja am, waut daut Jlikjnis bedied.

18Hee fruach an, auf see uk noch soo stomp wieren: Kjenn jie daut nich seenen, daut een Mensch nuscht veorreinjen kaun, daut von buten en am nenn kjemt?

19Daut jeit am nich em Hoat nenn, oba en de Moag, un dan ut däm Kjarpa rut. Doamet säd Jesus daut aulet Äten rein wia.

20Hee säd noch wieda: Waut ut eenem Mensch rut kjemt, moakt am orrein;

21wiels von bennen ut eenem Mensch sien Hoat komen schlajchte Jedanken, Huararie, Stälsucht, Mort,

22Ehebruch, Jiez, schlajcht sennen, Schuftarie, Lost, Aufgonst, Lastren, Stolt un aule Dommheit.

23Aul dit schlajchte kjemt von bennen un veorreinicht eenen Mensch.

Eene griechische Fru äa Gloowen

(Mat 15,21-28)

24Dan veleet Jesus doa un jinkj no de Omjäajent von Tierus. Hee jinkj doa en een Hus nenn un wull nich daut et irjentwäa weeten sull, oba hee kunn sikj nich vestäakjen.

25Eene Fru, dee een Dochtakje met eenen orreinen Jeist haud, haud von am jehieet, un kjeem un foll ver am han.

26Daut wia eene griechische Fru un staumd von Sierien Feenizien. Dee prachad am, dän Soton ut äare Dochta rut to driewen.

27Oba Jesus säd to ar: Lot de Kjinja sikj ieescht saut äten; daut es nich fein, de Kjinja daut Broot wajch to nämen un de Hunj väatoschmieten.

28See säd to am: Jo, Har; oba soogoa de Hunjkjes unja däm Desch, äten de Kjinja äare Kjreemels.

29Dan säd hee to ar: Wiels du dit sätst, go dienen Wajch; de Soton haft diene Dochta veloten.

30Un see jinkj trigj no Hus un funk äare Dochta em Bad, un de Soton haud ar veloten.

Jesus heelt een Doofstommen

(Mat 15,29-31)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Un aus hee wada ut de Jäajent von Tierus un derch Sidon jinkj, kjeem hee nom galiläischen Mäa, medden en de Jäajent von Tieen Städa.

32Dan brochten see eenem no Jesus, dee doof wia un schwoa räden kunn, un prachaden am, siene Haunt opp am to lajen.

33Un hee neem am gaunz auleen fa sikj, läd am siene Finjasch en de Uaren un spieech un tukst am aun de Tung.

34Dan kjikjt hee nopp no däm Himmel, un deep bewäacht, säd hee: Hefata! daut meent: Moak die op!

35Am wieren de Uaren plazlich op, un waut am de Tung bunk wia wajch, un hee räd dietlich.

36Dan veboot Jesus an, daut irjentwäm to sajen. Oba je mea an daut veboden wort, je mea räden see doavon.

37Un see wundaden sikj äwa aule Moten un säden: Hee haft aules goot jemoakt; hee moakt soogoa de doowe hieren un de Stomme räden.

Markus 8

Jesus jeft 4.000 Menschen to äten

(Mat 15,31-39)

1Aus doa dan wada väl Volkj vesaumelt wia, un wiels dee nuscht to äten hauden, roopt Jesus siene Jinja no sikj un säd:

2Mie jaumat daut äwa dise Menschen. Dee sent nu aul dree Doag bie mie jewast un haben nuscht to äten.

3Un wan ekj dee hungrich wajch schekjen wudd, wudden dee hinjawäajes omkomen; wiels eenje sent von wiet auf jekomen.

4Siene Jinja säden to am: Wua kjrie wie hia en de Wiltnis jenuach Broot hää, dee saut to kjrieen?

5Jesus fruach an wooväl Bulkjes see hauden. See säden: Säwen.

6Hee säd de Menschen, see sullen sikj oppe Ieed dolsaten, un hee neem de Bulkjes, dankt doafäa, bruak dee, un jeef de Jinja dee, daut Volkj väatolajen; un dee deeden daut.

7Dee hauden uk een poa kjliene Fesch. Hee dankt uk doafäa un jeef de Jinja, dee uk daut Volkj väatolajen.

8De Menschen eeten aula un worden saut. Nohää lausen de Jinja säwen Kjarw voll Brocken toop, dee noch äwajebläwen wieren.

9Doa wieren bie 4.000 dee jejäten hauden; un dan leet hee dee gonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10Hee stieech wada en eene Lomm nenn met siene Jinja un see fuaren no de Dalmanuta Jäajent.

De Farisäa wullen een Wunda seenen

(Mat 16,1-4)

11De Farisäa kjeemen un fungen aun, am Froagen to stalen. Om am to vesieekjen, fruagen see am no een Tieekjen vom Himmel.

12Un deep bewäacht, säd hee: Wuarom sieekjt dise Jennerazion no een Wundatieekjen? Ekj saj junt de Woarheit: Dee woat kjeen Tieekjen jejäft woaren.

13Dan veleet hee an, stieech trigj en de Lomm un fua äwa no de aundre Sied.

Jinja dee nich vestunden

(Mat 16,5-12)

14De Jinja hauden vejäten, Broot mettobrinjen, buta een Broot daut see en de Lomm hauden.

15Jesus woarnd an väasechtich to sennen, un säd see sullen sikj fa de Farisäa un Herodes äare Häw heeden.

16See räden doavon unjarenaunda un säden: Daut es, wiels wie nich Broot metjenomen haben.

17Jesus wist von waut see sikj unjahilden un säd: Wuarom räd jie doavon, daut jie nich Broot haben? Kjenn jie noch nich seenen ooda vestonen? Sent june Hoaten noch soo veschloten?

18Jie haben Uagen, un seenen nich; jie haben Uaren, un hieren nich. Un denkj jie nich doaraun,

19aus ekj fa 5.000 Maun fief Bulkjes bruak, wooväl Kjarw voll Brocken jie doa opphoowen? See säden: 12.

20Un aus ekj de säwen Bulkjes fa de 4.000 bruak, wooväl Kjarw voll Brocken laus jie toop? See säden: Säwen.

21Hee säd to an: Woo kjemt daut, daut jie nuscht vestonen?

Jesus heelt eenen blinjen

22See kjeemen no Betsaida. Eenje Menschen brochten eenen blinjen Maun no am un bedden am dän auntoschieren.

23Un hee foot dän blinjen aun de Haunt un leid am ut de Staut rut. Un aus hee am ieescht en de Uagen jespäajen un de Henj oppjelajcht haud, fruach hee am auf hee irjentwaut seenen kunn.

24Un hee kjikjt opp un säd: Ekj see Menschen, oba dee sitt daut soo, aus wan Beem romgonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Jesus läd am noch eemol de Henj opp de Uagen. Dan jinjen am de Uagen op un hee kunn wada aules kloa seenen.

26Dan schekjt Jesus am no Hus un säd, hee sull nich en de Staut nenn gonen un sull daut uk kjeenem sajen.

Petrus bekjant Jesus aus dän Christus

(Mat 16,13-20? Luk 9,18-21)

27Dan jinkj Jesus met siene Jinja no de Darpa, runt om Cäsarea Filippi. Un hinjawäajes fruach hee siene Jinja: Wäa sajen de Menschen, daut ekj sie?

28See säden: Johanes de Deepa; oba eenje sajen, Elia; un aundre sajen, eena von de Profeeten.

29Hee säd to an: Oba wäa saj jie, daut ekj sie? Petrus auntwuad un säd to am: Du best de Christus!

30Jesus befool an strenj, daut kjeenem to sajen.

Jesus rät toom ieeschten Mol von sienem Stoawen

(Mat 16,21-28; Luk 9,22-27)

31Dan funk hee aun an daut kloa to moaken, daut de Menschensän väl wudd lieden motten, un wudd von de Eltestasch un Huagepriestasch un Schreftjelieede veschmäten un dootjemoakt woaren un daut hee om dree Doag wada oppstonen wudd.

32Hee säd dit gaunz frie un openboa. Dan neem Petrus am tosied un funk aun, am to beschwichten.

33Oba aus Jesus sikj omdreid un siene Jinja aunkjikjt, beschwicht hee Petrus un säd: See du, Soton, daut du hinja mie kjemst! Wiels die es daut nich om Gott siene Sach to doonen, oba om Menschen äare.

Jesus nofoljen bediet: daut Kjriez fa am to droagen

(Mat 16,24-28; Luk 9,23-27)

34Un aus hee daut Volkj met siene Jinja toop no sikj jeroopt haud, säd hee to an: Wäa mie nofoljen well, mott von sikj selfst vejäten, sien Kjriez opp sikj nämen un mie nofoljen.

35Wiels wäa sien ieejnet Läwen raden well, woat daut velieren; oba wäa sien Läwen wäajen mie un daut Evangelium velieren woat, woat sikj daut raden.

36Wiels waut wudd een Mensch daut halpen, wan hee de gaunze Welt jewennen wudd, wan am daut siene Seel kosten wudd?

37Ooda waut kaun een Mensch jäwen, siene Seel trigjtokjrieen?

38Wiels wäaemma sikj met mie un miene Wieed mank dise sintelje, ehebräakjarische Jennerazion schämen woat, met däm woat de Menschensän sikj

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

uk schämen, wan hee en sienem Voda siene Harlichkjeit met siene heilje Enjel komen woat.

Markus 9

1Un hee säd to an: Ekj saj junt de Woarheit: Hia stonen eenje, dee dän Doot nich derchmoaken woaren, bat see daut Gottesrikj haben seenen en Krauft komen.

Dree Jinja seenen Jesus veharlicht

(Mat 17,1-9; Luk 9,28-36)

2Om sas Doag neem Jesus Petrus, Jakobus un Johanes met sikj opp eenen huagen Boajch nopp, wua see auleen wieren, un doa ver an wort hee met eemol vewaundelt.

3Siene Kjleeda worden witta aus Schnee, soo witt, aus dee kjeen Wauscha opp de Ieed moaken kaun.

4Dan kjeem Elia met Moses doahan, un see unjahilden sikj met Jesus.

5Petrus säd to Jesus: Har, daut es goot daut wie hia sent. Well wie hia dree Booden oppstalen, eene fa die, eene fa Moses un eene fa Elia.

6Hee enjst sikj soo, daut hee nich wist, waut hee sajen sull.

7Dan kjeem eene Wolkj äwa an, soo daut see em Schauten wieren. Un ut de Wolkj säd eene Stemm to an: Dit es mien leewa Sän; doot waut hee sajcht!

8See kjikjten sikj fuaz om, oba sagen sest kjeenem mea bie an aus bloos Jesus.

9Aus see vom Boajch rauf kjeemen, befool hee an, daut kjeenem to sajen, waut see jeseenen hauden, bat de Menschensän wudd vom Doot oppjestonen sennen.

10Soo hilden see daut fa sikj selfst un fruagen sikj unjarenaunda, waut vom Doot oppstonen meenen kunn.

Äwa daut Komen von däm Profeet Elia

11Un see fruagen am: Wuarom sajen de Schreftjelieede, daut Elia ieescht komen mott?

12Jesus säd: Elia kjemt ieescht, wada aules häatostalen. Un wuarom steit dan noch jeschräwen, daut de Menschensän mott väl lieden un veschmäten woaren?

13Oba ekj saj junt: Elia es aul jekomen, un see deeden met am, jrod waut see wullen, soo aus von am jeschräwen steit.

Jesus heelt eenen Jung met eenem orreinen Jeist

(Mat 17,14-20; Luk 9,37-43)

14Un aus hee no de aundre Jinja kjeem, sach hee väl Volkj rom an, un daut de Schreftjelieede sikj met an streeden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un aus de Menschen Jesus sagen, wundaden see sikj äwa am un randen han am to bejreessen.

16Un hee fruach an: Äwa waut stried jie junt met an?

17Dan auntwuad eena utem Volkj: Meista, ekj brocht die mienen Sän, dee eenen stommen Jeist haft.

18Un wan dee am to hoolen kjricht, schmitt dee am opp de Ieed; un dan schumt dee utem Mul un gnorscht met de Tänen un woat stiew. Un ekj säd diene Jinja, see sullen dän rut driewen, un dee kunnen daut nich.

19Jesus säd: Oo woo schwak es daut met dise Menschen äa Gloowen bestalt! Woo lang saul ekj bie junt sennen? Woo lang saul ekj mie met junt noch aufjäwen? Brinjt mie dän Jung hää!

20Un see brochten dän Jung no am. Un aus de Jeist Jesus sach, schmeet hee dän Jung em Aunstoot. Un aus hee opp de Ieed foll, rold hee sikj un schumd ut däm Mul.

21Jesus fruach däm Jung sienen Voda: Woo lang haft hee aul hiamet to doonen jehaut? Hee säd: Von Kjint aun.

22Dee haft am foaken em Fia ooda em Wota jeschmäten, om am doottomoaken. Oba wan du irjentwaut doonen kaust, dan hab Metleet un halp ons!

23Auf ekj kaun? säd Jesus. Aules es mäajlich fa dän, dee doa jleeft.

24Dän Jung sien Voda roopt plazlich ut: Ekj jleew; halp mie en mienem Ongloowen!

25Aus Jesus daut Volkj doa sach hanranen, beschwicht hee dän orreinen Jeist un säd: Du doowa stomma Jeist, ekj jebeed die ut am rut to komen un niemols mea trigj nenn to foaren!

26Dan kjreesch de Jeist un schmeet am noch eemol en eenen schrakjeljen Aunstoot un veleet am. Dän Jung sach daut soo no eenem Dooden, daut de mieeschte säden: Dee es doot.

27Oba Jesus foot am aun de Haunt un hoof am aun, un hee stunt wada opp.

28Un aus hee trigj em Hus kjeem, fruagen siene Jinja am em vetruen, wuarom see dän Jeist nich hauden kunt rutdriewen.

29Hee säd to an: Soone Jeista aus dit komen derch sest nuscht rut aus derch daut Jebäd.

Jesus rät toom tweeden Mol von sienem Stoawen

(Mat 17,22-23; Luk 9,43-45)

30See veleeten doa dan un jinjen derch Galiläa. Jesus wull nich haben, daut irjentwäa wist wua see wieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Hee lieed siene Jinja un säd: De Menschensän woat de Menschen en de Henj jejäft
woaren. Dee woaren am doot moaken; oba om dree Doag woat hee oppstonen.

32Oba see vestunden nich waut hee meend un ferchten sikj, am to froagen.

Wäa es de jratsta?

(Mat 18,1-5; Luk 9,46-48)

33Dan kjeemen see no Kapernaum. Un aus see ieescht em Hus bennen wieren,
fruach hee an: Wuaräwa streed jie junt hinjawäajes?

34See oba wieren stell; wiels see hauden sikj hinjawäajes doaräwa jesträden, wäa
von an de jratsta wia.

35Jesus sad sikj dol un roopt de Twalw un säd: Wäa de jratsta sennen well, mott
sikj selfst aus dän jerinjsten stalen un aulemauns Deena sennen.

36Dan neem hee een kjlienet Kjint un stald daut medden mank an. Un aus hee daut
opp däm Oarm neem, säd hee to an:

37Wäa eent von dise kjliene Kjinja en mienen Nomen oppnemt, nemt mie opp; un
wäa mie oppnemt, nemt nich mie opp, oba dän, dee mie jeschekjt haft.

Wäa nich jäajen ons es, es met ons

(Luk 9,49-50)

38Dan auntwuad Johanes am un säd: Meista, wie sagen wäm en dienen Nomen
beese Jeista utdriewen, un wie vebooden am daut, wiels hee nich eena von ons
wia.

39Oba Jesus säd: Daut sull jie däm nich vebeeden. Wäa en mienem Nomen Wunda
deit, kaun nich soo boolt doaropp schlajchtet von mie räden.

40Wäa nich jäajen ons es, es opp onse Sied.

41Ekj saj junt de Woarheit: Wäa junt en mienen Nomen, un doawäajen wiels jie
Christus aunjehieren, eenen Drunk Wota jeft, däm woat daut nich onbeloont
bliewen.

Vesieekjungen to sindjen: Woo dee komen

(Mat 18,6-9; Luk 17,1-2)

42Un wäa eent von dise kjliene, dee aun mie jleewen, eene Uasoak jeft to faulen, fa
däm wia daut bäta, daut am een Molsteen aum Jenekj jehongen un em Mäa
jeschmäten wort.

43Un wan diene Haunt die veuasoakt to sindjen, hak dee auf! Daut es fa die bäta,
wan du en dit Läwen mau eene Haunt hast, aus beid Henj to haben un en de Hal to
komen, wua daut Fia niemols utjeit,

44(wua äare Warm nich dootgonen un daut Fia nich utjeit).

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

45Un wan dien Foot die veuasoakt to sindjen, hak dän auf! Daut es fa die bäta, wan du lom derch dit Läwen jeist, aus beid Feet to haben un en de Hal jeschmäten to woaren, en daut Fia daut niemols utjeit,

46(wua äare Warm nich dootgonen un daut Fia niemols utjeit.)

47Un wan dien Uag die veuasoakt to sindjen, riet daut rut! Daut es bäta fa die met een Uag en daut Gottesrikj to komen, aus twee Uagen to haben un en daut Halenfia jeschmäten to woaren,

48wua äare Warm nich dootgonen un daut Fia nich utjeit.

Een iernstet Wuat aun de Jinja

(Mat 5,13-35)

49Wie motten aula met Fia jesolten woaren. (Un aule Opfa woaren met Solt jesolten.)

50Solt es goot; oba wan daut Solt ieescht nich mea soltich es, wuamet jeit daut wada soltich to moaken? Habt Solt en junt selfst un hoolt Fräd unjarenaunda!

Markus 10

Jesus lajcht loos oppem Wajch no Judäa

(Mat 19,1-12; Luk 16,18)

1Jesus veleet doa un jinkj en de judäische Jäajent aun de aundre Sied Jordan. Un wada kjeem väl Volkj no am, un hee lieed an, soo aus hee emma deed.

Äwa de Ehescheidunk

(Mat 19,3-12)

2Doa kjeemen eenje Farisäa am to vesieekjen, un fruagen am auf een Maun sikj met rajcht von siene Fru scheeden kunn.

3Hee säd to an: Waut sajcht Moses sien Jesaz?

4See säden, Moses haud daut toojeloten, daut een Maun siene Fru kunn eenen Scheedungsbreef schriewen un ar gonen loten.

5Dan auntwuad Jesus an un säd: Moses schreef junt dit Jesaz bloos wiels jie em Hoat vehoat sent un soo schwoa to belieren sent;

6oba aus Gott aum Aunfank aules moaken deed, muak hee eenen Maun un eene Fru.

7Doawäajen woat een Maun Voda un Mutta veloten, om met siene Fru toop to sennen,

8un dee twee woaren een Fleesch woaren, soo daut see nich mea twee, oba een Fleesch sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Waut Gott jebungen haft, saul de Mensch nich uteneen leesen.

10Aus see wada bennen wieren, fruagen siene Jinja am wada äwa dise Sach.

11Un hee säd to an: Wäa sikj von siene Fru scheeden deit un eene aundre friet, brakjt siene Ehe met ar;

12un wan eene Fru sikj von äaren Maun scheeden deit un eenen aundren friet, brakjt see de Ehe.

Jesus säajent kjliene Kjinja

(Mat 29,13-15; Luk 18,15-17)

13Dan brochten see kjliene Kjinja no am, daut hee dee de Henj opplajen sull. De Jinja oba schullen dee, waut de Kjinja brochten.

14Oba aus Jesus daut sach, wia hee sea ontofräd un säd to an: Lot de kjliene Kjinja no mie komen un hoolt dee nich trigj; wiels soone jrod jehieet daut Gottesrikj.

15Ekj saj junt de Woarheit: Wäa daut Gottesrikj nich soo oppnemt aus een kjlienet Kjint, woat doa niemols nenn komen.

16Un hee neem de Kjinja opp en siene Oarms, läd an de Henj opp un säajend an.

De Jefoa rikj to sennen

(Mat 19,16-30; Luk 18,18-30)

17Aus Jesus wada opp däm Wajch wia, kjeem een Maun no am jerant, kjneed sikj ver am un säd: Gooda Meista, waut mott ekj doonen om daut eewje Läwen to jewennen?

18Jesus säd: Wuarom nanst du mie goot? Kjeena es goot buta Gott selfst.

19Du weetst de Jebooten: “Du saust nich morden, du saust nich ehebräakjen, du saust nich stälen, du saust nich faulsch Zeichnis jäwen, du saust kjeenem aunschmäaren, du saust Voda un Mutta ieren.”

20Hee säd: Meista, dit hab ekj aula von junk aun jehoolen.

21Jesus kjikjt am aun un wia am goot. Hee säd to am: Die fält noch eent. Go un vekjeep aules, waut du hast, un jeff de oame daut. Dan woascht du eenen Schauz em Himmel haben, un dan komm un folj mie no.

22De Maun leet dän Kopp henjen un jinkj truarich wajch; wiels hee haud een grootet Vemieejen.

23Jesus kjikjt om sikj un säd to siene Jinja: Woo schwoa woaren de rikje en daut Gottesrikj komen!

24De Jinja wundaden sikj äwa siene Wieed. Hee oba auntwuad noch eemol: Kjinja, woo schwoa es daut en daut Gottesrikj to komen fa dee, dee äa vetruen opp Rikjtum saten!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Daut es fa eenen Kameel leichta, derch daut Uag von eene Notel to gonen, aus fa eenen rikjen Mensch en daut Gottesrikj to komen.

26Dan vefieeden de Jinja sikj noch dolla un säden eena toom aundren: Wäa kaun dan seelich woaren?

27Jesus kjikjt an aun un säd: Fa Menschen es dit ommäajlich oba nich fa Gott; fa Gott es aules mäajlich.

De Loon fa dee, dee aules oppjejäft haben

(Mat 19,27-30; Luk 18,28-30)

28Petrus säd to am: Wie haben aules veloten un sent met die jekomen.

29Jesus säd: Ekj saj junt de Woarheit: Doa es nich eena dee Hus ooda Brooda ooda Sesta ooda Mutta ooda Voda ooda Kjinja ooda Lenda om mient wellen un wäajen daut Evangelium, veloten haft,

30dee nich aul en dit Läwen, medden unja Vefoljunk 100 mol sooväl Hiesa un Breeda un Sestren un Mitta un Kjinja un Launt kjrieen woat, un en de komende Welt daut eewje Läwen.

31Oba väle dee nu de ieeschte sent, woaren de latste sennen, un dee nu de latste sent, woaren de ieeschte sennen.

Jesus rät toom dredden Mol von sienem Stoawen

(Mat 20,17-19; Luk 18,31-34)

32See wieren opp däm Wajch no Jerusalem; un Jesus jinkj veropp. De Jinja wundaden sikj; un dee doa metkjeemen, wia angst. Un hee neem de Twalw wada tosied un säd an, waut met am passieren wudd.

33Hee säd: Wie gonen nu no Jerusalem, un de Menschensän woat aun de Huagepriesta un Schreftjelieede verot woaren. Dee woaren am toom Doot veuadeelen un aun de Nichjuden äwajäwen.

34Dee woaren am vespotten un aunspieen un veheiwen un doot moaken, un om dree Doag woat hee oppstonen.

Nich harschen, leewa deenen

(Mat 20,20-28)

35Dan kjeemen Jakobus un Johanes, Zebedäus siene Säns, un säden: Meista, wie wellen, daut du daut fa ons deist, wuano wie die froagen woaren.

36Hee fruach an: Waut saul ekj fa junt doonen?

37Lot ons bie die en diene Harlichkjeit, eena aun diene rajchte Sied un eena aun de linkje Sied setten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

38Jesus säd: Jie weeten nich, no waut jie froagen. Kjenn jie von daut Liedenskuffel drinkjen, von daut ekj drinkj, un met dee Doop jedeept woaren met dee ekj jedeept woa?

39See säden to am: Daut kjenn wie. Jesus säd to an: Jie woaren daut Liedenskuffel drinkjen, daut ekj drinkj, un met de Doop jedeept woaren, met dee ekj jedeept woa;

40oba to bestemmen wäa aun miene rajchte ooda linkje Sied setten saul, es nich miene Sach; doa komen dee han, dee doatoo bestemt sent.

41Aus de Tieen daut hieeden, wieren see vedrislich äwa Jakobus un Johanes.

42Jesus roopt an toop un säd: Jie weeten daut de groote en dise Welt harschen, un daut de Beaumte äare Jewault uteewen.

43Mank junt saul daut oba nich soo sennen; wäa mank junt well groot sennen, saul jun Deena sennen;

44wäa mank junt well de väanämsta sennen, saul aulemauns Kjnajcht sennen.

45Soogoa de Menschensän kjeem nich, om sikj bedeenen to loten, oba om to deenen, un sien Läwen to jäwen väle loostokjeepen.

Jesus heelt dän blinjen Bartimäus

(Mat 20,29-34; Luk 18,35-43)

46Dan kjeemen see no Jericho. Aus Jesus met siene Jinja un noch een Schoof aundre de Staut veleeten, saut Bartimäus, een blinja, Timäus sien Sän, aum Wajch un prachad.

47Aus dee hieed, daut dit Jesus von Nazaret wia, funk dee aun to schrieen: Jesus, du David sien Sän, hab Metleet met mie!

48Väle beschwichten am, un säden hee sull stell sennen. Hee oba funk bloos sooväl dolla aun to schrieen: Du David sien Sän, hab Metleet met mie!

49Jesus stunt stell un säd: Roopt am! Dan säden see to dän blinjen Maun: Sie jetroost, sto opp! Hee lat die roopen!

50Hee schmeet sien Kjleet auntsied, sprunk opp un kjeem no Jesus.

51Jesus fruach am waut hee fa am doonen sull. De blinja Maun säd: Meista, ekj well seenen kjennen.

52Jesus säd to am: Go! Du best derch dienen Gloowen jeheelt. Krakjt doa kunn hee seenen, un foljd Jesus no.

Markus 11

Jesus kjemt no Jerusalem

(Mat 21,1-11; Luk 19,28-40; Joh 12,12-19)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Aus see nu noda no Jerusalem kjeemen, no Betfage un Betanien aum Oliewen Boajch, schekjt hee twee von siene Jinja

[2]un säd to an: Got no daut Darp daut ver junt licht, un jrod wua jie doa nengonen, woa jie een Falm aunjebungen finjen, wua noch kjeena bowen jeräden haft; leest daut loos un brinjt daut häa!

[3]Wan junt irjentwäa frajcht, wuarom jie daut doonen, sajcht am: De Har well daut brucken un woat daut boolt wada trigj schekjen.

[4]See jinjen un fungen een Falm, buten opp de Gaus aum Däarenpost aunjebungen, un leesden daut loos.

[5]Von de Menschen, dee doa stunden, säden eenje: Waut doo jie doa, daut jie daut Falm loosleesen?

[6]See säden an, waut Jesus an befolen haud, un dee leeten an gonen.

[7]Aus see daut no Jesus brochten, spreeden see äare Kjleeda äwa daut Falm, un Jesus sad sikj doa nopp.

[8]Väl Menschen spreeden äare Kjleeda opp däm Wajch, aundre hakten blädaje Asta von de Beem, un spreeden dee uk opp däm Wajch.

[9]Dee doa veropp jinjen uk dee doa hinjaraun kjeemen, schrieejen: Hosiana! Jesäajent es dee, dee em Harn sienen Nomen kjemt!

[10]Lot onsen Voda David sien Rikj, daut em Harn sienen Nomen kjemt, jesäajent sennen! Halp du Hechsta ons!

[11]Jesus jinkj en Jerusalem nenn, un jinkj nom Tempel. Hee kjikjt sikj aules aun, un wiels daut aul lot wia, jinkj hee met siene Twalw no Betanien.

Israel – een Fiejenboom onen Frucht

(Mat 21,18-19)

[12]Aus see dän näakjsten Dach Betanien veleeten, wia Jesus hungrich.

[13]Hee sach von wiet auf eenen Fiejenboom met Bläda stonen un jinkj han to seenen auf dee Frucht haud. Aus hee han kjeem, funk hee sest nuscht aus Bläda; wiels de Fiejen äare Tiet wia noch nich doa.

[14]Dan säd hee to dän Boom: Mucht kjeena mea von die Frucht äten! Un siene Jinja hieeden waut hee säd.

Jesus reinicht dän Tempel

(Mat 21,12-17; Luk 19,45-48; Joh 2,13-22)

[15]Aus hee no Jerusalem kjeem, jinkj hee em Tempel nenn un funk aun dee rut to joagen dee doabennen koften un vekoften. Hee schmeet de Jeltwakjsla äare Deschen un de Duwenhendla äare Benkjen om,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

16un leet kjeenem mea siene Woa derch dän Tempel droagen.

17Un aus hee an lieed, säd hee: Steit doa nich jeschräwen: “Mien Hus saul een Bädhus fa aule Velkja jenant woaren”? Oba jie haben eene Reibaheel doarut jemoakt.

18De Huagepriestasch un Schreftjelieede hieeden daut, un sochten no eene Uasoak am omtobrinjen. See hauden Angst fa am; wiels daut gaunze Volkj sikj äwa siene Lieren wundad.

19Un aus daut ieescht Owent wort, jinjen see ut de Staut rut.

Een Hanwies opp daut Jerecht äwa Israel

(Mat 21,20-22; 6,14)

20Un aus see zemorjes bie dän Fiejenboom vebie jinjen, sagen see daut dee bat en de Wartel vedrieecht wia.

21Petrus foll bie, waut Jesus jesajcht haud, un säd to am: Liera kjikj, de Fiejenboom, opp dän du dän Fluch lädsd, es vedrieecht.

22Jesus auntwuad un säd: Habt Gloowen aun Gott!

23Ekj saj junt de Woarheit: Wäa to disen Boajch sajen wudd: Häw die opp un schmiet die en daut Mää! un em Hoat nich doaraun twiewelt, oba jleeft, daut daut passieren woat, woat daut kjrieen wuano hee frajcht.

24Doawäajen saj ekj junt: Om wautemma jie bäden, jleeft daut jie daut kjrieen, un jie woaren daut haben.

25Un wan jie stonen un bäden, un jäajen wäm waut haben, dan sell jie däm daut vejäwen, daut jun Voda em Himmel junt june Fälasch uk vejäwen kaun.

26Oba wan jie nich vejäwen, woat jun Voda em Himmel, junt june Fälasch uk nich vejäwen.

Wuahäa haft Jesus sien Machtrajcht?

(Mat 21,23-27; Luk 20,1-8)

27Dan kjeemen see wada no Jerusalem. Un aus hee em Tempel romjinkj, kjeemen de Huagepriestasch, de Schreftjelieede un Eltestasch,

28un säden to am: Derch waut fa eene Macht deist du dit? Ooda wäa haft die daut rajcht jejäft dit to doonen?

29Jesus auntwuad un säd to an: Ekj woa junt uk waut froagen; jäft mie eene Auntwuat, un dan woa ekj junt uk sajen, wäa mie daut rajcht jeft dit to doonen.

30Sajcht emol: Wia Johanes siene Doop vom Himmel ooda von Menschen?

31See hauden mank sikj eene Berodunk un säden: Wan wie sajen: Vom Himmel, dan woat hee sajen: Wuarom jleewd jie am dan nich?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Oba wan wie sajen: Von Menschen? Doatoo ferchten see de Menschen, wiels dee
hilden Johanes fa eenen grooten Profeet.

33Un soo säden see to Jesus: Wie weeten nich. Dan säd Jesus to an: Dan saj ekj junt
uk nich, wäa mie daut rajcht jeef dit to doonen.

Markus 12

Daut Jlikjnis von de Wiengoaden Pajchtasch

(Mat 21,33-46; Luk 20,9-19)

1Dan funk hee aun, derch Jlikjnisen to an to räden: Een Maun plaunt eenen
Wiengoaden, bud doa eenen Tun rom, groof een Loch fa de Wienpras, bud eenen
Torm, un vepacht dän dan aun Wiengoadnasch un fua no een aundret Launt.

2Aus daut Tiet wia de Wiendruwen to arnten, schekjt hee eenen Deena no de
Pajchta, sien Poat von de Frucht to holen.

3Dee oba kjrieejen däm to hoolen, priejelden am un schekjten am ladich trigj.

4Dan schekjt hee eenen aundren Kjnajcht han; disen Maun behaundelden see
schaundhauft un schluagen am äwa däm Kopp.

5Hee schekjt dan noch eenen han; un dän muaken see doot. Hee schekjt noch väle
aundre; eenje von dee veheiwden see, un aundre muaken see doot.

6Hee haud noch eenen mea, eenen Sän, däm hee goot wia; dän schekjt hee daut
latste un säd: Fa mienen Sän woaren see Respakjt haben.

7De Pajchta oba säden eena toom aundren: Dit es de Oaw; komt, well wie dän
dootmoaken. Dan woa wie daut Oafgoot kjrieen!

8Un see neemen am un muaken am doot un schmeeten am ut däm Wiengoaden
rut.

9Waut woat dee doonen, dee dän Wiengoaden ieejent? Hee woat komen dise
Pajchta dootmoaken un dän Wiengoaden aundre jäwen.

10Hab jie dit noch nich en de Schreft jeläst: “Dee Steen, dän de Bulied nich wullen,
es toom Akjsteen jeworden.

11Dit es vom Harn jekomen un es een Wunda ver onse Uagen”?

12Dan sochten see no eenen Wajch am fausttonämen, wiels see wisten, daut hee
dit Jlikjnis opp an jediet haud. Oba see hauden Angst fa daut Volkj un veleeten am
un jinjen äaren Wajch.

De Froag äwa Taks tolen aum Kjeisa

(Mat 22,15-22; Luk 20,20-26)

13Nohäa schekjten see von de Farisäa un von Herodes siene Deena, am en siene
Räden fausttokjrieen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Dee kjeemen no am un säden: Liera, wie weeten, daut du opprechtich best. Du latst die von kjeenem han un häa schmieten. Du kjemmascht die nich doarom waut aundre denkjen, oba lieescht Gott sienen Wajch, soo aus daut woarhauftich es. Es daut rajcht, aum Kjeisa Taks to tolen, ooda nich? Sell wie tolen ooda sell wie nich tolen?

15Oba hee kjand äa Jeheichel un säd to an: Wuarom proow jie mie fausttokjrieen? Brinjt mie een Selwastekj, daut ekj daut seenen kaun!

16See brochten am eent, un hee fruach an: Wäm sien Bilt un wäm siene Enschreft es dit? See säden to am: Dän Kjeisa siene.

17Dan säd Jesus to an: Dan jäft dän Kjeisa, waut am traft, un jäft Gott, waut sient es! Un doaropp wisten see nuscht to sajen.

Woaren de Doodes oppstonen?

(Mat 22,23-33; Luk 20,27-40)

18Dan kjeemen eenje Saduzäa no am, dee doa sajen, daut et nich soont jeft, daut de Doodes oppstonen; dee fruagen am un säden:

19Liera, Moses schreef ons, daut wan eenem Maun sien Brooda storf un siene Fru oba kjeene Kjinja hinjaleet, dan must dee Maun de Wätfru frieen un fa sienen Brooda Kjinja haben.

20Nu wieren doa säwen Breeda. De ieeschta befried sikj, un storf onen Kjinja hinjatoloten.

21De tweeda fried de Wätfru, oba storf uk onen Kjinja to haben. Un met däm dredden jinkj daut krakjt soo.

22Soo jinkj daut, bat see dee aule säwen hauden to Fru jehaut, un kjeena haud Kjinja hinjaloten. Un to goodalatst storf de Fru uk.

23Wan nu de Doodes oppstonen woaren, wäm siene Fru woat see sennen, wiels dee haben äa aule säwen to Fru jehaut?

24Jesus säd to an: Err jie nich doawäajen, wiels jie nich de Schreft uk nich Gott siene Krauft kjanen?

25Wan dee vom Doot oppstonen, woaren dee nich frieen un sikj uk nich befrieen. Dan woaren see soo sennen aus de Enjel em Himmel.

26Un auf de Doodes oppstonen woaren, hab jie en Moses siene Schreften nich jeläst, woo Gott to am bie daut brennende Bosch säd: “Ekj sie Abraham sien Gott, Isaak sien Gott, un Jakob sien Gott”?

27Gott es nich de doodje äa Gott, oba de läwendje äara. Jie sent en dit sea orrajcht.

Daut wichtichste Jeboot

(Mat 22,34-40; Luk 10,25-28)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Dan kjeem een Schreftjelieeda, un hieed von waut see sikj unjahilden, un aus hee sach, daut hee eene goode Auntwuat jejäft haud, fruach hee Jesus, woont von aul de Jebooten daut wichtichste wia.

29Jesus säd to am: Daut wichtichste es dit: “Horch, oo Israel, de Har ons Gott es de eensja Gott,

30un du saust dän Harn, dienen Gott, von gaunzem Hoaten, met gaunze Seel, met aule Jedanken un aul diene Krauft goot sennen”. Dit es daut wichtichste Jeboot.

31Daut tweede es dit: “Du saust dienen näakjsten soo goot sennen, aus die selfst”. Doa es kjeen jratret Jeboot aus dise.

32De Schreftjelieeda säd: Daut es scheen, Liera. Du hast de Woarheit jesajcht. Wiels doa es een Gott un doa es sest kjeena aus hee;

33un am met gaunzem Hoaten, met gaunze Seel, met aule Jedanken un aule Krauft goot sennen, un sienen näakjsten soo goot sennen aus sikj selfst, es wichtja aus aule Brauntopfa, ooda irjent een Opfa.

34Aus Jesus sach, daut hee eene jescheide Auntwuat jeef, säd hee to am: Du best nich wiet auf vom Gottesrikj. Von dan aun woagd sikj daut kjeena, am waut to froagen.

David sien Sän ooda sien Har

(Mat 27,41-46; Luk 20,41-44)

35Aus Jesus em Tempel lieed, fruach hee: Woo haft sikj daut doamet, daut de Schreftjelieede sajen, daut de Christus David sien Sän es?

36Wiels David säd derch dän Heiljen Jeist: “De Har säd to mienem Harn: Sett hia bie mie to rajchte Haunt, bat ekj die diene Fiend woa unja de Feet jelajcht haben.”

37David selfst nand am Har. Woo kaun hee dan sien Sän sennen? Een grootet Schoof Menschen hieed am jieren.

Jesus woarnt fa de Schreftjelieede

(Mat 23,1,6-7 14; Luk 20,45-47)

38Aus Jesus lieed, säd hee: Wäat junt fa de Schreftjelieede, dee jieren en lange Kjleeda romgonen un sikj opp däm Moakjtplauz bejreessen loten,

39un no dän väanämsten Setplauz en de Judenschool un eenen Ierenplauz oppem Fast trachten doonen.

40Dee sent daut jrod, dee de Wätfrues utem Hus fräten, un toom aufwiesen lange Jebäda moaken. Dee woaren doafäa sooväl schwanda veuadeelt woaren.

De Wätfru äa Opfa

(Luk 21,1-4)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Jesus sad sikj soo biem Gotteskausten em Tempel dol, daut hee seenen kunn, woo de Menschen ää Jelt doa nenn läden. Un väl rikje läden doa väl nenn.

42Dan kjeem eene oame Wätfru un läd twee Koppasch nenn; ojjefää een Zent.

43Dan roopt Jesus siene Jinja un säd to an: Ekj saj junt de Woarheit: Dise oame Wätfru haft mea em Gotteskausten nenjelajcht aus aul de aundre.

44De aundre, dee doa jeewen, hauden aula mea aus jenuach; oba dise, dee weinja haud aus see brukt, jeef aules waut see toom läwen haud.

Markus 13

Jesus sajcht de Tempel woat doljebroaken woaren

(Mat 24,1-2; Luk 21,5-6)

1Aus hee ut däm Tempel rut jinkj, säd eena von siene Jinja to am: Liera, kjikj emol waut hia fa Steena un fa Jebieda sent!

2Jesus säd to am: Sitst du dise groote Jebieda? Dee woaren soo doljebroaken woaren, daut hia nich een Steen opp däm aundren bliewen woat.

Tieekjens dee daut Enj aundieden

(Mat 24,3-14; Luk 21,7-19)

3Aus hee opp däm Oliewen Boajch jäajenäwa von däm Tempel saut, fruagen Petrus, Jakobus, Johanes un Andreas gaunz stell,

4auf hee an sajen wudd, wanea daut woaren wudd, un waut doa wudd fa een Tieekjen komen, wan daut ieescht passieren sull.

5Un Jesus funk aun to an to sajen: Seet doano, daut junt kjeena veleiden woat!

6Väle woaren en mienem Nomen komen un sajen: Ekj sie dee, un see woaren väle veleiden.

7Un wan jie von Kjrich un Kjrichsjeschrech hieren woaren, doawäajen fercht junt nich. Daut mott aula komen. Oba daut es noch nich daut Enj.

8Een Volkj woat jäajen daut aundre oppstonen un een Kjennichrikj jäajen daut aundre. Doa woat opp veschiedne Städen Ieedbäben sennen. Doa woat Hungaschnoot un Forcht sennen. Oba dit es noch mau wua daut Trua aunfangt.

De Vefoljunk von de Jinja

(Mat 24,9-14; Luk 21,12-19)

9Oba moakt junt reed! Jie woaren ver Jerecht jebrocht woaren un woaren en de Judenschoolen jepriejelt woaren. Un wäajen mient haulwen woa jie ver Kjennichs un aunjestalde to stonen komen om jun Zeichnis von mie to jäwen.

10Un ea daut Enj kjemt, mott daut Evangelium aule Velkja jeprädicht woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Un wan jie enjestopt woaren un ver Jerecht komen, sorcht nich doaräwa, waut jie sajen sellen. Sajcht daut, waut junt dan jejäft woat, wiels daut sent nich jie, dee doa räden, oba de Heilja Jeist.

12Un een Brooda woat dän aundren toom Doot veroden, soo uk een Voda sien Kjint. Un Kjinja woaren jäajen äare Elren oppstonen un Uasoak jäwen dee doottomoaken.

13Jie woaren wäajen mie un miene Lia von aulemaun vestat woaren. Oba wäa bat aum Enj tru bliewen woat, woat seelich woaren.

Daut latste schrakjelje Älent

(Mat 24,15-28; Luk 21,20-24; 17,23)

14Oba wan jie daut oppscheislich Jreselje doa woaren stonen seenen, wua daut nich hanjehieet – lot däm Läsa vestonen – dan sellen dee en Judäa moaken, daut see en de Boaj nenn komen.

15Un wäa oppem Husendak es, saul nich noch rauf stieen un em Hus nenn gonen, irjentwaut rut to holen.

16Un wäa opp de Stap es, saul nich trigjgonen, siene Kjleeda holen.

17Schrakjlich schwoa woat daut fa dee Frues sennen, dee schwanga sent, un fa dee Mitta dee een Kjint aun de Brost haben!

18Bät doarom, daut dit nich em Winta passieren woat.

19En dee Doag woat daut soo schrakjlich sennen, aus daut bat nu noch niemols jewast es, von don aus Gott de Welt jemoakt haft, un uk niemols wada woaren woat.

20Un wan Gott dee Doag nich vekjartren wudd, wudd daut kjeena derchsaten; oba om Gott siene utjewälde äat haulwen, vekjartat hee dee Doag.

21Wan dan irjentwäa sajcht: Kjikjt, hia es de Christus! ooda: Kjikjt, doa es hee! jleeft daut nich.

22Wiels doa woaren väl faulsche Christussen un väl faulsche Profeeten verendach komen un Tieekjens un Wundasch doonen, om de utjewälde to veleiden, wan daut mäajlich wia.

23Jie oba siet väasechtich! Wiels ekj hab junt dit aula em verut jesajcht!

De Rechta von de Welt woat komen

(Mat 24,29-31; Luk 21,25-28)

24Oba wan daut schrakjelje, en dee Doag, woat äwa sennen, woat de Sonn diesta woaren un de Mon uk dän Schien velieren.

25De Stierns woaren vom Himmel faulen, un de Himmelskjraften woaren sikj bewäajen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Dan woaren de Menschen dän Menschensän en de Wolkjen en groote Krauft un Harlichkjeit komen seenen.

27Dan woat hee siene Enjel no aule vea Rechtungen en de Welt schekjen, siene utjewälde to saumlen, von soowiet aus Himmel un Ieed gonen.

De Lia aum Fiejenboom

(Mat 24,32-35; Luk 21,29-33)

28Lieet vom Fiejenboom eene Lekzion: Sooboolt, aus de Asta jalsta woaren un de Bläda rut komen, weet jie daut de Somma kjemt.

29Jrod soo weet jie uk, wan dit aula passieet, daut daut dan gaunz dicht bie es.

30Ekj saj junt de Woarheit: Dise Jennerazion woat nich utstoawen, bat dit aula passieren woat.

31Himmel un Ieed woaren vegonen; oba miene Wieed vegonen nich.

Woonen Dach ooda Stund weet kjeena

(Mat 24,36; 25,13-15; 24,42.44; Luk 19,12-13; 12,38-40)

32Dän Dach ooda de Stund wanea daut passieren woat, weet kjeena, nich emol de Enjel em Himmel, uk nich de Sän. Daut weet bloos de Voda.

33Siet waka, siet väasechtich! Wiels jie weeten nich wanea dee Tiet komen woat.

34Daut es soo aus wan een Maun wajch foat un siene Deena sien Hus aunvetrut un de Oabeida eenem jiedren siene Oppgow jeft un dän Däarenwajchta befält to woaken.

35Blieft waka; wiels jie weeten nich wanea de Har vom Hus trigjkomen woat, auf zeowes ooda medden en de Nacht ooda wan de Hon kjreit, ooda zemorjes.

36Sorcht doafäa, daut jie nich schlopen woaren, wan hee met eemol onverhofs komen sull.

37Waut ekj to junt saj, saj ekj to aule: Woakt!

Markus 14

De Plon Jesus doottomoaken

(Mat 26,1-5; Luk 22,1-2; Joh 11,45-53)

1Un om twee Doag wia daut Passafast un de Doag von onjesuade Brood. Un de Huagepriesta un Schreftjelieede sochten no eene Jeläajenheit, am derch Lest fausttonämen un doottomoaken.

2Oba see säden: Bloos nich oppem Fast, daut et nich eene Oppräajunk mank de Menschen jeft!

Eene Fru ieet Jesus ver sienem Doot

(Mat 26,6-13; Joh 12,1-8)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Aus Jesus en Betanien bie däm Lepra Simon aum Desch saut, kjeem eene Fru, dee haud eene Buddel voll diere ajchte Warteleelj. See bruak daut Glaus entwei un goot am de Eelj opp dän Kopp.

4Eenje von dee, dee doa wieren, wieren ontofräd un säden eena toom aundren: Wuarom dise Eelj soo tonichtbrinjen?

5Dee haud kunt fa mea aus een Joaresloon vekoft woaren un daut Jelt de oame jejäft; un see schullen äwa ar.

6Jesus säd: Lot ar tofräd! Wuarom bauda jie ar? See haft aun mie waut wundascheenet jedonen.

7De oame hab jie emma bie junt, daut jie dee halpen kjennen. Mie oba woa jie nich emma haben.

8See deed, waut see doonen kunn; see haft mie dise Eelj em verut äwa dän Kjarpa jegoten, mie reedtomoaken toom begrowen.

9Ekj saj junt de Woarheit: Wuaemma daut Evangelium en dise Welt woat jeprädicht woaren, woat nich vejäten woaren to sajen, waut see jedonen haft.

Judas eenicht sikj Jesus to veroden

(Mat 26,14-16; Luk 22,3-6)

10Dan jinkj Judas Iskariot, eena von de Twalw, no de Huagepriestasch, om Jesus aun an to veroden.

11See freiden sikj aus see daut hieeden un vespruaken am Jelt. Hee socht dan no eene Jeläajenheit, Jesus en äare Henj to leewren.

Väabereedunk fa daut Passamol

(Mat 26,17-25; Luk 22,7-14.21-23; Joh 13,21-30)

12Dän ieeschten Dach oppem Fast von onjesuade Brood, aun dän daut Passalaum jeschlacht wort, fruagen Jesus siene Jinja am: Wua sell wie gonen reedmoaken, daut Passalaum to äten?

13Dan schekjt hee twee von an en de Staut nentogonen un säd: Doa woa jie eenen Maun trafen, dee eene Kruck met Wota drajcht. Got däm hinjaraun;

14un wua dee em Hus nenn jeit, sajcht dän Ieejendeema: De Meista lat die froagen, woont de Gauststow es, wua ekj met miene Jinja toop daut Passalaum äten kaun.

15Dee woat junt eene groote Bowastow wiesen, dee utjepolstat un reed es; doa moakt daut fa ons reed.

16De Jinja jinjen en de Staut nenn un fungen daut krakjt soo, aus Jesus jesajcht haud. Un see muaken doa reed toom Passafast.

Jesus fieet daut Aufscheetsmol met de Twalw

(Mat 26,20-30; Luk 22,14-23)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Aus daut Owent wort, kjeem Jesus met de Twalw.

18Aus see aum Desch sauten un eeten, säd Jesus: Ekj saj junt de Woarheit: Eena von junt, dee met mie toop at, woat mie veroden.

19Daut muak an truarich, un see säden eena no däm aundren: Oba doch nich ekj!

20Hee säd: Daut es eena von junt Twalw. Daut es dee, dee sien Broot met mie toop en de Schiew endukt.

21De Menschensän woat jrod soo hangonen, aus von am jeschräwen steit; oba wee dän Mensch, dee dän Menschensän verot! Daut wudd fa däm bäta sennen, wan hee niemols wia jebuaren worden.

22Un wäarent see eeten, neem Jesus Broot, dankt doafäa un bruak daut, jeef siene Jinja daut un säd: Nämt un ät daut; dit es mien Kjarpa.

23Dan neem hee uk daut Kuffel un dankt doafäa un jeef an daut; un see drunken aula doarut.

24Hee säd: Dit es mien Bloot vom nieen Bunt, daut fa väle vegoten woat.

25Ekj saj junt de Woarheit: Ekj woa von dise Wiendruwen Frucht nich mea drinkjen, bat ekj en daut Gottesrikj nieen Wien drinkjen woa.

26Un aus see een Dankleet jesungen hauden, jinjen see rut no däm Oliewen Boajch.

Jesus sajcht Petrus daut hee am velieejen woat

(Mat 26,31-35; Luk 22,31-34; Joh 13,36-38)

27Jesus säd to an: Jie woaren junt dise Nacht aula äwa mie oajren un mie veloten, wiels daut steit jeschräwen: “Ekj woa dän Hoad schlonen un de Schop woaren uteneenranen.”

28Oba wan ekj ieescht oppjestonen sie, woa ekj ver junt no Galiläa gonen.

29Petrus säd: Un wan see die aula veloten sullen, ekj woa nich.

30Jesus säd: Ekj saj die de Woarheit: Vondoag, ea de Hon dise Nacht tweemol jekjreit haft, woascht du die aul dree mol von mie loosjesajcht haben.

31Oba Petrus bleef doaropp stonen: Un wan ekj met die toop stoawen must, ekj wudd mie nich von die loossajen. Un see säden aula soo.

Jesus bät en Getsemane

(Mat 26,36-46; Luk 22,39-46)

32Un see kjeemen no eenen Hoff, dee Getsemane jenant wort. Un hee säd to siene Jinja: Sat junt hia dol, wäarent ekj bäden go.

33Un hee neem Petrus, Jakobus un Johanes met sikj. Un am äwakjeem eene Angst, daut hee zettad un zoagd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Dan säd hee to an: Miene Seel es en Doodestrua; blieft hia un woakt!

35Dan jinkj hee een bät wieda un schmeet sikj opp de Ieed un bäd, daut, wan daut mäajlich wia, dan sull am dise Stund nich trafen.

36Hee säd: Voda, leewa Voda, bie die es aules mäajlich; nemm mie dit Liedenskuffel wajch; un doch saul daut nich soo sennen aus ekj well, oba soo aus du west!

37Aus hee trigjkjeem, schleepen de Jinja. Dan säd hee to Petrus: Simon, schlapst du? Kust du nich eene Stund woaken?

38Woakt un bät, daut jie nich en Vesieekjunk faulen! De Jeist es wellich, oba daut Fleesch es schwak.

39Hee jinkj noch eemol bäden un säd deeselwje Wieed.

40Un aus hee trigjkjeem, schleepen de Jinja wada. See kunnen de Uagen nich ophoolen, un wisten nich, waut see to am sajen sullen.

41Dan kjeem hee daut dredde mol un säd to an: Well jie nu reiwen un schlopen? Nu es daut jenuach; de Stund es hia. Kjikjt, de Menschensän woat de Sinda en de Henj jejäft woaren.

42Stot opp, well wie gonen! Kjikjt, dee mie veroden deit, es hia.

Jesus woat faustjenomen

(Mat 26,47-56; Luk 22,47-53; Joh 18,3-12)

43Un fuaz, wäarent hee noch räd, kjeem Judas, eena von de Twalw, un met am een schoof Mana met Schwieed un Kjneppels, dee von de Huagepriestasch un Schreftjelieede un Eltestasch jeschekjt wieren.

44Un de Veroda haud an een Tieekjen jejäft un jesajcht: Wäm ekj kussen woa, daut es dee; nämt am faust un hoolt am unja Oppsecht.

45Judas jinkj fuaz no Jesus un säd: Liera! un kust am.

46Dan pakten see am un neemen am faust.

47Dan neem eena von dee, dee doa dicht bie stunden, sien Schwieet un heiwd de Huagepriesta sienen Kjnajcht eent un hakt am een Ua auf.

48Dan säd Jesus to an: Sent jie no mie jekomen, aus wan jie met Schwieed un Kjneppels komen eenen Reiba fausttonämen?

49Ekj wia aule Dach bie junt em Tempel un lieed junt, un jie neemen mie nich faust. Oba daut mott soo romkomen aus de Schreft sajcht!

50Dan veleeten see am aula un sagen daut see wajch kjeemen.

51Doa kjeem een junga Maun met Jesus met, dee bloos een Loaken om sikj haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

52Aus see däm to hoolen kjrieejen, leet hee an met daut Loaken en de Henj un rand noaktich wajch.

Jesus ver däm judischen Rot

(Mat 26,57-68; Luk 22,54-55.63-71; Joh 18,12-14.19-24)

53Dan leiden see Jesus wajch no däm Huagenpriesta, wua aul de Huagepriestasch un Eltestasch un Schreftjelieede toopjekomen wieren.

54Oba Petrus kjeem wiet hinjaraun, gaunz bat opp däm Huagenpriesta sienen Hoff. Un hee sad sikj met de Deena toop aum Fia un woamd sikj.

55Un de Huagepriestasch un de gaunza Rot sochten Uasoak Jesus doottomoaken, oba fungen kjeene.

56Doa wieren väle met äa Zeichnis; oba dee räden nich de Woarheit un stemden uk nich.

57Un eenje kjeemen met äare Onwoarheit opp jäajen am un säden:

58Wie hieeden, daut hee säd: Ekj woa disen Tempel, dee met de Henj jebut es, dolbräakjen un en dree Doag onen Henj eenen aundren buen.

59Oba äa Zeichnis stemd uk noch nich.

60Dan stunt de Huagapriesta medden mank an opp un fruach Jesus: Jefst du kjeene Auntwuat opp daut, waut dise jäajen die to sajen haben?

61Jesus oba bleef stell un jeef am kjeene Auntwuat. De Huagapriesta fruach noch eemol un säd to am: Best du de Christus, dän Huachjelowden sien Sän?

62Un Jesus säd: Ekj sie dee; un jie woaren dän Menschensän bie däm Aulmajchtjen to rajchte Haunt setten seenen, un am seenen en de Himmelswolkjen komen.

63Dan vereet de Huagapriesta sikj daut Kjleet un säd: Wuarom bruck wie noch mea Zeijen?

64Jie haben daut Jelasta jehieet. Waut denkj jie? Un see vedaumden am aula toom Doot.

65Dan fungen eenje aun, am to bespieen un bungen am de Uagen too un schluagen am met de Fusten un säden to am: Profeet, saj wäa die schluach! Dan schluagen de Kjnajchts am met de Henj en daut Jesecht.

Petrus velicht daut hee Jesus kjant

(Mat 26,69-75; Luk 22,56-67; Joh 18,15-18.25-27)

66Aus Petrus unjen em Tempelhoff wia, kjeem eene von dän Huagenpriesta siene Deenstmejales.

67Un aus see sach, daut Petrus doa em woamen stunt, kjikjt see am von dicht bie aun un säd: Du wieescht uk met dän Jesus von Nazaret toop.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

68Hee oba veluach daut un säd: Ekj kjan dän nich un weet uk nich, von waut du rätst. Dan jinkj hee rut em Väahoff nenn, un doaropp kjreid de Hon.

69Dan sach am de Deenstmejal noch eemol un funk aun, to dee to sajen, dee doa runtom stunden: Dit es uk eena von dee.

70Hee oba veluach daut wada. Un een bät lota säden dee, dee doa romstunden, wada to Petrus: Du best woarhauftich uk eena von dee, wiels du best een Galiläa un rätst krakjt soo aus dee.

71Oba hee funk aun, eenen Fluch opp sikj to roopen un schwieed doaropp, daut hee dän Maun nich kjand, von dän see räden.

72Un dan kjreid de Hon toom tweede mol. Dan foll Petrus daut bie, daut Jesus jesajcht haud: Ea de Hon tweemol woat jekjreit haben, woascht du daut dree mol veloagen haben, daut du mie kjanst. Un hee funk aun to hielen.

Markus 15

Jesus ver Pilatus

(Mat 27,1-2 11-14; Luk 23,1-5; Joh 18,28-38)

1Tiedich näakjsten Morjen hauden de Huagepriestasch eene Berodunk met de Eltestasch un Schreftjelieede, un met däm gaunzen Rot. Un see bungen Jesus, leiden am wajch un jeewen am äwa aun Pilatus.

2Dan fruach Pilatus am: Best du de Juden äa Kjennich? Un hee säd to am: Daut es soo aus du sajchst.

3De Huagepriestasch hauden väl, wuamet see am beschuljden, oba hee jeef an kjeene Auntwuat.

4Dan fruach Pilatus am nochmol: Jefst du kjeene Auntwuat? Kjikj doch emol, met waut see die aules beschuljen!

5Oba Jesus säd noch emma nuscht, soo daut Pilatus sikj wundad.

Jesus toom Doot veuadeelt

(Mat 27,15-26; Luk 23,13-25; Joh 18,19–19,16)

6Pilatus haud daut soo daut hee an opp däm Fast een faustjenomnen loosjeef; un see kunnen sikj dän wälen.

7See hauden dan jrod eenen Maun, Barabas, faust, dee met aundre toop en eenen Opprua eenen Mort begonen haud.

8Dan kjeem eene maussen Menschen no Pilatus un fruagen doano, daut hee wada soo doonen sull aus hee emma deed.

9Dan fruach Pilatus an, auf hee an sull dän Judenkjennich loosjäwen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10wiels hee wist daut de Huagepriestasch am Jesus ut Aufgonst en de Henj jejäft hauden.

11Oba de Huagepriestasch hizten daut Volkj en, daut hee an väl leewa sull Barabas loosjäwen.

12Pilatus fruach an: Waut saul ekj dan met dän doonen, dän jie dän Judenkjennich nanen?

13See schrieejen: Doo am kjriezjen!

14Pilatus fruach: Wuarom? Waut haft hee fa een vebräakjen begonen? Oba see schrieejen bloos soo väl dolla: Doo am kjriezjen!

15Wiels Pilatus daut Volkj tofräd stalen wull, jeef hee an Barabas loos un leet Jesus vepitschen un jeef am han, jekjriezicht to woaren.

De Soldoten spotten äwa Jesus

(Mat 27,27-31; Joh 19,2-3)

16De Soldoten neemen Jesus dan em Rechthus nenn, un roopten de gaunze Baund Soldoten toop.

17See neemen am eenen bleiwrooden Rock om un flochten eene Stachelkroon un saden am dee opp dän Kopp

18un fungen aun, am to bejreessen aus dän Judenkjennich.

19Un see schluagen am emma wada met eenem Ruastock opp däm Kopp un spieejen no am un kjneeden sikj ver am un bäden am aun.

20Un aus see am vespott hauden, neemen see am dän bleiwrooden Rock auf un trocken am wada siene Kjleeda aun. Dan leiden see am rut, am to kjriezjen.

Jesus woat jekjriezicht

(Mat 27,32-44; Luk 23,26-43; Joh 19,17-27)

21Simon von Kiereen, Alexanda un Rufus äa Voda, kjeem jrod vom Launt un kjeem doa vebie; däm bedwungen see Jesus sien Kjriez to droagen.

22Un see brochten am no eenem Plauz, Golgata jenant, daut meent: een Schädelplauz.

23Doa wullen see am Wien met betret Beteibungsstoff to drinkjen jäwen; oba hee neem daut nich.

24Un aus see am jekjriezicht hauden, vedeelden see siene Kjleeda un trocken Lessa, om to seenen, waut een jiedra kjrieen wudd.

25Daut wia Klock näajen zemorjes, aus see am kjriezijden.

26Un bowen aum Kjriez schreewen see: De Judenkjennich; daut wia waut see jäajen am hauden un wuawäajen see am kjriezijden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27 See kjriezijden met am toop noch twee Merdasch, eenen aun de rajchte un eenen aun de linkje Sied.

28 (Soo kjeem daut rom, aus daut jeschräwen steit: “Hee wort mank de Vebräakja jetalt.”)

29 Un dee doa vebie jinjen, scheddaden met de Kjap un lastaden un säden: Aha! Du, dee du dän Tempel dolbrakjst un en dree Doag oppbust,

30 rad die selfst un komm vom Kjriez rauf!

31 Jrod soo deeden uk de Huagepriestasch un Schreftjelieede unjaenaunda äwa am spotten un säden: Hee haft aundre jeholpen, oba kaun sikj selfst nich halpen.

32 Lot dän Christus, dän Kjennich äwa Israel, nu vom Kjriez rauf komen, daut wie seenen un jleewen kjennen. Un dee waut met am toop jekjriezicht wieren, schullen uk äwa am.

Jesus stoaft

(Mat 27,45-56; Luk 23,44-49; Joh 19,28-30)

33 Dan opp Meddach wort daut dree Stund äwa daut gaunze Launt diesta.

34 Un Klock dree no Meddach schrieech Jesus lud: Eli, Eli, sabachtani? Daut meent: Mien Gott, mien Gott, wuarom hast du mie veloten?

35 Aus eenje von dee, dee doabiestunden, daut hieeden, säden see: Kjikjt emol, dee roopt dän Elia.

36 Dan rand eena un leet een Schwom voll Wienädikj trakjen, stuak dän opp eenen Ruastock un hilt am dän han to drinkjen un säd: Wacht, well wie mol seenen, auf Elia am woat komen raufnämen.

37 Un Jesus schrieech lud un jeef dän Jeist opp.

38 Dan reet de Gardien em Tempel von bowen bat unjen entwei.

39 Aus de Offizia, dee jäajenäwa von Jesus stunt, sach woo hee schrieech un sienen Jeist oppjeef, säd hee: Dis Maun wia werkjlich Gott sien Sän!

40 Doa wieren uk Frues, dee von wiet auf tookjikjten; mank dee wieren Maria von Magdala, un Maria, waut dän jinjren Jakobus un Joses äare Mutta wia, un Salome.

41 Dise Frues wieren en Galiläa met am jewast un hauden fa am jesorcht. Doa wieren uk noch väle aundre Frues, dee met am wieren metjekomen no Jerusalem.

Jesus woat begroft

(Mat 27,57-61; Luk 23,50-56; Joh 19,38-42)

42 Aus daut Owent wort, un wiels daut de Dach wia, aun dän see reedmuaken toom Sabat,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

43neem Josef von Arimatäa dän Moot, bie Pilatus nenn to gonen un no Jesus sienen Kjarpa to froagen. Josef wia een ierlicha Rotjäwa un eena, dee uk no daut Gottesrikj luad.

44Pilatus wundad sikj, daut dee aul doot wia, un foddad dän Offizia un fruach däm, auf Jesus aul doot wia.

45Un aus hee daut derch dän Offizia utfunk, leet hee Josef dän Kjarpa.

46Dan koft hee feinet Lienzeich un neem Jesus rauf un wekjeld am en daut Zeich en, un läd am en een Grauf, daut en eenen Steen utjehakt wia, un rold eenen Steen ver daut opne Loch.

47Un Maria von Magdala un Joses siene Mutta Maria pausten opp, wua see am hanläden.

Markus 16

De Frues biem ladjet Grauf

(Mat 28,1-8; Luk 24,1-12; Joh 20,1-10)

1Aus de Sabat dan äwa wia, koften Maria von Magdala un Jakobus siene Mutta Maria un Salome scheenrikjende Eelj, dän Dooden entosaulwen.

2Un aum ieeschten Dach en de Wäakj, tiedich zemorjes, aus de Sonn oppjinkj, kjeemen see nom Grauf,

3un see fruagen sikj unjarenaunda, wäa an dän Steen von de Graufdäa wajchrollen wudd.

4Oba aus see oppkjikjten, sagen see daut de Steen, soo groot aus dee wia, aul wajchjerolt wia.

5Aus see em Grauf nenjinjen, sagen see aun de rajchte Sied eenen jungen Maun en witte Kjleeda setten; daut jeef an doch eenen grooten Schrakj.

6Dee oba säd to an, see sullen sikj nich ferchten: Jie sieekjen no Jesus von Nazaret, dee jekjriezicht wort. Hee es oppjestonen; hee es nich hia. Kjikjt, daut es de Städ, wua see am hanjelajcht hauden.

7Oba got un sajcht siene Jinja un Petrus: Hee woat ver junt no Galiläa gonen; doa woa jie am seenen, soo aus hee junt säd.

8Vewillat, daut see zettaden, jinjen de Frues vom Grauf un randen doavon. Un wiels an soo angst wia, säden see daut kjeenem.

De Bejäajnungen met däm Oppjestonenen

(Mat 28,9-10; Joh 20,11-18)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[9]Aus Jesus dan tiedich dän ieeschten Dach en de Wäakj, oppjestonen wia, leet hee sikj daut ieeschte von Maria von Magdala seenen, von dee hee säwen beese Jeista rutjedräwen haud.

[10]See jinkj un leet dee weeten, dee ieescht bie am jewast wieren, un noch hielden un truaden.

[11]Aus dee hieeden, daut Jesus läwd, un daut see am jeseenen haud, jleewden see daut nich.

[12]Nohäa, aus twee von an opp een Launtwajch jinjen, leet Jesus sikj von an en eene aundre Jestault seenen.

[13]Dan jinjen dee trigj un säden de aundre daut. Oba see jleewden dee daut uk nich.

[14]Nohäa leet Jesus sikj von de Alw seenen, aus see eeten. Un hee schull an, wäajen äaren Ongloowen, daut see dee nich jejleeft hauden, dee am jeseenen hauden, no däm daut hee oppjestonen wia.

[15]Hee säd to an: Got en de gaunze Welt nenn un prädicht aule Menschen daut Evangelium.

[16]Wäa doa jleeft un jedeept woat, woat seelich woaren; wäa oba nich jleeft, woat vedaumt woaren.

[17]Un waut dee uttieekjnen woat, dee doa jleewen, es dit: See woaren en mienem Nomen beese Jeista utdriewen, un en onbekaunde Sproaken räden.

[18]Un wan see Schlangen hauntieren, ooda Jeft drinkjen, daut woat an nuscht schoden; dee woaren de kranke de Henj opplajen, un dee woaren jesunt woaren.

[19]Un aus de Har Jesus met an jerät haud, wort hee em Himmel nenjenomen, un sad sikj bie Gott to de rajchte Haunt dol.

[20]Dan jinjen see rut un prädijden aulawäajen. Un de Har wirkjt met an un bekjraftijd daut Wuat derch Wundatieekjens, dee doaropp foljden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Lukas

Lukas 1

Lukas schrift no Teofilus

1Wiels väle sikj daut äwanomen haben, de Jeschichten to schriewen, dee mank ons passieet sent,

2soo aus ons dee jejäft sent worden von dee, dee daut selfst jeseenen haben un Deena aum Wuat sent;

3doawäajen hab ekj daut uk fa goot jeseenen, no däm ekj aules von Aunfank aun jrintlich unjasocht hab, die, mien wieetjeachta Teofilus, daut ordentlich to berechten,

4daut du een fausten Grunt doavon hast, waut die jelieet es worden.

Johanes siene Jeburt verutjesajcht

5Doa wia en dee Tiet, aus Herodes Kjennich äwa Judäa wia, de Priesta Zacharias von Abija siene Deenstgrupp, un siene Fru Elisabet, eene von Aaron siene Dajchta.

6Dee wieren beid fromm ver Gott un hilden siene Jebooten un Lieren un leeten sikj nuscht to schulden komen.

7Oba see hauden kjeene Kjinja, wiels Elisabet nich Kjinja haben kunn, un wieren uk aul beid oolt.

8Un eemol, aus daut aun siene Ordnunk wia, daut Priestaaumt ver Gott to verechten,

9soo aus daut Priestatum daut velangd, un daut Loss opp am voll daut Weiruak to brennen, jinkj hee en dän Harn sien Tempel nenn.

10Un daut gaunze Volkj stunt en de Rieekjastund buten un bäd.

11Dan kjeem, met eemol, dän Harn sien Enjel un stunt aun de rajchte Sied biem Ruakopfa Aultoa.

12Aus Zacharias dän sach, vefieed hee sikj, un am wort Angst.

13Oba de Enjel säd to am: Zacharias, fercht die nich. Dien Jebäd es jehieet, un du woascht von diene Fru Elisabet een Sän kjrieen, un du saust am Johanes nanen.

14Un du woascht die freien un jlekjlich sennen, un väle woaren sikj to siene Jeburt freien,

15wiels hee woat en Gott siene Uagen groot sennen. Hee woat nich Wien ooda stoakjet Drunk drinkjen un woat aul em Muttalief dän Heiljen Jeist kjrieen.

16Hee woat väle von daut Volkj Israel trigj no dän Harn, äaren Gott brinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Hee woat en de Krauft un Jeist, dee Elia haud, ver däm Harn gonen un de Vodasch äare Hoaten met de Kjinja toopbrinjen un de onjleewende to Besennunk brinjen, de jerajchte äare Weisheit auntonämen, dän Harn een Volkj reedtomoaken.

18Un Zacharias säd to dän Enjel: Wuaraun kaun ekj weeten, daut dit soo es? Wiels ekj sie een oola Maun, un miene Fru es uk nich mea junk.

19Dan säd de Enjel to am: Ekj sie Gabriel, dee ver Gott steit, un wort jeschekjt, met die to räden, un de goode Norecht to brinjen.

20Oba nu kjikj emol, wiels du mie nich jleewsd, aus ekj die säd, waut to siene Tiet passieren wudd, woascht du stomm woaren un nich räden kjennen, bat dän Dach wan dit sikj erfellen woat.

21Daut Volkj oba luad no Zacharias, un wundad sikj, wuarom hee soo lang em Tempel bleef.

22Un aus hee rut kjeem, kunn hee nich to an räden; un see moakjten, daut hee em Tempel eene Vision jeseenen haud, wiels hee muak an Tieekjens väa, un kunn oba nuscht sajen.

23Un aus siene Deensttiet äwa wia, jinkj hee trigj no Hus.

24Un boolt doaropp wort Elisabet schwanga un bleef dan fief Moonat fa sikj auleen un säd:

25Dit haft de Har fa mie en dise Tiet jedonen, un haft de Schaund, dee ekj ver de Menschen druach, von mie jenomen.

Jesus siene Jeburt verutjesajcht

26En de saste Moonat wort de Enjel Gabriel von Gott no de Staut Nazaret en Galiläa,

27no eene Mejal jeschekjt, dee Josef, ut David sien Staum, aunvetrut wia; un de Mejal heet Maria.

28Un de Enjel kjeem bie ar nenn un säd: Een Gruss aun die, du bejnodichte. De Har es met die!

29See oba wia äwarauscht äwa dän Gruss un wundad waut dee to bedieden haud.

30De Enjel oba säd to ar: Maria, fercht die nich. Du hast bie Gott Jnod jefungen.

31Un see emol, du woascht schwanga sennen un woascht een Sän to Welt brinjen, un du saust am Jesus nanen.

32Dee woat groot sennen, un dän Aulahechsten sien Sän jenant woaren; un Gott de Har woat am sien Voda David sienen Troon jäwen.

33Un hee woat eewich äwa Israel Kjennich sennen. Sien Kjennichrikj woat niemols een Enj nämen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Maria fruach dän Enjel: Woo saul dit woaren, wiels noch kjeen Maun bie mie jewast es.

35De Enjel säd: De Heilja Jeist woat äwa die komen, un dän Aulahechsten siene Krauft woat aus een Schauten äwa die komen; doawäajen woat dee Heilja, dee von die jebuaren woaren saul, Gott sien Sän jenant woaren.

36Un kjikj emol, diene Nicht, Elisabet, drajcht nu en äare oole Doag uk een Kjint, von dee doa jesajcht wort, daut see nich kunn Kjinja haben; see es nu en de saste Moonat,

37wiels bie Gott es kjeen Dinkj ommäajlich.

38Maria säd: Ekj sie hia dän Harn to deenen. Lot met mie woaren, waut du jesajcht hast. Dan veleet de Enjel ar.

Maria besieekjt Elisabet

39Dan muak Maria sikj reed un spood sikj, daut see no eene Staut en de Boaj en Judäa kjeem,

40wua see bie Zacharias em Hus nenn jinkj un Elisabet bejreest.

41Aus Elisabet dän Gruss von Maria hieed, sprunk ar daut Kjint em Muttalief; un voll vom Heiljen Jeist

42un met eene lude Stemm säd see: Bejnodicht best du mank de Frues, un bejnodicht es daut Kjint, daut von die woat jebuaren woaren!

43Oba wuarom hab ekj daut Väarajcht, daut mien Har siene Mutta no mie komen sull?

44Wiels sooboolt aus miene Uaren dienen Gruss hieeden, sprunk mie daut Kjint em Muttalief met Freiden.

45Jesäajent es see, dee daut jleewd, daut et soo romkomen wudd, aus de Har to ar jesajcht haud!

Maria äa Dankleet to Gott

46Un Maria säd: Miene Seel loft dän Harn,

47un mien Jeist freit sikj en Gott mienen Heilant.

48Hee haft mie, siene jerinje Deenstmejal, nich vejäten, un von nu aun woaren aule Jennerazionen sajen, daut ekj jesäajent sie.

49De Aulmajchtja haft groote Dinja aun mie jedonen, un sien Nomen es heilich.

50Hee woat emma met dee metfeelen, dee am ferchten.

51Hee haft met sienen Oarm jewaultje Dinja jedonen, un dee en daut Älent jestat, dee en sikj stolt sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

52Hee haft Kjennichs vom Troon jestat, un dee to Ieren jebrocht, dee läach stonen.

53Hee haft de hungaje goodet tookomen loten, oba de rikje met ladje Henj wajch jeschekjt.

54Hee holp sienen Kjnajcht Israel un feelt emma met met sien Volkj,

55met Abraham un siene Nokomen soo aus hee to onse Vodasch jesajcht haft.

56Maria bleef bie Elisabet ojjefäa dree Moonat, un jinkj dan wada no Hus.

Johanes, de Deepa, woat jebuaren

57Aus de Tiet kjeem, daut Elisabet äa Kjint haben sull, brocht see een Sän to Welt.

58Äare Nobasch un äa Frintschoft hieeden, daut de Har ar groote Jnod bewäsen haud, un freiden sikj met ar.

59Aum achten Dach kjeemen see, daut Kjint to beschnieden, un wullen am no sienen Voda Zacharias veneemen.

60Dan vemuld siene Mutta sikj un säd: Nä, hee saul Johanes heeten.

61See säden to ar: Doa es je en dien Frintschoft kjeena, dee dän Nomen haft.

62Dan muaken see sienen Voda Tieekjens väa, om uttofinjen, woo hee dän nanen wull.

63Hee foddad sikj eene Tofel un schreef: Sien Nomen es Johanes. Un see staunden doaräwa.

64Un fuaz jinkj am daut Mul op, un siene Tung wia loos, un hee kunn räden, un lowd Gott.

65Dan kjeem eene Forcht äwa aule, dee doa rom wonden; un aules waut doa wia jesajcht worden, kjriejen see en de judäische Boajlenda to hieren.

66Un aule, dee daut hieeden, leeten sikj daut to Hoaten gonen un säden: Waut woat daut von dit Kjint jäwen? Wiels Gott siene Haunt wia bestemt äwa am.

Zacharias sien profeetischet Dankleet

67Dan kjeem de Heilja Jeist äwa sienen Voda Zacharias. Un hee säd em profeetischen Senn soo:

68Jesäajent es de Har, Israel äa Gott, wiels hee haft sien Volkj Israel besocht un jerat!

69Hee haft ons ut sien Kjnajcht David sien Hus met een jewaultjen Heilant vesorcht,

70soo aus hee ons von oole Tieden häa, derch siene heilje Profeeten haft sajen loten:

71daut wie von onse Fiend un aul dee, dee ons nich lieden kjennen, sullen jerat woaren,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

72om dee Jnod aun ons to bewiesen, dee hee onse Vodasch vesproaken haud, un
sienen heiljen Bunt nich to vejäten,

73dän Eit dän hee onsen Staumvoda Abraham doaropp jeschwuaren haud:

74daut wie, dee wie von onse Fiend friejemoakt sent, am wudden onen Forcht
deenen kjennen,

75en Heilichkjeit un Jerajchtichkjeit, soolang aus wie läwen.

76Un du, Kjint, woascht dän Aulahechsten sien Profeet jenant woaren, wiels du
woascht dän Harn veropp gonen, am dän Wajch reedtomoaken.

77Du woascht dien Volkj sajen, daut see doaderch kjennen jerat woaren, wan an de
Sinden vejäft woaren.

78Derch Gott sien leeftoljet Metleet woat de Morjensonn vom Himmel äwa ons
oppgonen,

79äwa dee to schienen, dee unja de Doodeswolkj em diestren setten, un onse Feet
opp dän Frädenswajch nopp stieren.

Johanes, de Deepa sien Läwen, bat hee em opnen oabeid

80Un daut Kjint woss un wort stoakj em Jeist. Un hee bleef en de Wiltnis, bat hee
verendach kjeem, sikj Israel väatostalen.

Lukas 2

Jesus, de Rada, woat jebuaren

(Mat 1,18-25)

1De Kjeisa Augustus befool to siene Tiet, daut aul siene Menschen sullen jetalt un
em Taksrejista enjeschräwen woaren.

2Dit wia daut ieeschte mol daut de Menschen jetalt worden, un passieed aus
Kierinius de Rejentschoft en Sierien haud.

3Un een jiedra jinkj doahan, wua hee jebuaren wia, om sikj enschriewen to loten.

4Dan jinkj Josef von Nazaret, en Galiläa, no Betlehem, en Judäa, wiels sien
Staumvoda, de Kjennich David, doa jebuaren wia,

5om sikj met Maria, dee am aunvetrut wia, enschriewen to loten. See wia
schwanga.

6Un jrod aus see en Betlehem wieren, kjeem de Tiet, daut see daut Kjint to Welt
brinjen must.

7Un see brocht äaren ieeschten Sän to Welt, wekjeld am en Winjlen un läd am en
de Foodakjrebb; wiels em Gausthus kjeen Rum to finjen wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8En dee Jäajent wieren en dee Nacht Schophoad opp de Stap un woakten äwa äare Häad.

9Un plazlich stunt dän Harn sien Enjel ver an, un Gott siene Harlichkjeit muak daut om an soo dach, daut an eene groote Angst äwakjeem.

10Oba de Enjel säd to de Hoad: Fercht junt nich! Horcht! Ekj brinj junt eene goode groote Freidens Norecht, wuatoo sikj aule Menschen freien woaren;

11junt es dise Nacht, en David siene Staut, de Heilant jebuaren, de Har, Christus!

12Un om uttofinjen auf daut soo es, woa jie doa een Kjint finjen daut en Winjlen enjewekjelt es, un en eene Kjrebb licht.

13Dan stunden bie dän eenen Enjel plazlich een grootet Schoof Enjel un lowden Gott un säden:

14Lot Gott em hechsten Himmel Iea kjrieen, un de Menschen opp de Ieed Fräd, dee, aun dee hee sien Jefaulen haft.

15Un aus de Enjel wada trigj nom Himmel fuaren, säden de Hoad eena toom aundren: Dan well wie nu fuaz no Betlehem gonen un de Jeschicht unjasieekjen, dee de Har ons haft weeten loten.

16Un see spooden sikj, daut see hankjeemen, un fungen Josef un Maria, un doatoo uk daut Kjint, daut en de Kjrebb lach.

17Un aus see daut Kjint jeseenen hauden, vetalden see aulemaun, waut an von daut Kjint wia jesajcht worden.

18Un aula, dee daut hieeden, wundaden sikj doaräwa, waut de Schophoad an to vetalen hauden.

19Maria oba, leet sikj jieda Wuat to Hoaten gonen un docht doaräwa no.

20De Hoad jinjen wada trigj, un lowden un veharlichten Gott fa aules, waut see jehieet un jeseenen hauden, un daut et krakjt soo jewast wia aus an wia jesajcht worden.

Jesus kjricht sien Nomen un woat em Tempel jeweit

21Om acht Doag must daut Kjint beschnäden woaren, un hee kjrieech dän Nomen, Jesus, jrod soo aus de Enjel daut befolen haud, noch ea Maria am druach.

22Un aus äare Reinjungstiet äwa wia, soo aus Moses sien Jesaz väaschreef, brochten de Elren daut Kjint no Jerusalem nom Tempel, om am aun Gott to äwajäwen.

23Daut Jesaz säd: “Jieda ieeschta Jung, dee to Welt kjemt, saul dän Harn aus heilich äwajäft woaren.”

24Un see wullen dän Harn uk een Opfa brinjen, soo aus daut Jesaz daut velangd: “een Poa Turtelduwen ooda een Poa junge Duwen”.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

25 En Jerusalem wond don een Maun, dee heet Simeon; daut wia een fromma Maun, dee Gott ferchten deed un doano luad, daut Israel äa Heilant komen sull, un de Heilja Jeist wia en am.

26 Am wia vom Heiljen Jeist jesajcht worden, daut hee noch ea hee stoawen wudd, dän Harn sienen Christus seenen wudd.

27 Dan jinkj hee, vom Jeist jedrungen, em Tempel nenn. Un aus de Elren daut Jesus Kjint doa nenn brochten, soo aus an väajeschräwen wia,

28 neem hee daut Kjint opp siene Oarms, lowd Gott un säd:

29 Har! Du hast dien Vespräakjen jehoolen. Nu latst du dienen Deena en Fräd stoawen.

30 Nu haben miene Uagen dienen Heilant jeseenen,

31 dän du fa aule Menschen häajestalt hast,

32 een Licht, de Velkja de Woarheit to brinjen, un eene Harlichkjeit fa dien Volkj Israel.

33 Sien Voda un siene Mutta wundaden sikj doaräwa, waut Simeon von daut Kjint to sajen haud.

34 Un Simeon säajend an un säd to Maria, Jesus siene Mutta: Dit Kjint es doatoo bestemt, daut derch am en Israel väle woaren tofaul komen, un uk daut väle derch am woaren oppjerecht woaren. Hee woat een Tieekjen sennen, wua eenje doajäajen räden woaren.

35 Un uk derch diene ieejne Seel woat een Schwieet jestoaken woaren, daut et verendach kjemt, waut väle Menschen em Hoat denkjen.

36 Em Tempel wia dan uk jrod eene Profeetin, Hana, Fanuel siene Dochta, dee staumd von Asser häa.

37 Dee wia aul sea oolt; säwen Joa wia see befriet jewast un wia nu eene Wätfru von 84 Joa oolt. Dee veleet dän Tempel nich, oba bleef doa Dach un Nacht un deend dän Harn met Fausten un Bäden.

38 Dee troff daut doa dan uk aula aun un dankt Gott un vetald vom Harn Jesus to aulemaun en Jerusalem, dee no daut Heil luaden.

Trigj no Nazaret

39 Un aus Josef un Maria aules jedonen hauden waut Gott sien Jesaz velangd, jinjen see trigj no Hus no Galiläa, no äare ieejne Staut, Nazaret.

40 Daut Kjint woss groot un stoakj un wia voll Weisheit, un Gott siene Jnod wia met am.

De twalwjoascha Jesus em Tempel

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

41Siene Elren reisden aule Joa no Jerusalem toom Passafast.

42Aus hee 12 Joa oolt wia, jinjen see, soo aus jeweenlich, no Jerusalem toom Passafast.

43Aus daut Fast äwa wia un see no Hus jinjen, wia de Jung Jesus en Jerusalem jebläwen, onen daut Josef un Maria daut wisten.

44See dochten, dee wia en äare Jesalschoft, un reisden een gaunzen Dach, ea see mank äare Frind un vewaunte aunfungen no am to sieekjen.

45Un aus see am nich fungen, jinjen see trigj no Jerusalem un sochten am.

46Om dree Doag fungen see am em Tempel, met de Lierasch om am, un daut hee no an horcht un Froagen stald.

47Un aula, dee am hieeden, wundaden sikj, woo hee aules vestunt un beauntwuad.

48Aus see am sagen, wisten see nich waut see doavon denkjen sullen, un siene Mutta säd to am: Sän, wuarom hast du ons dit aunjedonen? Kjikj emol, dien Voda en ekj haben die ut Angst jesocht.

49Hee säd to an: Wuarom socht jie no mie? Wist jie nich, daut ekj en mien Voda sien Hus sennen must?

50Oba see vestunden nich, waut hee doamet meend.

51Dan jinkj hee met an met, un see kjeemen no Nazaret, un hee jehorcht an un wia an unjadon. Maria leet sikj aul dise Wieed to Hoaten gonen un vegaut dee nich.

52Un Jesus woss opp un neem too aun Weisheit. Un Gott un Menschen hauden Jefaulen aun am.

Lukas 3

Johanes de Deepa prädicht

(Mat 3,1-6; Mark 1,2-6; Joh 1,19-23)

1Em 15. Joa daut Tiberius aus Kjeisa rejieed, aus Pontius Pilatus de Harschoft en Judäa haud, Herodes en Galiläa un sien Brooda Filippus äwa de Lenda Ituräa un Trachonitis, Liesanias äwa Abileen,

2un aus Hanas un Kaifas Huagepriestasch wieren, kjeem Gott sien Befäl aun Johanes, Zacharias sien Sän, en de Wiltnis.

3Un hee jinkj en aule Jäajenden aum Jordan un prädijd: Kjieet om un lot junt deepen. Dan woat Gott junt de Sinden vejäwen.

4Soo aus em Profeeten Jesaja sien Buak jeschräwen steit: “Doa roopt wäa en de Wiltnis: Moakt dän Wajch reed fa onsen Harn. Moakt fa am een jlikjen Stich!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5De Läachten sellen aula jefelt, un de groote un kjliene Boaj utjejlikjt woaren; de kromme Wääj motten jlikj jemoakt woaren, un de ruche Wääj glaut jemoakt.

6Un aule Menschen woaren Gott siene Radunk seenen."

De Deepa prädicht daut see omkjieren sellen

(Mat 3,7-10)

7De Menschen kjeemen bie Schoowa sikj von Johanes deepen to loten. Hee säd to de Menschen dee doa kjeemen: Jie Schlangenbroodsel, wäa haft junt jewoarnt Gott sien Jerecht ut däm Wääj to komen?

8Brinjt Frucht, dee doa wiest, daut jie junt oppjemoakt haben. Un fangt nich aun to junt selfst to sajen: Wie haben Abraham aus Voda. Wiels ekj saj junt: Gott kaun Abraham ut dise Steena Kjinja schaufen.

9De Akjs licht bie de Beem aun de Wartlen reed; un doawäajen woat jieda Boom, dee nich goode Frucht drajcht, aufjehakt un em Fia jeschmäten.

10De Menschen fruagen am: Waut sell wie dan doonen?

11Johanes säd to an: Wäa twee Sauts Kjleeda haft, saul däm eent jäwen dee kjeene haft; un wäa to äten haft, saul daut krakjt soo moaken.

12Dan kjeemen de Takskollakjta, om sikj deepen to loten, un fruagen: Liera, waut sell wie doonen?

13Hee säd to an: Kollakjt nich mea, aus daut Jesaz velangt!

14Dan fruagen am de Soldoten: Un waut sell wie doonen? Hee säd to an: Nämt kjeenem met Jewault Jelt auf un doot kjeenem faulsch beschuljen un siet tofräd met jun Loon!

15Wiels de Menschen doamet räakjenden daut Christus komen wudd, wundaden see aul, auf Johanes dee opplenjd wia.

16Johanes säd to an aula: Ekj deep junt met Wota, oba doa woat eena komen dee stoakja es aus ekj, jäajen däm ekj daut nich wieet sie, daut ekj am de Schoo oplees. Dee woat junt met dän Heiljen Jeist un met Fia deepen.

17Hee haft siene Schmietscheffel en de Henj, un woat siene Draschflua jrintlich reinjen. Dän Weit woat hee em Spikja brinjen, un daut Sprie em Fia schmieten, daut niemols utjeit.

18Hee ermond de Menschen noch derch veschiedne aundre Woarnungen un prädijd an daut Evangelium.

19Aus Johanes Herodes, dän Gowernia, daut väahilt, daut hee sien Brooda Filippus siene Fru jefriet haud, un wäajen aul daut orrajchte daut hee jedonen haud,

20leet hee bowa aul daut noch Johanes enstoppen.

Jesus lat sikj deepen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

(Mat 3,13-17; Mark 1,9-11)

21Aus daut Volkj sikj aula deepen leet, wort Jesus uk jedeept. Un aus hee bäd, muak de Himmel sikj op.

22Un de Heilja Jeist kjeem en kjarpaliche Jestault rauf un sad sikj opp am soo aus eene Duw. Un eene Stemm vom Himmel säd: Du best mien leewa Sän, met däm ekj sea tofräd sie.

Jesus siene Staumvodasch

(Mat 1,1-17)

23Jesus selfst wia ojjefäa 30 Joa oolt aus hee sienen Deenst aunfunk. See hilden am aula fa Josef sienen Sän,

24een Sän von Eli, een Sän von Matat, een Sän von Levi, een Sän von Melchi, een Sän von Jana, een Sän von Josef,

25een Sän von Matitja, een Sän von Amos, een Sän von Nahum, een Sän von Hesli, een Sän von Nagai,

26een Sän von Mahat, een Sän von Matitja, een Sän von Schimi, een Sän von Josech, een Sän von Joda,

27een Sän von Johanan, een Sän von Resa, een Sän von Serubabel, een Sän von Schealtiel, een Sän von Neri,

28een Sän von Melchi, een Sän von Addi, een Sän von Kosam, een Sän von Elmadam, een Sän von Er,

29een Sän von Jesus, een Sän von Elieser, een Sän von Jorem, een Sän von Matat, een Sän von Levi,

30een Sän von Simeon, een Sän von Juda, een Sän von Josef, een Sän von Jonam, een Sän von Eljakim,

31een Sän von Melea, een Sän von Menna, een Sän von Matata, een Sän von Natan, een Sän von David,

32een Sän von Isai, een Sän von Obed, een Sän von Boa, een Sän von Salmon, een Sän von Nachschon,

33een Sän von Aminadab, een Sän von Admin, een Sän von Arni, een Sän von Hezron, een Sän von Perez, een Sän von Juda,

34een Sän von Jakob, een Sän von Isaak, een Sän von Abraham, een Sän von Terach, een Sän von Nahor,

35een Sän von Serug, een Sän von Regu, een Sän von Peleg, een Sän von Eber, een Sän von Schelach,

36een Sän von Kenan, een Sän von Arpachschad, een Sän von Sem, een Sän von Noah, een Sän von Lamech,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

37een Sän von Metuschelach, een Sän von Henoch, een Sän von Jired, een Sän von Mahalalel, een Sän von Kenan,

38een Sän von Enosch, een Sän von Sett, een Sän von Adam, dee von Gott kjeem.

Lukas 4

Jesus woat vesocht

(Mat 4,1-11; Mark 1,12-13)

1Dan kjeem Jesus, voll vom Heiljen Jeist, vom Jordan trigj, un wort vom Jeist en de Wiltnis jefieet,

2wua hee 40 Doag vom beesen Fient vesocht wort. Hee eet en dee Doag nuscht, un aus dee äwa wieren, hungad am.

3De beesa Fient säd to am: Wan du Gott sien Sän best, dan jebeed disen Steen, Broot to woaren.

4Jesus säd: “Daut steit jeschräwen, Een Mensch läft nich bloos von Broot, oba von aules waut Gott jerät haft.”

5Dan neem de beesa Fient am opp een huagen Boajch nopp un leet am, en een Uagenblekj, aule Kjennichsrikjs en de Welt seenen

6un säd to am: Dee woa ekj die aula met Macht un Harlichkjeit toop jäwen; wiels dee sent mie jejäft worden, un ekj kaun dee däm jäwen, wäm ekj well.

7Un wan du mie aunbäden woascht, es daut aula dient.

8Jesus säd: Daut steit jeschräwen: “Du saust sest kjeenem aus Gott, dienen Harn, aunbäden un eensich am saust du deenen.”

9Dan brocht de beesa Fient am no Jerusalem un stald am opp de hechste Tempelspetz un säd: Wan du Gott sien Sän best, dan sprinj von hia rauf;

10wiels doa steit jeschräwen: “Hee woat siene Enjel befälen, die to bewoaren.

11Dee woaren die opp de Henj droagen, daut du die de Feet nich aun de Steena steeten woascht.”

12Jesus säd: Doa es jesajcht: “Du saust Gott, dienen Harn, nich vesieekjen.”

13Aus de beesa Fient met aul siene Vesieekjungen derch wia, veleet hee am bat de näakjste Jeläajenheit.

De Aunfank von Jesus sien Woakj en Galiläa

(Mat 4,12-17; Mark 1,14-15)

14Jesus kjeem en dän Heiljen Jeist siene Krauft trigj no Galiläa, un daut Nies spreed sea schwind derch de gaunze Jäajent.

15Hee lieed en äare Schoolen, un aulemaun lowd am.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Jesus en Nazaret vestat

(Mat 13,53-58; Mark 6,1-6)

16Dan jinkj hee no Nazaret, wua hee oppjewossen wia.Un aum Sabat jinkj hee en de Judenschool nenn, soo aus hee daut jewant wia, un stunt opp, om waut to läsen.

17Un am wort dän Profeeten Jesaja siene Schreft jejäft. Un aus hee daut Buak opmuak, funk hee de Städ, wua soo jeschräwen steit:

18“Dän Harn sien Jeist rut opp mie, wiels hee haft mie jewält, de oame daut Evangelium to prädjen. Hee haft mie jeschekjt, dee met een jebroaknet Hoat to heelen, de faustjenomne to prädjen daut see frie un loos sent, un de blinje, daut see seenen kjennen, un dee, dee unjadrekjt sent, frie to stalen,

19un to sajen, daut Gott sien Jnodenjoa jekomen es.”

20Dan muak hee daut Buak too un jeef dän Deena daut trigj un sad sikj dol, un aulemaun en de School kjikjt no am.

21Un hee säd to an: Vondoag es dise Schreft erfelt, soo aus jie jehieet haben.

22See jeewen am aula rajcht un wundaden sikj, äwa dee seelichmoakende Wieed, dee hee räd, un säden: Es dit nich Josef sien Sän?

23Un hee säd to an: Jie woaren mie bestemt noch dit Sprechwuat väahoolen: Dokta, halp die selfst! Wie haben jehieet, waut du en Kapernaum fa groote Dinja jedonen hast! Nu doo daut hia tus en diene Staut uk.

24Hee säd wieda: Ekj saj junt de Woarheit: Een Profeet woat tus en siene Staut kjeenmol oppjenomen.

25Ekj saj junt dit: Doa wieren to Elia siene Tiet väl Wätfrues en Israel, aus de Himmel dree Joa un sas Moonat veschloten wia, un äwa daut gaunze Launt, eene groote Hungaschnoot kjeem,

26un doch wort Elia no kjeene Wätfru jeschekjt buta eene en Sarepta en Sidon.

27Un doa wieren en Israel to Elisa dän Profeet siene Tiet väl Lepra, un von dee wort kjeena jereinicht buta Naaman von Sierien.

28Un dee, dee doa en de School wieren, worden aula flaument doll, aus see daut hieeden.

29See stunden opp un juagen am ut de Staut rut un neemen am no een steilen Aufgrunt opp däm Boaj, opp dän dee Staut stunt, om am doa rauftoschmieten.

30Oba hee jinkj meddenderch an un jinkj sienen Wajch.

Jesus drift eenen beesen Jeist rut

(Mark 1,21-28)

31Un hee jinkj no Kapernaum, eene Staut en Galiläa, un lieed an doa aum Sabat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32See wundaden sikj äwa siene Lia, wiels doa wia eene Krauft doarhinja.

33En de Judenschool wia een Maun, dee von eenem orreinen Jeist besäten wia; dee schrieech met eene lude Stemm

34un säd: Lot ons toch! Waut hab wie met die to doonen, Jesus von Nazaret? Best du jekomen ons en de Grunt to brinjen? Ekj weet wäa du best: du best Gott sien Heilja.

35Jesus befool am strenj, stell to sennen un ut dän Maun rut to komen. De Soton schmeet dän dol ver aule Menschen un fua rut, onen am Schoden to doonen.

36An äwakjeem aula eene Forcht un säden eena toom aundren: Waut es en disen Mensch siene Wieed fa eene Krauft? Met Macht un Jewault jebitt hee de orreine Jeista, un dee foaren rut.

37Un waut hee jedonen haud, wort en de gaunze Jäajent runtjerät.

Jesus heelt Petrus siene Schwieemutta un väl aundre Menschen

(Mat 8,14-17; Mark 1,29-34)

38Jesus veleet de School un jinkj bie Simon em Hus nenn. Simon siene Schwieemutta leet met sea huaget Feeba, un see prachaden Jesus ar to halpen.

39Hee jinkj un bekjt sikj äwa ar, un derch sien jebeedendet Wuat veleet ar daut Feeba. Un see stunt fuaz opp un bedeend an.

40Aus de Sonn unjajinkj, brochten de Menschen aulahaunt kranke no Jesus. Hee läd een jiedrem de Henj opp un heeld an.

41Un doa kjeemen ut väl Menschen beese Jeista rut un schrieejen: Du best Gott sien Sän! Hee oba beschwicht dee un jeef dee nich de Jeläajenheit to räden; dee wisten daut hee Christus wia.

Jesus prädicht de Goode Norecht äwaraul em judischen Launt

(Mark 1,35-39)

42Jäajen Morjen jinkj Jesus no eene eensome Städ. De Menschen oba sochten sikj am, un aus see doahan kjeemen, wua hee wia, vesochten see am doa to hoolen un nich loten wajchgonen.

43Hee oba säd: Ekj mott uk noch no aundre Städa gonen, daut Evangelium von Gott sien Rikj doa uk to prädjen; wiels daut es wuatoo ekj jeschekjt sie.

44Un hee hilt aun en de Schoolen en Judäa to prädjen.

Lukas 5

Jesus roopt siene ieeschte Jinja

(Mat 4,18-22; Mark 1,16-20)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Eenen Dach, aus Jesus aum See Genezaret stunt, un daut Volkj sikj om am drenjd, daut Gotteswuat to hieren,

2sach hee twee Boots aun de Kaunt See stonen, wäarent de Fescha äare Nats woschen.

3Hee stieech en daut eene Boot nenn, daut Simon sient wia, un säd hee sull een enjskje von de Kaunt auf foaren. Dan sad hee sikj dol un lieed de Menschen von utem Boot.

4Un aus hee opphieed met räden, säd hee to Simon: Foa nopp, wua daut deep es, un lot de Nats rauf, to feschen!

5Simon oba auntwuad un säd to am: Meista, wie haben de gaunze Nacht schwoa jeschauft un haben nuscht jekjräajen; oba, eendoont! Wan du soo sajchst, dan lot ekj daut Nat rauf.

6Un aus see daut deeden, kjrieejen see een grootet Schoof Fesch, soo daut äare Nats aunfungen tweitorieten.

7Dan wongen see äare Poatna, em aundren Boot, daut see an sullen halpen komen. Un dee kjeemen un see hauden de Boots beid soo voll, daut dee aunfungen unjatogonen.

8Aus Simon Petrus daut sach, foll hee opp Kjneeen ver Jesus un säd: Har, go von mie wajch! Ekj sie een sindja Mensch.

9Hee un de aundre, dee met am wieren, staunden äwa de maussen Fesch, dee see jekjräajen hauden,

10un jrod soo uk Jakobus un Johanes, Zebedäus siene Säns, Simon siene Poatna. Un Jesus säd to Simon: Fercht die nich! Von nu aun woascht du Menschen jriepen.

11Un aus see äare Boots dan jelaunt hauden, veleeten see daut aula un jinjen met am met.

Jesus heelt een Lepra

(Mat 8,1-4; Mark 1,40-45)

12Un daut neem sikj soo rom, aus hee en eene jewesse Staut wia, kjeem doa een Lepra Maun un sach Jesus un schmeet sikj lank ver am dol un säd: Har, wan du west, du kaust mie reinjen.

13Un hee strakjt siene Haunt ut un schieed am aun un säd: Daut woa ekj doonen! Un em selwjen Uagenblekj wia siene Krankheit wajch.

14Un Jesus veboot am, daut irjentwäm to sajen. Oba hee sull gonen sikj dän Priesta väastalen, un aus een Zeichnis fa siene Reinjunk een Opfa brinjen, soo aus Moses befolen haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Oba daut Nies von waut hee jedonen haud, vespreed sikj bloos soo väl mea, un de Menschen kjeemen bie Schoowa, am to hieren un von äare Krankheiten jeheelt to woaren.

16Oba Jesus jinkj to Tieden fa sikj auleen, om to bäden.

Jesus heelt een jelämden Maun

(Mat 9,1-8; Mark 2,1-12)

17Eenen Dach, aus hee lieed, sauten om am Farisäa un Schreftjelieede, dee von aule Darpa en Galiläa un von Judäa un Jerusalem jekomen wieren. Un Gott siene Krauft stunt am to Haunt, de kranke to heelen.

18Dan brochten eenje Mana een jelämden Maun opp een Bad, dän see vesochten nenn to brinjen un ver Jesus hantolajen.

19Oba aus see kjeenen Wajch fungen, am nenn to brinjen, wiels doa soo väl Menschen wieren, stieejen see oppem Hus nopp un läden de Tieejlen tosied un leeten am met Bad toop medden mankem Volkj ver Jesus rauf.

20Aus hee äaren Gloowen sach, säd hee to am: Mensch, die sent diene Sinden vejäft.

21De Schreftjelieede un Farisäa fungen aun, doaräwa notodenkjen un säden: Wäa es dit, dee doa gotteslastalich rät? Wäa sest aus Gott kaun Sinden vejäwen?

22Oba aus Jesus enwort waut see dochten, säd hee to an: Towaut hab jie soone Jedanken em Hoat?

23Waut es leichta to sajen: Die sent diene Sinden vejäft, ooda to sajen: Sto opp un go?

24Oba daut jie weeten kjennen, daut de Menschensän oppe Ieed de Krauft haft, Sinden to vejäwen, säd hee to dän jelämden Maun: Ekj saj die, sto opp, nemm dien Bad un go no Hus!

25Hee stunt plazlich ver an opp, neem sien Bad, opp daut hee jeläajen haud, jinkj no Hus un lowd Gott.

26Aulemaun staund doaräwa, un see lowden Gott. An äwakjeem uk eene Forcht, daut see säden: Wie haben vondoag butajeweenelje Dinja jeseenen.

Jesus roopt Levi, de Takskollakjta

(Mat 9,9-13; Mark 2,13-17)

27Aus dit äwa wia, jinkj Jesus rut un sach Levi, een Takskollakjta, en siene Taksbood setten. Jesus säd to am: Komm mie nofoljen!

28Un Levi stunt opp, veleet aules un foljd am no.

29Dan reed Levi bie sikj em Hus eene groote Gaustmoltiet ut, un doa wieren een grootet Schoof Takskollakjta un noch aundre, dee met am toop eeten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Oba de Schreftjelieede un Farisäa grunsten doaräwa to siene Jinja un säden: Wuarom doo jie met Takskollakjta un Sinda toop äten un drinkjen?

31Jesus auntwuad un säd to an: De jesunde brucken dän Dokta nich; dän brucken mau de kranke.

32Ekj sie jekomen, de Sinda auntospornen omtokjieren, un nich de jerajchte.

De Froag äwa Fausten

(Mat 9,14-17; Mark 2,18-22)

33See säden to am: Johanes siene Jinja fausten un bäden foaken, un soo uk de Farisäa äare; oba diene Jinja äten un drinkjen.

34Un hee säd to an: Kjenn jie dän Briegaum siene Frind bat doa brinjen, daut dee fausten, soolang aus de Briegaum bie an es?

35Oba de Tiet woat komen, wan de Briegaum ieescht woat von an wajch jenomen sennen; dan woaren see fausten.

36Dan räd hee to an derch een Jlikjnis: Kjeena neit een nieet Flekj Zeich opp een oolet nopp; sest ritt eena daut niee entwei, un daut niee Flekj paust nich opp daut oole nopp.

37Un doa jitt uk kjeena nieen Wien en oole Wienladasch nenn; von dän nieen Wien wudden de oole Ladasch opplauzen un dän Wien vekjwidren, un de Ladasch wieren vebrukt.

38Oba niea Wien mott en niee Ladasch jegoten woaren; dan blift beides goot.

39Un wäa oolen Wien jedrunken haft, haft nich fuaz een Darscht no nieen; wiels hee sajcht de oola es bäta.

Lukas 6

De Froag äwa dän Sabat

(Mat 12,1-8; Mark 2,23-28)

1Daut neem sikj soo rom, daut Jesus eenen Sabat derch de Jeträajd Flekja jinkj, un siene Jinja plocken sikj Oaren un rubbelden dee met de Henj ut un eeten de Kjieena.

2Eenje Farisäa fruagen: Wuarom doo jie aum Sabat, waut jäajen daut Jesaz es?

3Jesus säd to an: Hab jie nich jeläst, waut David un dee, dee met am wieren, deeden, aus see hungrich wieren?

4woo hee em Gotteshus jinkj un daut Broot eet, daut Gott jeweit wia, un uk dee jeef dee met am wieren? Daut wia jäajen daut Jesaz, wiels daut Broot wia bloos fa de Priesta toom äten.

5Un hee säd to an: De Menschensän es uk Har äwa dän Sabat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Maun met de vedrieejde Haunt

(Mat 2,9-14; Mark 3,1-6)

6Aun een aundren Sabat jinkj hee en de Judenschool nenn un lieed. Un doa wia een Maun, däm de rajchte Haunt vedrieecht wia.

7Un de Schreftjelieede un Farisäa pausten sea jeneiw opp no am, to seenen auf hee aum Sabat heelen wudd; see sochten no eene Uasoak, am to beschuljen.

8Hee oba wist waut see dochten un säd to dän Maun met de vedrieejde Haunt: Sto opp, un Komm häa! Hee stunt opp un kjeem no väaren.

9Dan säd Jesus to an: Ekj woa junt eent froagen: Waut doaf eena aum Sabat doonen, goodet ooda schlajchtet? Menschenläwen raden ooda vedoawen?

10Jesus kjikjt an aula aun un säd to dän Maun: Strakj diene Haunt ut! Hee deed daut; un siene Haunt wia soo jesunt aus de aundre.

11See oba wieren doll jenuach, Rach to eewen, un rotschluagen unjarenaunda, waut see met Jesus doonen wullen.

Jesus wält de 12 Apostel

(Mat 10,1-4; Mark 3,13-19)

12En dee Tiet jinkj Jesus eenen Dach en de Boaj, to bäden; un hee brocht de Nacht too em Jebäd to Gott.

13Zemorjes roopt hee siene Jinja no sikj un wäld sikj ut an 12, dee hee Apostel nand:

14Simon, dän hee Petrus nand, un sienen Brooda Andreas; Jakobus un Johanes; Filippus un Bartolomäus;

15Matäus un Tomas; Jakobus, Alfäus sienen Sän, un Simon, de Zelot jenant;

16Judas, Jakobus sienen Sän, un Judas Iskariot, dee am veroden deed.

Een Schoof Menschen komen, jeheelt to woaren

(Mat 4,23-25; 12,15-16; Mark 3,7-12)

17Hee jinkj met an rauf un stunt wua daut jlikj wia, met een Schoof von siene Jinja un uk een groot deel Menschen von Judäa un Jerusalem un von Tierus un Sidon, dee aum Mäa ligjen, dee jekomen wieren, am to hieren un von äare Krankheiten jeheelt to woaren.

18Un uk soone dee von orreine Jeista jekjwält worden, kjeemen un worden jesunt.

19Un de Menschen proowden am aula auntoschieren, wiels von am kjeem eene Krauft dee an aula heeld.

Seelichpriesungen un Weeen

(Mat 5,1-12)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Hee kjikjt siene Jinja aun un säd: Seelich sent jie oame; wiels daut Gottesrikj es junt.

21Seelich sent jie, dee nu hungren; wiels jie sellen saut woaren. Seelich sent jie, dee nu hielen; wiels jie woaren lachen.

22Seelich sent jie, wan de Menschen junt om dän Menschensän sient haulwen nich lieden kjennen, junt vesteeten, beleidjen un een schlajchten Nomen jäwen.

23Dan siet froo un sprinjt fa Freid, wiels em Himmel woat jun Loon groot sennen, wiels daut es waut äare Vodasch de Profeeten uk toojesat haben.

24Oba wee junt, dee doa rikj sent! Jie haben junen Troost aul wajch.

25Wee junt, dee nu voll un saut sent, wiels junt woat hungren. Wee junt, dee hia lachen, wiels jie woaren truaren un hielen.

26Wee junt, wan aulemaun goot von junt rät, wiels daut es waut äare Vodasch von de faulsche Profeeten deeden.

Siet june Fiend goot

(Mat 5,38-48; 7,12a)

27Oba ekj saj to junt, dee mie hieren: Wiest Leew to june Fiend; un doot dee goodet, dee junt nich lieden kjennen;

28säajent dee, dee junt flieekjen; un bät fa dee, dee junt beleidjen.

29Un wäa die opp eene Bak schleit, däm hool de aundre uk han; un wan die wäa dän Wanikj wajchnemt, dan jeff am uk dien Hamd.

30Wäa die om waut prachat, däm jeff daut; un wan die wäa daut dienje wajchnemt, dan fodda daut nich trigj.

31Doot jrod daut fa aundre, waut jie an wudden wenschen fa junt to doonen.

32Waut hab jie fa een Dank doafäa, wan jie Leew fa dee haben, dee junt goot sent? Wiels de Sinda sent uk dee goot, waut an goot sent.

33Un waut hab jie fa een Dank doafäa, wan jie dee goodet doonen, dee junt goodet doonen? Wiels daut doonen de Sinda uk.

34Un wan jie dee lieen, von dee jie daut räakjnen trigjtokjrieen, waut hab jie fa een Dank doafäa? Wiels de Sinda lieen aundre Sinda uk, von dee see räakjnen krakjt sooväl trigjtokjrieen.

35Oba wiest daut jie Leew haben fa june Fiend; doot goodet un liet, doa wua jie nuscht räakjnen trigjtokjrieen. Dan woat jun Loon groot sennen, un jie woaren dän Aulahechsten siene Kjinja sennen, wiels hee haft uk een Jaumahoat fa de ondankboare un dee waut orrajcht doonen.

Jäajen aundre rechten

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

(Mat 5,48-2; Mark 4,24)

36 Doawäajen habt erboarmen, jrod soo aus jun Voda erboarmen haft.

37 Doot nich rechten, dan woa jie uk nich jerecht woaren. Vedaumt aundre nich, dan woa jie uk nich vedaumt woaren. Vejäft, un junt woat vejäft woaren.

38 Jäft, un junt woat eene goode Mot, doljedrekjt, toopjescheddat un äwavoll en de Schoot jejäft woaren; wiels met dee Mot dee jie fa aundre brucken, woat junt uk toojemäten woaren.

Uadeel jäajen blinje Blinjenleida

(Mat 7,3-5; 15,14-25)

39 Un hee räd to an derch een Jlikjnis: Kaun een blinja een blinjen leiden? Wudden dee nich beid em Growen nenn faulen?

40 Een Lieelinkj steit nich äwa sienen Liera; oba wäa utjelieet es, woat soo sennen aus sien Liera.

41 Wuarom sitst du dän Spletta en dien Brooda sien Uag, un sitst dän Baulkjen nich en dien ieejnet Uag?

42 Ooda woo kaust du to dienen Brooda sajen: Brooda, lot mie die dän Spletta utem Uag nämen, wan du dän Baulkjen en dien ieejnet Uag nich sitst? Heichla! Trakj die ieescht dän Baulkjen ut dien ieejnet Uag rut. Dan woascht du bäta seenen kjennen dienen Brooda dän Spletta utem Uag to trakjen.

Een Boom un de Frucht doaraun

(Mat 7,16-20; 12,33-35)

43 Wiels een gooda Boom drajcht nich schlajchte Frucht, un een schlajchta Boom drajcht uk nich goode Frucht.

44 Jieda Boom es aun siene Frucht to kjanen. Eena plekjt nich Fiejen von Distlen, ooda Wiendruwen von een Brombäa Bosch.

45 Een gooda Mensch woat ut daut goode en sien Hoat, goodet verendach brinjen; un een schlajchta Mensch brinjt von daut schlajchte en sien Hoat, schlajchtet verendach. Wiels wuavon daut Hoat voll es, rät daut Mul.

Daut Jlikjnis vom Husbu

(Mat 7,24-27)

46 Wuarom nan jie mie Har, Har, un doonen doch nich, waut ekj junt saj?

47 Ekj woa junt wiesen met wäm dee to vejlikjen es, dee no mie kjemt un hieet waut ekj saj un daut dan uk deit.

48 Dee es met een Mensch to vejlikjen, dee een Hus bud un bat opp däm Steen groof, om dän Grunt doa nopptolajen. Aus dan een Huachwota kjeem, reet de Stroom

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

nom Hus opptoo, un kunn daut oba nich bewäajen, wiels daut stunt opp däm Steengrunt.

49Wäa oba hieet un daut nich deit, dee es met een Mensch to vejlikjen, dee sien Hus onen eenen Grunt, opp de Ieed bud; un de Stroom reet sikj doahan, un daut Hus foll boolt toop, un de Schoden wia groot.

Lukas 7

Een Offizia sien Kjnajcht woat jeheelt

(Mat 8,5-13; Joh 4,46-53)

1Aus Jesus de Menschen aules jesajcht haud waut hee wull, jinkj hee no Kapernaum.

2Un een Offizia sien Kjnajcht, dän hee väl räakjend, lach doodeskrank.

3Aus dee von Jesus hieed, schekjt hee de judsche Eltestasch am to froagen, hantokomen, sien Kjnajcht jesunt to moaken.

4Aus dee no Jesus kjeemen, prachaden see am opp Iernst un säden: Dee es daut wieet, daut du daut fa am deist;

5wiels hee räakjent ons Volkj väl, un haft ons eene Judenschool jebut.

6Un Jesus jinkj met an met. Un aus see ieescht nich too wiet auf vom Hus wieren, schekjt de Offizia Frind am to sajen: Har, bemieej die nich wieda; wiels ekj sie daut nich wieet, daut du unja mien Dak kjemst.

7Ekj hab mie nich wieet jeacht, selfst no die to komen; oba saj du bloos daut Wuat, dan woat mien Kjnajcht jesunt woaren.

8Wiels ekj sie selfst een Maun, dee de Rejierunk unjadon es, un hab Soldoten unja mie; wan ekj to eenem saj: Go! dan jeit dee; un toom aundren: Komm! dan kjemt dee; wan ekj to mienen Kjnajcht saj: Doo dit! dan deit dee daut.

9Aus Jesus dit hieed, wundad hee sikj äwa am un dreid sikj no de Menschen un säd: Ekj saj junt dit: Soonen grooten Gloowen hab ekj nich emol en Israel jefungen.

10Dan kjeemen de Mana, dee jeschekjt wieren, trigj nom Hus un sagen daut de kranka Kjnajcht jesunt wia.

Jesus wakjt eene Wätfru äaren Sän vom Doot

11Boolt doaropp jinkj Jesus no eene Staut, Nain jenant; un siene Jinja un een Schoof aundre Menschen kjeemen uk met.

12Aus hee noda nom Stautspuat kjeem, druagen see jrod eenen Dooden rut. Dee wia siene Mutta äa eensja Sän, un see wia eene Wätfru; ut de Staut kjeemen een Schoof Menschen met ar.

13Aus de Har ar sach, jaumad am daut äwa ar un säd: Hiel nich!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

14Dan jinkj hee han un läd siene Haunt opp daut Soakj, un de Dräaja stunden stell. Dan säd hee: Junga Maun, ekj saj die, sto opp!

15Un dee doa wia doot jewast, recht sikj opp un funk aun to räden. Un hee jeef de Mutta äaren Sän.

16Dan äwakjeem an aula eene heilje Ieaforcht, un see lowden Gott un säden: Mank ons es een groota Profeet oppjestonen, un: Gott es jekomen sien Volkj to halpen.

Johanes schekjt siene Jinja met Froagen no Jesus

(Mat 11,2-19)

17Dit Nies von Jesus spreed sikj äwa gaunz Judäa un en aule Omjäajenden.

Johanes lat froagen

(Mat 11,2-6)

18Dan vetalden Johanes siene Jinja am aules waut väajefollen wia.

19Dan roopt Johanes twee von siene Jinja un schekjt dee no Jesus un leet am froagen, auf hee dee wia, dee doa komen sull: Ooda sell wie no een aundren luaren?

20Aus de Mana hankjeemen, säden see: Johanes de Deepa haft ons jeschekjt die to froagen, auf du dee best, dee doa komen saul, ooda auf wie noch no een aundren luaren sellen.

21To dee Tiet heeld Jesus jrod väl von äare Krankheiten un Ploagen un von beese Jeista, un heeld väle blinje de Uagen, daut see seenen kunnen.

22Dan säd Jesus to an: Got sajcht Johanes, waut jie jeseenen un jehieet haben: de blinje seenen, de lome gonen, de Lepra woaren rein, de doowe hieren, de Doodes stonen opp, un de oame woat daut Evangelium jeprädicht;

23un seelich es dee, dee sikj nich äwa mie oajat.

Jesus rät äwa dän Deepa

(Mat 11,7-19)

24Aus dee von Johanes jeschekjte ieescht wajch wieren, funk Jesus aun to de Menschen von Johanes to räden: Aus jie en de Wiltnis nenn jinjen, waut räakjend jie to seenen? Een Schelprua, met daut de Wint han un häa weifeld?

25Oba no waut jinkj jie kjikjen? Wull jie een Maun en feine wieekje Kjleeda seenen? Kjikjt emol, Menschen en diere Kjleeda, dee doa huachhäa läwen, sent em Kjennichshoff to finjen.

26Oba no waut jinkj jie kjikjen? Een Profeet? Jo, un ekj saj junt: Noch mea aus een Profeet.

27Dit es dee von däm daut jeschräwen steit: “Kjikjt, ekj woa die mienen Enjel veropp schekjen, daut dee dän Wajch fa die reedmoakt.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Wiels ekj saj junt, daut Johanes de Deepa een jratra Profeet es aus irjent sest wäa, von een Frumensch jebuaren; un doch es de kjlansta en Gott sien Rikj jrata aus hee.

29Un aule Menschen, soogoa de Takskollakjta, dee Jesus hieeden, jeewen Gott rajcht, wiels see hauden sikj met Johanes sienen Doop deepen loten.

30Oba de Farisäa un Schreftjelieede deeden Gott sien Rot fa an selfst veachten, un leeten sikj nich von am deepen.

31Met wäm kaun ekj de Menschen vondoag dän dach vejlikjen? Wua likjnen dee han?

32Dee sent soo aus Kjinja, dee opp däm Moakjtplauz setten un eena toom aundren schrieen: Wie spälden de Fleet, un jie daunzten nich; wie sungen Trualeeda, un jie hielden uk nich.

33Wiels Johanes de Deepa kjeem un eet nich Broot un drunk nich Wien; dan säd jie dee haud dän Soton.

34De Menschensän es jekomen un at un drinkjt; un jie sajen: Kjikjt, een Fräta un een Wiensupa, de Takskollakjta un Sinda äa Frint!

35Oba Weisheit woat von aul äare Kjinja jerajchtfoadicht.

Jesus, de Farisäa, un de onsittelje Fru

36Dan loot eena von de Farisäa am en, met am toop to äten. Un hee jinkj bie dän Farisäa em Hus nenn un sad sikj aum Desch.

37En dee Staut wia eene Fru, dee en Sinden läwd. Aus dee daut enwort, daut Jesus bie dän Farisäa em Hus aum Desch saut, brocht see een Glaus voll diere Saulweelj.

38See jinkj hinja am stonen un hield un funk aun am met äare Tronen de Feet to wauschen un drieejd dee met äa Hoa. See kust am de Feet un goot am de Eelj doaräwa.

39Aus de Farisäa, dee am enjelot haud, dit sach, säd hee to sikj selfst: Wan dis Maun een Profeet wia, wudd hee weeten, wäa un waut dit fa eene sindje Fru es, dee am aunjeschieet haft.

40Un Jesus säd to am: Simon, ekj hab die waut to sajen. Un hee säd to am: Meista, saj.

41Een Jeltmaun haud twee Mana Jelt jeliet. Eena wia am eene Somm von 500 schuldich, un de aundra 50.

42See kunnen am daut beid nich betolen, un hee strikjt an de Schult. Saj mie emol, woona von dee beid woat mea Leew fa am haben?

43Simon säd to am: Ekj näm aun, dee dän hee daut mieeschte jeschonken haud. Du hast rajcht, säd Jesus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

44Dan dreid Jesus sikj no de Fru un säd to Simon: Sitst du dise Fru? Ekj kjeem bie die em Hus nenn; un du jeefst mie nich Wota, de Feet to wauschen; see oba haft mie de Feet met äare Tronen jewoschen un met äare Hoa opp däm Kopp jedrieecht.

45Du hast mie kjeen Kuss jejäft; oba dise Fru, haft von don aus ekj nenn kjeem, nich nojejäft, miene Feet to kussen.

46Du hast mie nich Eelj opp däm Kopp jegoten; oba dise Fru haft mie scheenrikjende Eelj äwa de Feet jegoten.

47Doawäajen saj ekj to die: Äa sent väl Sinden vejäft, doawäajen es äare Leew soo groot; wiels wäm mau weinich vejäft es, däm siene Leew es uk soo väl weinja.

48Un Jesus säd to ar: Die sent diene Sinden vejäft.

49Dee met am toop aum Desch sauten, fungen dan aun, to sikj selfst to sajen: Wäa es dit, dee soogoa Sinden vejäwen deit?

50Dan säd Jesus to de Fru: Du best derch dienen Gloowen jerat; go en Fräd!

Lukas 8

Frues, dee en Jesus sienem Deenst behelplich wieren

1Un daut neem sikj soo rom, daut Jesus boolt doaropp derch aul äare Städa un Darpa jinkj un prädijd daut Evangelium vom Gottesrikj; un de 12 Jinja kjeemen uk met,

2un uk eenje Frues, dee von beese Jeista un Krankheiten wieren jeheelt worden. Doa wia Maria von Magdala, ut däa säwen beese Jeista rut jefoaren wieren,

3un Johana, de Fru von Chusa, dee Herodes sien Jeschaftsvewaulta wia, un Susanna un väle aundre, dee von äa Vemieejen jejäft hauden, fa am to sorjen.

Daut Jlikjnis vom Seien

(Mat 13,1-9; Mark 4,1-9)

4Un aus sikj väl Volkj toopjesaumelt haud un aundre noch von aule Städa kjeemen, räd hee derch een Jlikjnis:

5Doa jinkj een Maun rut, sien Sot to seien. Un aus hee seid, voll eenjet biesied dän Wajch; daut wort veklunjt, un de Väajel kjeemen un freeten daut opp.

6Eenjet voll opp een Steen; un sooboolt aus daut oppkjeem, vedrieejd daut, wiels daut nich Feichtichkjeit haud.

7Waut doavon voll manke Distlen; un de Distlen kjeemen uk opp un stekjten daut.

8Oba waut doavon voll opp goode Ieed; daut kjeem opp un brocht 100 mol sooväl. Un aus hee dit jesajcht haud, schrieech hee: Wäa Uaren haft, toom hieren, däm lot hieren!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jesus sajcht waut daut Jlikjnis vom Seien meent

(Mat 13,10-17; Mark 4,10-12)

9Dan fruagen siene Jinja am, waut daut Jlikjnis to bedieden haud.

10Hee säd: Junt es daut jejäft, de Jeheemnisen von daut Gottesrikj to weeten. To de aundre oba räd ekj en Jlikjnisen, daut see doano kjikjen kjennen, un daut oba doch nich seenen, daut see doano horchen, un daut oba nich vestonen.

11Daut Jlikjnis es dit: Daut Sot es Gott sien Wuat.

12Daut aun de Sied Wajch, sent dee, dee daut hieren; dan kjemt de beesa Fient un nemt an daut Wuat utem Hoat wajch, daut see nich sellen jleewen un jerat woaren.

13Oba daut opp däm Steen, sent dee, dee, wan see daut Wuat hieren, daut dan met Freid oppnämen, oba see haben nich Wartlen; see jleewen eene Tietlank; oba wan ieescht Vesieekjungen äwa an komen, faulen see auf.

14Un daut waut manke Distlen foll, sent dee, dee daut Wuat hieeden, dee daut dan oba von de Sorjen em Läwen, von dän Rikjtum un de Plezhia stekjen loten, daut et nich Frucht brinjt.

15Oba daut Sot oppem gooden Launt sent dee, dee daut Wuat hieren un daut opprechtich en een goodet Hoat oppnämen un jeduldich bliewen, bat see Frucht brinjen.

Hieren un wiedajäwen

(Mark 4,21-25)

16Kjeena wudd eene Laump aunstekjen un dee dan met een Jefäs bestelpen ooda unja daut Bad stalen. Hee stalt dee oppem Laumpenhoola, daut dee, dee nenn komen, daut Licht seenen kjennen.

17Wiels doa es nuscht soo stell jehoolen, daut daut nich woat verendach komen, un nuscht soo vestoaken, daut et nich woat jefungen un aun daut Licht jebrocht woaren.

18Siet väasechtich, woo jie horchen. Wäaemma doa haft, däm woat mea jejäft woaren; wäa oba nich haft, von däm woat uk daut jenomen woaren, waut hee docht daut hee haud.

Jesus siene Mutta un Breeda

(Mat 12,46-50; Mark 3,31-35)

19Dan kjeemen siene Mutta un Breeda no am un kunnen oba wäajen daut väle Volkj nich dicht bie komen.

20Dan wort am von wäm jesajcht, daut siene Mutta un Breeda buten stunden un am seenen muchten.

21Hee oba säd to an: Miene Mutta un miene Breeda sent dise, dee Gott sien Wuat hieren un doonen waut daut sajcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jesus stelt dän Storm

(Mat 8,23-27; Mark 4,35-41)

22Nu neem sikj daut eenen bestemden Dach soo rom, daut hee un siene Jinja en een Boot nenn stieejen. Dan säd hee to an: Well wie äwa daut Mää no de aundre Sied foaren. Un see läden loos.

23Jesus oba schleep hinjawäajes en. Dan kjeem een jewaultja Wintstorm äwa däm Mää. See kjrieejen soo väl Wota en daut Boot, daut see en Jefoa wieren.

24Un see kjeemen un wuaken am opp un säden: Meista, Meista, wie komen om! Dan stunt hee opp un beschwicht dän Wint un daut toobende Wota. Dan leet de Wint no, un daut wort gaunz stell.

25Hee oba säd to an: Wua es jun Gloowen? Oba see ferchten sikj un staunden un säden eena toom aundren: Wää kaun dit sennen? Wiels hee haft een jebeedendet Wuat äwa Wint un Wota, un dee jehorchen am!

Een Maun, vom Soton besäten, woat jeheelt

(Mat 8,28-34; Mark 5,1-20)

26Dan fuaren see äwa no de Gadarena äare Jäajent, aun dee aundre Sied von Galiläa.

27Un aus hee oppem Launt nopp stieech, bejäajend am een Maun von de Staut, dee aul lang beese Jeista jehaut haud. Hee haud kjeene Kjleeda aun un läwd uk nich en een Hus, oba bleef en de Jräwa.

28Aus hee Jesus sach, schrieech hee loos un foll ver am han, un säd rajcht lud: Waut hab ekj met die to doonen, Jesus, dän hechsten Gott sien Sän? Ekj bedd, kjwäl mie nich!

29Wiels hee haud dän orreinen Jeist jeboden, ut dän Maun rut to komen, wiels dee haud am aul lang jeploacht. See hauden am faustjenomen un Henj un Feet met Kjäden jebungen. Un doch, wan de Soton am äwakjeem, reet hee de Kjäden twei un wort von am en de Wiltnis jedräwen.

30Jesus fruach am, woo hee heeten deed. Hee säd: Legion, wiels hee haud väl beese Jeista en sikj.

31Un see prachaden am, an nich em Aufgrunt nenn to schekjen.

32Doa opp däm Boaj grosd eene groote Häad Schwien. Dan prachaden see am, daut hee an sull loten en dee Schwien nenn foaren. Un hee jeef daut too.

33Dan fuaren de beese Jeista ut dän Mensch rut un fuaren en de Schwien nenn; un de Häad moaracht äwa eene steile Kaunt em Mää nenn un vesoopen.

34Un aus de Schwienshoad sagen, waut passieet wia, randen dee no de Staut un uk oppem Launt un vetalden waut jeworden wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

35Dan jinjen de Menschen han, to seenen waut passieet wia, un kjeemen no Jesus un fungen dän Maun, ut dän de beese Jeista rut jefoaren wieren. Un an äwakjeem eene Forcht aus see dän Maun veninftich em denkjen, un jekjleet, bie Jesus setten sagen.

36Un dee daut jeseenen hauden, vetalden an, woo de besätna wia jeheelt worden.

37Dan kjeem daut Volkj von de gaunze gadarenische Omjäajent toop un prachaden am, daut hee äare Jäajent veloten sull; wiels an haud eene groote Angst jepakt. Un hee stieech en daut Boot nenn un fua trigj.

38De Maun, ut dän de beese Jeista rut jefoaren wieren, prachad Jesus, auf hee bie am bliewen kunn. Oba Jesus schekjt am wajch un säd:

39Go no Hus un vetal an doa, waut fa groote Dinja Gott fa die jedonen haft. Un hee jinkj trigj derch de gaunze Staut un vetald waut Jesus fa groote Dinja fa am jedonen haud.

Jairus siene Dochta vom Doot oppwakjt un eene kranke Fru jeheelt

(Mat 9,18-26; Mark 5,21-43)

40Un aus Jesus trigjkjeem, neemen see am opp, wiels see hauden aul aula no am jeluat.

41Jrod dan kjeem Jairus, een Leida von de Judenschool, kjneed ver Jesus han un prachad am, no sien Hus to komen,

42wiels siene eensje Dochta, 12 Joa oolt, lach opp stoawen. Oba wäarent hee jinkj, drenjd daut Volkj am.

43Un eene Fru dee aul 12 Joa jeblat haud, (un aules, waut see toom läwen brukt, vedoktat haud,) un doch von kjeenem kunn jeheelt woaren,

44kjeem von hinjen aun Jesus naun un foot am bloos aum Kjleet; un opp eemol hieed see opp met bleeden.

45Dan säd Jesus: Wäa haft mie aunjeschieet? Aus see daut aula vestreeden, säd Petrus to am: Meista, daut Volkj drenjt un schift die, un du frajchst noch wäa die aunjeschieet haft?

46Oba Jesus säd: Mie haft wäa aunjeschieet. Ekj feeld daut eene Krauft von mie rut jinkj.

47Aus de Fru sach, daut see doamet nich kunn jeheem bliewen, funk see aun to zetren un kjeem un schmeet sikj ver Jesus han un säd to am, doa ver aule Menschen, wuarom see am aunjeschieet haud, un woo see fuaz wia jeheelt worden.

48Dan säd hee to ar: Dochta, dien Gloowen haft die jeholpen. Go en Fräd!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

49Aus hee noch räd, kjeem eena von däm Leida vonne School sien Hus un säd to am: Diene Dochta es aul jestorwen; dan lot dän Meista nu mau tofräd.

50Oba aus Jesus daut hieed, säd hee to am: Fercht die nich; jleew bloos, dan woat see jesunt woaren!

51Aus hee em Hus nenn jinkj, leet hee kjeenem met nenn komen buta Petrus un Jakobus un Johanes un daut Kjint äaren Voda un Mutta.

52Bennen wort om daut Kjint jehielt un jetruat, oba hee säd see sullen nich hielen. See es nich doot, see schlapt bloos.

53See oba lachten äwa am, wiels see wisten daut see doot wia.

54Oba hee schekjt dee aula rut, neem ar aun de Haunt un säd: Kjint, sto opp!

55Dan kjeem de Jeist trigj en ar nenn, un see stunt plazlich opp. Un hee befool an, ar waut to äten to jäwen.

56Un äare Elren vewundaden sikj. Hee oba befool an, daut kjeenem to sajen, waut doa passieet wia.

Lukas 9

Jesus schekjt de Twalw aun de Oabeit

(Mat 10,5-15; Mark 6,7-13)

1Dan roopt Jesus siene 12 Jinja toop un jeef an Krauft un Volmacht äwa aule Soton, un uk Krankheiten to heelen.

2Un hee schekjt an, daut Gottesrikj to prädjen un de kranke to heelen.

3Un hee säd to an: Nämt nuscht met opp june Reis, nich Gonstakja, nich Tauschen, nich Broot uk nich Jelt, nich emol een tweedet Hamd.

4Un wuaemma jie en een Hus nenn gonen, doa blieft, bat jie wada wieda gonen.

5Un wan see junt wua nich oppnämen, dan got von soone Staut wajch. Un om an to woarnen, scheddat junt dän Stoff von de Feet.

6Dan jeewen see sikj opp däm Wajch un jinjen derch de Städa un prädijden daut Evangelium un heelden äwaraul de kranke.

Herodes un Jesus

(Mat 14,1-12; Mark 6,14-29)

7Aus Herodes, dee äwa Galiläa harschen deed, hieed waut doa aules passieed, wist hee nich waut hee denkjen sull, wiels eenje säden Johanes wia vom Doot oppjestonen,

8eenje säden Elia wia verendach jekomen, un aundre säden uk, daut eena von de oole Profeeten oppjestonen wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Herodes oba säd: Johanes hab ekj selfst dän Kopp aufhaken loten; oba wäa es dit, von däm ekj aul dit hia? Un hee socht no eene Jeläajenheit, am to seenen.

Jesus jeft 5.000 Maun to äten

(Mat 14,13-21; Mark 6,30-44; Joh 6,1-14)

10Un aus de Apostel trigjkjeemen vetalden see am, aules waut see jedonen hauden. Dan neem hee an met, un see jinjen fa sikj auleen no eene Städ en Betsaida.

11Oba aus daut Volkj daut enwort, jinjen see am hinjaraun. Hee heet an welkom un räd to an vom Gottesrikj. Un wäm daut fäld, dän heeld hee.

12Un aus daut Owent wort, kjeemen de Twalw un säden to am: Schekj daut Volkj wajch, daut see no de Städa un de Häw en de Omjäajent gonen, daut see unja Dak komen un waut to äten finjen, wiels wie sent hia en de Wiltnis.

13Oba hee säd to an: Jäft jie an to äten. See säden: Wie haben hia nich mea aus fief Brood un twee Fesch; buta wie sellen fa aul dise Menschen gonen Äten kjeepen.

14Wiels doa wieren ojjefäa 5.000 Maun. Hee säd to siene Jinja: Lot an sikj dolsaten, en Schoowa von 50.

15Un see deeden daut un schauften daut, daut dee sikj aula dolsaten deeden.

16Dan neem hee de fief Brood un de twee Fesch un kjikjt nopp nom Himmel, dankt doafäa un bruak daut, un jeef de Jinja daut, de Menschen väatosaten.

17See eeten aula un worden saut; un see lausen noch 12 Kjarw Kjreemels toop, dee äwajebläwen wieren.

Petrus sien Bekjantnis von Jesus

(Mat 16,13-23; Mark 8,27-33)

18Eemol, aus Jesus fa sikj auleen em Jebäd wia, kjeemen siene Jinja doa uk han. Dan fruach hee an, wäa de Menschen säden, daut hee wia.

19See säden: Johanes de Deepa; eenje oba sajen, du best Elia; eenje sajen, du best eena von de oole Profeeten vom Doot oppjestonen.

20Hee säd to an: Oba wäa saj jie, daut ekj sie? Petrus auntwuad un säd: Du best Gott sien Christus!

21Hee woarnd an strenj, daut kjeenem to sajen,

22un säd: De Menschensän mott noch väl lieden, un von de Eltestasch un Schreftjelieede un Huagepriestasch veschmäten woaren. Hee woat dootjemoakt woaren, oba woat dän dredden Dach vom Doot oppstonen.

Jesus rät von sien lieden un stoawen

(Mat 16,24-28; Mark 8,34–9,1)

23Dan säd hee to an aula: Wäa met mie metkomen well, mott von sikj selfst vejäten un däachlich sien Kjriez opp sikj nämen un mie nofoljen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Wäm daut doarom to doonen es, sien ieejnet Läwen to raden, woat daut velieren; oba wäa sien Läwen om mient haulwen velieren woat, woat daut raden.

25Wiels waut haft een Mensch doavon, wan hee de gaunze Welt jewent un oba sikj selfst velist un en de Grunt brinjt?

26Wiels wäa sikj met mie un miene Wieed schämt, met däm woat de Menschensän sikj uk schämen, wan hee en siene Harlichkjeit un en dän Voda un de heilje Enjel äare Harlichkjeit komen woat.

27Ekj saj junt de Woarheit: Hia stonen eenje, dee dän Doot nich schmakjen woaren, bat see daut Gottesrikj seenen woaren.

Jesus, ver dree Jinja vewaundelt

(Mat 17,1-9; Mark 9,2-10)

28Acht Doag no däm daut Jesus dit jesajcht haud, neem hee Petrus, Johanes un Jakobus un jinkj met an opp een Boajch nopp, om to bäden.

29Un wäarent hee bäd, endad sikj sien Jesecht, un siene Kjleeda worden schlockwitt.

30Un met eemol stunden twee Mana, Moses un Elia, doa un räden met Jesus.

31Dee wieren en Harlichkjeit jekomen om met am doaräwa to räden woo hee, no Gott sienen Wellen, en Jerusalem stoawen sull.

32Oba Petrus un dee, dee met am wieren, wieren sea schleeprich. Un aus see ieescht gaunz waka wieren, sagen see siene Harlichkjeit un de twee Mana, dee bie am stunden.

33Un aus dee Jesus veleeten, säd Petrus to Jesus: Meista, daut es fa ons goot hia to sennen! Lot ons dree Zelten oppstalen, eent fa die, eent fa Moses, un eent fa Elia. Hee wist nich waut hee säd.

34Aus hee dit säd, kjeem eene Wolkj met een Schauten äwa an, un see ferchten sikj, aus see en de Wolkj nenn kjeemen.

35Dan räd eene Stemm von en de Wolkj: Dit es mien leewa Sän; horcht no am!

36Un aus de Stemm veschwunk, wia Jesus doa auleen. Dee hilden daut fa sikj un räden to kjeenem doavon, waut see en dee Tiet beläft hauden.

Een Jung, met een beesen Jeist, woat jeheelt

(Mat 17,14-18; Mark 9,14-27)

37Aus see dän näakjsten Dach vom Boajch rauf kjeemen, troff sikj daut soo, daut am een grootet Schoof Menschen bejäajenden.

38Un met eemol schrieech een Maun utem Volkj: Meista, ekj bedd die, komm kjikj doch no mienen Sän, wiels ekj hab bloos dän eenen Sän.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

39Am kjricht een Jeist to hoolen, daut hee plazlich oppschricht. Doaropp kjricht hee dän Aunstoot, soo daut hee utem Mul schumt. Dee velat am faust niemols un brinjt am schia en de Grunt.

40Ekj prachad diene Jinja, daut see dän rut driewen sullen, oba dee kunnen daut nich.

41Dan säd Jesus to an: Oo jie onjleewende, vedreide Jennerazion. Woo lang saul ekj noch bie junt bliewen un mie met junt aufjäwen? Brinj dienen Sän häa!

42Un wäarent de Jung hankjeem, schmeet de Soton am wada em Aunstoot han. Dan befool Jesus dän orreinen Jeist to veloten. Hee heeld daut Kjint un jeef sienen Voda dän wada.

43Un see staunden aula äwa Gott siene Harlichkjeit. Oba wäarent aulemaun bewundad, waut Jesus jedonen haud, säd hee to siene Jinja:

44Sorcht soo daut jie hieren waut ekj saj. Wiels daut es meist soo wiet, daut de Menschensän woat de Menschen en de Henj jejäft woaren.

45Oba see vestunden nich waut hee säd, un daut wort fa an jeheem jehoolen, daut see daut nich bejriepen kunnen. Un see ferchten sikj, am to froagen, waut hee jemeent haud.

Wäa es de jratsta?

(Mat 18,1-5; Mark 9,33-37)

46Dan fungen de Jinja aun sikj doaräwa to strieden, wäa von an de jratsta sennen wudd.

47Aus Jesus veneem, waut see bie sikj em Hoat dochten, neem hee een kjlienet Kjint un stald daut bie sikj han.

48Un hee säd to an: Wäaemma dit kjliene Kjint en mienen Nomen oppnemt, nemt mie opp; en wäa mie oppnemt, nemt dän opp, dee mie jeschekjt haft. Oba de jerinjsta mank junt, woat de jratsta sennen.

Wäa nich jäajen junt es, es met junt

(Mark 9,38-40)

49Dan säd Johanes: Meista, wie sagen wäm, en dienen Nomen Soton utdriewen; un wie vebooden am daut, wiels hee nich eena von ons es.

50Oba Jesus säd to am: Vebeet am daut nich! Wiels wäa nich jäajen ons es, es opp onse Sied.

Een samaritischet Darp nemt Jesus nich opp

51Aus de Tiet noda kjeem, daut hee sull trigj nom Himmel jenomen woaren, recht hee sienen Blekj bestendich no Jerusalem to gonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

52Hee schekjt Wuatdräaja veropp; dee jinjen en een samaritischet Darp nenn, doa fa am aules reedtomoaken.

53Oba dee neemen am doa nich opp, wiels hee sikj väajenomen haud, no Jerusalem to reisen.

54Un aus siene Jinja, Jakobus un Johanes, daut sagen, säden dee: Har, sell wie Fia vom Himmel raufkomen loten, dise äwatsied to brinjen, soo aus Elia deed.

55Hee oba kjikjt sikj om un beschwicht an (un säd: Weet jie nich, von waut fa een Jeist jie staumen?

56Wiels de Menschensän es nich jekomen, daut Menschenläwen to venichten, oba daut to raden.) Un see jinjen no een aundret Darp.

Waut daut kosten kaun, Jesus nofoljen

(Mat 8,19-22)

57Aus see delenjd däm Wajch jinjen, säd wäa to am: Har, ekj well met die metkomen, eendoont wua du hanjeist.

58Un Jesus säd to am: De Fas haben äare Lajcha, de Väajel unja däm Himmel haben Nasta; oba de Menschensän haft noanich een Plauz, sienen Kopp hantolajen.

59Dan säd hee to een aundren: Folj mie no! Dee oba säd: Har, lot mie ieescht gonen mienen Voda begrowen.

60Jesus säd to am: Lot de Doodje äare Doodje begrowen; du oba go un prädj daut Gottesrikj!

61Dan säd noch een aundra to am: Har, ekj well die nofoljen; oba lot mie ieescht gonen, von miene Famielje Aufscheet nämen.

62Jesus oba säd to am: Wäa siene Haunt aun dän Pluach lajcht un dan trigjkjikjt, es em Gottesrikj nich to brucken.

Lukas 10

Jesus schekjt 70 Jinja aun de Oabeit

1Doaropp wäld de Har sikj 70 aundre un schekjt dee emma twee un twee ver sikj no aul de Städa un Darpa to gonen, wua hee räakjend hantogonen.

2Hee säd to an: De Arnt es opp iernst groot, oba doa sent mau weinich Oabeida. Prachat dän Harn, dän de Arnt jehieet, Oabeida to schekjen, to arnten.

3Got; ekj schekj junt soo aus Lama manke Wilw.

4Nämt nich eene Jelttausch, nich een Sak uk nich Schlorren met, un bejreest kjeenem hinjawäajes.

5Oba wuaemma jie en een Hus nenn komen, dan sajcht: Fräd sie en dit Hus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Un wan doa een Frädenskjint wont, woat june Fräd äwa am bliewen; wan oba nich, woat dee trigj äwa junt komen.

7En daut Hus oba blieft, ät un drinkjt, waut see junt jäwen, wiels een Oabeida es sien Loon wieet. Jie sellen nich von een Hus no daut aundre gonen.

8Wan jie en eene Staut nenn komen un see junt oppnämen, doa ät, waut see junt väasaten.

9Heelt de kranke, dee doa sent, un sajcht an, daut Gottesrikj es an dicht bie jekomen.

10Oba wan jie en eene Staut nenn komen, wua see junt nich oppnämen, dan got rut opp de Gaussen un sajcht:

11Wie weschen ons, to june Schaund, soogoa dän Stoff auf, dee ons von june Staut aunhenjt. Oba dit sell jie weeten, daut jie daut Gottesrikj dicht bie hauden.

12Oba ekj saj junt: Sodom woat aun janen Dach leichta aufkomen aus soone Staut.

Strofprädicht äwa de gottloose Städa

(Mat 11,20-24; 10,40)

13Wee die, Chorazin! Wee die, Betsaida! Wan dise groote Wunda, dee bie junt jedonen worden, wieren en Tierus un Sidon jedonen worden, dee hauden sikj lenjst Sakj omjenomen, en de Ausch jesäten un omjekjieet.

14Daut woat fa Tierus un Sidon em Jerecht leichta sennen aus fa junt.

15Un du, Kapernaum, dee du himmelhuach erhowen best, du woascht bat en de Hal rauf jestat woaren.

16Wäa no junt horcht, horcht no mie; wäa junt veacht, veacht mie; un wäa mie veacht, veacht däm, dee mie jeschekjt haft.

De 70 komen trigj

17Dan kjeemen de 70 froo trigj un säden: Har, en dienen Nomen sent ons soogoa de Soton unjadon.

18Hee oba säd to an: Ekj sach dän Soton aus een Blitz vom Himmel faulen.

19Kjikjt emol, ekj hab junt de Krauft jejäft opp Schlangen un Skorpionen romtoklunjen un äwa dän Fient siene Jewault to stonen; un junt woat daut nuscht schoden.

20Doch june Freid saul nich doaräwa sennen, daut junt de Jeista unjadon sent. Freit junt doatoo, daut june Nomes em Himmel jeschräwen stonen.

Grunt fa Jesus siene Freid

(Mat 11,25-27; 13,16-17)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Dan freid Jesus sikj em Heiljen Jeist un säd: Ekj dank die, Voda un Har äwa Himmel un Ieed, daut du de ojjelieede daut hast weeten loten, waut du de Weise un jelieede nich vestonen leetst. Voda, dit es soo aus du daut fa goot ensachst.

22Dit es mie aula vom Voda äwajäft worden. Un kjeena aus de Voda weet, wäa de Sän es; un wäa de Voda es weet kjeena aus de Sän, un wäm de Sän sikj noch wält daut weeten to loten.

23Dan dreid hee sikj no siene Jinja un säd to an auleen: Jesäajent sent dee Uagen, dee daut seenen, waut jie seenen.

24Wiels ekj saj junt, daut väl Profeeten un Kjennichs daut seenen wullen, waut jie seenen, oba kjrieejen daut nich to seenen, un hieren wullen waut jie hieren, oba haben daut nich jehieet.

Daut Jlikjnis vom metliedenden Samarita

(Mat 22,34-40; Mark 12,28-31)

25Bie eene Jeläajenheit stunt een Schreftjelieeda opp, un om Jesus opp de Proow to stalen, säd hee: Meista, waut mott ekj doonen om daut eewje Läwen to oawen?

26Hee säd to am: Waut steit em Jesaz jeschräwen? Waut last du doa?

27Hee säd: “Du saust Gott, dienen Harn, von gaunzem Hoat, von gaunze Seel, met aul diene Kjraften, un aul diene Jedanken goot sennen, un dien näakjsten saust du soo goot sennen aus die selfst”.

28Dan säd Jesus: Doa hast du rajcht jesajcht; doo daut, dan woascht du läwen.

29Dan wull hee sikj noch selfst rajchtfoadjen un säd to Jesus: Wäa es mien näakjsta?

30Dan auntwuad Jesus am un säd: Doa jinkj een Mensch, von Jerusalem rauf no Jericho, un foll de Reiba en de Henj; dee reeten am de Kjleeda vom Kjarpa, schluagen am, jinjen wajch un leeten am haulfdoot ligjen.

31Daut troff sikj soo daut een Priesta dän selwjen Wajch rauf jinkj, un aus dee dän Maun sach, jinkj hee aun de aundre Sied vebie.

32Jrod soo uk een Levit, aus dee bat doa kjeem un dän Maun sach, jinkj hee aun de aundre Sied vebie.

33Oba aus een Samarita opp siene Reis bat doa kjeem un dän Maun sach, haud hee Metleet met am.

34Dee jinkj han un bebunk am siene Wunden un goot doa Eelj un Wien nenn. Dan sad hee am opp sien Äsel nopp, neem am no een Gausthus un besorjd am.

35Aus hee näakjsten Dach veloten wull, jeef hee däm Wieet twee Selwastekja un säd, hee sull däm besorjen. Un waut daut mea kosten wudd, wudd hee am betolen, wan hee trigj vebie kjeem.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

36Woona von dee dree denkjst du wia een näakjsta aun däm, dee de Reiba en de Henj jefollen wia?

37De Schreftjelieeda säd: Dee, dee Metleet met am haud. Jesus säd to am: Dan go un doo uk soo.

Jesus bie Marta un Maria

38Aus Jesus un siene Jinja wieda jinjen, kjeemen see no een Darp. Eene Fru, Marta, neem an bie sikj em Hus opp.

39See haud eene Sesta, Maria, dee saut bie Jesus siene Feet un horcht waut hee säd.

40Marta oba leet sikj von aul daut hannämen, waut doa reedtomoaken wia. See jinkj nom Harn un fruach, auf hee nuscht rom jeef, daut äare Sesta ar met de Oabeit auleen leet: Saj ar doch, daut see mie halpen saul!

41De Har säd: Marta, Marta! Du sorchst äwa soo väl, daut du vedrislich woascht.

42Doa es oba mau eent, daut doa sennen mott, un Maria haft sikj daut bätre jewält. Daut saul ar nich wajch jenomen woaren.

Lukas 11

Jesus lieet ons bäden

(Mat 6,9-13; 7,7-11)

1Daut kjeem soo rom, aus Jesus opp eene jewesse Städ em Jebäd wia, un dan opphieed, daut eena von siene Jinja to am säd: Har, lia ons bäden soo aus Johanes siene Jinja bäden lieed.

2Hee säd to an: Wan jie bäden dan sajcht soo: Ons Voda em Himmel! Dien Nomen saul heilich jehoolen woaren. Lot dien Rikj komen, un dien Wellen oppe Ieed soo jedonen woaren aus em Himmel.

3Jeff ons Dach fa Dach ons Broot,

4Un vejeff ons onse Sinden, wiels wie vejäwen uk aule dee ons schuldich sent. Un leid ons nich en de Vesieekjunk nenn, oba bewoa ons fa dän beesen.

5Dan säd hee to an: Woo wudd daut sennen, wan von junt wäa medden en de Nacht wudd no sienen Frint gonen un sajen: Frint, lie mie dree Bulkje,

6wiels eena von miene Frind es opp siene Reis bat mie jekomen, un ekj hab nuscht am väatosaten.

7Un wan dee von bennen dan sajen wudd: Bauda mie nich. De Däa es aul toojeschloten, un ekj sie met miene Kjinja aul em Bad. Ekj kaun nich oppstonen un die dee jäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Ekj saj junt, wan hee uk nich wudd oppstonen am dee to jäwen, wiels hee sien Frint wia, wudd hee oba oppstonen un am jäwen, waut hee brukt, wiels hee soo aunhoolent wia.

9Un soo saj ekj to junt: Froacht, un junt woat jejäft woaren; sieekjt, un jie woaren finjen; klopt aun, un de Däa woat junt opjemoakt woaren.

10Wiels wäa doa frajcht, kjricht; wäa doa sieekjt, finjt; un wäa doa aunklopt, fa däm woat opjemoakt.

11Kjenn jie junt een Voda denkjen, dee sienen Sän wudd een Steen jäwen, wan dee am no Broot froagen wudd, un wan dee no een Fesch froagen wudd, am eene Schlang aunbeeden wudd,

12ooda, dee am een Skorpion jäwen wudd, wan dee am no een Ei froagen wudd?

13Wan jie dan, dee jie schlajcht sent, doch weeten june Kjinja to jäwen, waut goot es, wooväl mea woat jun Voda em Himmel, dee dän Heiljen Jeist jäwen, dee am doano froagen.

Jesus un Beelzebul

(Mat 12,22-30; Mark 3,20-27)

14Jesus dreef een stommen Soton rut. Un aus de Soton veleet, funk de stomma Maun aun to räden, un daut Volkj vewundad sikj.

15Eenje oba säden: Hee drift de Soton ut derch Beelzebul, dän bowaschten Soton.

16Aundre vesochten am doarenn daut see no een Tieekjen vom Himmel fruagen.

17Jesus wist waut see dochten un säd to an: Irjent een Rikj, daut sikj en sikj selfst nich eenich es, brinjt sikj selfst en de Grunt. Un eene Famielje, dee sikj oneenich es, felt uteneen.

18Wan Soton sikj met sikj selfst nich eenich es, woo saul dan sien Rikj bestonen? Ekj saj dit wiels jie sajen daut ekj de Soton derch Beelzebul utdriew.

19Wan ekj de Soton dan derch Beelzebul utdriew, derch wäm driewen june Kjinja dee ut? Doawäajen woaren see june Rechta sennen.

20Oba wan ekj de Soton derch Gott sienen Finja utdriew, daut meent daut Gott sien Rikj aul no junt jekomen es.

21Wan een stoakja met siene Jewäaren reed steit, äwa sien Hus to woaken, blift am daut sienje secha.

22Oba wan een stoakjra aus hee äwa am kjemt un am unjakjricht, nemt dee am siene Jewäaren wajch, opp dee hee sikj veleet, un veschenkjt waut hee jestolen haft.

23Wäa nich met mie es, es jäajen mie, un wäa nich met mie toopsaumelt, vestreit.

Wan de orreina Jeist trigjkjemt

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

(Mat 12,43-45)

24Wan een orreina Jeist ut een Mensch rut foat, waundat dee derch de Wiltnisen un sieekjt no een Plauz, wua hee to Ru komen kaun. Un wan hee kjeenen finjt, sajcht hee sikj: Ekj woa wada trigj no mien Hus gonen, von wua ekj kjeem.

25Un wan hee kjemt, finjt hee daut Hus rein un en Ordnunk.

26Dan jeit hee un holt sikj säwen Jeista, dee doa oaja sent aus hee selfst, un dan trakjen dee en un wonen doa; un daut es met däm Mensch oaja aus daut ieescht wia.

Woare Seelichkjeit

27Aus Jesus dit säd, säd eene Fru utem Volkj met lude Stemm: Jesäajent es de Lief, dee die jedroacht haft, un de Brosten, dee du jesoagen hast.

28Hee oba säd: Noch mea jesäajent sent dee, dee Gott sien Wuat hieren, un doonen, waut daut sajcht.

Daut velangen een Wunda to seenen

(Mat 12,38-42)

29Aus daut Volkj sikj om am mieed un noda drenjd, funk hee aun to räden un säd: Dit sent vekjieede Menschen! Dee sieekjen no een Tieekjen. An woat oba sest kjeen Tieekjen jejäft woaren aus daut vom Profeet Jona.

30Soo aus Jona een Tieekjen fa de Niniviten wia, soo woat de Menschensän een Tieekjen fa dise Jennerazion sennen.

31De Kjennichsche vom Sieden woat aum Jerechtsdach oppstonen un dise Jennerazion vedaumen, wiels see kjeem von de aundre Sied Welt, Salomo siene Weisheit to hieren, un hia es eena dee jrata es aus Salomo wia.

32De Menschen von Ninive woaren em Jerecht met dise Jennerazion toop oppstonen un an vedaumen, wiels see kjieeden om aus Jona prädijd; un hia es eena dee secha jrata es aus Jona wia.

Licht ooda Diesta

(Mat 5,15; 6,22-23)

33Wäa eene Laump aunstekjt, vestakjt dee nich un bestelpt dee uk nich met een Jefäs, oba stalt dee opp een Laumpenhoola, daut dee, dee nenn komen, daut Licht seenen kjennen.

34Daut Uag es daut Licht fa dän Kjarpa. Wan dien Uag goot es, hast du Licht fa dän gaunzen Kjarpa. Oba wan dien Uag schlajcht es, es dien Kjarpa gaunz em diestren.

35Seet doano, daut daut Licht en junt nich diesta es.

36Wan dien gaunza Kjarpa dan Licht es, un nuscht diestret en sikj haft, dan woat dien gaunza Kjarpa soo voll Licht sennen, aus wan daut von eene dach schienende Laump kjemt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Wee äwa de Schreftjelieede un Farisäa

(Mat 23,1-36; Mark 12,38-40)

37Un aus hee noch räd, loot am een jewessa Farisäa en, met am toop to äten. Un hee jinkj nenn un sad sikj aum Desch.

38Un aus de Farisäa daut sach, wundad hee sikj daut Jesus sikj ver däm Äten nich de Henj wosch.

39Oba de Har säd to am: Jie Farisäa hoolen de Kuffels un Schiewen von buten rein, oba ennalich sent jie voll schlajchtet un jestolnet.

40Jie Noaren! Haft nich dee, dee ons butaschte jemoakt haft, uk daut bennaschte jemoakt

41Jäft waut jie en junt haben toom gooden, dan woat fa junt aules rein sennen.

42Wee junt, Farisäa! Jie jäwen vom Päpament un Dell un aulet Kjäakjenkrut dän Tieenden oba om Leew to Gott un Jerajchtichkjeit kjemma jie junt nich. Daut latste sull jie jedonen haben, un daut ieeschte nich unjaloten haben.

43Wee junt, Farisäa! Jie kjikjen jieren doano, daut jie de baste Setten en de Schoolen haben, un daut jie opp däm Moakjtplauz jejreest woaren.

44Wee junt, Schreftjelieede un Farisäa, jie Heichla! Wiels jie sent soo aus onjetieekjende Jräwa, äwa dee de Menschen gonen un nich enwoaren, daut dee doa sent.

45Dan auntwuad am eena von de Schreftjelieede un säd: Meista, wan du soont sajchst, doamet beleidichst du ons uk.

46Un hee säd: Wee uk junt Schreftjelieede! Jie beloden de Menschen met Lausten, dee see schia nich droagen kjennen, un jie selfst rieren nich een Finja, an dee droagen to halpen.

47Wee junt! Wiels jie buen Jräwa fa de Profeeten, dee von june Vodasch dootjemoakt worden.

48Doamet bewies jie, daut jie daut goot heeten waut june Vodasch jedonen haben; wiels dee haben dee bestemt dootjemoakt, un jie buen an de Jräwa.

49Doawäajen säd Gott en siene Weisheit: Ekj woa an Profeeten un Apostel schekjen, un eenje von dee woaren see nostonen un doot moaken.

50Doawäajen woat dise Jennerazion fa aul dee Profeeten äa Bloot veauntwuatlich sennen, daut doa es vegoten worden, von don aus de Welt de Grunt jelajcht wort,

51von Abel sien Bloot bat Secharja sient, dee tweschen dän Aultoa un dän Tempel omkjeem. Jo, ekj saj junt, daut woat von dise Jennerazion jefoddat woaren.

52Wee junt, Schreftjelieede! Jie haben dän Erkjantnis Schlätel wajchjenomen. Jie selfst sent nich nenn jegonen, un leeten dee nich nenn gonen dee nenn wullen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

53Aus hee an dit jesajcht haud, räden de Schreftjelieede un Farisäa am hoat aun, proowden am met väl Froagen auf

54un luaden hinjalestich no eene Auntwuat, wuamet see am wudden beschuljen kjennen.

Lukas 12

Eene Woarnunk fa Heichla

(Mat 10,26-27)

1Aus entweschen een jewaultjet Schoof Menschen toopjekomen wieren, soo daut see sikj unjarenaunda unja klunjden, säd Jesus ieeschtens to siene Jinja: Heet junt fa de Farisäa äare Häw, wiels daut es een Jeheichel.

2Doa es nuscht vestoaken, daut nich woat verendach komen, un nuscht soo stell jehoolen, daut doa nich wäa woat doarhinja komen.

3Wautemma jie em diestren jerät haben, woat em Licht to hieren sennen; un waut jie en de bennaschte Stowen en de Akj jefuschelt haben, woat vom Husendak jeprädicht woaren.

Fa wäm sell wie ons ferchten?

4Ekj saj junt, miene Frind, fercht junt nich fa dee, dee dän Kjarpa doot moaken kjennen un dan nohäa oba nuscht mea doonen kjennen.

5Ekj woa junt oba wiesen, fa wäm jie junt ferchten sellen: Fercht junt fa däm, dee uk Krauft haft en de Hal to schmieten, wan hee ieescht dootjemoakt haft. Ekj saj junt, fa däm fercht junt.

6Woaren doa nich fief Spoalinja fa twee Zent vekoft? Un doch es bie Gott nich eent vejäten.

7Soogoa june Hoa opp däm Kopp sent aula jetalt. Fercht junt nich; jie sent mea wieet aus een deel Spoalinja.

Fa Christus enstonen ooda am aufsajen

8Ekj saj junt, wäa mie ver de Menschen bekjanen woat, däm woat de Menschensän ver Gott siene Enjel bekjanen.

9Oba wäa sikj ver de Menschen von mie loossajcht, von däm woa ekj mie uk ver Gott siene Enjel loossajen.

10Un wäa jäajen dän Menschensän rät, däm saul vejäft woaren; wäa oba dän Heiljen Jeist lastat, däm saul nich vejäft woaren.

11Wan see junt en äare Judenschoolen ver äare Leidasch un aunjestalde brinjen, dan sorcht nich doaräwa woo jie junt veauntwuaten woaren, ooda waut jie sajen sellen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12wiels de Heilja Jeist woat junt jrod dan jäwen waut jie sajen sellen.

Daut Jlikjnis vom rikjen Maun

13Dan säd eena utem Volkj to am: Meista, saj mienen Brooda daut hee sikj daut Oafgoot met mie deelen saul.

14Oba hee säd to am: Mensch, wäa haft mie toom Rechta ooda aus Endeela von Oafschoften äwa junt jesat.

15Dan säd hee to an: Siet väasechtich; paust opp daut jie nich jiezich woaren; daut Menschenläwen henjt nich doavon auf, daut hee väl besetten deit.

16Un hee vetald an een Jlikjnis un säd: Doa wia een rikja Maun, dee von sien Launt eene groote Arnt jekjräajen haud.

17Hee docht bie sikj selfst, waut hee doonen sull, wiels hee haud nich jenuach Spikjarum, de Arnt nenn to brinjen.

18Dan säd hee: Dit es waut ekj doonen woa: Ekj woa miene Spikjasch dolbräakjen un jratre buen, un doa bennen woa ekj aul mien Jeträajd un miene Sachen hoolen.

19Un dan woa ekj to miene Seel sajen: Seel du hast fa väle Joaren een grooten Väarot oppjespikjat; nu sie ruich, at un drinkj un sie mootich.

20Gott oba säd to am: Du Noa! Dise Nacht woat diene Seel von die jefoddat woaren. Un wäa woat daut dan kjrieen, waut du die wajch jelajcht hast?

21Soo woat daut dee gonen, dee fa sikj selfst een Schauz wajch lajen un oba fa Gott to beseenen, nich rikj sent.

Daut vetruen em Harn

(Mat 6,25-34)

22Dan säd Jesus to siene Jinja: Ekj saj junt, sorcht nich äwa jun Läwen, waut jie äten woaren, ooda äwa junen Kjarpa, waut jie auntrakjen sellen.

23Daut Läwen es mea aus daut Äten un de Kjarpa mea aus de Kjleedunk.

24Kjikjt no de Kraujen: Dee seien nich un arnten uk nich, dee haben nich Spikjasch ooda Stalinjen, un doch jeft Gott an äa Fooda. Un wooväl mea sent jie doch wieet aus de Väajel!

25Wäa kaun sien Läwen derch sorjen eene Stund aunlenjen?

26Wan jie soone Kjlienichkjeit nich foadich brinjen, wuarom dan äwa daut aundre sorjen?

27Kjikjt no de Lelje, woo dee waussen; dee oabeiden nich un spennen nich. Un doch saj ekj junt, daut Salomo en siene Harlichkjeit nich emol soo straum jekjleet wia aus eene von dee.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Wan Gott daut Graus opp de Stap soo kjleeden deit, daut vondoag hia es un morjen em Owen jeschmäten woat, wooväl mea woat hee junt dan nich kjleeden? Oo, woo es jun Gloowen doch soo kjlien.

29Moakt junt daut nich schwoa doaräwa, waut jie äten un drinkjen sellen; sorcht doa nich äwa!

30No aul soowaut trachten de Velkja en dise Welt. Jun Voda weet, daut jie daut aula brucken.

31Oba tracht no daut Gottesrikj, dan woa jie dit bowenenn kjrieen.

32Fercht junt nich, kjliene Häad! Daut es jun Voda siene Freid, junt daut Gottesrikj to jäwen.

Rikj sennen bie Gott

(Mat 6,19-21)

33Vekjeept waut jie haben, un jäft uk de oame. Veschauft junt Jelttauschen dee nich oolt woaren, een Schauz em Himmel, dee niemols aufnemt, wua de Stäla nich bie kjennen un de Motten nich fräten.

34Wiels wua jun Schauz es, woat uk jun Hoat sennen.

Reed sennen, wan Christus kjemt

(Mat 24,43-51)

35Siet jekjleet un reed, un lot june Laumpen brennen;

36soo aus Mana dee doano luaren daut äa Har von de Kjast komen saul, daut wan hee kjemt un aunklopt, see am dan fuaz de Däa opmoaken kjennen.

37Daut woat fa dee Deena goot sennen, dee de Har reed traft, wan hee kjemt. Ekj saj junt de Woarheit, dan woat hee sikj daut Schalduak ombinjen, an aum Desch schekjen, un dan woat hee an bedeenen.

38Daut woat fa dee Deena goot sennen, wan de Har an reed traft, soogoa wan hee Meddanacht ooda Klock dree zemorjes kjemt.

39Oba dit mott jie weeten, wan een Huswieet jewist haud to woonen Klockentiet de Reiba komen wudd, wudd hee jewoakt haben un nich loten en sien Hus enbräakjen.

40Jie sellen uk reed sennen, wiels de Menschensän kjemt en eene Tiet wan jie nich doamet räakjnen.

De trua un de ontrua Kjnajcht

(Mat 24,45-51)

41Dan fruach Petrus: Har, vetalst du dit Jlikjnis bloos to ons ooda to aule?

42Doaropp auntwuad de Har: Wäa es dan de trua un kluaka Kjnajcht, dän sien Har aunstald äwa siene Deena to woaken, un an to rajchte Tiet äa Äten to jäwen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

43Daut woat fa dän Kjnajcht goot sennen, wan de Har am doabie traft, daut hee daut deit wan hee trigjkjemt.

44Ekj saj junt opprechtich, dee woat am veauntwuatlich moaken fa aules waut hee besett.

45Oba wan de Kjnajcht sikj sajcht: Mien Har kjemt noch lang nich, un fangt aun mank de Deena, beid Maunslied un Frulied, romtoschlonen, un fangt aun to fräten un sikj to besupen.

46Dän Kjnajcht sien Har woat eenen Dach komen, wan hee nich doamet räakjent, un to eene Tiet, von dee hee nich wist, un woat am strofen un woat am sienen Loon met de onjleewende toop jäwen.

47De Kjnajcht, dee doa wist waut sien Har von am velangd, un sikj oba nich reedmuak, un nich deed waut hee sull, woat väl Schläaj kjrieen.

48Oba wäa daut nich weet, un deit, waut doa mott jestroft woaren, woat weinja Schläaj kjrieen. Wiels wäm väl jejäft es, von däm woat uk väl velangt woaren. Un wäm väl aunvetrut es, von däm woat uk väl jefoddat woaren.

Jesus brinjt Oneenichkjeit

(Mat 10,34-36)

49Ekj sie jekomen een Fia oppe Ieed to brinjen, un ekj wensch mie opp iernst, daut et aul brend.

50Oba ekj mott mie ieescht met eene Doop deepen loten; un waut mie daut fa eene Kwol brinjt, bat daut woat äwa sennen!

51Meen jie ekj sie jekomen Fräd oppe Ieed to brinjen? Ekj saj junt: bestemt nich, oba Spoolungen.

52Von nu aun woaren fief en eene Famielje sikj oneenich sennen, dree jäajen twee, en twee jäajen dree.

53De Voda woat jäajen dän Sän sennen, un de Sän jäajen dän Voda; de Mutta jäajen de Dochta, en de Dochta jäajen de Mutta; de Schwieemutta jäajen de Schwieedochta, en de Schwieedochta jäajen de Schwieemutta.

De Tieekjens von de Tiet

(Mat 16,2-3; 5,25-26)

54Un hee säd toom Volkj: Wan jie em Wasten seenen eene Wolkj oppkomen, saj jie fuaz: Daut woat räajnen. Un daut deit uk.

55Un wan jie feelen, daut de Wint vom Sieden blost, saj jie: Daut woat heet woaren. Un daut deit uk.

56Heichla! Jie kjennen aun de Ieed un aum Himmel seenen, woo daut Wada sennen woat; wuarom kjenn jie nich seenen, en woone Tiet wie sent?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

57Un wuarom doo jie nich selfst rechten, waut rajcht es?

58Wan du met dienen Jäajna toop opp däm Wajch nom Jerecht best, dan doo dien mäajlichstet de Sach hinjawäajes to schlichten, daut hee die nich ver daut Jerecht schlapen kaun, un de Rechta die dan sienen aunjestalden äwajeft, un de Aunjestalda die enstoppen lat.

59Ekj saj die, doa kjemst du nich rut, bat du daut latste Zent betolt hast.

Lukas 13

Wan jie nich omkjieren

1Doa wieren en dee Tiet soone, dee Jesus von de Galiläa vetalden, dee äa Bloot Pilatus en siene Opfa jemenjt haud.

2Jesus säd: Jleew jie daut dise Galiläa oajre Sinda wieren aus aule aundre Galiläa, wiels see opp disen Wajch lieden musten?

3Ekj saj junt: Nä; wan jie nich omkjieren woaren, woa jie aula krakjt soo omkomen.

4Ooda dee achtieen, dee en Siloa to dood kjeemen aus de Torm opp an nopp foll, denkj jie daut dee oajre Sinda wieren aus aule aundre Menschen, dee en Jerusalem wonden?

5Ekj saj junt: Nä; un wan jie nich omkjieren, woa jie aula krakjt soo omkomen.

Daut Jlikjnis vom onfruchtboaren Fiejenboom

6Hee vetald uk dit Jlikjnis: Een jewessa Maun haud en sien Wiengoaden een Fiejenboom jeplaunt, un hee kjeem Frucht doaraun to sieekjen, oba funk kjeene.

7Dan säd hee to de Wiengoadna: Ekj sie nu aul dree Joa hinjarenaunda jekomen Frucht aun disen Boom to sieekjen, un hab kjeene jefungen. Heiw dän auf! Wuarom dän noch lenja loten Krauft ut de Ieed nämen?

8Hee oba säd: Lot dän noch een Joa stonen. Ekj woa om dän Boom growen un Mest rombrinjen.

9Un wan dee dan Frucht brinjt, dan es daut goot; oba wan nich, dan kaust du dän dan aufhaken.

Jesus heelt eene Fru aum Sabat

10Un hee lieed en eene von äare Judenschoolen aum Sabat.

11Un doa wia eene Fru, dee aul 18 Joa von eenen Jeist besäten wia, dee ar vekjräpelt haud, daut see sikj ommäajlich opprechten kunn.

12Oba aus Jesus ar sach, roopt hee ar no sikj un säd to ar: Fru, du best von diene Krankheit loos!

13Hee läd ar siene Henj opp; un see recht sikj fuaz jlikj opp un lowd Gott.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Oba de Leida von de School wia oajrich doaräwa, daut Jesus aum Sabat jeheelt haud, un säd toom Volkj: Doa sent sas Oabeitsdoag; komt dan un lot junt heelen, oba nich aum Sabat.

15De Har säd dan to am: Du Heichla! Deit nich een jiedra von junt sien Oss ooda Äsel aum Sabat utem Staul nämen un to Drenkj leiden?

16Sull dise Fru, Abraham siene Dochta, dee 18 Joa vom Soton jebungen es, dan nich aum Sabat von äare Krankheit jeleest woaren?

17Un aus hee dit jesajcht haud, musten aul siene Jäajna sikj schämen. Oba aule Menschen freiden sikj, daut hee soone Wundawoakjen deed.

Daut Jlikjnis vom Sampkuarn

(Mat 13,31-33; Mark 4,30-32)

18Dan säd hee: Waut es soo aus daut Gottesrikj? Un wuamet kaun ekj daut vejlikjen?

19Daut es soo aus een Sampkuarn, daut een Maun en sien Goaden seid; un daut woss un wort een groota Boom, un de Väajel unja däm Himmel kjeemen un buden sikj äare Nasta en siene Asta.

20Un hee säd wada: Wuamet saul ekj daut Gottesrikj vejlikjen?

21Daut es soo aus een Häwmenjsel daut eene Fru en dree Scheffel Mäl nenn kjnäd, bat dee gaunz derchjesuat wia.

Daut enje Puat

(Mat 7,13-14.22-23; 8,11-12)

22Un Jesus jinkj derch Städa un Darpa un lieed un jeef sikj opp däm Wajch no Jerusalem.

23Dan fruach am wäa: Har, sent daut mau weinje, dee doa seelich woaren? Un hee säd to an:

24Sträft doano derch daut enje Puat nenn to gonen; wiels ekj saj junt, väle woaren vesieekjen nenn to komen, un woaren nich kjennen.

25Wiels wan de Hushar ieescht oppsteit un de Däa tooschlitt, woa jie buten stonen un aunkloppen un prachren: Har, moak ons de Däa op! Oba hee woat dan sajen: Ekj kjan junt nich, un weet nich, von wua jie komen.

26Dan woa jie sajen: Wie haben ver die jejäten un jedrunken, un du lieezhd ons opp de Gaussen.

27Hee oba woat to an sajen: Ekj weet nich wäa jie sent, ooda wua jie häa komen; seet daut jie, dee daut orrajchte doonen, von mie wajch komen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Doa woat een jaumarieren un een tänenkjnirschen sennen, wan jie Abraham, Isaak en Jakob un aul dee oole Profeeten em Gottesrikj seenen, un jie oba woaren rut jeschmäten woaren.

29De Menschen woaren vom Oosten, un vom Wasten, vom Sieden un vom Nuaden komen un em Gottesrikj aum Desch setten.

30Un doa sent bestemt latste, dee daut ieeschte sennen woaren, un ieeschte, dee daut latste sennen woaren.

Jesus haft väl äwrich fa Jerusalem

(Mat 23,37-39)

31Krakjt to dee Tiet kjeemen eenje Farisäa un säden to am: See daut du von hia wajch kjemst, wiels Herodes well die doot moaken!

32Un hee säd to an: Got sajcht dän Foss, ekj woa vondoag un morjen noch Soton utdriewen un heelen, un aum dredden Dach hab ekj mien Woakj verecht.

33Oba ekj mott aulemol noch vondoag, morjen un äwamorjen aum gonen bliewen, wiels daut jeit nich aundasch aus daut een Profeet en Jerusalem stoaft.

Jesus kloacht äwa Jerusalem

(Mat 23,37-39)

34Oo Jerusalem, Jerusalem, dee du de Profeeten doot moakst un dee steenichst, dee die jeschekjt woaren! Woo foaken hab ekj diene Kjinja nich saumlen wult, soo aus eene Kluck sikj de Kjikjel unja de Flichten saumelt, oba jie wullen daut nich!

35Seet mau, jun Tempel woat junt vewillat jeloten. Un ekj saj junt: Jie woaren mie nich ea seenen, bat de Tiet kjemt, daut jie sajen woaren: Jesäajent es dee, dee en dän Harn sienen Nomen kjemt!

Lukas 14

Jesus heelt aum Sabat

1Aus Jesus aun een Sabat bie eenen von de väaschte Farisäa em Hus nenn jinkj to eene Moltiet, pausten see jeneiw opp, waut hee deed.

2Un ver am stunt een Maun, dee de Wotasocht haud.

3Dan fruach Jesus de Schreftjelieede un Farisäa, auf daut rajcht wia aum Sabat to heelen ooda nich.

4Oba see säden nuscht. Dan neem Jesus un heeld am un leet am gonen.

5Dan säd Jesus to an: Wan von junt irjentwäm aum Sabat de Oss ooda de Äsel em Borm foll, wudd jie dän nich opp de Städ rut kjrieen?

6Un see kunnen am doaropp kjeene Auntwuat jäwen.

Siet nich ieajiezich

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Aus Jesus sach woo de enjelodne sikj no een Ierenplauz aum Desch drenjden, vetald hee an een Jlikjnis:

8Wan die wäa enlot to Kjast, dan sat die nich opp een Ierenplauz dol, wiels daut kunn sennen, daut noch een väanämra aus du, enjeloden worden es,

9un daut dee, dee junt beid enjelot haft, dan to die sajen mott: Jeff disen Maun dän Plauz! un daut du die dan must schämen, un läaja rauf setten gonen.

10Oba wan du enjeloden woascht, dan go sat die hinjen dol, soo daut, wan dee kjemt, dee die enjelot haft, dan to die sajen kaun: Frint, Komm wieda no väaren! Dan woascht du aunseenen haben bie dee, met dee du toop aum Desch setst.

11Wiels wäa sikj selfst erhäft, woat rauf jesat woaren; oba wäa ut sikj selfst rauf sticht, woat erhowen woaren.

Jäajen de faulsche Aufschazunk äwa wäm entoloden

12Dan säd hee uk to däm dee an enjeloden haud: Wan du een Meddach ooda een Owentkost utreeden deist, dan lod nich diene Frind un Breeda un Frintschoft en, uk nich diene rikje Nobasch, daut dee die nich uk enloden, un die daut vegoodjen.

13Oba wan du eene Moltiet utreedst, dan lod de oame, de Kjräpels, de lome un de blinje en.

14Dan woascht du een Säajen doarut haben. Wiels dee die daut nich trigjtolen kjennen, woascht du dienen Loon kjrieen wan de jerajchte vom Doot oppstonen woaren.

Een Jlikjnis von daut groote Owentmol

(Mat 22,1-10)

15Aus eena, dee met am aum Desch saut, dit aula hieed, säd dee to am: Jesäajent es dee, dee en daut Gottesrikj Broot äten woat.

16Dan säd Jesus to am: Doa wia een Maun, dee een grootet Owentkost utreed un väle doatoo enloot.

17Un aus daut ieescht Tiet wia to äten, schekjt hee siene Deena, dee to sajen, dee doa enjelot wieren, see sullen komen, wiels daut wia nu aula reed.

18Oba dee fungen aula aun, sikj eena nom aundren to entschuljen. De ieeschta säd: Ekj hab een Stekj Launt jekoft un mott gonen daut beseenen. Ekj froag die, mie to entschuljen.

19Een aundra säd: Ekj hab fief Poa Ossen jekoft, un ekj sie opp däm Wajch han, dee uttoproowen; ekj froag die, mie to entschuljen.

20Noch een aundra säd: Ekj hab mie eene Fru jefriet; doawäajen kaun ekj nich komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Dan kjeem de Kjnajcht un vetald sienen Harn dit aula. Dan wort de Huswieet doll un säd to sienen Kjnajcht, hee sull schwind opp de Wäaj un Stautsgaussen gonen un de oame, lome, Kjräpels un blinje nenn brinjen.

22Dan säd de Kjnajcht: Har, ekj deed waut du befoolst; doa es oba noch Rum.

23Dan säd de Har to dän Kjnajcht: Go noch rut opp de Huachwäaj un hinja de Hakjen un Tieninjen un bedwinj an nenn to komen, daut mien Hus voll woat.

24Wiels ekj saj junt, daut nich eena von dee, dee doa enjeloden wieren, mien Owentkost schmakjen woat.

De Kostenpries een Jinja to sennen

(Mat 10,37-38)

25Doa jinkj väl Volkj met am met; un hee dreid sikj om un säd to an:

26Wan irjentwäa no mie kjemt, un nich sien Voda un siene Mutta, un Fru un Kjinja, un Brooda un Sesta vestat, un soogoa sien ieejnet Läwen, dee kaun nich mien Jinja sennen.

27Un wäa nich sien Kjriez drajcht un met mie kjemt, kaun nich mien Jinja sennen.

28Wan von junt wäa wudd wellen een Torm buen, wudd dee sikj nich ieescht hansaten un de Kosten äwaräakjnen, om to seenen auf hee daut uk betolen kunn?

29Daut hee nich, wan hee ieescht dän Grunt jelajcht haud, utfunk, daut hee dän nich foadich buen kunn, un dee daut sagen, dan äwa am spotten wudden

30un sajen: Dis Maun funk aun to buen, oba kunn daut nich foadich moaken.

31Ooda wua wudd doa een Kjennich sennen, dee jäajen een aundren Kjennich kjrieejen wull, dee sikj nich ieescht wudd dolsaten un sikj daut äwalajen, auf hee met 10.000 jäajen däm gonen kunn, dee no am met 20.000 kjeem?

32Un wan nich, dan schekjt hee dän, wan dee noch wiet auf es, Frädensdräaja entjäajen, om sikj to veeenjen.

33Jrod soo uk jie! Wäa sikj nich von aules loosmoakt, waut hee haft, kaun nich mien Jinja sennen.

Solt onen Jeschmak

(Mat 5,13; Mark 9,50)

34Solt es goot; oba wan daut Solt dän Schmak velist, wuamet es dee trigjtokjrieen?

35Daut es dan nuscht wieet fa daut Launt uk nich fa dän Mesthupen, oba woat rut jeschmäten. Wäa Uaren haft, toom hieren, däm lot hieren.

Lukas 15

Daut Jlikjnis vom veloarnet Schop

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

(Mat 18,12-14)

1Dan brochten aule Takskollakjta un Sinda sikj noda no Jesus, am to hieren.

2Oba de Schreftjelieede un Farisäa grumsaujden doaräwa un säden: Dis Maun nemt de Sinda aun un at met an toop.

3Doaropp säd hee to an dit Jlikjnis:

4Wäa von junt, wan hee 100 Schop haud, un eent von dee velua, wudd dan nich de 99 opp de Stap loten un no daut veloarne sieekjen, bat hee daut funk?

5Un wan hee daut finjt, lajcht hee sikj daut met Freiden opp de Schulren.

6Un wan hee doamet no Hus kjemt, roopt hee sikj siene Frind un Nobasch toop un sajcht to an: Freit junt met mie, wiels ekj hab mien veloarnet Schop jefungen!

7Ekj saj junt: Jrod soo woaren sikj uk de Enjel em Himmel mea äwa een Sinda freien, dee omkjieet, aus äwa 99 jerajchte dee nich omkjieren brucken.

Daut Jlikjnis vom veloarnen Selwastekj

8Ooda, wan eene Fru tieen Selwastekja haft un eent velieren wudd, wudd dee nich eene Laump aunstekjen, un daut Hus utfäajen un flietich sieekjen, bat see daut finjen wudd?

9Un wan see daut finjt, roopt see äare Frind un Nobasch toop un sajcht: Freit junt met mie, wiels ekj hab daut Selwastekj jefungen, daut ekj veloaren haud!

10Jrod soo, saj ekj junt, woaren Gott siene Enjel sikj doatoo freien wan een Sinda omkjieren deit.

Daut Jlikjnis vom veloarnen Sän

11Dan säd hee uk: Een jewessa Maun haud twee Säns.

12Un de jinjsta säd to sien Voda: Voda, jeff mie mien poat vom Oafgoot, daut mie traft. Un hee deeld an sien Goot en.

13Un daut dieed uk nich lang, dan pakt de jinjsta sikj aules toop, un reisd wiet von Hus en een framdet Launt, un doa vemacheld hee sien Goot derch sien willet Läwen.

14Un aus hee ieescht nuscht mea haud, kjeem eene groote Hungaschnoot en daut Launt, un am fäld daut aun aules.

15Dan jinkj hee un vemeed sikj bie een Laundesbirja, un dee schekjt am no Stap de Schwien to heeden.

16Hee wudd sikj aul jieren de Moag met Oaftenschluwen jefelt haben, dee de Schwien freeten, oba kjeena jeef am dee.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

17Oba aus hee to Besennunk kjeem, säd hee to sikj selfst: Wooväl jemeede Oabeida haft mien Voda, dee jenuach Broot un toom äwajen haben, un ekj mott von Hunga omkomen!

18Ekj woa mie oppmoaken un no mienen Voda gonen un to am sajen: Voda, ekj hab jäajen dän Himmel uk jäajen die jesindicht,

19un sie daut nich mea wieet dien Sän to heeten; lot mie eena von diene aunjenomne Oabeida sennen!

20Un hee jinkj doaropp loos un kjeem no sienen Voda. Un sien Voda sach am aul von wiet auf komen. Am jaumad daut äwa sienen Sän un rand am entjäajen, foot am om un jeef am een Kuss.

21Dan säd de Sän to am: Voda, ekj hab jäajen die uk jäajen dän Himmel jesindicht, un sie daut nich mea wieet, dien Sän to heeten.

22Oba de Voda säd to siene Kjnajchts: Brinjt emol daut baste Kjleet häa, un trakj am daut aun; nämt siene Haunt un streept am een Rinkj opp däm Finja, un brinjt am Schoo auntotrakjen.

23Un brinjt een jemastet Kaulf häa un schlacht daut; un dan well wie äten un froo sennen!

24Wiels disa mien Sän wia doot, un es toom Läwen jekomen; hee wia veloaren, un es jefungen worden. Un see fungen aun froo to läwen.

25De elsta Sän oba, wia opp de Stap. Un aus hee noda nom Hus kjeem un de Musikj hieed un sach, woo see daunzten,

26roopt hee sikj een Kjnajcht han, un fruach waut doa väajinkj.

27Dee säd to am: Dien Brooda es jekomen, un dien Voda haft daut Mastkaulf jeschlacht, wiels hee am jesunt wada haft.

28Dan wia de elsta Sän doll un wull nich nenn gonen. Dan jinkj de Voda rut un prachad am, nenn to komen.

29De Sän oba säd to sienen Voda: Kjikj emol, aul dise Joaren hab ekj die jedeent un sie die niemols jäajenaun jewast, un du hast mie niemols een Bock jejäft, daut ekj met miene Frind kunn een huagen Dach läwen.

30Oba nu daut disa dien Sän kjeem, dee dien Goot met Huaren vemachelt haft, hast du fa am daut Mastkaulf jeschlacht.

31Hee oba säd to am: Mien Sän, du best emma bie mie, un aules, waut ekj hab, es uk dient.

32Daut es doch gaunz aum Plauz, daut wie een frooen Dach fieren; wiels dien Brooda wia doot un es toom Läwen jekomen, hee wia veloaren un es jefungen.

Lukas 16

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Daut Jlikjnis vom ojjerajchten Vewaulta

1Hee säd uk to siene Jinja: Doa wia emol een jewessa rikja Maun, dee een Vewaulta äwa sien goot haud. Am wort aunjemalt, daut dis Vewaulta sien goot vekwosen deed.

2Dan roopt hee sikj am han un säd: Waut es dit, daut ekj von die hia? Jeff emol Räakjnunk von diene Buakfierunk! Wiels du kaust nich lenja Vewaulta sennen.

3Dan säd de Vewaulta to sikj selfst: Waut saul ekj doonen? Mien Har nemt mie mien Vewaulta Aumt wajch. Growen kaun ekj nich, un ekj schäm mie to prachren.

4Ekj weet waut ekj doonen woa, daut see mie dan, wan ekj mien Vewaulta Aumt velia, en äare Hiesa oppnämen.

5Un hee roopt sikj aul sienen Harn siene Schildna un säd to dän ieeschten: Wooväl best du mienen Harn schuldich?

6Un dee säd: 100 Mot Eelj. Hee säd to am: Nemm dien Schultzadel, sat die schwind dol un schriew 50.

7Dan säd hee to een aundren: Un wooväl best du schuldich? Un dee säd: 100 Mot Weit. Un hee säd to am: Nemm dien Schultzadel un schriew 80.

8Doaropp lowd de Har dän ojjerajchten Vewaulta, daut hee kluak jehaundelt haud, wiels dise Weltmenschen sent em Omgank met äaresjlikjen kjlieekja aus de Lichtkjinja.

9Un ekj saj junt uk, brukt daut ojjerajchte Rikjtum, Frind to moaken, daut wan daut met eemol nich mea doa es, see junt dan en eewje Woninjen oppnämen.

10Wäa em kjlienen tru es, es uk tru em grooten; un wäa em kjlienen nich tru es, es uk nich tru em grooten.

11Doawäajen, wan jie met daut ojjerajchte Rikjtum nich sent tru jewast, wäa woat junt dän woaren Rikjtum aunvetruen?

12Un wan jie met daut waut een aundren sient es, nich sent tru jewast, wäa woat junt dan jäwen waut junt es?

13Kjeen Kjnajcht kaun twee Haren deenen: hee woat eenen nich lieden kjennen un von dän aundren väl hoolen, ooda hee woat aun eenen henjen un dän aundren veachten. Jie kjennen nich Gott un daut Rikjtum tojlikj deenen.

Daut Jesaz, de Profeeten un daut Kjennichrikj

(Mat 11,12-13; 5,31-32; Mark 10,11-12)

14De jeltjieeje Farisäa hauden dit aula jehieet un dreewen doawäajen äaren Spott äwa am.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un hee säd to an: Jie sent dee, dee sikj ver de Menschen rajchtfoadjen. Gott, oba, kjant june Hoaten, wiels waut von Menschen huach aunjeseenen woat, es en Gott siene Uagen een Aufschu.

16Daut Jesaz un de Profeeten worden jeprädicht bat Johanes kjeem. Un von dan aun es daut Gottesrikj jeprädicht worden, un aulemaun drenjt doa met Jewault nenn.

17Daut es oba leichta fa Himmel un Ieed to vegonen, aus daut een Sträakjskje vom Jesaz wajch felt.

18Wäa sikj von siene Fru scheeden deit un eene aundre friet, brakjt de Ehe; un wäa sikj dee friet, dee derch eene Scheedunk jegonen es, brakjt uk de Ehe.

De rikja Maun un de oama Lazarus

19Doa wia een jewessa rikja Maun, dee sikj met Purpur un en feinsten Lienzeich kjleeden deed, un aule Dach en Freiden huachhäa läwd.

20Doa wia uk een oama Pracha Lazarus, voll Schwäaren, dee am ver de Däa jelajcht wort,

21un een velangen haud de Kjreemels to äten, dee däm rikjen Maun vom Desch follen; soogoa de Hunj kjeemen un lekjten am de Schwäaren rein.

22Eenen Dach storf de oama Maun un wort von de Enjel en Abraham siene Schoot jedroacht. De rikja Maun storf uk un wort begroft.

23Un aus hee en de Hal, en siene Kwol oppkjikjt, sach hee Abraham dort wiet auf, met Lazarus opp de Schoot.

24Dan roopt hee: Voda Abraham, hab Metleet met mie un schekj Lazarus, daut hee sikj de Finjaspetz em Wota dukt un mie de Tung kjeelt, wiels ekj woa en dise Flaumen jekjwält.

25Abraham oba säd: Sän, denkj doaraun, daut du dien goodet en diene Läwestiet jekjräajen hast, un Lazarus em Jäajendeel kjrieech beeset. Nu oba woat hee jetreest, un du hast diene Kwol.

26Un bowenenn es tweschen ons un junt een deepa Aufgrunt, soo daut et ommäajlich es fa dee von hia dort hantokomen un uk fa dee von dort, häa to komen.

27Dan säd hee: Voda, dan pracha ekj die, daut du am no mien Voda sien Hus schekjst,

28wiels ekj hab fief Breeda, daut hee an dit väastalt, daut see nich uk en disen Uat en de Kwol nenn komen.

29Abraham säd to am: Dee haben Moses un de Profeeten. Lot see an hieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Hee oba säd: Nä, Voda Abraham, wan von de Doodes wäa wudd hangonen, wudden dee omkjieren.

31Hee oba säd to am: Wan dee nich no Moses un de Profeeten horchen, wudden dee sikj uk nich beräden loten, wan eena von de Doodes oppstunt.

Lukas 17

Sind un Vejäwunk

(Mat 18,6-7.15.21-22; Mark 9,42)

1Dan säd hee to siene Jinja: Daut es nich aundasch mäajlich aus daut Beleidjungen komen woaren, oba wee däm, derch dän dee komen.

2Fa däm wudd daut bäta sennen, wan däm een Molsteen omem Hauls jehongen wort, un dan em Mäa jeschmäten, aus daut hee eent von dise kjliene beleidjen wudd.

3Paust opp! Wan dien Brooda sikj aun die vesindicht, dan hool am daut väa; un wan am daut leet deit, dan vejeff am.

4Un wan hee sikj säwen mol dän Dach aun die vesindicht un säwen mol dän Dach trigjkjemt un sajcht am deit daut leet, dan saust du am vejäwen.

Jratra Gloowen

5Dan säden de Apostel toom Harn: Stoakj ons dän Gloowen!

6De Har oba säd: Wan jie een Gloowen aus een Sampkuarn hauden, un to disen Mulbäaboom sajen wudden, dee sull sikj utrieten un em Mäa saten, dee wudd junt jehorchen.

Een Kjnajcht siene Oppgow

7Oba wäa von junt, dee een Kjnajcht haft, wudd dan, wan dee von plieejen ooda Schop heeden kjeem, to am sajen: Komm fuaz un sat die dol un at?

8Oba wudd dee nich ea sajen: Moak mie een Owentkost reed, binj die een Schalduak om un bedeen mie, bat ekj jejäten un jedrunken hab. Nohäa woascht du uk äten un drinkjen.

9Dankt hee dän Kjnajcht doafäa, wiels dee deed, waut hee am befool? Ekj jleew nich!

10Soo es daut uk met junt. Wan jie ieescht aules jedonen haben, waut junt befolen es, dan sajcht: Wie sent jeweenelje Oabeida, un haben bloos jedonen waut wie schuldich wieren to doonen.

Jesus heelt 10 leprakranke Mana

11Aus Jesus no Jerusalem jinkj, neem sikj daut soo rom, daut hee velenjd de Scheedungs Jrens tweschen Samaria un Galiläa jinkj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Un aus hee en een jewesset Darp nenn jinkj, bejäajenden am tieen leprakranke Mana. Dee bleewen wieda auf stonen

13un schrieejen lud: Jesus, Meista, hab Metleet met ons!

14Aus hee an sach, säd hee: Got stalt junt de Priestasch väa. Un wäarent see jinjen, worden see rein.

15Eena von dee, aus hee sach daut hee jeheelt wia, kjeem trigj un lowd Gott met lude Stemm.

16Hee schmeet sikj ver Jesus dol un dankt am. Un daut wia een Samarita.

17Dan säd Jesus to am: Wieren daut nich tieen, dee doa rein worden? Wua sent de aundre näajen?

18Wia sest kjeena aus dis framda to finjen, dee doa trigjkjeem Gott to danken?

19Un hee säd to am: Sto opp un go dienen Wajch. Du best derch dienen Gloowen jeheelt.

Daut komende Gottesrikj

(Mat 24,1-51; Mark 13,1-37)

20Aus hee emol von de Farisäa jefroacht wort, wanea daut Gottesrikj komen wudd, säd Jesus: Daut Gottesrikj kjemt nich to seenes;

21Menschen woaren uk nich sajen: Kjikj, hia es daut! ooda: Doa es daut! Wiels daut Gottesrikj en junt es.

Daut Komen vom Menschensän

(Mat 24,26-27.37-41; 10,39; 24,28)

22Dan säd hee to siene Jinja: Doa woat eene Tiet komen, daut jie junt woaren wenschen eenen von dän Menschensän siene Doag to seenen, oba woaren dän nich seenen.

23Un see woaren to junt sajen: Kjikjt hia! Kjikjt doa! Oba got nich met doano to kjikjen.

24Wiels de Menschensän woat en sienen Dach soo sennen aus de Blitz, dee äwa aules dacht, waut unja däm Himmel es.

25Oba hee mott ieescht noch väl lieden un von dise Jennerazion veschmäten woaren.

26Un soo aus daut en Noah siene Tiet wia, soo woat daut uk en dän Menschensän siene Doag sennen:

27De Menschen eeten un drunken, frieden un befrieden sikj, bat aun dän Dach aus Noah en daut Schepp nenn jinkj un daut Wota kjeem un aulem ombrocht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28 En Lot siene Doag wia daut krakjt soo: de Menschen eeten un drunken, koften
un vekoften un plaunten un buden.

29 Oba aun dän Dach aus Lot Sodom veleet, räajend daut Fia un Schwäwelblitt vom
Himmel un brocht aulem om.

30 Jrod soo woat daut uk aun dän Dach sennen, wan de Menschensän woat
verendach komen.

31 Wäa aun dän Dach oppem Husendak es un siene Sachen bennen haft, sull nich
rauf gonen, dee to holen. Un wäa opp de Stap es, sull nich no irjentwaut trigjgonen.

32 Denkjt aun Lot siene Fru!

33 Wäa sien Läwen prooft to hoolen, woat daut velieren. Un wäa sien Läwen velist,
woat daut hoolen.

34 Ekj saj junt, en dee Nacht woaren twee en een Bad sennen; eena woat jenomen
woaren un eena woat trigjbliewen.

35 Twee Frues woaren toop Jeträajd molen; eene woat jenomen woaren, un eene
woat trigjbliewen.

36 (Twee Mana woaren opp de Stap sennen; eena woat jenomen woaren, un eena
woat trigjbliewen.)

37 See fruagen am: Har, wua? Hee säd to an: Wua een doodja Kjarpa es, saumlen
sikj de Odla.

Lukas 18

Jlikjnis von de Wätfru un vom Rechta

1 Jesus säd siene Jinja derch een Jlikjnis, daut see emma bäden sullen un nich
mootloos woaren.

2 Hee säd: En eene jewesse Staut wia een Rechta, dee Gott nich fercht un kjeene
Menschen achten deed.

3 Doa wia uk eene Wätfru en dee Staut, dee emma wada no am kjeem un prachad,
daut hee ar sull halpen von äaren Jäajna loostokomen.

4 Hee leet sikj lang kroagen, oba säd schlieslich to sikj selfst: Wan ekj Gott uk nich
fercht un Menschen nich acht,

5 oba wiels dise Wätfru soo omhäa es, woa ekj ar to äa Rajcht vehalpen, daut mie
daut nich tolatst met ar enoolent woat.

6 Dan säd de Har: Horcht waut dee ojjerajchta Rechta sajcht!

7 Un sull Gott nich siene utjewälde to äa Rajcht vehalpen, dee am Dach un Nacht
doarom aunhoolen? Un wudd hee sikj lang prachren loten?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Ekj saj junt, daut hee an sea boolt to äa Rajcht vehalpen wudd. Un doch, wan de Menschensän komen woat, woat hee opp de Ieed uk Gloowen finjen?

Jlikjnis vom Farisäa un Takskollakjta

9Un to dee, dee sikj no äare Meenunk secha wieren, daut see jerajcht wieren, un opp aundre rauf kjikjten, vetald hee dit Jlikjnis:

10Twee Menschen, een Farisäa un een Takskollakjta jinjen em Tempel nenn to bäden.

11De Farisäa stunt opp un bäd fa sikj selfst soo: Gott, ekj dank die, daut ekj nich soo sie aus aundre Menschen, Reiba, ojjerajchte, Ehebräakja, ooda soo aus dis Takskollakjta.

12Ekj faust tweemol de Wäakj un jäw von aul miene Ennom dän Tieenden auf.

13Oba de Takskollakjta stunt wieda auf un wull nich emol nom Himmel kjikjen, oba schluach sikj opp de Brost un säd: Gott, hab Metleet met mie Sinda!

14Un ekj saj junt, daut dis Maun, un nich jana, ver Gott jerajchtfoadicht no Hus jinkj. Wiels wäa sikj selfst erhäft, woat rauf jesat woaren, oba wäa ut sikj selfst rauf sticht, woat erhowen woaren.

Jesus säajent kjliene Kjinja

(Mat 19,13-15; Mark 10,13-16)

15Dan brochten see uk kjliene Kjinja no am, daut hee an de Henj opplajen sull. Oba aus de Jinja daut sagen, schullen see doaräwa.

16Oba Jesus roopt sikj dee un säd: Lot de kjliene Kjinja no mie komen, un vebeet an daut nich, wiels soone jrod jehieet daut Gottesrikj.

17Ekj saj junt woarhauftich: Wäa daut Gottesrikj nich soo aunnemt aus een kjlienet Kjint, woat doa nich nenn komen.

Een rikja Maun un Jesus

(Mat 19,16-30; Mark 10,17-31)

18Een jewessa Leida fruach am: Gooda Meista, waut mott ekj doonen, om daut eewje Läwen to oawen?

19Doaropp säd Jesus to am: Wuarom nanst du mie goot? Doa es bloos eena dee goot es, un daut es Gott.

20Du best met de Jebooten bekaunt: “Du saust nich ehebräakjen; du saust nich doot moaken; du saust nich stälen; du saust nich faulsch Zeichnis jäwen; du saust Voda un Mutta ieren.”

21Un hee säd: Daut hab ekj von junk opp aula jehoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Aus Jesus dit hieed, säd hee to am: Die fält noch eenalei. Vekjeep aules, waut du hast, un jeff de oame daut. Dan woascht du een Schauz em Himmel haben, un dan folj mie no.

23Aus hee dit hieed, muak am daut sea truarich, wiels hee wia sea rikj.

24Aus Jesus sach, daut am daut soo truarich muak, säd hee: Woo schwoa es daut doch fa de rikje en daut Gottesrikj to komen!

25Wiels daut es leichta fa een Kameel derch een Notel Uag to gonen, aus fa een rikjen Mensch, em Himmel to komen.

26Un dee, dee daut hieeden, säden dan: Wäa kaun dan seelich woaren?

27Hee oba säd: Waut fa Menschen ommäajlich es, es fa Gott mäajlich.

28Dan säd Petrus: Kjikj, wie haben aules veloten un sent met die metjekomen.

29Doaropp säd hee to an: Ekj saj junt woarhauftich: Doa es nich eena dee om Gottesrikjs haulwen Hus, Elren, Breeda, ooda Fru ooda Kjinja veloten haft,

30dee daut nich aul en dit Läwen trigjkjrieen woat un en de komende Welt, daut eewje Läwen.

Jesus rät daut dredde Mol von sien Stoawen

(Mat 20,17-19; Mark 10,32-34)

31Dan neem hee de Twalw tosied un säd to an: Kjikjt, wie gonen nu no Jerusalem, un dan woat aules soo romkomen aus de Profeeten von dän Menschensän jeschräwen haben.

32Wiels hee woat de Velkja en de Henj jejäft woaren, dee am meshaundlen, vespotten un bespieejen woaren.

33Dee woaren am veheiwen un doot moaken, un dän dredden Dach woat hee wada oppstonen.

34See, oba, vestunden doavon nuscht. See kjeemen nich doarhinja, waut hee säd, un wisten nich, von waut hee räd.

Jesus heelt een blinja Pracha

(Mat 20,19-34; Mark 10,46-52)

35Dan neem sikj daut soo rom, aus hee noda no Jericho kjeem, saut een blinja Maun aum Wajch un prachad.

36En aus hee daut Volkj hieed vebie gonen, fruach hee waut daut bedied.

37Dan säden see am, daut Jesus von Nazaret doa vebie jinkj.

38Un hee schrieech: Jesus, du David sien Sän, hab Metleet met ons!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

39Dee doa veropp jinjen, dreiwden am un säden, hee sull stell sennen; oba hee schrieech bloos sooväl dolla: David sien Sän, hab Metleet met ons!

40Dan stunt Jesus stell un säd, see sullen am hanbrinjen. Un aus hee ieescht noda kjeem, fruach hee am:

41Waut es daut, waut ekj fa die doonen saul? Un hee säd: Har, ekj well wada seenen kjennen!

42Dan säd Jesus to am: Du saust seenen! Dien Gloowen haft die jeholpen.

43Un hee kunn fuaz seenen un jinkj met am met un dankt Gott. Un aule Menschen, dee daut sagen, lowden Gott.

Lukas 19

Jesus un Zachäus

1Jesus jinkj en Jericho nenn un jinkj derch de Staut.

2Un doa wia Zachäus, eena von de väaschte Takskollakjta; dee wia rikj.

3Hee vesocht to seenen wäa Jesus wia, oba hee kunn am mank aul daut Volkj nich seenen, wiels hee wia mau kjlien von Jewaus.

4Soo rand hee veropp un stieech opp een Mulbäaboom nopp, am to seenen, wiels doa sull hee vebie komen.

5Un aus Jesus bat doa kjeem, kjikjt hee opp un sach am doa un säd: Zachäus, Komm schwind rauf; ekj mott vondoag noch bie die em Hus nenn komen.

6Soo spood hee sikj, daut hee rauf kjeem, un neem am met Freid opp.

7Oba aus de aundre daut sagen, grumsaujden see un säden: Hee es no een Sinda to Gaust jegonen.

8Dan stunt Zachäus opp un säd toom Harn: Har, kjikj emol, ekj woa de Halft von mien Goot de oame jäwen. Un wan ekj irjentwäm waut ojjerajcht aufjegonen hab, daut woa ekj vea Mol sooväl trigjtolen.

9Un Jesus säd to am: Vondoag haft Gott sikj die met Famielje toop aunjenomen, wiels du uk Abraham sien Sän best.

10Wiels de Menschensän es jekomen, dee to sieekjen un seelichtomoaken, dee veloaren sent.

Daut Jlikjnis von de tieen Jeltstekja

(Mat 25,14-30)

11Un wäarent see no dit horchten, vetald hee an fuaz noch een Jlikjnis, wiels hee dicht bie Jerusalem wia, un see dochten, daut daut Gottesrikj fuaz komen wudd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12 Hee säd to an: Een Maun von kjennichliche Häakunft reisd no een Launt wiet auf,
om een Kjennichrikj fa sikj to kjrieen un dan trigjtokomen.

13 Un hee roopt sikj tieen Deena un jeef an eene Somm Jelt un säd see sullen doamet
Jeschaften driewen, bat hee komen wudd.

14 Siene Birja, oba, kunnen am nich lieden, un schekjten am Norecht, un leeten am
sajen: Wie wellen nich, daut disa äwa ons rejieren saul.

15 Un aus hee sien Rikj jekjräajen haud un trigjkjeem, velangd hee siene Deena ver
sikj to komen, dee hee daut Jelt jejäft haud, om uttofinjen, waut een jiedra derch
sien Haundlen jewonnen haud.

16 Dan kjeem de ieeschta väa un säd: Har, dien Jelt haft tieen mol sooväl jewonnen.

17 Un hee säd to am: Hast goot jedonen, gooda Kjnajcht! Wiels du äwa daut kjliene
best tru jewast, saust du äwa tieen Städa to jebeeden haben.

18 Dan kjeem de tweeda un säd: Har, dien Jelt haft fief mol sooväl jewonnen.

19 Hee säd to am jrod soo: Un du saust äwa fief Städa sennen.

20 Un een aundra kjeem un säd: Har, hia es dien Jelt. Ekj hilt daut em Schneppelduak
un läd daut wajch;

21 ekj fercht mie fa die, wiels du een hoada Maun best. Du nemst, waut du nich
hanjelajcht hast, un arnst, wua du nich jeseit hast.

22 Un hee säd to am: Ekj recht die, du beesa Kjnajcht, met diene ieejne Wieed. Wist
du daut ekj een hoada Maun sie un daut näm, waut ekj nich hanjelajcht hab, un doa
arnt, wua ekj nich jeseit hab?

23 Wuarom lädsd du mien Jelt dan nich en de Bank, daut ekj daut met Entras kunn
enjekollakjt haben, aus ekj kjeem?

24 Un hee säd to dee, dee doa romstunden: Nämt am daut Jelt wajch un jäft däm
daut, dee de tieen haft.

25 See oba säden to am: Har, dee haft aul tieen.

26 Hee oba säd to an: Ekj saj junt: Wäa doa haft, däm woat jejäft woaren; un wäa
doa nich haft, von däm woat noch daut jenomen woaren, waut hee haft.

27 Oba miene Fiend, dee nich haben wullen, daut ekj äwa an rejieren sull, brinjt dee
häa un moakt dee ver mie doot.

Jesus kjemt no Jerusalem

(Mat 21,1-11; Mark 11,1-11; Joh 12,12-19)

28 Un aus hee dit ieescht jesajcht haud, jinkj hee wieda no Jerusalem opptoo.

29 Aus hee noda no Betfage un Betanien aum Oliewen Boajch kjeem, schekjt hee
twee von siene Jinja un säd to an:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Got no daut Darp ver junt, un wan jie doa nenn gonen, woa jie doa een Joalinkj aunjebungen finjen, opp daut noch niemols wäa jesäten haft. Leest daut loos un brinjt daut häa!

31Un wan junt wäa frajcht, wuarom jie daut loosleesen, sajcht to am: Wiels de Har daut brucken well.

32Dan jinjen dee, dee jeschekjt worden, han un troffen daut doa krakjt soo aun, aus an wia jesajcht worden.

33Un aus see daut Joalinkj loosleesden, fruach de Ieejendeema an, wuarom see daut Joalinkj loosleesden.

34Un see säden: De Har well daut brucken.

35Dan brochten see daut no Jesus un spreeden äare ieejne Kjleeda äwa daut Joalinkj un saden Jesus doa nopp.

36Un aus hee wieda reet, läden see äare Kjleeda opp däm Wajch.

37Un aus hee dan noda kjeem, un vom Oliewen Boajch rauf reet, funk de groote Häad Jinja aun, en äare Freid met lude Stemmen Gott to danken fa aul dee Wundawoakjen, dee see jeseenen hauden.

38See säden: Jesäajent es de Kjennich, dee em Harn sien Nomen kjemt! Lot Fräd sennen em Himmel, un Harlichkjeit bowen em hechsten Himmel!

39Eenje Farisäa utem Volkj säden to am: Liera, beschwicht diene Jinja!

40Hee säd to an: Ekj saj junt: Wan dise wudden stell sennen, wudden de Steena schrieen.

Jesus hielt äwa Jerusalem

41Aus hee dicht bie kjeem un de Staut sach, hield hee äwa de Enwona

42un säd: Wan du doch weens nu en dise diene Tiet jeseenen hautst, waut die Fräd brinjen kunn. Nu, oba, kaust du daut nich seenen.

43Wiels de Tiet woat komen, daut diene Fiend om die un diene Kjinja eene Waunt buen woaren un die von aule Sieden bedrenjen, daut du noanich hankaust;

44un dee woaren die un diene Kjinja benna diene Wenj en de Ieed nenn klunjen, un woaren en die nich een Steen opp däm aundren loten, wiels du daut nich moakjst, aus de Har no die kjeem.

Jesus husieet em Tempel

(Mat 21,12-17; Mark 11,15-19; Joh 2,13-22)

45Dan jinkj hee em Tempel nenn un funk aun dee rut to joagen, dee doa bennen koften un vekoften,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

46un säd to an: Daut steit jeschräwen: “Mien Hus saul een Bädhus sennen”; jie oba haben doarut eene Reibaheel jemoakt.

47Un hee lieed aule Dach em Tempel. Oba de Huagenpriesta un Schreftjelieede un de väanämste em Volkj sochten no een Wajch am omtobrinjen.

48Daut wia fa an oba ommäajlich to doonen, wiels aulemaun honk am aun un wullen hieren waut hee säd.

Lukas 20

De Froag äwa Jesus sien Machtrajcht

(Mat 21,23-27; Mark 11,27-33)

1Nu troff sikj daut eenen Dach, aus hee de Menschen em Tempel lieed un daut Evangelium prädijd, daut de Huagepriestasch un de Schreftjelieede met de Eltestasch toop ver am kjeemen

2un säden to am: Saj ons wua du de Krauft häa hast to doonen waut du deist, ooda wäa jeef die daut rajcht doatoo?

3Oba hee auntwuad un säd to an: Ekj woa junt uk eenalei froagen; sajcht mie:

4Wia Johanes sien Deepen vom Himmel ooda von Menschen?

5Un see rotschluagen met enaunda un säden: Wan wie sajen, dee wia vom Himmel, dan woat hee sajen: Wuarom jleewd jie am dan nich?

6Oba wan wie sajen: Von Menschen, dan wudd aul daut Volkj ons steenjen, wiels see stonen aula doaropp, daut Johanes een Profeet wia.

7Soo säden see: Wie weeten nich wua dee häa wia.

8Dan säd Jesus to an: Dan saj ekj junt uk nich, wua ekj daut rajcht häa hab, dise Dinja to doonen.

Daut Jlikjnis von de beese Wiengoaden Pajchta

(Mat 21,33-46; Mark 12,1-12)

9Dan funk hee aun, de Menschen dit Jlikjnis to vetalen: Een jewessa Maun plaunt een Wiengoaden un vepacht dän aun Wiengoadna un fua opp een langet Stoot no een aundret Launt.

10Aus de Tiet kjeem to arnten, schekjt hee een Deena no de Wiengoadna, am von de Frucht to holen. De Wiengoadna oba veheiwden dän Kjnajcht un schekjten am met ladje Henj trigj.

11Un hee schekjt noch wada een aundren Kjnajcht han; un see veheiwden dän uk, behaundelden am schaundhauft, un schekjten dän uk met ladje Henj trigj.

12Un hee schekjt uk noch een dredden; see deeden uk dän vewunden un schmeeten am rut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Dan säd de Ieejendeema von däm Goaden: Waut saul ekj doonen? Ekj woa mienen leewen Sän schekjen; wan see däm seenen, woaren see Respakjt haben.

14Oba aus de Wiengoadna dän Sän sagen, rotschluagen see met enaunda un säden: Dit es de Oaw; komt, well wie dän doot moaken, daut wie daut Oafgoot kjrieen!

15Un see schmeeten am utem Wiengoaden rut un muaken am doot. Waut woat de Ieejendeema von däm Goaden an doafäa aundoonen?

16Hee woat de Wiengoadna ombrinjen un aundre dän Goaden jäwen. Un aus see daut hieeden, säden see: Oba daut doch nich!

17Un hee kjikjt an aun un säd: Waut es dit dan, daut jeschräwen steit: “De Steen, dän de Bulied nich wullen, es de Akjsteen jeworden.”

18Wäaemma opp dän Steen nopp felt, woat sikj aules tweibräakjen; un opp wäm dee Steen nopp felt, däm woat dee to Grus veriewen.

Aun wäm Taks tolen?

(Mat 22,15-22; Mark 12,13-17)

19Un krakjt dan vesochten de Huagepriestasch un Schreftjelieede am en de Henj to kjrieen, wiels see wisten daut hee daut Jlikjnis opp an jediet haud, oba see hauden Angst fa de Menschen.

De Froag äwa Taks tolen aun dän Kjeisa

(Mat 22,15-22; Mark 12,13-17)

20See pausten jeneiw opp waut hee deed, un schekjten Spionen, dee soo deeden aus wan see opprechtich wieren. Dee räakjenden am fausttokjrieen derch irjentwaut, daut hee sajen wudd, un daut see am dan de Autorität un Macht von däm Gowernia äwajäwen kunnen.

21Un see fruagen am: Liera, wie weeten, daut du de Woarheit rätst un lieescht. Du moakst kjeen Unjascheet un trakjst kjeenem väa. Du lieescht Gott sien Wajch, soo aus daut woarhauftich es.

22Es daut fa ons rajcht aum Kjeisa Taks to tolen, ooda nich?

23Hee, oba, vestunt äare Lest un säd to an: Wuarom vesieekj jie mie?

24Wiest mie emol een Selwastekj! Wäm sien Jesecht un Enschreft haft daut? See säden: Dän Kjeisa sient.

25Hee säd to an: Dan jäft dän Kjeisa, waut däm Kjeisa sient es, un jäft Gott, waut Gott sient es.

26Oba see kunnen am en siene Wieed doa ver de Menschen nich faustkjrieen. See wundaden sikj äwa siene Auntwuat un wieren stell.

Woaren de Doodes oppstonen?

(Mat 22,23-33; Mark 12,18-27)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

27Dan kjeemen eenje von de Saduzäa, dee nich doaraun jleewen, daut de Doodes oppstonen woaren, un fruagen am:

28Liera, en Moses siene Schreft sajcht daut, “Wan een Maun sien Brooda stoaft, un däm siene Fru am oba nich Kjinja hinjalat, dan saul dee Maun de Wätfru frieen, un en sien Brooda siene Städ, Kjinja met ar haben.”

29Nu wieren doa säwen Breeda. De ieeschta fried eene Fru un storf onen Kjinja.

30Dan fried de tweeda ar un storf uk onen Kjinja.

31Dan fried de dredda ar, un soo bat see dee aule säwen to Fru jehaut hauden, un storwen; un kjeena haud Kjinja hinjaloten.

32To goodalatst storf uk de Fru.

33Wan nu de Doodes oppstonen woaren, wäm siene Fru woat see dan sennen, wiels see haben ar aule säwen to Fru jehaut.

34Jesus säd to an: En dise Welt frieen un befrieen de Menschen sikj;

35oba dee daut wieet jefungen woaren, vom Doot opptostonen un en de aundre Welt to komen, frieen en befrieen sikj doa nich mea.

36Un dee kjennen uk niemols mea stoawen; wiels dee sent soo aus de Enjel, un sent Gott siene Kjinja, wiels dee vom Doot oppstonen.

37Oba daut de Doodes oppstonen es soogoa en Moses siene Jeschicht aum brennenden Bosch to seenen. Hee nand dän Harn, Abraham sien Gott, Isaak sien Gott, un Jakob sien Gott.

38Wiels hee es nich de doodje äa Gott, oba de läwendje äara, wiels en am läwen dee aula.

39Dan säden eenje von de Schreftjelieede to am: Liera, du hast rajcht jerät.

40Wiels dee hauden nich Moot am no irjentwaut mea to froagen.

Christus – David sien Sän ooda Har?

(Mat 22,41-46; Mark 12,35-37)

41Un hee säd to an: Woo kjemt daut, daut see Christus David sienen Sän nanen?

42Wiels David selfst sajcht en de Psalmen: “De Har säd to mienen Harn: Sett bie mie to rajchte Haunt,

43bat ekj die diene Fiend to eene Footbenkj moak.”

44Aulsoo nand David am sienen Harn; woo es hee dan sien Sän?

Jesus woarnt fa de Schreftjelieede

(Mark 12,37-40; Mat 23,1.6-7.14)

45Dan säd Jesus to siene Jinja, soo daut aule Menschen am hieeden:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

46Wäat junt fa de Schreftjelieede, dee jieren en lange Kjleeda romgonen un opp däm Moakjtplauz wellen bejreest woaren, un jieren dän basten Setplauz en äare Schoolen un opp äare Fastlichkjeiten haben;

47dee de Wätfrues ut äare Hiesa fräten, oba väajäwen lange Jebäda fa an to bäden. Dee woaren doafäa sooväl schwanda vedaumt woaren.

Lukas 21

De Wätfru äa Opfa

(Mark 12,41-44)

1Aus Jesus oppkjikjt, sach hee de rikje äare Gowen en de Tempelkaus nenn lajen.

2Hee sach uk woo eene oame Wätfru twee Koppasch nenn läd.

3Hee säd: Ekj saj junt de Woarheit: Dise oame Wätfru haft mea nenn jelajcht aus de aundre aula toop,

4wiels dee haben aula ut äaren Äwafluss em Gotteskausten jelajcht. Dise oba haft en äare Oamoot aules jejäft, waut see toom Läwen haud.

Jesus sajcht de Tempel woat doljebroaken woaren

(Mat 24,1-2; Mark 13,1-2)

5Wiels, aus eenje am doaropp oppmoakjsom muaken, woo de Tempel met feine Steena un gottjeweide Gowen jezieet wia, säd hee:

6Waut daut aunbelangt, waut jie hia seenen, doa woat eene Tiet komen, daut hia nich een Steen opp däm aundren bliewen woat. Dee woaren aula doljebroaken woaren.

Trubbel un Vefoljunk

(Mat 24,3-14; Mark 13,3-13)

7See fruagen am: Liera, saj ons, wanea daut passieren saul, un waut woat doa fa een Tieekjen sennen, wuaraun wie seenen kjennen, daut de Tiet hia es?

8Un hee säd: Paust opp, daut jie nich veleit woaren. Doa woaren väl en mienen Nomen komen un sajen: Ekj sie daut. Dan es de Tiet dicht bie, oba lot junt nich metrieten.

9Un wan jie von Kjrich un Opprua hieren, fercht junt nich. Dit mott aula ieescht passieren; oba daut Enj kjemt noch nich fuaz.

Tieekjen, dee opp daut Weltenj hanwiesen woaren

(Mat 24,7-8; Mark 13,8)

10Een Volkj woat jäajen daut aundre oppstonen, un een Rikj jäajen daut aundre.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11Un doa woat opp veschiedne Städen grootet Ieedbäben un Hungaschnoot un Pestilenz sennen; un aum Himmel woat schrakjeljet un groote Tieekjens to seenen sennen.

12Oba ea dit aula passieren woat, woaren see sikj aun junt vejriepen un junt nostonen, junt ver daut Schoolenjerecht brinjen un faustnämen, un woaren junt om mienen Nomen sient haulwen ver Kjennichs un aunjestalde stalen.

13Oba daut woat fa junt eene Jeläajenheit sennen, jun Zeichnis to jäwen.

14Sorcht nich em verut doaräwa, woo jie junt veauntwuaten woaren,

15wiels ekj woa junt met Wieed un Weisheit vesorjen, wuajäajen june Jäajna nich woaren räden ooda stonen kjennen.

16Jie woaren von june Elren, Breeda, Frind un Frintschoft verot woaren, un dee woaren uk eenje von junt doot moaken.

17Un jie woaren om mienen Nomen sient haulwen von aule Menschen vestat woaren.

18Oba junt saul nich een Hoa vom Kopp faulen.

19Wan jie staunthauft bliewen, woa jie june Seelen jewennen.

Jerusalem woat en de Grunt jebrocht woaren

(Mat 24,15-21; Mark 13,14-19)

20Wan jie Jerusalem woaren von Armeeen beloagat seenen, dan sell jie weeten, daut daut boolt woat en de Grunt jebrocht woaren.

21Dan lot dee, dee en Judäa sent, en de Boaj nenn flichten; un lot dee, dee medden en de Staut sent, rut gonen; un lot dee, dee opp daut Launt sent, nich en de Staut nenn komen.

22Wiels en dise Doag woat Rach jeeeft, daut aules soo romkjemt aus jeschräwen steit.

23Oba wee fa dee, dee en dee Tiet schwanga sent; un fa dee, dee een Kjint aun de Brost haben! Wiels doa woat en dee Tiet groote Noot oppe Ieed sennen, un een Strofjerecht äwa daut Volkj komen,

24un dee woaren derch däm Schwieet faulen, un von aule Velkja faustjenomen un wajch jefieet woaren; un de Velkja woaren Jerusalem unja de Feet haben, bat äare Tiet woat aufjerant sennen.

De Menschensän woat aus Weltrechta komen

(Mat 24,29-31; Mark 13,24-27)

25Un aun de Sonn, Mon un Stierns woaren Tieekjens sennen. Un oppe Ieed woaren de Menschen ut Angst fa daut ruzhende Mäa un de toobende Walen zoagen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Un wan de Himmelskjraften sikj schedren woaren, woat de Menschen en äare Angst daut Hoat vesajen, wan see doaraun denkjen, waut äwa dise Welt komen saul.

27Un dan woaren see dän Menschensän opp eene Wolkj, en groote Krauft un Harlichkjeit, komen seenen.

28Wan dit aula aunfangt to passieren, dan häft de Kjap opp un kjikjt, wiels sikj june Radunk nodat.

Daut Jlikjnis vom Fiejenboom

(Mat 24,32-35; Mark 13,28-31)

29Un hee vetald an een Jlikjnis: Kjikjt nom Fiejenboom un no aule aundre Beem;

30sooboolt aus dee Bläda kjrieen, weet jie fa junt selfst, daut dan de Somma dicht bie es.

31Un jrod soo uk, wan jie dit aula passieren seenen, räakjent doamet, daut daut Gottesrikj dicht bie es.

32Ekj saj junt de Woarheit: Dise Jennerazion woat nich utstoawen, bat dit aula jeworden es.

33Himmel un Ieed woaren vegonen, oba miene Wieed woaren nich vegonen.

Waka bliewen es wichtich

34Siet väasechtich, daut jie junt nich derch fräten un supen un sorjen äwa dit Läwen, daut Hoat beloden, un daut dee Dach dan onverhofs äwa junt kjemt;

35wiels dee woat soo aus eene Schlenj äwa aulem komen, dee oppe Ieed wonen.

36Oba siet waka un bät, daut jie aul daut utem Wääj komen muchten, waut doa passieren saul, un ver dän Menschensän stonen kjennen.

37Äwadach lieed hee em Tempel, oba zeowes jinkj hee opp däm Oliewen Boajch un brocht doa de Nacht too.

38Un aulemaun wudd tiedich zemorjes oppstonen un nom Tempel gonen, om doa no am to horchen.

Lukas 22

Äa Plon Jesus doottomoaken

(Mat 26,1-5; Mark 14,1-2; Joh 11,45-53)

1De Tiet fa daut Fast von onjesuade Brood, daut Passafast, nodad sikj.

2Un de Huagepriestasch un Schreftjelieede sochten no een Wajch Jesus doottomoaken; un see ferchten sikj oba fa daut Volkj.

Judas eenicht sikj Jesus to veroden

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

(Mat 26,14-16; Mark 14,10-11)

3Dan fua Soton en Judas Iskariot nenn, eena von de Twalw.

4Un dee jinkj dan no dän Huagenpriesta un de Tempelwajchtasch, sikj met an to eenjen, woo hee an Jesus veroden kunn.

5Dee freiden sikj doatoo un wieren reed am Jelt to jäwen.

6Hee vespruak an daut un luad no eene Jeläajenheit Jesus soo aun an to veroden, daut daut Volkj daut nich enwort.

Väabereedunk fa daut Passafast

(Mat 26,17-25; Mark 14,12-21; Joh 13,21-30)

7Dan kjeem de Dach von onjesuade Brood, aun dän daut Opfalaum must jeschlacht woaren.

8Jesus schekjt Petrus un Johanes un säd see sullen gonen un fa an reedmoaken, daut Passalaum to äten.

9See säden to am: Wua sell wie daut gonen reedmoaken?

10Hee säd: Wan jie en de Staut nenn gonen, woa jie een Maun trafen, dee eene Kruck met Wota drajcht; got am hinjaraun no daut Hus, en daut dee nenn jeit,

11un sajcht to däm, dee daut Hus ieejent: De Meista lat die froagen: Wua es de Gauststow, en dee ekj met miene Jinja daut Passalaum äten kaun?

12Dan woat hee junt eene groote Bowastow, met utjepolstade Meeblen wiesen; un doa moakt daut reed.

13Un see jinjen han un troffen daut aula krakjt soo aun, aus hee jesajcht haud, un see muaken doa reed to daut Passafast.

Jesus fieet met de Apostel daut Aufscheetsmol

(Mat 26,26-30; Mark 14,22-26; 1.Kor 11,23-25)

14Un aus de Stund kjeem, saden hee un siene Apostel sikj aum Desch,

15un hee säd to an: Ekj hab opp iernst een velangen jehaut met junt toop daut Passalaum to äten, ea ekj lieden mott.

16Wiels ekj saj junt, ekj woa daut nich wada äten, bat daut en daut Gottesrikj Werkjlichkjeit jeworden es.

17Dan neem hee daut Kuffel un dankt doafäa un säd: Nämt daut un deelt junt daut en,

18wiels ekj saj junt: Ekj woa von de Wiendruwen Frucht nich mea drinkjen, bat daut Gottesrikj komen woat.

19Un dan neem hee Broot, dankt doafäa un bruak daut, un jeef an daut un säd: Dit es mien Kjarpa dee fa junt jejäft woat; doot dit om aun mie to denkjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Jrod soo neem hee no Owentkost uk daut Kuffel un säd: Dit Kuffel es de niea Bunt en mien Bloot, daut fa junt vegoten woat.

21Doch kjikjt, mien Veroda haft siene Haunt bie mie opp däm Desch.

22De Menschensän woat bestemt soo gonen aus äwa am beschloten es; oba wee däm Mensch derch dän hee veroden woat!

23Dan fungen see aun sikj unjarenaunda to froagen, wäa von an, daut doonen wudd.

De Jinja strieden äwa wäa de jratsta es

(Mat 20,25-28; 19,28-45)

24Oba see fungen uk aun sikj doaräwa to Zanken, wäa mank an sull aus de jratsta aunjeseenen woaren.

25Un Jesus säd to an: En dise Welt rejieren de Kjennichs, un woaren bejnodjende Haren jenant.

26Bie junt oba, saul daut aundasch sennen! Wäa mank junt de jratsta es, saul soo sennen aus de jinjsta, un de väanämsta soo aus een Deena.

27Wiels wäa es jrata: dee aum Desch sett, ooda dee, dee bedeent? Es daut nich dee, dee aum Desch sett? Un doch sie ekj mank junt aus dee, dee doa deent.

28Jie oba, sent daut, dee mie en miene Vesieekjungen biestunden.

29En soo aus mien Voda een Kjennichrikj opp mie vemoakt haft, soo vemoak ekj eent opp junt,

30daut jie en mien Kjennichrikj met mie toop aum Desch äten un drinkjen kjennen, un opp een Troon setten, äwa de 12 Stam Israel to rechten.

Jesus sajcht daut Petrus am veroden woat

(Mat 26,31-35; Mark 14,27-31; Joh 13,36-38)

31Un de Har säd: Simon, Simon, moakj die dit: Soton haft doarom aunjehoolen, junt soo aus Weit äwa een Säw to schekjen.

32Oba ekj hab fa die jebät, daut du dienen Gloowen nich velieren muchst. Un wan du ieescht trigj no mie jekomen best, dan stoakj diene Breeda.

33Hee oba säd to am: Har, ekj sie reed met die en daut Jefenkjnis un em Doot to gonen.

34Dan säd Jesus: Petrus, ekj saj die: Ea de Hon vondoag zemorjes kjreien woat, woascht du daut aul dree Mol veloagen haben, daut du mie kjanst.

Jelttausch, Sak un Schwieet

35Un hee säd to an: Wan ekj junt onen Tausch, onen Sak un onen Schoo rut schekjt, haft junt daut emol aun waut jefält? See säden: Niemols.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

36Dan säd hee to an: Nu oba, wäa eene Jelttausch haft, däm lot dee nämen, un soo uk wäa een Sak haft, un wäa nich een Schwieet haft, saul sien Kjleet vekjeepen un een Schwieet kjeepen.

37Wiels ekj saj junt, met mie mott daut noch soo romkomen aus von mie jeschräwen steit: “Hee wort aunjeseenen aus een Vebräakja.” wiels waut von mie jeschräwen es, woat uk passieren.

38Dan säden see: Har, kjikj, hia sent twee Schwieed. Un hee säd to an: Daut rieekjt too.

Jesus sien Jebäd en Getsemane

(Mat 26,36-46; Mark 14,32-42)

39Un aus hee rut kjeem, jinkj hee soo aus jeweenlich nom Oliewen Boajch, un siene Jinja kjeemen met doahan.

40Un aus hee doahan kjeem, säd hee to an: Bät, daut jie nich en Vesieekjunk jeroden!

41Hee trock sikj von an ojjefäa soo wiet trigj aus eena een Steen schmieten kaun, kjneed sikj han un bäd

42un säd: Voda, wan du daut soo west, dan nemm dit Liedenskuffel von mie; oba daut saul nich soo woaren aus ekj well, oba soo aus du west.

43(Dan kjeem een Enjel vom Himmel un stoakjt am.

44Un en siene Doodesangst bäd hee noch iernsta. Sien Schweet wort soo aus groote Blootdreppen, dee opp de Ieed follen.)

45Aus hee vom Jebäd oppstunt un no siene Jinja kjeem, wieren dee en äa Trua enjeschlopen.

46Dan säd hee to an: Wuarom schlop jie? Stot opp un bät, daut jie nich en Vesieekjunk komen!

Jesus woat faustjenomen

(Mat 26,47-56; Mark 14,43-50; Joh 18,3-11)

47Un wäarent hee noch räd, kjeem een Schwitt Mana; un eena von de Twalw, dee Judas heeten deed, jinkj veropp no Jesus opptoo, am een Kuss to jäwen.

48Jesus oba säd to am: Judas, verotst du dän Menschensän met een Kuss?

49Aus dee om am sagen, waut passieren wudd, säden dee to am: Har, sell wie met däm Schwieet mankheiwen?

50Un eena von an heiwd dän Huagenpriesta sien Kjnajcht eent, un haud am daut rajchte Ua aufjeschnäden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

51Jesus oba säd: Jenuach! Hieet doamet opp! Un hee neem dän Maun sien Ua un heeld am.

52Dan säd Jesus to de Huagepriestasch un väaschte vom Tempel un Eltestasch, dee no am jekomen wieren: Must jie met Schwieed un Kjneppels komen, soo aus wan jie daut met een Reiba to doonen haben?

53Aus ekj däachlich bie junt em Tempel wia, hab jie mie nich prooft fausttonämen. Oba dit es june Tiet, en dee daut diestre harscht.

Petrus velicht daut hee Jesus kjant

(Mat 26,57-58.69-75; Mark 14,53-54.66-72; Joh 18,12-18.25-27)

54Aus see am ieescht faustjenomen hauden, jinjen see met am wajch, un brochten am no dän Huagenpriesta sien Hus. Petrus jinkj wiet auf hinjaraun.

55Aus see sikj medden opp däm Hoff een Fia aunstekjten, un doa rom dolsaden, saut Petrus uk mank an.

56Dan kjeem eene Deenstmejal un sach am biem Fia setten. See kjikjt am direkjt aun un säd: Dis Maun wia uk met am.

57Hee oba veluach daut un säd: Fru, ekj kjan däm äwahaupt nich.

58Om een stootje wieda sach am noch wäa un säd: Du best uk eena von an. Petrus oba säd: Mensch, daut sie ekj nich.

59Dan ojjefäa om eene Stund säd noch wäa: Ekj sie mie secha, daut disa uk met am wia, wiels hee es een Galiläa.

60Petrus oba säd: Mensch, ekj weet nich von waut du rätst. Un sooboolt, wäarent hee noch räd, kjreid de Hon.

61Dan dreid de Har sikj om un kjikjt Petrus aun. Dan docht Petrus doaraun waut de Har jesajcht haud: Ea de Hon kjreien woat, woascht du daut dree Mol veloagen haben daut du mie kjanst.

62Dan jinkj Petrus rut un hield bettalich.

Jesus woat vespott un jeschloagen

(Mat 25,56-58; Mark 14,65)

63De Mana dee Jesus fausthauden, spotten un schluagen am;

64see bungen am de Uagen too un schluagen am em Jesecht un säden: Profezei! Wäa haft die jeschloagen?

65Un see säden väl aundre lastaliche Dinja jäajen am.

Jesus ver däm judischen Rot

(Mat 26,59-66; Mark 14,55-64; Joh 18,19-24)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

66Un aus daut ieescht Dach wort, saumelden sikj de Eltestasch utem Volkj, un de Huagepriestasch un Schreftjelieede, un brochten am ver äaren Rot un säden:

67Saj ons auf du de Christus best! Hee säd to an: Wan ekj junt daut sajen wudd, wudd jie daut doch niemols jleewen;

68un wan ekj junt froagen wudd, wudd jie mie kjeene Auntwuat jäwen.

69Von nu aun woat de Menschensän bie de Gotteskrauft to rajchte Haunt setten.

70Dan säden see aula: Best du dan Gott sien Sän? Un hee säd to an: Jie sajen met rajcht daut ekj dee sie.

71Dan säden see: Wuatoo bruck wie noch mea Zeichnisen? Wäajen wie haben daut selfst ut sien ieejnet Mul jehieet!

Lukas 23

Jesus ver Pilatus

(Mat 27,1-2 11-14; Mark 15,1-5; Joh 18,28-38)

1Dan stunden see aula opp un brochten am no Pilatus.

2Doa fungen see aun am to beschuljen un säden: Wie troffen disem doabie, daut hee daut Volkj veleit un vebitt, dän Kjeisa dän Taks to tolen, un sajcht daut hee selfst Christus, een Kjennich es.

3Dan fruach Pilatus am direkjt: Best du de Juden äa Kjennich? Hee auntwuad am un säd: Daut es soo aus du sajchst.

4Dan säd Pilatus toom Huagenpriesta un toom Volkj: Ekj finj kjeene Schult aun disen Maun.

5Oba see worden bloos soovăl oaja un säden: Hee räacht daut Volkj opp un jeit met siene Lia derch gaunz Judäa, von Galiläa bat hia.

Jesus ver Herodes Antipas

6Aus Pilatus von Galiläa hieed, fruach hee auf dis Maun von Galiläa wia.

7Un sooboolt aus hee wist, daut Jesus unja Herodes siene Harschoft jehieed, schekjt hee am no Herodes, dee dan uk jrod en Jerusalem wia.

8Aus Herodes Jesus sach, wia hee sea froo, wiels hee haud aul lang een velangen jehaut am to seenen, wiels hee haud aul väl von am jehieet, un hee hopt to seenen, daut hee Wunda doonen wudd.

9Dan fruach hee am välet, oba Jesus jeef am kjeene Auntwuat.

10Un de Huagepriestasch un Schreftjelieede stunden un vekloagden am sea hoat.

11Oba Herodes un siene Soldoten veachten un vespotten am, trocken am een wittet Kjleet äwa un schekjten am trigj no Pilatus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Krakjt aun dän Dach worden Pilatus un Herodes Frind met eenaunda, wiels soowiet wieren see sikj fientlich jäajenäwa.

Pilatus behaupt daut Jesus oschuldich es

(Mat 27,15-26; Mark 15,6-15; Joh 18,39–19,16)

13Dan roopt Pilatus de Huagapriesta un väaschte un uk daut Volkj toop un säd to an:

14Jie haben disen Maun no mie jebrocht aus eena, dee daut Volkj veleiden deit; un ekj hab am en june Jäajenwuat, jrintlich em Vehia jenomen, un ekj hab am aun nuscht schuldich jefungen, wuafäa jie am aunkloagen;

15un Herodes uk nich, wiels hee schekjt am trigj no ons. Seet doch, hee haft werkjlich nuscht jedonen, daut dän Doot vedeent haft.

16Doawäajen woa ekj am strofen un loosloten.

17(Wiels hee must an opp däm Fast eenen faustjenomnen rut jäwen.)

Daut Doodesuadeel

(Mat 27,15-26; Mark 15,6-15; Joh 18,39–19,16)

18Un see schrieejen aula tojlikj: Wajch met disen Maun un jeff ons Barabas loos!

19Dee wia doawäajen enjestopt, wiels hee een Opprua en de Staut aunjestalt un een Mort begonen haud.

20Un Pilatus, wiels hee Jesus jieren frieloten wull, räd noch eemol to an.

21See oba schrieejen: Kjriezicht am! Kjriezicht am!

22Hee säd to an toom dredden mol: Wuarom? Waut haft hee fa een vebräakjen begonen? Ekj finj aun am kjeene Uasoak toom Doot. Ekj woa am strofen un dan gonen loten.

23Oba see hilden aun lud to schrieen, daut see velangden am to kjriezjen. Un äa Jeschrech neem äwahaunt.

24Dan spruak Pilatus daut Uadeel, soo aus see sikj daut wenschten,

25un hee jeef an dän loos, dän see velangden, dee wäajen een Opprua un een Mort wia enjestopt worden; un jeef an Jesus, met am to doonen waut see wullen.

Jesus oppem Wajch hanjerecht to woaren

(Mat 27,32-44; Mark 15,21-32; Joh 19,17-27)

26Un aus see am wajch leiden, kjrieejen see Simon, een Maun von Kiereen to hoolen, dee von Launt kjeem. Opp dän läden see daut Kjriez, daut hee Jesus daut hinjaraun droagen sull.

27Un am kjeemen een grootet Schoof Menschen hinjaraun un uk Frues, dee am bejaumaden un hielden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Oba Jesus dreid sikj om un säd to an: Jie Dajchta von Jerusalem, hielt nich äwa mie, oba hielt äwa junt selfst un äwa june Kjinja.

29Wiels dee Tiet woat bestemt komen, en dee see sajen woaren: Jesäajent sent de onfruchtboare, dee kjeen Kjint to Welt jebrocht haben; un de Brosten, dee nie sent jesoagen worden.

30Dan woaren see aunfangen to de groote Boaj to sajen: Fault opp ons nopp! un to de kjliene Boaj: Bedakjt ons!

31Wiels wan see dit aum jreenen Holt doonen, waut woat dan passieren, wan daut ieescht drieech es?

32Doa wieren uk noch twee Vebräakja, dee met am tojlikj jekjriezicht worden.

Jesus aum Kjriez

(Mat 27,33-44; Mark 15,22-32; Joh 19,17-27)

33Un aus see bat de Schädelplauz kjeemen, kjriezijden see am doa, un uk de twee Vebräakja, eenem aun de rajchte un eenem aun de linkje Sied.

34Dan säd Jesus: Voda, vejeff an, wiels see weeten nich waut see doonen! Un see trocken Lessa, om sikj siene Kjleeda entodeelen.

35Un de Menschen stunden un kjikjten too. Un soogoa de Volkjsleida, met de aundre toop, dreewen äaren Spott äwa am un säden: Hee haft aundre jeholpen; un wan hee Christus, Gott sien Utjewälda es, dan lot am sikj nu selfst halpen.

36De Soldoten dreewen uk äaren Spott met am un kjeemen un booden am suaren Wien aun

37un säden: Wan du de Judenkjennich best, dan halp die selfst!

38Un äwa am wia en griechisch, latiensch, un hebräisch jeschräwen: Dit es de Kjennich von de Juden.

39Dan lastad eena von de Merda aum Kjriez äwa am un säd: Wan du de Christus best, dan halp die selfst, un uk ons!

40Oba de aundra beschwicht am un säd: ferchst du nich emol Gott? Wiels du best unja de selwje Vedaumnis.

41Un wie kjrieen met rajcht dän Loon dän wie vedeent haben; oba dis Maun haft nuscht ojjeschekjtet jedonen.

42Dan säd hee to Jesus: Har, denkj aun mie, wan du en dien Rikj nenn kjemst!

43Jesus säd to am: Ekj saj die de Woarheit: Du woascht vondoag met mie em Paradies sennen.

Jesus stoaft

(Mat 27,45-56; Mark 15,33-41; Joh 19,28-30)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

44Daut wia nu Klock 12 opp Meddach. Dan wort daut bat Klock dree no Meddach äwa de gaunze Welt diesta,

45un de Sonn vedunkeld, un de Gardien em Tempel reet en de Medd uteneen.

46Un Jesus schrieech lud: Voda, ekj befäl mienen Jeist en diene Henj! Un aus hee dit jesajcht haud, storf hee.

47Aus de Offizia sach, waut doa passieed, lowd hee Gott un säd: Dit es woarhauftich een fromma Maun jewast!

48Un aus daut Volkj, daut doa romstunt un tookjikjt, sach waut doa passieed, schluagen dee sikj opp de Brost un jinjen wada trigj.

49Oba aul siene bekaunde, un de Frues dee von Galiläa metjekomen wieren, stunden wieda auf un kjikjten too.

Jesus woat em Grauf jelajcht

(Mat 27,57-61; Mark 15,42-47; Joh 19,38-42)

50Nu wia Josef, een Rotshar, een gooda, opprechtja Maun jrod doa,

51un haud en äaren Rot un Haundlen nich met enjewellicht. Hee wia von de judsche Staut Arimatäa, un luad uk no daut Gottesrikj.

52Dis Maun jinkj no Pilatus un fruach no Jesus sienen Kjarpa.

53Un hee neem dän rauf un wekjeld dän en Lienzeich un läd dän en een nieet Grauf, daut ut een Steen utjehakt wia, un noch niemols wäa bennen jeläajen haud.

54Daut wia aun dän Dach aus see toom Sabat reedmuaken, un de Sabat funk aun.

55Un de Frues, dee von Galiläa metjekomen wieren, kjeemen hinjaraun un besagen sikj daut Grauf, un wua sien Kjarpa hanjelajcht wort.

56Dan jinjen see trigj un muaken Kjriedarie un scheenrikjende Eelj reed. Oba aum Sabat ruden see, soo aus daut Jesaz velangd.

Lukas 24

Jesus steit opp vom Doot

(Mat 28,1-10; Mark 16,1-8; Joh 20,1-13)

1Dan dän ieeschten Dach en de Wäakj kjeemen see, un jewesse aundre Frues met an, tiedich zemorjes nom Grauf un brochten de Kjriedarie, dee see reedjemoakt hauden.

2Oba aus see hankjeemen, wia de Steen aul vom Grauf wajch jerolt.

3Dan jinjen see nenn, oba fungen dän Harn Jesus sien Kjarpa nich.

4Un wäarent see noch nich soo rajcht wisten, waut doa väajinkj, kjeemen twee Mana en schlockwitte Kjleeda no an.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Aus see dan veschrocken un sikj met däm Jesecht bat opp de Ieed buagen, säden dee to an: Wuarom sieekj jie dän Läwendjen mank de jestorwne?

6(Dee es nich hia; dee es oppjestonen.) Denkjt doaraun, waut hee to junt säd, aus hee noch en Galiläa wia,

7aus hee säd: De Menschensän mott de Sinda en de Henj jejäft un jekjriezicht woaren un aum dredden Dach oppstonen.

8Dan dochten see aun siene Wieed.

9Dan jinjen see trigj vom Grauf un vetalden daut de Alw un aul de aundre.

10Daut wieren Maria Magdalena un Johana un Maria, Jakobus siene Mutta, un noch aundre met an, dee de Apostel daut vetalden.

11See oba hilden daut fa ladje Wieed, onen Meenunk, un jleewden daut nich.

12(Oba Petrus stunt opp un rand nom Grauf, bekjt sikj doa nenn, un sach doa sest nuscht aus de Lienzeich Loakes ligjen. Hee jinkj doavon un wundad sikj, waut passieet wia.)

Jesus bejleit twee Jinja opp däm Wajch no Emmaus

13Nu horcht! Twee von an wieren jrod dän Dach opp däm Wajch no Emmaus, een Darp ojjefäa säwen Miel von Jerusalem.

14Un see unjahilden sikj unjarenaunda von aul daut, waut passieet wia.

15Un wäarent see sikj unjahilden un äare Froagen hauden, nodad Jesus sikj an un jinkj met.

16Oba an worden de Uagen jehoolen, daut see am nich kjanen kunnen.

17Un hee säd to an: Von waut räd jie, aus jie toop delenjd däm Wajch jinjen? See stunden en äa Trua stell.

18Dan fruach am Kleopas, eena von an: Best du de eensja framda en Jerusalem, dee nich weet, waut doa dise Doag passieet es?

19Hee fruach am: Waut meenst du? See säden: Daut von Jesus von Nazaret, een Profeet ver Gott un Menschen, met Krauft hinja siene Wieed, uk siene Woakjen;

20un woo onse Huagepriestasch un bowaschte am hanjeewen, daut hee toom Doot veuadeelt un jekjriezicht wort.

21Wie oba hopten, daut hee dee wia, dee Israel friemoaken wudd. Un bowenenn, dit es aul de dredda Dach, no däm daut passieed.

22Un dan uk noch, haben eenje von onse Frues ons veschrocken, dee tiedich biem Grauf wieren,

23un sienen Kjarpa doa nich fungen. Dee kjeemen trigj un säden, see hauden Enjel jeseenen, dee doa jesajcht hauden, daut hee läwd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Un eenje von ons jinjen nom Grauf un fungen daut krakjt soo, aus de Frues jesajcht hauden; oba am hauden see nich jeseenen.

25Dan säd hee to an: Woo dieet junt stomphoatje Noaren daut soo lang, daut aula to jleewen, waut de Profeeten jerät haben!

26Must Christus dit nich aula lieden un dan en siene Harlichkjeit nenn gonen?

27Un hee funk von Moses un aul de Profeeten äare Schreften aun, un läd an daut ut, waut von am jesajcht wia.

28Un see kjeemen dicht bat daut Darp wua see hanjinjen, un hee deed soo, aus wan hee wieda gonen wull.

29Oba see wieren drinjent am trigjtohoolen, un säden hee sull bie an bliewen, wiels daut wull Owent woaren, un doa wia aul nich väl vom Dach jebläwen. Dan jinkj hee nenn, bie an to bliewen.

30Un aus hee met an toop aum Desch saut, neem hee daut Broot, dankt doafäa, bruak daut un jeef an daut.

31Dan jinjen an de Uagen op, un see kjanden am. Un hee veschwunk ver an.

32Dan säden see eena toom aundren: Brenden onse Hoaten nich en ons, aus hee opp däm Wajch met ons räd un ons de Schreft utläd?

33Un see stunden fuaz opp, un jinjen trigj no Jerusalem, un fungen de Alw un dee, dee met an toopwieren,

34dee doa säden: De Har es werkjlich oppjestonen un haft sikj Simon väajestalt.

35Un see vetalden an, waut hinjawäajes passieet wia, un woo see am doaderch jekjant hauden, daut hee daut Broot jebroaken haud.

Jesus bejäajent siene Jinja en Jerusalem

(Mark 16,14-19; Joh 20,19-23; Apost 1,1-14; 1.Kor 15,5)

36Un aus see sikj noch doavon unjahilden, kjeem Jesus selfst medden mank an un säd: Fräd met junt!

37An wia sea angst un meenden, see sagen een Jeist.

38Un hee säd to an: Wuarom es junt Angst, un wuarom twiewlen jie?

39Kjikjt no miene Henj un miene Feet, un seet daut ekj dit selfst sie, wiels een Jeist haft nich Fleesch un Knoakes, soo aus jie seenen daut ekj hab.

40(Un aus hee daut säd, wees hee an siene Henj uk siene Feet.)

41Oba aus see dan fa Freid un Wunda nich jleewden, säd hee to an: Hab jie hia waut to äten?

42Un see läden am een Stekj jebrodne Fesch un Honnich väa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

43Un hee neem daut un eet ver an!

44Dan säd hee to an: Dit es waut ekj to junt säd, aus ekj noch bie junt wia, wiels daut mott aula soo romkomen aus en Moses sien Jesaz, en de Profeeten un en de Psalmen von mie jeschräwen steit.

45Dan muak hee an daut Vestentnis op, daut see de Schreft vestunden,

46un hee säd to an: Soo steit jeschräwen, daut Christus lieden woat un aum dredden Dach vom Doot oppstonen;

47un daut en sienen Nomen von omkjieren un von Sindenvejäwunk jeprädicht woaren saul mank aule Velkja. Jie sellen en Jerusalem doamet aunfangen,

48un met jun Zeichnis doarhinja stonen.

49Un ekj woa junt daut schekjen waut mien Voda junt vesproaken haft. Oba blieft en Jerusalem, bat de Krauft von bowen äwa junt komen woat.

Jesus woat em Himmel nenn jenomen

(Mark 16,19-20; Apost 1,9-11)

50Hee neem an rut bat Betanien un hoof siene Henj opp un säajend an.

51Un wäarent hee an säajend, veschwunk hee von an un fua nopp nom Himmel.

52See oba bäden am aun, jinjen met groote Freid trigj no Jerusalem,

53un brochten äare Tiet em Tempel too un dankten un lowden Gott.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Johanes

Johanes 1

Jesus Christus, daut eewje Wuat

1Aus aules aunfunk, wia daut Wuat, un daut Wuat wia bie Gott, un waut Gott wia, wia daut Wuat.

2Hee wia em Aunfank bie Gott.

3Derch am es aules jemoakt, un onen am es nuscht jemoakt waut jemoakt es.

4En am wia Läwen, un daut Läwen wia daut Licht fa de Menschen.

5Daut Licht schient em diestren, oba daut diestre haft daut nich vestonen.

6Doa kjeem een Maun, von Gott jeschekjt, dee heet Johanes.

7Disa kjeem, om von däm Licht to räden un to zeijen, daut see doaderch aula sullen toom Gloowen komen.

8Hee wia nich daut Licht, hee wia jeschekjt, no daut Licht hantowiesen.

9Daut wia daut woarhauftje Licht, daut fa aule Menschen schient, dee en dise Welt nenkomen.

10Hee wia en dise Welt, un de Welt wia derch am jemoakt, un de Welt kjand am nich.

11Hee kjeem no daut sienje; oba de sienje neemen am nich opp.

12Oba aul dee, dee am oppneemen, un aun sienen Nomen jleewen, jeef hee de Macht, Gott siene Kjinja to woaren.

13Dee sent nich derch Bloot, uk nich derch fleescheljet velangen, uk nich derch irjent eenem Maun sienen Wellen jebuaren, nä, dee sent von Gott jebuaren.

14Un daut Wuat wort Mensch, un wond mank ons. Un wie sagen, woo harlich hee wia, eene Harlichkjeit soo aus een Voda sienem eensjen Sän dee jeft, voll von Jnod un Woarheit.

15Johanes zeijd von am un säd gaunz lud: Dit es dee, von däm ekj säd: No mie woat komen, dee aul ver mie wia, wiels hee wia ea aus ekj.

16Von ut siene Volmot hab wie aula jenomen Jnod un mea Jnod.

17Daut Jesaz wia derch Moses jejäft, oba Jnod un Woarheit kjeemen derch Jesus Christus.

18Kjeena haft Gott jeemols jeseenen. Oba sien eensja Sän, dee Gott es, un gaunz dicht biem Voda es, dee haft ons aules von am vetalt.

Waut Johanes de Deepa von am zeijen deed

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

(Mat 3,1-12; Mark 1,1-8; Luk 3,1-18)

19Dit es waut Johanes von sikj sajen deed, aus de Juden von Jerusalem Priesta un Leviten no am schekjten, am to froagen: Wäa best du?

20Hee bekjand, hee vestreet daut nich, oba bekjand: Ekj sie nich Christus.

21Un see fruagen am: Waut dan? Best du Elia? Hee säd: Nä, ekj sie daut nich. See fruagen am: Best du dee Profeet? Un hee säd: Nä.

22Dan säden see to am: Wäa best du?, daut wie dee eene Auntwuat jäwen kjennen, dee ons jeschekjt haben. Waut sajchst du von die selfst?

23Hee säd: “Ekj sie eenem siene Stemm, dee en de Wiltnis schricht: Moakt däm Harn sien Wajch jlikj!”, soo aus de Profeet Jesaja jesajcht haft.

24Dee doa jeschekjt wieren, wieren von de Farisäa.

25Un see fruagen am: Wuarom deepst du dan, wan du nich Christus, uk nich Elia, uk nich de Profeet best?

26Johanes säd to an: Ekj deep junt met Wota. Oba mank junt steit eena, dän jie nich kjanen.

27Daut es dee, dee no mie komen woat. Un dee es soo väl jrata aus ekj, ekj sie nich emol goot jenuach, daut ekj am de Schoo oplees.

28Dit passieed aula en Betanien aun jantsied vom Jordan, wua Johanes deepen deed.

Jesus, daut Gotteslaum

(Mat 3,13-17; Mark 1,9-11; Luk 3,21-22)

29Aum näakjsten Dach sach Johanes Jesus no sikj opptoo komen un säd: Kjikjt, daut es Gott sien Laum, daut de Welt äare Sinden wajchnemt!

30Dit es dee, von däm ekj säd: No mie kjemt een Maun, dee ver mie wia, wiels hee wia aul doa ea ekj jebuaren wia.

31Ekj kjand am selfst nich. Oba ekj kjeem un deept met Wota doawäajen, daut hee en Israel sull bekaunt woaren.

32Dan zeijd Johanes un säd: Ekj sach dän Jeist soo aus eene Duw vom Himmel raufkomen un opp am bliewen.

33Ekj kjand am nich. Oba dee, dee mie schekjt, met Wota to deepen, säd to mie: Opp dän du dän Jeist sitst raufkomen, un opp am bliewen, daut es dee, dee met däm Heiljen Jeist deepen deit.

34Un ekj sach daut, un doawäajen kaun ekj sajen, daut dit Gott sien Sän es.

Jesus siene ieeschte Jinja

35Aum näakjsten Dach wia Johanes met twee von siene Jinja wada doa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

36Aus hee Jesus sach vebiegonen, säd hee: Kjikjt, daut es Gott sien Laum!

37Aus dee twee Jinja am daut sajen hieeden, jinjen see met Jesus met.

38Jesus dreid sikj om un sach, daut see metkjeemen, un fruach an: Waut sieekj jie? See säden to am: Liera, wua wonst du?

39Hee säd to an: Komt kjikjt! See kjeemen un sagen wua hee bleef, un bleewen dän dachäwa bie am. Daut wia Klock vea nomeddach.

40Eena von dee beid, dee Johanes räden hieed un met Jesus metjinkj, wia Andreas, Simon Petrus sien Brooda.

41Andreas funk daut ieeschte sienen Brooda Simon un säd to am: Wie haben dän Messias jefungen, daut meent: dän Christus!

42Un hee brocht am no Jesus. Aus Jesus am aunkjikjt, säd hee: Du best Simon, Jona sien Sän. Du saust Petrus heeten.

Jesus roopt Filippus un Natanael

43Dän näakjsten Dach wull Jesus no Galiläa gonen un hee funk Filippus un säd to am: Komm met mie met!

44Filippus wia von Betsaida, de Staut wua uk Andreas un Petrus häa kjeemen.

45Filippus funk Natanael un säd to am: Wie haben dän jefungen, von däm Moses em Jesaz un uk de Profeeten jeschräwen haben, Jesus von Nazaret, Josef sien Sän.

46Un Natanael säd to am: Kaun von Nazaret waut goodet komen? Filippus säd to am: Komm kjikj!

47Aus Jesus Natanael komen sach, säd hee to am: Werkjlich een Israelit, en däm nuscht faulschet es.

48Natanael säd to am: Woo kjanst du mie? Jesus säd to am: Ea Filippus die roopt, aus du unja däm Fiejenboom wieescht, sach ekj die.

49Natanael säd to am: Har, du best de Sän von Gott, du best Kjennich von Israel!

50Jesus säd to am: Du jleefst, wäajen ekj säd, daut ekj die unja däm Fiejenboom sach. Du saust noch jratret aus daut seenen.

51Un hee säd to am: Ekj saj junt de Woarheit: von nu aun sell jie dän Himmel op seenen, un Gott siene Enjel rauf un nopp vom Himmel opp dän Menschensän foaren.

Johanes 2

De Kjast en Kana

1Aum dredden Dach wia en Galiläa en Kana eene Kjast, un Jesus siene Mutta wia doa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Jesus un siene Jinja wieren uk to de Kjast enjelot.

3Un aus an de Wien aula wort, säd Jesus siene Mutta to am: Dee haben nich mea Wien.

4Jesus säd to ar: Waut hast du met mie doawäajen to doonen, Fru? Miene Tiet es noch nich hia.

5Siene Mutta säd to de Deena: Doot, waut hee junt sajcht.

6Doa dicht bie stunden sas steenane Wotakrucken, dee de Juden fa äare Zeremonieen toom sikj reinjen brukten, un dee hilden jieda twintich ooda dartich Galoon.

7Jesus säd to an: Felt de Krucken voll Wota! Un see gooten dee bat aum Raunt voll.

8Un dan säd hee to an: Nu schapt waut rut un brinjt daut däm Kjäakjenmeista! Un see deeden daut.

9Aus de Kjäakjenmeista daut Wota, daut nu Wien wia, jeschmakjt haud, un nich wist, wua daut häa kjeem, (wan de Deena, dee daut Wota jeschapt hauden, uk wisten), roopt de Kjäakjenmeista dän Briegaum.

10Hee säd to am: Aule Menschen saten emma ieescht dän gooden Wien väa, un wan de Jast ieescht goot jedrunken haben, dän biljeren. Du oba hast dän basten bat nu jehoolen.

11Dit es daut ieeschte Wundatieekjen, daut Jesus deed, un daut passieed en Kana en Galiläa. Met disem openboad Jesus siene Harlichkjeit, un siene Jinja jleewden aun am.

12Aus dit äwa wia, jinkj hee met siene Mutta, siene Breeda un siene Jinja no Kapernaum. Oba doa bleewen see nich lang.

Jesus reinicht dän Tempel

(Mat 21,12-13; Mark 11,15-17; Luk 19,45-46)

13Aus de Juden äa Passafast noda kjeem, jinkj hee no Jerusalem.

14Doa em Tempel troff hee dee, dee met Ossen, Schop un Duwen haundelden, un uk de Jeltwakjsla met äa Jeschaft.

15Hee flocht sikj eene Pitsch von Strenj un juach dee met Ossen un Schop toop utem Tempel rut, un schedd de Jeltwakjsla äa Jelt ut un schmeet äare Deschen om.

16Un hee säd to de Duwenhendla: Nämt dee Sachen hia wajch un moakt mien Voda sien Hus nich een Haundelsplauz!

17Dan dochten de Jinja doaraun, daut jeschräwen steit: “De Iewa om dien Hus brent en mie.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18De Juden säden to am: Waut fa een Tieekjen jefst du ons, to bewiesen daut du een Rajcht hast, dit to doonen?

19Jesus säd to an: Bräakjt disen Tempel dol, un ekj woa dän en dree Doag wada oppbuen.

20Dan säden de Juden: Daut haft 46 Joa jedieet, disen Tempel to buen, un du west dän en dree Doag oppbuen?

21Hee oba räd von sienem Kjarpa aus dän Tempel.

22Aus hee nohäa ieescht vom Doot oppjestonen wia, dochten siene Jinja doaraun, daut hee dit to an jesajcht haud. Un dan jleewden see de Schreft un daut, waut Jesus jesajcht haud.

Jesus kjant de Menschen äare Natua

23Aus Jesus dan en Jerusalem oppem Passafast wia, un de Menschen de Wundatieekjens sagen, dee hee deed, jleewden väle aun sienen Nomen.

24Oba Jesus vetrud sikj an nich aun, wiels hee kjand an aula.

25Hee haud daut nich needich, daut am wäa een Zeichnis von eenem Mensch jeef. Hee wist goot, waut bennen em Mensch wia.

Johanes 3

Jesus un Nikodemus

1Doa wia een Maun, een Farisäa, eena dee em judschen huagen Rot wia, dee heet Nikodemus.

2Dee kjeem de Nacht no Jesus un säd: Liera, wie weeten, daut du een Liera best, dee von Gott jekomen es, wiels de Tieekjens, waut du deist, kaun kjeena doonen, wan Gott nich met am es.

3Jesus säd to am: Ekj saj die de Woarheit: Wäa nich noch eemol jebuaren es, kaun Gott sien Rikj nich seenen.

4Nikodemus säd to am: Woo kaun een Mensch noch eemol jebuaren woaren, wan hee aul oolt es? Kaun hee noch eemol em Muttalief nenn gonen un wada jebuaren woaren?

5Jesus säd: Ekj saj die de Woarheit: Wäa nich derch Wota un Jeist jebuaren woat, kaun nich en daut Gottesrikj nenn komen.

6Waut vom Fleesch jebuaren woat, es Fleesch, un waut vom Jeist jebuaren woat, es Jeist.

7Lot die daut nich wundren, daut ekj die saj: Jie motten nie jebuaren woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8De Wint blost doa wua hee well, un du kaust am hieren. Oba du kaust nich sajen, wua dee häa kjemt, un weetst uk nich, wua hee blift. Soo es daut met eenem jiedren, dee vom Jeist jebuaren es.

9Nikodemus fruach am: Woo kaun soowaut passieren?

10Jesus säd to am: Du best een Liera en Israel un weetst daut nich?

11Ekj saj junt de Woarheit: Wie weeten von waut wie räden, un zeijen doavon waut wie jeseenen haben; oba waut wie junt sajen, well kjeena jleewen.

12Wan jie daut nich jleewen, wan ekj junt von Sachen opp de Ieed vetal, woo woa jie dan jleewen, wan ekj junt von himlische Sachen vetal?

Kjeen Läwen onen Gloowen aun Jesus

13Noch es kjeena nom Himmel jefoaren buta dee, dee vom Himmel rauf kjeem, un daut es de Menschensän.

14Un soo aus Moses en de Wiltnis eene Schlang huach opphonk, soo mott de Menschensän uk huach oppjehowen woaren,

15daut aul dee, dee aun am jleewen, daut eewje Läwen haben.

16Gott siene Leew fa dise Welt es soo groot, daut hee sienen eensjen Sän jeef, daut aul dee, dee aun am jleewen, nich veloaren gonen, oba daut eewje Läwen haben.

17Wiels Gott schekjt sienen Sän nich en dise Welt, om dee to rechten, oba daut de Welt derch am kunn jerat woaren.

18Wäa aun am jleeft, woat nich jerecht woaren. Wäa oba nich jleeft, es aul jerecht, wiels hee nich aun dän Nomen von Gott sienen eensjen Sän jleeft.

19Un daut Rechta Uadeel es dit: Daut Licht kjeem en de Welt nenn, oba de Menschen hauden daut diestre leewa aus daut Licht, wiels äare Woakjen wieren vom diestren.

20Wiels wäa sikj en beese Woakjen eeft, kaun daut Licht nich vedroagen un kjemt uk nich nom Licht, daut siene Woakjen nich sellen verendach komen.

21Oba wäa de Woarheit deit, kjemt nom Licht, daut et kloa to seenen es, daut siene Woakjen en Gott jedonen sent.

Jesus un Johanes, de Deepa

22Aus dit äwa wia, kjeemen Jesus un siene Jinja en daut judäische Launt nenn. Doa brocht hee met an Tiet too un deept uk.

23Johanes deept uk noch bie Änon, dicht bie Salim, wiels doa väl Wota wia, un de Menschen kjeemen un leeten sikj deepen.

24Johanes wia don noch nich en daut Jefenkjnis jestopt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Johanes siene Jinja streeden sikj emol met de Juden äwa äare Reinjungs Väaschreften.

26Un see kjeemen no Johanes un säden to am: Liera, dee, dee aun jantsied vom Jordan bie die wia, von däm du zeijen deetst, kjikj emol, dee deept doa, un aule gonen no am.

27Johanes säd to an: Een Mensch kaun sikj nuscht nämen, wan am daut nich vom Himmel jejäft woat.

28Jie selfst bezeijen mie, daut ekj säd, daut ekj nich de Christus sie, oba daut ekj ver am jeschekjt sie.

29Wäa de Brut haft, es de Briegaum. Oba däm Briegaum sien Frint steit un horcht, waut de Briegaum sajcht, un freit sikj, däm Briegaum siene Stemm to hieren. Doawäajen es dise Freid nu voll un gaunz miene.

30Hee mott toonämen, un ekj mott aufnämen.

Gott sien Sän brinjt daut Läwen

31Dee, dee von bowen kjemt, es äwa aules. Wäa von de Ieed kjemt, es von de Ieed un rät von de Ieed. Dee vom Himmel kjemt, es äwa aules.

32Un hee rät von daut, waut hee jehieet un jeseenen haft, oba kjeena nemt sien Zeichnis aun.

33Wäa daut aunnemt, bewiest doamet, daut Gott woarhauftich es.

34Dee, dän Gott jeschekjt haft, rät Gott siene Wieed, wiels Gott deit sienen Jeist nich toomäten.

35De Voda es sienen Sän goot un haft am aules enne Henj jejäft.

36Wäa aun dän Sän jleeft, haft daut eewje Läwen. Un wäa däm Sän nich jehorcht, woat daut Läwen nich seenen, oba blift unja Gott sienen Oaja.

Johanes 4

Jesus rät to eene samaritische Fru

1Aus de Har ieescht wist, daut de Farisäa jehieet hauden, daut Jesus mea Jinja muak un deept aus Johanes,

2wan Jesus selfst uk nich deepen deed, oba de Jinja deeden,

3veleet hee Judäa un jinkj wada no Galiläa.

4Hee must oba derch Samaria reisen.

5Hee kjeem dan en Samaria no de Staut Siechar, dicht bie daut Stekj Launt, daut Jakob sienen Sän Josef jejäft haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Doa wia de Jakobsborm. Wiels Jesus meed wia von siene Reis, sad hee sikj bie däm Borm dol. Daut wia aul Meddach.

7Dan kjeem eene Fru von Samaria doahan toom Wota holen. Jesus säd to ar: Jeff mie waut to drinkjen!8Siene Jinja wieren no de Staut jegonen äten kjeepen.

9Dan säd de Fru von Samaria to am: Woo kjemt daut, daut du mie no een Drunk Wota frajchst, un doabie best du een Jud un ekj eene samaritische Fru? Wiels de Juden haben met de Samarita nuscht to doonen.

10Jesus auntwuad un säd to ar: Wan du de Gottesgow kjansd, un wist wäa dit es, dee to die sajcht: Jeff mie to drinkjen, dan wurscht du am jefroacht haben, un hee wudd die läwendjet Wota jejäft haben.

11De Fru säd to am: Har, du hast nuscht, wuamet du schapen kaust, un de Borm es deep. Wua kjrichst du dan daut läwendje Wota häa?

12Best du jrata aus ons Voda Jakob, dee ons disen Borm jeef, ut däm hee selfst un siene Säns un sien Vee drunken?

13Jesus auntwuad un säd to ar: Wäa von dit Wota drinkjt, däm woat wada darschten.

14Wäa oba daut Wota drinkjt, daut ekj jäw, däm woat niemols mea darschten. Daut Wota daut ekj jäw, woat en am eene emma ranende Kjwal, un jeft eewjet Läwen.

15De Fru säd to am: Har, jeff mie daut Wota, daut mie nich mea darschten woat, un ekj nich mea bruck komen, Wota schapen!

16Jesus säd to ar: Go roop dienen Maun, un komm wada häa!

17De Fru säd to am: Ekj hab kjeenen Maun. Jesus säd to ar: Du best rajcht wan du sajchst: Ekj hab kjeenen Maun.

18Du hast fief Mana jehaut, un dee, dän du nu hast, es nich dien Maun. Doa hast du de Woarheit jerät.

19De Fru säd to am: Har, ekj see, daut du een Profeet best.

20Onse Vodasch haben opp disen Boajch aunjebät, un de Juden sajen, Jerusalem es de Staut, wua eena aunbäden saul.

21Jesus säd to ar: Fru, jleew mie, de Tiet kjemt, daut jie dän Voda nich opp disen Boajch, uk nich en Jerusalem aunbäden woaren.

22Jie Samarita weeten nich, waut jie aunbäden. Wie weeten, waut wie aunbäden, wiels daut Heil kjemt von de Juden.

23Oba de Tiet kjemt, un es nu aul, daut de woarhauftje Aunbäda dän Voda em Jeist un en de Woarheit aunbäden woaren. No soone Aunbäda sieekjt de Voda.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Gott es Jeist, un dee am aunbäden, motten am em Jeist un en de Woarheit aunbäden.

25De Fru säd to am: Ekj weet, daut de Messias kjemt, dee doa Christus heet. Wan dee komen woat, dee woat ons aules dietlich moaken.

26Jesus säd to ar: Ekj, dee met die räd, sie de Messias.

27Un doaräwa kjeemen siene Jinja, un see wundaden sikj, daut hee met eene Fru räd. Oba kjeena säd: Waut sieekjst du?, ooda: Wuarom rätst du met ar?

28De Fru leet äare Wotakruck stonen un jinkj en de Staut nenn un säd to de Menschen:

29Komt un seet eenen Maun, dee mie aules jesajcht haft, waut ekj jedonen hab! Kunn dit de Christus sennen?

30Dan jinjen see ut de Staut rut un kjeemen no Jesus.

31Entweschen säden de Jinja to am: Liera, at doch!

32Oba hee säd to an: Ekj hab waut to äten, wua jie nuscht von weeten.

33Dan säden de Jinja eena toom aundren: Haft am wäa waut to äten jebrocht?

34Jesus säd to an: Mien äten es daut, daut ekj däm sienen Wellen doo, dee mie jeschekjt haft, un sien Woakj verechten doo.

35Saj jie nich: Daut sent noch vea Moonat bat de Arnt Tiet kjemt? Oba ekj saj junt: Moakt eemol de Uagen op un kjikjt no de Arnt, dee es aul riep un reed toom arnten.

36Wäa de Arnt enbrinjt, kjricht Loon un saumelt Frucht fa daut eewje Läwen, soo daut dee, dee doa seit, un dee, dee doa arnt, sikj toop freien kjennen.

37Wiels hia es dee Spruch woa: Eena seit un dee aundra arnt.

38Ekj hab junt jeschekjt, daut to arnten, wuafäa jie nich jeoabeit haben. Aundre haben de Oabeit jedonen, un jie sent en äare Oabeit nenn jekomen.

39Väl Samarita en dee Staut jleewden aun am, wiels de Fru to an säd: Hee haft mie aules jesajcht, waut ekj jedonen hab.

40Aus de Samarita no am kjeemen, prachaden see am, daut hee bie an bliewen sull. Un hee bleef doa twee Doag.

41Un derch daut, waut hee to an räd, jleewden noch väl mea aun am.

42Dan säden see to de Fru: Nu jleew wie nich mea bloos wäajen daut, waut du ons sätst. Wie haben nu selfst jehieet, un wie weeten, daut dit werkjlich Christus, de Heilant fa de Welt es.

Jesus heelt dän Sän von eenem Rejierungs Beaumten

43Om twee Doag veleet Jesus doa un jinkj no Galiläa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

44Jesus säd selfst, daut een Profeet en sienem ieejnen Launt nich jeieet woat.

45Aus hee dan no Galiläa kjeem, neemen de Galiläa am opp, wiels see wieren uk en Jerusalem opp däm Fast jewast un hauden jeseenen, waut hee doa aules jedonen haud.

46Jesus kjeem dan wada no Kana en Galiläa, wua hee daut Wota to Wien jemoakt haud. Un doa wia een Rejierungs Beaumta von Kapernaum, dee eenen kranken Sän haud.

47Aus dee hieed, daut Jesus von Judäa no Galiläa jekomen wia, jinkj hee han un prachad am, to komen un sienen Sän to heelen, dee doodeskrank wia.

48Dan säd Jesus to am: Wan jie Menschen nich Tieekjens un Wunda seenen, well jie nich jleewen.

49De Rejierungs Beaumta säd to am: Har, komm ea mien Kjint stoaft!

50Jesus säd to am: Go trigj, dien Sän läft. De Mensch jleewd, waut Jesus säd, un muak sikj opp dän Wajch.

51Un opp däm Trigjwajch kjeemen am siene Deena entjäajen un säden to am: Dien Sän läft.

52Hee fruach an, om woone Tiet daut met am wia bäta jeworden. Un see säden: Jistren, Klock eent nomeddach veleet am daut Feeba.

53Dan sach de Voda, daut daut krakjt dee Tiet jewast wia aus Jesus to am jesajcht haud: Dien Sän läft. Un hee selfst, un siene gaunze Famielje kjeemen toom Gloowen.

54Dit wia nu daut tweede Tieekjen, daut Jesus deed, aus hee von Judäa no Galiläa jekomen wia.

Johanes 5

Jesus heelt eenen kranken bie Betesda

1Aus dit äwa wia, hauden de Juden een Fast, un Jesus jinkj uk no Jerusalem.

2Doa en Jerusalem es dicht biem Schopspuat een Wota, daut en Hebräisch Betesda jenant woat. Om daut Wota sent fief Schautendäakja.

3Hia lagen een Schoof kranke, blinje, jelämde un sikj vebrukt feelende Menschen, (dee doano luaden, daut daut Wota sikj bewäajen sull.

4Een Enjel kjeem emma wada no eene jewesse Tiet rauf un bewäajd daut Wota. Wäa dan daut ieeschte nenn stieech, wan sikj daut Wota bewäajd, wort jesunt von siene Krankheit.)

5Nu wia doa een Maun, dee doa aul 38 Joa krank jewast wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Aus Jesus dän doa ligjen sach un enwort, daut hee aul soo lang jeläajen haud, fruach hee am: West du jesunt woaren?

7De kranka Maun säd to am: Har, ekj hab kjeen Mensch, dee mie en daut Wota nenn halpt, wan daut Wota sikj bewäacht, un bat ekj kom, sticht emma een aundra ver mie nenn.

8Jesus säd to am: Sto opp, nemm dien Bad un go!

9De Maun wia plazlich jesunt, neem sien Bad un jinkj. Un daut passieed aum Sabat.

10Dan säden de Juden to däm, dee jesunt jeworden wia: Daut es vondoag Sabat, daut es nich rajcht, daut du dien Bad drajchst.

11Hee säd to an: Dee, dee mie jesunt muak, säd to mie: Nemm dien Bad un go!

12Dan fruagen see am: Wäa es dee Maun, dee to die säd: Nemm dien Bad un go?

13Oba dee, dee jeheelt wia, wist nich, wäa daut wia, wiels doa wia soo väl Volkj aun däm Plauz, un Jesus haud sikj wajch jebrocht.

14Nohäa funk Jesus am em Tempel un säd to am: Kjikj emol, du best jesunt jeworden. Doo nich fresch sindjen, daut die nich waut oajret traft.

15De Mensch jinkj wajch un säd to de Juden, daut et Jesus wia, dee am jesunt jemoakt haud.

16Wiels Jesus dit aum Sabat jedonen haud, stunden de Juden am nom Läwen un vesochten, am doot to moaken.

17Jesus oba säd to an: Mien Voda oabeit bat vondoag, un soo oabeid ekj uk.

18Dan vesochten de Juden noch soo väl mea, am doot to moaken, nich bloos wiels hee dän Sabat jebroaken haud, oba wiels hee säd, daut Gott sien Voda wia, un sikj selfst Gott jlikj stald.

Däm Sän siene Volmacht

19Dan säd Jesus to an soo: Ekj saj junt opprechtich: De Sän kaun ut sikj selfst nuscht doonen. Hee kaun bloos daut doonen, waut hee sienen Voda doonen sitt. Waut de Voda deit, deit de Sän uk.

20De Voda es däm Sän goot un wiest am aules, waut hee deit. Un hee woat am noch jratre Woakjen wiesen, soo daut jie junt wundren woaren.

21Wiels soo aus de Voda de Doodes oppwakjt un an Läwen jeft, jrod soo jeft de Sän uk daut Läwen, wäm hee well.

22De Voda recht kjeenen; oba haft daut Rechten aula däm Sän äwajäft.

23See sellen aula dän Sän ieren, soo aus see dän Voda ieren. Wäa dän Sän nich ieet, ieet uk nich dän Voda, dee am jeschekjt haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

24Ekj saj junt de Woarheit: Wäa mien Wuat hieet un däm jleeft, dee mie jeschekjt haft, haft daut eewje Läwen un kjemt nich en daut Jerecht, oba es vom Doot toom Läwen jekomen.

25Ekj saj junt de Woarheit: Dee Tiet kjemt un es aul hia, daut de Doodes de Stemm von Gott sienem Sän hieren woaren, un dee, woone daut hieren, woaren läwen.

26Soo aus de Voda Läwen en sikj selfst haft, haft hee däm Sän daut uk jejäft, Läwen en sikj selfst to haben.

27Un hee haft däm Sän uk daut Rajcht jejäft, to rechten, wiels hee de Menschensän es.

28Lot junt daut nich wundren. De Tiet kjemt, daut aul dee, dee en de Jräwa ligjen, siene Stemm hieren woaren.

29See woaren dan verendach komen. Dee doa goodet jedonen haben, stonen opp toom Läwen, un dee, dee bie äare beese Woakjen jebläwen sent, stonen opp toom jerecht woaren.

30Ekj kaun ut mie selfst nuscht doonen. Ekj recht doano aus ekj hia, un mien Rechten es rajcht, wiels ekj nich mienen ieejnen Wellen sieekj, oba däm Voda sienen Wellen, dee mie jeschekjt haft.

Zeijen fa Jesus

31Wan ekj fa mie selfst zeijen wudd, es waut ekj saj nich woa.

32Doa es een aundra, dee fa mie zeijen deit, un ekj weet, waut hee von mie zeijen deit, es Woarheit.

33Jie schekjten no Johanes, un dee stunt en fa de Woarheit.

34Ekj oba bruck kjeen Zeichnis von Menschen. Ekj saj dit doawäajen, daut jie kjennen seelich woaren.

35Johanes wia eene brennende, schienende Laump. Un jie wieren wellich, eene tietlank en sienem Licht froo to sennen.

36Ekj oba hab een jratret Zeichnis aus Johanes haud, wiels daut Woakj, daut de Voda mie oppjelajcht haud to verechten, un daut ekj uk doo, rät fa mie, daut de Voda mie jeschekjt haft.

37Un de Voda, dee mie jeschekjt haft, haft selfst fa mie jerät. Jie haben siene Stemm niemols jehieet un siene Jestault niemols jeseenen.

38Un sien Wuat es bie junt uk nich tus, wiels jie jleewen nich aun dän, dän hee jeschekjt haft.

39Jie sieekjen en de Schreft, wiels jie meenen, doabennen daut eewje Läwen to haben. Un de Schreft es daut jrod, dee von mie rät.

40Oba jie wellen nich no mie komen, daut jie daut eewje Läwen haben kunnen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Ekj sieekj nich von Menschen jeieet to woaren.

42Oba ekj kjan junt un weet, daut jie Gott siene Leew nich em Hoat haben.

43Ekj kjeem en mien Voda sienen Nomen, un jie neemen mie nich opp. Oba wan een aundra en sienem ieejnen Nomen kjemt, dän woa jie oppnämen.

44Woo kjenn jie jleewen, wan jie de Iea eena vom aundren nämen, un dee Iea nich sieekjen, dee von däm eensjen Gott kjemt?

45Denkjt nich, daut ekj junt biem Voda vekloagen woa. Doa es eena, dee junt vekloacht, un daut es Moses, opp dän jie hopen.

46Wan jie Moses jleewden, wudd jie mie uk jleewen, wiels hee schreef von mie.

47Oba wan jie siene Schreften nich jleewen, woo woa jie dan miene Wieed jleewen?

Johanes 6

Jesus jeft 5.000 Menschen to äten

(Mat 14,13-21; Mark 6,30-44; Luk 9,10-17)

1Boolt doaropp fua Jesus äwa dän See von Galiläa, dee uk See von Tiberias heet.

2Dan kjeemen am een grootet Schoof Menschen hinjaraun, wiels see dee Wundatieekjens sagen, dee hee aun de Kranke deed.

3Jesus jinkj opp een Boajch nopp un sad sikj doa met siene Jinja toop dol.

4De Juden äa Passafast wia dicht bie.

5Dan kjikjt Jesus opp, un aus hee de väle Menschen no sikj komen sach, säd hee to Filippus: Wua kjenn wie Broot kjeepen, daut dise äten kjennen?

6Dit säd hee, om am opp de Proow to stalen. Hee selfst wist, waut hee doonen wudd.

7Filippus säd to am: Acht Moonatloon wudd nich toorieekjen, fa jiedrem een Biet to kjeepen.

8Eena von de Jinja, Andreas, Simon Petrus sien Brooda, säd to am:

9Hia es een Jung, dee haft fief Joaschtbrood un twee Fesch. Oba waut es daut fa soo väl?

10Dan säd Jesus: Seet doano, daut de Menschen sikj dolsaten. Doa wia väl Graus opp dee Städ. Doa saden sikj ojjefäa 5.000 Maunslied dol.

11Un Jesus neem de Brood, un aus hee jedankt haud, deeld hee siene Jinja dee too, un de Jinja jeewen dee wieda aun dee, dee sikj doljesat hauden. Un soo uk de Fesch, soo väl aus see äten wullen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Un aus see ieescht saut wieren, säd hee to siene Jinja: Saumelt de äwajebläwne Brocken toop, daut nuscht vekjemt.

13Dan saumelden see dee toop, un daut jeef twalw Kjarw voll Brocken, dee von de fief Joaschtbrood wieren äwajebläwen.

14Aus de Menschen daut Wundatieekjen sagen, daut Jesus jedonen haud, säden see: Dit es woarhauftich dee Profeet, dee en de Welt komen sull!

15Un aus Jesus enwort, daut de Menschen bat doa wieren, daut see am met Jewault wullen toom Kjennich moaken, veleet hee doa un jinkj fa sikj auleen opp eenen Boajch.

Jesus jeit äwa daut Wota

(Mat 14,22-33; Mark 6,45-52)

16Aus daut ieescht Owent wort, jinjen siene Jinja nom See.

17See stieejen en eene Lomm un fuaren äwa no Kapernaum opptoo. Daut wia nu aul diesta jeworden, un Jesus wia noch nich no an jekomen.

18Dan kjeem een stoakja Storm opp, soo daut de Walen huachhäa rolden.

19Un aus see ojjefäa dree ooda vea Miel jeroodelt hauden, sagen see Jesus opp däm Wota gonen un noda no de Lomm komen, un an wort angst.

20Oba hee säd to an: Fercht junt nich. Dit sie ekj!

21See neemen am jieren en de Lomm nenn, un wieren uk fuaz aum Launt, wua see han wullen.

Jesus es daut Broot, daut Läwen jeft

22De Menschen, dee aun de aundre Sied See jebläwen wieren, dochten aum näakjsten Dach doaraun, daut doa mau eene Lomm jewast wia, un daut Jesus doa nich met siene Jinja toop nenn jestäajen wia, un daut dee onen am jefoaren wieren.

23Doa wieren aundre Lommen von Tiberias, dee doa dicht bie launden deeden, wua de Menschen daut Broot jejäten hauden aus de Har doafäa jedankt haud.

24Aus de Lied utfungen, daut Jesus un siene Jinja nich doa wieren, stieejen see en de Lommen nenn un fuaren no Kapernaum, Jesus doa to sieekjen.

25Aus see am aun dee aundre Sied Mäa fungen, säden see to am: Liera, wanea best du häa jekomen?

26Jesus säd to an: Ekj saj junt gaunz bestemt: Jie sieekjen mie nich doawäajen, daut jie Wundatieekjens sagen, oba wiels jie von däm Broot jejäten un saut jeworden sent.

27Schauft junt Äten aun, daut nich vekomen deit. Schauft junt Äten aun, daut fa daut eewje Läwen blift. De Menschensän woat junt soont jäwen, wiels daut es wuatoo Gott de Voda mie jeschekjt haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Dan säden see to am: Waut sell wie doonen, om Gott siene Woakjen to wirkjen?

29Jesus auntwuad un säd to an: Gott sien Woakj es dit, daut jie aun dän jleewen, dän hee jeschekjt haft.

30Dan säden see to am: Waut deist du fa een Wundatieekjen, daut wie daut seenen un aun die jleewen? Waut woascht du doonen?

31Onse Vodasch haben en de Wiltnis daut Mauna jejäten, soo aus jeschräwen steit: “Hee jeef an Broot vom Himmel to äten.”

32Jesus säd to an: Ekj saj junt de Woarheit: Daut wia nich Moses, dee junt daut Broot vom Himmel jeef, oba mien Voda jeft junt daut woare Broot vom Himmel.

33Daut Broot von Gott es dee, dee vom Himmel raufkjemt, un de Welt daut Läwen jeft.

34Dan säden see to am: Har, jeff ons emma soon Broot.

35Jesus oba säd to an: Ekj sie daut Läwensbroot. Wäa no mie kjemt, däm woat nich mea hungren, un wäa aun mie jleeft, däm woat nich mea darschten.

36Oba ekj hab junt jesajcht, jie haben mie jeseenen, oba jie jleewen doch nich aun mie.

37Aules, waut de Voda mie jeft, kjemt no mie, un wäa no mie kjemt, dän woa ekj nich rutsteeten.

38Ekj sie nich vom Himmel raufjekomen, mienen Wellen to doonen, oba däm sien Wellen to doonen, dee mie jeschekjt haft.

39Dit es däm Voda sien Wellen, dee mie jeschekjt haft, daut ekj kjeenen von dee velia, dee hee mie jejäft haft, oba daut ekj dee aum latsten Dach oppwakjen doo.

40Mien Voda well, daut wäa dän Sän sitt un aun am jleeft, daut eewje Läwen haben saul, un dän woa ekj aum latsten Dach vom Doot oppwakjen.

41Dan grumsaujden de Juden äwa am, wiels hee jesajcht haud: Ekj sie daut Broot, daut vom Himmel raufjekomen es.

42See säden: Es dis Jesus nich Josef sien Sän, un wie kjanen sienen Voda un siene Mutta? Woo kaun hee dan nu sajen: Ekj sie vom Himmel rauf jekomen?

43Jesus säd to an: Hieet opp to grumsaujen.

44Kjeena kaun no mie komen, wan de Voda, dee mie jeschekjt haft, am nich trakjen deit. Un ekj woa am aum latsten Dach oppwakjen.

45En de Profeeten steit jeschräwen: “See woaren aula von Gott jelieet sennen.” Wäa dän Voda hieet un von am lieet, kjemt no mie.

46Nich daut wäa dän Voda jeseenen haft, buta dee, dee vom Voda es, dee haft dän Voda jeseenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

47Ekj saj junt de Woarheit: Wäa aun mie jleeft, haft eewjet Läwen.

48Ekj sie daut Läwensbroot.

49June Vodasch eeten Mauna en de Wiltnis, un sent jestorwen.

50Dit es daut Broot, daut vom Himmel raufjekomen es. Wäa doavon at, brukt nich to stoawen.

51Ekj sie daut läwendje Broot, daut vom Himmel raufkjeem. Wäa von dit Broot äten woat, woat eewich läwen. Un daut Broot, daut ekj jäwen woa, es mien Fleesch, daut ekj doatoo jäw, daut de Welt läwen kaun.

52Dan streeden de Juden sikj unjarenaunda un säden: Woo kaun disa ons sien Fleesch to äten jäwen?

53Jesus säd to an: Ekj saj junt de Woarheit: Wan jie dän Menschensän sien Fleesch nich äten, un sien Bloot nich drinkjen, hab jie kjeen Läwen en junt.

54Wäa mien Fleesch at, un mien Bloot drinkjt, haft eewjet Läwen, un ekj woa am aum latsten Dach oppwakjen.

55Mien Fleesch es de woare Noarunk, un mien Bloot es de woara Drunk.

56Wäa mien Fleesch at un mien Bloot drinkjt, blift en mie, un ekj en am.

57Soo aus de läwendja Voda mie jeschekjt haft, un ekj wäajen am läw, soo woat uk dee, dee mien Fleesch at, wäajen mie läwen.

58Dit es daut Broot, daut vom Himmel raufkjeem. Un daut es nich soo aus daut Broot, daut june Vodasch eeten. Dee sent jestorwen. Oba wäa dit Broot at, woat eewich läwen bliewen.

59Dit säd hee, aus hee en Kapernaum en äare School lieren deed.

Jesus siene Wieed meenen eewjet Läwen

60Väl von siene Jinja, aus see dit hieeden, säden: Daut sent hoade Wieed, wäa kaun daut vestonen?

61Aus Jesus enwort, daut siene Jinja doaräwa ontofräd wieren, fruach hee an: Stieet junt daut?

62Waut woa jie dan sajen, wan jie dän Menschensän woaren seenen trigj doahan foaren, wua hee ieescht wia?

63Daut Läwen kjrie wie derch dän Jeist. Daut Fleesch kaun doarenn nuscht halpen. De Wieed, dee ekj to junt räd, sent Jeist un sent Läwen.

64Oba mank junt sent soone, dee nich jleewen. Wiels Jesus wist von Aunfank aun, woont dee wieren, dee nich jleewden, un wäa am veroden wudd.

65Un hee säd: Doawäajen säd ekj to junt, daut kjeena no mie komen kaun, wan am daut nich von mienem Voda jejäft woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

66Von don aun jinjen väl von siene Jinja trigj un jinjen nich mea met am.

67Dan säd Jesus to de Twalw: Well jie uk wajchgonen?

68Dan säd Simon Petrus to am: Har, no wäm sell wie gonen? Diene Wieed sent eewjet Läwen.

69Un wie sent uk bat doa jekomen, daut wie jleewen un weeten, daut du Christus, Gott sien heilja Sän, best.

70Jesus säd to an: Hab ekj nich junt Twalw jewält? Un eena von junt es een beesa Fient.

71Hee räd von Judas, Simon Iskariot sien Sän, eena von de Twalw, dee am veroden wudd.

Johanes 7

Jesus un siene Breeda

1Nohäa jinkj Jesus en Galiläa rom. Hee wull sikj nich lenja en Judäa opphoolen, wiels de Juden am doa nom Läwen stunden.

2Nu wia de Juden äa Loofboodenfast dicht bie.

3Dan säden siene Breeda to am: Moak die reed un go no Judäa, daut diene Jinja uk de Woakjen seenen, dee du deist.

4Wäa doa well bekaunt woaren, blift met siene Woakjen nich em Jeheemen. Wan du soowaut deist, dan lot die von de Welt seenen.

5Siene Breeda jleewden noch nich aun am.

6Dan säd Jesus to an: Miene Tiet es noch nich jekomen, oba june Tiet es emma reed.

7Jie kjennen de Welt nich towadren sennen. Mie oba kaun see nich lieden, wiels ekj an daut väahool, daut äare Woakjen vom beesen staumen.

8Got jie nom Fast! Ekj well noch nich nom Fast gonen, miene Tiet es noch nich hia.

9Un aus hee an dit jesajcht haud, bleef hee en Galiläa.

Jesus en Jerusalem

10Oba aus siene Breeda ieescht hanjegonen wieren, jinkj hee uk nom Fast, nich openboa. Hee hilt sikj trigj.

11De Juden sochten opp däm Fast no am un fruagen, wua hee wia.

12Doa wort mank daut Volkj äwa am väl jerät. Eenje säden: Hee es fromm un goot. Aundre oba säden: Nä, hee veleit daut Volkj.

13Oba kjeena räd frie von am ut Forcht fa de Juden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Oba medden em Fast jinkj Jesus em Tempel nenn un funk aun to lieren.

15Un de Juden vewundaden sikj un säden: Woo kjant disa de Schreft, wan hee dee niemols jelieet haft?

16Jesus auntwuad an un säd: Miene Lia es nich miene, oba däm siene, dee mie jeschekjt haft.

17Un wäa däm sienen Wellen doonen well, woat boolt utfinjen, auf dise Lia von Gott es, ooda auf ekj von mie selfst räd.

18Wäa von sikj selfst rät, sieekjt siene ieejne Iea. Wäa oba däm siene Iea sieekjt, dee am jeschekjt haft, dee es woarhauftich, un en däm es kjeene Ojjerajchtichkjeit.

19Haft Moses junt nich daut Jesaz jejäft? Un kjeena von junt helt daut Jesaz. Wuarom vesieekj jie mie dan doot to moaken?

20Daut Volkj auntwuad un säd: Du hast eenen beesen Jeist. Wäa vesieekjt die doot to moaken?

21Jesus auntwuad un säd to an: Ekj hab eene eensje Sach jedonen, un jie wundren junt aula.

22Moses jeef junt de Beschniedunk (nich daut dee von Moses kjeem, oba von de Vodasch), un jie beschnieden een Mensch aum Sabat.

23Wan een Maun aum Sabat de Beschniedunk kjricht, om Moses sien Jesaz nich to bräakjen, wuarom oajat junt daut dan, wan ekj dän Mensch gaunz un goa aum Sabat jesunt moak?

24Recht nich no Uagenschien, oba lot jun Uadeel een jerajchtet sennen.

Kunn dit de vesproakna Rada sennen?

25Dan säden eenje von dee von Jerusalem: Es dit nich dee, dän see vesieekjen doot to moaken?

26Oba kjikjt, hee rät gaunz frie, un dee sajen nuscht to am. Sent onse Väajesate sikj nu secha, daut hee werkjlich de Christus es?

27Wie weeten, wua disa häa es. Oba wan de Christus komen woat, dan woat kjeena weeten, von wua dee kjemt.

28Aus Jesus em Tempel lieed, deed hee daut gaunz lud, un säd: Jo, jie kjanen mie un weeten, wua ekj häa sie. Oba ekj sie nich ut mie selfst jekomen, mie haft een Woarhauftja jeschekjt, dän jie nich kjanen.

29Ekj oba kjan am, wiels ekj sie von am, un hee haft mie jeschekjt.

30Dan vesochten see am faust to nämen. Oba kjeena läd de Haunt aun am, wiels siene Tiet wia noch nich jekomen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

31Oba väle vom Volkj jleewden aun am un säden: Wan de Christus komen woat, woat dee noch mea Tieekjens doonen aus disa jedonen haft?

Jesus jeft sien Aufscheeden bekaunt

32De Farisäa hieeden daut Volkj äa Jefuschel äwa Jesus. Dan schekjten de Farisäa un Huagepriesta Tempelwajchta han, am faust to nämen.

33Jesus säd to an: Ekj woa hia aul mau eene korte Tiet sennen, dan go ekj no däm, dee mie jeschekjt haft.

34Jie woaren no mie sieekjen un mie nich finjen, un wua ekj sie, kjenn jie nich hankomen.

35Dan fruagen de Juden sikj unjarenaunda: Wua räakjent hee hantogonen, daut wie am nich finjen sellen? Well hee no de vestreide Juden mank de Griechen gonen, un de Griechen lieren?

36Waut meent hee doamet, wan hee sajcht: Jie woaren no mie sieekjen, oba woaren mie nich finjen, un wua ekj sie, kjenn jie nich hankomen?

Läwendjet Wota woat ranen

37Aum latsten un jratsten Dach opp däm Fast stunt Jesus opp un roopt lud: Wäa darschtich es, dän lod ekj en, no mie to komen un to drinkjen!

38Wäa aun mie jleeft, soo aus de Schreft sajcht, ut däm sien bennaschtet woaren läwendje Wotastreem ranen.

39Hee died doamet opp dän Jeist han, dän dee, dee aun am jleewden, nohäa kjrieen sullen. Wiels de Heilja Jeist wia noch nich doa, wiels Jesus noch nich veharlicht worden wia.

Veschiedne Meeninjen

40Aus see dit hieeden, säden väle utem Volkj: Dis Maun es werkjlich de Profeet.

41Aundre säden: Dit es de Christus. Oba eenje säden: Woat de Christus von Galiläa komen?

42Steit nich jeschräwen, daut de Christus von David siene Nokomenschoft un von de Staut Betlehem komen saul, wua David wond?

43Un soo worden de Menschen sikj wäajen am oneenich.

44Doa wieren don soone, dee wullen am faust nämen. Oba kjeena läd de Henj aun am.

De väaschte jleewen nich aun Jesus

45Tolatst jinjen de Tempelwajchta trigj no de Huagepriesta un Farisäa. Un dee fruagen an: Wuarom hab jie am nich jebrocht?

46See säden to an: Soo aus dis Mensch rät, haft noch niemols een Mensch jerät.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

47Dan säden de Farisäa to an: Sent jie uk aul veleit worden?

48Jleeft irjent een väaschta ooda Farisäa aun am?

49Nä. Bloos dit Volkj, daut nuscht von Moses sien Jesaz weet, es veflucht!

50Dan fruach Nikodemus, eena von an, dee de Nacht no Jesus jegonen wia:

51Deit ons Jesaz eenen Maun vedaumen onen am verhäa aunjehieet to haben, om uttofinjen, waut hee deit?

52See säden: Best du uk von Galiläa? Forsch un see, von Galiläa kjemt kjeen Profeet.

53Un see jinjen aula wada no Hus.

Johanes 8

1Jesus oba jinkj nom Oliewen Boajch.

2Un tiedich zemorjes kjeem hee wada em Tempel nenn un aulet Volkj kjeem no am. Hee sad sikj dol un funk aun, an to lieren.

Jesus un de Ehebräakjarin

3Dan brochten de Schreftjelieede un Farisäa eene Fru no am, dee see biem Ehebruch betroffen hauden. Un aus see ar doa en de Medd hanjestalt hauden,

4säden see to am: Liera, dise Fru wort biem Ehebruch jejräpen.

5Moses haft ons em Jesaz daut Jeboot jejäft, soone Frues to steenjen. Waut sajchst du doatoo?

6Dit säden see, om am to vesieekjen, daut see eene Uasoak hauden, am to vekloagen. Oba Jesus bekjt sikj bloos dol un schreef metem Finja opp de Ieed.

7Oba aus see aunhilden, am to froagen, recht hee sikj opp un säd to an: Däm, wäa von junt onen Sind es, lot dän ieeschten Steen opp ar schmieten.

8Un dan bekjt hee sikj wada dol un schreef opp de Ieed.

9Aus see daut hieeden, fungen see biem elsten aun un jinjen eena nom aundren wajch, un leeten Jesus doa auleen met de Fru, dee doa noch emma stunt.

10Jesus recht sikj opp un säd to ar: Fru, wua sent diene Vekjläaja? Haft die kjeena vedaumt?

11See säd: Har, nich eena. Un Jesus säd to ar: Ekj vedaum die uk nich. Go, un sindj nich mea.

Jesus es daut Licht fa dise Welt

12Dan räd Jesus wada to an un säd: Ekj sie daut Licht fa dise Welt. Wäa met mie jeit, jeit nich em diestren, oba woat daut läwenbrinjende Licht haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Doaropp säden de Farisäa to am: Du jefst een Zeichnis von die selfst, un daut jelt dan nich aus Woarheit.

14Jesus säd to an: Waut ekj von mie saj es de Woarheit, soogoa wan ekj daut selfst von mie saj. Wiels ekj weet, von wua ekj kom, un weet uk, wua ekj hango. Oba jie weeten nich, von wua ekj kom, un uk nich, wua ekj hango.

15Jie rechten no Menschen äa gootdenkjen. Ekj recht kjeenen.

16Oba wan ekj rechten doo, es mien Uadeel rajcht, wiels ekj doo daut nich auleen, ekj un de Voda, dee mie jeschekjt haft, sent beid doabie.

17En jun Jesaz steit uk jeschräwen, wan twee Menschen von waut zeijen, es daut Woarheit.

18Ekj sie eena, dee von sikj selfst zeicht, un de Voda, dee mie jeschekjt haft, zeicht uk fa mie.

19Dan fruagen see am: Wua es dien Voda? Jesus säd: Jie kjanen nich mie, uk nich mienen Voda. Wan jie mie kjanen wudden, wudd jie uk mienen Voda kjanen.

20Dise Wieed räd Jesus em Tempel aus hee doa lieed, dicht bie däm Kausten, dee doa fa de Jeltkollakjten wia. Oba kjeena läd de Henj aun am, wiels siene Tiet wia noch nich jekomen.

Wua ekj hango, kjenn jie nich hankomen

21Dan säd Jesus wada to an: Ekj go wajch, un jie woaren no mie sieekjen un woaren en june Sinden stoawen. Wua ekj hango, kjenn jie nich hankomen.

22Doaropp säden de Juden: Well hee sikj selfst doot moaken, wiels hee sajcht: Wua ekj hango, kjenn jie nich hankomen?

23Hee säd to an: Jie staumen vonne Welt hia unjen. Ekj staum von de Welt doa bowen. Jie sent von dise Welt. Ekj sie nich von dise Welt.

24Doawäajen säd ekj to junt, daut jie en june Sinden stoawen wudden. Wiels wan jie nich jleewen, daut ekj dee sie, dee ekj väajäw to sennen, woa jie en june Sinden stoawen.

25Dan fruagen see am: Wäa best du? Un Jesus säd to an: Krakjt waut ekj junt von Aunfank aun jesajcht hab.

26Ekj hab väl von junt to räden un to rechten. Oba dee, dee mie jeschekjt haft, es woarhauftich, un ekj saj de Welt daut waut ekj von am jehieet hab.

27See veneemen nich, daut hee to an vom Voda räd.

28Jesus säd to an: Wan jie dän Menschensän ieescht woaren doot jemoakt haben, dan woa jie seenen, daut ekj dee sie, un daut ekj nuscht ut mie selfst doo, oba daut ekj dit soo räd, aus de Voda mie jelieet haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Un dee wäa mie jeschekjt haft, es met mie. De Voda haft mie nich auleen jeloten, un ekj doo emma daut, waut am jefelt.

30Aus hee dit säd, jleewden väle aun am.

De Woarheit woat junt friemoaken

31Jesus säd to de Juden, dee aun am jleewden: Wan jie bie dee Wieed bliewen, waut ekj junt jelieet hab, sent jie woarhauftich miene Jinja.

32Dan woa jie weeten waut Woarheit es, un de Woarheit woat junt frie moaken.

33See säden to am: Wie staumen von Abraham hää, un sent niemols aun wäm veskloft jewast. Woo kaust du sajen: Jie sellen frie jemoakt woaren?

34Jesus säd to an: Ekj saj junt de Woarheit: Wäa doa sindicht, es aun de Sind veskloft.

35Een Sklow blift nich eewich em Hus. De Sän oba blift eewich.

36Doawäajen, wan de Sän junt frie moakt, sent jie werkjlich frie.

37Ekj weet, daut jie von Abraham aufstaumen. Oba jie vesieekjen mie doot to moaken, wiels miene Wieed bie junt nich Rum haben.

38Ekj räd von daut, waut ekj von mienen Voda jeseenen hab. Jie oba doonen, waut jie von junen Voda jeseenen haben.

39See säden to am: Abraham es ons Voda. Jesus säd to an: Wan jie Abraham siene Kjinja wieren, wudd jie uk Abraham siene Woakjen doonen.

40Oba nu vesieekj jie mie doot to moaken, eenen Maun dee junt de Woarheit jesajcht haft, soo aus ekj dee von Gott jehieet hab. Daut haft Abraham nich jedonen.

41Jie doonen junem Voda siene Woakjen. Dan säden see to am: Wie sent nich Huarenkjinja. Wie haben eenen Voda, un daut es Gott.

42Jesus säd to an: Wan Gott jun Voda wia, wudd jie mie goot sennen, wiels ekj sie von Gott jekomen. Ekj sie nu hia, un ekj sie nich ut mie selfst jekomen. Hee schekjt mie.

43Wuarom vesto jie nich waut ekj saj? Daut es, wiels jie miene Wieed nich vedroagen kjennen!

44Jie staumen von junem Voda, däm beesen Fient, un muchten doonen, waut hee velangt. Hee es von Aunfank aun een Merda jewast un blift nich bie de Woarheit. En am es kjeene Woarheit. Wan hee lieejen deit, rät hee siene Sproak, wiels hee een Lieeja es un de Voda äwa aule Läajes es.

45Oba wiels ekj de Woarheit räd, jleew jie mie nich.

46Wäa von junt kaun mie eene Sind nowiesen? Un wan ekj de Woarheit räd, wuarom jleew jie mie dan nich?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

47Wäa von Gott es, hieet uk Gott siene Wieed. Oba jie hieren dee nich, wiels jie nich von Gott sent.

Jesus un Abraham

48Dan säden de Juden to am: Saj wie nich met rajcht, daut du een Samarita best un eenen beesen Jeist hast?

49Jesus säd: Ekj hab kjeenen beesen Jeist. Ekj iea mienen Voda, oba jie räden schlajcht von mie.

50Ekj sieekj nich miene ieejne Iea. Oba doa es eena, dee dee sieekjt, un hee es uk de Rechta.

51Ekj saj junt de Woarheit: Wäa miene Wieed helt, woat eewich nich dän Doot seenen.

52Dan säden de Juden to am: Nu see wie, daut du eenen beesen Jeist hast. Abraham un de Profeeten sent jestorwen, un du sajchst: Wäa mien Wuat helt, woat dän Doot niemols schmakjen.

53Best du jrata aus ons Voda Abraham wia? Dee storf. Un de Profeeten sent jestorwen. Waut moakst du ut die selfst?

54Jesus säd: Wan ekj mie selfst iea, es miene Iea nuscht. Oba daut es mien Voda, dee mie ieet, von däm jie sajen, daut hee jun Gott es.

55Un jie kjanen am nich. Ekj oba kjan am. Un wan ekj sajen wudd, daut ekj am nich kjan, dan wudd ekj lieejen, soo aus jie. Oba ekj kjan am un hool sien Wuat.

56Jun Voda Abraham freid sikj doatoo, daut hee mienen Dach seenen sull, un hee sach dän un wia froo.

57Dan säden de Juden to am: Du best noch nich emol 50 Joa oolt, un hast Abraham jeseenen?

58Jesus säd to an: Ekj saj junt de Woarheit: Ea Abraham wia, sie ekj.

59Dan hoowen de Juden Steena opp, no am to schmieten. Jesus oba vestuak sikj un veleet dän Tempel un jinkj wajch.

Johanes 9

Jesus heelt eenen blintjebuarnen

1Aus Jesus vebie jinkj, sach hee eenen Maun, dee blint jebuaren wia.

2Siene Jinja fruagen am: Liera, wäa haft jesindicht, dis Maun ooda siene Elren, daut hee blint jebuaren es?

3Jesus säd: Dee Maun es nich doavon blint, daut hee ooda siene Elren jesindicht haben, oba doawäajen, daut Gott siene Woakjen aun am verendach komen sullen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Soolang aus daut noch äwadach es, mott wie däm siene Woakjen verechten, dee mie jeschekjt haft. Eene Nacht woat komen, wan kjeena woat oabeiden kjennen.

5Soolang aus ekj en dise Welt sie, sie ekj daut Licht fa dise Welt.

6Aus hee dit jesajcht haud, spieech hee opp de Ieed un rieed een Schmäasel en, un läd daut opp de Uagen vom blinjen.

7Un hee säd to am: Go nom Siloa Wota un wausch die doabennen! (Siloa meent, jeschekjt sennen). De Maun jinkj un wosch sikj, un kjeem trigj un kunn seenen.

8Siene Nobasch un dee, dee am verhäa hauden prachren seenen, fruagen dan: Es dit nich dee Maun, dee doa jeweenlich saut un prachad?

9Eenje meenden, daut hee dee wia. Aundre säden: Nä, dee likjent däm mau bloos. Hee selfst oba säd: Ekj sie dee.

10Dan säden see to am: Woo sent die de Uagen opjegonen?

11Hee säd to an: Een Maun, dän see Jesus nanen, muak een Schmäasel un läd mie daut opp de Uagen un säd to mie, ekj sull nom Siloa Wota gonen un mie wauschen. Ekj jinkj un wosch mie, un dan kunn ekj seenen.

12Dan fruagen see am: Wua es dee Maun? Hee säd: Ekj weet nich.

De Farisäa forschen dän Jeheelden ut

13Dan brochten see dän, dee ieescht blint jewast wia, no de Farisäa.

14Daut wia aum Sabat, aus Jesus daut Schmäasel enrieed un däm Maun de Uagen opmuak.

15De Farisäa fruagen am, woo hee doatoo jekomen wia, daut hee seenen kunn. Hee säd to an: Hee läd mie Blott opp de Uagen, ekj wosch mie, un ekj kaun seenen.

16Eenje Farisäa säden: Dis Maun es nich von Gott, wiels hee helt nich dän Sabat. Aundre säden: Woo kaun een Sinda soo een Wundatieekjen doonen? Dan jeef daut doaräwa eene Spoolunk mank an.

17Dan säden see noch eemol to däm blinjen Maun: Waut hast du von däm to sajen, dee die de Uagen opjemoakt haft? Hee säd: Daut es een Profeet.

18De Juden jleewden daut noch nich, daut hee wia blint jewast un nu seenen kunn, bat see dän Maun siene Elren komen leeten.

19See fruagen an: Es dit jun Sän, von däm jie sajen, daut dee blint jebuaren wia? Un woo kjemt daut, daut hee nu seenen kaun?

20De Elren säden: Wie weeten, daut dit ons Sän es, un wie weeten uk, daut hee blint jebuaren wort.

21Oba woo daut kjemt, daut hee nu seenen kaun, ooda wäa am de Uagen opjemoakt haft, weet wie nich. Froacht am, hee es oolt jenuach, lot am fa sikj selfst räden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Siene Elren säden soo, wiels see sikj ver de Juden ferchten deeden. De Juden wieren sikj aul doaropp eenich jeworden, daut see jiedrem, dee Jesus aus dän Christus aunerkjand, ut äare Judenschool rutsteeten wudden.

23Daut es wuarom siene Elren säden: Hee es oolt jenuach, froacht am.

24See leeten dän Maun, dee blint jewast wia, toom tweeden mol komen, un säden to am: Jeff Gott de Iea! Wie weeten, daut dis Maun een Sinda es.

25Hee säd: Auf hee een Sinda es ooda nich, weet ekj nich. Oba eent weet ekj: Ekj wia blint un kaun nu seenen.

26Dan fruagen see am: Waut deed hee aun die? Woo muak hee die de Uagen op?

27Hee säd: Ekj säd junt daut aul een mol, un jie horchten nich! Wuarom well jie daut noch eemol hieren? Well jie uk siene Jinja woaren?

28Dan schempten see äwa am un säden: Du best sien Jinja. Wie sent Moses siene Jinja.

29Wie weeten, daut Gott to Moses jerät haft. Oba wäajen disem, wie weeten nich eemol, wua dee häa kjemt.

30De Maun säd: Daut es doch oppfaulent. Hee haft mie de Uagen opjemoakt, un jie weeten nich, wua dee häa kjemt.

31Wie weeten, daut Gott nich opp Sinda horcht. Hee horcht no soone, dee gottesferchtich sent un sienen Wellen doonen.

32Noch haft niemols wäa jehieet, daut eenem blintjebuarnen sent de Uagen opjemoakt worden.

33Wan dis Maun nich von Gott wia, kunn dee uk nuscht doonen.

34Doatoo säden see: Du best gaunz en Sinden jebuaren, un west ons belieren? Un see staden am rut.

Jeistliche Blintheit

35Jesus kjrieech daut to hieren, daut see am rutjestat hauden. Un aus hee am funk, fruach hee am: Jleefst du aun dän Menschensän?

36De Maun fruach: Har, wäa es dee? Saj mie daut, daut ekj aun am jleewen kaun.

37Jesus säd: Du hast am jeseenen, un dee, dee hia met die rät, daut es dee.

38Dan säd de Maun: Har, ekj jleew, un hee bäd am aun.

39Jesus säd to am: Ekj sie aus Rechta en dise Welt jekomen, daut de blinje seenent woaren, un de seenende blint woaren.

40Eenje von de Farisäa, dee bie am wieren, hieeden am dit sajen un fruagen: Waut? Sent wie uk blint?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

41Jesus säd: Wan jie blint wieren, wudd jie nich schuldich sennen. Oba nu daut jie
väajäwen, seenen to kjennen, blift june Schult.

Johanes 10

De Hoad un siene Schop

1Ekj saj junt de Woarheit: Wäa nich derch daut Puat em Schopstaul nenn jeit, oba
irjent wua äwaklautat, es een Stäla un een Merda.

2Wäa derch daut Puat nenn jeit, es de Schophoad.

3Fa däm moakt de Däarenwajchta op, un de Schop hieren siene Stemm. Hee roopt
siene ieejne Schop biem Nomen, un dee komen am hinjaraun.

4Un wan hee siene Schop ieescht buten haft, jeit hee veropp, un de Schop komen
hinjaraun. See kjanen siene Stemm.

5Dee wudden oba niemols eenem framden hinjaraun gonen, oba von am wajch
ranen, wiels see kjanen däm framden siene Stemm nich.

6Jesus brukt dit Jlikjnis, oba see vestunden nich, waut hee an doamet sajen wull.

Jesus, de Däa

7Dan säd Jesus noch eemol to an: Ekj saj junt gaunz opp iernst: Ekj sie de Däa no
de Schop.

8Aul dee, dee ver mie jekomen sent, sent Stäla un Reiba, oba de Schop horchten
nich no an.

9Ekj sie de Däa. Wäa derch mie nenn jeit, woat seelich woaren, un woat rut un nenn
gonen un Weid finjen.

10Een Stäla kjemt bloos, om to stälen, to schlachten un enne Grunt to brinjen. Ekj
sie jekomen, daut Läwen to brinjen, un daut see daut vollopp haben sellen.

Jesus, de gooda Hoad

11Ekj sie de gooda Hoad. De gooda Hoad jeft sien Läwen fa de Schop.

12Oba een aunjenomna, dee nich Hoad es, un dee Schop nich ieejent, wan dee dän
Wulf komen sitt, dee velat de Schop un flicht doavon. Un de Wulf schermetzelt
mank de Häad, daut dee uteneen ranen.

13De aunjenomna rant wajch, wiels hee es een aunjenomna, un am es daut nich om
de Schop to doonen.

14Ekj sie de gooda Hoad. Ekj kjan miene Schop, un miene Schop kjanen mie,

15krakjt soo aus de Voda mie kjant un ekj dän Voda kjan. Un ekj jäw mien Läwen
fa de Schop.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Ekj hab noch aundre Schop, dee nich von dise Häad sent. Dee mott ekj uk nenn brinjen, un dee woaren miene Stemm hieren. Dan woat doa eene Häad un een Hoad sennen.

17Mien Voda es mie doawäajen goot, wiels ekj mien Läwen hanlaj, om daut wada to nämen.

18Daut nemt mie kjeena wajch, daut laj ekj ut mie selfst han. Ekj hab de Krauft, daut hantolajen, un hab uk de Krauft, daut wada to nämen. Dit Jeboot hab ekj von mienem Voda jekjräajen.

19Wiels Jesus dit säd, wia mank de Juden wada eene Spoolunk.

20Väle von an säden: Hee haft eenen beesen Jeist un es verekjt. Towaut horch jie no am?

21Aundre säden: Dit sent nich Wieed von eenem, dee eenen beesen Jeist haft. Kaun een beesa Jeist eenem blinjen de Uagen opmoaken?

Jesus woat nich aunjenomen

22Daut wia Winta, un en Jerusalem wort daut Tempelfast jefieet.

23Jesus jinkj em Tempel rom, en Salomo siene Haul.

24Dan saumelden de Juden sikj om am un säden: Woo lang helst du ons em Twiewel? Wan du de Christus best, dan saj ons daut frie rut.

25Jesus auntwuad an: Ekj säd junt daut aul, un jie jleewen nich. Dee Woakjen, dee ekj en mienem Voda sienen Nomen doo, räden fa mie.

26Oba jie jleewen nich, wiels jie nich miene Schop sent. Daut es soo aus ekj to junt säd:

27Miene Schop hieren miene Stemm, un ekj kjan an, un dee komen mie hinjaraun.

28Un ekj jäw an eewjet Läwen, un see woaren niemols omkomen, un kjeena kaun dee ut miene Henj rieten.

29Mien Voda, dee mie dee jejäft haft, es jrata aus aules, un kjeena kaun mienem Voda dee ut de Henj rieten.

30Ekj un de Voda sent eent.

31Dan hoowen de Juden Steena opp, am to steenjen.

32Jesus säd to an: Ekj hab junt von mienem Voda väl goode Woakjen jewäsen. Wäajen woont von de Woakjen well jie mie steenjen?

33De Juden säden to am: Wäajen een goodet Woakj steenj wie die nich, oba wäajen daut lastren, un wiels du een Mensch best un die selfst to Gott moakst.

34Jesus säd to an: Steit en jun Jesaz nich jeschräwen: “Ekj hab jesajcht: Jie sent Jetta”?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

35Wan hee dee Jetta nand, no dän daut Gotteswuat kjeem (un de Schreft jeit nich to bräakjen),

36saj jie dan von däm, dän de Voda jeheilicht un enne Welt nenn jeschekjt haft, daut ekj lastren doo, wiels ekj saj, daut ekj Gott sien Sän sie?

37Wan ekj nich mienem Voda siene Woakjen doo, dan jleeft mie nich.

38Oba wan ekj dee doo, un jie uk nich aun mie selfst jleewen, jleeft doch aun dee Woakjen, doamet jie daut seenen un jleewen, daut de Voda en mie es un ekj en am.

39Dan proowden see wada, am faust to nämen. Oba hee kjeem an ut de Henj.

40Hee jinkj dan wada äwa no de aundre Sied vom Jordan, wua Johanes ieescht jedeept haud, un bleef doa.

41Väle kjeemen no am un säden: Johanes haft kjeen Wundatieekjen jedonen. Oba aules, waut hee von disem Maun jesajcht haft, es soo.

42Un doa jleewden väle aun am.

Johanes 11

Lazarus stoaft

1Lazarus von Betanien, een Darp wua Maria un Marta wonden, lach krank.

2Dit wia dee Maria, dee däm Harn dän dieren Parfum äwa de Feet goot un met äare Hoa aufdrieejd. Dee äa Brooda Lazarus wia krank.

3Doawäajen schekjten de Sestren Jesus de Norecht: Har, dee, dän du goot best, es krank.

4Aus Jesus daut hieed, säd hee: Dise Krankheit es nich toom Doot. Dee es doatoo doa, daut Gott veharlicht woat, un daut doaderch Gott sien Sän veharlicht woat.

5Jesus wia Marta un äare Sesta un Lazarus goot.

6Un doch, aus hee hieed, daut Lazarus krank wia, bleef hee noch twee Doag doa wua hee wia.

7Un dan säd hee to siene Jinja: Well wie wada no Judäa gonen!

8De Jinja säden to am: Liera, daut es noch nich lang trigj, aus dee die vesochten to steenjen, un nu west du wada hangonen?

9Jesus säd: Sent doa nich twalw Stund em Dach? Wäa äwadach jeit, stat sikj nich; hee sitt daut Licht en dise Welt.

10Wäa oba enne Nacht jeit, dee stat sikj, wiels hee haft kjeen Licht en sikj.

11Aus Jesus dit jesajcht haud, säd hee to an: Ons Frint Lazarus schlapt, oba ekj go han, am opptowakjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Dan säden de Jinja to am: Har, wan hee schlapt, dan woat daut aul bäta.

13Jesus haud doamet jesajcht, daut Lazarus jestorwen wia. Oba see dochten, hee meend, daut dee ruich schleep.

14Dan säd Jesus an daut frie rut: Lazarus es jestorwen.

15Un ekj sie om junt haulwen froo, daut ekj nich doa wia, daut jie kjennen jleewen lieren. Oba nu well wie hangonen!

16Dan säd Tomas, dän see uk Zwillinkj nanden, to de aundre Jinja: Well wie uk gonen, daut wie met am stoawen!

Jesus es daut Läwen. Lazarus woat vom Doot oppjewakjt

17Aus Jesus hankjeem, haud Lazarus aul vea Doag em Grauf jeläajen.

18Betanien wia dicht bie Jerusalem, ojjefäa eene haulwe Stund gonen.

19Doa wieren väl Juden no Marta un Maria jekomen, an wäajen äaren Brooda to treesten.

20Fuaz aus Marta hieed, daut Jesus kjeem, jinkj see am entjäajen. Maria oba bleef tus setten.

21Marta säd to Jesus: Har, wan du wieescht hia jewast, wia mien Brooda nich jestorwen.

22Oba ekj weet uk noch, om waut du Gott froagen deist, woat Gott die jäwen.

23Jesus säd to ar: Dien Brooda saul vom Doot oppstonen.

24Marta säd to am: Ekj weet goot, daut hee aum jinjsten Dach oppstonen woat, wan de Doodes oppstonen.

25Jesus säd to ar: Ekj sie dee, dee de Doodes oppwakjt un daut Läwen jeft. Wäa aun mie jleeft, woat läwen, wan hee uk stoaft.

26Un wäa doa läft un aun mie jleeft, woat niemols stoawen. Jleefst du daut?

27See säd to am: Jo, Har, ekj jleew, daut du de Christus, Gott sien Sän, best, dee en dise Welt nenn jekomen es.

28Un aus see dit jesajcht haud, jinkj see un roopt stell äare Sesta Maria: De Har es hia un roopt die.

29Sooboolt aus Maria daut hieed, stunt see opp un kjeem no am.

30Jesus wia noch nich bat em Darp nenn jekomen, oba wia noch doa, wua Marta am bejäajent wia.

31Aus de Juden, dee bie Maria em Hus wieren ar to treesten, sagen, daut see bosich oppstunt un rutjinkj, jinjen see ar hinjaraun un säden: See jeit nom Grauf, om doa to hielen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Aus Maria bat doa kjeem, wua Jesus wia, un am sach, kjneed see sikj ver am dol soo aus am auntobäden, un säd: Har, wan du wieescht hia jewast, wia mien Brooda nich jestorwen.

33Aus Jesus ar hielen sach, un daut de Juden, dee met ar wieren, uk hielden, wort hee en sienem Jeist sea oppjeräacht un am foll daut sea schwoa.

34Un hee säd: Wua hab jie am hanjelajcht? See säden to am: Har, komm un kjikj!

35Un Jesus hield.

36Dan säden de Juden: Kjikjt, woo goot hee däm wia!

37Eenje von an säden: Kunn dee, dee däm blinjen de Uagen opmuak, nich waut jedonen haben, daut dis Maun nich jestorwen wia?

38Jesus wort noch eemol deep oppjeräacht, un soo kjeem hee nom Grauf. Daut wia eene Heel, un een Steen lach ver daut opne Enj.

39Jesus säd: Nämt dän Steen wajch! Marta, däm Dooden siene Sesta, säd to am: Har, dee stinkjt aul, wiels hee es aul vea Doag doot.

40Jesus säd to ar: Säd ekj die nich, wan du jleefst, dan wurscht du Gott siene Harlichkjeit seenen?

41Dan neemen see dän Steen wajch. Un Jesus kjikjt enne Hecht un säd: Voda, ekj dank die, daut du mie jehieet hast.

42Un ekj weet, daut du mie emma hieescht. Oba wäajen daut Volkj, daut om mie steit, saj ekj dit, daut see jleewen kjennen, daut du mie jeschekjt hast.

43Aus Jesus dit jesajcht haud, roopt hee met eene lude Stemm: Lazarus, komm rut!

44Un de jestorwna Maun kjeem rut, Henj un Feet met Grauf Loakes bewekjelt un een Schweetduak äwa daut Jesecht jebungen. Jesus säd to an: Leest am aules auf un lot am gonen!

45Un väle von de Juden, dee jekomen wieren, om Maria to besieekjen, aus see sagen, waut Jesus deed, jleewden aun am.

Eena saul fa daut Volkj stoawen

46Oba eenje jinjen un vetalden de Farisäa, waut Jesus jedonen haud.

47Dan saumelden de Huagepriesta un Farisäa äaren Rot un säden: Waut sell wie doonen? Dis Maun deit väl Wundatieekjens.

48Wan wie däm hiamet toch loten, woat aulemaun aun am jleewen, un dan woaren de Reema komen un ons Launt un Lied wajchnämen.

49Kaifas, eena von an, dee daut Joa Huagapriesta wia, säd to an: Jie weeten äwahaupt nuscht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

50Un jie denkjen uk nich doaraun, daut daut fa ons bäta sennen wudd, daut een Maun fa daut Volkj wudd stoawen, aus wan daut gaunze Volkj wudd togrunt gonen.

51Dit säd hee nich ut sikj selfst, oba wiels hee daut Joa Huagapriesta wia profezeid hee doamet, daut Jesus fa daut Volkj stoawen wudd.

52Un nich bloos fa daut Volkj, oba uk, daut dee äwa de gaunze Welt vestreide Gotteskjinja wudden toop jebrocht woaren, om aula eent to sennen.

53Von däm Dach aun plonden see, am doot to moaken.

54Doawäajen jinkj Jesus nich mea frie em opnen mank de Juden. Hee trock sikj trigj no eene Jäajent dicht aun de Wiltnis, no de Staut Efraim, un bleef doa met siene Jinja.

55Daut judsche Passafast wia dicht bie, un väle von em Launt jinjen aul ver daut Fast no Jerusalem, sikj to reinjen.

56Doa sochten see no Jesus, un aus see em Tempel stunden, fruagen see sikj unjarenaunda: Waut denkj jie? Woat hee äwahaupt nich toom Fast komen?

57Nu hauden de Huagepriesta un de Farisäa däm Volkj sajen loten, daut wan irjent wäa wist, wua Jesus wia, dan sullen see daut aunmalden, daut see am faust nämen kunnen.

Johanes 12

Eene Fru ieet Jesus ver sienem stoawen

(Mat 26,6-13; Mark 14,3-9)

1Sas Doag ver däm Passafast kjeem Jesus no Betanien, wua Lazarus wia, dee doa jestorwen wia, un dän Jesus vom Doot oppjewakjt haud.

2Doa muaken see am een Owentkost, un Marta bedeend. Lazarus wia eena, dee met am aum Desch saut.

3Dan neem Maria een Punt sea diere, reine Narden Eelj un goot Jesus dee äwa de Feet, un drieejd am de Feet met äare Hoa, un daut gaunze Hus rikjt no de Eelj.

4Oba eena von siene Jinja, Judas Iskariot, dee am nohäa veroden deed, säd:

5Wuarom wort dise Saulweelj nich fa 300 Selwagroschen vekoft, un daut Jelt fa de oame jejäft?

6Dit säd hee nich doawäajen, daut am daut om de oame to doonen wia. Hee wia een Stäla. Hee druach de Jelttausch un neem fa sikj selfst, waut doa nenn jelajcht wort.

7Dan säd Jesus: Lot ar tofräd! Daut saul soo jellen aus wan see daut to mienem Bejrafnisdach jedonen haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Wiels oame woa jie emma bie junt haben. Oba mie woa jie nich emma haben.

Lazarus en Jefoa

9Dan hieeden een Schoof Juden, daut hee doa wia, un soo kjeemen see nich bloos wäajen Jesus, oba uk om Lazarus to seenen, dän hee vom Doot oppjewakjt haud.

10Oba de Huagepriesta worden sikj eenich, daut see Lazarus uk doot moaken wullen,

11wiels wäajen Lazarus jinjen väl Juden han un jleewden aun Jesus.

Jesus trakjt en Jerusalem nenn

(Mat 21,1-11; Mark 11,1-11; Luk 19,28-40)

12Dän näakjsten Dach, aus de väle Menschen, dee toom Fast jekomen wieren, hieeden, daut Jesus no Jerusalem kjeem,

13neemen see Paulmbläda un jinjen am entjäajen un schrieejen: Hosiana! Jesäajent es dee, dee em Harn sienen Nomen kjemt! Israel äa Kjennich!

14Un Jesus funk een Äsel Joalinkj un sad sikj doanopp, soo aus jeschräwen steit:

15“Fercht junt nich, dee jie en Jerusalem wonen! Kjikjt, jun Kjennich kjemt no junt. Hee ritt opp eenem jungen Äsel.”

16Siene Jinja vestunden daut don noch nich. Oba aus hee ieescht veharlicht wia, dochten see doaraun, daut dit von am jeschräwen stunt, un daut see dit fa am jedonen hauden.

17Daut Volkj, daut bie am jewast wia, aus hee Lazarus ut däm Grauf roopt un vom Doot oppwuak, lowd waut hee jedonen haud.

18Een Schoof Menschen jinjen am uk entjäajen am to trafen, wiels see jehieet hauden, waut hee fa een Wundatieekjen jedonen haud.

19Dan säden de Farisäa eena toom aundren: Jie seenen, daut jie nuscht utrechten. Kjikjt, de gaunze Welt jeit am hinjaraun!

De Griechen sieekjen Jesus.

20Nu wieren doa uk waut Griechen mank dee, dee nom Fast jekomen wieren, om doa auntobäden.

21Dee kjeemen no Filippus, dee von Betsaida en Galiläa wia, un säden to am: Har, wie wudden Jesus jieren seenen.

22Filippus jinkj un säd Andreas daut, un dan jinjen Andreas un Filippus un säden Jesus daut.

23Jesus säd to an: De Tiet es nu hia, daut de Menschensän saul veharlicht woaren.

24Ekj saj junt de Woarheit: Wan een Weitkuarn nich en de Ieed felt un stoaft, blift daut auleen. Wan daut oba stoaft, dan brinjt daut väl Frucht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Wäa sien Läwen goot es, woat daut velieren, un wäa sien Läwen en dise Welt fa nuscht achten kaun, woat daut hoolen toom eewjen Läwen.

26Wäa mie deenen well, dee mott mie nofoljen. Un wua ekj sie, saul mien Deena uk sennen. Un wäa mie deenen woat, dän woat mien Voda ieren.

Jesus rät von sienen Doot

27Nu es miene Seel bedrekjt, un waut saul ekj sajen? Voda, rad mie ut dise Stund? Oba dit es wuatoo ekj en dise Stund nenjekomen sie.

28Voda, veharlich dienen Nomen! Dan säd eene Stemm vom Himmel: Ekj hab dän aul veharlicht un woa dän wada veharlichen.

29De Menschen, dee doa romstunden un daut hieeden, säden: Daut haft jerummelt. Aundre säden: Een Enjel haft to am jerät.

30Jesus säd: De Stemm, dee jie hieeden, es nich wäajen mie jekomen, oba wäajen junt.

31Dise Welt woat nu jerecht, un dee wäa en dise Welt Jewault eeft woat rutjestat.

32Un wan ekj von dise Ieed woa huach oppjehowen woaren, woa ekj aule Menschen no mie trakjen.

33Dit säd Jesus, om auntodieden, waut fa een Doot hee stoawen wudd.

34De Menschen säden to am: Wie haben em Jesaz jehieet, daut de Christus fa emma bliewen woat. Woo kaust du dan sajen, de Menschensän mott huach jehowen woaren? Wäa es dis Menschensän?

35Jesus säd to an: Daut Licht es noch een kjlienet stootje bie junt. Waundelt, soo lang aus jie daut Licht haben, daut junt daut diestre nich äwafelt. Wäa em diestren waundelt, weet nich wua hee hanjeit.

Daut Volkj länt Jesus auf

36Jleeft aun daut Licht soolang aus jie daut Licht haben, daut jie Lichtkjinja woaren kjennen. Aus Jesus dit aula jesajcht haud, veleet hee doa, un leet sikj von an nich mea seenen.

37Un wan Jesus uk aul dise Wundatieekjens ver an jedonen haud, doawäajen jleewden see doch nich aun am.

38Daut wia soo, daut sikj erfellen sull, waut de Profeet Jesaja jesajcht haud: “Har, wäa jleeft, waut wie prädjen? Un wäm es däm Harn siene Krauft openboat worden?”

39Doawäajen kunnen see nich jleewen, wiels Jesaja uk säd:

40“Hee haft an de Uagen veblent un de Hoaten hoat jemoakt, daut see met de Uagen nich seenen un met de Hoaten nich vestonen, daut see sikj nich bekjieren, un ekj an dan heelen wudd.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Dit säd Jesaja, wiels hee Jesus siene Harlichkjeit sach un von am räd.

42Un doch jleewden soogoa väle von de väaschte aun am, oba wäajen angst fa de Farisäa bekjanden see am nich. See ferchten sikj, daut see wudden utjeschloten woaren.

43See wullen doch leewa von Menschen jeieet woaren, aus daut Gott an ieren sull.

Jesus roopt de Menschen to eene Entscheidunk

44Oba Jesus roopt lud toom Volkj: Wäa aun mie jleeft, jleeft nich aun mie, oba aun dän, dee mie jeschekjt haft.

45Un wäa mie sitt, sitt dän, dee mie jeschekjt haft.

46Ekj sie aus een Licht en dise Welt nenjekomen, daut wäa aun mie jleeft, nich em diestren blift.

47Un wäa mien Wuat hieet un nich jleeft, dän woa ekj nich rechten, wiels ekj sie nich jekomen, de Welt to rechten. Ekj sie jekomen, om dee Welt to raden.

48Wäa mie veachten deit un mien Wuat nich aunnemt, haft aul waut am rechten deit. Daut Wuat, daut ekj jerät hab, woat am aum latsten Dach rechten.

49Ekj hab nich ut mie selfst jerät. De Voda, dee mie jeschekjt haft, haft mie jesajcht, waut ekj doonen un räden saul.

50Un ekj weet, waut hee aunjeordent haft, brinjt eewjet Läwen. Doawäajen räd ekj daut, waut de Voda mie aunjeordent haft to räden.

Johanes 13

Jesus wauscht siene Jinja de Feet

1Daut wia jrod ver däm Passafast. Jesus wist, daut siene Tiet jekomen wia, dise Welt to veloten un trigj nom Voda to gonen. Hee wia de sienje en dise Welt emma goot jewast. Un soo goot wia hee an uk bat aun sienem Enj.

2Daut wia biem Owentkost äten. De beesa Fient haud däm Judas Iskariot, Simon sien Sän, daut aul en daut Hoat jejäft, Jesus to veroden.

3Un Jesus wist, daut de Voda am aules en de Henj jejäft haud, un daut hee von Gott jekomen wia un wada no Gott jinkj.

4Dan stunt hee vom äten opp, läd siene Kjleeda tosied un bunk sikj een Haunduak om.

5Hee goot Wota en eene Komm, un funk aun, de Jinja de Feet to wauschen, un drieejd dee met däm Haunduak, daut hee sikj omjebungen haud.

6Aus hee bat Simon Petrus kjeem, säd dee to am: Har, wauschst du mie de Feet?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

7Jesus säd to am: Waut ekj nu doo, vesteist du nu noch nich. Du woascht daut oba nohäa vestonen.

8Petrus säd to am: Du saust mie niemols de Feet wauschen! Jesus säd to am: Wan ekj die nich wausch, hast du kjeen Poat aun mie.

9Dan säd Simon Petrus to am: Har, nich bloos de Feet, oba uk de Henj un dän Kopp!

10Jesus säd to am: Wäa jewoschen es, däm brukt sest nuscht aus de Feet jewoschen woaren, wiels hee es gaunz rein. Un jie sent rein, oba nich aula.

11Hee wist, wäa am veroden wudd. Doawäajen säd hee, see wieren nich aula rein.

12Aus hee an ieescht de Feet jewoschen haud, neem hee sikj wada siene Kjleeda om un sad sikj dol un säd noch eemol to an: Weet jie, waut ekj junt jedonen hab?

13Jie nanen mie Har un Liera, un daut saj jie rajcht, wiels daut es, waut ekj sie.

14Un wan ekj, jun Har un Liera, junt de Feet jewoschen hab, dan sell jie junt uk unjarenaunda de Feet wauschen.

15Ekj hab junt een Biespel jejäft, daut jie uk soo doonen, aus ekj junt jedonen hab.

16Ekj saj junt gaunz opp iernst: Een Kjnajcht es nich jrata aus sien Har, un dee doa jeschekjt es, es nich jrata aus dee, dee am jeschekjt haft.

17Wan jie dit nu weeten, dan sent jie seelich, wan jie daut uk doonen.

18Ekj räd nich von junt aula. Ekj weet, wäm ekj utjewält hab. Oba daut mott soo romkomen aus de Schreft sajcht: “Soogoa mien gooda Frint, en däm ekj vetruen haud, dee mien Broot eet, klunjt opp mie met de Feet.”

19Ekj saj junt daut nu, ea daut passieet, daut jie, wan daut ieescht passieet, jleewen daut ekj dit sie.

20Ekj saj junt de Woarheit: Dee wäa dän oppnemt, dän ekj schekj, dee nemt mie opp. Un wäa mie oppnemt, nemt dän opp, dee mie jeschekjt haft.

Jesus sajcht, wäa am veroden woat

(Mat 26,20-25; Mark 14,17-21; Luk 22,21-23)

21Aus Jesus dit jesajcht haud, wia hee em Jeist bedrekjt un säd: Ekj saj junt de Woarheit: Eena von junt woat mie veroden.

22Dan kjikjten de Jinja sikj unjarenaunda aun un wundaden, von wäm hee räd.

23Eena von an, dee Jinja, dän Jesus goot wia, wia daut dichste bie Jesus.

24Däm plinkjt Simon Petrus too, hee sull am froagen, wäm hee meend.

25Hee länd sikj trigj aun Jesus naun un fruach am: Har, wäa es daut?

26Jesus säd: Daut es dee, däm ekj daut enjedukte Biet Broot jäw. Un hee dukt een Biet en, un jeef daut Judas, däm Simon Iskariot sienen Sän.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Un aus Judas daut Biet Broot neem, fua de Soton en am nenn. Dan säd Jesus to am: Waut du doonen west, daut doo boolt!

28Oba doa aum Desch wist kjeena, wuarom Jesus daut to am säd.

29Wiels Judas de Jelttausch haud, dochten eenje, daut Jesus to am säd, hee sull gonen un kjeepen, waut see toom Fast brukten, ooda daut hee waut fa de oame jäwen sull.

30Sooboolt aus Judas daut Broot jenomen haud, jinkj hee rut. Un daut wia Nacht.

Daut niee Jeboot

31Aus Judas ieescht wajch wia, säd Jesus: Nu es de Menschensän veharlicht, un Gott es derch am veharlicht.

32Wan Gott derch am veharlicht worden es, dan woat Gott am uk en sikj veharlichen, un woat am fuaz veharlichen.

33Leewe Kjinja, ekj sie aul mau een kortet stootje bie junt. Jie woaren no mie sieekjen. Un soo aus ekj to de Juden säd, saj ekj uk to junt: Wua ekj hango, kjenn jie nich hankomen.

34Ekj jäw junt een nieet Jeboot, jie sellen junt unjarenaunda goot sennen, krakjt soo aus ekj junt goot jewast sie. June Leew fa eenaunda saul jrod soo groot sennen, aus miene Leew fa junt.

35Wan jie Leew unjarenaunda haben, woat aulemaun seenen, daut jie miene Jinja sent.

Jesus un Petrus

(Mat 26,31-35; Mark 14,27-31; Luk 22,31-34)

36Dan fruach Simon Petrus am: Har, wua jeist du han? Jesus säd to am: Wua ekj hango, kjenn jie mie nu nich hinjaraun komen. Oba nohäa woa jie doa uk hankomen.

37Petrus säd to am: Har, wuarom kaun ekj nu nich met die metkomen? Ekj sie reed, mien Läwen fa die to loten.

38Jesus säd to am: Wurscht du dien Läwen fa mie jäwen? Ekj saj die de Woarheit: Ea de Hon kjreien woat, woascht du daut dree mol vesträden haben, daut du mie kjanst.

Johanes 14

Jesus es de Wajch nom Voda

1Lot junt nich daut Hoat beorrujen! Jleeft aun Gott un jleeft aun mie!

2En mienem Voda sien Hus sent väl Woninjen. Wan daut nich soo wia, wudd ekj junt daut jesajcht haben. Ekj go aulsoo han, junt de Städ reedtomoaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Un wan ekj hango, de Städ fa junt reedtomoaken, woa ekj trigj komen un junt uk doahan nämen, daut jie doa sent wua ekj sie.

4Un jie weeten, wua ekj hango, un jie weeten uk dän Wajch doahan.

5Tomas säd to am: Har, wie weeten nich, wua du hanjeist, un woo kjenn wie dän Wajch weeten?

6Jesus säd to am: Ekj sie de Wajch, de Woarheit un daut Läwen, kjeena kjemt nom Voda buta derch mie.

7Wan jie mie jekjant hauden, wudd jie mienen Voda uk jekjant haben. Von nu aun kjan jie am un haben am jeseenen.

8Filippus säd to am: Har, wies ons dän Voda, dan sent wie tofräd.

9Jesus säd to am: Ekj sie nu aul soo lang bie junt, un du kjanst mie nich, Filippus? Wäa mie jeseenen haft, haft uk dän Voda jeseenen! Woo kaust du dan noch sajen: Wies ons dän Voda?

10Jleefst du nich, daut ekj em Voda sie, un daut de Voda en mie es? De Wieed, dee ekj räd, räd ekj nich ut mie selfst. De Voda oba, dee en mie wont, dee wirkjt derch mie.

11Jleeft mie daut, wan ekj saj, daut ekj em Voda sie, un daut de Voda en mie es. Un wan sest nich, dan jleeft doch, wiels jie de Woakjen seenen.

12Ekj saj junt de Woarheit: Wäa aun mie jleeft, woat uk daut wirkjen, waut ekj doo, un woat noch jratret aus dit doonen, wiels ekj go no mienen Voda.

13Un waut jie en mienen Nomen bäden woaren, daut woa ekj doonen, daut de Voda derch dän Sän jeieet woat.

14Waut jie en mienen Nomen bäden woaren, woa ekj doonen.

Jesus vesprakjt dän Heiljen Jeist

15Wäa mie goot es, woat miene Jebooten hoolen.

16Un ekj woa dän Voda froagen, un dee woat junt eenen aundren Treesta jäwen, dee eewich bie junt bliewen woat.

17Daut es de Jeist, dee Woarheit es, dän de Welt nich kjrieen kaun, wiels dee dän nich sitt un uk nich kjant. Jie oba kjanen dän, wiels dee wont en junt, un woat met junt sennen.

18Ekj woa junt nich aus Weisenkjinja loten; ekj woa trigj no junt komen.

19Daut es aul nich mea lang bat de Welt mie nich mea seenen woat. Oba jie woaren mie seenen. Wiels ekj läw, woa jie uk läwen.

20Wan dee Dach kjemt, woat junt daut kloa sennen, daut ekj en mienem Voda sie, un daut jie en mie sent, un ekj en junt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Wäa miene Jebooten haft un helt, bewiest doamet, daut hee mie goot es. Un wäa mie goot es, dän woat mien Voda goot sennen, un ekj woa am goot sennen un mie am openboaren.

22Dan säd Judas (nich Iskariot): Har, wuarom west du die bloos ons openboaren, un nich de Welt?

23Jesus säd to am: Wäa mie goot es, woat mien Wuat hoolen, un däm woat mien Voda goot sennen. Un bie däm woa wie ons komen tus moaken.

24Wäa oba mie nich goot es, helt mien Wuat nich. Un waut jie mie sajen hieren, es nich mien Wuat, oba däm Voda sient, dee mie jeschekjt haft.

25Dit hab ekj to junt jerät, aus ekj noch bie junt wia.

26Oba de Treesta, de Heilja Jeist, dän de Voda en mienen Nomen schekjen woat, dee woat junt aules lieren, un junt aun aul daut denkjen halpen, waut ekj to junt jesajcht hab.

27Fräd lot ekj junt, mienen Fräd jäw ekj junt. Ekj jäw junt nich soo aus de Welt jeft. Lot junt nich daut Hoat beorrujen, un fercht junt nich.

28Jie haben mie sajen jehieet, daut ekj wajchgo, uk daut ekj wada trigj no junt komen woa. Wan jie mie goot sent, wudd jie junt doatoo freien, daut ekj nom Voda go, wiels de Voda es jrata aus ekj.

29Ekj hab junt daut nu jesajcht, ea daut passieet, daut jie dan jleewen woaren, wan daut passieet.

30Ekj woa nich lenja met junt räden, wiels dee, dee äwa dise Welt rejieet, es aul aum komen. Hee haft äwa mie kjeene Macht.

31Oba de Welt mott weeten, daut ekj dän Voda goot sie, un daut ekj doawäajen aules doo, waut hee mie oppjedroacht haft. Komt, well wie wieda gonen.

Johanes 15

Jesus es de rajchte Wienstud

1Ekj sie de rajchte Wienstud, un mien Voda es de Wiengoadna.

2Aule Ranken aun mie, dee nich Frucht droagen, schnitt hee auf. Oba aule Ranken, dee doa Frucht droagen, reinicht hee, daut dee mea Frucht brinjen kjennen.

3Jie sent aul derch daut Wuat jereinicht, daut ekj to junt jerät hab.

4Blieft en mie, un ekj woa en junt bliewen. Soo aus eene Rank nich Frucht brinjen kaun, wan dee nich aune Wienstud blift, soo kjenn jie uk nich Frucht brinjen, wan jie nich en mie bliewen.

5Ekj sie de Wienstud, un jie sent de Ranken. Wäa en mie blift un ekj en am, dee brinjt väl Frucht. Onen mie kjenn jie nuscht doonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Wäa nich en mie blift, dee woat soo aus eene Rank wajch jeschmäten. De wajch jeschmätne Rank vedrieecht. Dan woat dee oppjesaumelt un em Fia jeschmäten un vebrent.

7Wan jie en mie bliewen un miene Wieed en junt bliewen, dan froacht no waut jie wellen, un junt woat daut jejäft woaren.

8Mien Voda woat doaderch jeieet, wan jie väl Frucht brinjen un miene Jinja woaren.

9Soo aus Gott mie goot es, soo sie ekj junt uk goot. Lot junt von mie goot sennen un läft doano!

10Wan jie miene Jebooten hoolen, woa jie junt von mie goot sennen loten, jrod soo aus ekj mienen Voda siene Jebooten hool un mie von am goot sennen lot.

11Ekj hab junt dit jesajcht, daut miene Freid en junt bliewen mucht, un daut jie junt gaunz freien kjennen.

12Dit es mien Jeboot, daut jie junt unjarenaunda soo goot sent, aus ekj junt goot sie.

13Kjeena jeft mea rom om dän näakjsten aus dit, daut hee sien Läwen fa siene Frind jeft.

14Jie sent miene Frind, wan jie doonen, waut ekj junt saj.

15Ekj nan junt nich mea Deena, wiels een Deena weet nich, waut sien Har deit. Ekj hab junt Frind jenant, wiels ekj junt aules jesajcht hab, waut ekj von mienem Voda jehieet hab.

16Jie haben mie nich jewält, oba ekj hab junt jewält un aunjestalt, daut jie gonen un Frucht droagen, Frucht, dee doa bliewen woat. Dan woat de Voda junt jäwen, om waut jie en mienem Nomen bäden.

17Dit Jeboot jäw ekj junt: Siet eena dän aundren goot.

De Welt kaun junt nich lieden

18Wan de Welt junt nich lieden deit, dan denkjt doaraun, daut see ieescht mie nich jeläden haft.

19Wan jie noch von dise Welt wieren, wudd de Welt daut äaje goot sennen. Nu sent jie oba nich von dise Welt, wiels ekj junt doa rut jewält hab, un doawäajen kaun de Welt junt nich lieden.

20Denkjt doaraun, waut ekj junt jesajcht hab: Een Kjnajcht es nich jrata aus sien Har. Wan see mie nojestonen haben, woaren see junt uk nostonen. Un wan see mien Wuat jehoolen haben, woaren see junt uk hoolen.

21Dit woaren see junt aula wäajen mienen Nomen aundoonen, wiels see dän nich kjanen, dee mie jeschekjt haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Wan ekj nich jekomen wia un an daut jesajcht haud, dan hauden see kjeene Sind. Nu oba kjennen see nuscht väajäwen, äare Sind to entschuljen.

23Wäa jäajen mie es, dee es uk jäajen mienen Voda.

24Wan ekj mank an nich de Woakjen jedonen haud, dee kjeen aundra jedonen haft, dan hauden see kjeene Sind. Nu oba haben see dee jeseenen un kjennen mie doch nich lieden, nich mie un uk nich mienen Voda.

25Oba daut mott soo romkomen aus de Spruch en äa Jesaz sajcht: “See sent jäajen mie onen Uasoak”.

26Wan de Treesta komen woat, dän ekj junt vom Voda schekjen woa, de Jeist, dee Woarheit es un vom Voda utjeit, dee woat von mie zeijen.

27Un wiels jie von Aunfank aun bie mie jewast sent, sent jie uk miene Zeijen.

Johanes 16

Waut de Heilja Jeist doonen woat

1Ekj hab junt dit aula jesajcht, daut jie nich vom Gloowen erren sellen.

2See woaren ut june Judenschoolen utjeschloten woaren. Un doa woat eene Tiet komen, daut see meenen, see doonen Gott eenen Deenst, wan see junt doot moaken.

3Un daut woaren see doonen, wiels see nich mienen Voda kjanen un uk nich mie.

4Oba ekj hab junt dit jesajcht, daut wan dee Tiet kjemt, daut jie dan doaraun denkjen, daut ekj junt daut jesajcht hab. Aum Aunfank säd ekj junt dit noch nich, wiels ekj don noch bie junt wia.

5Nu oba go ekj trigj no däm, dee mie jeschekjt haft. Un kjeena von junt frajcht mie: Wua jeist du han?

6Wiels ekj junt dit jesajcht hab, es jun Hoat truarich jeworden.

7Oba ekj saj junt de Woarheit: Fa junt es daut goot, daut ekj wajchgo. Wiels wan ekj nich wajchgo, kjemt de Treesta nich no junt. Wan ekj oba go, woa ekj junt dän schekjen.

8Un wan dee komen woat, woat hee de Welt de Uagen opmoaken äwa waut Sind es un äwa waut Jerajchtichkjeit es un äwa waut Jerecht es.

9Äwa waut Sind es: Daut see nich aun mie jleewen.

10Äwa waut Jerajchtichkjeit es: Daut ekj nom Voda go un jie mie nich mea seenen woaren.

11Äwa waut Jerecht es: Daut dee, dee äwa dise Welt Jewault eewen deit, jerecht worden es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Ekj hab junt noch väl to sajen, oba jie kjennen daut nu nich vedroagen.

13Oba wan de Jeist, dee Woarheit es, komen woat, dee woat junt de volle Woarheit lieren. Hee woat nich von sikj selfst räden. Hee woat bloos daut räden, waut hee jehieet haft, un woat junt sajen, waut noch komen saul.

14Hee woat mie veharlichen. Hee woat vom mienjen nämen, un junt daut sajen un dietlich moaken.

15Aules waut de Voda haft, es uk mient. Doawäajen säd ekj: Hee woat daut vom mienjen nämen un junt daut sajen.

Aufscheet un wadaseenen

16Om eene korte Tiet woa jie mie nich seenen, un wada om eene korte Tiet woa jie mie seenen, wiels ekj nom Voda go.

17Dan säden eenje von siene Jinja bie sikj: Waut meent hee doamet, wan hee sajcht: Jie woaren mie om eene korte Tiet nich seenen, un wada om eene korte Tiet woa jie mie seenen, un uk: Wiels ekj nom Voda go?

18Doawäajen säden see: Waut meent hee met eene korte Tiet? Wie weeten nich, waut hee ons sajen well.

19Jesus wist, daut see am jieren froagen wullen, un dan säd hee to an: Froag jie junt unjarenaunda, waut ekj doamet meend, wan ekj säd: Jie woaren mie om eene korte Tiet nich seenen, un wada om eene korte Tiet woa jie mie seenen?

20Ekj saj junt de Woarheit: Jie woaren hielen un jaumarieren wäarent de Welt sikj freien woat. Jie woaren truaren, oba jun truarich sennen saul sikj omendren toom sikj freien.

21Wan eene Fru een Kjint to Welt brinjt, es see bekjemmat, wiels äare Tiet es jekomen. Oba wan daut Kjint ieescht jebuaren es, es de Freid, daut see een Kjint to Welt jebrocht haft soo groot, daut see von aul äaren Trua vejat.

22Doawäajen sent jie nu uk truarich. Oba ekj woa junt wada seenen, un dan woa jie junt von Hoaten freien, un dee Freid saul junt kjeena wajchnämen.

23Wan dee Dach kjemt, woa jie mie no nuscht mea froagen. Ekj saj junt de Woarheit: Mien Voda woat junt aules jäwen om waut jie en mienen Nomen froagen.

24Bat nu hab jie om nuscht en mienen Nomen jefroacht. Froacht, un jie woaren kjrieen, daut junt daut aun kjeene Freid fält.

De Siech äwa dise Welt

25Ekj hab Bildasproak jebrukt, junt dit to sajen. Oba de Tiet kjemt, daut ekj nich mea en Bildasproak to junt räden woa, oba junt daut direkjt un kloa von mienem Voda vetalen woa.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Wan dee Dach kjemt, woa jie en mienen Nomen froagen. Un ekj saj nich, daut ekj dän Voda en june Städ froagen woa.

27De Voda selfst es junt goot. Hee es junt goot, wiels jie mie goot sent un jleewen, daut ekj von Gott jekomen sie.

28Ekj kjeem vom Voda un sie en dise Welt nenjekomen, un woa dise Welt wada veloten un trigj nom Voda gonen.

29Siene Jinja säden to am: Nu see wie, daut du frie rut to ons rätst un nich mea Bildasproak brukst.

30Nu see wie, daut du aules weetst, un nich needich hast, daut die wäa waut frajcht. Doawäajen jleew wie, daut du von Gott jekomen best.

31Jesus fruach an: Jleew jie dan nu?

32De Tiet kjemt, un es aul hia, daut jie woaren vestreit woaren, een jiedra fa sikj, un woaren mie auleen loten. Oba ekj sie nich auleen, de Voda es bie mie.

33Dit hab ekj junt aula doawäajen jesajcht, daut jie en mie Fräd haben. En dise Welt hab jie Angst, oba siet jetroost, ekj hab jäajen dise Welt jewonnen.

Johanes 17

Jesus bät fa siene Jinja

1Aus Jesus dit jesajcht haud, kjikjt hee nom Himmel un säd: Voda, de Tiet es jekomen. Moak dienen Sän harlich, daut dien Sän die uk veharlicht.

2Du hast am de Volmacht äwa de gaunze Menschheit jejäft, aul dee daut eewje Läwen to jäwen, dee du am jejäft hast.

3Daut eewje Läwen es dit: daut see die, dän eensich woaren Gott, un Jesus Christus, dän du jeschekjt hast, kjanen lieren.

4Ekj hab die opp de Ieed doaderch veharlicht, daut ekj daut Woakj verecht hab, daut du mie jejäft hast to doonen.

5Un Voda, nu veharlich mie bie die met dee Harlichkjeit, dee ekj bie die haud, ea de Welt jeschaufen wort.

6Ekj hab de Menschen, dee du mie ut dise Welt jejäft hast, met dienem Nomen bekaunt jemoakt. Daut wieren diene, un du jeefst mie dee, un dee haben dien Wuat jehoolen.

7Nu weeten see, daut aules von die kjemt, waut du mie jejäft hast.

8Dee Wieed, dee du mie jejäft hast, hab ekj an jejäft. See haben dee aunjenomen, un weeten woarhauftich, daut ekj von die jekomen sie, un jleewen, daut du mie jeschekjt hast.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Ekj froag fa an. Ekj froag nich fa de Welt, oba fa dee, dee du mie jejäft hast, wiels daut sent diene.

10Aules waut ekj hab, es dient, un aules waut du hast es mient, un ekj sie en an veharlicht.

11Ekj sie nich mea en dise Welt. Oba dise sent en de Welt. Un ekj kom no die. Heilja Voda, hool dee secha, en dienen Nomen, dän du mie jejäft hast, daut see eent sent, soo aus wie eent sent.

12Soolang aus ekj bie an wia, hilt ekj an en dienen Nomen, dän du mie jejäft hast, un ekj hab no an oppjepaust. Kjeena von an es veloaren jegonen, buta dee eena, dee veloaren gonen must, daut daut soo wort, aus jeschräwen steit.

13Oba nu kom ekj no die, un dit räd ekj en dise Welt, daut see miene Freid voll un gaunz en sikj haben kjennen.

14Ekj hab an dien Wuat jejäft, un de Welt es an fientlich, wiels see nich von dise Welt sent, jrod soo aus ekj uk nich von dise Welt sie.

15Ekj froag nich doafäa, daut du an ut dise Welt nämen saust, oba daut du an verem beesen bewoaren saust.

16See sent nich von dise Welt, jrod soo aus ekj uk nich von dise Welt sie.

17Heilj an en de Woarheit, dien Wuat es de Woarheit.

18Soo aus du mie en de Welt nenn jeschekjt hast, hab ekj an en de Welt nenn jeschekjt.

19Ekj heilj mie selfst fa an, daut see uk derch de Woarheit jeheilicht woaren.

20Ekj froag nich bloos fa dise, oba uk fa dee, dee derch äa Wuat aun mie jleewen woaren.

21See sellen aula eent sennen, soo aus du, Voda, en mie un ekj en die, daut see uk en ons eent sent, soo daut de Welt daut jleeft, daut du mie jeschekjt hast.

22De Harlichkjeit, dee du mie jejäft hast, hab ekj an jejäft, daut see eent sennen muchten, soo aus wie eent sent.

23Ekj en an un du en mie, daut see gaunz eent sent, daut de Welt doaraun seenen kaun, daut du mie jeschekjt hast un an soo goot best aus du mie goot best.

24Voda, ekj well, daut dee, dee du mie jejäft hast, uk doa sent wua ekj sie, un daut see miene Harlichkjeit seenen, dee du mie jejäft hast. Du wieescht mie goot, ea de Welt äaren Grunt haud.

25Jerajchta Voda! De Welt haft die nich jekjant, oba ekj kjan die, un dise weeten, daut du mie jeschekjt hast.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Ekj hab an met dienen Nomen bekaunt jemoakt, un woa daut wieda doonen, daut dee Leew, met dee du mie goot wieescht, en an sennen mucht, un ekj en an.

Johanes 18

Jesus woat faustjenomen

(Mat 26,47-56; Mark 14,43-50; Luk 22,47-53)

1Aus Jesus dit aula jesajcht haud, jinkj hee met siene Jinja no de aundre Sied vom Kidron Tol. Doa wia een Goaden, en dän hee met siene Jinja nenjinkj.

2Un Judas Iskariot, dee am verod, wist uk wua dee Städ wia, wiels Jesus troff sikj doa foaken met siene Jinja.

3Dan kjeem Judas met eene Grupp Soldoten un Tempelwajchta, dee de Huagepriesta un Farisäa am jestalt hauden, met Latoarns, Laumpen un Jewäaren.

4Wiels Jesus aules wist, waut am bejäajnen wudd, jinkj hee rut un säd to an: Wäm sieekj jie?

5See säden: Jesus von Nazaret. Jesus säd to an: Ekj sie dee! Un Judas, dee am veroden deed, stunt doa uk bie an.

6Aus hee to an säd, daut hee dee wia, trocken see sikj trigj un follen opp de Ieed.

7Dan fruach hee an noch eemol: No wäm sieekj jie? See säden: Jesus von Nazaret.

8Jesus säd: Ekj hab junt jesajcht, daut ekj dee sie! Wan jie mie sieekjen, dan lot dise gonen!

9Daut sull soo romkomen, aus hee jesajcht haud: Von dee, dee du mie jejäft hast, hab ekj kjeent veloaren.

10Simon Petrus haud een Schwieet. Daut trock hee rut un heiwd no däm Huagenpriesta sien Kjnajcht un schneet am daut rajchte Ua auf. Dee Kjnajcht heet Malchus.

11Dan säd Jesus to Petrus: Stäakj dien Schwieet trigj enne Scheed! Sull ekj nich ut daut Kuffel drinkjen, daut de Voda mie jejäft haft?

Jesus woat ver Hanas jebrocht

(Mat 26,57-58; Mark 14,53-54; Luk 22,54)

12De Soldoten met äa Leida un de Juden met äare Tempelwajchta kjeemen dan un neemen Jesus faust un bungen am.

13See brochten am ieeschtens no Hanas, Kaifas sienen Schwieevoda. Kaifas wia daut Joa Huagapriesta.

14Daut wia Kaifas, dee de Juden dän Rot jejäft haud, daut daut goot sennen wudd, daut een Maun fa daut gaunze Volkj stoawen wudd.

Petrus velicht, daut hee Jesus kjant.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

(Mat 26,69-70; Mark 14,66-68; Luk 22,55-57)

15Simon Petrus un noch een aundra Jinja jinjen Jesus hinjaraun. De aundra Jinja wia däm Huagenpriesta bekaunt, un soo jinkj dee met Jesus en dän Huagenpriesta sien Paulaust nenn.

16Oba Petrus stunt buten ver de Däa. Dan jinkj de aundra Jinja, dän de Huagapriesta kjand, rut un räd met de Deenarin, dee äwa de Däa woakt, un brocht Petrus nenn.

17De Däarenwajchtarin säd to Petrus: Best du nich uk eena von disen Maun siene Jinja? Hee säd: Nä, ekj sie nich.

18Wiels daut kjeel wia, hauden de Deena un Tempelwajchta sikj een Kolenfia jemoakt un stunden doa rom un woamden sikj. Un Petrus stunt bie an un woamd sikj uk.

Hanas vehieet Jesus

19De Huagapriesta fruach Jesus no siene Jinja un uk no siene Lia.

20Jesus säd to am: Ekj hab frie un open en dise Welt jerät. Ekj hab emma en de Schoolen un em Tempel jelieet, wua de Juden toopkomen, un ekj hab nuscht em Jeheemen jedonen.

21Wuarom frajchst du mie? Froag dee, dee mie jehieet haben. Dee weeten waut ekj jesajcht hab.

22Aus Jesus dit säd, schluach eena von de Deenasch, dee doa dicht bie stunden, am em Jesecht un säd: Soo auntwuatst du däm Huagenpriesta?

23Jesus säd to am: Wan ekj eene ojjeschekjte Auntwuat jejäft hab, dan bewies mie daut, oba wan nich, wuarom schleist du mie dan?

24Dan schekjt Hanas am jebungen no Kaifas, dän Huagenpriesta.

25Un Simon Petrus stunt un woamd sikj. Dan säden see to am: Best du nich uk eena von siene Jinja? Hee oba veluach daut un säd: Ekj sie nich.

26Dan säd eena von däm Huagenpriesta siene Deena, een Frint aun dän, dän Petrus daut Ua aufjeschnäden haud: Sach ekj die nich bie am em Goaden?

27Petrus veluach daut noch eemol, un plazlich doaropp kjreid de Hon.

Jesus ver Pilatus

(Mat 27,1-2 11-14; Mark 15,1-5; Luk 23,1-5)

28Dan leiden see Jesus von Kaifas nom Rechthus. Daut wia aul tiedich zemorjes. See selfst oba jinjen nich em Rechthus nenn, om sikj nich to veorreinjen, daut see daut Passamol äten kunnen.

29Dan jinkj Pilatus rut no an, un fruach: Wuamet beschulj jie disen Maun?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Äare Auntwuat wia: Wan hee nich een Vebräakja wia, wudd wie am nich no die jebrocht haben.

31Pilatus säd to an: Nämt jie am un recht am no jun Jesaz. De Juden säden to am: Wie haben nich daut Rajcht, wäm doot to moaken.

32Soo sull erfelt woaren waut Jesus jesajcht haud, aus hee aundied, waut fa een Doot hee stoawen wudd.

33Dan jinkj Pilatus wada em Rechthus nenn un leet Jesus komen un fruach am: Best du de Judenkjennich?

34Jesus säd to am: Frajchst du dit ut die selfst, ooda haben aundre die von mie vetalt?

35Pilatus säd: Sie ekj een Jud? Dien ieejnet Volkj un de Huagepriesta haben die hia no mie jebrocht. Waut hast du jedonen?

36Jesus säd: Mien Kjennichrikj es nich von dise Welt. Wan mien Kjennichrikj von dise Welt wia, wudden miene Deena jekjamft haben, daut ekj von de Juden nich faust jenomen wort. Oba mien Kjennichrikj es nich von dise Welt.

37Dan säd Pilatus to am: Du best dan oba een Kjennich? Jesus säd: Du sajchst rajcht, ekj sie een Kjennich. Ekj sie doatoo jebuaren un en de Welt jekomen, daut ekj fa de Woarheit enstonen saul. Wäa daut met de Woarheit helt, horcht no mie.

38Pilatus säd to am: Waut es Woarheit? Un aus hee dit jesajcht haud, jinkj hee wada rut no de Juden un säd to an: Ekj finj kjeene Schult aun am.

39Oba jie haben je de Mood, daut ekj junt toom Passafast wäm loosjäwen doo. Saul ekj junt dän Judenkjennich loosjäwen?

40Dan schrieejen see aula wada: Nich disen Maun, oba Barabas! Barabas oba wia een Reiba.

Johanes 19

De Soldoten spotten Jesus

1Dan neem Pilatus Jesus un leet am vepitschen.

2Un de Soldoten flochten eene Kroon von Stachels un saden am dee opp dän Kopp, un hongen am eenen bleiwrooden Äwarock om.

3Dan säden see: Wie jreessen die, Judenkjennich. Un see schluagen am opp de Baken.

4Pilatus jinkj noch eemol rut un säd to an: Kjikjt eemol, ekj brinj junt dän rut, daut jie seenen kjennen, daut ekj kjeene Schult aun am finj.

5Jesus kjeem rut met eene Stachelkroon oppem Kopp un eenen bleiwrooden Äwarock om. Un Pilatus säd to an: Kjikjt, waut fa een Mensch!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Jesus woat toom Doot veuadeelt

6Aus de Huagepriesta un Deena am sagen, schrieejen see: Aun daut Kjriez met am! Aun daut Kjriez met am! Pilatus säd: Nämt jie am un kjriezicht am, wiels ekj finj kjeene Schult aun am.

7De Juden säden: Wie haben een Jesaz, un no daut Jesaz sull hee doot jemoakt woaren, wiels hee sikj selfst toom Sän von Gott jemoakt haft.

8Aus Pilatus daut sajen hieed, fercht hee sikj noch mea.

9Hee jinkj noch eemol em Rechthus nenn un fruach Jesus, wua hee häa wia. Oba Jesus jeef am kjeene Auntwuat.

10Dan säd Pilatus to am: Rätst du nich met mie? Weetst du nich, daut ekj de Krauft hab, die frie to loten, un uk die to kjriezjen?

11Jesus säd: Du hast äwahaupt kjeene Krauft äwa mie, wan dee die nich von bowen jejäft worden wia. Doawäajen haft dee, dee mie en diene Henj jejäft haft, de jratre Sind.

12Von dan aun tracht Pilatus doano, am loos to loten. Oba de Juden schrieejen trigj: Wan du disen loos latst, best du nich däm Kjeisa sien Frint. Wäa sikj selfst toom Kjennich moakt, es jäajen dän Kjeisa.

13Aus Pilatus daut sajen hieed, brocht hee Jesus rut un sad sikj opp dän Rechtastool, aun dän Wajch dee gaunz met Steena belajcht wia, waut see opp äare Sproak Gabata nanden.

14Daut wia de Dach verem Passafast, aus see reedmuaken toom Fast, ojjefäa Klock twalw oppmeddach. Un hee säd to de Juden: Kjikjt, dit es jun Kjennich!

15See oba schrieejen: Wajch met am! Wajch met am! Kjriezicht am! Pilatus säd to an: Saul ekj junen Kjennich kjriezjen? De Huagepriesta säden: Wie haben kjeenen Kjennich buta dän Kjeisa!

Jesus aum Kjriez

(Mat 27,32-44; Mark 15,21-32; Luk 23,26-43)

16Schlieslich jeef Pilatus am han, daut see am kjriezjen kunnen. See neemen Jesus un leiden am wajch.

17Un hee druach sien ieejnet Kjriez, un jinkj doamet no eenen Plauz, dän see Schädelplauz nanden, en hebräisch, Golgata.

18Doa kjriezijden see am, un noch twee aundre, am en de Medd un aun jieda Sied eenen.

19Pilatus schreef eene Äwaschreft un stald dee opp daut Kjriez. Un dit es waut hee schreef: Jesus von Nazaret, de Judenkjennich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Väl Juden lausen dise Äwaschreft, wiels de Plauz, wua Jesus jekjriezicht wort, dicht bie Jerusalem wia, un dee wia en hebräisch, latiensch un griechisch jeschräwen.

21Dan säden de judsche Huagepriesta to Pilatus: Schriew nich, de Judenkjennich, oba daut hee säd, hee wia de Judenkjennich.

22Pilatus säd: Waut ekj jeschräwen hab, hab ekj jeschräwen.

23Aus de Soldoten Jesus jekjriezicht hauden, neemen see Jesus siene Kjleeda un deelden dee en vea Deelen, fa jiedrem een Deel, un soo uk dän Äwarock. De Äwarock oba wia een gaunz en eent jewownet Stekj, onen Not.

24Dan säden de Soldoten eena toom aundren: Well wie dän nich tweirieten, oba leewa Lessa trakjen, to seenen, wäa dän haben saul. De Schreft sull erfelt woaren, soo aus jeschräwen steit: “See deelden sikj miene Kjleeda en un losten äwa mienen Äwarock.” Un daut es, wuarom de Soldoten daut deeden.

25Biem Kjriez stunden Jesus siene Mutta, un siene Mutta äare Sesta Maria, Klopas siene Fru, un Maria Magdalena.

26Aus Jesus siene Mutta sach un uk dän Jinja, dän hee goot wia, bie ar stonen, säd hee to siene Mutta: Fru, kjikj emol, daut es dien Sän!

27Un dan säd hee to däm Jinja: Kjikj emol, daut es diene Mutta! Un von de Stund aun neem hee däa no sien Hus.

Jesus stoaft

(Mat 27,45-56; Mark 15,33-41; Luk 23,44-49)

28Nohäa, un aus Jesus wist, daut nu aules jeworden wia, un doamet de Schreft erfelt wort soo aus jeschräwen stunt, säd hee: Mie darscht!

29Doa stunt een Jefäs met Wienädikj. Dan neemen see eenen Schwom un leeten dän voll dän Wienädikj trakjen, spekjten dän opp eenen Stock un hilden am dän nom Mul.

30Un aus Jesus dän Wienädikj jekjräajen haud, säd hee: Nu es aules foadich jebrocht! Dan buach hee dän Kopp rauf un jeef sienen Jeist opp.

Jesus woat en de Sied jestoaken

31Daut wia dee Dach, aun däm see sikj reedmuaken fa dän grooten Sabat. Un see wullen nich haben, daut de Doodes aum Sabat aum Kjriez henjen sullen. Doawäajen fruagen see Pilatus, auf hee de Doodes nich wudd loten de Been bräakjen, daut dee kunnen vom Kjriez jenomen woaren.

32Dan kjeemen de Soldoten un bruaken däm ieeschten de Been un uk däm aundren, dee met am jekjriezicht wia.

33Oba aus see no Jesus kjeemen un sagen, daut hee aul jestorwen wia, bruaken see am nich de Been.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

34Oba eena von de Soldoten stuak am met däm Spies en de Sied, un doa rand Bloot un Wota rut.

35Un dee daut jeseenen haft, es Zeij doafäa, un weet, daut daut soo es. Un hee weet, daut hee de Woarheit rät, soo daut jie uk jleewen kjennen.

36Dit wort soo jedonen, daut aules soo passieed aus jeschräwen steit: “Jie sellen am kjeen Been bräakjen.”

37Un opp eene aundre Städ sajcht de Schreft: “See woaren dän seenen, dän see derchjestoaken haben.”

Jesus woat en daut Grauf jelajcht

(Mat 27,57-61; Mark 15,42-47; Luk 23,50-56)

38No disem kjeem Josef von Arimatäa un fruach Pilatus, auf hee Jesus vom Kjriez rauf nämen durf. Josef wia eena von Jesus siene Jinja, oba hee hilt daut stell ut Angst fa de Juden. Un Pilatus jeef am de Frieheit. Soo kjeem hee un neem dän Dooden Jesus rauf.

39Uk Nikodemus, dee verhäa bie Nacht no Jesus jekomen wia, kjeem un brocht hundat Punt Mirren un Aloen toopjemenjt.

40Dan neemen see dän Dooden un wekjelden dän met de Jewirtssaulw toop en Loakes en, soo aus de Juden äare Doodes begrowden.

41Doa wua Jesus jekjriezicht wort, wia een Goaden, un en däm Goaden een nieet Grauf, wua noch kjeena bennen jeläajen haud.

42Wiels daut de Dach ver däm Sabat wia, un daut Grauf dicht bie wia, läden see Jesus doa nenn.

Johanes 20

Daut ladje Grauf

(Mat 28,1-8; Mark 16,1-8; Luk 24,1-12)

1Tiedich aum ieeschten Dach von de Wäakj, aus daut noch diesta wia, kjeem Maria Magdalena nom Grauf. See sach, daut de Steen vom Grauf wajchjenomen wia.

2Dan rand see un kjeem no Simon Petrus un no däm aundren Jinja, dän Jesus goot wia, un säd to an: See haben dän Harn ut däm Grauf rutjenomen, un wie weeten nich, wua see am hanjelajcht haben.

3Dan jinjen Petrus un de aundra Jinja rut un jinjen nom Grauf.

4See randen beid. De aundra Jinja kunn dolla ranen aus Petrus un kjeem daut ieeschte nom Grauf.

5Hee bekjt sikj un kjikjt doa nenn, un sach de Loakes doa ligjen. Hee jinkj oba nich nenn.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Dan kjeem Simon Petrus am no un jinkj em Grauf nenn, un sach uk de Loakes doa ligjen.

7Un daut Schweetduak, daut hee om dän Kopp jehaut haud, lach oba nich bie de Loakes, oba toopjelajcht opp eene aundre Städ.

8Dan jinkj de aundra Jinja, dee daut ieeschte nom Grauf jekomen wia, uk nenn, un hee sach un jleewd daut.

9See wisten noch nich, daut de Schreft säd, daut hee vom Doot oppstonen must.

10Dan jinjen de Jinja wada no Hus.

Jesus wiest sikj Maria Magdalena

(Mat 28,9-10; Mark 16,9-11)

11Oba Maria stunt buten biem Grauf un hield. Biem hielen bekjt see sikj un kjikjt em Grauf nenn.

12Un see sach doa twee Enjel en witte Kjleeda, eenen biem Koppenenj un eenen biem Feetenenj, wua Jesus sien Kjarpa jeläajen haud.

13Dee säden to ar: Fru, wuarom hielst du? See säd to an: Wiels see mienen Harn wajch jenomen haben, un ekj weet nich, wua see am hanjelajcht haben.

14Aus see dit jesajcht haud, dreid see sikj rom un sach Jesus doa stonen un wist nich, daut daut Jesus wia.

15Jesus säd to ar: Fru, wuarom hielst du? No wäm sieekjst du? See docht, daut wia de Goadna, un säd to am: Har, wan du am wajch jedroacht hast, dan saj mie, wua du am jeloten hast. Dan woa ekj am holen.

16Jesus säd to ar: Maria! See dreid sikj om un säd to am: Rabunie! Daut meent: Liera.

17Jesus säd to ar: Fot mie nich aun, ekj sie noch nich noppjefoaren no mienen Voda. Oba go no miene Breeda un saj to an: Ekj woa noppfoaren no mienen Voda un junen Voda, un no mienen Gott un junen Gott.

18Maria Magdalena kjeem un säd de Jinja, daut see dän Harn jeseenen haud, un daut hee dit to ar jesajcht haud.

Jesus wiest sikj siene Jinja

(Mark 16,14-18; Luk 24,36-49)

19Dan dän ieeschten Dach en de Wäakj zeowes, aus de Jinja toop wieren un ut Forcht fa de Juden de Däaren toojeschloten hauden, kjeem Jesus un stunt mank an un säd: Fräd met junt!

20Aus hee dit jesajcht haud, wees hee an siene Henj un siene Sied. Dan wieren de Jinja froo, daut see dän Harn sagen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Jesus säd noch een mol: Fräd met junt! Soo aus de Voda mie jeschekjt haft, soo schekj ekj junt.

22Aus hee daut jesajcht haud, pust hee sienen Odem äwa an un säd: Nämt dän Heiljen Jeist!

23Wan jie wäm de Sinden vejäwen, däm sent dee vejäft, un wäm jie dee nich vejäwen, däm sent dee nich vejäft.

Jesus un Tomas

24Tomas de Zwillinkj, eena von de Twalw, wia nich bie an, aus Jesus kjeem.

25Aus de aundre Jinja am säden, daut see dän Harn jeseenen hauden, säd hee: Ekj woa daut nich jleewen, bat ekj de Näajelstäden en siene Henj see un miene Finjasch doa nenn laj, un miene Haunt en siene Sied laj.

26Om acht Doag wieren de Jinja wada bennen, un Tomas wia uk doa. Dan kjeem Jesus, aus de Däaren toojeschloten wieren, un stunt medden mank an un säd: Fräd met junt!

27Dan säd hee to Tomas: Rieekj emol dienen Finja häa un kjikj no miene Henj, un rieekj diene Haunt häa un laj dee en miene Sied. Un jeff die nich däm Ongloowen han, oba jleew!

28Dan säd Tomas to am: Mien Har, un mien Gott!

29Jesus säd to am: Tomas, du jleefst nu, wiels du mie jeseenen hast. Seelich sent dee, dee nich seenen un doch jleewen!

Wuarom dit Buak jeschräwen wort

30Jesus deed noch väl aundre Tieekjens ver siene Jinja, dee nich en disem Buak jeschräwen sent.

31Dise oba sent jeschräwen, daut jie jleewen kjennen, daut Jesus de Christus, Gott sien Sän, es, un daut jie derch dän Gloowen en sienem Nomen daut Läwen haben.

Johanes 21

Jesus bejäajent säwen Jinja aum See Tiberias

1Nohäa leet Jesus sikj noch eemol von siene Jinja seenen aum See Tiberias. Un dit es woo hee daut deed:

2Doa wieren Simon Petrus, Tomas de Zwillinkj, Natanael von Kana en Galiläa, Zebedäus siene Säns un noch twee aundre Jinja.

3Simon Petrus säd to an: Ekj go feschen. See säden to am: Dan kom wie uk met. See jinjen fuaz rut, stieejen en de Lomm un fuaren loos. Oba dee Nacht kjrieejen see nuscht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Tiedich zemorjes stunt Jesus aun de Wotakaunt, oba de Jinja wisten nich, daut daut Jesus wia.

5Jesus säd to an: Kjinja, hab jie nuscht to äten? See säden: Nä.

6Hee säd to an: Schmiet jun Nat aun de rajchte Sied von de Lomm rut, dan woa jie waut kjrieen. See schmeeten daut rut, un dan hauden see soo väl Fesch, daut see daut nich rut kjrieejen.

7Dan säd de Jinja, dän Jesus goot wia, to Petrus: Daut es de Har! Aus Simon Petrus hieed, daut daut de Har wia, trock hee sikj de Kjleeda äwa, wiels hee wia noaktich, un schmeet sikj em Wota nenn.

8De aundre Jinja kjeemen met de Lomm hinjaraun un schlapten daut Nat voll Fesch. See wieren soo bie 100 Meeta vom Launt.

9Aus see aun Launt stieejen, sagen see Fesch opp eenem Kolenfia, un uk Broot.

10Jesus säd to an: Brinjt uk noch von dee Fesch, dee jie jrod jefescht haben!

11Simon Petrus stieech nenn un schlapt daut Nat met 153 groote Fesch aun Launt. Un met aul dee Fesch doabennen reet daut Nat nich twei.

12Jesus säd to an: Nu komt Freestikj äten! Kjeena von de Jinja woagd sikj, am to froagen, wäa hee wia. See wisten, daut daut de Har wia.

13Jesus kjeem, neem daut Broot un jeef an daut, un jrod soo uk de Fesch.

14Dit wia nu daut dredde mol, daut Jesus sikj siene Jinja openboad, no däm daut hee vom Doot oppjestonen wia.

Jesus un Petrus

15Aus see ieescht jejäten hauden, säd Jesus to Simon Petrus: Simon Jona, es diene Leew to mie jrata, aus de aundre äare? Hee säd: Jo, Har, du weetst, daut ekj die goot sie. Jesus säd: Dan weid miene Lama!

16Hee säd noch eemol to am: Simon Jona, best du mie goot? Hee säd to am: Jo, Har, du weetst, daut ekj die goot sie. Jesus säd to am: Weid miene Schop!

17Dan säd Jesus daut dredde mol to am: Simon Jona, best du mie goot? Petrus wort gaunz truarich, daut Jesus am toom dredden mol fruach, auf hee am goot wia. Hee säd to am: Har, du weetst om aules om, un du weetst, daut ekj die goot sie. Jesus säd to am: Weid miene Schop!

18Ekj saj die de Woarheit: Aus du jinja wieescht, bungst du die selfst diene Kjleeda om, un jinjst han wua du han wust. Oba wan du ella woascht, woascht du de Henj utstrakjen, un die woat een aundra daut Gort aunholen un die wua hannämen, wua du nich han west.

19Dit säd hee, om auntodieden, derch waut fa eenen Doot hee Gott veharlichen wudd. Aus Jesus dit jesajcht haud, säd hee to am: Komm un folj mie no!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Petrus un de aundra Jinja

20 Dan dreid Petrus sikj om un sach dän Jinja metkomen, dän Jesus goot wia, un dee
sikj biem Owentkost äten aun Jesus siene Brost jeläänt haud un jesajcht haud: Har,
wäa es daut, dee die veroden woat?

21 Aus Petrus dän sach, säd hee to Jesus: Har, waut saul met disem woaren?

22 Jesus säd to am: Wan ekj daut soo well, daut hee bliewen saul bat ekj kom, waut
jeit die daut aun? Komm du met mie met!

23 Dan jinkj een Jeräd manke Breeda, daut dis Jinja nich stoawen wudd. Oba Jesus
haud nich jesajcht, daut dee nich stoawen wudd, oba: Wan ekj daut soo well, daut
dee bliewen saul bat ekj kom, waut jeit die daut aun.

Latste Wieed

24 Dit es de Jinja, dee dit bezeijen deit un dee dit jeschräwen haft, un wie weeten,
daut sien Zeichnis woa es.

25 Doa sent noch väl aundre Sachen, dee Jesus jedonen haft. Ekj näm aun, wan dee
aula eent nom aundren wudden oppjeschräwen woaren, de Welt wudd nich Rum
fa aul dee Bieekja haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Apostelgeschicht 1

Lukas foat wieda met de Geschicht

1 En mien ieeschtet Buak, Leewa Teofilus, schreef ekj die aules, waut Jesus aunfunk
to doonen un to lieren,

2 bat aun dän Dach, aus hee nom Himmel jenomen wort, aus hee siene Apostel, dee
hee sikj jewält haud, derch dän Heiljen Jeist befolen haud waut to doonen.

3 Aus siene lieden äwa wieren, stald hee sikj dise Mana väa, daut hee onen Twiewel
wada läwd. Hee leet sikj 40 Doag von an seenen un räd to an von Dinja dee toom
Gottesrikj jehieeden.

Jesus nemt Aufscheet von siene Jinja

(Luk 24,47-52)

4 Un aus hee met an toop wia, befool hee an, nich von Jerusalem wajch to gonen,
oba to wachten, bat see daut kjrieen wudden waut de Voda vesproaken haud,
wuavon, säd hee, jie mie haben räden hieet;

5 wiels Johanes deept met Wota, jie oba sellen om een poa Doag met dän Heiljen
Jeist jedeept woaren.

6 Un aus see sikj soo tooptroffen, fruagen see am: Har, woascht du Israel nu wada
äa Kjennichrikj häastalen?

7 Hee säd to an: Daut es nich fa junt, de Tieden un Doag to weeten, dee de Voda sikj
en siene Macht bestemt haft;

8 oba wan de Heilja Jeist äwa junt komen woat, woa jie Krauft kjrieen, un jie woaren
miene Zeijen sennen, en Jerusalem, en gaunz Judäa, en Samaria, un äwa de gaunze
Welt.

9 Un aus hee dit jesajcht haud, sagen see daut hee ver an oppjehowen wort, un eene
Wolkj neem am wajch, daut see am nich mea seenen kunnen.

10 Un aus see am hinjaraun kjikjten, wäarent hee nom Himmel fua, stunden bie an
met eemol twee Mana en witte Kjleeda,

11 dee to an säden: Jie Mana von Galiläa, wuarom sto jie hia un kjikjen nom Himmel?
Dis Jesus, dee von junt em Himmel nenn jenomen wort, woat krakjt soo
trigjkomen, aus jie am haben seenen nom Himmel foaren.

De Apostelzol woat wada voll jemoakt

12 Dan jinjen see trigj no Jerusalem vom Oliewen Boajch. Daut wia soo wiet aus see
aum Sabat gonen durwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Un aus see trigjkjeemen, jinjen see opp dän Bän en äare Stow nenn, wua see sikj opphilden. Doa wieren Petrus, Johanes, Jakobus un Andreas, Filippus, un Tomas, Bartolomäus un Matäus, Jakobus, waut Alfäus sien Sän wia, un Simon de Zelot un Judas, waut Jakobus sien Sän wia.

14Dise wieren sikj aula eenich em Jebäd. Daut schloot uk en de Frues un Maria, Jesus siene Mutta, un siene Breeda.

15Un eenen Dach, aus see ojjefäa 120 Menschen toopwieren, stunt Petrus medden mank an opp un säd:

16Mana un Breeda, daut must soo romkomen aus jeschräwen stunt, soo aus de Heilja Jeist derch David von Judas haud sajen loten, dee een Wajchwiesa wort fa dee, dee Jesus faustneemen;

17wiels hee wort aus eena von ons jetalt un haud sien Poat met ons toop aun disen Deenst jekjräajen.

18Dis Maun koft met sienen ojjerajchten Loon een Aka opp däm hee eenen Dach väarenäwa dolfoll, daut hee väaren opplauzt daut am de Doarm rutkjwalden.

19Dit kjrieech aulemaun to hieren, dee en Jerusalem wonden, soo daut see dän Aka en äare Sproak Hakeldamach nanden, daut meent Blootaka.

20Wiels daut steit em Psalmbuak jeschräwen: “Siene Behusunk saul vewillat woaren, daut doa kjeena bennen wonen woat”, un: “Sien Aumt saul een aundra nämen.”

21Doawäajen mott eena von dise Mana, dee de tietäwa bie ons jewast es, wäarent de Har Jesus bie ons rut un nenn jegonen es,

22von don aus Johanes aunfunk to deepen, bat Jesus von ons jenomen wort, met ons toop een Zeij doavon woaren, daut hee vom Doot oppjestonen es.

23Un see stalden twee väa: Josef, jenant Barsabas, dän see uk Justus nanden, un Matias.

24Dan bäden see un säden: Oo Har, dee du aulemauns Hoaten kjanst, wies ons, wäm du von dise twee jewält hast,

25dän Deenst un daut Apostelaumt to nämen, daut Judas oppjeef, om hantogonen wua hee hanjehieed.

26Dan trocken see Lessa, un daut Loss foll opp Matias. Dan wort hee met de alw Apostel metjetalt.

Aposteljeschicht 2

De Heilja Jeist kjemt aum Pinjstdach

1Aus dee Pinjstdach dan kjeem, wieren see aula opp eene Städ toop.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Un plazlich hieeden see, soo aus em Storm, een ruzhendet Jelud vom Himmel, soo daut et em gaunzen Hus to hieren wia, wua see sauten.

3Dan sagen see met eemol Tungen, aus von Fia; un dee saden sikj opp jieda eenem von an.

4See worden aula met däm Heiljen Jeist jefelt un fungen aun en aundre Sproaken to räden, doano aus de Jeist an daut mäajlich muak.

5Doa wonden don en Jerusalem Juden, gottesferchtje Mana, von aule Lenda, unja däm Himmel.

6Aus see daut Jelud hieeden, kjeemen een groot Deel vewillat toop, wiels see hieeden, daut dee en een jiedrem siene Sproak räden deeden.

7Gaunz vewundat, fruagen see: Sent nich aul dise, dee doa räden, von Galiläa?

8Woo es daut dan, daut wie dee een jiedra en siene ieejne Sproak hieren?

9Parta un Meeda un Elamita, un dee wie en Mesopotamien un en Judäa wonen, un Kapadozien, un Pontus un Asien,

10Friegien un Pamfielien, un Ägipten, un daut Poat von Libien daut to Kiereen jehieet, un Utlenda von Room,

11Juden un Metjuden, Kreeta un Araba. Wie hieren dee en onse Sproak von Gott siene groote Wundawoakjen räden.

12Vewundat un vewillat, fruagen see eena dän aundren: Waut jeft dit noch?

13De aundre oba hauden äaren Spott doaräwa un säden: Dee haben too väl Wien jedrunken.

De Apostel Petrus siene Pinjstprädicht

14Dan stunt Petrus met dee Alw opp un funk met eene lude Stemm aun to räden un säd to an: Mana von Judäa, un aul dee, dee en Jerusalem wonen, dit sell jie weeten, un horcht waut ekj junt saj.

15Dise Mana sent nich bedrunken, soo aus jie denkjen, wiels daut es noch mau Klock näajen zemorjes.

16Dit es oba daut wuavon de Profeet Joel räd:

17"Gott sajcht: Daut woat en de latste Tiet passieren, daut ekj mienen Jeist äwa aule Menschen jeeten woa. June Säns un Dajchta woaren profeetisch räden, june junge Mana woaren Visionen seenen, june oole Mana woaren Dreem haben,

18un äwa Mana un Frues, dee mie deenen, woa ekj en dee Tiet mienen Jeist utjeeten, un dee woaren profeetisch räden.

19Ekj woa bowen aum Himmel Wunda doonen un uk Tieekjens unjen opp de Ieed: Bloot, Fia, Ruak un Daump;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

20de Sonn woat schwoat diesta woaren, un de Mon root aus Bloot, ea onsen Harn sien groota, harlicha Dach verendach komen woat.

21Un wäaemma dan dän Harn sien Nomen aunroopt, saul jerat woaren."

22Jie Mana von Israel, horcht waut ekj saj: Jesus von Nazaret, wia een Maun, derch dän Gott mank junt Wundawoakjen un Wundatieekjens deed, soo aus jie selfst weeten.

23Gott haud en sienen Plon beschloten, junt disen Jesus en de Henj to jäwen, un jie neemen am un leeten am derch Sindahenj aum Kjriez noaglen un doot moaken.

24Gott oba wuak am wada opp vom Doot un muak am frie von aule Doodesnoot, wiels daut ommäajlich wia, daut de Doot am hoolen kunn.

25Wiels David säd von am: "Ekj sach dän Harn emma ver mie, wiels hee es bie miene rajchte Haunt, daut ekj secha sto.

26Doawäajen freit sikj mien Hoat un miene Tung rät froo. En aul daut kaun mien Kjarpa en sechre Hopninj reiwen,

27wiels du woascht miene Seel nich bie de Doodes loten, un woascht daut nich tooloten, daut dien Heilja vekomen woat.

28Du hast mie de Wäaj toom Läwen weeten loten; du woascht mie en diene Jäajenwuat de volle Freid schenkjen."

29Mana un Breeda, lot mie gaunz frie to junt von onsen Staumvoda David räden, daut dee doot un begroft es, un daut sien Grauf hia noch vondoag dän Dach bie ons es.

30Wiels hee een Profeet wia un wist, daut Gott am jeschwuaren haud, daut eent von siene Nokomen opp sienen Troon setten wudd,

31sach hee em verut un räd doavon, daut Christus vom Doot oppstonen wudd, un daut siene Seel nich wudd bie de Doodes jeloten woaren, un daut sien Kjarpa nich vekomen wudd.

32Disen Jesus haft Gott vom Doot oppjewakjt; doavon kjenn wie aula Zeichnis jäwen.

33Nu daut Gott am bie sikj to rajchte Haunt erhowen haft, un hee vom Voda dän Heiljen Jeist jekjräajen haft, dee am vesproaken wia, haft hee dit utjegoten waut jie nu hieren un seenen.

34Wiels David es nich nom Himmel jefoaren. Hee säd oba: "De Har säd to mienen Harn: Sett bie mie to rajchte Haunt,

35bat ekj die diene Fiend to eene Footbenkj moak."

36Nu saul gaunz Israel bestemt weeten, daut Gott disen Jesus, dän jie kjriezichten, to beides Harn uk Christus jemoakt haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Foljen von de Prädicht

37 Aus see dit nu hieeden, jinkj an daut to Hoaten, un see säden to Petrus un de
aundre Apostel: Jie Mana un leewe Breeda, waut sell wie doonen?

38 Petrus säd to an: Kjieet om un lot junt aula en Jesus Christus sienen Nomen
deepen, daut junt de Sinden vejäft woaren. Dan woat Gott junt dän Heiljen Jeist
schenkjen.

39 Dit es waut Gott junt un june Kjinja vesproaken haft, un aul dee waut wiet auf
sent, dee Gott, ons Har, no sikj roopen woat.

40 Petrus räd to an noch derch väle aundre Wieed un ermond an: Lot junt ut dise
vedreide Jennerazion rut raden.

41 Un dee sien Wuat met Freiden aunneemen, leeten sikj deepen, un aun dän Dach
wieren doa 3.000 Seelen toojekomen.

Daut Läwen en de Jemeent

42 Un see bleewen bestendich en de Apostel äare Lia un Jemeenschoft, biem
Brootbräakjen un em Jebäd.

43 Dan kjeem äwa aule Seelen eene Forcht. Un derch de Apostel worden väl
Tieekjens un Wunda jedonen.

44 Un aul dee, dee toom Gloowen jekomen wieren, wieren toop un hauden aule
Sachen jemeensom.

45 See vekoften äa Hab un Goot un vedeelden daut mank sikj, doano aus een jiedrem
daut fäld.

46 See bleewen doabie, daut see aule Dach em Tempel toopkjeemen, un jinjen uk
von Hus to Hus, daut Broot bräakjen. See eeten met Freid toop un wieren von
Hoaten bie de Sach.

47 See lowden Gott un hauden de Freid, daut an aule Menschen goot toojedonen
wieren. Un de Har brocht aule Dach soone en de Jemeent nenn, dee doa seelich
worden.

Aposteljeschicht 3

Een loma Maun woat jeheelt

1 Petrus un Johanes jinjen Klock dree nom Tempel, aus daut Tiet wia toom bäden.

2 Doa wort een Maun, dee von Jeburt aun wia lom jewast, no daut Tempelpuat
jedroacht, daut see daut Scheene nanden, om von dee to prachren, dee em Tempel
nenn jinjen.

3 Aus hee Petrus un Johanes sach em Tempel nenn gonen, fruach hee dee no Jelt.

4 Petrus kjikjt am jlikj aun, un soo uk Johanes. Petrus säd: Kjikj emol häa!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Hee kjikjt an aun un räakjend doamet, daut see am waut jäwen wudden.

6Dan säd Petrus: Selwa un Golt hab ekj nich; oba waut ekj hab, jäw ekj die: En Jesus Christus von Nazaret sien Nomen sto opp un go!

7Un hee foot am aun de rajchte Haunt un hoof am opp. Un fuaz kjrieejen siene Feet un Enkjelknoakes Krauft.

8Soo sprunk hee opp, kunn gonen un stonen un jinkj met an toop em Tempel nenn, jinkj un sprunk un lowd Gott.

9Un aul de Menschen sagen am gonen un Gott lowen.

10Un see wisten daut uk, daut hee dee wia, dee bie daut scheene Tempelpuat haud jesäten un jeprachat. Un see wundaden sikj un staunden doaräwa, waut met däm passieet wia.

Petrus prädicht em Tempel

11Aus dis loma, dee nu jeheelt wia, bie Petrus un Johanes bleef, rand aulemaun en Salomo siene Haul toop, wua see wieren, un wundaden sikj.

12Aus Petrus dit sach, säd hee to an: Jie Mana von Israel, wuarom wundat junt dit soo, ooda wuarom kjikj jie ons soo aun, aus wan wie disen Maun ut onse ieejne Gloowenskrauft haben oppe Been jebrocht?

13Abraham, Isaak un Jakob äa Gott, onse Vodasch äa Gott, haft sienen Kjnajcht Jesus veharlicht, dän jie hanjeewen, un ver Pilatus beweesen, daut jie met am nuscht wullen to doonen haben, aus hee sikj eenich wia am loostoloten.

14Jie oba muaken junt loos von dän Heiljen un Jerajchten, un fruagen, daut junt de Merda sull jeschonken woaren.

15Oba jie muaken dän doot, dee daut Läwen jäwen kunn. Gott oba haft dän vom Doot oppjewoakt. Doafäa sto wie met ons Zeichnis.

16Dis Maun, dän jie seenen un kjanen, kjrieech siene Krauft derch dän Gloowen aun Jesus Christus sienen Nomen. Daut es Jesus sien Nomen, un de Gloowen dee derch am kjemt, dee disen Maun, soo aus jie seenen, ver junt volstendich jesunt jemoakt haft.

17Oba ekj weet, leewe Breeda, daut jie dit deeden, wiels jie nich bäta wisten, jrod soo aus june Leidasch.

18Gott oba, dee derch aul siene Profeeten haud sajen loten, woo Christus lieden sull, leet daut aula soo romkomen.

19Dan schlot nu en junt un moakt junt opp, daut junt de Sinden vejäft woaren, soo daut vom Harn eene fresche Beläwungstiet äwa junt komen kaun,

20un daut hee junt Jesus Christus schekjen kaun, dee junt aul verhäa es jeprädicht worden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21De Himmel musten am oppnämen bat Gott aules häastalen wudd, waut hee derch siene heilje Profeeten vom Aunfank vonne Welt, haud sajen loten.

22Wiels Moses säd gaunz opprechtich to de Vodasch: “De Har, jun Gott, woat junt von mank june Breeda eenen Profeet schekjen, soo aus mie. No dän sell jie horchen un aules doonen waut hee sajcht.

23Un wäaemma nich no am horchen woat, saul utem Volkj utjerot woaren.”

24Un bestemt haben aule Profeeten von Samuel aun, soo väl aus doa wieren, jesajcht, daut dise Tiet komen wudd.

25Waut Gott derch de Profeeten vesproaken haft, es fa junt, un jie sent en dän Bunt metenjeschloten, dän Gott met june Vodasch muak, aus hee to Abraham säd: “Derch dien Nokomen sellen aule Famieljes oppe Ieed jesäajent woaren.”

26Aus Gott sienen Kjnajcht Jesus oppwuak, schekjt hee dän daut ieeschte no junt, junt doarenn to säajnen daut sikj een jiedra von siene beese Wäaj wajch dreien sull.

Aposteljeschicht 4

Petrus un Johanes verem Rot

1Aus Petrus un Johanes toom Volkj räden deeden, kjeemen de Priesta un de väaschta em Tempel un de Saduzäa no an.

2Dee wieren sea vedrislich doaräwa daut de Apostel daut Volkj lieeden, un daut see prädijden daut de Doodes derch Jesus oppstonen woaren.

3See neemen Petrus un Johanes faust, un wiels daut aul Owent wia, stopten see an en, bat zemorjes.

4Oba väle von dee, dee daut Wuat hieeden, jleewden. Un de Zol von de Mana woss, bat daut ojjefäa 5.000 wieren.

5Näakjsten Dach vesaumelden äare Leidasch un Eltestasch un Schreftjelieede sikj met

6Hanas dän Huagenpriesta, un Kaifas, un Johanes, un Alexanda, un wäa en Jerusalem sest noch von de Huagapriesta Famielje staumd.

7Dan leeten see sikj Petrus un Johanes hanbrinjen un fruagen an: Derch waut fa eene Krauft ooda en waut fa eenen Nomen doo jie dit?

8Dan säd Petrus, voll vom Heiljen Jeist, to an: Jie Volkjsleidasch un Eltestasch en Israel!

9Wan wie vondoag von daut goode Woakj sellen Räakjenschoft jäwen, wuaderch dis Maun es jesunt jeworden,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10dan sell jie aula un uk aulemaun en Israel weeten, daut derch Jesus Christus von Nazaret sienen Nomen, dän jie kjriezichten, un dän Gott vom Doot oppwuak steit dis Maun hia ver junt jesunt!

11Dit es dee Steen dän jie Bulied veschmeeten, dee toom Akjsteen jeworden es.

12Un doa es uk en sest kjeenem Radunk, wiels ons Menschen es unja däm Himmel sest kjeen Nomen jejäft, derch dän wie kjennen seelich woaren.

13Aus see sagen woo mootich Petrus un Johanes wieren, un daut see ojjeschoolde, jeweenelje Menschen wieren, wundaden see sikj äwa an. Dan worden see en, daut dee wieren met Jesus toopjewast.

14Aus see dän Mensch sagen bie an stonen, dee doa wia jeheelt worden, kunnen see nuscht jäajen an sajen.

15Dan schekjten see dee ut äare Vesaumlunk rut, un hauden unja sikj eene Berodunk,

16un säden: Waut sell wie met dise Mana doonen? Daut derch an een oppfaulendet Wunda passieet es, weet jieda eena en Jerusalem, un wie kjennen daut nich velieejen.

17Oba daut sikj daut nich wieda mank de Menschen vespreet, well wie an iernstlich dreiwen, daut see von nu aun to kjeenem mea von disen Nomen räden sellen.

18Un see roopten an un vebooden an, jeemols en Jesus sien Nomen to räden ooda to lieren.

19Oba Petrus un Johanes säden: Recht fa junt selfst, auf daut en Gott siene Uagen rajcht es, daut wie mea no junt horchen aus no Gott.

20Wiels wie kjennen nich aundasch, aus doavon räden, waut wie jehieet un jeseenen haben.

21Aus see an noch wieda jedreift hauden, leeten see an gonen. See fungen om daut Volkj äat haulwen kjeen Wajch, an to strofen, wiels dee lowden aula Gott fa daut, waut doa wia jedonen worden.

22Dee Maun wia äwa 40 Joa oolt aun dän daut Heelungswunda wia jedonen worden.

De Jemeent bät om Krauft brow to sennen

23Un aus see an hauden gonen loten, kjeemen Petrus un Johanes no äare Lied un vetalden an aules, waut de Huagepriestasch un Eltestasch to an jesajcht hauden.

24Aus see daut hieeden, fungen see aula tojlikj aun to bäden un säden to Gott: Har, du best de Gott, dee Himmel un Ieed un daut Mäa, un aules waut doabennen es, jemoakt haft;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

25dee du derch dienen Kjnajcht, David, derch dän Heiljen Jeist jesajcht hast: “Wuarom räajen de Velkja sikj opp, un de Menschen plonen, wua nuscht doarhinja es.

26De Kjennichs oppe Ieed stonen sikj toop, un de aunjestalde saumlen sikj toop jäajen dän Harn un sienen Christus:”

27Bestemt stunden Herodes un Pontius Pilatus sikj met de Velkja un met Israel toop jäajen Jesus, dienen heiljen Kjnajcht, dän du toom Messias jemoakt hast,

28to doonen, wautemma diene Haunt un dien Rotschluss verhäa beschloten haud.

29Un nu, kjikj emol, Har, woo see dreiwen, un jeff diene Kjnajchts, daut see brow dien Wuat prädjen.

30Un strakj diene Haunt ut, to heelen, un jeff, daut derch dienen heiljen Kjnajcht Jesus sienen Nomen, Tieekjens un Wunda passieren muchten.

31Un aus see jebät hauden, scheddad de Plauz, wua see toopjekomen wieren; un see wieren aula voll vom Heiljen Jeist, un prädijden brow Gott sien Wuat.

De jleewende deelen sikj äa Hab un Goot

32Un aul de jleewende wieren een Hoat un eene Seel. Doa säd uk kjeena daut hee daut ieejend, waut hee besetten deed, oba hauden aules aulatoop.

33Un de Apostel jeewen met groote Krauft Zeichnis, daut Jesus Christus vom Doot oppjestonen wia, un de Jnod wia bie an aula sea groot.

34Doa wia uk kjeena, däm daut aun irjentwaut fäld; wiels, wäa Launt ooda Hiesa haud, vekoft daut un brocht daut Jelt, waut hee doafäa jekjräajen haud,

35un äwajeef de Apostel daut. Dee deelden daut doano ut aus een jiedrem daut fäld.

36Un Josef, dee von de Apostel uk Barnabas jenant wort (daut meent: eena dee doa treesten deit), een Levit, dee von Ziepern staumd,

37haud Launt, un vekoft daut un kjeem un äwajeef de Apostel daut Jelt.

Aposteljeschicht 5

Hananias un Safira lieejen dän Heiljen Jeist väa

1Oba doa wia een jewessa Maun Hananias met siene Fru Safira, dee siene Städ vekoft.

2Un dee hilt waut doavon trigj, waut hee doafäa jekjräajen haud, un siene Fru wist daut uk. Hee brocht bloos een Poat doavon un äwajeef daut de Apostel.

3Dan säd Petrus: Hananias, woo kjemt daut, daut Soton dien Hoat soo unja haft, daut du dän Heiljen Jeist väaluachst, un waut von daut Jelt, daut du fa dien Launt kjrieechst, fa die selfst jehoolen hast?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Wia daut nich dient, ea du daut vekofst? Un aus du daut vekoft hautst, kust du met daut Jelt dan nich doonen, waut du wust? Woo kjeem die daut en daut Hoat, dit to doonen? Du hast nich Menschen väajeloagen, oba Gott.

5Aus Hananias dit hieed, foll hee doot han. Un eene groote Forcht kjeem äwa aule, dee doa hieeden waut passieet wia.

6De junge Mana kjeemen nenn, wekjelden am en, druagen am rut un begrowden am.

7Ojjefäa dree Stund lota, kjeem siene Fru nenn un wist oba nich waut passieet wia.

8Dan säd Petrus to ar: Saj emol, hab jie daut fa soo väl vekoft? Un see säd: Jo, fa soo väl.

9Dan säd Petrus to ar: Wuarom sent jie junt eenich jeworden, dän Harn sienen Jeist to vesieekjen? Kjikj emol, dee, dee dienen Maun rut jedroacht un begroft haben, stonen ver de Däa un woaren die uk rut droagen.

10Fuaz foll see ver siene Feet dol, un storf. Dan kjeemen de junge Mana nenn un sagen daut see doot wia. See druagen ar uk rut un begrowden ar biesied äaren Maun.

11Doa kjeem eene groote Forcht äwa de gaunze Jemeent un uk äwa aule aundre, dee daut hieeden.

Daut aunseenen von de Jemeent nemt too

12Un derch de Apostel äare Henj worden manke Menschen väl Wunda un Tieekjens jedonen; un see wieren aula toop en Salomo siene Haul.

13Oba von de aundre woagd kjeena, sikj met an auftojäwen, wan de Menschen uk sea väl von an hilden.

14Oba eendoont! Doa jleewden emma mea Mana un Frues aun dän Harn un worden bie an metenjetalt.

15See brochten soogoa äare kranke opp Baden un Madrauzen rut opp de Gaussen, daut weens Petrus sien Schauten äwa an komen sull, wan hee vebie jinkj.

16Doa kjeemen uk een Schoof Menschen von de Städa runtom Jerusalem, un brochten äare kranke un soone dee von orreine Jeista jekjwält worden, un dee worden aula jesunt.

De Apostel woaren faustjenomen un ver dän Rot jebrocht

17Dan wort de Huagapriesta un aul siene Metjlieda von de Saduzäa Streemunk aufjenstich.

18See neemen de Apostel faust un stopten an en.

19Oba däm Harn sien Enjel muak dee Nacht de Jefenkjnisdäa op un leet an rut un säd:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Got stot em Tempel un sajcht daut Volkj aules von dit niee Läwen.

21Aus see daut hieeden, jinjen see tiedich zemorjes em Tempel nenn un lieeden, soo aus an wia jesajcht worden. Oba de Huagepriestasch un dee, dee met an wieren, kjeemen un roopten dän Rot un aule Eltestasch von Israel toop un schekjten Mana nom Jefenkjnis, daut see de Apostel holden.

22Oba aus de Deena nom Jefenkjnis kjeemen un dee doa oba nich fungen, kjeemen see trigj

23un säden: Wie betroffen de Jefenkjnisdäaren secha veschloten, un de Wajchta stunden buten ver de Däaren; oba aus wie dee opmuaken, funk wie kjeenem doabennen.

24Aus nu de Huagepriestasch un de Tempelväastonasch daut hieeden, wundaden see waut doarut woaren wudd.

25Dan kjeem eena un säd to an: Kjikjt emol, dee Mana dee jie enjestopt hauden, stonen em Tempel un lieren de Menschen.

26Dan jinkj de väaschta vom Tempel met siene Deena un holden dee, oba brukten kjeene Jewault; wiels see ferchten daut daut Volkj an steenjen wudd.

27Un aus see de Apostel jebrocht hauden, stalden see dee ver däm Rot. Un de Huagapriesta fruach an:

28“Haud wie junt daut nich strenj veboden en disen Nomen to lieren? Un kjikjt emol, jie haben june Lia äwa gaunz Jerusalem vespreet un wellen dän Maun sien Bloot äwa ons brinjen.”

29Dan säden Petrus un de aundre Apostel: Wie motten Gott mea jehorchen aus Menschen.

30Onse Staumvodasch äa Gott wuak dän Jesus vom Doot opp, dän jie derch däm kjriezjen doot muaken.

31Dän haft Gott erhowen bie sikj to rajchte Haunt een Leida un Heilant to sennen, Israel bat doa to brinjen daut see omkjieren un an de Sinden vejäft woaren.

32Un wie jäwen doatoo Zeichnis, un soo deit uk de Heilja Jeist dän Gott dee jejäft haft, dee am jehorchen.

De Farisäa Gamaliel rot jeduldich to haundlen

33Aus see daut hieeden, wieren see rietent doll un wullen de Apostel doot moaken.

34Dan stunt Gamaliel, een Farisäa un Schreftjelieeda, eena em Rot opp, dee vom gaunzen Volkj en Ieren jehoolen wort, un säd, see sullen de Apostel emol een bät loten rut gonen.

35Un hee säd to an: Jie Mana von Israel, bedenkjt junt daut jrintlich, waut jie met dise Menschen räakjnen to doonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

36Noch nich lang trigj kjeem Teudas verendach, un jeef väa wäa to sennen, un ojjefäa 400 Maun hilden daut met am. Hee wort dootjemoakt, un siene Aunhenja randen uteneen, un daut jeef aules toop nuscht.

37No disen Maun, kjeem Judas von Galiläa opp aus de Volkjs Talunk wia, un kjrieech een Schoof vom Volkj opp siene Sied. Dee kjeem uk om, un dee waut no am horchten worden uteneen jejoacht.

38Un doawäajen saj ekj junt: Blieft von dise Menschen wajch un lot dee tofräd! Wan dis Plon ooda dit Woakj von Menschen es, woat daut to nuscht woaren.

39Wan daut oba von Gott es, kjenn jie daut nich opphoolen; un jie kunnen met eemol enwoaren daut jie jäajen Gott streeden.

40See neemen sien Rot aun un roopten de Apostel, un leeten dee nedroat priejlen, un befoolen an niemols mea en Jesus sienen Nomen to räden, un leeten an gonen.

41Dan veleeten de Apostel dän Rot, un freiden sikj, daut see wieren wieet jeacht worden, fa Jesus sienen Nomen Schaund to lieden.

42Un see jinjen aule Dach nom Tempel un uk von Hus to Hus, to lieren un prädjen äwa daut Evangelium von Jesus Christus.

Aposteljeschicht 6

Säwen Helpa fa de Apostel jewält

1En dee Doag, aus de Jinja mea worden, worden de griechische Juden ontofräd äwa de hebräische, wiels äare Wätfrues worden bie de däachliche Toodeelunk äwaseenen.

2Dan roopten de Twalw de Jinja aula toop un säden: Daut es nich rajcht, daut wie unjaloten daut Wuat to prädjen om aun de Deschen to deenen.

3Doarom, Breeda, sieekjt mank junt säwen opprechtje Mana, dee voll Jeist un Weisheit sent, dee wie veauntwuatlich moaken kjennen, disen Deenst to doonen.

4Wie oba woaren aunhoolen to bäden un daut Wuat to prädjen.

5Äa Väaschlach jefoll an aula. Un see wälden Stefanus, eena dee voll Gloowen un Heiljen Jeist wia, un Filippus un Prochorus un Nikanor un Timon un Parmenas un Nikolaus von Antiochia, dee dän Judengloowen aunjenomen haud.

6Dise stalden see de Apostel väa. Dee bäden äwa an un läden an de Henj opp.

7Un daut Gotteswuat vebreed sikj, un de Zol von Jinja wort en Jerusalem emma jrata. Un doa kjeemen uk väl Priesta toom Gloowen.

Stefanus woat faustjenomen

8Un Stefanus, voll Gloowen un Krauft, deed groote Wunda un Tieekjens mank de Menschen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Dan stunden eenje von de Libertina School opp, un de Kiereena, de Alexandra un dee, dee von Zilizien un Asien wieren, un fungen aun sikj met Stefanus to strieden.

10Oba see kunnen jäajen de Weisheit un dän Jeist, en däm hee räd, nich stonen.

11Dan bekoften see eenje Mana, to sajen: Wie haben am jehieet Lastawieed jäajen Gott un jäajen Moses räden.

12Un see räajden daut Volkj un de Eltestasch un de Schreftjelieede opp, un dee kjeemen un neemen am faust un brochten am ver däm Rot.

13See stalden uk faulsche Zeichnisjäwa aun, dee doa säden: Dis Maun hieet nich opp, Lastawieed jäajen dise heilje Städ un daut Jesaz to räden,

14wiels wie haben am sajen hieet, daut Jesus von Nazaret dise Städ dolbräakjen woat, un dee Väaschreften endren dee Moses ons jeloten haft.

15Un dee, dee em Rot sauten, kjikjten am aula aun, un sien Jesecht sach daut aus een Enjeljesecht.

Aposteljeschicht 7

Stefanas ver däm judischen Rot

1Dan fruach de Huagapriesta am: Es daut soo?

2Hee säd: Breeda un Vodasch, horcht emol! Dee Gott, dän de Harlichkjeit jehieet, bejäajend onsen Voda Abraham, aus hee noch en Mesopotamien wia, ea hee en Haran wond,

3un säd to am: “Trakj ut dien Launt rut un von dien Frintschoft wajch, en een Launt nenn, daut ekj die wiesen woa.”

4Dan jinkj hee ut daut Chaldäa Launt rut un wond en Haran. Un aus sien Voda ieescht doot wia, schekjt Gott am en dit Launt nenn, wua jie nu wonen,

5oba Gott jeef am doabennen kjeen Oafgoot, nich emol jenuach, sien Foot nopp to saten. Un doch, ea Abraham een Kjint haud, vespruak hee am un siene Kjinja no am, daut Launt to jäwen.

6Gott säd to am soo: “Diene Kjinja woaren framde sennen en een Launt, daut see nich ieejnen. Dee woaren an vesklowen un 400 Joa schlajcht behaundlen.

7Oba daut Volkj daut an vesklowen woat, woa ekj rechten. Un dan woaren see doa rut komen un mie en dit Launt deenen”.

8Dan jeef Gott am dän Bunt, dän hee met de Beschniedunk betieekjend. Un hee wort de Voda äwa Isaak un beschneet am aum achten Dach. Un Isaak wort de Voda äwa Jakob, un Jakob äwa de twalw Staumvodasch.

Josef un de Utsiedlunk no Ägipten

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Un de Staumvodasch worden aufjenstich äwa Josef, un vekoften am no Ägipten. Oba Gott wia met am

10un holp am ut aul de Trubbels rut un jeef am Jnod un Weisheit ver däm Kjennich en Ägipten. Dee stald am aun äwa Ägipten un uk äwa sienen gaunzen Paulaust to rejieren.

11Dan kjeem eene Hungaschnoot äwa gaunz Ägipten un Kanaan, un de Noot wort sea groot. Un onse Vodasch fungen nuscht to äten.

12Aus Jakob hieed daut en Ägipten Jeträajd wia, schekjt hee onse Vodasch daut ieeschte mol han.

13Un daut tweede mol muak Josef sikj met siene Breeda bekaunt, un de Kjennich wort met Josef siene Famielje bekaunt.

14Dan schekjt Josef un leet sien Voda Jakob un aul sien Frintschoft holen, 75 Menschen.

15Un Jakob trock no Ägipten, un hee un onse Vodasch storwen doa.

16Un dee worden trigj no Sichem jedroacht, un en daut Grauf jelajcht, daut Abraham met Jelt von Hamor siene Säns en Sichem jekoft haud.

Moses siene Radunk un sien Enstonen fa daut unjadrekjte Volkj

17Oba aus de Tiet noda kjeem daut Abraham kjrieen sull, waut Gott am vesproaken haud, mieed un vemieed daut Volkj sikj en Ägipten,

18bat een aundra Kjennich kjeem, dee nuscht von Josef wist.

19Dee jinkj met onse Vodasch schlajcht un hinjalestich om, un bemust an äare kjliene Kjinja rut to schmieten, daut dee stoawen musten.

20En dee Tiet wort Moses jebuaren, un Gott haud een Jefaulen aun am. De ieeschte dree Moonat wort hee en sien Vodahus oppjebrocht.

21Oba aus hee rutjesat wort, neem de Kjennich siene Dochta am wajch un trock am opp aus äaren ieejnen Sän.

22Un Moses wort de Ägipta äare Weisheit aula jelieet un wia jewaultich en Woakjen uk en Wieed.

23Oba aus hee 40 Joa oolt wia, kjeem am daut met eemol en, siene Breeda, de Israeliten, to besieekjen.

24Dan sach hee, woo eena von an von een Ägipta schlajcht behaundelt wort. Hee jinkj han am to halpen to sien rajcht to komen, un schluach doabie dän Ägipta doot.

25Hee docht siene Breeda wudden doaderch vestonen, daut Gott an derch siene Haunt wudd to Frieheit vehalpen; oba see vestunden daut nich.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Dän näakjsten Dach kjeem hee wada, un troff daut aun daut twee Israeliten sikj streeden. Hee wull an halpen Fräd to moaken, un säd: Leewe Mana! Jie sent doch Breeda; wuarom well jie junt eena dän aundren wee doonen?

27Oba dee, dee sienen näakjsten orrajcht deed, schupst Moses tosied un säd: “Wäa haft die aus eenen aunjestalden un Rechta äwa ons jesat?

28West du mie uk doot moaken, soo aus du dän Ägipta jistren doot muakst?”

29Aus Moses dit hieed, rand hee wajch no Midian, un wond doa aus een Utlenda, un haud doa twee Säns.

Moses siene Beroopunk un Israel äa ruttrakjen ut Ägipten.

30Un om 40 Joa kjeem dän Harn sien Enjel no am en de Wiltnis aum Boajch Sinai, en eene Fiaflaum em Bosch.

31Aus Moses daut sach, wundad hee sikj doaräwa, waut hee sach. Un aus hee noda jinkj, sikj daut to beseenen, hieed hee dän Harn siene Stemm.

32Dee säd: “Ekj sie diene Vodasch äa Gott, de Gott von Abraham un Isaak un Jakob.” Dan flautad Moses, un hee woagd sikj nich to kjikjen.

33Dan säd de Har to am: “Trakj die de Schoo von de Feet; de Ieed opp dee du steist es heilje Ieed.

34Ekj hab sea goot jeseenen, woo mien Volkj en Ägipten haft must lieden, un hab jehieet woo see ständen, un sie jekomen an to raden. Un nu komm, ekj woa die no Ägipten schekjen.”

35Disen Moses, von dän see nuscht weeten wullen, un to däm see säden: “Wäa haft die eenen aunjestalden un Rechta jemoakt?” es dee, dän Gott schekjt to harschen un junt derch dän Enjel siene Haunt to raden, dee am biem Bosch bejäajend.

36Hee brocht an rut aus hee en Ägipten Wunda un Tieekjens jedonen haud, un dan em Schelpmäa, un dan noch 40 Joa en de Wiltnis.

37Dit es dee Moses dee to de Israeliten säd: “De Har jun Gott woat junt von june Breeda eenen Profeet, soonen aus ekj sie, oppstonen loten. No dän sell jie horchen.”

38Dit es dee, dee en de Jemeent en de Wiltnis met dän Enjel toop wia, dee aum Sinaiboajch to am räd. Hee wia doa met onse Vodasch toop un kjrieech doa läwendje Wieed ons to jäwen.

Daut Volkj onjehuarsom en de Wiltnis

39Onse Vodasch horchten nich no am, oba staden am von sikj, un wenschten von Hoaten trigj no Ägipten to gonen,

40un säden to Aaron: “Moak ons Aufjetta dee ver ons gonen, wiels wie weeten nich, waut met disen Moses jeworden es, dee ons ut Ägipten rut brocht.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

41Dan muaken see sikj en dee Tiet een Kaulf un brochten dän Aufgott äare Opfa, un freiden sikj to daut, waut äare Henj jemoakt hauden.

42Dan dreid Gott sikj wajch un jeef an han de Himmelstierns auntobäden. Dit stemt met daut waut en de Profeeten jeschräwen steit: “Hab jie Israeliten mie de 40 Joa en de Wiltnis eemol Opfa un Vee jeopfat?

43Jie neemen Moloch sien Zelt aun, un junen Gott Räfan sienen Stiern; Aufjetta dee jie junt jemoakt hauden toom aunbäden. Un ekj woa junt bat hinja Babel wajch brinjen.”

De Faulschheit vom Tempelbu

44Onse Vodasch hauden daut Bundeszelt en de Wiltnis. Daut wia soo jemoakt aus Gott Moses befolen haud, no daut Mosta daut hee jeseenen haud.

45Onse Vodasch neemen daut met Josua en daut Launt nenn, daut de Velkja don hauden, dee Gott ver onse Vodasch rut stad aus see nenn kjeemen. Soo wia daut bat David siene Tiet.

46Dee funk Jnod bie Gott un bedd doarom, daut hee fa Jakob sienen Gott mucht eene Woninj finjen.

47Un Salomo bud am een Hus.

48Oba doch wont de Aulahechsta nich en een Tempel, dee met Henj jebut es, soo aus de Profeet sajcht:

49“De Himmel es mien Troon, un de Ieed es miene Footbenkj; waut well jie mie dan fa een Hus buen?” sajcht de Har, “ooda woont es de Städ fa mie to reiwen?

50Haft miene Haunt nich aul dise Dinja jemoakt?”

Aunkloag jäajen de Aunkläaja

51Jie Stiakjap, aun Hoaten un Uaren nich beschnäden, jie sträwen emma jäajen dän Heiljen Jeist, krakjt soo aus june Vodasch emma deeden.

52Woonen Profeet haben june Vodasch nich nojestonen? Un see muaken dee doot, dee doa säden daut dee Jerajchta komen wudd, dän jie nu verot un dootjemoakt haben.

53Junt wort daut Jesaz derch Enjel toojestieet, un jie haben daut nich jehoolen.

Stefanus woat jesteenicht

54Aus see dit hieeden, schneet an daut derch däm Hoat, un see gnorschten de Tänen äwa am.

55Oba Stefanus, voll vom Heiljen Jeist, kjikjt nopp nom Himmel un sach Gott siene Harlichkjeit un Jesus bie Gott to rajchte Haunt stonen,

56un säd: Kjikjt, ekj see dän Himmel op, un dän Menschensän bie Gott to rajchte Haunt stonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

57Dan schrieejen see ut vollem Hauls, hilden sikj de Uaren too, un moarachten aula tojlikj opp am loos,

58un schmeeten am ut de Staut rut un steenijden am. Un dee doa Zeichnis jeewen, läden äare Kjleeda han ver een jungen Maun, Saul.

59Un wäarent see Stefanus steenijden, bäd hee un säd: Har Jesus, nemm mienen Jeist opp!

60Dan kjneed hee sikj dol un schrieech met lude Stemm: Har, hool dise Sind nich jäajen an! Aus hee dit jesajcht haud, schleep hee en.

Aposteljeschicht 8

De Jemeent woat vefolcht

1Saul wia doamet envestonen, daut see am doot muaken. Un krakjt don funk eene groote Vefoljunk äwa de Jemeent en Jerusalem aun. Un see worden äwa gaunz Judäa un Samaria vestreit, buta de Apostel.

2Oba gottesferchtje Mana druagen Stefanus no sienen Bejrafnisplauz un stalden een grootet Truaren aun.

3Saul oba proowd de Jemeent to vestieren, un jinkj von Hus to Hus un schlapt Mana un Frues wajch un leet dee enstoppen.

Daut Evangelium woat en Samaria jeprädicht

4Dee, dee vestreit worden, jinjen aulawäajen un prädijden daut Wuat.

5Dan kjeem Filippus no eene Staut en Samaria un prädijd an doa von Christus.

6Un daut Volkj wia sikj eenich un bie de Sach, aus see hieeden waut Filippus säd, un de Wundatieekjens sagen, dee hee deed,

7wiels orreine Jeista fuaren met een grootet Jeschrech ut väl besätne rut, un väl dee jelämt un lom wieren worden jeheelt.

8Un doa wia eene groote Freid en dee Staut!

9Oba doa wia een jewessa Maun Simon, dee en dee Staut verhäa Zaubarie jedräwen haud. Hee haud daut samaritische Volkj bezeibat un väajejäft, waut grootet to sennen.

10No dän horchten see aula, vom kjlansten bat däm jratsten, un säden: Disa es de Krauft von Gott, dee de groote jenant woat.

11See kjikjten aula opp no am, wiels hee an soo lang met siene Hakjsarie bezeibat haud.

12Aus see oba jleewden waut Filippus an vom Gottesrikj un von Jesus Christus sienen Nomen prädijd, leeten sikj väl Mana un Frues deepen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Dan kjeem uk Simon toom Gloowen un leet sikj deepen. Hee hilt sikj bie Filippus opp un wundad sikj äwa de groote Tieekjens un Wunda, dee hee sach.

De jetaufte kjrieen dän Heiljen Jeist

14Aus de Apostel en Jerusalem hieeden, daut see Gott sien Wuat en Samaria aunjenomen hauden, schekjten see Petrus un Johanes doahan.

15Aus see doa hankjeemen, bäden see fa an daut see dän Heiljen Jeist kjrieen muchten.

16Wiels bat nu wia dee noch opp kjeenen von an jefollen. See wieren noch mau bloos en Jesus Christus sien Nomen jedeept.

17Dan läden see an de Henj opp, un see kjrieejen dän Heiljen Jeist.

Simon, de Zaubra, woat trajchtjewäsen

18Aus Simon nu sach, daut an dän Heiljen Jeist jejäft wort, wan de Apostel an de Henj oppläden, boot hee an Jelt aun

19un säd: Jäft mie uk dise Krauft, daut wan ekj wäm de Henj opplaj, dee dan uk dän Heiljen Jeist kjricht.

20Petrus oba säd to am: Muchst du met dien Jelt toop vedaumt woaren, wiels du dochst, daut Gott siene Gow kunn met Jelt jekoft woaren.

21Du hast en dise Sach kjeen Poat noch Aundeel, wiels dien Hoat steit nich rajcht met Gott.

22Kjia om von dienen läajen Senn, un bäd toom Harn! Woomäajlich woat hee die daut vejäwen, daut du soone Jedanken em Hoaten hautst.

23Wiels ekj see daut du voll Bettanis best un daut dien Hoat aun de Sind jebungen es.

24Dan säd Simon: Bedd du dän Harn fa mie, daut doavon nuscht äwa mie komen mucht, waut du jesajcht hast.

25Un aus see äa Zeichnis jejäft un daut Wuat vom Harn jeprädicht hauden, jinjen see trigj no Jerusalem, un prädijden daut Evangelium en väl samaritische Darpa.

Filippus un de Ätiopien

26Nu säd dän Harn sien Enjel to Filippus: Go sieden no dän Wajch, dee derch de Wiltnis von Jerusalem no Gaza jeit.

27Un hee stunt opp un jinkj. Un opp dän Wajch troff hee een huachbeaumten Ätiopien, dee äwa de Kjennichsche Kandake von Ätiopien äare Schauzkoma to vewaulten haud. Dis Maun wia no Jerusalem jefoaren auntobäden.

28Un opp däm Wajch no Hus, saut hee opp däm Woagen un laus daut Buak vom Profeet Jesaja.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29De Jeist säd to Filippus: Go un hool die dicht bie dän Woagen opp!

30Dan rand Filippus no dän Woagen un hieed daut de Maun dän Profeet Jesaja laus. Filippus fruach am: Vesteist du uk, waut du läsen deist?

31Hee säd: Woo kaun ekj, wan mie daut kjeena utlajcht? Un hee loot Filippus en, nopp to stieen un sikj bie am doltosaten.

32De Schreftstäd dee hee laus, wia dise: “Hee wort soo aus een Schop nom Schlachta jeleit, un soo aus een Laum ver däm Schäara stell blift, soo muak hee uk sien Mul nich op.

33Un wiels hee soo läach stunt, wort am aulet rajcht jenomen. Wäa kaun von siene Nokomen räden? Wiels sien Läwen wort von dise Ieed wajch jenomen.”

34De Beaumta fruach Filippus: Saj mie, von wäm rät de Profeet, von sikj selfst ooda von wäm aundren?

35Dan funk Filippus krakjt met dee Schreftstäd aun, un prädijd am daut Evangelium von Jesus.

36Aus see wieda reisden, kjeemen see bat een Wota, un de Maun säd: Kjikj, hia es Wota; wuarom sull ekj mie nich deepen loten?

37(Filippus säd to am: Wan du von gaunzem Hoaten jleefst, kjenn wie daut doonen. Un hee säd: Ekj jleew daut Jesus Christus Gott sien Sän es.)

38Dan befool hee dän Fuamaun steltohoolen. Un Filippus un de Maun stieejen beid rauf em Wota nenn, un hee deept am.

39Un aus see utem Wota rut kjeemen, druach dän Harn sien Jeist Filippus wajch, un de Maun sach am nich mea. Hee fua sienen Wajch froo wieda.

40Filippus funk sikj en Aschdod en, un waundad omhäa un prädijd daut Evangelium en aule Städa, bat hee no Cäsarea kjeem.

Aposteljeschicht 9

Saul siene Bekjierunk

1Saul oba schnoof noch emma om sikj un dreiwd dän Harn siene Jinja to morden. Hee jinkj nom Huagenpriesta,

2un fruach am no Breew aun de Judenschoolen en Damaskus, daut wan hee doa irjentwäm opp disen Wajch funk, auf Mana ooda Frues, hee dee dan kunn jebungen no Jerusalem brinjen.

3Un aus hee opp däm Wajch wia un noda no Damaskus kjeem, scheen met eemol plazlich een Licht vom Himmel äwa am.

4Un hee foll opp de Ieed un hieed eene Stemm to am sajen: Saul, Saul, wuarom vefolchst du mie?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Saul fruach: Har, wäa best du? Un de Har säd: Ekj sie Jesus, dän du vefolchst. Die
woat daut schwoa woaren jäajen de Stachels to schlonen.

6Nu sto opp un go en de Staut nenn, un die woat jesajcht woaren, waut du doonen
saust.

7De Mana, dee met am reisden, stunden un hauden nuscht to sajen. See hieeden
eene Stemm, oba sagen kjeenem.

8Dan stunt Saul opp von de Ieed, oba aus hee de Uagen opmuak, kunn hee nuscht
seenen. See oba footen am aun de Haunt un leiden am en Damaskus nenn.

9Un hee kunn dree Doag nich seenen un eet un drunk uk nich.

10En Damaskus wia een jewessa Jinja, dee heet Hananias. To däm säd de Har en
eene Vision: Hananias! Un hee säd: Har, hia sie ekj.

11De Har säd to am: Sto opp un go opp de Gaus nopp dee de Jlikje heet, un froag en
Judas sien Hus wua Saul von Tarsus es. See emol, dee bät.

12Hee haft en eene Vision jeseenen daut een Maun, Hananias, bie am nenn kjemt
un am de Henj opplajcht, daut hee sien Seenen wada kjricht.

13Dan säd Hananias: Har, ekj hab väl von disem Maun räden hieet, wooväl Schoden
hee diene Heilje en Jerusalem toojesat haft,

14un hee haft hia Volmacht von de Huagepriestasch, aul dee fausttonämen, dee
dienen Nomen aunroopen.

15Oba de Har säd to am: Go, wiels ekj hab mie am aus Hauntlanga jewält, mienen
Nomen ver de Velkja, Kjennichs un de Kjinja Israel to brinjen.

16Wiels ekj well am wiesen, wooväl hee wäajen mienen Nomen lieden mott.

17Hananias jeef sikj opp däm Wajch doahan un jinkj doa em Hus nenn, un läd Saul
de Henj opp un säd: Brooda Saul, de Har Jesus, dee die opp däm Wajch hiahan
bejäajend, haft mie jeschekjt, daut du wada saust seenen kjennen, un met dän
Heiljen Jeist jefelt sennen.

18Un fuaz foll soowaut aus Scheepen von Saul siene Uagen, un hee kunn wada
seenen. Un hee stunt opp un leet sikj deepen.

19Un aus hee ieescht jejäten haud, kjrieech hee uk wada siene Krauft. Saul bleef
noch een poa Doag bie de Jinja en Damaskus.

Saul prädicht en Damaskus

20Hee funk fuaz aun en äare Schoolen to prädjen, daut Jesus Christus Gott sien Sän
wia.

21Un aule dee am hieeden, wundaden sikj un fruagen: Es dit nich dee, dee en
Jerusalem ombrocht, dee disen Nomen aunroopten? Un es dee nich häajekomen,
dee fausttonämen un no de Huagepriestasch to brinjen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

22Oba Saul wort stoakja un stoakja, un prädijd soo kloa to de Juden en Damaskus daut Jesus de Christus es, daut see nich jäajen am stonen kunnen.

23Miere Doag lota beschlooten de Juden am doottomoaken.

24Saul oba kjrieech von äaren Plon to hieren. See stunden Dach un Nacht opp de Woak aun de Stautspuaten, om am doa doottomoaken.

25Siene Jinja oba neemen am enne Nacht un leeten am en een Korf äwa de Waunt rauf.

Saul en Jerusalem. Sien Aufreisen no Tarsus

26Aus hee no Jerusalem kjeem, proowd hee met de Jinja tooptokomen; oba an wia angst fa am un jleewden nich, daut hee werkjlich een Jinja wia.

27Oba Barnabas neem am un brocht am no de Apostel un säd an, woo Saul hinjawäajes dän Harn jeseenen un met am jerät haud, un woo hee en Damaskus forchtloos en Jesus sienen Nomen jeprädicht haud.

28Dan bleef Saul bie an un jinkj gaunz frie met an toop en Jerusalem rom un prädijd gaunz driest en Jesus Christus sienen Nomen.

29Hee räd un befruach sikj met de griechische Juden; oba dee proowden am doottomoaken.

30Aus de Breeda doavon hieeden, neemen see am no Cäsarea un schekjten am no Tarsus.

Petrus besieekjt die Jemeenten un kjemt no Lieda un Joppe

31Dan haud de Jemeent en gaunz Judäa un Galiläa un Samaria Fräd, un buden sikj opp, un de Heilja Jeist jeef an Krauft un Moot en Gottesforcht to waundlen, un see worden emma mea.

32Aus Petrus romreisd, kjeem hee uk bat Lieda un besocht de Heilje doa.

33Doa troff hee Äneas, een jelämden Maun, dee aul acht Joa to Bad jeläajen haud.

34Petrus säd to am: Äneas, Jesus Christus moakt die jesunt; sto opp un moak dien Bad opp! Äneas stunt fuaz opp.

35Dee waut en Lieda un en Scharon wonden, sagen am aula, un bekjieeden sikj toom Harn.

36En Joppe wond eene Jinjarin, Tabita (griechisch: Ree), dee doa emma goodet deed un de oame holp.

37Oba jrod en dee Tiet wort see krank un storf. Aus see ar aufjewoschen hauden, läden see ar en de Bowastow han.

38Un wiels Lieda dicht bie Joppe wia, un de Jinja jehieet hauden daut Petrus doa wia, schekjten see twee Mana han, am sajen to loten, daut hee fuaz hankomen sull.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

39Petrus jinkj met an met, un aus hee hankjeem, neemen see am fuaz nopp en de Stow nenn. Un aul de Wätfrues stunden om am, hielden un weesen am de Dakjen un Kjleeda, dee see jemoakt haud, aus see noch bie an jewast wia.

40Dan schekjt Petrus an aula ut de Stow rut, kjneed sikj dol, un bäd. Dan dreid hee sikj no de doodje Fru un säd: Tabita, sto opp! Un see muak äare Uagen op. Un aus see Petrus sach, recht see sikj opp un saut.

41Dan rieekjt hee ar siene Haunt un holp ar opp. Un aus hee de Heilje un Wätfrues jeroopt haud, stald hee ar doa läwendich han.

42Un see kjrieejen daut en gaunz Joppe to hieren, un väle jleewden aum Harn.

43Petrus bleef dan een langet Stoot en Joppe bie Simon een Ladajoawa.

Aposteljeschicht 10

Kornelius en Cäsarea sitt een Enjel em Droom

1En Cäsarea wia een Maun, Kornelius, een Leida fa daut italieenische Rejiment.

2Hee un siene gaunze Famielje wieren fromm un gottesferchtich. Hee jeef rikjlich doa, wua daut fäld, un bäd emma to Gott.

3Ojjefäa Klock dree no Meddach sach hee kloa un dietlich en eene Vision, Gott sienen Enjel nenn komen, dee to am säd: Kornelius!

4Aus hee am sach, fercht hee sikj un säd: Waut es doa, Har? Dan säd dee to am: Diene Jebäda un diene Gowen stonen aus een Aunjedenkj ver Gott.

5Nu schekj Mana no Joppe un lot Simon, dän see uk Petrus nanen, hää holen.

6Dee es nu bie Simon dän Ladajoawa, dee aum Mäa wont.

7Aus de Enjel, dee to am räd, ieescht wajch wia, roopt hee twee von siene Deena un een frommen Soldot.

8Dän säd hee aules waut passieet wia, un schekjt dee no Joppe.

Petrus haft een Droom

9Dän näakjsten Dach opp Meddach, aus see bat de Staut kjeemen, jinkj Petrus opp däm Dak nopp, to bäden.

10Hee wort hungrich un wull waut haben to äten. Un wäarent daut Äten reedjemoakt wort, sach hee eene Vision.

11Hee sach dän Himmel opstonen, un waut daut soo sach aus een grootet Loaken, kjeem no am opptoo un wort aun vea Akjen bat oppe Ieed rauf jeloten.

12Doabennen wieren aulahaunt veabeensche Tieren von oppe Ieed, krupende Kjräten un Väajel dee enne Loft flieejen.

13Un dan säd eene Stemm to am: Petrus, sto opp, schlacht un at!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Petrus oba säd: Oo nä, Har; wiels ekj hab noch niemols waut jemeenet ooda orreinet jejäten.

15De Stemm räd daut tweede mol to am: Waut Gott jereinicht haft, moak du nich jemeen.

16Dit passieed dree mol; un dan wort daut Loaken wada em Himmel nenn jenomen.

Kornelius siene Jeschekjte bie Petrus en Joppe

17Aus Petrus noch doaräwa besorcht wia, waut daut Vision bedieden sull, hauden de Mana, dee Kornelius jeschekjt haud, utjefungen wua Simon sien Hus wia un stunden aum Hoffpuat.

18Dan roopten see un fruagen, auf Simon, dän see Petrus nanden, hia bliewen deed.

19Aus Petrus doaraun docht, waut hee jeseenen haud, säd de Jeist to am: Simon, hia sent dree Mana, dee no die sieekjen.

20Sto opp un go rauf un siem nich mettogonen, wiels ekj hab an jeschekjt.

21Dan jinkj Petrus rauf no de Mana, dee Kornelius jeschekjt haud, un säd: Ekj sie dee no dän jie sieekjen. No waut sent jie jekomen?

22See säden: De Kommandaunt Kornelius, een fromma gottesferchtja Maun, fa dän daut gaunze judsche Volkj groote Respakjt haft, däm wort von een heiljen Enjel befolen, die no sien Hus to fodren, un to hieren waut du to sajen hast.

Petrus bie Kornelius en Cäsarea

23Dan loot hee an nenn to komen un neem an opp. Dän näakjsten Dach jinkj Petrus met an met, un eenje Breeda von Joppe jinjen met am.

24Eenen Dach lota kjeemen see no Cäsarea. Kornelius luad doa no an un haud siene Frind un Frintschoft toopjekroacht.

25Aus Petrus nenn kjeem, jinkj Kornelius am entjäajen, foll ver am dol un bäd am aun.

26Oba Petrus hoof am opp un säd: Sto opp, ekj sie selfst uk mau een Mensch.

27Un aus hee ieescht met am räd, jinkj hee nenn, un troff doa väle aun, dee doa toopjekomen wieren.

28Dan säd hee to an: Jie weeten, woo daut fa een Jud jäajen daut Jesaz es, met de Nichjuden tooptokomen ooda Jemeenschoft to haben. Oba Gott wees mie, daut ekj kjeenen Mensch sull jemeen ooda orrein nanen.

29Doawäajen wäad ekj mie nich to komen, sooboolt aus no mie jeschekjt wort. Dan wudd ekj nu froagen: Wuarom hab jie mie komen loten?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Dan säd Kornelius: Vea Doag trigj om dise Tiet, Klock dree no Meddach, aus ekj bäden deed, stunt met eemol een Maun en schlockwitte Kjleeda ver mie

31un säd: Kornelius, dien Jebäd es jehieet worden, un Gott denkjt aun diene Gowen.

32Schekj nu no Joppe un lot Simon, dän see uk Petrus nanen, häa holen. Dee es bie Simon dän Ladajoawa, dee aum Mäa wont, to Gaust.

33Soo schekjt ekj fuaz han; un du hast goot jedonen daut du jekomen best. Nu sent wie aula hia en Gott siene Jäajenwuat, to hieren waut Gott die befolen haft to sajen.

Petrus prädicht ver Nichjuden en Kornelius sien Hus

34Dan funk Petrus aun to räden un säd: Nu see ekj woarhauftich, daut Gott manke Menschen kjeen Unjascheet moakt;

35oba ut aule Velkja, dee aunnemt, dee am ferchten un doonen waut rajcht es.

36Dit es dee Prädicht, dee Gott de Kjinja Israel jeschekjt haft, un daut hee an dän Fräd prädjen leet derch Jesus Christus, dee äwa aules Har es.

37Un jie weeten, waut derch gaunz Judäa passieet es, waut en Galiläa aunfunk no daut Deepen wuavon Johanes prädijd,

38woo Gott dän Heiljen Jeist un siene Krauft äwa Jesus von Nazaret jeeten deed, dee dan omhäa jinkj un goodet deed un aul dee heeld, dee vom beesen Fient unjadrekjt worden, wiels Gott wia met am.

39Wie jäwen Zeichnis von aules, waut hee em judschen Launt un en Jerusalem jedonen haft. Dän hongen see aum Kjriez, daut hee stoawen must.

40Dän wuak Gott aum dredden Dach opp un leet am wada seenen,

41nich von aulemaun, oba bloos von dee, dee Gott sikj verhäa jewält haud, Zeichnis doavon to jäwen, soogoa von ons, dee wie met am toop jejäten un jedrunken haben, aus hee ieescht vom Doot oppjestonen wia.

42Un hee befool ons, de Menschen to prädjen un doafäa entostonen, daut hee dee es, dee von Gott bestemt es äwa Läwendje un Doodje Rechta to sennen.

43Hinja disem stonen aule Profeeten met äa Zeichnis, daut wäaemma aun am jleewen woat, woat derch sienen Nomen Sindenvejäwunk kjrieen.

De Heilja Jeist kjemt noch ver de Doop opp de Nichjuden

44Aus Petrus dise Wieed noch räd, voll de Heilja Jeist äwa aul dee, dee no daut Wuat horchten.

45Un de Juden Christen, dee met Petrus toop jekomen wieren, wundaden sikj doaräwa, daut de Heilja Jeist uk äwa de Nichjuden utjegoten wort;

46wiels see hieeden dee en aundre Sproaken räden un Gott lowen. Dan säd Petrus:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

47Kaun irjentwäa daut Wota vebeeden, daut dise nich sullen jedeept woaren, dee dän Heiljen Jeist jrod soogoot jekjräajen haben aus wie?

48Un hee befool an, en Jesus Christus sienen Nomen to deepen. Dan fruagen see am, noch een poa Doag bie an to bliewen.

Aposteljeschicht 11

Petrus rajchtfoadicht sikj ver de Jemeent en Jerusalem

1Nu hieeden de Apostel un Breeda, dee en Judäa wieren, daut de Nichjuden uk Gott sien Wuat aunjenomen hauden.

2Aus Petrus no Jerusalem kjeem, mostaden de beschnädne jleewende am

3un säden: Du best bie de onbeschnädne nenn jegonen un hast met an toop jejäten!

4Dan vetald Petrus an omstendich, woo daut jekomen wia.

5Hee säd: Ekj wia en de Staut Joppe un bäd. Dan wia ekj met eemol buta mie selfst un sach eene Vision. Waut ekj sach wia soo aus een grootet Loaken, daut aun aule vea Akjen jehoolen, vom Himmel rauf jeloten wort, un daut kjeem doa rauf, wua ekj wia.

6Ekj kjikjt doa nenn un sach veabeensche Tieren von oppe Ieed, wille Tieren un krupende Kjräten, un Väajel dee en de Loft flieejen.

7Un ekj hieed eene Stemm to mie sajen: Petrus, sto opp, schlacht un at!

8Ekj oba säd: Oo nä, Har; ekj hab noch niemols waut jemeenet ooda orreinet em Mul jenomen.

9Oba de Stemm vom Himmel säd noch emol to mie: Waut Gott jereinicht haft, saust du nich jemeen nanen.

10Dit passieed dree mol; un dan wort daut wada aula trigj em Himmel nenn jenomen.

11Krakjt dan stunden dree Mana dee von Cäsarea no mie jeschekjt wieren, ver daut Hus, wua ekj wia.

12Dan säd de Jeist to mie, daut ekj met an gonen sull, un aun nuscht twiewlen sull. Dise sas Breeda kjeemen uk met, un wie jinjen bie dän Maun em Hus nenn.

13Hee vetald ons, woo hee haud seenen een Enjel bie sikj em Hus nenn komen un sajen hieet: Schekj no Joppe un lot Simon Petrus holen;

14dee woat die Wieed sajen, wuaderch du un dien gaunzet Hus woaren seelich woaren.

15Un aus ekj aunfunk to an to räden, foll de Heilja Jeist opp an, soo aus dee em Aunfank opp ons foll.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Dan foll mie bie, waut de Har jesajcht haud: Johanes deept met Wota, oba jie sellen met däm Heiljen Jeist jedeept woaren.

17Wan Gott an deeselwje Gow jejäft haft, dee hee ons jeef, aus wie aun dän Harn Jesus Christus jleewden, wäa wia ekj, to denkjen, daut ekj Gott trigjhoolen kunn.

18Aus see dit hieeden, worden see stell un lowden Gott un säden: Dan haft Gott de Velkja uk de Jeläajenheit jejäft sikj nom Harn to dreien, un daut Läwen to finjen!

De Jemeent en Antiochia

19Dee, dee sikj derch de Vefoljunk, dee äwa Stefanus kjeem, vestreit hauden, wieren soo wiet aus Feenizien, Ziepern, un Antiochia jekomen, oba prädijden daut Wuat to sest kjeenem aus de Juden.

20Doa wieren mank an oba eenje Mana, von Ziepern un Kiereen, dee, aus dee no Antiochia kjeemen, uk to de Griechen räden deeden, un prädijden dän daut Evangelium vom Harn Jesus.

21Un dän Harn siene kjraftje Haunt wia met an, un een groot deel Menschen jleewden un bekjieeden sikj toom Harn.

22Aul dit Nies kjrieech de Jemeent en Jerusalem to hieren, un dee schekjten Barnabas, daut hee bat Antiochia gonen sull.

23Aus hee hankjeem un jeseenen haud, waut Gott siene Jnod jedonen haud, freid hee sikj un spruak an Moot too, daut see dän Harn von gaunzem Hoaten tru bliewen sullen,

24wiels hee wia een fromma Maun, voll vom Heiljen Jeist un Gloowen. Un een groot deel Menschen worden fa dän Harn jewonnen.

25Dan veleet Barnabas om no Tarsus to gonen un Saul to sieekjen.

26Un aus hee am funk, brocht hee am no Antiochia. Un see bleewen een gaunzet Joa bie de Jemeent un lieeden väl Menschen. De Jinja worden daut ieeschte en Antiochia Christen jenant.

Methalp en Hungaschnoot fa de Jemeent en Jerusalem

27Un en dise Tiet kjeemen Profeeten von Jerusalem no Antiochia.

28Un Agabus, eena von an, stunt opp un died derch dän Jeist aun, daut äwa de gaunze Welt eene groote Hungaschnoot komen wudd; un daut passieed en Kjeisa Klaudius siene Tiet.

29Un de Jinja worden sikj eenich, daut een jiedra doano aus hee kunn, de Breeda en Judäa methalpen wudd.

30Dit deeden see dan uk. See schekjten äare Gowen no de Eltestasch derch Barnabas un Saul.

Aposteljeschicht 12

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Jakobus hanjerecht, Petrus faustjenomen

1En dise Tiet leet Kjennich Herodes eenje von de Jemeent faustnämen, om dee to tualeiden;

2un leet Johanes sienen Brooda Jakobus met däm Schwieet doot moaken.

3Un aus hee sach, daut de Juden daut jefoll, jinkj hee wieda un neem Petrus uk faust. Daut wia jrod de Doag, wua see onjesuade Brood eeten.

4Aus hee am ieescht faustjenomen haud, leet hee am enstoppen, un stald vea Gruppen Soldoten aun, von jieda vea Maun, äwa am to woaken. Un dan no daut Passafast wull hee am daut Volkj väastalen.

5Petrus wort em Jefenkjnis jehoolen; oba de Jemeent bäd iernstlich fa am to Gott.

Petrus derch een Enjel friejemoakt

6De Nacht ea Herodes am daut Volkj väastalen wull, schleep Petrus tweschen twee Soldoten met twee Kjäden jebungen, un buten ver de Däa woakten de Wajchta.

7Un met eemol stunt dän Harn sien Enjel ver am, un en de Stow scheen een Licht nenn. De Enjel kloppad Petrus aun de Sied un wuak am opp un säd: Sto schwind opp! Un am follen de Kjäden von de Henj.

8Dan säd de Enjel to am: Hol die dän Gort aun un binj die de Schoo too! Un hee deed daut. Un dan säd hee: Trakj die de Kjleeda aun un komm met!

9Dan jinkj hee rut un jinkj met am met, un wist nich, daut et Werkjlichkjeit wia, waut de Enjel deed, oba docht hee sach eene Vision.

10Un aus see biem ieeschten uk biem tweeden Woakposten vebie wieren, kjeemen see batem iesanen Puat, wua daut en de Staut nenn jeit. Daut muak sikj selfst fa an op. See jinjen rut un jinjen eene Gaus lank, un plazlich veleet de Enjel am.

11Un aus Petrus toosikj kjeem, säd hee: Nu weet ekj woarhauftich, daut de Har sienen Enjel jeschekjt haft, mie ut Herodes siene Henj rut to raden un von aul daut, wuamet de Juden räakjenden.

12Aus hee sikj besonnen haud, kjeem hee bat Maria äa Hus, dee Johanes Markus siene Mutta wia, wua väle toopjekomen wieren to bäden.

13Aus Petrus aun de Butadäa klopt, kjeem Rode, eene Deenstmejal, to kjikjen, wäa doa wia.

14Un aus see Petrus siene Stemm kjand, muak see fa Freid nich de Däa op, oba rand nenn un säd, daut Petrus buten ver de Däa stunt.

15See säden to ar: Du best nich gaunz bie Troost. Oba aus see doaropp stonen bleef, daut et soo wia, säden see: Daut mott sien Enjel sennen.

16Petrus oba bleef biem aunkloppen. Un aus see de Däa opmuaken, sagen see am un vefieeden sikj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Hee died an derch een Hauntschlach aun, stell to sennen, un vetald an dan, woo de Har am utem Jefenkjnis rut jerat haud, un säd, see sullen Jakobus un de Breeda daut sajen. Un hee jinkj dan aundatwäajen han.

18Aus daut ieescht Dach wort, räajden de Soldoten sikj sea opp, äwa waut met Petrus passieet wia.

19Aus Herodes no am jesocht haud un am oba nich funk, neem hee de Wajchta em Vehia un befool dee doottomoaken. Hee jinkj dan von Judäa no Cäsarea un bleef doa.

Herodes Agrippa I sien schrakjeljen Doot

20Herodes haud sikj met de Menschen en Tierus un Sidon sea schlajcht jestonen. Nu oba schlooten dee sikj toop un kjeemen no am. Un aus see Blastus, eenem von dän Kjennich siene Deena ieescht opp äare Sied hauden, hilden see aun om Fräd to moaken, wiels see von dän Kjennich sien Launt aufhenjich wieren äa Broot to kjrieen.

21Un aun een bestemden Dach trock Herodes sikj siene Kjennichskjleeda aun un sad sikj opp däm Rechtastool un hilt an eene Räd.

22Un daut Volkj schrieech: Dit es Gott siene Stemm un nich een Mensch siene!

23Un wiels Herodes Gott nich de Iea jeef, schluach dän Harn sien Enjel am plazlich dol. Un hee wort von Warm vefräten un storf.

24Oba Gott sien Wuat bleef biem toonämen un breed sikj ut.

25Aus Barnabas un Saul äaren Deenst verecht hauden, reisden see von Jerusalem wada trigj un neemen Johanes Markus met sikj.

Aposteljeschicht 13

Barnabas un Paulus aun de Oabeit jeschekjt

1En de Jemeent en Antiochia wieren jewesse Profeeten un Liera: Barnabas, Simeon (dän see uk Näaja nanden), Luzius von Kiereen, un Manaen, dee met Herodes dän Gowernia toop oppjewossen wia, un Saul.

2Aus dee dän Harn deenden un fausten deeden, säd de Heilja Jeist to an: Sondat mie Barnabas un Saul auf, daut to doonen wuatoo ekj an jeroopt hab.

3Aus see dan jebät un jefaust hauden, läden see an de Henj opp un leeten an gonen.

Barnabas un Paulus en Ziepern

4Un soo vom Heiljen Jeist jeschekjt, jinjen see no Seleuzia un von doa met däm Schepp no Ziepern.

5Aus see en Salamis aunkjeemen, prädijden see doa en de Judenschoolen daut Gotteswuat; see hauden Johanes uk met an to halpen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6See reisden äwa de gaunze Insel, bat see bat Pafos kjeemen. Doa troffen see Barjesus, een Jud, een faulscha Profeet un Zaubra.

7Hee wia bie däm Gowernia, Sergius Paulus, dee een vestendja Maun wia, un dee Barnabas un Saul no sikj roopt, wiels hee jieren daut Gotteswuat hieren wull.

8Oba Eliemas de Zaubra (wiels daut es waut sien Nomen bediet) oabeid jäajen an, un vesocht uk dän Gowernia vom Gloowen auftobrinjen.

9Oba Saul, dän see uk Paulus nanden, voll Heiljen Jeist, kjikjt am stia aun

10un säd: Du oppdrenjenda Gaussenschria, du Sotonskjint, een Fient aun aulet goode, west du aul niemols opphieren dän Harn sienen jlikjen Wajch to vedreien?

11Un nu krakjt, kjemt dän Harn siene Haunt äwa die, un du woascht blint sennen un de Sonn eene Tietlank nich seenen! Un fuaz wort am aules dunkel un diesta, un hee jinkj rom un socht no wäm, am aun de Haunt to leiden.

12Aus de Gowernia sach, waut jeworden wia, jleewd hee un wundad sikj äwa dän Harn siene Lia.

De Prädicht en de Judenschool von Antiochia un Pisidien

13En Pafos stieech Paulus met siene Jesalschoft en een Schepp un säajelden äwa no Perge en Pamfielien. Doa veleet Johanes an un jinkj trigj no Jerusalem.

14Aus see von Perge wieda reisden, kjeemen see no Antiochia en Pisidien, un jinjen aum Sabat en de Judenschool nenn un saden sikj dol.

15Aus ieescht ut daut Jesaz un de Profeeten wia jeläst worden, leeten de Leidasch von de School an sajen: Leewe Breeda, wan jie een ermootjendet Wuat fa daut Volkj haben, dan rät nu.

16Dan stunt Paulus opp, died aun met de Haunt, daut hee räden wull, un säd: Mana von Israel, dee jie Gott ferchten, horcht emol häa!

17Dit Volkj Israel ää Gott wäld sikj onse Vodasch, un muak een grootet Volkj von an, aus see aus framde en Ägipten wonden. Un hee brocht an doa met een oppjehownen Oarm rut.

18Un dan haud hee en de Wiltnis 40 Joa Jedult met an.

19Un aus hee en Kanaan säwen Velkja utjerot haud, vedeeld hee ää Launt mank an.

20Un dan jeef hee an 450 Joa Rechta, bat de Profeet Samuel kjeem.

21Dan nohää fruagen see Gott om een Kjennich, un Gott jeef an Saul, Kisch sienen Sän, een Maun von Benjamin sienen Staum, 40 Joa ää Kjennich to sennen.

22Aus hee Saul wajch jenomen haud, muak hee an David toom Kjennich, dän hee daut Zeichnis jeef un säd: “Ekj hab en David, Isai sienen Sän, een Maun no mienem Hoaten jefungen, dee aules doonen woat, waut ekj haben well.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Von disen Maun haft Gott, soo aus hee vesproaken haud, Israel äaren Heilant, Jesus, komen loten.

24Ea Jesus kjeem, prädijd Johanes to daut gaunze Volkj Israel, daut see omkjieren sullen un sikj deepen loten.

25Aus Johanes sien Woakj verechten deed, fruach hee de Menschen, wäa see dochten daut hee wia. Hee säd: Ekj sie nich dee fa dän jie mie hoolen; nä, no mie kjemt eena, dän ekj daut nich wieet sie, daut ekj am de Schoo oplees.

26Mana un Breeda, Kjinja von Abraham siene Famielje, un dee mank junt dee Gott ferchten, junt es dit radende Wuat jeschekjt worden.

27Oba de Menschen en Jerusalem, un de bowaschte em Volkj, wisten nich wäa Jesus wia, un vestunden uk nich waut an aule Sabat ut de Profeeten väajeläst wort. Un doch haben see doaderch daut see Jesus veuadeelden, jedonen waut de Profeeten jesajcht hauden.

28Un wan see uk kjeene Uasoak fungen, am toom Doot to veuadeelen, doawäajen fruagen see Pilatus doch am doottomoaken.

29Un aus see aules jedonen hauden, waut de Schreft von am säd, neemen see am vom Kjriez rauf un läden am en een Grauf.

30Oba Gott haft am vom Doot oppjewakjt.

31Dee waut met am von Galiläa no Jerusalem kjeemen, haben am dan väle Doag jeseenen, un dee jäwen ons Volkj nu Zeichnis von am.

32Un wie brinjen junt nu de goode Norecht. Waut Gott onse Väaelren vesproaken haud,

33haft hee nu aun ons, äare Kjinja, jedonen doaderch daut hee Jesus vom Doot oppwuak; soo aus em tweeden Psalm jeschräwen steit: “Du best mien Sän. Ekj sie vondoag dien Voda jeworden.”

34Un daut hee am vom Doot oppjewakjt haft om am niemols loten en de Grunt to gonen, haft hee en dise Wieed jesajcht: “Ekj woa die secha de heilje Säajnungen jäwen, dee ekj David vesproaken hab.”

35Doawäajen sajcht hee noch opp eene aundre Städ: “Du woascht dienen Heiljen nich vekomen loten.”

36Aus David en siene Tiet jedonen haud waut Gott velangd, storf hee, un wort doa begroft wua siene Vodasch lagen un sien Kjarpa vekjeem em Grauf.

37Oba dit passieed nich aun däm dän Gott oppwuak.

38Doawäajen, leewe Breeda, sell jie weeten, daut junt derch disen Maun de Sindenvejäwunk jeprädicht woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

39Un wäaemma doa jleeft, kaun derch am von aul daut jerajchtfoadicht woaren, wuavon hee derch Moses sien Jesaz nich kunn jerajchtfoadicht woaren.

40Seet junt väa, daut junt daut nich trafen woat, waut de Profeeten jesajcht haben:

41“Nu kjikjt emol jie Spetta, wundat junt un komt om, wiels ekj woa en june Tiet waut doonen, waut jie niemols jleewen wudden, wan junt daut uk noch wäa vetalen wudd!”

42Aus Paulus un Barnabas de School veleeten, fruagen de Menschen an, näakjsten Sabat trigjtokomen un wada daut Wuat to prädjen.

43Aus de Vesaumlunk äwa wia, jinjen väl Juden un aundre gottesferchtje Metjuden met Paulus un Barnabas met. Dee räden dan noch wieda to an, un spruaken an Moot too, en Gott siene Jnod to bliewen.

Striet met de Juden; see wanden sikj aun de Nichjuden,

44Aum näakjsten Sabat kjeem meist de gaunze Staut toop, daut Gotteswuat to hieren.

45Aus oba de Juden aul daut Volkj sagen, wieren see aufjenstich. See saden sikj Paulus siene Räden jäajenaun, un lastaden äwa daut, waut hee säd.

46Dan worden Paulus un Barnabas brow un säden: Junt must daut Gotteswuat daut ieeschte jesajcht woaren; oba wiels jie daut nich aunnämen, un junt selfst nich wieet achten daut eewje Läwen to haben, dan go wie no de Nichjuden.

47Wiels soo haft de Har ons daut befolen: “Ekj hab die aunjestalt een Licht fa de Nichjuden to sennen daut de Radunk derch die kaun äwa de gaunze Welt jebrocht woaren.”

48Aus de Nichjuden dit hieeden, wieren see froo un lowden daut Gotteswuat. Un dee, dee to daut eewje Läwen bestemt wieren, kjeemen toom Gloowen.

49Un dän Harn sien Wuat spreed sikj äwa de gaunze Jäajent.

50De Juden oba stalden derch de aundajchtje un huachaunjeseenene Frues, un de väastonende Mana en de Staut een Opprua aun, daut see Paulus un Barnabas vefoljden un ut äare Jäajent rut juagen.

51See oba scheddaden sikj ver an dän Stoff von de Feet un jinjen no Ikonion.

52De Jinja oba wieren froo un voll Heiljen Jeist.

Aposteljeschicht 14

Paulus un Barnabas en Ikonion

1En Ikonion, jinjen Paulus un Barnabas toop en de Judenschool nenn un prädijden, soo daut een groot deel Juden un Griechen toom Gloowen kjeemen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2Oba de Juden dee nich jleewden, räajden de Nichjuden opp, daut dee sikj jäajen de Breeda dreiden.

3Doawäajen bleewen see doa noch lang, un räden brow un frie vom Harn, dee de Prädicht von siene Jnod doaderch bestädijd, daut hee derch äare Henj Tieekjens un Wunda passieren leet.

4Oba daut Stautsvolkj wia sikj nich eenich; eenje hilden sikj met de Juden un de aundre met de Apostel.

5Aus nu de Nichjuden un de Juden met äare Leidasch toop, doaropp loosjinjen an to meshaundlen un to steenjen,

6kjrieejen see daut to hieren un brochten sikj doa wajch, un kjeemen no Liestra un Derbe un Liekaonien

7un prädijden en dee Jäajent daut Evangelium.

Paulus un Barnabas en Liestra un Derbe

8En Liestra saut een kjräpelja Maun, von Jeburt aun soo schwak en de Feet, daut hee noch niemols haud gonen kunt.

9Dee hieed Paulus räden. Aus Paulus am direkjt aunkjikjt, sach hee, daut dee jleewd, daut hee kunn jeheelt woaren.

10Dan säd hee to am rajcht lud: Sto opp un sto jlikj opp de Feet! Un hee sprunk opp un jinkj.

11Aus daut Volkj sach waut Paulus jedonen haud, schrieejen see en Liekaonisch: De Jetta sent en Menschenjestault no ons rauf jekomen!

12Barnabas nanden see Zeus, un Paulus Hermes, wiels dee de Haupträdna wia.

13De Priesta von Zeus sien Tempel, dee jrod buta de Staut stunt, brocht Ossen un Bloomenkjrens nom Puat, wua hee un daut Volkj an räakjenden Opfa to brinjen.

14Oba aus de Apostel Barnabas un Paulus daut hieeden, vereeten see sikj de Kjleeda un randen mankem Volkj, un schrieejen:

15Jie Mana, wuarom doo jie dit? Wie sent uk stoafliche Menschen jrod soo aus jie, un prädjen junt daut jie von dän faulschen no dän läwendjen Gott junt dreien sellen, dee Himmel un Ieed un Mäa un aules, waut doabennen es, jemoakt haft;

16dee de Velkja en väaje Tieden aula haft en äare Wäaj gonen loten;

17un doch haft hee sikj nich onen Zeichnis jeloten. Hee deed junt goodet, jeef junt Räajen vom Himmel un fruchtboare Tieden. Hee jeef junt jenuach to äten un muak junt daut Hoat froo!

18Soogoa met dise Wieed kunnen see daut knaup väabieejen, daut daut Volkj an nich Opfa brocht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Dan kjeemen eenje Juden von Antiochia un Ikonion un kjrieejen daut Volkj opp äare Sied, un steenijden Paulus un schlapten am fa doot ut de Staut rut.

20Aus de Jinja sikj oba om am saumelden, stunt hee opp un jinkj trigj en de Staut nenn. Dän näakjsten Dach jinkj hee met Barnabas met no Derbe.

Trigj no Antiochia un Sierien de Jemeenten to besieekjen

21Un aus see en dee Staut daut Evangelium jeprädicht un väl Jinja jemoakt hauden, jinjen see trigj no Liestra, Ikonion un Antiochia.

22See stoakjten de Jinja un spruaken an Moot too, tru em Gloowen to bliewen, un säden daut wie derch väl schwoaret en daut Gottesrikj nenn gonen musten.

23Un aus see en aule Jemeenten Eltestasch aunjestalt hauden, un en fausten äwa an jebät hauden, befoolen see an dän Harn aun, aun dän see jleewden.

24Un aus see derch Pisidien jereist wieren, kjeemen see no Pamfielien.

25Un aus see daut Wuat en Perge jeprädicht hauden jinjen see bat Atalja.

26Von doa säajelden see no Antiochia, wua see Gott siene Jnod wieren aunbefolen worden fa daut Woakj, daut see nu verecht hauden.

27Aus see doa aunkjeemen, saumelden see de gaunze Jemeent toop un berechten, aules waut Gott derch an jedonen haud, un daut Gott uk fa de Nichjuden de Däa toom Gloowen opjemoakt haud.

28Un doa bleewen see met de Jinja een langet Stoot.

Aposteljeschicht 15

Motten dee, dee nich Juden sent, sikj uk aum Jesaz hoolen?

1Dan kjeemen jewesse Mana von Judäa un lieeden de Breeda: Wan jie junt nich no Moses siene Oat beschnieden loten, kjenn jie nich seelich woaren.

2Dit brocht Paulus un Barnabas en een harzhoften Striet met an, soo daut see sikj eenich worden Paulus un Barnabas un eenje von an no de Apostel un Eltestasch en Jerusalem to schekjen om uttofinjen woo see to dise Froag stunden.

3De Jemeent sach doano, daut see opp däm Wajch kjeemen. Un see reisden derch Feenizien un Samaria un vetalden doa daut de Nichjuden sikj bekjieeden. Doatoo freiden de Breeda sikj sea.

4Un aus see no Jerusalem kjeemen, neemen de Jemeent un de Apostel un de Eltestasch an opp. Un see vetalden an aules waut Gott derch an jedonen haud.

5Oba eenje Farisäa, dee toom Gloowen jekomen wieren, stunden opp un säden: De Nichjuden motten beschnäden woaren, un an mott jeboden woaren, Moses sien Jesaz to hoolen.

Petrus: Gott haft aul beschloten

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6De Apostel un Eltestasch kjeemen toop sikj äwa dise Sach to beroden.

7Un aus see sikj ieescht lang jesträden hauden, stunt Petrus opp un säd to an: Mana, leewe Breeda, jie weeten daut Gott mie lang verhäa jewält haft, de Nichjuden daut Evangelium to prädjen, daut see toom Gloowen komen.

8Un Gott, dee daut Hoat kjant, jeef an dän Heiljen Jeist jrod soo aus ons, un bewees doamet, daut hee an aunjenomen haud,

9un muak kjeen Unjascheet tweschen ons un an, un reinjd an daut Hoat uk derch dän Gloowen.

10Wuarom proow jie Gott doaderch to vesieekjen, daut jie de Jinja een Joch opp daut Jenekj lajen, waut nich wie noch onse Vodasch haben kunt droagen?

11Wiels wie jleewen, daut wie derch dän Harn Jesus siene Jnod seelich woaren, jrod soo aus see.

12Dan wort de gaunze Vesaumlunk stell un horchten aus Barnabas un Paulus vetalden, wooväl Wunda un Tieekjens Gott derch an manke Nichjuden jedonen haud.

Jakobus veteidicht nichjudische Christen

13Un aus dee ieescht stell worden, säd Jakobus: Mana, leewe Breeda, horcht no mie!

14Simon haft ons jrod vetalt woo Gott ieeschtens doarom besorcht wia, ut de Velkja een Volkj fa sienen Nomen to jewennen.

15Un met dit stemt daut, waut de Profeeten jesajcht haben, soo aus jeschräwen steit:

16“Wan dit ieescht jeworden es, woa ekj wadakomen un David sien toopjefolnet Hus wada oppbuen. Daut vefolne Wrak woa ekj oppbuen un wada häastalen,

17daut aul de äwaje Menschen dän Harn sieekjen muchten, soogoa aul de Velkja dee no mienen Nomen jenant woaren, sajcht de Har dee aul dit deit,

18dee von Eewichkjeit wist, waut hee doonen wudd.”

19Doawäajen wudd ekj sajen, wie sullen daut fa de Nichjuden nich schwoa moaken, wan dee sikj no Gott dreien,

20oba daut wie an schriewen, daut see von aules sellen wajch bliewen daut derch dän Deenst fa Aufjetta veorreinicht es, von Huararie, von Bloot un von Fleesch von Vee waut aufjewarcht es.

21Wiels Moses haft von lang häa en aule Städa dee jehaut, dee am prädijden, un daut es aule Sabat en äare Schoolen väajeläst worden.

Beschluss un Breef aun de nichjudische Christen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Dan wieren de Apostel un de Eltestasch un de gaunze Jemeent doamet envestonen, daut see von äare ieejne Mana wäm wälen wudden, met Paulus un Barnabas toop no Antiochia to schekjen. See wälden Judas, däm see Barsabas nanden, un Silas, twee väaschte Mana von de Breeda.

23Dit es de Breef dän see schreewen: Wie, de Apostel un Eltestasch, june Breeda, no de nichjudsche Breeda en Antiochia, Sierien un Zilizien: Een Gruss no junt!

24Wie haben jehieet, daut von de onsaje, dee wie nich jeschekjt hauden, eenje jekomen sent un junt veleit haben un haben junt daut en june Seelen schwoa jemoakt, wiels see sajen daut jie junt motten beschnieden loten un daut Jesaz hoolen.

25Wie haben daut fa goot enjeseenen, tooptokomen un Mana to wälen un met onse leewe Frind Barnabas un Paulus toop hantoschekjen,

26Mana, dee fa onsen Harn Jesus Christus sienen Nomen äa Läwen opp Spell jesat haben.

27Doawäajen hab wie Judas un Silas jeschekjt, dee junt daut met Wieed bestädjen woaren, waut wie jeschräwen haben.

28Wiels de Heilja Jeist un wie sagen daut fa goot en, junt kjeene jratre Laust opptolajen aus dit waut doa needich es:

29daut jie von aules wajch bliewen daut derch dän Deenst fa Aufjetta veorreinicht es, un von Huararie, von Bloot un von Fleesch von aufjewarjdet Vee; wan jie doavon wajch bliewen woaren, doo jie goot. Wie wenschen junt aulet baste!

30Aus dise Mana dan jeschekjt worden, kjeemen dee no Antiochia un roopten daut Volkj toop un jeewen an dän Breef.

31Aus see dän jeläst hauden, freiden see sikj to dän ermootjenden Troost, dän dee fa an haud.

32Judas un Silas selfst, dee uk Profeeten wieren, spruaken de Breeda väl ermootjende Wieed too, wuaderch see jestoakjt worden.

33Un aus see doa ieescht eene Tietlank jewast wieren, jinjen see em Fräd trigj, un brochten de Breeda äaren Gruss no dee, dee an jeschekjt hauden.

34(Silas oba jleewd daut wudd goot sennen, wan hee noch doa bleef.)

35Paulus un Barnabas bleewen uk noch en Antiochia, wua see un väle aundre lieeden, un dän Harn sien Wuat prädijden.

Paulus jeft sikj oppem Wajch onen Barnabas

36Dan om een poa Doag säd Paulus to Barnabas: Well wie nu trigj gonen un en aul dee Städa, wua wie dän Harn sien Wuat jeprädicht haben, de Breeda besieekjen un seenen woo daut an jeit.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

37Barnabas bleef doaropp stonen, daut see Johanes Markus metnämen wullen.

38Paulus oba bleef doaropp stonen, daut see am nich metnämen wullen, wiels hee an verhäa en Pamfielien veloten haud, un wia nich wieda metjekomen met an to oabeiden.

39See worden sikj soo oneenich, daut see jieda äaren Wajch jinjen. Un Barnabas neem Markus met un säajeld no Ziepern.

40Oba Paulus wäld sikj Silas un veleet uk. Un de Breeda wenschten an dän Harn siene Jnod.

41Hee jinkj derch Sierien un Zilizien un stoakjt de Jemeenten.

Aposteljeschicht 16

Paulus jewent Timotäus. De Beschluss von Jerusalem bekaunt jejäft

1Hee kjeem no Derbe un dan no Liestra. Doa wond een Jinja, dee heet Timotäus; siene Mutta wia eene jleewende judsche Fru oba sien Voda wia een Griech.

2De Breeda en Liestra un Ikonion hauden goodet von am to räden.

3Paulus wull am opp siene Reis metnämen. Hee beschneet am om de Juden äat haulwen; wiels en dee Jäajent wisten see aula, daut sien Voda een Griech wia.

4Un aus see derch de Städa reisden, säden see an doa, waut de Apostel un Eltestasch en Jerusalem beschloten hauden.

5Doaderch worden de Jemeenten em Gloowen jestoakjt, un äare Zol neem aule Dach too.

Paulus en Troas: No Europa jeroopt

6See reisden dan derch Friegien un Galatien, wiels de Heilja Jeist daut nich tooleet daut Wuat en Asien to prädjen.

7Aus see bat Miesien kjeemen, vesochten see derch Bitienien to reisen; oba Jesus sien Jeist leet daut nich too.

8Un soo reisden see bie Miesien vebie un kjeemen no Troas.

9Dan dee Nacht haud Paulus eene Vision daut een Maun von Mazedonien beddent ver am stunt un säd: Komm äwa no Mazedonien un halp ons!

10Aus hee dise Vision nu jeseenen haud, vesocht wie fuaz no Mazedonien to komen, wiels wie neemen aun daut de Har ons doahan jeroopt haud, daut Evangelium to prädjen.

Paulus en Filippi: Die Bekjierunk von Liedia

11Dan fua wie von Troas loos, un fuaren jlikj äwa no Samotrake, un kjeemen näakjsten Dach no Neapolis,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12un von doa no Filippi, eene reemische Kolonie, en dee Jäajent eent von de väaschte Städa en Mazedonien. Un doa bleew wie miere Doag.

13Aum Sabat jinkj wie batem Stautspuat aum Wota, wua doa jeweenlich jebät wort. Doa sad wie ons dol un räden met de Frues, dee sikj doa vesaumelt hauden.

14Eene Fru, dee doa horchen deed, wia Liedia, een gottesferchtjet Frumensch von Tiatira, dee met bleiwroodet Zeich haundeld; däa muak de Har daut Hoat op, daut see doaropp achten deed, waut Paulus säd.

15Aus see un äare Famielje wieren jedeept worden, loot see ons en em Hus to komen un säd: Wan jie mie doafäa hoolen, daut ekj toom Gloowen aum Harn jekomen sie, dan komt un blieft en mien Hus. Un see beräd ons.

Paulus drift een Woasaja Jeist rut

16Eenen Dach aus wie no dän Plauz jinjen to bäden, troff wie een Sklowenfrumensch, dee een Woasajajeist haud, un äare Haren derch äa Woasajen väl enbrocht.

17Dit Frumensch kjeem Paulus un ons hinjaraun un schrieech: Dise Mana sent dän aulahechsten Gott siene Deena, dee ons sajen woo wie kjennen seelich woaren.

18Dit deed see eenen Dach nom aundren, bat Paulus doaräwa soo vedrislich wort, daut hee sikj omdreid un to dän Jeist säd: Ekj jebeed die en Jesus Christus sienen Nomen ut ar rut to komen! Un fuaz veleet de Jeist ar.

Paulus un Silas em Jefenkjnis

19Oba aus äare Haren sagen, daut äare Hopninj opp Jewenst wajch wia, neemen see Paulus un Silas, un schlapten dee opp däm Moakjtplauz ver Jerecht.

20Dee brochten dee ver äare Rechta un säden: Dit sent judsche Mana un brinjen onse Staut em Opprua.

21Un waut see lieren, kjenn wie nich aunnämen uk nich metmoaken, wiels wie Reema sent.

22Daut Volkj räajd sikj opp jäajen an to gonen, un de Rechta befoolen an de Kjleeda vom Kjarpa to rieten un an to veheiwen.

23Un aus see an goot veklopt hauden, schmeeten see an en daut Jefenkjnis, un befoolen dän Jefenkjniswajchta an doa secha to hoolen.

24Un dee, wiels daut von am velangt wort, stopt an em bennaschten Jefenkjnis un schloot an de Feet en een Klotz nenn.

De Jefangnen woaren loos un de Jefenkjniswajchta dreit nom Harn

25Oba medden en de Nacht bäden Paulus un Silas, un sungen Leeda Gott to lowen, un de aundre faustjenomne hieeden daut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26Un plazlich kjeem doa een grootet Ieedbäben, daut daut Jefenkjnis bat opp däm Gruntfoot scheddad. Fuaz oppestäd jinjen aule Däaren op, un an follen aula de Kjäden auf.

27De Jefenkjniswajchta wuak opp. Un aus hee sach daut aule Jefenkjnisdäaren op wieren, jreep hee nom Schwieet un wull sikj doot moaken; wiels hee docht de faustjenomne wudden aula utjeräten sennen.

28Paulus oba roopt met lude Stemm: Doo die kjeenen Schoden; wie sent aula hia!

29Dan leet hee sikj een Licht brinjen un rand nenn un foll zetrent ver Paulus un Silas han.

30Hee brocht an rut un säd: Leewe Haren, waut mott ekj doonen, daut ekj seelich woa?

31See säden to am: Jleew aun dän Harn Jesus Christus, dan woascht du un diene Famielje seelich!

32Dan prädijden see dän Harn sien Wuat to am, un to aul de sienje en sien Hus.

33Un krakjt dan de Nacht wosch hee an de Blootstriepen auf. Un fuaz doa leet hee sikj un siene Famielje deepen.

34Un hee neem an bie sikj em Hus nenn un sad an Äten väa. Un hee freid sikj daut hee met siene gaunze Famielje wia toom Gloowen aun Gott jekomen.

De Entschuldjunk vom Rechta; Aufscheet von Filippi

35Un aus daut ieescht dach wia schekjten de Stautsrechta äare Deena no däm Wajchta, daut hee de Mana sull gonen loten.

36Dan säd de Jefenkjniswajchta to Paulus: De Stautsrechta haben Wuat jeschekjt, daut du un Silas friejeloten sent. Got en Fräd!

37Paulus oba säd to an: See haben ons oschuldje Reema effentlich veheift un enjestopt, un räakjnen ons nu em Jeheemen loostowoaren? Nä! Nu lot an selfst komen un ons hia rut leiden.

38Un de Deena säden de Stautsrechta daut. Un aus dee hieeden, daut Paulus un Silas Reema wieren, wort an angst.

39Dan kjeemen see un beräden an un brochten an rut un prachaden an äare Staut to veloten.

40Dan jinjen see utem Jefenkjnis rut un jinjen bie Liedia em Hus nenn. Un aus see de Breeda jeseenen un Moot toojesproaken hauden, veleeten see.

Aposteljeschicht 17

Jäajenstaunt en Tessalonich

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Aus see opp äare Reis derch Amfipolis un Apolonia wieren, kjeemen see no Tessalonich; doa wia eene Judenschool.

[2]Un soo aus Paulus daut jewant wia, jinkj hee bie an nenn un räd met an aun dree Sabaten ut de Schreft.

[3]Hee läd an de Schreft ut un muak an daut kloa, daut Jesus lieden un vom Doot oppstonen must. Un hee säd an daut dis Jesus, dän hee an prädijd, de Christus wia.

[4]Un eenje von an jleewden un schlooten sikj Paulus un Silas aun, un soo uk een grootet Schoof gottesferchtje Griechen un väl von de väanämste Frues.

[5]Oba de stieekopje Juden wieren aufjenstich un holden sikj romdriefschet Peebel toop, un brochten de Staut em Opprua, un saumelden sikj ver Jason sien Hus un vesochten an rut to kjrieen un ver däm Volkj to brinjen.

[6]Oba aus see dee nich fungen, schlapten see Jason un noch eenje aundre Breeda ver de Stautsväastona un schrieejen: Dise, dee äwa de gaunze Welt Trubbel jemoakt haben, sent uk häajekomen,

[7]un Jason haft dee bie sikj oppjenomen. Dise haundlen aula jäajen dän Kjeisa sien Jesaz un sajen, doa es een aundra Kjennich, dän see Jesus nanen!

[8]Aus daut Volkj un de Stautsväastona daut hieeden, jeef daut een grootet Derchenaunda.

[9]Un aus Jason ieescht fa an gootjesajcht haud, leeten see an wada gonen.

Eene korte Tiet en Beria

[10]De Breeda schekjten dan fuaz de Nacht Paulus un Silas no Beria. Aus see doahan kjeemen, jinjen see en de Judenschool nenn.

[11]De Menschen doa wieren aunstendja aus dee en Tessalonich; dee neemen daut Wuat gaunz wellich opp, un forschten aule Dach en de Schreft, om to seenen auf daut soo wia, aus see säden.

[12]Un doa kjeemen väl Juden toom Gloowen, un soo uk väl väanäme griechische Frues un Mana.

[13]Aus de Juden en Tessalonich hieeden, daut Paulus daut Gotteswuat uk en Beria prädijd, kjeemen see uk doahan, daut Volkj opptoräajen.

[14]De Breeda schekjten Paulus dan fuaz wajch, bat aum Mäa to gonen, oba Silas un Timotäus bleewen en Beria.

[15]De Mana, dee met Paulus toopjinjen, brochten am bat Ateen. Un no däm, daut see dän Befäl jekjräajen hauden, Silas un Timotäus to sajen, daut see soo schwind aus mäajlich uk hankomen sullen, jinjen see trigj.

Paulus en Ateen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Aus Paulus en Ateen no an luad, räajd sien Jeist sikj en am opp, aus hee sach woo de Staut voll Aufjetta wia,

17un räd dan en äare Schoolen to de Juden un de gottesferchtje Griechen, un uk to aule, dee hee aule Dach opp däm Moakjtplauz troff.

18Dan muaken sikj uk eenje von de epikurische un stoiksche Filosofen äwahäa met am to strieden. Eenje säden uk: Waut well dis Blaubamauz ons sajen? Eenje säden: Daut sitt soo, aus wan hee ons niee Jetta väatostalen haft. Daut säden see, wiels hee an daut Evangelium von Jesus prädijd un säd, daut de Doodes oppstonen wudden.

19Dan neemen see Paulus un brochten am opp däm Jerechtsplauz, un fruagen am: Kjenn wie weeten, waut dise niee Lia es, von dee du rätst?

20Wie hieren waut gaunz framdet von die; doawäajen well wie jieren weeten, waut daut meent.

21Aul de Ateena, un de Utlenda dee doa wieren, doonen nuscht leewa aus von niee Dinja räden, ooda waut nieet hieren.

Paulus prädicht opp däm Areopag, däm Jerechtsplauz

22Dan stunt Paulus medden opp däm Jerechtsplauz opp un säd: Jie Mana von Ateen, ekj see, daut jie no aule Sieden han sea relijees sent un de Jetta ferchten.

23Wiels aus ekj hia romjinkj un mie de Städen besach, wua jie aunbäden, sach ekj eenen Aultoa, opp dän jeschräwen stunt: To dän onbekaunden Gott. Nu moak ekj junt met dän Gott bekaunt, dän jie aunbäden un oba nich kjanen.

24De Gott, dee de Welt un aules waut doabennen es jemoakt haft, es Har äwa Himmel un Ieed, un wont nich en Tempels, dee met de Henj jebut sent.

25Un hee woat uk nich von Menschenhenj bedeent, aus wan am irjentwaut fält. Wiels hee selfst jeft aule Menschen Läwen un Odem un aulet aundre.

26Un hee haft daut soo jemoakt, daut aule Velkja opp de Ieed von eenen Mensch staumen, un äwa de gaunze Welt wonen sellen, un haft äare Tiet jesat un bestemt wua see wonen sellen.

27Dit deed hee doaropp, daut see no Gott sieekjen sullen, un woomäajlich am feelen un finjen wudden. Hee es werkjlich von ons aula nich wiet auf.

28Daut wie läwen, ons bewäajen un äwahaupt doa sent, es aula en am; soo aus eenje von june Dichta jesajcht haben: Wie sent uk siene Kjinja!

29Wan wie von Gott staumen, sell wie uk nich denkjen daut de Gottheit met Golt, Selwa un Steenbilda to vejlikjen es, dee derch Menschenkonst un Jedanken jemoakt sent.

30Gott haft de Tiet äwaseenen aus see am nich kjanden. Nu oba velangt hee aule Menschen aulawäajen omtokjieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

31Wiels hee haft een Dach bestemt, aun dän hee de Welt met Jerajchtichkjeit rechten well, derch een Maun, dän hee doatoo jewält haft. Un daut haft hee doaderch sechajestalt, daut hee am vom Doot oppwuak.

De Hiera nämen de Räd veschieden opp

32Aus see doavon hieeden, daut de Doodes oppstonen wudden, hauden eenje äaren Spott doaräwa. Aundre oba säden: Wie wellen die noch meamol doavon räden hieren.

33Un soo jinkj Paulus von an wajch.

34Doa wieren oba doch eenje Mana, dee am aunhongen un toom Gloowen kjeemen. Eena von dee wia Dioniesius, eena utem Jerechtsrot, un eene Fru dee Damaris heet, un eenje aundre met an.

Aposteljeschicht 18

Paulus en Korint

1No dit veleet Paulus Ateen un kjeem no Korint.

2Doa troff hee Aquilla, een Jud von Pontus, dee korz met siene Fru Priszilla toop von Italien jekomen wia, wiels Klaudius aule Juden von Room wajch jeschekjt haud. Doa kjeem Paulus han;

3un wiels hee, soo aus dee uk, een Zeltmoaka wia, bleef hee doa un oabeid met an toop.

4Un aum Sabat jinkj hee emma en äare Judenschoolen un äwazeijd de Juden un de Griechen.

5Aus Silas un Timotäus von Mazedonien jekomen wieren, funk Paulus aun sikj gaunz un goa hantojäwen de Juden daut to bewiesen, daut Jesus de Christus wia.

6Oba aus see jäajenaun wieren un lastaden, scheddad hee sikj dän Stoff von de Kjleeda un säd: Jun Bloot woat äwa june ieejne Kjap komen. Ekj sie rein un go von nu aun no de Nichjuden!

7Dan jinkj Paulus von doa wajch un jinkj bie Titius Justus, een gottesferchtjen Maun, em Hus nenn, daut fuaz daut näakjste aun de School stunt.

8Krispus, de Leida von de School, un siene gaunze Famielje jleewden aun dän Harn. Un väl von de Korinta, aus dee hieeden, jleewden un leeten sikj deepen.

9Eene Nacht säd de Har to Paulus en eene Vision: Fercht die nich, hool aun to prädjen un lot die nich stelmoaken!

10Ekj sie met die, un doa saul sikj kjeena woagen, die Schoden auntodoonen; wiels ekj hab väl Menschen en dise Staut.

11Dan bleef hee doa achtieen Moonat un lieed an daut Gotteswuat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Paulus ver däm Laundesvewaulta Galio

12 Aus Galio Gowernia äwa Achaja wia, stunden de Juden sikj toop un brochten
Paulus ver Jerecht

13 un säden: Dis Maun berät de Menschen, Gott opp soone Oat auntobäden, dee
jäajen daut Jesaz es.

14 Aus Paulus jrod reed wia to räden, säd Galio to de Juden: Leewe Juden, wan sikj
daut om een grootet orrajcht ooda vebräakjen haundeld, wudd ekj wellich sennen
no junt to horchen;

15 oba wan sikj daut om eene Strietfroag äwa Wieed un Nomes en jun ieejnet Jesaz
haundelt, dan weet junt selfst doamet; wiels ekj woa äwa soone Dinja nich Rechta
sennen.

16 Un hee juach an utem Rechthus.

17 Dan kjrieejen aul de Griechen Sostenes, dän Leida von de Judenschool, to hoolen
un veheiwden am ver däm Rechtastool. Oba Galio muak sikj nuscht doarut.

Paulus siene dredde Missionsreis Trigj no Antiochia

Apost 18,23-21,16

18 Paulus bleef dan noch eene lenjre Tiet en Korint. Dan oba veleet hee de Breeda,
un säajeld met Priszilla an Aquilla toop äwa no Korint. En Kenchreä leet hee sikj
de Hoa aufschnieden, wiels hee haud een Vespräakjen jemoakt.

19 Un hee kjeem no Efesus, un leet an doa. Hee oba jinkj en de School nenn un räd
met de Juden.

20 See prachaden am dan, daut hee noch lenja bie an bliewen sull. Hee oba, jinkj
doaropp nich en,

21 oba neem Aufscheet von an un säd: Ekj mott onbedinjt en Jerusalem opp daut
Fast sennen. Oba ekj woa, wan Gott daut soo well, wada trigjkomen. Un hee fua
von Efesus wajch.

22 Un hee kjeem no Cäsarea un jinkj no Jerusalem un jreest de Jemeent un reisd auf
no Antiochia.

23 Hee bleef doa dan eene Tietlank, un reisd dan wieda un jinkj derch daut
galatische Launt von eene Städ no de aundre, un soo uk derch Friegien, un stoakjt
aul de Jinja.

Apollos en Efesus un Korint

24 Entweschen wia Apollos, een Jud von Alexandria, no Efesus jekomen. Daut wia
een jeleifja Rädna, dee met de Schreft goot bekaunt wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Dis Maun wia äwa dän Harn sien Wajch rechtich belieet worden un räd un lieed met groote Bejeistrunk vom Harn, wan hee uk mau bloos met Johanes sien Deepen bekaunt wia.

26Disa funk gaunz frie aun, en de Schoolen to prädjen. Aus Priszilla un Aquilla am hieeden, neemen see am bie sikj nenn un läden am Gott sien Wajch noch jrintelja ut.

27Aus Apollos no Achaja reisen wull, schreewen de Breeda han un muaken de Jinja Moot, daut see am oppnämen sullen. Un aus hee hankjeem, holp hee dee sea väl, dee derch Jnod toom Gloowen jekomen wieren.

28Un hee muak de Juden daut ver aule Menschen ut de Schreft kloa, daut Jesus de Christus wia.

Aposteljeschicht 19

Paulus en Efesus. Bejäajnunk met Jinja von Johanes

1Aus Apollos en Korint wia, reisd Paulus derch de Huachlenda un kjeem no Efesus. Doa troff hee waut Jinja,

2un fruach an: Kjrieej jie dän Heiljen Jeist, aus jie toom Gloowen kjeemen? See säden: Nä, wie haben noch niemols jehieet, daut doa een Heilja Jeist es.

3Dan säd hee to an: Wuaropp word jie dan jedeept? See säden: Opp Johanes siene Doop.

4Paulus säd: Johanes siene Doop wia een deepen doaropp, daut see omkjieren sullen. Doamet säd hee to de Menschen, daut see aun dän jleewen sullen, dee no am komen wudd, daut es aun Christus Jesus.

5Aus see daut hieeden, leeten see sikj en dän Harn Jesus sienen Nomen deepen.

6Un aus Paulus an de Henj oppjelajcht haud, kjeem de Heilja Jeist äwa an, un see räden en Tungen un profezeiden.

7See wieren aules toop 12 Maun.

Paulus bleef äwa twee Joa en Efesus

8Hee jinkj oba en de Judenschool nenn un prädijd dree Moonat frie rut, un lieed un räd drinjent met an vom Gottesrikj.

9Oba aus eenje sikj vehoaden un nich jleewen wullen un ver daut Volkj schlajchtet äwa dän Wajch räden deeden, veleet Paulus an un neem de Jinja met sikj un räd aule Dach to an en Tieranus siene School.

10Un dit hilt twee Joa aun, soo daut aule, dee en Asien wonden, dän Harn sien Wuat hieeden, beides de Juden un uk de Griechen.

Skeva siene Säns doljenomen, Menschen komen loos von Zaubarie

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Gott deed derch Paulus butajeweenelje Wunda,

12soo daut wan see Schneppeldieekja un Schaldieekja, dee Paulus jebrukt haud, no de kranke brochten, worden dee jesunt, un de beese Jeista veleeten an.

13Eenje Juden, dee romjinjen un beese Jeista utdreewen, proowden uk dän Harn Jesus sien Nomen äwa dee to brucken, dee doa beese Jeista hauden, un säden: Wie beschwieren junt bie dän Jesus, dän Paulus prädicht.

14Daut wieren dän Huagenpriesta Skeva siene säwen Säns, dee daut deeden.

15De beesa Jeist säd to an: Jesus kjan ekj, un ekj weet wäa Paulus es, oba wäa sent jie?

16Un dee Mensch, en däm de beesa Jeist wia, sprunk opp an nopp un kjrieech an aula unja, soo daut see noaktich un bloodrich utem Hus sikj doavon brochten.

17Aus de Juden un Griechen, dee en Efesus wonden, dit to hieren kjrieejen, äwakjeem an aula eene Forcht, un dän Harn Jesus sien Nomen wort sea huach jehoolen.

18Dan kjeemen uk väle, dee toom Gloowen jekomen wieren, un bekjanden un kjeemen doamet verendach, waut see jedräwen hauden.

19Un väle, dee sikj met Zaubakrauft aufjejäft hauden, brochten äare Zaubabieekja toop un vebrenden dee, wua aulemaun daut seenen kunn, un see räakjenden ut, daut dee 50.000 Selwastekja wieet wieren.

20Opp disen Wajch vespreed daut Wuat sikj wiet, un neem de äwahaunt.

De Entschluss to Reisen

21Aus dit aula jeworden wia, neem Paulus sikj em Jeist väa derch Mazedonien un Achaja to gonen un dan no Jerusalem to reisen, un säd: Wan ekj doa ieescht jewast sie, mott ekj uk noch seenen no Room to komen.

22Un soo schekjt hee Timotäus un Erastus, twee von siene Deena, en Mazedonien nenn, oba hee selfst bleef noch eene Tietlank en Asien.

De Opprua en Efesus

23Ojjefäa om dee Tiet jeef daut eene groote Oppräajunk äwa dän Wajch.

24Een Selwaschmett, Demetrius jenant, muak kjliene, selwane Diana Tempelkjes un brocht dee Hauntoabeida grooten Jewenst en.

25Hee roopt dee toop, un uk dee Oabeida, dee eene änelje Beschaftjunk hauden, un säd: Leewe Mana, jie weeten daut wie derch disen Haundel eene goode Ennom haben.

26Un jie hieren un seenen, daut dis Paulus nich bloos en Efesus, oba meist aulawäajen en Asien, väle Menschen jäajen ons äwarät. Hee sajcht: Menschenhenj kjennen kjeen Gott moaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Dan es nich bloos dis Haundel en Jefoa en de Grunt to gonen, oba daut soogoa de groote Jettin Diana äa Tempel woat veacht woaren, un daut see äa aunseenen velieren woat, dee aulemaun en Asien un de gaunze Welt aunbäden deit.

28Un aus see dit hieeden, räajd sikj en aulem de Wutt, un see schrieejen: Groot es de Efeesa äare Diana!

29Soo wia en dee gaunze Staut een Derchenaunda. Un aus see Gajus un Aristarch von Mazedonien, Paulus siene metreisende, faustjenomen hauden, moarachten see aula tojlikj em Teauta nenn.

30Aus Paulus dan ver de Menschen gonen wull, leeten siene Jinja daut nich.

31Uk eenje von de väaschte en Asien, Paulus siene goode Frind, schekjten han un leeten am sajen, daut hee sikj nich sull em Teauta seenen loten.

32Eenje Menschen schrieejen eenalei un de aundre waut aundret. Doa wia soon Wirwoa, daut de mieeschte, waut toopjekomen wieren, nich wisten wuarom see doa wieren.

33Un see trocken Alexanda, dän de Juden väajeschowen hauden, utem Volkj rut. Alexanda vesocht daut Volkj derch siene Hauntbewäajunk steltomoaken, un wull sikj veteidjen.

34Oba aus see enworden daut hee een Jud wia, schrieejen see aula tojlikj twee Stund en eent: Groot es de Efeesa äare Diana!

35Aus de Stautskaunsla daut Volkj ieescht stell haud, säd hee: Jie Mana von Efesus, wua es een Mensch, dee doa nich weet, daut de Staut Efesus de Tempelwajchta fa de groote Jettin Diana es, un uk äwa de Figua, dee vom Himmel foll.

36Un wiels doa nich jäajen to räden es, sull jie stell sennen un nuscht onbedochtet doonen.

37Wiels jie haben dise Menschen häa jebrocht, dee nich Tempelreiba, uk nich Lastra äwa june Jettin sent.

38Wan dan nu Demetrius un de Hauntoabeida, dee opp siene Sied sent, eene Kloag jäajen wäm haben, daut Jerecht es doa, un doa sent uk Rechta; lot an sikj doa unjarenaunda vekloagen.

39Wan jie noch irjentwaut aundret opptobrinjen haben, daut mott dan en eene ordentliche Volkjs Vesaumlunk jeschlicht woaren.

40Wiels wie sent en Jefoa, daut wie wäajen dän vondoagschen Opprua kjennen vekloacht woaren, wiels doa licht kjeene Sach väa, wuamet wie ons fa disen Opprua entschuljen kjennen. Un aus hee dit jesajcht haud, leet hee de Vesaumlunk gonen.

Aposteljeschicht 20

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Eene Reis derch Mazedonien un Griechenlaunt un trigj no Troas

1Un aus de Opprua äwa wia, roopt Paulus de Jinja no sikj, spruak an Moot too, neem Aufscheet von an un jeef sikj opp de Reis no Mazedonien.

2Un aus hee derch dise Lenda jereist wia un an doa met väl Wieed Moot toojesproaken haud, kjeem hee no Griechenlaunt un bleef doa dree Moonat.

3Aus de Juden am aunfungen notostonen, jrod aus hee reed wia no Sierien to reisen, wort hee sikj eenich trigj no Mazedonien to gonen.

4Un met am no Asien reisden Sopater von Beria, Pierus sien Sän; Aristarch un Sekundus von Tessalonich; Gajus un Timotäus von Derbe; un Tiechikus un Trofimus von Asien.

5Dise Mana jinjen veropp un luaden no ons en Troas.

6Wie oba säajelden fuaz no daut Passafast un kjeemen om fief Doag bie an en Troas aun, wua wie säwen Doag bleewen.

Eutiechus en Troas vom Doot oppjewakjt

7Aus de Jinja dän ieeschten Dach en de Wäakj toopkjeemen, daut Broot to bräakjen, un wiels Paulus dän näakjsten Dach räakjend wieda to reisen, räd hee bat medden en de Nacht.

8Doa wieren väl Laumpen en de Bowastow, wua see toopjekomen wieren.

9Un Eutiechus, een junga Maun, saut em Fensta, un aus Paulus soo lang räd, wia hee faust enjeschlopen. Aus hee soo faust schleep, foll hee vom dredden Stock rauf un wort doot oppjehowen.

10Paulus jinkj rauf un läd sikj opp dän Maun nopp, foot am om un säd, see sullen kjeen jaumarieren aunstalen, wiels siene Seel wia noch en am.

11Dan jinkj hee wada trigj nopp, bruak daut Broot un eet. Hee räd noch väl met an, bat daut zemorjes dach wort, un dan reisd hee wieda.

12De Menschen neemen dän jungen Maun no Hus, un daut wia fa an een groota Troost.

Von Troas no Milet

13Wie jinjen veropp nom Schepp un fuaren no Asos om Paulus doa nopp to nämen, soo aus hee daut bestalt haud, wiels hee wia doa to Foot hanjegonen.

14Aus wie am en Asos troffen, neem wie am met un kjeemen bat Mitilene.

15Dan säajeld wie von doa wajch un kjeemen dän näakjsten Dach bat Chios. Un dän Dach doaropp fua wie no Samos un kjeemen dan dän näakjsten Dach no Milet.

Aufscheetsräd aun de Eltestasch en Efesus

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Paulus haud sikj väajenomen, bie Efesus vebie to foaren, daut hee nich noch en Asien Tiet toobrinjen must, wiels hee spood sikj doaropp, wan daut mäajlich wia, to Pinjsten en Jerusalem to sennen.

17Oba von Milet schekjt hee no Efesus un leet de Eltestasch von de Jemeent fodren.

18Aus see aunkjeemen, säd hee to an: Jie weeten, woo ekj vom ieeschten Dach aun, bie junt en Asien emma jeläft hab,

19un woo ekj dän Harn en aule Deemoot unja väl Tronen jedeent hab, wan ekj von de Juden, dee mie nostunden, uk sea opp de Proow jestalt wort.

20Un jie weeten uk, daut ekj biem prädjen nuscht trigjehoolen hab, daut junt toom nutzen komen kunn. Ekj hab junt en de Vesaumlungen jelieet, un sie uk von een Hus no daut aundret jegonen.

21Ekj hab beid, Juden un Griechen, daut woarnent väajehoolen, daut see sikj to Gott kjieren un aun onsen Harn Jesus Christus jleewen sullen.

22Un nu go ekj vom Jeist jedräwen no Jerusalem, un weet nich, waut doa met mie passieren woat.

23Ekj weet bloos, daut de Heilja Jeist en aule Städa mie woarnt, daut ekj doamet räakjnen kaun, daut ekj woa lieden motten un faustjenomen woaren.

24Oba ekj hool mien ieejnet Läwen nich väl wieet, ekj mucht bloos mienen Wajch met Freiden to Enj ranen, un dän Deenst verechten, dän de Har Jesus mie oppjelajcht haft, un daut es, fa daut Evangelium von Gott siene Jnod entostonen.

25Un ekj weet nu bestemt, daut aul jie, mank dee ekj daut Gottesrikj jeprädicht hab, woaren mie nich wada seenen.

26Doawäajen saj ekj junt daut vondoag gaunz kloa, daut ekj aun kjeenen Mensch sien Bloot schuldich sie,

27wiels ekj hab mie nich jeschut, junt aules to sajen waut Gott em Senn haud.

28Soo woakt äwa junt selfst un uk äwa de Häad, äwa dee de Heilja Jeist junt aus Oppsechta jestalt haft, een Hoad äwa Gott siene Jemeent to sennen, dee hee sikj met sien ieejnen Sän sien Bloot jekoft haft.

29Ekj weet, daut wan ekj ieescht woa wajch sennen, woaren rietende Wilw mank junt komen, dee de Häad nich veschoonen woaren.

30Doa woaren soogoa von june ieejne Menschen eenje oppstonen, dee de Woarheit vedreien woaren, om Aunhenja fa sikj to kjrieen.

31Doawäajen siet waka un denkjt doaraun, daut ekj dree Joa, Dach un Nacht, junt aula met Tronen vemont hab.

32Un nu äwajäw ekj junt aun Gott un sien Jnodenwuat, daut de Krauft haft junt opptobuen un een Oafgoot to jäwen, met aul dee toop, dee jeheilicht sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

33Ekj hab kjeenem sien Selwa, Golt, ooda Kjleeda velangt.

34Jie weeten selfst, daut dise, miene Henj, mie daut enjebrocht haben, waut ekj fa mie selfst brukt, un uk fa dee, dee met mie wieren. .

35Un en aules, waut ekj deed, bewees ekj junt, daut wie derch schwoa oabeiden de schwake methalpen musten, un doaraun denkjen, daut de Har Jesus säd: Jäwen es seelja aus nämen.

36Un aus hee dit jesajcht haud, kjneed hee sikj met an aulatoop dol un bäd.

37Un see hielden aulatoop, un footen am om un kusten am.

38Waut an aum truarichsten muak, wia, daut Paulus jesajcht haud, daut see am nich mea seenen wudden. Un see jinjen met am met nom Schepp.

Aposteljeschicht 21

Von Milet no Tierus. Paulus woat jewoarnt

1Aus wie ons von an loosjeräten hauden un opp däm Schepp wieren, fua wie jlikj äwa no Kos un dän näakjsten Dach no Rodos un von doa no Patara.

2Un wiels wie doa een Schepp fungen, daut no Feenizien fua, stieej wie nenn un fuaren han.

3Aus wie Ziepern jeseenen hauden, fua wie daut aun dee siedne Kaunt vebie un fuaren no Sierien un kjeemen no Tierus, wiels doa sull daut Schepp de Woa aufloden.

4Un aus wie doa Jinja fungen, bleew wie doa säwen Doag. Dee säden Paulus derch dän Jeist, daut hee nich no Jerusalem gonen sull.

5Aus onse Tiet doa äwa wia, veleet wie un jinjen onsen Wajch, un dee kjeemen ons aula met Frues un Kjinja toop hinjaraun, bat wie ut de Staut wieren. Un doa kjneed wie ons aun de Kaunt vom Mäa dol un bäden.

6Aus wie von eenaunda Aufscheet jenomen hauden, stieej wie opp daut Schepp, un see jinjen trigj no Hus.

Von Tierus no Cäsarea. Woarnunk derch dän Profeet Agabus

7Wie reisden von Tierus wieda un kjeemen no Ptolemäus, bejreesten de Breeda un bleewen eenen Dach bie an.

8Dän näakjsten Dach veleet wie, dee wie met Paulus wieren, un kjeemen no Cäsarea un jinjen doa bie dän Evangelist Filippus em Hus nenn, dee eena von de Säwen wia.

9Dee haud vea onbefriede Dajchta, dee de Gow hauden to profezeien.

10Un aus wie doa ieescht miere Doag wieren, kjeem Agabus, een Profeet von Judäa, doahan.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

11Dee neem Paulus sienen Gort vom Kjarpa un bunk sikj doamet de Henj un de Feet un säd: De Heilja Jeist sajcht: Dän Maun, däm disen Gort jehieet, woaren de Juden en Jerusalem jrod soo binjen un de Nichjuden en de Henj jäwen.

12Aus wie daut hieeden, prachaden wie, uk de aundre dee doa wieren, daut hee nich sull no Jerusalem gonen.

13Dan säd Paulus: Wuarom hiel jie hia un bräakjen mie daut Hoat? Ekj sie reed, mie nich mau en Jerusalem binjen to loten, oba uk fa däm Harn Jesus sienen Nomen to stoawen.

14Aus Paulus sikj nich äwaräden leet, leet wie am tofräd un säden: Doo soo aus de Har daut well!

Oppnom en Jerusalem.

15Un om een poa Doag pakt wie toop un reisden no Jerusalem.

16Doa kjeemen eenje Jinja von Cäsarea met, dee brochten ons no Mnason sien Hus, wua wie bliewen sullen. Dee Maun wia von Ziepern un wia doa eena von de ieeschte Jinja.

17Un aus wie no Jerusalem kjeemen, neemen de Breeda ons met Freiden opp.

18Dän näakjsten Dach jinkj Paulus met ons aulatoop no Jakobus, wua aul de Eltestasch uk hankjeemen.

19Un aus Paulus an bejreest haud, vetald hee an omstendich waut de Har derch sien Aumt mank de Nichjuden jedonen haud.

20Aus see daut hieeden, lowden see dän Harn. See säden oba to am: Kjikj emol, Brooda, wooväl dusende Juden toom Gloowen jekomen sent, dee oba iewrich fa daut Jesaz enstonen.

21Dee es daut jesajcht worden daut du de Juden, dee mank de Nichjuden wonen, lieescht von Moses auftofaulen un an sajchst, daut see äare Kjinja nich sellen beschnieden, un sikj uk nich mea no äare Väaschreften rechten.

22Waut dan nu? Daut Volkj mott sikj onbedinjt vesaumlen, wiels dee woaren daut secha hieren, daut du häajekomen best.

23Dan doo nu waut wie die sajen.

24Wie haben hia vea Mana, dee een Vespräakjen opp sikj jenomen haben. Nemm dee un go met an toop derch äare Reinjungs Zeremonieen un betol de Onkosten, daut see sikj kjennen de Hoa aufschnieden loten. Dan woaren aule Menschen seenen daut et nich de Woarheit es, waut see von die vetalen, oba daut du selfst soo läfst aus daut Jesaz velangt.

25Oba de Nichjuden, dee toom Gloowen jekomen sent, hab wie jeschräwen daut see sikj aun nuscht soowaut hoolen brucken, oba daut see nich Aufjettaopfa, nich

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Bloot un nich Fleesch von een aufjewarjdet Beest äten, un sikj nich met Huararie aufjäwen.

26Dän näakjsten Dach neem Paulus de Mana un reinjd sikj met an toop. Dan jinkj hee em Tempel nenn un säd an, wanea äare Reinjungs Doag wudden äwa sennen, un daut dan fa jieda eenem wudd een Opfa jebrocht woaren.

Paulus woat em Tempel faustjenomen

27Un aus dee säwen Doag meist äwa wieren, sagen de Juden von Asien am em Tempel. See hizten daut Volkj en, un kjrieejen am to hoolen, un schrieejen:

28Jie israelitische Mana, halpt! Dit es dee Maun dee aule Menschen aulawäajen lieet jäajen daut Jesaz un dise heilje Städ to sennen. Un noch mea, hee haft Griechen em Tempel nenn jebrocht un doamet dise heilje Städ veorreinicht.

29See hauden am verhäa met Trofimus dän Efeesa toop en de Staut jeseenen, un dochten sikj daut soo, daut Paulus dän wudd em Tempel nenn jenomen haben.

30De gaunze Staut wia em Wirwoa, un randen toop, kjrieejen Paulus to hoolen un schlapten am utem Tempel rut, un muaken fuaz de Däaren too.

31Aus see am vesochten doottomoaken, kjrieech de Soldoten Offizia to hieren, daut gaunz Jerusalem em Opprua wia.

32Hee neem fekjs Soldoten un Offizieren un rand doa mank. Aus see de Offizieren un de Soldoten sagen, hieeden see opp, Paulus to schlonen.

33Aus de Offizia hankjeem, neem hee Paulus un leet am binjen met twee Kjäden un fruach am, wäa hee wia un waut hee jedonen haud.

34Un von em Volkj schrieech eena soo, un eena soo. Un aus see en aul dän Opprua nich kunnen utfinjen waut doa werkjlich wia, befool hee Paulus en de Baraken nenn to brinjen.

35Aus Paulus bat opp de Stoopen kjeem, wia daut Volkj soo tieraunisch, daut de Soldoten am droagen musten.

36Doa kjeem väl Volkj hinjaraun un schrieejen: Brinjt am äwatsied!

Paulus doaf sikj verem Volkj veteidjen

37Aus see Paulus en de Baraken nenn leiden wullen, fruach hee dän Offizia, auf hee to am räden kunn. Dee oba fruach am: Kaust du Griechisch räden?

38Best du nich dee Ägipta, dee een stootje trigj een Opprua aunstald un 4.000 Merda holpst en de Wiltnis nenn to komen?

39Paulus säd: Ekj sie een Jud von Tarsus en Zilizien, een Birja von nich mau eene eefache Staut. Doarom bedd ekj die, lot mie to de Menschen räden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

40Un aus hee de Frieheit haud, stieech hee opp de Stoopen un jeef daut Volkj met de Haunt eene Aundiedunk, daut see sullen stell sennen. Un aus daut ieescht gaunz stell wia, funk hee aun opp hebräisch to an to räden un säd:

Aposteljeschicht 22

Paulus vetalt von siene Tiet aus Christenvefolja

1Jie Mana, leewe Breeda un Vodasch, horcht emol. Ekj well mie ver junt veteidjen.

2Un aus see hieeden, daut hee opp hebräisch to an räd, worden see noch stella. Dan säd hee:

3Ekj sie een Jud, en Tarsus en Zilizien jebuaren, oba en dise Staut bie Gamaliel en de Lia oppjewossen un jeneiw nom vodalichen Jesaz belieet worden, un wia iewrich om Gott siene Sach, jrod soo aus jie vondoag sent.

4Ekj hab disen Wajch bat em Doot nojestonen; hab Mana un Frues faustjenomen, jebungen un enjestopt.

5Doatoo kaun de Huagapriesta un de gaunza Rot mie äa Jo jäwen. Ekj kjrieech von an uk Breew aun de Breeda en Damaskus, un ekj jinkj han om soogoa dee, dee doa wonen, met Kjäden to binjen un no Jerusalem to nämen, om doa jestroft to woaren.

Paulus schildat siene Beroopunk derch Christus no de nichjudische Velkja

6Aus ekj opp miene Reis dan jäajen Meddach noda no Damaskus kjeem, scheen plazlich om mie een grootet Licht vom Himmel.

7Un ekj foll opp de Ieed un hieed eene Stemm to mie sajen: Saul, Saul, wuarom vefolchst du mie?

8Doaropp auntwuad ekj am: Har, wäa best du? Hee säd: Ekj sie Jesus von Nazaret, dän du vefolchst.

9Un dee waut met mie wieren, sagen daut Licht un veschrocken, oba see hieeden nich de Stemm von däm, dee doa räd.

10Dan säd ekj: Har, waut saul ekj doonen? De Har säd to mie: Sto opp un go no Damaskus. Doa woat die aules jesajcht woaren, waut du doonen saust.

11Wiels daut kloare Licht mie de Uagen veblent haud, daut ekj nich seenen kunn, leiden dee mie aun de Haunt, dee met mie wieren, un soo kjeem ekj no Damaskus.

12Doa wia Hananias, nom Jesaz een gottesferchtja Maun, von däm aul de Juden, dee doa wonden, goodet säden.

13Dee kjeem bie mie stonen un säd: Brooda Saul, kjikj emol opp! Krakjt dan kunn ekj seenen un sach am.

14Dan säd hee: Onse Vodasch äa Gott haft sikj die jewält, sienen Wellen to weeten, dän Jerajchten to seenen, un de Stemm ut sien Mul to hieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Du saust aule Menschen Zeichnis doavon jäwen, waut du jehieet un jeseenen hast.

16Un no waut luascht du nu? Lot die deepen un de Sinden aufwauschen, wäarent du sienen Nomen aunroopst!

17Aus ekj trigj en Jerusalem em Tempel wia un bäd, wia ekj met eemol buta mie selfst,

18un sach dän Harn räden. Hee säd to mie: Nu schwind! See daut du von Jerusalem wajch kjemst, wiels dee nämen dien Zeichnis von mie nich aun.

19Ekj säd: Har, dee weeten hia aula, daut ekj von eene Judenschool no de aundre jinkj un dee faustneem un tualeid, dee aun die jleewen.

20Un aus dien Kjnajcht, Stefanus, sien Bloot vegoten wort, stunt ekj doabie un haud mien Jefaulen doaraun un paust no dee äare Kjleeda opp, dee am doot muaken.

21De Har oba säd to mie: Go du; ekj well die wiet auf no de Nichjuden schekjen!

Paulus veuasoakt een grooten Opprua un stalt sikj unja dän Schutz von sien reemischet Birjarajcht

22Daut Volkj horcht no Paulus bat hee dit säd, oba dan schrieejen see loos un säden: Wajch met soonem von de Ieed! Dee es daut nich wieet daut hee läft.

23Dan wäarent see schrieejen un sikj de Kjleeda vom Kjarpa reeten, un Stoff en de Loft schmeeten,

24befool de Kommandaunt am en de Baraken nenn to brinjen. Doa sullen see am priejlen un utfroagen, daut hee utfinjen kunn, wuarom de Menschen soo äwa am schrieejen.

25Aus see am met Reemes bungen, säd Paulus to dän bowaschten, dee doabie stunt: Es daut jesazlich rajcht, een reemischen Maun to priejlen, dee nich veuadeelt es?

26Aus de bowaschta daut hieed, jinkj dee un säd to dän Kommandaunten: Paus opp waut du deist; dis Maun es een Reema.

27Dan kjeem de Kommandaunt un säd: Saj mie, best du een Reema? Hee säd: Jo.

28Dan säd de Kommandaunt: Ekj hab fa mien Birjarajcht een huagen Pries jetolt. Un Paulus säd: Ekj oba sie aus een Birja jebuaren.

29Dan jinjen dee fuaz wajch, dee am utfroagen sullen. De Kommandaunt selfst fercht sikj sea, aus hee enwort, daut Paulus, dän hee haud binjen loten, een reemischa Birja wia.

Paulus ver däm judischen Rot

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Wiels de Kommandaunt ieescht jeneiw utfinjen wull, wuamet de Juden Paulus beschuljden, leet hee am frie. Dan foddad hee de Huagapriesta un dän gaunzen Huagen Rot toop, un leet Paulus ver an brinjen.

Aposteljeschicht 23

1Dan kjikjt Paulus de Rotslied iernst aun un säd: Mana, leewe Breeda, ekj hab bat vondoag dän Dach met een goodet Jewessen ver Gott jeläft.

2Dan befool de Huagapriesta Hananias dee, dee bie am stunden, Paulus eent opp daut Mul to heiwen.

3Dan säd Paulus to am: Gott woat die eent heiwen, du aunjewitte Waunt! Du setst hia, mie nom Jesaz to rechten, un befälst mie jäajen daut Jesaz to schlonen?

4Oba dee doabiestunden, säden: Schelst du äwa Gott sienen Huagenpriesta?

5Dan säd Paulus: Breeda, ekj wist nich, daut hee de Huagapriesta wia, wiels daut steit jeschräwen: “Jäajen een Rejierungs Beaumten em Volkj saust du nich schlajchtet räden.”

6Oba aus Paulus sach, daut doa de halft Farisäa un de halft Saduzäa wieren, schrieech hee to de Rotslied: Mana un Breeda, ekj sie een Farisäa un een Farisäa Sän. Ekj sie vekloacht, wiels ekj hop daut de Doodes oppstonen woaren.

7Un aus hee daut säd, jeef daut een Opprua tweschen de Farisäa un Saduzäa, un de Vesaumlunk deeld sikj.

8Wiels de Saduzäa sajen, daut jeft kjeen Oppstonen vom Doot uk nich Enjel uk nich Jeista. De Farisäa oba jleewen daut aula.

9Dan jeef daut een ludet Jeschrech, un de Schreftjelieede, dee aun de Farisäa äare Sied wieren, dreiden sikj jäajen de aundre un säden: Wie finjen aun disen Mensch nuscht schlajchtet. Wan een Jeist ooda een Enjel to am jerät haft, dan well wie nich jäajen Gott strieden.

10Un aus daut derch de Oneenichkjeit een grooten Opprua jeef, fercht de Kommandaunt, daut see Paulus en Stekja rieten kunnen. Dan befool hee de Soldoten hantogonen un Paulus doa met Jewault wajch to nämen un en de Baraken nenn to brinjen.

11Oba de komende Nacht stunt de Har bie am un säd: Sie jetroost, Paulus! Soo aus du en Jerusalem fa mie Zeichnis jeläft hast, soo motst du uk en Room fa mie Zeichnis jäwen.

De Plon Paulus doottomoaken

12Aus daut ieescht Dach wort, stunden sikj eenje von de Juden toop un vebungen sikj met een Schwua, daut see nich äten ooda drinkjen wudden, bat see Paulus wudden dootjemoakt haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

13Doa wieren mea aus 40, dee sikj doatoo wieren eenich jeworden.

14Dee kjeemen no de Huagepriestasch un Eltestasch un säden: Wie haben ons hoat veschwuaren, daut wie nich äten woaren, bat wie Paulus dootjemoakt haben.

15Got doch met de Rotslied toop no dän Kommandaunt, un blieft doaropp stonen, daut see Paulus morjen hää brinjen sellen, un soo doonen aus wan jie mea von am weeten muchten. Wie oba sent reed, am doottomoaken, ea hee bat doa komen woat.

16Oba aus Paulus siene Sesta äa Sän hieed, waut dise plonden to doonen, jinkj hee en de Baraken nenn un säd Paulus daut.

17Dan roopt Paulus eenen von de Soldotenväastona un säd to am: Nämt disen jungen Maun no dän Kommandaunt. Dee haft dän waut to sajen.

18Un hee neem am no dän Kommandaunt un säd: Paulus, de faustjenomna, leet mie komen, om disen jungen Maun no die to nämen. Dee haft die waut to sajen.

19Dan neem de Kommandaunt am aun de Haunt un jinkj met am auleen un fruach am: Waut es daut waut du mie to sajen hast?

20Un hee säd: De Juden sent sikj eenich jeworden, doarom auntohoolen, daut du Paulus morjen ver de Rotslied brinjen saust, daut et soo loten saul, aus wan see noch mea von am weeten muchten.

21Oba go doaropp nich en, wiels doa sent mea aus 40 Maun, dee opp de Lua ligjen, dee sikj aun een Schwua jebungen haben, nich to äten noch to drinkjen, bat see Paulus dootjemoakt haben. Dee sent nu reed un luaren doano, daut du an daut vespräakjen saust.

22Dan leet de Kommandaunt dän jungen Maun gonen un befool am, daut kjeenem to sajen, daut hee am daut vetalt haud.

Paulus woat no Felix en Cäsarea jeschekjt

23Dan roopt hee sikj twee Soldotenväastona un säd: Moakt 200 Soldoten, 70 Ritta un 200 Spiesmana reed, Klock näajen zeowes no Cäsarea to gonen;

24un moakt uk Pieed reed, opp dee Paulus setten kaun, un brinjt am secha no Felix, dän Gowernia.

25Un hee schreef eenen Breef, dee säd soo aus dit:

26Klaudius Liesias, no däm huachjehoolna Gowernia Felix, ieeschtens Fräd!

27Disen Maun hauden de Juden faustjenomen un jinjen äwahää am doottomoaken. Dan kjeem ekj met Soldoten un reet am von an loos, un funk doa ut, daut hee een Reema es.

28Ekj wull weeten wuamet see am beschuljden, un neem am no äare Rotslied.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Doa funk ekj ut, daut see am wäajen äare Jesazfroagen beschuljden. Doa wia oba kjeene Beschuldjunk dee doa Kjäden ooda soogoa dän Doot velangd.

30Un aus mie jesajcht wort, daut de Juden no disen Maun opp de Lua lagen, schekjt ekj am fuaz no die un befool siene Vekjläaja, daut see die väastalen sullen, wäajen waut hee vekloacht es.

31Dan deeden de Soldoten soo aus an wia jesajcht worden, un brochten Paulus en de Nacht no Antipatris.

32Näakjsten Dach leeten see de Ritta doa, om wieda met Paulus mettogonen. See oba jinjen trigj no äare Baraken.

33Aus see no Cäsarea kjeemen, un dän Gowernia dän Breef jejäft hauden, stalden see am uk Paulus väa.

34Un aus de Gowernia dän Breef jeläst haud, fruach hee am, ut woone Prowins hee kjeem. Un aus hee veneem, daut hee ut Zilizien staumd,

35säd hee: Ekj woa die em Vehia nämen, wan diene Vekjläaja ieescht uk hia sent. Un hee befool am en Herodes sien Rechthus to vewoaren.

Aposteljeschicht 24

De väaschte Juden vekloagen Paulus

1Fief Doag lota jinkj de Huagapriesta Hananias met eenje Eltestasch un dän Rädna Tertullus no Cäsarea, un brochten äare Kloagen jäajen Paulus ver dän Gowernia.

2Aus Paulus nenn jeroopt wort, kjeem Tertullus met siene Kloagen verendach un säd: Daut wie en grooten Fräd läwen un daut dit Volkj derch diene Väasecht väl goodet erfoaren haft,

3näm wie von die, aulatrusta Felix, emma aulawäajen met Dank aun.

4Oba, om die nich lenja to Laust to ligjen, bedd ekj die, en diene Heeflichkjeit soo goot to sennen un to horchen, waut wie kort to sajen haben.

5Wie seenen daut dis Maun eene Ploag mank ons es, dee mank aule Juden en de gaunze Welt Opprua aunräacht, un daut hee een Leida en de Nazarena Streemunk es.

6Hee proowd soogoa, dän Tempel to veorreinjen. Dan neem wie am faust, (un wullen am no ons Jesaz no rechten.

7Oba dan kjeem de Kommandaunt Liesias un neem ons dän met groote Jewault ut de Henj,

8un befool siene Vekjläaja am no die to nämen.) Un wan du am selfst unjasieekjen woascht, woascht du de Woarheit lieren un weeten, wuarom wie am vekloagen.

9Uk de Juden stemden doamet en, un bleewen doaropp stonen, daut et soo wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Paulus veteidicht sikj ver Felix

10Un aus de Laundesväastona Paulus toonekjt to räden, säd hee: Wiels ekj weet, daut du dit Volkj aul väl Joaren aus Rechta jedeent hast, doo ekj mie met Freid veauntwuaten.

11Du kaust daut selfst unjastonen, daut et nich mea aus 12 Doag sent, aus ekj no Jerusalem jinkj, auntobäden.

12Un miene Vekjläaja haben mie met kjeenem em Tempel strieden seenen ooda een Opprua aunstalen, nich en de Judenschoolen uk nich en de Staut.

13Un see haben kjeen Bewies fa daut, wuamet see mie nu beschuljen.

14Oba daut sto ekj die too, daut ekj opp däm Wajch, dän see eene Streemunk nanen, miene Vodasch äaren Gott deen, un daut ekj aules jleew, daut en Moses sien Jesaz un de Profeeten jeschräwen steit.

15Ekj hab uk de Hopninj en Gott, wuano see selfst luaren, un daut es, daut en de Tookunft de jerajchte uk de ojjerajchte vom Doot oppstonen woaren.

16Un wiels dit soo es, sträw ekj emma doano, ver Gott un Menschen een reinet Jewessen to haben.

17Un nu no väle Joaren sie ekj jekomen, mien Volkj eene Gow fa de oame to jäwen un een Opfa to brinjen.

18Doabie betroffen mie eenje Juden von Asien, daut ekj mie em Tempel jereinicht haud, oba doa wia kjeen Jeloarm un kjeen Jetimmel.

19Un dee hauden hia sult ver die komen, wan dee mie wäajen irjentwaut to vekloagen hauden.

20Ooda lot dee, dee hia sent, selfst doamet verendach komen, wan see irjentwaut orrajchtet aun mie jefungen haben aus ekj ver däm Rot stunt,

21buta daut haundelt sikj doarom, daut ekj säd: Daut es wiels ekj jleew, daut de Doodes oppstonen woaren, daut ekj hia ver junt ver Jerecht sie.

22Aus Felix, dee met dän Wajch goot bekaunt wia, daut hieed, schloot hee dän Vehia un säd: Wan Liesias, de Kommandaunt, komen woat, woa ekj mien Uadeel äwa june Sach jäwen.

23Dan befool hee dän Soldotenväastona, Paulus unja Oppsecht to hoolen, oba jewesse Frieheit to jäwen, un siene Frind nich wäaren fa am to sorjen ooda am to besieekjen.

Paulus ver Felix un Drusilla. De Jerechtgank velenjat

24Un aus Felix dan om een poa Doag met siene judsche Fru Drusilla kjeem, leet hee Paulus komen, un see horchten waut Paulus von däm Gloowen aun Christus Jesus to sajen haud.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Oba aus Paulus von Jerajchtichkjeit, selfstbeharschen un daut komende Jerecht räd, wort Felix angst un säd, hee sull fa dit mol gonen. Wan am daut paussen wudd, wudd hee am wada komen loten.

26Hee räakjend uk doamet, daut Paulus am doaropp Jelt jäwen wudd, daut hee am loosloten wudd, un roopt am doaropp emma wada un unjahilt sikj met am.

27Oba om twee Joa, kjeem Porzius Festus en Felix siene Städ. Felix wull de Juden een Jefaulen doonen un leet Paulus em Jefenkjnis.

Aposteljeschicht 25

Paulus siene Sach wada ver Festus oppjenomen. Paulus velangt ver däm Kjeisa to stonen

1Aus Festus en de Prowins nenn jekomen wia, fua hee om dree Doag von Cäsarea no Jerusalem.

2Doa kjeemen de Huagepriestasch un de Juden äare Leidasch ver am un läden am äare Kloagen äwa Paulus väa.

3See fruagen Festus iernstlich an toom Jefaulen Paulus no Jerusalem to leewren, un see plonden dan Hinjawäajes opp de Lua to ligjen, am doottomoaken.

4Oba Festus auntwuad, daut Paulus sull en Cäsarea jehoolen woaren, un daut hee doa em korten uk wada hangonen wudd.

5Hee säd: Lot von june väaschte wäm met mie metkomen un dän Maun doa vekloagen, wan hee irjentwaut orrajchtet jedonen haft.

6Aus hee ieescht bie tieen Doag bie an jewast wia, jinkj hee trigj no Cäsarea. Un aus hee dän näakjsten Dach opp sienen Rechtastool saut, leet hee Paulus hanbrinjen.

7Un aus hee ieescht doa wia, stunden de Juden von Jerusalem om am, un vekloagden am sea hoat, un kunnen daut oba nich bewiesen,

8wäarent hee sikj selfst veauntwuad un säd: Ekj hab mie nich aun daut judsche Jesaz, nich aun dän Tempel uk nich aun dän Kjeisa veschulcht.

9Oba Festus wull de Juden jieren een Jefaulen doonen un fruach Paulus auf hee wudd wellich sennen no Jerusalem to komen un doa von am äwa dise Sachen jerecht woaren.

10Paulus säd: Ekj sto hia ver dän Kjeisa sien Rechtastool, wua ekj saul jerecht woaren! Un du weetst sea goot, daut ekj de Juden nuscht orrajchtet jedonen hab.

11Oba wan ekj irjentwäm orrajcht behaundelt hab ooda mie toom Doot veschulcht hab, sie ekj reed to stoawen. Oba wan en aul däm, wuamet de Menschen mie beschuljen, nuscht doarhinja es, kaun kjeena mie an en de Henj jäwen. Un ekj woa nom Kjeisa gonen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Aus Festus de Sach met däm Rot derchjerät haud, säd hee: Wust du dän Kjeisa seenen? Dan saust du nom Kjeisa gonen.

Festus moakt Agrippa bekaunt met Paulus siene Sach

13Un om een poa Doag kjeemen Kjennich Agrippa un Berenike no Cäsarea, Festus to bejreessen.

14Aus see doa ieescht lenjre Tiet jewast wieren, läd Festus dän Kjennich, Paulus siene Sach väa un säd: Felix haft doa een jewessen faustjenomnen Maun hinjaloten,

15von däm de Huagepriestasch un judsche Eltestasch mie vetalden, un doarom aunhoolen, daut ekj am rechten lot wan ekj en Jerusalem sie.

16Dan auntwuad ekj: De Reema haben daut nich fa eene Mood, een Maun hantojäwen dän omtobrinjen, ea hee siene Vekjläaja jetroffen haft, un eene Jeläajenheit jehaut haft, sikj jäajen äare Kloag to veteidjen.

17Doawäajen hab ekj kjeene Tiet vesiemt. Aus see ieescht toopjekomen wieren, sad ekj mie opp däm Rechtastool un leet dän Maun nenn brinjen.

18Aus siene Vekjläaja oppstunden, haben see kjeene Kloag jäajen am jebrocht wuamet ekj räakjend.

19See hauden bloos Froagen aun am dee äwa äare Relijion wieren, un von een Jesus dee jestorwen wia, von dän Paulus nu oba säd, daut dee läwd.

20Wiels ekj oba nich wist, woo ekj an dee Froagen beauntwuaten sull, fruach ekj am auf hee wudd wellich sennen no Jerusalem to gonen un doa äwa dise Sachen jerecht woaren.

21Oba aus Paulus doarom aunhilt, daut hee doa wull jehoolen woaren, daut de Kjeisa sien Uadeel äwa am jäwen kunn, befool ekj am to hoolen, bat ekj am nom Kjeisa schekjen kunn.

22Dan säd Agrippa to Festus: Ekj wudd dän Maun selfst emol hieren wellen. Hee säd: Morjen saust du am hieren.

Paulus woat ver Kjennich Agrippa jebrocht

23Aum näakjsten Dach, aus Agrippa un Berenike en groote Pracht oppkjeemen un met de Kommandaunten un Stautsmana toop em Rechthus nenn jinjen, wort Paulus, opp Festus sienen Befäl, uk nenn jebrocht.

24Un Festus säd: Kjennich Agrippa, un aul dee aundre Mana dee hia nu sent, jie seenen disen Maun, wäajen dän mie daut gaunze Judenvolkj en Jerusalem un uk hia beligjen deit, un schrieen, daut dis Maun nich wieet es daut hee lenja läft.

25Oba aus ekj utfunk, daut hee nuscht jedonen haud, daut dän Doot vedeent haud, un daut hee doarom aunjehoolen haud dän Kjeisa to seenen, wia ekj mie eenich am to schekjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

26Ekj hab nuscht jeneiwet von am, mienen Harn to schriewen. Doawäajen hab ekj am häa brinjen loten, un gaunz oppoat ver die, Kjennich Agrippa, soo daut ekj dan aul nuscht schriewen bruck wan du am ieescht vehieet hast.

27Wiels mie kjemt daut nich gaunz jescheit väa een faustjenomnen hantoschekjen un nich sajen to kjennen, waut hee veschulcht haft.

Aposteljeschicht 26

Paulus veteidicht sikj ver Agrippa

1Dan säd Agrippa to Paulus: Du hast de Frieheit, fa die selfst to räden. Dan strakjt Paulus siene Haunt ut un räd fa sikj selfst:

2Kjennich Agrippa, ekj see daut aus een Väarajcht aun, vondoag ver die to stonen, un mie ver de Juden to veteidjen fa aul daut, wuamet see mie beschuljen,

3un besondasch, wiels du met aul de judsche Sitten un Froagen bekaunt best. Doawäajen bedd ekj die, jeduldich no mie to horchen.

4De Juden weeten aula woo ekj von Kjint aun jeläft hab, ieescht tus, wua ekj jebuaren sie, un dan uk en Jerusalem.

5Dee kjanen mie von lang häa, un wan see wellen, kjennen see mie daut Zeichnis jäwen, daut ekj no onse strenjste Streemunk aus een Farisäa jeläft hab.

6Un nu sie ekj doawäajen ver Jerecht, waut ekj doaropp hop waut Gott onse Vodasch vesproaken haft.

7Un dit waut Gott ons vesproaken haft, es daut, waut onse 12 Stam derch äaren Gottesdeenst Dach un Nacht räakjnen to kjrieen. Un daut es wäajen dise Hopninj, oo Kjennich, daut de Juden mie beschuljen.

8Wuarom meen jie, es daut nich to jleewen, daut Gott Doodes oppwakjt?

9Soo docht ekj to eene Tiet uk, daut ekj aules waut mäajlich wia, jäajen Jesus Christus von Nazaret sienen Nomen doonen must.

10Un daut es waut ekj en Jerusalem deed. Ekj hab väle Heilje faustjenomen un enjestopt, wiels de Huagepriestasch mie de Volmacht doatoo jeewen. Un wan dee dootjemoakt worden, stemd ekj uk doafäa.

11Ekj sie foaken von eene School no de aundre jegonen, dee to strofen, un proowd an bat doa to brinjen, daut see lastren sullen. Un wiels ekj äwa an soo rietent doll wia, hab ekj dee soogoa bat en framde Städa nojestonen.

12Opp eene soone Reis, aus ekj met Volmacht un Befäl von de Huagepriestasch opp däm Wajch no Damaskus wia,

13oo Kjennich, sach ekj opp Meddach een Licht vom Himmel, dacha aus de Sonn, om mie schienen, un om dee, dee met mie reisden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Wie follen aula dol un lagen opp de Ieed. Dan hieed ekj eene Stemm to mie en hebräisch sajen: Saul, Saul, wuarom vefolchst du mie? Die woat daut schwoa woaren jäajen de Stachels to schlonen.

15Dan säd ekj: Har, wäa best du? Un hee säd: Ekj sie Jesus, dän du vefolchst.

16Oba nu, opp met die un sto opp diene Feet. Wiels ekj sie jekomen die aus mienen Deena auntostalen, daut du doavon zeichst, waut du aul jeseenen hast, uk doavon waut ekj die noch wiesen woa.

17Ekj well die von dien Volkj uk von de Nichjuden bewoaren, wua ekj die hanschekjen woa,

18an de Uagen optomoaken, daut see sikj vom diestren toom Licht un ut Soton siene Jewault no Gott dreien, un Vejäwunk fa äare Sinden kjrieen, daut see met dee toop oawen, dee derch dän Gloowen aun mie jeheilicht sent.

19Un doawäajen, Kjennich Agrippa, hilt ekj mie aun daut waut mie vom Himmel jewäsen wort,

20un prädijd daut ieeschte to dee en Damaskus un dan en Jerusalem un en gaunz Judäa un uk to de Nichjuden, daut see endren sullen un sikj to Gott oppmoaken, un daut dan met äare Woakjen bewiesen.

21Un dit es de Uasoak wuarom de Juden mie em Tempel faustneemen un proowden doottomoaken.

22Un wiels Gott mie bat vondoag dän Dach jeholpen haft, sto ekj hia met mien Zeichnis ver groote un kjliene un saj nuscht aundret, aus waut Moses un de Profeeten säden, daut et komen wudd,

23daut de Christus lieden wudd. Un wiels hee de ieeschta sennen wudd vom Doot opptostonen, wudd hee Israel un uk de Nichjuden prädjen, daut doa Licht jekomen wia.

De Wirkjunk von Paulus siene Räd opp Festus un Agrippa

24Aus Paulus sikj soo veteidijd, schrieech Festus to am: Paulus, du best nich gaunz tus, du best von diene groote Wissenschoft äwaschnaupt!

25Hee oba säd: Mien huachjeachta Festus, ekj ros nich, oba räd veninftich de Woarheit.

26De Kjennich weet om aul dit om, un ekj kaun frie to am von dise Dinja räden, wiels ekj weet hee es doamet bekaunt. Dit es nich wua em Winkjel passieet.

27Kjennich Agrippa, jleefst du, waut de Profeeten säden? Ekj weet, daut du daut jleefst!

28Dan säd Agrippa to Paulus: Doa fält nich väl, dan hast du mie berät een Christ to woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Paulus säd: Mucht Gott jäwen, auf daut nu aun väl ooda weinich fält, daut nich bloos du, oba aula, dee mie nu hieren, soone woaren muchten, aus ekj sie, buta dise Kjäden.

30Un aus hee daut jesajcht haud, stunt de Kjennich opp un soo uk de Laundesväastona un Berenike, un dee, dee met an toop sauten.

31Un aus see auntsied jegonen wieren, räden see met eenaunda un säden: Dis Maun deit nuscht, waut dän Doot ooda Kjäden vedeent haft.

32Dan säd Agrippa to Festus: Wan dis Maun nich velangt haud dän Kjeisa to seenen, haud hee kunt friejeloten woaren.

Aposteljeschicht 27

Paulus aus Jefangna oppem Wajch no Room

1Aus daut ieescht beschloten wia, daut wie no Italien sullen, worden Paulus un noch eenje aundre faustjenomne aun een Soldotenväastona äwajäft, dee toom kjeisalichen Rejiment jehieed un Julius heeten deed.

2Aus wie en een Schepp von Adramietium nenn jestäajen wieren, daut no de Städa velenjd de asiatische Wotakaunt säajlen sull, fua wie vom Launt. Met ons wia uk Aristarch von Mazedonien.

3Dän näakjsten Dach laund wie en Sidon, un Julius wia Paulus frintlich jesonnen un leet am no siene Frind gonen, daut dee am vesorjen kunnen.

4Aus wie Sidon veleeten, fua wie soo daut wie bie Ziepern em Schulinj wieren, wiels wie hauden dän Wint jäajen ons.

5Un aus wie äwa däm opnen Mäa bie Zilizien un Pamfielien vebie fuaren, kjeem wie bat Miera un Liezien.

6Doa funk de Soldotenväastona een alexandrischet Schepp, daut opp däm Wajch no Italien wia, un brocht ons doa nopp.

7Wie kjeemen väle Doag nich välwaut verwoats, oba kjeemen schlieslich bat Knidos. Un aus wie wäajen dän Wint nich onse Rechtunk hoolen kunnen, säajeld wie jäajen Kreet em Schulinj bie Salmone vebie,

8un kjeemen met groote Mieej no Scheenhowen, dicht bie de Staut Lasäa.

Paulus em Seestorm

9Un wiels wie aul soo väl Tiet veloaren hauden un daut Reisen aul jefäadlich wort, un soogoa de Fausttiet vebie wia, jeef Paulus an disen Rot.

10Hee säd to an: Mana, ekj see, daut et opp onse Foat väl lieden un Schoden jäwen woat, un daut woat nich bloos aun de Fua un daut Schepp, oba uk aun ons Läwen sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Oba de Soldotenväastona hilt sikj mea aun daut, waut de Stieemaun un de Schepphar säd, aus aun daut, waut Paulus säd.

12Un wiels de Howen nich jeieejent wia doa äwa Winta to bliewen, worden de mieeschte sikj eenich von doa wieda to foaren, un to seenen irjentwoo bat Feenix, een Howen en Kreet, to komen, un doa äwa Winta to bliewen. Daut wia een Howen, dee nom Nuadwasten un Siedwasten op wia.

13Aus de Wint aunfunk saunft vom Sieden to blosen, dochten see, see kjrieejen krakjt waut see wullen. Dan hoowen see äare Anka nenn un säajelden dicht velenjd de Kaunt von Kreet.

14Oba daut dieed nich lang, dan kjeem een Wint, de Nuadoosta, en Urkaunjewault von de Insel rauf.

15Un aus de Storm daut Schepp ieescht to hoolen haud, soo daut wie nuscht aunfangen kunnen, jeew wie ons han un leeten ons vom Wint driewen.

16Un aus wie bie de kjliene Insel Kauda em Schulinj vebie fuaren, kunn wie bloos met groote Mieej daut Radungsboot secha hoolen.

17Aus see daut nopp jeholt hauden, bungen see Strenj om daut Schepp, wiels see ferchten daut daut kunn opp de Sierte nopp jedräwen woaren. See holden de Säajel läaja un leeten sikj vom Wint driewen.

18Wie worden soo oajch vom Wint han un häa jeschmäten, daut wie näakjsten Dach aunfungen onse Woa em Mäa to schmieten.

19Un om dree Doag schmeet wie met onse ieejne Henj uk daut Jereetschoft rut, daut to daut Schepp jehieed.

20Un aus miere Doag nich Sonn noch Stierns verendach kjeemen, un de Wint met siene Jewault aunhilt to tooben, velua wie aule Hopninj läwen to bliewen.

21Oba aus see lenjre Tiet nich jejäten hauden, stunt Paulus medden mank an opp un säd: Mana, jie sullen soo jedonen haben aus ekj junt säd, un nich von Kreet wajch jefoaren sennen. Dan wudd jie junt väl Schoden un Velust jespoat haben.

22Oba dan fot nu Moot un vezoacht nich, wiels doa woat kjeena sien Läwen velieren, bloos daut Schepp woat en de Grunt gonen.

23Latste Nacht kjeem een Enjel von dän Gott, dän ekj aunjehia un deen, bie mie stonen

24un säd: Fercht die nich, Paulus. Du motst ver dän Kjeisa to stonen komen. Gott en siene Jnod haft die aul dee äa Läwen jeschonken, dee met die toop reisen.

25Doawäajen saj ekj, vezoacht nich. Ekj jleew aun Gott, un daut et krakjt soo woaren woat, aus hee mie haft sajen loten.

26Oba eendoont woo! Wie motten irjentwua aun eene Insel launden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

27Oba aus de vieetieende Nacht kjeem, un wie noch emma opp däm adriatischen Mäa vom Wint han un häa jedräwen worden, worden de Scheppmana medden en de Nacht en, daut wie noda no Launt kjeemen.

28Dan leeten see daut Bliejewicht rauf, un fungen ut daut daut Wota doa 120 Schoo deep wia. Om een stootje mauten see wada, un dan wia daut mau 90 Schoo deep.

29En äare Forcht, daut see kunnen opp de Steena nopp jedräwen woaren, leeten see hinjen vom Schepp vea Anka rauf un bäden, daut et dach woaren sull.

30Aus eenje Scheppmana vesochten daut Schepp to veloten un wajch to komen, leeten see daut Radungsboot em Mäa nenn, un jeewen väa, see wullen väaren vom Schepp uk noch Anka rauf loten.

31Dan säd Paulus to de Soldoten un äaren väaschten: Wan dise Mana nich em Schepp bliewen, kjenn jie nich jerat woaren.

32Dan schneeden de Soldoten de Strenj auf un leeten daut Boot wajchfaulen.

33Jrod ea daut dach wort, spornd Paulus an aula aun, to äten. Hee säd to an: Jie sent aul 14 Doag en Oppräajunk jewast, un haben nuscht jejäten.

34Doawäajen rod ekj junt, daut jie nu äten, wan jie läwen bliewen wellen. Von junt woat nich eena een Hoa vom Kopp velieren.

35Aus hee dit jesajcht haud, neem hee Broot, un dankt Gott doa ver an aula. Dan bruak hee daut un funk aun to äten.

36Dan footen see aula Moot un fungen uk aun to äten.

37Wie wieren aulatoop 276 Menschen em Schepp.

38Aus see ieescht aula soo väl jejäten hauden aus see wullen, schmeeten see daut Jeträajd em Mäa, daut daut Schepp noch leichta wort.

Daut Schepp woat to Wrak veschloagen

39Aus daut ieescht dach wort, kjanden see daut Launt nich. See sagen oba eene Bucht met een Saunteewa. Doa plonden see, wan mäajlich, äa Schepp nopp to stieren.

40Un see muaken sikj von äare Ankasch loos un leeten dee em Mäa. To jlikje Tiet leesden see uk de Strenj op wuamet de Roodlen enjebungen wieren. Dan holden see daut väaschte Säajel em Wint nenn, un läden auf no de Kaunt.

41Oba opp eene Städ, wua twee Määren toopkomen, jeroot daut Schepp met däm Väaenj opp eenen Sauntrigjen nopp, un saut doa soo faust, daut et nich to bewäajen jinkj. Daut hinjaschte Enj oba wort von de jewaultje Walen to Bieta vebroaken.

42Dan plonden de Soldoten, de faustjenomne doottomoaken, daut dee nich sullen no de Kaunt schwamen un wajch komen kjennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

43Oba de Soldotenväastona wull Paulus daut Läwen raden un befool de Soldoten äaren Plon nich derchtofieren. Oba hee ordend dee aun, dee doa schwamen kunnen, daut see daut ieeschte sullen em Wota sprinjen un seenen nom Launt to komen.

44De aundre oba sullen seenen, daut see doa opp Bolen, ooda sest Bieta vom Schepp, hankjeemen. Un soo muak sikj daut, daut see aula secha opp daut Launt noppkjeemen.

Aposteljeschicht 28

Opp de Insel Malta

1Aus wie aula en Sechaheit wieren, funk wie ut daut wie opp de Insel Malta wieren.

2De Inselbewona wieren butajeweenlich frintlich. See muaken een Fia un neemen ons aula opp, wiels daut räajend un wia kolt.

3Aus Paulus een klomkje Struck toopropt, opp daut Fia to lajen, kjeem doa, aus daut ieescht heet wort, eene Schlang rut un beet am en de Haunt.

4Un aus de Enwona daut jeftje Tia aun Paulus siene Haunt henjen sagen, säden see eena toom aundren: Dis Mensch mott een Merda sennen, dän de Rach nich läwen lat, wan hee uk secha utem Mäa jekomen es. De Jerajchtichkjeit oba lat am nich läwen.

5Hee oba schlakst daut Tia em Fia nenn, un am haud daut nuscht jeschot.

6See oba räakjenden doamet, daut hee oppschwalen wudd ooda plazlich hanfaulen un doot sennen. Oba aus see ieescht lenjre Tiet doano jeluat hauden un sagen, daut am daut nuscht schod, endaden see äare Meeninj un säden, hee wia een Gott.

7Doa opp de Nobaschoft haud Publius, de väaschta opp de Insel, siene Launtschoften. Hee neem ons dree Doag frintlich opp un sorjd fa ons.

8Daut wia dan jrod, daut Publius sien Voda aun Feeba un Derchfaul lach. Paulus jinkj bie am nenn un bäd äwa am un läd am de Henj opp un heeld am.

9Aus dit passieet wia, kjeemen aul de aundre kranke opp de Insel uk un leeten sikj heelen.

10See ieeden ons no väle Sieden han. Un aus wie veleeten, vesorjden see ons, met aules waut ons fälen wudd.

Von Malta no Room

11Om dree Moonat fua wie wieda opp een alexandrischet Schepp, daut daut Breedapoatje aus Scheppfigua haud, un daut bie de Insel jewintat haud.

12Wie hilden bie Sierakus aun, un bleewen doa dree Doag.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Von doa fua wie rom un kjeemen bat Region. Aum näakjsten Dach blosd de Wint vom Sieden, un soo kjeem wie en twee Doag bat Puteoli.

14Doa fung wie Breeda, dee ons enlooden, säwen Doag bie an to bliewen. Un soo stieed wie no Room opptoo.

15De Breeda doa, hauden jehieet, daut wie hankjeemen, un kjeemen ons bat Apii un Tres Tabernä entjäajen. Aus Paulus dee sach, dankt hee Gott un wia wada mootich.

Paulus en Room. Bejäajnunk met de Juden von de Staut

16Aus wie no Room kjeemen, jeef de Soldotenväastona de faustjenomne äwa aun dän väaschten Wajchta. Oba Paulus durf met een Soldot aus Wajchta, bliewen, wua hee wull.

17Daut neem sikj soo rom, daut Paulus om dree Doag de väanämste Juden tooproopt. Aus see ieescht toopwieren, säd hee: Mana, leewe Breeda, ekj hab nuscht jäajen ons Volkj ooda onse Väaelren äare Sitten jedonen. Un doch wort ekj faustjenomen un von Jerusalem ut, de Reema en de Henj jejäft.

18Un dee, aus dee mie vehieet hauden, wullen mie gonen loten, wiels see nuscht aun mie fungen, waut dän Doot foddad.

19Oba aus de Juden doajäajen wieren, wia ekj jedwungen mie opp dän Kjeisa to beroopen, nich daut ekj mien Volkj wäajen irjentwaut to vekloagen haud.

20Dit es wuarom ekj junt hab komen loten, om junt to seenen un met junt to räden. Wiels daut es wäajen daut, wuaropp Israel hopt, daut ekj met dise Kjäd jebungen sie.

21See oba säden to am: Wie haben von Judäa kjeene Breew om dient haulwen jekjräajen. Doa haben uk kjeene Breeda, dee von doa jekomen sent, irjentwaut oajet ooda schlajchtet von die jerät.

22Oba wie wudden jieren von die selfst hieren, waut du denkjst. Waut dise Streemunk aunbelangt, weet wie, doa woat aulawäajen doajäajen jerät.

23Un aus see een Dach fa am bestemt hauden, kjeemen väle no siene Woninj. Un von tiedich zemorjes bat lot zeowes räd hee to an vom Gottesrikj, un prädijd an von Jesus, ut beides, Moses sien Jesaz uk de Profeeten.

24Eenje jleewden, waut hee säd, un aundre jleewden nich.

25Un aus see sikj unjarenaunda nich kunnen eenich woaren, veleeten see, aus Paulus an dit Wuat säd: De Heilja Jeist haft derch dän Profeet Jesaja gaunz rajcht to onse Vodasch jesajcht, aus hee säd:

26“Go no dit Volkj un saj to an: Jie woaren daut emma wada hieren, oba woaren daut nich vestonen; jie woaren emma wada kjikjen oba woaren daut nich seenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

27Wiels dit Volkj haft sikj eene bedoodjende Kjarscht om daut Hoat jesaumelt. De Uaren sent schwoahierich jeworden un äare Uagen haben see toojemoakt. Sest kunnen see met de Uagen seenen un met de Uaren hieren, un met de Hoaten vestonen un sikj oppmoaken, un dan wudd ekj an heelen."

28Doawäajen sell jie weeten, daut Gott siene Radunk no de Nichjuden jeschekjt es, un dee woaren doano horchen.

29(Un aus hee dit jesajcht haud, jinjen de Juden fa sikj, un hauden sikj väl unjarenaunda to froagen.)

Paulus prädicht de Bootschoft von Gott onjehindat en de Hauptstaut von de Welt

30Dan wond Paulus twee Joa en een Hus, daut hee fa sikj jepacht haud, un neem aulem opp, dee no am kjeem,

31un prädijd von Gott sien Kjennichrikj un lieed an onjehindat met Freiden, vom Harn Jesus Christus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Reema

Reema 1

Paulus em Deenst von de goode Norecht

1Dis Breef schrift Paulus, Christus Jesus sien Deena, dee oppoat von Gott beroopen wort een Apostel to sennen, daut Evangelium to prädjen,

2daut Gott verhäa en de heilje Schreft derch siene Profeeten vesproaken haud.

3Dit Evangelium wia von sienem Sän, dee nom Fleesch no von David staumd.

4Un doaderch, daut hee vom Doot oppstonen deed, haft hee daut derch dän Heiljen Jeist en Krauft bewäsen, daut hee Gott sien Sän un ons Har Jesus Christus es.

5Derch dän hab wie Jnod un daut Apostel Aumt jekjräajen, wuaderch wie en sienen Nomen aule Velkja lieren sellen, daut see jehuarsom woaren un toom Gloowen komen.

6Un jie sent uk mank dee, dee doa beroopen sent, Jesus Christus auntojehieren.

7Dis Breef es fa aul junt en Room, dee Gott goot es, un dee doa beroopen sent, heilje to sennen. Mucht jie de Jnod un dän Fräd von Gott onsem Voda un von däm Harn Jesus Christus haben!

Paulus sien velangen no Room to komen

8Ieeschtens dank ekj Gott derch Jesus Christus fa junt aula, wiels en de gaunze Welt von junem Gloowen jerät woat.

9Gott, dän ekj en mienem Jeist doarenn deen, daut ekj daut Evangelium von sienen Sän prädjen doo, weet, woo ekj emma en miene Jebäda aun junt denkj.

10Ekj bäd doarom, daut ekj derch Gott sienen Wellen, nu tolatst noch een Wajch finjen mucht, no junt to komen.

11Ekj hab een velangen, junt to seenen, un junt waut jeistliche Gowen mettodeelen, daut jie kjennen staunthauft woaren.

12Doamet well ekj sajen, daut ekj met junt toop mucht mootja woaren, wan ekj mank junt sie, beides, ekj derch junen Gloowen un jie derch mienen.

13Un dit sell jie weeten Breeda, daut ekj aul foaken jeplont hab no junt to komen, daut ekj bie junt uk Frucht schaufen kunn, soo aus bie de aundre Velkja. Doa es bat nu oba noch emma waut mank jekomen.

14Ekj sie een Schildna aun Griechen uk aun Nichgriechen, aun jelieede uk ojjelieede.

15Doawäajen sie ekj von mie ut uk drinjent, uk junt en Room daut Evangelium to prädjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Goode Norecht brinjt Radunk fa aulem

16Ekj schäm mie nich met daut Evangelium von Christus. Daut es Gott siene Krauft, aul dee seelich to moaken, dee doaraun jleewen, ieeschtens de Juden, dan oba uk de Griechen.

17Daut wiest ons, woo Gott ons derch dän Gloowen jerajcht moakt, un woo de Gloowen emma toonemt, soo aus jeschräwen steit: “De jerajchta woat derch sienen Gloowen läwen.”

De Menschen haben Gottes Strof vedeent

18Daut es äwaraul to seenen woo Gott sien Oaja vom Himmel rauf kjemt äwa de Gottloosichkjeit un Ojjerajchtichkjeit von de Menschen, dee en Ojjerajchtichkjeit de Woarheit unjadrekjen.

19Waut eena von Gott weeten kaun, weeten see, wiels Gott haft an daut weeten loten.

20Von don aus Gott de Welt jemoakt haft, es siene eewje Krauft un Gottheit, dee verhäa nich to seenen wia, verendach jekomen un to vestonen, derch daut waut hee jeschaufen haft, soo daut see kjeene Entschuldjunk haben.

21Un wan see Gott uk kjanden, see jeewen am nich de Iea aus Gott, un haben am nich jedankt. See jeewen sikj en äa denkjen met vekjieede Jedanken auf, soo daut daut diestre en äa onvestendjet Hoat, äwahaunt neem.

22See jeewen väa, weis to sennen, oba muaken sikj selfst to Noaren.

23See vetuschten dän onvejenkjlichen Gott siene Harlichkjeit fa Bilda von Aufjetta, soone aus von Menschenjestault, Väajel, un de veabeensche un krupende Tieren.

24Doawäajen haft Gott an hanjejäft en de Orreinichkjeit, wuano see em Hoaten jelesten deeden, soo daut see met äaren ieejnen Kjarpa unjarenaunda Schaund driewen,

25wiels see Gott siene Woarheit fa Läajes vetuscht haben. See doonen daut, waut jemoakt es, leewa aunbäden un deenen, aus dän, dee daut jemoakt haft, dee en Eewichkjeit jeloft es. Amen.

26Doawäajen jeef Gott an en äare schentelje Lost han. Äare Frulied haben dän natieedeljen Omgank met Mana vetuscht fa daut waut nich natieedlich es, un haben Omgank met enaunda.

27Un jrod soo haben uk de Maunslied dän natieedeljen Omgank met Frulied veloten un haben en äare Hett unjarenaunda Maun met Maun Schaund jedräwen, un haben aun sikj selfst de Strof fa äaren Errsenn jekjräajen.

28Un jrod soo aus see Gott oppjeewen un nich mea aunerkjanen wullen, soo jeef Gott an uk han en äa jemeenet denkjen, Dinja to doonen, dee nich jescheit sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Dee sent aula ojjerajcht, schlajcht, onjehuarsom un jiezich, voll Aufgonst un Mort, Strieden un Aunschmäaren un Jemeenheit, Pludren un Läajes.

30See bieten hinjarigjsch, kjennen Gott nich lieden, sent frajch, prauzich un puchen sikj. See finjen emma mea schlajchtet ut, un jehorchen äare Elren nich.

31See haben kjeen Vestentnis un sent nich to truen. See sent aundre Menschen nich goot, sent nich wellens to vejäwen, un haben kjeen Metleet.

32Un wan see uk weeten, daut Gott daut Doodesuadeel äwa dee bestemt haft, dee soowaut doonen, doonen see daut nich mau selfst, oba unjastetten aundre, dee daut uk doonen.

Reema 2

Gott recht jerajcht

1Jie, dee jie aundre rechten, haben kjeene Entschuldjunk. Jie vedaumen junt selfst, wiels jie krakjt daut doonen, waut jie rechten.

2Un wie weeten, daut Gott sien Jerecht met rajcht äwa dee kjemt, dee soowaut doonen.

3Räakjenst du doamet, oo Mensch, daut du Gott sien Jerecht utem Wäaj komen woascht, wan du daut selwje deist, waut dee doonen, dee du rechst?

4Ooda veachst du daut, daut Gott soo goot, schoonent un jeduldich met die omjeit? Weetst du nich, daut Gott doawäajen soo leeftolich to die es, daut du omkjieren saust?

5Oba wiels dien Hoat vestokt es un die daut nich leet es, saumelst du die Oaja toop, dee aun Gott sienen jerajchten Jerechtsdach woat verendach komen,

6Dee woat een jiedrem doano beloonen, aus waut siene Woakjen jewast sent.

7Dee, dee jeduldich un aunhoolent Gott sienen Wellen doonen, un Iea un Harlichkjeit un eewjet Läwen sieekjen, woat hee daut jäwen.

8Wäa oba ieejensennich un nosikj jäajen de Woarheit es, un daut met de Onwoarheit hoolen deit, dän woat Gott en sienen Oaja strofen.

9Doa woat Trua un lieden äwa aul dee Menschenseelen sennen, dee biem sindjen bliewen, ieeschtens äwa de Juden un uk äwa de Griechen;

10oba Iea, Harlichkjeit un Fräd fa aul dee, dee daut goode wälen, ieeschtens fa de Juden, oba uk fa de Griechen.

11Gott moakt kjeen Unjascheet manke Menschen.

12Wäa onen Jesaz jesindicht haft, woat onen Jesaz veloaren gonen. Wäa daut Jesaz haft un doch sindicht, woat derch daut Jesaz veuadeelt woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Ver Gott sent nich dee jerajcht, dee daut Jesaz hieren, oba dee, dee doa doonen, waut daut Jesaz sajcht.

14Wan Velkja, dee daut Jesaz nich haben, ut äa ieejnet Jewessen doonen waut daut Jesaz sajcht, dan sent see, wan see daut Jesaz uk nich haben, sikj selfst daut Jesaz.

15See bewiesen doamet, daut an daut em Hoat jeschräwen es, waut daut Jesaz velangt, un äare Jewessen bewiesen daut selwje. Uk äare Jedanken vekloagen sikj unjarenaunda ooda heeten goot, waut see doonen,

16aun dän Dach aun dän Gott, derch Christus Jesus aule jeheeme Jedanken em Menschenhoat rechten woat, soo aus mien Evangelium lieet.

De Juden sent soo schuldich aus de Nichjuden

17Du nanst die een Jud un velatst die opp daut Jesaz un best stolt doamet, daut du Gott kjanst un met sienen Wellen bekaunt best.

18Un wiels du utem Jesaz unjarecht best, proofst du to doonen, waut daut baste es.

19Du trust die daut too, de blinjen leiden to kjennen, un een Licht fa dee to sennen, dee em diestren sent.

20Du west dee trajchtwiesen, dee noch nuscht vestonen un de onmindje belieren. Du hast em Jesaz de Woarheit en aules, waut du weeten brukst.

21Wuarom deist du, dee du aundre belieescht, die dan nich selfst belieren? Du prädichst aundre, daut see nich stälen sellen, un dan stälst selfst?

22Du, dee du sajchst, daut eena de Ehe nich bräakjen saul, brakjst du de Ehe? Deist du, dee du een Aufschu fa de Aufjetta hast, Tempels bestälen?

23Du prolst met daut Jesaz. Oba deist du nich doaderch Gott entieren, daut du daut Jesaz brakjst?

24“Jrod wäajen junt woat Gott sien Nomen von de Velkja jelastat”, soo aus jeschräwen steit.

25Secha haft de Beschniedunk eenen Wieet, wan jie daut Jesaz hoolen. Oba wan du daut Jesaz brakjst, best du nuscht bäta aus een onbeschnädna.

26Wan dan nu een onbeschnädna deit, waut daut Jesaz velangt, woat sien onbeschnäden sennen, dan nich aunjeseenen woaren aus eene Beschniedunk?

27Woat dee dan nich, dee aum Kjarpa nich beschnäden es, un oba daut Jesaz hoolen deit, dän rechten, dee daut Jesaz haft un beschnäden es, un daut Jesaz bräakjen deit?

28Daut es noch kjeen Jud, dän daut bloos von buten auntoseenen es. Un de Beschniedunk es uk nich daut, waut aum Fleesch jedonen woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Oba een Jud es dee, dee ennalich eena es, un de Beschniedunk es daut, waut derch dän Jeist em Hoat passieet, un nich derch daut jeschräwne Jesaz. Un soona woat von Gott jeloft woaren, un nich von Menschen.

Reema 3

Israel es ontru oba Gott blift tru

1Waut haben de Juden dan fa een Väarajcht, ooda waut nuzt an de Beschniedunk?

2Daut haft een grooten Wieet. Ieeschtens, an wia daut aunvetrut, waut Gott jerät haud.

3Waut oba, wan doa soone wieren dee nich jleewden? Sull Gott wäajen äaren Ongloowen ontru woaren?

4Soont jeft daut niemols! Un wan aule Menschen Läajna sent, Gott es woa, soo aus jeschräwen steit: “Daut du derch diene Wieed jerajchtfoadicht woascht, un toom rajchten kjemst, wan du jerecht woascht.”

5Oba wan Gott derch onse Ojjerajchtichkjeit siene Jerajchtichkjeit bewiesen kaun, waut sell wie doatoo sajen? Daut Gott ojjerajcht es, wan hee ons stroft? Ekj räd nu soo aus Menschen räden wudden.

6Soont jeft daut nich! Woo sull Gott sest de Welt rechten?

7Wan Gott siene Woarheit un Harlichkjeit derch miene Läajes verendach komen, wuarom sull hee mie dan noch aus een Sinda strofen?

8Wuarom dan nich sajen, soo aus wie lastalich beschulcht woaren, daut wie räden: Well wie schlajchtet doonen, daut doarut goodet komen kaun? Dee soo sajen, dän traft äa Jerecht met rajcht.

Aule Menschen sent schuldich ver Gott

9Waut saj wie nu? Sent wie Juden bäta auf? Nä, opp kjeenen Wajch. Wiels wie haben daut aul kloa bewäsen, daut beid, Juden uk Griechen, Sinda sent,

10soo aus daut jeschräwen steit: “Doa es kjeena dee jerajcht es, uk nich eena.

11Doa es kjeena, dee een Vestentnis fa Gott haft, ooda no am sieekjen deit.

12See haben aula Gott sienen Wajch veloten un sent nuzloos jeworden. Doa es nich eena, dee noch deit waut goot es.”

13“Äare Kjäl es aus een opnet Grauf; äare Tung rät hinjat Licht fierende Läajes.” “Unja äare Leppen es Schlangenjeft.”

14“Äa Mul es voll flieekjen un Bettanis.”

15“See sent plazlich opp de Feet, wan daut doaropp aunkjemt, Bloot to vejeeten.

16Opp äare Wäaj es sest nuscht aus Trua, wiels see aules en de Grunt brinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

17Un see kjanen dän Wajch nich, opp dän doa Fräd es.”!

18“See seenen nich, daut Gott to ferchten es.”

19Wie weeten, daut waut daut Jesaz to sajen haft, sajcht daut to dee, dee unja daut Jesaz sent, soo daut kjeena jäajenaun räden kaun, un de gaunze Welt seenen mott, daut see ver Gott veauntwuatlich sent.

20Wiels derch Jesazeswoakjen, woat kjeen Mensch ver Gott jerajcht woaren, wiels doaderch es daut bloos to seenen, waut Sind es.

Gott haft ons jerajcht jemoakt derch dän Gloowen

21Oba nu es Gott met siene Jerajchtichkjeit verendach jekomen, onen daut Jesaz, wan uk daut Jesaz selfst un de Profeeten aul doavon räden deeden.

22Daut es Gott siene Jerajchtichkjeit, dee hee aul dee jäwen deit, dee aun Jesus Christus jleewen.

23Doa es kjeen Unjascheet: Aulemaun haft jesindicht un kjemt doarenn too kort, waut hee bie Gott sennen saul,

24schenkjt Gott an de Rajchtfoadjunk ut Jnoden, derch de Radunk, dee en Christus Jesus es.

25Dän haft Gott rut jewält aus een Jnodenstool, wua, derch Christus sien Bloot, Vejäwunk fa onse Sinden to haben es, wan wie aun Christus jleewen. Gott siene Jerajchtichkjeit sull doaderch verendach komen, daut hee de Sinden vejäwen deed, dee unja siene Jedult jebläwen wieren.

26Daut sull nu bewiesen daut Gott jerajcht es, un daut hee dee jerajcht moakt, dee aun Jesus jleewen.

27Waut woat dan von aul ons grooträden? Daut es ut doamet. Derch waut fa een Jesaz? Derch Woakjen? Nä! Derch een Jesaz, daut utem Gloowen kjemt!

28Wie stonen doaropp, daut een Mensch derch dän Gloowen jerajcht woat, un nich derch Woakjen, dee daut Jesaz velangt.

29Ooda es Gott bloos de Juden äa Gott? Es hee nich uk de Velkja äa Gott? Jo, uk de Velkja äa Gott.

30Gott es mau eena. Hee woat de beschnädne rajchtfoadjen, wiels see jleewen, un jrod soo uk de onbeschnädne, derch äaren Gloowen.

31Moak wie derch dän Gloowen dan daut Jesaz to nuscht? Opp kjeenen Wajch! Jrod em Jäajendeel, wie saten daut Jesaz en Krauft.

Reema 4

Abraham jerajcht derch dän Gloowen

1Waut sell wie von Abraham, onsen Staumvoda, sajen? Woo wia daut met am?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

2Wan Abraham derch siene Woakjen jerajchtfoadicht wort, dan haft hee waut wuaropp hee groot räden kunn, oba nich ver Gott.

3De Schreft sajcht: “Un Abraham jleewd, un daut wort am aus siene Jerajchtichkjeit aunjeräakjent.”

4Een Oabeida sien Loon woat nich aus een Jeschenkj aunjeseenen, oba aus waut, daut hee vedeent haft.

5Oba fa däm, dee nich met Woakjen omjeit, oba aun dän jleeft, dee de gottloose jerajcht moakt, däm woat sien Gloowen aus siene Jerajchtichkjeit aunjeräakjent.

6Soo aus David aul von dän Säajen räd, dee äwa soonen Mensch kjeem, dän Gott onen siene Woakjen jerajcht spräakjen deed:

7“Seelich sent dee, dee äare ojjerajchte Sachen vejäft sent, un dee äare Sinden bedakjt sent!

8Seelich es dee Maun, däm de Har siene Sinden nich aunräakjent!”

9Es dise Seelichkjeit dan bloos fa dee, dee beschnäden sent ooda uk fa dee, dee nich beschnäden sent? Wie sajen, daut “Abraham sien Gloowen aus siene Jerajchtichkjeit aunjeräakjent wort.”

10Wanea wort am sien Gloowen aus siene Jerajchtichkjeit aunjeräakjent? Aus hee beschnäden wia ooda aus hee noch nich beschnäden wia? Nich aus beschnäden, oba aus hee noch nich beschnäden wia.

11Un hee kjrieech de Beschniedunk aus een Tieekjen fa siene Jerajchtichkjeit derch däm Gloowen, dän hee haud ea hee beschnäden wia. Soo sull hee een Voda äwa aul dee sennen, dee doa jleewen wudden, onen beschnäden to woaren, daut an de Jerajchtichkjeit kaun aunjeräakjent woaren.

12Un jrod soo sull hee uk een Voda sennen fa de beschnädne, dee nich von beschnädne komen un oba en onsen Voda Abraham sienen Gloowen waundlen, dän hee haud ea hee beschnäden wia.

Waut Gott vespruak kjrie wie derch dän Gloowen

13Gott vespruak Abraham un siene Nokomen nich, daut see de Welt oawen wudden, wiels see daut Jesaz hilden, oba wiels äare Jerajchtichkjeit derch däm Gloowen kjeem.

14Wan dee, dee daut met daut Jesaz hoolen, de Oawen sent, dan es daut met dän Gloowen nuscht, un waut Gott vesproaken haft, haft dan de Krauft veloaren,

15wiels daut Jesaz foddat Rach. Wua oba kjeen Jesaz es, doa es uk kjeen äwaträden.

16Doawäajen henjt de Jerajchtichkjeit bie ons gaunz un goa vom Gloowen auf, daut et ut Jnoden komen kaun, un daut sien Vespräakjen fa aule Nokomen faust bestonen bleef, nich bloos fa dee, dee daut met daut Jesaz hoolen, oba uk aul dee,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

dee derch dän Gloowen to Abraham siene Famielje jehieren. Dee es een Voda äwa ons aula,

17soo aus daut jeschräwen steit: “Ekj hab die een Voda äwa väl Velkja jemoakt” en de Jäajenwuat von Gott, aun dän du jleewsd un dee de Doodje daut Läwen jeft un daut verendach brinjt, waut noch nich doa es.

18Abraham hopt noch, aus aul nuscht to hopen wia, daut hee noch een Voda äwa väl Velkja woaren wudd, soo aus am wia jesajcht worden: “Soo väl sellen diene Nokomen sennen.”

19Hee leet doawäajen nich no em Gloowen, wan hee doaraun docht, daut sien Kjarpa soo goot aus doot wia, wiels hee wia bie 100 Joa oolt, un daut Sara äare Muttalief kjeen Läwen mea haud.

20Oba en sienen Gloowen twieweld hee nich aun daut waut Gott am vesproaken haud. Hee wort em Gloowen emma stoakja un jeef Gott de Iea.

21Un hee wia sikj gaunz secha daut Gott am daut jäwen kunn, waut hee am vesproaken haud.

22Doawäajen wort am daut “aus Jerajchtichkjeit aunjeräakjent”.

23Daut wort äwent nich bloos om sient haulwen jeschräwen, daut am daut wia aunjeräakjent worden,

24oba uk om ons haulwen, wiels wie jleewen aun dän, dee Jesus vom Doot oppwuak,

25dee doa hanjejäft wort fa onse Sinden to stoawen un vom Doot oppjewakjt wort, daut wie kunnen jerajchtfoadicht woaren.

Reema 5

Onse Hopninj steit opp daut, daut Gott ons goot es

1Wiels wie derch dän Gloowen jerajcht jeworden sent, hab wie Fräd met Gott derch onsen Harn Jesus Christus,

2derch dän ons de Wajch opjinkj no de Jnod, en dee wie stonen. Un wie freien ons en de Hopninj, Gott siene Harlichkjeit to seenen.

3Oba nich bloos daut. Wie sent hia uk froo, wan wie lieden motten, wiels wie weeten, daut wie derch lieden lieren jeduldich staunthauft to sennen.

4Staunthauft sennen but onsen Charakta opp, un daut wirkjt en ons Hopninj.

5Hopninj lat ons nich toschaund woaren, wiels ons derch dän Heiljen Jeist, dee ons jejäft es, Gott siene Leew en onse Hoaten jegoten es.

6Aus wie ons selfst nich halpen kunnen, storf Christus fa ons gottloose to rajchte Tiet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Doa wudd schwoa wäa fa een jerajchten Maun stoawen; doch, fa een gooden Mensch mucht daut wäa woagen to stoawen.

8Oba Gott wees ons siene Leew doaren, daut Christus fa ons storf, aus wie noch Sinda wieren.

9Woo väl mea dan, nu daut wie derch sien Bloot sent jerajcht jeworden, woa wie derch am von Gott sienen Oaja veschoont bliewen!

10Aus wie noch Gott siene Fiend wieren, word wie derch sienen Sän sien Doot met am veseent. Un nu daut wie jerat sent, wooväl sechra kjenn wie ons de Radunk doch sennen, wiels hee en ons läft!

11Un nich bloos dit. Wie sent uk froo en Gott derch onsen Harn Jesus Christus, derch dän wie de Veseenunk jekjräajen haben.

Derch Adam doot, derch Christus Läwen

12Soo aus derch eenen Mensch de Sind en de Welt nenn kjeem un derch de Sind de Doot, soo haft sikj de Doot äwa aule Menschen jespreet, wiels see aula sindijden.

13De Sind wia en de Welt, ea daut Jesaz jejäft wort; oba ea daut Jesaz kjeem, wia nuscht, daut doa bestemmen kunn, waut Sind wia.

14Soo aus daut uk wia, de Doot harscht von Adam bat Moses soogoa äwa dee, dee nich krakjt soo jesindicht hauden aus Adam. Hee wia een Aufbilt von dän, dee doa komen sull.

15Oba met Gott siene Jnod, dee hee ons schenkjt, es daut nich soo aus met Adam siene Sind. Wan derch eenem siene Sind de Doot äwa väle kjeem, dan wia Gott siene Jnod soo väl jrata, daut derch eenen Mensch Jesus Christus, derch Gott siene Jnod, Vejäwunk to haben es.

16Un met de Gow es daut nich soo aus met daut, waut derch däm kjeem, dee doa sindijd, wiels no eene Sied han kjeem derch de eene Sind daut Jerecht, daut doa vedaumt. Oba no de aundre Sied han, brinjt de friee Jnod de Rajchtfoadjunk fa väle Sinden.

17Derch Adam siene eene Sind harscht de Doot äwa aulem. Oba dee, dee sikj Gott siene groote Jnod un Jerajchtichkjeit schenkjen loten, sellen em Läwen derch Jesus Christus harschen.

18Soo aus derch eenen Mensch siene Sind de Vedaumnis äwa aule Menschen kjeem, jrod soo kjeem derch eenem siene Jerajchtichkjeit de Rajchtfoadjunk fa aule Menschen.

19Soo aus derch eenen Mensch sien onjehuarsom sennen väle to Sinda worden, soo woaren derch dän eenen sien jehuarsom sennen, väle jerajcht jemoakt.

20Daut Jesaz wort jejäft, daut de Sind mea verendach komen sull. Oba wua de Sind tooneem, wia emma noch mea Jnod,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

21daut, soo aus de Sind em Doot harscht, jrod soo saul de Jnod un Jerajchtichkjeit derch Jesus Christus onsen Harn, toom eewjen Läwen harschen!

Reema 6

Doot fa de Sind, Läwen en Christus

1Waut sell wie dan sajen? Sell wie biem sindjen bliewen, daut de Jnod doaderch jrata woat?

2Opp kjeenen Wajch! Woo sell wie, dee wie fa de Sind doot sent, doa wieda bennen läwen?

3Ooda weet jie nich daut wie aula, dee wie en Christus Jesus jedeept sent, en sienen Doot nenn jedeept worden?

4Wie worden derch däm Deepen met am toop em Doot begroft, daut soo aus Christus derch dän Voda siene Harlichkjeit kunn vom Doot oppjewakjt woaren, wie kunnen en een nieet Läwen waundlen.

5Wan wie met Christus sent eent jeworden derch soonen Doot aus hee opp sikj neem, woa wie secha uk eent met am toop em Oppstonen vom Doot sennen.

6Wie weeten, daut ons oola Mensch met am toop jekjriezicht es, soo daut et met onsen sindjenden Kjarpa een Enj haud un wie de Sind nich mea deenen.

7Wiels wäa jestorwen es, es frie von Sind.

8Wan wie nu met Christus jestorwen sent, jleew wie uk, daut wie met am läwen woaren,

9wiels wie weeten, daut Christus, vom Doot oppjestonen, nich wada stoawen woat. De Doot kaun nich lenja äwa am harschen.

10Dän Doot dän hee storf, haft hee mau eemol jeläden, un doamet es hee von de Sind loos. Daut Läwen oba, daut hee nu läft, läft hee fa Gott.

11Jrod soo hoolt junt doafäa, daut jie fa de Sind doot sent, oba en Christus Jesus läwendich fa Gott.

12Doawäajen lot de Sind nich en junen stoaflichen Kjarpa harschen, daut jie nich doonen motten wuano de Sind jelesten deit.

13Lot de Sind kjeene Jläda brucken, de Ojjerajchtichkjeit to deenen. Jäft junt leewa Gott han, aus soone dee vom Doot toom Läwen jekomen sent, un lot am june Jläda brucken, de Jerajchtichkjeit to deenen.

14De Sind saul nich äwa junt harschen kjennen, wiels jie sent nich unja daut Jesaz, oba unja de Jnod.

Aun Jerajchtichkjeit veskloft

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Waut dan nu? Kjenn wie sindjen, wiels wie nich unja daut Jesaz, oba unja de Jnod sent? Oba niemols!

16Weet jie nich, daut wan jie junt wäm hanjäwen to deenen, daut jie dan däm sien Kjnajcht sent, dän jie jehorchen, entwäda de Sind dee toom Doot fieet, ooda de Jehuarsom, dee met Jerajchtichkjeit beloont?

17Oba Gott sie jedankt, daut wan jie uk aun de Sind veskloft wieren, soo sent jie von Hoaten jehuarsom jeworden, junt aun dee Lia to hoolen, dee jie junt hanjejäft haben.

18Nu daut jie von de Sind friejeworden sent, sent jie aun de Jerajchtichkjeit veskloft.

19Wiels jie von Natua noch schwak sent, räd ekj en auldoagsche Menschensproak. Soo aus jie june Jläda aun de Ojjerajchtichkjeit hanjejäft hauden, eene Ojjerajchtichkjeit no de aundre to deenen, soo jäft june Jläda nu han de Jerajchtichkjeit to deenen, daut dee heilich woaren.

20Aus jie aun de Sind veskloft wieren, haud de Jerajchtichkjeit kjeenen Hool aun junt.

21Un waut brocht dee Tiet junt en? Dinja met dee jie junt noch schämen wan jie doaraun denkjen; wiels dee fieeden to goodalatst toom Doot.

22Oba nu daut jie von de Sind frie un aun Gott veskloft sent, hab jie doaderch de Heiljunk jewonnen, un haben daut eewje Läwen.

23De Loon dän de Sind tolt es de Doot; Gott oba schenkjt daut eewje Läwen en Christus Jesus, onsen Harn.

Reema 7

Frie vom Jesaz

1Ooda weet jie nich Breeda (wiels ekj räd to soone dee daut Jesaz kjanen), daut daut Jesaz mau soo lang äwa een Mensch to jebeeden haft, aus de Mensch läft.

2Wiels eene befriede Fru es aun äaren Maun mau soo lang jebungen, aus dee Maun läft. Oba wan äa Maun stoaft, es see von daut Jesaz loos, daut ar aun äaren Maun bunk.

3Wan see sikj aun een aundren Maun binjen lat, wäarent äa Maun noch läft, es see de Ehebräakjarin; oba wan äa Maun stoaft es see von daut Jesaz loos, soo daut see nich de Ehebräakjarin es, wan see sikj aun een aundren Maun binjt.

4Miene Breeda, jrod soo wia daut uk, daut jie derch Christus sienen Doot fa daut Jesaz storwen, daut jie aun een aundren kunnen jebungen woaren, daut es aun dän, dee vom Doot oppstunt, daut jie fa Gott Frucht droagen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Soolang aus wie onbekjieet em Fleesch wieren, wieren de sintelje Liedenschoften, derch daut Jesaz jereizt, un onse Jläda aun de Oabeit Frucht to droagen, dee toom Doot fieed.

6Oba nu sent wie von daut Jesaz loos un doot fa daut, aun daut wie jebungen wieren. Wie haben nu een nieen Deenst em Jeist un nich mea en de oole Buakstow vom Jesaz.

De Sind mesbrukt daut Jesaz

7Waut sell wie dan sajen? Es daut Jesaz Sind? Oba niemols! Ekj wudd niemols jewist haben waut Sind wia, wan daut Jesaz nich jekomen wia. Ekj wudd nich weeten waut Lost meend, wan daut Jesaz nich säd: “Lot die nich jankren.”

8Oba de Sind brukt daut Jesaz, aulahaunt Lost en mie to wakjen. Wua kjeen Jesaz es, doa es de Sind doot.

9Ekj läwd to eene Tiet onen daut Jesaz. Oba aus daut Jesaz kjeem, läwd de Sind opp un ekj storf.

10Un daut kjeem soo rom, daut daut Jesaz, daut mie haud sult Läwen brinjen, mie dän Doot brocht.

11De Sind neem de Jeläajenheit mie derch daut Jesaz auntoschmäaren un derch daut selwje Jesaz doottomoaken.

12Un doch es daut Jesaz heilich un daut Jeboot es heilich, rajcht, un goot.

13Wort daut waut goot es, fa mie eene Uasoak toom Doot? Opp kjeenen Wajch! Daut wia de Sind, daut et verendach komen sull, daut et de Sind wia, dee mie dän Doot brocht, un daut et verendach kjeem woo sindhauft de Sind es.

Daut Jesaz kaun nich von Sind raden

14Wie weeten, daut daut Jesaz jeistlich es, oba ekj sie fleeschlich, een Sklow aun de Sind vekoft.

15Ekj kaun mie selfst nich vestonen, wiels ekj doo nich waut ekj doonen well, oba doo jrod daut waut mie jäajenaun es.

16Oba wan ekj jrod daut doo, waut ekj wensch nich to doonen, dan stemm ekj met daut Jesaz un sto too, daut daut Jesaz goot es.

17Dan sie ekj daut nich mea, dee daut deit. Dan es daut de Sind dee en mie wont.

18Wiels ekj weet, daut en mie, daut es en mien Fleesch, wont nuscht goodet. Dän Wellen goodet to doonen hab ekj, oba ekj brinj daut nich foadich.

19Daut goode, daut ekj doonen mucht, doo ekj nich. Daut beese oba, daut ekj nich doonen mucht, doo ekj.

20Oba wan ekj jrod daut doo, waut ekj nich doonen mucht, dan sie ekj daut nich mea, dee daut deit. Dan es daut de Sind, dee en mie wont.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Daut es dan nu aul eemol soo: Ekj mucht daut goode doonen oba daut beese es noch en mie.

22Ennalich stemm ekj met Freiden met Gott sien Jesaz.

23Oba en miene Jläda see ekj een aundret Jesaz, daut jäajen daut Jesaz stritt, daut ekj doonen well, un mie aun daut sintelje Jesaz veskloft, daut noch en mie es.

24Wäa woat mie älendjet Wrak von dän doodjen Kjarpa friemoaken?

25Gott dank wie doafäa, derch Jesus Christus, onsen Harn! Dan es daut nu soo: Ekj selfst met mienen Wellen deen Gott sien Jesaz, oba mien Fleesch de Sind äa Jesaz.

Reema 8

Läwen derch dän Jeist

1Dan es nu nuscht mea to vedaumen aun dee, dee en Christus Jesus sent, dee nich soo läwen aus daut Fleesch velangt, oba soo aus de Jeist daut velangt.

2De Jeist dee derch Christus Jesus Läwen jeft, haft mie derch sien Jesaz von de Sind un dän Doot sien Jesaz friejemoakt.

3Waut daut Jesaz nich doonen kunn, wiels daut derch daut Fleesch jeschwakjt wia, daut deed Gott. Hee schekjt sienen Sän en Menschenjestault aus een Opfa fa de Sind un vedaumd de Sind em Fleesch,

4daut et en ons kunn foadich jebrocht woaren, waut daut Jesaz velangd, dee wie nich soo läwen aus daut Fleesch velangt, oba soo aus de Jeist daut velangt.

5Dee, dee noch fleeschlich sent, beschaftjen sikj met daut, daut toom Fleesch jehieet; dee oba, dee dän Jeist haben, met Dinja, dee vom Jeist komen.

6Wäa sikj bloos met daut Fleesch beschafticht, fa däm meent daut de Doot. Wäa oba dän Jeist haft, fa däm meent daut Läwen un Fräd.

7Wäa fleeschlich jesonnen es, dee es fientlich jäajen Gott, wiels daut Fleesch nich Gott unjadon es, un uk nich kunn, wan daut uk noch wull.

8Dee, dee noch em Fleesch sent, kjennen Gott nich jefaulen.

9Oba jie sent nich em Fleesch, jie sent em Jeist, wan Gott sien Jeist werkjlich en junt wont. Wan oba irjentwäa nich Christus sienen Jeist haft, dee es dan uk nich eena von de sienje.

10Un wan Christus en junt es, un de Kjarpa dan uk derch de Sind doot es, soo läft jun Jeist om de Jerajchtichkjeit haulwen.

11Oba wan däm sien Jeist en junt wont, dee Jesus vom Doot oppwuak, dan woat dee, dee Christus Jesus vom Doot oppwuak, june stoafliche Kjarpasch uk wada toom Läwen brinjen derch sienen Jeist, dee en junt wont.

Nich mea Sklowen, oba Kjinja

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

12Breeda, dan es daut nu soo: Schildna sent wie, oba nich aum Fleesch, daut wie doano läwen motten.

13Wan jie soo läwen aus daut Fleesch velangt, mott jie stoawen. Oba wan jie derch dän Jeist daut Sintelje en junt doot moaken, woa jie läwen.

14Dee, dee von Gott sienen Jeist jeleit woaren, sent Gott siene Kjinja.

15Jie haben nich een Sklowenjeist jekjräajen, daut jie junt ferchten motten. Jie haben een Jeist jekjräajen derch dän Gott junt aunnemt aus siene Kjinja, un jie am aunroopen aus Voda, leewa Voda.

16De Jeist selfst jeft onsen Jeist daut Zeichnis, daut wie Gott siene Kjinja sent.

17Sent wie oba Kjinja, dan sent wie uk Gott siene Oawen un Christus siene Metoawen, daut es, wan wie met am toop lieden, daut wie uk met am toop veharlicht woaren.

De komende Harlichkjeit

18Fa mie to beseenen, sent dise lieden nich wieet met de Harlichkjeit to vejlikjen, dee ons saul openboat woaren.

19Aules waut jemoakt es, luat ut ojjedult, daut Gott siene Kjinja verendach komen.

20De Kjreatua wort jäajen äaren Wellen, von Gott bestemt to vegonen, wiels Gott daut soo wull, en de Hopninj,

21daut de Kjreatua selfst von äare Sklowarie, dee daut vedoawen äwa an brinjt, wudd looskomen, un en de Gotteskjinja äare Frieheit un Harlichkjeit nenn komen.

22Wie weeten daut de gaunze Kjreatua noch emma stänent en Jeburtsweedoag lieden deit.

23Un nich bloos de Kjreatua, oba wie selfst, dee Gott aul sienen Jeist jeschonken haft, luaren doano, daut Gott ons aus siene Säns oppnämen un von onsen vejenjklichen Kjarpa friemoaken saul.

24En Hopninj word wie jerat. Oba eene Hopninj dee eena seenen kaun, es kjeene Hopninj. Wuarom sull eena opp waut hopen, daut eena sitt?

25Oba wan wie opp waut hopen, daut wie nich seenen, dan lua wie jeduldich doano.

De Biestaunt vom Jeist un de Vesechrunk jerat to sennen

26Un jrod soo halpt de Jeist ons en onse Schwakheiten, wiels wie weeten nich emol, woo wie soorajcht bäden sullen. Oba de Jeist bät fa ons met soone Jefeelen, daut wie nich Wieed doafäa haben.

27Un hee, dee onse Hoaten unjasieekjt, weet waut de Jeist em Senn haft; wiels de Jeist bät fa de heilje, doano aus Gott daut jefelt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Wie weeten, daut Gott en aule Dinja emma daut baste wirkjt fa dee, dee am goot sent: Daut sent dee, dee hee jeroopt haft, soo aus hee daut wull.

29Dee, dee hee verhäa jewält haud, haud hee bestemt sienen Sän to likjnen, daut dee von väle Breeda mucht de Ieeschtjebuarna sennen.

30Un dee, dee hee em verut bestemt haud, dee haft hee uk jeroopt; un dee, dee hee jeroopt haft, haft hee uk jerajchtfoadicht; un wäm hee rajchtfoadijd, dee veholp hee daut see harlich worden.

Gott siene eewje Leew

31Waut sell wie hiatoo sajen? Wan Gott opp onse Sied es, wäa kaun dan jäajen ons sennen?

32Wudd dee, dee sienen ieejnen Sän fa ons aula hanjeef, ons dan nich aules met am schenkjen?

33Wäa well Gott siene utjewälde beschuljen? Gott es daut dee an jerajcht moakt.

34Wäa well vedaumen? Christus Jesus es hia, dee jestorwen es. Un mea aus daut, hee wort vom Doot oppjewakjt, un es nu bie Gott to rajchte Haunt un bät fa ons.

35Waut kaun ons Christus siene Leew wajchnämen? Sullen Lieden ooda Angst ooda Vefoljunk ooda Hunga ooda Oamoot ooda Jefoa ooda daut Schwieet?

36Soo aus jeschräwen steit: “Om dient haulwen woa wie dän dachäwa hanjeschlacht. Wie woaren aus Schlachtschop aunjeseenen.”

37Oba en aul dit hab wie de äwahaunt, om däm sient haulwen, dee ons goot es.

38Ekj sie mie secha, daut nich Doot ooda daut Läwen, nich Enjel ooda Jewaulten, nich Jäajenwuat ooda Tookunft,

39nich de Welt äwa ons, ooda de Welt unja ons, ooda irjent eene aundre Kjreatua ons von Gott siene Leew scheeden kaun, dee en Christus Jesus, onsen Harn es.

Reema 9

Gott un sien utjewäldet Volkj

1Ekj saj junt de Woarheit en Christus un de Heilja Jeist jeft mien Jewessen daut Zeichnis, daut ekj nich lieej,

2un daut ekj soo om junt besorcht sie, daut mie daut Hoat Dach un Nacht wee deit.

3Ekj hab mie jewenscht om miene israelitische Breeda äat haulwen, selfst von Christus vebaunt to sennen.

4See sent Israeliten, dee Gott sikj wäld siene Kjinja to sennen. Gott muak met an een Bunt un leet an siene Harlichkjeit seenen. Hee jeef an daut Jesaz un dän Gottesdeenst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5An jehieeden de Vodasch, dee Gott daut Vespräakjen jeef, daut von an, nom Fleesch no, de Christus wudd jebuaren woaren, dee doa äwa aules es. Mucht Gott eewich jeloft sennen. Amen.

De Utwol moakt Gott

6Daut es oba nich, daut Gott sien Wuat nich jehoolen haft. Daut sent nich aules Israeliten, dee von Israel häastaumen,

7un dee jehieeden uk nich aula to Gott sien Volkj, dee von Abraham aufstaumden. “Dee waut Gott sikj wäld, sullen derch Isaak jetalt woaren”.

8Daut meent, Menschen dee opp däm jeweeneljen Wajch vom Fleesch jebuaren woaren, sent noch nich Gott siene Kjinja. Bloos dee, dee sikj doaraun hilden, waut Gott vesproaken haud, woaren aus Abraham siene Nokomen jetalt.

9Wiels dit es waut Gott vesproaken haud, “Soo om dise Tiet woa ekj wada komen, un dan woat Sara een Sän haben.”

10Oba nich bloos dit. Rebecka druach twee Junges von dän eenen Maun, onsen Voda Isaak.

11Un ea dee jebuaren worden, un nich goodet noch schlajchtet jedonen hauden, daut Gott met siene Wol wieda derchkjeem, daut et nich von Woakjen aufhenjt, oba von beroopen sennen,

12wort Rebecka jesajcht: “De elsta Sän saul dän jinjsten deenen”,

13soo aus jeschräwen steit: “Jakob wia ekj goot, oba Esau wia ekj nich goot jesonnen.”

Gott vedeelt sien Metleet no sienem gootdenkjen

14Waut sell wie dan sajen? Gott deit doch nuscht ojjerajchtet, ooda jo? Soont jeft daut niemols!

15Hee sajcht to Moses: “Ekj woa däm bejnodjen, däm ekj bejnodjen well; un ekj woa Metleet haben met däm ekj Metleet haben well.”

16Daut henjt nich von een Mensch sienen Wellen auf, ooda woo sea hee sikj aunstrenjt, oba von Gott siene Jnod.

17De Schreft sajcht toom ägiptischen Kjennich: “Ekj hab jrod die vondoag komen loten, om miene Krauft derch die to bewiesen, daut mien Nomen doaderch en de gaunze Welt bekaunt woaren sull.”

18Daut sajcht, daut Gott Jnod bewiesen deit, wäm hee well, un vehoaden deit, wäm hee well.

Gott sien Oaja uk siene Jnod

19Nu sajchst du: Wuarom beschulcht Gott de Menschen dan? Wäa kaun jäajen sien Wellen gonen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Daut es jrod aundasch. Mensch, wäa best du, daut du Gott jäajenaun rätst? Kaun
een Topp to sienen Strikja sajen: Wuarom hast du mie soo aus dit jemoakt?

21Ooda haft een Toppstrikja nich daut rajcht, von sienen Leem een Jefäs to Ieren
un daut aundre toom jeweeneljen Jebruck to moaken?

22Waut es dan, wan Gott siene Macht un sienen Oaja aun dee Jefässa bewiesen deit,
dee doa reed sent, vedaumt to woaren, dee hee soo lang unja siene groote Jedult
jedroacht haft?

23Daut deed hee uk om to wiesen woo rikjlich hee siene Harlichkjeit aun dee
Jefässa bewees, dee en de Jnod stunden, dee hee verhäa fa siene Harlichkjeit
reedjemoakt haud.

24Un daut sent wie, dee hee doatoo beroopen haft, nich bloos von de Juden, oba uk
von de Velkja.

25Soo aus hee en Hosea sajcht: "Ekj woa dee, dee nich mien Volkj wieren, mien
Volkj nanen, un woa dee goot sennen, dee kjeena verhäa waut räakjend."

26"Un daut saul soo komen: Doa wua daut jesajcht wort: 'Jie sent nich mien Volkj',
doa sell jie dän läwendjen Gott siene Kjinja jenant woaren."

27Un Jesaja säd von Israel: "Un wan de Israeliten soo väl sennen wudden aus daut
Saunt aum Mäa, seelich sent mau dee, dee doa äwabliewen woaren;

28wiels waut de Har jesajcht haft, woat hee opp de Ieed, boolt derchfieren."

29Un jrod soo aus Jesaja jesajcht haft: "Wan de Har, dee aules rejieet, ons nich wäm
haud äwabliewen loten to Sot, dan wia daut met ons soo romjekomen aus met
Sodom un Gomorra."

Israel un daut Evangelium

30Waut sell wie dan sajen? Dit well wie sajen: Daut de Velkja, dee no kjeene
Jerajchtichkjeit sochten, haben de Jerajchtichkjeit jefungen, eene Jerajchtichkjeit
dee derch däm Gloowen kjemt.

31Oba Israel, dee derch däm Jesaz no Jerajchtichkjeit sträwd, haft dee nich
jefungen.

32Wuarom nich? Wiels see dee nich derch däm Gloowen sochten, oba soo aus wan
dee derch Woakjen to vedeenen wia. See staden sikj aun däm Steen, jäajen däm
see randen,

33soo aus jeschräwen steit: "Kjikjt emol, ekj laj en Zion eenen Steen äwa dän see
sikj oajren, un wäa aun am jleeft woat nich toschaund woaren."

Reema 10

De Radunk es fa aule Menschen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Breeda, ekj wensch von Hoaten, daut Israel seelich woaren mucht, un ekj bäd fa an to Gott.

[2]Ekj jäw an daut Zeichnis, daut see fa Gott iewren, oba see weeten nich om waut.

[3]See kjanden Gott siene Jerajchtichkjeit nich un vesochten äare ieejne häatostalen, un soo stalden see sikj uk nich unja Gott siene Jerajchtichkjeit.

[4]Christus haft met daut Jerajchtichkjeits Jesaz een Enj jemoakt. Wäa aun am jleeft, dee es jerajcht.

[5]Moses schrift von de Jerajchtichkjeit, dee derch daut Jesaz kjemt: “De Mensch, dee daut deit, woat doaderch läwen.”

[6]Oba de Jerajchtichkjeit dee derch däm Gloowen kjemt, sajcht soo: “Saj nich to die selfst: Wäa woat nopp foaren nom Himmel?” (Daut meent Christus rauf holen.)

[7]ooda: “Wäa woat rauf foaren no de Doodes?” (Daut heet Christus von doa rut holen),

[8]oba waut sajcht dee? “Daut Wuat es dicht bie die, du hast daut em Mul uk em Hoaten.” Daut es daut Wuat vom Gloowen daut wie prädjen.

[9]Wan du met daut Mul Jesus aus Harn bekjanst, un jleefst, daut Gott am vom Doot oppjewoakt haft, woascht du seelich.

[10]Wäa von Hoaten jleeft, woat jerajcht, un wäa met däm Mul bekjant, woat seelich.

[11]De Schreft sajcht: “Wäaemma aun am jleeft, woat nich toschaund woaren.”

[12]Doa es kjeen Unjascheet tweschen Juden un Griechen, wiels deeselwja Har es Har äwa aule, rikj jenuach aule daut to jäwen, no waut see bäden.

[13]Wiels “wäaemma dän Harn en sien Nomen aunroopt, woat seelich woaren”.

Israel haft de Bootschoft jehieet oba nich aunjenomen

[14]Oba woo sellen see dän aunroopen, aun dän see nich jejleeft haben? Ooda woo sellen see aun dän jleewen, von däm see nie jehieet haben? Un woo sellen see hieren, wan doa kjeen Prädja es?

[15]Un woo sellen see prädjen, wan see nich jeschekjt woaren? Soo aus jeschräwen steit: “Woo wundascheen es daut wan dee komen, dee ons dän Fräd prädjen, dee ons daut goode to sajen haben!”

[16]Oba see haben nich aula doaropp jeacht, waut daut Evangelium säd. Jesaja säd: “Har, wäa jleeft, waut wie prädjen?”

[17]Soo kjemt de Gloowen derch de Prädicht un de Prädicht von Christus sien Wuat.

[18]Ekj froag oba: Dee haben daut secha noch niemols jehieet, haben see? Secha haben see! “Äare Stemm es äwa de gaunze Ieed jegonen un äare Wieed soo wiet aus de Welt rieekjt”.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Ekj froag oba: Israel haft oba secha nich jewist, deeden see? Moses säd aul: “Ekj well en junt een Aufgonst wakjen derch dee, daut nich een Volkj es; un junt toom Oaja reizen derch een Volkj daut von nuscht weet.”

20Un Jesaja woacht sikj to sajen: “Ekj wort von dee jefungen, dee nich no mie sochten. Ekj wort met soone bekaunt, dee nich no mie fruagen.”

21Oba von Israel sajcht hee: “Ekj hool miene Henj dän dachäwa utjestrakjt no een wadaspanstjet Volkj, daut nich horchen well.”

Reema 11

Gott siene Jnod met Israel

1Ekj saj dan: Gott haft sien Volkj nich vestat, haft hee? Oba niemols! Wiels ekj sie uk een Israelit un staum von Abraham, von Benjamin sien Staum.

2Gott haft sien Volkj nich vestat, daut hee sikj verhäa jewält haud. Ooda weet jie nich, waut de Schreft von Elia sajcht, woo dee ver Gott kjeem, jäajen Israel to räden:

3“Har, dee haben diene Profeeten dootjemoakt un diene Aultoaren doljeräten, un ekj sie auleen äwajebläwen, un see stonen mie uk nom Läwen.”

4Oba waut wia Gott siene Auntwuat?: “Ekj hab fa mie selfst 7.000 Maun jehoolen, dee äare Kjneeen nich ver Baal jeboagen haben?”

5Jrod soo haft sikj daut uk nu romjenomen, daut derch Gott siene Jnodenwol, eenje äwajebläwen sent.

6Oba wan daut ut Jnoden es, dan es daut nich mea derch Woakjen vedeent; sest wia Jnod nich mea Jnod.

7Woo es daut dan nu? Daut, wuano Israel sieekjt, haben see nich jekjräajen, buta de utjewälde. Dee haben daut jekjräajen un de äwaje worden vehoat,

8jrod soo aus jeschräwen steit: “Gott jeef an een bedoodjenden Jeist, Uagen, dee nich seenen un Uaren, dee nich hieren; un soo es daut noch vondoag dän dach.”

9Un David säd: “Lot äaren Desch fa an eene Schlenj un eene Faul woaren, daut see faulen un jestroft woaren.

10Lot an daut ver de Uagen diesta woaren, daut see nich seenen kjennen. Un bieej an dän Rigjen opp emma.”

Juden un Nichjuden sellen jemeensom toom Ziel komen

11Ekj saj dan von Israel: See staden sikj nich soo väl daut see follen, deeden see? Gaunz un goa nich! Doaderch daut see follen es de Velkja daut Evangelium jeprädicht worden. Daut sull Israel aufjenstich moaken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Wan de Welt doaderch rikj wort, daut Israel foll, un äa fälen de Velkja togood kjemt, wooväl jrata woat dan äa Jewenst sennen, wan see aula komen woaren!

13Ekj räd nu to junt Velkja: Wiels ekj de Velkja äa Apostel sie, hool ekj mien Aumt huach,

14daut ekj irjentwoo mien ieejen Volkj reizen kunn, un soo eenje von an uk raden kunn.

15Wan daut de Veseenunk fa de Welt meend, aus Gott an tosied sad, waut woat daut dan sest sennen aus vom Doot to Läwen komen, wan Gott an aunnämen woat?

Daut Bilt vom Oliewenboom: Woarnunk aun de Nichjuden

16Wan daut ieeschte Stekj Dieech heilich es, es de gaunza Klompen heilich; un wan de Wartel heilich es, sent de Asta uk heilich.

17Oba wan von de Asta eenje aufjebroaken worden un du, vom willen Oliewenboom mank jane nenn jepropt worscht, daut du met an toop een Poat aun de rikje Wartel aum Oliewenboom hautst,

18denkj nich, daut du hecha steist aus de aundre Asta. Sie nich stolt, oba denkj doaraun, du helst nich de Wartel opp, de Wartel drajcht die.

19Du wurscht dan sajen: Doa worden Asta rut jebroaken, daut ekj doa kunn nenn jepropt woaren.

20Gaunz rajcht! Dee worden aufjebroaken wiels see nich jleewden, un du steist bloos derch dienen Gloowen. Doawäajen sie nich stolt, fercht die leewa!

21Wan Gott dee Asta nich veschoond dee von Natua jewossen wieren, dan wudd hee die uk nich veschoonen.

22Dan see nu emol, woo leeftolich uk woo iernst Gott es; iernst to dee, dee jefollen sent, oba to die es hee leeftolich wan du bie am blifst; wan oba nich, woascht du uk rut jebroaken woaren.

23Un jane uk, wan dee nich en äaren Ongloowen bliewen, woaren trigj nenn jepropt woaren. Gott kaun dee wada trigj nenn proppen.

24Wan du von een willen Oliewenboom aufjebroaken un jäajen daut Natuajesaz best en een tomen Oliewenboom nenn jepropt worden, wooväl mea sellen dan nich dise tome Asta trigj en äaren ieejnen Oliewenboom nenn jepropt woaren!

Gaunz Israel woat tolatst jerat woaren

25Breeda, ekj well nich, daut jie om dit Jeheemnis nich omweeten, daut jie nich noch stolt woaren. Israel es toom Deel met Blintheit jeschloagen, oba mau soo lang bat de Velkja en volle Zol nenn jegonen sent,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[26]un dan woat gaunz Israel seelich woaren soo aus jeschräwen steit: “Von Zion woat dee komen dee an raden woat. Hee woat Jakob siene Gottloosichkjeit auntsied schaufen.

[27]Un dit es mien Tastament met an, wan ekj met äare Sinden oppriemen woa.”

[28]Vom Evangelium ut jeseenen sent see Fiend om junt haulwen, oba von de Wol utjeseenen, sent see beleeft om äare Vodasch äat haulwen.

[29]Wiels waut Gott jejäft un beroopen haft, jeit nich trigjtonämen.

[30]Jrod soo aus jie Gott to eene Tiet onjehuarsom wieren, un nu oba sent bejnodichte jeworden, wiels Israel onjehuarsom es,

[31]jrod soo sent see nu onjehuarsom, daut see derch dee Jnod dee junt bewäsen wort, uk kjennen bejnodichte woaren.

[32]Gott haft aule aus onjleewent jestampelt, daut hee aulem Metleet bewiesen kaun.

Gott siene wundaboare Weisheit woat jepriesen

[33]Oo, woo rikj es doch ons Gott aun beides, Weisheit uk Erkjantnis! Woo ommäajlich es daut doch, siene Jerechten to bejriepen, un siene Wäaj to vestonen!

[34]Wiels “wäa haft jewist waut Gott em Senn haud, ooda wäa wia sien Rotjäwa?”

[35]Ooda “wäa haft am ieescht waut jejäft, daut am daut kunn trigjetolt woaren?”

[36]Aules waut doa es, kjemt von am un es derch am un es fa am. Hee saul en aule Eewichkjeit doafäa jeieet woaren! Amen.

Reema 12

Ons Läwen, een Deenst fa Gott

[1]Breeda, wiels Gott soo väl Jnod un Metleet aun junt bewäsen haft, ermon ekj junt, uk junen Kjarpa Gott to jäwen aus een heiljet, läwendjet Opfa, daut Gott aunnämen kaun. Lot daut jun jeistlicha Gottesdeenst sennen.

[2]Un stalt junt nich soo han aus dise Welt deit. Jie sellen derch june niee Jesennunk veendat woaren, daut jie weeten kjennen, waut Gott sien Wellen, waut goot, aunjenäm un volkomen es.

Gowen un Deensten en de Jemeent

[3]Derch de Jnod, dee mie jejäft es, saj ekj junt, een jieda eenem, denkjt von junt nich mea aus jie werkjlich sent, oba schazt junt doano auf, aus Gott junt Gloowen jeschonken haft.

[4]Soo aus wie aun eenen Kjarpa väl Jläda haben, un dee Jläda oba nich aula daut selwje to doonen haben,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5soo sent wie väle, een Kjarpa en Christus, un uk unjarenaunda sent wie Jläda aun eenen Kjarpa.

6Un wiels onse Gowen sikj doano unjascheeden aus ons Jnod jeschonken es, well wie dee een jiedra doano brucken: wan daut prädjen es, dan doano aus ons doatoo Gloowen jeschonken es;

7wan deenen, dan doano deenen; wan lieren dan doano lieren;

8wan ermonen, dan doano ermonen; wan jäwen, dan rikjlich; wan aundre väastonen, dan flietich; wäa doa eeft metliedent to sennen, saul daut met Freid doonen.

Daut Läwen enne Jemeent

9Doot june Leew nich heichlen. Habt een Aufschu fa daut, waut schlajcht es, un hoolt faust, waut goot es.

10Aus Breeda sell jie junt unjarenaunda von Hoaten goot sennen. Moakt emma Rum fa dän näakjsten siene Iea.

11Siet nich ful. Wan daut kjemt to doonen waut jie doonen sellen, siet drinjent em Jeist, däm Harn to deenen.

12Siet froo en june Hopninj, jeduldich wan jie lieden, aunhoolent em Jebäd.

13Halpt jieren wua de heilje daut fält. Siet gaustfrie un oppnäment.

14Säajent dee, dee junt vefoljen. Säajent, un lajcht nich een Fluch opp an.

15Freit junt met dee met, dee doa froo sent, un hielt met dee met, dee doa hielen.

16Läft en Eenichkjeit unjarenaunda. Denkjt von junt selfst nich huach rut. Jäft junt uk met dee auf dee doa läach stonen un hoolt junt nich selfst fa kluak.

17Woat junt schlajchtet aunjedonen? Tolt daut nich met schlajchtet trigj. Sträft to doonen waut ierenhauft es un aule Menschen toom gooden deent.

18Doot aules waut jie kjennen, wan daut mäajlich es, met aule Menschen Fräd to haben.

19Doot niemols Rach eewen, leewe Frind. Jäft Gott sienen Oaja Rum doatoo; wiels daut steit jeschräwen: “Rach eewen es miene Sach. Ekj woa trigjtolen, sajcht de Har.”

20“Wan dienen Fient hungat, jeff am to äten. Wan am darscht, jeff am to drinkjen. Wan du daut soo deist, woascht du am doaderch jlieejende Kolen opp däm Kopp lajen”.

21Lot junt nich von daut beese unjakjrieen. Doot goodet, om daut beese unjatokjrieen.

Reema 13

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Rejierunk unjadon sennen

[1]Lot aulemaun de Rejierunk unjadon sennen, dee Jewault äwa am haft. Wiels wan daut nich von Gott kjeem, wia kjeene Rejierunk; wiels Gott haft de Rejierungen aunjeordent.

[2]Dan es deejanja jäajen Gott siene Ordnunk, dee jäajen de Rejierunk es. Dee waut jäajenaun sent, woaren een Uadeel äwa sikj kjrieen.

[3]Wäa sikj goot benemt brukt sikj fa de rejierende nich ferchten. Daut motten mau dee, dee schlajchtet doonen. Wan du die fa de Rejierunk nich ferchten west, dan doo goodet, un dee woaren die soogoa doafäa lowen.

[4]Wiels daut es Gott sien Deena, die toom gooden. Oba wan du deist waut schlajcht es, dan fercht die, wiels dee drajcht daut Schwieet nich fa nuscht. Daut es Gott sien Deena, Rach to eewen äwa dee, dee beeset doonen.

[5]Doawäajen es daut needich, unjadon to sennen, nich bloos ut Forcht fa de Strof, oba om daut Jewessen sient haulwen.

[6]Dit es uk wuarom jie Taks tolen; Rejierungs Beaumten sent Gott siene Deena, dee sikj doatoo hanjäwen.

[7]Tolt aulem, waut jie an schuldich sent: Taks, dän jie Taks schulden; Zoll dän jie Zoll schulden; fercht wäm to ferchten es. Un ieet dee, dee daut traft.

Daut Jeboot enaunda goot to sennen

[8]Siet kjeenem irjentwaut schuldich, buta de Leew enna toom aundren; wiels wäa sienen näakjsten goot es, haft jedonen waut daut Jesaz velangt.

[9]Wiels jrod dit: “Du saust nich ehebräakjen; du saust nich morden; du saust nich stälen; du saust die nich jankren loten”, un wan doa sest noch Jebooten sent, dee sent aula en dit eene enjeschloten: “Du saust dienen näakjsten soo goot sennen aus die selfst.”

[10]Wäa dän näakjsten goot es, woat däm nuscht orrajchtet doonen; met Leew helt eena daut gaunze Jesaz.

Läwen em Licht von däm latsten Dach

[11]Dan doot dit, wiels wie seenen aun dee Tiet, daut de Stund hia es, wua daut fa junt Tiet es, utem Schlop opptowakjen, wiels onse Radunk es nu noda, aus don, aus wie toom Gloowen kjeemen.

[12]De Nacht es meist vebie un de Dach es hia. Dan well wie nu daut auflajen waut toom diestren jehieet, un ons doamet kjleeden waut toom Licht jehieet.

[13]Dan well wie ons soo benämen aus ons daut em Licht tookomen wudd; nich en een willet Läwen un supen, un uk nich onse Fleescheslost dän Wellen loten, uk nich en Striedarie un Aufgonst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Lot dän Harn Jesus Christus gaunz de Kontroll äwa junt haben, un sieekjt nich no eene Jeläajenheit daut Fleesch dän Wellen to loten.

Reema 14

De stoakje un de schwake em Gloowen

1Nämt dee opp, dee noch schwak em Gloowen sent, oba nich, om äwa äare Meenungen to uadeelen.

2Eena jleeft hee kaun irjentwaut äten, wäarent de schwaka bloos Jemies at.

3Wäa doa äten deit, saul dän nich veachten, dee nich at. Un wäa nich äten deit, saul dän nich rechten, dee doa at, wiels Gott haft an beid aunjenomen.

4Wäa best du, een aundren sien Kjnajcht to rechten? Daut es ver sienen ieejnen Harn, daut hee steit ooda felt, wiels sien Har kaun am opprajcht hoolen.

5Een Mensch helt eenen Dach hecha aus dän aundren. Aundre meenen de Doag sent aula äwareen. En dit mott sikj een jiedra en siene Meenunk secha sennen.

6Wäa sikj aun veschiedne Doag helt, deit daut om Gott to ieren; un wäa äten deit, at Gott to ieren, wiels hee dankt Gott; wäarent dee, dee nich äten deit, uk Gott dankt un am to ieren nich at.

7Kjeena läft fa sikj selfst, un kjeena stoaft fa sikj selfst.

8Wan wie läwen, läw wie fa dän Harn; ooda wan wie stoawen, stoaw wie fa dän Harn. Auf wie läwen ooda stoawen, wie jehieren dän Harn.

9Daut es wuatoo Christus storf un wada toom läwen kjeem, daut hee äwa beid, Doodje uk Läwendje, Har sennen kunn.

10Oba du, wuarom rechst du dienen Brooda? Ooda du, wuarom veachst du dienen Brooda? Wie motten aula ver Gott sienen Rechtastool stonen.

11Doa steit jeschräwen: “Soo secha aus ekj läw, sajcht de Har, ver mie woaren sikj aule Kjneeen bieejen, un aule Tungen woaren bekjanen daut ekj Gott sie.”

12Doawäajen mott een jiedra von sikj selfst ver Gott Räakjenschoft jäwen.

Achtjäwen opp de stoakje un de schwake

13Well wie dan nich mea eena dän aundren rechten; oba ons leewa väanämen däm näakjsten nich een Hindanis en sienen Wajch to sennen.

14Ekj weet, un derch dän Harn Jesus sie ekj mie doarenn secha, daut nuscht fa sikj selfst orrein es; oba wäa sikj waut orrein denkjt, fa däm es daut orrein.

15Oba wan du dienen Brooda statst derch daut, waut du atst, dan es dien Waundel nich en Leew. Brinj däm nich en de Grunt derch dien äten, fa däm Christus jestorwen es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Lot daut nich soo wiet komen, daut doaräwa jelastat woat, waut fa die goot es.

17Daut Gottesrikj es nich äten un drinkjen. Daut es Jerajchtichkjeit un Fräd un Freid em Heiljen Jeist.

18Wäa Christus doarenn deent, aun däm haft Gott een Jefaulen, un kaun ver Menschen bestonen.

19Well wie sträwen to doonen, waut toom Fräd deent, un wuaderch wie eena dän aundren halpen.

20Doo wäajen dien äten nich Gott sien Woakj en de Grunt brinjen. Daut es aula rein, oba daut es nich rajcht, waut to äten, wuaderch een aundra tofaul kjemt.

21Daut es bäta nich Fleesch to äten ooda Wien to drinkjen ooda irjent sest waut to doonen, wuaraun dien Brooda sikj stat.

22Hool dienen Gloowen äwa soone Dinja tweschen die un Gott. Jlekjlich es dee Mensch, dee sikj nich schuldich feelt äwa daut, waut hee jleeft rajcht to sennen.

23Wäa oba em Twiewel at, moakt sikj schuldich, wiels daut kjemt nich utem Gloowen. Waut nich utem Gloowen kjemt, es Sind.

Reema 15

Däm näakjsten toom Jefaulen läwen

1Wie, dee doa stoakj sent, sellen de schwake äare Schwakheit droagen halpen, un nich ons selfst toom Jefaulen läwen.

2Well wie aula onsen näakjsten toom Jefaulen läwen, daut am daut toom gooden un toom oppbuen deenen kaun.

3Soogoa Christus läwd sikj nich selfst toom Jefaulen, oba soo aus jeschräwen steit: “Daut, wuamet see die beleidjen wullen, es opp mie jefollen.”

4Wautemma verhäa jeschräwen wia, wia jeschräwen, daut wie doarut lieren sullen, daut wie derch de Jedult un dän Troost en de Schreft wudden Hopninj haben.

5Un mucht dee Gott, von däm Jedult un Troost kjemt, junt daut schenkjen, daut jie junt en Christus Jesus eenich sent,

6daut jie aula toop eenstemmich onsen Harn Jesus Christus sienen Gott un Voda lowen.

Aula woaren jemeensom Gott priesen

7Nämt junt unjarenaunda soo opp aus Christus junt, Gott to Ieren, oppjenomen haft.

8Ekj saj junt, daut Jesus Christus de Juden deend om Gott siene Woarheit fausttostalen, daut hee daut derchfieed, waut hee äare Vodasch vesproaken haud;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9un daut de Velkja Gott fa siene Jnod lowen muchten, soo aus jeschräwen steit:
“Doawäajen well ekj die manke Velkja lowen un von dienen Nomen sinjen.”

10Un noch eemol sajcht daut: “Oo Velkja, freit junt met sien Volkj met!”

11Un noch eemol: “Aul jie Velkja, loft dän Harn. Sinjt, aule Velkja, am to lowen.”

12Un noch eemol sajcht Jesaja: “Doa woat von Isai eene Wartel komen, dee doa rut
komen woat, äwa de Velkja to harschen. Opp däm woaren de Velkja äare Hopninj
saten.”

13Mucht dee Gott, von däm aule Hopninj kjemt, junt derch junen Gloowen en am,
vollopp Freid un Fräd schenkjen, daut june Hopninj derch dän Heiljen Jeist siene
Krauft, en junt waussen mucht.

Wuarom Paulus soo driest schrift

14Miene Breeda, ekj selfst weet sea goot, daut jie daut goode en junt haben, un von
aules jenuach weeten, soo daut jie junt unjarenaunda belieren kjennen.

15Oba ekj hab junt doch äwa välet gaunz driest jeschräwen, om junt
denkjentohalpen, wiels Gott mie de Jnod jeschonken haft,

16Christus Jesus sien Deena aun de Velkja to sennen, an aus een Priesta, Gott sien
Evangelium to prädjen, soo daut de Velkja fa Gott een aunjenämet Opfa sent, daut
derch dän Heiljen Jeist jeheilicht es.

17Wiels ekj en Jesus Christus sie, kaun ekj met mienen Deenst fa Gott stolt sennen.

18Ekj wudd daut nich woagen, von irjent sestwaut to räden, aus daut waut Jesus
Christus derch mie derch Wuat un Woakjen,

19derch Tieekjens un Wunda, un de Krauft von Gott sienen Jeist jewirkjt haft, de
Velkja bat doa to brinjen, daut see Gott jehorchen. Un soo hab ekj von Jerusalem
bat Illierien aulawäajen daut Evangelium von Christus jeprädicht.

20Ekj sie emma doano utjewast, daut Evangelium doa to prädjen, wua see von
Christus noch nuscht wisten, soo daut ekj nich opp een aundren sien Grunt bud.

21Leewa, soo aus jeschräwen steit: “Dee, dee noch nuscht von am jesajcht es,
woaren seenen, un dee noch nich jehieet haben, woaren vestonen.”

Paulus sienen Plon, Room to besieekjen

22Dit es wuarom ekj soo foaken sie vehindat worden, no junt to komen.

23Oba nu, daut fa mie en dise Jäajenden kjeen Rum mea es to oabeiden, un wiels
ekj aul väl Joaren daut velangen hab, junt to seenen,

24plon ekj daut to doonen, wan ekj no Spanien reis. Ekj räakjen junt to besieekjen,
wan ekj doa derch kom, un daut jie mie dan wieda opp miene Reis halpen, wan ekj
ieescht de Freid jehaut hab, met junt toop to sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

25Nu oba sie ekj opp däm Wajch no Jerusalem, de heilje doa to deenen.

26Dee en Mazedonien un Achaja haben jieren waut toopjelajcht, de oame mank de heilje en Jerusalem to halpen.

27Dee freiden sikj, daut to doonen, un secha sent see an daut schuldich. Wan de Velkja derch de Juden äaren jeistlichen Säajen, Jenotten jehaut haben, sent see uk schuldich an mettodeelen, waut see toom Läwen brucken.

28Wan ekj dit nu verecht hab, un doano jeseenen hab, daut see daut kjrieen waut jejäft es worden, well ekj opp mienen Wajch no Spanien, bie junt aunhoolen.

29Un ekj weet, wan ekj hankom, brinj ekj Christus sienen Säajen en volle Mot met.

30Leewe Breeda, ekj sporn junt aun, om onsen Harn Jesus Christus sient haulwen, un derch de Jeistesleew, daut jie mie en Jebäd to Gott biestonen en waut mie väalicht.

31Bät doarom, daut ekj en Judäa fa dee bewoat bliew, dee nich jleewen, un daut sikj mien Deenst aun de heilje en Jerusalem, goot oppjenomen mucht woaren,

32daut ekj derch Gott sienen Wellen, met Freiden hankomen kaun un mie met junt toop vereiwen.

33Mucht de Frädensgott met junt aula sennen! Amen.

Reema 16

Paulus jreest de Christen en Room

1Ekj laj noch een goodet Wuat en fa onse Sesta Feebe, dee en de Jemeent en Kenchreä deent,

2daut jie ar em Harn oppnämen, soo aus daut de heilje tookjemt, un daut jie ar en aul äare Jeschaften biestonen, wua ar daut fält. See haft väl aundre, un mie selfst uk, jeholpen.

3Jreest Priszilla un Aquilla, miene Metoabeida en Christus Jesus.

4Dee saden äa Läwen fa mie opp Spell. Nich bloos ekj, oba aule nichjudsche Jemeenten sent an sea dankboa.

5Jreest uk de Jemeent, dee sikj bie an em Hus vesaumelt. Jreest mien leewen Frint, Epänetus, dee sikj en Asien daut ieeschte to Christus bekjieed.

6Jreest Maria, dee sea schwoa fa junt jeoabeit haft.

7Jreest mien Frintschoft, Andronikus un Junias, dee met mie toop ensetten musten. Dee tieekjnen ut mank de Apostel, un dee wieren en Christus ea aus ekj.

8Jreest Ampliatus, dän ekj em Harn goot sie.

9Jreest Urbanus, onsen Metoabeida en Christus, un uk mien leewen Frint, Stachies.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10 Jreest Apelles, dee sikj aus Christ bewäsen haft. Jreest uk dee, dee met Aristobul toop sent.

11 Jreest Herodion, mien Frintschoft. Jreest uk dee, von Narzissus siene Famielje, dee em Harn sent.

12 Jreest Trifäna un Trifosa, dee schwoa fa dän Harn oabeiden. Jreest uk de leewe Persis, dee sea schwoa fa dän Harn jeoabeit haft.

13 Jreest Rufus, dän de Har jewält haft, un uk siene Mutta, dee uk fa mie eene Mutta jeworden es.

14 Jreest Asinkritus, Flegon, Hermas, Patrobas, Hermes un de Breeda bie an.

15 Jreest Filologus un Julia, Nereus un siene Sesta un Oliempas, un aul de heilje, dee bie an sent.

16 Jreest junt unjarenaunda met een heiljen Kuss. Aule christelje Jemeenten bestalen junt to jreessen.

Paulus siene latste Aunwiesungen

17 Breeda, wäat junt fa dee, dee Striet un Spoolungen aunstalen, un jäajen de Lia gonen dee jie jelieet haben. Jäft junt nich auf met dee.

18 Soone Menschen sent nich aun Christus onsen Harn, oba aun sikj selfst veskloft; un derch glaute Wieed un Schmeichelräden veleiden see oschuldje Hoaten.

19 Woo jehuarsom jie sent, haft aulemaun jehieet. Doawäajen frei ekj mie äwa junt, oba ekj mucht, daut jie weis sent daut goode to seenen, un oschuldich to bliewen, wan daut to daut schlajchte kjemt.

20 De Frädensgott woat dän Soton boolt toopkjnedren, daut jie dän unja de Feet haben. Onsen Harn Jesus Christus siene Jnod met junt!

Aundre jreessen uk

21 Timotäus, mien Metoabeida, schekjt junt uk sien Gruss, soo uk Luzius, Jason un Sosipater, mien Frintschoft.

22 Ekj, Tertius, dee disen Breef schreef, jrees junt em christeljen Senn.

23 Gajus, to däm siene Oppnom ekj un de gaunze Jemeent ons freien, schekjt junt sien Gruss. Erastus, de Stautskaussenfiera, un ons Brooda Kwartus bestalen junt uk to jreessen.

24 (Mucht onsen Harn Jesus Christus siene Jnod met junt aula sennen!)

Säajen un Dankjebäd

25 Däm, dee junt bat doa brinjen kaun, daut jie secha stonen, soo aus daut Evangelium un de Prädicht von Jesus Christus lieet, wuaderch daut Jeheemnis openboat es, daut doa wia steljehoolen worden, soolang aus dise Welt jestonen haft,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

26daut nu oba jeopenboat un derch de Profeeten Schreften verendach jekomen es, soo aus de eewja Gott daut befolen haud, soo daut aule Velkja aun am jleewen un jehorchen kunnen,

27am, de eensich weisa Gott, saul en Eewichkjeit derch Jesus Christus jeieet woaren! Amen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Korinta

1. Korinta 1

Gruss toom Aunfank

1Paulus, derch Gott sienen Wellen aus Christus Jesus sien Apostel aunjestalt, un ons Brooda Sostenes schriewen disen Breef

2aun Gott siene Jemeent en Korint, aun aul dee, dee derch Christus Jesus jeheilicht un aunjestalt sent, Gott siene heilje to sennen. De Breef es uk aun aule Menschen aulawäajen, dee dän Harn Jesus Christus aunroopen, ons un äa Har.

3Mucht Jnod un Fräd von Gott onsem Voda un däm Harn Jesus Christus met junt sennen!

Dank fa daut waut de Heilja Jeist jeft

4Ekj dank mienem Gott emma met junt fa de Jnod, dee hee junt derch Christus Jesus jejäft haft.

5Derch Jesus Christus sent jie en aules rikja jeworden, en aules waut jie von am lieren un aules waut jie von am vestonen.

6Waut junt von Christus jesajcht worden es, haft sikj en junt gaunz enjewartelt.

7Soo fält junt daut aun kjeene Gowen, dee de Heilja Jeist jeft, nu daut jie doano luaren, daut ons Har Jesus Christus wadakomen saul.

8Hee woat junt uk bat aum Enj staunthauft hoolen, daut jie aun däm Harn Jesus Christus sienen Dach nich to beschuljen sent.

9Gott es tru, dee junt doatoo jewält haft, met sienem Sän Jesus Christus onsen Harn Jemeenschoft to haben.

Spoolungen enne Jemeent

10Breeda, ekj roop junt opp, em Nomen von onsem Harn Jesus Christus, siet junt unjarenaunda eenich, un lot daut nich to Spoolungen mank junt komen. Hoolt toop, daut jie eenen Senn un eene Meenunk haben.

11Mie es derch Cloe äare Lied jesajcht worden, leewe Breeda, daut jie junt unjarenaunda zanken.

12Waut ekj meen es dit, daut mank junt eena sajcht: Ekj hool daut met Paulus, dee aundra: Ekj hool daut met Apollos, dee aundra: Ekj hool daut met Kefas (Petrus), un de näakjsta: Ekj hool daut met Christus.

13Woo es daut: Es Christus oppjedeelt? Wort Paulus fa junt jekjriezicht? Ooda word jie en Paulus sienen Nomen jedeept?

14Ekj dank Gott, daut ekj kjeenen von junt jedeept hab buta Krispus un Gajus,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15daut kjeena sajen kaun, see wieren en mienen Nomen jedeept.

16Doch jo, ekj hab uk Stefanas un siene Famielje jedeept. Sest weet ekj von kjeenem, dän ekj jedeept hab.

De Bootschoft vom Kjriez

17Christus haft mie nich jeschekjt to deepen, oba daut Evangelium to prädjen. Un daut saul ekj nich met kluake Wieed doonen, daut daut Kjriez von Christus nich siene Krauft velist.

Christus, Krauft un Weisheit von Gott

18Fa dee, dee veloaren gonen, es daut Wuat vom Kjriez soo aus Onsenn. Oba fa ons, dee wie seelich woaren, es daut eene Gotteskrauft.

19Doa steit jeschräwen: “Ekj woa de kluake äare Kluakheit to nuscht moaken, un de vestendje äaren Vestaunt auntsied stalen.”

20Wua sent de kluake? Wua sent de jelieede vonne Schreft? Wua sent de weltlich weise en dise Tiet? Haft Gott nich de Weisheit von de Welt to Onsenn jemoakt?

21De Weisheit von Gott wia aulawäajen enne Welt, oba de Welt en äare Weisheit sach nich en wäa Gott wia. Soo jefoll Gott daut, derch de onsennje Prädicht dee to raden, dee doaraun jleewden.

22De Juden froagen no Tieekjens, un de Griechen sieekjen no Weisheit.

23Wie oba prädjen dän jekjriezichten Christus, aun dän de Juden sikj steeten un dän de Griechen fa Onsenn hoolen.

24Oba fa dee, dee Gott fa sikj jewält haft, beid Juden uk Griechen, es Christus Gott siene Krauft un Gott siene Weisheit.

25Gott es doarenn, waut Menschen aus Onsenn bie am aunseenen, weisa aus de Menschen sent, un waut see bie Gott aus Schwakheit seenen, es stoakja aus Menschenkrauft.

No woone Mot Gott Menschen utwält

26Breeda, denkjt doaräwa no, woo daut wia aus Gott junt wälen deed. Doa wieren nich väl weise no menschliche Mot, nich väl sea stoakje, nich väle, dee en de Jesalschoft huach stunden.

27Oba waut de Welt aus Onsenn aunsach, wäld Gott, om de weise toschaund to moaken. Gott haft daut schwake en dise Welt jewält, om waut stoakj es toschaund to moaken.

28Un waut de Welt veachten deit un fa nuscht helt, un waut nuscht wieet es, haft Gott jewält, om daut to nuscht to moaken, waut en de Welt huach steit.

29Soo kaun kjeena sikj ver Gott waut enbillen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

30Derch daut waut Gott jedonen haft, sent jie en Christus Jesus. Gott haft daut jemoakt, daut wie derch Jesus Christus en ons weis un jerajcht un heilich un jerat sent.

31Daut es soo aus jeschräwen steit: “Wäa sikj puchen well, saul sikj met sienen Harn puchen!”

1. Korinta 2

De Prädicht vom jekjriezichten Christus

1Aus ekj no junt kjeem, Breeda, junt Gott siene Jeheemnisen weeten to loten, deed ekj daut nich met huage Wieed un groote Weisheit.

2Ekj hilt mie mank junt doafäa, daut ekj sest nuscht wist aus Jesus Christus, dän jekjriezichten.

3Aus ekj no junt kjeem, feeld ekj mie schwak un flautrich ut Angst.

4Miene Lia un miene Prädicht wirkjten nich doaderch, daut ekj groossoatje Wieed un menschelje Weisheit brukt, oba doaderch daut Gott sienen Jeist met väl Krauft wirkjen leet.

5Jun Gloowen sull sikj nich no menschelje Weisheit rechten, oba no Gott siene Krauft.

Weisheit, dee vom Heiljen Jeist kjemt

6Oba doch, fa dee, dee aul mea riep sent, räd ekj en deepsennje Weisheit. Daut es nich eene Weisheit von dise Welt ooda von de rejierende en dise Welt, dee doch aula vegonen.

7Wie räden von eene Weisheit, dee Gott jeheem hilt. Hee haud dee oba aul von Eewichkjeit häa doatoo bestemt, daut wie derch dee sullen harlich jemoakt woaren.

8Kjeena von dee, dee de Macht haben en dise Welt, haft dise Weisheit vestonen. Wiels wan see dee vestonen hauden, hauden see dän Harn, dee soo harlich es, nich jekjriezicht.

9Oba jrod soo aus jeschräwen steit: “Waut kjeen Uag jeseenen haft un kjeen Ua jehieet haft un wuaraun kjeen Mensch jedocht haft, haft Gott reed jemoakt fa dee, dee am goot sent.”

10Ons haft Gott daut weeten loten derch sienen Jeist, dän hee ons jejäft haft. Wiels de Jeist forscht aules no, soogoa Gott siene deepste Jeheemnisen.

11Wäa von de Menschen weet, waut een Mensch denkjt, buta sien Jeist, dee en am es? Jrod soo weet uk eensich Gott sien Jeist waut Gott denkjen un feelen deit.

12Wie haben nich dise Welt äaren Jeist jekjräajen, oba dän Jeist, dee von Gott es. Derch disen Jeist weet wie, waut Gott ons jejäft haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

13Dit es daut, wuavon wie räden, nich en Wieed, dee ons de menschelje Weisheit lieet, oba en Wieed, dee ons de Heilja Jeist lieet. Soo laj wie de jeistliche Woarheiten ut fa Menschen, dee dän Heiljen Jeist haben.

14Wäa sikj Gott sienen Jeist nich unjastalt haft un met sien ieejnet Vestaunt uadeelen well, kaun daut nich vestonen, waut von Gott sienen Jeist kjemt. Daut es fa am Onsenn un hee kaun daut nich vestonen. Daut mott eefach met de Help vom Heiljen Jeist beuadeelt woaren.

15Wäa vom Heiljen Jeist voll es, kaun äwa aules uadeelen, oba äwa am kaun kjeena uadeelen.

16Daut steit jeschräwen: “Wäa haft jewist waut de Har em Senn haud, ooda wäa kunn am Rot jäwen?”. Wie oba haben Christus sienen Jeist un haben siene Jesennunk.

1. Korinta 3

Spoolungen enne Jemeent

1Leewe Breeda, ekj kunn to junt nich soo räden aus to jeistliche Menschen, oba soo aus to fleeschelje, aus to onmindje Kjinja en Christus.

2Ekj jeef junt Malkj to drinkjen, un nich stoakje Kost. Jie wieren noch nich reed doafäa, un jie kjennen daut uk noch nich vedroagen.

3Jie sent noch fleeschlich, noch too sea no june nosikj Natua. Wan jie noch soo leicht aufjenstich sent un junt zanken, dan meent daut, daut jie noch fleeschlich sent un no june oole Natua läwen.

4Wäajen wan eena sajcht: Ekj hool daut met Paulus, un een aundra sajcht: Ekj hool daut met Apollos, sent jie dan nich noch fleeschlich?

Aula oabeiden aum selwjen Woakj

5Wäa es Apollos? Un wäa es Paulus? Daut sent Deena, derch dee jie toom Gloowen jekomen sent. Een jiedra von dee beid deed daut, wuatoo Gott am de Jeläajenheit jeef.

6Ekj deed plaunten, Apollos goot Wota, oba Gott muak daut waussen.

7Doawäajen es nich dee waut, dee doa plaunten deit, uk nich dee, dee doa jeeten deit. Wäa waut es, es Gott, dee daut waussen moakt.

8Tweschen däm, dee doa plaunten deit, un däm, dee doa jeeten deit, es kjeen Unjascheet. Gott woat eenem jiedren doano beloonen, aus hee jeoabeit haft.

9Wie sent Gott siene Metoabeida, un jie sent Gott sien Akawoakj un Gott sien Buwoakj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10Doano aus Gott mie Jnod jeef, hab ekj dän Grunt jelajcht aus een weisa Bumeista. Een aundra but doabowen wieda. Oba lot eenen jiedren väasechtich sennen, woo hee doabowen but.

11Kjeena kaun eenen aundren Grunt lajen aus dee, dee aul jelajcht es, daut es Jesus Christus.

12Opp disen Grunt kaun met Golt, Selwa, diere Steena, Holt, Hei ooda Stroo wieda jebut woaren.

13Oba jiedrem siene Oabeit woat verendach komen. De Jerechtsdach woat daut kloa moaken, waut bliewen woat, wiels dee Dach kjemt met Fia. Derch daut Fia woat sikj wiesen, von woone Sort jiedrem siene Oabeit wia.

14Un wan daut, waut opp däm Grunt jebut es, de Fiaproow bestonen woat, woat deejanja Loon kjrieen.

15Wan oba irjentwäm sien Woakj vebrennen woat, dan woat hee Schoden lieden. Hee selfst oba woat jerat woaren, oba mau jrod soo aus utem Fia jeräten.

16Weet jie nich, daut jie Gott sien Tempel sent un daut Gott sien Jeist en junt wont?

17Wäa Gott sienen Tempel toschaund moakt, dän moakt Gott uk toschaund. Gott sien Tempel es heilich, un jie sent dee Tempel.

Kjeen Grunt toom Menschen veharlichen

18Kjeena sull sikj selfst waut faulschet väamoaken. Wäa doa meent, daut dise Welt am aus weis hoolen deit, däm lot ieescht toom Noa woaren, daut hee opp iernst weis woaren kaun.

19Dise Welt äare Weisheit es bie Gott Onsenn. Wiels doa steit jeschräwen: “Bie am ranen de weise sikj en äare Kluakheit faust”.

20Un dan uk: “De Har weet waut de weise denkjen, un daut daut nuscht meent”.

21Kjeena sull wäajen Menschen stolt sennen. Junt jehieet je aules.

22Auf daut Paulus ooda Apollos ooda Kefas es, ooda de Welt ooda Läwen ooda Doot, ooda Jäajenwuat ooda Tookunft, aules daut jehieet je junt.

23Un jie jehieren Christus, un Christus jehieet Gott.

1. Korinta 4

Paulus es Christus sien Apostel

1Lot aule Menschen ons doafäa hoolen, daut wie Christus siene Deena sent un Vewaulta äwa Gott siene Jeheemnisen.

2Von de Vewaulta woat oba ver aulem velangt, daut see tru sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Ekj moak mie oba nich väl doarut, wan ekj von junt ooda sest een Menschenjerecht beuadeelt woa. Ekj recht mie uk nich selfst.

4Ekj weet von nuscht jäajen mie, oba daut sajcht nich, daut ekj onen Fäla sie. De Har es dee, dee mie rechten deit.

5Doawäajen doot nich rechten ver de Tiet. Wacht bat de Har komen woat, dee daut woat aunt Licht brinjen, waut em diestren vestoaken es, un uk verendach brinjen, waut em Hoat jedocht woat. Un dan woat jiedra von Gott jeloft woaren doano, aus am daut traft.

Waut Paulus lieden mott, saul de Jemeent toom nodenkjen brinjen

6Breeda, waut ekj säd, hab ekj fa junt äwa mie un Apollos jesajcht. Jie sellen aun onsem Biespel lieren, daut kjeena wieda gonen saul aus jeschräwen steit. Kjeena saul sikj met däm eenen jäajen dän aundren oppblosen.

7Wäa jeft die daut rajcht, die waut entobillen? Un waut hast du, daut die nich es jejäft worden? Un wan du daut jekjräajen hast, wuarom puchst du die dan, aus wan du die daut selfst vedeent hast?

8Jie sent aul saut jeworden? Jie sent aul rikj jeworden? Jie kjennen aul rejieren onen ons? Un ekj wensch, jie kunnen aul rejieren, daut wie met junt toop rejieren kunnen!

9Mie kjemt soo väa, aus wan Gott ons Apostel hinjenaun jestalt haft, aus Mana, dee toom Doot veuadeelt sent. Wiels wie sent toom Spikjtoakel jeworden fa de Welt un fa de Enjel un fa de Menschen.

10Wie sent to Noaren jeworden, wiels wie ons to Christus hoolen, jie oba sent weise Christen. Wie sent schwak, oba jie sent stoakj. Jie tieekjnen ut, un wie woaren veacht.

11Bat opp dise Stund go wie noch hungrich un darschtich, wie haben knaup Kjleeda auntotrakjen, wie woaren jeschloagen un haben nich eene Städ wua wie bliewen kjennen.

12Wie schaufen un wie oabeiden met onse ieejne Henj. Wan schlajcht von ons jerät woat, dan säajnen wie de Menschen. Wan wie vefolcht woaren, droag wie daut.

13Wan wie vespott woaren, bliew wie frintlich. Wie sent en dise Welt aus een Drakjschum von de Menschheit jeworden, eenem jiedren sien Mell, un daut bat vondoag.

Paulus aus Voda un Väabilt fa de Jemeent

14Ekj schriew dit nich, junt to beschämen, oba om junt aus miene leewe Kjinja opptobuen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Un wan jie uk 10.000 Lierasch hauden, dee junt en Christus Aunleidunk jeewen, jie haben oba nich väl Vodasch. Aus ekj junt daut Evangelium brocht, hab ekj metjeholpen, daut jie to Christus Jesus jehieren, un sie soo jun Voda jeworden.

16Doawäajen moak ekj junt Moot, mie aus Väabilt to haben.

17Daut es wuarom ekj junt Timotäus jeschekjt hab. Hee es mien leewa un trua Sän em Harn. Dee woat junt denkjen halpen, waut miene Aunwiesungen en Christus sent, un woo ekj en aule Jemeenten lieren doo.

18Eenje von junt billen sikj en, daut ekj nich hankomen woa.

19Oba, wan de Har daut soo well, woa ekj boolt doa sennen. Dan woa ekj utfinjen, waut bie de stolte äare Wieed doarhinja es, auf dee Krauft haben.

20Gott sien Rikj besteit nich en Wieed, oba en Krauft.

21Waut wensch jie? Saul ekj met eenem Stock no junt komen, ooda leeftolich un met Leew un eenen saunftmootjen Jeist?

1. Korinta 5

Een Faul von Onmoral

1Doa jeit een Jeräd om, daut bie junt Onmoral es, soo aus daut nich emol mank dee to finjen es, waut Gott nich kjanen, daut doa eena met de Fru von sienem Voda toop läft.

2Un jie billen junt noch waut en! Sull jie nich leewa truarich jeworden sennen un dän ut june Jemeenschoft jedonen haben, dee daut deed?

3Wan ekj perseenlich uk nich doa sie, em Jeist sie ekj doa. Un ekj hab mien Uadeel aul reed äwa dän, dee daut jedonen haft, jrod soo aus wan ekj doa wia.

4Wan jie junt en Jesus Christus sienen Nomen vesaumlen woaren, un mien Jeist toop met Jesus Christus un siene Krauft uk bie junt sennen woaren,

5dan saul dee Maun däm Soton äwajäft woaren toom vedoawen von sienem Kjarpa, daut sien Jeist noch jerat woaren kaun aun däm Harn Jesus sienen Dach.

6Jun grootsch doonen es nich goot. Weet jie nich, daut een kjlienet beskje Häw dän gaunzen Dieech sua moakt?

7Schauft dän oolen Suadieech wajch, daut jie een niea Dieech sent. Jie sent doch Broot onen Suadieech. Wiels wie haben Christus aus ons Passalaum, daut aul fa ons jeopfat es.

8Well wie doch rechtich fieren, nich met oolen Suadieech, uk nich met Dieech von Sind un schlajchtem vesuat, oba met Broot von Reinheit un Woarheit.

9Ekj schreef junt en mienem Breef, daut jie nich met onmoralische Menschen vekjieren sullen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Un ekj meen doamet nich dee waut en dise Welt huaren ooda jiezich sent ooda stälen ooda Jetta deenen, wiels dan must jie dise Welt veloten.

11Väl mea hab ekj junt jeschräwen, daut jie nich sellen Jemeenschoft haben met eenem, dee sikj een Brooda nant, un oba huat ooda jiezich es ooda Jetta deent ooda drinkjt ooda lastat ooda stält. Met soonem sell jie nich emol toop äten.

12Waut hab ekj doamet to doonen, dee to rechten, dee butre Jemeent sent? Sell jie nich dee rechten, dee bennen sent?

13Dee, waut buten sent, dee woat Gott rechten. Oba dän beesen Maun mank junt, dän sell jie rut saten!

1. Korinta 6

Christ sennen un nom Jerecht gonen

1Wan von junt wäa met sienem Metchristen en Striet es, woo woacht hee sikj daut, dän ver eenen ojjerajchten Rechta to brinjen, enne Städ de heilje daut schlichten to loten?

2Ooda weet jie nich, daut de heilje de Welt rechten woaren? Un wan de Welt von junt saul jerecht woaren, sent jie dan nich fäich, soone Kjlienichkjeiten to rechten?

3Weet jie nich, daut wie Enjel rechten woaren? Wooväl mea dan de Sachen vom däachlichen Läwen?

4Wan jie junt äwa auldäachliche Sachen strieden, dan go jie no Rechta, dee enne Jemeent nuscht to sajen haben.

5Ekj saj dit, daut jie junt schämen sellen. Es daut soo, daut mank junt kjeena weis jenuach es, tweschen Brooda un Brooda to unjascheeden un to rechten?

6Oba een Brooda vekloacht dän aundren Brooda ver Jerecht, un daut ver onjleewende!

7Daut jie junt äwahaupt unjarenaunda strieden un ver Jerecht gonen, es aul schlemm jenuach. Wuarom lot jie junt nich leewa orrajcht doonen? Wuarom lot jie junt nich leewa utnutzen?

8Oba jie moaken daut jrod aundasch. Jie doonen orrajcht un schmäaren june ieejne Breeda aun!

9Ooda weet jie nich, daut de ojjerajchte daut Gottesrikj nich oawen woaren? Lot junt nuscht enbillen! Menschen, dee Onzucht driewen, dee Jetta aunbäden, dee de Ehe bräakjen, Mana dee met Junges ooda met aundre Mana jeschlajchtlich toopkomen,

10un stälen, jiezich sent, drinkjen, spotten un Menschen äwafaulen woaren daut Gottesrikj nich oawen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Un soone sent eenje von junt jewast. Oba nu sent jie rein jewoschen, jie sent jeheilicht, jie sent jerajcht jeworden derch dän Nomen von onsem Harn Jesus Christus un derch dän Jeist von onsem Gott.

De Kjarpa een Tempel fa dän Heiljen Jeist

12Eenje sajen: Ekj hab to aules Frieheit! Jo, oba daut deent nich aula toom gooden. Ekj hab to aules Frieheit, oba nuscht saul mie binjen un beharschen.

13Daut äten fa de Moag un de Moag fa daut äten, oba Gott woat daut beides to nuscht moaken. Ons Kjarpa es ons nich jejäft, om Huararie to driewen, oba om däm Harn to deenen, un de Har sorcht fa dän Kjarpa.

14Gott haft onsen Harn Jesus Christus vom Doot oppjewakjt, un hee woat ons derch siene Krauft uk oppwakjen.

15Weet jie nich, daut june Kjarpa Jläda aun Christus sent? Sull ekj dan Christus siene Jläda nämen un Huarenjläda doarut moaken? Oba niemols!

16Ooda weet jie nich, daut wäa sikj met eene Hua aufjeft, een Kjarpa met ar es? De Schreft sajcht, “Dee twee woaren een Fleesch sennen”.

17Wäa sikj oba met däm Harn vebinjt, es een Jeist met am.

18Rant wajch von aule Huararie! Aule Sinden, dee een Mensch deit, sent buta sienen Kjarpa; wäa oba Huararie drift, sindicht aun sienen ieejnen Kjarpa.

19Ooda weet jie nich, daut jun Kjarpa een Tempel fa dän Heiljen Jeist es, dee en junt wont un dän jie von Gott haben? Jie ieejnen junt nich selfst.

20Jie sent fa eenen dieren Pries jekoft. Doawäajen veharlicht Gott met junem Kjarpa.

1. Korinta 7

Ehe, Eheloosichkjeit un Ehescheidunk

1Miene Auntwuat doaropp, waut jie mie schreewen, es dit: fa een Maun es daut goot, wan hee sikj met kjeene Fru aufjeft.

2Oba wäajen de Jefoa von Huararie, sull jieda Maun siene ieejne Fru, un jieda Fru äaren ieejnen Maun haben.

3De Maun saul de Fru daut jäwen, waut see een rajcht haft to kjrieen, un jrod soo goot uk de Fru däm Maun.

4De Fru äa Kjarpa jehieet nich bloos ar, oba uk äa Maun. Un jrod soo goot jehieet däm Maun sien Kjarpa nich bloos am, oba uk siene Fru.

5Trakjt junt nich eena vom aundren trigj, buta jie woaren junt beid doarenn eenich, opp eene bestemde Tiet, daut jie junt Tiet nämen toom bäden. Dan komt oba wada toop, daut Soton junt nich vesieekjen kaun, wiels jie junt nich beharschen kjennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

6Oba dit saj ekj mau om junt entjäajen to komen, daut es nich een Jeboot.

7Leewa wudd mie sennen, daut aulemaun soo wia aus ekj sie. Oba een jiedra haft siene Gow von Gott, eena soo un de aundra aundasch.

8To dee, dee nich befriet sent, un to de Wätfrues saj ekj, daut daut fa an goot es, sikj nich to befrieen, soo aus ekj mie nich befriet hab.

9Oba wan see sikj nich beharschen kjennen, dan lot see sikj befrieen; wäajen befrieen es bäta, aus sikj met äare Lost nich Rot to weeten.

10Fa de befriede oba es daut een Jeboot vom Harn, nich von mie, daut de Fru sikj nich von äa Maun scheeden loten saul.

11Wan see oba aul uteneen es, saul see onbefriet bliewen, ooda sikj wada met äa Maun veseenen, un de Maun saul sikj nich von siene Fru scheeden.

12To de äwaje saj ekj, nich de Har, wan een Brooda eene Fru haft, dee nich jleeft, un see oba wellich es, met am toop to läwen, saul hee ar nich wajch schekjen.

13Un wan eene Fru eenen Maun haft, dee nich jleeft, un hee oba wellich es, met ar toop to läwen, saul see äaren Maun nich wajch schekjen.

14Een Maun, dee nich jleeft, es derch siene jleewende Fru jeheilicht, un eene Fru, dee nich jleeft, es derch äaren jleewenden Maun jeheilicht. Sest wudden june Kjinja orrein sennen; nu oba sent dee heilich.

15Oba wan wäa nich jleeft un sienen Poatna velat, dan lot am gonen. Een jleewenda Maun ooda Fru es en soonem Faul nich jebungen. Gott haft ons aunjestalt, en Fräd to läwen.

16Fru, woo kaust du weeten, auf du dienen Maun raden woascht? Ooda Maun, woo kaust du weeten, auf du diene Fru raden woascht?

17Wuarom daut jeit es, daut jiedra en däm bliewen saul, waut Gott am jejäft haft, un en däm Staunt, en woonen Gott eenem jewält haft. Dit es de Aunwiesunk, dee ekj aule Jemeenten jäw.

18Wan wäa aul beschnäden wia aus hee von Gott jewält wort, dan saul hee doabie bliewen. Un wäa nich beschnäden wia aus hee jewält wort, saul sikj nich beschnieden loten.

19De Beschniedunk halpt nuscht, un onbeschnäden sennen halpt uk nuscht. Waut doa talt, es Gott siene Jebooten hoolen.

20Een jiedra saul soo bliewen, aus hee wia, aus Gott am roopen deed.

21Wan du een Sklow wieescht aus Gott die roopen deed, dan moak die doaräwa kjeene Sorjen. Oba wan du de Jeläajenheit hast, frie to woaren, dan doo daut.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Daut es soo, wäa vom Harn jewält wort aus hee Sklow wia, es em Harn een fria Mensch. Un wäa vom Harn jewält wort aus hee frie wia, es nu däm Harn sien Sklow.

23Jie sent fa eenen dieren Pries jekoft; lot junt nich aun Menschen vesklowen.

24Breeda, een jiedra saul soo met Gott bliewen, aus hee wia aus Gott am roopen deed.

Frie bliewen fa dän Harn

25Fa dee waut nich befriet sent hab ekj kjeen Jeboot vom Harn. Oba ekj jäw junt miene Meenunk, aus eena dee vom Harn Metleet jekjräajen haft, un opp dän to veloten es.

26Wan ekj aun de Noot denkj, en dee wie läwen, dan meen ekj, daut es goot fa eenen nich befrieden Mensch, soo to bliewen aus hee es.

27Best du aun eene Fru jebungen, dan vesieekj ar nich loos to woaren. Wan du nich eene Fru hast, dan sieekj uk kjeene.

28Oba wan du frieen deist, sindichst du doamet nich. Un wan eene Mejal frieen deit, sindicht see doamet nich. Oba ekj mucht junt dän Trubbel spoaren, dee en de latste Tiet äwa befriede Menschen komen woat.

29Oba dit saj ekj junt, Breeda: Wie haben aul mau weinich Tiet. Dee waut Frues haben, sullen von nu aun soo läwen, aus wan see dee nich hauden.

30Dee waut hielen, sullen soo läwen, aus wan see nich hielden; un dee sikj freien, aus wan see sikj nich freiden; un dee waut kjeepen, aus wan see daut nich ieejenden;

31un dee de Sachen von dise Welt brucken, aus wan see dee nich brukten. Wiels soo aus dise Welt nu es, daut woat vegonen.

32Oba ekj mucht jieren, daut jie onen Sorjen wieren. Wäa nich befriet es, beschafticht sikj met daut, waut däm Harn aunjehieet, un woo hee am jefaulen kaun.

33Oba wäa befriet es, däm es daut om daut to doonen, waut to dise Welt jehieet, woo hee siene Fru jefaulen kaun, un soo sent siene Interessen jedeelt.

34De Fru, dee kjeenen Maun mea haft, un de onbefriede Mejal sorjen sikj om Gott siene Sachen, daut see aun Kjarpa un Jeist heilich sent. Oba de befriede Fru sorcht om daut, waut to dise Welt jehieet, un woo see äa Maun jefaulen kaun.

35Un dit saj ekj junt to junem ieejnen nutzen. Ekj saj daut nich om junt von irjentwaut trigj to hoolen, oba daut jie junt em rajchten Senn un onjehindat däm Harn hanjäwen kjennen.

Rot fa velowde Menschen un Wätfrues

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

36Wan irjentwäa denkjt, daut hee siene am aunvelowde Brut doamet nich rajcht behaundelt, un see aul oolt jenuach es, un daut soo sennen saul, lot am soo doonen, aus hee well, lot sikj befrieen; hee sindicht doamet nich.

37Oba wäa sikj em Hoat entschloten haft, un hee es von noanich unja Druck, un haft sienen Wellen un siene Jefeelen unja Kontroll, un es sikj eenich jeworden en sienem Hoat, sikj nich met ar to befrieen, haundelt rechtich.

38Dan es daut nu soo: Wäa sikj befrieen deit, deit rajcht; un wäa sikj nich befrieen deit, deit noch bäta.

39Eene Fru es aun äaren Maun jebungen soo lang aus dee läft. Oba wan äa Maun doot es, es see frie, sikj to befrieen, met wäm see well; bloos de Maun saul uk däm Harn aunjehieren!

40Miene Aunsecht es, see wudd bäta auf sennen, wan see onbefriet bleef. Ekj denkj, ekj hab uk Gott sienen Jeist.

1. Korinta 8

Jeräakjent sennen es mea wieet aus väl weeten

1Waut de Jettaopfa aunbelangt, wie weeten, daut wie aula doamet bekaunt sent. Daut weeten von de Woarheit auleen moakt stolt, oba Leew but opp.

2Wäa doa meent, daut hee waut weet, haft noch nich bejräpen, waut hee weeten sull.

3Oba wäa Gott goot es, däm kjant Gott.

4Doa es de Froag: Derwen Christen Fleesch äten waut de Jetta es jeopfat worden? Wie weeten, daut de Jetta en dise Welt äwahaupt nuscht sent, un daut doa bloos een Gott es, un sest kjeena.

5Daut jeft woll soone em Himmel ooda oppe Ieed, dee Jetta jenant woaren, soo aus daut werkjlich väl Jetta un väl Jewaulten jeft.

6Oba wie haben mau eenen Gott, dän Voda, von däm aules es un fa dän wie läwen; un eenen Harn Jesus Christus, derch dän aules jeschaufen es un derch dän wie läwen.

7Oba de Menschen weeten daut nich aula. Un eenje sent bat nu noch soo aun äare Jetta jewant, daut see biem äten meenen, see äten waut de Jetta jeopfat es. Un wiels äa Jewessen noch schwak es, meenen see, see veorreinjen sikj.

8Oba Fleesch aus Noarungsmeddel äten, moakt ons ver Gott nich schuldich. Wie sent nuscht schlajchta, wan wie nich äten, un nuscht bäta, wan wie äten.

9Siet oba väasechtich, daut june Frieheit nich waut woat, wuaräwa de schwake faulen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Wan wäa met dise Erkjantnis em Jettatempel äten deit, dan kunn daut sennen, daut een aundra met eenem schwaken Jewessen am doabie sitt. Wudd dee doaderch nich veleit woaren, jäajen sien Jewessen uk to äten waut de Jetta jeopfat wia?

11Dan wudd dee schwake Brooda derch diene Erkjantnis omkomen. Un doabie es daut doch dien Brooda, fa dän Christus jestorwen es.

12Wan jie soo jäajen june Breeda sindjen un dän äa schwaket Jewessen vewunden, dan sindj jie jäajen Christus.

13Doawäajen, wan mien äten mienen Brooda toom faulen brinjen sull, well ekj niemols mea Fleesch äten, daut ekj mienen Brooda nich toom stolpren brinj.

1. Korinta 9

Paulus aus Väabilt: Wäa leeftolich es kaun nojäwen

1Sie ekj nich frie? Sie ekj nich een Apostel? Hab ekj nich Jesus onsen Harn jeseenen? Sent jie nich de Bewies fa miene Oabeit em Harn?

2Un wan aundre mie dan uk nich fa een Apostel aunerkjanen, jie oba doonen. Daut jie Christen jeworden sent, es een Bewies, daut ekj een Apostel sie.

3Dit es woo ekj dee, dee mie veuadeelen, auntwuaten doo:

4Hab wie nich daut rajcht, to äten un to drinkjen?

5Hab wie nich daut rajcht, eene christelje Fru met to haben, soo aus de aundre Apostel un däm Harn siene Breeda un Kefas?

6Ooda sent daut bloos Barnabas un ekj, dee fa äa Läwen oabeiden motten?

7Wäa woat opp siene ieejne Kosten aus Soldot deenen? Wäa plaunt eenen Wiengoaden un at nich von de Frucht? Wua es een Hoad, dee nich von de Malkj von siene ieejne Häad drinkjt?

8Saj ekj dit bloos, wiels Menschen soo denkjen? Sajcht daut Jesaz nich uk soo?

9En Moses sien Jesaz steit jeschräwen: “Du saust däm Oss, dee daut Jeträajd utdrascht, nich een Mulkorf oppsaten.” Wia Gott daut om de Ossen to doonen?

10Secha säd hee daut wäajen ons, nich soo? Un bestemt es wäajen ons jeschräwen, wäa doa plieecht, saul en Hopninj plieejen, un wäa doa drascht, saul en de Hopninj draschen, een Poat von de Arnt to kjrieen.

11Wan wie jeistlichet Sot en junt jeseit haben, es daut dan too väl velangt, von junt to arnten, waut wie toom Läwen brucken?

12Wan aundre dit rajcht aun junt haben, sull wie daut nich ea haben? Oba wie haben ons rajcht nich utjenuzt. Wie nämen dit aules leewa opp ons, om däm Evangelium von Jesus Christus nich een Hindanis to sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Weet jie nich, daut dee, dee em Tempel deenen, äa äten vom Tempel kjrieen, un daut dee, dee aum Aultoa deenen, äa Poat vom Opfa kjrieen?

14Jrod soo haft Gott daut aunjeordent, daut dee, dee daut Evangelium prädjen, derch de Oabeit kjrieen, waut see toom läwen brucken.

15Oba ekj hab von dit Rajcht kjeenmol Jebruck jemoakt. Un ekj schriew dit uk nich met de Aufsecht, daut jie daut fa mie doonen sellen. Ekj wudd leewa stoawen, aus mie daut nämen loten, waut ekj mie to goot hoolen kaun.

16Un doch, daut ekj daut Evangelium prädj, doamet doaf ekj mie nich waut meenen. Daut prädjen es mie aus een Jeboot jejäft worden. Un woo wudd mie daut doch gonen, wan ekj daut Evangelium nich prädjen wudd!

17Wan ekj daut friewellich doo, kjrie ekj mienen Loon. Wan ekj daut nich jieren doo, doo ekj daut doch, wiels mie daut es oppjedroacht worden.

18Waut es dan nu mien Loon? Jrod dit: Daut ekj daut Evangelium prädj un daut emsonst doo, un daut ekj nich von mien Rajcht Jebruck moak, vom Evangelium betolt to nämen.

Frie toom Deenst

19Un wan ekj uk von aule Menschen frie sie, ekj hab mie doch fa aule toom Deena jemoakt, daut ekj soo väl aus mäajlich jewennen mucht.

20Fa de Juden wort ekj aus een Jud, daut ekj de Juden jewennen kunn. Fa dee, dee unja daut Jesaz sent, wort ekj aus eena, dee unja daut Jesaz es, – wan ekj selfst uk nich unja daut Jesaz sie, – daut ekj dee jewennen kunn, dee unja daut Jesaz sent.

21Fa dee, dee daut Jesaz nich haben, wort ekj aus eena, dee daut Jesaz nich haft, – wan ekj ver Gott uk nich onen Jesaz sie, ekj sie unja Christus sien Jesaz, – daut ekj dee jewennen kunn, dee nich een Jesaz haben.

22Fa de schwake wort ekj schwak, daut ekj de schwake jewennen kunn. Ekj wort eenem jiedren soo aus hee wia, om opp aule Oat un Wies eenje to raden.

23Dit doo ekj oba aules fa daut Evangelium, un doaderch hab ekj een Aundeel doaraun.

24Weet jie nich, daut dee, dee en de Wad ranen, aula ranen, oba mau eena jewent dän Pries? Rant soo, daut jie dän kjrieen!

25Wäa en eenen Rees rant, lat aules onneedje biesied. Jane doonen daut, om eenen Kraunz to kjrieen, dee doch nich blift. Oba wie doonen daut, om eene Kroon to kjrieen, dee eewich blift.

26Doawäajen ran ekj nich aus eena, dee nich weet, wua hee han well. Ekj kjamf uk nich met de Fust, om Lajcha enne Loft to schlonen.

27Ekj bedwinj mienen Kjarpa, daut dee mie jehorcht, daut ekj nich aundre prädjen doo un selfst nich to brucken sie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Korinta 10

Woarnunk fa faulsche Sechaheit

1 Leewe Breeda, dit sell jie weeten, daut onse Vodasch aula unja de Wolkj wieren
un aula derch daut Mäa jinjen.

2 Aula sent see unja Moses en Wolkj un Mäa jedeept worden.

3 Aula eeten daut selwje jeistliche Äten.

4 Aula drunken dän selwjen jeistlichen Drunk. See drunken aula von däm
jeistlichen Steen, dee met an kjeem, un dee Steen wia Christus.

5 Un doch, aun de mieeschte haud Gott kjeen Jefaulen, un hee leet an en de Wiltnis
stoawen.

6 Dit es fa ons aus Väabilt passieet, daut wie ons daut beese nich jankren loten
sellen, soo aus jane deeden.

7 Jie sellen uk nich Jetta deenen, soo aus mank jane eenje deeden, soo aus
jeschräwen steit: “Daut Volkj sad sikj dol, to äten un to drinkjen, un stunt opp toom
lostich sennen.”

8 Well wie uk nich Huararie driewen, soo aus mank jane eenje deeden, un aun
eenem Dach storwen 23.000.

9 Well wie uk nich onsen Harn vesieekjen, soo aus mank jane eenje deeden, un von
Schlangen omjebrocht worden.

10 Doot uk nich romgrunzen, soo aus mank jane eenje deeden, un worden vom
Vedoawa omjebrocht.

11 Aul dit passieed aun jane ons toom Väabilt, un es fa ons jeschräwen worden, dee
wie en de latste Tiet läwen, om ons to woarnen.

12 Doawäajen, wäa doa meent, hee steit faust, saul oppaussen, daut hee nich felt.

13 Bat nu haben junt noch mau menschlich bekaunde Vesieekjungen jetroffen. Gott
es tru, un hee woat daut nich tooloten, daut jie schwanda vesocht woaren, aus jie
Krauft haben. Hee woat fa eenen Wajch sorjen, ut de Vesieekjunk rut to komen,
soo daut jie daut vedroagen kjennen.

Jettafast un Owentmol paussen nich toop

14 Doawäajen miene leewe Breeda, rant wajch vom Jettadeenst!

15 Ekj räd to junt aus to vestendje Menschen. Aulsoo uadeelt selfst, waut ekj saj.

16 Daut jesäajende Owentmols Kuffel, daut wie säajnen, es daut nich Poat haben
aun Christus sienem Bloot? Daut Broot, daut wie bräakjen, es daut nich Poat haben
aun Christus sienem Kjarpa?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Wiels doa een Broot es, sent wie väle aula toop een Kjarpa, wiels wie aula aun däm eenen Broot deelnämen.

18Kjikjt no daut Volkj Israel. Haben dee, dee daut Opfa äten, nich een Poat aum Aultoa?

19Meen ekj dan, daut een Jettaopfa äwahaupt waut es, ooda daut een Aufgott waut es?

20Nä. Oba ekj saj, waut doa jeopfat woat, daut woat de beese Jeista jeopfat, un nich Gott. Un ekj well nich, daut jie met de beese Jeista sellen Jemeenschoft haben.

21Jie kjennen nich tojlikj von däm Harn sien Kuffel drinkjen un von de beese Jeista äat. Un jie kjennen uk nich aun beides tojlikj een Poat haben, aun däm Harn sien Desch un aun de beese Jeista ää Desch.

22Ooda proow wie dän Harn entooajren? Sent wie stoakja aus hee?

Waut jeräakjent sennen es mea wieet aus Frieheit

23Wie haben to aules Frieheit, oba daut deent nich aules toom gooden. Wie haben to aules Frieheit, oba nich aules but opp.

24Kjeena saul sien ieejnen nutzen sieekjen, oba daut, waut sienem näakjsten goot deit!

25Ät irjentwaut daut opp däm Fleesch Moakjt vekoft woat, un om daut Jewessen nich to belausten, froacht nich too väl, wua daut häakjemt.

26Wiels “de Ieed jehieet däm Harn un aules waut doabennen es.”

27Wan junt von dee waut nich jleewen wäa enlot un jie wellen hangonen, ät aules, waut see junt väasaten. Un om daut Jewessen nich to belausten, froacht nich wua daut häakjemt.

28Oba wan wäa to junt sajen sull: Dit Fleesch kjemt vom Jettaopfa, dan ät daut nich, om däm sien Jewessen to veschoonen, dee junt daut säd.

29Ekj meen nich jun ieejen Jewessen, oba däm aundren Mensch sient. Fa mie selfst bruck ekj miene Frieheit nich von eenem aundren sien Jewessen bestemmen loten.

30Wan ekj Gott fa mien äten dank, wuarom saul ekj mie dan beschuljen loten, wan ekj ät, wuafäa ekj dank.

31Auf jie äten ooda drinkjen ooda waut jie doonen, doot aules om Gott to ieren.

32Jäft kjeenem eene Uasoak, sikj aun junt to steeten, nich de Juden un nich de Griechen un uk nich Gott siene Jemeent.

33Doot soo aus ekj, ekj vesieekj aulemaun entjäajen to komen, un sieekj nich mien ieejnen nutzen, oba waut väle toom gooden deent, daut see jerat woaren.

1. Korinta 11

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Nämt mie toom Biespel, soo aus ekj Christus toom Biespel näm!

Frues em Gottesdeenst

[2]Ekj low junt doafäa, daut jie aun mie denkjen, un daut jie junt aun de Lia hoolen, soo aus ekj junt dee jeef.

[3]Oba ekj mucht, daut jie vestonen, daut Christus de Kopp (daut Haupt) es vom Maun, de Maun es de Kopp von de Fru, un Gott es de Kopp von Christus.

[4]Wan een Maun bät ooda profeetisch rät un haft sienen Kopp bedakjt, entieet hee sienen Kopp.

[5]Oba wan eene Fru bät ooda profeetisch rät un haft äaren Kopp nich bedakjt, entieet see äaren Kopp. Daut wudd jrod soo sennen, aus wan see kol jeschoaren wia.

[6]Wan eene Fru sikj nich dän Kopp bedakjen well, dan kunn see sikj uk de Hoa aufschnieden. Daut es fa eene Fru eene Schaund, sikj de Hoa auftoschnieden ooda dän Kopp kol to schäaren, un doawäajen sull see sikj dän Kopp bedakjen.

[7]Een Maun sull sienen Kopp nich bedakjt haben, wiels hee Gott sien Bilt un Aufglaunz wadaspieejelt. De Fru oba spieejelt däm Maun sien Bilt wada.

[8]De Maun kjeem nich von de Fru häa, oba de Fru vom Maun.

[9]De Maun wort nich wäajen de Fru jeschaufen, oba de Fru wäajen däm Maun.

[10]Wäajen de Enjel äat haulwen saul de Fru een Tieekjen von Ordnunk opp däm Kopp droagen.

[11]Un äwajens, em Harn es nich de Maun waut onen de Fru, un nich de Fru waut onen dän Maun.

[12]Soo aus de Fru vom Maun kjemt, soo kjemt uk de Maun derch de Fru, oba aules kjemt von Gott.

[13]Beuadeelt fa junt selfst, auf daut fa eene Fru aunstendich es, Gott auntobäden onen dän Kopp bedakjt to haben.

[14]Lieet de Natua selfst junt nich, daut daut fa eenen Maun kjeene Iea es, wan hee lange Hoa haft?

[15]Eene Fru oba woat derch äare lange Hoa jeieet, dee sent ar aus een Bedakjunk jejäft.

[16]Oba wan wäa ut es no strieden, saul hee weeten, wie haben dee Jewanheit nich, un Gott siene Jemeenten uk nich.

Äwa daut Owentmol

[17]Waut ekj junt noch wieda to sajen hab, doarenn kaun ekj junt nich lowen, wiels soo aus jie toopkomen, daut es mea toom Schoden aus toom nutzen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Aus ieeschtet hia ekj, daut mank junt Spoolungen sent wan jie aus Jemeent toopkomen, un toom Deel jleew ekj daut.

19Daut mott uk to Spoolungen mank junt komen, daut et verendach kjemt, wäa ver Gott rajchtschaufen es.

20Wan jie dan toopkomen, hool jie nich werkjlich dän Harn sien Owentmol.

21Wäajen bie junem äten at een jiedra ieescht daut sienje ut, un eena es hungrich jebläwen un de aundra es bedrunken.

22Waut es soont? Kjenn jie nich tus äten un drinkjen? Ooda veacht jie Gott siene Jemeent un beschämen dee, dee nuscht haben? Waut saul ekj doatoo sajen? En dit woa ekj junt nich lowen!

23Waut ekj junt jejäft hab, hab ekj vom Harn jekjräajen: En de Nacht, aus de Har Jesus veroden wort, neem hee Broot,

24un aus hee doafäa jedankt haud, bruak hee daut un säd: Dit es mien Kjarpa, dee fa junt jebroaken woat; nämt un ät, om aun mie to denkjen.

25Jrod soo neem hee nom äten uk daut Kuffel un säd: Dit Kuffel es de niea Bunt en mienem Bloot; wan jie daut drinkjen, doot daut, om aun mie to denkjen.

26Jiedatsmol aulsoo, wan jie dit Broot äten un von dit Kuffel drinkjen, saj jie doamet, daut de Har jestorwen es, un daut, soo lang bat hee wada kjemt.

Unjasieekjt junt selfst

27Wäa von dit Broot at un von däm Harn sien Kuffel drinkjt, un läft nich soo aus sikj daut jehieet, veschulcht sikj doaderch aum Harn sien Bloot un Kjarpa.

28Doawäajen lot jieda Mensch sikj selfst unjasieekjen, un dan von daut Broot äten un von daut Kuffel drinkjen.

29Wiels wäa soo äten un drinkjen deit, daut hee Christus sienen Kjarpa un sien Bloot nich achten deit, dee brinjt doaderch daut Jerecht äwa sikj.

30Daut es wuawäajen jie soo väl schwake un kranke mank junt haben, un een Schoof sent jestorwen.

31Wan wie ons selfst rechten wudden, wudd wie nich jerecht woaren.

32Wan wie oba vom Harn jerecht woaren, woa wie doaderch trajcht jeholpen, daut wie nich met de Welt toop vedaumt woaren.

33Doawäajen miene Breeda, wan jie toopkomen toom äten, dan wacht bat jie aula toop sent.

34Wäa hungrich es, däm lot tus äten, soo daut sikj daut toopkomen nich toom Jerecht entwekjelt. Daut äwaje woa ekj ordnen, wan ekj hankom.

1. Korinta 12

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Waut Gott sien Jeist en junt deit

1Waut jeistliche Gowen aunbelangt, Breeda, doaräwa well ekj junt nich em onkloaren loten.

2Jie weeten, aus jie Gott noch nich kjanden, word jie sea stoakj no de stomme Jetta hanjetrocken.

3Doawäajen saj ekj junt, kjeena woat jäajen Jesus fluchen, dee derch Gott sienen Jeist rät, un kjeena woat Jesus aus Harn aunerkjanen, buta derch dän Heiljen Jeist.

4Doa sent veschiedne Gowen, oba doa es een Jeist.

5Doa sent veschiedne Deensten, oba doa es een Har.

6Doa sent veschiedne Sorten von Krauft, oba doa es een Gott, dee aules en aulen wirkjt.

7Daut waut de Jeist en jiedrem wirkjt, es doatoo jejäft, daut daut aulen toom nutzen deenen saul.

8Eenem woat daut derch dän Jeist jejäft, en Weisheit to räden. Eenem aundren woat daut derch dän selwjen Jeist jejäft, Erkjantnis verendach to brinjen.

9Eenem aundren es de Gloowen jejäft, derch dän selwjen Jeist. Eenem aundren es de Gow jejäft, to heelen derch dän selwjen Jeist.

10Eenem aundren es de Krauft jejäft, Wunda to doonen. Eenem aundren es jejäft, profeetisch to räden; eenem aundren, Jeista to unjascheeden; eenem aundren, veschiedne Sproaken to räden; un eenem aundren, de Sproaken uttolajen.

11Oba aul dit wirkjt een un deeselwja Jeist, un deelt eenem jiedren doano too, aus hee daut well.

Een Kjarpa met väl Jläda

12Soo aus een Kjarpa een gaunzet es, wan dee uk väl Jläda haft, un aul dee Jläda, soo väl aus daut uk sent, een Kjarpa sent, soo es daut uk met Christus.

13Wie sent aula derch eenen Jeist en eenen Kjarpa nenn jedeept, auf Juden ooda Griechen, auf Sklowen ooda Friee, un wie haben aula dän selwjen Jeist to drinkjen jekjräajen.

14Een Kjarpa es nich met een Jlett jemoakt, oba met väle.

15Wan de Foot sajen wudd: Wiels ekj nich eene Haunt sie, sie ekj nich een Poat aum Kjarpa, doawäajen wudd dee emma noch een Poat aum Kjarpa sennen.

16Un wan daut Ua sajen wudd: Wiels ekj nich een Uag sie, sie ekj nich een Poat aum Kjarpa, doawäajen wudd daut noch emma een Poat aum Kjarpa sennen.

17Wan de gaunze Kjarpa een Uag wia, wua wudd daut hieren bliewen? Wan de gaunze Kjarpa Ua wia, woo sull eena rikjen kjennen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Oba nu haft Gott daut met de Jläda aum Kjarpa soo toopjestalt aus hee daut fa goot befungen haft.

19Wan dee aula een Organ wieren, woo kunn daut dan een Kjarpa jäwen?

20Oba nu sent doa väl Jläda, oba mau een Kjarpa.

21Daut Uag kaun nich to de Haunt sajen: Ekj bruck die nich. Un de Kopp kaun nich to de Feet sajen: Ekj bruck junt nich.

22Daut es jrod aundasch: Dee Jläda aum Kjarpa, dee ons aum schwaksten väakomen, sent de needichste.

23Un dee Jläda aum Kjarpa, dee no onse Meenunk weinja Iea traft, iea wie aum mieeschten. Un fa dee Jläda, dee wie nich jieren seenen loten, sorj wie besondasch,

24wiels de aundre brucken daut nich soo. Oba Gott haft de Jläda aum Kjarpa soo toopjestalt, un haft de jerinjere, dee daut brucken, mea Iea jejäft.

25Doaräwa saul nich eene Spoolunk em Kjarpa sennen, de Jläda sellen aula jlikj eena fa dän aundren sorjen.

26Wan een Jlett litt, lieden aule Jläda met. Un wan een Jlett jeieet woat, freien de aundre sikj aula met.

27Jie sent nu Christus sien Kjarpa, un een jiedra es een Jlett aun am.

28En de Jemeent haft Gott ieeschtens Apostel enjesat, tweedens Profeeten, dreddens Lierasch, dan Wundawirkja, dan soone, dee de Gow haben, to heelen, Helpa, Vewaulta, un soone, dee en veschiedne Sproaken räden.

29Sent daut aules Apostel? Sent daut aules Profeeten? Sent daut aules Lierasch? Kjennen dee aula Wunda doonen?

30Haben dee aula de Gow to heelen? Kjennen dee aula veschiedne Sproaken räden? Kjennen dee aula utlajen?

31Sträft iernstlich no de hechre Gowen! Un ekj woa junt noch eenen bätren Wajch wiesen.

1. Korinta 13

Jeräakjent sennen: de jratste Gow

1Wan ekj met Menschen un Enjel Sproaken räden kunn un oba nich Leew haud, wia ekj nuscht mea aus een Bimmel ooda eene Kjlinjaschal.

2Un wan ekj eene Profeetengow haud un wist aule Jeheemnisen un haud aule Erkjantnis un haud eenen Gloowen, Boaj to vesaten, un oba nich leeftolich wia, dan wia daut met mie noch nuscht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Wan ekj aules waut ekj hab de oame jeef un mienen Kjarpa hanjeef to vebrennen, un dee Menschen nich goot wia, dan holp mie daut nuscht.

4Leew es jeduldich, Leew es frintlich, Leew woat nich iewrich, Leew es nich ieejenkoppich un pucht sikj nich.

5Leew es nich ojjeschekjt, es nich nosikj, see lat sikj nich vebetren, un es nich nodroagent.

6Leew freit sikj nich to daut waut orrajcht es, see freit sikj oba to daut waut woa es.

7Leew vedrajcht aules, see jleeft aules, see hopt aules, jeduldich drajcht see aules.

8Leew haft kjeen Enj. De Gow, profeetisch to räden, woat opphieren, daut räden en Tungen woat opphieren, un besondre Erkjantnis kjrieen woat opphieren.

9Ons weeten es stekjawies, un ons profeetisch räden es stekjawies.

10Wan oba daut komen woat, waut volkomen es, dan es daut nich mea stekjawies.

11Aus ekj een Kjint wia, don räd ekj aus een Kjint, un docht aus een Kjint, un äwaläd aus een Kjint. Aus ekj oba een Maun wort, läd ekj auf, waut kjinjrich wia.

12Nu es daut soo aus wan wie en eenen muzhajen Spieejel kjikjen un nich kloa seenen kjennen. De Tiet kjemt oba wua wie kloa seenen woaren. Noch vesto ekj mau stekjawies, oba dan woat mie aules kloa woaren, soo kloa aus Gott mie nu aul kjanen deit.

13Nu bliewen ons Gloowen, Hopninj un Leew, dise dree, oba daut jratste von dise es de Leew.

1. Korinta 14

Mea äwa dee Gowen vom Heiljen Jeist

1Sträft doano, leeftolich to sennen. Siet hinjaraun no jeistliche Gowen, un besondasch daut jie profeetisch räden kjennen.

2Wiels wäa met Tungen rät, rät nich to Menschen, oba to Gott, un am vesteit kjeena, oba en sienem Jeist rät hee Jeheemnisen.

3Wäa oba profeetisch rät, rät to Menschen, wuaderch dee jebätat, oppjemuntat un jetreest woaren.

4Wäa met Tungen rät, but sikj selfst opp. Oba wäa profeetisch rät, bätat de Jemeent.

5Ekj wensch, daut jie aula met Tungen räden kunnen. Oba noch väl mea wensch ekj, daut jie profeetisch räden kunnen. Wäa profeetisch rät, es jrata aus eena, dee met Tungen rät, buta hee lajcht daut uk ut, daut de Jemeent daut toom gooden deenen kaun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Soo aus daut nu steit, Breeda, wan ekj hankjeem un met Tungen räd, waut wudd ekj junt halpen. Ekj wudd junt uk motten met Wieed komen, dee junt waut openboaren wudden, ooda junt waut vestonen loten wudden, ooda junt belieren wudden.

7Soogoa bie Musikj Instrumenten, soone aus de Fleet ooda Hoap, wan dee nich kloa äare Teen wadajäwen, woo kaun eena weeten, waut opp de Fleet ooda Hoap jespält woat?

8Un wan de Trompeet onkloa blost, wäa woat sikj reedmoaken toom Kjrich?

9Soo es daut uk wan jie en Tungen ooda aundre Sproaken räden un de Wieed sent nich to vestonen. Wäa kaun weeten, waut jie sajen? Dan räd jie en dän Wint.

10Doa sent väl veschiedne Sproaken en dise Welt, oba doa es kjeene dee nich eene Meenunk haft.

11Wan ekj de Sproak nich vesto, dee jerät woat, bliew ekj däm Rädna framd, un hee blift mie uk framd.

12Wan jie junt om de Gowen vom Jeist bemieejen, dan seet doano, rikjlich doavon to haben un de Jemeent doamet opptobuen.

13Wan aulsoo eena en eene framde Sproak rät, mott hee uk om de Gow bäden, daut uttolajen.

14Wan ekj en Tungen bäd, bät mien Jeist, oba mien Vestaunt brinjt kjeene Frucht väa.

15Waut saul ekj dan doonen? Ekj well met däm Jeist bäden un well uk vestentlich bäden; ekj well met däm Jeist sinjen un well uk vestentlich sinjen.

16Wan du Gott em Jeist lowen deist, woo saul eena dee daut nich vesteit, to dien Dankjebäd Amen sajen, wan hee nich vesteit, waut du sajchst?

17Du machst een goodet Dankjebäd jebät haben, oba een aundra es doaderch nich jeholpen worden.

18Ekj dank mienen Gott, daut ekj mea en Tungen räd aus jie aula.

19Oba enne Jemeent well ekj leewa fief Wieed räden, dee to vestonen sent un wuaderch aundre jeholpen woaren, aus 10.000 Wieed en Tungen räden.

20Breeda, blieft nich Kjinja em vestonen. Siet Kjinja en schlajchtet doonen. Oba em äwalajen un vestonen siet vestendje Menschen.

21Em Jesaz steit jeschräwen: “Ekj woa to dit Volkj en aundre Tungen un met aundre Leppen räden, un dee woaren uk dan nich no mie horchen, sajcht de Har.”

22Tungen sent dan een Tieekjen fa dee waut nich jleewen, un nich fa dee waut jleewen. Profeetische Räd wada es fa dee waut jleewen un nich fa dee waut nich jleewen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Wan toom Biespel de gaunze Jemeent toopkjeem, un aula met Tungen räden wudden, un dan wudden framde ooda soone waut nich jleewen nenkomen, wudden dee nich sajen, jie wieren nich bie kloarem Vestaunt?

24Oba wan de aula profeetisch räden wudden un een nich jleewenda ooda framda kjeem nenn, dee wudd sikj ver aulen opjedakjt feelen un sikj aus een Sinda to seenen kjrieen.

25Siene Jeheemnisen em Hoat wudden verendach komen, un hee wudd dan opp sien Jesecht faulen un Gott aunbäden un bekjanen, daut Gott werkjlich mank junt es.

Äwa Ordnunk em Gottesdeenst

26Breeda, waut sell wie dan sajen? Wan jie junt vesaumlen, haft een jiedra een Psalmleet, ooda eene Lia, ooda eene Openboarunk, ooda een räden en Tungen, ooda een utlajen. Daut saul aula doatoo deenen, daut de Jemeent jeholpen woat.

27Wan irjentwäa en Tungen rät, lot daut twee ooda opp mieeschte dree sennen, un eena nom aundren, un eenen lot daut utlajen.

28Oba wan doa kjeena toom utlajen es, dan saul hee en de Jemeent stell sennen. Lot am to sikj selfst un to Gott räden.

29Un lot twee ooda dree Profeeten räden, un lot de äwaje daut beuadeelen.

30Oba wan doa wäa, dee doabie sett, eene Openboarunk kjricht, dan lot dän ieeschten stell sennen.

31Jie kjennen aula profezeien, doch eena nom aundren, daut jie aula waut lieren un jestoakjt woaren.

32De Profeeten äare Jeista sent de Profeeten unjadon.

33Gott es nich een Gott von Onordnunk, oba von Fräd.

34Soo aus en aule Jemeenten von heilje sellen de Frues en de Vesaumlunk stell sennen. See haben nich de Frieheit to räden, see sellen sikj unjaordnen, soo aus daut Jesaz daut uk sajcht.

35Wan see waut lieren wellen, lot an tus äare Mana froagen. Daut steit eene Fru nich aun, en de Vesaumlunk to räden.

36Ooda wia jie dee, von wua Gott sien Wuat häa kjeem? Ooda wia jie de eensje, wua daut hankjeem?

37Wan wäa meent, daut hee een Profeet es ooda jeistlich begoft es, dan sull deejanja vestonen, daut daut däm Harn sien Jeboot es, waut ekj junt schriew.

38Wäa daut nich aunerkjant, woat uk nich aunerkjant woaren.

39Doawäajen, miene Breeda, siet hinjaraun no profeetisch räden, un vebeet nich, met Tungen to räden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

40Daut mott oba aules schekjlich un ordentlich jedonen woaren.

1. Korinta 15

Christus es vom Doot oppjestonen

1Breeda, ekj well junt aun daut Evangelium denkjen halpen, daut ekj junt jeprädicht hab. Jie haben daut uk aunjenomen un stonen faust doarenn.

2Derch dit Evangelium woa jie jerat, wan jie junt aun daut soo hoolen, aus ekj junt daut jeprädicht hab. Wan daut nich de Faul es, dan sent jie vejäfs toom Gloowen jekomen.

3Aus ieeschtet hab ekj junt daut wieda jejäft waut ekj jekjräajen haud: Christus es fa onse Sinden jestorwen, soo aus jeschräwen steit.

4Hee es begroft worden, un stunt aum dredden Dach vom Doot opp, soo aus jeschräwen steit.

5Hee leet sikj von Petrus seenen, un dan von de Twalw.

6Nohäa leet hee sikj von äwa 500 Breeda opp eemol seenen, von dee noch de mieeschte läwen, wan uk aul eenje enjeschlopen sent.

7Nohäa wees hee sikj däm Jakobus, un dan aul de Apostel.

8Un tolatst leet hee sikj uk von mie seenen, aus von eenem, dee butatiets jebuaren wia.

9Ekj sie de jerinjsta von de Apostel un sie daut nich wieet, een Apostel jenant to woaren, wiels ekj Gott siene Jemeent vefolcht hab.

10Oba derch Gott siene Jnod sie ekj, waut ekj sie. Un siene Jnod aun mie es nich vejäfs jewast. Nä, ekj hab väl mea jeoabeit aus de aundre aula. Oba daut wia nich ekj, Gott siene Jnod wia en mie.

11Auf daut nu ekj ooda jane wieren, soo hab wie junt jeprädicht, un soo hab jie jejleeft.

Wie woaren uk vom Doot oppstonen

12Oba, wan doa jeprädicht woat, daut Christus vom Doot oppjestonen es, woo kjennen eenje von junt dan sajen, daut de Doodes nich oppstonen woaren?

13Wan daut soont nich jeft, daut de Doodes oppstonen, dan es Christus uk nich vom Doot oppjestonen.

14Un wan Christus nich vom Doot oppjestonen es, dan es ons prädjen vejäfs, un jun jleewen es uk vejäfs.

15Mea aus daut, dan hab wie een faulschet Zeichnis von Gott jejäft, wiels wie säden, daut Gott Christus vom Doot oppjewakjt haud, dän hee oba nich oppjewakjt haud, wan de Doodes eefach nich oppstonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

16Wan de Doodes nich oppstonen, es Christus uk nich oppjestonen.

17Un wan Christus nich vom Doot oppjestonen es, es jun jleewen vejäfs, un jie sent dan noch en june Sinden.

18Dan sent uk dee veloaren, dee en Christus enjeschlopen sent.

19Wan daut bloos fa dit Läwen es, daut wie opp Christus hopen, dan es mank aule Menschen kjeena soo sea to bejaumren aus wie.

20Oba Christus es bestemt vom Doot oppjestonen, aus ieeschta von aul dee, dee enjeschlopen sent.

21Wiels de Doot derch eenen Mensch jekomen es, mott daut uk derch eenen Mensch komen, daut de Doodes wada oppstonen.

22Soo aus en Adam aule Menschen stoawen, soo komen see uk derch Christus wada aula toom läwen.

23Daut vom Doot oppjewakjt woaren haft siene Ordnunk: Aus ieeschta Christus, un dan met sienem komen dee, dee am aunjehieren.

24Dan kjemt daut Enj, wan hee Gott däm Voda daut Kjennichrikj äwajäwen woat, no däm hee aule Harschoften un Rejierungen un Jewaulten to nuscht jemoakt haft.

25Hee mott eefach rejieren bat Gott “aul siene Fiend woat unja siene Feet jelajcht haben”.

26De latsta Fient, dee venicht woat, es de Doot.

27Wiels “Gott haft am aules unja de Feet jelajcht”. Oba wan hee sajcht, aules es am unjadon jemoakt, dan es daut kloa, daut dee doa nich met en es, dee am aules unjadon jemoakt haft.

28Un wan am ieescht aules woat unjadon sennen, dan woat uk de Sän selfst däm unjadon sennen, dee am aules unjadon jemoakt haft, daut Gott aules en aulem es.

29Wan de Doodes nich oppstonen, waut stalen dee sikj väa, dee sikj en de Doodje äare Städ deepen loten? Wan de Doodes nich oppstonen, wuarom loten Menschen sikj dan en äare Städ deepen?

30Un waut ons selfst aunbelangt, wuarom jäw wie ons jieda Stund en Jefoa?

31Ekj stoaw aule Dach, Breeda. Soo secha aus ekj mie doatoo frei, daut jie en Christus Jesus sent, soo secha hab ekj dän Doot aule Dach ver mie.

32Waut haud mie daut jenuzt, wan ekj en Efesus bloos wäajen disem Läwen met wille Tieren jekjamft haud? Wan de Doodes doch nich oppstonen, dan “well wie äten un drinkjen, wiels morjen sent wie doot.”

33Lot junt nich aunschmäaren. Schlajchte Jesalschoft vedoaft goode Aunjewanheiten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

34Komt doch emol to Besennunk, un hieet opp met sindjen. Wiels ekj mott to june Schaund sajen, daut eenje Gott noch nich kjanen.

Waut woa wie fa een Kjarpa haben?

35Oba wan wäa froagen mucht, woo woaren de Doodje oppstonen, un met waut fa een Kjarpa woaren dee verendach komen?

36Du Noa. Waut du seist, mott ieescht stoawen, ea daut toom läwen kjemt.

37Wan du waut seist, seist du nich dän Kjarpa, dee nohäa sennen woat. Du seist bloos een Kuarn, Weit ooda sestwaut.

38Oba Gott jeft däm eenen Kjarpa, soo aus hee daut well. Hee jeft jiedrem Kuarn sienen ieejnen Kjarpa.

39Daut Fleesch es uk nich aula äwareen. Menschen haben eene Sort Fleesch, de Tieren eene aundre Sort, de Väajel eene aundre un de Fesch noch eene aundre.

40Doa sent himlische Kjarpa un irdische Kjarpa. Daut waut aum himlischen Kjarpa scheen es, es waut aundret aus waut aum irdischen Kjarpa scheen es.

41De Sonn haft äa Glaunz, de Mon haft eenen aundren Glaunz, un de Stierns noch eenen aundren. De Stierns unjascheeden sikj noch vonenaunda met äa Glaunz.

42Soo woat daut uk sennen, wan de Doodes oppstonen. De Kjarpa, dee jeseit woat, mott vegonen. Oba dee vom Doot oppsteit, woat bestonen.

43Waut jerinjet woat jeseit, oba waut vom Doot oppsteit woat harlich sennen. Waut jeseit woat es schwak, oba waut oppstonen woat, woat stoakj sennen.

44Doa woat een fleeschlicha Kjarpa jeseit, oba doa woat een jeistlicha Kjarpa vom Doot oppstonen. Wan daut eenen fleeschlichen Kjarpa jeft, jeft daut uk eenen jeistlichen Kjarpa.

45Soo aus daut jeschräwen steit: De ieeschta Mensch, Adam, “wort eene läwendje Seel”, un de latsta Adam wort Jeist, dee läwendich moakt.

46Oba de jeistlicha Kjarpa wia nich de ieeschta. Ieescht wia de fleeschlicha un dan de jeistlicha.

47De ieeschta Mensch wia von Stoff von de Ieed; de tweeda oba vom Himmel.

48Soo aus dee von Ieed jenomna es, sent uk de aundre, dee von de Ieed staumen. Un soo aus de himlischa es, sent uk dee, dee vom Himmel staumen.

49Soo aus wie däm, dee von de Ieed es, likjnen, soo woa wie uk däm, dee vom Himmel es, likjnen.

De latsta Siech

50Oba Breeda, dit saj ekj junt: Fleesch un Bloot kjennen Gott sien Rikj nich oawen. Un waut vewäsen kaun, kaun nich daut waut onvewäslich es oawen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

51Horcht emol häa. Ekj saj junt een Jeheemnis: Wie woaren nich aula stoawen, wie woaren oba aula veendat woaren.

52Daut woat plazlich komen, en eenem Uagenblekj, wan de latste Trompeet blosen woat. De Trompeet woat jeblost woaren un de Doodes woaren oppstonen onvewäslich, un wie woaren veendat woaren.

53Daut es soo, dit waut vewäsen kaun, mott daut auntrakjen, waut nich vewäsen kaun, un dit, waut stoawen kaun, mott daut auntrakjen, waut nich stoawen kaun.

54Oba wan dit waut vejeit, daut äwatrakjen woat waut nich vejeit, un wan dit waut stoaft, daut äwatrakjen woat waut nich stoaft, dan woat daut werkjlich soo sennen aus daut jeschräwen steit: “De Siech haft dän Doot oppjeschlukt.

55Doot, wua es dien Siech? Doot, wua es dien Stachel?”

56De Doot sien Stachel es de Sind. Un de Sind äare Krauft es daut Jesaz.

57Oba Gott saul jedankt woaren, dee ons derch onsen Harn Jesus Christus dän Siech jeft!

58Doawäajen, miene leewe Breeda, stot faust, lot junt nich omschmieten, nämt emma too en june Oabeit fa dän Harn. Denkjt doaraun, daut june Oabeit fa onsen Harn nich vejäfs es.

1. Korinta 16

Saumlunk fa de Jemeent en Jerusalem

1Waut de Kollakjt fa de heilje aunbelangt, doot soo aus ekj de galatische Jemeenten aunordnen deed to doonen.

2Aun jieda ieeschten Dach en de Wäakj saul een jiedra eene bestemde Somm auntsied lajen un saumlen, doano aus siene Ennom es, daut wie nich noch kollakjten motten, wan ekj kom.

3Wiels wan ekj kom, well ekj de Mana, dee jie vetruen, met Breew vesorjen un met june Gow no Jerusalem schekjen.

4Un wan mie daut rodsom sitt, daut ekj selfst uk reis, dan sellen see met mie reisen.

Paulus sien Reisplon

5Ekj well äwa Mazedonien no junt komen. Derch Mazedonien well ekj mau derchreisen.

6Wan daut jeit, woa ekj een stootje bie junt bliewen, veleicht soogoa dän Winta äwa. Jie kjennen mie dan opp de wiedre Reis halpen, wua ekj dan han well.

7Ekj well junt nich bloos biem vebiegonen besieekjen. Wan de Har daut toolat, well ekj lenjre Tiet met junt toobrinjen.

8Oba ekj woa bat Pinjsten en Efesus bliewen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

9wiels mie doa eene Däa opjegonen es fa eene vespräakjende Oabeit. Oba doa sent uk väle, dee jäajen mie sent.

10Wan Timotäus kjemt, dan sorcht doafäa, daut hee nuscht bie junt to ferchten haft. Hee oabeit fa dän Harn jrod soo aus ekj.

11Kjeena saul am veachten. Stot am bie un halpt am en Fräd opp dän Wajch, daut hee no mie komen kaun. Ekj wacht fa am, toop met de aundre Breeda.

12Wäajen onsen Brooda Apollos sell jie weeten, daut ekj am foaken oppjemuntat hab, met aundre Breeda no junt to komen. Hee wull oba nich nu komen. Hee woat oba komen wan am daut paust.

Wieed toom Aufscheet un Gruss

13Siet waka, stot faust em Gloowen, siet mootich un siet stoakj!

14Aules saul en Leew jedonen woaren.

15Jie weeten, daut Stefanas un siene Famielje en Achaja de ieeschte wieren, dee toom Gloowen aun Jesus kjeemen, un daut see sikj fa de heilje em Deenst jestalt haben. Breeda, ekj froag junt iernstlich,

16daut jie junt soone unjaordnen, un aule, dee metoabeiden un sikj bemieejen.

17Ekj wia froo aus Stefanas, Fortunatus un Achaikus aunkjeemen. Dee deeden aun june Städ waut needich wia, wiels jie nich hia wieren.

18Dee haben mienen un junen Jeist oppjefrescht. Soone Menschen sullen jeacht un aunerkjant woaren!

19De Jemeenten en Asien bestalen junt to jreessen. Aquilla un Priszilla un äare Husjemeent schekjen junt eenen sea woamen Gruss em Harn.

20Aule Breeda hia bestalen junt to jreessen. Jreest junt unjarenaunda met däm heiljen Kuss.

21Ekj, Paulus, schriew junt disen Gruss met miene ieejne Haunt.

22Wäa onsen Harn nich goot es, stalt sikj unja eenen Fluch. Komm, ons Har!

23Mucht de Jnod von onsem Harn Jesus met junt sennen!

24Ekj sie junt en Christus Jesus aula goot!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2. Korinta

2. Korinta 1

Bejreessunk

1Paulus, dee no Gott sien Wellen Christus Jesus sien Apostel es, un Timotäus ons Brooda, schriewen aun Gott siene Jemeent en Korint, un aun aule heilje, dee en gaunz Achaja sent:

2Mucht Jnod un Fräd von Gott onsen Voda, un von Jesus Christus onsen Harn, met junt sennen!

Paulus dankt fa Troost em lieden

3Ekj low Gott, dän Voda von onsem Harn Jesus Christus. Hee es een Voda, dee sikj erboarmt, un een Gott, dee onen Enj treesten deit.

4Hee treest ons en aul onse Trubbels. Soo kjenn wie aundre en äare Trubbels uk treesten. Wie treesten an met dämselwjen Troost, dän wie von Gott jekjräajen haben.

5Soo sea aus daut lieden fa Christus en ons Läwen nenn kjemt, soo sea kjemt uk Gott sien Troost äwa ons.

6Wan wie lieden motten, passieet daut doatoo, daut jie jetreest un jerat woaren. Un wan wie jetreest woaren, dan deent daut doatoo, daut jie staunthauft un jeduldich bliewen en soone lieden aus wie uk derchgonen motten.

7Wie hopen gaunz faust fa junt, wiels wie daut weeten, daut jie met ons toop woaren jetreest woaren, krakjt soo aus jie met ons toop jeläden haben.

8Breeda, wie wellen junt äwa daut schwoare, daut ons en Asien troff, nich em onkloaren loten. Wie worden äwa aule Mot unjadrekjt, mea aus onse ieejne Krauft droagen kunn, un wie vezoagden aum Läwen.

9Wie feelden, wie wudden stoawen motten. Oba dit passieed doawäajen, daut wie ons nich opp ons selfst, oba opp Gott veloten sullen, dee de Doodes oppwakjt.

10Hee haft ons ut soone Doodesjefoa jerat, un woat ons uk wada raden. Jo wie hopen doaropp, daut hee ons uk wieda raden woat.

11Uk jun bäden fa ons halpt doatoo met, un väle woaren met een dankboaret Hoat Gott fa onse Bewoarunk danken.

Wuawäajen Paulus nich no Korint kjeem

12Wie haben Fräd doaräwa, daut ons Jewessen ons sajcht, wie haben ons en dise Welt soo oppjefieet, aus daut toom heiljen un reinen Gott paust, gaunz besondasch mank junt. Wie leeten ons nich derch weltliche Weisheit aunleiden, oba wie deeden ons doano rechten, aus Gott ons Jnod jeef.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Wie schriewen junt nuscht, waut jie nich läsen ooda vestonen kjennen. Un wan jie ons noch nich gaunz vestonen haben, hop ekj doch, daut jie ons aun Jesus Christus sienen Dach volstendich vestonen woaren.

14Aun dän Dach kjenn jie junt met ons soo freien, aus wie met junt.

15Un wiels ekj dit bie mie kloa hab, wull ekj junt aul besieekjen, daut jie kunnen noch eemol jesäajent woaren.

16Daut wia soo, ekj plond oppem Wajch no Mazedonien bie junt auntohoolen, un soo uk oppem Trigjwajch, om von junt help to kjrieen fa miene Reis no Judäa.

17Aus ekj daut plond, deed ekj daut jlikjeltich? Ooda plond ekj daut to mien ieejnen nutzen, soo daut bie mie Jo un Nä tojlikj wieren?

18Ekj saj junt un Gott hieet mie, ons Wuat aun junt wia nich Jo un Nä tojlikj.

19Wiels Jesus Christus, Gott sien Sän, dee von mie un Silvanus un Timotäus mank junt jeprädicht wort, wia nich Jo un Nä. Daut Jo von Gott wia gaunz werkjlich en Jesus Christus.

20Daut es soo, opp aules waut Gott vesproaken haft, es bie am daut Jo. Doawäajen saj wie derch Jesus Christus uk ons Amen doatoo, daut Gott veharlicht woat.

21Daut es Gott, dee ons met junt toop en Christus fauststonen lat un ons toom Deenst enjesäajent haft.

22Hee haft ons fa sikj jestampelt. Hee haft ons sienen Jeist en ons Hoat jejäft aus eene Garantie fa daut waut noch komen saul.

23Ekj roop Gott aun, hee weet daut ekj de Woarheit saj, ekj wull junt schoonen un doawäajen sie ekj nich wada no Korint jekomen.

24Wie wellen junt nich bemotten, waut jie jleewen sellen, oba wie muchten methalpen, daut jie junt noch mea freien kunnen, wiels jie jleewen faust aun Jesus Christus.

2. Korinta 2

Truarich, un wuawäajen truarich

1Ekj haud mie väajenomen, daut ekj junt nich noch eemol wudd truarich moaken, wan ekj no junt kjeem.

2Wiels wan ekj junt truarich moak, wäa es dan jebläwen, om mie froo to moaken? Daut wudd doch wada jie sennen, dee ekj truarich jemoakt haud.

3Ekj haud junt soo jeschräwen, ekj wull biem näakjsten mol junt besieekjen nich truarich sennen motten äwa dee, äwa dee ekj mie freien sull. Ekj haud dit vetruen en junt aula, daut jie junt met mie metfreien wudden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

4Ekj wia bedrekjt un schreef junt met Angst em Hoat un met väl Tronen; daut wia nich daut ekj junt truarich moaken wull, oba daut jie weeten sullen, woo goot ekj junt sie.

Däm bestroften Maun vezeien

5Wan irjentwäa Trua veuasoakt haft, dan haft hee daut nich mau mie aunjedonen, oba, om nich too väl to sajen, junt aula.

6Oba dise Strof, dee hee von de Meaheit jekjräajen haft, es fa dän Maun jenuach.

7Nu vejäft un treest am, daut sien truarich sennen am nich too sea doldrekjt.

8Doawäajen froag ekj junt, am wada leeftolich auntonämen.

9Ekj schreef junt uk, om junt oppe Proow to stalen un to seenen, auf jie en aules jehuarsom wieren.

10Wäm jie vejäwen, däm vejäw ekj uk. Un waut ekj vejäft hab, wan doa waut to vejäwen wia, daut hab ekj en de Jäajenwuat von Christus jedonen, fa junt toom gooden.

11Dit es, daut Soton ons nich en siene Macht kjricht. Wiels wie weeten goot, waut de Soton em Senn haft.

Paulus luat opp Norecht

12Aus ekj no Troas reisd, toom doa daut Evangelium von Christus to prädjen, funk ekj ut, daut de Har doa eene Däa fa mie opjemoakt haud.

13Oba ekj haud ennalich nich Fräd, wiels ekj funk mienen Brooda Titus nich. Soo neem ekj doa Aufscheet un reisd no Mazedonien.

Paulus aus Apostel em Deenst fa Christus

14Wie danken Gott, dee ons en Christus emma siejen lat. Un soo aus sikj een scheenet Jeroch vespreet, soo brukt Gott ons, aulawäajen Christus bekaunt to moaken.

15Wie sent fa Gott de scheenrikjende Bootschoft von Jesus Christus mank dee, dee jerat woaren, un uk mank dee, dee veloaren gonen.

16Fa dee, dee veloaren gonen, es daut een Doodesjeroch toom Doot. Un fa dee, dee jerat woaren, es daut een Läwensjeroch toom Läwen. Oba wäa es emstaunt, daut to doonen?

17Wie sent nich soo aus väle, dee met Gott sien Wuat Schacha driewen un doamet waut vedeenen wellen. Soo aus von Gott jeschekjte, sent wie iernst bie de Sach un räden en siene Jäajenwuat aus Christus siene Deena.

2. Korinta 3

De Jemeent aus een Breef

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Hieet sikj daut soo, aus wan wie ons wada aunfangen selfst to lowen? Ooda bruck wie soo aus eenje aundre Lied Breew von junt ooda no junt, dee goot von ons räden?

[2]Jie selfst sent ons een Breef, opp ons Hoat jeschräwen, dän aulemaun kjant un last!

[3]Daut es to seenen, jie sent een Breef von Christus, dee derch onsen Deenst jekomen es. Oba jie sent nich met Tint jeschräwen, un uk nich opp Steentoflen jeschräwen. De Jeist vom läwendjen Gott haft junt opp onse Hoaten jeschräwen.

Paulus aus Deena vom nieen Bunt

[4]Dit Gottvetruen hab wie derch Christus.

[5]Wie seenen ons nich soo aun aus wan wie ut ons selfst doatoo emstaunt wieren. Aules waut wie foadich brinjen, kjemt von Gott.

[6]Hee brinjt ons bat doa, daut wie emstaunt sent, Deena em nieen Bunt to sennen. Dis niea Bunt es nich mea waut de Buakstowen vom Jesaz sajen, oba es de Jeist selfst, dän Gott jeft. De Buakstow fieet toom Doot, oba de Jeist jeft Läwen.

[7]Moses sien Deenst wia fa daut Jesaz, daut met Latren opp Steentoflen jeschräwen wia. Un daut Jesaz brocht dän Doot. Oba wan dis Deenst aum Jesaz Moses sien Jesecht aul soo harlich muak, daut de Israeliten am wäajen dee Harlichkjeit nich aunkjikjen kunnen, wan daut harliche uk boolt wada veschwunk,

[8]woo väl harlicha woat dan de Deenst sennen, dee derch dän Jeist jewirkjt woat.

[9]Wan de Deenst, dee ons de Vedaumnis prädijd, Harlichkjeit aun sikj haud, wooväl jrata woat de Harlichkjeit von däm Deenst sennen, dee daut jerajcht sennen prädicht?

[10]Wiels waut doa harlich wia, es em vejlikj to dise jratre Harlichkjeit, nuscht harlich.

[11]Wan daut, waut nich bleef, aul harlich aun sikj wia, wooväl harlicha woat daut sennen, waut doa blift.

De niea Bunt brinjt Frieheit

[12]Un wiels wie dise Hopninj haben, räd wie sea kloa un direkjt.

[13]Wie doonen nich soo aus Moses, dee sikj eene Dakj äwa daut Jesecht neem, daut de Israeliten nich seenen sullen, woo sikj siene Harlichkjeit velua.

[14]Oba äa seenen es vedunkelt worden. Bat vondoag henjt dise Dakj äwa äare Uagen wan see daut Oole Tastament läsen. Dee Dakj kaun bloos en Christus wajch jenomen woaren.

[15]Oba bat vondoag noch, wan see Moses läsen, licht an dee Dakj äwa däm Hoat.

[16]Wan sikj oba wäa trigj nom Harn dreit, woat dee Dakj wajch jenomen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Jesus de Har es de Jeist, un wua däm Harn sien Jeist es, es Frieheit.

18Oba nu es de Dakj von onse Uagen jenomen un wie seenen dän Harn en siene Harlichkjeit. Daut es soo aus wan wie en eenen Spieejel kjikjen, un siene Harlichkjeit ons harlicha un harlicha moakt. Daut deit de Har, dee de Jeist es.

2. Korinta 4

Licht vom Evangelium

1Wiels wie disen Deenst derch Gott siene Jnod jekjräajen haben, woa wie nich mootloos.

2Met aules waut jeheem un schaundhauft es hab wie nuscht to doonen. Wie haundlen nich hinjarigjsch. Wie loten Gott sien Wuat aus Woarheit stonen. Un jrod wiels wie de Woarheit en Gott siene Jäajenwuat kloa verendach brinjen, kjenn wie doamet ver Gott un däm Jewessen von Menschen bestonen.

3Wan ons Evangelium noch toojedakjt schient, dan es daut mau bie dee, dee veloaren gonen.

4Dee haft Soton, de Gott äwa dise Welt, met Blintheit jeschloagen, daut see daut dache Licht vom Evangelium, von Christus siene Harlichkjeit, nich seenen kjennen. Christus siene Harlichkjeit likjent gaunz jeneiw Gott.

5Wie prädjen nich ons selfst, oba daut Jesus Christus Har es, un wäajen am sent wie june Deena.

6Deeselwja Gott, dee doa säd: Licht saul utem diestren rutdachen, haft sien Licht en onse Hoaten oppdachen loten, daut wie en Christus sien Jesecht seenen woo harlich Gott es.

De Deenst vom Apostel en Schwakheit un Lieden

7Wie haben disen Schauz oba en ieedne Jefässa. Daut moakt daut kloa, daut dise jeistliche Krauft von Gott kjemt, un nich von ons.

8Wie woaren von aule Sieden hoat bedrenjt, oba wie sent nich aum enj. Wie komen en Veläajenheit, oba wie vezoagen nich.

9Wie woaren vefolcht, oba niemols veloten. Wie woaren unjadrekjt, oba komen nich om.

10Wie droagen Jesus sienen Doot emma aun onsem Kjarpa met ons, soo daut Jesus sien Läwen aun onsem Kjarpa uk verendach komen kaun.

11Wie, dee doa läwen, sent om Jesus sient haulwen emma en Doodesjefoa, daut Jesus sien Läwen uk aun onsem stoaflichen Kjarpa verendach kjemt.

12Daut meent dan, daut de Doot en ons wirkjen deit, un en junt daut Läwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Oba wiels wie em Gloowen dän selwjen Jeist haben, soo aus jeschräwen steit: “Ekj jleewd, un doawäajen hab ekj jerät”, soo jleew wie uk, un doawäajen räd wie uk.

14Wie weeten, daut dee, dee dän Harn Jesus vom Doot oppwuak, dee woat ons uk met Jesus toop oppwakjen, un ons met junt toop ver sienen Troon stalen.

15Dit passieet aula om junt haulwen. Gott siene Jnod saul emma mea Menschen raden, un de Dank doafäa von väle woat Gott noch rikjelja veharlichen.

De Apostel weet opp waut hee hopt

16Doawäajen woa wie nich mootloos. Wan ons Kjarpa uk langsom vefelt, aum ennalichen Mensch woa wie aule Dach nie.

17Ons schwoaret, waut wie hia derchmoaken motten, es bejrenst un leicht. Daut veschauft ons waut, waut äwa aule Moten harlich sennen woat un fa emma bliewen.

18Wie trachten nich no daut, waut to seenen es, oba no daut, waut nich to seenen es. Wiels waut to seenen es, es fa dise Tiet. Waut oba nich to seenen es, es eewich.

2. Korinta 5

Sikj bangen no de himlische Behusunk

1Wie weeten oba: wan daut Zelt, en woont wie hia opp dise Welt läwen, doljebroaken woat, dan hab wie een Hus em Himmel. Daut es nich von Menschenhenj jebut, oba von Gott selfst, un woat eewich bliewen.

2Wiels wie daut weeten, stän wie, un wie bangen ons doano, von onse himlische Woninj bekjleet to woaren.

3Dan sent wie bekjleet, un nich noaktich.

4Soo lang aus wie noch opp dise Ieed wonen, hab wie secha noch to stänen, wiels wie doaräwa sorjen onsen irdischen Kjarpa nich to velieren. Wie muchten leewa, daut ons de himlische Woninj äwajetrocken wort, daut daut stoafliche aun ons vom Läwen äwanomen wort.

5Gott selfst oba moakt ons fa dit reed, un haft ons aul sienen Jeist aus eene Auntolinj jejäft.

6Doawäajen bliew wie jetroost. Wie weeten, soolang aus wie en disen Kjarpa wonen, sent wie noch nich tus biem Harn.

7Wie läwen noch en de Tiet wua wie jleewen, un noch nich wua wie seenen.

8Wie sent oba gaunz jetroost. Wie wudden väl leewa onsen Kjarpa veloten un tus biem Harn sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

9Wiels wie ons doano bangen, doo wie ons mäajlichstet, am to jefaulen, eendoont auf wie hia sent ooda aul tus bie am.

10Wie motten aula ver Christus sienen Rechtastool komen, daut een jiedra sienen Loon kjricht fa waut hee en disem Läwen jedonen haft, auf goot ooda schlajcht.

Gott bitt Fräd aun en Christus

11Wie weeten waut daut meent, dän Harn to ferchten, doawäajen proow wie, Menschen fa am to jewennen. Wäa wie sent es bie Gott aules gaunz open, un ekj hop, ver junem Jewessen uk.

12Daut es nich, daut wie ons junt noch eemol väastalen wellen. Oba wie jäwen junt eene Jeläajenheit, met ons stolt to sennen. Dan kjenn jie dee auntwuaten, dee bloos no daut kjikjen, waut ver de Uagen es, un nich opp daut, waut em Hoat es.

13Oba wan wie en de Bejeistrunk too wiet gonen, dan es daut fa Gott. Sent wie oba bie kloarem Vestaunt, dan es daut wäajen junt.

14Christus siene Leew drift ons doatoo. Wie sent doavon äwazeicht, wan eena fa aule jestorwen es, dan sent dee aula jestorwen.

15Hee es doatoo fa aule Menschen jestorwen, daut dee, dee doa läwen, nich mea fa sikj selfst läwen, oba fa dän, dee fa an jestorwen un vom Doot oppjestonen es.

16Doawäajen see wie kjeenen Mensch mea soo aun aus hee aus Mensch en dise Welt wia. Wie haben soogoa Christus aus Mensch jeseenen, oba nu see wie am nich mea soo.

17Doawäajen, wan wäa en Christus es, dan es hee een niea Mensch. Daut waut hee verhäa wia, es nich mea; hee es nu waut nieet jeworden.

18Dit kjemt aula von Gott, dee ons derch Christus met sikj selfst veseent haft. Hee haft ons de Oppgow jejäft, Menschen von Gott sien Aunjebott auntoräden, met am veseent to woaren.

19Daut es, Gott wia en Christus, un hee veseend de Welt met sikj selfst. Hee vejeef de Menschen äare Sinden un hilt an dee nich mea väa. Un hee haft ons de Bootschoft von de Veseenunk aunvetrut.

20Doawäajen sent wie nu Christus siene Veträda fa dise Bootschoft, soo aus wan Gott selfst junt derch ons aunräden wudd. Soo pracha wie junt en Christus siene Städ: Lot junt met Gott veseenen.

21Gott muak dän, dee von kjeene Sind wist, en onse Städ to Sind, daut wie derch am ver Gott jerajcht worden, soo aus daut ver am jellen deit.

2. Korinta 6

Gott siene Metoabeida

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Aus Gott siene Metoabeida moak wie junt Moot, soo to läwen, daut Gott siene Jnod fa junt nich vejäfs es.

[2]Hee sajcht: “Aus de Tiet kjeem, junt jnädich to sennen, hieed ekj junt, un aus de Dach kjeem, junt to raden, holp ekj junt.” Horcht emol, dee aunjenäme Tiet es nu. De Dach, junt to raden, es nu hia!

De Apostel em Deenst fa de Bootschoft vonne Veseenunk

[3]Wie jäwen kjeenem de Jeläajenheit, sikj aun waut en onsem Deenst to steeten, daut doavon nich schlajcht jerät woat.

[4]Wie bewiesen en aules waut wie doonen, daut wie Gott siene Deena sent. En Trubbel, Noot un Angst bliew wie staunthauft un jeduldich.

[5]Wie woaren jeschloagen, enjestopt un vefolcht. Wie motten schwoa oabeiden, wie komen weinich toom schlopen un toom äten.

[6]Wie bliewen jeduldich un leeftolich, vestendich un frintlich. Wie bliewen em Heiljen Jeist un sent aundre werkjlich goot.

[7]En Gott siene Krauft räd wie de Woarheit. Onse Jewäaren sent rajchtsch un linkjsch jerajcht haundlen.

[8]Wie woaren jeieet un uk jespott. Von ons woat goodet un schlajchtet jerät. Wie woaren aus soone, dee lieejen, hanjestalt, un räden doch de Woarheit.

[9]Wie woaren aus framde behaundelt, un sent doch bekaunt. Wie sent aus soone waut stoawen, un doch läw wie. Wie woaren jeschloagen, oba wie komen nich om.

[10]Wie woaren truarich jemoakt, oba sent emma froo. Wie sent oam, un doch woaren väle derch ons rikj. Wie haben nuscht, un doch jehieet ons aules.

Komt wieda, komt met

[11]Wie haben to junt Korinta sea frie jerät un ons Hoat fa junt wiet opjemoakt.

[12]Daut es nich, daut jie en ons weinich Rum haben. Oba jie haben en june Hoaten fa ons nich Rum.

[13]Ekj räd met junt soo aus ekj met miene Kjinja räden wudd. Doot to mie doch uk soo un moakt june Hoaten wiet op.

[14]Lot junt nich toopspaunen met soone waut nich jleewen. Wiels waut kaun Jerajchtichkjeit met Ojjerajchtichkjeit to doonen haben? Ooda woo kaun Licht met daut diestre Jemeenschoft haben?

[15]Kaun Christus met Soton stemmen? Waut haben dee waut jleewen toop met dee waut nich jleewen?

[16]Waut haft Gott sien Tempel met Jetta to doonen? Wie sent doch däm läwendjen Gott sien Tempel, soo aus Gott sajcht: “Ekj well mank an läwen un waundlen. Ekj well ää Gott sennen, un see sellen mien Volkj sennen.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

17Un wieda: “Velot an un sondat junt auf. Habt nuscht met orreinet to doonen, dan well ekj junt aunnämen.

18Ekj well jun Voda sennen, un jie sellen miene Säns un Dajchta sennen”, sajcht de aulmajchtja Har.

2. Korinta 7

1Leewe Frind, wan ons dit aula vesproaken es, dan well wie ons nu von aules reinjen waut Kjarpa un Jeist besudelt, un en Gottesforcht heilich läwen.

2Moakt bie junt em Hoaten Rum fa ons! Wie haben kjeenem orrajcht jedonen, wie haben kjeenem tonicht jebrocht, wie haben kjeenem utjenuzt.

3Ekj saj dit nich, om junt to vedaumen. Ekj hab junt daut aul ea jesajcht, daut jie en onse Hoaten fa nu un fa emma met ons vebungen sent.

4Ekj hab een grootet vetruen opp junt, ekj räd sea huach von junt. En aul onsem Trubbel sie ekj doch voll Troost un hab groote Freid.

Paulus siene Sorj un Freid

5Aus wie no Mazedonien kjeemen, haud wie kjeene Ru. Wie worden von aule Sieden bedrenjt, doa wia Striet om ons un Forcht en ons.

6Oba Gott, dee de doljedrekjte treest, treest ons doaderch, daut Titus kjeem.

7Un nich bloos doaderch daut hee kjeem word wie jetreest, oba uk derch dän Troost, wuaderch hee bie junt wia jetreest worden. Aus hee ons jun velangen, jun Trua un jun Besorchnis fa mie metdeeld, wia miene Freid noch jrata.

8Wan ekj junt derch mienen Breef truarich jemoakt hab, es mie daut doch nich leet, daut ekj dän jeschräwen hab. Wan mie daut uk leet deed, daut ekj junt derch mienen Breef fa een stootje wee jedonen haud.

9Doch nu frei ekj mie, nich doaräwa, daut ekj junt Trua veuasoakt haud, oba doaräwa, daut jie doaderch jun Läwen endaden. Daut wia een Trua no Gott sienen Wellen, un soo hab jie derch ons kjeen Schoden jekjräajen.

10Trua, dee von Gott es, bewirkjt een omkjieren wuaderch wie seelich woaren, un daut woat kjeenem leet. Oba de Welt äa Trua wirkjt dän Doot.

11Dee von Gott jewirkjta Trua haft en junt een velangen un eenen drinjenden Iewa jewirkjt, june Oschult to bewiesen, wan uk Oaja äwa dän schuldjen un Forcht fa Strof met doabie wieren. Jie haben en aul dit bewäsen, daut jie en dise Sach rein sent.

12Aus ekj junt schreef, wia daut nich wäajen däm, dee daut orrajcht jedonen haud, uk nich wäajen däm, dee unja daut orrajcht jeläden haud, oba daut jie selfst en Gott siene Jäajenwuat fauststalen kunnen, woo iernst jie daut met ons hoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13Un dit haft ons jetreest un ons Moot jemoakt. Wie worden nich mau selfst mootich, oba aum dolsten freid wie ons, daut Titus soo froo wia, un jie aula metjeholpen hauden, am em Jeist opptofreschen.

Paulus un Titus

14Ekj haud junt ver am jeloft, un sie doamet nich toschaund jeworden. Soo aus wie mank junt bloos de Woarheit jerät haben, haft sikj daut uk aus Woarheit rutjestalt, en waut ekj junt ver am lowd.

15Un hee räakjent junt nu noch soo väl jrata wan hee doaraun denkjt, woo jehuarsom jie aula wieren, un woo jie am met Forcht un Zetren oppneemen.

16Ekj frei mie doatoo, daut ekj mie en aules opp junt veloten kaun.

2. Korinta 8

Moot moaken toom jäwen

1Onse Breeda, ons es doarom to doonen, daut jie weeten sellen, waut Gott siene Jnod fa de Jemeenten en Mazedonien jedonen haft.

2Dee sent en äare Trubbels, en dee see soo hoat vesocht worden, staunthauft jebläwen, un wan see uk sea oam sent, haben see doch jieren rikjlich jejäft.

3Ekj kaun bestätjen, daut see soo väl jejäft haben aus see kunnen, un soogoa mea aus see kunnen.

4Un gaunz ut sikj selfst prachaden see ons, methalpen to derwen, de heilje to unjastetten.

5Un dit nich mau soo aus wie jehopt hauden. See jeewen ieescht sikj selfst däm Harn han, un dan uk ons, gaunz no Gott sienen Wellen.

6Un wiels Titus met dit Jnodenwoakj aunjefongen haud, hab wie am toojerät, nu uk bie junt doabie to bliewen, bat daut wudd foadich sennen.

7Jie sent en aules soo rikj, em jleewen, em räden, em vestonen, en aunhoolent sennen un en june Leew to aundre, soo aus wie daut en junt jewakjt haben. Soo seet nu doano, daut jie uk en dise Jnod toom jäwen uttieekjnen.

8Ekj saj dit nich aus een Jeboot. Oba wiels aundre soo iewrich sent, mucht ekj seenen, woo wellich jie sent toom jäwen.

9Jie sent je met onsem Harn Jesus Christus siene Jnod bekaunt. Wan hee uk rikj wia, wort hee doch oam om junt haulwen, daut jie derch siene Oamoot kunnen rikj woaren.

10Un hia es mien Rot, waut fa junt en dise Sach daut baste es to doonen. Jie hauden latstet Joa aul dän Wellen doatoo, un hauden uk aul aunjefongen daut to doonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11Dan moakt de Sach nu foadich. Siet jrod soo iewrich, daut Woakj derchtofieren, aus jie wieren, daut auntofangen, un jäft doano aus jie haben.

12Wan eena wellich es to jäwen, es de Gow bie Gott aunjenäm doano aus eena haft, un nich doano aus eena nich haft.

13Miene Meenunk es nich, aundre sellen daut goot haben un jie schwoa. Mie jeit daut doarom, daut jie junt unjarenaunda uthalpen.

14Jie kjennen nu von jun äwajet nämen un jane jäwen, dän daut fält, un wan jane mea haben aus see brucken, kjennen see junt uthalpen. Dit es om uttojlikjen.

15Daut steit jeschräwen: “Wäa väl jesaumelt haft, haft nich too väl, un wäa weinich jesaumelt haft, haft nich too weinich.”

De Helpasch bie de Saumlunk

16Wie danken Gott, daut hee däm Titus dän selwjen Iewa en daut Hoat jejäft haft, aus wie haben.

17Hee leet sikj nich mau jieren tooräden, hee neem de Sach soo iernst, daut hee ut sikj selfst hankjeem.

18Un wie haben dän Brooda met am jeschekjt, dee fa sienen Deenst aum Evangelium von aule Jemeenten jeloft woat.

19Noch mea: De Jemeenten wälden sikj am, om met ons to reisen un dise Gow ut Leew doahan to brinjen. De Gow es to Gott siene Iea, un een Tieekjen von onsem gooden Wellen.

20Wie proowen, aule Beschuldjungen väatobieejen, dee daut met sikj brinjen kaun, wan wie soone groote Gow äwawoaken un wieda brinjen.

21Wie bemieejen ons to doonen, waut nich mau ver Gott, oba uk ver Menschen rajcht es.

22Soo hab wie uk onsen Brooda metjeschekjt, aun däm wie väl mol jeseenen haben, daut hee vesteit woo väl wieet de Sach es. Hee es nu oba noch iewaja, wiels hee soon grootet vetruen en junt haft.

23Auf daut Titus es, dee mien Poatna un Metoabeida mank junt es, ooda onse Breeda, dee von de Jemeenten jeschekjt sent, Christus woat derch an jeieet.

24Aulsoo bewiest dise Mana woo väl jie an räakjnen, un bewiest de aundre Jemeenten, daut wie junt met rajcht soo jeloft haben.

2. Korinta 9

Help fa aundre Christen

1Daut wudd aul toom äwajen sennen, wan ekj junt noch äwa dän Deenst aun de heilje schreef.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Ekj weet, woo wellich jie sent to halpen, un ekj hab junt aul bie dee von Mazedonien jeloft un jesajcht, daut dee von Korint un doa runtom aul tojoa reed wieren, to halpen. Jun goodet Biespel haft de mieeschte aundre uk Moot jemoakt toom jäwen.

3Nu schekj ekj de Breeda han, om secha to moaken, daut et nich mau ladje Wieed wieren, wuamet ekj junt jeloft hab. Ekj schekj dee han, daut jie reed sent, soo aus ekj jesajcht hab.

4Wiels, wan von de Mazedonien wäa metkjeem, un seenen must daut jie nich reed wieren, must wie, om nich to sajen jie, dan nich met ons vetruen en junt toschaund woaren?

5Doawäajen docht ekj, daut wudd goot sennen, wan de Breeda aul verutkjeemen. Dee wudden dan met junt de groote vesproakne Gow reed moaken. Daut saul eene jesäajende Gow sennen, dee wellich jejäft es, un nich bemott.

Gott jeft, un dan kjenn wie jäwen

6Denkjt doaraun: Wäa spoasom seit, woat uk spoasom arnten. Wäa oba met volle Henj utstreit, woat rikjlich arnten.

7Een jiedra saul daut, waut hee sikj em Hoat väajenomen haft, met Freiden jäwen un nich bemott. Gott es dee goot, dee met Freid jäwen.

8Un Gott kaun moaken, daut jie von aule Jnodengowen rikjlich haben, daut jie to aule Tiet von aules jenuach haben, un noch rikjlich goodet doonen kjennen.

9Daut steit jeschräwen: “Hee haft sien Sot utjestreit un haft de oame jejäft. Hee woat emma jerajcht bliewen.”

10Un hee, dee däm Seimaun Sot toom seien un Broot toom äten jeft, woat uk junt met Sot vesorjen un daut sikj vemieren loten. Hee woat daut goode, waut jie doonen, to eene rikje Arnt woaren loten.

11Jie woaren no aule Sieden han rikj jemoakt, daut jie riew utdeelen kjennen. Soo woaren väle Gott fa de Gowen danken, dee wie an vemedlen.

12Derch disen Deenst, dän jie met jun jäwen doonen, sorj jie nich mau fa daut, waut de heilje brucken, oba uk doafäa, daut väle Gott danken.

13Väle woaren Gott danken, daut jie derch disen truen Deenst bewäsen haben, daut june Woakjen un jun Gloowens Bekjantnis met däm Evangelium von Christus stemmen.

14Un wiels Gott junt butajeweenlich groote Jnod bewäsen haft, haben see een velangen no junt un woaren fa junt bäden.

15Wie danken Gott fa siene groote Gow, dee met Wieed nich to beschriewen es!

2. Korinta 10

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Paulus von sienem Deenst

1Ekj, Paulus, munta junt opp, un doo daut soo leeftolich un frintlich aus Christus es. Jie meenen, daut ekj schwak schien, wan ekj bie junt sie, oba brow un jlikjtoo, wan ekj wiet auf sie.

2Ekj froag junt opp iernst, lot daut nich bat doa komen, daut ekj woa motten gaunz driest sennen wan ekj kom. Ekj räakjen sea direkjt to dee to sennen, dee doa meenen, daut wie bloos menschlich jesonnen sent.

3Wan wie uk en dise Welt läwen, kjamf wie doch nich soo aus dise Welt daut deit.

4Daut Jereetschoft daut wie toom kjamfen brucken, staumt nich von dise Welt. Daut staumt von Gott, un doawäajen haft daut eene Gotteskrauft en sikj. Daut kaun jeistlichet Denkjen, daut faulsch un sea faust es, to nuscht moaken.

5Met daut waut Gott ons toom kjamfen reed stalt, moak wie aule Jedanken to nuscht, un aules waut huach un fromm utlat, oba ons hindat, Gott emma bäta kjanen to lieren. Wie nämen aule Jedanken faust, daut dee Christus jehorchen motten.

6Wie sent reed, aules waut onjehuarsom es to strofen, wan jie ieescht gaunz jehuarsom jeworden sent.

7Seet de Sachen soo aus dee werkjlich sent. Wan sikj irjentwäa secha es, daut hee Christus aunjehieet, dan lot am doaraun denkjen, daut wie jrod soo goot Christus aunjehieren aus hee.

8Ekj kunn noch zimlich mea von de Volmacht räden, dee de Har ons jejäft haft, junt opptobuen, un nich junt kaputt to moaken. Doamet wudd ekj noch nich too väl sajen.

9Dit saj ekj to junt, daut jie nich meenen, daut ekj junt met miene Breew enjsten wull.

10Eenje sajen, siene Breew sent strenj un schwoa, oba wan hee selfst doa es, sitt hee schwak ut un sien räden meent nich väl.

11Lot soone Menschen doamet räakjnen, waut wie en onse Breew sent, doano woa wie uk haundlen, wan wie ieescht doa sent.

Waut talt, es waut Gott sajcht

12Wie wudden daut nich woagen, ons met dee to vejlikjen, dee sikj selfst lowen. Dee weeten nich, waut see doonen wan see sikj aun sikj selfst mäten un sikj met sikj selfst vejlikjen.

13Wie woaren met ons nich äwa de Moten stolt sennen. Wie woaren en de Jrensen bliewen, dee Gott ons jestalt haft, om uk bat junt to komen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Daut es nich soo daut wie too väl jesajcht haben, aus wan wie nich bat junt jekomen wieren. Wie sent werkjlich met däm Evangelium von Christus bat junt jekomen.

15Un wie stieen uk nich äwa onse Jrensen un meenen ons waut met Oabeit, dee aundre jedonen haben. Wie hopen doaropp, daut onse Oabeit mank junt doano woat aunerkjant woaren, aus jun Gloowen toonämen woat.

16Wie wellen daut Evangelium noch en Lenda prädjen, dee wieda auf sent aus jie. Un wie wellen ons nich doamet lowen, waut aundre opp äare Oat jedonen haben.

17"Wäa sikj lowen well, saul sikj met däm Harn lowen."

18Aunjenäm es nich dee, dee sikj selfst loft, oba dee, dän de Har loft.

2. Korinta 11

Paulus un de faulsche Profeeten

1Ekj hop jie vedroagen daut, wan ekj mie emol nich gaunz jescheit benäm. Doch daut doo jie woll.

2Ekj sorj om junt, soo aus Gott daut deit, wiels ekj junt eenem eensjen Maun aunvetrut hab, daut es Christus, daut ekj am eene reine Brut väastalen kaun.

3Oba ekj fercht, daut soo aus Eva von de hinjalestje Schlang veleit wort, jie uk em denkjen kjennen veleit woaren un von june Opprechtichkjeit en Christus aufkomen kjennen.

4Wan wäa kjemt un junt eenen aundren Jesus prädicht aus dän, dän wie junt prädjen, ooda wan jie eenen aundren Jeist kjrieen aus dän, dän jie aul haben, ooda wan wäa een aundret Evangelium brinjt aus daut, daut jie aul aunjenomen haben, lot jie junt daut gaunz goot jefaulen!

5Oba ekj tal mie nuscht weinja aus dise gaunz butajeweenelje Apostel.

6Un wan ekj em räden uk nich soo besondasch sie, ekj hab oba Erkjantnis, un daut hab wie junt no aule Sieden kloa bewäsen.

7Ooda hab ekj doamet jesindicht, daut ekj läaja stieech, soo daut jie huach stonen kunnen? Ekj hab junt Gott sien Evangelium emsonst jeprädicht.

8Ekj nuzt aundre Jemeenten ut un neem Jelt von an, daut ekj junt deenen kunn.

9Un wan mie irjentwaut fäld aus ekj bie junt wia, brukt ekj kjeenem to laust faulen. De Breeda, dee von Mazedonien kjeemen, sorjden fa mie. Ekj sie junt opp kjeenen Wajch eene Laust jeworden, un woa daut uk wiedahan soo hoolen.

10Soo secha aus Christus siene Woarheit en mie es, saul mie en disem Stekj en gaunz Achaja kjeena mienen gooden Nomen striedich moaken.

11Wuarom? Wiels ekj junt nich goot sie? Gott weet, daut ekj junt goot sie.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

12Waut ekj doo un wieda doonen woa saul deejanje dän Grunt wajchweschen, dee no eene Jeläajenheit sieekjen, sikj selfst to lowen, daut see soo sent aus wie.

13Daut sent faulsche Apostel, Oabeida, dee aundre veleiden, dee soo doonen aus wan see Christus siene Apostel sent.

14Un kjeen Wunda, wiels Soton selfst vekjleet sikj aus een Enjel vom Licht.

15Soo es daut nuscht besondret, wan siene Deena sikj utjäwen aus Deena von de Jerajchtichkjeit. Tolatst woaren see arnten, waut äare Woakjen vedeent haben.

16Ekj saj daut noch emol: lot kjeenem mie fa eenen Noa hoolen. Oba wan jie daut doch doonen, dan nämt mie opp aus een Noa, dee sikj uk een bät groot doonen kaun.

17Soo aus ekj nu räden woa, es nich soo aus de Har daut goot befinjen wudd, oba soo, aus een Noa rät.

18Wiels väle sikj groot doonen met daut waut see kjennen, woa ekj daut uk doonen.

19Un wiels jie selfst soo kluak sent, vedroag jie de Noaren sea goot!

20En Werkjlichkjeit duld jie daut, wan junt wäa veskloft, utnuzt, bedrenjt, veacht, un junt em Jesecht schleit.

21Ekj mott to miene schaund toostonen, daut wie doatoo too schwak wieren. Wua eena brow deit, – ekj räd aus een Noa – doa sie ekj uk brow.

Paulus deelt met von sikj

22Sent see Hebräa? Daut sie ekj uk! Sent see Israeliten? Daut sie ekj uk! Staumen see von Abraham auf? Daut doo ekj uk!

23Sent see Christus siene Deena? Ekj räd noch aus een Noa. Ekj hab mea jedeent. Ekj hab väl schwanda jeoabeit, sie foakna enjestopt worden, sie dolla jepriejelt worden, sie foakna en Doodesjefoa jewast.

24Von de Juden hab ekj fief mol 39 Heiw jekjräajen.

25Dree mol wort ekj met Stangen veheift, een mol wort ekj jesteenicht, dree mol schluach mien Schepp to Wrak, een Dach un eene Nacht brocht ekj opp däm deepen Mäa too.

26Ekj hab väl jereist, ekj sie derch Riefasch en Jefoa jewast, en Jefoa derch Reibasch, en Jefoa mank de Juden, en Jefoa mank aundre Velkja, en Jefoa en Städa, en Jefoa en de Wiltnis, en Jefoa oppem Mäa, en Jefoa mank ontrue Breeda.

27Ekj haud Lausten un Mieej un väl schloploose Nachten. Ekj sie hungrich un darschtich jewast. Ekj hab em kolden jehubbat, un hab väl jefaust.

28Un buta aul disem noch dee dachdäachelje Oabeitslaust un de Sorj om de Jemeenten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Wäa es schwak, un ekj woa nich schwak? Wäa woat veleit toom sindjen, daut ekj doaräwa nich oppbrenn?

30Wan ekj puchen mott, woa ekj met daut puchen, waut miene Schwakheit verendach brinjt.

31Gott, dee onsem Harn Jesus sien Voda es, saul eewich jeloft woaren, hee weet, daut ekj nich lieej.

32En Damaskus leet Kjennich Aretas sienen Stauts Kommandaunt äwa de Staut woaken, om mie fausttonämen.

33Oba ekj wort en eenem Korf derch een Fensta en de Mia rauf jeloten, un jlept am ut de Henj.

2. Korinta 12

Waut werkjlich talt

1Ekj mott noch wieda groot räden, wan daut uk nuscht halpt. Ekj woa oba doavon räden, waut de Har mie openboaren deed un seenen leet.

2Ekj kjan eenen Maun en Christus, dee wort vieetieen Joa trigj – auf hee em Kjarpa ooda butrem Kjarpa wia, weet ekj nich, daut weet Gott – en dän dredden Himmel nenjenomen.

3Ekj kjan disen Maun un weet daut – auf hee doabie em Kjarpa ooda butrem Kjarpa wia, weet ekj nich, daut weet Gott –.

4Dee wort en daut Paradies nenn jehowen. Doa hieed hee Wieed, dee nich uttospräakjen sent un dee kjeen Mensch nosajen kaun.

5Von däm Maun well ekj groot räden, von mie selfst well ekj nich puchen, buta daut ekj von miene Schwakheit räd.

6Un wan ekj von mie uk noch groot räden wudd, doawäajen wudd ekj noch kjeen Noa sennen, wiels ekj wudd de Woarheit räden. Ekj doo daut doawäajen nich, daut kjeena mea von mie denkjen saul, aus hee von mie sitt ooda von mie hieet.

7Un wiels dise Openboarungen soo waut grootet wieren, wort mie, daut ekj nich met mie stolt woaren sull, een Stachel en daut Fleesch jejäft, een Enjel von Soton toom mie schlonen.

8Ekj hab dän Harn dree mol doawäajen aunjehoolen, daut mie dee veloten mucht.

9Oba siene Auntwuat wia: Miene Jnod es jenuach fa die, wiels miene Krauft es en schwake Menschen stoakj. Doawäajen räd ekj aum leefsten von miene Schwakheit, daut Christus siene Krauft en mie to seenen es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10Doawäajen sie ekj mootich wan ekj fa Christus schwak sie, meshaundelt woa, en Noot sie, Vefoljunk un Angst derch moak. Wiels wan ekj schwak sie, dan sie ekj stoakj.

De Sorj om de Korinta

11Ekj sie met mien räden toom Noa jeworden, oba jie haben mie bat doa jebrocht. Wan ekj uk nuscht sie, jie hauden mie sult lowen, daut ekj en kjeenem Faul weinja sie aus de Apostel, dee no june Meenunk soo huach rut stonen.

12Aul daut waut een Apostel uttieekjent, es mank junt derch Tieekjens en Wundawoakjen en aule Jedult passieet.

13En waut hab jie weinja jekjräajen aus de aundre Jemeenten, buta doarenn, daut ekj junt nich to eene Laust jeworden sie? Vejäft mie dit orrajcht!

14Nu well ekj toom dredden mol hankomen, un ekj woa junt uk dit mol nich eene Laust sennen. Ekj sieekj nich daut waut junt es, oba junt selfst. Nich de Kjinja sellen fa de Elren sorjen, oba de Elren fa de Kjinja.

15Ekj wudd jieren mie selfst un aules waut ekj hab fa june Seelen hanjäwen. Wan ekj junt soo sea väl räakjen, sull jie mie doawäajen weinja goot sennen?

16Lot daut sennen soo aus daut well, ekj sie junt nich to Laust jefollen. Oba sie ekj veleicht hinjalestich jewast un hab junt derch Lest to hoolen jekjräajen?

17Hab ekj junt derch irjentwäm utjenuzt, dän ekj hanjeschekjt hab?

18Ekj schekjt junt Titus, un noch eenen Brooda met am. Deed Titus junt utnutzen? Haundeld wie nich no een un dänselwjen Jeist? Jinj wie nich beid dän selwjen Wajch?

19Jie woaren woll aul jedocht haben, daut wie ons ver junt rajchtfoadjen wellen. Wie haben aus soone to junt jerät, dee en Christus un en Gott siene Jäajenwuat sent. Aules, leew Frind, waut wie doonen, es om junt opptobuen.

20Ekj fercht, wan ekj hankomen woa, woa ekj junt nich soo auntrafen, aus ekj well, un jie woaren mie uk nich soo finjen, aus jie wellen. Ekj fercht, daut ekj bie junt Striet, Aufgonst, Oaja, Zank, Pludren, Beleidjunk, Stolt un Onordnunk auntrafen woa.

21Ekj fercht, daut Gott mie deemootjen woat, wan ekj noch emol hankom. Ekj fercht, daut ekj äwa väle en Trua jeroden woa, dee noch nich omjekjieet sent un sikj noch nich von äare Orreinichkjeit un Huararie un Weltlost jereinicht haben, en dee see bat nu jeläft haben.

2. Korinta 13

Latste iernste Wieed un Säajensgruss

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Dit woat nu daut dredde mol sennen, daut ekj hankom. “Derch twee ooda dree Zeichnisen saul jieda Schultbewies bestemt woaren”.

[2]Ekj woarnd junt aul aus ekj daut tweede mol doa wia, un saj daut nu noch emol to aul dee, dee doa verhäa jesindicht haben, un to aul dee aundre, daut ekj kjeenem veschoonen woa, wan ekj nu komen woa.

[3]Daut woat junt dän Bewies doafäa jäwen, daut Christus derch mie rät. Christus es nich schwak en sienem Omgank met junt, oba es kjraftich en junt.

[4]Wan hee uk en Schwakheit jekjriezicht wort, soo läft hee nu derch Gott siene Krauft. Un soo aus wie en am uk schwak sent, soo woa wie doch derch Gott siene Krauft läwen, om junt to deenen.

[5]Unjasieekjt junt selfst, auf jie em Gloowen stonen. Prooft daut selfst ut! Weet jie daut nich selfst, daut Jesus Christus en junt es? Wiels wan nich, dan hab jie vesajcht.

[6]Ekj hop, jie woaren seenen, daut wie nich vesajcht haben.

[7]Wie prachren Gott, daut jie nuscht orrajchtet doonen, nich doawäajen, daut wie rajcht behoolen, oba daut jie daut rajchte doonen, soogoa wan daut soo lat, aus wan wie daut nich hanjekräajen haben.

[8]Jäajen de Woarheit kjenn wie nuscht utrechten, oba wie kjennen fa de Woarheit sennen.

[9]Wie freien ons, wan wie schwak sent un jie stoakj sent. Un wie bäden doafäa, daut jie muchten volkomen woaren.

[10]Daut es wuawäajen ekj dit schriew ea ekj hankom, daut ekj dan, wan ekj ieescht doa sie, nich woa motten strenj sennen. De Har haft mie Krauft jejäft, junt opptobuen, un nich doltorieten.

[11]Tolatst, miene Breeda, siet froo, doot waut rajcht es, lot junt treesten, siet junt eenich, siet frädlich! Ons leeftolja un frädelja Gott woat dan met junt sennen.

[12]Jreest junt unjarenaunda met een heiljen Kuss. Aule heilje bestalen junt to jreessen.

[13]Mucht onsem Harn Jesus Christus siene Jnod un Gott siene Leew un däm Heiljen Jeist siene Jemeenschoft met junt aula sennen! Amen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Galata

Galata 1

Een butajeweenlicha Aunfank toom Breef

1Ekj Paulus, een Apostel nich von Menschen doatoo jewält, uk derch kjeen Mensch, oba derch Jesus Christus un Gott, dän Voda, dee am vom Doot oppjewakjt haft,

2un aule Breeda, dee hia bie mie sent, schriewen dit no de Jemeenten en Galatien:

3Mucht Jnod un Fräd von Gott, dän Voda, un dän Harn Jesus Christus, met junt sennen.

4Hee storf fa onse Sinden, jrod soo aus Gott de Voda daut jeplont haud, ons doaderch ut dise beese Welt rut to raden.

5Am traft aule Iea derch aule Eewichkjeit! Amen.

Daut jeft bloos eene Goode Norecht

6Mie wundat daut, daut jie dän soo schwind veloten haben, dee junt derch Jesus Christus siene Jnod beroopen haft, un een aundret Evangelium aunjenomen haben.

7Doa es en Werkjlichkjeit kjeen aundret Evangelium. Jie woaren vedreit un aunjeschmäat von dee, dee Christus sien Evangelium vedreien.

8Un wan wie ooda soogoa een Enjel vom Himmel junt een aundret Evangelium prädjen sullen, aus daut, waut wie junt jeprädicht haben, däm lot veflucht sennen.

9Soo aus wie verhäa jesajcht haben, saj ekj noch eemol: Wan junt irjentwäa een Evangelium prädicht daut nich met daut stemt, waut wie junt jeprädicht haben, dee saul veflucht sennen.

10Hieet sikj daut soo aus wan ekj proow Menschen to jefaulen, ooda Gott to jefaulen? Wan ekj de Menschen noch toom Jefaulen läwd, dan kunn ekj nich Christus sien Deena sennen.

De Goode Norecht, dee Paulus prädicht, kjemt direkjt von Christus

11Dit sell jie weeten, Breeda, daut daut Evangelium, daut ekj junt prädijd, nich von Menschen kjeem.

12Daut hab ekj von kjeenem Menschen jekjräajen un daut haft mie uk kjeena jelieet. Jesus Christus haft mie daut selfst jeopenboat.

13Jie haben doch von mien väajet Läwen em Judentum jehieet, woo schrakjlich ekj Gott siene Jemeent vefoljd un proowd to nuscht to moaken.

14Ekj jinkj em Judentum wieda aus väle aundre en miene Tiet, soo strenjd ekj mie aun miene Vodasch ää Jesaz to hoolen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Oba aus däm, dee mie derch siene Jnod to waut besondret beroopen haud ea ekj jebuaren wort,

16daut jefaulen deed, mie sienen Sän to openboaren, daut ekj von am mank de Velkja prädjen sull, jinkj ekj nich ieescht met Menschen räden.

17Ekj jinkj uk nich no Jerusalem no dee, dee aul ea Apostel wieren aus ekj. Ekj jinkj no Arabien un kjeem wada trigj no Damaskus.

18Dan om dree Joa reisd ekj no Jerusalem, Petrus to besieekjen, un wia feftieen Doag met am toop.

19Oba ekj hab von de aundre Apostel kjeenem jeseenen buta Jakobus, dän Harn sienen Brooda.

20Un waut ekj junt hia ver Gott schriew, sent nich Läajes!

21Doaropp reisd ekj dan no Sierien un Zilizien.

22Un Christus siene Jemeenten en Judäa kjanden mie don noch nich.

23Dee hauden daut bloos sajen hieet, daut dee, dee an ieescht vefolcht haud, prädijd nu dän Gloowen, dän hee ieescht haud prooft to vestieren.

24Un see lowden Gott, daut et met mie soo jeworden wia.

Galata 2

De Leidasch en de ieeschte Jemeent aunerkjanen Paulus

1Vieetieen Joa lota reisd ekj wada no Jerusalem met Barnabas toop un neem Titus uk met.

2Dit mol jinkj ekj han, wiels Gott mie daut soo enjeef, un läd an mien Evangelium väa, daut ekj to de Velkja prädjen doo. Ekj unjahilt mie em priwauten met dee, dee en de Jemeent eenen gooden Nomen haben. Daut deed ekj doawäajen, daut see vestonen kunnen, waut ekj jeprädicht haud, daut see met mie stemmen kunnen, daut ekj nich vejäfs unja an jeoabeit haud ooda oabeiden doo.

3Un see velangden nich emol, daut Titus sull beschnäden woaren, dee doch een Griech es.

4Oba de faulsche Breeda, dee sikj jeheem nenjeschlikjt hauden onse Frieheit en Christus Jesus uttospionieren, un dee ons wada aum Jesaz vesklowen wullen,

5fa dee hab wie opp kjeenen Wajch nojejäft, daut de Woarheit em Evangelium fa junt stonen bliewen wudd.

6Un von dee, dee eenen gooden Nomen hauden, wort to miene Bootschoft nuscht toojesat. (Un wäa see sent, moakt bie mie kjeenen Unjascheet; wiels bie Gott sent wie aula eent.)

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Em Jäajendeel, aus dee sagen, daut mie daut aunvetrut wia, daut Evangelium mank dee to prädjen dee nich beschnäden wieren, jrod soo aus Petrus daut Evangelium aunvetrut wia fa dee, dee beschnäden sent,

8(wiels dee, dee derch Petrus wirkjt de beschnädne daut Evangelium to prädjen, wirkjt uk en mie, dee daut Evangelium to prädjen dee nich beschnäden sent)

9aus dee de Jnod sagen dee mie jejäft wia, jeewen Jakobus, Petrus un Johanes, dee aus goode Stendasch aunjeseenen worden, mie un Barnabas de rajchte Haunt onse Jemeenschoft met an to schluten, daut wie sullen no de Velkja gonen, un see no dee, dee beschnäden sent.

10Aules waut see noch to sajen hauden wia, daut wie aun de oame denkjen sullen, un daut hab ekj selfst noch emma jieren jedonen.

Paulus finjt daut needich Petrus trajchttowiesen

11Oba aus Petrus no Antiochia kjeem, hab ekj am ver aule trajchtjestalt, wiels hee sikj veschulcht haud.

12Wiels ea doa jewesse Mana kjeemen, dee von Jakobus jeschekjt wieren, eet hee met de Nichjuden toop, oba aus dee kjeemen, trock hee sikj trigj un hilt sikj oppoat, wiels hee fercht sikj fa de Juden, dee opp de Beschniedunk hilden.

13Un wiels hee soo deed, deeden de aundre Juden krakjt soo. Soogoa Barnabas heicheld met.

14Oba aus ekj sach, daut see nich fa de Woarheit em Evangelium enstunden, säd ekj to Petrus doa ver aulem: Wan du, aus een Jud, soo läwen deist aus de Velkja un nich aus een Jud, woo kaust du dan de Velkja bedwinjen soo to läwen aus Juden?

15Wie selfst, dee wie aus Juden jebuaren un nich Sinda von de Velkja sent,

16weeten daut een Mensch nich derch daut Jesaz hoolen jerajcht woat, oba derch dän Gloowen aun Jesus Christus. Wie haben selfst aun Christus Jesus jejleeft, om derch dän Gloowen aun Christus jerajchtfoadicht to woaren, wiels derch daut Jesaz hoolen kaun kjeen Mensch jerat woaren.

Jesaz un Jnod

17Wan wie, en däm daut wie onse Rajchtfoadjunk en Christus sieekjen, onse Sind enseenen, steit Christus dan fa de Sind en? Sea lang nich.

18Oba wan ekj daut wada oppbu, waut ekj doljebroaken hab, moak ekj mie selfst toom Sinda.

19Ekj sie derch daut Jesaz fa daut Jesaz jestorwen, daut ekj fa Gott läwen kaun.

20Ekj sie met Christus metjekjriezicht. Daut sie ieejentlich nich mea ekj dee doa läft, daut es Christus dee en mie läft. Daut Läwen daut ekj hia em Fleesch läw, läw ekj em Gloowen aun Gott sienen Sän, dee mie goot wia un sikj selfst fa mie hanjeef.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Ekj stal Gott siene Jnod nich tosied, wiels wan wie derch daut Jesaz kunnen jerajcht woaren, dan wia doa kjeene Uasoak, daut Christus haud stoawen must.

Galata 3

Daut trigjfaulen von de Jemeent nich to bejriepen

1Oo Galata, woo hab jie soo weinich Venunft? Wäa haft junt bezeibat, daut jie nich no de Woarheit horchen? Junt es Jesus Christus väajemolt worden, daut jie am schia aum Kjriez seenen kunnen.

2Dit eene well ekj doch von junt weeten: Hab jie dän Jeist jekjräajen doaderch daut jie daut Jesaz hilden, ooda derch de Prädicht vom Gloowen?

3Sent jie soo vedreit? Em Jeist hab jie aunjefongen, un räakjen jie nu em Fleesch foadich to moaken?

4Es daut mäajlich, daut jie soo väl fa nuscht jeläden haben? Daut es, wan doa werkjlich nuscht doarhinja es!

5Dee, dee junt dän Jeist hanrieekjt un Wunda mank junt wirkjt, deit dee daut derch daut Jesaz hoolen ooda derch de Prädicht, dee vom Gloowen kjemt?

De Grunt fa de Goode Norecht licht en de Vespräakjunk aun Abraham

6Soo wia daut met Abraham, “dee jleewd Gott un daut wort am aus Jerajchtichkjeit aunjeräakjent”.

7Doaraun kjenn wie seenen, Abraham siene Kjinja wieren dee, dee jleewden.

8De Schreft säd daut aul em verut, daut Gott de Velkja derch dän Gloowen jerajcht moaken wudd, un prädijd doawäajen aul to Abraham un säd: “Derch die sellen aule Velkja jesäajent woaren.”

9Un doawäajen kjrieen dee, dee doa jleewen, dän selwjen Säajen aus Abraham, dee doa Gloowen haud.

Daut Jesaz brinjt nich Läwen

10Wäa sikj opp Woakjen ut däm Jesaz velat es unja eenen Fluch, wäajen de Schreft sajcht: “Veflucht es jieda eena, dee nich aules helt un deit, waut em Jesaz jeschräwen steit!”

11Daut es kloa, daut derch daut Jesaz kjeen Mensch ver Gott jerajcht es, wiels “wäa derch dän Gloowen jerajcht es, saul läwen”.

12Daut Jesaz oba jeft sikj met däm Gloowen nich auf. Doa heet daut “wäa doa deit waut daut sajcht, woat läwen”.

13Christus haft ons loosjekoft von däm Fluch, dän daut Jesaz äwa ons brocht, doaderch daut hee dän Fluch opp sikj neem, wiels daut steit jeschräwen: “Wäa aum Kjriez henjt, es veflucht”,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

14soo daut Abraham sien Säajen derch Christus Jesus opp de Velkja komen deed. Un soo hab wie dän Jeist jekjräajen dee ons vesproaken wia, wan wie jleewen wudden.

Gott sien Vespräakjen es ella aus daut Jesaz

15Leewe Breeda, ekj jäw junt een menschlichet Biespel. Wan Menschen een Tastament moaken, woat daut nich jeendat, wan daut ieescht unjaschräwen es. Doa woat dan nich mea toojesat uk nich wajchjenomen.

16Waut Abraham vesproaken wia, wia fa am un sien Nokomen. Daut sajcht nich: “un siene Nokomen”, nich aun väle, bloos aun eenem. Un dee eena es Christus.

17Dit es waut ekj meen: Daut Jesaz, daut 430 Joa nohäa kjeem, häft een Tastament nich opp, daut Gott verhäa goot jeheeten haft. Daut kunn sien Vespräakjen nich onjeltich moaken.

18Wan daut Oafgoot derch daut hoolen vom Jesaz kjemt, dan es daut nich doaderch, daut Gott daut vesproaken haft. Oba Gott jeef Abraham daut, wiels hee am daut vesproaken haud.

De Harschoft vom Jesaz wia opp eene bejrenste Tiet

19Wuarom dan daut Jesaz? Daut Jesaz wort bowenenn jejäft, daut wie doaraun seenen kunnen waut Sind es, bat dee komen wudd, dee ons vesproaken wia. Daut Jesaz wort derch Enjel bekaunt jemoakt un ons derch een Vemedla jejäft

20Een Vemedla oba es nich needich, wan sikj daut mau om eenen haundelt. Un Gott es mau eena.

21Es daut Jesaz dan jäajen daut, waut Gott vesproaken haft? Nä, derchut nich! Wiels, wan doa wia een Jesaz jejäft worden, daut doa Läwen brinjen kunn, dan wia derch daut Jesaz de Jerajchtichkjeit jekomen.

22De Schreft oba sajcht, daut de gaunze Menschheit von de Sind beharscht woat, daut et derch Gloowen kunn jejäft woaren, waut dee vesproaken wia, dee aun Jesus Christus jleewen wudden.

23Ea de Gloowen kjeem, haud daut Jesaz de Haunt äwa ons, bat ons de Gloowen sull väajestalt woaren.

24Daut Jesaz wia doa, ons to belieren bat Christus kjeem, daut wie derch dän Gloowen kunnen jerajchtfoadicht woaren.

25Nu oba daut de Gloowen jekomen es, sto wie nich mea unja eenen Oppsechta, dee ons belieren mott.

En de Städ von Sklowen sent wie Gott siene Kjinja

26Nu sent jie derch dän Gloowen aun Christus Jesus aula Gott siene Kjinja.

27Wiels wäaemma en Christus nenjedeept es, haft Christus aunjetrocken.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Doa es nu kjeen Unjascheet mea tweschen Juden un Griechen, tweschen Sklowen ooda Friee, Maun ooda Fru. Wie sent aula eent en Christus Jesus.

29Un wan wie Christus aunjehieren, dan sent wie Abraham siene Nokomen un Oawen, soo aus Gott vesproaken haft.

Galata 4

1Ekj saj oba: Soolang aus een Oaw noch nich mindich es, es tweschen am un eenen Kjnajcht kjeen Unjascheet, wan hee uk aul aules ieejent waut de Voda haft.

2Hee steit noch unja Gootmana un Vewaulta, bat dee Tiet kjemt, dee de Voda bestemt haft, daut hee daut Oafgoot kjrieen saul.

3Soo es daut uk met ons. Soolang aus wie onmindje Kjinja wieren, stunt wie aun de Aunfangs Lieren en dise Welt veskloft.

4Oba aus de Tiet ieescht jekomen wia, schekjt Gott sienen Sän, jebuaren von eene Fru un unja daut Jesaz jestalt.

5Hee sull dee looskjeepen, dee unja daut Jesaz wieren, daut Gott ons kunn aunnämen aus siene Kjinja.

6Un wiels jie nu Gott siene Säns sent, haft hee ons sienen Sän sienen Jeist en daut Hoat jejäft, dee am aunroopt aus Voda, leewa Voda!

7Doawäajen sent jie nu nich mea Sklowen, oba Säns, un wan een Sän, dan uk een Oaw, wiels Gott junt doatoo jemoakt haft.

Paulus siene Sorj om de Jemeent

8Ea jie Gott kjanen lieeden, wia jie aun Aufjetta veskloft, dee en Werkjlichkjeit nich Jetta wieren.

9Nu oba, daut jie Gott haben kjanenjelieet, ooda bäta jesajcht, daut hee junt jefungen haft, wuarom well jie nu trigj gonen un junt aun daut vesklowen loten, wuavon jie derch Christus frie jeworden sent?

10Jie hoolen junt aun besondre Fastdoag un fieren Niemon un aundre Joarestieden.

11Ekj fercht aul auf aul miene Mieej un Oabeit bie junt nich es vejäfs jewast.

12Breeda, siet doch soo aus ekj, wiels ekj sie soo aus jie. Jie haben mie nuscht orrajchtet jedonen!

13Jie weeten, daut ekj doawäajen daut ieeschte bie junt daut Evangelium prädijd, wiels ekj krank wia.

14Un ekj haud junt daut nich vedenkjen kunt, wan junt fa miene Krankheit jeäakjelt haud, oba jie haben mie nich scheef aunjekjikjt ooda rut jestat. Jie neemen mie opp aus eenen Enjel von Gott, soo aus Christus Jesus selfst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Oba wua es dee Freid jebläwen? Ekj weet bestemt, daut jie don, wan daut wia mäajlich jewast, haud jie junt de Uagen utjeräten un mie jejäft.

16Sie ekj doaderch jun Fient jeworden, daut ekj junt de Woarheit jesajcht hab?

17De faulsche Lierasch, dee daut soo sea om junt to doonen es, haben nuscht goodet em Senn. Dee wellen junt von mie wajch lenkjen, daut jie an hinjaraun komen sellen.

18Daut es fein un goot wan sikj wäa om junt bemieecht, wan sikj daut om daut goode haundelt, un besondasch dan, wan see daut nich mau dan doonen, wan ekj uk doa sie.

19Leewe Kjinja, ekj go noch eemol derch Jeburtsweeen, om junt bat doa to brinjen, daut Christus wada en jun Läwen to seenen es!

20Wan ekj jrod nu kunn bie junt sennen un junt trajchthalpen, wiels ekj sie sea besorcht om junt!

Abraham siene beid Säns

21Jie, dee jie trigj unja daut Jesaz gonen wellen, sajcht emol: Hab jie nich jehieet, waut daut Jesaz sajcht?

22Daut steit jeschräwen, daut Abraham twee Säns haud. Eena wort am von siene Sklowenfru jebuaren, un de aundra von siene Fru, dee doa frie wia.

23Bie dän Sän, dee von de Sklowenfru jebuaren wort, wia nuscht butajeweeneljet. Oba de Sän von siene Fru wort ieescht mau dan jebuaren, aus Gott an dän vesproaken haud.

24Aun dise woare Jeschicht kjenn wie seenen, woo Gott opp twee Wäaj de Menschen halpen deed. Een Wajch wia, an daut Jesaz opp däm Sinaiboajch to jäwen, wua see no horchen sullen.

25Hagar bediet de Boajch Sinai en Arabien un es met Jerusalem to vejlikjen, dee met äare Kjinja toop deenen mott.

26Oba daut Jerusalem, dort bowen, es frie, un daut es onse Mutta.

27Wäajen daut steit jeschräwen: “Sie froo, du onfruchtboare, dee du nich jebuaren hast! Komm un roop fa Freid, dee du nich en Jeburtsweeen best! Wiels de eensome haft väl mea Kjinja aus dee, dee eenen Maun haft.”

28Un wie, leewe Breeda, sent soo aus Isaak, Kjinja dee Gott vesproaken haft.

29Un soo woa wie, dee wie derch dän Heiljen Jeist jebuaren sent, von dee vefolcht, dee unja daut Jesaz stonen, jrod soo aus Isaak, een Sän dee doa vesproaken wia, von dän vefolcht wort, dee von de Sklowenfru jebuaren wia.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

30Oba waut sajcht de Schreft: “Schekj de Sklowenfru met äaren Sän utem Hus, wiels de Sklowenfru äa Sän saul nich met dän Sän toop oawen, dee von de friee Fru jebuaren es”.

31Un soo Breeda, wie sent nich Kjinja von de Sklowenfru, oba von de friee Mutta.

Galata 5

Lot kjeenem june Frieheit nämen

1Dan blieft nu en dee Frieheit, wuatoo Christus ons veholpen haft, un lot junt nich wada een Sklowenjoch opplajen!

2Ekj, Paulus, saj junt: Wan jie junt beschnieden loten, dan halpt junt Christus nuscht.

3Ekj saj noch eemol to eenem jiedren, dee sikj beschnieden lat, daut hee dan schuldich es daut Jesaz gaunz to hoolen.

4Wan jie derch daut Jesaz wellen jerajcht woaren, dan hab jie junt von Christus loosjemoakt un sent von de Jnod aufjefollen.

5Onse Hopninj es, daut wie derch dän Heiljen Jeist un derch Gloowen ver Gott jerajcht woaren.

6Bie Christus Jesus talt daut nich een bät, auf wie beschnäden sent ooda nich. Hee velangt Gloowen, dee derch Leew toom väaschien kjemt.

7Jie wieren aul soo fein opp däm Wajch. Wäa haft junt oppjehoolen, daut jie nich mea no de Woarheit horchen?

8Doa haft dee junt nich too berät, dee junt beroopen haft.

9Daut nemt bloos een kjlienet bät Häw derch dän gaunzen Dieech to gonen.

10Wiels wie em Harn eent sent, hab ekj noch daut vetruen en junt, daut jie nich woaren eene aundre Jesennunk aunnämen, un daut Gott dän strofen woat, dee junt vewerren deit, eendoont wäa daut es.

11Leewe Breeda, wan ekj noch prädijd, daut Menschen sikj musten beschnieden loten, wuarom wudd ekj dan Vefoljunk lieden? Dan brukt doch sikj kjeena aun Christus sien Kjriez steeten.

12Ekj wensch daut dee, dee junt trublen, sikj selfst schnieden wudden un junt tofräd loten!

Met de Krauft vom Jeist leeftolich sennen

13Breeda, junt haft Christus to Frieheit veholpen. Bloos brukt dee Frieheit nich, daut Fleesch dän Wellen to loten. Deent eena dän aundren en Leew.

14Wiels daut gaunze Jesaz es met een Wuat toopjefot: “Du saust dienen Noba jrod soo goot sennen aus die selfst.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Wan jie junt oba unjarenaunda bieten un derchholen, seet doa no, daut jie junt nich unjarenaunda en de Grunt brinjen.

16Ekj saj junt soo: Waundelt em Jeist, dan woa jie daut nich doonen, wuano daut Fleesch jelesten deit.

17Wiels daut Fleesch velangt jrod daut, waut de Jeist nich well, un de Jeist well daut, waut daut Fleesch nich well. Dee beid sent sikj emma jäajenäwa, daut jie nich doonen, waut jie doonen muchten.

18Wan jie junt vom Heiljen Jeist rejieren loten, haft daut Jesaz junt nuscht mea to sajen.

19Waut daut Fleesch fa Woakjen haft es kloa: doa es Ehebruch, Huararie, Onreinheit, onbandjet Läwen,

20Aufjettarie, Zaubarie, Fientschoft, Striet, Habsucht, Wutt, nosikj sennen, Zank, Spoolarie,

21Aufgonst, Mort, supen, un fräten un soowaut mea. Ekj hab junt daut aul eemol jesajcht, oba ekj saj daut noch eemol: Dee, dee soowaut doonen woaren en Gott sien Rikj nich nenkomen.

22Dän Jeist siene Frucht es Leew, Freid, Fräd, Jedult, Frintlichkjeit, gootjesonnen sennen, Gloowen, Jelindichkjeit un Selfstbeharschunk.

23Jäajen soone es daut Jesaz nich.

24Dee, dee Christus Jesus aunjehieren, haben daut Fleesch met Lost un Liedenschoften toop jekjriezicht.

Droacht eena däm aundren siene Laust

25Wan wie em Jeist läwen, dan well wie uk em Jeist waundlen.

26Dan bruck wie nich no Iea un aunseenen sieekjen, wuaderch Aufgonst un Oaja kjemt.

Galata 6

1Breeda, wan jie emol wäm doabie trafen, daut hee sikj vesindicht, dan sell jie, dee jie jeistlich sent, däm frintlich un leeftolich trajchthalpen, un paust opp fa die selfst, daut du nich uk vesocht woascht.

2Halpt eena däm aundren siene Laust droagen un doaderch doonen, waut Christus sien Jesaz velangt.

3Wiels, wan irjentwäa denkjt, daut et met am waut es, wan daut doch nuscht es, dee schmäat sikj selfst aun.

4Lot eenem jiedren sien ieejnet Woakj unjasieekjen, un seenen, auf hee doa waut finjt sikj to lowen, un sikj nich aun sienen Noba mäten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Wiels een jiedra woat siene ieejne Laust droagen motten.

6Wäa met däm Wuat unjarecht woat, saul däm aulahaunt goodet tookomen loten, dee am unjarechten deit.

7Ert junt nich! Gott lat sikj nich spotten. Waut een Mensch seit, woat hee uk arnten.

8Wäa doa seit sien Fleesch to jefaulen, woat von däm Fleesch vedoawen arnten. Wäa oba seit dän Jeist to jefaulen, woat vom Jeist daut eewje Läwen arnten.

9Well wie nich meed woaren goodet to doonen, wiels wan wie nich mootloos woaren, woa wie arnten, wan daut ieescht Tiet doatoo es.

10Doawäajen sull wie, soo foaken aus wie Jeläajenheit haben, aun aule Menschen goodet doonen, un besondasch aun dee, dee met ons toop em Gloowen stonen.

De latste Woarnunk: Daut Kjriez aus Motstock

11Kjikjt emol, waut ekj fa groote Latren moak, wan ekj met miene ieejne Haunt schriew!

12Dee junt doatoo bedwinjen wellen, daut jie junt sellen beschnieden loten, doonen daut om bie de Menschen goot aunjeseenen to woaren, om nich met Christus sien Kjriez vefolcht to woaren.

13Dee, dee sikj beschnieden loten, hoolen selfst nich daut Jesaz. See velangen de Beschniedunk von junt doawäajen, daut see sikj enbillen kjennen, daut see junt soo wiet jekjräajen haben, daut jie junt beschnieden leeten.

14Von mie saul kjeena hieren, daut ekj mie met irjent sestwaut groot doo, aus met däm Harn Jesus Christus sien Kjriez, wuaderch de Welt fa mie jekjriezicht es, un ekj fa de Welt.

15Bie Jesus Christus helt sikj daut jlikj, auf beschnäden ooda onbeschnäden. Bie am talt bloos eene niee Kjreatua.

16Un Fräd un Jnod äwa aule, dee sikj aun dise Räajel hoolen, soogoa äwa Gott sien Israel.

17Wan mie dan nu uk wiedahan kjeena mea Trubbel moaken wudd, wiels mien Kjarpa haft aul Noawen, om Jesus sient haulwen!

18Mucht Jesus Christus ons Har siene Jnod met junem Jeist sennen, leewe Breeda! Amen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Efeesa

Efeesa 1

Gruss

1Paulus, dän Gott sikj jewält haud Christus Jesus sien Apostel to sennen, no de heilje en Efesus, dee onsen Christus Jesus tru sent:

2Jnod met junt un Fräd von Gott, onsen Voda, un onsen Harn Jesus Christus!

Gott wiest en Christus woo väl hee ons räakjent

3Ons Har Jesus Christus sien Gott un Voda sull doafäa jeloft woaren, daut hee ons, aus Himmelsbirja, aul de jeistliche Säajnungen jeschonken haft.

4Wiels ea hee de Welt dän Grunt läd, haud hee ons bestemt en Christus, siene heilje oschuldje Kjinja to sennen.

5Wäajen Gott siene Leew fa ons, haud hee daut soo enjerecht, daut hee ons derch Jesus Christus aunnämen wull aus siene ieejne Kjinja.

6Nu kjenn wie nich aundasch aus siene groote Jnod lowen, dee hee ons haft tookomen loten derch sienen leewen Sän, Jesus Christus.

7Derch Jesus, dee sien Bloot fa ons jejäft haft, sent wie loosjekoft,

8un ons sent de Sinden vejäft derch de groote Jnod, dee en ons Läwen nenn kjeem, un ons de Uagen fa de Woarheit opmuak.

9Gott haft ons sien Jeheemnis weeten loten, daut hee sikj haud väajenomen derch Jesus Christus verendach to brinjen,

10wan siene bestemde Tiet ieescht wudd hia sennen. Dan woat hee aules, waut em Himmel un oppe Ieed es, unja een Haupt brinjen, un daut es Christus.

11En Christus haud hee ons em verut bestemt, siene Oawen to sennen, soo aus hee daut jeplont haud, un hee fieet aules soo ut aus hee daut well,

12soo daut wie, dee wie opp Christus hopten, de ieeschte wieren, dee siene Harlichkjeit lowen.

13Un soo wia daut uk met junt, dee jie de Woarheit jehieet haben, wuaderch jie jerat worden un aun am jleewden. Dan tieekjend Gott junt met däm Heiljen Jeist.

14De Heilja Jeist bircht doafäa, daut wie daut kjrieen, waut Gott ons vesproaken haft. Doawäajen well wie nu aula siene Harlichkjeit lowen!

Dank un Jebäd om jeistliche Weisheit

15Von don aus ekj von junen Gloowen aun däm Harn Jesus hieed, un von woo jie aule heilje goot sent,

16hia ekj nich opp, fa junt to danken un fa junt to bäden,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17daut de Gott von onsen Harn Jesus Christus, de harlicha Voda, junt mucht dän Jeist von Weisheit un Ensecht schenkjen, am bäta kjanen to lieren.

18Mucht hee junt de Ensecht jäwen em Hoat to venämen, woo groot de Hopninj es, dee hee fa junt reed haft, un woo groot un harlich daut Oafgoot es, daut aule heilje en Christus jekjräajen haben,

19un daut jie bejriepen kjennen, waut fa eene riesje Krauft Gott en ons wirkjen lat, dee wie aun am jleewen.

20Daut es deeselwje jeistliche Krauft, dee hee bewees, aus hee dän Heilant vom Doot oppwuak un bie sikj to rajchte Haunt dän hechsten Ierenplauz em Himmel jeef,

21huach äwa aule Macht un Jewault un aule Krauft un Harschoften, dee doa jenant woaren kunnen en dise Welt, ooda en dee, dee doa noch kjemt.

22Gott haft dän Harn Jesus aules unja de Feet jelajcht un am aus väaschta äwa siene Jemeent jesat.

23De Jemeent es sien Kjarpa, en däm hee selfst läft, doaderch, daut see derch am un von am aules jekjräajen haft.

Efeesa 2

Vom Doot toom Läwen

1Jie wieren en june Sinden jeistlich doot, aus jie noch soo läwden aus dise Welt daut velangd,

2un de onsechtboare Macht, dee äwa dise Welt harscht, unjadon wieren, dän Jeist, dee en dee wirkjt, dee Gott nich jehorchen.

3Wie läwden to eene Tiet uk aula soo aus ons Fleesch daut velangd un wuatoo onse Lost ons dreef, un wieren von Natua ut Kjinja unja Gott sienen Oaja, soo aus aule aundre.

4Oba Gott es soo rikj aun Jnod, un hee es ons soo goot en siene Leew,

5daut hee ons met Christus toop wada toom Läwen brocht, wan wie uk doot en onse Sinden wieren. Derch Jnod woa wie seelich.

6Gott haft ons met Christus Jesus toop oppjewakjt un met am toop eenen Plauz em Himmel jejäft,

7daut hee en de tookjinftje Tieden ons en Christus Jesus bewiesen kunn, woo vetraflich rikj hee aun Jnod es, un woo sea goot hee ons es.

8Jie sent derch Gott siene Jnod jerat, wiels jie jleewen. Daut es nich derch june Woakjen. Daut es een Jeschenkj von Gott.

9Daut es nich ut Woakjen, soo daut kjeena Uasoak haft sikj selfst to lowen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

10Doaderch, daut wie met Christus Jesus vebungen sent, haft Gott ons niejeschaufen un en eenen Staunt vesat, daut wie goodet doonen kjennen. Nu sell wie uk doano läwen.

Aula eent en Christus

11Vejät nich, jie wieren von Natua ut aus Nichjuden jebuaren. Un jie worden von dee, dee derch Menschenhaunt beschnäden sent, de onbeschnädne jenant.

12Jie wieren don onen Christus, un aun Gott sien Volkj wia jie framd. Un waut Gott aun Israel vemoakt un toojesajcht haud, jinkj junt nuscht aun. Jie hauden nuscht to hopen un wieren onen Gott en dise Welt.

13Oba nu es daut aundasch; nu sent jie Christen. Jie wieren wiet auf, oba nu sent jie derch Christus Jesus sien Bloot gaunz noaun jebrocht.

14Christus es ons Fräd. Hee haft von dee beid Gruppen eene jemoakt un de Waunt doljebroaken, dee ons tranen deed.

15Christus haft en sienem Fleesch daut Jesaz un de Väaschreften ut däm Wajch jebrocht, daut hee en sikj selfst kunn von dee twee eenen nieen Mensch schaufen, un doaderch Fräd schaufen,

16daut hee ons beid derch daut Kjriez en eenem Kjarpa met Gott toopbrocht, un doaderch met de Fientschoft een Enj muak.

17Un hee kjeem un prädijd de Fräd to beid, to junt, dee wiet auf wieren un uk to dee, dee dicht bie wieren.

18Derch Jesus hab wie aule beid derch eenen Jeist dän Wajch no däm Voda.

19Dan sent jie nu nich mea framde Waundra, oba Metbirja met de Heilje un Jlieda en Gott siene Famielje,

20dee opp de Apostel un Profeeten äaren Grunt jebut es wuaraun Jesus Christus selfst de rajchta Akjsteen es,

21derch dän de gaunza Bu toophelt un waust, soo daut et fa onsen Harn eenen heiljen Tempel jeft.

22En däm sent uk jie nenjebut, soo daut Gott em Jeist eene Woninj haft.

Efeesa 3

Paulus siene besondre Oabeit mank de Velkja

1Dit es de Uasoak wuarom ekj, Paulus, Christus Jesus sien faustjenomna, om junt Velkja äat haulwen ensetten mott.

2Jie motten secha von daut Aumt jehieet haben, daut Gott siene Jnod mie jeschonken haft, un daut ekj aun junt uteewen saul,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3un daut Gott mie sien Jeheemnis openboat haft, soo aus ekj junt kort jeschräwen hab.

4Dit saj ekj om junt daut kloa to moaken, woo ekj daut Jeheemnis von Christus vesto.

5Dit wia de Menschenkjinja en frieejre Tieden nich soo kloa jesajcht, aus siene heilje Apostel un Profeeten daut nu derch dän Jeist haben.

6Daut es dit: Daut de Velkja uk Metoawen un Jläda aun dän selwjen Kjarpa sent un Aundeel haben aun daut, waut en Christus Jesus derch daut Evangelium vesproaken es.

7Un fa dit Evangelium sto ekj em Deenst, doano, aus Gott mie derch siene Krauft Jnod jeschonken haft.

8Un wan ekj uk de jerinjsta von aule Heilje sie, mie es dise Jnod jeschonken worden, de Velkja daut Evangelium to prädjen, daut doa väl rikja es aus sikj irjentwäa denkjen kaun.

9Ekj saul aule Menschen met Gott sienen jeheemen Plon bekaunt moaken, dee von Eewichkjeit häa bie am wia, dee aules jeschaufen haft.

10En onse Tiet sellen aule Harschoften un Jewaulten en de Himmelswelten derch de Jemeent seenen, woo rikj Gott aun Weisheit es.

11Dit wia soo aus Gott sikj daut von Eewichkjeit häa väajenomen haud un nu derch Christus Jesus onsen Harn utjefieet haft.

12En däm hab wie Moot un vetruen, em Gloowen no Gott to komen.

13Doawäajen ermon ekj junt nich mootloos to woaren, äwa waut ekj om junt haulwen lieden mott. Daut sull junt ieren.

Paulus bät fa de Jemeent

14Dit es wuarom ekj ver onsen Gott un Voda kjneeen doo.

15Von am kjemt de Nomen Voda fa aule Famieljes em Himmel un oppe Ieed.

16Un ekj bäd fa junt, daut hee, doano aus hee rikj aun Harlichkjeit es, junt Krauft schenkjen mucht, derch sienen Jeist ennalich stoakj to sennen,

17daut Christus derch dän Gloowen bie junt em Hoat wonen mucht, un daut jie muchten en Leew faust jewartelt sennen.

18Ekj bäd uk daut jie met aule aundre Heilje toop muchten de Krauft kjanen lieren, wuaderch jie bejriepen kjennen, woo lank un breet, woo huach un deep Christus siene Leew es.

19Jie sellen Christus siene Leew kjanen lieren, un dee jeit väl wieda aus wie oppfoten ooda vestonen kjennen, soo daut jie vollens un gaunz haben muchten, waut Gott fa junt haft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Däm, dee derch siene Krauft väl mea en ons doonen kaun, aus wie ons denkjen ooda vestonen kjennen,

21däm traft aule Iea en de Jemeent un en Christus Jesus derch aule Jennerazionen, en aule Eewichkjeit! Amen.

Efeesa 4

De Eenheit von de Jemeent

1Aus eena, dee fa dän Harn em Jefenkjnis es, kroag ekj junt aun: Läft soo daut et doamet stemt, wuatoo Gott junt beroopen haft.

2Siet bescheiden, frintlich un jeduldich. Habt soo väl Leew, daut jie junt unjarenaunda vedroagen.

3Siet emma doano ut, de Eenichkjeit em Jeist to bewoaren, wuaderch jie met eenaunda vebungen bliewen.

4Daut jeft mau eenen Kjarpa un eenen Jeist, jrod soo aus jie aula derch een un deeselwje Hopninj, beroopen sent.

5Daut jeft uk mau eenen Harn, eenen Gloowen un eene Doop.

6Daut jeft mau eenen Gott un Voda fa ons aula: Hee steit äwa aule, schauft derch aule un läft en aule.

7Een jiedra von ons haft soo väl Jnod jekjräajen aus am von Christus jeschonken es.

8Doawäajen sajcht daut: “Aus hee nopp foaren deed, fieed hee faustjenomne wajch un jeef de Menschen Gowen.”

9Wan daut jesajcht es, hee es nopp jefoaren, waut meent daut sest, aus daut hee ieescht rauf jekomen es, bat doa, wua de Ieed ligjen deit?

10Hee, dee rauf kjeem, es dee, dee wada nopp foaren deed, wiet äwa aule Himmel, wiels hee sull met siene Macht un Harlichkjeit de gaunze Welt fellen.

11Siene Gowen wieren dise: Daut hee eenje aus Apostel, eenje aus Profeeten, eenje aus Evangelisten, eenje aus Hoad un eenje aus Lierasch aunstalen deed.

12Dit deed hee om aul Gott siene Kjinja toom Christendeenst reedtomoaken, wuaderch Christus sien Kjarpa (daut es de Jemeent) jebut woat,

13bat wie aula to eene Eenichkjeit em Gloowen un Erkjantnis aun Gott sienen Sän komen, daut wie volstendje Menschen en Christus sent, soo wiet daut Christus bie ons eent un aules es.

14Wiels wie sellen nich lenja Kjinja sennen, dee sikj von veleidende Menschen äare Lieren aunschmäaren loten, un soo aus de Walen vom Wint han un häa jeschmäten woaren, derch äare Errlieren, wuamet see de Menschen veleiden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Wie motten en eenem leeftoljen Jeist de Woarheit vebreeden. Un wie motten en aules oppwaussen un Christus änlich woaren, dee ons Haupt es.

16Unja Christus siene Kontroll paussen aule Jläda aum Kjarpa toop un de gaunza Kjarpa woat derch paussende Jelenkja toopjehoolen. Un wan jieda Jlett deit, waut daut kaun, dan waust de Kjarpa un but en Leew opp.

Daut niee Läwen von de Christen

17Waut ekj junt nu saj, es soo aus de Har daut haben well. Jie sellen nich mea soo läwen aus de Velkja, dee aun nuscht wieetvollet denkjen.

18Met äare Jedanken jriepen see em diestren rom un haben kjeenen Aundeel aun daut Läwen von Gott, wiels see von Gott nuscht weeten un em Hoat blint un vestokt sent.

19See sent stomp jeworden jäajen aules, waut äa ieejnet Jewessen an sajen kunn. See läwen huachhäa un loten sikj en oppscheiselje Sachen gonen, onen sikj to schämen.

20Soowaut hab jie aun Christus nich jeseenen un uk nich von am jelieet.

21Daut es, wan jie äwahaupt waut von am jelieet haben. Wiels en Jesus hab wie de volle Woarheit.

22Seet daut jie von däm oolen Mensch looskomen, dee junt soo läwen muak aus jie deeden, un dee sikj derch siene aunschmäarende Lost selfst en de Grunt brocht.

23Jie sellen derch dän Jeist vom Grunt opp en Seel un Senn, niee Menschen woaren,

24dee no Gott sienem Bilt en Jerajchtichkjeit un Heilichkjeit jeschaufen sent.

25Hieet opp met lieejen un rät de Woarheit eena toom aundren, wiels jie sent aula Jläda aun eenaunda.

26Wan jie junt oajren, dan sorcht soo, daut jie junt derch junen Oaja nich vesindjen, un veeenicht junt ea de Sonn unjajeit.

27Jäft däm beesen Fient kjeene Jeläajenheit.

28Wäa met stälen jeploacht es, saul doamet opphieren un oabeiden gonen un opprechtich met siene Henj sien Broot vedeenen, un soo väl, daut hee waut haft, dee to jäwen, dee nuscht haben.

29Rät nuscht, waut dän näakjsten schoden kaun. Rät bloos daut, wuaderch dee jeholpen woaren, dee junt hieren.

30Beleidicht Gott sienen Heiljen Jeist nich. Wiels de Jeist es Gott sien Tieekjen, daut hee ons ieejent, de Garantie, daut de Dach kjemt, daut wie hia rut jerat woaren.

31Woat nich mea betta un fuchtich äwa eenaunda un vezoajcht junt nich. Hieet opp to schrieen un to beleidjen. Lot von soowaut nuscht mea sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

32Siet leewa von Hoaten leeftolich eena toom aundren. Vejäft junt unjarenaunda, soo aus Gott junt en Jesus Christus aules vejäft haft.

Efeesa 5

De Waundel em Licht

1Aus Gott siene leewe Kjinja, sträft am emma änelja to woaren.

2Habt soone Leew eena toom aundren aus Christus to ons haud, un sien Läwen fa ons opfad aus eenen scheenen Jeroch aun däm Gott eenen Jefaulen haud.

3Oba soo aus daut heilje tookjemt, lot bie junt nich emol soo väl aus von Huararie, Orreinichkjeit ooda Jiez, de Räd sennen.

4Jie sellen nich schaundboare un noarenhauftje Räd haben, uk nich Dommheit driewen, dee junt nich aunsteit. Eeft junt leewa, dankboa to sennen.

5Wiels jie weeten sea goot: Wäa sikj met Huararie aufjeft ooda jiezich es, waut Jettadeenst es, soone Menschen haben kjeenen Aundeel aun Christus un aun Gott sien Rikj.

6Lot junt nich veleiden derch ladje Wieed; wiels jrod doawäajen kjemt Gott sien Oaja äwa dee Menschen, dee Gott nich jehorchen wellen.

7Habt nuscht met soone Menschen to doonen.

8Ieescht läwd jie uk em diestren, oba nu haft Gott en junt Licht oppdachen loten. Dan läft nu uk aus soone Kjinja, dee daut Licht haben.

9Daut Licht brinjt goodet, Jerajchtichkjeit un Woarheit verendach.

10Prooft daut to lieren un to doonen, waut däm Harn jefelt.

11Un habt nuscht to doonen met onfruchtboare Woakjen, dee von em diestren komen; stalt dee leewa verendach.

12Daut es eene Schaund doavon to räden, waut em Jeheemen väajeit.

13Waut oba derch daut Licht opjedakjt woat, es to seenen; un aules waut to seenen es, es em Licht.

14Doawäajen es jesajcht: “Wakj opp, dee du schlapst, un sto opp vom Doot, dan woat Christus die Licht jäwen.”

15Siet väasechtich, daut jie derch dit Läwen gonen aus kluake Menschen un nich aus soone, dee nich weeten, waut to de Sach jehieet.

16Un nuzt de Tiet ut, wiels daut es eene schlajchte Tiet.

17Siet veninftich un finjt ut, waut de Har von junt velangt.

18Un bedrinkjt junt nich aun Wien, wuaderch jie de Kontroll äwa junt selfst velieren, oba woat voll vom Heiljen Jeist.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Rät eena toom aundren met Psalmen un sinjen un jeistliche Leeda. Sinjt un spält
em Hoat däm Harn to ieren.

20Un dankt en aules emma Gott, dän Voda, fa aules en Jesus Christus onsen Harn
sienen Nomen.

Aunordnunk fa Maun un Fru

21Schekjt junt eena toom aundren ut Ieaforcht fa Christus.

22Un jie Frues, siet june Mana soo unjadon, aus jie däm Harn sent.

23Wiels de Maun steit äwa siene Fru, soo aus Christus äwa siene Jemeent steit, fa
dee hee sikj selfst hanjeef äa Heilant to sennen.

24Un soo aus de Jemeent Christus unjadon es, soo sellen de Frues en aules äare
Mana unjadon sennen.

25Mana, siet june Frues jrod soo goot, aus Christus siene Jemeent goot wia, un sikj
selfst fa ar hanjäwen deed,

26daut hee ar heiljen kunn, aus hee ar ieescht met däm Wuat soo aus met Wota,
jewoschen haud,

27daut dee en siene Uagen nich plakich ooda veknutscht, oba heilich un oschuldich
wia.

28Soo sellen uk de Mana äare Frues jrod soo goot sennen aus äaren ieejnen Kjarpa.
Wäa siene Fru goot es, es sikj selfst goot.

29Noch haft kjeena sien ieejnet Fleesch veschmäten. Een Mensch vesorcht un näat
sienen Kjarpa, soo aus Christus daut fa siene Jemeent deit,

30wiels wie Jläda aun sienem Kjarpa sent.

31“Dit es wuarom een Maun Voda un Mutta veloten woat, om met siene Fru toop
to sennen, un dee twee woaren een Fleesch sennen.”

32Dit es een grootet Jeheemnis, un ekj meen doamet Christus un siene Jemeent to
schildren.

33Oba aulemol, jie Mana sellen june Frues jrod soo goot sennen, aus junt selfst, un
de Frues sellen soo sorjen, daut see äare Mana achten.

Efeesa 6

Aunordnunk fa Kjinja un Elren

1Kjinja, june Christenpflicht es, june Elren to jehorchen, wiels daut es daut rajchte
to doonen.

2“Voda un Mutta ieren” wia daut ieeschte Jeboot, wuaropp Gott daut Vespräakjen
läd:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3“daut die daut goot jeit un du lang oppe Ieed läwen kaust.”

4Un jie Vodasch, vezoajcht june Kjinja nich. Trakjt dee christlich opp un doot dee em christlichen Senn trajchtwiesen.

Deena un äare Haren

5Jie Kjnajchts, jehorcht june Wieetslied un deent an met Forcht un Zetren, opp Iernst von Hoaten, soo aus wan jie Christus selfst deenden.

6Oba deent nich bloos dan goot, wan de Wieet siene Uagen äwa junt haft. Deent soo aus wan jie Christus siene Deena wieren.

7Doot jewessenhauft daut, waut jie jleewen, daut Gott jefaulen wudd.

8Dit sell jie weeten: Daut goode, waut jie doonen, woat de Har junt beloonen, eendoont auf jie Sklowen ooda friee Menschen sent.

9Un jie Wieetslied, denkjt aun june Veauntwuatunk. Sied jrod soo jewessenhauft to june Deena, aus jie von an velangen to junt to sennen. Mesbrukt june Jewault äwa an nich. Denkjt doaraun, daut jie ver dän selwjen Harn veauntwuatlich sent aus see. Gott moakt tweschen kjeenem eenen Unjascheet.

Nämt de Jewäaren von Gott

10Tolatst: Sorcht doafäa, daut jie stoakj woaren derch dee Krauft, dee de Har junt jeft.

11Lajcht junt daut Jescher opp, daut Gott fa junt reed haft, daut jie bestonen kjennen, wan de beesa Fient junt aunjript.

12Wiels wie haben nich mau jäajen Fleesch un Bloot to kjamfen, oba jäajen jewaultje, beese Jeista von de Himmelswelten un met Jewaulten un Harschoften von em diestren, dee äwa dise Welt harschen.

13Nämt aule Jewäaren, dee Gott fa junt haft, daut jie utrechten kjennen waut daut brukt, bestonen to kjennen, wan de beesa Dach kjemt.

14Stot faust, met de Woarheit om junt aus eenen Gort, un de Jerajchtichkjeit ver junt aus een Brostschilt.

15Daut Evangelium, daut dän Fräd brinjt, trakjt aun soo aus Schoo opp june Feet.

16Äwa aules nämt dän Gloowen aus eenen Schilt, wua de beesa met siene brennende Feilen nich derchscheeten kaun.

17June Radunk sat junt opp aus eenen Hoot, un Gott sien Wuat aus een Schwieet, daut de Jeist junt jeft.

18Dit doot aula em Jebäd un bät Gott om Help. Bät emma wan de Jeist junt doatoo aunmont. Blieft waka un jäft nich no met bäden. Bät fa aule, dee to Gott sien Volkj jehieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Bät uk fa mie, daut ekj mucht brow jenuach sennen, daut Jeheemnis em Evangelium soo to prädjen aus sikj daut jehieet,

20wuatoo ekj jeschekjt sie un nu uk met Kjäden jebungen sie.

Gruss un Säajenswunsch

21Tiechikus, een leewa Brooda, dee dän Harn tru deent, woat junt vetalen, woo mie daut jeit un waut ekj doo.

22Dän hab ekj jrod doawäajen no junt jeschekjt, daut jie weeten, woo ekj hia utmoaken doo un daut jie doaderch freschen Moot foten.

23Ekj bäd doarom, daut Gott de Voda un de Har Jesus Christus junt Fräd un Leew jäwen, aus daut met däm Gloowen kjemt.

24Mucht Gott siene Jnod met aul dee sennen, dee onsen Harn Jesus Christus werkjlich opp iernst goot sent!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Filippa

Filippa 1

Gruss toom Aunfank

1Paulus un Timotäus, Christus Jesus siene Deena, schriewen no aule heilje en Christus Jesus en Filippi, un uk no de Jemeentenleida un Diakonen:

2Mucht Gott ons Voda un Jesus Christus ons Har junt Jnod un Fräd schenkjen!

Paulus, em Jefenkjnis wäajen daut Evangelium, bät fa de Jemeent

3Ekj dank mienen Gott wan ekj aun junt denkj.

4Un wan ekj fa junt aula bäd, bäd ekj fa junt met Freid,

5wiels jie aum Evangelium deelnämen vom ieeschten Dach aun bat vondoag.

6Ekj hab doarenn goode Hopninj, daut dee, dee daut goode Woakj en junt aunjefongen haft, dee woat daut uk foadich moaken bat aun Jesus Christus sienen Dach.

7Wiels ekj junt em Hoat hab, es daut gaunz rajcht von mie, soo von junt to denkjen. Auf ekj en Kjäden sie ooda sestwua fa daut Evangelium stried un ensto, jie haben Aundeel aun de Jnod, dee mie jeschonken es.

8Gott weet, woo sea ekj mie derch Christus Jesus von gaunzem Hoat no junt aula bangen doo.

9Mien Jebäd es, daut june Leew toonämen kunn, en waut jie weeten un vestonen lieren.

10Doaderch sell jie fauststalen lieren, waut daut aulabaste es, daut jie aun Jesus Christus sienen Dach rein un schultfrie sent.

11Jun Läwen woat voll sennen met rajchtet un goodet doonen daut derch Jesus Christus kjemt, un doaderch woat Gott jeieet un jeloft.

Derch Paulus siene Jefangenschoft woat de Goode Norecht noch mea vebreet

12Breeda, dit sell jie weeten, waut ekj derchjemoakt hab, haft metjeholpen, daut Evangelium to vebreeden.

13Doaderch es aulen em Rejierungs Paulaust un uk aundre daut kloa jeworden, daut ekj wäajen Christus en dise Kjäden sie.

14Un derch miene Jefangenschoft haben de mieeschte Breeda em Harn mea Moot jekjräajen, Gott sien Wuat noch driesta un forchtloosa to prädjen.

15Wan daut uk soo es, daut eenje Christus ut Aufgonst un Striedsucht prädjen, soo doonen aundre daut doch ut goode Meeninj.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16See doonen daut en Leew, wiels see weeten daut ekj hia sie, fa daut Evangelium entostonen.

17Jane, dee Christus mea ut Aufgonst aus ut reinen Drief prädjen, meenen see woaren mie de Jefangenschoft noch schwanda moaken.

De Tookunft jehieet Christus

18Oba waut es doaraun? Auf daut nu ut eenen opprechtjen ooda onopprechtjen Grunt kjemt, daut wichtichste es, daut Christus unja aule Omstend jeprädicht woat. Un doatoo frei ekj mie, un woa mie uk wieda freien.

19Ekj weet, daut daut waut mie passieet es, derch june Jebäda un derch de Help von Jesus Christus sien Jeist, mie togooden deenen woat.

20Ekj hop un räakjen opp iernst doamet, daut ekj opp kjeenen Wajch woa toschaund woaren. Gaunz kloa un open un to aule Tiet saul Christus en mienem Kjarpa veharlicht woaren, gaunz jlikj auf derch läwen bliewen ooda stoawen.

21Daut es soo wiels Christus mien läwen es, un stoawen es fa mie jewennen.

22Wan ekj hia noch aum läwen bliew, meent daut fa mie noch mea fruchtboare Oabeit. Doawäajen weet ekj nich, waut ekj wälen saul.

23Mie trakjt daut sea no beid Sieden: Ekj hab Lost Aufscheet to nämen un bie Christus to sennen, waut doa wiet bäta wudd sennen.

24Oba wäajen junt es daut noch needja, daut ekj noch aum läwen bliew.

25Un wiels ekj doavon äwazeicht sie, weet ekj, daut ekj bie junt bliewen woa. Ekj woa methalpen, june Freid em Gloowen waussen to loten.

26Soo woa jie Christus Jesus noch jrata lowen wan ekj wada no junt kom.

Fa Christus kjamfen un lieden

27Seet bloos doano, daut jun Waundel met Christus sien Evangelium stemt. Auf ekj dan han kom ooda wajch bliew, ekj well von junt hieren, daut jie em Jeist jlikj jesonnen sent, un daut jie met ons toop fa dän Gloowen vom Evangelium kjamfen doonen.

28Un lot junt opp kjeenen Wajch von dee enjsten, dee jäajen junt sent. Fa dee bediet daut Vedaumnis, fa junt oba bediet daut Seelichkjeit, un daut es von Gott.

29Junt es daut om Christus sient haulwen jeschonken, nich mau aun am to jleewen, oba uk fa am to lieden.

30De Kaumf, dän jie haben, es deeselwja waut jie aun mie jeseenen haben un uk nu von mie hieren.

Filippa 2

Christus ons Väabilt

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[1]Moakt bie junt eena dän aundren mootich en Christus? Treest jie junt leeftolich? Hab jie em Jeist Jemeenschoft? Sent jie junt von Hoaten goot, un kjenn jie metfeelen met dee waut lieden?

[2]Dan moakt mie soo rajcht froo, daut jie junt eenich woaren, junt aula jlikjen goot sent, junt goot vedroagen un no eenalei sträwen.

[3]Siet nich nosikj un ieajiezich, väl mea, acht dän Näakjsten hecha aus junt selfst.

[4]Jie sellen nich bloos no daut kjikjen, waut junt selfst intressieet, oba uk no daut, waut dän näakjsten intressieet.

[5]Siet unjarenaunda soo jesonnen, aus Christus Jesus selfst wia.

[6]Jesus wia von siene Natua häa Gott, oba daut sach hee nich soo aun, daut hee daut met Jewault faustholen must.

[7]Hee trock sikj daut "soo aus Gott sennen" ut, neem eene Jestault aun aus een Kjnajcht, un wort doaderch soo aus wie Menschen, jebuaren aus een Mensch.

[8]Deemootich muak hee sikj jerinj un wort jehuarsom batem Doot, jo, batem Doot aum Kjriez.

[9]Doawäajen haft Gott am uk huach jehowen un am eenen Nomen jejäft, dee äwa aule Nomes steit.

[10]Em Nomen von Jesus sellen sikj aule Kjneeen em Himmel un opp de Ieed un unja de Ieed bieejen.

[11]Un aule Tungen sellen to Gott siene Iea bekjanen, daut Jesus Christus Har es.

Aus Nofolja doabie bliewen

[12]Soo, leewe Frind, aus ekj doa wia, jehorcht jie un deeden waut ekj säd. Doot nu uk soo wieda wua ekj nich doa sie. Schauft met ferchten un zetren, daut jie seelich woaren.

[13]Wiels Gott wirkjt en junt beides, daut wellen un daut foadich moaken, soo aus am daut jefelt.

[14]Doot aules onen brumsch to sennen un onen to twiewlen.

[15]Dan sent jie Gott siene reine un schultfriee Kjinja, aun dee nuscht uttosaten es. Schient aus Lichta mank eene vedorwne un vedreide Menschheit en dise Welt.

[16]Hoolt junt aun daut läwenbrinjende Wuat, daut ekj mie aun Christus sienen Dach freien kaun, daut ekj nich vejäfs jeoabeit un mie aunjestrenjt hab.

[17]Un wan mien Läwen uk sull jeopfat woaren äwa junen hanjäwenden Gloowensdeenst, wudd ekj doch froo sennen un mie met junt freien.

[18]Freit junt uk doatoo un freit junt met mie.

Timotäus un Epafroditus

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Wan de Har Jesus daut soo well, räakjen ekj Timotäus boolt hantoschekjen, om to hieren, woo daut met junt steit. Daut woat mie fresch Moot jäwen.

20Ekj hab sest kjeenem aus am, dee soo opprechtich om jun gootgonen besorcht es.

21De aundre sieekjen äaren ieejnen nutzen, un nich Jesus Christus siene Sach.

22Oba jie weeten, woo Timotäus sikj hanjestalt haft, un woo hee aus een Sän met däm Voda met mie toop aum Evangelium jedeent haft.

23Doawäajen räakjen ekj am hantoschekjen, soo schwind aus ekj weet, woo sikj daut met mie romnämen woat.

24Un ekj hab daut vetruen em Harn, daut ekj selfst uk boolt hankomen woa.

25Ekj sach daut uk fa needich aun, mienen Brooda Epafroditus no junt trigj to schekjen. Hee es mien Metoabeida un Metkjamfa, von junt jeschekjt toom mie halpen.

26Hee haud een velangen no junt aula un wia besorcht, wiels jie jehieet hauden, daut hee krank jeworden wia.

27Un hee wia werkjlich doodeskrank, oba Gott erboarmd sikj äwa am, un nich mau äwa am, oba uk äwa mie, daut ekj nich noch eenen Trua mea haud.

28Doawäajen hab ekj am soo schwind trigj jeschekjt, daut jie am wada seenen un junt freien kunnen, un ekj weinja to sorjen haud.

29Nämt am en Christus met Freid opp, un doot soone Menschen väl wieet achten.

30Wäajen de Oabeit fa Christus wia hee meist jestorwen aus hee sien Läwen oppet Spell sad, om mie en june Städ to deenen.

Filippa 3

Waut werkjlich talt, es Christus

1Dan wieda, miene Breeda, freit junt em Harn! Mie felt daut nich schwoa, junt dit emma wada to schriewen, doaderch woa jie emma sechra.

2Wäat junt fa de Hunj, fa de beese Oabeida, fa dee waut dän Kjarpa veschnieden wellen!

3Wiels wie sent dee, dee werkjlich beschnäden sent. Wie deenen Gott em Jeist un sent froo en Christus Jesus, un wie veloten ons nich opp ons selfst.

4Ekj haud mie goot kunt opp sechtboare Tieekjens veloten, un wan wäa meent, daut hee sikj opp sien sechtboaret fromm sennen veloten kunn, ekj wudd mea Uasoak doafäa haben:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Ekj wort aum achten Dach beschnäden, ekj staum von daut Volkj Israel, däm Staum Benjamin, ekj sie een Hebräa von Hebräa, nom Jesaz jehia ekj to de strenje Farisäa.

6Ekj wia iewrich de Jemeent to vefoljen, un no de vom Jesaz jefoddade Jerajchtichkjeit wia ekj fälaloos.

7Oba waut don fa mie jewennen meend, see ekj nu om Christus sient haulwen aus velieren aun.

8Mea aus daut, ekj see aul daut aun aus Schoden, wan ekj daut doamet vejlikj, woo äwa aule maussen väl wieet mie daut es, daut ekj Christus Jesus aus mienen Harn kjan. Wiels ekj Christus goot sie, see ekj daut aula aun aus Schoden un aus Drakj, un well mau Christus jewennen.

9Ekj well en am sennen un nich miene ieejne Jerajchtichkjeit haben, dee derch daut Jesaz kjemt. Ekj sieekj dee Jerajchtichkjeit, dee derch dän Gloowen aun Christus kjemt. Daut es eene Jerajchtichkjeit, dee Gott mie toosprakjt, wan ekj aun Jesus jleew.

10Ekj well disen Christus kjanen lieren un de Krauft, derch dee hee vom Doot oppstunt. Ekj well met sien lieden bat aum Doot bekaunt woaren, un soo met am em Doot jlikj woaren.

11Ekj mucht doahan komen, uk vom Doot opptostonen.

Wie sent noch nich aum Ziel

12Nich daut ekj daut aul aula hab, ooda doarenn volkomen sie. Oba ekj doo aules waut ekj kaun, daut to hoolen to kjrieen, wuarenn Christus Jesus mie aul to hoolen haft.

13Breeda, ekj see mie nich doafäa aun, daut ekj daut aul to hoolen hab. Oba eenalei doo ekj: Ekj vejät, waut hinja mie licht, un rakj mie ut no daut, waut ver mie es.

14Ekj joag opp daut Ziel loos, dän Pries to kjrieen, wuatoo Gott mie vom Himmel en Christus Jesus jeroopen haft.

15Aula, dee wie aul volkomen em Gloowen sent, sullen soo jesonnen sennen. Un wan jie en irjent waut aundasch denkjen, Gott woat junt uk doarenn daut noch openboaren.

16Emmahan, doano aus ons Jnod jejäft, doano well wie uk läwen.

Ons Birjarajcht es em Himmel

17Breeda, komt mie hinjaraun un kjikjt opp dee, dee soo läwen aus ekj an daut väajeläft hab.

18Ekj hab junt daut aul foaken jesajcht un saj daut nu noch eemol met Tronen: Väle läwen soo, aus wan see de Fiend von Christus sien Kjriez sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Äa Enj woat de Vedaumnis sennen, wiels äa Buck es äa Gott. See sent stolt met daut, wuamet see sikj schämen sullen, un see beschaftjen sikj met Dinja, dee to dise Welt jehieren.

20Ons Birjarajcht oba es em Himmel, un wie luaren aul doano, daut ons Heilant un Har Jesus Christus von doa komen woat.

21Hee woat derch siene Krauft, derch dee hee sikj aules unjadon moakt, onsen nuschtjen Kjarpa omendren, soo daut dee sienen veharlichten Kjarpa likjnen woat.

Filippa 4

Läwen em Harn un sikj freien

1Doawäajen, leewet Jeschwista, no dee ekj mie bang, dee jie miene Freid un miene Kroon sent, stot faust em Harn. Ekj sie junt goot.

2Ekj fodda Efodia un Sintieche opp, sikj eenich to sennen em Harn.

3Un ekj froag uk die, mien trua Metoabeida, halp de Frues. See haben mie em Deenst aum Evangelium tru biejestonen. Daut haben uk Klemens un de aundre Metoabeida jedonen. Äare Nomes stonen em Läwensbuak.

4Freit junt emma em Harn! Un ekj saj junt noch eemol: Freit junt!

5Lot aulemaun seenen, woo leeftolich jie sent! De Har es dicht bie!

6Sorcht junt om nuscht. Lot Gott met bäden un prachren un dankscheen sajen aules weeten waut junt fält!

7Un Gott sien Fräd, dee wiet äwa aules jeit waut Menschen vestonen kjennen, woat june Hoaten un Jedanken en Christus Jesus bewoaren!

8Dan to goodalatst, Breeda: Waut Woarheit es, waut toom achten es, waut jerajcht es, waut rein es, waut leeftolich es, waut eenen gooden Roop haft, waut goode Ieejenschoften haft, waut to lowen es, doamet jäft junt auf en june Jedanken!

9Eeft junt doarenn waut jie von mie jelieet un jehieet un jeseenen un jekjräajen haben. Dan woat de Frädens Gott met junt sennen.

Dank fa de Unjastettunk

10Ekj frei mie sea em Harn, daut jie wada bat doa jekomen sent, fa mie to sorjen. Jie wieren aul emma doaropp bedocht, oba de Omstend leeten daut nich too.

11Ekj räd nich wiels mie waut fält. Ekj hab jelieet, tofräd to sennen woo emma mie daut jeit.

12Ekj weet woo daut es, jedeemooticht to woaren, un woo daut es, von aules to haben. Ekj hab daut Jeheemnis jelieet, en aule Loagen tofräd to sennen. Ekj kaun saut ooda hungrich sennen, rikjlich ooda knaup haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13 Ekj kaun aules derch Christus, dee mie stoakj moakt.

14 Emmahan, jie haben goot jedonen, mie bietostonen en daut waut mie schwoa es.

15 Un jie Filippa weeten, daut sikj buta junt sest kjeene Jemeent aum jäwen un nämen fa mie bedeeljen deed aus ekj Mazedonien veleet un aunfunk, daut Evangelium to prädjen.

16 Uk aus ekj en Tessalonich wia, schekjt jie mie waut fa mienen Jebruck, ieescht een mol un dan noch eemol.

17 Nich daut ekj daut Jeschenkj sieekj; ekj sieekj de Frucht, wuaderch jun Loon toonemt.

18 Ekj hab aules jekjräajen, un hab mea aus ekj bruck. Ekj sie goot vesorcht derch daut, waut jie mie derch Epafroditus jeschekjt haben. Daut es een scheenrikjendet un aunjenämet Opfa, daut Gott jefelt.

19 Un mien Gott woat junt met aules vesorjen waut jie brucken, gaunz doano aus hee rikj es aun scheenet en Christus Jesus.

20 Gott ons Voda saul fa emma un emma jeieet un jeloft woaren! Amen.

Gruss un Säajenswunsch

21 Jreest aule Heilje en Christus Jesus. Dee Breeda, dee hia bie mie sent, bestalen junt to jreessen.

22 Aule Heilje bestalen junt to jreessen, un gaunz besondasch dee vom Kjeisahus.

23 Mucht däm Harn Jesus Christus siene Jnod met junem Jeist sennen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Kolossa

Kolossa 1

Gruss toom Aunfank

1Paulus, dee derch Gott sienen Wellen Christus Jesus sien Apostel es, un Brooda Timotäus

2schriewen no de heilje en Kolossä, de true Breeda en Christus: Wie wenschen junt Jnod un Fräd von Gott onsen Voda!

De Apostel dankt un bät fa de Jemeent

3Wie danken Gott dän Voda von onsem Harn Jesus Christus, emma wan wie aun junt denkjen un fa junt bäden.

4Wie haben von junen Gloowen aun Christus Jesus jehieet, un woo jie aule heilje goot sent.

5Daut haft doamet to doonen, daut doa eene Hopninj fa junt em Himmel reed licht. Doavon hieed jie aus junt daut woare Wuat, daut Evangelium, jeprädicht wort.

6Un soo aus daut en de gaunze Welt waust un Frucht brinjt, soo deit daut uk bie junt von däm Dach aun, aus jie daut hieeden un Gott siene Jnod en Christus vestonen kunnen.

7Soo hab jie daut von Epafras, onsen leewen Metoabeida, jelieet. Hee es Christus sien trua Deena fa junt.

8Hee haft ons uk von june Leew jesajcht, dee jie derch dän Heiljen Jeist haben.

Christen läwen em Licht

9Fuaz von don aun aus wie daut hieeden, hild wie aun, fa junt to bäden. Wie bäden, daut Gott junt mucht to vestonen jäwen, waut sien Wellen fa junt es, un daut junt daut nich aun jeistliche Ensecht fälen mucht.

10Wie bäden, daut jie Gott to jefaulen läwen kjennen, un derch goode Woakjen Frucht brinjen un Gott emma noda kjanen lieren.

11Un mucht Gott junt stoakj moaken, doano aus siene Macht harlich es, daut jie aules jeduldich un met Freid uthoolen kjennen.

12Dankt Gott dän Voda doafäa, daut hee junt fäich jemoakt haft, daut Oafgoot to kjrieen, waut Christus fa de heilje em Licht reed jemoakt haft.

13Hee haft ons ut de Jewault vonne diestre Machten rut jerat, un haft ons nenn jesat en daut Rikj von sienen leewen Sän, Jesus Christus.

14En Jesus hab wie onse Radunk, daut meent, Jesus haft ons onse Sinden vejäft.

Christus brinjt Radunk

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

15Christus likjent jeneiw Gott, dän wie nich seenen kjennen. Hee wia doa ea irjentwaut oppe Ieed jemoakt wort.

16Derch am muak Gott aules waut em Himmel un oppe Ieed jemoakt worden es, waut to seenen es un waut nich to seenen es, auf Troonen, Rejierungen, Harschoften un Jewaulten, daut es aules derch am un fa am jemoakt.

17Hee wia doa ea irjent waut jemoakt wort, un derch am besteit aules.

18De Jemeent es sien Kjarpa, un hee es de Kopp (daut Haupt). Von am kjemt daut Läwen, un hee es de Ieeschtjebuarna von de Doodes, daut hee en aules dän ieeschten Plauz haft.

19Gott jefoll daut, daut de Sän de volle Gottheit en sikj haud.

20Derch dän Sän wull Gott aules met sikj veseenen, aules waut oppe Ieed ooda em Himmel es, doaderch daut Jesus Fräd jemoakt haft derch sien Bloot aum Kjriez.

Veendadet Läwen derch de goode Norecht

21Jie selfst wieren verhäa Gott framd, un en jun schlajchtet Läwen wia jie Gott fientlich jesonnen.

22Oba Christus haft junt derch sienen kjarpalichen Doot wada met Gott toopjebrocht, om junt rein, heilich un schultloos ver am hantostalen.

23Doabie kjemt daut nu doaropp aun, daut jie em Gloowen gaunz faust bliewen, un daut jie nich aufkomen von de Hopninj em Evangelium. Soo hab jie daut jehieet, un soo es daut aule Menschen unja däm Himmel jeprädicht worden. Ekj, Paulus, sie sien Deena jeworden.

Paulus sien Deenst

24Ekj frei mie en daut waut ekj fa junt lieden doaf, om soo aun mienem Kjarpa foadich to moaken waut aun de lieden von Christus fa siene Jemeent noch fält. De Jemeent es sien Kjarpa.

25Ekj sie een Deena aum Evangelium jeworden doaderch daut Gott mie aunjestalt haft, junt sien Wuat sea rikjlich to prädjen.

26Daut es daut Jeheemnis, waut von eewje Tieden häa vestoaken wia, nu oba von Gott fa siene heilje verendach jebrocht worden es.

27Gott wull siene heilje daut nu weeten loten, waut fa een harlichet Rikjtum en dit Jeheemnis fa aule Velkja es. Daut es, Christus en junt, daut es dee Harlichkjeit, met dee jie räakjnen kjennen.

28Disen Christus prädj wie un woarnen un belieren aule Menschen en aule Weisheit. Doaderch well wie eenen jiedren bat doa brinjen, daut hee volkomen es en Christus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

29Dit es wuafäa ekj mie aunstrenj un oabeid derch de Krauft von Christus, dee en mie wirkjt.

Kolossa 2

Paulus sorcht om de Jemeent

1Ekj mucht junt weeten loten, woo sea ekj kjamf un mie aunstrenj fa junt un fa dee en Laodizea un fa aul dee, dee mie noch nich jeseenen haben.

2Mie es daut doarom to doonen, daut jie von Hoaten mootich woaren un en Leew vebungen sent. Ekj mucht uk, daut jie en june Erkjantnis waussen un faust woaren, un Gott sien Jeheemnis, daut es Christus, emma bäta vestonen lieren.

3Gott sien gaunza Schauz von Weisheit un Erkjantnis licht en Christus.

4Dit saj ekj junt, daut jie junt nich derch aunschienent veninftje Räden veleiden loten.

5Wan ekj perseenlich uk nich doa sie, em Jeist sie ekj doch doa un frei mie to june Ordnunk un daut jie faust stonen em Gloowen aun Christus.

6Soo aus jie dän Harn Christus Jesus aunjenomen haben, doano läft nu uk en am.

7Siet en am faustjewartelt un oppjebut un faust em Gloowen, soo aus jie jelieet sent. Un siet sea dankboa.

Christus mott de Medd bliewen

8Seet doano, daut jie junt nich veleiden loten derch huage Rädensoaten wua nuscht doarhinja es, dee bloos von Menschen staumen ooda von de Jeistawelt, dee oba nich von Christus komen.

9Daut es soo, en Christus wont aules waut Gott es gaunz werkjlich.

10Derch Christus hab jie daut volle Läwen, un hee steit äwa aule Jewaulten un Harschoften.

11En am sent jie uk beschnäden, doch nich von Menschenhaunt, oba derch Christus siene Beschniedunk, aus jie june fleeschelje Natua aufläden.

12Aus jie jedeept worden, word jie met Christus toop begroft. Met Christus sent jie uk vom Doot oppjestonen derch dän Gloowen aun Gott siene Krauft, dee Jesus vom Doot oppwakjen deed.

13Jie wieren to eene Tiet jeistlich doot en june Sinden un en june fleeschelje Natua. Oba Gott haft junt derch Christus toom Läwen jebrocht. Hee haft ons aule Sinden vejäft.

14Hee haft dän Schultschien, dee met siene Fodrungen vom Jesaz hää jäajen ons stunt, derchjestrikjt un äwatsied jebrocht. Hee haft dän Schultschien aun daut Kjriez jenoagelt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Hee haft de Jewaulten un Jeistaharschoften äare Krauft wajchjenomen. Hee muak an to een oppseenen ver aule Menschen, un leid an wajch aus faustjenomne.

Wie brucken Christus mea aus irjent waut aundret

16Lot junt nu von kjeenem daut Jewessen schwoa moaken doaräwa waut jie äten un drinkjen sellen, ooda woone Heljedoag jie hoolen sellen, ooda äwa Niemon un Sabat.

17Dit wieren aules mau Schautenbilda von daut waut noch komen sull. De Werkjlichkjeit es Christus selfst.

18Lot junt nich von Menschen veleiden, dee doa sajen, jie motten junt kjneeen un Enjel aunbäden. Uk nich von dee, dee doa sajen, see haben Visionen jeseenen, un haben sest kjeenen Grunt toom groot räden aus bloos äaren ieejnen oppjepuften Vestaunt.

19Daut sent Menschen, dee sikj nich aun Christus, dän Kopp, hoolen, von däm de gaunza Kjarpa toopjehoolen woat un derch Jelenkja un Sänen vebungen es un waust, soo aus Gott daut jefelt.

20Wan jie met Christus von de Jeista von dise Welt jestorwen sent, wuarom lot jie junt dan wada Jesazen opplajen, aus wan jie noch to dise Welt jehieren?

21See sajen, du saust dit nich aunfoten, du saust daut nich schmakjen, du saust daut nich aunschieren.

22Daut woat doch aula unja de Henj vetäat, un es sest nuscht aus Menschen Räajlen un Menschen Lieren.

23Daut sitt woll soo aus wan daut, sikj selfst oppjelajde fromm sennen un dise faulsche Deemoot, no Weisheit likjent, wiels see dän Kjarpa schoonungsloos behaundlen. Oba de fleeschelje Liedenschoften woaren doaderch opp kjeenen Wajch unja Kontroll jebrocht.

Kolossa 3

Nieet Läwen derch Christus

1Wan jie nu met Christus vom Doot oppjestonen sent, dan sieekjt no daut, waut bowen es, wua Christus bie Gott aun de rajchte Sied setten deit.

2Denkjt aun daut waut doa bowen es, un nich aun daut waut oppe Ieed es.

3Jie sent jestorwen, un jun Läwen es met Christus en Gott vestoaken.

4Wan Christus, dee nu ons Läwen es, verendach komen woat, dan woa jie met am toop uk harlich hanjestalt woaren.

5Doawäajen moakt aules en junt doot waut von june sintliche Natua kjemt, de Huararie, Orreinichkjeit, sintelje Liedenschoften, beese Lost un Jiez. Jiez es krakjt soo aus Jetta deenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Wiels jrod wäajen soowaut woat Gott sien Oaja äwa dee komen, dee nich jehorchen.

7Un soowaut muak jie met aus jie doabennen läwden.

8Oba nu lajcht soowaut uk aules auf: Sikj oajren, grollen, schlajcht sennen, spotten, niedatrajchtje un beleidjende Wieed ut jun Mul.

9Doot nich unjarenaunda lieejen. Jie haben jun oolet ekj met siene beese Natua un Woakjen aufjelajcht.

10Un jie haben eene niee Natua aunjenomen, dee emma dolla no däm likjent, dee junt jemoakt haft.

11En de niee Natua, dee soo aus Christus es, jeft daut nich soowaut aus Juden ooda Griechen, beschnäden sennen ooda nich beschnäden sennen, Skieten, framde Velkja, Kjnajchts ooda Friee. Doa es Christus aules un en aulen.

Woo jie läwen sellen

12Jie sent von Gott jewält un heilich, un hee es junt goot. Aus soone lot junt nu von Gott beschenkjen un trakjt junt Jesus siene Ieejenschoften aun: sikj von Hoaten erboarmen, frintlich sennen, deemootich, saunftmootich un jeduldich sennen.

13Vedroacht eena dän aundren, un vejäft junt unjarenaunda, wan wäa eene Kloag jäajen dän aundren haft. Soo aus de Har junt vejäft haft, soo mott jie uk vejäwen.

14Un äwa aules siet leeftolich, soo daut aules to eene volkomne Eenichkjeit vebungen woat.

15Un lot Christus sien Fräd en june Hoaten rejieren. Gott haft junt doatoo jewält, sienen Fräd to haben aus Jläda aun eenen Kjarpa. Un siet dankboa.

16Lot Christus sien Wuat rikjlich mank junt wonen. Belieet un halpt eena dän aundren en aule Weisheit. Sinjt von een dankboaret Hoat Psalmen un jeistliche Leeda, Gott to ieren.

17Un aules, waut jie sajen un doonen, doot en onsen Harn Jesus sienen Nomen. Derch am dankt Gott onsen Voda.

Väaschreften fa eenselne Gruppen

18Frues, siet june Mana unjadon, soo aus sikj daut em Harn jehieet.

19Un jie Mana, siet june Frues goot, siet leeftolich un nich hoat to an.

20Kjinja, jehorcht en aules june Elren; daut jefelt däm Harn.

21Jie Vodasch, veoajat un vebettat june Kjinja nich, daut see nich schuchta un mootloos woaren.

22Oabeida, jehorcht june Wieetslied en aule Sachen, un nich mau dan, wan see junt seenen, om an to jefaulen. Jehorcht met een opprechtjet Hoat un en Gottesforcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Aules waut jie doonen, daut doot von Hoaten jieren aus fa Gott, un nich fa Menschen.

24Jie weeten, daut jie vom Harn een Oafgoot kjrieen woaren. Jie deenen däm Harn Christus!

25Wäa orrajcht deit, woat fa sien orrajcht trigjetolt kjrieen, un doa woat kjeena väajetrocken woaren.

Kolossa 4

1Jie Haren, siet jerajcht un woo sikj daut jehieet to june Kjnajchts. Un denkjt doaraun, jie haben em Himmel uk eenen Harn.

Oppmuntren toom bäden

2Hoolt aun met bäden, siet waka un dankboa.

3Bät uk fa ons, daut Gott mucht eene Däa opmoaken fa sien Wuat, un daut wie daut Jeheemnis von de Radunk derch Christus prädjen kjennen. Daut es wuawäajen ekj ensett.

4Bät Gott doarom, daut ekj daut mucht soo kloa sajen aus ekj saul.

5Läft weis ver dee, dee noch nich to de Jemeent jehieren. Un doot de Tiet goot brucken.

6Jun räden saul emma leeftolich un intressaunt sennen. Bemieecht junt, eenen jiedren soo to auntwuaten, daut daut goot fa am es.

Jreessen toom Aufscheet

7Woo daut met mie steit, woat Tiechikus, de leewa Brooda un trua Deena un Metkjnajcht em Harn, junt aules vetalen.

8Dän schekj ekj junt han, daut jie weeten kjennen, woo ons daut hia jeit, un om june Hoaten opptomuntren.

9Hee kjemt met onsen leewen un truen Brooda Onesimus toop, dee eena von junt es. Dee woaren junt aules vetalen, woo daut hia steit.

10Aristarch, dee hia met mie toop aus Jefangna es, bestalt junt to jreessen, un soo uk Markus, Barnabas sien Fada. Junt es aul jesajcht worden, wan dee no junt kjemt, nämt am frintlich opp.

11Un Jesus, dän see Justus nanen, bestalt uk aulen to jreessen. Dit sent de eensje Juden, dee met mie toop fa Gott sien Rikj oabeiden, un dee sent fa mie een Troost jewast.

12Epafras, eena von junt un een Deena fa Christus Jesus, bestalt junt to jreessen. En siene Jebäda kjamft hee emma wada fa junt, daut jie muchten voljewossen em Gloowen stonen, un en aules jehuarsom to Gott sienen Wellen läwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13 Ekj saj von am, daut hee om junt un dee en Laodizea un Hierapolis sea besorcht es.

14 Ons leewa Frint Lukas, de Dokta, un Demas bestalen junt to jreessen.

15 Jreest de Breeda en Laodizea. Jreest Niemfa un de Jemeent en äa Hus.

16 Wan junt dis Breef ieescht väajeläst worden es, dan seet doano, daut dee uk enne Jemeent en Laodizea väajeläst woat. Un dan seet doano, daut jie uk dän von Laodizea läsen woaren.

17 Sajcht däm Archippus: See doano, daut du daut Woakj verechten deist, daut du em Harn jekjräajen hast!

18 Ekj, Paulus, schriew disen Gruss met miene ieejne Haunt. Denkjt aun mie em Jefenkjnis. Mucht de Jnod met junt sennen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Tessalonicha

1. Tessalonicha 1

Gruss toom Aunfank

[1]Paulus, Silvanus un Timotäus schriewen no de Jemeent en Tessalonich, dee derch Gott onsen Voda un onsen Harn Jesus Christus läft un bestonen deit: Wie wenschen junt Jnod un Fräd!

De Jemeent en Tessalonich aus Väabilt

[2]Wie danken Gott emma fa junt aula un denkjen aun junt wan wie bäden.

[3]Wie denkjen onen opphieren doaraun, woo jie em Gloowen wirkjen, woo besorcht un leeftolich jie fa dän näakjsten sent, un woo jie soo faust opp däm Harn Jesus Christus hopen.

[4]Breeda, wie weeten, daut Gott junt goot es un sikj junt jewält haft, siene Kjinja to sennen.

[5]Daut Evangelium hab jie nich bloos met Wieed jekjräajen. Gott siene Krauft un de Heilja Jeist wieren doarhinja, un wie kunnen met groote Jewesheit räden. Jie weeten, woo wie ons mank junt benomen haben, wie wieren junt goot.

[6]Un jie haben ons un dän Harn Jesus toom Väabilt jenomen. Jie haben daut Wuat met Freid oppjenomen, wan jie uk väl doaderch lieden musten. De Heilja Jeist jeef junt de Freid doatoo.

[7]Soo sent jie een Väabilt jeworden fa aul dee, dee en Mazedonien un Achaja toom Gloowen jekomen sent.

[8]Von junt es daut Wuat no Mazedonien un Achaja jekomen, un daut haft sikj uk aulawäajen runtjerät, woo jie aun Gott jleewen. Daut bruck wie aul kjeenem mea vetalen.

[9]Aulawäajen sajen see ons, waut fa goodet daut jedonen haft, daut wie bie junt wieren. See vetalen ons, woo jie junt to Gott bekjieet haben un june Jetta veloten haben, un woo jie nu däm woaren un läwendjen Gott deenen.

[10]Nu wacht jie opp sienen Sän, dän Gott vom Doot oppjewakjt haft, un dee vom Himmel wadakomen saul. Jesus es dee, dee ons vom komenden Jerecht raden deit.

1. Tessalonicha 2

De trua Deenst von de Apostel

[1]Breeda, jie weeten selfst, woo wie no junt kjeemen. Un daut es nich vejäfs jewast.

[2]Wan wie en Filippi uk lieden musten un schlajcht behaundelt worden, kjrieej wie derch onsen Gott doch fresch Moot un brochten junt daut Evangelium, wan uk jäajen grooten Wadastaunt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

3Waut wie junt aunt Hoat jelajcht haben, haft woarhauftich nuscht met Onierlichkjeit ooda irjent Hinjajedanken to doonen.

4Wiels Gott ons wieet jeacht haft, ons daut Evangelium auntovetruen, räd wie met Jewesheit. Wie räden nich Menschen to jefaulen, oba Gott to jefaulen, dee onse Hoaten kjant.

5Jie weeten selfst, daut wie nich met Wieed no junt kjeemen, dee junt schmeichelden. Wie vesochten uk nich hinjarigjsch rikj to woaren von junt. Daut kaun Gott bezeijen.

6Wie sochten uk nich no Iea, nich bie junt, uk nich bie aundre Menschen.

7Aus Jesus siene Apostel haud wie daut kunt. Oba wie wieren leeftolich to junt, leeftolich aus eene Mutta biem besorjen von äare Kjinja.

8Wie wieren junt soo goot. Wie brochten junt met Freid nich bloos daut Evangelium von Gott, oba uk ons ieejnet Hoat un Läwen, soo väl räakjend wie junt.

9Breeda, jie kjennen junt doch noch denkjen, woo wie bie junt jeoabeit haben. Wie schauften Dach un Nacht, daut junt daut nuscht kosten sull, aus wie junt daut Evangelium prädijden.

10Jie un Gott kjennen doafäa enstonen, woo wie bie junt, dee doa jleewen, opprechtich un heilich un onen ons waut toschulden komen to loten jeläft haben.

11Jie weeten, daut wie jiedren von junt, soo aus een Voda siene Kjinja, Troost un Moot toojesproaken haben.

12Wie spornden junt aun, soo to läwen, aus sikj daut ver Gott jehieet. Jie sent von Gott fa sien Rikj un siene Harlichkjeit jewält.

Dank aun Gott fa daut aunnämen vom Evangelium en Tessalonich

13Wie danken Gott uk pinkjlich doafäa, daut jie daut Wuat, daut jie von ons hieeden, aus Gott sien Wuat aunneemen, un nich aus Menschenwuat. Daut es werkjlich Gott sien Wuat, un daut wirkjt en junt, en junt dee doa jleewen.

14Breeda, jie haben daut jrod soo jedonen aus Gott siene Jemeenten en Christus Jesus en Judäa, wiels jie haben von jun ieejnet Volkj daut selwje jeläden, aus dee von de Juden.

15Dee haben dän Harn Jesus dootjemoakt, un verhäa uk de Profeeten. Ons haben see uk vefolcht. See doonen nich waut Gott jefelt un sent fientlich to aule Menschen.

16Un om de Mot von äare Sinden noch volla to moaken, vesieekjen see to vehindren, daut wie to de aundre Velkja doavon räden, von Jesus jerat to woaren. Oba Gott sien Jerecht es aul en volle Mot äwa an jekomen.

Paulus sorcht sikj om de Jemeent

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Breeda, wie wieren eene tietlank wiet wajch von junt, oba mau kjarpalich un nich em Jeist. Un wiels wie soo jieren junt wada seenen wullen, hab wie ons soo väl iewaja bemieecht hantokomen.

18Ekj, Paulus, vesocht daut een mol un noch eemol, oba de Soton haft daut vehindat.

19Wiels wäa es onse Hopninj, onse Freid un onse Ierenkroon ver onsen Harn Jesus, wan hee wadakjemt? Sent daut nich uk jie?

20Jie sent je onse Iea un onse Freid.

1. Tessalonicha 3

1Aus wie daut ieescht nich lenja uthoolen kunnen, beschloot wie, auleen en Ateen trigjtobliewen,

2un onsen Brooda Timotäus, dee uk fa Gott oabeit un daut Evangelium von Christus prädicht, no junt to schekjen. Hee sull junt em Gloowen oppbuen un Moot toospräakjen,

3daut kjeena wäajen de Vefoljungen trigjfaulen mucht. Jie weeten selfst, daut wie met Vefoljungen räakjnen motten.

4Dit hab wie junt aul don jesajcht aus wie bie junt wieren, daut wie wudden lieden motten. Un jrod soo haft sikj daut uk romjenomen, aus jie weeten.

5Doawäajen hab ekj uk, aus ekj daut nich lenja uthilt, Timotäus hanjeschekjt, om uttofinjen, woo daut met jun Gloowen steit. Ekj wia besorcht, daut de Vesieekja junt tofaul brinjen kunn, un dan wudd onse Oabeit vejäfs jewast sennen.

Goode Norecht von Tessalonich

6Oba nu daut Timotäus es doa jewast, haft hee goode Norecht jebrocht von junen Gloowen un june Leew. Hee haft ons vetalt, woo jie emma aun ons denkjen, un jie junt jrod soo no ons bangen aus wie no junt.

7Leewe Breeda, derch junen staunthauften Gloowen sent wie jetreest worden, wan wie uk bieaun lieden un veläajen woaren.

8Wan jie em Harn faust stonen, dan läw wie soo rechtich opp.

9Woo kjenn wie Gott jenuach danken fa aul de Freid, dee jie ons en onsem Deenst fa am jemoakt haben?

10Wie bäden Dach un Nacht, daut wie junt perseenlich besieekjen kjennen, un junt en daut methalpen waut junt noch em Gloowen fält.

11Mucht Gott ons Voda selfst un ons Har Jesus ons dän Wajch opmoaken toom hankomen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Mucht de Har junt halpen daut jie eenaunda un aule Menschen emma mea räakjnen wudden, soo aus wie junt uk goot sent.

13Mucht jie ennalich stoakj woaren, un jeheilicht un rein ver Gott onsen Voda stonen, wan ons Har Jesus met aul siene heilje komen woat.

1. Tessalonicha 4

Een Läwen, daut Gott jefelt

1Wieda, Breeda, jie haben von ons jelieet, woo jie Gott to jefaulen läwen sellen, soo aus jie daut uk aul doonen. Nu froag wie junt un moaken junt en däm Harn Jesus Moot, daut jie doarenn noch emma toonämen.

2Jie weeten, waut wie junt derch däm Harn Jesus aunjeordent haben.

3Gott sien Wellen es dit, daut jie heilich läwen, daut jie junt von aule Huararie friehoolen.

4Jieda Maun saul lieren, sikj selfst to kontrollen, un saul vesieekjen met reine Jedanken un met Respakjt siene ieejne Fru to jewennen.

5Kjeena saul siene Fru brucken, om siene onbandje Lost to befrädjen, soo aus de Menschen daut doonen, dee nuscht von Gott weeten.

6Kjeena saul äwa de Jrenslienjes stieen un sienen Brooda en dise Sach utnutzen un schoden; de Har Gott es een Rechta äwa aul soone Sachen un woat daut bestrofen, soo aus wie junt daut verhäa jelieet haben.

7Gott haft ons nich jewält, orrein to sennen, oba heilich.

8Wäa dit veachten deit, veacht nich Menschen, oba Gott, dee ons sienen Heiljen Jeist jejäft haft.

9Waut de Leew eena toom aundren aunbelangt, doaräwa bruck wie junt nich schriewen, wiels Gott selfst junt jelieet haft, eenaunda goot to sennen.

10Un jie sent aule Glowensjeschwista en Mazedonien goot. Oba wie wullen junt Moot moaken, doarenn noch tootonämen.

11Lot daut eene Ierensach fa junt woaren, daut jie stell un ruich läwen, daut een jiedra sikj om siene Sach kjemmat un soo oabeit, aus wie junt daut jeliet haben.

12De Welt saul jun opprechtjet läwen seenen, un daut jie von kjeenem aufhenjich sent.

Stoawen, ea Jesus wadakjemt

13Breeda, wie wellen junt nich em onkloaren loten äwa dee, dee aul jestorwen sent, daut jie nich truaren brucken, soo aus dee, dee kjeene Hopninj haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

14Wiels wan wie jleewen, daut Jesus jestorwen un vom Doot oppjestonen es, woat Gott derch dän Harn Jesus un met am toop uk dee no sikj nämen, dee aul enjeschlopen sent.

15Dit saj wie junt met Jesus siene ieejne Wieed, daut wie, dee doa läwen un bliewen bat de Har wadakjemt, woaren dee nich veropp komen, dee aul enjeschlopen sent.

16De Har woat selfst vom Himmel raufkomen un lud sajen, waut passieren saul. De hechsta Enjel woat roopen un Gott siene Posaun woat jeblost woaren. Dan woaren dee, dee em Gloowen aun Christus seelich jestorwen sent, toieescht oppstonen.

17Dan woa wie, dee wie läwen un jebläwen sent, tojlikj met an opp de Wolkjen metjenomen woaren, un onsen Harn bejäajnen; un dan woa wie emma bie am sennen.

18Met dise Wieed treest junt unjarenaunda.

1. Tessalonicha 5

Siet reed to aule Tiet!

1Soo, leewe Breeda, äwa Tiet un Stund wanea Jesus komen woat, es daut nich needich, junt mea to schriewen.

2Jie weeten selfst goot, daut dän Harn sien Dach soo komen woat, aus een Stäla enne Nacht.

3Wan de Menschen sajen woaren: Aules es ruich un secha, dan woat äa vedoawen plazlich äwa an komen soo aus de Weedoag äwa eene Fru komen, dee een Kjint to Welt brinjt. Doa woat daut kjeen doavonkomen jäwen.

4Oba jie, Breeda, sent nich von dee, dee em diestren läwen, daut junt dee Dach aus een Stäla äwafaulen kaun.

5Jie aula sent Kjinja vom Licht un Kjinja vom Dach. Wie sent nich vonne Nacht un uk nich vom diestren.

6Dan well wie nu uk nich schlopen, soo aus de aundre. Well wie waka un bie kloaren Vestaunt bliewen.

7Dee waut doa schlopen, dee schlopen de Nacht, un dee waut sikj bedrinkjen, bedrinkjen sikj de Nacht.

8Oba wiels wie toom Dach jehieren, well wie kloa denkjen, un Gloowen un Leew aus een Brostschilt droagen un de Hopninj opp onse Seelichkjeit aus een Schutzhelm.

9Gott haft ons nich doatoo bestemt, daut ons sien Jerecht trafen saul, oba daut wie derch onsen Harn Jesus Christus seelich woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10 Jesus storf fa ons, soo daut wie nu, auf wie schlopen ooda waka sent, met am toop läwen kjennen.

11 Doawäajen moakt junt unjarenaunda Moot un but junt unjarenaunda opp, soo aus jie daut uk doonen.

Latste Aunwiesungen

12 Breeda, ekj saj junt noch, hoolt dee en Ieren, dee mank junt en de Jemeent oabeiden, dee Gott äwa junt jesat haft un dee junt belieren.

13 Wiels see de Oabeit doonen, wiest daut jie Leew fa an habt. Un läft frädlich met eenaunda.

14 Breeda, siet mootich un wiest dee trajcht, dee onordentlich läwen. Treest dee, dee de Moot verutscht es. Halpt de schwake un haft met aulen Jedult.

15 Seet doano, daut kjeena däm aundren schlajchtet met schlajchtet trigjtolen deit. Sträft emma doano, junt unjarenaunda goodet to doonen, un daut uk aun aule Menschen.

16 Siet emma froo.

17 Hoolt aun met bäden.

18 Siet en aule Loagen dankboa, wiels Gott daut en Christus Jesus von junt velangt.

19 Unjadrekjt dän Jeist nich.

20 Veacht nich, waut profeetisch jesajcht woat.

21 Unjasieekjt aules, un waut goot es hoolt faust.

22 Blieft von aul daut wajch, daut waut beeset aun sikj haft.

Säajen un Moot moaken

23 Mucht Gott selfst, de Frädens Gott, junt derch un derch heiljen, un junen Jeist un Seel un Kjarpa onbeschädicht un rein bewoaren, bat ons Har Jesus Christus wadakjemt.

24 Hee, dee junt roopt, es tru; hee woat daut uk doonen.

25 Breeda, bät uk fa ons.

26 Jreest aule Breeda met een heiljen Kuss.

27 Ekj laj junt daut om Gott sient haulwen aunt Hoat, daut jie disen Breef aule Breeda vääläsen.

28 Mucht de Jnod von onsem Harn Jesus Christus met junt sennen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2. Tessalonicha

2. Tessalonicha 1

Gruss toom Aunfank

1Paulus, Silvanus un Timotäus schriewen no de Jemeent en Tessalonich en Gott
ons Voda un em Harn Jesus Christus:

2Mucht Gott de Voda un de Har Jesus Christus junt Jnod un Fräd schenkjen!

Christus kjemt toom Jerecht

3Leewe Breeda, wie motten Gott emma wajch danken fa junt, soo aus sikj daut
jehieet. Jun Gloowen waust sea, un june Leew to eenaunda nemt emma too.

4Froo vetal wie en Gott siene Jemeenten doavon, woo jie soo jeduldich un tru em
Gloowen jebläwen sent bie aul de Vefoljungen un lieden, wuamet jie opp de Proow
jestalt worden sent.

5Dit wiest doahan, daut Gott jerajcht rechten woat, un daut Gott junt derch june
lieden reedmoaken well fa sien Rikj.

6Wiels Gott woat doonen waut rajcht es. Hee woat deejanje, waut lieden äwa junt
brinjen, uk doano lieden loten.

7Un junt, dee jie nu lieden motten, woat hee Ru jäwen, jrod soo aus ons. Dit woat
hee doonen wan de Har Jesus met siene jewaultje Enjel vom Himmel komen woat
en een flaumendet Fia.

8Dan woaren dee jestroft woaren, dee von Gott nuscht weeten wellen un no daut
Evangelium vom Harn Jesus nich horchen wellen.

9Äare Strof es, eewich veloaren to gonen un von Gott jetrant to sennen, wiet wajch
von Gott siene Harlichkjeit un Macht.

10Oba fa dee, dee sikj haben heiljen loten, woat daut ondenkjboare Harlichkjeit
bedieden. Aun däm Dach, wan Jesus komen woat, woat hee von de sienje jeieet un
veharlicht woaren. Jie woaren uk mank dee sennen, wiels jie jleewen, waut wie
junt prädjen.

11Wiels dit soo es, bäd wie to aule Tiet fa junt, daut Gott junt dän Wieet jäwen
mucht, wuatoo hee junt utjewält haft. Un daut hee derch siene Krauft junt
volkomne Freid aum goodet doonen jeft, un aules jelinjen lat waut jie em Gloowen
doonen.

12Soo saul ons Har Jesus sien Nomen en junt veharlicht woaren un jie en am, derch
de Jnod von Gott un onsem Harn Jesus Christus.

2. Tessalonicha 2

De Jäajenchrist

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1Ons Har Jesus Christus woat wadakomen un dan woa wie met am toopjebrocht woaren. Doawäajen laj ekj junt dit nu aunt Hoat, leewe Breeda:

2Lot junt nich soo leicht derchenaunda brinjen ooda Angst moaken, daut Jesus sien Dach aul saul jekomen sennen. Eendoont auf de Norecht derch eene profeetische Räd kjemt ooda derch een Wuat ooda eenen Breef, dän wie sullen jeschräwen haben.

3Lot junt von kjeenem opp irjent eenen Wajch aunschmäaren. Ieescht mott daut komen, daut väle von Gott auffaulen, un daut de jesazloosa beesa Mensch, dee fa de Hal bestemt es, verendach kjemt.

4Hee es Gott sien Fient, dee sikj jäajen aules sat waut Gottesdeenst heet un heilich jehoolen woat. Dee jeit soo wiet, daut hee sikj en Gott sienen Tempel sat, un sajcht, hee es Gott.

5Kjenn jie junt nich besennen, daut ekj junt dit säd aus ekj bie junt wia?

6Un jie weeten, waut am noch trigjhelt, daut hee sikj mau ieescht openboaren kaun, wan siene Tiet doatoo jekomen es.

7De Jesazloosichkjeit es em Jeheemen aul aum Woakj, oba ieescht mott dee noch wajch jenomen woaren, dee daut noch opphelt.

8Dan woat dee beesa, de Jesazloosa, verendach komen. De Har Jesus woat dän derch dän Jeist ut sienem Mul ombrinjen, un derch siene Harlichkjeit met am een Enj moaken, wan hee komen woat.

De Jefoa derch dän Jäajenchrist.

9De Jesazloosa woat en Soton siene Krauft komen, un derch dee woat hee veloagne Tieekjens un faulsche Wunda doonen.

10Hee woat deejanje toom beesen veleiden, dee veloaren gonen, wiels see räakjnen dee Woarheit nuscht, dee an raden kunn, un haben dee nich aunjenomen.

11Doawäajen schekjt Gott an jewaultjen Errlieren, daut see de Läajes jleewen,

12un daut aul dee vedaumt woaren, dee de Woarheit nich jleewen, oba äare Freid aun de Ojjerajchtichkjeit haben.

Opproop toom faustbliewen

13Wie motten Gott dän tietäwa danken fa junt, onse Breeda, dee de Har goot es. Gott haft junt von Aunfank aun jewält, daut jie seelich woaren. Hee heilicht junt em Jeist un lat junt aun de Woarheit jleewen.

14Derch ons leet hee junt daut Evangelium prädjen, daut jie onsen Harn Jesus Christus siene Harlichkjeit kjrieejen.

15Breeda, dan siet nu staunthauft, un hoolt daut faust, waut jie derch onse Wieed ooda Breew jelieet haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Mucht ons Har Jesus Christus selfst un Gott ons Voda, dee ons goot es un ons eenen eewjen Troost un eene goode Hopninj derch siene Jnod jejäft haft,

17june Hoaten treesten un junt stoakj moaken en aul goodet doonen un räden.

2. Tessalonicha 3

Bät fa ons

1To goodalatst, Breeda, bät fa ons, daut Gott sien Wuat sikj schwind vebreeden un veharlichen mucht, soo aus bie junt.

2Bät uk daut Gott ons ut de beese un gottloose Menschen äare Henj raden mucht, wiels de Menschen jleewen nich aula.

3Gott oba es tru; dee woat junt stoakj moaken un ver däm beesen bewoaren.

4Un wie haben em Harn daut vetruen en junt, daut jie doonen un wieda doonen woaren, waut wie junt aunjeordent haben.

5Mucht de Har june Hoaten soo lenkjen, daut jie dän Wajch no Gott siene Leew un no Christus siene Jedult finjen.

De Oppdrach toom oabeiden

6Wie haben junt noch waut to sajen, leewe Breeda, un daut en däm Harn Jesus Christus sienen Nomen: Trakjt junt trigj von soone Breeda, dee bloos romdriewen un nich soo läwen, aus wie junt jelieet haben.

7Jie weeten selfst goot, daut jie soo läwen sellen, aus wie bie junt läwden. Wie fieeden ons soo opp aus sikj daut jehieet.

8Wie neemen von kjeenem daut Broot emsonst. Wie oabeiden Dach un Nacht, daut wie kjeenem to Laust faulen wudden.

9Dit deed wie nich doawäajen, daut wie nich een rajcht hauden, von junt to velangen, waut wie toom Läwen brukten. Oba wie wullen junt een goodet Väabilt sennen.

10Aus wie noch bie junt wieren, säd wie junt daut aul, wäa nich oabeiden well, saul uk nich äten.

11Wie hieren, daut eenje von junt nuschtnizjet doonen, onneedich romdriewen un nich oabeiden.

12Soone orden wie daut aun un sajen an en däm Harn Jesus Christus sienen Nomen, daut see stell äare Oabeit doonen sellen un sikj äa Broot selfst vedeenen.

13Jie oba, Breeda, woat nich meed, goodet to doonen.

14Wan irjentwäa nich horchen un nich doonen well, waut wie en disen Breef sajen, dan hoolt em Denkj wäa daut es, un habt nuscht met siene Oat un Wies to doonen, daut hee sikj aunfangt to schämen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Oba seet am nich aun aus eenen Fient, wiest am trajcht aus eenen Brooda.

Säajenswunsch un Gruss

16Mucht de Frädens Har junt to aule Tiet un opp aule Oat un Wies Fräd jäwen. Mucht de Har met junt aula sennen.

17Ekj, Paulus, hab disen Gruss met miene ieejne Haunt jeschräwen. Dit es daut Tieekjen en aul miene Breew, soo schriew ekj.

18Mucht de Jnod von onsem Harn Jesus Christus met junt aula sennen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Timotäus

1. Timotäus 1

Gruss

1Paulus, Christus Jesus sien Apostel, aunjestalt von Gott, ons Heilant, un von Christus Jesus, dee onse Hopninj es.

2No Timotäus, dee derch dän Christengloowen mien rajchta Sän jeworden es: Ekj wensch junt Jnod, Metleet un Fräd von Gott däm Voda un von onsen Harn Christus Jesus.

Woarnunk fa faulsche Lieren un de Oppgowen von Timotäus

3Du saust en Efesus bliewen, soo aus ekj die säd aus ekj opp däm Wajch no Mazedonien wia, wiels doa sent eenje Menschen met eene vedreide Lia oppjekomen, un dee saust du woarnen, opptohieren faulschet to lieren.

4See sellen äare windje Jeschichten un lange Listen von Jeschlajchtsrejista auntsied lajen, wiels dee veuasoaken bloos mea nuzloose Froagen, wuaderch de Gloowen aun Gott nich jebätat woat.

5Aules waut wie lieren es doatoo, daut doa Leew ut een reinet Hoat, een goodet Jewessen un eenen stoakjen Gloowen es.

6Von daut jrod sent eenje aufjekomen un brinjen äare Tiet too met Striedarieen un Räden, wua nuscht goodet doarhinja es.

7See muchten jieren Lierasch sennen, dee daut Jesaz lieren. See weeten oba selfst nich, von waut see räden.

8Wie weeten, daut daut Jesaz goot es, wan daut rajcht jebrukt woat.

9Wie motten vestonen, daut daut Jesaz nich fa de jerajchte jejäft es, oba fa de jesazloose un Vebräakjasch, fa de gottloose un Sinda, fa de onheilje un orreine, fa Merdasch, dee Voda un Mutta ombrinjen,

10fa de Huara un soone, dee met äa ieejnet Jeschlajcht Schaund driewen, fa Kjinjastäla, fa Lieeja, fa dee, dee een faulschet Zeichnis jäwen, un fa aules, waut sest noch jäajen Gott siene heilje Lia

11un daut wundavolle Evangelium es, waut de seelja Gott mie aunvetrut haft.

Dank fa Gott siene Jnod

12Ekj dank onsen Harn Christus Jesus, dee mie de Krauft jejäft haft, miene Oabeit to doonen. Ekj dank am uk doafäa, daut hee mie wieet jeacht un aunjestalt haft, am to deenen.

13Wan ekj verhäa uk een rietenda Vefolja un Lastra wia, Gott oba haud Metleet met mie, wiels ekj wist nich waut ekj deed, wiels ekj dan noch nich aun Jesus jleewd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Oba de Har haft mie siene Jnod rikjlich tookomen loten, un uk dän Gloowen un de Leew jeschonken, soo aus hee ons daut en Christus Jesus jeft.

15Daut es eene Woarheit, dee voll auntonämen un to jleewen es, daut Christus Jesus en dise Welt jekomen es, de Sinda seelich to moaken, von dee ekj de oajchsta sie.

16Oba Gott haud jrod doawäajen Metleet met mie, daut et aun mie sull to seenen sennen, woo groot Jesus Christus siene Jedult met dän jratsten Sinda es, daut aundre doaraun seenen kjennen, daut see uk kjennen seelich woaren.

17Dän eewjen Kjennich, dee eewich läft, dee nich to seenen es, dän eensjen Gott, däm traft en aule Eewichkjeit aule Iea un aule Harlichkjeit! Amen.

18Timotäus, mien Sän, dit es waut ekj die to sajen hab: Kjamf dän Kaumf fa dän Harn, soo goot aus de Profeeten säden daut du wurscht.

19Hool dän Gloowen, un hool dien Jewessen rein. Doa sent eenje, dee met äaren Gloowen sent to Grunt jegonen, wiels see jäajen äa Jewessen haundelden.

20Hiemenäus un Alexanda sent von dee, dee ekj dän Soton äwajäft hab, daut see lieren met äa Jelasta opptohieren.

1. Timotäus 2

Daut Jebäd fa aule Menschen, besondasch fa de rejierende

1Ieeschtens, rod ekj junt nu, daut jie drinjent bäden. Bät uk fa aundre un dankt fa aule Menschen,

2fa de Kjennichs un aule dee huach aunjestalt sent, daut wie en Gottesforcht un Opprechtichkjeit ruich läwen kjennen.

3Daut es goot un es Gott onsen Heilant aunjenäm,

4dee doa haben well, daut aule Menschen sellen jerat woaren un de Woarheit kjanen lieren.

5Wiels doa es een Gott, un doa es een Vemedla, dee tweschen Gott un Menschen steit: de Mensch Christus Jesus,

6dee sikj selfst hanjeef aus Leesjelt fa aule Menschen. Daut wia to rajchte Tiet Bewies doafäa, daut Gott haben well, daut aule Menschen sellen jerat woaren.

7Un ekj wort aus Prädja un Apostel aunjestalt (ekj räd de Woarheit un lieej nich), fa de Velkja een Liera to sennen em Gloowen un en de Woarheit.

Woo Mana un Frues sikj en de Jemeent to vehoolen hauden

8Waut ekj nu haben well, es daut de Maunslied, wuaemma see sent, bäden. See sellen heilje Henj opphäwen kjennen, un nich Bettanis ooda Twiewel em Hoat haben.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Un de Frues sellen sikj aunstendich un schmock kjleeden. Äa Straums saul nich em Hoa flajchten ooda Golt un Kralen omhenjen sennen,

10oba en goode Woakjen, soo aus daut eene Gottesferchtje Fru tookjemt.

11Eene Fru saul em Stellen lieren, un unjadon sennen.

12Ekj jäw daut nich too, daut eene Fru aundre lieren saul, uk nich, daut see Har äwa äaren Maun es.

13Wäajen Adam wort ieescht jemoakt, un dan Eva.

14Adam wort uk nich veleit, oba de Fru wort veleit un bruak Gott sien Jesaz.

15Oba wan see uk Kjinja to Welt brinjen mott, see kaun seelich woaren, wan see em Gloowen un Leew un en de Heiljunk blift, un sikj beharscht.

1. Timotäus 3

Väaschreften fa de Jemeentenleidasch

1Daut es de Woarheit: Wäa doa sträft Jemeentenleida to woaren sträft no een goodet Aumt.

2Een Jemeentenleida saul eena sennen äwa däm sien Läwen nuscht uttosaten es. Hee saul mau eene Fru haben, hee saul kloa denkjen kjennen, sikj beharschen, ierenhauft un gaustfrie sennen, un em Staund sennen aundre to belieren.

3Hee saul nich een Drinkja sennen, ooda eena dee opp strieden helt. Hee saul frintlich sennen, nich aun aundre Jewault eewen, un nich nom Jelt hinjaraun sennen.

4Hee mott sien ieejnet Hus weeten väatostonen, un siene Kjinja soo to belieren, daut see am jehorchen un respakjten.

5Wiels, wan een Maun nich weet sien ieejnet Hus väatostonen, woo saul hee dan fa Gott siene Jemeent sorjen?

6Een Jemeentenleida saul uk nich eena sennen, dee noch mau korz trigj toom Gloowen jekomen es, wiels hee mucht doamet stolt sennen, un doaderch tofaul komen, soo aus de beesa Fient selfst.

7Hee mott uk eena sennen von däm de Menschen buta de Jemeent goodet to räden haben, daut hee nich veacht woat un dän beesen Fient en de Faul rant.

Aunordnungen fa de Helpa en de Jemeent

8De Diakonen motten daut met äa Aumt jrod soo goot iernst nämen, nich met dobbelde Tungen räden, nich Drinkja sennen, un uk nich onierliche Jeschaften driewen.

9See sellen sikj met een reinet Jewessen aun de Woarheit hoolen, dee an derch dän Gloowen openboat es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Un lot an ieescht opp de Proow jestalt woaren. Wan see de Proow bestonen, dan lot an deenen.

11Äare Frues motten daut uk iernst nämen, un nich een beeset Jepluda haben. See sellen sikj beharschen kjennen un en aules tru sennen.

12De Diakonen sellen uk mau eene Fru haben, un äare Kjinja un äaren Hushault goot väastonen.

13Wiels de Diakonen, dee doa goot deenen, woaren goot to stonen komen, un jetroost met äaren Gloowen en Christus Jesus mank de Menschen komen kjennen.

De Jemeent aus Zeij von daut groote Jeheemnis von Gott

14Ekj räakjen boolt no die to komen, oba ekj schriew die dit,

15soo daut wan mie doa sull waut mank komen, daut du dan weetst, waut du en Gott sienen Hushault to doonen hast. Daut es dän läwendjen Gott siene Jemeent, wuaropp de Woarheit steit un uk jestett woat.

16Woo groot de jeheemnisvolle Woarheit es, aun dee wie jleewen, doarenn stemm wie: Jesus kjeem en Menschenjestault, de Jeist rajchtfoadijd am, de Enjel sagen am, en de gaunze Welt wort von am jeprädicht, aun am wort en dise Welt jejleeft, un hee wort trigj en de Harlichkjeit nenn jenomen.

1. Timotäus 4

Wadastaunt jäajen faulsche Lieren

1De Jeist sajcht sea dietlich, daut en de latste Tiet eenje vom Gloowen auffaulen woaren un sikj aun errfierende Jeista un Lieren hoolen, dee vom Soton staumen.

2See woaren to dit jebrocht woaren derch heichlarische Läajna, dee een Brenntieekjen em Jewessen haben.

3Dise lieren, daut Menschen sikj nich befrieen sellen, un vebeeden, daut to äten, waut Gott jemoakt haft, daut dee met Dank aunnämen sellen, dee doa jleewen un de Woarheit kjanen.

4Wiels aules, waut Gott jemoakt haft, es goot, un aules, waut eena met Dank aunnemt, brukt nich wajch jeschmäten woaren;

5wiels daut es jeheilicht worden derch Gott sien Wuat un derch daut Jebäd.

6Wan du de Breeda dit väahoolen deist, dan woascht du Christus Jesus goot deenen, aus eena dee siene Noarunk derch dän Gloowen ut de Woarheit nemt, aun dee du die helst.

7Hab nuscht met weltliche Foblen to doonen, met dee, de oole Frues sikj aufjäwen; eew die en jetliche Dinja.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Wiels de kjarpaliche Eewunk halpt nich aul too väl, oba en jetliche Dinja eewen halpt fa dit Läwen uk fa daut eewje Läwen.

9Dit Wuat es woa, un loont sikj auntonämen.

10Dit es daut, wuafäa wie oabeiden un sträwen, wiels wie onse Hopninj opp dän läwendjen Gott jesat haben, dee een Heilant fa aule Menschen es, un besondasch fa dee, dee doa jleewen.

Timotäus aus Väabilt, Liera un Seelsorja

11Dit lia un befäl de Menschen to doonen.

12Lot kjeenem opp die rauf kjikjen doawäajen, daut du noch junk best. Sie fa de jleewende een Väabilt em Wuat, em Waundel, en Leew, em Jeist, em Gloowen un en Reinheit.

13Hool aun, de Schreft to läsen, to prädjen un to lieren, bat ekj komen woa.

14Vejat nich von dee Gow, dee du profeetisch kjrieechst aus de Eltestasch die de Henj oppläden.

15Eew die en diene Oabeit, un jeff die soo doarenn han, daut de Menschen seenen, daut du doarenn toonemst.

16Sorj soo fa die selfst un fa diene Lia, daut du doabie bliewen woascht. Wan du daut doonen woascht, woascht du die selfst seelich moaken, un uk dee, dee die hieren.

1. Timotäus 5

1Doo eenen oolen Maun nich utschellen. Räd am soo aun, aus wan hee dien Voda wia, un de jinjre Mana aus Breeda,

2elre Frues aus Mitta, jinjre Frues aus Sestren, un hool diene Jedanken rein.

Wätfrues en de Jemeent – woo an vesorjen, un äaren Deenst

3Iea de Wätfrues, dee doa werkjlich Wätfrues sent.

4Wan eene Wätfru Kjinja ooda Grootkjinja haft, dan lot dee lieren, daut ieeschte äare Christenpflicht aun äare Famielje to bewiesen, un aun de Elren doonen, waut see schuldich sent; wiels daut es soo aus Gott daut jefaulen deit.

5Eene Wätfru, dee werkjlich auleen steit, haft äare Hopninj opp Gott jesat un vekjieet Dach un Nacht em Jebäd met Gott.

6Dee oba, dee doa huachhäa läft, läft, oba es jeistlich doot.

7Un dit brinj an bie, daut see soo läwen daut an nuscht väatoschmieten es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Wan oba wäa nich fa sien ieejnet Frintschoft sorcht, un besondasch fa dee von siene ieejne Famielje, dee haft doamet sienen Christengloowen aufjesajcht un es oaja aus eena, dee nich jleewen deit.

9Lot eene Wätfru bloos dan opp de List jebrocht woaren wan see nich unja 60 Joa oolt es, un bloos emol befriet jewast es.

10See mott uk soo jeläft haben, daut von äare goode Woakjen jerät woat, un daut see äare Kjinja goot belieet haft. See mott uk sennen gaustfrie jewast un de heilje de Feet jewoschen haben. See mott uk de bedrekjte biejestonen haben un sikj unja aule Omstend bemieecht haben, goodet to doonen.

11Oba jinjre Wätfrues nemm nich opp diene List nopp; wiels wan dee daut velangen no eenem Maun kjrieen, bräakjen dee äa Vespräakjen aun Christus, un wellen sikj befrieen,

12un brinjen doaderch de Beschuldjunk äwa sikj, daut see äa Vespräakjen nich jehoolen haben.

13Un en soone Tiet sent see en Jefoa ful to woaren, wäarent see von een Hus nom aundren gonen; un nich mau ful woaren, oba aus Schneppanäsen romgonen un pludren äwa Dinja, wuavon nich sull jerät woaren.

14Doawäajen rod ekj jinjre Wätfrues sikj to befrieen, Kjinja to haben un Husoabeit to doonen, daut de Fient nich eene Uasoak finjt äwa ons to lastren,

15wiels doa sent soone, dee aul aufjekomen sent un daut met dän Soton hoolen.

16Wan irjent eene jleewende Fru Wätfrues haft, dee von ar aufhenjich sent, dan lot ar dee methalpen, un lot dee nich eene Laust fa de Jemeent sennen, daut see dee biestonen kaun, dee doa werkjlich Wätfrues sent.

De Leidasch en de Jemeent

17Lot de Eltestasch, dee doa goot väastonen, doafäa jehoolen woaren, daut an dobbelde Iea traft, un besondasch dee, dee aum prädjen un lieren schwoa oabeiden.

18Wiels de Schreft sajcht: “Du saust däm Oss nich daut Mul toobinjen, wan dee drascht”; un: “Een Oabeida es sienen Loon wieet”.

19Eene Kloag jäajen eenen Eltesta nemm nich aun, wan doa nich twee ooda dree met äa Zeichnis doarhinja stonen.

20Dee, dee biem sindjen bliewen, strof ver aulemaun, daut aundre sikj doaderch ferchten to sindjen.

21Ekj saj die en aulem Iernst, ver Gott un Christus Jesus un siene heilje Enjel, daut du die aun dise Räajlen helst, un die von kjeene Spoolunk beräden latst.

22Sie nich too schwind reed irjentwäm de Henj opptolajen, daut du die doaderch fa aundre äare Sinden veauntwuatlich moakst. Hool diene Henj rein.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

23Drinkj nich mea bloos Wota, oba wiels du soo foaken krank best, drinkj uk een bät Wien wäajen diene Moag.

24Eenje Menschen äare Sinden sent verendach, un gonen an veropp en daut Jerecht. Aundre äare oba, komen mau lota verendach.

25Jrod soo sent uk eenje äare Woakjen, dee doa goot sent, openboa, oba dee, dee nich goot sent, bliewen uk nich vestoaken.

1. Timotäus 6

Sklowen, ieet june Haren

1Lot aule Sklowen, dee noch unja daut Joch sent, äare Haren wieet achten to ieren, soo daut nich jäajen Gott sienen Nomen un jäajen onse Lia jerät woat.

2Un lot dee, dee jleewende Haren haben, nich nichachtent jäajen an sennen, wiels see sent Breeda. Lot an leewa soo väl bäta deenen, wiels Jeschwista em Gloowen sent, dee doaderch Jewenst haben. Dit es waut du prädjen un lieren saust!

Rikj sennen wellen fieet to faulsche Lieren

3Wan irjentwäa met eene aundre Lia oppkjemt un nich met de Woarheit stemt, dee de Har Jesus Christus jerät haft, un uk nich met de Gloowenslia stemt, dee dän Grunt fa een Läwen met Gott lajen deit,

4dee es stolt met daut, waut hee sikj enbilt, un vesteit noch nuscht vom Gloowen, un haft een ojjesundet velangen sikj äwa Wieed to strieden. Doarut kjemt Aufgonst, Lastrunk, beesa Vedocht,

5un Oneenichkjeit tweschen soone Menschen, dee em denkjen vedunkelt sent, un de Woarheit nich haben. See meenen de Christengloowen es doa, jeschaftlichen Jewenst doaderch to haben.

6Un secha es daut een groota Jewenst dän Christengloowen un Fräd to haben.

7Wie haben nuscht en dise Welt nenn jebrocht; un doawäajen kjenn wie uk nuscht met rut nämen.

8Un wan wie Kjleeda un Äten haben, doamet sell wie tofräd sennen.

9Oba dee, dee doa wellen rikj woaren, faulen en Vesieekjungen un loten sikj von onsennje Lesten schlenjen, dee dän Menschen en daut vedoawen un en de Vedaumnis rieten.

10Jiez es eene Wartel wuarut aulahaunt beeset kjemt; eenje haben sikj daut jelesten loten un sent doaderch vom Gloowen aufjeert un haben sikj selfst doaderch väl Weedoag toojesat.

Tru sennen en aunjenomne Oppgowen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Oba du, Mensch, dee du Gott aunjehieescht, go soowaut ut däm Wajch un sträw no daut Goode, no Jerajchtichkjeit, no Gloowen, no Leew, un sie jeduldich un gootmeenent!

12Kjamf dän gooden Gloowenskaumf; hool daut eewje Läwen faust, wuatoo Gott die beroopen haft, un wuavon du, ver väle, een goodet Bekjantnis jejäft hast.

13Ekj jebeed die ver Gott, von däm aulet Läwen kjemt, un ver Christus Jesus, dee ver Pontius Pilatus een goodet Bekjantnis jeef,

14daut du de Jebooten rein un oschuldich helst bat ons Har Jesus Christus kjemt.

15De rajchte Tiet fa am to komen, woat Gott, de Seelja, un eensich Jewaultja, de Kjennich äwa aule Kjennichs, un Har äwa aule Haren bestemmen.

16Hee es de eensja Onstoaflicha, dee en een Licht wont, wua kjeena hankomen kaun, däm kjeen Mensch jeseenen haft, uk nich seenen kaun. Am jehieet aule Iea un eewje Macht! Amen.

Ermonungen aun de rikje en de Jemeent

17Saj de rikje en dise Welt, daut see nich sellen stolt sennen, un äare Hopninj opp daut onsechre Jelt saten, oba opp Gott, dee ons rikjlich aules schenkjt, om daut met Freid to brucken.

18Saj an see sellen goodet doonen, daut see rikj sent aun goode Woakjen. See sellen mildjäwrich sennen, un jieren aun aundre aufdeelen,

19wuaderch see sikj eenen Schauz saumlen, dee eenen gooden Grunt fa de Tookunft lajcht, un aul hia, daut woare Läwen kjanen.

De latste Ermonunk aun Timotäus

20Oo Timotäus! Hool daut secha, waut Gott die aunvetrut haft, un hab nuscht to doonen met daut ladje, weltliche Jeplaupa un daut Jestried, daut doa väastalen saul, daut see väl weeten.

21Daut es waut eenje väajäwen, un sent doaderch vom Gloowen jeert. Bliew en de Jnod!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2. Timotäus

2. Timotäus 1

Gruss

1Paulus, Christus Jesus sien Apostel, derch Gott sienen Wellen, jeschekjt daut Läwen bekaunt to moaken, daut Christus Jesus brinjen deit,

2no Timotäus, mienen leewen Sän: Mucht Gott de Voda un ons Har Christus Jesus die Jnod, Metleet un Fräd schenkjen!

De Apostel sienen Dank fa Timotäus

3Ekj dank Gott, dän ekj met een reinet Jewessen deen, soo aus miene Vodasch ver mie deeden. Ekj dank am uk Dach un Nacht en miene Jebäda, wan ekj aun die denkj.

4Un wan ekj aun diene Tronen denkj, sticht en mie daut velangen opp, die to seenen, wiels daut wudd fa mie eene Freid sennen,

5wiels ekj denkj aun dän woaren Gloowen, dän ieeschtens aul diene Grootmutta Lois un uk diene Mutta Eunike hauden, un dän du secha uk hast.

Ermonunk tru to bliewen

6Un dit es wuarom ekj die ermon, dee Gow aum Läwen to hoolen, dee Gott die jeef aus ekj die miene Henj oppläd,

7wiels Gott jeef ons nich eenen Jeist dee ons forchtsom muak, oba dän Jeist von Leew un Krauft, un daut wie ons selfst beharschen kjennen.

8Doawäajen schäm die nich met dien Zeichnis fa onsen Harn, un schäm die uk nich met mie, wiels ekj sienthaulwen ensetten mott. Well wie toop fa daut Evangelium lieden, doano aus Gott ons Krauft jeft.

9Hee haft ons jerat un beroopen sien Volkj to sennen, nich wäajen onse Woakjen, oba wiels hee sikj daut en siene Jnod, dee ons en Christus Jesus jeschonken es, von Eewichkjeit häa soo väajenomen haud.

10Dit es nu doaderch verendach jekomen, daut ons Heilant Christus Jesus en de Welt jekomen es. Dee haft dän Doot de Macht jenomen, un Läwen un Onstoaflichkjeit aun daut Licht jebrocht, derch daut Evangelium,

11fa daut ekj aus Prädja, Liera un Apostel aunjestalt sie.

12Un dit es de Uasoak wuarom ekj dit lieden doo. Oba ekj schäm mie doamet nich, wiels ekj weet aun wäm ekj jejleeft hab, un ekj sie mie secha, daut hee mie daut, waut ekj am aunvetrut hab, bat aun janen Dach bewoaren kaun.

13Hool die aun de heelsome Wieed, dee du von mie jehieet hast. Dee kjennen die en dän Gloowen un de Leew, dee en Christus Jesus sent, aus Väabilt deenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Bewoa de heelsome Wieed, dee die aunvetrut sent, derch dän Heiljen Jeist siene Krauft, dee en ons wont.

Schlajchte un goode Erfoarungen met Metoabeida

15Du weetst, daut dee en Asien mie aula veloten haben, un mank dee sent uk Fiegelus un Hermogenes.

16Mucht Gott Onesiforus un sien Hus väl Jnod schenkjen. Dee haft mie foaken oppjefrescht un schämd sikj nich met miene Kjäden,

17wiels aus hee en Room wia, socht hee sea iewrich, bat hee mie funk.

18Mucht de Har am daut schenkjen, aun janen Dach väl Metleet biem Harn to finjen. Un du weetst sea goot waut hee en Efesus fa Deensten jedonen haft.

2. Timotäus 2

Eenen Aunsporn sikj gaunz hantojäwen, dän Gloowen wiedatojäwen

1Un du, mien Sän, sie stoakj derch de Jnod, dee en Christus Jesus es!

2Un waut du von mie, derch väle äa Zeichnis jehieet hast, daut vetru true Mana aun, dee em Staund sent uk aundre to lieren.

3Soo aus een gooda Soldot fa Christus Jesus, nemm soo aus ekj, dien Poat von lieden opp die.

4Een Soldot dee em Deenst beschafticht es, woat sikj daut nich noch drock moaken fa sien auldoagschet Läwen to sorjen, daut hee däm jefaulen kaun dee am aunjestalt haft.

5Soo es daut uk fa dee, dee en de Wad ranen. Wan dee sikj nich aun de Räajlen hoolen, kjrieen dee nich eenen Pries.

6Een Foarma, dee schwoa oabeit, saul daut ieeschte Poat von de Arnt kjrieen.

7Moakj die daut, waut ekj saj, un de Har woat die halpen daut aula to vestonen!

Aunsporn staunthauft to sennen em Kaumf un em lieden

8Denkj aun Jesus Christus, dee vom Doot oppstunt, dee von David häastaumt, soo aus mien Evangelium lieet,

9wäajen daut ekj lieden mott un aus een Vebräakja enjestopt sie. Oba Gott sien Wuat es nich faustjenomen.

10Un wuawäajen ekj dit aula derch go, es, daut Gott sien utjewäldet Volkj uk mucht de woare Seelichkjeit un de eewje Harlichkjeit kjrieen, dee en Christus Jesus to haben es.

11Daut es de Woarheit, soo aus jesajcht woat: Wan wie met am stoawen, woa wie uk met am läwen;

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12wan wie jeduldich uthoolen, sell wie met am toop rejieren; saj wie ons von am loos, dan woat hee sikj uk von ons loossajen;

13wan wie nich jleewen, hee blift tru; hee kaun sikj selfst nich ontru woaren.

Äwa daut vehoolen to de Errlierasch

14Hool an dit väa un vemon an iernstlich, en Gott siene Jäajenwuat, sikj nich äwa Wieed to strieden, wuarut nuscht goodet kjemt, oba toom Schoden es fa dee, dee daut hieren.

15Sie flietich von Gott de Aunerkjanunk to kjrieen, daut du daut Woarheits Wuat rajcht lieren deist, daut du die doamet nich schämen brukst.

16Jeff die nich auf met ladje, weltliche Räden, wua nuscht doarhinja es; wiels dee brinjen bloos mea Gottloosichkjeit met sikj.

17Un soon Jeräd frat sikj aus een Kjräft. Hiemenäus un Filetus sent mank dee,

18dee vom Gloowen aufjeert sent un sajen, daut de Doodes aul oppjestonen sent, un haben doaderch aundre opp däm Errwajch jebrocht.

19Oba Gott sien fausta Grunt blift stonen un haft dise Enschreft: De Har kjant de sienje, un: Wäa emma sikj to Gott sienen Nomen bekjant, saul sikj von aule Ojjerajchtichkjeit friehoolen.

20En een grootet Hus sent oba nich bloos goldne un selwane Jefässa, oba uk Jefässa von Holt un Leem, eenje sent to eenem ierenvollen Jebruck un eenje jrod daut Jäajendeel.

21Un wäa sikj von daut reinicht, daut nich to Ieren es, woat een Jefäs to Ieren sennen, daut doa jeheilicht un reed es, daut de Meista to aule goode Woakjen brucken kaun.

Äwa daut vehoolen to dee, dee sikj haben veleiden loten

22Go de Jugentlost ut däm Wajch, un sträw no Jerajchtichkjeit, Gloowen, Leew un Fräd met dee, dee dän Harn ut een reinet Hoat aunroopen.

23Oba jeff die met kjeen tierichtet, onsennjet Jestried auf, wiels doaderch jeft daut bloos Zank.

24Un däm Harn sien Kjnajcht saul nich zenkjisch sennen. Hee saul to aulemaun frintlich bliewen un een gooda, jeduldja Liera sennen.

25Hee saul siene Jäajna leeftolich trajchtwiesen kjennen; veleicht schenkjt Gott an daut, daut see omkjieren, un daut see de Woarheit kjanen lieren,

26daut see doaderch to Besennunk komen, daut see dän beesen Fient ut de Schlenj komen, en dee hee an helt, to doonen, waut hee velangt.

2. Timotäus 3

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

De Tiet ver daut Enj von de Welt un de Oabeit von de Errlierasch

1Denkj doaraun, daut en de latste Doag jreslich schwoare Tieden sennen woaren.

2Menschen woaren väl von sikj selfst hoolen, nom Jelt hinjaraun sennen, sikj selfst huachhoolen, jäajenaun sennen, Lastren, de Elren nich jehorchen, ondankboa, onheilich sennen,

3dee woaren sikj nich goot sennen un nich veseenen loten, sikj unjarenaunda spotten un veachten, sikj nich beharschen un onbandich sennen, daut goode nich lieden kjennen,

4sikj unjarenaunda veroden, ruchloos un stolt sennen met daut, waut see sikj enbillen, un daut Vejnieejen leewa haben aus Gott.

5See jäwen noch väa gottesferchtich to sennen, oba jleewen nich aun siene Krauft. Von soone Menschen bliew wajch.

6Von soone komen dee häa, dee sikj en de Hiesa han un häa schlikjen un soone Frues fa sikj jewennen, dee met Sind beloden sent, un sikj en äare Schwakheit met äare Lost nich rot weeten,

7dee doa emma lieren oba niemols bat doa komen, daut see de Woarheit vestonen.

8Un jrod soo aus Janes un Jambres Moses jäajenaun wieren, soo sent dise Menschen jäajen de Woarheit. Daut sent Menschen met een vekomnet Jedajchnis, Daugeniksen, dee nich toom Gloowen komen.

9Oba dee woaren daut nich to väl waut wieda brinjen, wiels äa Onsenn woat von aulemaun jeseenen woaren, soo aus sikj daut bie jane beid romneem.

De Wieet von de heilje Schreften

10Du best met miene Lia, mien benämen, mien sträwen, mienen Gloowen, miene Jedult, miene Leew, miene Bestendichkjeit,

11un de lieden dee mie toojesat woaren, bekaunt. Un waut ekj en Antiochia, Ikonion un Liestra uthoolen must, weetst du. Un ut aul däm rad de Har mie rut.

12Aul dee, dee dän fausten Wellen haben aus Christen fromm to läwen, motten met Vefoljunk räakjnen.

13Oba met de gottloose un veleidende Menschen woat daut je lenja, je schlemma. Dee veleiden un woaren veleit.

14Du oba bliew bie daut, waut du jelieet hast un die aunvetrut es, wiels du weetst, von wäm du daut jelieet hast.

15Un wiels du von Kjint aun met de Heilje Schreft bekaunt best, kaun dee die dän Wajch wiesen, woo du derch dän Gloowen aun Christus Jesus kaust seelich woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Aule Schreft von Gott jejäft, es wieetvoll ons to belieren, ons uttobätren, ons trajchttowiesen, un ons to unjarechten, woo rajcht to läwen,

17soo daut een Gottesmensch em Staund es en goode Woakjen jeschekjt to sennen.

2. Timotäus 4

De Apostel sien Tastament

1Ver Gott un Christus Jesus, dee de Läwendje un de Doodje rechten woat, un dee aus Kjennich met sien Rikj kjemt to harschen, ermon ekj die iernstlich:

2Prädj daut Wuat, auf de Tiet rajcht es ooda nich. Vemon un dreiw, oba bliew doabie jeduldich. Spräakj an Moot too, daut see doaderch waut lieren.

3Wiels doa woat eene Tiet komen, en dee see de jesunde Lia nich mea vedroagen woaren, un see woaren sikj Lierasch aunschaufen, dee soo lieren aus an daut jefelt, dee an bloos noch de Uaren kjitlen.

4See woaren äare Uaren von de Woarheit wajch dreien un leewa no Foblen horchen.

5Du oba, bliew en aule Omstend derchjedocht un besonnen. Vesaj nich wan du lieden motst. Doo dienen Deenst soo aus daut eenem Evangelisten tookjemt.

6Wiels ekj woa aul jeopfat, un de Tiet es hia, daut ekj Aufscheet nämen mott.

7Ekj hab dän gooden Kaumf jekjamft, ekj hab bat aum Enj utjehoolen, ekj hab Gloowen jehoolen.

8Fa wiedahan licht fa mie eene Jerajchtichkjeits Kroon reed, dee de Har, de jerajchte Rechta mie aun janem Dach jäwen woat. Dee kjrie nich bloos ekj, oba aul dee, dee sikj doa to freien, daut de Har komen woat.

Aunwiesungen un Metdeelungen. De Apostel ver Jerecht

9Doo dien mäajlichstet boolt no mie to komen.

10Wäajen, wiels Demas dise Welt soo goot jeworden es, haft hee mie veloten un es no Tessalonich jetrocken. Kreszens es no Galatien un Titus no Dalmatien jegonen.

11Bloos Lukas es noch bie mie. Brinj Markus met, dän kaun ekj em Deenst goot brucken.

12Oba Tiechikus, dän hab ekj no Efesus jeschekjt.

13Wan du kjemst, brinj dän Äwarock met, dän ekj en Troas bie Karpus leet, uk de Bieekja, un gaunz secha uk de Buakrollen.

14Alexanda de Koppaschmett haft mie väl Schoden toojesat. De Har woat am doano beloonen aus siene Woakjen wieren.

15Heed du die fa däm, wiels dee sad sikj onse Lia met aule Jewault jäajenaun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Aus ekj daut ieeschte mol em Vehia wia, stunt mie kjeena bie. See veleeten mie aula. Mucht daut nich jäajen an jehoolen woaren.

17Oba de Har stunt mie bie un jeef mie Krauft de Bootschoft to jäwen, daut aule Velkja hieren kunnen, un ekj wort fa däm Leiw sienen Frät veschoont.

18De Har woat mie ut aulet beese ruträden un secha en sien himlischet Rikj nenbrinjen. Doafäa saul hee von Eewichkjeit to Eewichkjeit jeieet woaren! Amen.

Paulus bestalt to jreessen un wenscht an Jnod

19Jrees Priszilla un Aquilla, un Onesiforus sien gaunzet Hus.

20Erastus bleef en Korint; oba Trofimus leet ekj krank en Milet.

21Doo aulet mäajelje, noch ver däm Winta to komen. Eubulus, Pudens, Linus, un Klaudia un aule Breeda bestalen die to jreessen.

22Mucht de Har Jesus Christus met dienem Jeist sennen! De Jnod met junt!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Titus

Titus 1

Paulus, aus Kjnajcht fa de Goode Norecht

1Paulus, Gott sien Kjnajcht un Jesus Christus sien Apostel, jewält un jeschekjt Gott siene jewälde mettohalpen em Gloowen un en de Erkjantnis von de Woarheit, dee to een gottseeljet Läwen jehieet,

2wuaderch see de Hopninj opp eewjet Läwen haben, daut Gott, dee nich lieejen kaun, vesproaken haud ea Welt un Tiet dän Aunfank hauden.

3Nu oba, en siene bestemde Tiet, es hee, derch daut prädjen, daut hee mie aunvetrud, met sienem Wuat verendach jekomen, soo aus ons Gott un Heilant befolen haud.

4Ekj schriew dit no Titus, mienen truen Sän, wiels wie beid äwareen jleewen: Jnod un Fräd von Gott, onsem Voda, un Christus Jesus onsem Heilant!

Daut aunstalen vom Jemeenten Väastaunt

5Ekj leet die doawäajen en Kreet, om daut äwaje en Ordnunk to brinjen, un soo aus ekj die befool, en jieda Staut Jemeenten Leidasch auntostalen.

6Aun soonen Maun saul nuscht uttosaten sennen. Dee saul mau eene Fru haben, siene Kjinja sellen jleewen, un nich onbandich un onjehuarsom sennen.

7Wiels een Leida Gott sien Husvewaulta es, saul aun am nuscht uttosaten sennen; dee saul nich ieejensennich, nich wuttich, nich aum drinkjen veskloft, nich jeltjierich sennen, un aundre nich Jewault aundoonen;

8oba gaustfrie sennen, no daut goode hinjaraun sennen, veninftich, fromm un heilich sennen un sikj beharschen kjennen.

9Hee saul sikj uk tru aun daut woarhauftje Wuat hoolen, daut hee jelieet haft, daut hee aundre derch eene jesunde Lia vemonen kaun, un uk siene Jäajna strofen.

Jäajen de Oabeit von de Errlierasch

10Wiels besondasch mank de beschnädne Juden sent väl veleidende, wadaspanstje, daugeniksje, windje Schwauza,

11dee noch motten stell jemoakt woaren, wiels see lieren, waut see nich sullen, un brinjen doaderch gaunze Famieljes en de Grunt, un schämen sikj nich onopprechtjen Jewenst doafäa to nämen.

12Von äare ieejne Profeeten haft eena jesajcht: De Kreeta sent emma Lieeja, ruchloose Tieren, fule Frätasch.

13Un soo es daut uk. Ut däm Grunt stal an jrintlich trajcht, daut see em Gloowen jesunt woaren,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14un sikj nich mea om judsche Foblen kjemren, uk nich om Jesazen, dee bloos von Menschen komen, dee de Woarheit veloten haben.

15Fa de reine es aules rein; oba fa de orreine un onjleewende es nuscht rein, wiels dee sent en Jedanken uk em Jewessen orrein.

16Dee sajen, see kjanen Gott, oba met äare Woakjen velieejen see daut. Dee sent onjehuarsom, oppscheislich, un doawäajen nich to lieden un to nuscht goodet to brucken.

Titus 2

Waut von Mana, Frues un Sklowen velangt woat

1Du oba motst daut lieren, waut met de jesunde Lia stemt.

2Lia de elre Mana nichta, aunstendich un ierenhauft to sennen, daut see sikj beharschen, eenen jesunden Gloowen haben un leeftolich un jeduldich sent.

3Un jrod soo uk de elre Frues, daut see sikj ierenhauft oppfieren, soo aus daut heilje tookjemt. See sellen nich Pludarie driewen, uk nich aum Wien veskloft sennen. See sellen aundre goodet lieren.

4De elre Frues sellen de junge ermootjen äare Mana un Kjinja goot to sennen,

5jescheit un frintlich to sennen, rein em Charakta, sikj beharschen, äare Husoabeit verechten un äare Mana unjadon sennen, daut äwa Gott sien Wuat nich jelastat woat.

6Jrod soo spräakj de junge Mana Moot too, sikj selfst to beharschen.

7En aul disem go du met een goodet Biespel un eene reine, iernste Lia veropp.

8Räd heelsome Wieed, dee nich to veuadeelen sent, daut diene Jäajnasch sikj schämen motten, wiels see ons nuscht schlajchtet noräden kjennen.

9Saj de Sklowen, daut see äare Haren en aules sellen unjadon sennen, an toom Jefaulen läwen, un nich jäajenaun räden.

10See sellen nich von an stälen, oba bewiesen, daut opp an to veloten es, daut see de Lia von Gott un Jesus Christus doaderch auntrakjent moaken.

Gott siene Jnod fa aule Menschen

11Wiels Gott siene seelichmoakende Jnod es fa aule Menschen verendach jekomen.

12Dee lieet ons uk de gottloose un weltliche Liedenschoften auftosajen, ons to beharschen un opprechtich un gottesferchtich en dise Welt to läwen,

13wäarent wie no de seelje Hopninj luaren, daut ons groota Gott un Heilant Jesus Christus en Harlichkjeit komen woat,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14dee sikj selfst hanjeef ons von aule Ojjerajchtichkjeit to raden, om fa sikj een Volkj to reinjen, daut hee selfst ieejent, un daut jieren goodet doonen well.

15Dit es dan waut du lieren saust. Ermon un vemon soo aus daut sikj jehieet. Lot die von kjeenem veachten.

Titus 3

Daut vehoolen to de Rejierunk un Metmenschen, un de Uasoak wuarom

1Hool an daut väa, daut see de Rejierunk un dee, dee Jewault äwa an haben, sellen jehorchen, un emma reed sennen goodet to doonen.

2See sellen äwa aundre nich schlajchtet räden, un to aule Menschen frädlich, frintlich un leeftolich sennen.

3Wiels wie wieren to eene Tiet selfst onveninftich, onjehuarsom, veert, aun veschiedne Lost un Vejnieejen veskloft, un läwden een schlajchtet, aufjenstjet Läwen. Wie worden vestat un vestaden aundre.

4Oba aus ons frintelja Gott un Heilant verendach kjeem met woo goot hee aule Menschen wia,

5rad hee ons. Daut wia nich, daut wie Jerajchtichkjeits Woakjen opptowiesen hauden, daut wia ut sien ieejnet Metlieden. Wie worden doaderch niejebuaren, daut hee ons wosch, un derch dän Heiljen Jeist nieet Läwen jeef,

6dän hee derch Jesus Christus ons Heilant rikjlich äwa ons komen leet,

7daut wie, nu daut wie derch siene Jnod sent jerajchtfoadicht worden, Oawen sent, wiels wie de Hopninj opp eewjet Läwen haben.

Eene toopfotende Oppfodrunk aun Titus

8Dit es een Wuat wuaropp wie ons veloten kjennen, un du saust jrod dit emma wada betoonen, soo daut dee, dee äa vetruen en Gott jesat haben, sikj bemieejen goodet to doonen. Dit es waut goodet, daut aulemaun to nutzen kjemt.

9Oba jeff die nich auf met een onsennjet Jezank un Jestried äwa Jeschlajchts Rejistasch un daut Jesaz, dee kjeenem waut nutzen.

10Wäa Spoolungen aunstalt, sull eemol un dan noch eemol jewoarnt woaren. Dan oba hab wieda nuscht met am to doonen.

11Du weetst, daut soon Mensch em denkjen vekjieet es un wieda sindicht, un sikj doaderch selfst veuadeelt.

Perseenliche Oppdräaj un Schluss

12Wan ekj Artemas un Tiechikus no die schekjen woa, dan doo aules, waut du kaust, om no mie no Nikopolis to komen, wiels ekj hab mie väajenomen doa toom Winta to bliewen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13 Doo uk aules, waut du kaust Zenas dän Ofkot, un Apollos opp däm Wajch to
brinjen un doano to seenen, daut an daut aun nuscht fälen woat.

14 Un lot onse Menschen uk lieren goodet to doonen, om doa to halpen, wua daut
needich fält, daut see nich onfruchtboa bliewen.

15 Aul dee, dee hia bie mie sent, jreessen junt. Jrees aulem, dee ons em Gloowen
goot sent. Mucht de Jnod met junt aula sennen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Filemon

Filemon 1

Gruss

1 Ekj Paulus, dee om Christus Jesus sient haulwen faustjenomen sie, un Timotäus
ons Brooda, schriew die, Filemon, ons leewa Brooda un Metoabeida,

2 un onse Sesta Afia un Archippus, ons Metkjamfa, un diene Husjemeent:

3 Mucht Gott ons Voda un Jesus Christus ons Har, junt Jnod un Fräd schenkjen!

Filemon sienen Gloowen un benämen

4 Ekj dank mienem Gott jiedatsmol wan ekj fa die bäd,

5 wiels ekj hia, waut du fa eenen Gloowen aun dän Harn Jesus hast, un woo du diene
Leew aun aule Heilje bewiesen deist, daut du an goot best.

6 Ekj bäd uk doarom daut diene Gloowens Jemeenschoft met mie, daut wirkjen
mucht, daut du aul daut goode, waut wie en Christus Jesus haben, noch volstendja
kjanen lieescht.

7 Wie haben doaderch väl Freid un Troost jekjräajen daut du aundre soo goot best,
wiels derch die, leewa Brooda, sent de heilje äare Hoaten jestoakjt worden.

Paulus steit väa fa Onesimus

8 Doawäajen, wan ekj aus dien Brooda en Christus, driest jenuach sennen kunn, die
to sajen, waut du doonen sust,

9 woa ekj ekj die leewa en Leew bedden, wiels ekj aul eemol dee oola Paulus sie, un
nu noch om Christus Jesus sienen Wellen faustjenomen sie.

10 Ekj hab die waut to froagen fa mienen Sän Onesimus, dee mien ieejna Sän en
Christus wort, wäarent ekj faustjenomen sie.

11 Dee nuzt die verhäa nuscht, oba es nu fa ons beid eene Help jeworden.

12 Dän schekj ekj trigj. Nemm du am opp, wiels daut es soo, aus wan ekj mien ieejnet
Hoat schekjen wudd.

13 Ekj wudd am jieren hia jehoolen haben, daut hee mie en diene Städ jedeent haud,
nu daut ekj wäajen daut Evangelium ensetten mott.

14 Oba ekj well nuscht onen diene Enweljunk doonen, daut dien goodet doonen
nich jedwungen wia, oba ut dienen frieen Wellen kjeem.

15 Veleicht es dit, wuawäajen hee die eene Tietlank wajch kjeem, daut du am opp
emma sust trigjhaben,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16un nich mea aus eenen Sklow, oba aus eenen, dee mea es aus een Sklow; nu aus eenen leewen Brooda, besondasch fa mie, oba woo väl mea fa die, beides em Fleesch uk em Harn.

17Wan du mie dan fa eenen Poatna hoolen deist, dan nemm am soo opp, aus wan du mie oppnämen wurscht.

18Un wan hee die irjentwoo Schoden jemoakt haft, ooda waut schuldich es, dan räakjen mie daut aun.

19Dit schriew ekj, Paulus, met miene ieejne Haunt: Ekj woa daut betolen. Nich noch to sajen, daut du mie die selfst schuldich best.

20Brooda, doo mie daut om onsen Harn sient haulwen togood, daut du mie om Christus sient haulwen daut Hoat leichta moakst.

21Ekj schreef die, wiels ekj mie doaropp veloten kunn, daut du wurscht jehuarsom sennen, un ekj weet, daut du mea doonen woascht, aus ekj die saj.

22Dan uk noch, moak fa mie eene Gauststow reed. Ekj räakjen doamet, daut jie mie derch june Jebäda wada haben woaren.

Paulus jreest un jeft eenen Säajenswunsch

23Epafras, mien metjebungna en Christus Jesus, bestalt die to jreessen.

24Soo uk Markus, Aristarch, Demas, un Lukas, miene Metoabeida.

25Mucht onsen Harn Jesus Christus siene Jnod met dienem Jeist sennen! Amen!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Hebräa

Hebräa 1

Gott rät derch sienen Sän

1Gott, dee en verhäaje Tieden foaken un opp väle veschiedne Wäaj derch de Profeeten to onse Vodasch jerät haft,

2haft nu en dise latste Doag derch sienen Sän to ons jerät. Hee haft am doatoo bestemt, aules to oawen. Derch dän Sän haft Gott uk de Welt jemoakt.

3De Sän strolt de Harlichkjeit von Gott ut, däm hee en siene Oat un Wies uk jeneiw likjent. Derch sien kjraftjet Wuat drajcht un unjahelt hee aules waut doa es. Hee haft ons von de Sinden jereinicht, un sikj dan bie de rajchte Haunt von de Majestät em Himmel jesat.

4Soo es hee väl hecha to stonen jekomen aus de Enjel, soo väl hecha aus sien Nomen, dän hee jeorwen haft, hecha es aus äara.

De Sän steit gaunz huach

5To woonen Enjel haft Gott jeemols jesajcht: “Du best mien Sän; ekj sie vondoag dien Voda jeworden?” Ooda: “Ekj woa sien Voda sennen, un hee woat mien Sän sennen?”

6Gott sajcht, daut wan hee sienen Ieeschtjebuarnen wada enne Welt nenn brinjen woat, “dan sellen aul siene Enjel am aunbäden”.

7Von de Enjel sajcht hee: “Hee moakt siene Enjel soo aus Wint, un siene Deena soo aus Fiaflaumen.”

8Oba vom Sän sajcht hee: “Dien Troon, oo Gott, blift emma un eewich. Du harschst äwa dien Rikj en Jerajchtichkjeit.

9Du jefst aules rom om jerajcht sennen, un Ojjerajchtichkjeit kaust du nich lieden. Doawäajen haft Gott, dien Gott, Freideneelj äwa die jegoten, mea aus äwa aundre.”

10Hee säd uk: “Aum Aunfank hast du Har dän Grunt fa dise Welt jelajcht, un de Himmel sent een Woakj von diene Haunt.

11Dee woaren vegonen, du oba woascht bliewen. Dee woaren aula soo aus een Kjleet oolt woaren.

12Du woascht dee opprollen aus een Mauntel, un dee omtrakjen aus een Kjleet. Oba du blifst soo aus du best, un dien Läwen nemt kjeen Enj.”

13Oba to woonen Enjel haft hee jeemols jesajcht: “Sett hia bie miene rajchte Sied, bat ekj die von diene Fiend eene Footbenkj moaken woa”?

14Sent de Enjel nich aules Deenstjeista, un doatoo jeschekjt, dee waut de Seelichkjeit oawen woaren to deenen?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Hebräa 2

De Seelichkjeit nich veachten

1Doawäajen mott wie ons soo väl iernsta aun daut hoolen waut wie jehieet haben, daut wie nich doavon aufkomen.

2Daut Wuat, daut Gott derch Enjel räden deed, wia aul gaunz binjent, un wäa daut nich hilt un onjehuarsom wia, kjrieech de vedeende Strof.

3Woo kjenn wie dan räakjnen doamet wajch to komen, wan wie soon grootet Radunkswoakj nich achten, daut ons ieeschtens vom Harn selfst jeprädicht wort, un dan von dee bestäticht wort, dee am räden jehieet haben.

4Un Gott selfst haft daut uk bestäticht derch Tieekjens un Wunda un veschiednet wirkjen von Krauft, un derch daut utdeelen vom Heiljen Jeist, soo aus hee daut wull.

Jesus, ons Rada, must ons jlikj woaren

5De komende Welt, von dee wie räden, haft Gott nich de Enjel unjaordent.

6Doa haft oba wäa enne Schreften soo jesajcht: “Waut es de Mensch, daut du aun am denkjst, un de Menschensän, daut du fa am sorchst?

7Du hast am een stootje loten läaja stonen aus de Enjel, oba hast am met Iea un Harlichkjeit jekjreent, un äwa daut jesat, waut diene Henj jemoakt haben.

8Du hast am aules unja de Feet jelajcht.” Un doarenn, daut hee am aules unja de Feet jelajcht haft, haft Gott nuscht jeloten, daut am nich unjadon es. Oba noch see wie nich, daut am aules unjadon es.

9Wan hee uk “een stootje läaja stonen must aus de Enjel”, see wie Jesus nu “met Iea un Harlichkjeit jekjreent”. Daut es doaderch, daut hee dän Doot jeläden haft. Gott siene Jnod wull daut soo, daut hee fa aule Menschen dän Doot schmakjen must.

10Gott, fa däm aules es un derch däm aules es, wull daut soo, daut hee däm, dee väl Kjinja to de Harlichkjeit jefieet haft un dän Aunfank doafäa jemoakt haft, derch lieden volkomen muak.

11Jesus, dee doa heilicht, un de Menschen, dee jeheilicht woaren, staumen beid vom selwjen Voda. Doawäajen schämt Jesus sikj uk nich, an Breeda to nanen.

12Un hee sajcht: “Ekj well miene Breeda met dienen Nomen bekaunt moaken, un medden enne Jemeent die sinjen un lowen.”

13Wieda säd hee: “Ekj woa mien vetruen opp die saten.” Un wieda: “Hia sie ekj un de Kjinja, dee Gott mie jeschonken haft.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14 En jrod soo aus de Kjinja Fleesch en Bloot haben, haft hee daut uk fa sikj aunjenomen. Derch sienen Doot wull hee doaderch dän beesen Fient krauftloos moaken, dee bat don de Jewault äwa dän Doot haud.

15 Un doamet muak hee dee frie, dee äa läwenlank aun Doodesforcht veskloft wieren.

16 Hee kjemmat sikj nich om de Enjel, oba om Abraham siene Nokomen.

17 Doawäajen must hee en aules soo woaren aus siene Breeda, daut hee fa an en sien Deenst ver Gott een trua un erboarmenda Huagapriesta sennen kunn, un de Sinden von de Menschen wajchnämen.

18 Wiels hee selfst jeläden haft un vesocht worden es, kaun hee dee halpen, dee vesocht woaren.

Hebräa 3

Jesus es hecha aus Moses

1 Doawäajen, heilje Breeda, dee jie uk met ons vom Himmel häa jewält sent, kjikjt opp Jesus, dän Apostel un Huagenpriesta, dän wie bekjanen.

2 Hee wia Gott tru, dee am enjesat haud, soo aus uk Moses Gott en sien gaunzet Hus tru wia.

3 Jesus traft oba jratre Iea aus Moses, soo aus däm Bumeista von een Hus jratre Iea traft aus daut Hus selfst.

4 Aule Hiesa woaren von wäm jebut. Oba dee, dee aules but, es Gott.

5 Moses wia woll een trua Deena von Gott mank sienem gaunzen Volkj. Daut wia aus een Tieekjen fa daut, waut noch eemol sull jesajcht woaren.

6 Oba Christus wia aus Sän tru äwa Gott sien Hus. Daut Hus sent wie, wan wie daut vetruen un de Freid aun onse Hopninj fausthoolen.

De Ru von Gott fa sien Volkj

7 Soo aus de Heilja Jeist sajcht: “Vondoag, wan jie siene Stemm hieren woaren,

8 vehoat june Hoaten nich, soo aus daut passieed, aus see mie en de Wiltnis vesochten, aus see mie soo jäajenaun wieren.

9 June Vodasch vesochten mie un stalden mie opp de Proow, un hauden doch 40 Joa jeseenen, waut ekj fa an deed.

10 Doawäajen wort ekj bossich äwa dit Volkj un säd: Emma erren see en äa Hoat, un see vestonen miene Wääj nich.

11 Soo schwua ekj en mienem Oaja: See sellen nich en miene Ru nenn komen.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Seet junt väa, Breeda, daut kjeena von junt een beeset un nich jleewendet Hoat haft, daut von däm läwendjen Gott aufkjemt.

13Rät junt unjarenaunda aule Dach Moot too, soolang aus daut noch “vondoag” heet, daut sikj von junt kjeena derch de aunschmäarende Sind hoat moaken lat.

14Wie jehieren gaunz werkjlich to Christus, wan wie daut vetruen von Aunfank bat Enj fausthoolen.

15Soo aus jesajcht es: “Vondoag, wan jie siene Stemm hieren, dan vehoat june Hoaten nich, soo aus don, aus see mie vesochten.”

Wäajen nich jleewen buten jebläwen

16Wäa wieren dee, dee doa jehieet hauden un doch jäajenaun wieren? Wieren daut nich aules soone, dee met Moses ut Ägipten rut jetrocken wieren?

17Un äwa wäm must Gott sikj 40 Joa oajren? Wia daut nich äwa dee, dee doa sindijden, un doot en de Wiltnis ligjen bleewen?

18Un wäm sest deed Gott met eenem Eit vespräakjen, daut see nich en siene Ru nenn komen wudden, aus dee, dee onjehuarsom wieren?

19Soo see wie, daut dee nich doa nenkomen kunnen, wiels see nich jleewden.

Hebräa 4

De Ru von Gott

1Wiels daut Vespräakjen, en Gott siene Ru nenn to komen, noch steit, well wie gaunz doano seenen, daut kjeena von junt doarenn trigj blift.

2Ons es de goode Norecht jesajcht worden jrod soo aus jane Menschen enne Wiltnis. Oba de jeprädichte Bootschoft holp an nuscht, wiels see nich jleewden, aus see daut hieeden.

3Wie oba, dee wie jleewen, gonen en de Ru nenn, soo aus hee säd: “Ekj schwua en mienem Oaja, daut see nich en miene Ru nenkomen sullen.” Doabie es hee met sien Woakj aul foadich von don aun, aus de Welt jemoakt wort.

4Opp eene aundre Städ haft hee vom säwenden Dach soo jesajcht: “Un aum säwenden Dach rud Gott von aul siene Oabeit.”

5Un dan säd hee oba uk wada: “See sellen nich en miene Ru nenkomen.”

6Wiels daut noch soo steit, daut eenje en dise Ru nenn komen woaren, un dee, dän daut toieescht jeprädicht wort, nich nenn jekomen sent, wiels see nich jleewden un nich jehorchten,

7stalt hee noch eemol eenen Dach, een “vondoag”, doafäa reed. Lange Tiet nohäa leet hee derch David sajen: “Vondoag! Wan jie vondoag siene Stemm hieren woaren, dan vehoat june Hoaten nich.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Wiels wan Josua an to dee Ru jebrocht haud, wudd Gott nohäa nich noch von eenem aundren Dach jerät haben.

9Soo jeft daut fa Gott sien Volkj noch eene vesproakne Ru, eene Sabatru.

10Daut es soo, wäa en Gott siene Ru nenn kjemt, dee rut uk von siene Oabeit, jrod soo aus Gott von siene.

11Well wie doaropp han aule Fliet aunsaten, en dise Ru nenn to komen, daut nich irjentwäa tofaul komen mucht derch onjehuarsom sennen, soo aus jane.

12Gott sien Wuat läft un es kjraftich un schoapa aus daut schoapste dobbelt schniedende Schwieet, un schnitt derch bat daut Seel un Jeist uteneen deelt, uk Jläda un Moakjt frie lajcht. Daut Wuat recht de Jedanken un Enstalungen em Hoat.

13Doa es nuscht waut Gott nich sitt. Aules licht gaunz frie un opjedakjt ver siene Uagen, un wie motten ons ver am veauntwuaten.

Jesus rät fa ons bie Gott

14Wiels wie Jesus, Gott sienen Sän, aus Huagenpriesta haben, dee derch dän gaunzen Himmel jegonen es, well wie aun ons Bekjantnis fausthoolen.

15Wie haben nich eenen Huagenpriesta, dee nich met onse Schwakheiten metfeelen kaun, oba eenen, dee en aules krakjt soo vesocht worden es aus wie sent, oba onen to sindjen.

16Doawäajen well wie voll vetruen nom Jnodentroon gonen, daut wie Metleet kjrieen un Jnod finjen to de rajchte Tiet, wan ons de Help needich fälen woat.

Hebräa 5

Christus aus Huagapriesta

1Jieda Huagapriesta, von mank de Menschen jewält, woat aunjestalt, om ver Gott fa de Menschen entostonen un Gowen un Opfa fa äare Sinden to brinjen.

2Hee kaun metfeelen met dee, dee erren un nich bäta weeten, wiels hee daut selfst met Schwakheiten to doonen haft.

3Un wiels dit soo es, mott hee fa siene ieejne Sinden opfren krakjt soo aus fa daut Volkj.

4Kjeena nemt sikj de Iea aus Huagapriesta selfst, hee mott doatoo von Gott aunjestalt sennen, soo aus Aaron wia.

5Soo haft uk Christus sikj nich selfst de Iea jenomen, Huagapriesta to woaren. Gott haft am dee jejäft un jesajcht: “Du best mien Sän, ekj sie vondoag dien Voda jeworden.”

6Un opp eene aundre Städ sajcht hee: “Du best eewich een Priesta en Melchisedek siene Ordnunk.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

7Aus Jesus opp de Ieed läwd, haft hee to däm, dee am vom Doot raden kunn, jebät un jeprachat un jeschräajen met Tronen. Un Gott haft daut aunjenomen, wiels hee am en Ieren hilt.

8Un wan hee uk Sän wia, hee lieed doch derch lieden jehuarsom sennen.

9Aus hee dan sienen Oppdrach foadich jemoakt haud, haud hee eene eewje Radunk häajestalt fa aule, dee am jehuarsom sent.

10Un Gott nand am, een Huagapriesta no de Ordnunk von Melchisedek.

Fausthoolen met jleewen

11Wie haben väl äwa dit to sajen. Oba daut es junt nich soo leicht kloa to moaken, wiels jie soo schwoa lieren.

12Jie sullen nu aul selfst Liera sennen, oba jie brucken daut noch, daut junt wada wäa dän Aunfank von Gott sien räden erkjläat. Junt mott noch Malkj jejäft woaren un noch nich stoakje Kost.

13Wäa noch von Malkj läwen mott, es noch een junget Kjint, un vesteit daut Wuat von de Jerajchtichkjeit noch nich.

14Oba stoakje Kost es fa utjewosne Menschen, dee sikj doarenn jeeeft haben, tweschen goot un schlajcht to unjascheeden.

Hebräa 6

Een Christ mott waussen

1Dan well wie nu opphieren doavon to räden, woo wäa aunfangen kaun, aus Christ to läwen. Leewa well wie doavon räden, waut toom voljewosnen Christenläwen jehieet. Wie wellen nich bie de Sachen vom Aunfank stonen bliewen, daut wie ons von de doodje Woakjen bekjieren motten un aun Gott jleewen.

2Wie wellen uk nich stonen bliewen bie de Lia vom deepen un Henj opplajen, doavon daut de Doodes oppstonen un vom eewjen Jerecht.

3Daut well wie doonen, wan Gott daut toolat.

4Daut es nich mäajlich, dee, dee emol toom Licht jekomen sent un de Himmelsgow jeschmakjt haben un Aundeel aum Heiljen Jeist hauden

5un Gott sien goodet Wuat un de Krauft ut de komende Welt erfoaren haben,

6wan dee dan auffaulen un Gott dän Rigjen handreien, dee wada bat een freschet bekjanen to brinjen. Fa sikj selfst haben dee doamet Gott sien Sän noch een mol jekjriezicht un toom Spott jemoakt.

7De Ieed woat doaderch von Gott jesäajent, daut hee daut foaken räajnen lat, un dee waut dee bebut haft eene goode Arnt kjricht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

8Oba een Launt, daut bloos Stachels un Distlen drajcht, es nuscht wieet, un es en Jefoa, eenen Fluch oppjelajcht to kjrieen, un woat to goodalatst vebrent.

Moot moaken toom derchhoolen

9Wan wie to junt, leewe Frind, uk soo aus dit räden, go wie doch doavon ut, daut et met junt nich soo schlemm es, un daut jie jerat woaren.

10Gott es nich ojjerajcht, daut hee june Woakjen un june Leew vejäten deit, dee jie en sienen Nomen beweesen aus jie de heilje deenden un noch deenen.

11Wie wudden jieren seenen, daut jie aula de Hopninj fausthoolen un iewrich bat aum Enj doabie bliewen muchten.

12Jie sellen em Gloowen nich eendoontich woaren. Väl mea nämt junt dee toom Väabilt, dee derch äa jeduldich sennen, daut jekjräajen haben, waut an vesproaken wia.

Gott helt sien Vespräakjen

13Aus Gott Abraham daut Vespräakjen jeef, jeef hee am daut met eenem Eit. Un wiels hee dän Eit bie kjeenem jratren moaken kunn, muak hee dän bie sikj selfst

14un säd: “Gaunz werkjlich, ekj well die säajnen un mea woaren loten.”

15Un Abraham wacht jeduldich doaropp, un soo kjrieech hee, waut am vesproaken wia.

16Menschen moaken dän Eit bie soonen dee jrata es aus see selfst sent. Un dee Eit es eene stoakje Bestätjunk un moakt doaderch aule Striedarie een Enj.

17Doawäajen haft Gott uk sien Vespräakjen bekjrafticht met een Eit. Doamet wull hee de Oawen von sien Vespräakjen daut sea kloa moaken, daut daut gaunz secha soo bliewen wudd.

18Soo sent doa tweealei, dee nich endren, – wiels daut es ommäajlich, daut Gott lieejen woat – wuamet wie väl Moot nämen kjennen, ons aun dee Hopninj to hoolen, dee ons aunjeboden es.

19Dise Hopninj hab wie aus eenen fausten, sechren Anka fa onse Seel, un dee jeit bat hinja dän Väahank em bennaschten Heilichtum em himlischen Tempel.

20Doa es Jesus ver ons un aun onse Städ nenn jegonen, aus een Huagapriesta fa aule Eewichkjeit no de Ordnunk von Melchisedek.

Hebräa 7

Melchisedek, een Hanwies opp Jesus

1Dis Melchisedek wia een Kjennich von Salem. Hee wia uk een Priesta vom aulahechsten Gott. Hee jinkj Abraham entjäajen aus dee von sien Kaumf met de Kjennichs trigj kjeem, un säajend am.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

2Abraham jeef am dan von aules waut hee metbrocht daut tieende Poat. Ieeschtens
bediet de Nomen Melchisedek vedolmetscht: Jerajchta Kjennich, dan uk: Kjennich
von Salem, daut meent: Frädenskjennich.

3Hee wia onen Voda, onen Mutta, un onen Häakunftsstaum, sien Läwen haud nich
een Aunfank uk nich een Enj. Doarenn likjent hee Gott sien Sän. Hee blift een
Priesta en Eewichkjeit.

Melchisedek steit äwa Abraham un de Priesta ut siene Nokomenschoft

4Kjikjt emol, woo groot dee es, däm de Staumvoda Abraham dän Tieenden von aul
daut jeef waut hee von en dän Kjrich metjenomen haud!

5Nom Jesaz haben de Priesta von Levi sien Staum daut rajcht, vom Volkj dän
Tieenden to kollakjten, wan daut uk äare Breeda sent, dee uk von Abraham
staumen.

6Disa oba, dee nich von Levi staumd, dee neem doch dän Tieenden von Abraham,
un säajend dän, dän Gott sien Vespräakjen jejäft haud.

7Nu es daut onen Twiewel soo, daut de jerinjra derch dän jratren jesäajent woat.

8Bie de Nokomenschoft von Levi nämen Menschen dee stoawen woaren dän
Tieenden, oba bie Melchisedek eena, von däm jesajcht woat, daut hee läft.

9Eena kunn soogoa sajen, daut Levi, dee dän Tieenden nemt, en disem Faul uk dän
Tieenden derch Abraham jetolt haft,

10wiels Levi sull däm Abraham noch emol jebuaren woaren aus disa dän
Melchisedek troff.

Daut Priestatum von Levi es aufjeleest derch daut Priestatum no Melchisedek siene Ordnunk

11Wan daut volkomne derch daut levitische Priestatum haud kunt errieekjt
woaren, (daut Jesaz wia doafäa jejäft worden), wuarom wia dan noch een aundra
Priesta needich jewast, eena no Melchisedek siene Ordnunk, un nich no Aaron
siene Ordnunk?

12Wiels, wan de Priesta Ordnunk jeendat woat, mott daut Jesaz uk jeendat woaren.

13Dee, von däm dit jesajcht woat, jehieet to een aundren Staum, un von däm Staum
haft noch niemols wäa aum Aultoa jedeent.

14Daut es kloa bekaunt, daut ons Har von Juda häastaumd, un von däm Staum haft
Moses nuscht von Priesta jerät.

Jesus soo aus Melchisedek

15Un noch kloara es daut waut wie jesajcht haben, wan een aundra aus Priesta
enjesat woat, dee soo es aus Melchisedek.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

16Hee es nich no de Häakunftsräajlen vom Jesaz een Priesta jeworden, oba derch de Krauft von Läwen waut nich kaputt to moaken es.

17Un hee woat betieekjent aus “een eewja Priesta no Melchisedek siene Ordnunk”.

18De ieeschte Ordnunk wort auntsied jestalt, wiels dee schwak un nuzloos wia.

19Daut Jesaz kunn nuscht volkomnet moaken. Un nu woat ons eene bätre Hopninj väajestalt, derch dee wie no Gott komen kjennen.

Daut niee Priestatum, waut emma bliewen woat

20Doch daut wia nich onen een Eit. De aundre verhäa worden Priesta onen een Eit.

21Oba disa wort een Priesta derch Gott sien Eit, aus hee to am säd: “De Har haft met eenen Eit vesproaken, un woat sienen Senn nich endren: Du best no Melchisedek siene Ordnunk een Priesta en Eewichkjeit.”

22Un soo väl sechra hab wie en Jesus eenen bätren Bunt.

23Doa sent väle jewast, dee Priesta worden, oba wiels see storwen, kunnen see daut nich bliewen.

24Jesus oba, wiels hee eewich läft, haft een Priesta Aumt, daut nich opphieet.

25Doawäajen kaun hee dee volstendich raden, dee derch am no Gott komen. Hee läft eewich un bät fa an.

26Wie brukten krakjt soo eenen Huagenpriesta, dee heilich, oschuldich, rein, von de Sinda aufjesondat, un hecha aus de Himmel es.

27Disa haft daut nich needich, soo aus jane Huagepriesta, aule Dach ieescht fa siene ieejne Sind to opfren, ea hee fa daut Volkj äare Sinden opfren kaun; wiels daut deed hee don eemol fa aulemol, aus hee sikj selfst opfad.

28Daut Jesaz stald fälahaufte Mana aun, Huagepriesta to sennen. Oba Gott sien Vespräakjen derch Eit, daut lota kjeem aus daut Jesaz, sad dän Sän en, dee eewich un volkomen es.

Hebräa 8

Oola un niea Priestadeenst

1De Hauptsach, dee wie to sajen haben, es dit: Wie haben eenen Huagenpriesta, dee em Himmel bie däm Aulmajchtjen sien Troon aun de rajchte Sied sett.

2Hee deent doa aus Huagapriesta em Aulaheilichsten, em woaren Aunbädungszelt, daut Gott selfst oppjestalt haft, un nich een Mensch.

3Jieda Priesta woat aunjestalt, Gowen un Opfa to brinjen. Doawäajen must disa uk waut haben, daut hee opfad.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Wan hee oppe Ieed wudd sennen, wudd hee nich Priesta sennen, wiels doa aul Priesta sent, dee doano opfren aus daut Jesaz daut velangt.

5Waut dee doonen es mau een Schauten un een nomoaken von daut himlische, soo aus Gott Moses daut befool, aus dee daut Zelt opprechten sull. Hee säd: “See doano, daut du aules jeneiw no daut Mosta moaken woascht, daut ekj die opp däm Boajch wiesen deed.”

6Nu oba haft Jesus een Aumt jekjräajen, daut soo väl bäta es aus daut oole, wiels daut Tastament, wua hee Vemedla es, bätre Vespräakjungen aus Grunt haft.

De oola un de niea Bunt

7Wan daut ieeschte Tastament gaunz tofrädstalent jewast wia, wudd daut nich sennen needich jewast, een tweedet to moaken.

8Oba Gott wia met de Menschen nich tofräd un säd: “Kjikjt emol, de Tiet kjemt, daut ekj met daut Volkj Israel un met daut Volkj Juda eenen nieen Bunt moaken woa.

9Dee woat nich soo sennen aus dee Bunt, dän ekj met äare Vodasch muak, aus ekj dee aune Haunt foot un ut Ägipten rut brocht. Wiels, see sent nich en mienen Bunt jebläwen. Doawäajen dreid ekj mie von an wajch, säd de Har.

10Dit es de Bunt, dän ekj nohäa met daut Volkj Israel moaken woa, sajcht de Har. Ekj woa an mien Jesaz en äaren Senn jäwen, un woa an daut en daut Hoat nenn schriewen, un woa äa Gott sennen, un see sellen mien Volkj sennen.

11Un kjeena saul sienen Brooda ooda näakjsten mea belieren derwen un sajen: Lia dän Harn kjanen! Wiels dee woaren mie aula kjanen vom kjlansten bat dän jratsten.

12Ekj woa mie äwa an erboarmen, un woa äare Sinden vejäwen un nich mea doaraun denkjen.”

13Wan hee von “een nieen Bunt” rät, dan meent daut, de ieeschta es oolt jeworden. Un waut äwaellat un utjenuzt es, veschwinjt boolt.

Hebräa 9

De Gottesdeenst em oolen Bunt

1Dee ieeschta Bunt (ooda uk Tastament jenant) haud uk Väaschreften, woo see Gott deenen un aunbäden sullen, un een von Menschen jebudet Heilichtum.

2Daut Aunbädungszelt haud eene väaschte Stow. Doabennen wieren de Laumpenhoola un de Desch un daut heilje Broot, un dit wort daut heilje jenant.

3Hinja dän tweeden Väahank wia de Stow, dee see daut Aulaheilichste nanden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

4Doabennen wia de goldna Ruakopfa Aultoa. Dan wia doa dee met Golt betrokne Bundeskjist, un doabennen de goldne Kruck met Mauna un Aaron sien Stock, dee doa utjeloten un jejreent haud, un de Steentoflen met de Jebooten.

5Bowen äwa dit wieren de Cheruben, aus een Hanwies opp Gott siene Harlichkjeit äwa de Bundeskjist. Doaräwa es nu nich waut oppoatet to sajen.

6Dit wia aula soo enjerecht un de Priesta jinjen räajelmässich en de Väastow nenn, äa Aumt to verechten.

7Oba en daut Aulaheilichste jinkj bloos de Huagapriesta een mol em Joa nenn, un daut niemols onen Bloot. Dit Bloot opfad hee fa siene un fa daut Volkj äare Sinden, von dee see nich wisten.

8De Heilja Jeist bewees derch aul dit sea kloa, daut de Wajch en daut Aulaheilichste nenn noch nich opjemoakt wia, soolang aus de ieeschte Deel vom Zelt noch stunt.

9Daut moakt daut fa de vondoagsche Tiet kloa, daut Gowen un Opfa däm Aunbäda daut Jewessen nich reinjen kjennen.

10Dit sent äwent bloos Väaschreften no buten han äwa äten un drinkjen un veschiedne Sorten von sikj reinjen, dee bloos soo lang jellen, bat dee niee un bätre Ordnunk kjemt.

De Gottesdeenst em nieen Bunt

11Un Christus es aus Huagapriesta äwa daut bätre jekomen, daut nu aul hia es, derch daut jratre un volkomne Zelt, daut nich von Menschen jebut es, un uk nich von dise irdische Welt es.

12Hee es uk nich met Bloot von Kosen ooda Kjalwa en daut Aulaheilichste nenn jegonen. Hee jinkj met sien ieejnet Bloot een un fa aulemol en daut Aulaheilichste nenn, un haft ons eene eewje Radunk veschauft.

13Wan daut aul soo wia, daut orreine Menschen no buten han jereinicht woaren kunnen, wan see met Bloot von Kosen ooda Bolles un met de Ausch von eene vebrende Koo besprezt worden,

14wooväl mea woat daut Bloot von Christus, dee onen Fäla wia un sikj selfst derch dän eewjen Jeist Gott opfad, ons Jewessen von de doodje Woakjen reinjen. Un nu kjenn wie däm läwendjen Gott deenen.

15Daut es wuarom Christus de Vemedla vom nieen Bunt jeworden es, daut dee, dee von Gott jewält sent, daut eewje Oafgoot kjrieen, daut an vesproaken es. Derch Christus sienen Doot sent äare Sinden vejäft, dee see unja daut ieeschte Tastament jedonen hauden.

16Wua een Tastament es, mott Bewies doafäa sennen, daut dee, dee daut jemoakt haft, jestorwen es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Wiels een Tastament kjemt ieescht met däm Doot en Krauft. Daut haft kjeene Krauft, soolang aus dee läft, dee daut jemoakt haft.

18Doawäajen haud uk daut ieeschte Tastament kjeene Wirkjunk onen Bloot.

19Aus Moses däm Volkj daut gaunze Jesaz met aule Jebooten jesajcht haud, neem hee Bloot von Kjalwa un Bakj met Wota un blootroode Woll un een Wesch Iessopp Asta un besprezt daut Buak doamet, un uk daut Volkj.

20Un hee säd: “Dit es daut Bloot, wuamet daut Tastament en Krauft jesat woat, daut Gott junt befolen haft to hoolen.”

21Un jrod soo besprezt hee met Bloot uk daut Zelt un aules waut toom Gottesdeenst jebrukt wort.

22Daut Jesaz velangt, daut meist aules met Bloot jereinicht woat, un onen Bloot vejeeten jeft daut kjeene Sindenvejäwunk.

Christus es daut eenmolje un auleen jeltje Opfa

23Aule Sachen, dee opp himlischet hanwiesen deeden, musten soo jereinicht woaren. Oba de himlische Sachen selfst velangen bätre Opfa.

24Christus jinkj nich en een Heilichtum nenn, daut Menschenhenj jebut hauden un bloos een Hanwies opp daut woarhauftje wia. Hee jinkj em Himmel selfst nenn, om doa nu fa ons ver Gott to stonen.

25Hee brukt sikj uk nich emma wada opfren, soo aus de Huagapriesta aule Joa met framdet Bloot en daut Aulaheilichste nenn jinkj.

26Sest haud hee must väle mol lieden von Aunfank vonne Welt aun. Hee es oba nu to de latste Tiet een un fa aulemol verendach jekomen, un haft met sien ieejen Opfa de Sind äwatsied jebrocht.

27Däm Mensch es daut soo bestemt, een mol to stoawen, un dan kjemt daut Jerecht.

28Soo wort uk Christus een mol jeopfat, om väle Menschen äare Sinden wajch to nämen. Bie sien tweedet mol komen woat hee nich wäajen Sinden wajchnämen komen, oba om dee to raden, dee no am luaren.

Hebräa 10

Wuaderch Sinden vejäft woaren

1Daut Jesaz es bloos een Schauten von de goode komende Sachen, un es nich daut woarhauftje selfst. Doawäajen kaun daut dee nich volkomen moaken, dee met äare Opfa aule Joa wada ver Gott komen.

2Wan daut jegonen haud, daut de Aunbäda derch äa opfren een un fa aulemol von äare Sinden jereinicht wieren, un äa Jewessen an nich mea vekloacht haud, wudden see dan nich met daut opfren oppjehieet haben?

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3Derch de Opfa kjrieejen see en Werkjlichkjeit aule Joa fresch äare Sinden väajehoolen.

4Daut es ommäajlich, daut Ossen un Kosenbloot Sinden wajchnämen kaun.

5Doawäajen säd Christus aus hee en dise Welt nenn kjeem: “Opfa un Gowen wust du nich; oba du hast mie eenen Kjarpa jejäft.

6Du wieescht met Brauntopfa un Sindopfa nich tofräd.

7Dan säd ekj: Kjikj emol, ekj sie jekomen, Gott, dienen Wellen to doonen, soo aus em Buak von mie jeschräwen steit.”

8Ieescht säd hee: “Opfa un Gowen, Brauntopfa un Sindopfa wust du nich”, wan daut Jesaz dee uk velangd.

9Dan säd hee: “Hia sie ekj! Ekj sie jekomen, Gott, dienen Wellen to doonen.” Hee sat daut ieeschte auntsied, om daut tweede opptorechten.

10No disem Wellen sent wie een un fa aulemol jeheilicht derch daut kjarpaliche Opfa von Jesus Christus.

11Aule Priesta sent aunjestalt, Dach fa Dach äaren Gottesdeenst to verechten, un emma wada deeselwje Opfa to brinjen, dee doch niemols Sinden wajchnämen kjennen.

12Oba dis Priesta haft een eensjet Opfa fa de Sind jebrocht, un sett nu fa emma bie Gott siene rajchte Sied.

13Hee wacht nu doaropp, daut Gott am siene Fiend to eene Footbenkj moaken woat.

14Hee haft dee, dee jeheilicht woaren, derch een Opfa eewich volkomen jemoakt.

15Dit vesechat ons uk de Heilja Jeist. Daut steit jeschräwen:

16“Dit es daut Tastament, daut ekj nohäa met an moaken well, sajcht de Har. Ekj woa an mien Jesaz en daut Hoat jäwen un en äaren Senn nenn schriewen.

17Aun äare Sinden un Ojjerajchtichkjeit woa ekj nich mea denkjen.”

18Un wua Sinden aul vejäft sent, es kjeen Opfa fa Sinden mea needich.

De Hopninj nich oppjäwen

19Doawäajen, leewe Breeda, wie haben nu derch daut Bloot von Jesus de Frieheit jekjräajen, derch dän Väahank en daut Aulaheilichste nenn to gonen.

20Jesus selfst haft ons derch daut Opfa von sien Kjarpa disen nieen un läwendjen Wajch no Gott han opjemoakt.

21Un soo hab wie nu eenen grooten Huagenpriesta äwa Gott sien gaunzet Hus.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

22Dan well wie nu met woarhauftich opprechtjen Hoat un fausten Gloowen no Gott gonen, met jereinichte Hoaten un loos von beesen Jewessen, un ons Kjarpa jewoschen met reinet Wota.

23Well wie doaraun fausthoolen, de Hopninj to bekjanen, un daut onen to twiewlen, wiels dee, dee daut Vespräakjen jejäft haft, es tru.

24Well wie toophoolen un ons unjarenaunda aunspornen, en goode Woakjen, Leew to bewiesen.

25Vonne Vesaumlungen wajch bliewen, soo aus eenje doonen, daut well wie nich, oba väl leewa ons unjarenaunda Moot toospräakjen. Un daut es wichtich, wiels de latsta Dach noda kjemt, soo aus jie seenen kjennen.

Nich sikj wajch dreien von de Woarheit

26Wan wie de Woarheit haben kjanen jelieet, un wie dan doch mootwellens wieda sindjen, dan es doa kjeen Opfa mea fa onse Sind jebläwen.

27Dan heet daut bloos noch, en Schrakjen opp daut Jerecht to luaren un opp daut frätende Fia, daut Gott siene Fiend ombrinjen woat.

28Wäa Moses sien Jesaz bruak, must onen Metleet stoawen wan twee ooda dree daut bezeijen deeden.

29Waut meen jie, woat dee nich eene väl hoadre Strof vedeent haben, dee opp dän Gottessän met de Feet klunjt, dee daut Tastamentsbloot veacht, wuaderch hee doch jeheilicht wia, un dee äwa dän Jnodenjeist schlajcht räden deit?

30Wie kjanen je dän, dee jesajcht haft: “Rach eewen es miene Sach, ekj woa trigjtolen”, un uk: “De Har woat sien Volkj rechten.”

31Daut es waut schrakjeljet, däm läwendjen Gott en de Henj to faulen.

32Denkjt aun de väaje Tieden, en dee jie, aus jie ieescht toom Licht jekomen wieren, eenen grooten Kaumf un väl lieden utjehoolen haben.

33Eenjemol sent jie beleidicht un schlajcht behaundelt worden un toom Spikjtoakel jebrukt worden. Daut aundre mol stund jie soonen bie, dee soo behaundelt worden.

34Met faustjenomne Menschen hab jie metjeläden, un daut see junt Hab un Goot wajchneemen hab jie junt met Freiden jefaulen jeloten, wiels jie wisten, daut jie een väl bätret un bliewendet Hab un Goot em Himmel haben.

35Doawäajen, schmiet jun vetruen nich wajch, daut woat junt noch emol rikjlich beloont woaren.

36Jie motten jeduldich doabie bliewen, un soo Gott sien Wellen doonen un daut kjrieen, waut junt vesproaken es.

37Wiels “dee doa komen saul, woat em korten komen, un woat nich siemen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

38Mien Jerajchta oba woat läwen, wiels hee jleeft. Wan hee sikj oba trigj trakjt, haft miene Seel kjeen Jefaulen aun am".

39Wie oba sent nich von dee, dee sikj trigj trakjen un vedaumt woaren, oba von dee, dee doa jleewen un äare Seel raden loten.

Hebräa 11

Krauft derch jleewen

1De Gloowen es de Jewesheit, daut wie daut kjrieen woaren, opp waut wie hopen, un es een nich twiewlen aun daut, waut wie nich seenen.

2Derch disen Gloowen haben de Väavodasch een goodet Zeichnis von Gott jekjräajen.

3Derch dän Gloowen kjenn wie daut weeten, daut Gott de gaunze Welt derch sien Wuat jemoakt haft, soo daut aules waut nu to seenen es, von nuscht jemoakt es.

4Derch dän Gloowen opfad Abel Gott een bätret Opfa aus Kain. Gott aunerkjand sien Opfa un jeef am daut Tieekjen, daut hee jerajcht wia. Un derch dän Gloowen rät Abel noch, wan hee uk aul doot es.

5Derch dän Gloowen wort Henoch vonne Ieed wajch jenomen, daut hee nich dän Doot sach. Un hee wort nich mea jefungen, wiels Gott am wajch jenomen haud. Ea hee wajch jenomen wort, haud hee daut Zeichnis, daut Gott aun am Jefaulen haud.

6Oba onen Gloowen es daut ommäajlich, Gott to jefaulen. Wäa no Gott komen well, mott jleewen, daut hee es, un daut hee dee beloont, dee am iernstlich sieekjen.

7Derch dän Gloowen acht Noah doaropp waut Gott säd, un bud daut Schepp, om siene Famielje to raden. Gott räd to am äwa Sachen, wuavon noch nuscht to seenen wia. Derch dän Gloowen jeef hee de Welt äa Uadeel un oawd de Jerajchtichkjeit, dee derch dän Gloowen kjemt.

8Derch dän Gloowen wia Abraham jehuarsom aus hee jeroopt wort, en een Launt nenn to trakjen, daut hee nohäa oawen sull. Hee trock loos onen to weeten, wua hee han sull.

9Derch dän Gloowen wond hee aus een framda en daut Launt, daut Gott am vesproaken haud. Hee wond en Zelten soo aus uk Isaak un Jakob, dän daut Oafgoot uk vesproaken wia.

10Hee luad opp eene Staut met fausten Grunt, dee Gott selfst plonen un buen wudd.

11Derch dän Gloowen kjrieech Sara Krauft, Mutta to woaren, aus see uk aul too oolt doatoo wia. See sach dän fa tru aun, dee daut vesproaken haud.

12Doawäajen sent uk von eenen Maun, dee aul soo goot aus doot wia, soo väl jebuaren aus Stierns aum Himmel un Sauntkjieena aum Mäa sent, dee nich to talen sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Onse Hopninj opp een Himmel

13Dise sent aula em Gloowen jestorwen un haben nich jekjräajen, waut an vesproaken wia, see haben daut mau von wiet auf komen seenen. See wieren sikj daut oba secha, un freiden sikj un bekjanden, daut see hia oppe Ieed mau framde Derchwaundra wieren.

14Wan see dit soo sajen, jäwen see auntovestonen, daut see een Vodalaunt sieekjen.

15Wan see doabie daut Launt jemeent hauden, wua see rut jetrocken wieren, hauden see Jeläajenheit jehaut, wada trigj to trakjen.

16See hauden oba een velangen no waut bätret, daut es no een himlischet Launt. Doawäajen schämt Gott sikj uk nich, äa Gott to sennen, un hee haft an eene Staut jebut.

17Derch dän Gloowen opfad Abraham dän Isaak, aus hee opp de Proow jestalt wort. Hee, dee de Vespräakjungen jekjräajen haud, wia reed, sienen eensjen Sän to opfren.

18Doabie wia am jesajcht worden, daut siene Nokomen derch Isaak komen sullen.

19Hee veleet sikj doaropp, daut Gott uk kunn Doodes oppwakjen. Un, biltlich jerät, kjrieech hee Isaak vom Doot trigj.

20Derch dän Gloowen säajend Isaak dän Jakob un Esau un räakjend doamet, daut de Tookunft daut soo brinjen wudd.

21Derch dän Gloowen säajend Jakob, aus hee aum stoawen wia, Josef siene beid Säns, un bäd Gott aun aus hee sikj opp dän Gonstock länd.

22Derch dän Gloowen räd Josef aus hee storf doavon, daut de Israeliten noch emol wudden ut Ägipten rut trakjen, un säd waut see dan met sienen Kjarpa doonen sullen.

23Derch dän Gloowen wort Moses, aus hee jebuaren wort, dree Moonat von siene Elren vestoaken. See sagen, daut hee een schmocket Kjint wia, un see leeten sikj derch dän Kjennich sien Jeboot nich enjsten.

24Derch dän Gloowen wull Moses, aus hee ieescht oppjewossen wia, nich mea aus een Sän von de ägiptische Kjennichs Dochta jellen.

25Hee wäld sikj, leewa met Gott sien Volkj toop to lieden, aus sikj noch een stootje aun de Sind to erjazen.

26Hee hilt daut lieden fa Christus aus eenen jratren Rikjtum aus aulet ägiptische Goot, wiels hee sach waut de Beloonunk sennen wudd.

27Derch dän Gloowen veleet hee Ägipten un fercht nich dän Oaja vom Kjennich. Hee hilt sikj aun dän, dän hee nich sach, soo aus wan hee am sach.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

28Derch dän Gloowen hilt hee daut Passa un daut bestrikjen von de Däaren met Bloot, doamet de Doodesenjel de ieeschtjebuarne en Israel nich ombrocht.

29Derch dän Gloowen jinjen de Israeliten derch daut Roode Mäa aus äwa drieejet Launt, waut de Ägipta uk vesochten, oba vedrunken.

30Derch dän Gloowen foll de Mia om Jericho om, aus see doa säwen Doag romjegonen wieren.

31Derch dän Gloowen wort de Hua Rahab nich met de onjehuarsome toop omjebrocht, wiels see de Spionen frintlich oppjenomen haud.

32Un waut sull ekj noch mea sajen? De Tiet wudd mie nich toorieekjen, noch von Gideon un Barak un Simson un Jefta un David un Samuel un de Profeeten to räden.

33Dee haben derch dän Gloowen Kjennichrikjs enjenomen, Jerajchtichkjeit häajestalt, Vespräakjungen jekjräajen, de Leiws de Frät toojehoolen.

34See haben Fiaflaumen de Hett jenomen, verem Schwieet sikj en Sechaheit jebrocht, biem schwak sennen sent see stoakj jeworden, em Kaumf sent see stoakj jeworden un haben framde Kjrichsarmeeen en de Flucht jejoacht.

35Frues kjrieejen äare Doodes wada, dee stunden opp. Aundre leeten sikj dootkjwälen enne Städ de Frieheit to wälen, daut see toom bätren Läwen oppstonen kunnen.

36Aundre worden vespott un veheift, faustjenomen un enjestopt.

37Dee worden jesteenicht, tweijesoacht, met däm Schwieet dootjemoakt. Dee jinjen en Schopsfal un Kosenfal rom, an wort aules jenomen, see worden bedrenjt un jekjwält.

38De Welt wia daut nich wieet, daut see dee haud. Oba see sent enne Wiltnis un mank de Boaj romjebiestat un haben en Boajchheelen un Lajcha enne Ieed jeläft.

39Dise aula haben derch äaren Gloowen Gott siene Aunerkjanunk jekjräajen, see haben oba noch nich daut jekjräajen, waut Gott vesproaken haud.

40Gott haud fa ons noch waut bätret em verut jeplont, un see sullen nich onen ons to daut volkomne komen.

Hebräa 12

Vetruen nich oppjäwen

1Wiels wie nu soo väle haben, dee met äa stoakjet Biespel von Gloowen aus eene Wolkj om ons sent, well wie nu uk de Sind auflajen, dee ons soo leicht aunhenjt un schwoafalich moakt, un aunhoolent ranen, soo aus daut fa ons bestemt es.

2Well wie Jesus emma em Uag hoolen, dee dän Gloowen en ons aunjefongen haft un uk foadich moaken woat. Jesus haud kunt Freid haben, oba hee neem daut

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

lieden aum Kjriez opp sikj, un de Schaund, soo aus wan daut nuscht wia, un haft sikj aun de rajchte Sied von Gott sien Troon jesat.

3Stalt junt dän väa, dee sikj soo väl von de wadaspanstje Sinda jefaulen leet, doamet jie en june Seelen nich meed un mootloos woaren.

4Daut es bie junt en jun sträwen jäajen de Sind noch nich bat oppet Bloot doaropp aunjekomen.

5Un jie haben daut Wuat aul vejäten, daut junt Moot moakt un aunrät aus siene Kjinja: “Mien Sän, nemm daut nich leicht, wan de Har die belieet, un vezoag nich, wan du von am jestroft woascht.

6Wäm de Har goot es, däm trakjt hee trajcht, un brukt Schläaj bie jiedren Sän, dän hee oppnemt.”

7Nämt daut aun aus Belierunk! Gott behaundelt junt soo aus Säns. Wua es een Sän, dän de Voda nich stroft un trajchthalpt?

8Wan Gott junt nich trajchthalpen wudd soo aus hee daut bie aule deit, dan sent jie butaeheliche Kjinja un nich Säns.

9Wan onse menschelje Vodasch ons belieet un bestroft haben, un wie haben an doch jeacht, woo väl mea sull wie ons dan däm himlischen Voda unjaordnen, un läwen!

10Onse Vodasch haben ons mau eene korte Tiet belieet, soo aus see daut fa goot hilden. Oba Gott haft ons belieet to ons aulabastet, daut wie Aundeel aun siene Heilichkjeit haben.

11Jestroft woaren es fa ons, jrod wan daut passieet, nich eene Freid, oba Trua. Nohäa oba brinjt daut fa dee, dee sikj doaderch em gooden jeeeft haben, eene scheene Arnt von Fräd un Jerajchtichkjeit.

Am rajcht nofoljen

12Moakt aulsoo june meede Henj un flautaje Kjneeen wada stoakj.

13Moakt sechre Schräd met june Feet, daut kjeena aus een loma hanstolpat, oba leewa jesunt woat.

14Doot aules waut jie kjennen met aule Menschen en Fräd to läwen, un sträft no de Heiljunk, wuaronen kjeena dän Harn seenen woat.

15Un seet doano, daut kjeena Gott siene Jnod vesiemen mucht. Lot kjeene betre Wartel oppwaussen un Trubbel aunrechten, wuaderch väle veorreinicht woaren.

16Seet doano, daut kjeena auffelt ooda gottloos woat soo aus Esau, dee sien Ieeschtjeburts Rajcht fa eene Moltiet vekoft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

17Nohäa oba, soo aus jie weeten, aus hee dän Säajen oawen wull, wort hee aufjewäsen. Hee funk kjeenen Wajch sien Läwen to endren, wan hee uk unja Tronen no däm Säajen socht.

18Jie sent nich no dän Boajch jekomen, dän eena aunschieren kunn un dee met Fia brend, uk nich no daut dunkle un daut schwoatdiestre un daut Jewitta,

19un nich no daut Trompeeten blosen, un no dee Stemm, dee doa Wieed räd, wuabie de Toohiera prachaden, daut an kjeen wiedret Wuat mea sull jesajcht woaren.

20See kunnen daut nich vedroagen waut doa jesajcht wort: “Wiels soogoa wan een Tia dän Boajch aunschieed, sull daut jesteenicht woaren.”

21Daut wia soo schrakjlich auntoseenen, daut Moses säd: “Ekj zetta ut Angst.”

22Jie oba sent no dän Boajch Zion jekomen, no daut himlische Jerusalem, däm läwendjen Gott siene Staut, un no de dusende mol dusende Enjel, toopjekomen aus to een Fast.

23Jie sent jekomen no de Vesaumlunk un Jemeent von ieeschtjebuarne, dee em Himmel aunjeschräwen sent, un no Gott, dee äwa aulen Rechta es, un no de Jeista von de volkomen jewordne jerajchte.

24Jie sent no Jesus jekomen, dän Vemedla vom nieen Tastament, un no daut Besprenjungsbloot, daut bäta rät aus Abel sient, wiels daut Vejäwunk aunbitt un nich Rach.

25Seet doano väa, daut jie dän nich aufwiesen, dee doa rät. Wiels wan jane doamet nich wajch jekomen sent, aus see dän aufweesen, dee hia opp de Ieed räd, wooväl weinja woa wie dan doamet wajch komen, wan wie dän aufwiesen, dee vom Himmel to ons rät.

26Siene Stemm leet don de Ieed schedren, nu oba haft hee vesproaken: “Noch een mol well ekj nich mau de Ieed schedren, oba uk dän Himmel.”

27Dise Wieed: “Noch een mol”, dieden aun, daut dit bewäachliche, waut jemoakt es, omjeendat woaren saul, un mau daut, waut nich to bewäajen jeit, bliewen kaun.

28Wiels wie een onbewäachlichet Rikj kjrieen, well wie dankboa sennen un Gott deenen met Huachachtunk un Forcht, soo aus am daut jefelt;

29wiels ons Gott es een venichtendet Fia.

Hebräa 13

Gott to jefaulen läwen

1Blieft faust en de Broodaleew.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

[2]Vejät nich gaustfrie to sennen, wiels doaderch haben eenje Enjel oppjenomen, onen daut to weeten.

[3]Denkjt aun de faustjenomne, soo aus wan jie uk en Kjäden wieren. Denkjt aun dee, dee meshaundelt woaren, soo aus wan jie selfst to lieden hauden.

[4]De Ehe saul bie aule en Ieren jehoolen woaren, un daut Ehebad saul rein bliewen; wiels Gott woat de Huara un Ehebräakja rechten.

[5]Siet nich hungrich no Jelt. Siet tofräd met waut jie haben. Gott haft jesajcht: “Ekj woa die nich veloten, die nich em Stich loten.”

[6]Soo kjenn wie em vetruen sajen: “De Har es dee, dee mie halpt, ekj woa mie nich ferchten. Waut kaun een Mensch mie aundoonen?”

[7]Denkjt aun june Liera, dee junt daut Gotteswuat jesajcht haben. Kjikjt waut dee fa een Enj haben, un jleeft soo aus dee jleewden.

[8]Jesus Christus es deeselwja jistren un vondoag un fa aule Eewichkjeit.

[9]Lot junt nich derch veschiedne framde Lieren vom rajchten Wajch aufbrinjen. Daut es sea goot wan daut Hoat derch Jnod faust woat. Menschliche Jebooten wäajen waut äten un waut nich äten, kjennen daut nich doonen, dee haben noch kjeenen waut jenuzt.

[10]Wie haben eenen Aultoa, von däm dee, waut noch nom oolen Bunt deenen, kjeen rajcht to äten haben.

[11]De Tieren, wuavon de Priesta daut Bloot aus een Sindopfa en daut Aulaheilichste nenn drajcht, woaren butrem Loaga vebrent.

[12]Doawäajen haft Jesus uk butre Staut jeläden, om de Menschen derch sien ieejnet Bloot to heiljen.

[13]Dan well wie nu uk ut de Staut rut gonen un met am toop de Schaund droagen.

[14]Wie haben hia kjeene bliewende Staut, wie sieekjen dee, dee noch komen saul.

[15]Dan well wie nu derch Christus Gott emma lowen, un wan aus een Opfa. Daut meent, onse Leppen sellen am bekjanen un lowen.

[16]Vejät nich goodet to doonen un aundre mettohalpen. Daut sent Opfa, dee Gott jefaulen.

[17]Horcht no june Liera un schekjt junt to daut waut see junt sajen. Dee woaken äwa june Seelen un motten doafäa Räakjenschoft aufjäwen. Daut es bäta fa junt, wan dee daut met Freid doonen kjennen un nich met stänen.

Breefschluss

[18]Bät fa ons. Wie haben dän Troost, daut wie een goodet Jewessen haben. Wie wellen en aulem waut wie doonen een ordentlichet Läwen fieren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19 Doot dit soo, ekj saj junt, daut ekj soo schwind aus mäajlich no junt komen kaun.

20 Mucht de Frädensgott, dee onsen Harn Jesus, dän grooten Schophoad, vom Doot trigjebrocht haft un derch sien Bloot eenen eewjen Bunt reedjemoakt haft,

21 junt fäich moaken fa aulet goode un toom doonen von Gott sienen Wellen. Mucht hee en junt derch Jesus Christus daut wirkjen, wuaraun hee een Jefaulen haft. Jesus Christus traft aule Iea von Eewichkjeit bat Eewichkjeit! Amen.

22 Leewe Breeda, hoolt mie daut togood un nämt daut aun, daut ekj junt derch disen korten Breef aunjespornt hab.

23 Jie sellen dit uk weeten, daut ons Brooda Timotäus wada friejeloten worden es. Wan hee boolt bat hia kjemt, well ekj met am toop junt besieekjen.

24 Jreest aul june Liera un aule heilje. De Breeda von Italien bestalen junt to jreessen.

25 Gott siene Jnod met junt aula!

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Jakobus

Jakobus 1

Breefaunfank

1Jakobus, Gott un däm Harn Jesus Christus sien Kjnajcht, schrift no de twalw Stam, dee wiet un breet äwa de Welt vestreit sent:

Gloowen un Twiewel

2Miene Breeda, nämt daut met Freiden aun, wan jie opp veschiedne Wäaj jeprooft un vesocht woaren.

3Doaderch daut jun Gloowen en de Vesieekjungen bestonen blift, lia jie jeduldich sennen. Daut derw jie weeten.

4Derch jeduldich sennen sell jie bat aum Enj behoolen bliewen, daut jie fälaloos un onbeschädicht sent, un junt daut aun nuscht fält.

5Wan daut bie irjentwäm von junt aun Weisheit fält, dan saul hee Gott doano froagen. Wiels Gott jiedrem jieren jeft un kjeenen schelt, woat am de Weisheit jejäft woaren.

6Lot am oba em Gloowen froagen, un nich twiewlen. Een Twiewla es soo aus eene Wal oppem Mäa, dee vom Wint han un häa jedräwen woat.

7Wäa twiewelt saul nich meenen, daut hee von Gott waut kjrieen woat.

8Een Twiewla es han un häa opp aul siene Wäaj.

Oam sennen un rikj sennen

9De läachstonenda Brooda saul sikj freien, daut hee huach steit.

10Un de rikja saul sikj freien, daut hee läach steit, wiels soo aus eene Bloom opp de Stap veschwinjt, woat hee uk met eemol wajch sennen.

11De Sonn jeit opp met äare brennende Hett, un daut Graus vedrieecht, un de Bloom felt auf, un met schmock loten es daut jewast. Soo woat daut uk däm rikjen Maun en aul siene Drockichkjeiten gonen.

Von wua de Vesieekjungen komen

12Seelich es dee Maun, dee nich vesajcht, wan hee vesocht woat, un uthelt, wan hee oppe Proow jestalt woat. Wan hee de Proow bestonen haft, woat am de Läwenskroon jerieekjt woaren, dee de Har dämjanjen vesproaken haft, dee am goot es.

13Wan een Mensch vesocht woat, saul hee niemols sajen, daut Gott am vesieekjt. Gott kaun nich toom beesen vesocht woaren, un hee vesieekjt uk kjeenem.

14Oba een Mensch woat vesocht wan hee von siene ieejne beese Lost metjeräten woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Wan de beese Lost sikj ieescht faustjesat haft, woat de Sind jebuaren. Un wan de Sind jedonen es, brinjt see dän Doot.

16Lot junt nuscht väamoaken, leewe Breeda.

17Aule goode Sachen un aule volkomne Gowen komen von bowen rauf. Dee komen vom Voda, dee daut Licht jemoakt haft. Hee veendat sikj nich, un hee vewakjselt nich dachet met diestret.

18Hee haft ons derch sien woaret Wuat jemoakt soo aus hee daut wull, daut wie dän ieeschten Plauz haben sullen bie aules waut hee jemoakt haft.

Nich bloos hieren, uk doonen

19Miene leewe Breeda, siet schwind bie de Sach toom horchen, äwalajcht goot ea jie räden, un woat nich leicht doll.

20Een Mensch, dee en Wutt haundelt, deit nich waut ver Gott rajcht es.

21Lajcht aules auf waut orrein es un waut schlajcht es. Un nämt daut Wuat wellich opp, daut en junt jeplaunt es un de Krauft haft, june Seelen to raden.

22Jie motten oba uk doonen waut daut Wuat sajcht, wiels bloos hieren, rieekjt nich too, sest beschummel jie junt selfst.

23Wäa daut Wuat bloos hieet un nich deit, waut daut sajcht, dee es aus een Mensch, dee sikj em Spieejel bekjikjt

24un dan doavon jeit, un fuaz vejat, woo daut am utsach.

25Wäa en daut volkomne Jesaz Gottes nenn kjikjt, waut ons frie moakt, wäa doabie blift un nich een vejätsoma hiera es, oba deit waut daut sajcht, dee woat bie sienem schaufen tofräd sennen.

26Wan wäa meent daut hee Gott deent, un kaun siene Tung oba nich em Toom hoolen, dee schmäat sikj aun, un soon Mensch sien Gottesdeenst es vejäfs.

27De Weisen un Wätfrues en äare Noot besieekjen un sikj von de Welt rein hoolen, daut es een reina un ajchta Gottesdeenst ver Gott dän Voda.

Jakobus 2

Nich Menschen väatrakjen

1Miene Breeda, jun Gloowen aun Jesus Christus, dee ons Har es un harlich es, saul junt doavon frie hoolen, eenen Unjascheet tweschen Menschen to moaken.

2Nämt emol aun, bie junt en de Vesaumlunk kjemt een Mensch nenn met eenem goldnen Rinkj un en feine Kjleeda. Un doa kjemt uk eena nenn, dee mau oamlich aunjetrocken es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Jie wudden dan dän met de feine Kjleeda väatrakjen un to am sajen: Nemm hia dän basten Plauz! Un to däm oamen wudd jie sajen: Sto du hia! ooda: Sett hia ver miene Feet!

4Wudd jie dan nich eenen Unjascheet bie junt moaken un june beese Jedanken wiesen?

5Horcht emol, leewe Breeda, haft Gott nich de oame en dise Welt jewält, rikj em Gloowen to sennen un daut Rikj to oawen, daut hee dee vesproaken haft, dee am goot sent?

6Jie oba haben de oame ruchloos behaundelt. Sent daut nich de rikje, dee junt met Jewault utnutzen un ver Jerecht schlapen?

7Sent daut nich dee, dee dän gooden Nomen lastren, dee äwa junt utjesproaken wort?

8Wan jie daut kjennichliche Jesaz hoolen, daut en de Schreft steit: “Du saust dienen näakjsten soo goot sennen aus die selfst”, dan doo jie rajcht.

9Moak jie oba Unjascheet mank de Menschen, dan doo jie sindjen, un daut Jesaz stampelt junt aus Jesazesbräakja.

10Wäa daut gaunze Jesaz helt, un sikj oba aun eent veschulcht, dee haft sikj jäajen daut gaunze Jesaz veschulcht.

11Wiels dee, dee doa säd: “Du saust de Ehe nich bräakjen”, haft uk jesajcht: “Du saust nich doot moaken.” Wan du de Ehe uk nich brakjst, un oba doot moakst, best du een Jesazesbräakja.

12Rät un haundelt aus soone, dee derch daut Jesaz, daut werkjlich friemoakt, beuadeelt woaren.

13Daut Jerecht haft kjeen Metleet äwa dee, dee kjeen Metleet bewäsen haben. Un doch es erboarmende Jnod stoakja aus daut Jerecht.

Jleewen onen doonen

14Waut halpt daut, Breeda, wan een Mensch sajcht, hee haft Gloowen, un haft oba kjeene Woakjen? Kaun sien Gloowen am raden?

15Wan een Brooda ooda eene Sesta nich auntotrakjen un to äten haft,

16un jie to an sajen wudden: Got mau en Fräd, hoolt junt woam un ät junt saut! un wudden an nich jäwen, waut an fält, waut wudd an daut halpen?

17Soo es daut uk met een Gloowen. Wan dee nich Woakjen haft, es dee doot.

18Oba eenje woaren sajen: Du hast Gloowen, un ekj hab Woakjen. Wies mie dienen Gloowen onen Woakjen, un ekj woa die mienen Gloowen wiesen derch miene Woakjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Du jleefst daut doa een Gott es? Goot! Daut jleewen soogoa de beese Jeista, un doabie zetren see ut Forcht.

20West du Noa nich enseenen, daut dien Gloowen onen Woakjen nuzloos es?

21Wort ons Voda Abraham nich derch siene Woakjen jerajcht jesproaken, aus hee sienen Sän Isaak opp däm Aultoa opfad?

22Jie seenen, daut sien Gloowen metwirkjt met daut, waut hee deed. Un sien Gloowen wort derch siene Woakjen volkomen.

23Un soo wort daut, soo aus de Schreft säd: “Abraham jleewd Gott, un daut wort am aus Jerajchtichkjeit aunjeräakjent”, un hee wort “Gott sien Frint jenant”

24Hia kaust du seenen, daut de Mensch derch Woakjen jerajcht jesproaken woat, un nich bloos derch Gloowen.

25Un wort de Hua Rahab nich uk derch Woakjen jerajcht jesproaken, aus see de Bootschofta oppneem un opp eenen aundren Wajch rut brocht?

26Soo aus uk de Kjarpa onen Jeist doot es, soo es de Gloowen onen Woakjen doot.

Jakobus 3

De onbandje Tung

1Drenjt junt nich doano, Liera to woaren, miene Breeda. Denkjt doaraun, wie Liera woaren strenja von Gott beuadeelt woaren.

2Wie loten ons aula veschiednet to schulden komen. Wäa en aul sien räden nuscht faulschet sajcht, es een volkomna Maun un kaun sienen gaunzen Kjarpa beharschen.

3Wan wie de Pieed oppteemen, daut ons dee horchen motten, dan hab wie dee doaderch gaunz en onse Jewault.

4Kjikjt emol no de groote Schäp, dee vom stoakjen Wint jedräwen woaren. Dee woaren vom Kapitän met een kjlienet Rooda doahan jestieet, wuahan hee well.

5Soo es uk de Tung een kjlienet Jlett un kaun groote Dinja aunrechten. Waut fa een groota Woolt kaun doch met een kjlienet Fia aunjestekjt woaren!

6Un de Tung es een Fia. De Tung es eene ojjerajchte Welt mank onse Jläda, dee dän gaunzen Kjarpa veorreinicht. Dee sat onse gaunze Natua en Flaumen met Fia direkjt ut de Hal.

7Menschen haben aulahaunt Tieren, Väajel, Kruptieren un Wotatieren kunt tom moaken,

8oba de Tung, daut orruje Dinkj voll dootbrinjendet Jeft, kaun kjeena unja Kontroll brinjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Met de Tung low wie Gott dän Voda, un met de Tung flieekj wie de Menschen, dee no Gott sien Bilt jeschaufen sent.

10Ut eenem Mul kjemt lowen un flieekjen. Miene Breeda, daut saul soo nich sennen.

11Jeft eene Kjwal ut een Loch seetet un betret Wota tojlikj?

12Kaun een Fiejenboom Oliewen ooda eene Wienrank Fiejen droagen? Jrod soo ommäajlich kaun eene soltje Kjwal tojlikj seetet Wota jäwen.

Weisheit von bowen ooda von unjen

13Es mank junt irjentwäa weis un vestendich? Dee saul en siene gooden Waundel wiesen daut hee weis un truhoatich es.

14Wan jie oba betre Aufgonst un ieejennuzjet Sträwen em Hoat haben, dan pucht nich met june Weisheit, wiels daut stemt nich met de Woarheit.

15Soone Weisheit kjemt nich von bowen. Dee staumt von dise Welt. Dee es onjeistlich un staumt vom Soton.

16Wua de Menschen aufjenstich un nosikj sent, doa es aules ut de Ordnunk un doa jeit daut bees too.

17De Weisheit von bowen es ieeschtens rein, dan frädlich, jelind, lat sikj sajen, es voll Metleet un goode Woakjen, es nich partieisch un heichelt nich.

18Jerajchtichkjeit es eene Arnt, dee en Fräd von dee jeseit woat, dee doa Fräd vebreeden.

Jakobus 4

Woarnen ver ontru sennen jäajen Gott

1Wuaderch kjemt soo väl Striet un Kjrich mank junt? Komen dee nich derch de Liedenschoften, dee sikj en junt bennen strieden?

2Jie sent bejierich un kjrieen daut nich. Jie morden un neiden un jewennen nuscht. Jie strieden un kjamfen un haben nich waut jie junt wenschen, wiels jie nich doarom bäden.

3Jie bäden un kjrieen daut nich, wiels jie met faulsche Aufsechten bäden. Jie prachren om Sachen, june ieejne Lost to befrädjen.

4Jie ontrue Menschen, weet jie nich, daut Frintschoft met dise Welt Fientschoft jäajen Gott es? Wäa doa wenscht, Frint met dise Welt to sennen, moakt sikj toom Fient met Gott.

5Ooda meen jie, doa es nuscht doarhinja wan de Schreft sajcht: Met Iewa woakt Gott äwa dän Jeist, dän hee en ons haft wonen loten?

6Un doabie well hee ons jratre Jnod schenkjen. Doawäajen sajcht hee: “Gott es jäajen dee waut stolt sent, oba dee waut deemootich sent jeft hee Jnod.”

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Aulsoo, unjastalt junt Gott. Stalt junt jäajen dän beesen Fient, dan woat hee von junt veschwinjen.

8Nodat junt no Gott, dan woat hee uk dicht no junt komen. Jie Sinda, reinicht june Henj. Un jie, dee noch opp twee Sieden stonen, moakt june Hoaten rein.

9Jie sullen Leet droagen un truaren un hielen. Jie sullen hielen enne Städ von lachen, un truaren enne Städ von junt freien.

10Deemooticht junt ver Gott, dan woat hee junt opprechten.

Nich rechten

11Rät junt unjarenaunda nuscht schlajchtet no, miene Breeda. Wäa schlajcht von sienem Brooda rät un am rechten deit, rät jäajen daut Jesaz un recht daut Jesaz. Wan du daut Jesaz rechten deist, dan best du nich eena, dee daut Jesaz helt, oba een Rechta äwa daut Jesaz.

12Gott auleen es Jesazjäwa un Rechta. Bloos hee kaun seelich moaken un vedaumen. Oba wäa best du, daut du dienen Brooda rechten deist?

Moak die selfst nich to groot

13Horcht emol häa, jie dee doa sajen: Vondoag ooda morjen well wie en dee ooda dee Staut gonen, een Joa doa bliewen, Haundel driewen un jewennen.

14Jie weeten äwahaupt nich waut morjen sennen woat. Waut es jun Läwen? Daut es soo aus wan een Näwel oppkjemt un boolt wada veschwinjt.

15Doawäajen sell jie sajen: Wan Gott daut well, dan woa wie läwen un dit un daut doonen.

16Oba jie sent stolt un prauzich. Un daut es nich rajcht.

17Wäa doa weet, goodet to doonen, un deit daut nich, fa dän es daut Sind.

Jakobus 5

De rikje woarnen

1Jie rikje, horcht emol häa. Hielt un jaumarieet äwa de beese Tiet, dee äwa junt komen woat.

2Jun Rikjtum es vefult, un june Kjleeda sent von Motten vefräten.

3Jun Golt un Selwa es verostat, un de Rosta es een Tieekjen jäajen junt un woat jun Fleesch fräten, soo aus Fia daut deit. Jie haben junt en dise latste Doag rikja un rikja jemoakt.

4Denkjt doaraun, dee Loon von de Oabeida, dee june Arnten enjebrocht haben, waut jie an nich utjetolt un fa junt behoolen haben, dee schricht nom Himmel jäajen junt, un de Har äwa aules haft de Drascha äa kloagen jehieet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5Jie haben opp dise Ieed huachhäa un gaunz no june Lost jeläft, un haben junt selfst fatjemoakt toom Schlachtdach!

6Jie haben jerajchte veuadeelt un dootjemoakt, un dee haben sikj nich jäajen junt jewäat.

Siet jeduldich un aunhoolent em Jebäd

7Breeda, blieft jeduldich bat ons Har kjemt. Seet emol, een Bua luat no siene scheene Arnt. Hee mott oba jeduldich luaren bat dee dän farjoasch Räajen un dän Hoafst Räajen jekjräajen haft.

8Soo blieft jeduldich un moakt june Hoaten stoakj, wiels Jesus woat boolt wadakomen.

9Breeda, kloacht nich eena jäajen dän aundren, daut jie nich veuadeelt woaren. De Rechta steit aul ver de Däa.

10Kjikjt no de Profeeten, dee em Harn sienen Nomen jerät haben. Dee sent ons een Väabilt, woo dee äare Lieden jeduldich jedroacht haben.

11Wie spräakjen dee seelich, dee jeduldich doabie jebläwen sent. Von Hiob siene Jedult hab jie jehieet, un jie haben jeseenen, woo de Har daut nohäa met am muak. De Har es metliedent un erboarmt sikj.

12Un äwa aules, miene Breeda, doot nich schwieren, nich biem Himmel uk nich bie de Ieed, uk nich met irjent een aundren Eit. Jun Jo saul Jo, un jun Nä saul Nä sennen. Dan woat Gott junt nich veuadeelen.

Daut Jebäd fa de kranke

13Mott wäa von junt lieden, dan lot am bäden. Es wäa jlekjlich, dan lot am Dankleeda sinjen.

14Es von junt wäa krank, dan lot de Eltestasch von de Jemeent komen un äwa am bäden un am en Jesus sienen Nomen met Eelj bedeenen.

15Un daut Jebäd em Gloowen woat dän kranken halpen, un de Har woat am opprechten, un wan hee Sind begonen haft, dee woat am vejäft woaren.

16Bekjant june Sinden eena toom aundren un bät eena fa dän aundren, daut jie kjennen jeheelt woaren. Daut Jebäd von eenem jerajchten kaun väl utrechten, wan daut opp iernst es.

17Elia wia een schwaka Mensch soo aus wie. Hee bäd iernstlich doarom, daut et nich räajnen sull, un daut räajend nich dree Joa un sas Moonat.

18Un aus hee wada bäd, jeef de Himmel dän Räajen un de Ieed brocht wada äare Frucht.

19Miene Breeda, wan wäa von junt von de Woarheit wajchbiestren wudd, un een aundra am dan trigjbrinjen wudd,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

20dan saul dee weeten, wäa dän Sinda von sienem Errwajch omjeholt haft, dee woat siene Seel vom Doot raden un woat väl Sinden toodakjen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Petrus

1. Petrus 1

Gruss no de jewälde Pilja

1Petrus, Jesus Christus sien Apostel, schrift dit aun aule Christen dee en Pontus, Galatien un Kapadozien un Asien un Bitienien vestreit sent:

2Gott, de Voda, haft sikj junt lang trigj jewält, wiels hee wist, daut jie wudden siene Kjinja woaren. Un de Heilja Jeist es bie junt em Hoaten aun de Oabeit jewast, un haft junt derch Jesus Christus sien Bloot jereinicht, am to jehorchen. Mucht Jnod un Fräd bie junt toonämen!

Eene läwendje Hopninj opp eene harliche Tookunft

3Loft Gott, onsen Harn Jesus Christus sien Voda, wiels sien Metlieden wia soo groot, daut hee ons niejebuaren haft to eene läwendje Hopninj, doaderch daut hee Jesus Christus vom Doot oppwuak,

4un to een Oafgoot daut nich vekomen, vegonen ooda vewalkjen kaun, daut fa ons em Himmel bewoat woat.

5Un Gott, en siene Aulmacht, woat doano seenen, daut jie doa secha hankomen woaren, un daut Heil kjrieen, wiels jie aun Jesus jleewen. Daut Heil saul en de latste Doag openboa woaren.

6Doawäajen sent jie froo, wan jie hia uk noch een stootje derch lieden gonen motten.

7Dise proowen komen äwa junt om to seenen woo ajcht un stoakj jun Gloowen es, soo aus Golt derch däm Fia jeschekjt woat, daut to reinjen, un to seenen woo ajcht daut es. Jun Gloowen es bie Gott väl mea wieet aus Golt. Soo woat jun Gloowen, wan dee de Proow besteit, junt väl Harlichkjeit jäwen un jie woaren jeieet un jeloft woaren wan Jesus Christus komen woat.

8Un wan jie Jesus uk nich jekjant haben, jie sent am doch goot. Un wan jie am nu uk nich seenen, doawäajen jleew jie doch aun am. Un jie sent nu aul jlekjlich en dee groote Freid, dee direkjt vom Himmel kjemt.

9Un de aulajratste Loon fa jun Gloowen es, daut june Seelen jerat woaren.

10Dise Radunk wia waut, daut de Profeeten nich gaunz vestonen kunnen, wan see uk doavon schreewen. See hauden doch väle Froagen doaräwa, waut daut aula bedieden kunn.

11See wundaden von waut de Heilja Jeist, dee en an wia, räden deed. Wiels see musten don, lang verut aul schriewen, woo un waut Christus wudd lieden motten, un waut hee nohäa wudd fa ne Harlichkjeit haben. See haben flietich jesocht, wanea daut verendach komen sull un wäm daut trafen wudd.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12De Profeeten wort schlieslich jesajcht daut et nich en äare Läwestiet passieren wudd, oba lota, nu en june Tiet. Un nu es ons de goode Norecht jeprädicht worden, derch dän selwjen Heiljen Jeist vom Himmel, dee don aul en de Profeeten wia. Un daut es aula soo wundaboa, daut de Enjel jieren mea doavon weeten muchten.

Ermonunk heilich to läwen

13Doawäajen moakt june Hoaten frie von aules waut junt hinjren kunn, siet em denkjen kloa, un recht june Hopninj opp de Jnodengow, dee jie kjrieen woaren wan Jesus Christus kjemt.

14Dan jehorcht Gott nu, wiels jie siene Kjinja sent, un lot junt nich wada von de Lost metrieten, wuarenn jie läwden ea jie bäta wisten.

15Oba soo aus dee heilich es, dee junt oppjenomen haft, sell jie uk en aul june Wäaj heilich sennen.

16Wiels daut steit jeschräwen: “Ekj sie heilich un doawäajen sell jie heilich sennen.”

17Un denkjt doaraun, wan jie dän aus Voda aunbäden, dee biem rechten mol kjeen Unjascheet moaken woat, un fa jiedrem daut rajchte Uadeel haben woat, dan bewiest june Ieaforcht fa am, soolang aus jie hia em Älent läwen.

18Gott haft dän Pries jetolt junt von de doodje Wäaj rauf to raden, dee jie von june Väaelren metjeorwen hauden. Un jie weeten daut wia nich met Selwa ooda Golt passieet.

19Oba hee betold daut fa junt met Christus sien Bloot un Läwen, daut Gotteslaum, aun daut kjeene Sind ooda ojjeschekjtet wia,

20daut Gott doatoo jewält haud, ea hee de Welt dän Grunt läd, oba es om junt haulwen nu en de latste Tiet met am verendach jekomen.

21Daut es uk wuarom jie jun vetruen en Gott saten kjennen, dee Jesus vom Doot oppwuak, un soone groote Harlichkjeit jeef, soo daut jun Gloowen un uk june Hopninj en Gott es.

22Wiels jie junt aun dee Woarheit hoolen un june Seelen derch dän Jeist en woare Broodaleew jereinicht haben, siet junt unjarenaunda werkjlich von Hoaten goot.

23Daut niee Läwen daut jie nu haben, hab jie nich von june Elren jekjräajen; daut Läwen daut dee junt jeewen, daut vejeit. Dit niee Läwen woat eewich bliewen, wiels daut kjemt von Christus, derch Gott sien eewich läwendjet Wuat.

24“Aule Menschen sent soo aus Graus, un daut scheene, daut see aun sikj haben, soo aus de Bloom aum Graus. Daut Graus vedrieecht un de Bloom felt auf;

25oba waut de Har jerät haft blift eewich stonen”. Un daut es daut Wuat, daut junt es jeprädicht worden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Petrus 2

De läwendja Steen un daut heilje Volkj

1Dan lajcht nu aulet schlajchte auf. Siet nich hinjalestich. Heichelt nich un siet nich aufjenstich, un habt kjeen Jepluda.

2Soo aus niejebuarne Kjinja no reine Malkj schrieen, sell jie een velangen no jeistliche Noarunk haben, daut jie doaderch waussen un toonämen,

3wan jie jeschmakjt haben, daut de Har goot es.

4Dan komt no am, dän läwendjen Steen, dee von de Menschen veschmäten wort, dee oba von Gott jewält un wieetvoll es.

5Un lot von junt, soo aus von läwendje Steena, een jeistlichen Tempel jebut woaren, daut jie een heiljet Priestatum woaren, derch Jesus Christus jeistliche Opfa to brinjen, aun dee Gott een Jefaulen haft.

6Wiels daut steit jeschräwen: “Kjikjt emol, ekj laj en Zion een utjewälden un sea wieetvollen, harlichen Akjsteen, un wäa aun dän jleewen woat, woat nich toschaund woaren.”

7Fa junt, dee jie jleewen, es dee sea wieetvoll; oba fa dee, dee nich jleewen, es “jrod dee Steen dän de Bulied veschmeeten, de wichtichsta Akjsteen jeworden;

8een Steen äwa dän Menschen faulen woaren”; een Steen dee an woat tofaul brinjen wuatoo see bestemt sent, wiels see daut Wuat nich jleewen.

9Oba jie sent een utjewäldet Volkj, dän Kjennich sien Priestatum to sennen, een heiljet Volkj, Gott sien ieejnet Volkj, daut jie aundre sajen sellen woo wundavoll dee es, dee junt utem diestren rut jerat, un en sien wundaboaret Licht jestalt haft.

10Jie talden emol äwahaupt “nich aus een Volkj”. Nu oba sent jie “Gott sien Volkj”. Jie stunden to eene Tiet nich unja de Jnod, nu oba hab jie Jnod jefungen.

Frie to doonen waut goot es

11Leefste Frind, jie sent hia framd, un reisen hia bloos derch, wiels jun werkjeljet Tus em Himmel es. Doawäajen bedd ekj junt, hoolt junt frie von de beese Lost en dise Welt, dee es nich fa junt, dee well june Seelen en de Grunt brinjen.

12Siet väasechtich, daut jie junt mank june onbekjieede Nobasch jescheit benämen, soo daut, wan see junt opp Vedocht haben, un junt aus ojjerajcht stamplen, see doch Gott woaren lowen motten fa june goode Woakjen, wan Jesus Christus komen woat.

13Om Gott sient Wellen hoolt june Rejierunk äare Jesazen, auf daut de Kjeisa selfst es,

14ooda dee, dee hee jeschekjt haft, dee to strofen, dee doa orrajcht doonen, un dee to lowen dee daut rajchte doonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Wiels Gott well, daut jie derch goodet doonen de Schosel daut Mul toostoppen sellen, dee doa jäajenaun sent un nich bäta weeten.

16Jie sent frie vom Jesaz, oba daut meent nich, daut jie june Frieheit brucken kjennen schlajchtet to doonen. Jie sellen june Frieheit brucken Gott to deenen.

17Jäft aule Menschen Respakjt, siet de Breeda goot, fercht Gott un ieet dän Kjennich!

Christus aus Biespel

18Jie Kjnajchts, ieet june Haren un siet an unjadon, un nich mau de frintelje un leeftolje, oba uk de veschrowne un vedrisselje.

19Wiels daut es werkjlich Jnod, wan jie doawäajen lieden motten, daut jie een reinet Jewessen ver Gott hoolen wellen.

20Waut halpt junt daut wan jie jeduldich lieden, wan jie Strof vedeent haben? Oba, wan jie rajcht un goot doonen, un doafäa jestroft woaren, un dan jeduldich lieden, dan haft Gott siene Freid aun junt.

21Dit es wuatoo Gott junt beroopen haft, wiels Christus uk fa junt jeläden haft un junt doarenn een Väabilt jeloten, daut jie en siene Footspoaren gonen sellen.

22Jesus haud kjeene Sind jedonen, äwa siene Leppen sent kjeene Läajes jekomen;

23hee schull niemols trigj wan see am schullen, hee dreiwd nich Rach to eewen wan hee lieden must, hee jeef Gott daut aun Haunt, dee doa rajcht rechten woat.

24Jesus selfst neem onse Sinden opp sien ieejen Kjarpa met opp däm Kjriez nopp, daut wie fa de Sind doot sent un fa de Jerajchtichkjeit Läwen kjennen; wiels derch siene Wunden sent wie jeheelt worden.

25Wiels jie erden aus vebiestade Schop, oba jie haben junt nu oppjemoakt to dän Hoad, dee äwa june Seelen woakt.

1. Petrus 3

Aunwiesungen fa Ehelied

1Jrod soo uk jie Frues, siet june Mana unjadon, daut soone dee noch nich no Gott sien Wuat horchen wellen, onen väl to sajen, kjennen jewonnen woaren,

2wan see äare Frues äaren reinen, aunstendjen Waundel seenen.

3Lot jun Schmuck nich doarenn sennen, daut jie junt straum auntrakjen un de Hoa flajchten un Golt aunhenjen.

4Lot jun Schmuck leewa een stella, leeftolja Jeist em Hoat sennen! Doaraun haft Gott een grooten Jefaulen.

5Daut es wuamet sikj de heilje Frues frieejoa utstraumden, dee äare Hopninj opp Gott saden, un wieren äare Mana unjadon.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Sara jehorcht äaren Abraham un nand am Har. Un wan jie daut uk soo doonen, dan sent jie äare Dajchta jeworden, un doonen waut rajcht es. Dan hab jie kjeene Uasoak junt to ferchten.

7Un jrod soo jie Maunslied, got veninftich om met june Frues, daut june Jebäda nich vehindat woaren, un denkjt doaraun daut see schwaka sent, un daut see jrod soo goot Aundeel aun de Jnod un daut eewje Läwen haben.

Daut lieden fa waut rajcht es

8Jie motten junt to goodalatst em Jeist eenich sennen, metlieden haben, breedalich goot sennen un von Hoaten deemootich sennen.

9Tolt orrajcht nich met orrajcht trigj. Schelt nich trigj wan jie jeschullen woaren. Säajent leewa, wiels daut es wuatoo jie beroopen sent, daut jie kjennen jesäajent woaren.

10Wiels “wäa doa läwen un goode Doag seenen well, mott äwa siene Tung harschen, daut dee nich schlajchtet rät, un doano seenen, daut nuscht faulschet äwa siene Leppen kjemt.

11Dee mott vom schlajchten wajch bliewen un goodet doonen. Hee saul Fräd sieekjen, un dän seenen to hoolen.

12Wiels Gott haft siene Uagen op äwa de jerajchte, un siene Uaren hieren äare Jebäda. Gott haft sikj oba jäajen dee jesat, dee doa schlajchtet doonen”.

13Wäa kaun junt schoden aundoonen, wan jie iewrich sent to doonen, waut rajcht es?

14Un wan jie uk om Jerajchtichkjeits haulwen wudden lieden motten, jie sent jesäajent. Fercht junt nich fa äa dreiwen un lot junt nich enenjsten,

15oba heilicht Gott däm Harn en junem Hoat. Siet emma met eene Auntwuat reed fa dee, dee een Grunt fodren fa dee Hopninj, dee jie haben, bloos doot daut leeftolich un respakjtvoll.

16Hoolt jun Jewessen rein; dan motten dee sikj schlieslich schämen, dee doawäajen äwa junt schlajchtet räden, daut jie Christen sent.

17Wiels daut es bäta, wan jie doawäajen lieden motten, wan jie goodet jedonen haben, wan Gott daut soo wull, aus wan jie lieden motten, wiels jie schlajchtet doonen.

18Wiels Christus storf uk eemol fa aul ons Sinda, dee Jerajchta fa de ojjerajchte, daut hee ons met Gott toopbrinjen kunn. Sien Kjarpa wort dootjemoakt, oba sien Jeist läwd wieda.

19Un en dän Jeist jinkj hee uk un prädijd de Jeista em Jefenkjnis,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

20dee dan nich horchen wullen, aus Gott noch met an Jedult haud, aus Noah daut Schepp bud. Doa wieren oba mau een poa, daut es acht Menschen, dee derch daut Wota jerat worden.

21Doaraun wia to seenen, waut Deepen fa ons bedieden saul. Daut es nich, daut ons doaderch de Drakj vom Kjarpa jewoschen woat, oba daut wie Gott no een goodet Jewessen froagen, wiels Jesus Christus vom Doot oppjestonen

22un em Himmel nenn jefoaren es, un sienen Plauz bie Gott to rajchte Haunt jenomen haft, un Enjel, Autoritäten un Jewaulten am unjadon sent.

1. Petrus 4

Een nieet Läwen

1Wiels Christus em Fleesch jeläden haft, mott jie soo jesonnen sennen aus hee wia. Wäa em Fleesch lieden deit, jeft sikj met de Sind nich mea auf,

2soo daut jie june äwaje Läwestiet nich no june menschelje Liedenschoften läwen, oba soo aus Gott daut well.

3Lot de Tiet, dee jie hinja junt haben, toorieekjen, soo jeläft to haben aus de Velkja daut gootjeit, en Jeschlajchtssinden, Lost, drinkjen, fräten, supen, un onbandjen Aufjettadeenst.

4Secha woaren june väaje Frind sikj wundren, daut jie nich mea lostich en äare Gottloosichkjeit metläwen, un see woaren uk äwa junt spotten un lachen,

5oba see woaren sikj noch mol ver dän veauntwuaten motten, dee doa reed es de Läwendje uk de Doodje to rechten.

6Dit es wuarom uk de Doodje daut Evangelium jeprädicht worden es, daut wan see aum Fleesch wieren aus Menschen jerecht worden, em Jeist oba doch läwen kunnen soo aus Gott.

De Gowen von Gott rajcht to vewaulten

7De Tiet es boolt hia, daut aules een Enj haft. Doawäajen mott jie waka sennen un kloa denkjen, daut jie bäden kjennen.

8Äwa aules seet doano daut nuscht june Leew, eena toom aundren, stieren kaun, wiels “Leew dakjt väle Sinden too”.

9Nämt jieren Jast opp, leewa aus grunsen wan dee komen.

10Een jiedra saul siene Gow, dee hee jekjräajen haft, brucken dän näakjsten toom gooden to deenen, aus een Vewaulta, dee met Gott siene Jnodengowen tru omjeit.

11Wan wäa rät, saul hee soo räden, aus wan hee Gott siene Wieed rät. Wäa doa deent, saul daut en dee Krauft doonen, wuamet Gott am vesorcht, soo daut Gott en aulem derch Jesus Christus jeloft woat, däm aule Macht un Harlichkjeit en Eewichkjeit jehieet. Amen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Met Christus lieden

12Leewe Frind, wan de Vesieekjungen derch dee jie gonen motten, uk fiaheet woaren, doawäajen seet daut nich soo aun aus wan junt waut butajeweeneljet passieet, daut es bloos om junen Gloowen opp de Proow to stalen.

13Freit junt leewa, wiels derch soone Vesieekjungen woa jie Christus siene Liedenspoatna. Un dan woa jie nohäa uk de Freid haben aun siene Harlichkjeit deeltonämen, dee dan verendach kjemt, wan Jesus komen woat.

14Wan see doawäajen äwa junt schellen, daut jie Christen sent, daut es fa junt een Säajen; wiels daut meent, daut Gott sien Jeist ut de Harlichkjeit äwa junt rut.

15Oba seet doano, daut kjeena von junt woat motten lieden aus een Merda, ooda Ställa, ooda aus eena dee Trubbel moakt, un sikj mank Sachen menjt, dee am nuscht kjemren.

16Wäa doawäajen lieden mott, wiels hee Christ es, brukt sikj nich schämen. Dankt Gott doafäa, daut jie Christen sent.

17Daut es Tiet, daut daut Jerecht aunfangt, un Gott sien Volkj mott daut ieeschte väakomen. Un wan wie Christen soogoa motten jerecht woaren, woo schrakjlich woat et fa de gottloose Sinda sennen, dee Gott sien Evangelium nich jleewen wullen!

18Un wan de jerajchta mau knaup bestonen blift, wua woat de gottloosa un Sinda to stonen komen?

19Doawäajen sellen dee, dee no Gott sien Wellen lieden, doonen waut rajcht es, un äare Seelen däm aunvetruen, dee an jemoakt haft un tru es.

1. Petrus 5

Daut Toopläwen en de Jemeent

1Noch eene Ermonunk aun aule Eltestasch mank junt. Ekj sie uk een Eltesta, un hab jeseenen woo Christus lieden must, un saul uk aun dee Harlichkjeit deelnämen, dee boolt verendach komen saul.

2Sorcht fa Gott siene Häad, äwa dee hee junt jesat haft, nich jedwungen, doot daut jieren, nich ut Jewennsucht, oba leeftolich, aus een Deenst fa dän Harn.

3Jie sellen uk nich too strenj äwa de Häad sennen. See sellen aun junt seenen kjennen, woo see läwen sellen.

4Un wan de bowaschte Hoad komen woat, woa jie eene Ierenkroon kjrieen, dee eewich bliewen woat.

5Un jrod soo uk jie junge Jlieda, schekjt junt to june Eltestasch. Jie sellen aula emma reed sennen, junt unjarenaunda en Deemoot to deenen. Gott es jäajen de stolte, oba de deemootje schenkjt hee to rajchte Tiet Jnod.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

6Deemooticht junt unja Gott siene jewaultje Haunt, dan woat hee junt opprechten.

7Schmiet aul june Sorjen opp am; hee sorcht fa junt.

8Siet derchjedocht un waka, wiels jun Jäajna, de beesa Fient, schlikjt sikj rom aus een brellenda Leiw un sieekjt no wäm, dän hee verieten kaun.

9Dän wadastot met fausten Gloowen, un denkjt doaraun, daut june Breeda äwa de gaunze Welt, derch deeselwje liedens Erfoarungen gonen motten.

10Un wan jie hia ieescht een stootje jeläden haben, woat de jnodenvolla Gott, dee junt en Christus Jesus to siene eewje Harlichkjeit beroopen haft, junt selfst opprechten un wada häastalen un stoakjen.

11Wiels hee haft aule Macht un Harlichkjeit en Eewichkjeit!

Hee jreest toom Schluss

12Ekj hab junt derch onsen truen Brooda Silvanus kort jeschräwen, die to ermootjen un to betieekjnen, daut dit woarhauftich Gott siene Jnod es, en dee jie stonen.

13De Jemeent en Babel, dee soo aus jie uk von Gott jewält es, bestalt junt to jreessen, un soo uk mien Sän Markus.

14Jreest junt unjarenaunda ut Leew met eenen Kuss. Fräd met aule, dee en Christus Jesus sent! Amen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2. Petrus

2. Petrus 1

Gruss

1Simon Petrus, Jesus Christus sien Apostel un Deena, schrift disen Breef no dee, dee dän selwjen Gloowen jekjräajen haben aus wie, derch de Jerajchtichkjeit, dee ons Gott un Heilant Jesus Christus jäwen deit:

2Mucht jie emma mea Jnod un Fräd kjrieen, doaderch, daut jie Gott un dän Harn Jesus Christus noda kjanen lieren!

Een Ziel, daut aule Mieej wieet es

3Siene Gotteskrauft haft ons aules jeschonken, waut wie toom seelich woaren un een frommet Läwen brucken, doaderch daut wie dän kjanen lieeden, dee ons soo väl goodet tookomen leet, daut hee ons to siene ieejne Harlichkjeit beroopen deed.

4Un derch deeselwje Krauft haft hee ons aul de aundre rikje, wundavolle Säajnungen vesproaken, derch dee wie von daut vekomne Läwen kjennen looskomen, wuaraun wie derch de Liedenschoften en dise Welt jebungen sent, un aun Gott siene Natua Aundeel haben kunnen.

5Om dit to kjrieen, bekjleet junen Gloowen met goode Woakjen. Jie motten uk aun Erkjantnis toonämen.

6Un dan mott jie uk lieren junt selfst to beharschen, wuaderch jie staunthauft woaren. Staunthauft sennen mott met Gottesforcht vebungen sennen,

7un Gottesforcht met sikj breedalich unjarenaunda goot sennen, un breedaliche Leew met Leew fa aule Menschen.

8Wan jie dise Dinja haben, un doabie bliewen, woa jie en june Erkjantnis aum Harn Jesus Christus nich ful un onfruchtboa sennen.

9Wäa dit oba nich haft, es blint, ooda weens kortsechtich, un haft vejäten daut hee von siene oole Sinden jereinicht wia.

10Doawäajen, leewe Breeda, moakt junt doarenn emma fausta, daut jie beroopen un utjewält sent. Wiels, wan jie daut doonen woaren, woa jie nich faulen.

11Dan woat junt de Engank en onsen Harn un Heilant Jesus Christus sien eewjet Rikj nenn, wiet opjemoakt woaren.

Dis Breef aus een Tastament daut de Apostel an hinjalat

12Doawäajen räakjen ekj junt emma aun dise Dinja denkjen to halpen, wan jie daut uk aul weeten, un en de Woarheit stonen, soo wiet aus jie dee kjanen.

13Ekj jleew daut es gaunz rajcht, daut ekj dit en junt waka hool, soolang aus ekj noch hia sie,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14wiels ekj weet, daut ekj mienen Kjarpa boolt auflajen mott, soo aus de Har Jesus Christus mie jesajcht haft.

15Un ekj well junt dit soo kloa moaken, daut jie junt daut emma wada kjennen väahoolen, wan ekj ieescht wajch sie.

Onse Hopninj opp Christus sien Wadakomen haft eenen fausten Grunt

16Wiels wie haben junt nich Jeschichten vetalt, dee wie ons selfst utjedocht hauden, aus wie junt daut dietlich muaken waut fa eene Krauft de Har Jesus Christus haud, un daut hee wadakomen wudd; wie haben siene Harlichkjeit selfst jeseenen.

17Aus hee von Gott dän Voda siene Iea un Harlichkjeit kjrieech, un aus de harliche Stemm säd: Dit es mien leewa Sän, met däm ekj sea tofräd sie,

18wia wie selfst met am opp dän heiljen Boajch un wie hieeden de Stemm vom Himmel.

19Soo hab wie jeseenen daut et werkjlich soo es, aus de Profeeten jesajcht haben, un jie doonen goot, wan jie doaropp oobachten aus opp een Licht, daut em diestren nenn schient, bat daut aunfangt to doagen, un de Morjenstiern bie junt em Hoat oppjeit.

20Ieeschtens mott jie daut vestonen, daut kjeene schreftliche Profeetie waut es, daut eena sikj selfst utlajcht.

21Wiels Profeetie es nich waut, daut een Mensch sikj selfst utdenkjt; daut wia de Heilja Jeist en dise Menschen, dee an jeef, waut see von Gott räden sullen.

2. Petrus 2

Faulsche Lierasch un äare Strof

1Oba doa wieren don uk faulsche Profeeten mank de Menschen, jrod soo aus mank junt uk faulsche Liera sennen woaren, dee met Lieren nenkomen, dee nich soo sent un en daut vedoawen fieren. Dee woaren sikj soogoa von dän Harn loossajen, dee an jekoft haft, un doaderch schwind äa vedoawen äwa sikj brinjen.

2Un väle woaren en äare frajche, onmoralische Wäaj metläwen. Un wäajen soone Menschen äa Läwen, woat de Woarheitswajch vespott woaren.

3Un en äaren Jiez woaren see met feine glaute Räden vesieekjen Jewenst derch junt to kjrieen. Daut Jerecht äwa an es aul lang trigj bestemt, un äa vedoawen schlapt nich.

4Wiels Gott veschoond de Enjel nich aus dee sindijden. Hee schmeet dee en de Hal, wua dee en diestre Heelen jehoolen woaren, bat äa Jerecht komen woat.

5Gott veschoond de oole Welt uk nich, buta Noah, dee doa Jerajchtichkjeit prädijd, met noch säwen aundre, aus hee de Äwaschwamunk äwa de gottloose Welt brocht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

6Un lota muak Gott Auschklompes von de Städa Sodom un Gomorra, daut dee to nuscht wieren, om aule gottloose to woarnen, dee nohäa komen wudden.

7Hee rad dän jerajchten Loot, dee derch de gottloose äa schenteljet Läwen jekjwält wort,

8wiels fa siene jerajchte Seel wia daut eene Kwol, Dach un Nacht de Gottloosichkjeit auntoseenen un auntohieren, dee om am väajinkj.

9Soo kaun de Har uk ons ut de Vesieekjungen rut raden, dee om ons sent, un de gottloose strofen, bat daut latste Jerecht kjemt.

De faulsche Lierasch aufjefoadicht

10Gott woat dee oppoat hoat strofen, dee sikj en äare Lost un orreine Liedenschoften gonen loten, un de Harschoften veachten, un en äare Frajchheit un Ieejensennichkjeit sikj soogoa woagen de himlische Majestäten to lastren;

11wan doch nich emol de Enjel em Himmel, dee jratre Krauft un Macht haben, sikj woagen lastalich äwa an ver Gott to uadeelen.

12Oba dise faulsche Liera sent nuscht veninftja aus dee wille Tieren, dee doatoo jebuaren sent, daut see jejräpen un jeschlacht woaren; see lastren äwa Dinja von dee see nuscht kjanen, un woaren soo aus de wille Tieren uk omkomen.

13Daut es waut see fa äare Ojjerajchtichkjeit kjrieen. See läwen aule Dach en äa beeset Vejnieejen, see sent fa junt eene Schaund un een Onsäajen; see veleiden junt derch äa sinteljet Läwen, wäarent see jun Goot en de Grunt brinjen, un soo doonen aus wan see opprechtje Menschen sent.

14Äare Uagen sieekjen no Ehebruch, wuavon see niemols jenuach kjrieen. See velocken de Seelen, dee nich faust em Gloowen stonen. Äare Hoaten sent em Jiez jeeeft. Daut sent vefluchte Lied.

15See haben dän rajchten Wajch veloten un sent vebiestat. See haben Beor sienen Sän Bieleam sienen Wajch enjeschloagen, dee soo nom Jelt hinjaraun wia, daut hee wellens wia ojjerajcht to haundlen, daut to kjrieen.

16Oba Bieleam wort wäajen siene Äwaträdunk oppjehoolen, derch een stomma Äsel, dee met Menschenstemm räd un dän Profeet en sienen Wonsenn trajchtholp.

17Dise Menschen sent Borms onen Wota, un Wolkjen, dee vom Wintstorm han un häa jedräwen woaren. Dee sent veuadeelt eewich en schwoatste Diesta to sennen.

18Dee räden met stolte, ladje Wieed, un brucken äare Lost om soone wada trigj en de Sind nenn to locken, dee sikj jrod ut daut Errtum hauden rutraden loten.

19See vespräakjen an Frieheit, wan see doch selfst aum vedoawen veskloft sent. Wiels wautemma een Menschen unja haft, doaraun es hee veskloft.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Un wan een Mensch derch onsen Harn un Heilant Jesus Christus ut dise Welt äare beese Wääj es rutjerat worden, un dan sikj wada von de Sind faustnämen lat un doaraun veskloft woat, dan es dee schlajchta auf aus hee verhäa wia.

21Daut wudd fa soone bäta sennen, wan see niemols von Christus jehieet hauden, aus am kjanen to lieren un dan wada daut heilje Jeboot, daut an jejäft wia, dän Rigjen to dreien.

22Daut jeit met soone Menschen soo aus daut oole Sprechwuat sajcht: Een Hunt frat wada waut hee utjespäajen haud; un: Eene Säaj sudelt sikj nom Boden wada em Blott.

2. Petrus 3

Jesus woat wadakomen

1Leewe Frind, dit es nu aul de tweeda Breef, dän ekj no junt schriew, un mie es daut beid mol doarom to doonen jewast, reine Jedanken en junt to wakjen, daut jie doaraun denkjen,

2waut jie von de Profeeten von oole Tieden jehieet haben, un aun waut wie Apostel junt von onsen Harn Jesus Christus siene Wieed jebrocht haben.

3Ieeschtens mott jie dit vestonen, daut en de latste Tiet Spetta komen woaren, dee soo läwen woaren aus äare ieejne Lost an drift,

4un sajen: Wua blift hee met sien Vespräakjen, wadatokomen? Onse Vodasch sent aul jestorwen, un daut blift aula krakjt soo, aus don aus de Welt äaren Aunfank haud.

5-6Waut dee bloos nich seenen wellen, es dit: daut Gott de Welt, dee hee derch sien Krauftwuat jemoakt haud, aul eemol derch Wota venicht haft, un daut hee daut Wota om de Welt jebrukt haud, dee wada häatostalen.

7Oba de Himmel un de Ieed dee vondoag dän Dach bestonen, woaren wada derch daut selwje Wuat bewoat, om dan derch däm Fia to gonen, wan de gottloose woaren jerecht un vedaumt woaren.

8Oba vejät dit eene nich, leewe Frind, daut een Dach bie onsen Harn nuscht aundasch es aus 1.000 Joa, un 1.000 Joa nuscht aundasch aus een Dach.

9De Har vetrakjt sien Vespräakjen nich too lang, soo aus eenje meenen. Hee haft bloos Jedult met junt, wiels hee well, daut aulemaun sikj oppmoaken saul, un daut kjeena veloaren jeit.

10Oba dän Harn sien Dach woat soo komen aus een Stäla en de Nacht. Dan woat et schrakjlich krachen, un de Himmel woaren oppjeleest woaren. Un doa woat soone Hett sennen, daut daut wuarut de Welt jemoakt es, veschmelten woat. Un de Ieed un waut doabowen es, woat en Flaumen oppgonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Wan dit om ons nu aula vegonen un oppjeleest woaren saul, sull jie junt dan nich bemieejen heilich un fromm to läwen,

12un doano luaren, daut Gott sien Dach komen mucht, un methalpen daut et boolt passieren kaun? Daut es de Dach wan Gott de Himmel woat en Braunt saten, un daut wuarut de Welt jemoakt es derch Hett veschmelten woat!

13Wie oba hoolen ons aun Gott sien Vespräakjen, daut hee eenen nieen Himmel un eene niee Ieed schaufen woat, wua aules woat jerajcht sennen.

Blieft staunthauft un habt Moot

14Doawäajen, leewe Breeda, wiels jie doano luaren, sträft doano, daut jie woaren Fräd haben, un rein un fälaloos sennen, wan hee kjemt.

15Un denkjt doaraun, daut junt Gott siene Jedult to june Radunk deent. Soo haft ons leewa Brooda Paulus uk jeschräwen, derch de Weisheit, dee hee jekjräajen haud.

16Dit es waut, wuavon hee en aul siene Breew rät. Välet doavon es schwoa to vestonen, un de ojjelieede un leichtfoadje vedreien daut to äa ieejnet vedoawen, jrod soo aus see de Schreft uk opp aundre Städen vedreien.

17Oba wiels jie, leewe Frind, dit em verut weeten, siet väasechtich, daut jie nich derch de ruchloose un onjehuarsome äaren Errtum met an toop veleit woaren, un junen ieejnen Grunt velieren.

18Oba waust en Jnod un aun Erkjantnis aun onsen Harn un Heilant Jesus Christus. Hee saul de Iea en aule Eewichkjeit haben! Amen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

1. Johanes

1. Johanes 1

Daut Wuat, daut Läwen brinjt

1Waut von Aunfank aun jewast es un waut wie jehieet haben un met onse ieejne Uagen jeseenen haben, waut wie aunjekjikjt haben un met onse Henj aunjefot haben, daut es daut Läwenswuat, von däm wie räden.

2Daut Läwen es verendach jekomen. Wie haben daut jeseenen un vetalen junt von daut eewje Läwen daut biem Voda wia, un wuamet wie sent bekaunt jeworden.

3Waut wie jehieet un jeseenen haben, doamet hab wie junt uk bekaunt jemoakt. Doaderch kjenn jie met ons Jemeenschoft haben, un onse Jemeenschoft es met Gott dän Voda un met sienen Sän Jesus Christus.

4Un dit schriew wie junt, daut onse Freid gaunz voll sennen mucht.

Gott es Licht

5Dit es waut wie von am jehieet haben un junt nu sajen: Gott es Licht, un en am es nuscht diestret.

6Wan wie sajen, daut wie to Gott jehieren, un oba enne Sind em diestren läwen, dan lieej wie un doonen nich de Woarheit.

7Wan wie oba em Licht von Gott läwen, soo aus hee em Licht es, dan hab wie Jemeenschoft unjarenaunda, un daut Bloot von sien Sän Jesus Christus moakt ons rein von aule Sind.

8Wan wie sajen, wie haben kjeene Sind, dan lieej wie ons selfst waut väa un haben de Woarheit nich en ons.

9Wan wie onse Sinden bekjanen, dan es hee tru un jerajcht, un vejeft ons de Sinden un reinicht ons von aule Ojjerajchtichkjeit.

10Wan wie sajen, wie haben nich jesindicht, dan saj wie doamet, daut Gott lieejen deit, un sien Wuat es noch nich rechtich en ons.

1. Johanes 2

Christus es ons Halpa

1Leewe Kjinja, ekj schriew junt dit, daut jie von de Sind wajch bliewen. Wan oba doch wäa sindjen sull, dan hab wie Jesus Christus, dee onen Sind es, un dee bie Gott dän Voda fa ons enstonen deit.

2Christus haft met sien Doot onse Sinden betolt, un nich mau onse, uk von aule Menschen oppe Welt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Wan wie Gott siene Jebooten hoolen, kjenn wie doaderch weeten, daut wie am kjanen.

4Wäa doa sajcht, daut hee Gott kjant, un oba nich siene Jebooten helt, es een Lieeja, un de Woarheit es nich en am.

5Wäa oba Gott sien Wuat nojeit, bie däm es de Leew to Gott volkomen jeworden.

6Wäa doa bekjant, en Christus to sennen, sull uk soo läwen aus Christus jeläft haft.

Daut niee Jeboot

7Leewe Frind, waut ekj junt nu schriew es nich een nieet Jeboot. Daut es daut oole Jeboot, daut jie von Aunfank aun jehieet haben. Daut oole Jeboot es daut Wuat, daut jie jehieet haben.

8Un doch schriew ekj junt een nieet Jeboot, daut en Jesus Christus woa es un uk en junt, wiels daut diestre veschwinjt, un daut woare Licht schient nu.

9Wäa doa sajcht, daut hee em Licht es, oba sienen Brooda fient es, dee es noch em diestren.

10Wäa sienen Brooda goot es, läft em Licht, un derch am kjemt kjeena tofaul.

11Oba wäa sienen Brooda fient es, es em diestren, un läft uk em diestren, un weet nich wua hee hanjeit, wiels daut diestre am de Uagen veblent haft.

12Leewe Kjinja, ekj schriew junt, daut junt de Sinden vejäft sent wäajen Jesus sien Nomen.

13Ekj schriew junt Vodasch, wiels jie dän kjanen, dee von Aunfank es. Ekj schriew junt junge Mana, wiels jie dän beesen besiecht haben.

14Ekj hab junt Kjinja jeschräwen, wiels jie dän Voda kjanen. Ekj hab junt Vodasch jeschräwen, dee jie dän kjanen, dee von Aunfank es. Ekj hab junt junge Mana jeschräwen, dee jie stoakj sent un Gott sien Wuat em Hoat haben un dän beesen besiecht haben.

15Siet nich hinjaraun no daut waut de Welt auntobeeden haft. Wäa de Welt un äare Lost jieren haft, en däm es nich de Leew vom Voda.

16Wiels aules waut en dise Welt es, jeltjierich sennen, hinjaraun sennen no waut de Uagen jankat un sikj groot doonen, daut staumt nich vom Voda. Daut es von dise Welt.

17De Welt un waut dee auntobeeden haft woat vegonen. Wäa oba deit waut Gott well, woat eewich bliewen.

Christus sien Jäajna

18Kjinja, de latste Stund es hia! Un jie haben jehieet, daut de Jäajenchrist komen woat. Doa sent nu aul väl Jäajenchristen jekomen. Doawäajen weet wie, daut de latste Tiet hia es.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Dee sent von onse Medd rutjegonen, oba dee wieren nich von ons. Wan dee von de onse jewast wieren, wieren see bie ons jebläwen. Oba dee jinjen rut, daut daut to seenen wia, daut see nich von de onsaje wieren.

20Oba junt haft Christus dän Heiljen Jeist jejäft, un jie weeten de Woarheit.

21Ekj hab junt nich doawäajen jeschräwen, aus wan jie de Woarheit nich weeten. Jie weeten de Woarheit un daut von de Woarheit kjeene faulsche Lia komen kaun.

22Wäa doa sajcht, daut Jesus nich de Christus es, es daut nich een Lieeja? Wäa dän Voda un dän Sän nich aunerkjant, daut es de Jäajenchrist.

23Wäa dän Sän nich aunerkjant, haft uk dän Voda nich. Wäa sikj oba to Jesus dän Sän von Gott bekjant, dee haft uk dän Voda.

Blieft bie de Woarheit

24Hoolt daut em Gloowen faust waut jie von Aunfank jehieet haben. Wan daut bie junt bliewen woat, waut jie von Aunfank jehieet haben, dan woa jie uk met dän Voda un met dän Sän vebungen bliewen.

25Daut es waut hee ons vesproaken haft: daut eewje Läwen.

26Ekj hab junt von dee jeschräwen, dee junt veleiden wellen.

27Oba jie haben dän Heiljen Jeist jekjräajen, un dee läft en junt, un jie haben daut nich needich, daut junt wäa belieren mott. Waut de Jeist junt lieet es woa un nuscht jeloagen. Un soo aus hee junt lieet, soo blieft en am.

28Un nu, Kjinja, blieft en am. Dan kjenn wie secha sennen wan hee komen woat un woaren nich ver am toschaund woaren.

29Wan jie weeten, daut Gott jerajcht es, weet jie uk, daut wäa daut rajchte deit, dee es von Gott jebuaren un es sien Kjint.

1. Johanes 3

Wie sent Gott siene Kjinja

1Seet, waut de Voda ons fa ne Leew bewäsen haft, daut wie Gott siene Kjinja jenant woaren. Un wie sent daut werkjlich! De Welt kjant ons nich, wiels see am nich kjant.

2Leewe Frind, wie sent nu aul Gott siene Kjinja. Daut es oba noch nich verendach jekomen waut wie nohäa sennen woaren. Wie weeten oba, wan hee komen woat, dan woa wie soo sennen, aus hee es, un wie woaren am soo seenen, aus hee es.

3Un jiedra, dee siene Hopninj opp Christus sat, woat sikj reinjen, soo aus hee uk rein es.

4Wäa sindicht, deit orrajcht, wiels sindjen es sikj veschuldjen jäajen Gott siene Jebooten.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Jie weeten, daut Christus jekomen es, de Sinden wajch to nämen, un en am es kjeene Sind.

6Wäa met Christus vebungen es, woat nich en Sinden läwen. Wäa en Sinden läft, haft am nich jeseenen un uk nich jekjant.

7Leewe Kjinja, lot junt von kjeenem vom rajchten Wajch aufbrinjen! Wäa daut rajchte deit, es jerajcht, soo aus Christus jerajcht es.

8Wäa en Sinden läft, es noch aum beesen Fient jebungen, wiels de beesa Fient haft von Aunfank aun jesindicht. Gott sien Sän es jekomen, dän beesen Fient siene Woakjen kaputt to moaken.

9Wäa von Gott jebuaren es, läft nich en Sind, wiels Gott siene Kjinja en Gott bliewen. Dee kjennen nich sindjen, wiels see von Gott jebuaren sent un nieet Läwen en sikj haben.

10Doaraun es daut to seenen, woont Gott siene Kjinja sent un woont dän Soton siene Kjinja sent: Wäa nich daut rajchte deit un nich sienen Brooda goot es, es nich von Gott.

Siet junt unjarenaunda goot

11Ons es daut von Aunfank aun jesajcht worden, daut wie ons unjarenaunda goot sennen sellen.

12Wie sellen nich soo sennen aus Kain, dee vom beesen staumd un sienen Brooda doot muak. Un wuarom muak hee am doot? Wiels siene Woakjen ojjerajcht wieren, un hee wist, daut sienem Brooda siene Woakjen jerajcht wieren.

13Wundat junt nich, leewe Breeda, wan de Welt junt nich lieden kaun.

14Wie weeten, daut wie vom Doot toom Läwen jekomen sent, wiels wie Leew fa de Breeda haben. Wäa dän näakjsten nich waut räakjnen kaun, es noch doot.

15Wäa sienen Brooda fient es, es een Merda. Un wie weeten, daut een Merda nich daut eewje Läwen haft.

16Waut woare Leew es, kjenn wie aun Jesus seenen, dee sien Läwen fa ons jeef. Un soo sell wie uk wellich sennen, ons Läwen fa de Breeda to loten.

17Oba wäa en dise Welt goot auf es un sitt, daut sienen Brooda waut needich fält, un oba sien Hoat fa am tooschlitt, woo kaun Gott siene Leew en däm sennen?

Met Leew kjemt Hopninj

18Leewe Kjinja, well wie nich bloos von Leew räden, oba dee en Woarheit met Woakjen bewiesen.

19Wie woaren weeten, daut Jesus Christus en ons läft un wie een rujet Jewessen ver Gott haben kjennen,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

20un dan, wan ons Hoat ons veuadeelt, es Gott jrata aus ons Hoat un weet, woo daut met aules steit.

21Leewe Frind, wan ons Jewessen ons nich vekloacht, dan kjenn wie em vollen vetruen no Gott komen.

22Wie woaren daut kjrieen, wuano wie froagen, wiels wie siene Jebooten hoolen un doonen, waut am jefelt.

23Un sien Jeboot es dit, daut wie aun sienen Sän Jesus Christus jleewen, un ons unjarenaunda goot sent, soo aus hee ons daut en sienem Jeboot jesajcht haft.

24Wan wie Gott siene Jebooten hoolen, bliew wie en am un hee en ons. Un daut weet wie derch dän Jeist, dän hee ons jejäft haft.

1. Johanes 4

De woara un de faulscha Jeist

1Leewe Frind, jleeft nich jiedrem Jeist, oba prooft de Jeista ut, auf dee von Gott sent. Doa sent väl faulsche Profeeten en dise Welt jekomen.

2Dit es wuaraun jie weeten kjennen, auf dee Jeist von Gott es: Jieda Jeist, dee doa bekjant, daut Jesus Christus aus Mensch von Fleesch un Bloot en dise Welt jekomen es, es von Gott.

3Un jieda Jeist, dee daut nich bekjant, daut Jesus em Fleesch jekomen es, es nich von Gott. Dit es de Jeist, dee jäajen Christus es, von däm jie jehieet haben, daut dee komen woat un nu aul enne Welt es.

4Leewe Kjinja, jie sent von Gott un haft dee aul besiecht. Dee Jeist, dee en junt es, es jrata aus dee, dee en de Welt es.

5Dee waut von dise Welt sent, räden uk von dise Welt, un daut es wuarom de Welt no an horcht.

6Wie sent von Gott, un wäa Gott kjant, horcht no ons. Un wäa Gott nich kjant, well von ons nuscht hieren. Doaraun kjenn wie weeten, auf een Jeist von de Woarheit staumt ooda vom däm faulschen es.

Gott es Leew

7Leewe Frind, well wie ons unjarenaunda goot sennen, wiels Leew staumt von Gott. Wäa doa Leew haft, es von Gott jebuaren un kjant Gott.

8Wäa nich Leew haft, kjant Gott nich, wiels Gott es ons goot.

9Gott wees ons woo goot hee ons wia aus hee sienen eensjen Sän en de Welt schekjen deed, daut wie derch am läwen sellen.

10Derch dit see wie, waut Leew werkjlich es. Daut wia nich onse Leew fa Gott. Daut wia siene Leew fa ons, daut hee ons sienen Sän schekjt, ons de Sinden auftonämen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

11Leewe Frind, wan Gott ons soo goot es, dan sull wie ons uk unjarenaunda goot sennen.

12Kjeen Mensch haft Gott jeseenen. Wan wie ons unjarenaunda goot sent, blift Gott en ons, un dan es siene Leew volkomen.

13Gott haft ons von sienen ieejnen Jeist jejäft, un doawäajen weet wie, daut wie en am bliewen, un hee en ons.

14Un wie haben daut jeseenen un räden doavon, daut Gott sienen Sän jeschekjt haft, de Welt äa Heilant to sennen.

15Wäa daut bekjant, daut Jesus Gott sien Sän es, en däm blift Gott un hee en Gott.

16Wie haben daut enjeseenen un jleewen daut, daut Gott ons goot es. Gott es leeftolich, un wäa en dise Leew läft, läft en Gott, un en däm blift Gott.

17Daut Gott siene Leew bie ons gaunz aunjekomen es, wiest sikj doarenn, daut de Jerechtsdach ons kjeene Sorjen mea moakt, wiels soo aus hee wia soo läw wie uk en dise Welt.

18Wie brucken ons nich ferchten fa eenen, dee ons werkjlich goot es. Soo aus hee ons rein goot es, moakt aule Angst en ons onneedich. Wäa sikj noch ferchten deit, en däm es dee Leew noch nich tussich jeworden, wiels ferchten deit eena sikj fa Strof.

19Lot ons unjarenaunda goot sennen, wiels hee ons aul verhäa siene Leew jeschonken haft.

20Wan wäa sajcht, hee haft Leew fa Gott, un es sienen Brooda oba fientlich jesonnen, dee licht. Wäa sienen Brooda nich goot es, dän hee sitt, dee kaun Gott nich goot sennen, dän hee nich sitt.

21Dit es waut hee ons jesajcht haft: Wäa Gott goot es, woat uk sienen Brooda goot sennen.

1. Johanes 5

Jleewen haft Krauft un besiecht de Welt

1Wäa doa jleeft, daut Jesus de Christus es, dee es von Gott jebuaren un es sien Kjint. Wäa Gott aus Voda haft un am goot es, dee es uk Gott siene aundre Kjinja goot.

2Doaraun kjenn wie seenen, daut wie Gott siene Kjinja goot sent, wan wie Gott goot sent un siene Jebooten hoolen.

3Wan wie Gott goot sent, dan hool wie siene Jebooten, un siene Jebooten sent nich schwoa.

4Aul dee, dee Gott toom Voda haben, äwawinden de Welt. Ons Gloowen aun Jesus, dee de Welt besiecht haft, jeft ons uk dän Siech.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

5Wäa es dee, dee jäajen de Welt jewonnen haft, wan nich dee, dee doa jleeft, daut Jesus Christus Gott sien Sän es?

De Zeijen fa Jesus Christus

6Dit es Jesus Christus, dee derch Wota un Bloot kjeem. Hee kjeem nich bloos derch Wota, oba derch Wota un Bloot. Un dee Jeist bestädijd daut. Gott sien Jeist es Woarheit.

7Fa Jesus Christus stonen aulsoo dree Zeijen:

8De Jeist, daut Wota un daut Bloot. Un dee dree stemmen äwareen.

9Wan wie aul jleewen waut Menschen sajen, kjenn wie noch sechra jleewen, waut Gott jesajcht haft. Sien Zeichnis es noch jrata. Un Gott säd, daut Jesus Christus sien Sän es.

10Wäa aun Gott sien Sän jleeft, weet bie sikj em Hoat, daut dit soo es. Wäa Gott nich jleeft, nant Gott doamet eenen Lieeja, wiels hee jleeft daut nich, waut Gott von sienem Sän jesajcht haft.

11Gott haft jesajcht, daut hee ons eewjet Läwen jejäft haft, un dit Läwen es en sienem Sän.

12Wäa Gott sienen Sän haft, haft Läwen. Un wäa dän Sän nich haft, haft uk nich Läwen.

Daut weeten, eewjet Läwen to haben

13Dit schriew ekj junt, dee jie aun Gott sienen Sän jleewen, daut jie weeten, daut jie daut eewje Läwen haben.

14Un wie kjennen ons secha sennen, daut hee ons hieren deit, wan wie am no waut froagen, daut no sienem Wellen es.

15Un wan wie weeten, daut hee ons hieet wan wie om waut froagen, dan weet wie uk, daut wie daut haben, om waut wie bäden.

16Wan eena sienen Brooda sindjen sitt, un daut es eene Sind, dee nich toom Doot fieet, dan saul hee fa dän Sinda to Gott bäden. Un Gott woat am de Jeläajenheit schenkjen, sien Läwen to raden, wan daut nich eene Sind es, dee toom Doot fieet. Doa es oba eene Sind, dee toom Doot fieet; fa dee saj ekj nich, daut wäa bäden saul.

17Aules waut orrajcht es, es Sind. Oba nich aule Sind fieet toom Doot.

18Wie weeten, daut wäa von Gott jebuaren es, sindicht nich. Wäa von Gott jebuaren es un sien Kjint es, woat von am jehoolen, daut de beesa am nuscht aundoonen kaun.

19Wie weeten, daut wie von Gott sent, un daut de gaunze Welt vom beesen beharscht woat.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Wie weeten uk, daut Gott sien Sän jekomen es un haft ons de Uagen opjemoakt, daut wie am aus dän Woarhauftjen aunseenen. Un wie sent en däm, dee de Woarheit es, en sienem Sän Jesus Christus. Hee es de woara Gott, hee es daut eewje Läwen.

21Leewe Kjinja, blieft von de Jetta wajch.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2. Johanes

2. Johanes 1

Gruss toom Aunfank

1De Eltesta schrift dit aun de jewälde Fru un äare Kjinja, de Jemeent. Ekj sie junt derch Jesus Christus goot. Dee, dee Ensecht haben en de Woarheit, dee sent aundre Menschen uk goot.

2Daut es wiels de Woarheit en ons es, un emma bliewen woat.

3Jnod, Metleet un Fräd von Gott dän Voda un sienen Sän Jesus Christus muchten met ons bliewen en Woarheit un en Leew!

Enne Woarheit läwen un Leew eewen

4Ekj wia sea froo, daut ekj eenje von diene Kjinja funk, dee en de Woarheit waut Jesus Christus es läwen, gaunz no däm Jeboot, daut wie vom Voda jekjräajen haben.

5Un nu saj ekj die, jeieede Fru, well wie ons unjarenaunda goot sennen. Ekj schriew die kjeen nieet Jeboot. Daut es daut oole Jeboot, daut wie von Aunfank aun jehaut haben.

6Daut es woo wie ons goot sent, wie hoolen siene Jebooten. Daut es daut Jeboot wont jie von Aunfank aun jehieet haben un wuano jie läwen sellen.

7Doa sent väle Veleida enne Welt nenn jegonen, dee nich bekjanen, daut Jesus Christus aus Mensch met Fleesch un Bloot jekomen es. Soo wiest sikj de Veleida un Jäajenchrist.

8Paust opp daut jie daut nich velieren, wuafäa wie jeoabeit haben. Jie sellen junen vollen Loon kjrieen.

9Wäa ut Christus siene Lia rutjeit un nich doabennen blift, dee haft Gott nich. Wäa en Christus siene Lia blift, dee haft beid, dän Voda uk dän Sän.

10Wan wäa no junt kjemt, dee dise Lia nich brinjt, dän nämt nich em Hus nenn un bejreest dän uk nich.

11Wäa soone bejreest, nemt Poat aun äare beese Woakjen.

Aufscheetsgruss

12Ekj hab noch väl, daut ekj junt schriewen mucht, oba ekj kom leewa nich met Tint un Papia. Ekj räakjen hantokomen un direkjt met junt to räden, un dan es onse Freid dobbelt groot.

13Diene jewälde Sesta äare Kjinja bestalen die to jreessen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3. Johanes

3. Johanes 1

Gruss toom Aunfank

1De Eltesta, aun dän leewen Gajus, dän ekj werkjlich goot sie.

2Mien leewa Frint, ekj bäd doarom, daut et die en aules mucht goot gonen un daut du muchst jesunt sennen, soo aus die daut ennalich goot jeit.

3Ekj wia sea froo aus Breeda kjeemen un säden, daut du opprechtich läfst un die en dienem Waundel aun de Woarheit helst.

4Ekj hab kjeene jratre Freid aus to hieren, daut miene Kjinja no de Woarheit en Christus läwen.

Gajus woat jeloft

5Leewa Frint, du best doarenn tru, waut du fa de Breeda deist, besondasch noch wan daut framde sent.

6Dee räden hia en de Jemeent von woo gootmeenent du best. Un du deist goot, de Breeda soo opp dän Wajch to halpen, daut Gott doaraun eenen Jefaulen haft.

7Wiels dee sent opp de Reis om de Bootschoft von Christus wieda to brinjen, un doafäa nämen see nuscht von dee waut nich jleewen.

8Doawäajen sull wie soone Mana unjastetten, daut wie doaderch metoabeiden, de Woarheit to vebreeden.

Diotrefes un Demetrius

9Ekj hab waut aun de Jemeent jeschräwen, oba Diotrefes, dee jieren bowenaun stonen well, well met ons nuscht to doonen haben.

10Wan ekj kom, woa ekj am daut väahoolen, waut hee deit. Hee rät schlajcht von ons un beschulcht ons faulsch. Un hee es doamet noch nich tofräd. Hee selfst nemt de Breeda nich opp, un hindat aundre, dee daut muchten, un stat dee ut de Jemeent.

11Leewa Brooda, moak daut nich no, waut schlajcht es. Nemm du daut goode toom Biespel. Wäa goodet deit es von Gott. Wäa schlajchtet deit haft Gott nich jeseenen.

12Von Demetrius rät aulemaun goot, un Gott haft sikj to am bekjant. Wie räden uk goot von am, un jie weeten, daut wie fa de Woarheit stonen.

Latste Wieed

13Ekj haud die noch väl to schriewen, oba ekj wudd leewa nich met Tint un Fada schriewen.

14Ekj räakjen die boolt to seenen, un dan woa wie ons aunkjikjen un doaräwa räden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

15Ekj wensch die Fräd! Diene Frind bestalen die to jreessen. Jrees dee Frind doa aula, eenen jiedren met sienem Nomen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Judas

Judas 1

Säajensgruss

1Judas, Jesus Christus sien Deena un Jakobus sien Brooda, schrift no dee, dee Gott jewält haft, dee Gott ons Voda goot es un en Jesus Christus bewoaren deit:

2Mucht Gott junt väl Jnod, Fräd un Leew jäwen!

Faulsche Lierasch

3Leewe Frind, ekj wia iernstlich doabie, junt äwa ons seelich woaren to schriewen. Doch dan sach ekj daut fa needja aun, junt opptomuntren, fa dän Gloowen to kjamfen, dee de heilje een un fa aulemol aunvetrut es.

4Doa haben sikj jewesse Menschen nenjeschlikjt, dän äa Vedaumungsuadeel aul lang trigj jeschräwen es. Daut sent gottloose Menschen, dee äare Jnod en Gott faulsch brucken aus eene Frieheit toom sindjen, un see velieejen, daut Jesus Christus ons eensja Har un Meista es.

5Ekj well junt bloos denkjen halpen, wan jie daut uk aul wisten: Aus de Har sien Volkj ut Ägipten rut jerat haud, dan brocht hee dee, waut nich jleewden, doch nohäa om.

6Gott haft uk de Enjel, dee äare Väarajcht em Himmel nich bewoaden, un äa Tus em Himmel veleeten, opp eewich jebungen un em diestren faustjehoolen, om dee aun janen grooten Dach ver Jerecht to stalen.

7Jrod soo sent uk Sodom un Gomorra un de Städa en dee Omjäajent, aus dee onmoralisch läwden un met aundre Sort Fleesch (Enjel) Onzucht driewen wullen, ons toom Biespel jesat un lieden de Kwol vom eewjen Fia.

8Jrod soo driewen dise Dreema uk Schaund met äaren ieejnen Kjarpa. See wellen nuscht doavon weeten, daut Gott äa Har un Rechta es, un lastren hechre Harlichkjeiten.

9Aus Michael, de gaunz huaga Enjel, sikj met däm beesen Fient äwa Moses sienen Kjarpa street, woagd dee daut nich eemol, een vedaumendet Uadeel jäajen am uttospräakjen. Hee säd bloos: Mucht de Har die strofen!

10Un doch räden dise Menschen veachtent jäajen aules, waut see nich vestonen. Oba waut see vonne Natua häa kjanen, waut soo es aus bie de onveninftje Tieren, doano doonen see, un daut es wuaderch see omkomen.

11Woo woat dee daut bloos gonen! See gonen dän Wajch dän Kain jinkj, un sent wäajen Jewenst soo aus Bieleam opp eenen Errwajch jeroden, un komen em Opprua om, soo aus Korach.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Dise Menschen sent eene Schaund bie june Jemeenschoftsmolen, un schmarotzen onen sikj to schämen. See sorjen bloos fa sikj. See sent Wolkjen onen Räajen vom Wint han un häa jeblost. See sent Hoafstbeem onen Frucht, utjeräten un dobbelt doot.

13See sent onbandje Walen opp däm Mää, dee äare Schaund utschumen, errende Stierns, dee opp emma em dunkelsten diestren woaren bliewen motten.

14Henoch, de säwenda von Adam, haud von dise Menschen aul em verut soo jesajcht: Kjikjt emol, de Har kjemt met väl dusent heilje Enjel,

15om Jerecht to hoolen un aule gottloose fa äa gottlooset Läwen to strofen, wuamet see gottloos jewast sent, un uk fa aul dee frajche Wieed, dee de gottloose Sinda jäajen am jerät haben.

16Daut sent Menschen, dee grunzen un ontofräd sent un soo läwen, aus äare Lost un äa Janka an driewen deit. Dee puchen met sikj selfst un schmeichlen sikj bie aundre en, om fa sikj Jewenst to haben.

Blieft tru un en Gott siene Leew

17Oba jie, leewe Frind, denkjt doaraun, waut däm Harn Jesus Christus siene Apostel junt verhäa jesajcht haben.

18Dee säden junt, daut en de latste Tiet Spetta komen wudden, dee soo läwen wudden aus äare ieejne gottloose Lost an driewen wudd.

19Dit sent Menschen, dee Spoolungen veuasoaken, fleeschlich jesonnen sent un nich dän Jeist von Gott haben.

20Jie oba, leewe Frind, but junt opp derch junen aulaheilichsten Gloowen, un bät em Heiljen Jeist siene Krauft.

21Blieft en Gott siene Leew, un luat opp onsen Harn Jesus Christus, junt en siene Jnod to daut eewje Läwen to brinjen.

22Habt Metlieden met soone, dee doa twiewlen.

23Rat aundre soo aus wan jie dee ut däm Fia rieten. Om aundre erboarmt junt en Gottesforcht, un doabie paust opp un venicht soogoa een Kjleet, daut met Sind besudelt es.

Toom Schluss, Gott lowen

24Gott oba kaun junt bewoaren daut jie nich faulen, un junt oschuldich un en groote Freid ver sikj stalen. Hee es harlich.

25Däm eensjen Gott, onsem Heilant, traft Harlichkjeit, Majestät, Krauft un Jewault derch Jesus Christus onsen Harn, to aule Tiet un fa emma! Amen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Openboarunk

Openboarunk 1

Jesus Christus siene Openboarunk aun Johanes

1Dit es de Openboarunk dee Gott Jesus Christus jeef, siene Deena to wiesen, waut em korten passieren must; un hee schekjt sien Enjel no sienen Deena Johanes, am daut mettodeelen,

2dee daut Gotteswuat, un Jesus Christus sien Zeichnis, un aules, waut hee sach, betieekjent haft.

3Seelich es dee, dee dit Profeeten Wuat last un uk dee, dee daut hieren un sikj doaraun hoolen, waut doabennen jeschräwen steit, wiels de Tiet es boolt hia.

Gruss aun de säwen Jemeenten

4Johanes schrift dit no de säwen Jemeenten en Asien: Jnod un Fräd von däm, dee doa es, dee doa wia, un dee doa komen woat, un von de säwen Jeista ver sienen Troon,

5un von Jesus Christus, dee en sien Zeichnis tru es. Hee es de Ieeschtjebuarna von de Doodes, dee, wäa äwa de Kjennichs opp de Ieed rejieet, dee ons goot wia un ons met sien ieejnet Bloot von onse Sinden jewoschen haft,

6un ons to Kjennichs un Priesta jemoakt haft, Gott, sienen Voda, to deenen. Däm traft aule Iea un Macht en aule Eewichkjeit! Amen.

7Kjikjt, hee kjemt met de Wolkjen, un am woaren aule Uagen seenen, uk dee, dee am en de Sied stuaken. Un de Menschen opp de Ieed woaren aula äwa am truarent jaumarieren. Soo sull daut sennen. Amen!

8Ekj sie daut A un daut Oo, de Aunfank uk daut Enj, sajcht de Har, dee doa es, dee doa wia, un dee doa kjemt, de Aulmajchtja.

Christus wiest sikj Johanes aus een Menschensän

9Ekj, Johanes, jun Brooda un Kommarod aun de lieden un aum Gottesrikj un aun de Jedult, dee wie derch Jesus Christus haben, wia opp de Insel Patmos, wiels ekj daut Gotteswuat jerät, un von Jesus Christus jeprädicht haud.

10Eenen Gottesdach wia ekj em Jeist un hieed hinja mie eene lude Stemm, soo aus ut eene Trompeet.

11Dee säd: Ekj sie daut A un daut Oo, de Ieeschta un de Latsta; waut du sitst schriew en een Buak un schekj daut no de säwen Jemeenten en Asien: no Efesus, no Smierna, no Pergamon, no Tiatira, no Sardes, no Filadelfia un no Laodizea.

12Dan dreid ekj mie om, to seenen, wäm siene Stemm ekj räden hieed. Un aus ekj mie omkjikjt, sach ekj säwen goldne Laumpenhoola,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13un medden mank de Laumpenhoola eenem, dän daut soo sach aus een Menschensän. Dee haud een Kjleet aun, daut am bat opp de Feet honk, un een goldnen Gort äwa de Brost.

14Siene Hoa opp däm Kopp wieren aus witte Woll, witt aus Schnee, un siene Uagen aus eene Fiaflaum.

15Siene Feet blenkjaden aus jeschmoltnet jewikjstet Messinkj, un siene Stemm wia soo aus een grootet ruzhendet Wota.

16En siene rajchte Haunt haud hee säwen Stierns, un ut däm Mul kjeem am een schoapet dobbelt schniedendet Schwieet, un sien Jesecht wia soo aus wan de Sonn en volle Krauft schient.

17Un aus ekj am sach, foll ekj ver am dol, aus wan ekj doot wia. Oba hee läd siene rajchte Haunt opp mie nopp un säd: Fercht die nich! Ekj sie de Ieeschta un de Latsta.

18Ekj sie de Läwendja. Ekj wia doot, oba kjikj, ekj läw opp emma un eewich un hab de Schlätels toom Doot uk to daut Doodenrikj.

19Nu schriew, waut du jeseenen hast, waut nu es, un waut noch lota komen saul.

20Daut Jeheemnis en de säwen Stierns, dee du en miene rajchte Haunt sachst, un de säwen goldne Laumpenhoola, es dit: de säwen Stierns sent de säwen Jemeenten äare Enjel, un de säwen Laumpenhoola sent de säwen Jemeenten.

Openboarunk 2

No Efesus: Velot de ieeschte Leew nich

1No dän Enjel von de Jemeent en Efesus schriew: Dit sajcht dee, dee de säwen Stierns en siene rajchte Haunt helt, un medden mank de säwen goldne Laumpenhoola jeit:

2Ekj weet om diene Woakjen, diene Oabeit un diene Jedult, un daut du de veleidende Menschen nich vedroagen kaust. Du hast dee utjeprooft, dee doa väajäwen Apostel to sennen, dee daut oba nich sent, un hast utjefungen, daut daut Lieeja sent.

3Du hast jeduldich utjehoolen un best nich meed jeworden, om mienen Nomen sient haulwen to oabeiden.

4Oba ekj hab dit jäajen die, daut du von diene ieeschte Leew aufjekomen best.

5Denkj doaraun, wuavon du jefollen best, kjia om un doo wada, waut du aum Aunfank deetst. Wan du nich omkjieren woascht, woa ekj komen, un dien Laumpenhoola von siene Städ wajchnämen.

6Oba dit hast du, daut du de Nikolaiten äare Woakjen nich lieden kaust, dee ekj uk nich lieden kaun.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

7Wäa Uaren haft, däm lot hieren, waut de Jeist de Jemeenten sajcht! Dän Jewenna woa ekj vom Läwensboom to äten jäwen, dee medden en Gott sien Paradies steit.

No Smierna: Bliew tru, bat em Doot

8Un no dän Enjel von de Jemeent en Smierna schriew: Dit sajcht de Ieeschta un de Latsta, dee doot wia, un toom Läwen jekomen es.

9Ekj weet om diene Woakjen, dienen Truastaunt un diene Oamoot – un doch best du rikj – ekj weet, om dee äa Jelasta, dee doa väajäwen Juden to sennen, un daut nich sent, oba eene Sotonsschool sent.

10Fercht die fa nuscht, waut du em korten woascht lieden motten! Seet mau, de beesa Fient woat eenje von junt faustnämen loten, junt opp de Proow to stalen, un jie woaren tieen Doag lieden motten. Bliew tru bat em Doot, dan woa ekj die de Läwenskroon jäwen.

11Wäa Uaren haft, däm lot hieren, waut de Jeist de Jemeenten sajcht! De Jewenna kaun derch dän tweeden Doot nich Schoden lieden.

No Pergamon: Sikj nich met de Welt aufjäwen

12No dän Enjel von de Jemeent en Pergamon schriew: Dit sajcht dee, dee daut schoape dobbelt schniedende Schwieet haft:

13Ekj weet, wua du wonst: doa wua Soton sienen Troon haft; un daut du aun mienen Nomen fausthelst un dien Gloowen aun mie nich veluachst, en dee Tiet aus Antipas, mien trua Zeichnisjäwa, tru bleef, dee bie junt dootjemoakt wort, doa wua de Soton wont.

14Ekj hab oba doch waut jäajen die, wiels du doa soone hast, dee aun Bieleam siene Lia fausthoolen, dee dän Balak lieed Israel veleiden to sindjen, Aufjettaopfa to äten un Huararie to driewen.

15Un soo hast du doa uk soone, dee aun de Nikolaitische Lia hoolen, dee ekj nich lieden kaun.

16Kjieet om, sest woa ekj met eemol doa sennen un met daut Schwieet ut mien Mul jäajen an kjriejen.

17Wäa Uaren haft, däm lot hieren, waut de Jeist de Jemeenten sajcht! De Jewenna woa ekj von daut vestoakne Mauna to äten jäwen. Un däm woa ekj uk een witten Steen jäwen, un opp dän Steen een nieen Nomen jeschräwen, dän sest kjeena läsen kaun aus dee, dee dän kjricht.

Aun Tiatira: Unjasieekj sorjfeltich jieda Jeist

18Un no dän Enjel von de Jemeent en Tiatira schriew: Dit sajcht de Gottes Sän, dee Uagen haft aus eene Fiaflaum, un Feet aus blanket Messinkj:

19Ekj weet om diene Woakjen, diene Leew, dien Deenst, dien Gloowen un diene Jedult, un daut du emma mea aunfangst to doonen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

20Oba doch hab ekj dit jäajen die, daut du daut Wief Isebel, dee sikj eene Profeetin nant, lieren latst, un miene Deena veleiden latst, Huararie to driewen un Aufjettaopfa to äten.

21Ekj hab äa Tiet jejäft omtokjieren un äare Huararie to loten, oba see kjieed nich om.

22Oba ekj woa ar en een Krankenbad lajen, un groote lieden äwa dee brinjen, dee met äa Ehebruch jedräwen haben, wan see nich omkjieren un äare Wäaj endren.

23Un ekj woa uk äare Kjinja met däm Doot bestrofen. Un de Jemeenten sellen aula weeten, daut ekj dee sie, dee doa weet, wuamet daut Hoat un de Jedanken sikj beschaftjen, un woa een jiedrem von junt jäwen, waut june Woakjen vedeent haben.

24Oba ekj saj to junt un to de äwaje en Tiatira un wäaemma dise Lia nich aunnemt, un wäa sikj nich bat opp dän Grunt met däm Soton aufjejäft haft: Junt woa ekj kjeene aundre Laust opplajen.

25Hoolt daut faust, waut jie haben, bat ekj komen woa.

26Un de jewennende, dee bat aum Enj mienen Wellen doonen, woa ekj Volmacht äwa de Velkja jäwen.

27Dee sellen met eene Iesastang äwa an harschen, un soo aus een Leemtopp to Bieta schlonen, soo aus mie daut von mienem Voda jejäft es,

28un ekj woa an dän Morjenstiern jäwen.

29Wäa Uaren haft, däm lot hieren, waut de Jeist de Jemeenten sajcht.

Openboarunk 3

No Sardes: Sie nich Doot, soo aus de aundre

1Un dän Enjel von de Jemeent en Sardes schriew: Dit sajcht dee, dee Gott siene säwen Jeista un de säwen Stierns haft: Ekj weet om diene Woakjen, un daut du dän Nomen hast daut du läfst un oba doot best.

2Wakj opp, un stoakj daut äwaje, daut doa reed es to stoawen, wiels ekj hab noch nich jefungen, daut diene Woakjen nu aus foadich stonen ver mienem Gott.

3Denkj doaraun, waut du jehieet un jekjräajen hast, un hool daut un kjia om. Wan du oba nich oppwakjen woascht, woa ekj äwa die komen soo aus een Stäla, un du woascht uk nich weeten, wanea ekj komen woa.

4Oba du hast doa eenje en Sardes, dee äare Kjleeda nich besudelt haben. Dee woaren met mie en witte Kjleeda gonen, wiels dee sent daut wieet.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

5De jewennende sellen met witte Kjleeda aunjetrocken woaren, un ekj woa äare Nomes nich ut daut Läwensbuak rut laschen, oba woa an ver Gott un siene Enjel de mienje nanen.

6Wäa Uaren haft, däm lot hieren, waut de Jeist de Jemeenten sajcht!

No Filadelfia: Lot de Broodaleew brennen

7No dän Enjel von de Jemeent en Filadelfia schriew: Dit sajcht de heilja, Woarhauftja, dee David sienen Schlätel haft, dee doa opmoakt un kjeena tooschlitt, dee tooschlitt un kjeena opmoakt:

8Ekj weet om diene Woakjen. Kjikj, ekj hab ver die eene Däa opjemoakt, dee kjeena toomoaken kaun. Du hast mau weinich Krauft, hast mien Wuat jehoolen un die nich von mienen Nomen loosjesajcht.

9Ekj woa dee ut Soton siene School, dee doa väajäwen Juden to sennen, un oba lieejen, wiels see sent daut nich, bat doa brinjen, daut see woaren komen un sikj ver junt hanlajen, wiels see sellen weeten, daut jie mien leewet Volkj sent.

10Wiels du mien Befäl, jeduldich to bliewen, jehoolen hast, woa ekj die uk fa de Vesieekjungsstund bewoaren, dee äwa de gaunze Welt komen saul, aule Ieedbewona opp de Proow to stalen.

11Ekj woa boolt komen. Hool daut, waut du hast, daut die kjeena de Kroon wajchnämen kaun!

12De jewennende woa ekj aus Droagstenda en mien Gott sien Tempel saten, un dee sellen doa niemols mea rut gonen. Un ekj woa aun an mien Gott sien Nomen naun schriewen, uk mien Gott siene Staut äaren Nomen, daut niee Jerusalem, daut von mien Gott vom Himmel rauf kjemt. Un ekj woa aun an uk mien nieen Nomen naun schriewen.

13Wäa Uaren haft, däm lot hieren, waut de Jeist de Jemeenten sajcht.

No Laodizea, de leiwoame

14No dän Enjel von de Jemeent en Laodizea schriew: Dit sajcht, dee doa Amen heet, dee met sien Zeichnis tru un woarhauftich es; dee, derch dän Gott aules aunfunk to schaufen:

15Ekj weet om diene Woakjen, un daut du nich kolt uk nich heet best. Ekj wudd mie wenschen, daut du kolt ooda heet wieescht.

16Un wiels du leiwoam, un nich kolt ooda heet best, woa ekj die ut mien Mul rut spieen.

17Wiels du sajchst: Ekj sie rikj, hab vollopp un mie fält daut aun nuscht! Oba nich weetst, daut du een jaumalich oamet, miserobeljet, blinjet, noaktjet Wrak best.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

18Ekj rod die, daut du von mie, met Fia jereinichtet Golt kjafst, daut du rikj woascht, un uk witte Kjleeda auntrakjst, daut diene noaktje Schaund nich verendach kjemt, un daut du diene Uagen met Uagensaulw enschmäascht, daut du seenen kaust.

19Wäm ekj goot sie, doo ekj trajchtwiesen un strofen. Nämt daut iernst un kjieet om!

20Kjikj, ekj sto ver de Däa un klopp aun. Wan wäa miene Stemm hieet un de Däa opmoakt, bie däm woa ekj nenn gonen un met am toop äten, un hee met mie.

21De jewennende woa ekj met mie loten opp mienen Troon setten, jrod soo aus ekj jewonnen hab un nu bie mien Voda opp sien Troon sett.

22Wäa Uaren haft, däm lot hieren, waut de Jeist de Jemeenten sajcht!

Openboarunk 4

Gottesdeenst om eenen Troon em Himmel

1Aus dit äwa wia, kjikjt ekj un sach doa ver mie em Himmel eene Däa opstonen. Un dee Stemm, dee ekj aul ea haud soo aus eene Trompeet to mie räden hieet, säd: Komm nopp hiahäa, un ekj woa die wiesen, waut nu no dit passieren mott.

2Un soo wia ekj uk fuaz em Jeist. Un doa, ver mie, wia een Troon em Himmel, opp dän eena setten deed.

3Un dän, dee doabowen saut, sach daut soo aus een Jaspies un Sarder; un om dän Troon wia een Räajenboagen, dän daut soo sach aus een Smaracht.

4Un om dän Troon wieren 24 aundre Troons, un opp de Troons sauten 24 Eltestasch, met witte Kjleeda aunjetrocken. Dee hauden goldne Kroonen opp de Kjap.

5Un von dän Troon kjeemen Blitzstrolen un Jewittaschläaj un Stemmen; un ver dän Troon brenden säwen Lichta, daut Gott siene säwen Jeista sent.

Daut Glausmäa ver däm Troon

6Ver dän Troon wia waut, daut et soo sach aus een Glausmäa von Kristal, un medden aum Troon un om dän Troon wieren vea Tieren, von väaren bat hinjen voll Uagen.

7Un daut ieeschte Tia sach daut aus een Leiw, un daut aundre Tia wia soo aus een Kaulf, un daut dredde haud een Jesecht aus een Mensch, un daut vieede Tia wia soo aus een flieejenda Odla.

8Un dee vea Tieren hauden jieda sas Flichten, wieren runtom voll Uagen, soogoa unja de Flichten, hauden Dach un Nacht nich Ru un säden: Heilich, heilich, heilich es de aulmajchtja Gott un Har, dee doa wia, dee doa es, un dee doa kjemt.

9Un wan de Tieren däm lowden, ieeden un dankten, dee opp däm Troon saut, dee von Eewichkjeit to Eewichkjeit läft,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

10 follen de 24 Eltestasch ver däm dol, dee opp däm Troon sett, un bäden dän aun, dee doa von Eewichkjeit to Eewichkjeit läft, un schmeeten äare Kroonen ver dän Troon han un säden:

11 Du best daut wieet, oo Har, Harlichkjeit un Iea un Krauft to nämen, wiels du aules jemoakt hast. Derch dienen Wellen es aules doa un jemoakt worden.

Openboarunk 5

Daut veschlotne Buak

1 Un ekj sach daut dee, dee opp däm Troon saut, een Buak en de rajchte Haunt haud, von bennen uk von buten beschräwen, un met säwen Säajlen veräajelt.

2 Dan sach ekj een stoakjen Enjel met jewaultich lude Stemm froagen: Wäa es em Staunt, daut Buak optomoaken un de Säajlen to bräakjen?

3 Un doa wia kjeena em Himmel ooda opp de Ieed ooda unja de Ieed, dee daut Buak opmoaken un doa nenn kjikjen kunn.

4 Un ekj hield sea, daut doa kjeena jefungen wort, dee em Staunt wia, daut Buak optomoaken un to läsen ooda doa nenn to kjikjen.

5 Oba dan säd eena von de Eltestasch to mie, ekj sull nich hielen: Kjikj emol! De Leiw von Juda sien Staum, dee von David aufstaumt, es jewennent oppjekomen de säwen Säajlen to bräakjen un daut Buak optomoaken.

6 Un ekj kjikjt un sach tweschen dän Troon un de vea Tieren mank de Eltestasch een Laum stonen, daut et soo sach aus wan daut wia jeschlacht worden. Daut haud säwen Hieena un säwen Uagen, daut sent Gott siene säwen Jeista, dee äwa de gaunze Welt jeschekjt sent.

7 Un daut kjeem un neem däm, dee opp däm Troon saut, daut Buak ut de rajchte Haunt.

Daut Laum es daut wieet daut Buak optomoaken

8 Un aus hee daut jenomen haud, follen de vea Tieren un de 24 Eltestasch ver daut Laum dol. Dee hilden jieda eene Hoap un eene goldne Komm voll Weiruak en de Haunt, wua de heilje äare Jebäda bennen wieren,

9 un dee sungen een nieet Leet un säden: Du best em Staunt daut Buak to nämen un de Säajlen optomoaken, wiels du wieescht dootjemoakt worden un jeefst dien Bloot han, doamet fa Gott von aule Menschenstam un Sproaken un Velkja, een Volkj fa sikj to kjeepen,

10 un hast von an Kjennichs un Priesta jemoakt, onsen Gott to deenen, un see sellen opp de Ieed rejieren.

11 Dan kjikjt ekj un hieed om dän Troon un de vea Tieren un de Eltestasch eene Stemm von tieendusende mol 10.000 un dusende mol 1.000 Enjel,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12dee sungen met lude Stemm: Daut Laum, daut dootjemoakt wia, es daut wieet, Krauft un Rikjtum un Weisheit un Jewault un Iea to nämen un jeloft un jedankt to woaren.

13Dan hieed ekj aules waut em Himmel un opp de Ieed un unja de Ieed, waut opp daut Mäa un em Mäa jemoakt es, sajen: Däm, dee opp däm Troon sett, un daut Laum traft en aule Eewichkjeit aulen Dank un Iea un Harlichkjeit un Jewault!

14Un de vea Tieren säden: Amen! Un de 24 Eltestasch follen han un bäden dän aun, dee von Eewichkjeit to Eewichkjeit läft.

Openboarunk 6

De Säajlen

1Dan sach ekj, daut daut Laum eent von dee säwen Säajlen opmuak, un ekj hieed eent von de vea Tieren aus met eene Stemm soo aus daut Jewitta sajen: Komm!

2Ekj kjikjt, un sach ver mie een wittet Pieet. Un dee doabowen saut, haud een Boagen, un am wort eene Kroon jejäft, un hee reet jewennent loos mea entonämen.

Kjrich opp de Ieed

3Un aus hee daut tweede Säajel opmuak, hieed ekj daut tweede Tia sajen: Komm!

4Un dan kjeem een fiaroodet Pieet rut. Un däm, dee doabowen saut, wort daut jejäft, dän Fräd von de Ieed to nämen, un daut Menschen sikj unjarenaunda doot moaken wudden. Un am wort een grootet Schwieet jejäft.

Aules knaup un dia opp de Ieed

5Aus hee daut dredde Säajel opmuak, hieed ekj daut dredde Tia sajen: Komm! Ekj kjikjt, un sach ver mie een schwoatet Pieet. Un dee doabowen saut, haud eene Wichtschol en de Haunt.

6Un ekj hieed unja de vea Tieren eene Stemm sajen: Weit fa een Dach fa een Doages Loon, ooda Joascht fa dree Doag fa een Doages Loon. Oba Wien un Eelj doo kjeen Schoden!

Lieden un Doot opp de Ieed

7Aus daut Laum daut vieede Säajel opmuak, hieed ekj daut vieede Tia sajen: Komm!

8Un ekj kjikjt, un sach een Pieet blaus aus een Dooden. Un dee doabowen saut, heet Doot, un daut Doodenrikj kjeem am hinjaraun. Un am wort Krauft jejäft daut vieede Poat opp de Ieed doottomoaken, derch Schwieet, Hunga, Doot un wille Tieren.

De hanjemoatade schrieen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

9Aus hee daut fefte Säajel opmuak, sach ekj unja däm Aultoa dee äare Seelen, dee wäajen daut Gotteswuat un wäajen äa Zeichnis, daut see jehaut hauden, wieren dootjemoakt worden.

10Un dee schrieejen met lude Stemm un säden: Har, du Heilja, Woarhauftja, woo lang woat daut noch dieren, bat du rechten un Rach eewen woascht aun dee, dee opp de Ieed wonen, dee ons Bloot vegoten haben.

11Un an wort jieda een wittet Kjleet jejäft un jesajcht, see sullen noch een bät lenja ruich bliewen, bat äare Metoabeida un Breeda, dee soo aus see uk wudden dootjemoakt woaren, uk wudden doabie sennen.

Een schrakjeljet Derchenaunda opp de Ieed

12Aus hee daut saste Säajel opmuak, kjikjt ekj, un sach, doa wia een grootet Ieedbäben. De Sonn wort schwoat aus Sakzeich von Kosenhoa, un de Volmon wort blootroot,

13un de Himmelstierns follen opp de Ieed, soo aus de jreene Fiejen vom Fiejenboom faulen, wan dee von een stoakjen Wint jescheddat woat.

14Dan veschwunk de Himmel, aus wan eene Papiaroll oppjerolt woat, un aule Boaj un Insel scheddaden von eene Städ no de aundre.

15Dan vestuaken aule Kjennichs opp de Ieed, un de groote un rikje un leidende un jewaultje un Sklowen un Friee sikj en de Hollinjen un Retzen en de Boaj.

16Un see roopten de Boaj un Steena: Fault opp ons un vestäakjt ons von de Uagen von däm, dee opp däm Troon sett, un von däm Laum sienen Oaja.

17Wiels de groota Dach, Rach to eewen, es jekomen, un wäa kaun bestonen?

Openboarunk 7

144.000 Israeliten vesäajelt aun de Stiern

1Aus dit äwa wia, sach ekj en de vea Weltrechtungen vea Enjel stonen. Dee hilden dän Wint von aule vea Rechtungen trigj, daut dee nich äwa de Ieed un daut Mää, ooda äwa irjent een Boom, blosen sull.

2Un ekj sach een aundren Enjel vom Sonnen Oppgank verendach komen, dee haud dän läwendjen Gott sien Säajel aun sikj. Un dee schrieech met lude Stemm no de vea Enjel, dän doa wia Krauft jejäft worden, de Ieed un daut Mää Schoden to doonen,

3un säd: Doot de Ieed un daut Mää un de Beem kjeen Schoden aun, bat wie onsen Gott siene Deena aum Stiern jetieekjent haben.

4Dan hieed ekj de Zol, wooväl doa wieren jetieekjent worden. Un daut wieren 144.000 von aule Stam en Israel, dee met Gott sien Säajel wieren jetieekjent worden:

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

5Von Juda sien Staum 12.000, von Ruben sien Staum 12.000, von Gad sien Staum 12.000,

6von Asser sien Staum 12.000, von Naftali sien Staum 12.000, von Manasse sien Staum 12.000,

7von Simeon sien Staum 12.000, von Levi sien Staum 12.000, von Isachar sien Staum 12.000,

8von Sebulon sien Staum 12.000, von Josef sien Staum 12.000, von Benjamin sien Staum 12.000.

Eene groote ontalboare Häad von Menschen

9Aus dit äwa wia, sach ekj von aule Raussen, Volkjsstam, Sproaken un Menschen, eene Häad, dee kjeena talen kunn, ver dän Troon bie daut Laum en witte Kjleeda stonen, met Paulm Asta en de Henj.

10Un dee schrieejen met lude Stemm: Onse Radunk kjemt von onsen Gott, dee opp däm Troon sett, un von daut Laum!

11Un aule Enjel stunden om dän Troon un om de Eltestasch un om de vea Tieren. See schmeeten sikj dol, met däm Kopp bat de Ieed un bäden Gott aun

12un säden: Amen! Säajen un Harlichkjeit un Weisheit un Dank un Iea un Krauft un Jewault jehieet onsen Gott von Eewichkjeit to Eewichkjeit! Amen.

13Dan auntwuad eena von de Eltestasch un säd to mie: Wäa sent dise, en de witte Kjleeda, un von wua komen dee?

14Un dan säd ekj to am: Har, daut weetst du. Dan säd hee to mie: Dit sent dee, dee ut de groote Vefoljunk jekomen sent. Dee haben äare Kjleeda em Bloot vom Laum kloa witt jewoschen.

15Doawäajen sent see ver Gott sien Troon un deenen am Dach un Nacht en sienen Tempel. Un dee, dee opp däm Troon sett woat mank an wonen.

16An saul nich mea hungren uk nich mea darschten; un doa woat uk nich mea de Sonn, ooda irjent eene aundre Hett, äwa an komen,

17wiels daut Laum medden opp däm Troon woat an weiden un no läwendje Wotakjwalen leiden, un Gott woat an aule Tronen von de Uagen weschen.

Openboarunk 8

Daut säwende Säajel opjemoakt

1Aus daut Laum daut säwende Säajel opmuak, wort daut em Himmel ojjefäa eene haulwe Stund gaunz stell.

2Un ekj sach, daut de säwen Enjel, dee doa ver Gott stonen, säwen Trompeeten jejäft worden.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

3Dan kjeem een aundra Enjel met eene goldne Komm un stunt ver däm Opfadesch. Däm wort väl Weiruak jejäft, met de heilje äare Jebäda opp dän goltbetroknen Opfadesch ver dän Troon to opfren.

4Un de Ruak von daut Weiruak jinkj met de heilje äare Jebäda toop ut dän Enjel siene Haunt nopp ver Gott.

5Dan neem de Enjel de Komm un feld dee met Fia vom Opfadesch un schmeet daut opp de Ieed, un dan rummeld un kracht daut. De Blitz strold un de Ieed bäbd.

De ieeschte vea Trompeeten

6Dan muaken de säwen Enjel, dee de säwen Trompeeten hauden, sikj reed doamet to blosen.

7De ieeschta Enjel blosd siene Trompeet, un dan kjeem Hoagel met Fia un Bloot jemenjt, un daut wort rauf opp de Ieed jeschmäten. Un een Dreddel von de Ieed un een Dreddel von aulet jreene Graus vebrend.

8De tweeda Enjel blosd siene Trompeet, un dan wort soowaut aus een groota brennenda Boajch em Mäa jeschmäten. Un een Dreddel vom Mäa wort Bloot,

9un een Dreddel von aules waut em Mäa läwd jinkj doot, un een Dreddel von de Schäp worden en de Grunt jebrocht.

10De dredda Enjel blosd siene Trompeet. Dan foll een groota Stiern, brennent aus een Fiastock vom Himmel, un dee foll opp een Dreddel von de Wotastreem un opp de Wotakjwalen.

11Un dee Stiern heet Bettanis. Un een Dreddel vom Wota wort soo betta, daut väl Menschen doavon storwen.

12Dan blosd de vieeda Enjel, un daut schluach een Dreddel von de Sonn, een Dreddel von de Mon un een Dreddel von de Stierns, soo daut dee aula een Dreddel diesta worden. Un soo wia een Dreddel vom Dach uk een Dreddel von de Nacht onen Licht.

13Un ekj kjikjt, un hieed een Odla medden derch däm Himmel flieejen, dee schrieech met lude Stemm: Wee, wee, wee fa dee, dee opp de Ieed wonen, wan see dee Trompeeten hieren woaren, dee de latste dree Enjel noch blosen motten!

Openboarunk 9

Daut fefte Trompeet: Graushoppa ut däm gruntloosen Aufgrunt

1Dan blosd de fefta Enjel siene Trompeet; un ekj sach een Stiern, dee vom Himmel opp de Ieed jefollen wia. Un däm wort de Schlätel toom gruntloosen Aufgrunt jejäft.

2Un hee muak dän gruntloosen Aufgrunt op, un doa kjeem een Ruak rut aus wan een groota Owen rieekjat. Un von dän Ruak worden de Sonn un de Loft diesta.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3Dan kjeemen ut dän Ruak Graushoppa opp de Ieed nopp. Un dän wort soone Krauft jejäft, aus de Skorpionen opp de Ieed haben.

4Dän wort jesajcht, daut see äaren Schoden nich aun daut Graus opp de Ieed ooda Plaunten ooda Beem utrechten sullen, oba bloos aun dee Menschen, dee nich Gott sien Säajel aum Stiern hauden.

5An wort nich Krauft jejäft doottomoaken, oba fief Moonat to kjwälen. Äare Kwol wia soo aus wan een Skorpion stakjt.

6En dee Tiet woaren Menschen nom Doot sieekjen, oba woaren dän nich finjen. See wudden jieren stoawen, oba de Doot woat an ut däm Wäaj gonen.

7De Graushoppa sach daut soo aus Pieed, dee toom Kjrich reedjemoakt wieren. Waut see opp däm Kopp hauden, sach daut aus goldne Kroonen. Äare Jesechta sach daut aus Menschenjesechta.

8Äare Hoa sach daut aus Frueshoa, un see hauden Tänen aus een Leiw.

9Brostschilten hauden see, aus wan dee von Iesa wieren, un met äare Flichten muaken see een Jelud aus wan met een grootet Schoof Pieed un Woages toom Kjrich jejoacht wort.

10Zäajel hauden see aus Skorpionen, met Stachels doabennen. Un dee hauden Krauft en äare Zäajel, de Menschen fief Moonat to kjwälen.

11Un aus äaren Kjennich, hauden see dän Enjel vom gruntloosen Aufgrunt, dee en hebräisch Abadon heet, un en griechisch Apolion.

12Een Wee es nu jewast. Oba kjikj, doa komen noch twee mea.

De saste Trompeet: De Enjel vom Eufrat Wotastroom

13Dan blosd de sasta Enjel siene Trompeet; un ekj hieed eene Stemm von de vea Hieena aum goldnen Aultoa komen, dee ver Gott steit.

14Dee säd to dän sasten Enjel, dee de Trompeet haud: Lees de vea Enjel loos, dee bie dän grooten Wotastroom Eufrat jebungen sent.

15Dan worden de vea Enjel loosjeloten, dee doa reed wieren opp däm Joa, opp de Moonat, opp däm Dach un opp de Stund, een Dreddel von de Menschen doottomoaken.

16Un ekj hieed, daut daut eene Armee von 200.000.000 Soldoten opp Pieed wia.

17Un de Pieed sach ekj en eene Vision soo: Dee waut doabowen sauten, hauden fiaroode, bleiwelje, schwäwelblitt jäle Brostschilten, un de Pieed hauden Kjap aus Leiwskjap, un ut däm Mul spieejen see Fia, Ruak un Schwäwelblitt.

18Un derch dise dree Ploagen, Fia, Ruak un Schwäwelblitt, daut an ut äare Miela kjeem, wort een Dreddel von de Menschen dootjemoakt.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

19Wiels äare Krauft haben see em Mul un en de Zäajel, wiels äare Zäajel sent soo aus Schlangen met Kjap, met dee see Schoden aunrechten.

20Oba de äwaje Menschen, dee derch dise Ploagen nich wieren to doot jekomen, kjieeden doch nich om, daut see nich mea de Soton un äare selfstjemoakte Aufjetta von Golt, Selwa, Messinkj, Steen un Holt aunbäden, dee nich seenen, nich hieren uk nich gonen kjennen.

21See bekjieeden sikj uk nich, daut see opphieeden to morden, to stälen, un Zaubarie un Huararie to driewen.

Openboarunk 10

De groota Enjel met daut kjliene Buakrolkje

1Un ekj sach noch een aundren jewaultjen Enjel vom Himmel rauf komen, met eene Wolkj jekjleet un een Räajenboagen äwa däm Kopp. Sien Jesecht wia aus de Sonn un siene Been aus fieeje Feilen.

2Dee hilt een kjlienet opnet Buak en de Haunt, un sad sien rajchten Foot opp daut Mäa un sien linkjen Foot opp daut Launt,

3un schrieech met eene lude Stemm, soo aus wan een Leiw brelt. Un aus hee jeschräajen haud, auntwuaden säwen Jewitta.

4Aus nu de säwen Jewitta äare Stemmen hieren leeten, wia ekj jrod reed to schriewen. Oba eene Stemm vom Himmel säd to mie: Vesäajel, waut de säwen Jewitta jerät haben, un schriew daut nich opp!

5Un de Enjel, dän ekj opp daut Mäa un opp de Ieed stonen sach, hoof siene rajchte Haunt nopp nom Himmel.

6Un hee schwua bie däm, dee doa emma un eewich läft, dee dän Himmel un waut doabennen es jemoakt haft, un uk de Ieed un waut doabennen es, uk daut Mäa un waut doabennen es, daut doa kjeen Tietvetrakjen mea jeft,

7oba daut dan, wan de säwenda Enjel siene Trompeet blosen woat, dan es Gott sien Jeheemnis krakjt soo utjefieet, aus hee to siene Deena, de Profeeten, jesajcht haud.

Johanes schlukt daut Buakrolkje opp

8Dan räd de Stemm, dee ekj vom Himmel hieed, noch emol to mie un säd: Go no dän Enjel, dee opp daut Mäa un opp de Ieed steit, un nemm daut kjliene opne Buak ut siene Haunt!

9Un ekj jinkj no dän Enjel un säd to am: Jeff mie daut kjliene Buak! Un hee säd to mie: Nemm daut un at daut opp! Daut woat die betta em Buck kjremmen, wan die daut em Mul uk woat seet aus Honnich sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Un ekj neem daut Buakje ut dän Enjel siene Haunt un schlukt daut opp, un em Mul wia daut seet aus Honnich, oba aus ekj daut oppjejäten haud, kjremd mie daut em Buck.

11Un hee säd to mie: Du motst noch emol von väle Menschen, Velkja, Nazionen, Sproaken un Kjennichs profeetisch räden.

Openboarunk 11

De twee Zeichnisjäwa

1Dan wort mie een Rua jejäft, daut soo sach aus een Motstock, un mie wort jesajcht: Go un mat Gott sienen Tempel un dän Aultoa, un tal de Aunbäda doabennen.

2Oba dän Väahoff butrem Tempel lot ut, un mat dän nich, wiels dee es de Velkja jejäft worden. Dee woaren opp de heilje Staut 42 Moonat met de Feet romklunjen.

3Un ekj woa miene twee Zeichnisjäwa, dee met Sakj jekjleet sent, Krauft jäwen 1.260 Doag profeetisch to räden.

4Daut sent de twee Oliewenbeem, un de twee Laumpenhoola, dee ver dän Gott äwa de Ieed stonen.

5Un wan an irjentwäa Schoden aundoonen well, spieen see Fia ut däm Mul un brinjen äare Fiend om. Dit es, woo dee dootjemoakt woaren, dee an wellen Schoden moaken.

6Dise haben Macht, dän Himmel tootoschluten, daut et nich räajent, soolang aus see profeetisch räden. Dee haben uk de Krauft de Wotakjwalen to Bloot to moaken, un kjennen Ploagen äwa de Ieed brinjen, soo foaken aus see wellen.

De Zeichnisjäwa woaren dootjemoakt

7Wan dise nu met äa Zeichnis foadich sent, woat daut Tia, daut von däm gruntloosen Aufgrunt kjemt, an aunjriepen, unjakjrieen un doot moaken.

8Un de Doodes woaren opp de Gaus von dee groote Staut ligjen, dee daut jeistliche Sodom un Ägipten heet, wua uk äa Har wia jekjriezicht worden.

9Dan woaren Menschen von aule Stam un Sproaken un Raussen de Doodes dree un een haulwen Dach seenen, un woaren äare Kjarpa nich begrowen loten.

10Un dee, dee hia opp de Ieed wonen, woaren sikj äwa an freien un huachhäa läwen, un sikj unjarenaunda beschenkjen, wiels dise Profeeten dee jekjwält hauden, dee opp de Ieed wonden.

De Zeichnisjäwa stonen vom Doot opp

11Oba om dree un een haulwen Dach fua en an wada de läwendja Jeist von Gott nenn, un see stunden wada opp de Feet. Un dee daut sagen, dän wort ferchtalich angst.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

12Dan hieeden see eene lude Stemm vom Himmel to an sajen: Komt hia nopp! Un aus äare Fiend tookjikjten, fuaren see nopp em Himmel nenn.

13Krakjt dan kjeem een grootet Ieedbäben un een tieendel von de Staut foll toop. En daut Ieedbäben kjeemen 7.000 Menschen to doot, un de äwaje wort angst un jeewen dän Gott vom Himmel de Iea.

14Daut tweede Wee es jewast, oba daut dredde Wee woat uk boolt hia sennen.

De säwende Trompeet

15De säwenda Enjel blosd siene Trompeet, un dan wieren em Himmel lude Stemmen, dee säden: Nu haben ons Har un sien Christus de Harschoft äwa de gaunze Welt von de Kjennichs jenomen, un woaren von Eewichkjeit to Eewichkjeit rejieren.

16Un de 24 Eltestasch, dee ver Gott opp äare Troons sauten, follen opp äare Jesechta un bäden Gott aun

17un säden: Wie danken die doafäa, aulmajchtja Gott un Har, dee du best un uk wieescht, daut du diene groote Krauft jenomen hast un rejieren deist!

18De Velkja haben sikj veoajat, un diene Rach es jekomen, un de Tiet de Doodje to rechten, un diene Deena de Profeeten, un de heilje un aule, auf kjlien ooda groot, dee dienen Nomen ferchten, äaren Loon to jäwen, un omtobrinjen, dee de Ieed vedorwen haben.

19Dan wort Gott sien Tempel em Himmel opjemoakt, un doa en sien Tempel wia siene Bundeskjist to seenen. Un doa kjeemen Blitzstrolen, Rummel un Jewittaschläaj, un Ieedbäben un groota Hoagel.

Openboarunk 12

De Fru, daut Kjint un de Droak

1Dan kjeem em Himmel een grootet Tieekjen verendach: eene Fru met de Sonn bekjleet, un de Mon unja äare Feet, un opp däm Kopp eene Kroon von 12 Stierns.

2See wia schwanga un schrieech en groote Kwol, aus daut to Jeburt kjeem.

3Dan kjeem em Himmel een aundret Tieekjen verendach: een groota, rooda Droak, dee haud säwen Kjap un tieen Hieena, un opp siene Kjap säwen Kroonen.

4Sien Zoagel reet een Dreddel von de Stierns aum Himmel met sikj un schmeet dee opp de Ieed. Un de Droak stald sikj ver de Fru, dee daut Kjint to Welt brinjen sull, om daut opptofräten, wan daut wudd jebuaren sennen.

5Un see brocht een Sän to Welt, dee aule Velkja met eene Iesastang rejieren woat. Un äa Kjint wort nopp jenomen no Gott un sienem Troon.

6Un de Fru fluach en de Wiltnis nenn, wua Gott een Plauz fa ar reedjemoakt haud, wua see 1.260 Doag vesorcht sull woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

Soton ut däm Himmel jeschmäten

7Un em Himmel bruak een Kjrich ut: Michael un siene Enjel kjriejden jäajen dän
Droak un siene Enjel.

8Oba de Droak un siene Enjel veluaren, un fa an wia em Himmel kjeene Städ mea
jebläwen.

9De groota Droak wort rut jestat, dee oole Schlang, dee de beesa Fient un Soton
jenant woat, un de gaunze Welt veleit. Hee wort met siene Enjel toop rauf opp de
Ieed jeschmäten.

10Dan hieed ekj em Himmel eene lude Stemm sajen: Nu es onsen Gott siene
Radunk, siene Krauft, sien Rikj un sien Christus siene Krauft jekomen, wiels nu es
onse Breeda äa Vekjläaja, dee an Dach un Nacht ver Gott vekloagd, rauf
jeschmäten.

11Un see haben derch daut Laum sien Bloot un daut Wuat wuafäa see enstunden,
äwa am jewonnen, un an wia daut bat aum Doot nich om äa Läwen to doonen.

12Nu freit junt, jie Himmel un dee doabennen wonen! Oba wee dee, dee opp de Ieed
un opp daut Mäa wonen, wiels de beesa Fient es no junt rauf jekomen un es
schrakjlich wuttent, wiels hee weet hee haft mau eene korte Tiet.

13Un aus de Droak sach, daut hee opp de Ieed nopp jeschmäten wia, vefoljd hee de
Fru, dee dän Jung to Welt jebrocht haud.

14Oba de Fru worden twee Flichten von een grooten Odla jejäft, daut see no äaren
Plauz en de Wiltnis flieejen kunn, wua see dree un een haulf Joa vesorcht woat, un
wua de Schlang ar nich aunjriepen kaun.

15Dan spieech de Schlang een Wotastroom ut däm Mul, de Fru hinjaraun, daut see
doavon sull metjeräten woaren.

16Oba de Ieed kjeem de Fru to Help un muak äa Mul op un schlukt dän Stroom opp,
dän de Droak ut sien Mul schoot.

17Dan wia de Droak rietent doll äwa de Fru, un jinkj doaropp loos, jäajen äare
äwaje Nokomenschoft to kjriejen, dee Gott siene Jebooten jehorcht haben un aun
äa Zeichnis fa Jesus fausthoolen.

18

Openboarunk 13

Daut Tia von em Mäa

1Dan stunt ekj opp däm Saunt aum Mäa un sach een Tia ut daut Mäa rut stieen,
daut haud säwen Kjap un tieen Hieena. Un opp siene tieen Hieena haud daut tieen
Kroonen, un opp siene Kjap lastaliche Nomen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

2Daut Tia daut ekj sach, likjend een Leopard, oba haud Feet aus een Boa un een Mul aus een Leiw. Un de Droak jeef am siene Krauft, sienen Troon un siene groote Macht.

3Ekj sach, daut eent von siene Kjap eene Doodeswund jekjräajen haud, oba de Doodeswund wia wada jeheelt. Un de gaunze Ieedboddem wundad sikj äwa daut Tia,

4un see bäden dän Droak aun, dee daut Tia de Macht jeef, un bäden uk daut Tia aun un säden: Wäa kaun sikj däm Tia jlikjstalen? Un wäa kaun jäajen am kjriejen?

5Un am wort een Mul jejäft, groote Dinja un Lastrungen to räden, un am wort Macht jejäft, daut 42 Moonat to doonen.

6Dan muak hee sien Mul lastrent jäajen Gott op, sienen Nomen, siene Woninj un uk dee em Himmel wonende to lastren.

7Un am wort daut jejäft, jäajen de heilje to kjriejen, un uk jäajen an to jewennen. Un am wort Macht jejäft, äwa aule Volkjsstam un Sproaken un Velkja.

8Un dee oppe Ieed wonen, woaren am aula aunbäden; daut sent aul dee, dän äare Nomes nich en daut jeschlachte Laum sien Läwensbuak jeschräwen sent.

9Wäa Uaren haft, däm lot hieren!

10Wäa faustjenomen woaren saul, woat faustjenomen. Wäa met däm Schwieet doot jemoakt woaren saul, woat met däm Schwieet doot jemoakt. Hia es de heilje äare Jedult un äa Gloowen!

Daut Tia vom Launt

11Un ekj sach een aundret Tia ut de Ieed rut komen, daut haud twee soone Hieena aus een Laum, un räd soo aus een Droak.

12Un daut eeft daut ieeschte Tia siene Macht aula ver am ut, un brinjt de Ieed un dee doabowen wonen bat doa, daut ieeschte Tia met de jeheelde Doodeswund auntobäden,

13un deit groote Wundatieekjen, moakt soogoa fa de Menschen to seenen, Fia vom Himmel opp de Ieed faulen.

14Un wiels am daut wia jejäft worden, ver daut Tia Tieekjens to doonen, veleid hee doaderch aule dee opp de Ieed wonen, un befool de Ieedbewona een Bilt to moaken, daut Tia to ieren, daut met däm Schwieet wia vewunt worden un oba doch läwd.

15Un am wort daut jejäft, en daut Bilt vom ieeschten Tia, Läwen nenn to jäwen, daut et räden kunn, un daut et uk aul dee, dee daut Tiabilt nich aunbäden wudden, doot moaken kunn.

16Un hee brocht daut uk bat doa, daut beid, kjlien un groot, rikj un oam, frie ooda veskloft, een Tieekjen opp de rajchte Haunt ooda aum Stiern jejäft wort,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

17un daut kjeena kjeepen ooda vekjeepen kaun, dee nich daut Tieekjen, ooda daut Tia sien Nomen haft, ooda de Zol, dee fa sien Nomen steit.

18Dit foddat Weisheit! Wäa daut vestonen kaun, däm lot daut Tia sien Numma tooptalen, wiels daut es eene menschliche Numma. De Numma es 666.

Openboarunk 14

De Jesank von de 144.000 Friejekofte

1Dan kjikjt ekj un sach, daut Laum opp däm Zions Boajch stonen, un met am 144.000, dee sien Nomen uk sien Voda sien Nomen opp äare Stierns jeschräwen hauden.

2Un ekj hieed eene Stemm vom Himmel soo aus von een grootet Wota, oba uk soo aus wan daut lud rummeld. De Stemm dee ekj hieed, wia soo aus wan Hoapenspäla äare Hoapen spälen.

3Un see sungen een nieet Leet ver de Tieren un ver de Eltestasch. Un daut Leet kunn kjeena lieren, buta de 144.000, dee von de Ieed loosjekoft wieren.

4Dit sent dee, dee sikj nich met Frulied veorreinicht haben, wiels dee haben sikj reinjehoolen, un gonen daut Laum hinjaraun, wuaemma daut hanjeit. Dee sent von mank de Menschen loosjekoft aus Ieeschtlinjsfrucht fa Gott un daut Laum.

5En äa Mul worden kjeene Läajes jefungen, wiels see sent oschuldich ver Gott sien Troon.

De Dree Enjel

6Dan sach ekj noch een Enjel medden derch däm Himmel flieejen, dee haud een eewjet Evangelium, dee to prädjen, dee opp de Ieed wonen, daut es, aule Menschen von aule Velkja, Raussen, Stam un Sproaken,

7un säd met lude Stemm: Fercht Gott un jäft am de Iea, wiels siene Tiet to rechten es jekomen! Un bät dän aun, dee Himmel un Ieed un Mäa un de Wotakjwalen jemoakt haft!

8Un doaropp kjeem een aundra Enjel un säd: Dee es jefollen, Babel de groote Staut es jefollen, wiels see aule Velkja äaren jlieejenden Huarenwien haft to drinkjen jejäft.

9Un hinja dän kjeem een dredda Enjel un säd met lude Stemm: Wan irjentwäa daut Tia un sien Bilt aunbät, un sien Tieekjen aum Stiern ooda aun de Haunt nemt,

10dee saul uk Gott sien jlieejenden Wien drinkjen, dän hee onen jedempelt en sien Oajakuffel nenn jegoten haft, un woat ver de heilje Enjel un ver daut Laum met Fia un Schwäwel jekjwält woaren.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

11Un von doa wua see jekjwält woaren, kjemt de Ruak emma un eewich. Doa es Dach un Nacht kjeene Ru fa dee, dee daut Tia un sien Bilt aunbäden, ooda fa däm dee sien Nomestieekjen aunnemt.

12Hia brukt daut de heilje äare Jedult! Hia sent dee, dee Gott siene Jebooten un dän Gloowen aun Jesus hoolen!

13Dan hieed ekj eene Stemm vom Himmel to mie sajen: Schriew: Seelich sent de Doodje von nu aun, dee em Harn stoawen. Jo, sajcht de Jeist, daut see von äare Oabeit reiwen, wiels see nämen äare Woakjen met sikj.

De Arnt opp de Ieed es riep

14Dan kjikjt ekj un sach ver mie eene witte Wolkj. Un opp de Wolkj saut eena, dee soo wia aus een Menschensän, met eene goldne Kroon opp däm Kopp un eene schoape Sans en de Haunt.

15Dan kjeem een aundra Enjel ut däm Tempel rut, un schrieech met lude Stemm to däm, dee opp de Wolkj saut: Schlo met diene Sans nenn un fang aun to arnten. Daut es Tiet to eifsten, wiels de Arnt opp de Ieed es äwariep!

16Un dee, dee opp de Wolkj saut, hold ut un trock siene Sans äwa de Ieed un haud de Arnt bennen.

17Dan kjeem noch een Enjel ut däm Tempel em Himmel rut, un dee haud uk eene schoape Sans.

18Een aundra Enjel jinkj vom Aultoa ut. Dee haud de Jewault äwa däm Fia un schrieech met lude Stemm to däm, dee de schoape Sans haud: Schlo met diene schoape Sans nenn, un schnied de Pungels vom Wienstock opp de Ieed, wiels de Druwen sent riep!

19Un de Enjel schluach met siene Sans äwa de Ieed un saumeld de Druwen un schmeet dee en Gott siene groote Wienpras, wua see en siene Rach, soo aus de Druwen en de Wienpras utjeklunjt woaren.

20Dee worden buta de Staut en de Wienpras utjeklunjt. Un daut Bloot rand ut de Pras rut, bat daut de Pieed bat aun de Teem kjeem 1.600 Stapwäaj lank.

Openboarunk 15

Säwen Enjel met de latste säwen Ploagen

1Dan sach ekj noch een grootet wundavollet Tieekjen em Himmel: Säwen Enjel hauden de latste säwen Ploagen, wuamet Gott sien Oaja toom Enj kjemt.

2Un ekj sach waut, aus wan een glausnet Mäa met Fia jemenjt wia. Un dee, dee en dän Kaumf jäajen daut Tia un sien Bilt un daut Tieekjen un de Nomenzol jewonnen hauden, stunden aun daut glausne Mäa met Hoapen von Gott en de Henj,

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

3un see sungen daut Leet von Gott sienen Kjnajcht Moses, un von daut Laum, un säden: Groot un wundavoll sent diene Woakjen, Har, aulmajchtja Gott! Diene Wäaj sent jerajcht un woarhauftich, du Kjennich äwa aule Velkja.

4Wäa sull die nich ferchten, oo Har, un dienen Nomen veharlichen? Wiels bloos du best heilich! Aule Velkja sellen ver die komen aunbäden, wiels diene jerajchte Uadeelungen sent verendach jekomen.

5Aus dit äwa wia, kjikjt ekj un sach, daut em Himmel daut Aulaheilichste em Tempel opjemoakt wort.

6Un ut däm Tempel kjeemen de säwen Enjel, dee de säwen Ploagen hauden, un schlockwitte Kjleeda von Lienzeich aunhauden, un om de Brost een goldnen Gort jebungen.

7Un eent von de vea Tieren jeef de säwen Enjel säwen goldne Kommen voll von Gott sien Oaja, dee von Eewichkjeit to Eewichkjeit läft.

8Un de Tempel wia voll Ruak von Gott siene Harlichkjeit un von siene Krauft, un kjeena kunn em Tempel nenn gonen, bat de säwen Ploagen äwa wieren, dee de säwen Enjel brochten.

Openboarunk 16

De Kommen voll Gott sien Oaja

1Dan hieed ekj eene lude Stemm von em Tempel to de säwen Enjel sajen: Got un jeet de säwen Kommen met Gott sien Oaja ut opp de Ieed!

Ieeschte Kommvoll: Schrakjlich kwolvolle Schwäaren

2Un de ieeschta Enjel jinkj un goot siene Kommvoll opp de Ieed; un dee Menschen, dee daut Tia sien Tieekjen hauden un sien Bilt aunbäden, worden voll fule, stenkjaje Schwäaren.

Tweede Kommvoll: Daut Mäa woat Bloot

3Dan goot de tweeda Enjel siene Kommvoll opp daut Mäa, un daut wort soo aus een doodjen Mensch sien Bloot, un aules waut em Mäa läwd jinkj doot.

Dredde Kommvoll: Wotastreem un Kjwalen woaren Bloot

4Dan goot de dredda Enjel siene Kommvoll opp de Wotastreem un Wotakjwalen, un dee worden Bloot.

5Un ekj hieed dän Enjel, dee äwa aule Wota to jebeeden haft, sajen: Oo Har, du Heilja, dee du best un dee du wieescht, du best jerajcht, daut du soo jerecht hast.

6Wiels see haben de heilje un de Profeeten äa Bloot vegoten, un du hast an Bloot to drinkjen jejäft, soo aus see vedeent haben.

7Un ekj hieed wäm vom Aultoa sajen: Jo Har, aulmajchtja Gott, diene Jerechten sent woarhauftich un jerajcht.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.
United Bible Societies

Vieede Kommvoll: De Sonn schmitt senjende Hett

8Un de vieeda Enjel goot siene Kommvoll en de Sonn nenn, un am wort daut jejäft, de Menschen met Fia to brennen.

9Un de Menschen vesenjden von de groote Hett, un see lastaden Gott sien Nomen, dee de Macht haud de Ploagen to schekjen, un see kjieeden nich om, am de Iea to jäwen.

Fefte Kommvoll: Diesta un bietende Weedoag

10Dan goot de fefta Enjel siene Kommvoll opp daut Tia sien Troon nopp, un sien Kjennichrikj wort diesta, un Menschen beeten sikj en Weedoag de Tungen twei

11un lastaden Gott em Himmel wäajen äare Weedoag un äare Schwäaren un bekjieeden sikj nich von äare Woakjen.

Saste Kommvoll: De Eufrat Stroom drieecht ut

12Dan goot de sasta Enjel siene Kommvoll opp dän grooten Wotastroom Eufrat, un dee drieejd ut, daut de Wajch fa de Kjennichs vom Oosten reedjemoakt wort.

13Un ekj sach ut dän Droak sien Mul, un ut daut Tia sien Mul, un ut dän faulschen Profeet sien Mul dree orreine, Poggenänelje Jeista komen;

14wiels daut sent beese Jeista un doonen Wunda, un gonen no de Kjennichs opp de Ieed äwa de gaunze Welt, dee to dän aulmajchtjen Gott sien grooten Dach toom Kjrich to saumlen.

15Kjikjt, ekj kom soo aus een Stäla. Seelich es, wäa doa woakt un siene Kjleeda aunhaft, daut hee sikj nich schämen brukt wan aundre am seenen.

16Un see saumelden dee opp dän Plauz toop, dee opp hebräisch Harmagedon heet.

Säwende Kommvoll: De gaunze Ieedbäben scheddat

17Dan goot de säwenda Enjel siene Kommvoll en de Loft nenn. Dan kjeem eene lude Stemm vom Troon ut däm Tempel em Himmel un säd: Daut es jedonen!

18Un daut blizt un kracht un rummeld. Un doa wia een grootet Ieedbäben, soo groot aus daut noch nienich jewast es, soolang aus Menschen opp de Ieed jewast sent.

19Un de groote Staut deeld sikj en dree Deel, un de Velkja äare Städa follen. Un Gott docht aun daut groote Babel, ar daut Kuffel Wien voll sienen grollenden Oaja to jäwen.

20Dan veschwungen aule Inseln, un de Boaj wieren uk nich mea to finjen.

21Dan follen groote 100 pundje Hoagelstekja vom Himmel opp de Menschen. Un de Menschen lastaden Gott wäajen de Hoagelploag, wiels de Ploag soo sea groot wia.

Openboarunk 17

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Daut groote Huarenwief opp een blootroodet Tia

1Dan kjeem eena von de säwen Enjel, dee de säwen Kommen hauden, no mie un säd: Komm, ekj woa die daut Jerecht wiesen, daut äwa de groote Hua komen saul, dee aun väle Wotasch sett,

2met dee de Kjennichs opp de Ieed jehuat haben. Un dee waut opp de Ieed wonen, sent von äaren Huarenwien bedrunken jeworden.

3Dan druach de Enjel mie em Jeist en de Wiltnis nenn. Un ekj sach eene Fru opp een dunkelroodet Tia setten, daut met Lastanomes bedakjt wia, un säwen Kjap un tieen Hieena haud.

4Dee Fru haud bleiwroode un dunkelroode Kjleeda aun, un jlitzad met Golt un diere Steena un Parlen. En äare Haunt haud see een goldnet Kuffel voll oppscheiselje Sachen un orreine Dinja von äare Huararie.

5Un oppe Stiern wia ar een jeheemnisvolla Nomen jeschräwen: Daut groote Babel, de Mutta äwa aule Huararie un aulet oppscheiselje oppe Ieed.

6Un ekj sach daut de Fru von de heilje äa Bloot bedrunken wia, uk von dee äa Bloot dee om Jesus sient haulwen wieren dootjemoakt worden. Un aus ekj ar sach, hab ekj mie staunent äwa ar jewundat.

Waut daut Bilt vom Huarenwief un Tia bediet

7Oba de Enjel säd to mie: Wuarom wundascht du die? Ekj woa die daut Jeheemnis von dise Fru sajen, uk von daut Tia daut ar drajcht, daut säwen Kjap un tieen Hieena haft.

8Daut Tia, daut du sachst, wia mol, es nu oba nich mea. Daut woat ut däm gruntloosen Aufgrunt komen un woat en de Vedaumnis nenn foaren. Un dee, dee opp de Ieed wonen, dän äare Nomes nich vom Aunfank vonne Welt em Läwensbuak jeschräwen sent, woaren sikj vewundren, wan dee daut Tia seenen woaren, daut doa wia, un nu nich es, un oba komen woat.

9Dit foddat een Denkjen un oba uk Weisheit! De säwen Kjap sent säwen Boaj opp dee de Fru sett.

10Doa sent uk säwen Kjennichs, fief sent jefollen; eena es; un dee aundra saul noch komen; un wan dee kjemt, dee woat mau eene korte Tiet bliewen.

11Un daut Tia daut doa wia, un nu nich es, es selfst de achta, un es eena von de säwen un foat en de Vedaumnis nenn.

12Un de tieen Hieena, dee du jeseenen hast, sent tieen Kjennichs, dee daut Rikj noch nich jekjräajen haben; oba dee kjrieen daut Machtrajcht eene Stund met daut Tia toop aus Kjennich to harschen.

13Dise sent sikj eenich, un woaren äare Krauft un Machtrajcht daut Tia jäwen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

14Dee woaren jäajen daut Laum kjriejen, un daut Laum woat jewennen, wiels hee es Har äwa aule Haren, un Kjennich äwa aule Kjennichs, un met am sent siene beroopne, utjewälde un true jleewende.

15Un hee säd to mie: De Wotasch, dee du jeseenen hast, wua de Hua saut, sent Maussen von Menschen, un Raussen, un Velkja un Sproaken.

16Daut Tia un de tieen Hieena, dee du jeseenen hast, woaren de Hua nich lieden kjennen un ar en de Grunt brinjen, bat see noaktich un vewillat es, un woaren äa Fleesch äten un ar met Fia vebrennen.

17Wiels Gott haft an daut en daut Hoat jejäft, om sienen Wellen uttofieren, daut see sikj eenich wieren daut Tia äare Macht to jäwen, bat aules soo jeworden wia aus Gott jesajcht haud.

18Un de Fru, dee du sachst, es de groote Staut, dee äwa aule Kjennichs opp de Ieed harscht.

Openboarunk 18

Daut groote Babel es jefollen

1No dit sach ekj noch een Enjel vom Himmel rauf komen, dee haud grootet Machtrajcht, un een harlicha Glaunz wuavon daut opp de Ieed dach wort.

2Un dee schrieech met eene jewaultje Stemm: Babel, dee groote Staut, es jefollen, es jefollen. Dee es eene Behusunk fa de beese Jeista jeworden, un eene Woninj fa aule orreine Jeista, un eene Woninj voll aule orreine Väajel de eena nich lieden kaun.

3Wiels de Velkja haben aula von äaren jlieejenden Huarenwien jedrunken. Un de Kjennichs opp de Ieed haben met ar Huararie jedräwen. Un de Haundelslied opp de Ieed sent derch äare onbejrenste Jia no Luksus rikj jeworden.

4Un ekj hieed noch eene Stemm vom Himmel sajen: Mien Volkj, got ut ar rut, daut jie nich met ar toop sindjen, un äare Ploagen uk äwa junt komen!

5Wiels äare Sinden rieekjen bat aum Himmel, un Gott haft äare vebräakjarische Woakjen nich vejäten.

6Tol ar trigj, waut see junt aunjedonen haft. Tol ar dobbelt trigj fa daut waut see jedonen haft. Un waut see junt em Kuffel nenn jerieet haud, daut jäft ar tweemol soo stoakj trigj.

7Un doano aus see sikj selfst veharlijd un en Luksus un Jemietlichkjeit jeläft haft, sat ar nu Kwol un Trua too! Wiels see sajcht sikj em Hoaten: Ekj sett aus Kjennichsche un sie nich eene Wätfru, un woa kjeene Trua seenen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

8Doawäajen woaren aul äare Ploagen en eenen Dach komen, Doot un Trua un Hunga, un see woat met Fia vebrent woaren, wiels Gott de Har, dee ar rechten woat, es stoakj.

De Welt betruat Babel äaa Faul

9Un dee Kjennichs opp de Ieed, dee met ar Huararie jedräwen, un met ar toop huachhäa jeläft haben, woaren ar behielen un bekloagen, wan see dän Ruak von äaren Braunt seenen woaren.

10See woaren ut Forcht fa äare Kwol wiet auf stonen un sajen: Too schod, too schod, de groote Staut Babel, dee stoakje Staut! Dien Jerecht es en eene Stund jekomen!

11Un de Haundelslied oppe Ieed woaren äwa ar hielen un kloagen, daut kjeena mea äare Woa kjeepen deit,

12soone Woa aus Golt, Selwa, diere Steena un Parlen, feinet Lienzeich, bleiwroodet Zeich, Sied un blootroodet Zeich, aulahaunt Zitroonenholt, un veschiedne Sachen von Aulfenbeen jemoakt, dieret Holt, Messinkj, Iesa un Marmor,

13Kerneel, Kjriedarie, Weiruak, Mirren, Ruakstoff, Wien un Eelj, fienet Mäl un Weit, un Vee un Schop un Pieed un Woages, un Menschen met Kjarpa un Seel.

14Un daut Oft, daut du soo jieren haben muchst es nich mea to haben. Aul dien Rikjtum un Harlichkjeit es veschwungen, nie mea trigjtokomen.

15De Hendla, dee dise Sachen vekoften un doaderch rikj worden, stonen nu ut Forcht fa äare Kwol, wiet auf un hielen un kloagen

16un sajen: Too schod, too schod, dise groote Staut, dee bleiwroot un blootroot met dieret Lienzeich jekjleet wia, un met Golt un diere Steena un Parlen jlitzad.

17Wiels en eene Stund es soon groota Rikjtum to nuscht jeworden! Un aule Scheppmeista, un dee opp de Schäp reisen, un Seemana, un dee äa Läwen oppem Mäa moaken, woaren wiet auf stonen.

18Wan dee dän Ruak von äaren Braunt seenen woaren, woaren dee schrieen: Wäa es met dise groote Staut to vejlikjen?

19See schmeeten sikj Stoff opp däm Kopp un schrieejen, hielden un kloagden un säden: Too schod, too schod, dee groote Staut, wua aul dee, dee doa Schäp oppem Mäa hauden, derch äare Woa rikj jeworden sent. Wiels dee es en eene Stund to Grunt jegonen.

20Frei die äwa ar, oo Himmel! Freit junt, jie heilje un Apostel un Profeeten! Gott haft ar om junt haulwen jerecht.

Babel woat gaunz en de Grunt jebrocht

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

21Dan neem een jewaultja Enjel een Steen, soo groot aus een groota Molsteen, un schmeet dän em Mäa un säd: Met soone Jewault woat de groote Staut Babel rauf jeschmäten woaren, daut dee nie mea woat to finjen sennen.

22Un de Sinja un Seidenspäla un Fleetenspäla un Trompeeten äare Stemmen sellen en die nich mea to hieren sennen. En die saul uk kjeen Hauntoabeida ut irjent een Hauntwoakj mea to finjen sennen. Un eena woat en die uk nich mea de Molsteena rublen hieren.

23En die woat uk kjeen Laumpenlicht mea schienen. En die woat uk niemols mea dän Briegaum un de Brut äare Stemm to hieren sennen. Diene Haundelslied wieren de groote Mana en de Welt, wiels derch diene Zaubarie sent aule Velkja veleit worden.

24En die wort de Profeeten un heilje äa Bloot jefungen, un uk aul dee äat, dee oppe Ieed sent dootjemoakt worden.

Openboarunk 19

De Himmel freit sikj daut Babel jefollen es

1Aus dit äwa wia, hieed ekj woo väle tojlikj em Himmel met lude Stemm schrieejen: Haleluja! De Radunk un de Harlichkjeit un de Krauft sent bie onsen Gott!

2Wiels siene Jerechten sent woarhauftich un jerajcht, daut hee dee groote Hua veuadeelt haft, dee met äare Huararie de Ieed vedorf, un daut hee siene Deena äa Bloot, daut see vegoten haud, von äare Haunt jefoddat haft.

3Un see säden noch emol: Haleluja! De Staut blift emma un eewich biem kwaulmen.

4Un de 24 Eltestasch un de vea Tieren schmeeten sikj han un bäden Gott aun, dee opp däm Troon saut, un säden: Amen, Haleluja!

Daut Laum siene Kjast

5Dan kjeem eene Stemm vom Troon, dee säd: Loft onsen Gott, aul jie siene Deena, un aula dee am ferchten, beid kjlien un groot!

6Un ekj hieed eene Stemm, soo aus wan väle tojlikj schrieejen, un soo aus von een grootet ruzhendet Wota, un jewaultje Jewittaschläaj, dee säden: Haleluja! Wiels de aulmajchtja Gott un Har haft daut Rikj enjenomen.

7Dan well wie ons nu freien un froo sennen un am de Iea jäwen, wiels fa daut Laum es de Tiet jekomen Kjast to moaken, un siene Brut haft sikj doatoo reedjemoakt!

8Un ar wort daut jejäft, sikj en feinet, reinet Lienzeich to kjleeden. Daut diere Lienzeich steit fa de heilje äare jerajchte Woakjen.

9Un de Enjel säd to mie: Schriew: Seelich sent dee, dee to daut Laum sien Kjastinjsmol enjelot sent. Un hee säd to mie: Dit sent woarhauftich Gott siene Wieed.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Un ekj foll ver am dol, am auntobäden. Oba hee säd to mie: See doano, daut du daut nich doonen woascht! Ekj sie dien Metkjnajcht, eena von diene Breeda, dee daut Zeichnis von Jesus haben. Bäd Gott aun! Wiels daut Zeichnis von Jesus es de Profeeten Jeist.

Christus opp een wittet Pieet

11Dan sach ekj dän Himmel opstonen, un doa ver mie een wittet Pieet. De Ritta doabowen heet: Tru un Woarhauftich, wiels hee es em rechten jerajcht, un uk jerajcht em kjriejen.

12Siene Uagen sent aus Fiaflaumen, un opp däm Kopp sent väl Kroonen. Opp am es een Nomen jeschräwen, dän sest kjeena weet aus hee selfst.

13Hee haud een Kjleet aun, daut en Bloot jedukt wia, un sien Nomen es: Daut Gotteswuat.

14Un de Armeeen em Himmel, en feinet Lienzeich jekjleet, witt un rein, kjeemen am opp witte Pieed hinjaraun.

15Un ut däm Mul kjeem am een schoapet Schwieet, wuamet hee de Velkja schlonen saul. Hee selfst woat dee met eene Iesastang rejieren. Hee klunjt de Wienpras met dän aulmajchtjen Gott sienen jlieejenden Oaja;

16un opp sien Kjleet un opp siene Hoft haft hee disen Nomen jeschräwen: Kjennich äwa de Kjennichs, un Har äwa de Haren.

Daut Tia siene Armee felt em Kjrich

17Un ekj sach een Enjel en de Sonn stonen, dee schrieech met lude Stemm to aule Väajel, dee unja däm Himmel flieejen: Komt, saumelt junt to dän grooten Gott sien Mol,

18de Kjennichs un Kjrichsfiera un de stoakje äa Fleesch to fräten, un uk daut Fleesch von de Pieed un dee doabowen setten, von aule friee un vesklowde, von kjliene un groote!

19Dan sach ekj daut Tia un de Kjennichs opp de Ieed met äare Armeeen vesaumelt, jäajen dän Ritta, opp daut Pieet, un jäajen siene Armeeen to kjriejen.

20Oba daut Tia wort faustjenomen, un met am uk de Läajesprofeet, dee om sient haulwen Wundatieekjen jedonen haud, wuaderch hee dee veleid, dee daut Tia sien Tieekjen neemen, un daut Tia sien Bilt aunbäden. Un dee worden beid läwendich en dän Fiasee jeschmäten, dee met Schwäwelblitt brent.

21Un de äwaje worden met daut Schwieet dootjemoakt, daut ut däm sien Mul kjeem, dee opp daut Pieet saut. Un von äa Fleesch worden aule Väajel saut.

Openboarunk 20

Soton 1.000 Joa jebungen

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

[1]Dan sach ekj een Enjel vom Himmel rauf komen, dee haud dän Schlätel fa dän gruntloosen Aufgrunt un eene groote Kjäd en de Haunt.

[2]Hee jreep dän Droak, de oole Schlang, daut es de beesa Fient un de Soton, un bunk am opp 1.000 Joa.

[3]Hee schmeet am em Aufgrunt nenn un schloot dän too un trock een Säajel bowen äwa, daut hee nich kunn gonen de Velkja veleiden, bat dee 1.000 Joa äwa wieren. Nohäa mott hee noch eene korte Tiet loosjeloten woaren.

Christus un de sienje rejieren 1.000 Joa

[4]Ekj sach Troonen, wua dee bowen sauten, dän daut Machtrajcht jejäft wia to rechten. Un ekj sach dee äare Seelen, dee wäajen äa Zeichnis fa Jesus un wäajen Gott sien Wuat wieren dootjemoakt worden, un dee nich daut Tia un sien Bilt aunjebät hauden, un dee sien Tieekjen nich aum Stiern ooda opp de Haunt jenomen hauden. Dee kjeemen toom Läwen un rejieeden met Christus toop 1.000 Joa.

[5]De aundre Doodje oba kjeemen nich wada toom Läwen bat dee 1.000 Joa om wieren. Dit es daut ieeschte Oppstonen.

[6]Seelich un heilich sent dee, dee met de ieeschte toop oppstonen. Äwa dee haft de tweeda Doot kjeene Krauft; un see woaren Gott un Christus siene Priesta sennen, un 1.000 Joa met am toop rejieren.

Soton siene Krauft woat jebroaken

[7]Un wan dee 1.000 Joa äwa sent, woat de Soton ut siene Gruft rut un friejeloten woaren.

[8]Un hee woat en aule vea Rechtungen oppe Ieed gonen de Velkja to veleiden, un no Gog un Magog, dee tooptobrinjen to kjriejen. Äare Zol es soo aus de Saunt aum Mäa.

[9]Un see jinjen äwa de gaunze Ieed doaropp loos un trocken runtom de heilje äa Loaga un om de leewe Staut. Dan oba kjeem Fia von Gott von em Himmel un muak een Enj met an.

[10]Un de beesa Fient, dee an veleid, wort em Fia un Schwäwelsee nenn jeschmäten, wua daut Tia un de Läajesprofeet wieren, un dee woaren Dach un Nacht von Eewichkjeit to Eewichkjeit jekjwält woaren.

Daut latste Jerecht: de tweeda Doot

[11]Un ekj sach een grooten, witten Troon un dän, dee doabowen saut. Himmel un Ieed fluagen von am wajch un wieren nich mea to finjen.

[12]Un ekj sach de Doodes, kjlien un groot, ver Gott un dän Troon stonen, un doa worden Bieekja opjemoakt. Dan wort noch een Buak opjemoakt, un daut wia daut

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Läwensbuak. Un de Doodes worden doano jerecht, waut en dee Bieekja von äare Woakjen jeschräwen stunt.

13Un daut Mäa jeef de Doodes rut, dee doabennen wieren, un de Doot un de Hal jeewen de Doodes rut, dee doabennen wieren, un jieda eena wort doano jerecht waut siene Woakjen jewast wieren.

14Un de Doot un sien Rikj worden em Fiasee nenn jeschmäten. Dit es de tweeda Doot.

15Un wan irjentwäm sien Nomen nich em Läwensbuak jeschräwen stunt, wort dee em Fiasee jeschmäten.

Openboarunk 21

De niee Himmel un de niee Ieed

1Un ekj sach een nieen Himmel un eene niee Ieed, wiels de ieeschta Himmel un de ieeschte Ieed veschwungen, un doa es uk kjeen Mäa mea.

2Dan sach ekj, Johanes, de heilje Staut, daut niee Jerusalem, von Gott ut däm Himmel rauf komen, aus eene utjestraumde Brut, reed fa äaren Maun.

3Un ekj hieed eene lude Stemm vom Himmel sajen: Kjikjt emol, nu es Gott siene Woninj manke Menschen! Un hee woat met an toop wonen, un see woaren sien Volkj sennen, un Gott selfst woat met an sennen un äa Gott sennen.

4Un Gott woat an aule Tronen von de Uagen weschen. Doa woat kjeen Doot ooda Trua ooda Hielen ooda Weedoag mea sennen, wiels waut verhäa wia, es veschwungen.

5Dan säd dee, dee opp däm Troon saut: Kjikjt emol! Ekj moak aules nie. Un hee säd to mie: Schriew, wiels dise Wieed sent woarhauftich un opp to veloten!

6Un hee säd to mie: Daut es jeworden. Ekj sie daut A un daut Oo, de Aunfank un daut Enj. Wäa doa darschtich es däm woa ekj rikjlich un emsonst von daut Wota ut de Läwenskjwal to drinkjen jäwen.

7Wäa em Kaumf bestonen blift, woat daut aula oawen, un ekj woa sien Gott sennen, un hee woat mien Sän sennen.

8De vezoachte oba, un de onjleewende un de oppscheiselje un Merda un Huara un Zaubra un Aufjettadeena un aule Lieeja woaren äaren Plauz em Fiasee haben, dee met Schwäwelblitt brent. Dit es de tweeda Doot.

Daut niee Jerusalem

9Dan kjeem eena von de säwen Enjel no mie, dee de säwen Kommen voll de latste säwen Ploagen haud, un räd to mie un säd: Komm! Ekj woa die de Brut, daut Laum siene Fru, wiesen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

10Un hee druach mie em Jeist wajch opp een grooten huagen Boajch nopp un wees mie de groote Staut, daut heilje Jerusalem, woo dee von Gott ut däm Himmel rauf kjeem.

11Dee wia dach von Gott siene Harlichkjeit, un äa Licht wia soo aus de auladieeschta, dachsta Jaspiessteen.

12Dee haud uk eene groote huage Waunt met 12 Puaten, un bie de Puaten 12 Enjel, un oppe Puaten wieren de 12 Stam von Israel äare Nomes nopp jeschräwen.

13Doa wieren dree Puaten aun de oostne Sied, dree aun de nuadne Sied, dree aun de siedne, un dree aun de wastne Sied.

14De Waunt om de Staut haud 12 Gruntsteena, un opp de Steena wieren daut Laum siene 12 Apostel äare Nomes nopp jeschräwen.

15Un dee met mie räd, haud eene goldne Stang, de Staut uk äare Puaten un äare Wenj to mäten.

16Un de Staut es em Veakaunt utjelajcht. Dee es soo breet aus lank. Un hee maut de Staut met de Stang, un dee maut 2.400 Kilomeeta; un dee es soo breet un soo huach aus lank.

17Dan maut hee de Wenj. Dee wieren ojjefäa 70 Meeta huach, daut es no de Menschenmot, dee de Enjel brukt.

18De Stautswenj wieren von Jaspies jebut, un de Staut selfst von ajchtet Golt, kloa aus Glaus.

19Un de Gruntsteena unja de Stautswenj wieren met aulahaunt diere Steena besat. De ieeschta Gruntsteen wia Jaspies, de aundra een Safier, de dredda een Chalzedon, de vieeda een Smaracht,

20de fefta een Sardoniks, de sasta een Sarder, de säwenda een Chriesolit, de achta een Beril, de näajenda een Topas, de tieenda een Chriesopras, de alwda een Hiazint, de twalwda een Ametist.

21Un de 12 Puaten wieren 12 Parlen, jieda Puat ut eene Parl jemoakt. Un de Gaussen en de Staut wieren von ajchtet, glauskloaret Golt jemoakt.

22Oba ekj sach doa kjeen Tempel bennen, wiels de aulmajchtjen Gott un Har un daut Laum, sent fa an de Tempel.

23De Staut haft daut uk nich needich daut de Sonn ooda de Mon doa nenn schienen, wiels Gott siene Harlichkjeit schient doa nenn, un daut Laum es äare Laump.

24Un dee seelich jewordne Velkja waundlen en äa Licht. Un de Kjennichs opp de Ieed woaren äare Harlichkjeit doa nenn brinjen.

25Äare Puaten sellen dän dachäwa nich toojemoakt woaren, un doa woat kjeene Nacht sennen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

26See woaren doa uk de Velkja äare Harlichkjeit un Iea nenn brinjen.

27Doa woat nuscht jemeenet ooda orreinet nenn gonen, un uk kjeena dee schaundhaufte Dinja aunrecht un lieejen deit, oba bloos dee, dee en daut Laum sien Läwensbuak enjeschräwen sent.

Openboarunk 22

De Läwensstroom un de Läwensboom

1Dan wees de Enjel mie een reinen Stroom von Läwenswota, kloa aus een Kristal, dee kjeem von Gott un daut Laum äaren Troon.

2Medden velenjd de Gaus, un aun jieda Sied Stroom, stunt een Läwensboom, dee 12 Fruchtarnten daut Joa druach. De Beem brochten aule Moonat äare Arnt. Un de Beembläda deenden de Velkja to de Jesuntheit.

3Un doa es kjeen vebaundet mea, wiels Gott un daut Laum äa Troon woat doabennen sennen, un siene Deena woaren am deenen.

4See woaren am en daut Jesecht kjikjen, un woaren sien Nomen aun äare Stierns haben.

5Un doa woat kjeene Nacht sennen. An woat daut uk nich aun Laumpen ooda Sonnenlicht fälen, wiels Gott de Har es fa an Licht, un see woaren von Eewichkjeit to Eewichkjeit rejieren.

Jesus, de Har kjemt boolt

6Dan säd hee to mie: Dise Wieed sent woarhauftich un opp to veloten, un de heilje Profeeten äa Gott un Har haft sienen Enjel jeschekjt, siene Deena to wiesen, waut nu boolt passieren mott.

7Kjikjt emol, ekj kom boolt! Seelich es dee, dee sikj aun de profeetische Wieed en dit Buak helt.

8Un ekj, Johanes, sie dee, dee dit hieed un sach. Un aus ekj dit jehieet un jeseenen haud, foll ekj ver dän Enjel dol, om auntobäden, dee mie dit jewäsen haud.

9Dan säd hee to mie: See doano, daut du daut nich doonen woascht! Wiels ekj sie dien Metkjnajcht un de Metkjnajcht von diene Breeda de Profeeten, un von aule, dee sikj aun de Wieed en dit Buak hoolen. Bäd Gott aun!

10Un hee säd to mie: Veschlut de profeetische Wieed en dit Buak nich met een Säajel, wiels de Tiet es boolt hia.

11Wäa ojjerajcht es, däm lot ojjerajcht bliewen, un wäa orrein es, däm lot orrein bliewen; oba wäa jerajcht es, saul wiedahan jerajcht bliewen, un wäa heilich es, saul wiedahan heilich bliewen.

12Kjikjt mau, ekj kom boolt, un hab mienen Loon met, een jiedrem doano to jäwen, waut siene Woakjen jewast sent.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

13 Ekj sie daut A un daut Oo, de Aunfank un daut Enj, de Ieeschta un de Latsta.

14 Seelich sent, dee doa doonen waut hee befolen haft, daut see een rajcht toom Läwensboom haben, un derch de Puaten en de Staut nenn gonen kjennen.

15 Wiels buten sent de Hunj un de Zaubra un de Huara un de Merda un de Jettadeenen un aula, dee wellich lieejen un daut eendoont es.

16 Ekj, Jesus, hab junt mienen Enjel met dit Zeichnis fa de Jemeenten jeschekjt. Ekj sie de Wartel un kom uk von David sienen Staum. Ekj sie de schienenda Morjenstiern.

17 Un de Jeist un de Brut sajen: Komm! Un wäa daut hieet, dee saul uk sajen: Komm! Un wäm darscht, däm lot komen. Un wäa doa well, saul daut Läwenswota emsonst nämen.

Woarnunk un Säajenswunsch

18 Ekj woarn jieda eenem, dee de profeetische Wieed en dit Buak hieet: Wäa doa irjentwaut toosat, däm woat Gott de Ploagen toosaten, von dee en dit Buak jeschräwen stonen.

19 Un wäa von de profeetische Wieed en dit Buak wajchnämen woat, däm woat Gott sien Poat vom Läwensboom, un von de heilje Staut wajchnämen, wuavon en dit Buak jeschräwen steit.

20 Un dee dit jesajcht haft, sajcht: Jo, ekj kom boolt. Amen, jo komm, Har Jesus!

21 Mucht däm Harn Jesus siene Jnod met junt aula sennen! Amen.

© 2003 Kindred Productions and
United Bible Societies Association, Inc.

United Bible Societies

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, com os seguintes objetivos: (i) colaborar para divulgação dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, (ii) facilitar o acesso a esses textos, inclusive por meio de download.

Todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer "não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR" (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: "e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações" (Mat. 24:14).

Muitas organizações foram constituídas com o propósito de fazer a Bíblia disponível nas diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega são necessários para esta tão extraordinária missão.

O texto deste trabalho está disponível na internet, em páginas eletrônicas de organizações que produzem ou divulgam bíblias, sem acréscimos de notas ou comentários. Assim, reconhecendo e respeitando os direitos que possuem sobre seus trabalhos, incumbe a todos os que amam a Palavra de Deus, o esforço em contribuir para amplificar sua divulgação.

Se possível, faça download do texto, para que sejamos, também, guardiões da Bíblia, e, com isso, preservando-a para as futuras gerações.

Divulga a Palavra de Deus, ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça Sua vontade, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira

2021, Vitória/ES - Brasil

Capa: Floresta em Região Temperada. Trata-se de imagem disponibilizada na internet, dentre as que não informam haver restrição ao uso.